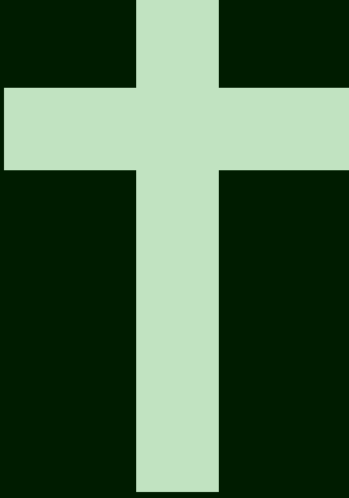

ইণ্ডিয়ান ৰিভাইচ
ভাৰচন (IRV) আচামিচ -
2019

The Indian Revised Version Holy Bible in the Assamese
Language of India

ইণ্ডিয়ান ৰিভাইছ ভাৰচন (IRV) আচামিচ - 2019

The Indian Revised Version Holy Bible in the Assamese Language of India

copyright © 2017, 2018 Bridge Connectivity Solutions

Language: অসমীয়া (Assamese)

Dialect: Standard

Translation by: Bridge Connectivity Solutions

Contributor: Bridge Connectivity Solutions Pvt. Ltd.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-02-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 29 Jul 2020 from source files dated 11 Jul 2020

1e228d69-d6f5-5171-b1af-4f5bccdf9ed9

Contents

আদিপুস্তক	1
যাং বাপুস্তক	52
লেবীয়া পুস্তক	91
গননা পুস্তক	120
দ্বিতীয় বিবরণ	162
যিহোচুৰা	202
বিচাৰকৰ্তাবিলাক	227
ৰূথ	252
1 চমূৰেল	256
2 চমূৰেল	287
1 ৰাজাৰলি	314
2 ৰাজাৰলি	344
1 বংশাৰলি	374
2 বংশাৰলি	404
ইজৰা	436
নহিমিয়া	445
ইষ্টৰ	459
ইয়াব	467
গীতমালা	511
হিতাপদেশ	624
উপদেশক	662
পৰমগীত	672
যিচয়া	682
যিৰিমিয়া	739
বিলাপ	793
যিহিঙ্কল	800
দানিয়েল	848
হোচেয়া	864
যোৰেল	877
আমোচ	883
ওবদিয়া	891
যোনা	893
মীখা	896
নহুম	905
হবক্কুক	908
চফনিয়া	911
শ্ৰুয়	915
জখৰিয়া	918
মলাথী	928

মথি	931
মাৰ্ক	965
লুক	987
যোহন	1023
পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম	1050
ৰোমীয়া	1082
1 কৰিন্থীয়া	1097
2 কৰিন্থীয়া	1111
গালাতীয়া পত্ৰ	1121
ইফিচীয়া পত্ৰ	1127
ফিলিপীয়া পত্ৰ	1132
কলচীয়া পত্ৰ	1136
1 থিচলনীকীয়া	1140
2 থিচলনীকীয়া	1144
1 তীমথিয়	1147
2 তীমথিয়	1152
তীতৰ প্ৰতি পত্ৰ	1155
ফিলীমন	1157
ইব্ৰী	1159
যাকোবৰ পত্ৰ	1171
1 পিতৰ	1176
2 পিতৰ	1181
1 যোহন	1184
2 যোহন	1189
3 যোহন	1190
যিহূদাৰ পত্ৰ	1191
প্ৰকাশিত বাক্য	1193

আদিপুস্তক

গল্প ৰচয়িতা

মোচি হ'ল ইহুদী ঐতিহ্য আৰু অন্যান্য বাইবেল সম্পৰ্কীয় লিখনি লিখা লিখকৰ নাম, এই জন ইশ্ৰায়েলৰ ভাববাদী আৰু উদ্ধাৰকৰ্তা, একেদৰে সমস্ত পেট্ৰাটিউকৰ লেখক; এয়ে হ'ল পুৰণিনিয়মৰ প্ৰথম পাঁচখন পুস্তক। তেওঁৰ শিক্ষা মিচৰৰ আদালতত হৈছিল (পাঁচনিৰ কৰ্ম 7:22) আৰু যিহোৱাৰ সৈতে তেওঁৰ ঘনিষ্ঠ সন্ধি আছিল, ঈশ্বৰৰ সমৰ্থনৰ কাৰণে এয়া আছিল তেওঁৰ হিব্ৰু নাম। যীচুৱে নিজে মোচিৰ কৃতিত্বক নিশ্চিত কৰিছিল (যোহা 5:45-47), একেদৰে তেওঁৰ সময়ৰ ধৰ্মীয় শিক্ষক আৰু ফৰিচীসকলেও স্বীকাৰ কৰিছিল (মথি 19:7; 22:24)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

প্ৰায় খ্ৰীষ্ট পূৰ্ব 1446 - 1405 ৰ মাজভাগত।

এটা সম্ভাৱ্য সম্ভাৱনা আছে যে, ইশ্ৰায়েলীসকলে যি বছৰবোৰ মৰুপ্ৰান্ত কটাই চিনয় উপত্যকাত আছিল, সম্ভৱতঃ সেই সময়ত মোচিয়ে এই পুস্তক লিখিছিল।

প্ৰাপক

এই দৰ্শকসকল আছিল প্ৰথম ইশ্ৰায়েলীসকল, তেওঁলোকে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশ কানানত প্ৰবেশকৰা আগতে মিচৰত দাস হৈ আছিল আৰু তাৰ পৰা যাবা কৰি তেওঁলোকে কানানলৈ আহিছিল।

উদ্দেশ্য

মোচিয়ে এই পুস্তকত বাখ্যা কৰিছে তেওঁলোকৰ জাতিৰ “পৰিয়ালৰ ইতিহাস”। মোচিৰ আদিপুস্তক লিখাৰ উদ্দেশ্য আছিল কেনেকৈ মিচৰত দাসত্বত নিজে জাতিটোক বিচাৰি পাইছিল তাকে বাখ্যা কৰা (1:8), বাখ্যা কৰিছিল কিয় তেওঁলোকে প্ৰবেশ কৰা সেই তেওঁলোকৰ “প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশ” আছিল (17:8), ইশ্ৰায়েলৰ ওপৰত যি ঘটিছিল, সেই সকলোৰে ওপৰত ঈশ্বৰৰ দেখা আৰু মিচৰত তেওঁলোকৰ দাসত্ব কেনো দুৰ্বৃত্তনা নহয়, বৰং ই আছিল ঈশ্বৰৰ এক বৃদ্ধা পৰিকল্পনাৰ অংশ (15:13-16, 50:20), এইটো প্ৰত্যক্ষ হয় যে অৱ্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইছাকৰ ঈশ্বৰ, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ হ'ল যি এই পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছিল (3:15-16)। ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ আন বহু দেৱতাবোৰৰ মাজৰ এজন নাছিল, কিন্তু তেওঁ আছিল স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিকৰ্তা সৰ্বশক্তিমান।

মূল বিষয়

আৰম্ভণি

প্ৰান্তৰেখা

1. সৃষ্টি — 1:1-2:25
2. মানুহৰ পাপ — 3:1-24
3. আদমৰ বংশধৰ — 4:1-6:8
4. নোহৰ বংশধৰ — 6:9-11:32
5. অৱ্ৰাহামৰ ইতিহাস — 12:1-25:18
6. ইছাক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ ইতিহাস — 25:19-36:43
7. যাকোবৰ বংশধৰ — 37:1-50:26

প্ৰথম দিন

1 আদিতে ঈশ্বৰে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে। 2 পৃথিৱীৰ আকাৰ নাছিল আৰু সম্পূৰ্ণ শূণ্য আছিল; তাৰ ওপৰত আন্ধাৰে ঢকা অগাধ জল আছিল আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা*ই সেই জলৰ ওপৰত উমাই আছিল। 3 ঈশ্বৰে ক'লে, “পোহৰ হওক,” তেতিয়া পোহৰ হ'ল। 4 ঈশ্বৰে পোহৰক অতি উত্তম দেখিলে; তেওঁ আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰক পৃথক কৰিলে। 5 পাছত ঈশ্বৰে পোহৰৰ নাম “দিন†” আৰু আন্ধাৰৰ নাম “ৰাতি‡” হ'ল। এইদৰে গধূলি হ'ল আৰু পুৱা হোৱাত এক দিন হ'ল। পাছত ঈশ্বৰে পোহৰৰ নাম দিন, আৰু আন্ধাৰৰ নাম ৰাতি থলে। গধূলি আৰু পুৱা হোৱাত প্ৰথম দিন হ'ল।

দ্বিতীয় দিন

6 তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “জলৰ মাজত ভাগ হৈ এক বিস্তৃত খালী অংশ§ হওঁক আৰু ই জলক দুভাগ কৰক।” 7 এইদৰে ঈশ্বৰে জলৰ মাজত এক খালী অংশৰ সৃষ্টি কৰিলে আৰু তলত থকা জল ভাগৰ পৰা ওপৰৰ জল ভাগক পৃথক কৰিলে; তাতে তেনেদৰেই হ'ল। 8 ঈশ্বৰে সেই বিস্তৃত খালী অংশৰ নাম “আকাশ” ৰাখিলে। গধূলি আৰু পুৱা হ'লত, দ্বিতীয় দিন হ'ল।

তৃতীয় দিন

9 তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “আকাশৰ তলত থকা জল ভাগ এক ঠাইত আহি গোট খাওঁক আৰু শুকান ভূমি ওলাওক;” তেতিয়া তেনেদৰেই হ'ল। 10 ঈশ্বৰে শুকান ভূমিৰ নাম “স্থল” আৰু গোট খোৱা জল ভাগৰ নাম “সমুদ্ৰ” হ'ল; তেতিয়া ঈশ্বৰে

* 1 অধ্যায়:2 ঈশ্বৰৰ শক্তি বা ঈশ্বৰৰ পৰা অহা বতাহ † 1 অধ্যায়:2 ধুমুহা আৰু বিশাল সমুদ্ৰ ‡ 1 অধ্যায়:5 হিব্ৰু ধাৰণা অনুসৰি এটা সম্পূৰ্ণ দিন। স্বৰ্গ অস্তৰ পৰা সূৰ্য উদয়লৈ এটা দিন। § 1 অধ্যায়:6 দিগবলয়

ইয়াক উত্তম দেখিলে।¹¹ ঈশ্বৰে ক'লে, “ভূমিয়ে ঘাঁহ-বন, শস্য উা়পাদনকাৰী উদ্ভিদ আৰু বীজ থকা গছ উা়পন্ন কৰক; বিভিন্ন ধৰণৰ ভিতৰত গুটি থকা ফলৰ গছ স্থলভাগৰ ওপৰত গজি উঠক।” তাতে তেনেদৰেই হ'ল;¹² ভূমিত ঘাঁহ-বন, শস্যদায়ী উদ্ভিদ আৰু বীজ থকা গছ উা়পন্ন হ'ল; বিভিন্ন ধৰণৰ ফলৰ গছ হ'ল আৰু ফলৰ ভিতৰত গুটি হ'ল। তেতিয়া ঈশ্বৰে এইবোৰ উত্তম দেখিলে।¹³ গধূলি আৰু পুৱা হোৱাৰ পাছত তৃতীয় দিন হ'ল।

চতুৰ্থ দিন

¹⁴ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “পোহৰ হ'বলৈ আকাশত অনেক জ্যোতিবোৰ হওঁক; সেই পোহৰে ৰাতিৰ পৰা দিনক পৃথক কৰিব। সেইবোৰ বেলেগ বেলেগ ঋতু, দিন আৰু বছৰৰ চিন ৰূপে ব্যৱহাৰ হওঁক।¹⁵ সেইবোৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত পোহৰ দিবলৈ আকাশত পৰ্দীপম্বৰূপ হওঁক।” তেতিয়া তেনেদৰেই হ'ল।

¹⁶ ঈশ্বৰে দিনৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাবলৈ এক মহা-জ্যোতি, আৰু ৰাতিৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাবলৈ তাতকৈ এক ক্ষুদ্ৰ-জ্যোতি, এই দুই বৃহা জ্যোতি আৰু তৰাবোৰকো নিৰ্ম্মাণ কৰিলে।¹⁷ ঈশ্বৰে সেইবোৰক আকাশৰ মাজত স্থাপন কৰিলে যাতে সেইবোৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত পোহৰ দিয়ে;¹⁸ দিন আৰু ৰাতিৰ ওপৰত অধিকাৰ চলায় আৰু আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰক পৃথক কৰে। তেতিয়া ঈশ্বৰে ইয়াক উত্তম দেখিলে।¹⁹ গধূলি আৰু পুৱা হোৱাৰ পাছত চতুৰ্থ দিন হ'ল।

পঞ্চম দিন

²⁰ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “বিভিন্ন প্ৰাণীৰে জল ভাগ পূৰ্ণ হওঁক আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰ ভাগত আকাশৰ মাজত চৰাইবোৰ উড়ি ফুৰক।”²¹ এইবোৰে ঈশ্বৰে ডাঙৰ ডাঙৰ সাগৰীয় প্ৰাণী, জলৰ মাজত বিচৰণ কৰা বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ উৰণ প্ৰাণী আৰু নানাবিধ ডেউকা থকা চৰাই সৃষ্টি কৰিলে; তেতিয়া ঈশ্বৰে এইবোৰ উত্তম দেখিলে।²² ঈশ্বৰে সেইবোৰক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, “বংশ বৃদ্ধি কৰি তোমালোকে নিজৰ সংখ্যা বঢ়াই তোলা আৰু সমুদ্ৰবোৰৰ পানী পৰিপূৰ্ণ কৰা; পৃথিৱীৰ ওপৰত চৰাইবোৰেও নিজৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰক।”²³ গধূলি আৰু পুৱা হোৱাৰ পাছত পঞ্চম দিন হ'ল।

ষষ্ঠ দিন

²⁴ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “পৃথিৱীত বিভিন্ন ধৰণৰ পৰাণী উা়পন্ন হওঁক; ঘৰচীয়া পশু, বগাই ফুৰা পৰাণী আৰু নানা বিধ বনৰীয়া জন্তু উা়পন্ন হওঁক।” তাতে তেনেকুৱাই হ'ল।²⁵ ঈশ্বৰে বিভিন্ন বনৰীয়া জন্তু, বিভিন্ন ঘৰচীয়া পশু আৰু মাটিত বগাই ফুৰা বিভিন্ন পৰাণী নিৰ্ম্মাণ কৰিলে। তেতিয়া ঈশ্বৰে এইবোৰ উত্তম দেখিলে।

প্ৰথম মনুষ্য নিৰ্ম্মাণ

²⁶ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “আমি নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে আমাৰ সাদৃশ্যেৰে মানুহ নিৰ্ম্মাণ কৰোঁহক; তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ মাছ, আকাশৰ চৰাই, ঘৰচীয়া পশু, সমুদায় পৃথিৱী আৰু পৃথিৱীত বগাই ফুৰা প্ৰাণীৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাওঁক।”²⁷ তেতিয়া ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰে মানুহ সৃষ্টি কৰিলে; ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰেই মানুহ সৃষ্টি কৰিলে; তেওঁ তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি সৃষ্টি কৰিলে।²⁸ পাছত ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, “তোমালোক বহুবংশ হোৱা; বাচি বাচি পৃথিৱীখন পৰিপূৰ্ণ কৰা আৰু তাক বশীভূত কৰা; সমুদ্ৰৰ মাছ; আকাশৰ চৰাই, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বিচৰণ কৰা সকলো প্ৰাণীৰ ওপৰত অধিকাৰ চলোৱা।”²⁹ ঈশ্বৰে ক'লে, “চোৱা, গোটেই পৃথিৱীৰ ওপৰিভাগত গুটি উা়পন্ন কৰা গছ আৰু ভিতৰত গুটি থকা সকলো ফলধৰা গছ মই তোমালোকক দিলোঁ; সেয়ে তোমালোকৰ আহাৰ হ'ব।

³⁰ সকলো বনৰীয়া জন্তু, আকাশৰ সকলো চৰাই আৰু মাটিত বগাই ফুৰা সকলো প্ৰাণীৰ আহাৰৰ কাৰণে সকলো কেচাঁ বন দিলোঁ।” তাতে তেনেকুৱাই হ'ল।

³¹ পাছত ঈশ্বৰে নিজে নিৰ্ম্মাণ কৰা সকলোকে চালে। সেইবোৰ চাই অতি উত্তম পালে। গধূলি আৰু পুৱা হোৱাৰ পাছত ষষ্ঠ দিন হ'ল।

2 অধ্যায়

সপ্তম দিন - ঈশ্বৰৰ বিশ্রাম দিন

¹ এনেদৰে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী নিৰ্ম্মাণ কৰা হ'ল; আৰু উভয়কে সকলোৰে পৰিপূৰ্ণ কৰা হ'ল*।² ইতিমধ্যে ঈশ্বৰে তেওঁৰ কাম শেষ কৰি সপ্তম দিনত সোমাল আৰু সেইদিনা সকলো কাৰ্যৰ পৰা তেওঁ বিশ্রাম ল'লে।³ ঈশ্বৰে সেই সপ্তম দিনক আশীৰ্বাদ কৰি পবিত্ৰ কৰিলে; কিয়নো সেইদিনা ঈশ্বৰে নিজৰ সকলো সৃষ্টি কাৰ্যৰ পৰা বিশ্রাম ল'লে।

প্ৰথম মনুষ্যৰ দ্বিতীয় বিৱৰণ

⁴ এয়াই হৈছে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টিৰ ইতিহাস। ঈশ্বৰ যিহোৱাই যিদিনা পৃথিৱী আৰু আকাশ-মণ্ডল নিৰ্ম্মাণ কৰিলে, সেই কালৰ ঘটনাৰ বিৱৰণ এই।⁵ তেতিয়াও পৃথিৱীৰ পথাৰত একো তৃণ আদি নাছিল; পথাৰত কোনো শস্যদায়ী গছ গজা নাছিল; কিয়নো তেতিয়াও ঈশ্বৰ যিহোৱাই পৃথিৱীত বৰষুণ বৰষোৱা নাছিল আৰু মাটি চহাবৰ কাৰণে মানুহো নাছিল।⁶ কিন্তু পৃথিৱীৰ পৰা এক ঘন কুঁৱলী উঠি আহিল আৰু গোটেই ভূমি ডিজালে।⁷ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মাটিৰ পৰা ধূলি লৈ মানুহ নিৰ্ম্মাণ কৰিলে আৰু সেই মানুহৰ নাকত ফু দি নিশ্বাস† সুমুৱাই দিলে; তাতে মানুহ জীৱন্ত পৰাণী হ'ল।

* 2 অধ্যায়:1 সৈন্যৰে পৰিপূৰ্ণ কৰা হল † 2 অধ্যায়:6 জলস্ৰোত ‡ 2 অধ্যায়:7 পৰাণ্যৰাঘু

৪ ঈশ্বৰ যিহোৱাই পূবফালে এদনত এখন বাৰী পাতিলে আৰু তাতে তেওঁ নিজে নিৰ্ৰক্ষণ কৰা মানুহক ৰাখিলে।^৯ সেই ঠাইৰ মাটিত ঈশ্বৰ যিহোৱাই দেখিবলৈ সুন্দৰ, খাবলৈকো ভাল এনে সকলো জাতৰ গছ উৎপন্ন কৰিলে; বাৰীৰ মাজত তেওঁ জীৱন-বৃক্ষ আৰু ভাল বেয়া জ্ঞান দিওঁতা বৃক্ষকো উৎপন্ন কৰিলে।^{১০} সেই বাৰীত পানী দিবৰ কাৰণে এদনৰ পৰা এখন নদী ওলাই আহিছিল আৰু সেই ঠাইৰ পৰাই নদীখন চাৰিটা উপনৈত ভাগ হৈছিল।

১১ প্ৰথম নৈৰ নাম পীচোন; এই নদীখন সমুদায় হবীলা দেশকে ঘেৰি বৈ গৈছে; এই দেশত সোণ পোৱা যায়।^{১২} সেই দেশৰ সোণ উত্তম; তাত গুণগুণু আৰু বহুৰঙী মূল্যবান পাথৰো পোৱা যায়।

১৩ দ্বিতীয় নৈখনৰ নাম গীহোন। এই নদী কুচ[§] দেশখনক ঘেৰি বৈ গৈছে।^{১৪} তৃতীয় নৈখনৰ নাম হিদ্দেকেল*। সেই নদী অচুৰ দেশৰ পূবদিশে বৈ গৈছে। চতুৰ্থ নদীখনৰ নাম হৈছে ফৰা†।

১৫ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মানুহক নি এদন বাৰীত ৰাখিলে যাতে তেওঁ তাত কাম কৰে আৰু তাৰ যত্ন লয়।^{১৬} ঈশ্বৰ যিহোৱাই মানুহক এই আজ্ঞা দিলে, “তুমি বাৰীৰ সকলো গছৰ ফল স্বচ্ছন্দে খাব পাৰা;^{১৭} কিন্তু ভাল বেয়া জ্ঞান দিওঁতা গছৰ ফল হ'লে নাখাবা; কিয়নো যি দিনা তুমি তাক খাবা, সেই দিনা অৱশ্যেই তোমাৰ মৃত্যু হ'ব।”

প্ৰথম নাৰী

১৮ তাৰ পাছত ঈশ্বৰ যিহোৱাই ক'লে, “মানুহ অকলে থকা ভাল নহয়; মই তেওঁৰ বাবে এজন উপযুক্ত সহকাৰী নিৰ্ৰক্ষণ কৰিম।”^{১৯} ঈশ্বৰ যিহোৱাই মাটিৰ পৰা সকলো প্ৰকাৰৰ জীৱ-জন্তু আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ নিৰ্ৰক্ষণ কৰিলে; তাৰ পাছত তেওঁ সকলো প্ৰাণীকে মানুহৰ ওচৰলৈ আনিলে; তেওঁ চাব বিচাৰিলে যে মানুহে সেই সকলোবোৰক কি নাম দি মাতে। তেওঁ সেই প্ৰাণীবোৰৰ যাক যি নামেৰে মাতিলে, তাৰ নাম সেয়ে হ'ল।^{২০} মানুহে[‡] সকলো ঘৰচীয়া পশু, আকাশৰ চৰাই, বনৰীয়া জন্তুবোৰৰ নাম দিলে; কিন্তু মানুহে নিজৰ কাৰণে সেইবোৰৰ মাজত উপযুক্ত সহকাৰী নাপালে।

২১ সেয়ে ঈশ্বৰ যিহোৱাই মানুহলৈ গভীৰ টোপনি আনিলে; তাতে তেওঁ গভীৰ টোপনি গ'ল। তেতিয়া ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁৰ এডাল কামী-হাড় উলিয়াই সেই ঠাই মণ্ডহেৰে পুৰালে।^{২২} ঈশ্বৰ যিহোৱাই মানুহৰ পৰা উলিওৱা কামী-হাড়ডালেৰে এগৰাকী স্ত্ৰী নিৰ্ৰক্ষণ কৰি তেওঁক মানুহৰ ওচৰলৈ লৈ আনিলে।^{২৩} তেতিয়া মানুহে ক'লে, “এতিয়া হৈছে; এওঁ মোৰ হাড়ৰো হাড়, মোৰ মণ্ডহেৰা মণ্ডহ; এওঁক 'নাৰী' বুলি মতা হ'ব; কিয়নো এওঁক নৰৰ পৰা লোৱা হৈছে।”^{২৪} সেইবাবে মানুহে নিজৰ পিতৃ মাতৃক ত্যাগ কৰি তেওঁৰ স্ত্ৰীৰ প্ৰতি আসক্ত হ'ব আৰু তেওঁলোক দুয়োজন এক দেহ হ'ব।^{২৫} সেই সময়ত সেই মানুহ আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰী দুয়োজন বিবসং[§]ৰ আছিল; কিন্তু তাক তেওঁলোকে লাজ বুলি নাজানিছিল।

3 অধ্যায়

মানুহৰ অবাধ্যতা

১ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিৰ্ৰক্ষণ কৰা সকলো বন্য প্ৰাণীৰ মাজত সৰ্প আছিল আটাইতকৈ টেঙৰ। সেই সৰ্পই এদিন নাৰী গৰাকীক ক'লে, “ঈশ্বৰে কি সঁচাই 'তোমালোকে বাৰীত থকা কোনো গছৰ ফল নাখাবা এইবুলি তোমালোকক ক'লে নে?”^২ নাৰীয়ে সৰ্পক ক'লে, “বাৰীৰ গছবোৰৰ ফল আমি খাব পাৰোঁ;^৩ কিন্তু বাৰীৰ মাজত থকা গছ জোপাৰ ফলৰ বিষয়ে হ'লে আমাক ঈশ্বৰে ক'লে, 'তোমালোকে তাক নাখাবাও, নুচুৰাও; তাকে কৰিলে তোমালোকৰ মৃত্যু হ'ব।’”^৪ তেতিয়া সৰ্পই নাৰীক ক'লে, “দৰাচলতে তোমালোকৰ মৃত্যু নহয়।^৫ কিয়নো ঈশ্বৰে জানে যে, যিদিনাই তোমালোকে সেই গছৰ ফল খাবা, সেইদিনাই তোমালোকৰ চকু মুকলি হ'ব। তাতে তোমালোকে ভাল বেয়া জানোতা হৈ ঈশ্বৰৰ নিচিনা হ'বা।”^৬ নাৰীগৰাকীয়ে যেতিয়া বুজিলে যে সেই গছৰ ফল খাবলৈ ভাল হ'ব; ই দেখাত লোভনীয় আৰু জ্ঞান লাভ কৰা কথাটোও মনোমোহা; তেতিয়া নাৰীগৰাকীয়ে তাৰ পৰা কেইটামান ফল চিঙি খালে আৰু লগত থকা তেওঁৰ গিৰিয়েককো দিলে; তাতে তেওঁৰো খালে।^৭ তেতিয়া তেওঁলোক দুয়োজনৰ চকু মুকলি[‡] হ'ল। তেওঁলোক যে বিবসং[§]ৰ অৱস্থাত আছে, এই বিষয়ে বুজি পালে। সেয়ে তেওঁলোকে ডিম্ব গছৰ পাতবোৰ একেলগে জোৰা লগাই নিজৰ কাৰণে কপিং চিলাই ল'লে।^৮ পাছত যেতিয়া সন্ধ্যাবেলাৰ শীতল বতাহ ববলৈ ধৰিলে, তেতিয়া সেই মানুহ আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰীয়ে বাৰীৰ মাজত ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ খোজৰ শব্দ শুনিবলৈ পালে আৰু তেওঁৰ সৈতে সাক্ষাৎ[‡] নহ'বলৈ গছবোৰৰ মাজত লুকালগৈ।^৯ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মানুহক মাতি সুধিলে, “তুমি ক'ত আছা?”

১০ মানুহে ক'লে, “মই বাৰীত আপোনাৰ শব্দ শুনি মোৰ বিবসং[§]ৰতাৰ কাৰণে ভয় কৰি লুকাই আছোঁ।”^{১১} ঈশ্বৰে ক'লে, “তুমি যে বিবসং[§]ৰ, তাক তোমাক কোনে ক'লে? যি গছৰ ফল নাখাবা বুলি মই তোমাক নিষেধ কৰিছিলোঁ, তাক তুমি খালা নেকি?”^{১২} তেতিয়া মানুহে ক'লে, “যি স্ত্ৰী গৰাকীক আপুনি মোৰ সঙ্গীনী কৰি দিলে, তেঁৱেই মোক সেই গছৰ ফল দিলে আৰু সেই ফল মই খালোঁ।”^{১৩} তেতিয়া ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই নাৰীক ক'লে, “তুমি এইটো কি কৰিলা?” নাৰীয়ে ক'লে, “সৰ্পই মোক ছলনা কৰি ভুলালে আৰু সেয়ে মই তাক খালে।”

অবাধ্যতাৰ শাস্তি

১৪ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সৰ্পক ক'লে, “তোৰ এই কাৰ্যৰ কাৰণে ভূমিৰ সকলো ঘৰচীয়া আৰু বনৰীয়া প্ৰাণীবোৰৰ মাজত কেৱল তোকে অভিশপ্ত কৰা হ'ল। তই পেটেৰে গতি কৰিবি আৰু তোৰ জীৱনৰ গোটেই কালত ধূলি খাবি।^{১৫} মই তোৰ আৰু নাৰীৰ মাজত, তোৰ বংশ আৰু নাৰীৰ বংশৰে মাজত শত্ৰুতা সৃষ্টি কৰিম; তেওঁ তোৰ মূৰ গুড়ি কৰিব আৰু তই তেওঁৰ

§ ২ অধ্যায়:13 ইফিওপিয়া * ২ অধ্যায়:14 হিদ্দেকেল টাইগ্ৰীচ † ২ অধ্যায়:14 ফৰা‡ ইউফ্ৰেটিচ ‡ ২ অধ্যায়:20 আদম * ৩ অধ্যায়:7 তেওঁলোকে বুজি পোৱা হ'ল বা জ্ঞান পালে

ভৰিৰ গোৰোহা গুড়ি কৰিবি।”¹⁶ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে নাৰীক ক’লে, “মই তোমাৰ গৰ্ভ-বেদনা অতিশয় ৰূপ বৃদ্ধি কৰিম; তুমি কষ্টেৰে সন্তান প্ৰসৱ কৰিবা; স্বামীৰ কাৰণে তোমাৰ কামনা হ’ব, কিন্তু তেওঁ তোমাৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাব।”

¹⁷ তেওঁ আদমক ক’লে, “যি গছৰ ফল খাবলৈ মই তোমাক নিষেধ কৰিছিলোঁ, তুমি তোমাৰ স্ত্ৰীৰ কথা শুনি তাক খালা। সেয়ে তোমাৰ কাৰণে তুমি অভিশপ্ত হৈছে। তুমি গেটেই জীৱন কালত কষ্টেৰে পৰিশ্ৰম কৰি তাৰ পৰা খাবলৈ পাবা।¹⁸ ভূমিয়ে তোমালৈ কাঁইট আৰু কাঁইটীয়া বন উৎপন্ন কৰিব আৰু তুমি পথাৰৰ শস্য ভোজন কৰিবা।¹⁹ মাটিলৈ উলটি নোযোৱা পৰ্যন্ত মূৰৰ ঘাম পেলাই তুমি আহাৰ কৰিব লাগিব; কিয়নো তোমাক মাটিৰ পৰা লোৱা হৈছিল; তুমি ধূলি মাথোন আৰু পুনৰায় ধূলিলৈকে উলটি যাবা।”

²⁰ পাছত মানুহে নিজৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম হৱাৰ্ৰা ৰাখিলে; কিয়নো তেওঁ সকলো জীৱিত লোকৰ মাতৃ।²¹ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আদম আৰু তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ কাৰণে ছালৰ বস্ৰ কৰি তেওঁলোকক পিন্ধাই দিলে।

²² তাৰ পাছত ঈশ্বৰ যিহোৱাই ক’লে, “চোৱা, ভাল বেয়া জ্ঞান পাই মানুহ আমাৰ এজনৰ নিচিনা হৈ গৈছে। সেয়ে এতিয়া আমি মানুহক এই অনুমতি দিব নালাগে যেন তেওঁ হাত আগবঢ়াই জীৱন বৃক্ষৰ ফল পাৰি খাই সদাকাললৈকে জীৱিত হৈ থাকে।”²³ এইখুলি কৈ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মাটিৰ পৰা নিৰ্মাণ কৰা মানুহক মাটিত খেতি কৰিবৰ বাবে এদন বাৰীৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে।²⁴ এইদেৰে ঈশ্বৰে মানুহক এদন বাৰীৰ পৰা খেদাই দিলে; তাৰ পাছত জীৱন-বৃক্ষৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ পথ ৰখিবলৈ, এদন বাৰীৰ পূবফালে কৰুবসকলক ৰাখিলে আৰু চাৰিওফালে ঘূৰি থকা এখন জলপ্ৰময় তৰোৱালকো তাত থলে।

4 অধ্যায়

কয়িন আৰু হেবলৰ বিৱৰণ

¹ মানুহে তেওঁৰ ভাৰ্য্যা হৱাৰৰ সৈতে একেলগ হোৱাত তেওঁ গৰ্ভৱতী হৈ কয়িনক প্ৰসৱ কৰিলে। তেতিয়া হৱাই ক’লে, “যিহোৱাৰ সহায়ত মই এটি পুত্ৰ সন্তান পালোঁ।”² পাছত তেওঁ পুনৰায় কয়িনৰ ভায়েক হেবলক প্ৰসৱ কৰিলে। হেবল এজন মেৰ-ছাগৰ পালক আৰু কয়িন কৃষক হ’ল।

³ পাছত এটা সময়ত কয়িনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁৰ ভূমিত উৎপন্ন হোৱা কিছু ফল উৎসৰ্গ কৰিলে; ⁴ হেবলেও নিজৰ জাকৰ পৰা প্ৰথমে জগা কেইটামান পশু আৰু সেইবোৰৰ চৰ্বি উৎসৰ্গ কৰিলে। যিহোৱাই হেবলক আৰু তেওঁৰ উৎসৰ্গ গ্ৰহণ কৰিলে; ⁵ কিন্তু কয়িনক আৰু তেওঁৰ উৎসৰ্গক হলে গ্ৰহণ নকৰিলে। সেয়ে কয়িনৰ অতিশয় খং উঠিল আৰু তেওঁৰ মুখে ক’লা পৰি গ’ল। ⁶ তেতিয়া যিহোৱাই কয়িনক ক’লে, “কিয় খং কৰিছা আৰু কেলেই বা মুখ ক’লা কৰি আছা? ⁷ তুমি যদি ভাল কাম কৰা, তেন্তে জানো তোমাক গ্ৰহণ কৰা নহ’ব? কিন্তু যদি ভাল কাম নকৰা, তেন্তে আপে তোমাক তাৰ বশ কৰিবলৈ দূৱাৰ মুখত খাপ পাতি থাকে; সেয়ে তুমি তাক দমন কৰিব লাগে।”⁸ তাৰ পাছত এদিন খেতি-পথাৰ*ত থকাৰ সময়ত কয়িনে ভায়েক হেবলৰ লগত কথা কৈ আছিল আৰু তেতিয়া কয়িনে নিজ ভায়েক হেবলৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁক বধ কৰিলে।

⁹ তেতিয়া যিহোৱাই কয়িনক সুধিলে, “তোমাৰ ভাই হেবল ক’ত আছে?” কয়িনে ক’লে, “মই নেজানো, মই মোৰ ভাইৰ ৰখীয়া নেকি?”¹⁰ তেতিয়া যিহোৱাই ক’লে, “তুমি কি কৰিলা? তোমাৰ ভাইৰ তেজে ভূমিৰ পৰা মৌলৈ চিঞৰি মাতিছোঁ। ¹¹ সেয়ে যি ভূমিয়ে তোমাৰ হাতৰ পৰা তোমাৰ ভাইৰ তেজ গ্ৰহণ কৰিবৰ কাৰণে মুখ মেলিলে, সেই ভূমিৰ পৰাই তুমি অভিশপ্ত হ’লা। ¹² এতিয়াহে পৰা তুমি ভূমিত খেতি কৰিলেও ভূমিৰ পৰা উৎপাদিত বহু শস্য তুমি নাপাবা। তুমি পৃথিৱীত পলৰীয়া আৰু খানখিত নোহোৱা হ’বা।”

¹³ তেতিয়া কয়িনে যিহোৱাক ক’লে, “এই শাস্তি মোৰ বাবে অসহনীয়। ¹⁴ আজি আপুনি মোক ভূমিৰ পৰা খেদি পঠালে; মই আপোনাৰ সন্মুখৰ পৰা লুকাই থকিব লগা হ’ব; এই পৃথিৱীত পলৰীয়া হৈ মই যেতিয়া ঘূৰি ফুৰিব লগা হ’ব, তেতিয়া যেয়ে মোক পাব তেৱেঁ মোক বধ কৰিব।”¹⁵ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক’লে, “তেনেহলে যি কোনোৱে তোমাক বধ কৰিব, তেওঁৰ ওপৰত সাতগুণ প্ৰতিশোধ লোৱা হ’ব।” তাৰ পাছত যিহোৱাই কয়িনৰ বাবে এনে এটা চিন দিলে যেন কোনেও তেওঁক পাই বধ নকৰে।

কয়িনৰ বংশ

¹⁶ তাৰ পাছত কয়িনে যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা ওলাই গৈ, এদনৰ পূব দিশে থকা নোদৰ্শ দেশত বাস কৰিলে।¹⁷ কয়িনে তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ সৈতে একেলগ হোৱাত, তেওঁ গৰ্ভৱতী হৈ হনোকক প্ৰসৱ কৰিলে; কয়িনে এখন নগৰ নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু পুত্ৰৰ নাম অনুসাৰে সেই নগৰখনৰ নাম হনোক ৰাখিলে।¹⁸ হনোকৰ পুতেকৰ নাম ঈৰদ, ঈৰদৰ পুতেকৰ নাম মহৰায়েল, মহৰায়েলৰ পুতেকৰ নাম মথুচায়েল, মথুচায়েলৰ পুতেকৰ নাম লেমক।

¹⁹ লেমকৰ দুগৰাকী ভাৰ্য্যা আছিল। এগৰাকীৰ নাম আদা আৰু আনগৰাকীৰ নাম চিন্না।²⁰ আদাৰ গৰ্ভত যাবলৰ জন্ম হ’ল; তম্বুত বাস কৰি পশুপালন কৰা লোকসকলৰ তেওঁ পুৰুষ আছিল।²¹ তেওঁৰ ভায়েকৰ নাম আছিল যুবল; তেওঁ বীণা আৰু বাঁহী বজোৱাসকলৰ আদি পুৰুষ আছিল।²² চিন্নাৰ গৰ্ভত তুবল-কয়িনৰ জন্ম হ’ল; তেওঁ পিতল আৰু লোহাৰ নানাবিধ অস্ৰুৰ গঢ়োতা আছিল; সেই তুবল-কয়িনৰ নয়মা নামেৰে এজনী ভনীয়েক আছিল।

²³ লেমকে তেওঁৰ দুই ভাৰ্য্যাক ক’লে,
“হে আদা আৰু চিন্না, তোমালোকে
মোৰ কথা শুনা;

† 3 অধ্যায়:19 নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল ‡ 3 অধ্যায়:20 জীৱিত * 4 অধ্যায়:8 কিছুমান আনুলিপিত লিখা আছে, “খেতি পথাৰতগৈ থকাৰ সময়ত।” † 4

হে লেমকৰ ডাৰ্য়াসকল, মোৰ কথালৈ কাণ দিয়া; কিয়নো
আঘাত কৰাৰ বাবে এজন লোকক,
আঘাত কৰাৰ বাবে এজন যুবকক
মই বধ কৰিলোঁ।

24 কয়িনে হত্যা কৰাৰ প্ৰতিশোধ

যদি সাতগুণ হয়, তেন্তে

অৱশ্যেই লেমকৰ প্ৰতিশোধ হ'ব সাতসত্তৰ গুণ।”

25 পাছত আদমে পুনৰায় তেওঁৰ ডাৰ্য়াৰ সৈতে একেলগ হোৱাত, তেওঁৰ পুত্ৰ এটি পুংৰ সন্তান জন্ম হ'ল। হৰাই সেই সন্তানৰ নাম চেথ ৰাখিলে আৰু ক'লে, “কয়িনে হেবলক বধ কৰাৰ কাৰণে ঈশ্বৰে মোক হেবলৰ সলনি পুত্ৰ এটি সন্তান দিলে।”

26 পাছত চেথৰো এটি পুংৰ জন্মিল। তেওঁ তেওঁৰ নাম ইনোচ ৰাখিলে। সেই সময়ৰ পৰা লোকসকলে যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা আদি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।

5 অধ্যায়

আদমৰ বংশ

1 এয়া হৈছে আদমৰ বংশৰ বিৱৰণ। মানুহ সৃষ্টি কৰাৰ দিনা, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক নিজৰ সাদৃশ্যেৰে সৃষ্টি কৰিলে; 2 তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি সৃষ্টি কৰিলে; সৃষ্টিৰ সময়ত তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি “মানুহ*” নাম দিলে। 3 এশ িশ বছৰ বয়সত নিজৰ সাদৃশ্যেৰে আদমৰ এটি পুংৰ জন্মিল আৰু তেওঁৰ নাম চেথ ৰাখিলে। 4 চেথৰ জন্মৰ পাছত আদম আঠশ বছৰ জীয়াই থাকিল। ইতিমধ্যে তেওঁৰ আৰু পুতেক জীয়েকৰ জন্ম হ'ল। 5 সব্বমুঠ ন শ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত আদমৰ মৃত্যু হ'ল।

6 চেথৰ যেতিয়া এশ পাঁচ বছৰ বয়স হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ পুংৰ ইনোচৰ জন্ম হ'ল। 7 ইনোচৰ জন্মৰ পাছত চেথ আঠ শ সাত বছৰ কাল জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আৰু পুতেক জীয়েকৰ জন্ম হ'ল। 8 মুঠ ন শ বাৰ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত চেথৰ মৃত্যু হ'ল।

9 ইনোচৰ নব্বই বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুতেক কৈনন জন্মিল। 10 কৈননৰ জন্মৰ পাছত ইনোচ আঠ শ পোন্ধৰ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ পুত্ৰৰ পুতেক জীয়েক জন্মিল। 11 সব্বমুঠ ন শ পাঁচ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত ইনোচৰ মৃত্যু হ'ল। 12 কৈননৰ সত্তৰ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুতেক মহললেল† জন্মিল। 13 মহললেলৰ জন্মৰ পাছত কৈনন আঠ শ চল্লিশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুতেক জীয়েক জন্মিল। 14 সব্বমুঠ ন শ দহ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত কৈননৰ মৃত্যু হ'ল।

15 মহললেলৰ পয়ষষ্ঠি বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ য়েৰদ জন্মিল। 16 য়েৰদৰ জন্মৰ পাছত মহললেল আঠশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ পুত্ৰৰ পুতেক জীয়েক জন্মিল। 17 সব্বমুঠ আঠ শ পঞ্চাট্ৰৈ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত মহললেলৰ মৃত্যু হ'ল।

18 য়েৰদৰ এশ বাষষ্ঠি বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুতেক হনোক জন্মিল। 19 হনোকৰ জন্মৰ পাছত য়েৰদ আঠ শ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ পুত্ৰৰ পুতেক জীয়েক জন্মিল। 20 সব্বমুঠ ন শ বাষষ্ঠি বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত য়েৰদৰ মৃত্যু হ'ল।

21 হনোকৰ পয়ষষ্ঠি বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুতেক মথুচেলহ জন্মিল। 22 মথুচেলহৰ জন্মৰ পাছত তিনি শ বছৰ পৰ্যন্ত ঈশ্বৰৰ লগত হনোকৰ অহা-যোৱাৰ সম্বন্ধ আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ পুত্ৰৰ পুতেক জীয়েক জন্মিল। 23 হনোক সব্বমুঠ তিনি শ পয়ষষ্ঠি বছৰ কাল আছিল। 24 তাৰ পাছত তেওঁক পুত্ৰ দেখা নগ'ল; ঈশ্বৰৰ লগত অহা-যোৱাৰ সম্বন্ধ আছিল বাবেই ঈশ্বৰে তেওঁক লৈ গ'ল।

25 মথুচেলহৰ এশ সাতাশী বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুতেক লেমক জন্মিল। 26 লেমকৰ জন্মৰ পাছত মথুচেলহ সাত শ বিৰাশী বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আৰু পুতেক জীয়েক জন্মিল। 27 সব্বমুঠ ন শ উনসত্তৰ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত মথুচেলহৰ মৃত্যু হ'ল।

28 লেমকৰ এশ বিৰাশী বছৰ বয়সত এটি পুংৰ জন্মিল; 29 তেওঁ ক'লে, “যিহোৱাই ভূমিক শাও দিয়াৰ কাৰণে আমি যি পৰিশ্ৰম আৰু হাতেৰে কষ্ট কৰিব লাগে, তাৰ মাজতো আমাক এই ল'ৰায়েই শান্তনা দিব।” এই বুলি কৈ তেওঁ তেওঁৰ নাম নোহ‡ ৰাখিলে। 30 নোহৰ জন্মৰ পাছত লেমক পাঁচ শ পঞ্চাট্ৰৈ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ পুত্ৰৰ পুতেক আৰু জীয়েক জন্মিল। 31 সব্বমুঠ সাত শ সাতসত্তৰ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত লেমকৰ মৃত্যু হ'ল।

32 নোহ পাঁচ শ বছৰ জীয়াই থকাত তেওঁৰ চেম, হাম আৰু য়েফা এই তিনিজন পুংৰ জন্ম হ'ল।

6 অধ্যায়

মানুহৰ ভ্ৰষ্টতা

1 এইদৰে পৃথিবীত মানুহৰ সংখ্যা বাঢ়িবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত অনেক কন্যা সন্তানৰো জন্ম হ'ল। 2 ঈশ্বৰৰ সন্তানসকলে* মানুহৰ এই ঘৰতীবোৰক বুপৱতী দেখিলে আৰু সেয়ে, তেওঁলোকৰ যিয়ে যাকে পছন্দ কৰে, তেওঁ তাইক বিয়া

* 5 অধ্যায়:2 মানুহ আদম † 5 অধ্যায়:12 ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা ‡ 5 অধ্যায়:29 নোহ কিৰাম * 6 অধ্যায়:2 স্বৰ্গীয় আত্মা বা পতিত হোৱা মৃত

কৰাই ল'লে।³ এই অবস্থা দেখি যিহোৱাই ক'লে, “মোৰ আত্মাই চিৰকাললৈকে মানুহত থাকি অধিকাৰ নচলাব; কিয়নো মানুহ ৰক্তমাংসৰে গঠিত মাংস। তেওঁলোক এশ বছৰ জীয়াই থাকিব।”

⁴ সেইকালত আৰু পৰৱৰ্তীকালত পৃথিৱীত নাফিলসকল আছিল। তেওঁলোক আছিল ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলৰ লগত মানুহৰ যুৱতীবোৰৰ মিলনৰ ফলত জন্ম পোৱা সন্তান। নাফিলসকল পুৰনাকালৰ মহাবলী পুৰুষৰূপে বিখ্যাত আছিল।

⁵ যিহোৱাই দেখিলে যে, পৃথিৱীত মানুহৰ দুষ্টতা অধিককৈ বৃদ্ধি পাইছে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ সকলো ডাৱ-চিত্তা সকলো সময়তে কেৱল মন্দতাৰ ফালে যায়।⁶ পৃথিৱীত মানুহ সৃষ্টি কৰি যিহোৱা দুঃখিত হ'ল আৰু অস্তৰত বেজাৰ পালে।⁷ সেয়ে যিহোৱাই ক'লে, “মই নিজে সৃষ্টি কৰা মানুহক পৃথিৱীৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিম; মানুহৰ লগতে সকলো ডাঙৰ জীৱ-জন্তু, বগাই ফুৰা প্ৰাণী আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ লুপ্ত কৰিম; কিয়নো এই সকলোকে সৃষ্টি কৰি মই দুখ পাইছো।”⁸ কিন্তু নোহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহৰ দৃষ্টি আছিল।

নোহ আৰু জল প্ৰাৱন

⁹ এয়া হৈছে নোহৰ বিৱৰণ। নোহ এজন ধাৰ্মিক লোক আছিল। সেই সময়ৰ লোকসকলৰ মাজত তেৱেঁই সিন্ধু আছিল; ঈশ্বৰৰ লগত নোহে সম্পৰ্ক ৰাখি চলিছিল।¹⁰ চেম, হাম আৰু য়েফা নামৰ নোহৰ তিনিজন পুংৰ আছিল।¹¹ সেই কালত ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত গোটেই পৃথিৱী দুৰ্নীতি আৰু হিংসাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ পৰিছিল।¹² ঈশ্বৰে পৃথিৱীলৈ দৃষ্টিপাত কৰি দেখিলে যে, পৃথিৱী উষ্টতাৰে পূৰ্ণ হৈছে; কিয়নো পৃথিৱীৰ সকলো প্ৰাণীয়ে দুৰ্নীতিৰ পথত চলিবলৈ ধৰিলে।

¹³ ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, “মই দেখা পাইছো যে, সমগ্ৰ মানৱজাতিকে ধ্বংস কৰাৰ সময় হ'ল; কিয়নো তেওঁলোকে ক্ৰোধ আৰু হিংসাৰে পৃথিৱী পৰিপূৰ্ণ কৰিছে। মানুহৰ লগতে মই পৃথিৱীৰ সকলোকে ধ্বংস কৰিম।¹⁴ তুমি নিজৰ কাৰণে গোফৰ কাঠেৰে এখন জাহাজ নিৰ্মাণ কৰা। তাৰ ভিতৰত কিছুমান কোঠালি থাকিব আৰু সেই জাহাজৰ ভিতৰে বাহিৰে শিলাজতুৰে[†] লিপি দিবা।¹⁵ জাহাজখন তুমি এইদৰে নিৰ্মাণ কৰিবা: দীঘলে তিনিশ হাত, পথালিয়ে পঞ্চাশ হাত আৰু তাৰ উচ্চতা হ'ব ঠিৰশ হাত।¹⁶ জাহাজখনত এখন চালি বনাবা আৰু চালৰ পৰা তললৈ একহাত পৰ্যন্ত থিডিকি কৰিবা আৰু জাহাজৰ কাষত দুৱাৰ ৰাখিবা; প্ৰথম, দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় এনে তিনি তলাকৈ তাক নিৰ্মাণ কৰিবা;¹⁷ আৰু চোৱা, মই পৃথিৱীত এনে এক বন্যা আনিম, তাতে আকাশৰ তলত শ্বাস-প্ৰশ্বাস লৈ জীয়াই থকা সকলো প্ৰাণীয়েই ধ্বংস হৈ যাব। তেতিয়া পৃথিৱীত থকা সকলো প্ৰাণীৰ মৃত্যু হ'ব।

¹⁸ কিন্তু মই তোমাৰ লগত মোৰ ব্যৱস্থা স্থাপন কৰিম; তুমি গৈ জাহাজত উঠিবা আৰু তোমাৰ লগত তোমাৰ পুংৰসকল, তোমাৰ ভাৰ্যা আৰু তোমাৰ পো-বোৱাৰীসকল থাকিব।¹⁹ তোমাৰ লগত জীয়াই ৰাখিবলৈ প্ৰত্যেকবিধ প্ৰাণীৰ পৰা মতা মাইকী এযোৰ এযোৰকৈ জাহাজত তুলিবা।²⁰ বিধে বিধে চৰাই, বিধে বিধে পশু, আৰু বিধে বিধে মাটিত বগাই ফুৰা সকলোৰে এযোৰ এযোৰকৈ তোমাৰ ওচৰলৈ আহিব। তুমি সিহঁতক জীয়াই ৰাখিবা।²¹ তুমি সকলোবিধৰ খোৱা-বস্তু গোটেই থ'বা। সেইবোৰ তোমাৰ আৰু সিহঁতৰ বাবে আহাৰ হ'ব।”²² তেতিয়া নোহে সেই দৰেই কৰিলে; ঈশ্বৰে আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই তেওঁ সকলোকে কৰিলে।

7 অধ্যায়

জলপ্ৰাৱন

¹ তাৰ পাছত যিহোৱাই নোহক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাৰ পৰিয়ালৰ সকলোৱে জাহাজত উঠাগৈ; কিয়নো মোৰ দৃষ্টিত এই কালৰ লোকসকলৰ মাজত কেৱল তুমিয়েই ধাৰ্মিক হৈ আছ।² তুমি তোমাৰ লগত প্ৰতিবিধ শুচি পশুৰ মতা মাইকী সাতোটা সাতোটা আৰু অশুচি পশুৰ মতা মাইকী এযোৰ এযোৰকৈ আনিবা।³ আকাশত উৰিফুৰা চৰাইবোৰৰো মতা মাইকী সাতোটা সাতোটা তোমাৰ লগত ল'বা; পৃথিৱীৰ ওপৰত সেইবোৰৰ বংশ জীয়াই ৰাখিবলৈ তুমি ইয়াকে কৰিবা।

⁴ সাত দিনৰ পাছত মই দিনে-ৰাতিয়ে চল্লিশ দিনলৈকে পৃথিৱীৰ ওপৰত বৰষুণ বৰষাম আৰু মই সৃষ্টি কৰা সকলোবোৰ জীৱকুলকে পৃথিৱীৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিম।”⁵ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে নোহে সকলোকে কৰিলে।

⁶ পৃথিৱীত জলপ্ৰাৱন হোৱাৰ সময়ত নোহৰ বয়স আছিল ছশ বছৰ।⁷ জলপ্ৰাৱনৰ পৰা ৰক্ষা পাবৰ কাৰণে নোহ, তেওঁৰ ভাৰ্যা, তেওঁৰ পুংৰসকল আৰু তেওঁলোকৰ ভাৰ্যাসকল জাহাজত উঠিল।⁸ শুচি আৰু অশুচি পশু, চৰাই আৰু মাটিত বগাই ফুৰা সকলোবিধ জন্তুৰ⁹ মতা মাইকী যোৰ যোৰকৈ নোহৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ঈশ্বৰে আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে সেইবোৰ জাহাজত উঠিল।¹⁰ সাত দিনৰ পাছত পৃথিৱীত জল-প্ৰাৱন হ'বলৈ ধৰিলে।¹¹ নোহৰ বয়স যেতিয়া ছশ বছৰ হৈছিল, সেই বছৰৰ দ্বিতীয় মাহৰ সোঁতৰ দিনৰ দিনা ভূগৰ্ভস্থৰ সকলো ভূমুক ফুটি পানী ওলাবলৈ ধৰিলে আৰু আকাশৰ থিডিকিবোৰ মুকলি হ'ল।¹² চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি পৃথিৱীত বৰষুণ হ'ল।

¹³ যি দিনা বৰষুণ পৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, সেই দিনা নোহ, তেওঁৰ ভাৰ্যা, তেওঁৰ তিনিজন পুত্ৰ চেম, হাম, য়েফা আৰু তিনিগৰাকী পুত্ৰ-বোৱাৰী জাহাজত গৈ উঠিল।¹⁴ তেওঁলোকৰ লগত বিধে বিধে সকলো বনৰীয়া পশু আৰু ঘৰচীয়া পশু, বিধে বিধে মাটিত বগাই ফুৰা সকলো প্ৰাণী আৰু সকলো বিধ চৰাই চিৰিকটিও উঠিল।¹⁵ শ্বাস-প্ৰশ্বাস লৈ জীয়াই থকা সকলো প্ৰাণী এযোৰ এযোৰকৈ নোহৰ ওচৰলৈ আহি জাহাজত সোমাল।¹⁶ ঈশ্বৰে তেওঁক যেনেদৰে আজ্ঞা দিছিল, সেই অনুসাৰে সকলো প্ৰাণীৰে মতা আৰু মাইকী জাহাজত সোমালগৈ; তাৰ পাছত যিহোৱাই জাহাজৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰি দিলে।

[†] 6 অধ্যায়:3 মোৰ আত্মাই জীৱন দিলে। [‡] 6 অধ্যায়:14 শিলাজতুৰে আলকতাৰাজাতীয় পানী নোসোমোৱা এবিধ প্ৰলেপ

17 তাৰ পাছত চল্লিশ দিনলৈকে পৃথিৱীৰ ওপৰত জলপ্লাৱনৰ পানী বাঢ়ি যাবলৈ ধৰিলে; পানী বাঢ়ি যোৱাত জাহাজখন মাটিৰ পৰা দাং খাই পানীত ওপঙি উঠিল। 18 পৃথিৱীৰ ওপৰত পানী বাঢ়ি বাঢ়ি গৈ থাকিল আৰু সোঁত প্ৰৱলৰূপে প্লাৱিত হোৱাত জাহাজখন পানীত ওপঙিবলৈ ধৰিলে। 19 পৃথিৱীৰ ওপৰত পানী কেৱল বাঢ়িয়েই থাকিল; সমুদায় আকাশৰ তলত থকা সকলো ওখ ওখ পৰ্বত ডুব গ'ল। 20 পাহাৰ-পৰ্বতবোৰ ডুব গৈ শোৱন্ধ হাত* ওপৰলৈকে পানী উঠিল। 21 পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণীৰে মৃত্যু হ'ল। চৰাই-চিৰিকতি, ঘৰচীয়া আৰু বনৰীয়া পশু, মাটিৰ ওপৰত জাক পাতি ঘূৰি ফুৰা কীট-পতঙ্গ আৰু সকলো মানুহৰেই মৃত্যু হ'ল। 22 শুকান মাটিৰ ওপৰত থকা সকলো প্ৰাণীৰে অৰ্থাৎ শ্বাস-প্ৰশ্বাস লৈ জীয়াই থকা আটাই প্ৰাণীৰে মৃত্যু হ'ল। 23 এইদৰে পৃথিৱীৰ ওপৰি ভাগত থকা সকলো প্ৰাণীকে নিঃশেষ কৰা হ'ল - মানুহকে আদি কৰি ডাঙৰ ডাঙৰ পশু, বগাই ফুৰা প্ৰাণী আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰক উচ্ছন্ন কৰা হ'ল; কেৱল নোহ আৰু তেওঁৰ লগত যি সকল জাহাজত থাকিল সেইসকলহে জীয়াই থাকিল। 24 এইদৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত এশ পঞ্চাশ দিনলৈকে জলপ্লাৱন হৈ আছিল।

8 অধ্যায়

জলপ্লাৱনৰ পাছত

1 পাছত ঈশ্বৰে নোহ আৰু তেওঁৰ লগত জাহাজত থকা পশু আদি সকলো প্ৰাণীকে সুঁৱৰিলে; তেওঁ পৃথিৱীৰ ওপৰেদি বতাহ বোৱালে আৰু তাতে পানী কমিবলৈ ধৰিলে। 2 ভূগৰ্ভস্থৰ জলৰ ভূমুকবোৰ আৰু আকাশৰ খিড়িকিবোৰ বন্ধ হৈ গ'ল; আকাশৰ পৰা বৰষুণ পৰিবলৈ এৰিলে। 3 পৃথিৱীৰ ওপৰৰ পানী ক্ৰমান্বয়ে কমিবলৈ ধৰিলে আৰু এশ পঞ্চাশ দিনৰ মূৰত পানী অনেক কমিল। 4 সেই বছৰৰ* সপ্তম মাহৰ সোঁতৰ দিনৰ দিনা জাহাজখন অৱাৰট পৰ্বতশ্ৰেণীৰ ওপৰত গৈ লাগি ৰ'ল। 5 তাৰ পাছতো পানী ক্ৰমে কমি কমি গৈ থাকিল আৰু দশম মাহৰ প্ৰথম দিনা পৰ্বতশ্ৰেণীৰ টিংবোৰ দেখা গ'ল।

6 তাৰ পাছত চল্লিশ দিন পাৰ হোৱাত নোহে নিজে সজা জাহাজৰ খিড়িকিখন মেলিলে। 7 তেওঁ এটি চোৰা কাউৰী বাহিৰলৈ উডুৱাই পঠালে। পৃথিৱীৰ পৰা পানী নশুকুৰা পৰ্যন্ত কাউৰীজনীয়ে অহা-যোৱা কৰি উড়ি ফুৰিছিল। 8 তাৰ পাছত পৃথিৱীৰ পৰা পানী শুকাল নে নাই, তাক জানিবৰ কাৰণে তেওঁ এটা কপৌ বাহিৰলৈ উডুৱাই পঠালে। 9 কিন্তু তেতিয়াও গোটেই পৃথিৱীত পানী আছিল আৰু সেয়ে কপৌজনীয়ে নিজৰ ভৰি খ'বলৈ ঠাই বিচাৰি নাপাই জাহাজলৈ নোহৰ ওচৰলৈ উভটি আহিল। তেতিয়া নোহে হাত মেলি তাক ধৰি জাহাজত নিজৰ ওচৰলৈ সুমুৱাই আনিলে। 10 তাৰ পাছত তেওঁ আৰু সাত দিন অপেক্ষা কৰি পুনৰ সেই কপৌজনীক জাহাজৰ পৰা উডুৱাই পঠালে। 11 সন্ধিয়া সময়ত কপৌজনী নোহৰ ওচৰলৈ উলটি আহিল আৰু তাইৰ ঠোঁটত এইমাদ্ৰ চিঙি অনা জিতগছৰ নতুন পাত এখিলা আছিল; তেতিয়া নোহে বুজি পালে যে, পৃথিৱীৰ ওপৰৰ পৰা পানী কমি গৈছে। 12 নোহে আৰু সাত দিন অপেক্ষা কৰি পুনৰ সেই কপৌজনীক উডুৱাই পঠালে; কিন্তু এইবাৰ তাই আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ পুনৰ উভটি নাছিল।

13 নোহৰ বয়স তেতিয়া ছশ এক বছৰ। সেই বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনৰ পৰা পৃথিৱীৰ পানী শুকাবলৈ ধৰিলে; তেতিয়া নোহে জাহাজৰ দুৱাৰখন মেলি বাহিৰলৈ চাই দেখিলে যে, ভূমিৰ ওপৰৰ পানী শুকাই গৈছে। 14 দ্বিতীয় মাহৰ সাতাইশ দিনৰ ভিতৰত পৃথিৱী একেবাৰে শুকাই গ'ল।

15 তেতিয়া ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, 16 "তুমি তোমাৰ ডাৰ্যা, পুংৰ আৰু বোৱাৰীসকলক লগত লৈ, জাহাজৰ পৰা ওলাই যোৱা। 17 তোমাৰ লগত চৰাই, ঘৰচীয়া পশু আৰু মাটিত বগাই ফুৰা উৰণ আদি কৰি সকলো জীৱিত প্ৰাণীকে জাহাজৰ পৰা উলিয়াই আনা; সেইবাবে পৃথিৱীত সিহঁতৰ বংশ বৃদ্ধি কৰক আৰু বহুবংশ হৈ সংখ্যাত বাঢ়ি যাক।"

18 তেতিয়া নোহে তেওঁৰ ডাৰ্যা, তেওঁৰ পুংৰ আৰু বোৱাৰীসকলৰ সৈতে জাহাজৰ বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। 19 পৃথিৱীত ঘূৰি-ফুৰা সকলো জীৱিত প্ৰাণী, সকলো বগাই ফুৰা জীৱ, পশু-পক্ষীও নিজৰ জাতি অনুসাৰে জাহাজৰ পৰা ওলাই আহিল।

প্ৰথম হোম-বলি উৎসৰ্গ আৰু কৰা

20 তাৰ পাছত নোহে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞ-বেদি নিৰ্মাণ কৰিলে; তেওঁ কিছুমান গুচি পশু আৰু পক্ষী লৈ সেই বেদীৰ ওপৰত হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। 21 যিহোৱাই সেই হোম-বলিৰ স্মৰণত সন্তোষ পাই নিজৰ মনেতে ক'লে, "সৰু কালৰে পৰা মানুহৰ মন মন্দতাৰ ফালে ঢাল খোৱা; কিন্তু মই মানুহৰ কাৰণে ভূমিক আৰু কেতিয়াও শাও নিদিওঁ; সেয়ে, মই যি দৰে কৰিলোঁ, পুনৰায় সেইদৰে সকলো প্ৰাণীক ধ্বংস নকৰোঁ। 22 যিমান দিনলৈকে এই পৃথিৱী থাকিব, সিমান দিন শস্য ৰোৱা আৰু শস্য দোৱাৰ সময় থাকিব; সিমান দিন শীতকাল আৰু গৰীষ্মকাল, গৰম আৰু ঠাণ্ডা, দিন আৰু ৰাতি এইবোৰ চলি থাকিব।"

9 অধ্যায়

ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ বাবে নিয়ম স্থাপন কৰা

1 ঈশ্বৰে নোহ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, "তোমালোক বহুবংশ হৈ বাঢ়ি বাঢ়ি পৃথিৱীখন পৰিপূৰণ কৰা। 2 পৃথিৱীৰ সকলো জীৱ-জন্তু, আকাশৰ চৰাই, মাটিত বগাই ফুৰা সকলোবোৰ প্ৰাণী আৰু সমুদ্ৰৰ সকলো মাছে তোমালোকক ভয় কৰিব; সেইবাবে তোমালোকৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে।

* 7 অধ্যায়:20 পৰ্য্য 7মিটাৰ

* 8 অধ্যায়:4 জলপ্লাৱন আৰম্ভ হোৱা বছৰ

3 সকলো চলা-ফুৰা কৰা প্ৰাণীয়েই তোমালোকৰ আহাৰ হ'ব; যি দৰে তোমালোকক সকলো সেউজীয়া শস্য আদি আহাৰ হিচাবে দিলোঁ, তেনেদৰে এতিয়া মই এই সকলোবোৰ তোমালোকক দিছোঁ। 4 কিন্তু প্ৰাণে সৈতে অৰ্থাৎ তেজৰে সৈতে তোমালোকে মগ্ধ নাখাৰা।

5 কিন্তু তোমালোকক যদি কোনোবাই বধ কৰে, তোমালোকৰ সেই তেজৰ কাৰণে, যি তেজত তোমালোকৰ প্ৰাণ আছে তাৰ পৰতিকাৰ মই অৱশ্যেই সাধিম; সেয়ে পশুৱেই হওঁক বা মানুহেই হওঁক, পৰত্যেকৰে পৰা তাক সাধিম। এনেকি নিজ ডায়েকক হত্যা কৰা পৰত্যেক মানুহৰ পৰাও প্ৰাণৰ পৰতিকাৰ মই সাধিম। 6 ঈশ্বৰে মানুহক নিজ পৰতিমূৰ্ত্তিৰ দৰেই নিৰ্ম্মাণ কৰিলে। সেয়ে, কোনো মানুহে যদি কাৰোবাৰ ৰক্তপাত কৰে, তেন্তে মানুহৰ দ্বাৰাই তেওঁৰো ৰক্তপাত কৰা হ'ব; 7 তোমালোক বহুবংশ হৈ বৃদ্ধি হোৱা; পৃথিৱীৰ চৌদিশে বিয়পি পৰা আৰু পৰচুৰ পৰিমাণে সংখ্যাত বৃদ্ধি পাই যোৱা।”

8 তাৰ পাছত ঈশ্বৰে নোহক আৰু তেওঁৰ লগত থকা তেওঁৰ পুংৰসকলক ক'লে, 9 “চোৱা! মই তোমালোকৰ আৰু তোমালোকৰ বংশধৰসকলৰ সৈতে আৰু 10 যি সকলো প্ৰাণী তোমালোকৰ লগত আছে অৰ্থাৎ চৰাই, ঘৰচীয়া আৰু বনৰীয়া পশু আদি কৰি তোমালোকৰ লগত থকা যিমান জীৱ-জন্তু জাহাজৰ পৰা ওলাল, পৃথিৱীত থকা সেই সকলোবোৰৰ কাৰণে মই মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰোঁ। 11 মই তোমালোকৰ সৈতে মোৰ এই নিয়মটি স্থাপন কৰিলোঁ যে, জল-প্ৰাৱনৰ দ্বাৰাই কেতিয়াও কোনো প্ৰাণীকে আৰু বিনষ্ট কৰা নহ'ব; পৃথিৱী ধ্বংস কৰাৰ দৰে জল-প্ৰাৱনো আৰু কেতিয়াও নহ'ব।”

12 ঈশ্বৰে আৰু ক'লে, “মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আৰু তোমালোকৰ লগত যি সকলো জীৱিত প্ৰাণী আছে, সেই সকলোৰে সৈতে ভৱিষ্যতৰ সকলো বংশৰ কাৰণে যি নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ, তাৰ চিন এই: 13 মেঘত মই মোৰ ধনু থৈছো; এই মেঘধনুয়েই হ'ব মোৰ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত হোৱা প্ৰতিজ্ঞাৰ চিন। 14 যেতিয়া মই পৃথিৱীৰ ওপৰলৈ মেঘ আনিম, তেতিয়া তোমালোকে সেই মেঘৰ মাজত মেঘধনু দেখা পাবা; 15 তেতিয়া মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আৰু তোমালোকৰ লগত যি সকলো জীৱিত প্ৰাণী আছে, সেই সকলোৰে বাবে কৰা মোৰ নিয়মৰ কথা মই সুঁৱৰিম; তাতে পানীয়ে সকলো প্ৰাণী ধ্বংস কৰাকৈ কেতিয়াও আৰু জলপ্ৰাৱন নহ'ব। 16 মেঘত যেতিয়া মেঘধনু ওলাব, তেতিয়া মই তাক দেখি পৃথিৱীৰ সকলো প্ৰাণীৰ কাৰণে মোৰ এই চিৰস্থায়ী নিয়মৰ কথা মই সোঁৱৰণ কৰিম।”

17 ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, “মোৰ আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো প্ৰাণীৰে মাজত মই যি নিয়ম স্থাপন কৰিছোঁ, ইয়েই হৈছে তাৰ চিন।

নোহৰ তিনিজন পুংৰ।

18 জাহাজৰ পৰা নোহৰ পুংৰ চেম, হাম আৰু য়েফা বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। পাছত কনান নামেৰে হামৰ এটি পুত্ৰ জন্মিল। 19 গোটেই পৃথিৱীতে নোহৰ এই তিনি জন পুংৰৰ বংশধৰসকল বিয়পি পৰিল।

20 নোহ এজন কৃষক হ'ল আৰু তেওঁ এখন দৰাক্ষাবাৰী পাতিলে। 21 তেওঁ এদিন দ্ৰাক্ষাৰস* খাই মতলীয়া হ'ল আৰু নিজৰ তন্তুৰ ভিতৰত বিবসংৰ হৈ পৰি আছিল। 22 তেতিয়া কনানৰ পিতৃ হামে নিজৰ দেউতাকক বিবসংৰ অৱস্থাত দেখিলে আৰু বাহিৰলৈ আহি সেই কথা তেওঁৰ দুজন ভাই-ককাইক ক'লে। 23 তাতে চেম আৰু য়েফাতে এখন কাপোৰ তেওঁলোকৰ কান্ধত তুলি ল'লে আৰু পাছ হাঁহকি হাঁহকি গৈ বাপেকৰ বিবসংৰতা ঢাকিলে। তেওঁলোকৰ মুখ বিপৰীত দিশত আছিল বাবে বাপেকৰ নগ্নতা তেওঁলোকে দেখা নাপালে। 24 পাছত নোহৰ চেতনা অহাত তেওঁৰ সৰু পুতেকে তেওঁলৈ যি কৰিলে, তাক জানিবলৈ পালে।

25 তেতিয়া তেওঁ ক'লে,
“কনানৰ ওপৰত অভিশাপ আঁক;

সি তাৰ ভাতৃসকলৰ দাসবোৰৰো দাস হওক।”

26 তেওঁ পুনৰ ক'লে,
“চেমৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য;
কনান চেমৰ দাস হওক।

27 ঈশ্বৰে য়েফতক যেন বিস্তাৰিত কৰে,
সি চেমৰ তন্তুত বসতি কৰক,
আৰু কনান তাৰ দাস হওঁক।”

28 জল-প্ৰাৱনৰ পাছত নোহ পুনৰ তিনিশ পঞ্চাশ বছৰ জীয়াই থাকিল। 29 পাছত নোহৰ সৰ্বমুঠ ন শ পঞ্চাশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল।

10 অধ্যায়

1 নোহৰ পুংৰ চেম, হাম আৰু য়েফতৰ বংশৰ বিৱৰণ এই: জলপ্ৰাৱনৰ পাছত তেওঁলোকৰ বহুতো সন্তান জন্ম হ'ল।

য়েফতৰ বংশ তালিকা

2 য়েফতৰ সন্তানসকল*ৰ নাম গোমৰ, মাগোগ, মাদয়, যাবন, তুবল, মেচেক আৰু তীৰচ। 3 গোমৰৰ সন্তান সকল হ'ল অস্কিনজ, ৰীফা, আৰু তোগৰমা। 4 যাবনৰ সন্তান সকল হ'ল ইলীচা, তৰ্শীচ, কিউম আৰু দোদানীম। 5 যাবনৰ বংশৰ লোকসকলে সাগৰৰ কাষৰীয়া অঞ্চল আৰু বীপবোৰত বসবাস কৰিলে। তেওঁলোকৰ বংশধৰসকল বিভক্ত হৈ বিভিন্ন জাতি হ'ল আৰু প্ৰত্যেক জাতিৰ নিজস্ব ভাষা, গোষ্ঠী আৰু অঞ্চল হ'ল।

* 9 অধ্যায়:21 আঙুৰৰ ৰস

* 10 অধ্যায়:2 পুৰণি নিয়মত বহু ঠাইত “পুংৰসকল” বুলি লিখা আছে, ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল “জনগোষ্ঠী”

হামৰ বংশ তালিকা

6 হামৰ সন্তান সকলৰ নাম কুচ, মিচৰ, পূট, আৰু কনান। 7 কুচৰ সন্তান সকল হ'ল চবা, হবীলা, চ'তা, ৰয়মা, আৰু চ'তকা; ৰয়মাৰ সন্তান সকল হ'ল চিবা আৰু দদান।

8 কুচৰ পুত্ৰৰ নাম নিম্ৰোদ; এই নিম্ৰোদ পৃথিৱীত এজন মহা-পৰাষ্ৰমী পুৰুষ হৈ উঠিছিল। 9 যিহোৱাৰ সন্মুখত তেওঁ আছিল এজন পৰাষ্ৰমী চিকাৰী। সেইবাবে তেওঁৰ তুলনা দি এই লোক-প্ৰবাদ আছে, “নিম্ৰোদৰ নিচিনা, যিহোৱাৰ সন্মুখতো এজন পৰাষ্ৰমী চিকাৰী।” 10 নিম্ৰোদৰ ৰাজত্বৰ প্ৰথম ঠাইবোৰ আছিল চিনাৰ দেশৰ বাবিল, এৰক, অক্কদ, আৰু কলনি। 11 তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা অচুৰ দেশলৈকে গ'ল; তেওঁ নীনবি, ৰহোবো-ঈৰ, কেলহ, 12 আৰু ৰেচন, এইবোৰ নগৰ নিৰ্মাণ কৰিলে। নীনবি আৰু কেলহৰ মাজত অৱস্থিত ৰেচন এখন মহানগৰ আছিল।

13 লুদীয়া, অনানীয়া, লহাবীয়া, নপ্তহীয়া, 14 পথেৰাচীয়া, কচলুহীয়া আৰু কণ্ডোৰীয়াসকল মিচৰৰ বংশৰ লোক আছিল। পলেষ্টিয়াসকল এই কচলুহীয়াসকলৰ পৰা আহিছিল।

15 কনান, চীদোন আৰু হেতৰ পিতৃ আছিল। চীদোন আছিল কনানৰ প্ৰথম সন্তান। 16 যিবুচীয়া ইমোৰীয়া, গিৰ্গাচীয়া, 17 হিবীয়া, অৰ্ফীয়া, চীনীয়া, 18 অৰুদীয়া, চমৰীয়া, আৰু হমাচীয়াসকলো কনানৰ বংশৰ লোক আছিল। পাছত কনানীয়া গোষ্ঠীবোৰ বিস্তাৰিত হৈ পৰিল।

19 কনানীয়াসকলৰ সীমা চীদোনপৰা গৰাৰৰ ফালে গাজা পৰ্যন্ত আৰু চদোম, ঘমোৰা, অম্মা, আৰু চবোয়ীমলৈ যোৱাৰ ফালে লেচা পৰ্যন্ত আছিল। 20 নিজৰ নিজৰ ফৈদ, ভাষা, দেশ আৰু জাতি হিচাবে এইসকল লোকেই আছিল হামৰ বংশৰ লোক।

চেমৰ বংশ তালিকা

21 য়েফতৰ ডাঙৰ ককায়েক চেমৰো সন্তান-সন্ততি হ'ল। চেম এবৰৰ বংশধৰসকলৰ আদি পুৰুষ আছিল। 22 চেমৰ পুত্ৰসকল হ'ল এলম, অচুৰ, অৰ্ফকচদৰ, লুদ আৰু অৰাম। 23 অৰামৰ পুত্ৰসকল উচ, হল, গেথৰ, আৰু মচ।

24 অৰ্ফকচদৰ সন্তানৰ নাম চেলহ আৰু চেলহৰ সন্তানৰ নাম এবৰ। 25 এবৰৰ দুজন পুত্ৰ আছিল। তেওঁলোকৰ এজনৰ নাম পেলগা, কিয়নো তেওঁৰ দিনতে পৃথিৱী বিভক্ত হৈছিল। পেলগৰ ভায়েকৰ নাম আছিল যক্তন।

26 যক্তনৰ পুত্ৰসকলৰ নাম অলমোদদ, চেলফ, হচমাৰা, য়েৰহ, 27 হদোৰাম, উজল, দিল্লা, 28 ওবল, অৰীমায়েল, চিবা, 29 ওফীৰ, হবীলা আৰু য়োবব; এইলোক সকলোৰেই যক্তনৰ সন্তান।

30 মেচাৰ পৰা পূব দিশৰ ছফাৰ পৰ্বতলৈকে যোৱা অঞ্চলত তেওঁলোকে বসবাস কৰিছিল। 31 নিজৰ নিজৰ ফৈদ, ভাষা, দেশ আৰু জাতি হিচাবে এইসকল লোকেই আছিল চেমৰ বংশৰ লোক।

32 এয়াই হ'ল বংশানুক্ৰমে আৰু জাতি অনুসারে নোহৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠী। জলপ্লাৱনৰ পাছত এওঁলোকৰ বংশৰ লোকসকলেই পৃথক পৃথক জাতি হ'ল আৰু গোটেই পৃথিৱীতে সিঁচৰিত হ'ল।

11 অধ্যায়

বাবিলত ভাষাভেদ

1 সেই সময়ত গোটেই পৃথিৱীৰ মানুহে কেৱল এটা ভাষাত কথা কৈছিল। 2 পাছত লোকসকলে পূব দিশে ঘূৰি ফুৰি গৈ চিনাৰ* দেশত আহি এখন সমতল ভূমি পালে আৰু তাতে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। 3 তেওঁলোকে এজনে আন জনক ক'লে, “ব'লা, আমি ইটা সাজি ডালকৈ জুইত পোৰোঁক।” এইবুলি কৈ তেওঁলোকে শিলৰ সলনি ইটা আৰু গাখনিৰ কাৰণে এঠামাটিৰ সলনি আলকতৰাৰ পৰলেপ ল'লে।

4 তেওঁলোকে ক'লে, “আহাঁ, আমি নিজৰ কাৰণে এখন নগৰ নিৰ্মাণ কৰোঁ আৰু এনে এটা উচ্চ স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰোঁক য'ৰ চূড়াই আকাশ চুব পাৰে। আমি আমাৰ নাম খ্যাতিমন্ত কৰোঁক, নহ'লে আমি গোটেই পৃথিৱীতে সিঁচৰিত হৈ পৰিম।”

5 আদমৰ বংশধৰসকলে যি নগৰ আৰু উচ্চ স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰিছিল, তাক চাবলৈ যিহোৱা নামি আহিল। 6 যিহোৱাই কৈছিল, “এই লোকসকল এক জাতিৰ লোক আৰু এইসকলৰ ভাষাও এক। এওঁলোকে এনেকুৱাকৈ কাৰ্য্যও আৰম্ভ কৰিলে। এতিয়া তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰা কোনো কাৰ্য্যই তেওঁলোকৰ বাবে অসাধ্য নহ'ব। 7 গতিকে, আহাঁ, আমি নামি গৈ তেওঁলোকৰ ভাষাত বিভ্ৰান্তিৰ সৃষ্টি কৰোঁ যাতে তেওঁলোকে এজনে আন জনৰ কথা বুজিব নোৱাৰে।”

8 এইদৰে যিহোৱাই তেওঁলোকক সেই ঠাইৰ পৰা গোটেই পৃথিৱীতে সিঁচৰিত কৰিলে; তাতে তেওঁলোকে সেই নগৰ সজাৰ কাম বন্ধ কৰিলে। 9 এইবাবেই সেই ঠাইৰ নাম বাবিল† ৰখা হ'ল, কিয়নো সেই ঠাইতেই যিহোৱাই গোটেই পৃথিৱীত ভাষাৰ ভেদ জন্মালে আৰু তাৰ পৰাই যিহোৱাই তেওঁলোকক পৃথিৱীত সিঁচৰিত কৰিলে।

চেমৰ বংশৰ বিৱৰণ

10 চেমৰ বংশৰ বিৱৰণ এই। জলপ্লাৱনৰ দুবছৰৰ পাছত যেতিয়া চেমৰ বয়স এশ বছৰ তেতিয়া তেওঁৰ পুত্ৰ অৰ্ফকচদ জন্মিল। 11 অৰ্ফকচদৰ জন্মৰ পাছত চেম আৰু পাঁচ শ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আৰু পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল।

12 অৰ্ফকচদৰ পঁয়টিৰশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ চেলহ জন্মিল; 13 চেলহৰ জন্মৰ পাছত অৰ্ফকচদ আৰু চাৰি শ তিনি বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আৰু পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল।

14 চেলহৰ বিংশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ এবৰ জন্মিল; 15 এবৰৰ জন্মৰ পাছত চেলহ পুনৰ চাৰি শ তিনি বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল।

† 10 অধ্যায়:25 পেলগ বিভাগ * 11 অধ্যায়:2 ৰেবিলন † 11 অধ্যায়:9 ভেদ

16 এবৰৰ চৌবিংশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ পেলগ জন্মিল; 17 পেলগৰ জন্মৰ পাছত এবৰ পুনৰ চাৰি শ বিংশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ-কন্যাসকল জন্মিল।

18 পেলগৰ বিংশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ ৰিয়ু জন্মিল। 19 ৰিয়ুৰ জন্মৰ পাছত পেলগ পুনৰ দুশ ন বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ আৰু কন্যাসকল জন্মিল।

20 ৰিয়ুৰ বিংশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ চৰুগ জন্মিল। 21 চৰুগৰ জন্মৰ পাছত ৰিয়ু পুনৰ দুশ সাত বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ আৰু কন্যাসকল জন্মিল।

22 চৰুগৰ বিংশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ নাহোৰ জন্মিল; 23 নাহোৰৰ জন্মৰ পাছত চৰুগ আৰু দুশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আৰু পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল।

24 নাহোৰৰ উনবিংশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ তেৰহ জন্মিল; 25 তেৰহৰ জন্মৰ পাছত নাহোৰ পুনৰ এশ উনৈশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ আৰু কন্যাসকল জন্মিল।

26 তেৰহৰ সত্তৰ বছৰ বয়সৰ পাছত তেওঁৰ পুত্ৰ অশ্বাম, নাহোৰ আৰু হাৰণ জন্মিল।

তেৰহৰ বংশ বিৱৰণ

27 তেৰহৰ বংশৰ বিৱৰণ এই। তেৰহৰ সন্তান সকল আছিল অশ্বাম, নাহোৰ আৰু হাৰণ; হাৰণৰ সন্তানৰ নাম আছিল লোট। 28 পিতৃ তেৰহ জীয়াই থাকোতেই জন্মস্থান কলদীয়াসকলৰ উৰ নগৰত হাৰণৰ মৃত্যু হৈছিল। 29 অশ্বাম আৰু নাহোৰ এই দুজনেই বিয়া কৰিছিল। অশ্বামৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম আছিল চাৰী আৰু নাহোৰৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম আছিল মিস্ক; তেওঁ হাৰণৰ জীয়েক আছিল। সেই হাৰণ মিলকা আৰু যিচকাৰ পিতৃ আছিল। 30 কিন্তু চাৰী বন্ধ্যা আছিল; তেওঁৰ কোনো সন্তান নাছিল।

31 তেৰহে তেওঁৰ পুত্ৰ অশ্বাম, হাৰণৰ পুত্ৰ তেওঁৰ নাতিয়েক লোট, অশ্বামৰ ভাৰ্যা তেওঁৰ বোৱাৰীয়েক চাৰীক লগত লৈ কনান দেশলৈ যাবৰ কাৰণে কলদীয়াসকলৰ উৰ নগৰৰ পৰা ওলাই গ'ল; কিন্তু তেওঁলোকে হাৰণ নগৰ পৰ্যন্ত গৈ তাতে বসবাস কৰিবলৈ ধৰিলে। 32 দুশ পাঁচ বছৰ বয়সত তেৰহৰ হাৰণতে মৃত্যু হ'ল।

12 অধ্যায়

ঈশ্বৰে অব্ৰামক আমন্ত্ৰণ কৰা

1 যিহোৱাই অশ্বামক ক'লে, “তুমি তোমাৰ নিজৰ দেশ, তোমাৰ আক্ষীয়-স্বজন* আৰু তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰ ত্যাগ কৰি মই যি দেশ তোমাক দেখুৱাম সেই দেশলৈ যোৱা। 2 মই তোমাৰ পৰা এক মহাজাতি সৃষ্টি কৰিম আৰু তোমাক আশীৰ্ব্বাদ কৰি তোমাৰ নাম খ্যাতিমন্ত কৰিম; তাতে তুমি আশীৰ্ব্বাদৰ আকৰ হ'বা। 3 যিসকলে তোমাক আশীৰ্ব্বাদ কৰে, মই তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিম আৰু যিসকলে তোমাক শাও দিয়ে, মই তেওঁলোকক শাও দিম। তোমাৰ দ্বাৰায়েই পৃথিৱীৰ সমুদায় গোষ্ঠীয়ে আশীৰ্ব্বাদ পাব।”

4 পাছত অশ্বামে যিহোৱাৰ কথা মতে যাংবা কৰিলে আৰু লোট তেওঁৰ লগত গ'ল। হাৰণ নগৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত অশ্বামৰ বয়স আছিল পঁয়সত্তৰ বছৰ। 5 অশ্বামে তেওঁৰ ভাৰ্য্যা চাৰী আৰু ভতিজা পুতেক লোটক লগত লৈ ওলাই গ'ল। তেওঁৰ সকলো উপাৰ্জিত ধন, সম্পত্তি আৰু তেওঁ হাৰণত পোৱা সকলো দাসবোৰক লৈ কনান দেশ অভিমুখে যাত্ৰা কৰিলে। পাছত তেওঁলোকে কনান দেশ গৈ পালে।

কনান দেশত অব্ৰাম

6 কনান দেশৰ মাজেদি অশ্বাম চিথিম নগৰলৈ গ'ল আৰু তাৰ পাছত মোৰিৰ ওক গছজোপা পৰ্যন্ত গ'ল। সেইসময়ত কনানীয়াসকলে সেই দেশত বাস কৰিছিল। 7 পাছত যিহোৱাই অশ্বামক দৰ্শন দি ক'লে, “এই দেশখনকে মই তোমাৰ বংশীক দিম।” তাতে অব্ৰামে তেওঁক দৰ্শন দিয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সেই ঠাইত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰিলে।

8 তাৰ পাছত চিথিমৰ পৰা অব্ৰামে বোএলৰ† পূবফালে পাহাৰীয়া এলেকালৈ আগুৱাই গ'ল আৰু তাত তেওঁ বোএলক পশ্চিম আৰু অয়ক পূব কৰি তম্বু তৰিলে; সেই ঠাইতো তেওঁ যিহোৱালৈ এটা যজ্ঞ-বেদী নিৰ্ম্মাণ কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰিলে। 9 তাৰ পাছত অশ্বামে পুনৰ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে আৰু তেওঁ নেগেভৰ ফালে অগ্ৰসৰ হ'ল।

অব্ৰামৰ মিচৰ যাত্ৰা

10 পাছত কনান দেশত আকাল হ'ল; আকাল অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি হোৱাত অশ্বামে মিচৰ দেশত প্ৰবাস কৰিবলৈ নামি গ'ল। 11 তেওঁ মিচৰ দেশত প্ৰবেশ কৰাৰ ঠিক আগমুহূৰ্ত্তত তেওঁৰ ভাৰ্যা চাৰীক ক'লে, “শুনা, মই জানো তুমি এগৰাকী সুন্দৰী মহিলা। 12 তোমাক যেতিয়া মিচৰীয়াসকলে দেখিব, তেতিয়া তেওঁলোকে ক'ব, ‘এই মহিলাগৰাকী সেই লোকজনৰ ভাৰ্যা।’ পাছত তেওঁলোকে মোক বধ কৰি তোমাক জীয়াই ৰাখিব। 13 সেয়ে তুমি ক'বা যে, তুমি মোৰ ভনী হয়। তাতে তোমাৰ কাৰণে মৌলৈ ভাল হ'ব পাৰে আৰু মোৰ প্ৰাণো ৰক্ষা পৰিব পাৰে।”

14 অশ্বাম যেতিয়া মিচৰ দেশত সোমাল, তেতিয়া মিচৰীয়াসকলে চাৰীক অতি সুন্দৰী দেখিলে। 15 ফৰৌণৰ ৰাজপুত্ৰসকলেও চাৰীক দেখা পাই ফৰৌণ ৰজাৰ আগত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিলে। ফলত চাৰীক ফৰৌণৰ ৰাজপ্ৰাসাদলৈ লৈ গ'ল। 16 চাৰীৰ কাৰণে ফৰৌণে অশ্বামলৈ ভাল ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; তেওঁ অব্ৰামক অনেক মেৰ-ছাগ, গৰু, গাধ, গাধী, দাস-দাসী আৰু উট দিলে।

* 12 অধ্যায়:1 যি ঠাইত জন্মিছিল সেই ঠাইৰ লোক † 12 অধ্যায়:7 সন্তানক ‡ 12 অধ্যায়:8 বোএলৰ ঈশ্বৰৰ গৃহ

17 কিন্তু অশ্বামৰ ডাৰ্যা চাৰীৰ কাৰণে যিহোৱাই ফৰোণ আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো লোকৰ মাজত ভয়ঙ্কৰ মহামাৰী ঘটালে। 18 ফৰোণে অশ্বামক মাতি ক'লে, “আপুনি মোৰ লগত এইটা কি কাম কৰিলে? এওঁ যে আপোনাৰ ডাৰ্যা, তাক মোক কিয় কোৱা নাছিল? 19 আপুনি কিয় ‘তাই মোৰ ভনী’ বুলি কৈছিল? সেই কাৰণেহে মই তেওঁক বিয়া কৰিবলৈ আনিছিলোঁ। এতিয়া, এয়া আপোনাৰ ডাৰ্যা; তেওঁক লৈ আপুনি গুছি যাওঁক।” 20 তাৰ পাছতে অশ্বামৰ বিষয়ে ফৰোণে তেওঁৰ লোকসকলক আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁলোকে অশ্বামক তেওঁৰ ডাৰ্যা আৰু তেওঁৰ সকলো সম্পদেৰে সৈতে দূৰলৈ পঠিয়াই দিলে।

13 অধ্যায়

অশ্বামৰ কনানলৈ প্ৰত্যাহ্বান

1 তেতিয়া অশ্বামে তেওঁৰ ডাৰ্যা আৰু তেওঁলোকৰ সকলো বয়-বস্তুৰে সৈতে মিচৰ দেশ এৰি নেগেডলৈ গ'ল; সেই সময়ত লোটও তেওঁলোকৰ লগত আছিল। 2 এই সময়ত অশ্বাম অতিশয় ধনী আছিল। তেওঁৰ অনেক পশু, সোণ আৰু ৰূপ আছিল।

3 পাছত তেওঁ নেগেডৰ পৰা যাত্ৰা কৰি কৰি বৈএল পৰ্যন্ত গ'ল। এই বৈএল আৰু অয় নগৰৰ মধ্যৱৰ্তী স্থানতে পুৰুতে তেওঁৰ তস্বু* আছিল। 4 এই ঠাইতে তেওঁ আগেয়ে নিৰ্মাণ কৰা যজ্ঞবেদীটো আছিল আৰু তাত তেওঁ যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল।

অশ্বাম আৰু লোট বেলেগ হোৱা

5 অশ্বামৰ যাত্ৰাত একেলগে থকা যি লোট, তেওঁৰ নিজৰো বহুত মেৰ-ছাগ, পশুৰ জাক, আৰু তস্বু আছিল। 6 অশ্বাম আৰু লোট উভয়ৰ কাৰণে একেলগে কামত থাকি বাস কৰিবলৈ সেই ঠাই যথেষ্ট নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ সা-সম্পদ বহুত বেছি আছিল। 7 তাৰ উপৰি অশ্বাম আৰু লোটৰ পশু-ৰখীয়াৰ মাজতো বিবাদ আৰম্ভ হৈছিল। সেই সময়ত কনানীয়া আৰু পৰিজীয়াসকলো সেই দেশত বাস কৰিছিল।

8 তেতিয়া অশ্বামে লোটক ক'লে, “চোৱা, আমি আক্ষীয় হওঁ আৰু সেয়ে, মোৰে তোমাৰে মাজত, মোৰ পশু-ৰখীয়া আৰু তোমাৰ পশু-ৰখীয়াৰ মাজত বিবাদ হোৱাটো উচিত নহব; 9 গোটেই দেশখনেই জানো তোমাৰ আগত নাই? সেয়ে তুমি মোৰ পৰা বেলেগ হোৱা উচিত; তুমি বাওঁহাতে গ'লে, মই সোঁহাতে যাম; নাইবা তুমি সোঁহাতে গ'লে মই বাওঁহাতে যাম।”

10 তেতিয়া লোটে চাৰিওফালে চাই দেখিলে যে যৰ্দন নদীৰ পাৰৰ গোটেই সমতল ভূমিত চোৱালৈকে প্ৰচুৰ পানী আছে; সেই ঠাইখিনি যিহোৱাৰ বাগিছাৰ নিচিনা আৰু মিচৰ দেশৰ নিচিনা; যিহোৱাই চদোম আৰু ঘমোৰা নগৰ ধ্বংস কৰাৰ পুৰুতে এই সমতল ভূমি তেনেকুৱা আছিল। 11 তেতিয়া লোটে যৰ্দন নদীৰ গোটেই সমভূমিলৈ নিজৰ কাৰণে বাচি লৈ পূব ফাললৈ যাওৱা কৰিলে; এইদৰে তেওঁলোক এজন আন জনৰ কাষৰ পৰা বেলেগ হৈ গ'ল। 12 অশ্বামে কনান দেশত আৰু লোটে সেই সমভূমিৰ নগৰবোৰত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। লোটে চদোমৰ ওচৰত তস্বু তৰিলে। 13 চদোমত বাস কৰা অধিবাসীসকল অতিশয় দুষ্ট আছিল আৰু যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে ভীষণ পাপ কৰিছিল।

অশ্বাম হিৱানলৈ যোৱা

14 অশ্বামৰ পৰা লোট বেলেগ হৈ যোৱাৰ পাছত যিহোৱাই অশ্বামক ক'লে, “তুমি যি ঠাইত থিয় হৈ আছা, তাৰ পৰা উত্তৰ-দক্ষিণ আৰু পূব-পশ্চিমলৈ এবাৰ চোৱা; 15 যি সকলো ঠাই তুমি দেখিছা, তাক মই তোমাক আৰু তোমাৰ বংশক চিৰকালৰ কাৰণে দিম। 16 মই তোমাৰ বংশৰ লোকসকলক পৃথিবীৰ ধূলিৰ নিচিনা অসংখ্য কৰিম; কোনোৱে যদি পৃথিবীৰ ধূলি গণিব পাৰে, তেন্তে তোমাৰ বংশকো গণিব পাৰিব। 17 উঠা, এই ভূমিৰ দীঘে পথালিয়ে ঘূৰি ফুৰা; কিয়নো মই তোমাক এই দেশখনকে দিম।” 18 তেতিয়া অশ্বামে তেওঁৰ তস্বু তুলি ল'লে আৰু হিৰ্বাণ এলেকালৈ আহি মন্দিৰৰ ওক গছবোৰৰ ওচৰত নিবাস কৰিলে। সেই ঠাইত তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশে এটা যজ্ঞ-বেদী নিৰ্মাণ কৰিলে।

14 অধ্যায়

ৰজাসকলৰ যুদ্ধ আৰু লোট বন্দী হোৱা

1 যি সময়ত চিনাৰ দেশৰ* ৰজা অশ্বামফল আছিল, তেতিয়া অৰিয়োক আছিল ইল্লাচৰৰ ৰজা, এলমৰ ৰজা আছিল কদৰ্লায়োমৰ আৰু গোয়ীমৰ ৰজা তিদিয়ল আছিল, 2 সেইসময়ত এই কেইজন ৰজাই মিলি চদোমৰ বিৰা ৰজা, ঘমোৰাৰ বিৰ্চা ৰজা, অদ্দাৰ চিনাৰ ৰজা, চবোয়ীমৰ চিমেবৰ ৰজা আৰু বিলা অৰথা। চোৱাৰ ৰজাসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। 3 পাছৰ এই পাঁচজন ৰজা চিদিম উপত্যকাত একত্ৰিত হ'ল। এই ঠাইখিনিক লোণসমুদ্ৰ বোলা হয়। 4 এই ৰজাসকল বাৰ বছৰলৈকে ৰজা কদৰ্লায়োমৰ অধীনত আছিল, কিন্তু তেৰ বছৰত তেওঁলোকে বিদ্ৰোহ কৰিলে। 5 তাৰ পাছত চৈধ্য বছৰত ৰজা কদৰ্লায়োমৰ আৰু তেওঁৰ সংগী ৰজাসকলে গৈ ৰফায়ীয়াসকলক অন্তৰো। কৰ্ণযিমত, জজীয়াসকলক হামত, এমীয়াসকলক চাবি-কিৰিয়াথযিমত আহি আক্ৰমণ কৰিলে আৰু 6 হোৰীয়াসকলক এল-পাৰাণলৈকে তেওঁলোকৰ পাহাৰীয়া অঞ্চল চেয়ীত পৰাজয় কৰিলে। এল-পাৰাণ মনু-প্ৰান্তৰ কাষত অৱস্থিত। 7 তাৰ পাছত এই ৰজাসকল ঘূৰি গৈ অয়িন-মিস্পাট অৰথা। কাদেচলৈ গ'ল। তেওঁলোকে অমালেকীয়াসকলৰ গোটেই দেশ জয় কৰি ল'লে আৰু হুচচোন-তামৰত থকা ইমোৰীয়াসকলকো পৰাজয় কৰিলে।

* 13 অধ্যায়:3 পৰিয়ালৰ লোক

* 14 অধ্যায়:1 চিনাৰ দেশ:ব্যাবলিন

৪ এই সকলো ঘটনার পাছত চদোমৰ বজা, ঘমোৰাৰ বজা, অন্নাৰ বজা, চবোয়ীমৰ বজা আৰু বিলাৰ বজা অৰ্থাৎ চোৱৰৰ বজা ওলাই গৈ যুদ্ধৰ কাৰণে যুগুত হ'ল। ৯ তেওঁলোকে এলমৰ বজা কদৰ্লামোমৰ, গোয়ীমৰ বজা তিদিয়ল, চিনাৰ দেশৰ বজা অশ্বাফল, ইম্ৰাচৰ বজা অৰিয়োকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। এই যুদ্ধ পাঁচ জন ৰজাৰ বিৰুদ্ধে চাৰিজন ৰজাৰ মাজত হৈছিল।

১০ চিদ্দিম উপত্যকাত আলকতৰাৰে পূৰ্ণ বহুতো গাত আছিল; যেতিয়া চদোম আৰু ঘমোৰাৰ ৰজা পলাই গৈছিল, তেতিয়া তেওঁলোক সেই গাতত পৰিল; আন অৱশিষ্ট লোকসকল পাহাৰলৈ পলাই গ'ল। ১১ শত্ৰুপক্ষই চদোম আৰু ঘমোৰাৰ সকলো ধন-সম্পত্তি আৰু বয়-বস্তু লুট কৰিলে গুচি গ'ল। ১২ তেওঁলোক যাওঁতে সকলো সম্পদেৰে সৈতে চদোমত বাস কৰা অশ্বামৰ ভতিজা পুতেক লোটকো বন্দী কৰিলে গ'ল।

লোটক উদ্ধাৰ

১৩ তেতিয়া পলাই আহি ৰক্ষা পোৱা এজন পলাতকে ইশ্বীয়া অশ্বামক সেই খবৰ দিলে; সেই সময়ত অৱ্ৰাম ইষ্ট্ৰাল আৰু আনেৰৰ ভায়েক ইমোৰীয়া মগিৰৰ ওক গছবোৰৰ ওচৰত বাস কৰিছিল আৰু তেওঁলোক অশ্বামৰ মিৎৰ আছিল। ১৪ অশ্বামে যেতিয়া শুনিলে যে তেওঁৰ আশ্বীমক বন্দী কৰিলে গৈছে, তেতিয়া তেওঁ প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত তেওঁৰ গৃহতেই জন্ম হোৱা তিনি শ ওঠৰ জন দাসক লৈ শত্ৰুবোৰৰ পাছে পাছে দাৰ্শনৈকে খেদি গ'ল। ১৫ পাছত ৰাতি তেওঁ নিজৰ লোকসকলক কিছুমান দলত বিভক্ত কৰি শত্ৰুবোৰক আঘাত কৰিলে আৰু দম্বেচকৰ উত্তৰে অৱস্থিত হোৱা পৰ্ণ তেওঁলোকক খেদি পঠিয়ালে। ১৬ তেওঁ সকলোবোৰ সম্পত্তি ঘূৰাই আনিলে; তেওঁৰ ভতিজা পুতেক লোটক তেওঁৰ বয়-বস্তুৰে সৈতে উদ্ধাৰ কৰিলে আৰু পুৰুষ-মহিলা সকলোকে ওভটাই আনিলে।

অৱ্ৰামৰ সৈতে মন্স্টিচেদকৰ সাক্ষাৎ হোৱা

১৭ কদৰ্লামোমৰ আৰু তেওঁৰ সংগী ৰজাসকলক অৱ্ৰামে যেতিয়া হৰুৱাই উভতি আহিছিল, তেতিয়া চদোমৰ ৰজাই তেওঁৰ লগত সাক্ষাত হ'বলৈ চাবি উপত্যকালৈ অৰ্থাৎ ৰজাৰ উপত্যকালৈ ওলাই গ'ল। ১৮ চালেমৰ ৰজা মন্স্টিচেদকে পিঠা আৰু দৰাফাৰস আনিলে; মন্স্টিচেদক সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল। ১৯ তেওঁ অশ্বামক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, “স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিকৰ্তা সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা অশ্বাম আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হওক; ২০ যিজনে আপোনাৰ শত্ৰুবোৰক আপোনাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছে, সেই সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ ধন্য হওক।” তেতিয়া অশ্বামে সকলো বস্তুৰে দহ ভাগৰ একভাগ তেওঁক দিলে।

২১ পাছত চদোমৰ ৰজাই অশ্বামক ক'লে, “আপুনি ধন-সম্পদবোৰ ৰাখি লোকসকলক মোক দিয়ক।” ২২ অশ্বামে চদোমৰ ৰজাক ক'লে, “মই স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিকৰ্তা সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে হাত দাঙি শপত খাই কৈছোঁ যে, ২৩ আপোনাৰ একো বস্তুৰেই, এনে কি এগছি সূতা কি জোতাৰ ফিটাও নলওঁ; যাতে আপুনি কেতিয়াও ক'ব নোৱাৰে ‘মইহে অশ্বামক ধনৱান কৰিলোঁ’ বুলি। ২৪ কেৱল মোৰ যুবকসকলে ইতিমধ্যে যি খালে, তাৰ বাহিৰে মই ইয়াৰ পৰা একো নিনিও; কিন্তু আনেৰ, ইষ্ট্ৰাল আৰু মগিৰ মোৰ লগত গৈছিল; তেওঁলোকক নিজৰ ভাগ ল'ব দিয়ক।”

15 অধ্যায়

অৱ্ৰামৰ সৈতে ঈশ্বৰৰ নিয়ম স্থাপন

১ এইবাৰ ঘটনাৰ পাছত, দৰ্শনযোগে অশ্বামলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, তেওঁ ক'লে, “হে অশ্বাম, ভয় নকৰিব; ময়েই তোমাৰ ঢাল আৰু মহা পুৰস্কাৰস্বৰূপ।” ২ অশ্বামে ক'লে, “হে প্ৰভু যিহোৱা; আপুনি মোক কি দিব? মই যে নিঃসন্তান। দম্বেচকীয়া ইলীয়েজৰহে মোৰ ঘৰৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈছে।” ৩ অশ্বামে ক'লে, “আপুনি মোক সন্তান নিদিলে আৰু সেয়ে মোৰ ঘৰৰ এজন দাসেই মোৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।” ৪ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য তেওঁলৈ আহিল; তেওঁ ক'লে, “নহয়, এই মানুহ তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰী নহ'ব। কিন্তু তোমাৰ ওঁচৰত জন্ম জনহে তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।” ৫ তেতিয়া যিহোৱাই অশ্বামক বাহিৰলৈ নি ক'লে, “তুমি আকাশৰ ফালে চোৱা আৰু যদি পাৰা তৰাবোৰ গণনা কৰা।” তেওঁ আকৌ অশ্বামক ক'লে, “এইদৰে তোমাৰ বংশও হ'ব।”

৬ তেতিয়া অৱ্ৰামে যিহোৱাত বিশ্বাস কৰিলে আৰু যিহোৱাই অৱ্ৰামৰ বিশ্বাসক তেওঁৰ পক্ষে ধাৰমিকতা বুলি গণ্য কৰিলে।* ৭ পাছত যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “ময়েই সেই যিহোৱা! এই দেশৰ অধিকাৰী হ'বৰ কাৰণে ময়েই তোমাক কলদীয়াসকলৰ ৮ উৰ নগৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলো।” ৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু যিহোৱা, মই কেনেকৈ জানিম যে এই দেশখন মোৰ অধিকাৰত আহিব?” ৯ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তুমি মোৰ ওচৰলৈ এজনী তিনি বছৰীয়া টেউৰী গৰু, এজনী তিনি বছৰীয়া মাইকী ছাগলী, এটা তিনিবছৰীয়া মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি, এটা ক'পো আৰু এটা পাৰ পোৱালি আনা।” ১০ অৱ্ৰামে সেই সকলোকে আনি সেইবাৰক দুফালকৈ কাটি প্ৰতিডোখৰ টুকুৰা তাৰ অন্য টুকুৰাৰ বিপৰীতে সজাই ৰাখিলে; কিন্তু চৰাইবোৰ হ'লে তেওঁ দুফাল নকৰিলে। ১১ পাছত চিকাৰী চৰাইবোৰ নামি আহি সেই পশুৰ মাংসখণ্ডৰ ওপৰত পৰিল, কিন্তু অশ্বামে সেইবোৰক খেদাই দিলে।

১২ পাছত যেতিয়া সূৰ্য মাৰ গৈছিল, তেতিয়া অশ্বামৰ যোৰ টোপনি আহিল; হঠাতে এক ঘন আৰু ভয়ংকৰ অন্ধকাৰ তেওঁৰ ওপৰত নামি আহিল। ১৩ তেতিয়া তেওঁ অশ্বামক ক'লে, “তুমি এই কথা নিশ্চিতভাৱে জনা উচিত যে তোমাৰ বংশৰ লোকসকল যি দেশত বাস কৰিব, সেই দেশ তেওঁলোকৰ নিজৰ নহয়। সেই ঠাইত তেওঁলোকে প্ৰবাসী হৈ দাস হ'ব আৰু চাৰিশ বছৰ কাল তেওঁলোকে উৰূপীডন ভোগ কৰিব।

† 14 অধ্যায়:18 চালেম:যিৰুচালেম

* 15 অধ্যায়:6 চাওক: গালাতীয়া 3:6, ৰোমীয়া 4:3, যাকোব 2:23

† 15 অধ্যায়:7 কলদীয়া: বাবিল

14 তেওঁলোকে যি জাতিৰ বন্দীকাম কৰিব, মই সেই জাতিৰ সোধ-বিচাৰ কৰিম আৰু পাছত তেওঁলোকে অধিক সম্পত্তিৰে সৈতে বাহিৰ হৈ আহিব।¹⁵ কিন্তু তুমি শান্তিৰে তোমাৰ পুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ যাবা; অতি বৃদ্ধ অৱস্থাত তোমাক মৈদাম দিয়া হ'ব।¹⁶ তোমাৰ চতুৰ্থ প্ৰজন্মৰ লোকসকল হৈলৈ পুনৰ উলটি আহিব; কিয়নো এতিয়ালৈকে মোৰ ওচৰত ইমোৰীয়াসকলৰ অপৰাধ শান্তি পোৱাৰ দৰে হোৱা নাই।”

17 বেলি মাৰ গৈ যেতিয়া আন্ধাৰ হ'ল তেতিয়া জুইৰ এক ধোঁৱাময় চূলা আৰু এক জ্বলন্ত মশাল দেখা গ'ল। সেইবোৰ সেই মণ্ডহৰ টুকুৰাবোৰৰ মাজেদি পাৰ হৈ গ'ল।¹⁸ সেইদিনা যিহোৱাই অশ্বামে সৈতে এটি এইবুলি কৈ এটা নিয়ম স্থিৰ কৰিলে, “মিচৰৰ নদীৰ পৰা মহানদী ইউফ্ৰেটিচ পৰ্যন্ত গোটাইখন দেশ মই তোমাৰ বংশক দিলোঁ।¹⁹ তাৰ মাজত থাকিব কেনীয়া, কনিজ্জীয়া, কদমোনীয়া,²⁰ হিতীয়া, পৰিজ্জীয়া, ৰফায়ীয়া,²¹ ইমোৰীয়া, কনানীয়া, গিৰ্গাচীয়া, আৰু যিবুচীয়া।”

16 অধ্যায়

চাৰীৰ দাসী হাগাৰ

1 অশ্বামৰ ভাৰ্যা চাৰী তেতিয়ালৈকে নিঃসন্তান আছিল; হাগাৰ নামেৰে চাৰীৰ এগৰাকী মিচৰীয়া দাসী আছিল।² এদিন চাৰীয়ে অশ্বামক ক'লে, “চোৱা, যিহোৱাই মোক নিঃসন্তান কৰি ৰাখিছে। সেই কাৰণে আপুনি মোৰ দাসীৰ শয়্যাৰ সংগী হওঁক, কিজানি মই তাইৰ পৰা সন্তান লাভ কৰিম।” তেতিয়া অশ্বাম চাৰীৰ কথাত মান্তি হ'ল।

3 কনান দেশত অশ্বামে দহ বছৰ কটোৱাৰ পাছত ভাৰ্যা চাৰীয়ে তেওঁৰ মিচৰীয়া দাসী হাগাৰক আনি নিজৰ স্বামী অশ্বামৰ সংগী কৰি দিলে।⁴ অশ্বামে হাগাৰৰ সৈতে একেলগ হোৱাত তাই গৰ্ভৱতী হ'ল। হাগাৰে যেতিয়া বুজি পালে যে তাই গৰ্ভৱতী হৈছে, তেতিয়া তাই নিজৰ গৰাকীয়েকীক তুচ্ছ জ্ঞান কৰিবলৈ ধৰিলে।⁵ সেয়ে চাৰীয়ে অশ্বামক ক'লে, “মোৰ প্ৰতি কৰা তাইৰ এই অন্যায়ৰ কাৰণে আপুনিয়ে দায়ী; মোৰ এই দাসীক ময়েই আপোনাৰ বাহত দিলোঁ; কিন্তু এতিয়া তাই নিজকে গৰ্ভৱতী হোৱা জানি মোকেই হেয়জ্ঞান কৰিছে; এতিয়া যিহোৱায়ে আপোনাৰ আৰু মোৰ মাজত বিচাৰ কৰক।”

6 অশ্বামে চাৰীক ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ দাসী তোমাৰ অধীনতে আছে; গতিকে যিহকে ভাল বুলি ভাবা, তুমি তাইৰ প্ৰতি তাকে কৰা।” তেতিয়া চাৰীয়ে হাগাৰৰ প্ৰতি এনে কঠোৰ ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে যে তাই তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা পলাই গ'ল।

হাগাৰৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েল

7 পাছত মৰুপ্ৰান্তৰৰ মাজত এটা জলৰ ডুমুকৰ কাষত যিহোৱাৰ দূতে হাগাৰক দেখা পালে। এই ডুমুকতো চূৰলৈ যোৱাৰ পথত আছিল।⁸ যিহোৱাৰ দূতে ক'লে, “হেৰা চাৰীৰ দাসী হাগাৰ, তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা আৰু ক'লে গৈ আছা?” তাই ক'লে, “মই মোৰ গৰাকীয়েকী চাৰীৰ ওচৰৰ পৰা পলাই আহিছোঁ।”⁹ তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে ক'লে, “তুমি তোমাৰ গৰাকীয়েকীৰ ওচৰলৈ উলটি যোৱা আৰু তেওঁৰ অধীনত থাকি বাধ্য হোৱা।”¹⁰ যিহোৱাৰ দূতে পুনৰ তাইক ক'লে, “মই তোমাৰ বংশৰ লোকৰ সংখ্যা ইমান বৃদ্ধি কৰিম যে তেওঁলোকৰ সংখ্যা গণিবই নোৱাৰা হ'ব।”¹¹ পুনৰ যিহোৱাৰ দূতে তাইক ক'লে, “চোৱা, তুমি গৰ্ভৱতী। তোমাৰ এটি পুত্ৰ জন্ম হ'ব; তুমি সেই ল'ৰাৰ নাম ইশ্মায়েল* ৰাখিবা; কিয়নো যিহোৱাই তোমাৰ দুখৰ কথা শুনিলে।¹² মানুহ হলেও সেই ল'ৰা বনৰীয়া গাধৰ দৰে হ'ব। সি তাৰ সকলো ডাইৰ বিৰুদ্ধে শত্ৰুভাৱ কৰিব আৰু সকলো মানুহেও তাক শত্ৰু জ্ঞান কৰিব; সি নিজৰ ডাইসকলৰ দেশৰ কাষত বাস কৰিব।”

13 এই কথা শুনি হাগাৰে তেওঁৰে সৈতে কথা কোৱা যিহোৱাক এই নাম দিলে, আল-বোৱী# কিয়নো তাই ক'লে, “মই তেনেহলে সচকৈয়ে যি জনাই মোক চাই আছে, সেইজন্য যিহোৱাক দেখিলোঁ নেকি!”¹⁴ সেই নাদৰ নাম বেৰ-লহয়-বোৱী\$ হ'ল; সেই নাদ কাঢ়ে আৰু বাৰদৰ মাজত অৱস্থিত

15 পাছত হাগাৰে অশ্বামলৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে আৰু অশ্বামে হাগাৰৰ পৰা জন্মা সেই পুত্ৰৰ নাম ইশ্মায়েল হ'ল।¹⁶ অৱ্ৰামৰ ছয়শী বছৰ বয়সত হাগাৰে অশ্বামলৈ ইশ্মায়েলক প্ৰসৱ কৰিলে।

17 অধ্যায়

চুম্বা কৰা বিধি স্থাপন।

1 অশ্বামৰ বয়স যেতিয়া নিৰানব্বই বছৰ হ'ল, তেতিয়া যিহোৱাই অশ্বামক দৰ্শন দি ক'লে, “মই সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰ; মোৰ লগত চলাচল কৰা আৰু সিদ্ধ হোৱা।² মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত মই মোৰ বিধি স্থাপন কৰিম আৰু মই তোমাৰ বংশক অতিশয় ৰূপে বৃদ্ধি কৰিম।”

3 তেতিয়া অশ্বামে উবুৰি খাই মাটিত মুখ থৈ প্ৰণিপাত কৰিলে আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰে সৈতে কথা ক'বলৈ ধৰিলে।⁴ তেওঁ ক'লে, “শুনা, তোমাৰ সৈতে স্থাপন কৰা মোৰ বিধি এই: তুমি এক বাহল্য জাতিৰ আদিপিতৃ হ'বা।⁵ তোমাক অশ্বাম* বুলি পুনৰ কোৱা নহ'ব, কিন্তু এতিয়াৰ পৰা তোমাৰ নাম অশ্বাহামহে* হ'ব; কিয়নো মই তোমাক আদিপিতৃ* হ'বলৈ নিৰূপণ কৰিলোঁ।⁶ মই তোমাৰ বংশ অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি কৰিম। তোমাৰ পৰা মই অনেক নতুন জাতিৰ সৃষ্টি কৰিম আৰু তোমাৰ পৰা ৰজাসকলৰো জন্ম হ'ব।⁷ এই বিধি মোৰ, তোমাৰ আৰু তোমাৰ ভাবী-বংশৰ মাজত পুৰুষানুক্ৰমে স্থাপন কৰিলোঁ; ই এক চিৰকালৰ বিধি হ'ব। মই তোমাৰ আৰু তোমাৰ ভাবী-বংশৰ লোকসকলৰ ঈশ্বৰ হ'বলৈ মোৰ বিধি স্থাপন কৰিলোঁ।⁸ যি কনান

15 অধ্যায়:18 সীমাৰ পৰা § 15 অধ্যায়:18 ইউফ্ৰেটিচ ফৰা * 16 অধ্যায়:11 ইশ্মায়েল অৰ্থাৎ ঈশ্বৰে শুনে † 16 অধ্যায়:12 পূৰ্ব দিশত বাস কৰিব

16 অধ্যায়:13 মোক চাই থকা ঈশ্বৰ § 16 অধ্যায়:14 যাৰ অৰ্থ মৌলে দৃষ্টি কৰা জীৱন্ত জনাৰ নাদ * 17 অধ্যায়:5 মহান পিতা † 17 অধ্যায়:5

অনেক লোকৰ পিতা ‡ 17 অধ্যায়:5 এক বৃদ্ধ জাতিৰ আদিপিতৃ

দেশত তুমি প্ৰবাসী হৈ বাস কৰিছা, মই তোমাক আৰু তোমাৰ ভাবী-বংশক এই সমুদায় দেশ সদাকালৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে দিম আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম।”

9 পুনৰ ঈশ্বৰে অশ্বাহামক ক'লে, “তোমালোকৰ বাবে মোৰ এই বিধি পালন কৰিব লাগিব; তুমি আৰু তোমাৰ ভাবী-বংশই পুৰুষানুশ্ৰেমে তাক পালন কৰিব লাগে। 10 তোমালোকে মানিবলগীয়া এই বিধি হৈছে - তোমালোকৰ মাজৰ প্ৰত্যেক পুৰুষৰ চুমু হ'ব লাগিব; এই বিধি তোমাৰ আৰু তোমাৰ বংশৰ লোকসকলে মানি চলিব লাগিব। 11 তোমালোকে নিজ নিজ লিঙ্গাণ-চৰ্ম্ম ছেদন কৰিবা আৰু সেয়ে মোৰে আৰু তোমালোকৰ মাজত স্থাপিত হোৱা নিয়মৰ চিন হ'ব।

12 বংশানুক্ৰমে তোমালোকৰ প্ৰত্যেকজন পুং-সন্তানৰ জন্মৰ আঠ দিনৰ দিনা এই চুমু হ'ব লাগিব; বংশৰ কোনো নহলেও তোমালোকৰ ঘৰত জন্ম হোৱা আৰু বিদেশীৰ পৰা কিনি লোৱা দাসবোৰৰো চুমু হ'ব লাগিব। 13 তোমাৰ ঘৰত জন্ম হোৱা পুৰুষ আৰু তুমি কিনি লোৱা সকলো পুৰুষৰে চুমু হ'বই লাগিব; এইদৰে তোমালোকৰ শৰীৰত মোৰ বিধি চিৰকালৰ এক নিয়ম হ'ব। 14 যি জন পুৰুষৰ লিঙ্গাণ-চৰ্ম্ম ছেদন কৰা নহয়, এনে চুমু নোহোৱা পুৰুষক নিজ জাতিৰ মাজৰ পৰা বহিস্কাৰ কৰা হ'ব; কাৰণ তেওঁ মোৰ বিধি অমান্য কৰিলে।”

ইচহাকৰ জন্ম

15 ঈশ্বৰে অশ্বাহামক ক'লে, “তোমাৰ ভাৰ্যা চাৰীক আৰু চাৰী বুলি নামাতিবা; কিন্তু তেওঁৰ নাম চাৰা [ৰাণী] হ'ব। 16 মই তেওঁক আশীৰ্ব্বাদ কৰিম আৰু তেওঁৰ পৰা তোমাক এটি পুং-ৰও দিম; মই তেওঁক আশীৰ্ব্বাদ কৰিম যাতে তেওঁ অনেক জাতি আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকলৰ আদিমাতৃ হ'ব।”

17 এই কথা শুনি অশ্বাহামে মাটিত উবুৰি হৈ পৰিল আৰু হাঁহি মাৰি মনতে ক'লে, “এশ বছৰীয়া বৃদ্ধই সন্তান পাবনে আৰু নৈৰে বছৰীয়া চাৰা”ই জানো সন্তান পৰসৰ কৰিব পাৰে?” 18 অশ্বাহামে ঈশ্বৰক ক'লে, “ইম্মায়েলেই যেন আপোনাৰ দৃষ্টিত জীয়াই থাকে, মোঁলে এয়ে সন্তোষজনক।”

19 ঈশ্বৰে ক'লে, “নহয়, তোমাৰ ভাৰ্যা চাৰাই তোমালৈ এটি পুং-ৰ পৰসৰ কৰিব আৰু তুমি তেওঁৰ নাম ইচহাক [হাঁহি] ৰাখিবা; মই চিৰকালৰ এক বিধিৰূপে ইচহাক আৰু তেওঁৰ ভাবী-বংশৰ লোকসকলৰ সৈতে মোৰ বিধি স্থাপন কৰিম। 20 ইম্মায়েলৰ বিষয়ে হ'লে মই তোমাৰ কথা শুনিলাঁ; চোৱা, মই তেওঁক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলোঁ; তেওঁকো মই বহুবংশ কৰিম আৰু তেওঁৰ সন্তান-সন্ততি অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি কৰিম; তেওঁ বাৰজন গোষ্ঠী-নেতাৰ পিতৃ হ'ব আৰু তেওঁৰ পৰা মই এক মহাজাতি উৎপন্ন কৰিম। 21 কিন্তু মোৰ নিয়মটি হ'লে অহা বছৰ এই সময়তে চাৰাই তোমালৈ যি সন্তান পৰসৰ কৰিব, সেই ইচহাকৰ সৈতেহে স্থাপন কৰিম।” 22 অশ্বাহামৰ লগত কথা কৈ শেষ কৰাৰ পাছত ঈশ্বৰ তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা ওপৰলৈ গুছি গ'ল। 23 তাৰ পাছত ঈশ্বৰৰ কথা অনুসাৰে অশ্বাহামে তেওঁৰ পুতেক ইম্মায়েলক, তেওঁৰ ঘৰত জন্ম হোৱা আৰু কিনি লোৱা দাসবোৰক অৰ্থাৎ অশ্বাহামৰ ঘৰত যিমান পুৰুষ আছিল, তেওঁ সেই দিনাই সকলোৰে লিঙ্গাণ-চৰ্ম্ম ছেদন কৰিলে। 24 অশ্বাহামে যেতিয়া নিজৰ লিঙ্গাণ-চৰ্ম্ম ছেদন কৰিছিল, সেই সময়ত তেওঁৰ বয়স আছিল নিৰ্ব্বাৰ্ণে বছৰ আৰু 25 তেওঁৰ পুং-ৰ ইম্মায়েলৰ বয়স আছিল তেৰ বছৰ। 26 সেই একে দিনাই অশ্বাহাম আৰু তেওঁৰ পুং-ৰ ইম্মায়েল দুয়োৰে চুমু কৰা হ'ল। 27 তেওঁৰ লগতে ঘৰৰ আন সকলো পুৰুষৰ অৰ্থাৎ তেওঁৰ ঘৰত জন্ম হোৱা আৰু বিদেশীৰ পৰা যি সকলক কিনি লোৱা হৈছিল, সেই সকলো পুৰুষৰে চুমু কৰা হ'ল।

18 অধ্যায়

ইচহাকৰ জন্মৰ বিষয়ে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞা

1 অশ্বাহামে যেতিয়া মগিৰৰ ওক গছবোৰৰ ওচৰত বাস কৰিছিল, তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক এদিন দৰ্শন দিলে। তেওঁ দুপৰীয়াৰ ৰদত নিজৰ তন্তুৰ দুৱাৰ মুখত বহি আছিল; 2 তেনে সময়তে তেওঁ মূৰ তুলি চাই দেখিলে, কিছু দূৰৈত তেওঁৰ সম্মুখত তিনি জন লোক থিয় হৈ আছে; তেওঁলোকক দেখামাত্ৰকৈ লগ ধৰিবলৈ তেওঁ তন্তুৰ দুৱাৰ মুখৰ পৰা লৰি গ'ল আৰু মাটিত উবুৰি হৈ পৰিপিতা কৰিলে। 3 তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, যদি আপোনালোকৰ দৃষ্টিত মই অনুগ্ৰহ পৰাও হৈছোঁ, তেন্তে আপোনালোকৰ এই দাসক এৰি পাৰ হৈ আগবাঢ়ি নাযাব। 4 মই অলপ পানী আনি দিওঁ, আপোনালোকে ভৰি ধুই লওঁক আৰু গছজোপাৰ তলতে বিশ্ৰাম লওঁক। 5 আপোনালোক যেতিয়া এই দাসৰ গুৰিলৈ আহিছে, তেন্তে মই অলপমান আহাৰো লৈ আনোঁগৈ; তাৰে আপোনালোকে যেন নিজৰ প্ৰাণ জুৰাব পাৰে আৰু পুনৰ যাত্ৰা কৰিব পাৰিব।” তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “ঠিক আছে, তুমি কোৱাৰ দৰেই কৰা।”

6 অশ্বাহামে তেতিয়া বেগাই তন্তুৰ ভিতৰলৈ গৈ চাৰাক ক'লে, “তুমি সোনকালে তিনি চেয়া* ডাল ময়দা মাখি লৈ কেইখনমান পিঠা যুগুত কৰি দিয়া।” 7 তাৰ পাছত অশ্বাহামে লৰিগৈ পশুৰ জাকৰ পৰা ডাল চাই এটা সৰু দামুৰি আনি তেওঁৰ দাসক দিলে; সেই দাসেও ততাতৈয়াকৈ তাক ৰান্ধিলে। 8 পাছত অশ্বাহামে দৈ, গাখীৰ আৰু দামুৰিৰ ৰন্ধা মগু হৈ তেওঁলোকৰ সম্মুখত থলে; তেওঁলোকে যেতিয়া ভোজন কৰি আছিল, তেতিয়া অশ্বাহাম তেওঁলোকৰ কাষতে থকা গছজোপাৰ তলত থিয় হৈ আছিল।

9 তেওঁলোকে অশ্বাহামক সুধিলে, “তোমাৰ ভাৰ্যা চাৰা† ক'ত আছে?”

তেওঁ ক'লে, “সৌ তাত, তন্তুৰ ভিতৰত আছে।”

§ 17 অধ্যায়:14 তেওঁ নিজ লোকৰ মাজত থকা নিয়ম * 17 অধ্যায়:17 মোৰ ৰাণী † 17 অধ্যায়:19 ৰাণী * 18 অধ্যায়:6 তিনি চেয়া মানে, পৰায় 21

কিলোগাম † 18 অধ্যায়:9 ৰাণী

10 তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে† ক'লে, “বসন্তকালত মই নিশ্চয়ে তোমাৰ ওচৰলৈ আকৌ উলটি আহিম; তেতিয়া তোমাৰ ডাৰ্যা চাৰাৰ এটি পুংৰ হ'ব।” চাৰাই তেওঁৰ পাছফালে তম্বুৰ দুৱাৰমুখত থাকি সকলো কথা শুনি আছিল। 11 অশ্বাহাম আৰু চাৰা সেই সময়ত যথেষ্ট বৃদ্ধ-বৃদ্ধা; বয়সে ডাটী দিছিল আৰু চাৰাৰ পক্ষে সন্তান লাভৰ বয়সো নাছিল। 12 সেয়ে চাৰাই মনৰ ভিতৰতে হাঁহি নিজকে ক'লে, “মোৰ স্বামী এতিয়া বুঢ়া হ'ল আৰু ময়ো ক্ষয় পাই আহিলোঁ, মোৰ এনে আনন্দ হ'ব নে?”

13 যিহোৱাই তেতিয়া অশ্বাহামক ক'লে, “চাৰাই কেলৈ এই কথা কৈ হাঁহিলে যে ‘মই বুঢ়ীয়ে জানো সচাকৈয়ে এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিম?’ 14 যিহোৱাৰ ওচৰত দুঃসাধ্য বুলি জানো কিবা আছে? বসন্তকালত, মই নিৰূপণ কৰা সময়ত মই তোমাৰ ওচৰলৈ আকৌ আহিম। অহা বছৰ প্ৰায় এই সময়তে চাৰাৰ এটি পুংৰ হ'ব।”

15 চাৰাই তেতিয়া ভয় খাই আসে মাতি ক'লে, “নাই, মই হ'লে হাঁহ নাছিলোঁ”; কিন্তু যিহোৱাই ক'লে, “নহয়, তুমি হাঁহিছিল।” 16 তাৰ পাছত সেই লোককেইজন উঠিল আৰু তললৈ চদোমৰ ফালে চালে। অশ্বাহামে তেওঁলোকক আগবঢ়াই থবলৈ তেওঁলোকৰ লগে লগে গ'ল। 17 পাছত যিহোৱাই ক'লে, “মই যি কৰিম, তাক জানো অশ্বাহামৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিম? 18 অৱশ্যেই অশ্বাহামৰ পৰা এক মহান আৰু পৰাক্ৰমী জাতি হ'ব। তেওঁতেই পৃথিৱীৰ সমুদায় জাতিবোৰ আপীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব। 19 মই তেওঁক মনোনীত কৰিলোঁ যেন তেওঁ নিজৰ সন্তান সকলক আৰু ঘৰৰ ভাৰীসন্তান সকলক যিহোৱাৰ পথত চলিবলৈ, সা আৰু ন্যায় কাৰ্য কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়ে আৰু যেন যিহোৱাই অশ্বাহামক যি কথা ক'লে তাক সিদ্ধ কৰিব পাৰে।”

20 তাৰ পাছত যিহোৱাই ক'লে, “চদোম আৰু ঘমোৰাক লৈ ভীষণ চিঞৰ-বাখৰ হৈছে আৰু তেওঁলোকৰ পাপও অতিশয় গুৰুতৰ হৈছে; 21 সেইবাবে, মই এতিয়া তালৈ নামি গৈ তেওঁলোকে যি কৰিছে বুলি মই শুনিছো, সচাকৈয়ে তেওঁলোক সেইদৰে দৃষ্ট হৈছে নেকি তাক চাম; যদি তেনে নহয়, তাকো মই জানিব পাৰিম।”

চদোমৰ কাৰণে অৱাহামৰ মিনতি

22 তাৰ পাছতে সেই পুৰুষ কেইজন তাৰ পৰা ঘূৰি চদোমৰ ফাললৈ গ'ল আৰু অশ্বাহাম তেতিয়াও যিহোৱাৰ সম্মুখত থিয় হৈ থাকিল। 23 অশ্বাহামে যিহোৱাৰ ওচৰলৈ আগবাঢ়ি গৈ সুধিলে, “আপুনি দৃষ্টৰ লগত ধাৰ্মিককো বিনষ্ট কৰিব নে? 24 সেই নগৰৰ মাজত যদি পঞ্চাশজন ধাৰ্মিক লোক আছে, সেই পঞ্চাশ জনৰ কাৰণে আপুনি সেই নগৰক ক্ষমা নিদি বিনষ্ট কৰিব নে? 25 ই আপোনাৰ পৰা দূৰ হওক! ধাৰ্মিক আৰু দৃষ্টৰ প্ৰতি একে ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰি, দৃষ্টৰ লগত ধাৰ্মিকৰ প্ৰাণ লোৱা এনে কৰ্ম আপোনাৰ পৰা দূৰ হওক; সমুদায় পৃথিৱীৰ বিচাৰকর্তাজনাই জানো ন্যায়-বিচাৰ নকৰিব?”

26 তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “যদি চদোম নগৰত পঞ্চাশ জনও ধাৰ্মিক লোক পাওঁ, তেন্তে তেওঁলোকৰ কাৰণে মই সেই গোটেই নগৰ খনকে ক্ষমা দিম।”

27 অশ্বাহামে উত্তৰ দি ক'লে, “চাওক, যদিও মই কেৱল ধূলি আৰু ছাঁই, তথাপিও মই প্ৰভুৰ লগত কথা ক'বলৈ সাহ কৰিছোঁ; 28 যদি পঞ্চাশজন ধাৰ্মিক লোক নহৈ পাঁচজন কম হয় তেনেহলে কি সেই পাঁচজন কম হোৱাৰ কাৰণে গোটেইখন নগৰকে আপুনি বিনষ্ট কৰিব নে?” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “মই তাত পঞ্চাশজনক পালেও বিনষ্ট নকৰোঁ।”

29 অৱাহামে আকৌ তেওঁক ক'লে, “ধৰক, যদি তাত মাত্ৰ চল্লিশজন ধাৰ্মিক লোকক পোৱা গ'ল!” তেওঁ ক'লে, “সেই চল্লিশজনৰ কাৰণেও মই বিনষ্ট নকৰোঁ।”

30 তেতিয়া অৱাহামে ক'লে, “মোৰ প্ৰভুৱে যেন শ্ৰেৰাধ নকৰে, মই পুনৰ কওঁ যদি তাত ত্ৰিশজনকো পোৱা যায়?” তেওঁ ক'লে, “মই যদি তাত ত্ৰিশজনকো পাওঁ, তেতিয়াও বিনষ্ট নকৰোঁ।” 31 অৱাহামে ক'লে, “চাওক, মই আকৌ এবাৰ সাহস কৰি প্ৰভুক কব বিচাৰিছোঁ। যদি তাত বিশজনকো পোৱা যায়?” “বিশজনৰ কাৰণেও মই সেই নগৰ বিনষ্ট নকৰোঁ।”

32 অৱশেষত অৱাহামে ক'লে, “প্ৰভুৱে যেন মোক শ্ৰেৰাধ নকৰে; মই কেৱল আৰু এবাৰহে মাথেন কওঁ, তাত যদি দহজনকো পোৱা যায়?”

তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “সেই দহজনৰ কাৰণেও মই তাক বিনষ্ট নকৰোঁ।” 33 অশ্বাহামৰ সৈতে কথোপকথন শেষ হোৱাৰ পাছত যিহোৱা নিজ বাটেদি সেই ঠাইৰ পৰা গুচি গ'ল আৰু অশ্বাহামো নিজৰ ঘৰলৈ উভটি গ'ল।

19 অধ্যায়

লোটৰ অতিথিসকল।

1 সেইদিনা সন্ধিয়া দুজন দূত চদোম নগৰলৈ আহিল। লোট তেতিয়া চদোম নগৰৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত বহি আছিল। তেওঁলোকক দেখা পাই লোটে উঠি সাক্ষাৎ কৰিবলৈ গ'ল আৰু মাটিত উবুৰি হৈ প্ৰণিপাত কৰিলে। 2 তেওঁ ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভুসকল, অনুগ্ৰহ কৰি আপোনালোকৰ এই দাসৰ ঘৰলৈ আহাঁক আৰু ভৰি-হাত ধুই ৰাতিটো আজি ইয়াতে কটাওক। পুনৰ ৰাতিপুৱাতে উঠি নিজ বাটেদি গুচি যাব।” তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “নহয়, ৰাতিটো আমি নগৰৰ চকতেই থাকিম।” 3 কিন্তু বৰকৈ জোৰ কৰিবলৈ ধৰাত, তেওঁলোক লোটৰ লগত গৈ তেওঁৰ ঘৰত সোমাল; লোটে তেওঁলোকৰ কাৰণে খনীৰ নিদিয়া পিঠা সেকি এসাঁজ আহাৰ যুগুত কৰিলে আৰু তেওঁলোকক খাবলৈ দিলে।

4 কিন্তু তেওঁলোকে শুৱলৈ যোৱাৰ আগতে নগৰৰ লোকসকলে অৰ্থাৎ চদোমৰ ল'ৰা-বৃদ্ধ আদি কৰি সকলো লোক নগৰৰ চাৰিওফালৰ পৰা আহি ঘৰটো বেৰি ধৰিলেহি। 5 তেওঁলোকে লোটক মাতি ক'লে, “আজি ৰাতি যি কেইজন লোক তোমাৰ ইয়াত সোমাল, তেওঁলোক ক'ত আছে? তেওঁলোক আমাৰ ওচৰলৈ উলিয়াই আনা; আমি সিহঁতৰ পৰিচয় লওঁ।” 6 তেতিয়া লোটে দুৱাৰৰ বাহিৰত ওলাই গৈ দুৱাৰখন জপাই ক'লে, 7 “হে ভাইসকল, মই বিনয় কৰিছোঁ, আপোনালোকে এনে কু-আচৰণ নকৰিব; 8 চাওঁক, মোৰ দুজনী ছোৱালী আছে; কোনো পুৰুষৰ সৈতে সিহঁতৰ সংস্পৰ্শ হোৱা নাই; সিহঁতকে মই

আপোনালোকৰ ওচৰলৈ উলিয়াই আনো; সিহঁতৰ লগত আপোনালোকে যি ভাল দেখে কৰক; কেৱল এই লোকসকলক একো নকৰিব; কিয়নো তেওঁলোকে এতিয়া মোৰ ঘৰৰ ছাঁত আশ্ৰয় লৈছে।”

9 তেতিয়া তেওঁলোকে ক’লে, “যোৱা, আমাৰ পথৰ পৰা আঁতৰ হৈ যোৱা!” তেওঁলোকে আকৌ ক’লে, “এইজন বিদেশী হিচাবে আমাৰ ইমালৈ আহিছিল আৰু এতিয়া আমাৰে বিচাৰক হ’বলৈ গৈছে। এতিয়া আমি সিহঁততকৈ তোৰ লগত আৰু বেয়া আচৰণ কৰিম।” এই বুলি কৈ লোকসকলে সেই মানুহৰ বিৰুদ্ধে আগবঢ়িল আৰু লোটক ঠেলা মাৰি দুৱাৰ ডাঙিৰলৈ কাষ চাপি গ’ল। 10 তেতিয়া সেই দুজন পুৰুষে হাত মেলি লোটক ঘৰৰ ভিতৰলৈ টানি নিলে আৰু ভিতৰৰ পৰা দুৱাৰ বন্ধ কৰি দিলে; 11 তাৰ পাছত লোটৰ অতিথিসকলে ঘৰৰ দুৱাৰৰ বাহিৰত থকা সৰু বৰ সকলো মানুহক আঘাত কৰি কণা কৰিলে; তাতে সেই মানুহবোৰে দুৱাৰ বিচাৰি বিচাৰি হাবাখুৰি খালে।

লোটৰ চদাম নগৰ ত্যাগ

12 তাৰ পাছত সেই লোক দুজনে লোটক সুধিলে, “এই ঠাইত তোমাৰ আৰু কোনোবা আছে নেকি? তোমাৰ জোঁৱাই, পো, জী বা কোনো আক্ষীয়-স্বজন আদি কৰি যিসকল লোক এই নগৰত আছে, সেই সকলোকে এই ঠাইৰ পৰা উলিয়াই লৈ যোৱা। 13 কিয়নো আমি এই নগৰ ধ্বংস কৰিবৰ কাৰণে যুগুত হৈছোঁ। যিহোৱাৰ আগত এই ঠাইৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে ভীষণ হৈ চৈ হৈছে আৰু সেইবাবে তেওঁ তাক ধ্বংস কৰিবলৈ আমাক পঠাইছে।”

14 তেতিয়া লোট বাহিৰলৈ গৈ তেওঁৰ হবলগীয়া জোৱাইসকলক ক’লে, “সোনকাল কৰা! এতিয়াই এই ঠাই এৰি গুছি যোৱা; কিয়নো যিহোৱাই এই নগৰ ধ্বংস কৰিবলৈ যুগুত হৈছে।” কিন্তু জোঁৱায়েকহঁত ডাৰিলে, তেওঁ ধেমালি কৰিছে। 15 তাৰ পাছত ৰাতিপুৱা সেই দুজন দুতে লোটক সোনকাল কৰিবলৈ দিলে আৰু ক’লে, “ইয়াত থকা তোমাৰ ভাৰ্য্যা আৰু দুজনী জীয়ৰীক লৈ গৈ থাকা; তেতিয়াহে নগৰৰ লগত তোমালোকক এই শাস্তিত ধ্বংস কৰা নহ’ব।”

16 লোটক সংকেচ কৰি পলম কৰিবলৈ ধৰিলে। কিন্তু যিহোৱাৰ দয়া তেওঁৰ ওপৰত থকা কাৰণে সেই পুৰুষ দুজনে তেওঁক, তেওঁৰ ভাৰ্য্যক আৰু দুজনী জীয়েককো হাতত ধৰি টানি নগৰৰ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে। 17 সকলোকে বাহিৰ কৰি অনাৰ পাছত তেওঁলোকৰ এজনে লোটক ক’লে, “পৰাণ চাবলৈ হ’লে পলোৱা! পাছলৈ ঘূৰি নাচাবা আৰু এই সমভূমিৰ কোনো ঠাইতে নৰখিবা; পাহাৰটোলৈ পলাই যোৱা; নহ’লে তোমালোকো বিনষ্ট হ’বা।” 18 তেতিয়া লোট তেওঁলোকক ক’লে, “নহয়, হে মোৰ পৰভু, তেনে নকবা। 19 চাওঁক, আপোনালোকৰ দৃষ্টিত আপোনালোকৰ এই দাসে অনুগ্ৰহ পাইছা আৰু মোৰ জীৱন ৰক্ষা কৰাত আপোনালোকে মৌলৈ দয়াও দেখুৱালে; কিন্তু মই পাহাৰটোলৈ পলাই যাব নোৱাৰোঁ; কিয়নো মই গৈ পোৱাৰ আগেয়ে হয়তো সেই বিপদ আহি পৰিব আৰু মই মৰিম। 20 চাওঁক, পলাই যাবলৈ হ’লে যথেষ্ট কাষতে সেইখন সৰু চহৰ আছে। প্ৰাণ ৰক্ষাৰ বাবে মোক তালৈকে পলাই যাবলৈ দিয়ক। ই জানো সৰু নহয়? তাতেই মোৰ পৰাণ ৰক্ষা পৰিব।”

21 তেতিয়া দুতে ক’লে, “বাৰু, মই তোমাৰ এই অনুৰোধ ৰাখিলোঁ। যি চহৰখনৰ কথা তুমি ক’লা, তাক মই ধ্বংস নকৰোঁ; 22 কিন্তু সোনকাল কৰা! বেগাই সেই ঠাইলৈকে পলোৱা; কিয়নো তুমি সেই ঠাই নোপোৱালৈকে, মই একো কৰিব নোৱাৰোঁ।” সেয়ে সেই চহৰখনৰ নাম হ’ল চোৱৰ*।

চদাম আৰু ঘমোৰাৰ ধ্বংস

23 লোট যিতিয়া চোৱৰ গৈ পালে তেতিয়া সূৰ্য উদয় হৈছিল। 24 তেনেতে যিহোৱাই আকাশৰ পৰা চদাম আৰু ঘমোৰাৰ ওপৰত গন্ধক আৰু অগ্নি বৰ্ষাবলৈ ধৰিলে। 25 তেওঁ সেই নগৰকেইখন, গোট্টেই সমথল, নগৰৰ সকলো লোক আৰু ভূমিত গজা সকলো বন্ধক বিনষ্ট কৰিলে।

26 কিন্তু পাছত গৈ থকা লোটৰ ভাৰ্য্যাই পাছফালে উভটি চালে, তাতে তেওঁ লোণৰ এটা স্তম্ভ হৈ গ’ল। 27 অশ্বাহমে অতি পুৰাতে উঠি যি ঠাইত পুৰুষে যিহোৱাৰ সন্মুখত থিয় হৈছিল, সেই ঠাইলৈ গ’ল। 28 তেওঁ তলৰ ফালে চদাম, ঘমোৰা আৰু গোট্টেই সমতল ভূমিলৈ চাই দেখিলে যে অগ্নিকুণ্ডৰ ধূঁৱাৰ দৰে সেই সকলো ঠাইৰ পৰা ধূঁৱা উঠিছে।

29 যেতিয়া ঈশ্বৰে সমথলৰ নগৰবোৰ বিনষ্ট কৰিলে, তেতিয়া ঈশ্বৰে অশ্বাহমক সোঁৱৰণ কৰিলে; তেওঁ লোটক য’ত বাস কৰিছিল, সেই নগৰবোৰৰ ধ্বংসস্থপৰ মাজৰ পৰা তেওঁক বাহিৰলৈ উলিয়াই পঠালে।

30 পাছত লোটৰ চোৱৰত থাকিবলৈ সাহস নহ’ল আৰু সেয়ে তেওঁ জীয়েক দুজনীক লগত লৈ চোৱৰৰ পৰা ওলাই পাহাৰত বাস কৰিবলৈ উঠি গ’ল; তাতে তেওঁ জীয়েক দুজনীৰে সৈতে এটা গুহাত বাস কৰিলে।

31 পাছত ডাঙৰ জীয়েকে সৰু জনীক ক’লে, “আমাৰ পিতৃ বৃদ্ধ হৈ গৈছে। এই এলেকাত এনে কোনো পুৰুষ নাই যিয়ে পৃথিৱীৰ নিয়ম অনুসাৰে আমাৰ লগত সঙ্ঘ কৰিব পাৰে। 32 আহাঁ, আমি আমাৰ পিতৃক দৰাষ্কাৰস পান কৰাই তেওঁৰ লগত শয়ন কৰোঁহক। তাতে আমি আমাৰ পিতৃৰ বংশ ৰক্ষা কৰিব পাৰিম।” 33 সেই কথা অনুসাৰে সেইদিনা ৰাতি তেওঁলোকে বাপেকক দৰাষ্কাৰস পান কৰাই মতলীয়া কৰিলে। তাৰ পাছত ডাঙৰজনীয়ে সোমাই গৈ বাপেকৰ লগত শয়ন কৰিলে; কিন্তু কেতিয়া তাই শুলে আৰু কেতিয়ানো উঠি গ’ল লোটক গমকে নাপালে। 34 পাছদিনা ডাঙৰজনীয়ে সৰু জনীক ক’লে, “শুনা, যোৱাকালি ৰাতি মই পিতৃৰ লগত শয়ন কৰিলোঁ; আহাঁ আজি ৰাতিও আমি পিতৃক দৰাষ্কাৰস পান কৰাওঁ আৰু তুমি সোমাই গৈ তেওঁৰ লগত শয়ন কৰিবা। তাতে পিতৃৰ পৰা আমি আমাৰ বংশ ৰক্ষা কৰিব পাৰিম।” 35 এইদৰে সেইদিনা ৰাতিও তেওঁলোকে নিজৰ বাপেকক দৰাষ্কাৰস পান কৰালে আৰু সৰু জীয়েকে গৈ বাপেকৰ লগত শয়ন কৰিলে; কিন্তু কেতিয়া যে তেওঁৰ ওচৰত শুলে আৰু কেতিয়ানো উঠি গ’ল, তাক লোটক গম নাপালে।

* 19 অধ্যায়:22 সৰু চহৰ

36 এইদৰে লোটৰ দুয়ো জনী জীয়েক নিজ বাপেকৰ দ্বাৰা গৰ্ভৱতী হ'ল। 37 পাছত ডাঙৰজনীৰ এটি পুং হ'ল আৰু তেওঁ তাৰ নাম মোৱাৰা[†] ৰাখিলে; এই মোৱাৰেই বৰ্তমানৰ মোৱাৰীয়াইতৰ[‡] আদিপিতৃ। 38 পাছত সৰুজনীয়েও এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তাৰ নাম বিন-অম্মি হ'ল; তেওঁ বৰ্তমানৰ অস্মোনীয়াইতৰ আদিপিতৃ।

20 অধ্যায়

ৰজা অৰীমেলক

1 অস্বাহামে পূৰ্বৰ ঠাই এৰি নেগেড দেশৰ ফালে গ'ল। তাত তেওঁ কাদেচ আৰু চূৰৰ মাজৰ এঠাইত থাকিবলৈ ল'লে; সেই গৰাৰ নগৰত তেওঁ প্ৰবাসী আছিল। 2 তাত অস্বাহামে নিজৰ ডাৰ্যা চাৰাৰ বিষয়ে ক'লে, “এওঁ মোৰ ভনী।” সেয়ে সেই ঠাইৰ ৰজা অৰীমেলকে মানুহ পঠাই চাৰাক লৈ গ'ল। 3 কিন্তু ৰাতি ঈশ্বৰে সপোনত অৰীমেলকৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “চোৱা, যি মহিলাগৰাকীয়ে তুমি লৈ আনিছা, তেওঁৰ কাৰণে তোমাৰ মৃত্যু অনিবাৰ্য। কিয়নো তেওঁ এজন পুৰুষৰ ডাৰ্যা।”

4 অৰীমেলকে কিন্তু তেতিয়াও চাৰাৰ ওচৰলৈ যোৱা নাছিল; সেয়ে তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, অপৰাধ নকৰিলেও আপুনি এটা স্মা জাতিক সংহাৰ কৰিব নে? 5 সেই লোকজনে জানো নিজেই মোক কোৱা নাছিল ‘তাই মোৰ ভনী’ বুলি? এনেকি সেই মহিলাগৰাকীয়েও কৈছিল, ‘তেওঁ মোৰ ককাই’ বুলি। মই মোৰ সৰল মনেৰে আৰু নিৰ্দোষী হাতেৰে এই কাম কৰিলোঁ।” 6 তেতিয়া ঈশ্বৰে সপোনত তেওঁক ক'লে, “হয়, মই জানো যে তুমি সৰল মনেৰে এই কাম কৰিলা আৰু সেই কাৰণেই মোৰ অস্থিতে পাপ নকৰাকৈ তোমাক ৰাখিলোঁ; তেওঁক স্পৰ্শ কৰিবলৈ তোমাক নিদিলা। 7 গতিকে সেই পুৰুষৰ ডাৰ্য্যক এতিয়া ওভটাই দিয়া; কিয়নো সেই লোকজন এজন ভাৱবাদী। তেওঁ তোমাৰ অৰ্থে পৰাৰ্থনা কৰিব আৰু তুমি জীবা। কিন্তু যদি তেওঁক উভটাই নিদিয়া, তেন্তে ইয়াকে জানিবা যে তুমি আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ সকলোৰে অৱশ্যেই মৃত্যু হ'ব।”

8 পাছদিনা অৰীমেলকে অতি ৰাতিপুৱাতে উঠি নিজৰ দাসবোৰক ওচৰলৈ মাতি এই সকলো কথা ক'লে। এই কথা শুনি লোকসকলৰ অতিশয় ভয় লাগিল। 9 তেতিয়া অৰীমেলকে অস্বাহামক মাতি আনি ক'লে, “আপুনি আমাৰ লগত এইটো কি কাম কৰিলে? মইনো আপোনাৰ বিৰুদ্ধে কি দোষ কৰিলোঁ যে আপুনি মোক আৰু মোৰ ৰাজ্যক ইমান ডাঙৰ এক মহাপাপত পেলালে। মৌলৈ এই ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰা আপোনাৰ মুঠেই উচিত হোৱা নাই।”

10 অৰীমেলকে অস্বাহামক পুনৰ ক'লে, “আপুনি কি ভাৱি এনে কাৰ্য কৰিলে?” 11 তেতিয়া অস্বাহামে ক'লে, “মই ভাৱিছিলো, এই ঠাইৰ লোকসকলৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি নিশ্চয় ভয়-ভীতি নাই; সেয়ে মোৰ ডাৰ্য্যাক পাৰ্বলৈ তেওঁলোকে মোকেই বধ কৰিব। 12 তাৰ বাহিৰেও বাস্তৱিকত তেওঁ মোৰ ভনীও হয়; আমাৰ মাতৃ বেলেগ হ'লেও তেওঁৰ আৰু মোৰ পিতৃ একে। এতেকে তেওঁ মোৰ ডাৰ্য্যক হ'ল। 13 ঈশ্বৰে যেতিয়া মোক মোৰ পিতৃৰ ঘৰ ত্যাগ কৰিবলৈ দিলে আৰু মোক এঠাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ ভ্ৰমণ কৰাই লৈ ফুৰালে, তেতিয়া মই মোৰ ডাৰ্য্যক কৈছিলোঁ, ‘মোৰ ডাৰ্য্যক হিচাবে তুমি মৌলৈ এই বিশ্বস্ততা প্ৰকাশ কৰিবা: আমি যি ঠাইলৈকে যাম, তুমি মোক তোমাৰ ককাই বুলি পৰিচয় দিবা।’”

14 তাৰ পাছত অৰীমেলকে কিছুমান মেৰ-ছাগ, গৰু আৰু দাস-দাসীক আনি অস্বাহামক দিলে আৰু তাৰ লগতে তেওঁৰ ডাৰ্যা চাৰাকো ওভটাই দিলে। 15 অৰীমেলকে ক'লে, “চোৱা, মোৰ দেশখনেই আপোনাৰ আগত আছে; আপোনাৰ যি ঠাইতে ভাল লাগে, তাতো নিগাজীকৈ থাকক।” 16 তেওঁ চাৰাকো ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ ককায়েৰাক মই এক হাজাৰ ৰূপ দিছোঁ; ইয়েই তোমাৰ লগতে সকলো লোকৰ সম্মুখত তোমাৰ বিৰুদ্ধে হোৱা অপৰাধ ঢাকিবলৈ কৰা হৈছে। তোমাৰ কোনো দোষ নাই।”

17 তাৰ পাছত অস্বাহামে ঈশ্বৰৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিলে। তেতিয়া অৰীমেলক, তেওঁৰ ডাৰ্যা, আৰু তেওঁৰ আন আন দাসীসকলে যাতে সন্তান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব পাৰে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। 18 কিয়নো যিহোৱাই অস্বাহামৰ ডাৰ্যা চাৰাৰ কাৰণে অৰীমেলকৰ ঘৰত থকা সকলো মহিলাৰ সন্তান ধাৰণৰ ক্ষমতা সম্পূৰ্ণভাৱে বন্ধ কৰিছিল।

21 অধ্যায়

ইছাহাকৰ জন্ম।

1 যিহোৱাই নিজৰ কথাৰ দৰে চাৰালৈ অনুগ্ৰহ কৰিলে আৰু চাৰালৈ যি কৰিব বুলি কৈছিল তেওঁ তাক সিদ্ধ কৰিলে। 2 চাৰা গৰ্ভৱতী হ'ল। অস্বাহামৰ অতি বৃদ্ধ বয়সত চাৰাই তেওঁলৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰাৰ সময়তে সেই পুত্ৰৰ জন্ম হ'ল। 3 অস্বাহামে চাৰাই প্ৰসৱ কৰা এই পুংৰ নাম “ইছাহাক” ৰাখিলে। 4 ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অনুসাৰে অস্বাহামে আঠ দিনৰ দিনা নিজ পুংৰ ইছাহাকৰ চুমু কৰিলে।

5 পুংৰ ইছাহাকৰ জন্মৰ সময়ত অস্বাহামৰ বয়স হৈছিল এশ বছৰ। 6 চাৰাই ক'লে, “পূৰ্বে নিঃসন্তান হোৱাৰ বাবে যদিও মই দুখী আছিলোঁ, ঈশ্বৰে মোৰ মুখত আনন্দৰ হাঁহি* দিলে; তেওঁ যি কৰিলে সেই কথা শুনা প্ৰতিজনেও মোৰে সৈতে হাঁহি।” 7 তেওঁ পুনৰ ক'লে, “ইয়াৰ আগতে কোনোৱে জানো অস্বাহামক ক'ব পাৰিলেহেঁতেন যে মই এদিন সন্তানক পিয়াহ খুৰাম? কিয়নো মই এতিয়া তেওঁৰ বুঢ়া কালত তেওঁলৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলোঁ।”

হাগাৰ আৰু ইশ্মায়েলক বাহিৰ কৰি দিয়া

8 ইছাহাক ক্ৰমে ডাঙৰ হ'বলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁৰ পিয়াহো এৰুৱালে। পিয়াহ এৰুৱাৰ দিনা অস্বাহামে এক বৰডোজ পাতিলে। 9 এদিন চাৰাই দেখিলে যে হাগাৰৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েলে ইছাহাকক ইতিকিং কৰিছে। 10 তাকে দেখি চাৰাই অস্বাহামক ক'লে, “তুমি

† 19 অধ্যায়:37 মোৱাৰ পিতৃৰ পৰা

‡ 19 অধ্যায়:37 মোৱাৰীয়াইতৰ আমাৰ বংশৰ সন্তান

* 21 অধ্যায়:6 অৰ্থাৎ ইছাহাক, ইছাহাকৰ অৰ্থ হ'ল হাই

এই মিচরীয়া দাসী আৰু তাইৰ পুতেকক খেদি দিয়া! মই নিবিচাৰোঁ যে আমাৰ ইছহাকৰ সৈতে সেই দাসীৰ পুত্ৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ভাগী হওঁক।”

11 পুত্ৰ ইশ্মায়েলৰ বিষয়ে এই কথা শুনি অশ্বাহামে মনত অতিশয় বেজাৰ পালে। 12 কিন্তু ঈশ্বৰে অশ্বাহামক ক’লে, “তোমাৰ ল’ৰা ইশ্মায়েল কাৰণে আৰু তোমাৰ দাসীৰ কথা ভাবি মনত বেজাৰ নকৰিবা। চাৰাই কোৱা কথাবোৰ শুনি তুমি সেইদৰে কাৰ্য কৰা; কিয়নো ইছহাকৰ দ্বাৰায়েই তোমাৰ বংশধৰসকলৰ নামাকৰণ হ’ব। 13 সেই দাসীৰ পুত্ৰৰ যোগেদিও মই এক জাতি উদ্ভূত কৰিম, কাৰণ তেওঁ তোমাৰেই বংশধৰ।”

14 পিছদিনা অশ্বাহামে নিচেই পুৱাতে উঠি কিছু পিঠা আৰু ছালেৰে তৈয়াৰী পানী ভৰা এটা মোনা লৈ হাগাৰৰ কান্ধত তুলি দিলে। তাৰ পাছত ইশ্মায়েলকো শোধাই দি তেওঁলোক দুয়োকো বিদায় দিলে; পাছত দুয়ো আঁতৰি গ’ল আৰু বেৰ-চেবাৰ মৰুপ্ৰান্তৰত ভ্ৰমি ফুৰিলে।

15 যেতিয়া ছালৰ মোনাৰ পানী শেষ হৈ গ’ল, তেতিয়া হাগাৰে ল’ৰাটোক এটা জোপোহাৰ তলত শুৱাই হ’ল। 16 তাৰ পাছত অলপ আতঁৰতে, প্ৰায় এটা কাঁড় মাৰিলে যোৱা দুৰ্ভ্ৰমানলৈ গৈ হাগাৰ বহি থাকিল। “ল’ৰাৰ মৃত্যু মই চকুৰে চাই থাকিব নোৱাৰো,” বুলি কৈ তেওঁ তাতে বহি উচুপি উচুপি কান্দিবলৈ ধৰিলে। 17 ল’ৰাটিৰ কান্দোন ঈশ্বৰৰ কাণত পৰাত ঈশ্বৰৰ দূতে আকাশৰ পৰা হাগাৰক মাত দিলে; দূতে ক’লে, “হাগাৰ, তোমাৰ কি হৈছে? ভয় নকৰিবা; কিয়নো তাত পৰি থকা তোমাৰ ল’ৰাৰ কান্দোন ঈশ্বৰে শুনা পাইছে। 18 তুমি উঠা আৰু ল’ৰাটোক তুলি লৈ শান্ত কৰাত সহায় কৰা; কিয়নো মই তেওঁৰ যোগেদি এক মহাজাতি উদ্ভূত কৰিম।” 19 তাৰ পাছতে ঈশ্বৰে হাগাৰৰ চকু মুকলি কৰাত তেওঁ এটা কুৰা দেখা পালে; তেতিয়া হাগাৰে সেই কুৰাৰ কাষলৈ গৈ নিজৰ ছালৰ মোনাটোত পানী ভৰাই ল’ৰাক পান কৰালে। 20 ঈশ্বৰ সেই ল’ৰাৰ লগত থাকিল আৰু তেওঁ ডাঙৰ হ’বলৈ ধৰিলে। তেওঁ মৰুপ্ৰান্তৰত বাস কৰিলে আৰু এজন ধনুৰদ্ধৰ হ’ল। 21 পাৰণ নামৰ এক মৰুপ্ৰান্তৰত তেওঁ বসতি কৰিবলৈ ধৰিলে; পাছত মিচৰ দেশৰ এজনী ছোৱালীক তেওঁৰ বাবে ভাৰ্যা কৰি মাকে বিয়া পাতি দিলে।

ৰজা অৰীমেলকৰ সৈতে অৱাহামৰ চুক্তি

22 সেই সময়ত অৰীমেলক আৰু তেওঁৰ সৈন্যদলৰ সেনাপতি ফীখালে অশ্বাহামৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “আপোনাৰ সকলো কাৰ্যতে ঈশ্বৰ আপোনাৰ সংগত আছে। 23 সেইবাবে ঈশ্বৰৰ নামত আপুনি এতিয়া মোৰ ওচৰত এই শপত খাওঁক যে, মোৰ অথবা মোৰ সন্তান সকলৰ সৈতে নাইবা মোৰ বংশধৰসকলৰ কাৰো লগত আপুনি ছলনাৰ কাৰ্য নকৰিব। মই যেনেকৈ আপোনাৰ প্ৰতি বিশ্বস্ততাৰে ব্যৱহাৰ কৰিছোঁ, ঠিক তেনেকৈ আপুনিও মোৰ সৈতে আৰু যি দেশত আপুনি বাস কৰি আছে, সেই দেশৰ প্ৰতিও বিশ্বস্ততাৰে ব্যৱহাৰ কৰিব।” 24 অশ্বাহামে ক’লে, “হয়, মই শপত খাইছোঁ।” 25 কিন্তু তেওঁ এটা কুৰাৰ বিষয়ে অভিযোগ কৰি অৰীমেলকক ক’লে যে অৰীমেলকৰ দাসবোৰে সেইটো বলৰে তেওঁৰ পৰা অধিকাৰ কৰি লৈছে। 26 তেতিয়া অৰীমেলকে ক’লে, “এই কাম কোনে কৰিলে তাক মই নাজানো; এই কথা আগেয়ে আপুনি মোক জনোৱাও নাই। মই আজিলৈকে এই কথা শুনা নাছিলো, এতিয়াহে শুনিলো।”

27 তাৰ পাছত অশ্বাহামে কিছুমান মেৰ-ছাগ আৰু গৰু আনি অৰীমেলকক দিলে আৰু দুয়োজনে এক চুক্তি কৰিলে। 28 পাছত অশ্বাহামে নিজৰ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ পৰা সাতজনী মাইকী মেৰ-ছাগৰ পোৱালি বেলেগ কৰি হ’ল। 29 তাকে দেখি অৰীমেলকে অশ্বাহামক সোধিলে, “আপুনি এই সাতজনী মাইকী মেৰ-ছাগৰ পোৱালি বেলেগে যে থৈছে, তাৰ কাৰণটো কি?” 30 তেওঁ ক’লে, “আপুনি মোৰ হাতৰ পৰা এইবোৰ গ্ৰহণ কৰিলেহে মোৰ বাবে ই প্ৰমাণিত হ’ব যে এই কুৰাটো মই খান্দিছিলো।”

31 সেই ঠাইত তেওঁলোক দুয়োয়ে এক শপত লোৱাৰ বাবে তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম বেৰ-চেবা[†] ৰাখিলে। 32 এইদৰে তেওঁলোকে বেৰ-চেবাত চুক্তি কৰাৰ পাছত অৰীমেলক আৰু তেওঁৰ সেনাপতি ফীখাল পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশলৈ উভটি গ’ল। 33 অশ্বাহামে বেৰ-চেবাত যিহোৱা অৰ্থাৎ সেই অনন্তকালৰ ঈশ্বৰৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। তেওঁ সেই ঠাইত এজোপা ৰাওঁ গছ ৰুলে। 34 অশ্বাহাম পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশত বহুদিন ধৰি বিদেশীৰূপে থাকিল।

22 অধ্যায়

অশ্বাহামৰ মহা পৰীক্ষা।

1 এইবোৰ ঘটনাৰ পাছত ঈশ্বৰে অশ্বাহামক পৰীক্ষা কৰিলে। ঈশ্বৰে তেওঁক “অশ্বাহাম!” বুলি মতাত অৱাহামে ক’লে, “এইয়া, মই আছোঁ।” 2 তেতিয়া ঈশ্বৰে ক’লে, “তুমি প্ৰেম কৰা তোমাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ ইছহাকক লৈ মোৰিয়া দেশলৈ যোৱা; তাত যি পাহাৰটোৰ কথা মই তোমাক ক’ম, তাৰ ওপৰতে তুমি ল’ৰাক হোমবলিৰূপে উদ্ভূত কৰাওঁ।”

3 সেয়ে, অশ্বাহামে ৰাতিপুৱাতে উঠি নিজৰ গাধৰ পিঠিত আসন সজালে। তাৰ পাছত পুত্ৰ ইছহাক আৰু দুজন যুবক দাসকো লগত ল’লে। তেওঁ হোমবলি উদ্ভূতকৰণ কাৰণে কাঠো কাটি ল’লে আৰু ঈশ্বৰে যি ঠাইৰ কথা তেওঁক কৈছিল সেই ঠাইলৈ যাওঁৱা কৰিলে। 4 তিন দিনৰ দিনা অশ্বাহামে চকু তুলি চাই দূৰে পৰাই সেই ঠাই দেখা পালে। 5 তেতিয়া অশ্বাহামে নিজৰ দাস দুজনক ক’লে, “তোমালোক গাধটোৰে সৈতে ইয়াতে থাকা; মই আৰু মোৰ ল’ৰাই সেই ঠাইলৈকে যাওঁ; তাত আমাৰ প্ৰাৰ্থনা শেষ কৰি তোমালোকৰ ওচৰলৈ পুনৰ উলটি আহিম।” 6 এইবুলি কৈ অশ্বাহামে হোমবলিৰ কাঠখিনি তেওঁৰ পুত্ৰ ইছহাকৰ কান্ধত দি অগ্নি আৰু ছুৰীখন নিজৰ হাতত ল’লে। তাৰ পাছত তেওঁলোক দুয়ো একেলগে খোজকাটি যাবলৈ ধৰিলে। 7 তেতিয়া ইছহাকে তেওঁৰ পিতৃ অশ্বাহামক মাতিলে, “হে মোৰ পিতৃ।” তাত অৱাহামে ক’লে, “মোৰ বোপা, মই ইয়াতে আছোঁ।” সি ক’লে, “হোমবলি উদ্ভূতকৰণ কাৰণে চাওঁক জুই আৰু কাঠ আছে, কিন্তু মেৰ-ছাগৰ পোৱালি ক’ত?”

† 21 অধ্যায়:16 কিছুমান অনুলিপিত আছে, লৰাজনে চিঞৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে। ‡ 21 অধ্যায়:31 অৰ্থাৎ “শপতৰ কুৰা”, তাত সাতটা কুৰা আছিল।

৪ অস্বাহামে ক'লে, “বোপা, হোমবলিৰ কাৰণে ঈশ্বৰে নিজেই মেৰ-ছাগ পোৱালি যোগাব।” এইদৰে কথা পাতি পাতি তেওঁলোক দুয়ো একেলগে আগুৱাই গ'ল।

৯ পাছত যি ঠাইৰ কথা ঈশ্বৰে অৱ্ৰাহামক কৈছিল, তেওঁলোকে গৈ সেই ঠাই পালে আৰু সেই ঠাইতে অস্বাহামে এটা যজ্ঞবেদি নিৰ্মাণ কৰি তাৰ ওপৰত কাঠ সজাই হ'ল। তাৰ পাছত নিজৰ পুংৰ ইহাকক বান্ধি যজ্ঞবেদিৰ কাঠৰ ওপৰত হ'ল।¹⁰ তেতিয়া অস্বাহামে নিজ পুংৰক বধ কৰিবলৈ ছুৰীখন হাতত ল'লে।¹¹ তেনে সময়তে আকাশৰ পৰা যিহোৱাৰ হুতে তেওঁক মাতি ক'লে, “অস্বাহাম, অস্বাহাম!” তেওঁ ক'লে, “এইয়া মই আছোঁ।”¹² দূতে ক'লে, “তুমি ল'ৰাটোৰ গাত হাত নিদিবা আৰু তাৰ একো হানি নকৰিবা; কিয়নো তুমি যে ঈশ্বৰৰ ভয়কাৰী লোক, সেই বিষয়ে মই এতিয়া জানিছোঁ; কাৰণ তুমি তোমাৰ একেটি পুংৰকো মোৰ বাবে বলি দিবলৈ অসম্মত নহলে।”¹³ তেতিয়া অস্বাহামে চকু তুলি চাই নিজৰ পাছফালে এটা মতা মেৰ-ছাগক দেখা পালে আৰু তাৰ শিংকেইটা জোপোহাৰ মাজত জপটিয়াই লাগি আছিল। অস্বাহামে গৈ সেই মেৰ-ছাগটো আনি নিজৰ পুংৰক বলি দিহেঁতৈ হোমবলি উৎসৰ্গ কৰিলে।¹⁴ তাৰবাবে অস্বাহামে সেই ঠাইৰ নাম যিহোৱা-যিৰি* ৰাখিলে; সেয়ে আজিও লোকে এইবুলি কয়, “যিহোৱাৰ পাহাৰত যিহোৱায়ে যোগাই দিব।”

15 পাছত ঈশ্বৰৰ হুতে আকাশৰ পৰা পুতৰ মাত লগালে।¹⁶ তেওঁ ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তুমি তোমাৰ পুত্ৰ, একেটি পুত্ৰকো মোৰ বাবে বলিদান দিবলৈ অসম্মত নহলে আৰু যিহেতু তুমি এই কাৰ্য কৰিলা, সেয়ে মই নিজ নামেৰে শপত খাই কৈছো যে, 17 মই নিশ্চয় তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম; আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে আৰু সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ দৰে তোমাৰ বংশ অতিশয় ৰূপে বৃদ্ধি কৰিম; তোমাৰ বংশৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰৰ নগৰৰ দুৱাৰ জয় কৰিব। 18 তোমাৰ বংশৰ যোগেদিয়েই পৃথিৱীৰ সমুদায় জাতি আশীৰ্বাদ পৰাণ্ড হ'ব; তুমি মোৰ কথা পালন কৰিলা বাবেই তেনে হ'ব।”

19 পাছত অস্বাহাম নিজৰ দাসবোৰৰ ওচৰলৈ উভটি আহিল আৰু সকলো একেলগে বেৰ-চেবালৈ ঘূৰি গ'ল; এই বেৰ-চেবতে অস্বাহামে বাস কৰিছিল।

অৱ্ৰাহামৰ ককায়েক নাহোৰৰ বংশধৰ

20 এইবোৰ ঘটনাৰ পাছত অস্বাহামে এই কথা শুনিবলৈ পালে, “তোমাৰ ককাই নাহোৰৰ ভাৰ্য্যা মিস্কাবে সতি-সন্ততিৰ জন্ম হ'ল।”²¹ তেওঁলোক হ'ল তেওঁৰ বৰ পুতেক উচ; তাৰ পাছত ভায়েক বুজ আৰু কমবেলৰ জন্ম হ'ল। কমবেলৰ পুত্ৰৰ নাম আছিল অৰাম।²² অন্যান্য সন্তান সকল কেচদ, হজো, পিলদচ, ফিদলফ, আৰু বখোৱেল।²³ এই বখোৱেলৰ ছোৱালীৰ নাম ৰিবেকা আছিল। মিস্কাই অস্বাহামৰ ককায়েক নাহোৰলৈ এই আঠজনক প্ৰসৰ কৰিলে।²⁴ নাহোৰৰ এগৰাকী উপপত্নী আছিল। তাইৰ নাম আছিল ৰোমা। তাই টেবহ, গহম, তফ, আৰু মাখা এইসকলক প্ৰসৰ কৰিলে।

23 অধ্যায়

চাৰাৰ মৃত্যু আৰু তেওঁক মৈদাম দিয়া।

1 চাৰা এশ সাতাইশ বছৰ কাল জীয়াই আছিল। এয়ে আছিল চাৰাৰ জীৱনৰ আয়ুসৰ কাল।² কনান দেশৰ কিৰিয়া-অৰ্ব নগৰত অৰ্থাৎ হিৰ্বাণত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল; তাতে অস্বাহামে চাৰাৰ কাৰণে কান্দি কান্দি শোক কৰিলে।³ পাছত অস্বাহামে তেওঁৰ মৃত ভাৰ্য্যাৰ ওচৰৰ পৰা উঠি গৈ সেই ঠাইৰ হেতৰ সন্তান সকলক ক'লে, “মই আপোনালোকৰ মাজত এজন বিদেশী হিচাবে বাস কৰিছোঁ। সেয়ে, দয়া কৰি আপোনালোকৰ মাজৰ এডোখৰ স্থান আমাৰ অধিকাৰত দিয়ক যাতে মই মোৰ মৃতকক মৈদাম দিব পাৰোঁ।”⁵ তেতিয়া হেতৰ সন্তান সকলে অস্বাহামক উত্তৰ দি ক'লে, “হে মালিক, আমাৰ কথা শুনক; আপুনি আমাৰ মাজত ঈশ্বৰৰ এজন নিযুক্ত ৰজা স্বৰূপ; আমাৰ মৈদামবোৰৰ আটাইতকৈ উত্তমটো নিৰ্বাচন কৰি তাতেই আপোনাৰ মৃতকক মৈদাম দিয়ক। আপোনাৰ মৃতকক মৈদাম দিবৰ কাৰণে আমাৰ মাজৰ কোনেও নিজৰ মৈদামস্থান এৰি দিবলৈ আপত্তি নকৰিব।”

7 তেতিয়া অস্বাহামে উঠি সেই দেশৰ লোকসকলৰ অৰ্থাৎ হেতৰ বাসিন্দাসকলৰ আগত নতশিৰে প্ৰণিপাত কৰিলে।

8 তেওঁলোকৰ সৈতে কথা-বতৰা হৈ ক'লে, “মোৰ মৃতকৰ মৈদাম দিবলৈ তোমালোক যে সন্মত হৈছা এই কাৰণে মোৰ কথা শুনা মোৰ হৈ চোহৰ পুত্ৰ ইফ্ৰাণৰ সৈতে আলোচনা কৰা।⁹ পথাৰৰ মূৰত যিটো মকপেলাৰ গুহা আছে সেইটো মই কিনিবলৈ বিছাৰো, ইফ্ৰাণ সেই গুহাৰ গৰাকী সেয়ে যি মূল্য হয় সকলো মই পৰিশোধ কৰিম। মই বিছাৰো মোৰ পত্নীৰ মৈদামৰ বাবে যে এই ঠাই কিনি লৈছোঁ তাৰ সাক্ষী আপোনালোক হ'ব।”

10 তেতিয়া হেতৰ সন্তান সকলৰ মাজত ইফ্ৰাণ বহি আছিল। হেতৰ সন্তান সকল আৰু নগৰৰ প্ৰৱেশ দুৱাৰেদি সোমোৱা সকলোৰে শুনাকৈ, হিতীয়া ইচ্ছাৰে অস্বাহামক উত্তৰ দি ক'লে, “নহয়, মোৰ মালিক, মোৰ কথা শুনক, পথাৰ খন মই আপোনাক দিছোঁ আৰু তাত থকা গুহাটো মই আপোনাক দিছোঁ; মই স্ব-জাতীয় সকলৰ সাক্ষাতেই আপোনাক দিছোঁ; যাতে আপোনাৰ ইচ্ছামতে নিজ পত্নীক মৈদাম দিয়ে।”

12 তাতে অস্বাহামে সেই বাসিন্দাসকলৰ আগত নতশিৰে প্ৰণিপাত কৰিলে।¹³ আৰু বাসিন্দাসকলে শুনাকৈ ইফ্ৰাণক ক'লে, কিন্তু “মই সেই মাটিৰ উচিত দাম আপোনাক দিবলৈ বিচাৰো। মই দিয়া দাম অনুগ্রহ কৰি আপুনি গ্ৰহণ কৰক, পাছত মই সেই ঠাইত মোৰ মৃত পত্নীক মৈদাম দিম।”

14 তেতিয়া ইফ্ৰাণে অস্বাহামক উত্তৰ দি ক'লে, “হে মোৰ মালিক, মোৰ কথা শুনক, চাৰিচ চেকল* ৰূপৰ মাটি; আপোনাৰ আৰু মোৰ মাজত সিনো কি বস্তু? এতেকে আপোনাৰ মৃতকৰ মৈদাম দিয়কগৈ।”¹⁶ পাছত অস্বাহামে ইফ্ৰাণৰ

* 22 অধ্যায়:14 অৰ্থাৎ যিহোৱাই যোগাব

* 23 অধ্যায়:15 প্ৰায় 4 কিলোগ্ৰাম 600 গ্ৰাম, সেই সময়ত ই আছিল দেৰ বছৰৰ দৰমহা

কথাত মান্তি হৈ, হেতৰ সন্তান সকলে শুনাকৈ তেওঁ যি ৰূপৰ কথা কৈছিল, সেই চাৰি শ চেকল ৰূপ বণীয়াহঁতৰ দ্বাৰাই জুখি তেওঁক দিলে।

17 মন্দিৰৰ সন্মুখত মকপেলাত ইফ্ৰাণৰ যি পথাৰ আছিল, সেই পথাৰ আৰু তাত থকা গুহা আৰু সেই পথাৰৰ আটাইবোৰ গছ, তাৰ চাৰিও সীমাৰ ভিতৰত থকা গছ, এই সকলোতে, 18 হেতৰ সন্তান সকল, তাৰ নগৰৰ দুৰাৰেদি সোমোৱা সকলোৰে আগতে অশ্বাহামৰ স্বত্বাধিকাৰ নিশ্চয় কৰা হ'ল। 19 পাছে অশ্বাহামে কনান দেশৰ মন্দিৰৰ অৰ্থাৎ হিষ্ণাণৰ সন্মুখত থকা মকপেলাৰ পথাৰৰ গুহাত তেওঁৰ ভাৰ্যা চাৰাক মৈদাম দিলে। 20 এই দৰে মৈদামৰ ঠাই অধিকাৰৰ অৰ্থে, সেই পথাৰ আৰু তাত থকা গুহাত, হেতৰ সন্তান সকলৰ দ্বাৰাই অশ্বাহামৰ স্বত্বাধিকাৰ স্থিৰ কৰা হ'ল।

24 অধ্যায়

ইচহাকৰ বিয়া

1 অশ্বাহাম অতিশয় বৃদ্ধ অৱস্থালৈ জীয়াই আছিল। আৰু যিহোৱাই সকলোতে অশ্বাহামক আশীৰ্বাদ কৰিছিল। 2 পাছত অশ্বাহামে সকলো কাৰ্য পৰিচালনা কৰা ঘৰৰ বৃদ্ধ দাসক ক'লে, “বিনয় কৰোঁ, তুমি মোৰ কৰঙনৰ তলত হাত দিয়া। 3 মই তোমাক স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে শপত দিছো। এই যি কনানীয়া লোকৰ মাজত বাস কৰিছোঁ, তুমি মোৰ পুংৰ বিয়াৰ বাবে ইহঁতৰ কোনো ছোৱালী নানিবা, 4 তুমি মোৰ দেশত থকা জ্ঞাতিসকলৰ ওচৰলৈ গৈ মোৰ পুংৰ ইচহাকৰ বিয়াৰ বাবে ছোৱালী বিচাৰি হুইলৈ লৈ আনিবা।”

5 তেতিয়া সেই দাসে তেওঁক ক'লে, “যদি কোনো ছোৱালী মোৰ লগত এই দেশলৈ আহিবলৈ মান্তি নহয়? পাছত আপুনি যি দেশৰ পৰা ওলাই আহিল, মই আপোনাৰ পুংৰক লৈ আকৌ সেই দেশলৈ যাম নে?” 6 অশ্বাহামে তেওঁক ক'লে, “সাৱধান হোৱা, তুমি মোৰ পুংৰক সেই দেশলৈ কেতিয়াও ওলোটাই নিনিবা! 7 স্বৰ্গৰ প্ৰভু স্বয়ং ঈশ্বৰ যিহোৱাই মোৰ পিতৃৰ জন্মভূমিৰ পৰা মোক সপৰিয়ালে সৈতে হুইলৈ* লৈ আহিল আৰু মই তোমাৰ বংশক এই দেশ দিম বুলি মোৰ আগত শপত কৰিলে, স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাৰ আগে আগে নিজ দূত পঠাই দিব; তাতে তুমি মোৰ পুংৰৰ নিমিত্তে সেই ঠাইৰ পৰাই ছোৱালী আনিব পাৰিবা।

8 যদি কোনো ছোৱালী তোমাৰ লগত আহিবলৈ মান্তি নহয়, তেন্তে তুমি এই শপতৰ পৰা মুক্ত হ'বা; কিন্তু মোৰ পুংৰক হ'লে তালৈ পুনৰাই নিনিবা।” 9 তাতে, সেই দাসে নিজ পৰভু অশ্বাহামৰ কৰঙনৰ তলত হাত দি, সেই বিষয়ে তেওঁৰ আগত শপত কৰিলে।

পাত্ৰীৰ সন্মানত যোৱা

10 পাছত সেই দাসে নিজ পৰভুৰ উটবোৰৰ মাজৰ দহোটা উট লগত ল'লে; আৰু নিজ পৰভুৰ পৰা সকলো ধৰণৰ উত্তম উত্তম বস্ত্ৰৰ অলপ লৈ সেই ঠাইৰ পৰা অৰাম-নহৰিয়ম[†]ৰ নাহোৰ নগৰৰ ওচৰ পালে। 11 তাতে তেওঁ নগৰৰ বাহিৰত থকা কুৱাৰ ওচৰলৈ গ'ল। তাতে গধূলি সময়ত মহিলাসকল ওলাই কুৱাৰ পানী তুলিবলৈ সেই ঠাইলৈ আহে। তেওঁ তাতেই উটবোৰক আঠুকঢ়াই বহাই থ'লে।

12 তেতিয়া সেই দাসে ক'লে, “হে মোৰ পৰভু অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই বিনয় কৰোঁ, আজি মোক সহায় কৰি সফল কৰক। মোৰ পৰভু, অশ্বাহামৰ পুত্ৰৰ বাবে এগৰাকী যোগ্য পাংৰী বাচিবলৈ সহায় কৰক। অনুগ্ৰহ কৰি মোৰ প্ৰভু অশ্বাহামক এই দয়া কৰক। 13 চাওকচোন, মই এই ভূমুকৰ ওচৰত থিয় হৈ আছোঁ; পাছত সেই নগৰীয়া মানুহৰ ছোৱালীবোৰ পানী তুলিবলৈ ওলাই আহিব। 14 ইচহাকৰ বাবে যি গৰাকী যোগ্য হ'ব তেওঁ যদি আমাক কলহ নমাই পানী খাবলৈ দিয়ে। তেতিয়া ‘বিনয় কৰোঁ তুমি কলহ নমাই মোক পানী খাবলৈ দিয়া’, এই কথা মই যি ছোৱালীক ক'ম, সেই ছোৱালীয়ে যদি কয়, ‘খাওক আৰু আপোনাৰ উটবোৰকো খুৱাওঁক’, তেন্তে সেই ছোৱালী জনীয়েই আপোনাৰ দাস ইচহাকৰ কাৰণে আপোনাৰ নিৰূপিত কন্যা হওক; আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই যে মোৰ পৰভুলৈ আপুনি দয়া কৰিছে, সেই বিষয়ে মই জানিম।”

এগৰাকী যোগ্য পাত্ৰী পোৱা গ'ল

15 পাছত তেওঁ প্ৰাৰ্থনা শেষ কৰাৰ আগতে, ৰিবেকাই কান্নত কলহ লৈ বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। ৰিবেকা অশ্বাহামৰ ভাই নাহোৰৰ ভাৰ্যা মিন্কাৰ পুতেক বথোৱেলৰ জীয়েক। 16 সেই যুৱতী দেখাত পৰম সুন্দৰী আৰু কোনো পুৰুষৰ সৈতে সংস্পৰ্শ নথকা কুমাৰী আছিল। তাই ভূমুকলৈ নামি কলহ ভৰাই উঠি আহিল। 17 এনেতে, দাসজনে লৰি গৈ, তাইৰ সৈতে সাক্ষাত কৰি ক'লে, “বিনয় কৰোঁ, তোমাৰ কলহৰ পৰা মোক অলপমান পানী খাবলৈ দিয়া।” 18 তাতে তাই ক'লে, “আপুনি খাওঁক,” এই বুলি তাই হাতত লৈ অহা কলহটো নমাই থলে আৰু সেই দাসক পানী খাবলৈ দিলে। 19 এনেদৰে পানী খুৱাই অঁতোৱাৰ পাছত তাই ক'লে, “আৰু আপোনাৰ উটবোৰেও পানী খাই নুঠালৈকে মই সিহঁতলৈকে তুলিম।” 20 এই বুলি তাই বেগতে যোলনিত কলহৰ পানী বাকি দি, আকৌ পানী তুলিবলৈ কুৱালৈ গৈ, উটবোৰলৈ পানী তুলি দি আছিল।

21 তাতে সেই দাসে তাইৰ সকলো কৰ্ম নীৰৱে লক্ষ্য কৰি আছিল। তেওঁ নিশ্চিত হ'ব বিচাৰিছিল যে যিহোৱাই তেওঁৰ যাত্ৰা সফল কৰিছে নে নাই। 22 উটবোৰে পানী খাই শেষ কৰাৰ পাছত, সেই দাসজনে আধা চেকল[‡] সোণৰ এটা নথ[§] আৰু হাতৰ কাৰণে দহ চেকল* সোণৰ এযোৰ খাৰু লৈ তাইক ক'লে, 23 “কোৱাচোন তুমি কাৰ জীয়েক? বিনয় কৰোঁ, এই ৰাতি থাকিবলৈ তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰত আমাৰ বাবে ঠাই হ'ব নে?”

* 24 অধ্যায়:7 যি ঠাইত অশ্বাহাম জন্মিছিল, সেই ঠাইৰ পৰা † 24 অধ্যায়:10 মেচপেটেচিয়াম ‡ 24 অধ্যায়:22 পৰায় 6 গৰাম § 24 অধ্যায়:22 নথ নাকফুলি * 24 অধ্যায়:22 পৰায় 150 গৰাম

24 তেতিয়া তাই ক'লে, “মই নাহেৰ আৰু মিস্কাৰ পুত্ৰ বথোৱেলৰ জীয়েক।” 25 তাই তেওঁক আৰু ক'লে, “আমাৰ তাত খেৰ আৰু দানা বহত আছে ৰাতি থাকিবলৈ কোঠালিও আছে।”

26 তেতিয়া সেই দাসজনে মূৰ দোৱালে আৰু যিহোৱাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে। 27 তেওঁ ক'লে “মোৰ প্ৰভু অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য; মোৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি তেওঁ বিশ্বস্ততা আৰু বিশ্বাসযোগ্যতা এতিয়ালৈ ত্যাগ কৰা নাই। এইদৰে মোক যিহোৱাই স্পষ্টভাৱে বাট দেখুৱাই মোৰ প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদ ঘৰলৈ আনিলে।”

28 পাছত সেই ছোৱালীজনী বেগাই ঘৰলৈ গ'ল আৰু মাকৰ লগতে ঘৰৰ সকলোকে এই সকলো কথা ক'লে। 29 ৰিবেকাৰ লাভন নামেৰে এজন ককায়েক আছিল; তেতিয়া লাভনে বেগাই সেই ডুমুকৰ ওচৰত থকা সেই পুৰুষজনৰ ওচৰলৈ গ'ল। 30 তেওঁ যেতিয়া ভনীয়েকৰ হাতত খাৰু আৰু নৰ্থা দেখিলে আৰু নিজৰ ভনী ৰিবেকাৰ মুখেৰে যেতিয়া “তেওঁ এই কথা ক'লে,” বুলি শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই পুৰুষজনৰ ওচৰলৈ গ'ল। সেই পুৰুষজন তেতিয়া উটবোৰৰ সৈতে পানীৰ ডুমুকটোৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল। 31 লাভনে ক'লে, “আপুনি যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত লোক, আইক; বাহিৰত কিয় এনেদৰে থিয় হৈ আছে? মই আপোনাৰ বাবে ঘৰ আৰু উটবোৰলৈয়ো ঠাই যুগুত কৰিছোঁ।” 32 তেতিয়া পুৰুষজন গৈ সেই ঘৰত সোমাল। উটবোৰৰ পৰা বোজাবোৰ নমালে আৰু খাবলৈ খেৰ আৰু দানা দিলে। তাৰ পাছত তেওঁক আৰু তেওঁৰ লগত যোৱা লোকসকলক ভৰি ধুবলৈ পানী দিলে। 33 পাছত তেওঁলোকৰ আগত খাবলৈ আহাৰ যুগুত কৰি দিলে; কিন্তু তেওঁ খাবলৈ সম্মত নহ'ল। তেওঁ ক'লে, “মোৰ ক'বলগীয়া কথা নোকোৱালৈকে মই আহাৰ গ্ৰহণ নকৰোঁ।” তেতিয়া লাভনে ক'লে, “তেনেহ'লে ক'ওঁক।” 34 তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “মই অশ্বাহামৰ দাস। 35 যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক অতিশয়ৰূপে আশীৰ্বাদ কৰিছে আৰু এতিয়া এজন মহান ব্যক্তি। যিহোৱাই তেওঁক মেৰ-ছাগ, ছাগলী আৰু গৰুৰ জাক, ৰূপ আৰু সোণ, দাস-দাসী, উট, গাধ এই সকলো দিছে।

36 চাৰা, মোৰ প্ৰভুৰ ডাৰ্ঘ্যাই বৃদ্ধ কালত মোৰ প্ৰভুলৈ এটি পুংৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তেওঁকেই তেওঁ নিজৰ সকলোখিনি দিছে। 37 মোৰ প্ৰভুৱে শপত খুৱাই মোক কৈছিল যে, ‘মই যি কনান দেশত বাস কৰিছোঁ, তুমি মোৰ পুত্ৰৰ ডাৰ্ঘ্যৰূপে এই দেশৰ কোনো কনানীয়া লোকৰ ছোৱালীক নানিবা। 38 ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে, মোৰ পিতৃৰ আৰু মোৰ আশীৰ্বাসকলৰ পৰিয়াললৈ যোৱা আৰু মোৰ পুত্ৰৰ বাবে এগৰাকী ডাৰ্ঘ্য লৈ আহাঁ। 39 মই মোৰ প্ৰভুক ক'লোঁ, ‘সম্ভৱতঃ ছোৱালীয়ে যদি মোক অনুসৰণ নকৰে’। 40 কিন্তু তেওঁ মোক ক'লে, ‘যিজনৰ সাক্ষাতত মই জীৱন-যাপন কৰি আছোঁ, সেইজনা যিহোৱাই তোমাৰ সৈতে যাৰ বাবে তেওঁৰ দূত পঠিয়াই দিব, আৰু তোমাৰ পথ উন্নত কৰিব; তাতে তুমি মোৰ পুত্ৰৰ বাবে মোৰ আশীৰ্বাসকলৰ আৰু মোৰ পিতৃৰ বংশৰ পৰা ডাৰ্ঘ্য আনিব পাৰিবা। 41 কিন্তু তুমি যদি মোৰ আশীৰ্বাসকলৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁলোকে যদি মোৰ পুংৰ বাবে ছোৱালী দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰে, তেনেহ'লে তুমি মোৰ এই শপতৰ পৰা মুক্ত হ'বা’।

42 সেয়ে মই আজি এই পানীৰ ডুমুকৰ ওচৰ পালোঁ আৰু ক'লো, ‘হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰভু অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ; অনুৰোধ কৰোঁ, তুমি যদি মোৰ যাংৰা সফল কৰিবলৈ প্ৰকৃতপক্ষে মনস্থ কৰা। 43 তেনেহ'লে মই এই পানীৰ ডুমুকৰ ওচৰত থিয় হৈ আছোঁ; ইয়াতে পানী তুলিবলৈ অহা যিজনী ছোৱালীক ক’ম, ‘বিনয় কৰোঁ, তোমাৰ কলহৰ পৰা মোক পানী খাবলৈ দিয়া। 44 তাতে সেই ছোৱালীজনীয়ে যদি মোক কয়, ‘আপুনিও খাওঁক আৰু আপোনাৰ উটবোৰলৈকো পানী তুলি দিম’, তেনেহ'লে সেই ছোৱালীয়েই মোৰ প্ৰভুৰ পুংৰলৈ যিহোৱাই নিৰূপণ কৰা কন্যা হওঁক। 45 এই কথা মই মনতে ভাৱি শেষ নকৰোঁতেই, চাওক, ৰিবেকাই কান্ধত কলহ লৈ ওলাই আহিল আৰু পানী নিবৰ বাবে জলৰ ডুমুকৰ ওচৰ পালে। তাতে মই তেওঁক ক'লো, ‘অনুৰোধ কৰোঁ, মোক পানী খাবলৈ দিয়া’। 46 তেতিয়া তেওঁ বেগতে কান্ধৰ পৰা কলহ নমাই থৈ ক'লে, ‘খাওঁক, মই আপোনাৰ উটবোৰকো খুৱাম’। তাতে মই খালো আৰু তেওঁ উটবোৰকো খুৱালে। 47 পাছত মই তেওঁক সুধিলোঁ, ‘তুমি কাৰ জীয়েক?’ তেওঁ ক'লে, ‘মই বথোৱেলৰ জীয়েক; তেওঁ নাহেৰ আৰু মিস্কাৰ পুংৰ’। তেতিয়া মই তেওঁৰ নাকত সেই নৰ্থা আৰু হাতত সেই খাৰুও পিন্ধালোঁ। 48 তেতিয়া মই মূৰ দোৱালো আৰু যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিলোঁ। ধন্য যিহোৱা, মোৰ প্ৰভু অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ; মোৰ প্ৰভুৰ পুংৰৰ বাবে তেওঁৰ আশীৰ্বাদৰ পৰা কন্যা বিচাৰি আনিবলৈ তেওঁ মোক সঠিক পথত চলায় আনিলে। 49 এতিয়া মই কওঁ, ‘তুমি যদি মোৰ প্ৰভুৰ পৰিয়ালৰ সৈতে বিশ্বাসযোগ্য আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য হ'বলৈ সম্মত হোৱা, তেনেহ'লে মোক কোৱা; কিন্তু যদি নহোৱা, তেনেহ'লেও মোক কোৱা, কিয়নো তেতিয়া মই সোঁফালে বা বাওঁফালে ঘূৰিম।”

50 তেতিয়া লাভন আৰু বথোৱেলে উত্তৰ দি ক'লে, “এই বিষয় যিহোৱাৰ পৰা আহিল; সেয়ে এই বিষয়টো ভাল বা বেয়া বুলি আমি তোমাক ক'ব নোৱাৰিম।

51 চোৱা, ৰিবেকা তোমাৰ ওচৰতে আছে; তাইক লৈ যোৱা; যিহোৱাই কোৱাৰ দৰেই তাই তোমাৰ প্ৰভুৰ পুংৰৰ ডাৰ্ঘ্য হওক।”

52 যেতিয়া অশ্বাহামৰ দাসে তেওঁলোকৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ মাটিত আঠকাটি যিহোৱাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে। 53 পাছত সেই দাসে সোণ, ৰূপৰ অলংকাৰ আৰু বস্ত্ৰ উলিয়াই ৰিবেকাক দিলে, আৰু তেওঁৰ ককায়েক আৰু মাককো বহুমূলীয়া উপহাৰ দিলে। 54 পাছত তাতে তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত অহা লোকসকলে ভোজন-পান কৰিলে আৰু ৰাতিটো থাকিল। তাতে ৰাতিপুৱা তেওঁলোক যেতিয়া উঠিল, তেতিয়া সেই দাসে ক'লে, “এতিয়া মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ মোক যাবলৈ দিয়ক।” 55 তেতিয়া তেওঁৰ ককায়েক আৰু মাকে ক'লে, “আমাৰ লগত পুনৰ কিছু দিনলৈ কন্যাজনী থাকক; অতি কমেও দহ দিন মান থাকক। তাৰ পাছত তেওঁ যাব।”

56 কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “যিহোৱাই মোৰ যাংৰা সফল কৰিছে; এতেকে মোক পলম কৰি নাৰাখিব; মই মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ যাওঁ, মোক বিদায় দিয়ক।” 57 তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “আমি আমাৰ ছোৱালীক মাতি আনো আৰু

তেওঁৰ মুখৰ কথা শুনা।”⁵⁸ তাৰ পাছত তেওঁলোকে ৰিবেকাক মাতি আনি সুধিলে, “তুমি এই জন মানুহৰ লগত যাবা নে?” তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দিলে, “হয়, মই যাম।”

⁵⁹ তেতিয়া তেওঁ নিজ ভনী ৰিবেকা আৰু ৰিবেকাৰ আলপৈচান ধৰা দাসীগৰাকীক অশ্বাহামৰ দাস আৰু তেওঁৰ সৈতে অহা লোকসকলৰ লগত যাত্ৰা কৰিবলৈ পঠিয়াই দিলে।⁶⁰ তেওঁলোকে ৰিবেকাক আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু ক’লে, “হে আমাৰ ভনী, তুমি অযুত অযুত লোকৰ আদি-মাতৃ হোৱাগৈ, আৰু তোমাৰ বংশই তোমাক ঘৃণা কৰা লোকসকলৰ নগৰৰ দুৱাৰবোৰ অধিকাৰ কৰক।”

⁶¹ তেতিয়া ৰিবেকা আৰু তেওঁৰ দাসীয়ে আহি উটত উঠিল আৰু সেই লোকজনক অনুসৰণ কৰিলে। তাতে সেই দাসে ৰিবেকাক লগত ল’লে আৰু তেওঁৰ পথত যাত্ৰা কৰিব ধৰিলে।⁶² সেই সময়ত ইহাকে নেগেভত⁵ বাস কৰিছিল, আৰু তেওঁ বেৰ-লহয়-ৰোৱীৰ পৰা উভতি আহিছিলহে মাত্ৰ।⁶³ ইহাকে সন্ধিয়া সময়ত কোনো বিষয় বিবেচনা* কৰি পথৰলৈ গৈছিল। তাতে তেওঁ যেতিয়া চকু তুলি চালে, তেতিয়া উটবোৰক আহি থকা দেখিলে।⁶⁴ তাতে ইহাকক যেতিয়া ৰিবেকাই দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁ লগে লগে উটৰ পৰা নামিল।⁶⁵ আৰু সেই দাসক তেওঁ সুধিলে, “আমাক সাক্ষাত কৰিবলৈ পথাৰৰ মাজেদি খোজকাটি আহি থকা সেইজন কোন?” সেই দাসে ক’লে, “এইজন মোৰ পৰ্বভূ।” তেতিয়া ৰিবেকাই ওৰণি ল’লে আৰু নিজকে ঢাকিলে।

⁶⁶ পাছত সেই দাসে নিজে কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা ইহাকক জনালে।⁶⁷ তেতিয়া ইহাকে নিজ মাতৃ চাৰাৰ তন্তুলৈ ৰিবেকাক লৈ গ’ল আৰু ইহাকে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে, তাতে ৰিবেকা তেওঁৰ ভাৰ্যা হ’ল। আৰু ইহাকে তেওঁক প্ৰেম কৰিলে; তাতে তেওঁৰ মাতৃৰ মৰণৰ পাছত, তেওঁ শত্ৰুনা পালে।

25 অধ্যায়

অব্ৰাহামৰ দ্বিতীয় বিবাহ

¹ পাছত অব্ৰাহামে কটুৱা নামৰ আন এগৰাকীক বিয়া কৰিলে।² তেওঁৰ ঔৰসত জিম্মৰণ, যন্নন, মদান, মিদিয়ন, যশ্বক আৰু চূহৰ জন্ম হ’ল।³ যন্ননৰ সন্তান চিবা আৰু দদান। অচুৰীয়া, লটুচীয়া, লিযুম্মীয়া, এইকেইজন দদানৰ সন্তান।⁴ মিদিয়নৰ সন্তান এফা, এফৰ, হেনাক, অবিদা আৰু ইলদায়া। এই আটাইকেইজন আছিল সেই কটুৱাৰ বংশধৰ।

⁵ অব্ৰাহামে নিজৰ সবুস্বৰ ওপৰত ইহাকক অধিকাৰ দিলে।⁶ কিন্তু উপপত্নীৰ সন্তান সকলকো তেওঁ জীৱিত কালত অলপ অলপ দানস্বৰূপে দিলে। এই সন্তান সকলক তেওঁ তেওঁৰ পুংৰ ইহাকৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ কৰি পূবফালৰ দেশলৈ পঠাই দিলে।

অব্ৰাহামৰ মৃত্যু

⁷ অব্ৰাহাম মূঠ 175 বছৰ জীয়াই আছিল।⁸ অব্ৰাহামে সম্পূৰ্ণ আয়ুস পাই এক উত্তম বৃদ্ধ অৱস্থাত মৃত্যু বৰণ কৰিলে আৰু তেওঁ ওপৰ পিতৃসকলৰ ওচৰলৈ গ’ল।

⁹ মগিৰ চহৰৰ পূব ফালে হিতীয়া চাহৰৰ পুত্ৰ ইফ্ৰাণৰ পথাৰত মকপেলাৰ গুহাত পুংৰ ইহাক আৰু ইশ্মায়েল একেলগে অব্ৰাহামক মৈদাম দিলে।¹⁰ সেই পথাৰ অব্ৰাহামে হেতৰ সন্তানসকলৰ পৰা কিনিছিল; তাতেই অব্ৰাহামে চাৰাক মৈদাম দিছিল আৰু তাতে অব্ৰাহামকো মৈদাম দিয়া হ’ল।¹¹ অব্ৰাহামৰ মৃত্যুৰ পাছত ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুংৰ ইহাকক আশীৰ্বাদ কৰিলে; আৰু ইহাকে বেৰ-লহয়-ৰোৱীৰ ওচৰত বসবাস কৰিবলৈ ধৰিলে।

অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েলৰ বংশ।

¹² চাৰাৰ দাসী মিচৰীয়া হাগাৰে অব্ৰাহামলৈ যি পুংৰ জন্ম দিছিল, অব্ৰাহামৰ সেই পুংৰ ইশ্মায়েলৰ বংশৰ বিৱৰণ এই।¹³ জন্ম অনুসাৰে ইশ্মায়েলৰ বংশধৰসকলৰ নাম হ’ল: ইশ্মায়েলৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ নবায়ো, তেওঁৰ পাছত কেদৰ, অদবেল, মিৰচম,¹⁴ মিশ্মা, দুমা, মচ্ছা¹⁵ হদ্দ, তেমা, যটুৰ, নাফীচ আৰু কেদ্দা;¹⁶ ইশ্মায়েলৰ এই বাৰজন পুত্ৰই আছিল তেওঁলোকৰ ফৈদৰ মূলসূঁতি আৰু তেওঁলোকৰ নাম অনুসাৰেই গাওঁ আৰু ছাউনিবোৰৰ নাম ৰখা হৈছিল।

¹⁷ ইশ্মায়েল 137 বছৰ জীয়াই আছিল। পাছত তেওঁ মৃত্যু বৰণ কৰিলে আৰু নিজৰ মৃত পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁক নিয়া হ’ল।¹⁸ হবীলাৰ পৰা চূৰ পৰ্যন্ত যি ঠাই আছিল, তেওঁৰ বংশৰ লোকসকলে তাতে বাস কৰিছিল। এই ঠাইখিনি আছিল মিচৰ দেশৰ কামত আচুৰলৈ যোৱাৰ পথত। এইদৰে তেওঁলোকে নিজৰ শত্ৰুসকলৰ* ওচৰত বসতি কৰিবলৈ ঠাই পালে।

যাকোব আৰু ইহাকৰ জন্ম।

¹⁹ অব্ৰাহামৰ পুংৰ ইহাকৰ বিৱৰণ এই। অব্ৰাহামৰ পুত্ৰৰ নাম ইহাক।²⁰ ইহাকে চল্লিশ বছৰ বয়সত ৰিবেকাক পত্নীৰূপে গ্ৰহণ কৰে। ৰিবেকা আছিল পদন-অৰাম দেশৰ অৰামীয়া বথোৱেলৰ জীয়েক আৰু অৰামীয়া লাভনৰ ভনীয়েক।²¹ ইহাকৰ ভাৰ্যা নিঃসন্তান আছিল বাবে ইহাকে তেওঁৰ বাবে যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে; তাতে যিহোৱাই তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলে আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যা ৰিবেকা গৰ্ভৱতী হ’ল।²² তেওঁৰ গৰ্ভত যমজ সন্তান আছিল আৰু সিহঁতে ইটাৰে সিটোক ঠেলা-ঠেলি কৰিব ধৰিলে; সেয়ে ৰিবেকাই ক’লে, “মোৰ কিয় এনেকুৱা হৈছে?” এইবুলি কাৰণটো নো কি তাক জানিবলৈ তেওঁ যিহোৱাক সুধিবলৈ গ’ল।

²³ যিহোৱাই তেওঁক ক’লে,

§ 24 অধ্যায়:62 নেগেভত দক্ষিণ অঞ্চল * 24 অধ্যায়:63 ধ্যান কৰি * 25 অধ্যায়:18 ভাইসকলৰ ওচৰত বসতি কৰিলে। এওঁলোক আছিল অব্ৰাহামৰ বংশৰ লোক আৰু অব্ৰাহামৰ আন সন্তানসকল। এওঁলোকে পশ্চিম দেশত বাস কৰিছিল।

“তোমাৰ গৰ্ভত দুটা ডিম্ৰ জাতি আছে,
আৰু তোমাৰ উদৰৰ পৰাই দুই জাতি বাহিৰ হৈ বেলেগ হ'ব;
এক জাতি আন জাতিতকৈ পৰাক্ৰমী হ'ব,
আৰু বৰটো সৰুটোৰ দাস হ'ব।”

24 যেতিয়া সন্তান প্ৰসৱৰ কাল সম্পূৰ্ণ হ'ল, সঁচাই তেওঁৰ গৰ্ভত এহাল যঁজা সন্তান আছিল। 25 তাৰে প্ৰথমটো ৰঙা আৰু গোট্টেই গা নোমাল বশ্ৰৰ নিচিনা নোমাল হৈ ওলাল; এই কাৰণে তেওঁলোকে তাৰ নাম এটো[†] ৰাখিলে। 26 তাৰ পাছত এটোৰ গোৰোৱা ধৰা অৱস্থাবে তাৰ ডায়েকৰ জন্ম হ'ল; তাৰ নাম যাকোব[‡] ৰখা হ'ল। ইছাহকৰ মাটি বছৰ বয়সত তেওঁৰ ডাৰ্য্যাই সিহঁতক জন্ম দিলে।

ডাঙৰ পুত্ৰৰ অধিকাৰ বিক্ৰী

27 এই ল'ৰা দুটি ডাঙৰ হোৱাৰ পাছত এটো এজন নিপুণ চিকাৰী হ'ল। তেওঁ বনে বনে ঘূৰি ফুৰিছিল। কিন্তু যাকোব আছিল শান্ত স্বভাৱৰ। তেওঁ তন্তুত থাকিয়েই সময় কটাইছিল। 28 চিকাৰ কৰা মগ্ধ খাবলৈ পোৱাৰ কাৰণে ইছাহকে এটোক স্নেহ কৰিছিল, কিন্তু ৰিবেকাই হ'লে যাকোবকহে স্নেহ কৰিছিল।

29 এদিনাখন যাকোবে দাইল ৰাঙিছিল; তেনে সময়তে এটো পথাৰৰ পৰা উলটি আহিছিল আৰু তেওঁ বৰ ক্লান্ত হৈ পৰিছিল। 30 তেওঁ যাকোবক ক'লে, “মই বৰ ক্লান্ত। অনুগ্ৰহ কৰি তোমাৰ সেই ৰঙা বস্ত্ৰৰ কিছু মোক খাবলৈ দিয়া।” এই কথাৰ কাৰণে এটোৰ নাম ইদাম [ৰঙা] হ'ল।

31 তেতিয়া যাকোবে ক'লে, “প্ৰথমে ডাঙৰ ল'ৰা হিচাবে তোমাৰ যি অধিকাৰ আছে, সেয়া আজি মোক ৰচা।” 32 তাতে, এটোৱে ক'লে, “চোৱা, মোৰ প্ৰাণ যাওঁ যাওঁ যেন হৈছে, সেয়ে জেষ্ঠ্যাধিকাৰত মোৰ কি লাভ?” 33 যাকোবে ক'লে, “আগেয়ে তুমি মোৰ আগত শপত খোৱা।” তাতে এটোৱে তেওঁৰ আগত শপত খাই নিজৰ জেষ্ঠ্যাধিকাৰ যাকোবক বেচিলে। 34 তেতিয়া যাকোবে এটোক পিঠা আৰু মচুৰ দাইল খাবলৈ দিলে; তাতে তেওঁ খাই উঠি গুচি গ'ল। এইদৰে এটোৱে নিজৰ জেষ্ঠ্যাধিকাৰ হেয়জ্ঞান কৰিলে।

26 অধ্যায়

ইছাহকে অবিমেলকক মিছা কথা কোৱা।

1 অশ্বাহামৰ দিনত হোৱা প্ৰথম আকালৰ দৰে সেই দেশত পুনৰায় আকাল হোৱাত, ইছাহকে গৰাৰালৈ, পলেষ্টীয়াসকলৰ ৰজা অৱীমেলকৰ ওচৰলৈ গ'ল। 2 পাছত যিহোৱাই তেওঁক দৰ্শন দি ক'লে, “তুমি মিচৰ দেশলৈ নামি নাযাবা; যি দেশৰ কথা মই তোমাক ক'ম, তাতে থাকিবা। 3 তুমি এই দেশতে প্ৰবাস কৰা; তাতে মই তোমাৰ সঙ্গী হৈ তোমাক আশীৰ্ব্বাদ কৰিম; কিয়নো এই সকলো দেশ তোমাক আৰু তোমাৰ বংশকেই দিম, মই তোমাৰ পিতৃ অশ্বাহামলৈ কৰা শপত সাক্ষল কৰিম।

4 মই আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে তোমাৰ বংশ বঢ়াই, তোমাৰ বংশক এই সকলো দেশ দিম; আৰু তোমাৰ বংশতে পৃথিৱীৰ সমুদায় জাতি আশীৰ্ব্বাদ প্ৰাপ্ত হ'ব; 5 কিয়নো অশ্বাহামে মোৰ কথা মানি, মোৰ আজ্ঞা আৰু বিধি-ব্যৱস্থাবোৰ পালন কৰিছিল।”

6 সেইবাবে ইছাহকে গৰাৰত বসবাস কৰিছিল। 7 সেই ঠাইৰ লোকসকলে ইছাহকৰ ডাৰ্য্যাক কথা সোধাত, “তেওঁ মোৰ ভনী বুলি ক'লে।” 8 ৰিবেকা বৰ সুন্দৰী, ইয়াৰ মানুহবোৰে ৰিবেকাক পাবলৈ কিজানি মোক বধ কৰে এই কাৰণে “মোৰ ডাৰ্য্যাক বুলি” পৰিচয় নিদিলে। 9 পাছত তেওঁ সেই ঠাইত ডালেমান দিন থাকিল, এদিন পলেষ্টীয়াসকলৰ ৰজা অৱীমেলকে খিডিকিদি চাই, ইছাহকক তেওঁৰ ডাৰ্য্যাক ৰিবেকাই সৈতে ৰুৰীডা কৰিবৰ দেখিলে। 10 তাতে অৱীমেলকে ইছাহকক মাতি আনি ক'লে তুমি তেওঁৰ লগত কি কৰি আছিলি? “সেই মহিলা গৰাকী নিশ্চয়ে তোমাৰ ডাৰ্য্যাক; তেওঁ তুমি ভনী বুলি কেনেকৈ ক'লা? ইছাহকে ক'লে, তেওঁৰ কাৰণে মই মৰিম বুলি ভাবি সেইদৰে কৈছিলোঁ।” 11 তেতিয়া অৱীমেলকে ক'লে, “তুমি আমালৈ এইটা কি কাম কৰিলা? লোকসকলৰ মাজৰ কোনো এজনে তোমাৰ ডাৰ্য্যাকে সৈতে অন্যেয়ে শয়ন কৰিব পাৰিলেহেঁতেন; সেয়ে হোৱা হ'লে তুমি আমাক দোষী সাব্যস্ত কৰিলাহেঁতেন।” 12 পাছত অৱীমেলকে সকলো লোকক এই আজ্ঞা দি সাবধান কৰি ক'লে, “যি কোনোৱে এই পুৰুষ বা তেওঁৰ ডাৰ্য্যাক স্পৰ্শ কৰিব, নিশ্চয়ে তাৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব।”

12 সেই কালত ইছাহকে সেই দেশত ধান ৰোপণ কৰি, সেই একে বছৰতেই এশ গুণ পালে; আৰু যিহোৱাই তেওঁক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে আৰু তেওঁ বৰ মানুহ হ'ল; 13 আৰু ইছাহক বৰ ধনী হৈ হৈ, ৰুৰমেৰে অতিশয় মহান ব্যক্তি হ'ল। 14 আৰু তেওঁৰ অনেক পশুধন আৰু অনেক দাস-দাসী হ'ল। এইকাৰণে পলেষ্টীয়াসকলে তেওঁক সঁৱৰা কৰিলে।

15 ইছাহকৰ পিতৃ অশ্বাহামৰ দিনত, অশ্বাহামৰ বন্দীবোৰে যি যি নাদ খান্দিছিল, সেই সকলোকে পলেষ্টীয়াসকলে মাটি দি পুতি বন্ধ কৰিলে। 16 পাছত অৱীমেলকে ইছাহকক ক'লে, “তুমি আমাৰ ওচৰৰ পৰা গুচি যোৱা কিয়নো তুমি আমাককৈও অতিশয় ক্ষমতাশালী থ'লে।” 17 তেতিয়া ইছাহকে তাৰ পৰা গুচি গৈ, গৰাৰৰ উপত্যকাত তন্তু তৰি তাতেই বাস কৰিলে।

18 আৰু তেওঁৰ পিতৃ অশ্বাহামৰ দিনত খন্দা যি যি পানীৰ নাদ পলেষ্টীয়াসকলে অশ্বাহামৰ মৃত্যুৰ পাছত পুতি পেলাইছিল, ইছাহকে পুনৰাই সেইবোৰ নাদ খানি উলিয়ালে; আৰু তেওঁৰ পিতৃয়ে দিয়া নামৰ দৰেই, ইছাহকে সেইবোৰৰ নাম দিলে। 19 আৰু ইছাহকৰ বন্দীবোৰে সেই উপত্যকা খানি তাত এটা পানীৰ নিজৰাৰ ভূমুক পালে। 20 তাতে গৰাৰৰ পশু ৰথীয়াবোৰে ইছাহকৰ পশু ৰথীয়াই সৈতে বিবাদ কৰি ক'লে, “এই পানী আমাৰ।” এই হেতুকে ইছাহকে সেই নাদৰ নাম “এচক^{*}” ৰাখিলে; কাৰণ সিহঁতে তেওঁৰ লগত বিবাদ কৰিছিল। 21 পাছে আৰু এটা নাদ খান্দি, সিহঁতে তাৰ নিমিত্তেও বিবাদ কৰিলে; তাতে ইছাহকে

† 25 অধ্যায়:25 নোমাল, নোমেৰে আৱৰি থকা। এটোক ইদামো বোলা হৈছিল। ইদাম শব্দৰ অৰ্থ হ'ল “ৰঙা”।

‡ 25 অধ্যায়:26 গোৰোৱা ধৰা * 26

অধ্যায়:20 বিবাদ

তার নাম “চিন্গা” রাখিলে।²² আকৌ তেওঁ তাৰ পৰা গৈ, আন এটা নাদ খান্দিলে। তাৰ নিমিত্তে হ'লে সিহঁতে বিবাদ নকৰিলে; তাতে তেওঁ তাৰ নাম ৰহোবো।²³ রাখি ক'লে, “এতিয়াহে যিহোৱাই আমাক বহল ঠাই দিছে; এতেকে আমি দেশত বৃদ্ধি হ'ম।”

²³ তাৰ পাছত ইছাহাক তাৰ পৰা বেৰ-চেবালৈ গ'ল।²⁴ সেই ৰাতিয়েই যিহোৱাই তেওঁক দৰ্শন দি ক'লে, “মই তোমাৰ পিতৃ অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ, ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তোমাৰ সঙ্গী হৈ তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম আৰু মোৰ নিজ দাস অশ্বাহামলৈ চাই তোমাৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিম।”²⁵ পাছত ইছাহাকে সেই ঠাইতে এটা যজ্ঞ-বেদি নিৰ্ম্মাণ কৰি যিহোৱাৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু তাতে নিজ তম্বু তৰিলে। পাছে ইছাহাকৰ বন্দীহঁতে তাত এটা নাদ খান্দিলে।

²⁶ তেতিয়া অৰীমেলকে অহজ্জা নামেৰে নিজৰ এজন বন্ধুক আৰু তেওঁৰ পৰধান সেনাপতি ফীখোলকো লগত লৈ, গৰাৰ পৰা ইছাহাকৰ ওচৰলৈ গ'ল।²⁷ তাতে ইছাহাকে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মোক যিণ কৰি তোমালোকৰ ওচৰৰ পৰা খেদি পঠালা; এতিয়া নো তোমালোক মোৰ ওচৰলৈ কৈলৈ আহিছা?”

²⁸ তাতে তেওঁলোকে ক'লে, “যিহোৱা যে তোমাৰ সঙ্গী, তাক আমি জানিলোঁ তোমাৰ আৰু আমাৰ মাজত এক শপত হ'বলৈ,²⁹ আমি যেনেকৈ তোমাক স্পৰ্শ কৰা নাই, বৰং শান্তিৰে বিদায় কৰিছিলোঁ, তেনেকৈ তুমিও যাতে আমাক হিংসা নকৰা, এয়ে তোমাৰে সৈতে এটা নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ; তুমি এতিয়া যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত থ'লা।”

³⁰ তেতিয়া ইছাহাকে তেওঁলোকলৈ ভোজ যুগুত কৰিলে আৰু তেওঁলোকে ভোজন-পান কৰিলে।³¹ পাছত তেওঁলোক দুজনে নিচেই ৰাতিপুৱাতে উঠি, ইজনে সিজনৰ আগত শপত কৰিলে আৰু ইছাহাকে তেওঁলোকক বিদায় কৰিলে, তেওঁলোক শান্তিৰে তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা গুচি গ'ল।

³² আৰু সেই দিনাই ইছাহাকৰ দাসবোৰে আহি সিহঁতে খন্দা এটা নাদৰ বিষয়ে তেওঁক সম্বাদ দিলেহি বোলে “আমি পানী পালোঁ।”³³ তাতে তেওঁ সেই নাদৰ নাম চিবিয়া রাখিলে; এই হেতুকে আজিলৈকে সেই নগৰৰ নাম বেৰ-চেবা³⁴ বুলি প্ৰখ্যাত।

³⁴ পাছত এচোৰে 40 বছৰ বয়সত, হিতীয়া বেৰীৰ জীয়েক যিহুদি আৰু হিতীয়া এলোনৰ জীয়েক বাচমতক বিয়া কৰিলে।

³⁵ কিন্তু ইহঁত দুজনী ইছাহাক আৰু ৰিবেকাৰ মনত দুখ দিওঁতা হ'ল।

27 অধ্যায়

ৰিবেকাৰ চতুৰতা

¹ ইছাহাক ক্ৰমে বৃদ্ধ হ'ল; তাতে চকুৰ দৃষ্টিশক্তি দুবল হোৱাত তেওঁ চকুৰে মনিব নোৱাৰা হ'ল; এদিন তেওঁ বৰ পুতেক এচৌক মাতি ক'লে, “বোপা।” এচৌৰে উত্তৰ দিলে, “মই ইয়াতে আছোঁ।”² তেতিয়া ইছাহাকে ক'লে, “চোৱা, মই বৃদ্ধ হৈছোঁ আৰু কোন দিনা যে মৰিম, তাকো নাজানো।³ সেয়ে, তোমাৰ অশ্বংৰ-শশ্বংৰ, তীৰ-ধনু লৈ চিকাৰলৈ যোৱা আৰু মোৰ বাবে পহ মাৰি আনগৈ।⁴ মৃত্যুৰ আগতে মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰি যাবৰ কাৰণে মই ভাল পোৱা সু-স্বাদু আহাৰ মোলৈ যুগুত কৰি আনা।”

⁵ তাৰ পাছত এচৌৰে পহ মাৰি আনিবৰ বাবে চিকাৰলৈ গ'ল। ইছাহাকে যেতিয়া এইবাৰ কথা তেওঁৰ পুংৰ এচৌক কৈছিল, তেতিয়া ৰিবেকাই শুনি আছিল।⁶ ৰিবেকাই তেওঁৰ প্ৰিয়পুংৰ যাকোবক ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ পিতৃয়ে তোমাৰ ককায়েৰা এচৌক এইবুলি কোৱা মই শুনা পালোঁ;⁷ ‘মোৰ মৃত্যুৰ আগতে, তোমাক যিহোৱাৰ উপস্থিতিত আশীৰ্বাদ কৰি যাবৰ কাৰণে তুমি পহ মাৰি আনি মোৰ বাবে সু-স্বাদু আহাৰ যুগুত কৰা।’⁸ সেয়ে বোপা, এতিয়া মই যি কথা কওঁ, তাক মানি তুমি সেইদৰে কৰা।⁹ তুমি পশুৰ জাকলৈ গৈ, তাৰ পৰা দুটা উত্তম ছাগলী পোৱালি মোৰ ওচৰলৈ লৈ আনা; তাৰে মই তোমাৰ পিতৃয়ে যেনেকৈ ভাল পায়, তেনেদৰেই সু-স্বাদু আহাৰ তেওঁৰ কাৰণে ৰান্ধি দিম।¹⁰ মৃত্যুৰ পূৰ্বেই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিবৰ কাৰণে, সেই আহাৰ তুমি পিতৃক খোৱাবলৈ তেওঁৰ কাষলৈ লৈ যাবা।”¹¹ তেতিয়া যাকোবে তেওঁৰ মাক ৰিবেকাক ক'লে, “মোৰ ককাই এচৌ এজন নোমাল মানুহ; কিন্তু মই হ'লে এজন মসৃণ ছালৰ মানুহ।¹² কিজানি মোৰ পিতৃয়ে মোক চুই চাব আৰু তেওঁৰ আগত মই এজন পৰবঞ্চক হ'ম; তাতে মই নিজলৈ আশীৰ্বাদ নানি এক অভিশাপহে আনিম।”

¹³ তাতে মাকে তেওঁক ক'লে, “মোৰ বোপা, সেই শাও মোৰ ওপৰতে পৰক; তুমি কেৱল মোৰ কথা মানি ছাগলী আনগৈ।”¹⁴ তেতিয়া যাকোবে গৈ ছাগলী পোৱালিবোৰ আনি মাকক দিলেহি আৰু মাকে তেওঁৰ পিতৃয়ে ভাল পোৱাকৈ সু-স্বাদু আহাৰ যুগুত কৰিলে।¹⁵ তাৰ পাছত ৰিবেকাই তেওঁৰ ওচৰত ঘৰতে থকা বৰ পুতেক এচৌৰ আটাইতকৈ উত্তম বশ্বংৰ লৈ সৰু পুতেক যাকোবক পিন্ধালে।¹⁶ যাকোবৰ হাত আৰু ডিঙিৰ মসৃণ অংশত সেই ছাগলী পোৱালি দুটাৰ ছালবোৰ লগাই দিলে¹⁷ সেই সু-স্বাদু আহাৰ আৰু পিঠা নিজে যুগুত কৰা তেওঁৰ পুংৰ যাকোবৰ হাতত দিলে।

¹⁸ যাকোবে পিতৃৰ ওচৰলৈ গৈ মাত দিলে, “হে মোৰ পিতৃ।” ইছাহাকে ক'লে, “মই ইয়াতে আছোঁ; বোপা, তুমিনো কোন?”¹⁹ যাকোবে পিতৃক ক'লে, “মই আপোনাৰ বৰ পুত্ৰ এচৌ; আপুনি মোক কোৱাৰ দৰে মই কৰিলোঁ; এতিয়া উঠি বহক আৰু মাংস ভোজন কৰক যাতে আপুনি মোক আশীৰ্বাদ কৰিব পাৰে।”²⁰ তেতিয়া ইছাহাকে নিজ পুংৰক সুধিলে, “বোপা, তুমি কেনেকৈ তাক ইমান সোনকালে পাল্লা?” তেওঁ ক'লে, “কিয়নো আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱায়েই তাক মোলৈ আনিলে।”²¹ ইছাহাকে যাকোবক পুনৰ ক'লে, “মোৰ ওচৰলৈ চাপি আহাঁ বোপা; তুমি সঁচায়েই মোৰ পুংৰ এচৌ হোৱানে নোহোৱা, তাক জানিবলৈ মই তোমাক যেন চুই চাব পাৰোঁ।”²² তাতে যাকোবে তেওঁৰ পিতৃ ইছাহাকৰ ওচৰলৈ চাপি গ'ল; তেতিয়া ইছাহাকে তেওঁক চুই চাই ক'লে, “মাত-কথা যাকোবৰ, কিন্তু হাত হ'লে এচৌৰ।”²³ ইছাহাকে যাকোবক চিনি নাপালে, কাৰণ তেওঁৰ হাত দুখন ককায়েক এচৌৰ হাতৰ দৰে নোমাল আছিল। সেয়ে ইছাহাকে যাকোবক আশীৰ্বাদ কৰিলে।²⁴ তেওঁ ক'লে, “তুমি সঁচাকৈয়ে

মোৰ পুংৰ এচৌ হোৱানে?” যাকোবে ক’লে, “হয়, মইয়ে হওঁ।”²⁵ তেতিয়া ইছাকে ক’লে, “মোৰ ওচৰলৈ আহাৰখিনি আনা; তুমি চিকাৰ কৰি অনা মাংস খাই মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰোঁ।” তাতে যাকোবে আহাৰখিনি আনি দিলে আৰু ইছাকে তাক ভোজন কৰিলে। তাৰ পাছত যাকোবে দৰাফাৰসো আনি দিয়াত, তেওঁ তাকো পান কৰিলে।²⁶ তাৰ পাছত তেওঁৰ পিতৃ ইছাকে তেওঁক ক’লে, “বোপা, ওচৰলৈ আহি তুমি মোক চুমা খোৱাহি।”

ইছাকে যাকোবক আশীৰ্বাদ কৰা

²⁷ যাকোবে ওচৰলৈ গৈ ইছাকক চুমা খালে আৰু ইছাকে তেওঁৰ গাৰ কাপোৰৰ গোন্ধ পাই তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰি ক’লে, “চোৱা, মোৰ পুংৰৰ গোন্ধ

যিহোৱাই আশীৰ্বাদ কৰা এক ক্ষেত্ৰৰ দৰে এই গোন্ধ।

²⁸ ঈশ্বৰে যেন তোমাক আকাশৰ নিয়ৰৰ এক অংশ দিয়ে,

পৃথিৱীৰ উৰ্বৰতাৰ এক অংশ দিয়ে,

আৰু প্ৰচুৰ শস্য আৰু নতুন দৰাফাৰস দিয়ে।

²⁹ লোক সকলে তোমাৰ সেৱা কৰক

আৰু জাতিবোৰে তোমাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰক।

তোমাৰ ভাইসকলৰ ওপৰত তুমি প্ৰভুত্ব কৰা,

আৰু তোমাৰ মাতৃৰ সন্তান সকলে তোমাক প্ৰণিপাত কৰক।

মিসকলে তোমাক শাও দিব,

তেওঁলোক অভিশপ্ত হওঁক;

মিসকলে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব,

তেওঁলোক আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হওঁক।”

³⁰ ইছাকে যাকোবক আশীৰ্বাদ দি শেষ কৰিলে আৰু যাকোবে তেওঁৰ পিতৃ ইছাকৰ ওচৰৰ পৰা বাহিৰ হৈ যোৱা মাংসকেই, তেওঁৰ ককায়েক এচৌ চিকাৰৰ পৰা ঘূৰি আহি পালেহি।³¹ তেৱোঁ সূস্বাদু আহাৰ ৰান্ধি বাপেকৰ ওচৰলৈ আনি ক’লে, “হে পিতৃ, উঠক আৰু আপোনাৰ পুত্ৰই চিকাৰ কৰি অনা মাংস ভোজন কৰি মোক আশীৰ্বাদ কৰক।”³² তেতিয়া তেওঁৰ পিতৃ ইছাকে তেওঁক সুধিলে, “তুমি কোন?” এচৌৱে ক’লে, “মই আপোনাৰ বৰপুংৰ এচৌ।”³³ এই কথা শুনি ইছাকৰ শৰীৰত কঁপনি উঠিল। তেওঁ সুধিলে, “তেজু যিটোৱে মোৰ ওচৰলৈ চিকাৰৰ মঙহ আনিছিল, সি কোন? তুমি অহাৰ আগেয়েই মই সেই সকলোকে খালোঁ আৰু তাক আশীৰ্বাদ কৰিলোঁ; সেই আশীৰ্বাদৰ ফলও অৱশ্যেই সিয়ে পাব।”³⁴ বাপেকৰ এই কথা শুনি এচৌ শোকত ভাগি পৰিল আৰু হৰাওৱাৰে কান্দি কান্দি বাপেকক ক’লে, “পিতৃ, মোক, মোকো আশীৰ্বাদ কৰক।”³⁵ তেওঁ ক’লে, “তোমাৰ ভায়েকহে আহিছিল কৰি তুমি পাবলগীয়া আশীৰ্বাদ লৈ গ’ল।”³⁶ তেতিয়া এচৌৱে ক’লে, “তাক দিয়া যাকোব* নামটো স্মৰুপেই সঠিক হোৱা নাই নে? কিয়নো এইবাৰকে লৈ দুবাৰ সি মোৰ অধিকাৰ ছল কৰি ললে; ডাঙৰ ল’ৰা হিচাবে মোৰ যি জ্যেষ্ঠ অধিকাৰ, তাক সি ল’লে আৰু চাওঁক, এতিয়া মোৰ আশীৰ্বাদো লৈ গ’ল।” এচৌৱে আকৌ ক’লে, “মোৰ কাৰণে আপুনি একো আশীৰ্বাদ ৰখা নাই নে?”³⁷ তেতিয়া ইছাকে এচৌক উত্তৰ দি ক’লে, “চোৱা, মই তাক তোমাৰ ওপৰত প্ৰভু পাতিলোঁ আৰু তাৰ জ্ঞানি-ভাইসকলক তাৰেই দাস কৰিলোঁ; মই তাক শস্য আৰু নতুন দৰাফাৰস দিলোঁ; ইয়াৰ পিছত বোপা, মইনো তোমাৰ অৰ্থে আৰু কি কৰিব পাৰোঁ?”³⁸ তেতিয়া এচৌৱে আকৌ বাপেকক কাকুতি-মিনতি কৰি ক’লে, “হে পিতৃ, মোৰ কাৰণে আপোনাৰ ওচৰত এটাও আশীৰ্বাদ নাইনে? হে মোৰ পিতৃ, আপুনি মোক, মোকো আশীৰ্বাদ কৰক।” এইদৰে কৈ এচৌৱে বৰকৈ কান্দিব ধৰিলে।

³⁹ পাছে তেওঁৰ বাপেক ইছাকে উত্তৰ দি ক’লে,

“চোৱা, যি ঠাইত তুমি বাস কৰিবা

সেই ভূমি উৰ্বৰ নহ’ব;

তাত আকাশৰ পৰা নিয়ৰ নপৰিব।

⁴⁰ তুমি নিজৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই জীবা,

তুমি তোমাৰ ভাইৰ সেৱা কৰিবা;

কিন্তু যেতিয়া তুমি বিদ্ৰোহী হৈ উঠিবা,

তেতিয়া তুমি তোমাৰ ডিঙিৰ পৰা

তাৰ যুৱলি জোকাৰি পেলাবা।”

মাতৃ ৰিবেকাই যাকোবক পৰামৰ্শ দিয়া

⁴¹ পাছত যাকোবে তেওঁৰ পিতৃৰ পৰা আশীৰ্বাদ লাভ কৰাৰ কাৰণে এচৌৱে তেওঁক ঘিণ কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁ নিজ মনতে ক’লে, “মোৰ পিতৃৰ বাবে শোকৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছে; তাৰ পাছতে মই মোৰ ভাই যাকোবক বধ কৰিম।”

⁴² বৰপুতেক এচৌৰ এই সকলো কথা ৰিবেকাই জানিব পাৰিলে আৰু সেয়ে তেওঁ মানুহ পঠাই সৰু পুতেক যাকোবক মতাই আনি ক’লে, “শুনা, তোমাৰ ককায়েক এচৌৱে তোমাক বধ কৰাৰ মন্ত্ৰণাৰে নিজকে নিজে শাস্তনা দিছে।⁴³ সেইবাবে বোপা, তুমি মোৰ কথা শুনা। এতিয়া তুমি হাৰণত থকা মোৰ ককাই লাৱনৰ ওচৰলৈকে পলাই যোৱা।⁴⁴ তোমাৰ ককাইৰ খং মাৰ

* 27 অধ্যায়:36 যাকোব নামৰ লগত গোৱোহাৰ শব্দৰ সম্বন্ধ আছে। কিন্তু ইয়াত “ঠগোৱা” বা “প্ৰতাৰণা” কৰা অৰ্থত ব্যবহাৰ হৈছে।

নেয়ায় মানে তুমি তেওঁৰ লগতে কিছুদিন থাকাগৈ।⁴⁵ তোমাৰ প্ৰতি তোমাৰ ককায়েৰাৰ খং মাৰ নোযোৱা পৰ্যন্ত আৰু তুমি তেওঁলৈ যি কৰিলে তাক তেওঁ পাহৰি নোযোৱালৈকে তুমি তেওঁৰ লগত কিছুদিন থাকা; পাছত মানুহ পঠাই মই তোমাক তাৰ পৰা ঘূৰাই আনিম; কিয় মই একেদিনাই তোমালোক দুয়োকো হেৰুৱাম?”

⁴⁶ পাছত ৰিবেকাই ইছাহাক ক’লে, “এই হিতীয়া ছোৱালীবোৰৰ কাৰণে মোৰ আৰু জীয়াই থাকিবলৈ ইচ্ছা নোহোৱা হৈছে। তাৰ উপৰি যাকোবেও যদি এই দেশৰে কোনো হিতীয়া ছোৱালী বিয়া কৰে, তেন্তে মই জীয়াই থকাৰ কি লাভ?”

28 অধ্যায়

পুত্ৰৰ প্ৰতি পিতৃৰ আদেশ

¹ ইছাহাকে যাকোবক মাতি আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু এই আজ্ঞা দিলে, “তুমি কনান দেশৰ কোনো ছোৱালী বিয়া নকৰিবা।
² তুমি উঠি পদ্দন-অৰাম দেশত তোমাৰ মাতৃৰ পিতৃগৃহ বথোৱেলৰ ঘৰলৈ যোৱা। তাৰ পৰা তোমাৰ মোমায়েৰা লাবনৰ জীয়েকহঁতৰ মাজৰ কোনো এজনীক বিয়া কৰি আনগৈ।³ সবুশক্তিমান ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰক আৰু বহুবংশ কৰি বৃদ্ধি কৰক। তোমাক অনেক জাতি সমূহৰ পিতৃ হোৱাৰ ক্ষমতা দিয়ক।⁴ যি আশীৰ্বাদ ঈশ্বৰে অশ্বাহামক দিছিল, সেই আশীৰ্বাদ তেওঁ তোমাক আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশৰ লোকসকলক দান কৰক। যি দেশ ঈশ্বৰে অশ্বাহামক দিছিল আৰু য’ত তুমি বাস কৰি আছা, সেই দেশ তোমাৰ অধিকাৰলৈ আহক।”

⁵ এইদৰে ইছাহাকে যাকোবক পঠাই দিলে আৰু যাকোবেও পদ্দন-অৰামৰ অৰামীয়া বথোৱেলৰ পুংৰ লাবনৰ ওচৰলৈ গ’ল। লাবন যাকোব আৰু এচৌৰ মাক ৰিবেকাৰ ককায়েক আছিল।

⁶ পাছত এচৌৰে জানিলে যে ইছাহাকে যাকোবক আশীৰ্বাদ কৰি পদ্দন-অৰামৰ পৰা কোনো ছোৱালীক বিয়া কৰি আনিবলৈ পঠাইছে; তেওঁ আৰু শুনিলে যে ইছাহাকে যাকোবক আশীৰ্বাদ দিয়াৰ সময়ত এই আজ্ঞা দিছিল “তুমি কোনো কনানীয়া ছোৱালীক বিয়া নকৰিবা।”⁷ এচৌৰে দেখিলে, যাকোবে তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃৰ আদেশ মানি পদ্দন-অৰামলৈ গুছি গ’ল।⁸ তাতে এচৌৰে বুজি পালে যে এই কনানীয়া মহিলাসকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ পিতৃ ইছাহাক সন্তুষ্ট নহয়।⁹ সেয়ে দুগৰাকী ভাৰ্যা থকাতো তেওঁ অশ্বাহামৰ পুতেক ইম্ময়েলৰ ঘৰলৈ গৈ তেওঁৰ জীয়েক মনহলতক বিয়া কৰিলে। মনহলত নবায়োতৰ ভনীয়েক আছিল।

বাটত যাকোবে সপোন দেখা।

¹⁰ আনফালে যাকোবে বেৰ-চেৰাৰ পৰা ওলাই হাৰণৰ ফালে যাংবা কৰিলে।¹¹ এখন ঠাইত বেলি মাৰ যোৱাত তেওঁ সেই ঠাইতে ৰাতিটো কটালে। সেই ঠাইৰ এটা শিল মূৰৰ তলত লৈ তেওঁ শূই থাকিল।¹² তেওঁ শূই থাকোতে সপোনত দেখিলে যে পৃথিৱীৰ ওপৰত এডাল জখলা থিয় হৈ আছে আৰু তাৰ মূৰটো গৈ স্বৰ্গত লাগি আছে। তেওঁ দেখিলে যে তাৰ ওপৰেদি ঈশ্বৰৰ দূতবোৰে উঠা-নমা কৰি আছিল আৰু¹³ যিহোৱাই খটখটিৰ¹⁴ ওপৰত থিয় হৈ কৈছিল, “মই যিহোৱা। মই তোমাৰ ওপৰ পিতৃ অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু ইছাহাকৰো ঈশ্বৰ; তুমি যি ঠাইত শয়ন কৰিছা, সেই দেশ মই তোমাক আৰু তোমাৰ বংশক দিম।¹⁴ তোমাৰ বংশ পৃথিৱীৰ ধূলিৰ নিচিনা অসংখ্য হ’ব; তুমি পূব, পশ্চিম, উত্তৰ আৰু দক্ষিণলৈ বিস্তাৰিত হৈ যাবা; পৃথিৱীৰ সমুদায় জাতি, তোমাৰ আৰু তোমাৰ বংশতে আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ’ব।¹⁵ চোৱা, মই তোমাৰ লগত আছোঁ; তুমি যি যি ঠাইলৈ যাবা, মই তোমাক ৰক্ষা কৰিম আৰু পুনৰায় মই তোমাক এই দেশলৈ ওলোটাই আনিম; কিয়নো মই তোমাক কোৱা সকলো কথাকে সিদ্ধ কৰোঁমানে, মই তোমাক ত্যাগ নকৰিম।”

¹⁶ যাকোবে টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই ক’লে, “তেজু যিহোৱা নিশ্চয়কৈ এই ঠাইত আছে, অথচ মই তাক জনা নাছিলোঁ।”
¹⁷ তেওঁ ভয়তে ক’লে, “কি ভয়ানক এই ঠাই! ই ঈশ্বৰৰ গৃহৰ বাহিৰে আন একো নহয়; ইয়েই স্বৰ্গৰ দুৱাৰ।”

¹⁸ পাছত যাকোবে অতি ৰাতিপুৱাতে উঠিল আৰু তেওঁ যি শিল মূৰৰ তলত লৈছিল তাক শ্ৰুতৰূপে স্থাপন কৰি ওপৰত তেল বাকি দিলে।¹⁹ তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম বো-এলা²⁰ ৰাখিলে; কিন্তু পুৱতে সেই নগৰৰ নাম লুজ আছিল।²⁰ যাকোবে সঙ্কল্প কৰি এই প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, “যদি ঈশ্বৰ মোৰ সঙ্গী হয়, মোৰ এই যাত্ৰাপথত তেওঁ মোক ৰক্ষা কৰে, যদি তেওঁ মোক অন্ন-বস্তুও যোগাই দিয়ে,²¹ যদি মই পিতৃৰ ঘৰলৈ পুনৰায় নিৰাপদে ঘূৰি আহিব পাৰোঁ, তেন্তে এই যিহোৱায়েই মোৰ ঈশ্বৰ হ’ব।²² তেতিয়া এই যি শিল মই শ্ৰুত স্বৰূপে স্থাপন কৰিলোঁ, ই এক পবিত্ৰ শিল হ’ব; আপুনি মোক যি যি দিব, মই তাৰ দহ ভাগৰ এভাগ আপোনাক ঘূৰাই দিম।”

29 অধ্যায়

যাকোবৰ বিবাহ আৰু তেওঁৰ এঘাৰ জন পুংৰ জন্ম

¹ পাছত যাকোবে যাংবা কৰি কৰি পূবদেশীয় লোকসকলৰ দেশ পালেগৈ।² তাত তেওঁ চাৰিওফালে চাই পথাৰৰ মাজত এটা নাদ দেখা পালে। সেই নাদটোৰ ওচৰত তিনি জাক মেৰ-ছাগ শূই আছিল। ৰখীয়াবোৰে সেই নাদৰ পৰা জাকবোৰক পানী খুৱায়। নাদটোৰ মুখত এটা ডাঙৰ শিল আছিল।³ যেতিয়া মেৰ-ছাগৰ জাকবোৰ আহি তাৰ কামত গোট খায়, তেতিয়া ৰখীয়াবোৰে নাদৰ মুখৰ পৰা শিলটো আঁতৰাই মেৰ-ছাগবোৰক পানী খুৱায় আৰু তাৰ পাছত পুনৰায় নাদৰ মুখত শিলটো আগৰ দৰে থৈ দিয়ে।

⁴ যাকোবে তেওঁলোকক সুধিলে “হে ডাইসকল, আপোনালোক ক’ৰ মানুহ?” তেওঁলোকে ক’লে “আমি হাৰণৰ মানুহ।”
⁵ যাকোবে তেওঁলোকক সুধিলে, “আপোনালোকে নাহেৰৰ পো-নাতি লাবনক চিনি পাইনে?” তেওঁলোকে ক’লে, “হয়, আমি

* 28 অধ্যায়:13 তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ। † 28 অধ্যায়:19 ঈশ্বৰৰ গৃহ

চিনি পাওঁ।”⁶ তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “তেওঁ ভালে আছেন?” তেওঁলোকে ক’লে, “হয়, তেওঁ ভালে আছে; সৌৰা চাওঁক, তেওঁৰ জীয়েক ৰাহেলে মেৰ-ছাগৰ জাক লৈ আহিছে।”

⁷ যাকোবে ক’লে, “চোৱা, বেলি পৰিবলৈ এতিয়াও বহুত দেৰি আছে; পশুবোৰ এঠাইত গোট খোৱাৰ সময় এতিয়াও হোৱা নাই। আপোনালোকে মেৰ-ছাগবোৰক পানী খুৱাই আকৌ চৰাবলৈ লৈ যাওঁক।”⁸ কিন্তু তেওঁলোকে ক’লে, “আটাইবোৰ পশুৰ জাক একেলগে গোট নাথায় মানে আমি সেইবোৰক পানী খুৱাব নোৱাৰোঁ; পাছত নাদৰ মুখৰ পৰা শিলটো আতৰোৱা হব আৰু তেতিয়াহে আমি মেৰ-ছাগবোৰক পানী খুৱাব পাৰিম।”

⁹ যাকোবে তেওঁলোকৰ সৈতে কথাবাৰতা হৈ থাকোঁতেই, ৰাহেলে নিজৰ পিতৃৰ মেৰ-ছাগবোৰক লৈ সেই ঠাই পালেহি; কিয়নো তেওঁ সেই জাকবোৰক চৰাইছিল।¹⁰ যাকোবে নিজৰ মোমায়েক লাবনৰ জীয়েক ৰাহেল আৰু তেওঁৰ মেৰ-ছাগবোৰক দেখি ওচৰ চাপি গ’ল। তেওঁ নাদৰ মুখৰ পৰা শিলচটা আঁতৰাই দি মেৰ-ছাগৰ জাকক পানী খুৱালে।

¹¹ তাৰ পাছত যাকোবে ৰাহেলক চুমা খাই বৰকৈ কান্দিবলৈ ধৰিলে।¹² তেওঁ ৰাহেলক জনালে যে, তেওঁ তাইৰ পিতৃৰ আত্মীয়, ৰিবেকাৰ ল’ৰা। তেতিয়া ৰাহেলে দৌৰি গৈ নিজৰ পিতৃক এই কথা জনালে।

¹³ লাবনে নিজৰ ভনীয়েকৰ ল’ৰা যাকোব অহাৰ খবৰ পাই আগবঢ়াই নিবলৈ দৌৰি আহি তেওঁক সাৰটি ধৰি চুমা খালে আৰু নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গ’ল। তেতিয়া যাকোবে লাবনক তেওঁ অহাৰ সকলো কথা জনালে।¹⁴ লাবনে তেওঁক ক’লে, “তুমি সচাকৈয়ে মোৰ শৰীৰৰ হাড় আৰু মণ্ডহৰ লোক।” তাৰ পাছত যাকোব লাবনৰ ঘৰত এমাহ থাকিল।

¹⁵ এদিন লাবনে যাকোবক ক’লে, “তুমি মোৰ আত্মীয় হোৱা বাবে জানো বিনা পাৰিশ্ৰমিককৈ মোৰ সেৱা কৰা উচিত? তুমি কি বেচ লবা, তাক মোক কোৱা।”¹⁶ লাবনৰ দুজনী জীয়েক আছিল; তাৰে বৰ জনীৰ নাম লেয়া আৰু সৰু জনীৰ নাম ৰাহেল।¹⁷ লেয়াৰ চকু দুটা দুৰুল দৃষ্টিশক্তিৰ আছিল; কিন্তু ৰাহেল গঠনত ধুনীয়া আৰু দেখনীয়া আছিল।¹⁸ যাকোবে ৰাহেলক প্ৰেম কৰিছিল; সেয়ে তেওঁ ক’লে, “আপোনাৰ সৰু ছোৱালী ৰাহেলৰ কাৰণে মই সাত বছৰ আপোনাৰ সেৱা কৰি দিম।”

¹⁹ তেতিয়া লাবনে ক’লে, “ৰাহেলক আন কোনো মানুহক দিয়াতকৈ তোমাক দিয়াই ভাল; তুমি মোৰ লগতে থাকা।”²⁰ সেয়ে, যাকোবে ৰাহেলৰ কাৰণে সাত বছৰ সেৱা কাৰ্য কৰিলে; ৰাহেলক প্ৰেম কৰাৰ কাৰণেই সেই বছৰবোৰ যাকোবৰ মনত মাত্ৰ অলপ দিন যেন লাগিল।

²¹ তাৰ পাছত যাকোবে লাবনক ক’লে, “মোৰ কামৰ কাল পূৰ হৈ গ’ল; গতিকে মই যেন বিবাহত বহিব পাৰোঁ, সেয়ে মোৰ ডাৰ্য্যক মোক দিয়ক।”²² তেতিয়া লাবনে সেই ঠাইৰ সকলো মানুহক গোটাই এটা ভোজৰ আয়োজন কৰিলে।

²³ পাছত সন্ধিয়া সময়ত লাবনে তেওঁৰ জীয়েক লেয়াক আনি যাকোবৰ ওচৰত দিলে আৰু যাকোবে লেয়াক শয্যাৰ সঙ্গী কৰিলে।²⁴ লাবনে নিজৰ দাসী জিন্নাক জীয়েক লেয়াক তেওঁৰ দাসী হিচাবে দিলে।²⁵ ৰাতিপুৱা হোৱাত যাকোবে আচৰিত হৈ দেখিলে যে, এওঁ দেখুন লেয়াহে যাকোবে লাবনক ক’লে, “আপুনি মৌলৈ এইটো কি কাম কৰিলে? ৰাহেলৰ কাৰণে মই জানো আপোনাৰ সেৱা কৰা নাছিলো? তেন্তে মোক কিয় ছলনা কৰিলে?”

²⁶ তেতিয়া লাবনে ক’লে, “ডাঙৰ জনীৰ আগেয়ে সৰু জনীক বিয়া দিয়া আমাৰ নিয়ম নাই।²⁷ এতিয়া তুমি মোৰ এই ছোৱালীৰ বিবাহৰ উৎসৱ সপ্তাহ পূৰ্ণ কৰা। তুমি আৰু সাত বছৰ মোৰ সেৱা কৰিলে, আমি তোমাক আন জনীও দিম।”

²⁸ তেতিয়া যাকোবে সেইদৰেই কৰিলে আৰু লেয়াৰ সপ্তাহো সম্পূৰ্ণ কৰিলে। তাৰ পাছত লাবনে তেওঁৰ জীয়েক ৰাহেলকো তেওঁৰ লগত বিয়া দিলে।²⁹ লাবনে তেওঁৰ দাসী বিলহাকো জীয়েক ৰাহেলক তেওঁৰ দাসী ৰূপে দিলে।³⁰ এইদৰে যাকোবে ৰাহেলকো বিয়া কৰিলে; কিন্তু তেওঁ লেয়াতকৈ ৰাহেলক অধিক প্ৰেম কৰিলে; তাৰ পাছত তেওঁ আৰু সাত বছৰ খাটি লাবনৰ সেৱা কৰিলে।

লেয়াৰ পুত্ৰসকল

³¹ যিহোৱাই লেয়াক অৱহেলা কৰা দেখি, তেওঁক গৰ্ভধাৰণৰ ক্ষমতা দিলে; কিন্তু ৰাহেল নিঃসন্তান হ’ল।³² লেয়া গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুংৰ সন্তানৰ জন্ম দিলে আৰু তাৰ নাম থলে ৰূবেণ [পুংৰক চোৱা]; কিয়নো তেওঁ ক’লে, “যিহোৱাই মোৰ দুখ দেখিলে, সেয়ে এতিয়া মোৰ স্বামীয়ে মোক প্ৰেম কৰিব।”

³³ তাৰ পাছত লেয়া পুত্ৰ গৰ্ভৱতী হ’ল আৰু তেওঁৰ এটি পুংৰ জন্মিল। তেওঁ ক’লে, “মোক অৱহেলা কৰাৰ কথা যিহোৱাই শুনিলে আৰু সেয়ে মোক এই ল’ৰাটিও দিলে।” তেওঁ সেই পুত্ৰৰ নাম চিমিয়োন [শ্ৰবণ] ৰাখিলে।³⁴ পুত্ৰ তেওঁ গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। তেওঁ ক’লে, “এইবাৰ মোৰ স্বামী মোত আসক্ত হ’ব; কিয়নো মই তেওঁলৈ তিনিটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলোঁ।” এইবুলি তেওঁ ল’ৰাটোৰ নাম লেবী* ৰাখিলে।

³⁵ তাৰ পাছত তেওঁ পুনৰায় গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। তেওঁ ক’লে, “এইবাৰ মই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিম।” সেয়ে তেওঁ ল’ৰাটোৰ নাম যিহূদা† ৰাখিলে; তাৰ পাছত তেওঁৰ আৰু সন্তান জন্ম নহ’ল।

30 অধ্যায়

বিলহা আৰু জিন্নাৰ সন্তান সকল

¹ ৰাহেলে যেতিয়া দেখিলে যে তেওঁ যাকোবলৈ কোনো সন্তান জন্ম দিব পৰা নাই, তেতিয়া বায়েকক হিংসা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৰাহেলে যাকোবক ক’লে, “মোক সন্তান দিয়া, নহ’লে মই মৰিম।”² তেতিয়া ৰাহেললৈ যাকোবৰ অতিশয় খং উঠিল। তেওঁ ক’লে, “যিজনো তোমাক গৰ্ভফল নিদিয়াকৈ ৰাখিছে, মই সেই ঈশ্বৰ নেকি?”

* 29 অধ্যায়:34 লেবী আসক্ত † 29 অধ্যায়:35 যিহূদা যিহোৱাৰ প্ৰশংসা

৩ বাহেলে ক'লে, “চাওঁক, মোৰ দাসী বিলহা আছে; আপুনি তাইৰ সৈতে শয়ন কৰক যাতে তাই মোৰ কোলাত সন্তান দিব পাৰে আৰু মই তাইৰ দ্বাৰাই সন্তান লাভ কৰিম।” 4 তেতিয়া বাহেলে তেওঁৰ দাসী বিলহাৰ লগত যাকোবৰ বিয়া দিলে। 5 তাতে বিলহা গৰ্ভৱতী হৈ যাকোবলৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। 6 তেতিয়া বাহেলে ক'লে, “ঈশ্বৰে মোৰ কথা শুনি সুবিচাৰ কৰিলে। তেওঁ নিশ্চয়কৈ মোৰ কাকুতি শুনিলে আৰু মোক এটি পুংৰ দিলে।” সেয়ে তেওঁ সেই পুত্ৰৰ নাম দান* ৰাখিলে।

7 বাহেলেৰ দাসী বিলহা পুনৰ্বাৰ গৰ্ভৱতী হৈ যাকোবলৈ দ্বিতীয় পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। 8 তেতিয়া বাহেলে ক'লে, “মই মোৰ বাইদেউৰ সৈতে মালযুদ্ধ কৰি জয়ী থ'লো।” সেয়ে তেওঁ ল'ৰাটিৰ নাম নগ্গালী† ৰখিলে। 9 পাছত লেয়াই নিজে গৰ্ভধাৰণ কৰিবলৈ এৰা দেখি, তেৱোঁ নিজৰ দাসী জিন্নাক যাকোবৰ ভাৰ্য্যা কৰি দিলে। 10 তাতে লেয়াৰ দাসী জিন্নাই যাকোবলৈ এটি পুংৰ জন্ম দিলে। 11 লেয়াই ক'লে, “ই কেনে সৌভাগ্য!” এইবুলি তেওঁ ল'ৰাটিৰ নাম গাদ‡ ৰাখিলে। 12 তাৰ পাছত লেয়াৰ দাসী জিন্নাই যাকোবলৈ তেওঁৰ দ্বিতীয় পুংৰ জন্ম দিলে। 13 তাতে লেয়াই ক'লে, “মই সুখী! কিয়নো ছোৱালীবোৰে মোক সুখী বুলি ক'ব।” সেয়ে তেওঁ তাৰ নাম আচেৰ§ ৰাখিলে।

লেয়া পুনৰ মাতৃ হোৱা

14 পাছত য়েহুদান দোৱাৰ সময়ত, বুৰণে ওলাই গৈ পথাৰত দুদা* ফল পাই তেওঁৰ মাক লেয়াক আনি দিলে; তেতিয়া বাহেলে লেয়াক ক'লে, “তোমাৰ পুত্ৰই অনা দুদা† ফলৰ কেইটামান মোকো দিয়া।” 15 তাতে লেয়াই তেওঁক ক'লে “তুমি মোৰ স্বামীকে ল'লা, ই জানো সৰু কথা? আকৌ এতিয়া মোৰ পুত্ৰই অনা দুদা ফলো তুমি ল'ব খোজানে?” তেতিয়া বাহেলে ক'লে, “তেন্তে তোমাৰ পুত্ৰই অনা দুদা ফলৰ সলনি তেওঁ আজি ৰাতি তোমাৰে সৈতে শয়ন কৰিব।”

16 গধূলিপৰত যাকোব যেতিয়া পথাৰৰ পৰা উলটি আহিল লেয়াই বাহিৰলৈ আহি তেওঁক আগবঢ়ায় আনিবলৈ গ'ল। লেয়াই ক'লে, “তুমি আজি ৰাতি মোৰ লগত শয়ন কৰিব লাগে; কিয়নো মোৰ ল'ৰাই অনা দুদা ফল দি মই আপোনাৰ বেচ দিলোঁ।” তাতে সেই ৰাতি যাকোবে লেয়াৰ সৈতে শয়ন কৰিলে। 17 ঈশ্বৰে লেয়াৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলে আৰু তেওঁ পুনৰ গৰ্ভৱতী হৈ যাকোবলৈ পঞ্চম পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। 18 তেতিয়া লেয়াই ক'লে, “মই মোৰ স্বামীক মোৰ দাসীক দিছিলোঁ আৰু সেয়ে, ঈশ্বৰে মোক তাৰ বেচ দিলে।” তাৰ কাৰণে তেওঁ পুত্ৰৰ নাম ইচাখৰ‡ ৰাখিলে। 19 পাছত লেয়া আকৌ গৰ্ভৱতী হ'ল আৰু যাকোবলৈ তেওঁ ষষ্ঠ পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। 20 লেয়াই ক'লে, “ঈশ্বৰে মোক এক উত্তম উপহাৰ দিলে। এতিয়া মোৰ স্বামীয়ে মোক সন্মান কৰিব, কিয়নো মই তেওঁলৈ ছয়টি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলোঁ।” তাতে লেয়াই তেওঁৰ পুত্ৰৰ নাম জব্বলন§ ৰাখিলে। 21 তাৰ পাছত তেওঁ এজনী ছোৱালী প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তাইৰ নাম দীনা ৰাখিলে।

বাহেলেৰ প্ৰথম সন্তান

22 পাছত ঈশ্বৰে বাহেলেৰ সুঁৱৰিলে। ঈশ্বৰে বাহেলেৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলে আৰু তেওঁকো গৰ্ভধাৰণৰ ক্ষমতা দিলে। 23 তাতে বাহেলে গৰ্ভৱতী হ'ল আৰু তেওঁ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “ঈশ্বৰে মোৰ অপঘন দূৰ কৰিলে।” 24 তেওঁ সন্তানৰ নাম যোচেফ* ৰাখি ক'লে যে, “যিহোৱাই মোক আন এটি পুংৰ দান কৰিলে।”

লাবনৰ সৈতে যাকোবৰ নতুন বন্দোবস্ত।

25 বাহেলে যোচেফক প্ৰসৱ কৰাৰ পাছত যাকোবে লাবনক ক'লে, “এতিয়া মোক বিদায় দিয়ক যাতে মই নিজৰ দেশ আৰু নিজৰ ঘৰলৈ যাব পাৰোঁ। 26 মোৰ ভাৰ্য্যা আৰু সন্তান সকলৰ কাৰণে মই আপোনাৰ সেৱা কৰিলোঁ। এতিয়া তেওঁলোকক লৈ মোক যাবলৈ দিয়ক। কিয়নো আপুনি নিজেই জানে মই কিভাৱে আপোনাৰ সেৱা কৰিলোঁ।” 27 তেতিয়া লাবনে তেওঁক ক'লে, “যদিহে মই তোমাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত হৈছোঁ, তেন্তে থাকা। কাৰণ যিহোৱাই যে তোমাৰ কাৰণে মোক আশীৰ্বাদ কৰিছে, তাক মই অনুমান কৰি বুজিছোঁ।” 28 তেওঁ আৰু ক'লে, “তোমাৰ বেচ তুমি নিৰূপণ কৰা, মই তাকে তোমাক দিম।” 29 তেতিয়া যাকোবে তেওঁক ক'লে “মই কেনেকৈ আপোনাৰ সেৱা কৰিছোঁ আৰু মোৰ হাতত আপোনাৰ পশুৰ জাকবোৰৰ কি অৱস্থা হৈছে, তাক আপুনি জানে। 30 মই অহাৰ আগেয়ে আপোনাৰ পশুধন অলপ আছিল; কিন্তু এতিয়া সেইবোৰ বাঢ়ি গৈ প্ৰচুৰ হ'ল; মই যি ঘি ঠাইতে কাম কৰিলোঁ তাতেই যিহোৱাই আপোনাক আশীৰ্বাদ কৰিলে। কিন্তু মোৰ নিজৰ পৰিয়ালৰ কাৰণে মোই কেতিয়া কাম কৰিম?”

31 তেতিয়া লাবনে ক'লে, “মই তোমাক কি বেচ দিম?” যাকোবে ক'লে, “আপুনি মোক একোকে দিব নালাগে। আপুনি যদি মোলৈ এই কাম কৰে, তেন্তে মই পুনৰ আপোনাৰ পশুৰ জাক চৰাম আৰু তাৰ যন্ত্ৰ লম। 32 আজি আপোনাৰ আটাইবোৰ পশুৰ জাকৰ মাজেদি মোক যাবলৈ দিয়ক। সেইবোৰৰ মাজৰ যিবোৰ মেৰ-ছাগৰ গাত ফুটুকা-ফুটুকী আৰু পখৰা-পখৰি দাগ আছে আৰু সকলো ক'লা বৰণৰ মেৰ-ছাগ আছে, মই বেলেগ কৰিম। আকৌ যি ছাগলী ফুটুকা-ফুটুকী আৰু পখৰা-পখৰি দাগ আছে, সেইবোৰকো বেলেগ কৰিম। সেয়ে মোৰ বেচ হ'ব।

33 তাতে ভৱিষ্যতে যেতিয়া আপুনি মোৰ বেচ চাবলৈ আহিব, তেতিয়া মোৰ ন্যায় কাৰ্যই আপোনাৰ আগত মোৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিব; ফুটুকা-ফুটুকী আৰু পখৰা-পখৰি দাগ নথকা, এনে কোনো ছাগলী আৰু ক'লা বৰণ নোহোৱা, এনে কোনো মেৰ-ছাগ যদি মোৰ ওচৰত পায়, সেয়ে মই চূৰ কৰা বুলি ধৰা হ'ব।” 34 তেতিয়া লাবনে ক'লে, “বাৰু, তোমাৰ কথাৰ দৰেই হওঁক।”

* 30 অধ্যায়:6 দান সুবিচাৰ † 30 অধ্যায়:8 নগ্গালী মালযুদ্ধ ‡ 30 অধ্যায়:11 সূভাগ্য § 30 অধ্যায়:13 সুখী * 30 অধ্যায়:14 'দুদা' বা 'মাদ্ৰাক' মূলতঃ ইশী ভাষাৰ পৰা আহিছে। ই এবিধ দীঘল পাট আৰু বেঙুনীয়া ৰঙৰ ফলৰ এবিধ ওখ গছ। ইয়াক 'প্ৰেমৰ আপেল' বুলিও কয়। যেতিয়া ইয়াক খোৱা হয়, তেতিয়া যৌন ইচ্ছা বৃদ্ধি হয় আৰু মহিলাক গৰ্ভধাৰণ কৰাত সহায় কৰে। † 30 অধ্যায়:14 'দুদা' বা 'মাদ্ৰাক' মূলতঃ ইশী ভাষাৰ পৰা আহিছে। ই এবিধ দীঘল পাট আৰু বেঙুনীয়া ৰঙৰ ফলৰ এবিধ ওখ গছ। ইয়াক 'প্ৰেমৰ আপেল' বুলিও কয়। যেতিয়া ইয়াক খোৱা হয়, তেতিয়া যৌন ইচ্ছা বৃদ্ধি হয় আৰু মহিলাক গৰ্ভধাৰণ কৰাত সহায় কৰে। ‡ 30 অধ্যায়:18 বেচ বা পুৰস্কাৰ § 30 অধ্যায়:20 সন্মান * 30 অধ্যায়:24 যোচেফ বৃদ্ধি

35 পাছত লাবনে সেই দিনাই পথৰা-পথৰি আৰু ফুটুকা-ফুটুকি দাগ থকা মতা ছাগলী আৰু পথৰা-পথৰি ও ফুটুকা-ফুটুকী মাইকী ছাগলীবোৰক অৰ্থাৎ যিবোৰৰ গাত বগা বৰণ আছিল সেইবোৰক আৰু ক'লা বৰণৰ মেৰ-ছাগবোৰক বেলেগ কৰি নিজৰ পুতেকসকলৰ হাতত সেইবোৰ গটাই দিলে। 36 তাৰ পাছত তেওঁ যাকোবৰ ওচৰৰ পৰা তিনি দিনৰ পথৰ দূৰত্বলৈ আতৰি গ'ল আৰু যাকোবে লাবনৰ অৱশিষ্ট পশুৰ জাকবোৰ চৰাবলৈ ধৰিলে।

37 তাৰ পাছত যাকোবে ঝাও, বাদাম আৰু অশ্মোন গছৰ কেঁচা ডাল কাটি আনি সেইবোৰৰ বগা আঁচৰ ছাল গুছালে। তাতে ডালবোৰত থকা ভিতৰৰ বগা কাঠৰ আঁচ দেখা পোৱা গ'ল। 38 পশুৰ জাকবোৰে যেতিয়া পানী খাবলৈ আহে, তেতিয়া তেওঁ সেই ডালবোৰ লৈ সিহঁতৰ সন্মুখত পানী খোৱা পাত্ৰবোৰৰ মাজত থিয়কৈ থয়; তাতে পানী খাবলৈ আহোঁতে, সিহঁত গাভিনী হয়।

39 এইদৰে সেই ডালবোৰৰ সন্মুখত মিলিত হোৱাৰ পাছত জাকবোৰ গাভিনী হয় আৰু সিহঁতে ফুটুকা-ফুটুকী ও পথৰা-পথৰি পোৱালি জগায়। 40 যাকোবে মাইকী মেৰ-ছাগবোৰক বেলেগ কৰে আৰু পোৱালিবোৰক লৈ লাবনৰ আঁচ থকা পশুবোৰ আৰু ক'লা বৰণীয়া সকলো মেৰ-ছাগবোৰৰ মাজত ৰাখে; এইদৰে তেওঁ নিজৰ কাৰণে বেলেগে এক পশুপাল গঢ়ি তোলে আৰু সেইবোৰক তেওঁ লাবণৰ জাকৰ সৈতে মিলিবলৈ নিদিয়ে।

41 যেতিয়া জাকত থকা স্বাস্থ্যবান মেৰ-ছাগবোৰ গাভিনী হয়, তেতিয়া যাকোবে সিহঁতৰ পানী খোৱা পাত্ৰৰ মাজত চকুৰ সন্মুখত সেই ডালবোৰ থয় যাতে সেই ডালবোৰৰ সন্মুখতে সিহঁত গাভিনী হয়। 42 কিন্তু দুৰুল পশুবোৰৰ আগত হ'লে নথয়; তাতে দুৰুলবোৰ লাবনৰ আৰু বলী পশুবোৰ যাকোবৰ হয়। 43 এইদৰে যাকোব অতিশয় ধনী লোক হৈ উঠিল। তেওঁৰ পশুধন, উট, গাধ আৰু দাস দাসীৰ সংখ্যা অধিকৰূপে বৃদ্ধি পালে।

31 অধ্যায়

যাকোব পলাই যোৱা।

1 পাছত যাকোবে শুনিলে, লাবনৰ পুতেকহঁতে এই কথা কৈ ফুৰিছে যে “যাকোবে আমাৰ পিতৃৰ সকলোবোৰ লৈছে আৰু আমাৰ পিতৃৰ সম্পদৰ পৰাহে সি ইমান ঐশ্বৰ্য্যশালী হৈছে।” 2 যাকোবেও লক্ষ্য কৰিলে যে তেওঁৰ প্ৰতি লাবনৰ আগৰ সেই মনোভাৱ সলনি হৈছে। 3 তেতিয়া যিহোৱাই যাকোবক ক'লে, “তুমি তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দেশলৈ, নিজৰ আশীৰ্ব্বাসসকলৰ ওচৰলৈ উভতি যোৱা; মই তোমাৰ সঙ্গী হ'ম।”

4 তেতিয়া যাকোবে মানুহ পঠাই পথৰত থকা নিজৰ জাকবোৰৰ ওচৰলৈ ৰাহেল আৰু লেয়াক মাতি আনিলে। 5 যাকোবে তেওঁলোকক ক'লে, “মই লক্ষ্য কৰিছোঁ মোৰ প্ৰতি তোমালোকৰ পিতৃৰ মনোভাৱ সলনি হৈছে, কিন্তু মোৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ হ'লে মোৰ সংগে সংগে আছে। 6 তোমালোকেতো জানাই যে মই মোৰ সকলো শক্তিকে তোমালোকৰ পিতৃৰ সেৱা কাৰ্য কৰিলোঁ। 7 তথাপিও তোমালোকৰ পিতৃয়ে মোক প্ৰতাৰনা কৰিলে আৰু মোৰ বেচ দহ বাৰকৈ সলনি কৰিলে। যিয়েই নহওঁক, ঈশ্বৰে মোৰ কোনো ক্ষতি কৰিবলৈ তেওঁক নিদিলে। 8 যেতিয়া তেওঁ কৈছিল, ‘ফুটুকা-ফুটুকী পশুবোৰ তোমাৰ বেচ হ'ব’, তেতিয়া জাকৰ সকলো পশুৰেই ফুটুকা-ফুটুকী পোৱালি জগালে; আকৌ, তেওঁ যেতিয়া কৈছিল, ‘আঁচ থকা পশুবোৰ তোমাৰ বেচ হ'ব’, তেতিয়া জাকৰ সকলো পশুৰেই আঁচ থকা পোৱালি জগালে। 9 এইদৰেই ঈশ্বৰে তোমালোকৰ পিতৃৰ পশুবোৰ নি মোক দিলে।

10 এবাৰ পশুবোৰ গাভিনী হোৱাৰ সময়ত মই এটা সপোন দেখিছিলোঁ। জাকৰ মাইকী ছাগলীবোৰৰ ওপৰত যিবোৰ মতা ছাগলী উঠিছে, সেই সকলোবোৰ আঁচ থকা, ফুটুকা-ফুটুকী আৰু পথৰা-পথৰী। 11 তেতিয়া সপোনতে ঈশ্বৰৰ দূতে মোক মাতিলে, ‘হে যাকোব! মই ক'লোঁ, ‘কওঁক, মই ইয়াতে আছোঁ।’

12 ঈশ্বৰে ক'লে, সোৱা, চকু তুলি চোৱা, মাইকী ছাগলীবোৰৰ ওপৰত যিবোৰ মতা ছাগলী উঠিছে, সেইবোৰ আঁচ থকা, ফুটুকা-ফুটুকী আৰু পথৰা-পথৰী; কিয়নো লাবনে তোমালৈ যি যি কৰিছে, সেই সকলোকে মই দেখিছোঁ। 13 ময়েই বোঁএলৰ সেই ঈশ্বৰ, যি ঠাইত তুমি শস্তৰ ওপৰত তেল ঢালি মোৰ ওচৰত সঙ্কল্প কৰি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। এতিয়া এই ঠাই এৰি তোমাৰ জন্মস্থানলৈ উলটি যোৱা।”

14 তাতে ৰাহেল আৰু লেয়াই তেওঁক ক'লে, “পিতৃৰ ঘৰত আমাৰ জানো কিবা ভাগ বা অধিকাৰ আছে? 15 তেওঁ আমাক বিদেশীনিৰূপে গণ্য হোৱা নাই নে? কিয়নো তেওঁ আমাক বেটিলে আৰু বেটি পোৱা ধনকো তেওঁ গ্ৰহণ কৰিলে। 16 কাৰণ ঈশ্বৰে আমাৰ পিতৃৰ পৰা যি সকলো সম্পত্তি নিলে, সেই সকলোবোৰ এতিয়া নিশ্চয়ে আমাৰ আৰু আমাৰ সন্তান সকলৰ; গতিকে ঈশ্বৰে আপোনাক যি দৰে কৈছে আপুনি এতিয়া সেইদৰেই কৰক।”

17 তেতিয়া যাকোবে উঠি, তেওঁৰ সন্তান আৰু ভাৰ্য্যা দুগৰাকীক উটত উঠালে। 18 তেওঁ পদন-অৰামত উপাৰ্জিত নিজৰ পশুধনবোৰকে আদি কৰি সকলো সম্পত্তি লৈ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে। তেওঁ কনান দেশলৈ নিজৰ পিতৃ হৈছাকৰ ওচৰলৈ ৰাওনা হ'ল।

19 সেই সময়ত লাবনে তেওঁৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ নোম কাটিবৰ কাৰণে গৈছিল আৰু সেই সুযোগতে ৰাহেলে তেওঁৰ বাপেকৰ গৃহ-দেৱতাবোৰ চুৰ কৰি নিলে। 20 যাকোবেও তেওঁৰ যোৱাৰ কথা অৰামীয়া লাবনক নজনাই তেওঁৰ প্ৰতি হলনা কৰিলে। 21 এইদৰে যাকোবে নিজৰ সকলো ঝ-বস্ত লৈ পলাই গ'ল। তেওঁ সোনকালেই নদী পাৰ হৈ গিলিয়দৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ ফালে আগবাঢ়ি গ'ল।

22 পাছত তৃতীয় দিনা লাবনে জানিব পাৰিলে যে যাকোব পলাই গ'ল। 23 তেওঁ নিজৰ আশীৰ্ব্বাসজনক লগত লৈ যাকোবৰ পাছে পাছে খেদি গৈ সাত দিনৰ পথ গ'ল আৰু গিলিয়দৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলত তেওঁক লগ পালে। 24 কিন্তু ঈশ্বৰে নিশা

সপোনত অৰামীয়া লাৱনৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “সাবধান, তুমি যাকোবক ভাল-বেয়া একোকে নক'বা।”²⁵ যাকোবৰ তম্বু পাহুৰৰ ওপৰত তৰা আছিল আৰু তাতেই লাৱনে গৈ যাকোবক লগ ধৰিলে। লাৱন আৰু তেওঁৰ আশ্বীয়াস্বজনসকলেও গিলিয়দৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলত তম্বু তৰিলে।

²⁶ পাছত লাৱনে যাকোবক ক'লে, “তুমি এইয়া কি কৰিলা? কিয় মোক ঠগালা আৰু মোৰ ছোৱালীবোৰক যুদ্ধৰ বন্দীৰ দৰে লৈ আহিলা? ²⁷ কিয় চালাকি কৰি মোক নোকোৱাকৈ মনে মনে পলাই আহিলা? মোক কোৱা হ'লে আনন্দেৰে মই খঞ্জৰী আৰু বীণা-বাদ্যেৰে গান কৰি কৰি তোমালোকক বিদায় দিলোঁহেঁতেন? ²⁸ তুমি মোক মোৰ ছোৱালী আৰু নাতি-নাতিনীবোৰক বিদায় বেলাত চুমা খাবলৈকো নিদিলা। তুমি অজ্ঞানৰ দৰে কৰ্ম কৰিলা। ²⁹ তোমালোকৰ ক্ষতি কৰিবৰ ক্ষমতা মোৰ আছে, কিন্তু যোৱা ৰাতি তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰে মোক এই কথা ক'লে, ‘সাবধান, যাকোবক তুমি ভাল কি বেয়া একোকে নক'বা।’ ³⁰ এতিয়া তুমি তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ যাবলৈ ইচ্ছা কৰাৰ কাৰণে তুমি ওলাই গৈছা; কিন্তু মোৰ দেৱ-দেৱীবোৰক কিয় চুৰ কৰি আনিলা?” ³¹ তাতে যাকোবে উত্তৰত লাৱনক ক'লে, “মোৰ ভয় লাগিছিল; কিয়নো মই ভাবিছিলোঁ যে আপুনি আপোনাৰ ছোৱালীক মোৰ পৰা বন্দেৰে কাটি ল'ব আৰু সেইবাবে মই গোপনে পলাই আহিলোঁ। ³² কিন্তু আপোনাৰ দেৱ-দেৱীবোৰক যেয়ে চুৰ কৰি আনিছে, সি জীয়াই নেথাকিব; আমাৰ বস্তবোৰৰ মাজত যদি আপোনাৰ কিবা বস্তু আছে, তেন্তে আমাৰ উভয়ৰ আশ্বীয়াস্বজনৰ সন্মুখতে তাক বিচাৰি লওঁক।” কিয়নো সেই দেৱ-দেৱীৰ মূৰ্তিবোৰ যে ৰাহেলে চুৰ কৰি আনিছিল, তাক যাকোবে জনা নাছিল।

³³ তেতিয়া লাৱনে এটা এটাকৈ যাকোব, লেয়া আৰু দুজনী দাসীৰ তম্বুত সোমাল, কিন্তু তাত তেওঁ সেইবোৰ নাপালে; তেওঁ লেয়াৰ তম্বুৰ পৰা ওলাই ৰাহেলেৰ তম্বুত সোমালগৈ। ³⁴ কিন্তু ৰাহেলে সেই মূৰ্তিবোৰ নি উটৰ গাদিৰ ভিতৰত সুমুৱাই থৈছিল আৰু তেওঁ নিজে সেই গাদিৰ ওপৰত বহি আছিল। লাৱনে তম্বুৰ সকলো ঠাইতে তন্নতন্নকৈ বিচাৰিলে, কিন্তু তাতো সেইবোৰ নাপালে। ³⁵ ৰাহেলে বাপেকক ক'লে, “মই আপোনাৰ আগত উঠি থিয় হ'ব নোৱাৰাৰ কাৰণে মোৰ পৰভু ক্ৰোধিত নহ'ব। কিয়নো মোৰ মাহেকীয়া হৈছে।” সেয়ে লাৱনে বিচাৰিলতো সেই মূৰ্তিবোৰ নাপালে। ³⁶ তেতিয়া যাকোবৰ খং উঠিল আৰু লাৱনৰ সৈতে বিবাদ কৰিবলৈ ধৰিলে। যাকোবে লাৱনক ক'লে, “মোৰ অপৰাধেই বা কি আৰু মইনো কি পাপ কৰিলোঁ যে, আপুনি প্ৰজলিত হৈ মোৰ পাছত খেদি আহিছে? ³⁷ মোৰ সকলো বস্তু তন্নতন্নকৈ খেপিয়াই চাই আপোনাৰ ঘৰৰ কি বস্তু পালে? যদিহে পালে, তাক ইয়াত, আমাৰ উভয়ৰ আশ্বীয়াস্বজনৰ আগত ৰাখক যাতে তেওঁলোকে আমাৰ দুয়ো পক্ষৰে মাজত বিচাৰ কৰিব পাৰে।

³⁸ মই আপোনাৰ লগত বিশ বছৰ ধৰি আছিলোঁ। এই কালছোৱাত আপোনাৰ কোনো মাইকী মেৰ-ছাগ বা ছাগলীৰ গৰ্ভফল বিনষ্ট হোৱা নাছিল নাইবা আপোনাৰ জাকৰ কোনো এটা মতা মেৰ-ছাগো মই মাৰি খোৱা নাছিলো। ³⁹ এনেকি বন্য জন্তুৱে মৰা কোনো পশুও মই আপোনাৰ ওচৰলৈ অনা নাছিলো; সেই ক্ষতি মই নিজেই বহন কৰিছিলোঁ; কিন্তু কোনো পশু চুৰ হ'লে - সেইয়া দিনতেই হওঁক বা ৰাতিয়েই হওঁক, আপুনি তাৰ ক্ষতিপূৰণ মোৰ পৰা আদায় কৰিছিল। ⁴⁰ মই দিনৰ গৰমত পুৰিছিলো আৰু ৰাতিৰ ঠাণ্ডাত কঁপিছিলো, মোৰ চকুত টোপনি নাছিল; তাত মোৰ অৱস্থা এয়ে আছিল। ⁴¹ এই যি বিশ বছৰ মই আপোনাৰ ঘৰত আছিলোঁ, তাৰ চৌদ্ধ বছৰ মই আপোনাৰ দুজনী ছোৱালীৰ কাৰণে আপোনাৰ সেৱা কৰিছিলোঁ আৰু ছয় বছৰ কটালোঁ আপোনাৰ পশুজাকৰ পাছত। তাৰ মাজতে আপুনি মোৰ বেচ দহাৰাৰ সলনি কৰিলে। ⁴² মোৰ পিতৃ ঈশ্বৰ, যিজন অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু ইছাকৰ ভয়ৰ পাত্ৰ, তেওঁ মোৰ সঙ্গী নোহোৱা হলে, আপুনি নিশ্চয়ে মোক আজি শুদা-হাতেই বিদায় দিলেহেঁতেন। ঈশ্বৰে মোৰ দুখ আৰু কঠোৰ পৰিশ্ৰমলৈ দৃষ্টি কৰিলে। সেইবাবেই যোৱা ৰাতি তেওঁ আপোনাক ধমকি দিলে।”

যাকোব আৰু লাৱনৰ মাজত চুক্তি

⁴³ এই কথাত লাৱনে যাকোবক উত্তৰ দি ক'লে, “ছোৱালীকেইজনী মোৰেই ছোৱালী, সন্তানবোৰ মোৰ নাতি-নাতিনী আৰু এই পশুৰ জাকবোৰো মোৰ পশুৰ জাক। তুমি যি সকলো দেখিছা, সেই সকলোবোৰ মোৰেই। তথাপিও মই আজি মোৰ এই ছোৱালী বা সিহঁতৰ সন্তানবোৰলৈ কি কৰিব পাৰোঁ? ⁴⁴ সেয়ে এতিয়া আহাঁ, আমি দুজনে এটি চুক্তি কৰোঁহক যি তোমাৰ আৰু মোৰ মাজত সাক্ষী হৈ থাকিব।”

⁴⁵ তেতিয়া যাকোবে এটা শিল আনি তাক শুভস্বৰূপে স্থাপন কৰিলে। ⁴⁶ যাকোবে তেওঁৰ আশ্বীয়াসকলক ক'লে “আপোনালোকে শিলবোৰ গোটাওক।” তেতিয়া তেওঁলোকে শিলবোৰ আনি এটা স্থাপন কৰিলে আৰু সকলোৱে সেই স্থাপন কাষতে ভোজনপান কৰিলে। ⁴⁷ লাৱনে সেই স্থাপন নাম যিগৰ-চাহুখা* ৰাখিলে; কিন্তু যাকোবে হ'লে, তাৰ নাম গলেদ† ৰাখিলে।

⁴⁸ তেতিয়া লাৱনে ক'লে, “এই স্থাপনে আজি তোমাৰ মোৰে মাজত সাক্ষী হৈছে।” এই হেতুকে এই স্থাপন নাম গলেদ ৰখা হ'ল। ⁴⁹ তাৰ উপৰি ইয়াৰ নাম মিস্পাও‡ ৰখা হ'ল, কিয়নো লাৱনে ক'লে, “আমি ইজনে সিজনে চকুৰ আঁতৰা-আঁতৰি হ'লে, যিহোৱাই তোমাৰ আৰু মোৰ মাজত পৰ দি থাকক। ⁵⁰ তুমি যদি মোৰ ছোৱালী দুজনীক বেয়া ব্যৱহাৰ কৰা নাইবা মোৰ ছোৱালীবোৰ থকাতে আন মহিলাক গ্ৰহণ কৰা, তেতিয়া যদিও আমাৰ ওচৰত কোনো মানুহ নাথাকিব, কিন্তু মনত ৰাখিবা ঈশ্বৰ তোমাৰ আৰু মোৰ মাজত সাক্ষী হৈ থাকিব।” ⁵¹ লাৱনে যাকোবক আৰু ক'লে, “এই স্থাপনটোৱে চোৱা আৰু এই যি শুভটো মই তোমাৰ আৰু মোৰ মাজত স্থাপন কৰিলোঁ, তাৰ ফালেও চোৱা; ⁵² এই স্থাপন আৰু শুভ দুয়োটা এই কথাৰ সাক্ষী হৈ থাকিল যে, এই স্থাপন পাৰ হৈ মই তোমাৰ অপকাৰ কৰিবলৈ নাযাওঁ আৰু তুমিও এই স্থাপন আৰু শুভ পাৰ হৈ মোৰ অপকাৰ কৰিবলৈ

* 31 অধ্যায়:47 আৰামিক শব্দ ‘যিগৰ-চাহুখা’ শব্দৰ অৰ্থ ‘সাক্ষীৰ স্থাপন’ † 31 অধ্যায়:47 ইষ্টী ভাষাত ‘গলেদ’ৰ অৰ্থ হৈছে ‘সাক্ষীৰ স্থাপন’ ‡ 31 অধ্যায়:49 প্ৰহৰীস্থান

নাহিবা।⁵³ তেনে কৰিলে অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু নাহোৰ ও তেওঁলোকৰ পিতৃৰো ঈশ্বৰে যেন আমাৰ বিচাৰ কৰে।” তেতিয়া যাকোবে তেওঁৰ পিতৃ ইছাকে ডয় ৰখা ঈশ্বৰৰ নামেৰে শপত খালে।

⁵⁴ তাৰ পাছত যাকোবে সেই পৰ্বতত পশুবলি উৎসৰ্গ কৰিলে আৰু তেওঁৰ আত্মীয়সকলক ভোজন কৰিবলৈ মাতিলে; তাতে তেওঁলোকে ভোজন কৰি সেই পৰ্বততে ৰাতিটো কটালে।⁵⁵ পাছদিনা পুৱাতে উঠি লাবনে তেওঁৰ জীয়েক আৰু নাতি-নাতিনীক চুমা খাই আশীৰ্বাদ কৰিলে। তাৰ পাছত লাবনে পৰস্থান কৰি নিজৰ ঘৰলৈ উভটি গ’ল।

32 অধ্যায়

¹ পাছত যাকোবেও নিজৰ পথত যাত্ৰা কৰিলে। বাটত ঈশ্বৰৰ দূতবোৰে তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিলে।² তেওঁলোকক দেখি যাকোবে ক’লে, “এইয়া ঈশ্বৰৰ শিবিৰ।” সেই কাৰণে তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম মহনয়িম* ৰাখিলে।

যাকোবে এচৌলৈ উপহাৰ পঠোৱা

³ যাকোবে তেওঁৰ আগে আগে চেয়ীৰ, অৰ্থাৎ ইদামৰ অঞ্চললৈ তেওঁৰ ককায়েক এচৌৰ ওচৰলৈ কেইজনমান বাৰ্তাবাহকক পঠালে,⁴ তেওঁ তেওঁলোকক এই বুলি আজ্ঞা দিলে, “তোমালোকে মোৰ মালিক এচৌক জনাবা যে তেওঁৰ দাস যাকোবে এই দৰে কৈ পঠাইছে, মই আজিলৈকে লাবনৰ সৈতে আছিলোঁ।”⁵ মোৰ গৰু, গাধ, মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী আদি পশু আৰু দাস-দাসী সকলো আছে। সেয়ে মই মোৰ পৰভূৰ ওচৰলৈ আগতীয়াকৈ সংবাদ পঠাইছো মই যেন আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পায়।”

⁶ বাৰ্তাবাহকসকলে যাকোবৰ ওচৰলৈ উলটি আহি ক’লে, “আমি আপোনাৰ ককাই এচৌৰ তালৈ গৈছিলোঁ। তেওঁ চাৰিশ মানুহ লগত লৈ আপোনাৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আহিছে।”⁷ তাতে যাকোবে অতিশয় ডয় খালে আৰু তেওঁৰ মন অস্থিৰ হৈ পৰিল। সেয়ে তেওঁ তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক, গৰু, গাধ, মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী, উট আদি পশুৰ জাকবোৰক দুটা দলত ভাগ কৰিলে।⁸ তেওঁ ক’লে, “এচৌৰে যদি আহি এটা দলক আক্ৰমণ কৰে, তেন্তে আনটো দলে পলাব পাৰিব।”

⁹ যাকোবে এইবুলি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, “হে যিহোৱা, মোৰ পূৰ্বপুৰুষ অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু মোৰ পিতৃ ইছাকৰো ঈশ্বৰ, তুমি মোক কৈছিলি, তোমাৰ দেশ আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ উভতি যোৱা। মই তোমাৰ মঙ্গল কৰিম।”¹⁰ আপোনাৰ এই দাসক আপুনি যে সকলো কৰুণা আৰু বিশ্বস্ততা দেখুৱাইছে, মই তাৰ এফেৰিও যোগ্য নহওঁ; কিয়নো মই কেৱল এডাল লাখুটি লৈয়েই এই যবদান নদী পাৰ হৈ গৈছিলোঁ; কিন্তু এতিয়া মোৰ দুটা দল হৈ গ’ল।

¹¹ মই মিনতি কৰোঁ, মোৰ ককাই এচৌৰ হাতৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰক। কিয়নো মোৰ ডয় লাগিছে যে তেওঁ আহি মোৰ লগতে মাক আৰু সন্তান সকলকো বধ কৰিব।¹² কিন্তু আপুনি কৈছিলে, “মই নিশ্চয়ে তোমাৰ মঙ্গল কৰিম; তোমাৰ বংশ সাগৰৰ তীৰৰ বালিৰ দৰে কৰিম যাক গণি শেষ কৰিব নোৱাৰিব।”

¹³ যাকোবে সেই ঠাইতে ৰাতিটো কটালে। তেওঁৰ যি আছিল তাৰ পৰাই কিছু লৈ ককায়েক এচৌৰ কাৰণে এক উপহাৰ স্বৰূপ ঠিক কৰি ৰাখিলে।¹⁴ দুশ মাইকী ছাগলী আৰু বিশটা মতা ছাগলী, দুশ মাইকী মেৰ-ছাগ আৰু বিশটা মতা মেৰ-ছাগ,¹⁵ পোৱালিয়ে সৈতে বিংশ জনী থিৰতী উট, চল্লিশ জনী গাই গৰু আৰু দহোটা ভতৰা গৰু, বিশ জনী গাধী আৰু দহোটা গাধ এই সকলোকে ৰাখিলে।¹⁶ সেইবোৰক জাক জাক কৰি দাসবোৰৰ হাতত শোধাই দি এই আজ্ঞা দিলে, “তোমালোক মোৰ আগেয়ে যোৱা আৰু প্ৰত্যেকটো জাকৰ মাজত কিছু ঠাই ৰাখি ৰাখি যাবা।”

¹⁷ তেওঁ প্ৰথমটো দলৰ দাসক এই আজ্ঞা দিলে, “মোৰ ককাই এচৌৰ লগত দেখা হ’লে তেওঁ তোমাক যেতিয়া সুধিব, ‘তুমি ক’ব মানুহ? তুমি ক’লে গৈ আছা? তোমাৰ আগত থকা সেই পশুবোৰ কাৰ?’”¹⁸ তেতিয়া তুমি ক’বা, ‘সেইবোৰ আপোনাৰ দাস যাকোবৰ; তেওঁ মোৰ মালিক এচৌলৈ এই উপহাৰ পঠাইছে। তেৱোঁ আমাৰ পাছে পাছে আহি আছে।’”

¹⁹ এইদৰে যাকোবে দ্বিতীয়, তৃতীয় আৰু জাকবোৰৰ পাছত যোৱা আন আন সকলোকে এই আজ্ঞা দিলে, “তোমালোকেও এচৌক ল’গ পালে ঠিক এই কথাকে কবা।²⁰ তোমালোকেও কবা, ‘আপোনাৰ দাস যাকোবও আমাৰ পাছত আহি আছে।’” কিয়নো যাকোবে ভাবিলে, “মোৰ আগে আগে যি উপহাৰবোৰ গৈছে, তাৰ দ্বাৰাই মই তেওঁক শান্ত কৰিম। পাছত যেতিয়া মোৰ তেওঁৰ সৈতে দেখাদেখি হব, তেতিয়া হয়তো তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰি লব।”²¹ এইদৰে তেওঁৰ আগে আগে উপহাৰবোৰ গ’ল; কিন্তু তেওঁ নিজে সেই ৰাতি তেওঁৰ ছাউনিতৈ থাকিল।

²² সেই ৰাতিয়েই যাকোবে উঠি তেওঁৰ দুজনী ভাৰ্যা, দুজনী দাসী আৰু তেওঁৰ এঘাৰজন পুত্ৰক লৈ খোজকাটি পাৰ হব পৰা এনে এক খৰাং ঠাইয়েদি যৰোক নদীৰ সিপাৰে পঠালে।²³ এইদৰে তেওঁৰ যি যি আছিল সেই সকলো বস্তুও তেওঁলোকৰ লগত সিপাৰলৈ পঠাই দিলে।

যাকোবৰ মগ্নযুদ্ধ

²⁴ তাতে যাকোব সেই ঠাইত অকলে থাকিল। তেতিয়া এজন পুৰুষে আহি ৰাতিপুৱা নোহোৱা পৰ্যন্ত তেওঁৰ সৈতে মগ্নযুদ্ধ কৰিলে।²⁵ সেই পুৰুষে যেতিয়া দেখিলে যে তেওঁ যাকোবৰ পৰাজয় কৰিব পৰা নাই, তেতিয়া তেওঁ যাকোবৰ কৰঙনৰ জোৰাত আঘাত কৰিলে; তাতে তেওঁৰ কৰঙনৰ হাড়ৰ জোৰা লৰিল।²⁶ পুৰুষ জনে ক’লে, “ৰাতিপুৱা হৈ আছিল, মোক এৰি দিয়া।” যাকোবে ক’লে, “আপুনি মোক আশীৰ্বাদ নকৰা পৰ্যন্ত মই আপোনাক এৰি নিদিওঁ।”²⁷ পুৰুষজনে তেওঁক ক’লে, “তোমাৰ নাম কি?” তেওঁ ক’লে, “যাকোব।”²⁸ পুৰুষজনে ক’লে, “তুমি ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি বিজয়ী হলা; সেয়ে তোমাক আৰু যাকোব নামেৰে মতা নহ’ব, কিন্তু ইশ্বৰয়েলা[†] বুলিহে মতা হ’ব।”²⁹ যাকোবে তেওঁক সুধিলে, “আপোনাৰ নামটোনো কি

* 32 অধ্যায়:2 শিবিৰ † 32 অধ্যায়:28 ঈশ্বৰৰ লগত সংগ্ৰাম বা যুঁজ কৰোঁতা

অনুগ্রহ কৰি মোক কওঁক।” তাত্তে তেওঁ ক’লে, “তুমি মোৰ নাম কিয় সৃষ্টিছা?” এই কথা কৈয়ে তেওঁ যাকোবক সেই ঠাইতে আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।³⁰ তেতিয়া যাকোবে সেই ঠাইৰ নাম পনীয়েল* ৰাখিলে। তেওঁ ক’লে, “মই ঈশ্বৰক সন্মুখা-সন্মুখিকৈ দেখা পালতো, মই জীয়াই আছোঁ।”

³¹ যাকোবে পনুৱেল পাৰ হৈ যাওঁতে সূৰ্য উদয় হ’ল; কৰঙনৰ হাড়ৰ জোৰা লৰাৰ কাৰণে তেওঁ লেকেচিয়াৰলৈ ধৰিলে।
³² সেই কাৰণে ইশ্বৰয়েলৰ লোকসকলে আজিও কৰঙনৰ জোৰাৰ পেশীৰ মাংস নাখায়, কাৰণ সেই পুৰুষে যাকোবৰ কৰঙনৰ জোৰা লৰাই পেশীবোৰ আঘাত কৰিছিল।

33 অধ্যায়

যাকোব আৰু এচোৰ পুণৰ্মিলন

¹ তাৰ পাছত যাকোবে দেখিলে যে, এচোৰে চাৰিশ মানুহ লগত লৈ আগুৱাই আহি আছে। তেওঁ তেতিয়া লেয়া, ৰাহেল, আৰু দুজনী দাসীৰ মাজত সন্তান সকলক ভাগ কৰি দিলে।² দুয়োজনী দাসী আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক তেওঁ প্ৰথমতে ৰাখিলে, তাৰ পাছত ৰাখিলে লেয়া আৰু তেওঁৰ সন্তান সকলক। অৱশেষত ৰাহেল আৰু যোচেফক ৰাখিলে।³ তেওঁ নিজে সকলোৰে আগে আগে গ’ল। ককায়েকৰ ওচৰ নোপোৱালৈকে তেওঁ মাটিত উবুৰি হৈ সাতবাৰ পৰণিপাত কৰিলে।⁴ তেতিয়া এচোৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ দৌৰি আহি তেওঁক সাৱটি ধৰিলে; ডিঙিত ধৰি সাৱটি চুমা খালে আৰু তাৰ পাছত দুয়োৰে কান্দিবলৈ ধৰিলে।⁵ পাছত এচোৰে চকু তুলি মহিলা আৰু সন্তান সকলক দেখি সৃষ্টিলে, “তোমাৰ লগত এওঁলোক কোন?” যাকোবে ক’লে “ঈশ্বৰে অনুগ্রহ কৰি আপোনাৰ দাসক এই সকলো সন্তান দিলে।”

⁶ তেতিয়া দাসী দুজনীয়ে নিজৰ সন্তান সকলৰ সৈতে আগবাঢ়ি গৈ পৰণিপাত কৰিলে।⁷ তাৰ পাছত লেয়াই তেওঁৰ সন্তান সকলক লৈ আগবাঢ়ি আহি পৰণিপাত কৰিলে; শেষত যোচেফ আৰু ৰাহেলও আগুৱাই গৈ পৰণিপাত কৰিলে।⁸ এচোৰে ক’লে, “মই যি দলবোৰক লগ পালোঁ, সেই সকলো কিহৰ বাবে?” যাকোবে ক’লে, “সেইবোৰ মোৰ মালিকৰ দৃষ্টিত অনুগ্রহ পাৰৰ বাবে।”⁹ তেতিয়া এচোৰে ক’লে, “ভাই, মোৰ যথেষ্ট আছে; তোমাৰ যি আছে, সেয়া তোমালৈকো থাকক।”¹⁰ যাকোবে ক’লে, “নহয় নহয়, মই মিনতি কৰি কৈছো, যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত মই অনুগ্রহ পাইছোঁ, তেন্তে মোৰ হাতৰ পৰা উপহাৰ গ্ৰহণ কৰক। কিয়নো, আপুনি মোক গ্ৰহণ কৰিছে আৰু অৱশ্যেই মোৰ বাবে আপোনাৰ মুখ দেখা ঈশ্বৰৰ মুখ দেখাৰ দৰে।”¹¹ বিনয় কৰোঁ, আপোনালৈ অনা মোৰ উপহাৰ গ্ৰহণ কৰক; কিয়নো ঈশ্বৰে মোক প্ৰচুৰ দয়া কৰিছে আৰু মোৰ যথেষ্ট আছে।” যাকোবে এইদৰে কাবোঁকাকুতি কৰাত এচোৰে তাক গ্ৰহণ কৰিলে।

¹² পাছত এচোৰে ক’লে, “আহাঁ, আমি আমাৰ পথত যাওঁইক। মই তোমাৰ আগে আগে যাম।”¹³ যাকোবে তেওঁক ক’লে, “মোৰ মালিকতো জানেই যে, এই ল’ৰা-ছোৱালীবোৰৰ বয়স বেচি নহয় আৰু মোৰ লগত থকা মেৰ-ছাগ গৰুৰ জাকবোৰৰ পিয়াহ খোৱা পোৱালিও আছে। যদি ততাতৈয়া কৰি সিহঁতক এটা দিনো লৈ যোৱা হয়, তেন্তে আটাইবোৰেই মৰি যাব।¹⁴ তাতোকৈ বৰং মোৰ মালিকে তেওঁৰ এই দাসৰ আগেয়ে যাওঁক; মই চেয়ীৰত মোৰ পৰভুৰ ওচৰলৈ গৈ নাপাওঁমানে, মোৰ আগত থকা পশুখন আৰু ল’ৰা-ছোৱালীবোৰে যাব পৰাকৈ মই অধিক ধীৰে ধীৰে যাব লাগিব।”¹⁵ এচোৰে ক’লে, “তেন্তে মোৰ লগৰ কিছুমান মানুহ তোমাৰ লগত থৈ যাওঁ।” কিন্তু যাকোবে ক’লে, “তাৰ কি প্ৰয়োজন? মোৰ মালিকৰ পৰা মই যি দয়া পাইছো, সেয়ে মৌলৈ যথেষ্ট।”¹⁶ পাছত এচোৰে সেই দিনাই চেয়ীৰৰ ফাললৈ নিজ বাটেদি উভটি গ’ল; ¹⁷ যাকোবে যাত্ৰা কৰি চুকোতালৈ গ’ল। তেওঁ নিজৰ কাৰণে তাত এটা ঘৰ সাজিলে আৰু তেওঁৰ পশুবোৰৰ কাৰণে আশ্ৰয়ৰ চালিঘৰ সাজিলে; এই নিমিত্তে সেই ঠাইৰ নাম চুকো। [চালিঘৰ] হ’ল।

চিথিম নগৰত যাকোব

¹⁸ পদন-অৰামৰ পৰা যাকোবে কুশলে আহি কনান দেশৰ চিথিম নগৰ পালে। তাত তেওঁ নগৰৰ ওচৰত নিজৰ তন্তু তৰিলে।¹⁹ পাছত তেওঁ নিজৰ তন্তু তৰা মাটি ডোখৰ চিথিমৰ বাপেক হমোৰৰ সন্তান সকলৰ পৰা কিনি ললে।²⁰ সেই ঠাইত তেওঁ এটা যজ্ঞবেদি স্থাপন কৰি তাৰ নাম এল-এলোহে ইশ্বৰয়েল* ৰাখিলে।

34 অধ্যায়

দীনাৰ ভ্ৰষ্টতাৰ প্ৰতিশোধ

¹ লেয়াৰ গৰভত দীনা নামেৰে যাকোবৰ যিগৰাকী ছোৱালীৰ জন্ম হৈছিল, তাই এদিন সেই ঠাইৰ ছোৱালীবোৰৰ লগত দেখা কৰিবলৈ ওলাই গৈছিল।² তেতিয়া চিথিম নামৰ সেই দেশৰ ৰজা হিৰীয়া হমোৰৰ পুতেকে তাইক দেখা পালে। চিথিমে দীনাক ধৰি নি বেয়া ব্যৱহাৰ কৰিলে।³ চিথিম যাকোবৰ জীয়েক দীনাৰ প্ৰেমত পৰি আকৰ্ষিত হৈছিল; তেওঁ দীনাক ভাল পাইছিল আৰু তাইৰ লগত মৰমেৰে কথা পাতিছিল।⁴ চিথিমে নিজৰ বাপেক হমোৰক ক’লে, “আপুনি এই ছোৱালীগৰাকীক মোক বিয়া কৰাই দিয়ক।”⁵ জীয়েক দীনাক যে সেই ল’ৰাজনে বেয়া ব্যৱহাৰ কৰিলে, যাকোবৰ কাণত পৰিল। সেই সময়ত যাকোবৰ পুংৰসকল পথাৰত পশুখন চৰাবলৈ গৈছিল; সেয়ে তেওঁলোক আহি নোপোৱালৈকে যাকোব মনে মনে থাকিল।

⁶ চিথিমৰ বাপেক হমোৰ যাকোবৰ সৈতে কথা-বতৰা হ’বলৈ ওলাই আহিল।⁷ এই বিষয়ে শুনি যাকোবৰ পুংৰসকল পথাৰৰ পৰা আহিল; তেওঁলোকে মনত যিমান কষ্ট পালে, সিমান বেছিকৈ খঙত জুলিও উঠিল। কিয়নো যাকোবৰ জীয়েকৰ প্ৰতি বেয়া ব্যৱহাৰ কৰি চিথিমে ইশ্বৰয়েলৰ প্ৰতি এক অপমানৰ কাৰ্য কৰিলে, যি কৰা তেওঁৰ উচিত নাছিল।

† 32 অধ্যায়:30 ঈশ্বৰৰ মুখ * 33 অধ্যায়:20 ঈশ্বৰ, ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ, ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ সৰ্বপ্ৰতিম

৪ হুম্বাৰে তেওঁলোক সকলোকে ক'লে, “মোৰ পুত্ৰ চিথিমে আপোনালোকৰ ছোৱালীক ভাল পায়। অনুগ্ৰহ কৰি তাইক আপোনালোকে মোৰ পুত্ৰলৈ বিয়া দিয়ক।” ৯ ইয়াৰ দ্বাৰা আপোনালোকৰ সৈতে আমাৰ বিবাহৰ এক ব্যৱস্থা হ'ব। আপোনালোকৰ জীয়াৰী আমালৈ দিয়ক আৰু আমাৰ জীয়াৰীকো আপোনালোকে বিয়া কৰি গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব। ১০ আপোনালোকে আমাৰ মাজতে বাস কৰক। আপোনালোকৰ কাৰণে এই দেশ মুকলি হৈ আছে; ইয়াতেই থাকি বেহা বেপাৰ কৰি ঐশ্বৰ্য্যৱহৃত হওঁক।”

১১ চিথিমেও দীনাৰ বাপেক আৰু ভায়েক ককায়েকসকলক ক'লে, “আপোনালোকে মৌলে এই অনুগ্ৰহ দান কৰক; আপোনালোকে মোক যিহক কব, মই তাকে কৰিম। ১২ বিয়াৰ ধন আৰু উপহাৰ হিচাবে আপোনালোকে যিহক দাবী কৰিব, মই সেই সকলো আপোনালোকক দিম; আপোনালোকে মাথোন ছোৱালীজনীক মোৰ লগত বিয়া দিয়ক।” ১৩ যিহেতু চিথিমে তেওঁলোকৰ ভনীয়েক দীনাক ভ্ৰষ্ট কৰিলে, সেয়ে যাকোবৰ পুত্ৰসকলে চিথিম আৰু তেওঁৰ বাপেক হুম্বাৰক ছলনাৰে উত্তৰ দিলে। ১৪ তেওঁলোকে ক'লে, “আমি এনে কাম কৰিব নোৱাৰোঁ; যাৰ চুমু কৰা হোৱা নাই, এনে কাৰো লগত আমাৰ ভনীক বিয়া দিয়াটো আমাৰ বাবে অসন্মানৰ বিষয়। ১৫ কেৱল এটা কাৰ্য কৰিলে আমি আপোনালোকৰ কথাত মান্তি হ'ব পাৰোঁ; সেয়া হৈছে আপোনালোকৰ প্ৰত্যেকজন পুৰুষে আমাৰ নিচিনাকৈ চুমু হ'ব লাগিব। ১৬ তেতিয়া আমি আপোনালোকলৈ আমাৰ ছোৱালী দিম; আপোনালোকৰ ছোৱালীবোৰকো আমি গ্ৰহণ কৰিম আৰু আমি আপোনালোকৰ সৈতে নিবাস কৰি এক জাতি হ'ম। ১৭ কিন্তু যদি আপোনালোকে আমাৰ কথা নুশনে আৰু চুমু হ'বলৈ মান্তি নহয়, তেনেহলে আমাৰ ছোৱালীক লৈ আমি ইয়াৰ পৰা গুচি যাম।”

১৮ তেওঁলোকৰ কথাত হুম্বাৰ আৰু তেওঁৰ পুতেক চিথিমে সন্তোষ পালে। ১৯ পৰিয়ালৰ সকলোতকৈ সম্মানীত ব্যক্তি যুবক চিথিমে পলম নকৰি তেওঁলোকে কোৱা কথাত সন্মতি জনালে; কাৰণ তেওঁ যাকোবৰ জীয়েকক বৰ ভাল পাইছিল।

২০ পাছত হুম্বাৰ আৰু তেওঁৰ পুতেক চিথিমে তেওঁলোকৰ নগৰৰ দুৱাৰ মুখলৈ গৈ নগৰৰ লোক সকলৰ সৈতে কথোপকথন কৰিলে। ২১ তেওঁলোকে ক'লে, “এই লোকসকল আমাৰ সৈতে মিলেৰে আছে; তেওঁলোক থাকিবৰ কাৰণে আমাৰ দেশত যথেষ্ট এক বৃদ্ধি ঠাই আছে। তেওঁলোক ইয়াতেই থাকক আৰু বেহা-বেপাৰ কৰক। আমি তেওঁলোকৰ ছোৱালীবোৰক বিয়া কৰাই আনিম আৰু আমাৰ ছোৱালীকো তেওঁলোকলৈ দিম। ২২ কিন্তু মাথোন এটা কথাহে আছে, তেওঁলোক যেনেকৈ চুমু হোৱা লোক, আমি প্ৰত্যেক পুৰুষেও তেনেকৈ চুমু হলেহে তেওঁলোক আমাৰ কথাত আমাৰ মাজত নিবাস কৰি এক জাতি হ'বলৈ মান্তি হ'ব। ২৩ তেওঁলোকৰ পশুধন আৰু সা-সম্পত্তি - অৰ্থাৎ সকলো জীৱ-জন্তুইহে জানো আমাৰ নহ'ব? গতিকে আহঁক, আমি তেওঁলোকৰ সেই কথাত মান্তি হওঁহক; তাতে তেওঁলোকে আমাৰে সৈতে বাস কৰিব।” ২৪ তেতিয়া নগৰৰ সকলো মানুহে হুম্বাৰ আৰু তেওঁৰ পুতেক চিথিমৰ কথাত মান্তি হ'ল আৰু প্ৰত্যেক পুৰুষৰ চুমু কৰা হ'ল।

২৫ তাৰ পাছত তৃতীয় দিনা যেতিয়া পুৰুষসকলে বিষত কষ্ট পাই আছিল, তেতিয়া দীনাৰ ককায়েক অৰ্থাৎ যাকোবৰ দুজন পুতেক চিমিয়োন আৰু লেবীয়ে তৰোৱাল লৈ হঠাৎ নগৰত সোমাই সকলো পুৰুষক বধ কৰিলে। ২৬ তেওঁলোকে হুম্বাৰ আৰু চিথিমক তৰোৱালৰ ধাৰেৰে বধ কৰিলে আৰু চিথিমৰ ঘৰৰ পৰা দীনাক উলিয়াই আনিলে। ২৭ ভনীয়েকক ভ্ৰষ্ট কৰাৰ কাৰণে যাকোবৰ আন আন পুত্ৰসকলেও হত হোৱা লোকসকলৰ কাষলৈ গৈ নগৰখন লুটপাত কৰিলে। ২৮ নগৰৰ ভিতৰত আৰু পথাৰত চৰি থকা তেওঁলোকৰ ঘিমান মেৰ-ছাগ, ছাগলী, গৰু, গাধ আদি আছিল, সেই সকলো তেওঁলোকে লৈ গ'ল। ২৯ তেওঁলোকে লোকসকলৰ ধন-সম্পদ, ভাৰ্য্যা আৰু তেওঁলোকৰ শিশুসকলক বন্দী কৰি নিলে; এনেকি ঘৰত থকা বস্তুবোৰো তেওঁলোকে লুট কৰি নিলে। ৩০ যাকোবে চিমিয়োন আৰু লেবীক ক'লে, “তোমালোকে এই দেশ-নিবাসী কনানীয়া আৰু পৰিজীয়া লোকসকলৰ মাজত মোক ঘূৰাৰ পাত্ৰ কৰি বিপদত পেলালা; মোৰ লোক সংখ্যাত তাকৰ। যদি তেওঁলোকে মোৰ অহিতত একগোট হৈ মোক আক্ৰমণ কৰে, তেতিয়া মই সপৰিবাৰে বিনষ্ট হ'ম।” ৩১ তাতে চিমিয়োন আৰু লেবীয়ে ক'লে, “চিথিমে আমাৰ ভনীক জানো বেশ্যাৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰা উচিত আছিল?”

35 অধ্যায়

যাকোবে আশীৰ্বাদ লাভ কৰা

১ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে যাকোবক ক'লে, “উঠা, তুমি এতিয়া বৈএললৈ গৈ তাত নিবাস কৰাৰগৈ আৰু তুমি তোমাৰ ককাই এচৌৰ আগৰ পৰা পলাই যোৱা সময়ত, যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে তোমাক দৰশন দিছিল, সেই ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে তাত এটা যজ্ঞবেদি নিৰ্মাণ কৰাৰগৈ।” ২ তেতিয়া যাকোবে নিজৰ পৰিয়াল আৰু তেওঁৰ লগৰ সকলো লোকক ক'লে, “তোমালোকৰ মাজত বিদেশৰ যিবোৰ দেৱ-দেৱী আছে, সেইবোৰ দূৰ কৰা আৰু নিজকে গুচি কৰি আন কাপোৰ পিন্ধা। ৩ তাৰ পাছত, ব'লা আমি বৈএললৈ যাওঁহঁক; তাত ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদি নিৰ্মাণ কৰিম, যিজন ঈশ্বৰে মোৰ দুখৰ সময়ত মোৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিছিল আৰু মই যোৱা বাটত মোৰ সংগত আছিল।” ৪ তেতিয়া তেওঁলোকৰ হাতত বিদেশৰ ঘিমানবোৰ দেৱ-দেৱী আছিল যাকোবক দিলে। তাৰ লগতে কাণৰ কুণ্ডলবোৰো যাকোবক দিলে; যাকোবে সেই সকলোকে লৈ চিথিম নগৰৰ ওচৰত ওচৰৰ এলা গছজোপাৰ তলতে পুতি থলে। ৫ পাছত তেওঁলোকে যাংগা আৰম্ভ কৰিলে। তেওঁলোক যোৱাৰ পথত ঈশ্বৰে চাৰিওফালৰ নগৰৰ মাজত এনে এক ভয়ৰ সৃষ্টি কৰিলে যাৰ ফলত সেই লোকসকলে যাকোবৰ পুত্ৰসকলৰ পাছত খেদি নগ'ল।

৬ এইদৰে যাকোব আৰু তেওঁৰ লগত থকা আনসকলো কনান দেশৰ লুজ নগৰ অৰ্থাৎ বৈএললৈ গৈ পালে। ৭ তেওঁ তাত এটা যজ্ঞবেদি নিৰ্মাণ কৰিলে। তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম এল বৈএল* ৰাখিলে, কিয়নো, তেওঁ নিজৰ ককায়েকৰ ওচৰৰ পৰা

* 35 অধ্যায়:7 বৈএলৰ ঈশ্বৰ

পলাই অহাৰ সময়ত, ঈশ্বৰে সেই ঠাইতে তেওঁক দৰ্শন দিছিল। ৪ ইতিমধ্যে ৰিবেকাৰ ধাত্ৰী দবোৰাৰ মৃত্যু হ'ল। তেওঁক বৈএলৰ ওচৰত থকা এজোপা ওক গছৰ তলত মৈদাম দিয়া হ'ল; সেই কাৰণে সেই ঠাইৰ নাম অমোন-বাখা[†] হ'ল।

৭ পদন-অৰামৰ পৰা যাকোব উভটি অহাৰ পাছত, ঈশ্বৰে তেওঁক পুনৰায় দৰ্শন দি আশীৰ্বাদ কৰিলে। ১০ ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ নাম হৈছে যাকোব, কিন্তু তোমাক আৰু যাকোব বুলি মতা নহ'ব; তোমাৰ নাম হ'ব ইশ্বায়েল।” এইদৰে ঈশ্বৰে তেওঁৰ নাম ইশ্বায়েল ৰাখিলে। ১১ ঈশ্বৰে তেওঁক আৰু ক'লে, “ময়েই সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰ; তুমি বহুবেংশ হৈ বাঢ়ি বাঢ়ি যোৱা; তোমাৰ পৰা এক জাতি, এনে কি, জাতি সমূহৰ এক সমাজ গঠন হ'ব; তোমাৰ বংশত অনেক ৰজাসকলৰ জন্ম হ'ব। ১২ মই অশ্বাহাম আৰু ইচহাকক দিয়া দেশ তোমাক আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ ভাবী-বংশকো দিম।” ১৩ ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৈতে কথা বতৰা হোৱা ঠাইতে তেওঁক এৰি ওপৰলৈ উঠি গ'ল।

১৪ যাকোবে তেওঁৰ সৈতে কথা বতৰা হোৱা সেই ঠাইতে এটা শিলৰ স্তম্ভ স্থাপন কৰিলে আৰু তাৰ ওপৰত পেয় নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিলে। তেওঁ তাৰ ওপৰত তেলো ঢালি দিলে। ১৫ ঈশ্বৰে সৈতে কথা বতৰা হোৱা সেই ঠাইৰ নাম যাকোবে বৈএল ৰাখিলে।

ৰাহেলৰ মৃত্যু

১৬ তাৰ পাছত যাকোব আৰু তেওঁৰ লোকসকলে বৈএলৰ পৰা যাংৰা কৰিলে। তেওঁলোকে ইশ্বাথ পাৰলৈ কিছু বাট থাকোঁতেই ৰাহেলৰ পৰসৱ-বেদনা আৰম্ভ হ'ল আৰু তেওঁ বৰকৈ কষ্ট পাৰলৈ ধৰিলে। ১৭ পৰসৱৰ কালত তেওঁৰ বেদনা যেতিয়া ভীষণ বাঢ়ি গ'ল, তেতিয়া ধাংৰীয়ে তেওঁক ক'লে, “ভয় নকৰিবা; কিয়নো এইবোৰো আপোনাৰ এটি পুংৰ সন্তান হ'ব।” ১৮ কিন্তু ৰাহেলৰ মৃত্যু হ'ল। পৰাগত্যগ কৰাৰ সময়ত তেওঁ সেই পুংৰ নাম বিন-ওনী[‡] ৰাখিলে; কিন্তু তাৰ বাপেকে হ'লে তাৰ নাম বিনয়ামীন[§] ৰাখিলে। ১৯ ৰাহেলৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত ইশ্বাথ অৰ্থাৎ বৈএলেহেঁমলৈ যোৱা বাটৰ ওচৰতে তেওঁক মৈদাম দিলে।

২০ যাকোবে তেওঁৰ মৈদামৰ ওপৰত এটা স্তম্ভ স্থাপন কৰিলে; সেয়া আজিও ৰাহেলৰ মৈদামৰ চিহ্ন হিচাবে সেই ঠাইত আছে।

২১ তাৰ পাছত ইশ্বায়েলে* তাৰ পৰা আকৌ যাংৰা কৰিলে। তেওঁ মিকদল-এদৰ নামৰ ঠাইখন এৰি আগবাঢ়ি গৈ তেওঁৰ তম্বু তৰিলে। ২২ ইশ্বায়েলে সেই দেশত নিবাস কৰা সময়ত বুৰেণে তেওঁৰ বাপেকৰ উপপত্নী বিলহাৰ লগতে শয়ন কৰিলে; সেই কথা ইশ্বায়েলৰ কাণত পৰিল।

যাকোবৰ সন্তান

যাকোবৰ পুংৰ আছিল বাৰজন। ২৩ লেয়াৰ গৰ্ভত যাকোবৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ বুৰেণৰ জন্ম হৈছিল। তাৰ পাছত চিমিয়োন, লেবী, যিহূদা, ইচাখৰ আৰু জব্বলনৰ জন্ম হৈছিল। ২৪ ৰাহেলৰ গৰ্ভত তেওঁৰ পুত্ৰ যোচেফ আৰু বিনয়ামীন। ২৫ ৰাহেলৰ দাসী বিলহাৰ গৰ্ভত তেওঁৰ পুত্ৰ দান আৰু নগালী। ২৬ লেয়াৰ দাসী জিল্লাৰ গৰ্ভত তেওঁৰ পুত্ৰ গাদ আৰু আচেৰ। এইসকলেই হৈছে পদন-অৰামত জন্মা যাকোবৰ পুংৰ।

ইচহাকৰ মৃত্যু

২৭ শেষত যাকোব কিৰিয়ান-অৰ্ব অৰ্থাৎ হিষ্ণাণৰ ওচৰৰ মণিৰ নগৰত তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ ওচৰলৈ আহিল। এই ঠাইতে অশ্বাহাম আৰু ইচহাকে বাস কৰিছিল।

২৮ ইচহাক এশ আশী বছৰ জীয়াই আছিল। ২৯ ইচহাকে এক পৰিপূৰ্ণ আয়ুস কটাই বৃদ্ধ হৈ মৃত্যু বৰণ কৰি তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল; তাতে তেওঁৰ পুংৰ এচৌ আৰু যাকোবে তেওঁক মৈদাম দিলে।

36 অধ্যায়

এচৌৰ বংশৰ তালিকা

১ এচৌ অৰ্থাৎ যিজনক ইদাম বোলা হয়, তেওঁৰ বংশৰ তালিকা হৈছে এনেদৰে। ২ এচৌৰে কনানীয়া ছোৱালীবোৰক বিয়া কৰিছিল। সেই ছোৱালীবোৰ হৈছে হিত্তীয়া এলোনৰ জীয়েক আদা; হিব্ৰীয়া চিমিয়োনৰ নাতিনীয়ক অৰ্থাৎ অনাৰ জীয়েক অহলীবামা। ৩ আৰু ইশ্বায়েলৰ জীয়েক নবায়োতৰ ভনীয়েক বাচমতকো বিয়া কৰিছিল। ৪ এইসকলৰ মাজত আদাই এচৌলৈ ইলীফজ আৰু বাচমতে বুৱেলক প্ৰসৱ কৰিলে; ৫ অহলীবামাৰ ওঁৰসত যিযূচ, যালম, আৰু কোৰহৰ জন্ম হ'ল; কনান দেশত এচৌৰ এই সকলো পুত্ৰৰে জন্ম হ'ল।

৬ পাছত এচৌৰে তেওঁৰ ভাৰ্যাসকলক, ল'ৰা-ছোৱালীক আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ আন সকলোৰে লগত তেওঁৰ পশুধন অৰ্থাৎ মেৰ-ছাগ, ছাগলী, গৰু আদি অন্যান্য পশু আৰু কনান দেশত উপাৰ্জন কৰা সকলো সম্পত্তিকে লৈ তেওঁ ভায়েক যাকোবৰ ওচৰৰ পৰা আন এক দেশলৈ গুছি গ'ল। ৭ এচৌ আৰু যাকোবৰ ধন-সম্পদ ইমান বেছি হ'ল যে তেওঁলোকৰ পক্ষে একেলগে বাস কৰাটো সম্ভৱ নহ'ল; কিয়নো তেওঁলোক যি ঠাইত আছিল সেই ঠাইতে তেওঁলোকৰ পশুৰ জাকবোৰ চৰাবলৈ যথেষ্ট ঠাইৰ অভাৱ আছিল। ৮ সেয়ে এচৌৰে চেয়ীৰৰ পাহাৰীয়া এলেকাত গৈ স্থায়ীভাৱে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে; সেই এচৌৰ আন এটা নাম আছিল ইদাম।

৯ চেয়ীৰৰ পাহাৰীয়া এলেকাত ইদামীয়াসকলৰ ওপৰপিতৃ এচৌৰ বংশৰ তালিকা হৈছে এনেদৰণৰ। ১০ এচৌৰ পুত্ৰসকলৰ নাম ইলীফজ আৰু বুৱেল। ইলীফজ আদাৰ পুংৰ আৰু বুৱেল এচৌৰ বাচমতৰ পুংৰ। ১১ ইলীফজৰ পুংৰসকল হ'ল তৈমন, ওমাৰ, চফো, গমিতম আৰু কনজ। ১২ এচৌৰ পুংৰ ইলীফজৰ তিন্ম নামেৰে এজনী উপপত্নী আছিল। তেওঁৰ গৰ্ভত আমালেকৰ জন্ম হ'ল; এই সকলোৰেই এচৌৰ ভাৰ্য্যা আদাৰ পো-নাতি। ১৩ বুৱেলৰ পুংৰসকল হ'ল নহা, জেৰহ, চম্মা আৰু

† 35 অধ্যায়:8 সৰদনৰ ওক গছ

‡ 35 অধ্যায়:18 মোৰ কষ্ট বা দুখৰ পুংৰ

§ 35 অধ্যায়:18 মোৰ সোঁ হাতৰ পুংৰ

* 35 অধ্যায়:21 যাকোব

মিজ্জা; এই সকলোৱেই এচৌৰ ভাৰ্য্যা বাচমতৰ পো-নাতি।¹⁴ চিৰিয়ানৰ নাতিনী অৰ্থাৎ অনাৰ জীয়েক আৰু এচৌৰ ভাৰ্য্যা অহলীবামাই এচৌলৈ প্ৰসৰ কৰা পুংৰসকল হ'ল যিযূচ, যালম আৰু কোৰহ।

¹⁵ এচৌৰ বংশৰ সন্তান সকলৰ মাজত এইসকলেই অধিপতি হৈছিল - এচৌৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ ইলীফজৰ বংশৰ পৰা হোৱা অধিপতিসকল হ'ল- তৈমন, ওমাৰ, চফো, কনজ অধিপতি।¹⁶ কোৰহ, গমিতম, অমালেক অধিপতি; ইলীফজৰ বংশৰ পৰা, ইদাম দেশত এওঁলোকেই অধিপতি হ'ল। এইসকল আদাৰ পো-নাতি আছিল।

¹⁷ এচৌৰ পুংৰ বুৱেলৰ বংশৰ পৰা হোৱা অধিপতিসকল হ'ল: নহা, জেৰহ, চম্বা আৰু মিজ্জা; বুৱেলৰ বংশৰ পৰা ইদাম দেশত এওঁলোক অধিপতি হ'ল। এইসকল এচৌৰ ভাৰ্য্যা বাচমতৰ পো-নাতি আছিল।¹⁸ এচৌৰ ভাৰ্য্যা অহলীবামাৰ বংশত এইসকল অধিপতি হ'ল: যিযূচ, যালম আৰু কোৰহ; অনাৰ জীয়েক এচৌৰ ভাৰ্য্যা অহলীবামাৰ বংশৰ পৰা এইসকলেই অধিপতি হৈছিল।¹⁹ এওঁলোকেই এচৌ অৰ্থাৎ ইদামৰ সন্তান আৰু তেওঁলোকই নিজৰ বংশৰ অধিপতি আছিল।

চেয়ীৰৰ বংশৰ তালিকা

²⁰ সেই ঠাইৰ বাসিন্দা হোৱীয়া চেয়ীৰৰ সন্তান সকলৰ নাম লোটন, চাবল, চিৰিয়ান, অনা,²¹ দিচোন, এচৰ আৰু দীচন। ইদামত চেয়ীৰৰ এইসকল সন্তানেই হোৱীয়া বংশৰ অধিপতি হ'ল।²² লোটনৰ পুত্ৰসকলৰ নাম হোৰী আৰু হেমম; লোটনৰ ভনীয়েকৰ নাম তিন্না।²³ চাবলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম: অলবন, মানহা, এবল, চফো, আৰু ওনম।²⁴ চিৰিয়ানৰ পুত্ৰসকলৰ নাম: অয়া আৰু অনা; এই অনাই পিতৃ চিৰিয়ানৰ গাধ চৰাওঁতে মৰুপ্ৰান্তৰ মাজত গৰম পানীৰ জুৰি* পালে।²⁵ এই অনাৰ পুংৰ নাম দীচন আৰু জীয়েকৰ নাম অহলীবামা।

²⁶ দীচনৰ পুংৰসকলৰ নাম হিমদন, ইচবন, যিৎবন আৰু কৰান।

²⁷ এচৰৰ পুংৰ বিলহন, জাবন, আৰু অকন।²⁸ দীচনৰ পুংৰ উচ আৰু অৰান।

²⁹ হোৱীয়াৰ অধিপতিসকলৰ নাম আছিল: লোটন, চাবল, চিৰিয়ান, অনা,³⁰ দিচোন, এচৰ আৰু দীচন; এইসকলেই চেয়ীৰ দেশত বংশৰ তালিকা অনুসাৰে হোৱীয়া জাতিৰ অধিপতি আছিল।

³¹ ইশ্বায়েলীসকলৰ মাজত কোনো ৰজাই ৰাজস্ব কৰাৰ আগতে, ইদাম দেশত যি সকল ৰজাই ৰাজস্ব কৰিছিল, তেওঁলোক হ'ল: ³² বিয়োৰৰ পুংৰ বিলাই ইদামত ৰাজস্ব কৰিছিল; তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল দিনহাবা।³³ বিলাৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত বশ্বা নগৰৰ জেৰহৰ পুংৰ যোৰবে ৰাজস্ব কৰিছিল।

³⁴ যোৰবৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত তৈমনীয়াসকলৰ দেশৰ হুফমে ৰাজস্ব কৰিছিল।³⁵ হুফমৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত বদদৰ পুত্ৰ হুদে ৰাজস্ব কৰিছিল। তেওঁ মোৰাব দেশত মিদিয়নীয়াসকলক পৰাজয় কৰিছিল; তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল অৰী।³⁶ যেতিয়া হুদৰ মৃত্যু হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ ঠাইত মশ্বৰকাৰ চম্বাই ৰাজস্ব কৰিছিল।³⁷ চম্বাৰ মৃত্যু হ'লত, তেওঁৰ ঠাইত ফৰা। নদীৰ ওচৰৰ ৰহোবাতীয়া চৌল ৰাজস্ব কৰিছিল।³⁸ চৌলৰ মৃত্যু পাছত তেওঁৰ ঠাইত অকবোৰৰ পুংৰ বাল-হাননে ৰাজস্ব কৰিছিল।³⁹ অকবোৰৰ পুংৰ বাল-হাননৰ মৃত্যু পাছত তেওঁৰ ঠাইত হুদে ৰাজস্ব কৰিছিল; তেওঁৰ নগৰৰ নাম পাউ আছিল; তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম আছিল মহেটেবেল। তেওঁ মটেৰদৰ জীয়েক আৰু মে-জাহবৰ নাতিনীয়েক।

⁴⁰ এচৌৰ বংশৰ যি সকল লোক অধিপতি আছিল, সেইসকলৰ নাম: তিন্না, অলবা, যিৎহা,⁴¹ অহলীবামা, এলা, পীনোন,⁴² কনজ, তৈমন, মিচব, ⁴³ মন্দীয়েল আৰু ঈৰম; এওঁলোক আছিল ইদামীয়াসকলৰ পূৰ্বপুৰুষ এচৌৰ বংশৰ লোক ইদামৰ অধিপতি। দেশৰ যিবোৰ ঠাইত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল, তেওঁলোকৰ নাম অনুসাৰে সেই সকলো ঠাইৰ নাম দিয়া হৈছিল।

37 অধ্যায়

যোচেফৰ সপোন

¹ যাকোব কনান দেশত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁৰ পিতৃয়েও কনান দেশত বাস কৰিছিল।² যাকোবৰ বংশৰ বৃত্তান্ত এইধৰণৰ। যোচেফ যেতিয়া সোঁতৰ বছৰ বয়সৰ এজন যুবক, তেতিয়া তেওঁ ককায়েকসকলৰ সৈতে পশুৰ জাকবোৰ চৰাইধৰণ। তেওঁ মাহী মাক বিলহা আৰু জিল্লাৰ পুতেকসকলৰ লগত আছিল আৰু বাপেকৰ আগত তেওঁলোকৰ বেয়া কাৰ্যবোৰৰ বিষয়ে সংবাদ দিছিল।³ বৃদ্ধ বয়সত হোৱা পুত্ৰ দেখি ইশ্বায়েলে যোচেফক আন সকলো পুতেকতকৈ তেওঁক অধিক স্নেহ কৰিছিল। তেওঁ তেওঁক এটা ধুনীয়া দীঘল চোলা তৈয়াৰ কৰি দিছিল।⁴ ককায়েকসকলে যেতিয়া বুজিলে যে পিতৃয়ে তেওঁলোকতকৈ যোচেফক অধিক স্নেহ কৰে, তেতিয়া তেওঁলোকে যোচেফক ঘৃণা কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু সেয়ে, তেওঁলোকে তেওঁক মৰমেৰে কথা কওঁলৈও নিবিচাৰিলে।

⁵ এদিন যোচেফে এটা সপোন দেখিলে আৰু তেওঁ সেই সপোনৰ বিষয়ে ককায়েকসকলক কোৱাত তেওঁলোকে তেওঁক অধিক বেছিকৈ ঘৃণা কৰিবলৈ ধৰিলে।⁶ যোচেফে তেওঁলোকক ক'লে, “শুনা, মই এটা সপোন দেখিলোঁ।⁷ মই দেখিলোঁ যে আমি পথাৰত কাটি খোৱা শস্যৰ মুঠি বান্ধিছিলোঁ; তাতে মোৰ মুঠিটো পোন হৈ উঠি থিয় হ'ল; তাৰ পাছত তোমালোকৰ মুঠিবোৰে মোৰ মুঠিৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ প্ৰণিপাত কৰিলে।”⁸ তাতে তেওঁৰ ককায়েকসকলে তেওঁক ক'লে, “তেনেহ'লে তই সচাকৈয়ে আমাৰ ওপৰত ৰজা হবি নেকি? আমাৰ ওপৰত সঁচাই তই অধিকাৰ চলাবি নেকি?” এইদৰে তেওঁৰ সপোন, আৰু তেওঁৰ কথাৰ কাৰণে ককায়েকসকলে আৰু অধিককৈ তেওঁক ঘিণ কৰিলে।⁹ পাছত যোচেফে আন এটা সপোন দেখিলে আৰু তেওঁৰ ককায়েকসকলক তাক ক'লে। তেওঁ ক'লে, “শুনা, মই আন এটা সপোন দেখিলোঁ; মই দেখিলোঁ যে সূৰ্য, চন্দ্ৰ আৰু এঘাৰটা তৰাই মোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে।”

* 36 অধ্যায়:24 ‘গৰম পানীৰ জুৰি’ মানে হল ‘খচ্ছৰ’।

10 তেওঁ এই সপোনৰ কথা ককায়েকসকলক কোৱাৰ দৰে বাপেককো কোৱাত বাপেকে তেওঁক ধমকি দি ক'লে, “তই এইটো কি সপোন দেখিলি? তোৰ মাৰু, মই আৰু ককায়েকসকলে তোৰ আগত মাটিত পৰি পৰণিপাত কৰিবলৈ আহিম নে?”
11 তাকে তেওঁৰ ককায়েকসকলে তেওঁক হিংসা কৰিলে; কিন্তু বাপেকে হ'লে সেই কথা মনত ৰাখিলে।

12 পাছত যোচেফৰ ককায়েকসকলে তেওঁলোকৰ বাপেকৰ পশুৰ জাকবোৰ চৰাবলৈ চিখিমলৈ গৈছিল।¹³ ইশ্বায়েলে যোচেফক ক'লে, “তোমাৰ ককায়েকসকলে চিখিমত পশুৰ জাকবোৰ জানো চৰাই থকা নাই? আৰু, মই তোমাক সিহঁতৰ ওচৰলৈ পঠাম।” তাকে যোচেফে তেওঁক ক'লে “ঠিক আছে, মই যাবলৈ প্ৰস্তুত আছোঁ।”¹⁴ তেতিয়া বাপেকে তেওঁক ক'লে, “তুমি গৈ তোমাৰ ককায়েকসকলক আৰু পশুৰ জাকবোৰ কুশলে আছে নে নাই, সেই সংবাদ লৈ আহি মোক দিবা।” ইয়াকে কৈ যাকোবে যোচেফক হিৰ্ষাণ উপত্যাকাৰ পৰা পঠালে আৰু যোচেফও চিখিমলৈ গ'ল।¹⁵ কোনো এজন মানুহে যোচেফক পথাৰৰ মাজত ঘূৰি ফুৰা দেখি সুধিলে, “তুমি কি বিচাৰি ফুৰিছা?”¹⁶ যোচেফে ক'লে, “মই মোৰ ককাইহঁতক বিচাৰি আছোঁ; দয়া কৰি আপুনি মোক কবনে তেওঁলোকে ক'ত পশুৰ জাকক চৰাই আছে?”¹⁷ মানুহজনে ক'লে, “এই ঠাই এৰি তেওঁলোক গুছি গ'ল; মই তেওঁলোকে এইবুলি কোৱা শুনিছিলো, 'ব'লা, আমি দেখাখনলৈ যাওঁ।’” তাকে যোচেফে তেওঁৰ ককায়েকসকলৰ পাছত গৈ দেখাখনত তেওঁলোকক বিচাৰি পালে।

যোচেফক হত্যা কৰাৰ ষড়যন্ত্ৰ।

18 যোচেফক ককায়েকসকলে দূৰৰ পৰাই দেখা পালে আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি পোৱাৰ আগেয়েই, তেওঁক বধ কৰাৰ ষড়যন্ত্ৰ কৰিলে।¹⁹ তেওঁলোকে ইজনে সিজনক ক'লে, “সৌটো চা, সপোন দেখাটো আহিছে।²⁰ ব'লা এতিয়াই আমি তাক বধ কৰি, কোনো এটা গাতত পেলাই দিওঁ আৰু পাছত আমি ক'ম, কোনো হিংস্ৰ জন্তুৱে তাক খালে। তেতিয়া তাৰ সপোনবোৰ কি হয়, আমি চাম।”²¹ কিন্তু বুৰণে সেই কথা শুনি তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা তেওঁক ৰক্ষা কৰি ক'লে, “নহয়, আমি তাৰ প্ৰাণ নলওঁ।”²² বুৰণে তেওঁলোকক ক'লে, “ৰক্তপাত নকৰোঁ। তেওঁৰ শৰীৰত হাত নুতলাকৈয়ে বৰং তেওঁক এই মৰুপ্ৰান্তৰৰ এটা গাতত পেলাই দিয়া”- পাছত যোচেফক তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি যেন পিতৃৰ ওচৰলৈ আনি ঘূৰাই দিব এই মনেৰে তেওঁ এই কথা ক'লে।

²³ যোচেফ তেওঁৰ ককায়েকসকলৰ ওচৰ পালত তেওঁলোকে তেওঁৰ গাৰ পৰা পিন্ধি থকা দীঘল চোলাটো জোৰেৰে সোলোকাই ল'লে।²⁴ তাৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি গাতৰ ভিতৰত পেলাই দিলে; সেই গাতটো পানী নথকা এটা শুকান গাত আছিল।

যোচেফক বিক্ৰী কৰা

²⁵ তাৰ পাছত তেওঁলোকে ভোজন কৰিবলৈ বহিল; তেনেতে তেওঁলোকে চকু তুলি চাই দেখিলে যে, গিলিয়দৰ পৰা ইশ্মায়েলীয়া এক ব্যৱসায়ী দল আহি আছে। উটৰ পিঠিত তেওঁলোকে মা-মচলা, বিষ নিৰাময়ৰ সুগন্ধি মলম আৰু গন্ধৰস লৈ মিচৰ দেশলৈ নামি যাবলৈ আহি আছিল।²⁶ তেতিয়া যিহূদাই তেওঁৰ ককায়েকসকলক ক'লে, “আমি ভাইক বধ কৰি তাৰ তেজ লুকুৱাই ৰাখিলে আমাৰ কি লাভ হ'ব? ²⁷ কাৰণ সি আমাৰ নিজৰে ভাই আৰু আমাৰ মণ্ডহে। সেয়ে তাৰ শৰীৰত হাত নিদি বৰং আৰু, আমি তাক এই ইশ্মায়েলীয়াসকলৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰোঁ।” ককায়েকসকল তেওঁৰ এই কথাত মান্তি হ'ল।²⁸ সেই মিদিয়নীয়া ব্যৱসায়ীসকল ওচৰেদি পাৰ হোৱাত, তেওঁলোকে যোচেফক গাতৰ পৰা টানি ওপৰলৈ উঠালে আৰু বিশ চেকল* ৰূপৰ বিনিময়ত যোচেফক ইশ্মায়েলীয়াসকলৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰিলে। তাকে সেই ব্যৱসায়ীসকলে যোচেফক মিচৰ দেশলৈ লৈ গ'ল।

²⁹ পাছত বুৰণে গাতৰ ওচৰলৈ গৈ যোচেফক গাতত নেদেখি দুখতে নিজৰ কাপোৰ ফালিলে।³⁰ তেওঁ ভায়েকসকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “যোচেফ ক'লে গ'ল - তাতটো নাই; এতিয়া মই ক'লে যাম?”

³¹ তেতিয়া তেওঁলোকে এটা ছাগলী মাৰি তাৰ তেজত যোচেফৰ সেই চোলাটো জুৰুৰিয়ালে।³² পাছত তেওঁলোকে চোলাটো বাপেকৰ ওচৰলৈ আনি ক'লে, “এইটো আমি পালে; চাওকচোন, এইটো আপোনাৰ পুত্ৰৰ চোলা হয় নে নহয়।”

³³ যাকোবে চোলাটো চিনি পায় ক'লে, “এইটো মোৰ পুংৰেই চোলা হয়; কোনো হিংস্ৰ জন্তুৱে তাক খালে; নিশ্চয়ে জন্তুটোৱে যোচেফক ডোখৰ ডোখৰ কৰি ফালি পেলালে।”

³⁴ তেতিয়া যাকোবে নিজৰ কাপোৰ ফালি কঁকালত চট পিন্ধি বহুদিনলৈকে পুতেকৰ কাৰণে শোক কৰিলে।³⁵ তেওঁৰ পুতেক জীয়েক আটাইবোৰে আহি তেওঁক শান্তনা দিবলৈ ধৰিলে; কিন্তু তেওঁ কোনো শান্তনাই নুশুনিলে। তেওঁ ক'লে, “শোক কৰিয়েই মই চিয়োললৈ মোৰ পুংৰৰ ওচৰলৈ যাম।” এইবুলি কৈয়ে যোচেফৰ কাৰণে যাকোবে স্বৰ্গন্দন কৰিবলৈ ধৰিলে।

³⁶ আনফালে, সেই মিদিয়নীয়াসকলে যোচেফক মিচৰ দেশলৈ লৈ গৈ পোটিফৰৰ ওচৰত বিক্ৰি কৰিলে। পোটিফৰ আছিল ফৰৌণ ৰজাৰ এজন বিষয়া, ৰক্ষকৰ প্ৰধান সেনাপতি।

38 অধ্যায়

যিহূদা আৰু তামাৰ

¹ পাছত যিহূদাই তেওঁৰ ভায়েক ককায়েকসকলক এৰি অদুন্ননীয়া হীৰা নামৰ এজন লোকৰ লগত বাস কৰিলেগৈ।² সেই ঠাইত যিহূদাই চুৰা নামৰ কোনো এজন কনানীয়া মানুহৰ ছোৱালীক দেখা পাই তেওঁ সেই ছোৱালীজনীক বিয়া কৰিলে আৰু তাইৰ সৈতে শয়ন কৰিলে।³ পাছত তাই গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে আৰু ল'ৰাটিৰ নাম এৰ ৰাখিলে।⁴ পুনৰায়

* 37 অধ্যায়:28 বিশ চেকল মানে হ'ল, 230 গ্ৰাম ৰূপ অৰ্থাৎ এজন য়ুৰক দাসৰ উচিত মূল্য।

তাই গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰি তাৰ নাম ওনন ৰাখিলে।⁵ তাই পুনৰ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তাৰ নাম চেলা ৰাখিলে; তাই এই পুত্ৰ কজীৱত থকাৰ সময়ত প্ৰসৱ কৰিলে।

⁶ পাছত যিহূদাই তেওঁৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ এৰৰ লগত তামাৰ নামেৰে এজনী ছোৱালীক বিয়া কৰাই দিলে।⁷ কিন্তু যিহূদাৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ এৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত দুষ্ট হোৱাত যিহোৱাই তাক বিনষ্ট কৰিলে।

⁸ তেতিয়া যিহূদাই ওননক ক'লে, “তুমি তোমাৰ ককায়েৰাৰ ডাৰ্য্যাক বিয়া কৰোঁৱা। দেওৰেক হিচাবে তুমি তাইলৈ কৰিবলগীয়া কৰ্তব্য কৰা আৰু তোমাৰ ককায়েৰাৰ বংশ বৃদ্ধি কৰা।”⁹ কিন্তু ওননে জানিছিল যে, সেই বংশ তেওঁৰ নিজৰ নহ'ব। সেয়ে ককায়েকৰ হৈ বংশ ৰক্ষা নকৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে বোৱেকৰ লগত শয়ন কৰা কালত তেওঁ মাটিতে বীৰ্য্যপাত কৰিলে।¹⁰ তেওঁ কৰা কাৰ্য্য যিহোৱাৰ দৃষ্টিত দুষ্ট আছিল। সেয়ে যিহোৱাই তেওঁকো বিনষ্ট কৰিলে।

¹¹ তেতিয়া যিহূদাই নিজৰ পো-বোৱাৰী তামাৰক ক'লে, “যেতিয়ালৈকে মোৰ পুংৰ চেলা ডাঙৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে তুমি তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰত বিধৱা হিচাবে থাকোঁগৈ।” কিয়নো তেওঁ ভাবিছিল, “কিজানি চেলাৰো ককায়েকহঁতৰ দৰে মৃত্যু হ'ব।” তাতে তামাৰে নিজৰ পিতৃৰ ঘৰত গৈ বাস কৰিলে।

¹² পাছত কালক্ৰমে যিহূদাৰ ডাৰ্য্যাক অৰ্থাৎ চুৱাৰ জীয়েকৰ মৃত্যু হ'ল। যিহূদাৰ শোক প্ৰকাশৰ দিন শেষ হোৱাত, যিহূদা আৰু তেওঁৰ অদুম্নমীয়া বন্ধু হীৰা তিন্মালৈ যিহূদাৰ মেৰ-ছাগৰ নাম কটা লোকসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল।¹³ তেতিয়া কোনোৱে তামাৰক ক'লে, “শুনা, তোমাৰ শহৰ দেউতাই নিজৰ মেৰৰ নাম কটাৰলৈ তিন্মালৈ গৈছে।”¹⁴ তাকে শুনি তামাৰে বিধৱা-বশ্ৰুৰ সোলাকোই থৈ, ওৰণিৰে মুখ ঢাকি, গাত কাপোৰ মেৰিয়াই ঐনয়িমৰ দুৱাৰমুখত বহি থাকিল; ঐনয়িম তিন্মালৈ যোৱা বাটৰ ওচৰত আছিল। কিয়নো তাই মন কৰিছিল যে, চেলা ডাঙৰ হোৱাটো তেওঁৰ সৈতে তাইক বিয়া নিদিলে।¹⁵ তেতিয়া যিহূদাই তাইক দেখি কেশ্যা বুলি জানিলে; কিয়নো তাই নিজ মুখ ঢাকি ৰাখিছিল।¹⁶ তাতে তেওঁ বাটৰ দাঁতিলৈ তাইৰ ওচৰলৈ গৈ, তাইক নিজ পো-বোৱাৰীয়েক বুলি নেজানি তাইক ক'লে, “আহাঁ, মই তোমাৰ লগত শয়ন কৰোঁ।” তাতে তামাৰে ক'লে, “মোৰ লগত শয়ন কৰাৰ বাবদ আপুনি মোক কি দিব?”

¹⁷ তেওঁ ক'লে, “মোৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি পঠাই দিম।” তাতে তাই ক'লে, “তাক পঠাই নিদিয়ামানে মোৰ ইয়াত কিবা বন্ধক ৰাখি যাবনে?”¹⁸ যিহূদাই ক'লে, “কি বন্ধক ৰাখিম?” তাই ক'লে, “জৰীডালেৰে সৈতে আপোনাৰ মোহৰটো আৰু আপোনাৰ হাতত থকা লাখুটিডাল ৰাখক।” তেতিয়া তেওঁ তাইক সেইবোৰ দি তাইৰ লগত শয়ন কৰিলে; তাৰফলত তাই তেওঁৰ দ্বাৰা গৰ্ভৱতী হ'ল।

¹⁹ পাছত তামাৰে উঠি গুচি গ'ল আৰু ওৰণি গুচাই নিজৰ বিধৱা-বশ্ৰুৰ পিন্ধিলে।²⁰ যিহূদাই সেই মহিলাৰ হাতৰ পৰা বন্ধক মোকোলাই নিবলৈ, তেওঁৰ বন্ধু অদুম্নমীয়াৰ হাতত নিজৰ জাকৰ পৰা ছাগলী পোৱালিটো পঠাই দিলে। কিন্তু তেওঁ আহি তাইক নেপালে।²¹ তেতিয়া তেওঁ সেই ঠাইৰ লোকসকলক সুধিলে, “ঐনয়িমৰ বাটৰ ওচৰত যি মন্দিৰৰ দেৱদাসী আছিল, তাই ক'ত?” তেওঁলোকে ক'লে, “ইয়াত কোনো দেৱদাসী নাই।”²² তেতিয়া তেওঁ যিহূদাৰ ওচৰলৈ উভটি গৈ ক'লে, “মই তাইক বিচাৰি নাপালোঁ। সেই ঠাইৰ মানুহেও ক'লে যে, ‘তাত কোনো দেৱদাসী নাই।’”²³ যিহূদাই ক'লে, “তেজ্ৰে সেই বন্ধকৰ বস্তুবোৰ তাইৰ লগতে থাকক, নহলে আমাক লাজত পেলাব; মইতো ছাগলী পোৱালি পঠায়েই দিছিলোঁ, কিন্তু তুমি তাইক বিচাৰি নাপালা।”

²⁴ ইয়াৰ তিনি মাহৰ পাছত যিহূদাই এই খবৰ পালে যে, “আপোনাৰ বোৱাৰী তামাৰে ব্যভিচাৰ কৰিছে; ব্যভিচাৰত তাই গৰ্ভৱতীও হ'ল।” তেতিয়া যিহূদাই ক'লে, “তাইক উলিয়াই আনি পুৰি পেলোৱা হওঁক।”²⁵ পাছে তাইক যেতিয়া বাহিৰলৈ অনা হ'ল, তাই শহুৰেকলৈ এই বাৰ্তা পঠালে, “মোৰ গৰ্ভত যিজনৰ সন্তান আছে, এইবোৰ তেওঁৰ বস্তু।” তাই আৰু ক'লে, “দয়া কৰি এই জৰীৰে সৈতে মোহৰ আৰু লাখুটি কাৰ, তাক এবাৰ পৰীক্ষা কৰি চাওঁক।”²⁶ তেতিয়া যিহূদাই সেইবোৰ চিনি পাই ক'লে, “তাই মোৰ তুলনাত অধিক ধাৰ্মিক; কিয়নো মই তাইক মোৰ পুংৰ চেলাৰ সৈতে বিয়া নিদিলোঁ।” তাৰ পিছত যিহূদাই আৰু তাইৰ সৈতে পুনৰ শয়ন নকৰিলে।

²⁷ পাছত তাইৰ প্ৰসৱৰ কাল ওচৰ হোৱাত দেখা গ'ল তামাৰৰ গৰ্ভত এহাল যঁজা ল'ৰা আছে।²⁸ জন্ম হওঁতে, এটা সন্তানে তাৰ হাতখন বাহিৰ কৰিলে; তেতিয়া ধাংৰীয়ে এডাল ৰঙা সূতা লৈ তাৰ সেই হাতত বান্ধি ক'লে, “এইটাৰ জন্ম প্ৰথমে হৈছে।”²⁹ কিন্তু সি যেতিয়া নিজৰ হাতখন ভিতৰলৈ সুমুৱাই নিলে, তেতিয়াই তাৰ ভায়েক প্ৰথমে বাহিৰ ওলাই আহিল; তাতে ধাংৰীয়ে ক'লে, “তুমি কেনেকৈ ভেদ ভাঙি ওলাই আহিলা!” এই কাৰণে তেওঁৰ নাম পেৰচ* ৰখা হ'ল।³⁰ পাছত হাতত ৰঙা সূতা বন্ধা তাৰ ভায়েক বাহিৰ হ'ল আৰু তাৰ নাম জেৰহ† ৰাখিলে।

39 অধ্যায়

মিচৰ দেশত যোচেফ

¹ যোচেফক মিচৰ দেশলৈ লৈ যোৱা হ'ল। ইম্ময়েলীয়াসকলে যোচেফক মিচৰ দেশলৈ আনিছিল আৰু তাত ফৰৌণ ৰজাৰ পোটিফৰ নামৰ এজন মিচৰীয় বিষয়াই যোচেফক তেওঁলোকৰ পৰা কিনি লৈছিল। পোটিফৰ ফৰৌণ ৰজাৰ ৰক্ষক-সেনাপতি আছিল।² যিহোৱা যোচেফৰ সংগে সংগে থকাত তেওঁ এজন সফল ব্যক্তি হৈছিল। তেওঁ তেওঁৰ মিচৰীয় পত্নীৰ ঘৰত আছিল।³ যিহোৱা যে তেওঁৰ সংগে সংগে আছে আৰু তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যকে যিহোৱাই যে সফল কৰি তুলিছে, তাক তেওঁৰ পৰ্ভুৱে দেখিছিল।⁴ যোচেফে পোটিফৰৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাই তেওঁ তেওঁৰ ব্যক্তিগত পৰিচাৰক হ'ল; তাতে পোটিফৰে যোচেফক নিজৰ ঘৰৰ অধ্যক্ষ পাতিলে আৰু তেওঁৰ যি ঘি আছিল, সেই সকলোৱে দেখা-শুনাৰ ভাৰও তেওঁৰ অধীনত দিলে।

* 38 অধ্যায়:29 'পেৰচ'ৰ অৰ্থ হ'ল, 'ভেদ' † 38 অধ্যায়:30 'জেৰহ'ৰ অৰ্থ হ'ল, 'ৰঙা মহিমাৰ তল'

5 যোচেফক তেওঁ নিজ ঘৰ আৰু সব্বস্বৰ ওপৰত অধ্যক্ষ পতাৰ পাছৰ পৰাই যোচেফৰ কাৰণে যিহোৱাই সেই মিচৰীয়ৰ ঘৰক আশীৰ্বাদ কৰিলে; তাতে পোটিফৰৰ ঘৰ-বাৰী আৰু খেতি-পথাৰ সকলোৰে ওপৰত যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ ধৰিলে। 6 সেয়ে পোটিফৰে নিজৰ সব্বস্ব যোচেফৰ তত্ত্বাৱধানত শোধাই দিলে। কেৱল নিজৰ খোৱা আহাৰৰ বাহিৰে পোটিফৰে আৰু আন একো চিন্তা নকৰিছিল। গৰ্ভণত যোচেফ সুন্দৰ আৰু দেখনীয়া আছিল।

7 কিছুদিনৰ পাছতে, যোচেফৰ ওপৰত তেওঁৰ পৰভুৰ ভাৰ্য্যাৰ দৃষ্টি পৰিল। তেওঁ যোচেফক ক'লে, “মোৰ লগত শয়ন কৰাহি।” 8 কিন্তু তেওঁ সেই কথাত ৰাজী নহ'ল। তেওঁ নিজ পৰভুৰ ভাৰ্য্যাক ক'লে, “চাওঁক, এই ঘৰত মই যি কৰোঁ, মোৰ পৰভুৱে তাৰ একোৰে বিচাৰ নলয়; তেওঁ মোৰ হাতত তেওঁৰ সব্বস্ব শোধাই দিলে। 9 এই ঘৰত মোৰ ওপৰত আন কোনো নাই; তেওঁ মোক নিদিয়াকৈ একোকে ধৰি ৰখা নাই; কিন্তু কেৱল আপোনাকহে মোক দিয়া নাই; কাৰণ আপুনি তেওঁৰ ডাৰা; তেওঁ মই কেনেকৈ ইমান ডাঙৰ এটা জঘন্য কাম কৰি ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিব পাৰোঁ?”

10 পোটিফৰৰ ভাৰ্য্যাই দিনে দিনে যোচেফক এই কথা কৈ থাকিবলৈ ধৰিলে। কিন্তু যোচেফে তেওঁৰ লগত শয়ন কৰিবলৈ, এনেকি তাইৰ ওচৰত থাকিবলৈও তেওঁ মান্তি নহ'ল। 11 এদিনাখন নিজৰ কোনো কাৰ্যৰ বাবে যোচেফ ঘৰৰ ভিতৰলৈ গৈছিল। তেতিয়া ঘৰৰ কোনো মানুহ সেই ঠাইত নাছিল। 12 পোটিফৰৰ ভাৰ্য্যাই যোচেফক তেওঁৰ কাপোৰত ধৰি টানি ক'লে, “মোৰে সৈতে শয়ন কৰাহি।” কিন্তু যোচেফে কাপোৰখন তাইৰ হাততে এৰি থৈ বাহিৰলৈ পলাই গ'ল।

13 তাতে তাইৰ হাতত যোচেফে নিজৰ কাপোৰ এৰি থৈ বাহিৰলৈ পলাই যোৱা দেখি, 14 তাইৰ ঘৰৰ মানুহবোৰক তাই মাতিবলৈ ধৰিলে আৰু সিহঁতক ক'লে, “চোৱাচোন, আমাক অপমানিত কৰিবৰ কাৰণেহে মোৰ স্বামীয়ে এই ইশ্বীয়া মানুহক আমাৰ ইয়ালৈ আনিছে; সি মোৰ ওচৰলৈ মোৰ লগত শোৱাৰ উদ্দেশ্যে আহিছিল; সেয়ে মই বৰকৈ চিঞৰ মাৰি উঠিলোঁ; 15 মই চিঞৰ-বাখৰ কৰা শুনি, সি তাৰ কাপোৰ মোৰ ওচৰতে এৰি থৈ বাহিৰলৈ পলাই গ'ল।”

16 যোচেফৰ প্ৰভু ঘৰলৈ নয়া পৰ্যট কাপোৰখন তাই নিজৰ ওচৰতে ৰাখিলে। 17 পাছত তাই পোটিফৰৰ ওচৰত এই কথা কবলৈ গৈ ক'লে, “তুমি যি ইশ্বীয়া দাসক আমাৰ ইয়ালৈ আনি ৰাখিছা, সি মোক অপমান কৰিবলৈ মোৰ ইয়ালৈ সোমাই আহিছিল; 18 কিন্তু মই চিঞৰ-বাখৰ কৰাত সি মোৰ ওচৰত নিজৰ কাপোৰ এৰি বাহিৰলৈ পলাই গ'ল।”

যোচেফ বন্দীশালত থকা

19 যোচেফৰ প্ৰভুৱে যেতিয়া নিজৰ ভাৰ্য্যাৰ মুখেৰে “তোমাৰ দাসে মৌলৈ এনেধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰিছে” বুলি শুনিলে, তেওঁ খঙত জ্বলি উঠিল। 20 সেয়ে, তেওঁ যোচেফক ধৰি নি যি ঠাইত ৰজাৰ বন্দীবোৰক ৰখা হয়, তেওঁক সেই কাৰাগাৰত আটক কৰি থলে; তাতে তেওঁ কাৰাগাৰতে থাকিল। 21 কিন্তু যিহোৱা যোচেফৰ সংগে সংগে আছিল আৰু তেওঁ যোচেফৰ প্ৰতি অংগীকাৰযুক্ত বিশ্বস্ততা দেখুৱাইছিল। যিহোৱাই তেওঁক কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত কৰিলে। 22 তাতে অধ্যক্ষই কাৰাগাৰত থকা সকলো বন্দীবোৰক যোচেফৰ তত্ত্বাৱধানত শোধাই দিলে; তেতিয়া সিহঁতে তাত কৰা সকলো কাৰ্য যোচেফৰ পৰিচালনাত হৈছিল। 23 যোচেফৰ তত্ত্বাৱধানত থকা কোনো বিষয়ক লৈ কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষ চিন্তিত নাছিল; কাৰণ যিহোৱা তেওঁৰ সংগত আছিল আৰু সেয়ে যোচেফে কৰা সকলো কাৰ্যকৈ যিহোৱাই সফল কৰিছিল।

40 অধ্যায়

যোচেফে সপোনৰ ফলিতা দিয়া।

1 এইবাৰ ঘটনাৰ পাছত, মিচৰৰ ৰজাৰ প্ৰধান পান-পাংৰ ধৰোঁতা আৰু প্ৰধান পিঠা প্ৰস্তুতকাৰীয়ে* তেওঁলোকৰ পৰভু অৰ্থাৎ মিচৰৰ ৰজাৰ অধিত্তে অপৰাধ কৰিলে। 2 ফৰোণে তেওঁৰ এই পৰধান পান-পাংৰ ধৰোঁতা আৰু প্ৰধান পিঠা প্ৰস্তুতকাৰী বিষয়া দুজনৰ ওপৰত কোষিত হৈছিল। 3 তাতে যি কাৰাগাৰত যোচেফ আটকাধীন হৈ আছিল, কাৰাৰক্ষক প্ৰধানৰ সেই একেটা ঘৰৰ কাৰাগাৰতে তেওঁলোকক বন্দী কৰি থলে। 4 প্ৰধান কাৰাৰক্ষকে তেওঁলোকক যোচেফৰ পৰিচাৰ্যৰ অধীনত ৰাখিলে আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ তত্ত্বাৱধান লবলৈ ধৰিলে। এইদৰে তেওঁলোক কিছু দিন সেই কাৰাগাৰত থাকিল। 5 এদিনাখন ৰাতি কাৰাগাৰত আটকাধীন অৱস্থাতে মিচৰৰ ৰজাৰ সেই পান-পাংৰ ধৰোঁতা আৰু ব্ৰুটি-প্ৰস্তুতকাৰী দুয়োৰে এটাকৈ সপোন দেখিলে আৰু প্ৰত্যেকৰ সপোনৰ নিজস্ব অৰ্থ আছিল। 6 ৰাতিপুৱা যোচেফে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক মন মাৰি থকা দেখিলে। 7 তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পৰভুৰ ঘৰৰ কাৰাগাৰত নিজৰ সৈতে বন্দী হৈ থকা, ফৰোণৰ সেই দুজন বিষয়াক সুধিলে, “আজি আপোনালোকক কিয় ইমান মন মাৰি থকা দেখা গৈছে?” 8 তেওঁলোকে ক'লে, “আমি দুয়োজনই এটাকৈ সপোন দেখিলোঁ; কিন্তু তাৰ অৰ্থ বুজাবলৈ কোনো নাই।” তেতিয়া যোচেফে তেওঁলোকক ক'লে, “সপোনৰ অৰ্থ কোৱাৰ ক্ষমতা জানো ঈশ্বৰৰ পৰা নহয়? আপোনালোকে অনুগ্ৰহ কৰি মোক কওঁকচোন।”

9 তেতিয়া পৰধান পান-পাংৰ ধৰোঁতাই যোচেফক নিজৰ সপোনৰ কথা ক'লে। তেওঁ ক'লে, “শুনক, সপোনত মই মোৰ সম্মুখত এজোপা দৰাফালতাৰ গছ দেখিলোঁ; 10 সেই গছত তিনিটা ডাল আছিল; সেই ডালত কুঁহি মেলাৰ লগে লগে ফুল ফুলিবলৈ ধৰিলে আৰু যোপে যোপে আঙুৰবোৰ লাগি পকি উঠিল। 11 ফৰোণৰ পান-পাংৰ তেতিয়া মোৰ হাততে আছিল। মই সেই আঙুৰবোৰ লৈ পান-ৰটাত চেপি ৰস উলিয়াই ফৰোণৰ হাতত সেই পান-পাংৰ দিলোঁগৈ।”

12 যোচেফে তেওঁক ক'লে, “ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে এই; সেই তিনিটা ডালে তিনি দিন বুজায়। 13 তিনি দিনৰ ভিতৰত ফৰোণে আপোনাৰ মূৰ উচ্চ কৰি আপোনাক পুনৰ আগৰ কাৰ্যত নিযুক্তি দিব; আপুনি আগেয়ে পান-পাংৰ ধৰোঁতা হৈ যেনেকৈ ফৰোণৰ হাতত পান-পাংৰ তুলি দিছিলে, তেনেকৈয়ে আকৌ দিব। 14 তেওঁ আপোনাৰ সুদিনৰ সময়ত মোক সুঁৱৰি মৌলৈ দয়া কৰি কৃপা দৃষ্টি কৰিব; ফৰোণৰ আগত মোৰ সন্মুখ জনাই মোক এই কাৰাগাৰৰ পৰা উলিয়াই নিব; 15 কিয়নো সত্য কথা

* 40 অধ্যায়:1 প্ৰস্তুতকাৰীয়ে চাংমাই

কৰ্বলে হ'লে ইশ্বীয়াবিলাকৰ দেশৰ পৰা মোক জোৰ কৰি অনা হৈছিল আৰু এই দেশতো মই এনে একো কাৰ্য কৰা নাই যিহৰ কাৰণে তেওঁলোকে মোক এই কাৰাগাৰত ডৰাই থৈছে।”

16 প্রধান বুঢ়ী-প্ৰস্তুতকাৰীয়ে যেতিয়া দেখিলে যে, অন্যজনৰ সপোনৰ অৰ্থটো ভাল, তেতিয়া তেওঁ যোচেফক ক'লে, “মইও এটা সপোন দেখিলোঁ; শূনক, মই সপোনত মোৰ মূৰৰ ওপৰত বুঢ়ীৰ তিনিটা খৰাই থকা দেখিলোঁ; 17 তাৰে ওপৰৰ খৰাইটিত আছিল ফৰোণৰ কাৰণে বিভিন্ন ধৰণৰ তাও দি সেকা আহাৰ; কিন্তু চৰাইবোৰে আহি মোৰ মূৰৰ ওপৰৰ সেই খৰাইৰ পৰা সেইবোৰ খালে।” 18 তেতিয়া যোচেফে উত্তৰ দি ক'লে, “আপোনাৰ সপোনৰ অৰ্থ এই; তিনিটা খৰাইৰ তিনি দিন বুজায়; 19 তিনি দিনৰ ভিতৰত ফৰোণে আপোনাৰ পৰা আপোনাৰ মূৰ কাটি লৈ এডাল কাঠত আৰিব; চৰাইবোৰে আহি আপোনাৰ শৰীৰৰ পৰা মণ্ডহ খাবহি।”

20 পাছত তৃতীয় দিনা ফৰোণৰ জন্ম দিন আছিল। ফৰোণে তেওঁৰ দাসবোৰৰ কাৰণে এক ভোজৰ আয়োজন কৰিলে। সেইদিনা ফৰোণে তেওঁৰ অন্যান্য দাসবোৰতকৈ তেওঁৰ প্ৰধান পান-পাংৰ ধৰোঁতা আৰু প্রধান বুঢ়ী-প্ৰস্তুতকাৰীৰ প্ৰতি বিশেষ মনোযোগ দিলে। 21 তেওঁ প্ৰধান পান-পাংৰ ধৰোঁতাক আগৰ কামত নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁ পুনৰ ফৰোণৰ হাতত পান-পাত্ৰ তুলি দিলে। 22 কিন্তু প্রধান বুঢ়ী-প্ৰস্তুতকাৰীক হ'লে তেওঁ আৰি থলে। যোচেফে তেওঁলোকক যেনেকৈ সপোনৰ অৰ্থ কৈছিল, তেনেকৈয়ে ঘটিল।

23 কিন্তু তথাপিও যোচেফক সহায় কৰিবলৈ প্ৰধান পান-পাংৰ ধৰোঁতাৰ মনত নপৰিল; যোচেফৰ কথা তেওঁ একেবাৰে পাহৰি গ'ল।

41 অধ্যায়

যোচেফৰ উন্নতি।

1 এই ঘটনা ঘটি যোৱাৰ সম্পূৰ্ণ দুবছৰৰ পাছত, ফৰোণে এটা সপোন দেখিলে। তেওঁ নীল নদীৰ দাঁতিত থিয় হৈ আছে। 2 এনে সময়ত নদীৰ পৰা দেখিবলৈ সুন্দৰ আৰু হুঁপুট সাতজনী গৰু ওলাই আহি নল বননিত চৰিবলৈ ধৰিলে। 3 তাৰ পাছত, দেখিবলৈ কুছিত আৰু ক্ষীণোৱা আন সাতজনী গৰুও সেই কেইজনীৰ পাছত নীল নদীৰ পৰা ওলাই, নদীৰ দাঁতিত আগতে অহা গৰু কেইজনীৰ ওচৰতে আহি থিয় হ'ল।

4 তাতে সেই ক্ষীণোৱা আৰু দেখিবলৈ কুছিত গৰু কেইজনীয়ে দেখিবলৈ সুন্দৰ আৰু হুঁপুট সেই গৰু সাতজনীক গিলি পেলালে। এনেতে ফৰোণে সাৰ পালে। 5 তাৰ পাছত তেওঁ পুনৰ টোপনি গৈ দ্বিতীয় বাৰ সপোন দেখিলে; তেওঁ দেখিলে যেহঁৰ একে ডাল ঠাৰিতে গুটিৰে ডৰা সাতোটা থোক ওলাল। 6 তেতিয়া চোৱা, সেইবোৰৰ পাছতে, পূবৰ বতাহত লেবেলি শুকাই যোৱা এনে সাতোটা থোক ওলাল।

7 লেবেলা থোকবোৰে গুটিৰে ডৰা সেই সাতোটা পূৰঠ থোক গিলি পেলালে। তেতিয়া ফৰোণে সাৰ পাই দেখিলে যে, এইটা সপোনহে। 8 যেতিয়া ৰাতি পুৱাল, তেতিয়া তেওঁৰ মনটো অস্থিৰ হৈ উঠিল। তেওঁ মানুহ পঠাই মিচৰ দেশৰ শাস্ত্ৰৰজ্ঞ আৰু বিদ্বান লোক সকলক মতাই আনিলে আৰু ফৰোণে তেওঁলোকৰ আগত তেওঁৰ সপোনৰ কথা ক'লে। কিন্তু কোনেও ফৰোণক এই সপোনৰ ফলিতা দিব নোৱাৰিলে।

9 তেতিয়া প্ৰধান পান-পাংৰ ধৰোঁতাই ফৰোণক ক'লে, “আজি মোৰ নিজৰ অপৰাধৰ কথা মনত পৰিছে। 10 ফৰোণে নিজৰ দাসবোৰলৈ ক্ৰোধিত হৈ মুখ্য ৰাঙ্কনিৰ সতে মোক কাৰাৰক্ষকৰ অধ্যক্ষৰ ঘৰৰ বন্দীশালত থৈছিল। 11 তেতিয়া সেই ৰাতিয়েই আমি দুয়ো এটা এটা সপোন দেখিলোঁ। আমি দেখা প্ৰত্যেকটো সপোনৰ বেলেগ বেলেগ অৰ্থ আছিল।

12 তেতিয়া সেই ঠাইত ৰক্ষক-সেনাপতিৰ ওচৰত এজন ইশ্বীয়া ডেকা বন্দী হৈ আমাৰ লগত আছিল। আমি তেওঁৰ আগত আমাৰ সপোনৰ কথা ক'ওতে, তেওঁ আমাক সপোনৰ অৰ্থ ক'লে, 13 আৰু তেওঁ যেনেকৈ আমাক সপোনৰ অৰ্থ কৈছিল, তেনেকৈয়ে আমালৈ ঘটিল। মোক মহাৰাজে পুনৰায় আগৰ পদতে নিযুক্ত কৰিলে, কিন্তু অন্য সকলক হ'লে ফাঁচি দিলে।”

14 তেতিয়া ফৰোণে যোচেফক আনিবলৈ মানুহ পঠালে। বন্দীশালৰ পৰা তেওঁক যেতিয়া বেগাই উলিয়াই দিয়া হ'ল; তেতিয়া তেওঁ মূৰ খুৰালে আৰু কাপোৰ সলাই ফৰোণৰ সন্মুখলৈ আহিল। 15 তাতে ফৰোণে যোচেফক ক'লে, “মই এটা সপোন দেখিলোঁ, তাৰ অৰ্থ বুজাই দিব পৰা কোনো নাই; কিন্তু তুমি শুনামাংৰ সপোনৰ ফলিতা দিব পাৰা বুলি মই তোমাৰ বিষয়ে শুনিছোঁ।” 16 তেতিয়া যোচেফে ফৰোণক উত্তৰ দি ক'লে, “এইটা মোৰ বাবে অসাধ্য। ঈশ্বৰেহে ফৰোণ ৰজাৰ সপোনৰ অৰ্থ বুজাই দিয়াৰ লগতে মনত শাস্তা দিব।”

17 তেতিয়া ফৰোণে যোচেফক ক'লে, “মই সপোনত নীল নদীৰ দাঁতিত থিয় হৈ আছিলোঁ; 18 এনে সময়ত নদীৰ পৰা হুঁপুট আৰু দেখিবলৈ সুন্দৰ সাত জনী গৰু ওলাই আহি নল বননিত চৰিবলৈ ধৰিলে। 19 পাছত চোৱা, ক্ষীণোৱা, দেখিবলৈ কুছিত, চেৰেলা গাৰে সাত জনী গৰুও সেই কেইজনীৰ পাছত ওলাই আহিল; তেনেকুৱা কুছিত গৰু মই গোটেই মিচৰ দেশত কেতিয়াও দেখা নাই। 20 আৰু চেৰেলা গাৰে দেখিবলৈ কুছিত গৰু কেইজনীয়ে পৰ্বথমে হুঁপুট গৰু সাত জনী গিলি পেলালে। 21 যেতিয়া হুঁপুট গৰুবোৰে কুছিত কেইজনীয়ে খালে, সেইবোৰ চেৰেলা কেইজনীৰ পেটত সোমোৱা যেন লালাগিল। কিন্তু সিহঁত আগৰ দৰে কুছিত হৈয়েই থাকিল। তেতিয়া মই সাৰ পালোঁ।

22 মই পুনৰাই সপোন দেখিলোঁ, একে ডাল ঠাৰিতে গুটিৰে ডৰা যেহঁৰ উত্তম সাতোটা থোক ওলাল। 23 তেতিয়া সেইবোৰৰ পাছত শুকান, পতনুৱা সেইবোৰ পূবৰ গৰম বতাহত শুকাই গৈছিল, এনে সাতোটা থোকো ওলাল। 24 পাছত সেই শুকান পতনুৱা থোকবোৰে সাতোটা উত্তম থোক গিলি পেলালে। পাছত শাস্ত্ৰৰজ্ঞসকলক মই ক'লোঁ; কিন্তু কোনেও মোক তাৰ অৰ্থ ক'ব নোৱাৰিলে।”

25 তেতিয়া যোচেফে ফৰৌণক ক'লে, “ফৰৌণৰ সপোনৰ অৰ্থও একেই। ঈশ্বৰে যি কৰিব খুজিছে, তাক তেওঁ ফৰৌণক জনাইছে। 26 সেই সাত জনী উত্তম গৰু সাত বছৰক বুজায়; সেই সাতোটা উত্তম থেকেও সাত বছৰক বুজায়; সপোনৰ অৰ্থও একেই। 27 পাছত অহা সেই কুশ্চিত সাত জনী গৰুও সাত বছৰ, পূৰ্বৰ বতাহত শুকুৱা গুটি নথকা সাতোটা থেকেও সাত বছৰক বুজায়। সেইবোৰ আকালৰ সাত বছৰ হ'ব। 28 মই ফৰৌণৰ আগত ইয়াকে ক'লোঁ যে, ঈশ্বৰে যি কৰিব খুজিছে, তাকেহে তেওঁ ফৰৌণক দেখুৱাইছে। 29 তাতে গোটেই মিচৰ দেশত এনে সাতটা বছৰ আহিব য'ত বহুত শস্য উৎপন্ন হ'ব।

30 সেইবোৰৰ পাছত হ'ব আকালৰ সাত বছৰ, তাতে মিচৰ দেশত বহু শস্যৰ কথা সকলোৱে পাহৰি যাব; আৰু সেই আকালে দেশখনকে নষ্ট কৰিব। 31 এই আকালৰ কাৰণে লোকসকলৰ দেশত, আগতে উৎপন্ন হোৱা বহু শস্যৰ কথা মনত নপৰিব। কিয়নো এইটো অতিশয় ভয়ংকৰ হ'ব। 32 ফৰৌণৰ আগত দুবাৰ এই সপোন দেখুৱা হৈছে। ইয়াৰ কাৰণ হৈছে ঈশ্বৰে, নিজ মন স্থিৰ কৰিছে আৰু ঈশ্বৰে অতি শীঘ্ৰেই এই সকলো কৰিব।

33 এই হেতুকে এতিয়া ফৰৌণ ৰজাই এনে এজন বুদ্ধিমান জ্ঞানী মানুহ বিচাৰি আনক, তেওঁক আনি আপুনি মিচৰ দেশৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰক। 34 ফৰৌণে এইদৰে কৰক; তেওঁ দেশৰ ওপৰত বিষয়াসকলক পাতক আৰু বহু শস্য উৎপন্ন হোৱা সাত বছৰত, মিচৰ দেশৰ পৰা শস্য পাঁচ ভাগৰ এভাগ তুলি আনক।

35 এই লোকসকলে অহা বছৰ কেইটাৰ সকলো শস্য গোটেই ফৰৌণৰ অধীনলৈ আহাৰ হ'বৰ কাৰণে নগৰে নগৰে তাক সাঁচি ৰাখক। তাক সুৰক্ষা দিয়ক। 36 এইদৰে মিচৰ দেশত আগলৈ হ'ব লগা আকালৰ সাত বছৰৰ কাৰণে, সেই আহাৰ দেশত সঞ্চিত হৈ থাকিব; তাতে আকালত দেশখন বিনষ্ট নহব।”

37 তেতিয়া ফৰৌণে আৰু তেওঁৰ পাংৰমন্ত্ৰীসকলেও এই সকলো কথাৰ উত্তম দেখিলে। 38 তেতিয়া ফৰৌণে তেওঁৰ পাংৰমন্ত্ৰীসকলক ক'লে, “এই যি জন মানুহত ঈশ্বৰৰ আত্মা আছে, এওঁৰ নিচিনা আমি কাক পাম?”

39 তেতিয়া ফৰৌণে যোচেফক ক'লে, “ঈশ্বৰে তোমাক এই সকলো কথা জনাইছে; এই যে তোমাৰ নিচিনা বুদ্ধিমান জ্ঞানী মানুহ কোনো নাই। 40 তুমিয়েই মোৰ ঘৰৰ অধ্যক্ষ হ'ব লাগে; মোৰ সকলো পৰজা তোমাৰ কথাত দৰেই চলিব; কেৱল সিংহাসনতহে মই তোমাতকৈ শ্ৰেষ্ঠ হ'ম।” 41 ফৰৌণে যোচেফক পুনৰ ক'লে, “চোৱা, গোটেই মিচৰ দেশৰ ওপৰত মই তোমাক নিযুক্ত কৰিলোঁ।” 42 পাছত ফৰৌণে নিজৰ হাতৰ পৰা মোহৰ মৰা আঙঠি সোলোকাই যোচেফৰ হাতৰ আঙুলিত পিন্ধাই দিলে। তেওঁক আৰু মিহি শণ সূতাৰ কাপোৰ পিন্ধাই, ডিঙিত সোণৰ অলঙ্কাৰও দিলে। 43 তেওঁক নিজৰ দ্বিতীয় ৰথত উঠালে; তাতে লোকসকলে তেওঁৰ আগে আগে “আঠুকাটা” বুলি ঘোষণা কৰিলে। এইদৰে ফৰৌণে তেওঁক গোটেই মিচৰ দেশখনৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিলে।

44 ফৰৌণে যোচেফক ক'লে, “মই ফৰৌণ, কিন্তু তোমাৰ বিনা অনুমতিত গোটেই মিচৰ দেশত কোনেও হাত, ভৰি লৰচৰ কৰিব নোৱাৰিব।” 45 ফৰৌণে যোচেফৰ নাম “চাফনাপানেহ” ৰাখিলে।” তেওঁ ওন নগৰৰ পুৰোহিত পোটা-ফেৰাৰ জীয়েক আচনতৰ লগত বিয়া পাতি দিলে। পাছত যোচেফ গোটেই মিচৰ দেশখন চাবলৈ ওলাই গ'ল।

46 যোচেফ মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ আগত উপস্থিত হোৱা সময়ত, তেওঁৰ বয়স ষাৰ বছৰ হৈছিল। যোচেফ ফৰৌণ ৰজাৰ আগৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু মিচৰ দেশৰ সকলো ঠাইতে ফুৰিলে। 47 তাতে বহু শস্য হোৱা সেই সাত বছৰত ভূমিয়ে মুঠিয়ে মুঠিয়ে শস্য উৎপন্ন কৰিলে।

48 মিচৰ দেশত সেই সাত বছৰত উৎপন্ন হোৱা সকলো শস্য গোটেই, তেওঁ নগৰে নগৰে সাঁচি হ'ল; পৰত্যেক নগৰৰ চাৰিওফালৰ পথাৰত যি শস্য উৎপন্ন হ'ল, তাক তেওঁ সেই নগৰতে সাঁচি থলে। 49 এইদৰে যোচেফে সাগৰৰ বালিৰ দৰে ইমান বহু শস্য গোটেই যে, তাক পাছত লেখিবলৈকে এৰিলে; কিয়নো সেয়ে অসংখ্য হৈছিল।

50 যোচেফৰ দুটি পুত্ৰ আকাল অহাৰ আগেয়ে জন্ম পালে, ওন নগৰৰ পুৰোহিত পোটা-ফেৰাৰ জীয়েক আচনতে জন্ম দিলে। 51 তাতে যোচেফে জ্যেষ্ঠ পুত্ৰৰ নাম মনচি* হ'ল; কিয়নো তেওঁ ক'লে, “ঈশ্বৰে মোৰ সকলো দুখ আৰু নিজ পিতৃৰ ঘৰকো পাহৰাইছে।” 52 দ্বিতীয় পুত্ৰৰ নাম তেওঁ ইফ্ৰয়িম† ৰাখিলে; কাৰণ তেওঁ ক'লে, “ঈশ্বৰে মোক দুখ ভোগ কৰা এই দেশত ফলৱান কৰিলে।”

53 তাৰ পাছত মিচৰ দেশত বহু শস্য উৎপন্ন হোৱা সাত বছৰ শেষ হ'ল। 54 তাতে যোচেফে কোৱাৰ দৰেই আকালৰ সাত বছৰ আৰম্ভ হ'ল, তেতিয়া সকলো দেশতে আকাল হ'ল; কিন্তু গোটেই মিচৰ দেশত হ'লে আহাৰ আছিল।

55 যেতিয়া মিচৰ দেশৰ গোটেইখনতে আকাল হ'বলৈ ধৰিলে, তেতিয়া পৰজাসকলে আহাৰৰ অৰ্থে ফৰৌণ ৰজাৰ আগত ভিক্ষা খুজিলে গৈ; তাতে ফৰৌণে সকলো মিচৰীয়কে ক'লে, “তোমালোকে যোচেফৰ ওচৰলৈ যোৱা; তেওঁ যি কৰিবলৈ কয়, তাকে তোমালোকে কৰিবা।” 56 তেতিয়া গোটেই দেশতে আকাল হ'ল, যোচেফে সকলো ঠাইৰ ভঁৰালবোৰ খুলিলে আৰু মিচৰীয়াসকলৰ ওচৰত শস্য বেচিবলৈ ধৰিলে। সেই সময়ত মিচৰ দেশত ভয়ংকৰ আকাল হ'ল। 57 সকলো দেশৰ মানুহবোৰে শস্য কিনিবৰ কাৰণে মিচৰ দেশত থকা যোচেফৰ ওচৰলৈ আহিল; কিয়নো গোটেই পৃথিৱীত ভীষণ আকাল হ'বলৈ ধৰিলে।

42 অধ্যায়

মিচৰলৈ যাকোবৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰথম যাংৱা

1 যেতিয়া যাকোবে মিচৰত শস্য আছে বুলি শুনা পালে, তেতিয়া তেওঁৰ পুত্ৰসকলক ক'লে, “তোমালোকে ইজনে সিজনৰ মুখলৈ কিয় চোৱাচুই কৰি আছা?” 2 তেওঁ পুনৰ ক'লে, “চোৱা, মিচৰত শস্য আছে বুলি মই শুনিছোঁ; তোমালোকে তালৈ নামি গৈ, তাৰ পৰা আমাৰ বাবে শস্য কিনি আনোঁগৈ; তেতিয়াহে আমি নমৰি জীয়াই থাকিব পাৰিম।” 3 যোচেফৰ ককায়েক

* 41 অধ্যায়:51 পাহৰণ † 41 অধ্যায়:52 দুগুণ ফলৱান বা দুগুণ উন্নতি

দহ জনে মিচৰৰ পৰা শস্য কিনি আনিবলৈ নামি গ'ল। 4 কিন্তু যোচেফৰ ভায়েক বিন্যামীনক হ'লে, যাকোবে ককায়েকসকলৰ লগত নপঠালে; কিয়নো তেওঁ ক'লে, “কিজানি তাৰ কিবা বিপদ ঘটে।”

5 এইদৰে শস্য কিনিবলৈ যোৱা মানুহবোৰৰ লগত ইশ্বায়েলৰ পুংৰসকল গ'ল; কিয়নো কনান দেশত আকাল হৈছিল। 6 সেই সময়ত যোচেফ মিচৰ দেশৰ অধ্যক্ষ আছিল। তেওঁই দেশৰ সকলো লোকক শস্য বেচিছিল। যেতিয়া যোচেফৰ ককায়েকসকলে গৈ তেওঁৰ আগত মাটিত উৰুৰি হৈ পৰিণ্যাত কৰিলে, 7 তেতিয়া যোচেফে তেওঁৰ ককায়েকসকলক দেখি চিনি পালে; কিন্তু তেওঁ অচিনাকিৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে আৰু কঠোৰভাৱে তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতিলে। তেওঁ তেওঁলোকক সূধিলে, “তোমালোক ক'ৰ পৰা আহিছা?” তেওঁলোকে ক'লে, “কনান দেশৰ পৰা শস্য কিনিবলৈ আহিছোঁ।” 8 এইদৰে যোচেফে ককায়েকসকলক চিনি পালে, কিন্তু তেওঁলোকে হ'লে ভায়েকক চিনি নাপালে।

9 যোচেফে তেওঁলোকৰ সম্বন্ধে যি সপোন দেখিছিল, সেই কথা তেতিয়া তেওঁৰ মনত পৰিল। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক গুণ্ডচৰ। আমাৰ দেশৰ অসুৰক্ষিত অংশবোৰ চাবলৈহে তোমালোক আহিছা।” 10 তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “নহয়, মোৰ পৰু; আপোনাৰ এই দাস সকলে শস্য কিনিবলৈহে আহিছোঁ।” 11 আমি সকলো এজন লোকৰে পুত্ৰ; আমি স। মানুহ। আপোনাৰ দাসবোৰ গুণ্ডচৰ নহয়।”

12 তেতিয়া যোচেফে তেওঁলোকক ক'লে, “নহয়, তোমালোকে দেশৰ অসুৰক্ষিত অংশবোৰ চাবলৈহে আহিছা।” 13 কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, “আপোনাৰ দাস আমি ভাই ককাই বাৰজন; আমি কনান দেশৰ বাসিন্দা এজন লোকৰেই সন্তান; আমাৰ সকলোতকৈ সৰু ভাইটো বৰ্তমান পিতাৰ ওচৰত আছে আৰু আন এজন ভাই জীৱিত নাই।”

14 যোচেফে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকৰ বিষয়ে যি কৈছোঁ, সেয়াই ঠিক; তোমালোক গুণ্ডচৰ। 15 ইয়াৰেই তোমালোকক পৰীক্ষা কৰা হ'ব - তোমালোকৰ সৰু ভাই যেতিয়ালৈকে ইয়ালৈ নাহে, তেতিয়ালৈকে তোমালোকে এই ঠাই এৰি যাব নোৱাৰিব। এই কথা মই ফৰোণৰ জীৱনৰ শপত খাই কৈছো। 16 সৰু ভাইক আনিবলৈ তোমালোকৰ মাজৰ পৰা এজনক পঠাই দিয়া আৰু আন সকলো বন্দী হৈ থাক। তাতে তোমালোকৰ কথা সত্য হয় নে নহয়, প্ৰমাণিত হ'ব। নহ'লে, ফৰোণৰ জীৱনৰ শপত, তোমালোক যে গুণ্ডচৰ, ই নিশ্চিত।” 17 এইবুলি কৈ যোচেফে তিনি দিনলৈকে তেওঁলোক সকলোকে কাৰাগাৰত বন্দী কৰি হ'ল।

18 তৃতীয় দিনা যোচেফে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মই কোৱাৰ দৰে কৰি প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা; কিয়নো মই ঈশ্বৰ ভয়কাৰী লোক হওঁ। 19 তোমালোক যদি সঁচাই স। লোক হোৱা, তেন্তে তোমালোকৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা এজন এই কাৰাগাৰত বন্দী হৈ থাকক; বাকী সকলোৱে তোমালোকৰ ভোকত থকা পৰিয়ালৰ কাৰণে আকালৰ শস্য লৈ যাওক। 20 তোমালোকৰ কথা সত্য বুলি প্ৰমাণ হ'বৰ কাৰণে সৰু ভাইক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আনা; তেতিয়াহে তোমালোকৰ প্ৰাণ ৰক্ষা পাব।” তাতে তেওঁলোকে সেইদৰে কৰিলে।

21 তাৰ পাছত তেওঁলোকে এজনে আন জনক ক'লে, “বাস্তৱিকতে আমাৰ ভাইৰ বিষয়টোত আমি দোষী; সি যেতিয়া আমাৰ আগত কাকুতি-মিনতি কৰিছিল, তেতিয়া তাৰ মনোকষ্ট দেখিও, আমি কাণসাৰ নিদিলােঁ। সেইবাবেই আমাৰ ওপৰত এই সৰুটো আহিছ।” 22 তেতিয়া বুৰণে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “মই জানো তোমালোকক কোৱা নাছিলো, 'ল'ৰাটোৰ প্ৰতি অন্যায কৰি পাপ নকৰিবা; তথাপিও তোমালোকে নুশুনিল; এতিয়া চোৱা, আমি তাৰ ৰক্তপাতৰ পৰিশোধ সাধিব লগা হৈছে।”

23 যোচেফে যে তেওঁলোকৰ কথাবোৰ বুজি পাইছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নাজানিলে; কিয়নো দুডাষীৰ মাধ্যমেদিয়ে তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে কথা-বতৰা হৈছিল। 24 পাছত যোচেফে তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা গ'ল আৰু কাদিবলৈ ধৰিলে। পুনৰ আহি তেওঁলোকৰ সৈতে কথাবতৰা হ'ল। তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা চিমিয়োনক বাচি ল'লে আৰু তেওঁলোকৰ চকুৰ সন্মুখতে তেওঁক বান্ধিলে। 25 তাৰ পাছত যোচেফে নিজৰ দাসবোৰক আদেশ দিলে যেন তেওঁলোকৰ বস্তাবোৰত শস্য ভৰাই দিয়া হয় আৰু পৰতিজনে দিয়া ধন তাৰ বস্তাত ওভটাই দিয়া হয়; তাৰ উপৰিও যাত্ৰাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তাবোৰো দিবলৈ আদেশ দিলে। তাতে তেওঁলোকৰ কাৰণে যোচেফে কোৱাৰ দৰেই সকলো কৰা হ'ল।

26 তাৰ পাছত তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ গাধৰ পিঠিত শস্য বোজা তুলি লৈ তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে। 27 পাছত বিশ্ৰামৰ ঠাই পাই তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে যেতিয়া নিজৰ গাধক দানা দিবলৈ বস্তা মেলিলে, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ধনখিনি দেখা পালে; ধনখিনি বস্তাৰ মুখতে আছিল। 28 তাতে তেওঁ ভায়েক-ককায়েকসকলক ক'লে, “এই চোৱাহি, মোৰ ধনখিনি উভটাই দিছে। এয়া চোৱা, মোৰ বস্তাতেই সেই ধন আছে।” তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰাণ উড়ি গ'ল। তেওঁলোকে ভয়তে কঁপি কঁপি ইজনে সিজনৰ ফালে ঘূৰি ক'লে, “ঈশ্বৰে নো আমালৈ এইটো কি কৰিলে?”

29 কনান দেশলৈ উলটি গৈ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বাপেক যাকোবক তেওঁলোকলৈ যি যি ঘটিল সেই সকলোকে জনাই ক'লে, 30 “যি জন লোক সেই দেশৰ পৰু, তেওঁ আমাৰ লগত অতি কৰুশভাৱে কথা পাতিছিল। তেওঁ ভাৰিছিল যে আমি সেই দেশত গুণ্ডচৰ। 31 কিন্তু আমি তেওঁক ক'লােঁ, 'আমি স। মানুহ, গুণ্ডচৰ নহওঁ; 32 আমি ভাই-ককাই বাৰজন, একে পিতাৰে সন্তান; এজন জীৱিত নাই আৰু সকলোতকৈ সৰুটো এতিয়া পিতাৰ লগত কনান দেশত আছে।’

33 তেতিয়া সেই দেশৰ যি জন পৰু, তেওঁ আমাক ক'লে, “বেলে, ইয়াৰ দ্বাৰায়েই মই জানিম যে তোমালোক স। মানুহ, সেয়ে তোমালোকৰ এজন ভাইক মোৰ লগত থৈ, ভোকত থকা পৰিয়ালৰ কাৰণে আকালৰ শস্য লোৱা আৰু নিজ বাটে যোৱা। 34 তোমালোকৰ সৰু ভাইক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আনা; তেতিয়া মই জানিম যে, তোমালোক গুণ্ডচৰ নোহোঁৱা, কিন্তু স। লোক। তেতিয়াহে মই তোমালোকৰ ভাইক তোমালোকলৈ মুকলি কৰি দিম আৰু তোমালোকে এই দেশত ব্যবসায়-বাণিজ্য কৰিব পাৰিবা।”

35 তার পাছত তেওঁলোকে নিজৰ বস্তাবোৰ খালী কৰাৰ সময়ত দেখিলে যে, তেওঁলোক পৰত্যেকৰ ধনৰ টোপোলাও প্ৰত্যেকৰ বস্তাৰ ভিতৰত আছে; তাকে দেখি তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে ভয় খালে। 36 তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মোক সন্মানহাৰা কৰিছা। যোচেফ গ'ল, চিমিয়োনও নাই আৰু এতিয়া বিন্যামীনকো তোমালোকে লৈ যাব খুজিছা; এই সকলোবোৰ দুখ-কষ্ট মোৰ অহিতেই হৈছে।”

37 বুৰণে তেওঁৰ পিতৃক ক'লে, “মই যদি বিন্যামীনক আপোনাৰ ওচৰলৈ উভটাই আনিব নোৱাৰো, তেন্তে আপুনি মোৰ দুই পুত্ৰকে বধ কৰিব। কেৱল বিন্যামীনক মোৰ হাতত শোধাই দিয়ক, মই পুনৰ তাক আপোনাৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই আনিম।”

38 তেতিয়া যাকোবে ক'লে, “নহয়, মোৰ পুত্ৰ তোমালোকৰ লগত নাযায়; কিয়নো তাৰ ককায়েক মৰিল আৰু এতিয়া সি অকলে আছে; তোমালোকৰ যাত্ৰাপথত যদিহে তালৈ কিবা আপদ ঘটে, তেন্তে এই পকা চুলিৰে সৈতে দুখ দি মোক চিয়োললৈহে পঠাৰা।”

43 অধ্যায়

যাকোবৰ মিচৰলৈ দ্বিতীয় যাত্ৰা।

1 কনান দেশত আকালে ভয়ানক ৰূপ লৈ উঠিল। 2 মিচৰ দেশৰ পৰা কিনি অনা শস্য খাই শেষ হোৱাত, তেওঁলোকৰ বাপেকে ক'লে, “তোমালোকে আকৌ যোৱা আৰু আমাৰ বাবে কিছুমান শস্য কিনি আনাগৈ।” 3 যিহুদাই তেওঁক ক'লে, “সেই পুৰুষে আমাক দৃঢ়ভাৱে সতৰ্ক কৰি দি কৈছিল যে, ‘তোমালোকৰ লগত তোমালোকৰ ভাই নাছিল, মোৰ মুখ চাব নোৱাৰিবা।’ 4 এতিয়া তুমি যদি আমাৰ ভাইক আমাৰ লগত পঠোৱা, তেতিয়াহে আমি নামি গৈ তোমাৰ কাৰণে শস্য কিনি আনিম। 5 কিন্তু যদি নপঠোৱা, তেন্তে আমি নাযাওঁ; কিয়নো সেই লোকে আমাক কৈছিল, ‘তোমালোকৰ লগত তোমালোকৰ ভাই নাছিল, মোৰ মুখ চাব নোৱাৰিবা।’ 6 ইশ্বায়েলে* ক'লে, “তোমালোকে মৌলৈ কিয় এনে দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰিলা? তোমালোকৰ যে এজন ভাই আছে সেই কথাতো লোকজনক কিয় ক'লা?” 7 তেওঁলোকে ক'লে, “সেই লোকজনে আমাৰ আৰু আমাৰ পৰিয়ালৰ সম্বন্ধে পুংখানুপুংখভাৱে সুধিছিল; তেওঁ সুধিছিল, ‘তোমালোকৰ পিতা এতিয়াও জীয়াই আছে নে? তোমালোকৰ আৰু কোনো ভাই আছে নে?’ আমিও তেওঁৰ প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ সেইদৰেই দিছিলোঁ; পাছত তেওঁ যে আমাক ‘তোমালোকৰ ভাইক লৈ আনা’ বুলি ক'ব আমি কেনেকৈ জানিম?”

8 তেতিয়া যিহুদাই পিতৃ ইশ্বায়েলক ক'লে, “আপুনি বিন্যামীনক মোৰ লগত পঠাওঁক; আমি, আপুনি আৰু আমাৰ সন্তানবোৰেৰে সৈতে উভয়ে যেন নমৰি জীয়াই থাকিম, তাৰ বাবে আমি সোনকালে ওলাই যাওঁহক। 9 মই বিন্যামীনৰ বাবে জামিন হৈছোঁ। বিন্যামীনৰ দায়িত্বক লৈ আপুনি মোকে জগৰীয়া কৰিব। মই যদি তাক ঘূৰাই আনি আপোনাৰ সন্মুখলৈ নানো, তেন্তে চিৰকাল মই আপোনাৰ ওচৰত অপৰাধী হৈ থাকিম। 10 আমি যদি ইমান পলম নকৰিলোঁ হয়, ইতিমধ্যে আমি দ্বিতীয়বাৰো ঘূৰি আহিব পাৰিলোহেঁতেন।”

11 তেওঁলোকৰ পিতৃ ইশ্বায়েলে তেতিয়া ক'লে, “যদি সেয়ে কৰিব লাগে, তেন্তে এতিয়া এটা কাম কৰা। সেই লোকৰ কাৰণে উপহাৰ হিচাবে তোমালোকৰ নিজৰ নিজৰ বস্তাত এই দেশৰ সকলোতকৈ উত্তম দৰব্যবোৰৰ কিছু কিছু লৈ যোৱা; যেনে, কিছু বিষ নিৰাময়ৰ মলম, মৌজোল, মা-মচলা, গন্ধৰস, পেস্তা আৰু বাদাম। 12 তোমালোকৰ হাতত দুগুণ ধন লোৱা; কাৰণ তোমালোকৰ বস্তাৰ মুখত যি ধন তেওঁলোকে উভটাই দিলে, তাকো ঘূৰাই দিবলৈ লৈ যোৱা। হয়তো ভুলতে সেয়া তোমালোকক দিছিল। 13 তোমালোকৰ ভাইক লৈ সোনকালে সেই লোকৰ ওচৰলৈ আকৌ যোৱাইক। 14 সেই লোক জনে তোমালোকক যেন দয়া কৰে, সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে ইয়াকে কৰক আৰু তোমালোকৰ আনজন ভাই চিমিয়োন আৰু বিন্যামীনক তোমালোকলৈ এৰি দিয়ে। মই যদি পুত্ৰহীনৰ শোক ভুগিব লগাই হয়, তেন্তে তেনেকৈয়ে থাকিম।” 15 তেতিয়া তেওঁলোকে সেই উপহাৰ, হাতত দুগুণ ধন আৰু বিন্যামীনক লগত লৈ মিচৰ দেশলৈ নামি গ'ল, আৰু তেওঁলোক যোচেফৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ল।

16 তাতে তেওঁলোকৰ লগত বিন্যামীনক দেখি, যোচেফে তেওঁৰ ঘৰৰ ঘৰগিৰীক ক'লে, “এই লোকসকলক ঘৰৰ ভিতৰলৈ লৈ আহা আৰু এটা পশু মাৰি আহাৰ যুগুত কৰা; এই লোকসকলে দুপৰীয়া মোৰ সৈতে ভোজন কৰিব।” 17 যোচেফে যিদৰে ক'লে, ঘৰগিৰীয়ে সেইদৰেই কৰিলে; তেওঁ তেওঁলোকক যোচেফৰ ঘৰলৈ লৈ আহিল।

18 যোচেফৰ ঘৰলৈ তেওঁলোকক লৈ যোৱাৰ বাবে তেওঁলোকে ভয়তে কোৱাকুই কৰি ক'লে, “আগৰ বাৰত যি ধন আমাৰ বস্তাৰ ভিতৰত উভটি গ'ল, তাৰ কাৰণেই আমাক তালৈ লৈ আনিছে নেকি; এইবাৰ হয়তো আমাৰ বিৰুদ্ধে দোষ বিচাৰি তেওঁ আমাক বন্দী কৰি থ'ব আৰু আমাৰ গাধবোৰকো লৈ আমাক তেওঁৰ দাস কৰি ৰাখিব।” 19 সেয়ে তেওঁলোকে যোচেফৰ ঘৰৰ দুৱাৰ মুখত ঘৰগিৰীজনৰ কাষলৈ গ'ল। 20 তেওঁলোকে ক'লে, “মালিক, আমি ইয়াৰ আগেয়েও প্ৰথমবাৰ শস্য কিনিবলৈ আহিছিলোঁ; 21 কিন্তু উলটি যোৱাৰ পথত বিশ্ৰামৰ ঠাই পোৱাত আমি আমাৰ বস্তা মেলেতেই দেখিলোঁ যে, আমাৰ সম্পূৰ্ণ ধন পৰতিজনৰ বস্তাৰ মুখত আছিল; আমি এতিয়া সেই ধন উভটাই আনিছোঁ। 22 ইয়াৰ উপৰিও আমি শস্য কিনিবলৈ লগত ধন আনিছোঁ। আমাৰ সেই ধন আমাৰ বস্তাৰ ভিতৰত কোনে যে সুমুৱাই দিছিল, তাক আমি নাজানো।” 23 সেই ঘৰগিৰীয়ে তেতিয়া কলে, “আপোনালোকে ভয় কৰিব নালাগে, শান্তি মনেৰে থাকক। আপোনালোকৰ আৰু আপোনালোকৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰেই নিশ্চয়কৈ সেই ধন আপোনালোকৰ বস্তাত ৰাখিছিল। মই কিন্তু আপোনালোকৰ ধন পালোঁ।” পাছত ঘৰগিৰীজনে চিমিয়োনক বাহিৰ কৰি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আনিলে।

* 43 অধ্যায়:6 ইশ্বায়েলে যাকোবে

24 তাৰ পাছত ঘৰগিৰীয়ে সেই সকলো লোকক যোচেফৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ লৈ গৈ পানী দিলে আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ভৰি ধুলে; তেওঁ তেওঁলোকৰ গাধবোৰকো খাবলৈ দিলে। 25 যোচেফ দুপৰীয়া আহিৰি বুলি তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ উপহাৰবোৰ যুগুত কৰি ৰাখিলে। কিয়নো তেওঁলোকে শূনিছিল যে তেওঁলোকৰ খোৱা-বোৱা তাতেই হ'ব।

26 যোচেফ যেতিয়া ঘৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ উপহাৰবোৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ আনি তেওঁক দিলে আৰু মাটিত উবুৰি হৈ পৰি তেওঁক পৰিণিপাত কৰিলে। 27 তেওঁলোকৰ কুশল মঙ্গল জনাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকৰ বন্ধু পিতাৰ কথা যে তোমালোকে কৈছিলো, তেওঁ ভালে আছে নে? তেওঁ এতিয়ালৈকে জীয়াই আছে নে?”

28 তেওঁলোকে ক'লে, “আপোনাৰ দাস আমাৰ পিতৃ এতিয়াও জীয়াই আছে আৰু তেওঁ ভালে আছে।” এই বুলি তেওঁলোকে উবুৰি হৈ পৰিণিপাত কৰিলে। 29 তেতিয়া তেওঁ চকু তুলি নিজ মাকৰ পুতেক ভায়েক বিন্যামীনক দেখি ক'লে, “এওঁৰেই নেকি তোমালোকৰ সেই সৰু ভাই, যি জনৰ কথা তোমালোকে মোক কৈছিলো?” তেওঁ তাক ক'লে, “বোপা, ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰক।”

30 নিজ ভায়েকক দেখি মৰমতে যোচেফৰ অন্তৰ শোকত ভাগি পৰিল। তেওঁ কান্দিবলৈ ঠাই বিচাৰি বেগাবেগিকৈ সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু নিজৰ কোঁঠালিত সোমাই কান্দিবলৈ ধৰিলে। 31 পাছত তেওঁ নিজৰ চকু-মুখ ধুই বাহিৰলৈ আহিল আৰু নিজকে নিয়ন্ত্ৰণ কৰি আহাৰ পৰিবেশন কৰিবলৈ ক'লে।

32 তেতিয়া দাসবোৰে যোচেফক, তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েকসকলক আৰু যি মিচৰীয়সকলে যোচেফৰ লগত ভোজন কৰে, তেওঁলোকক বেলেগ বেলেগকৈ খাবলৈ দিলে; কিয়নো মিচৰীয়সকলে ঈশ্বৰীয়সকলৰ সৈতে খোৱা-বোৱা নকৰে; কাৰণ সেয়া মিচৰীয়সকলৰ কাৰণে এক ঘৃণনীয় কাৰ্য। 33 ভায়েক-ককায়েকসকল যোচেফৰ সন্মুখত বয়স অনুসাৰে জ্যেষ্ঠৰ পৰা কনিষ্ঠজন বহিল। তাতে তেওঁলোক সকলোৱে একেলগে আচৰিত মানিলে। 34 তাৰ পাছত যোচেফে তেওঁৰ নিজৰ সন্মুখৰ আহাৰৰ পৰা কিছু ভাগ ভায়েক-ককায়েকসকলক দিবলৈ দিলে। কিন্তু আন সকলো ভায়েক-ককায়েকসকলৰ ভাগতকৈ বিন্যামীনক পাঁচ গুণ অধিক দিয়া হ'ল। এইদৰে তেওঁলোকে যোচেফৰ সৈতে ভোজন-পান কৰি আনন্দ কৰিলে।

44 অধ্যায়

যোচেফৰ ছলনা

1 যোচেফে তেওঁৰ ঘৰৰ ঘৰগিৰীক আদেশ দি ক'লে, “এই লোকসকলে যিমান শস্য লৈ যাব পাৰে, তেওঁলোকৰ বস্তাবোৰ সিমানেকৈ পূৰ কৰি দিয়া আৰু পৰ্বতিজন লোকৰ ধন তেওঁলোকৰ বস্তাৰ মুখত থ'বা। 2 মোৰ ৰূপৰ পিয়লাটো সৰাটোকৈ সৰুটোৰ শস্য ভৰোৱা বস্তাৰ মুখত থ'বা; শস্য কিনাৰ বাবে অনা তাৰ ধনখিনিও থ'বা।” তেতিয়া ঘৰগিৰী জনে যোচেফে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে।

3 পাছদিনা অতি পুৱাতেই লোকসকলক তেওঁলোকৰ গাধবোৰৰ সৈতে বিদায় দিলে। 4 তেওঁলোক নগৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পাছত, অধিক দূৰ গৈ পোৱাৰ আগতেই যোচেফে তেওঁৰ ঘৰগিৰীক ক'লে, “সোনকালে সেই লোকসকলৰ পাছে পাছে যোৱা। তেওঁলোকক লগ পাই ক'বা, ‘তোমালোকে উপকাৰৰ সলনি কিয় অপকাৰ কৰি আহিলা? কিয় তোমালোকে মোৰ প্ৰভুৰ পিয়লা চূৰ কৰিলা?’ 5 সেইটো পিয়লাতে মোৰ পৰভুৱে পান কৰে আৰু মঙ্গল চোৱাৰ কাৰণেও ব্যৱহাৰ কৰে? তোমালোকে এই কৰ্ম কৰি অতি অন্যায কৰিছা।”

6 এইদৰে সেই ঘৰগিৰীয়েও গৈ বাটত তেওঁলোকক লগ ধৰিলে আৰু এইবোৰ কথা ক'লে। 7 কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “মহাশয়, আপুনি কিয় এনেবোৰ কথা কৈছে? আপোনাৰ দাসবোৰৰ পৰা এনে ধৰণৰ কৰ্ম কৰা দূৰ হওক। 8 চাওক, যোৱাৰ আমাৰ বস্তাৰ মুখত যি ধন পাইছিলোঁ, সেয়া আমি কনান দেশৰ পৰা পুনৰ আপোনালৈ ওভটাই আনিলা; তেন্তে আপোনাৰ পৰভুৰ ঘৰৰ পৰা আমি ৰূপ বা সোণ কেনেকৈ চূৰ কৰি আনিব পাৰোঁ? 9 যদি সেই পিয়লা আপোনাৰ এই দাসবোৰৰ কোনোবা এজনৰ ওচৰত পোৱা যায়, তেন্তে তাৰ মৃত্যু হওঁক আৰু আমিও পৰভুৰ দাস হৈ থাকিম।” 10 তেতিয়া ঘৰগিৰী জনে ক'লে, “ঠিক আছে, আপোনালোকৰ কথাৰ দৰেই হওক; কিন্তু যিজনৰ ওচৰত সেই পিয়লা পোৱা যাব, কেৱল তেৱেঁ মোৰ দাস হ'ব; আন সকলো নিৰ্দ্দোষী হ'ব।”

11 তেতিয়া তেওঁলোকে বেগতে নিজৰ বস্তা মাটিত নমাই খুলিলে। 12 ঘৰগিৰীয়ে ডাঙৰজনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি শেষত সৰুজনলৈকে বিচাৰোতে বিন্যামীনৰ বস্তাৰ ভিতৰত সেই পিয়লা পোৱা গ'ল। 13 তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰ ফালিলে। নিজৰ গাধত ৰোজাবোৰ দি পুনৰ নগৰলৈ উভটি গ'ল।

14 যিহূদা আৰু তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েকসকল যেতিয়া যোচেফৰ ঘৰ আহি পালে, যোচেফ তেতিয়াও তাতে আছিল। তেওঁলোকে তেওঁৰ সন্মুখলৈ গৈ মাটিত উবুৰি হৈ পৰিল। 15 তেতিয়া যোচেফে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকেনো এইটো কি কাম কৰিলা? তোমালোকে নাজানা নে যে মোৰ নিচিনা এজন লোকে মঙ্গল চোৱাৰ অভ্যাস কৰিব পাৰে?” 16 যিহূদাই ক'লে, “মোৰ পৰভুকনো আমি কি ক'ম? উত্তৰেইবা কি দিন? কেনেদৰেইবা আমি নিজক নিৰ্দ্দোষী বুলি প্ৰমাণ কৰিম? আপোনাৰ দাসবোৰৰ অপৰাধ ঈশ্বৰেই প্ৰকাশ কৰি দিলে; যাৰ হাতত সেই পিয়লাটো পোৱা গৈছে, চাওঁক, সি আৰু আমি সকলোৱেই মোৰ পৰভুৰ দাস হ'লোঁ।” 17 তাতে যোচেফে ক'লে, “এনে কৰ্ম কৰা মোৰ পৰা দূৰ হওঁক; যাৰ হাতত পিয়লাটো পোৱা গৈছে, তেওঁহে মোৰ দাস হ'ব; কিন্তু আন সকলোৱে শান্তিৰে তোমালোকৰ পিতৃৰ কাৰ্মলৈ ঘূৰি যোৱা।”

18 তেতিয়া যিহূদাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আগুৱাই গৈ ক'লে, “হে মোৰ মালিক, ফৰৌণ যেনে আপুনিও তেনে। দয়া কৰি মোৰ পৰভুৰ কাণত আপোনাৰ এই দাসক এয়াৰ কথা জনাবলৈ অনুমতি দিয়ক। আপোনাৰ এই দাসৰ ওপৰত আপোনাৰ কেৰাধ প্ৰজুলিত নহওঁক। 19 মোৰ পৰভুৱে তেওঁৰ এই দাসবোৰক সুধিছিল, ‘তোমালোকৰ পিতৃ আৰু কোনো ভাই আছে নে?’

20 তাতে আমি পৰভুক কৈছিলোঁ, 'আমাৰ এজন বৃদ্ধ পিতা আছে আৰু তেওঁৰ বুঢ়া কালৰ এজন সৰু ল'ৰাও আছে; তাৰ ককায়েকৰ মৃত্যু হৈছে আৰু একে মাকৰ সন্তান হিচাবে সি এতিয়া অকলেই আছে; সেয়ে তাৰ পিতাই তাক অতি মৰম কৰে।

21 পাছত আপুনি আপোনাৰ এই দাসবোৰক কৈছিল, 'তাক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আনা, মই তাক চাব বিচাৰো।' 22 তেতিয়া আমি পৰভুক কৈছিলোঁ, 'ল'ৰাটিয়ে তাৰ পিতাকক এৰি আহিব নোৱাৰে; কিয়নো যদি আছে, তেন্তে তাৰ পিতাৰ মৃত্যু হ'ব।'

23 কিন্তু আপুনি আপোনাৰ দাসবোৰক কৈছিল, 'তোমালোকৰ সৰু ভাইক লগত লৈ নাছিলে, তোমালোকে পুনৰ মোৰ মুখ দেখা নাপাৰা।' 24 সেয়ে মোৰ পৰভুকৰ সকলো কথা আমি আপোনাৰ দাস, মোৰ পিতাক কৈছিলোঁ। 25 পাছত আমাৰ পিতায়ে কৈছিল, 'তোমালোকে পুনৰ গৈ আমাৰ বাবে কিছু শস্য কিনি আনগৈ।' 26 তেতিয়া আমি ক'লোঁ, 'আমাৰ সৰু ভাই যদি আমাৰ লগত যায়, তেতিয়াহে আমি যাম। নহ'লে আমি যাব নোৱাৰো। কিয়নো আমাৰ সৰু ভাই যদি আমাৰ লগত নাথাকে, তেন্তে সেই পুৰুষৰ মুখকে আমি দেখিবলৈ নাপাম।'

27 তেতিয়া আপোনাৰ দাস অৰ্থাৎ মোৰ পিতায়ে আমাক ক'লে, 'তোমালোকেতো জানাই যে মোৰ ডাৰাটাই মৌলৈ দুটি পুংৰ পৰসৰ কৰিছিল। 28 তাৰে এটি মোৰ পিতা ওলাই গ'ল আৰু মই কলোঁ, 'নিশ্চয় কোনো জন্তুৱে তাক ডোখৰ ডোখৰ কৰি ছিৰাছিৰ কৰিলে; তাৰ পাছৰ পৰাই মই তাক পুনৰ দেখা নাপালোঁ, 29 এতিয়া যদি তোমালোকে ইয়াকো মোৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যোৱা আৰু তাৰ যদি কোনো ক্ষতি হয়, তেন্তে এই পকা চুলিৰে সৈতে শোকতে মোক তোমালোকে চিয়োললৈ পঠাৰা।'

30 গতিকে, এতিয়া মই আপোনাৰ দাসৰ কাষলৈ অৰ্থাৎ মোৰ পিতাৰ কাষলৈ যদি ল'ৰাটো অবিহন উভতি যাওঁ আৰু যিহেতু ল'ৰাটোৰ লগত তেওঁৰ প্ৰাণ একেলগে বন্ধা আছে, 31 সেয়ে ল'ৰাটোক আমাৰ লগত নেদেখিলে, তেওঁৰ নিশ্চয়ে মৃত্যু হ'ব। তাতে আপোনাৰ এই দাসবোৰে আপোনাৰ দাস অৰ্থাৎ আমাৰ পিতাইক তেওঁৰ পকা চুলিৰে সৈতে শোকতে চিয়োললৈ পঠাৰা; 32 মই, এই আপোনাৰ দাসে মোৰ পিতাৰ ওচৰত এই ল'ৰাৰ কাৰণে জামিন হৈ কৈছিলোঁ, 'মই যদি তাক আপোনাৰ ওচৰলৈ নানো, তেন্তে পিতা মই চিৰকাললৈকে আপোনাৰ ওচৰত অপৰাধী হৈ থাকিম। 33 সেয়ে মোৰ পৰভুক, দয়া কৰি সেই ল'ৰাৰ পৰিবৰ্তে মোকে আপোনাৰ দাসৰ দৰে ৰাখক আৰু ল'ৰা জনক তাৰ ককায়েকসকলৰ সৈতে ঘূৰি যাবলৈ দিয়ক। 34 কিয়নো, ল'ৰা জনক লগত নিনিয়াকৈ মই কেনেকৈ পিতাৰ ওচৰলৈ উলটি যাম? মোৰ পিতালৈ যি আপদ ঘটিব, তাক মই চাব নোৱাৰিম।'

45 অধ্যায়

যোচেফে নিজৰ পৰিচয় দিয়া।

1 তেতিয়া যোচেফে তেওঁৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ সম্মুখত নিজকে নিয়ন্ত্ৰণত ৰাখিব নোৱাৰিলে। তেওঁ চিঞৰি ক'লে, "মোৰ আগৰ পৰা সকলো গুছি যাওঁক।" সেয়ে ভায়েক-ককায়েকসকলৰ ওচৰত যোচেফে যেতিয়া নিজৰ পৰিচয় দিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ কাষত কোনো দাস থিয় হৈ থকা নাছিল। 2 তাৰ পাছত তেওঁ চিঞৰি চিঞৰি ইমানকৈ কান্দি ধৰিলে যে, মিচৰীয়সকলে তেওঁৰ কান্দোন শুনা পালে আৰু ফৰৌণৰ ঘৰত থকা লোকসকলেও শুনা পালে। 3 যোচেফে ককায়েকসকলক ক'লে, "মই যোচেফ। মোৰ পিতৃ কি এতিয়াও জীয়াই আছে?" এই কথা শুনি তেওঁৰ ককায়েকসকলে একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে; কাৰণ যোচেফৰ উপস্থিতিত তেওঁলোক হতবুদ্ধি হ'ল।

4 তেতিয়া যোচেফে তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েকসকলক ক'লে, "তোমালোকে অনুগ্রহ কৰি মোৰ ওচৰ চাপি আহাঁ।" তাতে তেওঁলোকে ওচৰ চাপি অহাত তেওঁ ক'লে, "মই যোচেফ, তোমালোকৰ সেই ভাই, যি জনক তোমালোকে মিচৰ দেশলৈ বিক্ৰী কৰি দিছিল। 5 কিন্তু তোমালোকে মোক ইয়াত বিক্ৰী কৰি দিছিল। বুলি এতিয়া বেজাৰ নকৰিবা নাইবা নিজৰ ওপৰত খং নকৰিবা। কিন্তু প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণেহে ঈশ্বৰে তোমালোকৰ আগেয়ে মোক ইয়ালৈ পঠিয়ালে। 6 কাৰণ, এই দুবছৰ ধৰি দেশত আকাল হৈছে; এইদৰে আৰু পাঁচ বছৰ কাল চলিব; কোনো খেতি কৰা নহ'ব আৰু শস্য দোৱাও নহ'ব। 7 পৃথিৱীত অৱশেষ স্বৰূপে তোমালোকৰ বংশক জীৱিত ৰাখিবৰ কাৰণে আৰু ধ্বংসৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি তোমালোকৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে ঈশ্বৰে তোমালোকৰ আগেয়ে মোক পঠাই দিলে। 8 গতিকে, তোমালোকে মোক ইয়ালৈ পঠোৱা নাই, ঈশ্বৰেহে পঠালে; তেওঁ মোক ফৰৌণৰ এজন পিতৃৰ স্থানত ৰাখিলে আৰু তেওঁৰ গোটেই পৰিয়ালৰ অধিপতি কৰিলে। ইয়াৰোপৰি তেওঁ মোক গোটেই মিচৰ দেশৰ ওপৰত শাসনকৰ্ত্তা পাতিলে।"

9 এতিয়া তোমালোকে অতি শীঘ্ৰেই পিতাৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক কোৱাও যে, "আপোনাৰ পুত্ৰ যোচেফে এই কথা কৈছে, 'ঈশ্বৰে মোক সমুদায় মিচৰ দেশৰ অধিপতি কৰিলে; আপুনি এতিয়া পলম নকৰি মোৰ ওচৰলৈ নামি আহাঁক। 10 আপুনি আহি গোচন এলেকাত বাস কৰিব; তাতে আপুনি আৰু আপোনাৰ ল'ৰা-ছোৱালী, আপোনাৰ নাতি-নাতিনী, আপোনাৰ পশু আৰু মেৰ-ছাগৰ জাককে আদি কৰি যি সকলো আপোনাৰ আছে, সেই সকলোবোৰলৈ মোৰ কাষত থাকিব। 11 আপোনাৰ, আপোনাৰ পৰিয়ালৰ আৰু আপোনাৰ আন লোক সকলৰ যাতে কোনো অভাৱ নহয়, সেইবাবে মই সেই ঠাইতে আপোনালোকৰ বাবে যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিম। কিয়নো আকাল শেষ হ'বলৈ এতিয়াও পাঁচ বছৰ আছে।'

12 মই যে নিজ মুখেৰে তোমালোকক এইবোৰ কৈছোঁ, ইয়াক তোমালোকে নিজৰ চকুৰে দেখা পাইছা আৰু মোৰ ভাই বিন্যামীনৰ চকুৰেও দেখিছে। 13 মিচৰ দেশত থকা মোৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে আৰু যি সকলোবোৰ দেখিছা, সেইবোৰৰ বিষয়ে মোৰ পিতাৰ ওচৰত গৈ জনাব। এতিয়া সোনকাল কৰা আৰু পিতাক ইয়ালৈ লৈ আনগৈ।" 14 তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ ভায়েক বিন্যামীনৰ ডিঙিত ধৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে আৰু বিন্যামীনেও তেওঁৰ ডিঙিত ধৰি কান্দিিলে। 15 পাছত যোচেফে তেওঁৰ সকলো ভায়েক-ককায়েকক চুমা খালে আৰু তেওঁলোককো ডিঙিত ধৰি কান্দিিলে; তাৰ পাছতহে তেওঁৰ ককায়েকসকলে তেওঁৰ লগত কথা পাতিলে।

16 যোচেফৰ ভায়েক-ককায়েকসকল অহাৰ বাতৰি যেতিয়া ফৰৌণৰ ঘৰৰ লোকসকলে শুনিবলৈ পালে, তেতিয়া ফৰৌণ আৰু তেওঁৰ কৰ্মচাৰীসকল অতিশয় আনন্দিত হ'ল। 17 ফৰৌণে যোচেফক ক'লে, “তোমাৰ ভাই-ককাইসকলক ক'বা, 'তেওঁলোকে যেন এনেদৰে কৰে: তেওঁলোকৰ গাধবোৰত শস্যৰ বোজা লৈ তেওঁলোক কনান দেশলৈ উলটি যাওঁক। 18 আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ সৈতে সপৰিবারক লৈ তেওঁলোক মোৰ ওচৰলৈ আহক।' ইয়াকো ক'বা যে, 'মিচৰ দেশৰ উত্তম উত্তম বস্তু মই তেওঁলোকক দিম আৰু দেশৰ ভাল খাদ্য তেওঁলোকে ভোগ কৰিবলৈ পাব।’

19 এতিয়া তোমাক মই আদেশ দিছো, 'তুমি তোমাৰ ভাই-ককাইসকলক ক'বা: 'তোমালোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী, ভাৰ্যাসকলৰ কাৰণে মিচৰ দেশৰ পৰা কিছুমান পশুৰে টনা গাড়ী লৈ যোৱা আৰু তোমালোকৰ পিতৃক লৈ ঘূৰি আহাঁ। 20 তোমালোকে তোমালোকৰ বস্তুবোৰক লৈ চিত্ৰা নকৰিবা, কাৰণ সমগ্ৰ মিচৰ দেশৰ উত্তম উত্তম বস্তুবোৰতো তোমালোকৰেই।’

21 পাছত ইশ্বায়েলৰ* পুংবসকলে তেনেকৈয়ে কৰিলে; ফৰৌণৰ আদেশ অনুসাৰে যোচেফে তেওঁলোকৰ কাৰণে গাড়ী আৰু পথত যোৱাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰো দিলে। 22 তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেককে এয়োৰকৈ পোছাক দিলে; কিন্তু বিন্যামীনক হ'লে তেওঁ তিনিশ চেকল ৰূপৰ মূদৰা আৰু পাঁচ যোৰ পোছাক দিলে। 23 তাৰ পাছত তেওঁৰ পিতৃৰ কাৰণে তেওঁ এইখিনি বস্তু পঠালে: দহটা গাধ আৰু দহজনী গাধী। এই দহটা গাধৰ পিঠিত মিচৰ দেশৰ উত্তম উত্তম বস্তুবোৰ বোজাই কৰা আছিল আৰু গাধীবোৰৰ পিঠিত আছিল পিতৃৰ বাটৰ বাবে শস্য, পিঠা আৰু আন আন খোৱা বস্তু সমূহ। 24 এইদৰে ব্যৱস্থা কৰি তেওঁ নিজৰ ভায়েক-ককায়েকসকলক পঠাই দিলে। বিদায়ৰ সময়ত তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “সাৱধান, বাটত তোমালোকে কাজিয়া-পেচাল নকৰিবা।”

25 পাছত তেওঁলোকে মিচৰ দেশৰ পৰা গৈ কনান দেশত থকা তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবৰ ওচৰলৈ গ'ল। 26 তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “যোচেফ এতিয়াও জীয়াই আছে, আৰু সিয়েই গোটেই মিচৰ দেশৰ শাসনকৰ্তা।” যাকোবে যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ স্তম্ভিত হৈ পৰিল; কিয়নো পুত্ৰসকলৰ কথাষাৰ তেওঁৰ বিশ্বাসেই হোৱা নাছিল। 27 পাছত যোচেফে তেওঁলোকক যি ঘি কৈছিল, সেইবোৰ শুনি আৰু তেওঁক লৈ যোৱাৰ কাৰণে যোচেফে যি গাড়ী পঠাইছিল, তাকে দেখি তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবৰ মন জাগি উঠিল। 28 তেওঁ ক'লে, “মোৰ পুংৰ যোচেফ যে এতিয়াও জীয়াই আছে, সেয়াই যথেষ্ট; মৃত্যুৰ আগতে মই গৈ তাক চাম।”

46 অধ্যায়

যাকোব সপৰিবাৰে মিচৰলৈ যোৱা।

1 ইশ্বায়েলে নিজৰ সকলোকে লগত লৈ যাংবা আৰম্ভ কৰিলে আৰু গৈ বেৰ-চেবা পালে। তাতে তেওঁ নিজ পিতৃ ইছহাকৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। 2 ঈশ্বৰে ৰাতি দৰ্শনত ইশ্বায়েলৰ লগত কথা ক'লে; তেওঁ ক'লে, “যাকোব, হে যাকোব।” যাকোবে ক'লে, “এয়া মই আছোঁ।” 3 ঈশ্বৰে ক'লে, “মই ঈশ্বৰ, তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ। মিচৰ দেশলৈ নামি যাবলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই সেই ঠাইতে তোমাৰ পৰা এক মহাজাতিৰ সৃষ্টি কৰিম। 4 মই তোমাৰ সংগে সংগে মিচৰলৈ নামি যাম আৰু পুনৰ ময়েই তোমাক নিশ্চয় উভটাই আনিম। মৃত্যুকালত যোচেফে নিজ হাতেৰে তোমাৰ চকু বন্ধ কৰি দিব।”

5 তাৰ পাছত যাকোব বেৰ-চেবাৰ পৰা ৰাওনা হ'ল; ইশ্বায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবক আৰু তেওঁলোকৰ ভাৰ্য্যৰে সৈতে ল'ৰা-ছোৱালীকবোৰক লৈ ফৰৌণে যাকোবক নিবৰ কাৰণে পঠোৱা বাহনবোৰত উঠি যাত্ৰা কৰিলে। 6 যি সকলো পশুধন আৰু ধন-সম্পত্তি তেওঁলোকে কনান দেশত লাভ কৰিছিল, সেই সকলোবোৰ লগত লৈ যাকোব আৰু তেওঁৰ সকলো বংশধৰেই মিচৰ দেশ অভিমুখে যাংবা কৰিলে। 7 এইদৰে যাকোবে তেওঁৰ পুতেক-জীয়েক, নাতি-নাতিনী আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সকলোকে নিজৰ লগত লৈ মিচৰ দেশলৈ গ'ল।

যাকোবৰ বংশ তালিকা

8 ইশ্বায়েলীয়াসকল অৰ্থাৎ যাকোব আৰু তেওঁৰ বংশৰ যি সন্তান সকল মিচৰ দেশলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ নামৰ তালিকা এই:

যাকোবৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ ৰুবেণ। 9 ৰুবেণৰ পুত্ৰ হনোক, পল্লু, হিঙ্গাণ, আৰু কৰ্ব্বী। 10 চিমিয়োনৰ পুত্ৰ যিম্বুবেল, যামীন, ওহদ, যাকীন, চোহৰ আৰু টোল। টোল এগৰাকী কনানীয়া মহিলাৰ পুত্ৰ। 11 লেবীৰ পুত্ৰ গেৰ্চোন, কথা, আৰু মৰাৰী। 12 যিহূদাৰ পুত্ৰ এৰ, ওনন, চেলা, পেৰচ, আৰু জেৰহ; এৰ আৰু ওনন কনান দেশতে মৰিল। পেৰচৰ পুত্ৰ হিঙ্গাণ আৰু হামূল। 13 ইচাখৰৰ পুত্ৰ তোলা, পুৰা, যোব আৰু চিঙ্গাণ। 14 জব্বুলনৰ পুত্ৰ চেৰদ, এলোন আৰু যহলেল। 15 জীয়েক দীনাৰে সৈতে এওঁলোক লেয়াৰ দ্বাৰা যাকোবৰ বংশ। এওঁলোক পদন-অৰামত জন্মিছিল। পুত্ৰ আৰু জীয়াৰীৰে সৈতে এওঁলোক সৰ্ব্বমুঠ তেতিৰশ জন আছিল।

16 গাদৰ পুত্ৰ চিপুন, হম্বী, চুনী, ইচবোন, এৰী, আৰোদী আৰু অৰেলী। 17 আচেৰৰ পুত্ৰ যিগা, যিচবা, যিচবি, বৰীয়া, আৰু তেওঁলোকৰ ভনীয়েক চেৰহ; বৰীয়াৰ পুত্ৰ হেবৰ আৰু মন্বীয়েল। 18 এওঁলোক হ'ল, লাবনে নিজৰ জীয়েক লেয়াৰ লগত দিয়া জিল্লাৰ যোগেদি; এওঁলোক আছিল সৰ্ব্বমুঠ যোন্মজন।

19 যাকোবৰ ভাৰ্য্যা ৰাহেলৰ পুংৰ যোচেফ আৰু বিন্যামীন। 20 ওন নগৰৰ পুৰোহিত পোটা-ফেৰাৰ জীয়েক আচনতে প্ৰসব কৰা মনচি আৰু ইশ্বয়িম, যোচেফৰ এই দুই পুংৰ মিচৰ দেশত জন্মিছিল। 21 বিন্যামীনৰ পুত্ৰ বেলা, বেখৰ, অচবেল, গেৰা,

* 45 অধ্যায়:21 ইশ্বায়েলৰ যাকোবৰ

নামন, এহী, বোচ, মূপপীম, হূপপীম আৰু অৰ্দ্। 22 এওঁলোক ৰাহেলে জন্ম দিয়া যাকোবৰ সন্তান; এওঁলোক আছিল সৰ্বমুঠ চৌদ্দ জন।

23 দানৰ পুত্ৰ হুচীম। 24 নপ্তালীৰ পুত্ৰ যহচিয়েল, গুনী, যেচৰ, আৰু চিলেম। 25 এওঁলোক হ'ল, লাবনে নিজৰ জীয়েক ৰাহেলেৰ লগত দিয়া বিলহাৰ যোগেদি জন্ম হোৱা যাকোবৰ সন্তান। এওঁলোক সৰ্বমুঠ সাতজন আছিল।

26 পুত্ৰ-বোৱাৰীৰ উপৰিও যাকোবৰ লগত মিচৰ দেশলৈ যিসকল লোক আহিছিল, তেওঁৰ নিজৰ বংশধৰৰ এই লোকসকল আছিল সৰ্বমুঠ ছয়ষষ্ঠী জন। 27 মিচৰ দেশত যোচেফৰ যি দুজন পুংৰ জন্মিছিল আৰু যাকোবৰ পৰিয়ালৰ যিসকল লোক মিচৰলৈ গৈছিল, তেওঁলোক সৰ্বমুঠ সত্তৰ জন আছিল।

যাকোবৰ সৈতে যোচেফৰ সাক্ষাত

28 যাকোবে নিজে যোৱাৰ আগেয়ে যিহূদাক যোচেফৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে, যাতে যোচেফে তেওঁক গোচনলৈ যোৱাৰ পথ দেখুৱাই দিয়ে; আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোক গৈ গোচন পালে। 29 যোচেফে নিজৰ ৰথ সজালে আৰু তেওঁৰ পিতৃ ইশ্বায়েলৰ সৈতে সাক্ষাত কৰিবলৈ গোচনলৈ গ'ল। পিতৃক দেখা পামেই যোচেফে তেওঁৰ ডিঙিত সাৰটি ধৰি বহু সময় কান্দিলে। 30 ইশ্বায়েলে যোচেফক ক'লে, “তুমি যে এতিয়াও জীয়াই আছা, আৰু মই যে তোমাৰ শ্ৰীমুখ নিজ চকুৰে দেখিলোঁ; এতিয়া মই মৰিবলৈ প্ৰস্তুত আছোঁ।” 31 তাৰ পাছত যোচেফে ভায়েক-ককায়েক আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ ঘৰৰ সকলোকে ক'লে, “মই ফৰোণৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক জনাওঁগে যে, ‘কনান দেশত থকা মোৰ ভাই-ককাইসকল আৰু মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ সকলো লোক মোৰ ওচৰলৈ আহিছে।’ 32 এই লোকসকল মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া; পশুধন ৰখাইছেহে এওঁলোকৰ জীৱিকা। এওঁলোকে মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী, গৰুৰ জাক আদি যি যি আছিল, সেই সকলোকে লৈ আনিছে।” 33 তাতে ফৰোণে যেতিয়া তোমালোকক মাতি সুধিব, ‘আপোনালোকে কি কাম কৰে?’ 34 তেতিয়া তোমালোকে ক'বা, ‘আপোনাৰ এই দাসবোৰ আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে সৰু কালৰে পৰা এই পৰ্যন্ত পশু পালন কৰি আহিছোঁ।’ তোমালোকে গোচনত বাস কৰিবৰ বাবে এইদৰে কৰা; কাৰণ পশুপালকসকল মিচৰীয়াসকলৰ মানত ঘৃণাৰ পাত্ৰ।”

47 অধ্যায়

মিচৰত যাকোবৰ পৰিয়াল

1 যোচেফে ফৰোণৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “মোৰ পিতৃ আৰু ভাই-ককাইসকলে তেওঁলোকৰ মেৰ-ছাগ, ছাগলী, গৰুৰ জাক আদি যি যি আছিল সকলোকে লৈ কনান দেশৰ পৰা আহি পালে। তেওঁলোক এতিয়া গোচনত আছে।” 2 ভাই-ককাইসকলৰ মাজৰ পাৰ্চজনক বাচি লৈ তেওঁ ফৰোণৰ সৈতে পৰিচয় কৰাই দিলে। 3 ফৰোণে তেওঁলোকক সুধিলে, “আপোনালোকৰ জীৱিকা কি?”

তেওঁলোকে ক'লে, “আমাৰ পুৰুষসকলৰ দৰে আপোনাৰ এই দাসবোৰ পশুপালক।” 4 তেওঁলোকে পুনৰ ক'লে, “আমি এই দেশত কিছুকালৰ বাবে থাকিবলৈ আহিছোঁ। কনান দেশত অতিশয় আকাল হোৱাৰ কাৰণে আপোনাৰ এই দাসবোৰৰ পশুৰ জাকে খাবলৈ চৰণীয়া ঠাই পোৱা নাই; সেয়ে দয়া কৰি আপোনাৰ এই দাসবোৰক গোচনত থাকিবলৈ অনুমতি দিয়ক।”

5 ফৰোণে যোচেফক ক'লে, “তোমাৰ পিতৃ আৰু তোমাৰ ভাই-ককাইসকল তোমাৰ ওচৰলৈ আহিল। 6 মিচৰ দেশখনেই তোমাৰ সম্মুখত আছে। দেশৰ সকলোতকৈ উত্তম ঠাইত তোমাৰ পিতৃ আৰু ভাই-ককাইসকলক থাকিবলৈ দিয়া। তেওঁলোক গোচনতে বাস কৰক। তেওঁলোকৰ মাজত কোনো যোগ্য লোকক যদি জানা, তেন্তে মোৰ পশুধনৰো দায়িত্ব তেওঁলোকৰ ওপৰত দিয়া।”

7 তাৰ পাছত যোচেফে তেওঁৰ পিতৃ যাকোবক আনি ফৰোণৰ সম্মুখত উপস্থিত কৰিলে। তাতে যাকোবে ফৰোণক আশীৰ্বাদ কৰিলে। 8 ফৰোণে যাকোবক সুধিলে, “আপোনাৰ বয়স কিমান হ'ল?” 9 যাকোবে ক'লে, “মোৰ আয়ুসৰ যাত্ৰাকাল এশ বিংশ বছৰ; মোৰ জীৱনৰ আয়ুস অলপদিনীয়া আৰু দুখজনক। মোৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে যিমান দীৰ্ঘ দিনলৈকে জীৱন কটাইছিল, মই সিমান আয়ুস পোৱা নাই।” 10 তাৰ পাছত যাকোবে ফৰোণক আশীৰ্বাদ কৰি তাৰ পৰা ওলাই গ'ল।

11 যোচেফে তেওঁৰ পিতৃ আৰু ভাই-ককাইসকলৰ বাবে স্থায়ীভাৱে বসবাসৰ ব্যৱস্থা কৰিলে। ফৰোণৰ আজ্ঞা অনুসাৰে, মিচৰ দেশৰ আটাইতকৈ উত্তম ঠাই ৰামিচেচৰ অঞ্চলত যোচেফে অধিকাৰ হিচাবে তেওঁলোকক বসতি কৰিবলৈ দিলে। 12 যোচেফে তেওঁৰ পিতৃ, ভাই-ককাই আৰু পিতৃৰ পৰিয়ালৰ সকলোকে আহাৰ যোগান ধৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ সংখ্যা অনুসাৰে যোগান ধৰিলে।

মহা আকাল

13 পাছত আকাল ইমান ভীষণ হ'ল যে, গোটেই দেশৰ কোনো ঠাইত আহাৰ পাবলৈ নাইকিয়া হ'ল। আকালৰ কাৰণে মিচৰ আৰু কনান দেশ বিধ্বস্ত হৈ পৰিল। 14 মিচৰ আৰু কনান দেশৰ বাসিন্দাসকলৰ শস্য বিক্ৰী কৰি পোৱা যি ধন সেই দুই দেশত আছিল, যোচেফে তাক গোটাই ফৰোণৰ ৰাজকাৰেঙলৈ আনিলে। 15 যেতিয়া মিচৰ আৰু কনান দেশৰ সকলো ধন শেষ হ'ল, তেতিয়া মিচৰীয়াসকলে যোচেফৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “আমাক শস্য দিয়ক! আমি আপোনাৰ চকুৰ আগতেই মৰিম নেকি? কিয়নো আমাৰ যি ধন আছিল সকলো শেষ হ'ল?” 16 যোচেফে ক'লে, “তেনেহ'লে তোমালোকৰ পশুধনবোৰ মোক দিয়া; তোমালোকৰ ধন যদি শেষ হ'ল, তেন্তে সেইবোৰৰ সলনিয়েই মই শস্য দিম।” 17 তেতিয়া লোকসকলে তেওঁলোকৰ সকলো পশুধন যোচেফৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ ধৰিলে। যোঁৰা, মেৰ-ছাগ, ছাগলী, গৰুৰ জাক আৰু গাধবোৰৰ সলনি তেওঁ তেওঁলোকক শস্য দিলে; এইদৰে পশুবোৰ লৈ যোচেফে সেই বছৰ তেওঁলোকলৈ আহাৰ যোগালে।

18 সেই বছৰ অগ্ৰ হোৱাত, তাৰ পাছৰ বছৰত লোকসকলে যোচেফৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “প্ৰভুৰ ওচৰত আমি লুকাই নাৰোখোঁ যে, আমাৰ সকলো ধন শেষ হ'ল আৰু আমাৰ পশুবোৰো পৰুৰেই হ'ল; এতিয়া শৰীৰ আৰু মাটিৰ বাহিৰে পৰুৰেই দিবলৈ আমাৰ একো নাই।” 19 মাটিৰে সৈতে আমি সকলোবোৰ আপোনাৰ চকুৰ সন্মুখতে বিনষ্ট হ'ম কিয়? সেয়ে আপুনি আমাক আৰু আমাৰ মাটিকো কিনি লওক আৰু তাৰ সলনি আমাক আহাৰ দিয়ক। মাটিয়ে সৈতে আমি সকলো ফৰৌণৰ দাস হৈ থাকিম। তাৰ পাছত আমি যেন নমৰি জীয়াই থাকিব পাৰোঁ, সেই কাৰণে আমাক কিছুমান বীজো দিয়ক; তাতে আমাৰ মাটি ছল পৰি নাথাকিব।”

20 তেতিয়া যোচেফে মিচৰ দেশৰ সকলো মাটি ফৰৌণৰ বাবে কিনি ল'লে; আকাল ইমান বেছি হ'ল যে, মিচৰীয়সকলে তেওঁলোকৰ নিজ নিজ মাটি বেচি দিব লগীয়া হ'ল। এইদৰে মিচৰ দেশৰ সকলো মাটি ফৰৌণৰ হ'ল। 21 ফৰৌণৰ দাস হ'বৰ কাৰণে যোচেফে লোকসকলক মিচৰ দেশৰ এক সীমাৰ পৰা অন্য সীমা পৰ্যন্ত তুলি আনিলে*। 22 কেৱল পুৰোহিতসকলৰ মাটিহে যোচেফে নিকিনিলে; কিয়নো পুৰোহিতসকলে ফৰৌণৰ পৰা এক অংশ পায় আৰু তাৰেই তেওঁলোক চলে। সেয়ে তেওঁলোকে নিজৰ মাটি বেচিলে। 23 তেতিয়া যোচেফে লোকসকলক ক'লে, “চোৱা, ফৰৌণৰ পক্ষে মই আজি তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ মাটি কিনি ল'লোঁ। এতিয়া এয়া বীজ তোমালোকে লোৱা আৰু গৈ নিজৰ মাটিত খেতি কৰা। 24 শস্য চপোৱাৰ পাছত শস্যৰ পাঁচ ভাগৰ এভাগ ফৰৌণক অৰণেই দিবা; বাকি চাৰিভাগ হ'লে, মাটিৰ বীজৰ কাৰণে আৰু তোমালোকৰ নিজৰ ও পৰিয়ালৰ সকলো ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ আহাৰৰ কাৰণে ৰাখিবা।”

25 তেওঁলোকে ক'লে, “আপুনি আমাৰ পৰাণ ৰক্ষা কৰিলে। আপোনাৰ দৃষ্টিত দয়া পালে আমি ফৰৌণৰ দাস হৈ থাকিম।” 26 পাছত যোচেফে মিচৰৰ ভূমি সঙ্কল্পে এই ব্যৱস্থা স্থাপন কৰিলে যে, সকলো শস্যৰ পাঁচ ভাগৰ এভাগ ফৰৌণৰ হ'ব। এইটো ব্যৱস্থা মিচৰ দেশত আজিলৈকে চলি আছে; কেৱল পুৰোহিতসকলৰ মাটিহে ফৰৌণৰ নহ'ল।

যাকোবে যোচেফৰ দুই পুংৰক আশীৰ্বাদ দিয়া।

27 ইশ্ৰায়েলে মিচৰ দেশৰ গাচনত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। সেই ঠাই অধিকাৰ কৰি তেওঁলোক বহুৱংশ হ'ল আৰু অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি পালে। 28 মিচৰ দেশত যাকোবে সোঁতৰ বছৰ জীয়াই থাকিল। সেয়ে, তেওঁ সমুষ্ঠ এশ সাতচম্বিশ বছৰ জীয়াই আছিল।

29 ইশ্ৰায়েলৰ মৃত্যুৰ সময় ওচৰ হোৱাত, তেওঁ নিজ পুংৰ যোচেফক মাতি আনি ক'লে, “তোমাৰ অনুগ্ৰহ যদি মোঁলে হয়, মোৰ কৰুণাৰ তলত তোমাৰ হাত ৰাখি মোক কথা দিয়া যে, তুমি মোৰ প্ৰতি বিশ্বাসী আৰু বিশ্বস্ত হৈ থাকিবা। অনুগ্ৰহ কৰি মোক মিচৰত মৈদাম নিদিবা। 30 কাৰণ মই মোৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ মৈদামৰ মাজত সমাধিস্থ হ'ব বিচাৰো। তুমি মোৰ মৃতদেহ মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি লৈ গৈ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক যি ঠাইত মৈদাম দিয়া হৈছিল, সেই ঠাইতে মোকো মৈদাম দিবা।”

যোচেফে তেওঁক ক'লে, “আপুনি কোৱাৰ দৰেই মই কৰিম।” 31 ইশ্ৰায়েলে পুনৰায় ক'লে, “মোৰ ওচৰত শপত খোৱা।” তেতিয়া যোচেফে যাকোবৰ ওচৰত শপত খালে। তাৰ পাছত ইশ্ৰায়েল শয্যাৰ মূৰৰ শিতানত মূৰ দোৱাই* পৰিল।

48 অধ্যায়

1 এইবাৰ ঘটনা ঘটি যোৱাৰ পাছত কোনো এজনে আহি যোচেফক ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ পিতৃ নৰিয়াত পৰিছে।” সেয়ে তেওঁ তেওঁৰ দুজন পুংৰ, মনচি আৰু ইশ্বৰয়িমক লগত লৈ পিতৃৰ ওচৰলৈ গ'ল। 2 যেতিয়া যোচেফ গৈ পালে, তেতিয়া কোনো এজনে আহি যাকোবক ক'লে, “চাওক, আপোনাৰ পুংৰ যোচেফে আপোনাক চাবলৈ ওচৰলৈ আহিছে।” তেতিয়া ইশ্ৰায়েলে বল পালে আৰু শয্যাত উঠি বহিল। 3 তেতিয়া যাকোবে যোচেফক ক'লে, “সবুশক্তিমান ঈশ্বৰে কনান দেশৰ লুজত মোক দৰ্শন দিলে, 4 আৰু তেওঁ মোক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, ‘চোৱা মই তোমাক বহুৱংশ কৰিম আৰু অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি কৰিম। মই তোমাৰ পৰাই জাতি সমূহ উৎপন্ন কৰিম আৰু চিৰকাল অধিকাৰ কৰিবৰ অৰ্থে মই তোমাৰ ভাৰী-বংশক এই দেশ দিম। 5 মই মিচৰত তোমাৰ ওচৰলৈ অহাৰ আগতে তোমাৰ যি দুজন পুংৰ মিচৰ দেশত জন্মিছে, তেওঁলোকো মোৰেই। বুবেণ আৰু চিমিয়ানৰ দৰে ইশ্বৰয়িম আৰু মনচি মোৰেই হ'ব। 6 তেওঁলোকৰ পাছত তোমাৰ যি সন্তান জন্ম হ'ব, সেই সন্তান সকল হ'লে তোমাৰ হ'ব। সেই দুজন ভায়েক-ককায়েকৰ নাম অনুসাৰেই তেওঁলোকৰ অধিকাৰত তেওঁলোক পৰখ্যাত হ'ব। 7 কিন্তু মোৰ হ'লে, যেতিয়া মই পদনৰ পৰা আহি আছিলোঁ, তেতিয়া ইশ্বৰাথ পাৰলৈ কিছু সময় থাকোতেই কনান দেশৰ বাটত ৰাহেল মৰিল। মই বাটত আহি থাকোতেই ইশ্বৰাথ* তেওঁক মৈদাম দিলোঁ।”

8 পাছত ইশ্ৰায়েলে যেতিয়া যোচেফৰ পুংৰ দুজনক দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ সুধিলে, “এওঁলোক কোন?” 9 তাতে যোচেফে তেওঁৰ পিতৃক ক'লে, “ঈশ্বৰে এই ঠাইত মোক দিয়া, এওঁলোক মোৰ পুংৰ।” তেতিয়া ইশ্ৰায়েলে তেওঁক ক'লে, “তেওঁলোকক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহা, মই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ দিওঁ।” 10 বৃদ্ধ হৈ অহাৰ কাৰণে ইশ্ৰায়েলৰ চকু দুৱল হৈ পৰিছিল, সেয়ে তেওঁ ভালদৰে দেখা পোৱা নাছিল। পাছত যোচেফে তেওঁলোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক চুমা খালে, আৰু সাৱট মাৰি ধৰিলে।

11 ইশ্ৰায়েলে যোচেফক ক'লে, “মই ভাবিছিলোঁ তোমাৰ মুখকেই দেখিবলৈ নাপাম; কিন্তু চোৱা, ঈশ্বৰে মোক তোমাৰ সন্তানকো দেখুৱালে।” 12 তেতিয়া যোচেফে ইশ্ৰায়েলৰ আঠু দুটাৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনিলে, আৰু মাটিত মুখ লগাই পৰিণিপাত কৰিলে। 13 যোচেফে তেওঁলোক দুয়োকো ইশ্ৰায়েলৰ ওচৰলৈ আনিলে। ইশ্বৰয়িমক তেওঁৰ সোঁ হাতেৰে ধৰি ইশ্ৰায়েলৰ বাওঁহাতলৈ, আৰু মনচিক তেওঁৰ বাওঁ হাতেৰে ধৰি ইশ্ৰায়েলৰ সোঁহাতলৈ লৈ আহিল। 14 কিন্তু ইশ্ৰায়েলে

* 47 অধ্যায়:21 যোচেফে লোকসকলক বিভিন্ন নগৰত সংস্থাপন কৰিলে। † 47 অধ্যায়:29 সেই সময়ৰ শপত খোৱাৰ এটা নিয়ম। ‡ 47 অধ্যায়:31 অৰ্থাৎ, ইশ্ৰায়েলে নিজৰ শয্যাৰ মূৰশিতানত নিজে মূৰ দোৱালে। * 48 অধ্যায়:7 ইশ্বৰাথ নামৰ এই ঠাই খনকে পাছত 'বোলেহেম' নামেৰে জনা যায়।

তেওঁৰ সোঁ হাত মেলি ইফ্ৰয়িম সৰুটোৰ মূৰত, আৰু বাওঁ হাত মনচিৰ মূৰত দিলে; তেওঁ বুজিবাজি হাত দিলে; কিয়নো মনচি জ্যেষ্ঠ পুংৰ।¹⁵ পাছত তেওঁ যোচেফক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, “যি ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে মোৰ ওপৰপিতৃ অশ্বাহাম আৰু ইছহাক চলিছিল, যি ঈশ্বৰে পুৰুষে পৰা আজিলৈকে মোক প্ৰতিপালন কৰি আহিছে,¹⁶ যি দুতে সকলো আপদৰ পৰা মোক মুক্ত কৰিলে, তেওঁৰেই এই ল'ৰাহঁতক আশীৰ্বাদ কৰক। মোৰ নাম আৰু মোৰ ওপৰ-পিতৃ অশ্বাহাম আৰু ইছহাকৰ নাম এওঁলোকৰ দ্বাৰাই প্ৰখ্যাত হওক। এওঁলোক বাঢ়ি বাঢ়ি পৃথিবীৰ মাজত বহুবংশ হওক।”

¹⁷ পাছত যোচেফে তেওঁৰ বাপেকৰ সোঁ হাত ইফ্ৰয়িমৰ মূৰত দেখি অসন্তোষ পালে; তাতে তেওঁ ইফ্ৰয়িমৰ মূৰৰ পৰা মনচি মূৰত দিবলৈ, বাপেকৰ হাত দাঙি বাপেকক ক'লে,¹⁸ “এনে নহয় পিতৃ; কিয়নো এওঁহে জ্যেষ্ঠ; এওঁৰেই মূৰত আপোনাৰ সোঁ হাত দিয়ক।”¹⁹ কিন্তু এই কথাত তেওঁৰ পিতৃ অমান্তি হ'ল আৰু ক'লে, “মোৰ পুংৰ মই জানো; মই জানিছোঁ। তেওঁ এক জাতি হ'ব আৰু এওঁৰ মহান হ'ব, তথাপিও ইয়াৰ সৰু ডায়েক হ'লে, ইয়াতকৈয়ো মহান হ'ব, আৰু তেওঁৰ বংশই জাতি সমূহৰ মাজত বৃদ্ধি হৈ যাব।”²⁰ তেওঁলোকক সেইদিনাই তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে আশীৰ্বাদ কৰাৰ সময়ত তোমালোকৰ নাম ধৰি ক'ব, ‘ঈশ্বৰে তোমাক ইফ্ৰয়িম আৰু মনচিৰ নিচিনা কৰক।’” এইদৰে তেওঁ মনচিতকৈ ইফ্ৰয়িমক অগ্ৰগণ্য কৰিলে।

²¹ পাছত ইশ্বায়েলে যোচেফক ক'লে, “চোৱা, মই এতিয়া পৰায় মৰিবলৈ ওলোৱাৰ নিচিনা; কিন্তু ঈশ্বৰ তোমালোকৰ সঙ্গী হ'ব, আৰু তোমালোকক পুনৰায় তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ দেশলৈ লৈ যাব।²² তোমাক মই তোমাৰ ভাই-ককাইসকলতকৈ অধিক দিলোঁ, মোৰ নিজ তৰোৱাল আৰু ধনুৰে ইমাবীয়াসকলৰ পৰা যি পাহাৰ লৈছিলোঁ, সেয়া মই তোমাক বেচিকৈ দিছোঁ।”

49 অধ্যায়

যাকোবৰ পুংৰসকলৰ বিষয়ে তেওঁৰ ভাববাণী; আৰু তেওঁৰ মৃত্যু।

¹ পাছত যাকোবে তেওঁৰ পুংৰসকলক মাতি আনিলে আৰু ক'লে, “তোমালোক গোট খোৱা; আগলৈ তোমালোকৰ যি যি ঘটিব, সেই বিষয়ে মই তোমালোকক জনাওঁ।

² হে যাকোবৰ পুংৰসকল,

গোট খোৱা আৰু শুনা;

তোমালোকৰ পিতৃ

ইশ্বায়েলৰ বাক্য শ্ৰবণ কৰা।

³ হে ৰুবেণ,

তুমি মোৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ,

মোৰ বল, আৰু মোৰ শক্তিৰ প্ৰথম ফল;

তুমি মৰ্যাদাত লক্ষণীয় আৰু পৰাশ্ৰমত লক্ষণীয়।

⁴ তুমি উতলা পানীৰ নিচিনা

হোৱা বাবে তোমাৰ প্ৰাধান্যতা

নাথাকিব; কিয়নো তুমি নিজ

পিতৃৰ শোৱা বিচনালৈ উঠি

গৈছিল। তেতিয়া তুমি

অপবিংৰ কৰ্ম কৰিছিল। সি

মোৰ শয়ালৈ উঠি গৈছিল।

⁵ চিমিয়োন আৰু লেবী দুয়ো ভাই, সিহঁতৰ

তৰোৱাল হিংস্ৰতাৰ অশুংৰ।

⁶ মই নিজে সিহঁতৰ সভালৈ নাহিম;

মোৰ হৃদয়ৰ বহু সন্মানৰ বাবে, মই সিহঁতৰ সমাজত যোগ নহম।

কিয়নো সিহঁতে

শ্ৰেণীত নৰ-হত্যা কৰে,

আৰু আনন্দ কৰি ঘাঁড় গৰুবোৰ বধ কৰে।

⁷ সিহঁতৰ খং অভিশপ্ত হওক, সেয়ে প্ৰচণ্ড, প্ৰকোপ আৰু নিষ্ঠুৰ

মই যাকোবৰ মাজত

সিহঁতক ভাগ কৰিম; আৰু

ইশ্বায়েলৰ মাজত সিহঁতক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম।

⁸ হে যিহূদা, তোমাক হ'লে,

নিজৰ ভাইসকলে প্ৰশংসা

কৰিব; তোমাৰ হাতে

শংকুবোৰৰ ডিঙিত ধৰিব;

তোমাৰ পিতৃৰ সন্তান সকলে

- তোমাৰ আগত পৰণিপাত কৰিব।
 9 যিহূদা যুৰা সিংহ; হে মোৰ
 বোপা, তুমি পশু ছিৰি
 পেলোৱাৰ পৰা উঠি আহিলা।
 সি সিংহৰ দৰে পৰি শুইছে,
 এনে কি, শক্তিশালী সিংহ*ৰ দৰে
 শুইছে; কোনে তাক জগাব?
 10 চীলো নহালৈকে† যিহূদাৰ
 পৰা ৰাজদণ্ড নাযাব, আৰু
 তাৰ ভৰি দুখনৰ মাজৰ
 পৰা বিচাৰদণ্ড নুশুচিব;
 লোক সমূহ সেই জনাৰ
 আজ্ঞাধীন হ'ব।
 11 সি দৰাফালতাত নিজৰ
 ডেকা গাধ, আৰু উত্তম
 দৰাফালতাত নিজৰ গাধ
 পোৱালি বান্ধি, নিজ বশংৰ
 দৰাফাৰসত, নিজ কাপোৰ
 দৰাফাদুটিৰ তেজৰূপ ৰসত ধুইছে।
 12 তাৰ চকু দৰাফাৰসেৰে
 ৰঙা, তাৰ দাঁত গাখীৰেৰে বগা।
 13 জবুলুনে সমুদৰৰ তীৰত
 বসতি কৰিব; সি
 জাহাজবোৰৰ আশ্ৰয়ৰ তীৰ
 হ'ব; আৰু চীদোনলৈকে তাৰ সীমা হ'ব।
 14 ইচাখৰ বলৱান গাধ; সি
 দুটা গঁৰাল*ৰ মাজত শোৱে।
 15 সি জিৰণিক ডাল দেখি,
 আৰু দেশক সুন্দৰ দেখি,
 ডাৰ ব'ৰলৈ নিজৰ কান্ধ
 পাতি দিলে আৰু কৰি দিবলগীয়া কামৰ ডাৰ লৈ দাস হ'ল।
 16 দান ইশ্বায়েলৰ এক ফৈদ
 হ'ল; তেওঁ নিজ লোকসকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব।
 17 দান পথৰ দাঁতিত থকা সাপ,
 সি পথৰ দাঁতিত থকা বিষাক্ত সাপ,
 যিয়ে ঘোঁৰাৰ ঠেঙত দংশিব পাৰে, য'ত অশ্বাৰোহী জন পাছফালে পৰিব।
 18 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ
 পৰিণেৰণলৈ অপেক্ষা কৰি আছোঁ।
 19 গাদ - অশ্বাৰোহীয়ে তেওঁক হ'লে আশ্ৰয় কৰিব;
 কিন্তু সি সিংহ*ৰ পাছফালে আশ্ৰয় কৰিব।
 20 আচেৰৰ মাজৰ পৰা
 নিজৰ উত্তম আহাৰ জন্মিব;
 সি ৰজাই খাব পৰা সুখাদ্য আহাৰ যোগাব।
 21 নগালী মুকলি হোৱা
 হৰিণ; সি মনোহৰ কথা কয়।
 22 যোচেফ ফলৱান গছৰ
 ডাল; ভুমুকৰ ওচৰত থকা
 লাগনী গছৰ ডাল; তাৰ
 ডালবোৰ গডৰ ওপৰলৈকে জুৰি যায়।
 23 ধনুৰু*ৰসকলে তাক
 বৰকৈ ক্লেশ দিলে, আৰু
 তালৈ কঢ়িয়াই আনি তাক তাড়না কৰিলে;
 24 কিন্তু তেওঁৰ অৱশিষ্ট ধনু অতল হৈ থাকিল,

* 49 অধ্যায়:9 সিংহীৰ দৰে † 49 অধ্যায়:10 চীলো নহালৈকে সেইসকলৰ বাবে অংশভুক্ত হৈ থাকিব
 বোজা

‡ 49 অধ্যায়:14 'দুটা গঁৰাল' মানে হ'ল 'দুটা

আৰু তেওঁৰ হাত দক্ষতাপূৰ্ণ
কিয়নো যাকোবৰ একমাত্ৰ
পৰাক্ৰমী জনাৰ হাতৰ দ্বাৰাই,
কিয়নো তেওঁৰ নাম মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া,
ইস্ৰায়েলৰ শিলা।

25 কিয়নো তোমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ, তেওঁ তোমাক সহায় কৰিব,
কিয়নো সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰ জনাই আশীৰ্ব্বাদ কৰিব,
তেওঁ ওপৰত থকা
আকাশৰ আশীৰ্ব্বাদৰ সৈতে
তলত থকা অগাধ জল,
স্তন আৰু গৰুডৰ আশীৰ্ব্বাদেৰে,
তোমাক আশীৰ্ব্বাদ কৰিব।

26 মোৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ§
আশীৰ্ব্বাদতকৈ তোমাৰ নিজ পিতৃৰ
আশীৰ্ব্বাদ ফলদায়ক হ'ল, আৰু
চিৰকালীয়া পৰ্বতৰ
সীমালৈকে বিয়পি গ'ল।
সেয়ে যোচেফৰ মূৰত
থকিব; ভায়েক-
ককায়েকসকলৰ পৰা
পৃথকে থকা জনৰ মূৰৰ তালুত থাকিব।

27 বিন্যামীন পশু ছিৰি
পেলাব পৰা ৰাংকুকুৰ।
ৰাতিপূৰা সি মৃগ ভক্ষণ
কৰিব; সন্ধিয়া পৰত লুটদৰবা ভগাই দিব।"

28 এই সকলেই হ'ল ইস্ৰায়েলৰ বাৰ ফৈদ; আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে আশীৰ্ব্বাদ কৰি তেওঁলোকক কোৱা কথাও এয়ে।
তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনকে এইদৰে তেওঁ বিশেষ বিশেষ আশীৰ্ব্বাদেৰে আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে। 29 পাছত তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা
কৰি ক'লে, "মই মোৰ নিজ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যাম। হিতীয়া ইফ্ৰাণৰ পথাৰত যি গুহা আছে, তাতে মোৰ ওপৰ-
পিতৃসকলৰ সৈতে মোক মৈদাম দিবা। 30 সেই গুহা কনান দেশত মন্দিৰৰ ওচৰৰ মকপেলাৰ পথাৰত আছে, অশ্বাহামে
মৈদাম দিবৰ বাবে সেই গুহা হিতীয়া ইফ্ৰাণৰ পৰা পথাৰে সৈতে কিনি লৈছিল।

31 সেই ঠাইতে অশ্বাহাম আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যা চাৰাক মৈদাম দিয়া হ'ল; সেই ঠাইতে ইছহাক আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যা ৰিবেকাকো
মৈদাম দিয়া হ'ল, আৰু সেই ঠাইতে মইও লেয়াক মৈদাম দিলোঁ। 32 সেই পথাৰ আৰু গুহা হেতৰ সন্তান সকলৰ পৰা কিনা
হৈছিল।" 33 এইদৰে যাকোবে তেওঁৰ পুংৰসকলক আজ্ঞা দিয়াৰ পাছত, ভৰি দুখন শয্যাৰ ওপৰত কোঁচ খুৱাই ল'লে আৰু
শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰিলে। পাছত তেওঁৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁক নিয়া হ'ল।

50 অধ্যায়

1 তেতিয়া যোচেফে তেওঁৰ বাপেকৰ মূৰৰ ওপৰত মুখ দি পৰিল, আৰু কান্দি কান্দি তেওঁক চুমা খালে। 2 পাছত যোচেফে
তেওঁৰ বাপেকৰ মৃতদেহ সুগন্ধিদৰব্যযুক্ত কৰি ৰাখিবলৈ, তেওঁৰ দাস চিকিৎসকসকলক আজ্ঞা দিলে; তাতে চিকিৎসকসকলে
ইস্ৰায়েলৰ দেহ সুগন্ধিদৰব্যযুক্ত কৰিলে। 3 তেওঁলোকে এই কাৰ্যত চল্লিশ দিন সময় ল'লে; কিয়নো সেই কাৰ্য কৰিবলৈ ইমান
দিনেই প্ৰয়োজন হয়। পাছত মিচৰীয়াসকলে তেওঁৰ কাৰণে সত্তৰ দিন শোক কৰিলে।

যাকোবক মৈদাম দিয়া। যোচেফৰ মৃত্যু।

4 সেই শোকৰ দিন অতীত হোৱাৰ পাছত, যোচেফে ফৰৌণৰ অধিকাৰীসকলক ক'লে, "মই যদি আপোনালোকৰ আগত
অনুগ্ৰহ প্ৰাপ্ত হৈছোঁ, তেনেহলে বিনয় কৰোঁ, ফৰৌণৰ ওচৰত এই কথা কওক যে, 5 'মোৰ পিতৃয়ে মোক শপত কৰাই কৈছিল,
চোৱা, মই এতিয়া মৰোঁহে; কনান দেশত মই মোৰ নিজৰ অৰ্থে খান্দি থোৱা মৈদামতেই তুমি মোক মৈদাম দিবা'। এতেকে, মই
বিনয় কৰোঁ, এতিয়া মোৰ পিতৃক মৈদাম দিবলৈ মোক যাৰ দিয়ক; পাছত মই পুনৰ ঘূৰি আহিম।" 6 তেতিয়া ফৰৌণে ক'লে,
"যোৱা; তোমাৰ পিতৃয়ে তোমাক শপত কৰোঁৱাৰ দৰেই তুমি তেওঁক মৈদাম দিয়াগৈ।"

7 তেতিয়া যোচেফে তেওঁৰ বাপেকক মৈদাম দিবলৈ যাংৱা কৰিলে; তাতে ফৰৌণৰ পাংৰমন্ৱৰীসকল, তেওঁৰ ঘৰৰ
বৃদ্ধসকল, মিচৰ দেশৰ সকলো বৃদ্ধ লোক, 8 যোচেফ আৰু তেওঁৰ আটাই পৰিয়াল, তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েকসকল, আৰু
বাপেকৰ পৰিয়ালো তেওঁৰ লগত গ'ল; তেওঁলোকে কেৱল নিজৰ ল'ৰা-তিৰোতা আৰু মেৰ, ছাগ, আৰু গৰু আদিৰ
জাকবোৰহে গোচনত এৰি গ'ল। 9 তেওঁৰ লগত ৰথ, আৰু অশ্বাৰোহীসকল গ'ল। এইদৰে সকলো মিলি এটা অতি বৃহৎ দল
হ'ল।

10 পাছত তেওঁলোকে গৈ যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে থকা আটদৰ মৰণা মৰা ঠাই পালে, সেই ঠাইত তেওঁলোকে অতি দাৰুণ মহা-বিলাপেৰে বিলাপ কৰিলে। 11 তাতে সেই দেশ নিবাসী কনানীয়াসকলে আটদৰ মৰণা মৰা ঠাইত এইদৰে শোক কৰা দেখি ক'লে, “মিচৰীয়াসকলৰ এয়ে অতি দাৰুণ শোক।” এই হেতুকে যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে থকা সেই ঠাই আবেল-নিশ্ৰিয়াম* নামেৰে প্ৰখ্যাত হ'ল।

12 পাছত যাকোবে নিজৰ পুত্ৰসকলক আঞ্জা দিয়াৰ দৰেই তেওঁলোকে কৰিলে। 13 তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তেওঁক কনান দেশলৈ লৈ গ'ল আৰু মণিৰ সন্মুখত থকা মকপেলাৰ পথাৰৰ যি গুহা আছিল, তাতে মৈদাম দিলে। অশ্বাহামে পথাৰে সৈতে সেই গুহা মৈদাম দিবৰ বাবে কিনিছিল। তেওঁ হিতীয়া ইফ্ৰাণৰ পৰা সেই ঠাই কিনি লৈছিল। 14 বাপেকক মৈদাম দিয়াৰ পাছত যোচেফ আৰু তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েকসকলৰ লগতে বাপেকক মৈদাম দিবলৈ তেওঁলোকৰ লগত অহা সকলো লোক মিচৰদেশলৈ উভতি গ'ল।

15 পাছত যোচেফৰ ককায়েকসকলে দেখিলে যে তেওঁলোকৰ পিতৃৰ মৃত্যু হ'ল, সেয়ে তেওঁলোকে ক'লে, “যদি যোচেফে ঘৃণা কৰে, আৰু আমি তেওঁলৈ যি যি অন্যায় কৰিছিলোঁ, তাৰ যদি প্ৰতিফল আমাক দিয়ে?” 16 সেয়ে তেওঁলোকে যোচেফলৈ বাৰ্তা পঠালে, আৰু ক'লে, “তোমাৰ পিতৃয়ে তেওঁৰ মৃত্যুৰ আগেয়ে এই আদেশ দিছিল, যে, 17 তোমালোকে যোচেফক এইদৰে ক'বা, ‘বিনয় কৰোঁ, তুমি তোমাৰ ককায়েকসকলৰ জগৰ, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা; কিয়নো তেওঁলোকে তোমাক দুৰ্গতি কৰিছিল’। এতেকে, এতিয়া আমি বিনয় কৰোঁ, আপুনি নিজ পিতৃৰ ঈশ্বৰৰ দাসসকলৰ দোষ ক্ষমা কৰক।” এইদৰে তেওঁলোকে যোচেফলৈ কৈ পঠোৱাত, তেওঁ কান্দি পেলালে। 18 তাৰ পাছত তেওঁৰ ককায়েকসকলে গৈ তেওঁৰ সন্মুখত পৰি ক'লে, “চাওক, আমি আপোনাৰে বন্দী।” 19 তেতিয়া যোচেফে তেওঁলোকক ক'লে, “ভয় নকৰিবা; কিয়নো, মই জানো ঈশ্বৰৰ প্ৰতিনিধি? 20 তোমালোকে মোৰ বিৰুদ্ধে অনিষ্টৰ কল্পনা কৰিছিল হা, কিন্তু এতিয়া যেনেকৈ দেখিছা তেনেকৈ অনেক লোকৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা কাৰ্য সিদ্ধ কৰাৰ অভিপ্ৰায়েৰে, ঈশ্বৰে ইয়াকে মঙ্গলৰ কল্পনা কৰিলে। 21 এতিয়া তোমালোকে ভয় নকৰিবা; মই তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ ল'ৰা-তিৰোতাসকলকো প্ৰতিপালন কৰিম।” এইদৰে তেওঁলোকক তেওঁ শান্তনা দিলে, আৰু মৰমৰ কথা ক'লে।

22 পাছত যোচেফে তেওঁৰ পিতৃ-বংশৰ সৈতে মিচৰ দেশতে নিবাস কৰি থাকিল। আৰু যোচেফ এশ দহ বছৰ জীয়াই থাকিল। 23 এইদৰে যোচেফে ইফ্ৰয়িমৰ পৰিনাতি† দেখিবলৈ পালে। তেওঁ মনচিৰ পুতেক মাখীৰৰ সন্তান সকলকো দেখা পালে। তেওঁ তেওঁলোকক কোলাত লবলৈ পালে। 24 পাছত যোচেফে তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েকসকলক ক'লে, “মই এতিয়া মৃত্যুৰ সময়ত উপস্থিত হৈছোঁ; কিন্তু ঈশ্বৰে তোমালোকলৈ অৱশ্যে দৃষ্টি কৰিব আৰু অশ্বাহাম, ইচ্ছাক, আৰু যাকোবৰ আগত যি দেশ দিম বুলি শপত কৰিছিল, সেই দেশলৈ তোমালোকক এই দেশৰ পৰা লৈ যাব।” 25 তাৰ পাছত যোচেফে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক শপত কৰালে। তেওঁ ক'লে, “ঈশ্বৰে অৱশ্যে তোমালোকলৈ দৃষ্টি কৰিব। সেই সময়ত নিশ্চয়কৈ তোমালোকে ইয়াৰ পৰা মোৰ অস্থি লৈ যাব।” 26 এইদৰে যোচেফ এশ দহ বছৰ বয়সত মৰিল; পাছত তেওঁক সুগন্ধিদৰব্য যুক্ত কৰি, মিচৰত এটা পেড়াত‡ ভৰাই ৰখা হ'ল।

* 50 অধ্যায়:11 অৰ্থাৎ মিচৰীয়াসকলৰ শোক † 50 অধ্যায়:23 তৃতীয় পুৰুষ ‡ 50 অধ্যায়:26 কফিনত

যাংৰা পুস্তক

গল্প ৰচয়িতা

পৰম্পৰাগত ধাৰাৰে ক'বলৈ হ'লে এই পুস্তকৰ লিখক মোচি। এই পুস্তকৰ লিখকৰ হিচাপে কোনো প্ৰশ্ন নকৰাকৈ মোচিক কিয় ক'ব পৰা যায়, কাৰণ ইয়াৰ বাবে দুটা কাৰণ আছে। প্ৰথম, যাত্ৰাপুস্তকত যি লেখা আছে, সেয়া নিজেই মোচিৰ কাৰ্যকলাপৰ কথা। যাত্ৰাপুস্তকৰ 34:27 পদত ঈশ্বৰে মোচিক আদেশ দিছে যে, “এই শব্দবোৰ লিখা”। আন এটা অংশই আমাক কয় যে, ঈশ্বৰৰ আদেশত বাধ্য থাকি মোচিয়ে “প্ৰভুৰ সকলো কথা লিখিছিল” (24:4)। এই পদবোৰে এটা নিশ্চিত অনুমান কৰিবলৈ যুক্তিসঙ্গত তথ্য দিয়ে যে, এই যাত্ৰাপুস্তক মোচিয়ে লিখা। দ্বিতীয়তে, যাত্ৰাপুস্তকত উল্লেখ থকা অনুষ্ঠান সমূহ মোচিয়ে নিজে প্ৰত্যক্ষ কৰিছিল বা সেই অনুষ্ঠান সমূহত তেওঁ অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। তেওঁ ফৌৰণৰ পৰিয়ালত থাকি শিক্ষা লাভ কৰিছিল আৰু এইদৰে লিখিবলৈ যোগ্য হৈছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভৱতঃ লিখাৰ সময় প্ৰায় 1446 - 1405 খ্ৰীষ্ট পূৰ্ব।

এই সময়ত অবিশ্বাসযোগ্যতাৰ কাৰণে ইস্ৰায়েলীসকলে 40 বছৰ কাল মৰুপ্ৰান্তত ঘূৰি ফুৰি কটাৰ লগা হৈছিল। এই সময়খিনিয়ে এই কিতাপ খন লিখাৰ বাবে ভাল সময় আছিল। [1]

প্ৰাপক

এই পুস্তকৰ পাঠক বা প্ৰাপক হ'ব পাৰে যাত্ৰা কৰি উদ্ধাৰ হৈ অহা প্ৰজন্মৰ লোকসকল নিজেই। মোচিয়ে মিচৰৰ পৰা উদ্ধাৰ পাই ওলাই অহা চিনয় সম্প্ৰদায়ৰ বাবে এই যাত্ৰাপুস্তক লিখিছিল। (যাত্ৰাপুস্তক 17:14; 24:4; 34:27-28)।

উদ্দেশ্য

যাত্ৰাপুস্তকত বাখ্যা আকাৰে বৰ্ণনা কৰা হৈছে কিদৰে ইস্ৰায়েল যিহোৱাৰ লোক হৈ উঠিল আৰু বিধানৰ নীতি স্থাপন কৰাৰ যোগেদি এটা জাতি ঈশ্বৰৰ লোকৰ দৰে বাস কৰিলে। যাত্ৰাপুস্তকে সংজ্ঞায়িত কৰে বিশ্বাসী, মহান, ত্ৰাণকৰ্তা, পবিত্ৰ ঈশ্বৰক, যিজনাই ইস্ৰায়েলৰ সৈতে এটা নিয়ম স্থাপন কৰিছিল। ঈশ্বৰৰ নাম আৰু কাৰ্য দুয়োটাৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ চৰিত্ৰ প্ৰকাশিত হয়। অৱাহামৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ প্ৰতিশ্ৰুতি কেনেকুৱা আছিল, সেয়া দেখুৱাইছিল (আদি পুস্তক 15:12-16); আৰু এয়া পূৰ্ণ হৈছিল, যেতিয়া ঈশ্বৰে মিচৰীয়াসকলৰ বন্ধনৰ পৰা অৱাহামৰ বংশক উদ্ধাৰ কৰি আনিছিল। এইটো এটা পৰিয়ালৰ কাহিনী আছিল, যি মনোনীত জাতিৰূপে ৰূপান্তৰিত হৈছিল। (যাত্ৰাপুস্তক 2:24; 6:5; 12:37)। যিসকল মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিল, সেই ইব্ৰীয় লোকসকলৰ সংখ্যা দুইৰ পৰা তিনি মিলিয়ন বা বিশ লাখৰ পৰা ত্ৰিশ লাখ আছিল।

মূল বিষয়

উদ্ধাৰ

প্ৰান্তৰেখা

1. পাতনি — 1:1-2:25
2. ইস্ৰায়েলৰ উদ্ধাৰ — 3:1-18:27
3. চিনয়ত দিয়া বিধান বা চুক্তি — 19:1-24:18
4. ঈশ্বৰৰ ৰাজকীয় তত্ত্ব — 25:1-31:18
5. বিদ্ৰোহ কৰাৰ ফল হিচাপে ঈশ্বৰৰ পৰা প্ৰত্যাহাৰ — 32:1-34:35
6. ঈশ্বৰৰ তত্ত্বৰ ৰাজকীয় সংস্থাপন — 35:1-40:38

ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ বৃদ্ধি।

1 যাকোবৰ লগত ইস্ৰায়েলৰ যিসকল পুংৰই নিজৰ পৰিয়ালৰ সৈতে মিচৰ দেশলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ নাম: 2 ৰুবেণ, চিমিয়োন, লেবী আৰু যিহূদা; 3 ইচাখৰ, জবুলন, আৰু বিন্যামীন; 4 দান আৰু নপ্তালী; গাদ আৰু আচেৰ। 5 যাকোবৰ বংশধৰ সৰুমুঠ সত্তৰ জন আছিল। ইতিমধ্যে যোচেফ মিচৰত আছিল।

6 তাৰ পাছত যোচেফ, তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েক সকল আৰু সেই প্ৰজন্মৰ সকলোৰেই মৃত্যু হ'ল। 7 ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকল বহু বংশ হৈ সংখ্যাত বৃদ্ধি পালে; আৰু বাঢ়ি বাঢ়ি অতিশয় বলৱন্ত হ'ল। তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই দেশ পৰিপূৰণ হ'ল।

ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে উপদৰৰ পোৱা।

8 তাৰ পাছত মিচৰত যোচেফক সোঁৱৰণ কৰা কথাত গুৰুত্ব নিদিয়া এজন নতুন ৰজাৰ উত্থান হ'ল। 9 তেওঁৰ পৰজা সকলক তেওঁ ক'লে, “সেই ইস্ৰায়েল জাতিক চোৱা; তেওঁলোক সংখ্যাত অধিক আৰু আমাতকৈ বলৱন্ত। 10 আহাঁ, আমি তেওঁলোকৰ লগত জ্ঞানেৰে লেনদেন কৰোঁহক। নহলে তেওঁলোক অবিৰত ভাৱে বৃদ্ধি পাব, আৰু কোনো যুদ্ধ হ'লে, তেওঁলোকে আমাৰ শংক্ৰবোৰৰ লগত যোগ হৈ আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব, আৰু দেশ ত্যাগ কৰি যাব।”

11 সেয়ে তেওঁলোকক কঠিন পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰাই অত্যাচাৰ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত কঠোৰ তত্ত্বাবধায়ক নিযুক্ত কৰিলে। ইস্ৰায়েলী লোক সকলে পিথোম আৰু ৰামিচেচ নামেৰে ফৰৌণৰ অৰ্থে ভঁৰাল ঘৰৰ নগৰ নিৰ্মাণ কৰিলে। 12 কিন্তু মিচৰীয়া

সকলে যিমান বেছিকৈ ইশ্ৰায়েলী সকলক অত্যাচাৰ কৰিলে, সিমান বেছিকৈ তেওঁলোক সংখ্যাত বৃদ্ধি পালে আৰু বিস্তাৰ লাভ কৰিবলৈ ধৰিলে। সেয়ে মিচৰীয়া সকলে ইশ্ৰায়েলী লোক সকলক ভয় কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।

13 মিচৰীয়া সকলে ইশ্ৰায়েলী লোক সকলক অব্যাহতি নিদিয়াকৈ কাম কৰাইছিল।¹⁴ চূণ, বালি আৰু পানী মিহলাই তেয়াৰ কৰোঁৱা বোকাৰে ইটা প্ৰস্তুত কৰা, আৰু পথাৰৰ সকলো বিধৰ কামৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ জীৱন তিক্ত কৰিছিল। তেওঁলোকে কৰিব লগা সকলো কামেই কঠিন আছিল।

15 তাৰ পাছত মিচৰৰ ৰজাই চিফ্ৰা আৰু পুৱা নামৰ দুজনী ইশ্ৰীয়া ধাংৰীৰ লগত কথা পাতিলে।¹⁶ ৰজাই ক'লে, “যি সময়ত তোমালোকে ইশ্ৰীয়া মহিলা সকলক প্ৰসৱ আসনত সন্তান প্ৰসৱ কৰাত সহায় কৰিবা, সেই সময়ত তেওঁলোকে জন্ম দিয়া সন্তান লক্ষ্য কৰিবা; যদি সেই সন্তান ল'ৰা হয় তেনেহ'লে তাক অৱশ্যে বধ কৰিবা, আৰু যদি ছোৱালী হয়, তেনেহ'লে তাইক জীয়াই থাকিবলৈ দিবা।”¹⁷ কিন্তু ধাংৰী দুজনীয়ে ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰিছিল, সেয়ে মিচৰৰ ৰজাই তেওঁলোকক দিয়া আজ্ঞা পালন নকৰি, তাৰ পৰিৱৰ্তে ল'ৰা শিশু বিলাকক জীয়াই ৰাখিলে।

18 মিচৰৰ ৰজাই ধাংৰী দুজনীক মাতি অনালে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে কিয় ল'ৰা শিশু বিলাকক জীয়াই ৰাখিলা?”¹⁹ তেতিয়া ধাংৰী দুজনীয়ে ফৰোণক ক'লে, “ইশ্ৰীয়া মহিলা সকল মিচৰীয়া মহিলা সকলৰ দৰে নহয়; তেওঁলোক সবল, আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ ধাংৰী অহাৰ আগতে, তেওঁলোকে নিজে সন্তান প্ৰসৱ কৰে।”

20 ঈশ্বৰে সেই ধাংৰী দুজনীক ৰক্ষা কৰিলে। লোক সকল সংখ্যাত বৃদ্ধি পালে আৰু অধিক বলৱন্ত হ'ল।²¹ ধাংৰী দুজনীয়ে ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰিছিল, সেয়ে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বাবে পৰিয়াল গঠন কৰিলে।²² পাছত ফৰোণে নিজৰ সকলো প্ৰজাকে এই আজ্ঞা দিলে যে, “তোমালোকে নতুন কৈ জন্ম হোৱা প্ৰত্যেক” ল'ৰা শিশুক নীল নদীত পেলাই দিব লাগিব, কিন্তু প্ৰতিজনী ছোৱালীক হ'লে জীয়াই ৰাখিব পাৰিবা।”

2 অধ্যায়

মোচিৰ জন্ম; আৰু তেওঁ ডাঙৰ দীঘল হোৱা।

1 লেবী বংশৰ এজন মানুহে এজনী লেবীয়া ছোৱালী বিয়া কৰালে।² পাছত সেই মহিলা গৰাকী গৰ্ভৱতী হ'ল, আৰু এটি পুত্ৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে। তেওঁ যেতিয়া দেখিলে যে, সন্তানটো স্বাস্থ্যবান; তেতিয়া তেওঁ সন্তানটি তিনি মাহলৈ লুকুৱাই ৰাখিলে।

3 কিন্তু তেওঁ যেতিয়া দেখিলে যে, ল'ৰাটোক বেছি দিন লুকুৱাই ৰাখিব নোৱাৰিব; তেতিয়া তেওঁ নলেৰে এটা পাচি সাজিলে, আৰু সেই পাচিটো শিলাজত আৰু এঠাৰে লেপি ল'লে, পাছত সেই পাচিটোত ল'ৰাজনক সুমুৱাই ল'লে, আৰু নদীৰ দাঁতিত থকা নল-খাগড়িৰ মাজত গৈ থলে।⁴ তাতে দূৰৈত থিয় হৈ বায়েকে সেই শিশুটোক কি হ'ব, সেই বিষয়ে জানিবলৈ বাট চাই থাকিল।

5 ফৰোণৰ জীয়েকে নদীত গা ধুবলৈ নামি গৈছিল, আৰু তেওঁৰ যুৱতী দাসী সকলে নদীৰ তীৰত ফুৰি আছিল। এনেতে তেওঁ নল খাগড়ি মাজত সেই পাচিটো দেখি, তেওঁৰ দাসী এজনীক পাচিটো আনিবলৈ পঠিয়ালে।⁶ তেওঁ পাচিটো মেলি শিশুটি দেখিলে। এনেতে শিশুটিয়ে কান্দিবলৈ ধৰিলে; আৰু তেওঁৰ শিশুটিয়ে মৰম লাগি ক'লে, “এই সন্তানটি নিশ্চয় এটি ইশ্ৰীয়া সন্তান।”

7 তেতিয়া শিশুটিৰ বায়েকে ফৰোণৰ জীয়েকক ক'লে, “আপোনাৰ অৰ্থে এই সন্তানটিক পিয়াহ খোৱাই তুলিবলৈ, মই এজনী ইশ্ৰীয়া মহিলা বিচাৰি মাতি আনিম নে?”⁸ ফৰোণৰ জীয়েকে ক'লে, “যোৱা।” তেতিয়া সেই ছোৱালী জনীয়ে শিশুটিৰ মাককে মাতি নিলে।

9 ফৰোণৰ জীয়েকে শিশুটিৰ মাতৃক ক'লে, “আপুনি এই ল'ৰাটি লওক আৰু মোৰ বাবে পিয়াহ খুৱাই প্ৰতিপালন কৰক; তাৰ বাবে মই আপোনাক পাৰিশ্ৰমিক দিম।” তেতিয়া মহিলা গৰাকীয়ে ল'ৰাটি নিলে আৰু পিয়াহ খোৱাই প্ৰতিপালন কৰিলে।¹⁰ ল'ৰাটি যেতিয়া ডাঙৰ হ'ল, তেওঁ ল'ৰাটিক ফৰোণৰ জীয়েকৰ ওচৰলৈ আনিলে; তেতিয়া সেই ল'ৰাটি তেওঁৰ পুং হ'ল। তেওঁ ল'ৰাটিৰ নাম মোচি ৰাখি ক'লে, “কিয়নো মই ইয়াক পানীৰ পৰা তুলি আনিছোঁ।”

11 মোচি যেতিয়া ডেকা হ'ল, তেওঁ ৰাইবলৈ ওলাই গৈ নিজৰ লোকসকলৰ কঠোৰ পৰিশ্ৰম লক্ষ্য কৰিলে। তেওঁ দেখিলে যে, নিজৰ লোকসকলৰ মাজৰ এজন ইশ্ৰীয়াক এজন মিচৰীয়াই মাৰি আছে।¹² তেতিয়া মোচিয়ে ইফালে সিফালে চাই কাকো দেখা নাপায়, সেই মিচৰীয়াজনক বধ কৰি বালিত পুতি থলে।

13 তাৰ পাছদিনা তেওঁ ওলাই গৈ, দুজন ইশ্ৰীয়াক বিবাদ কৰি থকা দেখি, দোষী জনক তেওঁ ক'লে, “তোমাৰ ভাইক কিয় মাৰিছা?”¹⁴ কিন্তু মানুহ জনে ক'লে, “আমাৰ ওপৰত আপোনাক কোনে অধিপতি আৰু বিচাৰক পাতিছে? সেই মিচৰীয়াজনক যেনেদৰে বধ কৰিলে, তেনেদৰে মোকো বধ কৰিবলৈ পৰিকল্পনা কৰিছে নেকি?” তেতিয়া মোচিয়ে আতঙ্কিত হৈ ক'লে, “বাস্তৱিকতে মই যি কৰিলোঁ, সেই কথা নিশ্চয় আনেও গ'ম পালে।”

15 ফৰোণে যেতিয়া সেই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ মোচিক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। কিন্তু তেওঁ ৰজা ফৰোণৰ ওচৰৰ পৰা পলাই গ'ল, আৰু মিদিয়ন দেশত বাস কৰিলে। তাত তেওঁ এটা নাদৰ ওচৰত বহিল।

16 মিদিয়নৰ পুৰোহিতৰ সাত গৰাকী জীয়েক আছিল। তেওঁলোকে সেই নাদলৈ আহিছিল, আৰু পিতৃৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক পানী খুৱাবৰ বাবে নাদৰ পৰা পানী তুলি পাত্ৰত ভৰাই আছিল।¹⁷ তেতিয়া মেৰ-ছাগ ৰখীয়া সকল তালৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক খেদিবলৈ চেষ্টা কৰিলে; কিন্তু মোচিয়ে গৈ তেওঁলোকক সহায় কৰিলে। তাৰ পাছত মোচিয়ে তেওঁলোকৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক পানী খুৱালে।

* 1 অধ্যায়:22 ইষ্ট্ৰী লোকৰ

18 ছোৱালী কেইজনী যেতিয়া তেওঁলোকৰ পিতৃ বুৱেলৰ ওচৰলৈ গ'ল, তেতিয়া তেওঁ ছোৱালী কেইজনীক সুধিলে, “আজিনো কেনেকৈ ইমান সোনকালে ঘৰলৈ আহিলা?” 19 তেওঁলোকে ক'লে, “এজন মিচৰীয়া মানুহে আমাক মেৰ-ছাগ ৰখীয়া সকলৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে। এনেকি তেওঁ আমাৰ বাবে পানী তুলি মেৰ-ছাগ জাকক খুৱালে।” 20 তেতিয়া তেওঁৰ ছোৱালী কেইগৰাকীক তেওঁ সুধিলে, “তেওঁ ক'ত আছে? তোমালোকে সেই ব্যক্তি জনক কিয় এৰি আহিলা? তেওঁক মাতি আনা যাতে তেওঁ আমাৰ লগত ভোজন কৰিব পাৰে।”

21 মোচিয়ে সেই মানুহ জনৰ লগত থাকিবলৈ মান্তি হ'ল, আৰু তেওঁৰ ছোৱালী চিল্পোৰাক তেওঁৰ সৈতে বিয়া দিলে। 22 চিল্পোৰাই এটি পুংৰ পৰসৱ কৰিলে, আৰু মোচিয়ে পুত্ৰটিৰ নাম গেৰ্চোম* ৰাখিলে। মোচিয়ে ক'লে, “মই বিদেশত পৰবাসী হৈ আছোঁ।”

ঈশ্বৰে মোচিক আমলংৰণ কৰা।

23 বহু দিনৰ পাছত, মিচৰৰ ৰজাৰ মৃত্যু হ'ল। ইশ্বায়েলী লোকসকলে বন্দীকামৰ বাবে আৰতনাদ কৰিলে। তেওঁলোকে সহায়ৰ বাবে কাতৰোক্তি কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ দাস্য জীৱনৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ অনুৰোধ ঈশ্বৰে শুনিলে। 24 তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ ক্ৰন্দন শূন্য, অশ্বাহাম, ইছাহাক, আৰু যাকোবৰ লগত কৰা তেওঁৰ নিয়মটি পুনৰ সোঁৱৰণ কৰিলে। 25 ঈশ্বৰে ইশ্বায়েলী লোকসকললৈ দৃষ্টি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পৰিস্থিতি বুজি পালে।

3 অধ্যায়

1 মোচিৰ শহৰ যিথোৱা মিদিয়নৰ পুৰোহিত আছিল, মোচিয়ে তেওঁৰ মেৰ-ছাগৰ জাক চৰাইছিল। তেতিয়া মোচিয়ে মৰুপ্ৰান্তৰ কাষদি মেৰ-ছাগৰ জাক লৈ গৈ আছিল, আৰু তেওঁ গৈ হেৰেব নামৰ ঈশ্বৰৰ পৰ্বত পাইছিল। 2 সেই ঠাইত যিহোৱাৰ দূতে এজোপা জোপোহা গছৰ মাজত অগ্নি শিখাত তেওঁক দেখা দিলে। মোচিয়ে চাই দেখিলে যে, জোপোহাটোত জুই জ্বলি আছে, কিন্তু জোপোহাটো পুৰি যোৱা নাই। 3 তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, “মই এফলীয়া হৈ যাওঁ, আৰু এই আচৰিত বিষয়টো মই চাওঁ, কিয়নো এই জোপোহাটো পুৰি যোৱা নাই?”

4 যেতিয়া যিহোৱাই দেখিলে যে, তেওঁক চাবলৈ মোচি এফলীয়া হৈ গৈছে, তেতিয়া জোপোহাটোৰ মাজৰ পৰা ঈশ্বৰে তেওঁক মাতি ক'লে, “হে মোচি, হে মোচি।” তেওঁ ক'লে, “চাওঁক, মই ইয়াতে আছোঁ।” 5 যিহোৱাই ক'লে, “তুমি ওচৰ চাপি নাহিবা; তোমাৰ ভৱিৰ পৰা জোতা সোলোকোৱা, কিয়নো তুমি যি ঠাইত থিয় হৈ আছা, সেয়া পবিত্ৰৰ ভূমি।” 6 তেওঁ পুনৰ ক'লে, “মই তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষকলৰ ঈশ্বৰ; অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ, ইছাহাকৰ ঈশ্বৰ, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ।” তেতিয়া মোচিয়ে নিজৰ মুখ ঢাকিলে, কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰক চাবলৈ ভয় কৰিলে।

7 যিহোৱাই ক'লে, “মই মিচৰত থকা মোৰ লোকসকলৰ যত্নগালৈ নিশ্চয়ে দৃষ্টি কৰিছোঁ। কাৰণ তেওঁলোক অতি কঠোৰ তপস্বাৰ্থায়কৰ তলত আছে, মই তেওঁলোকৰ ক্ৰন্দন শুনিলোঁ, মই তেওঁলোকৰ যত্নগাৰ বিষয় বুজি পাইছোঁ। 8 মই তেওঁলোকক মিচৰীয়া লোকৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ নামি আহিলোঁ। সেই দেশৰ পৰা উলিয়াই আনি, গাথীৰ মৌ-জোল*বৈ থকা এখন উত্তম আৰু বহল দেশ, য'ত কনানীয়া, হিতীয়া, ইমোৰীয়া, পৰিভ্ৰমীয়া, হিব্ৰীয়া, যিবুচীয়া লোক সকলে বাস কৰে, এনে ঠাইলৈ তেওঁলোকক নিবলৈ আহিলোঁ।

9 এতিয়া ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ কাতৰোক্তি মোৰ ওচৰলৈ আহিল। অৱশ্যে মিচৰীয়া সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰা উপদ্ৰৱো মই দেখিছোঁ। 10 সেয়ে মোৰ ইশ্বায়েলী লোকসকলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিবলৈ, মই এতিয়া তোমাক ফৰোণৰ ওচৰলৈ পঠাওঁ।”

11 কিন্তু মোচিয়ে ঈশ্বৰক ক'লে, “মইনো কোন যে, ফৰোণৰ ওচৰলৈ গৈ ইশ্বায়েলী লোকসকলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিম?” 12 ঈশ্বৰে উত্তৰ দি ক'লে, “অৱশ্যে মই তোমাৰ সঙ্গী হ'ম; আৰু মইয়ে তোমাক পঠালোঁ, ইয়াৰ চিন তোমালৈ এয়ে হ'ব যে, তুমি মিচৰৰ পৰা লোকসকলক উলিয়াই আনি, এই পৰ্বততে তোমালোকে ঈশ্বৰৰ আৰধনা কৰিবা।”

13 মোচিয়ে ঈশ্বৰক ক'লে, “মই যেতিয়া ইশ্বায়েলী লোকসকলক ক'ম যে, তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালে; তেতিয়া তেওঁলোকে মোক ক'ব, ‘তেওঁৰ নাম কি?’ তেতিয়া মই কি উত্তৰ দিম?” 14 ঈশ্বৰে মোচিক ক'লে, “মই যি জন হওঁ, সেই জনেই হওঁ।” ঈশ্বৰে পুনৰ ক'লে, “তুমি ইশ্বায়েলী লোকসকলক নিশ্চয়কৈ ক'বা যে, ‘মই যি জন হওঁ’ তেৱেই মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালে।” 15 ঈশ্বৰে মোচিক পুনৰ ক'লে, “তুমি ইশ্বায়েলী লোকসকলক অৱশ্যে ক'বা যে, ‘তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ, অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ, ইছাহাকৰ ঈশ্বৰ, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ যিহোৱায়ে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালে। এয়ে মোৰ চিৰস্থায়ী নাম, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই পুৰুষানুশ্ৰমে মই সোঁৱৰণীয় হম।’

16 তুমি যোৱা, আৰু ইশ্বায়েলৰ বৃদ্ধ লোকসকলক একত্ৰিত কৰি সমবেত কৰোঁৱা। তেওঁলোকক ক'বা যে, ‘তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃ অশ্বাহাম, ইছাহাক, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মোক দৰ্শন দি ক'লে যে, ‘মই তোমালোকক নিৰীক্ষণ কৰিলোঁ আৰু তোমালোকক মিচৰত কেনে ব্যৱহাৰ কৰিছে, সেয়া মই দেখিলোঁ। 17 মিচৰ দেশত তোমালোকৰ ওপৰত কৰা উপদ্ৰৱৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনি, গাথীৰ, মৌ-জোল*বৈ থকা সেই কনানীয়া, হিতীয়া, ইমোৰীয়া, পৰিভ্ৰমীয়া, হিব্ৰীয়া, আৰু যিবুচীয়া সকলৰ দেশলৈ মই তোমালোকক লৈ যাবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছোঁ।’ 18 তেতিয়া তেওঁলোকে তোমাৰ কথা শুনিলে। তাৰ পাছত তুমি আৰু ইশ্বায়েলৰ বৃদ্ধ লোকসকলে মিচৰৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ গৈ, তেওঁক নিশ্চয়কৈ ক'বা যে, ‘ইশ্বীয়াসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আমাৰ আগত সাক্ষাৎ হ'ল। সেয়ে আমি তিনি দিন মৰুভূমিৰ মাজেৰে গৈ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশে বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে আমাক যাবলৈ দিয়ক।’

* 2 অধ্যায়:22 গেৰ্চোম পৰবাসী * 3 অধ্যায়:8 জোল অতি উৰ্বৰ দেশ

19 কিন্তু মই জানো, যেতিয়ালৈকে মিচৰৰ ৰজাক বাধ্য কৰোঁৱা নহয়, তেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমালোকক যাব নিদিব। 20 মই নিজ হাত মেলিম, আৰু মিচৰ দেশৰ মাজত সকলো আচৰিত কৰ্মেৰে মই তেওঁলোকক আঘাত কৰিম। তাৰ পাছতহে তেওঁ তোমালোকক যাবলৈ দিব। 21 মই মিচৰীয়াসকলৰ পৰা তোমালোকক অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত কৰিম। সেয়ে তোমালোকে যোৱা সময়ত শুন্দা-হাতে যাব লগা নহ'ব। 22 পৰ্বতি গৰাকী মহিলাই নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া, আৰু নিজৰ ঘৰৰ ওচৰত বাস কৰা মহিলা সকলৰ পৰা ৰূপ আৰু সোণৰ অলঙ্কাৰ আৰু বস্ৰৰ খুজিবা; আৰু তোমালোকে সেইবোৰ নিজৰ লৰা-ছোৱালীক পিন্ধাৰা; এই দৰে তোমালোকে মিচৰীয়া সকলক লুট কৰিবা।”

4 অধ্যায়

1 মোচিযে উত্তৰ দি ক'লে, “কিন্তু তেওঁলোকে যদি মোক বিশ্বাস নকৰে, আৰু মোৰ কথাও নুশুন; আৰু তাৰ পৰিৱৰ্ত্তে তেওঁলোকে মোক ক'ব, ‘যিহোৱাই তোমাক দৰ্শন দিয়া নাই’ তেতিয়া কি হ'ব?” 2 যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ হাতত কি আছে?” মোচিযে ক'লে, “লাখুটি।” 3 তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “লাখুটি ডাল মাটিত পেলাই দিয়া।” তেতিয়া মোচিযে লাখুটিডাল মাটিত পেলাই দিলে, আৰু তেতিয়াই সেই লাখুটি ডাল সাপ হৈ পৰিল। মোচিযে তাৰ পৰা পাছ হুঁহকি গ'ল।

4 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি তোমাৰ হাত মেলি তাৰ নেওপত ধৰা।” মোচিযে নিজৰ হাত মেলি তাক ধৰিলে, আৰু তেওঁৰ হাতত সেই সাপ ডাল পুনৰ লাখুটি হ'ল। 5 “ইয়াৰ বাবেই তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃ অশ্বাহাম, ঈহাক আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যে তোমাক দৰ্শন দিলে, সেই কথা তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিব।”

6 যিহোৱাই তেওঁক পুনৰ ক'লে, “তুমি তোমাৰ হাত চোলাত ভৰোৱা।” সেয়ে মোচিযে হাতখন নিজৰ চোলাত ভৰালে। পাছত তেওঁ যেতিয়া হাতখন বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে, তেতিয়া তেওঁ দেখিলে যে, তেওঁৰ হাত কুষ্ঠ ৰোগেৰে হিমৰ নিচিনা বগা হৈছে। 7 যিহোৱাই ক'লে, “তোমাৰ হাত পুনৰ চোলাত ভৰোৱা।” তেতিয়া মোচিযে নিজৰ হাত পুনৰ চোলাত ভৰালে; আৰু যেতিয়া বাহিৰলৈ উলিয়ালে তেওঁ দেখিলে যে, তেওঁৰ শৰীৰৰ অৱশিষ্ট অংশৰ দৰেই হাতখন পুনৰ সুস্থ হ'ল।

8 যিহোৱাই ক'লে, “তেওঁলোকে যদি তোমাক বিশ্বাস নকৰে, আৰু মোৰ শক্তিৰ সেই প্ৰথম চিনকো যদি বিশ্বাস নকৰে, তেনেহ'লে তেওঁলোকে দ্বিতীয় চিনত বিশ্বাস কৰিব। 9 তেওঁলোকে যদি এই দুয়োটা চিনকো বিশ্বাস নকৰে, আৰু তোমাৰ কথাও নুশুন, তেনেহ'লে তুমি নদীৰ পৰা অলপ পানী লৈ শুকান মাটিত ঢালিবা। তেতিয়া তুমি নদীৰ পৰা লোৱা সেই পানী শুকান মাটিত ঢালি দিওঁতে, সেই পানী তেজলৈ পৰিণত হ'ব।”

10 তেতিয়া মোচিযে যিহোৱাক ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু মিনতি কৰিছোঁ, মই বাকপটু নহওঁ; ইয়াৰ পূৰ্বেও নাছিলোঁ, বা আপুনি নিজ দাসক কথা কোৱাৰ পাছতো নহওঁ। কাৰণ মোৰ মুখ আৰু জীবা গধুৰ।” 11 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “মানুহৰ মুখ কোনে নিৰ্ৰমাণ কৰিলে? বোবা বা কলা, নাইবা চকু থকা বা অন্ধ কোনে কৰিলে? মই যিহোৱায়ে জানো তাক নকৰোঁ? 12 তেনেহ'লে এতিয়া তুমি যোৱা; মই তোমাৰ মুখত থাকিম, আৰু তুমি কবলগীয়া কথা মই তোমাক শিকাম।” 13 কিন্তু মোচিযে ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু অনুগ্ৰহ কৰি, আপুনি যি জনক ইচ্ছা কৰে, তেনে আন কোনো এজনক পঠিয়াওক।”

14 তেতিয়া মোচিলৈ যিহোৱাৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত হ'ল। তেওঁ ক'লে, “তোমাৰ লেবীয়া ককায়েৰ হাৰোণ ক'ত আছে? মই জানো, তেওঁ ভালকৈ কথা ক'ব পাৰে। অৱশ্যে তেওঁ তোমাক ল'গ পাবলৈ আহি আছে; আৰু তেওঁ আহি তোমাক যেতিয়া দেখিব, তেতিয়া তেওঁ আনন্দিত হ'ব। 15 তুমি তেওঁক ক'বা, আৰু তেওঁৰ মুখে কি ক'ব লাগে সেই বাক্য দিবা। মই তোমাৰ আৰু তেওঁৰ মুখৰো সহায় হ'ম, আৰু কি কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে তোমালোকক জনাম। 16 তেওঁ লোক সকলৰ আগত তোমাৰ হৈ কথা ক'ব। তেওঁ তোমাৰ মুখস্থৰূপ হ'ব, আৰু তুমি তেওঁৰ ঈশ্বৰ স্বৰূপ হ'বা। 17 এই লাখুটিডাল তুমি নিজ হাতত লোৱা। এই লাখুটি ডালেৰেই তুমি চিনবোৰ দেখুৱাৰা।”

মোচি মিচৰ দেশলৈ উভটি যোৱা।

18 তাৰ পাছত মোচিযে তেওঁৰ শৰ্ভক যিহোৱাৰ ওচৰলৈ উভটি গ'ল, আৰু তেওঁক ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, মিচৰত থকা মোৰ সম্পৰ্কীয় লোকসকল এতিয়ালৈকে জীয়াই আছে নে নাই, তাক চাবৰ বাবে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ উভটি যাবলৈ মোক দিয়ক।” যিহোৱায়ে মোচিক ক'লে, “শান্তিৰে যোৱা।” 19 যিহোৱাই মিদিয়নত মোচিক ক'লে, “তুমি মিচৰলৈ উভটি যোৱা; কিয়নো যি সকল লোকে তোমাৰ প্ৰাণ ল'ব বিচাৰিছিল, সেই লোক সকলৰ মৃত্যু হ'ল।” 20 তেতিয়া মোচিযে নিজৰ ভাৰ্যা আৰু পুত্ৰক এটা গাখত উঠাই ল'লে আৰু মিচৰ দেশলৈ যাত্ৰা কৰিলে। মোচিযে ঈশ্বৰৰ সেই লাখুটি ডালো নিজৰ হাতত ল'লে।

21 যিহোৱাই মোচিক কৈছিল, “তুমি যেতিয়া মিচৰলৈ উভটি যাবা, তেতিয়া মই তোমাৰ হাতত যিবোৰ আচৰিত কাৰ্যৰ শক্তি দিলোঁ, সেই সকলো ফৰোণৰ সাক্ষাতে কৰিবা। কিন্তু মই তেওঁৰ মন কঠিন কৰিম, আৰু সেয়ে তেওঁ তেতিয়া লোকসকলক এৰি নিদিব। 22 তুমি ফৰোণক নিশ্চয়কৈ ক'বা, ‘যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ইশ্বায়েল মোৰ পুংৰ, মোৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ; 23 মই তোমাক কৈছিলোঁ, ‘মোৰ আৱধান কৰিবৰ অৰ্থে মোৰ পুংৰক এৰি দিয়া’। কিন্তু তথাপিও তেওঁলোকক এৰি দিবলৈ তুমি অসম্মত হ'লা; সেয়ে মই তোমাৰ পুংৰ, তোমাৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰক নিশ্চয় বধ কৰিম।”

24 তাৰ পাছত যাত্ৰা কৰিগৈ থাকোতে, ৰাতি হোৱাৰ বাবে তেওঁলোক এঠাইত থাকিল; তাতে যিহোৱাই মোচিক লগ পালে, আৰু বধ কৰিব খুজিলে। 25 তেতিয়া চিপ্পোৱাই এটুকুৰা চিকমিকিয়া চোকা পাথৰ ল'লে; আৰু নিজৰ পুংৰৰ লিঙ্গাংগ-চৰ্ম্ম ছেদন কৰি, মোচিৰ ভৰিত পেলাই দি ক'লে, “নিশ্চয় আপুনি মোৰ পক্ষে তেজৰ দ্বাৰাই পোৱা দৰা।” 26 সেয়ে যিহোৱাই তেওঁক এৰি দিলে। চিপ্পোৱাই ক'লে, “চুমতৰ কাৰণে আপুনি তেজৰ দ্বাৰাই পোৱা দৰা।”

27 যিহোৱাই হাৰোণক কৈছিল, “তুমি মোচিৰে সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ মৰুভূমিলৈ যোৱা।” তেতিয়া হাৰোণ গ’ল, আৰু ঈশ্বৰৰ পৰ্বতত মোচিক লগ ধৰি, তেওঁক চুমা খালে। 28 তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাই কোৱা সকলো কথা আৰু চিন দেখুৱাবৰ বাবে শক্তিকে কাৰ্য কৰিবলৈ যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ কথা হাৰোণক ক’লে।

29 তাৰ পাছত মোচি আৰু হাৰোণ দুয়ো গৈ ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ বৃদ্ধ লোকসকলক একগোট কৰিলে। 30 যিহোৱাই মোচিক কোৱা সকলো কথা হাৰোণে তেওঁলোকক ক’লে। তেওঁ লোকসকলৰ আগত যিহোৱাৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই চিনবোৰো দেখুৱালে। 31 তেতিয়া লোকসকলে বিশ্বাস কৰিলে। যিহোৱাই যে ইশ্বায়েলী লোক সকললৈ দৃষ্টি কৰিলে; আৰু তেওঁলোকৰ যাতনাবোৰ চালে, সেই কথা শুনি তেওঁলোকে মূৰ দোঁৱাই প্ৰণিপাত কৰি ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিলে।

5 অধ্যায়

মোচি আৰু হাৰোণ ফৰোণৰ সাক্ষাৎ হোৱা। তেওঁলোকৰ বংশাৱলি।

1 এই ঘটনাৰ পাছত মোচি আৰু হাৰোণে গৈ ফৰোণক ক’লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, ‘মৰুভূমিত মোৰ উদ্দেশ্যে উষ্ণ পালন কৰিবলৈ, মোৰ লোকসকলক যাবলৈ দিয়া।’” 2 ফৰোণে ক’লে, “যিহোৱা কোন? কিয় মই তেওঁৰ কথা শুনিম; আৰু ইশ্বায়েলী লোক সকলক যাবলৈ কিয় এৰি দিম? মই যিহোৱাক নাজানো, গতিকে ইশ্বায়েলী লোক সকলক যাবলৈ এৰি নিদিওঁ।”

3 তাৰ পাছত মোচি আৰু হাৰোণে ক’লে, “ইশ্বায়াসকলৰ ঈশ্বৰে আমাৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিলে। আহক আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে মৰুভূমিৰ মাজেৰে তিনি দিনৰ বাট যাওঁহক; যাতে তেওঁ আমাক মহামাৰী বা তৰোৱালেৰে আৰ্হণ নকৰে।” 4 কিন্তু মিচৰৰ ৰজাই তেওঁলোকক ক’লে, “মোচি আৰু হাৰোণ, তোমালোকে কিয় লোক সকলক তেওঁলোকৰ কামৰ পৰা লৈ গৈছা?” এই বুলি লোকসকলক তেওঁ ক’লে, “তোমালোক কামলৈ ঘূৰি যোৱা।” 5 ফৰোণে পুনৰ ক’লে, “বৰ্তমান আমাৰ দেশত অনেক ইশ্বায়েলী লোক আছে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ কাম বন্ধ কৰাইছা।”

6 সেই দিনাই ফৰোণে লোক সকলৰ কঠোৰ তত্ত্বাৱধানক আৰু মুখিয়াল সকলক এই আজ্ঞা দি ক’লে, 7 “আগেয়ে দিয়াৰ দৰে তেওঁলোকক ইটা বনাবলৈ তোমালোকে নৰা আনি নিদিবা। তেওঁলোকে নিজেই গৈ নৰা বিচাৰি লওক। 8 তেওঁলোকে আগেয়ে যিমান পৰিমাণৰ ইটা বনাইছিল, এতিয়াও তেওঁলোকক সিমানেই বনাবলৈ দিয়া। তাৰ অলপো কম গ্ৰহণ নকৰিব; কাৰণ তেওঁলোক এলেহুৱা। তেওঁলোকে চিঞৰিছে আৰু ক’বলৈ ধৰিছে, ‘আমাক যাবলৈ অনুমতি দিয়ক আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বলিদান উষ্ণ কৰিবলৈ দিয়ক।’” 9 তেওঁলোকৰ ওপৰত কামৰ ভাৰ অধিক গধুৰ কৰি দিয়া হওক; যাতে তেওঁলোকে কামৰ মাজত ব্যস্ত থাকি বিভ্ৰান্তিজনক কথাত মন নিদিয়।

10 তাৰ পাছত, কঠোৰ তত্ত্বাৱধানক আৰু মুখিয়াল সকলে বাহিৰলৈ ওলাই আহিল আৰু লোকসকলক তেওঁলোকে ক’লে, “ফৰোণে এইদৰে কৈছে, ‘মই তোমালোকক এতিয়াৰ পৰা কোনো নৰা নিদিওঁ। 11 তোমালোক নিজে যোৱা আৰু য’ত বিচাৰি পোৱা, তাৰ পৰা নৰা বিচাৰি আনা; কিন্তু তোমালোকৰ কামৰ নিৰ্দ্দিষ্ট পৰিমাণ হ্ৰাস কৰা নহব।’”

12 তেতিয়া লোক সকলে নৰা বিচাৰি জমা কৰিবলৈ মিচৰ দেশৰ চাৰিওফালে সিঁচৰতি হৈ গ’ল। 13 তথাপি কঠোৰ তত্ত্বাৱধানক সকলে তেওঁলোকক তাড়না কৰি ক’লে, “তোমালোকক নৰা দিওঁতে, তোমালোকে যেনেকৈ কাম কৰিছিল, এতিয়াও তেনেকৈ প্ৰতিদিনৰ নিৰূপিত কাম সম্পূৰ্ণ কৰা।” 14 তাৰ পাছত ফৰোণৰ কঠোৰ তত্ত্বাৱধানক সকলে শ্ৰমিক সকলৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা ইশ্বায়েলী মুখিয়াল সকলক প্ৰহাৰ কৰিলে। সেই তত্ত্বাৱধানক সকলে তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকক নিৰূপিত কৰি দিয়া অনুপাতে আগৰ দৰে, কালি আৰু আজি তোমালোকে কিয় ইটা তৈয়াৰ কৰিব পৰা নাই?”

15 সেয়ে কাৰখানাত কাম কৰা ইশ্বায়েলী কৰ্মচাৰী সকলে ফৰোণৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু তেওঁক কাকুতি কৰি ক’লে, “আপোনাৰ দাস বিলাকৰ খেংৰত কিয় আপুনি এনে ব্যৱহাৰ কৰিছে? 16 আপোনাৰ দাস সকলক এতিয়া নৰা দিয়া হোৱা নাই, তথাপিও তেওঁলোকে আমাক কৈ আছে ‘ইটা তৈয়াৰ কৰা!’ এনেকি আমিও আপোনাৰ দাস সকলৰ দ্বাৰাই প্ৰহাৰিত হৈছোঁ। কিন্তু এয়া আপোনাৰ নিজৰ লোক সকলৰহে ভুল।” 17 কিন্তু ফৰোণে ক’লে, “তোমালোক এলেহুৱা! তোমালোক সকলোৱে এলেহুৱা! তোমালোকে কৈছা, ‘আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবলৈ আমাক যাবলৈ দিয়ক।’ 18 সেয়ে এতিয়া কাম কৰিবলৈ ঘূৰি যোৱা। আপোনালোকক পুনৰ নৰা দিয়া নহব, কিন্তু তোমালোকে আগৰ পৰিমাণৰ সন্মানেই ইটা তৈয়াৰ কৰিব লাগিব।”

19 “তোমালোক প্ৰতিদিনে বনাব লগা ইটাৰ সংখ্যা অলপো কম কৰা নহব।” এই কথা কোৱাৰ পাছত, ইশ্বায়েলী মুখিয়াল সকলে দেখিলে যে, তেওঁলোক বিপদত পৰিছে। 20 তেওঁলোকে ফৰোণৰ আগৰ পৰা ওলাই আহোঁতে ৰাজপ্ৰসাদৰ বাহিৰত ঠিয় হৈ থকা মোচি আৰু হাৰোণক লগ পালে। 21 তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰোণক ক’লে, “যিহোৱাই আপোনালোকলৈ দৃষ্টি কৰি দণ্ড দিয়ক; কাৰণ আপোনালোকে ফৰোণ আৰু তেওঁৰ দাস সকলৰ সাক্ষাতে আমাক দোষী কৰিলে। আমাক বধ কৰিবলৈ আপোনালোকে তেওঁলোকৰ হাতত তৰোৱাল তুলি দিলে।”

22 তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক’লে, “হে প্ৰভু, আপুনি এই লোক সকলক বিপদত কিয় পেলালে? মোৰ আগৰ ঠাইলৈ মোক কিয় পঠিয়ালে? 23 মই যেতিয়াৰে পৰা আপোনাৰ নামেৰে ফৰোণৰ আগত কথা ক’বলৈ উপস্থিত হোঁ, তেতিয়াৰে পৰা তেওঁ এই লোক সকলক যন্ত্ৰণা দিছে; আৰু আপুনি নিজৰ লোক সকলক সমূলি উদ্ধাৰ কৰা নাই।”

6 অধ্যায়

1 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “ফোৰণলৈ মই কি কৰিম, এতিয়া তুমি দেখিবলৈ পাবা। তুমি দেখিবলৈ পাবা যে, মোৰ হাতৰ শক্তিৰ বাবেই ৰজাই লোক সকলক যাবলৈ দিব। মোৰ হাতৰ শক্তিৰ কাৰণেই ৰজা ফৰোণে নিজই তেওঁলোকক দেশৰ পৰা খেদি পঠিয়াব।”

2 ঈশ্বৰে মোচিক সৈতে কথা পাতি তেওঁক ক'লে, “মই যিহোৱা। 3 মই অম্বাহাম, ইছহাক, আৰু যাকোবৰ আগতো সৰুশক্তিমান ঈশ্বৰ বুলি দৰ্শন দিছিলোঁ, কিন্তু মোৰ যিহোৱা নামৰ দ্বাৰাই মই তেওঁলোকক পৰিচয় দিয়া নাই। 4 হয়াৰ উপৰিও যি কনান দেশত তেওঁলোকে বিদেশীৰ দৰে বাস কৰিছিল, আৰু অনাই বনাই ঘূৰি ফুৰিছিল, সেই দেশ তেওঁলোকক দিবলৈ মই তেওঁলোকৰ সৈতে এটা নিয়ম স্থিৰ কৰিছিলোঁ। 5 তাৰ উপৰিও, মিচৰীয়া সকলে বন্দীকামত লগোৱা ইশ্বায়েলী লোক সকলৰ ক্ৰন্দন মই শুনিলো, আৰু মোৰ সেই নিয়মটি মই স্মৰণ কৰিলোঁ।

6 এই হেতুকে ইশ্বায়েলী লোক সকলক কোৱা, ‘মই যিহোৱা; মই মিচৰীয়া সকলৰ বন্দীশ্বৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনিম, আৰু মই তেওঁলোকৰ ক্ষমতাৰ পৰা তোমালোকক মুক্ত কৰিম। মই মোৰ শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰিম; আৰু ন্যায় বিচাৰৰ মহা-কৰ্মেৰে তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিম। 7 মই তোমালোকক মোৰ নিজৰ লোক কৰি ল'ম, আৰু মইয়ে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম। তোমালোকক মিচৰৰ বন্দীশ্বৰ পৰা উলিয়াই অনা ময়েই যে তোমালোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা, ইয়াক তোমালোকে জানিবা।

8 মই যি দেশ অম্বাহাম, ইছহাক, আৰু যাকোবক দিম বুলি শপত খাইছিলোঁ, সেই দেশলৈ তোমালোকক নিম, আৰু তোমালোকৰ অধিকাৰৰ অৰ্থেও সেই দেশ মই তোমালোকক দিম; ময়েই যিহোৱা।” 9 যেতিয়া মোচি গৈ ইশ্বায়েলী লোক সকলক সেই কথা কলে; তেতিয়া তেওঁলোকে কঠিন বন্দীকামৰ বাবে নিৰুসাহ হৈ মোচিক কথাত মন নিদিলে।

10 সেয়ে যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 11 “তুমি গৈ মিচৰৰ ৰজা ফৰোণক কোৱা যে, ইশ্বায়েলী লোক সকলক আপোনাৰ দেশৰ পৰা ওলাই যাবলৈ এৰি দিয়ক।” 12 মোচিয়ে যিহোৱাক ক'লে, “যদি ইশ্বায়েলী লোক সকলেই মোৰ কথা নুশুন; তেনেহ'লে ফৰোণে মোৰ কথা কিয় শুনিব? যিহেতু মই কথা কোৱাত নিপুণ নহয়।” 13 যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণৰ লগত কথা পাতিলে; আৰু মিচৰ দেশৰ পৰা ইশ্বায়েলী লোক সকলক উলিয়াই দিবলৈ ইশ্বায়েলী লোক আৰু মিচৰ দেশৰ ৰজা ফৰোণৰ বাবে তেওঁ আজ্ঞা দিলে।

14 এওঁলোকেই নিজৰ পিতৃ-বংশৰ প্ৰধান লোক আছিল: ইশ্বায়েলৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ বুবেণ, আৰু বুবেণৰ পুত্ৰ হুনাক, পল্লু, হিফ্ৰাণ, আৰু কৰ্শ্বী। এওঁলোক আছিল বুবেণ গোষ্ঠীৰ পুৰুষ। 15 চিমিয়োনৰ পুত্ৰ সকল আছিল যিম্বেল, যামীন, ওহদ, যায়ীন, চোহৰ আৰু চোল। চোল কনানীয়া মহিলাৰ পুত্ৰ আছিল। এওঁলোক আছিল চিমিয়োন গোষ্ঠীৰ পুৰুষ।

16 লেবীৰ পুত্ৰ সকলৰ সৈতে তেওঁলোকৰ বংশধৰ নাম এই তালিকাত উল্লেখিত আছে। তেওঁলোকৰ নাম হ'ল: গেৰচোন, কহা, আৰু মৰাৰী। লেবী এশ সাতবিংশ বছৰ বয়সলৈকে জীয়াই আছিল। 17 গেৰচোনৰ পুংৰ লিবনী আৰু চিমিয়ী আছিল। 18 কহাতৰ পুত্ৰ সকল হ'ল অম্ৰম, যিচহৰ, হিষ্ণোণ, আৰু উজ্জীয়েল। কহাত এশ তেবিংশ বছৰ বয়সলৈকে জীয়াই আছিল। 19 মৰাৰীৰ পুত্ৰ সকল হ'ল মহলী আৰু মূচী। এওঁলোক বংশধৰ সকলৰ সৈতে লেবী গোষ্ঠীৰ পুৰুষ আছিল।

20 অম্ৰমে তেওঁৰ পিতৃৰ ভনীয়েক* য়েকেবদক বিয়া কৰাইছিল। তেওঁ হাৰোণ আৰু মোচিক জন্ম দিছিল। অম্ৰম এশ সাতবিংশ বছৰ জীয়াই আছিল আৰু তাৰ পাছত তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল। 21 যিচহৰৰ পুত্ৰ সকল আছিল কোৰহ, নেফগ, আৰু জিখ্বী। 22 উজ্জীয়েলৰ পুত্ৰ সকল আছিল মিচয়েল, ইলিচাফন, আৰু চিখ্বী।

23 হাৰোণে অম্মীনাদবৰ জীয়েক নহচোনৰ ভনীয়েক ইলীচেবাক বিয়া কৰিছিল। তেওঁ নাদব, অবীহু, ইলিয়াজৰ, আৰু ঈখামৰক, জন্ম দিলে। 24 কোৰহৰ পুত্ৰ সকল আছিল অচীৰ, ইলকানা, আৰু অবীয়াচক। এওঁলোক কোৰহীয়া গোষ্ঠীৰ পুৰুষ। 25 হাৰোণৰ পুংৰ ইলিয়াজৰে পুটীয়েলৰ এজনী জীয়েকক বিয়া কৰিলে। তেওঁ পীনহক জন্ম দিলে। এওঁলোকেই লেবীয়া সকলৰ বংশৰ সৈতে পিতৃবংশৰো প্ৰধান লোক আছিল।

26 এই দুজন পুৰুষ হাৰোণ আৰু মোচিক যিহোৱাই কৈছিল, “তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ যুদ্ধাৰু দলৰ সৈতে মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনোঁ।” 27 মিচৰ দেশৰ পৰা ইশ্বায়েলী লোকসকলক উলিয়াই আনিবৰ বাবে মিচৰৰ ৰজা ফৰোণক কোৱা লোক সকল মোচি আৰু হাৰোণেই হয়।

28 মিচৰ দেশত যেতিয়া যিহোৱাই মোচিক সৈতে কথা পাতিছিল, 29 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক কৈছিল, “মই যিহোৱা; মই তোমাক যি যি কথা কলোঁ, সেই সকলো কথা তুমি মিচৰৰ ৰজা ফৰোণৰ আগত গৈ কবা।” 30 কিন্তু মোচিয়ে যিহোৱাক কৈছিল, “মই কথা কোৱাত পাৰ্গত নহয়, সেয়ে ফৰোণে মোৰ কথা কিয় শুনিব?”

7 অধ্যায়

1 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “চোৱা, ফৰোণৰ আগত মই তোমাক ঈশ্বৰস্বৰূপ কৰিলোঁ; আৰু তোমাৰ ককায়েৰা হাৰোণ তোমাৰ ভাববাদী হ'ব। 2 মই তোমাক যি আজ্ঞা দিওঁ, সেই সকলোকে তুমি ক'বা; তাতে ফৰোণে ইশ্বায়েলী লোক সকলক নিজৰ দেশৰ পৰা যাবৰ বাবে এৰি দিবলৈ, তোমাৰ ককায়েৰ হাৰোণে সেই সকলো কথা ফৰোণক ক'ব।

3 কিন্তু মই ফৰোণৰ মন কঠিন কৰিম, আৰু মিচৰ দেশত মোৰ পৰাক্ৰমী চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱাম। 4 তথাপিও ফৰোণে তোমালোকৰ কথা নুশুনিব। সেয়ে মই মিচৰৰ ওপৰত আঘাত কৰিম, আৰু মোৰ ইশ্বায়েলী লোকসকল, যুদ্ধাৰু দল, ইশ্বায়েলৰ বংশধৰ সকলক দণ্ডৰ পৰাক্ৰমী কাৰ্য কৰি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিম। 5 মই মিচৰৰ ওপৰত মোৰ পৰাক্ৰমী

* 6 অধ্যায়:20 ভনীয়েক পেশী

হাত দিম, আৰু মিচৰ দেশৰ পৰা ইস্ৰায়েলী লোকসকলক উলিয়াই আনিম, তেতিয়া ময়েই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে মিচৰীয়া সকলে জানিব পাৰিব।”

6 মোচি আৰু হাৰোণে সেইদৰে কৰিলে; যিহোৱাই আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই তেওঁলোকে কাৰ্য কৰিলে। 7 তেওঁলোকে যেতিয়া ফৰোণৰ লগত কথা পাতিছিল, তেতিয়া মোচিৰ আশী বছৰ আৰু হাৰোণৰ তিৰাশী বছৰ বয়স হৈছিল।

অদ্ভুত চিন দেখুওৱা। প্ৰথম মহামাৰি।

8 যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক’লে, 9 “যেতিয়া ফৰোণে তোমালোকক ক’ব, তোমালোকে কোনো এটা আচৰিত কাৰ্য কৰি দেখুওৱা, তেতিয়া তুমি হাৰোণক ক’বা যে, তোমাৰ লাখুটি সাপ হ’বৰ বাবে, লাখুটিডাল ফোৰণৰ সন্মুখত পেলোৱা।” 10 তাৰ পাছত মোচি আৰু হাৰোণে ফৰোণৰ ওচৰলৈ গ’ল, আৰু যিহোৱাই আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। হাৰোণে নিজৰ লাখুটি ফৰোণ আৰু তেওঁৰ দাস সকলৰ সন্মুখত পেলাই দিলে; আৰু সেই লাখুটিডাল সাপ হ’ল।

11 তেতিয়া ফৰোণে তেওঁৰ জ্ঞানী আৰু মায়া-কৰ্ম জনা লোক সকলক মাতি পঠিয়ালে; তেতিয়া সেই মিচৰীয়া শাস্ত্ৰজ্ঞ সকলেও নিজৰ নিজৰ মায়াকৰ্মেৰে সেইদৰেই কৰিলে। 12 তেওঁলোকৰ পৰতিজনে নিজৰ নিজৰ লাখুটি তলত পেলাই দিলে, আৰু সেইবোৰো সাপ হ’ল। কিন্তু হাৰোণৰ লাখুটিয়ে তেওঁলোকৰ সাপবোৰ গিলি পেলালে। 13 তাৰ পাছত যিহোৱাই কোৱাৰ দৰেই, ফৰোণৰ মন কঠিন হ’ল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে।

14 যিহোৱাই মোচিক ক’লে, “ফৰোণৰ মন কঠিন হ’ল, আৰু তেওঁ লোকসকলক এৰি দিবলৈ অমান্তি হৈছে। 15 ৰাতিপুৱা যেতিয়া ফৰোণে পানীৰ ওচৰলৈ যায়, সেই সময়ত তুমি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাবা। তুমি তেওঁৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ নদীৰ পাৰত থিয় হৈ থাকিবা; আৰু যি লাখুটিডাল সাপ হৈছিল, সেই লাখুটি ডালা তোমাৰ হাতত ল’বা।

16 তুমি তেওঁক ক’বা, “ইশ্বীয়া সকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনাৰ ওচৰলৈ মোক ক’বলৈ পঠিয়াইছে, “মৰুভূমিত ঈশ্বৰৰ আৰধনা কৰিবৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ লোক সকলক যাৱলৈ দিয়ক। কিন্তু আপুনি এতিয়ালৈকে শুনা নাই।” 17 যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, “মই যে যিহোৱা, তাক তুমি ইয়াৰ দ্বাৰাই জানিবা।” মই নিজৰ হাতত থকা লাখুটিৰে নীল নদীৰ পানীত প্ৰহাৰ কৰিম, তাতে নদীৰ পানী তেজলৈ পৰিণত হ’ব। 18 তেতিয়া নদীত থকা মাছবোৰ মৰিব, আৰু নদী দুৰ্গন্ধময় হ’ব। দুৰ্গন্ধময় পানী হোৱাৰ বাবে মিচৰীয়া সকলে নদীৰ পানী খাব নোৱাৰিব।”

19 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক’লে, “হাৰোণক এই কথা কোৱা, “তুমি তোমাৰ লাখুটিডাল হাতত লৈ মিচৰ দেশৰ সকলো পানী যেনে নদী, খাল, বিল, আৰু সকলো পুখুৰীবোৰত লাখুটিডালোৰে প্ৰহাৰ কৰা; যাতে সেই সকলো পানী তেজলৈ ৰূপান্তৰিত হয়। এইদৰে কৰা যাতে গোটেই মিচৰ দেশত এনেকি তেওঁলোকৰ কাঠ আৰু শিলৰ পাংৰতো পানী তেজলৈ ৰূপান্তৰিত হয়।”

20 তেতিয়া মোচি আৰু হাৰোণে যিহোৱাই আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই সেই কাৰ্য কৰিলে। হাৰোণে ফৰোণ আৰু তেওঁৰ দাস সকলৰ সন্মুখত নদীৰ পানীত লাখুটি দাঙি প্ৰহাৰ কৰিলে; তেতিয়া নদীৰ সকলো পানী তেজ হ’ল। 21 নদীৰ মাছবোৰ মৰিল, আৰু নদী দুৰ্গন্ধময় হ’ল। মিচৰীয়া লোক সকলে নদীৰ পানী খাব নোৱাৰিলে; আৰু সেই তেজ মিচৰ দেশৰ সকলো ঠাইত হ’ল। 22 কিন্তু মিচৰীয়া শাস্ত্ৰজ্ঞসকলেও নিজৰ নিজৰ মায়াকৰ্মেৰে সেইদৰেই কৰিলে। সেয়ে যিহোৱাই কোৱাৰ দৰে ফৰোণৰ মন কঠিন হ’ল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা শুনিবলৈ অমান্তি হ’ল।

23 তাৰ পাছত ফৰোণে সেই আচৰিত কাৰ্যলৈ মনযোগ নিদি, নিজৰ ঘৰলৈ উভটি গ’ল। 24 সকলো মিচৰীয়া লোকে খোৱা পানীৰ বাবে নদীৰ চাৰিওফালে গাত খানিলে; কিন্তু সেই পানীও নদীৰ পানী দৰে হোৱা বাবে তেওঁলোকে খাব নোৱাৰিলে। 25 যিহোৱাই নদী প্ৰহাৰ কৰা সাত দিন পূৰ হ’ল।

8 অধ্যায়

দ্বিতীয়, আৰু চতুৰ্থ মহামাৰি। তৃতীয়,

1 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক’লে, “তুমি ফৰোণৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক কোৱা যে, ‘যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: মোৰ আৰধনা কৰিবৰ অৰ্থে মোৰ লোকসকলক যাৱলৈ দিয়া। 2 তুমি যদি তেওঁলোকক যাৱলৈ দিয়াত অমান্তি হোৱা, তেনেহ’লে মই তোমাৰ দেশৰ সকলো ঠাইত ডেকুলীৰে উপদৰ কৰিম। 3 নদী ডেকুলীৰে পৰিপূৰণ হ’ব; সেইবোৰ উঠি তোমাৰ ঘৰত, শোৱা কোঠালিত, বিচনাত, আৰু তোমাৰ দাসসকলৰ ঘৰতো সোমাব। এনেকি তোমাৰ লোকসকলৰ গাৰ ওপৰত উঠিব, তোমাৰ তন্দুৰ আৰু তোমাৰ আটা খচা পাংৰতো সোমাব। 4 ডেকুলীয়ে তোমাক, তোমাৰ লোকসকলক, আৰু তোমাৰ দাসসকলক আক্ৰমণ কৰিব।”

5 যিহোৱাই মোচিক ক’লে, “তুমি হাৰোণক কোৱা, ‘নদী, নিজৰা আৰু বিলৰ ওপৰলৈ তুমি তোমাৰ হাত দাঙি লাখুটিৰে প্ৰহাৰ কৰি মিচৰ দেশৰ ওপৰলৈ ডেকুলীবোৰ তুলি আনা।’ 6 তেতিয়া হাৰোণে মিচৰ দেশৰ সকলো পানীৰ ওপৰত নিজৰ হাত মেলিলে, আৰু ডেকুলীবোৰ উঠি আহি, গোটেই মিচৰ দেশখনক চানি ধৰিলে। 7 কিন্তু শাস্ত্ৰজ্ঞসকলেও নিজৰ নিজৰ মায়াকৰ্মেৰে সেইদৰেই কৰিলে, আৰু মিচৰ দেশৰ ওপৰলৈ ডেকুলীবোৰ তুলি আনিলে।

8 তেতিয়া ফৰোণে মোচি আৰু হাৰোণক মাতি ক’লে, “যিহোৱাই যেন মোৰ আৰু মোৰ লোকসকলৰ পৰা ডেকুলীবোৰ আঁতৰাই নিয়ে, তাৰ বাবে তেওঁৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰক। তাৰ পাছত মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবলৈ ইস্ৰায়েলী লোকসকলক যাৱলৈ দিম।” 9 তেতিয়া মোচিয়ে ফৰোণক ক’লে, “ডেকুলীবোৰ আপোনাৰ দাস আৰু আপোনাৰ ঘৰবোৰৰ পৰা নাইকিয়া হৈ কেৱল যেন নদীতহে থাকে, সেইবাবে আপোনাৰ লোকসকলৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰি ক’বৰ বাবে আপুনি নিৰূপিত সময়ৰ সুযোগ পাইছে।”

10 তেতিয়া ফৰোণে তেওঁক ক'লে, “কাইলে।” মোচিয়ে তেওঁৰ কথা শুনি ক'লে, “আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ তুল্য কোনো নাই, ইয়াক যেন আপুনি জানিব পাৰে, সেই বাবে আপুনি কোৱাৰ দৰেই হওক। 11 ডেকুলীবোৰ আপোনাৰ, আপোনাৰ ঘৰ, দাস, আৰু লোকসকলৰ পৰাও গুচি যাব। সেইবোৰ কেৱল নদীতহে থাকিব।” 12 মোচি আৰু হাৰোণ ৰজা ফৰোণৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰি গ'ল। পাছত ফৰোণৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাই অনা ডেকুলীবোৰৰ কাৰণে মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে। 13 তাতে যিহোৱাই মোচিৰ নিবেদন শুনিলে; আৰু ঘৰ, চোতাল, আৰু পথাৰবোৰত ডেকুলীবোৰ মৰিল। 14 তেতিয়া লোকসকলে সেইবোৰ গোটাই দ'ম দ'ম কৰিলে; আৰু গোটেই দেশ দুৰ্ভাগ্যময় হ'ল। 15 কিন্তু ফৰোণে ডেকুলীৰ উপদ্ৰৱৰ পৰা সকাহ পোৱা দেখি, যিহোৱাই কোৱাৰ দৰে, ফৰোণে পুনৰ নিজৰ মন কঠিন কৰি মোচি আৰু হাৰোণৰ কথা নুশুনিলে।

16 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “হাৰোণক কোৱা যে, ‘গোটেই মিচৰ দেশত পৃথিৱীৰ ধূলি ওকণী হ'ব বাবে তুমি নিজৰ লাখুটি দাঙি ধূলিত পৰহাৰ কৰা।’” 17 তেতিয়া তেওঁলোকে সেইদৰে কৰিলে; হাৰোণে নিজৰ লাখুটি লৈ, হাত দাঙি দেশৰ ধূলিত পৰহাৰ কৰিলে, আৰু মানুহ আৰু পশুবোৰতো ওকণী হ'ল। গোটেই মিচৰ দেশৰ ধূলিবোৰ ওকণী হ'ল।

18 শাস্ত্ৰৰজ্ঞসকলেও নিজৰ নিজৰ মায়াকৰ্মেৰে সেইদৰেই ওকণী হ'ল। 19 তেতিয়া শাস্ত্ৰৰজ্ঞসকলে ফৰোণক ক'লে, “এই কৰ্ম, ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰ দ্বাৰাই কৰা কৰ্ম।” কিন্তু যিহোৱাই কোৱাৰ দৰে, ফৰোণৰ মন পুনৰ কঠিন হ'ল, সেয়ে তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা শুনিবলৈ অমান্তি হ'ল।

20 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ৰাতিপুৱাতে উঠি গৈ ফৰোণে পানীৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ সময়ত তুমি তেওঁৰ সন্মুখত থিয় হৈ ক'বা, যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ‘মোৰ আৰ্থনা কৰিবৰ অৰ্থে মোৰ লোকসকলক যাব দিয়া।’ 21 কিন্তু যদি মোৰ লোকসকলক যাব নিদিয়া, তেনেহ'লে মই তোমাৰ, তোমাৰ দাসসকলৰ, লোকসকলৰ আৰু ঘৰবোৰৰ ভিতৰলৈকে জাকে জাকে ডাঁহ পঠাম; তেতিয়া মিচৰীয়াসকলৰ ঘৰ, এনেকি তেওঁলোকে বাস কৰা ভূমিও ডাঁহৰ জাকেৰে পৰিপূৰণ হ'ব। 22 কিন্তু সেই দিনা গোচন দেশত বাস কৰা মোৰ লোকসকলৰ বাবে মই বেলেগ ব্যৱস্থা কৰিম। সেয়ে গোচন দেশত কোনো ডাঁহৰ জাক নহ'ব। পৃথিৱীৰ মাজত ময়েই যে যিহোৱা, এই কথা জানিবৰ বাবে এই সকলো ঘটিব। 23 এইদৰে মোৰ লোকসকলৰ, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত মই পৰভেদ জন্মাম। মোৰ পৰাক্ৰমৰ কাৰ্য কাইলে সম্পন্ন হ'ব।” 24 যিহোৱাই সেইদৰেই কৰিলে। ফৰোণ আৰু তেওঁৰ দাসসকলৰ ঘৰত জাকে জাকে ডাঁহবোৰ সোমাল। গোটেই মিচৰ দেশতে সেই ডাঁহৰ জাকৰ উপাত্তত ভূমি নষ্ট হ'ল।

25 তেতিয়া ফৰোণে মোচি আৰু হাৰোণক মাতি আনি ক'লে, “তোমালোকে আমাৰ দেশতে তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰা।” 26 মোচিয়ে ক'লে, “সেইদৰে কৰাটো আমাৰ বাবে উচিত নহয়; কাৰণ আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কৰা বলিদান মিচৰীয়াসকলৰ বাবে ঘৃণনীয়। সেয়ে মিচৰীয়াসকলৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকৰ ঘৃণনীয় বলিদান কৰিলে তেওঁলোকে আমাক শিল দলিয়াই নামাৰিব নে? 27 নহয়! আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে, আমাক তিনিদিনৰ বাট মৰুভূমিৰ মাজেৰে যাবলৈ দিয়ক।”

28 তাৰ পাছত ফৰোণে ক'লে, “মৰুভূমিত তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে, মই তোমালোকক যাবলৈ অনুমতি দিছোঁ। কিন্তু তোমালোক বহুত দূৰলৈ নাযাব। তোমালোকে মোৰ বাবে পৰাৰ্থনা কৰা।” 29 তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, “মই আপোনাৰ ওচৰৰ পৰা যোৱাৰ পাছতে যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিম; যাতে ফৰোণ, আৰু আপোনাৰ দাসসকল, আৰু লোকসকলক কাইলে ডাঁহৰ জাকবোৰে যেন এৰি গুচি যায়। কেৱল যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে ইশ্ৰায়েলী লোকসকলক যাবলৈ দিয়াত আপুনি যেন পুনৰ পৰবঞ্চনা নকৰে।”

30 তাৰ পাছত মোচিয়ে ফৰোণৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই গৈ, যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিলে। 31 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিয়ে কোৱাৰ দৰে কৰিলে: তেওঁ ফৰোণ, তেওঁৰ দাসসকল, আৰু লোকসকলৰ পৰা ডাঁহৰ জাকবোৰ আতৰাই পঠালে। তাতে এটিও অবশিষ্ট নাথাকিল। 32 তথাপিও ফৰোণে সেইবাৰো মন কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ লোকসকলক যাবলৈ এৰি নিদিলে।

9 অধ্যায়

পঞ্চম, ষষ্ঠ, আৰু সপ্তম উপাত্ত।

1 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ফৰোণৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক কোৱা, ইশ্বীয়া লোকসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, ‘মোৰ আৰ্থনা কৰিবৰ অৰ্থে মোৰ লোকসকলক যাবলৈ দিয়ক।’ 2 কিন্তু এতিয়াও যদি তেওঁলোকক যাব দিয়াত অমান্তি হৈ তেওঁলোকক ধৰি ৰাখিব বিচাৰে, 3 তেনেহ'লে আপোনাৰ পথাৰত থকা পশুবোৰ, যেনে ঘোঁৰা, গাধ, উট, গৰু, মেৰ-ছাগ, আৰু ছাগলী জাকবোৰৰ ওপৰত যিহোৱাই হাত দিব; আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই ভয়ানক মহামাৰী হ'ব। 4 কিন্তু যিহোৱাই ইশ্ৰায়েলী লোকসকলৰ পশুবোৰ আৰু মিচৰীয়া লোকসকলৰ পশুবোৰৰ মাজত পৰভেদ কৰিব; তেতিয়া যিহোৱাৰ পশু ইশ্ৰায়েলী লোকসকলৰ নহয় সেইবোৰ মৰিব।”

5 যিহোৱাই সময় নিৰূপণ কৰি ক'লে, “কাইলে দেশত মই এই কাৰ্য কৰিম।” 6 পাছদিনা যিহোৱাই সেই কাৰ্য কৰিলে। মিচৰৰ আটাইবোৰ পশু মৰিল; কিন্তু ইশ্ৰায়েলী লোকসকলৰ পশুবোৰৰ এটাও নমৰিল। 7 তেতিয়া ফৰোণে বিচাৰ কৰি দেখিলে যে, ইশ্ৰায়েলী লোকসকলৰ এটাও পশু মৰা নাই। তথাপিও ফৰোণৰ মন কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ লোকসকলক যাবলৈ এৰি নিদিলে।

8 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, “তোমালোকে মুঠি ভৰাই অগ্নিকুণ্ডৰ পৰা ছাই লোৱা, কিন্তু মোচি, তুমি ফৰোণে চাই থকা সময়ত সেই ছাই ওপৰ ফাললৈ ছটিয়াই দিবা। 9 তাতে, সেই ছাই গোটেই মিচৰ দেশখনতে মিহি ধূলি হৈ পৰিব। এই ধূলিৰ কাৰণে গোটেই মিচৰ দেশৰ মানুহ আৰু পশুবোৰৰ শৰীৰত অনেক ঘা আৰু ফোহাঁ উঠিব।” 10 সেয়ে

তেওঁলোকে অগ্নিকুণ্ডৰ পৰা ছাই লৈ, ফৰোণৰ আগত থিয় হ'ল। মোচিয়ে সেই ছাই ওপৰলৈ ছটিয়াই পঠিয়ালে, আৰু সেই ছাইৰ কাৰণে মানুহ আৰু পশুবোৰৰ শৰীৰত অনেক ঘা আৰু ফোঁহা উঠিল।

11 শাস্ত্ৰৰাজ সকলে সেই বিষম খহৰ কাৰণে মোচিক বাধা দিব নোৱাৰিলে। কাৰণ সকলো শাস্ত্ৰৰাজ আৰু মিচৰীয়া লোকসকলৰ শৰীৰত সেই বিষম খহ ওলাইছিল। 12 তথাপি যিহোৱাই মোচিক কোৱাৰ দৰে, তেওঁ ফৰোণৰ মন কঠিন কৰিলে, সেয়ে ফৰোণে মোচি আৰু হাৰোণৰ কথা নুশুনিলে।

13 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ৰাতিপুৱাতে উঠি, ফৰোণৰ আগত থিয় হৈ, তেওঁক কবা, ‘ইশ্বীয়াসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, ‘মোৰ সেৱা কৰিবৰ অৰ্থে মোৰ লোকসকলক যাৰলৈ দিয়ক। 14 কিয়নো গোটেই পৃথিৱীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিবৰ বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।’”

15 মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ ওপৰত হাত দি, তোমাক আৰু তোমাৰ লোকসকলক মহামাৰীৰে প্ৰহাৰ কৰা হ'লে, তোমালোকে পৃথিৱীৰ পৰা উচ্ছন্ন হ'লাহেঁতেন। 16 অৱশ্যে তোমাক মোৰ শক্তি দেখুৱাবলৈ আৰু গোটেই পৃথিৱীত মোৰ নাম যেন খ্যাতিমন্ত হয়, সেই কাৰণে মই তোমাক জীয়াই থাকিব দিছোঁ। 17 এতিয়ালৈকে তুমি গৰু কৰি, মোৰ লোকসকলক এৰি দিবলৈ সন্মত হোৱা নাই।

18 শুনা, মিচৰ দেশ স্থাপন হোৱা দিনেৰে পৰা আজিলৈকে যি ধৰণে শিলাবৃষ্টি হোৱা নাই, মই কাইলৈ এনে সময়তে প্ৰচণ্ড শিলাবৃষ্টি বৰষাম। 19 সেয়ে তুমি এতিয়া মানুহ পঠিয়াই পথাৰত থকা তোমাৰ পশু আৰু যি সকলো আছে, সেই সকলো গোটেই নিৰাপদ স্থানত ৰাখা। যিবোৰ মানুহ আৰু পশু ঘৰলৈ ননাকৈ পথাৰত থাকিব, সেইবোৰৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি হোৱাত, সেইবিলাক মৰিব।’”

20 তেতিয়া ফৰোণৰ যি সকল দাসে যিহোৱাৰ বাক্য বিশ্বাস কৰিছিল, তেওঁলোকে নিজৰ বন্দী আৰু পশুবোৰক বেগাই ঘৰলৈ আনিলে। 21 কিন্তু যি সকল লোকে যিহোৱাৰ বাক্য গুৰুত্বৰ ভাবে লোৱা নাছিল, তেওঁলোকে নিজৰ বন্দী আৰু পশুবোৰক পথাৰতে থাকিব দিলে।

22 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “গোটেই মিচৰ দেশৰ মানুহ, পশু, আৰু পথাৰত থকা সকলো গছ-গছনিৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি হ'লে তুমি আকাশৰ ফাললৈ চাই তোমাৰ হাত মেলা।” 23 মোচিয়ে আকাশলৈ চাই নিজৰ লাখুটি দাঙিলে। তেতিয়া যিহোৱাই গোটেই মিচৰ দেশত মেঘ-গৰ্জ্জন কৰি বিজুলী আৰু শিলাবৃষ্টি বৰষালে। 24 এইদৰে শিলাবৃষ্টি আৰু বিজুলী মিহলি হৈ ভয়ঙ্কৰ ৰূপ ল'লে। এনে শিলাবৃষ্টি মিচৰ দেশ স্থাপন হোৱা দিনেৰে পৰা কেতিয়াও হোৱা নাছিল।

25 গোটেই মিচৰ দেশৰ পথাৰত থকা মানুহ আৰু পশু সকলোকে শিলাবৃষ্টিয়ে বিনষ্ট কৰিলে। শিলাবৃষ্টিয়ে পথাৰৰ সকলো গছ-গছনি আৰু দেশৰ সকলো গছ ভাঙিলে। 26 কেৱল ইশ্বৰয়েলী লোকসকল বাস কৰা গোচন দেশতহে শিলাবৃষ্টি হোৱা নাছিল।

27 তেতিয়া ফৰোণে মানুহ পঠিয়াই মোচি আৰু হাৰোণক মাতি অনালে। ফৰোণে তেওঁলোকক ক'লে, “মই এইবাৰ পাপ কৰিলোঁ। যিহোৱা ন্যায়পৰায়ণ, কিন্তু মই আৰু মোৰ লোক সকল হ'লে দুৰ্ভনীতপৰায়ণ। 28 মহা-গৰ্জ্জন আৰু শিলাবৃষ্টি সহিব নোৱাৰাকৈ অধিক হৈছে, সেয়ে তোমালোকে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা। মই তোমালোকক যাৰলৈ দিম; তোমালোক আৰু ইয়াত থাকিব নালাগে।”

29 মোচিয়ে তেওঁক ক'লে, “নগৰ ত্যাগ কৰাৰ পাছতেই মই যিহোৱালৈ হাত মেলি প্ৰাৰ্থনা কৰিম। তেতিয়া পৃথিৱী যে যিহোৱাৰহে হয়, এই কথা আপুনি জানিবলৈ মেঘ-গৰ্জ্জন বন্ধ হ'ব, আৰু শিলাবৃষ্টিও নহ'ব। 30 কিন্তু আপুনি আৰু আপোনাৰ দাসসকলে যে এতিয়াও ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰকৃততে সন্মান কৰা নাই, সেই কথা মই জানো।”

31 সেই সময়ত শণ সূতাৰ ফুলবোৰ আৰু যৱ ধান নষ্ট হৈছিল; কাৰণ যৱ ধানৰ থোক পুৰঠ হৈছিল, আৰু শণ সূতাৰ ফুলবোৰ ফুলিছিল। 32 কিন্তু ফোঁহ আৰু সৰিয়হ নষ্ট নহ'ল কাৰণ সেইবোৰ ইয়াৰ পাছত হোৱা শস্য। 33 মোচিয়ে যেতিয়া ফৰোণ আৰু তেওঁৰ নগৰ ত্যাগ কৰি যোৱাৰ পাছত যিহোৱালৈ হাত মেলি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, তেতিয়া মেঘ-গৰ্জ্জন আৰু শিলাবৃষ্টি হ'বলৈ বন্ধ হ'ল।

34 ফৰোণে যেতিয়া বৰষুণ, শিলাবৃষ্টি, আৰু মেঘ-গৰ্জ্জন বন্ধ হোৱা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ আৰু তেওঁৰ দাসসকলে নিজৰ মন পুনৰ কঠিন কৰি পাপ কৰিলে। 35 এইদৰে যিহোৱাই মোচিক কোৱাৰ দৰে, ফৰোণৰ মন কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ ইশ্বৰয়েলী লোকসকলক যাৰলৈ এৰি নিদিলে।

10 অধ্যায়

অষ্টম, নৱম মহামাৰি।

1 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ফৰোণৰ ওচৰলৈ যোৱা। মিচৰ দেশত মোৰ শক্তিৰ চিনবোৰ দেখুৱাবৰ বাবে মই ফৰোণ আৰু তেওঁৰ দাস সকলৰ মন কঠিন কৰিলোঁ। 2 মই এইদৰে কৰাৰ কাৰণ এয়াও হয় যে, মই মিচৰীয়া লোক সকলক কিদৰে কঠোৰ ব্যৱহাৰ কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত মোৰ শক্তিৰ চিন কিদৰে দেখুৱালোঁ এই সকলো কথা তুমি তোমাৰ সন্তান আৰু নাতি-নাতিনীয়ক সকলক যাতে ক'ব পাৰিবা। ইয়াৰ যোগেদি তোমালোকে জানিবা যে, মই যিহোৱা।”

3 তেতিয়া মোচি আৰু হাৰোণ ফৰোণৰ ওচৰলৈ গ'ল, আৰু তেওঁক ক'লে, “ইশ্বীয়া সকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ‘তুমি মোৰ আগত নম্ব হ'বলৈ কিমান সময়লৈকে অমাণ্ডি হৈ থাকিবা? মোৰ আৰাধনা কৰিবৰ অৰ্থে মোৰ লোক সকলক

যাবলৈ এৰি দিয়া।⁴ কিন্তু তুমি যদি মোৰ লোক সকলক যাবলৈ দিয়াত অমান্তি হোৱা, তেনেহ'লে শুনা, কাইলৈ তোমাৰ দেশলৈ মই কাকতী ফৰিং আনিম।

⁵ সেইবাবে গোটেই দেশখন এনেকৈ ঢাকি ধৰিব যে, কোনো এজনে মাটিও দেখা নাপাব। শিলাবৃষ্টিৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা অৱশিষ্ট গছবোৰ সেইবাবে খাই পেলাব। আনকি আপোনালোকৰ বাবে পথাৰত উপলব্ধ হোৱা সকলো গছো খাই পেলাব।⁶ আপোনাৰ ঘৰ, আৰু আপোনাৰ দাস সকলৰ ঘৰত, আৰু সকলো মিচৰীয়াৰে সকলৰ ঘৰবোৰ সেই কাকতী ফৰিঙেৰে ভৰি পৰিব। ইমান ফৰিং হ'ব যে, আপোনাৰ পিতৃ আৰু আপোনাৰ ওপৰ-পিতৃসকলে কেতিয়াও তেনে ফৰিং দেখা নাই।” তাৰ পাছত মোচি ফৰোণৰ আগৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল।

⁷ তেতিয়া ফৰোণৰ দাস সকলে ফৰোণক ক'লে, “এই মানুহ জন আমালৈ কিমান দিনলৈকে ফাদম্বৰূপ হৈ থাকিব? ইস্ৰায়েলী লোকসকল নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিবৰ অৰ্থে যাবলৈ এৰি দিয়ক। মিচৰ দেশখন যে ধ্বংস হ'ল, এতিয়ালৈকে সেই কথা আপুনি উপলব্ধি কৰা নাই নে?”⁸ তেতিয়া মোচি আৰু হৰোণক ফৰোণৰ আগলৈ পুনৰ মাতি অনা হ'ল, ফৰোণে তেওঁলোকক ক'লে, “যোৱা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰা; কিন্তু কোনবোৰ লোক যাব?”

⁹ মোচিয়ে ক'লে, “আমি আমাৰ ডেকা, বুঢ়া, নিজৰ নিজৰ লৰা-ছোৱালী, আৰু মেৰ-ছাগ, ছাগলী, গৰুৰ জাকবোৰকো লগত লৈ যাম। কাৰণ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আমি উপাসনা কৰিব লাগিব।”¹⁰ ফৰোণে তেওঁলোকক ক'লে, “যিহোৱা তোমালোকৰ লগত থাকক; যিহেতু মই তোমালোকক সন্তানসকলৰ সৈতে যাবলৈ এৰি দিছোঁ, আৰু চোৱা, তোমালোকৰ মন কিছু দৃষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ।”¹¹ সেয়ে নহব; কেৱল তোমালোকৰ মাজৰ পুৰুষসকল যাওক, আৰু যিহোৱাৰ সেৱা কৰক; কিয়নো এইবোৰে কৰাটোৱেই তোমালোকে বিচাৰিছে।”¹² পাছত ফৰোণৰ আগৰ পৰা মোচি আৰু হৰোণক পঠিয়াই দিয়া হ'ল।

¹² তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “কাকতী ফৰিঙবোৰ মিচৰ দেশলৈ আহি, শিলাবৃষ্টিৰ পৰা অৱশিষ্ট থকা তৃণ আদি সকলোকে খাবলৈ তুমি কাকতী ফৰিঙৰ বাবে মিচৰ দেশৰ ওপৰলৈ হাত মেলা।”¹³ তেতিয়া মোচিয়ে মিচৰ দেশৰ ওপৰলৈ নিজৰ লাখুটি দাঙিলে, আৰু যিহোৱাই সেই দিনা দিনে ৰাতিয়ে সেই দেশৰ ওপৰত পূব ফালৰ পৰা বায়ু বোৱালে। যেতিয়া ৰাতিপূৰা হ'ল, তেতিয়া পূব ফালৰ পৰা অহা বতাহে কাকতি ফৰিঙবোৰ উৰোৱাই আনিলে।

¹⁴ তাতে ফৰিঙবোৰ সমগ্ৰ মিচৰ দেশলৈ আহিল, আৰু মিচৰৰ আটাই অঞ্চলত উপদ্ৰৱ কৰিলে। ইমান বেছি ফৰিঙ পৰুতে কেতিয়াও হোৱা নাই, আৰু পুনৰ কেতিয়াও নহ'ব।¹⁵ সেই ফৰিঙবোৰে সমগ্ৰ দেশ ছানি ধৰিলে, তাতে দেশখন অন্ধকাৰময় হ'ল। সেই ফৰিঙবোৰে দেশৰ সকলো গছ-গছনি আৰু শিলাবৃষ্টিৰ পৰা অৱশিষ্ট থকা গছৰ সকলো ফলবোৰ খালে। তাতে সমগ্ৰ মিচৰ দেশত এজোপাও সেউজীয়া গছ জীয়াই নাথাকিল, আৰু পথাৰত এজোপাও গছ-গছনি নাথাকিল।

¹⁶ তেতিয়া ফৰোণে মোচি আৰু হৰোণক বেগাই মাতি আনি কলে, “মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।¹⁷ এতেকে বিনয় কৰোঁ, এইবাৰৰ বাবে মোৰ পাপ ক্ষমা কৰা, আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তেওঁ মোৰ পৰা এই মৃত্যুদায়ক কষ্ট আঁতৰায়।”¹⁸ তেতিয়া মোচিয়ে ফৰোণৰ ওচৰৰ পৰা বাহিৰলৈ গ'ল; আৰু যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।

¹⁹ যিহোৱাই পশ্চিম ফালৰ পৰা অতি প্ৰবল বতাহ বোৱাই আনিলে; তাতে সেই বতাহে ফৰিঙবোৰ উৰোৱাই নি চূফ সাগৰত পেলাই দিলে। সমগ্ৰ মিচৰ দেশৰ কোনো অঞ্চলতে এটাও ফৰিঙ অৱশিষ্ট নাথাকিল।²⁰ কিন্তু যিহোৱাই ফৰোণৰ মন কঠিন কৰিলে, তাতে তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলক যাবলৈ নিদিলে।

²¹ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “সমগ্ৰ মিচৰ দেশ অন্ধকাৰময় হ'বলৈ, তুমি আকাশৰ ফাললৈ হাত মেলা; তাতে সেই আন্ধাৰে সমগ্ৰ দেশ গ্ৰাস কৰিব।”²² তেতিয়া মোচিয়ে আকাশৰ ফাললৈ হাত মেলিলে, আৰু সমগ্ৰ মিচৰ দেশ তিনি দিনলৈকে যোৰ অন্ধকাৰময় হ'ল।²³ কোনেও ইজনে সিজনক দেখা নাপালে, আৰু তিনি দিনলৈকে কোনেও নিজৰ ঘৰৰ পৰা নোলাল। অৱশ্যে ইস্ৰায়েলী লোকসকল বাস কৰা ঠাইত পোহৰ হৈ আছিল।

²⁴ তেতিয়া ফৰোণে মোচিক মাতি আনি ক'লে, “তোমালোক যোৱা, যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰা গৈ। এনেকি তোমালোকৰ পৰিয়াল বৰগণও লগত যাব পাৰিব, কিন্তু তোমালোকৰ মেৰ-ছাগ, ছাগলী, আৰু গৰুৰ জাকবোৰ ইয়াতেই থাকিব লাগিব।”²⁵ কিন্তু মোচিয়ে ক'লে, “আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবলৈ আৰু হোম বলিৰ অৰ্থে আপুনি আমাৰ লগত জীৱ জন্তুবোৰো দিবই লাগিব।”²⁶ আমাৰ লগত আমাৰ পশুবোৰো নিশ্চয় যাব; আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিবলৈ আমাৰ পশুবোৰৰ এটা খুৰাও ইয়াত নাথাকিব। কাৰণ আমি কিহেৰে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিম, সেই বিষয়ে আমি সেই ঠাই নোপোৱালৈকে নাজানো।”

²⁷ কিন্তু যিহোৱাই ফৰোণৰ মন কঠিন কৰিলে, তাতে তেওঁ তেওঁলোকক যাবলৈ নিদিলে।²⁸ তেতিয়া ফৰোণে মোচিক ক'লে, “মোৰ সন্মুখৰ পৰা গুচি যোৱা। এটা বিষয়ত সাৱধান হবা, মোৰ মুখ পুনৰ চাব নিবিচাৰিব; কিয়নো যি দিনাই মোৰ মুখ চাবা, সেই দিনাই তোমাৰ মৃত্যু হ'ব।”²⁹ তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, “আপুনি নিজেই কৈছে; মই আপোনাৰ মুখ পুনৰ নাচাও।”

11 অধ্যায়

জ্যোষ্ঠ পুত্ৰ বিলাক মৃত্যু হোৱা। নিস্তাৰ-পৰ্ব স্থাপন, আৰু মানিবলগীয়া বিধি।

¹ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “মই ফৰোণ আৰু মিচৰ দেশৰ ওপৰত আন এক মহামাৰি আনিম। তাৰ পাছত তেওঁ তোমালোকক ইয়াৰ পৰা যাবলৈ এৰি দিব। আৰু অৱশেষত তেওঁ যেতিয়া তোমালোকক যাবলৈ দিব, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকৰ সকলোকে ইয়াৰ পৰা খেদি পঠিয়াব।² সেয়ে, প্ৰতিজন পুৰুষ আৰু মহিলাক নিজৰ নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ পৰা তেওঁলোকৰ ৰূপ আৰু সোণৰ অলঙ্কাৰবোৰ খুজি ল'বলৈ নিৰ্দেশ দিয়া।”³ যিহোৱাই মিচৰীয়া লোকসকলক ইস্ৰায়েলী

লোকসকললৈ অনুগ্ৰহ কৰিবলৈ আগ্ৰহী কৰালে। অৱশ্যে মিচৰ দেশত মোচি, ফৰোণৰ দাস আৰু লোকসকলৰ দৃষ্টিত অতি আকৰ্ষণীয় পুৰুষ আছিল।

4 মোচিয়ে ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মই মাজ নিশামানত মিচৰ দেশৰ মাজেৰে যাম।’ 5 তেতিয়া মিচৰ দেশৰ সকলো প্ৰথম পুত্ৰৰ মৃত্যু হ'ব। সিংহাসনত বহা ৰজা ফৰোণৰ প্ৰথম পুত্ৰৰ পৰা জাঁত ঘৰুৱা দাসীৰ প্ৰথম পুত্ৰলৈকে, আৰু মিচৰ দেশত থকা সকলো প্ৰথমে জন্মা পশুবোৰো মৃত্যু হ'ব।

6 তেতিয়া সমগ্ৰ মিচৰ দেশত এনে ষ্ৰব্দন হ'ব যে, তেনে ক্ৰন্দন কেতিয়াও হোৱা নাছিল, আৰু পুত্ৰ কেতিয়াও নহ'ব। 7 কিন্তু যিহোৱাই যে মিচৰীয়া আৰু ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ মাজত পৰভেদ কৰে, ইয়াক যেন আপোনালোকে জানিব পাৰে, সেই বাবে ইশ্বায়েলী লোকসকল হওক বা তেওঁলোকৰ পশুৱেই হওক, তেওঁলোকৰ অস্থিত এটা কুকুৰেও নুডুকিব।” 8 ফোঁৰণ, আপোনাৰ সকলো দাস সকল মোৰ ওচৰলৈ নামি আহি মোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিব। তেওঁলোকে ক'ব, ‘আপুনি আৰু আপোনাক অনুসৰণ কৰা লোকসকল ওলাই যাওক!’ তাৰ পাছতহে মই বাহিৰলৈ ওলাই যাম।” এই বুলি তেওঁ বৰ ক্ৰোধেৰে ফৰোণৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই আহিল।

9 যিহোৱাই মোচিক কৈছিল, “মোৰ অদ্ভুত লক্ষণ যেন মিচৰ দেশত অধিককৈ দেখুওৱাব পাৰোঁ, সেই বাবে ফৰোণে তোমাৰ কথা নুশুনিব।” 10 মোচি আৰু হাৰোণে ফৰোণৰ সাক্ষাতে সেই সকলো অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱাইছিল। কিন্তু যিহোৱাই ফৰোণৰ মন কঠিন কৰিছিল, সেই বাবে তেওঁ নিজৰ দেশৰ পৰা ইশ্বায়েলী লোকসকলক যাবলৈ এৰি নিদিলে।

12 অধ্যায়

1 যিহোৱাই মিচৰ দেশত মোচি আৰু হাৰোণৰ সৈতে কথা পাতিলে। তেওঁ ক'লে, 2 “এই মাহেই তোমালোকৰ বাবে মাহৰ আৰম্ভণি হ'ব; আৰু এই মাহ তোমালোকৰ কাৰণে বছৰৰ প্ৰথম মাহ।

3 তোমালোক সমবেত হোৱা আৰু ইশ্বায়েলী লোকসকলক কোৱা, ‘এই মাহৰ দশম দিনা তেওঁলোক প্ৰত্যেকে নিজৰ বাবে এটাকৈ মেৰ-ছাগ পোৱালি বা ছাগলী পোৱালি ল'ব। প্ৰত্যেক পৰিয়ালে এইদৰে পৰিয়ালবৰ্গৰ বাবে এটা মেৰ-ছাগ পোৱালি ল'ব। 4 সেই মেৰ-ছাগ পোৱালি ভোজন কৰিবলৈ যদি পৰিয়ালৰ মানুহ তাকৰ হয়, তেনেহলে তেওঁ আৰু তেওঁৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ সদস্যৰ সংখ্যা অনুসৰে এটা মেৰ-ছাগ পোৱালি বা ছাগলীৰ মাংস প্ৰত্যেক মানুহলৈ জোৰাকৈ লওক। প্ৰত্যেক মানুহে খাব পৰা শক্তি অনুসৰে সেই মাংস যাতে হয়।

5 তোমালোকৰ সেই মেৰ-ছাগ বা ছাগলী পোৱালি এবছৰীয়া আৰু নিৰ্ঘৃণী মতা পোৱালি হ'ব লাগিব। তোমালোকে তাক মেৰ-ছাগ বা ছাগলীবোৰৰ জাকৰ মাজৰ পৰা ল'ব। 6 তোমালোকে এই মাহৰ চৌদ্ধ দিনলৈকে তাক ৰাখিব; তাৰ পাছত সমবেত ইশ্বায়েলী সকলো লোকে গধূলি পৰত তাক বধ কৰিব। 7 তোমালোকে তাৰ কিছু তেজ লৈ, যি ঘৰবোৰত মাংস ভোজন কৰা হ'ব, সেই ঘৰবোৰৰ দুৱাৰৰ চৌকাঠৰ দুই দাঁতিত, আৰু ওপৰতো লগাব। 8 সেই ৰাতিয়েই তোমালোকে প্ৰথমে জুইত খৰিকাত দি সেই মাংস খমীৰ নিদিয়া পিঠা আৰু তিতা শাকেৰে সৈতে ভোজন কৰিব।

9 তোমালোকে তাক কেঁচাই, নাইবা পানীত সিজায়ে নাখাব; তাৰ পৰিৱৰ্তে মূৰ, ঠেং, আৰু তাৰ ভিতৰত থকা অংশই সৈতে জুইত খৰিকাত দিহে খাব। 10 ৰাতিপুৱালৈ তাৰ অলপো অৱশিষ্ট নাৰাখিব। কিন্তু ৰাতিপুৱালৈ যি অৱশিষ্ট থাকিব, তাক তোমালোকে জুইত পুৰি ভষ্ম কৰি দিব। 11 তোমালোকে টঙালিৰে কঁকাল বান্ধি, জোতা পিন্ধি, আৰু হাতত লাখুটি লৈ, বেগবেগিকৈ তাক ভোজন কৰিব। সেয়ে যিহোৱাৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব।

12 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মই সেই ৰাতিয়েই মিচৰ দেশৰ মাজেদি গৈ, মিচৰ দেশত প্ৰথমে জন্ম হোৱা মানুহ বা পশুৱেই হওক, সকলোকে সংহাৰ কৰিম। মিচৰীয়াসকলৰ সকলো দেৱতাকে মই দণ্ড দিম। মই যিহোৱা।’ 13 তোমালোকে যিবোৰ ঘৰত থাকে, সেইবোৰ ঘৰত সেই তেজেই তোমালোকৰ চিন হ'ব; মই যেতিয়া মিচৰ দেশ মই আক্ৰমণ কৰিম, তেতিয়া সেই তেজ দেখি, মই তোমালোকক অতিক্ৰম কৰি এৰি থৈ যাম। এই মহামাৰিয়ে তোমালোকক স্পৰ্শ নকৰিব আৰু তোমালোকক বিনষ্ট নকৰিব। 14 এই দিন সোঁৱৰণীয় দিন হ'ব; আৰু তোমালোকে এই দিন যিহোৱাৰ বাবে উাসৰৰ দিন বুলি নিশ্চয়কৈ পালন কৰিব। এই দিন পালন কৰাটো তোমালোকৰ বাবে এটা বিধান হ'ব, পুৰুষানুৰূপে চিৰস্থায়ী বিধিমেতে এই দিন তোমালোকে পালন কৰিব লাগিব।

15 তোমালোকে সাত দিন খমীৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিব। প্ৰথম দিনাই তোমালোকে নিজৰ ঘৰৰ পৰা খমীৰ দূৰ কৰিব। কিয়নো যি কোনোৱে প্ৰথম দিনৰ পৰা পঞ্চম দিনলৈকে খমীৰ দিয়া পিঠা খাব, তেওঁক ইশ্বায়েলৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব। 16 প্ৰথম দিনা লোক সকল সমবেত হৈ মোৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰকৃত হ'ব, আৰু পঞ্চম দিনাও সেই একেদৰে লোকসকল সমবেত হ'ব। সেই দিনবোৰত কোনো কাম কৰা নহ'ব, কেৱল প্ৰত্যেকে খাব পৰাকৈ ৰন্ধা কাম কৰিব।

17 এইদৰে তোমালোকে খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰ্ব পালন কৰিব; কিয়নো সেই দিনাই মই তোমালোকৰ লোক সকলক, সৈন্যৰ দলক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি অনিছিলো। এতেকে তোমালোকে পুৰুষানুৰূপে চিৰস্থায়ী বিধিমেতে সেই দিন পালন কৰিব। 18 তোমালোকে বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ চৌদ্ধ দিনৰ গধূলিৰে পৰা একৈশ দিনৰ গধূলিলৈকে খমীৰ নিদিয়া পিঠাহে ভোজন কৰিব।

19 এই সাত দিনলৈকে তোমালোকৰ ঘৰবোৰত খমিৰ পোৱা নাযাব। কাৰণ বিদেশী হওক, বা স্বদেশীয়েই হওক, যি কোনোৱে খমিৰ দিয়া বস্তু খাব, তেওঁক ইশ্বায়েলৰ সমাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব। 20 তোমালোকে খমিৰ দিয়া কোনো বস্তুৱেই নাখাব। তোমালোকে যি ঠাইতে বাস কৰা সেই সকলো ঠাইত, খমীৰ নিদিয়া পিঠাহে খাব।”

21 তেতিয়া মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ সকলো পৰিচাৰকক মাতি আনিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে নিজৰ নিজৰ পৰিয়ালৰ লোকক পৰ্যাণ্ড পৰিমাণে খোৱাবলৈ ভেৰাৰ জাকৰ পৰা পোৱালি বাছি লবা আৰু নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বলিৰ বাবে তাক কাটিবা। 22 তাৰ পাছত এচাৰ বন একোচা লৈ, পাংৰটোত থকা তেজত জুবুৰিয়াবা। সেই তেজ পাংৰৰ পৰা লৈ দুবাৰৰ চৌকাঠৰ ওপৰত আৰু দুই দাঁতিৰ কাঠত লগাবা। ৰাতিপুৱালৈকে তোমালোকৰ কোনেও নিজৰ নিজৰ ঘৰৰ দুবাৰৰ বাহিৰ নহবা।

23 কিয়নো যিহোৱাই মিচৰীয়া সকলক আশ্বৰমণ কৰিবৰ বাবে, তোমালোকৰ ওচৰেদি গমন কৰিব। যেতিয়া তেওঁ দুবাৰৰ চৌকাঠৰ ওপৰত, আৰু চৌকাঠৰ দুই দাঁতিত সেই তেজ দেখিব, তেতিয়া যিহোৱাই সেই দুবাৰ এৰি যাব, আৰু তোমালোকক আশ্বৰমণ কৰিবৰ বাবে, আপোনালোকৰ ঘৰত আশ্বৰমণকাৰীক সোমাবলৈ নিদিব।

24 তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলেও চিৰকাললৈকে পালন কৰিবলগীয়া বিধি বুলি, এই ৰীতি পালন কৰি থাকিব। 25 যিহোৱাই নিজৰ পৰতিজ্ঞাৰ দৰে তোমালোকক যি দেশ দিব, সেই দেশত যেতিয়া তোমালোক সোমাবা, তেতিয়াও তোমালোকে এই উপসনাৰ কাৰ্য কৰি থাকিব।

26 যেতিয়া তোমালোকৰ সন্তান সকলে সুধিব “এই উপসনাৰ অৰ্থ কি,” 27 তেতিয়া তোমালোকে ক'বা, “যিহোৱাই মিচৰীয়ালোকক আশ্বৰমণ কৰোঁতে মিচৰত থকা ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ ঘৰবোৰ এৰি থৈ গৈছিল, এই দৰেই তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ঘৰবোৰ নিস্তাৰ কৰিছিল, সেইয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কৰা এয়ে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বলিদান।” 28 তেতিয়া লোকসকলে মূৰ দোঁৱাই যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিলে। 28 ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে সেয়ে যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই কৰিলে।

29 মাজ নিশা সিংহাসনত বহা ফৰোণৰ জেঠ পুংৰৰ পৰা বন্দীশালত থকা লোকৰ বৰ পুংৰলৈকে মিচৰ দেশত পৰ্বথমে জন্মা সকলোলোক আৰু পশুবোৰৰ পৰ্বথমে জন্মাবোৰকো আশ্বৰমণ কৰিলে। 30 সেয়ে ফৰোণ, তেওঁৰ দাসবোৰ আৰু মিচৰৰ সকলোলোক ৰাতিয়েই উঠিল। মিচৰত সেয়ে মহাশব্দন হ'ল; কাৰণ এনে এটা ঘৰ নাছিল য'ত পৰ্বথমা জন্মা পুএৰ মৃত্যু হোৱা নাছিল।

31 ৰাতিয়েই ফৰোণে মোচি আৰু হাৰোণক মাতি আনি ক'লে, “উঠা, তোমালোক আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলো লোক মোৰ পৰজাসকলৰ মাজৰ পৰা বাহিৰ হৈ যোৱা। তোমালোকে কোৱাৰ দৰেই যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰা। 32 তোমালোকে কোৱাৰ দৰেই নিজৰ নিজৰ ভেৰা, ছাগলী, আৰু তোমালোকৰ জাকবোৰকো লৈ যোৱা; আৰু মোকো আশীৰ্বাদ কৰি যোৱা।” 33 তেতিয়া মিচৰীয়া লোকসকলে শীঘ্ৰে ইশ্বায়েলী লোকসকলক দেশৰ পৰা পঠাবৰ বাবে ততাতৈয়া লগালে; কাৰণ তেওঁলোকে ক'লে, “আমি সকলো মৃত লোক।”

34 সেয়ে লোকসকলে খমীৰ নিদিয়াকৈ নিজৰ নিজৰ আটাগুড়ি ল'লে। তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ সনা পাংৰ গাৰ কাপোৰত বান্ধিলে, নিজৰ নিজৰ কান্ধত ল'লে। 35 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে মোচিয়ে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে। তেওঁলোকে মিচৰীয়া লোকসকলৰ পৰা সোণ আৰু ৰূপৰ অলঙ্কাৰ, আৰু বস্তুৰও যুজি ল'লে। 36 যিহোৱাই মিচৰীয়া লোকসকলৰ আগত ইশ্বায়েলী লোকসকলক অনুগ্ৰহপৰাণ্ড কৰিলে। সেয়ে তেওঁলোকে খোজাৰ দৰেই তেওঁলোকক দিলে; এইদৰে তেওঁলোকে মিচৰীয়ালোক সকলক লুট কৰিলে।

মিচৰৰ পৰা ইশ্বায়েল লোকৰ পৰস্থান। নানা বিধি।

37 ইশ্বায়েলী লোকসকল ৰামিচচৰ পৰা চুকোতলৈ যাংৰা কৰি গ'ল। মহিলা আৰু সন্তানৰ ওপৰিও তেওঁলোকৰ ছয় লাখমান পদাতিক পুৰুষ আছিল। 38 ইয়াৰ উপৰিও অনা ইশ্বায়েলী বহুলোক, তেওঁলোকৰ ভেৰা, ছাগলী আদি কৰি বহুতো পশুৰে সৈতে তেওঁলোকৰ লগত গৈছিল। 39 তাৰ পাছত, তেওঁলোকে মিচৰৰ পৰা অনা খমীৰ নিদিয়া আটাগুড়িৰে পিঠা যুগুত কৰিলে। সেইবাৰত খমীৰ দিয়া নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকক মিচৰৰ পৰা খেদাই দিয়া হ'ল, সেয়ে খোৱা যুগুত কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকে পলম কৰিব নোৱাৰিলে। 40 ইশ্বায়েলী লোকসকল মিচৰ দেশত পৰবাসী হৈ চাৰিশ ঠিকশ বছৰ আছিল।

41 চাৰিশ ঠিকশ বছৰৰ শেষৰ দিনা, যিহোৱাৰ বাহিনীৰ সকলো দল মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ হৈ আহিছিল। 42 যিহোৱাই মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি অনাৰ কাৰণে, সেই ৰাতি তেওঁলোক সজাগ হৈ আছিল। সেই ৰাতি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পালন কৰা ৰাতি বুলি ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকে পুৰুষানুৰূপে পালন কৰে।

43 যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, “নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বলিৰ বিধি এই: কোনো বিদেশী লোকে ইয়াক ভোজন কৰিব নোৱাৰিব। 44 অৱশ্যে ইশ্বায়েলী লোকৰ পৰতিজন ধন দি কিনা বন্দীক* যদি চুমা কৰা হৈছে, তেতিয়া তেওঁ ভোজন কৰিব পাৰিব। 45 কিন্তু বিদেশী সকল আৰু ভাড়া কৰি অনা দাস সকলে ইয়াক খাব নোৱাৰিব। 46 আহাৰ একেটা ঘৰতে ভোজন কৰিবলৈ লাগিব। সেই মাংসৰ অলপো ঘৰৰ বাহিৰলৈ নিনিবা, আৰু তাৰ এডাল হাড়ো নেভাঙিবা।

47 ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজে তাক পালন কৰিব। 48 তোমাৰ লগত বাস কৰা কোনো বিদেশী লোকে যদি যিহোৱাৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিব খোজে, তেন্তে তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো পুৰুষে চুমা কৰিব লাগিব। তেতিয়াহে তেওঁ আহি তাক পালন কৰিব পাৰিব। তেওঁ দেশত জন্ম হোৱা লোকৰ নিচিনা হ'ব। অৱশ্যে চুমা নোহোৱা কোনো লোকে ইয়াক ভোজন কৰিব নালাগে।”

49 দেশত জন্ম হোৱা লোকৰ বাবে, আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশী লোকৰ কাৰণেও একেটা বিধিয়েই হ'ব। 50 সেয়ে ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকে যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই কৰিলে। 51 এইদৰে যিহোৱাই সেই দিনাই ইশ্বায়েলৰ লোক সকলক সৈন্যৰ দলেৰে সৈতে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে।

* 12 অধ্যায়:44 বন্দীক ক্ৰীতদাসক

13 অধ্যায়

1 যিহোৱাই মোচিৰ সৈতে কথা পাতি ক'লে, 2 “ইশ্বায়েলৰ লোক সকলৰ মানুহৰেই হওক বা পশুৰেই হওক, সকলো প্ৰথম গৰ্ভফল মোৰ উদ্দেশ্যে উাসৰণ কৰা। প্ৰথমে জন্মা সকলো মোৰেই।”

3 মোচিয়ে লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে বন্দী-ঘৰস্বৰূপ মিচৰৰ পৰা ওলাই অহা এই দিন সোঁৱৰণ কৰিবা; কাৰণ যিহোৱাই তেওঁৰ বাহু-বলেৰে আপোনালোকক সেই ঠাইৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। খমীৰ দিয়া পিঠা আৰু ভোজন কৰা নহব। 4 আৰীৰ মাহৰ এই দিনাই তোমালোক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ হৈ আহিলা। 5 কনানীয়া, হিতীয়া, ইমোৰীয়া, হিব্ৰীয়া আৰু যিবিচীয়া লোকসকলৰ যি দেশ তোমালোকক দিবলৈ, যিহোৱাই তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষ সকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা দেশত, যেতিয়া তেওঁ তোমালোকক সুমুৱাব, তেতিয়া তোমালোকে এই মাহত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আৰাধনাৰ কাৰ্য কৰিবা।

6 সাত দিনলৈকে খমীৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিবা; আৰু সপ্তম দিনটো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উাসৰণৰ দিন হ'ব। 7 সেই সাত দিন নিশ্চয়কৈ খমীৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিব লাগিব; তোমালোকৰ মাজত খমীৰ দিয়া কোনো পিঠা যাতে দেখা পোৱা নাযাওক। এনেকি তোমালোকৰ চাৰিও সীমাৰ ভিতৰতো খমীৰ দেখা পোৱা নাযাওক।

8 সেই দিনা তোমালোকে আপোনালোকৰ সন্তান সকলক ক'বা, ‘যেতিয়া মিচৰৰ পৰা আমি ওলাই আহিলোঁ, তেতিয়া যিহোৱাই আমাৰ বাবে যি কৰিছিল, সেই কাৰ্যৰ কাৰণে এইদৰে কৰা হৈছে।’ 9 এয়ে উদ্ধাৰ সোঁৱৰণৰ বাবে তোমালোকৰ হাত আৰু কপালত থাকক। যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা তোমালোকৰ কথাত থাকক, কিয়নো তোমালোকৰ হাত, আৰু কপালত এই মূক্তি সোঁৱৰণীয় হৈ থাকিব। কিয়নো যিহোৱাই বাহুৰেলেৰে মিচৰৰ পৰা তোমালোকক বাহিৰ কৰি আনিলে। 10 এই হেতুকে তোমালোকে প্ৰত্যেক বছৰে এই সময়ত, এই বিধি পালন কৰিবা।

11 যিহোৱাই তোমাক আৰু তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষ সকলক দিয়া প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে, যেতিয়া তোমাক কনানীয়া সকলৰ দেশত আনি সোমুৱাব, 12 তেতিয়া তোমালোকৰ প্ৰত্যেকৰে প্ৰথমে জন্ম হোৱা সন্তান আৰু তোমালোকৰ জীৱ জন্তুৰ প্ৰথমে জন্মা পশু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৃথক কৰিবা। প্ৰথমে জন্মা সকলো পুৰুষ আৰু মতাপশু যিহোৱাৰ হ'ব। 13 প্ৰত্যেক প্ৰথমে জন্মা গাধ এটা মেৰ-ছাগ পোৱালি দি মুক্ত কৰিব। যদি মুক্ত নকৰে, তেন্তে তাৰ ডিঙি ভাঙিব; কিন্তু তোমালোকৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্মা পুংৰ তোমালোকে নিশ্চয় কিনি মুক্ত কৰিব লাগিব।”

14 পাছত তোমালোকৰ পুংৰই যেতিয়া ‘ইয়াৰ অৰ্থ কি’ বুলি সুধিব?’ তেতিয়া তুমি তাক ক'বা যে, ‘যিহোৱাই বাহুৰেলেৰে মিচৰৰ বন্দী ঘৰৰ পৰা আমাক উলিয়াই আনিলে। 15 যেতিয়া ফৰৌণে আমাক এৰি দিবলৈ মন কঠিন কৰিলে, তেতিয়া যিহোৱাই মিচৰ দেশত, মানুহৰ প্ৰথমে জন্মা পুত্ৰ আৰু পশুৰ প্ৰথমে জগা মতাপশু সকলোকে বধ কৰিলে। এই হেতুকে, মই পশুবোৰৰ প্ৰথমে জন্মা মতাপশু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰোঁ; সেই বাবে মই মোৰ প্ৰথমে জন্মা পুংৰক কিনি লৈ মুক্ত কৰোঁ।’ 16 এয়ে তোমালোকৰ হাত, আৰু কপালত সোঁৱৰণী স্বৰূপে থাকিব। কিয়নো যিহোৱাই বাহুৰেলেৰে আমাক মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে।”

ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে চূফ সাগৰ পাৰ হৈ যোৱা। ফৰৌণৰ সৈন্যসমূহৰ বিনাশ।

17 ফৰৌণে যেতিয়া লোকসকলক যাবলৈ এৰি দিলে, তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশেৰে বাট চমু আছিল যদিও, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক সেই বাটেদি নিনিলে। কিয়নো ঈশ্বৰে ক'লে, “হয়তো যুদ্ধৰ সন্মুখিত হ'লে লোকসকলে মন সলনি কৰি মিচৰলৈ উভটি যাব।” 18 সেয়ে ঈশ্বৰে লোকসকলক মৰুভূমিৰ মাজেৰে চূফ সাগৰলৈকে লৈ গ'ল। ইশ্বায়েলী লোক সকলে যুদ্ধৰ বাবে সুসজ্জিত হৈ মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই গ'ল।

19 মোচিয়ে যোচেফৰ অস্থিকো নিজৰ লগত ল'লে; কিয়নো যোচেফে ইশ্বায়েলী লোকসকলক শপত খুৱাই কৈছিল, “ঈশ্বৰে আপোনালোকক নিশ্চয় উদ্ধাৰ কৰিব আৰু আপোনালোকে তেতিয়া মোৰ অস্থিক আপোনালোকৰ লগত লৈ যাব।” 20 ইশ্বায়েলী লোকসকলে চুকোতৰ পৰা যাংৰা কৰি, মৰুপ্ৰান্তৰ দাঁতিত থকা এখমত তম্বু তৰিলে। 21 তেওঁলোকে দিনে-ৰাতিয়ে যাত্ৰা কৰিবলৈ যিহোৱাই দিনত তেওঁলোকক মেঘ-শুস্ত, আৰু ৰাতি পোহৰ দিবলৈ অগ্নি-শুস্তৰে তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈছিল। 22 যিহোৱাই লোকসকলৰ আগৰ পৰা দিনত মেঘ-শুস্ত, আৰু ৰাতি অগ্নিশুস্ত আঁতৰ নকৰিলে।

14 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে: 2 “ইশ্বায়েলী লোক সকলক কোৱা যে, তেওঁলোক ঘূৰি বাল-চফোনৰ সন্মুখত, মিগদোল আৰু সাগৰৰ মাজত, পী-হীৰোতৰ আগত তম্বু তৰিবা। তোমালোকে পী-হীৰোতৰ বিপৰীতে থকা সাগৰৰ দাঁতিত তম্বু তৰিবা। 3 ফৰৌণে ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ বিষয়ে এই দৰে ক'ব, ‘তেওঁলোকে দেশৰ মাজত বিচৰণ কৰি ফুৰিছে, আৰু তেওঁলোক মৰুভূমিত আৱদ্ধ হৈ আছে।’

4 মই ফৰৌণৰ মন কঠিন কৰিম; আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি আহিব। মই ফৰৌণৰ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য সমূহৰ বাবে গৌৰাৱিত হ'ম। মিচৰীয়া সকলে জানিব যে, মই যিহোৱা।” সেয়ে ইশ্বায়েলী লোক সকলে তেওঁলোকক নিৰ্দেশ দিয়াৰ দৰে তম্বু তৰিলে। 5 ইশ্বায়েলী লোকসকল পলাই গ'ল বুলি মিচৰৰ ৰজাক জনোৱাৰ পাছত ফৰৌণ আৰু তেওঁৰ দাসবোৰৰ মন ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে হ'ল। তেওঁলোকে ক'লে, “আমাৰ বন্দীকামৰ পৰা ইশ্বায়েলী লোকসকলক এৰি দি আমি কি কাম কৰিলাওঁ?”

6 তেতিয়া ফৌৰণে নিজৰ ৰথ সাজু কৰিলে, আৰু নিজৰ সৈন্য সকলক তেওঁৰ লগত ল'লে। 7 তেওঁ মনোনীত ছশ ৰথ, আৰু মিচৰৰ আন সকলো ৰথ, আৰু সেই সকলোবোৰৰ ওপৰত নিযুক্ত সেনাপতি সকলকো ল'লে। 8 যিহোৱাই মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ মন কঠিন কৰিলে, তাতে তেওঁ ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল। তেতিয়া ইশ্বায়েলী লোকসকলে

যিহোৱাৰ জয়ধ্বনি কৰি ওলাই গৈছিল।⁹ কিন্তু মিচৰীয়া লোক সকলে যোঁৱা, ৰথ, অশ্বাৰোহী, আৰু সৈন্যৰ সৈতে তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল। ৰাল-চফোনৰ সম্মুখত পী-হহীৰোতৰ ওচৰৰ সাগৰৰ দাঁতিত ইস্ৰায়েলী লোকসকলে তম্বু তৰি থকা ঠাইত, তেওঁলোকে আগচি ধৰিলে।

¹⁰ ফৰৌণ যেতিয়া ওচৰ চাপি আহিল, তেতিয়া ইস্ৰায়েলী লোকসকলে তেওঁলোকক চাই আচৰিত হ'ল। তেওঁলোকৰ পাছে পাছে মিচৰীয়া সকল আহি আছিল; তাতে ইস্ৰায়েলী লোকসকলে অতিশয় ভয় কৰি যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে।¹¹ তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, “মিচৰত মৈদাম নাই নে যে, আমি মৰুভূমিত মৰিবলৈ, আপুনি আমাক ইয়ালৈ আনিলে? আপুনি আমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনি, আমালৈ কিয় এনেকুৱা ব্যৱহাৰ কৰিছে?”¹² আমি মিচৰতে আপোনাক এই কথা কোৱা নাছিলোঁ নে? আমি আপোনাক কৈছিলোঁ, “আমাক মিচৰীয়া সকলৰ বন্দীকাম কৰিবলৈ অকলে এৰি দিয়ক? কিয়নো মৰুভূমিত মৰাতকৈ মিচৰীয়া সকলৰ বন্দীকাম কৰাই আমাৰ পক্ষে ভাল আছিল।”

¹³ মোচিয়ে লোকসকলক ক'লে, “ভয় নকৰি। নিৰৱে থাকা; আৰু চাওক, যিহোৱাই আজি তোমালোকলৈ পৰিণ্ৰাণৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিব। কাৰণ যি মিচৰীয়া সকলক আজি তোমালোকে দেখিছা, তেওঁলোকক পুনৰ কেতিয়াও নেদেখিব।¹⁴ যিহোৱাই তোমালোকৰ বাবে যুদ্ধ কৰিব; আৰু আপোনালোক কেৱল নিৰৱে থাকা।”

¹⁵ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি মৌলে কিয় কাতৰোক্তি কৰিছা? ইস্ৰায়েলী লোকসকলক আশুৱাই যাবলৈ কোৱা।¹⁶ তুমি তোমাৰ লাখুটি তুলি, সাগৰৰ ওপৰলৈ তোমাৰ হাত মেলা, আৰু সাগৰক দুভাগ কৰা; তাতে ইস্ৰায়েলী লোকসকলে সাগৰৰ মাজেৰে শুকান বাটেদি যাব পাৰিব।¹⁷ চোৱা মই মিচৰীয়া সকলৰ মন কঠিন কৰিম; তাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পাছে পাছে যাব। মই ফৰৌণ, তেওঁৰ সকলো ৰথ ও অশ্বাৰোহী আৰু সৈন্য সকলৰ দ্বাৰাই গৌৰৱান্বিত হ'ম।¹⁸ তেতিয়া ফৰৌণ, তেওঁৰ ৰথ, আৰু অশ্বাৰোহী সকলৰ দ্বাৰাই মই গৌৰৱান্বিত হ'লে, ময়েই যে যিহোৱা, এই কথা মিচৰীয়া সকলে জানিব।”

¹⁹ ঈশ্বৰ যি দূত ইস্ৰায়েলী লোকসকলৰ আগে আগে গৈছিল, তেওঁ তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা আঁতৰি পাহুফাললৈ গ'ল। মেঘ-স্তম্ভ তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা আঁতৰি গৈ তেওঁলোকৰ পাহুফালে স্থিৰ হ'ল।²⁰ মেঘ-স্তম্ভ মিচৰীয়া সৈন্য সকল আৰু ইস্ৰায়েলী লোকসকলৰ তম্বুৰ মাজলৈ আহিল। সেয়ে মিচৰীয়া লোকসকলৰ বাবে অন্ধকাৰময় মেঘ হ'ল, কিন্তু ইস্ৰায়েলী লোকসকলৰ বাবে ৰাতি পোহৰ দিওঁতা হ'ল। তাতে ওৰে ৰাতি ইন্দলে সিদলৰ ওচৰ চাপিব নোৱাৰিলে।

²¹ মোচিয়ে সাগৰৰ ওপৰত তেওঁৰ হাত মেলিলে। যিহোৱাই সেই গোটেই নিশা পূৰ ফালৰ পৰলৰ বতাহেৰে সাগৰ হেঁহোকাই নি, তাক শুকান ভূমি কৰিলে। এইদৰে পানী দুভাগ কৰা হ'ল।²² তেতিয়া ইস্ৰায়েলী লোকসকল শুকান বাটেদি সাগৰৰ মাজলৈ গ'ল। তেওঁলোকৰ সোঁফালে আৰু বাওঁফালে জল সমূহ তেওঁলোকলৈ দেৱাল স্বৰূপ হ'ল।

²³ মিচৰীয়া সকলে তেওঁলোকক খেদি গ'ল। ফৰৌণৰ সকলো যোঁৱা, ৰথ, আৰু অশ্বাৰোহী বিলাক তেওঁলোকৰ পাছে পাছে সাগৰৰ মাজলৈ সোমাই গ'ল।²⁴ কিন্তু দোকমোকালীতে যিহোৱাই অগ্নিস্তম্ভ আৰু মেঘ-স্তম্ভৰ মাজৰ পৰা মিচৰীয়া সৈন্য সকললৈ চাই, মিচৰীয়া সৈন্য সকলক ব্যাকুল কৰিলে।²⁵ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ৰথৰ চকা সোলোকালে, আৰু অশ্বাৰোহী বিলাকে অতি কষ্টেৰে ৰথ চলালে। সেয়ে মিচৰীয়া সকলে ক'লে, “আহাঁ, আমি ইস্ৰায়েলৰ সম্মুখৰ পৰা পলাওঁক; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ফলীয়া হৈ, আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে।”

²⁶ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “মিচৰীয়া সকল, তেওঁলোকৰ ৰথ আৰু অশ্বাৰোহী বিলাকৰ ওপৰলৈ যেন পুনৰায় জল সমূহ আহিব, তাৰ বাবে তুমি সাগৰৰ ওপৰলৈ তোমাৰ হাত মেলা।”²⁷ সেয়ে মোচিয়ে সাগৰৰ ওপৰলৈ হাত মেলিলে, আৰু যেতিয়া ৰাতিপুৱা হ'ল, তেতিয়া সাগৰ পুনৰ স্বাভাৱিক ৰূপত আহিল। মিচৰীয়া সকলে সাগৰলৈ সোমাই যাওঁতে, যিহোৱাই মিচৰীয়া সকলক সাগৰৰ মাজত পেলালে।²⁸ জল সমূহ উভটি আহি ফৌণৰ ৰথ, অশ্বাৰোহী আৰু তেওঁলোকৰ পাছে পাছে সাগৰত সোমোৱা ফৰৌণৰ সকলো সৈন্য পানীয়ে ঢাকি ধৰিলে। তাতে তেওঁলোকৰ কোনো জীয়াই নাথাকিল।

²⁹ ইস্ৰায়েলী লোকসকল সাগৰৰ মাজেদি শুকান বাটেৰে গ'ল; আৰু তেওঁলোকৰ সোঁফালে আৰু বাওঁফালে জল সমূহ তেওঁলোকলৈ দেৱাল স্বৰূপ হ'ল।³⁰ এইদৰে সেই দিনা যিহোৱাই মিচৰীয়া সকলৰ হাতৰ পৰা ইস্ৰায়েলক পৰিণ্ৰাণ কৰিলে। ইস্ৰায়েলী লোকসকলে মিচৰীয়া সকলৰ মৃতদেহ সাগৰৰ তীৰত পৰি থকা দেখিলে।³¹ ইস্ৰায়েলী লোক সকলে যেতিয়া মিচৰীয়া সকলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ মহা পৰাক্ৰম দেখিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৌৰৱ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে যিহোৱা আৰু তেওঁৰ দাস মোচিক বিশ্বাস কৰিলে।

15 অধ্যায়

চূফ সাগৰৰ দাঁতিত গোৱা মোচিৰ গীত।

¹ তাৰ পাছত মোচি আৰু ইস্ৰায়েলী লোকসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এই স্তুতি গীত গাইছিল; তেওঁলোকে এইদৰে গাইছিল, “মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰিম, কিয়নো তেওঁ মহা জয়েৰে গৌৰৱান্বিত হ'ল; তেওঁ যোঁৱা আৰু অশ্বাৰোহী সমূহৰত পেলালে।

² যিহোৱা মোৰ বল আৰু গান;

তেওঁ মোৰ পৰিণ্ৰাণকৰ্তা হ'ল;

তেওঁ মোৰ ঈশ্বৰ, আৰু মই তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিম;

তেওঁ মোৰ পিতৃৰো ঈশ্বৰ, আৰু মই তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিম।

³ যিহোৱা পৰাক্ৰমী বীৰ;

যিহোৱা তেওঁৰ নাম।

4 তেওঁ ফৰৌণৰ ৰথ আৰু সৈন্য সমূহক সমুদ্ৰত পেলালে।

ফৌৰণৰ মনোনীত সেনাপতিসকল চূফ সাগৰত ডুবিল।

5 জল সমূহে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰিলে;

শিলৰ দৰে তেওঁলোক অগাধ জলৰ তললৈ গ'ল।

6 হে যিহোৱা, আপোনাৰ সোঁ হাত, পৰাক্ৰমত মহিমাম্বিত হ'ল;

হে যিহোৱা, আপোনাৰ সোঁ হাতে শংৰুক গুড়ি কৰিছে।

7 আপুনি আপোনাৰ মহান মহিমাৰে আপোনাৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰক বিনষ্ট কৰিলে।

আপুনি পঠোৱা আপোনাৰ শ্ৰেধাধাৰ্ম্মিয়ে; তেওঁলোকক নৰাৰ দৰে গ্ৰাস কৰিছে।

8 আপোনাৰ নিম্বাসতে জল সমূহ স্থপাকৃত হ'ল;

বৈ যোৱা জল সমূহো স্থপাকৃত হ'ল;

সমুদ্ৰৰ অগাধ জল সাগৰৰ অন্তৰ ভাগত গোট বান্ধিলে।

9 শংৰুৱে কৈছিল, 'মই পাছে পাছে খেদি যাম, মই আগ ভেটি ধৰিম, মই লুটদৰব্য ভগাই ল'ম;

মোৰ হাবিয়াহ তেওঁলোকৰ ওপৰত পূৰ হ'ব;

মই তৰোৱাল উলিয়াম, মোৰ হাতে তেওঁলোকক সংহাৰ কৰিব।'

10 কিন্তু আপুনি আপোনাৰ বায়ুৰে ফু দিলত সাগৰে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰিলে;

তেওঁলোক সীহৰ দৰে মহাজলত ডুব গ'ল।

11 হে যিহোৱা, দেৱতাবোৰৰ মাজত আপোনাৰ তুল্য কোন?

পৰিব্ৰতাত আপোনাৰ দৰে মহিমাম্বিত কোন?

প্ৰশংসাত গৌৰাধিত, আচৰিত কৰম কৰোঁতা কোন?

12 আপুনি আপোনাৰ সোঁ হাত মেলিলে,

আৰু পৃথিৱীয়ে তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰিলে।

13 আপুনি উদ্ধাৰ কৰা লোকসকলক আপোনাৰ দয়াৰে চলাই আনিছে;

আপুনি আপোনাৰ পৰাক্ৰমেৰেই তেওঁলোকক আপোনাৰ পৰিব্ৰ নিবাসলৈ লৈ গৈছে।

14 লোকসকলে শুনিব আৰু তেওঁলোক কঁপি উঠিব;

পলেষ্টিয়া লোকসকলক ৰাসে বেৰি ধৰিছে।'

15 তেতিয়া ইদামৰ প্ৰধান লোকসকলে ভয় কৰিলে;

মোৱাৰৰ সৈন্য সকল কঁপি উঠিল;

কনান-বাসী সকলোৰেই দিশহাৰা হৈ গ'ল।

16 ভয় আৰু ৰাসে তেওঁলোকক বেৰি ধৰিলে;

আপোনাৰ বাহুবলৰ শক্তিৰ কাৰণে তেওঁলোক শিলৰ দৰে নীৰৱ হৈ ৰ'ল;

হে যিহোৱা, আপোনাৰ লোকসকল পাৰ নোহোৱালৈকে;

আপুনি উদ্ধাৰ কৰা লোকসকল পাৰ নোহোৱালৈকে।

17 আপুনি তেওঁলোকক আনিব আৰু আপোনাৰ অধিকাৰ কৰা পাহাৰত স্থাপন কৰিব,

হে যিহোৱা, আপুনি নিবাস কৰিবলৈ যুগুত কৰা ঠাই,

হে প্ৰভু, যি ধৰমধাম আপুনি নিজৰ হাতেৰে নিৰ্ৰম্ণাণ কৰিলে,

18 যিহোৱাই সদা-স্বৰ্গদায় ৰাজত্ব কৰিব।'

19 কাৰণ ফৰৌণৰ ৰথ আৰু অশ্বাৰোহীৰ সৈতে যোঁৰাবোৰ সমুদ্ৰৰ মাজত সোমাল। যিহোৱাই সমুদ্ৰৰ জল তেওঁলোকৰ

ওপৰলৈ উডটাই আনিলে। কিন্তু ইশ্বায়েলী লোকসকল হ'লে, সমুদ্ৰৰ মাজেদি শুকান বাটেদি গুছি গ'ল।²⁰ তেতিয়া

হাৰোণৰ বায়েক মিৰিয়ম ডাববাদীয়ে তেওঁৰ হাতত খঞ্জৰি ল'লে; আৰু তেওঁৰ পাছে পাছে আন আন মহিলাসকলেও

হাতত খঞ্জৰি লৈ, নাচি নাচি ওলাই গ'ল।²¹ মিৰিয়মে তেওঁলোকৰ আগত গীত গালে,

“তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা, কিয়নো তেওঁ মহা-গৌৰাধিত হ'ল;

তেওঁ যোঁৰা আৰু অশ্বাৰোহীক সমুদ্ৰত পেলাই দিলে।”

চূফ সাগৰৰ তীৰৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ যাংৰা। বটা চৰাই আৰু মাল্লা দিয়া।

22 তাৰ পাছত মোচিয়ে ইশ্বায়েলী লোকসকলক চূফ সাগৰৰ তীৰৰ পৰা যাংৰা কৰিবলৈ দিলে, তেওঁলোকে চূৰ মৰুভূমিৰ

মাজেৰে যাত্ৰা কৰি গ'ল। তেওঁলোকে সেই মৰুভূমিৰ মাজেৰে তিনি দিনৰ বাট গ'ল, আৰু সেই ঠাইত পানী বিচাৰি নাপালে।

23 তাৰ পাছত তেওঁলোকে মাৰা গৈ পালে, আৰু মাৰাত থকা পানী তিতা হোৱাৰ বাবে, তেওঁলোকে পান কৰিব নোৱাৰিলে;

সেয়ে তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ নাম মাৰা* ৰাখিলে।

24 সেই কাৰণে লোকসকলে মোচিক অভিযোগ কৰি ক'লে, “আমি কি পান কৰিম?”

* 15 অধ্যায়:23 মাৰা তিতা

25 তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে, আৰু যিহোৱাই তেওঁক এজোপা গছ দেখুৱালে। তেওঁ তাকে আনি পানীত পেলাই দিলে, আৰু পানী খাবলৈ মিঠা হ'ল। সেই ঠাইতে যিহোৱাই তেওঁলোকৰ অৰ্থে এটা কঠোৰ বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালী দিলে। সেই ঠাইতে যিহোৱাই তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰিলে। 26 তেওঁ ক'লে, “মই, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যদি তোমালোকে সাৱধানে মোৰ বাক্য শুনা, আৰু মোৰ দৃষ্টিত যি উচিত সেই কাৰ্য কৰা, আৰু মোৰ আজ্ঞাবোৰলৈ মনোযোগ দিয়া আৰু মোৰ সকলো বিধি পালন কৰা তেন্তেহ'লে, মই মিচৰীয়াসকলক যি সকলো ৰোগ দিছিলোঁ, সেইবোৰৰ কোনো ৰোগ তোমালোকক নিদিম, কাৰণ মই তোমালোকৰ আৰোগ্যকাৰী যিহোৱা।”

27 তাৰ পাছত লোকসকল এলীমলৈ আহিল; সেই ঠাইত পানীৰ বাৰটা ডুমুক, আৰু সত্তৰ জোপা খাজুৰ গছ আছিল; তেওঁলোকে সেই ঠাইতে পানীৰ কাষত তম্বু তৰিলে।

16 অধ্যায়

1 ইশ্বায়েলী লোকসকলে এলীমৰ পৰা যাংৰা কৰিলে। মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ পাছত দ্বিতীয় মাহৰ পোন্ধৰ দিনৰ দিনা, এলীম আৰু চীনয় এই দুয়োৰো মাজত থকা চীন মৰুপ্ৰান্তৰ পালে। 2 ইশ্বায়েলী সকলৰ গোটেই সমাজে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে মৰুভূমিত অভিযোগ কৰিবলৈ ধৰিলে। 3 ইশ্বায়েলী সকলে তেওঁলোকক ক'লে, “আমি যেতিয়া মাংস ৰখা পাংৰৰ ওচৰত বহি লৈ হেঁপাহ নপলাইমানে পিঠা খাইছিলোঁ, সেই সময়তেই মিচৰ দেশত যিহোৱাৰ হাতত মৰা হ'লে ভাল আছিল। আপোনালোকে আমাক সকলোকে ভোকত মৰিবলৈ এই মৰুভূমিলৈ উলিয়াই আনিলে।”

4 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “লোকসকলে মোৰ ব্যৱস্থা মানি চলিব নে নাই, তাৰ পৰীক্ষা কৰিবৰ অৰ্থে, ‘মই তোমালোকলৈ আকাশৰ পৰা পিঠা ৰয়াম’ আৰু লোকসকলে ওলাইগৈ প্ৰতি দিনৰ আহাৰ প্ৰতি দিনে গোটাৰ। 5 তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে যিমান আহাৰ গোটাইছিল প্ৰতি ষষ্ঠ দিনত তাতকৈ দুগুণ গোটাৰ, আৰু তেওঁলোকে যি পৰিমাণে আনিব, তাকে ৰান্ধিব।”

6 তাৰ পাছত মোচি আৰু হাৰোণে ইশ্বায়েলী লোকসকলক ক'লে, “গধূলি তোমালোকে জানিব পাৰিবা যে, যিহোৱাইহে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে।” 7 ৰাতিপুৱা তোমালোকে যিহোৱাৰ মহিমা দেখিবলৈ পাবা; কাৰণ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে কৰা অভিযোগ তেওঁ শুনিলে। আমি নো কোন যে, তোমালোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিছা?”

8 মোচিয়ে পুনৰ ক'লে, “যিহোৱাই গধূলি যেতিয়া তোমালোকক খাবলৈ মাংস, আৰু ৰাতিপুৱা উপচি পৰাকৈ পিঠা দিব, তেতিয়া যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে কৰা অভিযোগ তেওঁ যে শুনিলে, সেই কথা তোমালোকে বুজি পাবা। হাৰোণ আৰু মই কোন? তোমালোকৰ অভিযোগ আমাৰ বিৰুদ্ধে নহয়; যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধেহে।”

9 মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, “আপুনি ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ সমাজক কওক, তোমালোক যিহোৱাৰ ওচৰলৈ চাপি আহা; কাৰণ তেওঁ তোমালোকৰ অভিযোগ শুনিলে।” 10 হাৰোণে ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ সমাজক এই কথা কৈ থাকোতে, তেওঁলোকে মৰুপ্ৰান্তৰ ফাললৈ চাই দেখিলে যে, মেঘৰ মাজত যিহোৱাৰ মহিমা পৰকাশিত হৈছে। 11 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিৰ সৈতে কথা পাতি ক'লে, 12 “মই ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ অভিযোগ শুনিলোঁ। তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘গধূলি তোমালোকে মাংস আৰু ৰাতিপুৱা হেঁপাহ পলুৱাই পিঠা খাবলৈ পাবা। তেতিয়া তোমালোকে জানিবা যে, ময়েই তোমালোকৰ যিহোৱা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ।’”

13 গধূলি পৰত, বটা চৰাইবোৰ তম্বুৰ ওপৰলৈ আহি তম্বু ঢাকি ধৰিলে। ৰাতিপুৱা তম্বুৰ চাৰিওফালে নিয়ৰ পৰি আছিল। 14 পৰি থকা সেই নিয়ৰবোৰ যেতিয়া শুকাই গ'ল, তেতিয়া ক্ষুদ্ৰ বৰফৰ টুকুৰাৰ দৰে সৰু সৰু ঘূৰণীয়া বস্তু গোটেইখন মৰুপ্ৰান্তৰ ভূমিত পৰি আছিল। 15 ইশ্বায়েলী লোকসকলে সেই বস্তু দেখি ইজনে সিজনক ক'লে, “এইয়া কি*?” কিয়নো সেই বস্তু নো কি তেওঁলোকে নাজানিছিল। তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “এইয়া যিহোৱাই তোমালোকক খাবলৈ দিয়া পিঠা।”

16 যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা এই, “তোমালোক প্ৰতিজনে খাব পৰা শক্তি অনুসাৰে; আৰু তোমালোক প্ৰতিজনে তম্বুত থকা মানুহৰ সংখ্যা অনুসাৰে এক ওমৰা গোটাৰ। এইদৰেই তোমালোকে গোটাৰা: তোমালোকে তম্বুত থকা প্ৰতিজন মানুহে খাব পৰা অনুসাৰে গোটাৰ।” 17 তেতিয়া ইশ্বায়েলী লোকসকলে সেইদৰেই কৰিলে। কিছুমান লোকে অধিক আৰু কিছুমান লোকে তাকৰকৈ গোটালে। 18 তেওঁলোকে যেতিয়া সেইবোৰ ওমৰৰ জোখত জুখিলে, যি সকলে অধিককৈ গোটাইছিল, তেওঁলোকৰ অতিৰিক্ত নহ'ল, আৰু যি সকলে তাকৰকৈ গোটাইছিল তেওঁলোকৰো অভাৱ নহ'ল। তেওঁলোক প্ৰতিজনে প্ৰয়োজন অনুসাৰে গোটালে।

19 তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “কোনো এজনেও ৰাতিপুৱালৈকে ইয়াৰ অৱশিষ্ট নাৰাখিব।” 20 তথাপিও তেওঁলোকে মোচিৰ কথা নশুনিলে। কিছুমানে ৰাতিপুৱালৈকে সেইবোৰ কিছু অৱশিষ্ট ৰাখি থলে; কিন্তু সেইবোৰত পোক জন্মিল, আৰু দুৰ্গন্ধময় হ'ল; তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰত মোচিৰ খং উঠিল। 21 প্ৰতি ৰাতিপুৱাতে তেওঁলোকে সেইবোৰ গোটাইছিল। প্ৰতিজন মানুহে সেই দিনটোত খাব পৰা অনুসাৰে গোটাইছিল। যেতিয়া ৰ'দ প্ৰখৰ হয়, সেইবোৰ গ'লি গৈছিল।

22 তাৰ পাছত ষষ্ঠ দিনৰ দিনা তেওঁলোকে দুগুণ, অৰ্থাৎ প্ৰতিজনৰ বাবে দুই ওমৰকৈ পিঠা গোটাইছিল। তেতিয়া সমাজৰ মূখ্য লোকসকল মোচিৰ ওচৰলৈ আহি সেই কথা ক'লে। 23 মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “যিহোৱাই যে কৈছিল সেয়া এই, ‘কাইলৈ সম্পূৰ্ণ বিস্ৰাম-দিন, যিহোৱাৰ গৌৰৱৰ উদ্দেশ্যে পৰিৎৰ বিস্ৰাম-দিন। তোমালোকে যি ভাজিব খোজা, আৰু যি সিঁজাব খোজে সিঁজাব। নিজৰ বাবে ৰাতি পুৱালৈকে তাৰ অৱশিষ্ট অংশ তৈয়াৰ দিবা।’”

* 16 অধ্যায়:15 এইয়া কি মান-হু? † 16 অধ্যায়:16 এক ওমৰ আধা গেলন পৰিমাণৰ

24 সেয়ে তেওঁলোকে মোচিৰ নিৰ্দ্দেশ অনুসাৰে, ৰাতিপুৱালৈকে একাষৰিয়াকৈ থৈ দিলে। সেই খাদ্য দুৰ্গন্ধময় নহ'ল, আৰু তাত পোকো নহ'ল। 25 মোচিয়ে ক'লে, “সেই আহাৰ আজি ভোজন কৰা; কাৰণ আজি যিহোৱাৰ গৌৰৱৰ উদ্দেশ্যে বিস্ৰাম-দিন। আজি তোমালোকে পথাৰত সেইবোৰ বিচাৰি নাপাবা।

26 তোমালোকে ছয় দিন সেইবোৰ গোটাৰা; কিন্তু সপ্তম দিন বিস্ৰাম-দিন হয়। সেয়ে বিশ্রাম বাবে পথাৰত মান্না[†] নাথাকিব।” 27 তথাপিও সপ্তম দিনা কিছুমান লোকে মান্না গোটাৰালৈ ওলাই গৈছিল; কিন্তু তেওঁলোকে একো বিচাৰি নাপালে।

28 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তোমালোকে মোৰ আজ্ঞা আৰু ব্যৱস্থাৰোৰ কিমান দিনলৈকে পালন কৰিবলৈ অমান্তি হৈ থাকিবা? 29 চোৱা, মই যিহোৱা, ময়েই তোমালোকক বিস্ৰামবাৰ দিলোঁ। সেয়ে তোমালোকক ষষ্ঠ দিনা মই দুদিনৰ আহাৰ দি আছোঁ। তোমালোক পৰতিজনে নিজৰ ঠাইত থাকিব লাগিব; সপ্তম দিনত কোনো এজনেও নিজৰ ঠাইৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই নাযাওক।” 30 সেয়ে লোকসকলে সপ্তম দিনা বিস্ৰাম কৰিলে।

31 ইশ্বায়েলী লোকসকলে সেই আহাৰৰ নাম “মান্না” ৰাখিলে। সেইবোৰ ধনীয়া গুটিৰ দৰে বগা; আৰু ইয়াৰ সোৱাদ মৌজোলৰ সৈতে বনোৱা পিঠাৰ দৰে আছিল। 32 মোচিয়ে ক'লে, “যিহোৱাই কৰা আজ্ঞা এই মই তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি অনাৰ পাছত, মৰুভূমিত যি পিঠা তোমালোকক খুৱাইছিলোঁ, সেই পিঠা তোমালোকৰ ভাবী-বংশই যাতে দেখিবলৈ পাব; তাৰ বাবে তোমালোকে পুৰুষানুৰূপে এক ওমৰ ৰাখি থবা।”

33 মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, “তুমি এটা পাত্ৰ লোৱা, আৰু তাত এক ওমৰ মান্না ভৰোৱা। পুৰুষানুৰূপে তোমালোকৰ লোকসকললৈ, যিহোৱাৰ সন্মুখত সেই পত্ৰটো সংৰক্ষিত কৰি থৈ দিয়া।” 34 যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে, হাৰোণে সেই পাত্ৰত এক ওমৰ মান্না ভৰাই নিয়ম চন্দুকৰ ভিতৰত বিধান পুস্তকৰ কামত সংৰক্ষিত কৰি ৰাখিলে। 35 ইশ্বায়েলী লোকসকলে নিবাস কৰা দেশ নোপোৱালৈকে চল্লিশ বছৰ সেই মান্না খাইছিল। তেওঁলোকে কনান দেশৰ সীমা নোপোৱালৈকে সেই মান্নাকে ভোজন কৰিছিল। 36 এক ওমৰ এফাৰ দহ ভাগৰ এভাগ।

17 অধ্যায়

লোকসকলক পানী দিয়া আমালেকৰ সৈতে যুদ্ধ।

1 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজে যিহোৱাৰ নিৰ্দ্দেশ অনুসাৰে চীন মৰুভূমিৰ পৰা যাংৰা কৰিলে। তেওঁলোকে ৰফীদীমত তন্তু তৰিলে; কিন্তু সেই ঠাইত লোকসকলৰ খাবলৈ পানী নাছিল। 2 সেই অৱস্থাৰ কাৰণে লোকসকলে মোচিক দোষ ধৰি ক'লে, “আমাক খাবলৈ পানী দিয়ক।” মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে মোৰ সৈতে কিয় বিবাদ কৰিছে?” যিহোৱাক আপোনালোকে কিয় পৰীক্ষা কৰিছে?” 3 লোকসকল পিয়াহত আতুৰ হ'ল, আৰু মোচিৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিলে। তেওঁলোকে ক'লে, “আপুনি কিয় আমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে? আমাক, আমাৰ সন্তানসকলক, আৰু পশুবোৰকো পিয়াহত মৰিবলৈ মিচৰৰ পৰা আনিলে নেকি?”

4 তাৰ পাছত মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰি ক'লে, “মই এই লোকসকলৰ সৈতে কি কৰিম? তেওঁলোকে মোক শিল দলিয়াই মাৰিবলৈ পৰায় যুগুত হৈ আছে।” 5 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ইশ্বায়েলৰ পৰিচাৰক কেইজন মানক লগত লৈ, লোক সকলৰ আগে আগে যোৱা; আৰু তুমি যিডাল লাখুটিৰে নদীত পৰহাৰ কৰিছিলো, তোমাৰ সেই লাখুটিকো লগত লৈ যোৱা। 6 মই হোৰেবত শিলৰ ওপৰত তোমাৰ সন্মুখত থিয় হ'ম; আৰু তুমি সেই শিলটোক পৰহাৰ কৰিবা। তেতিয়া লোকসকলে খাবলৈ, সেই শিলৰ পৰা পানী ওলাব।” তাৰ পাছত মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ পৰিচাৰকসকলৰ আগত সেইদৰে কৰিলে। 7 মোচিয়ে সেই ঠাইৰ নাম মচ্ছা আৰু মিৰীবা* ৰাখিলে। কাৰণ সেই ঠাইত ইশ্বায়েলী লোকসকলে অভিযোগ কৰিছিল, আৰু “যিহোৱা আমাৰ মাজত আছে নে নাই?” এই কথা কৈ যিহোৱাৰ পৰীক্ষা কৰিছিল।

8 সেই সময়ত আমালেকৰ লোকসকলে ৰফীদীমত ইশ্বায়েলক আক্ৰমণ কৰিলে। 9 সেয়ে মোচিয়ে যিহোচুৱাক ক'লে, “কিছুমান লোকক মনোনীত কৰি বাহিৰলৈ ওলাই গৈ, আমালেকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰক। কাইলৈ মই ঈশ্বৰৰ লাখুটি হাতত লৈ পৰ্বতৰ ওপৰত থিয় হ'ম।” 10 মোচি, হাৰোণ, আৰু হুৰ যেতিয়া পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি গ'ল, তেতিয়া যিহোচুৱাই মোচিৰ নিৰ্দ্দেশ অনুসাৰে আমালেকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে।

11 মোচিয়ে যেতিয়া হাত ওপৰলৈ দাঙি ৰাখিছিল, তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ জয় হৈছিল; কিন্তু যেতিয়াই হাত তললৈ নমাইছিল, তেতিয়াই আমালেক জয়ী হ'বলৈ ধৰে। 12 এইদৰে হাত দাঙি মোচিৰ হাত ভাগৰি পৰিল, তেতিয়া হাৰোণ আৰু হুৰে এচটা শিল আনি, তেওঁ বহিবৰ কাৰণে তেওঁৰ তলত হ'ল। সেই একে সময়তে হাৰোণ আৰু হুৰে, এজনে এফালে, আৰু আনজনে আন ফালে তেওঁৰ হাত দুখন ধৰি দাঙি ৰাখিলে। সেয়ে বেলি মাৰ নোযোৱালৈকে মোচিৰ হাত থিৰে থাকিল। 13 তেতিয়া যিহোচুৱাই আমালেকৰ লোকসকলক তৰোৱালৈকে পৰাজয় কৰিলে।

14 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “সোৱণৰ অৰ্থে এই কথা পুস্তকত লিখা, আৰু যিহোচুৱাক শুনোৱা; কাৰণ মই আকাশৰ তলৰ পৰা আমালেকৰ নাম সম্পূৰ্ণকৈ লুপ্ত কৰিম।” 15 তেতিয়া মোচিয়ে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰি, তাৰ নাম “যিহোৱা-নিষ্ঠী†” ৰাখিলে। 16 তেওঁ এইদৰে কৰিলে, কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ বিৰুদ্ধ কৰিলে, সেয়ে তেওঁ কৈছিল, “যিহোৱাই প্রতিজ্ঞা কৰিলে যে, তেওঁ পুৰুষে, পুৰুষে আমালেকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিব।”

18 অধ্যায়

মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ পৰামৰ্শ।

† 16 অধ্যায়:26 মান্না অৰ্থাৎ যিহোৱাই ইশ্বায়েলীলোক সকলক দিয়া খাদ্য।

* 17 অধ্যায়:7 মিৰীবা পৰীক্ষা আৰু বিবাদ

† 17 অধ্যায়:15 যিহোৱা-নিষ্ঠী

যিহোৱা মোৰ ধৰজা

1 ঈশ্বৰে মোচিলৈ আৰু নিজৰ পৰজা ইশ্বায়েললৈ যি যি কাৰ্য কৰিলে, বিশেষকৈ যিহোৱাই মিচৰৰ পৰা ইশ্বায়েলক কেনেকৈ বাহিৰ কৰি আনিলে, সেই সকলো কথা মোচিৰ শহৰক মিদিয়নীয়া পুৰোহিত যিথেৰাৰে শুনিবলৈ পালে। 2 তেতিয়া মোচিৰ শহৰক যিথেৰাৰে, মোচিৰ ডাৰ্যা চিপ্পোৰাক, আৰু দুজন পুত্ৰক ঘৰলৈ পঠোৱাৰ পাছত, 3 তেওঁৰ এজন পুত্ৰৰ নাম গেৰ্চোম, কাৰণ মোচিয়ে কৈছিল, “মই বিদেশত প্ৰবাসী হৈ আছোঁ।” 4 আৰু আন জন পুত্ৰৰ নাম ইলিয়েজৰ কাৰণ তেওঁ কৈছিল, “মোৰ পুৰুষৰ ঈশ্বৰে মোক সহায় কৰিছিল; আৰু তেওঁ মোক ফৰৌণৰ তৰোৱালৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে।”

5 মোচিয়ে মৰুভূমিত, ঈশ্বৰৰ পৰ্বতৰ যি ঠাইত তম্বু তৰি আছিল, সেই ঠাইলৈ মোচিৰ শহৰক যিথেৰাৰে মোচিৰ ডাৰ্যা আৰু দুজন পুত্ৰক লগত লৈ আহিল। 6 তেওঁ মোচিক ক’লে, “মই তোমাৰ শহৰ যিথেৰাৰে তোমাৰ ডাৰ্যা আৰু তাইৰ দুজন পুত্ৰক লগত লৈ তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ।”

7 মোচিয়ে তেওঁৰ শহৰক লগ ধৰিবলৈ বাহিৰলৈ ওলাই গ’ল, আৰু তেওঁক প্ৰণাম কৰি চুমা খালে। তেওঁলোকে ইজনে সিজনেৰ ডাল-বেয়া খবৰ ল’লে, আৰু তাৰ পাছত তম্বুলৈ সোমাই গ’ল। 8 তাৰ পাছত যিহোৱাই ফৰৌণ আৰু মিচৰীয়া লোকসকললৈ, আৰু ইশ্বায়েলীলোক সকলৰ বাবে যি যি কৰিছিল, বাটত তেওঁলোকলৈ যি সকলো ক্ৰেশ ঘটিছিল, আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকক কেনেকৈ উদ্ধাৰ কৰিলে, সেই সকলো কথা মোচিয়ে তেওঁৰ শহৰক ক’লে।

9 যিহোৱাই মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা ইশ্বায়েলক উদ্ধাৰ কৰি, তেওঁলোকৰ বাবে যি যি সকলো মঙ্গল কৰিলে, সেই কাৰ্যবোৰৰ বাবে যিথেৰাৰে আনন্দ কৰিলে। 10 যিথেৰাৰে ক’লে, “যিজন সবৃশক্তিমান ঈশ্বৰে মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা, আৰু ফৰৌণৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিলে, সেই যিহোৱাৰ গৌৰৱ হ’ওক। 11 যিহোৱা যে সকলো দেৱতাবোৰতকৈ মহান, তাক মই এতিয়া জানিলোঁ; কাৰণ মিচৰীয়াসকলে যেতিয়া ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে গৰু আচৰণ কৰিছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিল।”

12 তাৰ পাছত মোচিৰ শহৰক যিথেৰাৰে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশে হোম-বলি, আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উাসৰ্গ কৰিলে। হাৰোণ আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলো পৰিচাৰক আহি, ঈশ্বৰৰ সন্মুখত মোচিৰ শহৰকৰ সৈতে ভোজন কৰিলে।

13 তাৰ পাছদিনা মোচিয়ে লোকসকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ বহিল। ৰাতিপুৱাৰে পৰা সন্মালৈকে লোকসকল তেওঁৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ আছিল। 14 মোচিয়ে লোকসকললৈ কৰা সকলো কাৰ্য দেখি তেওঁৰ শহৰক তেওঁক ক’লে, “তুমি লোকসকলৰ সৈতে এয়া কি কাৰ্য কৰিছা? তুমি কিয় অকলে বহি থাকা, আৰু লোকসকল ৰাতিপুৱাৰ পৰা সন্মালৈকে তোমাৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ থাকে?”

15 তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁৰ শহৰক ক’লে, “লোকসকলে ঈশ্বৰৰ নিৰ্দ্দেশনৰ কথা সুধিবলৈ মোৰ ওচৰলৈ আহে। 16 যেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজত বিবাদ হয়, তেতিয়া তেওঁলোক মোৰ ওচৰলৈ আহে। তেতিয়া মই এজনৰ লগত আন জনৰ মীমাংসা কৰোঁ; আৰু মই ঈশ্বৰৰ বিধি আৰু ব্যৱস্থাবোৰ তেওঁলোকক বুজাই দিওঁ।”

17 তেতিয়া মোচিৰ শহৰকে মোচিক ক’লে, “তুমি যি কাৰ্য কৰি আছা সেই কাৰ্য বৰ ভাল নহয়। 18 এই দায়িত্ব তোমাৰ বাবে ডাৰম্বৰপ হৈছে, সেয়ে তুমি অকলে বহন কৰিব নোৱাৰিবা। এইদৰে কৰিলে তুমি আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ অহা লোকসকল নিশ্চয় ভাগৰি পৰিব। 19 মোৰ কথা শুনা, মই তোমাক পৰামৰ্শ দিম, আৰু ঈশ্বৰ তোমাৰ লগত থাকক; কাৰণ তুমি ঈশ্বৰৰ সন্মুখত লোকসকলৰ পৰতিনিধি হৈ, তেওঁলোকৰ বিবাদৰ কথা ঈশ্বৰৰ ওচৰত জনোৱা। 20 তুমি তেওঁলোকক তেওঁৰ বিধি আৰু ব্যৱস্থাবোৰ শিকোৱা উচিত। তেওঁলোকে চলিবলগীয়া পথ আৰু কৰিবলগীয়া কাৰ্য তেওঁলোকক দেখুৱা।

21 তুমি এই লোকসকলৰ মাজৰ পৰা সক্ষম, ঈশ্বৰক সন্মান কৰা, আৰু অন্যান্য ঘৃণা কৰা, সত্যবাদী লোকক মনোনীত কৰা। লোকসকলৰ ওপৰত তেওঁলোকক সহস্ৰপতি, শতপতি, পঞ্চাশপতি, আৰু দশপতি নিযুক্ত কৰা। 22 তেওঁলোকে লোকসকলৰ সকলো সাধাৰণ বিষয়বোৰৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব; কিন্তু কঠিন বিষয়বোৰ বিচাৰৰ বাবে তোমাৰ ওচৰলৈ আনিব। সকলো সাধাৰণ বিষয়ৰ বিচাৰ তেওঁলোকে নিজেই কৰিব। এইদৰে কৰিলে তোমাৰ কাৰণে সহজ হ’ব; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ সৈতে ভাৰ বহন কৰিব। 23 তুমি যদি এইদৰে কাৰ্য কৰা, আৰু ঈশ্বৰে যদি তোমাক এইদৰে কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়ে, তেতিয়া তুমি সহ্য কৰিব পাৰিবা, আৰু লোকসকল সন্তুষ্ট হৈ নিজৰ ঘৰলৈ যাব পাৰিব।”

24 সেয়ে মোচিয়ে তেওঁৰ শহৰকৰ কথা শুনিলে, আৰু তেওঁ কোৱাৰ দৰেই সকলো কৰিলে। 25 মোচিয়ে সকলো ইশ্বায়েলৰ মাজৰ পৰা সক্ষম লোকসকলক মনোনীত কৰি, লোকসকলৰ ওপৰত সহস্ৰপতি, শতপতি, পঞ্চাশপতি, আৰু দশপতি, এইদৰে প্ৰধান লোক নিযুক্ত কৰিলে। 26 তেওঁলোকে সাধাৰণ পৰিস্থিতিত লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিছিল। কঠিন বিষয়বোৰ তেওঁলোকে মোচিৰ ওচৰলৈ আনিছিল; কিন্তু সাধাৰণ বিষয়বোৰ তেওঁলোকে নিজে বিচাৰ কৰিছিল। 27 তাৰ পাছত মোচিয়ে শহৰক বিদায় দিলে, আৰু যিথো তেওঁৰ নিজৰ দেশলৈ গুচি গ’ল।

19 অধ্যায়

ঈশ্বৰে ব্যৱস্থাৰ অৰ্থে লোকসকলক যুগুত কৰোঁৱা।

1 ইশ্বায়েলৰ লোকসকল তৃতীয় মাহত মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পাছত, সেই দিনাই তেওঁলোক চীনয় মৰুভূমি আহি পালে। 2 তেওঁলোকে ৰফীদীমৰ পৰা যাংৰা কৰি চীনয় মৰুভূমিলৈ অহাৰ পাছত, মৰুভূমিত পৰ্বতৰ সন্মুখত তম্বু তৰিলে।

3 মোচি ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উঠি গ’ল। যিহোৱাই পৰ্বতৰ পৰা তেওঁক মাত লগাই ক’লে, “তুমি যাকোবৰ বংশক আৰু ইশ্বায়েলী লোকসকলক নিশ্চয়কৈ কোৱা: 4 মই মিচৰীয়া লোকসকললৈ যি কৰিলোঁ, আৰু কেতকৈ কুৰৰ পক্ষীৰ ডেউকাৰ দ্বাৰাই, তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ আনিিলোঁ। 5 এতিয়া যদি তোমালোকে বাধ্যতাৰে মোৰ কথা শুনা, আৰু মোৰ নিয়মটি পালন কৰা, তেতিয়াহে তোমালোক সকলো লোকৰ মাজৰ পৰা লোৱা মোৰ বিশেষ অধিকাৰ প্ৰাপ্ত লোক হ’ব; কাৰণ সমুদায়

পৃথিৱী মোৰেই।⁶ মোৰ বাবে তোমালোক ৰাজকীয় পুৰোহিত আৰু পবিংৰ জাতি হ'ব। এই সকলো কথা তুমি ইস্ৰায়েলী লোকসকলক ক'ব লাগে।”

⁷ সেয়ে মোচিয়ে আহি লোকসকলৰ পৰিচাৰক সকলক মাতিলে। যিহোৱাই তেওঁক দিয়া সকলো আজ্ঞা তেওঁলোকৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে।⁸ সকলো লোকে একেলগে উত্তৰ দি ক'লে, “যিহোৱাই যি কৈছে, সেইবোৰ আমি কৰিম।” তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত লোকসকলে কোৱা কথা জনালে।⁹ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “মই ঘন মেঘৰ মাজত তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম; আৰু মই যেতিয়া তোমাৰ লগত কথা পাতিম, তেতিয়া যেন লোকসকলে সেই কথা শুনিবলৈ পাই; আৰু তোমাকো যেন তেওঁলোকে সদায় বিশ্বাস কৰিব পাৰে।” তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত লোকসকলৰ কথা ক'লে।

¹⁰ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোৱা। আজি আৰু কাইলৈ তেওঁলোকক পবিংৰ কৰিবা, আৰু তেওঁলোকক নিজৰ কাপোৰ ধুই, মই অহাৰ বাবে তেওঁলোকক যুগুত কৰা।¹¹ তৃতীয় দিনৰ বাবে প্ৰস্তুত হোৱা, তৃতীয় দিনৰ দিনা মই যিহোৱা, চীনয় পৰ্বতলৈ নামি আহিম।

¹² তুমি লোকসকলৰ বাবে পৰ্বতৰ চাৰিওফালে সীমা নিৰূপন কৰা। তেওঁলোকক কোৱা, ‘সাবধান হওক; আপোনালোক পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি নাযাব, আৰু তাৰ সীমাও স্পৰ্শ নকৰিব। যিজনৈ পৰ্বত স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁক অৱশ্যেই পৰাণদণ্ড দিয়া হ'ব।’¹³ সেই লোকক কোনেও হাতেৰে স্পৰ্শ নকৰিব। তাৰ পৰিৱৰ্তে, তেওঁলৈ শিল দলিওৱা হ'ব বা কাঁড় মৰা হ'ব। পশুৱেই হওক, বা মানুহেই হওক, তেওঁ নিশ্চয় মৃত্যুদণ্ড পাব। যেতিয়া দীঘল কৈ শিঙা ৰাজিব, তেতিয়া তেওঁলোক পৰ্বতৰ নামনিলৈ নামি আহিব।”

¹⁴ তেতিয়া মোচিয়ে পৰ্বতৰ পৰা লোকসকলৰ ওচৰলৈ নামি আহিল। তেওঁ লোকসকলক পবিংৰকৃত কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ কাপোৰবোৰ ধুলে।¹⁵ তেওঁ লোকসকলক ক'লে, “আপোনালোক তৃতীয় দিনৰ বাবে যুগুত হওক; আৰু আপোনালোকৰ ভাৰ্য্যাৰ ওচৰলৈ নাযাব।”

¹⁶ তৃতীয় দিনা ৰাতি পূৱা, মেঘ-গৰ্জ্জন, বিজুলী, পৰ্বতৰ ওপৰত ঘন মেঘ, আৰু উচ্চ শিঙা-ধ্বনি হ'ল। তাতে তস্থত থকা সকলো লোক কঁপিবলৈ ধৰিলে।¹⁷ মোচিয়ে ঈশ্বৰক ল'গ ধৰিবলৈ লোকসকলক তস্থৰ পৰা উলিয়াই আনিলে; আৰু তেওঁলোক পৰ্বতৰ নামনিত থিয় হ'ল।¹⁸ যিহোৱা চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰলৈ অগ্নিত নামি অহাত, গোটেই পৰ্বত ধোঁৱাময় হ'ল; আৰু অগ্নিকণ্ডৰ ধোঁৱাৰ নিচিনাকৈ তাৰ ধোঁৱা উঠিল। সেয়ে গোটেই পৰ্বত বৰকৈ কঁপি ধৰিলে।

¹⁹ শিঙাৰ উচ্চ ধ্বনি যেতিয়া ক্ৰমে ক্ৰমে বাঢ়ি গ'ল, তেতিয়া মোচিয়ে কথা ক'লে, আৰু ঈশ্বৰে আকাশী-বাণীৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে।²⁰ এইদৰে যিহোৱা চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰলৈ নামি আহিল; আৰু মোচিক ওপৰলৈ মাতিলে। সেয়ে মোচি উঠি গ'ল।²¹ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “লোকসকলে মোক চাবৰ বাবে যেন সীমা লঙ্ঘন কৰি নাহে, আৰু তেওঁলোকৰ অনেক লোক যেন বিনষ্ট নহয়, সেই বাবে তুমি নামি গৈ তেওঁলোকক সাৱধান কৰা।²² যি পুৰোহিতসকল মোৰ ওচৰলৈ আহে, তেওঁলোকক পৃথক কৰা; যিহোৱাই যেন তেওঁলোকক আশ্ৰমণ নকৰে, সেই বাবে তেওঁলোকে নিজকে পবিংৰকৃত কৰক।”

²³ মোচিয়ে যিহোৱাক ক'লে, “লোকসকল চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰলৈ আহিব নোৱাৰে; কাৰণ, আপুনি আমাক আজ্ঞা কৰিছে: ‘বিশেষভাৱে যিহোৱাৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে পৰ্বতৰ সীমা নিৰূপণ কৰি তাক পবিংৰ কৰিবলৈ।”²⁴ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি পৰ্বতৰ পৰা নামি যোৱা; আৰু হাৰোণক তোমাৰ লগত লৈ আহাঁ; কিন্তু পুৰোহিত আৰু লোকসকলক সীমা অতিক্ৰম কৰিব নিদিবা। নহ'লে মই তেওঁলোকক আশ্ৰমণ কৰিম।”²⁵ সেয়ে মোচিয়ে লোকসকলৰ ওচৰলৈ নামি গ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ আগত সেই কথা ক'লে।

20 অধ্যায়

ঈশ্বৰে দিয়া দহ আজ্ঞা।

¹ ঈশ্বৰে এই সকলো কথা ক'লে:² “মই যিহোৱা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, মিচৰ দেশৰ বন্দীঘৰৰ পৰা উলিয়াই অনা তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ময়েই।³ মোৰ আগত তোমালোকৰ আন কোনো দেৱতা নাথাকক।

⁴ তোমালোকে নিজৰ বাবে, স্বৰ্গত থকা, অথবা পৃথিৱীত থকা, বা পানীৰ তলত থকা কোনো আকৃতিৰ মূৰ্ত্তি নাসাজিবা।⁵ সেইবোৰৰ আগত তোমালোকে পৰ্ণিপাত নকৰিবা, আৰু সেইবোৰক সেৱাপূজাও নকৰিবা; কাৰণ মই যিহোৱা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ। মই ঈৰ্ষান্বিত ঈশ্বৰ। মোক ঘৃণা কৰা লোকসকলৰ সম্ভাৱনসকলক তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ অপৰাধৰ শাস্তি মই তৃতীয় চতুৰ্থ পুৰুষলৈকে দিওঁ।⁶ কিন্তু মোক পেৰম কৰা আৰু মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা সকলক মই মোৰ বিশ্বাসযোগ্য চুক্তি হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দেখাও।

⁷ তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম অনৰ্থকৰূপে নলবা; কিয়নো, যি কোনোৱে তেওঁৰ নাম অনৰ্থকৰূপে লয়, যিহোৱাই তেওঁক নিৰ্দ্দোষী নকৰিব।

⁸ মোৰ উদ্দেশ্যে বিশ্ৰাম-দিন সোঁৱৰণ কৰি পবিংৰ কৰিবা।⁹ ছয় দিন পৰিশ্ৰম কৰি তোমালোকে সকলো কাৰ্য কৰিবা।¹⁰ কিন্তু সপ্তম দিন তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বিশ্ৰাম-দিন। সেই দিনা তোমালোকে, অথবা তোমালোকৰ পুত্ৰ, ছোৱালী, বা তোমালোকৰ দাস, বা দাসী, বা তোমালোকৰ পশু, বা তোমালোকৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত থকা বিদেশী, কোনোৱে একো কাম নকৰিবা।¹¹ কাৰণ, মই যিহোৱাই আকাশ-মণ্ডল, পৃথিৱী, সমুদ্ৰ, আৰু সেইবোৰত থকা সকলোকে ছয় দিনত নিৰ্মাণ কৰিলোঁ, আৰু তাৰ পাছত সপ্তম দিনা বিশ্ৰাম কৰিলোঁ; এই হেতুকে মই যিহোৱাই মোৰ উদ্দেশ্যে বিশ্ৰাম-দিনক আশীৰ্বাদ কৰি পবিংৰ কৰিলোঁ।

¹² তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক যি দেশ দিছে, সেই দেশত তোমালোকৰ আমুস দীঘল হ'বলৈ, তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰিবা।

13 নৰ-বধ নকৰিবা।

14 কোনো লোকৰ সৈতে ব্যভিচার নকৰিবা।

15 কাৰো পৰা চুৰ নকৰিবা।

16 তোমালোকে তোমালোকৰ চুবুৰীয়াৰ অস্থিতে মিছা সাক্ষ্য নিদিবা।

17 তোমালোকে তোমালোকৰ চুবুৰীয়াৰ ঘৰলৈ লোভ নকৰিবা; তোমালোকে তোমালোকৰ চুবুৰীয়াৰ ভাৰ্যালৈ লোভ নকৰিবা, অথবা তেওঁৰ দাস, তেওঁৰ দাসী, তেওঁৰ গৰু, তেওঁৰ গাধ, বা তেওঁৰ আন কোনো বস্তুলৈকে লোভ নকৰিবা।”

18 তেতিয়া লোকসকলে মেঘ-গৰজ্জন, বিজুলী, শিঙাধৱনি, আৰু পৰ্বত ধোঁৱাময় হোৱা দেখিলে। লোকসকলে এইদৰে হোৱা দেখি ভয়ত কম্পমান হৈ তেওঁলোক দূৰত থিয় হ'ল। 19 তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, “আপুনিযে আমাক কথা কওক; আমি শুনিম। কিন্তু আমাৰ সৈতে ঈশ্বৰক কথা ক'বলৈ নিদিব, নহ'লে আমি মৰিম।” 20 তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “ভয় নকৰিব; আপোনালোকে যেন ঈশ্বৰলৈ ভয়ভক্তি ৰাখে আৰু পাপ নকৰে, সেই বাবে আপোনালোকক পৰীক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিল।” 21 সেয়ে লোকসকল দূৰত থিয় হৈ আছিল; কিন্তু মোচিয়ে যি ঠাইত ঈশ্বৰ আছিল, সেই যোৰ অন্ধকাৰৰ ফালে গতি কৰিলে।

ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলে পালন কৰিব লগীয়া নানা বিধি।

22 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ইস্ৰায়েলী লোকসকলক এই কথা কবা: ‘মই যে স্বৰ্গৰ পৰা তোমালোকৰ সৈতে কথা পাতিলোঁ, তোমালোকে নিজেই তাক দেখিলা।’ 23 তোমালোকে মোৰ কাষত তোমালোকৰ বাবে আন কোনো ৰূপৰ বা সোণৰ দেৱমূৰ্তি নাসাজিবা।

24 তোমালোকে মোৰ অৰ্থে মাটিৰ যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তাৰ ওপৰতে তোমালোকৰ হোম-বলি, সমজুৱা বলি, মেৰ-ছাগ, আৰু ষাঁড়গৰুবোৰ উৎসৰ্গ কৰিবা। যি ঠাইবোৰত মই মোৰ নাম গৌৰৱস্থানিত কৰিম, সেই সকলো ঠাইতে মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহি তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম। 25 তুমি যদি মোৰ অৰ্থে শিলৰ যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰা, তেনেহলে তুমি সেই বেদী কটা-শিলেৰে নিৰ্মাণ নকৰিবা; কাৰণ তাৰ ওপৰত যদি তুমি তোমাৰ অশ্ৰু লগোৱা, তেন্তে তুমি তাক অপবিত্ৰ ৰহে কৰিবা। 26 তোমাৰ গোপনীয় অংশ যেন দেখা নাযায়, সেই বাবে মোৰ যজ্ঞবেদীলৈ তুমি খটখটিয়েদি নাযাব।”

21 অধ্যায়

1 “তুমি যিবোৰ বিধি তেওঁলোকৰ আগত প্ৰকাশ কৰিবা, সেয়ে এই:

2 ‘তুমি যদি কোনো ইশ্বীয়া দাস কিনি লোৱা, তেওঁ ছয় বছৰৰ বাবে সেৱা কৰিব; কিন্তু সপ্তম বছৰত তেওঁ বিনামূল্যে মুক্ত হৈ যাব। 3 তেওঁ যদি নিজে আহে, তেনেহ'লে তেওঁ নিজেই মুক্ত হৈ যাব। তেওঁ যদি বিবাহিত হয়, তেনেহ'লে তেওঁৰ ভাৰ্যা তেওঁৰ সৈতে মুক্ত হৈ যাব। 4 যদি তেওঁৰ মালিকে তেওঁক বিয়া কৰাই দিয়ে, আৰু তেওঁ ল'ৰা বা ছোৱালী জন্ম দিয়ে, তেনেহ'লে সেই ভাৰ্যা আৰু তেওঁৰ সন্তান সকল মালিকৰ স্বত্ত্বত থাকিব, আৰু তেওঁ নিজেই মুক্ত হৈ যাব লাগিব।

5 সেই দাসে যদি স্পষ্টৰূপে কয়, ‘মই মোৰ মালিকক, মোৰ ভাৰ্য্যক, আৰু মোৰ সন্তানসকলক প্ৰেম কৰোঁ, সেয়ে মই মুক্ত হৈ নাযাওঁ।’ 6 তেতিয়া তেওঁৰ মালিকে তেওঁক ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ আনিব লাগিব। মালিকে তেওঁক দুৱাৰ বা দুৱাৰৰ চোকঠাৰ দুই দাঁতিৰ এডাললৈ আনি, তেওঁৰ মালিকে বেজিৰে তেওঁৰ কাণ ফুটা কৰিব লাগিব। তেতিয়াহে দাস জনে গোটেই জীৱন তেওঁৰ মালিকৰ সেৱা কৰিব পাৰিব।

7 কোনো মানুহে যদি নিজৰ জীয়েকক দাসী হ'বলৈ বিক্ৰী কৰে, তেনেহ'লে দাসৰ দৰে তেওঁ মুক্ত হৈ যাব নোৱাৰিব। 8 যি জনে তাইক নিজৰ কাৰণে মনোনীত কৰি লয়; সেই মালিকক যদি তাই সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে, তেনেহ'লে তেওঁ তাইক ঘূৰাই পঠিয়াব লাগিব। তেওঁ তাইক বিদেশীক বেচিবৰ অধিকাৰ নাথাকিব। তাইক প্ৰতাৰণা কৰাৰ কাৰণে তেওঁৰ সেই অধিকাৰ নাথাকিব।

9 তাইৰ মালিকে যদি তাইক নিজৰ পুত্ৰৰ বাবে ভাৰ্যা কৰি লয়, তেনেহ'লে তেওঁ তাইক নিজৰ জীয়েকৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। 10 তেওঁ যদি নিজৰ বাবে আন এগৰাকী ভাৰ্যা আনে, তেনেহ'লে তেওঁ তাইৰ অন্ন, বস্তু, আৰু বিবাহৰ অধিকাৰৰ বিষয়ে ক্ৰটি কৰিব নোৱাৰিব। 11 কিন্তু যদি তেওঁ তাইলৈ এই তিনিওটা বিষয়ত ৰুটি কৰে, তেনেহ'লে তাই বিনামূল্যে মুক্ত হৈ যাব পাৰিব।

12 কোনো মানুহে যদি কোনো মানুহক মাৰোতে তেওঁৰ মৃত্যু হয়; তেনেহ'লে সেই ব্যক্তিৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। 13 কোনো মানুহে যদি পুৰুষৰিকল্পনা নকৰাকৈ মাৰোতে আকস্মিকভাৱে কাৰো মৃত্যু হয়; তেনেহ'লে তেওঁ পলাই যাব পৰা ঠাই মই নিৰূপণ কৰিম। 14 যদি কোনোবাই ছলেৰে দুঃসাহিয়াল হৈ কোনো লোকক বধ কৰে, তেনেহ'লে তেওঁক প্ৰাণদণ্ড দিবৰ বাবে, ঈশ্বৰৰ যজ্ঞবেদীত থাকিলেও তেওঁক লৈ যাব।

15 যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক প্ৰহাৰ কৰে, তেওঁৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব।

16 কোনোৱে যদি কোনো মানুহক অপহৰণ কৰি বিক্ৰী কৰে বা সেই মানুহক যদি অপহৰণকাৰীৰ হাতত পোৱা যায়, তেনেহ'লে তেওঁৰো অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব।

17 যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক শাও দিয়ে, তেওঁৰ অৱশ্যেই প্ৰাণদণ্ড হ'ব।

18 লোকসকলে বিবাদ কৰোঁতে, এজনে আন জনক শিল দলিয়ালে বা ডুকু মাৰিলে, তেওঁ যদি নমৰি শয়্যাগত হয়, 19 তাৰ পাছত তেওঁ সুস্থ হৈ লাখুটি ধৰি খোজ কাটিব পৰা হয়, তেতিয়া সেই ব্যক্তিৰ নষ্ট হোৱা সময় আৰু সম্পূৰ্ণ সুস্থতাৰ কাৰণে প্ৰহাৰ কৰা জনে তাৰ মূল্য দিব লাগিব। কিন্তু সেই প্ৰহাৰক জন হত্যাকাৰী বুলি বিবেচিত নহব।

20 কোনোৱে নিজৰ দাস বা দাসীক লাখুটিৰে মাৰোঁতে, তেওঁৰ যদি মৃত্যু হয়, তেনেহ'লে তেওঁ অৱশ্যে শাস্তি পাব। 21 তথাপিও তেওঁ যদি এদিন বা দুদিন জীয়াই থাকে, তেনেহ'লে তেওঁ শাস্তি নাপায়; কাৰণ তেওঁ তেওঁৰ দাস হেৰোৱাই কষ্ট ভুগিব।

22 পুৰুষসকলে ইজনে সিজনৰ লগত বিবাদ কৰোঁতে যদি কোনো গৰ্ভৱতী মহিলাই আঘাত পাই তেওঁৰ গৰ্ভপাত হয়, কিন্তু তেওঁৰ যদি আন কোনো ঠাইত আঘাত নহয়, তেনেহ'লে দোষী পুৰুষজনে জৰিমনা দিব লাগিব। সেই মহিলাৰ স্বামীয়ে যদি তেওঁৰ পৰা জৰিমনা বিচাৰে, তেনেহ'লে বিচাৰকৰত্যােসকলে নিৰূপন কৰা অনুসাৰে জৰিমনা দিব লাগিব। 23 কিন্তু যদি গৰ্ভীৰ আঘাত হয়, তেনেহ'লে প্ৰাণৰ সলনি প্ৰাণ, 24 চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত, হাতৰ সলনি হাত, ডৰিৰ সলনি ডৰি, 25 জুইৰ আঘাতৰ সলনি জুইৰ আঘাত, আঘাতৰ সলনি আঘাত, বা খেতেলা খোৱাৰ সলনি খেতেলা খোৱা, দিব লাগিব।

26 কোনো লোকে যদি নিজৰ দাস বা দাসীৰ চকুত আঘাত কৰোঁতে চকু নষ্ট হয়, তেনেহ'লে তেওঁৰ চকুৰ বাবে তেওঁক ক্ষতিপূৰণ দি মুক্ত কৰি পঠাই দিব। 27 তেওঁ যদি মাৰোঁতে নিজৰ দাস বা দাসীৰ দাঁত সৰে, তেনেহ'লে সেই দাঁতৰ কাৰণে ক্ষতিপূৰণ দি তেওঁ তেওঁক মুক্ত কৰি পঠাই দিব।

28 কোনো গৰুৱে যদি কোনো পুৰুষ বা মহিলাক শিঙেৰে খোঁচোতে, তেওঁৰ মৃত্যু হয়, তেনেহ'লে লোকসকলে সেই গৰুটোক অৱশ্যে শিল দলিয়াই বধ কৰিব। সেই গৰুৰ মাংস খাব নোৱাৰিব; কিন্তু গৰুৰ গৰাকীক সেই দোষত নিৰ্দোষী হ'ব। 29 কিন্তু যদি সেই গৰুৱে আগেও শিঙেৰে খোঁচাৰ অভ্যাস আছে, আৰু গৰাকীক সেই বিষয়ে সাৱধান কৰি দিয়াৰ পাছতো যদি গৰাকীয়ে গৰুটোক সাৱধানে নাৰাখে, আৰু সেই গৰুৱে যদি কোনো পুৰুষ বা মহিলাক খুচি মাৰে, তেনেহ'লে সেই গৰুটোক শিল দলিয়াই বধ কৰা হ'ব, লগতে গৰুটোক গৰাকীকো প্ৰাণদণ্ড দিয়া হ'ব। 30 তেওঁৰ পৰা যদি মূল্য বিচাৰা হয়, তেনেহ'লে তেওঁ দিবলগীয়া মূল্য দিবই লাগিব।

31 সেই গৰুৱে যদি কোনো লোকৰ পুত্ৰ বা জীয়েকক খোঁচে, তেনেহ'লে এই নিয়ম অনুসাৰেই গৰুৰ গৰাকীয়ে তেওঁলৈ কৰিব লাগিব। 32 সেই গৰুৱে যদি কোনো লোকৰ দাস বা দাসীক খোঁচে, তেনেহ'লে গৰুৰ গৰাকীয়ে বিংশ চকল ৰূপ দিব লাগিব, আৰু গৰুটোক শিল দলিয়াই বধ কৰা হ'ব।

33 কোনো লোকে যদি গাত মুকলি কৰি ৰাখে, বা গাত খানি তাক ঢাকি নথয়, আৰু সেই গাতত যদি কোনো গৰু বা গাধ পৰে, 34 তেনেহ'লে সেই গাতৰ গৰাকীয়ে ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব। তেওঁ মৃত জন্তুটোক গৰাকীক ধন দিব লাগিব, কিন্তু সেই মৃত জন্তুটো তেওঁৰ হ'ব।

35 এজনৰ গৰুৱে যদি আন জনৰ গৰুক খোঁচোতে, সেই গৰু মৰে, তেনেহ'লে তেওঁলোকে জীয়াই থকা গৰুটো বেচি তাৰ মূল্য দুভাগ কৰিব, আৰু সেই মৰা গৰুটোকো দুভাগ কৰি লব। 36 কিন্তু যদি সেই গৰুৱে আগেও খোঁচাৰ অভ্যাস আছে, আৰু সেই কথা গৰাকীয়ে জানিবলৈ পায়ো গৰুটোক সাৱধানে নেৰাখে, তেনেহ'লে তেওঁ সেই গৰুৰ সলনি আন গৰু দি ক্ষতিপূৰণ কৰিব লাগিব, আৰু মৰা গৰুটো তেওঁৰ নিজৰ হ'ব।"

22 অধ্যায়

1 কোনো লোকে যদি গৰু বা মেৰ-ছাগ চৰ কৰি বধ কৰে অথবা বিক্ৰী কৰে, তেনেহ'লে তেওঁ এটা গৰুৰ সলনি পাঁচটা গৰু, আৰু এটা মেৰ-ছাগৰ সলনি চাৰিটা মেৰ-ছাগ দিব লাগিব। 2 চোৰে সিন্ধি দিওঁতে যদি ধৰা পৰে, আৰু তেওঁক প্ৰহাৰ কৰোঁতে যদি তেওঁ মৰে, তেনেহ'লে তেওঁৰ ৰক্তপাতৰ দোষত কোনো লোকক হত্যাকাৰী বুলি গণিত কৰা নহ'ব। 3 কিন্তু যদি সিন্ধি দিয়াৰ আগতে সূৰ্য উদয় হয়, তেনেহ'লে তেওঁৰ ৰক্তপাতৰ দোষত হত্যাকাৰীজন দোষী হ'ব।

চোৰে অৱশ্যে ক্ষতিপূৰণ কৰিবই লাগিব। তেওঁৰ যদি একো নাথাকে, তেনেহ'লে চোৰি কাৰ্যৰ বাবে তেওঁ নিজে বেচা যাব। 4 চোৰে চৰ কৰা গৰু, গাধ, বা মেৰ-ছাগ, যদি তেওঁৰ হাতত জীয়াই থকা পোৱা যায়, তেনেহ'লে তেওঁ তাৰ পৰিৱৰ্তে দুগুণ দিব লাগিব।

5 কোনো লোকে যদি শস্য-ক্ষেত্ৰত বা দৰাক্ষাবাৰীত পশু চৰায় বা নিজৰ পশু মেলি দিওঁতে যদি আনৰ পথাৰত গৈ চৰে, তেনেহ'লে তেওঁ নিজৰ পথাৰৰ উত্তম শস্য, বা নিজৰ দৰাক্ষাবাৰীৰ উত্তম ফল দি ক্ষতিপূৰণ কৰিব লাগিব।

6 জুই বিস্তাৰিত হৈ কাইটনিত লাগি যদি কোনো লোকৰ দমাই থোৱা শস্য, বা পথাৰৰ শস্য, বা পথাৰ গ্ৰাস কৰে, তেনেহ'লে যি জনে সেই জুই লগাবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল, তেওঁ অৱশ্যে ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব।

7 কোনো লোকে যদি ধন বা বস্তু আন লোকৰ হাতত থ'বলৈ দিয়ে, আৰু সেয়ে যদি সেই লোকৰ ঘৰৰ পৰা চুৰি হয়, তেনেহ'লে চোৰ ধৰা পৰিলে, চোৰে তাৰ দুগুণ লাগিব দিব। 8 কিন্তু যদি চোৰ ধৰা নপৰে, তেনেহ'লে চুবুৰীয়াৰ সম্পত্তিৰ ওপৰত তেওঁ হাত দিছে নে নাই সেই কথা প্ৰমাণ কৰিবলৈ ঘৰৰ গৰাকী বিচাৰকৰত্যাৰ ওচৰলৈ যাব লাগিব। 9 কোনো বস্ত্ৰৰ বাবে হোৱা সকলো বিবাদ, যেনে গৰু, গাধ, মেৰ-ছাগ বা কাপোৰ আদি যি কোনো হেৰোৱা বস্ত্ৰৰ বিষয়ে "এই বস্ত্ৰ মোৰ" বুলি কোৱা দুয়ো পক্ষৰ লোক বিচাৰকৰত্যাৰ ওচৰলৈ আহিব লাগিব। এই বিষয়ত বিচাৰকৰত্যা ই যিজনক দোষী সাব্যস্ত কৰিব, তেওঁ তেওঁৰ চুবুৰীয়াক তাৰ দুগুণ দিব লাগিব।

10 কোনো লোকে যদি নিজৰ চুবুৰীয়াক এটা গাধ বা গৰু, বা মেৰ-ছাগ বা আন কোনো পশু ৰাখিবলৈ দিয়ে, আৰু কোনোৱে নেদেখাকৈ সেই পশু মৰে, বা আঘাত পায়, অথবা কোনোৱে যদি লৈ যায়, 11 তেনেহ'লে মই চুবুৰীয়াৰ বস্তুত হাত দিয়া নাই, এই বুলি এজনে আন জনৰ আগত যিহোৱাৰ নামেৰে শপত খাব। পশুৰ গৰাকীয়ে সেই শপতত মান্তি হ'ব লাগিব; আৰু আন জনে তাৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ দিব নালাগিব। 12 কিন্তু যদি সেই পশু তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা চুৰি হয়, তেনেহ'লে তেওঁ তাৰ গৰাকীক ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব। 13 যদি কোনো জন্তুৱে সেই পশুটো ছিন্ন বিছিন্ন কৰি টুকুৰা কৰে, তেনেহ'লে আনজনে প্ৰমাণৰ বাবে পশুটোক আনিব লাগে। তেওঁ ছিৰা পশুৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ দিব নালাগিব।

14 কোনো লোকে যদি চুবুৰীয়াৰ কোনো পশু ধাৰত আনে, আৰু গৰাকী নথকা অৱস্থাত সেই পশুটোৱে আঘাত পায়, বা মৰে, তেনেহ'লে তেওঁ অৱশ্যে ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব।¹⁵ কিন্তু যদি গৰাকী পশুটোৰ লগত থাকে, তেনেহ'লে তেওঁ ক্ষতিপূৰণ দিব নালাগিব; পশুটো যদি ভাড়াত অনা হয়, তেনেহ'লে তাৰ বাবে ভাড়াৰ মূল্য দিব লাগিব।

16 কোনো লোকে যদি তেওঁলৈ বাশ্ৰন নকৰা কুমাৰী যুৱতীৰ সৈতে শয়ন কৰে, তেনেহ'লে ইয়াৰ বাবে তেওঁ অৱশ্যেই যুৱতী গৰাকীৰ গা ধন দি তেওঁক নিজৰ ভাৰ্যা কৰি ল'ব লাগিব।¹⁷ যদি যুৱতী গৰাকীৰ পিতৃয়ে সেই লোকজনলৈ বিয়া দিবলৈ অসম্মত হয়, তেনেহ'লে তেওঁ যুৱতী গৰাকীৰ কুমাৰীৰ গা-ধন অনুসাৰে ধন দিব লাগিব।

18 তোমালোকে মায়াকৰ্ম কৰা সকলক জীয়াই থাকিব নিদিবা।

19 পশুৰ সৈতে যৌন সম্পৰ্ক কৰা লোকক অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড দিয়া হ'ব।

20 যি জনে যিহোৱাৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতাৰ আগত বলিদান কৰে, তেওঁ নিঃশেষে বিনষ্ট হ'ব।²¹ তোমালোকে বিদেশীক অনায়াস নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকক উপদৰ নকৰিবা; কিয়নো মিচৰ দেশত তোমালোকো বিদেশী হৈ আছিল।

22 তোমালোকে বিধৱা আৰু পিতৃহীন সন্তানক বেয়া ব্যৱহাৰ নকৰিবা।²³ তেওঁলোকক যদি তোমালোকে কষ্ট দিয়া, আৰু তেওঁলোকে যদি মোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰে, তেনেহ'লে মই যিহোৱাই অৱশ্যে তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনিম।²⁴ মোৰ শ্ৰেৰাধ পৰজুলিত হ'ব, আৰু মই তোমালোকক তৰোৱালেৰে বধ কৰিম। তোমালোকৰ ভাৰ্যাসকল বিধৱা, আৰু সন্তান সকল পিতৃহীন হ'ব।

25 তোমালোকে যদি মোৰ লোকসকলৰ মাজত থকা কোনো দৰিদ্ৰ লোকক ধন ধাৰে দিয়া, তেনেহ'লে তোমালোকে সূতলৈ ধাৰ দিয়া অথবা সূত আদায় কৰা লোকৰ দৰে নহ'বা।²⁶ তোমালোকে যদি কেতিয়াবা তোমালোকৰ চুবুৰীয়াৰ পৰা কাপোৰ বন্ধকত লোৱা, তেনেহ'লে বেলি মাৰ যোৱাৰ আগেয়ে তাক ঘূৰাই দিব লাগিব।²⁷ কাৰণ সেই কাপোৰখন তেওঁৰ একমাত্ৰ গা ঢকা কাপোৰ; সেই খন নহ'লে তেওঁ কিহত শুৱ? তেওঁ যেতিয়া মোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিব, তেতিয়া মই তেওঁৰ কাতৰোক্তি শুনিম; কাৰণ মই দয়ালু।

28 তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যি মই, মোক নিন্দা নকৰিবা, নাইবা তোমালোকৰ শাসনকৰ্ত্তাক শাও নিদিবা।

29 তোমালোকৰ শস্য, বা পেয় দ্ৰব্যৰ পৰা উপসৰ্গ কৰিবলৈ তোমালোকে পলম কৰিব নালাগে। তোমালোকৰ প্ৰথমতে জন্ম হোৱা পুৰুষক মোৰ অৰ্থে দিব লাগিব।³⁰ তোমালোকৰ গৰু আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ ক্ষেত্ৰতো সেইদৰেই কৰিবা। সেই পশুবোৰ সাত দিন নিজৰ মাকৰ লগত থাকিব, কিন্তু অষ্টম দিনা তোমালোকে সেইবোৰ মোক দিব লাগিব।³¹ তোমালোক মোৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ লোক হ'বা। সেয়ে পথাৰত জন্তুৱে ছিৰা ছিৰ কৰা যিকোনো মাংস তোমালোকে নাখাৰা; তাৰ পৰিৱৰ্ত্তে কুকুৰৰ আগত পেলাই দিবা।

23 অধ্যায়

1 তোমালোকে কোনো লোকৰ অস্থিত মিছা কথা নকৰা। অনায়াস সাক্ষী দিবলৈ তোমালোকে দুৰ্জন লোকৰ লগত সহযোগ নকৰিবা।² তোমালোকে কু-কৰ্ম কৰিবলৈ জনসাধাৰণক অনুসৰণ নকৰিবা; নাইবা অনায়াস বিচাৰ কৰিবলৈ জনসাধাৰণৰ পক্ষত থাকি সিদ্ধান্ত নলবা।³ তোমালোকে কোনো দৰিদ্ৰ লোকৰ বিচাৰত তেওঁৰ পক্ষ নল'বা।

4 তোমালোকৰ শংৰুৰ গৰু বা গাধ বাট হেৰুওৱা দেখিলে, তোমালোকে অৱশ্যে তাক তেওঁৰ ওচৰলৈ উভতাই লৈ যাবা।

5 তোমালোকে যদি তোমালোকক ঘৃণা কৰা কোনো লোকৰ মালবাহী গাধক বস্ত্ৰ ভৰত মাটিত পৰা দেখা, তেনেহ'লে সেই লোকজনক তোমালোকে এৰি থৈ নাযাবা। তেওঁৰ গাধ, লগতে তেওঁকো নিশ্চয় সহায় কৰিবা।

6 তোমালোকে কোনো দৰিদ্ৰ লোকৰ বিচাৰত তেওঁৰ প্ৰতি অনায়াস বিচাৰ নকৰিবা।⁷ মিছা অভিযোগ দিওঁতে আনলোকৰ সৈতে সহযোগ নকৰিবা, নিৰ্দ্দোষী বা ধাৰ্মিক লোকক হত্যা নকৰিবা; কাৰণ মই দুষ্টলোকক নিৰ্দ্দোষী নকৰিম।⁸ তোমালোকে ভোটা নলবা; কাৰণ ভোটায়ে, ভোটালাৱা সকলক অন্ধ কৰে, আৰু ধাৰ্মিক সকলক কথা বিপথগামী কৰে।⁹ তোমালোকে বিদেশী লোকক উপদৰ নকৰিবা; কাৰণ তোমালোকো মিচৰ দেশত বিদেশী হৈ আছিল, সেয়ে বিদেশী লোকৰ মনৰ কথা তোমালোকে জানিব লাগে।

10 তোমালোকে তোমালোকৰ মাটিত ছয় বছৰৰ বাবে গুটি সিঁচিবা, আৰু তাত উপন্ন হোৱা শস্য চপাবা।¹¹ কিন্তু সপ্তম বছৰত, সেই মাটি ছন পৰি থাকিবলৈ দিবা; সেয়ে তোমালোকৰ মাজৰ দৰিদ্ৰ লোকসকলে খাবলৈ পাব। তেওঁলোকে যি এৰিব, তাক বনৰীয়া পশুবোৰে খাব। এইদৰেই তোমালোকৰ দৰাক্ষাবাৰী আৰু জিতগছৰ বাৰীৰ ক্ষেত্ৰতো কৰিবা।

12 তোমালোকে ছয় দিন নিজৰ কাম কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনা বিশ্রাম কৰিবা। এইদৰে কৰিবা; যাতে তোমালোকৰ গৰু, গাধ, তোমালোকৰ দাসীৰ পুত্ৰ আৰু যিকোনো বিদেশী লোকে বিশ্রাম ল'ব পাৰিব আৰু সতেজতা লাভ কৰিব।¹³ মই তোমালোকক যি সকলো কথা কলোঁ, সেই সকলো কথাত মনোযোগ দিবা। তোমালোকে আন দেৱতাবোৰৰ নাম উল্লেখ নকৰিবা, নাইবা তোমালোকৰ মুখৰ পৰা সেইবোৰৰ নাম শুনা নাযাওক।

14 তোমালোকে প্ৰতি বছৰত তিনিবাৰ মোৰ অৰ্থে উপসৰ্গ পালন কৰিবলৈ নিৰ্দ্দিষ্ট স্থানলৈ আহিব লাগিব।¹⁵ তোমালোকে খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ উপসৰ্গ পালন কৰিবা। মই দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে, সাত দিন খমীৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিবা। সেই সময়তে এই উদ্দেশ্যৰ কাৰণে নিৰ্দ্দিষ্ট কৰা আৰীৰ মাহত মোৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ব। কাৰণ এই মাহতে তোমালোক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ হৈ আহিলা। কিন্তু তোমালোকে শুধা হাতে মোৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ব নালাগে।

16 তোমালোকে শস্য দোৱাৰ উপসৰ্গ, অৰ্থাৎ পথাৰত যি গুটি সিঁচিলা, সেই পৰিশ্ৰমৰ প্ৰথম ফলৰ উপসৰ্গ পালন কৰিব লাগিব; আৰু বছৰৰ শেষত তোমালোকে উপসৰ্গ কৰা খেতিৰ ফল চপোৱা সময়ত, ফল চপোৱা উপসৰ্গ পালন কৰিব লাগিব।

17 তোমালোকৰ পুৰুষসকলে প্ৰতি বছৰে তিনি বাৰ, যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হ'ব লাগিব।

18 তোমালোকে খমীৰ দিয়া পিঠাৰে সৈতে বলিৰ তেজ মৌলৈ উা়সৰ্গ নকৰিবা। মোৰ উা়সৰৰ সময়ত বলিদান কৰা পশুৰ চৰ্বি গোটেই ৰাতিৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈকে অৱশিষ্ট থাকিব নালাগে। 19 তোমালোকৰ মাটিৰ প্ৰথম ফলৰ উত্তম ভাগ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহলৈ আনিবা। ছাগলী পোৱালিৰ মাংস তাৰ মাৰুৰ গাখীৰৰ লগত নিসিজাবা।

ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞা আৰু নিয়ম স্থাপন।

20 যাব্ৰা পথত তোমালোকক সুৰক্ষা দান কৰিবলৈ, আৰু মই যি ঠাই তোমালোকৰ বাবে যুগুত কৰিছোঁ, সেই ঠাইলৈ তোমালোকক লৈ যাবলৈ, মই তোমালোকৰ আগে আগে এজন দূত পঠাম। 21 তেওঁলৈ মনোযোগী হ'বা আৰু তেওঁক মানি চলিবা। তেওঁক উত্তেজিত নকৰিবা, কাৰণ তেওঁ তোমালোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰিব। মোৰ নাম তেওঁত আছে। 22 তোমালোকে যদি নিশ্চয়ে তেওঁৰ কথা শুনা, আৰু মই যি কলোঁ সেই সকলোকে কৰা, তেনেহ'লে মই তোমালোকৰ শংৰুবোৰৰ শংৰু আৰু প্ৰতিদ্বন্দীৰ প্ৰতিদ্বন্দী হম।

23 মোৰ দূত তোমালোকৰ আগে আগে যাব, আৰু ইমোৰীয়া, হিতীয়া, পৰিজ্জীয়া, কনানীয়া, হিবীয়া, আৰু যিবুচীয়া লোকসকলৰ দেশলৈ তোমালোকক লৈ যাব। মই তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিম। 24 তোমালোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ আগত প্ৰণিপাত নকৰিবা, সেৱা পূজাও নকৰিবা বা তেওঁলোকে কৰা কাৰ্যৰ দৰে কোনো কাৰ্য নকৰিবা। তাৰ পৰিৱৰ্তে সেইবোৰক সম্পূৰ্ণকৈ বিনষ্ট কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ শিলৰ স্তম্ভবোৰ একেবাৰে ভাঙি গুড়ি কৰি পেলাবা। 25 তোমালোকে নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সেৱা কৰিবা। তোমালোকে এইদৰে কৰিলে মই তোমালোকৰ অন্ন-জলক আশীৰ্বাদ কৰিম। মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা ৰোগ দূৰ কৰিম।

26 তোমালোকৰ দেশত কোনো মহিলাৰ গৰ্ভপাত নহ'ব, আৰু কোনো বাঁজী হৈ নাথাকিব। মই তোমালোকক দীৰ্ঘায়ু দিম। 27 তোমালোক যি দেশলৈ যাবা সেই দেশৰ লোকসকলৰ মনত মই মোৰ ভয় জন্মাম। তোমালোকে যি লোকসকলক ল'গ পাবা, সেই লোকসকলক মই বধ কৰিম। মই তোমালোকৰ সকলো শংৰুবোৰক তোমালোকৰ ভয়ত তোমালোকৰ পৰা দূৰ কৰিম। 28 মই তোমালোকৰ আগেয়ে কোনো পঠাম; সেয়ে সেইবোৰে হিবীয়া, কনানীয়া, আৰু হিতীয়া সকলক তোমালোকৰ আগৰ পৰা খেদি পঠিয়াব। 29 দেশ যেন পৰিত্যক্ত নহয়, আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে বনৰীয়া জন্তুবোৰ যেন বৃদ্ধি নাপায়, সেই বাবে মই একে বছৰতে তেওঁলোকক তোমালোকৰ আগৰ পৰা খেদি নপঠিয়াম।

30 তাৰ পৰিৱৰ্তে তোমালোক বৃদ্ধি পাই দেশ অধিকাৰ নকৰা মানে, মই তেওঁলোকক তোমালোকৰ আগৰ পৰা অলপ অলপকৈ বাহিৰলৈ খেদি থাকিম। 31 মই চূফ সাগৰৰ পৰা পলেষ্টীয়াসকলৰ সমুদৰলৈকে, আৰু মৰুভূমিৰ পৰা ফৰাৱা নদীলৈকে তোমালোকৰ সীমা নিৰূপণ কৰিম। সেই দেশ নিবাসী সকলৰ ওপৰত মই তোমালোকক জয়ী কৰিম। তোমালোকে তোমালোকৰ আগৰ পৰা তেওঁলোকক খেদি বাহিৰ কৰিবা। 32 তোমালোকে তেওঁলোকৰ সৈতে, বা তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ সৈতে কোনো নিয়ম স্থিৰ নকৰিবা। 33 তেওঁলোকে তোমালোকৰ দেশত বাস কৰিব নোৱাৰিব; বাস কৰিলে, তেওঁলোকে তোমালোকক মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰাব। কিয়নো তুমি যদি তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰক পূজা কৰা, তেনেহ'লে নিশ্চয়ে তোমালোকলৈ সেয়ে ফাদস্বৰূপ হ'ব।

24 অধ্যায়

1 যিহোৱাই মোচিক কলে, “তুমি, হাৰোণ, নাদব, অবীহু, আৰু ইশ্বায়েলৰ সত্তৰজন পৰিচাৰক মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহাঁ; আৰু তোমালোকে দূৰৰে পৰা মোক আৰাধনা কৰা। 2 কেৱল মোচিহে মোৰ ওচৰলৈ আহিব। আন লোকসকল ওচৰলৈ আহিব নালাগে; বা লোকসকল তেওঁৰ লগত ওপৰলৈ উঠি আহিব নালাগে।”

3 তেতিয়া মোচিয়ে গৈ, যিহোৱাৰ সকলো বাক্য আৰু শাসন পৰগালীৰ কথা লোকসকলক ক'লে। সকলোৱে একে লগে উত্তৰ দি ক'লে, “যিহোৱাই কোৱা সকলো কথা আমি পালন কৰিম।” 4 তাৰ পাছত মোচিয়ে যিহোৱাৰ সকলো বাক্য লিখিলে। ৰাতিপুৱাই উঠি, মোচিয়ে পৰ্বতৰ তলত এটা যজ্ঞবেদী আৰু ইশ্বায়েলৰ বাৰ ফৈদ অনুসাৰে বাৰটা স্তম্ভ নিৰ্ম্মাণ কৰিলে।

5 তেওঁ ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ মাজৰ কিছুমান যুৱকক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিস্বৰূপে ভতৰা গৰু উা়সৰ্গ কৰিবলৈ পঠিয়ালে। 6 মোচিয়ে তেজৰ আধা অংশ, কেইটামান চৰিয়াত থলে, আৰু বাকি আধা অংশ বেদীৰ ওপৰত ছটিয়াই দিলে।

7 তেওঁ নিয়ম-পুস্তকখন ল'লে লোকসকলে শুনাকৈ পাঠ কৰিলে। তেওঁলোকে ক'লে, “যিহোৱাই যি যি সকলো কৈছে, সেই সকলোকে আমি পালন কৰিম, আৰু আমি তেওঁৰ আজ্ঞাধীন হম।” 8 তাৰ পাছত মোচিয়ে সেই তেজ লৈ, লোকসকলৰ ওপৰত ছটিয়াই দিলে। মোচিয়ে ক'লে, “যিহোৱাই এই সকলো বাক্যৰ সৈতে আপোনালোকক দিয়া প্ৰতিজ্ঞাৰ যি নিয়ম স্থাপন কৰিলে, এয়ে সেই নিয়মৰ তেজ।”

9 তাৰ পাছত মোচি, হাৰোণ, নাদব, অবীহু, আৰু ইশ্বায়েলৰ মাজৰ সত্তৰ জন পৰিচাৰক পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি গ'ল। 10 তেওঁলোকে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ দৰ্শন পালে। নীলা আকাশৰ দৰে স্বচ্ছ নীলকান্ত বাখৰেৰে তৈয়াৰী বাটত তেওঁ থিয় হৈ আছিল। 11 ঈশ্বৰে ক্ৰোধেৰে ইশ্বায়েলী মুখ্যালোক সকলৰ ওপৰত হাত নিদিলে। তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ দৰ্শন পালে আৰু তেওঁলোকে ভোজ্ঞন পান কৰিলে।

12 যিহোৱাই মোচিক কলে, “তুমি পৰ্বতলৈ মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহাঁ, আৰু তাতে থাকা। মই লিখা ব্যৱস্থা আৰু আজ্ঞাৰ শিলৰ ফলি মই তোমাক দিম; যাতে সেইবোৰ তুমি তেওঁলোকক শিকাৰ পাবা।” 13 তেতিয়া মোচিয়ে আৰু তেওঁৰ পৰিচাৰক যিহোচুৱাক লগত লৈ ঈশ্বৰৰ পৰ্বতলৈ উঠি গ'ল।

14 মোচিয়ে পৰিচাৰক সকলক ক'লে, “আমি আপোনালোকৰ ওচৰলৈ উভটি নহালৈকে, আপোনালোক ইয়াতে থাকক। হাৰোগ আৰু হুৰ আপোনালোকৰ লগত আছে। কোনো জনৰ যদি কিবা বিবাদ থাকে, তেওঁক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ যাব দিব।”
15 সেই বুলি কৈ, মোচি পৰ্বতলৈ উঠি গ'ল, আৰু মেঘে পৰ্বত ঢাকি ধৰিলে।

16 সেই চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰত যিহোৱাৰ পৰতাপ স্থাপিত আছিল, আৰু ছয় দিনলৈকে মেঘে পৰ্বত ঢাকি ৰাখিছিল। সপ্তম দিনত তেওঁ মেঘৰ মাজৰ পৰা মোচিক মাতিলে। 17 ইশ্বৰয়েলী লোকসকলৰ দৃষ্টিত, যিহোৱাৰ পৰতাপ পৰ্বতৰ ওপৰত গ্ৰাসকাৰী অগ্নিৰ দৰে পৰকাশিত হ'ল। 18 মোচি মেঘৰ মাজত সোমাই পৰ্বতলৈ উঠি গ'ল। মোচি সেই পৰ্বততে চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি থাকিল।

25 অধ্যায়

উপহাৰ, নিয়ম-চন্দুক, মেজ, আৰু দীপাধাৰ বিষয়ে আদেশ।

1 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “মনৰ ইচ্ছাবে প্ৰভাৱিত হোৱা প্ৰতিজন ইশ্বৰয়েলী লোকৰ পৰা মোৰ অৰ্থে দান গ্ৰহণ কৰিবলৈ ক'বা। তুমি নিশ্চয়কৈ মোৰ অৰ্থে এই দান গ্ৰহণ কৰিবা।

3 তুমি তেওঁলোকৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিব লগা দান এইবোৰ: সোণ, ৰূপ, পিতল, 4 আৰু নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা, মিহি শণ সূতা, ছাগলীৰ নোম, 5 ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগ পোৱালীৰ ছাল, গৰুৰ মিহি ছাল, চিটীম কাঠ, 6 পবিত্ৰ পৰ্দীপৰ বাবে তেল, অভিশেক তেলৰ বাবে মচলা, আৰু সুগন্ধি ধূপ, 7 এফোদ আৰু বুকুপতাত লগাবৰ বাবে গোমেদক আৰু আন বহুমূল্য বাথৰ।

8 মই তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰিবৰ অৰ্থে, তেওঁলোকক মোৰ বাবে এটা ধৰ্মধাম নিৰ্মাণ কৰিবলৈ কোৱা। 9 সেই আবাস আৰু তাৰ সকলো বস্তুৰ যি নমুনা মই তোমাক দেখুৱাম, তোমালোকে সেই নমুনাৰ দৰেই সকলো কৰিবা।

10 তেওঁলোকে চিটীম কাঠেৰে আঢ়ৈ হাত দীঘল, ডেৰ হাত বহল আৰু ডেৰ হাত ওখকৈ এটা নিয়ম-চন্দুক সাজিব। 11 তুমি সেই নিয়ম চন্দুকৰ ভিতৰে বাহিৰে শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰিবা; আৰু তাৰ ওপৰৰ চাৰিওফালৰ সীমা সোণেৰে তৈয়াৰ কৰিবা।

12 ইয়াৰ বাবে সোণৰ চাৰিটা আঙঠি সাঁচত বনাবা, আৰু নিয়ম চন্দুকৰ এফালে দুটা, আৰু আন ফালে দুটা, এইদৰে চাৰিওটা খুৰাত লগাবা। 13 তুমি চিটীম কাঠৰ দুডাল কানমাৰি সাজি, তাতে সোণৰ পতা মাৰিবা। 14 নিয়ম চন্দুক বৈ নিবৰ বাবে, সেই কানমাৰি নিয়ম-চন্দুকৰ দুয়ো ফালে থকা আঙঠিত সুমুৱাবা।

15 সেই কানমাৰি নিয়ম-চন্দুকৰ আঙঠিৰ ভিতৰতে থাকিব লাগে, তাৰ পৰা উলিয়াব নালাগে। 16 মই তোমাক যি সাক্ষ্য ফলি দিম, সেই সাক্ষ্য ফলি নিয়ম-চন্দুকৰ ভিতৰত ৰাখিবা। 17 তাৰ পাছত তুমি শুদ্ধ সোণৰ আঢ়ৈ হাত দীঘল, ডেৰ হাত বহল এখন পাপাবৰণ সাজিবা। 18 তুমি সোণ পিটি দুটা কৰিব সাজিবা; পাপাবৰণৰ দুই মূৰত সেই কৰিব দুটা লগাবা।

19 এক মূৰত এটা কৰিব আৰু আন মূৰত আনটো কৰিব লগাবা; পাপাবৰণৰ দুই মূৰত তাৰে সৈতে একে ডোখৰ সোণতে সেই দুটা কৰিব সাজিবা। 20 কৰিব দুটাই ওপৰলৈ ডেউকা মেলি নিজৰ ডেউকাৰে পাপাবৰণক ঢাকিব; সেই কেইটা মুখামুখি হৈ থাকিব; আৰু কৰিব দুটাৰ দৃষ্টি পাপাবৰণৰ মাজত থাকিব। 21 তুমি সেই পাপাবৰণ, সেই নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত ৰাখিবা; আৰু মই তোমাক যি সাক্ষ্য-ফলি দিম, সেই ফলি নিয়ম চন্দুকৰ ভিতৰত থ'বা।

22 মই সেই নিয়ম চন্দুকতে তোমাৰে সৈতে সাক্ষ্য কৰিম। পাপাবৰণৰ ওপৰৰ পৰা, সাক্ষ্য ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত থকা কৰিব দুটাৰ মাজৰ পৰা, ইশ্বৰয়েলৰ লোকসকলৰ বাবে যিবোৰ আজ্ঞা দিম, সেই বিষয়ে তোমাৰে সৈতে কথা পাতিম।

23 তুমি দুহাত দীঘল, এহাত বহল, আৰু ডেৰ হাত ওখকৈ চিটীম কাঠৰ এখন মেজ সাজিবা, 24 সেই মেজত শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰিবা, আৰু তাৰ চাৰিওফালে সোণৰ সীমা দিবা।

25 সেই মেজৰ চাৰিওফালে চাৰি আঙুলি জোখৰ এচটা কাঠ দি ফ্ৰেম বনাবা, আৰু সেই ফ্ৰেমৰ চাৰিও ফালে সোণৰ সীমা বনাবা। 26 সোণৰ চাৰিটা আঙঠি সাজি, সেই আঙঠি চাৰিটা খুৰা থকা মেজৰ চাৰি চুকত লগাবা। 27 মেজ বৈ নিবলৈ কানমাৰি সুমুউৱাবলৈ ফ্ৰেমত আঙঠি লগাবা।

28 তুমি মেজ বৈ নিবৰ বাবে, চিটীম কাঠৰ দুডাল কানমাৰি সাজি, তাতে সোণৰ পতা মাৰিবা। 29 পেয় নৈবেদ্যৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ কাঁহি, চামুচ, জাৰ আৰু বাটি গঢ়াবা। এই সকলোকে শুদ্ধ সোণেৰে গঢ়াবা। 30 তুমি সেই মেজৰ ওপৰত মোৰ আগত সদায় দৰ্শন-পিঠা ৰাখিবা।

31 তুমি শুদ্ধ পিটা সোণৰ এটা দীপাধাৰ সাজিবা। দীপাধাৰৰ সৈতে তাৰ বাটীবোৰ, তাৰ তলৰ পাতবোৰ, আৰু ফুলবোৰ একেডোখৰ সোণেৰেই বনোৱা হ'ব লাগে। 32 দীপাধাৰৰ কাষৰ পৰা ছয়ডাল শাখা ওলোৱা হ'ব লাগিব। তাৰে তিনি ডাল শাখা এফালৰ পৰা, আৰু আন তিনি ডাল শাখা আন ফালৰ পৰা ওলোৱা হ'ব লাগিব।

33 তাৰ এটা শাখাত বাদাম ফুলৰ আকৃতিৰে তিনিটা বাটি, এটা কলি, আৰু এটা ফুল থাকিব লাগিব। আন শাখাতো বাদাম ফুলৰ আকৃতিৰে তিনিটা বাটি, এটা কলি, আৰু এটা ফুল থাকিব। দীপাধাৰৰ পৰা ওলোৱা ছয়টা ডালতে সেই একে দৰেই হ'ব। 34 দীপাধাৰৰ মাজভাগতো বাদাম ফুলৰ আকৃতিৰে চাৰিটা বাটি, কলি, আৰু ফুল থাকিব।

35 সেই দীপাধাৰৰ প্ৰথম যোৰ শাখাত একে ডোখৰ সোণেৰে এটা কলি, আৰু আন দ্বিতীয় যোৰ শাখাতো একে ডোখৰ সোণেৰে এটা কলি থাকিব। 36 সেইবোৰৰ কলি আৰু সেইবোৰৰ শাখাবোৰ একে ডোখৰ সোণেৰে হ'ব; আৰু সেই সকলোৱেই শুদ্ধ সোণ পিটি বনোৱা হ'ব।

37 তুমি দীপাধাৰ আৰু ইয়াৰ সাতটা পৰ্দীপ সাজিবা। পৰ্দীপৰ পৰা পোহৰ ওলাবলৈ পৰ্দীপবোৰ দীপাধাৰত লগাবা। 38 এগুৰি ধৰা চেপেনা আৰু ট্ৰে শুদ্ধ সোণৰ হ'ব লাগিব। 39 দীপাধাৰ আৰু দীপাধাৰৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা সকলো বস্তু সাজিবলৈ এক কিল্কৰ শুদ্ধ সোণ ব্যৱহাৰ কৰিবা। 40 মই তোমাক পৰ্বতত দেখুওৱা নমুনাৰ দৰেই সেই সকলো নিশ্চয় সাজিবা।”

26 অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ আবাসৰ বিষয়ে আদেশ।

1 তুমি দহখন পৰ্দাৰে আবাস যুগুত কৰিবা; সেই পৰ্দাৰ কাপোৰ কেইখন পকোৱা মিহি শণ সূতা, আৰু নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতাৰে নিপুণ শিল্পকাৰৰ দ্বাৰাই কৰিবৰ নক্সাৰে তৈয়াৰ কৰিবা। 2 পৰ্বত্যেক খন পৰ্দা আঠাইশ হাত দীঘল, আৰু চাৰি হাত বহল, এইদৰে সকলোবোৰ পৰ্দা একে জোখৰ হ'ব লাগিব। 3 পাঁচখন পৰ্দা ইখনৰ লগত সিখন একেলগে জোৰা দিব লাগিব, আৰু আন পাঁচখন পৰ্দাও একেদৰে যোৰা দিব লাগিব।

4 পৰ্বথম জোৰা দিয়া পৰ্দা কেইখনৰ শেষৰ খনৰ চুকত, আৰু দ্বিতীয়তে জোৰা দিয়া পৰ্দা কেইখনৰ শেষৰ খনৰ চুকত নীলা বৰণীয়া জৰীৰ পাক লগাবা। 5 সেই পৰ্বথম খন পৰ্দাৰ কিনাৰত পঞ্চাশটা জৰীৰ পাক লগাবা, আৰু জোৰা দিয়া দ্বিতীয়খন পৰ্দাৰ শেষৰ কিনাৰতো পঞ্চাশটা জৰীৰ পাক লগাবা। এইদৰে কৰিবা যাতে, জৰীৰ পাক দূশাৰী মুখামুখি হ'ব। 6 সোণৰ পঞ্চাশটা হাঁকোটা গঢ়াই সেই হাঁকোটাৰে কাপোৰ দুখন ইখনৰ সৈতে সিখনক বান্ধিবা; সেইদৰে কৰিলে আবাস একলগ হ'ব।

7 সেই আবাস ঢাকিবলৈ তম্বুৰ দৰে ছাগলীৰ নোমেৰে পৰ্দা যুগুত কৰিবা। তুমি এঘাৰখন পৰ্দা যুগুত কৰিব লাগিব। 8 পৰ্বতিখন পৰ্দা দীঘলে ত্ৰিশ হাত আৰু বহলে চাৰি হাত হ'ব; সেই এঘাৰখন পৰ্দা একে জোখৰ হ'ব লাগিব। 9 পাঁচখন পৰ্দা ইখনৰ লগত সিখনক জোৰা লগাবা, আৰু আন ছয়খন পৰ্দাও ইখনৰ লগত সিখনক জোৰা লগাবা। তুমি ষষ্ঠ পৰ্দাখন দুতৰপিয়া কৰি তম্বুৰ সম্মুখত থবা।

10 পৰ্বথম জোৰা দিয়া পাঁচখন পৰ্দাৰ শেষৰ খনৰ আউঠিত পঞ্চাশটা জৰীৰ পাক লগাবা, আৰু সেই দৰে জোৰা দিয়া দ্বিতীয়খন পৰ্দাৰ শেষৰ আউঠিতো পঞ্চাশটা জৰীৰ পাক লগাবা। 11 পিতলৰ পঞ্চাশটা হাঁকোটা গঢ়াই, সেই হাঁকোটাৰে জৰীৰ পাক যোৰা দি তম্বু ল'গ লগাবা। তাৰ পাছত তম্বুৰ ঢাকনিৰ দৰে একেলগে যোৰা দিবা, সেয়ে এটাৰ দৰে হ'ব।

12 সেই তম্বুৰ পৰ্দা কেইখনৰ পৰা ওলমি থকা আধা কাপোৰ আবাসৰ পাছফালে ওলমি থাকিব লাগিব। 13 তম্বুৰ পৰ্দা কেইখনৰ এফালে এহাত দীঘল, আৰু আনফালে এহাত দীঘল হ'ব লাগিব। তম্বুৰ বাকী থকা পৰ্দাৰ দীঘল অংশ আবাসৰ এটা ফালে ওলমি থাকিব লাগিব, আৰু আন ফালৰ ওলমি থকা অংশ আবাস ঢাকি ৰাখিব। 14 তুমি ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগ পোৱালীৰ ছালেৰে তম্বুৰ বাবে এটা আবৰণ যুগুত কৰিবা। তাৰ ওপৰত আন এটা আবৰণ মিহি ছালেৰে যুগুত কৰিবা।

15 তুমি আবাসৰ বাবে চিটীম কাঠৰ থিয়কৈ তক্তা যুগুত কৰিবা। 16 পৰ্বতিখন তক্তা দহ হাত দীঘল, আৰু ডেৰ হাত বহল হ'ব। 17 পৰ্বতিখন তক্তাত একে ধৰণৰ দুটা ভাগ ওলাই থকা হ'ব লাগিব; যাতে ইখন তক্তা সিখন তক্তাৰ লগত যোৰা দিব পাৰি। আবাসৰ কাৰণে এইদৰেই তক্তা তৈয়াৰ কৰিবা। 18 তুমি আবাসৰ বাবে তক্তা যুগুত কৰোঁতে, বিশখন তক্তা দক্ষিণ দিশৰ বাবে তৈয়াৰ কৰিবা।

19 সেই বিশখন তক্তাৰ তলত চল্লিশটা ৰূপৰ চুঙী লগাবা, এখন তক্তাৰ তলত দুটা শুভমূলৰ বাবে দুটা চুঙী, আৰু আনবোৰ তক্তাৰ তলতো দুটা দুটাকৈ শুভমূলৰ বাবে দুটাকৈ চুঙী লগাবা। 20 তুমি আবাসৰ দ্বিতীয় ফালৰ উত্তৰদিশত বিশখন তক্তা তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। 21 আৰু সেইবোৰত চল্লিশটা ৰূপৰ চুঙী লগাবা; পৰ্বথম তক্তাৰ তলত দুটা চুঙী, আৰু আনবোৰ তক্তাৰ তলতো দুটাকৈ চুঙী থাকিব।

22 আবাসৰ পশ্চিমদিশে পাছফালৰ বাবে ছয়খন তক্তা তৈয়াৰ কৰিবা। 23 তুমি আবাসৰ পাছফালৰ চুক দুটাৰ বাবে দুখন তক্তা যুগুত কৰিবা। 24 পৰ্বত্যেক তক্তা তলৰ ফালে খোলা হৈ থাকিব, কিন্তু ওপৰফালে একেডাল আঙঠিতে যোৰা লাগি থাকিব। এইদৰেই পিছফালৰ দুয়োটা চুকৰ বাবেও হ'ব। 25 তাত আঠখন তক্তা ৰূপৰ চুঙীৰ সৈতে একেলগে থাকিব লাগিব। সৰ্বমুঠ ষোল্লটা চুঙী হ'ব লাগিব। পৰ্বথম তক্তাৰ তলত দুটা চুঙী, আৰু আনখন তক্তাৰ তলতো দুটা চুঙী থাকিব। এইদৰে বাকীবোৰ তক্তাতো থাকিব লাগিব।

26 তুমি আবাসৰ এটা ফালৰ তক্তাৰ বাবে চিটীম কাঠৰ ছয়ডাল পখালি ডাং বনাবা। 27 আবাসৰ আনফালৰ তক্তাৰ বাবে পাঁচডাল, আৰু আবাসৰ পশ্চিমদিশে থকা পাছফালৰ তক্তাৰ বাবেও পাঁচডাল; চিটীম কাঠৰ পখালি ডাং বনাবা। 28 তক্তাৰ মাজত থকা ডাং ডাল তক্তাবোৰৰ মাজেদি এমুৰৰ পৰা আন মূৰলৈকে যাব।

29 সেই তক্তাবোৰত সোণৰ পতা মাৰিবা, আৰু ডাংবোৰ সমুদ্ৰাৰলৈ, সোণৰ চক্ৰ গঢ়াবা; আৰু ডাংবোৰতো সোণৰ পতা মাৰিবা। 30 তোমাক পৰ্বতত আবাসৰ যি আচনি দেখুওৱা হৈছিল, তুমি সেইদৰেই তাক তৈয়াৰ কৰিবা।

31 তুমি নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে এখন পৰ্দা যুগুত কৰিবা। সেই পৰ্দা নিপুণ শিল্পকাৰে কৰিবৰ নক্সাৰে তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। 32 তুমি সেই পৰ্দাবোৰ, সোণৰ পতা মৰা চিটীম কাঠৰ চাৰিটা খুটাৰ ওপৰত ওলমাই দিবা। সেই খুটাবোৰৰ হাঁকোটা সোণৰ হ'ব লাগিব, আৰু সেই খুটা ৰূপৰ চাৰিটা চুঙীৰ ওপৰত থাকিব। 33 তুমি পৰ্দাবোৰ হাঁকোটাৰোৰত ওলমাবা; আৰু তাৰ ভিতৰলৈ নিয়ম চন্দুকৰ সাক্ষ্য ফলি আনিবা। সেই পৰ্দাই পবিত্ৰ-স্থান আৰু অতি পবিত্ৰ-স্থানৰ মাজত পৰ্বেভদ ৰাখিব।

34 তুমি অতি পবিত্ৰ-স্থানত সাক্ষ্য-ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত পাপাবৰণ থ'বা। 35 মেজখন পৰ্দাৰ বাহিৰত ৰাখিবা, মেজৰ বিপৰীতে আবাসৰ দক্ষিণ ফালে দীপাধাৰ ৰাখিবা, আৰু মেজখন উত্তৰফালে থ'ব লাগিব।

36 তন্তুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰৰ বাবে নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে ফুল বহা এখন পৰ্দা যুগুত কৰিবা। 37 সেই পৰ্দা ওলমাবলৈ চিটীম কাঠৰ পাঁচটা খুটা যুগুত কৰিবা, আৰু সেইবোৰত সোণৰ পতা মাৰিবা। সেইবোৰৰ হাঁকোটা সোণৰ হ'ব; আৰু সেইবোৰৰ বাবে পিতলৰ পাঁচটা চুঙী সাঁচত ঢালিবা।

27 অধ্যায়

যজ্ঞবেদী আৰু চোতালৰ বিষয়ে আদেশ।

1 তুমি যজ্ঞবেদীটো চিটীম কাঠেৰে সাজিবা। সেই বেদীৰ দীঘলে পাঁচ হাত, বহলে পাঁচ হাত হ'ব লাগিব। যজ্ঞবেদীৰ চাৰিও দিশ সমান হ'ব লাগিব, আৰু ওখই তিনি হাত হ'ব লাগিব। 2 তুমি তাৰ চাৰিও চুক ওলাই থকা অংশ, গৰুৰ শিঙৰ আকৃতিৰে তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। শিং কেইটা যজ্ঞবেদীৰ সৈতে একেলগে তৈয়াৰ কৰিব লাগিব; আৰু তাত পিতলৰ পতা মাৰিব লাগিব।

3 তুমি যজ্ঞবেদীৰ সকলো সামগ্ৰী তৈয়াৰ কৰিবা: ছাই পেলোৱা পাংৰ, হেঁতা, চৰিয়া, মাংস খোঁচ যাঠি, আৰু জুই ধৰা পাংৰ। সেই সকলো সঁজুলি পিতলেৰে গঢ়াৰা। 4 যজ্ঞবেদীৰ বাবে পিতলৰ এটা জালি গঢ়াৰা, আৰু সেই জালিৰ চাৰিওটা চুকত পিতলৰ চাৰিটা চক্ৰ লগাৰা।

5 তুমি সেই জালি, যজ্ঞবেদীৰ ভিতৰৰ স্তৰত লগাৰা। সেই জালি বেদীৰ তলৰ আধা ডাগলৈকে পাব। 6 বেদীৰ বাবে চিটীম কাঠৰ কান্ধমাৰি সাজিবা, আৰু তাত পিতলৰ পতা মাৰিবা।

7 কান্ধমাৰি কেইডাল চক্ৰ ভিতৰত সন্মুউৱাই ৰাখিবা; আৰু যজ্ঞবেদী কঢ়িয়াবলৈ কান্ধমাৰিবোৰ বেদীৰ দুয়ো কাষে ৰাখিব লাগিব। 8 তুমি সেই যজ্ঞবেদী তক্তাৰে ফোঁপোলা কৰি সাজিবা। পৰ্বতত তোমাক যি দৰে দেখুৱা হৈছিল, সেইদৰেই তৈয়াৰ কৰিবা।

9 তুমি আবাসৰ বাবে চোতাল প্ৰস্তুত কৰিব লাগিব। চোতালৰ দক্ষিণফালে মিহি শণ সূতাৰ এশ হাত দীঘল কাপোৰ ওলমাৰা। 10 সেই কাপোৰ ওলমাবলৈ বিশটা খুটা; আৰু সেইবোৰৰ বাবে পিতলৰ বিশটা চুঙী; খুটাবোৰৰ হাঁকোটা আৰু মাৰি কেইডাল ৰূপৰ হ'ব লাগিব।

11 সেইদৰে উত্তৰফালে এশ হাত দীঘল কাপোৰ বিশটা খুটাৰ সৈতে থাকিব। সেই খুটাবোৰত বিশটা পিতলৰ চুঙী, আৰু হাঁকোটা লগা থাকিব আৰু মাৰি কেইডাল ৰূপৰ হ'ব লাগিব। 12 সেই চোতালৰ পশ্চিমফালে পঞ্চাশহাত দীঘল পৰ্দা থাকিব। তাত দহটা খুটা আৰু দহটা চুঙী থাকিব। 13 পূবদিশে চোতালখন পঞ্চাশ হাত দীঘল হ'ব লাগিব। 14 প্ৰবেশ দুৱাৰৰ এফালে ওলমাই থোৱা পৰ্দা পোন্ধৰ হাত দীঘল হ'ব লাগিব; আৰু সেই পৰ্দাৰ বাবে তিনিটা চুঙীৰে সৈতে তিনিটা খুটা লাগিব। 15 আনদিশে পোন্ধৰ হাত দীঘল কাপোৰ ওলমাৰ লাগিব। তাৰ বাবে তিনিটা চুঙী আৰু তিনিটা খুটা হ'ব।

16 চোতালখনৰ দুৱাৰৰ বাবে নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা ও পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে ফুল বহা বিশ হাত দীঘল এখন পৰ্দা তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। সেই পৰ্দাৰ চাৰিটা খুটা, আৰু সেই খুটাবোৰৰ বাবে চাৰিটা চুঙী লাগিব।

17 চোতালৰ সকলো খুটাবোৰত ৰূপৰ মাৰি, ৰূপৰ হাঁকোটা আৰু পিতলৰ চুঙী থাকিব লাগিব। 18 চোতাল দীঘলে এশ হাত, পথালিৰে পঞ্চাশ হাত, আৰু ওখই পাঁচ হাত। চোতালৰ চাৰিওফালে ওলমি থকাৰ পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ পৰ্দা, আৰু চুঙীবোৰ পিতলৰ হ'ব। 19 আবাসৰ কাৰ্যত ব্যৱহাৰ হোৱা সকলো সামগ্ৰী, আবাস আৰু চোতালৰ কাৰণে সকলো তন্তুৰ খুটি পিতলৰ হ'ব লাগিব।

20 সদায় প্ৰদীপ জ্বলাই পোহৰ কৰিবলৈ, খান্দি উলিওৱা জিতগছৰ গুটিৰ শুন্ধ তেল তোমাৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ, তুমি ইশ্বায়েলী লোকসকলক আজ্ঞা দিবা। 21 সাক্ষ্য কৰা তন্তুৰ ভিতৰত সাক্ষ্য-ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ আগত থকা পৰ্দাৰ বাহিৰত হিহোৱাৰ আগত গধূলিৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈকে প্ৰদীপ জ্বলি থাকিবৰ বাবে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে তন্তুৰাধান ল'ব লাগিব। এয়ে ইশ্বায়েলী লোকসকলে পুৰুষানুসৰমে পালন কৰিব লগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি।

28 অধ্যায়

পুৰোহিত সকলে পিন্ধা বস্তুৰ বিষয়ে আদেশ।

1 পুৰোহিত হৈ মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তোমাৰ ককায়েক হাৰোণক আৰু তেওঁৰ লগত তেওঁৰ পুংৰ নাদব, অবিহু, ইলিয়াজৰ, আৰু ঈথামৰক তুমি নিজে মাতি আনিবা। 2 তোমাৰ ককায়েক হাৰোণৰ বস্ত্ৰ মোৰ উদ্দেশ্যে পৰিবে কৰি সংৰক্ষিত কৰি ৰাখিবা। 3 মোৰ অৰ্থে পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিবলৈ হাৰোণক পৰিবেকৃত কৰিবলৈ মই দিয়া জ্ঞানৰ আশ্বাৰে পৰিপূৰণ হোৱা নিপুণ লোকসকলক তেওঁৰ বস্তুৰ যুগুত কৰিবলৈ তুমি আজ্ঞা কৰিবা।

4 তেওঁলোকে তৈয়াৰ কৰিব লগীয়া বস্তুৰ এইবোৰ: এটা বুকুপটা, এফোদ, চোলা, হাতে বোৱা কোট চোলা, পাগুৰি, আৰু টঙালি। তেওঁলোকে এইসকলো বস্ত্ৰ তৈয়াৰ কৰি পৰিবে কৰিব; আৰু মোৰ উদ্দেশ্যে সংৰক্ষিত কৰি ৰাখিবা। পুৰোহিত হৈ মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, তোমাৰ ককায়েক হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ কাৰণে এই সকলো বস্তুৰ হ'ব। 5 শিল্পকাৰে সোণালী, নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা আৰু মিহি শণ সূতা ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব।

6 তেওঁলোকে সোণালী আৰু নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া উল, আৰু মিহি পকোৱা শণ সূতাৰে সেই এফোদ বস্তুৰ তৈয়াৰ কৰিব। সেয়ে নিপুণ শিল্পকাৰৰ কাৰ্য হ'ব। 7 এফোদৰ ওপৰৰ দুয়ো কান্ধৰ চুকত লগাবলৈ দুপাত স্বল্পপটি থাকিব। 8 এফোদৰ দৰেই কঁকালত বান্ধিবৰ বাবে এডাল টঙালি এফোদৰ সৈতে সোণোৱালী, নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা, ও পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে তৈয়াৰ কৰা হ'ব। 9 তুমি দুটা গোমেদক বাখৰ ল'বা, আৰু তাৰ ওপৰত ইশ্বায়েলৰ বাৰ জন পুংৰৰ নাম খোদিত কৰাৰা। 10 তেওঁলোকৰ জন্মৰ ৰুৰম অনুসাবে ছয় জনৰ নাম এটা বাখৰত আৰু বাকী ছয় জনৰ নাম

আন এটা বাখৰৰ ওপৰত ক্ষোদিত কৰাৰা। 11 পাখৰৰ খনিকৰে মোহৰত খোদিত কৰাৰ দৰেই সেই দুটা বাখৰৰ ওপৰতো ইশ্বায়েলৰ পুংৰসকলৰ নাম ক্ষোদিত কৰাৰা। তুমি সেই বাখৰ দুটা সোণত খটোৱাৰ লাগিব। 12 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সোঁৱৰণীয় বাখৰ হ'বলৈ, তুমি সেই দুটা বাখৰ এফোদৰ দুয়ো কান্ধত লগাৰা। সেয়ে হাৰোণে তেওঁৰ দুয়ো কান্ধত তেওঁলোকৰ নাম সোঁৱৰণৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে বহন কৰিব।

13 তুমি নিশ্চয়কৈ সেই বাখৰ দুটা লগাবলৈ সোণ ব্যৱহাৰ কৰিবা। 14 দুটা পকোৱা ৰচিৰ দৰে দুডাল শুদ্ধ সোণৰ শিকলি তৈয়াৰ কৰি, বাখৰ লগোৱা সোণত লগাই দিবা।

15 তুমি সিদ্ধান্ত ল'বলৈ এটা বুকুপটা তৈয়াৰ কৰিবা। সেয়ে নিপুণ শিল্পকাৰৰ কাৰ্য হ'ব; এফোদ বস্ৰৰ দৰে তাক প্ৰস্তুত কৰিবা। নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা ও পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ লগত সোণেৰে তৈয়াৰ কৰিবা। 16 তুমি বুকুপতাৰ চাৰিওদিশ সমানে দুতৰপীয়াকৈ ভাজ কৰিবা। সেয়ে দীঘলে এবেগেত আৰু পখালিয়েও এবেগেত হ'ব।

17 বুকুপতাত চাৰি শাৰী বহুমূলীয়া পাখৰ খুৱাৰা। তাৰ প্ৰথম শাৰীত এটা বুৰী, এটা পোখৰাজ, আৰু এটা ৰক্তমণি। 18 দ্বিতীয় শাৰীত এটা মৰকত, এটা নীলকান্ত, আৰু এটা হীৰা। 19 তৃতীয় শাৰীত এটা নীলকান্তমণি, এটা আকীক, আৰু এটা নীলা। 20 আৰু চতুৰ্থ শাৰীত এটা পান্না, গোমেদক, আৰু জ্যাসপাৰ। এই সকলোবোৰ সোণৰ ওপৰত খটোৱাৰ লাগিব।

21 এই পাখৰবোৰ ইশ্বায়েলৰ পুংৰসকলৰ নাম অনুসাৰে স্থিৰ কৰা হ'ব। মোহৰত খোদিত কৰাৰ দৰেই তেওঁলোকৰ নাম প্ৰত্যেক পাখৰত বাৰ ফৈদ অনুসাৰে ক্ষোদিত কৰা হ'ব লাগিব। 22 বুকুপটাত লগাবলৈ, তুমি পকোৱা ৰচীৰ দৰে দুডাল শুদ্ধ সোণৰ শিকলি তৈয়াৰ কৰিবা। 23 তুমি বুকুপটাৰ বাবে সোণৰ দুটা আঙঠি গঢ়াই, সেই দুটা আঙঠি বুকুপটাৰ দুই মূৰত লগাৰা। 24 সোণৰ সেই শিকলি দুডাল বুকুপটাৰ দুই চুকত লগাৰা।

25 শিকলি দুডালৰ দুই মূৰ, পাখৰ খটোৱা সোণত লগাৰা। তাৰ পাছত এফোদৰ আগফালৰ কান্ধৰ ওপৰত লগাৰা। 26 তুমি সোণৰ দুটা আঙঠি গঢ়াৰা, আৰু বুকুপটাৰ দুই মূৰত, এফোদৰ সন্মুখত থকা ভিতৰ দাঁতিত লগাৰা।

27 তুমি আৰু দুটা সোণৰ আঙঠি গঢ়াৰা, আৰু এফোদৰ আগফালে থকা দুপাত স্কন্ধপটিৰ তল ভাগত লগাৰা। অৱশেষত এফোদৰ বাবে বোৱা টঙালি বান্ধিবলৈ ইয়াৰ ওপৰত লগাৰা। 28 বুকুপটা যেন এফোদৰ বোৱা টঙালিৰ ওপৰত থাকে, আৰু এফোদৰ পৰা এৰাই নাযায়, সেই বাবে নীলা বৰণীয়া ফিতাৰে সেই বুকুপটাক তাৰ আঙঠিৰে সৈতে এফোদৰ আঙঠিত বান্ধিবা।

29 হাৰোণ যেতিয়া পবিত্ৰ স্থানলৈ যাব, তেতিয়া তেওঁ হৃদয়ত সিদ্ধান্ত ল'বলৈ, ইশ্বায়েলৰ পুংৰসকলৰ নাম নিজৰ বুকুপটাত কঢ়িয়াব। 30 সেই সিদ্ধান্ত লোৱা বুকুপটাত উৰীম আৰু তুমীম লগাৰা। হাৰোণে যি সময়ত যিহোৱাৰ আগলৈ যাব, সেই সময়ত হাৰোণৰ বুকুৰ ওপৰত সেইবোৰ থাকিব। যিহোৱাৰ আগত হাৰোণে ইশ্বায়েলীসকলৰ বাবে সিদ্ধান্ত ল'বলৈ সেইবোৰ সদায় নিজৰ বুকুত কঢ়িয়াব।

31 তুমি এফোদৰ চোলা সম্পূৰ্ণ বেঙুনীয়া ৰঙৰ কাপোৰেৰে তৈয়াৰ কৰিবা। 32 তাৰ সোঁ মাজত, মূৰ সূমুৱাবলৈ এটা বাট থাকিব। সেয়ে নাফালিবলৈ মূৰ সোমোৱা অংশৰ চাৰিওফাল সিপিনীয়ে বোৱা হ'ব লাগিব।

33 তুমি তাৰ তল দাঁতিৰ চাৰিওফালে নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতাৰে ডালিমৰ চানেকী তুলিবা, আৰু তাৰ মাজে মাজে চাৰিওফালে সোণৰ জুনুকা থাকিব। 34 সেই এফোদৰ তল দাঁতিত চাৰিওফালে এটা সোণৰ জুনুকা এটা ডালিম, আৰু এটা সোণৰ জুনুকা এটা ডালিম এইদৰে থাকিব। 35 হাৰোণে যেতিয়া পৰিচৰ্যা কৰিব, তেতিয়া সেই বস্ত্ৰ পিন্ধিব। তেওঁ যেতিয়া যিহোৱাৰ পবিত্ৰ-স্থানত যিহোৱাৰ আগলৈ যাব, আৰু ওলাই আহিব, তেতিয়া সেই জুনুকাৰ শব্দ শুনা যাব। এইদৰে কৰাত তেওঁৰ মৃত্যু নহ'ব।

36 তুমি শুদ্ধ সোণৰ এচটা পতা গঢ়িবা, আৰু মোহৰত খোদিত কৰাৰ দৰে সেই পতাৰ ওপৰত "যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ" এই কথা ক্ষোদিত কৰিবা। 37 তুমি সেই পতা নীলা বৰণীয়া ফিতাৰে পাণ্ডুৰিৰ আগফালে লগাৰা। 38 সেয়ে হাৰোণৰ কপালত থাকিব। ইশ্বায়েলীসকলে পবিত্ৰ কৰি উৎসৰ্গ কৰা পবিত্ৰৰ দানত থকা যিকোনো দোষ হাৰোণে বব। তেওঁলোক যেন যিহোৱাৰ আগত গ্ৰহণীয় হোৱা, সেইবাবে পাণ্ডুৰি সদায় তেওঁৰ কপালৰ ওপৰত থাকিব।

39 তুমি মিহি শণ সূতাৰে কোট চোলা আৰু পাণ্ডুৰি তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু এটা ফুল বহা টঙালিও তৈয়াৰ কৰিবা।

40 হাৰোণৰ পুংৰসকলৰ বাবে কোট চোলা, টঙালি, আৰু পাণ্ডুৰি তেওঁলোকৰ মৰ্যাদা আৰু শোভাৰ বাবে তৈয়াৰ কৰিবা। 41 তোমাৰ ককায়েক হাৰোণ, আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পুংৰসকলক সেইবোৰ পিন্ধিবা, আৰু মোৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিবলৈ তুমি তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰি অভিষিক্ত কৰিবা, আৰু পুৰোহিত পদত নিযুক্ত কৰিবা।

42 তেওঁলোকৰ গোপনীয় অংশ ঢাকিবলৈ, কঁকালৰ পৰা কৰঙালৈকে তুমি তেওঁলোকলৈ শণ সূতাৰ বস্ত্ৰ তৈয়াৰ কৰিবা। 43 যেতিয়া হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকল সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ ভিতৰলৈ সোমাব, বা পবিত্ৰ-স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ বেদীৰ ওচৰ চাপিব, তেতিয়া তেওঁলোকে যেন সেইবস্ত্ৰ পৰিধান কৰে। তেওঁলোকে নিশ্চয়কৈ এইদৰে কৰিব লাগিব যাতে তেওঁলোকে পাপৰ ভাৰ বব লগা নহয় আৰু তেওঁলোকৰ মৃত্যু নহয়। এয়ে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ ভাৰি বংশৰ পালন কৰিবলগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি।

29 অধ্যায়

পুৰোহিত সকলক কামত নিযুক্ত কৰাৰ বিষয়ে আদেশ।

1 মোৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিবলৈ, এতিয়া তুমি তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিবৰ বাবে এই কাৰ্য কৰিবা; এটা নিৰ্ঘূণী দমৰা আৰু দুটা নিৰ্ঘূণী মতা মেৰ-ছাগ ল'বা। 2 খম্বিৰ নিদিয়া পিঠা, তেল মিহলোৱা খম্বীৰ নিদিয়া পিঠা, আৰু তেল সনা খম্বীৰ নিদিয়া পাতল পিঠা ল'বা। সেইবোৰ মিহি আটাগুড়িৰে তৈয়াৰ কৰিবা।

3 এটা পাচিত সেইবাৰ বাথিবা; আৰু সেই পাচিৰ সৈতে দমৰা আৰু দুটা মেৰ-ছাগ উপহাৰ দিবা। 4 হাৰোণ, আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক তুমি সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ দুৱাৰমুখত আনি তেওঁলোকৰ গা ধুৱা।

5 তুমি সেই বস্ত্ৰবোৰ, হাৰোণৰ কোট চোলা, এফোদ বস্ত্ৰ, এফোদ আৰু বুকুপটা, আৰু এফোদৰ নিপুণৰূপে বোৱা টঙালি ল'বা আৰু তেওঁক পিন্ধা। 6 তেওঁৰ মূৰত পাণ্ডিৰ পিন্ধাই তাৰ ওপৰত পবিংৰ মুকুট লগা। 7 তাৰ পাছত অভিশেক কৰা তেল ল'বা, আৰু তেওঁৰ মূৰত বাকি, তেওঁক অভিশেক কৰিবা। 8 তুমি তেওঁৰ পুংৰসকলক আনিবা; আৰু কোট চোলা পিন্ধা। 9 হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ কঁকালত টঙালি বান্ধিবা, আৰু তেওঁলোকৰ মূৰত পাণ্ডি মাৰি দিবা। পুৰোহিত পদৰ কাৰ্য এক চিৰস্থায়ী বিধিৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ অধিকাৰত থাকিব। এইদৰেই তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক মোৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে পবিত্ৰকৃত কৰিবা।

10 তুমি সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ সন্মুখলৈ সেই দমৰাটো লৈ আনিবা; তেতিয়া হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে দমৰাটোৰ মূৰত হাত দিব লাগিব। 11 তুমি সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ দুৱাৰ মুখত যিহোৱাৰ সন্মুখত সেই দমৰাটো বধ কৰিবা।

12 তুমি বধ কৰা দমৰাটোৰ কিছু অংশ তেজ লৈ, আঙুলিৰে বেদীৰ শিঙত লগা, আৰু বাকী তেজখিনি বেদীৰ ডিঙিমূলত বাকি দিবা। 13 তাৰ প্ৰতিটো অংশত থকা তেল, কলিজাৰ ওপৰত থকা তেলীয়া ভাগ, ঘিলা দুটা, আৰু সেই দুটাৰ ওপৰত থকা তেল লৈ, বেদীত জ্বলা। 14 কিন্তু সেই দমৰা টোৰ মাংস আৰু তাৰ লগতে ছাল আৰু গোবৰ তন্ত্ৰৰ বাহিৰফালে জুইত পুৰি ভস্ম কৰি দিবা; সেয়ে পাপাৰ্থক বলি হ'ব।

15 তুমি এটা মেৰ-ছাগ পোৱালিও লগত ল'বা। হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে সেই মেৰ-ছাগটোৰ মূৰত হাত দিব। 16 তুমি সেই মেৰ-ছাগটো বধ কৰিবা। তাৰ পাছত সেই বধ কৰা মেৰ-ছাগটোৰ তেজ লৈ বেদীৰ ওপৰৰ চাৰিওফালে ছটিয়াই দিবা। 17 তুমি মেৰ-ছাগটো কাটি টুকুৰা টুকুৰা কৰিবা। তাৰ ভিতৰৰ অংশ আৰু ঠেংবোৰ ধুবা; ধূই মাংসৰ টুকুৰাবোৰৰ সৈতে মূৰটো একেলগে বেদীৰ ওপৰত থবা। 18 তাৰ পাছত সম্পূৰ্ণ মেৰ-ছাগটো বেদীত জ্বলাই দিবা; সেয়ে মোৰ অৰ্থা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি হ'ব। এয়ে মোৰ বাবে সূমধুৰ সূগন্ধ উপাৰ্জন কৰিব; এয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ হ'ব।

19 তাৰ পাছত তুমি আনটো মেৰ-ছাগ পোৱালি ল'বা। হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে সেই মেৰ-ছাগটোৰ মূৰত হাত দিব। 20 তুমি সেই মেৰ-ছাগ বধ কৰিবা আৰু তাৰ অলপমান তেজ লৈ, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ সোঁ কাণৰ অগ্ৰভাগত, তেওঁলোকৰ সোঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলি, আৰু সোঁ ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলিত লগা। তেজৰ বাকী থকা অংশ বেদীৰ ওপৰৰ চাৰিওফালে ছটিয়াই দিবা।

21 তুমি বেদীৰ ওপৰত থকা তেজ, আৰু অভিশেক কৰা তেলৰ কিছু অংশ লৈ, হাৰোণৰ ওপৰত, তেওঁৰ বস্ৰৰ ওপৰত, তেওঁৰ পুংৰসকলৰ ওপৰত আৰু তেওঁলোকৰ বস্ৰৰ ওপৰতো ছটিয়াই দিবা। এইদৰে তেওঁ, তেওঁৰ বস্ৰ, তেওঁৰ পুংৰ আৰু তেওঁলোকৰ বস্ৰৰ পবিত্ৰকৃত হ'ব।

22 তুমি মেৰ-ছাগটোৰ চৰ্বি, নেণ্ডৰ চৰ্বি, ভিতৰৰ অংশত থকা চৰ্বি, কলিজাৰ ওপৰত থকা চৰ্বি, ঘিলা দুটা আৰু তাৰ ওপৰত থকা চৰ্বি, আৰু পাছফালৰ সোঁ কৰঙন ল'বা; কাৰণ সেয়ে মোৰ বাবে পুৰোহিতক পবিত্ৰকৃত কৰিবৰ বাবে লোৱা মেৰ-ছাগ। 23 তুমি যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ সেই পাচিটোৰ পৰা এটা পিঠা, তেল মিহলোৱা এটা পিঠা, আৰু খমীৰ নিদিয়া এটা পাতল পিঠা ল'বা।

24 হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ হাতত সেই সকলোকে দিবা। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সন্মুখত উপাৰ্জন কৰিবৰ বাবে সেই পিঠাবোৰ ওপৰলৈ তুলি ধৰিব। 25 তুমি তেওঁলোকৰ হাতত পৰা আহাৰ লৈ, সেইবোৰ হোমবলিৰ সৈতে সূৰ্য্যৰ অৰ্থে বেদীত জ্বলাই দিবা। ই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ হ'ব।

26 তুমি হাৰোণক পবিত্ৰকৰণৰ অৰ্থে লোৱা মেৰ-ছাগৰ বুকু ল'বা, আৰু ওপৰলৈ তুলি লৈ, যিহোৱাক দিয়াৰ দৰে উপহাৰ দিবা। তাৰ পাছত সেই অংশ তোমাৰ খোৱাৰ বাবে থবা। 27 মৌলৈ হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ পবিত্ৰকৰণৰ যি মেৰ-ছাগটোৰ বুকু ওপৰলৈ তুলি ধৰিবা আৰু উপহাৰ দিয়া কৰঙন, সেই দুয়োটোকে তুমি পবিংৰ কৰিবা। 28 ইস্ৰায়েলী সকলৰ পৰা পোৱা হাৰোণ আৰু তেওঁৰ বংশৰ লোকসকলৰ এয়ে চিৰস্থায়ী বিধি হ'ব। কিয়নো সেয়ে উত্তোলনীয় উপহাৰ। ইস্ৰায়েলী লোকসকলৰ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ পৰা দিবলগীয়া এয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকৰ উত্তোলনীয় উপহাৰ।

29 পবিত্ৰ বস্ৰৰ পিন্ধি অভিশিক্ত আৰু নিযুক্ত হ'বলৈ হাৰোণৰ পাছত তেওঁৰ পবিংৰ বস্ৰৰ তেওঁৰ পুংৰসকলৰ বাবে হ'ব। 30 তেওঁৰ পুংৰসকলৰ মাজৰ যি জনে তেওঁৰ সলনি পুৰোহিত হৈ পবিংৰ-স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰত সোমাব, সেই জনেই সেই বস্ৰৰ সাত দিন পিন্ধিব।

31 তুমি মোৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিতসকলক পবিত্ৰকৃত কৰিবলৈ, মেৰ-ছাগ পোৱালিটোৰ মাংস এক পবিংৰ স্থানত সিজাব লাগিব। 32 সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ দুৱাৰ মুখত হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে সেই মেৰ-ছাগ মাংস আৰু পাচিত থকা পিঠা ভোজন কৰিব লাগিব। 33 মোৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে তেওঁলোকক পবিংৰ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হ'বলৈ, তেওঁলোকে মাংস আৰু পিঠা ভোজন কৰিব। কিন্তু আন কোনো লোকে সেইবোৰ ভোজন কৰিব নালাগে; কাৰণ সেই সকলো পবিংৰ বস্ত্ৰ। 34 সেই নিযুক্তকৰণৰ মাংস আৰু পিঠাৰ পৰা যদি কিছু অৱশিষ্ট ৰাতিপুৱালৈকে থাকি যায়, তেনেহলে সেই অৱশিষ্ট ভাগ জুইত পুৰি ভস্ম কৰিব লাগিব। এইটো কোনেও ভোজন কৰিব নোৱাৰিব, কাৰণ সেয়ে মোৰ বাবে পবিত্ৰকৃত কৰি ৰখা।

35 মই তোমাক কৰিবলৈ দিয়া সকলো আজ্ঞা অনুসৰে, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকললৈ কৰিবা। এনেকি তেওঁলোকক মোৰ বাবে পবিত্ৰকৃত কৰিবলৈ তুমি সাত দিন ল'বা। 36 তুমি প্ৰায়শ্চিত্তৰ বাবে পৰ্বতী দিবে পাপাৰ্থক বলিৰূপে এটা ভতৰা গৰু বলি দিবা। এইদৰে প্ৰায়শ্চিত্ত বেদীক গুচি কৰিবলৈ ইয়াকে কৰিব লাগিব। এই বেদী পবিংৰ কৰি ইয়াক অভিশেক কৰিবা,

আৰু মোৰ বাবে পৃথক কৰি ৰাখিবা। ³⁷ তুমি সাত দিন ধৰি পৰায়শ্চিত্ত কৰি বেদীক পবিত্ৰ কৰিবা। তাৰ পাছত সেই বেদী অতি পবিত্ৰ হ'ব। বেদীৰ সংস্পৰ্শত যি কোনোৱে আহিব, তেওঁ পবিত্ৰ হৈ যাব।

³⁸ সেই যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত তুমি প্ৰতিদিনে সদায় এবছৰীয়া দুটা মেৰ-ছাগ পোৱালি বলি উৎসৰ্গ কৰিবা। ³⁹ তাৰে এটা ৰাতিপুৱা, আনটো গধূলি উৎসৰ্গ কৰিবা।

⁴⁰ প্ৰথম মেৰ-ছাগ পোৱালিটোৰ লগত হিনৰ চাৰি ডাগৰ এডাগ খুন্দি উলিওৱা হিন তেল মিহলোৱা এক ঐক্ষাৰ দহ ডাগৰ এডাগ মিহি আটাগুড়ি, আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ বাবে হিনৰ চাৰিডাগৰ এডাগ দৰাফাৰস দিবা।

⁴¹ দ্বিতীয় মেৰ-ছাগ পোৱালিটো গধূলি উৎসৰ্গ কৰিবা। ৰাতিপুৱাৰ ডক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ দৰেই কৰিবা; সেয়ে সুমধুৰ সুগন্ধ উৎপন্ন কৰি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অমিকৃত উপহাৰ হ'ব। ⁴² তোমাৰ সৈতে কথা পাতিবলৈ য'ত মই তোমাক সাক্ষা কৰিম, সেই সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ দুবাৰ মুখত যিহোৱাৰ সন্মুখত এয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুৰূপে সদায় কৰিবলগীয়া হোমবলি হ'ব।

⁴³ সেই ঠাইত মই ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ সৈতে সাক্ষা কৰিম; তাতে মোৰ প্ৰতাপৰ দ্বাৰাই সেই তন্ত্ৰ পবিত্ৰকৃত হ'ব।

⁴⁴ মই সেই সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰ আৰু যজ্ঞবেদী পবিত্ৰ কৰিম, আৰু মোৰ অৰ্থে পুৰোহিত কাৰ্য কৰিবলৈ হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুৰসকলকো পবিত্ৰ কৰিম।

⁴⁵ মই ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ মাজত বাস কৰিম, আৰু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হম। ⁴⁶ তেতিয়া যিজন সবুশক্তিমান ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰিবলৈ তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিিলে, তেওঁলোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা যে মই, সেই কথা তেওঁলোকে জানিব। ময়েই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

30 অধ্যায়

ধূপ-বেদি, পৰায়শ্চিত্তৰ ধন, প্ৰক্ষালন-পাংৰ, অভিষেক তেল, আৰু ধূপৰ বিষয়ে আদেশ।

¹ তুমি ধূপ জ্বলাবৰ বাবে চিটাম কাঠেৰে এটা বেদী সাজিবা। ² সেয়ে এহাত দীঘল, এহাত বহল হ'ব; আৰু সেই বেদীৰ চাৰিওদিশ সমান হ'ব। ওখই দুহাত; তাৰ শিংবোৰ একে ডোখৰ কাঠেৰে হ'ব লাগিব।

³ তুমি বেদীটোৰ ওপৰত, চাৰিও ফালে আৰু শিংবোৰত শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰি আৱৰণ কৰিবা। তাৰ চাৰিওফালৰ কিনাৰত সোণ লগাবা। ⁴ তুমি সোণৰ দুটা আঙঠি গঢ়াই, কিনাৰৰ তলত দুই কাষৰ দুই চুকৰ ওপৰত লগাবা। বেদীটো বৈ নিবলৈ আঙঠি দুটা কানমাৰি সন্মুখৰাৰ ঠাই হ'ব।

⁵ সেই কানমাৰি চিটাম কাঠেৰে সাজিবা, আৰু তাত সোণৰ পতা মাৰিবা। ⁶ তুমি ধূপবেদিটো সাক্ষ্য-ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ পৰ্দাৰ আগফালে ৰাখিব লাগিব। সেই পৰ্দা সাক্ষ্য-ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত থকা পাপাবৰণৰ ওচৰত থাকিব। সেই ঠাইত মই তোমালোকৰ সৈতে সাক্ষা কৰিম।

⁷ হাৰোণে প্ৰতি ৰাতিপুৱা সুগন্ধি ধূপ জ্বলাব। প্ৰতি ৰাতিপুৱা প্ৰদীপ পৰিষ্কাৰ কৰা সময়ত তেওঁ সেই ধূপ জ্বলাব।

⁸ গধূলিও প্ৰদীপ জ্বলোৱাৰ সময়ত তেওঁ ধূপ জ্বলাব। সেয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুৰূপে যিহোৱাৰ সন্মুখত নিত্য ধূপদাহ হ'ব। ⁹ তোমালোকে তাৰ ওপৰত সাধাৰণ ধূপ, বা হোম বলি, বা ডক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৰ্গ নকৰিবা, আৰু তাৰ ওপৰত পেয় নৈবেদ্যও নাঢ়ালিবা।

¹⁰ বছৰত এবাৰ হাৰোণে তাৰ শিংবোৰ পবিত্ৰকৃত কৰিব। তোমালোকৰ পুৰুষানুৰূপে পৰায়শ্চিত্তাৰ্থক পাপ-বলিৰ তেজেৰে তেওঁ বছৰত এবাৰ পবিত্ৰকৃত কৰিব। এই বেদী যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অতি পবিত্ৰ হ'ব।

¹¹ যিহোৱাই মোচিক কলে, ¹² “তুমি যেতিয়া ইশ্বায়েলৰ জনসংখ্যা গণনা কৰিবা, তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ নিজৰ প্ৰাণৰ অৰ্থে মুক্তি ধন দিব লাগিব। তুমি তোমাৰ পাছত তেওঁলোকৰ গণনা কৰিব লাগিব। তুমি তেওঁলোকক গণনা কৰিবা, তাতে তেওঁলোকৰ মাজত মহামাৰী নহ'ব। ¹³ প্ৰতিজনে লোকে গণনা কৰা সময়ত আধা চেকল ৰূপ দিব লাগিব। তেওঁ পবিত্ৰ-স্থানৰ চেকল অনুসাৰে আধা চেকল দিব। আধা চেকলত বিশ গোৰা হয়; সেই আধা চেকল যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিবলগা উপহাৰ। ¹⁴ বিশ বছৰ আৰু তাৰকৈ অধিক বয়সৰ লোক প্ৰতিজনে গণনা কৰা সময়ত, যিহোৱালৈ উপহাৰ দিব লাগিব।

¹⁵ তোমালোকে প্ৰাণৰ অৰ্থে পৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ যিহোৱাৰ সেই উপহাৰ দিয়াৰ সময়ত, ধনী লোকসকলে আধা চেকলতকৈ অধিক নিদিব, আৰু দুখীয়া লোকসকলে তাতকৈ কম নিদিব। ¹⁶ তুমি ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ পৰা সেই পৰায়শ্চিত্তৰ ধন ল'ব লাগিব, আৰু সেই ধন সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ কাৰ্যৰ অৰ্থে দিব লাগিব। তোমালোকৰ প্ৰাণৰ পৰায়শ্চিত্তৰ বাবে সেয়ে ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ সোঁৱৰণৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ আগত থাকিব।”

¹⁷ যিহোৱাই মোচিক কলে, ¹⁸ “প্ৰক্ষালনৰ বাবে তুমি পিতলৰ এটা প্ৰক্ষালন-পাংৰ গঢ়াবা, আৰু তাত পিতলৰ খৰা লগাবা। তুমি সেই প্ৰক্ষালন পাত্ৰ সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰ আৰু হোম বেদীৰ মাজত থবা; আৰু তুমি ইয়াৰ ভিতৰত পানী ভৰাই ৰাখিবা।

¹⁹ হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুৰসকলে তাত থকা পানী লৈ নিজৰ হাত ভৰি ধুব। ²⁰ তেওঁলোকে যেতিয়া সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰত সোমাব, বা যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, তেওঁৰ উদ্দেশ্যে অমিকৃত উপহাৰ দক্ষ কৰিবলৈ বেদীৰ ওচৰলৈ যাব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ যেন মৃত্যু নহয়, সেই কাৰণে তেওঁলোকে নিজৰ হাত ভৰি ধুব। ²¹ তেওঁলোকৰ মৃত্যু নহ'বলৈ তেওঁলোকৰ নিজৰ হাত ভৰি ধুব লাগিব। এয়ে তেওঁ আৰু তেওঁৰ বংশৰ পুৰুষানুৰূপে পালন কৰিব লগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি হ'ব।”

22 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 23 “তুমি নিজৰ বাবে বিশেষ বিশেষ সৃগন্ধি দৰব্য, অৰ্থাৎ পবিংৰ-স্থানৰ চেকল অনুসাৰে, পাঁচশ চেকল গন্ধৰস, আৰু দুশ পঞ্চাশ চেকল সৃগন্ধি ডালচেনি, দুশ পঞ্চাশ চেকল সৃগন্ধি ৰচ, 24 পাঁচ শ চেকল তেজপাত, আৰু এক হিন জিতগছৰ তেল ল'বা। 25 সেইবাবেৰে তুমি অভিষেকৰ অৰ্থে পবিংৰ তেল, অৰ্থাৎ সৃগন্ধি দৰব্য ব্যৱসায়ীয়ে তৈয়াৰ কৰা অনুসাৰে সৃগন্ধি তেল যুগুত কৰিবা। সেয়ে অভিষেকৰ পবিংৰ তেল হ'ব।

26 তুমি সাক্ষাৎ কৰা তম্বু, সাক্ষ্য ফলিৰ নিয়ম চন্দুক, 27 মেজ আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি, দীপাধাৰ আৰু তাৰ সঁজুলিবোৰ, ধূপ বেদী, 28 হোমবেদি আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি, পৰফালন পাংৰ আৰু তাৰ খুৰা সেই অভিষেক তেলেৰে অভিষেক কৰিবা।”

29 সেই সকলোকে অভিষেক কৰি পবিংৰ কৰিবা; তাতে সেই সকলো বস্তু মোৰ বাবে পবিংৰ আৰু সংৰক্ষিত হ'ব। সেইবাবেৰে সংস্পৰ্শত যি লোক আহিব, তেওঁ পবিংৰ হ'ব। 30 মোৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিত কাৰ্য কৰিবলৈ, তুমি হৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক অভিষেক কৰি তেওঁলোকক পবিংৰ কৰিবা। 31 তুমি ইশ্বায়েলী লোকসকলক কৰা, “তোমালোকৰ পুৰুষানুশ্ৰমে মোৰ বাবে সেয়ে অভিষেকৰ পবিংৰ তেল হ'ব।

32 মানুহৰ গাত সেই তেলে ব্যৱহাৰ কৰা নহ'ব। সেই তেলৰ সূত্ৰ অনুসাৰে, সেই তেলৰ দৰে আন কোনো তেল প্ৰস্তুত কৰা নহ'ব; কাৰণ সেয়ে মোৰ বাবে পবিংৰ কৰি সংৰক্ষিত কৰা তেল। 33 যি কোনোৱে এই তেলৰ দৰে আন সৃগন্ধি প্ৰস্তুত কৰিব, বা যি কোনোৱে গাত তাৰ অলপো লগাব, তেওঁক নিজৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব।”

34 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি নিজৰ বাবে সৃগন্ধি দৰব্য, অৰ্থাৎ নাটফ, নখী, হেপ্তনা, এই সকলো সৃগন্ধি দৰব্য, আৰু নিৰমল কুন্দুৰৰ পৰতিটো সমান পৰিমাণে লোৱা। 35 সেইবাবেৰে দ্বাৰাই সৃগন্ধি-দৰব্য ব্যৱসায়ীৰ সূত্ৰ অনুসাৰে লোণ মিহলাৱা এক নিৰমল পবিংৰ সৃগন্ধি ধূপ যুগুত কৰা। 36 সেই ধূপ গুড়ি কৰি মিহি কৰিবা, যি সাক্ষাৎ কৰা তম্বুত মই তোমাৰে সৈতে সাক্ষাৎ কৰিম, সেই সাক্ষ্য ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ সন্মুখত তাক থবা। সেয়ে তোমালোকলৈ অতি পবিংৰ হ'ব।

37 তুমি যি সৃগন্ধি ধূপ প্ৰস্তুত কৰিবা, সেই সূত্ৰ অনুসাৰে তোমালোকৰ বাবে ধূপ প্ৰস্তুত নকৰিবা। সেয়ে তোমাৰ মাননত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ হ'ব। 38 যি কোনোৱে নিজৰ বাবে এইদৰে সৃগন্ধি তৈয়াৰ কৰিব, তেওঁক নিজৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব।”

31 অধ্যায়

ধৰ্মধাম নিৰমাণ কৰাসকলৰ বিষয়, বিস্বাম-দিনৰ বিষয়ে আদেশ।

1 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “চোৱা, মই যিহূদা ফৈদৰ পৰা হুৰ, হুৰৰ পুত্ৰ উৰী, উৰীৰ পুংৰ বচলেলক নাম কাটি মাতিলোঁ।

3 মই বচলেলক মোৰ আশ্বাৰে পৰিপূৰণ কৰিম, তেওঁলৈ সকলো প্ৰকাৰ শিল্পকৰ্মৰ বাবে প্ৰজ্ঞা, বুদ্ধি, আৰু জ্ঞান দিম। 4 সোণ, ৰূপ, আৰু পিতলত শিল্পিসুলভ নক্সাৰে কাম কৰিব। 5 তেওঁ পাথৰ কটা, পাথৰ খটোৱা আৰু কাঠৰ কাম, এই সকলো প্ৰকাৰৰ শিল্পকৰ্ম কৰে।

6 চোৱা, মই দান ফৈদৰ অহীচামকৰ পুংৰ অহলীয়াবক তেওঁৰ সহকাৰী নিযুক্ত কৰিলোঁ। সকলো জ্ঞানী লোকৰ হৃদয়ত দক্ষতাৰে পৰিপূৰণ কৰিলোঁ; সেয়ে মই তোমাক যিবোৰ নিৰমাণ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ, সেই সকলোবোৰ তেওঁলোকে নিৰমাণ কৰিব। 7 সাক্ষাৎ কৰা তম্বু, সাক্ষ্য-ফলিৰ নিয়ম চন্দুক, আৰু নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত থকা পাপাবৰণ, আৰু তম্বুৰ সকলো আচবাবপত্ৰ। 8 মেজ আৰু তাৰ সামগ্ৰী, শুদ্ধ সোণৰ দীপাধাৰাৰ সৈতে তাৰ সকলো সামগ্ৰী, ধূপবেদী, 9 হোমবেদিৰ সৈতে সকলো সামগ্ৰী, পৰফালন-পাংৰৰ সৈতে তাৰ খুৰা।

10 এই সকলো বোৱা বস্তুৰ লগত সংযুক্ত কৰা হৈছিল। পুৰোহিতৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে পুৰোহিত হৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকল বাবে এই সকলো পবিংৰ বস্তুৰ। 11 অভিষেক তেল, আৰু পবিংৰ স্থানৰ বাবে মধুৰ সৃগন্ধি ধূপ। মই যিদৰে তোমাক আজ্ঞা কৰিলোঁ, সেইদৰেই শিল্পকাৰ সকলে সকলো বস্তু তৈয়াৰ কৰিব।”

12 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 13 “তুমি ইশ্বায়েলী লোকসকলক কোৱা, ‘তোমালোকে নিশ্চয় মোৰ বিস্বাম-দিন পালন কৰিব লাগিব। ময়েই যে তোমালোকৰ যিহোৱা, ইয়াক যেন তোমালোকে বুজি পোৱা, সেই বাবে তোমালোকৰ পুৰুষানুশ্ৰমে মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত এয়ে এক চিন হ'ব। 14 সেয়ে তোমালোকে বিস্বাম-দিন পালন কৰিব লাগিব; কিয়নো তোমালোকৰ বাবে সেয়ে পবিংৰ দিন। যিজনো সেই দিন অপবিংৰ কৰিব, অৱশ্যেই তেওঁৰ প্ৰাণ দণ্ড হ'ব; কিয়নো যিকোনোৱে সেই দিনা কাম কৰিব, তেওঁক নিজৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব। 15 ছয়দিন কাম কৰিব লাগিব, কিন্তু সপ্তম দিন সম্পূৰ্ণ বিস্বামৰ বাবে বিস্বাম-দিন হ'ব। সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ দিন; সেই বিস্বাম দিনত যি কোনোৱে কাম কৰিব, তাৰ অৱশ্যেই প্ৰাণদণ্ড হ'ব।

16 এই হেতুকে ইশ্বায়েলী লোকসকলে চিৰস্থায়ী বিধিৰূপে পুৰুষানুশ্ৰমে মানি চলিবলৈ এই বিস্বাম দিন পালন কৰিবা। 17 মোৰ আৰু ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ মাজত এয়ে চিৰস্থায়ী চিন হ'ব; কাৰণ যিহোৱাই ছয়দিনতে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰি সপ্তম দিনা বিস্বাম কৰিবৰ বাবে বিশ্রাম লৈছিল।”

18 যিহোৱাই যেতিয়া চীনয় পৰ্বতত মোচিৰ সৈতে কথা পাতি শেষ কৰিলে, তেতিয়া ঈশ্বৰে নিজৰ হাতেৰে লিখা সাক্ষ্য-ফলি দুখন মোচিক দিলে।

32 অধ্যায়

ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ বিপথ-গমন, আৰু তাৰ দণ্ড।

1 পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিবলৈ মোচিৰ পলম হোৱা দেখি, লোকসকলে হাৰোণৰ চাৰিওফালে গোট খাই তেওঁক ক'লে, “আহক, আমাৰ আগে আগে যাবৰ বাবে আমাৰ অৰ্থে এজন দেৱতা নিৰ্মাণ কৰোঁ। কিয়নো যি দেৱতাবোৰে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল, সেই মোচিৰ লগত কি হ'ল, সেই বিষয়ে আমি একো নাজানো।” 2 তেতিয়া হাৰোণে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে আপোনালোকৰ ভাৰ্যা, পুত্ৰ আৰু জীয়েক সকলৰ কাণৰ সোণৰ ফুলিবোৰ সোলোকাই মোৰ ওচৰলৈ আনক।”

3 সকলো লোকে নিজৰ নিজৰ কাণৰ পৰা সোণৰ ফুলিবোৰ সোলোকাই হাৰোণৰ ওচৰলৈ আনিলে। 4 হাৰোণে তেওঁলোকৰ পৰা সোণ ল'লে, আৰু সেইবোৰ সাঁচত ঢলি এটা দামুৰিৰ আকৃতিৰে সোণৰ দামুৰি তৈয়াৰ কৰিলে। তাৰ পাছত লোকসকলে ক'লে, “হে ইশ্বায়েল, মিচৰ দেশৰ পৰা তোমাক উলিয়াই অনা ঈশ্বৰ এয়া।”

5 হাৰোণে যেতিয়া এইবোৰ দেখিলে, তেতিয়া সেই দামুৰিটোৰ আগত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে; আৰু “কাইল যিহোৱাৰ সন্মানৰ উদ্দেশ্যে উঁসৰ হ'ব”; এইবুলি তেওঁ ঘোষণা কৰিলে। 6 লোকসকলে তাৰ পাছ দিনা ৰাতিপুৱাতে উঠি হোম-বলি উঁসৰ্গ কৰিলে, আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি দিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে ভোজন পান কৰিবলৈ বহিলে, আৰু ভোজন কৰাৰ পাছত উঠি আনন্দেৰে উঁসৰ পালন কৰিলে।

7 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি তোমাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ বেগাই যোৱা; কাৰণ যি লোকসকলক তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা, তেওঁলোকে নিজেই নিজকে ভৰ্ষ্ট কৰিছে। 8 তেওঁলোকক যি পথত যাবলৈ মই আজ্ঞা দিছিলোঁ, সেই পথৰ পৰা তেওঁলোকে ক্ষিপ্ৰবেগে ঘূৰিলে। তেওঁলোকে নিজৰ বাবে সাঁচত ঢলা এটা দামুৰি নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাৰ আগত পৰ্ণিপাত কৰিলে। তেওঁলোকে ক'লে, ‘হে ইশ্বায়েল, মিচৰ দেশৰ পৰা তোমাক উলিয়াই অনা ঈশ্বৰ এয়া।’”

9 যিহোৱাই মোচিক পুনৰ ক'লে, “মই সেই লোকসকলক দেখিলোঁ। চোৱা, তেওঁলোক ঠৰডিঙীয়া লোক। 10 সেয়ে এতিয়া মোক বাধা দিবলৈ চেষ্টা নকৰিবা। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মোৰ ক্ৰোধ পৰজ্বলিত হৈছে, সেয়ে মই তেওঁলোকক সংহাৰ কৰিম। তাৰ পাছতহে মই তোমাৰ পৰা এক মহাজাতি উঁপন্ন কৰিম।” 11 কিন্তু মোচিয়ে তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক শপ্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি ক'লে, “হে যিহোৱা, আপোনাৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে কিয় ক্ৰোধ পৰজ্বলিত হৈছে; কাৰণ তেওঁলোকক আপুনি মহা পৰাক্ৰম আৰু বলৱান হাতেৰে মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে।

12 মিচৰীয়া লোকসকলক কিয় ক'ব দিব যে, ‘তেওঁলোকক পৰ্বতীয়া অঞ্চলত বিনষ্ট কৰি পৃথিৱীৰ পৰা লুপ্ত কৰিবৰ বাবেহে তেওঁ তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি আনিলে।’ আপুনি নিজৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰ পৰা ঘূৰি নিজৰ লোকসকলৰ অপকাৰ কৰাৰ বিষয়ে ক্ষান্ত হওক। 13 আপোনাৰ দাস অম্বাহাম, ইছাহক, আৰু ইশ্বায়েলক সোঁৱৰণ কৰক। তেওঁলোকৰ আগত আপুনি নিজৰ নামেৰে শপত দি তেওঁলোকক কৈছিল, ‘মই আকাশৰ তৰাবোৰৰ নিচিনাকৈ তোমালোকৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিম, আৰু এই যি দেশৰ কথা কলোঁ, সেই গোটেইখন দেশ তোমালোকৰ বংশক দিম। তেওঁলোকে চিৰকাল অধিকাৰ কৰিব।’ 14 তেতিয়া যিহোৱাই নিজৰ লোকসকলৰ যি অপকাৰ কৰিম বুলি কৈছিল, তাৰ পৰা ক্ষান্ত হ'ল।

15 তাৰ পাছত মোচিয়ে ঘূৰি, সাক্ষ্য ফলি দুখন হাতত লৈ পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল। সেই ফলিৰ আগফালৰ আৰু পিছফালৰ দুয়ো পিঠিতে লিখা আছিল। 16 সেই ফলি দুখন ঈশ্বৰে নিজৰ হাতেৰে তৈয়াৰ কৰা। সেই দুখন ফলিৰ লিখনীও ঈশ্বৰে নিজে লিখা আছিল।

17 যিহোচুৱাই যেতিয়া লোকসকলৰ চিঞৰ শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ মোচিক ক'লে, “ছাউনিত যুদ্ধৰ শব্দ হৈছে।” 18 কিন্তু মোচিয়ে তেওঁক ক'লে,

“এয়ে জয় ধনিৰ শব্দ নহয়;

আৰু পৰাজয়ী লোকসকলৰে শব্দ নহয়,

কিন্তু গান গোৱাৰহে শব্দ মই শুনিবলৈ পাইছোঁ।”

19 মোচিয়ে যেতিয়া তম্বুৰ ওচৰ চাপি আহিল, তেতিয়া তেওঁ সেই দামুৰিটোক দেখিলে, আৰু লোকসকলে তেতিয়া নাচি আছিল। তেওঁ ক্ৰোধান্বিত হ'ল। তেওঁৰ হাতৰ পৰা সেই ফলি দুখন পৰি গ'ল; আৰু পৰ্বতৰ তলত পৰি ডাঙি গ'ল। 20 লোকসকলে নিৰ্মাণ কৰা দামুৰিটো লৈ জুইত পুৰি দিলে। পুৰা দামুৰিটোক পিহি ধূলিৰ নিচিনা কৰি পানীত মিহলাই ইশ্বায়েলী লোকসকলক পান কৰালে।

21 তাৰ পাছত মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, “এই লোকসকলে তোমাক কি কৰিছিল, যে তুমি তেওঁলোকক এনে মহাপাপত পেলালা?” 22 হাৰোণে ক'লে, “হে মোৰ পৰভূ, আপোনাৰ ক্ৰোধ পৰজ্বলিত নহওঁক; আপুনি এই লোকসকলক জানে, যে তেওঁলোক দুষ্ট কাৰ্য্যত কিমান আসক্ত। 23 তেওঁলোকে মোক ক'লে, ‘আমাৰ আগে আগে যাবৰ বাবে আমাৰ অৰ্থে এজন দেৱতা নিৰ্মাণ কৰক; কাৰণ যি মোচিয়ে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, সেই মোচিৰ কি হ'ল, সেই বিষয়ে আমি নাজানো।’ 24 সেয়ে মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, ‘যি কোনো লোকৰ সোণৰ অলঙ্কাৰ আছে, সেই সকলোবোৰ সোলোকাই দিয়ক।’ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই সোণবোৰ মোক দিলে, আৰু মই সেইবোৰ জুইত পেলাই দিলোঁ; আৰু এই দামুৰি বাহিৰলৈ ওলাই আহিল।”

25 মোচিয়ে দেখিলে যে, হাৰোণৰ লোকসকলৰ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰণ হেৰাইছে আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ইচ্ছামতে চলি, তেওঁলোক শত্ৰুবোৰৰ আগত হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ হৈছে। 26 তেতিয়া মোচিয়ে তম্বুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত থিয় হৈ ক'লে, “যিজন যিহোৱাৰ ফলীয়া, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহক।” লেবীৰ সকলো লোক তেওঁৰ চাৰিওকাষে গোট খালে। 27 তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তোমালোক প্ৰতিজনে নিজৰ তৰোৱাল নিজৰ কাষত ৰাখা, আৰু তম্বুৰ চাৰিওফালৰ এটা প্ৰবেশ দুৱাৰৰ পৰা আন প্ৰবেশ দুৱাৰলৈকে ঘূৰি গৈ নিজৰ ভাই, বন্ধু আৰু চুবুৰীয়া সকলক বধ কৰা।’”

28 তেতিয়া লেবীয়া লোকসকলে মোচিয়ে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে। সেইদিনা লোকসকলৰ মাজত প্ৰায় তিনি হাজাৰ লোকৰ মৃত্যু হ'ল। 29 মোচিয়ে লেবীয়া লোকসকলক ক'লে, “আজিৰ পৰা যিহোৱাই তোমালোকক তেওঁৰ সেৱাৰ বাবে উ্যসৰ্গ কৰিলে; কাৰণ তোমালোক প্ৰতিজনে তোমালোকৰ ভাইসকলৰ বিৰুদ্ধে কাৰ্য কৰিলা, সেয়ে যিহোৱা তোমালোকক আজি আশীৰ্বাদ কৰিলে।”

30 তাৰ পাছদিনা মোচিয়ে লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে মহাপাপ কৰিলা। মই এতিয়া যিহোৱাৰ ওচৰলৈ যাওঁ; যদি পাৰোঁ তেনেহ'লে মই তোমালোকৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিম।” 31 মোচিয়ে যিহোৱাৰ ওচৰলৈ উভটি গৈ ক'লে, “হায় হায়, এই লোকসকলে মহাপাপ কৰিলে; আৰু নিজৰ বাবে এটা সোণৰ দেৱতা নিৰ্মাণ কৰিলে। 32 তথাপি এতিয়া অনুগ্ৰহ কৰি তেওঁলোকক ক্ষমা কৰক; কিন্তু যদি আপুনি ক্ষমা নকৰে, তেনেহ'লে আপুনি লিখা আপোনাৰ পুস্তকৰ পৰা মোৰ নাম বাহিৰ কৰি দিয়ক।”

33 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “যি জনে মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলে, সেই জনৰ নামহে মই মোৰ পুস্তকৰ পৰা বাহিৰ কৰিম। 34 এতেকে এতিয়া যোৱা, মই যি দেশৰ বিষয়ে তোমাক কৈছিলোঁ, সেই দেশলৈকে লোকসকলক লৈ যোৱা। চোৱা, মোৰ দূত তোমাৰ আগে আগে যাব; কিন্তু যি দিনা তেওঁলোকে দণ্ড পাব লাগে; সেই দিনা তেওঁলোকৰ পাপৰ দণ্ড মই দিম।” 35 তাৰ পাছত যিহোৱাই লোকসকলৰ ওপৰত মহামাৰী পঠাই আঘাত কৰিলে; কিয়নো লোকসকলে হাৰোণক দামুৰি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ বাধ্য কৰিছিল।

33 অধ্যায়

1 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “ইয়াৰ পৰা যোৱা, যি দেশ তোমাৰ বংশক দিম বুলি মই অশ্বাহাম, ইচহাক, আৰু যাকোবৰ আগত শপত কৰিছিলোঁ, সেই দেশলৈ, মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি অনা লোকসকলৰ সৈতে তুমি যোৱা। 2 মই তোমাৰ আগে আগে এজন দূত পঠাম, আৰু কনানীয়া, ইমৰীয়া, হিতীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিব্ৰীয়া, আৰু যিৰূচীয়া লোকসকলক খেদিম। 3 গাথীৰ আৰু মৌজোল বৈ থকা দেশলৈ যোৱা। কিন্তু মই তোমালোকৰ লগত নাযাওঁ; কাৰণ তোমালোক ঠৰডিঙীয়া লোক। মই হয়তো বাটতে তোমালোকক বিনষ্ট কৰিব পাৰোঁ।”

4 লোকসকলে যেতিয়া সেই সমস্যাক কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে শোক কৰিলে; আৰু কোনো এজনেও অলঙ্কাৰ পৰিধান নকৰিলে। 5 যিহোৱাই মোচিক কৈছিল, “তুমি ইশ্বায়েলী লোকসকলক এই কথা কোৱা, ‘তোমালোক ঠৰডিঙীয়া লোক। মই যদি তোমালোকৰ মাজলৈ এক মুহূৰ্তৰ বাবেও যাওঁ, তেনেহ'লে মই তোমালোকক বিনষ্ট কৰিম। সেয়ে তোমালোকৰ লগত মই কি কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে যেতিয়ালৈকে মই সিদ্ধান্ত নলওঁ, তেতিয়ালৈকে তোমালোকে নিজৰ অলঙ্কাৰ খুলি ৰাখিব।’” 6 তেতিয়া ইশ্বায়েলী লোকসকলে হোৱেৰ পৰ্বতৰ পৰাই নিজৰ অলঙ্কাৰবোৰ পৰিধান নকৰিলে।

7 মোচিয়ে তম্বুৰ কাপোৰ এটা লৈ, তম্বুৰ বাহিৰত কিছু দূৰত তৰিলে; আৰু তাৰ নাম সাক্কা কৰা তম্বু ৰাখিলে। যিহোৱাক বিচাৰা প্ৰতিজনে তম্বুৰ বাহিৰত থকা সেই সাক্কা কৰা তম্বুলৈ যায়। 8 মোচি যেতিয়া সেই তম্বুৰ ভিতৰলৈ যায়, তেতিয়া সকলো লোকে উঠি প্ৰতিজনে নিজৰ তম্বুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত থিয় হয়। মোচিয়ে যেতিয়ালৈকে সেই তম্বুত নোসোমায়, তেতিয়ালৈকে লোকসকলে মোচিক চাই থাকে।

9 মোচি যেতিয়াই তম্বুত সোমায়, তেতিয়াই মেঘ-শুস্ত নামি আহি তম্বুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত স্থিতি লয়, আৰু যিহোৱাই মোচিৰে সৈতে কথা পাতে।

10 লোকসকলে যেতিয়াই তম্বুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত মেঘ-শুস্ত স্থিতি হোৱা দেখে, তেতিয়াই প্ৰতিজনে নিজৰ তম্বুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত থিয় হৈ আৰাধনা কৰে। 11 যিদৰে মানুহে নিজৰ বন্ধুৰ লগত কথা পাতে, সেইদৰে যিহোৱাই মুখামুখি মোচিৰ লগত কথা পাতে। তাৰ পাছত মোচিয়ে তম্বুৰ পৰা ওলাই আহে, কিন্তু তেওঁৰ য়ুৰক পৰিচাৰক, নুনৰ পুংৰ যিহোচুৱা তম্বুৰ ভিতৰতে থাকে।

ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ বাবে মোচিৰ প্ৰাৰ্থনা।

12 মোচিয়ে যিহোৱাক ক'লে, “চাওক, আপুনি এই লোকসকলক লৈ মোক যাত্ৰা কৰিব কৈছে; কিন্তু মোৰ লগত যি জনক পঠাব, তেওঁৰ বিষয়ে আপুনি মোক জানিব দিয়া নাই। আপুনি কৈছিল, মই নামৰ দ্বাৰাই তোমাক জানো, আৰু তুমি মোৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাল। 13 এতিয়া মই যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পালোঁ, তেনেহ'লে বিনয় কৰিছোঁ, মই যেন আপোনাৰ জানি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাওঁ, সেই বাবে মোক আপোনাৰ পথ দেখাওক; আৰু এই লোকসকল যে আপোনাৰেই লোক ইয়াকো সোঁৱৰণ কৰক।”

14 তেতিয়া যিহোৱাই উত্তৰ দিলে, “মই স্বয়ং তোমাৰ লগত যাম, আৰু মই তোমাক বিশ্ৰাম দিম।” 15 মোচিয়ে তেওঁক ক'লে, “যদি আপুনি স্বয়ং মোৰ লগত নাযায়, তেনেহ'লে আমাক ইয়াৰ পৰা লৈ নাযাব। 16 নহ'লে আমি কি দৰে বুজি পাম যে, আপোনাৰ দৃষ্টিত মই আৰু আপোনাৰ লোকসকলে অনুগ্ৰহ পাইছোঁ ইয়াক কিহৰ দ্বাৰাই জনা যাব? আপুনি আমাৰ লগত যোৱাৰ দ্বাৰায়েই মই আৰু আপোনাৰ লোকসকল পৃথিৱীত থকা সকলো জাতিৰ পৰা পাৰ্থক্য হ'ব।”

17 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “এই যি কথা তুমি ক'লা, তাকো মই কৰিম। কিয়নো তুমি মোৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছা, আৰু মই তোমাক তোমাৰ নামে সৈতে জানো।” 18 তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, “বিনয় কৰিছোঁ মোক আপোনাৰ প্ৰতাপ দেখাওক।”

19 যিহোৱাই ক'লে, “মই তোমাৰ ওচৰেৰে মোৰ সকলো ধাৰমিকতা গমন কৰাম, আৰু তোমাৰ আগত মোৰ নাম* ঘোষণা কৰিম। যাক মই অনুগ্ৰহ কৰিব খোজোঁ, তাক মই অনুগ্ৰহ কৰিম, আৰু যাক মই দয়া কৰিব খোজোঁ, তাক মই দয়া কৰিম।”

20 কিন্তু যিহোৱাই পুনৰ ক'লে, “তুমি মোৰ চেহেৰা দেখা নোপোৱা; কাৰণ কোনো মানুহে মোক দেখাৰ পাছত জীয়াই নাথাকে।”

* 33 অধ্যায়:19 নাম যিহোৱা

21 যিহোৱাই ক'লে, “চোৱা, মোৰ ওচৰত এটা শিল আছে, আৰু তুমি সেই শিলটোৰ ওপৰত থিয় হ'বা। 22 তোমাৰ আগেদি যেতিয়া মোৰ পৰতাপ গমন কৰিব, তেতিয়া মই তোমাক শিলটোৰ ফাটত থম, আৰু মোৰ গমন শেষ নোহোৱালৈকে মোৰ হাতেৰে তোমাক ঢাকি ধৰিম। 23 তাৰ পাছত মই তোমাৰ ওপৰৰ পৰা হাত গুচাম, আৰু তুমি মোৰ পাছফাল দেখিবলৈ পাবা, কিন্তু মোৰ মুখ দেখা নাপাবা।”

34 অধ্যায়

পুনৰ নিয়ম স্থাপন কৰা।

1 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি প্ৰথম ফলিৰ দৰে দুখন শিলৰ ফলি কাটা। তুমি ভাঙা আগৰ সেই ফলি দুখনত যি যি লিখা আছিল, সেই সকলো কথা, মই পুনৰ এই দুখন ফলিত লিখিম। 2 তুমি ৰাতিপুৱাতে যুগুত হৈ চীনয় পৰ্বতলৈ উঠি আহিবা। পৰ্বতৰ ওপৰত মোৰ ওচৰত উপস্থিত হ'বা।

3 আন কোনো লোক তোমাৰ লগত নাহিব; আৰু গোটেই পৰ্বতত কোনো লোক যেন দেখা পোৱা নাযায়। গৰু মেৰ-ছাগৰ জাকোবোৰো যেন পৰ্বতৰ আগত চৰি নাথাকে।” 4 সেয়ে মোচিয়ে আগৰ নিচিনা শিলৰ দুখন ফলি কাটি, যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে ৰাতিপুৱাই উঠি চীনয় পৰ্বতলৈ গ'ল। যিহোৱাই নিৰ্দ্দেশ দিয়া অনুসাৰে শিলৰ সেই ফলি দুখনো লগত লৈ গ'ল।

5 যিহোৱা মেঘৰ মাজত নামি আহিল; আৰু মোচিৰ সৈতে সেই ঠাইত থিয় হ'ল। তেওঁ “যিহোৱা” নাম উচ্চাৰণ কৰিলে। 6 যিহোৱাই তেওঁৰ আগেদি গমন কৰিলে আৰু ঘোষণা কৰিলে, “যিহোৱা, যিহোৱা কৃপা আৰু দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ ঈশ্বৰ, স্বেৰ্ণাধত ধীৰ, দয়া আৰু সত্যতাত মহান; 7 হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দয়া কৰোঁতা; অপৰাধ, আজ্ঞা লঙ্ঘন, আৰু পাপ ক্ষমা কৰোঁতা। তথাপি তেওঁ নিশ্চয়ে দোষীক নিৰ্দ্দোষী নকৰে। তৃতীয় চতুৰ্থ পুৰুষলৈকে তেওঁলোকৰ সন্তানক পিতৃৰ অপৰাধৰ প্ৰতিফল দিওঁতা।”

8 তেতিয়া মোচিয়ে বেগাই মাটিলৈ মূৰ দোঁৱাই প্ৰণিপাত কৰিলে, 9 তাৰ পাছত মোচিয়ে কলে, “হে পৰভূ, মই যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেনেহ'লে বিনয় কৰিছোঁ আমাৰ লগত যাওঁক। কিয়নো এইলোক ঠৰভঙীয়া লোক; আৰু আমাৰ অপৰাধ আৰু পাপ ক্ষমা কৰি, আমাক নিজৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে গ্ৰহণ কৰক।”

10 যিহোৱাই কলে, “চোৱা, এই বিষয়ত মই এটি নিয়ম কৰিলোঁ। মই তোমাৰ লোকসকলৰ আগত এনে আচৰিত কৰম কৰিম যে, ইয়াৰ পূৰ্বে গোটেই পৃথিৱীত আৰু কোনো জাতিৰ মাজত এনে কৰম হোৱা নাই। তুমি যি লোকসকলৰ মাজত আছা, তেওঁলোক সকলোৱে যিহোৱাৰ সেই কাৰ্য দেখিব, কাৰণ তোমাৰ আগত মই যি কৰিম, সেয়ে ভয়স্কৰ হ'ব। 11 মই তোমাক যি আজ্ঞা দিছোঁ আজি তাক পালন কৰা। মই ইমোৰীয়া, কনানীয়া, হিতীয়া, পৰিঞ্জীয়া, হিব্ৰীয়া, আৰু যিবিচীয়া সকলক তোমাৰ আগৰ পৰা খেদি বাহিৰ কৰিম।

12 সাৱধান, তোমালোক যি দেশলৈ গৈ আছা, সেই দেশত নিবাস কৰা লোকসকলৰ সৈতে কোনো নিয়ম স্থিৰ নকৰিবা। যদি কৰা, তেনেহ'লে সেয়ে তোমাৰ মাজত ফন্দস্বৰূপ হ'ব। 13 তাৰ পৰিৱৰ্তে, তোমালোক তেওঁলোকৰ যজ্ঞবেদিবোৰ ডাঙিব লাগিব। তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ গুড়ি কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ আচোৱা দেৱীৰ দণ্ডবোৰ কাটি পেলাবা। 14 তুমি অন্য কোনো দেৱতাৰ আৰাধনা নকৰিবা; কাৰণ, মই যিহোৱা, যাৰ নাম ঈৰ্ষান্বিত; তেওঁ নিজ মৰ্যাদা ৰখাত ঈৰ্ষান্বিত ঈশ্বৰ।

15 তুমি সেই দেশ নিবাসী সকলৰ সৈতে কোনো চুক্তি নকৰিবা; কাৰণ তেওঁলোকে ব্যডিচাৰ কৰে আৰু দেৱতাবোৰৰ আগত তেওঁলোকে বলিদান কৰে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নৈবেদ্য খাবলৈ তোমালোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিব। 16 সেয়ে তোমালোকে যদি তেওঁলোকৰ ছোৱালী নিজৰ পুংৰ বাবে বিয়া কৰি আনা, তেনেহ'লে সেই ছোৱালীয়ে তোমালোকৰ পুত্ৰক তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ অনুগামী কৰাব; আৰু ব্যডিচাৰ কৰাব। তোমালোকৰ পুংৰসকলেও তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ অনুগামী হৈ ব্যডিচাৰ কৰিব। 17 তুমি নিজৰ বাবে কোনো দেৱমূৰ্তি নিৰ্মাণ নকৰিবা।

18 তোমালোকে খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰা পালন কৰিবা। মই তোমালোকক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে আৰীৰ মাহৰ নিৰূপিত কালত সাত দিন ধৰি খমীৰ নিদিয়া পিঠা খাবা। কিয়নো সেই আৰীৰ মাহতে তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহিলা। 19 প্ৰথমে জন্ম হোৱা সকলো মোৰ, এনেকি গৰু, মেৰ-ছাগ সকলো পশু জাকৰ মাজতো সকলো প্ৰথমে জগা মতা পশু মোৰ। 20 তোমালোকে প্ৰথমে জগা গাধ কিনিব খোজা যদি এটা মেৰ-ছাগ দিব লাগিব; কিন্তু যদি কিনি লব নোখোজা, তেনেহ'লে তোমালোকে গাধটোৰ ডিঙি নিশ্চয় ডাঙিব লাগিব। তোমালোকৰ প্ৰথমে জন্ম হোৱা পুংৰসকলক তোমালোক কিনি ল'ব লাগিব। কোনো এজনো শুদা হাতে মোৰ আগত উপস্থিত নহ'বা।

21 তোমালোকে ছয় দিন পৰিশ্ৰম কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনা বিশ্ৰাম কৰিবা। শস্য ৰোৱা আৰু শস্য দোৱা সময়ত অৱশ্যে বিশ্ৰাম কৰিবা। 22 তোমালোক সপ্তাহৰ পৰা পালন কৰিবা। যেনে কটাৰ প্ৰথম ফল এই পৰ্বত ব্যৱহাৰ কৰিবা, আৰু বছৰৰ শেষত ফল চপোৱাৰ পৰা পালন কৰিবা।

23 বছৰত তিনিবাৰ তোমালোকৰ পুৰুষসকল ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হ'ব। 24 মই তোমালোকৰ পৰা পৰজাতিসকলক দূৰ কৰিম, আৰু তোমালোকৰ দেশৰ সীমা বিস্তাৰ কৰিম। তোমালোক অৱশ্যে বছৰত তিনিবাৰ নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হ'ব লাগিব, যাতে কোনেও তোমালোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰাৰ চেষ্টা নকৰে।

25 তোমালোকে মোৰ নৈবেদ্য হিচাপে তেজ উাসৰণ কৰোঁতে তাৰ লগত খমীৰ নিদিবা। নিস্তাৰ-পৰ্বত উাস্বৰ্ণিত মাংস পাছদিনা ৰাতিপুৱালৈকে নাৰাখিবা। 26 তোমালোকে নিজৰ খেতিৰ প্ৰথম ফলৰ উত্তম ভাগ নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহলৈ আনিবা। তোমালোকে ছাগলী পোৱালিক তাৰ মাকৰ গাখীৰ দি নিসিজাবা।”

27 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তোমাক মই যি সকলো কথা কলোঁ, সেই সকলো লিখি ৰাখা। ইয়াৰ দ্বাৰাই তোমাৰ আৰু ইস্ৰায়েলৰ লগত মই এটি নিয়ম স্থিৰ কৰিলোঁ।” 28 মোচি সেই ঠাইত যিহোৱাৰ সৈতে চল্লিশ দিন চল্লিশ ৰাতি বাস কৰিছিল। মোচিয়ে চল্লিশ দিন একো ভোজন পান কৰা নাছিল; আৰু তেওঁ সেই দুখন ফলিত নিয়মৰ বাক্য, দহ আঙা লিখিছিল।

29 মোচি যেতিয়া সেই দুখন ফলি লৈ চীনয় পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া যিহোৱাৰ লগত কথা পতাৰ পাছত তেওঁৰ চেহেৰা যে উজ্জ্বল হৈ আছিল, সেই কথা মোচিয়ে নিজে জনা নাছিল। 30 হৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোকে মোচিৰ চেহেৰা উজ্জ্বল দেখি, তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ যাবলৈ ভয় কৰিলে। 31 কিন্তু মোচিয়ে তেওঁলোকক মাতিলে, তেতিয়া হৰোণ আৰু সমাজৰ মুখ্যলোক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ ওভটি আহিল। তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতিলে। 32 তাৰ পাছত, ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল মোচিৰ ওচৰ চাপিলে। তেওঁ চীনয় পৰ্বতত যিহোৱাই যিবিৰ আঙা দিছে সেই সকলো তেওঁলোকক ক'লে। 33 মোচিয়ে যেতিয়া তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি শেষ কৰিলে, তেতিয়া মোচিয়ে নিজৰ চেহেৰা ওৰণি লৈ ঢাকি ল'লে।

34 মোচিয়ে যেতিয়াই যিহোৱাৰ লগত কথা পাতিবলৈ তেওঁৰ সন্মুখলৈ গৈছিল, তেতিয়া সেই ওৰণি গুচাইছিল। কিন্তু ঘূৰি অহাৰ লগে লগে তেওঁ পুনৰ ওৰণি লৈছিল। তেওঁ যি সকলো নিৰ্দেশ পাইছিল, সেই সকলো তনুৰ বাহিৰলৈ আহি ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলক কৈছিল। 35 তেতিয়া ইস্ৰায়েলী লোকসকলে তেওঁৰ চেহেৰাত এটা উজ্জ্বলতা দেখা পাইছিল। কিন্তু মোচিয়ে যিহোৱাৰ লগত কথা পাতিবলৈ পুনৰ ভিতৰলৈ নোযোৱালৈকে, নিজৰ চেহেৰা ওৰণিৰে ঢাকি লৈছিল।

35 অধ্যায়

লোকসকলে উপহাৰ দিয়া। ধৰ্মধাম নিৰ্মাণ কৰাসকলৰ বিষয়।

1 মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলক গোট খুৱালে, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে পালন কৰিবলৈ যিহোৱাই দিয়া আঙা এইবোৰ। 2 ছয়দিন কাম কৰিব, কিন্তু সপ্তম দিনা আপোনালোকলৈ পবিত্ৰ দিন হ'ব। সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সম্পূৰ্ণ বিশ্ৰামৰ বাবে বিশ্ৰাম-দিন হ'ব; যি কোনোৱে সেই দিনা কাম কৰিব, তাৰ নিশ্চয় প্ৰাণদণ্ড হ'ব। 3 বিশ্ৰাম দিনত আপোনালোকৰ কাৰো ঘৰত জুই নজ্বলাব।”

4 মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সকলো সমাজক কলে, “যিহোৱাই দিয়া আঙা এইবোৰ; 5 যিহোৱাৰ বাবে আপোনালোকে উপহাৰ আনক। ইচ্ছাকৃত মনেৰে আনিব বিচাৰা উপহাৰসমূহ এইবোৰ; সোণ, ৰূপ আৰু পিতল; 6 নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা, মিহি শণ সূতা, আৰু ছাগলীৰ নোম। 7 ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছাল, তহু জন্তুৰ ছাল, আৰু চিটীম কাঠ। 8 পৰ্দীপৰ বাবে তেল, আৰু অভিষেক তেল আৰু সুগন্ধি ধূপৰ বাবে গন্ধদৰব্য। 9 এফোদ আৰু বুকুপতাৰ বাবে গোমেদক আৰু আন বহুমূলীয়া পাথৰ।

10 আপোনালোকৰ মাজৰ প্ৰত্যেক দক্ষতাসম্পন্ন লোক আহক, আৰু যিহোৱাই আঙা কৰা সকলোকে তৈয়াৰ কৰক। 11 আবাসৰ তনু, আবৰণ, হাঁকোটা, তক্তা, ডাং, খুঁটা, আৰু চুঙী। 12 চন্দুক আৰু তাৰ কানমাৰি, পাপাবৰণ আৰু আঁৰ কৰি ৰখা পৰ্দা।

13 তেওঁলোকে মেজৰ সৈতে তাৰ খুঁটাবোৰ, আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি, দৰ্শন-পিঠা, 14 দীপ্তিৰ বাবে দীপাধাৰ আৰু তাৰ প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰী, পৰ্দীপবোৰ, আৰু পৰ্দীপৰ বাবে তেল; 15 ধূপ-বেদি আৰু তাৰ খুঁটাবোৰ, অভিষেকৰ তেল আৰু সুগন্ধি ধূপ, আবাসৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত ওলমাৰলৈ পৰ্দা। 16 হোমবলিৰ বাবে বেদি আৰু তাৰ পিতলৰ জালি, খুঁটাবোৰ আৰু তাৰ সামগ্ৰী, ডাঙৰ পাত্ৰ আৰু তাৰ ভিতি আনিব।

17 তেওঁলোকে চোতালত ওলমাৰলৈ তাৰ খুঁটা, চুঙী, আৰু চোতালৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰ, 18 আবাসৰ খুঁটা, চোতালৰ খুঁটাৰ সৈতে সেইবোৰ ৰচি। 19 তেওঁলোকে পবিত্ৰ-স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিবৰ বাবে বোৱা মিহি বস্ৰ, পুৰোহিতৰ কৰ্ম কৰিবলৈ হৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বস্ৰ আনিব।”

20 তাৰ পাছত ইস্ৰায়েলৰ জাতিৰ সকলো লোক মোচিৰ আগৰ পৰা আঁতৰি গ'ল। 21 যিসকলৰ হৃদয়ত প্ৰবৃত্তি আৰু মনত ইচ্ছা জন্মিল তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাবে উপহাৰ আনিলে। তেওঁলোকে সাক্ষাৎ কৰা তনুৰ, তনুৰ সম্পৰ্কীয় সকলো সামগ্ৰী, আৰু পবিত্ৰ বস্ৰৰ বাবে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ আনিলে। 22 পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী যিসকল লোকৰ ইচ্ছা জন্মিল, তেওঁলোক সকলোৱে ব্ৰোচ, কাণফুলি, আঙঠি, আৰু অলঙ্কাৰ, সকলো ধৰণৰ সোণৰ অলঙ্কাৰ আনিলে। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সোণৰ উপহাৰ আনিলে।

23 যিসকল লোকৰ নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা আৰু মিহি শণ সূতা, ছাগলীৰ নোম, ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছাল, আৰু তহু জন্তুৰ ছাল আছিল, তেওঁলোকে প্ৰতিজনে সেইবোৰ আনিলে। 24 প্ৰতিজনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ৰূপ বা পিতল উপহাৰস্বৰূপে আনিলে; আৰু যিসকলৰ চিটীম কাঠ আছিল, তেওঁলোক যিকোনো কাৰ্যত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ সেইবোৰ আনিলে।

25 প্ৰত্যেক দক্ষতাসম্পন্ন মহিলা নিজৰ হাতেৰে সূতা কাটি নীলা, বেঙুনীয়া, ৰঙা বৰণীয়া আৰু মিহি শণ সূতা আনিলে। 26 সকলো মহিলাৰ যিসকলৰ হৃদয়ত উৎসাহ জন্মিল তেওঁলোকে ছাগলীৰ নোমৰ সূতা কাটিলে।

27 মুখ্যলোক সকলে এফোদ আৰু বুকুপটাত লগাবলৈ গোমেদ আৰু আন পাথৰ আনিলে। 28 তেওঁলোকে মছলা আৰু পৰ্দীপৰ বাবে তেল, অভিষেকৰ তেল, আৰু সুগন্ধি ধূপৰ বাবে সুগন্ধি দৰব্য আনিলে। 29 ইস্ৰায়েলৰ সকলোলোকে ইচ্ছাকৃত

ভাৱে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ আনিলে। প্ৰত্যেক পুৰুষ আৰু মহিলাই ইচ্ছাকৃতভাৱে উপহাৰ প্ৰদান কৰিলে। যিহোৱাই মোচিক যিসকলো কৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিছিল, সেই সকলো উপহাৰ সামগ্ৰীৰ সহায়ত মোচিয়ে তৈয়াৰ কৰিলে।

30 তাৰ পাছত মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক ক'লে, “চোৱা, যিহোৱাই যিহূদা ফৈদৰ হুৰৰ পুত্ৰ উৰী, উৰীৰ পুত্ৰ বচলেলৰ নাম কাটি মাতিলে। 31 যিহোৱাই বচলেলক তেওঁৰ আশ্বাৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিলে, তেওঁক জ্ঞান, বুদ্ধি, বিদ্যা, আৰু সকলো প্ৰকাৰ শিল্প কৌশল দিলে। 32 তেওঁ সোণ, ৰূপ, আৰু পিতলৰ সামগ্ৰী তৈয়াৰ কৰি তাৰ ওপৰত কাৰুকাৰ্য কৰিব। 33 পাথৰ কাটি খটাব পাৰে, আৰু কাঠেৰেও সকলো প্ৰকাৰ শিল্প কৰ্ম কৰিব পাৰে।

34 যিহোৱাই বচলেল আৰু অহলীয়াবক শিক্ষা দান কৰিবলৈ বিশেষ ক্ষমতা দিলে, অহলীয়াব হ'ল দান বংশৰ অহীচামকৰ পুত্ৰ। 35 যিহোৱাই এই দুয়োজনক সকলো প্ৰকাৰ কাৰ্য কৰিবলৈ বিশেষ দক্ষতা দিলে। তেওঁলোক সূতাৰ আৰু ধাতুৰ কাৰ্য কৰাত দক্ষতাসম্পন্ন। নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া মিহি শণ সূতাৰে ফুল বহা কৰ্ম, আৰু কাপোৰ বোৰা কাৰ্য কৰে। তেওঁলোকে সকলো প্ৰকাৰ শিল্পকাৰ্য কৰে, আৰু তেওঁলোক শিল্পিসুলভ নক্সাকাৰ।

36 অধ্যায়

1 সেয়ে পবিত্ৰ-স্থানৰ সকলো কাৰ্য ভালদৰে কৰিবলৈ, যিহোৱাই বচলেল আৰু অহলীয়াৰ সৈতে আন যি সকলো লোকক দক্ষতা আৰু বুজিব পৰা শক্তি দিলে, সেই সকলো জ্ঞানী লোকে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিব।”

ঈশ্বৰৰ আবাস নিৰ্মাণ কৰা।

2 তাৰ পাছত মোচিয়ে বচলেল আৰু অহলীয়াৰ সৈতে যিহোৱাই যিসকল লোকক দক্ষতা দিছিল, আৰু ইচ্ছাকৃত ভাৱে তেওঁলোকৰ লগত কাম কৰিবলৈ আহিছিল, তেওঁলোকক মাতিলে। 3 তেওঁলোকে, পবিত্ৰ-স্থানৰ নিৰ্মাণ কাৰ্যৰ বাবে ইশ্বায়েলী লোকসকলে আনি দিয়া সকলো উপহাৰ মোচিৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলে। লোকসকলে পৰতি ৰাতিপুৱা মোচিৰ আগত ইচ্ছাকৃত ভাৱে দান আনিছিল। 4 সেয়ে পবিত্ৰ স্থানত কাম কৰি থকা সকলো দক্ষতাসম্পন্ন লোকসকল কামৰ পৰা আহিল।

5 তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, “যিহোৱাই যিবোৰ কাম কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছিল, সেই কাৰ্যৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় বস্তুতকৈ লোকসকলে অধিক বস্তু আনি আছে।” 6 সেয়ে মোচিয়ে নিৰ্দেশ দিলে যে, তম্বুত থকা লোকসকলে পবিত্ৰ-স্থানৰ কাৰ্যৰ বাবে আৰু উপহাৰ আনিব নালাগে। তেতিয়া লোকসকলে উপহাৰ অনা বন্ধ কৰিলে। 7 কিয়নো সকলো কাৰ্য কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকৰ যথেষ্ট বস্তু আছিল, এনেকি প্ৰয়োজনতকৈ অধিক আছিল।

8 সেয়ে তেওঁলোকৰ মাজত শিল্পকাৰ্য কৰা লোকসকলে আবাসৰ কাৰ্য আৰম্ভ কৰিলে। তেওঁলোকে পকোৱা মিহি শণ সূতা, আৰু নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতাৰে দহখন পৰ্দা তৈয়াৰ কৰিলে। তেওঁলোকে পৰ্দাৰ ওপৰত কৰুৱৰ ছবি আঁকিলে। এই কাৰ্য অতি নিপুণ শিল্পকাৰ বচলেলৰ কাম আছিল। 9 প্ৰত্যেকখন পৰ্দাই সমান জোখৰ আছিল, আঠাইশ হাত দীঘল, আৰু চাৰি হাত বহল। 10 তাৰ পাছত বচলেলে পাঁচখন পৰ্দা ইখনক সিখনৰ লগত জোৰা দিলে, আৰু আন পাঁচখনো ইখনক সিখনৰ লগত জোৰা দিলে।

11 তেওঁ নীলা জৰীৰ পাক প্ৰথমে জোৰা দিয়া পাঁচখন পৰ্দাৰ শেষৰ খনৰ আউঠিত লগালে, আৰু দ্বিতীয়তে জোৰা দিয়া পাঁচখন পৰ্দাৰ শেষৰ খনৰ আউঠিতো নীলা জৰীৰ পাক দিলে। 12 সেই প্ৰথমখন পৰ্দাৰ পঞ্চাশটা আউঠিত পঞ্চাশটা জৰীৰ পাক, আৰু দ্বিতীয়তে জোৰা দিয়া পৰ্দাৰ শেষৰ আউঠিত পঞ্চাশটা জৰীৰ পাক দিলে। সেই জৰীৰ পাক দুশাৰী মুখামুখকৈ লগালে। 13 তেওঁ সোণৰ পঞ্চাশটা হাঁকোটা গঢ়াই, সেই হাঁকোটাৰে পৰ্দা দুখন ইখনক সিখনৰ লগত বান্ধিলে; আৰু এইদৰে সেই আবাস একলগ কৰি এটা কৰা হ'ল।

14 সেই আবাসৰ ওপৰৰ তম্বুৰ বাবে ছাগলীৰ নোমেৰে কাপোৰ যুগুত কৰিলে। তেওঁ এঘাৰখন পৰ্দা যুগুত কৰিলে। 15 পৰ্বতিখন পৰ্দা সমান জোখৰ আছিল, দীঘলে বিংশ হাত, আৰু বহলে চাৰি হাত। 16 তেওঁ পাঁচখন পৰ্দা ইখনক সিখনৰ লগত জোৰা দিলে, আৰু আন ছয়খন পৰ্দা ইখনক সিখনৰ লগত জোৰা দিলে। 17 প্ৰথমে জোৰা দিয়া পাঁচখন পৰ্দাৰ শেষৰ খনৰ আউঠিত পঞ্চাশটা জৰীৰ পাক, আৰু তেনেকুৱাই জোৰা দিয়া দ্বিতীয়খন পৰ্দাৰ শেষৰ আউঠিত পঞ্চাশটা জৰীৰ পাক দিলে।

18 বচলেলে প্ৰথম আৰু দ্বিতীয়তে জোৰা দিয়া পৰ্দাবোৰ লগলগাই তম্বু একে লগ কৰিবৰ অৰ্থে পিতলৰ পঞ্চাশটা হাঁকোটা গঢ়ালে। 19 ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছালেৰে তম্বুৰ বাবে এটা আৱৰণ আৰু তাৰ ওপৰতো তহু জন্তৰ ছালেৰে আৰু এটা আৱৰণ যুগুত কৰিলে।

20 বচলেলে আবাসৰ বাবে চিটাম কাঠেৰে থিয়কৈ দিয়া তক্তা যুগুত কৰিলে। 21 তাৰ এখন তক্তা দহ হাত দীঘল, আৰু ডেৰ হাত বহল আছিল। 22 পৰ্বতিখন তক্তাত তেওঁ একে জোখৰ দুটাকৈ ওলোৱা অংশ কৰিলে; এইদৰে তাৰ আবাসৰ সকলো তক্তা কৰিলে। 23 এইদৰে আবাসৰ বাবে যি তক্তা প্ৰস্তুত কৰিলে তাৰে বিশখন তক্তা দক্ষিণ ফালৰ বাবে যুগুত কৰিলে।

24 বচলেলে সেই বিশখন তক্তাৰ তলত ৰূপৰ চল্লিশটা চুঙী গঢ়ালে; এখন তক্তাৰ তলত তাৰ দুটা খুটাৰ বাবে দুটা চুঙী, আৰু আন আন তক্তাৰ তলতো দুটাকৈ চুঙী গঢ়ালে। 25 আবাসৰ দ্বিতীয় ফালৰ উত্তৰ দিশে বিশখন তক্তা যুগুত কৰিলে, 26 আৰু সেইবোৰৰ বাবে ৰূপৰ চল্লিশটা চুঙী গঢ়ালে। এখন তক্তাৰ তলত দুটা চুঙী, আৰু আনবোৰ তক্তাৰ তলতো দুটাকৈ চুঙী লগালে।

27 আবাসৰ পিছফালৰ পশ্চিম দিশৰ বাবে ছয় খন তক্তা যুগুত কৰিলে। 28 আবাসৰ পিছফালৰ চুক দুটাৰ বাবে দুখন তক্তা যুগুত কৰিলে।

29 পৰ্য্যেক তক্তাৰ তলৰফাল খোলা ৰাখিলে, কিন্তু ওপৰফালে আঙঠিৰে একলগ কৰা হ'ল। দুয়োটা চুকৰ বাবে দুয়োখন তক্তা এইদৰে কৰা হ'ল। 30 বৃপৰ চূঙীৰে সৈতে আঠখন তক্তা আছিল। সেইবোৰৰ বাবে বৃপৰ চূঙী সৰুমুঠ যোৱাটো, পৰ্য্যেক তক্তাৰ তলত দুটাকৈ চূঙী লগোৱা হ'ল।

31 কচলেলে আবাসৰ এফালৰ তক্তাৰ বাবে পাঁচডাল, 32 আৰু আবাসৰ আন ফালৰ তক্তাৰ বাবে পাঁচডাল, আৰু আবাসৰ পশ্চিম দিশে থকা পাছফালৰ তক্তাৰ বাবেও পাঁচডাল চিটীম কাঠৰ পখালি ডাং যুগুত কৰিলে। 33 কিন্তু মাজৰ ডাং ডাল তক্তাবোৰৰ মাজেদি এমূৰৰ পৰা আন মূৰলৈকে যোৱাকৈ কৰিলে। 34 সেই তক্তাবোৰত সোণৰ পতা মাৰিলে, আৰু ডাংবোৰ সূমুৱাবলৈ, সেইবোৰত সোণৰ আঙঠি গঢ়ালে; আৰু ডাং বোৰতো সোণৰ পতা মাৰিলে।

35 কচলেলে নীলা, বেঙেনা, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে এখন পৰ্দা তৈয়াৰ কৰিলে। সেই পৰ্দাত নিপুণ শিল্পকাৰৰ দ্বাৰাই কৰুবৰ নক্সা তৈয়াৰ কৰা হ'ল। 36 পৰ্দাৰ বাবে চিটীম কাঠৰ চাৰিটা খুঁটা বনাই, সেইবোৰত সোণৰ পতা মাৰিলে। খুঁটাৰ বাবে সোণৰ হাঁকোটা গঢ়ালে, আৰু বৃপৰ চাৰিটা চূঙী সাঁচত ঢালিলে।

37 তেওঁ তম্বুৰ দুৱাৰৰ বাবে নীলা, বেঙেনা আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে বোৱা, শিল্পকাৰে ফুল বহা এখন পৰ্দা যুগত কৰিলে। 38 পৰ্দাৰ বাবে পাঁচোটা খুঁটা আৰু সেইবোৰৰ হাঁকোটা বনালে। খুঁটাবোৰৰ ওপৰভাগত আৰু মাৰিবোৰত সোণৰ পতা মাৰিলে। সেইবোৰৰ বাবে পাঁচটা পিতলৰ চূঙী তৈয়াৰ কৰিলে।

37 অধ্যায়

নিয়ম-চন্দুক, মেজ, দীপাধাৰ, আৰু ধূপ-বেদি নিৰ্মান কৰা।

1 তাৰ পাছত কচলেলে চিটীম কাঠৰ আঢ়ৈ হাত দীঘল, ডেৰ হাত বহল, আৰু ডেৰ হাত ওখকৈ নিয়ম চন্দুক নিৰ্মান কৰিলে। 2 তেওঁ নিয়ম চন্দুকৰ বাহিৰে ভিতৰে শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰিলে, আৰু তাৰ চাৰিওফালৰ কিনাৰ বোৰত সোণ লগালে। 3 তেওঁ তাৰ খুঁটাৰ বাবে সোণৰ চাৰিটা চক্ৰ গঢ়ালে। তাৰ এফালে দুটা আন ফালে দুটা এই দৰে তাৰ চাৰিটা খুৰাত লগালে। 4 আৰু তেওঁ চিটীম কাঠৰ দুডাল কানমাৰি সাজি, তাত সোণৰ পতা মাৰিলে। 5 তেওঁ চন্দুক বৈ নিৰ্বলৈ, সেই কানমাৰি চন্দুকৰ দুই কামে থকা আঙঠি সূমুৱালে। 6 তেওঁ শুদ্ধ সোণৰ আঢ়ৈ হাত দীঘল আৰু ডেৰ হাত বহলকৈ এখন পাপাবৰণ সাজিলে।

7 কচলেলে সোণ পিটাই দুটা সোণৰ কৰুৰ সাজিলে, আৰু পাপাবৰণৰ দুই মূৰত ৰাখিলে। 8 এটা মূৰত এটা কৰুৰ আৰু আনটো মূৰত আন এটা কৰুৰ হ'ল। পাপাবৰণৰ দুই মূৰত একে ডোখৰ সোণতে সেই দুটা কৰুৰ সাজিলে। 9 কৰুৰে ওপৰলৈ ডেউকা মেলি নিজৰ ডেউকাৰে পাপাবৰণক ঢাকি ধৰিলে; আৰু কৰুৰ দুটা মুখামুখি হৈ থাকিল; আৰু কৰুৰ দৃষ্টি পাপাবৰণৰ মাজভাগত আছিল।

10 তেওঁ দুহাত দীঘল, এহাত বহল, আৰু ডেৰ হাত ওখকৈ চিটীম কাঠৰ মেজ সাজি, তাত শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰিলে। 11 মেজখনত তেওঁ সোণৰ পতা মাৰিলে, আৰু তাৰ ওপৰৰ চাৰিওফালৰ দাঁতিত সোণ লগালে। 12 তাৰ চাৰিওফালে চাৰি আঙুলি জোখৰ এটা কাঠৰ ফ্ৰেম যুগুত কৰিলে, আৰু ফ্ৰেমৰ চাৰিওকাষৰ দাঁতি সোণৰ কৰিলে। 13 তেওঁ তাৰ বাবে সোণৰ চাৰিটা আঙঠি সাঁচত ঢালিলে। সেই আঙঠি চাৰিটা খুঁটা থকা ঠাইৰ চাৰি চুকত লগালে।

14 মেজ বৈ নিৰ্বলৈ, আৰু কানমাৰি সূমুৱাবলৈ সেই আঙঠি ফ্ৰেমৰ কামত লগালে। 15 তেওঁ মেজ বৈ নিবৰ কাৰণে চিটীম কাঠৰ দুডাল কানমাৰি সাজি, তাতো সোণৰ পতা মাৰিলে। 16 মেজৰ ওপৰত থকা পান্ধৰোৰ, অৰ্থাৎ তাৰ কাঁহি, চামুচ, বাটি, আৰু দৰাফাৰস ঢালিবলৈ জাৰ প্ৰস্তুত কৰিলে। সেই সকলো শুদ্ধ সোণেৰে গঢ়ালে।

17 তেওঁ শুদ্ধ সোণ হাতুৰিৰে পিটি এটা দীপাধাৰ সাজিলে; তাৰ খুৰা, গা ভাগ, তাত কটা বাটি, কলি, আৰু ফুল একে ডোখৰ সোণেৰে গঢ়িলে। 18 তাৰ এফালৰ পৰা তিনটা শাখা, আৰু আনফালৰ পৰা তিনটা শাখা, এই দৰে সেই দীপাধাৰৰ দুই ফালৰ পৰা ছটা শাখা ওলাল। 19 তাৰ প্ৰথম শাখাত বাদাম ফুলৰ আকৃতিৰে তিনটা বাটি, এটা কলি, আৰু এটা ফুল, আৰু আনটো শাখাত বাদাম ফুলৰ আকৃতিৰে তিনটা বাটি, এটা কলি, আৰু এটা ফুল কৰিলে। দীপাধাৰৰ পৰা ওলোৱা ছয়োটা শাখাত একে দৰেই কৰিলে।

20 সেই দীপাধাৰৰ মাজভাগতো বাদামফুলৰ আকৃতিৰে চাৰিটা বাটি, তাৰ কলি আৰু ফুল কৰিলে। 21 সেই দীপাধাৰৰ প্ৰথম জোৱা শাখাৰ তলত একে ডোখৰ সোণতে এটা কলি আৰু আনটো শাখাৰ তলতো একে ডোখৰ সোণতে এটা কলি আছিল। এইদৰে তৃতীয় শাখাতো একে ডোখৰ সোণতে এটা কলি আছিল। এইদৰেই দীপাধাৰৰ পৰা বহিৰ ওলোৱা ছয়োটা শাখাতে একেদৰে কৰা আছিল। 22 সেইবোৰৰ কলি আৰু সেইবোৰৰ ডাল একে ডোখৰ সোণতেই আছিল। সেই সকলোৱেই শুদ্ধ সোণ হাতুৰিৰে পিটি গঢ়োৱা হৈছিল।

23 কচলেলে দীপাধাৰৰ সাতোটা পৰ্দীপ, চেপেনা আৰু তাৰ ট্ৰে শুদ্ধ সোণেৰে গঢ়ালে। 24 সেই দীপাধাৰ আৰু তাৰ সকলো বস্তু এক কিস্কৰ শুদ্ধ সোণেৰে নিৰ্মান কৰিলে।

25 কচলেলে চিটীম কাঠেৰে ধূপ-বেদি নিৰ্মান কৰিলে। সেই বেদি এহাত দীঘল, আৰু এহাত বহল; তাৰ চাৰিওফালৰ চাৰিওটা চুক সমান; তাৰ ওখই দুহাত; আৰু তাৰ শিং একে ডোখৰ কাঠেৰেই তৈয়াৰ কৰা হ'ল। 26 তেওঁ ধূপ বেদিত, ইয়াৰ ওপৰত, কামত, আৰু শিংবোৰত শুদ্ধ সোণেৰে পতা মাৰিলে। তেওঁ চাৰিওফালৰ দাঁতিও সোণেৰে তৈয়াৰ কৰিলে।

27 ধূপ বেদি বৈ নিবৰ বাবে কানমাৰি সূমুৱাবলৈ, তেওঁ সোণৰ দুটা খাবুৱা গঢ়ালে, আৰু দাঁতিৰ তলত দুয়ো ফালে লগালে। 28 তেওঁ চিটীম কাঠেৰে কানমাৰি সাজি, তাত সোণৰ পতা মাৰিলে। 29 সুগন্ধিদৰবা তৈয়াৰ কৰা লোক সকলৰ দৰে, তেওঁ অভিশেকৰ পবিত্ৰ তেল, আৰু শুদ্ধ সুগন্ধি ধূপ যুগুত কৰিলে।

38 অধ্যায়

যজ্ঞবেদী, পৰক্ষালন-পাংৰ নিৰ্ভমান আৰু চোতাল যুগুত কৰা। ধৰ্মমধ্যমত খৰচ কৰা ধাতুৰ জোখ।

1 বচলেলে চিটীম কাঠেৰে পাঁচ হাত দীঘল, পাঁচ হাত বহল, আৰু তিনি হাত ওখকৈ চাৰিওদিশ আৰু চাৰিওটা চুক সমানকৈ হোমবলিৰ অৰ্থে বেদি সাজিলে। 2 তেওঁ তাৰ চাৰিওটা চুক ষাঁড় গৰুৰ শিঙৰ আকৃতিত সাজিলে। সেই শিংবোৰ বেদিৰ সৈতে একে ডোখৰ কাঠেৰেই সাজিলে; আৰু তাত পিতলৰ পতা মাৰিলে। 3 তেওঁ বেদিৰ সকলো সামগ্ৰী যেনে, ছাই পেলোৱা পাংৰ, ছাই উলিওৱা হেঁতা, চৰিয়া, মাংস খোঁচ যাঠি, আৰু জুই ধৰা পাংৰ, এই সকলো সামগ্ৰী পিতলেৰে গঢ়ালে।

4 তেওঁ বেদিৰ বাবে পিতলৰ জালি গঢ়ালে, আৰু বেদিৰ তলৰ পৰা ওপৰলৈকে আধা অংশত সেই জাল লগালে। 5 কানমাৰি সুমুৱাবলৈ, চাৰিটা আঙঠি সাঁচত ঢালিলে, আৰু পিতলৰ সেই জালিৰ চাৰি চুকত লগালে।

6 বচলেলে চিটীম কাঠেৰে মাৰি সাজিলে, আৰু তাত পিতলৰ পতা মাৰিলে। 7 বেদি বৈ নিবৰ বাবে, তেওঁ তাৰ কাষত থকা আঙঠিত কানমাৰি সুমুৱালে; তেওঁ সেই বেদি তক্তাৰে ফোঁপোলাকৈ নিৰ্ভমান কৰিলে।

8 যি মহিলাসকলে সাক্ষা কৰা তম্বুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত সেৱা কৰিছিল, সেই মহিলাসকলৰ পিতলৰ দৰ্পণেৰে বচলেলে ডাঙৰ পৰক্ষালন পাংৰ আৰু তাৰ খুঁটা গঢ়ালে।

9 তেওঁ চোতালখনো যুগুত কৰিলে। চোতালৰ দক্ষিণ দিশে পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে এশ হাত দীঘল পৰ্দা যুগুত কৰিলে। 10 বিশটা খুঁটাৰ পৰা পৰ্দাবোৰ ওলমোৱা হৈছিল, আৰু খুঁটাবোৰৰ বিশটা চুঙী পিতলৰ আছিল। খুঁটাবোৰৰ হাঁকোটা আৰু শলি ৰূপৰ আছিল।

11 একেদৰেই উত্তৰদিশৰ বাবেও পৰ্দা যুগুত কৰিলে। সেইবোৰো এশ হাত দীঘল আছিল। সেইবোৰৰ খুঁটা বিশটা; আৰু খুঁটাবোৰৰ বিশটা চুঙী পিতলৰ আছিল, আৰু সেই খুঁটাবোৰৰ হাঁকোটা আৰু মাৰি ৰূপৰ আছিল। 12 আৰু পশ্চিম দিশৰ পৰ্দা পঞ্চাশ হাত দীঘল আছিল। সেইবোৰৰ খুঁটা দহটা, আৰু খুঁটাবোৰৰ চুঙী দহটা আছিল; আৰু খুঁটাবোৰৰ হাঁকোটা আৰু মাৰি ৰূপৰ আছিল।

13 চোতালখনৰ পূৱদিশও পঞ্চাশ হাত দীঘল আছিল। 14 প্ৰবেশ দুৱাৰৰ এটা কাষৰ পৰ্দা পোন্ধৰ হাত দীঘল আছিল; আৰু সেইবোৰৰ খুঁটা তিনিটা আৰু খুঁটাবোৰৰ চুঙী তিনিটা আছিল। 15 চোতালৰ প্ৰবেশ দুৱাৰৰ আন কাষতো একেদৰে পোন্ধৰ হাত দীঘল পৰ্দা আছিল। সেইবোৰৰ খুঁটা তিনিটা আৰু খুঁটাবোৰৰ চুঙী তিনিটা আছিল। 16 চোতালৰ চাৰিওদিশৰ পৰ্দাবোৰ পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে তৈয়াৰী আছিল।

17 খুঁটাবোৰৰ চুঙীবোৰ পিতলেৰে তৈয়াৰ কৰিছিল। খুঁটাবোৰৰ বাবে হাঁকোটা আৰু মাৰিবোৰ ৰূপেৰে তৈয়াৰ কৰিছিল। খুঁটাবোৰৰ মূৰ ৰূপেৰে তৈয়াৰ কৰা হৈছিল; আৰু চোতালৰ আটাইবোৰ খুঁটাত ৰূপৰ মাৰি লগোৱা হৈছিল। 18 চোতালৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰ নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া মিহি শণ সূতাৰে বোৱা, আৰু শিল্পকাৰে ফুল বাছি তৈয়াৰ কৰিছিল। পৰ্দাখন আছিল দীঘলে বিশ হাত, আৰু ওখই পাঁচ হাত, চোতালৰ বাকী পৰ্দাবোৰৰ জোখৰ আছিল। 19 পৰ্দাৰ বাবে চাৰিটা খুঁটা; আৰু চাৰিটা পিতলৰ চুঙী; আৰু সেইবোৰৰ হাঁকোটা ৰূপৰ আছিল। খুঁটাৰ ওপৰভাগ আৰু মাৰি বোৰ ৰূপেৰে তৈয়াৰী। 20 আবাসৰ আৰু চোতালৰ চাৰিওফালৰ খুঁটাবোৰ পিতলৰ আছিল।

21 মোচিৰ নিৰ্ভেশ অনুসাৰে, সাক্ষ্য ফলি থকা আবাসৰ সকলো বস্ত্ৰ সংখ্যাৰ বৃত্তান্ত লিখিবলৈ পুৰোহিত হৰোণৰ পুংৰ ঈশ্বামেৰে লেবীয়া সকলক আদেশ দিলে। 22 যিহূদা ফেদৰ হুৰৰ পুত্ৰ উৰী, উৰীৰ পুংৰ বচলেলে, যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে সকলোকে কৰিলে। 23 দান ফেদৰ অহীচামকৰ পুংৰ অহলীয়াৰ তেওঁৰ সহায়কাৰী আছিল, তেওঁ এজন দক্ষতাসম্পন্ন লোক আৰু নিপুণ শিল্পকাৰ আছিল। তেওঁ নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা বৰণীয়া মিহি শণ সূতাৰে ফুল বাছিব জনা লোক আছিল।

24 পবিত্ৰ স্থানৰ প্ৰকল্পৰ বাবে ব্যৱহাৰ হোৱা সকলো উপহাৰৰ সোণ পবিত্ৰ স্থানৰ চেকলৰ জোখৰ অনুপাতে উনবিংশ কিল্কৰ আৰু সাত শ বিংশ চেকল আছিল। 25 সমাজৰ দ্বাৰাই দিয়া ৰূপৰ ওজন পবিত্ৰ স্থানৰ চেকলৰ জোখৰ অনুপাতে এশ কিল্কৰ আৰু এক হাজাৰ সাত শ পঁয়সত্তৰ চেকল আছিল। 26 বা বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সৰ লোকপিয়ল অনুসাৰে ছয় লাখ তিনি হাজাৰ পাঁচশ পঞ্চাশ জন লোকৰ প্ৰতিজনে এক এক বেকা, অৰ্থাৎ পবিত্ৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে আধা চেকলকৈ ৰূপ দিছিল।

27 এশ কিল্কৰ ৰূপ পবিত্ৰ স্থান আৰু পৰ্দাৰ চুঙীৰ বাবে খৰচ কৰা হ'ল। প্ৰত্যেক চুঙীত এক কিল্কৰকৈ এশ চুঙীৰ বাবে এশ কিল্কৰ ৰূপ খৰচ কৰা হ'ল। 28 এক হাজাৰ সাত শ পঁয়সত্তৰ চেকল ৰূপেৰে তেওঁ খুঁটাবোৰৰ হাঁকোটা তৈয়াৰ কৰিছিল। সেইবোৰৰ মূৰত, ৰূপৰ পতা মাৰিছিল, আৰু সেইবোৰৰ বাবে মাৰি তৈয়াৰ কৰা হৈছিল। 29 উপহাৰৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সত্তৰ কিল্কৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল।

30 এইবোৰেৰে তেওঁ সাক্ষা কৰা তম্বুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰৰ বাবে চুঙী, পিতলৰ বেদি, পিতলৰ জালিকটা, আৰু বেদিৰ সকলো সামগ্ৰী তৈয়াৰ কৰিছিল। 31 চোতালৰ বাবে চুঙী, চোতালৰ প্ৰবেশ দুৱাৰৰ বাবে চুঙী, আবাসৰ বাবে সকলো খুঁটা, আৰু চোতালৰ বাবে সকলো খুঁটা গঢ়ালে।

39 অধ্যায়

পুৰোহিতসকলে পিন্ধিব লগা বস্ৰৰ যুগুত কৰা।

1 তেওঁলোকে, যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, নীল বৰণীয়া, বেঙুনা বৰণীয়া আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতাৰে, পবিত্ৰ স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিবৰ বাবে নিপুণৰূপে বোৱা মিহি বস্ৰৰ, আৰু হৰোণৰ বাবে পবিত্ৰ বস্ৰৰ যুগুত কৰিলে।

2 তেওঁ সোণ, আৰু নীল বৰণীয়া, বেঙেনা বৰণীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে এফোদ বস্ৰং বখন যুগুত কৰিলে। 3 তেওঁলোকে সোণ পিটি পতা কৰি, কাটি মিহি গুনা তৈয়াৰ কৰি নীল বৰণীয়া, বেঙেনা বৰণীয়া, আৰু ৰঙা বৰণীয়া মিহি শণ সূতাৰ কাপোৰত নিপুণ শিল্পকাৰ্য্যৰ দ্বাৰাই কাম কৰালে।

4 তেওঁলোকে ওপৰৰ দুয়োফালে এফোদৰ কান্ধত লগাবলৈ স্কন্ধপটি যুগুত কৰিলে। 5 এফোদৰ কঁকালত বান্ধিবৰ বাবে তাৰ লগত নিপুণৰূপে বোৱা কাপোৰৰ সোণোৱালী, আৰু নীলা, বেঙেনা আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে টঙালি প্ৰস্তুত কৰিলে। যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা কৰাৰ দৰে তেওঁলোকে সেই সকলো কৰিলে।

6 তেওঁলোকে মোহৰ কটাৰ দৰে কটা, ইশ্বায়েলৰ বাৰজন পুংৰ নাম থকা, সোণত খটোৱাবলৈ গোমেদ পাথৰ যুগুত কৰিলে। 7 সেয়ে ইশ্বায়েলৰ পুংৰসকলৰ সোঁৱৰণীয়া পাথৰ স্বৰূপে তাক এফোদৰ স্কন্ধপটিৰ ওপৰত লগালে। যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই কৰিলে।

8 এফোদ তৈয়াৰ কৰাৰ দৰে, তেওঁ সোণোৱালী, আৰু নীলা, বেঙেনা আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে নিপুণ শিল্পকাৰ্য্যে বুকুপটা যুগুত কৰিলে। 9 এই বুকুপটা চাৰিচুকীয়া আছিল। তেওঁলোকে বুকুপটাতো দুতৰপ কৰিলে; সেয়ে দীঘে এবেগেত, বহলে এবেগেত আছিল।

10 তেওঁলোকে তাত চাৰি শাৰী বহুমূলীয়া পাথৰ খুৱালে। প্ৰথম শাৰীত ৰুবী, পীতমণি, আৰু মৰকত; 11 দ্বিতীয় শাৰীত পদ্মৰাগ, নীলকান্ত, আৰু হীৰা; 12 তৃতীয় শাৰীত পেৰোজ, ঘিষ, আৰু কটাহেলা; 13 আৰু চতুৰ্থ শাৰীত বৈদ্যুৰ্য্য, গোমেদক আৰু সূৰ্য্যকান্ত আছিল; এই সকলো পাথৰ সোণত খটোৱা হ'ল।

14 এই পাথৰ ইশ্বায়েলৰ বাৰজন পুত্ৰৰ নাম অনুসাৰে, একাদিক্ৰমে ডাঙৰৰ পৰা সৰুলৈকে লিখা হ'ল; মোহৰা খোদিত কৰা দৰে প্ৰত্যেক পাথৰত বাৰ ফৈদৰ বাবে এজন এজন পুংৰ নাম স্ক্ৰুদিত কৰা হ'ল। 15 তেওঁলোকে ৰছীৰ দৰে পকোৱা মালাৰ নিচিনা দুডাল শুক্ক সোণৰ শিকলি তৈয়াৰ কৰি, বুকুপটাত লগাই দিলে। 16 তেওঁলোকে সোণৰ দুটা আঙঠি তৈয়াৰ কৰি, বুকুপটাৰ দুই মূৰত সেই আঙঠি দুটা লগালে।

17 মালাৰ দৰে গঁথা সোণৰ সেই শিকলি দুডাল বুকুপটাৰ দুই মূৰত থকা আঙঠি দুটাত লগালে। 18 মালাৰ দৰে গঁথা শিকলি দুডালৰ দুই মূৰ সোণৰ খাপ দুটাত লগালে, এফোদৰ আগফালে স্কন্ধপটি দুটাৰ ওপৰত লগালে।

19 সোণৰ দুটা আঙঠি গঢ়াই, বুকুপটাৰ দুই মূৰত এফোদৰ সন্মুখত থকা ভিতৰৰ দাঁতিত লগালে। 20 তাৰ পাছত আৰু দুটা আঙঠি গঢ়াই, এফোদৰ স্কন্ধপটি দুটাৰ তল ভাগত তাৰ আগফালে, জোৰা দিয়া ঠাইৰ ওচৰত, এফোদৰ নিপুণৰূপে বোৱা টঙালিৰ ওপৰত তাক লগালে।

21 বুকুপটা এফোদৰ নিপুণৰূপে বোৱা টঙালিৰ ওপৰত যেন থাকে, আৰু এফোদৰ পৰা যেন এৰাই নাযায়, সেই বাবে তেওঁলোকে নীলা ফিতাৰে বুকুপটাক তাৰ আঙঠিৰে সৈতে এফোদৰ আঙঠিত বান্ধিলে। যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে সকলো কৰিলে।

22 বচলেলে এফোদৰ চোলা সিপিনীয়ে বোৱা, সম্পূৰ্ণ বেঙেনা বৰণীয়া কাপোৰেৰে তৈয়াৰ কৰিলে। 23 সেই চোলাত মূৰ সুমুৱাবলৈ সোঁ মাজত খোলা আছিল। সেয়ে নামফালিবৰ বাবে, ডিঙিৰ চাৰিওফালটো চিলোৱা হৈছিল। 24 তেওঁলোকে সেই চোলাৰ তল দাঁতিত, নীলা, বেঙেনা আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতা, আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে ডালিমৰ নক্ষা তুলিলে। 25 তেওঁলোকে শুক্ক সোণৰ জুগুকা গঢ়াই, সেই জুগুকাবোৰ ডালিমৰ মাজে মাজে চোলাৰ তলৰ দাঁতিৰ চাৰিওফালে লগাই দিলে। 26 পৰিচৰ্যা কৰোঁতে, পিন্ধিবলৈ চোলাৰ তল দাঁতিত এটা জুগুকা এটা ডালিম, এটা জুগুকা এটা ডালিম এই দৰে চোলাৰ চাৰিওফালে লগাই দিলে। যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে সকলো কৰিলে।

27 তেওঁলোকে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ বাবে মিহি শণ সূতাৰে কোট চোলা প্ৰস্তুত কৰিলে। 28 মিহি শণ সূতাৰ পাগুৰি, পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে কপালত বন্ধা কাপোৰ, মিহি শণ সূতাৰে গুণ্ডাঙ্গ ঢাকিবলৈ কাপোৰ প্ৰস্তুত কৰিলে। 29 পকোৱা মিহি শণ সূতা আৰু নীলা, বেঙেনা, আৰু ৰঙা বৰণীয়া সূতাৰে, শিল্পকাৰে ফুল বহা টঙালি যুগুত কৰিলে।

30 যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁলোকে শুক্ক সোণৰ পবিংৰ মুকুট যুগুত কৰিলে, আৰু মোহৰত খোদিতকৰাৰ দৰে তাৰ ওপৰত “যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ”, এই বচন স্ক্ৰুদিত কৰিলে। 31 তেওঁলোকে পাগুৰিৰ ওপৰত মুকুট বান্ধিবলৈ, নীলা বৰণীয়া ফিতা লগালে।

32 এই দৰে সাক্ষ্য কৰা তন্ত্ৰৰ আবাসৰ সকলো কাৰ্য কৰি শেষ কৰিলে, যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে সকলো কাৰ্য কৰিলে। 33 তেওঁলোকে মোচিৰ ওচৰলৈ সেই আবাস লৈ গ'ল; তন্ত্ৰ, আৰু তাৰ সকলো সামগ্ৰী, তাৰ হাঁকোটা, তক্তা, ডাং, খুটা, আৰু চুপ্তী। 34 ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছালৰ আৱৰণ, তহু জন্তুৰ ছালৰ আৱৰণ, আৰু আঁৰ কৰি ৰখা পৰ্দা, 35 সাক্ষ্য-ফলিৰ নিয়ম চন্দুক, আৰু তাৰ কানমাৰি, আৰু পাপাবৰণ।

36 মেজ, তাৰ সকলো সঁজুলি, আৰু দৰ্শন-পিঠা; 37 শুক্ক সোণৰ দীপাধাৰ আৰু শাৰী পাতি ৰখা প্ৰদীপবোৰ, তাৰ সকলো সঁজুলি, আৰু প্ৰদীপৰ বাবে তেল; 38 সোণৰ বেদি, অভিম্বেক কৰা তেল, সুগন্ধি ধূপ, আৰু তন্ত্ৰৰ দুৱাৰৰ বাবে পৰ্দা। 39 পিতলৰ বেদি তাৰ লগৰ পিতলৰ জালি, তাৰ কানমাৰি, আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি। পৰ্শফালন-পাংৰ, আৰু তাৰ খুৰা। 40 চোতালৰ পৰ্দাবোৰ, তাৰ খুটা আৰু চুপ্তী, আৰু চোতালৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা, তাৰ ৰছী আৰু তন্ত্ৰৰ খুটা, আৰু সাক্ষ্য কৰা তন্ত্ৰৰ বাবে আবাসৰ কাৰ্যৰ সকলো সজুলি। 41 পবিংৰ-স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ নিপুণৰূপে প্ৰস্তুত কৰা মিহি বস্ৰং, আৰু পুৰোহিত কৰ্ম কৰিবলৈ হাৰোণ পুৰোহিতৰ পবিংৰ বস্ৰং, আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ বস্ৰং।

42 যি যি কৰম কৰিবলৈ যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা কৰিছিল, সেই সকলোকে ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে কৰিলে। 43 তাৰ পাছত মোচিয়ে সেই সকলো কাম চোৱা চিতা কৰি সেই কাম সম্পূৰ্ণ হোৱা দেখিলে। যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰেই সকলোকে কৰিলে; সেয়ে মোচিয়ে তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।

40 অধ্যায়

ধৰ্মধাম স্থাপন কৰা।

1 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক কলে, 2 “তুমি নতুন বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা সাক্ষা কৰা তম্বুৰ আবাস স্থাপন কৰিবা।

3 তুমি তাৰ ভিতৰত সাক্ষা-ফলিৰ নিয়ম চন্দুক ৰাখি পৰ্দাবে সেই চন্দুক আঁৰ কৰি ৰাখিবা। 4 মেজ ভিতৰলৈ আনি তাক সজাই ৰাখিবা; আৰু দীপাধাৰ ভিতৰলৈ আনি, তাৰ ওপৰত পৰ্দীপবোৰ জ্বলাই দিবা।

5 ধূপ জ্বলাবৰ বাবে সোণৰ বেদিটো সাক্ষা-ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ আগত ৰাখিবা, আৰু আবাসৰ দুৱাৰত পৰ্দাবোৰ লগাই দিবা। 6 সাক্ষা কৰা তম্বুৰ আবাসৰ দুৱাৰৰ সন্মুখত হোমবেদি ৰাখিবা। 7 সাক্ষা কৰা তম্বু আৰু হোম-বেদিৰ মাজত পৰ্ফালন-পাংৰ থৈ, তাত পানী ভৰাবা। 8 চাৰিওফালে চোতাল যুগুত কৰিবা, আৰু চোতালৰ দুৱাৰত পৰ্দাবোৰ লগাবা। 9 তুমি অভিষেক কৰা তেল লৈ, আবাস আৰু তাৰ সকলোকে অভিষেক কৰি, তাক আৰু তাৰ সকলো বস্তু পৰিষ্কাৰ কৰিবা; তাতে সেয়ে পৰিষ্কাৰ হ'ব। 10 তুমি হোম-বেদিটো আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি অভিষেক কৰি, সেই বেদি পৰিষ্কাৰ কৰিবা; তাতে সেই বেদি অতি পৰিষ্কাৰ হ'ব। 11 তুমি পৰ্ফালন পাংৰ আৰু তাৰ খুৰা অভিষেক কৰি তাক পৰিষ্কাৰ কৰিবা। 12 তুমি হৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক সাক্ষা কৰা তম্বুৰ দুৱাৰৰ মুখলৈ আনি, তেওঁলোকক পানীৰে গা ধুৱাবা। 13 হৰোণক পৰিষ্কাৰ কৰা পৰ্ফালন-পাংৰ পিছাই, মোৰ অৰ্থে পুৰোহিত কৰম কৰিবলৈ তেওঁক অভিষেক কৰি পৰিষ্কাৰ কৰিবা।

14 তেওঁৰ পুত্ৰসকলকো আনি, কোট চোলা পিন্ধাবা। 15 তেওঁলোকৰ পিতৃক যেনেকৈ অভিষেক কৰিবা, তেনেকৈ, তেওঁলোকেও মোৰ অৰ্থে পুৰোহিত কৰম কৰিবলৈ পুত্ৰসকলক অভিষেক কৰিব। তাতে সেই অভিষেকেই তেওঁলোকৰ পুৰুষানুশ্ৰমৰ চিৰস্থায়ী পুৰোহিত পদৰ চিন হ'ব।” 16 মোচিয়ে সেইদৰেই কৰিলে; যিহোৱাই আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই তেওঁ সকলোকে কৰিলে।

17 পাছে দ্বিতীয় বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা আবাস স্থাপন কৰা হ'ল। 18 যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ আবাস স্থাপন কৰিবলৈ, তাৰ চুঙী বহুৱাই, তক্তা খুৱাই ডাং সূমুৱাই, আৰু তাৰ খুটাবোৰ তুলি, 19 সেই আবাসৰ ওপৰত তম্বু তৰিলে, আৰু তাৰ ওপৰত তম্বুৰ আৱৰণ লগালে। 20 পাছে যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ সাক্ষা-ফলি দুখন লৈ নিয়ম চন্দুকটোৰ ভিতৰত ভৰাই, চন্দুকত কানমাৰি লগাই, নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত পাপাৱৰণ থৈ, 21 আৰু আবাসৰ ভিতৰলৈ নিয়ম চন্দুকটো আনি, আঁৰ কৰি ৰখা পৰ্দা লগাই, সাক্ষা-ফলিৰ নিয়ম চন্দুক ঢাকিলে। 22 যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ আবাসৰ উত্তৰফালে পৰ্দাৰ বাহিৰত সাক্ষা কৰা তম্বুত মেজ ৰাখিলে, 23 তাৰ ওপৰত যিহোৱাৰ সন্মুখত পিঠা সজাই থলে।

24 পাছে যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ সাক্ষা কৰা তম্বুত মেজৰ সন্মুখত আবাসৰ দক্ষিণফালে দীপাধাৰ ৰাখিলে। 25 যিহোৱাৰ সন্মুখত পৰ্দীপবোৰ জ্বলাই দিলে। 26 পাছে যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ সাক্ষা কৰা তম্বুৰ পৰ্দাৰ আগত সোণৰ বেদি ৰাখিলে। 27 তাৰ ওপৰত সূগন্ধি ধূপ জ্বলালে। 28 পাছে যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ আবাসৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা লগালে, 29 আৰু সাক্ষা কৰা তম্বুত আবাসৰ দুৱাৰৰ মুখত হোম-বেদি ৰাখি তাৰ ওপৰত হোমবলি আৰু ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিলে। 30 পাছে যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰে, তেওঁ সাক্ষা কৰা তম্বুৰ আৰু হোম-বেদিৰ মাজত, পৰ্ফালন-পাংৰ ৰাখি ধুৱিলে তাত পানী ভৰাই থলে। 31 তাৰ পৰাই মোচি, হৰোণ, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে নিজৰ নিজৰ হাত ভৰি ধোৱে। 32 যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষা কৰা তম্বুত সোমায়, বা বেদিৰ ওচৰলৈ আহে, তেতিয়া ধোৱে। 33 পাছে তেওঁ আবাসৰ আৰু হোমবেদিৰ চাৰিওফালে চোতাল যুগুত কৰিলে; আৰু চোতালৰ দুৱাৰত পৰ্দা লগালে। এইদৰে মোচিয়ে কাৰ্য সমাপ্ত কৰিলে।

34 তাৰ পাছত মেয়ে সাক্ষা কৰা তম্বুটো ঢাকি ধৰিলে, আৰু যিহোৱাৰ প্ৰত্যেক আবাস পৰিষ্কাৰ কৰিলে। 35 মোচিয়ে সাক্ষা কৰা তম্বুত সোমাব নোৱাৰিলে; কিয়নো মেয়ে তাৰ ওপৰত আছিল, আৰু যিহোৱাৰ প্ৰত্যেক আবাস পৰিষ্কাৰ কৰিছিল। 36 পাছে আবাসৰ ওপৰৰ পৰা মেয়ে উঠিলে, ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ যাংৰা আৰম্ভ কৰে। 37 কিন্তু আবাসৰ ওপৰৰ পৰা যদি মেয়ে আঁতৰি নাযায়, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে যাংৰা নকৰে। 38 কিয়নো গোটেই ইশ্বায়েল বংশৰ চকুৰ আগত, তেওঁলোকৰ আঁটাই যাংৰাত, দিনত যিহোৱাৰ মেয়ে আবাসৰ ওপৰত আছিল, আৰু ৰাতি অগ্নি আবাসৰ ভিতৰত আছিল।

লেবীয়া পুস্তক

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পুস্তকৰ উপসংহাৰৰ সৈতে দিয়া পদত লিখকৰ সম্পৰ্কে থকা বিতৰ্কৰ সমাধানৰ অনুমোদন কৰা হৈছে, “এয়া হ’ল সেই আদেশ, যি চিনয় উপত্যকাত ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক পালন কৰিবৰ বাবে মোচিক দিয়া হৈছিল” (27:34; 7:38; 25:1; 26:46)। এই পুস্তকখন বিধান সংক্ৰান্তীয় বিভিন্ন ঐতিহাসিক তথ্যৰ ইতিহাস (8:10; 24:10-23)। লেবীয়া পুস্তক শব্দটো লেবী গোষ্ঠীৰ পৰা আহৰণ কৰা, এই গোষ্ঠীৰ সদস্যসকলৰ যোগেদিয়ে প্ৰভুৰ পুৰোহিতসকল আৰু আৰাধনা কৰ নেতাসকল আছিল। এই পুস্তক হ’ল লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে, তেওঁলোকৰ দায়িত্ববোৰৰ বিষয়ে সৌজন্য প্ৰদৰ্শন কৰা, ইয়াতকৈ অধিক উল্লেখযোগ্যভাবে, পুৰোহিতসকলে কিদৰে তেওঁলোকৰ পূজা-অৰ্চনা মানুহৰ সাহায্য কৰাৰ কাৰণে হয়, তাৰ বিষয়ে নিৰ্দেশ কৰা, আৰু মানুহক কিদৰে এটা পবিত্ৰ জীৱন যাপন কৰিবলৈ হয়, সেই সম্পৰ্কে জনোৱা।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

ৰচনা কৰাৰ সম্ভাব্য সময় 1446 - 1405 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগত।

লেবীয়া পুস্তকত বিচাৰি পোৱা বিধান সমূহ ঈশ্বৰৰ যোগেদি চিনয় পৰ্বতৰ ওচৰত মোচিক কৈছিল, আৰু সেই ঠাইত ইশ্ৰায়েলীসকলে কিছু সময়ৰ বাবে তম্বু তৰি আছিল।

প্ৰাপক

এই পুস্তকখন লিখা হৈছিল পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলৰ কাৰণে; আৰু ইশ্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ আহিবলগীয়া বংশধৰসকলৰ কাৰণে।

উদ্দেশ্য

এই লেবীয়া পুস্তকৰ আৰম্ভণি হৈছে যজ্ঞবেদীৰ পৰা মোচিৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ আহ্বানৰ দ্বাৰা। লেবীয়া পুস্তকত সংজ্ঞায়িত কৰা আছে, যিজন ঈশ্বৰ এতিয়া আমাৰ মাজত আছে, সেইজনো মহিময় ঈশ্বৰৰ সৈতে উদ্ধাৰ হৈ অহা লোকসকলে কেনেকৈ সঠিক সম্পৰ্ক বজায় ৰাখিব, তাৰ নিয়ম। এই জাতিটোৱে এইমাত্ৰ মিচৰৰ পৰা বাহিৰ হৈ আহিছে আৰু সেই ঠাইৰ সংস্কৃতি আৰু ধৰ্ম ত্যাগ কৰিছে, আৰু কনান দেশত প্ৰবেশ কৰিবলৈ গৈছে, যি ঠাইত অন্যান্য সংস্কৃতি আৰু ধৰ্ম জাতিৰ প্ৰভাৱ পৰিব পাৰে। লেবীয়া পুস্তকে মানুহক এই সংস্কৃতিৰ পৰা পৃথক কৰে আৰু যিহোৱাৰ প্ৰতি বিশ্বস্ত থাকিবৰ বাবে মানুহৰ সৈতে চুক্তি প্ৰদান কৰে।

মূল বিষয়

নিৰ্দেশনা।

প্ৰান্তৰেখা

- বলিদানৰ বাবে নিৰ্দেশাবলী - 1:1-7:38
- ঈশ্বৰৰ পুৰোহিতসকলৰ বাবে উপদেশ - 8:1-10:20
- ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ বাবে নিৰ্দেশ - 11:1-15:33
- বেদীৰ কাৰণে নিৰ্দেশ আৰু প্ৰায়চিত্তৰ দিন - 16:1-34
- প্ৰায়োগিক পবিত্ৰতা - 17:1-22:33
- বিশ্ৰামবাৰ, উঁসৰ আৰু লেবীয়াসকলৰ ভোজ - 23:1-25:55
- ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ লাভৰ চৰ্ত - 26:1-27:34

হোম বলিৰ নিয়ম

1 যিহোৱাই মোচিক মাতিলে, আৰু সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ পৰা তেওঁ এই কথা ক’লে, 2 “তুমি ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক এই কথা কোৱা, ‘তোমালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ উঁসৰ্গ কৰে, তেন্তে সেয়ে ঘাঁড়-গৰু আৰু মেৰ বা মেৰ-ছাগ হ’ব লাগিব।

3 যদি তেওঁৰ উপহাৰ ঘাঁড়-গৰুৰ জাকৰ পৰা অনা হোম বলি হয়, তেন্তে নিৰ্ঘৃণী মতা গৰু উঁসৰ্গ কৰিব লাগিব। যিহোৱাৰ আগত গৰাহ হ’বৰ কাৰণে, সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ মুখত ইয়াক উঁসৰ্গ কৰিব লাগিব। 4 পাছত তেওঁ হোম-বলিৰ মূৰত হাত দিব; তেতিয়া সেই বলি তেওঁৰ পৰায়শ্চিত্তৰ অৰ্থে তেওঁৰ পক্ষত গৰাহ হ’ব।

5 আৰু তেওঁ যিহোৱাৰ সন্মুখত সেই দমৰা ঘাঁড়-গৰুটো কাটিব। তেতিয়া হাৰোণৰ পুংৰ পুৰোহিত সকলে তাৰ তেজ আনিব, আৰু সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰৰ সন্মুখত থকা যজ্ঞবেদীৰ চাৰিওফালে সেই তেজ ছটিয়াই দিব। 6 তেতিয়া সেই বলিৰ ছাল বখলিয়াই তাক খণ্ড খণ্ড কৰা হ’ব।

7 আৰু হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুংৰসকলে বেদীৰ ওপৰত জুই ৰাখিব আৰু জুইৰ ওপৰত কাঠ জাপি দিব। 8 আৰু হাৰোণৰ পুংৰ পুৰোহিতসকলে সেই বেদীৰ ওপৰত থকা জুই আৰু কাঠৰ ওপৰত সেই খণ্ডবোৰ, মূৰ আৰু তেল ঠিক মতে ৰাখিব। 9 কিন্তু তেওঁ তাৰ নাড়ী-ভূৰু আৰু ঠেং পানীত ধুব লাগিব। তেতিয়া পুৰোহিত বেদীৰ ওপৰত সেই সকলোকে দক্ষ কৰিব। সেয়ে হোম-বলি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে স্মৰণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ হ’ব।

10 আৰু যদি তেওঁৰ উপহাৰ মেৰ-ছাগ বা ছাগলীৰ জাকৰ পৰা অনা হোম-বলি হয়, তেন্তে তেওঁ নিৰ্বৃণী মতা পশু উদ্ভাসৰ্গ কৰিব। 11 আৰু যজ্ঞবেদীৰ কামত উত্তৰফালে যিহোৱাৰ সন্মুখত তাক কটা হ'ব; তেতিয়া হাৰোণৰ পুংৰ পুৰোহিত সকলে বেদীৰ চাৰিওফালে তাৰ তেজ ছটিয়াব।

12 পাছত তেওঁ তাক খণ্ড খণ্ড কৰি কাটিব; আৰু পুৰোহিতে তাৰ মূৰ আৰু তেলেৰে সৈতে তাক বেদীৰ ওপৰত থকা জুই আৰু কাঠৰ ওপৰত ঠিকমতে সজাই ৰাখিব। 13 কিন্তু তাৰ নাড়ী-ভূৰু আৰু ঠেং পানীৰে ধুব লাগিব; তাৰ পাছত পুৰোহিতে সেই সকলো উদ্ভাসৰ্গ কৰিব আৰু বেদীৰ ওপৰত দহ্ম কৰিব; সেয়ে হোম-বলি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্বৰ্ণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ।

14 যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া তেওঁৰ উপহাৰ পক্ষীবোৰৰ মাজৰ পৰা অনা হোম-বলি হয়, তেন্তে তেওঁ কপৌবোৰৰ বা পাৰ পোৱালিবোৰৰ মাজৰ পৰা নিজ উপহাৰ উদ্ভাসৰ্গ কৰিব। 15 পাছত পুৰোহিতে তাক বেদীৰ ওপৰলৈ আনি, মূৰটো মুচৰি চিঙি, তাক বেদীত দহ্ম কৰিব; আৰু তাৰ তেজ বেদীৰ কাষেৰে উলিয়াই দিব লাগিব।

16 পাছত পুৰোহিতে তাৰ নাড়ী-ভূৰু আৰু আমটো লৈ, বেদীৰ কামত থকা পূৰ্বফালৰ ছাই পেলোৱা ঠাইত পেলাই দিব লাগিব। 17 তাৰ পাছত পুৰোহিতে তাৰ ভেউকা দুখন কাটিব, কিন্তু সম্পূৰ্ণৰূপে তাক দুভাগ নকৰিব, আৰু বেদীত জুই আৰু কাঠৰ ওপৰত তাক দহ্ম কৰিব; সেয়ে হোম-বলি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্বৰ্ণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ।

2 অধ্যায়

ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ নিয়ম

1 যেতিয়া কোনো লোক এজনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ভক্ষ্য নৈবেদ্য উদ্ভাসৰ্গ কৰে, তেতিয়া তেওঁৰ উপহাৰ মিহি আটাগুড়ি হ'ব; আৰু তেওঁ তাত তেল ঢালি তাৰ ওপৰত ধূপ-ধূনা দিব। 2 তেতিয়া তেওঁৰ সেই উপহাৰ তেওঁ হাৰোণৰ পুংৰ পুৰোহিত সকলৰ ওচৰলৈ আনিব; পাছত পুৰোহিতসকলৰ এজনে তাৰ পৰা এমুঠি মিহি আটাগুড়ি, এচলু তেল, আৰু আটাইখিনি ধূপ-ধূনা লৈ, তাৰ স্মৰণাৰ্থক অংশ বুলি তাক বেদীৰ ওপৰত দহ্ম কৰিব; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্বৰ্ণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ। 3 সেই ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ বাকীখিনি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ কাৰণে হ'ব; যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰবোৰৰ মাজত সেয়ে অতি পৰিষ্কাৰ।

4 যেতিয়া তুমি তদ্ভৱত তাও দিয়া ভক্ষ্য নৈবেদ্য উপহাৰস্বৰূপে উদ্ভাসৰ্গ কৰিবা, তেতিয়া তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰে কৰা খমিৰ নিদিয়া বিয়া থকা কেইটামান পিঠা, বা তেল চলা খমিৰ নিদিয়া কেইটামান পাতল চকলীয়া পিঠা দিব লাগিব। 5 আৰু যদি তামাত তাও দিয়া ভক্ষ্য নৈবেদ্য তোমাৰ উপহাৰ হয়, তেন্তে খমীৰ নিদিয়া তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰে কৰা পিঠা হ'ব।

6 তুমি তাক ডোখৰ-ডোখৰ কৰি, তাৰ ওপৰত তেল ঢালিবা; সেয়ে ভক্ষ্য নৈবেদ্য। 7 আৰু যদি কেৰাহীত ভজা ভক্ষ্য নৈবেদ্য তোমাৰ উপহাৰ হয়, তেন্তে তেলত ভাজি মিহি আটাগুড়িৰে কৰিব লাগিব।

8 এইবোৰ নিয়মৰ কোনো নিয়মৰে যুগুত কৰা ভক্ষ্য নৈবেদ্য তুমি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনিবা; আৰু তাক পুৰোহিতক দিয়া হ'ব। তেতিয়া তেওঁ তাক বেদীৰ ওচৰলৈ আনিব। 9 পুৰোহিত জনে সেই নৈবেদ্যৰ স্মৰণাৰ্থক অংশ লৈ বেদীত দহ্ম কৰিব; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্বৰ্ণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ। 10 আৰু সেই নৈবেদ্যৰ বাকীখিনি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ হ'ব; যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰবোৰৰ মাজত সেয়ে অতি পৰিষ্কাৰ।

11 তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি কোনো ভক্ষ্য নৈবেদ্য উদ্ভাসৰ্গ কৰিবা, তাক খমীৰেৰে যুগুত কৰা হ'ব নালাগে; কিয়নো খমীৰ বা মৌ ইয়াৰে একোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে তোমালোকে দহ্ম নকৰিবা। 12 তোমালোকে প্ৰথম ফলৰ উপহাৰ বুলি তাক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উদ্ভাসৰ্গ কৰিব পাৰা; কিন্তু সুস্বৰ্ণৰ অৰ্থে বেদীৰ ওপৰত তাক তোলা নাযাব। 13 আৰু তুমি নিজ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ প্ৰত্যেক উপহাৰত লোণ সানিবা; তুমি নিজ ভক্ষ্য নৈবেদ্যত, নিজ ঈশ্বৰৰ নিয়মটিৰ চিন যি লোণ, তাক দিবলৈ ক্ৰুটি নকৰিবা; তোমাৰ সকলো উপহাৰবোৰ লোণে সৈতে উদ্ভাসৰ্গ কৰিবা।

14 তুমি যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে শস্যৰ প্ৰথম ফলৰ নৈবেদ্য স্বৰূপে জুইত পোৰা থোক, অৰ্থাৎ মোহাৰি উলিওৱা শস্যৰ নতুন গুটি উদ্ভাসৰ্গ কৰিবা। 15 তাৰ পাছত তুমি তাৰ ওপৰত তেল আৰু ধূপ-ধূনা দিবা; সেয়ে ভক্ষ্য নৈবেদ্য। 16 পাছত পুৰোহিতে তাৰ স্মৰণাৰ্থক অংশ বুলি কিছু মোহাৰা শস্য, কিছু তেল আৰু আটাইখিনি ধূপ-ধূনা দহ্ম কৰিব; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ।

3 অধ্যায়

মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ নিয়ম।

1 যদি কোনো এজন লোকৰ উপহাৰ মঙ্গলাৰ্থক* বলি হয়, তেন্তে পশুৰ জাকৰ মতা বা মাইকীয়েই হওঁক, তাক উদ্ভাসৰ্গ কৰিলে, তেওঁ যিহোৱাৰ সন্মুখত এটা নিৰ্বৃণী পশু উদ্ভাসৰ্গ কৰিব। 2 তেওঁ নিজ উপহাৰৰ মূৰত হাত দিব আৰু সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰমুখত তাক কাটিব; তেতিয়া হাৰোণৰ পুংৰ পুৰোহিত সকলে তাৰ তেজ বেদীৰ কাষৰ চাৰিওফালে ছটিয়াই দিব।

3 সেই লোক জনে তেওঁৰ সেই মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে তাৰ নাড়ী-ভূৰু ঢকা তেল, 4 নাড়ীত লাগি থকা আটাই তেল, ঘিলা দুটা আৰু কলিজাৰ ওচৰত থকা তেলীয়া ভাগ উদ্ভাসৰ্গ কৰিব; সেই ভাগ ঘিলালৈকে এৰুৱাই ল'ব। 5 তেতিয়া হাৰোণৰ পুংৰসকলে বেদীত, জুই, কাঠ আৰু হোমৰ ওপৰত তাক দহ্ম কৰিব; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্বৰ্ণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ।

* 3 অধ্যায়:1 যাংবা 20:24

6 আৰু যদি তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ উপহাৰ মেৰ-ছাগ বা ছাগলীৰ জাকৰ পৰা দিয়ে, তেন্তে তেওঁ নিঘূণ মতা বা মাইকী পশু উৎসৰ্গ কৰিব। 7 নিজ উপহাৰৰ অৰ্থে যদি তেওঁ মেৰ-ছাগ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰে, তেন্তে তেওঁ তাক যিহোৱাৰ সন্মুখত উৎসৰ্গ কৰিব। 8 তেওঁ নিজ উপহাৰৰ মূৰত হাত দিব আৰু সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ সন্মুখত তাক কাটিব; তেতিয়া হাৰোণৰ পুংৰসকলে বেদীৰ কাষৰ চাৰিওফালে তাৰ তেজ ছটিয়াই দিব।

9 পাছত তেওঁ সেই মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে তাৰ তেল, গোটেইডাল নেগুৰা, নাড়ী-ভুৰু চকা তেল আৰু নাড়ীত লাগি থকা আটাই তেল, 10 ঘিলা দুটা আৰু কিনাৰত লাগি থকা তাৰ ওপৰৰ তেল আৰু কলিজাৰ ওচৰত থকা তাৰ তেলীয়া ভাগ উৎসৰ্গ কৰিব; তেওঁ এই ভাগবোৰ ঘিলালৈকে এৰুৱাই ল'ব। 11 তেতিয়া পুৰোহিত তাক বেদীত দক্ষ কৰিব। সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে ভক্ষ্য নৈবেদ্য।

12 আৰু যদি তেওঁৰ উপহাৰ ছাগলী হয়, তেন্তে তেওঁ তাক যিহোৱাৰ সন্মুখত দান কৰিব। 13 তেওঁ সেই ছাগলীৰ মূৰত হাত দিব আৰু সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ সন্মুখত তাক কাটিব; তেতিয়া হাৰোণৰ পুংৰসকলে বেদীৰ কাষৰ চাৰিওফালে তাৰ তেজ ছটিয়াই দিব। 14 পাছত তেওঁ তাৰ পৰা নিজৰ নৈবেদ্য, অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে নাড়ী-ভুৰু চকা তেল, নাড়ীত লাগি থকা আটাই তেল এৰুৱাব।

15 তেওঁ তাৰ ভিতৰৰ ঘিলা দুটা আৰু কিনাৰত লাগি থকা তাৰ ওপৰৰ তেল আৰু কলিজাৰ ওচৰত থকা তেলীয়া ভাগ ঘিলালৈকে এৰুৱাই ল'ব। 16 তেতিয়া পুৰোহিত বেদীৰ ওপৰত সেই সকলোকে দক্ষ কৰিব; সেয়ে সুখৰাণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে ভক্ষ্য দৰব্য; সকলো তেল যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হ'ব। 17 তোমালোকে তেল আৰু তেজ যে খাব নালাগে, এয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুশ্ৰমে, তোমালোকে বাস কৰা সকলো ঠাইতে পালন কৰিবলগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি।”

4 অধ্যায়

পাপাৰ্থক আৰু দোষাৰ্থক বলিৰ নিয়ম।

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক কোৱা, ‘যেতিয়া কোনো এজন লোকে, যিহোৱাই নিষেধ কৰা কোনো কৰ্ম কৰি, নজনাকৈ পাপ কৰে, তেতিয়া তেওঁ এই ধৰণে কৰিব লাগিব; 3 তেতিয়া লোকসকলক দোষত পেলোৱাকৈ পাপ কৰা জন যদি অভিষিক্ত পুৰোহিত* হয়, তেন্তে তেওঁ নিজে কৰা পাপৰ কাৰণে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা নিঘূণ দমৰা ষাঁড়-গৰু পাপাৰ্থক বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিব।

4 তেওঁ সেই দমৰা ষাঁড়-গৰুটো সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ দুৱাৰ মুখেৰে যিহোৱাৰ আগলৈ আনিব আৰু ষাঁড়-গৰুটোৰ মূৰত হাত দি, যিহোৱাৰ সন্মুখত তাক কাটিব। 5 তেতিয়া সেই অভিষিক্ত পুৰোহিত জনে দমৰা ষাঁড়-গৰুটোৰ অলপ তেজ সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ ভিতৰলৈ আনিব।

6 আৰু পুৰোহিত জনে সেই তেজত নিজৰ আঙুলি জুবুৰিয়াই পৰিৎৰ স্থানৰ পৰ্বেদক বস্ৰৰ আগফালে যিহোৱাৰ সন্মুখত সাতবাৰ তাৰ কিছু তেজ ছটিয়াই দিব। 7 পুৰোহিত জনে তাৰে কিছু তেজ লৈ, সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ ভিতৰত যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা সুগন্ধি ধূপৰ বেদীৰ শিঙত লগাব; তেওঁ ভতৰা গৰুটোৰ বাকী তেজযিহি সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ দুৱাৰমুখত থকা হোম-বেদিৰ মূলত ঢালি দিব।

8 আৰু পাপাৰ্থক বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰা ষাঁড়-গৰুটোৰ আটাইবোৰ তেল এৰুৱাই ল'ব; তাৰ নাড়ী-ভুৰু চকা তেল, নাড়ীত লাগি থকা আটাই তেল, 9 ঘিলা দুটা আৰু কিনাৰত লাগি থকা তাৰ ওপৰৰ তেল আৰু কলিজাৰ ওচৰত থকা তেলীয়া ভাগ - তেওঁ এই সকলো এৰুৱাই ল'ব। 10 মঙ্গলাৰ্থক বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰা ষাঁড়-গৰুটোৰ তেল যেনেকৈ এৰুৱাই লয়, তেনেকৈ এইটোৰো এৰুৱাই ল'ব। তেতিয়া পুৰোহিতে সেই সকলো হোমবেদিৰ ওপৰত দক্ষ কৰিব।

11 পাছত সেই ষাঁড়-গৰুটোৰ ছাল আৰু অৱশিষ্ট মণ্ড, মূৰ আৰু ঠেং, নাড়ী-ভুৰু আৰু গোবৰৰ সৈতে, 12 ষাঁড়-গৰুটোৰ ৰৈ যোৱা সকলো অৱশিষ্ট অংশ ছাউনিৰ বাহিৰত মোৰ কাৰণে, সেই শুচি কৰা ছাঁই পেলোৱা ঠাইলৈ আনিব; আনিব; আৰু সেইবোৰ কাঠৰ ওপৰত তুলি জুইত জ্বলাই ভস্মা কৰিব লাগিব, আৰু সেইবোৰ ছাঁই পেলাই দিয়া ঠাইতেহে পুৰি ভস্ম কৰিব লাগিব।

13 ইশ্বায়েলী লোকসকলে† যদি নজনাকৈ পাপ কৰে আৰু যিহোৱাই নিষেধ কৰা কোনো কৰ্ম কৰাৰ বিষয়ে যদি সমাজে নেদেখাকৈ থাকে, আৰু তেওঁলোক যদি দোষী হয়, 14 আৰু ইশ্বায়েলী লোকসকলে কৰা সেই পাপ যেতিয়া প্ৰকাশ পাব, তেতিয়া তেওঁলোকে পাপাৰ্থক বলি স্বৰূপে এটা দমৰা ষাঁড়-গৰু উৎসৰ্গ কৰিব আৰু তেওঁলোকে তাক সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ সন্মুখলৈ আনিব।

15 তেতিয়া সমাজৰ পৰিচাৰকসকলে যিহোৱাৰ সন্মুখত সেই ষাঁড়-গৰুটোৰ মূৰত হাত দিব আৰু তেওঁলোকৰ এজনে যিহোৱাৰ সন্মুখত তাক কাটিব।

16 তেতিয়া অভিষিক্ত পুৰোহিত জনে ষাঁড়-গৰুটোৰ কিছু তেজ লৈ সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ ভিতৰলৈ আনিব; 17 আৰু পুৰোহিত জনে সেই তেজত নিজ আঙুলি জুবুৰিয়াই, তাৰ কিছু তেজ পৰ্বেদক বস্ৰৰ আগফালে যিহোৱাৰ সন্মুখত সাতবাৰ ছটিয়াব।

† 3 অধ্যায়:9 গোটেইডাল নেগুৰ সেই নেগুৰ ৰাজহাডৰ ওচৰৰ পৰা এৰুৱা হ'ব
ইশ্বায়েল সমাজৰ সকলোৱে

* 4 অধ্যায়:3 মহা পুৰোহিত

† 4 অধ্যায়:12 ভস্ম ছাঁই

‡ 4 অধ্যায়:13

18 তেওঁ সেই তেজৰ পৰা কিছু তেজ লৈ, সাক্ষাৎ কৰা তন্তুৰ ভিতৰত যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা বেদীৰ শিঙত লগাব, আৰু অৱশিষ্ট থকা তেজখিনি তেওঁ সাক্ষাৎ কৰা তন্তুৰ দুৱাৰ মুখত থকা হোমবেদিৰ মূলত ঢালি দিব। 19 তেওঁ সেই বলিৰ পৰা তাৰ আটাইবোৰ তেল এৰুৱাই ল'ব আৰু বেদীৰ ওপৰত তাক দক্ষ কৰিব।

20 তেওঁ সেই দমৰা যাঁড়-গৰুটোকো এইদৰে কৰিব। পাপাৰ্থক বলি স্বৰূপে উাসৰ্গ কৰা গৰুটো যেনেকৈ কৰে, তেনেকৈ যাঁড়-গৰুটোকো কৰিব। এইদৰে পুৰোহিত জনে লোকসকলক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব আৰু তেতিয়া তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা হ'ব। 21 তেওঁ সেই যাঁড়-গৰুটো চাউনিৰ বাহিৰলৈ নি প্ৰথম গৰুটোৰ নিচিনাকৈ তাকো পুৰি ভয় কৰিব লাগিব; এয়েই সমাজৰ পাপাৰ্থক বলি।

22 যেতিয়া কোনো শাসনকৰ্ত্তাই নাজানি পাপ কৰে, নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিষেধ কৰা কৰ্মবোৰৰ কোনো এটা কৰে, আৰু তেওঁ যদি দোষী হয়, 23 পাছত নিজে কৰা সেই পাপৰ বিষয়ে তেওঁ যেতিয়া জ্ঞাত হ'ব, তেতিয়া তেওঁ নিজ উপহাৰ স্বৰূপে এটা নিৰ্ঘূণী মতা ছাগলী আনিব।

24 তেওঁ সেই ছাগলীটোৰ মূৰত হাত দিব আৰু হোম-বলি কটা ঠাইত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তাক কাটিব; সেয়ে পাপাৰ্থক বলি। 25 তেতিয়া পুৰোহিতে নিজ আঙুলিৰে সেই পাপাৰ্থক বলিৰ অলপ তেজ লৈ, হোমবেদীৰ শিঙত লগাব; আৰু অৱশিষ্ট তেজ খিনি হোমবেদিৰ মূলত ঢালি দিব।

26 তেওঁ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তেলৰ দৰে তাৰ আটাই তেল বেদীত দক্ষ কৰিব। এইদৰে পুৰোহিতে শাসনকৰ্ত্তা জনৰ পাপ-মোচনৰ অৰ্থে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব আৰু তেতিয়া তেওঁৰ পাপৰ ক্ষমা হ'ব।

27 আৰু সাধাৰণ লোকসকলৰ মাজৰ যদি কোনোৱে নজনাকৈ পাপ কৰে; যিহোৱাই নিষেধ কৰা কোনো কৰ্ম কৰে, আৰু সেই পাপত যদি তেওঁ দোষী হয়, 28 তেন্তে নিজে কৰা পাপ যেতিয়া তেওঁৰ জ্ঞাত হ'ব, তেতিয়া নিজে কৰা সেই পাপৰ কাৰণে নিজ উপহাৰ স্বৰূপে তেওঁ জাকৰ মাজৰ পৰা এজনী নিৰ্ঘূণী ছাগলী আনিব।

29 তেওঁ সেই পাপাৰ্থক বলিৰ মূৰত হাত দিব আৰু হোম-বলি কটা ঠাইত সেই পাপাৰ্থক বলি কাটিব। 30 তেতিয়া পুৰোহিতে আঙুলিৰে তাৰ কিছু তেজ লৈ, হোমবেদীৰ শিঙত লগাব আৰু তাৰ অৱশিষ্ট তেজখিনি বেদিৰ মূলত ঢালি দিব।

31 আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ পৰা তেল এৰুৱাই লোৱাৰ দৰে তাৰো আটাইবোৰ তেল এৰুৱাই ল'ব; তাৰ পাছত পুৰোহিতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুগাৰণৰ অৰ্থে বেদীৰ ওপৰত তাক দক্ষ কৰিব; এইদৰে পুৰোহিতে সেই লোক জনৰ পাপৰ অৰ্থে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব আৰু তেওঁৰ পাপ ক্ষমা হ'ব।

32 যদি তেওঁ পাপাৰ্থক বলিৰ উপহাৰ স্বৰূপে মেৰ-ছাগ পোৱালি আনে, তেন্তে তেওঁ এজনী নিৰ্ঘূণী চেঁউৰী মেৰ-ছাগ আনিব। 33 তাৰ পাছত তেওঁ সেই পাপাৰ্থক বলিৰ মূৰত হাত দিব আৰু হোমবলি কটা ঠাইত পাপাৰ্থক বলি স্বৰূপে তাক কাটিব।

34 পুৰোহিতে নিজ আঙুলিৰে সেই পাপাৰ্থক বলিৰ কিছু তেজ লৈ হোম-বেদিৰ শিঙত লগাব আৰু অৱশিষ্ট তেজখিনি বেদিৰ মূলত ঢালি দিব। 35 তেওঁ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালিটোৰ তেল এৰুৱাই লোৱাৰ দৰে ইয়াৰো আটাইবোৰ তেল এৰুৱাই ল'ব আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰৰ বিধি মতে পুৰোহিতে বেদীত তাক দক্ষ কৰিব; এইদৰে পুৰোহিতে লোক জনে কৰা পাপৰ অৰ্থে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব আৰু তেওঁৰ পাপৰ ক্ষমা হ'ব।”

5 অধ্যায়

1 যদি কোনো এজন লোকে কোনো এক বিষয়ৰ কথা শুনি বা দেখি, সেই বিষয়ে সাক্ষ্য দিব পৰা হৈয়ো তাক প্ৰকাশ নকৰি পাপ কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব। 2 অথবা কোনো অশুচি বনৰীয়া জন্তুৰ শৰ বা অশুচি ঘৰচীয়া পশুৰ শৰ আৰু অশুচি উৰণ আদি জন্তুৰেই হওঁক, যিটোক ঈশ্বৰে অশুচি কৰিলে, তাক যদি কোনোবাই কোনো অশুচি বস্তু বুলি নজনাকৈ স্পৰ্শ কৰি আনুষ্ঠানিকভাবে অশুচি হয়, তেন্তে তেওঁ দোষী হ'ব।

3 বা মানুহৰ যিকোনো ধৰণৰ অশোচ হওঁক, তাক যদি কোনোৱে নজনাকৈ স্পৰ্শ কৰে, তেন্তে তেওঁ সেই বিষয়ে জানিলে দোষী হ'ব*। 4 বা মানুহে অবিবেচনাৰে যি যি বিষয় শপত লয়, সেই সেই বিষয়ে ভাল কাৰ্যই হওঁক বা বেয়া কাৰ্যই হওঁক, কৰিম বুলি যদি কোনোৱে নিজ ওঁঠেৰে অবিবেচনাৰে, আগলৈ কি হব তাক নজনাকৈ শপত খায়, তেন্তে তেওঁ তাক জানিলে, সেই সেই বিষয়ত তেওঁ দোষী হ'ব।

5 আৰু সেই বিষয়বোৰৰ কোনো বিষয়ত যেতিয়া কোনোজন দোষী হয়, তেতিয়া তেওঁ নিজ পাপ অৱশ্যে স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। 6 তেওঁ নিজে কৰা পাপৰ দণ্ডস্বৰূপে পাপাৰ্থক বলিদানৰ বাবে, জাকৰ পৰা এজনী চেঁউৰী মেৰ-ছাগ বা চেঁউৰী ছাগলী যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনিব; আৰু পুৰোহিতে তেওঁৰ পাপৰ কাৰণে তেওঁক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব।

7 যদি তেওঁ মেৰ বা ছাগলী আনিবলৈ অসমৰ্থ হয়, তেন্তে তেওঁ কৰা নিজৰ পাপৰ দণ্ডস্বৰূপে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দুটা কপৌ বা দুটা পাৰ পোৱালি আনিব, তাৰে এটা পাপাৰ্থক বলিৰ বাবে আৰু আনটো হোম-বলিৰ বাবে হ'ব। 8 তেওঁ সেই দুটাক পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব; আৰু পুৰোহিতে আগেয়ে পাপাৰ্থক বলি উাসৰ্গ কৰিবলৈ তাৰ মূৰৰ ওচৰত ডিঙি মুচৰিব, কিন্তু মূৰটো সম্পূৰ্ণকৈ নেবুৱাব। 9 তাৰ পাছত পাপাৰ্থক বলিৰ অলপ তেজ বেদীৰ গাত ছটিয়াব আৰু অৱশিষ্ট তেজখিনি বেদীৰ মূলত বাকি দিব লাগিব; এয়ে পাপাৰ্থক বলি।

10 তেতিয়া তেওঁ প্ৰথমতে দিয়া বিধি মতে দ্বিতীয়টো হোমৰ অৰ্থে উাসৰ্গ কৰিব। এইদৰে পুৰোহিতে, তেওঁ কৰা পাপৰ কাৰণে তেওঁক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব; আৰু তেওঁৰ পাপ ক্ষমা হ'ব।

* 5 অধ্যায়:3 চাওক এই পুস্তক অধ্যায় 12 ৰ পৰা 14

11 কিন্তু তেওঁ যদি দুটা কপৌ বা দুটা পাৰ পোৱালি আনিবলৈ অসমৰ্থ হয়, তেন্তে তেওঁ নিজে কৰা পাপ কৰ্মৰ বাবে, নিজ উপহাৰ স্বৰূপে ঐফাৰ দহ ভাগৰ এভাগ মিহি আটাগুড়ি, পাপাৰ্থক নৈবেদ্যস্বৰূপে আনিব; তাৰ ওপৰত তেল নিদিব, কিয়নো সেয়ে পাপাৰ্থক নৈবেদ্য।

12 তেওঁ ইয়াক নিশ্চয়ে পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব আৰু পুৰোহিতে তেওঁৰ স্মৰণাৰ্থক নৈবেদ্য হিচাবে তেওঁৰ বুলি তেওঁৰ পৰা এমুঠি লৈ যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰৰ বিধিমেতে তাক বেদীত দহ্ব কৰিব; সেয়ে পাপাৰ্থক নৈবেদ্য।¹³ এইদৰে, পুৰোহিতে সেইবোৰ ভিতৰৰ কোনো এটা বিষয়ত, তেওঁ কৰা পাপৰ কাৰণে তাক প্ৰায়চিত্ত কৰিব; তেতিয়া তেওঁৰ পাপ ক্ষমা হ'ব; আৰু অৱশিষ্ট ভাগ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ দৰে পুৰোহিতৰ হ'ব।

14 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে,¹⁵ “যদি কোনোৱে যিহোৱাৰ পবিত্ৰ বস্ত্ৰ কোনো এটা বস্ত্ৰ ৰাখি, আজ্ঞা লংঘন কৰি নজনাকৈ পাপ কৰে, তেন্তে তেওঁ জাকৰ পৰা, পবিত্ৰ-স্থানৰ চেকল অনুসাৰে যিহোৱাই নিৰূপণ কৰাৰ দৰে, অতি কমেও দুই চেকল দামৰ এটা নিৰ্বৃণী মতা মেৰ দোমাৰ্থক বলি[†] স্বৰূপে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনিব লাগিব।¹⁶ তেওঁ যি যি পবিত্ৰ বস্ত্ৰ ৰাখি তেওঁ পাপ কৰিলে, যিহোৱাক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ ক্ষতি পূৰণ কৰিব লাগিব আৰু তাৰ লগত পাঁচভাগৰ এভাগ পুৰোহিতক বেছিকৈ দিব লাগিব; পাছত পুৰোহিতে সেই দোমাৰ্থক মেৰটো বলি দিয়াৰ দ্বাৰাই তেওঁক প্ৰায়চিত্ত কৰিব, তেতিয়া তেওঁৰ পাপ ক্ষমা হ'ব।

17 আৰু কোনোৱে যদি যিহোৱাই নিষেধ কৰা কোনো কৰ্ম কৰি পাপ কৰে, তেন্তে তেওঁ তাক নাজানিলেও দোষী হ'ব; আৰু নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব।¹⁸ তেওঁ দোমাৰ্থক বলি দানৰ বাবে, জাকৰ পৰা তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য এটা নিৰ্বৃণী মতা মেৰ পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব আৰু পুৰোহিতে, তেওঁ নাজানি কৰা দোষৰ বাবে তেওঁক প্ৰায়চিত্ত কৰিব, তেতিয়া তেওঁৰ পাপৰ ক্ষমা হ'ব।¹⁹ এয়ে হেছে দোমাৰ্থক বলি; তেওঁ অৱশ্যে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে দোষী।”

6 অধ্যায়

1 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, আৰু মোচিয়ে, ক'লে,² “কোনোৱে যদি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে আজ্ঞা লংঘন কৰি পাপ কৰে, আৰু কোনো লোকৰ তাত বস্ত্ৰ থোৱা বা বন্ধ কৰা বা অপহৰণ কৰা, কোনো বস্ত্ৰ বিষয়ে লোকৰ আগত মিছা কথা কোৱা বা লোকক অত্যাচাৰ কৰা³ বা হেৰুৱা বস্ত্ৰ পাই ৰাখি মিছা কথা কোৱা আৰু মিছা শপত কৰা আদি যি সকলো কৰ্মৰ দ্বাৰাই মানুহ পাপী হয়,⁴ সেইবোৰৰ এটা কৰ্ম কৰি যদি পাপ কৰে আৰু দোষী হয়, তেন্তে তেওঁ যি বস্ত্ৰ অপহৰণ কৰিলে বা অত্যাচাৰ কৰি পালে বা যি বস্ত্ৰ খৰলৈ তেওঁৰ হাতত গটাই দিয়া হ'ল বা হেৰুৱা বস্ত্ৰ পাই ৰাখিলে, তাক পুনৰ ঘূৰাই দিব লাগিব।

5 বা যিকোনো বিষয়ত যদি তেওঁ মিছা শপত খালে, তেনেহলে নিশ্চয়কৈ সম্পূৰ্ণৰূপে তেওঁ সেই বস্ত্ৰ ক্ষতি পূৰণ কৰিব লাগিব আৰু তাৰ লগত পাঁচভাগৰ এভাগ বেছিকৈ দিব লাগিব আৰু তাৰ দোষ প্ৰকাশিত হোৱা দিনা তেওঁ সেই বস্ত্ৰ প্ৰকৃত গৰাকীক দিব লাগিব।⁶ তেওঁ দোমাৰ্থক বলিদানৰ কাৰণে যিহোৱালৈ বলি আনিব আৰু ইয়াক জাকৰ পৰা নিৰূপিত মূল্যৰ এটা নিৰ্বৃণী মতা মেৰ নিজৰ দোমাৰ্থক বলি স্বৰূপে পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব।⁷ পুৰোহিতে যিহোৱাৰ সম্মুখত তেওঁক প্ৰায়চিত্ত কৰিব; আৰু যি কৰ্মৰ দ্বাৰাই তেওঁ দোষী হয়, সেই দোষৰ পৰা তেওঁ ক্ষমা পাব।”

বলি আৰু নৈবেদ্য আদি বিষয়ে পুৰোহিতসকলে পালন কৰিবলগীয়া বিধি।

8 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে,⁹ “তুমি হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক এই আজ্ঞা দিয়া, ‘হোমৰ নিয়ম এই: হোম-দৰবা ওৰে ৰাতি আনকি ৰাতিপুৱালৈকে বেদীৰ ওপৰত জুইশালত থাকিব আৰু বেদীৰ জুই তাৰ দৰাৰাই জুলি থাকিব।

10 পুৰোহিত শণ সূতাৰ অন্তৰাস পিন্ধিব আৰু বেদীৰ ওপৰত অগ্নিকৃত হোমৰ পাছত যি ভস্ম বাকি থাকে, তাক গুচাই বেদীৰ দাঁতিত থব।¹¹ পাছত তেওঁ নিজৰ সেই বস্তুৰ পিন্ধিব আৰু ছাউনিৰ বাহিৰৰ কোনো গুচি ঠাইলৈ সেই ভস্ম লৈ যাব।

12 আৰু বেদীৰ ওপৰত জুই তাত সদায় জুলি থাকিব, নুনুমাৰ; পুৰোহিতে প্ৰতি ৰাতিপুৱা তাৰ ওপৰত কাঠ দি জুই জ্বলাব, আৰু তাৰ ওপৰত হোম-বলি সজাই দিব, আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তেলখিনি তাৰ ওপৰত দহ্ব কৰিব।¹³ বেদীৰ ওপৰত অগ্নি সদায় জুলি থাকিব। ই কেতিয়াও নুমাই নাযাব।

14 শস্য উৎসৰ্গ^{*} কৰাৰ নিয়ম এই। হাৰোণৰ পুংৰসকলে ইয়াক বেদীৰ আগত যিহোৱাৰ সম্মুখত উৎসৰ্গ কৰিব।¹⁵ পাছত পুৰোহিতে ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ পৰা এমুঠি মিহি আটাগুড়ি আৰু সেই তেল লৈ নৈবেদ্যৰ ওপৰত থকা আটাইখিনি ধূপ-ধূনা লৈ, তাৰ স্মৰণাৰ্থক অংশ বুলি স্মৰণৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বেদীত দহ্ব কৰিব।

16 ইয়াৰ অৱশিষ্ট ভাগ হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে ভোজন কৰিব; খমীৰ নিদিয়াকৈ কোনো পবিত্ৰ ঠাইত সেই ভাগ ভোজন কৰিব।¹⁷ খমীৰেৰে সৈতে তাক তন্দুৰত তাও দিয়া নহ'ব। মই নিজ অগ্নিকৃত উপহাৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ পাবলগীয়া ভাগ বুলি তাক দিলোঁ; পাপাৰ্থক বলি আৰু দোমাৰ্থক বলিৰ দৰে সেয়ে অতি পবিত্ৰ।¹⁸ হাৰোণৰ সন্তান সকলৰ মাজত যি কোনো পুৰুষে তাক ভোজন কৰিব পাৰিব; যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰৰ পৰা এয়ে পুৰুষানুৰূপে চিৰকাল তোমালোকৰ অধিকাৰ হ'ব। যিকোনোৱে ইয়াক স্পৰ্শ কৰিব, তেৱোঁ পবিত্ৰ হ'ব।”

19 পাছত যিহোৱাই মোচিক পুনৰ ক'লে,²⁰ “হাৰোণ অভিষিক্ত হোৱা দিনা তেওঁ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰিব, সেয়ে এই: তেওঁলোকে নিত্য ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে, ঐফাৰ দহভাগৰ এভাগ মিহি আটাগুড়ি লৈ ৰাতিপুৱা আধা আৰু গধূলি আধা উৎসৰ্গ কৰিব।

† 5 অধ্যায়:11 এক ঐফা মানে 1 কিলোগ্ৰাম

‡ 5 অধ্যায়:15 পুনৰ ভৰিবলগীয়া বলিদান

* 6 অধ্যায়:14 উৎসৰ্গ ভক্ষ্য নৈবেদ্য

21 তাক তেলেৰে তाराত যুগুত কৰিব লাগিব; সেয়ে ভাজা হ'লে তাক তুমি ভিতৰলৈ আনিবা; তুমি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্বৰ্ণৰ অৰ্থে, সেই ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ সিজোৱা খণ্ডবোৰ উৎসৰ্গ কৰিবা। 22 পাছত হাৰোণৰ পুংৰসকলৰ মাজৰ যি জন তেওঁৰ পদত অভিষিক্ত পুৰোহিত হ'ব, তেওঁ ইয়াক উৎসৰ্গ কৰিব। ইয়াক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সম্পূৰ্ণৰূপে দক্ষ কৰা হ'ব; এয়ে চিৰস্থায়ী বিধি। 23 পুৰোহিতে দিয়া প্ৰত্যেক ভক্ষ্য নৈবেদ্য সম্পূৰ্ণৰূপে দক্ষ কৰিব লাগিব, তাৰ একোকে খাব নালাগিব।”

24 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 25 “তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক কোৱা, ‘পাপাৰ্থক বলিদানৰ নিয়ম এই: যি ঠাইত হোমবলি কটা হ'ব, সেই ঠাইত যিহোৱাৰ সম্মুখত পাপাৰ্থক বলিও কটা হ'ব; সেয়ে অতি পবিত্ৰ। 26 যি পুৰোহিতে পাপৰ অৰ্থে তাক উৎসৰ্গ কৰিব, তেৱেঁই তাক ভোজন কৰিব; সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ চোতালত কোনো পবিত্ৰ ঠাইত তাক ভোজন কৰিব।

27 যিকোনোৱে তাৰ মাংস স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁ পবিত্ৰ হ'ব; আৰু যদি তাৰ তেজৰ কিছু কোনো বস্তুৰত ছিতা লাগে, তেন্তে তুমি সেই তেজ লগা বস্তুৰ কোনো পবিত্ৰ ঠাইত ধুৱা। 28 কিন্তু যি মাটিৰ পাংৰত তাক সিজোৱা হ'ব, তাক ভাঙি পেলাব লাগিব; যদি পিতলৰ পাংৰত তাক সিজোৱা হয়, তেন্তে তাক ভালদৰে মাজি পানীত ধুই পৰিষ্কাৰ কৰিব লাগিব।

29 পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ যিকোনো পুৰুষে ইয়াক ভোজন কৰিব পাৰিব; সেয়ে অতি পবিত্ৰ। 30 আৰু পবিত্ৰ স্থানত প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবৰ বাবে যি পাপাৰ্থক বলিৰ তেজ সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ ভিতৰলৈ অনা হ'ব, সেই বলিৰ অলপো ভোজন কৰা নহ'ব; তাক জুইত পুৰি পেলোৱা হ'ব।

7 অধ্যায়

1 এয়া দোষাৰ্থক বলিদানৰ নিয়ম:ই অতি পবিত্ৰ। 2 যি ঠাইত হোম-বলি কটা হ'ব, সেই ঠাইতে দোষাৰ্থক বলিও কটা হ'ব; আৰু পুৰোহিতে বেদীৰ চাৰিওকাষে তাৰ তেজ ছটিয়াই দিব। 3 তেওঁ তাৰ সকলো তেল* উৎসৰ্গ কৰিব; চৰ্ব্বিযুক্ত নেজ, ভিতৰভাগৰ নাড়ী-ভূৰুৰ তেল, 4 ঘিলা দুটা আৰু কিনাৰত লাগি থকা তাৰ ওপৰৰ তেল আৰু কলিজাৰ ওচৰত থকা তাৰ তেলীয়া ভাগ উৎসৰ্গ কৰিব; আৰু সেই ভাগ ঘিলালৈকে এৰুৱাই ল'ব।

5 পাছত পুৰোহিতে সেই সকলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অম্লিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে বেদীৰ ওপৰত দক্ষ কৰিব; সেয়ে দোষাৰ্থক বলি। 6 পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ যিকোনো পুৰুষে তাক ভোজন কৰিব পাৰিব আৰু কোনো পবিত্ৰ ঠাইত তাক ভোজন কৰিব লাগিব; সেয়ে অতি পবিত্ৰ।

7 পাপাৰ্থক বলি যেনে, দোষাৰ্থক বলিও তেনে। আৰু দুয়োৰো নিয়ম-নীতি একে। যি পুৰোহিতে তাৰ দ্বাৰাই প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব সেয়ে তেওঁৰ হ'ব। 8 আৰু যি পুৰোহিতে কোনো হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিব, নিজে উৎসৰ্গ কৰা সেই হোম বলিৰ ছাল তেওঁৰ নিজৰ হ'ব। 9 আৰু তন্দুৰত তাও দিয়া প্ৰত্যেক ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু কেৰাহীত ভজা, বা তাৰাত তাও দিয়া সকলো বস্তু উৎসৰ্গকাৰী পুৰোহিতৰ হ'ব। 10 তেল মিহলোৱা বা শুকান প্ৰত্যেক ভক্ষ্য নৈবেদ্য হাৰোণৰ পুংৰসকলে সমানে পাব।

11 যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰা মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ নিয়ম এই। 12 যদি কোনোৱে ধন্যবাদাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰে, তেনেহলে তেওঁ বলিৰ সৈতে, তেল মিহলোৱা খমীৰ নিদিয়া বিন্ধা থকা কেইটামান পিঠা, তেল নিদিয়া খমীৰ কেইটামান পাতল চকলীয়া পিঠা আৰু তেলত ভজা মিহি আটাগুড়িৰে কৰা তেল মিহলোৱা বিন্ধা থকা কেইটামান পিঠা উৎসৰ্গ কৰিব।

13 ধন্যবাদ দিয়াৰ উদ্দেশ্যে নিজ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰে সৈতে খমীৰ দিয়া বিন্ধা থকা কেইটামান পিঠাও উপহাৰ স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিব। 14 আৰু তেওঁ প্ৰত্যেক উপহাৰৰ পৰা এটা এটা পিঠা লৈ, উত্তোলনীয় উপহাৰ স্বৰূপে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিব; যি পুৰোহিতে মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তেজ ছটিয়াব; তেওঁৱেই তাক পাব।

15 ধন্যবাদ দিয়াৰ উদ্দেশ্যে দিয়া মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ মাংসৰ উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰাৰ দিনাখনে ভোজন কৰিব লাগিব; তাৰ অলপো ৰাতিপুৱালৈ ৰাখিব নোৱাৰিব। 16 কিন্তু তেওঁ উৎসৰ্গ কৰা বলি যদি সংকল্প কৰা বা নিজৰ ইচ্ছামতে এনেই দিয়া উপহাৰ হয়; তেন্তে বলি উৎসৰ্গ কৰা দিনাই তাক ভোজন কৰিব লাগিব; আৰু পাছ দিনাও তাৰ অৱশিষ্ট ভাগ ভোজন কৰিব পাৰিব।

17 কিন্তু তৃতীয় দিনা বলিৰ অৱশিষ্ট মাংস জুইত পুৰি ভস্ম কৰিব লাগিব। 18 যদি তৃতীয় দিনাও সেই মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ অলপ মাংস ভোজন কৰে, তেন্তে সেই বলি গৰহন নহ'ব আৰু সেই বলি উৎসৰ্গকাৰীৰ পক্ষে গণিত নহ'ব; সেয়ে ঘিণলগীয়া হ'ব।

19 যদি কোনো মঙহ অশুচি বস্তুৰ লগত স্পৰ্শ হয়, তেনেহলে সেই মঙহ খাব পৰা নহ'ব। সেয়া জুইত পুৰি ভস্ম কৰা হ'ব। আন মঙহ হ'লে, প্ৰত্যেক শুচি মানুহে খাব পাৰিব। 20 যি কোনোৱে অশুচি হৈ থাকি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰা মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ মাংস ভোজন কৰিব, সেই মানুহক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব।

21 কোনোৱে যদি কোনো অশুচি দৰব্য- মানুহৰ অশৌচ বা অশুচি পশু বা কোনো অশুচি ঘিণলগীয়া বস্তু চুই, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰা মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ মাংস ভোজন কৰে, তেন্তে সেই মানুহক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব।”

22 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 23 “তুমি ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘তোমালোকে গৰুৰ, কি মেৰৰ, কি ছাগলীৰ তেল নাখাব। 24 আৰু নিজে-নিজেই মৰা বা জন্তুৰ দ্বাৰাই চিৰা পশুৰ তেল কোনো কামত লগাব পাৰা, কিন্তু তাক তোমালোকে কোনোমতে নাখাব।

* 7 অধ্যায়:3 তেল চৰ্ব্বি

25 কিয়নো যিকোনো পশুৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰা যায়, সেই পশুৰ তেল যি কোনোৱে খাব, সেই খোৱা জনক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব। 26 আৰু তোমালোকে বাস কৰা কোনো ঠাইত, পক্ষীৰে হওঁক বা পশুৰেই হওঁক, তোমালোকে একোৰেই তেজ নাখাব। 27 যি কোনোৱে কোনো ধৰণৰ তেজ খাব, সেই মানুহক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব।”

28 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 29 “তুমি ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘যি জনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিব, সেই জনে নিজৰ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজ উপহাৰ আনিব। 30 তেওঁ নিজ হাতে যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰ আনিব। দোলনীয় নৈবেদ্য স্বৰূপে বলিৰ আমঠু যিহোৱাৰ সম্মুখত দোলোৱা হবলৈ, আমঠুৰে সৈতে তেওঁ তেলখিনি আনিব।

31 আৰু পুৰোহিত সেই তেল বেদীৰ ওপৰত দক্ষ কৰিব; কিন্তু আমঠুটো হাৰোণৰ আৰু তেওঁ পুংৰসকলৰ হ'ব। 32 আৰু তোমালোকে নিজ নিজ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ সোঁ কৰঙন অংশটো উত্তোলনীয় উপহাৰৰ অৰ্থে পুৰোহিতক দিবা।

33 হাৰোণৰ পুংৰসকলৰ মাজৰ যি জনে মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তেজ আৰু তেল উৎসৰ্গ কৰিব, তেওঁ নিজৰ অঙ্গ স্বৰূপে সেই সোঁ কৰঙনটো পাব। 34 ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰা মই তেওঁলোকৰ পৰ্য্যেক মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ দোলনীয় উপহাৰ যি আমঠু আৰু উত্তোলনীয় উপহাৰ যি সোঁ পাছ-পিৰা, তাক লৈ ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে দিবলগীয়া বুলি চিৰস্থায়ী অধিকাৰ স্বৰূপে হাৰোণ পুৰোহিত আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক দিলোঁ।

35 যিদিনা তেওঁ হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক যিহোৱাৰ পুৰোহিত কৰ্মৰ বাবে উপস্থিত কৰিলে, সেই দিনা যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰৰ পৰা সেইয়াই তেওঁলোকে পাবলগীয়া ভাগ। 36 তেওঁ তেওঁলোকক অভিশেক কৰা দিনা পুৰুষানুশ্ৰমে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে দিবলগীয়া বুলি চিৰস্থায়ী অধিকাৰ স্বৰূপে তাক তেওঁলোকক দিবলৈ যিহোৱাই আজ্ঞা কৰিলে।

37 এইবোৰেই হোম-বলিৰ, ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ, পাপাৰ্থক বলিৰ, দোমাৰ্থক বলিৰ, নিযুক্তকৰণাৰ্থক বলিৰ আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ নিয়ম।” 38 যিহোৱাই যিদিনা চীনয় অৰণ্যত ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজ নিজ উপহাৰৰ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে সেই দিনা তেওঁ চীনয় পৰ্বতত মোচিক এইবোৰৰ বিষয়ে আজ্ঞা দিলে।

8 অধ্যায়

হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক কাৰ্য্যত নিযুক্ত কৰা।

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “তুমি হাৰোণক আৰু তেওঁৰ লগত তেওঁৰ পুংৰসকলক, লগত বশ্বংৰবোৰ, অভিশেকাৰ্থক তেল, পাপাৰ্থক বলিদানৰ দমৰা গৰুটো, মতা মেৰ দুটা আৰু খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটো লোৱা। 3 আৰু সাক্ষাৎ কৰা তন্তুৰ দুৱাৰ মুখত গোটেই সমাজক গোটেৱা।”

4 সেয়ে মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ দৰে কৰিলে আৰু সাক্ষাৎ কৰা তন্তুৰ দুৱাৰমুখত সমাজ গোট খালে। 5 তেতিয়া মোচিয়ে গোট খোৱা সমাজখনক ক'লে, “যিহোৱাই এই কৰ্ম কৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে।”

6 এইদৰে মোচিয়ে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক ওচৰলৈ আনি পানীৰে গা ধুৱালে। 7 তেওঁ হাৰোণক অঙ্গৰক্ষক বশ্বংৰখন পিন্ধালে আৰু টঙালি বন্ধা ঢোলাটো পিন্ধালে আৰু এফাদ পিন্ধাই, এফাদত নিপুণ ৰূপে বোৱা টঙালি কাপোৰ কঁকালত মেৰাই তাৰে সৈতে এফাদ বান্ধিলে।

8 তেওঁৰ বুকুত বুকুপতা দিলে আৰু বুকুপতাত পুৰীম আৰু তুম্বীম দিলে। 9 আৰু তেওঁৰ মূৰত পাণ্ডুৰি পিন্ধালে, আৰু পাণ্ডুৰিটোৰ ওপৰত আগফালে পবিংৰ মুকুটস্বৰূপ সোণৰ পচাখন লগাই দিলে। যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে।

10 মোচিয়ে অভিশেকাৰ্থক তেল লৈ, আবাস আৰু তাৰ সকলোকে অভিশেক কৰি পবিংৰ কৰিলে। 11 তাৰ পৰা অলপ তেল লৈ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত সাতবাৰ ছটিয়ালে আৰু বেদী আৰু তাৰ সকলো সজুলি, পৰ্শ্বকালন-পাংৰ আৰু তাৰ খুৰা পবিংৰ কৰিবৰ অৰ্থে অভিশেক কৰিলে।

12 তেওঁ অভিশেকাৰ্থক তেলৰ কিছু লৈ, হাৰোণৰ মূৰত ঢালি দিলে আৰু তেওঁক পবিংৰ কৰিবৰ অৰ্থে অভিশেক কৰিলে। 13 মোচিয়ে হাৰোণৰ পুংৰসকলক আগলৈ আনি তেওঁলোককো অঙ্গৰক্ষক বশ্বংৰ পিন্ধাই, কঁকালত টঙালি বান্ধি মূৰত পাণ্ডুৰি মাৰি দিলে। যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে।

14 তেতিয়া মোচিয়ে পাপাৰ্থক বলিদানৰ বাবে অনা দমৰা গৰুটো লৈ অহাৰ পাছত, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে সেই পাপাৰ্থক গৰুটোৰ মূৰত হাত দিলে। 15 তেওঁ তাক কাটিলে আৰু মোচিয়ে তাৰ কিছু তেজ লৈ, আঙুলিৰে বেদীৰ চাৰিওফালৰ শিঙত লগাই বেদীটো পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে; আৰু বাকী তেজখিনি লৈ, বেদীৰ মূৰত ঢালি দিলে আৰু তাক পৰায়চিত কৰি পবিংৰ কৰিলে।

16 পাছত নাডী-ডুৰু লাগি থকা আটাই তেল আৰু কলিজাৰ ওচৰত থকা, তেলীয়া ভাগ, ঘিলা দুটা আৰু তাৰ তেল আতৰোৱাৰ পাছত, মোচিয়ে সেইবোৰ বেদীত দক্ষ কৰিলে। 17 কিন্তু গৰুটো, ইয়াৰ ছাল, মাংস আৰু গোবৰেৰে সৈতে ছাউনিৰ বাহিৰত জুইত পুৰি ভস্ম কৰা হ'ল। যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে।

18 পাছত মোচিয়ে আন এটা মতা মেৰ হোমবলিৰ বাবে লৈ আহিল; হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে মেৰৰ মূৰত হাত দিলে। 19 তেওঁ তাক কাটিলে আৰু বেদীৰ চাৰিওফালে তাৰ তেজ ছটিয়াই দিলে।

20 মোচিয়ে মেৰটো খণ্ড খণ্ড কৰি কাটিলে, আৰু তাৰ মূৰ, আন খণ্ডবোৰ আৰু তেল জুইত পুৰিলে। 21 তেওঁ মেৰটোৰ ভিতৰ অংশৰ নাড়ী-ভুৰু আৰু ঠেংকেইখন পানীত ধুলে, আৰু সম্পূৰ্ণ মেৰটো বেদীত পুৰিলে। এয়ে হোম-বলি, সৃষ্ৰাণৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ। যিহোৱাই দিয়া আঞ্জাৰ দৰেই মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে।

22 তাৰ পাছত মোচিয়ে দ্বিতীয় মতা মেৰটো আনিলে, এইটো অভিশেকৰ মেৰ; হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে সেই মেৰৰ মূৰত হাত দিলে। 23 হাৰোণে এইটো কটাৰ পাছত, মোচিয়ে ইয়াৰ অলপ তেজলৈ, হাৰোণৰ সোঁ কাণত, মূৰত, সোঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সোঁ ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলিটোত লগাই দিলে। 24 পাছত তেওঁ হাৰোণৰ পুংৰসকলক নিজৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তেওঁ সেই তেজৰ অলপমান তেওঁলোকৰো সোঁ কাণত, সোঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সোঁ ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলিত লগাই দিলে। তাৰ পাছত অৱশিষ্ট তেজখিনি বেদীৰ চাৰিওফালে ছটিয়াই দিলে।

25 পাছত তেওঁ তেল খিনি, নেজডাল, নাড়ী-ভুৰুত লাগি থকা আটাই তেল, কলিজা আৰু কলিজাৰ ওচৰত থকা তেলীয়া ভাগ, ঘিলা দুটাৰ সৈতে তাৰ তেল আৰু পাছফালৰ সোঁ কৰঙনটো ল'লে। 26 আৰু যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা খমীৰ নিদিয়া পিঠা, খৰাহিৰ পৰা এটা খমীৰ নিদিয়া বিন্ধা থকা পিঠা আৰু এটা পাতল চকলীয়া পিঠা লৈ, সেই তেল আৰু সোঁ কৰঙনটোৰ ওপৰত হ'ল। 27 আৰু হাৰোণ ও তেওঁৰ পুৰোহিতসকলৰ হাতত সেই সকলোকে দি, যিহোৱাৰ সন্মুখত দোলনীয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে দোলালে। 28 তেতিয়া মোচিয়ে, তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা সেইবোৰ লৈ, বেদীত হোম-বলিৰ ওপৰত দক্ষ কৰিলে; এয়ে সৃষ্ৰাণৰ অৰ্থে দিয়া অভিশেকৰ নৈবেদ্য। এয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ। 29 পাছত তেওঁ আমঠুটো লৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত দোলনীয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে দোলালে; অভিশেকৰ মেৰৰ এই আমঠুটো মোচিৰ ভাগ হ'ল। যিহোৱাই দিয়া আঞ্জাৰ দৰে মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে।

30 পাছত মোচিয়ে অভিশেকাৰ্থক তেলৰ পৰা আৰু বেদীৰ ওপৰত থকা তেজৰো পৰা কিছু লৈ, হাৰোণৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ বস্ৰৰ ওপৰত, তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পুংৰসকলৰ ওপৰত আৰু তেওঁলোকৰ বস্ৰৰ ওপৰতো ছটিয়াই দি, হাৰোণক আৰু তেওঁৰ বস্ৰবোৰ আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁ পুংৰসকলক আৰু তেওঁলোকৰ বস্ৰবোৰ পৰিষ্কাৰ কৰিলে।

31 সেয়ে মোচিয়ে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক ক'লে, “সাম্ৰা কৰা তন্তুৰ দুৱাৰ মুখত তোমালোকে মঙহখিনি সিজাবা; আৰু হাৰোণ ও তেওঁৰ পুংৰসকলে তাক ভোজন কৰিব লাগে”, এইবুলি কোৱা মোৰ আঞ্জাৰ দৰে তোমালোকে সেই ঠাইত তাক আৰু নিযুক্ত কৰণাৰ্থক খৰাহিত থকা পিঠা ভোজন কৰিবা। 32 যিবোৰ বাকী থকা মাংস আৰু পিঠা ৰৈ যাব, সেইবোৰ জুইত পুৰি ভস্ম কৰিবা। 33 আৰু তোমালোকে সাত দিনলৈকে, অৰ্থাৎ তোমালোকক নিযুক্ত কৰা দিন শেষ নোহোৱালৈকে, সাম্ৰা কৰা তন্তু দুৱাৰৰ পৰা বাহিৰলৈ নযাবা। কাৰণ তোমালোকক নিযুক্ত কৰোঁতে সাতদিন লাগিব।

34 আজি যেনেকৈ কৰা গ'ল, তোমালোকক পৰায়চিত কৰিবৰ অৰ্থে তেনেকৈ কৰিবলৈ যিহোৱাই আজ্ঞা দিলে। 35 এই হেতুকে তোমালোকে মৰা নপৰিবৰ বাবে, সাত দিনলৈকে দিনে ৰাতিয়ে সাম্ৰা কৰা তন্তুৰ দুৱাৰ মুখত থাকি পাব্যমানে যিহোৱাৰ পালনীয়খিনি পালন কৰিবা, কিয়নো মই এনে আজ্ঞা পালোঁ।” 36 যিহোৱাই মোচিৰ দ্বাৰাই যি সকলো কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছিল, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে সেই সকলোকে কৰিলে।

9 অধ্যায়

1 অষ্টম দিনৰ আনুষ্ঠানিকৰ পাছত মোচিয়ে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকল আৰু ইস্ৰায়েলৰ পৰিচাৰক সকলক মাতি আনিলে। 2 তেওঁ হাৰোণক ক'লে, “তুমি নিজৰ অৰ্থে, পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে জাকৰ পৰা এটা নিযূণ দামুৰি আৰু হোম-বলিৰ কাৰণে এটা নিৰ্বৃণী মতা মেৰ লৈ, যিহোৱাৰ সন্মুখত উসৰ্গ কৰা।

3 আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক তুমি নিশ্চয় কোৱা, ‘তোমালোকে যিহোৱাৰ সন্মুখত বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে, পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী আৰু হোমৰ কাৰণে এটা এবছৰীয়া নিযূণ দমৰা গৰু আৰু এটা এবছৰীয়া নিযূণ মেৰ পোৱালি, 4 আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা ষাঁড় আৰু এটা মতা মেৰ আৰু তেল মিহলোৱা ভক্ষ্য নৈবেদ্য লোৱা; কিয়নো আজি যিহোৱাই তোমালোকক দৰ্শন দিব।’” 5 তেতিয়া তেওঁলোকে, মোচিয়ে আজ্ঞা কৰা সকলোকে সাম্ৰা কৰা তন্তুৰ দুৱাৰ মুখলৈ নিলে আৰু গোটেই মঙলী ওচৰ চাপি যিহোৱাৰ সন্মুখত থিয় হ'ল। 6 পাছত মোচিয়ে ক'লে, “যিহোৱাই তোমালোকক এই কৰ্ম কৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে; ইয়াকে কৰিলে তোমালোকলৈ যিহোৱাৰ পৰতাপ প্ৰকাশিত হ'ব।” 7 পাছত মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, “তুমি বেদীৰ ওচৰলৈ গৈ, যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে তোমাৰ পাপাৰ্থক বলি আৰু হোম-বলি উসৰ্গ কৰি, নিজক আৰু লোকসকলক পৰায়চিত কৰা; আৰু লোকসকলৰো উপহাৰ উসৰ্গ কৰি, তেওঁলোককো পৰায়চিত কৰা।”

8 তেতিয়া হাৰোণে বেদীৰ ওচৰলৈ গৈ, নিজৰ অৰ্থে লোৱা পাপাৰ্থক বলিদানৰ দামুৰীটো কাটিলে। 9 পাছত হাৰোণৰ পুংৰসকলে সেই বলিৰ তেজ তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে; আৰু তেওঁ নিজ আঙুলি তেজত জুবুৰিয়াই বেদীৰ শিঙত লগালে, পাছত অৱশিষ্ট তেজখিনি বেদীৰ মূলত ঢালি দিলে।

10 কিন্তু পাপাৰ্থক বলিৰ তেল, ঘিলা দুটা আৰু কলিজাৰ ওচৰত থকা তেলীয়া ভাগ বেদীত দক্ষ কৰিলে। যিহোৱাই দিয়া আঞ্জাৰ দৰেই মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে। 11 আৰু তাৰ মঙহখিনি আৰু ছালখন ছাউনিৰ বাহিৰত জুইত পুৰি ভস্ম কৰা হ'ল।

12 পাছে হোম-বলিটো কটা হ'ল, আৰু হাৰোণৰ পুংৰসকলে তাৰ তেজখিনি তেওঁৰ ওচৰলৈ তেওঁ বেদীত চাৰিওফালে ছটিয়াই দিলে। 13 পাছত তেওঁলোক হোম-বলিৰ মাংস খণ্ড খণ্ড কৰি মূৰটোৰ সৈতে খণ্ডবোৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁ সেই সকলোকে বেদীৰ ওপৰত দক্ষ কৰিলে। 14 তেওঁ নাড়ী-ভুৰুখিনি আৰু ঠেং-কেইটা ধুই, বেদীত হোমৰ ওপৰত দক্ষ কৰিলে।

15 পাছত লোকসকলৰ উপহাৰ ওচৰলৈ নিয়া হ'ল। তেওঁ লোকসকলৰ পাপাৰ্থক বলিদানৰ ছাগলীটো লৈ, প্ৰথমটোৰ নিচিনাকৈ কাটি পাপৰ অৰ্থে উ্যসৰ্গ কৰিলে। 16 আৰু হোম-বলিটোও নিয়া হ'ল আৰু তেওঁ বিধিমেতে তাক উ্যসৰ্গ কৰিলে। 17 আৰু ভক্ষ্য* নৈবেদ্য নিয়াৰ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা মুঠি ভৰাই ল'লে, আৰু বেদীৰ ওপৰত দক্ষ কৰিলে; ৰাতিপুৱাৰ হোম-বলিৰ দৰে তেওঁ ইয়াকো কৰিলে।

18 পাছত তেওঁ লোকসকলৰ মঙ্গলাৰ্থক বলিদানৰ ষাণ্ড আৰু মতা মেৰটো কাটিলে; তেতিয়া হাৰোণৰ পুংৰসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ সেই বলিৰ তেজ আনিলে, আৰু তেওঁ বেদীৰ চাৰিওকাষে তাক ছটিয়াই দিলে। 19 পাছত তেওঁলোকে ষাণ্ড আৰু মতা মেৰটোৰ তেল, নাজী-ভূৰুত লাগি থকা তেল, ঘিলা দুটা আৰু কলিজাৰ ওচৰত থকা তেলীয়া ভাগ আৰু মেৰটোৰ নেজডাল ল'লে,

20 সেই সকলো তেল আমঠু দুটাৰ ওপৰত হ'ল; আৰু তেতিয়া তেওঁ বেদীৰ ওপৰত সেই তেল দক্ষ কৰিলে। 21 আৰু মোচিৰ আঙ্গা অনুসাৰে, হাৰোণে যিহোৱাৰ সন্মুখত আমঠু দুটা আৰু সোঁ কৰঙনটো দোলনীয় উপহাৰৰ অৰ্থে দোলালে।

22 তেতিয়া হাৰোণে তেওঁলোকৰ ফাললৈ হাত দাঙি তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে; এইদৰে তেওঁ পাপাৰ্থক বলি, হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উ্যসৰ্গ কৰি নামি আহিল। 23 পাছত মোচি আৰু হাৰোণ সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ ভিতৰত সোমাল আৰু তেওঁলোকে বাহিৰ ওলাই লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিলে; তেতিয়া সকলো লোকসকলৰ আগত যিহোৱাৰ প্ৰতাপ প্ৰকাশিত হ'ল। 24 আৰু যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা অগ্নি ওলাই, বেদীৰ ওপৰত থকা হোম-বলি আৰু তেলখিনি পুৰি ভক্ষ্য কৰিলে। তাকে দেখি সকলো লোকে আনন্দ-ধ্বনি কৰি উবুৰি হৈ পৰিল।

10 অধ্যায়

1 পাছত হাৰোণৰ পুংৰ নাদৰ আৰু অৰীহুৰে নিজ নিজ আঙঠা ধৰা লৈ, তাত জুই ৰাখি তাৰ ওপৰত ধূপ দি, যিহোৱাই আঙ্গা নিদিয়া সাধাৰণ জুই যিহোৱাৰ সন্মুখত উ্যসৰ্গ কৰিলে। 2 তেতিয়া যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা অগ্নি ওলাই তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰিলে; তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সন্মুখত প্ৰাণত্যাগ কৰিলে।

3 তেতিয়া মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, “যিহোৱাই ইয়াকে কৈছিল, বোলে, ‘যি সকলে মোৰ কাষ চাপিব, তেওঁলোকৰ মাজত মোৰ পবিত্ৰতা প্ৰকাশ কৰিম। আৰু সকলো লোকৰ সাক্ষাতে মই গৌৰৱায়িত হ'ম।”

হাৰোণ হতভম্ব হৈ নিজমে থাকিল। 4 মোচিয়ে হাৰোণৰ দদয়েক উজ্জীয়েলৰ পুংৰ মিচায়েল আৰু ইলিচাফনক মাতি নি ক'লে, “ইয়ালৈ আহাঁ আৰু ওচৰলৈ গৈ তোমালোকৰ জ্ঞাতি দুজনক তুলি পবিত্ৰৰ স্থানৰ সন্মুখৰ পৰা ছাউনিৰ বাহিৰলৈ লৈ যোৱা।”

5 আৰু সেয়ে তেওঁলোকে মোচিৰ আঙ্গা অনুসাৰে, ওচৰলৈ গৈ, অঙ্গৰক্ষক বস্ৰেৰ সৈতে তেওঁলোকক তুলি ছাউনিৰ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল। 6 তেতিয়া মোচিয়ে হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুংৰ ইলিয়াজৰ আৰু ঈযামৰক ক'লে, “তোমালোক যেন নমৰা আৰু গোটেই মণ্ডলীলৈ যেন তেওঁৰ ষ্ৰেণীৰ প্ৰজ্বলিত নহয়, এই কাৰণে তোমালোকে নিজ নিজ মূৰৰ চুলি মুকলিকৈ নাৰাখিবা আৰু নিজ নিজ কাপোৰ নাফালিবা; কিন্তু যিহোৱাৰ ষ্ৰেণীয়াগ্নি জ্বলাৰ বাবে তোমালোকৰ ভাই গোটেই ইশ্ৰায়েল বংশই ষ্ৰন্দন কৰক। 7 আৰু এই সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰা বাহিৰলৈ নাযাবা, নহ'লে মৰিবা, কিয়নো তোমালোকৰ গাত যিহোৱাৰ অভিষেকাৰ্থক তেল আছে।” তেতিয়া তেওঁলোকে মোচিৰ বাক্য অনুসাৰে সেই দৰে কৰিলে।

8 তেতিয়া যিহোৱাই হাৰোণক ক'লে, 9 “তোমালোক যেন নমৰা, সেই কাৰণে তুমি বা তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পুংৰসকলে সাক্ষাৎ কৰা তম্বুত সোমোৱা কালত, দৰাক্ষাৰস বা সুৰা পান নকৰিবা। এয়ে তোমালোকে পুৰুষানুশ্ৰমে পালন কৰিবলগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি, 10 আৰু তোমালোকে যেন পবিত্ৰৰ আৰু সামান্য বিষয়ৰ আৰু শুচি আৰু অশুচিৰ প্ৰভেদ কৰিব পাৰিবা, 11 আৰু মোচিৰ দ্বাৰাই যিহোৱাই ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক দিয়া সকলো বিধিৰ শিক্ষা তোমালোকে যেন তেওঁলোকক দিব পাৰিবা, সেই বাবে এই বিধি তোমালোকক দিয়া হ'ল।”

12 মোচিয়ে হাৰোণক আৰু তেওঁৰ অৱশিষ্ট পুংৰ ইলিয়াজৰ আৰু ঈযামৰ এই দুজনক ক'লে, “যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰবোৰৰ অৱশিষ্ট ভক্ষ্য নৈবেদ্য লৈ গৈ, বেদীৰ কাষত খমীৰ নোহোৱাকৈ ভোজন কৰিবা। কিয়নো সেয়ে অতি পবিত্ৰ। 13 কোনো পবিত্ৰৰ ঠাইত তাক ভোজন কৰিবা; কিয়নো যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰবোৰৰ মাজত সেয়ে তুমি আৰু তোমাৰ পুংৰসকলে পাবলগীয়া ভাগ, কাৰণ মই এই আঙ্গা পালোঁ।

14 আৰু দোলনীয় উপহাৰ যি সোঁ ফালৰ কৰঙনটো, তাক তুমি তোমাৰ পো-জীসকলেৰে সৈতে কোনো শুচি ঠাইত ভোজন কৰিবা। কিয়নো ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ পৰা তাক তোমাৰ আৰু তোমাৰ সন্তান সকলক পাবলগীয়া ভাগ বুলি দিয়া হ'ল। 15 অগ্নিকৃত উপহাৰৰ অৰ্থে দিয়া তেলখিনিয়ে সৈতে উত্তোলনীয় উপহাৰ যি সোঁ কৰঙন আৰু যিহোৱাৰ সন্মুখত দোলনীয় উপহাৰৰ অৰ্থে দোলাবলৈ দোলনীয় উপহাৰ যি আমঠু, এইবোৰ যিহোৱাৰ আঙ্গাৰ দৰে আনিব লাগিব; সেয়ে তোমাৰ আৰু তোমাৰ সন্তান সকলৰ চিৰস্থায়ী অধিকাৰ হ'ব।”

16 তেতিয়া মোচিয়ে পুৰুষাৰ্থ কৰি, পাপাৰ্থক বলিদানৰ অৰ্থে দিয়া ছাগলীটো বিচাৰোতে দেখিলে যে, তাক পুৰি ভক্ষ্য কৰা হ'ল। গতিকে তেওঁ হাৰোণৰ অৱশিষ্ট পুংৰ ইলিয়াজৰ আৰু ঈযামৰ এই দুজনলৈ ষ্ৰদ্ধ হৈ তেওঁলোকক ক'লে, 17 “তোমালোকে সেই পাপাৰ্থক বলি কোনো পবিত্ৰৰ স্থানত কিয় ভোজন নকৰিলা? কাৰণ সেয়ে অতি পবিত্ৰৰ আৰু মণ্ডলীৰ অপৰাধ বৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত তেওঁলোকক প্ৰায়চিত্ত কৰিবৰ অৰ্থে তাক তোমালোকক দিয়া হ'ল। 18 চোৱা, পবিত্ৰৰ স্থানৰ ভিতৰলৈ তাৰ তেজ নিয়া নহ'ল; মোৰ আঙ্গা অনুসাৰে তোমালোকে অৱশ্যে তাক পবিত্ৰৰ স্থানত ভোজন কৰিব লাগিছিল।”

* 9 অধ্যায়:17 ভক্ষ্য শস্য

19 তেতিয়া হাৰোণে মোচিক ক'লে, “চোৱা, এওঁলোক দুজনেই আজি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজ পাপাৰ্থক বলি আৰু নিজ হোমবলি উৎসৰ্গ কৰিলে, তথাপি মৌলৈ এনে ঘটিল; যদি মই আজি পাপাৰ্থক বলি ভোজন কৰিলোঁহেঁতেন, তেন্তে যিহোৱাই তাত সন্তোষ পালেহেঁতেন নে?” 20 মোচিয়ে ইয়াকে শুনি সন্তুষ্ট হ'ল।

11 অধ্যায়

শুচি অশুচি জন্তৰ বিষয়

1 পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, 2 “তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা যে, ‘সকলো ডু-চৰ পশুবোৰৰ মাজত এইবোৰ জন্তু তোমালোকে খাব পাৰিবা।

3 পশুবোৰৰ মাজত যি কোনো জন্তু খুৰা সম্পূৰ্ণৰূপে দুফাল আৰু ঘাঁহ পাখুলে তাক তোমালোকে খাব পাৰিবা 4 তথাপি ঘাঁহ পাখুলা বা খুৰা দুফাল হোৱাবোৰৰ মাজত তোমালোকে কোনোমতে খাব নলগীয়া পশু এইবোৰ; উট, কিয়নো সি ঘাঁহ পাখুলে হয়, কিন্তু দুফলীয়া খুৰা থকা নহয়, সি তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি।

5 আৰু চাফন পশু, কিয়নো সিও ঘাঁহ পাখুলে, তথাপি দুফলীয়া খুৰা থকা নহয়, সিও তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। 6 শহা; কিয়নো সিও ঘাঁহ পাখুলে, কিন্তু দুফলীয়া খুৰা থকা নহয়, সি তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। 7 আৰু গাহৰি: কিয়নো তাৰ খুৰা সম্পূৰ্ণৰূপে দুফাল হয় তথাপি সি ঘাঁহ নাপাখুলে, তোমালোকৰ পক্ষে সিও অশুচি। 8 তোমালোকে সেইবোৰৰ মাংস ভোজন নকৰিবা আৰু সেইবোৰৰ শৰকো নচুৰা; সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি।

9 জলজন্তুবোৰৰ মাজত সমুদৰত কি নদীত বা আন পানীত থকা জন্তুৰ মাজত, পাখি আৰু বাকলি থকা জন্তু তোমালোকে খাব পাৰিবা। 10 কিন্তু সমুদৰত বা নদীত থকা জলচৰবোৰৰ মাজত বা পানীত থকা সকলো পৰাণীৰ মাজত, যিবোৰৰ পাখি আৰু বাকলি নাই, সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে যিগলগা।

11 সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে সদায় যিগলগা। তোমালোকে সেইবোৰৰ মাংস ভোজন নকৰিবা আৰু সেইবোৰৰ শৰকো যিগ কৰিবা। 12 জলজন্তুবোৰৰ মাজত যিবোৰৰ পাখি আৰু বাকলি নাই, সেই সকলোৱেই তোমালোকৰ পক্ষে যিগলগা।

13 আৰু পক্ষীবোৰৰ মাজত এইবোৰ তোমালোকে যিগ কৰিবা আৰু এইবোৰ নাখাৰা, ঈগল, শগুণ, 14 মটিয়া চিলনী আৰু সকলো বিধৰ বগা চিলনী; 15 আৰু সকলো বিধৰ কাউৰী, 16 বগা ফেচাঁ, লক্ষী ফেচাঁ, গঙ্গা-চিলনী আৰু সকলো বিধৰ শেন।

17 তোমালোকে এইবোৰকো যিগ কৰিবা, যেনে - ফেঁচা, মাছৰোকা আৰু হুদু, 18 দীঘল ডিঙীয়া হাঁহ, চোঁৱা কাউৰী আৰু সবু শগুণ, 19 বৰটোকোলা, সকলো বিধৰ বগলী, গোবৰ খোঁচোৱা আৰু বাদুলী।

20 চাৰি ঠেঙেৰে উৰি ফুৰা সকলো পাখি থকা জন্তু তোমালোকৰ পক্ষে যিগলগা। 21 তথাপি পাখি থকা উৰি ফুৰা চাৰি ঠেঙেৰে ফুৰা জন্তুৰ মাজত, মাটিত ভৰ দি জাপ মাৰিবৰ বাবে যিবোৰৰ চাৰি ডৰিৰ ওপৰত দুটা ঠেং থাকে, সেইবোৰ খাব পাৰিবা। 22 আৰু সকলো বিধৰ কাকতী ফৰিং, সকলো বিধৰ খগা ফৰিং, সকলো বিধৰ উই-চিৰিঙা আৰু সকলো বিধৰ তামুলী ফৰিং, এই সকলোকে তোমালোকে খাব পাৰিবা। 23 কিন্তু উৰি ফুৰা সকলো চাৰি ঠেঙীয়া জন্তু তোমালোকৰ পক্ষে যিগ লগা।

24 তোমালোক এই জন্তুবোৰৰ দ্বাৰাই সন্ধিয়ালৈকে অশুচি হৈ পৰিবা, যদি কোনোৱে এইবোৰৰ শৰবোৰো স্পৰ্শ কৰে, তেৱোঁ অশুচি হ'ব। 25 আৰু যিকোনোৱে সেইবোৰৰ শৰ লৈ যাব, সি নিজ কাপোৰ ধুব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।

26 যিবোৰ জন্তুৰ খুৰা দুফাল হলেও সম্পূৰ্ণৰূপে দুফাল নহয় আৰু যি জন্তুৱে ঘাঁহ নাপাখুলে, সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। যিকোনোৱে সেইবোৰৰ শৰ চুব, তেওঁ অশুচি হ'ব। 27 আৰু চাৰি ঠেঙেৰে ফুৰা সকলো জন্তুৰ মাজত যিবোৰ ডৰিৰ তলুৱাৰে খোজ কাঢ়ে, সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। যিকোনোৱে সেইবোৰৰ শৰ চুব, তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 28 আৰু যিকোনোৱে সেইবোৰৰ শৰ লৈ যাব, সি নিজ বস্ত্ৰৰ ধুব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। সেইবোৰেই তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি।

29 মাটিত বগাই ফুৰা সকলো বিধৰ উৰণ জন্তুৰ মাজত এইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি; নেউল, এন্দুৰ, 30 সকলো বিধৰ গুঁই জেঠী, নাইপিয়া, তেজপিয়া, সোণগুঁই, আৰু মটিয়া গুঁই।

31 বগাই ফুৰা জন্তুৰ জন্তুবোৰৰ ভিতৰত এইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি; সেইবোৰ মৰিলে, যি কোনোৱে সেইবোৰৰ শৰ চুব, তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 32 আৰু সেইবোৰৰ মাজৰ কোনো শৰ যি বস্ত্ৰৰ ওপৰত পৰিব, সিও অশুচি হ'ব; কাঠৰ পাংৰ বা বস্ত্ৰৰ বা ছাল বা মোনা, যিকোনো কামত লগা বস্ত্ৰেই হওক, তাক পানীত জুবুৰিয়াৰ লাগিব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব আৰু তেতিয়াহে শুচি হ'ব। 33 আৰু কোনো মাটিৰ পাংৰৰ ভিতৰত সেইবোৰৰ শৰ পৰিলে, তাৰ ভিতৰত থকা সকলো বস্তু অশুচি হ'ব আৰু তোমালোকে তাক ভাঙি পেলাবা।

34 তাৰ ভিতৰত থকা পানী দি সিজোৱা সকলো খোৱা বস্তু অশুচি হ'ব আৰু তেনেকুৱা সকলো পাংৰত থকা সকলো প্ৰকাৰ পেয় দ্ৰব্য অশুচি হ'ব। 35 আৰু এন্দুৰেই হওঁক বা চুলাই হওঁক, যিকোনো বস্ত্ৰৰ ওপৰত সেইবোৰৰ শৰ পৰিব, সেয়ে অশুচি হ'ব; তাক ভাঙি পেলাব লাগিব; সেইবোৰ অশুচি, তোমালোকৰ পক্ষে সেইবোৰ অশুচি হৈ থাকিব।

36 তথাপি ভূমুক বা যি নাদত অনেক পানী জমা হৈ থাকে, সেয়ে শুচি হ'ব; কিন্তু যি জনে সেইবোৰৰ মৰা শৰ চুব, তেওঁ অশুচি হ'ব। 37 আৰু সেইবোৰৰ শৰ যদি কোনো বৰলগীয়া গুটিত পৰে, তেন্তে সেয়ে শুচি হৈ থাকিব। 38 কিন্তু গুটিৰ ওপৰত পানী দিলে, যদি সেইবোৰৰ শৰ তাৰ ওপৰত পৰে, তেন্তে সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি।

39 তোমালোকে তাৰ পৰা পশুৰ মাজত কোনো পশু মৰিলে, যিকোনোৱে তাৰ শৰ চুব, সি সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 40 আৰু যিকোনোৱে তাৰ মাংস খাব, সি নিজৰ কাপোৰ ধুব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। আৰু যি কোনোৱে তাৰ শৰ লৈ যাব তেওঁ নিজ বস্ত্ৰৰ ধুব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।

41 আৰু মাটিত বগাই ফুৰা প্ৰত্যেক উৰণ জন্তু ঘিণ লগা; তাক খাব নালাগে। 42 মাটিত বগাই ফুৰা যিকোনো জীৱজন্তু পেটেৰে যায় বা চাৰি ঠেঙেৰে যায় বা ঘিৰোৰ অধিক ভৰি থাকে, সেইবোৰ তোমালোকে নাখাবা; কিয়নো সেইবোৰ ঘিণ লগা।

43 সেই সকলো বগাই ফুৰা উৰণ আদি জন্তুবোৰৰ দ্বাৰাই তোমালোকে নিজক অশুচি নকৰিবা আৰু অশুচি হ'লে সেইবোৰৰ দ্বাৰাই নিজকে অশুচি নকৰিবা। 44 কাৰণ মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা; এই হেতুকে তোমালোকে নিজকে পবিত্ৰ কৰি পবিত্ৰ হোৱা, কিয়নো মই পবিত্ৰ; তোমালোকে মাটিৰ ওপৰত বগাই ফুৰা ডু-চৰ জন্তুবোৰৰ দ্বাৰাই নিজকে অশুচি নকৰিবা। 45 কিয়নো, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'লে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনা যিহোৱা মই; এই হেতুকে তোমালোক পবিত্ৰ হোৱা, কাৰণ মই পবিত্ৰ।

46 শুচি অশুচি বস্তুৰ আৰু খাব পৰা, খাব নোৱাৰা জন্তু, প্ৰভেদ জন্মাবৰ বাবে, 47 পশু, পক্ষী; জলচৰ আৰু বগাই ফুৰা উৰণ আদি প্ৰাণীবোৰৰ বিষয়ে এই নিয়ম।”

12 অধ্যায়

প্ৰসৰকাৰীনী শুচি হোৱাৰ নিয়ম।

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক কোৱা বোলে, ‘কোনো এগৰাকী মহিলাই প্ৰসৰ কৰিলে, যদি তাইৰ ল'ৰা হয়, তেতিয়া তাই সাতদিন অশুচি হৈ থাকিব; তাইৰ মাহেকীয়া অশৌচৰ কালৰ দৰেই অশুচিতাৰ দৰেই তাই অশুচি হৈ থাকিব। 3 পাছত অষ্টম দিনা ল'ৰাটিৰ লিঙ্গাঙ্গ-চৰ্ম ছেদন কৰা হ'ব।

4 আৰু সেই মহিলা গৰাকীৰ ৰক্তস্ৰাৱৰ পৰা শুচি হ'বৰ অৰ্থে তাই তেতিয়া দিন ৰখিব লাগিব; ৰক্তস্ৰাৱৰ অৱস্থাৰ পৰা শুচি নোহোৱালৈ তাই কোনো পবিত্ৰ বস্তু নুচাব আৰু ধৰ্মমধ্যমত নোসোমাব। 5 যদি তাইৰ ছোৱালী হয়, তেতিয়া তাইৰ মাহেকীয়া অশৌচৰ কালৰ দৰে দুসপ্তাহ অশুচি হৈ থাকিব; আৰু ৰক্তস্ৰাৱৰ পৰা শুচি হ'বৰ কাৰণে তাইক ছয়ষষ্ঠি দিন ৰখিব লাগিব।

6 পাছত যেতিয়া তাইৰ ৰক্তস্ৰাৱৰ পৰা শুচি হোৱা দিনবোৰ পূৰ হ'ব, তেতিয়া তাইৰ ল'ৰা বা ছোৱালীৰ অৰ্থে তাই হোম-বলিৰ এটা এবছৰীয়া মেৰ-ছাগ পোৱালি, আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা পাৰ পোৱালি বা এটা কপৌ সাক্ষা কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ-মুখলৈ পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব।

7 তেতিয়া পুৰোহিত জনে যিহোৱাৰ সন্মুখত তাক উাঙ্গ কৰি, সেই মহিলা গৰাকীক প্ৰায়চিত্ত কৰিব; তেতিয়া তাই নিজ ৰক্তস্ৰাৱৰ পৰা শুচি হ'ব। ল'ৰা বা ছোৱালী প্ৰসৰ কৰা মহিলাসকলৰ কাৰণে এই নিয়ম। 8 যদি তাই মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিবলৈ অসমৰ্থ হয়, তেতিয়া তাই দুটা কপৌ বা দুটা পাৰ পোৱালি লৈ, তাৰ এটা হোমৰ অৰ্থে, আনটো পাপাৰ্থক বলিৰ অৰ্থে দিব, আৰু পুৰোহিতে তাইক প্ৰায়চিত্ত কৰিব; তেতিয়া তাই শুচি হ'ব।”

13 অধ্যায়

কুষ্ঠ ৰোগৰ বিষয়

1 পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, 2 “যদি কোনো এজন লোকৰ গাৰ ছাল উখহি উঠে, বা চোকোৰা বান্ধি উঠে, বা জিলিকা দাগ হয়, আৰু সেয়ে যদি গাৰ ছালত কুষ্ঠৰোগৰ ঘা হৈ যায়, তেতিয়া তেওঁক হাৰোণ পুৰোহিত বা তেওঁৰ পুত্ৰ পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ এজনৰ ওচৰলৈ অনা হ'ব।

3 তেতিয়া পুৰোহিত জনে তেওঁৰ গাৰ ছালত থকা সেই ঘাটো চাব; যদি সেই ঘাৰ নোম বগা হৈ উঠে, আৰু ঘা যদি গাৰ ছালতকৈ দ যেন বোধ হয়, তেতিয়া সেই ঘা কুষ্ঠৰোগৰ ঘা; তেওঁৰ সেই ঘা চোৱাৰ পাছত পুৰোহিতে তেওঁক অশুচি বুলি জনাব। 4 আৰু যদি তেওঁৰ সেই জিলিকা দাগ ঘাৰ ছালত বগা হয়, কিন্তু ছালতকৈ দ যেন বোধ নহয়, আৰু তেওঁৰ গাৰ নোম বগা হৈ যোৱা নাই, তেতিয়া সেই ঘা হোৱা লোক জনক পুৰোহিতে সাতদিন আতৰ কৰি ৰাখিব।

5 পাছত সপ্তম দিনা পুৰোহিত জনে সেই ঘা হোৱা লোকজনক চাই যদি তেওঁৰ দৃষ্টিত ঘা সেই একেদৰে থাকে বা ছালত ব্যাপি যোৱা নাই, তেতিয়া পুৰোহিত জনে তেওঁক আকৌ সাত দিনলৈ আতৰত ৰাখিব। 6 আৰু সপ্তমদিনা পুৰোহিত জনে তেওঁক আকৌ চাব; তেতিয়া যদি সেই ঘা শুকাবলৈ ধৰে, আৰু ছালত যদি বিয়পি যোৱা নেদেখে, তেতিয়া পুৰোহিতে তেওঁক শুচি বুলি জনাব; সেয়ে কেৱল চোকোৰা বন্ধা ঘা হে; পাছত তেওঁ নিজ ৰংৰ ধুই শুচি হ'ব।

7 কিন্তু তেওঁৰ শুচিৰ অৰ্থে নিজকে পুৰোহিতক দেখুওৱাৰ পাছত যদি সেই চোকোৰা বন্ধা ঘা ছালত বিয়পি যায়, তেতিয়া তেওঁ পুনৰায় নিজকে পুৰোহিতক দেখুৱাব লাগিব। 8 তেতিয়া পুৰোহিতে সেই ঘা চাই যদি তেওঁৰ চোকোৰা বন্ধা ঘা ছালত বিয়পি যোৱা দেখে, তেতিয়া তেওঁ লোকজনক অশুচি বুলি জনাব; সেয়ে কুষ্ঠৰোগ।

9 কোনো এজন লোকৰ কুষ্ঠৰোগৰ ঘা হ'লে, তেওঁক পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ অনা হ'ব। 10 তেতিয়া পুৰোহিতে তেওঁক চাব; যদি তেওঁৰ ছালত বগা ধৰণৰ টেমুনা বান্ধে, আৰু তাৰ দ্বাৰাই তাৰ নোম বগা হৈ উঠে, আৰু সেই টেমুনাতে কেঁচা মগু হৈ থাকে, 11 তেতিয়া তেওঁৰ গাৰ ছালত সেয়ে পুৰণি কুষ্ঠৰোগ; তাতে পুৰোহিতে তেওঁক অশুচি বুলি জনাব; তেওঁ সেই লোকজনক আতৰত নাৰাখিব, কিয়নো তেওঁ আগৰে পৰা অশুচি।

12 যদি ছালৰ সকলোতে সেই কুষ্ঠৰোগ ব্যাপি যায়, আৰু পুৰোহিতৰ যিমানলৈকে চকু পৰে, সিমানলৈকে সেই ঘা থকা লোকজনৰ মূৰৰ পৰা ভৰিলৈকে গোটেই ছাল কুষ্ঠৰোগেৰে ঢাকে, 13 তেতিয়া তেওঁৰ গোটেই গা কুষ্ঠৰোগেৰে ঢকা দেখি, পুৰোহিতে সেই ঘা থকা লোকজনক শুচি বুলি ক'ব; তেওঁৰ গোটেই গা বগা হোৱাত তেওঁ শুচি। 14 কিন্তু যেতিয়া সেই ঘাত কেঁচা মগু দেখা যায়, তেতিয়া তেওঁ অশুচি হ'ব।

15 তেতিয়া পুরোহিত সেই কেঁচা মণ্ডহ দেখি, তেওঁক অশুচি বুলি ক'ব, কিয়নো সেই কেঁচা মণ্ডহ অশুচি; সেয়ে কুষ্ঠৰোগ। 16 আৰু সেই কেঁচা মণ্ডহ যদি পুনৰায় বগা হৈ যায়, তেতিয়া তেওঁ পুরোহিতৰ ওচৰলৈ যাব। 17 তেতিয়া পুরোহিতে সেই লোকজনৰ বগা হৈ উঠা ঘাটো চাব, আৰু যদি সেই ঘা বগা হোৱা দেখে, তেতিয়া পুরোহিতে সেই ঘা থকা লোকজনক শুচি বুলি ক'ব।

18 আৰু গাৰ ছালত ফোঁহোৰা হৈ ভাল হোৱাৰ পাছত, 19 যদি সেই ফোঁহোৰাৰ ঠাইত বগা বৰণৰ টেমুনা বান্ধে, বা বগা আৰু অলপ ৰঙা বৰণৰ জিলিকা দাগ হয়, তেতিয়া তাক পুরোহিতক দেখুউৱা হ'ব। 20 তেতিয়া পুরোহিতে তাক চাব; যদি সেয়ে ছালতকৈ দ যেন বোধ হয়, আৰু তাৰ নোম বগা হৈ গ'ল, তেতিয়া পুরোহিতে তেওঁক অশুচি বুলি ক'ব; সেয়ে ফোঁহোৰাত ওলোৱা কুষ্ঠৰোগৰ যা।

21 কিন্তু পুরোহিতে তাক চাই যদি বগা নোম নেদেখে, আৰু সেয়ে ছালতকৈ দ নহয়, কিন্তু শুকাই গৈছে, তেতিয়া পুরোহিতে তেওঁক সাত দিন আতৰত ৰাখিব। 22 পাছত সেয়ে যদি ছালত কিয়পি যায়, তেন্তে পুরোহিতে তেওঁক অশুচি বুলি ক'ব; সেয়ে কুষ্ঠ ৰোগৰ যা। 23 কিন্তু যদি সেই জিলিকা দাগ নিজ ঠাইত থাকে, আৰু বিয়পি নাযায়, তেন্তে সেয়ে ফোঁহোৰাৰ দাগ মাংস; আৰু পুরোহিতে তেওঁক শুচি বুলি ক'ব।

24 যদি গাৰ ছালত পোৰা দাগ হয়, আৰু সেই দাগৰ নতুন ছালৰ ৰঙচুৱা বগা বা শুষ্ক বগা বা জিলিকা দাগ হয়, 25 তেন্তে পুরোহিতে তাক চাব; যদি জিলিকা দাগত থকা নোম বগা হৈ গ'ল, আৰু আন ছালতকৈ দ যেন দেখা যায়, তেতিয়া সেয়ে জুইয়ে পোৰা দাগত ওলোৱা কুষ্ঠ ৰোগ; পুরোহিতে তাক অশুচি বুলি ক'ব, কিয়নো সেয়ে কুষ্ঠ ৰোগৰ যা।

26 কিন্তু যদি পুরোহিতে চাই জিলিকা দাগত বগা নোম নেদেখে, আৰু সেই দাগ ছালতকৈ দ নহয়, কিন্তু শুকাই গ'ল, তেতিয়া পুরোহিতে তেওঁক সাত দিন আতৰত ৰাখিব। 27 পাছত সপ্তম দিনা পুরোহিতে তেওঁক চাব; তেতিয়া যদি ছালত সেয়ে কিয়পি যায়, তেন্তে পুরোহিতে তেওঁক অশুচি বুলি ক'ব; সেয়ে কুষ্ঠ ৰোগৰ যা। 28 আৰু যদি সেই জিলিকা দাগ নিজ ঠাইত থাকে, আৰু ছালত ব্যাপি নাযায়, কিন্তু শুকাই যায়, তেন্তে সেয়ে পোৰা ঠাইত উঠা টেমুনা মাখোন; আৰু পুরোহিতে তেওঁক শুচি বুলি ক'ব, কিয়নো সেয়ে জুইয়ে পোৰা ঘাৰ দাগহে মাখোন।

29 কোনো পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ মূৰত বা খুঁতৰিৰ তলত ঘা হ'লে, 30 পুরোহিতে সেই ঘা চাব; সেয়ে যদি ছালতকৈ দ যেন বোধ হয়, আৰু তাত হালধীয়া মিহি নোম থাকে তেন্তে পুরোহিতে তেওঁক অশুচি বুলি ক'ব; সেয়ে খজুৱা ৰোগ; মূৰৰ চুলি বা দাড়ি সৰা কুষ্ঠ ৰোগ।

31 আৰু পুরোহিতে সেই খজুৱা চুলি বা দাড়ি সৰা ৰোগৰ যা চালে, যদি সেয়ে ছালতকৈ দ যেন বোধ নহয়, আৰু তাত ক'লা নোম নাথাকে, তেন্তে পুরোহিতে সেই চুলি কি দাড়ি সৰা ৰোগ থকা লোকজনক সাতদিন আতৰ কৰি ৰাখিব।

32 পাছত পুরোহিতে সপ্তম দিনা সেই ঘা চাব; যদি সেই ঘা বিয়পি যোৱা নাই, আৰু তাত হালধীয়া নোম নাই, আৰু ছালতকৈ ঘাৰ ছাল দ যেন বোধ নহয়, 33 তেন্তে সেই ঘাৰ কাষৰ চৰিওফালে থকা চুলি খুৰুউৱা হ'ব, কিন্তু ঘা থকা ঠাইডোখৰ নুখুৰাব; তেতিয়া পুরোহিতে সেই খজুৱা ঘা থকা লোকজনক আৰু সাতদিন আতৰ কৰি ৰাখিব।

34 পাছত সপ্তমদিনা পুরোহিতে সেই ঘা চাব; তাত, যদি সেই ঘা ছালত ব্যাপি যোৱা নাই, আৰু ছালতকৈ দ যেন বোধ নহয়, তেন্তে পুরোহিতে তেওঁক শুচি বুলি ক'ব; পাছত সেই লোকজনে নিজ বস্ত্ৰৰ ধুই শুচি হ'ব।

35 কিন্তু পুরোহিতে শুচি কৰোঁৱাৰ পাছত, যদি তেওঁৰ ছালত সেই ঘা ব্যাপি যায়, 36 তেন্তে পুরোহিতে তেওঁক পুনৰায় চাব; যদি তেওঁৰ ছালত সেই ঘা ব্যাপি যোৱা দেখে, তেন্তে পুরোহিতে হালধীয়া নোম নিবিচাৰিব; সেই লোকজন অশুচি। 37 কিন্তু তেওঁৰ দৃষ্টিত যদি সেই ঘা একেদৰে থাকে, আৰু তাৰ মাজত ক'লা নোম গজে, তেন্তে সেই ৰোগ ভাল হ'ল; তেওঁ শুচি; আৰু পুরোহিতে তেওঁক শুচি বুলি ক'ব।

38 আৰু যদি কোনো পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ গাৰ ছালত ঠায়ে ঠায়ে বগা দাগ হয়, 39 তেন্তে পুরোহিতে সেই লোকজনক চাব; যদি তেওঁৰ ছালত হোৱা জিলিকা দাগবোৰ গোম বৰণীয়া বগা হয়, তেন্তে সেয়ে ছালত উঁপন্ন হোৱা এবিধ ফোঁহা; আৰু তেওঁ শুচি।

40 আৰু যদি কোনো মানুহৰ মূৰৰ চুলি সৰি যায়, তেন্তে তেওঁ টকলা মূৰ; কিন্তু তেওঁ শুচি। 41 আৰু যদি তেওঁৰ মূৰৰ আগফালৰ চুলি সৰি যায় আৰু টপা; তেৱোঁ শুচি।

42 কিন্তু যদি তেওঁৰ টকলা বা টপা মূৰত ৰঙচীয়া বগা ঘা হয়, তেন্তে সেয়ে তাৰ টকলা মূৰত বা টপা মূৰত হোৱা কুষ্ঠ ৰোগ।

43 তেতিয়া পুরোহিতে তেওঁক চাব; যদি গাৰ ছালত হোৱা কুষ্ঠ ৰোগৰ দৰে তেওঁৰ টকলা বা টপা মূৰত সেই ঘা দমলা ৰঙচীয়া বগা হয়, 44 তেন্তে তেওঁ কুষ্ঠ ৰোগী আৰু অশুচি; অৱশ্যে পুরোহিতে তেওঁক অশুচি বুলি ক'ব; তাৰ কুষ্ঠৰোগৰ যা তেওঁৰ মূৰতে আছে।

45 যি কুষ্ঠৰোগীৰ গাত কুষ্ঠৰোগৰ যা থাকে, তেওঁ ফলা বস্ত্ৰৰ পিন্ধিব, আৰু তেওঁৰ মূৰৰ চুলি মুকলিকৈ ৰখা হ'ব, আৰু তেওঁ নিজৰ ওপৰ ওঁঠ ঢাকিব, আৰু 'অশুচি, অশুচি,' বুলি চিঞৰিব। 46 যিমান দিন তেওঁৰ গাত সেই কুষ্ঠৰোগ যা থাকিব, সিমান দিন তেওঁ অশুচি হৈ থাকিব; তেওঁ অশুচি হোৱাত আৰু তেওঁৰ সেই ৰোগ যেন ব্যাপি নাযায় সেই কাৰণে তেওঁ অকলে থাকিব; তেওঁৰ থকা ঠাই ছাউনিৰ বাহিৰত হ'ব।

47 আৰু নোমৰ কি শণ সূতাৰ এটা বস্ত্ৰত, কুষ্ঠৰোগৰ কোনো দাগ থাকিলে 48 বা শণৰ কি নোমৰ দীঘ সূতা বা বাণী সূতাত, বা কোনো ছালত, কি ছালেৰে সজা 49 কোনো বস্ত্ৰত, বস্ত্ৰৰ বা ছালত, বা দীঘ সূতাত বা বাণী সূতাত, বা ছালৰ কোনো বস্ত্ৰত থকা সেই দাগ যদি অলপ কেঁচা বৰণীয়া বা ৰঙচুৱা হয়, তেন্তে সেয়ে কুষ্ঠৰোগ দাগ, তাক পুরোহিতক দেখুউৱা যাব।

50 পাছত পুৰোহিত সেই দাগ চাই, দাগ থকা বস্তুটো সাতদিন আতৰ কৰি ৰাখিব। 51 পাছত সপ্তমদিনা পুৰোহিতে সেই দাগ চাই যদি কাপোৰত, বা দীঘ সূতা কি বাণী সূতাত, বা কোনো কামৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰা ছালত সেই দাগ ব্যাপি যোৱা দেখে, তেন্তে সেই দাগ সংহাৰক কুষ্ঠৰোগৰ দাগ; সেয়ে অশুচি বস্তু। 52 এই কাৰণে যি বস্তুৰত, বা নোমৰ যি শণ বা যি দীঘ সূতাত বা বাণী সূতাত, বা ছালেৰে সজা যি বস্তুৰত সেই দাগ হয়, তাক পুৰি ভস্ম কৰিব; কিয়নো সেয়ে সংহাৰক কুষ্ঠ; তাক সম্পূৰ্ণৰূপে জুইত পুৰি ভস্ম কৰা হ'ব।

53 কিন্তু পুৰোহিতে চাই যদি সেই দাগ কাপোৰত, বা দীঘ সূতাত কি বাণী সূতাত, বা ছালৰ কোনো বস্তুৰত সেই দাগ ব্যাপি যোৱা নেদেখে, 54 তেতিয়া পুৰোহিতে সেই দাগ থকা বস্তুটো ধুবলৈ আজ্ঞা দিব; পাছত আৰু সাতদিন সেই বস্তুটো আতৰত ৰাখিব। 55 সেই দাগ থকা বস্তু ধোৱাৰ পাছত পুৰোহিতে সেই দাগ চাব; আৰু সেই দাগ ব্যাপি নগলেও যদি আন বৰণ ধৰা নাই, তেন্তে সেয়ে অশুচি; যি ঠাইতে সেই দাগে বস্তুটোক অশুচি নকৰক, তুমি তাক জুইত পুৰি ভস্ম কৰিবা।

56 কিন্তু ধোৱাৰ পাছত পুৰোহিতে চাই যদি সেই দাগ গোমা দেখে, তেন্তে তেওঁ সেই বস্তুৰ পৰা, বা ছালৰ পৰা, বা দীঘ সূতা বা বাণী সূতাৰ পৰা তাক চিঙি পেলাব। 57 তথাপিও যদি সেই বস্তুৰত, বা দীঘ সূতা কি বাণী সূতাত, বা ছালেৰে সজা কোনো বস্তুৰত তাক পুনৰাই দেখা যায়, তেন্তে সেয়ে ব্যাপি যোৱা কুষ্ঠ; সেই দাগ থকা যিয়ে বস্তু তুমি তাক জুইত পুৰি ভস্ম কৰিবা। 58 আৰু ধোৱাৰ পাছত সেই দাগ বস্তুৰ পৰা বা দীঘ সূতা কি বাণী সূতাৰ পৰা, বা ছালৰ কোনো বস্তুৰ পৰা এৰাই, তেন্তে দ্বিতীয়বাৰ তাক ধোৱা হ'ব; তেতিয়া সেয়ে শুচি হ'ব।

59 নোমৰ বা শণ সূতাৰ বস্তুৰত, বা দীঘ সূতা কি বাণী সূতাত বা ছালৰ কোনো বস্তুত হোৱা কুষ্ঠ ৰোগৰ দাগৰ বিষয়ে শুচি অশুচি বুলি কোৱা নিয়ম এই।”

14 অধ্যায়

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “কুষ্ঠৰোগী লোক জন সুস্থ হোৱাৰ দিনা তেওঁৰ শুচি হোৱা নিয়ম এই; তেওঁক পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ অনা হ'ব।

3 তেতিয়া পুৰোহিতে ছাউনিৰ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ সেই কুষ্ঠৰোগী জনৰ কুষ্ঠৰোগ যদি সুস্থ হৈছে, তেনেহলে সেই বিষয়ে তেওঁ লক্ষ্য কৰিব। 4 তেতিয়া পুৰোহিতে সেই শুচি কৰিব লগা লোকজনৰ কাৰণে দুটা জীয়া শুচি চৰাই, এডোখৰ এৰু কাঠ, অলপ ৰঙা নোম, আৰু একোটা এচোৰ বন, এই সকলোকে লবলৈ আজ্ঞা দিব। 5 আৰু পুৰোহিত জনে তেওঁক মাটিৰ পাংৰত থোৱা নিৰ্মল পানীৰ ওপৰত সেই দুটা চৰাইৰ এটাক কাটিবলৈ আজ্ঞা কৰিব।

6 তাৰ পাছত তেওঁ জীয়া চৰাইটো, এৰু কাঠডোখৰ আৰু এচোৰ বন কোচা, এই সকলোকে লৈ সেই নিৰ্মল পানীৰ ওপৰত কটা চৰাইটোৰ তেজত জীয়া চৰাইটোৰে সৈতে জুবুৰিয়াই দিব। 7 তেতিয়া কুষ্ঠ ৰোগৰ পৰা শুচি হ'বলগীয়া লোক জনৰ ওপৰত সাতবাৰ এই পানী ছটিয়াব, আৰু তেওঁক শুচি বুলি ঘোষণা কৰিব। তাৰ পাছত পুৰোহিত জনে জীয়া চৰাইটো মুকলি পথাৰত উৰুৱাই দিব।

8 আৰু সেই শুচি হ'বলগীয়া লোক জনে নিজ বস্তুৰ ধুই, চুলি দাডি আদি গাৰ আটাই নোম খুৰাই পানীত গা ধুব আৰু তাৰ পাছত তেওঁ শুচি হ'ব। এই বোৰ কৰাৰ পাছত তেওঁ ছাউনিত সোমাব, কিন্তু তেওঁ সাত দিন নিজ তন্তুৰ বাহিৰত থাকিব লাগিব। 9 পাছত সপ্তম দিনা তেওঁ নিজ মূৰৰ চুলি, দাডি, চেলাউৰি আদি গোটেই গাৰ নোম খুৰাব, আৰু নিজ বস্তুৰ ধুই, নিজেও পানীত গা ধুব; তেতিয়া তেওঁ শুচি হ'ব।

10 অষ্টম দিনা তেওঁ দুটা নযুগ মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি, এজনী এবছৰীয়া নিযুগ চেঁউৰী মেৰ-ছাগ পোৱালি, ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তেল মিহলোৱা আটা গুড়ি এফাৰ দহ ভাগৰ তিনিভাগ*, আৰু এক “লোগা” তেল ল'ব। 11 তাৰ পাছত শুচি কৰোঁতা পুৰোহিত জনে, সেই শুচি হ'বলগীয়া লোক জনক আৰু সেই বস্তুবোৰ লৈ সাক্ষাৎ কৰা তন্তুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত যিহোৱাৰ সন্মুখত ৰাখিব।

12 পাছত পুৰোহিত জনে সেই মেৰ-ছাগ পোৱালি দুটাৰ এটা পোৱালি, সেই এক “লোগা” তেলৰে সৈতে দোমাৰথক বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিব, আৰু দোলনীয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে সেইবোৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত তুলি দিব। 13 আৰু যি ঠাইত পাপাৰথক বলি আৰু শ্ৰোম-বলি কটা যায়, পবিত্ৰ স্থানৰ সেই ঠাইতে সেই মেৰ-ছাগৰ পোৱালিটো কাটিব লাগিব, কিয়নো সেই দোমাৰথক বলি পুৰোহিতৰ ভাগ, আৰু সেয়ে অতি পবিত্ৰ।

14 পুৰোহিতে সেই দোমাৰথক বলিৰ কিছু তেজ লৈ, সেই শুচি হ'বলগীয়া মানুহটোৰ সোঁ কাণৰ মূৰত, সোঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সোঁ ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলিত লগাই দিব। 15 তাৰ পাছত পুৰোহিতে সেই “লোগা” তেলৰ কিছু লৈ নিজৰ বাওঁহাতৰ তলুৱাত ঢালিব; 16 আৰু সেই বাওঁ হাতৰ তলুৱাত থকা তেলত নিজ সোঁহাতৰ আঙুলি জুবুৰিয়াই, আঙুলিৰে সেই তেলৰ পৰা অলপ অলপকৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত সাতবাৰ ছটিয়াব।

17 পুৰোহিতে নিজৰ হাতৰ তলুৱাত থকা অৱশিষ্ট তেলৰ কিছু লৈ, শুচি হ'বলগীয়া লোক জনৰ সোঁ কাণৰ মূৰত, সোঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সোঁ ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলিত পুৰে দিয়া দোমাৰথক বলিৰ তেজৰ ওপৰত লগাই দিব। 18 পুৰোহিতে নিজৰ হাতৰ তলুৱাত থকা অৱশিষ্ট তেল যিনি সেই শুচি হ'বলগীয়া লোক জনৰ মূৰত দিব, আৰু পুৰোহিতে যিহোৱাৰ সন্মুখত তেওঁক প্ৰায়চিত্ত কৰিব।

* 14 অধ্যায়:10 তিনি কিলোগ্ৰাম † 14 অধ্যায়:10 ইঞ্চীসকলৰ পনীয়া দৰবা জোখা মাপ প্ৰায় 330 গ্ৰাম

19 তার পাছত পুরোহিত পাপাৰ্থক বলিটো উাসৰ্গ কৰিব, আৰু সেই শুচি হ'বলগীয়া লোকজনৰ অশৌচৰ কাৰণে তেওঁক পৰায়চিত্ত কৰিব; তাৰ পাছত হোমবলিটো কাটিব। 20 যেতিয়া পুরোহিত হোমবলিটো আৰু ভক্ষ্য নৈবেদ্য খিনি বেদীত উাসৰ্গ কৰিব, তেতিয়া পুরোহিত সেই ব্যক্তিক পৰায়চিত্ত কৰিব আৰু তেওঁ তেতিয়া শুচি হ'ব।

21 কিন্তু যদি সেই লোক জন দৰিদ্ৰ হয়, আৰু এই সকলো বলি আনিবলৈ তেওঁৰ সমৰ্থ নাথাকে, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ কাৰণে পৰায়চিত্ত কৰিবলৈ দোলনীয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে দোম্বাৰ্থক বলি স্বৰূপে এটা মতা মেৰ-ছাগ পোরালি, ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তেল মিহলোৱা আটাগুড়িৰ ঐফাৰ দহভাগৰ এভাগ এক “লোগ” তেল, 22 আৰু নিজৰ সমৰ্থ অনুসাৰে দুটা কপৌ বা দুটা পাৰ পোরালি আনিব; তাৰে এটা পাপাৰ্থক বলি আৰু আনটো হোমবলি হ'ব। 23 পাছত অষ্টম দিনা, তেওঁ নিজকে শুচি কৰিবৰ অৰ্থে সান্ধা কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ-মুখলৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত পুরোহিতৰ ওচৰলৈ সেইবোৰ আনিব।

24 তেতিয়া পুরোহিত দোম্বাৰ্থক বলিৰ কাৰণে সেই মেৰ-ছাগ পোরালিটো আৰু সেই “লোগ” তেল লৈ, যিহোৱাৰ সন্মুখত দোলনীয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তুলি দিব। 25 পাছত তেওঁ সেই দোম্বাৰ্থক বলিৰ মেৰ-ছাগ পোরালিটো কাটিব লাগিব; পুরোহিতে সেই দোম্বাৰ্থক বলিৰ কিছু তেজ লৈ, শুচি হ'বলগীয়া লোকজনৰ সোঁ কাণৰ মূৰত, সোঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সোঁ ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলিত লগাই দিব।

26 তাৰ পাছত পুরোহিতে সেই তেলৰ অলপ নিজৰ বাওঁ হাতৰ তলুৱাত বাকিব, 27 আৰু পুরোহিতে সোঁ আঙুলিৰে বাওঁ হাতৰ তলুৱাত থকা সেই তেল অলপ অলপকৈ সাতবাৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত ছটিয়াব।

28 আৰু পুরোহিতে নিজৰ হাতৰ তলুৱাত থকা তেলৰ কিছু লৈ, শুচি হ'ব লগীয়া লোক জনৰ সোঁ কাণৰ মূৰত, সোঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সোঁ ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলিত পুৰে দিয়া সেই দোম্বাৰ্থক বলিৰ তেজ থকা সেই একে ঠাইবোৰৰ ওপৰত লগাই দিব। 29 আৰু শুচি হ'বলগীয়া লোক জনক যিহোৱাৰ সন্মুখত পৰায়চিত্ত কৰিবলৈ, পুরোহিতে নিজৰ হাতত থকা অৱশিষ্ট তেল খিনি তেওঁৰ মূৰত দিব।

30 পাছত সেই লোক জনৰ সমৰ্থ অনুসাৰে অনা সেই কপৌ দুটাৰ বা পাৰ পোরালি দুটাৰ মাজৰ এটা উাসৰ্গ কৰিব; 31 অৰ্থাৎ সেই দুটাৰ এটা পাপাৰ্থক বলি আনটো হোম-বলিস্বৰূপে আৰু সেই ভক্ষ্য নৈবেদ্যখিনিয়ে সৈতে উাসৰ্গ কৰিব। তাৰ পাছত পুরোহিতে শুচি হ'ব লগীয়া লোক জনক যিহোৱাৰ সন্মুখত পৰায়চিত্ত কৰিব। 32 কৃষ্ঠৰোগৰ ঘা থকা যি লোক জনে নিজকে শুচি কৰা সময়ত নিয়মিত বলিদান আদি দিবলৈ অসমৰ্থ, তাৰ এই নিয়ম।”

33 পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, 34 “মই যি দেশ অধিকাৰ অৰ্থে তোমালোকক দিম, সেই কনান দেশত তোমালোকে যেতিয়া সোমাবা, তোমালোকে অধিকাৰ কৰা সেই দেশৰ কোনো এটা ঘৰত যদি মই কৃষ্ঠৰোগৰ দাগ উাপন্ন কৰোঁ, 35 তেতিয়া সেই ঘৰৰ গৰাকীয়ে আহি পুরোহিতক জনাব। তেওঁ এই বুলি ক'ব যে, “মই মোৰ ঘৰত কৃষ্ঠ ৰোগৰ দাগ যেন দেখিছোঁ।

36 তেতিয়া ঘৰৰ সকলো বস্তু যেন অশুচি নহয় এই কাৰণে, সেই দাগ চাবলৈ পুরোহিতে ঘৰ সোমোৱাৰ পুৰুই ঘৰ খালী কৰিবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা কৰিব; তাৰ পাছত পুরোহিতে ঘৰটো চাবলৈ সোমাব। 37 তেওঁ সেই দাগৰ বিষয়ে চাব; যদি সেই দাগ ঘৰৰ দেৱালত অলপ কেঁচা বৰণীয়া বা ৰঙটীয়া চকলা-চকলী হয় আৰু দেৱালতকৈ দ যেন বোধ হয়, 38 আৰু যদি সঁচাকৈ সেই ঘৰত কৃষ্ঠ ৰোগৰ দাগ আছে, তেতিয়া পুরোহিতে ঘৰৰ পৰা দুৱাৰ-মুখলৈ ওলাই সাতদিন সেই ঘৰ বন্ধ কৰি ৰাখিব।

39 সপ্তমদিনা পুরোহিতে পুনৰায় আহি সেই ঘৰৰ দেৱালত সেই দাগ বিয়পি যোৱা বিষয়ে চাব; 40 আৰু এনে যদি হয়, তেনেহলে মানুহে যেন সেই দাগ থকা শিলবোৰ উলিয়াই নগৰৰ বাহিৰত অশুচি ঠাইত পেলাই দিয়ে, পুরোহিতে এনে আজ্ঞা কৰিব।

41 পাছত সেই ঘৰৰ ভিতৰৰ চাৰিওফালৰ দেৱাল তেওঁ চোঁচাই পেলোৱা লাগিব, আৰু টুঁচি পেলোৱাৰ কৰালবোৰ তেওঁলোকে নগৰৰ বাহিৰত সেই অশুচি ঠাইত পেলাব লাগিব। 42 তেওঁলোকে আন শিল লৈ সেই শিলৰ ঠাইত বহুৱাব, আৰু নতুন কৰাল লৈ পুনৰায় সেই ঘৰ লিপিব।

43 এইদৰে শিল উলিওৱা আৰু ঘৰ চোঁচা আৰু লিপিৰ পাছত, যদি পুনৰায় ঘৰত সেই দাগ ওলাই, 44 তেতিয়া পুরোহিতে আহি চাব আৰু যদি সেই ঘৰত দাগ ব্যাপি যোৱা দেখে, তেনেহলে সেই ঘৰত সংহাৰক কৃষ্ঠ আছে; আৰু সেই ঘৰখন অশুচি।

45 তেতিয়া সেই ঘৰ ভাঙি পেলোৱা হ'ব। তাৰ শিল, কাঠ আৰু কৰাল আদি সকলোকে নগৰৰ বাহিৰলৈ সেই অশুচি ঠাইলৈ লৈ যাব। 46 তদুপৰি সেই ঘৰ বন্ধ কৰাত যদি কোনো লোকে তাৰ ভিতৰত সোমাব, তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 47 আৰু যিকোনো লোকে সেই ঘৰত শুব, তেওঁ নিজ বস্তুৰ ধুব আৰু যিকোনো লোকে সেই ঘৰত আহাৰ কৰিব, তেওঁ নিজ বস্তুৰ ধুব লাগিব।

48 আৰু সেই ঘৰ লিপিৰ পাছত পুরোহিতে সোমাই যদি সেই দাগ ব্যাপি নোযোৱা দেখে, তেন্তে পুরোহিতে সেই ঘৰ শুচি বুলি ক'ব; কিয়নো তাৰ কৃষ্ঠ ভাল হ'ল।

49 পাছত তেওঁ সেই ঘৰ শুচি কৰিবৰ কাৰণে দুটা চৰাই, এডোখৰ এৰচ কাঠ, অলপ ৰঙা নোম, আৰু একোচা এচোব বন ল'ব। 50 মাটিৰ পাংৰত থোৱা নিৰ্মল পানীৰ ওপৰত তেওঁ এটা চৰাই কাটিব। 51 তেওঁ সেই এৰচ কাঠডোখৰ, এচোব বনকোচা, ৰঙা নোমখিনি আৰু জীয়া চৰাইটো এই সকলোকে লৈ, সেই কটা চৰাইৰ তেজত আৰু নিৰ্মল পানীত জুবুৰিয়াই সাতবাৰ ঘৰত ছটিয়াব।

52 এইদৰে তেওঁ চৰাইৰ তেজ, নিৰ্মল পানী, জীয়া চৰাই, এৰচ কাঠ, এচোব বন আৰু ৰঙা নোম, এই সকলোৰে দ্বাৰাই সেই ঘৰ শুচি কৰিব। 53 কিন্তু তেওঁ নগৰৰ বাহিৰত থকা মুকলি পথাৰত সেই জীয়া চৰাইটো উৰুৱাই দিব; এইদৰে তেওঁ ঘৰ পৰায়চিত্ত কৰিব; তাতে সেই ঘৰ শুচি হ'ব।

54 এয়ে ছালৰ সকলো প্ৰকাৰ কুষ্ঠ ৰোগৰ চিনৰ নিয়ম যেনে ছালত খজুৱতি ধৰা চুলি দাড়ি সৰা, 55 কাপোৰ আৰু ঘৰত হোৱা কুষ্ঠ, 56 ছাল উখাই উঠা, চোকোৰা বন্ধা, জিলিকা দাগ। 57 এই সকলো কোন সময়ত শুচি আৰু কোন সময়ত অশুচি, সেই বিষয়ে জনোৱাই তাৰ অভিপ্ৰায়; এইয়ে কুষ্ঠৰোগ আৰু কুষ্ঠৰোগৰ দাগৰ নিয়ম।”

15 অধ্যায়

নানা অশৌচৰ পৰা শুচি হোৱাৰ নিয়ম।

1 যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক কোৱা কথাখিনি এইদৰে ক’লে, 2 “তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক এই কথা কোৱা, ‘কোনো পুৰুষৰ শৰীৰৰ পৰা কোনো ধৰণৰ বৈ থকা সোঁচৰা ৰোগ হ’লে, সেই ৰোগৰ কাৰণে তেওঁ অশুচি হ’ব। 3 সেই ৰোগ থকাৰ বাবে তেওঁ অশুচি হৈ থাকিব। তেওঁৰ শৰীৰৰ পৰা সেই ৰোগ বৈ থাকক বা বন্ধ হওঁক, তথাপি তেওঁ অশুচি।

4 সেই ৰোগী শোৱা প্ৰত্যেক শয্যা অশুচি আৰু তেওঁ বহা প্ৰত্যেক আসনো অশুচি। 5 যিজনে তেওঁৰ শয্যা চুব, তেওঁ নিজ বস্তুৰ ধুব লাগিব আৰু পানীৰে গা ধুব লাগিব আৰু সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।

6 আৰু সেই ৰোগী বহা আসনত যদি কোনোজনে বহে, তেন্তে তেওঁ নিজ বস্তুৰ ধুব লাগিব আৰু পানীত গা ধুব লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 7 আৰু যিজনে সেই ৰোগীৰ গা চুব, তেওঁ নিজ বস্তুৰ ধুব লাগিব আৰু পানীত গা ধুব লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।

8 সেই ৰোগীয়ে যদি কোনো মানুহৰ গাত থুই পেলায়, তেন্তে তেওঁ নিজ বস্তুৰ ধুব লাগিব আৰু পানীত গা ধুব লাগিব, এইদৰে তেওঁ সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 9 আৰু সেই ৰোগী যিকোনো বাহনত উঠিব, সেয়ে অশুচি হ’ব।

10 আৰু যিজনে তেওঁৰ তলত থকা কোনো বস্তু চুব, তেওঁ সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব আৰু যিজনে সেই বস্তু তুলি বৈ নিব, তেওঁ নিজ বস্তুৰ ধুব লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 11 সেই ৰোগীয়ে হাত নোখোৱাকৈ যিজনক চুব, তেওঁ নিজ বস্তুৰ ধুব লাগিব, পানীত গা ধুব লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 12 আৰু সেই ৰোগীয়ে যি কোনো মাটিৰ পাংৰ চুব, তাক ডাঙি পেলাব লাগিব আৰু সকলো কাঠৰ পাংৰ পানীত ধুব লাগিব।

13 পাছত সেই ৰোগী যেতিয়া নিজ ৰোগৰ পৰা সুস্থ হ’ব, তেতিয়া তেওঁ নিজ শুচিৰ অৰ্থে, সাত দিন বাট চাই থাকি নিজ বস্তুৰ ধুব আৰু বোৱতী পানীত গা ধুব লাগিব; তেতিয়া তেওঁ শুচি হ’ব। 14 অষ্টম দিনা তেওঁ নিজৰ কাৰণে দুটা কপো বা দুটা পাৰ পোৱালি লৈ, সান্ধা কৰা তন্তুৰ দুৱাৰ-মুখলৈ যিহোৱাৰ আগলৈ আহি সেইবাৰ পুৰোহিতক দিব লাগিব। 15 তেতিয়া পুৰোহিতে তাৰ এটা পাপাৰ্থক বলি বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিব; এইদৰে পুৰোহিতে তেওঁৰ সেই ৰোগৰ কাৰণে যিহোৱাৰ সম্মুখত তাক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব।

16 যদি কোনো পুৰুষৰ স্বাভাৱিকভাৱে বীৰ্য্যপাত হয়, তেন্তে তেওঁ নিজৰ গোটেই শৰীৰ পানীত ধুব লাগিব আৰু সন্ধিয়ালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 17 আৰু যিকোনো বস্তুত বা ছালত বীৰ্য্য লাগিলে, তাক পানীত ধুব লাগিব আৰু সেয়ে সন্ধিয়ালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 18 আৰু কোনো পুৰুষে স্ত্ৰীৰ সৈতে শয়ন কৰোঁতে যদি বীৰ্য্যপাত হয়, তেওঁলোক দুয়ো পানীত গা ধুব লাগিব আৰু সন্ধিয়ালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।

19 যেতিয়া কোনো মহিলাৰ ঋতুশ্ৰাৱ হয়, তেতিয়া সাত দিনলৈ তেওঁ অশুচি হৈ থাকিব আৰু যিজনে তাইক চুব, সি সন্ধিয়ালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 20 আৰু সেই অশৌচৰ কালত তেওঁ য’ত শুব, সেই ঠাইও অশুচি হ’ব; আৰু য’ত তেওঁ বহিব, সেইবোৰো অশুচি হ’ব।

21 আৰু যিজনে তেওঁৰ শয্যা চুব; তেওঁ নিজ বস্তুৰ ধুব লাগিব আৰু পানীত গা ধুব লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্ধিয়ালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 22 আৰু যিজনে তেওঁ বহা আসন চুব, তেওঁ নিজ বস্তুৰ ধুব লাগিব আৰু পানীত গা ধুব লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। 23 আৰু তাইৰ শয্যাৰ ওপৰত থকা কিবা বস্তু বা যিকোনো বস্তু যদি তেওঁ চোৱে তেন্তে তেওঁ সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।

24 আৰু যদি কোনো পুৰুষে তাইৰ সৈতে শয়ন কৰে আৰু তাইৰ তেজ তেওঁৰ শৰীৰত লাগে, তেন্তে তেওঁ সাত দিনলৈ অশুচি হৈ থাকিব আৰু যিকোনো শয্যাত তেওঁ শুব, সেই শয্যাও অশুচি হ’ব।

25 আৰু মাহেকীয়া অশৌচৰ কালত ৰক্তস্ৰাৱ নহৈ, যদি অসময়ত কোনো স্ত্ৰীৰ বহু দিনলৈকে ৰক্তস্ৰাৱ হয় বা মাহেকীয়া অশৌচৰ কালত যদি অনেক দিনলৈ ৰক্তস্ৰাৱ হয়, তেন্তে মাহেকীয়া অশৌচৰ কালৰ দৰে, সেই অশুচি ৰক্তস্ৰাৱৰ সকলো দিন তাই অশুচি হৈ থাকিব; তাই অশুচি। 26 সেই ৰক্তস্ৰাৱৰ সকলো দিন যিকোনো শয্যাত তাই শুব, সেয়ে মাহেকীয়া অশৌচৰ কালৰ দৰে অশুচি হ’ব; আৰু যিকোনো আসনৰ ওপৰত তাই বহিব সেয়ে মাহেকীয়া অশৌচৰ কালৰ অশুচিতাৰ দৰে অশুচি হ’ব। 27 আৰু যিজনে সেইবাৰ চুব, তেওঁ অশুচি হ’ব আৰু তেওঁ বস্তুৰ ধুই পানীত গা ধুব লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্ধিয়ালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।

28 পাছত সেই স্ত্ৰী ৰক্তস্ৰাৱৰ পৰা সুস্থ হ’লে, তাই সাত দিন থাকিব; তাৰ পাছত তাই শুচি হ’ব। 29 পাছত অষ্টম দিনা, তাই নিজৰ কাৰণে দুটা কপো বা দুটা পাৰ পোৱালি লৈ, সান্ধা কৰা তন্তুৰ দুৱাৰ-মুখলৈ পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব। 30 পুৰোহিতে তাৰ এটা পাপাৰ্থক বলি স্বৰূপে আৰু আনটো হোম-বলিস্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিব; এইদৰে তাই অশুচি ৰক্তস্ৰাৱৰ কাৰণে পুৰোহিতে যিহোৱাৰ সম্মুখত তাইক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব।

31 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তাৰ মাজত থকা মোৰ আৱাস অশুচি কৰি তেওঁলোকে নিজ নিজ অশৌচৰ কাৰণে নমৰিবলৈ এইদৰে তোমালোকে তেওঁলোকক নিজ নিজ অশৌচৰ পৰা পৃথক কৰিব।

32 গাৰ পৰা কিবা বৈ থকা ৰোগী, বীৰ্য্যপাতৰ অশুচি হোৱা লোক, 33 ৰক্তস্ৰাৱ হোৱা কোনো পুৰুষ বা মহিলাৰ শৰীৰৰ পৰা যদি কোনো তৰল পদাৰ্থ বৈ থাকে, আৰু অশুচি স্ত্ৰীৰ সৈতে শয়নকাৰী পুৰুষ, এই লোকসকলৰ বাবে এই নিয়ম।”

16 অধ্যায়

মহা-প্ৰায়শ্চিত্ত দিনৰ কাৰ্য।

1 হাৰোণৰ যি দুজন পুংৰ যিহোৱাৰ ওচৰলৈ গ'ল, তেওঁলোকৰ মৃত্যুৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক কৈছিল। 2 যিহোৱাই মোচিক এই কথা ক'লে, “হাৰোণ নমৰিবৰ বাবে, চন্দুকৰ ওপৰত থকা পাপাৰণৰ সন্মুখলৈ প্ৰভেদক বস্ৰৰ ভিতৰৰ পবিংৰ-স্থানলৈ সকলো সময়ত নোসোমাবৰ বাবে আজ্ঞা কৰা; কিয়নো মই পাপাৰণৰ ওপৰত মেঘত দৰ্শন দিম।

3 হাৰোণে এইদৰে পবিংৰ স্থানত সোমাব লাগিব। তেওঁ পাপাৰ্থক বলিৰ বাবে এটা দমৰা গৰু আৰু হোমৰ অৰ্থে এটা মতা মেৰ লগত ল'ব। 4 তেওঁ শণ সূতাৰ পবিংৰ বস্ৰৰখন গাত লব, শণৰ জাঙিয়াটো পিন্ধিব, শণৰ টঙালি গছ কঁকালত বান্ধিব আৰু পাগটো পিন্ধিব। এইবোৰ পবিংৰ বস্ৰ; তেওঁ পানীত গা ধুই, এইবোৰ পিন্ধিব। 5 পাছত তেওঁ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সমাজৰ পৰা পাপাৰ্থক বলি উাসৰ্গ কৰিবলৈ দুটা ছাগলী আৰু হোমৰ অৰ্থে এটা মতা মেৰ ল'ব।

6 আৰু হাৰোণে পাপাৰ্থক বলিৰ বাবে দমৰা গৰুটো আনি, নিজক আৰু নিজ বংশক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব। 7 তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়কৈ ছাগলী দুটা ল'ব আৰু সাক্ষা কৰা তম্বুৰ দুৱাৰমুখত যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হ'ব।

8 তেতিয়া হাৰোণে সেই দুটা ছাগলীৰ বিষয়ে চিঠি খেলিব; এটা গুটি যিহোৱাৰ বাবে, আনটো অজাজেলৰ বাবে হ'ব। 9 তেতিয়া যি ছাগলী যিহোৱাৰ নামত উঠিব, হাৰোণে সেই ছাগলীটো লৈ পাপাৰ্থক বলি স্বৰূপে উাসৰ্গ কৰিব। 10 কিন্তু যি ছাগলীৰ অৰ্থে অজাজেলৰ নামত গুটি উঠিব, তাক অজাজেললৈ অৰ্থাৎ ভিতৰলৈ পঠিয়াবৰ কাৰণে, তাৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত তাক জীয়াই উপস্থিত কৰিব লাগিব।

11 তেতিয়া হাৰোণে নিজৰ বাবে লোৱা পাপাৰ্থক বলিৰ দমৰা গৰুটো আনি নিজক আৰু নিজ বংশক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব। তেওঁ নিজৰ বাবে লোৱা সেই পাপাৰ্থক বলিৰ বাবে অনা দমৰা গৰুটো কাটিব।

12 হাৰোণে যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা বেদীৰ ওপৰৰ পৰা জ্বলা আঙঠাৰে এটা আঙঠা-ধৰাত ডৰাই ল'ব আৰু মিহিকৈ গুড়ি কৰা দুমুঠি সূগন্ধি ধূপ লৈ প্ৰভেদক বস্ৰৰ ভিতৰলৈ আনিব। 13 আৰু তেওঁ নমৰিবলৈ সাক্ষ্য ফলিৰ চন্দুকৰ ওপৰত থকা পাপাৰণক যেন ধূপৰ ধোঁৱাই চাকে, এই কাৰণে সেই সূগন্ধি ধূপ যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা জুইত দিব।

14 তেতিয়া তেওঁ সেই দমৰাৰ অলপমান তেজ লৈ, পূৰ্ণফালে থকা পাপাৰণত আঙুলিৰে ছঠিয়াব আৰু আঙুলিৰে পাপাৰণৰ সন্মুখতো সেই তেজৰ কিছু লৈ সাতবাৰ ছটিয়াব।

15 তেতিয়া তেওঁ লোকসকলৰ পাপাৰ্থক বলিৰ ছাগলীটো কাটি, তাৰ তেজ প্ৰভেদক বস্ৰৰ ভিতৰলৈ আনিব আৰু দমৰাৰ তেজ লৈ যেনেকৈ কৰিছিল, তেনেকৈ ইয়াৰ তেজকো কৰিব, অৰ্থাৎ পাপাৰণত আৰু পাপাৰণৰ সন্মুখত তাক ছটিয়াব। 16 এইদৰে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সকলো প্ৰকাৰ অশৌচ আৰু অপৰাধৰ কাৰণে, তেওঁলোকৰ আটাই পাপৰ কাৰণেই তেওঁ পবিংৰ স্থান প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব; আৰু যি সাক্ষা কৰা তম্বু তেওঁলোকৰ লগত তেওঁলোকৰ সকলো প্ৰকাৰ অশৌচৰ মাজত আছে তাকো সেইদৰে কৰিব।

17 আৰু প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ পবিংৰ স্থানত তেওঁ সোমোৱাৰে পৰা নিজক, নিজ বংশক আৰু ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজক প্ৰায়শ্চিত্ত সম্পূৰ্ণকৈ প্ৰায়শ্চিত্ত নকৰালৈকে, কোনো কোনো লোক সেই সাক্ষা কৰা তম্বুত নাথাকিব। 18 তেওঁ যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা বেদীৰ ওচৰলৈ ওলাইগৈ তাক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব। তেওঁ সেই দমৰাটোৰ অলপ তেজ আৰু ছাগলীটোৰ অলপ তেজ লৈ বেদীৰ চাৰিওফালৰ শিং কেইটাত লগাই দিব। 19 আৰু তেওঁ নিজ আঙুলিৰে তেজৰ কিছু লৈ তাৰ ওপৰত সাতবাৰ ছটিয়াই তাক শুচি কৰিব আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সকলো প্ৰকাৰ অশৌচৰ পৰা শুচি কৰি তাক পবিংৰ কৰিব।

20 এইদৰে পবিংৰ স্থান, সাক্ষা কৰা তম্বু আৰু বেদী প্ৰায়শ্চিত্ত কৰাৰ পাছত, হাৰোণে সেই জীয়া ছাগলীটো আনিব। 21 পাছত তেওঁ তেওঁৰ হাত দুখন সেই জীয়া ছাগলীটোৰ মূৰত দিব; আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সকলো অপৰাধ আৰু তেওঁলোকৰ আটাই অধৰ্ম, তেওঁলোকৰ সকলো পাপ তাৰ ওপৰত স্বীকাৰ কৰি, তেওঁ সেই সকলোকে সেই ছাগলীৰ মূৰত অৰ্পণ কৰিব। পাছে যুগতে থকা মানুহ এটাৰ হতুৱাই তাক মৰুভূমিলৈ পঠিয়াই দিব। 22 আৰু ছাগলীটোৱে নিজৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ সকলো অপৰাধ নিৰ্জ্জন ঠাইলৈ বৈ নিব। আৰু তাত সেই লোকে সেই ছাগলীটো মৰুভূমিত এৰি দিব।

23 তেতিয়া হাৰোণে সাক্ষা কৰা তম্বুত সোমাব আৰু পবিংৰ স্থানত সোমোৱা সময়ত যি শণৰ বস্ৰৰবোৰ পিন্ধে তাক সোলোকাই সেই ঠাইত থ'ব। 24 পাছত তেওঁ কোনো পবিংৰ ঠাইত গা ধুই, নিজ বস্ৰৰ পিন্ধি ওলাব; আৰু নিজৰ হোম-বলি উাসৰ্গ কৰি নিজক আৰু লোকসকলক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব।

25 আৰু পাপাৰ্থক বলিটোৰ তেলখিনি বেদীত দক্ষ কৰিব। 26 আৰু যিজন অজাজেলৰ কাৰণে ছাগলীটো এৰি দিব, তেওঁ নিজ বস্ৰৰ আৰু গা ধুব আৰু তাৰ পাছত ছাউনিত সোমাব পাৰিব।

27 আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ অৰ্থে যি দমৰা গৰু আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ অৰ্থে যি ছাগলী, যিবোৰৰ তেজ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবৰ বাবে পবিংৰ স্থানৰ ভিতৰলৈ অনা হ'ব আৰু সেইবোৰৰ ছাল, মণ্ডহ আৰু গোবৰ জুইত পুৰি ভস্ম কৰা হ'ব। 28 আৰু যিজন সেইবোৰ পুৰিব, তেওঁ নিজ বস্ৰৰ ধুব, পানীত গা ধুব আৰু তাৰ পাছত ছাউনিত সোমাব পাৰিব।

29 তোমালোকৰ বাবে চিৰস্থায়ী বিধি এই। সপ্তম মাহৰ দশম দিনা শ্বদেশীয় হওঁক বা তোমালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশীয়েই হওঁক, তোমালোকক সকলোৰেই নিজ নিজ প্ৰাণক দুখ দি লযোন দিবা আৰু কোনো কৰ্ম নকৰিবা। 30 কিয়নো সেই দিনা তোমালোকক গুচি কৰিবৰ অৰ্থে তোমালোকক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা হ'ব; আৰু তোমালোক সকলোৰেই পাপৰ পৰা যিহোৱাৰ সাক্ষাতে গুচি হ'ব। 31 সেয়েই তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ বিস্ৰামৰ বিস্ৰাম-দিন; তোমালোকে নিজ নিজ প্ৰাণত দুখ দি লযোন দিবা। এইয়েই তোমালোকৰ মাজত চিৰস্থায়ী বিধি হ'ব।

32 পিতৃৰ সলনি পুৰোহিত কৰম কৰিবলৈ যিজনক অভিষিক্ত আৰু নিযুক্ত কৰা হ'ব, সেই পুৰোহিতে পৰায়শ্চিত্ত কৰিব আৰু শপ সূতাৰ বশ্ৰংৰ অৰ্থাৎ পৰিৎৰ বশ্ৰংৰবোৰ পিন্ধিব। 33 আৰু তেওঁ পৰিৎৰ-স্থান পৰায়শ্চিত্ত কৰিব, সাক্ষাৎ কৰা তম্বু আৰু বেদী পৰায়শ্চিত্ত কৰিব। আৰু পুৰোহিতসকলৰ আৰু গোটেই সমাজৰ বাবে পৰায়শ্চিত্ত কৰিব।

34 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল, তেওঁলোকৰ সকলো পাপৰ কাৰণে বছৰৰ ভিতৰত এবাৰ পৰায়শ্চিত্ত কৰাটোৱেই তোমালোকৰ বাবে চিৰস্থায়ী বিধি হ'ব।" তেতিয়া হাৰোণে মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰেই কাৰ্য কৰিলে।

17 অধ্যায়

বলিদান আৰু তেজৰ বিধি

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 "তুমি হাৰোণক, তেওঁৰ পুংৰসকলক আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক এই কথা কোৱা; এই বিষয়ে যিহোৱাই আজ্ঞা কৰি কৈছে, 3 ইশ্বায়েলৰ বংশৰ যি কোনো লোক এজনে গৰু, মেৰ-ছাগ বা ছাগলী, ছাউনিৰ ভিতৰত বা ছাউনিৰ বাহিৰত, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ স্বৰূপে উঁসৰণ কৰে- 4 কিন্তু তেওঁ যদি সেই উপহাৰ যিহোৱাৰ আবাসৰ সন্মুখত সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ-মুখলৈ নানে, তেতিয়া সেই লোকজনলৈ ৰক্তপাতৰ দোষ গণিত হ'ব; সেই লোকজনে ৰক্তপাত কৰাত, তেওঁক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব।

5 ইয়াৰ অডিপৰায় এই, যে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে মুকলি পথাৰত যি যি পশু বলিদান কৰে, সেই সকলোকে তেওঁলোকে যেন সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ-মুখলৈ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মঙ্গলাৰ্থক বলি স্বৰূপে উঁসৰণ কৰে। 6 পুৰোহিতে সেই মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তেজ সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰমুখত যিহোৱাৰ বেদীৰ ওপৰত ছটিয়াব আৰু তাৰ তেলখিনি সুৰাণৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দক্ষ কৰিব।

7 তেওঁলোকে যি ছাগলীৰ মূৰ্তি*ৰ অনুগামী হৈ ব্যভিচার কৰি আহিছে, সেইবোৰৰ উদ্দেশ্যে আৰু বলিদান কৰিব নালাগে। এয়ে তেওঁলোকৰ পুৰুষানুসৰমে পালন কৰিবলগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি হ'ব†।

8 আৰু তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ইশ্বায়েল-বংশীয় যি কোনো লোক বা তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা যি কোনো বিদেশী জনে নিজৰ হোম-বলি বা মঙ্গলাৰ্থক বলি, 9 যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উঁসৰণ কৰিবলৈ সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ মুখলৈ ননাকৈ উঁসৰণ কৰিব, সেই লোকজন নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন হ'ব।

10 ইশ্বায়েল বংশীয় যিকোনো লোক এজনে বা তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা যি কোনো বিদেশীয়ে কোনো প্ৰকাৰৰ তেজ খাব, মই সেই তেজ খোৱা জনৰ পৰা বিমুখে থাকিম আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁক উচ্ছন্ন কৰিম। 11 কিয়নো শৰীৰৰ প্ৰাণ তেজত থাকে; আৰু তোমালোকৰ প্ৰাণ পৰায়শ্চিত্ত কৰিবৰ অৰ্থে মই সেই তেজ বেদীৰ ওপৰত দিবলৈ তোমালোকক দিলোঁ; কিয়নো প্ৰাণৰ গুণে তেজেই পৰায়শ্চিত্ত সাধক।

12 এই হেতুকে মই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক ক'লো বোলে, তোমালোকৰ মাজৰ কোনেও তেজ খাব নালাগে আৰু তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা কোনো বিদেশীয়েও তেজ খাব নালাগে। 13 আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত যি কোনো লোক বা তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা যি কোনো বিদেশীয়ে কোনো খাব পশু বা চৰাই চিকাৰত মাৰিব, তেওঁ তাৰ তেজ উলিয়াই ধুলিৰে ঢাকি খ'ব।

14 কিয়নো প্ৰত্যেক প্ৰাণীৰ প্ৰাণ তেজত থাকে; এই হেতুকে মই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক ক'লোঁ, "তোমালোকে কোনো প্ৰাণীৰ তেজ নাখাবা; কিয়নো প্ৰত্যেক প্ৰাণীৰ তেজেই তাৰ প্ৰাণ; যিকোনোৱে তাক খাব, তেওঁ উচ্ছন্ন হ'ব।"

15 স্বদেশীয় বা বিদেশীয় লোকসকলৰ মাজৰ যি কোনোৱে নিজে নিজেই মৰা, বা হিংসুক জন্তুৱে ছিৰা পশু ভোজন কৰিব তেওঁ নিজ বশ্ৰংৰ ধূই পানীত গা ধুব আৰু সন্মুখলৈকে তেওঁ অশুচি হৈ থাকিব; তাৰ পাছত তেওঁ শুচি হ'ব। 16 কিন্তু যদি তেওঁ নিজ বশ্ৰংৰ বা গা নুধাৰে, তেতিয়া তেওঁ নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব।

18 অধ্যায়

বিবাহ আদিৰ বিষয়ে বিধি

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 "তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক এই কথা কোৱা, 'মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। 3 তোমালোকে যেতিয়া মিচৰ দেশত বাস কৰিছিলো, সেই দেশৰ ৰীতি-নীতিৰ দৰে আচৰণ নকৰিবা। মই তোমালোকক যি কনান দেশলৈ লৈ আহিম, সেই দেশৰ ৰীতি-নীতিৰ দৰে আচৰণ নকৰিবা আৰু তেওঁলোকৰ বিধি অনুসাৰেও নচলিবা।

4 তোমালোকে মোৰ শাসন প্ৰণালী মতে কাৰ্য কৰিবা আৰু মোৰ বিধিবোৰ পালন কৰিবা, আৰু সেইদৰে আচৰণ কৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। 5 এই হেতুকে তোমালোকে মোৰ বিধি আৰু শাসন প্ৰণালীবোৰ সকলোকে পালন কৰিবা। কোনো এজন লোকে যদি সেইবোৰ পালন কৰে, তেনেহলে তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব। মই যিহোৱা।

6 তোমালোকে কোনেও উলঙ্গতা অনাবৃত কৰিবলৈ, নিজ বংশ পৰিয়ালৰ কাৰো ওচৰলৈ নাযাবা; মই যিহোৱা। 7 তুমি নিজ পিতৃক, তোমাৰ মাতৃৰ উলঙ্গতাৰেই অনাবৃত নকৰিবা; তেওঁ তোমাৰ মাতৃ; তেওঁক লজ্জিত নকৰিবা। 8 তোমাৰ পিতৃৰ ডাৰব্যাৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা; সেইদৰে তোমাৰ পিতৃক লজ্জিত নকৰিবা।

9 তোমাৰ বাই, ভনী, তোমাৰ পিতৃৰ জীয়েক বা তোমাৰ মাতৃৰ জীয়েক, ঘৰত জন্মাই হওঁক বা আন ঠাইতে জন্ম হওঁক, তেওঁলোকৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা। 10 তোমাৰ পো-নাতিয়েৰ বা জী-নাতিয়েৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা; কিয়নো

* 17 অধ্যায়:7 পিপাচৰ মূৰ্তি † 17 অধ্যায়:7 কোনো এজন ব্যক্তি ৰেলগ এক দেৱতাৰ আৰধনা কৰা বা বলিদান কৰা মানে হ'ল নিজ পত্নীক এৰি বা পৰ্ভজ্ঞা ত্যাগ কৰি ব্যভিচার কৰা। সেয়ে পুৰণি নিয়মত ইয়াক মূৰ্তিৰ লগত তুলনা কৰিছে। চাওক যাংৱা 20: 4-6; 34:1-16; আৰু হেচোয়া ডাৰবাণী পুস্তক।

তেওঁলোকৰ উলঙ্গতা তোমাৰ নিজৰেই উলঙ্গতা। ¹¹ তোমাৰ পিতৃৰ ঔৰসত জন্মা তোমাৰ পিতৃৰ ডাৰ্ভাৰ্য্যৰ জীয়েকৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা; তাই তোমাৰ ভনী।

¹² তোমাৰ পিতৃৰ বায়েক বা ভনীয়েকৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা; তাই তোমাৰ পিতৃৰ ওচৰ সঙ্ঘনীয়া। ¹³ তোমাৰ মাতৃৰ বায়েক বা ভনীয়েকৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা; কিয়নো তাই তোমাৰ মাতৃৰ ওচৰ সঙ্ঘনীয়া। ¹⁴ তোমাৰ পিতৃৰ ককায়েক বা ডায়েকৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা; তুমি তেওঁৰ ডাৰ্ভাৰ্য্যৰ ওচৰলৈ নাযাবা; তাই তোমাৰ বৰমা, বা খুৰী।

¹⁵ তোমাৰ বোৱাৰীয়েৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা; কিয়নো তাই তোমাৰ পো'ৰ ডাৰ্ভাৰ্য্য। তাইৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা।

¹⁶ তোমাৰ ককায়েৰা বা ডায়েৰাৰ ডাৰ্ভাৰ্য্যৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা; সেয়ে তোমাৰ ককায়েৰা বা ডায়েৰাৰ উলঙ্গতা।

¹⁷ কোনো মহিলা আৰু তাইৰ জীয়েকৰ উলঙ্গতা অনাবৃত নকৰিবা; উলঙ্গতা অনাবৃত কৰিবলৈ তাইৰ পো-নাতিয়েক বা জী-নাতিয়েকক বিয়া নকৰিবা। তেওঁলোক ওচৰ সঙ্ঘনীয়া; এইয়ে লম্পটতা। ¹⁸ নিজ তিৰোতাৰ সতিনী খটাবলৈ তাই জীয়াই থকা কালত, উলঙ্গতা অনাবৃত কৰিবৰ অৰ্থে তাইৰ লগত বায়েক বা ভনীয়েকক বিয়া নকৰিবা।

¹⁹ আৰু কোনো মহিলাৰ মাহেকীয়া অশৌচেৰে অশুচি হৈ থকা সময়ত, তাইৰ উলঙ্গতা অনাবৃত কৰিবলৈ তাইৰ ওচৰলৈ নাযাবা। ²⁰ আৰু তুমি নিজকে অশুচি কৰিবলৈ ওচৰ-চুবুৰিয়াৰ ডাৰ্ভাৰ্য্যৰ লগত সহবাস নকৰিবা।

²¹ তোমাৰ সন্তানৰ কাকো মৌলক দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিৰ মাজেদি গমণ কৰাই, তোমাৰ ঈশ্বৰৰ নাম অপবিংৰ নকৰিবা; মই যিহোৱা।

²² তুমি মহিলাৰ লগত শয়ন কৰাৰ দৰে পুৰুষে সৈতে শয়ন নকৰিবা। সেয়ে যিগলগীয়া কৰম। ²³ আৰু তুমি নিজকে অশুচি কৰিবলৈ, কোনো জন্তুত পতিত নহ'বা; আৰু কোনো মহিলাই নিজৰে সৈতে সংসৰ্গ কৰিবলৈ, কোনো জন্তুৰ আগত থিয় নহ'ব, সেয়ে স্বভাৱৰ বিৰুদ্ধে কৰা কাৰ্য্য।

²⁴ তোমালোকে এই কাৰ্য্যবোৰৰ ভিতৰৰ কোনো কাৰ্য্যৰ দ্বাৰাই নিজকে অশুচি নকৰিবা; কিয়নো যি যি জাতিক মই তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা খেদিম, তেওঁলোক এই সকলো কৰমৰ দ্বাৰাই অশুচি হ'ল। ²⁵ আৰু সেই দেশখনো অশুচি হ'ল; এই হেতুকে মই তাৰ অপৰাধৰ ফল তাক ভোগ কৰালো আৰু সেই দেশে নিজ নিবাসীসকলক বতিয়াই পেলালে।

²⁶ এই হেতুকে তোমালোকে মোৰ বিধি আৰু শাসন পৰ্বণালীবোৰ পালন কৰিবা, আৰু স্বদেশীয় বা তোমালোকৰ মাজত পৰ্বাস কৰা বিদেশীয়েই হওঁক, তোমালোকে সেই সকলো যিগলগীয়া কাৰ্য্যৰ মাজৰ কোনো কাৰ্য্য নকৰিবা। ²⁷ কিয়নো তোমালোকৰ পূৰ্বৈ থকা লোকসকলে এই সকলো যিগলগীয়া কৰম কৰাত সেই দেশ অশুচি হ'ল। ²⁸ কিয়নো সাৱধান, তোমালোকে সেই দেশ অশুচি কৰিলে, তোমালোকৰ পূৰ্বৈ থকা সেই জাতিক বতিয়াই পেলোৱাৰ নিচিনাকৈ, সেই দেশে তোমালোককো বতিয়াই পেলাব।

²⁹ কিয়নো যি যি লোকে এইবোৰ যিগলগীয়া কাৰ্য্যৰ মাজৰ কোনো কাৰ্য্য কৰিব, যিগলগীয়া কাৰ্য্য কৰা সেই সকলোকে নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব। ³⁰ এই হেতুকে তোমালোকৰ পূৰ্বৈ প্ৰচলিত হোৱা যিগলগীয়া ৰীতি-নীতিবোৰৰ মাজৰ একোকে তোমালোকে যেন নকৰা, আৰু তাৰ দ্বাৰাই নিজকে যেন অশুচি নকৰা, এই কাৰণে মোৰ আজ্ঞা পালন কৰিবা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।”

19 অধ্যায়

নানা বিষয়ৰ নানা আদেশ।

¹ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ² “তুমি ইস্ৰায়েলৰ সমুদায় মণ্ডলীক এই কথা কোৱা, ‘তোমালোক পবিংৰ হ'ব লাগে; কিয়নো মই তোমালোকৰ যি ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই পবিংৰ। ³ তোমালোকে প্ৰতিজনে নিজ নিজ মাতৃ আৰু নিজ নিজ পিতৃক সন্মান কৰিবা আৰু মোৰ বিস্বাম দিনবোৰ পালন কৰিবা। মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ⁴ তোমালোকে প্ৰতিমাবোৰৰ ফালে মূৰ নুঘূৰা আৰু তোমালোকৰ কাৰণে সাঁচত ঢলা মূৰ্ত্তি নিৰ্ৰক্ষাণ নকৰিবা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

⁵ যেতিয়া তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিবা, তেতিয়া তোমালোকে গ্ৰহণ হ'বৰ কাৰণে ইয়াকে কৰিবা। ⁶ তোমালোকে তাক উৎসৰ্গ কৰা দিনা বা তাৰ পাছদিনা তাক ভোজন কৰিব লাগিব; তৃতীয় দিনলৈ যদি অৱশিষ্ট থাকে, তেন্তে তাক জুইত পুৰি ভস্ম কৰিব লাগিব। ⁷ তৃতীয় দিনা যদি কেনেবাকৈ তাৰ অলপ খোৱা যায়, তেন্তে সেয়ে যিগলগীয়া আৰু অগ্ৰহা হ'ব। ⁸ কিন্তু ভোজন কৰা জনে নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব, কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ পবিংৰ বস্তু অপবিংৰ কৰিলে, সেই লোক জনক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব।

⁹ যেতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ ভূমিত উৎসৰ্গ হোৱা শস্য দাবৰ সময়ত, খেতিৰ চুকত থকা শস্য সম্পূৰ্ণৰূপে শেষ নকৰাকৈ নাদাবা আৰু তোমাৰ খেতিৰ এৰি যোৱা শস্য নুঘূটলিবা। ¹⁰ আৰু নিজ নিজ দৰাক্ষাবাৰীৰ এৰি যোৱা দৰাক্ষাফল নিছিঙিবা আৰু দৰাক্ষাবাৰীৰ সৰি পৰা দৰাক্ষাফল নুঘূটলিবা; তুমি দুখীয়া আৰু বিদেশীৰ কাৰণে তাক এৰি যাবা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

¹¹ তোমালোকে চূৰ নকৰিবা।

মিছা কথা নকৰা।

আৰু ইজনে সিজনক নঠগাবা।

¹² আৰু তুমি মোৰ নাম লৈ মিছা শপত খাই তোমাৰ ঈশ্বৰৰ নাম অপবিংৰ নকৰিবা। মই যিহোৱা।

13 তুমি নিজ চুবুৰীযাক অত্যাচাৰ নকৰিবা আৰু তেওঁৰ বস্তু অপহৰণ নকৰিবা; বেচলৈ কাম কৰা চাকৰৰ বেচ গোটেই ৰাতি নিদিয়াকৈ থাকি ৰাতিপুৱালৈ নাৰাখিবা। 14 তুমি কলাক শাও নিদিবা আৰু অন্ধৰ আগত উজুতি খোৱা মুঢ়া নথবা, কিন্তু তোমাৰ ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখিবা; মই যিহোৱা।

15 তোমালোকে বিচাৰত অন্যায় নকৰিবা; বিচাৰত তুমি দুখীয়াৰ মুখলৈ নাচাবা আৰু সম্ভৱন্ত লোকক সমাদৰ নকৰিবা; কিন্তু তুমি ধাৰমিক ভাবে নিজ চুবুৰীয়াৰ বিচাৰ নিশ্চিন্তি কৰিবা।

16 তুমি নিজ লোকসকলৰ মাজত চৰ্চ্চি ফুৰোঁতা নহ'বা; আৰু তোমাৰ ওচৰ চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে প্ৰাণ হত্যাকাৰী নহ'বা; মই যিহোৱা।

17 তুমি নিজ ডাইক নিজ মনত ঘিণ নকৰিবা; তুমি নিজ চুবুৰীযাক চুবুৰীয়াৰ কাৰণে পাপৰ ভাৰ নব'বলৈ, অৱশ্যে তেওঁক সতৰ্ক কৰিবা।

18 তুমি নিজ সন্তান সকলৰ প্ৰতিকাৰ নাসাধিবা বা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আখেজ নাৰাখিবা; কিন্তু নিজ ওচৰ-চুবুৰীযাক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবা; মই যিহোৱা।

19 তোমালোকে মোৰ বিধিবোৰ পালন কৰিবা।

তোমাৰ পশুৰে সৈতে, তুমি বেলেগ বেলেগ প্ৰজাতিৰ পশুৰ জাকক ফুৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব নিদিবা।

তোমাৰ পথাৰত একেডোখৰ মাটিত দুবিধ শস্যৰ গুটি নিসিঁচিবা;

আৰু দুই প্ৰকাৰ সূতা মিহলি কৰি বোৱা বস্তুৰ নিষিদ্ধিবা। 20 ধনেৰে বা আন ৰূপে মুক্ত নোহোৱা এনে যি বাগদান কৰা বেটী, তাইৰে সৈতে যদি কোনোৱে শয়ন কৰে, তেন্তে তেওঁলোক দুয়ো দণ্ডনীয় হ'ব, কিন্তু তেওঁলোকৰ প্ৰাণদণ্ড নহ'ব; কিয়নো তাই মুক্ত হোৱা নাই।

21 তেতিয়া সেই পুৰুষে সাক্ষাৎ কৰা তন্তুৰ দুৱাৰ-মুখলৈ, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ দোষাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা মেৰ-ছাগ আনিব। 22 তেতিয়া পুৰোহিত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে সেই দোষাৰ্থক মেৰ-ছাগটোৰ দ্বাৰাই, তেওঁ কৰা পাপৰ কাৰণে তেওঁক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব; তেতিয়া তেওঁ কৰা সেই পাপৰ ক্ষমা হ'ব।

23 তোমালোকে যেতিয়া দেশত সোমাই, খাদ্যৰ অৰ্থে সকলো প্ৰকাৰ গছ বুবা, তেতিয়া তাৰ ফল নিষিদ্ধ* যেন গণ্য কৰিবা আৰু তিনি বছৰলৈকে সেয়ে তোমালোকৰ মানত নিষিদ্ধ হৈ থাকিব। তাক খাব নালাগে। 24 পাছত চতুৰ্থ বছৰত তাৰ সকলো ফল যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ্থক উপহাৰ স্বৰূপে পৰিবেশ হ'ব। 25 আৰু গছে ফল উৎপন্ন কৰি থাকিবৰ কাৰণে, তোমালোকে পঞ্চম বছৰত তাৰ ফল খাবা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

26 তোমালোকে তেজৰে সৈতে একো মণ্ড নখাবা।

শুভ অশুভ লক্ষণ নামানিবা আৰু গণকৰ বিদ্যা ব্যৱহাৰ নকৰিবা।

27 তোমালোকে নিজ নিজ ঘূৰৰ চুলি ঘূৰণীয়াকৈ নাকাটিবা আৰু নিজ নিজ দাড়িৰ চুক অশুৱনিকৈ নুখৰাবা।

28 আৰু মৰা লোকৰ কাৰণে তোমালোকে নিজ গা কাট-কুট নকৰিবা আৰু গাত কাটি বা বিদ্ধি দাগ নলগাবা; মই যিহোৱা।

29 তুমি নিজ জীয়েকৰ কেশ্যণ† হ'বলৈ‡ দি তাইক ভৰ্ত্তা নকৰিবা; কিয়নো তেনে কৰিলে দেশ ব্যভিচাৰত পতিত হ'ব আৰু দেশ দুষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব।

30 তোমালোকে মোৰ বিশ্ৰাম দিন পালন কৰিবা আৰু মোৰ ধৰ্মধাৰ্মলৈ ভয় ৰাখিবা; মই যিহোৱা।

31 ভূত পোহা আৰু গুণ-মন্ত্ৰৰ জনাসকলৰ ফালে মুখ নকৰিবা; নিজকে অশুচি কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকক সুধিবলৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ নাযাবা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

32 তুমি পকামুৰীয়া জনৰ আগত উঠি থিয় হ'বা, বৃদ্ধলোকক সমাদৰ কৰিবা আৰু নিজ ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখিবা; মই যিহোৱা।

33 আৰু কোনো বিদেশী লোকে যদি তোমালোকৰ দেশত তোমালোকৰে সৈতে বাস কৰে, তেন্তে তোমালোকে তাক উপদৰ নকৰিবা। 34 তোমালোকৰ মাজত স্বদেশীয় লোক যেনে, তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা বিদেশী লোকো তোমালোকৰ পক্ষ তেনে হ'ব আৰু তুমি সেই লোকসকলক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবা; কাৰণ মিচৰ দেশত তোমালোকো বিদেশী আছিল; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

35 তোমালোকে বিচাৰত, পৰিমাণত বা ওজনত বা দৰব্যৰ জোখত অন্যায় নকৰিবা; 36 তোমালোকে সঠিক পাল্লা, সঠিক দণ্ড, ঠিক ঠকা আৰু ঠিক হীন ৰাখিবা; মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই অনা তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ময়েই।

37 এতেকে তোমালোকে মোৰ সকলো বিধি আৰু সকলো শাসন-প্ৰণালী পালন কৰি, সেই অনুসাৰে আচৰণ কৰিবা। মই যিহোৱা।”

20 অধ্যায়

নানা দোষ, নানা দণ্ড

1 পাছে যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক পুনৰ কোৱা, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ যিকোনোৱে বা ইশ্বায়েলৰ মাজত প্ৰবাস কৰা যিকোনো বিদেশীয়ে নিজ সন্তানৰ কোনো এজনক মোলক* দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে দান কৰিব, তেওঁৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। দেশীয় লোকসকলে তেওঁক শিল দলিয়াই বধ কৰিব।

3 ময়ো সেই লোকলৈ কোনোৱাকৈ চাই তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁক উচ্ছন্ন কৰিম; কাৰণ মোৰ ধৰ্মধাম অশুচি কৰিবলৈ আৰু মোৰ পৰিবেশ নাম অপৰিবেশ কৰিবলৈ, তেওঁ নিজ সন্তানৰ কোনো এজনক মোলক দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে

* 19 অধ্যায়:23 পৰ্বৰ যোগেদি শুদ্ধ নকৰা ফল; ইহী ভাষাত “অচুমা” কয়। † 19 অধ্যায়:29 মন্দিৰৰ ৰক্ষিতা বা দেৱদাসী ‡ 19 অধ্যায়:29 কেশ্যণবৃত্তিত

জড়িত কৰাই * 20 অধ্যায়:2 বিদেশী দেৱতা

দান কৰিলে। 4 আৰু যি সময়ত সেই মানুহে নিজ সন্তানৰ কোনো এজনক মোলক দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে দান কৰে, সেই সময়ত যদি দেশীয় লোকসকলে সেই মানুহৰ কাৰণে চকু মুদে আৰু তেওঁক বধ নকৰে, 5 তেন্তে ময়েই সেই মানুহলৈ আৰু তেওঁৰ গোষ্ঠীলৈ কোন্দোৱাকৈ চাই তেওঁক আৰু মোলক দেৱতাৰে সৈতে ব্যভিচার কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁৰ অনুগামী হোৱা আটাই ব্যভিচাৰীক আৰু তেওঁলোকক, লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিম।

6 আৰু যি কোনো মানুহে ভূত পোহা আৰু গুণ-মন্সৰ জনাসকলৰ অনুগামী হৈ ব্যভিচার কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ ফাললৈ মুখ কৰিব, মই সেই মানুহলৈ কোন্দোৱাকৈ চাই, তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁক উচ্ছন্ন কৰিম। 7 এই হেতুকে তোমালোকে তোমালোকক পবিত্ৰ কৰি পবিত্ৰ হোৱা; কিয়নো মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

8 তোমালোকে মোৰ বিধিবোৰ পালন কৰিবা আৰু সেই অনুসাৰে আচৰণ কৰিবা। মই তোমালোকৰ পবিত্ৰকাৰী যিহোৱা।

9 কিয়নো যিকোনোৱে নিজ পিতৃ বা মাতৃক শাও দিব, তাৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। পিতৃ-মাতৃক শাও দিয়াৰ বাবে সেই ৰক্তপাতৰ দোষ তেওঁৰ নিজৰ গাতে থাকিব।

10 যি লোকে পৰস্ংৰীৰে সৈতে ব্যভিচার কৰিব, যি লোকে ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ মহিলাৰে সৈতে ব্যভিচার কৰিব, সেই ব্যভিচাৰী আৰু সেই ব্যভিচাৰিণী দুয়োৰো অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব।

11 আৰু যি মানুহে নিজ পিতৃ-ভাৰ্য্যাৰে সৈতে শয়ন কৰিব, তেওঁ নিজ পিতৃৰ উলঙ্গতা প্ৰকাশ কৰে। অৱশ্যে সিহঁত দুয়োৰো প্ৰাণদণ্ড হ'ব। তেওঁলোকৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তেওঁলোকৰ গাতে লাগি থাকিব।

12 যদি কোনো লোকে নিজ নিজ পো-বোৱাৰীয়েকৰ লগত শয়ন কৰে, তেন্তে অৱশ্যে তেওঁলোক দুয়োৰো প্ৰাণদণ্ড হ'ব। তেওঁলোকে স্বভাৱৰ বিৰুদ্ধে কাৰ্য কৰে। তেওঁলোকৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তেওঁলোকৰ গাতে লাগি থাকিব।

13 আৰু কোনো পুৰুষে যদি মহিলাৰ দৰে পুৰুষে সৈতে শয়ন কৰে, তেন্তে তেওঁলোক দুয়ো যিগ লগীয়া কৰ্ম কৰে। তেওঁলোকৰ প্ৰাণদণ্ড অৱশ্যে হ'ব। তেওঁলোকৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তেওঁলোকৰ গাতে লাগি থাকিব।

14 কোনো লোকে যদি কোনো মহিলাক আৰু তাইৰ মাকক গ্ৰহণ কৰে, তেন্তে সেয়ে কুকৰ্ম; তোমালোকৰ মাজত যেন এনে কুকৰ্ম নহয়, এই কাৰণে তেওঁক আৰু তেওঁলোকক তিনিওটাকে জুইত পুৰি ডম্ব কৰা হ'ব।

15 যদি কোনো লোকে পশুত পতিত হয়, তেওঁৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। আৰু তোমালোকে সেই পশুকো বধ কৰিবা।

16 যদি কোনো মহিলাই সংসৰ্গ কৰিবলৈ পশুৰ ওচৰলৈ যায়, তেন্তে তুমি সেই মহিলাক আৰু পশুক বধ কৰিবা। তেওঁলোকৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। তেওঁলোকৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তেওঁলোকৰ গাতে লাগি থাকিব।

17 যদি কোনো লোকে নিজৰ বায়েক কি ভনীয়েক, অৰ্থাৎ বাপেকৰ জীয়েক বা মাকৰ জীয়েকক গ্ৰহণ কৰি উভয়ে উভয়ৰ উলঙ্গতা দেখে, তেন্তে সেয়ে বৰ লাজৰ বিষয়। তেওঁলোক নিজ জাতিৰ সন্তান সকলৰ সাক্ষাতে উচ্ছন্ন হ'ব। তেওঁ নিজ বায়েক কি ভনীয়েকৰ উলঙ্গতা অনাবৃত কৰাত, তেওঁ নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব।

18 যদি কোনোবাই মাহেকীয়া অশৌচ হোৱা মহিলাৰে সৈতে যৌন সম্পৰ্ক স্থাপন কৰে, তাইৰ উলঙ্গতা প্ৰকাশ কৰে, তেন্তে সেই পুৰুষে তাইৰ ভ্ৰমুক অনাবৃত কৰাত আৰু সেই মহিলায়ো নিজৰ তেজৰ ভ্ৰমুক অনাবৃত কৰাত, তেওঁলোক দুয়ো নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন হ'ব।

19 তুমি নিজ মাতৃৰ বা পিতৃৰ বায়েক কি ভনীয়েকৰ সৈতে যৌন সম্পৰ্ক স্থাপন নকৰিবা। কিয়নো ইয়াকে কৰিলে, নিজ ওচৰ-সম্বন্ধীয়াৰ উলঙ্গতা অনাবৃত কৰা হয়; তেওঁলোক দুয়ো নিজ নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব।

20 আৰু যদি কোনো মানুহে নিজ বৰ-মাক বা খুৰীয়েকেৰে সৈতে শয়ন কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজ বৰ-বাপেকৰ বা দদায়েকৰ উলঙ্গতা অনাবৃত কৰা হয়। তেওঁলোক নিজ নিজ পাপৰ ফল ভোগ কৰিব; তেওঁলোক নিঃসন্তান হৈ মৰিব।

21 আৰু যদি কোনোবাই নিজ ককায়েক কি ডায়েকৰ ভাৰ্য্যাক গ্ৰহণ কৰে, তেন্তে সেয়ে অশুচি কৰ্ম। নিজ ককায়েক কি ডায়েকৰ ভাৰ্য্যাৰ উলঙ্গতা অনাবৃত কৰাত, তেওঁলোক নিঃসন্তান হৈ থাকিব।

22 এই হেতুকে তোমালোকে বাস কৰিবৰ বাবে যি দেশলৈ মই তোমালোকক লৈ আহিছোঁ, সেই দেশে যেন তোমালোকক বতিয়াই নেপেলায় এই কাৰণে তোমালোকে মোৰ সকলো বিধি আৰু সকলো শাসন প্ৰণালী পালন কৰিবা আৰু সেই অনুসাৰে আচৰণ কৰিবা।

23 মই তোমালোকৰ সম্মুখৰ পৰা যি জাতিক খেদিম, তেওঁলোকৰ ৰীতি-নীতিৰ দৰে তোমালোকে আচৰণ নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকে সেই সকলো কাৰ্য কৰাত, মই তেওঁলোকক যিগ কৰিলোঁ।

24 কিন্তু মই তোমালোকক ক'লোঁ, তোমালোকেই তেওঁলোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰিবা; মই তোমালোককেই অধিকাৰৰ অৰ্থে সেই গাখীৰ আৰু মৌ-জোল[†] বৈ থকা দেশ দিম। আন জাতি সমূহৰ পৰা তোমালোকক পৃথক কৰা তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ময়েই। 25 এতেকে তোমালোকে শুচি অশুচি পশুৰ, আৰু শুচি অশুচি পক্ষীৰ প্ৰভেদ কৰিবা। মই যি যি পশু, পক্ষী আৰু ডচৰ পোক পৰুৱা আদি জন্তু অশুচি বুলি তোমালোকৰ পৰা পৃথক কৰিলোঁ, সেইবোৰৰ কোনো এটাৰ দ্বাৰাই তোমালোকে নিজক যিগলগীয়া নকৰিবা।

26 তোমালোক মোৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ হ'ব লাগে; কিয়নো মই যিহোৱা পবিত্ৰ আৰু তোমালোক মোৰ হ'বলৈ মই তোমালোকক আন জাতিৰ পৰা পৃথক বেলেগ কৰিলোঁ।

27 যি পুৰুষ কি স্ত্ৰীয়ে ভূত পুহিৰ বা শূণী হ'ব, তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব, তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড অৱশ্যে হ'ব; লোকসকলে তেওঁলোকক শিল দলিয়াই বধ কৰিব; তেওঁলোকৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তেওঁলোকৰ গাতে লাগি থাকিব।”

† 20 অধ্যায়:24 অতি উৰ্বৰ ভূমি

21 অধ্যায়

পুৰোহিতসকলৰ বিষয়ে নানা বিধি।

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে: “তুমি পুৰোহিতসকলক অৰ্থাৎ হাৰোণৰ পুংসকলক কোৱা, নিজ লোকসকলৰ মাজৰ কোনো মানুহ মৰিলে, তেওঁৰ বাবে কোনেও নিজকে অশুচি কৰিব নালাগে। 2 কেৱল নিজৰ ওচৰ সঙ্ঘীয়ী একে তেজৰ, অৰ্থাৎ নিজৰ মাক, বাপেক, পুতেক, জীয়েক, ককায়েক আৰু ভায়েকৰ বাবে নিজকে অশুচি কৰিব পাৰে। 3 আৰু যি কন্যা ছোৱালী বিয়া হোৱা নাই, এনে ওচৰ সঙ্ঘীয়ী নিজৰ বায়েক কি ভনীয়েক মৰিলে, তেওঁৰ বাবেও নিজকে অশুচি কৰিব পাৰে।

4 নিজ লোকসকলৰ মাজত এজন পৰধান লোক হোৱাৰ কাৰণে, তেওঁ আন লোকৰ বাবে নিজকে অপবিত্ৰ কৰিবৰ অৰ্থে নিজকে অশুচি* কৰিব নোৱাৰে।

5 পুৰোহিতসকলে নিজ নিজ ঘূৰৰ কোনো ঠাই খুৰাই টকলা নকৰিব, দাড়িৰ চুক নুখুৰাব আৰু নিজ গা কাট-কুট নকৰিব। 6 তেওঁলোক তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ হ'ব, নিজৰ ঈশ্বৰৰ নাম অপবিত্ৰ নকৰিব। কিয়নো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰ, নিজৰ ঈশ্বৰৰ “ভক্ষ্য” উসৰ্গ কৰে, এই হেতুকে তেওঁলোক পবিত্ৰ হ'ব লাগে।

7 পুৰোহিত বৈশ্য বা ভৰ্টা মহিলা গ্ৰহণ নকৰিব আৰু স্বামীয়ে ত্যাগ কৰা মহিলা গ্ৰহণ নকৰিব, কিয়নো তেওঁ নিজ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ।

8 এই কাৰণে তুমি তেওঁক পবিত্ৰ কৰি ৰাখিবা; কিয়নো তেওঁ তোমাৰ ঈশ্বৰৰ “ভক্ষ্য দৰবা” উসৰ্গ কৰে। তেওঁ তোমাৰ পক্ষে পবিত্ৰ হ'ব লাগে, কিয়নো তোমালোকক পবিত্ৰ কৰোঁতা যিহোৱা যি মই, মই পবিত্ৰ।

9 কোনো পুৰোহিতৰ জীয়েক যদি বৈশ্য কৰম কৰি নিজক অপবিত্ৰ কৰে, তেন্তে তাই নিজ বাপেককো অপবিত্ৰ কৰা হয়; তাইক জুইত পোৱা যাব।

10 আৰু নিজ ভাইসকলৰ মাজত যি পৰধান পুৰোহিতৰ মূৰত যি অভিষেকাৰ্থক তেল ঢলা গ'ল আৰু পবিত্ৰ বস্ত্ৰবোৰ পিন্ধিবৰ কাৰণে নিযুক্ত কৰা হ'ল, তেওঁ নিজৰ ঘূৰৰ চুলি মুকলিঁকে নাৰাখিব আৰু নিজৰ কাপোৰ নাফালিব। 11 তেওঁ কোনো মৰা শৱৰ ওচৰলৈ নাযাব; নিজ পিতৃ কি মাতৃৰ কাৰণেও তেওঁ নিজকে অশুচি নকৰিব। 12 ধৰ্মমধ্যমৰ পৰা বাহিৰ হৈ নাযাব আৰু নিজ ঈশ্বৰৰ ধৰ্মমধ্যম অপবিত্ৰ নকৰিব, কিয়নো নিজ ঈশ্বৰৰ অভিষেকাৰ্থক তেল কিৰীচি স্বৰূপে তেওঁৰ মূৰত আছে। মই যিহোৱা।

13 প্ৰধান পুৰোহিতে কেৱল পুৰুষে স্পৰ্শ নকৰা ছোৱালীহে বিয়া কৰিব। 14 বিধৱা বা স্বামীয়ে ত্যাগ কৰা, ভৰ্টা বা বৈশ্য এনে মহিলা তেওঁ বিয়া নকৰিব। কিন্তু নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পুৰুষে স্পৰ্শ নকৰা কোনো ছোৱালী বিয়া কৰিব। 15 তেওঁ নিজ লোকসকলৰ মাজত নিজ বংশ অপবিত্ৰ নকৰিব, কিয়নো মই তেওঁক পবিত্ৰ কৰোঁতা যিহোৱা।”

16 যিহোৱাই মোচিক আৰু ক'লে, বোলে, 17 “তুমি হাৰোণক কোৱা, পুৰুষানুৰূপে তোমাৰ বংশৰ মাজত যিজনৰ গাত ঘৃণ থাকিব, তেওঁ নিজ ঈশ্বৰৰ “ভক্ষ্য” উসৰ্গ কৰিবলৈ ওচৰ নাচাপিব।

18 কিয়নো যিকোনো লোকৰ ঘৃণ থাকিব, সি ওচৰ নাচাপিব; যেনে কণা, খোৰা, ফেঁচা-নকা, 19 অধিক অঙ্গ থকা, কি ভৰি ভগা, কি হাত ভগা, 20 কি কুজা, কি বাওনা বা চকুৰ ৰোগী বা খজুলি থকা, কি নিকৰি বন্ধা, কি অপ্রকোষ কঢ়া। 21 আদি কৰি কোনো ঘৃণ থকা যি পুৰুষ হাৰোণ পুৰোহিতৰ বংশৰ মাজত থাকিব, তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ উসৰ্গ কৰিবলৈ ওচৰ নাচাপিব। তেওঁৰ ঘৃণ আছে; তেওঁ নিজ ঈশ্বৰৰ “ভক্ষ্য” উসৰ্গ কৰিবলৈ ওচৰ নাচাপিব।

22 ঈশ্বৰৰ “ভক্ষ্য”, অৰ্থাৎ অতি পবিত্ৰ আৰু পবিত্ৰ বস্ত্ৰ দুয়োকো তেওঁ ভোজন কৰিব পাৰিব। 23 কেৱল পৰভেদক বস্ত্ৰৰ ভিতৰলৈ নোসোমাব আৰু যজ্ঞবেদীৰ ওচৰ নাচাপিব, কিয়নো তেওঁৰ ঘৃণ আছে; তাতে তেওঁ মোৰ পবিত্ৰ ঠাইবোৰ অপবিত্ৰ নকৰিব। কিয়নো মই সেই সকলোকে পবিত্ৰ কৰোঁতা যিহোৱা।” 24 এইদৰে মোচিয়ে হাৰোণক, তেওঁৰ পুংসকলক আৰু ইস্ৰায়েলৰ আটাই সন্তানসকলক এই কথাবোৰ ক'লে।

22 অধ্যায়

উসৰ্গ কৰা পবিত্ৰ বস্ত্ৰৰ বিষয়ে নানা বিধি।

1 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, বোলে, 2 “ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে মোৰ উদ্দেশ্যে যি বস্ত্ৰ পবিত্ৰ কৰে, তাৰ পৰা যেন নিজকে পৃথকে ৰাখে আৰু মোৰ পবিত্ৰৰ নাম যেন অপবিত্ৰ নকৰে, এনে আজ্ঞা তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংসকলক দিয়া। মই যিহোৱা। 3 তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ কৰা পবিত্ৰ বস্ত্ৰ ওচৰলৈ, পুৰুষানুৰূপে তোমালোকৰ বংশৰ মাজৰ যিকোনোৱে অশুচি হৈ ওচৰ চাপিব, তেওঁক মোৰ সন্মুখৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব। মই যিহোৱা।

4 হাৰোণৰ বংশৰ মাজত যিজন লোক কুষ্ঠৰোগী বা যিজনৰ গাৰ পৰা কিবা বৈ থকা ৰোগ থাকে, তেওঁ শুচি নহয় মানে পবিত্ৰ বস্ত্ৰ একোকে ভোজন কৰিব নোৱাৰিব। আৰু মৰা শৱৰ দ্বাৰাই অশুচি হোৱা বস্ত্ৰ চুব বা যিজনৰ বীৰ্য্যপাত হ'ব, 5 বা বস্ত্ৰ দ্বাৰাই মানুহ অশুচি হ'ব পৰা এনে বগাই ফুৰা জন্তু বা যিকোনো পৰকাৰ অশৌচ মানুহৰ পৰা লাগিব পৰা অৱস্থা, এনে অশৌচ থকা মানুহক যদি চুব, 6 সেই চুৱা লগা মানুহজন সন্মুখলৈকে অশুচি হৈ থাকিব আৰু পানীত নিজৰ গা নুখলে পবিত্ৰ বস্ত্ৰ ভোজন কৰিব নোৱাৰিব।

* 21 অধ্যায়:4 সম্পৰ্কীয় লোকৰ সৈতে বিবাহ কৰাৰ দ্বাৰা † 21 অধ্যায়:5 চাওক লেখী 19:27-28

7 বেলি মাৰ গলেহে তেওঁ শুচি হ'ব। বেলি মাৰ যোৱাৰ পাছত তেওঁ পবিংৰ বস্ত্ৰ ভোজন কৰিব পাৰিব, কিয়নো সেইবোৰ তেওঁৰেই আহাৰ। 8 পুৰোহিত নিজক অশুচি কৰিবৰ অৰ্থে কোনো মৰি থকা বা হিংসুক জন্তুৱে ছিৰা পশুৰ মঙহ নাখাব। মই যিহোৱা।

9 এই হেতুকে তেওঁলোকে মোৰ পালনীয় নিৰ্দেশনাবোৰ পালন কৰিব লাগে, নতুবা তেওঁলোকে সেইবোৰ অপবিংৰ কৰিলে, তাৰ কাৰণে তেওঁলোক পাপত পৰিব আৰু তাৰ বাবে মৰিব। মই তেওঁলোকক পবিংৰ কৰোঁতা যিহোৱা।

10 পুৰোহিত বংশৰ নোহোৱা কোনো লোকে পবিংৰ বস্ত্ৰ খাব নোৱাৰিব; পুৰোহিতৰ ঘৰত থকা আলহী বা বেচ-খোৱা চাকৰসকলেও পবিংৰ বস্ত্ৰ ভোজন কৰিব নোৱাৰিব। 11 কিন্তু যদি পুৰোহিতে ধন দি কোনো লোকক কিনি লয়, তেন্তে তেওঁ যিহোৱাৰ বাবে ৰখা অংশৰ পৰা ভোজন কৰিব পাৰিব; আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ উপজা লোকসকল আৰু চাকৰসকলেও তেওঁৰ সৈতে আহাৰ খাব পাৰিব।

12 পুৰোহিতৰ জীয়েক যদি আন বংশৰ লোকৰ সৈতে বিয়া হয়, তেন্তে উপহাৰ স্বৰূপে দিয়া পবিংৰ বস্ত্ৰ তাই ভোজন কৰিব নোৱাৰিব। 13 কিন্তু পুৰোহিতৰ জীয়েক যদি বিধৱা বা স্বামীয়ে ত্যাগ কৰা হয় আৰু তাইৰ যদি সন্তান নাথাকে আৰু নিজ পিতৃৰ ঘৰলৈ আহি, জীয়াৰীকালৰ দৰে থাকে, তেন্তে তাই পিতৃৰ আহাৰ খাব পাৰে। কিন্তু পুৰোহিত বংশৰ নোহোৱা লোকে সেই পুৰোহিতৰ আহাৰ ভোজন নকৰিব।

14 যদি কোনোৱে অজানিতে পবিংৰ বস্ত্ৰ খায়, তেন্তে তেওঁ পুৰোহিতক তাৰ ক্ষতিপূৰণ কৰিব আৰু তাৰ পাঁচডাগৰ এডাগ বেচিকে দিব।

15 এইদৰে ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উাসৰ্গ কৰা পবিংৰ বস্ত্ৰবোৰ পুৰোহিতসকলে অপবিংৰ নকৰিব, 16 ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে তেওঁলোকৰ পবিংৰ বস্ত্ৰবোৰ খোৱাৰ সময়ত, তেওঁলোকক দোষাৰোপ কৰি অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰাব নালাগে। কিয়নো মই তেওঁলোকক* পবিংৰ কৰোঁতা যিহোৱা। 17

17 পাছে যিহোৱাই মোচিক ক'লে, বোলে, 18 “তুমি হাৰোণক, তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলো সন্তানক কোৱা; তেওঁলোকক এইদৰে কোৱা যে, ‘প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে দিয়া বা ইচ্ছামতে এনেই দিয়া, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি স্বৰূপে আন উপহাৰবোৰৰ মাজৰ নিজৰ উপহাৰ যদি ইশ্বায়েল বংশৰ কোনো মানুহে, নাইবা ইশ্বায়েলৰ মাজত প্ৰবাস কৰা কোনো বিদেশীলোকে আনে, 19 তেন্তে সেয়ে গ্ৰহণ হ'বৰ বাবে গৰুৰ বা মেৰৰ বা ছাগলীৰ পৰা নিযুগ মতা পশু উাসৰ্গ কৰিব লাগে।

20 কিন্তু তোমালোকে ঘৃণ থকা একোকে উাসৰ্গ নকৰিবা। কিয়নো সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে মই গ্ৰহণ নকৰিম।

21 কোনো লোকে যদি প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে নাইবা ইচ্ছামতে এনেই দিবৰ অৰ্থে, গৰু, কি মেৰ, কি ছাগলীৰ জাকৰ পৰা মঙ্গলাৰ্থক বলি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উাসৰ্গ কৰে, তেন্তে গ্ৰহণ হ'বৰ বাবে সেয়ে নিৰ্ঘৃণ হ'ব লাগিব। তাত কোনো ঘৃণ থাকিব নালাগিব।

22 কণা, কি ঠেং ভগা, কি খুন হোৱা, কি পুঁজ-পানী বৈ থকা, কি খহুৱা, কি নিকৰি বন্ধা, এনে পশু তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উাসৰ্গ নকৰিবা; আৰু তাৰ একোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে যজ্ঞবেদীত নতুলিবা। 23 আৰু অধিক অঙ্গ কি কম অঙ্গ থকা গৰু, মেৰ বা ছাগলী পোৱালি ইচ্ছামতে এনেই দিয়া উপহাৰ স্বৰূপে উাসৰ্গ কৰিব পাৰা; কিন্তু প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে সেয়ে গ্ৰহণ নহ'ব।

24 আৰু অণুকাষ চেপি ভঙা, কি খুন্দা, কি মুচৰি চিঙা, কি কটা, একোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উাসৰ্গ নকৰিবা। এইবোৰ তোমাৰ দেশত উাসৰ্গ নকৰিবা, 25 আৰু বিদেশীৰ হাতৰ পৰাও কিবা লৈ, সেইবোৰৰ মাজৰ তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ভক্ষ্য স্বৰূপে উাসৰ্গ নকৰিবা; কিয়নো সেইবোৰত দোষ আছে, সেইবোৰত ঘৃণ আছে; সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে মই গ্ৰহণ নকৰিম। 1”

26 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 27 “গৰু, কি মেৰ, কি ছাগলী জগাৰ পাছত সাতদিনলৈকে মাৰৰ লগত থাকিব লাগিব। তেতিয়া অষ্টম দিনৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আগ কৰা অগ্নিকৃত উপহাৰৰ বাবে তাক গ্ৰহণ কৰা হ'ব।

28 গাই গৰু হওঁক, কি মাইকী মেৰ বা ছাগলী হওঁক, তাইক তাইৰ পোৱালিৰে সৈতে একেদিনাই মাৰিব নালাগে। 29 তোমালোকে যি সময়ত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অনুগ্ৰহ মনা বলি উাসৰ্গ কৰিবা সেই সময়ত, গ্ৰহণ হ'বৰ বাবেহে তাক উাসৰ্গ কৰিবা। 30 সেয়ে একেদিনাই তাক ভোজন কৰিব লাগিব। তোমালোকে ৰাতিপুৱালৈ তাৰ একোকে অৰিশিষ্ট নাৰাখিবা। মই যিহোৱা।

31 এই হেতুকে তোমালোকে মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰি, সেই অনুসাৰে কাৰ্য কৰিবা। মই যিহোৱা।

32 আৰু তোমালোকে মোৰ পবিংৰ নাম অপবিংৰ নকৰিবা; কিন্তু মই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত পবিংৰীকৃত হ'ম। তোমালোকক পবিংৰ কৰোঁতা যিহোৱা ময়েই। 33 তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'বৰ বাবে যিজনৈ মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনিলে। মই যিহোৱা। 1”

23 অধ্যায়

পৰ্ব আৰু প্ৰায়চিত-দিনৰ বিষয়।

1 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কথা কোৱা, তেওঁলোকক এই কথা কোৱা যে ‘তোমালোকে যিহোৱাৰ যি সকলো পৰ্ব পবিংৰ সভা বুলি ঘোষণা কৰিবা, মোৰ সেইবোৰ পৰ্ব এই।

* 22 অধ্যায়:16 সেই বলিৰ পবিংৰ বস্ত্ৰবোৰ পবিত্ৰ কৰোঁতা ঈশ্বৰ মই যিহোৱা।

3 ছদিনৰ কাম কৰা যাব; কিন্তু সপ্তমদিন বিশ্ৰাম-দিন, অৰ্থাৎ সম্পূৰ্ণ বিশ্ৰামৰ, সেই দিনা পবিংৰ সভা হ'ব। সেই দিনা তোমালোকে কোনো পৰকাৰৰ কাম নকৰিবা; সেয়ে তোমালোক থকা সকলো ঠাইতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বিশ্ৰাম-দিন হ'ব।

4 যিহোৱাৰ যিবোৰ পৰ্ব, যিবোৰ পবিংৰ সভা তোমালোকে নিজ নিজ নিৰূপিত সময়ত ঘোষণা কৰিবা, সেইবোৰ এই।

5 প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা সন্ধিয়া সময়ত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিস্তাৰ-পৰ্ব হ'ব। 6 আৰু সেই মাহৰ পঞ্চদশ দিনা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ উাসৰ হ'ব। তোমালোকে সাত দিন ধৰি খমীৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিবা।

7 প্ৰথম দিনা তোমালোকৰ পবিংৰ সভা হ'ব; সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায়ৰ সাধাৰণ কৰ্ম নকৰিবা। 8 কিন্তু সাত দিন যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ উাসৰ্গ কৰিবা; সপ্তম দিনা পবিংৰ সভা হ'ব; সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায়ৰ সাধাৰণ কৰ্ম নকৰিবা। 9

9 পাছে যিহোৱাই মোচিৰ সৈতে কথা পাতি এইদৰে ক'লে, 10 “তুমি ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘মই তোমালোকক যি দেশ দিম, সেই দেশত সোমালে তোমালোকে যেতিয়া তাত শস্য দাৰা, তেতিয়া, তোমালোকে দোৱা শস্যৰ আগভাগ বুলি এডাঙৰি পুৰোহিতৰ গুৰিলৈ আনিবা। 11 তোমালোকে গ্ৰহণীয় হ'বৰ বাবে, তেওঁ যিহোৱাৰ আগত সেই ডাঙৰি দোলাব; বিশ্ৰামবাৰৰ পাছদিনাখনত পুৰোহিত তাক দোলাব।

12 আৰু যি দিনা তোমালোকে সেই ডাঙৰি দোলাব, সেই দিনা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমৰ অৰ্থে এটা এবছৰীয়া নিৰ্ঘৃণী মতা মেৰ পোৱালি উাসৰ্গ কৰিবা। 13 তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য ঐফাৰ দহভাগৰ দুভাগ তেল মিহলোৱা মিহি আটা গুৰি; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সূৰাৰণৰ অৰ্থে অগ্নিকৃত উপহাৰ হ'ব; আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্য এক হীন* দৰাষ্কাৰস চাৰিভাগৰ এভাগ হ'ব। 14 আৰু তোমালোকে নিজ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে এই উপহাৰ ননা দিবলৈকে; পিঠা বা ভজা শস্য বা ছিঙা নতুন চোঁই ভোজন নকৰিবা; তোমালোকে থকা আটাই ঠাইতে এইয়া পুৰুষানুৰূপে পালন কৰিব লগীয়া চিৰকলীয়া বিধি।

15 সেই বিশ্ৰাম-বাৰৰ পাছদিনাৰ পৰা, দোলনীয় নৈবেদ্য স্বৰূপে ডাঙৰি অনা দিনাৰ পৰা তোমালোকে পুৰা সাত বিশ্ৰাম-বাৰ লেখ কৰিবা। 16 এইদৰে সপ্তম বিশ্ৰাম-বাৰৰ পাছদিনালৈকে তোমালোকে পঞ্চশদিন লেখ কৰিবা। আৰু তেতিয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নতুন ভক্ষ্য নৈবেদ্য উাসৰ্গ কৰিবা।

17 তোমালোকে থকা ঠাইৰ পৰা দোলনীয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে ঐফাৰ দহভাগৰ দুভাগ দুটা পিঠা আনিবা; সেইবোৰ মিহি আটাগুৰিৰে যুগুত কৰা আৰু খমীৰ দি তন্দুৰত তাও দিয়া হ'ব লাগে; সেইবোৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰথমে পকা শস্যৰ আগভাগ হ'ব। 18 আৰু তোমালোকে সেই দুটা পিঠাৰ লগত সাতোটা এবছৰীয়া নিৰ্ঘৃণ মেৰ পোৱালি আৰু এটা দমৰা গৰু আৰু দুটা মতা মেৰ উাসৰ্গ কৰিবা; সেইবোৰ নিজ নিজ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ সৈতে সেইবোৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সূৰাৰণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ হ'ব।

19 আৰু তোমালোকে পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে দুটা এবছৰীয়া মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি উাসৰ্গ কৰিবা। 20 আৰু পুৰোহিত সেই প্ৰথমে পকা শস্যৰ পিঠাৰে সৈতে যিহোৱাৰ আগত দোলনীয় নৈবেদ্য স্বৰূপে সেইবোৰ দোলাব আৰু মেৰ পোৱালি দুটাৰে সৈতে পুৰোহিতৰ কাৰণে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিং হ'ব। 21 আৰু সেই দিনা তোমালোকে ঘোষণা কৰিবা, তোমালোকৰ পবিংৰ সভা হ'ব আৰু তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰ্ম নকৰিবা; এইয়ে তোমালোকে থকা সকলো ঠাইতে পুৰুষানুৰূপে পালন কৰিবলগীয়া সদাকালৰ বিধি।

22 আৰু তোমালোকে নিজ নিজ ভূমিত উপায় হোৱা শস্য দাবৰ কালত, খেতিৰ চুকত থকা শস্যৰ সম্পূৰ্ণৰূপে নথকাকৈ নাদাৰা আৰু তোমাৰ খেতিৰ এৰি যোৱা শস্য নুটুলিবা। তুমি সেইবোৰ দুখীয়া আৰু বিদেশীৰ কাৰণে এৰি যাবা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। 1”

23 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 24 “তুমি ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘সপ্তম মাহৰ প্ৰথম দিনা তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ বিশ্ৰামৰ দিন, শিঙা বজাই সোঁৱৰণ কৰোওৱা দিন আৰু পবিংৰ সভা হ'ব। 25 সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰ্ম নকৰিবা; আৰু তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ উাসৰ্গ কৰিবা। 1”

26 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 27 “সেই সপ্তম মাহৰ দশম দিন অৱশ্যে প্ৰায়শ্চিত্তৰ দিন হ'ব; সেই দিনা তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ সভা পালন কৰিবা; তোমালোকে উপবাস ৰাখিবা আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ উাসৰ্গ কৰিবা।

28 আৰু সেই দিনা তোমালোকে কোনো পৰকাৰৰ কাম নকৰিবা কিয়নো তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত তোমালোকক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ সেয়ে প্ৰায়শ্চিত্তৰ দিন হ'ব। 29 কিয়নো যিকোনোৰে সেই দিনা উপবাস নাৰাখে, তেওঁক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব।

30 আৰু যিকোনো লোকে সেই দিনা কোনো পৰকাৰৰ কাম কৰিব মই তেওঁক তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা বিনষ্ট কৰিম।

31 তোমালোকে সেই দিনা কোনো পৰকাৰৰ কাম নকৰিবা; এইটো তোমালোকৰ সকলো নিবাসৰ ঠাইত পুৰুষানুৰূপে পালন কৰিব লগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি।

32 সেই দিন তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ বিশ্ৰামৰ দিন হ'ব; সেই মাহৰ নৱম দিনা তোমালোকে উপবাস ৰাখিবা আৰু সন্ধিয়া সময়ত এক সন্ধ্যাৰ পৰা আন সন্ধ্যালৈকে তোমালোকে তোমালোকৰ সেই বিশ্ৰাম-দিন পালন কৰিবা। 1”

33 আৰু যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 34 “তুমি ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘সেই সপ্তম মাহৰ পঞ্চদশ দিনাৰ পৰা সাত দিনলৈকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পঁজা-পৰ্ব হ'ব।

* 23 অধ্যায়:13 এক হীন মানে এক লিটাৰ, চাওক যাত্ৰা 29:40

35 প্ৰথম দিনা পবিংৰ সভা হ'ব। সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰ্ম নকৰিবা। 36 তোমালোকে সাত দিনালৈকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ উা়সৰ্গা কৰিবা; অষ্টম দিনা তোমালোকৰ পবিংৰ সভা হ'ব আৰু তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ উা়সৰ্গা কৰিবা; সেয়ে ধৰ্ম-সভা; সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰ্ম নকৰিবা।

37 অগ্নিকৃত উপহাৰ, অৰ্থাৎ হোম-বলি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য, মঙ্গলাৰ্থক বলি, আৰু পেয় নৈবেদ্য নিজ নিজ দিন উা়সৰ্গা কৰিবলৈ তোমালোকে পবিংৰ সভা বুলি ঘোষণা কৰিবলগীয়া যিহোৱাৰ পৰু এইবাৰ। 38 যিহোৱাৰ বিস্বাম-বাৰ বোৰৰ বাহিৰে আৰু তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি যি দান দিয়া, প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে আৰু ইচ্ছামতে এনেই দিবৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকে যি যি উপহাৰ দিয়া, সেই বোৰৰ কাৰণে এই পৰুবোৰ পালন কৰিবা।

39 ভূমিত উা়পন্ন হোৱা শস্য চপোৱাৰ পাছত, সপ্তম মাহৰ পঞ্চদশ দিনাৰ পৰা সাতদিন তোমালোকে অৱশ্যে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পঁজা পৰু পালন কৰিবা; প্ৰথম আৰু অষ্টম দিন সম্পূৰ্ণ বিস্বামৰ বিস্বাম-দিন হ'ব।

40 আৰু প্ৰথম দিনা তোমালোকে শূৱনি গছৰ গুটি, খাজুৰ গছৰ পাত, ঘন পতীয়া গছৰ ডাল আৰু জুৰিৰ পাৰত থকা বাইচি গছ লৈ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত সাতদিন আনন্দ কৰিবা। 41 আৰু তোমালোকে বছৰে বছৰে সাতদিন যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সেই উা়সৰ পালন কৰিবা; এইয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুসৰমে পালন কৰিবলগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি; সপ্তম মাহত তোমালোকে সেই উা়সৰ পালন কৰিবা।

42 তোমালোকে সাতদিন সৰু পঁজাত বাস কৰিবা। ইশ্বায়েল বংশত ওপজা সকলোৱে সাত দিন সৰু পঁজাত বাস কৰিব; 43 কিয়নো যি বিষয়ে তোমালোকৰ ভাবী-বংশই যেন জানে যে মই কিদৰে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনা সময়ত পঁজাত বাস কৰাইছিলোঁ। মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।” 44 তেতিয়া মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক যিহোৱাৰ সকলো পৰুৰ কথা এইৰে জনালে।

24 অধ্যায়

প্ৰদীপ দৰ্শন-পিঠা, ঈশ্বৰৰ নাম নিন্দা কৰা বিষয়ৰ বিধি।

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “সদায় প্ৰদীপ জ্বলাই পোহৰ কৰি ৰাখিবৰ কাৰণে, খুন্দি উলিওৱা জিত গছৰ গুটিৰ নিৰ্ম্মল তেল তোমাৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ, তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক আজ্ঞা দিয়া।

3 সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ ভিতৰত সাক্ষ্য-ফলি থকা নিয়ম-চন্দুকৰ আগত থকা প্ৰভেদক বশ্ৰৰ বাহিৰত হৰোণে যিহোৱাৰ আগত গধূলি আৰু ৰাতিপুৱা সদায় তাক যুগুত কৰি থ'ব লাগিব। এয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুসৰমে পালন কৰিবলগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি। 4 পুৰোহিতত শুদ্ধ সোণৰ দীপাধাৰৰ ওপৰত যিহোৱাৰ সন্মুখত সেই প্ৰদীপবোৰ সদায় যুগুত কৰি জ্বলাই থ'বা।

5 তুমি মিহি আটাগুৰি লৈ, বাৰটা পিঠা তন্দুৰত তাও দিবা; প্ৰত্যেক পিঠাত এফাৰ দহভাগৰ দুভাগ আটাগুৰি হ'ব। 6 তাৰ পাছত তুমি শাৰীত ছটাকৈ দুশাৰী কৰি যিহোৱাৰ আগত শুদ্ধ সোণৰ মেজখনৰ ওপৰত সেইবোৰ ৰাখিবা।

7 আৰু প্ৰত্যেক শাৰীৰ ওপৰত নিৰ্ম্মল ধূপ-ধূনা দিবা; তাতে সেই পিঠাৰ ওপৰত সেয়ে সোঁৱৰণৰ অৰ্থে হ'ব। সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ হ'ব। 8 আৰু পুৰোহিতত প্ৰত্যেক বিস্বাম-বাৰে যিহোৱাৰ আগত সেই পিঠা সদায় সজাই থ'ব; সেয়ে চিৰস্থায়ী নিয়মৰ চিন স্বৰূপে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পক্ষে হ'ব। 9 আৰু সেয়ে হৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ উপহাৰ হ'ব। কোনো পবিংৰ ঠাইত তেওঁলোকে তাক ভোজন কৰিব; কিয়নো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ বোৰৰ মাজত সেয়ে অতি পবিংৰ; সেয়ে তেওঁৰ চিৰস্থায়ী অধিকাৰ।”

10 পাছত মাক ইশ্বায়েলীয়া, কিন্তু বাপেক মিচৰীয়া, এনে এজন মানুহ ওলাই ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজলৈ গ'ল; তাতে ছাউনিৰ মাজত সেই ইশ্বায়েলীয়া মহিলাৰ পুত্ৰৰ সৈতে এটা ইশ্বায়েলীয়া মানুহৰ দণ্ড লাগিল। 11 তেতিয়া সেই ইশ্বায়েলীয়া মহিলাৰ পুত্ৰই যিহোৱাৰ নাম নিন্দা কৰি শাও দিয়াত, লোকসকলে তেওঁক মোচিৰ ওচৰলৈ আনিলে। তেওঁৰ মাতৃৰ নাম চলোমীথ; তাই দান ফৈদীয়া, দিষ্টীৰ জীয়েক। 12 লোকসকলে তেওঁক বন্ধ কৰি ৰাখি, যিহোৱাৰ মুখৰ পৰা ঠিক আদেশ পাবলৈ বাট চাই থাকিল।

13 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 14 “তুমি সেই শাও দিয়া জনক ছাউনিৰ বাহিৰলৈ লৈ যোৱা। পাছত যিসকলে তেওঁক শাও দিয়া গুনিছিল, সেই সকলোৱে তেওঁৰ মূৰত হাত দিয়ক আৰু গোটেই মণ্ডলীয়ে শিল দলিয়াই তেওঁক বধ কৰক।

15 আৰু তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘যি কোনোৱে নিজৰ ঈশ্বৰক শাও দিব, তেওঁ নিজৰ পাপৰ ফল ভোগ কৰিব। 16 আৰু যি জনে যিহোৱাৰ নামৰ নিন্দা কৰিব, সেই জনৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। গোটেই সমাজে তেওঁলৈ অৱশ্যে শিল দলিয়াব, যদিও তেওঁ বিদেশী বা ইস্ত্ৰায়েলৰ বংশত জন্মাই হওঁক। যি কোনোৱে যিহোৱাৰ নামৰ নিন্দা কৰিব, সেই জনৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব।

17 আৰু যি জনে আন এজনক বধ কৰিব, তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড অৱশ্যে হ'ব। 18 আৰু যি জনে আন এজনৰ পশুক মাৰিব, তেওঁ তাৰ সলনি দিব; প্ৰাণৰ সলনি প্ৰাণ।

19 আৰু যদি কোনোৱে তেওঁৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক আঘাত কৰে, তেন্তে তেওঁ যেনে কৰিলে, তেওঁলৈকো তেনে কৰা যাব; 20 অঙ্গ ভঙাৰ সলনি অঙ্গ ভঙা, চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত। যিদৰে তেওঁ আন জনক আঘাত কৰিলে, তেওঁলৈকো তেনেই কৰা হ'ব। 21 যি জনে পশু বধ কৰিব, তেওঁ তাৰ সলনি দিব আৰু যি জন লোকে বধ কৰিব, তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব।

22 তোমালোকৰ স্বদেশীয় আৰু বিদেশীয় উভয়ৰ কাৰণে একে ৰূপবিধি হ'ব; কিয়নো মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।¹ 23 তেতিয়া মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকললৈ এই আজ্ঞা প্ৰকাশ কৰাত, লোকসকলে সেই শাও দিয়াজনক ছাউনিৰ বাহিৰলৈ নি, শিল দলিয়াই তেওঁক বধ কৰিলে। যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে কাৰ্য কৰিলে।

25 অধ্যায়

বিশ্বাম-বছৰ আৰু যোৱেল বছৰৰ বিষয়।

1 পাছত যিহোৱাই চীনয় পৰ্বতত মোচিক ক'লে,² “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক কোৱা, মই তোমালোকক যি দেশ দিম, তোমালোকে সেই দেশত সোমালে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ডুমিয়ে বিশ্বাম ভোগ কৰিব।

3 তুমি ছবছৰ নিজ পথাৰত গুটি ববা, আৰু ছবছৰ নিজ বাৰীৰ দৰাঞ্চালতাবোৰ পৰিষ্কাৰ কৰিব, আৰু তাৰ গুটি চপাব। 4 কিন্তু সপ্তম বছৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ডুমিৰ সম্পূৰ্ণ বিশ্বামৰ বিশ্বাম-কাল হ'ব; সেই বছৰত তুমি নিজ পথাৰত গুটি নব'বা, আৰু দৰাঞ্চালতা পৰিষ্কাৰ নকৰিব।

5 তুমি নিজ পথাৰত নিজে হোৱা শস্য নাদাবা, আৰু পৰিষ্কাৰ নকৰা দৰাঞ্চালতাৰ গুটি নচপাব; সেয়ে ডুমি সম্পূৰ্ণ বিশ্বামৰ বছৰ হ'ব। 6 তাতে, বিশ্বাম-বছৰত হোৱা ডুমি শস্য তোমালোকলৈ আহাৰ হ'ব; অৰ্থাৎ তোমাৰ পথাৰত উঁপন্ন হোৱা সকলো শস্য তোমাৰ আৰু তোমাৰ দাস, বেটা আৰু তোমাৰ লগত থকা বেচ খোৱা দাস আৰু বিদেশীৰ বাবে যুগুত কৰিব পাৰিব। 7 আৰু তোমাৰ পশু আৰু দেশত থকা বনৰীয়া পশুবোৰৰ অৰ্থে সেইবোৰ আহাৰ হ'ব।

8 তুমি নিজৰ কাৰণে সাত বিশ্বাম-বছৰ, সাত গুণ সাত বছৰ লেখ কৰিব; তাতে সাত বিশ্বাম-বছৰৰ কাল উনপঞ্চাশ বছৰ হ'ব। 9 তেতিয়া সপ্তম মাহৰ দশম দিনা দেশৰ সকলো ফালে বৰ মাতৰ শিঙা বজাবা; প্ৰযাশ্ৰিতৰ দিনা তোমালোকৰ দেশৰ সকলো ফালে শিঙা বজাব।

10 তোমালোকে পঞ্চাশ বছৰটো পৰিৎৰ বুলি মানিব, আৰু গোটেই দেশত তাৰ সকলো নিবাসীসকললৈ মুক্তি ঘোষণা কৰিব; সেয়ে তোমালোকৰ কাৰণে বৰ্ষপূৰ্বতি উঁসৱ* হ'ব, আৰু তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰলৈ উলতি যাবা আৰু দাসবোৰক নিজ নিজ গোষ্ঠীৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিব। 11 সেই পঞ্চাশ বছৰটো তোমালোকৰ কাৰণে বৰ্ষপূৰ্বতি উঁসৱ হ'ব; সেই বছৰত তোমালোকে গুটি নববা, নিজে হোৱা শস্যও নাদাবা আৰু কলম নিদিয়া দৰাঞ্চালতাৰ গুটিও নচপাব। 12 কিয়নো সেয়ে বৰ্ষপূৰ্বতি উঁসৱৰ বছৰ; সেয়ে তোমালোকলৈ পৰিৎৰ হ'ব। তোমালোকে সেই বছৰত নিজে উঁপন্ন হোৱা শস্য পথাৰৰ পৰা আনি খাব।

13 সেই বৰ্ষপূৰ্বতি উঁসৱৰ বছৰত তোমালোকে সকলোকে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰবোৰ ঘূৰাই দিব।

14 যদি তুমি নিজ চুবুৰীয়াক কোনো মাটি বেচা, বা তেওঁলোকৰ পৰা কিনা, তেতিয়া তোমালোকে ইজনে সিজনক অন্যায নকৰিব।

15 তুমি বৰ্ষপূৰ্বতি উঁসৱৰ পাছত হোৱা বছৰৰ লেখ অনুসাৰে লোকৰ পৰা মাটি কিনিব, আৰু শস্য উঁপন্ন হোৱা বছৰৰ সংখ্যা অনুসাৰে তেওঁ তোমাক বেচিব। 16 বৰ্ষপূৰ্বতি উঁসৱলৈ বেছি বছৰ থাকিলে বেছি দাম কৰিব আৰু কম বছৰ থাকিলে কম দাম কৰিব; কিয়নো নতুন গৰাকীৰ ভূমিত শস্য উঁপন্ন হোৱা বছৰৰ সংখ্যা অনুসাৰে তেওঁ তোমাক মাটি বেচে। 17 আৰু তোমালোকে ইজনে সিজনক অন্যায নকৰিব, কিন্তু নিজ ঈশ্বৰক ভয় কৰিব; কিয়নো মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

18 এই কাৰণে তোমালোকে মোৰ বিধি অনুসাৰে আচৰণ কৰিব, আৰু মোৰ শাসন প্ৰণালী পালন কৰি, সেই অনুসাৰে কাৰ্য কৰিব; তেতিয়া তোমালোকে দেশত নিৰ্ভয়ে বাস কৰিব। 19 আৰু ডুমিয়ে নিজ শস্য উঁপন্ন কৰিব; তাতে তোমালোকে হেঁপাহ পলোৱাকৈ খাবলৈ পাব; আৰু দেশত নিৰ্ভয়ে থাকিব।

20 কিন্তু তোমালোকে ক'ব পাৰা যে, “পথাৰ নবলে, আৰু তাত উঁপন্ন হোৱা গুটি নচপালে আমি সপ্তম বছৰত কি খাম?” 21 তেতিয়া মই ষষ্ঠ বছৰত তোমালোকৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ আহিবলৈ আদেশ কৰিম, তাতে ডুমিয়ে সেই বছৰত তিনি বছৰলৈ থকাকৈ শস্য উঁপন্ন কৰিব। 22 পাছত অষ্টম বছৰত তোমালোকে গুটি ববা, কিন্তু তেতিয়াও পুৰণি শস্য খাব; নৱম বছৰৰ শস্য নহয় মানে তোমালোকে পুৰণি শস্য খাই থাকিব।

23 আৰু মাটি চিৰকালৰ কাৰণে আনক বোচা নহব; কিয়নো সেই মাটি মোৰ, আৰু তোমালোক মোৰ লগত অতিথি আৰু প্ৰবাসী আছা। 24 আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ উত্তৰাধিকাৰ সকলো দেশত মাটি মোকলাবলৈ ক্ষমতা দিব। 25 তোমাৰ ইস্ৰায়েলী লগৰ যদি দুখীয়া হৈ তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰৰ মাটি তোমাক কিছু বেচে, তেন্তে তাক মোকলাব পৰা তেওঁৰ ওচৰ সম্বন্ধীয়ই আহি, নিজ ভায়েকে বেচা সেই মাটি মোকলাই দিব।

26 আৰু যাৰ মুকলি কৰোঁতা গৰাকী নাই, কিন্তু তেওঁ চহকী হোৱাত, তেওঁৰ যদি নিজে মুকলি কৰিব পৰা সমৰ্থ হয়, 27 তেন্তে তেওঁ তাক বেচা বছৰ লেখ কৰি, বাকী থকা ধন বেচাজনক ওলোটাই দিব; তেতিয়া তেওঁ পুনৰায় তেওঁৰ নিজৰ উত্তৰাধিকাৰ পাব। 28 কিন্তু যদি তেওঁ তাক ওলোটাই লবলৈ অসমৰ্থ হয়, তেন্তে সেই বেচা মাটি বৰ্ষপূৰ্বতি উঁসৱৰ বছৰলৈকে কিনা জনৰ হাতত থাকিব, পাছত বৰ্ষপূৰ্বতি উঁসৱৰ বছৰত সেয়ে মুকলি হ'ব, তেতিয়া তেওঁৰ সেই উত্তৰাধিকাৰ তেওঁ পুনৰায় পাব।

29 আৰু যদি গড়েৰে আবৃত থকা নগৰৰ ভিতৰত বাস কৰা ঘৰ কোনোৱে বেচে, তেন্তে তেওঁ বেচাৰ পাছত সম্পূৰ্ণ এবছৰৰ ভিতৰত তাক মুকলি কৰিব পাৰিব; গোটেই বছৰৰ ভিতৰত তাক মুকলি কৰিবলৈ তেওঁৰ ক্ষমতা থাকিব। 30 কিন্তু যদি পুৰা এবছৰৰ ভিতৰত তাক মুকলি কৰা নহয়, তেন্তে গড়েৰে আবৃত থকা নগৰৰ সেই ঘৰ পুৰুষানুৰূপে চিৰকাললৈ কিনা জনৰ অধিকাৰ হ'ব; সেইয়ে বৰ্ষপূৰ্বতি উঁসৱৰ বছৰতো মুকলি নহ'ব।

* 25 অধ্যায়:10 বৰ্ষপূৰ্বতি উঁসৱৰ অৰ্থাৎ শিঙা বজোৱা বছৰ

31 কিন্তু গড়েৰে আবৃত নোহোৱা গাঁৱত থকা ঘিবোৰ ঘৰ, সেইবোৰ নগৰৰ বাহিৰৰ মাটিৰ লগত লেখ কৰা হ'ব; সেইবোৰ ঘৰক মোকলাব পাৰে, আৰু বৰ্ষপূৰ্ণত উঁসৱৰ বছৰত সেইবোৰ মুকলি হৈ যাব। 32 তথাপি লেবীয়াসকলৰ উত্তৰাধিকাৰত থকা নগৰৰ ঘৰবোৰ লেবীয়াসকলে যি কোনো সময়ত মুকলি কৰিব পাৰিব।

33 যদি লেবীয়াসকলৰ মাজৰ কোনো এজনে তাক মুকলি নকৰে, তেন্তে লেবীয়াসকলৰ উত্তৰাধিকাৰত থকা সেই বেচা ঘৰ বৰ্ষপূৰ্ণত উঁসৱৰ বছৰত মুকলি হৈ যাব, কিয়নো লেবীয়াসকলৰ নগৰৰ ঘৰবোৰ ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত থকা তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ। 34 কিন্তু তেওঁলোকৰ নগৰৰ চাৰিওফালে থকা চৰণীয়া পথাৰ বেচা নহ'ব; কিয়নো সেয়ে তেওঁলোকৰ চিৰকলীয়া উত্তৰাধিকাৰ।

35 আৰু তোমাৰ লগৰ নিবাসী যদি দুখীয়া হয়, আৰু নিজৰ কাৰণে একোকে যুগুত কৰিব নোৱাৰে তেন্তে তেওঁক বিদেশী আৰু প্ৰবাসীৰ নিচিনাকৈ তোমাৰ লগত জীৱন-ধাৰণ কৰিবলৈ সহায় কৰিবা; 36 তেওঁৰ পৰা সুত বা বাটি নলবা, কিন্তু নিজ ঈশ্বৰক ভয় কৰিবা যাতে তোমাৰ ভাই তোমাৰ লগত জীৱন-ধাৰণ কৰি থাকে। 37 তুমি সূতলৈ তাক ধন নিদিবা, বা বাটলৈ তাক অন্ন নিদিবা। 38 যিজন সবুশক্তিমান ঈশ্বৰে তোমালোকক কনান দেশ দিবৰ কাৰণে, তোমালোকক ঈশ্বৰ হ'বলৈ তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, তোমালোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা মই।

39 আৰু তোমাৰ ভাই যদি তোমাৰ গুৰিত দুখীয়া হৈ, নিজকে নিজে বেচে, তেন্তে তুমি তেওঁক বন্দীৰ নিচিনাকৈ কাম নকৰাবা। 40 তেওঁ বেচ খোৱা চাকৰ আৰু প্ৰবাসীৰ নিচিনাকৈ তোমাৰ লগত থাকিব আৰু বৰ্ষপূৰ্ণত উঁসৱৰ বছৰলৈকে তোমাক খাতি দিব। 41 তাৰ পাছত তেওঁ নিজ সন্তান সকলৰ সৈতে মুকলি হৈ নিজ গোষ্ঠীৰ ওচৰলৈ উভতি যাব।

42 কিয়নো তেওঁলোক, মই মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনা মোৰ দাস; তেওঁলোকক বন্দীস্বৰূপে বেচা নহ'ব। 43 তুমি তেওঁলোকলৈ কঠিন ব্যৱহাৰ নকৰিবা, কিন্তু নিজ ঈশ্বৰক ভয় কৰিবা। 44 তোমাৰ বন্দী আৰু বেটী, তুমি তোমালোকৰ চাৰিওফালে থকা জাতি সমূহৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক কিনিব পাৰিবা।

45 আৰু তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা আন জাতিৰ সন্তান সকলৰ আৰু তোমালোকৰ দেশত তেওঁলোকৰ পৰা জন্মা তেওঁলোকৰ যি যি গোষ্ঠী তোমালোকৰ লগত বাস কৰিছে, তেওঁলোকৰ পৰাও কিনিবা আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত তোমালোকৰ অধিকাৰ থাকিব। 46 আৰু তোমালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলৰ উত্তৰাধিকাৰৰ বাবে দিব লগা ভাগ স্বৰূপে তেওঁলোকক দিব পাৰিবা, আৰু চিৰকাললৈকে তেওঁলোকক বন্দী কাম কৰিব পাৰিবা; কিন্তু নিজ ভাই ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত হ'লে, তোমালোক কোনেও কাৰো ওপৰত কঠিন ব্যৱহাৰ নকৰিবা।

47 আৰু যদি তোমালোকৰ মাজত কোনো প্ৰবাসী বা বিদেশী লোক ধনী হয়, আৰু তাৰ ওচৰত থকা তোমাৰ ভাই দৰিদ্ৰ হৈ, সেই প্ৰবাসী বা বিদেশীৰ গুৰিত, বা বিদেশীৰ গোষ্ঠীত জন্মলোকৰ গুৰিত যদি তেওঁ নিজকে বেচে, 48 তেন্তে বেচাৰ পাছত তাক মোকলাব পাৰে; তাৰ পৰিয়ালৰ মাজৰ কোনোৱে তেওঁক মোকলাব পাৰে;

49 তেওঁৰ মোমায়েক, বা মোমায়েকৰ পুত্ৰ, বা তাৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ তাৰ ওচৰ-সম্বন্ধীয়ই তেওঁক মুকলি কৰিব পাৰে; নাইবা তেওঁ যদি ধনী হয়, তেন্তে তেওঁ নিজে নিজকে মুকলি কৰিব পাৰে। 50 তেওঁক বেচা বছৰেৰে পৰা বৰ্ষপূৰ্ণত উঁসৱৰ বছৰলৈকে, কিনা জনে সৈতে হিচাপ কৰি, বছৰৰ সংখ্যা অনুসাৰে মুক্তিৰ ধন দিব; বেচ-খোৱা দাসৰ নিৰিখেৰে, তেওঁ কিনাজনৰ লগত থাকিব।

51 যদি অনেক বছৰ বাকী থাকে, তেন্তে সেই বছৰৰ সংখ্যা অনুসাৰে যিমান ধন দি তেওঁক কিনা হৈছিল, তেওঁ সেই ধনৰ পৰা নিজকে মুকলি কৰা ধন ওলোটাই দিব। 52 আৰু যদি বৰ্ষপূৰ্ণত উঁসৱৰ বছৰলৈকে অলপ বছৰহে বাকী থাকে, তেন্তে তেওঁক কিনাজনে সৈতে হিচাপ কৰি, নিজৰ খাটিব লগা বছৰৰ সংখ্যা অনুসাৰে, নিজকে মুকলি কৰা ধন ওলোটাই দিব।

53 বছৰে বেচ-খোৱা দসৰ দৰে, তেওঁ তাৰে সৈতে থাকিব; তোমাৰ সাক্ষাতে তেওঁ তাৰ ওপৰত, কঠিন ব্যৱহাৰ নকৰিব। 54 আৰু যদি তেওঁ এইবোৰ উপায়েৰে মুক্ত হ'ব নোৱাৰে, তেন্তে নিজ সন্তান সকলৰে সৈতে বৰ্ষপূৰ্ণত উঁসৱৰ বছৰত মুকলি হৈ যাব। 55 কিয়নো ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকল মোৰেই দাস, তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা মই উলিয়াই অনা মোৰ দাস; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

26 অধ্যায়

ঈশ্বৰীয় প্ৰতিজ্ঞা আৰু শাও

1 “তোমালোকে তোমালোকৰ কাৰণে প্ৰতিমা নাসাজিবা, আৰু কটা-মূৰ্ত্তি বা শুল্ক স্থাপন নকৰিবা, পৰিসেৱা কৰিবৰ কাৰণে তোমালোকৰ দেশত নক্সা কটা কোনো শিল স্থাপন নকৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। 2 তোমালোকে মোৰ বিশ্ৰাম-বাৰ পালন কৰিবা, আৰু মোৰ ধৰ্ম্মধাৰ্ম্মলৈ ভয় ৰাখিবা; মই যিহোৱা।

3 যদি তোমালোকে মোৰ বিধানতে চলা আৰু মোৰ আজ্ঞা পালন কৰি সেই অনুসাৰে কাৰ্য কৰা, 4 তেতিয়া মই উচিত সময়ত তোমালোকলৈ বৰষুণ বৰষাম; তাতে ভূমিমে নিজৰ শস্য উঁপন্ন কৰিব, আৰু বাৰীৰ নিজ গছবোৰত গুটি লাগিব।

5 তোমালোকৰ শস্য মৰা কাল দৰাক্ষাগুটি চিঙা কাললৈকে থাকিব, আৰু তোমালোকে হেঁপাহ পলুৱাকৈ তোমালোকৰ আহাৰ ভোজন কৰিবা আৰু নিৰ্ভয়ে তোমালোকৰ দেশত বাস কৰিবা। 6 আৰু মই দেশত শান্তি দান কৰিম; তাতে তোমালোকক কোনেও ভয় নোখোৱাকৈ তোমালোকে শুবলৈ পাবা; মই তোমালোকৰ দেশৰ পৰা হিংসুক জন্তুবোৰ নাইকিয়া কৰিম, আৰু তোমালোকৰ দেশৰ মাজেদি তৰোৱাল নচলিব।

7 তোমালোকে তোমালোকৰ শংৰুবোৰক খেদি দিবা, আৰু তোমালোকৰ আগতে তেওঁলোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব। 8 আৰু তোমালোকৰ পাঁচজনে এশ জনক আৰু তোমালোকৰ এশজনে দহ হাজাৰ জনক খেদি দিব, আৰু তোমালোকৰ শংৰুবোৰ তোমালোকৰ আগত পতিত হ'ব।

9 মই তোমালোকলৈ অনুগ্রহেৰে দৃষ্টি কৰি তোমালোকক বহুংশ কৰিম; আৰু অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি কৰিম; আৰু মই তোমালোকৰ লগত কৰা মোৰ নিয়মটি সিদ্ধ কৰিম। 10 আৰু তোমালোকে বহুদিনৰ পৰা সাঁচি থোৱা পুৰণি শস্য ভোজন কৰিবা, আৰু নতুন শস্য থবলৈ পুৰণি শস্য বোৰ উলিয়াবা।

11 মই তোমালোকৰ মাজত মোৰ আবাস স্থাপন কৰিম, আৰু মোৰ মনে তোমালোকক ঘিণ নকৰিব। 12 আৰু মই তোমালোকৰ মাজত অহা-যোৱা কৰি, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হম আৰু তোমালোক মোৰ পৰজা হ'ব। 13 মিচৰীয়াসকলৰ বন্দী নহবৰ কাৰণে যিজনাই মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনিলে, তোমালোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা মই; মই তোমালোকৰ যুৱলিৰ শ'লমাৰি ডাঙি, তোমালোকক মূৰ দঙাই গমণ কৰিলোঁ।

14 কিন্তু যদি তোমালোকে মোৰ বাক্যলৈ কাণ নিদিয়া, মোৰ এই সকলো আজ্ঞামতে কাৰ্য নকৰা, 15 মোৰ বিধি অগ্ৰাহ্য কৰা, আৰু মনতে মোৰ শাসন-পৰণালীবোৰ ঘিণ কৰি মোৰ আজ্ঞামতে কাৰ্য নকৰা, কিন্তু মোৰ নিয়মটি লঙ্ঘন কৰা;

16 তেন্তে তোমালোকে এনে কৰাত মইও তোমালোকলৈ এইদৰে আচৰণ কৰিম: মই তোমালোকৰ ওপৰত চকু নাশকাৰী আৰু পৰাণ ক্ষয়কাৰী ব্যাকুলতা, যক্ষ্মাৰোগ আৰু পোৰণি জ্বৰ নিৰূপণ কৰিম; আৰু তোমালোকে মিছায়ে গুটি ববা; কিয়নো তোমালোকৰ শংৰুৱে সেইবোৰ খাব। 17 আৰু মই তোমালোকলৈ কোদোৱাকৈ চাম, তাতে তোমালোক তোমালোকৰ শংৰুবোৰৰ আগত ঘাটিবা, তোমালোকক ঘিণাওঁতাবোৰে তোমালোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব, আৰু কোনেও তোমালোকক নেখেদিলেও তোমালোক পলাই যাব।

18 আৰু যদি তোমালোকে মোৰ বাক্যলৈ কাণ নিদিয়া তেন্তে মই তোমালোকৰ পাপৰ কাৰণে তোমালোকক আৰু সাতগুণ দণ্ড দিম। 19 মই তোমালোকৰ গৰু খৰু কৰিম, আৰু তোমালোকৰ আকাশ লোহা যেন, আৰু মাটি পিতল যেন কৰিম। 20 তাতে তোমালোকৰ পৰিশ্ৰম বিফল হ'ব; কিয়নো তোমালোকৰ ভূমিয়ে শস্য উৎপন্ন নকৰিব; আৰু দেশৰ গছবোৰত গুটি নালাগিব।

21 আৰু যদি তোমালোকে মোৰ বিপৰীত আচৰণ কৰা আৰু মোৰ বাক্য শুনিবলৈ অসম্মত হোৱা, তেন্তে মই তোমালোকৰ পাপ অনুসাৰে তোমালোকলৈ আৰু সাতগুণ আপদ ঘটাম। 22 তোমালোকৰ মাজলৈ বনৰীয়া জন্তুবোৰ পঠিয়াম; সেইবোৰে তোমালোকৰ সন্ধান নাইকিয়া কৰিব, তোমালোকৰ পশু নষ্ট কৰিব, আৰু তোমালোকৰ সংখ্যা কম কৰিব; আৰু তোমালোকৰ ৰাজ-আলিবোৰ নিজান হৈ পৰিব।

23 ইমানতো যদি মোৰ শিকনি নোলোৱা, কিন্তু মোৰ বিপৰীত আচৰণ কৰা, 24 তেন্তে মইয়ো তোমালোকৰ বিপৰীত আচৰণ কৰিম আৰু তোমালোকৰ পাপৰ কাৰণে, মই তোমালোকলৈ সাতগুণ আপদ ঘটাম।

25 আৰু নিয়মটিৰ উলঙ্ঘন পৰতিফল দিবলৈ তোমালোকলৈ তৰোৱাল আনিম, আৰু তোমালোকে নগৰৰ মাজত গোট খালে তোমালোকৰ মাজলৈ মহামাৰী পঠিয়াম; আৰু তোমালোকক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া যাব। 26 মই তোমালোকৰ অন্ন ৰূপ লাখুটি ডাঙা কালত দহজনী মহিলাই একেটা তন্দুৰত তোমালোকৰ পিঠা তাত দিব, আৰু তেওঁলোকে জোখ কৰি তোমালোকৰ পিঠা তোমালোকক দিব, আৰু তাক খাই তোমালোকৰ ভোক নপলাব।

27 ইমানতো তোমালোকে যদি মোৰ বাক্যলৈ কাণ নিদি মোৰ বিপৰীত আচৰণ কৰা, 28 তেন্তে মইও শ্ৰেৰাধতে তোমালোকৰ বিপৰীত আচৰণ কৰিম, আৰু তোমালোকৰ পাপৰ কাৰণে তোমালোকক সাতগুণ দণ্ড দিম।

29 তোমালোকে নিজ নিজ পো-জীহঁতৰ মঙহ খাব। 30 মই তোমালোকৰ পবিত্ৰ ঠাইবোৰ নষ্ট কৰিম, তোমালোক সুব্যৱস্থা পৰতিমা কাটি পেলাম, আৰু তোমালোকৰ মুৰ্ত্তিবোৰৰ শৰৰ ওপৰত তোমালোকৰ শৰ পেলাম; আৰু মোৰ মনে তোমালোকক ঘিণ কৰিব।

31 মই তোমালোকৰ নগৰবোৰ ধ্বংস কৰিম, তোমালোকৰ ধৰ্মধামবোৰ উচ্ছন্ন কৰিম, আৰু তোমালোকৰ সুগন্ধ বস্তৰ ঘৰাণ গ্ৰহণ নকৰিম। 32 মই তোমালোকৰ দেশখন উচ্ছন্ন কৰিম; তাতে দেশত থকা তোমালোকৰ শংৰুবোৰে তাকে দেখি আচৰিত মানিব। 33 মই জাতিবোৰৰ মাজত তোমালোকক গোট গোট কৰিম, আৰু মোৰ তৰোৱাল উলিয়াই তোমালোকৰ পাছত খেদি যাম; তাতে তোমালোকৰ দেশ উচ্ছন্ন আৰু নগৰবোৰ ধ্বংস কৰা হ'ব।

34 যেতিয়ালৈতে দেশ উচ্ছন্ন হৈ থাকিব আৰু তোমালোক শংৰুবোৰৰ দেশত থাকিবা তেতিয়ালৈকে দেশে নিজৰ বিস্বাম-বছৰবোৰ ভোগ কৰিব; সেই কালত দেশে বিস্বাম পাই, নিজৰ বিস্বাম-বছৰবোৰ ভোগ কৰিব। 35 যিমান কাল সেয়ে উচ্ছন্ন হৈ থাকিব, সিমান কাল বিস্বাম কৰিব; তোমালোকে দেশত বাস কৰা কালত তোমালোকৰ বিস্বাম-বছৰবোৰত যি যি বিস্বাম ভোগ কৰা নাই, দেশে তাক ভোগ কৰিব। 36 আৰু শংৰুৰ দেশত থকা তোমালোকৰ মাজৰ অৱশিষ্ট লোকসকলৰ মনলৈ ব্যাকুলতা পঠিয়াম; আৰু সৰি পৰা পাতৰ শব্দেয়ো তেওঁলোকক পলুৱাব; যেনেকৈ তৰোৱালৰ আগৰ পৰা পলাই তেনেকৈ পলাব; আৰু কোনেও তোমালোকক খেদি নিতিলেও তোমালোক পতিত হ'ব।

37 আৰু কোনেও তোমালোকক খেদি নিতিলেও তৰোৱালৰ আগৰ পৰা পলাওঁতে ইজনে-সিজনেৰ লগত খুন্দা খাই পৰিবা; আৰু শংৰুবোৰৰ সন্মুখত থিয় হ'বলৈ তোমালোকৰ শক্তি নাথাকিব। 38 আৰু তোমালোক জাতি সমূহৰ মাজত বিনাশ হ'ব, আৰু তোমালোকৰ শংৰুবোৰৰ দেশে তোমালোকক গ্ৰাস কৰিব। 39 আৰু তোমালোকৰ মাজৰ অৱশিষ্ট ভাগ নিজ নিজ অপৰাধৰ কাৰণে শংৰুবোৰৰ দেশত ক্ষীণ হৈ যাব, আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ আৰু পুত্ৰ-পুত্ৰসকলৰ অপৰাধৰ কাৰণেও ক্ষীণ হৈ যাব।

40 কিন্তু যদি তেওঁলোকে আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে কৰা পাপ বা মোৰ সত্যলঙ্ঘন কৰাৰ কাৰণে নিজ নিজ অপৰাধ স্বীকাৰ কৰে, আৰু তেওঁলোকে মোৰ বিপৰীত আচৰণ কৰাত, 41 মইও তেওঁলোকৰ বিপৰীত আচৰণ কৰি তেওঁলোকক শংৰুবোৰৰ

দেশলৈ অনাকো স্বীকাৰ কৰে, বিশেষকৈ যদি তেওঁলোকে নিজৰ অচূৰ্মা মন নম্বৰ কৰে, আৰু নিজৰ পাপৰ দণ্ড যোগ্য যেন মানে, 42 তেত্তে যাকোবেৰে সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটি মই সোঁৱৰিম আৰু ইহহাকেৰে সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটিও, অশ্বাহমেৰে সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটিও সোঁৱৰিম; আৰু মই দেশকো সোঁৱৰণ কৰিম। 43 দেশ তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই পৰিত্যক্ত হ'ব, আৰু তেওঁলোক নথকাকৈ দেশ উচ্ছন্ন হৈ থকা মানে নিজৰ বিশ্ৰাম-বছৰবোৰ ভোগ কৰিব; আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ অপৰাধ দণ্ড যোগ্য যেন মানিব; কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ শাসন প্ৰণালীবোৰ অগ্ৰহণ কৰিলে।

44 তথাপি যেতিয়া তেওঁলোক শংক্ৰুৱাৰ দেশত থাকিব, তেতিয়াও মই শেষ নথকাকৈ বিনষ্ট কৰিবৰ অৰ্থে বা তেওঁলোকৰ সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটি ভাঙিবৰ কাৰণে তেওঁলোকক অগ্ৰহণ বা যিণ নকৰিম; কিয়নো মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। 45 কিন্তু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'বৰ অৰ্থে তেওঁলোকৰ যি পুৰুষসকলক জাতি সমূহৰ আগতে মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলাঁ, তেওঁলোকৰ সেই পুৰুষসকলৰে সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটি তেওঁলোকৰ মঙ্গলৰ অৰ্থে সোঁৱৰিম; মই যিহোৱা।”

46 চানয় পৰ্বতত যিহোৱাই মোচিৰ দ্বাৰাই নিজৰ আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত এইবোৰ বিধি, শাসন-প্ৰণালী আৰু ব্যৱস্থা স্থাপন কৰিলে।

27 অধ্যায়

সঙ্কল্প কৰা বস্তু আদিৰ বিষয়ৰ বিধি।

1 আৰু এইদৰে যিহোৱাই মোচিৰ কৈছিল আৰু ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য অনুসাৰে যদি কোনোৱে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মানুহে দিয়া সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰিব খোজে, তলত উল্লেখ কৰা মূল্যৰ ব্যৱহাৰ কৰা।

3 তেত্তে বিশ বছৰতকৈ অধিক আৰু ষাঠি বছৰতকৈ কম বয়স হোৱা পুৰুষৰ কাৰণে হ'লে, পবিংৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য পঞ্চাশ চেকল* ৰূপ হ'ব। 4 কিন্তু শংক্ৰীৰ বাবে হ'লে, তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য ত্ৰিশ চেকল হ'ব।

5 আৰু যদি পাঁচ বছৰতকৈ অধিক আৰু বিশ বছৰতকৈ কম বয়সীয়া হয়, তেত্তে পুৰুষৰ বাবে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য বিশ চেকল হ'ব আৰু স্ত্ৰীৰ বাবে দহ চেকল হ'ব। 6 আৰু যদি এমাহতকৈ অধিক আৰু পাঁচ বছৰতকৈ কম বয়সীয়া হয়, তেত্তে ল'ৰাৰ বাবে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য পাঁচ চেকল হ'ব আৰু ছোৱালীৰ বাবে তিনি চেকল ৰূপ হ'ব।

7 আৰু যদি ষাঠি বছৰ ও তাতকৈ অধিক বয়সীয়া হয়, তেনেহলে পুৰুষৰ বাবে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য পোন্ধৰ চেকল আৰু শংক্ৰীৰ বাবে দহ চেকল ৰূপ হ'ব। 8 কিন্তু যদি লোকজন দুখীয়া হয় আৰু তুমি নিৰূপণ কৰা মূল্য তেওঁ দিবলৈ যদি অক্ষম হয়, তেত্তে পুৰোহিত তাৰ মূল্য স্থিৰ কৰিব; সঙ্কল্প কৰা লোকজনৰ সমৰ্থ অনুসাৰে পুৰোহিত তাৰ মূল্য স্থিৰ কৰিব।

9 আৰু যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কোনো পশু উৎসৰ্গ কৰিবলৈ খোজে আৰু সেই পশু যদি যিহোৱাৰ দৃষ্টিত গ্ৰহণযোগ্য হয়, তেত্তে সেই পশু সম্পূৰ্ণৰূপে তেওঁৰ হ'ব। 10 তেওঁ তাৰ অন্যথা বা সলনি নকৰিব, বেয়াৰ সলনি ভাল বা ভালৰ সলনি বেয়া নিদিব; যদি তেওঁ কোনো ৰূপে পশু সলনি কৰে, তেত্তে সেইটো আৰু তাৰ সলনি দিয়াটো পবিংৰ হ'ব।

11 আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিব নোৱাৰা কোনো অশুচি পশু যদি হয়, তেত্তে তেওঁ সেই পশু পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব। 12 সেই পশুৰ ভাল বেয়া বিবেচনা কৰি পুৰোহিত বজাৰ দৰৰূপে মূল্য স্থিৰ কৰিব। পুৰোহিত নিৰূপণ কৰাৰ দৰে তাৰ মূল্য স্থিৰ হ'ব। 13 গৰাকীয়ে যদি কোনো ৰূপে তাক মুকলি কৰিব খোজে, তেত্তে তেওঁ তোমাৰ নিৰূপিত মূল্যৰ পাঁচভাগৰ এভাগ বেছিকৈ দিব।

14 আৰু যদি কোনো লোকে তেওঁৰ ঘৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেত্তে সেই ঘৰ ভাল বেয়া বিবেচনা কৰি পুৰোহিত তাৰ মূল্য স্থিৰ কৰিব। পুৰোহিত নিৰূপণ কৰাৰ দৰে তাৰ মূল্য স্থিৰ হ'ব। 15 আৰু গৰাকীয়ে তেওঁ পবিংৰ কৰা ঘৰ যদি মোকলাৰ খোজে, তেত্তে তেওঁ নিৰূপিত মূল্যৰ পাঁচভাগৰ এভাগ বেচিকৈ দিব; আৰু তেতিয়া সেই ঘৰ তেওঁৰ হ'ব।

16 আৰু যদি কোনোৱে নিজৰ আধিপত্যৰ মাটি কোনো এভাগ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ কৰিব খোজে, তেত্তে তাত সিচা কঠিয়া† অনুসাৰে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য হ'ব। এক হোম‡ৰ যৰ সিঁচিবা পৰা মাটিৰ মূল্য পঞ্চাশ চেকল ৰূপ হ'ব।

17 যদি তেওঁ যোৱেল বছৰ যোৱা মাংৰকে নিজৰ সেই ডোখৰ মাটি পবিংৰ কৰে, তেত্তে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য অনুসাৰে সেয়ে স্থিৰ হ'ব। 18 আৰু যদি তেওঁ যোৱেল বছৰৰ কিছু কালৰ পাছত নিজৰ মাটি পবিংৰ কৰে, তেত্তে পুৰোহিত যোৱেল বছৰলৈকে বাকী থকা বছৰৰ সংখ্যা অনুসাৰে তালৈ হিচাপ কৰিব আৰু নিৰূপিত মূল্য কম কৰা হ'ব।

19 আৰু যদি সেই মাটি পবিংৰ কৰাজনে কোনো ৰূপে তাক মুকলি কৰিব খোজে তেত্তে তেওঁ নিৰূপিত মূল্যৰ পাঁচভাগৰ এভাগ বেছিকৈ দিব, তাতে সেইয়ে তেওঁৰ নিজৰ হ'ব। 20 কিন্তু যদি তেওঁ সেই মাটি মুকলি নকৰে বা যদি আন কোনোজনক বেচি দিয়ে, তেত্তে তাক আৰু মোকলোৱা নাযাব। 21 কিন্তু সেই মাটি যোৱেল বছৰত মুকলি হৈ, বৰ্জিত কৰি দিয়া মাটিৰ নিচিনাকৈ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ হ'ব; আৰু তাত পুৰোহিতৰহে অধিকাৰ থাকিব।

22 আৰু যদি কোনোৱে নিজৰ পৈত্ৰিক ভূমিৰ বাহিৰে নিজে কিনি লোৱা মাটি এডোখৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ কৰে, 23 তেত্তে যোৱেল বছৰলৈকে তুমি নিৰূপণ কৰা মূল্য পুৰোহিত তাৰ হিচাপ কৰা দিব; তেওঁ সেই দিনাই, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ হোৱা বস্তুৰূপে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য দিব।

24 সেই মাটি যাৰ পৰা কিনা হৈছিল, তেওঁ, সেই মাটিৰ যাৰ স্বত্ব আছিল, তেওঁৰেই যোৱেল বছৰত তাক পুনৰায় পাব। 25 আৰু তুমি নিৰূপণ কৰা আটাই মূল্য পবিংৰ স্থান চেকল অনুসাৰে হ'ব; বিশ গেৰাই এক চেকল হয়‡।

* 27 অধ্যায়:3 এক চেকল মানে প্ৰায় আঠৰ পৰা মোম গ্ৰাম † 27 অধ্যায়:16 তাৰ পৰা উত্থাপ হোৱা বীজৰ পৰিমাণ অনুসাৰে মূল্য হ'ব। ‡ 27 অধ্যায়:16 এক হোমৰ পৰায় তিনি শ কিলোগ্ৰাম বা এক হোমৰ পৰায় দহ ঐফা। § 27 অধ্যায়:25 যাংৰা 30:13

26 তথাপি প্ৰথমে জগা বুলি যি পশু যিহোৱাৰ, পশুবোৰৰ মাজত সেই প্ৰথমে জগা পশু কোনেও পৰিৎৰ কৰিব নোৱাৰিব; গৰু, মেৰ, বা ছাগলী হওক, সেয়ে যিহোৱাৰেই। 27 যদি সেই পশু অশুচি পশু হয়, তেন্তে উৎসৰ্গ কৰা জনে নিৰূপিত মূল্যৰ পাঁচভাগৰ এভাগ বেছলৈ দি তাক মোকলাব পাৰে। মোকলোৱা নহ'লে, নিৰূপণ কৰা মূল্যত তাক বেচা যাব।

28 তথাপি মানুহ বা পশু হওক বা নিজ আধিপত্যৰ মাটিয়েই হওক, যি কোনো মানুহে নিজৰ সৰ্বস্বৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বৰ্জিত কৰি দিয়ে, সেই বৰ্জিত বস্তু বেচা মোকলোৱা নাযাব; প্ৰত্যেক বৰ্জিত বস্তু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিৎৰ। 29 মানুহৰ মাজত যাক বৰ্জিত কৰি দিয়া হয়, সেই বৰ্জিত লোকক মোকলোৱা নাযাব; নিশ্চয়ে তেওঁক বধ কৰা হ'ব।

30 আৰু ভূমিৰ শস্য বা গছৰ গুটিয়েই হওক, ভূমিৰ উপৰ সকলো বস্তুৰ দশম ভাগ যিহোৱাৰ হ'ব; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিৎৰ। 31 আৰু যদি কোনোৱে নিজৰ দশম ভাগৰ কিছু মোকলাব খোজে, তেন্তে তেওঁ তাৰ পাঁচভাগৰ এভাগ বেছকৈ দিব।

32 আৰু গৰু বা মেৰ বা ছাগলীৰ জাকৰ আটাই দশমভাগ, লাখুটিৰ তলেদি যোৱা সকলৰ দশমভাগ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিৎৰ হ'ব। 33 তাৰ ভাল বেয়া বিচাৰ নকৰিব আৰু তাক নসলাব। কিন্তু যদি তেওঁ কোনো প্ৰকাৰে তাক সলায়, তেন্তে সেইটো আৰু সলনি দিয়াটো দুয়োটাও পৰিৎৰ হ'ব। তাক মোকলোৱা নাযাব।”

34 এইবোৰ আঙাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ বাবে যিহোৱাই চীনয় প্ৰবৃত্তত মোচিক দিছিল।

গননা পুস্তক

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

সাৰ্বজনীন ৰূপত ইহুদি আৰু খ্ৰীষ্টিয়ান ঐতিহ্যই অনুমোদন দিয়ে যে এই গননা পুস্তকৰ ৰচক মোচি। এই পুস্তকখনত আছে অনেক পৰিসংখ্যা, জনসংখ্যা গননা, উপজাতি আৰু পুৰোহিতসকলৰ সংখ্যা, আৰু অন্যান্য সংখ্যাসূচক তথ্য। এই গননা পুস্তকত যাত্ৰাপুস্তক পাছৰ দ্বিতীয় বছৰৰ পৰা ব্যয় কৰা 38 বছৰৰ বিষয়ে ইয়াত আছে। তেতিয়া এই জাতিয়ে চিনয় পৰ্বতত তম্বু তৰি আছিল, আৰু তেতিয়া চল্লিশ বছৰ পাছত প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত প্ৰবেশ কৰিবৰ বাবে নতুন বংশ তৈয়াৰ হৈছিল। ইয়াৰ উপৰিও এই পুস্তকতে মাত্ৰ বিতংডাবে আছে দ্বিতীয় বছৰত থকা উঁসৰ আৰু যাত্ৰাৰ পাছৰ চল্লিশ বছৰৰ বিৱৰণ, যি দীৰ্ঘ পৰিক্ৰমাৰ আঠত্ৰিশ বছৰৰ নীৰৱ হৈ থকা সময়ত ঘটা ঘটনা।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 1446 - 1405 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগ।

এই পুস্তকৰ ঘটনা সমূহ মিচৰৰ পৰা ইশ্ৰায়েলীসকল ওলাই অহা দ্বিতীয় বছৰৰ পৰাই আৰম্ভ হৈছিল, সেই সময়ত তেওঁলোক চিনয় উপত্যকাত আছিল (1:1)।

প্ৰাপক

গননা পুস্তকখন আছিল ইশ্ৰায়েলৰ লোকসকলে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশলৈ যাত্ৰা কৰাৰ তথ্যৰ লিখনি, কিন্তু ইয়াৰ উপৰিও এইটো আছিল বাইবেলৰ পাঠকসকলৰ ভবিষ্যত সমূহৰ আগজাননী, য'ত ঈশ্বৰৰ সৈতে আমি সকলোৰে স্বৰ্গলৈ যাত্ৰা কৰাৰ দৰে।

উদ্দেশ্য

মোচিয়ে গননা পুস্তক লিখিছিল, যেনে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত প্ৰবেশ কৰিবলৈ দ্বিতীয় প্ৰজন্মৰ লোক প্ৰস্তুত আছিল (গননা, 33:2), য'ত বিশ্বাসৰ দ্বাৰা এই প্ৰজন্মই ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত যাবলৈ উঁসাহ পাইছিল। গননা পুস্তক আছিল এই জাতিলৈ ঈশ্বৰৰ নিঃচৰ্ত বিশ্বাসযোগ্যতাৰ প্ৰদৰ্শন। যিহেতু প্ৰথম প্ৰজন্মই বিধানৰ আশীৰ্বাদ অস্বীকাৰ কৰিছিল, ঈশ্বৰ বিধানলৈ বিশ্বাসযোগ্য। যদিও তেওঁলোকৰ অভিযোগ আৰু বিদ্ৰোহ আছিল, তাস্তেও তেওঁ সেই জাতিৰ ওচৰত আশীৰ্বাদ ৰাখিছিল আৰু দ্বিতীয় প্ৰজন্মক প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশলৈ আনি তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা পৰিপূৰ্ণ কৰিছিল।

মূল বিষয়

যাত্ৰা।

প্ৰস্তাৱেখা

1. প্ৰতিশ্ৰুত দেশৰ বাবে প্ৰস্তুতি — 1:1-10:10
2. চিনয়ৰ পৰা কাদেচ লৈ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰা — 10:11-12:16
3. বিলম্ব হোৱাৰ বাবে বিদ্ৰোহ — 13:1-20:13
4. কাদেচৰ পৰা মোৰাবৰ সমতললৈ যাত্ৰা — 20:14-22:1
5. ইশ্ৰায়েলে মোৰাবত থাকি প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত যোৱাৰ বাবে প্ৰস্তুতি বা পূৰ্বানুমান কৰা — 22:2-32:42
6. পৰিশিষ্ট সমূহৰ লেনদেনৰ সৈতে বিভিন্ন বিষয় — 33:1-36:13

ইশ্ৰায়েলৰ ফৈদ সমূহক গননা কৰা।

1 পাছত মিচৰ দেশৰ পৰা লোকসকল ওলাই যোৱাৰ দ্বিতীয় বছৰৰ দ্বিতীয় মাহৰ প্ৰথম দিনা, চীনয় মৰুভূমিত সাক্ষাৎ কৰা তম্বুত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “তোমালোকে গোষ্ঠী অনুসাৰে আৰু পিতৃ বংশৰ নামৰ সংখ্যা অনুসাৰে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ গোটেই মণ্ডলীৰ প্ৰত্যেক জনৰ নাম অনুসাৰে গননা কৰা। 3 বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া যিমান পুৰুষ ইশ্ৰায়েলৰ মাজত যুদ্ধলৈ যাব পৰা অৱস্থাত আছে, তেওঁলোকৰ সৈন্যদল অনুসাৰে তুমি আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক গননা কৰা।

4 প্ৰত্যেক ফৈদৰ এজন এজন লোক, নিজ নিজ পিতৃবংশৰ প্ৰধান লোক, তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ফৈদৰ বিষয়া হিচাবে তোমালোকৰ লগত সহায় কৰোঁতা হ'ব লাগিব। সেই প্ৰত্যেকজন বিষয়াই নিজ নিজ ফৈদৰ অনুসাৰে যুদ্ধ কৰিবলৈ নেতৃত্ব দিব। 5 যি সকল লোকে তোমালোকক সহায় কৰিবলৈ আহিব, সেই সহায় কৰোঁতা লোকসকলৰ নামবোৰ হ'ল:

ৰুবেণ ফৈদৰ পৰা চদেয়ুৰ পুংৰ ইলীচুৰ।

6 চিমিয়োন ফৈদৰ পৰা চুবীচদয়ৰ পুংৰ চলমীয়েল।

7 যিহূদা ফৈদৰ পৰা অশ্বীনাদবৰ পুংৰ নহচোন।

8 ইচাখৰ ফৈদৰ পৰা চূৰাৰ পুংৰ নথনেল।

9 জবুলূন ফৈদৰ পৰা হেলোনৰ পুংৰ ইলীয়াব।

10 যোচেফৰ সন্তানসকলৰ মাজত ইশ্বৰিয়ম ফৈদৰ পৰা অশ্বীহূদৰ পুংৰ ইলীচামা, আৰু আন এজন হ'ল, মনচি ফৈদৰ পৰা পদাচুৰৰ পুংৰ গমীয়েল।

11 বিন্যামীন ফৈদৰ পৰা গিদিয়োনীৰ পুংৰ অবীদান।

12 দান ফৈদৰ পৰা অশ্বীচদয়ৰ পুংৰ অহীয়েজৰ।

13 আচের ফৈদৰ পৰা আকৰণৰ পুংৰ পগীয়েল।

14 গাদ ফৈদৰ পৰা দুৱেলৰ পুংৰ ইলিয়াচফ।

15 নগালী ফৈদৰ পৰা ঐননৰ পুংৰ অহীৰা।

16 এইসকল লোকেই মণ্ডলীৰ আমলিৰত লোক আছিল। তেওঁলোক নিজ নিজ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষ আৰু ইশ্বায়েলৰ গোষ্ঠীসকলৰ প্ৰধান লোক।

17 তেতিয়া মোচি আৰু হাৰোণে নামেৰে উল্লেখ কৰা সেই লোকসকলক লগত ল'লে, 18 আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে দ্বিতীয় মাহৰ প্ৰথম দিনাই গোটেই মণ্ডলীক গোটালে। তেতিয়া মণ্ডলীৰ লোকসকলে নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে আৰু পিতৃ-বংশমতে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া লোকসকলৰ নাম আৰু তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসাৰে সকলোৰে বংশাৱলী নামাকৰণ কৰিলে। 19 এইদৰে মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে চীনয় মৰুভূমিত তেওঁলোকৰ গণনা কৰিলে।

20 ইশ্বায়েলৰ প্ৰথমে জন্মা ৰূবেণ গোষ্ঠীৰ পৰা সকলো লোকক গণনা কৰা হ'ল, আৰু পুৰুষ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে প্ৰতিজন বিশ বছৰ বা তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 21 ৰূবেণ ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা ছয়চল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ জন আছিল।

22 চিমিয়োনৰ গোষ্ঠীৰ পৰা সকলো লোকক গণনা কৰা হ'ল, আৰু এওঁলোক পুৰুষৰ বংশৰ আৰু পৰিয়ালৰ নথিৰ পৰা যুদ্ধলৈ যাব পৰা বিশ বছৰ বা তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া লোক। 23 চিমিয়োনৰ সেই ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা ঊনষাঠি হাজাৰ তিনিশ জন আছিল।

24 গাদ গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 25 গাদৰ ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা পঞ্চাশ হাজাৰ ছয় পঞ্চাশ জন আছিল।

26 যিহূদা গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 27 যিহূদা ফৈদৰ গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা চৌসত্তৰ হাজাৰ ছয় জন আছিল।

28 ইচাখৰ গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 29 ইচাখৰ ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা চৌৱন হাজাৰ চাৰিশ আছিল।

30 জবলুন গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 31 জবলুন ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা সাতাৱন হাজাৰ চাৰিশ আছিল।

32 যোচেফৰ সন্তান ইশ্বয়িম গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 33 ইশ্বয়িম ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা চল্লিশ হাজাৰ পাঁচ শ আছিল।

34 মনচিৰ গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 35 মনচি ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা বচিশ হাজাৰ দূশ আছিল।

36 বিন্যামীন গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 37 বিন্যামীন ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা পঁয়চিশ হাজাৰ চাৰিশ আছিল।

38 দান গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 39 দান ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা বাৰ্ষাঠি হাজাৰ সাত শ আছিল।

40 আচের গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 41 আচের ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা আছিল একচল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ জন।

42 নগালী গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰ্তকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। 43 নগালী ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা তেপন হাজাৰ চাৰিশ আছিল।

44 মোচি আৰু হাৰোণে এইদৰে আটাই লোককে গণনা কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে ইশ্বায়েলৰ গোষ্ঠী সমূহক নেতৃত্ব দিয়া, সেই বাৰ জন অধ্যক্ষকো গণনা কৰিলে। 45 এইদৰে যি সকলে যুদ্ধলৈ যাব পাৰে, এনে বিশ বছৰ বা তাৰ্তকৈ বয়সীয়া ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকক পৰিয়াল অনুসাৰে গণনা কৰা হ'ল। 46 গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা ছয় লাখ তিনি হাজাৰ পাঁচশ পঞ্চাশ আছিল।

47 কিন্তু লেবী গোষ্ঠীৰ পৰা হোৱা লেবীয়াসকলক গণনা কৰা নহ'ল। 48 কিয়নো যিহোৱাই মোচিক কৈছিল, 49 'তুমি লেবী ফৈদক সৰ্বমুঠ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত তেওঁলোকক গণনা বা অন্তৰ্ভুক্ত নকৰিবা।'

50 কিন্তু বিধানৰ নিয়ম চন্দুক থকা আবাস, তাৰ সকলো বস্তু আৰু তাৰ সম্পৰ্কীয় সকলোৰে ওপৰত লেবীয়াসকলক যন্ত্ৰ লৰ্বলৈ নিযুক্ত কৰিবা। তেওঁলোকে নিয়ম চন্দুকৰ আবাস আৰু তাৰ আটাই বস্তুৰ ভাৰ বৈ নিব লাগিব। তেওঁলোকে তাৰ পৰিচৰ্যা কৰি আবাসৰ চাৰিওফালে তশ্বু তৰি থাকিব লাগিব।

51 আৰু যেতিয়া নিয়ম চন্দুকৰ আবাসখন আন ঠাইলৈ নিব লগা হয়, তেতিয়া লেবীয়াসকলেহে তাক খণ্ড-বিখণ্ডকৈ খুলিব। পাছত নিয়ম চন্দুকৰ আবাসখন স্থাপন কৰাৰ সময়ত তেওঁলোকেই তাক সাজিব। আৰু যি লোক সেই আবাসৰ ওচৰলৈ আহিব, তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব। 52 ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে নিজ নিজ ছাউনিৰ পতাকাৰ গুৰিত, তশ্বু তৰিব লাগিব।

53 কিন্তু ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ ওপৰত মোৰ ক্ৰোধ নহ'বলৈ, নিয়ম চন্দুক থকা সেই আবাসৰ চাৰিওফালে লেবীয়াসকলে তশ্বু তৰি থাকিব লাগিব। নিয়ম চন্দুক থকা আবাসখন লেবীয়াসকলৰ জিন্মাত থাকিব।” 54 ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে সেইদৰে এই সকলোকে কৰিলে। যিহোৱাই মোচিৰ দৰাৰাই দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে আটাই কাৰ্য কৰিলে।

2 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে ছাউনি পতা আৰু প্ৰস্থান কৰা কৰম।

1 যিহোৱাই পুনৰায় মোচি আৰু হাৰোগক ক'লে, 2 “ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকৰ নিজ নিজ সৈন্য দলৰ পিতৃ-বংশৰ পতাকাৰ গুৰিৰ চাৰিওফালে তশ্বু তৰি থাকিব লাগিব। তেওঁলোকৰ তশ্বু সাক্ষাৎ কৰা তশ্বুলৈ মুখ কৰি থাকিব লাগিব।

3 যিহূদাৰ ছাউনিৰ অধীনত থকা লোকসকলে নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে, পূৰ্বদিশে থকা সাক্ষাৎ কৰা তশ্বুৰ ফালে অৰ্থাৎ সূৰ্য উদয় হোৱা দিশে তশ্বু তৰি যিহূদাৰ পতাকাৰ চাৰিওফালে থাকিব লাগিব। অশ্বীনাদবৰ পুংৰ নহচান যিহূদাৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। 4 তেওঁৰ সৈন্য সমূহৰ গণিত লোক আছিল চৌসত্তৰ হাজাৰ ছশ জন।

5 তেওঁলোকৰ কাষত ইচাখৰ ফৈদে তশ্বু তৰি থাকিব লাগিব। চূৰাৰ পুংৰ নথনেলে ইচাখৰৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব।

6 নথনেলৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল চৌৱন হাজাৰ চাৰিশ।

7 ইচাখৰৰ গোষ্ঠীৰ কাষত জব্বুলনৰ গোষ্ঠীয়ে ছাউনি পাতিব লাগিব। হেলোনৰ পুংৰ ইলীয়াব জব্বুলনৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। 8 জব্বুলনৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল সাতাৰন হাজাৰ চাৰিশ।

9 যিহূদাৰ ছাউনিৰ গণিত লোক, নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে, সৰ্বমুঠ আছিল এক লাখ ছয়শী হাজাৰ চাৰিশ জন। প্ৰথমে তেওঁলোকে ছাউনিৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিব।

10 দক্ষিণ দিশে থকা সৈন্যদলবোৰে বুবেণৰ ছাউনিৰ পতাকাৰ চাৰিওফালে থাকিব। চদেয়ূৰৰ পুংৰ ইলীচূৰ বুবেণৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। 11 বুবেণৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল ছয়চল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ।

12 তেওঁলোকৰ কাষত চিমিয়োনৰ গোষ্ঠীয়ে তশ্বু তৰি থাকিব। চূৰীচদয়ৰ পুংৰ চলমীয়েল চিমিয়োনৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। 13 চিমিয়োনৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল উনষাঠি হাজাৰ তিনিশ।

14 তেওঁলোকৰ কাষত গাদৰ ফৈদে থাকিব। বুবেলৰ পুংৰ ইলিয়াচফ গাদৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। 15 গাদৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল পঞ্চাশ হাজাৰ ছশ পঞ্চাশ।

16 বুবেণৰ ছাউনিৰ গণিত লোক, নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে, সৰ্বমুঠ আছিল এক লাখ একাৱন হাজাৰ চাৰিশ পঞ্চাশ জন। তেওঁলোকে দ্বিতীয় হৈ ছাউনিৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিব।

17 তেওঁলোকৰ সৈন্যদলৰ পাছত ছাউনিবোৰৰ মাজত লেবীয়াসকলৰ ছাউনি ৰাখি, সাক্ষাৎ কৰা তশ্বু নিয়া হ'ব; প্ৰতিজনে যি দৰে তশ্বু তৰে, সেই দৰে নিজ নিজ শ্ৰেণীত থাকি, নিজ নিজ পতাকাৰ কাষে কাষে প্ৰস্থান কৰিব।

18 সাক্ষাৎ কৰা তশ্বুৰ পশ্চিম দিশে, নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে, ইফ্ৰয়িমৰ ফৈদে ছাউনি পাতি থাকিব। অশ্বীহূদৰ পুংৰ ইলীচামা ইফ্ৰয়িমৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। 19 ইফ্ৰয়িমৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল চল্লিশ হাজাৰ পাঁচ শ।

20 তেওঁলোকৰ কাষত মনচিৰ ফৈদে থাকিব। পদাচূৰৰ পুংৰ গল্লীয়েল মনচিৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। 21 মনচিৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল বিংশ হাজাৰ দুশ।

22 তেওঁলোকৰ পাছত আহিব বিন্যামীনৰ ফৈদে। গিদিয়োনীৰ পুংৰ অবিদান বিন্যামীনৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব।

23 বিন্যামীনৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল পঁয়ত্ৰিশ হাজাৰ চাৰিশ।

24 ইফ্ৰয়িমৰ ছাউনিৰ গণিত লোক, নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে, সৰ্বমুঠ আছিল এক লাখ আঠ হাজাৰ এশ জন। তেওঁলোকে তৃতীয় হৈ প্ৰস্থান কৰিব।

25 সাক্ষাৎ কৰা তশ্বুৰ উত্তৰ দিশে দানৰ সৈন্যদলে তেওঁলোকৰ পতাকাৰ চাৰিওফালে ছাউনি পাতিব। অশ্বীচদয়ৰ পুংৰ অহীয়েজৰ দানৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। 26 দানৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল বাৰাঠি হাজাৰ সাতশ।

27 তেওঁলোকৰ কাষতে আচেৰৰ ফৈদে তশ্বু তৰি থাকিব। আফ্ৰণৰ পুংৰ পগীয়েল আচেৰৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব; 28 আচেৰৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল একচল্লিশ হাজাৰ পাঁচ শ।

29 তেওঁলোকৰ পাছত আহিব নগালীৰ গোষ্ঠী। ঐননৰ পুংৰ অহীৰা নগালীৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব; 30 নগালীৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল তেপন হাজাৰ চাৰিশ।

31 দানৰ ছাউনিৰ গণিত লোক সৰ্বমুঠ আছিল একলাখ সাতাৰন হাজাৰ ছশ জন। তেওঁলোকে ছাউনিৰ পৰা নিজ নিজ পতাকা লৈ, শেষত প্ৰস্থান কৰিব।”

32 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পিতৃ-বংশৰ সৰ্বমুঠ ছয় লাখ তিনি হাজাৰ পাঁচশ পঞ্চাশ জন সৈন্যদল অনুসাৰে ছাউনিবোৰৰ গণিত লোক আছিল। 33 কিন্তু যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে, লেবীয়াসকলক ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত গণনা কৰা নহ'ল।

34 যিহোৱাই মোচিৰ দৰাৰা দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে সেই সকলো কাৰ্য কৰিলে। তেওঁলোকে নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসাৰে নিজ নিজ পতাকাৰ তলত তম্বু তৰিলে আৰু সেই দৰেই প্ৰস্থান কৰিলে।

3 অধ্যায়

লেবীয়াসকলক গণনা কৰা, তম্বুৰ সকলো বস্তু তেওঁলোকক গতাই দিয়া আৰু প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলক মুকলি কৰা।

1 যি কালত যিহোৱাই চীনয় পৰ্বতত মোচিক কথা কৈছিল, সেই সময়ৰ হাৰোণ আৰু মোচিৰ বংশৰ জীৱনি এয়ে। 2 হাৰোণৰ পুংৰসকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্ম পোৱা জনৰ নাম নাদব, তাৰ পাছত অবীহু, ইলিয়াজৰ আৰু ঈথামৰ।

3 পুৰোহিতৰ কৰ্ম কৰিবলৈ যিসকলক তেওঁ নিযুক্ত কৰিছিল, সেই অভিষিক্ত পুৰোহিত হাৰোণৰ পুংৰসকলৰ নাম এয়ে। 4 কিন্তু নাদব আৰু অবীহুৰে চীনয় পৰ্বতৰ মৰুপ্ৰান্তত যিহোৱাৰ আগলৈ অগ্ৰহণীয় সাধাৰণ জুই নিওতে যিহোৱাৰ আগতে পৰাণ ত্যাগ কৰিলে। নাদব আৰু অবীহুৰ কোনো সন্তান নাছিল, এই হেতুকে, ইলিয়াজৰ আৰু ঈথামৰে নিজ পিতৃ হাৰোণৰ সৈতে পুৰোহিতৰ কৰ্ম কৰিলে।

5 যিহোৱাই মোচিক কথা কৈছিল। তেওঁ কৈছিল, 6 “হাৰোণ পুৰোহিতৰ পৰিচৰ্যাত সহায় কৰিবলৈ, তুমি লেবীৰ ফৈদক তেওঁৰ সন্মুখলৈ আনা।

7 আবাসৰ পৰিচৰ্য্য কৰি, সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ আগত হাৰোণ আৰু গোটেই ইশ্বায়েলৰ হৈ যি যি কৰিবলগীয়া আছে, সেয়া তেওঁলোকে সম্পন্ন কৰিব লাগিব। 8 আবাসৰ কাৰ্য কৰি সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ আটাই বস্তুৰ বাবে যি যি যন্ত্ৰ ল'ব লগীয়া আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ যি যি কৰিব লগীয়া, তাত তেওঁলোকে সহায় কৰিব লাগিব।

9 আৰু তুমি লেবীয়াসকলক হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক দিয়া। ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰিচৰ্যাত সহায় কৰিবলৈ সম্পূৰ্ণৰূপে তেওঁলোকক তেওঁলৈ দিয়া হ'ল। 10 তুমি হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক পুৰোহিত ৰূপে নিযুক্ত কৰিবা, কিন্তু আন বংশৰ যিকোনো লোক ওচৰলৈ আহিলে তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব।”

11 যিহোৱাই মোচিক কথা কৈছিল। তেওঁ কৈছিল, 12 “চোৱা, মই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক ল'লো। ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত গৰ্ভভেদ কৰি অহা প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলৰ সলনি ল'বলৈ মই ইয়াকে কৰিলোঁ। এই হেতুকে লেবীয়াসকল মোৰেই হ'ব। 13 কিয়নো সকলো প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকল মোৰেই। যিদিনা মিচৰ দেশত সকলো প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলক ধংস কৰিছিলোঁ, সেই দিনাই মানুহৰ পৰা জীৱ-জন্তুলৈকে ইশ্বায়েলৰ আটাই প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলক মোৰ অৰ্থে পবিত্ৰ কৰিলোঁ। এতেকে সেই সকলো মোৰেই হ'ব। মই যিহোৱা।”

14 চীনয় মৰুপ্ৰান্তত যিহোৱাই মোচিক কৈছিল। তেওঁ কৈছিল, 15 “তুমি নিজ নিজ পিতৃ-বংশ আৰু গোষ্ঠী অনুসাৰে লেবীৰ সন্তান সকলক গণনা কৰা। এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া আটাই পুৰুষক গণনা কৰিবা।” 16 তাতে মোচিয়ে যেনেকৈ যিহোৱাৰ পৰা আজ্ঞা পালে, তেনেকৈ যিহোৱাৰ বাক্যৰ দৰেই তেওঁলোকক গণনা কৰিলে।

17 লেবীৰ পুংৰসকলৰ নাম আছিল গেৰ্চোন, কথা আৰু মৰাৰী। 18 আৰু নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে গেৰ্চোনৰ পুতেক সকলৰ নাম লিবনী আৰু চিমিয়ী আছিল। 19 আৰু নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে কহাতৰ পুতেক সকলৰ নাম অম্ৰম, যিচহৰ, হিষ্ৰাণ আৰু উজ্জীয়েল। 20 আৰু নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে মৰাৰীৰ পুতেক সকলৰ নাম মহলী আৰু মুচী। নিজ নিজ পিতৃ-বংশ অনুসাৰে এই সকলেই লেবীয়াসকলৰ বংশ।

21 গেৰ্চোনৰ পৰা লিবনীয়া সকলৰ বংশ আৰু চিমিয়ীয়া সকলৰ বংশ উৎপন্ন হ'ল। এওঁলোকেই হ'ল গেৰ্চোনীয়া সকলৰ বংশ। 22 এওঁলোকৰ এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া আটাই পুৰুষকে গণনা কৰা হ'ল, এওঁলোকৰ গণিত লোক সাত হাজাৰ পাঁচশ জন আছিল। 23 গেৰ্চোনীয়া সকলৰ দুই বংশই আবাসৰ পশ্চিম দিশে তম্বু তৰি থাকিব।

24 লায়েলৰ পুংৰ ইলিয়াচফ গেৰ্চোনীয়া সকলৰ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষ হ'ব। 25 গেৰ্চোনৰ পৰিয়ালে আবাসৰ আৱৰণৰ ভিতৰত থকা সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাৰ যন্ত্ৰ ল'ব। পৰ্দা তম্বু, তাৰ আৱৰণ আৰু প্ৰক্ষেপ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰৰ যন্ত্ৰ ল'ব। 26 আবাসৰ আৰু যজ্ঞবেদিৰ চাৰিওফালে থকা চোতালৰ আঁৰ কাপোৰবোৰ আৰু তাৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰৰ যন্ত্ৰ ল'ব। তাৰ আটাই কামৰ ৰছী, সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ এই সকলো বস্তু তেওঁলোকৰ জিম্মাত থাকিব।

27 কহাতৰ পৰা অম্ৰীমীয়া সকলৰ বংশ, যিচহৰীয়া সকলৰ বংশ, হিষ্ৰাণীয়া সকলৰ বংশ আৰু উজ্জীয়েলীয়া সকলৰ বংশৰ জন্ম হ'ল; এই সকলো কহাতীয়া সকলৰ গোষ্ঠী। 28 এওঁলোকৰ এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া আটাই পুৰুষৰ সংখ্যা আঠ হাজাৰ ছশ জন, পবিত্ৰ স্থানৰ যি যি কৰিবলগীয়া, তাক এওঁলোকেই কৰিব। 29 কহাতৰ সন্তান সকলৰ বংশবোৰে আবাসৰ দক্ষিণফালে তম্বু কৰি থাকিব।

30 আৰু উজ্জীয়েলৰ পুংৰ ইলিয়াচফন কহাতীয়া গোষ্ঠী সকলৰ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষ হ'ব। 31 আৰু চন্দুক, মেজ, দীপাধাৰ বেদীবোৰ, পবিত্ৰ স্থানৰ পৰিচৰ্য্য কৰা আটাই বস্তুবোৰ যন্ত্ৰ ল'ব। আৰু আঁৰ কৰি ৰখা বস্তুবোৰ তেওঁলোকৰ জিম্মাত থাকিব আৰু তাৰ সম্পৰ্কীয় সকলো কাৰ্য তেওঁলোকে কৰিব। 32 আৰু হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুংৰ ইলিয়াজৰ লেবীয়া সকলৰ অধ্যক্ষৰো অধ্যক্ষ হ'ব। যিসকলৰ জিম্মাত পবিত্ৰ স্থান থাকিব, তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁ নিযুক্ত হ'ব।

33 মৰাৰীৰ পৰা মহলীয়া সকলৰ বংশ আৰু মূচীয়া সকলৰ বংশ উদ্ভূত হ'ল। এওঁলোকেই মৰাৰীয়া সকলৰ গোষ্ঠী।
34 এওঁলোকৰ এমাহ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া আটাই পুৰুষৰ সংখ্যা ছয় হাজাৰ দুশ জন।³⁵ অবিহমিলৰ পুংৰ চুবীয়েল মৰাৰীৰ গোষ্ঠী সকলৰ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষ হ'ব। তেওঁলোকে আবাসৰ উত্তৰফালে কাষত তম্বু তৰি থাকিব।

36 আবাসৰ তক্তা, তাৰ ডাং, তাৰ খুটা, তাৰ চুপ্তী আৰু তাৰ সকলো বস্তু মৰাৰীৰ সন্তান সকলৰ জিন্মাত থাকিব আৰু তাৰ সম্পৰ্কীয় আটাই কাৰ্য তেওঁলোকে কৰিব, ³⁷ ইয়াৰ লগতে চোতালৰ চাৰিওফালে থকা খুটাবোৰ আৰু সেইবোৰৰ চুপ্তী, খুটি আৰু বহী তেওঁলোকৰ জিন্মাত থাকিব।

38 মোচি, হৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে পূৰ্বফালে আবাসৰ আগত, সূৰ্য উদয় হোৱা ফালে, সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ আগত তম্বু তৰি থাকিব। ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰিৎৰ স্থানৰ বিষয়ে যি কৰিব লগীয়া, তাৰ কাৰ্য তেওঁলোকৰ জিন্মাত থাকিব। বিদেশী যি কোনো লোক তাৰ ওচৰ চাপিলে তেওঁৰ প্ৰণাদও হ'ব।³⁹ মোচি আৰু হৰোণে যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ দৰে নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে যি লেবীয়া সকলক গণনা কৰিলে, লেবীয়া সকলৰ সেই গণিত লোক, এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া পুৰুষৰ সংখ্যা সম্বুঠ বাইছ হাজাৰ।

40 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ, এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলো পুৰুষক গণনা কৰা আৰু তেওঁলোকৰ নামৰ তালিকা কৰা।⁴¹ আৰু মোৰ অৰ্থে, তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰথমে জন্ম আটাই মানুহৰ সলনি লেবীয়া সকলক গ্ৰহণ কৰা। ময়েই যিহোৱা। আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰথমে জগা আটাই পশুৰ সলনি লেবীয়া সকলৰ পশুবোৰ গ্ৰহণ কৰা।”

42 মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ প্ৰথমে জন্ম আটাই লোকসকলক গণনা কৰিলে।
43 তেওঁলোকৰ এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া প্ৰথমে জন্ম সকলো পুৰুষৰ নামে সৈতে তেওঁ গণনা কৰিলে। তেওঁৰ গণনাত সংখ্যা বাইশ হাজাৰ দুশ ৫০০ জন হ'ল।

44 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, ⁴⁵ “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰথমে জন্ম আটাই লোকৰ সলনি লেবীয়া সকলক লোৱা। আৰু তেওঁলোকৰ পশুবোৰৰ সলনি লেবীয়া সকলৰ পশুবোৰ লোৱা। লেবীয়া সকল মোৰেই হ'ব। ময়েই যিহোৱা।

46 তেওঁলোকক মুকলি কৰিবৰ বাবে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলৰ মাজত লেবীয়া সকলৰ সংখ্যাতকৈ বঢ়া যি দুশ ৫০০ জন লোক আছে, ⁴⁷ তুমি তেওঁলোকৰ সলনি এজন এজনৰ সলনি পাঁচ চেকলক ল'বা; বিশ গেৰাই এক চেকল হয়।⁴⁸ আৰু সেই সংখ্যাতকৈ বৃদ্ধ লোকসকলক যি ধনেৰে মুকলি কৰা হ'ব, সেই ধন হৰোণক আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক দিবা।”

49 তেতিয়া লেবীয়া সকলৰ যোগেদি মুকলি কৰা লোক সকলৰ বাহিৰে যি লোক বাঢ়ি আছিল, তেওঁলোকক মুকলি কৰা ধন মোচিয়ে সংগ্ৰহ কৰিলে।⁵⁰ তেওঁ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰথমে জন্ম পোৱা লোকসকলৰ পৰা পৰিৎৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে সেই ধন এক হাজাৰ তিনিশ পঁয়ষষ্ঠি চেকল সংগ্ৰহ কৰিলে।⁵¹ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে মোচিয়ে সকলো কৰিলে, যিহোৱাই যিদৰে মোচিক আজ্ঞা দিছিল, মোচিয়ে সেই মুকলি কৰা ধন হৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক দিলে।

4 অধ্যায়

লেবীয়াসকলৰ পুৰুষে কৰা কাৰ্য আৰু সেই কাৰ্য কৰা পুৰুষসকলৰ গণনা।

1 পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হৰোণক ক'লা কৈছিল। তেওঁ ক'লে, ² “তোমালোকে লেবীৰ সন্তানসকলৰ মাজত নিজ নিজ বংশ আৰু পিতৃ-বংশ অনুসাৰে কহাতৰ সন্তানসকলৰ লোকপিয়ল গণনা কৰিবলৈ পৰিচালনা কৰা।³ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান পুৰুষ সাক্ষাৎ কৰা তেওঁলোকৰ লেখ লোৱা। তম্বুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মচাৰীবোৰৰ শ্ৰেণীত, এই লোকসকল অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব লাগিব।⁴ মোৰ বাবে সংৰক্ষিত কৰি ৰখা অতিশয় পৰিৎৰ বস্তুৰ বিষয়ে কহাতীয়াসকলে সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ কাম কৰিব লাগিব।

5 যেতিয়া ছাউনি উঠিব লগা হ'ব, তেতিয়া হৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে তম্বুৰ ভিতৰত সোমাই, আঁৰ কৰি ৰখা প্ৰভেদক বস্ৰৰ নমাই তাৰে সাক্ষ্য-ফলিৰ চন্দুক ঢাকিব।⁶ তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত তহুৰ ছালৰ এক আৱৰণ দিব। তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ নীল বৰণীয়া এখন বস্ৰৰ মেলি দিব। তেওঁলোকে তাক বৈ নিৰ্বলে তাত কানমাৰি সূমুৱাব।

7 আৰু তেওঁলোকে দৰ্শন পিঠাৰ মেজৰ ওপৰত এখন নীল বৰণীয়া কাপোৰ পাৰিব। তাৰ ওপৰত তেওঁলোকে খাল, পিয়লা, বাটি, আৰু পেয় নৈবেদ্য দৰাফাৰসৰ পাংৰ থ'ব। আৰু নিত্য পিঠা সদায় তাৰ ওপৰত ৰাখিব।⁸ সেইবোৰৰ ওপৰত তেওঁলোকে ৰঙা বৰণীয়া কাপোৰ এখন মেলি দিব আৰু তহুৰ ছালৰ এক আৱৰণেৰে তাক ঢাকিব। আৰু তেওঁলোকে তাক কঢ়িয়াই লৈ যাবলৈ তাত কানমাৰি সূমুৱাই দিব।

9 আৰু এখন নীল বৰণীয়া কাপোৰ লৈ, দীপাধাৰ, তাৰ প্ৰদীপ, শলাকানি-কটা, এণ্ডেৰুৱা ধৰা আৰু তাৰ পৰিচৰ্যা কৰা গোটেই তেলৰ পাংৰ ঢাকিব।¹⁰ তাক আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি তহুৰ ছালৰ এক আৱৰণেৰে মেৰাই লৈ এখন বৈ নিয়া যতনৰ ওপৰত থ'ব।¹¹ পাছত তেওঁলোকে সোণৰ বেদীৰ ওপৰত নীল বৰণীয়া কাপোৰ পাৰি দিব। তহুৰ ছালৰ এক আৱৰণেৰে তাক ঢাকিব আৰু পাছত বৈ নিয়া কানমাৰি সূমুৱাই দিব।

12 তেওঁলোকে পৰিৎৰ স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিব লগা সকলো সা-সৰঞ্জাম লৈ, নীল বৰণীয়া কাপোৰেৰে মেৰাব। আৰু তেওঁলোকে তহুৰ ছালৰ এক আৱৰণেৰে ঢাকি, তাক বৈ নিয়া যতনৰ ওপৰত ৰাখিব।¹³ আৰু যজ্ঞ বেদীৰ পৰা ছাই উলিয়াই পেলাই দি, তাৰ ওপৰত এখন বেঙেনা বৰণীয়া কাপোৰ পাৰিব।¹⁴ আৰু তাৰ ওপৰত তাৰ পৰিচৰ্যা কৰিব লগা আটাই

সঁজুলি আদি বেদীৰ সকলো পাংৰ ৰাখিব। তেওঁলোকে অৰ্থাৎ আঙঠা-ধৰা, বিৰশূল, ছাই উলিওৱা হেতা, তেজ ছটিওৱা পাংৰ, পাছহে তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত তহৰ ছালৰ এক আৱৰণ দি, কানমাৰি সুমুৱাই দি তাক ঢাকি ৰাখিব।

15 ছাউনি উঠিব যাব লগা সময়ত, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে পবিংৰ স্থান আৰু ইয়াৰ সকলো বস্তু ঢকাৰ পাছত, কহাতৰ সন্তান সকলে তাক বৈ নিবলৈ আহিব লাগিব। কিন্তু তেওঁলোকে যদি পবিংৰ বস্তুবোৰ স্পৰ্শ কৰে, তেনেহলে তেওঁলোক মৰিব লাগিব। এইবোৰেই কহাতৰ সন্তান সকলৰ সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ বস্তুবোৰ বৈ নিয়া কাম আছিল।¹⁶ আৰু পৰ্দীপৰ অৰ্থে তেল, সুগন্ধি ধূপ, নিত্য ভক্ষ্য নৈবেদ্য, অভিষেকাৰ্থক তেল, হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুংৰ ইলিয়াজৰৰ জিম্মাত থাকিব। গোটেই আবাস আৰু তাত থকা সকলো পবিংৰ স্থান আৰু তাৰ সকলো বস্তু তেওঁৰ জিম্মাত থাকিব।”

17 এইদৰে যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক কথা ক’লে। তেওঁ আৰু ক’লে,¹⁸ “তোমালোকে লেবীয়াসকলৰ মাজৰ পৰা কহাতীয়া গোষ্ঠীৰ বংশক উচ্ছন্ন হ’বলৈ নিদিবা।¹⁹ তেওঁলোকক সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিবা, এইবোৰ কৰাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোক নমৰিব, কিন্তু জীয়াই থাকিব। যেতিয়া তেওঁলোকে অতি পবিংৰ স্থানৰ ওচৰ চাপে,²⁰ তেতিয়া কিন্তু তেওঁলোকে মৰা নপৰিবৰ বাবে পবিংৰ বস্তুবোৰ খন্তেকৰ বাবে চাৰ্বলৈ পবিত্ৰস্থানৰ ভিতৰলৈ নাহিব। হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে ভিতৰত সোমাই কহাতীয়াসকলৰ পৰিত্ৰজনক নিজ নিজ কৰিবলগীয়া কামত আৰু নিযুক্ত কৰিব।”

21 যিহোৱাই মোচিক পুনৰ কথা ক’লে। তেওঁ ক’লে,²² “তুমি পিতৃ-বংশ আৰু বংশানুসাৰে গেৰ্চোনৰ সন্তানসকলৰো লোকপিয়ল পৰিচালনা কৰিবা।²³ বিংশ বছৰ বয়সৰে পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমায়, তেওঁলোকক গণনা কৰা।

24 পৰিচৰ্যা আৰু ডাৰ বৈ লৈ যোৱাই গেৰ্চোনীয়া গোষ্ঠীসকলৰ কাম আছিল।²⁵ তেওঁলোকে আবাসৰ কাপোৰবোৰ সাক্ষাৎ কৰা তম্বু, তাৰ আৱৰণ, তাৰ ওপৰত থকা তহৰ ছালৰ আৱৰণ, সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা এই সকলো বৈ লৈ যাব লাগিব।²⁶ আবাসৰ আৰু যজ্ঞবেদীৰ চাৰিওফালে থকা চোতালৰ আৰু কাপোৰবোৰ আৰু তাৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা, সেইবোৰৰ ৰছী আৰু তাৰ কাম কৰা আটাই হাতিয়াৰ, এইবোৰ তেওঁলোকে বব আৰু এইবোৰৰ সম্পৰ্কীয় যি যি কাম কৰিব লগা হ’ব, তাকো কৰিব লাগিব।

27 গেৰ্চোনৰ সন্তানসকলৰ সকলো ডাৰ বোৱা কাৰ্য, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ আজ্ঞা অনুসাৰে হ’ব। ডাৰ বোৱা আটাই বস্তু তোমালোকে তেওঁলোকৰ জিম্মালৈ দিবা।²⁸ গেৰ্চোনৰ সন্তানসকলৰ গোষ্ঠীৰ লোকসকলে সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ কৰিব লগা কাম এয়ে। আৰু তেওঁলোকে কৰিব লগা কাম হাৰোণৰ পুংৰ ঈখামৰৰ জিম্মাত থাকিব।

29 পাছত নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসাৰে মৰাৰীৰ সন্তানসকলকো তুমি গণনা কৰা,³⁰ বিংশ বছৰ বয়সৰে পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমায়, তেওঁলোকক গণনা কৰা।

31 আৰু সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য অনুসাৰে তেওঁলোকৰ জিম্মাত থকা তেওঁলোকে বৈ নিব লগা বস্তু এই - আবাসৰ তক্তা, তাৰ ডাং, খুঁটা, চুঙী,³² আৰু চোতালৰ চাৰিওফালে থকা খুঁটা, সেইবোৰৰ চুঙী, খুঁটি, ৰছী আৰু তাৰ আটাই কাৰ্যৰ হাতিয়াৰ; তোমালোকে নাম ধৰি ধৰি, তেওঁলোকে বৈ নিব লগা সকলো বস্তু তেওঁলোকক গতাই দিবা।

33 মৰাৰীৰ সন্তানসকলৰ গোষ্ঠীৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য অনুসাৰে সাক্ষাৎ কৰিব লগা তম্বুৰ কৰিব লগা কাৰ্য এয়ে। তেওঁলোকৰ কাৰ্য হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুংৰ ঈখামৰৰ জিম্মাত থাকিব।”

34 পাছত মোচি, হাৰোণ আৰু মণ্ডলীৰ অধ্যক্ষসকলে কহাতৰ সন্তান সকলৰ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসাৰে গণনা কৰিলে।³⁵ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বিংশ বছৰ বয়সৰে পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমাল, তেওঁলোকক গণনা কৰিলে।³⁶ তেতিয়া তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে তেওঁলোকৰ গণিত লোক দুই হাজাৰ সাতশ পঞ্চাশ জন হ’ল।

37 মোচিৰ যোগেদি দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা মতে যিসকলক মোচি আৰু হাৰোণে গণনা কৰিলে, সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ কাম কৰা, কহাতীয়া গোষ্ঠীসকলৰ সেই গণিত লোক এইসকল।

38 গেৰ্চোনৰ সন্তান সকলৰ মাজত, যিসকলক নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসাৰে গণনা কৰা হ’ল,³⁹ বিংশ বছৰ বয়সৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ কাম কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমাল,⁴⁰ নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসাৰে তেওঁলোকৰ মাজৰ সেই গণিত লোক দুই হাজাৰ ছশ বিংশ জন হ’ল।

41 যিহোৱাই আজ্ঞা কৰাৰ দৰে মোচি আৰু হাৰোণে যিসকলক গণনা কৰিলে, সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ কাৰ্য কৰা গেৰ্চোনৰ গোষ্ঠীসকলৰ সেই গণিত লোক এইসকল।

42 আৰু মৰাৰীৰ সন্তান সকলৰ গোষ্ঠীসকলৰ মাজত যিসকলক নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসাৰে গণনা কৰা হ’ল,⁴³ বিংশ বছৰ বয়সৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমাল,⁴⁴ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে তেওঁলোকৰ মাজৰ সেই গণিত লোক তিনি হাজাৰ দুশ জন হ’ল।

45 মোচিৰ যোগেদি যিহোৱাই আজ্ঞা কৰাৰ দৰে মোচি আৰু হাৰোণে যিসকলক গণনা কৰিলে, মৰাৰীৰ সন্তান সকলৰ গোষ্ঠীসকলৰ সেই গণিত লোক এইসকল।

46 নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসাৰে, মোচি, হাৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ অধ্যক্ষ সকলে গণনা কৰা, লেবীয়া লোকসকলৰ যিমান লোকক গণনা কৰা হ’ল,⁴⁷ বিংশ বছৰ বয়সৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সেৱাকৰ্ম কৰিবলৈ, সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ ডাৰ বোৱা কাম কৰিবলৈ সোমাল,⁴⁸ তেওঁলোকৰ মাজৰ সেই গণিত লোক আঠ হাজাৰ পাঁচশ আশী জন হ’ল।

49 কি কি কামত আৰু কি কি ভাৰত কিমান মানুহ লাগিব, তাক যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ দৰে মোচিৰ যোগেদি গননা কৰা হ'ল। এইদৰে মোচিৰ দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰেই তেওঁলোক তেওঁৰ যোগেদি গণিত হ'ল।

5 অধ্যায়

কুষ্ঠ আদি ৰোগীকে বাহিৰ কৰা। পৰপুৰুষে সৈতে ব্যডিচাৰ কৰা মহিলা, অস্ত্ৰজ্বালা আদি বিষয়ৰ বিধি।

1 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিৰ কলে, 2 “তুমি প্ৰতিজন কুষ্ঠৰোগীক, আৰু গাৰ ঘাৰ পৰা কিবা বৈ থকা প্ৰতিজন ৰোগীক, আৰু মৰা শ চুই অশুচি হোৱা প্ৰতিজন লোককে ছাউনিৰ পৰা বাহিৰ কৰিবলৈ, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক আজ্ঞা দিয়া। 3 তোমালোকে পুৰুষহে হওঁক বা স্ত্ৰীয়ে হওঁক, দুয়োকে ছাউনিৰ পৰা বাহিৰ কৰিব লাগিব। তেওঁলোকে যেন কোনো প্ৰকাৰে ছাউনিবোৰ অশুচি নকৰে সেই বাবে তেওঁলোকক বাহিৰ কৰা, কিয়নো মই তাত বাস কৰোঁ।” 4 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তাকে কৰিলে, আৰু যিহোৱাই মোচিৰ দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে সেইদৰেই কাৰ্য কৰি ছাউনিৰ পৰা তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি দিলে।

5 যিহোৱাই মোচিৰ পুনৰায় ক'লে, 6 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, যেতিয়া কোনো এজন পুৰুষে হওঁক বা স্ত্ৰীয়েই হওঁক, যদি কোনোবাই মানুহে মানুহক কৰা পাপৰ দৰে কোনো পাপ কৰি যিহোৱাৰ অস্থিত অপৰাধ কৰে, সেই জন ব্যক্তি দোষী হয়। 7 তেতিয়া সেই পুৰুষ বা স্ত্ৰীয়ে নিজে কৰা সেই পাপ স্বীকাৰ কৰিব লাগিব, আৰু যি দোষ কৰিছিল সেই পাপৰ মূল্য সম্পূৰ্ণৰূপে তাৰ ক্ষতিপূৰণ কৰিব লাগিব; আৰু পাঁচ ভাগৰ এভাগ বেচিকৈ দিব লাগিব। তেওঁ যাৰ অস্থিত দোষ কৰিলে, সেই জন লোকক দিব লাগিব।

8 আৰু যাক দোষৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ কৰিব লগীয়া, সেই জন লোকৰ যদি এনে কোনো ওচৰ সম্বন্ধীয়া লোক নাথাকে, তেন্তে যি প্ৰায়শ্চিত্তৰ মতা মেৰটোৰ দ্বাৰাই তাক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা হ'ব, তেওঁৰ সেই দোষৰ বাবে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কৰিব লগা ক্ষতিপূৰণ পূৰোহিতে পাব। 9 আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকৰ পৰিৎৰ বস্ত্ৰৰ মাজৰ যিমান উত্তোলনীয়া উপহাৰ মোৰ উদ্দেশ্যে পূৰোহিতৰ গুৰিলৈ আনিব, সেই সকলো সেই পূৰোহিত জনৰ হ'ব। 10 প্ৰতিজনৰ পৰিৎৰীকৃত বস্ত্ৰ তেওঁৰেই হ'ব। যিকোনো বস্ত্ৰ যেতিয়া কোনো এজন লোকে পূৰোহিতক দিব, তাকো তেওঁৰেই হ'ব।”

11 যিহোৱাই মোচিৰ আকৌ কলে, 12 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক কোৱা, ‘ধৰি লোৱা কোনো এজন লোকৰ পত্নীয়ে যদি অবাটে গ'ল আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সত্যলঙ্ঘন কৰিলে;

13 অৰ্থাৎ আন এজন পুৰুষে তাইৰ সৈতে শয়ন কৰিলে; সেই ক্ষেত্ৰত তাই অশুচি হ'ল; যদিও তাইৰ গিৰীয়েকে নেদেখাকৈ বা নজনাকৈ বা যদিও তাইৰ সেই কৰ্ম ধৰাত নপৰিল বা তাইৰ অস্থিত সাক্ষী কোনো নাই, 14 আৰু নিজ পত্নী অশুচি হ'লে, এই বুলি তাইৰ প্ৰতি গিৰীয়েকৰ অস্ত্ৰজ্বালাযুক্ত মন হ'ব পাৰে, নাইবা নিজ পত্নী অশুচি নহলেও, মিছাতে তাইৰ প্ৰতি তেওঁৰ অস্ত্ৰজ্বালাযুক্ত মন হ'ব পাৰে।

15 তেতিয়া এই বোৰ ক্ষেত্ৰত সেই পুৰুষ জনে নিজ পত্নীক পূৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব। তেওঁ তাইৰ কাৰণে তাইৰ উপহাৰ, অৰ্থাৎ ঐফাৰ দহ ভাগৰ এভাগ যৱৰ আটাগুডি আনিব। কিন্তু তেওঁ তাৰ ওপৰত তেল নাঢ়ালিব, আৰু কুন্দুৰু নিদিব; কিয়নো সেয়ে অস্ত্ৰজ্বালাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য, অপৰাধ সোঁৱৰণ কৰাওঁতা স্মৰণাৰ্থক ভক্ষ্য নৈবেদ্য।

16 তেতিয়া পূৰোহিতে সেই মহিলাক আনি যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত কৰিব। 17 আৰু পূৰোহিতে মাটিৰ পান্ধত পৰিৎৰ জল ৰাখি, আৱাসৰ মজিয়াৰ কিছু ধূলি লৈ, সেই জলত দিব।

18 পূৰোহিতে সেই মহিলা গৰাকীক যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত কৰিব আৰু তাইৰ মূৰ চুলি মুকলি কৰিব। আৰু সেই স্মৰণাৰ্থক নৈবেদ্য, অস্ত্ৰজ্বালাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য তাইৰ হাতত থ'ব, আৰু শাও জন্মাওতা সেই তিতা পানী পূৰোহিতে নিজৰ হাতত ল'ব। 19 আৰু পূৰোহিতে সেই মহিলাক শপত খুৱাব লাগিব, তেওঁ তাইক ক'ব লাগিব বোলে, “কোনো পুৰুষে যদি তোমাৰে সৈতে শয়ন কৰা নাই, আৰু তুমি নিজ স্বামীৰ অধীন হৈ অবাটে যোৱা নাই, তেতিয়াহলে শাও জন্মাওতা এই তিতা পানী তোমালৈ নিষ্ফল হ'ব।

20 কিন্তু তুমি যদি নিজ স্বামীৰ অধীন হৈয়ো অবাটে গৈ অশুচি হ'লা, আৰু তোমাৰ স্বামীৰ বাহিৰে আন কোনো পুৰুষে যদি তোমাৰ লগত শয়ন কৰিলে; 21 এইবোৰ কথা কৈ পূৰোহিতে শাও জন্মাওতা শপতৰে সেই মহিলাক শপত খুৱাব, ‘তেন্তে যিহোৱাই তোমাৰ কৰঙন শুকুৱাই আৰু তোমাৰ পেট উখহাই তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত তোমাক শাও আৰু শপতৰ বিষয় কৰিব; 22 আৰু এই শাও জন্মাওতা পানী তোমাৰ পেট উখহাবলৈ আৰু কৰঙন শুকুৱাবলৈ তোমাৰ পেটত সোমাব।’ তেতিয়া সেই মহিলাই উত্তৰ দিব, ‘হয়, যদি মই দোষী, তেনেহলে এনেই হওঁক।’

23 পূৰোহিতে জনে এইবোৰ শাও এখনি পুথিত লিখিব আৰু তাৰ পাছত তাক সেই তিতা পানীত তেওঁ ধুই পেলাব লাগিব।

24 তাৰ পাছত পূৰোহিতে সেই শাও জন্মাওতা তিতা পানী তাইক পান কৰাব; তাতে সেই শাও জন্মাওতা তিতা পানী তাইৰ পেটত সোমাই তিতা হ'ব। 25 পূৰোহিতে সেই মহিলাৰ হাতৰ পৰা সেই অস্ত্ৰজ্বালাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য নিজ হাতত লৈ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে দোলাই যজ্ঞবেদীৰ ওচৰলৈ আনিব লাগিব। 26 আৰু পূৰোহিতে সেই ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ এমুঠি লৈ, তাৰ স্মৰণাৰ্থক অংশস্বৰূপে যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত দক্ষ কৰিব; তাৰ পাছত তেওঁ সেই মহিলাক সেই পানী পান কৰাব।

27 আৰু তাই যদি নিজ স্বামীৰ বিৰুদ্ধে কুকৰ্ম কৰি অশুচি হৈছে, তেন্তে সেই পানী খুউৱাৰ পাছত সেই শাও জন্মাওতা পানী তাইৰ পেটত সোমাই তিতা হ'ব। তাইৰ পেট উখহিব আৰু কৰঙন শুকাই যাব। আৰু তাই নিজ লোকসকলৰ মাজত শাওৰ বিষয় হ'ব। 28 কিন্তু যদি সেই মহিলা অশুচি নহৈ, শুচি আছে, তেন্তে তাই শাওৰ পৰা মুক্ত হ'ব আৰু গৰ্ভধাৰণ কৰিব।

29 এয়ে অন্তৰ্জ্বালাযুক্ত বিধি; যেতিয়া কোনো মহিলাই নিজ স্মাৰীৰ অধীন হৈয়ো অবাটে গৈ অশুচি হয়, তাইৰ বাবেই এই বিধি। 30 যেতিয়া কোনো মানুহৰ মন অন্তৰ্জ্বালাযুক্ত হৈ, তেওঁ নিজৰ পত্নীৰ প্ৰতি অন্তৰ্জ্বালাৰে জুলে, সেই সময়ত তেওঁ নিজ পত্নীক যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত কৰিব, আৰু পুৰোহিত তেওঁৰ বিষয়ে এই সকলো বিধি পালন কৰিব।

31 তেতিয়া নিজ পত্নীক পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ অনাৰ কাৰণে সেই পুৰুষ অপৰাধৰ পৰা মুক্ত হ'ব, আৰু সেই তিৰোতাই নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব।”

6 অধ্যায়

নাচৰীয়া লোকৰ, আৰু আশীৰ্বাদৰ বিধি।

1 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘কোনো পুৰুষ বা স্ত্ৰীয়ে যেতিয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বিশেষ নাচৰীয়া স্বত ধৰিবৰ অৰ্থে পৃথকে থাকিব, 3 তেতিয়া তেওঁ দৰাক্ষাৰস আৰু সুৰাপানৰ পৰা নিজকে আতৰত ৰাখিব লাগিব। তেওঁ দৰাক্ষাৰসৰ চিৰুকা বা সুৰাৰ চিৰুকা পান নকৰিব আৰু দৰাক্ষাফলৰ পৰা চেপি উলিওৱা নতুন ৰসকো পান নকৰিব, বা কেঁচা কি শুকান দৰাক্ষাফলো নাখাব। 4 তেওঁ মোৰ উদ্দেশ্যে পৃথকে থকা সকলো কালত, গুটিৰ পৰা বাকলিলৈকে দৰাক্ষাফলৰে যুগুত কৰা কোনো বস্তু ভোজন নকৰিব।

5 আৰু স্বত ধৰি পৃথকে থকা সকলো কালত তেওঁৰ মূৰত ক্ষুৰ নলগাব; যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বেলেগে থকা দিনৰ সংখ্যা পূৰ নহয়মানে তেওঁ নিজৰ মূৰ চুলি বাঢ়িবলৈ দিব।

6 তেওঁ যেতিয়ালৈকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৃথকে থাকে, তেতিয়ালৈকে কোনো মৰা শৱৰ ওচৰলৈ নাযাব। 7 তেওঁৰ পিতৃৰ বা মাতৃৰ, ককায়েকৰ বা ভনীয়েকৰ মৃত্যুৰ সময়ত, তেওঁ তেওঁলোকৰ কাৰণে নিজকে অশুচি নকৰিব, কিয়নো তেওঁৰ মূৰৰ দীঘল চুলি দেখি, তেওঁ নিজ স্ত্ৰীৰ উদ্দেশ্যে যে পৃথকে আছে সেই বিষয়ে সকলোৱে জানিব। 8 তেওঁ পৃথকে হৈ থকা সকলো কালত, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ হৈ থাকিব।

9 আৰু যদি কোনো এজন মানুহৰ অকস্মাৎ তেওঁৰ ওচৰত মৃত্যু হয়, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ নিজ পৃথকে থকাৰ চিন অশুচি কৰে। তেতিয়া তেওঁ শুচি হোৱা দিনা, নিজৰ মূৰ ক্ষুৰাব। সেয়া সপ্তম দিনাই তেওঁ নিজ মূৰ চুলি ক্ষুৰাব লাগিব।

10 অষ্টম দিনা তেওঁ দুটা কপো, বা দুটা পাৰ পোৱালি সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ-মুখলৈ পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব লাগিব। 11 তেতিয়া পুৰোহিত তেওঁৰ এটা পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে, আৰু আনটো হোম বলিস্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিব। তেতিয়া তেওঁ মৰা শৱৰ ওচৰত থকাৰ পাপৰ কাৰণে তেওঁক পৰায়শ্চিত্ত কৰিব; আৰু সেই দিনাই তেওঁ নিজকে পুনৰ পবিত্ৰ কৰিব।

12 তেওঁ নিজকে পুনৰায় যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৃথকে থাকিব লাগিব। তেওঁ দোমাৰ্থক বলিস্বৰূপে এটা এবছৰীয়া মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিব। কিয়নো তেওঁ পুৰুষে নিজকে অশুচি কৰালে সেই কাৰণে তেওঁ পুৰুষে নিজকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৃথকে থকা দিনবোৰ গণ্য নহ'ব।

13 নাচৰীয়া লোক হৈ পৃথকে থকাৰ কাল পূৰ হলে, তেওঁ পালন কৰিব লগা বিধি এনে- তেওঁক সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ মুখলৈ অনা হ'ব। 14 তেওঁ নিজে অনা উপহাৰ যিহোৱালৈ দান কৰিব। তেওঁ হোম বলিৰ কাৰণে গাত কোনো দাগ নথকা এটা এবছৰীয়া মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে গাত দাগ নথকা এজনী এবছৰীয়া নিষ্ণু চেঁউৰী মেৰ-ছাগ পোৱালি, আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে গাত দাগ নথকা এটা নিষ্ণু মতা মেৰ-ছাগ দান কৰিব লাগিব; 15 আৰু সেই জন্তুবোৰৰ সৈতে একেৰাহি খমিৰ নিদিয়া পিঠা অৰ্থাৎ তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰ বিন্ধা থকা পিঠা কেইটামান, আৰু খমীৰ নিদিয়া তেল চলা পাতল চকলীয়া পিঠা কেইটামান, আৰু তাৰ লগত ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য উপহাৰৰ সৈতে এই সকলো উপহাৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আনিব।

16 তাতে পুৰোহিতে এই সকলো বস্তু যিহোৱাৰ আগলৈ আনিব। তেতিয়া তেওঁৰ পাপাৰ্থক বলি আৰু হোম বলি উৎসৰ্গ কৰিব। 17 খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে সৈতে মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ মেৰ-ছাগটো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিব আৰু তাৰ পাছত পুৰোহিতে তাৰ লগৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিব।

18 পাছত নাচৰীয়া লোকজনে সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ মুখত নিজে পৃথকে হৈ থকাৰ চিন অৰ্থাৎ তেওঁৰ মূৰৰ দীঘল চুলি ক্ষুৰাই, সেই মূৰ চুলি লৈ, মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তলত থকা অগ্নিত পেলাই দিব।

19 আৰু নাচৰীয়া লোকজনে পৃথকে থকাৰ যি চিন, তাক ক্ষুৰুৱাৰ পাছত, পুৰোহিতে পানীত সিজোৱা মেৰৰ আগ-পিৰাটো, আৰু খৰাহিৰ পৰা খমীৰ নিদিয়া বিন্ধা থকা পিঠা এটা, আৰু খমীৰ নিদিয়া পাতল চাকলিয়া পিঠা এটা লৈ, নাচৰীয়া লোকজনৰ হাতত দিব। 20 আৰু পুৰোহিতে সেই সকলোকে দোলনীয় নৈবেদ্যস্বৰূপে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তেওঁৰ সম্মুখত দান কৰিব; দোলনীয় আমঠু আৰু উত্তোলনীয় পাছ-পিৰাই সৈতে সেয়ে পুৰোহিতৰ অৰ্থে পবিত্ৰ হ'ব। তাৰ পাছত নাচৰীয়া লোকজনে দৰাক্ষাৰস পান কৰিব পাৰিব।

21 নাচৰীয়া স্বত ধৰোঁতা মানুহৰ আৰু পৃথকে থকাৰ কাৰণে যিহোৱাক দিব লগা তাৰ উপহাৰৰ এয়ে বিধি। ইয়াৰ বাহিৰে তেওঁ নিজৰ শক্তি অনুসাৰে দিবলৈ আগ কৰে, তাকো দিব পাৰে; তেওঁ যি স্বত ধৰে, সেই স্বত অনুসাৰে তেওঁ নিজে পৃথকে থকা বিধি পালন কৰিব লাগে।”

22 পাছত যিহোৱাই পুনৰায় মোচিক ক'লে, “তুমি হাৰোগ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক কোৱা, 23 ‘তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক এইদৰে আশীৰ্বাদ কৰিবা। তোমালোকে তেওঁলোকক এইদৰে ক'বা:

24 যিহোৱাই তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰি ৰাখক।

25 যিহোৱাই তেওঁৰ নিজ পোহৰৰে তোমালোকক উজ্জ্বল কৰি ৰাখক আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি দয়ালু হওঁক।

২৬ যিহোৱাই তোমালৈ দৃষ্টি কৰক আৰু তোমাক শান্তি দান কৰক।^{২৭} এইদৰে তেওঁলোকে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত মোৰ নাম স্থাপন কৰিব। তেতিয়া মই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিম।”

7 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ অধ্যক্ষসকলে দিয়া উপহাৰ।

1 পাছত যি দিনা মোচিয়ে আবাস স্থাপন কৰি সমপন্ন কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই আবাস আৰু তাৰ সকলো বস্তু যিহোৱাৰ বাবে অতিষেক আৰু পৰিৎৰ কৰিলে। তেওঁ যজ্ঞবেদী আৰু তাৰ সকলো বস্তু, সকলোকে সঁজুলি অতিষেক আৰু পৰিৎৰ কৰিলে।^২ সেই দিনা ইশ্বায়েলৰ অধ্যক্ষসকল, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ মুখিয়ালসকলে নিজ নিজ উপহাৰ দান কৰিলে। তেওঁলোক হৈদবোৰৰ অধ্যক্ষ আছিল। তেওঁলোক যুদ্ধৰ বাবে গণিত লোকসকলৰ ওপৰত নিযুক্ত হৈছিল।^৩ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সন্মুখত তেওঁৰ উদ্দেশ্যে নিজ নিজ উপহাৰ স্বৰূপে ঢাকনি থকা ছখন গাড়ী আৰু বাৰটা যাঁড়-গৰু আনিলে। তেওঁলোকে দুজন দুজন অধ্যক্ষলৈ এখন এখন গাড়ী, আৰু প্ৰতিজনৰ কাৰণে এটা এটা যাঁড়-গৰু আনি আবাসৰ আগত উপস্থিত কৰিলে।

4 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক কলে, 5 “সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰাৰ কাৰণে, তুমি তেওঁলোকৰ পৰা উপহাৰবোৰ লোৱা। তুমি সেই সকলোকে লেবীয়াসকলক দিবা, অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনকে নিজ নিজ কাৰ্য অনুসাৰে দিবা।”

6 পাছত মোচিয়ে সেই সকলো গাড়ী আৰু যাঁড়-গৰুবোৰলৈ লেবীয়াসকলক দিলে।^৭ গেৰ্চোনৰ সন্তান সকলক তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰ প্ৰয়োজন অনুসাৰে দুখন গাড়ী আৰু চাৰিটা যাঁড়-গৰু দিলে।^৮ তেওঁ মৰাৰীৰ সন্তান সকলক চাৰিখন গাড়ী আৰু আঠটা যাঁড়-গৰু হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুংৰ ঈখামৰ দায়িত্বত দিলে। তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰ প্ৰয়োজন অনুসাৰে মোচিয়ে এনে কৰিলে।

9 কিন্তু কহাতৰ সন্তান সকলক মোচিয়ে একোকে নিদিলে, কিয়নো পৰিৎৰ স্থানৰ বস্তুবোৰৰ ভাৰ হে তেওঁলোকৰ ওপৰত আছিল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰ তেওঁলোকে কাৰুতকৈ ভাৰ বৰ লগীয়া।

10 মোচিয়ে যজ্ঞবেদী অতিষেক কৰা দিনা, অধ্যক্ষসকলে তাৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ অৰ্থে উপহাৰ আনিলে আৰু নিজ নিজ উপহাৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত উপস্থিত কৰিলে।¹¹ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক কলে, “প্ৰতিজন অধ্যক্ষই এদিন যজ্ঞবেদীৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ অৰ্থে নিজ নিজ উপহাৰ আনিব লাগিব।”

12 তেতিয়া প্ৰথম দিনা যিহূদা ফৈদৰ অশ্বীনাদবৰ পুংৰ নহচানে নিজৰ উপহাৰ আনিলে।¹³ তেওঁৰ উপহাৰ পৰিৎৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে এশ বিংশ চেকল জোখৰ ৰূপৰ এখন থাল, আৰু সত্তৰ চেকল জোখ ৰূপৰ এটা বাটি আছিল। এই দুটা পাংৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰে ভৰা আছিল।¹⁴ তেওঁ ধূপেৰে পূৰ হোৱা দহ চেকল জোখ সোণৰ এটা পিয়লাও দান কৰিছিল।

15 নহচানে হোমৰ অৰ্থে এটা দমৰা যাঁড়-গৰু, এটা মতা মেৰ-ছাগ দিছিল।¹⁶ তেওঁ পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা এবছৰীয়া মতা ছাগলী পোৱালি দিছিল।¹⁷ আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে দুটা যাঁড়-গৰু, পাঁচটা মতা মেৰ-ছাগ, পাঁচটা মতা ছাগলী আৰু পাঁচটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি দিছিল। এয়ে অশ্বীনাদবৰ পুংৰ নহচানেৰ উপহাৰ।

18 দ্বিতীয় দিনা, ইচাখৰৰ অধ্যক্ষ চূৰাৰ পুংৰ নখনেলে উপহাৰ আনিলে।¹⁹ তেওঁ অনা উপহাৰ পৰিৎৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে এশ বিংশ চেকলজোখৰ ৰূপৰ এখন থাল, আৰু সত্তৰ চেকল জোখৰ ৰূপৰ এটা বাটি আছিল। এই দুটা পাংৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰে ভৰা আছিল।

20 তেওঁ ধূপেৰে পূৰ হৈ থকা দহ চেকল জোখৰ সোণৰ এটা পিয়লাও দান কৰিছিল।²¹ নখনেলে হোমৰ অৰ্থে এটা দমৰা যাঁড়-গৰু, এটা মতা মেৰ-ছাগ আৰু এটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি আনিছিল।²² তেওঁ পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী আনিছিল।²³ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে তেওঁ দুটা যাঁড়-গৰু, পাঁচটা মতা মেৰ-ছাগ, পাঁচটা মতা ছাগলী আৰু পাঁচটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি আনিছিল। এয়ে আছিল চূৰাৰ পুংৰ নখনেলেৰ উপহাৰ।

24 তৃতীয় দিনা, জবুলনৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হেলোনৰ পুংৰ ইলীচুৰে উপহাৰ আনিলে।²⁵ তেওঁ উপহাৰ হিচাপে পৰিৎৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে এশ বিংশ চেকল জোখ ৰূপৰ এখন থাল আৰু সত্তৰ চেকল জোখৰ ৰূপৰ এটা বাটি আনিলে। এই দুই পাংৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰে ভৰা আছিল;²⁶ তেওঁ ধূপেৰে পূৰ হৈ থকা দহ চেকল জোখৰ সোণৰ এটা পিয়লাও আনিছিল।

27 তেওঁ হোমৰ অৰ্থে এটা দমৰা যাঁড়-গৰু, এটা মতা মেৰ-ছাগ আৰু এটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি আনিছিল।²⁸ পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে তেওঁ এটা মতা ছাগলী আনিছিল;²⁹ আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে তেওঁ দুটা যাঁড়-গৰু, পাঁচটা মতা মেৰ-ছাগ, পাঁচটা মতা ছাগলী আৰু পাঁচটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি আনিছিল। এয়ে আছিল হেলোনৰ পুংৰ ইলীচুৰেৰ উপহাৰ।

30 চতুৰ্থ দিনা, ৰবেণৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ চদেয়ূৰ পুংৰ ইলীচুৰে উপহাৰ আনিলে।³¹ তেওঁ উপহাৰ হিচাপে পৰিৎৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে এশ বিংশ চেকল জোখৰ ৰূপৰ এখন থাল আৰু সত্তৰ চেকল জোখৰ ৰূপৰ এটা বাটি আনিছিল। এই দুটা পাংৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰে ভৰা আছিল;³² তেওঁ ধূপেৰে পূৰ হৈ থকা দহ চেকল জোখৰ সোণৰ এটা পিয়লাও আনিছিল।

33 তেওঁ হোমৰ অৰ্থে এটা দমৰা যাঁড়-গৰু, এটা মতা মেৰ-ছাগ আৰু এটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি আনিছিল;³⁴ আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ বাবে এটা মতা ছাগলী আনিছিল।³⁵ ইলীচুৰে মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে দুটা যাঁড়-গৰু, পাঁচটা মতা মেৰ-ছাগ, পাঁচটা মতা ছাগলী আৰু পাঁচটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি আনিছিল। এয়ে আছিল চদেয়ূৰ পুংৰ ইলীচুৰেৰ উপহাৰ।

এই দুটা পাংৰ ভৈক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰে ভৰা আছিল।⁸⁰ তেওঁ ধূপেৰে পূৰ হৈ থকা দহ চেকল জোখৰ সোণৰ এটা পিয়লাও আনিছিল।

⁸¹ তেওঁ হোম বলিৰ অৰ্থে এটা দমৰা ষাঁড়-গৰু, এটা মতা মেৰ-ছাগ আৰু এটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি আনিছিল; ⁸² আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী। ⁸³ তেওঁ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে দুটা ষাঁড়-গৰু, পাঁচটা মতা মেৰ-ছাগ, পাঁচটা মতা ছাগলী আৰু পাঁচটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি আনিছিল। এয়ে আছিল ঐননৰ পুংৰ অহীৰাৰ উপহাৰ।

⁸⁴ মোচিয়ে যজ্ঞবেদী অভিসেক কৰা দিনা, তাৰ পৰতিষ্ঠাৰ অৰ্থে, এই সকলোবোৰ উপহাৰ ইশ্বায়েলৰ অধ্যক্ষসকলৰ দ্বাৰাই দিয়া হ'ল; তেওঁলোকে বৃপৰ বাৰখন খাল, বৃপৰ বাৰটা বাটি আৰু সোণৰ বাৰটা পিয়লা দান কৰিছিল। ⁸⁵ তাৰে পৰতিখন খাল এশ বিংশ চেকল জোখৰ বৃপৰ আৰু প্ৰত্যেক বাটি সত্তৰ চেকল জোখৰ বৃপৰ আছিল; সবুৰু এই সকলো পাংৰৰ বৃপ পৰিৎৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল; ⁸⁶ প্ৰত্যেকখন ধূপেৰে পূৰ হোৱা সোণৰ বাৰটা পিয়লা পৰিৎৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে দহ চেকল জোখৰ সোণৰ আছিল; আটাই কেইটা পিয়লাৰ সোণ সবুৰু এশ বিংশ চেকল আছিল।

⁸⁷ তেওঁলোকে হোম বলিৰ অৰ্থে সবুৰু বাৰটা দমৰা ষাঁড়-গৰু, বাৰটা মতা মেৰ-ছাগ, বাৰটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি, আৰু এইবোৰৰ সৈতে ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে বাৰটা মতা ছাগলী দান কৰিছিল। ⁸⁸ তেওঁলোকৰ পোহনীয়া জন্তৰ জাকৰ পৰা তেওঁলোকে মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে সবুৰু চৰিকশটা ষাঁড়-গৰু, ষাঠিটা মতা মেৰ-ছাগ, ষাঠিটা মতা ছাগলী আৰু ষাঠিটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি দান কৰিছিল। যজ্ঞবেদী অভিসেক কৰাৰ পাছত, তাৰ পৰতিষ্ঠা কৰাৰ উপহাৰ এইবাৰ।

⁸⁹ পাছত যেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ সৈতে কথা-বতৰা কৰিবলৈ সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ ভিতৰলৈ সোমাল, তেতিয়া তেওঁ ঈশ্বৰৰ ব্যাক্য শব্দ সেই সাক্ষ্য-ফলিৰ চন্দুকৰ ওপৰত থকা পাপাৰণৰ পৰা, কবুৰ দুটাৰ মাজৰ পৰা তেওঁক কোৱা শুনিলে। এইদৰে তেওঁ মোচিক কথা ক'লে।

8 অধ্যায়

লেবীয়াসকলক উাসৰ্গ কৰা।

1 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “তুমি হাৰোণক কোৱা বোলে, ‘যেতিয়া তুমি প্ৰদীপবোৰ জ্বলাবা, তেতিয়া সেই সাতোটা প্ৰদীপ দীপাধাৰৰ সন্মুখত পোহৰ কৰাকৈ ৰাখিবা।’”

3 তেতিয়া হাৰোণে সেইদৰে কৰিলে। মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰেই দীপাধাৰৰ সন্মুখত পোহৰ কৰাকৈ তেওঁ প্ৰদীপবোৰ জ্বালে। 4 সেই দীপাধাৰ এইদৰে সজা হৈছিল: দীপাধাৰটো তলৰ পৰা ওপৰলৈ সোণৰে পিটাই সজা হৈছিল আৰু তাৰ ওপৰটো ফুলৰ আকৃতিত সজা হৈছিল; যিহোৱাই মোচিক এইদৰেই দীপাধাৰটো সাজিবলৈ কৈছিল।

5 যিহোৱাই মোচিক পুনৰায় ক'লে, 6 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক লৈ, তেওঁলোকক শুচি কৰা।

7 তেওঁলোকক শুচি কৰিবলৈ, তেওঁলোকলৈ এই কাম কৰা; তেওঁলোকৰ ওপৰত পাপ নাশক জল ছটিওৱা, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে নিজ গোটেই গাৰ চুলি ক্ষুৰাই আৰু কাপোৰ ধুই নিজকে শুচি কৰক। 8 তাৰ পাছত তেওঁলোকে এটা দমৰা ষাঁড়-গৰু আৰু তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰে যুগুত কৰক তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আনক; আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে আৰু এটা দমৰা গৰু লওঁক।

9 তুমি লেবীয়াসকলক সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ আগত উপস্থিত কৰা, আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মণ্ডলীক একত্ৰিত কৰা। 10 তাৰ পাছত লেবীয়াসকলক মোৰ আগত উপস্থিত কৰা। ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে লেবীয়াসকলৰ গাত হাত দিব লাগিব। 11 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পক্ষে হাৰোণে মোৰ আগত লেবীয়াসকলক উাসৰ্গ কৰিব যাতে তেওঁলোক মোৰ সেৱাৰ কাৰ্যত নিযুক্ত হ'ব।

12 পাছত লেবীয়াসকলে সেই দুটা দমৰা ষাঁড়-গৰুৰ মূৰত হাত দিব; আৰু তুমি লেবীয়াসকলক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবৰ কাৰণে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা দমৰা ষাঁড়-গৰু পাপাৰ্থক বলিশ্বৰূপে আৰু আনটো হোম বলিশ্বৰূপে উাসৰ্গ কৰিবা। 13 এইদৰে তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ আগত লেবীয়াসকলক উপস্থিত কৰা আৰু তেওঁলোকক মোৰ উদ্দেশ্যে উাসৰ্গ কৰিবা।

14 এইদৰে তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক পৃথক কৰিবা; আৰু লেবীয়াসকল মোৰেই হ'ব। 15 তাৰ পাছত লেবীয়াসকলে সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ কাৰ্য কৰিবলৈ সেই ঠাইত সোমাব। এইদৰে তুমি তেওঁলোকক শুচি কৰিবা আৰু মোলে তেওঁলোকক উাসৰ্গ কৰিবা।

16 তুমি ইয়াকে কৰিবা কিয়নো তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা মোক দিয়া হ'ল। তেওঁলোকে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ গৰভ ভেদ কৰি সকলো প্ৰথমে জন্মাসকলৰ সলনি তেওঁলোকক মোৰ কাৰণে গ্ৰহণ কৰিলোঁ। 17 কাৰণ মানুহেই হওঁক বা পশুৰেই হওঁক, ইশ্বায়েলৰ মাজত প্ৰথমে জন্মা সকলো মোৰেই; যিদিনা মই মিচৰ দেশৰ পৰা প্ৰথমে জন্মা সকলোকে মাৰিলোঁ, সেই দিনা মোৰ কাৰণে তেওঁলোকক পৰিৎৰ কৰিছিলোঁ।

18 এই কাৰণে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰথমে জন্মা সকলো সন্তান সকলৰ সলনি মই লেবীয়াসকলক গ্ৰহণ কৰিলোঁ। 19 আৰু সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে কৰিবলগীয়া কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক দানশ্বৰূপে দিলোঁ; যাতে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে পৰিৎৰ স্থানৰ ওচৰ চাপিলে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত কোনো আপদ নঘটিব।”

20 মোচি, হাৰোণ আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মঙলীয়ে লেবীয়াসকললৈ এই দৰে কৰিলে। যিহোৱাই লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে মোচিক দিয়া সকলো আদেশ অনুসাৰেই, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকলৈ এই কাৰ্য কৰিলে। 21 লেবীয়াসকলে নিজ নিজ কাপোৰ ধুই নিজকে পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে; আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক যিহোৱাৰ উাসৰ্গ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক শুচি কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিলে।

22 তেতিয়াৰে পৰা লেবীয়াসকলে হাৰোণৰ আগত আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ আগত সাক্ষা কৰা তন্তুত নিজ নিজ কাৰ্য কৰিবলৈ সোমাল। লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰেই তেওঁলোকে সেইদৰেই তেওঁলোকলৈ কাৰ্য কৰিলে।

23 পাছত যিহোৱাই পুনৰায় মোচিক কলে, 24 “লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে এই নিয়ম - পচিশ বছৰ বয়সৰে পৰা লেবীয়াসকলে সাক্ষা কৰা তন্তুত কাম কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমাব।

25 আৰু পঞ্চাশ বছৰ বয়স হ'লে, সেই কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীৰ পৰা ওলাব আৰু সেই কাম বন্ধ কৰিব। 26 তেওঁলোকে সাক্ষা কৰা তন্তুত বস্ত্ৰ বুজ-বিচাৰ লৈ নিজৰ ভাইসকলৰ সহায় কৰোঁতা হ'ব কিন্তু সেৱাকৰ্ম আৰু নকৰিব। লেবীয়াসকলে কৰিবলগীয়া কাৰ্যৰ বিষয়ে তুমি তেওঁলোকলৈ এইদৰে কৰিবা।”

9 অধ্যায়

চীনয় অৰণ্যত নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰা। যাংৰা কৰা নিয়ম।

1 ইশ্বায়েল লোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ পাছত, দ্বিতীয় বছৰৰ প্ৰথম মাহত, চীনয় মৰুভূমিত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, তেওঁ ক'লে, 2 “ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে নিৰূপিত সময়ত নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিব লাগে। 3 এই মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা সন্ধ্যাপৰত নিৰূপিত সময়ত তোমালোকে তাক বছৰি পালন কৰিবা। আৰু এই সময়ে ইয়াৰ নিয়ম-নীতি অনুসৰণ কৰা আৰু সকলো আজ্ঞাবোৰ পালন কৰি ইয়াক তোমালোকে ধৰি ৰাখিবা।”

4 তেতিয়া মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। 5 তেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা সন্ধ্যাপৰত চীনয় মৰুভূমিত নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিলে। যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে সেই সকলোকে কৰিলে।

6 কিন্তু কিছুমান লোকে মানুহৰ শৰ চুই অশুচি হোৱা হেতুকে সেই দিনা নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিব নোৱাৰিলে। সেইবাবে তেওঁলোকে সেই দিনা মোচি আৰু হাৰোণৰ শুৰিলে গ'ল। 7 সেই লোকসকলে তেওঁক ক'লে, “আমি মানুহৰ শৰ চুই অশুচি হোৱা; ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত নিৰূপিত সময়ত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ উাসৰ্গ কৰিবলৈ আমি কিয় বঞ্চিত হ'ম?” 8 তাত মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক অলপ ৰ'বা; তোমালোকৰ বিষয়ে যিহোৱাই কি আজ্ঞা দিয়ে, তাক শুনো।”

9 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, তেওঁ ক'লে 10 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ক'বা, ‘তোমালোকৰ মাজত নাইবা তোমালোকৰ ডাবি-বংশৰ মাজত যদি কোনোৱে শৰ চুই অশুচি হয়, বা দূৰ বাটত পথিক হৈ থাকে, তথাপিও তেওঁ যিহোৱাৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিব লাগিব’।

11 দ্বিতীয় মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা সন্ধ্যাপৰত তেওঁলোকে তাক পালন কৰিব। তেওঁলোকে খমীৰ নিদিয়া পিঠা আৰু তিতা শাকেৰে নিস্তাৰ-পৰ্ব বৰি খাব। 12 ৰাতিপুৱালৈ তাৰ একোকে অৱশিষ্ট নৰাখিব আৰু কোনো হাড় নাডাঙিব; তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ সকলো বিধি অনুসাৰে তাক পালন কৰিব।

13 কিন্তু যিকোনোৱে শুচি হৈ থাকে আৰু পথিকো নহয়, কিন্তু তেওঁ যদি নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ হেলা কৰে, তেন্তে সেই মানুহ নিজ লোকসকলৰ মাজত পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব। কাৰণ, নিৰূপিত সময়ত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ নিদিয়াত, তেওঁ নিজৰ পাপৰ ফল ভোগ কৰিব লাগিব। 14 আৰু কোনো বিদেশী লোকে তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাসী হৈ থাকি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যদি নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিব খোজে, তেন্তে তেওঁ নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বিধি মতে আৰু তাৰ শাসন-প্ৰণালী অনুসাৰে তাক পালন কৰিব; স্বদেশত জন্মা, দুয়োৰো বাবে তোমালোকৰ একেটাই বিধি হ'ব।”

15 আৰু যিদিনা আবাস স্থাপন কৰা হ'ল, সেই দিনা মেঘে সেই আবাস, সেই সাক্ষ্য-ফলি থকা তন্তু ঢাকি ধৰিলে, আৰু সন্ধ্যাবেলাৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈকে সেই আবাসৰ ওপৰত তাক জুই যেন দেখা গৈছিল। 16 এইদৰে সদায় আছিল। মেঘে তাক ঢাকিছিল আৰু ৰাতি জুইৰ নিচিনা দেখা গৈছিল। 17 পাছে তন্তুৰ ওপৰৰ পৰা সেই মেঘ ওপৰলৈ নিয়া হ'লে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যাংৰা কৰে। আৰু সেই মেঘ যি ঠাইত ৰখে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলেও সেই ঠাইত ছাউনি পাতি থাকে।

18 যিহোৱা আজ্ঞা অনুসাৰেই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যাংৰা কৰে আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাৰ দৰেই ছাউনি পাতি থাকে; সেই মেঘ যেতিয়ালৈকে আবাসৰ ওপৰত থাকে, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোক ছাউনিত থাকে। 19 আৰু সেই মেঘে যেতিয়া আবাসৰ ওপৰত বহুদিন ধৰি থাকে, তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলেও যাংৰা নকৰি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি কৰিব লগীয়া, তাকে কৰে।

20 আৰু সেই মেঘ কোনো কোনো সময়ত আবাসৰ ওপৰত অলপ দিন থাকে। তেনে স্থলত যিহোৱাৰ আজ্ঞা মতে তেওঁলোকে ছাউনিত থাকে আৰু যিহোৱাৰ আজ্ঞামতে যাংৰাও কৰে। 21 আৰু কোনো কোনো সময়ত মেঘ সন্ধ্যাপৰৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈকে থাকে। আৰু ৰাতিপুৱা ওপৰলৈ নিয়া হ'লে, তেওঁলোকে যাংৰা কৰে। দিনত কি ৰাতিয়েই হওক, মেঘ ওপৰলৈ নিয়া হ'লেই তেওঁলোকে যাংৰা কৰে।

22 দুদিন বা এমাহ, নাইবা এবছৰ হওক, যিমান দিন আবাসৰ ওপৰত মেঘে ৰখি থাকে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলেও সিমান দিন যাংৰা নকৰি ছাউনিত থাকে। কিন্তু তাক ওপৰলৈ নিয়া হ'লেই, তেওঁলোকে যাংৰা কৰে। 23 যিহোৱাৰ আজ্ঞামতেই

তেওঁলোকে ছাউনিত থাকে আৰু যিহোৱাৰ আজ্ঞা মতেই যাংৰাও কৰে; এইদৰে, মোচিৰ যোগেদি দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কৰিব লগীয়া কাৰ্য কৰে।

10 অধ্যায়

ৰূপৰ দুটা তুৰীৰ বিষয়। চীনয় অৰণ্যৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰস্থান।

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, 2 “তুমি ৰূপৰ দুটা তুৰী সাজা। সেই ৰূপক পিতাই গঢ়াবা। লোকসকলক মাতিবলৈ আৰু ছাউনিবোৰ উঠি যাবৰ বাবে তুমি তাক ব্যৱহাৰ কৰিবা।

3 সেই দুটা তুৰী বজালে, গোটেই লোকসকলে সাক্ষা কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ মুখত তোমাৰ গুৰিত গোট খাব। 4 কিন্তু এটা তুৰী বজালে, অধ্যক্ষসকল ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোষ্ঠীসকলৰ মূল মানুহ তোমাৰ গুৰিত গোট খাব। 5 আৰু তোমালোকে ৰণত বজোৱাৰ দৰে তুৰী বজালে, পূৰ্ণফালে থকা ছাউনিবোৰ উঠি যাব।

6 আৰু দ্বিতীয়বাৰ ৰণত বজোৱাৰ দৰে তুৰী বজালে, দক্ষিণফালে থকা ছাউনিবোৰ উঠি যাব। এইদৰে তেওঁবিলাকে উঠি যাবলৈ ৰণৰ দৰে তুৰী বজাব লাগিব। 7 লোকসকল গোট খাবৰ হলেও, তোমালোকে তুৰী বজাবা, কিন্তু ৰণত বজোৱাৰ দৰে নবজাবা। 8 হাৰোণৰ পুংৰ পুৰোহিত সকলে সেই দুটা তুৰী বজাব। তোমালোকৰ পুৰুষানুসৰে চিৰস্থায়ী বিধিৰ কাৰণে তোমালোকে তাক ৰাখিবা।

9 আৰু যি সময়ত তোমালোকে তোমালোকৰ দেশত উপদৰৰ কৰোঁতা শংৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাবা, সেই সময়ত সেই দুটা তুৰী ৰণত বজোৱাৰ দৰে বজাবা। তেতিয়া মই, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক সোঁৱৰণ কৰিব আৰু তোমালোকক তোমালোকৰ শংৰুবোৰৰ পৰা নিস্তাৰ পাবা।

10 আৰু আমোদৰ দিনতো, পৰুৰ দিনত আৰু মাহৰ আৰম্ভণত, তোমালোকৰ হোম-বলিৰ আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাষত তোমালোকে সেই তুৰী বজাবা; তাতে সেয়ে তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে তোমালোকৰ সোঁৱৰণৰ উপায় হ'ব। মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।”

11 পাছত দ্বিতীয় বছৰৰ দ্বিতীয় মাহৰ বিশ দিনৰ দিনা সেই মেঘ সাক্ষ্য-ফলি থকা আবাসৰ ওপৰৰ পৰা নিয়া হ'ল। 12 তাতে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যাংৰা কৰাৰ নিয়ম অনুসাৰে চীনয় অৰণ্যৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে; পাছত সেই মেঘ পাৰণ মৰুভূমিত ৰ'ল। 13 মোচিৰ যোগেদি যিহোৱাই আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁলোকে এই প্ৰথম বাৰ যাংৰা কৰিলে।

14 প্ৰথমে যিহুদাৰ সন্তান সকলৰ ছাউনিৰ পতাকাৰ অধীনে থকা লোকসকলে নিজ নিজ সৈন্য দল অনুসাৰে প্ৰস্থান কৰিলে। আৰু অশ্বীনাদবৰ পুংৰ নহচান তেওঁলোকৰ সেনাপতি আছিল। 15 আৰু চূৰাৰ পুংৰ নখনেলে ইচাখৰ ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। 16 আৰু হেলোনৰ পুংৰ ইলীয়াৰ জব্বলুন ফৈদৰ সেনাপতি আছিল।

17 পাছে আবাস ভঙা হ'ল, আৰু গেৰেচোনৰ সন্তান সকলে আৰু মৰাৰীৰ সন্তান সকলে সেই আবাস ডাৰ বৈ প্ৰস্থান কৰিলে। 18 তাৰ পাছত বুবেণৰ ছাউনিৰ পতাকাৰ অধীনে থকা লোকসকলে নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে প্ৰস্থান কৰিলে। আৰু চদেয়ুৰ পুংৰ ইলীচুৰ তেওঁলোকৰ সেনাপতি আছিল। 19 আৰু চূৰীচদয়ৰ পুংৰ চলমীয়েল চিমিয়োন ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। 20 আৰু দুৱেলৰ পুংৰ ইলিয়াচফ গাদ ফৈদৰ সেনাপতি আছিল।

21 পাছে পবিংৰ স্থানৰ বস্ত ডাৰ বওঁতা কহাতীয়া লোকসকলে প্ৰস্থান কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে গৈ নৌ পাওঁতেই, আন লোকসকলে আবাস স্থাপন কৰিলে। 22 পাছে ইফ্ৰয়িমৰ ছাউনিৰ পতাকাৰ অধীনে থকা লোকসকলে নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে প্ৰস্থান কৰিলে; আৰু অশ্বীহুদৰ পুংৰ ইলীচামা তেওঁলোকৰ সেনাপতি আছিল। 23 আৰু পদাচুৰ পুংৰ গলীয়েল মনচি ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। 24 আৰু গিদিয়োনীৰ পুংৰ অবিদান বিন্যামীন ফৈদৰ সেনাপতি আছিল।

25 পাছে সকলো ছাউনিৰ পাছত, নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে দানৰ সন্তান সকলৰ ছাউনিৰ পতাকাৰ অধীনে থকা লোকসকলে প্ৰস্থান কৰিলে; আৰু অশ্বীচদয়ৰ পুংৰ অহীয়েজৰ তেওঁলোকৰ সেনাপতি আছিল। 26 আৰু আৰুৰণৰ পুংৰ পগীয়েল আচৰ ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। 27 আৰু ঐননৰ পুংৰ অহীৰা নপ্তালী ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। 28 প্ৰস্থান কৰা সময়ত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে এইদৰে প্ৰস্থান কৰিলে।

29 পাছে মোচিয়ে তেওঁৰ শত্ৰুৰ মিসিদ্দন দেশৰ বুৱেলৰ পুংৰ হোববক ক'লে, “যিহোৱাই আমাক যি দেশ দিম বুলি কৈছে, আমি সেই দেশলৈ যাংৰা কৰিছোঁ। যিহোৱাই ক'লে, ‘এই দেশ মই তোমাক দিম’। তুমিও আমাৰ লগত ৰ'লা, তাতে আমি তোমাৰ মঙ্গল কৰিম; কিয়নো যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ মঙ্গল কৰিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে।” 30 কিন্তু হোবাবে মোচিক ক'লে, “মই তোমাৰ লগত নাযাওঁ। মই নিজ দেশৰ জ্ঞাতিসকলৰ ওচৰলৈ যাম।”

31 মোচিয়ে আকৌ ক'লে, “মিনতি কৰিছোঁ, তুমি আমাক নেৰিবা; কিয়নো মৰুভূমিত মাজত কোন ঠাইত আমাৰ ছাউনি স্থাপন কৰিব লগা হ'ব, তাক তুমি জানা। এই কাৰণে তুমি আমাৰ চকুস্বৰূপ হ'বা। 32 আৰু যদি তুমি আমাৰ লগত যোৱা, তেনেহলে, যিহোৱাই আমাৰ যি মঙ্গল কৰিব, আমি তোমাকো সেই মঙ্গল ভোগ কৰাম।”

33 পাছত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰবৃত্তৰ পৰা তিনদিনৰ বাট প্ৰস্থান কৰিলে; আৰু যিহোৱাৰ নিয়ম চন্দুক তেওঁলোকৰ কাৰণে বিশ্বামৰ ঠাই বিচাৰি বিচাৰি তিন দিনৰ বাট তেওঁলোকৰ আগে আগে গ'ল। 34 আৰু ছাউনি ভাঙি প্ৰস্থান কৰা সময়ত যিহোৱাৰ মেঘ দিনত তেওঁলোকৰ ওপৰত থাকিছিল।

35 আৰু চন্দুক যোৱা সময়ত মোচিয়ে কয়, “হে যিহোৱা উঠা, তোমাৰ শংৰুবোৰ ছিন্ন ভিন্ন হওঁক আৰু তোমাক যিগ কৰোঁতাসকল তোমাৰ আগৰ পৰা পলাই যাওঁক।” 36 আৰু যেতিয়াই নিয়ম-পুস্তকটি ৰৈ যায়, তেতিয়া মোচিয়ে কয়, “হে যিহোৱা তুমি ইশ্বায়েলৰ হাজাৰ হাজাৰ গোষ্ঠীৰ ওচৰলৈ উলাচি আহা।”

11 অধ্যায়

তৰিয়েৰাত আৰু কিশ্বো—হতাবাত কৰা লোকসকলৰ বলকনি।

1 পাছত লোকসকলে, যিহোৱাৰ কাণত পৰাকৈ বাটৰ দুখৰ কাৰণে বকা লোকৰ নিচিনাকৈ আচৰণ কৰিলে, তাকে শূনি যিহোৱাৰ শ্ৰেৰাধ জুলি উঠিল; তাতে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ শ্ৰেৰাধাশ্ৰী জুলি উঠি, ছাউনিৰ শেষ ভাগত লোকসকলক গ্ৰাস কৰিবলৈ ধৰিলে।² এই কাৰণে লোকসকলে মোচিৰ শুৰিত কাতৰোক্তি কৰিলে; তাতে মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰাত সেই অগ্নি নুমাল।³ তেতিয়া সেই ঠাইৰ নাম তৰিয়েৰা [দাহ] ৰখা হ'ল; কিয়নো যিহোৱাৰ অগ্নিয়ে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে দাহ কৰিছিল।

4 তাৰ পাছত, তেওঁলোকৰ মাজত থকা মিশ্ৰিত লোকসকলে খঁকুৱা স্বভাৱ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে পুনৰায় কান্দি কান্দি ক'লে, “আমাক মঙহ খাবলৈ কোনে দিব? 5 আমি মিচৰ দেশত বিনামূল্যে যি যি মাছ খাইছিলোঁ আৰু তিয়হ, খৰমুজা; পৰু, পিঁয়াজ আৰু নহৰুলৈ মনত পৰে। 6 আৰু এতিয়া আমাৰ প্ৰাণ শুকাল; আমাৰ আগত এই মান্নাৰ বাহিৰে আৰু একোকেই নাই।”

7 সেই মান্না ধনীয়া গুটিৰ নিচিনা আৰু তাৰ বৰণ গুগুণ্ডুৰ বৰণৰ নিচিনা আছিল। 8 লোকসকলে ইফালে সিফালে ফুৰি তাক চপায় আৰু জাঁতত পিহি বা খপবলি খুন্দি গুড়ি কৰি টোঁত সিঁজায় আৰু তাৰ দ্বাৰাই পিঠা বনায়; তাৰ আশ্বাদ তেলেৰে যুগুত কৰা সূয়াদু আহাৰৰ আশ্বাদৰ নিচিনা আছিল।

9 ৰাতি ছাউনিৰ ওপৰত নিয়ৰ পৰা সময়ত, নিয়ৰ লগত সেই মান্না পৰি থাকে। 10 পাছে মোচিয়ে লোকসকলৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে নিজ নিজ তন্তুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত প্ৰতিজনে কান্দি থকা শুনিলে। তেতিয়া যিহোৱাৰ শ্ৰেৰাধ অতিশয়ৰূপে জুলি উঠিল, আৰু মোচিয়েও অসন্তোষ পালে।

11 পাছে মোচিয়ে যিহোৱাক জনালে, “তুমি কি কাৰণে তোমাৰ দাসক ইমান ক্ৰেশ দিছা? কি কাৰণে বা মই তোমাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পোৱা নাই? তুমি এই সকলো লোকৰ ডাৰ মোৰ ওপৰত দিছা? 12 মই জানো এই সকলো লোকক গৰুডধাৰণ কৰিলোঁ, বা এই সকলো লোকক প্ৰসৰ কৰিলোঁ, যে তুমি এওঁলোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলৰ আগত যি দেশ দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশলৈ গাখীৰ খোৱা কেঁচুৱাক পালন কৰোঁতা বাপেকৰ দৰে তেওঁলোকক বুকুত বান্ধি নিবলৈ মোক আজ্ঞা দিছা?

13 এই সকলো লোকক দিবৰ বাবে মই ক'ত মাংস পাম? কিয়নো এওঁলোক সকলোৱে মোৰ শুৰিত কান্দি কৈছে, “আমাক মাংস দিয়া আমি খাওঁ।” 14 এই আটাই লোকৰ ডাৰ মই অকলেই বব নোৱাৰোঁ; কিয়নো সেয়ে মোৰ শক্তিতকৈয়ো গধুৰ। 15 তুমি যদি মৌলৈ এনে ব্যৱহাৰ কৰা, তেন্তে মই বিনয় কৰিছোঁ, মই যদি তোমাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত হৈছোঁ, তেন্তে এতিয়া মোক একেবাৰে মাৰা আৰু মোৰ দুৰ্গতি মোক দেখিবলৈ নিদিবা।”

16 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি লোকসকলৰ মাজত যিসকলক বৃদ্ধ আৰু লোকসকলৰ অধ্যক্ষ বুলি জানা, ইশ্বায়েলৰ এনে সত্তৰ জন বৃদ্ধ লোকক চপাই সাক্ষা কৰা তন্তুৰ দুৱাৰলৈ লৈ আহা; তেওঁলোকে তোমাৰ লগত সেই ঠাইত থিয় হওঁক। 17 পাছত মই সেই ঠাইলৈ নামি আহি তোমাৰে সৈতে কথা হ'ম আৰু তোমাত যি আশ্বা আছে, তাৰ কিছু লৈ তেওঁলোকত ৰাখিম; তাতে, তুমি যেন অকলেই লোকসকলৰ ডাৰ নোবোৱা, এইবাবে তেওঁলোকে তোমাৰ লগত লোকসকলৰ ডাৰ ব'ব।

18 আৰু তুমি লোকসকলক কোৱা, “তোমালোকে কালিৰ বাবে নিজক পৰিৎ কৰা; যিহোৱা যে আহিব নিজকে যুগুত কৰা। তেতিয়া তোমালোকে মাংস খাবলৈ পাবা; কিয়নো তোমালোকে কান্দি কান্দি কৈছিল, “আমাক মাংস খাবলৈ কোনে দিব? কিয়নো মিচৰ দেশত আমাৰ ডাল আছিল।” এই হেতুকে যিহোৱাই তোমালোকক মাংস দিব; আৰু তোমালোকে খাবলৈ পাবা। 19 তোমালোকে এদিন বা দুদিন, বা পাঁচ দিন, বা দহ দিন, বা বিশ দিন যে তাক খাবা এনে নহয়; 20 সম্পূৰ্ণ এমাহলৈকে খাবা, যেতিয়ালৈকে সেয়ে তোমালোকৰ নাকেদি নোলায় আৰু যিণ লগা নহয়, তেতিয়ালৈকে তাক খাবা, কিয়নো তোমালোকে তোমালোকৰ মাজত থকা যিহোৱাক অগ্ৰাধ কৰি তেওঁৰ আগত কান্দি কান্দি এই কথা কৈছিল যে, “আমি কিয় মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰে হৈ আছিলোঁ?”

21 তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, “যি লোকসকলৰ মাজত আছোঁ, তেওঁলোক ছয় লাখ পদাতিক; তথাপি তুমি কৈছা, ‘সম্পূৰ্ণ এমাহ খাবৰ বাবেই মই তেওঁলোকক মঙহ দিম।’ 22 তেওঁলোকক আটাই মেৰ, ছাগলী আৰু গৰুৰ জাক মাৰিব লাগে নে? নাইবা তেওঁলোকক প্ৰয়োজন হোৱাকৈ সাগৰৰ আটাই মাছ গোটাৰ লাগে নে?” 23 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “যিহোৱাৰ হাত জানো চুটি হ'ল? তোমাৰ আগত মোৰ বাক্য সিদ্ধ হ'ব নে নহ'ব, তাক তুমি এতিয়া দেখিবলৈ পাবা।”

24 তেতিয়া মোচিয়ে বাহিৰলৈ গৈ, যিহোৱাৰ বাক্য লোকসকলক ক'লে, আৰু তেওঁলোকৰ বৃদ্ধ লোকৰ মাজৰ সত্তৰ জনক গোটাই তন্তুৰ চাৰিওফালে থিয় কৰিলে। 25 তাতে যিহোৱাই মেঘত নামি তেওঁক কথা ক'লে আৰু যি আশ্বা মোচিত আছিল, তাৰ কিছু লৈ, সেই সত্তৰজন বৃদ্ধ লোকত ৰাখিলে। তাতে সেই আশ্বা তেওঁলোকত থকাত, তেওঁলোকে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিলে; কিন্তু তাৰ পাছত আৰু নকৰিলে।

26 কিন্তু দুজন মানুহ ছাউনিত থাকিল, এজনৰ নাম ইল্দদ, আন জনৰ নাম মেদদ। এই দুজনতো আশ্বা থাকিল। তেওঁলোকৰ নাম বহীত নাম লিখা লোকসকলৰ মাজত আছিল হয়, কিন্তু ওলাই তন্তুৰ ওচৰলৈ যোৱা নাছিল। যিয়েই নহওঁক লাগে, কিন্তু তেওঁলোকে ছাউনিত ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। 27 তাতে এজন ডেকা মানুহে লৰি গৈ মোচিক ক'লে, “ইল্দদ আৰু মেদদে ছাউনিত ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিছে।”

28 তেতিয়া মোচিৰ পৰিচাৰক, তেওঁৰ মনোনীত লোক নুনৰ পুংৰ যিহোচুৱাই উত্তৰ দি ক'লে, “হে মোৰ পৰভু মোচি, তেওঁলোকক নিষেধ কৰক।” 29 তাতে মোচিয়ে তেওঁ ক'লে, “তুমি মোৰ পক্ষ হৈ ঈৰ্ষা কৰিছা নে? যিহোৱাৰ আটাইলোক ডাৱবাদী হোৱা হ'লে, আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত নিজ আত্মা থাকিবলৈ দিয়া হ'লে, মই কেনে সন্তোষ পালোঁহেঁতেন।” 30 পাছত মোচি আৰু ইশ্বায়েলৰ বৃদ্ধসকল ছাউনিলৈ গ'ল।

31 পাছত যিহোৱাৰ ওচৰ পৰা বায়ু ওলাই সমুদ্ৰৰ পৰা ইমান বটা চৰাই আনি ছাউনিৰ ওপৰত পেলালে, যে, ছাউনিৰ চাৰিওফালে ইকাষে-সিকাষে এদিনৰ বাটলৈকে, সেইবোৰ দুহাত ওখ হৈ মাটিৰ ওপৰত পৰিল। 32 তাতে তেওঁলোকে সেই ওৰে দিন ওৰে ৰাতি আৰু পিছদিনাও গোটেই দিন উঠি সেই বটা চৰাইবোৰ গোটালে। তেওঁলোকৰ মাজত যেনে সকলোতকৈ তাকৰকৈ গোটালে, তাৰো দহ হোমৰ আছিল। পাছত তেওঁলোকৰ ছাউনিৰ চাৰিওফালে নিজৰ বাবে, তাক শুকাবলৈ মেলি দিলে।

33 কিন্তু তেওঁলোকে দুই দাঁতৰ মাজত মগ্ধ কামোৰ মাৰি ধৰোঁতেই, চোবোৱাৰ আগেয়ে লোকসকললৈ যিহোৱাৰ স্বেৰাধ জ্বলি উঠিল। তাতে যিহোৱাই লোকসকলক অতিশয় মহামাৰীৰ দ্বাৰাই আঘাত কৰিলে। 34 আৰু সেই ঠাইৰ নাম কিষোঁ-হতাৰা [খঁকুৱা স্বভাৱৰ লোকসকলৰ মৈদাম] ৰখা হ'ল; কিয়নো সেই ঠাইত তেওঁলোকে খঁকুৱা স্বভাৱৰ লোকবোৰক মৈদাম দিলে। 35 পাছত লোকসকলে কিষোঁ-হতাৰাৰ পৰা হ্ৰচৰোতলৈ যাংৰা কৰি সেই ঠাইতে থাকিল।

12 অধ্যায়

হাৰোণ আৰু মিৰিয়মে মোচিৰ অস্থিত দোষ কৰা; আৰু তাৰ দণ্ড।

1 মোচিয়ে কুচ দেশীয় যি জনীক বিয়া কৰিছিল, সেই গৰাকীৰ বিষয়ে মিৰিয়ম আৰু হাৰোণে মোচিৰ অস্থিত কথা কলে; কাৰণ তেওঁ এজনী কুচীয়া মহিলাৰ সৈতে বিয়া পাতিছিল। 2 তেওঁলোকে ক'লে, “যিহোৱাই জানো কেৱল মোচিৰ যোগেদি কথা কয়? আমাৰ যোগেদি নকয় জানো?” আৰু যিহোৱাই সেই কথা শুনিলে। 3 পৃথিৱীত থকা লোকসকলৰ মাজত মোচি সকলোতকৈ অতিশয় নম্বৰ লোক আছিল।

4 পাছে যিহোৱাই পোনে পোনেই মোচি, হাৰোণ আৰু মিৰিয়মক ক'লে, “তোমালোক তিনিওজন বাহিৰ হৈ সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ গুৰিলৈ আহাঁ।” তাতে তেওঁলোক তিনিওজন ওলাই গ'ল। 5 তেতিয়া যিহোৱাই মেঘ-স্তুভত নামি আহি, তম্বুৰ দুৱাৰ মুখত স্থিতি হৈ, হাৰোণ আৰু মিৰিয়মক মাতিলে। তেতিয়া তেওঁলোক দুয়ো আগ বাঢ়ি গ'ল।

6 যিহোৱাই ক'লে, “এতিয়া তোমালোকে মোৰ বাক্য শুনা।

তোমালোকৰ মাজত যদি মোৰ কোনো ডাৱবাদী হয়,

তেন্তে মই যিহোৱাই তেওঁৰ আগত কোনো দৰ্শনৰ দ্বাৰাই নিজকে চিনাকি দিম,

নাইবা সপোনত তেওঁৰ লগত কথা হ'ম। 7 মোৰ দাস মোচি তেনে নহয়।

তেওঁ মোৰ ঘৰৰ আটাই লোকৰ মাজত বিশ্বাসী। 8 তেওঁৰ সৈতে মই নিগূঢ় বাক্যৰ দ্বাৰাই কথা নহওঁ, কিন্তু মুখা-মুখি হৈ, স্পষ্টকৈ কথা হওঁ।

আৰু তেওঁ মোৰ* আকাৰ দেখে।

এই হেতুকে মোৰ দাস মোচিৰ অস্থিত কথা ক'বলৈ তোমালোকে কিয় ভয় নকৰিলা?”

9 তাতে তেওঁলোকলৈ যিহোৱাৰ স্বেৰাধ জ্বলি উঠিল আৰু তেওঁ প্ৰস্থান কৰিলে। 10 পাছে তম্বুৰ ওপৰৰ পৰা মেঘ গুচিলত, চোৱা, মিৰিয়মৰ গাত হিমৰ দৰে কুৰ্ঠৰোগ হ'ল - তেতিয়া হাৰোণে মিৰিয়মৰ ফাললৈ মুখ ঘূৰাই চাই তেওঁক কুৰ্ঠৰোগ হোৱাতো তেওঁ দেখিলে।

11 তেতিয়া হাৰোণে মোচিক ক'লে, “হায় হায় মোৰ পৰভু, আমি মূৰ্খৰ দৰে কাৰ্য কৰি যি পাপ কৰিলোঁ, বিনয় কৰিছোঁ, সেই পাপৰ ফল আমাক ভোগ কৰিবলৈ নিদিয়ক। 12 মাকৰ গৰ্ভৰ পৰা ওলোৱা কালত যাৰ মাংস আধা নষ্ট, এনে মৰা গৰ্ভফলৰ দৰে এওঁক হ'বলৈ নিদিয়ক।”

13 তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰি ক'লে, “হে ঈশ্বৰ, বিনয় কৰিছোঁ, এওঁক সুস্থ কৰক।” 14 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তেওঁৰ বাপেকে তেওঁৰ মুখত যদি কেৱল খুই পেলালেহেঁতেন, তেনেহলে তেওঁৰ জানো সাত দিনলৈকে লাজ কৰি নাথাকিলহেঁতেন? এই হেতুকে তেওঁ সাত দিন ছাউনিৰ বাহিৰে বন্ধ হৈ থাওঁক, পাছত তেওঁক পুনৰায় ভিতৰলৈ আনিবা।” 15 তেতিয়া মিৰিয়মক সাদিন ছাউনিৰ বাহিৰত বন্ধ কৰি ৰখা হ'ল; যেতিয়ালৈকে মিৰিয়মক ভিতৰলৈ অনা নহ'ল, তেতিয়ালৈকে লোকসকলে যাংৰা নকৰিলে। 16 পাছত লোকসকলে হ্ৰচৰোতৰ পৰা যাংৰা কৰি, পাৰণ মৰুভূমি ছাউনি পাতিলে।

13 অধ্যায়

কনান দেশ চাবলৈ চোৱাং-চোৱা পঠোৱা; উভটি আহি কুসম্বাদ দিয়া।

1 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “মই ইশ্বায়েল সন্তান সকলক যি দেশ দিম, সেই কনান দেশ গুপতে চাবলৈ তুমি কেইজনমান মানুহ পঠোৱা। তোমালোকে তেওঁলোকৰ নিজ নিজ পিতৃ-বংশৰ প্ৰত্যেকখন ফৈদৰ পৰা এজন এজন অধ্যক্ষক পঠোৱা।”

3 তেতিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে মোচিয়ে পাৰণ মৰুভূমিৰ পৰা তেওঁলোকক পঠিয়ালে। তেওঁলোক সকলোৱে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মূল মানুহ আছিল। 4 তেওঁলোকৰ নাম এই এই; ৰুবেন ফৈদৰ মাজৰ জক্ষুৰৰ পুংৰ চম্বুৱা।

* 12 অধ্যায়:8 মোৰ যিহোৱাৰ

5 চিমিয়োন ফৈদৰ মাজৰ হোৰীৰ পুংৰ চাফট। 6 যিহূদা ফৈদৰ মাজৰ যিফুন্নিৰ পুংৰ কালেব। 7 ইচাখৰ ফৈদৰ মাজৰ যোচেফৰ পুংৰ যিগাল। 8 ইফ্ৰয়িম ফৈদৰ মাজৰ নুনৰ পুংৰ হেচেয়া।

9 বিন্যামীন ফৈদৰ মাজৰ ৰাফুৰ পুংৰ পস্টি। 10 জব্বলুন ফৈদৰ মাজৰ চেদীৰ পুংৰ গদীয়েল। 11 যোচেফ ফৈদৰ অৰ্থা মনচি ফৈদৰ মাজৰ চূচীৰ পুংৰ গদী। 12 দান ফৈদৰ মাজৰ গমলীৰ পুংৰ অস্মীয়েল।

13 আচৰ ফৈদৰ মাজৰ মীখায়েলৰ পুংৰ চখূৰ। 14 নশ্তালী ফৈদৰ মাজৰ বফচীৰ পুংৰ নহী। 15 গাদ ফৈদৰ মাজৰ মাথীৰ পুংৰ গূৰেল। 16 এই এই নামৰ লোকসকল মোচিয়ে গুপতে দেশ চাবলৈ পঠিয়ালে। মোচিয়ে নুনৰ পুংৰ হেচেয়াৰ নাম যিহোচুৰা ৰাখিলে।

17 কনান দেশ চাবলৈ পঠোৱা সময়ত মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক এই দক্ষিণ অঞ্চলেদি গৈ পৰ্বতত উঠাংগৈ। 18 আৰু সেই দেশ কেনেকুৱা আৰু তাত বাস কৰা লোকসকল বলী নে নিৰুলী আৰু তাকৰ নে সৰহ। 19 আৰু তেওঁলোক যি দেশত বাস কৰিছে, সেই দেশ কেনেকুৱা, ডাল নে বেয়া আৰু যি যি নগৰত তেওঁলোকে বাস কৰিছে, সেইবোৰ নগৰ কেনেধৰণৰ, মুকলি নে গেছ্ৰেৰ আবৃত হোৱা? 20 আৰু সিহঁতৰ মাটি কেনেকুৱা, সাৰুৱা নে অসাৰোৱা, তাৰ মাজত গছ-গছনি আছে নে নাই, এই সকলোকে তোমালোকে চাবা। তোমালোকে সাহিয়াল হোৱা আৰু সেই দেশৰ কোনো কোনো ফল লগত আনিবা।” তেতিয়া পৰ্থমে পকা দৰাক্ষফলৰ সময় আছিল।

21 তাতে তেওঁলোকে উঠি গৈ, ছিন মৰুভূমিৰ পৰা ৰহোৰলৈ, হমাতৰ পৰৱেশস্থানলৈকে দেশখন গুপতে চালে। 22 তেওঁলোক দক্ষিণ অঞ্চলেদি গৈ, হিষ্ণাণলৈকে উঠিল, সেই ঠাইতে অহিমন, চেচয় আৰু তম্ময়, এই তিনিজন অনাকৰ সন্তান আছিল। মিচৰ দেশত থকা চোৱন নগৰ স্থাপন কৰাৰ সাত বছৰৰ আগেয়ে হিষ্ণাণ স্থাপন কৰা হ'ল।

23 পাছত তেওঁলোকে ইঙ্কাল উপত্যকালৈ আহি সেই ঠাইতে এথোপা দৰাক্ষফল থকা দৰাক্ষালতাৰ এটা ডাল কাটি, কানমাৰি লগাই দুজনে সান্ধী কৰি ল'লে আৰু কিছুমান ডালিম আৰু ডিমৰু ফলে লগত ললে। 24 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে সেই ঠাইতে সেই দৰাক্ষাৰ থোপা কাটিলে দেখি, সেই ঠাইৰ নাম ইঙ্কাল উপত্যকা ৰখা হ'ল।

25 চল্লিশ দিনৰ পাছত, তেওঁলোকে দেশ চাই উলটি আহিল। 26 পাছত তেওঁলোকে পাৰণ মৰুভূমিৰ কাদেটলৈ, মোচি, হৰোণ আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মণ্ডলীৰ গুৰিলৈ আহি, তেওঁলোকক আৰু গোটেই সমাজক সন্মত কৰি আৰু সেই দেশৰ ফল তেওঁলোকক দেখুৱালে।

27 আৰু তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, “আপুনি যি দেশলৈ আমাক পঠাইছিল, আমি সেই দেশলৈ গৈছিলোঁ। সঁচাকৈ সেই দেশ গাথীৰ আৰু মৌজোল বৈ থকা দেশ। চাওঁক এইয়া তাৰ ফল। 28 সেই দেশত থকা লোকসকল বলী আৰু নগৰবোৰ গেছ্ৰেৰ আবৃত আৰু অতি ডাঙৰ। আৰু সেই ঠাইতে আমি অনাকীয়া সন্তান সকলকো দেখিলোঁ। 29 দক্ষিণ অঞ্চলত অমালোকে বাস কৰিছে। আৰু পৰ্বতত হিতীয়া, যিবুচীয়া, আৰু ইমোৰীয়া লোকসকলে বাস কৰিছে। সমুদ্ৰৰ দাঁতিত আৰু যৰ্দনৰ পাৰত কনানীয়া লোকসকলে বাস কৰিছে।”

30 পাছত কালেবে মোচিৰ আগত লোকসকলক শপ্ত কৰিবৰ অৰ্থে ক'লে, “আহা, আমি একেবাৰে উঠি গৈ, তাক অধিকাৰ কৰোঁ; কিয়নো তাক জয় কৰিবলৈ অৱশ্যে আমাৰ অধিক শক্তি আছে।” 31 কিন্তু যি লোকসকল তেওঁৰ লগত গৈছিল, তেওঁলোকে ক'লে, “আমি সেই লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে উঠি যাব নোৱাৰোঁ, কিয়নো আমাতোক সিহঁত বলী।”

32 এইদৰে, তেওঁলোকে যি দেশ চাবলৈ গৈছিল, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত সেই দেশ দূৰাণ কৰি ক'লে, “আমি যি দেশৰ মাজেদি চাই গৈছিলোঁ; সেই দেশ নিজৰ নিবাসীসকলক গৰাস কৰোঁতা দেশ। আৰু তাৰ মাজত আমি যিমান মানুহ দেখিলোঁ, তেওঁলোক অতি ওখ ওখ লোক। 33 আৰু তাৰ নাফিল বংশ অনাকৰ সন্তান নাফিলসকলক দেখি, আমাৰ মানত আমি ফৰিঙৰ নিচিনা হ'লে; আৰু সিহঁতৰ দৃষ্টিতো তেনেকুৱাই আছিলোঁ।”

14 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে বিদেৰাহ-আচৰণ কৰা আৰু তাৰ দণ্ড।

1 পাছত গোটেই সমাজে বৰকৈ ক্ৰন্দন কৰিলে; সেই ৰাতি তেওঁলোকে সকলোৱে চকুলো টুকিলে। 2 আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সকলোৱে মোচি আৰু হৰোণৰ অহিতে নিন্দা কৰিবলৈ ধৰিলে। আৰু গোটেই সমাজে তেওঁলোকৰ আগতে ক'লে, “হায় হায়, আমি এই মৰুভূমিত মৰাতকৈ মিচৰ দেশতেই মৰা হ'লে কেনে ভাল আছিল। 3 যিহোৱাই আমাক তৰোৱালৰ আগত পেলাবলৈ আৰু আমাৰ পত্নীসকল আৰু আমাৰ কনমানি সকলক লুট কৰাবলৈ এই দেশলৈ আমাক কিয় আনিছে? মিচৰ দেশলৈ উলটি যোৱা জানো আমাৰ পক্ষে ভাল নহয়?”

4 পাছত তেওঁলোকে ইজনে সিজনক ক'লে, “আহা, আমি কোনো এজনক পৰধান কৰি লৈ মিচৰ দেশলৈ উলটি যাওঁ ব'লা।” 5 তেতিয়া মোচি আৰু হৰোণে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সমাজৰ, আৰু তেওঁলোকৰ গোটেই গোট খোৱা সমাজৰ আগত উবুৰি হৈ পৰিল।

6 দেশ গুপতে চাই অহাসকলৰ মাজত নুনৰ পুংৰ যিহোচুৰা আৰু যিফুন্নিৰ পুংৰ কালেবে নিজ নিজ কাপোৰ ফালিলে। 7 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই সমাজক ক'লে, “আমি যি দেশ চাবলৈ দেশৰ মাজেদি গৈছিলোঁ সেয়ে যাৰ পাৰ নাই উত্তম দেশ। 8 যিহোৱাই যদি আমাত সন্তোষ পায়, তেন্তে তেওঁ আমাক সেই দেশলৈ নিব, গাথীৰ আৰু মৌজোল বোৱা সেই দেশ আমাক দিব।

9 কেৱল তোমালোকে কোনো ধৰণৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিদেৰাহ আচৰণ নকৰিবা, সেই দেশৰ লোকসকলেই ভয়ে নকৰিবা। কিয়নো তেওঁলোক আমাৰ ডক্ষ্যনস্বৰূপ। সিহঁতৰ আশ্বয় সিহঁতৰ পৰা গুচিল, কাৰণ যিহোৱা আমাৰ সন্তত আছে;

তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা।”¹⁰ কিন্তু গোটেই সমাজে তেওঁলোকক শিল দলিয়াই বধ কৰিবলৈ ক’লে, তাতে সাক্ষাৎ কৰা তন্মত যিহোৱাৰ প্ৰতাপ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত প্ৰকাশিত হ’ল।

¹¹ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক’লে, “এই লোকসকলে কিমান দিন মোক হেয়জ্ঞান কৰিব? আৰু তেওঁলোকৰ মাজত মই দেখুওৱা আটাইবোৰ চিন দেখিও, তেওঁলোকে কিমান কাল মোত অবিশ্বাস কৰি থাকিব? ¹² মই মহামাৰীৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক আঘাত কৰিম আৰু তেওঁলোকৰ আধিপত্য গুচাম আৰু তেওঁলোকতকৈ তোমাৰকেই ডাঙৰ আৰু বলৱান জাতি কৰিম।”

¹³ মোচিয়ে যিহোৱাক ক’লে, “তেনে কৰিলে, মিচৰীয়াসকলে তাক শুনিবলৈ পাব; কিয়নো সিহঁতৰেই মাজৰ পৰা তুমি নিজ শক্তিৰ দ্বাৰাই এই লোকসকলক উলিয়াই আনিলা। ¹⁴ আৰু তেওঁলোকে এই দেশ নিবাসীসকলকো সন্মদ দিব। তেওঁলোকে শুনিছে, যে, তুমি যিহোৱা এই লোকসকলৰ মাজত আছা, তুমি যিহোৱাই সম্মুখা-সম্মুখিকৈ তেওঁলোকক দৰ্শন দি থাকা, তোমাৰ মেঘ তেওঁলোকৰ ওপৰত আছে আৰু তুমি দিনত মেঘ-শ্ৰুন্ত আৰু ৰাতি অগ্নি শ্ৰুন্ত তেওঁলোকৰ আগে আগে যোৱা।

¹⁵ এতিয়া যদি তুমি এই লোকসকলক এজনক মৰাৰ দৰে মাৰা, তেন্তে এই যি আন জাতি সমূহে তোমাৰ যশস্যৰ কথা শুনিছে, সিহঁতে ক’ব, ¹⁶ ‘যিহোৱাই এই লোকসকলক যি দেশ দিবলৈ শপত কৰিছিল, সেই দেশলৈ তেওঁলোকক নিবলৈ তেওঁ অসমৰ্থ হ’ল, এই কাৰণে অৰণ্যত তেওঁলোকক মাৰিলে।

¹⁷ এতিয়া মই এই নিবেদন কৰোঁ, যে, যিহোৱা ষ্ৰেৰাধত ধীৰ আৰু দয়াতো মহান, অপৰাধ আৰু আজ্ঞা-লঙ্ঘন ক্ষমা কৰোঁতা, তথাপি তেওঁ অৱশ্যে দোষীক নিৰ্দোষী নকৰে আৰু তৃতীয় চতুৰ্থ পুৰুষলৈকে সন্তান সকলক পিতৃসকলৰ অপৰাধৰ প্ৰতিফল দিওঁতা, ¹⁸ তুমি এই কথা কোৱামতে পৰভ্ৰম্মা প্ৰভাৱ দেখা যাওঁক। ¹⁹ বিনয় কৰোঁ, তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা এতিয়ালৈকে এই লোকসকলক যেনেকৈ ক্ষমা কৰি আহিছা, তেনেকৈ তোমাৰ মম্মা কৃপাৰ দৰে তেওঁলোকৰ এই অপৰাধ ক্ষমা কৰা।”

²⁰ তেতিয়া যিহোৱাই ক’লে, “তোমাৰ বাক্যমতে মই তেওঁলোকক ক্ষমা কৰিলোঁ। ²¹ তথাপি মই যদি সঁচাকৈ জীৱন্ত ঈশ্বৰ হওঁ আৰু গোটেই পৃথিৱী যদি যিহোৱাৰ প্ৰতাপেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়, ²² তেন্তে তেওঁলোকৰ মাজত যিমান লোকে মোৰ প্ৰতাপ আৰু মিচৰত ও মৰুভূমিত দেখুওৱা মোৰ চিন দেখিও, এই দহবাৰ মোক পৰীক্ষা কৰিছে আৰু মোৰ বাক্যলৈ কাণ নকৰা হৈছে।

²³ তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলক মই যি দেশ দিবলৈ শপত কৰিছিলোঁ, তেওঁলোকৰ কোনেও সেই দেশ দেখিবলৈ নাপাব, মোক হেয়জ্ঞান কৰা সকলৰ কোনেও তাক দেখা নাপাব, ²⁴ কিন্তু মোৰ দাস কালেবৰ মন বেলেগ, তেওঁ সম্পূৰ্ণকৈ মোৰ আজ্ঞামতে চলিলে; এতেকে কেৱল তেওঁ যি দেশত সোমাল, সেই দেশৰ ভিতৰলৈ মই তেওঁক নিম্ম আৰু তেওঁৰ বংশই তাক অধিকাৰ কৰিব। ²⁵ অমালেকীয়া আৰু কনানীয়া লোকসকলে উপত্যকাত বাস কৰিছে; কাইলে তোমালোকে মুখ ঘূৰাই চূফ সাগৰৰ বাটেদি মৰুভূমিলৈ যাবা।”

²⁶ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক’লে। তেওঁ ক’লে, ²⁷ “মোৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰি থকা এই দুষ্ট সমাজৰ ডাৰ মই কিমান কাল সহিম? ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে মোৰ বিৰুদ্ধে যি যি বকিছিল, তাক মই শুনিবলোঁ।

²⁸ তুমি তেওঁলোকক কোৱা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মোৰ জীৱনৰ শপত’, ‘তোমালোকে মোৰ কাণত যি ক’লা, অৱশ্যে মই তোমালোকলৈ তাক কৰিম ²⁹ তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ সংখ্যা অনুসাৰে গণিত হোৱা বিশ বছৰ আৰু তাতকৈয়ো অধিক বয়সীয়া তোমালোকৰ যি সকলো লোকে মোৰ অহিতে বকিছিল, তোমালোকৰ সেই সকলোৰ শৰ এই মৰুভূমিত পতিত হ’ব। ³⁰ মই তোমালোকক যি দেশত বাস কৰাবলৈ শপত কৰিছিলোঁ, সেই দেশত তোমালোকে সোমাবলৈ নাপাবা; কেৱল যিফুল্লিৰ পুংৰ কালেব আৰু নুনৰ পুংৰ যিহোচুৱা সোমাব।

³¹ কিন্তু তোমালোকে নিজৰ যি ল’ৰা-ছোৱালীবোৰৰ বিষয়ে লুটদৰবা হ’ব বুলি কৈছিল, মই তেওঁলোকক তাত সোমোৱাম; আৰু তোমালোকে যি দেশ অগ্ৰহণ কৰিলা, তেওঁলোকে তাৰ পৰিচয় পাব। ³² কিন্তু তোমালোকৰ বিষয়ে হ’লে, তোমালোকৰ শৰ এই মৰুভূমিত পতিত হ’ব। ³³ আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলে চল্লিশ বছৰ এই মৰুভূমিত ভ্ৰমি ফুৰি, মৰুভূমিত তোমালোকৰ শৰৰ সংখ্যা পূৰ্ণ নহয়মানলৈকে তোমালোকৰ ব্যভিচাৰৰ ফল সিহঁতে ভোগ কৰিব। ³⁴ তোমালোকে যি চল্লিশ দিন দেশ চাই ফুৰিছিল সেই দিনৰ লেখ অনুসাৰে চল্লিশ বছৰ অৰ্থাৎ এক এক বছৰ তোমালোকে নিজ নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিবা; আৰু মোৰ বিপক্ষতা কেনে তাক জানিবলৈ পাবা। ³⁵ মই যিহোৱাই ইয়াক ক’লোঁ। মোৰ বিপৰীতে গোট খোৱা এই গোটেই দুষ্ট সমাজলৈ মই ইয়াক অৱশ্যে কৰিম; এই অৰণ্যত তেওঁলোক নিচেইক বিনষ্ট হ’ব, এই ঠাইতে তেওঁলোক মৰিব।”

³⁶ পাছত দেশ চাবলৈ মোচিয়ে পঠোৱা যি লোকসকলে উলটি আহি সেই দেশৰ কুশ কৰি তেওঁৰ অহিতে গোটেই সমাজক বকাইছিল, ³⁷ দেশৰ কুশ কৰা সেই লোকসকল যিহোৱাৰ আগত মহামাৰীৰ দ্বাৰাই মৰিল। ³⁸ দেশ চাবলৈ যোৱা সেই লোক সকলৰ মাজত কেৱল নুনৰ পুংৰ যিহোচুৱা আৰু যিফুল্লিৰ পুংৰ কালেব জীয়াই থাকিল।

³⁹ মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক সেই সকলো কথা যেতিয়া জনালে, লোকসকলে অতিশয় শোক কৰিলে। ⁴⁰ পাছত তেওঁলোকে ৰাতিপুৱাতে ওলাই পৰ্বতৰ টিঙলৈ উঠিবলৈ উদ্যত হৈ ক’লে, “চোৱা, এইয়া আমি আছোঁ, যিহোৱাই যি ঠাইৰ বিষয়ে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, আমি সেই ঠাইলৈ যাওঁ; কিয়নো আমি পাপ কৰিলোঁ।”

⁴¹ তাতে মোচিয়ে ক’লে, এতিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা কিয় লঙ্ঘন কৰিছা? তোমালোকৰ সেই কাৰ্য সাক্ষল নহ’ব। ⁴² তোমালোকে উঠি নাযাবা, কাৰণ যিহোৱা তোমালোকৰ মাজত নাই; গ’লে শংৰুৰ আগত পৰাজয় হ’ব। ⁴³ কিয়নো অমালেকীয়া আৰু কনানীয়া লোকসকল সেই ঠাইত তোমালোকৰ আগত আছে আৰু তোমালোক তৰোৱালৰ ধাৰত পতিত হ’ব। তোমালোক যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ বিমুখ হোৱাত যিহোৱা তোমালোকৰ লগত নাথাকিব।”

44 তথাপি তেওঁলোকে কুসাহ কৰি, পৰ্বতৰ টিঙলে উঠি গ'ল; কিন্তু যিহোৱাৰ নিয়ম চন্দুক আৰু মোচি ছাউনিৰ পৰা নগ'ল।
45 তেতিয়া সেই পৰ্বতত থকা অমালেকীয়া আৰু কনানীয়া লোকসকল নামি আহি তেওঁলোকৰ কিছুমানক বধ কৰিলে, আৰু
হৰ্মালৈকে তেওঁলোকক আঘাত কৰি কৰি খেদিলে।

15 অধ্যায়

ভক্ষ্য নৈবেদ্য আদি বিষয়ৰ বিধি। বিশ্বাম-বাৰ লঙ্ঘন কৰা লোকৰ পৰাণদণ্ড।

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিয়া,
‘মই তোমালোকক যি দেশ দিম, তোমালোকে বসতি কৰিব লগা সেই দেশত সোমোৱাৰ পাছত, 3 যেতিয়া তোমালোকে
প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধিৰ অৰ্থে বা নিজ ইচ্ছাৰে এনেই দিবৰ অৰ্থে নাইবা তোমালোকৰ পৰ্বৰ দিনত, গৰু, কি মেৰ, কি মেৰ-ছাগৰ
জাকৰ পৰা আনি যিহোৱাক সুস্বাণ দিবৰ কাৰণে, হোম-বলি বা মঙ্গলাৰ্থক বলি আদি অগ্নিকৃত উপহাৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে
উসৰ্গ কৰিবা,

4 তেতিয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ উসৰ্গ কৰা লোকে হোম-বলি আৰু আন বলিৰ অৰ্থে দিয়া প্ৰত্যেক মেৰে সৈতে,
হীনৰ চাৰিভাগৰ এভাগ এভাগ তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰ দহ ভাগৰ এভাগ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আনিব। 5 আৰু তুমি হীনৰ
চাৰিভাগৰ এভাগ দৰাফাৰসৰ পেয় নৈবেদ্য যুগুত কৰিবা।

6 বা এটা মতা মেৰে সৈতে, তুমি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্বাণৰ অৰ্থে, হীনৰ তিনি ভাগৰ এভাগ তেল মিহলোৱা মিহি
আটাগুড়িৰ দহ ভাগৰ দুভাগেৰে ভক্ষ্য নৈবেদ্য যুগুত কৰিবা। 7 আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ বাবে হীনৰ তিনি ভাগৰ এভাগ দৰাফাৰস
উসৰ্গ কৰিবা।

8 আৰু যিহোৱাৰ অৰ্থে প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিবলৈ, বা মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ অৰ্থে যেতিয়া তুমি হোম বলি বা আন বলিস্বৰূপে
দমৰা গৰু উসৰ্গ কৰিবা, 9 তেতিয়া সেই দমৰাই সৈতে, হীনৰ আধা ভাগ তেল মিহলোৱা দহ ভাগৰ তিনি ভাগ মিহি
আটাগুড়িৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য অনা হ'ব। 10 আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে হীনৰ আধা ভাগ দৰাফাৰস আনিবা; সেয়ে যিহোৱাৰ
উদ্দেশ্যে সুস্বাণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ হ'ব।

11 প্ৰত্যেক দমৰা নাইবা প্ৰত্যেক মতা মেৰ, বা প্ৰত্যেক মতা মেৰ পোৱালি; বা প্ৰত্যেক মেৰ-ছাগ পোৱালিৰ কাৰণে
এইদৰে কৰিব লাগিব। 12 তোমালোকে যিমান পশু উসৰ্গ কৰিবা, সেইবাৰৰ সংখ্যা অনুসাৰে প্ৰত্যেক পশুলৈ এইদৰে
কৰিবা। 13 স্বদেশীয় লোকসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্বাণৰ অৰ্থে অগ্নিকৃত উপহাৰ উসৰ্গ কৰিবৰ সময়ত, তেওঁলোক
আটায়ে এই নিয়মৰ দৰে সেই সকলো যুগুত কৰিব।

14 আৰু তোমালোকৰ লগত প্ৰবাস কৰা কোনো বিদেশী লোকে, নাইবা তোমালোকৰ মাজত পুৰুষানুৰূপে বাস কৰা
কোনো লোকে যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্বাণ দিবৰ অৰ্থে অগ্নিকৃত উপহাৰ উসৰ্গ কৰিব খোজে, তেন্তে তোমালোকে
যেনেকৈ কৰা, তেৱোঁ তেনেকৈ কৰিব। 15 সমাজৰ কাৰণে হ'লে, তোমালোক আৰু তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা বিদেশী
লোক, উভয়ে একেটা বিধি হ'ব: এয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুৰূপে পালন কৰিবলগীয়া চিৰ স্থায়ী বিধি। যিহোৱাৰ আগত
তোমালোক যেনে, বিদেশীও তেনে। 16 তোমালোকৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা বিদেশী, উভয়েৰে একে বিধি
আৰু একে শাসন প্ৰণালী হ'ব।”

17 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, 18 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা
দিয়া, ‘মই তোমালোকক যি দেশলৈ লৈ আহিছোঁ, সেই দেশত সোমোৱাৰ পাছত, 19 তোমালোকে সেই দেশৰ অন্ন ভোজন
কৰা কালত, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উত্তোলনীয় নৈবেদ্য উসৰ্গ কৰিবা।

20 তোমালোকে প্ৰথমে উপন্ন হোৱা শস্যৰ খৰচীয়া আটাৰ এটা পিঠা উত্তোলনীয় নৈবেদ্যস্বৰূপে উসৰ্গ কৰিবা; মৰণা
মৰা খোলাৰ উত্তোলনীয় নৈবেদ্যৰ নিচিনাকৈ ইয়াকো উসৰ্গ কৰিবা। 21 তোমালোকে পুৰুষানুৰূপে প্ৰথমে উপন্ন হোৱা
শস্যৰ নিজ নিজ খৰচীয়া আটাৰ কিছু উত্তোলনীয় নৈবেদ্যস্বৰূপে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উসৰ্গ কৰিবা।

22 মোচিক যিহোৱাই কোৱা এই সকলো আজ্ঞা, তোমালোক ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে পালন কৰা নাছিল, যদিওবা পালন
নকৰিবলৈ তোমালোকৰ কোনো উদ্দেশ্য নাছিল, 23 অৰ্থাৎ যিহোৱাই যি দিনা তোমালোকক আজ্ঞা দিছিল, সেই দিনাৰ পৰা
তোমালোকৰ পুৰুষানুৰূপে তেওঁ মোচিৰ দ্বাৰাই যি যি আজ্ঞা কৰিছিল, সেই সকলোকে যেতিয়া তোমালোকে ভুলৰূপে
পালন নকৰা। 24 তেতিয়া সেয়ে যদি সমাজে নজনাকৈ ভুলৰূপে কৰা হয়, তেন্তে গোটেই সমাজে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্বাণৰ
অৰ্থে হোমৰ কাৰণে এটা দমৰা আৰু নিয়ম মতে তাৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা
মেৰ-ছাগ উসৰ্গ কৰিব।

25 আৰু পুৰোহিত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব; তাতে তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা হ'ব। কিয়নো তাক
ভুলৰূপে কৰা হ'ল আৰু তেওঁলোকে সেই ভুলৰ কাৰণে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকৰ উপহাৰ, তেওঁলোকৰ অগ্নিকৃত
উপহাৰ আনিলে আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকৰ পাপাৰ্থক বলিও আনিলে। 26 এইদৰে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ
গোটেই সমাজক আৰু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা বিদেশীক ক্ষমা কৰা হ'ব; কিয়নো সকলো লোকৰ সম্পৰ্কে সেই
কাৰ্য ভুলৰূপে কৰা হ'ল।

27 আৰু যদি কোনো মানুহে ভুলৰূপে পাপ কৰে, তেন্তে, সি পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে এজনী এবছৰীয়া মেৰ-ছাগ উসৰ্গ
কৰিব লাগিব। 28 আৰু যিহোৱাৰ সাক্ষাতে সেই লোকে ভুলৰূপে পাপ কৰাত, সেই ভুল কৰা লোকক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ

পুৰোহিতে তেওঁৰ বাবে পৰায়শ্চিত্ত কাৰ্য্য কৰিব; তাতে তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব।²⁹ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ স্বজাতীয় বা তেওঁলোকৰ মাজত পৰাবাস কৰা বিদেশী হওঁক উভয়ৰ বাবে, ভুলশ্ৰমে কোনো কাৰ্য্য কৰা লোকৰ অৰ্থে একেটা বিধি হ'ব।

30 কিন্তু স্বদেশীয় কি বিদেশীয় যি লোকে কৰোঁ বুলি পাপ কৰিব, তেওঁ যিহোৱাক অপমান কৰা হ'ব; সেই লোকক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব।³¹ কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ বাক্য হেয়জ্ঞান কৰিলে আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা লঙ্ঘন কৰিলে; অৱশ্যে সেই মানুহক উচ্ছন্ন কৰা হ'ব আৰু তাৰ দোষ তাৰ গাতে থাকিব।”

32 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল যেতিয়া মৰুভূমিত আছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে বিশ্ৰাম দিনত এজনক খৰি বুটলা পালে।

33 আৰু যিসকলে তেওঁক খৰি বুটলা পাইছিল, তেওঁলোকে মোচি, হাৰোগ আৰু গোটেই সমাজৰ আগলৈ তেওঁক আনিলে।

34 আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বন্ধ কৰি ৰাখিলে; কিয়নো তেওঁলৈ কি কৰা উচিত, সেয়ে ঠিককৈ পৰকাশিত হোৱা নাছিল।

35 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “সেই মানুহৰ পৰাদণ্ড অৱশ্যে হ'ব লাগে; গোটেই সমাজে তাক ছাউনিৰ বাহিৰলৈ নি শিল দলিয়াই বধ কৰিব।³⁶ তেতিয়া, যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, গোটেই সমাজে তেওঁক ছাউনিৰ বাহিৰলৈ লৈ গৈ, তেওঁ মৰাকৈ, তেওঁলৈ শিল দলিয়ালে।

37 পাছত যিহোৱাই আকৌ মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে³⁸ “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিয়া; তেওঁলোকে পুৰুষানুশ্ৰমে নিজ নিজ কাপোৰৰ চুকত আৰিৰলৈ সূতাৰ থোপা সাজক আৰু নিজ নিজ কাপোৰৰ চুকত লগাব লগীয়া থোপাত নীল বৰণীয়া ফিতা লগাওঁক।³⁹ তোমালোকে যেন সেই থোপা দেখি, যিহোৱাৰ আজ্ঞাবোৰ সোঁৱৰণ কৰি পালন কৰা আৰু নিজৰ যি মন আৰু চকুৰ পাছত চলি তোমালোকে ব্যতিচাৰী হৈছিলো, সেই মন আৰু চকুৰ পাছত যেন আৰু নচলা।

40 কিন্তু মোৰ সকলো আজ্ঞা সোঁৱৰি পালন কৰি, নিজ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে যেন পবিত্ৰ হোৱা, এই কাৰণে তোমালোকলৈ সেই থোপা হ'ব।⁴¹ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা হ'বৰ কাৰণে, যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, ময়েই তোমালোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।”

16 অধ্যায়

কোৱহৰ চৰ্কাৰত।

1 পাছত লেবীৰ পৰিনাতি, কহাতৰ নাতিয়েক, যিচহৰৰ পুতেক কোৱহ আৰু ৰুবেণৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ, ইলিয়াবৰ পুতেক দাখন আৰু অবীৰাম আৰু পেলতৰ পুতেক ওনে, এওঁলোকে কিছুমান লোকক গোটাই ল'লে।² ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ দূশ পঞ্চাশজন মণ্ডলীৰ অধ্যক্ষ আৰু সমাজ ভুক্ত নাম জুলা লোকক লগত লৈ, মোচিৰ বিৰুদ্ধে উঠিল।³ তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰোগৰ বিৰুদ্ধে গোট খাই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে তোমালোকৰ পদ বৰ বুলি মানিছা। কিয়নো গোটেই সমাজৰ পৰতিজনেই পবিত্ৰ আৰু যিহোৱা তেওঁলোকৰ মাজত আছে; তেন্তে তোমালোকে কিয় যিহোৱাৰ সমাজৰ ওপৰত নিজকে ওখ কৰিছা?”

4 যেতিয়া মোচিয়ে সেই কথা শুনিলে, তেওঁ উৰুৰি হৈ পৰিল।⁵ আৰু তেওঁ কোৱহক আৰু তেওঁৰ গোটেই দলটোক ক'লে, “যিহোৱাৰ লোক কোন আৰু কোন পবিত্ৰ, যিহোৱাই তাক ৰাতিপুৱাই জনাব আৰু তাক নিজৰ ওচৰ চপাব; তেওঁ যিজনক মনোনীত কৰিব, তেওঁকেই নিজৰ ওচৰ চপাব।

6 হে কোৱহ আৰু তোমাৰ গোটেই দল, এই কাম কৰা; ধূপাধাৰ লোৱা⁷ তোমালোকে আঙঠা-ধৰালৈ, তাত জুই দি কাইল যিহোৱাৰ আগত তাৰ ওপৰত ধূপ দিবা। তাতে যিহোৱাই তেওঁক মনোনীত কৰিব, সেইজনেই পবিত্ৰ হ'ব। হে লেবীয়া সন্তান সকল, তোমালোকে নিজকে বৰ বুলি মানিছা।

8 পাছত মোচিয়ে কোৱহক ক'লে, হে লেবীৰ সন্তান সকল, মোৰ কথা শুনা;⁹ ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰে যে তোমালোকক ইশ্বায়েলৰ সমাজৰ পৰা পৃথক কৰি, যিহোৱাৰ আবাসৰ সেৱাকৰ্ম কৰিবলৈ আৰু মণ্ডলীৰ আগত থিয় হৈ তাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ নিজৰ ওচৰ চপাই ৰাখিছে, ই জানো তোমালোকৰ মানত সৰু কথা?¹⁰ তেওঁ তোমাক, আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰ ভাই লেবীৰ সন্তান সকলক নিজৰ ওচৰ চপাই ৰাখিছে, তথাপি তোমালোকে পুৰোহিতৰ বাবলৈকো চেষ্টা কৰিছা নে!¹¹ সেইবাবে তুমি আৰু তোমাৰ গোটেই দলে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে গোট খাইছা। গতিকে কিয় তোমালোকে হাৰোগৰ বিৰুদ্ধে আপত্তি কৰিছা, যিজনে যিহোৱাক মানি চলে?”

12 তেতিয়া মোচিয়ে ইলিয়াবৰ পুতেক দাখনক আৰু অবীৰামক মাতিবলৈ মানুহ পঠালে, কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, আমি নাযাওঁ।¹³ তুমি আমাক মৰুভূমিত মাৰিবলৈ দুহুঁমধু বোৱা দেশৰ পৰা আনিছা, এয়ে জানো সৰু কথা? তুমি সদায় আমাৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰি থাকিবানে?¹⁴ কেৱল এয়ে নহয়, তুমি আমাক দুহুঁমধু বোৱা দেশলৈ নিয়া নাই আৰু শস্যৰ খেতি ও দৰাফাৰাৰীৰো অধিকাৰ দিয়া নাই। তুমি এই লোকসকলক অন্ধ কৰিবা নে? আমি নাযাওঁ।

15 তাতে মোচিয়ে অতিশয় ঝৰু হৈ যিহোৱাক জনালে, বোলে, “এওঁলোকৰ উপহাৰ গ্ৰহণ নকৰিবা; মই এওঁলোকৰ পৰা এটা গাধও লোৱা নাই, আৰু এওঁলোকৰ এজনকো দুখ দিয়া নাই।”¹⁶ পাছত মোচিয়ে কোৱহক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাৰ গোটেই দল কাইল হাৰোগে সৈতে যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হ'বা।¹⁷ তোমালোকে পৰতিজনে আঙঠা-ধৰালৈ তাৰ ওপৰত ধূপ দি, নিজ নিজ আঙঠা-ধৰা যিহোৱাৰ আগত লৈ আনিবা। দূশ পঞ্চাশ আঙঠা-ধৰাই আগ কৰিবা; তুমি আৰু হাৰোগেও নিজ নিজ আঙঠা-ধৰা ল'বা।”

18 পাছত তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ আঙঠা-ধৰা লৈ, তাৰ ওপৰত জুই বাখি, ধূপ দি, মোচি আৰু হাৰোণৰ লগত সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ দুৱাৰ মুখত থিয় হ'ল। 19 আৰু কোৰহে সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ অস্থিত গোটেই সমাজকে গোট খুৱালে; তেতিয়া যিহোৱাৰ প্ৰতাপ গোটেই সমাজলৈ প্ৰকাশিত হ'ল।

20 পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, 21 “তোমালোক এই সমাজৰ মাজৰ পৰা বেলেগ হোৱা, মই এক নিমিষতে এওঁলোকক সংহাৰ কৰোঁ।” 22 তেতিয়া তেওঁলোকে উবুৰি হৈ পৰি ক'লে, “হে ঈশ্বৰ, এজনে পাপ কৰাত তোমাৰ কুপ জানো গোটেই সমাজৰ ওপৰত হ'ব লাগে?”

23 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, 24 “তুমি সমাজক কোৱা, ‘তোমালোক কোৰহ, দাখন আৰু অবিৰামৰ বসতিৰ ঠাইৰ চাৰিওফালৰ পৰা গুচি যোৱা।’”

25 তেতিয়া মোচি উঠি দাখন আৰু অবিৰামৰ ওচৰলৈ গ'ল; আৰু ইশ্বায়েলৰ বৃদ্ধসকলে তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। 26 তেওঁ সমাজক ক'লে, “বিনয় কৰোঁ, তোমালোকে এই দুষ্ট লোকসকলৰ তন্ত্ৰৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, আৰু এওঁলোকৰ একো বস্তু নুচুৰা; নহ'লে এওঁলোকৰ পাপ সমূহত বিনষ্ট হ'বা।” 27 তেতিয়া তেওঁলোকে কোৰহ, দাখন আৰু অবিৰামৰ বসতিৰ ঠাইৰ চাৰিওফালৰ পৰা আঁতৰি গ'ল, কিন্তু দাখন আৰু অবিৰাম ওলাই নিজ নিজ ল'ৰা-তিৰোতাই সৈতে নিজ নিজ দুৱাৰমুখত থিয় হ'ল।

28 পাছত মোচিয়ে কলে, এই সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ মোক যে, যিহোৱাই পঠালে, তাক ইয়াৰ দ্বাৰাই জানিবলৈ পাবা। কিয়নো মই নিজ ইচ্ছাৰে তাক কৰা নাই। 29 আন লোক সমূহ যি মৰণেৰে মৰে, এই মানুহ যদি তেনে মৰণেৰে মৰে বা লোকসমূহলৈ যেনে আপদ ঘটে, এই লোক সমূহৰ প্ৰতিও যদি তেনে আপদ ঘটে, তেন্তে যিহোৱাই মোক পঠোৱা নাই। 30 কিন্তু যিহোৱাই যদি নতুন কাৰ্য কৰে, আৰু যদি পৃথিৱীয়ে নিজ মুখ মেলি ইহঁতক, আৰু ইহঁতৰ সকলোকে গ্ৰাস কৰে, আৰু ইহঁত জীয়াই জীয়াই চিয়োললৈ নামি যায়, তেন্তে এওঁলোকে যে যিহোৱাক হেয়জ্ঞান কৰিলে, তাক তোমালোকে জানিবলৈ পাবা। 31 পাছত মোচিয়ে এইবোৰ কথা কৈ শেষ কৰা মাংসকে, তেওঁলোকৰ তলত থকা মাটি ফাটিল, 32 আৰু পৃথিৱীয়ে নিজ মুখ মেলি তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ পৰিয়ালবোৰক আৰু কোৰহৰ আটাই লোকক আৰু তেওঁলোকৰ সবুশ্ব গ্ৰাস কৰিলে।

33 এইদৰে তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ লগৰ সকলোৱেই জীয়াই জীয়াই চিয়োললৈ নামি গ'ল; আৰু পৃথিৱী তেওঁলোকৰ ওপৰত জাপ খাই পৰিলত, তেওঁলোক সমাজৰ মাজৰ পৰা লুপ্ত হ'ল। 34 তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে থকা গোটেই ইশ্বায়েলে তেওঁলোকৰ চিঞৰ শুনি পলাল। কিয়নো তেওঁলোকে আৱেগিক হৈ কৈছিল, “পৃথিৱীয়ে কিজানি আমাকো গ্ৰাস কৰিবা!” 35 তেতিয়া যিহোৱাৰ পৰা অগ্নি ওলাই ধূপ উসৰ্গ কৰা সেই দূশ পঞ্চাশ জনক গ্ৰাস কৰিলে।

36 আকৌ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 37 “তুমি হাৰোণৰ পুংৰ ইলিয়াজৰ পুৰোহিতক অগ্নিয়ে গ্ৰাস কৰা ঠাইৰ পৰা এই সকলো আঙঠা ধৰা তুলি নিবলৈ আৰু তাৰ জুই দূৰৈত সিঁচি কৰি পেলাই দিবলৈ কোৱা; কিয়নো সেইবোৰ আঙঠা ধৰা পবিংৰ। 38 নিজৰ প্ৰাণৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা সেই লোকসকলৰ আঙঠা ধৰাবোৰ পিতাই যজ্ঞবেদী ঢাকিবৰ বাবে লোকসকলে পতা কৰক; কিয়নো তেওঁলোকে সেইবোৰ যিহোৱাৰ আগত উসৰ্গ কৰিলে; এইহেতুকে সেইবোৰ পবিংৰ; আৰু সেইবোৰ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকললৈ চিন হ'ব। 39 তাতে সেই গ্ৰাসিত লোকসকলে উসৰ্গ কৰা পিতলৰ আঙঠা ধৰাবোৰ ইলিয়াজৰ পুৰোহিত নিলে, 40 আৰু মোচিৰ দ্বাৰাই যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সোঁৱৰণৰ অৰ্থে, অৰ্থাৎ হাৰোণৰ বংশৰ বাহিৰে আন বংশৰ কোনো মানুহ যেন যিহোৱাৰ আগত ধূপ উসৰ্গ কৰিবৰ নিমিত্তে ওচৰ নাচাপে আৰু কোৰহৰ ও তাৰ দলৰ দৰে নহয়, এই কাৰণে সেইবোৰ পিতাই যজ্ঞবেদীৰ ঢাকনিৰ অৰ্থে পতা কৰা হ'ল।

41 তথাপি পাছদিনা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই সমাজে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে বকি ক'লে, “তোমালোকেই যিহোৱাৰ প্ৰজাসকলক বধ কৰিলা।” 42 তেতিয়া মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে গোট খালত, তেওঁলোকে সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰলৈ মুখ ঘূৰাই দেখিলে, যে, মেখে তাক ঢাকিছে আৰু যিহোৱাৰ প্ৰতাপ প্ৰকাশিত হৈছে। 43 তেতিয়া মোচি আৰু হাৰোণ সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ আগলৈ গ'ল।

44 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, 45 “তোমালোকে এই সমাজৰ মাজৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, মই এক নিমিষতে এওঁলোকক সংহাৰ কৰোঁ।” তেতিয়া তেওঁলোক উবুৰি হৈ পৰিল। 46 মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, “তোমাৰ আঙঠা ধৰা লোৱা আৰু যজ্ঞবেদীৰ ওপৰৰ পৰা জুই লৈ তাত ধূপ দি, শীঘ্ৰে সমাজৰ গুৰিলৈ লৈ যোৱা আৰু তেওঁলোকক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা; কিয়নো যিহোৱাৰ আগৰ পৰা শ্ৰেৰাধ বাহিৰে হোৱাত মহামাৰী আৰম্ভ হ'ল।”

47 গতিকে হাৰোণে মোচিৰ আজ্ঞা অনুসাৰে আঙঠা ধৰা লৈ, সমাজৰ মাজলৈ লৰি গ'ল। তেতিয়া চোৱা, তেওঁলোকৰ মাজত মহামাৰী আৰম্ভ হৈছে, তেতিয়া তেওঁ ধূপ দি লোকসকলক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিলে। 48 আৰু মৰা ও জীয়া লোকসকলৰ মাজত তেওঁ থিয় হোৱাত, মহামাৰী নিবাৰণ হ'ল।

49 যিসকল লোক কোৰহৰ দোষত মৰিছিল, সেইসকলৰ বাহিৰে চৌদ্ধ হাজাৰ সাত শ লোক এই মহামাৰীত মৰিল। 50 মহামাৰী নিবাৰণ হোৱাৰ পাছত, হাৰোণ সাক্ষাৎ কৰা তন্ত্ৰৰ দুৱাৰ মুখলৈ মোচিৰ গুৰিলৈ উলটি আহিল।

17 অধ্যায়

হাৰোণৰ পৌৰহিত্যৰ প্ৰমাণ দেখুওৱা।

1 যিহোৱাই মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক কথা কোৱা। তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষসকলৰ পৰা এক এক পিতৃ-বংশৰ কাৰণে এডালকৈ লাখুটি, এইদৰে বাৰডাল লাখুটি লোৱা আৰু প্ৰত্যেকৰ লাখুটিত তেওঁৰ নাম লিখা।

3 আৰু লেবীৰ লাখুটিত হাৰোণৰ নাম লিখা। কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক পিতৃ-বংশৰ মুখ্যালোকৰ বাবে এডালকৈ লাখুটি হ'ব। 4 আৰু সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰত যি ঠাইত মই তোমালোকেৰে সৈতে সাক্ষা হওঁ, সেই ঠাইতে সাক্ষ্য-ফলিৰ চন্দুকৰ আগত সেই সকলোকে থবা। 5 পাছত মোৰ মনোনীত লোকৰ লাখুটিত কলি ধৰিব। তাতে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে বকা বকনি মোৰ ওচৰৰ পৰা মই দূৰ কৰিম।”

6 পাছত মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক এই কথাবোৰ ক'লে। তেওঁলোকৰ অধ্যক্ষসকলৰ প্ৰতিজনে নিজ নিজ পিতৃ-বংশৰ বাবে এডালকৈ লাখুটি, এইদৰে বাৰডাল লাখুটি তেওঁক দিলে। আৰু হাৰোণৰ লাখুটি তেওঁলোকৰ লাখুটিবোৰৰ মাজত আছিল। 7 তাতে মোচিয়ে সেই সকলো লাখুটি লৈ, সাক্ষ্য-ফলি থকা তন্ত্ৰত যিহোৱাৰ আগত হ'ল।

8 আৰু পাছদিনা মোচিয়ে সাক্ষ্য-ফলি থকা তন্ত্ৰত সোমাই দেখিলে, যে, লেবী বংশৰ নিমিত্তে লোৱা হাৰোণৰ লাখুটিত কুঁহি ওলাই কলি ধৰি ফুলিল, আৰু বাদামৰ পকা গুটি লাগিল। 9 তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা সেই সকলো লাখুটি উলিয়াই ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগলৈ আনিলে, আৰু তেওঁবিলাক প্ৰতিজনে চাই চাই নিজ নিজ লাখুটি ললে। 10 পাছে যিহোৱাই মোচিক কলে, এই বিদেৱাহ আচৰণ কৰা সন্তান সকলৰ বিৰুদ্ধে চিন থাকিবৰ কাৰণে তুমি হাৰোণৰ লাখুটিডাল পুনৰায় সাক্ষ্য-ফলিৰ চন্দুকৰ আগত ৰাখা; তাতে, তেওঁলোক নমৰিবৰ বাবে, মোৰ বিৰুদ্ধে হোৱা তেওঁলোকৰ বকনি নাইকিয়া কৰিবা। 11 তেতিয়া মোচিয়ে সেইদৰেই কৰিলে; যিহোৱাই আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই তেওঁ কাৰ্য কৰিলে।

12 পাছে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে মোচিক কলে, চাওঁক, আমি মৰিলোঁ, আমি বিনষ্ট হ'লোঁ, আমি সকলোৰেই বিনষ্ট হ'লোঁ। 13 যি কোনো লোক ওচৰ চাপে, যি কোনো লোক যিহোৱাৰ আবাসৰ ওচৰ চাপে, তেৱেই মৰা পৰে, আমি সকলোৰেই মৰা পৰিম নেকি?

18 অধ্যায়

লেবীয়াসকলে কৰিবলগীয়া কাৰ্য, আৰু পাবলগীয়া ভাগ।

1 যিহোৱাই হাৰোণক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পিতৃ-বংশই পবিত্ৰ স্থানত হোৱা অপৰাধৰ ভাৰ বৰা। আৰু তুমিও তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পুংৰসকলে পুৰোহিত পদত হোৱা অপৰাধৰ ভাৰ বৰা। 2 আৰু তোমাৰ ভাই লেবী ফৈদ, অৰ্থাৎ তোমাৰ পিতৃ ফৈদক লগত আনিবা; তেওঁলোকে তোমাৰ লগ লৈ, তোমাৰ পৰিচৰ্যা কৰিব লাগে, কিন্তু তুমি আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পুংৰসকলে সাক্ষ্য-ফলি থকা তন্ত্ৰৰ আগত থাকিবা।

3 তেওঁলোকে তোমাৰ আৰু গোটেই তন্ত্ৰৰ কৰিব লগীয়া কাৰ্য কৰিব। কিন্তু তেওঁলোক আৰু তোমালোক নমৰিবৰ বাবে, তেওঁলোক পবিত্ৰ স্থানৰ বস্ত্ৰ আৰু যজ্ঞবেদীৰ ওচৰলৈ নাযাব। 4 তেওঁলোকে তোমাৰ লগ লৈ সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ আটাই দাস্যকৰ্মৰ সন্মুখে যি কৰিব লাগে, অৰ্থাৎ কৰিব লগীয়া তন্ত্ৰৰ সেই কাৰ্য কৰিব আৰু আন বংশৰ কোনো মানুহ তোমালোকৰ ওচৰ নাচাপিব। 5 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকললৈ মোৰ যেন আৰু ক্ৰোধ নহয়, এই কাৰণে তোমালোকে পবিত্ৰ স্থানৰ আৰু যজ্ঞবেদীৰ কৰিব লগীয়া কাৰ্য কৰিবা।

6 আৰু চোৱা, মই ময়েই তোমালোকৰ ভাই লেবীয়াসকলক ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলোঁ। সাক্ষা কৰা তন্ত্ৰৰ সেৱাকৰ্ম কৰিবৰ অৰ্থে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকক তোমালোকলৈ দান দিয়া হ'ল। 7 এই হেতুকে তুমি আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পুংৰসকলে যজ্ঞবেদী সন্মুখী সকলো বিষয়ত আৰু প্ৰভেদক বংশৰ ভিতৰৰ সকলো বিষয়ত নিজ নিজ পুৰোহিত পদ কৰিবলগীয়া কাৰ্য কৰিবা, তোমালোকে নিজেই সেৱাকৰ্ম সকলো কাম সমাধা কৰিবা, মই দান স্বৰূপেই পুৰোহিত পদৰ কাৰ্য তোমালোকক দিলোঁ। কিন্তু আন বংশৰ যি কোনো লোক ওচৰ চাপিলে, তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব।”

8 পাছত যিহোৱাই হাৰোণক ক'লে, “চোৱা, মোৰ উত্তোলনীয় নৈবেদ্য অৰ্থাৎ ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ সকলো পবিত্ৰীকৃত বস্ত্ৰৰ মাজৰ পৰা অনা মোৰ উত্তোলনীয় নৈবেদ্যৰ পৰিচালনা কৰিবলৈ দিলোঁ। মই তোমাক আৰু তোমাৰ পুংৰসকলক এক অংশ স্বৰূপে সেই সকলোকে তোমালোকক দিলোঁ তোমালোকে সেইবোৰ পাৰ্বেল চিৰস্থায়ী বিধি হ'ব। 9 অগ্নিত নিদিয়াকৈ ৰখা অতি পবিত্ৰ বস্ত্ৰৰ মাজৰ এই আটাইবোৰ তোমাৰ হ'ব। মোৰ উদ্দেশ্যে অনা তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক ভক্ষ্য নৈবেদ্য, প্ৰত্যেক পাপাৰ্থক বলি আৰু প্ৰত্যেক দোষাৰ্থক বলি, এই সকলো অতি পবিত্ৰ উপহাৰ তোমাৰ আৰু তোমাৰ পুংৰসকলৰ বাবে হ'ব।

10 সেইবোৰ মোৰ বাবে সংৰক্ষিত অতি পবিত্ৰ বস্ত্ৰ, তোমালোকে এইবোৰ নিশ্চয় খাবা। প্ৰতিজন পুৰুষে সেইবোৰ নিশ্চয় খাব লাগিব। সেইবোৰ মোৰ বাবে সংৰক্ষিত তোমাৰ পক্ষে পবিত্ৰ হ'ব। 11 আৰু এইবোৰ তোমাৰ হ'ব; অৰ্থাৎ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে দান দিয়া সকলো উত্তোলনীয় নৈবেদ্য আৰু তেওঁলোকৰ সকলো দোলনীয় নৈবেদ্য; চিৰকালৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে মই তোমাৰ আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পো-জীসকলক সেইবোৰ দিলোঁ; তোমাৰ বংশৰ সকলো গুচি লোকে সেইবোৰ ভোজন কৰিব পাৰিব।

12 তেওঁলোকে সকলো উত্তম তেল, উত্তম দৰাক্ষা ৰস আৰু শস্য আদিৰ যি যি আগভাগ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিব, সেইবোৰ মই তোমাক দিলোঁ। 13 তেওঁলোকৰ ভূমিত উৎপন্ন হোৱা ফল আদিৰ প্ৰথমে পকা যি ভাগ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনিব, সেয়ে তোমাৰেই হ'ব। তোমাৰ বংশৰ সকলো গুচিলোকে তাক ভোজন কৰিব পাৰিব।

14 ইশ্বায়েলৰ মাজত বৰজিত কৰি দিয়া সকলো বস্ত্ৰ তোমাৰেই হ'ব। 15 মানুহেই হওঁক বা পশুৱেই হওঁক, সকলো প্ৰাণীৰ মাজত গৰ্ভভেদ কৰি প্ৰথমে ওলোৱা যিবোৰক তেওঁলোকে যিহোৱাৰ অৰ্থে আগদান কৰিব, সেই সকলো তোমাৰেই

হ'ব। কিন্তু মানুহৰ প্ৰথমে জন্মক তুমি অৱশ্যে মোকলাই দিবা, আৰু অশুচি পশুৰ প্ৰথমে জন্মকো তুমি মোকলাই দিবা।¹⁶ সেইবোৰৰ মাজৰ এমাহ বয়সৰে পৰা মোকলাই দিব লগা প্ৰতিজনক পবিংৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে, তুমি নিৰূপণ কৰাৰ দৰে পাঁচ চেকল বুপলৈ মোকলাই দিবা; সেয়ে বিশ গেৰাই এক চেকল হয়।

¹⁷ কিন্তু গৰুৰ বা মেৰ-ছাগৰ বা ছাগলীৰ প্ৰথমে জন্মক তুমি মোকলাই নিদিবা। সেইবোৰ পবিংৰ আৰু মোৰ উদ্দেশ্যে পৃথকে ৰখা হ'ল। তুমি যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত সেইবোৰৰ তেজ ছটিয়াবা আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুখৰাণৰ অৰ্থে অগ্নিকৃত উপহাৰৰ কাৰণে সেইবোৰৰ তেল দক্ষ কৰিবা।¹⁸ সেইবোৰৰ মণ্ডহ তোমাৰ হ'ব; দোলনীয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে দিয়া আৰ্হু আৰু সোঁ পাছ পিৰাটো যেনেকৈ তোমাৰ হয়, তেনেকৈ সেইবোৰৰ মণ্ডহো তোমাৰ হ'ব।

¹⁹ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উস্ৰ্গণ কৰা পবিংৰ বস্ত্ৰৰ মাজৰ আটাই উত্তোলনীয় নৈবেদ্য তোমাক আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পো-জীসকলক চিৰ কাললৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে দিলোঁ; তোমাৰ আৰু তোমাৰ সৈতে তোমাৰ বংশৰ পক্ষে এয়ে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে লোণৰ চিৰস্থায়ী নিয়মৰ চিন হ'ব।"²⁰ পাছত যিহোৱাই হাৰোণক ক'লে, "ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাটিত তোমাৰ কোনো অধিকাৰ নাথাকিব, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তুমি কোনো ভাগ নাপাবা; ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত তোমাৰ ভাগ আৰু উত্তৰাধিকাৰক ময়েই।

²¹ আৰু চোৱা, লেবীৰ সন্তানসকলে কৰা দাস্যকৰ্মৰ, সাক্ষা কৰা তম্বুৰ কাৰ্যৰ বেচ স্বৰূপে মই তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে ইশ্বায়েলৰ মাজৰ আটাই দশম ভাগ দিলোঁ।²² আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে পাপৰ বৈ যেন নমৰে এই কাৰণে এতিয়াৰ পৰা তেওঁলোকে সাক্ষা কৰা তম্বুৰ ওচৰ চাপিব নালাগে।²³ কিন্তু লেবীয়াসকলেই সাক্ষা কৰা তম্বুৰ সেৱাকৰ্ম কৰিব, আৰু তেওঁলোকে সেই বিষয়ে কোনো পাপৰ ভাৰ ব'ব; এয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুৰূপে পালন কৰিবলগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি; আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত তেওঁলোকে কোনো অধিকাৰ নাপাব।²⁴ কিয়নো ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উত্তোলনীয় উপহাৰ স্বৰূপে যি দশম ভাগ উস্ৰ্গণ কৰিব, তাকে মই লেবীয়াসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপে দিলোঁ; এই কাৰণে মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, "ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত তেওঁলোকে কোনো অধিকাৰ নাপাব।"

²⁵ পাছত যিহোৱাই মোচিক কলে,²⁶ "তুমি লেবীয়াসকলক এই আজ্ঞা দি কোৱা, 'তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰা যি দশম ভাগ যিহোৱাই দিলে, তাক যেতিয়া তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিবা, তেতিয়া তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উত্তোলনীয় উপহাৰ স্বৰূপে সেই দশম ভাগৰো দশম ভাগ উস্ৰ্গণ কৰিবা।²⁷ তোমালোকে সেই উপহাৰ মৰণা মৰা ঠাইৰ শস্য আৰু কুণ্ড পূৰ কৰা দৰাক্ষাৰস যেন বুলি তোমালোকৰ পক্ষে গণিত হ'ব।

²⁸ তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰা যি দশম ভাগ গ্ৰহণ কৰিবা, তাৰ পৰা তোমালোকেও এইদৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উত্তোলনীয় উপহাৰ উস্ৰ্গণ কৰিবা; তাৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া সেই উত্তোলনীয় উপহাৰ তোমালোকে হাৰোণ পুৰোহিতক দিবা।²⁹ যিহোৱাই পাব লগা এই সকলো উত্তোলনীয় উপহাৰ তোমালোকে লোৱা দানৰ পৰাই উস্ৰ্গণ কৰিবা, অৰ্থাৎ তাৰ সকলো উত্তম ভাগৰ পৰা পবিংৰীকৃত ভাগ উস্ৰ্গণ কৰিবা।

³⁰ এই হেতুকে তুমি তেওঁলোকক কোৱা, 'তোমালোকে যেতিয়া তাৰ পৰা উত্তম ভাগ উত্তোলনীয় উপহাৰ স্বৰূপে উস্ৰ্গণ কৰিবা, তেতিয়া সেয়ে লেবীয়াসকলৰ পক্ষে মৰণা মৰা ঠাইত মৰা শস্য আৰু কুণ্ডৰ পৰা উলিওৱা দৰাক্ষাৰস যেন গণিত হ'ব।³¹ তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ পৰিয়ালসকলে যি কোনো ঠাইত তাক ভোজন কৰিব পাৰিবা, কিয়নো সেয়ে সাক্ষা কৰা তম্বুত কৰা তোমালোকৰ কাৰ্যৰ কাৰণে তোমালোকৰ বেচ স্বৰূপ হ'ব।³² আৰু তাৰ পৰা তাৰ উত্তম ভাগ উত্তোলনীয় উপহাৰস্বৰূপে উস্ৰ্গণ কৰিলে, তাৰ কাৰণে পাপৰ ভাৰ নববা, আৰু নিজৰ মৃত্যু নহবলৈ সেই বিষয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পবিংৰ বস্ত্ৰ অপবিংৰ নকৰিবা।"

19 অধ্যায়

অশুচিতা-নাশক জলৰ বিধি।

¹ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে,² "যিহোৱাই আজ্ঞা দিয়া ব্যৱস্থাৰ বিধি এই: ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক, নিখুঁত, নিৰ্ঘৃণী আৰু যুৱলি নোলোৱা ৰাঙালী চোঁউৰি গৰু এজনী তোমাৰ গুৰিলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিয়া।³ পাছত তোমালোকে তাইক ইলিয়াজৰ পুৰোহিতক দিবা; আৰু তেওঁ তাইক ছাউনিৰ বাহিৰলৈ নিব, আৰু তেওঁৰ সাক্ষাতে কোনো এজন লোকে তাইক বধ কৰিব।⁴ তেতিয়া ইলিয়াজৰ পুৰোহিত নিজ আঙুলিৰে তাৰ কিছু তেজ লৈ, সাক্ষা কৰা তম্বুৰ আগলৈ সাত বাৰ ছটিয়াব;⁵ তেওঁৰ সাক্ষাতে সেই গৰুজনীক আন এজন পুৰোহিতক দক্ষ কৰিব; তাইৰ গোবৰে সৈতে তাইৰ ছাল, মণ্ডহ, তেজ দক্ষ কৰিব।⁶ সেই পুৰোহিত এডোখৰ এৰচ কাঠ, একোচা এচোৰ বন আৰু অলপ ৰঙা নোম লৈ, গৰুজনীক পোৱা জুইৰ মাজত পেলাই দিব।

⁷ তাৰ পাছত পুৰোহিতজনে নিজ কাপোৰ আৰু গা ধুব। তাৰ পাছত তেওঁ ছাউনিত সোমাব পাৰিব; কিন্তু পুৰোহিতজনে সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।⁸ আৰু যিজনে গৰুজনীক পুৰিব, তেওঁ পানীত নিজ কাপোৰ আৰু গা ধুব আৰু সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।

⁹ পাছত কোনো এজন গুচি লোকে সেই গৰুজনীৰ ছাই গোটাই, ছাউনিৰ বাহিৰত কোনো পৰিস্কাৰ ঠাইত ৰাখিব। তাক ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মণ্ডলীৰ কাৰণে অশুচিতা নাশক জলৰ কাৰণে ৰখা যাব কিয়নো সেই বস্তু পাপাৰ্থক বস্তু স্বৰূপে দান কৰা হৈছিল।¹⁰ আৰু যি জন লোকে গৰুজনীৰ ছাই গোটাব, তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধুব, আৰু সন্মালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। এয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা বিদেশীসকলৰো পালন কৰিবলগা চিৰস্থায়ী বিধি।

11 যি কোনো লোকে যেতিয়া মৰা মানুহৰ শৰ চুব, তেওঁ সাত দিন অশুচি হৈ থাকিব।¹² তেওঁ তৃতীয় দিনা আৰু সপ্তমদিনা নিজকে শুচি কৰিব, তাৰ পাছত শুচি হ'ব। কিন্তু তেওঁ যদি তৃতীয় দিনা আৰু সপ্তম দিনা নিজকে শুচি নকৰে, তেন্তে তেওঁ শুচি নহ'ব।¹³ যি কোনোৱে মৰা মানুহৰ শৰ চুই নিজকে শুচি নকৰিব, তেওঁ যিহোৱাৰ আবাস অশুচি কৰিব; সেই লোকজনক ইশ্বায়েলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব, কিয়নো তেওঁৰ ওপৰত অশুচিতা নাশক জল নছটিওৱাত তেওঁ অশুচি হ'ল আৰু তেওঁৰ অশুচিতা তেওঁৰ লগতে থাকিব।

14 যেতিয়া কোনো এজন লোকৰ তম্বুৰ ভিতৰত মৃত্যু হ'ব তেতিয়া এনে নিয়ম হ'ব- সেই তম্বুৰ ভিতৰত সোমোৱা সকলো লোক আৰু তম্বুৰ ভিতৰত থকা সকলো মানুহ সাত দিন অশুচি হৈ থাকিব।¹⁵ আৰু ৰছীৰে বন্ধা ঢাকনি নথকা সকলো মুকলি পাংৰ অশুচি হ'ব।¹⁶ আৰু যি কোনো লোকে মুকলি ঠাইত তৰোৱালত হত হোৱা বা এনেই মৰা লোকৰ শৰ, নাইবা নৰা মানুহৰ হাড়, বা মৈদাম চুব- তেওঁ সাত দিন অশুচি হৈ থাকিব।

17 আৰু সেই অশুচি মানুহৰ কাৰণে পাপাৰ্থক বলিৰ সেই পোৰা ছাইৰ কিছু পাংৰত ৰাখি, তাৰ ওপৰত ভূমুকৰ পানী দিয়া যাব।¹⁸ আৰু কোনো শুচি লোক এজনে একোটা এচোৰ বন লৈ, সেই পানীত জুবুৰীয়াই, সেই তম্বুৰ ওপৰত, আৰু তাত থকা সকলো বস্ত্ৰ আৰু আটাই পৰাণীৰ ওপৰত আৰু হাড়, বা হত হোৱা বা এনেই মৰা লোকৰ শৰ, নাইবা মাদাম স্পৰ্শ কৰা সেই মানুহজনৰ ওপৰতো তাক ছটিয়াব।¹⁹ সেই শুচি লোকজনে তৃতীয় দিনা আৰু সপ্তম দিনা সেই অশুচি লোকজনৰ ওপৰত সেই জল ছটিয়াব। পাছত সপ্তম দিনা সেই অশুচি লোকজনে নিজকে শুচি কৰিব; তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধুব আৰু পানীত গা ধুব। পাছত সন্ধিয়া সময়ত তেওঁ শুচি হ'ব।

20 কিন্তু যি জনে লোকে অশুচি হৈয়ো নিজকে শুচি নকৰিব, সেই লোকজনক সমাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব, কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ পবিত্ৰ স্থান অশুচি কৰিলে; তেওঁৰ ওপৰত অশুচিতা-নাশক জল ছটিওৱা নহ'ল; আৰু তেওঁ অশুচি হৈ থাকিল।²¹ এয়ে তেওঁলোকে পালন কৰিব লগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি হ'ব। আৰু যি জনে অশুচিতা-নাশক জল ছটিয়াব, তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধুব; আৰু যি জনে সেই অশুচিতা-নাশক জল চুব তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।²² আৰু সেই অশুচি লোকে যি কিছু চুব, সেয়ে অশুচি হ'ব; আৰু যি লোকে তাক চুব, তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব।”

20 অধ্যায়

মিৰিয়মৰ মৃত্যু। শিলৰ পৰা পানী উলিওৱা। ইদামৰ মাজেদি যাব নিদিয়া। হাৰোণৰ মৃত্যু।

1 পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মণ্ডলীয়ে প্ৰথম মাহত ছিন অৰণ্য পালে। তেওঁলোকে কাদেচত থাকিল, সেই ঠাইত মিৰিয়মৰ মৃত্যু হ'ল আৰু তাতে তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল।

2 সেই ঠাইত মণ্ডলীৰ কাৰণে পানী নথকাত, লোকসকলে মোচি আৰু হাৰোণৰ অহিত্তে গোট খালে।³ তেওঁলোকে মোচিৰে সৈতে বিবাদ কৰি ক'লে, “যিহোৱাৰ আগত আমাৰ ভাইসকলৰ মৃত্যু হোৱাৰ সময়ত আমাৰো মৃত্যু হোৱা হেতেন কেনে ভাল আছিল!

4 আমি আৰু আমাৰ পশুবোৰ মৰিবৰ কাৰণে যিহোৱাৰ সমাজক কেলৈ তোমালোকে এই মৰুভূমিলৈ আনিলা? ⁵ এই কুচ্ছিত ঠাইলৈ আনিবৰ বাবে আমাক কেলৈ মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলা? এয়ে শস্য বা ডিমৰু, বা দৰাফা, বা ডালিমৰ ঠাই নহয় আৰু খাবলৈকো পানী নাই।”

6 পাছত মোচি আৰু হাৰোণে সমাজৰ আগৰ পৰা সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰ মুখলৈ গৈ উবুৰি হৈ পৰিল। তাতে যিহোৱাৰ প্ৰতাপ তেওঁলোকৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ল।

7 আৰু যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ⁸ “তুমি লাখুটিডাল লোৱা, আৰু তুমি আৰু তোমাৰ ককায়েক হাৰোণে সমাজক গোটাই লোৱা। শিলটোৱে পানী উলিয়াই বৈ যাবৰ বাবে, তোমালোকে তেওঁলোকৰ চকুৰ আগতেই শিলটোক আঙা কৰা। এইদৰে তুমি তেওঁলোকৰ বাবে শিলটোৰ পৰা পানী উলিয়াই সমাজক আৰু তেওঁলোকৰ পশুবোৰকো খুৱাব।”⁹ তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আঙা অনুসাৰে তেওঁৰ আগত পৰা লাখুটি ল'লে।

10 তাৰ পাছত মোচি ও হাৰোণে শিলটোৰ আগত সমাজক গোটাই ল'লে, তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “হে বিদেৱাহীহঁত, শুন তইহঁতৰ কাৰণে আমি এই শিলৰ পৰা পানী উলিয়াম নে?”¹¹ এই বুলি মোচিয়ে হাত দাঙি, সেই লাখুটিৰে শিলটোত দুৱাৰ কোব মাৰিলে; তেতিয়া অধিক পানী ওলাল আৰু সমাজে আৰু তেওঁলোকৰ পশুবোৰেও পানী খালে।

12 তেতিয়া যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, “তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত মোক পবিত্ৰ কৰিবলৈ মোত দৃঢ়ৰূপে বিশ্বাস নকৰিলা; এই হেতুকে মই এই সমাজক দিয়া দেশত তোমালোকে তেওঁলোকক নুসুমুৱাব।¹³ সেই ঠাইৰ নাম মিৰীবা [বিবাদ] ৰাখিলে; কিয়নো ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰে সৈতে বিবাদ কৰিলে; আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজত পবিত্ৰ হ'ল।

14 পাছত মোচিয়ে কাদেচৰ পৰা ইদামৰ ৰজাৰ গুৰিলৈ দূত পঠাই ক'লে, তোমাৰ ডায়েৰা ইশ্বায়েলৰ এই কথা কৈছে: “আমালৈ যি সকলো দুখ ঘটিল, তাক তুমি জানি আছা।¹⁵ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকল মিচৰলৈ নামি গৈছিল, সেই মিচৰতে আমি অনেক দিন বাস কৰি আছিলোঁ। আৰু মিচৰীসকলে আমালৈ আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকললৈ কু-ব্যৱহাৰ কৰিলে।¹⁶ তেতিয়া আমি যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰোঁতে, তেওঁ আমাৰ বাক্যলৈ কাণ দিলে, তেওঁ দূত পঠাই মিচৰৰ পৰা আমাক উলিয়াই আনিলে। আৰু এতিয়া চোৱা, আমি তোমাৰ দেশৰ সীমাত থকা কাদেচ নগৰত আছোঁ।

17 বিনয় কৰোঁ, তোমাৰ দেশৰ মাজেদি আমাক যাবলৈ দিয়া। আমি শস্য ক্ষেত্ৰৰ বা দৰাফা-ক্ষেত্ৰৰদি নায়াওঁ আৰু নাদৰ পানীও পান নকৰোঁ, কেৱল ৰাজবাটেদি যাম। তেতিয়ালৈকে তোমাৰ দেশৰ সীমা পাৰ নহোৱালৈকে, সোঁহাতে কি বাওঁহাতে নুঘূৰিম।”

18 তাতে ইদামৰ ৰজাই তেওঁক উত্তৰ দি ক’লে, “তুমি মোৰ দেশৰ মাজেদি যাব নোৱাৰা; গ’লে মই তৰোৱাল লৈ তোমাৰ বিৰুদ্ধে ওলাম।” 19 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে তেওঁক ক’লে, “আমি কেৱল ৰাজবাটেদি যাম, যদি মই আৰু মাৰ পশুবোৰে তোমাৰ পানী খায়, তেন্তে মই তাৰ মূল্য দিম; মোক আন একোকে নালাগে, কেৱল মোক খোজকাটি যাব দিয়া।”

20 কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক’লে, “তুমি ইয়াৰ মাজেৰে যাবলৈ নোৱাৰিবা।” পাছত ইদামৰ ৰজাই অনেক সৈন্যক লগত লৈ বাহুল দেখুৱাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ওলাল। 21 এইদৰে ইদামৰ ৰজাই ইশ্বায়েলক নিজ অঞ্চলৰ মাজেদি যাবলৈ অনুমতি দিবলৈ অমান্তি হ’ল। সেইবাবেই ইশ্বায়েল তেওঁৰ পৰা ঘূৰি আন বাটেদি গ’ল।

22 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই সমাজে কাদেচৰ পৰা যাংবা কৰি হোৰ পৰ্বত পালেগৈ। 23 তেতিয়া ইদাম দেশৰ সীমাৰ ওপৰত থকা হোৰ পৰ্বতত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক কথা ক’লে, 24 “হাৰোণক নিজ লোকসকলৰ লগলৈ নিয়া হ’ব; কিয়নো মই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক দিয়া দেশত তেওঁ সোমাব নোৱাৰিব। কাৰণ মিৰীবা জলৰ ওচৰত তোমালোক দুয়োই মোৰ বাক্যৰ বিৰুদ্ধে আচৰণ কৰিলা।

25 তুমি হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰক হোৰ পৰ্বতলৈ লৈ যোৱা। 26 আৰু হাৰোণৰ বশ্ৰৰ সোলোকাই তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰক পিন্ধোৱা। হাৰোণক নিজ লোকসকলৰ লগত নিয়া হ’ব, আৰু তেওঁ সেই ঠাইতে মৰিব।”

27 তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে কৰিলে। তেওঁলোকে গোটেই সমাজৰ আগতে হোৰ পৰ্বতলৈ উঠি গ’ল। 28 আৰু মোচিয়ে হাৰোণৰ বশ্ৰৰ সোলোকাই তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰক পিন্ধালে। আৰু হাৰোণ সেই পৰ্বতৰ টিঙত থকা ঠাইতে মৰিল। পাছে মোচি আৰু ইলিয়াজৰ পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল। 29 যেতিয়া গোটেই সমাজে হাৰোণৰ মৃত্যু হোৱা দেখিলে, তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ গোটেই বংশই হাৰোণৰ কাৰণে বিংশ দিনলৈকে শ্ৰব্দন কৰিলে।

21 অধ্যায়

লোকসকলক সাপে দংশা। চীহোন আৰু ওগক পৰাজয় কৰা।

1 পাছত দক্ষিণ অঞ্চলত থকা অৱাদৰ কনানীয়া ৰজাই অথাৰীমৰ বাটেদি ইশ্বায়েল আহিছ বুলি শুনি, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকৰে কিছুমান লোকক বন্দী কৰি নি ৰাখিলে। 2 তেতিয়া ইশ্বায়েলে যিহোৱাৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰি ক’লে, “আপুনি যদি এই লোকসকলক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰে, তেন্তে আমি তেওঁলোকৰ নগৰবোৰ নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিম।” 3 তেতিয়া যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ বাক্যলৈ কাণ দিলে, সেই কনানীয়াসকলক সমৰ্পণ কৰিলে। তেতিয়া লোকসকলে তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ নগৰবোৰ নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে। সেই ঠাইৰ নাম হৰমা ৰখা হ’ল।

4 পাছত তেওঁলোকে ইদাম দেশ ঘূৰিবৰ অৰ্থে, চূফ সাগৰৰ বাটেদি হোৰ পৰ্বতৰ পৰা যাংবা কৰিলে। আৰু বাটৰ কাৰণে লোকসকলৰ মন অতিশয় অঁধৈৰ্য হ’ল। 5 আৰু লোকসকলে ঈশ্বৰ ও মোচিৰ বিৰুদ্ধে ক’বলৈ ধৰিলে: বোলে, “মৰুভূমিত মৰিবলৈ তোমালোকে মিচৰৰ পৰা আমাক কেনেই উলিয়াই আনিলা?” কিয়নো আহাৰো নাই পানীও নাই আৰু আমাৰ মনে এই সামান্য আহাৰ যিণ কৰিছে।

6 তেতিয়া যিহোৱাই লোকসকলৰ মাজলৈ বিষাক্ত সাপ পঠিয়ালে আৰু সেইবাবে দংশিবলৈ ধৰাত ইশ্বায়েলৰ মাজত অনেক লোক মৰিল। 7 লোকসকলে মোচিৰ গুৰিলে আহি ক’লে, “আমি গুপ্ত সাপ কৰিলোঁ, কাৰণ আমি যিহোৱা আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে কথা কলোঁ। আমাৰ ওচৰৰ পৰা যিহোৱাই সাপবোৰ দূৰ কৰিবৰ বাবে, তুমি তেওঁৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা।” তেতিয়া মোচিয়ে লোকসকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।

8 যিহোৱাই মোচিক ক’লে, “তুমি এটা বিষাক্ত সাপ সাজি এডাল খুটিৰ ওপৰত নিচানস্বৰূপে তুলি ৰাখিবা। তেতিয়া সাপে দংশা যিকোনো লোকে যদি তালৈ চায়, সেইজন জীৱ।” 9 তেতিয়া মোচিয়ে পিতলৰ এটা সাপ বনাই নিচানস্বৰূপে এডাল খুটিত তুলি ৰাখিলে। যেতিয়া সাপে কোনো মানুহক দংশিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই পিতলৰ সাপলৈ দৃষ্টি কৰি জীলে।

10 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যাংবা কৰি এবোতত ছাউনি পাতিলে। 11 আৰু এবোতৰ পৰা যাংবা কৰি সূৰ্য ওলোৱা দিশে মোৱাবৰ সন্মুখে থকা মৰুভূমিৰ ইয়-অবাৰীমত ছাউনি পাতিলে।

12 তাৰ পৰা যাংবা কৰি জেৰদ্ উপত্যকাত ছাউনি পাতিলে। 13 আৰু তাৰ পৰা যাংবা কৰি ইমোৰীয়াসকলৰ সীমাৰ পৰা ওলোৱা, মৰুভূমিত থকা অৰ্গোনৰ অন্য পাৰে ছাউনি পাতিলে, কিয়নো মোৱাবৰ আৰু ইমোৰীয়াসকলৰ মাজত থকা অৰ্গোন মোৱাবৰ সীমা আছিল।

14 এই হেতুকে যিহোৱাৰ যুদ্ধ-পুস্তকত কোৱা হৈছে, বোলে,
“চূফাত বাহেবক,

অৰ্গোনৰ উপত্যকাবোৰক,

15 আৰু আৰ নামেৰে লোকালয়লৈ

মুখ কৰা আৰু মোৱাবৰ সীমাত লগা

চাৱলীয়া উপত্যকাবোৰ তেওঁ জয় কৰিলে।

16 তাৰ পৰা তেওঁলোকে বেৰ্বেল, অৰ্থাৎ যি নাদৰ বিষয়ে যিহোৱাই মোচিক কৈছিল, তুমি লোকসকলক গোটাৱা, মই তেওঁলোকক পানী দিম। সেই নাদলৈ যাংবা কৰিলে।”

17 সেই কালত ইশ্বায়েলে এই গীত গান কৰিলে:

“হে নাদ উঠলি উঠা; তোমালোকে ইয়াৰ উদ্দেশ্যে গান গোৱা।

18 এয়ে অধ্যক্ষ সকলে খনা নাদ,
লোকসকলৰ প্ৰধানসকলে ৰাজ-দণ্ডেৰে
আৰু নিজ নিজ লাখুটিৰে ইয়াক খনন কৰিলে।”
পাছত তেওঁলোকে অৰণ্যৰ পৰা মতানালৈ।

19 মতানৰ পৰা নহলীয়েললৈ, নহলীয়েলৰ পৰা বামোতলৈ, 20 আৰু বামোতৰ পৰা উপত্যকাইদি মোৰাবৰ দেশলৈ। সেয়ে যিচীমোনৰ ফাললৈ মুখ কৰি থকা পিচগা পৰ্বতৰ টিঙলৈ গ'ল।

21 পাছত ইশ্বায়েলে ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ গুৰিলৈ দূতৰ দ্বাৰাই এই কথা কৈ পঠিয়ালে বোলে, 22 “তুমি নিজ দেশৰ মাজেদি মোক যাবলৈ দিয়া; আমি শস্যক্ষেত্ৰত বা দৰাক্ষা-ক্ষেত্ৰত নোসোমাও আৰু নাদৰ পানীও নাখাওঁ। তোমাৰ সীমা পাৰ নহওঁমানে ৰাজবাটে গৈ থাকিম।” 23 তথাপি চীহোনৰ ৰজাই নিজ অঞ্চলৰ মাজেদি ইশ্বায়েলক যাবলৈ নিদিলে। কিন্তু চীহোনে নিজৰ সকলো প্ৰজাক গোটাই ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে মৰুভূমিলৈ ওলাল আৰু যহটলৈ গৈ ইশ্বায়েলে সৈতে যুদ্ধ কৰিলে।

24 ইশ্বায়েলে তৰোৱালৰ ধাৰত তেওঁক আঘাত কৰি, অৰ্ণোনৰ পৰা যৰ্বোকলৈকে অস্মোনৰ সন্তান সকলৰ সীমালৈকে তেওঁৰ দেশ অধিকাৰ কৰিলে; কাৰণ অস্মোনৰ সন্তান সকলৰ সীমা গড়েৰে দৃঢ় আছিল। 25 এইদৰে ইশ্বায়েলে সেই সকলো নগৰ হাত কৰি ললে; আৰু ইশ্বায়েলে ইমোৰীয়াসকলৰ আটাই নগৰত, হিচবোনত আৰু তাৰ সকলো উপত্যকাবোৰত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। 26 কিয়নো হিচবোন ইমোৰীয়াহঁতৰ ৰজা চীহোনৰ নগৰ আছিল; সেই চীহোনে মোৰাবৰ আগৰ ৰজাৰ অহিতে যুদ্ধ কৰি তেওঁৰ হাতৰ পৰা অৰ্ণোনলৈকে তেওঁৰ আটাই দেশ লৈছিল।

27 এই কাৰণে কৰি সকলে কয়,
“তোমালোক হিচবোনলৈ আহা,
চীহোনৰ নগৰ সজা আৰু দৃঢ় কৰা হওঁক।

28 কিয়নো হিচবোনৰ পৰা অগ্নি-শিখা ওলাই,
চীহোনৰ পৰা শিখাই,

মোৰাবৰ আৰ লগৰ গ্ৰাস কৰিলে,
আৰু অৰ্ণোনৰ ওখ ঠাইবোৰৰ প্ৰভুসকলক গ্ৰাস কৰিলে।

29 হে মোৰাবা!, তোমাৰ সন্তান হ'ল,
আৰু হে কমেচাৰ প্ৰজা, তুমি বিনষ্ট হ'লো;
সি নিজৰ পুতেকসকলক পলাবলৈ,
আৰু নিজৰ জীয়েকসকলক বন্দী অৱস্থাত পৰিবলৈ এৰি দিলে,
ইমোৰীয়াসকলক ৰজা চীহোনৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে।

30 আৰু আমি তেওঁলোকলৈ বাণ মাৰিলাঁ; দীবোনলৈকে হিচবোন বিনষ্ট হ'ল।
মেদবলৈ বিস্তৃত

নোফলৈকে আমি সকলোকে ধ্বংস কৰিলাঁ।”

31 এইদৰে ইশ্বায়েলে ইমোৰীয়াসকলৰ দেশত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। 32 মোচিয়ে যাজেৰক গুপতে চাবলৈ মানুহ পঠালে। তাৰ পাছত লোকসকলে তাৰ সকলো উপনগৰ হাত কৰি লৈ, তাত থকা ইমোৰীয়াসকলক দূৰ কৰিলে।

33 তেতিয়া তেওঁলোক ঘূৰি বাচানৰ বাটেদি উঠি গ'ল। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ইদেৰয়ীত যুদ্ধ কৰিবলৈ বাচানৰ ৰজা ওগ আৰু তেওঁৰ সকলো প্ৰজাসকল ওলাল। 34 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি তেওঁলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তেওঁক, তেওঁৰ আটাই প্ৰজাক আৰু তেওঁৰ দেশকো তোমাৰ হাতত শোধাই দিলাঁ। তুমি হিচবোনত থকা ইমোৰীয়া ৰজা চীহোনলৈ যেনে কৰিলা, তেওঁলোকো তেনে কৰিবা।” 35 গতিকে তেওঁলোকৰ তেওঁৰ কোনো শেষ নথকাকৈ, তেওঁক, তেওঁৰ পুতেকসকলক আৰু তেওঁৰ আটাই প্ৰজাক মাৰি, তেওঁৰ দেশ অধিকাৰ কৰি ল'লে।

22 অধ্যায়

পাছে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যাংৰা কৰি, যিৰীহোৰ সন্মুখত থকা যৰ্বদনৰ পূব পাৰত মোৰাবৰ সমখলত ছাউনি পাতিলে। বালাক আৰু বিলিয়মৰ বিৱৰণ।

1 যৰ্বদন নদীৰ পৰা আনফালে যিৰীহোৰ ওচৰত থকা মোৰাবৰ সমখলত ছাউনি নগতালৈকে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যাত্ৰা কৰি আছিল।

2 তেতিয়া আটাই ইশ্বায়েলে ইমোৰীয়াসকললৈ কৰা আটাইকৈ চিপ্ৰোৰ পুংৰ বালাকে দেখি আছিল। 3 আৰু মোৰাবে লোকসকলৰ কাৰণে অতিশয় ভয়ত আছিল, কিয়নো তেওঁলোক অধিক আছিল; আৰু মোৰাব ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে অতিশয় ব্যাকুল হ'ল। 4 মোৰাবৰ ৰজাই মিদিয়নৰ বৃদ্ধ লোক সকলক ক'লে, “গৰুৱে পথাৰৰ কোমল ঘাঁহে চেলেকাদি, এই লোক সকলে আমাৰ চাৰিওফালে থকা সকলোকে খাই শেষ কৰিব।” সেই কালত চিপ্ৰোৰ পুংৰ বালাক মোৰাবৰ ৰজা আছিল।

5 তেওঁ বিয়োৰৰ পুংৰ বিলিয়মক মাতিবলৈ, তেওঁৰ স্ব-জাতীয় লোকসকলৰ দেশলৈ ফৰা নদীৰ পাৰত থকা পথাৰ নগৰলৈ দূত পঠাই তেওঁক ক'লে, “চোৱা, মিচৰৰ পৰা এক জাতি ওলাই আহিছে। চোৱা, তেওঁলোকে পৃথিৱীখন ঢকাৰ দৰে ঢাকি এই মূহূৰ্তত আমাৰ সন্মুখতে আছে। 6 মই নিবেদন কৰোঁ, আপুনি আহি মোৰ কাৰণে সেই জাতিক শাওঁ দিয়ক, কিয়নো

তেওঁলোক মোতকৈ অতি বলৱন্ত। কিজানি তেওঁলোকক জয় কৰি দেশৰ পৰা খেদিবলৈ মোৰ সাধ্য হ'ব। কিয়নো মই জানো, আপুনি যিজনক আশীৰ্ব্বাদ কৰে, তেওঁ আশীৰ্ব্বাদ পায়, আৰু যিজনক শাও দিয়ে, তেওঁ শাও পায়।”

7 পাছে মোৰাবৰ বৃদ্ধসকলে আৰু মিদিয়নৰ বৃদ্ধসকলে মঙ্গল চোৱাৰ বেচ হাতত লৈ প্ৰস্থান কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে বিলিয়মৰ ওচৰ পাই বাল্যকৰ কথাবোৰ তেওঁক ক'লে। 8 তাতে তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “তোমালোক আজি ৰাতি এই ঠাইতে থাকা। যিহোৱাই মোক যিহক ক'ব, সেই দৰেই মই তোমালোকক উত্তৰ দিম।” গতিকে মোৰাবৰ অধ্যক্ষসকল বিলিয়মৰ লগতে সেই ৰাতিটো থাকিল।

9 ঈশ্বৰে বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ লগত থকা এই লোকসকল কোন?” 10 বিলিয়মে ঈশ্বৰক উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰাবৰ ৰজা চিল্পোৰৰ পুংৰ বাল্যকৈ মোৰ ওচৰলৈ তেওঁলোকক কৈ পঠিয়াইছে। তেওঁ কৈছে, 11 ‘চোৱা, মিচৰৰ পৰা ওলাই অহা জাতিয়ে পৃথিৱী ঢকা দি মোৰ ঠাই ঢাকি ধৰিছে। এতিয়া তুমি আহি মোৰ কাৰণে তেওঁলোকক শাও দিয়া। কিজানি মই যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকক খেদি পাৰিম।’”

12 তেতিয়া ঈশ্বৰে বিলিয়মক ক'লে, “তুমি তেওঁলোকৰ লগত নাযাবা। তুমি সেই জাতিক শাও নিদিবা; কিয়নো তেওঁলোক আশীৰ্ব্বাদ পোৱা লোক।” 13 পাছত বিলিয়মে ৰাতিপুৱাতে উঠি বাল্যকৰ অধ্যক্ষসকলক ক'লে, “তোমালোকে নিজ দেশলৈ গুচি যোৱা; কিয়নো যিহোৱাই তোমালোকৰ লগত মোক যাবলৈ অনুমতি নিদিলে।” 14 তাতে মোৰাবৰ অধ্যক্ষসকলে উঠি বাল্যকৰ গুৰিলৈ আহিল। তেওঁলোকে ক'লে, “আমাৰ লগত আহিবলৈ বিলিয়ম অসম্মত হ'ল।”

15 বাল্যকে তেওঁলোককতকৈ অৰ্থাৎ প্ৰথম দলটিকৈ অধিক আৰু অতিশয় সম্ভৱত আন অধ্যক্ষসকলক পঠিয়ালে। 16 তেওঁলোকে বিলিয়মৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক'লে, “চিল্পোৰৰ পুংৰ বাল্যকে এই কথা কৈছে, ‘মই নিবেদন কৰোঁ, মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ আপোনাক একোৱে বাধা নিদিয়ক।’ 17 কিয়নো মই আপোনাক অতিশয়ৰূপে সন্মানিত কৰিম আৰু যি যি আজ্ঞা দিব, তাকে কৰিম; এই হেতুকে বিনয় কৰোঁ। আপুনি আহি মোৰ কাৰণে এই জাতিক শাও দিয়ক।”

18 তেতিয়া বিলিয়মে বাল্যকৰ দাসবোৰক উত্তৰ দিলে, “যদিও বাল্যকে ৰূপ আৰু সোণেৰে পূৰ হোৱা নিজৰ ৰাজপ্ৰাসাদো মোক দিয়ে, তথাপি মই ক্ষুদ্ৰ কি মহা কাৰ্য কৰিবলৈ নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা উলঙ্ঘন কৰিব নোৱাৰোঁ। 19 এতিয়া নিবেদন কৰোঁ, তোমালোকো এই ঠাইতে আজি ৰাতিটো থাকা, যিহোৱাই মোক আৰু যি ক'ব, তাক মই জানিম।” 20 পাছত ঈশ্বৰে ৰাতি বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “যিহেতু সেই লোকসকলে তোমাক মাতিবলৈ আহিছে, তুমি উঠি তেওঁলোকৰ লগত যোৱা; কিন্তু মই তোমাক যিহক ক'ম, তাকেহে তুমি কৰিবা।”

21 বিলিয়মে ৰাতিপুৱাতে উঠি নিজৰ গাধ সজাই তাত উঠি মোৰাবৰ অধ্যক্ষসকলৰ লগত প্ৰস্থান কৰিলে। 22 পাছত তেওঁ যোৱাতে ঈশ্বৰৰ স্ৰেৰা জ্বলি উঠিল। আৰু যিহোৱাৰ দূত তেওঁৰ বিৰুদ্ধকাৰী হৈ বাটৰ মাজত থিয় হ'ল। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ গাধত উঠি নিজৰ দুজন দাসেৰে সৈতে গৈছিল। 23 তেতিয়া সেই গাধজনীয়ে খোলা তৰোৱাল ধৰা যিহোৱাৰ দূতক বাটৰ মাজত থিয় হৈ থকা দেখিলে। এই হেতুকে গাধজনীয়ে বাট এৰি পথাৰৰ ফাললৈ গ'ল। বিলিয়মে গাধজনীক বাটলৈ আনিবৰ কাৰণে তাইক কোৱালে।

24 তেতিয়া যিহোৱাৰ দূত দুইফালে গড় থকা দৰাক্ষাবাৰীৰ ঠেক বাটত থিয় হ'ল। 25 গাধজনীয়ে যিহোৱাৰ দূতক আকৌ দেখি গড়ত গা ঘঁহাই যাওঁতে, বিলিয়মৰ ভৰি গড়ত ঘঁহা খালে; তেতিয়া তেওঁ আকৌ তাইক কোৱালে।

26 যিহোৱাৰ দূত আৰু অলপমান আগলৈ গৈ, সোঁফালে কি বাওঁফালে ঘূৰিবলৈ ঠাই নোহোৱা এনে এক চেপ ঠাইত থিয় হ'ল। 27 তেতিয়া গাধজনীয়ে যিহোৱাৰ দূতক দেখি বিলিয়মেৰে সৈতে আঁঠুকটি পৰিল, বিলিয়ম খঙত জ্বলি উঠিল আৰু তেওঁ গাধজনীক লাখুটিৰে কোৱাবলৈ ধৰিলে।

28 তেতিয়া যিহোৱাই গাধক কথা ক'বলৈ শক্তি দিলে। গাধজনীয়ে বিলিয়মক ক'লে, “মই তোমাক কি কৰিলোঁ যে, তুমি এই তিনিবাৰ মোক কোৱালা?” 29 বিলিয়মে গাধজনীক ক'লে, “তই মোক অমান্য কৰিছ; মোৰ হাতত তৰোৱাল থকা হ'লে বৰ ভাল আছিল; সেয়ে হোৱা হ'লে মই এতিয়াই তোকে বধ কৰিলোঁহেঁতেন।” 30 গাধজনীয়ে বিলিয়মক ক'লে, “যাৰ ওপৰত তুমি আজিলৈকে তোমাৰ সমস্ত জীৱন উঠি আহিছা, মই জানো সেই গাধজনী নহওঁ? মই জানো কেতিয়াবা তোমালৈ এনে ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ?” বিলিয়মে ক'লে, “নাই কৰা।”

31 তেতিয়া যিহোৱাই বিলিয়মৰ চকু মুকলি কৰিলে, খোলা তৰোৱাল হাতত লোৱা যিহোৱাৰ দূতক বাটৰ মাজত থিয় হৈ থকা তেওঁ দেখিলে; তেতিয়াই তেওঁ মূৰ দোঁৱাই উৰুৰি হৈ পৰিল। 32 তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে তেওঁক ক'লে, “তুমি সেই তিনিবাৰ নিজৰ গাধজনীক কিয় মাৰিলা? চোৱা, মই তোমাৰ বিৰুদ্ধকাৰী হৈ ওলাইছোঁ, কিয়নো মোৰ সাক্ষাতে তুমি অপথে গৈছা। 33 আৰু গাধজনীয়ে মোক দেখি এই তিনিবাৰ মোৰ সন্মুখৰ পৰা ঘূৰিছিল। তাই মোৰ সন্মুখৰ পৰা নুঘুৰা হ'লে মই নিশ্চয়ে তোমাক বধ কৰিলোঁহেঁতেন, কিন্তু তাইক জীয়াই ৰাখিলোঁহেঁতেন।”

34 বিলিয়মে যিহোৱাৰ দূতক ক'লে, “মই পাপ কৰিলোঁ; কিয়নো আপুনি যে মোৰ বিৰুদ্ধে বাটত থিয় হৈ আছে, তাক মই নাজানিলোঁ। কিন্তু এতিয়া যদি ইয়াত আপোনাৰ বেজাৰ হৈছে, তেন্তে মই উলাটি যাওঁ।” 35 তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে বিলিয়মক ক'লে, “সেই লোকসকলেৰে সৈতে যোৱা। কিন্তু মই যি কথা তোমাক ক'ম, কেৱল তাকেহে ক'বা।” আৰু বিলিয়ম বাল্যকৰ অধ্যক্ষসকলেৰে সৈতে গ'ল।

36 পাছে বিলিয়ম অহাৰ বাতৰি শুনি, বাল্যকে তেওঁক আগবঢ়াই নিবলৈ দেশৰ সীমাৰ দাঁতিত অৰ্গণেৰ সীমাত থকা মোৰাবৰ নগৰলৈ গ'ল। 37 পাছত বাল্যকে বিলিয়মক ক'লে, “মই আপোনাক মাতিবলৈ জানো অতি যত্নেৰে মানুহ পঠোৱা নাছিলোঁ? আপুনি মোৰ ওচৰলৈ কিয় নহাকৈ আহিল? আপোনাক সন্মানিত কৰিবলৈ মই জানো নিচেই অসমৰ্থ?”

38 তাতে বিলিয়মে বালাকক ক'লে, “এইয়া চোৱা, মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ। তথাপি এতিয়াও কোনো কথা ক'বলৈ জানো মোৰ ক্ষমতা আছে? ঈশ্বৰে মোৰ মুখত যি বাক্য দিব, তাকেহে মই ক'ম।” 39 বিলিয়মে বালাকৰ লগত আহি কিৰিয়া-হুচা পালেহি। 40 আৰু বালাকে গৰু আৰু মেৰ বলিদান কৰি, বিলিয়ম আৰু তেওঁৰ লগৰ অধ্যক্ষসকলে মাসং পঠিয়ালে।

41 পাছত ৰাতিপুৱাতে বালাকে বিলিয়মক বালৰ পবিত্ৰ ঠাইবাৰলৈ লৈ গ'ল। তাৰ পৰা তেওঁ ইশ্ৰায়েলীয়া সকলৰ মাথোন এফালহে দেখা পালে।

23 অধ্যায়

1 বিলিয়মে বালাকক ক'লে, “তুমি এই ঠাইত মোৰ কাৰণে সাতোটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ৰক্ষণ কৰোঁৱা আৰু এই ঠাইতে মোৰ বাবে সাতোটা ভতৰা আৰু সাতোটা মতা মেৰ আয়োজন কৰা।” 2 বালাকে বিলিয়মৰ কথাত দৰেই কৰিলে। তেতিয়া বালাক আৰু বিলিয়মে প্ৰত্যেকটা যজ্ঞবেদীত এটা এটা ভতৰা আৰু এটা এটা মতা মেৰ উাঃসৰ্গ কৰিলে। 3 তেতিয়া বিলিয়মে বালাকক ক'লে, “তুমি তোমাৰ হোম বলিৰ ওচৰত থিয় হোৱা, মই যাওঁ। কিজানি যিহোৱাই মোৰে সৈতে সাক্ষাৎ কৰিব। সেয়ে হলে তেওঁ মোক যিহকে দেখুৱাই, তাকেই মই তোমাক ক'ম।” পাছে তেওঁ গছ-গছনি নথকা এনে এখন ওখ ঠাইলৈ গ'ল।

4 তেতিয়া ঈশ্বৰে বিলিয়মেৰে সৈতে সাক্ষাৎ কৰিলত, বিলিয়মে তেওঁ ক'লে, “মই সাতোটা যজ্ঞবেদী যুগুত কৰিলোঁ আৰু প্ৰত্যেকটি যজ্ঞবেদীত এটা এটা ভতৰা আৰু এটা এটা মতা মেৰ উাঃসৰ্গ কৰিলোঁ।” 5 তেতিয়া যিহোৱাই বিলিয়মৰ মুখত এক বাক্য দি তেওঁক ক'লে, “তুমি বালাকৰ ওচৰলৈ উলটি গৈ তেওঁক এই কথা কোৱা।” 6 তেতিয়া বিলিয়ম বালাকৰ ওচৰলৈ উলটি গ'ল, চোৱা, সেই সময়ত মোৱাৰ অধ্যক্ষসকলেৰে সৈতে বালাক নিজৰ হোম বলিৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল।

7 তেতিয়া বিলিয়মে নিজৰ ভৱিষ্যৎ বাণী পদ্যৰূপে গাই ক'লে,
“বালাকে অৰামৰ পৰা মোক অনালে,

মোৱাৰৰ ৰজাই পূবফালৰ পৰ্বতৰ পৰা মোক অনালে।

‘আহাঁ, মোৰ কাৰণে যাকোবক শাও দিয়া,’ তেওঁ ক'লে।

আহাঁ, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়া।’

8 কিন্তু ঈশ্বৰে শাও নিদিয়া লোকক মই কেনেকৈ শাও দিম?
আৰু যিহোৱাই ধিক্কাৰ নিদিয়া লোকক মই কেনেকৈ ধিক্কাৰ দিম?

9 কিয়নো মই শিলবোৰৰ টিঙৰ পৰা সেইজনক দেখা পাইছোঁ;
আৰু পৰ্বতৰ পৰা সেইজনক দেখিছোঁ।

চোৱা, তেওঁলোক অকলে বাস কৰা লোক
জাতি সমূহৰ মাজত তেওঁলোক গণিত নহয়।

10 যাকোবৰ ধূলি কোনে লেখ কৰিব পাৰে?

বা ইশ্বায়েলৰ চাৰি ভাগৰ এভাগকে কোনে গণিব পাৰে?
ধাৰমিকৰ মৃত্যুৰ নিচিনা মোৰ মৃত্যু হওঁক,

আৰু তেওঁৰ শেষ গতিৰ নিচিনা মোৰ শেষগতি হওঁক।”

11 তেতিয়া বালাকে বিলিয়মক ক'লে, “আপুনি মোলৈ এইয়া কি কৰিলে? মোৰ শংৰুবোৰক শাও দিবলৈ মই আপোনাক অনিলোঁ; আপুনি সিহঁতক সকলো ভাৱে আশীৰ্ব্বাদহে কৰিলে।” 12 তেতিয়া বিলিয়মে উত্তৰ দি ক'লে, “যিহোৱাই মোৰ মুখত যি কথা দিব, সাৱধান হৈ মই তাকে নক'ম নে?”

13 পাছত বালাকে তেওঁক ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, আপুনি যি ঠাইৰ পৰা তেওঁলোকক দেখিবলৈ পাব, এনেকুৱা আন ঠাইলৈ মোৰ লগত আহক। আপুনি তেওঁলোকৰ সকলোকে দেখা পোৱা নাই, কেৱল এফালহে দেখিবলৈ পাইছ, সেই ঠাইৰ পৰা মোৰ কাৰণে তেওঁলোকক শাও দিব।” 14 তেতিয়া বালাকে তেওঁক চোফীম পথাৰৰ মাজলৈ পিচগাৰ টিঙলৈ লৈ গ'ল; সেই ঠাইতে তেওঁ সাতোটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ৰক্ষণ কৰিলে আৰু প্ৰত্যেক যজ্ঞ-বেদীত এটা এটা ভতৰা আৰু এটা এটা মতা মেৰ উাঃসৰ্গ কৰিলে। 15 পাছত তেওঁ বালাকক ক'লে, “তুমি এই ঠাইতে তোমাৰ হোম-বলিৰ ওচৰত থিয় হৈ থাকা; মই হ'লে, সোঁ তাত ঈশ্বৰৰ সাক্ষাৎ কৰোঁগৈ।”

16 তেতিয়া যিহোৱাই বিলিয়মেৰে সৈতে সাক্ষাৎ কৰি, তেওঁৰ মুখত এক বাক্য দি তেওঁক ক'লে, “তুমি বালাকৰ ওচৰলৈ উলটি গৈ তেওঁক এই কথা কোৱা।” 17 বিলিয়ম তেওঁৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল; সেই সময়ত মোৱাৰ অধ্যক্ষসকলেৰে সৈতে বালাক নিজৰ হোম-বলিৰ গুৰিত থিয় হৈ আছিল। তেতিয়া বালাকে তেওঁক সুধিলে, যিহোৱাই কি ক'লে? 18 বিলিয়মে নিজৰ ভৱিষ্যৎ বাণী পদ্যৰূপে গাই ক'লে, তেওঁ ক'লে,

“হে বালাক, উঠি শুনা,

হে চিপ্সোৰৰ পুংৰ, মোৰ কথালৈ কাণ কৰা।

19 ঈশ্বৰ মনুষ্য নহয়, যে তেওঁ মিছা কথা ক'ব,

তেওঁ মানুহৰ সন্তানো নহয়, যে তেওঁ মন ঘূৰাব।

তেওঁকৈ জানো সিদ্ধ নকৰিব?

তেওঁ বাক্য কৈ জানো সাক্ষল নকৰিব?

20 চোৱা, মই আশীৰ্ব্বাদ কৰিবলৈ আজ্ঞা পালোঁ।

তেওঁ আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে; মই তাৰ অন্যথা কৰিব নোৱাৰোঁ।

21 তেওঁ যাকোবত অধৰ্ম দেখা নাই,
 বা ইস্ৰায়েলৰ মাজত দুষ্টতা দেখা নাই;
 নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱা তেওঁৰ লগত থাকে,
 আৰু তেওঁলোকৰ মাজত ৰজাৰ জয়ধ্বনি আছে।
 22 ঈশ্বৰে মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকক আনিছে।
 তেওঁৰ বল মেঠনৰ বলৰ নিচিনা।
 23 নিশ্চয়ে যাকোবৰ মাজত লক্ষণ চোৱা দস্তৰ নাই,
 ইস্ৰায়েলৰ মাজত মঙ্গল চোৱা কাৰ্য্য নাই।
 এতিয়া যাকোব আৰু ইস্ৰায়েলৰ বিষয়ে কোৱা যাব,
 ‘চোৱা ঈশ্বৰে কেনে কাৰ্য্য কৰিলে!’
 24 চোৱা, সেই লোক সমূহ সিংহীৰ দৰে উঠিছে,
 সিংহৰ দৰে নিজৰ গা দাঙিছে;
 তেওঁ ধৰা পশু নাখায়মানে নুশুব,
 আৰু বধ কৰা লোকৰ তেজ পান নকৰেমনে শয়ন নকৰিব।”

25 তেতিয়া বালাকে বিলিয়মক ক’লে, “আপুনি তেওঁলোকক সমূলি শাৰো নিদিব আৰু সমূলি আশীৰ্বাদো নকৰিব।”²⁶ তেতিয়া বিলিয়মে উত্তৰ দি বালাকক ক’লে, “যিহোৱাই মোক যি যি ক’ব, মই তাকেই কৰিম, এইবুলি জনো মই তোমাক কোৱা নাছিলো?”²⁷ তথাপি বালাকে বিলিয়মক ক’লে, “বিনয় কৰি কওঁ, আহক, মই আপোনাক আন ঠাইলৈ লৈ যাওঁ। সেই ঠাইত মোৰ কাৰণে আপুনি তেওঁলোকক শাও দিবলৈ কিজানি ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হ’ব পাৰে।”

²⁸ গতিকে বালাকে যিচীমোনৰ ফাললৈ মুখ কৰা পিয়োৰৰ টিঙলৈ বিলিয়মক লৈ গ’ল।²⁹ বিলিয়মে বালাকক ক’লে, “এই ঠাইত মোৰ বাবে সাতোটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰোঁৱা আৰু ইয়াতো মোৰ বাবে সাতোটা ভতৰা আৰু সাতোটা মতা মেৰ আয়োজন কৰা।”³⁰ তেতিয়া বালাকে বিলিয়মৰ বাক্য অনুসাৰে কাৰ্য্য কৰি, প্ৰত্যেক যজ্ঞবেদীতে এটা এটা ভতৰা আৰু এটা এটা মতা মেৰ উৎসৰ্গ কৰিলে।

24 অধ্যায়

1 যেতিয়া বিলিয়ামে দেখিলে যে ইস্ৰায়েলক আশীৰ্বাদ কৰাত ঈশ্বৰ তুষ্ট হৈছে, ইয়াকে দেখি বিলিয়মে আগৰ দৰে লক্ষণ চাবৰ কাৰণে নগ’ল। বৰং, মৰুভূমিৰ ফাললৈহে মুখ কৰিলে।

2 বিলিয়মে নিজৰ চকু তুলি ফেদ অনুসাৰে বাস কৰা ইস্ৰায়েলক ছাউনি পাতি থকা দেখিলে আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা তেওঁত স্থিতি হ’ল।³ তেতিয়া তেওঁ এই ভৱিষ্যৎ বাণী পাই নিজৰ পদ্যৰূপে গাই গাই ক’লে,
 বিয়োৰৰ পুংৰ বিলিয়মে কৈছে, যাৰ চকু সম্পূৰ্ণ মেলা আছিল,

সেই পুৰুষে কৈছে,

4 যি জনে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনে,

যি জনে সৰ্বশক্তিমানক দৰ্শন পায়,

তেওঁ মাটিত পৰি চকু মেলি কৈছে।

⁵ হে যাকোব, তোমাৰ তপ্তবোৰ কেনে সুন্দৰ!

হে ইস্ৰায়েল, তোমাৰ আৱাসবোৰ কেনে মনোহৰ!

6 সেইবোৰ উপত্যকাৰ নিচিনা বিস্তৃত,

আৰু নদীৰ পাৰত থকা বাৰীবোৰৰ সদৃশ,

যিহোৱাই ৰোৱা অগৰু গছৰ নিচিনা,

আৰু পানীৰ ওচৰত থকা এৰচ গছৰ তুল্য।

7 তেওঁৰ কলহৰ পৰা পানী উখালি খাই পৰিছে;

তেওঁৰ গুটি অনেক পানীৰ কামত সিঁচা হ’ব,

তেওঁৰ ৰজা অগাগতকৈয়ো ওখ হ’ব,

তেওঁৰ ৰাজ্যৰ উন্নতি হ’ব।

8 ঈশ্বৰে মিচৰৰ পৰা তেওঁক উলিয়াই আনিছে;

তেওঁৰ বল মেঠনৰ বলৰ নিচিনা।

তেওঁ নিজৰ বিৰুদ্ধী জাতিবোৰক গৰাস কৰিব,

আৰু তেওঁলোকৰ হাড় গুড়ি কৰিব,

আৰু নিজৰ বাণৰ দ্বাৰাই সিহঁতক সৰকাই পেলাব।

9 তেওঁ সিংহৰ দৰে পৰি শুলে,

সিংহীৰ দৰে শয়ন কৰিলে; কোনে তেওঁক জগাব?

তোমাক আশীৰ্বাদ দিওঁতা প্ৰতিজন আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হওঁক,

আৰু তোমাক শাও দিওঁতা প্ৰতিজন অভিশপ্ত হওঁক।

10 তেতিয়া বিলিয়মলৈ বালাকৰ ৰেৰাধ জুলি উঠিলত, তেওঁ নিজৰ হাতত চাপৰ মাৰিলে। আৰু বালাকে বিলিয়মক ক'লে, “মোৰ শংৰুবোৰক শাও দিবলৈ মই তোমাক অনিলোঁ, কিন্তু চোৱা, তিনিবাৰ তুমি সকলো পৰকাৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদহে কৰিলা।” 11 এই হেতুকে মোক এতিয়াই এৰা আৰু নিজ ঘৰলৈ গুচি যোৱা। মই তোমাক অতিশয় সন্মানিত কৰিম বুলি কৈছিলোঁ, কিন্তু চোৱা, যিহোৱাই তোমাক সন্মানিত হোৱাৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখিলে।”

12 তেতিয়া বিলিয়মে বালাকক ক'লে, “তুমি পঠিওৱা দূতবোৰৰ আগত মই কোৱা নাছিলো নে যে, 13 “যদি বালাকে সোণ আৰু ৰূপেৰে পূৰ হোৱা নিজৰ ৰাজপ্ৰাসাদো মোক দিয়ে, তথাপি মই নিজ ইচ্ছাৰে ডাল বা বেয়া কাৰ্য কৰিবলৈ যিহোৱাৰ আজ্ঞা উলঙ্ঘন কৰিব নোৱাৰোঁ; যিহোৱাই যিহক ক'ব, মই তাকেই ক'ম।” 14 এতিয়া চোৱা, মই এই স্ব-জাতীয় লোকসকলৰ ওচৰলৈ যাওঁ। আহা, এই জাতিয়ে পাছত তোমাৰ পৰজাসকলক কি কৰিব, তাক মই তোমাক জনাওঁ।”

15 বিলিয়মে নিজৰ পদ্য গাই ক'লে,

বিয়োৰৰ পুংৰ বিলিয়মে কৈছে,

যাৰ চকু মেলা আছিল, সেই পুৰুষে কৈছে।

16 এয়েই এজনৰ ভাৱবাণী যি জনে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনে,

আৰু সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ তত্ত্ব জানে,

যি জনে সৰ্বশক্তিমানক দৰ্শন পায়,

সেই জনে মাটিত পৰি চকু মেলি কৈছে।

17 মই তেওঁক দেখিছোঁ, কিন্তু বৰ্তমানে নাই;

তেওঁক দৰ্শন পাইছোঁ, কিন্তু তেওঁৰ ওচৰত থকা নাই।

যাকোবৰ মাজৰ পৰা এটা তৰা উদয় হ'ব,

ইস্ৰায়েলৰ মাজৰ পৰা এক ৰাজ-দণ্ড উঠিব;

সেয়ে মোৱাবৰ দীৰ্ঘ-পৰশ্ব গুড়ি কৰিব,

আৰু হ্ৰামুৰা কৰা গোটেই বংশক সংহাৰ কৰিব।

18 তেওঁৰ শংৰু ইদাম এক উত্তৰাধীকাৰ হ'ব,

তেওঁৰ শংৰু চেয়ীৰেই এক উত্তৰাধীকাৰ হ'ব;

তেতিয়া ইস্ৰায়েলে বীৰৰ কাৰ্য কৰিব।

19 যাকোবৰ পৰা উপন্ন হোৱা এজনে ৰাজত্ব কৰিব,

আৰু নগৰৰ অৱশিষ্ট লোকসকলক বিনষ্ট কৰিব।

20 তেতিয়া বিলিয়মে অমালেকলৈ দৃষ্টি কৰি নিজৰ পদ্য গাই ভৱিষ্যৎ বাণী গাৰলৈ ধৰিলে। তেওঁ ক'লে,

“এই অমালেক জাতি সমূহৰ মাজত পৰথম;

কিন্তু তাৰ শেষ-দশা সৰ্বনাশ।”

21 তেতিয়া বিলিয়মে কেনীয়া সকললৈ দৃষ্টি কৰি নিজৰ পদ্য গাই ক'লে,

“তোমাৰ নিবাস অতি দৃঢ়,

আৰু তোমাৰ বাহ শিলত পতা।

22 তথাপি কেনীয়ালোক বিনষ্ট হ'ব,

শেষত অচুৰে তোমাক বন্দী কৰি লৈ যাব।

23 তেতিয়া বিলিয়মে নিজৰ শেষ পদ্যটি গাই গ'ল। তেওঁ ক'লে,

হায় হায়! যেতিয়া ঈশ্বৰে ইয়াক কৰিব, তেতিয়া কোন জীয়াই থাকিব পাৰিব?

24 আৰু কিত্তীমৰ তীৰৰ পৰা জাহাজবোৰ আহিব;

সেইবোৰে অচুৰক ক্ৰেশ দিব, আৰু এবৰকো ক্ৰেশ দিব,

কিন্তু তেওঁলোকৰো আৰু তাৰো বিনাশ ঘটিব।”

25 তেতিয়া বিলিয়মে উঠি গুচি গ'ল। তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ উলটি আহিল আৰু বালাকো নিজৰ বাটে গুচি গ'ল।

25 অধ্যায়

ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ দেৱপূজা আৰু ব্যভিচাৰ।

1 পাছত ইস্ৰায়েলে চিটীমত বাস কৰিলে আৰু লোকসকলে মোৱাবৰ জীয়াৰীসকলেৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, 2 কিয়নো সেই জীয়াৰীসকলে তেওঁলোকক নিজ দেৱতাৰ বলিদান দিয়াবলৈ মাতিছিল। তেতিয়া লোকসকলে ভোজন কৰি তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ আগত পৰ্ণিপাত কৰিলে। 3 ইস্ৰায়েল পিয়োৰৰ বাল দেৱতাত আসক্ত হোৱাত, ইস্ৰায়েলৰ অহিতৈ যিহোৱাৰ ৰেৰাধ জুলি উঠিল।

4 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “যিহোৱাৰ পৰচণ্ড ৰেৰাধ ইস্ৰায়েলৰ পৰা গুচিবৰ বাবে, তুমি লোকসকলৰ আটাই মূল মানুহক নি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সূৰ্যৰ সন্মুখত তেওঁলোকক আঁৰি থোৱা।” 5 তেতিয়া মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ বিচাৰকৰ্ত্তাসকলক ক'লে, “তোমালোক পৰতিজনে পিয়োৰৰ বাল দেৱতাত আসক্ত হোৱা নিজ লোকসকলক বধ কৰা।”

6 পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে সাক্ষাৎ কৰা তন্তুৰ দুৱাৰ মুখত ঝৰন্দন কৰি থাকোঁতে, মোচিৰ আৰু গোটেই সমাজৰ সাক্ষাতে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ এজন পুৰুষে নিজ জ্ঞাতিসকলৰ গুৰিলে এজনী মিদিয়নীয়া মহিলাক আনিলে। 7 তাকে দেখি, হাৰোণ পুৰোহিতৰ নাতিয়েক ইলিয়াজৰৰ পুংৰ পীনহছে সমাজৰ মাজৰ পৰা উঠি হাতত বচা ল'লে।

8 সেই ইশ্বায়েলীয়া পুৰুষৰ পাছে পাছে খেদি গৈ, কোঠালিত সোমাই সেই দুই জনক, সেই ইশ্বায়েলীয়া পুৰুষক আৰু সেই মহিলাগৰাকীৰ পেটত খুচি মাৰিলে। তাতে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা মহামাৰী স্থগিত হ'ল। 9 আৰু যিসকল মহামাৰীত মৰিল, তেওঁলোক চৰ্কিশ হাজাৰ লোক আছিল।

10 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 11 “হাৰোণ পুৰোহিতৰ নাতিয়েক ইলিয়াজৰৰ পুংৰ পীনহছে ইশ্বায়েলৰ মাজত মোৰ অন্তৰ্জালাৰে জলি উঠি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰা মোৰ কোৰাঘ ঘূৰুৱাত মই নিজ অন্তৰ্জালাৰে ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক বিনষ্ট নকৰিলোঁ।

12 এই হেতুকে তুমি এই কথা কোৱা, ‘যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, মই পিনহচক শাস্তিদায়ক নিয়মটিৰ প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰোঁ; 13 সেয়ে তেওঁৰ পক্ষে আৰু তেওঁৰ ডাবি-বংশৰ পক্ষেও চিৰস্থায়ী পুৰোহিত পদৰ নিয়ম হ'ব; কিয়নো তেওঁ নিজ ঈশ্বৰৰ পক্ষে অন্তৰ্জালাৰে জলিছিল আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিলে।”

14 হত হোৱা যি ইশ্বায়েলীয়া পুৰুষক সেই মিদিয়নীয়া তিৰোতাৰ লগত বধ কৰা হৈছিল, তেওঁৰ নাম চালুৰ পুতেক জিহৰী, তেওঁ চিমিয়োনীয়াসকলৰ পিতৃ-বংশৰ এজন অধ্যক্ষ আছিল। 15 আৰু সেই হত হোৱা মিদিয়নীয়া মহিলাগৰাকীৰ নাম চুৰৰ জীয়েক কজী, চুৰ মিদিয়নৰ মাজত পিতৃ-বংশৰ লোকসকলৰ মূল মানুহ আছিল।

16 গতিকে যিহোৱাই মোচিক কৈছিল আৰু ক'লে, 17 “তুমি মিদিয়নীয়া লোকসকলে শংৰুতা আচৰণ কৰি সিহঁতক প্ৰহাৰ কৰা। 18 কিয়নো পিয়োৰ দেৱতাৰ বিষয়ে আৰু সেই পিয়োৰৰ কাৰণে মহামাৰীৰ দিনা হত হোৱা তেওঁলোকৰ নিজ জাতিৰ কজী নামেৰে মিদিয়নীয়া অধ্যক্ষৰ জীয়েকৰ বিষয়েও তেওঁলোকে তোমালোকক প্ৰতাৰণা কৰি ছলেৰে তোমালোকে শংৰুতা আচৰণ কৰিলে।”

26 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক দ্বিতীয়বাৰ গননা কৰা।

1 এই মহামাৰীৰ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণৰ পুংৰ ইলিয়াজৰ পুৰোহিতক ক'লে, 2 “তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মঙলীৰ মাজত নিজ নিজ পিতৃ-বংশ অনুসাৰে, ইশ্বায়েলৰ কাৰণে বৰ্ণলে যাব পৰা অৱস্থাত থকা বিশ বছৰ বয়সীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া যিমান লোক আছে, তেওঁলোকক গননা কৰা।”

3 তেতিয়া মোচি আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতে যিৰীহোৰ সন্মুখত যৰ্দনৰ ওচৰত মোৱাবৰ সমখলত লোকসকলক ক'লে, 4 “মোচিক, আৰু মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে, বিশ বছৰ বয়সীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া লোকক গননা কৰা।”

5 বুবেণ ইশ্বায়েলৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ আছিল। তেওঁৰ পুত্ৰ হনোকৰ পৰা হনোকীয়া গোষ্ঠী, পল্লুৰ পৰা পল্লুইয়া গোষ্ঠী, 6 হিদ্ৰোণৰ পৰা হিদ্ৰোণীয়া গোষ্ঠী, কৰ্শ্বীয়াৰ পৰা কৰ্শ্বীয়া গোষ্ঠী। 7 এই সকলোবোৰেই বুবেণৰ গোষ্ঠী; তেওঁলোকৰ মাজৰ গণিত লোক তিয়াল্লিশ হাজাৰ সাতশ িৰশজন আছিল।

8 আৰু পল্লুৰ সন্তান ইলিয়াব আছিল; ইলিয়াবৰ সন্তান সকল নমূৰেল, দাখন, আৰু অবিয়াম আছিল। 9 কোৰহৰ দলে যেতিয়া যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিবাদ কৰিছিল, তেতিয়া মোচি আৰু হাৰোণৰ অহিতে বিবাদ কৰা মঙলীভুক্ত লোক সেই দাখন আৰু অবিৰামেই আছিল।

10 সেই সময়ত পৃথিৱীয়ে মুখ মেলি তেওঁলোকক আৰু কোৰহকো গ্ৰাস কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পাছত চলোঁতাসকলোৰে মৃত্যু হ'ল; সেই সময়ত অগ্নিয়ে দুশ পঞ্চাশ জনক পুৰি ভয় কৰিলে, আৰু তেওঁলোকেই দৃষ্টন্তৰূপ হ'ল। 11 কিন্তু কোৰহৰ সন্তান সকলৰ হ'লে মৃত্যু হোৱা নাছিল।

12 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল চিমিয়োনৰ সন্তান:

নমূৰেলৰ পৰা নমূৰেলীয়া গোষ্ঠী,

যাখীনৰ পৰা যাখীনীয়া গোষ্ঠী,

যামীনৰ পৰা যামীনীয়া গোষ্ঠী,

যাখীনৰ পৰা যাখীনীয়া গোষ্ঠী,

13 জেৰহৰ পৰা জেৰহীয়া গোষ্ঠী,

চৌলৰ পৰা চৌলীয়া গোষ্ঠী। 14 চিমিয়োনীয়া গোষ্ঠীবোৰৰ বাইশ হাজাৰ দুশজন লোক আছিল।

15 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল গাদৰ সন্তান:

চফোনৰ পৰা চফোনীয়া গোষ্ঠী,

হল্লীয়াৰ পৰা হল্লীয়া গোষ্ঠী,

চুনীৰ পৰা চুনীয়া গোষ্ঠী,

16 অজনীৰ পৰা অজনীয়া গোষ্ঠী,

এৰীৰ পৰা এৰীয়া গোষ্ঠী,

17 অৰোদৰ পৰা অৰোদীয়া গোষ্ঠী,

অৰেলোৰ পৰা অৰেলীয়া গোষ্ঠী। 18 গাদৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ লোকসকলৰ সংখ্যা চম্বিশ হাজাৰ পাঁচ শ লোক আছিল।

19 যিহূদাৰ পুত্ৰ এই আৰু ওনন আছিল; এই দুজন লোকৰ কনান দেশতেই মৃত্যু হৈছিল। 20 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল যিহূদাৰ সন্তান:

চেলোৰ পৰা চেলনীয়া গোষ্ঠী,

পেৰচৰ পৰা পেৰচীয়া গোষ্ঠী,

জেৰহৰ পৰা জেৰহীয়া গোষ্ঠী। 21 পেৰচৰ সন্তান এইসকল:

হিষ্ট্ৰাণৰ পৰা হিষ্ট্ৰাণীয়া গোষ্ঠী,

হামুলৰ পৰা হামুলীয়া গোষ্ঠী। 22 যিহূদাৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ লোকসকলৰ সংখ্যা ছয়সত্তৰ হাজাৰ পাঁচ শ লোক আছিল।

23 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল ইচাখৰৰ সন্তান:

তোলাৰ পৰা তোলাইয়া গোষ্ঠী,

পুৰাৰ পৰা পুনীয়া গোষ্ঠী,

24 যাচুবৰ পৰা যাচুবীয়া গোষ্ঠী,

চিষ্ট্ৰাণৰ পৰা চিষ্ট্ৰাণীয়া গোষ্ঠী। 25 ইচাখৰৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ লোকসকলৰ সংখ্যা চৌষষ্ঠী হাজাৰ তিনিশ লোক আছিল।

26 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল জব্বলনৰ সন্তান:

চেৰদৰ পৰা চেৰদীয়া গোষ্ঠী,

এলোনৰ পৰা এলোনীয়া গোষ্ঠী,

যহলেলৰ পৰা যহলেলীয়া গোষ্ঠী। 27 জব্বলনৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ লোকসকলৰ সংখ্যা ষাঠী হাজাৰ পাঁচশ লোক আছিল।

28 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে যোচেফৰ পুত্ৰৰ মনচি আৰু ইফ্ৰয়িম আছিল। 29 মনচিৰ সন্তান এইসকল:

মাখীৰৰ পৰা মাখীৰীয়া গোষ্ঠী*,

সেই গিলিয়দৰ পৰা গিলিয়দীয়া গোষ্ঠী।

30 গিলিয়দৰ সন্তান এইসকল:

ঈয়েজৰৰ পৰা ঈয়েজৰীয়া গোষ্ঠী,

হেলকৰ পৰা হেলকীয়া গোষ্ঠী

31 অশ্বৰীয়েলৰ পৰা অশ্বৰীয়েলীয়া গোষ্ঠী,

চেখমৰ পৰা চেখমীয়া গোষ্ঠী,

32 চমীদাৰ পৰা চমীদাইয়া গোষ্ঠী,

আৰু হেফৰৰ পৰা হেফৰীয়া গোষ্ঠী।

33 সেই হেফৰৰ পুত্ৰ চলফাদৰ কোনো পুত্ৰৰ সন্তান নাছিল, কেৱল জীয়েক আছিল। সেই চলফাদৰ জীয়েকসকলৰ নাম মহলা, নোৰা, হগ্না, মিস্কা, আৰু তিৰ্চা আছিল। 34 এইসকলেই মনচিৰ গোষ্ঠী আছিল যাৰ লোকসকলৰ সংখ্যা বাৱয় হাজাৰ সাত শ জন লোক আছিল।

35 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসৰি এই লোকসকল ইফ্ৰয়িমৰ সন্তান:

চুখেলহৰ পৰা চুখেলহীয়া গোষ্ঠী,

বেখৰৰ পৰা বেখৰীয়া গোষ্ঠী,

তহনৰ পৰা তহনীয়া গোষ্ঠী, 36 আৰু চুখেলহৰ সন্তান সকল এই, এৰণৰ পৰা এৰণীয়া গোষ্ঠী। 37 ইফ্ৰয়িমৰ সন্তান সকলৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ বঁচিশ হাজাৰ পাঁচ শ লোক আছিল। নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকলেই যোচেফৰ সন্তান।

38 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে বিন্যামীনৰ সন্তান এই লোকসকল:

বেলাৰ পৰা বেলাইয়া গোষ্ঠী,

অচবেলৰ পৰা অচবেলীয়া গোষ্ঠী,

অহীৰামৰ পৰা অহীৰামীয়া গোষ্ঠী,

39 চুফফমৰ পৰা চুফফমীয়া গোষ্ঠী,

হুফমৰ পৰা হুফমীয়া গোষ্ঠী।

40 আৰু বেলাৰ সন্তান অৰ্দ আৰু নামন আছিল; অৰ্দৰ পৰা অৰ্দীয়া গোষ্ঠী আৰু নামনৰ পৰা নামনীয়া গোষ্ঠী। 41 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এওঁলোকেই বিন্যামীনৰ সন্তান; তেওঁলোকৰ সংখ্যা পঞ্চাশ হাজাৰ ছয় জন লোক আছিল।

42 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে দানৰ সন্তান এই লোকসকল: চুহমৰ পৰা চুহমীয়া গোষ্ঠী। নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এওঁলোকেই দানৰ গোষ্ঠী। 43 চুহমীয়াৰ আটাই গোষ্ঠীৰ সংখ্যা চৌষষ্ঠী হাজাৰ চাৰিশ জন লোক আছিল।

44 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে আচেৰৰ সন্তান এই লোকসকল:

যিমাৰ পৰা যিমাীয়া গোষ্ঠী,

* 26 অধ্যায়:29 মাখীৰীয়া গোষ্ঠী মাখীৰৰ গিলিয়দৰ পিতৃ আছিল

যিচবিৰ পৰা যিচবিয়া গোষ্ঠী,
বৰীয়াৰ পৰা বৰীয়াইয়া গোষ্ঠী।

45 বৰীয়াৰ সন্তান এই লোকসকল:

হেবৰৰ পৰা হেবৰীয়া গোষ্ঠী,

মন্কীয়েলৰ পৰা মন্কীয়েলীয়া গোষ্ঠী।

46 আচেৰৰ জীয়েকৰ নাম চেৰহ আছিল। 47 আচেৰৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ সন্তান সকলৰ সংখ্যা ৭৫৪ জন হাজাৰ চাৰিশ জন লোক আছিল।

48 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে নগ্ৰালীৰ সন্তান এই লোকসকল:

যহচিয়েলৰ পৰা যহচিয়েলীয়া গোষ্ঠী,

গুণীৰ পৰা গুণীয়া গোষ্ঠী,

49 যেচৰৰ পৰা যেচৰীয়া গোষ্ঠী,

চিল্মেমৰ পৰা চিল্মেমীয়া গোষ্ঠী।

50 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল নগ্ৰালীৰ গোষ্ঠী; তেওঁলোকৰ গণিত লোক পঞ্চাশ হাজাৰ চাৰিশ জন আছিল।

51 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত গণনা কৰা লোকসকলৰ সংখ্যা ছয় লাখ এক হাজাৰ সাতশ ত্ৰিশ জন আছিল।

52 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 53 “নামৰ সংখ্যা অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে এই লোকসকলৰ মাজত দেশ ভাগ কৰা হ'ব।

54 অধিককে থকা লোকসকলৰ গোষ্ঠীক অধিককৈ উত্তৰাধিকাৰ দিবা, আৰু কমকৈ থকা লোকসকলৰ গোষ্ঠীক কমকৈ দিবা; প্রতিজন পৰিয়ালৰ যিমান গণিত লোক, তাক সেই হিচাপে তাৰ উত্তৰাধিকাৰ দিবা। 55 কিন্তু চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই দেশ ভাগ কৰা হ'ব; নিজ নিজ পিতৃ বংশৰ নাম অনুসাৰে তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰ পাব। 56 লোক অধিক বা কমে হওঁক, চিঠি খেলৰ দ্বাৰাইহে তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ মাজত ভাগ বাঁটি দিয়া হ'ব।”

57 নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে লেবী ফৈদৰ মাজত গণিত লোক এই সকল:

গেৰ্চোনৰ পৰা গেৰ্চোনীয়া গোষ্ঠী,

কহাতৰ পৰা কহাতীয়া গোষ্ঠী,

মৰাৰীৰ পৰা মৰাৰীয়া গোষ্ঠী।

58 লেবীয়া গোষ্ঠী এই লোকসকল:

লিবনীয়া গোষ্ঠী,

হিষ্ণাণীয়া গোষ্ঠী মহলীয়া গোষ্ঠী,

মুচীয়া গোষ্ঠী

আৰু কোৰহীয়া গোষ্ঠী।

59 অশ্বমৰ সন্তান কহাত আছিল; অশ্বমৰ ডাৰ্ভাৰ নাম য়োকেবদ; তেওঁ লেবীৰ জীয়েক; তেওঁৰ মাকে তেওঁক লেবীসকলে মিচৰ দেশত জন্মালে; তেওঁ অশ্বমলৈ হাৰোণ, মোচি আৰু তেওঁলোকৰ বায়েক মিৰিয়মক জন্মালে।

60 হাৰোণলৈ নাদব, অবীহু, ইলিয়াজৰ আৰু ঈখামৰ জন্মিল।

61 কিন্তু নাদব আৰু অবীহুয়ে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে সাধাৰণ জুই উজ্জ্বল কৰোঁতে তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ল। 62 তেওঁলোকৰ মাজত এমাহ বয়সীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া পুৰুষসকলৰ সংখ্যা তেইশ হাজাৰ জন হ'ল আছিল। কিয়নো, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত তেওঁলোকক কোনো উত্তৰাধিকাৰ নিদিয়াৰ কাৰণে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত তেওঁলোক গণিত নহ'ল।

63 এই সকল লোকক মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰ দ্বাৰাই গণনা কৰা হ'ল; তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সন্মুখত যবদনৰ ওচৰত মোৱাৰৰ সম্বলত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক গণনা কৰিলে। 64 কিন্তু চীনয় মৰুপ্ৰান্তত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক গণনা কৰা মোচি আৰু হাৰোণ পুৰোহিতৰ দ্বাৰাই যি লোকসকলক গণনা কৰা হৈছিল, তেওঁলোকৰ এজনো এই লোকসকলৰ মাজত নাছিল।

65 কাৰণ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছিল যে তেওঁলোকে নিশ্চয়ে মৰুপ্ৰান্তত মৰিব। এই হেতুকে তেওঁলোকৰ মাজত যিফুন্নিৰ পুংৰ কালেব আৰু নূনৰ পুংৰ যিহোচুৰাৰ বাহিৰে এজনো অৱশিষ্ট নাথাকিল।

27 অধ্যায়

চলফাদৰ জীয়েকসকলক উত্তৰাধিকাৰ দিয়া, আৰু সেই বিষয়ৰ বিধি। মোচিৰ পদত যিহোচুৰাক নিযুক্ত কৰা।

1 পাছত যোচেফৰ পুংৰ মনচিৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ মনচিৰ বৃদ্ধ পৰিনাতি, মাখীৰ পৰিনাতি, গিলিয়দৰ নাতি হেফৰৰ পুত্ৰ চলফাদৰ জীয়েক যি মহলা, নোৱা, হুলা, মিন্ধা আৰু তিৰ্চা, তেওঁলোক মোচিৰ ওচৰলৈ আহিল।

2 তেওঁলোকে মোচি, পুৰোহিত ইলিয়াজৰ, অধ্যক্ষসকল আৰু গোটেই মণ্ডলীৰ আগত সাক্ষাৎ কৰা তন্তুৰ দুৱাৰ সন্মুখত থিয় হৈ এই কথা ক'লে বোলে,

3 “আমার পিতৃৰ মৰুপ্ৰাপ্তত মৃত্যু হ'ল; তেওঁ কোৱহৰ দলৰ মাজত, যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে আলচ পতাসকলৰ দলৰ মাজত নাছিল, তেওঁৰ নিজ পাপতেহে মৃত্যু হৈছিল; অৰ্থাৎ তেওঁৰ নিজ পাপৰ কাৰণেই তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল।

4 আমাৰ পিতৃৰ পুংৰ সন্তান নথকাত তেওঁৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ পৰা তেওঁৰ নাম কিয় লোপ পাব? আমাৰ পিতৃ বংশৰ ডাইসকলৰ মাজত আমাকো আমাৰ উত্তৰাধিকাৰ দিয়ক।” 5 তেতিয়া মোচিচে সেই বিষয়ে যিহোৱাৰ আগত তেওঁলোকৰ কথা ক'লে।

6 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক কলে, 7 “চলফাদৰ জীয়েকসকলে ঠিকেই কৈছে। তুমি তেওঁলোকৰ পিতৃ বংশৰ ডাইসকলৰ মাজত অৱশ্যে তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰ দিবা আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকে যেন পাই সেই বিষয়ে নিশ্চিত কৰিবা। 8 আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘কোনো এজন লোকৰ যদি মৃত্যু হয় আৰু তেওঁৰ যদি কোনো পুংৰ নাথাকে তেতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁৰ জীয়েকক গতাই দিবা।

9 যদি তেওঁৰ জীয়েক নাথাকে, তেন্তে তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েকক তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ দিবা। 10 যদি তেওঁৰ কোনো ডাই বা ককাই নাথাকে, তেন্তে তেওঁৰ পিতৃৰ ডাইসকলক তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ দিবা। 11 যদি তেওঁৰ পিতৃৰ কোনো ডাই বা ককাই নাথাকে, তেন্তে তাৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ আটাইতকৈ ওচৰৰ সঙ্ঘৰীয়া লোক জনক তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ দিবা; আৰু তেওঁ তাক নিজ অধিকাৰ কৰিব। মোচিলৈ কোৱা যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ দৰে এয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ স্বস্থবিষয়ক বিধি হ'ব।”

12 যিহোৱাই মোচিক পুনৰায় কলে, “তুমি অবাৰীম পৰ্বতত উঠি, যি দেশ মই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক দিলোঁ, তাক চোৱা। 13 তাক দেখাৰ পাছত তোমাৰ ডাই হাৰোণৰ নিচিনাকৈ তোমাকো নিজ লোকসকলৰ ওচৰলৈ নিয়া হ'ব। 14 কিয়নো ছিত্ন মৰুপ্ৰাপ্তত মণ্ডলীৰ বিবাদত, শিলৰ পৰা জল বৈ যোৱা সময়ত তোমালোকে লোকসকলৰ আগত মোক পবিত্ৰৰূপে মান্য কৰিবলৈ দিয়া আজ্ঞা উলঙ্ঘন কৰিলা।” সেই জল ছিত্ন অৰণ্যৰ কাদেচত থকা মিৰিবাৰ জল।

15 তেতিয়া মোচিচে যিহোৱাক ক'লে, 16 “হে যিহোৱা, আপুনি সকলোৰে শৰীৰত থকা আত্মাৰ ঈশ্বৰ, আপুনি মণ্ডলীৰ ওপৰত এজন লোকক নিযুক্ত কৰক, যি জন লোকে 17 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত অহা-যোৱা কৰিব পাৰে আৰু তেওঁলোকক বাহিৰলৈ-ভিতৰলৈ নিব পাৰে যাতে যিহোৱাৰ মণ্ডলী ৰখীয়া নোহোৱা মেৰৰ জাকৰ নিচিনা নহয়।” 18 তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “মোৰ আত্মাই বাস কৰা নূনৰ পুংৰ যিহোচুৱাক লৈ তেওঁৰ মূৰত হাত দিয়া, 19 আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিত আৰু গোটেই মণ্ডলীৰ আগত তেওঁক উপস্থিত কৰি তেওঁলোকৰ আগতে তেওঁলোকক আগবঢ়াই নিবলৈ তেওঁক আদেশ দিয়া।

20 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মণ্ডলীয়ে তেওঁৰ আজ্ঞা মানিবৰ কাৰণে তেওঁক নিজ সন্মানৰ ভাগী কৰা। 21 তেওঁ পুৰোহিত ইলিয়াজৰ সন্মুখত থিয় হ'ব, আৰু ইলিয়াজৰে তেওঁৰ কাৰণে উৰীমৰ বিচাৰৰ দ্বাৰাই যিহোৱাক সুধিব, তেতিয়া তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত ইশ্বায়েলৰ সকলো সন্তান সকলে, গোটেই মণ্ডলীয়ে সৈতে ইলিয়াজৰ আজ্ঞাতে বাহিৰলৈ-ভিতৰলৈ অহা-যোৱা কৰিব।” 22 পাছত মোচিচে যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে; তেওঁ যিহোচুৱাক নি, গোটেই মণ্ডলীৰ আগত উপস্থিত কৰিলে। 23 তেওঁ তেওঁৰ মূৰত হাত দি, মোচিৰ দ্বাৰাই কোওৱা যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে তেওঁক আদেশ দিলে।

28 অধ্যায়

নিৰূপিত সময়ত দিব লগা বলিদান-বিষয়ক বিধি।

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক আজ্ঞা দিয়া আৰু কোৱা, ‘তেওঁলোকে যেন মোৰ উপহাৰ আৰু মোৰ সুখৰাণৰ্থক মোৰ ভক্ষ্যস্বৰূপ মোৰ অগ্নিকৃত উপহাৰ নিজ নিজ নিয়মিত সময়ত মোৰ অৰ্থে উাসৰ্গ কৰিবৰ বাবে তেওঁলোক যেন সজাগে থাকে’।

3 এই হেতুকে তুমি ইয়াকো তেওঁলোকক কোৱা যে, ‘তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উাসৰ্গ কৰিব লগা অগ্নিকৃত উপহাৰ এই প্ৰতিদিনে নিত্য হোমৰ অৰ্থে দুটা এবছৰীয়া নিঘূণ মতা মেৰ পোৱালি ল'বা। 4 এটা মেৰ পোৱালি ৰাতিপুৱা উাসৰ্গ কৰিবা আৰু আনটো মেৰ পোৱালি সন্ধিয়া পৰত উাসৰ্গ কৰিবা। 5 আৰু ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ কাৰণে হীনৰ চাৰিভাগৰ এভাগ খুন্দি উলিওৱা তেল মিহলোৱা ঐফাৰ দহ ভাগৰ এভাগ মিহি আটাগুড়ি ল'বা।

6 এয়ে নিত্য হোম; যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুখৰাণৰ্থক অগ্নিকৃত উপহাৰস্বৰূপে চীনয় পৰ্বতত এই আজ্ঞাই নিৰূপিত হৈছিল। 7 আৰু তাৰ প্ৰথম মেৰ পোৱালিৰ কাৰণে হীনৰ চাৰি ভাগৰ এভাগ তাৰ পেয় নৈবেদ্য হ'ব; তুমি পবিত্ৰ স্থানত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পেয় নৈবেদ্যস্বৰূপে ৰাগীয়াল ৰস ঢালি দিবা। 8 আৰু দ্বিতীয় মেৰ পোৱালিটো সন্ধিয়া পৰত উাসৰ্গ কৰিবা; ৰাতিপুৱা দিয়া ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্যৰ দৰে তাকো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুখৰাণৰ্থক অগ্নিকৃত উপহাৰস্বৰূপে উাসৰ্গ কৰিবা।

9 আৰু বিস্ৰাম-দিনত দুটা এবছৰীয়া নিঘূণ মতা মেৰ পোৱালি, আৰু তেল মিহলোৱা ঐফাৰ দহ ভাগৰ দুভাগ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্য উাসৰ্গ কৰিবা; 10 নিত্য হোম আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও প্ৰতি বিস্ৰাম-বাৰে এই হোম হ'ব।

11 আৰু প্ৰত্যেক মাহৰ আৰম্ভণিতে তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমৰ বাবে দুটা দমৰা গৰু, এটা মতা মেৰ আৰু সাতেটা নিঘূণ মতা মেৰ পোৱালি, এই সকলোকে উাসৰ্গ কৰিবা। 12 আৰু প্ৰত্যেক দমৰা গৰুৰ কাৰণে ভক্ষ্য নৈবেদ্যস্বৰূপে ঐফাৰ দহ ভাগৰ তিনি ভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়ি, আৰু মতা মেৰটোৰ কাৰণে ভক্ষ্য নৈবেদ্যস্বৰূপে দহ ভাগৰ দুভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়ি, 13 আৰু প্ৰত্যেক মেৰ পোৱালিৰ কাৰণে ভক্ষ্য নৈবেদ্যস্বৰূপে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়ি উাসৰ্গ কৰিবা; সেয়ে সুখৰাণৰ্থক হোম-বলি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ।

14 আৰু পৰ্বত্যেক দমৰা গৰুৰ কাৰণে হীনৰ আধা ভাগ, আৰু মতা মেৰটোৰ কাৰণে হীনৰ তিনি ভাগৰ এভাগ আৰু পৰ্বত্যেক মেৰ পোৱালিৰ কাৰণে হীনৰ চাৰিভাগৰ এভাগ দৰাফাৰস সেইবাৰৰ পেয় নৈবেদ্য হ'ব; এয়ে বছৰৰ পৰ্বত্যেক মাহত কৰিব লগীয়া মাহেকীয়া হোম।¹⁵ আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে এটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবা। নিত্য হোম আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও ইয়াক কৰিব লাগিব।

16 পাছত পৰ্বথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা যিহোৱাৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব হ'ব।¹⁷ আৰু সেই মাহৰ পঞ্চদশ দিনা উৎসৰ হ'ব, সাত দিন খমীৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিব লাগিব।¹⁸ পৰ্বথম দিনা পবিংৰ সভা হ'ব; সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰম নকৰিবা।

19 কিন্তু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলিৰ অৰ্থে অগ্নিকৃত উপহাৰস্বৰূপে দুটা দমৰা গৰু, এটা মতা মেৰ আৰু সাতোটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা; সেইবাৰ নিযু পশু হ'ব।²⁰ আৰু পৰ্বত্যেক দমৰা গৰুৰ কাৰণে দহ ভাগৰ তিনিভাগ, মতা মেৰটোৰ কাৰণে দহ ভাগৰ দুভাগ।²¹ আৰু মেৰ পোৱালি সাতোটাৰ পৰ্বত্যেক পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়ি সেইবাৰৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য হ'ব।²² আৰু তোমালোকক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে এটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবা।

23 নিত্য হোমৰ অৰ্থে ৰাতিপুৱাৰ যি হোম-বলি, তাৰ বাহিৰেও এই সকলোকে উৎসৰ্গ কৰিবা।²⁴ এই নিয়ম অনুসাৰে তোমালোকে সাত দিনলৈকে পৰ্বতি দিনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সূৰাণৰ অৰ্থে ভক্ষ্যস্বৰূপ অগ্নিকৃত উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰিবা; নিত্য হোম আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও ইয়াক উৎসৰ্গ কৰিবা।²⁵ আৰু সপ্তম দিনা তোমালোকৰ পবিংৰ সভা হ'ব। সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰম নকৰিবা।

26 যি দিনা তোমালোকে সাত সপ্তাহৰ অন্তত হোৱা পৰ্বত যিহোৱালৈ কোনো নতুন ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰা, পৰ্বথমে পকা ফল দিয়া সেই দিনা তোমালোকৰ পবিংৰ সভা হ'ব। সেই দিনা কোনো ব্যৱসায় কৰম নকৰিবা।²⁷ কিন্তু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সূৰাণৰ অৰ্থে হোম-বলিস্বৰূপে দুটা দমৰা গৰু, এটা মতা মেৰ আৰু সাতোটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি²⁸ আৰু পৰ্বত্যেক দমৰা গৰুৰ কাৰণে দহ ভাগৰ তিনি ভাগ, মতা মেৰটোৰ কাৰণে দহ ভাগৰ দুভাগ।

29 আৰু মেৰ পোৱালি সাতোটাৰ পৰ্বত্যেক পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়ি সেইবাৰৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিবা।³⁰ আৰু তোমালোকক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ এটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবা।³¹ নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে আৰু এইবাৰৰ পেয় নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিবা; এই সকলো নিযু পশু হ'ব লাগিব।”

29 অধ্যায়

1 আৰু সপ্তম মাহত, মাহৰ পৰ্বথম দিনা যিহোৱাৰ সন্মানৰ অৰ্থে তোমালোকৰ পবিংৰ সভা হ'ব। সেই দিনা তোমালোকৰ কোনো দৈনন্দিন ব্যৱসায় কৰম নকৰিবা। সেই দিনা তোমালোকৰ তুৰী বজোৱা দিন হ'ব।

2 সেই দিনা তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সূৰাণৰ অৰ্থে হোম-বলিস্বৰূপে এটা দমৰা গৰু, এটা মতা মেৰ আৰু সাতোটা নিযু এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি ৰাখিবা।

3 আৰু সেই দমৰা গৰুটোৰ কাৰণে দহ ভাগৰ তিনি ভাগ, মতা মেৰটোৰ কাৰণে দহ ভাগৰ দুভাগ, 4 আৰু মেৰ পোৱালিৰ সাতোটাৰ পৰ্বত্যেক পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়ি সেইবাৰৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিবা। 5 আৰু তোমালোকক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে এটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবা।

6 নতুন জোনৰ হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য, নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু সেইবাৰৰ পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও, সেইবাৰৰ বিধিমেতে তোমালোকে সূৰাণৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে সেই সকলোকে উৎসৰ্গ কৰিবা।

7 সেই সপ্তম মাহৰ দশম দিনা যিহোৱাৰ সন্মানৰ অৰ্থে তোমালোকৰ পবিংৰ সভা হ'ব; সেই দিনা তোমালোকে নিজ নিজ প্ৰাণক দুখ দিবা আৰু কোনো কাৰ্য নকৰিবা। 8 কিন্তু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সূৰাণৰ অৰ্থে হোম-বলি স্বৰূপে এটা দমৰা গৰু, এটা মতা মেৰ আৰু সাতোটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা; আৰু সেইবাৰ নিযু পশু হ'ব লাগিব।

9 আৰু দমৰা গৰুটোৰ কাৰণে দহ ভাগৰ তিনি ভাগ, মতা মেৰটোৰ কাৰণে দহ ভাগৰ দুভাগ, 10 আৰু মেৰ পোৱালি সাতোটাৰ পৰ্বত্যেক পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়ি সেইবাৰৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য হ'ব। 11 আৰু পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে এটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবা। প্ৰায়শ্চিত্তৰ পাপাৰ্থক বলিৰ, নিত্য হোম বলিৰ, তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ আৰু সেইবাৰৰ পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও, এই সকলোকে উৎসৰ্গ কৰিবা।

12 আৰু সপ্তম মাহৰ পঞ্চদশ দিনা যিহোৱাৰ সন্মানৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকৰ পবিংৰ সভা হ'ব। সেই দিনা তোমালোকে কোনো দৈনন্দিন ব্যৱসায় কৰম নকৰিবা আৰু তোমালোকে সাত দিনলৈকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ পালন কৰিবা। 13 আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সূৰাণৰ অৰ্থে অগ্নিকৃত উপহাৰস্বৰূপে হোম-বলিৰ কাৰণে তেৰটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধ্যটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা; আৰু সেইবাৰ প্ৰত্যেকটিয়েই নিৰ্বূপী পশু হ'ব লাগিব।

14 আৰু দমৰা গৰু তেৰটাৰ পৰ্বত্যেক গৰুৰ কাৰণে দহ ভাগৰ তিনি ভাগ আৰু মতা মেৰ দুটাৰ পৰ্বত্যেক মেৰৰ কাৰণে দহ ভাগৰ দুভাগ, 15 আৰু মতা মেৰ পোৱালি চৌধ্যটাৰ পৰ্বত্যেক মেৰ পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়ি সেইবাৰৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য হ'ব। 16 আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসৰ্গ কৰিবা।

17 আৰু পবিত্ৰ সভাৰ দ্বিতীয় দিনা বাৰটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধ্যটা এবছৰীয়া নিযুগ মতা মেৰ পোৱালি উঁসৰ্গ কৰিবা; আৰু সেইবাৰ প্ৰত্যেকটি নিযুগ পশু হ'ব লাগিব। 18 আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধিমতে সেইবাৰৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব; আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ নিমিত্তে এটা মতা ছাগলী আঙা দিয়াৰ দৰেই উঁসৰ্গ কৰিবা। 19 নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও সেইবাৰৰ পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উঁসৰ্গ কৰিবা।

20 আৰু পবিত্ৰ সভাৰ তৃতীয় দিনা এঘাৰটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধ্যটা এবছৰীয়া নিযুগ মতা মেৰ পোৱালি উঁসৰ্গ কৰিবা, আৰু সেইবাৰ নিযুগ পশু হ'ব লাগিব। 21 আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধিমতে সেইবাৰৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব। 22 আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ অৰ্থে এটা মতা ছাগলী, উঁসৰ্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উঁসৰ্গ কৰিবা।

23 আৰু পবিত্ৰ সভাৰ চতুৰ্থ দিনা দহোটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধ্যটা এবছৰীয়া নিযুগী মতা মেৰ পোৱালি উঁসৰ্গ কৰিবা আৰু প্ৰত্যেকটি নিযুগ পশু হ'ব লাগিব। 24 আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ, আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধি অনুসাৰে সেইবাৰৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব। 25 আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উঁসৰ্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উঁসৰ্গ কৰিবা।

26 আৰু পঞ্চম দিনা নটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধ্যটা এবছৰীয়া নিযুগ মতা মেৰ পোৱালি উঁসৰ্গ কৰিবা, আৰু প্ৰত্যেকটি নিযুগ পশু হ'ব লাগিব। 27 আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ, মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধি অনুসাৰে সেইবাৰৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব; 28 আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উঁসৰ্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উঁসৰ্গ কৰিবা।

29 আৰু পবিত্ৰ সভাৰ ষষ্ঠ দিনা আঠোটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধ্যটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উঁসৰ্গ কৰিবা আৰু প্ৰত্যেকটি নিযুগ পশু হ'ব লাগিব। 30 আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধিমতে সেইবাৰৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব। 31 আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উঁসৰ্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উঁসৰ্গ কৰিবা।

32 আৰু সপ্তম দিনা সাতেটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধ্যটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উঁসৰ্গ কৰিবা আৰু প্ৰত্যেকটি নিযুগ পশু হ'ব লাগিব। 33 আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধিমতে সেইবাৰৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব। 34 আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উঁসৰ্গ কৰিবা। নিত্য হোম বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উঁসৰ্গ কৰিবা।

35 অষ্টম দিনা তোমালোকৰ আৰু এখন ধৰ্মীয় সভা হ'ব। সেইদিনা তোমালোকে কোনো দৈনন্দিন ব্যৱসায়ৰ কৰ্ম নকৰিবা। 36 কিন্তু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে স্মৰণৰ অৰ্থে অগ্নিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে হোম বলিৰ কাৰণে এটা দমৰা গৰু এটা মতা মেৰ আৰু সাতেটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উঁসৰ্গ কৰিবা আৰু প্ৰত্যেকটি নিযুগ পশু হ'ব লাগিব।

37 আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধিমতে সেইবাৰৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব। 38 আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উঁসৰ্গ কৰিবা। নিত্য হোম আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উঁসৰ্গ কৰিবা।

39 সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে দিয়া আৰু ইচ্ছামতে এনেই দিয়া তোমালোকৰ উপহাৰৰ বাহিৰে, তোমালোকৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ কাৰণে আৰু তোমালোকৰ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এইবাৰ তোমালোকৰ নিজৰ নিৰূপিত পৰুবোৰত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উঁসৰ্গ কৰিবা।” 40 মোচিয়ে যিহোৱাৰ পৰা পোৱা সকলো আঙা অনুসাৰে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক এই সকলো কথা ক'লে।

30 অধ্যায়

সঙ্কল্প আৰু স্বত-বিষয়ক বিধি।

1 পাছত মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ মূল লোকসকলক ক'লে। তেওঁ ক'লে, যিহোৱাই এই আঙা দিছে।

2 কোনো পুৰুষে যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সঙ্কল্প কৰে বা স্বত-বন্ধনেৰে নিজ পৰাণ বন্ধ কৰিবলৈ শপত কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ বাক্য ব্যৰ্থ নকৰি, নিজৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা আটাই বাক্য সিদ্ধ কৰিব লাগিব।

3 আৰু কোনো মহিলাই যদি জীয়াৰী কালত পিতৃৰ ঘৰত থাকোঁতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কোনো সঙ্কল্প কৰে বা স্বত-বন্ধনেৰে নিজকে বন্ধ কৰে 4 আৰু তাইৰ পিতৃয়ে যদি, তাই সঙ্কল্প কৰা, বা স্বত-বন্ধনেৰে তাই নিজকে বন্ধ কৰা কথা শুনিও, তাইক একো নকৈ মনে মনে থাকে, তেন্তে তাইৰ সকলো সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰিব লাগিব আৰু বন্ধনেৰে তাই নিজকে বন্ধ কৰে, তাকো সিদ্ধ কৰিব লাগিব।

5 কিন্তু শূনা দিনা যদি তাইৰ পিতৃয়ে তাইক নিষেধ কৰে, তেন্তে তাইৰ সঙ্কল্প বা ঘি বন্ধনেৰে তাই নিজকে বন্ধ কৰিলে, সেই আটাই কথা সিদ্ধ কৰিব নালাগিব; আৰু তাইৰ পিতৃয়ে নিষেধ কৰা হেতুকে যিহোৱাই তাইক ক্ষমা দিব।

6 আৰু তাই সঙ্কল্পৰ অধীন থকা বা অবিবেচনাৰূপে মুখৰ পৰা ওলোৱা বাক্যেৰে নিজকে বন্ধ কৰা কালত, যদি তাইক বিয়া দিয়া হয়, 7 আৰু তাইৰ স্বামীয়ে তাক শুনিও, শূনা দিনা তাইক একো নকৈ মনে মনে থাকে, তেন্তে তাইৰ সঙ্কল্পবোৰ সিদ্ধ কৰিব লাগিব বা যি ঘি বন্ধনেৰে তাই নিজকে বন্ধ কৰিলে, তাকো সিদ্ধ কৰিব লাগিব। 8 কিন্তু শূনা দিনা যদি তাইৰ স্বামীয়ে তাইক

নিষেধ কৰে, তেওঁে তাই যি সঙ্কল্পৰ অধীন আৰু অবিবেচনাৰূপে নিজৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা যি বাক্যৰ দ্বাৰাই তাই নিজকে বন্ধ কৰিলে, স্বামীয়ে তাক ব্যৰ্থ কৰিব আৰু যিহোৱাই তাইক ক্ষমা দিব।

⁹ কিন্তু বাঁৰী বা স্বামীয়ে ত্যাগ কৰা মহিলাই সঙ্কল্প আদি বন্ধনেৰে নিজকে বন্ধ কৰা সকলো কথা সিদ্ধ কৰিব লাগিব। ¹⁰ আৰু তেওঁ যদি স্বামীৰ ঘৰত থাকোঁতে সঙ্কল্প কৰে বা শপত কৰি নিজকে স্বত বন্ধনেৰে বন্ধ কৰে, ¹¹ আৰু তাইৰ স্বামীয়ে সেই বিষয়ে শুনি তাইক একো নকৈ যদি মনে মনে থাকে, তাইক নিষেধ নকৰে, তেওঁে তাইৰ সকলো সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰিব লাগিব। আৰু তাই যি বন্ধনেৰে নিজকে বন্ধ কৰিলে, তাকো সিদ্ধ কৰিব লাগিব।

¹² কিন্তু শুনা দিনা তাইৰ স্বামীয়ে যদি সেই সকলোকে কোনো ৰূপে ব্যৰ্থ কৰে, তেওঁে তাইৰ সঙ্কল্প আৰু তাইৰ স্বত-বন্ধনৰ বিষয়ে তাইৰ মুখৰ পৰা যি বাক্য ওলাইছিল, তাকো সিদ্ধ কৰিব নালাগিব। তাইৰ স্বামীয়ে তাক ব্যৰ্থ কৰিলে আৰু যিহোৱাই তাইক ক্ষমা দিব।

¹³ মহিলাৰ পৰত্যেক সঙ্কল্প আৰু নিজকে দুখ দিবলৈ নিজকে বন্ধ কৰা শপত তাইৰ স্বামীয়ে সিদ্ধও কৰিব পাৰে, তাইৰ স্বামীয়ে তাক ব্যৰ্থও কৰিব পাৰে। ¹⁴ কিন্তু তাইৰ স্বামীয়ে যদি কেইবা দিনলৈকে তাইক একো নকৈ সকলোভাৱে মনে মনে থাকে, তেওঁে তাইৰ সকলো সঙ্কল্প আৰু নিজকে বন্ধ কৰা সকলো কথা সিদ্ধ কৰিব লগীয়া কৰে। কিয়নো শুনা দিনা একো নকৈ মনে মনে থকাত, সি তাক সিদ্ধ কৰিব লগীয়া কৰিলে।

¹⁵ কিন্তু তাক শুনাৰ পাছত যদি কোনোৰূপে সি তাক ব্যৰ্থ কৰে, তেওঁে স্বামীয়ে তাইৰ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব। ¹⁶ স্বামী আৰু ডাৰাৰ বিষয়ে, পিতৃয়ে আৰু যৌৱন কালত তেওঁৰ ঘৰত থকা জীয়েকৰ বিষয়ে যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়া বিধি এইবোৰ।

31 অধ্যায়

মিদিয়নীয়াসকলৰ পৰাজয় আৰু বিনাশ।

¹ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ² “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে মিদিয়নীয়াসকলৰ পৰতিকাৰ সাধা; তেনে কৰি উঠি তোমাৰ মৃত্যু হ'ব আৰু নিজ লোকসকলৰ মাজত তোমাক নিয়া হ'ব।”

³ তেতিয়া মোচিয়ে লোকসকলক ক'লে, “যিহোৱাৰ কাৰণে মিদিয়নৰ পৰতিকাৰ সাধিবলৈ, মিদিয়নৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধাংক কৰিবৰ কাৰণে তোমালোকৰ মাজৰ কিছুমান লোকক যুদ্ধলৈ সুসজ্জিত কৰা। ⁴ তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ প্ৰত্যেকখন ফৈদৰ পৰা এক এক হাজাৰ লোকক যুদ্ধলৈ পঠিয়াবা।” ⁵ তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ প্ৰত্যেক গোষ্ঠী অনুসাৰে এক এক হাজাৰ লোকক যুদ্ধৰ বাবে যুগুত কৰা হ'ল। এইদৰে যুদ্ধলৈ সুসজ্জিত হোৱা বাৰ হাজাৰ জন লোকক উলিওৱা হ'ল।

⁶ তাৰ পাছত মোচিয়ে, পৰত্যেকখন ফৈদৰ পৰা এক এক হাজাৰ লোকৰ সৈতে পুৰোহিত ইলিয়াজৰ পুংৰ পীনহচক যুদ্ধলৈ পঠিয়ালে; পবিত্ৰ স্থানৰ বস্ত্ৰ, ৰণ বাদ্যৰ অৰ্থে কালি সেই পীনহচৰ হাতত আছিল। ⁷ মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে মিদিয়নৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকৰ সকলো পুৰুষকে বধ কৰিলে। ⁸ আৰু তেওঁলোকে আন আন হত লোকৰ লগত মিদিয়নৰ ৰজাসকলক, অৰথা। ইবী, ৰেকম, চূৰ, হূৰ আৰু ৰেবা, এই মিদিয়নীয়া পাঁচজন ৰজাক বধ কৰিলে; আৰু বিয়াৰ পুত্ৰ বিলিয়মকো তেওঁলোকে তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে।

⁹ ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলে মিদিয়নৰ সকলো মহিলা, তেওঁলোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী বন্দী কৰি লৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ গৰু, মেৰ-ছাগৰ জাক আদি সকলো সম্পত্তি লুটি লৈ গ'ল। ¹⁰ তেওঁলোকে যি যি ঠাইত বাস কৰিছিল, তেওঁলোকৰ সেই সকলো নগৰ আৰু তেওঁলোকৰ আটাই ছাউনিবোৰ জ্বলাই দিলে।

¹¹ তেওঁলোকে লুট-দ্রব্য আৰু বন্দীবোৰক আৰু তাৰে সৈতে সকলো পশুৰ জাকবোৰ লগত ল'লে। ¹² তেওঁলোকে যিৰীহোৰ সম্মুখত যৰূদনৰ পাৰৰ মোৱাবৰ সমখলত থকা ছাউনিলৈ, মোচি, পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মণ্ডলীৰ গুৰিলৈ, সেই বন্দী কৰি নিয়া লোকবোৰ, যুদ্ধত ধৰা পশুবোৰ, আৰু লুটি লোৱা সম্পত্তিবোৰ আনিলে।

¹³ তেতিয়া মোচি, পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু মণ্ডলীৰ আটাই অধ্যক্ষসকলে তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ছাউনিৰ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। ¹⁴ তেতিয়া যুদ্ধৰ পৰা উভটি অহা সহস্ৰপতি আৰু শতপতি, এই সেনাপতিসকলৰ ওপৰত মোচিৰ খং উঠিল। ¹⁵ মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মহিলাসকলক জীয়াই ৰাখিছা নেকি?”

¹⁶ চোৱা, বিলিয়মৰ পৰামৰ্শত তেওঁলোকে পিয়োৰ দেৱতাৰ কথাত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে সত্যলঙ্ঘন কৰাইছিল; সেই কাৰণেই যিহোৱাৰ মণ্ডলীত মহামাৰী হৈ আছিল। ¹⁷ এতিয়া এই হেতুকে, তোমালোকে শিশুবোৰৰ মাজৰ আটাই ল'ৰাবোৰক বধ কৰা, আৰু পুৰুষৰে সৈতে শয়ন কৰা সকলো মহিলাক বধ কৰা।

¹⁸ কিন্তু ছোৱালীসকলৰ মাজৰ যিবোৰে পুৰুষৰে সৈতে কেতিয়াও শয়ন কৰা নাই, তেওঁলোকক তোমালোকে নিজৰ কাৰণে ৰাখা। ¹⁹ তোমালোকে সাত দিনলৈকে ছাউনিৰ বাহিৰত ছাউনি পাতি থাকা; তোমালোকৰ যিমান লোকে বধ কৰিছা বা হত হোৱা লোককো চুইছা, তোমালোকৰ সেই সকলোৱে আৰু বন্দী কৰি অনা লোকসকলক তৃতীয় আৰু সপ্তম দিনা শুচি কৰা। ²⁰ আৰু সকলো কাপোৰ, হালৰে সজা বা মেৰ-ছাগৰ নোমেৰে যুগুত কৰা বা কাঠেৰে সজা আটাই বস্ত্ৰৰ বিষয়ে তোমালোকে নিজৰ কাৰণে শুচি কৰা।”

²¹ পাছত পুৰোহিত ইলিয়াজৰে ৰণলৈ যোৱা লোকসকলক ক'লে, “যিহোৱাই মোচিক দিয়া ব্যৱস্থাৰ এয়াও এক বিধি বেলে: ²² কেৱল সোণ, ৰূপ, পিতল, লোহা, বগীতাম, ²³ আৰু সীহ আদি যিবোৰ বস্ত্ৰ জুইত নুপোৰে, সেই সকলোকে জুইৰ মাজেদি নিবা, তেতিয়া সেয়া শুচি হ'ব। তাৰ পাছত তোমালোকে তাক অশুচি-নাশক জলৰ দ্বাৰাই শুচি কৰিব লাগিব; কিন্তু যি যি

বস্ত জুইত পোৰে, তাক প্ৰথমে তোমালোকে সেই পানীৰে শুচি কৰিবা।²⁴ আৰু সপ্তম দিনা তোমালোকে নিজ নিজ কাপোৰ ধুবা, তেতিয়া তোমালোক শুচি হ'বা; তাৰ পাছত তোমালোকে ছাউনিত সোমাব পাৰিবা।”

²⁵ যিহোৱাই পুনৰায় মোচিক ক'লে, ²⁶ “তুমি, পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু মণ্ডলীৰ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষসকল, যুদ্ধত ধৰা মানুহ বা পশু সেই আটাই লুট-দ্রব্যৰ লেখ লোৱা; ²⁷ আৰু সেইবোৰ দুভাগ কৰি, এভাগ ৰণলৈ যোৱা লোকসকল আৰু এভাগ গোটেই মণ্ডলীৰ মাজত ভাগ কৰি দিয়া;

²⁸ আৰু যুদ্ধলৈ যোৱা লোকসকলৰ পৰা মানুহ, গৰু, গাধ, আৰু মেৰ-ছাগ বা ছাগলীৰ পাঁচ শ পাঁচ শ প্ৰাণীৰ মাজৰ এটা এটা প্ৰাণী যিহোৱাৰ কাৰণে কৰ্মস্বৰূপে লোৱা; ²⁹ তেওঁলোকৰ আধা ভাগৰ পৰা তাক লৈ, যিহোৱাৰ উত্তোলনীয়া উপহাৰস্বৰূপে পুৰোহিত ইলিয়াজৰক দিয়া।

³⁰ আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আধা ভাগৰ পৰা মানুহ, গৰু, গাধ আৰু মেৰ-ছাগৰ জাক আদি আটাই প্ৰাণীৰেই পঞ্চাশটা পঞ্চাশটাৰ মাজৰ পৰা এটা লৈ যিহোৱাৰ আবাসৰ ৰথীয়া লেবীয়াসকলক দিয়া।”³¹ তেতিয়া মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে সেই কাৰ্য কৰিলে।

³² ৰণাসকলে লুটি অনা সম্পত্তিৰ বাহিৰে ধৰি অনা প্ৰাণীৰ সংখ্যা এইদৰে: ছয় লাখ পঁয়সত্তৰ হাজাৰ মেৰ-ছাগ ³³ বাসন্তৰ হাজাৰ ষাঁড়-গৰু, ³⁴ এষষ্ঠী হাজাৰ গাধ, ³⁵ আৰু কেতিয়াও পুৰুষে সৈতে শয়ন নকৰা ছোৱালীৰ সংখ্যা সৰ্বমুঠ বত্ৰিশ হাজাৰ আছিল।

³⁶ যুদ্ধলৈ যোৱা সৈন্যসকলৰ আধা ভাগ প্ৰাণীৰ সংখ্যা তিনি লাখ সাতবিংশ হাজাৰ পাঁচ শ মেৰ-ছাগ; ³⁷ সেই মেৰ-ছাগবোৰৰ পৰা লোৱা যিহোৱাৰ কৰ ছশ পঁয়সত্তৰটা। ³⁸ ষাঁড়-গৰু ছয়বিংশ হাজাৰ; সেইবোৰৰ মাজৰ পৰা লোৱা যিহোৱাৰ কৰ বাসন্তৰটা।

³⁹ গাধবোৰৰ সংখ্যা বিংশ হাজাৰ পাঁচশ আছিল আৰু সেইবোৰৰ মাজৰ পৰা লোৱা যিহোৱাৰ কৰ এষষ্ঠীটা। ⁴⁰ মানুহৰ সংখ্যা ষোল্ল হাজাৰ গৰাকী মহিলা আৰু তেওঁলোকৰ পৰা লোৱা যিহোৱাৰ কৰ বত্ৰিশটা। ⁴¹ তাৰ পাছত মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে, সেই কৰ তেওঁ যিহোৱাৰ উত্তোলনীয়া উপহাৰ স্বৰূপে পুৰোহিত ইলিয়াজৰক দিলে।

⁴² আৰু যুদ্ধলৈ যোৱা লোকসকলৰ ভাগৰ পৰা যি আধা ভাগ মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে ৰাখিলে- ⁴³ মণ্ডলীৰ সেই আধা ভাগৰ সংখ্যা তিনি লাখ সাতবিংশ হাজাৰ পাঁচশ মেৰ-ছাগ, ⁴⁴ ছয়বিংশ হাজাৰ ষাঁড়-গৰু, ⁴⁵ বিংশ হাজাৰ পাঁচশটা গাধ ⁴⁶ আৰু কেতিয়াও পুৰুষৰ সৈতে শয়ন নকৰা ষোল্ল হাজাৰ মহিলা আছিল।

⁴⁷ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰা সেই আধা ভাগৰ পৰা মানুহ আৰু পশুৰ পঞ্চাশটা পঞ্চাশটাৰ মাজৰ এটা এটা লৈ মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁ যিহোৱাৰ আবাসৰ ৰথীয়া লেবীয়াসকলক দিলে।

⁴⁸ তাৰ পাছত সহস্ৰপতি আৰু শতপতি, সৈন্য সমূহৰ হাজাৰ হাজাৰৰ ওপৰত সেই সেনাপতিসকল মোচিৰ ওচৰলৈ আহিল। ⁴⁹ তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “আপোনাৰ এই দাসবোৰে নিজৰ নিজৰ অধীনে থকা সৈন্যবোৰৰ লেখ ল'লে আৰু আমাৰ মাজৰ এজনো হেৰোৱা নাই।

⁵⁰ এই হেতুকে আমি প্ৰতিজনে যি সোণৰ অলঙ্কাৰ, অৰ্থাৎ। নেপুৰ, খাৰু, আঙঠি, কুণ্ডল, হাৰ, এইবোৰ যি পাইছোঁ, তাক আমি যিহোৱাৰ আগলৈ, নিজৰ নিজৰ প্ৰাণ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ যিহোৱাৰ উপহাৰ স্বৰূপে আনিবোঁ।”⁵¹ তেতিয়া মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে তেওঁলোকৰ পৰা সেই সোণ, অৰ্থাৎ। শিল্পকাৰে বনোৱা সেই সকলো অলঙ্কাৰবোৰ ল'লে।

⁵² সহস্ৰপতি আৰু শতপতিসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উাসৰগ কৰা উত্তোলনীয়া উপহাৰৰ সেই সোণ ষোল্ল হাজাৰ সাতশ পঞ্চাশ চেকল আছিল; ⁵³ কিয়নো সৈন্যসকলৰ প্ৰতিজনে নিজৰ কাৰণে লুটদ্রব্য আনিছিল। ⁵⁴ পাছত মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে সহস্ৰপতি আৰু শতপতি, এই সেনাপতিসকলৰ পৰা সেই সোণ লৈ, যিহোৱাৰ আগত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ স্মৰণৰ্থক চিন হ'বলৈ, তাক সাক্ষাৎ কৰা তম্বুত ৰাখিলে।

32 অধ্যায়

যৰদ্দনৰ সিপাৰৰ দেশ ভাগ বাঁটি দিয়া।

¹ বুবেণৰ সন্তান সকলৰ আৰু গাদৰ সন্তান সকলৰ অতিশয় অধিক পশুৰ জাক আছিল; এই কাৰণে তেওঁলোকে যেতিয়া যাজেৰ আৰু গিলিয়দ দেশখন দেখিলে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পশুবোৰৰ কাৰণে সেই ঠাই ভাল দেখিলে। ² সেই কাৰণে গাদ আৰু বুবেণৰ সন্তান সকলে আহি মোচিক, পুৰোহিত ইলিয়াজৰক আৰু মণ্ডলীৰ অধ্যক্ষসকলক ক'লে, ³ অটোৰো।, দীবোন, যাজেৰ, নিশ্বা, ফিচবোন, ইলিয়ালি, চিৰাম, নবো আৰু বিয়োন,

⁴ এই যি যি দেশ যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ মণ্ডলীৰ আগত পৰাজয় কৰিলে, এয়ে পশুবোৰৰ বাবে যোগ্য ঠাই; আৰু আমি, আপোনাৰ যি দাসকল, আমাৰ অধিক পশুৰ জাক আছে।”⁵ তেওঁলোকে আকৌ ক'লে, “আমি যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেতিয়াহলে উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে আপোনাৰ এই দাসবোৰক এই দেশ দান কৰক। আমাক যৰদ্দন পাৰ কৰি নিবি।”

⁶ তেতিয়া মোচিয়ে গাদৰ আৰু বুবেণৰ সন্তান সকলক ক'লে, “তোমালোকৰ ভাইসকলে যুদ্ধ কৰিবলৈ যোৱাৰ সময়ত তোমালোকে এই ঠাইত বাস কৰিবা নে? ⁷ যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক দিয়া দেশলৈ তেওঁলোকে পাৰ হৈ নাযাবলৈ তেওঁলোকৰ মন কেলেই নিৰু।সাহ কৰিছা?

⁸ যি কালত মই তোমালোকৰ পিতৃসকলক দেশ চাবৰ কাৰণে কাদেচ-বৰ্ণেণাৰ পৰা পঠিয়াইছিলোঁ সেই কালত তেওঁলোকেও সেইদৰে কৰিছিল। ⁹ কিয়নো তেওঁলোকে ইষ্টাল উপত্যকালৈকে গৈ দেশ চাই, যিহোৱাই দিয়া সেই দেশত নোসোমাবলৈ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মন নিৰো।সাহ কৰিছিল।

10 এই কাৰণে সেই দিনা যিহোৱাৰ কেৰাধ জুলি উঠিল আৰু তেওঁ শপত কৰি, এই কথা কৈছিল, 11 'মই অম্বাহাম, ইহাক আৰু যাকোবক যি দেশ দিম বুলি শপত কৰিছিলোঁ, মিচৰৰ পৰা অহা লোকসকলৰ মাজত বিশ বছৰ আৰু তাতোতকৈ অধিক বয়সীয়া কোনো এজন লোকেও সেই দেশ দেখিবলৈ নাপাব, কিয়নো তেওঁবিলাকে মোৰ পথত সম্পূৰ্ণৰূপে নচলিলে; 12 কেৱল কনিজ্জীয়া যিফুনিৰ পুংৰ কালেৰ আৰু নুনৰ পুংৰ যিহোচুৰাই সেই দেশ দেখিব, কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পথত সম্পূৰ্ণৰূপে চলিলে'।

13 এইদৰে ইশ্বায়েলে যিহোৱাৰ কেৰাধ জুলি উঠাত, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু কৰ্ম কৰা আটাই বংশৰ শেষ নোহোৱালৈকে, তেওঁ চম্পিশ বছৰ ধৰি তেওঁলোকক অৰণ্যত ভৰমণ কৰালে। 14 এতিয়া চোৱা, ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড কেৰাধ আৰু বঢ়াবলৈ, পাপী লোকসকলৰ নিচিনা তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঠাইত উঠিছা। 15 কিয়নো, তোমালোকে যদি এইদৰে তেওঁৰ পাছৰ পৰা বিমুখ হোৱা, তেনেহলে তেওঁ পুনৰায় ইশ্বায়েলক অৰণ্যত ত্যাগ কৰিব; তেতিয়া তোমালোকে এই সকলো লোকক বিনষ্ট কৰাৰা।"

16 তেতিয়া তেওঁলোকে মোচিৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আমি এই ঠাইত নিজ পশুবোৰৰ কাৰণে গঁৰাল সাজিম, আৰু আমাৰ পৰিয়ালবোৰৰ কাৰণে নগৰবোৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিম; 17 আৰু আমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক নিজ ঠাইলৈ নিনিয়া মানে আমি নিজে ৰণলৈ সাজো হৈ, তেওঁলোকৰ আগে আগে যাম; কেৱল আমাৰ পৰিয়ালবোৰ দেশ নিবাসীসকলৰ ভয়ত গঢ়েৰে আবৃত নগৰবোৰত বাস কৰিব।

18 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতিজনে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰৰ ভাগ নোপোৱালৈ আমি নিজ নিজ ঘৰলৈ উভটি নাহিম। 19 আমি যৰ্দনৰ সিপাৰে থকা সেই দেশৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ভাগ তেওঁলোকৰ সৈতে নলওঁ, কিয়নো পূব দিশে যৰ্দনৰ এইপাৰে আমি উত্তৰাধিকাৰৰ ভাগ পালোঁ।"

20 তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে কোৱা এই কাৰ্য যদি কৰা, তোমালোকে যদি সুসজ্জিত হৈ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে যুদ্ধলৈ যাব নিজকে সাজু কৰা, 21 তেতিয়া তোমালোকৰ প্ৰতিজন যুদ্ধলৈ সাজু হোৱা লোকে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে যৰ্দন পাৰ হৈ যাব লাগিব যেতিয়ালৈ তেওঁ নিজ শংৰুবোৰক নিজৰ আগৰ পৰা দূৰ নকৰে 22 আৰু তেওঁৰ আগত যেতিয়ালৈ দেশ বশীভূত নহয়। তাৰ পাছত তোমালোক উভটি আহিব পাৰিব। যিহোৱাৰ দৃষ্টিত আৰু ইশ্বায়েলৰ দৃষ্টিত তোমালোক নিৰ্দোষী হ'বা, আৰু যিহোৱাৰ সাক্ষাতে এই দেশ তোমালোকৰ উত্তৰাধিকাৰ হ'ব।

23 কিন্তু যদি তোমালোকে সেই দৰে নকৰা, তেন্তে চোৱা, তোমালোকে যিহোৱাৰ অহিতে পাপ কৰিব, আৰু তোমালোকৰ পাপে যে তোমালোকক বিচাৰি ওলিয়াব, সেই বিষয়ে নিশ্চয় জানিব। 24 তোমালোকে নিজ নিজ পৰিয়ালৰ কাৰণে নগৰ, আৰু মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলীৰ জাকৰ কাৰণে গঁৰাল সাজা; আৰু তোমালোকৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা বাক্যৰ দৰেই সেই কাৰ্য কৰা।" 25 তেতিয়া গাদৰ আৰু বুবেণৰ সন্তান সকলে মোচিক ক'লে, "আমাৰ প্ৰভুৱে যি আজ্ঞা কৰিলে, আপোনাৰ এই দাসবোৰে সেইদৰেই কৰিব। 26 আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালী, আমাৰ পত্নীসকল আৰু মেৰ-ছাগ, ছাগলী গৰু আদিৰ আটাই পশুৰ জাকবোৰ এই ঠাইৰ গিলিয়দৰ নগৰবোৰত থাকিব। 27 কিন্তু আমাৰ প্ৰভুৰ কথাৰ দৰে, আপোনাৰ এই দাসবোৰৰ সকলোৱে সাজু হৈ যুদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে পাৰ হৈ যাব।"

28 তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকৰ বিষয়ে পুৰোহিত ইলিয়াজৰক, নুনৰ পুংৰ যিহোচুৱাক আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সকলো পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষসকলক উপদেশ দিলে। 29 মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, "গাদৰ আৰু বুবেণৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতিজনে যুদ্ধলৈ সুসজ্জিত হৈ, যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তোমালোকৰ লগত যদি যৰ্দন পাৰ হৈ যায়, তেন্তে দেশ তোমালোকৰ আগত বশীভূত হ'লে, তোমালোকে অধিকাৰ কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকক এই গিলিয়দ দেশ দিবা। 30 কিন্তু যদি তেওঁলোক সুসজ্জিত হৈ, তোমালোকৰ লগত পাৰ নহয়, তেন্তে তেওঁলোকে তোমালোকৰ মাজত কনান দেশত উত্তৰাধিকাৰ পাব।"

31 তেতিয়া গাদৰ আৰু বুবেণৰ সন্তান সকলে উত্তৰ দিলে, "যিহোৱাই আপোনাৰ এই দাসবোৰক যি আজ্ঞা কৰিছে, আমি সেইদৰেই কৰিম। 32 আমি সুসজ্জিত হৈ, যিহোৱাৰ সাক্ষাতে পাৰ হৈ কনান দেশত সোমাম, কিন্তু আমাৰ উত্তৰাধিকাৰ যৰ্দনৰ ইপাৰত আমাৰ স্বপ্ন থাকিব।"

33 পাছত মোচিয়ে গাদৰ আৰু বুবেণৰ সন্তান সকলক, আৰু যোচেফৰ পুংৰ মনচিৰ আধা ফৈদক ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ ৰাজ্য আৰু বাচানৰ ৰজা ওগৰ ৰাজ্য দিলে। আৰু নিজ নিজ অঞ্চলে সৈতে নগৰ থকা দেশবোৰ, এইদৰে চাৰিওফালে থকা দেশৰ আটাই নগৰবোৰ দিলে।

34 গাদৰ সন্তান সকলে দীবোন, অটাৰো, অৰোয়েৰ, 35 অটাৰো-চোফন, যাজেৰ, যথ্বেহা, 36 বৈ-নিম্বা আৰু বৈ-হাৰণ, গড়েৰে আবৃত এই নগৰবোৰ পুনৰায় নিৰ্ম্মাণ কৰিলে আৰু মেৰ-ছাগবোৰ জাকৰ কাৰণে গঁৰালবোৰ সাজিলে।

37 আৰু বুবেণৰ সন্তান সকলে হিবোন, ইলিয়ালি, কিৰিয়াথয়িম, 38 নবো, আৰু বাল-মিয়োন*, আৰু চিবমাও পুনৰায় নিৰ্ম্মাণ কৰিলে; তেওঁলোকে পুনৰায় নিৰ্ম্মাণ কৰা নগৰৰ নাম নতুনকৈ দিলে। 39 আৰু মনচিৰ পুংৰ মাখীৰৰ সন্তান সকলে গিলিয়দলৈ গৈ, তাক হাত কৰি ল'লে, আৰু তাত থকা ইমোৰীয়াসকলক দূৰ কৰিলে।

40 পাছত মোচিয়ে মনচিৰ পুংৰ মাখীৰক গিলিয়দ দেশ দিলে; তেওঁৰ লোকসকলে তাৰ মাজত বাস কৰিলে। 41 আৰু মনচিৰ সন্তান যায়ীৰে গৈ, তেওঁলোকৰ সৰু গাওঁবোৰ হাত কৰি ল'লে, আৰু সেইবোৰৰ নাম হৰো-যায়ীৰ [অৰ্থাৎ] যায়ীৰৰ গাওঁ] ৰাখিলে। 42 আৰু নোৱহে গৈ, কনা নগৰ আৰু তাৰ গাওঁবোৰ হাত কৰি ল'লে, আৰু নিজৰ নামৰ দৰেই তাৰো নাম নোৱহ ৰাখিলে।

* 32 অধ্যায়:38 বাল-মিয়োন পাছলৈ এই নামবোৰ সলনি কৰা হ'ল

33 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে বাটে বাটে থাকি ৰাওনা হোৱা ঠাইবোৰৰ তালিকা।

1 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে মোচি আৰু হাৰোণৰ অধীনত নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহোঁতে, তেওঁলোকে যি যি যাংৰা কৰিছিল, সেই সকলো যাংৰাৰ বিৱৰণ এই। 2 মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজ্ঞামতেই তেওঁলোকৰ সকলো যাংৰা অনুসাৰে তেওঁলোকে থাকি ৰাওনা হোৱা ঠাইৰ তালিকা লিখিলে। তেওঁলোকে থাকি ৰাওনা হোৱা ঠাই অনুসাৰে তেওঁলোকৰ এই এই যাংৰা।

3 প্ৰথম মাহত, প্ৰথম মাহৰ পঞ্চদশ দিনা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে ৰামিচেচৰ পৰা যাংৰা কৰি নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ পাছদিনা আটাই মিচৰীয়া লোকৰ সাক্ষাতে যিহোৱাৰ পৰাক্ৰমী বাহুৰে ওলাই গ'ল। 4 তেতিয়া মিচৰীয়াসকলে, যিহোৱাই তেওঁলোকৰ মাজত বধ কৰা তেওঁলোকৰ প্ৰথমে ওপজাবোৰৰ মৰা শৰ পুতি আছিল, আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰকো দণ্ড দিছিল।

5 ৰামিচেচৰ পৰা যাংৰা কৰি, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে চুকোত ছাউনি পাতিলে। 6 আৰু চুকোতৰ পৰা যাংৰা কৰি, মৰুভূমিৰ দাঁতিত থকা এথমত ছাউনি পাতিলে। 7 আৰু এথমৰ পৰা যাংৰা কৰি, বাল-চফোনৰ আগত থকা পী-হীৰোতলৈ যুৰি আহি নিগদোলৰ সম্মুখত ছাউনি পাতিলে।

8 তেতিয়া পী-হীৰোতৰ সম্মুখৰ পৰা যাংৰা কৰি, সমুদৰৰ মাজেদি গৈ মৰুভূমিত সোমাল আৰু এখন অৰণ্যত তিন দিনৰ বাট যাংৰা কৰি, মাৰাত ছাউনি পাতিলে। 9 আৰু মাৰাৰ পৰা যাংৰা কৰি, এলীম পালে; এলীমত বাৰটা জলৰ ভূমুক আৰু ষাঠী জোপা খাজুৰ গছ আছিল; তেওঁলোকে সেই ঠাইত ছাউনি পাতিলে। 10 পাছত এলীমৰ পৰা যাংৰা কৰি, চূফ সাগৰৰ ওচৰত ছাউনি পাতিলে।

11 আৰু চূফ সাগৰৰ পৰা যাংৰা কৰি, চীন অৰণ্যত ছাউনি পাতিলে। 12 পাছত চীন মৰুভূমিৰ পৰা যাংৰা কৰি দফকাত ছাউনি পাতিলে। 13 আৰু দফকাৰ পৰা যাংৰা কৰি, আলূচত ছাউনি পাতিলে। 14 আৰু আলূচৰ পৰা যাংৰা কৰি, ৰফীদীমত ছাউনি পাতিলে; সেই ঠাইত লোকসকলৰ খাবলৈ পানী নাছিল।

15 পাছত তেওঁলোকে ৰফীদীমৰ পৰা যাংৰা কৰি, চীনয় মৰুভূমিত ছাউনি পাতিলে। 16 আৰু চীনয় মৰুভূমিৰ পৰা যাংৰা কৰি, কিম্বো-হতাৰাত ছাউনি পাতিলে। 17 আৰু কিম্বো-হতাৰাৰ পৰা যাংৰা কৰি, হচেৰোতত ছাউনি পাতিলে। 18 আৰু হচেৰোতৰ পৰা যাংৰা কৰি, ৰিমাত ছাউনি পাতিলে।

19 আৰু ৰিমামৰ পৰা যাংৰা কৰি, ৰিমোন-পেৰচত ছাউনি পাতিলে। 20 আৰু ৰিমোন-পেৰচৰ পৰা যাংৰা কৰি, লিবনাত ছাউনি পাতিলে। 21 আৰু লিবনাৰ পৰা যাংৰা কৰি, ৰিছাত ছাউনি পাতিলে। 22 আৰু ৰিছাৰ পৰা যাংৰা কৰি, কহেলাথাত ছাউনি পাতিলে।

23 আৰু কহেলাথৰ পৰা যাংৰা কৰি, চেফৰ পৰ্ব্বতত ছাউনি পাতিলে। 24 পাছত তেওঁলোকে চেফৰ পৰ্ব্বতৰ পৰা যাংৰা কৰি, হৰাদাত ছাউনি পাতিলে। 25 আৰু হৰাদাৰ পৰা যাংৰা কৰি, মথেলোতত ছাউনি পাতিলে। 26 আৰু মথেলোতৰ পৰা যাংৰা কৰি, তহতত ছাউনি পাতিলে।

27 আৰু তহতৰ পৰা যাংৰা কৰি, তেৰহত ছাউনি পাতিলে। 28 আৰু তেৰহৰ পৰা যাংৰা কৰি, মিাকাত ছাউনি পাতিলে। 29 আৰু মিাকাকৰ পৰা যাংৰা কৰি, হচমোনাত ছাউনি পাতিলে। 30 আৰু হচমোনাৰ পৰা যাংৰা কৰি, মোচেৰোতত ছাউনি পাতিলে।

31 আৰু মোচেৰোতৰ পৰা যাংৰা কৰি, বনেই-যাকনত ছাউনি পাতিলে। 32 আৰু বনেই-যাকনৰ পৰা যাংৰা কৰি, হোৰহগ্নিদগদত ছাউনি পাতিলে। 33 আৰু হোৰহগ্নিদগদৰ পৰা যাংৰা কৰি, যটবাথাত ছাউনি পাতিলে। 34 আৰু যটবাথাকৰ পৰা যাংৰা কৰি, অম্বোণাত ছাউনি পাতিলে।

35 আৰু অম্বোণাকৰ পৰা যাংৰা কৰি, ইচিয়োন-গেবৰত ছাউনি পাতিলে। 36 আৰু ইচিয়োন-গেবৰৰ পৰা যাংৰা কৰি, ছিন মৰুভূমিত থকা কাদেচত ছাউনি পাতিলে। 37 আৰু কাদেচৰ পৰা যাংৰা কৰি, ইদাম দেশৰ কাষত থকা হোৰ পৰ্ব্বতত ছাউনি পাতিলে।

38 এই সময়ত হাৰোণ পুৰোহিত যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে হোৰ পৰ্ব্বতত উঠি, মিচৰৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল ওলাই অহাৰ চক্ৰি বহুৰ পঞ্চম মাহৰ প্ৰথম দিনা সেই ঠাইত মৰিল। 39 হোৰ পৰ্ব্বতত হাৰোণ মৰা সময়ত, তেওঁৰ এশ তেইশ বছৰ বয়স হৈছিল।

40 আৰু কনানৰ দক্ষিণ মৰুভূমিত থকা অৱাদৰ কনানীয়া ৰজাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল অহা সম্বাদ পালে।

41 পাছত তেওঁলোকে হোৰ পৰ্ব্বতৰ পৰা যাংৰা কৰি, চম্মোনাত ছাউনি পাতিলে। 42 আৰু চম্মোনাৰ পৰা যাংৰা কৰি, পুনোনত ছাউনি পাতিলে। 43 আৰু পুনোনাৰ পৰা যাংৰা কৰি, এবোতত ছাউনি পাতিলে।

44 আৰু এবোতৰ পৰা যাংৰা কৰি, মোৱাবৰ সীমাৰ ওচৰত থকা ইয়-অবাৰীমত ছাউনি পাতিলে। 45 আৰু ইয়াৰ পৰা যাংৰা কৰি, দীবোন-গাদত ছাউনি পাতিলে। 46 আৰু দীবোন-গাদৰ পৰা যাংৰা কৰি, অম্মোনদ্বিাথমিত ছাউনি পাতিলে।

47 আৰু অম্মোনদ্বিাথমিৰ পৰা যাংৰা কৰি, নবোৰ সম্মুখত থকা অবাৰীম পৰ্ব্বতৰ মাজত ছাউনি পাতিলে। 48 আৰু অবাৰীম পৰ্ব্বতবোৰৰ পৰা যাংৰা কৰি, যিৰীহোৰ সম্মুখত থকা যৰুদনৰ ওচৰত মোৱাবৰ সম্মুখত ছাউনি পাতিলে। 49 আৰু তেওঁলোকে যৰুদনৰ ওচৰত বো-যিচীমোতৰ পৰা আবেল-চিটীমলৈকে মোৱাবৰ সম্মুখত ছাউনি পাতিলে।

50 তেতিয়া যিৰীহোৰ সম্মুখত যৰুদনৰ ওচৰত মোৱাবৰ সম্মুখত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 51 "তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিয়া, 'তোমালোকে যেতিয়া যৰুদন পাৰ্ব্বত কনান দেশত সোমাবা, 52 তেতিয়া

তোমালোকৰ আগৰ পৰা সেই দেশ নিবাসী সকলো লোকক দূৰ কৰিবা। আৰু তেওঁলোকৰ সকলো নগ্ৰা কটা শিলবোৰ আৰু আটাই সাঁচত চলা পৰতিমাবোৰ নষ্ট কৰিবা আৰু তেওঁলোকৰ আটাই ওখ ঠাইবোৰ উচ্ছন্ন কৰিবা।

53 আৰু তোমালোকে সেই দেশ অধিকাৰ কৰি, তাৰ মাজত বাস কৰিবা; কিয়নো মই উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে সেই দেশ তোমালোকক দিলোঁ। 54 আৰু তোমালোকে চিঠি-খেলোৰে নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে দেশ অধিকাৰ কৰি ল'বা; অধিকক অধিক উত্তৰাধিকাৰ আৰু তাকৰক কম উত্তৰাধিকাৰ দিবা; আৰু যাৰ ভাগ যি ঠাইত পৰে, তাৰ ভাগ সেই ঠাইত হ'ব; তোমালোকে নিজ নিজ পিতৃ-বংশ অনুসাৰে তাক অধিকাৰ কৰি ল'বা।

55 কিন্তু তোমালোকে যদি তোমালোকৰ আগৰ পৰা সেই দেশ নিবাসীসকলক দূৰ নকৰা, তেন্তে তোমালোকে যিসকলক অৱশিষ্ট ৰাখিবা, তেওঁলোকেই তোমালোকৰ চকুত কাঁইট আৰু তোমালোকৰ গাৰ কাষত হুলস্থৰূপ হ'ব আৰু তোমালোকে নিবাস কৰা সেই দেশত তেওঁলোকে তোমালোকক ক্ৰেশ দিব। 56 আৰু মই তেওঁলোকলৈ যি কৰিবৰ মন কৰিছোঁ, তাক তোমালোকলৈ কৰিম।”

34 অধ্যায়

কনান দেশৰ সীমা আৰু দেশ ভাগ কৰি দিয়া লোকৰ তালিকা।

1 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক এই আজ্ঞা দিয়া, তেওঁলোকক এই কথা কোৱা, 'যেতিয়া তোমালোক কনান দেশত সোমাবা, তোমালোকে অধিকাৰৰ অৰ্থে পাব লগা দেশ এই, চাৰিসীমা অনুসাৰে এয়ে কনান দেশ, 3 যেতিয়া ইদামৰ কাষত থকা ছিন মৰুভূমিৰ পৰা তোমালোকৰ দক্ষিণ অঞ্চল হ'ব; তোমালোকৰ দক্ষিণ সীমা লৱণ-সমুদ্ৰৰ অগ্ৰৰ পৰা পূৰ্ণফালে হ'ব।

4 আৰু তোমালোকৰ সীমা পৰ্বত পাৰ হৈ যোৱা অৰুৰবীম নামেৰে ঠাইৰ দক্ষিণে ঘূৰি ছিন্‌লৈকে যাব আৰু কাদেচ-বৰ্ণেয়াৰ দক্ষিণফালে ওলাব আৰু হচৰ-অদ্দৰ ওলাই অচমোনলৈকে যাব। 5 পাছত এই সীমা অচমোনৰ পৰা মিচৰ জুৰিলৈ ঘূৰি আহিব আৰু সমুদ্ৰত এই সীমা শেষ হ'ব।

6 আৰু তোমালোকৰ পশ্চিম সীমা হ'লে, মহাসাগৰ আৰু তাৰ অঞ্চল; এয়ে তোমালোকৰ পশ্চিম সীমা হ'ব।

7 আৰু তোমালোকৰ উত্তৰ সীমা এই; তোমালোকে মহাসাগৰ পৰা হোৰ পৰ্বত লক্ষ্য কৰিবা। 8 পাছত হোৰ পৰ্বতৰ পৰা হমাতৰ পৰ্বতস্থানলৈকে ঠিক কৰিবা আৰু তাৰ পৰা সেই সীমা ওলাই চদাদ পাব। 9 আৰু সেই সীমা বাহিৰ হৈ জিফেৰাগলৈ যাব আৰু হচৰ-এননত তাৰ শেষ হ'ব। এয়ে তোমালোকৰ উত্তৰ সীমা হ'ব।

10 আৰু তোমালোকে হচৰ-এননৰ পৰা চফায়লৈকে তোমালোকৰ পূৰ্ব সীমা ঠিক কৰিবা। 11 পাছত সেই সীমা চফামৰ পৰা এনন পূৰ্ণফাল হৈ ঝিন্‌লৈ নামি যাব; সেয়ে আৰু নামি কিমেৰ। সাগৰৰ পূৰ্ব চুকত লাগিব। 12 পাছত সেই সীমা যৰ্দ্দনলৈ নামি লৱণ-সমুদ্ৰত তাৰ শেষ হ'ব। সেই চাৰিফালৰ সীমা অনুসাৰেই তোমালোকৰ দেশ হ'ব।”

13 পুনৰায় মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক এই আজ্ঞা কৰিলে, “যি দেশ তোমালোকে চিঠি-খেলোৰে অধিকাৰ কৰিবা, যি দেশ যিহোৱাই ন ফৈদ আৰু আধা ফৈদক দিবলৈ আজ্ঞা কৰিছে, সেয়ে এই দেশ। 14 কিয়নো নিজ নিজ পিতৃ-বংশ অনুসাৰে বুবেণৰ সন্তান সকলৰ ফৈদ আৰু নিজ নিজ পিতৃ-বংশ অনুসাৰে গাদৰ সন্তান সকলৰ ফৈদ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰ ল'লে। 15 যিৰীহোৰ সম্মুখত যৰ্দ্দনৰ পূৰ্ব পাৰত সূৰ্য ওলোৱা ফালে সেই আঢ়ৈ ফৈদে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰ ল'লে।”

16 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 17 যিসকলে দেশ ভাগ কৰি তোমালোকক দিব, তেওঁলোকৰ নাম এই, ইলিয়াজৰ পুৰোহিত আৰু নুনৰ পুংৰ যিহোচুৰ। 18 আৰু উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে দেশ ভাগ কৰিবলৈ প্ৰত্যেক ফৈদৰ এজন এজন অধ্যক্ষ ল'বা।

19 সেই লোকসকলৰ নাম এই:

যিহূদা ফৈদৰ যিফুয়িৰ পুংৰ কালেব।

20 আৰু চিমিয়োনৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অশ্বীহূদৰ পুংৰ চমূবেল।

21 আৰু বিন্যামীন ফৈদৰ কিল্লোনৰ পুংৰ ইলীদদ।

22 আৰু দানৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ যমীৰ পুংৰ বুকী।

23 আৰু যোচেফৰ পুংৰসকলৰ মাজত মনচিৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ এপোদৰ পুংৰ হন্নীয়েল।

24 আৰু ইশ্বয়িমৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ চিশ্বনৰ পুংৰ কেমূবেল।

25 আৰু জবুলনৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ পৰ্ণাকৰ পুংৰ ইলিচাফন।

26 আৰু ইচাখৰৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ অজ্জনৰ পুংৰ পশ্টীয়েল।

27 আৰু আচেৰৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ চলোমীৰ পুংৰ অহীহূদ।

28 আৰু নগালীৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ অশ্বীহূদৰ পুংৰ পদহেল।

29 কনান দেশত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে উত্তৰাধিকাৰ ভাগ কৰি দিবলৈ যিহোৱাই এই সকলো লোকক আজ্ঞা কৰিলে।

35 অধ্যায়

লেবীয়াসকলৰ নগৰ আৰু আশ্বয়-নগৰ নিৰূপণ।

1 পাছত যিহোৱাই মোৱাবৰ সমখলত যিৰীহোৰ সম্মুখত যৰুদ্দনৰ ওচৰত মোচিক ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক তেওঁলোকৰ স্বপ্ন থকা আধিপত্যৰ পৰা কেইখনমান নগৰ, বাস কৰিবৰ কাৰণে লেবীয়াসকলক দিবলৈ আৰু সেই নগৰে সৈতে তাৰ চাৰিওফালে থকা চৰণী ঠাই তেওঁলোকক দিবলৈ আজ্ঞা দিয়া।

3 তেতিয়া, তেওঁলোকে নিবাস কৰিবৰ কাৰণে সেই সকলো নগৰ হ'ব আৰু সেই নগৰৰ চৰণী ঠাই তেওঁলোকৰ গৰু, মেৰ, মেৰ-ছাগ আদি পশু চৰাবৰ বাবে হ'ব। 4 আৰু তোমালোকে যি যি নগৰ লেবীয়াসকলক দিবা, তাৰ চৰণী ঠাই নগৰৰ চাৰিওফালে গড়ৰ বাহিৰে এক হাজাৰ হাতলৈকে হ'ব।

5 আৰু তোমালোকে নগৰৰ বাহিৰে, পূৱদিশে দুই হাজাৰ হাত আৰু দক্ষিণ দিশে দুই হাজাৰ হাত, পশ্চিম দিশে দুই হাজাৰ হাত আৰু উত্তৰ দিশে দুই হাজাৰ হাত জুখি দিবা; তাৰ মাজ ঠাইত নগৰ থাকিব; এয়ে তেওঁলোকৰ নগৰৰ চৰণী ঠাই হ'ব।

6 তোমালোকে যি যি নগৰ লেবীয়াসকলক দিবা, সেইবোৰ নগৰৰ মাজত, মানুহ বধী পলাবৰ কাৰণে ছখন আশ্ৰয় নগৰ হ'ব লাগিব; আৰু তাৰ বাহিৰেও বিয়াল্লিশখন নগৰ তোমালোকে তেওঁলোকক দিবা। 7 তোমালোকে সৰ্বমুঠ আঠচল্লিশখন নগৰ আৰু তাৰ চৰণী ঠায়ে সৈতে দিবা।

8 আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আধিপত্যৰ পৰা যি যি নগৰ দিবা, সেইবোৰ নগৰৰ বিষয়ে হ'লে, তোমালোকে অধিকাৰ কৰা অধিক, কমৰ পৰা কম ল'বা; এইদৰে পৰ্য্যন্তকৈ ফৈদে নিজে পোৱা নিজ আধিপত্য অনুসাৰে, নিজ নিজ নগৰবোৰৰ পৰা কেইখনমান নগৰ লেবীয়াসকলক দিবা।”

9 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 10 “তুমি ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিয়া, ‘তোমালোকে যেতিয়া যৰুদ্দন পাৰ হৈ কনান দেশত সোমাবা, 11 তেতিয়া অজ্ঞানত কোনো লোকৰ প্ৰাণ হানি কৰা কোনো নৰ-বধী পলাই যাবলৈ, তোমালোকে তোমালোকৰ কাৰণে কেইখনমান নগৰ আশ্ৰয়-নগৰ নিৰূপণ কৰিবা।

12 আৰু মানুহ বধীটো বিচাৰৰ অৰ্থে সমাজৰ আগলৈ নৌ আহোঁতেই যেন নমৰে, এই কাৰণে সেই নগৰ প্ৰতিকাৰ সাধকৰ হাতৰ পৰা তোমালোক ৰক্ষা পোৱা আশ্ৰয়স্থান হ'ব। 13 আৰু যি যি নগৰ তোমালোকে দিবা, সেইবোৰৰ মাজৰ তোমালোকৰ ছখন আশ্ৰয়-নগৰ হ'ব।

14 তোমালোকে তাৰ মাজৰ তিনিখন নগৰ যৰুদ্দনৰ পূব পাৰত আৰু আন তিনিখন কনান দেশত দিবা। সেইবোৰ আশ্ৰয়-নগৰ হ'ব। 15 যিকোনোৱে অজ্ঞানত মানুহক বধ কৰে, সি যেন সেই ঠাইলৈ পলাব পাৰে, এই কাৰণে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকললৈ, বিদেশীলৈ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা লোকলৈ সেই ছখন নগৰ আশ্ৰয়স্থান হ'ব।

16 কিন্তু যদি সি লোহাৰ অশ্ৰেণুৰে তাক মৰাকৈ মাৰে, তেন্তে সি মানুহ বধী; তেনে মানুহবধীৰ অৰশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। 17 নাইবা যিহেৰে মানুহ মাৰিব পাৰে, সি হাতত এনে শিল লৈ যদি তাক মৰাকৈ মাৰে, তেন্তে সি মানুহ বধী; অৰশ্যে তেনে মানুহ বধীৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব। 18 নাইবা যিহেৰে দ্বাৰাই মাৰিব পাৰে, এনে কাঠৰ বস্ত্ৰ লৈ যদি তাক মৰাকৈ মাৰে, তেন্তে সি মানুহ বধী; অৰশ্যে তেনে মানুহ বধীৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব।

19 ৰক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰসাধকে নিজে তেনে মানুহ বধীক বধ কৰিব পাৰিব; সি তাক লগ পালেই বধ কৰিব পাৰিব। 20 আৰু যদি সি হিংসা কৰি তাক আঘাত কৰে, বা খাপ দি থাকি তাৰ ওপৰলৈ কিবা বস্ত্ৰ দলি মাৰে আৰু সি যদি তাতে মৰে, 21 নাইবা শংৰুভাব কৰি তাক হাতেৰে মৰাকৈ মাৰে, তেন্তে, যিজনো তাক মাৰে, অৰশ্যে তাৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব; সি মানুহ বধী; ৰক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰসাধকে তেনে মানুহ বধীক লগ পালেই তাক বধ কৰিব পাৰিব।

22 কিন্তু যদি শংৰুভাব নকৰাকৈ অকস্মাতে তাক আঘাত কৰে, বা খাপ দি নথকাকৈ তাৰ গালৈ কিবা দলি মাৰে, 23 বা যিহেৰে দ্বাৰাই মাৰিব পাৰে, এনে শিল তাৰ ওপৰত তাক নেদেখাকৈ পেলায় আৰু তাতে সি মৰে, তথাপি সি তাৰ শংৰু বা অনিষ্টকাৰী নহ'ব।

24 তেতিয়া সমাজে সেই প্ৰহাৰকৰ আৰু ৰক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰ সাধকৰ মাজত এই শাসন অনুসাৰে বিচাৰ কৰিব। 25 আৰু সমাজে ৰক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰ সাধকৰ হাতৰ পৰা সেই মানুহ বধীক উদ্ধাৰ কৰিব; আৰু সি যি ঠাইলৈ পলাইছিল, নিজৰ সেই আশ্ৰয় নগৰলৈ সমাজে তাক পুনৰায় পঠাই দিব; আৰু পৰিণত তেলেৰে অভিষিক্ত হোৱা প্ৰধান পুৰোহিতৰ মৃত্যু নহয়মানলৈকে সি সেই নগৰতে থাকিব।

26 কিন্তু এই মানুহ বধী যদি কোনো সময়ত পলাই যোৱা আশ্ৰয় নগৰৰ সীমাৰ বাহিৰ হয়, 27 আৰু ৰক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰ সাধকে আশ্ৰয় নগৰৰ সীমাৰ বাহিৰে তাক পাই যদি বধ কৰে, তেন্তে সি ৰক্তপাতৰ দোষী নহ'ব। 28 কিয়নো প্ৰধান পুৰোহিতৰ মৃত্যু নোহোৱালৈকে সি নিজৰ আশ্ৰয় নগৰত থাকিব লাগিছিল; কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতৰ মৃত্যুৰ পাছত সেই মানুহ বধী নিজ আধিপত্যৰ দেশলৈ উলটি যাব পাৰিব।

29 আৰু তোমালোকৰ পুৰুষানুৰূপে, তোমালোকে নিবাস কৰা সকলো ঠাইতে এয়ে তোমালোকৰ বিচাৰৰ বিধি হ'ব। 30 যি মানুহে কোনো লোকক বধ কৰে, সেই মানুহ বধীক সাক্ষীৰ মুখেই বধ কৰা হ'ব; কিন্তু এজন সাক্ষীৰ কথা কোনো লোকৰ বিৰুদ্ধে প্ৰাণদণ্ডৰ বাবে গৰাহ নহ'ব।

31 আৰু প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য মানুহ বধীৰ প্ৰাণৰ বাবে তোমালোকে কোনো প্ৰায়শ্চিত্ত নল'বা; কিন্তু তাৰ প্ৰাণদণ্ড অৰশ্যে হ'ব। 32 আৰু যি মানুহ আশ্ৰয় নগৰলৈ পলাই গ'ল, সেই মানুহ পুৰোহিত নৌ মৰোঁতেই দেশত বাস কৰিবলৈ উলটি আহিবৰ বাবে প্ৰায়শ্চিত্ত নল'বা।

33 এইদৰে, তোমালোকে থকা দেশ অশুচি নকৰিবা; কিয়নো তেজে দেশ অশুচি কৰে আৰু তাত যি ৰক্তপাত কৰা হয় তাৰ কাৰণে ৰক্তপাতৰ ৰিনে দেশৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হ'ব নোৱাৰে। 34 এই হেতুকে, তোমালোকে নিবাস কৰা যি দেশৰ মাজত মই বাস কৰোঁ, সেই দেশ তোমালোকে অশুচি নকৰিবা; কিয়নো মই যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ মাজত বাস কৰোঁ।”

36 অধ্যায়

উত্তরাধিকাৰিণীৰ বিষয়ে দিয়া বিধি।

1 পাছত যোচেফৰ সন্তান সকলৰ গোষ্ঠীবোৰৰ মাজৰ মনচিৰ নাতিয়েক মাখীৰ পুংৰ গিলিয়দৰ গোষ্ঠীৰ পিতৃ-বংশৰ মূল ব্যক্তিসকলে মোচিৰ আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পিতৃ-বংশৰ মূল ব্যক্তি যি অধ্যক্ষসকল, 2 তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি এই কথা ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক আধিপত্যৰ অৰ্থে এই দেশ চিঠি খেলাই দিবলৈ, যিহোৱাই মোৰ পৰভুক আজ্ঞা কৰিলে আৰু আমাৰ ভাই চলফাদৰ আধিপত্য তেওঁৰ জীয়েকসকলক দিবলৈ মোৰ পৰভুৱে যিহোৱাৰ পৰা আজ্ঞা পালে।

3 কিন্তু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আন ফৈদৰ কোনো লোকেৰে সৈতে যদি তেওঁলোক বিয়া হয় তেন্তে আমাৰ পিতৃৰ আধিপত্যৰ পৰা তেওঁলোকৰ অধিকাৰ কটা যাব আৰু তেওঁলোক যি ফৈদৰ হ'ব, সেই ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰৰ লগত তাক যোগ কৰা হ'ব; এইদৰে তেওঁক আমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ভাগৰ পৰা কটা যাব। 4 আৰু যেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ যোবেল বছৰ হ'ব, তেতিয়া তেওঁলোক যি ফৈদৰ হ'ব, সেই ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰৰ লগত তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ যোগ কৰা হ'ব; এইদৰে আমাৰ পিতৃৰ ফৈদৰ ভাগৰ পৰা তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ কটা যাব।”

5 তাতে মোচিয়ে যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক এই আজ্ঞা কৰিলে, “যোচেফৰ সন্তান সকলৰ ফৈদে ঠিক কৈছে। 6 যিহোৱাই চলফাদৰ জীয়েকসকলৰ বিষয়ে এই আজ্ঞা কৰিছে, ‘তেওঁলোকে যাক ভাল পায়, তাৰে সৈতে বিয়া হ'ব পাৰিব কিন্তু কেৱল নিজৰ পিতৃ-বংশৰ কোনো গোষ্ঠীৰ মাজতহে বিয়া হ'ব পাৰিব।’

7 এইদৰে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ কোনো আধিপত্য এক ফৈদৰ পৰা আন ফৈদলৈ নাযাব; কিয়নো ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতিজনে নিজ নিজ পিতৃ-বংশৰ আধিপত্যতে থাকিব লাগিব।

8 আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে প্ৰতিজনে যেন নিজ নিজ পিতৃৰ আধিপত্য ভোগ কৰে, এই কাৰণে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ কোনো ফৈদৰ মাজত আধিপত্য পোৱা প্ৰতিজনী জীয়েক নিজ পিতৃ-বংশৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ কোনো পুৰুষে সৈতে বিয়া হ'ব লাগিব। 9 তেতিয়া এক ফৈদৰ পৰা আন ফৈদলৈ কোনো আধিপত্য নাযাব; কিয়নো ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰত্যেক ফৈদ নিজ নিজ আধিপত্যতে থাকিব লাগিব।”

10 চলফাদৰ জীয়েকসকলে মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলে। 11 কিয়নো মহলা, তিৰচা হুমা, মিস্কা আৰু নোৱা, চলফাদৰ এই জীয়েক কেইজনীয়ে নিজৰ বৰ বাপেক কি দদায়েকৰ পুতেকসকলৰ সৈতে বিয়া হ'ল। 12 যোচেফৰ পুংৰ মনচিৰ সন্তান সকলৰ গোষ্ঠীৰ মাজত তেওঁলোকৰ বিয়া হোৱাত, তেওঁলোকৰ আধিপত্য, তেওঁলোকৰ পিতৃ-গোষ্ঠীৰ ফৈদতেই থাকিল।

13 যিহোৱাই যিৰীহোৰ সম্মুখত যৰুদ্দনৰ ওচৰত মোৱাবৰ সম্মুখলত মোচিৰ দ্বাৰাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক এই সকলো আজ্ঞা আৰু শাসন-প্ৰণালী দিলে।

দ্বিতীয় বিৱৰণ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

দ্বিতীয় বিৱৰণ পুস্তকখন মোচিয়ে লিখা, ই আছিল তেওঁৰ এটা সত্য সংগ্ৰহৰ বিৱৰণ; ইয়ায়েলে জৰ্দন নদী পাৰ হৈ অহাৰ আগৰ তেওঁলোকৰ বিৱৰণ। “এই কথাবোৰ মোচিয়ে কোৱা” (1:1)। কিছুমানে কয় যিহোচূৰা হয়তো শেষ অধ্যায় লিখিছে। এই পুস্তকখনে নিজেই অধিকাংশ বিষয়বস্তু মোচিৰ ওচৰত তুলি ধৰিছে (1:1,5; 31:24)। মোচিয়ে দ্বিতীয় বিৱৰণৰ অৱস্থান নিৰ্ণয় কৰে আৰু ইয়ায়েলীসকলে মোৰাব অঞ্চলত অৱস্থান কৰি থকা সময়ত, যি জৰ্দন অঞ্চল মৰা সাগৰৰ পৰা প্ৰবাহিত হৈ আছিল (1:5)। দ্বিতীয় বিৱৰণৰ অৰ্থ হ’ল “দ্বিতীয় বিধান”। এইটো আছিল ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ মনোনীত লোক ইয়ায়েলৰ বিধানৰ মাজত সম্পৰ্কযুক্ত।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভৱতঃ লিখাৰ সময় প্ৰায় 1 446-1 405 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগ।

এই পুস্তক খন লিখা হৈছিল ইয়ায়েলীসকলে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত প্ৰবেশ কৰাৰ 40 দিন পূৰ্বে।

প্ৰাপক

ইয়ায়েলীসকলৰ এটা নতুন প্ৰজন্ম, যিসকলে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত প্ৰবেশ কৰিবৰ বাবে প্ৰস্তুত আছিল, আৰু যিসকলৰ অভিভাৱকসকলৰ মিচৰত বন্দী হৈ থকা অৱস্থাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি অনাৰ 40 বছৰ পাৰ হৈ গৈছিল, সেইসকলৰ লগতে সকলো বাইবেলৰ পাঠক।

উদ্দেশ্য

দ্বিতীয় বিৱৰণত আছে জাতিৰ প্ৰতি মোচিৰ বিদায় বক্তৃতা। ইয়ায়েলীসকলে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত প্ৰবেশ কৰিবৰ বাবে স্থিৰ কৰা। মিচৰৰ পৰা চল্লিশ বছৰ যাত্ৰা কৰাৰ পাছত, এই জাতিয়ে প্ৰায় জৰ্দন নদী পাৰ হৈ কানান দেশ জয় কৰিছিল। তাৰ পাছত মোচিৰ মৃত্যু হয়, আৰু তেওঁ এই জাতিৰ সৈতে সেই দেশত প্ৰবেশ কৰিব নোৱাৰে। এই জাতিয়ে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাত বাধ্য হ’বৰ বাবে মোচিয়ে এটা আবেগপূৰ্ণ বিদায় বক্তৃতা দিছিল, যাতে তেওঁলোকে কুশলে তেওঁলোকৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত যাব পাৰে (6:1-3,17-19)। এই বক্তৃতাই লোকসকলক মনত পেলাই দিয়ে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ কোন (6:4) আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ কি কৰিছে (6:10-12,20-23)। মোচিৰ প্ৰাৰ্থনা সমূহ লোকসকললৈ এই আজ্ঞাবোৰ পৰৱৰ্তী প্ৰজন্মৰ বাবে গৈছে (6:6-9)।

মূল বিষয়

বাধ্যতা

প্ৰাপ্তৰেখা

1. মিচৰৰ পৰা ইয়ায়েলৰ যাত্ৰা — 1:1-3:29
2. ঈশ্বৰৰ সৈতে ইয়ায়েলৰ সম্পৰ্ক — 4:1-5:33
3. ঈশ্বৰৰ ওচৰত বিশ্বস্ততাৰ গুৰুত্ব — 6:1-11:32
4. কেনেকৈ ঈশ্বৰ লৈ প্ৰেম আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা ধৰি ৰাখিব — 12:1-26:19
5. আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপ — 27:1-30:20
6. মোচিৰ মৃত্যু — 31:1-34:12

মোচিয়ে কোৱা ইয়ায়েলৰ ইতিহাস

হোৰেব পাহাৰ এৰি যোৱাৰ আজ্ঞা দিয়া

1 মোচিয়ে যৰ্দন নদীৰ সিপাৰে মৰুভূমি অঞ্চলত সকলো ইয়ায়েলীয়াসকলক এইবোৰ কথা কৈছিল। এই ঠাই চূফৰ সম্মুখত আছিল। এফালে পাৰণ মৰুভূমি আৰু আনফালে তোফল,লাবন, হুচৰোত আৰু দী-জাহৰ নগৰবোৰৰ মাজত যৰ্দন নদীৰ উপত্যকাৰ সমথল ভূমিত তেওঁ এই বাৰ্তা দিছিল।² হোৰেব* পাহাৰৰ পৰা চেযীৰ পৰুতমালাৰ পথেদি কাদেচ-বৰ্ণেয়ালৈ যাবলৈ এঘাৰ দিন লাগে।³ ইয়ায়েলীয়াসকলে মিচৰ দেশ ত্যাগ কৰাৰ চল্লিশ বছৰ হ’ল। সেই বছৰৰ এঘাৰ মাহৰ প্ৰথম দিনা যিহোৱাই ইয়ায়েলীয়া সকলৰ সম্পৰ্কে মোচিক যি সকলো আজ্ঞা দিছিল, সেই সকলো কথা তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিলে।⁴ যিহোৱাই ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা হিচবোন নিবাসী চীহোনক আৰু অষ্টাৰো[†] নিবাসী বাচানৰ ৰজা ওগক ইদেৰয়ীত বধ কৰাৰ পাছত মোচিয়ে এই কথা ক’লে।⁵ বিধানৰ এই সকলোবোৰ কথা মোচিয়ে যৰ্দনৰ সিপাৰে মোৰাব দেশত ঘোষণা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।⁶ তেওঁ ক’লে, হোৰেব পাহাৰত, “আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাক কৈছিল, ‘তোমালোকে যথেষ্ট কাল এই পাহাৰত বাস কৰিছা।’⁷ এতিয়া তোমালোকে ঘূৰি যাওঁৱা কৰা। ইমোৰীয়াসকলে বাস কৰা পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ যোৱা। তাৰ ওচৰ পাজৰৰ সকলো ঠাইলৈকে যোৱা। তাৰ ওচৰৰ যৰ্দন নদীৰ উপত্যকাৰ সমথল, পাহাৰীয়া অঞ্চল, নিম্ন ভূমি অঞ্চল, নেগেড আৰু সমুদ্ৰতীৰলৈ যোৱা। কনানীয়াসকলৰ দেশৰ লগতে লিবানোনৰ পাহাৰলৈকে ইউফ্ৰেটিচ[†] নামৰ মহানদী পৰ্যন্ত যোৱা।⁸ শুনা, মই সেই দেশ তোমালোকৰ আগত ৰাখিছোঁ; মই যিহোৱাই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ অশ্বাহাম, ইচহাক আৰু

* 1 অধ্যায়:2 হোৰেব চিনয় † 1 অধ্যায়:7 ইউফ্ৰেটিচ ফৰা

যাকোবলৈ আৰু পাছত তেওঁলোকৰ ভাবী-বংশলৈকো যি দেশ দিম বুলি শপত খাইছিলো, তোমালোকে গৈ তাক অধিকাৰ কৰা।”

নেতা নিয়োগ কৰা

9 সেই সময়ত মই আপোনালোকক কৈছিলোঁ, “মোৰ পক্ষে আপোনালোকৰ ভাৰ অকলে বৈ নিয়াটো সম্ভৱ নহয়। 10 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ জনসংখ্যা অধিককৈ বৃদ্ধি কৰিলে আৰু চাওঁক, আজি আপোনালোক আকাশৰ তৰাৰ নিচিনা অসংখ্য হ'ল। 11 আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই বৰ্তমানতকৈ আপোনালোকৰ সংখ্যা আৰু হাজাৰ গুণে বৃদ্ধি কৰক; তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰেই আপোনালোকক তেওঁ আশীৰ্ব্বাদ কৰক। 12 কিন্তু মই অকলে কেনেকৈ আপোনালোকৰ সকলো বাদ-বিবাদ মীমাংসা কৰাৰ ভাৰ আৰু বোজা বহন কৰিম? 13 আপোনালোকে আপোনালোকৰ প্ৰত্যেকটো ফৈদৰ পৰা কেইজনমান জ্ঞানৱান, বিজ্ঞ আৰু সুখ্যাতিপূৰ্ণ লোকক বাচি ল'ওঁক; মই আপোনালোকৰ ওপৰত তেওঁলোকক মুখিয়াল পাতিম।”

14 আপোনালোকে তাৰ উত্তৰত মোক কৈছিল, “আপুনি যি কথা কৈছে তাকে কৰা ভাল।” 15 সেয়ে মই আপোনালোকৰ ফৈদবোৰৰ পৰা জ্ঞানৱান আৰু সুখ্যাতিপূৰ্ণ লোকসকলক লৈ আপোনালোকৰ ওপৰত মুখিয়াল পাতিলো। প্ৰত্যেক ফৈদৰ পৰা হাজাৰপতি, শতপতি, পঞ্চাশপতি, দশপতি আৰু অন্যান্য পদাধিকাৰী ব্যক্তিক নিযুক্ত কৰিলোঁ। 16 আপোনালোকৰ বিচাৰকসকলক সেই সময়ত মই এই আজ্ঞা দিছিলোঁ, “আপোনালোকে বাদ-বিবাদৰ সময়ত ডাইসকলৰ দুই পক্ষৰ কথা শুনি ন্যায়ভাৱে বিচাৰ কৰিব; সেই বিবাদ ইশ্ৰায়েলীয়া ডাইসকলৰ মাজতেই হওঁক বা এজন ইশ্ৰায়েলীয়া আৰু ডিম জাতিৰ বিদেশীৰ মাজতেই হওঁক। 17 বিবাদৰ সময়ত আপোনালোকে কাৰো পক্ষ নল'ব আৰু ডাঙৰ-সৰু সকলোৰে কথা সমানে শুনিব। বিচাৰৰ কাৰ্য প্ৰকৃততে ঈশ্বৰৰ; সেয়ে আপোনালোকে মানুহৰ মুখলৈ চাই ভয় নাখাব। যদি কোনো বিবাদ আপোনালোকৰ কাৰণে কঠিন যেন লাগে, তেন্তে সেই বিচাৰ মোৰ ওচৰলৈ আনিব, মই সেই বিচাৰ কৰিম।” 18 আপোনালোকে কৰিবলগীয়া সকলোবোৰেই মই তেতিয়া আপোনালোকক আজ্ঞা দিছিলোঁ।

কুনান দেশলৈ গুপ্তচৰ পঠোৱা

19 হুৱাৰ পাছত আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে আমি হোৱেৰ পাহাৰ এৰি ইমোৰীয়াসকলৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ অভিমুখে যাত্ৰা কৰিছিলোঁ। আপোনালোকে যি ডাঙৰ আৰু বিপদসংকুল মৰুভূমি দেখিছিল, তাৰ মাজেদি আমি গৈ কাদেচ-বৰ্ণেয়া পাইছিলোঁ।

20 তাৰ পাছত মই আপোনালোকক কৈছিলোঁ, “আপোনালোক ইমোৰীয়া পাহাৰী অঞ্চল আহি পালে। আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাক এই দেশ দিবলৈ গৈ আছে। 21 চাওঁক, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া গোটেই দেশ আপোনালোকৰ আগত আছে। আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কথা অনুসাৰে আপোনালোকে গৈ দেশখন অধিকাৰ কৰক; আপোনালোকে ভয় নকৰিব, নিৰাশ নহ'ব।”

22 তেতিয়া আপোনালোক সকলোৱে আহি মোক কৈছিলে, “কেইজনমান লোকক আগেয়ে পঠাই দিয়া হওঁক যাতে তেওঁলোকে দেশখন চাই মেলি আহি আমাক কব পাৰে কোন পথেৰে গৈ আমি আক্ৰমণ কৰা উচিত আৰু কোন কোন নগৰবোৰ আমি সম্মুখত পাম।” 23 আপোনালোকৰ এই প্ৰস্তাৱ মোৰ ভাল লাগিছিল; সেয়ে মই আপোনালোকৰ প্ৰত্যেক ফৈদৰ পৰা এজনকৈ মুঠ বাৰজন লোকক বাচি লৈছিলোঁ। 24 তেওঁলোকে পাৰ্বত্য দেশৰ ওপৰলৈ উঠি গৈছিল আৰু ইষ্টালৰ উপত্যকালৈ আহি ভালদৰে দেশখন অনুসন্ধান কৰি আহিছিল। 25 তেওঁলোকে হাতত সেই দেশৰ কিছু কিছু ফল লৈ নামি আহি আমাক কৈছিল, “আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আমাক দিছে, ই সঁচাকৈয়ে এক উত্তম দেশ।” 26 কিন্তু আপোনালোকে সেই দেশ আক্ৰমণ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল। আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিছিল। 27 আপোনালোকে আপোনালোকৰ তনুত আপতি দৰ্শাই কৈছিল, “যিহোৱাই আমাক ঘৃণা কৰে। সেয়ে তেওঁ আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিছিল যাতে ইমোৰীয়াসকলৰ শক্তিৰ দ্বাৰা আমি পৰাজিত হৈ সম্পূৰ্ণ বিনষ্ট হওঁ। 28 এতিয়া আমি ক'লে যাব পাৰোঁ? ডাইসকলে আমাৰ মন ভাঙি দিলে। কিয়নো তেওঁলোকে কৈছিল, ‘সেই ঠাইৰ অধিবাসীসকল আমাৰ তুলনাত অতিশয় ডাঙৰ আৰু দীঘল; তেওঁলোকৰ নগৰবোৰো ডাঙৰ ডাঙৰ আৰু তাৰ চৌদিশ আকাশ লক্ষ্য প্ৰাচীৰেৰে আবৃত। তাত বাজেও, আমি সেই ঠাইত অনাকীয়াৰ বংশধৰ দৈত্যকায় লোকসকলকো দেখিলোঁ।”

29 তেতিয়া মই আপোনালোকক কৈছিলোঁ, “আপোনালোকে ভয় নকৰিব, সেই লোকসকলেই ভয় নকৰিব। 30 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আপোনালোকৰ আগে আগে আছে আৰু তেওঁ আপোনালোকৰ হৈ যুদ্ধ কৰিব। মিচৰ দেশত আপোনালোকৰ চকুৰ সম্মুখত তেওঁ যি কৰিছিল, ইয়াতো তেওঁ সেই একে কাৰ্য কৰিব। 31 পুনৰ আপোনালোকে মৰুভূমিত দেখিছিল যে, কেনেদৰে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সম্মুখত থাকি আপোনালোকক লৈ গৈছিল; যেনেকৈ পিতৃয়ে পুত্ৰক কোলাত তুলি লৈ যায়, তেনেকৈয়ে আপোনালোক যোৱা সকলো ঠাইত, গোটেই পথত এই ঠাই নোপোৱালৈকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক লৈ আনিবে।” 32 তথাপিও ইমানতো আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা নকৰিলে। 33 যিহোৱা। যি জন আপোনালোকৰ যাত্ৰাপথত আগে আগে গৈছিল, যাতে তেওঁ আপোনালোকৰ কাৰণে শিবিৰ পাতিবৰ ঠাই বিচাৰি পায় আৰু যি পথেদি আপোনালোক যোৱা উচিত, সেই পথ দেখুৱাই আপোনালোকক লৈ যাবলৈ তেঁৱেই ৰাতি অগ্নিৰ মাজেৰে আৰু দিনত মেঘৰ মাজেদি আপোনালোকৰ আগে আগে গৈছিল। 34 আপোনালোকৰ কথা শুনি যিহোৱাই ক্ৰোধিত হৈ শপত খাই এইদৰে কৈছিল, 35 “যি উত্তম দেশ তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিম বুলি মই শপত খাইছিলোঁ, নিশ্চয়কৈ এই দুষ্ট বংশৰ লোকসকলৰ মাজৰ এজনেও সেই উত্তম দেশ দেখা নাপাব। 36 কেৱল যিফুন্নিৰ পুংৰ কালেৰে তাক দেখিব; কালেৰে যি ঠাইৰ মাজেদি খোজ কাঢ়ি গৈছিল, সেই ভূমি মই

তেওঁক আৰু তেওঁৰ উত্তৰপুৰুষসকলক দিম। কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ পথত সম্পূৰ্ণভাৱে চলিলে।”³⁷ আপোনালোকৰ বাবে যিহোৱাই মোৰ ওপৰতো ক্ৰুদ্ধ হৈ কৈছিল, “তুমিও সেই ঠাইত সোমাবলৈ নাপাবা।³⁸ কিন্তু পৰিচাৰক হিচাবে তোমাৰ আগত থকা নুনৰ পুংৰ যিহোচুৱাইহে সেই দেশত প্ৰবেশ কৰিব; তুমি যিহোচুৱাক উদ্ভাসিত কৰিবা, কিয়নো দেশখন অধিকাৰ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰেই ইশ্বায়েলীয়াসকলক নেতৃত্ব দি আগবঢ়াই নিব।³⁹ তাৰোপৰি তোমালোকে কৈছিলো, তোমালোকৰ সৰু সৰু ল’ৰা-ছোৱালীবোৰ ক্ষতিগ্ৰস্ত হ’ব; কিন্তু শিশুবোৰে সেই দেশত প্ৰবেশ কৰিব। কাৰণ, সিহঁতৰ ডাল বা বেয়া বুজাৰ জ্ঞান বৰ্তমানো হোৱা নাই। সিহঁতকেই মই এই দেশ দিম আৰু সিহঁতেইহে তাক অধিকাৰ কৰিব।⁴⁰ কিন্তু তোমালোকে হ’লে চূফ সাগৰলৈ যোৱা বাটেদি ঘূৰি মৰুভূমিৰ ফালে যাংবা কৰা।”⁴¹ যিহোৱাৰ এই কথা শুনি আপোনালোকে মোক কৈছিল, “আমি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ; আমি যুদ্ধ কৰিবলৈ উঠি যাম আৰু আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰেই সকলো কাৰ্য কৰিম।” এই বুলি আপোনালোক প্ৰতিজনে যুদ্ধৰ অশংক-শস্ত্ৰ লৈ পাৰ্বত্য অঞ্চল আক্ৰমণ কৰিবলৈ যুগুত হৈছিল।⁴² তেতিয়া যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘তোমালোকে আক্ৰমণ নকৰিবা আৰু যুদ্ধও নকৰিবা। কিয়নো মই তোমালোকৰ লগত নাথাকিম’; সেয়ে যদি তোমালোক যোৱা, তোমালোক শত্ৰুবোৰৰ হাতত পৰাজিত হ’বা।”

⁴³ মই আপোনালোকক সেই কথা জনাইছিলোঁ, কিন্তু আপোনালোকে তাক নুশুনিলে। আপোনালোকে যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিলে; কিন্তু আপোনালোক অডিমানী লোক আৰু পাৰ্বত্য অঞ্চললৈ উঠি গৈছিল।⁴⁴ সেই পৰ্বতত বাসকৰা ইমোৰীয়াসকল আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে ওলাই আহিছিল আৰু মৌ-মাথিৰ দৰে আপোনালোকক খেদি পঠাইছিল। চেয়ীৰত হৰমালৈকে আপোনালোকক আঘাত কৰি খেদি নিছিল।⁴⁵ তেতিয়া আপোনালোকে উলটি আহি যিহোৱাৰ আগত কান্দিছিল, কিন্তু যিহোৱাই আপোনালোকৰ ক্ৰন্দন নুশুনিলে; তেওঁ আপোনালোকৰ ক্ৰন্দনলৈ কাণ নিদিলে।⁴⁶ এইদৰে আপোনালোক কান্দেচত অনেক দিন ধৰি আছিল আৰু তাতেই দীঘদিন অতিবাহিত কৰিছিল।

2 অধ্যায়

মৰুভূমিত ইশ্বায়েলীসকল

¹ যিহোৱাই যেনেকৈ আমাক নিৰ্দেশ দিছিল, সেইদৰে আমি ঘূৰি চূফ সাগৰৰ বাটেদি মৰুভূমিলৈ যাংবা কৰিছিলোঁ আৰু বহুদিন ধৰি আমি চেয়ীৰ* পৰ্বতমালাত ঘূৰি ফুৰিছিলোঁ।² তাৰ পাছত যিহোৱাই মোক কৈছিল, ³ “তোমালোকে অনেক দিন ধৰি এই পাহাৰী এলেকাত ঘূৰিলা; এতিয়া উত্তৰ ফালে ঘূৰা।⁴ তুমি লোকসকলক এই আজ্ঞা দিয়া, ‘চেয়ীৰত বাস কৰা তোমালোকৰ ভাই এচৌৰ বংশধৰসকলৰ সীমাৰ ওচৰেদি এতিয়া তোমালোক যাব লাগে; তাতে তেওঁলোকে তোমালোকলৈ ভয় কৰিব; তোমালোকক দেখি তেওঁলোক আতঙ্কিত হ’ব; সেয়ে তোমালোক সাৱধানে থাকিবা।⁵ তোমালোকে এচৌৰ বংশধৰৰ সৈতে যুদ্ধ নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকৰ দেশৰ কোনো অংশই মই তোমালোকক নিদিওঁ; এনেকি ভৰি থব পৰা ঠাইৰ পৰিমাণে নিদিওঁ। কাৰণ চেয়ীৰ এই পাৰ্বত্য অঞ্চল মই এচৌক অধিকাৰ কৰিবলৈ দিলোঁ।

⁶ তোমালোকে আহাৰৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ পৰা ধন দি আহাৰ কিনি খাবা; সেইদৰে পানীও তেওঁলোকৰ পৰা কিনি পান কৰিবা।⁷ কিয়নো, মনত ৰাখিবা যে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ হাতে কৰা সকলো কাৰ্যত তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰিছে; এই বৃষ্টি মৰুভূমিৰ মাজেদি তোমালোকে খোজকাটি ফুৰা সময়ৰ ঘটনাবোৰ তেওঁৰ অৱগত। এই চল্লিশটা বছৰ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমালোকৰ লগত আছে আৰু তোমালোকৰ একোৰ অভাৱ হোৱা নাই।”

⁸ সেয়ে আমি আমাৰ ভাই চেয়ীৰৰ বাসিন্দা এচৌৰ বংশধৰৰ ওচৰেদি পাৰ হৈ আহিলোঁ। আমি এল।⁹ ইচ্চিয়োন-গেবৰ নগৰৰ পৰা অৰাবাৰ বাট ত্যাগ কৰি মোৱাবৰ মৰুভূমিলৈ যোৱা পথৰ ফালে ঘূৰিছিলোঁ।

⁹ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তোমালোকে মোৱাবীয়াসকলক বিৰক্ত নকৰিবা। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিবা। তেওঁলোকৰ দেশৰ কোনো অংশই মই তোমালোকক অধিকাৰ কৰিবলৈ নিদিওঁ; কাৰণ, তেওঁলোক লোটাৰ বংশধৰ আৰু মই তেওঁলোকক অধিকাৰৰ অৰ্থে আৰ নগৰ দিলোঁ।”

¹⁰ পূৰ্বে এই ঠাইত এমীয়াসকলে বাস কৰিছিল; এমীয়া জাতিৰ লোকসকল আছিল শক্তিশালী, সংখ্যাত অধিক আৰু অনাকীয়াসকলৰ দৰে দীৰ্ঘকায়।¹¹ অনাকীয়াসকলৰ দৰে এমীয়াসকলকো ৰফাৰীয়া বুলি গণিত কৰা হৈছিল; কিন্তু মোৱাবীয়াসকলে তেওঁলোকক এমীয়া বুলি কয়।¹² চেয়ীৰতো পূৰ্বে হেৰীয়াসকলে বাস কৰিছিল, কিন্তু পাছত এচৌৰ বংশধৰসকলে তেওঁলোকৰ সেই ঠাইত আধিপত্য বিস্তাৰ কৰিলে। যিহোৱাই অধিকাৰ সূত্ৰে ইশ্বায়েলীয়াসকলক যি দেশ দিছিল তাত তেওঁলোকে যি কাৰ্য কৰিছিল, এচৌৰ বংশধৰসকলেও সেই একে কাৰ্য কৰিছিল। তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা হেৰীয়াসকলক বিনষ্ট কৰি তেওঁলোকে সেই ঠাইত নিজে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে।

¹³ পাছত যিহোৱাই কৈছিল, “এতিয়া তোমালোকে উঠি জেৰদ জুৰি পাৰ হৈ যোৱা।” তেতিয়া আমি জেৰদ জুৰি পাৰ হলোঁ।¹⁴ কান্দেচ-বৰ্ণেয়াৰ পৰা জেৰদ জুৰি পাৰ হোৱালৈকে আমি যাংবা কৰা আঠট্ৰিশ বছৰ হ’ল; এই আঠট্ৰিশ বছৰত আমাৰ ছাউনিত যিসকল যোদ্ধা পুৰুষ আছিল, তেওঁলোক সকলো যিহোৱাৰ শপত অনুসাৰে সেই প্ৰজন্মৰ সকলো লোক উচ্ছন্ন হ’ল।¹⁵ ছাউনিৰ মাজৰ পৰা সেই প্ৰজন্মক উচ্ছন্ন কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোক নিঃশেষ নোহোৱা পৰ্যন্ত যিহোৱাৰ হাত তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আছিল।

¹⁶ সেয়ে, সকলো যোদ্ধাৰ মৃত্যু হ’ল আৰু তেওঁলোক লোকসকলৰ মাজৰ পৰা গ’ল।¹⁷ যিহোৱাই মোক কৈছিল,¹⁸ “আজি তোমালোকে মোৱাবৰ সীমায়ৈদি আৰ নগৰ পাৰ হৈ যাব লাগে।¹⁹ তোমালোকে যেতিয়া অশ্বোৱনৰ লোকসকলৰ কাষত গৈ উপস্থিত হ’বা, তেতিয়া তেওঁলোকক বিৰক্ত নকৰিবা আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধও নকৰিবা। কিয়নো, অশ্বোৱনীয়াসকলৰ

* 2 অধ্যায়:1 চেয়ীৰ ইদাম

দেশৰ কোনো অংশই মই তোমালোকক অধিকাৰ কৰিবলৈ নিদিওঁ; কাৰণ, লোটৰ বংশধৰসকলক মই অধিকাৰৰ অৰ্থে এই নগৰ দিলোঁ।”²⁰ সেই দেশকো ৰফায়ীয়াসকলৰ দেশ বুলি গণিত কৰা হয়, কাৰণ পূৰ্বে ৰেফায়ীয়াসকলে তাত বাস কৰিছিল। কিন্তু অস্মোনীয়াসকলে তেওঁলোকক জুমজুমীয়া বুলিহে কয়।²¹ এই জাতিৰ লোকসকল আছিল শক্তিশালী, সংখ্যাত অধিক আৰু অনাকীয়াসকলৰ দৰেই দীৰ্ঘকায়। কিন্তু যিহোৱাই তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰিলে; অস্মোনীয়াসকলে জুমজুমীয়াসকলক উচ্ছন্ন কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ঠাইত নিজৰ আধিপত্য বিস্তাৰ কৰি সেই ঠাইত বসতি কৰিলে।²² যিহোৱাই চেয়ীৰ-নিবাসী এচৌৰ বংশধৰসকলৰ কাৰণেও এই একে কাৰ্য কৰিছিল। সেই সময়ত যিহোৱাই এচৌৰ লোকসকলৰ সন্মুখৰ পৰা হোৰীয়াসকলক উচ্ছন্ন কৰিছিল আৰু তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ আধিপত্য ল’লে; আজি পৰ্যন্ত তেওঁলোক সেই ঠাইতে বাস কৰি আছে।

²³ কপ্তোৰৰ পৰা কপ্তোৰীয়াসকলে আহি অৰীয়াসকলক উচ্ছন্ন কৰি তেওঁলোকৰ সেই ঠাইত বসতি কৰিছিল। অৰীয়াসকল তেতিয়া গাজা পৰ্যন্ত সকলো গাওঁবোৰতে বাস কৰি আছিল।

ইমোৰীয়া লোকৰ সৈতে যুদ্ধ

²⁴ তাৰ পাছত যিহোৱাই কৈছিল, “তোমালোক উঠা আৰু যাংবা কৰি অৰ্ণোন উপত্যকা পাৰ হৈ যোৱা। চোৱা, মই হি্চবোনৰ ৰজা ইমোৰীয়া চীহোনক আৰু তেওঁৰ দেশকো তোমালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলোঁ; তোমালোকে তাক অধিগ্রহণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰা; সেয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ আৰম্ভ কৰা।²⁵ আজিৰ পৰা মই আকাশৰ তলত থকা সমগ্ৰ জাতিৰ মাজত তোমালোকৰ সন্মুখে এক ভীতি আৰু ৰাসৰ সঞ্চাৰ কৰিম। তোমালোকৰ বিষয়ে শুনা মাংসৰকেই তেওঁলোকৰ কঁপনি উঠিব আৰু তোমালোকৰ কাৰণে অত্যন্ত আতঙ্কিত হ’ব।”

²⁶ সেয়ে মই কদমো। মৰুভূমিৰ হি্চবোনৰ ৰজা চীহোনলৈ লোক পঠাই শান্তিৰ প্ৰস্তাৱ দি কৈছিলোঁ,²⁷ “আপোনাৰ দেশৰ মাজেদি মোক ৰাজআলিয়েদি যাবলৈ দিয়ক; মই সোঁ বা বাওঁ কোনোফালে ন্যুৰিম।²⁸ আপোনালোকে ধনৰ বিনিময়ত মোক খাবলৈ আহাৰ আৰু পান কৰিবলৈও পানী বেচিব। কেৱল আপোনাৰ দেশৰ মাজেদি মোক খোজকাটি যাবলৈ দিয়ক।²⁹ চেয়ীৰ-নিবাসী এচৌৰ বংশধৰসকলে আৰু আৰ নগৰ নিবাসী মোৰাবীয়াসকলে মোক তেওঁলোকৰ দেশৰ মাজেদি খোজকাটি যাবলৈ দিয়াৰ দৰে আপুনিও মোক ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আমাক দিছে, যৰদন নদী অতিক্ৰম কৰি সেই দেশ লোপোৱা পৰ্যন্ত আপোনাৰ দেশৰ মাজেদি পাৰ হৈ যাবলৈ দিয়ক।”

³⁰ কিন্তু হি্চবোনৰ ৰজা চীহোনে নিজ দেশৰ মাজেদি যাবলৈ আমাক অনুমতি নিদিলে; কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁৰ মন কঠিন কৰি হৃদয় অটল কৰি ৰাখিছিল, যাতে তেওঁ আপোনালোকৰ হাতত পৰে। আজি এই সময়ত তেওঁ তাকেই কৰিছে।³¹ পাছত যিহোৱাই মোক কৈছিল, “শুনা, মই চীহোন আৰু তেওঁৰ দেশ তোমাৰ হাতত শোধাই দিবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ। তুমি এতিয়া তেওঁৰ দেশত বাস কৰিবৰ অৰ্থে সেই দেশ অধিগ্রহণ কৰা।”³² তেতিয়া আমাৰ বিপক্ষে যুদ্ধ কৰিবলৈ চীহোন আৰু তেওঁৰ সকলো লোক যহু নামৰ ঠাইলৈ ওলাই আহিছিল।³³ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁক আমাৰ হাতত শোধাই দিলে; তাতে আমি তেওঁক, তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু তেওঁৰ লোকসকলকো আঘাত কৰি পৰাস্ত কৰিছিলোঁ।³⁴ সেই সময়ত আমি তেওঁৰ সকলো নগৰ অধিকাৰ কৰি লৈছিলোঁ; নগৰৰ সকলো অধিবাসীৰ লগতে মহিলা, সৰু ল’ৰা-ছোৱালীক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিছিলোঁ, কাকো অৱশিষ্ট নাৰাখিলোঁ;³⁵ কেৱল পশুধনবোৰ আৰু নগৰৰ পৰা লুট কৰা বস্তুবোৰ আমি নিজৰ কাৰণে লৈ আহিছিলো।³⁶ অৰ্ণোন উপত্যকাৰ দাঁতিত অৰোয়েৰ নগৰ আৰু সেই উপত্যকাৰ মাজত থকা নগৰৰ পৰা গিলিয়দলৈকে আমি জয় কৰিব নোৱাৰা এনে কোনো নগৰ বাকী নাথাকিল। আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাৰ সন্মুখত থকা সকলো শত্ৰুপক্ষৰ ওপৰত আমাক জয়ী কৰাইছিল।³⁷ কেৱল অস্মোনৰ বংশধৰসকলৰ দেশ, যকোৱা নদীৰ কাষলৈ, পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ নগৰবোৰলৈ আৰু অন্যান্য যি সকলো ঠাইলৈ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিষেধ কৰিছিল, তাৰ ওচৰলৈ আপোনালোক যোৱা নাই।

3 অধ্যায়

বাচানৰ লোকসকলৰ সৈতে যুদ্ধ

¹ তাৰ পাছত আমি ঘূৰি বাচান দেশৰ ফালে যোৱা বাটেদি গ’লো। আমাৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ বাচানৰ ৰজা ওগ আৰু তেওঁৰ সকলো লোক ইদৰৰী নগৰলৈ আমাক আক্ৰমণ কৰিবৰ কাৰণে ওলাই আহিছিল।² তেতিয়া যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তুমি তেওঁলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তেওঁৰ ওপৰত তোমাক বিজয়ী কৰিলোঁ; তেওঁক, তেওঁৰ লোকসকলক আৰু তেওঁৰ দেশ তোমাৰ অধীনত শোধাই দিলোঁ; তুমি হি্চবোন নিবাসী ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনক যেনে কৰিছিলো, এওঁলোকো তেনে কৰিবা।”

³ এইদৰে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই বাচানৰ ৰজা ওগক আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক আমাৰ অধীনত শোধাই দিছিল; তাতে আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ সকলো লোককে আঘাত কৰি বধ কৰিছিলোঁ; এজনকো অৱশিষ্ট নাৰাখিলোঁ।⁴ সেই সময়ত আমি ওগৰ সকলোবোৰ নগৰ অধিকাৰ কৰি লৈছিলোঁ; তেওঁৰ ষাঠখন নগৰৰ সকলোৱেই আমি দখল কৰিছিলোঁ; এটাও বাদ নপৰিল। অগোৰৰ সমগ্ৰ অঞ্চল অৰ্থাৎ বাচান দেশৰ ৰজা ওগৰ ৰাজ্য আমি অধিকাৰ কৰি লৈছিলোঁ।⁵ সেই নগৰবোৰ ওখ ওখ প্ৰাচীৰেৰে ঘেৰি থোৱা আছিল আৰু তাত দুৱাৰ আছিল; দুৱাৰবোৰ শলখাৰে বন্ধ কৰি ৰখা আছিল; তাৰ উপৰিও বহুতো প্ৰাচীৰ নথকা নগৰো আছিল।⁶ আমি সেই সকলো নগৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিছিলোঁ। আমি হি্চবোনৰ ৰজা চীহোনলৈ যেনে কৰিছিলোঁ, তেনেকৈ নগৰৰ সকলো অধিবাসীৰ লগতে মহিলা, সৰু ল’ৰা-ছোৱালী সকলোকে নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিছিলোঁ।⁷ কিন্তু সকলো পশুধন আৰু নগৰৰ লুট কৰা বস্তুবোৰ আমি নিজৰ কাৰণে লৈ আহিছিলো।

৪ সেই সময়ত আমি অৰ্ণোন নদীৰ উপত্যকাৰ পৰা হৰমোণ পাহাৰলৈকে যৰ্দ্দন নদীৰ সিপাৰৰ এলেকা ইমোৰীয়াসকলৰ দুজন ৰজাৰ হাতৰ পৰা অধিকাৰ কৰিছিলোঁ।⁹ (চীদোনৰ লোকসকলে এই হৰমোণ পাহাৰক চিৰিয়োন বুলি কয় আৰু ইমোৰীয়াসকলে চনীৰ বোলে।)¹⁰ সেই সমতলভূমিৰ সকলোবোৰ নগৰ, সমস্ত গিলিয়দ এলেকা আৰু বাচানৰ ৰজা ওগৰ ৰাজ্যৰ সকলো নগৰ, চলখা আৰু হৈদৰযীলৈকে গোটেই বাচান দেশ আমি অধিকাৰ কৰিলোঁ।¹¹ অৱশিষ্ট ৰফায়ীয়া লোকসকলৰ মাজত কেৱল বাচানৰ ৰজা ওগেই জীৱিত আছিল; তেওঁৰ বিচনাখন লোহাৰে নিৰ্মিত আছিল; সেই বিচনা মানুহৰ হাতৰ মাপ অনুসাৰে দীঘলে ন হাত, বহলে চাৰি হাত আছিল। সেইখন এতিয়াও জানো অশ্বোনৰ বংশধৰসকলে বাস কৰা ৰব্বা নগৰত নাই?

ভূমিৰ ভাগ বিতৰণ

12 সেই সময়ত আমি অধিকাৰ কৰা ঠাই অৰ্ণোনৰ উপত্যকাৰ ওচৰত অৰোয়েৰ নগৰৰ পৰা গিলিয়দৰ পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ আধা অংশ আৰু তাৰ নগৰবোৰ মই বুবেন আৰু গাদ ফৈদক দিলোঁ।¹³ গিলিয়দ দেশৰ বাকী অংশ আৰু অৰ্ণোনৰ সমগ্ৰ অঞ্চল অৰ্থাৎ বাচান দেশৰ ৰজা ওগৰ ৰাজ্য মই মনচিৰ আধা ফৈদক দিলোঁ। (বাচানৰ সেই অঞ্চলক ৰফায়ীয়াসকলৰ দেশ বোলা হয়।) 14 যযীৰ নামৰে মনচিৰ এজন বংশধৰে গঢ়ুৰীয়া আৰু মাখাথীয়াসকলৰ সীমালৈকে গোটেই অৰ্ণোন অঞ্চলটো অধিকাৰ কৰি নিজৰ নাম অনুসাৰে সেই ঠাইৰ নাম, এনেকি বাচানৰো নাম হৰবো-যযীৰ ৰাখিছিল। আজিলৈকে এই নাম আছে।¹⁵ মই মাথীৰক গিলিয়দ দিলোঁ।¹⁶ অৰ্ণোনৰ বুবেন আৰু গাদ ফৈদৰ লোকক মই গিলিয়দৰ পৰা অৰ্ণোন উপত্যকাৰ মাজৰ সীমা পৰ্যন্ত আৰু যৰ্বোক নদীলৈকে দিলোঁ। যৰ্বোক নদীখন অশ্বোনৰ বংশধৰসকলৰ সীমা।¹⁷ ইয়াৰ আন সীমাবোৰ হৈছে যৰ্দ্দন নদীৰ উপত্যকাৰ সমতলভূমি; কিন্নৰতৰ* পৰা অৰাবা সাগৰলৈকে† আৰু পূবফালৰ পিচগা পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ এচলীয়া ঠাইলৈকে।

18 সেই সময়ত মই আপোনালোকক এইবুলি কৈ আদেশ দিছিলোঁ, “আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই ঠাই আপোনালোকৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে দিলে; কিন্তু আপোনালোকৰ যোদ্ধাসকলে সুসজ্জিত হৈ, আপোনালোকৰ অন্যান্য ইশ্বৰয়েলীয়া ডাইসকলৰ আগে আগে নদী পাৰ হৈ যাব লাগিব।¹⁹ অৱশ্যে, মই আপোনালোকক যিবোৰ নগৰ দিলোঁ, সেই নগৰবোৰত আপোনালোকৰ ডাৰ্যা, ল’ৰা-ছোৱালীৰ লগতে আপোনালোকৰ পশুধনবোৰ থাকিব। মই জানো যে আপোনালোকৰ বহুত পশুধন আছে।

20 যিহোৱাই আপোনালোকক জিৰণিৰ ভূমি দিয়াৰ দৰে আপোনালোকৰ ডাইসকলেও যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁলোকক দিয়া জিৰণিৰ ভূমি অধিকাৰ নকৰা পৰ্যন্ত আপোনালোকে তেওঁলোকক সহায় কৰিব লাগিব। তাৰ পাছতহে মই আপোনালোকক দিয়া নিজৰ নিজৰ আধিপত্যলৈ আপোনালোকক প্ৰত্যেকেই ঘূৰি আহিব।”

21 সেই সময়ত মই যিহোচূৰাক এই আজ্ঞা দি কৈছিলোঁ, “তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই দুজন ৰজালৈ কৰা সকলো কাৰ্য্য তুমি নিজ চকুৰে দেখিলা; তোমালোকে পাৰ হৈ যি ৰাজ্যলৈকে যাবা, সেই ৰাজ্যবোৰলৈকে যিহোৱাই সেইদৰে কৰিব।²² তোমালোকে তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজে তোমালোকৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিব।”

মোচিযে কনানত প্ৰৱেশৰ অনুমতি নাপালে

23 সেই সময়ত মই যিহোৱাক মিনতি কৰি কৈছিলোঁ,²⁴ “হে মোৰ পৰভূ যিহোৱা, আপুনি যে কিমান মহান আৰু আপোনাৰ হাত কিমান যে শক্তিশালী, তাক আপুনি আপোনাৰ দাসক দেখুৱাবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। আপুনি যি মশ্ৰা আৰু শক্তিসম্পন্ন কাৰ্য্যবোৰ কৰিছে, তেনে কাৰ্য্য কৰিব পৰা এনে কোন দেৱতা স্বৰ্গত বা পৃথিৱীত আছে? 25 মই আপোনাৰ ওচৰত বিনয় কৰিছোঁ, মোক যৰ্দ্দন নদী পাৰ হ’লে আৰু সেই উত্তম দেশ প্ৰত্যক্ষ কৰিবলৈ দিয়ক। মোক সেই সুন্দৰ পাৰ্বত্য দেশ আৰু লিবানোন দৰ্শন কৰিবলৈ দিয়ক।”

26 কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণেই যিহোৱা মোৰ ওপৰত ক্ষুব্ধ হৈ আছিল; তেওঁ মোৰ বিনয় শুনিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে। যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তোমাৰ বাবে ইমানেই যথেষ্ট! এই প্ৰসঙ্গত মোক আৰু কোনো কথা নক’বা; 27 তুমি পিচগাৰ চূড়ালৈ উঠি যোৱা আৰু তাৰ পশ্চিমফালে, উত্তৰফালে, দক্ষিণফালে আৰু পূব ফালে চকু তুলি চোৱা। এই সকলো তুমি নিজৰ চকুৰে প্ৰত্যক্ষ কৰিবা। কিন্তু তুমি যৰ্দ্দন নদী অতিক্ৰম নকৰিবা। 28 তাৰ পৰিবৰ্তে, তুমি যিহোচূৰাক নিৰ্দেশ দিবা। তুমি অৱশ্যেই তেওঁক উৰ্দ্দাসাহিত আৰু সৰল কৰিবা। কিয়নো তেওঁৰেই এই লোকসকলক নেতৃত্ব দি আগে আগে পাৰ কৰি নিব। তুমি কেৱল দেশখন দেখাহে পাবা, কিন্তু যিহোচূৰাই তেওঁলোকক সেই দেশ অধিকাৰ কৰাব।”²⁹ সেয়ে আমি বৈ-পিয়োৰৰ বিপৰীত ফালৰ উপত্যকাত থাকি গলো।

4 অধ্যায়

মোচিযে বাধ্যতাৰ সম্বন্ধে দিয়া উপদেশ।

1 এতিয়া, হে ইশ্বৰয়েলীয়াসকল শুনক! আপোনালোক যেন জীয়াই থাকে আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক দিয়া দেশত প্ৰৱেশ কৰি আপোনালোকে যেন তাক অধিকাৰ কৰিব পাৰে, সেয়ে মই আপোনালোকক যি বিধান আৰু অনুশাসনবোৰৰ বিষয়ে শিকাব বিচাৰিছোঁ, সেইবোৰ মানি চলিব। 2 মই আপোনালোকক যি আজ্ঞা দিছো তাৰ লগত একো যোগ নিদিব আৰু তাৰ পৰা একো বাদ নিদিব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যি সকলো আজ্ঞা মই আপোনালোকক দিছো, সেইবোৰ আপোনালোকে মানি চলিব। 3 আপোনালোকেতো বাল-পিয়োৰৰ কাৰণে যিহোৱাই

* 3 অধ্যায়:17 কিন্নৰতৰ গালীল সাগৰ † 3 অধ্যায়:17 অৰাবা সাগৰলৈকে লৱন বা মৰু সাগৰ

কি কি কৰিছিল, তাক নিজ চকুৰেই দেখিলে; আপোনালোকৰ মাজৰ যিমান লোকে বাল-পিয়োক অনুসৰণ কৰিছিল, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁলোক সকলোকে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিলে।⁴ কিন্তু আপোনালোক যিসকলে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক খামুচি ধৰি আছিল, আপোনালোক সকলো এতিয়াও জীয়াই আছে।

⁵ শুনক, মই মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা মানি আপোনালোকক বিধান আৰু অনুশাসনবোৰৰ বিষয়ে শিকাইছোঁ; যি দেশ অধিকাৰ কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকে প্ৰবেশ কৰিবলৈ গৈ আছে, সেই দেশত যেন এইবোৰ মানি চলিব পাৰে।
⁶ আপোনালোকে সেইবোৰ পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব; কিয়নো এইসকলো পালন কৰাৰ যোগেদি আন আন জাতিৰ লোকসকলৰ দৃষ্টিত আপোনালোকৰ জ্ঞান আৰু বুদ্ধি প্ৰকাশ পাব। তেওঁলোকে এই সকলো বিধানৰ বিষয়ে শুনি ক'ব, "সঁচাকৈয়ে এই মহাজাতিৰ লোকসকল জ্ঞানী আৰু বুদ্ধিমান।"

⁷ চাওঁক, যেনেকৈ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক আমি মাতিলেই আমাৰ কামত পাওঁ, তেনেকৈ এনে কোন মহাজাতি আছে যি সকলৰ এজন দেৱতা তেওঁলোকৰ অতি ওচৰত থাকে? ⁸ মই আজি আপোনালোকৰ আগত যি সকলো বিধান শিকাইছোঁ, তেনেকুৱা ধৰ্মময় বিধান আৰু অনুশাসন আন কোন মহাজাতিৰ আছে?

⁹ যিমান দিনলৈকে আপোনালোক জীয়াই থাকিব, সিমান দিনলৈকে আপোনালোকে নিজৰ বিষয়ে সতৰ্কতাৰে চলি আপোনালোকৰ আশ্মাক যগ্নেৰে সুৰক্ষা দিব; আপোনালোকে নিজ চকুৰে যি যি দেখিলে, সেইবোৰ যেন পাহৰি নাযায় আৰু আপোনাৰ হৃদয়ৰ পৰা যেন সেইবোৰ লুপ্ত নহয়। অৱশ্যেই আপোনালোকে আপোনালোকৰ সন্তান-সন্ততি আৰু আপোনালোকৰ নাতি-নাতিনীসকলক এই সকলোবোৰৰ বিষয়ে শিকাব। ¹⁰ যি দিনা হোৱেৰ পৰ্বতত আপোনালোক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হৈছিল, সেই দিনটোৰ কথা আপোনালোকে মনত ৰাখিব। সেই দিনা যিহোৱাই মোক কৈছিল, "তুমি লোকসকলক মোৰ ওচৰত একগোট কৰা। মই তেওঁলোকক মোৰ কথা শুনিবলৈ দিম যাতে তেওঁলোকে এই পৃথিৱীত থাকোঁতে জীৱনৰ সকলো কালত মোকেই ভয় কৰি চলিব আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলকো মোৰ আজ্ঞাৰ বিষয়ে শিক্ষা দিব পাৰে।"

¹¹ সেয়ে আপোনালোকে ওচৰ চাপি আহি সেই পৰ্বতটোৰ তলত থিয় হৈছিল। তেতিয়া পৰ্বতটোত জুই জ্বলিছিল আৰু সেই জুই আকাশ পৰ্যন্ত প্ৰসাৰিত হৈছিল; ক'লা ঘন মেঘ আৰু ঘোৰ অন্ধকাৰে পৰ্বতটো জুৰি পেলাইছিল। ¹² সেই সময়তে যিহোৱাই জুইৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকক কথা কৈছিল; আপোনালোকে যিহোৱাৰ মাত শুনিলি; কিন্তু আপোনালোকে তেওঁৰ কোনো আকাৰ দেখা পোৱা নাছিল, কেৱল এক মাতৰ শব্দহে শুনিলি। ¹³ তেওঁ আপোনালোকৰ ওচৰত নিজৰ নিয়ম অৰ্থাৎ দহ আজ্ঞা ঘোষণা কৰিছিল আৰু সেই দহ আজ্ঞা আপোনালোকক পালন কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। তেওঁ সেই আজ্ঞাবোৰৰ দুখন শিলৰ ফলিত লিখিছিল। ¹⁴ সেই সময়ত যিহোৱাই আপোনালোকক বিধি আৰু নিয়মবোৰ শিকাবলৈ মোক আদেশ দিলে যাতে আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈ আছে, সেই ঠাইত সেইবোৰ মানি চলিব পাৰে।

¹⁵ যি দিনা হোৱেৰ পৰ্বতত যিহোৱাই জুইৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকক কথা কৈছিল, তেতিয়া আপোনালোকে তেওঁৰ কোনো আকাৰ দেখা পোৱা নাছিল; সেয়ে আপোনালোক নিজে অতি সাৱধান হওঁক। ¹⁶ সাৱধান হওঁক! আপোনালোক নিজে ভ্ৰষ্ট নহ'ব; কোনো প্ৰাণীৰ আকৃতিৰে খোদিত কৰা কটা প্ৰতিমা বা পুৰুষ কি স্ত্ৰীৰ আকাৰ নিৰ্মাণ কৰি, ¹⁷ পৃথিৱীত থকা কোনো পশুৰ আকৃতিৰে বা আকাশত উড়ি ফুৰা ডেউকা লগা চৰাইৰ আকৃতিৰে ¹⁸ নাইবা কোনো সৰীসৃপ জীৱ বা ভূমিৰ তলৰ পানীত থকা কোনো মাছৰ আকৃতি নিৰ্মাণ কৰি ভ্ৰষ্ট নহ'ব। ¹⁹ আকাশৰ ফালে যেতিয়া আপোনালোকে চকু তুলি চায় আৰু সূৰ্য, চন্দ্ৰ, তৰা আদি কৰি আকাশৰ বাহিনীবোৰ দেখে, তেতিয়া আপোনালোক সাৱধান হ'ব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আকাশৰ তলত থকা সকলো জাতিকে দিয়া এই সকলোবোৰ বস্তুলৈ আকৰ্ষিত হৈ সেইবোৰক সেৱা আৰু ভক্তি-পূজা কৰাৰ পৰাও সাৱধান হ'ব। ²⁰ যিহোৱাই লোহা গলোৱা অগ্নিশালৰ দৰে সেই মিচৰ দেশৰ পৰা আপোনালোকক তেওঁৰ নিজৰ উত্তৰাধিকাৰৰ লোক কৰি উলিয়াই আনিলে। যেনেকৈ আজি আপোনালোক আছে। ²¹ তাৰ উপৰি আপোনালোকৰ কাৰণে যিহোৱা মোৰ ওপৰত ক্ষুদ্ধ হৈছিল আৰু তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰি কৈছিল যে মোক যৰদন নদী অতিক্ৰম কৰি যাব নিদিব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ দিছে, মই সেই উত্তম দেশত প্ৰবেশ কৰিব নোৱাৰিম। ²² মই এই ঠাইতেই মৰিম; মই যৰদন নদী পাৰ হৈ যাব নোৱাৰিম; কিন্তু আপোনালোকে নদী পাৰ হৈ গৈ সেই উত্তম দেশ অধিকাৰ কৰিব।

²³ এই কাৰণে আপোনালোকে মনোযোগেৰে নিজৰ কাৰণে সতৰ্ক হৈ থাকক, প্ৰভু ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ লগত যি নিয়মৰ চুক্তি কৰিছিল তাক নাপাহৰে আৰু ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক নিষেধ কৰা কোনো বস্তুৰ আকৃতিৰে কটা প্ৰতিমা যেন নাসাজে। ²⁴ কিয়নো আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ৰাস কৰোঁতা অগ্নিস্ৰুপ আৰু নিজৰ মৰ্যাদা ৰখাত উদ্যোগী ঈশ্বৰ।

²⁵ যি সকল আপুনি জন্ম দিয়া শিশু আৰু পো-নাতি হ'ব আপুনিও সেই ঠাইত বহু কাল বাস কৰাৰ পাছত, যদি আপোনালোকে ভ্ৰষ্ট হৈ কোনো বস্তুৰ আকৃতিৰে কটা প্ৰতিমা সাজি তেওঁৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰি ঈশ্বৰ যিহোৱাক উত্তেজিত কৰি ক্ৰোধ জন্মায়। ²⁶ মই আজি আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে আকাশ আৰু পৃথিৱীক সাক্ষী কৰি কৈছোঁ, আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ যৰদন নদী পাৰ হৈ যাব; সেই দেশত আপোনালোকৰ বুদ্ধি নহব শীঘ্ৰেই বিনষ্ট হ'ব; আৰু সম্পূৰ্ণভাৱে সকলো ধ্বংস হ'ব।

²⁷ যিহোৱাই আপোনালোকক মানুহৰ মাজত সিঁচৰিত কৰিব আৰু যিহোৱাই যি ঠাইলৈ আপোনালোকক লৈ যাব, তাত ক'ম সংখ্যক লোকহে জাতিবোৰৰ মাজত থাকিব। ²⁸ সেই ঠাইত আপোনালোকে, মানুহৰ হাতেৰে নিৰ্মাণ কৰা কাঠ আৰু শিলৰ দেৱ-মূৰ্তিবোৰ যিবোৰে নেদেখে, যিবোৰে নুশনে, যিবোৰে খাব নোৱাৰে আৰু গোন্ধও ল'ব নোৱাৰে এনে কাঠ আৰু শিলক সেৱা

পূজা কৰিব।²⁹ কিন্তু সেই ঠাইত থাকি যদি আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰে, তেন্তে, আপোনালোকে তেওঁক পাব। আপোনালোকে যদি নিজৰ সমস্ত হৃদয়েৰে আৰু আত্মাৰে বিচাৰে তেহে তেওঁক পাব।³⁰ যেতিয়া আপুনি সঙ্কতত পৰিব, আৰু এই সকলো ঘটনা আপোনালৈ ঘটিব, তেতিয়া সেই ভৱিষ্যত কালত আপুনি নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ উলটিব; আৰু তেওঁৰ কঠম্বৰ শুনিবলৈ পাব।³¹ কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা দয়ালু ঈশ্বৰ; তেওঁ আপোনাক হতাশ নকৰে আৰু ধ্বংসও নকৰে, আৰু আপোনালোকৰ পিতৃসকলৰ লগত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰি শপত খাইছিল তাক তেওঁ নাপাহৰে।

³² এই কাৰণে পূৰ্বেই হোৱা দিনৰ বিষয়ে এতিয়া চাওঁক, আপোনাৰ আগত যে আছিল; আগতে যিদিনা, ঈশ্বৰে পৃথিৱীত মানুহ সৃষ্টি কৰিলে আৰু আকাশৰ আৰম্ভণিৰ পৰা অষ্টলৈকে সোধক, যদি কোনোবাই এনে মহা কাৰ্য জানো কেতিয়াবা কৰিব পাৰিছে, অথবা মহা কাৰ্যৰ কথা শুনিবলৈ পাইছে? ³³ আপোনালোকৰ মাজৰ কোনোলোক অগ্নিকুণ্ডৰ মাজৰ পৰা, ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কঠম্বৰ শুনি কোনো জাতি জীয়াই থকা আপুনি শুনিছে নে?

³⁴ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কেতিয়াবা এখন দেশৰ পৰা আন এখন দেশলৈ তেওঁক লৈ যাবলৈ চেষ্টা কৰিছে নে, তেওঁ তেওঁৰ বিচাৰ, চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য, যুদ্ধ আৰু ক্ষমতাসালী হাত, আৰু তেওঁৰ মহান শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰি আৰু ভয়ানক কাৰ্যৰ দ্বাৰাই মিচৰত যিহোৱাই আপোনাৰ সম্মুখত এই সকলো কাৰ্য কৰা নাছিল নে?

³⁵ যিহোৱা যে ঈশ্বৰ, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই ইয়াক জানিবৰ কাৰণে এই সকলো আপোনাকহে দেখুওৱা হ'ল। ³⁶ তেওঁ আপোনাক শিক্ষা দিবৰ কাৰণে স্বৰ্গৰ পৰা নিজৰ বানী শুনালে। পৃথিৱীত নিজৰ অনন্ত অগ্নিশিখা আপোনাক দেখুৱালে; আৰু অগ্নিশিখাৰ মাজৰ পৰা তেওঁৰ কঠম্বৰ শুনিবলৈ পালে।

³⁷ কাৰণ তেওঁ আপোনাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক প্ৰেম কৰিছিল, এই কাৰণে আপোনাৰ অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ পাছত ভাৰি-পুৰুষসকলক মনোনিত কৰিছিল। এই কাৰণে আপোনালোকক তেওঁ আপোনালোকৰ লগত থাকি মহাপৰাক্ৰমেৰে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে; ³⁸ আপোনাতকৈ বৃহত আৰু ক্ষমতাসালী জাতীবোৰৰ মাজৰপৰা আপোনাক উলিয়াই তেওঁৰ দেশলৈ আনিলে, তেওঁলোকৰ দেশ আধিপত্য স্বৰূপে দিবলৈ; যিবোৰ হ'ল ঠিক আজিও তেনে হ'বলৈ ধৰিছে। ³⁹ এই হেতুকে, আপোনালোকে অৱশ্যেই জ্ঞাত হওঁক, ওপৰত থকা স্বৰ্গত আৰু তলত থকা পৃথিৱীত যিহোৱা যে ঈশ্বৰ; তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই। ⁴⁰ সেয়ে আজি মই আপোনালোকক যি বিধি আৰু আজ্ঞাবোৰৰ আদেশ দিলোঁ, সেইবোৰ আপোনালোকে অৱশ্যেই মানি চলিব। আপোনাৰ আৰু ভাবীসন্তান সকলৰ যেন মঙ্গল হয়, ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আপোনালোকক চিৰকালৰ কাৰণে দিছে, তাত যেন আপোনালোক দীৰ্ঘায়ু হয়।

⁴¹ ইয়াৰ পাছত মোচিযে যৰ্দন নদীৰ পূব ফালে তিনখন নগৰ বাচি বেলেগ কৰি ৰাখিলে। ⁴² সেয়ে যদি কোনো ব্যক্তিয়ে দুৰ্ঘটনাক্ৰমে, আগৰ কোনো শত্ৰুতা নথকাতো আন এজনক বধ কৰে, আৰু তেওঁ পলাই গৈ সেই তিনিখন নগৰৰ মাজৰ এখনত সোমাই বাচি থাকিব। ⁴³ সেই নগৰ কেইখন আছিল: অৰণ্যৰ সমথল ভূমিত থকা বুবেনীয়াসকলৰ কাৰণে বেচৰ; আৰু গাদীয়াসকলৰ বাবে গিলিয়দত থকা ৰমো।, মনচিয়াসকলৰ বাবে বাচানত থকা গোলন।

দহ আজ্ঞা পুনৰায় প্ৰকাশ কৰা, আৰু লোকসকলৰ ভয়।

⁴⁴ এইবোৰ বিধি-ব্যৱস্থা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সম্মুখত মোচিযে স্থাপন কৰিছিল। ⁴⁵ এইবোৰ চুক্তি কৰি শিক্ষা, বিধি-বিধান মোচিযে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই অনা সময়ত দিছিল। ⁴⁶ যেতিয়া তেওঁলোক যৰ্দনৰ পূবফালে অৰ্থাৎ বাঁ-পিয়োৰৰ বিপৰীতৰ উপত্যকাত, চিহোন দেশত বস-বাসকৰা ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা, যি জন শিবেোন-নিবাসি আছিল। মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা সময়ত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকক পৰাজিত কৰিছিল। ⁴⁷ তেওঁলোকে চিহোন অধিকাৰ কৰি ল'লে আৰু ইয়াৰ বাহিৰেও বাচানৰ ৰজা ওগৰ দেশ অধিকাৰ কৰি লৈছিল। ইমোৰীয়াসকলৰ এই ৰজা দুজন যৰ্দন নদীৰ পূবদিশত বাস কৰিছিল। ⁴⁸ এই অঞ্চলটো অৰ্গোনৰ পৰা আৰম্ভ, উপত্যকাৰ দাঁতিত থকা অৰোয়েৰৰ পৰা চীয়োন অৰ্থাৎ হৰমোণ পৰ্বতলৈকে বিস্তাৰিত হৈ আছে; ⁴⁹ এই পৰ্বতলৈকে থকা সকলো দেশ আৰু পিচগাৰ চাৰলীয়া ঠাইবোৰৰ তলত থকা যৰ্দন নদীৰ পূবফালৰ সমগ্ৰ যৰ্দন উপত্যকা এই দেশৰ অন্তৰ্ভুক্ত আছিল।

5 অধ্যায়

মূৰ্তি-পূজাৰ সম্বন্ধে সাৱধানবাণী

¹ তেতিয়া মোচিযে গোটেই ইশ্বায়েলীয়াসকলক মাতি আনি ক'লে, “হে ইশ্বায়েল, আজি মই যি যি বিধি আৰু ব্যৱস্থা আপোনালোকক জনাম সেইবোৰ শুনক আৰু শিকি পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব। ² আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই হোৰেবত আমাৰ লগত এটি নিয়ম কৰিলে। ³ যিহোৱাই আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগতে এই চুক্তি কৰা নাই, কিন্তু আজি আমি যিমান লোক জীয়াই আছেঁ, আমাৰ সকলোৰে সৈতে কৰিলে।

⁴ যিহোৱাই পৰ্বতত অগ্নিৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকক সৈতে মুখামুখিকৈ কথা কৈছিল। ⁵ সেই সময়ত জুইৰ ভয়ত আপোনালোকে পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠা নাছিল বাবে মই আপোনালোকৰ আৰু যিহোৱাৰ মাজত থিয় হৈ তেওঁৰ কথা আপোনালোকৰ আগত প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ। তেতিয়া যিহোৱাই কৈছিল:

⁶ ‘মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। মিচৰ দেশৰ দাসত্বৰ পৰা ময়েই তোমালোকক বাহিৰ কৰি আনিলো।

⁷ মোৰ আগত আন কোনো দেৱতা নাথাকক।

⁸ তোমালোকে নিজলৈ কোনো কটা প্ৰতিমা, ওপৰত থকা স্বৰ্গত, তলত থকা পৃথিৱীত, আৰু পৃথিৱীৰ তলত থকা পানীত যি যি আছে, সেইবোৰৰ আকৃতিৰে কোনো মূৰ্ত্তি নাসাজিবা। ⁹ সেইবোৰৰ আগত তোমালোকে প্ৰণিপাত নকৰিবা আৰু সেইবোৰৰ সেৱাপূজাও নকৰিবা; কিয়নো কেৱল মই যিহোৱা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ। মই নিজ মৰ্যাদা ৰখাত উদ্যোগী;

যিসকলে মোক ঘিণ কৰে, তেওঁলোকৰ দুষ্টতাৰ শাস্তি মই তেওঁলোকৰ তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ পুৰুষলৈকে দিওঁ।¹⁰ কিন্তু মোক প্ৰেম কৰা ও মোৰ আজ্ঞা পালন কৰাসকলক মই হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দয়া কৰোঁ।

¹¹ তোমালোকে অনথকৰূপে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম নল'বা; কিয়নো যিকোনোৱে তেওঁৰ নাম অনথকৰূপে লয়, যিহোৱাই তেওঁক নিৰ্দোষী নকৰিব।

¹² তোমালোকক ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে বিশ্ৰাম-দিন পালন কৰি পৰিষ্কাৰ কৰা।¹³ সপ্তাহৰ ছয়দিন পৰিশ্ৰম কৰি তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য সম্পন্ন কৰিবা; ¹⁴ কিন্তু সপ্তম দিন তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এক বিশ্ৰাম-দিন; সেই দিনা তোমালোকে তোমালোকৰ পো বা জী, দাস বা দাসী, আৰু গৰু বা গাধ, নাইবা আন কোনো পশু, আৰু তোমালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত থকা বিদেশী, কোনোৱে একো কাম নকৰিবা, তোমালোকৰ দাস-দাসীয়েও যেন তোমালোকৰ নিচিনাকৈ বিশ্ৰাম পাব। ¹⁵ সোঁৱৰণ কৰা, তোমালোকো মিচৰ দেশত দাস আছিল আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই ক্ষমতাসালী হাতৰ শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰি তাৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনিলে; এই কাৰণেই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক বিশ্ৰাম-দিন পালন কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছে।

¹⁶ নিজ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰিবা; ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে, সেই আদেশ মানি চলিলে তোমালোকৰ আয়ুস দীঘল হ'ব আৰু তোমালোকৰ মঙ্গল হ'ব

¹⁷ তোমালোকে নৰবধ নকৰিবা।

¹⁸ তোমালোকে ব্যভিচার নকৰিবা।

¹⁹ তোমালোকে চুৰ নকৰিবা।

²⁰ তোমালোকে ওচৰ চুবুৰীয়াৰ অধিতে মিছা সাক্ষ্য নিদিবা।

²¹ আনৰ ভাৰ্য্যলৈ লোভ নকৰিবা; আন লোকৰ ঘৰ-দুৱাৰ, খেতি-বাতি, দাস-দাসী, গৰু-গাধ বা আন কোনো বস্তুলৈকে লোভ নকৰিবা।'

²² এইবাৰ আজ্ঞা সেই পৰ্বতৰ ওপৰত জুই, মেঘ আৰু ঘোৰ অন্ধকাৰৰ মাজৰ পৰা যিহোৱাই আপোনালোকৰ গোটেই সমাজৰ আগত বৰ মাতেৰে ঘোষণা কৰিছিল; ইয়াৰ বাহিৰে তেওঁ আৰু একোকে কোৱা নাছিল। পাছত তেওঁ সেইবাৰ দুখন শিলৰ ফলিত লিখি মোক দিলে। ²³ সেইদিনা যেতিয়া পৰ্বতত জুই জ্বলিছিল আৰু অন্ধকাৰৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকে তেওঁৰ সেই কঠম্বৰ শুনিবলৈ পাইছিল, তেতিয়া আপোনালোকৰ সকলো পৰিচাৰক আৰু ফৈদৰ মুখ্য লোকসকল মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল ²⁴ আপোনালোকে কৈছিল, 'আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাৰ আগত নিজৰ প্ৰত্যাপ আৰু মহিমা দেখুৱালে, আৰু জুইৰ মাজৰ পৰা আমি তেওঁৰ মাত শুনিলোঁ; আজি আমি জানিলোঁ যে, ঈশ্বৰে মানুহৰ লগত কথা পতাৰ পাছতো মানুহ জীয়াই থাকিব পাৰে। ²⁵ কিন্তু এতিয়া আমি কিয় মৰিবলৈ যাম? কিয়নো এই মহান জুইয়ে আমাক গ্ৰাস কৰি পেলাব; যদি আৰু বেছি সময় আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কঠম্বৰ শুনা, তেন্তে আমি নিশ্চয়ে মৰিম। ²⁶ মৰ্ত্য লোকৰ মাজত এনে কোন লোক আছে যে, আমাৰ দৰে অগ্নিৰ মাজৰ পৰা কোৱা জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ কঠম্বৰ শুনাৰ পাছতো জীয়াই আছে? ²⁷ আপুনি, আপুনিয়েই ওচৰলৈ গৈ, আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কোৱা সকলো কথা শুনি আহক; তেওঁ আপোনাক যি ঘি ক'ব, সেই সকলো কথা আমাক জনায় দিব; আমি সেইবাৰ শুনি সেইদৰে চলিম।'

²⁸ এইবুলি যেতিয়া আপোনালোকে মোক ক'লে, তেতিয়া যিহোৱাই আপোনালোকৰ সেই কথা শুনি মোক ক'লে, 'এই লোকসকলে তোমাক যি ঘি ক'লে তাক মই শুনিলোঁ। তেওঁলোকে যি কৈছে ভাল কথাই কৈছে। ²⁹ মোক ভয় কৰিবলৈ আৰু মোৰ আজ্ঞা পালন কৰাৰ এই মনোভাৱ যেন তেওঁলোকৰ সদায় থাকে; তাতে তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকল চিৰকাল কুশলে থাকিবা। ³⁰ তুমি গৈ তেওঁলোকক নিজ নিজ তন্তুলৈ উলটি যাবলৈ কোৱা। ³¹ কিন্তু তুমি হ'লে মোৰ ওচৰত এই ঠাইত থিয় হৈ থাকা; মই তোমাক সেই সকলো আজ্ঞা, নিয়ম আৰু ব্যৱস্থা দিম যিবোৰ তুমি তেওঁলোকক শিকাৰ লাগিব যাতে অধিকাৰ কৰিবলৈ যি দেশ মই তেওঁলোকক দিম, সেই দেশত তেওঁলোকে সেইবাৰ পালন কৰি চলিব।'

³² এতেকে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি ঘি আজ্ঞা দিলে, আপোনালোকে যেনে সেইবাৰ পালন কৰক; তাৰ পৰা সোঁ কি বাওঁফালে ন্যূৰিব। ³³ আপোনালোক যেন জীয়াই থাকিব পাৰে, আপোনালোকৰ যেন মঙ্গল হয়, আৰু যি দেশ আপোনালোকে অধিকাৰ কৰিব, তাত যেন অনেক কাল জীয়াই থাকিব পাৰে, সেইবাৰে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি ঘি পথত আপোনালোকক চলিবলৈ আজ্ঞা দিলে, সেই পথতে আপোনালোক চলিব।''

6 অধ্যায়

ব্যৱস্থাৰ প্ৰধান আজ্ঞা

¹ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইবাৰ আজ্ঞা, নিয়ম আৰু ব্যৱস্থা আপোনালোকক শিকাৰ কাৰণে মোক নিৰ্দেশ দিলে যাতে যৰ্দন নদী পাৰ হৈ যি দেশ আপোনালোকে অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈ আছে, সেই দেশত আপোনালোকে সেইবাৰ পালন কৰি চলিব। ² আপোনালোকে, আপোনালোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে যেন আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ ভয় ৰাখি মই দিয়া সকলো নিয়ম আৰু আজ্ঞাবোৰ গোটেই জীৱন কালত পালন কৰে আৰু তাৰ ফলত আপোনালোকৰ আয়ুস যেন দীঘল হয়।

³ সেয়ে, হে ইস্ৰায়েলীয়াসকল, মনোযোগেৰে শুনক আৰু সেইবাৰ মানি চলক। আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ শপত অনুসাৰে গাখীৰ মধু বোৱা দেশত আপোনালোকৰ যেন মঙ্গল হয় আৰু আপোনালোক যেন বহুবংশ হয়।

⁴ হে ইস্ৰায়েলীয়াসকল, শুনক আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা এজননৈ; ⁵ আপোনালোক সকলোৱেই আপোনাৰ সকলো মন, সকলো প্ৰাণ, আৰু সকলো শক্তিয়ে সৈতে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰক। ⁶ আজি মই আপোনালোকক দিয়া আজ্ঞাৰ সকলো

কথা আপোনালোকৰ হৃদয়ত ৰাখিব লাগে।⁷ আপোনালোকে নিজৰ সন্তান সকলক যজ্ঞৰে সেইবোৰ শিকাব; আপুনি ঘৰত বহোঁতে বা বাটত যাওঁতে, আৰু শোওঁতে বা উঠোঁতে, সেইবোৰৰ বিষয়ে কথা-বতৰা হ'ব।⁸ আপোনাৰ হাতত চিনস্বৰূপে সেইবোৰ বান্ধিব, আৰু সেইবোৰ আপোনাৰ দুই চকুৰ মাজত ডুৰ্ণস্বৰূপ হ'ব লাগে।⁹ আপোনাৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ খুঁটাত আৰু বাহিৰৰ দুৱাৰত সেইবোৰ লিখি ৰাখিব।

¹⁰ আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষ অশ্বাহাম, ঈহাক আৰু যাকোবৰ আগত ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিবলৈ শপত কৰিছিল, সেই দেশলৈ তেওঁ আপোনালোকক লৈ যাব; সেই ঠাইত এনে ডাঙৰ আৰু সুন্দৰ নগৰবোৰ আছে, যাক আপোনালোকে সজা নাই।¹¹ এনে ধৰণৰ সকলো উত্তম দ্ৰব্যৰে ঘৰবোৰ পূৰ্ণ হৈ আছে, যিহক আপোনালোকে ভৰোৱা নাই; এনে নাদ আছে, যিহক আপোনালোকে খনা নাই; এনে দৰাফাৰাৰী জিতগছবোৰ আছে, যিহক আপোনালোকে ৰোৱা নাই; তাত এই সকলো খাই তৃপ্ত হ'ব।¹² কিন্তু সাৱধান হ'ব, আপোনালোকে যিহোৱাক যেন পাহৰি নাযায়, যি জনে আপোনালোকক মিচৰ দেশৰ দাসস্বৰ বন্ধনগৃহৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে।

¹³ আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ভয় কৰিব, কেৱল তেওঁৰেই আৰাধনা কৰিব, আৰু তেওঁৰ নামেৰেই শপত খাব।¹⁴ আপোনালোকে, আপোনালোকৰ চাৰিওফালে থকা জাতিবোৰৰ দেৱতাবোৰৰ পাছত নচলিব; ¹⁵ কিয়নো, আপোনালোকৰ মাজত থকা আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা নিজৰ মৰ্য্যা ৰখাত উদ্যোগী; আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ স্বেৰাধ আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে জুলি উঠিব, তাত তেওঁ পৃথিৱীৰ পৰা আপোনালোকক উচ্ছন্ন কৰিব।

¹⁶ আপোনালোকে মছাত যেনেকৈ নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক পৰীক্ষা কৰিছিল, তেনেকৈ তেওঁক পৰীক্ষা নকৰিব।¹⁷ আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আদেশ কৰা আজ্ঞা, শাসন-প্ৰণালী আৰু নিয়মবোৰ অৱশ্যেই যজ্ঞৰে পালন কৰিব লাগিব।¹⁸ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি যি ন্যায় আৰু সজ কাম আপোনালোকে তাকে কৰিব, তেহে আপোনালোকৰ মঙ্গল হ'ব আৰু যিহোৱাই যি দেশ দিম বুলি আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলক শপত কৰিছিল, আপোনালোকে সেই উত্তম দেশ অধিকাৰ কৰিব; ¹⁹ যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে আপোনালোকৰ আগৰ পৰা আপোনালোকৰ সকলো শত্ৰুক আপোনালোকে দূৰ কৰিব পাৰিব।

²⁰ ভৱিষ্যতে যেতিয়া আপোনালোকৰ সন্তানে সুধিব, যে, “আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা, বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰৰ অৰ্থ কি?” ²¹ তেতিয়া আপোনালোকে নিজ সন্তানক ক'ব, “আমি মিচৰ দেশত ফৰৌণৰ দাস আছিলোঁ; পাছত ঈশ্বৰ যিহোৱাই ক্ষমতাসালী হাতেৰে মিচৰৰ পৰা আমাক উলিয়াই আনিলে।²² ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাৰ চকুৰ সম্মুখতে মিচৰলৈ, ফৰৌণ আৰু তেওঁৰ বংশলৈ, মহা আৰু ভয়স্বৰ শ্ৰেশ্যত্ৰ চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱালে।²³ সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁ আমাক বাহিৰ কৰি আনিলে যাতে যি দেশ দিম বুলি তেওঁ আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত শপত কৰিছিল, সেই দেশলৈ আনি তাক আমাক দিব পাৰে।²⁴ আজিৰ দৰে সদায় আমাৰ মঙ্গল হ'বলৈ আৰু আমাক জীয়াই ৰাখিবলৈ যিহোৱাই আমাক এই সকলো নিয়ম পালন কৰিবলৈ আৰু তেওঁক ভয় কৰি চলিবলৈ আজ্ঞা দিছে।²⁵ আমি যদি নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আদেশ কৰা আজ্ঞাৰ দৰে তেওঁলৈ ভয় ৰাখি এই সকলো পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰোঁ, তেন্তে সেয়ে হ'ব আমাৰ ধাৰ্মিকতা।”

7 অধ্যায়

ইশ্ৰায়েল ঈশ্বৰৰ বিশেষ লোক

¹ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ উলিয়াই আনিলে, সেই দেশত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক লৈ যাব আৰু অনেক জাতিক আপোনালোকৰ সম্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিব। এই জাতিবোৰ হ'ল হিত্তীয়া, গিৰগাচীয়া, ইমাৰীয়া, কনানীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিব্ৰীয়া, আৰু যিবুচীয়া। এই সাতটা জাতি আপোনালোককতকৈ বৃহা আৰু শক্তিশালী।² তেওঁ যেতিয়া যুদ্ধত তেওঁলোকক আপোনালোকৰ হাতত আনি দিব আৰু আপোনালোকক বিজয়ী কৰিব, তেতিয়া আপোনালোকে তেওঁলোকক সমূলে ধ্বংস কৰি পেলাব। তেওঁলোকৰ সৈতে কোনো সন্ধি নকৰিব আৰু তেওঁলোকক দয়া নেদেখুৱাব; ³ নাইবা তেওঁলোকৰ সৈতে বিবাহৰ সন্ধি স্থাপন নকৰিব; আপোনালোকৰ ছোৱালীবোৰক তেওঁলোকৰ পুতেকলৈ বিয়া নিদিব, আৰু নিজৰ ল'ৰাৰ কাৰণেও তেওঁলোকৰ ছোৱালীক বিয়া কৰাই নাবিব।⁴ কিয়নো সেই ছোৱালীবোৰে আপোনালোকৰ ল'ৰাবোৰক মোক অনুসৰণ কৰাৰ পৰা আঁতৰাই নিব আৰু আন দেৱ-দেৱীৰ সেৱা পূজা কৰাব; সেয়ে হ'লে, আপোনালোকলৈ যিহোৱাৰ স্বেৰাধ পৰজ্বলিত হ'ব, আৰু তেওঁ আপোনালোকক শীঘ্ৰে বিনষ্ট কৰিব।⁵ বৰং আপোনালোকে তেওঁলোকলৈ এই ব্যৱহাৰ কৰিব; তেওঁলোকৰ যজ্ঞ-বেদীবোৰ ডাঙি পেলাব, তেওঁলোকৰ পূজাৰ স্তম্ভবোৰ ডোখৰ ডোখৰ কৰিব, আচেৰা মূৰ্ত্তিবোৰ কাটি পেলাব, আৰু কটা প্ৰতিমাবোৰ জুইত পুৰি পেলাব।

⁶ কিয়নো আপোনালোক নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰিষ্কাৰ লোক; পৃথিৱীত থকা সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা, নিজৰ এক বিশেষ জাতি হ'বলৈ, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোককহে মনোনীত কৰি আনিলে।⁷ আন সকলো জাতিতকৈ আপোনালোক লেখত অধিক বুলি যে যিহোৱাই আপোনালোকক ব্লেহ কৰিলে বা মনোনীত কৰিলে, এনে নহয়; কিয়নো আন সকলো জাতিৰ তুলনাত আপোনালোক লেখত তাকৰহে আছিল।⁸ কিন্তু যিহোৱাই আপোনালোকক প্ৰেম কৰে, আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ওচৰত তেওঁ যি শপত কৰিছিল, তাক ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে তেওঁ ইয়াক কৰিলে। সেইবাবেই তেওঁ এক ক্ষমতাসালী হাতেৰে আপোনালোকক বাহিৰ কৰি আনিলে আৰু মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ অধীনত দাসস্বৰ বন্ধনগৃহৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে।⁹ এতেকে আপোনালোকে জানিব যে, ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনাৰ ঈশ্বৰ; তেওঁক প্ৰেম কৰা আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰাসকলৰ পক্ষে তেওঁ হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দয়া আৰু নিয়মীত ৰক্ষা কৰোঁতা বিশ্বস্ত ঈশ্বৰ; ¹⁰ কিন্তু তেওঁক ঘিণ কৰাসকলক বিনষ্ট কৰি তেওঁ তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিয়ে; তেওঁক ঘিণ কৰা লোকলৈ তেনে কৰাত

তেওঁ পলম নকৰে; যিহোৱাই তেওঁৰ সাক্ষাতেই তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিব। ¹¹ এই হেতুকে, মই আজি আপোনালোকক যি সকলো আঙা, বিধি, আৰু শাসন-পৰণালী দিছো, সেই সকলোকে মানি চলি সেইবোৰ কাৰ্য কৰিব।

বাহ্যতাৰ পুৰস্কাৰ

¹² যদি আপোনালোকে এই সকলো নিয়মবোৰলৈ মনোযোগ দিয়ে আৰু সেইবোৰ যত্নেৰে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰে, তেন্তে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ওচৰত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই অনুসাৰে আপোনালোকৰ কাৰণে তেওঁ যি নিয়ম স্থাপন কৰিলে, তাক বিশ্বস্ততাৰে ৰক্ষা কৰিব। ¹³ তেওঁ আপোনালোকক প্ৰেম কৰিব, আশীৰ্বাদ কৰিব আৰু আপোনালোকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিব; যি দেশ দিম বুলি আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত তেওঁ শপত কৰিছিল, সেই দেশত আপোনালোকৰ গৰুভফল, খেতিৰ ফল, শস্য, নতুন দৰাফাৰস, তেল, আপোনালোকৰ পশুবোৰৰ লগতে মেৰ আৰু ছাগলী পোৱালীৰ সংখ্যা বৃদ্ধি আদি সকলোতে তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিব।

¹⁴ সকলো জাতিতকৈ আপোনালোকে অধিকগুণে আশীৰ্বাদ পাব আৰু আপোনালোকৰ মাজত কোনো পুৰুষেই সন্তানহীন নহ'ব বা মহিলা সকলো বন্ধ্যা নহ'ব। ল'ৰা সন্তান সকল আৰু জাকৰ পশুবোৰৰ পোৱালি নোহোৱাকৈ নাথাকিব। ¹⁵ যিহোৱাই আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা সকলো ৰোগ দূৰ কৰিব; মিচৰত যি সকলো বিষম ৰোগ আপোনালোকে দেখিলে, সেইবোৰ তেওঁ আপোনালোকৰ ওপৰত নিদিব, কিন্তু আপোনালোকক যিণ কৰোঁতা সকলৰ ওপৰতহে দিব।

¹⁶ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ হাতত যি সকলো জাতিক শোধাই দি জয়যুক্ত দিব, আপোনালোকে তেওঁলোক সকলোকে গ্ৰাস কৰিব; তেওঁলোকলৈ আপোনালোকে কৃপা-দৃষ্টি নাৰাখিব; তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰক সেৱা-পূজাও নকৰিব, কিয়নো সেয়া আপোনালোকলৈ এক ফাল্শ্বৰূপ হ'ব।

¹⁷ আপোনালোকে যদি নিজৰ মনতে ক'য়, যে, “এই জাতি সমূহ আমাতকৈ সংখ্যাত অধিক, আমি কেনেকৈ তেওঁলোকক উৰ্দ্ধাখ্যত কৰিম?” ¹⁸ কিন্তু আপোনালোকে তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিব; আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই ফৰোণ আৰু গোটেই মিচৰ দেশলৈ যি যি কৰিছিল, তাক সোঁৱৰণ কৰিব। ¹⁹ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি সকলো দুখ-কষ্ট, অদ্ভুত চিন, আচৰিত কাৰ্য, শক্তিশালী আৰু ক্ষমতাসালী হাতৰ প্ৰদৰ্শনৰ দ্বাৰা আপোনালোকক বাহিৰ কৰি আনিছিল, তাক আপোনালোকে নিজ চকুৰে দেখিছিল। আপোনালোকে এতিয়া যি জাতিবোৰক দেখি ভয় খাইছে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁলোকলৈকো সেইদৰে কৰিব।

²⁰ ইয়াৰ বাহিৰেও, যিসকল অৱশিষ্ট লোক আপোনালোকৰ পৰা লুকাই থাকিব, তেওঁলোক বিনষ্ট নহয় মানে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ মাজলৈ কোনো পঠাই দিব। ²¹ আপোনালোকে তেওঁলোকক ভয় নকৰিব; কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা যিজন মহান আৰু ভয়ঙ্কৰ ঈশ্বৰ তেওঁ আপোনালোকৰ মাজত আছে। ²² আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ আগৰ পৰা সেই জাতিবোৰক ক্ৰমে ক্ৰমে দূৰ কৰিব; তেওঁলোক সকলোকে আপোনালোকে একেলগে পৰাস্ত নকৰিব, কাৰণ তেনে কৰিলে আপোনালোকৰ চাৰিওফালৰ বনৰীয়া জন্তুবোৰৰ সংখ্যা বাঢ়ি যাব। ²³ কিন্তু ঈশ্বৰ যিহোৱাই ভীষণ বিশৃঙ্খলতাৰ মাজত তেওঁলোকক ধ্বংস নকৰালৈকে যুদ্ধক্ষেত্ৰত আপোনালোকৰ হাতত তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিবলৈ শোধাই দিব। ²⁴ তেওঁলোকৰ ৰজাসকলক আপোনালোকৰ হাতত শোধাই দিব; তাতে আপোনালোকে আকাশৰ তলৰ পৰা তেওঁলোকৰ নাম লুপ্ত কৰিব। আপোনালোকে তেওঁলোকক বিনষ্ট নকৰে মানে আপোনালোকৰ আগত কোনো লোক থিয় হ'ব নোৱাৰিব।

²⁵ আপোনালোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ খোদিত মূৰ্ত্তিবোৰ জুইত পুৰি ভষ্ম কৰিব; আপোনালোক যেন ফাদত নপৰে, এই কাৰণে সেইবোৰত থকা ৰূপ বা সোণলৈ লোভ নকৰিব আৰু তাক নিজৰ কাৰণে নল'ব; কিয়নো সেইবোৰ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ অতিশয় যিগলগীয়া বস্তু। ²⁶ আপোনালোকে যিগলগীয়া কোনো বস্তু নিজৰ ঘৰলৈ আনি তাৰ উপাসনা নকৰিব। সেইবোৰক আপোনালোকে মনে-প্ৰাণে ঘৃণা আৰু তুচ্ছ কৰিব, কাৰণ সেইবোৰক ধ্বংসৰ বাবে পৃথক কৰা হৈছে।

8 অধ্যায়

যিহোৱাক মনত ৰাখক

¹ আজি মই আপোনালোকক যি আঙা দিছো, সেই সকলো আঙা আপোনালোকে মানি চলিব যাতে আপোনালোক জীয়াই থাকি সংখ্যাত বৃদ্ধি পায় আৰু যিহোৱাই আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত যি দেশ দিম বুলি শপত কৰিছিল, সেই দেশত প্ৰবেশ কৰি অধিকাৰ কৰিব পাৰে। ² আপোনালোকে অৱশ্যেই মনত ৰখা উচিত, যে ঈশ্বৰ যিহোৱাই চল্লিশ বছৰলৈকে মৰুপ্ৰান্তৰত আপোনালোকক নেতৃত্ব দি পৰিচালিত কৰিছিল। তেওঁ আপোনালোকক নষ্ট কৰিবলৈ আৰু আপোনালোকে যিহোৱাৰ আঙা মানি চলিব নে নাই তাক পৰীক্ষা কৰি জানিবলৈ তেওঁ এই কাৰ্য কৰিছিল।

³ ভোকত কষ্ট দি আৰু যি মান্নাৰ কথা আপোনালোকে আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে জনা নাছিল তাক খোৱাই যিহোৱাই আপোনালোকক নষ্ট কৰিছিল। এই কাৰ্যবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁ আপোনালোকক জনাব বিচাৰিছিল যে, মানুহ কেৱল পিঠাৰে নিজীয়ে, কিন্তু মানুহৰ জীৱন যিহোৱাই কোৱা বাক্যৰ দ্বাৰাইহে জীয়ে।

⁴ এই চল্লিশ বছৰত, আপোনালোকৰ গাৰ কাপোৰ ফাটি যোৱা নাছিল আৰু আপোনালোকৰ ভৰিও ফুলা নাছিল। ⁵ এই কথা আপোনালোকে অৱশ্যেই মনত ৰখা উচিত যে বাপেকে যেনেকৈ নিজ পুতেকক শাসন কৰে, ঠিক তেনেকৈয়ে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱায়ে আপোনালোকক শাসন কৰিব। ⁶ আপোনালোকে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আঙা পালন কৰিব, তেওঁৰ পথত চলিব আৰু তেওঁক ভয় কৰিব।

7 কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এখন উত্তম দেশলৈ আপোনালোকক লৈ গৈছে; সেই দেশ পাহাৰ আৰু উপত্যকাৰ মাজেদি বৈ যোৱা জলৰ সোঁত আৰু জুৰি থকা দেশ; মাটিৰ তলত ওলোৱা পানীৰ ডুমুকৰ দেশ।⁸ সেই দেশ যেনে ধান আৰু যৱ ধান উপপন্ন হোৱা দেশ, আৰু দৰাফালতা, ডিমৰু, ডালিম গছ থকা দেশ, জিত গছ আৰু মৌ উপপন্ন হোৱা দেশ।

9 সেই দেশত আপোনালোকে অভাৱত নপৰাকৈ আহাৰ খাবলৈ পাব আৰু আপোনালোকৰ প্ৰয়োজনীয় সকলো বস্তুয়েই আপোনালোকে পাব। সেই ঠাইৰ শিলবোৰ লোহাৰ আৰু সেই ঠাইৰ পাহাৰবোৰৰ পৰা আপোনালোকে খনন কৰি তাম পাব।¹⁰ আপোনালোকে তাত ভোজন কৰি তৃপ্ত হ'ব আৰু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া উত্তম দেশৰ কাৰণে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰিব।

11 আপোনালোক সান্নিধ্য হ'ব; আজি মই আপোনালোকক তেওঁৰ যি সকলো আজ্ঞা, নিৰ্দেশ আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰ দিছো, সেইবোৰ যেন অমান্য কৰি আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক পাহৰি নাযাব।¹² অন্যথা, এনেকুৱা নহওঁক যে আপোনালোকে ভোজন কৰি তৃপ্ত হ'ব আৰু সুন্দৰ ঘৰ সাজি তাত বাস কৰিব।

13 যেতিয়া আপোনালোকৰ গৰু-ছাগলী, মেৰ-ছাগ জাকৰ বৃদ্ধি পাব, আপোনালোকৰ অধিক সোণ ৰূপ হ'ব আৰু আপোনালোকৰ সকলো সম্পত্তি বৃদ্ধি পাব,¹⁴ তেতিয়া আপোনালোকৰ হৃদয় অহংকাৰী হৈ উঠিব আৰু যি জনে আপোনালোকক মিচৰ দেশৰ বন্দীগৃহৰ পৰা উলিয়াই আনিলে আপোনালোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱাক আপোনালোকে পাহৰি যাব।

15 তেওঁ আপোনালোকক শুকান, জলহীন, বিষাক্ত সাপ আৰু কেৰোঁৱাবিছা ভৰা বিশাল আৰু ভয়ানক মৰুপ্ৰান্তৰ মাজেদি যিহোৱাই আপোনালোকক লৈ আনিলে। সেই ভয়ানক মৰুপ্ৰান্তৰত বহুতো বিষাক্ত সাপ আৰু কেৰোঁৱাবিছা আছিল। তেওঁ কঠিন শিলৰ পৰা আপোনালোকৰ কাৰণে পানী বাহিৰ কৰি উলিয়াইছিল।¹⁶ তেওঁ সেই মৰুভূমিত আপোনালোক মান্না খাবলৈ দিছিল - যিটো আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে কেতিয়াও দেখা নাছিল। যিহোৱাই আপোনালোকক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে আৰু নষ্ট কৰিবৰ কাৰণে তেওঁ এইদৰে কৰিছিল যাতে শেষত আপোনালোকৰ সকলো ডাল হয়।¹⁷ আপোনালোকে হয়তো মনতে ক'ব পাৰে, “মোৰ নিজৰ শক্তি আৰু নিজৰ হাতৰ কৰ্মৰেহে এই ধন-সম্পত্তি পালোঁ।”

18 কিন্তু আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক সোঁৱৰণ কৰিব; কিয়নো তেওঁৰেই আপোনালোকক এই সম্পত্তি লাভ কৰিবলৈ সামৰ্থ কৰিলে, আৰু আপোনালোকৰ পুৰুষসকলৰ আগত যি নিয়মৰ শপত খাই কৈছিলে, তেওঁ তাক এতিয়া পূৰ্ণ কৰিছে।¹⁹ আপোনালোকে যদি কেতিয়াবা আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক পাহৰি গৈ আন দেৱতাৰোৰ পাছত চলে আৰু সেইবোৰ সেৱা-পূজা কৰে, তেন্তে আজি মই আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে এই কথা নিশ্চয় কৰি কৈছো যে, আপোনালোক ধ্বংস হৈ যাব।²⁰ আপোনালোকৰ সন্মুখত যিহোৱাই যি সকলো জাতিক বিনষ্ট কৰিছে, আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য নুশুনিলে তেনেদৰেই বিনষ্ট হ'ব।

9 অধ্যায়

যিহোৱা ইশ্বায়েলৰ সঙ্গত থাকিব

1 হে ইশ্বায়েলীয়াসকল শুনক; যি সকলো জাতি আপোনালোকতকৈ বৃহৎ আৰু শক্তিশালী, আপোনালোকে এতিয়া তেওঁলোকৰ আকাশলগ্ন্যা দেৱালোৰে আবৃত বৃহৎ নগৰবোৰ অধিকাৰ কৰিবৰ কাৰণে যৰুদন নদী পাৰ হ'বলৈ গৈ আছে।² সেই ঠাইৰ লোকসকল অনাকীৰ্ণ। তেওঁলোক শক্তিশালী আৰু ওখ। আপোনালোকে অনাকীৰ্ণসকলৰ বিষয়ে জানে। তেওঁলোকৰ বিষয়ে এইবুলি কোৱা আপোনালোকে শুনিছিল যে, “অনাকীৰ্ণ সন্তান সকলৰ আগত থিয় হ'ব পৰা কোন লোক আছে?”

3 কিন্তু আজি আপোনালোকে এই কথা জানি ৰাখক যে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা গৰাসকাৰী অগ্নিৰ নিচিনাকৈ আপোনালোকৰ আগে আগে যাওঁতা; তেওঁ তেওঁলোকক ধ্বংস কৰি দিব; তেঁৱেই আপোনালোকৰ সন্মুখত তেওঁলোকক তল কৰিব। আপোনালোকৰ ওচৰত যিহোৱাই যি আশ্বাস দিছিল সেই অনুসাৰে আপোনালোকে তেওঁলোকক খেদি পঠিয়াব আৰু মূৰ্ত্ততে তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব।

4 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক খেদাই পঠোৱাৰ পাছত আপোনালোকৰ কোনেও যেন মনতে এনে কথা নকয়, মোৰ ধাৰমিকতাৰ কাৰণেই যিহোৱাই মোক এই দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ লৈ আনিছে।' আচলতে এইসকলো জাতিৰ লোকসকলৰ দুষ্টতাৰ কাৰণেই যিহোৱাই আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক খেদাই পঠাব।⁵ আপোনালোকৰ ধাৰমিকতা বা অন্তৰৰ সততাৰ কাৰণেই যে আপোনালোকে তেওঁলোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছে, সেয়ে নহয়, বৰং এই জাতিবোৰৰ দুষ্টতাৰ কাৰণেহে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক খেদাব যাতে আপোনালোকৰ তেওঁ আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ অশ্বাহাম, ইছহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তাক পূৰ্ণ কৰিব পাৰে।

6 এই হেতুকে আপোনালোকে জানিব যে, আপোনালোকৰ ধাৰমিকতাৰ বাবেই যে ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই উত্তম দেশ আপোনালোকৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে দিছে, সেয়ে নহয়; কিয়নো আপোনালোক এক ঠৰডিঙীয়া জাতি।

যিহোৱাৰ ক্ৰোধৰ কথা মনত ৰাখক

7 আপোনালোকে মৰুভূমিত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কেনেদৰে ক্ৰোধ জগাই তুলিছিল, তাক মনত ৰাখক, কেতিয়াও পাহৰি নাযাব। মিচৰ দেশ এৰি অহা দিনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি এই ঠাই পোৱালৈকে আপোনালোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে

বিদেৰাহ আচৰণ কৰি আহিছ।⁸ হোৰেবতো আপোনালোকে যিহোৱাৰ ক্ৰোধ জন্মাইছিল; তাতে যিহোৱাই আপোনালোকৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হৈ আপোনালোকক ধ্বংস কৰিব খুজিছিল।

9 যি সময়ত যিহোৱাই আপোনালোকৰ সৈতে স্থাপন কৰা নিয়ম লিখা শিলৰ ফলি দুখন গ্ৰহণ কৰিবলৈ মই পৰ্বতলৈ উঠি গৈ চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি সেই ঠাইতে আছিলোঁ। তেতিয়া মই আহাৰ কি পানী নোখোৱাকৈয়ে আছিলোঁ।¹⁰ যিহোৱাই নিজৰ আঙুলিৰে লিখা এনে দুখন শিলৰ ফলি মোক দিলে; যিদিনা আপোনালোক সকলোৱে যিহোৱাৰ সন্মুখত গোট খাইছিল, সেইদিনা তেওঁ পাহাৰৰ ওপৰত জুইৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকক যি যি আজ্ঞা ঘোষণা কৰিছিল, সেইবোৰ সেই ফলি দুখনত লিখা আছিল।

11 সেই চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতিৰ শেষত যিহোৱাই মোক এই শিলৰ ফলি দুখন দিছিল।¹² যিহোৱাই মোক কৈছিল, “উঠা, তুমি শীঘ্ৰেই এই ঠাইৰ পৰা তললৈ নামি যোৱা; কিয়নো তুমি তোমাৰ যি লোকসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা, তেওঁলোক ভ্ৰষ্ট হৈছে। মই আজ্ঞা কৰা পথ এৰি তেওঁলোকে নিজৰ কাৰণে সাঁচত চলা এটা মূৰ্ত্তি নিৰ্ম্মাণ কৰি লৈছে।”

13 যিহোৱাই মোক পুনৰ কৈছিল, “মই এই লোকসকললৈ চাই দেখিলোঁ, তেওঁলোক এক ঠৰডিঙীয়া জাতি।¹⁴ তুমি মোক বাধা নিদিবা; মই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিম আৰু আকাশৰ তলৰ পৰা তেওঁলোকৰ নাম লুপ্ত কৰিম; তাৰ পাছত তোমাৰ পৰাই মই এক শক্তিশালী আৰু মহান জাতি সৃষ্টি কৰিম।”

15 সেয়ে মই পৰ্বতৰ পৰা উলটি তললৈ নামি আহিলোঁ; তেতিয়াও পৰ্বতত জুই জ্বলি আছিল আৰু মোৰ দুখন হাতত নিয়ম লিখা দুখন ফলি আছিল।¹⁶ তাৰ পাছত মই দেখিলোঁ, আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰি পূজাৰ অৰ্থে আপোনালোকে সাঁচত চলা এটা দাম্বুৰি নিৰ্ম্মাণ কৰিলে; যিহোৱাই আপোনালোকক যি পথত চলিবলৈ আজ্ঞা দিছিল, মূৰ্ত্ততে আপোনালোকে সেই পথৰ পৰা আঁতৰি গৈছিল।

17 তাতে মই সেই ফলি দুখন মোৰ হাতৰ পৰা দলিয়াই পেলাই দিছিলোঁ; আপোনালোকৰ চকুৰ আগতে সেই দুখন ভাঙি পেলাইছিলোঁ।¹⁸ যিহোৱাৰ দৃষ্টি যি বেয়া, এনে সকলো পাপ কৰি আপোনালোকে তেওঁৰ ক্ৰোধ জগাই তুলিছিল বাবে মই পুনৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত পূৰ্বৰদৰে চল্লিশ দিন চল্লিশ ৰাতি উবুৰি হৈ পৰিছিলোঁ; আহাৰ-পানী একো নোখোৱাকৈ আছিলোঁ।

19 যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধত মই ভয় খাইছিলো; কিয়নো, আপোনালোকক বিনষ্ট কৰিবলৈ তেওঁ আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে ক্ৰোধিত হৈ পৰিছিল। কিন্তু সেই সময়তো যিহোৱাই মোৰ নিবেদন শুনিছিল।²⁰ ধ্বংস কৰি পেলাব পৰাকৈ যিহোৱা হাবুণৰ ওপৰতো অতিশয় ক্ৰুদ্ধ হৈছিল; মই তেতিয়া হাৰোণৰ নিমিত্তেও পৰাৰ্থনা কৰিছিলোঁ।

21 মই আপোনালোকৰ পাপ, অৰথা আপোনালোকে নিৰ্ম্মাণ কৰা দাম্বুৰিটো জুইত পুৰি দিছিলোঁ। তাৰ পাছত মই তাক ধূলিৰ নিচিনাকৈ গুড়ি কৰি পৰ্বতৰ পৰা বৈ অহা নদীৰ সোঁতত ধূলিবোৰ পেলাই দিছিলোঁ।

22 ইয়াৰ পাছত, তবিয়ৰাত, মচ্ছ্যত আৰু কিস্বো-হতাবাত আপোনালোকে যিহোৱাক ক্ৰোধ জগাই তুলিছিল।²³ তাৰ পাছত, যিহোৱাই কাদেচ-বৰ্ণেয়াৰ পৰা আপোনালোকক পঠোৱাৰ সময়ত ক’লে, “তোমালোক উঠি যোৱা, মই তোমালোকক যি দেশ দিছো তোমালোকে তাক অধিকাৰ কৰা।” কিন্তু সেই সময়ত আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে। আপোনালোকে তেওঁক বিশ্বাসো নকৰিলে আৰু তেওঁৰ কথালৈ কাণঘাৰ নিদিলে।²⁴ মই যেতিয়াৰে পৰা আপোনালোকক জানিছোঁ, তেতিয়াৰে পৰা আপোনালোক সকলো সময়তে যিহোৱাৰ অবাধ্য হৈছে।

25 যিহোৱাই আপোনালোকক ধ্বংস কৰিম বুলি কোৱাৰ কাৰণে মই যিহোৱাৰ আগত চল্লিশ দিন আৰু ৰাতি উবুৰি হৈ পৰি আছিলোঁ।²⁶ মই যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰি কৈছিলোঁ, “হে মোৰ পৰভূ যিহোৱা, তুমি তোমাৰ লোকসকলক ধ্বংস কৰি নেপেলাবা। তেওঁলোক তোমাৰেই; নিজ মহিমাৰে মৃত্ত কৰি, তোমাৰ ক্ষমতাসালী হাতেৰে মিচৰৰ পৰা উলিয়াই অনা তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰী লোকসকলক ধ্বংস নকৰিবা।

27 তোমাৰ দাস অশ্বাহাম, ইছহাক, আৰু যাকোবক সোঁৱৰণ কৰা; এই লোকসকলৰ ঠৰডিঙীয়া স্বভাৱ, দৃষ্টতা আৰু পাপলৈ দৃষ্টি নকৰিবা;²⁸ কৰিলে, তুমি আমাক যি দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা, সেই দেশৰ লোকসকলে ক’ব, ‘যিহোৱাই তেওঁলোকক যি দেশ দিম বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশলৈ নিবলৈ অসমৰ্থ হোৱাৰ কাৰণে আৰু তেওঁলোকক যিণ কৰাৰ কাৰণে তেওঁ মৰুপ্ৰান্তৰত তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ উলিয়াই আনিলে।’

29 কিন্তু তথাপিও তেওঁলোক তোমাৰেই লোক আৰু আধিপত্য, যাক তুমি তোমাৰ পৰাক্ৰমী শক্তিৰ দ্বাৰা আৰু তোমাৰ ক্ষমতাৰ প্ৰদৰ্শনেৰে উলিয়াই আনিছিল।”

10 অধ্যায়

দ্বিতীয়বাৰ শিলৰ ফলি দিয়া

1 সেই সময়ত যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তুমি আগৰ বাৰৰ দৰেই দুখন শিলৰ ফলি কাটি লোৱা আৰু পৰ্বতৰ ওপৰত মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহাঁ। তাৰ লগতে কাঠৰ এটা চন্দুকো নিৰ্ম্মাণ কৰি ল’বা।² তুমি আগেয়ে যি দুখন শিলৰ ফলি ভাঙি পেলালা তাৰ ওপৰত যি কথা লিখা আছিল, মই তাকে এই ফলি দুখনত লিখি দিম। পাছত তুমি সেই দুখন লৈ চন্দুকত ভৰাই থবা।”

3 সেইবাবে মই চিটীম কাঠৰ এটা চন্দুক সাজিছিলোঁ আৰু আগৰ দৰেই শিলৰ দুখন ফলি কাটি লৈছিলোঁ; তাৰ পাছত ফলি দুখন হাতত লৈ পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি গ’লো।⁴ যিহোৱাই প্ৰথম ফলি দুটাৰ ওপৰত যি কথা লিখিছিল, এই দুটাৰ ওপৰতো তাকে লিখি ফলি দুখন মোক দিলে। এই কথাবোৰেই হৈছে তেওঁৰ দহ আজ্ঞা যি তেওঁ আপোনালোক সকলো একগোট হোৱা দিনা পৰ্বতৰ ওপৰত জুইৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকক কৈছিল।

5 তাৰ পাছত যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে মই পৰ্বতৰ পৰা উডাটি নামি আহি মই তৈয়াৰ কৰা সেই চন্দুকৰ ভিতৰত ফলি দুখন খলোঁ; সেইবোৰ এতিয়াও তাতে আছে।'

6 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলীয়াসকল বোৰোৱনেই যাকনৰ পৰা মোচেৰালৈ যাংৱা কৰিছিল; সেই ঠাইতে হাৰোণৰ মৃত্যু হৈছিল আৰু তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; তেওঁৰ পুংৰ ইলিয়াজৰে তেওঁৰ সলনি পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিবলৈ ধৰিলে। 7 সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁলোকে গুগোদালৈ যাংৱা কৰিছিল আৰু তাৰ পৰা যটবাথালৈ গৈছিল। যটবাথাত বহুতো জুৰি আছিল।

8 সেই সময়ত, যিহোৱাই তেওঁৰ নিয়ম চন্দুক বৈ নিবৰ কাৰণে, পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিবৰ উদ্দেশ্যে তেওঁৰ সম্মুখত থিয় হ'লে আৰু তেওঁৰ নামত লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ লেবীয়া ফৈদক মনোনীত কৰিলে। এই সকলো কাম তেওঁলোকে এতিয়ালৈকে কৰি আছে। 9 সেই কাৰণে লেবীয়াসকলে তেওঁলোকৰ ইশ্বায়েলীয়া ককাই ডাইসকলৰ মাজত সম্পত্তিৰ কোনো ভাগ বা দেশৰ অধিকাৰ পোৱা নাই। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কথা অনুসাৰে যিহোৱাই তেওঁলোকৰ আধিপত্য।

10 পূৰ্বৰ দৰেই সেইবোৰো মই চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি পৰ্বতৰ ওপৰত আছিলোঁ আৰু সেই সময়তো যিহোৱাই মোৰ নিবেদন শুনিছিল। আপোনালোকক ধ্বংস কৰি দিয়াৰ ইচ্ছা যিহোৱাৰ নাছিল। 11 যিহোৱাই মোক কৈছিল, "তুমি উঠি লোকসকলক পৰিচালনা কৰি আগে আগে যাংৱা কৰা; মই তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰত যি দেশ দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলোঁ সেই দেশলৈ গৈ তেওঁলোকে যেন তাক অধিকাৰ কৰে।"

আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ উপদেশ।

12 ইশ্বায়েলীয়াসকল, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এতিয়া আপোনালোকৰ পৰা কি বিচাৰিছে? তেওঁ কেৱল বিচাৰিছে যেন আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ভয় কৰে, তেওঁৰ সকলো পথত চলে, তেওঁক প্ৰেম কৰে, আপোনালোকৰ সকলো মন আৰু পৰাণেৰে সৈতে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰে; 13 লগতে আপোনালোকৰ ভালৰ কাৰণে আজি মই আপোনালোকৰ ওচৰত যিহোৱাৰ যি সকলো আজ্ঞা আৰু বিধি আপোনালোকক দিছে, সেই সকলোকে যেন পালন কৰে।

14 শুনক, আকাশ আৰু তাৰ ওপৰৰ সকলোবোৰেই, পৃথিৱী আৰু তাত থকা সকলোবোৰেই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ। 15 কেৱল আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ প্ৰতি যিহোৱা সন্তুষ্ট আছিল বাবেই তেওঁ তেওঁলোকক প্ৰেম কৰিছিল। তেওঁ তেওঁলোকৰ পাছত, তেওঁলোকৰ বংশধৰ আপোনালোকক আন সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা বাচি ল'লে। আজিও আপোনালোক তেওঁৰ সেই মনোনীত জাতি।

16 সেয়ে, আপোনালোকে আপোনালোকৰ অস্তঃকৰণৰ চুমত কৰক; আপোনালোক ঠৰডিঙীয়া নহ'ব। 17 কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, ঈশ্বৰবোৰ ঈশ্বৰ আৰু পৰভূবোৰ পৰভূ, মহান ঈশ্বৰ; পৰাক্ৰমী আৰু ভয়ঙ্কৰ ঈশ্বৰ; কাৰো মুখলৈ নাচায় আৰু উৰ্দ্ধকোচো নলয়।

18 তেওঁ পিতৃহীন আৰু বিধৱাৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰোঁতা আৰু বিদেশীক এনে দৰে প্ৰেম কৰে যে তেওঁলোকক অন্ন-বস্ৰও দিয়ে। 19 আপোনালোকেও বিদেশীক প্ৰেম কৰিব; কিয়নো মিচৰ দেশত আপোনালোকো বিদেশী আছিল।

20 আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাকেই ভয় কৰিব আৰু তেওঁৰেই আৰাধনা কৰিব; তেওঁতেই লাগি থাকিব আৰু তেওঁৰ নামেৰেই প্ৰতিজ্ঞা কৰিব। 21 তেওঁৰেই আপোনালোকৰ প্ৰশংসা, তেওঁৰেই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ। আপোনালোকে নিজ চকুৰে যি সকলো মহা আৰু ভয়ঙ্কৰ কাৰ্যবোৰ দেখিছে তাক তেওঁ আপোনালোকৰ কাৰণেই কৰিছে।

22 আপোনালোকৰ যি পূৰ্ব-পুৰুষসকল মিচৰলৈ গৈছিল তেওঁলোক সংখ্যাত মাত্ৰ সাতৰ জন আছিল আৰু এতিয়া আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ সংখ্যা আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে অসংখ্য কৰিলে।

11 অধ্যায়

আজ্ঞা পালন কৰা

1 "আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰিব আৰু তেওঁ যি বিচাৰিছে, তাক কৰিব আৰু তেওঁৰ নিৰ্দেশ, নিয়ম, শাসন-পৰগালী আৰু আজ্ঞাবোৰ নিতৌ পালন কৰিব।

2 মই আপোনালোকৰ সন্তানসকলৰ কাৰণে কোৱা নাই, যিসকলে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ শাস্তি, তেওঁৰ মহান কাৰ্য, তেওঁৰ শক্তিশালী হাত আৰু পৰাক্ৰম প্ৰদৰ্শনৰ কথা জনা নাছিল আৰু দেখাও নাছিল; 3 মিচৰৰ দেশত মিচৰৰ ৰজা ফৰোঁলৈ কৰা তেওঁৰ চিন আৰু কাৰ্যবোৰো তেওঁলোকে দেখা নাছিল।

4 যিহোৱাই মিচৰীয় সৈন্যদললৈ, তেওঁলোকৰ যোঁৱা আৰু ৰথবোৰলৈ যি কৰিছিল আৰু সৈন্যদলে যেতিয়া আপোনালোকৰ পাছে পাছে খেদি আহিছিল, তেতিয়া কেনেকৈ তেওঁ চূফ সাগৰৰ পানীত তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণকৈ ডুবাই দিছিল আৰু কেনেকৈ তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিছিল, তাকো দেখা নাই। 5 আপোনালোকে এই ঠাইলৈ আহি নোপোৱালৈকে আপোনালোকৰ কাৰণে তেওঁ মৰুপ্ৰান্তৰ মাজত কি কৰিছিল, তাকো আপোনালোকৰ সন্তানসকলে দেখা নাই।

6 ৰুবেণ ফৈদৰ ইলিয়াবৰ পুতেক দাখন আৰু অৱীৰামৰ প্ৰতি তেওঁ যি কৰিছিল অৰ্থাৎ সমগ্ৰ ইশ্বায়েলীয়া লোকৰ মাজত পৃথিৱীয়ে মুখ মেলি তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ লোকসকলক, তেওঁলোকৰ তম্বু আৰু সকলোবোৰ প্ৰাণীক যিদৰে গ্ৰাস কৰিছিল সেয়াও তেওঁলোকে দেখা নাছিল। 7 কিন্তু যিহোৱাৰ সেই মহা মহা কাৰ্যবোৰ আপোনালোকেই নিজ চকুৰে দেখিছিল।

8 এই হেতুকে, মই আজি আপোনালোকক যি সকলো আজ্ঞা দিছে তাক পালন কৰিব যাতে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ আপোনালোকে যৰ্দন নদী অতিক্ৰম কৰি যাব, সেই ঠাইলৈ গৈ আপোনালোক শক্তিশালী হৈ তাক অধিকাৰ কৰি ল'ব পাৰে

আৰু 9 যিহোৱাই আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰৰ ওচৰত দুহু-মধু বোৱা যি দেশ দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশত যেন আপোনালোক অনেক দিন জীয়াই থাকিব পাৰে।

10 কিয়নো যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ আপোনালোক গৈছে, সেইখন যি দেশৰ পৰা আপোনালোক ওলাই আহিছে সেই মিচৰ দেশৰ নিচিনা নহয়; য'ত আপোনালোকে শস্য সিঁচি, শাকনি বাৰীত যেনেকৈ কৰা হয় তেনেকৈ ভৰিৰে পানী দিয়াৰ কাৰ্য কৰিছিল। 11 কিন্তু যৰ্দন নদী পাৰ হৈ যি দেশ আপোনালোকে অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছে, সেই ঠাই পাহাৰ আৰু উপত্যকাৰে ভৰা। সেই দেশে পানী আকাশৰ পৰা পানী পায়; 12 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই দেশৰ যম্ম লয়; বছৰৰ আৰম্ভণিৰ পৰা শেষলৈকে সকলো সময়ত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ চকু সেই দেশৰ ওপৰত থাকে।

13 গতিকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰিবলৈ আৰু সমস্ত মন আৰু প্ৰাণেৰে তেওঁৰ সেৱা-আৰখনা কৰিবলৈ যি আজ্ঞা আজি মই আপোনালোকক দিলোঁ তাক আপোনালোকে বিশ্বস্ততাৰে পালন কৰিব।

14 তেতিয়া যিহোৱাই সঠিক কালত আপোনালোকৰ দেশৰ ওপৰত আগতীয়া আৰু শেষতীয়া বৰষুণ পঠাব। তাতে আপোনালোকে প্ৰচুৰ শস্য, নতুন আঙ্গুৰৰ ৰস আৰু তেল গোটাব পাৰিব। 15 আপোনালোকৰ পশুধনবোৰৰ কাৰণেও যিহোৱাই পথাৰত ঘাঁহ হবলৈ দিব; আপোনালোকেও তৃপ্ত হোৱাকৈ খাবলৈ পাব।

16 আপোনালোকৰ হৃদয় যেন ছলনাত পৰি ভ্ৰান্ত হৈ ন্যায় আৰু আপোনালোকে আন দেৱতাবোৰৰ উপাসনা কৰি সেইবোৰৰ আগত যেন প্ৰণিপাত নকৰিব, তাৰ বাবে আপোনালোক নিজৰ বিষয়ে স্মৰণ হ'ব; 17 তেনে কৰিলে আপোনালোকৰ ওপৰত যিহোৱাৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত হৈ উঠিব আৰু তেওঁ আকাশৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰি দিব, যাৰ ফলত বৰষুণ নহ'ব আৰু ভূমিয়ে নিজ ফল উৎপন্ন নকৰিব। যি উত্তম দেশ যিহোৱাই আপোনালোকক দিব, তাৰ পৰা আপোনালোক অতি শীঘ্ৰেই নিশ্চিহ্ন হৈ যাব।

18 এতেকে আপোনালোকে মোৰ এই কথাবোৰ নিজ নিজ হৃদয়ত আৰু মনত গাঁথি ৰাখিব; চিনস্বৰূপে সেইবোৰ হাতত বান্ধিব আৰু আপোনালোকৰ চকুৰ মাজত প্ৰতীকৰূপে ভূষিত কৰিব। 19 আপোনালোকৰ নিজৰ সন্তানসকলক সকলো সময়তে, ঘৰত বহোঁতে বা বাটত যাওঁতে, শোওঁতে বা উঠোঁতে বা কোনো কাৰ্য কৰোঁতে সেইবোৰৰ বিষয়ে শিক্ষা দিব।

20 আপোনালোকে ঘৰৰ দুৱাৰৰ চৌকাঠত আৰু নগৰৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত সেইবোৰ লিপিবদ্ধ কৰি থ'ব।

21 যিহোৱাই আপোনালোকৰ পুৰুষ-পুৰুষসকলৰ ওচৰত যি দেশ দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল সেই দেশত আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তান সকল যিমানকাল এই পৃথিৱীৰ ওপৰত আকাশ থাকিব সিমানকাল জীয়াই থাকিব।

22 কিয়নো এই যি আজ্ঞাবোৰ মই আপোনালোকক আদেশ দিছোঁ, আপোনালোকে যদি যজ্ঞেৰে সেই গোটেই ব্যৱস্থা পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰি নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰে, তেওঁৰ সকলো পথত চলে, আৰু তেওঁত লাগি থাকে, 23 তেন্তে যিহোৱাই আপোনালোকৰ আগৰ পৰা এই আটাই জাতিবোৰক দূৰ কৰিব, আৰু আপোনালোকে আপোনালোকতকৈ মহান আৰু শক্তিশালী জাতিবোৰক উচ্ছেদ কৰিব।

24 আপোনালোকে যি যি ঠাইত ভৰি দিব, সেই সকলো ঠাই আপোনালোকে হ'ব; মৰুভূমিৰ পৰা লিবানোন পৰ্যন্ত আৰু ইউফ্ৰেটিচ নদীৰ পৰা ভূমধ্য সাগৰলৈকে আপোনালোকৰ সীমা হ'ব। 25 আপোনালোকৰ আগত কোনো লোক থিয় হ'ব নোৱাৰিব; আপোনালোকে সেই দেশত যলৈকে যাব, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক কোৱা বাক্য অনুসাৰে তেওঁলোকৰ মনত আপোনালোকৰ সম্বন্ধে এক ভয় আৰু আতঙ্ক ডাৱৰ সৃষ্টি কৰিব।

ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ আৰু শাও

26 চোৱা, আজি মই আপোনালোকৰ আগত আশীৰ্বাদ আৰু শাও ৰাখিছোঁ। 27 আজি মই আপোনালোকৰ ওচৰত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যি আজ্ঞাবোৰ দিলোঁ, সেইবোৰলৈ যদি আপোনালোকে মনোযোগ দিয়ে, তেন্তে আপোনালোকে আশীৰ্বাদ পাব। 28 কিন্তু যদি আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞাবোৰলৈ কাণ নিদিয়ে, আৰু মই আজি আপোনালোকক যি পথত চলিবলৈ আজ্ঞা দিছোঁ, তাৰ পৰা আঁতৰি আপোনালোকে নজন আন দেৱতাৰ পাছত চলে, তেন্তে আপোনালোকে শাও পাব।

29 আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যেতিয়া সেই দেশত ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যেতিয়া লৈ যাব, তেতিয়া গৰিজ্জীম পৰ্বতত সেই আশীৰ্বাদ, আৰু এবাল পৰ্বতত সেই শাও প্ৰকাশ কৰিব। 30 সেই দুই পৰ্বত যৰ্দনৰ সিপাৰত পশ্চিমফালৰ বাটৰ পশ্চিমত গিলগলৰ সম্মুখত অৰাবা-নিৰাসী কনানীয়াসকলৰ দেশৰ মাজত মোৰিৰ এলোন গছবোৰৰ ওচৰত নহয় নে?

31 কিয়নো ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিছে, তাক অধিকাৰ কৰিবৰ অৰ্থে আপোনালোকে তাত সোমাবলৈ যৰ্দন পাৰ হৈ যাব। আপোনালোকে তাক অধিকাৰ কৰি তাতে বসতি কৰিব। 32 এই কাৰণে, মই আজি আপোনালোকৰ আগত যি যি বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালী প্ৰকাশ কৰিছোঁ, সেই সকলোকে পালন কৰি সেই অনুসাৰে কাৰ্য কৰিব।”

12 অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ আৰাধনাৰ কাৰণে বিশেষ ঠাই নিৰূপণ।

1 আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আপোনালোকক অধিকাৰৰ অৰ্থে দিছে, সেই দেশত গোটেই জীৱনকাল আপোনালোকে এই সকলো বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰ মানি চলিব। 2 আপোনালোকে যি জাতিবোৰক উচ্ছেদ কৰিব, তেওঁলোকে ওখ পৰ্বতত, পাহাৰত আৰু সেউজীয়া গছৰ তলত যি সকলো দেৱ-দেৱীৰ পূজা কৰে, সেই ঠাইবোৰ আপোনালোকে সম্পূৰ্ণকৈ ধ্বংস কৰিব।

3 তেওঁলোকৰ যজ্ঞ-বেদীবোৰ ভাঙি পেলাব, তেওঁলোকৰ শিলৰ স্তম্ভবোৰ ডোখৰ ডোখৰ কৰিব, তেওঁলোকৰ আচৰা মূৰ্তিবোৰ জুইত পুৰি পেলাব, তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ সকলো কটা-পৰতিমাবোৰ কাটি পেলাব আৰু এই দৰে সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁলোকৰ নাম লুপ্ত কৰিব। 4 আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উপসনা সেই লোকসকলে কৰাৰ দৰে নকৰিব।

5 কিন্তু ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ নাম স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকৰ সকলো ফৈদৰ মাজত যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাই তেওঁৰ বসতিৰ ঠাই হ'ব। আপোনালোকে অৱশ্যেই তেওঁৰ উপসনাৰ কাৰণে সেই ঠাইলৈ যাব। 6 আপোনালোকে আপোনালোকৰ হোম-বলি, বলি উাঃসৰ্গ, দশমভাগ আৰু আপোনালোকৰ হাতেৰে আগবঢ়োৱা নৈবেদ্য, সঞ্চল পূৰণৰ নৈবেদ্য, ইচ্ছাকৃত বিশেষ দান আৰু গৰু-ছাগলী, মেৰ আদিৰ জাকৰ প্ৰথমে জগা পোৱালি সেই ঠাইলৈ লৈ যাব।

7 সেই ঠাইতেই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত আপোনালোকে আৰু আপোনালোকৰ পৰিয়ালৰ সকলোৱে আহাৰ গ্ৰহণ কৰিব আৰু আপোনালোকে হাত দিয়া সকলো কাৰ্যত তেওঁ দিয়া আশীৰ্ব্বাদক লৈ আপোনালোকে আনন্দ উল্লাস কৰিব।

8 আমি এতিয়া ইয়াত যি যি কাৰ্য কৰিছোঁ, সেইবোৰৰ দৰে আপোনালোকে সেই ঠাইত নকৰিব; প্ৰতিজনে নিজৰ চকুত যি ডাল দেখে তাকে নকৰিব। 9 কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই বিশ্বাসৰ কাৰণে যি আধিপত্য আপোনালোকক দিছিল গৈছে, আপোনালোকে এতিয়াও সেই ঠাইত প্ৰবেশ কৰা নাই।

10 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আধিপত্য হিচাবে যি দেশ আপোনালোকক দিছে, আপোনালোকে যৰদন নদী পাৰ হৈ যেতিয়া সেই দেশত বাস কৰিব, তেতিয়া তেওঁ আপোনালোকৰ চাৰিওফালে থকা শত্ৰুবোৰৰ কাষৰ পৰা আপোনালোকক বিশ্বাস দিব আৰু আপোনালোকে নিৰাপদে সেই ঠাইত বাস কৰিব পাৰিব।

11 তাৰ পাছত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁৰ নাম স্থাপনৰ কাৰণে যি ঠাই বাছি ল'ব, সেই ঠাইলৈ মই আদেশ কৰা সকলো বস্তু লৈ আহিব অৰ্থাৎ নিজ নিজ হোমবলি, বলি উাঃসৰ্গ, দশমভাগ, আপোনালোকৰ হাতেৰে আগবঢ়োৱা নৈবেদ্য, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কৰা সকলো সঞ্চল পূৰণৰ নৈবেদ্য।

12 সেই ঠাইত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত আপোনালোকে, আপোনালোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী, দাস-দাসী, আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত বাস কৰা লেবীয়া লোকসকল, যি সকলৰ নিজৰ বুলিবলৈ কোনো ভাগ বা আধিপত্য নাই, আপোনালোক সকলোকেই আনন্দ কৰিব।

13 নিজৰ বিষয়ে সাৱধান হ'ব। যি কোনো স্থানতে আপোনালোকে হোম-বলি উাঃসৰ্গ নকৰিব; 14 কিন্তু আপোনালোকৰ ফৈদৰ মাজত যিহোৱাই যি ঠাই মনোনীত কৰিব, কেৱল সেই ঠাইতেহে হোম-বলি উাঃসৰ্গ কৰিব আৰু সেই ঠাইতেহে মই আদেশ কৰা সকলো আজ্ঞা পালন কৰিব।

15 তেতিয়াহে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰি যি সকলো পশু দিব, সেইবোৰ আপোনালোকে আপোনালোকৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত নগৰত মাৰি মাংস ভোজন কৰিব পাৰিব; যেনেকৈ আপোনালোকৰ শুচি আৰু অশুচি সকলো লোকেই কৃষ্ণসাৰ আৰু হৰিণাৰ মাংস খায়। 16 কিন্তু আপোনালোকে তেজ নাখাব; তাক পানীৰ দৰে মাটিত ঢালি পেলাব।

17 আপোনালোকৰ শস্য, নতুন দৰাষ্কাৰস বা তেলৰ দশমভাগ নাইবা গৰু-ছাগলী, মেৰ আদিৰ প্ৰথমে জগা পোৱালি, সঞ্চল সিদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে দিয়া কোনো নৈবেদ্য, ইচ্ছাকৃত বিশেষ দান বা আপোনালোকৰ হাতেৰে আগবঢ়োৱা নৈবেদ্য আপোনালোকে নিজৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত খাব নোৱাৰিব; 18 কিন্তু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত আপোনালোকে, আপোনালোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী, দাস-দাসী, আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত বাস কৰা লেবীয়া লোকসকলে সেইবোৰ ভোজন কৰিব আৰু আপোনালোকে হাত দিয়া সকলো কাৰ্যত তেওঁ দিয়া আশীৰ্ব্বাদক লৈ আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত আনন্দ উল্লাস কৰিব। 19 শুনক, আপোনালোকে যিমান দিন আপোনালোকৰ দেশত বাস কৰিব, যিমান দিনলৈকে লেবীয়াসকলক ত্যাগ নকৰিব।

20 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৰা নিজ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে সীমা বিস্তাৰ কৰাৰ পাছত যেতিয়া আপোনালোকে মাংস খাবলৈ ইচ্ছা কৰি ক'ব, "মাংস খাম," তেতিয়া আপোনালোকে ইচ্ছা মনেৰে মাংস খাব পাৰিব।

21 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ নাম স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে যি ঠাই বাছি ল'ব, সেয়ে যদি আপোনালোকৰ ওচৰৰ পৰা বহুত দূৰৈত হয়, তেন্তে মই দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে আপোনালোকে যিহোৱাই আপোনালোকক দিয়া গৰু-ছাগলী, মেৰ আদি জাকৰ পৰা পশু লৈ মাৰিব পাৰিব আৰু আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত মনৰ ইচ্ছাৰ দৰে ভোজন কৰিব পাৰিব। 22 কৃষ্ণসাৰ আৰু হৰিণাৰ মাংস খোৱাৰ দৰেই আপোনালোকে তাক খাব; শুচি বা অশুচি সকলো লোকেই তাক ভোজন কৰিব পাৰিব।

23 কিন্তু সাৱধান! তেজ নাখাব; কিয়নো তেজেই হৈছে জীৱনৰ প্ৰবাণ; এই হেতুকে মঙহেৰে সৈতে প্ৰবাণ নাখাব।

24 আপোনালোকে তাক নাখাই পানীৰ দৰে মাটিত ঢালি দিব। 25 আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ ভাবী সন্তান সকলৰ মঙ্গল হ'বৰ কাৰণে আপোনালোকে তেজ পান নকৰিব; তেতিয়া যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ডাল তাক কৰা হ'ব।

26 যিহোৱাই মনোনীত কৰা ঠাইত কেৱল আপোনালোকৰ পৰিৎৰ দৰব্য আৰু সংকল্প কৰা নৈবেদ্য নিব লাগিব।

27 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যজ্ঞ-বেদীৰ ওপৰত আপোনালোকে আপোনালোকৰ হোমবলি অৰ্থাৎ মঙহ আৰু তেজ উাঃসৰ্গ কৰিব; আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যজ্ঞ-বেদীৰ ওপৰত বলিৰ তেজ ঢালি দিব লাগিব; কিন্তু তাৰ মাংস আপোনালোকে খাব পাৰিব।

28 আপোনালোকৰ আৰু আপোনালোকৰ পাছত আপোনালোকৰ ভাবী সন্তান সকলৰ যেন চিৰকাল মঙ্গল হয়, সেয়ে মই দিয়া এই সকলো আজ্ঞা আপোনালোকে যজ্ঞেৰে পালন কৰিব; কাৰণ তেনে কৰিলে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায় আৰু ভাল তাক কৰা হ'ব।

29 যি জাতি সমূহৰ আধিপত্য ল'বলৈ আপোনালোক গৈছে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ আগৰ পৰা তেওঁলোকক একেবাৰে ধ্বংস কৰি দিব। যেতিয়া আধিপত্য ভোগ কৰি তেওঁলোকৰ দেশত বাস কৰিব, 30 তেতিয়া সাৱধান হ'ব যাতে আপোনালোকৰ আগৰ পৰা তেওঁলোক বিনষ্ট হৈ যোৱাৰ পাছত তেওঁলোকৰ দেৱ-দেৱীৰ বিষয়ে বিচাৰ নিবলৈ গৈ আপোনালোকে এইবুলি সুধি ফান্দত নপৰিব “এই জাতিবোৰে কেনেদৰে নিজৰ দেৱতাবোৰৰ আৰাধনা কৰে? শেষত ক'ব ‘ময়ো তেনেকৈ কৰিম’।” 31 আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা তেওঁলোকে কৰাৰ দৰে নকৰিব। কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে যি যিগলগীয়া কাৰ্য কৰে, সেই সকলোবোৰ যিহোৱাই যিগ কৰে; এনেকি, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক জুইত পুৰি উয়াসৰ্গ কৰে।

32 মই আপোনালোকক যি যি আজ্ঞা দিছোঁ, আপোনালোকে সেই সকলোকে পালন কৰিব; ইয়াৰ লগত আপোনালোকে একো কথা যোগ নিদিব আৰু ইয়াৰ পৰা একো কথা বাদ নিদিব।

13 অধ্যায়

মূৰ্তিপূজাৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্কবাণী

1 যদি আপোনালোকৰ মাজত কোনো ভাববাদী বা সপোন দেখি ভৱিষ্যতৰ কথা কব পৰা এনে কোনোৱাই চিন বা অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱায়, 2 আৰু সেই লোকজনেও যদি চিন বা অদ্ভুত লক্ষণৰ প্ৰমাণ দেখুৱাই আপোনালোকক কয় আৰু “আমি আন দেৱতাবোৰৰ পাছত চলি যি বোৰৰ বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে সেইবোৰৰ সেৱা-পূজা কৰোঁগৈ,” 3 তেন্তে আপোনালোকে সেই ভাববাদী বা সপোন দেখা লোকৰ কথা নুশুনিব। কিয়নো আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক সকলো মনেৰে আৰু সকলো প্ৰাণেৰে প্ৰেম কৰে নে নকৰে, তাক জানিবৰ কাৰণেহে আপোনালোকৰ যিহোৱাই আপোনালোকক পৰীক্ষা কৰে।

4 আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰেই পাছত চলিব, তেওঁকেই ভয় কৰিব, তেওঁৰেই আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিব, তেওঁকেই অনুসৰণ কৰিব, তেওঁৰেই আৰাধনা কৰিব আৰু তেওঁক কেতিয়াও পৰিত্যাগ নকৰিব। 5 তেনে ভাববাদী বা সপোন দেখা লোকক প্ৰাণদণ্ড দিয়া হ'ব; কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যিজনে মিচৰ দেশৰ পৰা আপোনালোকক উলিয়াই আনিলে আৰু বন্দীস্বৰ গৃহৰ পৰা আপোনালোকক মুক্ত কৰিলে, তেওঁৰেই বিৰুদ্ধে সেই লোকে উচটনি দিছে; আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি পথত চলিবলৈ আপোনালোকক আজ্ঞা দিছে, তেওঁ সেই পথৰ পৰা আপোনালোকক এফলীয়া কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে; সেয়ে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা তেনে দুষ্টতাক লোপ কৰিব।

6 যদি আপোনাৰ নিজৰ ভাই বা আপোনাৰ ল'ৰা কি ছোৱালী নাইবা প্ৰিয় ভাৰ্যা কি আপোনাৰ প্ৰাণৰ বন্ধুৱে আপোনাক বিপথে নিবৰ কাৰণে যিসকল দেৱতাক আপোনালোকে আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে নাজানে, সেইসকলৰ বাবে গোপনে প্ৰবৃত্তি দি কয় যে, ব'লা, আমি গৈ আন দেৱতাৰ পূজা কৰোঁ; 7 পৃথিৱীৰ এক সীমাৰ পৰা অন্য সীমা পৰ্যন্ত আপোনাৰ চাৰিওফালৰ ওচৰৰ বা দূৰেৰে লোকসকলে যাক সেৱা কৰে, তেনে যি কোনো দেৱতাৰ পূজা কৰে, 8 তেন্তে আপোনালোকে সেই মানুহৰ কথাত সন্মত নহ'ব আৰু তেওঁৰ কথালৈ কাণ নিদিব; তেওঁলৈ দয়া নেদেখুৱা; কৃপাও নকৰিব আৰু তেওঁক লুকুৱাই নাৰাখিব। 9 কিন্তু অৱশ্যেই সেই জনক বধ কৰিব। তেওঁক বধ কৰিবলৈ আপুনি নিজৰ হাতেৰেই আৰম্ভ কৰিব; তাৰ পাছত সকলোৱে যোগ দিব।

10 যিজনে আপোনালোকক মিচৰ দেশৰ বন্দীস্বৰ গৃহৰ পৰা উলিয়াই আনিলে; আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পাছত চলাৰ পৰা আপোনালোকক এফলীয়া কৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ কাৰণে তেওঁক আপোনালোকে শিল দলিয়াই হত্যা কৰিব। 11 তাতে ইশ্বায়েলীয়া সকলে সেই কথা শুনি ভয় খাব আৰু আপোনালোকৰ মাজত কোনেও তেনে কুকৰ্ম পুনৰ নকৰিব।

12 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি নগৰবোৰ আপোনালোকক বাস কৰিবৰ অৰ্থে দিছে, তাৰ কোনো এখনৰ বিষয়ে যদি শুনিবলৈ পায় যে: 13 সেই ঠাইৰ ইস্ৰায়েলবাসীৰ মাজত কেইজনমান দুষ্টলোক ওলাই সেই ঠাইৰ নিবাসীসকলক এই বুলি কৈ বিপথে নিছে, “আহাঁক, আমি গৈ ইতৰ দেৱতাক পূজা কৰোঁ যাৰ বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে।”

14 তেনেকুৱাই যদি হয়, তেন্তে বিষয়টো ভালদৰে বিচাৰ কৰি আপোনালোকে পৰীক্ষা আৰু তদন্ত কৰিব। সেয়ে যদি সঁচা বুলি প্ৰমাণিত হয় যে এই ঘণনীয় কাম আপোনালোকৰ মাজত হৈছে, 15 তেন্তে আপোনালোকে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে সেই নগৰ-নিবাসীসকলক প্ৰহাৰ কৰি, পশু আদি তাৰ মাজত থকা সকলোকে তৰোৱালেৰে নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিব। 16 সেই ঠাইৰ সকলো লুটদৰব্য আপোনালোকে নগৰৰ চকৰ মাজত গোটাই সেই নগৰ আৰু তাৰ লুটদৰব্যৰ সকলোবোৰ নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে জুইত পুৰিব; সেই নগৰ চিৰকালৰ কাৰণে যেন ভগ্নৱশেষ হৈ থাকিব; তাক পুনৰায় কেতিয়াও সজা নহ'ব।

17 যিহোৱাই যেন তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰ পৰা ক্ষান্ত হয়, সেইবাবে আপোনালোকৰ হাতত যেন এই লুটদৰব্যবোৰৰ এটাও দেখা নাযায়; তেতিয়া তেওঁ আপোনালোকক কৃপা আৰু দয়া কৰিব লগতে আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত কৰা শপতৰ দৰে আপোনালোকৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিব। 18 তেওঁ এইদৰে কৰিব, যেতিয়া আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ মাত শুনি মই আজি আপোনালোকক যি সকলো আজ্ঞা দিছোঁ, তাক পালন কৰিব আৰু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ভাল, তাক কৰি বাধ্য হ'ব।

14 অধ্যায়

আন ধর্মীয় ৰীতি-নীতি পালনত নিষেধ

1 আপোনালোক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্তান। আপোনালোকে মৰা মানুহৰ কাৰণে শোক প্ৰকাশ কৰিবলৈ নিজৰ শৰীৰত কাটকট নকৰিব বা মূৰ চুলি নুখুৱাব। 2 কিয়নো আপোনালোক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এক পবিত্ৰৰ জাতি; পৃথিবীত থকা সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা যিহোৱাই আপোনালোকক মনোনীত কৰিলে যাতে আপোনালোক তেওঁৰ নিজৰ বিশেষ সম্পত্তি হয়।

শুচি আৰু অশুচি আহাৰ

3 আপোনালোকে কোনো ঘিণলগীয়া বস্তু নাখাব। 4 আপোনালোকে খাব পৰা পশু এইবোৰ; গৰু, মেৰ, ছাগলী, 5 হৰিণা, কৃষ্ণসাগৰ, যহমুৰ পহ, বনৰীয়া ছাগলী, দীচোন পশু, টৰো আৰু পৰ্বতীয়া মেৰ-ছাগ। 6 যিবোৰ জন্তুৰ খুৰা সম্পূৰ্ণৰূপে দুফাল আৰু ঘাঁহ পাগুন্দে, সেই সকলো পশু আপোনালোকে খাব পাৰিব। 7 তথাপিও এইবোৰৰ মাজত যিবোৰে ঘাঁহ পাগুন্দে বা খুৰা দুফাল হোৱা পশুবোৰৰ মাজত আপোনালোকে এইবোৰ খাব নালাগে: উট, শহা আৰু চাফন পহ। কাৰণ সেইবোৰে ঘাঁহ পাগুন্দে হয়, কিন্তু খুৰা দুফাল নহয়; সেইবোৰ আপোনালোকৰ কাৰণে অশুচি।

8 গাহৰি অশুচি। কাৰণ তাৰ খুৰা দুফাল হলেও সি ঘাঁহ পাগুন্দি নাথাকে, সি আপোনালোকৰ পক্ষে অশুচি। আপোনালোকে সেইবোৰৰ মাংস নাখাব, সেইবোৰৰ শৱকো নচুৰ।

9 পানীত বাস কৰা প্ৰাণীবোৰৰ মাজত যিবোৰৰ পাখি আৰু বাকলি আছে, সেইবোৰ আপোনালোকে খাব পাৰিব। 10 কিন্তু যিবোৰৰ পাখি আৰু বাকলি নাই, সেইবোৰ নাখাব। সেইবোৰ আপোনালোকৰ কাৰণে অশুচি।

11 আপোনালোকে সকলোবিধৰ শুচি চৰাই খাব পাৰিব। 12 কিন্তু আপোনালোকে এইবোৰ খাব নোৱাৰিব: ঈগল, শগুণ, শেন, 13 শঙ্কৰ চিলনী, ৰঙা চিলনী, সকলোবিধৰ মটিয়া চিলনী, 14 সকলো বিধৰ কাউৰী, 15 উট চৰাই, ৰাতি-শেন, গঙ্গা-চিলনী, সকলোবিধৰ শেন জাতীয়; 16 ফেঁচা, হু, বগা-ফেঁচা, 17 হাড়গিলা, ঢোঁৰা কাউৰী, মাছৰোকা, 18 বৰটোকোলা, সকলো বিধৰ বগলী, ৰাজহংস আৰু বাদুলী। 19 জাক বান্ধি উৰি ফুৰা সকলো পতঙ্গ আপোনালোকৰ কাৰণে অশুচি হ'ব; সেইবোৰ খাব নালাগে। 20 কিন্তু আন পাখি থকা শুচি প্ৰাণীবোৰ আপোনালোকে খাব পাৰিব।

21 নিজে মৰি পৰি থকা কোনো পশু আপোনালোকে নাখাব। কিয়নো আপোনালোক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এক পবিত্ৰৰ জাতি। কিন্তু আপোনাৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত থকা কোনো বিদেশীক তাক দিব পাৰিব আৰু তেওঁলোকে তাক খাব পাৰিব নাইবা আপোনালোকে কোনো বিদেশীৰ ওচৰত তাক বিক্ৰী কৰিব পাৰিব। ছাগলী পোৱালিৰ মাংস তাৰ মাকৰ গাখীৰত নিসিজাব।

দশমাংশৰ বিষয়ে ৰীতি

22 বছৰে বছৰে উপায় হোৱা খেতিৰ শস্যৰ দশম ভাগ আপোনালোকে পৃথক কৰি থব। 23 যি ঠাই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ নামৰ বাসস্থান কৰিবৰ কাৰণে মনোনীত কৰিলে, সেই ঠাইত আপোনালোকৰ শস্য, নতুন দ্ৰাক্ষাৰস, তেলৰ দশম ভাগ আৰু নিজৰ গৰু, মেৰ-ছাগ, ছাগলীৰ প্ৰথমে জগাবোৰক আপোনালোকে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত খাব: তাতে আপোনালোকে ঈশ্বৰ যিহোৱাক ভয় ভক্তি কৰিবলৈ শিকিব। 24 কিন্তু যি ঠাই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ নাম স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে মনোনীত কৰিব, যদি সেই ঠাই বহু দূৰৈত হয় আৰু তাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ যাত্ৰাও ইমান দীঘলীয়া হয় যে আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদত পোৱা দশম ভাগৰ বস্তু তালৈ নিব নোৱাৰিব। 25 তেন্তে সেই উদ্ভাসৰ্গিত বস্তু বিক্ৰি কৰি তাৰ ধন লৈ আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ মনোনীত ঠাইলৈ যাব।

26 আপোনালোকে সেই ধনেৰে নিজৰ ইচ্ছামতে বস্তু কিনিব, যেনে গৰু, মেৰ-ছাগ, ছাগলী নাইবা দ্ৰাক্ষাৰস বা সুৰা বা আপোনালোকৰ মনৰ ইচ্ছাৰ যি কোনো বস্তু। সেইবোৰ কিনি আপোনালোকে আপোনালোকৰ সপৰিয়ালক লৈ সেই ঠাইতে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আহাৰ গ্ৰহণ কৰি আনন্দ কৰিব। 27 আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত থকা যি লেবীয়াসকল তেওঁলোকক নাপাহৰিব; কিয়নো নিজৰ বুলিবলৈ তেওঁলোকৰ কোনো অংশ বা আধিপত্য নাই।

28 প্ৰত্যেক তৃতীয় বছৰৰ শেষত, আপোনালোকৰ সেই বছৰৰ উপায়িত শস্যৰ দশম ভাগ উলিয়াই আনি আপোনালোকে নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত জমা কৰিব। 29 তাতে লেবীয়াসকল, যি সকলৰ নিজৰ বুলিবলৈ কোনো আধিপত্য নাই, তেওঁলোকৰ লগতে সেই নগৰৰ বিদেশী বাসিন্দাসকল, বিধৱা আৰু পিতৃহীন ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে তৃপ্তিৰে খাবলৈ পাব। আপোনালোকৰ হাতে কৰা এই সকলো কাৰ্যত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আশীৰ্বাদ কৰিবৰ কাৰণে ইয়াকে কৰিব।

15 অধ্যায়

ধাৰ ক্ষমা কৰা বছৰ। বন্দী মুক্ত কৰা আৰু প্ৰথমে জগা পশু পবিত্ৰ কৰা।

1 আপোনালোকে প্ৰত্যেক সাত বছৰৰ মূৰত ধাৰ ক্ষমা কৰিব। 2 সেই ধাৰ ক্ষমা কৰাৰ নিয়ম এই, প্ৰতিজন ধাৰ দিওঁতাই নিজৰ ওচৰ চুবুৰীয়াক দিয়া ধাৰ ক্ষমা কৰিব; তেওঁ নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া ভাইৰ পৰা তাক আদায় নকৰিব, কিয়নো যিহোৱাৰ ধাৰ ক্ষমাৰ সময় ঘোষণা কৰা হ'ল। 3 আপোনালোকে পৰজাতিৰ পৰা দাবি কৰি ঋণ আদায় কৰিব পাৰে; কিন্তু ভাইৰ ওচৰত আপোনালোকৰ যি ঋণ আছে, সেয়া এৰি দিব।

4 যাহোক আপোনালোকৰ মাজত কোনো দৰিদ্ৰলোক নাথাকিব। কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক অধিকাৰৰ কাৰণে যি দেশ আধিপত্য স্বৰূপে দিছে, যিহোৱাই সেই দেশত আপোনালোকক নিশ্চয় আশীৰ্বাদ কৰিব। 5 যদি তোমালোকে কামমনোৱাক্যে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কথা শুনা, তোমালোকে তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰা; এই আদেশ

মই আজি তোমালোকক দিলোঁ।⁶ কিয়নো ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ আগত যি দৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল সেইদৰেই আপোনালোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিব। তেতিয়া আপোনালোকে অনেক জাতিক ঋণ দিব। কিন্তু অন্য লোকৰ পৰা আপোনালোকে ঋণ ল'ব লগা নহ'ব। আপোনালোকে বহুতো জাতিৰ ওপৰত শাসন কৰিব পাৰিব, কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো এজনোও আপোনালোকক শাসন কৰিব নোৱাৰিব।

⁷ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিছে, তাৰ কোনো নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত যদি কোনো ভাই আপোনালোকৰ দেখাত দুখীয়া, তেতিয়া আপোনালোকে তেওঁলৈ হৃদয় কঠিন নকৰিব, সেই দুখীয়া ভাইলৈ আপোনালোকৰ হাত বন্ধ নকৰিব।⁸ কিন্তু আপুনি তেওঁলৈ হাত মুকলি কৰি, তেওঁৰ অভাৱ পূৰ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁক যি প্ৰয়োজন, অৱশ্যে সিমান তেওঁক ধাৰ দিব লাগে।

⁹ সাৱধান হওঁক সপ্তম বছৰ, ধাৰ ক্ষমা কৰা বছৰ ওচৰ হৈছে, এই বুলি নিজৰ হৃদয়ত নীহ ভাব উদয় নহওক; নহ'লে নিজৰ দুখীয়া ভাইলৈ কু-দৃষ্টি ৰাখি তেওঁক একোকে নিদিব, আৰু তেওঁ আপোনাৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিব; তাতে আপোনাৰ পাপ হ'ব।¹⁰ আপুনি তেওঁক অৱশ্যে দিব; দিওঁতে মনত বেজাৰ নকৰিব। কিয়নো এই কাৰ্যৰ কাৰণে ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনাৰ সকলো কৰ্মত, আৰু আপুনি হাত দিয়া আটাই কাৰ্যত আপোনাক আশীৰ্ব্বাদ কৰিব।

¹¹ কিয়নো দুখীয়া মানুহ দেশৰ পৰা আতৰ নহ'ব, এই কাৰণে মই আপোনাক এই আজ্ঞা দিছোঁ, যে, আপুনি নিজৰ দেশত থকা দুখীয়া আৰু দৰিদ্ৰৰ ভাইলৈ হাত মুকলি কৰি ৰাখিব।

¹² যদি তোমাৰ ভাই এজন ইষ্ৰীয়া পুৰুষ বা এজনী ইষ্ৰীয়া মহিলা আপোনাৰ হাতত বেচা হয়, আৰু তেওঁ আপোনাক ছয় বছৰ খাটি দিয়ে, তেন্তে আপুনি সপ্তম বছৰত তেওঁক মুকলি কৰি বিদায় দিব।¹³ মুকলি কৰি বিদায় দিয়া সময়ত, তাক শুনা হাতে নপঠাব।¹⁴ আপোনালোকে আপোনালোকৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী জাকৰ পৰা, মৰণামৰা খোলাৰ পৰা আৰু দৰাফাফুণ্ডৰ পৰা তাক ভালকৈ দি পঠাব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰাৰ দৰেই তেওঁক দি দিব।

¹⁵ আপুনি অৱশ্যেই মনত ৰখা উচিত যে মিচৰ দেশত আপোনালোক বন্দী অৱস্থাত আছিল, আৰু ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক মুক্ত কৰিলে; তাক সোঁৱৰক; এই কাৰণে মই আজি আপোনালোকক এই আজ্ঞা দিছোঁ।

¹⁶ কিন্তু আপোনাৰ আৰু আপোনালোকৰ পৰিয়ালৰ লোকসকলৰ প্ৰতি ডাল পোৱাৰ কাৰণে আৰু আপোনালোকৰ ওচৰত সুখেৰে আছে কৈ আপোনালোকক এৰি নাযাওঁ বুলি কয়,¹⁷ তেন্তে আপোনালোকে তেওঁৰ কাণৰ লতি লৈ দুৱাৰত লগাই ৰাখি বিন্ধাৰে ফুটা কৰিব। তেতিয়া তেওঁ সদায় আপোনাৰ বন্দী হৈ থাকিব; আৰু বেটিলোকে সেইদৰেই কৰিব।

¹⁸ তেওঁ ছয় বছৰ আপোনালোকৰ কাৰণে আপোনাৰ বেচ খোৱা চাকৰতকৈ দুগুণ কাম কৰিলে, আপুনি তেওঁক মুকলি কৰি বিদায় দিয়াত আপুনি কষ্টবোধ নকৰিব; তাতে আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপুনি কৰা সকলো কাৰ্যত আপোনাক আশীৰ্ব্বাদ কৰিব।

¹⁹ আপোনালোকে আপোনালোকৰ গৰু, মেৰ-ছাগ আদি পশুৰ জাকৰ পৰা প্ৰথমে আটাই মতা পশুবোৰ আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ কৰিব; আপোনালোকে প্ৰথমে জগা গৰু, কোনো কামত নলগাব, আৰু আপোনালোকৰ মেৰ-ছাগৰ প্ৰথমে জগা নোম নাৰাটিব।²⁰ যিহোৱাই যি ঠাইত মনোনীত কৰিব সেই ঠাইত আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে আপুনি আপোনালোকৰ সপৰিয়ালে তাক প্ৰতিবছৰে অহাৰ হিচাপে গ্ৰহণ কৰিব।²¹ যদি তাত কোনো ঘূণীয়া থাকে, অৰ্থাৎ সেইবোৰত যদি খোৰা, কণা, বা আন প্ৰকাৰৰ কোনো ঘূণ থকা হয়, তেন্তে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তাক উসৰ্গ নকৰিব।

²² আপোনাৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত তাক খাব। শুচি আৰু অশুচি সকলো লোকে সমানে কৃষ্ণাৰ বা হৰিণাৰ মাংস খোৱাৰ দৰে তাক খাব পাৰিব।²³ আপুনি কেৱল তাৰ তেজ নাখাব; তাক পানীৰ দৰে মাটিত ঢালি পেলাব।

16 অধ্যায়

প্ৰধান বাৰ্ষিক পৰ্ব বিষয়ক বিধি

¹ আপুনি আৰীব মাহ মানিব, আৰু আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিব; কিয়নো আৰীব মাহতেই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা ৰাতি উলিয়াই আনিছিল।² ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে, নিজৰ নাম স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত আপোনালোকে আপোনালোকৰ মেৰ-ছাগ, ছাগ, আৰু গৰুৰ জাকৰ পৰা পশু লৈ, নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বলি উসৰ্গ কৰিব।

³ মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ দিন ধৰি জীয়াই থাকে মানে সোঁৱৰণ কৰিবৰ কাৰণে, আপোনালোকে তাৰে সৈতে খমিৰ দিয়া পিঠা নাখাব। সাত দিন তাৰে সৈতে, খমিৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিব; কিয়নো আপোনালোকে লৰালৰিকৈ মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহিছিল।⁴ সাদিনলৈকে আপোনালোকৰ সকলো সীমাত, আপোনালোকৰ ওচৰত খমিৰ দেখা নাযাওক; আৰু প্ৰথম দিনক সন্ধ্যাকালত মৰা যি বলি, তাৰ কোনো মাংস ৰাতিপুৱালৈকে গোটেই ৰাতি থকা অৱশিষ্ট নাথাকক।

⁵ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি যি নগৰ দিছে, তাৰ কোনো নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বলি উসৰ্গ কৰিব নোৱাৰিব।⁶ কিন্তু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ নাম স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত, মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ সময় পৰিলে, সন্ধ্যাবেলা সূৰ্য মৰা যোৱা সময়ত নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বলি উসৰ্গ কৰিব।

⁷ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত তাক খৰিকাত দি খাব। পাছত ৰাতিপুৱা নিজ নিজ তুল্লৈ উলটি যাব।⁸ আপোনালোকে ছয় দিন খমিৰ নিদিয়া পিঠা খাব; আৰু সপ্তম দিনা আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ধৰ্ম-সভা আয়োজন হ'ব, সেই দিনা আপোনালোকে কোনো কাম নকৰিব।

৭ তাৰ পাছত আপোনালোকে সাত সপ্তাহ লেখ কৰিব। শস্যত প্ৰথমে কাচি লগোৱাৰে পৰা আৰম্ভ কৰি সাত সপ্তাহ গণ্ডি কৰিব।¹⁰ আৰু ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি পৰিমাণে আশীৰ্ব্বাদ দিলে, সেই পৰিমাণে নিজ ইচ্ছাৰে দিয়া উপহাৰৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সেই সাত সপ্তাহৰ মূৰত হোৱা সেই পৰু পালন কৰিব।

11 আৰু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ নাম স্থাপনৰ অৰ্থে যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত, আপোনালোকৰ পো-জী, বন্দী-বেটী, আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত থকা লেবীয়া লোক, আৰু আপোনালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশী, পিতৃহীন, আৰু বিধৱা, এই সকলোৰে সৈতে আনন্দ কৰিব।¹² আৰু আপোনালোকক মিচৰ দেশত যে বন্দীস্ব অৱস্থাত আছিল, তাক সোঁৱৰণ কৰিব; আৰু এই সকলো বিধি পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব।

13 পাছত আপোনালোকৰ শস্যমৰা ঠাইৰ আৰু দৰাফাকুণ্ডৰ পৰা যি গোটাৰ লগীয়া, তাক গোটাৱা হ'লে, আপোনালোকে সাত দিন পঁজা-পৰু পালন কৰিব।¹⁴ আপোনালোকৰ সেই উঁসৱত আপোনালোকৰ পো-জী, বন্দী-বেটী আৰু আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত থকা লেবীয়াসকল, বিদেশীসকল, পিতৃহীন, আৰু বিধৱা, এই সকলোৰে সৈতে আনন্দ কৰিব।

15 যি ঠাই যিহোৱাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সাত দিন উঁসৱ পালন কৰিব। কিয়নো আপোনালোকৰ ভূমিত উঁপন্ন হোৱা সকলো দৰব্যত আৰু হাতেৰে কৰা আটাই কাৰ্যত যিহোৱাই আপোনালোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিব, আৰু আপোনালোক সকলোভাৱে আনন্দিত হ'ব।

16 ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত বছৰত তিনিবাৰ, খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ উঁসৱত, সপ্তাহবাৰৰ মূৰৰ উঁসৱত, আৰু পঁজা-পৰুত তেওঁৰ আগত আটাই পুৰুষ উপস্থিত হ'ব; কিন্তু শুদা হাতে তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ব নালাগে।

17 ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক দিয়া আশীৰ্ব্বাদ অনুসাৰে প্ৰতিজনে নিজ সমৰ্থ অনুসাৰে উপহাৰ আনিব।

দেৱপূজা নিষেধ। বিচাৰকৰ্ত্তা আৰু ৰজাবিষয়ক বিধি।

18 ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনাৰ সকলো ফৈদ অনুসাৰে আপোনাক যিবোৰ নগৰ দিছে, সেইবাৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত আপুনি আপোনাৰ কাৰণে বিচাৰকৰ্ত্তা আৰু বিষয়া নিযুক্ত কৰিব। তেওঁলোকে, ন্যায্যৰূপে প্ৰজাসকলক বিচাৰ কৰিব।¹⁹ আপুনি বলপূৰ্বক অন্যায় বিচাৰ নকৰিব, আৰু কাৰো মুখলৈ নাচাব; আৰু কাৰো পৰা ভেঁটি নল'ব, কিয়নো ভেঁটিয়ে জ্ঞানীসকলৰ চকু অন্ধ কৰে, আৰু ধাৰমিকৰ কথা ওলোটাই।²⁰ তাতে আপুনি জীয়াই থাকি, আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ দিছে, সেই দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ সকলোভাৱে যি ন্যায়, সেই মতে চলিব।

21 তাত আপুনি আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি যজ্ঞ-বেদি নিৰ্ম্মাণ কৰিব, তাৰ গুৰিত আচোৰা মূৰ্ত্তি বুলি কোনো প্ৰকাৰৰ কাঠ স্থাপন নকৰিব।²² আৰু আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যিগ লগা কোনো স্তম্ভ স্থাপন নকৰিব।

17 অধ্যায়

1 ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ আপোনালোকে কোনো ঘণ কি খুঁত থকা গৰু, মেৰ-ছাগ বা ছাগ বলিদান নকৰিব। কিয়নো সেয়ে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যিগলগীয়া।

2 ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি যি নগৰ দিছে, তাৰ কোনো নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত যদি এনে পুৰুষ কি শ্বৰীক তোমাৰ মাজত পোৱা যায়, যে, তেওঁলোকে গৈ তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়মটি ভাঙি তেওঁৰ দৃষ্টিত কুকৰ্ম কৰি, আন দেৱতাক সেৱা পূজা কৰিছে।³ আৰু সেই বোৰৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে, বা মই নিষেধ কৰা সূৰ্য, চন্দ্ৰ আদি আকাশৰ বাহিনীসকলৰ যি কোনো এজনৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে,⁴ আৰু সেইবাৰ আপোনালোকৰ আগত কোৱা হ'ল, আৰু আপোনালোকে তাক শুনিলে, এই সকলো আপোনালোকে শূনি সাৱধানতাৰে বিচাৰ কৰিব। ইশ্বায়েলৰ মাজত তেনে যিগলগীয়া কাৰ্য কৰা যদি হৈছে, সেই কথা যদি সঁচা আৰু নিশ্চয় হয়,⁵ তেন্তে যি পুৰুষ কি শ্বৰীয়ে সেই কুকৰ্ম কৰিলে, সেই পুৰুষ কি শ্বৰীক আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰ- মুখলৈ উলিয়াই নি, তেওঁলোক মৰাকৈ তেওঁলোকক শিল দলিয়াই মাৰিব।⁶ পাছত আপোনালোকে সেই কথাৰ দুজন সাক্ষীৰ মুখেৰে শূনিহে, যাৰ প্ৰাণদণ্ড কৰিব লাগে, তাৰ প্ৰাণদণ্ড কৰিব। এজন সাক্ষীৰ মুখেৰে তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড নহ'ব।⁷ তেওঁক বধ কৰিবলৈ, প্ৰথমে সাক্ষীসকলে, পাছত সকলো প্ৰজাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে হাত উঠাব। এইদৰে আপুনি তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতা উঁখাত কৰিব।

8 যদি তেওঁৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আপোনালোকলৈ কঠিন হ'য়, সেয়া হত্যায়েই হওঁক নাইবা দুৰ্ঘটনাৰ কাৰণেই হওঁক, যদি দুজন লোকৰ বিবাদ আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত হ'য়; যদি তেওঁৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আপোনালোকলৈ অতি কঠিন হয়, তেন্তে আপোনালোকে উঠি, ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইলৈ যাব,⁹ আৰু লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ আৰু সেইসময়ৰ বিচাৰকৰ্ত্তাৰ গুৰিলৈ গৈ সুধিব; তাতে তেওঁলোকে আপোনালোকক ৰায় দিব।

10 পাছত যিহোৱাই যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত তেওঁলোকে আপোনালোকক যি ৰায় দিব, আপুনি সেইদৰেই কাৰ্য কৰিব। তেওঁলোকে আপোনাক যি ক'ব, তাক সাৱধান কৰিব।¹¹ আপোনালোকক তেওঁলোকে যি ব্যৱস্থাৰ শিক্ষা দিব, আৰু যি শাসন-প্ৰণালী ক'ব, সেই ব্যৱস্থা আৰু শাসন-প্ৰণালী অনুসাৰে আপুনি কাৰ্য কৰিব। তেওঁলোকে দিয়া ৰায়ৰ সোঁ কি বাওঁফালে নুঘৰিব।

12 কিন্তু যিকোনো লোকে গৰু কৰি, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰাৰ কাৰণে সেই ঠাইত থিয় হোৱা পুৰোহিতৰ, বা বিচাৰকৰ্ত্তাৰ কথা নুশুনো, সেই মানুহৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব। এইদৰে আপুনি ইশ্বায়েলৰ মাজৰ পৰা তেনে দুষ্টতা দূৰ কৰিব।

13 তাত সকলো প্ৰজাই তাক শূনি ভয় পাই সেইদৰে আৰু গৰু নকৰিব।

14 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিছে, সেই দেশত সোমাই তাক অধিকাৰ কৰি বাস কৰোঁতে, যেতিয়া ক'ব, “মোৰ চাৰিওফালে থকা আটাই জাতিৰ দৰে মইও মোৰ ওপৰত এজন ৰজা পাতোঁ।” 15 তেতিয়া আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি জনক মনোনীত কৰিব, সেইজনকেই আপোনালোকৰ ওপৰত ৰজা পাতিব। আপোনালোকৰ নিজৰ ডাইসকলৰ মাজৰ পৰা এজনক বাচি লৈ আপোনালোকৰ ওপৰত ৰজা পাতিব। যি জন আপোনালোকৰ ডাই নহয়, এনে অনা-ইহুদী লোকক আপোনালোকৰ ওপৰত ৰজা পাতিব নোৱাৰিব।

16 কেৱল তেওঁ নিজৰ কাৰণে অনেক যোঁৱা নাৰাখিব, বা অনেক যোঁৱা ৰাখিবৰ মনেৰে পৰজাসকলক পুনৰায় মিচৰলৈ নপঠাব। কিয়নো যিহোৱাই আপোনালোকক কৈছিল, ইয়াৰ পাছত “আপোনালোকে সেই বাটেদি পুনৰায় উলটি নাযাব।” 17 আৰু তেওঁৰ মন যেন অপথে নাযায়, এই কাৰণে তেওঁলোকৰ ছোৱালী বিয়া নকৰিব; আৰু তেওঁ নিজৰ কাৰণে ৰূপ আৰু সোণ অধিককৈ নব্যাব।

18 যেতিয়া তেওঁ সেই ৰাজসিংহাসনত বহিব, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়কৈ লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ আগত থকা পুস্তকখনিৰ পৰা এখন আন এখন পুস্তক নিজৰ কাৰণে নকল কৰি লিখি থব। 19 ইস্ৰায়েলৰ মাজত নিজ ৰাজ্যত তেওঁ আৰু তেওঁৰ সন্তান সকল দীৰ্ঘজীৱী হবৰ কাৰণে তেওঁ যেন ডাইসকলৰ সন্মুখত অহংকাৰ নকৰে আৰু এই আজ্ঞাৰ সোঁ কি বাওঁফালে যেন ন্যূৰে। 20 এই কাৰণে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ভয় কৰিবলৈ শিকি, এই ব্যৱস্থাৰ সকলো বাক্য, আৰু বিধিবোৰ পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবৰ অৰ্থে, সেই পুস্তকখনি তেওঁৰ ওচৰত থাকিব, আৰু তেওঁ জীৱনৰ সকলো সময়ত তাক পাঠ কৰিব।

18 অধ্যায়

পুৰোহিত আৰু লেবীসকলৰ বাবে ব্যৱস্থা

1 লেবীয়া পুৰোহিতসকল আৰু লেবী গোষ্ঠীৰ সকলো লোকে আন ইস্ৰায়েলীয়াসকলৰ দৰে কোনো ভূমি বা সম্পত্তিৰ আধিপত্য নাপাব। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলিৰ কাৰণে যি সকলো অনা হ'ব আৰু যিহোৱাক আন যি সকলো আগবঢ়োৱা হ'ব, তেওঁলোকে সেইবোৰ বন্ধহে খাব। 2 ইস্ৰায়েলীয়া ডাইসকলৰ মাজত তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰপ্ৰাপ্তি বুলি একো নাথাকিব। যিহোৱাই কৰা প্ৰতিজ্ঞা অনুসৰে যিহোৱাই হ'ব তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ।

3 লোকসকলে যিবোৰ গৰু-ছাগলী বা মেৰ-ছাগ বলি দিব, সেইবোৰৰ কান্ধ, গাল দুখনৰ মাংস আৰু পাকস্থলী তেওঁলোকে পুৰোহিত সকলক দিব; এইবোৰেই হ'ব পুৰোহিতসকলে পাবলগীয়া ভাগ। 4 আপোনালোকৰ প্ৰথমে চপোৱা শস্যৰ ফলবোৰ, নতুন দৰাক্ষাৰস আৰু তেল, আৰু মেৰ-ছাগৰ পৰা প্ৰথমবাৰ কাটি উলিওৱা নোম আপোনালোকে পুৰোহিতক দিব। 5 কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ সকলো গোষ্ঠীৰ মাজৰ পৰা লেবী গোষ্ঠীক আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলক বাছি ল'লে যাতে তেওঁলোকে সকলো সময়তে যিহোৱাৰ নামেৰে পৰিচৰ্যা কাৰ্য কৰিব পাৰে।

6 সমগ্ৰ ইস্ৰায়েল দেশৰ কোনো নগৰৰ পৰা এজন লেবীয়াই যদি নিজৰ বাসস্থান এৰি সম্পূৰ্ণ নিজ ইচ্ছাৰে যিহোৱাই মনোনীত কৰা ঠাইত বাস কৰিবলৈ যায়, 7 তেতিয়া আন সকলো লেবীয়া ডাইসকলৰ দৰে তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিচৰ্যা কাৰ্য কৰিব লাগিব। 8 সেই লেবীয়া লোকে পৈত্ৰিক সম্পত্তি বিক্ৰী কৰি পোৱা মূল্যৰ উপৰিও সেই ঠাইৰ আন লেবীয়াসকলৰ লগত আহাৰৰ সমান ভাগ পাব।

যিহোৱাৰ যিগলগীয়া কাৰ্য

9 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিবলৈ গৈছে, সেই দেশত সোমাই আন জাতিবোৰে যি সকলো যিগলগীয়া কাৰ্য কৰে, আপোনালোকে সেই কাৰ্যবোৰ কৰিবলৈ নিশিকিব। 10 আপোনালোকৰ মাজত যেন এনে কোনো লোক নাথাকে, যি জনে নিজৰ সন্তানক হোমবলি উৎসৰ্গ কৰে, যি জনে মঙ্গল চায়, যি জনে লক্ষণ চাই ভৱিষ্যতৰ কথা কয় বা মায়াবিদ্যা, যাদুবিদ্যাৰ অভ্যাস কৰে, 11 যি জনে তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰৰে সম্বোধিত কৰে, যি জনে ভূতৰ পৰামৰ্শ লয় আৰু মৃত লোকৰ আত্মাৰ লগত সম্পৰ্ক ৰাখে। 12 এনেবোৰ কাৰ্য কৰা সকলো লোক যিহোৱাৰ আগত যিগলগীয়া আৰু এনে যুগলগীয়া কাৰ্যৰ কাৰণেই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই সকলো জাতিক আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিব। 13 আপোনালোক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত নিৰ্দোষী হ'ব লাগিব।

যিহোৱাৰ ভাৱবাদী

14 আপোনালোকে যি জাতিবোৰক উদ্ধাস্ত কৰি ভূমি অধিকাৰ কৰিব, তেওঁলোকে মায়াবিদ্যা আৰু মঙ্গল চোৱা ভৱিষ্যত বক্তাসকলৰ কথা শুনে। কিন্তু আপোনালোকক হ'লে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেনে কৰিবলৈ নিষেধ কৰিছে।

15 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ মাজৰ ডাইসকলৰ এজনক আপোনালোকৰ কাৰণে মোৰ নিচিনা এজন ভাৱবাদীক উপস্থাপন কৰিব। আপোনালোকে তেওঁৰ কথামতে চলিব লাগিব। 16 হোৱেৰ পাহাৰৰ ওচৰত আপোনালোক সকলোৱেই যিহোৱাৰ সন্মুখত সমবেত হোৱাৰ দিনা আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰত ইয়াকে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। আপোনালোকে এইবুলি প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল, “ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ মাত আমাক পুনৰ শুনিবলৈ নিদিব বা এই মহা-অগ্নি আমাক পুনৰ চাৰ্বলৈ নিদিব; সেয়ে হ'লে আমি মৰি যাম।”

17 যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তেওঁলোকে ঠিকেই কৈছে। 18 মই তেওঁলোকৰ ডাইসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ কাৰণে তোমাৰ দৰে এজন ভাৱবাদী উপস্থাপন কৰিম। তেওঁৰ মুখেৰেই মই মোৰ কথা ক'ম আৰু মই যি সকলো ক'বলৈ তেওঁক আজ্ঞা দিম, তেওঁ তাকে ক'ব। 19 সেই ভাৱবাদীয়ে মোৰ নামেৰে এই যি কথা ক'ব, কোনেও যদি মোৰ সেই কথা নুশনে, তেন্তে মই নিজে তেওঁৰ পৰা তাৰ হিচাপ ল'ম।”

20 কিন্তু মই আজ্ঞা নিদিয়া কথা যদি কোনো ভাববাদীয়ে মোৰ নাম লৈ অহংকাৰ কৰি ক'য়, অথবা যদি আন কোনো দেৱতাৰ নামেৰে ক'য়, সেই ভাববাদী জনৰ অৱশ্যেই প্ৰাণদণ্ড হ'ব।”

মিছা ভাববাদী

21 “কোনো কথাত আপোনালোকে হয়তো মনতে ভাবিব পাৰে, ‘এই বাৰ্তা যিহোৱাই কৈছে নে নাই, তাক আমি কেনেকৈ জানিম?’

22 কোনো ভাববাদীয়ে যদি যিহোৱাৰ নামেৰে কথা ক'য় আৰু সেয়ে যদি পাছত সিদ্ধ নহয় বা নঘটে, তেন্তে জানিব লাগিব যে, সেই কথা যিহোৱাই কোৱা নাই; সেই ভাববাদীয়ে অহংকাৰ কৰি সেই কথা কৈছে। আপোনালোকে তেওঁক ভয় নকৰিব।”

19 অধ্যায়

আশ্ৰয় নগৰ

1 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আপোনালোকক আধিপত্যৰ বাবে দিব, সেই ঠাইৰ জাতিবোৰক যেতিয়া উচ্ছন্ন কৰিব, আৰু আপোনালোকে তেওঁলোকৰ নগৰ আৰু ঘৰবোৰত বাস কৰিবলৈ ধৰিব, 2 তেতিয়া যি দেশ ঈশ্বৰ যিহোৱাই অধিকাৰৰ অৰ্থে আপোনালোকক দিব, আপোনালোকে সেই দেশৰ মধ্য ভাগত তিনিখন নগৰ নিজৰ কাৰণে মনোনীত কৰি ল'ব লাগিব। 3 সেই ঠাইলৈ যাবলৈ এটা পথও আপোনালোকে নিৰ্মাণ কৰি ল'ব আৰু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশত প্ৰবেশ কৰাবলৈ আপোনালোকক নিছে, সেই দেশৰ সীমা আপোনালোকে তিনি ভাগত ভাগ কৰিব যাতে কোনো ব্যক্তিক হত্যা কৰা প্ৰতিজন হত্যাকাৰী তালৈ পলাই যাব পাৰে।

4 সেই ঠাইলৈ পলাই গৈ বাস কৰাই হেছে কোনো হত্যাকাৰীৰ বাবে এই নিয়ম। পূৰ্বে মনত কোনো ঘৃণা নাৰাখি কোনোৱে যদি অজ্ঞাতে কাৰোবাক হত্যা কৰে, 5 যেনেকৈ এজন লোক নিজৰ চুবুৰীয়াৰ সৈতে কাঠ কাটিবলৈ হাবিলৈ গ'ল আৰু গছ কাটিবলৈ কুঠাৰখন দাঙিলত, সেই কুঠাৰ নালৰ পৰা সুলকি পৰি চুবুৰীয়াক আঘাত কৰিলে, তাতে তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল; তেতিয়া সেই ব্যক্তিজনে সেই তিনিখনৰ মাজৰ কোনো এখন নগৰলৈ পলাই গৈ তাতে বাস কৰি থাকিব পাৰিব; 6 তেওঁ এইদৰে কৰা উচিত, কিয়নো ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ ল'বলৈ নিহত ব্যক্তিৰ কোনো নিকট আত্মীয়ই খঙতে তেওঁক পাছে পাছে খেদি যাব পাৰে; আশ্ৰয় নগৰখনৰ বাট বহু দূৰ হ'লে, নগৰত সোমোৱাৰ আগেয়ে আত্মীয়ই ক্ৰুদ্ধ হৈ তেওঁক ধৰি বধ কৰিব পাৰে; যদিও সেই ব্যক্তি মৃত্যুদণ্ডৰ যোগ্য নাছিল; কিয়নো তেওঁ মনত কোনো ঘৃণা লৈ সেই ব্যক্তিজনক হত্যা কৰা নাছিল। 7 এই কাৰণতে মই আপোনালোকৰ নিজৰ বাবে তিনিখন নগৰ নিৰ্বাচন কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছো। 8 যদি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰাৰ দৰে গোটেই দেশ দিয়ে আৰু আপোনালোকৰ সীমাবোৰ বৃদ্ধি কৰে, 9 মই আজি আপোনালোকক দিয়া সকলো আজ্ঞা যদি আপোনালোকে মানি চলে - যদি আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰে আৰু তেওঁৰ পথত চলে, তেতিয়া আপোনালোকে সেই তিনিখন নগৰৰ উপৰিও পুনৰ তিনিখন নগৰ নিজৰ বাবে যোগ দিব। 10 আপোনালোকে এইদৰে কাৰ্য কৰিব, যাতে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আধিপত্যৰ অৰ্থে আপোনালোকক যি দেশ দিব সেই দেশৰ মাজত নিৰ্দ্দেশীলোকৰ ৰক্তপাত নহ'ব আৰু নিৰ্দেষী লোকৰ ৰক্তপাতৰ দোষত আপোনালোকো দোষী নহ'ব।

11 কিন্তু কোনোৱে যদি আন ব্যক্তিক ঘৃণা কৰি হত্যা কৰাৰ কাৰণে অপেক্ষা কৰি থাকে আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উঠি আঘাত কৰি বধ কৰে, তাৰ পাছত সেই তিনিখন নগৰৰ কোনো এখনলৈ যদি তেওঁ পলাই যায়, 12 তেন্তে তেওঁৰ নগৰৰ বৃদ্ধলোকে মানুহ পঠাই সেই আশ্ৰয় নগৰৰ পৰা হত্যাকাৰীজনক ধৰি আনিব আৰু তেওঁক বধ কৰি ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ ল'বলৈ নিহতৰ আত্মীয়ৰ হাতত শোধাই দিব। 13 আপোনালোকে তেওঁলৈ কোনো দয়া নেদেখুৱাব। কিন্তু, তাৰ পৰিবৰ্তে আপোনালোকে ইশ্বৰয়েলৰ মাজৰ পৰা নিৰ্দ্দেশী লোকৰ ৰক্তপাতৰ দোষ মছি পেলাব। তাতে আপোনালোকৰ মঙ্গল হ'ব।

14 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আধিপত্যৰ অৰ্থে আপোনালোকক প্ৰবেশ কৰিবলৈ দিব, প্ৰতিবেশীৰ ভূমিৰ সীমাৰ চিহ্ন কেতিয়াও নলৰাব। বহুদিনৰ আগেয়ে সেই চিহ্নবোৰ তাত ৰখা হৈছিল।

সাক্ষী সম্পৰ্কে নিয়ম

15 কোনো ব্যক্তিয়ে কৰা অপৰাধৰ বাবে বা পাপ কাৰ্যৰ বাবে, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যদি গোচৰ অনা হয়, তেন্তে কেৱল এজন সাক্ষী থিয় হ'লে নহ'ব; দুই বা তিনিজন সাক্ষীৰ মুখেৰেহে কোনো বিষয় সত্য ৰূপে প্ৰমাণিত হ'ব। 16 যদি কোনো অধাৰ্মিক সাক্ষীয়ে কোনো লোকৰ ভুল কাৰ্যৰ হৈ সাক্ষ্য দিবলৈ উঠে, 17 তেন্তে সেই বিষয়ত জড়িত উভয় লোক সেই সময়ৰ পুৰোহিত আৰু বিচাৰকসকলৰ আগত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে থিয় হ'ব লাগিব; 18 বিচাৰকসকলে বিষয়টো ভালদৰে তদন্ত কৰিব; যদি তেওঁ নিজৰ ইশ্বায়েলীয়া ভাইৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিয়াৰ দ্বাৰা মিথ্যাবাদী বুলি ধৰা পৰে, 19 তেন্তে, তেওঁ নিজ ভাইলৈ যিহক কৰিব বিচাৰিব, তাকে তেওঁলৈ কৰিব; এইদৰে আপোনালোকে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা তেনে দুইটা দূৰ কৰিব লাগিব। 20 তাতে এই কথা শুনি বাকী সকলো ইশ্বায়েলীয়া লোকে ভয় খাব আৰু এই ধৰণৰ অন্যায কাৰ্য তেওঁলোকে তেতিয়াৰে পৰা আপোনালোকৰ মাজত পুনৰ কেতিয়াও নকৰিব। 21 আপোনালোকে তেওঁৰ প্ৰতি কোনো দয়া নেদেখুৱাব; প্ৰাণৰ সলনি প্ৰাণ, চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত, হাতৰ সলনি হাত, ভৰিৰ সলনি ভৰি ল'ব।

20 অধ্যায়

যুদ্ধ বিষয়ক নিয়ম।

1 যুদ্ধ কৰিবলৈ যাওঁতে শত্ৰু পক্ষত আপোনালোকক অধিক সংখ্যাৰ যোঁৰা, ৰথ আৰু সেনাদল দেখি আপোনালোকে ভয় নকৰিব; কিয়নো, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যি জনে মিচৰ দেশৰ পৰা আপোনালোকক বাহিৰ কৰি আনিছে, তেওঁ আপোনালোকৰ লগত আছে। 2 যেতিয়া আপোনালোকে যুদ্ধলৈ যাবলৈ সাজু হ'ব, পুৰোহিতে আগবাঢ়ি আহি সৈন্যদলক উদ্দেশ্য ক'ব, 3 “হে ইশ্বৰয়েলীয়াসকল, শূনা, আজি তোমালোকৰ শত্ৰুবোৰৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ তোমালোক ওচৰ চাপিছা; তোমালোকৰ হৃদয়ত সাহস নেহেৰুৱাবা; ভয় নকৰিবা বা কম্পিত নহ'বা আৰু শত্ৰুপক্ষক দেখি ভয়ত ৰাসিত নহ'বা। 4 কিয়নো, তোমালোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ আৰু শত্ৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱায়েই তোমালোকৰ লগত গৈছে।” 5 তাৰ পাছত বিষয়াসকলে সৈন্যবোৰক ক'ব, “তোমালোকৰ মাজত নতুন ঘৰ সাজি প্ৰতিষ্ঠা নকৰাকৈ থকা কোনো লোক আছে নেকি? যদি আছে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ উলটি যাওক; নহ'লে তেওঁৰ যুদ্ধত মৃত্যু হ'লে, মৰিলে, আন কোনোবাই সেই ঘৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব। 6 দৰাফাবাৰী পাতি তাৰ ফল ভোগ নকৰাকৈ কোনো লোক আছে নেকি? তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ উলটি যাওঁক। নহ'লে তেওঁৰ যুদ্ধত মৃত্যু হ'লে, আনে তাৰ ফল ভোগ কৰিব। 7 বিয়াৰ সম্বন্ধ হোৱাৰ পাছত বিয়া নকৰাকৈ থকা কোনো লোক আছে নেকি? তেন্তে তেওঁ নিজ ঘৰলৈ উলটি যাওক; নহ'লে তেওঁৰ যুদ্ধত মৃত্যু হ'লে, আনে সেই ছোৱালীক বিয়া কৰিব।” 8 সেই বিষয়াসকলে পুনৰ ক'ব যে, “তোমালোকৰ মাজত কোনো ভয়াতুৰ বা সাহস নথকা হৃদয়ৰ লোক আছে নেকি? তেন্তে তেওঁ নিজ ঘৰলৈ উলটি যাওঁক; নহ'লে আন ইশ্বৰয়েলীয়া ডাইসকলৰ মনোবল তেওঁৰ হৃদয়ৰ দৰে ভাঙি পৰিব।” 9 সৈন্যসকলৰ ওচৰত কথা কোৱা শেষ কৰি বিষয়াসকলে সৈন্যদলৰ ওপৰত সেনাপতি নিযুক্ত কৰিব।

10 আপোনালোকে কোনো নগৰ আক্ৰমণ কৰিবলৈ যাওঁতে, প্ৰথমতে সেই ঠাইৰ লোকসকলৰ ওচৰত শান্তিৰ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াব। 11 যদি তেওঁলোকে প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে আৰু তেওঁলোকৰ দুৱাৰবোৰ আপোনালোকলৈ মুকলি কৰি দিয়ে, তেন্তে সেই ঠাইৰ সকলো লোক আপোনালোকৰ অধীনত ক্ৰীতদাস হ'ব আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে কাৰ্য কৰিবলৈ বাধ্য হ'ব। 12 কিন্তু যদি শান্তিৰ প্ৰস্তাৱ প্ৰত্যাখান কৰে আৰু তাৰ পৰিবৰ্তে আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে, তেতিয়া আপোনালোকে সেই নগৰ অৱৰোধ কৰিব। 13 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যেতিয়া আপোনালোকক জয়ী কৰিব আৰু সেই ঠাই আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিব, তেতিয়া নগৰৰ সকলো পুৰুষকে আপোনালোকে বধ কৰিব। 14 কিন্তু মহিলাসকলক, শিশুসকলক আৰু পশুপাল আদি কৰি সেই নগৰত থকা আন সকলো বস্তু আপোনালোকে লুট্ৰব্যৰ সামগ্ৰীৰূপে নিজৰ কাৰণে নিব পাৰিব। শত্ৰুবোৰৰ দেশৰ পৰা লুট কৰা যি সকলো বস্তু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিব, তাক আপোনালোকে ভোগ কৰিব পাৰিব। 15 যিবোৰ নগৰ আপোনালোকৰ দেশৰ পৰা অনেক দূৰত আছে, যিবোৰ আপোনালোকৰ ওচৰৰ জাতিবোৰৰ নগৰ নহয়, সেইবোৰৰ প্ৰতি আপোনালোকে সেইদৰে কৰিব। 16 কিন্তু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আধিপত্যৰ অৰ্থে এই জাতিবোৰৰ যি সকলো নগৰ আপোনালোকক দিব, সেইবোৰ ঠাইৰ কোনো প্ৰাণীকে আপোনালোকে জীৱিত নাৰাখিব; 17 কিন্তু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে আপোনালোকে হিতীয়া, ইমোৰীয়া, কনানীয়া, পৰিঞ্জীয়া, হিব্ৰীয়া আৰু যিবুচীয়া লোকসকলক সম্পূৰ্ণভাৱে ধ্বংস কৰি পেলাব। 18 এনে নহওঁক যে যি ঘণনীয়া কাৰ্য তেওঁলোকে নিজৰ দেৱতাবোৰৰ পূজাৰ উদ্দেশ্যে কৰে, সেইবোৰ আপোনালোককো শিকাব। তাতে আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিব। 19 আপোনালোকে অনেক দিন ধৰি যেতিয়া কোনো নগৰ অৱৰোধ কৰি ৰাখি অধিকাৰ কৰিবলৈ যুদ্ধ কৰি থাকিব, তেতিয়া তাত থকা গছবোৰ কুঠাৰৰে কাটি নষ্ট নকৰিব। কিয়নো সেই গছবোৰৰ ফল আপোনালোকে খাব পাৰিব। সেয়ে আপোনালোকে গছবোৰ নাকাটিব। পথাৰৰ গছবোৰ জানো মানুহ যে, সেইবোৰক আপোনালোকে অৱৰোধ কৰিব?

20 কিন্তু যিবোৰ গছৰ ফল খাব পৰা নাযায় বুলি জানিব, কেৱল তেনে গছহে কাটি নষ্ট কৰিব পাৰিব আৰু যি ঠাইৰ লোকসকলে আপোনালোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিব, তেওঁলোকৰ পতন নোহোৱালৈকে সেই গছবোৰক আপোনালোকে আশ্বৰক্ষাৰ গড় কৰি ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিব।

21 অধ্যায়

অজ্ঞাত হত্যাৰ সম্পৰ্কে কৰা প্ৰায়চিত্ত।

1 আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই, যি দেশ অধিকাৰৰ অৰ্থে আপোনাক দিছে, তাৰ পথাৰত যদি কোনো লোকৰ মৃতদেহ পৰি থকা দেখা পোৱা, কিন্তু তাক কোনে হত্যা কৰিলে সেয়ে জনা নাযায়; 2 তেতিয়া আপোনালোকৰ মাজৰ বয়জোষ্ঠলোক আৰু বিচাৰকৰূতাসকল বাহিৰলৈ গৈ, সেই হতহোৱা লোকজনৰ মৃতদেহ চাৰিওফালে থকা নগৰবোৰৰ দুৱাৰ মাপ ল'ব।

3 যেতিয়া আপোনালোকে নিহত ব্যক্তিজনৰ সকলোতকৈ ওচৰত থকা চহৰ খনৰ বিষয়ে জানিব, সেই নগৰৰ বৃদ্ধ লোকসকলে, জাকৰ পৰা এনে এজনী চেঁউৰী গৰু ল'ব যাৰ দ্বাৰাই যুৱলি টনা আদি কোনো কাম কৰোৱা নাই। 4 পাছত সেই নগৰৰ বৃদ্ধ লোকসকলে চেঁউৰী গৰুজনী লৈ, হাল নোবোৱা, গুটি নিসিচাঁ পানী বৈ থকা এনে উপত্যকালৈ নামি গৈ, সেই উপত্যকাত গৰুজনীৰ ডিঙি বিচ্ছেদ কৰিব।

5 আৰু লেবীসকলৰ সন্তান পুৰোহিতসকলো অৱশ্যেই তালৈ যাব; কিয়নো আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ আৰু যিহোৱাৰ নামেৰে আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ এই লোকসকলকেই মনোনীত কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে বাক্য অনুসাৰে প্ৰত্যেক বিবাদ আৰু আঘাতৰ বিচাৰ নিস্পত্তি কৰিব। 6 সেই শৰটোৰ ওচৰত থকা নগৰৰ উপত্যকাত আটাই বৃদ্ধসকলে, গৰুজনীৰ দিঙি বিচ্ছেদ কৰাৰ ওপৰত নিজৰ নিজৰ হাত ধুব। 7 আৰু এই লোকসকলে ক'ব “আমাৰ হাতে এই ৰক্তপাত কৰা নাই আৰু আমি এই ঘটনাত দেখা নাই।

৪ হে যিহোৱা, তুমি মুক্ত কৰা তোমাৰ পৰজা ইস্ৰায়েলক ক্ষমা কৰি, তোমাৰ পৰজা ইস্ৰায়েলক গাত নিৰ্দোষীৰ ৰক্তপাতৰ দোষ নেপেলাবা।” তাতে তেওঁলোকলৈ সেই ৰক্তপাতৰ দোষ ক্ষমা কৰা হ’ব। ৯ এইদৰে আপোনালোকে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ভাল, তাকেই কৰি আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা নিৰ্দোষীৰ ৰক্তপাতৰ দোষ দূৰ কৰিব।

বন্দী যুৱতীক বিয়া কৰোঁৱা।

10 যেতিয়া আপোনালোকে আপোনালোকৰ শত্ৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যাব, তেতিয়া আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই লোকসকলক পৰাস্ত কৰিব আৰু আপোনালোকে শত্ৰুবোৰক বন্দীকৰি আনিব পাৰিব। 11 আৰু সেই বন্দী কৰি অনা লোকসকলৰ মাজত কোনো সুন্দৰী যুৱতীক দেখি মুগ্ধহৈ আপুনি যদি তাইক বিয়া কৰি পত্নী কৰিব খোজে, 12 তেন্তে তেওঁক আপোনাৰ ঘৰলৈ নিব আৰু তাই নিজৰ মূৰ খুৰাই নখ কাটি, 13 বন্দী অৱস্থাৰ কাপোৰ সোলোকাই থৈ, আপোনাৰ ঘৰত থাকি বাপেক-মাকৰ কাৰণে পুৰা এমাহ শোক প্ৰকাশ কৰিব; তাৰ পাছত আপুনি তাইৰ ওচৰলৈ যাব পাৰিব বা তেওঁৰ স্বামী হ’ব, আৰু তাই আপোনাৰ ভাৰ্য্যা হ’ব। 14 পাছত যদি আপুনি তেওঁকলৈ সুখী নহয়নো, তেন্তে যি ঠাইলৈ তেওঁ যাবলৈ ইচ্ছা কৰে, সেই ঠাইলৈকে যাবলৈ দিব; কিন্তু কোনো ধন লৈ তাইক নেবচিব, আপুনি তাইলৈ বেটা বা দাসীৰ নিচিনাকৈ ব্যৱহাৰ নকৰিব, কিয়নো আপুনি তাইক অপদস্থ কৰিলে।

বৰপুত্ৰই পাবলগীয়া অধিকাৰ।

15 যদি কোনো পুৰুষৰ দুগৰাকী ভাৰ্যা থাকে, এগৰাকী তেওঁৰ মৰমৰ আন গৰাকী ঘৃণাৰ। দুয়োগৰাকীয়ে তেওঁলৈ সন্তান জন্ম দিয়ে, কিন্তু বৰ পুতেক যদি ঘৃণাৰ গৰাকীৰ সন্তান হয়; 16 তেতিয়া সেই ব্যক্তিয়ে পুতেক কেইজনক সম্পত্তিৰ ভাগকৰা দিনা, ঘৃণাৰ গৰাকীৰ পৰা হোৱা বৰ পুতেক থাকোঁতে, তেওঁ মৰমৰ গৰাকীৰ পুতেকক জ্যেষ্ঠাধিকাৰ দিব নোৱাৰিব।

17 কিন্তু অৱশ্যেই তেওঁ সকলো সম্পত্তিৰ দুভাগ দি এলাগীজনীৰ পুতেককে বৰ-পো বুলি স্বীকাৰ কৰিব। কাৰণ সেই সন্তান তেওঁৰ প্ৰথম সন্তান। প্ৰথমে জন্মপোৱা হিচাবে সমস্ত জ্যেষ্ঠাধিকাৰ তেওঁৰ আছে।

বিদ্ৰোহী সন্তান।

18 কোনো এজন মাক-বাপেকৰ যদি জেদী ও বিৰোধী বা মাক দেউতাকৰ কথা নুশুনা আৰু শাস্তি দিলেও তেওঁলোকৰ কথা শুনিবলৈ অস্বীকাৰ কৰা ল’ৰা, কোনো মানুহৰ থাকিলে; 19 সেই ল’ৰা জনৰ বাপেক-মাকে তেওঁক ধৰি, নিজৰ নগৰৰ বয়জ্যেষ্ঠসকলৰ ওচৰলৈ আৰু তেওঁলোকে নিবাস কৰা নগৰৰ দুৱাৰ-মুখলৈ লৈ আহিব। 20 নগৰৰ বয়জ্যেষ্ঠ লোকসকলক ক’ব “আমাৰ এই লৰাটি অবাধ্য আৰু বিৰোধী, আমাৰ কথা নুশুনে, তেওঁ অপব্যয়ী আৰু মদপী।” 21 তেতিয়া ল’ৰাজন নিবাস কৰা নগৰৰ সকলো লোকে ল’ৰা জনক শিল দলিয়াই বধ কৰিব। এইদৰে আপোনালোকে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতা দূৰ কৰিব। তাতে ইস্ৰায়েলক লোকসকলে এই বিষয়ে শুনি ভয় পাব।

অন্যান্য নিয়ম।

22 পাছত কোনো মানুহে যদি পৰাগ দণ্ডৰ যোগ্য পাপ কৰে আৰু তেওঁৰ পৰাগদণ্ড হয়; তেওঁৰ মৃত দেহতো এডাল গছত আঁৰি ৰাখিব; 23 কিন্তু তেওঁৰ মৃতদেহটো ৰাতি গছডালৰ ওপৰতে ৰাখি নথব; বৰং একেদিনাই দেহটো পুতি পেলাব। কিয়নো যি জনৰ শৰ আঁৰি থোৱা হয় তেওঁ ঈশ্বৰৰ অভিশপ্ত। সেই কাৰণেই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই অধিকাৰৰ অৰ্থে যি দেশ আপোনালোকক দিবলৈ গৈছে, আপোনালোকে সেই দেশ অশুচি নকৰিব।

22 অধ্যায়

ওচৰ-চুবুৰীয়াক দয়া কৰিবলৈ আদেশ।

1 আপোনালোকে ইস্ৰায়েলীয়া কোনো ভাইৰ গৰু বা মেৰ-ছাগে বাট হেৰুৱাই অন্যফালে যোৱা দেখিলে, তালৈ অৱহেলা নকৰিব। আপোনালোকৰ ভাইৰ ওচৰলৈ অৱশ্যে তাক ওভটাই নিব। 2 যদি আপোনালোকৰ সেই ইস্ৰায়েলীয়া ভাই ওচৰত নাই, বা সেই ভাই কোন হয় তাক নাজানে, তেন্তে সেই পশুক আপোনালোকে নিজৰ ঘৰলৈ লৈ যাব আৰু সেই ভায়ে বিচাৰি নাহে মানে তাক আপোনালোকৰ ঘৰতে ৰাখি থ’ব; পাছত বিচাৰি আহিলে আপোনালোকে তাক ওলোটাই দিব।

3 আপোনালোকে তেওঁৰ গাৰ্খলৈকো একেদৰেই কৰিব; আৰু তেওঁলোকৰ কাপোৰ-কানিলৈকো সেইদৰেই কৰিব; আপোনালোকৰ ইস্ৰায়েলীয়া সকলৰ হেৰোৱা যিকোনো বস্তু আপোনালোকে পায়, সেই সকলো বিষয়তে আপোনালোকে সেই একেদৰেই কৰিব; আপোনালোকে নিজৰ মতে লুকুৱাই নাৰাখিব। 4 আপোনালোকৰ কোনো ভাইৰ গাধ বা গৰু বাটত পৰি থকা দেখিলে, আপোনালোকে সেইবোৰলৈ অৱহেলা নকৰিব; সেইবোৰক পুনৰাই উঠিবলৈ সহায় কৰিব।

5 পুৰুষৰ অধিকাৰত থকা কোনো পোছাক মহিলাই পৰিধান কৰিব নালাগে, বা পুৰুষেও মহিলাৰ পোছাক পিন্ধিব নালাগে; কিয়নো যি কোনোৱে তেনে কাৰ্য কৰে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত তেওঁলোক বিতৃষ্ণাজনক।

6 আপোনালোকে বাটৰ কাষত থকা গছত বা মাটিত থকা কোনো চৰাইৰ বাঁহত চৰাইৰ মাকে পোৱালীৰ ওপৰত বা কণীৰ ওপৰত উন্নত বহি থকা যদি দেখা পায়, তেন্তে আপোনালোকে পোৱালিবোৰৰ সৈতে চৰাইজনীক ধৰি লৈ নাযাব। 7 আপোনালোকে পোৱালিবোৰক লৈ যাব পাৰে, কিন্তু মাকক অৱশ্যেই আপোনালোকে এৰি দিব লাগিব। তাতে আপোনালোকৰ উন্নতি হ’ব আৰু আপোনালোকৰ আয়ুস দীঘল হ’ব।

8 ঘৰ নিৰ্মাণ কৰাৰ সময়ত আপোনালোকে ছাদৰ চাৰিওফালে বেৰা দিব, যাতে কোনো ঘৰৰ ছাদৰ ওপৰৰ পৰা পৰি কোনো মানুহৰ মৃত্যু হ’লে, সেই ঘৰৰ লোক তাৰ ৰক্তপাতৰ দায়ী নহ’ব।

9 দৰাফাৰীত আপোনালোকে দুই জাতৰ বীজ নলগাব; তেনে কৰিলে আপোনালোকে সিচাঁ বীজৰ শস্য আৰু দৰাফাৰীৰ ফল উভয়ে অপবিং হ'ব।¹⁰ গৰু আৰু গাধ দুয়োকে একজুঁট কৰি হাল নাৱাব।¹¹ উল আৰু শণ সুতা মিহলাই বোৱা কাপোৰ নিষিদ্ধিব।

12 আপোনালোকৰ গাত লোৱা চাদৰৰ চাৰি কোণা, পকোৱা সুতাৰে দহি বাটিব।

সহবাস সম্পৰ্কে নিয়ম।

13 কোনোলোকে যদি বিয়া কৰি ডাৰ্যাক লৈ শোৱাৰ পাছত তাইক পছন্দ নকৰে¹⁴ আৰু তাইৰ অস্থিত অনৰ্থক অপবাদ দি ক'য়, “মই এই মহিলাক বিয়া কৰিলোঁ হয়, কিন্তু তাই যে কুমাৰী ছোৱালী তাইৰ ওচৰত সেই প্ৰমাণ মই নাপালোঁ।”

15 তেতিয়া সেই ছোৱালীৰ বাপেক-মাকে নগৰৰ দুৱাৰত বৃদ্ধ নেতাসকলৰ ওচৰলৈ তাইৰ সতীত্বৰ প্ৰমাণ লৈ যাব।¹⁶ ছোৱালীজনীৰ বাপেকে বৃদ্ধ নেতাসকলক ক'ব, “মই এই মানুহৰ সৈতে মোৰ জীক বিয়া দিছিলোঁ কিন্তু তেওঁ তাইক পছন্দ নকৰে।¹⁷ এতিয়া তেওঁ তাইক অপবাদ দি কৈছে, ‘মই তাইক কুমাৰী অৱস্থাত পোৱা নাই।’ কিন্তু এইয়া চাওঁক মোৰ ছোৱালীৰ সতীত্বৰ প্ৰমাণ।” এই বুলি কৈ তেওঁলোকে বৃদ্ধ নেতাসকলৰ আগত কাপোৰখন মেলি দেখুৱাব।¹⁸ পাছত নগৰৰ বৃদ্ধ নেতাসকলে সেই পুৰুষক ধৰি আনি শাস্তি দিব।¹⁹ সেই পুৰুষৰ পৰা তেওঁলোকে জৰিমনা হিচাবে এশ চেকল ৰূপ আদায় কৰি ছোৱালী জনীৰ বাপেকক দিব, কিয়নো সেই মানুহে এগৰাকী ইশ্ৰায়েলীয়া কুমাৰীৰ দুৰ্নাম কৰিলে; তাৰ উপৰিও ছোৱালী জনী তেওঁৰ ডাৰ্যাক হৈ থাকিব আৰু তেওঁ জীয়াই থাকে মানে তাইক এৰিব নোৱাৰিব।

20 কিন্তু কথাটো যদি সত্য হয় আৰু ছোৱালীজনীৰ সতীত্বৰ কোনো প্ৰমাণ পোৱা নাযায়,²¹ তেন্তে তেওঁলোকে ছোৱালীজনীক নিজৰ বাপেকৰ ঘৰৰ দুৱাৰ মুখলৈ উলিয়াই আনিব, আৰু নগৰৰ পুৰুষসকলে তাইক শিল দলিয়াই বধ কৰিব। কিয়নো তাই নিজৰ বাপেকৰ ঘৰত থকাৰ সময়ত ব্যভিচার কৰি ইশ্ৰায়েলীয়া সকলৰ মাজত ভীষণ ঘৃণীয় কাম কৰিলে। এইদৰেই ইশ্ৰায়েলীয়া সকলৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতা দূৰ কৰিব।

22 যদি আন কোনো লোকৰ ডাৰ্যাক লগত কোনো পুৰুষে শয়ন কৰোঁতে ধৰা পৰে, তেন্তে মহিলাগৰাকীৰ লগত শয়ন কৰা পুৰুষ আৰু মহিলা দুয়োৰে প্ৰাণ দণ্ড হ'ব; এইদৰে আপোনালোকে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতা দূৰ কৰিব।

23 যদি কোনো লোকলৈ বাগদান কৰি কুমাৰী ছোৱালীক আন কোনো মানুহে নগৰৰ মাজত পাই তাইৰ লগত শয়ন কৰে,²⁴ তেন্তে আপোনালোকে তেওঁলোক দুয়োকে সেই নগৰৰ দুৱাৰ মুখলৈ উলিয়াই আনিব আৰু মৃত্যু নোহোৱা পৰ্যন্ত তেওঁলোকক শিল দলিয়াই বধ কৰিব। নগৰৰ মাজত থাকিও ছোৱালীজনীয়ে চিঞৰ-বাখৰ নকৰাৰ কাৰণে তাইক আৰু আন এজন ইশ্ৰায়েলীয়া ডাৰ্যাক নষ্ট কৰাৰ কাৰণে পুৰুষজনক শিল দলিয়াই বধ কৰিব। এইদৰে আপোনালোকে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতা দূৰ কৰিব।

25 কিন্তু যদি কোনো বাগদত্তা ছোৱালীক পথাৰৰ নিৰ্জন ঠাইত পাই, বলেৰে ধৰি কোনো পুৰুষে তাইৰ লগত শয়ন কৰে, তেন্তে যি পুৰুষে শয়ন কৰে, কেৱল তেওঁৰেই প্ৰাণদণ্ড হ'ব;²⁶ কিন্তু ছোৱালীজনীক হ'লে আপোনালোকে একো নকৰিব। প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য কোনো পাপ তাই কৰা নাই; কিয়নো, ই এজনে আন এজনৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁক বধ কৰাৰ দৰেই হয়।²⁷ পুৰুষজনে পথাৰতহে তাইক পালে, সেই বাগদত্তা ছোৱালীজনীয়ে যদিও চিঞৰ মাৰিছিল, কিন্তু তাইক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ তাত কোনো নাছিল।

28 বাগদত্তা নোহোৱা এনে কোনো কুমাৰীক যদি কোনো পুৰুষে পাই বলেৰে ধৰি তাইৰ লগত শয়ন কৰে আৰু যদি তেওঁলোক ধৰা পৰে,²⁹ তেন্তে তাইৰ লগত শয়ন কৰা পুৰুষে ছোৱালীজনীৰ বাপেকক পঞ্চাশ চেকল ৰূপ দিব লাগিব। সেই পুৰুষে তাইক নষ্ট কৰাৰ কাৰণে তায়েই তেওঁৰ ডাৰ্যাক হ'ব আৰু তেওঁ জীয়াই থাকে মানে তাইক এৰিব নোৱাৰিব।

30 পুৰুষে বাপেকৰ কোনো ডাৰ্যাকে নিজৰ কৰি গ্ৰহণ নকৰিব; তেওঁ বাপেকৰ বৈবাহিক অধিকাৰৰ আৱৰণ নুগুচাব।

23 অধ্যায়

ইশ্ৰায়েলৰ সমাজত ভুক্ত হোৱাৰ নিয়ম

1 যি পুৰুষৰ অশ্ৰুকাষ চূৰ্ণ বা গুপ্ত অঙ্গ কটা হৈছে, তেওঁ যিহোৱাৰ সমাজত সোমাব নোৱাৰিব।² কোনো জাৰজ সন্তান যিহোৱাৰ সমাজত সোমাব নোৱাৰিব; তেওঁৰ দহ পুৰুষলৈকে কোনেও যিহোৱাৰ সমাজত সোমাব নোৱাৰিব।

3 কোনো অস্মোনীয়া বা মোৰাবীয়া লোক যিহোৱাৰ সমাজত সোমাব নোৱাৰিব; তেওঁৰ দহ পুৰুষলৈকে কোনেও যিহোৱাৰ সমাজত সোমাব নোৱাৰিব।⁴ কিয়নো মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ সময়ত আপোনালোকৰ যাত্ৰা পথত তেওঁলোকে অন্ন আৰু জল লৈ অহা নাছিল, বৰং আপোনালোকক শাও দিবলৈ তেওঁলোকে অৰাম-নহৰয়িম* দেশৰ পথাৰ নগৰৰ পৰা বিয়োৰ পুতেক বিলিয়মক ধন দি আনিছিল।⁵ কিন্তু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই বিলিয়মৰ কথা নুশুনিলে; আপোনালোকক প্ৰেৰণ কৰাৰ কাৰণে ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ পক্ষে সেই শাও আশীৰ্বাদত পৰিণত কৰিলে।⁶ আপোনালোকক জীয়াই থাকে মানে কেতিয়াও তেওঁলোকৰ মঙ্গল কি উন্নতিৰ চেষ্টা নকৰিব।

⁷ কোনো ইহুদীয়া লোকক আপোনালোকে ঘৃণা নকৰিব; কিয়নো তেওঁ আপোনালোকৰ ইশ্ৰায়েলীয়া ডাৰ্যাক। কোনো মিচৰীয়া লোকক আপোনালোকে ঘৃণা নকৰিব, কাৰণ আপোনালোক তেওঁৰ দেশত বিদেশী হৈ আছিল।⁸ আপোনালোকৰ মাজত বাস কৰাৰ পাছত তৃতীয় পুৰুষৰ পৰা তেওঁলোক যিহোৱাৰ সমাজত সোমাব পাৰিব।

সৈন্যদলৰ ছাউনিৰ পবিত্ৰতা ৰক্ষাৰ নিয়ম

* 23 অধ্যায়:4 অৰাম-নহৰয়িম মেচোপটেমিয়া

৭ শত্ৰুসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ-যাংবা কৰি ওলাই যোৱা সময়ত, সকলো মন্দৰ পৰা আপোনালোকে নিজক দূৰৈত ৰাখিব।
 10 আপোনালোকৰ মাজত যদি কোনো পুৰুষ ৰাতি ঘটা ঘটনাৰ কাৰণে অশুচি হয়, তেন্তে সি ছাউনিৰ বাহিৰলৈ যাব লাগিব; ছাউনিৰ ভিতৰলৈ ঘূৰি নাহিব।¹¹ সন্ধিয়া হৈ আহিলে তেওঁ নিজে পানীত গা ধুব। সূৰ্য মাৰ যোৱাৰ পাছত তেওঁ ছাউনিলৈ ঘূৰি যাব পাৰিব।¹² পায়খানাৰ কাৰণে আপোনালোকে ছাউনিৰ বাহিৰত এটা ঠাই ঠিক কৰি ল'ব লাগিব।¹³ আপোনালোকৰ সা-সামগ্ৰীৰ মাজত মাটি খান্দিবলৈ এখন খত্ৰি থাকিব। পায়খানা কৰাৰ আগতে আপোনালোকে তাৰে গাত কৰি মলখিনি আকৌ মাটিৰে ঢাকি দিব।¹⁴ আপোনালোকক বন্ধা কৰিবলৈ, আৰু আপোনালোকৰ শত্ৰুবোৰক আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিবলৈ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ ছাউনিৰ মাজত অহা-যোৱা কৰে। সেই কাৰণে, আপোনালোকে ছাউনি পৰিষ্কাৰ কৰি ৰাখিব লাগিব যাতে আপোনালোকৰ মাজত কোনো অশুচি বস্তু দেখি তেওঁ আপোনালোকৰ পৰা বিমুখ হৈ নাযায়।

নানাধৰণৰ নিয়ম

15 কোনো দাসে যদি নিজৰ গৰাকীৰ পৰা পলাই আহি আপোনালোকৰ ওচৰত আশ্ৰয় লয়, আপোনালোকে তাক তাৰ গৰাকীৰ হাতত শোধাই নিদিব।¹⁶ সেই দাসে যি কোনো এখন নগৰত আপোনালোকৰ মাজত, য'তে বাস কৰিব বিচাৰে, তাতে বাস কৰিবলৈ দিব। তাক উপদৰৰ নকৰিব।

17 ইশ্বৰায়েলৰ যুৱতীসকলৰ মাজত যেন কোনোৱে মন্দিৰৰ বেশ্যা নহয়; ইশ্বৰায়েলীয়া পুৰুষৰ মাজতো যেন কোনোৱে মন্দিৰৰ বেশ্যা নহয়।¹⁸ পুৰষ হওঁক বা মহিলাই হওঁক, যি জনে বেশ্যাৰ জীৱন কটায়, তেওঁৰ উপাৰ্জনৰ ধন কোনো সঙ্কল্প-সিদ্ধিৰ অৰ্থে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহলৈ নানিব; কাৰণ সেই ধৰণৰ পুৰুষ আৰু মহিলাক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই ঘৃণা কৰে।

19 আপোনালোকে কোনো ইশ্বৰায়েলীয়া ডাইক সুদ লৈ ধাৰ নিদিব - সেই সুদ ধনৰ ওপৰতে হওঁক বা থোৱা-বস্তৰ ওপৰতে হওঁক নাইবা অন্য যি কোনো বস্তৰ ওপৰতে হওঁক।²⁰ অন্য জাতিৰ লোকসকলৰ পৰা আপোনালোকে ধাৰ দি সুদ ল'ব পাৰে, কিন্তু, কোনো ইশ্বৰায়েলীয়া ডাইৰ পৰা নোৱাৰে। এইদৰে চলিলে আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছে, সেই দেশত আপোনালোকে যিহতে হাত দিব, সকলো কাৰণে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক আশীৰ্বাদ কৰিব।

21 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যদি আপোনালোকে কোনো সঙ্কল্প কৰে, তেন্তে তাক পূৰণ কৰিবলৈ পলম নকৰিব; কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ পৰা তাক নিশ্চয়ে আদায় কৰিব; তাক পূৰণ নকৰিলে আপোনালোকৰ পাপ হ'ব।²² কিন্তু সঙ্কল্প নকৰিলে, তাত কোনো পাপ নহ'ব।²³ আপোনালোকৰ মুখৰ পৰা যি সঙ্কল্পৰ কথা ক'ব, তাক আপোনালোকে পূৰণ কৰিবলৈ লাগিব, কাৰণ আপোনালোকে স্ব-ইচ্ছাৰে নিজ মুখেৰে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰত সেই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে।

24 আনৰ দৰাফাৱাৰীলৈ গৈ আপোনালোকে ইচ্ছামতে হেঁপাহ পলুৱাই আঙুৰ খাব পাৰিব, কিন্তু লৈ যোৱাৰ বাবে আপোনালোকৰ পান্ধৰত অলপো নল'ব।²⁵ অন্যৰ শস্যক্ষেত্ৰত গৈ আপোনালোকে নিজ হাতেৰে থোক ছিঙিব পাৰিব, কিন্তু শস্যত কাচি লগাব নোৱাৰিব।

24 অধ্যায়

ভাৰ্যাক ত্যাগ-পত্ৰ দিয়া

1 কোনো পুৰুষে কোনো যুৱতীক বিয়া কৰাৰ পাছত, যদি তাইত কোনো দোষ পোৱাৰ কাৰণে, তাই তেওঁৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ নাপায়, তেন্তে সেই পুৰুষে এখন ত্যাগ-পত্ৰ লিখি তাইৰ হাতত দিব আৰু তাইক নিজ ঘৰৰ পৰা বিদায় দিব পাৰিব।² সেই মহিলাই তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই গৈ, আন পুৰুষৰে সৈতে বিয়া হ'ব পাৰিব।³ কিন্তু পাছত দ্বিতীয় স্বামীয়েও যদি তাইক পছন্দ নকৰে আৰু এখন ত্যাগ-পত্ৰ লিখি তাইৰ হাতত দি, নিজৰ ঘৰৰ পৰা তাইক বিদায় দিয়ে বা সেই দ্বিতীয় স্বামীৰ যদি মৃত্যু হয়,⁴ তেন্তে তাইৰ প্ৰথম স্বামী, যি জনে তাইক বিদায় দিছিল তেওঁ তাইক পুনৰ ভাৰ্য্য কৰি ল'ব নোৱাৰিব। কাৰণ তাই অশুচি হ'ল। এই ধৰণৰ বিয়া যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যিগলগীয়া। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই অধিকাৰৰ অৰ্থে যি দেশ আপোনালোকক দিব, আপোনালোকে এইভাৱে সেই দেশক পাপত নেপেলাব।

5 অলপতে বিয়া কৰা পুৰুষে সৈন্য সমূহৰ লগত যুদ্ধলৈ ওলাই নাযাব নাইবা তেওঁৰ ওপৰত কোনো কামৰ ডাৰ দিয়া নাযাব। তেওঁ যাক বিয়া কৰি আনিছে, তাইৰ আনন্দৰ কাৰণে এবছৰলৈকে এই সকলো কামৰ পৰা ৰেহাই দি তেওঁক স্বচ্ছন্দে নিজ ঘৰত থাকিব দিব লাগিব।

6 ঋণৰ বন্ধক হিচাবে কাৰো জাঁত শিল বা তাৰ ওপৰৰ পাথৰটো নল'ব। তেনে কৰিলে মানুহজনৰ জীয়াই থকাৰ উপায়কে বন্ধক লোৱা হয়।

7 কোনো মানুহে যদি ইশ্বৰায়েলীয়া নিজ ডাইসকলৰ মাজত কোনোক চুৰ কৰি নি দাস হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰে বা বিক্ৰী কৰি দিয়ে, তেন্তে সেই চোৰৰ মৃত্যুদণ্ড হ'ব। এইদৰে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকে দুইটা দূৰ কৰিব লাগিব।

8 চৰ্মৰোগে দেখা দিলে আপোনালোক সতৰ্ক হ'ব লাগিব আৰু লেবীয়া পুৰোহিতসকলে যি নিৰ্দেশ দিব, সেই সকলোকে যত্ন সহকাৰে পালন কৰিব লাগিব; মই তেওঁলোকক যি যি আজ্ঞা দিছিলোঁ, তাক পালন কৰি আপোনালোকে সেই মতে কাৰ্য্য কৰিব।⁹ মিচৰ দেশৰ পৰা আপোনালোক ওলাই অহাৰ সময়ত বাটত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মিৰিয়ামলৈ কি ব্যৱস্থা কৰিছিল তাক সোঁৱৰণ কৰিব।

10 ওচৰ-চুবুৰীয়াক আপোনালোকে কিবা ধাৰ দিলে, বন্ধক হিচাবে কিবা বস্তু আনিবৰ কাৰণে আপোনালোক তেওঁৰ ঘৰৰ ভিতৰত নোসোমাবা।¹¹ বাহিৰত থিয় হৈ থাকিব আৰু যি জনক ধাৰ দিয়ে, তেওঁকেই বন্ধকী বস্তু উলিয়াই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আনিব দিয়ক।¹² মানুহজন যদি দুখীয়া হয়, তেন্তে তেওঁৰ বন্ধকী বস্তু নিজৰ ওচৰত ৰাখি নিদৰা নাযাব।¹³ সূৰ্য মাৰ

যোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ সেই বন্ধকী বস্ত অৱশ্যেই ওলোটাই দিব যাতে তেওঁ নিজৰ কাপোৰ গাত লৈ টোপনি যাব পাৰে। তাতে আপোনালোকক আশীৰ্বাদ দিব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত সেই ঘূৰাই দিয়া কাৰ্যই ধাৰ্মিকতা হ'ব।

14 আপোনালোকে ডাঙলৈ অনা কোনো দুখীয়া আৰু অভাৱী দাসৰ প্ৰতি অন্যায় নকৰিব - তেওঁ আপোনালোকৰ কোনো ইশ্ৰায়েলীয়া ভাইয়ে হওক, বা আপোনালোকৰ দেশত নগৰৰ দুবাৰৰ ভিতৰত থকা কোনো বিদেশীয়েই হওক। 15 প্ৰতিদিনে আপোনালোকে তেওঁৰ মজুৰি দিব। সূৰ্য মাৰ যোৱাৰ আগেয়ে তাক আপোনালোকে পৰিশোধ কৰিব। কিয়নো তেওঁ দুখীয়া আৰু সেই মজুৰিৰ ওপৰতে তেওঁ ভাৰসা কৰে। আপোনালোকে এই কাৰ্য কৰিব যাতে তেওঁ আপোনাৰ অস্থিত যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে, আপোনালোকৰ পাপ হ'ব।

16 সন্তানৰ পাপৰ কাৰণে পিতৃ-মাতৃক বা পিতৃ-মাতৃৰ পাপৰ কাৰণে সন্তানক প্ৰাণ দণ্ড দিয়া নহ'ব; প্ৰতিজনে নিজ নিজ পাপৰ কাৰণে প্ৰাণদণ্ড ভোগ কৰিব লাগিব।

17 বিদেশী বা পিতৃহীনৰ প্ৰতি অন্যায় বিচাৰ নকৰিব আৰু কোনো বিধৱাৰ কাপোৰ বন্ধক স্বৰূপে নল'ব। 18 মনত ৰাখিব, মিচৰ দেশত আপোনালোক দাস আছিল আৰু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তাৰ পৰা আপোনালোকক মুক্ত কৰি আনিলে। এইবাবেই মই আপোনালোকক এই সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছোঁ।

19 আপোনালোকৰ খেতিৰ শস্য দেৱাৰ সময়ত যদি শস্যৰ কোনো মুঠি লগত আনিবলৈ পাহৰি যায়, তেন্তে তাক আনিবলৈ উলটি নাযাব; সেয়ে বিদেশী, পিতৃহীন, আৰু বিধৱাসকলৰ বাবে হ'ব। তাতে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ হাতে কৰা সকলো কাৰ্যতে আপোনালোকক আশীৰ্বাদ কৰিব। 20 জিত পৰাৰ সময়ত আপোনালোকে একেবোৰ ডালৰ পৰা দুবাৰ ফল পাৰিবলৈ নাযাব। যি থাকি যাব সেয়ে বিদেশী, পিতৃহীন আৰু বিধৱাসকলৰ বাবে ৰাখিব। 21 আপোনালোকে দৰাফাৰাৰীৰ পৰা আঙুৰ চপোৱাৰ সময়ত, একেডাল ডালৰ পৰা দুবাৰ আঙুৰ নিছিঙিব। যি থাকি যাব, সেয়ে বিদেশী, পিতৃহীন, আৰু বিধৱাসকলৰ বাবে ৰাখিব। 22 পাহৰি নাযাব যে আপোনালোকো মিচৰ দেশত দাস আছিল। সেইবাবেই মই আপোনালোকক এই সকলো কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছোঁ।

25 অধ্যায়

1 যদি লোকসকলৰ মাজত বিবাদ হয় আৰু সেই বিবাদ আদালতলৈ নিয়া হয়, তেন্তে বিচাৰকসকলে বিচাৰ কৰি তেওঁলোকৰ নিৰ্দোষীক নিৰ্দোষ আৰু দোষীক দোষী কৰিব; 2 সেই বিচাৰত যদি দোষী প্ৰহাৰৰ যোগ্য হয়, তেন্তে বিচাৰকে তেওঁক মাটিত শুৱাই লৈ তাৰ দোষ অনুসাৰে হিচাপ কৰি নিজৰ সন্মুখতে তেওঁক কোবোৱাব। 3 বিচাৰকে তেওঁক চলিশ কোবৰ অধিক মৰাৰ নোৱাৰিব; তাৰ অধিক মাৰিলে এজন ইশ্ৰায়েলীয়া ভাইক আপোনালোকৰ আগত নীহ কৰা হ'ব।

4 শস্য মৰণা মাৰোঁতে গৰুৰ মুখত মোখোৰা নাৰাখিব।

5 যদি ককাই-ভাইসকল একেলগে থাকে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন ভাই পুত্ৰহীন হৈ মৰে, তেন্তে সেই মৃতকৰ ভাৰ্য্যাই বাহিৰৰ আন পুৰুষক বিয়া কৰিব নোৱাৰিব; দেওৰেক বা বৰ-জনাই তাইক বিয়া কৰি কৰিব আৰু তাইৰ প্ৰতি দেওৰেক বা বৰ-জনাই কৰিবলগীয়া কৰ্তব্য পালন কৰিব। 6 পাছত সেই মহিলাৰ ঔৰসত যি প্ৰথম সন্তান জন্ম হ'ব, তেওঁ সেই মৃত ভাইৰ নাম ৰক্ষা হ'ব আৰু সেই মৃত ভাইৰ নাম ইশ্ৰায়েলৰ মাজৰ পৰা লুপ্ত হৈ নাযাব। 7 কিন্তু সেই পুৰুষে যদি নিজ ভায়েক বা ককায়েকৰ তিৰোতাক প্ৰহণ কৰিব নোখোজে, তেন্তে তাৰ ককায়েক বা ভায়েকৰ সেই তিৰোতাই নগৰৰ দুবাৰ মুখলৈ বন্ধ লোকসকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক'ব, “মোৰ দেওৰ বা বৰজনাই ইশ্ৰায়েলৰ মাজত নিজ ককায়েক বা ভায়েকৰ নাম ৰাখিবলৈ অসম্মত হৈছে; মোৰ প্ৰতি মোৰ দেওৰ বা বৰজনাই কৰিবলগীয়া কৰ্তব্য পালন কৰিবলৈ ইচ্ছুক নহয়।” 8 তেতিয়া সেই নগৰৰ বন্ধ লোকসকলে সেই পুৰুষক মাতি আনি বুজাব; ইয়াৰ পাছতো যদি তেওঁ দুঢ়তাৰে কয় যে, “তাইক লবলৈ মোৰ ইচ্ছা নাই,” 9 তেতিয়া তেওঁৰ ককায়েক বা ভায়েকৰ ভাৰ্য্যাই বন্ধ লোকসকলৰ সাক্ষাতে দেওৰেক বা বৰজনাই গুৰিলৈ গৈ তেওঁৰ ডৰিৰ পৰা জোতা খুলি ল'ব আৰু তেওঁৰ মুখত থু পেলাই ক'ব, “নিজ ককাই বা ভাইৰ বংশ যি জনে ৰক্ষা কৰিবলৈ নিবিচাৰে, তেওঁৰ প্ৰতি এনে ব্যৱহাৰকে কৰা হয়।” 10 ইশ্ৰায়েলৰ মাজত সেই লোকৰ বংশ ‘জোতা-খোলা পুৰুষৰ বংশ’ বুলি প্ৰখ্যাত হ'ব।

11 দুজন লোকৰ মাজত কাজিয়া কৰাৰ সময়ত যদি এজনৰ ভাৰ্য্যাই তেওঁৰ স্বামীক আঘাত কৰা আন জনৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে ওচৰলৈ আহে আৰু হাত মেলি আন লোকজনৰ গুপত অঙ্গ ধৰে, 12 তেতিয়া আপোনালোকে তাইৰ হাত কাটি পেলাব; তাইলৈ আপোনালোকে কোনো দয়া নেদেখুৱাব।

13 আপোনালোকৰ মোনাত যেন সৰু আৰু ডাঙৰ দুই ৰকমৰ দণ্ড নাথাকে। 14 আপোনালোকৰ ঘৰত সৰু আৰু ডাঙৰ দুই ধৰণৰ জোখৰ পাত্ৰ যেন নাথাকে। 15 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিব, সেই দেশত আপোনালোকৰ আয়ুস দীঘল হ'বৰ কাৰণে আপোনালোকে সঠিক আৰু ন্যায্য দণ্ড, সঠিক আৰু ন্যায্য জোখৰ পাত্ৰ ৰাখিব লাগিব। 16 কাৰণ, যেয়ে এই সকলো কাৰ্য কৰে অৰ্থাৎ সকলো ধৰণৰ অধাৰ্মিক কাৰ্য কৰে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁক ঘৃণা কৰে।

17 আপোনালোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহোঁতে বাটত অমালেকীয়াসকলে আপোনালোকৰ সৈতে যি কৰিছিল, তাক সোঁৱৰণ কৰক। 18 আপোনালোক শ্ৰান্ত আৰু ৰুগ্ন হৈ থকা অৱস্থাত যি দুৰ্বল লোকসকল পাছত গৈ আছিল, কেনেকৈ তেওঁলোকে বাটত লগ পাই আক্ৰমণ কৰিছিল, তাক সোঁৱৰণ কৰক। তেওঁলোকে ঈশ্বৰক ভয় কৰা নকৰিছিল। 19 এই হেতুকে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপে অধিকাৰ কৰিবলৈ আপোনালোকক দিবলৈ গৈছে, সেই দেশত আপোনালোকৰ চাৰিওফালে থকা সকলো শত্ৰুবোৰৰ পৰা তেওঁ যেতিয়া আপোনালোকক বিশ্ৰাম দিব, তেতিয়া

আকাশৰ তলৰ পৰা অমালেকীয়াসকলৰ চিন আপোনালোকে একেবাৰে মছি পেলাব লাগিব। এই কথা আপোনালোকে নাপাহৰিবা।

26 অধ্যায়

প্ৰথম শস্যৰ আগভাগ আৰু দশমাংশ

1 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ উত্তৰাধিকাৰ হিচাবে আপোনালোকক দিব, আপোনালোকে সেই দেশ অধিকাৰ কৰি যেতিয়া তাত বাস কৰিব, 2 তেতিয়া আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া সেই দেশৰ ভূমিত আপোনালোকে যি শস্য উৎপন্ন কৰিব, তাৰ প্ৰথম আগভাগৰ কিছু কিছু লৈ পাচিচি ভৰাই ৰাখিব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজকে প্ৰকাশ কৰিবৰ কাৰণে যি ঠাই তেওঁৰ বাসস্থান হিচাবে মনোনীত কৰিব, সেই শস্য আপোনালোকে সেই ঠাইলৈ লৈ যাব।

3 তেতিয়া যি জন পুৰোহিত থাকিব আপোনালোকে গৈ তেওঁক ক'ব, “যিহোৱাই আমাক যি দেশ দিম বুলি আমাৰ পুৰ-পুৰুষসকলৰ আগত শপত খাইছিল, সেই দেশত মই সোমালো ইয়াক আজি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত স্বীকাৰ কৰিছোঁ।” 4 তাতে পুৰোহিত জনে আপোনালোকৰ হাতৰ পৰা পাচিচিটো লৈ, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত থব।

5 তাৰ পাছত আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত ক'ব, “মোৰ পুৰ্বপুৰুষ এজন অৰামীয়া যযাবৰ আছিল; তেওঁ মাত্ৰ কেইজনমান লোকক লগত লৈ মিচৰলৈ নামি গৈছিল আৰু তাতে বাস কৰিছিল। সেই ঠাইতে তেওঁ এক মহান, পৰাক্ৰমী লোক হৈছিল আৰু জনসংখ্যাত বৃদ্ধি হৈ এক জাতি হৈ উঠিল। 6 মিচৰীয়াসকলে আমাৰ লগত ডাল ব্যৱহাৰ নকৰিলে আৰু আমাক কষ্ট দিছিল। আমাৰ ওপৰত শ্ৰমৰ কঠিন ৰোজা দি দাসৰ কাম কৰালে; 7 তেতিয়া আমি আমাৰ পুৰ্বপুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলোঁ, তাতে যিহোৱাই আমাৰ কাতৰোক্তি কৰিলোঁ। তেওঁ আমাৰ ক্ৰন্দন শুনিলে; আমাৰ কষ্ট আৰু পৰিশ্ৰম দেখিলে আৰু আমাৰ ওপৰত হোৱা উপদৰৱলৈ দৃষ্টি কৰিলে। 8 যিহোৱাই এক বলৱান হাতেৰে, নিজৰ ক্ষমতা দেখুৱাই, মহা ভয়ানক কাৰ্য্যৰে, নানা চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণেৰে মিচৰৰ পৰা আমাক উলিয়াই আনিলে। 9 তেওঁ আমাক এই ঠাইলৈ আনিলে আৰু গাথীৰ মৌ বোৱা এই দেশ আমাক দিলে। 10 সেয়ে, হে যিহোৱা, এইয়া চাওঁক, আপুনি দিয়া ভূমিৰ প্ৰথম শস্যৰ আগভাগ মই আপোনাৰ ওচৰলৈ আনিছোঁ।” এইবুলি কৈ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আপোনালোকে আপোনালোকৰ পাচিচি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিব। 11 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক আৰু আপোনালোকৰ পৰিয়ালক যি সকলো মঙ্গল কৰিছে, তাৰ বাবে আপোনালোকৰ মাজত থকা লেবীয়া আৰু বিদেশী লোকেৰে সৈতে আনন্দ কৰিব।

12 প্ৰত্যেক তৃতীয় বছৰত অৰ্থাৎ দশমাংশৰ বছৰত, আপোনালোকৰ শস্যৰ দহ ভাগৰ এভাগ আদায় দিয়া শেষ হোৱাৰ পাছত আপোনালোকে সেইবোৰ লেবীয়া, বিদেশী, পিতৃহীন আৰু বিধৱাসকলক দিব। তাতে সেই সকলোৱে আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰতে খোৱা-বোৱা কৰি তৃপ্ত হ'ব। 13 তাৰ পাছত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আপুনি এই কথা ক'ব, “মই আপোনাৰ সকলো আজ্ঞা অনুসাৰে মোৰ আয়ৰ পৰা পবিত্ৰ অংশটো ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনি লেবীয়া, বিদেশী, পিতৃহীন আৰু বিধৱাসকলক দিলোঁ; আপোনাৰ আজ্ঞাসমূহৰ এটাও মই অমান্য কৰা নাই আৰু সেইবোৰ মই পাহৰা নাই। 14 মৃতলোকৰ কাৰণে শোক প্ৰকাশৰ কালত মই পবিত্ৰ অংশৰ অলপো খোৱা নাই বা অশুচি হোৱা কালত তাৰ একোকে উলিওৱা নাই বা তাৰ পৰা কোনো অংশ মৃত লোকৰ সম্মানৰ্থে দান কৰা নাই। মই মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কথা শুনিলো; আপুনি মোক দিয়া সকলো আজ্ঞাৰ দৰে মই কাৰ্য কৰিলোঁ। 15 হে যিহোৱা, আপুনি নিজ পবিত্ৰ নিবাস স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ দৃষ্টি কৰক আৰু আপোনাৰ পৰজা ইস্ৰায়েলীয়াসকলক আশীৰ্বাদ কৰক। আমাৰ পুৰ-পুৰুষসকলৰ আগত তুমি কৰা শপত অনুসাৰে যি গাথীৰ মৌ বোৱা ভূমি আমাক দিছা, সেই দেশক আশীৰ্বাদ কৰা।”

যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰাৰ নিৰ্দেশ

16 আজি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰ পালন কৰিবলৈ আপোনালোকক আজ্ঞা দিছে; এই হেতুকে আপোনালোকে সকলো মন আৰু সকলো প্ৰাণেৰে সেইবোৰ পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব। 17 আজিয়েই আপোনালোকে স্বীকাৰ কৰিছে যে, যিহোৱাই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ পথতে আপোনালোক চলিব। আপোনালোকে স্বীকাৰ কৰিছে যে, তেওঁৰ বিধিবোৰ, তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ আৰু তেওঁৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ আপোনালোকে পালন কৰিব আৰু তেওঁৰ বাকলৈ কাণ দিব। 18 যিহোৱাইও আজি এই কথা স্বীকাৰ কৰিছে যে, তেওঁ যেনেকৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেইদৰে আপোনালোক তেওঁৰ নিজস্ব অধিকাৰত থকা তেওঁৰ প্ৰজা হৈছে আৰু আপোনালোকে তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰা উচিত। 19 যিহোৱাই আজি ঘোষণা কৰিছে যে, প্ৰশংসা, যশস্যা আৰু সম্মানৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁ সৃষ্টি কৰা সকলো জাতিবোৰৰ ওপৰত আপোনালোকক স্থান দিব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দৰে কৈছিল, সেইদৰেই আপোনালোক তেওঁৰ উদ্দেশ্যে এক পবিত্ৰ জাতি হ'ব।

27 অধ্যায়

এবল পাহাৰৰ যজ্ঞবেদী

1 মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ বৃদ্ধ নেতাসকলক লগত লৈ লোকসকলক এই আজ্ঞা দিলে, “যি সকলো আজ্ঞা মই আজি আপোনালোকক দিছো, তাক আপোনালোকে পালন কৰিব। 2 আপোনালোকে যি দিনা যৰূদন নদী পাৰ হৈ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক দিয়া দেশলৈ যাব, তেতিয়া কেইটামান ডাঙৰ ডাঙৰ শিল স্থাপন কৰি ল'ব আৰু চূণেৰে

সেইবাবৰ লিপি দিব।³ সেইবাবৰ ওপৰত এই বিধিৰ সকলো কথা লিখিব। আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ ওচৰত কৰা তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই গাখীৰ আৰু মৌ বোৱা যি দেশ আপোনালোকক দিব, আপোনালোক তাত যোৱাৰ পাছত,⁴ অৰ্থাৎ যৰ্দ্দন নদী পাৰ হৈ যোৱাৰ পাছত মই আজি আপোনালোকক যি আজ্ঞা কৰিছোঁ, আপোনালোকে সেই সকলো শিল এবাল পাহাৰৰ ওপৰত স্থাপন কৰি তাক চূণেৰে লিপি দিব।⁵ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আপোনালোকে সেই ঠাইত এটা শিলৰ যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিব। সেই শিলবোৰৰ ওপৰত আপোনালোকে কোনো লোহাৰ সজুলি ব্যৱহাৰ নকৰিব।⁶ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ এই যজ্ঞবেদীটো আপোনালোকে নকটা-শিলেৰে নিৰ্মাণ কৰি তাৰ ওপৰত ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিব।⁷ আপোনালোকে মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰি তাত ভোজন কৰিব আৰু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আনন্দ কৰিব।⁸ সেই শিলবোৰৰ ওপৰত এই নিয়মৰ সকলো কথা অতি স্পষ্টকৈ লিখিব।”

এবল পাহাৰৰ পৰা অভিশাপ উচ্চাৰণ

⁹ পাছত মোচি আৰু লেবীয়া পুৰোহিতসকলে সকলো ইশ্বৰয়েলীয়াক ক’লে, “হে ইশ্বৰয়েলীয়াসকল, আপোনালোকে মনে মনে থাকি শুনক; আজি আপোনালোক নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰজা হ’ল।¹⁰ আপোনালোকে সেয়ে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাধ্য হৈ চলিব। আজি মই আপোনালোকক আদেশ কৰা তেওঁৰ আজ্ঞা আৰু বিধিবোৰ আপোনালোকে পালন কৰি চলিব।”

¹¹ সেইদিনা মোচিয়ে লোকসকলক এই আজ্ঞা কৰিলে,¹² “আপোনালোকে যৰ্দ্দন নদী পাৰ হোৱাৰ পাছত লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ চিমেয়োন, লেবী, যিহুদা, ইচাখৰ, যোচেফ, আৰু বিন্যামীন এই ফৈদৰ লোকসকল গৰিঞ্জীম পৰ্বতত উঠি থিয় হ’ব;¹³ বুৰণ, গাদ, আচেৰ, জবুলন, দান আৰু নপ্তালী, ফৈদৰ লোকসকলে শাও দিবলৈ এবাল পৰ্বতত থিয় হ’ব।”

¹⁴ লেবীয়াসকলে তেতিয়া ইশ্বৰয়েলীয়া সকলো লোকক বৰ মাতেৰে ক’ব:

¹⁵ ‘যি লোকে সাঁচত ঢালি নাইবা খোদাই কৰি কোনো মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰে আৰু গুপতে তাক স্থাপন কৰে, সেই লোক অভিশপ্ত হওঁক। এই কাৰ্য কৰিবলৈ হাতৰ শিল্পকলা মাত্ৰ। এইবোৰ মূৰ্তি যিহোৱাৰ যিগলগীয়া।’ তেতিয়া সকলোৱে ক’ব ‘আমেন।’

¹⁶ যি কোনোৱে নিজ পিতৃ-মাতৃক অমান্য কৰিব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক’ব ‘আমেন।’

¹⁷ যিকোনোৱে ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ মাটিৰ সীমাৰ চিন লৰাব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে সেয়ে হওক বুলি ক’ব।

¹⁸ যি কোনোৱে অন্ধক ভুল পথে লৈ যায়, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক’ব ‘আমেন।’

¹⁹ যি কোনোৱে বিদেশী, পিতৃহীন আৰু বিধৱাৰ প্ৰতি অন্যায় বিচাৰ হ’বলৈ দিয়ে, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক’ব ‘আমেন।’

²⁰ যি কোনোৱে বাপেকৰ ডাৰ্ঘ্যৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰে, তেওঁ বাপেকৰ অধিকাৰ লোৱাৰ কাৰণে অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক’ব ‘আমেন।’

²¹ যি কোনোৱে পশুৰ সৈতে সহবাস কৰে, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক’ব ‘আমেন।’

²² যি কোনোৱে নিজ ভনীয়েক কি বায়েকৰে সৈতে, অৰ্থাৎ নিজ বাপেক-মাকৰ জীয়েকৰ লগত শয়ন কৰিব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক’ব ‘আমেন।’

²³ যি কোনোৱে শাস্ত্ৰকেৰে সৈতে শয়ন কৰিব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক’ব ‘আমেন।’

²⁴ যি কোনোৱে চুবুৰীয়াক গুপতে বধ কৰিব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক’ব ‘আমেন।’

²⁵ যি কোনোৱে নিৰ্দেহীক বধ কৰিবলৈ ভেঁটি খাব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক’ব ‘আমেন।’

²⁶ যি কোনোৱে এই নিয়মৰ কথাবোৰ পালন কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক’ব ‘আমেন।’

28 অধ্যায়

বাধ্যতাৰ আশীৰ্বাদ।

¹ আপোনালোকে যদি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালনত মনোযোগ দিয়ে আৰু আজি দিয়া মোৰ এই সকলো আজ্ঞা যজ্ঞেৰে পালন কৰে, তেন্তে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই পৃথিৱীৰ আন সকলো জাতিতকৈ আপোনালোকৰ স্থান উচ্চ কৰিব।² আপোনালোকে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাকালৈ মনোযোগ দিলে, এই সকলো আশীৰ্বাদ আপোনালোকলৈ আহিব আৰু সেয়ে আপোনালোকৰ লগত থাকিব।³ আপোনালোকৰ নগৰ আৰু খেতি পথাৰ সকলোতে আপোনালোকে আশীৰ্বাদ পাব।⁴ আপোনালোকৰ গৰ্ভফল, ভূমিৰ ফল আৰু পশুধনৰ গৰ্ভফল, আপোনালোকৰ পশু আৰু মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰৰ বৃদ্ধিত আশীৰ্বাদ পাব।

⁵ আপোনালোকৰ শস্যৰ পাচি আৰু আটা মাৰা পাংৰয়ো আশীৰ্বাদ পাব।⁶ ভিতৰলৈ যোৱা আৰু বাহিৰলৈ অহা সময়ত আপোনালোকে আশীৰ্বাদ পাব।

⁷ যিহোৱাই আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে উঠা শংৰুবাৰক আপোনালোকৰ আগত ঘটুৱাব; সিহঁতে তেওঁলোকে এক বাটদি আপোনালোকক আক্ৰমণ কৰিবলৈ আহি সাত বাটেদি পলাই যাব।⁸ যিহোৱাই আপোনালোকৰ উৰালবোৰত, আৰু যি কাৰ্যত আপোনালোকে হাত দিব, সেই সকলোৱে ওপৰত আশীৰ্বাদ পৰিবলৈ আজ্ঞা দিব; আপোনালোকক যি দেশ দিব, তাত তেওঁ আপোনালোকক আশীৰ্বাদ কৰিব।⁹ আপোনালোকে যদি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰে আৰু তেওঁৰ পথত চলে, তেন্তে যিহোৱাই আপোনালোকৰ আগত শপত কৰাৰ দৰে, আপোনালোকক নিজৰ এক পবিত্ৰ প্ৰজা

হিচাবে স্থিৰ কৰিব।¹⁰ তাতো, পৃথিৱীত থকা সকলো জাতিবোৰে দেখা পাব যে, যিহোৱাৰ নামেই আপোনালোকৰ পৰিচয় আৰু তেওঁলোকে আপোনালোকক ভয় কৰি চলিব।

¹¹ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিম বুলি আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত শপত কৰিছিল, সেই দেশত তেওঁ আপোনালোকৰ গৰুভফল, আপোনালোকৰ পশুৰ গৰুভফল, আৰু ভূমিৰ ফলক প্ৰচুৰ ঐশ্বৰ্য্যশালী কৰিব।¹² আপোনালোকৰ দেশত উচিত সময়ত বৰষুণ দিবলৈ, আৰু আপোনালোকৰ হাতে কৰা সকলো কাৰ্যত আশীৰ্বাদ দিবলৈ, যিহোৱাই নিজৰ দানৰ উঁহাল অৰ্থাৎ আকাশ-মুকলি কৰি দিব; তাতো আপোনালোকে অনেক জাতিক ঋণ দিব, কিন্তু আপোনালোকে নিজে ঋণ নল'ব।¹³ যিহোৱাই আপোনালোকক মূৰ কৰিব, নেপুৰ নকৰিব; আপোনালোকৰ স্থান কেৱল ওপৰত থাকিব, কেতিয়াও তলত নাথাকিব, যদিহে আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যি যি আজ্ঞা মই আজি আপোনালোকক দিছো, সেইবোৰ শুনি আৰু পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰে,¹⁴ আৰু দেৱতাবোৰৰ সেৱাপূজা কৰি সেইবোৰৰ পাছত নচলি মই আজি আপোনালোকক দিয়া আজ্ঞাবোৰৰ এটি বাক্যৰো সোঁ কি বাওঁফালে নুযুৰিলে আপোনালোকে সেই আশীৰ্বাদ পাব।

আব্যত্যাৰ অতিশাপ

¹⁵ কিন্তু মই আজি আপোনালোকক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যি যি আজ্ঞা দিছোঁ, সেই সকলোকে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবলৈ যদি আপোনালোকে তেওঁৰ বাক্যলৈ কাণ নিদিয়, তেন্তে এই সকলো শাও আপোনালোকৰ ওপৰত পৰিব, আৰু আপোনালোকক ফলিয়াব।¹⁶ আপোনালোকৰ নগৰ আৰু খেতি পথাৰ সকলোতে আপোনালোকে শাও পাব।¹⁷ আপোনালোকৰ শস্যৰ পাচি আৰু আটা মাৰা পাংৰয়ে শাও পাব।¹⁸ আপোনালোকৰ গৰুভফল, ভূমিৰ ফল আৰু পশুদানৰ গৰুভফল, আপোনালোকৰ পশু আৰু মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰৰ বৃদ্ধিত শাও পাব।¹⁹ ভিতৰলৈ যোৱা আৰু বাহিৰলৈ অহা সময়ত আপোনালোকে শাও পাব।

²⁰ আপোনালোকে মন্দ কাৰ্য কৰি যিহোৱাক ত্যাগ কৰাৰ কাৰণে আপোনালোকে কৰা সকলো কাৰ্যতে তেওঁ শাও দিব। যেতিয়ালৈকে আপোনালোক ধ্বংস আৰু শীঘ্ৰে বিনষ্ট হৈ নাযায়, তেতিয়ালৈকে যিহোৱাই আপোনালোকৰ মাজলৈ শাও, ব্যাকুলতা, আৰু ধমকি পঠাই থাকিব।²¹ আপোনালোকৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে যি দেশত সোমাবলৈ গৈছে সেই দেশৰ পৰা যিহোৱাই আপোনালোকক উচ্ছন্ন নকৰেমানে আপোনালোকৰ মাজত মহামাৰী লাগিয়েই থাকিব।

²² সংক্ৰামক ৰোগ যেনে ক্ষয় ৰোগ, জ্বৰ, জ্বলন, খৰাং, ঘামগাৰ, গৰম শুকান বতাহ, আৰু ককৰুতনীয়া এইবোৰৰ দ্বাৰাই যিহোৱাই আপোনালোকক মাৰিব; আপোনালোক বিনষ্ট নোহোৱালৈকে সেইবোৰে আপোনালোকৰ লগ নেৰিব।

²³ আপোনালোকৰ মূৰৰ ওপৰত থকা আকাশখন পিতল যেন টান আৰু তলত থকা পৃথিৱীখন লোহা যেন টান হ'ব।²⁴ যিহোৱাই আপোনালোকৰ দেশত বৰষুণৰ সলনি ধূলি আৰু বালি বৰষাব; আপোনালোক বিনষ্ট নোহোৱালৈকে, সেইবোৰ আকাশৰ পৰা আপোনালোকৰ ওপৰত পৰি থাকিব।

²⁵ যিহোৱাই আপোনালোকৰ শংৰুবোৰৰ আগত আপোনালোকক ঘটুৱাব; আপোনালোকে এক বাটে তেওঁলোকৰ অস্থিত ওলাই যাব, কিন্তু সাত বাটেদি তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা পলাই আহিব; পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্যৰ মাজত আপোনালোক সিঁচৰিত হ'ব।²⁶ আপোনালোকৰ মৃত শব আকাশৰ চৰাইবোৰৰ আৰু পৃথিৱীৰ জীৱ-জন্তুবোৰৰ আহাৰ হ'ব; সেইবোৰক খেদাবলৈ কোনো নাথাকিব।

²⁷ যিহোৱাই আপোনালোকক মিচৰীয় বিহ ফোঁহোৱা, খহ, ফাপৰ, আৰু খজুলি এনেবোৰ সূস্থ কৰিব নোৱাৰা ৰোগেৰে আক্ৰান্ত কৰিব।²⁸ যিহোৱাই পাগলামি, অন্ধতা আৰু চিত্তশক্তি নষ্ট কৰি আপোনালোকক অধিক কষ্ট দিব।²⁹ অন্ধই যেনেকৈ আন্ধাৰত খপিয়াই ফুৰে, তেনেকৈ আপোনালোকে দিন-দুপৰতে খপিয়াই ফুৰিব; আপোনালোকৰ কোনো কাৰ্যই সফল নহব; আপোনালোকৰ ওপৰত সদায় কেৱল উপদৰৰ আৰু লুটপাত হ'ব আৰু আপোনালোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব।

³⁰ আপোনালোকৰ কোনো ছোৱালী বাগদত্তা হ'ব, কিন্তু আন পুৰুষে তাইৰ লগত শয়ন কৰিব; আপোনালোকে ঘৰ সাজিব, কিন্তু তাত বাস কৰিবলৈ নাপাব; আৰু দৰাক্ষাবাৰী পাতিব, কিন্তু তাৰ গুটি ভোগ কৰিবলৈ নাপাব।³¹ অন্য লোকে আপোনালোকৰ গৰু আপোনালোকৰ আগতেই বধ কৰিব, কিন্তু আপোনালোকে তাৰ মাংস খাবলৈ নাপাব; আপোনালোকৰ গাধ আপোনালোকৰ আগৰ পৰা বলপূৰ্বক ভাবে নিয়া হ'ব কিন্তু ওলোটাই দিয়া নাযাব; আপোনালোকৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী জাক শংৰুবোৰক দিয়া হ'ব, কিন্তু আপোনালোকৰ পক্ষত নিস্তাৰ কৰোঁতা কোনো নাথাকিব।

³² আপোনালোকৰ ল'ৰা, ছোৱালীক আন জাতিৰ লোকসকলে লৈ যাব আৰু গোটেই দিন তেওঁলোকলৈ বাট চাওঁতেই চকু বিষাব; আৰু আপোনালোক ক্লান্ত হৈ পৰিব, আপোনালোকক ৰক্ষা কৰোঁতা কোনো নাথাকিব।

³³ আপোনালোকে নজনা এটা জাতিয়ে আপোনালোকৰ ভূমিৰ শস্য আৰু আপোনালোকৰ পৰিশ্ৰমৰ সকলো ফল ভোগ কৰিব; আপোনালোকে সদায় কেৱল উপদৰৰ আৰু লাঞ্ছনা ভোগ কৰিব;³⁴ তেতিয়া, আপোনালোকে চকুৰে যি দেখিব, তাৰ কাৰণেই আপোনালোক মানসিক বিকাৰগ্ৰস্ত হ'ব।

³⁵ যিহোৱাই আপোনালোকক আঠু, কৰঙন আৰু ভৰি তলুৱাৰ পৰা মূৰলৈকে, সূস্থ কৰিব নোৱাৰা বিহ ফোঁহোৱাৰে আপোনালোকক আক্ৰান্ত কৰিব।

³⁶ যিহোৱাই আপোনালোকে মনোনীত কৰা ৰজাক আৰু আপোনালোকক এনে এটা জাতিৰ ওচৰলৈ লৈ যাব, যাক আপোনালোকে আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলেও নাজানে। সেই ঠাইত আপোনালোকে কাঠ আৰু শিলৰ আন দেৱতাবোৰৰ মূৰ্ত্তিক সেৱাপূজা কৰিব।³⁷ যিহোৱাই আপোনালোকক যি সকলো জাতিৰ মাজলৈ লৈ যাব, সেইসকলৰ মাজত আপোনালোক এক ত্ৰাস, প্ৰবাদ আৰু বিদ্ৰূপৰ বিষয় হ'ব।³⁸ আপোনালোকে খেতিলৈ অধিক বীজ লৈ যাব, কিন্তু

গোটার অলপহে; কিয়নো কাকতি ফৰিঙে তাক বিনষ্ট কৰিব।³⁹ আপোনালোকে দৰাফ্কাৰী পাত্ৰিৰ আৰু তাৰ য়গ্ন ও ল'ব, কিন্তু দৰাফ্কাৰস পান কৰিবলৈ বা আঙুৰ চপাবলৈ নাপাব; কিয়নো পোকে তাক খাই পেলাব।

⁴⁰ আপোনালোকৰ গোটেই দেশৰ সীমাৰ ভিতৰত জিত গছ হ'ব, কিন্তু আপোনালোকে তেল ঘাঁহলৈ নাপাব; কিয়নো তাৰ ফল সৰি যাব।⁴¹ আপোনালোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী জন্মিব, কিন্তু তেওঁলোক আপোনালোকৰ নহ'ব; কিয়নো তেওঁলোকক বন্দী কৰি নিয়া হ'ব।⁴² আপোনালোকৰ ডুমিৰ সকলো গছ-গছনি আৰু ফল জকে জকে ফৰিঙে আহি ভোগ কৰিব।⁴³ আপোনালোকৰ মাজত থকা বিদেশী লোক ঋষ্মে ঋষ্মে আপোনালোকৰ ওপৰলৈ উঠি যাব, কিন্তু আপোনালোক ঋষ্মে ঋষ্মে তললৈ যাব।⁴⁴ তেওঁলোকে আপোনালোকক ধাৰ দিব, কিন্তু আপোনালোকে তেওঁলোকক ধাৰ দিব নোৱাৰিব; তেওঁলোক মূৰ হ'ব আৰু আপোনালোক নেগুৰ হ'ব।

⁴⁵ এই সকলো শাও আপোনালোকৰ ওপৰত পৰিব। আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া আঞ্জা আৰু বিধিবোৰ পালন কৰিবলৈ কাণ নিদিয়াৰ কাৰণে এই সকলো ঘটিব। আপোনালোক বিনষ্ট নোহোৱা পৰ্যন্ত এই সকলোবোৰে আপোনালোকৰ পাছ নেৰিব।⁴⁶ এই শাওবোৰ আপোনালোকৰ আৰু আপোনালোকৰ বংশৰ ওপৰত চিৰকাললৈকে চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণ স্বৰূপে থাকিব।

⁴⁷ কাৰণ, আপোনালোক যেতিয়া ঐশ্বৰ্য্যৰে পূৰ্ণ হৈ আছিল, তেতিয়া আপোনালোকে অন্তৰৰ আনন্দ আৰু উল্লাসেৰে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সেৱা নকৰিলে।⁴⁸ এই কাৰণে, যি শংৰুবোৰক যিহোৱাই আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে পঠাব, আপোনালোকে ভোক, পিয়াহ, বস্ত্ৰ আৰু দৰিদ্ৰতা এই সকলো বস্ত্ৰৰ অভাৱত সেই শংৰুবোৰৰ বন্দী কাম কৰিব আৰু তেওঁ আপোনালোকক বিনষ্ট নকৰালৈকে আপোনালোকৰ ডিঙিত লোহাৰ যুৱলি থৈ দিব।

⁴⁹ যিহোৱাই দূৰে পৰা, পৃথিৱীৰ শেষ সীমাৰ পৰা, এনে এক জাতিক আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে লৈ আহিব, যাৰ ভাষা আপোনালোকে বুজিব নোৱাৰিব। ঈগল চৰাইয়ে চিকাৰ ধৰাৰ দৰে সেই জাতি ছোঁ কৰি আপোনালোকৰ ওপৰলৈ নামি আহিব।⁵⁰ সেইসকল এক নিষ্ঠুৰ জাতি হ'ব। তেওঁলোকে বয়োজ্যেষ্ঠ লোকক সন্মান নকৰিব আৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক দয়া-ময়া নকৰিব।⁵¹ আপোনালোক ধংস নোহোৱালৈকে তেওঁলোকে আপোনালোকৰ পশুবোৰৰ পোৱালি আৰু খেতিৰ শস্য খাই পেলাব; শেষ পৰ্যন্ত আপোনালোক বিনষ্ট নোহোৱালৈকে শস্য, নতুন দৰাফ্কাৰস বা তেল, আপোনালোকৰ পশুবোৰৰ বা মেৰ-ছাগৰ জাকৰ পোৱালিকো অৱশিষ্ট নাৰাখিব।⁵² তেওঁলোকে আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰবোৰ অৱৰোধ কৰি ৰাখিব, আৰু শেষত গোটেই দেশৰ যিবোৰ ওখ আৰু দৃঢ় গড়ত আপোনালোকে ভাৰসা কৰিব, সেয়ে ভাঙি পৰিব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আপোনালোকক দিবলৈ গৈছে, সেই দেশৰ সকলো নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত সেই জাতিয়ে আপোনালোকক অৱৰোধ কৰি ৰাখিব।⁵³ অৱৰোধৰ কালত শত্ৰুবোৰে আপোনালোকক এনে কষ্টৰ অৱস্থালৈ নিব যে, আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া নিজৰ গৰ্ভৰ সন্তান সকলক, নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ গাৰ মগু হ'ব।⁵⁴ সেই অৱস্থাত আপোনালোকৰ মাজৰ যি লোক কোমল স্বভাৱৰ আৰু অতি শান্ত, তেওঁ নিজ ভাই, নিজৰ মৰমৰ ভাৰ্যা আৰু তেওঁৰ বাকী থকা নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ প্ৰতি এনেৰূপ নিষ্ঠুৰ হৈ উঠিব।⁵⁵ নিজৰ যি সন্তানৰ মাংস তেওঁ খাব, তাৰ অলপো তেওঁ তেওঁলোকক নিদিব। কাৰণ, যেতিয়া আপোনালোকৰ শত্ৰুৱে নগৰৰ দুৱাৰবোৰৰ ভিতৰত আপোনালোকক অৱৰোধ কৰি ৰাখি কষ্ট দিব, তেতিয়া সেই খিনিৰ বাহিৰে নিজৰ বাবে খাবলৈ আন একোকে নাথাকিব।⁵⁶ আপোনালোকৰ মাজৰ যি মহিলা কোমল স্বভাৱৰ আৰু অতি শান্ত; আলসুৱাৰ কাৰণে মাটিত ভৰি পেলাবলৈ ইচ্ছা নকৰা, তেওঁ নিজৰ প্ৰিয় স্বামী আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ প্ৰতি নিষ্ঠুৰ হ'ব।⁵⁷ সন্তান জন্ম দিয়াৰ পাছতে সেই নৱজাতক, এনেকি নিজৰ দুই ভৰিৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা পাচ-শূল আৰু নিজে পৰসৱ কৰা নিজ সন্তানসকলেও তেওঁ নিষ্ঠুৰ হ'ব; আপোনালোকক অৱৰোধ কৰাৰ সময়ত আপোনালোকৰ শত্ৰুসকলে যেতিয়া আপোনালোকক কষ্ট দিব, তেতিয়া অভাৱত তেওঁ সেইবোৰ মনে মনে খাব।

⁵⁸ 'আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা' বুলি তেওঁৰ এই যি গৌৰৱময় আৰু ভয়ানক নামৰ সন্মান কৰিবলৈ, এই পুস্তকত যি সকলো নিয়ম লিখা আছে, সেইবোৰ যদি আপোনালোকে যজ্ঞেৰে সৈতে পালন নকৰে,⁵⁹ তেন্তে যিহোৱাই আপোনালোকৰ আৰু আপোনালোকৰ বংশধৰৰ ওপৰত ভয়ঙ্কৰ মহামাৰী আনিব; সেইবোৰ অনেক দিনলৈকে বৰ্তি থকা মহা-মহামাৰী আৰু ভীষণ কষ্টদায়ক ৰোগ হ'ব।⁶⁰ মিচৰ দেশত যি সকলো ৰোগ দেখি আপোনালোকে ভয় কৰিছিল, তেওঁ সেই সকলোবোৰ আপোনালোকৰ ওপৰলৈ আনিব আৰু সেইবোৰে আপোনালোকক নেৰিব।⁶¹ তাৰ বাহিৰেও, আপোনালোক বিনষ্ট নোহোৱালৈকে যিহোৱাই এনে সকলো ৰোগ আৰু মহামাৰী আপোনালোকৰ ওপৰলৈ আনিব, যি এই ব্যৱস্থা-পুস্তকত লিখা হোৱা নাই।⁶² আপোনালোকৰ জনসংখ্যা আকাশৰ তৰাৰ নিচিনা অসংখ্য হ'লেও, আপোনালোক ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰতি অবাধ্য হোৱাৰ কাৰণে তেতিয়া কেৱল কেইজনমানহে অৱশিষ্ট জীয়াই থাকিব।

⁶³ আপোনালোকৰ মঙ্গল ও আপোনালোকক বৃদ্ধি কৰিবলৈ যেনেকৈ যিহোৱাই আনন্দ কৰিছিল, তেনেকৈ আপোনালোকক বিনষ্ট কৰি নাশ কৰিবলৈ যিহোৱাই আপোনালোকক আনন্দ কৰিব। যি দেশ আপোনালোকে অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈ আছে, সেই দেশৰ পৰা আপোনালোকক উঘলা যাব।⁶⁴ তাৰ পাছত যিহোৱাই পৃথিৱীৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈকে জাতিবোৰৰ মাজত আপোনালোকক সিঁচৰিত কৰিব; আপোনালোকে সেই ঠাইত আপোনালোকৰ বা আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ অজানা কাঠৰ আৰু শিলৰ আন দেৱ-মূৰ্তিৰ সেৱা-পূজা কৰিব।⁶⁵ সেই জাতিবোৰৰ মাজত আপোনালোকে একো সুখ নাপাব আৰু আপোনালোকৰ ভৰি-তলুৱাই জিৰণী নাপাব; কিন্তু যিহোৱাই সেই ঠাইত আপোনালোকৰ বুকু কঁপাব, চকু দুৱল কৰিব আৰু অন্তৰ নিৰাশাৰে ভৰাই দিব;⁶⁶ আপোনালোকৰ আগত আপোনালোকৰ জীৱন সন্দেহৰ সূত্ৰত ছিগো-ছিগোহৈ ওলমি থাকিব আৰু দিনে-ৰাতিয়ে ভয় ভাৱেৰে থাকিব আৰু জীৱনৰ একো আশা নাথাকিব।⁶⁷ আপোনালোকে ৰাতিপুৱা ক'ব, 'ইচ, কেতিয়া সন্ধিয়া হ'ব!' আৰু সন্ধিয়া হ'লে ক'ব, 'ইচ কেতিয়া ৰাতিপুৱা হ'ব!' কাৰণ আপোনালোকৰ অন্তৰত ভয় থাকিব আৰু চকুৱে

অনেক বিষয় দেখিব।⁶⁸ মিচৰ সন্মুখে মই আপোনালোকক কৈছিলোঁ ‘আপোনালোকে পুনৰ মিচৰৰ পথ নেদেখিব।’ কিন্তু যিহোৱাই আপোনালোকক সেই পথেদি মিচৰ দেশলৈ জাহাজেৰে পুনৰায় লৈ আনিব। সেই ঠাইত আপোনালোকে নিজক দাস আৰু দাসী হিচাবে শংৰুবোৰৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰিবলৈ বিচাৰিব, কিন্তু কোনেও আপোনালোকক নিকিনিব।

29 অধ্যায়

মোৱাৰ দেশত মোচিৰ যোগা

1 যিহোৱাই হোৱেৰ পাছত মোচিৰ যোগেদি ইশ্বায়েলীয়াসকলৰ কাৰণে এক নিয়ম স্থাপন কৰিছিল। সেই নিয়মৰ উপৰিও যিহোৱাই মোৱাৰ দেশত ইশ্বায়েলীয়াসকলৰ কাৰণে আন কিছুমান নিয়ম স্থাপন কৰিবলৈ মোচিক আজ্ঞা দিলে।

2 মোচিয়ে সকলো ইশ্বায়েলীয়া লোকক মাতি ক’লে, “যিহোৱাই মিচৰ দেশত ফৰোণ, তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰীলৈ আৰু গোটেই দেশখনলৈ যি যি কৰিছিল সেই সকলো কাৰ্য আপোনালোকে নিজেই দেখিলে; 3 তেওঁলোকলৈ হোৱা সেই মহাক্ৰেশ, নানা চিন আৰু আশ্চৰ্য কাৰ্যবোৰ আপোনালোকে নিজ চকুৰে দেখিছিল। 4 কিন্তু আপোনালোকক আজিলৈকে যিহোৱাই সেইবোৰ বুজিবলৈ মন, চাবলৈ চকু আৰু শুনিবলৈ কাণ দিয়া নাই।”

5 যিহোৱাই চল্লিশ বছৰ ধৰি আপোনালোকক মৰুভূমিত নেতৃস্থ দি চলাই আনিলে; সেই সময়ত আপোনালোকৰ গাৰ কাপোৰ আৰু জোতা পুৰণি হৈ ফাটি নষ্ট নাছিল। 6 আপোনালোকৰ খাবলৈ কোনো পিঠা নাছিল; দ্ৰাক্ষাৰস বা আন মদিৰাৰ রস পান কৰা নাছিল। কিয়নো যিহোৱাই তেনে কৰিছিল যাতে আপোনালোকে বুজিব পাৰে যে তেৱেঁই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

7 আপোনালোকে এই ঠাই পোৱাৰ পাছত, হিচবোনৰ ৰজা চীহোন আৰু বাচানৰ ৰজা ওগে আমাৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই আহিছিল, কিন্তু আমি তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলোঁ; 8 আমি তেওঁলোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰি ৰুবেনীয়া ও গদীয়া, আৰু মনচি গোষ্ঠীৰ আধা লোকক দিলোঁ। 9 গতিকে আপোনালোকে যি কাৰ্য কৰিব, সেই সকলোতে যেন কৃতকাৰ্য হ’ব পাৰে, সেইবাবে আপোনালোকে এই নিয়মৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব।

10 আপোনালোক সকলোৱে আজি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত আহি থিয় হৈছে - আপোনালোকৰ প্ৰধানসকল, গোষ্ঠীবোৰ, পৰিচাৰকসকল আৰু কৰ্মচাৰীকে ধৰি গোটেই ইশ্বায়েলীয়াসকল থিয় হৈছে। 11 আপোনালোকৰ লগত সৰু সৰু ল’ৰা-ছোৱালী, ডাৰ্ভা আৰু আপোনালোকৰ ছাউনিত বাস কৰা আপোনালোকৰ বিদেশী খৰিকটীয়াৰ পৰা পানী তোলা জনলৈকে সকলো আছে।

12 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ সৈতে কৰা প্ৰতিজ্ঞা আৰু নিয়ম স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে আজি আপোনালোক সকলো ইয়াত আছে। 13 যিহোৱাই আজি ইয়াক স্থাপন কৰিছে যাতে আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ অশ্বাহাম, ইছহাক, আৰু যাকোবৰ আগত কৰা শপত আৰু আপোনালোকৰ ওচৰত কৰা প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ হ’ব পাৰে আৰু আজিয়েই আপোনালোকক নিজৰ লোক কৰি ল’ব পাৰে। 14 কেৱল আপোনালোকৰ সৈতে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই নিয়ম আৰু প্ৰতিজ্ঞা কৰা নাই। 15 আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত আজি এই ঠাইত আমাৰ সৈতে যিসকল থিয় হৈ আছে, কেৱল তেওঁলোক প্ৰতিজনৰ সৈতে তেওঁ এই নিয়ম আৰু প্ৰতিজ্ঞা কৰা নাই, কিন্তু আমাৰ উত্তৰপুৰুষ যিসকলৰ আজি জন্ম হোৱা নাই তেওঁলোকৰ সৈতেও কৰিছে।

16 আপোনালোকে নিজেই জানে, মিচৰ দেশত আমি কেনেদৰে জীৱন অতিবাহিত কৰিছিলোঁ আৰু বাটত কেনেকৈ আমি বিভিন্ন দেশৰ মাজেদি পাৰ হৈ এই ঠাই পালেহি।

17 আপোনালোকে লোকসকলৰ মাজত থকা ঘিণলগীয়া বস্তুবোৰ দেখা পাইছিল; কাঠ আৰু শিলৰ, ৰূপ আৰু সোণৰ মূৰ্তিবোৰ লোকসকলৰ মাজত দেখিছিল। 18 সেয়ে আপোনালোকৰ মাজত যেন আজি এনে কোনো পুৰুষ বা মহিলা নাইবা কোনো পৰিয়াল বা গোষ্ঠী নাথাকক, যাৰ অন্তৰ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰা দূৰ হৈ সেই জাতিবোৰৰ দেৱতাবোৰৰ পূজা কৰাত আগ্ৰহী। তেনে কোনো বিষাক্ত তিতা ফল উপায় কৰা শিৰা আপোনালোকৰ মাজত গঢ় লৈ নুঠক। 19 এনে ধৰণৰ ব্যক্তিয়ে এই নিয়মৰ কথাবোৰ শুনাব সময়ত যদি নিজকে ভাগ্যৱান বুলি ভাবিছে আৰু নিজে মনতে কয়, ‘মই মোৰ ঠৰডিঙীয়া হৃদয়েৰে ইচ্ছামতে চলি থাকিলেও নিৰাপদ হৈ শান্তি থাকিম,’ তেন্তে সেই ব্যক্তিয়ে কেৱল নিজেই নহয়, কিন্তু আপোনালোক সকলোৰে ওপৰত সৰ্বনাশ মাতি আনিব; যিহোৱাই দুষ্ট শুকান অৱস্থাৰ লগতে ভাল ভিজা অৱস্থাকো নষ্ট কৰিব। 20 যিহোৱাই তেওঁক কেতিয়াও ক্ষমা কৰিবলৈ সন্মত নহ’ব, কিন্তু যিহোৱাৰ ক্ৰোধ আৰু বিদ্বেষ সেই ব্যক্তিৰ অস্থিত প্ৰজুলিত হ’ব; এই পুস্তকত লিখা সকলো শাও তেওঁৰ ওপৰত পৰিব আৰু আকাশৰ তলৰ পৰা তেওঁৰ নাম যিহোৱাই লুপ্ত কৰিব। 21 যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সকলো গোষ্ঠীৰ মাজৰ পৰা বিনষ্ট কৰিবৰ কাৰণে তেওঁক পৃথক কৰিব আৰু এই ব্যৱস্থা পুস্তকত লিখা নিয়মৰ মাজেদি যি সকলো শাওৰ কথা আছে, সেই অনুসাৰে বিনষ্ট কৰিব।

22 এইদৰে এই দেশৰ ওপৰত যি সকলো বিপদ নামি আহিব আৰু যিহোৱাই যি সকলো ৰোগ দেশৰ ওপৰলৈ পঠাব, সেইবোৰ দেখি ভৱিষ্যতে আপোনালোকৰ উত্তৰপুৰুষসকলে, সন্তান সকলে আৰু দূৰ দেশৰ পৰা অহা বিদেশীসকলে আপোনালোকক সেই বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰিব। 23 তেওঁলোকে দেখা পাব সমগ্ৰ দেশ জ্বলন্ত গন্ধক আৰু লোণেৰে পুৰি গৈছে; দেশত একোকে সিঁচিব নোৱাৰিব আৰু কোনো ফল উপায় নহ’ব; এনেকি ঘাঁহ-বন, শাক-পাচলিও গজি নুঠিব। এই দেশৰ অৱস্থা চদোম, ঘমোৰা, অদ্মা, আৰু চবোয়ীম নগৰৰ দৰে হ’ব, যি নগৰবোৰক যিহোৱাই খং আৰু ক্ৰোধত ক্ৰোধান্বিত হৈ ধ্বংস কৰি দিছিল। 24 তাকে দেখি আন জাতিবোৰে ক’ব এনেকি, আটাই জাতিয়ে সুধিব, ‘যিহোৱাই কিয় এই দেশৰ এনে দশা কৰিলে? এই মহা ক্ৰোধ জ্বলি উঠাৰ কাৰণ কি?’

25 তেতিয়া লোক সকলে ক'ব, 'কাৰণ এই জাতিয়ে তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম ত্যাগ কৰিলে, যি নিয়ম তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনাৰ পাছত যিহোৱাই তেওঁলোকৰ বাবে স্থাপন কৰিছিল। 26 তেওঁলোকে ঈশ্বৰ যিহোৱাক এৰি যি দেৱ-দেৱীক তেওঁলোকে নাজানে, সেই আন দেৱতাবোৰৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি সেইবোৰৰ সেৱা পূজা কৰিলে, যিসকলক পূজা কৰাৰ আজ্ঞা যিহোৱাই দিয়া নাছিল।

27 এই হেতুকে, যিহোৱাৰ খং এই দেশৰ ওপৰত প্ৰফুলিত হৈ উঠিছে আৰু তেওঁ এই পুস্তকত লিখা সকলো শাও এই দেশৰ ওপৰত ঢালি দিছে। 28 অত্যন্ত খং, ভয়ঙ্কৰ ক্ৰোধ আৰু মহা কোপত যিহোৱাই তেওঁলোকক দেশৰ পৰা উঘালি আনি আন দেশত পেলাই দিলে আৰু সেই ঠাইতে আজি তেওঁলোক আছে।'

29 কিছু গোপন বিষয় আছে, যি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ অধিকাৰত আছে; কিন্তু যি প্ৰকাশিত হৈছে, সেই সকলোৱেই চিৰকালৰ কাৰণে আমাৰ আৰু আমাৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে থাকিব যাতে এই নিয়মৰ সকলো আজ্ঞা আমি পালন কৰি চলিব পাৰোঁ।

30 অধ্যায়

যিহোৱাৰ ওচৰত ঘূৰি অহাৰ ফল

1 মই আপোনালোকৰ আগত আশীৰ্বাদ আৰু শাওৰ বিষয়ে যি যি কথা কলোঁ, সেইবোৰ আপোনালোকৰ ওপৰলৈ আহিব। তাৰ পাছত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি সকলো জাতিবোৰৰ মাজত আপোনালোকক উলিয়াই পঠিয়াব, সেই জাতিবোৰৰ মাজত থাকোতে এইবোৰ কথা আপোনালোকে সোঁৱৰণ কৰিব। 2 সেই সময়ত আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তান সকলে যদি সকলো মনেৰে আৰু সকলো প্ৰাণেৰে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ ঘূৰি আহে আৰু আজি মই আপোনালোকক যিসকলো আজ্ঞা দিছো সেই সকলো পালন কৰে, 3 তেন্তে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ বন্দী-অৱস্থা সলনি কৰিব, আৰু আপোনালোকক কৃপা কৰিব আৰু যি জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁ আপোনালোকক সিঁচৰিত কৰিব, সেইসকল জাতিৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় আপোনালোকক আনি গোটাব।

4 এনেকি দেশান্তৰিত হোৱা আপোনালোকৰ কোনো আকাশৰ তলত দুৰৈৰ শেষ সীমাতো যদি থাকে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তাৰ পৰাও আপোনালোকক গোটাই আনিব; তাৰ পৰাও তেওঁ আপোনালোকক লৈ আনিব। 5 আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দেশলৈকে তেওঁ আপোনালোকক ঘূৰাই আনিব আৰু আপোনালোকে তাক পুনৰ অধিকাৰ কৰিব। তেওঁ আপোনালোকৰ মঙ্গল কৰিব আৰু পূৰ্বপুৰুষসকলতকৈও আপোনালোকৰ জনসংখ্যা বৃদ্ধি কৰিব।

6 আপোনালোকে যাতে আপোনালোকৰ সকলো মন ও সকলো প্ৰাণেৰে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰি জীয়াই থাকে, সেইবোৰেই তেওঁ আপোনালোকৰ আৰু আপোনালোকৰ বংশধৰসকলৰ হৃদয়ৰ চুমত কৰিব। 7 যিসকলে আপোনালোকক ঘৃণা আৰু তাড়না কৰিব, এই সকলো শাও যিহোৱাই আপোনালোকৰ সেই শত্ৰুৱোৰ ওপৰত আনিব 8 তেতিয়া আপোনালোকে পুনৰ উলটি আহি যিহোৱাৰ বাধ্য হৈ চলিব আৰু তেওঁৰ যি সকলো আজ্ঞা আজি মই আপোনালোকক দিছো, সেইবোৰ পালন কৰিব।

9 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ হাতে কৰা সকলো কাৰ্যতে প্ৰচুৰ আশীৰ্বাদ কৰিব। আপোনালোকৰ গৰ্ভফল, পশুধনৰ গৰ্ভফল আৰু ভূমিৰ শস্য বৃদ্ধি কৰি আপোনালোকক ঐশ্বৰ্যশালী কৰিব। কিয়নো আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক লৈ যিহোৱাই যি আনন্দ কৰিছিল, আপোনালোকৰ ঐশ্বৰ্যৰ বাবে তেওঁ পুনৰ আপোনালোকক লৈ আনন্দ কৰিব। 10 অৱশ্যে তেওঁ এইদৰে কৰিব, যদিহে আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা আৰু নিয়মবোৰ পালন কৰে; সকলো মন আৰু সকলো প্ৰাণেৰে সৈতে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ ঘূৰে।

জীৱন অথবা মৃত্যু

11 মই আজি আপোনালোকক যি আজ্ঞা দিছোঁ, তাক পালন কৰাটো আপোনালোকৰ কাৰণে কঠিন নহয় বা আপোনালোকৰ সাধ্যৰ বাহিৰতো নহয়। 12 এই আজ্ঞা স্বৰ্গতো ৰখা হোৱা নাই যে, আপোনালোকে ক'ব, "কোনো স্বৰ্গলৈ গৈ আমাৰ কাৰণে তাক আনি শুনাব যাতে আমি তাক পালন কৰিব পাৰোঁ?" 13 এই আজ্ঞা সমুদ্ৰৰ সিপাৰেও নাই যে আপোনালোকে ক'ব, "কোনো সমুদ্ৰ পাৰ হৈ আমাৰ কাৰণে তাক আনি শুনাব যাতে আমি তাক পালন কৰিব পাৰোঁ?" 14 কিন্তু বাক্য আপোনালোকৰ নিচেই ওচৰতে আছে; আপোনালোকৰ মুখত আৰু হৃদয়তে আছে যাতে আপোনালোকে তাক পালন কৰিব পাৰে।

15 শুনক, মই আজি আপোনালোকৰ আগত জীৱন আৰু মৃত্যু, মঙ্গল আৰু অমঙ্গল ৰাখিছোঁ। 16 আজি আপোনালোকৰ ওচৰত মোৰ আজ্ঞা এই যে, আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰিব, তেওঁৰ পথত চলিব, আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা, বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰ পালন কৰিব। তেনে কৰিলে আপোনালোক জীয়াই থাকিব আৰু সংখ্যাত বৃদ্ধি পাব; যি দেশ আপোনালোকে অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈ আছে, সেই দেশত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক আশীৰ্বাদ কৰিব।

17 কিন্তু যদি আপোনালোকৰ অন্তৰ প্ৰভুৰ পৰা আঁতৰি যায় আৰু আপোনালোক তেওঁৰ অবাধ্য হয়; যদি আপোনালোকে আন দেৱ-দেৱীৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈ সেইবোৰৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি সেৱা পূজা কৰে, 18 তেন্তে আজি মই আপোনালোকক জনাইছোঁ যে, আপোনালোক নিশ্চয় ধ্বংস হৈ যাব। যৰ্দন নদী পাৰ হৈ যি দেশ আপোনালোকে আধিপত্যৰ অৰ্থে গৈ আছে, সেই দেশত আপোনালোক দীৰ্ঘজীৱি নহ'ব।

19 মই আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱীক সাক্ষী কৰি কৈছোঁ যে, আজি মই আপোনালোকৰ সন্মুখত জীৱন আৰু মৃত্যু, আশীৰ্বাদ আৰু শাও ৰাখিছোঁ; সেয়ে, আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ ভাৱীৰংশ যেন জীয়াই থাকিব পাৰে আপোনালোকে জীৱনক মনোনীত কৰক। 20 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক স্বেম কৰক, তেওঁৰ বাকলৈ কাণ দিয়ক আৰু তেওঁতেই আসক্ত হৈ থাকক। কাৰণ প্ৰভুৱেই আপোনালোকৰ জীৱন আৰু তেওঁৰেই আপোনালোকক দীৰ্ঘজীৱী কৰিব। আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ অশ্বাহাম, ইছাক, আৰু যাকোবক যি দেশ দিম বুলি তেওঁলোকৰ আগত যিহোৱাই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশত বাস কৰিবৰ অৰ্থে আপোনালোকে জীৱনক মনোনীত কৰক।

31 অধ্যায়

মোচিৰ দায়িত্ব হস্তান্তৰ

1 পাছত মোচিয়ে ইশ্বায়েলীয়া লোকসকলক এইবাৰ কথা ক'লে, 2 “মোৰ বয়স এতিয়া এশ বিশ বছৰ হ'ল; মই চলা-ফুৰা কৰিব নোৱাৰা হৈছোঁ; যিহোৱাই মোক কৈছে, “তুমি এই যৰদন নদী পাৰ হৈ নাযাবা।” 3 আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা নিজেই আপোনালোকৰ আগে আগে পাৰ হৈ যাব; তেওঁৰেই আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা এই সকলো জাতিবোৰক বিনষ্ট কৰিব আৰু আপোনালোকে তেওঁলোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰিব। যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে যিহোচুৱাই নদী পাৰ হৈ আপোনালোকৰ আগেয়ে পাৰ হৈ যাব। 4 ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোন আৰু ওগ এই দুজনক আৰু তেওঁলোকৰ দেশক যিহোৱাই যেনেকৈ বিনষ্ট কৰিছিল, তেনেকৈয়ে তেওঁ এই সকলো জাতিকে বিনষ্ট কৰিব। 5 যুদ্ধক্ষেত্ৰত যিহোৱাই তেওঁলোকক আপোনালোকৰ হাতত শোধাই দিব আৰু মই আপোনালোকক দিয়া সকলো আজ্ঞা অনুসাৰে আপোনালোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতি ব্যৱহাৰ কৰিব। 6 আপোনালোক শক্তিশালী হওঁক আৰু অতিশয় সাহিয়াল হওঁক; তেওঁলোকক দেখি ভয় নকৰিব বা কঁপিও নুঠিব; কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা নিজেই আপোনালোকৰ লগত যাওঁতা; তেওঁ আপোনালোকক কেতিয়াও নেৰিব বা ত্যাগ নকৰিব।

7 তাৰ পাছত মোচিয়ে যিহোচুৱাক মাতিলে আৰু সকলো ইশ্বায়েলীয়া লোকৰ সন্মুখত তেওঁক ক'লে, “তুমি বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা; কিয়নো তুমিয়েই এই লোকসকলৰ লগত সেই দেশলৈ যাব লাগিব, যি দেশ দিবলৈ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল; সেই দেশত এই লোকসকলৰে সৈতে তুমিহে সোমাবা আৰু এওঁলোকক তুমিহে সেই দেশত অধিকাৰ কৰাবা। 8 যিহোৱা নিজেই তোমাৰ আগে আগে যাব আৰু তোমাৰ সঙ্গ সঙ্গ থাকিব; তেওঁ তোমাক কেতিয়াও নেৰিব বা ত্যাগ নকৰিব; তুমি ভয় নকৰিবা আৰু নিৰুৎসাহ নহ'বা।”

মোচিয়ে ব্যৱস্থা লিপিবদ্ধ কৰা

9 মোচিয়ে এই ব্যৱস্থা লিখি যিহোৱাৰ নিয়ম চন্দুক কঢ়িয়াই নিয়া লেবী গোষ্ঠীৰ পুৰোহিতসকলক আৰু ইশ্বায়েলৰ পৰিচাৰক সকলৰ হাতত দিলে। 10 মোচিয়ে তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিলে, “প্ৰত্যেক সপ্তম বছৰৰ অন্তত, ধাৰ ক্ষমাৰ বছৰত অৰ্থাৎ যেতিয়া পঁজা-পৰুৰ সময় আহিব, 11 যি সময়ত ইশ্বায়েলীয়া সকলো লোক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'বৰ কাৰণে তেওঁৰ মনোনীত ঠাইলৈ আহিব, তেতিয়া আপোনালোকে এই ব্যৱস্থা অৱশ্যেই লোক সকলৰ আগত তেওঁলোকে শুনাকৈ পাঠ কৰিব। 12 আপোনালোকে পুৰুষ, মহিলা, ল'ৰা-ছোৱালীকে আদি কৰি নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত আপোনালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশী লোক সকলোকে একগোট কৰিব। তেওঁলোকেও এই ব্যৱস্থা শুনি শিকিব পাৰিব আৰু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক সন্মান কৰিব। তেওঁলোকে এই ব্যৱস্থাৰ সকলো বাক্য পালন কৰিব। 13 তেওঁলোকৰ সন্মান সকলে যদি এইবাৰ কথা নজনাকৈ থাকে, তেন্তে তেওঁলোকেও শুনিব আৰু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক সন্মান কৰিবলৈ শিকিব; যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ আপোনালোকে যৰদন নদী পাৰ হৈ যাব, সেই দেশত যিমান দিনলৈকে আপোনালোক জীয়াই থাকিব, সিমান দিনলৈকে তেওঁলোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক সন্মান কৰিবলৈ আপোনালোকে এইদৰে কৰিব।”

ইশ্বায়েলক নেতৃত্ব দিবলৈ যিহোচুৱাক নিযুক্ত কৰা

14 পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “এতিয়া তোমাৰ মৃত্যুৰ সময় ওচৰ চাপি আহিছে; যিহোচুৱাক মাতি আনি তুমি সাক্ষাৎ তন্তুত উপস্থিত হোৱা। সেই ঠাইত মই যিহোচুৱাক তেওঁৰ কাৰ্যৰ আজ্ঞা দিম।” সেয়ে মোচি আৰু যিহোচুৱা গৈ সাক্ষাৎ কৰা তন্তুত উপস্থিত হ'ল। 15 তেতিয়া যিহোৱাই মেঘস্তম্ভৰ মাজত সেই তন্তুত দেখা দিলে; সেই মেঘস্তম্ভ তন্তুৰ দুৱাৰৰ ওপৰত ৰৈ আছিল।

16 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “শুনা, তুমি তোমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত নিদ্রিত হ'বা; এই লোকসকলে উঠি যি দেশত সোমাবলৈ গৈ আছে, তেওঁলোক সেই ঠাইৰ লোকৰ মাজত থাকিব; তেওঁলোকে সেই দেশৰ আন দেৱতাবোৰৰ পাছত চলি ব্যভিচাৰৰ দৰে কাৰ্য কৰিব আৰু মোক ত্যাগ কৰিব; মই তেওঁলোকৰ সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটিও তেওঁলোকে ভাঙিব।

17 যিদিনা তেওঁলোকে এইদৰে কৰিব, সেইদিনা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মোৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত হ'ব আৰু ময়ো তেওঁলোকক ত্যাগ কৰিম। মই তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ ঢাকিম আৰু তেওঁলোক ধ্বংস হৈ যাব। তেওঁলোকলৈ অনেক দুখ-কষ্ট আৰু আপদ ঘটিব; সেইদিনা তেওঁলোকে ক'ব যে, “আমাৰ ঈশ্বৰ আমাৰ মাজত নথকাৰ কাৰণেই আমাৰ ওপৰত এই সকলো আনন্দ নে? 18 তেওঁলোকে দেৱতাবোৰলৈ ঘৃণি যি সকলো কুকৰ্ম কৰিব, সেইবাবে মই অৱশ্যেই সেইদিনা মোৰ মুখ ঢাকিম। 19 তোমালোকে এতিয়া তোমালোকৰ বাবে এই গীত লিখি ৰাখা। এই গীত ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক শিকাবা আৰু তেওঁলোকক মুখস্থ কৰিবলৈ দিবা। তাতে এই গীত ইশ্বায়েলৰ লোকৰ অহিতে মোৰ সাক্ষী হৈ থাকিব। 20 কিয়নো, যি দেশ দিম বুলি মই তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলোঁ, সেই গাখীৰ আৰু মধু বোৱা দেশলৈ যেতিয়া মই

তেওঁলোকক লৈ যাম আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তৃপ্তিৰে ভোজন কৰি হুঁপুহ হ'ব, তেতিয়া তেওঁলোকে মোক তুচ্ছ কৰিব আৰু মোৰ নিয়মটি অগ্ৰাশ কৰি আন দেৱতাবোৰলৈ উলটি সেইবোৰৰ সেৱা পূজা কৰিব।

21 তাৰ ফলত তেওঁলোকলৈ বহুত দুখ-কষ্ট আৰু বিপদ-আপদ ঘটিব; তেতিয়া এই গীতেই সাক্ষীস্বৰূপে তেওঁলোকৰ আগত সাক্ষ্য দিব, কাৰণ তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে মুখস্থ কৰা এই গীত নাপাহৰিব। কিয়নো, যি দেশ দিম বুলি মই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলোঁ, তেওঁলোকক সেই দেশলৈ নিয়াৰ আগেয়েই তেওঁলোকে কৰা মনৰ পৰিকল্পনা মই জানো।” 22 সেয়ে মোচিয়ে সেইদিনাই এই গীত ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক শিকালে।

23 তাৰ পাছত যিহোৱাই নূনৰ পুংৰ যিহোচুৱাক আজ্ঞা দি ক'লে, “তুমি বলৱান হোৱা, আৰু অতিশয় সাহিয়াল হোৱা; কিয়নো, মই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক যি দেশ দিম বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলোঁ, সেই দেশলৈ তুমিহে তেওঁলোকক লৈ যাবা আৰু মই তোমাৰ সঙ্গী হম।”

24 মোচিয়ে সম্পূৰ্ণৰূপে এই নিয়মৰ সকলো কথা এখন পুস্তকত লিখিলে। 25 তাৰ পাছত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ নিওঁতা লেবীয়াসকলক তেওঁ এই আজ্ঞা দিলে, 26 “এই ব্যৱস্থা পুস্তকখন লৈ আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ কাষত ৰাখক; সেই ঠাইতে এইখন ইশ্বায়েলীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী হৈ থাকিব। 27 কিয়নো আপোনালোক যে কিমান বিদ্ৰোহী আৰু ঠৰ-ডিঙীয়া তাক মই জানো; মই আপোনালোকৰ মাজত আজি জীয়াই থাকোঁতেও যেতিয়া আপোনালোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ-আচৰণ কৰিছে, তেন্তে মোৰ মৃত্যুৰ পাছত যে ইয়াতকৈ আৰু কিমান অধিককৈ কৰিব! 28 আপোনালোকৰ নিজৰ নিজৰ গোষ্ঠীৰ সকলো পৰিচাৰক আৰু বিষয়াসকল মোৰ সন্মুখত একগোট হওঁক যাতে মই তেওঁলোকক এই সকলোবোৰ কথা শুনাৰ পাৰোঁ; আকাশ আৰু পৃথিৱীক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী কৰি ৰাখিব পাৰোঁ। 29 কিয়নো মই জানো যে, মোৰ মৃত্যুৰ পাছত আপোনালোক একেবাৰে ভৰ্ত্ত হৈ যাব আৰু যি পথত চলিবলৈ মই আপোনালোকক আজ্ঞা দিছো, সেই পথৰ পৰা আপোনালোক আতৰি যাব; ভৱিষ্যত কালত আপোনালোকলৈ বিপদ নামি আহিব; কাৰণ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া আপোনালোকে তাকে কৰিব আৰু আপোনালোকে নিজ হাতেৰে কৰা কাৰ্যৰ দ্বাৰাই যিহোৱাক ক্ৰোধিত কৰি তুলিব।”

মোচিৰ গীত

30 তাৰ পাছত মোচিয়ে ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজক এই গীতৰ কথাবোৰ শেষলৈকে গাই শুনালে।

32 অধ্যায়

1 হে আকাশ-মণ্ডল, মোৰ কথালৈ কাণ পাতা;

হে পৃথিৱী, মোৰ মুখৰ কথা শুনা।

2 মোৰ উপদেশ বৰষুণৰ দৰে টোপা-টোপে পৰক,

মোৰ কথা নিয়ৰৰ দৰে নামি আহক;

সেয়ে কোমল তৃণৰ ওপৰত লাহে লাহে পৰা বৰষুণৰ নিচিনা,

গছ-গছনিৰ ওপৰত জাক জাক বৰষুণৰ নিচিনাকৈ পৰক।

3 কিয়নো মই যিহোৱাৰ নাম ঘোষণা কৰিম;

তোমালোকে আমাৰ যিহোৱাৰ মহিমা প্ৰশংসা কৰা,

4 তেওঁ আশ্ৰয় শিলা, তেওঁৰ কাৰ্য নিখুঁত,

তেওঁৰ সকলো পথ ন্যায়,

তেওঁ বিশ্বস্ত ঈশ্বৰ, তেওঁ কোনো অন্যায় নকৰে;

তেওঁ ন্যায়বান আৰু স্ম।

5 তেওঁৰ লোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অশিষ্টাচৰণ ব্যৱহাৰ কৰিছে;

তেওঁলোকৰ পাপৰ কাৰণে

তেওঁলোক তেওঁৰ সন্তান নহয়,

তেওঁলোক এক বিপথগামী আৰু কুটিল বংশ।

6 হে অবুজ, বুদ্ধিহীন জাতি,

এইবুপেই তোমালোকে যিহোৱাৰ পৰিশোধ কৰানে?

তেওঁ জানো তোমালোকৰ পিতৃ আৰু শ্ৰজনকৰ্তা নহয়?

তেরেই তোমালোকক স্বৰজন কৰি জাতিৰূপে স্থাপন কৰিলে।

7 সেই পুৰণি দিনবোৰৰ কথা সোঁৱৰা,

অনেক পুৰুষৰ আগৰ বৰ্ষবোৰৰ বিষয়ে ভাৱা,

সেই সকলো দিনৰ কথা তোমালোকৰ পিতৃক সোধা, তেওঁলোকে তোমালোকক জনাব;

বৃদ্ধসকলক সোধা, তেওঁলোকে তোমালোকক ক'ব।

8 সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰে যেতিয়া জাতিবোৰক নিজৰ আধিপত্য ভাগ কৰি দিলে,

মনুষ্যক বিভিন্ন জাতিত ভাগ কৰিলে,

তেতিয়া ইশ্বায়েল জাতিৰ লোকসংখ্যা অনুসাৰে

তেওঁ জাতিবোৰৰ সীমা স্থিৰ কৰিলে।

9 কিয়নো যিহোৱাৰ অংশই

হৈছে তেওঁৰ লোকসকল,

যাকোৱৰ বংশই হ'ল তেওঁৰ অধিকাৰৰ অংশ।

10 তেওঁ তেওঁক এক মৰুভূমিত পালে,

আৰ্তনাদ ভৰা জয়াল মৰুভূমিত পালে।

তেওঁ তেওঁক আৱৰি ৰাখিলে, যতন কৰিলে,

তেওঁ নিজৰ চকুৰ মণিৰ দৰেই তেওঁক পহৰা দি ৰাখিলে,

11 যেনেকৈ ঈগল চৰায়ে নিজৰ বাঁহক পহৰা দিয়ে;

যেনেকৈ পোৱালীয়ে উৰিবলৈ ঈগলে সঘনে বাঁহ লৰাই দিয়ে

আৰু তাৰ ওপৰত উৰি ফুৰে,

যেনেকৈ সিহঁতক ওপৰলৈ তুলি নিবলৈ

নিজৰ ডেউকা মেলি দিয়ে,

আৰু নিজৰ ডেউকাৰ ওপৰত সিহঁতক বৈ নিয়ে,

12 তেনেকৈ যিহোৱাই অকলেই যাকোৱক চলাই লৈ ফুৰিলে;

তেওঁৰ লগত আন কোনো বিদেশী দেৱতা নাছিল।

13 পৃথিৱীৰ পাৰ্বত্য ঠাইৰ ওপৰত তেওঁ যাকোৱক ৰাখিলে,

খেতিত উৰ্ণপন্ন হোৱা শস্য খাবলৈ দিলে;

শিলনিৰ পৰা মধু আৰু শিলাময় দুৰাৰোহ পাহাৰৰ পৰা তেল দি পৰিপুষ্ট কৰিলে।

14 গৰু গাখীৰৰ পৰা উৰ্ণপন্ন হোৱা মাখন আৰু মেৰ-ছাগপালৰ পৰা গাখীৰ দিলে।

চৰ্বিযুক্ত মেৰপোৱালিৰ আৰু

বাচান দেশীয় মতা মেৰ, মতা ছাগলী আৰু

উত্তম ঘেঁহুধানৰ আটা তেওঁক দিলে;

হে ইশ্ৰায়েল, তোমালোকে আঙুৰৰ পৰা তৈয়াৰী বুৰবুৰণি উঠা উত্তম দৰাফাৰস পান কৰিলা।

15 যাকোৱে হস্ত-পুষ্ট হৈ খালে;

কিন্তু যিচুৰুণৰ* চৰ্বি বাঢ়িল আৰু লাখ মাৰিলে;

হে যিচুৰুণ, তুমি মেদযুক্ত, স্থূলকায় আৰু মসৃণ হ'লা;

তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰক ত্যাগ কৰিলে, আৰু

নিজৰ পৰিৱৰাণৰ শিলাক অগ্ৰাশ কৰিলে।

16 তেওঁলোকে অন্য দেৱতালৈ কৰা সেৱা-পূজাই যিহোৱাক ঈৰ্ষান্বিত কৰিলে;

যিগ লগীয়া বিষয়বোৰে তেওঁক ক্ৰুদ্ধ কৰিলে।

17 ভূতবোৰৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকে বলি উৰ্ণসৰ্গ কৰিলে, ঈশ্বৰলৈ নহয়;

যি দেৱতাবোৰক তেওঁলোকে কেতিয়াও নাজানিছিল,

সেই নতুন দেৱতাবোৰ সম্প্ৰতি আহি পৰিল,

যি দেৱতাবোৰক তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলেও ভয় নকৰিছিল,

18 যি ঈশ্বৰে তোমালোকক জন্ম দিলে তোমালোকৰ পিতৃ হ'ল, তোমালোকে সেই শিলাক অগ্ৰাশ কৰিলা,

তোমালোকৰ জন্মদাতা ঈশ্বৰক তোমালোকে পাহৰিলা;

19 যিহোৱাই এই সকলো দেখি ঈৰ্ষান্বিত হ'ল; তেওঁ নিজৰ পুত্ৰ-কন্যাক অগ্ৰাশ কৰিলে।

20 তেওঁ ক'লে, "মই তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ লুকুৱাম। তেওঁলোকৰ শেষ দশা কি হ'ব, মই তাক চাম;

কিয়নো তেওঁলোক একেবাৰে বিপথে চলা বংশ, অবিশ্বাসী সন্তান।

21 যি ঈশ্বৰ নহয়, তাৰ সেৱা-পূজাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে মোক ঈৰ্ষান্বিত কৰিলে,

তেওঁলোকৰ অসাৰ মূৰ্তিবোৰৰ দ্বাৰাই মোৰ ক্ৰোধ জন্মালে;

এই হেতুকে মই তেওঁলোকক এক জাতি নোহোৱা লোকসকলৰ দ্বাৰা ঈৰ্ষা জন্মাম;

এক নিৰ্বোধ জাতিৰ দ্বাৰাই মই তেওঁলোকক কুপিত কৰিম।

22 কিয়নো মোৰ কেৰাধত এক অগ্নি প্ৰজ্বলিত হৈছে,

চিয়োলৰ† গভীৰতালৈকে পুৰিছে,

ই পৃথিৱী আৰু তাৰ উৰ্ণপাদিত বস্তু গৰাস কৰিছে,

পৰ্বতৰ ভিত্তিমূলবোৰ জ্বলাইছে।

23 মই তেওঁলোকৰ ওপৰত দুৰ্যোগৰ স্তূপ গঢ়িম;

তেওঁলোকৰ অহিতে মোৰ কাঁড়বোৰ এৰিম;

24 দেহ শুকাই যোৱা দুৰ্ভিক্ষ,

* 32 অধ্যায়:15 দ্বি:বিৱৰণ 33:5, 26 পদ, যিচয়া 44:2 † 32 অধ্যায়:22 চিয়োল-অৰ্থমেদামৰ স্থান

প্ৰচণ্ড বিনাশকাৰী, কষ্টদায়ক মহামাৰী।

তেওঁলোকৰ অস্থিত মই মাটিত বগাই ফুৰা জীৱৰ বিষপূৰ্ণ হিংস্ৰ পশুবোৰৰ দাঁত পঠাম।

25 বাটত তৰোৱালে মাৰিব,

ভিতৰ-কোঠালিত আতঙ্কত মৰিব।

যুৱক আৰু কুমাৰীসকলক,

পিয়াহ খোৱা কেঁচুৱা আৰু পকামুৰীয়া বৃদ্ধক একেভাৱে বিনষ্ট কৰিব।

26 মই ক'লো যে মই তেওঁলোকক সিঁচৰতি কৰিম,

আৰু মনুষ্যৰ মনৰ পৰা তেওঁলোকৰ স্মৃতি মচি পেলাম।

27 কিন্তু মই তেওঁলোকৰ শংৰুবোৰৰ ক্ৰোধাঙ্গিলে ভয় কৰিলোঁ,

কিয়নো তেওঁলোকৰ শক্ৰপক্ষই ডুল বুজি কব পাৰে যে, 'আমাৰ হাতেৰেই বিজয়ী হ'লো; এই সকলো কৰাজন যিহোৱা নহয়।'

28 তেওঁলোক এক বিবেকহীন জাতি;

তেওঁলোকৰ বিচাৰ-বুদ্ধি বুলি একো নাই।

29 তেওঁলোক জ্ঞানী হোৱা হ'লে, এই কথা বুজিলেহেঁতেন;

শেষ দশা কি হ'ব তেওঁলোকে বিবেচনা কৰিলেহেঁতেন।

30 এজনে কেনেকৈ এহেজাৰজনক ছত্ৰভঙ্গ কৰিব পাৰে,

আৰু দুজনে দশ সহস্ৰজনক খেদাব পাৰে?

যদিহে তেওঁলোকৰ শিলাই তেওঁলোকক শক্ৰৰ হাতত বেচি নিদিয়ে,

যদিহে যিহোৱাই তেওঁলোকক শক্ৰৰ হাতত তুলি নিদিয়ে।

31 শক্ৰৰ শিলা আমাৰ শিলাৰ নিচিনা নহয়;

আমাৰ শংৰুবোৰেও এইদৰে স্বীকাৰ কৰে।

32 সিহঁতৰ দৰাক্ষালতা চদোমৰ দ্ৰাক্ষাকুণ্ডৰ পৰা, আৰু

ঘমোৰাৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ পৰা অহা;

সিহঁতৰ আঙুৰবোৰ বিহযুক্ত আঙুৰ; সিহঁতৰ থোকবোৰ তিতা;

33 সিহঁতৰ দৰাক্ষাৰস সাপৰ বিষ,

ফেঁটি সাপৰ ভয়ানক বিষ

34 এই কথা মই জানো সাঁচি ৰখা নাই?

মোৰ উঁড়ালত জানো মোহৰ মাৰি খোৱা নাই?

35 সিহঁতৰ ভৰি পিছল খোৱা সময়ত

প্ৰতিকাৰ সধা আৰু প্ৰতিফল দিয়া মোৰহে কাৰ্য;

কিয়নো সিহঁতৰ ক্লেশৰ কাল ওচৰ চাপিছে, আৰু

সিহঁতলৈ ঘটিবলগীয়া সৰ্বনাশ শীঘ্ৰে ঘটিব।

36 যিহোৱাই যেতিয়া দেখিব যে,

তেওঁৰ লোকসকলৰ শক্তি নোহোৱা হৈছে, বন্দী কি স্বাধীন কাৰো শক্তি নোহোৱা হৈছে,

তেতিয়া অৱশ্যেই যিহোৱাই তেওঁৰ লোকসকলৰ পক্ষ লব,

তেওঁৰ দাসবোৰক কৃপা কৰিব।

37 তেওঁ তেতিয়া ক'ব,

“তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰ ক'ত আছে?

ক'ত আছে তেওঁলোকৰ সেই শিল যিহত তেওঁলোকে আশ্ৰয় লৈছিল?

38 তেওঁলোকৰ বলিবোৰৰ মেদযুক্ত আহাৰ কোনে ভোজন কৰিছিল,

আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ দৰাক্ষাৰস কোনে পান কৰিছিল?

এতিয়া সেইবোৰেই উঠি তোমালোকক সহায় কৰক;

সেইবোৰেই তোমালোকৰ আশ্ৰয় হওঁক!

39 এতিয়া তোমালোকে ভাবি চোৱা,

মই ময়েই, ময়েই তেওঁ;

মোৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতা নাই;

মইয়ে মাৰো, আৰু ময়েই জীয়াও;

মইয়ে ঘা লগাওঁ আৰু ময়েই সুস্থ কৰোঁ;

মোৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰোঁতা কোনো নাই।

40 কিয়নো মই আকাশলৈ হাত দাঙি শপত খাই ক'লো,

মোৰ চিৰস্থায়ী জীৱনৰ শপত,

41 যেতিয়া মোৰ জিলিকি থকা তৰোৱালত ধাৰ দিওঁ,

ন্যায় বিচাৰ কৰিবলৈ মোৰ হাতেৰে তাক ধৰোঁ,

তেতিয়া মই মোৰ শংৰুবোৰৰ প্ৰতিকাৰ সাধিম, আৰু

মোক ঘিণাওঁতা সকলক প্ৰতিফল দিম।

42 হত হোৱা লোক আৰু বন্দীসকলৰ তেজেৰে সৈতে
মোৰ কাঁড়বাৰক মই তেজ পান কৰাই মতলীয়া কৰিম,
মোৰ তৰোৱালে মগ্ধ খাব,
দীঘলচুলি থকা শক্ৰৰ মূৰ মগ্ধ খাব।

43 হে আকাশ মণ্ডল, আনন্দিত হোৱা,
হে সকলো জাতিৰ লোকসকল,
তোমালোকে যিহোৱাৰ লোকসকলৰ সৈতে প্ৰশংসা কৰা, তেওঁৰ আৰাধনা কৰা
কিয়নো তেওঁ নিজ সন্তানবোৰৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰ সাধিব,
তেওঁৰ শংৰুবোৰক প্ৰতিফল দিব;
তেওঁক ঘিণাওঁতা সকলক প্ৰতিফল দি নিজৰ লোকসকলৰ অৰ্থে ভূমি গুচি কৰিব।”

44 এইদৰে মোচি আৰু নুনৰ পুংৰ যিহোচুৱাই গৈ এই গীতৰ সকলো কথা লোকসকলক শুনালে। 45 ইশ্বায়েলীয়া লোকসকলৰ আগত মোচিয়ে যেতিয়া এই গীতবোৰ গাই শেষ কৰিলে, 46 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “যি সকলো কথা আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্যৰূপে আজি মই আপোনালোকক ক’লে, তাক আপোনালোকে মনত গাঠি ৰাখক যাতে এই নিয়মৰ সকলো কথা যশ্লেৰে সৈতে পালন কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকৰ সন্তান সকলক আজ্ঞা দিব পাৰে। 47 কিয়নো আপোনালোকৰ কাৰণে ই সাধাৰণ কথা নহয়; বৰঞ্চ জীৱনৰহে কথা; কাৰণ ইয়াতেই আপোনালোকৰ জীৱন আছে, আৰু আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ যত্ন কৰা হৈ যাব, সেই দেশত ইয়াৰ দ্বাৰাই আপোনালোক দীৰ্ঘায়ু হ’ব পাৰে।”

মোচিৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে কোৱা

48 সেইদিনাখনেই যিহোৱাই মোচিক ক’লে, 49 “তুমি যিৰীহোৰ বিপৰীতে মোৱাব দেশত থকা সেই অবাৰীম পৰ্বতমালাৰ নবো পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠি যোৱা আৰু ইশ্বায়েলীয়াসকলক অধিকাৰৰ অৰ্থে মই যি দেশ দিবলৈ গৈ আছোঁ, সেই কনান দেশ চোৱাগৈ। 50 যেনেকৈ তোমাৰ ককায়েৰা হাৰোণৰ মৃত্যু হোৱা পাহাৰত হৈছিল আৰু তেওঁ নিজৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ গৈছিল, তেনেকৈ তোমাৰ মৃত্যু সেই পাহাৰৰ ওপৰতে হ’ব আৰু তুমিও পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ গুচি যাবা। 51 কিয়নো ছিন মৰুভূমিত কাদেচৰ মিৰীবা পানীৰ ওচৰত ইশ্বায়েলীয়া সন্তান সকলৰ মাজত মোৰ পবিত্ৰতা মানি নচলি তোমালোকে ইশ্বায়েলীয়া সন্তান সকলৰ আগত মোৰ প্ৰতি অবিশ্বাসৰ কাৰ্য কৰিছিল। 52 তথাপিও, মই ইশ্বায়েলীয়া সন্তান সকলক যি দেশ দিবলৈ গৈ আছোঁ, তুমি সেই দেশত নোসোমাবা, কিন্তু কেৱল দূৰৰ পৰা তাক চাবলৈ পাবা।”

33 অধ্যায়

ইশ্বায়েলীয়াসকললৈ মোচিৰ অন্তিম আশীৰ্বাদ

1 তাৰ পাছত ঈশ্বৰৰ লোক মোচিয়ে তেওঁৰ মৃত্যুৰ আগেয়ে ইশ্বায়েলীয়া সন্তান সকলক আশীৰ্বাদ কৰিলে। 2 তেওঁ ক’লে, যিহোৱা চীনয় পৰ্বতৰ পৰা আহিল, তেওঁ চেয়ীৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰত উদয় হ’ল; তেওঁৰ জ্যোতি পাৰণ পৰ্বতৰ পৰা জিলিকি উঠিল তেওঁ অযুত অযুত পবিত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা আহিল। তেওঁৰ সোঁ হাতত আছিল তেওঁলোকৰ কাৰণে বিজুলীৰ চমক ডৰা ব্যৱস্থা।

3 সঁচাই তেওঁ নিজৰ লোকসকলক প্ৰেম কৰে; তেওঁৰ সকলো পবিত্ৰ লোক তেওঁৰ হাতত আছিল; তেওঁলোক সকলো তেওঁৰ ভৰিত নত হ’ল; প্ৰতিজনে তেওঁৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰিলে।

4 মই, মোচিয়ে আপোনালোকক এক ব্যৱস্থাৰ আজ্ঞা দিলোঁ, এই ব্যৱস্থা যাকোৱৰ বংশধৰসকলৰ বাবে এক উত্তৰাধিকাৰ।

5 যেতিয়া ইশ্বায়েলৰ মুখ্য লোকসকল গোট খালে, আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলো ফৈদ একত্ৰিত হ’ল, তেতিয়া যিহোৱাই আছিল যিচুৰুৰ^{*} ৰজা।

বাৰ ফৈদৰ প্ৰতি আশীৰ্বাদ

6 ৰুবেণ জীয়াই থাকক, নমৰক; কিন্তু তেওঁৰ গোষ্ঠীৰ লোক লেখত অলপ হওক।

7 যিহূদাক দিয়া আশীৰ্বাদ এই: মোচিয়ে ক’লে,

“হে যিহোৱা, তুমি যিহূদাৰ মাতৃ শূনা,
তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজলৈ তেওঁক পুনৰ ঘূৰাই আনা,
তোমাৰ হাতেৰে তেওঁৰ বাবে যুদ্ধ কৰা;

* 33 অধ্যায়:5 যিচুৰুৰ অৰ্থাৎ ইশ্বায়েলৰ

তেওঁৰ শংৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে এক সহায় হোৱা।”
 8 লেবীৰ বিষয়ে মোচিয়ে ক’লে,
 “লেবী, তোমাৰ ভক্তৰ লগত তোমাৰ তুষ্ণীম আৰু উৰীম† আছে;
 মচ্ছাত তুমি যাৰ পৰীক্ষা কৰিছিলো,
 মিৰীবাৰ পানীৰ ওচৰত যাৰ সৈতে বিবাদ কৰিছিলো,
 9 যিজনে নিজ পিতৃ আৰু মাতৃৰ বিষয়ে ক’লে,
 ‘মই তেওঁলোকক দেখা নাই।’
 নিজৰ ভাই-ককাইক স্বীকাৰ নকৰিলে,
 এনেকি নিজৰ সন্তানবোৰকে নিচিনিলে;
 তেওঁ তোমাৰ বাক্যক পহৰা দিছে আৰু
 তোমাৰ ব্যৱস্থা ৰক্ষা কৰিছে।
 10 লেবীসকলে তোমাৰ আঙাৰোৰ যাকোবক শিকায়,
 ব্যৱস্থাবোৰ ইশ্বায়েলক শিকায়;
 তোমাৰ আগত ধূপ জ্বলায়,
 যজ্ঞ-বেদিৰ ওপৰত হোমবলি উৎসৰ্গ কৰে।
 11 হে যিহোৱা, তুমি তেওঁৰ তাৰ সম্পত্তিত আশীৰ্বাদ কৰা,
 তেওঁৰ সকলো হাতৰ কাৰ্য গ্ৰহণ কৰা;
 তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উঠা শত্ৰুবোৰৰ কঁকাল ভাঙি দিয়া;
 তেওঁক ঘিণাওঁতাসকলৰ কঁকাল ভাঙি দিয়া, যাতে পুনৰ উঠিব নোৱাৰে।”
 12 বিন্যামীনৰ বিষয়ে মোচিয়ে ক’লে,
 “যিহোৱাই যাক প্ৰেম কৰে,
 বিন্যামীন তেওঁৰ ওচৰত নিৰ্ভয়ে থাকে;
 যিহোৱাই ওৰে দিনটো তেওঁক আৱৰি ৰাখে,
 আৰু তেওঁ যিহোৱাৰ দুই বাহুৰ মাজত বাস কৰে।”
 13 যোচেফৰ বিষয়ে মোচিয়ে ক’লে,
 “আকাশৰ উত্তম দান আৰু নিয়ৰেৰে সৈতে,
 তলত ব্যাপি থকা সাগৰেৰে,
 যিহোৱাই যোচেফৰ দেশক আশীৰ্বাদ কৰক।
 14 সূৰ্য্যৰ তাপৰ উৎকৃষ্ট ফলেৰে,
 মাহবোৰৰ উত্তম শস্যেৰে,
 15 পুৰণি পৰ্বতবোৰৰ অতি উত্তম সম্পদেৰে,
 চিৰকালৰ পাহাৰবোৰৰ বহুমূলীয়া বস্তুৰে,
 16 পৃথিবীৰ উত্তম উত্তম দৰব্যৰ প্ৰচুৰতাৰে,
 আৰু জ্বলন্ত জোপোহাৰ মাজত যি জনা আছিল, তেওঁৰ আনুগ্ৰহেৰে সৈতে -
 যোচেফৰ মূৰত,
 যিজন ভাই-ককাইসকলৰ মাজত ৰাজপুত্ৰ আছিল,
 তেওঁৰ কপালত এই সকলো আশীৰ্বাদ পৰক।
 17 যোচেফৰ মহিমা প্ৰথমে ওপজা এটা ষা’ড়,
 তেওঁৰ শিং দুটা বনৰীয়া ষা’ড়ৰ শিঙৰ দৰে;
 তাৰ দ্বাৰাই তেওঁ সকলো জাতিকে বিদ্ধ কৰিব,
 এনেকি পৃথিবীৰ অঞ্জলিকে জাতিবোৰক ঠেলি নিব;
 এইদৰেই ইফ্ৰয়িমৰ অযুত অযুত আৰু মনচিৰ হাজাৰ হাজাৰ লোক হ’ব।
 18 জব্বলুনৰ বিষয়ে মোচিয়ে ক’লে,
 হে জব্বলুন, তুমি বাহিৰলৈ যোৱা কালত আনন্দিত হোৱা,
 আৰু হে ইচাখৰ, তুমি নিজ তন্ত্ৰত আনন্দ কৰা।
 19 লোকসকলক তেওঁলোকে পৰ্বতলৈ মাতি পঠাব;
 সেই ঠাইত তেওঁলোকে যোগ্য মনোভাৱেৰে বলি উৎসৰ্গ কৰিব;
 তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ প্ৰচুৰ সমৃদ্ধি আৰু বালিৰ পৰা গুপুত ধন চুহিব।”
 20 গাদৰ বিষয়ে মোচিয়ে ক’লে,
 “যিজনাই গাদৰ ৰাজ্যৰ সীমা বঢ়াব, সেই জনা ধন্য;
 গাদে সিংহৰ দৰে বাস কৰে,

† 33 অধ্যায়:8 যাত্ৰা 28:30

তেওঁ বাহু, এনেকি মূৰৰ তালুকো বিদাৰে।

21 তেওঁ নিজৰ কাৰণে উজ্জ্বল ভাগ মনোনীত কৰিলে,
কিয়নো সেই ঠাইত নেতাৰ যোগ্য লোকৰ কাৰণে ভাগ ৰাখি থোৱা আছে;
তেওঁ লোক সকলৰ মুখ্যৰ লগত আছিল।

তেওঁ যিহোৱাৰ ন্যায় কাৰ্য সিদ্ধ কৰিলে, আৰু
ইশ্বায়েলৰ সৈতে যিহোৱাৰ নিয়ম পালন কৰিলে।

22 দানৰ বিষয়ে মোচিয়ে ক'লে,
“দান বাচানৰ পৰা জাপ মাৰি অহা যুৱা সিংহ।”

23 নগ্ৰালীৰ বিষয়ে মোচিয়ে কলে,
“হে নগ্ৰালী, তুমি যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহেৰে তৃপ্ত, আৰু
যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদেৰে পৰিপূৰ্ণ;
পশ্চিম আৰু দক্ষিণ অঞ্চল অধিকাৰ কৰা।”

24 আচৰৰ বিষয়ে মোচিয়ে কলে,
“আন সন্তান সকলতকৈ আচৰে অধিক আশীৰ্বাদ পাওক;

তেওঁ যেন নিজৰ ভাই-ককাইসকলৰ প্ৰিয় হয়,
তেওঁৰ ভৰি দুখন যেন জলফাইৰ তেলত ডুবি থাকে।

25 তোমাৰ নগৰৰ ডাংবোৰ লোহা বা পিতলৰ হ'ব;
যিমানদিন তোমাৰ আয়ুস থাকিব,
সিমানদিন তোমাৰ শক্তি থাকিব।”

26 মোচিয়ে ক'লে,
“হে যিচুৰ্ণ, ঈশ্বৰৰ তুল্য কোনো নাই;

তোমালোকৰ সহায়ৰ কাৰণে তেওঁ
নিজ গৌৰৱেৰে মেঘৰথত উঠি
আকাশ পথত অহা যোৱা কৰে।

27 যিজন অনাদিকালৰ ঈশ্বৰ
তেৱেঁই নিজৰ লোকসকলৰ আশ্ৰয়,
অধোদেশত তেওঁ চিৰস্থায়ী বাহুৰে ধৰি ৰাখে;
তেওঁ তোমালোকৰ সম্মুখৰ পৰা শংৰুবোৰক দূৰ কৰিব,
তেওঁ ক'ব, ‘এওঁলোকক ধংস কৰা!’

28 ইশ্বায়েল জাতিয়ে নিৰ্ভয়েৰে বাস কৰিব;
যাকোৱৰ ভূমুক শস্য আৰু

নতুন দ্ৰাক্ষাৰসৰ দেশত নিৰাপদ হ'ব;
তেওঁৰ ওপৰত আকাশৰ নিয়ৰ টোপা টোপে পৰক।

29 হে ইশ্বায়েল, তুমি ধন্য;
যিহোৱাৰ দ্বাৰাই নিস্তাৰ পোৱা জাতি যি তোমালোক,
তোমালোকৰ সদৃশ কোন আছে?

তেওঁ তোমালোকৰ সাহাৰ্যকাৰী ঢাল,
তোমালোকৰ গৌৰৱৰ তৰোৱাল;
শংৰুবোৰ তোমালোকৰ ওচৰলৈ কল্পমান হৈ আহিব;
তোমালোকে ওখ ঠাইবোৰত ভৰি দিবা।”

34 অধ্যায়

মোচিৰ মৃত্যু

1 পাছত মোচিয়ে মোৱাবৰ সমথলৰ পৰা যিৰীহোৰ বিপৰীতে থকা নবো পৰ্বতলৈ পিচগাৰ চূড়ালৈ উঠি গ'ল। তাৰ পৰা যিহোৱাই তেওঁক গোটেই দেশ দেখুৱালে। তেওঁ তেওঁক গিলিয়দৰ পৰা দান পৰ্যন্ত গোটেই দেশ, 2 গোটেই নগ্ৰালী, ইশ্বয়িম আৰু মনচিৰ দেশ, আৰু পশ্চিম ফালে সমুদৰলৈকে যিহূদাৰ সমস্ত দেশ দেখুৱালে। 3 তাৰ উপৰি তেওঁ তেওঁক নেগেভ আৰু খেজুৰ নগৰ যিৰীহোৰ উপত্যকাৰ সমথল ভূমি অৰ্থাৎ চোৱৰলৈকে দেখুৱালে।

4 তাৰ পাছত যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “এইখনেই সেই দেশ যাৰ বিষয়ে মই অশ্বাহাম, ইচহাক আৰু যাকোৱৰ ওচৰত শপত খাই কৈছিলোঁ, ‘এই দেশ মই তোমাৰ বংশক দিম।’ দেশখন নিজৰ চকুৰে চাবলৈ মই তোমাক সুযোগ দিলোঁ, কিন্তু নদী পাৰ হৈ তুমি সেই ঠাইলৈ যাব নোৱাৰিবা।”

5 সেয়ে, যিহোৱাই কোৱা বাক্য অনুসাৰে যিহোৱাৰ দাস মোচিৰ সেই মোৱাব দেশত মৃত্যু হ'ল। 6 মোৱাব দেশত বৈয়-পিয়োৰৰ সম্মুখত যি উপত্যকা আছিল, যিহোৱাই তেওঁক সেই ঠাইত মৈদাম দিলে; কিন্তু তেওঁৰ মৈদামৰ ঠাই ক'ত আছে, আজিলৈকে কোনেও নাজানে। 7 মৃত্যুৰ সময়ত মোচিৰ বয়স আছিল এশ বিশ বছৰ; তেতিয়াও তেওঁৰ চকু দুৰুল হোৱা নাছিল, আৰু গাৰ

শক্তিও কমি যোৱা নাছিল।⁸ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে মোৱাৰ সমথলত বিৰশ দিন পৰ্যন্ত মোচিৰ কাৰণে ৰুৱন্দন কৰিলে; তাৰ পাছত মোচিৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ শোক প্ৰকাশৰ দিন শেষ হ'ল।

⁹ নূনৰ পুংৰ যিহোচূবাৰ ওপৰত মোচিয়ে হাত ৰাখিছিল বাবে তেওঁ জ্ঞানদায়ক আত্মাৰে পৰিপূৰণ আছিল; সেয়ে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁৰ কথা অনুসাৰে চলিব ধৰিলে আৰু যিহোৱাই মোচিৰ যোগেদি যি আজ্ঞা দিছিল, সেই অনুসাৰে কাৰ্য কৰিবলৈ ধৰিলে।

¹⁰ আজি পৰ্যন্ত ইশ্বায়েলীয়াসকলৰ মাজত মোচিৰ দৰে কোনো ডাৱবাদীৰ উত্থান হোৱা নাই, যিজনৰ লগত যিহোৱাই মুখামুখিকৈ কথা পাতিছিল। ¹¹ যিহোৱাই মোচিক মিচৰ দেশত ফৰৌণ, তেওঁৰ সকলো দাস আৰু সমগ্ৰ দেশৰ ওপৰত যি সকলো চিহ্ন আৰু অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱাবলৈ পঠাইছিল, সেই ধৰণৰ কাৰ্য কৰা আন কোনো ডাৱবাদী নাই। ¹² গোটেই ইশ্বায়েলীয়াসকলৰ চকুৰ সম্মুখত মোচিয়ে যি মহাশক্তি দেখুৱাইছিল বা যি সকলো ভয়ঙ্কৰ কাৰ্য কৰিছিল, সেইদৰে আন কোনো ডাৱবাদীয়ে কৰা নাই।

যিহোচূৰা

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

যিহোচূৰা পুস্তকত স্পষ্টভাবে লিখকৰ নাম কোৱা হোৱা নাই। ইয়াতকৈও ডাঙৰ কথা এয়ে যে, নূনৰ পুত্ৰ যিহোচূৰা ইস্ৰায়েলৰ নেতা মোচিৰ উত্তৰসূৰী আছিল; আৰু তেৱেঁই এই পুস্তকৰ লিপিবদ্ধ কৰোঁতা। এই পুস্তকৰ শেষভাগ, যিহোচূৰাৰ মৃত্যুৰ পাছত আন কোনো লোকৰ দ্বাৰা লিখা হৈছিল। এইটোও সম্ভব হ'ব পাৰে যে, যিহোচূৰাৰ মৃত্যুৰ পাছত এই পুস্তকৰ বহু বিভাগ বা অংশ সম্পাদিত বা সংযোজিত কৰা হৈছে। এই পুস্তকখনত মোচিৰ মৃত্যুৰ সময়ৰ পৰা যিহোচূৰাৰ নেতৃত্বত প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশ জয় কৰা সময়লৈ, এই গোটেই ঘটনাৰ বিৱৰণ আছে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য লিখাৰ সময় প্ৰায় 1405 - 1385 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগ। এই পুস্তকৰ লিখাৰ এটা সম্ভাব্য সম্ভাবনাময় সময় হল, কনানৰ উৎপত্তিৰ পৰা, য'ত যিহোচূৰাৰ দেশৰ ওপৰত বিজয় হৈছিল।

প্ৰাপক

যিহোচূৰাই এই পুস্তক লিখিছিল ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ কাৰণে আৰু বাইবেলৰ ভবিষ্যত পাঠকসকললৈ।

উদ্দেশ্য

যিহোচূৰা পুস্তক খনত ঈশ্বৰে প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া দেশ জয় কৰিবলৈ যোৱা সামৰিক অভিযানৰ এক সংক্ষিপ্ত বিৱৰণ। মিচৰৰ পৰা যাত্ৰা আৰু পৰবৰ্তী 40 বছৰ ধৰি মৰুপ্ৰান্তৰ পৰা অহা এই যাত্ৰাক অনুসৰণ কৰি সদ্য গঠিত এটা জাতিয়ে এখন প্ৰতিশ্ৰুত দেশত প্ৰবেশ কৰাৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হোৱা, অধিবাসীসকলক জয় কৰা আৰু সেই অঞ্চল দখল কৰা। যিহোচূৰা পুস্তকে দেখুৱাই যে, এই মনোনীত কৰা ব্যক্তিসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰতিশ্ৰুত দেশত প্ৰতিষ্ঠিত হৈছিল। যিহেতু ইয়াৰ মাজত যিহোৱাৰ বিশ্বাসযোগ্যতাত তেওঁৰ বিধানৰ সৈতে প্ৰতিষ্ঠাতাক বিচাৰি পোৱা যায় আৰু ইয়াক চিনয়ত প্ৰথম এই জাতিৰ সৈতে দিয়া হয়। এই শাস্ত্ৰত অনুপ্ৰেৰণা আছে আৰু ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি বিধানৰ প্ৰতি আনুগত্যত উদ্বুদ্ধ কৰা আৰু ভবিষ্যৎ প্ৰজন্মৰ মাজত প্ৰতিজ্ঞাৰ বিশ্বস্ততা, আৰু ঐক্য আৰু উচ্চ নৈতিকতালৈ অনুপ্ৰাণিত কৰা।

মূল বিষয়

বিজয়।

প্ৰান্তৰেখা

1. প্ৰতিশ্ৰুত দেশত প্ৰবেশ — 1:1-5:12
2. দেশ বিজয় — 5:13-12:24
3. দেশ বিভাজন কৰা — 13:1-21:45
4. উপজাতিৰ ঐক্য আৰু প্ৰভুৰ প্ৰতি বিশ্বস্ততা — 22:1-24:33

1 যিহোৱাৰ দাস মোচিৰ মৃত্যুৰ পাছত, যিহোৱাই মোচিৰ পৰিচাৰক নূনৰ পুত্ৰ যিহোচূৰাক ক'লে, 2 “মোৰ দাস মোচিৰ মৃত্যু হ'ল; এতেকে তুমি এতিয়া উঠা আৰু এই লোকসকলৰ সৈতে, মই যি দেশ ইস্ৰায়েলৰ সন্ধানসকলক দিছোঁ, সেই দেশলৈ যব্দ্দন নদী পাৰ হৈ যোৱা। 3 যি যি ঠাইত তোমালোকে ভৰি দিবা, মই মোচিক কোৱাৰ দৰে সেইবোৰ ঠাই তোমালোকক দিলোঁ।

4 সেই মৰুপ্ৰান্তৰ পৰা লিৱানোন হৈ মহানদী ফৰা নদীলৈকে, সূৰ্য্য অস্ত হোৱা ফালৰ পৰা মহা-সমুদ্ৰলৈকে হিত্তিয়াসকলৰ গোটেই দেশ তোমালোকৰ অঞ্চল হ'ব। 5 তোমাৰ জীৱনৰ গোটেই কালত কোনো লোক তোমাৰ আগত থিয় হ'ব নোৱাৰিব; মই মোচিৰ লগত থকাৰ দৰে তোমাক ত্যাগ নকৰিম বা এৰি নাযাওঁ।

6 তুমি বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা; কিয়নো এই লোকসকলক যি দেশ দিবলৈ মই তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলৰ আগত শপত খাইছিলোঁ, তাক তুমিহে এই লোকসকলক অধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰাৱা। 7 মোৰ দাস মোচিয়ে তোমাক আজ্ঞা কৰা গোটেই ব্যৱস্থা সাৱধানে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবলৈ, মন্থন তুমি বলৱান আৰু অতিশয় সাহিয়াল হোৱা; তুমি যি যি ঠাইলৈ যোৱা, সেই সকলো ঠাইতে কৃতকাৰ্য্য হ'বৰ কাৰণে তুমি সেই ব্যৱস্থাৰ পৰা সোঁ কি বাওঁহাতে ন্যূৰিবা।

8 এই বিধান-পুস্তক খনৰ কথা তোমাৰ মুখৰ পৰা কেতিয়াও আঁতৰি নাযাওঁক; কিন্তু ইয়াতে থকা আটাইখিনি কথাকে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবলৈ তুমি দিনে-ৰাতিয়ে ইয়াক ধ্যান কৰা; কিয়নো ইয়াকে কৰিলে তোমাৰ শুভগতি হ'ব আৰু তুমি কৃতকাৰ্য্য হ'বা। 9 মই তোমাক আজ্ঞা দিয়া নাই নে? বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা! ৱাসিত বা ব্যাকুল নহ'বা; কিয়নো তুমি যি যি ঠাইলৈ যাবা, সেই সকলো ঠাইতে তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমাৰ লগত থাকিব।”

10 তেতিয়া যিহোচূৰাই লোকসকলৰ বিষয়াসকলক আজ্ঞা দি ক'লে, 11 “তোমালোকে চাউনিৰ মাজেদি গৈ লোকসকলক এই আজ্ঞা কৰা, ‘তোমালোক প্ৰত্যেকে নিজৰ কাৰণে বাটৰ সঙ্কল যুগুত কৰা; কিয়নো তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই অধিকাৰৰ অৰ্থে তোমালোকক যি দেশ দিছে, সেই দেশত সোমাই তাক অধিকাৰ কৰিবৰ বাবে তিনি দিনৰ ভিতৰত তোমালোকে সেই যব্দ্দন নদী পাৰ হৈ যাব লাগিব।”

* 1 অধ্যায়:4 ভূমধ্য সাগৰ

12 তাৰ পাছত যিহোচুৰাই বুবেণীয়া আৰু গাদীয়াসকলক আৰু মনচিৰ ফৈদৰ আধাভাগ লোকক ক'লে, ¹³ “যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে দিয়া আজ্ঞাত কোৱা বাক্য তোমালোকে সোঁৱৰা যে, ‘তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক জিৰণি ল'বলৈ তোমালোকক এই দেশ দিছে।’

14 মোচিয়ে তোমালোকক দিয়া দেশত তোমালোকৰ ল'ৰা, তিৰোতা আৰু তোমালোকৰ পশুবোৰ যৰুদনৰ পূব পাৰে থাকিব। কিন্তু তোমালোকৰ আটাই পৰাক্ৰমী বীৰপুৰুষসকলে সাজু হৈ তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ, ¹⁵ যিহোৱাই তোমালোকক দিয়াৰ দৰে তোমালোকৰ ডাইসকলক জিৰণি নিদিয়া পৰ্য্যন্ত, তোমালোকৰ ডাইসকলক সাহায্য আগবঢ়াব লাগিব; আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁলোকক দিয়া দেশ, তেওঁলোকেও অধিকাৰ কৰিব। তেতিয়া যৰুদন নদীৰ পূব পাৰে সুৰোদয় হোৱা যি দেশ যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে তোমালোকক দিলে, তোমালোকৰ আধিপত্যৰ দেশলৈ উভটি আহি তাক ভোগ কৰিবা।”

16 তেতিয়া তেওঁলোকে যিহোচুৰাক উত্তৰ দি ক'লে, “আপুনি আমাক যি যি আজ্ঞা দিছে, আমি সেই আজ্ঞা পালন কৰিম আৰু আপুনি আমাক য'লৈকে পঠিয়ায়, তা'লৈকে আমি যাম। ¹⁷ আমি সকলো বিষয়তে যেনেকৈ মোচিৰ আদেশ মানি চলিছিলোঁ, তেনেকৈ আপোনাৰো আদেশ মানি চলিম। কেৱল, মোচিৰ লগত থকাৰ দৰে, আপোনাৰ লগতো আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা থাকক। ¹⁸ যদি কোনোৱে আপোনাৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে আৰু আপুনি দিয়া আজ্ঞাৰ কোনো কথা নুশনে, তেনেহলে সেই জনৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব। কেৱল আপুনি বলৱান আৰু সাহিয়াল হওঁক।”

2 অধ্যায়

অধ্যায় 2 - চোৰাং-চোৰা পঠোৱা।

1 তাৰ পাছত নুনৰ পুংৰ যিহোচুৰাই চিটীমৰ পৰা দুজন লোকক গোপনে চোৰাংচোৱা হিচাবে পঠিয়াই দিলে। তেওঁ ক'লে, “তোমালোক যোৱা, আৰু গোটেই দেশখন ডালদৰে চাবা; বিশেষকৈ যিৰীহো নগৰ নিৰীক্ষণ কৰি আহিবা।” তেতিয়া তেওঁলোক গ'ল আৰু গৈ এগৰাকী বেষ্যাৰ ঘৰ পালে। তাতে তেওঁলোকে আলহী হৈ থাকিল। সেই বেষ্যাৰ নাম ৰাহাব আছিল। ² কিন্তু কোনো লোকে গৈ যিৰীহোৰ ৰজাক ক'লে, “চাওঁক, দেশৰ বুজ-বিচাৰ ল'বৰ অৰ্থে ইশ্বৰয়েলৰ সন্তান সকলৰ কেইজনমান লোক এই ঠাইলৈ আহিছে।” ³ তেতিয়া যিৰীহোৰ ৰজাই ৰাহাবলৈ এই কথা কৈ পঠিয়ালে বোলে, “তোৰ ওচৰলৈ অহা যি মানুহকেইজন এতিয়া তোৰ ঘৰত আহি আছে, সিহঁতক বাহিৰলৈ উলিয়াই দে; কিয়নো সিহঁতে গোটেই দেশত চোৰাংচোৱাগিৰি কৰিবলৈ আহিছে।”

4 কিন্তু মহিলা গৰাকীয়ে সেই মানুহ দুজনক লুকুৱাই থৈ ক'লে, “হয়, সঁচাকৈ সেই মানুহকেইজন মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল, কিন্তু সিহঁত ক'ৰ পৰা আহিছিল, সেই বিষয়ে মই নাজানিলোঁ। ⁵ সন্ধিয়া হওতেই সিহঁত ওলাই গ'ল, তেতিয়া নগৰৰ দুৱাৰ প্ৰায় বন্ধ কৰা সময় হৈছিল। সিহঁত ক'লে গ'ল, সেই বিষয়ে মই ক'ব নোৱাৰোঁ; সম্ভৱতঃ তোমালোকে পাছে পাছে বেগাই খেদি গ'লে সিহঁতক ধৰিব পাৰিবা।”

6 কিন্তু তাই তেওঁলোকক ঘৰৰ চালৰ ওপৰলৈ নিলে আৰু চালৰ ওপৰত ৰীতিমতে মেলি দিয়া শণঠাৰিবোৰে তেওঁলোকক লুকুৱাই হ'ল। ⁷ তাৰ পাছত মানুহবোৰে যৰুদন নদীৰ পাৰ-ঘাটলৈ যোৱা বাটেদি তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল আৰু খেদি যোৱা লোক বাহিৰ হোৱা মাংৰকে নগৰৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰা হ'ল।

8 পাছত তেওঁলোক নৌ শোওঁতেই তাই চালৰ ওপৰত থৈ অহা সেই লোকসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল, ⁹ আৰু তাই সেই মানুহ কেইজনক ক'লে, “মই জানিলোঁ যে, যিহোৱাই তোমালোকক এই দেশ দিলে আৰু তোমালোকৰ পৰা আমি ৰাসিত হৈছোঁ। আটাই দেশনিবাসীয়ে তোমালোকৰ আগত ভয়ত আতুৰ হৈ পৰিছে।

10 আমি শুনিবলৈ পাইছোঁ যে, তোমালোকে মিচৰৰ পৰা ওলাই অহা সময়ত যিহোৱাই তোমালোকৰ সাক্ষাতে চূফ সাগৰৰ পানী শুকুৱাইছিল আৰু আমি ইয়াকো শুনিলো যে, তোমালোকে যৰুদনৰ সিটো পাৰত থকা ইমোৰীয়াসকলৰ চীহেন আৰু ওগ নামৰ ৰজা দুজনক কেনে ব্যৱহাৰ কৰি নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিছিল। ¹¹ এই সকলোবোৰ বৃত্তান্ত শুনা মাংৰকে আমাৰ হৃদয়বোৰো ভয়ত আতংকিত হৈ আছে; এতিয়া তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যাৰলৈ আমাৰ মাজত কোনো এজনৰো সাহস নাই। তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তেৱেঁই ওপৰত থকা স্বৰ্গ আৰু তলত থকা পৃথিৱীৰ ঈশ্বৰ।

12 এই হেতুকে মই এতিয়া বিনয় কৰোঁ যে, মই তোমালোকলৈ দয়া ব্যৱহাৰ কৰাৰ কাৰণে তোমালোকেও মোৰ পিতৃ বংশলৈ দয়া ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ, ¹³ আৰু তোমালোকে মোৰ পিতৃ, মাতৃ, ভাই আৰু ভনীসকলক আৰু তেওঁলোকৰ সকলোকে জীয়াই ৰাখিবলৈ আৰু মৃত্যুৰ পৰা আমাৰ প্ৰাণ উদ্ধাৰ কৰিবলৈ, যিহোৱাৰ নামেৰে মোৰ আগত শপত খাই মোক সত্যতা প্ৰমাণৰ চিন দিয়া।”

14 তেতিয়া সেই মানুহ কেইজনে তাইক ক'লে, “যদি তোমালোকে আমাৰ এই কাৰ্যৰ কথা প্ৰকাশ নকৰা, তেন্তে তোমালোকৰ প্ৰাণৰ সলনি আমাৰ প্ৰাণ যাব; আৰু যেতিয়া যিহোৱাই আমাক এই দেশ দিব, তেতিয়া আমি তোমালৈ দয়া আৰু সত্য ব্যৱহাৰ কৰিম।”

15 তাৰ পাছত তাই খিড়কিয়েদি তেওঁলোকক ৰচীৰে নমাই দিলে; কিয়নো তাইৰ ঘৰ নগৰৰ গড়ৰ গাতে লাগি আছিল আৰু তাই গড়ৰ ওপৰত বাস কৰিছিল। ¹⁶ তাৰ পাছত তাই তেওঁলোকক ক'লে, “খেদি যোৱা লোকে যেন তোমালোকক লগ নাপায়, এই কাৰণে পৰতলৈ যোৱা আৰু খেদি যোৱা মানুহ উলটি নহালৈকে, সেই ঠাইতে তিন দিন লুকাই থাকিবা। তাৰ পাছত নিজ বাটেদি গুচি যাবা।” ¹⁷ তাতে মানুহ কেইজনে তাইক ক'লে, “আমি কোৱাৰ দৰে তুমি নকৰিলে, তুমি আমাক কৰিব দিয়া শপতৰ বিষয়ত আমি নিৰ্দোষী হ'ম।

১৪ চোৱা, তুমি এই যি খিডিকিয়েদি আমাক নমাই দিলা, আমি যেতিয়া এই দেশৰ ভিতৰলৈ আহিম, তেতিয়া এই খিডিকীত সেন্দূৰ বৰণীয়া সূতাৰে ঘটা এই ৰছীডাল বান্ধি ৰাখিবা আৰু তোমাৰ পিতৃ, মাতৃ, ভাইসকল আৰু তোমাৰ পিতৃবংশৰ সকলো লোককে তোমাৰ নিজ ঘৰত একত্ৰিত কৰি লুকুৱাই ৰাখিবা।^{১৭} তেতিয়া যি কোনোৱে তোমাৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ পৰা বাটলৈ ওলাব, তাৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তাৰ মূৰৰ ওপৰতে পৰিব আৰু আমি নিৰ্দোষী হ'ম; কিন্তু যি কোনোৱে তোমাৰ লগত ঘৰত থাকিব, তাৰ ওপৰত যদি কোনোৱে হাত দিয়ে, তেন্তে সেই ৰক্তপাতৰ দোষ আমাৰ মূৰৰ ওপৰত পৰিব।

২০ কিন্তু তুমি যদি আমাৰ এই কাৰ্যৰ কথা প্ৰকাশ কৰা, তেন্তে আমাক খুউৱা শপতৰ বিষয়ে আমি নিৰ্দোষী হ'ম।^{১৮} ২১ ৰাহাৰে সমিধান দি ক'লে, “তোমালোকে যেনেকৈ কৈছা, তেনেকৈ হওঁক।” তাই এই কথা কৈ তেওঁলোকক বিদায় দিয়াৰ পাছত তেওঁলোক গুচি গ'ল আৰু তাই সেই সেন্দূৰ বৰণীয়া ৰছীডাল খিডিকি খনতে বান্ধি থৈ দিলে।

২২ তাৰ পাছত তেওঁলোকে গৈ পৰ্বত পালে আৰু খেদি যোৱা মানুহৰাৰ উলটি নহালৈকে তাতে তেওঁলোক তিন দিন থাকিল। পাছত খেদি যোৱা লোকসকলে তেওঁলোকক গোটেই বাটতে বিচাৰিলে কিন্তু তেওঁলোকক বিচাৰি নাপালে।^{২৩} তাৰ পাছত সেই মানুহ দুজন উলটি পৰ্বতৰ পৰা নামি নদী পাৰ হৈ নুনৰ পুংৰ যিহোচুৰাৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকলৈ ঘটা সকলো ঘটনাৰ বিষয়ে তেওঁক ক'লে।^{২৪} আৰু তেওঁলোকে যিহোচুৰাক ক'লে, “সঁচাকৈ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই গোটেই দেশ আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে; আমাৰ কাৰণে দেশ-নিবাসী আটাইবোৰ লোক ভয়ত আতংকিত হৈ আছে।”

৩ অধ্যায়

যৰ্দ্দন পাৰ হৈ যোৱা।

১ পাছদিনা অতি ৰাতিপুৱাতে যিহোচুৰা উঠিল, আৰু তেওঁলোক আটাইয়ে চিটীমৰ পৰা যাংৰা আৰম্ভ কৰিলে। তেওঁ আৰু আটাই ইশ্বৰয়েলী লোক যৰ্দ্দন নদীৰ পাৰলৈ আহিল আৰু নদী পাৰ হোৱাৰ আগতে, তেওঁলোকে তাতে শিৱিৰ পাতি থাকিল।

২ তিন দিনৰ পাছত বিষয়াসকলে শিৱিৰৰ মাজেদি গ'ল; ৩ আৰু লোকসকলক এই আজ্ঞা দিলে যে, “যেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক দেখিবা আৰু লেৰীয়া পুৰোহিতসকলক সেই চন্দুক বৈ নিয়া দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে এই ঠাই এৰি সেই চন্দুকৰ পাছে পাছে যাবা। ৪ তথাপি তোমালোকৰ মাজত ব্যৱধান থাকিব লাগিব আৰু এই ব্যৱধান তোমালোকৰ মাজত প্ৰায় দুই হাজাৰ হাত* পৰিমাণৰ ঠাই হ'ব লাগিব। তোমালোকে যাব লগা পথ দেখা পাবলৈ তাৰ ওচৰে ওচৰে নাযাবা, কিয়নো তোমালোকে আগতে কেতিয়াও সেই বাটদি যোৱা নাই।”

৫ তাৰ পাছত যিহোচুৰাই লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে নিজকে পৰিৎস কৰা; কিয়নো কাইল যিহোৱাই তোমালোকৰ মাজত আচৰিত কৰম কৰিব।” ৬ পাছত যিহোচুৰাই পুৰোহিতসকলক ক'লে, “তোমালোকে নিয়ম-চন্দুক তুলি লোৱা আৰু লোকসকলৰ আগে আগে যোৱা।” তেতিয়া তেওঁলোকে নিয়ম-চন্দুক তুলি ল'লে আৰু লোকসকলৰ আগে আগে যাবলৈ ধৰিলে।

৭ যিহোৱাই যিহোচুৰাক ক'লে, “মই মোচিৰ লগত থকাৰ দৰে তোমাৰ লগতো যে আছে, ইয়াক গোটেই ইশ্বৰয়েলে জানিবৰ বাবে, মই আজি তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত তোমাক গৌৰৱিত কৰিম। ৮ তুমি নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকলক এই আজ্ঞা কৰা যে, “যেতিয়া তোমালোকে গৈ যৰ্দ্দনৰ পানীৰ দাঁতি পাবা, তেতিয়া যৰ্দ্দন নদীত তোমালোকে বৈ থাকিবা।”

৯ তেতিয়া যিহোচুৰাই ইশ্বৰয়েলৰ সন্তান সকলক ক'লে, “তোমালোকে ইয়ালৈ আহি তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য শুনা। ১০ জীৱন্ত ঈশ্বৰ যে তোমালোকৰ মাজত আছে আৰু তেওঁ যে কনানীয়া, হিটীয়া, হিবীয়া, পৰিজীয়া, গিৰগাটীয়া, ইমাৰীয়া আৰু যিবুটীয়া লোকসকলক তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা নিশ্চয়ে যে দূৰ কৰিব, সেই বিষয়ে তোমালোকে ইয়াৰ দ্বাৰাই জানিবা। ১১ চোৱা! সমুদায় পৃথিবীৰ পৰভূৰ নিয়ম-চন্দুক তোমালোকৰ সন্মুখেৰে যৰ্দ্দন পাৰ হৈ যাব।

১২ এই হেতুকে তোমালোকে এতিয়া ইশ্বৰয়েলৰ এক এক ফৈদৰ পৰা এজনকৈ লোকক ল'বা; এইদৰে বাৰ ফৈদৰ পৰা বাৰ জনক নিৰ্বাচন কৰি লোৱা। ১৩ সমুদায় পৃথিবীৰ পৰভূ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকলে নিজ ভৰিৰ পতা যৰ্দ্দন নদীৰ পানীত দিয়াৰ পাছতে যৰ্দ্দনৰ যি পানী ওপৰৰ পৰা বৈ আহিছে, সেই পানীবোৰ দ'ম খাই ৰ'ব।”

১৪ পাছত নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকল লোকসকলৰ আগে আগে গ'ল আৰু লোকসকল যৰ্দ্দন পাৰ হ'বৰ কাৰণে নিজ নিজ তন্তুৰ পৰা ওলাই আহিল; ১৫ পাছত নিয়ম-চন্দুক কঢ়িয়াই নিয়া লোকসকলে যেতিয়া যৰ্দ্দন পালে, তেতিয়া নিয়ম-চন্দুক কঢ়িয়াওৱা পুৰোহিতসকলৰ ভৰি নদীৰ দাঁতিৰ পানীত ডুবাই দিয়া মাংসকে (শষ্য চপোৱা সময়ত যৰ্দ্দনৰ পানী পাৰ ওফন্দি উঠি বাগৰি যায়), ১৬ ওপৰৰ পৰা বৈ অহা পানী ছিগি বহু দূৰত থকা চৰতনৰ ওচৰৰ আদম নগৰৰ কাষত দ'ম বান্ধি ৰ'ল আৰু আৰাৰা সমুদৰ অৰ্থাৎ লৱণ-সমুদৰলৈ বৈ যোৱা জল সমূহ বৈ গৈ সম্পূৰ্ণৰূপে নাইকিয়া হ'ল; তেতিয়া লোকসকলে যিৰীহোৰ সন্মুখেৰে পাৰ হৈ গ'ল।

১৭ আৰু গোটেই ইশ্বৰয়েল জাতিয়ে পাৰ হৈ নোযোৱালৈকে, যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকল যৰ্দ্দনৰ মাজত শুকান ভূমিত থিৰে থিয় হৈ থাকিল আৰু গোটেই ইশ্বৰয়েলে শুকান ভূমিয়েদি পাৰ হৈ গ'ল।

৪ অধ্যায়

১ পাছত সকলো লোকে যেতিয়া যৰ্দ্দনৰ ওপৰেৰে পাৰ হ'ল, তেতিয়া যিহোৱাই যিহোচুৰাক ক'লে, ২ “তোমালোকে লোকসকলৰ এক এক ফৈদৰ এজন এজন কৈ কৰমে বাৰ ফৈদৰ পৰা বাৰ জনক লোৱা, ৩ আৰু তেওঁলোকক আজ্ঞা কৰি

* ৩ অধ্যায়:৪ ‘প্ৰায় দুই হাজাৰ হাত’ মানে প্ৰায় ১ কিলো মিটাৰ

কোৱা যে, 'যৰ্দ্দনৰ মাজত, যি ঠাইত পুৰোহিতসকলৰ ভৰি থিৰ হৈ আছে, সেই শুকান ঠাইৰ পৰা বাৰটা শিল তোমালোকে লগত লৈ পাবলৈ যোৱা আৰু আজি ৰাতি তোমালোকে যি ঠাইত থাকিবা, সেই ঠাইতে সেই শিলকো থ'বা।'"

4 তেতিয়া যিহোচুৱাই বাৰ জন লোকক মাতি আনিলে। এই লোককেইজন ইশ্বায়েলৰ প্ৰত্যেক গোষ্ঠীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা এজন এজনকৈ যুগুত কৰি থোৱা লোক। 5 যিহোচুৱাই তেওঁলোকক এই কথা ক'লে, "তোমালোকে যৰ্দ্দনৰ মাজলৈ নামি আহা আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ সন্মুখলৈ যোৱা; তাৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ সংখ্যা অনুসাৰে প্ৰতিজনে এটা এটা শিল তুলি কান্ধত লৈ যোৱা।

6 সেয়ে তোমালোকৰ মাজত চিন হ'ব অৰ্থাৎ যেতিয়া তোমালোকৰ সন্তান সকলে শিলবোৰৰ বিষয়ে 'তোমালোকে কি বুজা বুলি সুধিব?' 7 তেতিয়া তোমালোকে তেওঁলোকক ক'বা যে, 'যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগত যৰ্দ্দনৰ পানী ছিগিছিল আৰু নিয়ম-চন্দুক পাৰ হোৱা কালত যৰ্দ্দনৰ পানী ছিগিছিল। সেয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ বাবে এই শিলবোৰ সৰ্বদায় সোঁৱৰণৰ চিন হৈ থাকিব।'"

8 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোচুৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলে। যিহোৱাই যিহোচুৱাক যেনেকৈ কৈছিল তেনেকৈ, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ সংখ্যা অনুসাৰে তেওঁলোকে যৰ্দ্দনৰ মাজৰ পৰা বাৰটা শিল তুলি পাবলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকে ৰাতি থকা ঠাইতে শিলবোৰ হ'ল। 9 আৰু নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকলৰ ভৰি থিৰে থকা ঠাইত, যৰ্দ্দনৰ মাজত যিহোচুৱাই বাৰটা শিল স্থাপন কৰিলে। সেই শিল স্মৃতিচিহ্ন হৈ আজিলৈকে সেই ঠাইতে আছে।

10 যিহোৱাই লোকসকলক যিবোৰ কথা ক'বলৈ আজ্ঞা দিছিল, সেই সকলো কথা মোচিয়ে যিহোচুৱাক পালন কৰিবলৈ কৈছিল। পাছত এই কথাবোৰ সিদ্ধ নোহোৱালৈকে নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকলে যৰ্দ্দনৰ মাজত থিয় হৈ বৈ আছিল আৰু লোকসকলে বেগাই পাৰ হৈ গৈছিল। 11 এইদৰে সকলো লোক পাৰ হোৱাৰ পাছত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক লৈ পুৰোহিতসকল লোক সকলৰ সাক্ষাতে পাৰ হৈ গ'ল।

12 বুবেণৰ ফৈদৰ সন্তানসকল, গাদ ফৈদৰ সন্তানসকল আৰু মনচি ফৈদৰ আধাৰ্থিণি লোক মোচিয়ে কোৱাৰ দৰে ৰণলৈ সাজু হৈ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সন্মুখেৰে পাৰ হৈ গ'ল। 13 যুদ্ধৰ বাবে যুগুত হোৱা প্ৰায় চল্লিশ হাজাৰ লোক যিহোৱাৰ সাক্ষাতে ওলাই গ'ল। তেওঁলোকে যিৰীহোৰ সমথললৈ যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে পাৰ হৈ গ'ল। 14 সেইদিনা যিহোৱাই গোটেই ইশ্বায়েলৰ সাক্ষাতে যিহোচুৱাক গৌৰৱান্বিত কৰিলে; সেয়েহে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে মোচিক যেনেকৈ সন্মান কৰিছিল, তেনেকৈ তেওঁকো তেওঁৰ জীৱনৰ সকলো কালত তেওঁলোকে সন্মান কৰিলে।

15 পাছত যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক'লে, 16 "সাক্ষ্যফলি থকা নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকলক যৰ্দ্দনৰ পৰা উঠি আহিবলৈ আদেশ কৰা।"

17 তেতিয়া যিহোচুৱাই পুৰোহিতসকলক "যৰ্দ্দনৰ পৰা উঠি আহা" বুলি আজ্ঞা দিলে। 18 তাৰ পাছত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক কঢ়িয়াই নিয়া পুৰোহিতসকলে যৰ্দ্দনৰ মাজৰ পৰা উঠি আহি শুকান ভূমিত ভৰি দিয়াৰ লগে লগে যৰ্দ্দনৰ পানী নিজ ঠাইলৈ উলটি আহিল আৰু পূৰ্বৰ দৰে গোটেই পাৰ ওফন্দি উঠি বাগৰি গ'ল।

19 এইদৰে লোকসকলে প্ৰথম মাহৰ দশম দিনত যৰ্দ্দনৰ পাৰৰ পৰা উঠি আহিল আৰু যিৰীহোৰ পূব সীমাত থকা গিলগলত ছাউনি পাতিলে। 20 পাছত তেওঁলোকে যৰ্দ্দনৰ পৰা লৈ অহা সেই বাৰটা শিল যিহোচুৱাই গিলগলত স্থাপন কৰিলে। 21 তেওঁ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক ক'লে, "আগলৈ তোমালোকৰ সন্তান সকলে নিজ নিজ পিতৃসকলক যদি সোধে, বোলে, 'এই শিলবোৰ কিহৰ বাবে?'

22 তেতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলক ক'বা যে, 'এইবোৰ সেই ঠাইৰ, যেতিয়া ইশ্বায়েলসকলে শুকান ভূমিয়েদি যৰ্দ্দন পাৰ হৈ আহিছিল'। 23 কিয়নো আমি পাৰ হৈ নোযোৱালৈকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি চূফ সাগৰক আমাৰ সন্মুখত শুকুৱাইছিল, সেই সাগৰক শুকুৱাৰ দৰে তোমালোক পাৰ হৈ নোযোৱালৈকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ আগতো যৰ্দ্দনৰ পানী শুকুৱাই ৰাখিছিল, 24 এইদৰে পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে যেন জানিবলৈ পায় যে, যিহোৱাৰ হাত বলৱান আৰু তোমালোকেও যেন চিৰকাল ঈশ্বৰ যিহোৱাক সন্মান কৰা।"

5 অধ্যায়

লোকসকলক চুমু কৰা। নিস্তাৰ-পৰু পালন কৰা।

1 পাছত যিহোৱাই যে ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকল পাৰ নোহোৱালৈকে যৰ্দ্দনৰ পানী শুকুৱাই ৰাখিলে, এই কথা যৰ্দ্দনৰ পশ্চিম পাৰে থকা ইম্ৰাৰীয়াসকলৰ সকলো ৰজাই আৰু সমুদ্ৰৰ ওচৰত থকা কনানীয়াসকলৰ সকলো ৰজাই যেতিয়া শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ হৃদয় ভয়ত আতুৰ হৈ গ'ল আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ পুনৰ সাহস নহ'ল।

2 সেই সময়ত যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক'লে, "তুমি শিলৰ কটাৰী তৈয়াৰ কৰি পুনৰ ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলক দ্বিতীয় বাৰৰ বাবে চুমু কৰোওৱা।" 3 তেতিয়া যিহোচুৱাই শিলৰ কটাৰী তৈয়াৰ কৰি, গিবেথ হাৰলোঠ* নামেৰে পৰ্বতৰ ওচৰত ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ চুমু কৰোৱালে।

4 যিহোচুৱাই তেওঁলোকক চুমু কৰোৱাৰ কাৰণ এই যে, মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা লোকসকলৰ মাজত যিমান যুদ্ধ কৰিব পৰা পুৰুষ আছিল, সেই পুৰুষসকল মিচৰৰ পৰা যাত্ৰা কৰি আহি থাকোতে মৰুভূমিৰ বাটৰ মাজতে মৰিল। 5 যদিও

* 5 অধ্যায়:3 'গিবেথ হাৰলোঠ'ৰ অৰ্থ হ'ল 'অগ্ৰচৰম্বৰ পাহাৰ'।

মিচৰৰ পৰা ওলাই অহা সকলো লোকৰে চুম্বা কৰোঁৱা হৈছিল; কিন্তু ওলাই আহোঁতে মৰুভূমিৰ পথত জন্ম হোৱাসকলৰ কোনো এজনৰে চুম্বা কৰোঁৱা হোৱা নাছিল।

⁶ কাৰণ মিচৰৰ পৰা ওলাই আহোঁতে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে চল্লিশ বছৰ মৰুভূমিত ভৰমণ কৰি আছিল; তাতে যিহোৱাৰ গোটেই জাতিৰ লোকসকল, বিশেষকৈ যুদ্ধ কৰিব পৰা পুৰুষসকলে যিহোৱাৰ কথা নুশুনাৰ বাবে বিক্ৰম হৈছিল। যিহোৱাই আমাক যি দেশ দিম বুলি আমাৰ পুৰুষসকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই গাখীৰ আৰু মৌজোল বৈ থকা দেশ[†] তেওঁলোকক দেখিবলৈ নিদিওঁ বুলি যিহোৱাই তেওঁলোকৰ আগত শপত খাইছিল। ⁷ পাছত তেওঁলোকৰ সলনি তেওঁলোকে পোৱা সন্তান সকলেহে দেখিবলৈ পালে; যিহোচুৰাই তেওঁলোকৰেই চুম্বা কৰোৱালে; কিয়নো তেওঁলোক অচুম্বা আছিল। আহি থাকোতে বাটত তেওঁলোকৰ চুম্বা কৰা হোৱা নাছিল।

⁸ এইদৰে গোটেই জাতিৰ চুম্বা কৰাৰ পাছত, তেওঁলোক সূস্থ নোহোৱালৈকে ছাউনিৰ মাজত নিজ নিজ ঠাইতেই থাকিল। ⁹ পাছত যিহোৱাই যিহোচুৰাক ক'লে, “আজি মই তোমালোকৰ পৰা মিচৰৰ দুৰ্নাম স্বৰূপ শিল বগৰাই পেলোৱা।” এই হেতুকে সেই ঠাই গিলগল[‡] বুলি আজিলৈকে বিখ্যাত হৈ আছে।

¹⁰ ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে গিলগলত ছাউনি পাতিলে আৰু মাহৰ চতুৰ্দশ দিনৰ গধূলি বেলা যিৰীহোৰ সমথলত নিস্তাৰ-পৰু পালন কৰিলে। ¹¹ সেই নিস্তাৰ-পৰুৰ পাছদিনা তেওঁলোকে দেশত উঁপন্ন হোৱা শস্য ভোজন কৰিলে; সেই দিনাই তেওঁলোকে খমীৰ নিদিয়া পিঠা আৰু ভজা শস্য ভোজন কৰিলে।

¹² আৰু তাৰ পাছদিনা, তেওঁলোকে দেশত উঁপন্ন হোৱা শস্য ভোজন কৰাৰ পাছত তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা মান্না নাইকিয়া হ'ল। তেতিয়াৰে পৰা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে পুনৰ মান্না নাপালে, কিন্তু সেই বছৰৰ পৰা তেওঁলোকে কনান দেশৰ শস্যহে ভোজন কৰিলে।

যিৰীহোৰ পতন আৰু বিনাশ।

¹³ যিৰীহোৰ ওচৰত থকা সময়ত যিহোচুৰাই চকু তুলি চাই দেখিলে যে, তেওঁৰ সন্মুখত এজন পুৰুষ থিয় হৈ আছে আৰু সেই পুৰুষৰ হাতত আছে এখন ফাঁকৰ পৰা উলিওৱা তৰোৱাল; তেতিয়া যিহোচুৰাই তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ সুধিলে, “তুমি আমাৰ পক্ষৰ, নে আমাৰ শত্ৰুৰ পক্ষৰ?”

¹⁴ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “মই কোনো পক্ষৰে নহওঁ; মই যিহোৱাৰ সৈন্য-বাহিনীৰ সেনাপতি। এতিয়া মই আহিলোঁ।” তেতিয়া যিহোচুৰাই মাটিত মূৰ দোৱাই প্ৰণিপাত কৰি তেওঁক ক'লে, “মোৰ পৰভূৱে তেওঁৰ দাসক কি আজ্ঞা দিয়ে?” ¹⁵ যিহোৱাৰ সৈন্য-বাহিনীৰ সেনাপতিয়ে যিহোচুৰাক ক'লে, “তোমাৰ ভৰিৰ পৰা তোমাৰ জোতা সোলোকাৱা; কিয়নো তুমি যি ঠাইত থিয় হৈ আছা, সেই ঠাই পৰিব।” তেতিয়া যিহোচুৰাই সেইদৰেই কৰিলে।

6 অধ্যায়

¹ সেই সময়ত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ ভয়ত যিৰীহো নগৰৰ প্ৰৱেশ পথবোৰ বন্ধ আছিল; ভিতৰলৈ কি বাহিৰলৈ কোনো ওলোৱা-সোমোৱা কৰা নাছিল। ² পাছত যিহোৱাই যিহোচুৰাক ক'লে, “চোৱা, মই যিৰীহোক, ইয়াৰ ৰজাক আৰু তাৰ প্ৰশিক্ষিত বীৰপুৰুষসকলক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলোঁ।

³ তোমালোকৰ আটাই যুদ্ধাৰ লোকে নগৰখনৰ চাৰিওকাষে এবাৰ কুচকাৱাজ কৰি প্ৰদক্ষিণ কৰিবা। এইদৰে তুমি ছদিন কৰিবা। ⁴ আৰু সাতজন পুৰোহিতক নিয়ম-চন্দুকৰ আগে আগে মহাশব্দকাৰী সাতোটা শিঙা লৈ যাবলৈ দিবা। পাছত সপ্তম দিনা তোমালোকে সাতবাৰ নগৰখন প্ৰদক্ষিণ কৰিবা আৰু পুৰোহিতসকলক উচ্চ শব্দেৰে শিঙা বজাবলৈ দিবা।

⁵ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে মহাশব্দকাৰী শিঙা দীঘলীয়াকৈ উচ্চ শব্দেৰে বজাব আৰু তোমালোকে যেতিয়া শিঙাৰ শব্দ শুনিবা, তেতিয়া সকলো লোকে মহাধ্বনি কৰিবা; তাতে নগৰৰ গড় মাটিৰ সমান হৈ পৰিব আৰু প্ৰতিজন লোকে নিজৰ সম্মুখেদি পোনে পোনে উঠি যাবা।”

⁶ তেতিয়া নূনৰ পুংৰ যিহোচুৰাই পুৰোহিতসকলক মাতি আনি ক'লে, “তোমালোকে নিয়ম-চন্দুক দাঙি লোৱা আৰু পুৰোহিত সাত জনে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগে আগে মহাশব্দকাৰী সাতোটা শিঙা লৈ যোৱা।” ⁷ পাছত তেওঁ লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে গৈ নগৰ প্ৰদক্ষিণ কৰা আৰু যুদ্ধলৈ সাজু হৈ থকা সৈন্যসকল যিহোৱাৰ চন্দুকৰ আগে আগে যোৱা।”

⁸ এইদৰে যিহোচুৰাই লোকসকলক কোৱাৰ দৰে, মহাশব্দকাৰী শিঙা লৈ যোৱা পুৰোহিত সাত জনে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগে আগে উচ্চ শব্দেৰে শিঙা বজাই বজাই যাবলৈ ধৰিলে আৰু যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক তেওঁলোকৰ পাছে পাছে লৈ গৈ থাকিল। ⁹ ৰণলৈ সাজু হোৱা সৈন্যসকল শিঙা বজোৱা পুৰোহিতসকলৰ আগে আগে গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ পাছত যোৱা লোকৰ দলটো নিয়ম-চন্দুকৰ পাছে পাছে গ'ল; যাওঁতে পুৰোহিতসকলে শিঙা বজাই বজাই গ'ল।

¹⁰ তাৰ পাছত যিহোচুৰাই লোকসকলক আজ্ঞা দি ক'লে, “মই তোমালোকক মহাধ্বনি কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়া দিনটো নহালৈকে, তোমালোকে ধ্বনি নকৰিবা আৰু নিজ নিজ মাত নুশুনাবা, তোমালোকৰ মুখৰ পৰা কোনো কথা নোলাওক; মই যিদিনা আজ্ঞা দিম, সেই দিনাহে তোমালোকে মহাধ্বনি কৰিবা।” ¹¹ এইদৰে তেওঁ নগৰৰ চাৰিওফালে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক এবাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰোৱালে আৰু তেওঁলোকে ছাউনিলৈ আহি ৰাতি ছাউনিতৈ থাকিল।

¹² তাৰ পাছদিনা যিহোচুৰা ৰাতিপুৱাতে উঠিল আৰু পুৰোহিতসকলে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক দাঙি ল'লে। ¹³ মহাশব্দকাৰী সাতোটা শিঙা লোৱা পুৰোহিত সাত জনে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগে আগে শিঙা বজাই বজাই গ'ল আৰু পাছত

[†] 5 অধ্যায়:6 ‘গাখীৰ আৰু মৌজোল বৈ থকা দেশ’ৰ অৰ্থ হ'ল ‘উৰুভূমি’। চাওক যাত্ৰা পুস্তক 3:8

[‡] 5 অধ্যায়:9 বগৰোৱা বা বগৰাই দিয়া।

যাবলগীয়াসকলে পাছে পাছে গমন কৰিলে; পুৰোহিতসকলে যাওঁতে উচ্চ শব্দেৰে শিঙা বজাই বজাই গ'ল।¹⁴ তেওঁলোকে দ্বিতীয় দিনাও নগৰখন এবাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰি ছাউনিলৈ উলটি আহিল। এইদৰে তেওঁলোকে ছয় দিন কৰিলে। কৰিলে।

¹⁵ পাছত সপ্তম দিনা সূৰ্য উদয় হোৱা সময়ত তেওঁলোকে সোনকালে উঠিল, আৰু আগেয়ে কৰি অহাৰ দৰে নগৰ খন সাত বাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰিলে; কেৱল সেই দিনাহে নগৰখন সাতবাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰিলে।¹⁶ সপ্তম-বাৰত পুৰোহিতসকলে শিঙা বজোৱাৰ পাছত যিহোচুৱাই লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে মহাধ্বনি কৰা; কিয়নো যিহোৱাই তোমালোকক নগৰখন দিলে।

¹⁷ কিন্তু নগৰ আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলোৱেই যিহোৱাৰ উদ্দেশে বৰ্জিত হ'ব। কেৱল ৰাহাব কেশ্যা আৰু তাইৰ ঘৰত তাইৰ লগত থকা আটাইবোৰ লোক জীয়াই থাকিব; কিয়নো আমি পঠোৱা দূতকেইজনক তাই লুকুৱাই ৰাখিছিল।¹⁸ তোমালোকে সেই ব্যৱহাৰৰ বাবে যিহোৱাই বৰ্জিত কৰা সেই বৰ্জিত বস্ত্ৰৰ পৰা সাৱধানতৈ থাকিব; নহলে তাক বৰ্জিত কৰাৰ পাছত বৰ্জিত বস্ত্ৰ কিছু ল'লে, তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ ছাউনিকো বৰ্জিত কৰি দুখত পেলাব।¹⁹ সমুদায় ৰূপ, সোণ আৰু পিতল আৰু লোহাৰ পাংৰবোৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশে পবিত্ৰ হ'ব; সেইবোৰক যিহোৱাৰ উৰালৈ অনা হ'ব।”

²⁰ তেতিয়া লোকসকলে ধ্বনি কৰিলে আৰু পুৰোহিতসকলে উচ্চ শব্দেৰে শিঙা বজালে। শিঙাৰ শব্দ শুনি লোকসকলে মহাধ্বনি কৰিলে। তাতে নগৰৰ গড় পৰি মাটিৰ সমান হোৱাৰ পাছত, প্ৰতিজন লোকে নিজৰ সন্মুখেৰে পোনে পোনে উঠি গৈ নগৰত সোমাল আৰু তেওঁলোকে নগৰ খন দখল কৰি ল'লে।²¹ তাতে তেওঁলোকে নগৰৰ পুৰুষ, মহিলা, ডেকা, বুঢ়া আৰু গৰু, মেৰ, গাধ আদি সকলোকে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে।

²² তেতিয়া গুপতে দেশৰ বুজ-বিচাৰ লোৱা মানুহ দুজনক যিহোচুৱাই ক'লে, “তোমালোকে সেই কেশ্যাৰ ঘৰত সোমাই তিৰোতা জনীৰ আগত তোমালোকে শপত খোৱাৰ দৰে তাইক আৰু তাইৰ সকলোকে উলিয়াই আনগৈ।”

²³ তেতিয়া সেই ডেকা চোৰাংচোৱা দুজনে সোমাই গৈ ৰাহাব আৰু তাইৰ বাপেক, মাক আৰু ভাই ককাই আদি কৰি তাইৰ সম্পৰ্কীয়া সকলোকে আৰু আটাইবোৰ জ্ঞাতি-কুটুম্বক উলিয়াই আনি, ইস্ৰায়েলৰ ছাউনিৰ বাহিৰত হ'ল।²⁴ আৰু লোকসকলে নগৰ আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলোকে জুইৰ পুৰি ভস্ম কৰিলে; কেৱল ৰূপ, সোণ আৰু পিতল আৰু লোহাৰ পাংৰবোৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ উৰালত হ'ল।

²⁵ কিন্তু যিহোচুৱাই ৰাহাব কেশ্যাৰ আৰু তাইৰ বাপেকৰ বংশৰ লগতে তাইৰ সকলোকে জীয়াই ৰাখিলে। তাই আজিলৈকে ইস্ৰায়েলৰ মাজত বাস কৰি আছে; কিয়নো যিহোচুৱাই গোপনে যিৰীহোৰ বুজ-বিচাৰ ল'বলৈ পঠোৱা চোৰাংচোৱা দূত কেইজনক তাই লুকুৱাই ৰাখিছিল।

²⁶ সেই সময়ত যিহোচুৱাই শপত খাই লোকসকলক ক'লে, “যি কোনোৱে উঠি পুনৰায় যিৰীহো নগৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিব, সি যিহোৱাৰ সাক্ষাতে আভিশপ্ত হওঁক; সি ভিত্তিমূল স্থাপন কৰি দণ্ডস্বৰূপ বৰ পুতেকক আৰু তাৰ দুৱৰি লগাই দণ্ডস্বৰূপে সৰু পুতেকক দিব।”²⁷ এইদৰে যিহোৱা যিহোচুৱাৰ লগত আছিল আৰু তেওঁৰ যশস্যা গোটেই কনান দেশত বিয়পি গ'ল।

7 অধ্যায়

অয়ৰ আগত ইস্ৰায়েল ঘটা; আখনৰ দোষ আৰু তাৰ দণ্ড।

¹ কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে ধ্বংস কৰিবলগীয়া যিহোৱাই বৰ্জিত কৰা বস্ত্ৰৰ বিষয়ত অবিশ্বাসযোগ্য লোকৰ দৰে কৰ্ম কৰিলে। কৰ্মীৰ পুংৰ আখান*, এই আখান যিহূদা ফৈদৰ। এওঁ ধ্বংস হ'বলগীয়া বৰ্জিত বস্ত্ৰৰ কিছুমান নিজৰ লগত লৈ গৈছিল; সেয়ে যিহোৱাৰ ক্ৰোধ ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত জ্বলি উঠিল।

² যিহোচুৱাই যিৰীহোৰ পৰা বৈএলৰ পূবফালে থকা, বৈএ-আবনৰ ওচৰৰ অয়লৈ মানুহ পঠাই ক'লে, “তোমালোকে উঠি গৈ, গুপতে এই দেশৰ বুজ-বিচাৰ লৈ আহগৈ।” তেতিয়া উঠি গৈ তেওঁলোকে অয়ৰ বুজ-বিচাৰ ল'লে।³ পাছত তেওঁলোকে যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ উলটি আহি ক'লে, “অয়লৈ আটাইবোৰ মানুহ নপঠিয়াব; তালৈ উঠি গৈ অয়ক আৰুৰমণ কৰিবলৈ কেৱল দুই বা তিনি হাজাৰমান লোকহে পঠিয়াওক। ৰণত আটাইবোৰ মানুহক পঠাই কষ্ট নিদিব, কিয়নো সিহঁত সংখ্যাত তাকৰ।”

⁴ এই হেতুকে লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তিনি হাজাৰমান লোক সেই ঠাইলৈ উঠি গ'ল; কিন্তু তেওঁলোক অয়ৰ লোক সকলৰ আগৰ পৰা পলাল।⁵ আৰু অয়ৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ ছয়বিশ জনমান লোকক বধ কৰিলে আৰু সিহঁত নগৰৰ দুৱাৰৰ আগৰ পৰা বাৰীমা[†]লৈকে তেওঁলোকক খেদি নিলে আৰু নামি যোৱা বাটত তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিলে; তাতে তেওঁলোকৰ হৃদয় ভয়ত আতুৰ হৈ পৰিল আৰু তেওঁলোকে সাহস হেৰুৱাই পেলালে।

⁶ তেতিয়া যিহোচুৱাই নিজৰ কাপোৰ ফালিলে। তেওঁ আৰু ইস্ৰায়েলৰ বৃদ্ধ লোকসকলে নিজ নিজ মূৰত ধূলি ছটিয়াই, যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগত, তললৈ মুখ কৰি সন্ধিয়ালৈকে মাটিত পৰি থাকিল।⁷ তেতিয়া যিহোচুৱাই ক'লে, “হয় হয়, হে প্ৰভু যিহোৱা, আমাক বিনষ্ট কৰাবৰ অৰ্থে এই ইস্ৰায়েলীসকলৰ হাতত আমাক শোধাই দিবলৈ, তুমি কিয় এই লোকসকলক যৰ্দ্দন পাৰ কৰি আনিলা? তাতকৈ আমি অন্য সিদ্ধান্তৰে ক্ষান্ত হৈ যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে থকা হ'লেই কেনে ভাল আছিল।

⁸ হে প্ৰভু, ইস্ৰায়েলে নিজ শংৰুবোৰলৈ পিঠি দিলে, এতিয়া মই কি ক'ম? ⁹ কিয়নো কনানীয়া আদি কৰি এই দেশনিবাসী আটাই লোকে যেতিয়া এই কথা শুনিব, তেতিয়া তেওঁলোকে আমাক বেৰি ধৰিব আৰু পৃথিৱীৰ পৰা আমাৰ নাম লুপ্ত কৰিব; তেতিয়া তোমাৰ মহান নামৰ কাৰণে তুমি কি কৰিবা?”

* 7 অধ্যায়:1 কৰ্মীৰ পুংৰ আখান কৰ্মী হ'ল জন্দীৰ পুত্ৰ আৰু জন্দী হ'ল জেৰহৰ পুংৰ

† 7 অধ্যায়:5 শিল কটা ঠাই বা শিল কোৱাৰী

10 তেতিয়া যিহোৰাই যিহোচুৰাক ক'লে, “উঠা, তুমি তললৈ মুখ কৰি কিয় মাটিত পৰি আছা? 11 ইশ্বায়েলে পাপ কৰিলে। মই তেওঁলোকক আঞ্জা কৰা নিয়মটি ও লঙ্ঘন কৰিলে। তেওঁলোকে বৰ্জিত বস্ত্ৰ পৰাই কিছু চুৰ কৰি ল'লে, চুৰ কৰিও ভাও ধৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ বস্ত্ৰ মাজত সেই বৰ্জিত বস্ত্ৰ লুকুৱাই ৰাখিলে। 12 সেই বাবে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে শংৰুবোৰৰ আগত থিয় হ'ব নোৱাৰিলে। তেওঁলোকে শংৰুবোৰলৈ পিঠি দিলে, কিয়নো তেওঁলোক বৰ্জিত হ'ল। তোমালোকে সেই বৰ্জিত বস্ত্ৰ বিনষ্ট কৰি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দূৰ নকৰিলে, মই তোমালোকৰ লগত পুনৰ নাথাকিম।

13 উঠা! লোকসকলক পবিংৰ কৰা আৰু তুমি তেওঁলোকক কোৱা, তোমালোকে কালিৰ কাৰণে নিজকে পবিংৰ কৰা। কিয়নো ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৰাই এই কথা কৈছে, ‘হে ইশ্বায়েল, তোমাৰ মাজত বৰ্জিত বস্ত্ৰ আছে। তোমালোকৰ মাজৰ পৰা সেই বৰ্জিত বস্ত্ৰ দূৰ নকৰালৈকে তুমি তোমাৰ শংৰুবোৰৰ আগত থিয় হ'ব নোৱাৰিবা’।

14 এতেকে ৰাতিপুৱাতে তোমালোকে নিজ নিজ ফৈদ অনুসাৰে হাজিৰ হ'বা। তাতে চিঠি-খেলেতে যিহোৰাই যি ফৈদক ধৰিব, সেই ফৈদৰ এক এক গোষ্ঠী ওচৰ চাপি আহিব আৰু যিহোৰাই যি পৰিয়ালক ধৰিব, তাৰ এজন এজন পুৰুষ ওচৰ চাপি আহিব। 15 তাতে যিহোৰাই বৰ্জজন কৰা বস্ত্ৰ লোৱা যি জন ধৰা পৰিব, তাক আৰু তাৰ সকলোকে জুইত পোৰা যাব; কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ নিয়মটি লঙ্ঘন কৰি ইশ্বায়েলৰ মাজত অপমানজনক কাম কৰিলে।”

16 পাছত যিহোচুৰাই ৰাতিপুৱাতে উঠি ইশ্বায়েলক নিজ নিজ ফৈদ অনুসাৰে মাতি আনিলে; তাতে যিহুদা ফৈদ ধৰা পৰিল। 17 আৰু যিহুদা ফৈদৰ লোকসকলক মাতি আনোতে, জেৰহৰ গোষ্ঠী ধৰা পৰিল; পাছত জেৰহৰ গোষ্ঠীৰ পুৰুষ অনুসাৰে মাতি আনোতে, জশী ধৰা পৰিল। 18 তাৰ পাছত তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো লোকক এজন এজনকৈ মাতি আনোতে আখান ধৰা পৰিল, আখান কৰ্মীৰ পুংৰ, কৰ্মী জশীৰ পুংৰ, জশী জেৰহৰ পুংৰ; এওঁ যিহুদা ফৈদৰ আছিল।

19 তেতিয়া যিহোচুৰাই আখানক ক'লে, “বোপা, তুমি সৰ্বসম্মত ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত সত্য কথা কোৱা আৰু তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা। বিনয় কৰোঁ, তুমি যি কৰিলা, সেই বিষয়ে মোক কোৱা; মোৰ পৰা সেই বিষয় নলুকুৱাবা।” 20 তেতিয়া আখানে উত্তৰ দি যিহোচুৰাক ক'লে, “সঁচাকৈ মই ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ অহিত পাপ কৰিলোঁ। মই এনে কাৰ্য কৰিলোঁ: 21 লুটদৰব্যৰ মাজৰ এটা উত্তম বাবিলীয়া চোলা, দুশ চেকল ৰূপ আৰু পঞ্চাশ চেকল জোখৰ জিভা আকৃতিৰ এচটা সোণ দেখি, লোভতে মই সেইবোৰ লোৱোঁ। সেইবোৰ মোৰ তন্ত্ৰৰ ভিতৰত মাটিত পুতি থোৱা আছে আৰু সেইবোৰৰ তলতে ৰূপা আছে।”

22 তেতিয়া যিহোচুৰাই বাৰ্তাবাহকসকলক সেই ঠাইলৈ পঠিয়ালে আৰু তেওঁলোকে তাৰ তন্ত্ৰৰ ভিতৰলৈ লৰি গ'ল। সেই ঠাইলৈ গৈ তেওঁলোকে দেখিলে যে, সেই বস্ত্ৰ তাৰ তন্ত্ৰৰ ভিতৰত পুতি থোৱা আছে আৰু সেইবোৰৰ তলত ৰূপা আছে, 23 তেতিয়া তেওঁলোকে তন্ত্ৰৰ ভিতৰৰ পৰা সেই বস্ত্ৰবোৰ লৈ যিহোচুৰাৰ আৰু ইশ্বায়েলৰ ওচৰলৈ আনি যিহোৱাৰ আগত সেইবোৰ হ'ল।

24 পাছত যিহোচুৰা আৰু তেওঁৰ সৈতে গোটেই ইশ্বায়েলে জেৰহৰ পুংৰ আখানক আৰু সেই ৰূপ, চোলা আৰু সোণৰ জিভা আৰু তাৰ পুতেক, জীয়েক, তাৰ গৰু, তাৰ গাধ, তাৰ ভেড়া আৰু তাৰ তন্ত্ৰ আদি সকলোকে ল'লে আৰু সকলোবোৰ আখোৰ উপত্যকালৈ আনিলে।

25 পাছত যিহোচুৰাই ক'লে, “তুমি আমাক কিয় দুখত পেলালা? যিহোৰাই আজি তোমাকো দুখত পেলাব।” পাছত সমুদায় ইশ্বায়েলে তাক আৰু তাৰ সকলোকে শিল দলিয়াই বধ কৰিলে আৰু সকলোকে জুইত পুৰিলে। 26 পাছত তাৰ ওপৰত শিল দলিয়াই দলিয়াই শিলৰ বৰ দ'ম কৰিলে; শিলৰ সেই দ'ম আজিলৈকে আছে। পাছত যিহোৰাই তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰ পৰা ঘূৰিল। সেই বাবে এই ঠাই আখোৰ উপত্যকা বুলি আজিলৈকে বিখ্যাত আছে।

8 অধ্যায়

অয়ক হাত কৰি লোৱা আৰু তাৰ বিনাশ। আশীৰ্বাদ আৰু শাও প্ৰকাশ কৰা।

1 পাছত যিহোৰাই যিহোচুৰাক ক'লে, “তুমি ভয় নকৰিবা আৰু ব্যাকুল নহ'বা। যুদ্ধ কৰিব পৰা লোকসকলক তোমাৰ লগত লোৱা। উঠা, অয়লৈ যাংবা কৰা। চোৱা, মই অয়ৰ ৰজাক, তাৰ প্ৰজাসকলক, তাৰ নগৰ আৰু তাৰ দেশ তোমাৰ হাতত সোঁদাই দিলোঁ। 2 তুমি যিৰীহো আৰু তাৰ ৰজালৈ যেনে কৰিলা, অয়লৈ আৰু তাৰ ৰজালৈকো তেনে কৰিবা, কেৱল তাৰ লুটদৰব্য আৰু পশু তোমালোকে তোমালোকৰ কাৰণে লুট কৰি ল'বা। তুমি নগৰৰ পাছফালে এদল সৈন্য লুকুৱাই চোপ লৈ থাকিবলৈ দিবা।”

3 তেতিয়া যিহোচুৰা আৰু যুদ্ধ কৰিব পৰা সকলো লোক অয়লৈ যাবৰ বাবে উঠিল আৰু যিহোচুৰাই ত্ৰিশ হাজাৰ বলৱান আৰু সাহিয়াল বীৰপুৰুষ বাচি লৈ ৰাতিয়েই তেওঁলোকক পঠিয়াই দিলে। 4 তেওঁ তেওঁলোকক এই আঞ্জা দিলে, “চোৱা, তোমালোক নগৰৰ বিপৰীতে, পাছফালে লুকাই থাকিবা। নগৰৰ পৰা বৰ দূৰলৈ নাযাবা, কিন্তু তোমালোক সকলোৱে যুগুত থাকিবা।

5 মই আৰু মোৰ লগৰ লোকসকল নগৰৰ ওচৰলৈ যাম, তাতে যেতিয়া তেওঁলোকে আমাক আশ্ৰমণ কৰিবলৈ ওলাই আহিব, তেতিয়া পুৰুষ দৰে আমি তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা পলাম। 6 পাছত তেওঁলোকে আমাক নগৰৰ পৰা দূৰলৈ খেদি নিবৰ বাবে নগৰৰ বাহিৰলৈ তেওঁলোক ওলাই আহিব আৰু আমাক পাছে পাছে খেদি আহিব। কিয়নো তেওঁলোকে ক'ব, ‘এওঁলোকে আগৰ নিচিনাকৈ আমাৰ পৰা পলাইছ।’ গতিকে, এইদৰে আমি তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা পলাম। 7 তেতিয়া

তোমালোকে লুকাই থকা ঠাইৰ পৰা ওলাই আহিবা আৰু নগৰ আটক কৰি ল'বা। কিয়নো তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তাক তোমালোকৰ হাতত শোধাই দিব।

৪ যেতিয়া তোমালোকে নগৰ আটক কৰিবা, তাত জুই লগাই দিবা। যিহোৱাৰ বাক্যত আজ্ঞা কৰাৰ দৰে তোমালোকে এই কাৰ্য কৰিবা। চোৱা, মই তোমালোকক আজ্ঞা কৰিলোঁ।” ৯ এইদৰে, যিহোচুৰাই তেওঁলোকক পঠোৱাৰ পাছত তেওঁলোকে গৈ অয়ৰ পশ্চিমে বোঁএলৰ আৰু অয়ৰ মাজ ঠাইত লুকাই থাকিল; কিন্তু যিহোচুৰাই লোকসকলৰ মাজত সেই ৰাতিটো শুই থাকিল।

১০ পাছত যিহোচুৰাই অতি ৰাতিপুৱাতে উঠি আহিল আৰু ৰণুৱাসকলক সাজু কৰিলে। পাছত তেওঁ ইশ্বায়েলৰ বৃদ্ধলোক সকলেৰে সৈতে আগে আগে গৈ অয়ক আশ্বৰমণ কৰিলে। ১১ তেওঁৰ লগত থকা সকলো ৰণুৱাই উঠি গৈ নগৰৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ল। তেওঁলোকে নগৰৰ ওচৰ চাপি অয়ৰ উত্তৰ ফালে ছাউনি পাতিলে। তেওঁলোকৰ আৰু অয়ৰ মাজত এক উপত্যকা আছিল। ১২ তেওঁ পাঁচ হাজাৰ মান লোক লগত লৈ নগৰৰ পশ্চিম ফালে বোঁএল আৰু অয়ৰ মাজত আশ্বৰমণ কৰিবলৈ লুকুৱাই ৰাখিছিল।

১৩ এইদৰে মুখ্য ৰণুৱাসকলক নগৰৰ উত্তৰফালে থকা গোটেই ছাউনিক আৰু নগৰৰ পশ্চিমফালে পহৰা দি লুকাই থকা দলটিক উপযুক্ত স্থানত স্থাপন কৰি যিহোচুৰাই সেই ৰাতি উপত্যকাৰ মাজলৈ গমণ কৰিলে। ১৪ পাছত অয়ৰ ৰজাই তাক দেখাৰ লগে লগে তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য-বাহিনীয়ে ৰাতিপুৱাতে বেগাই উঠি আহিল, আৰু ইশ্বায়েলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ, যৰদন নদীৰ সন্মুখত থকা নিৰূপিত ঠাইলৈ বেগাই যাওঁৱা কৰিলে। কিন্তু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে নগৰৰ পাছ ফালে যে এদল সৈন্য আশ্বৰমণ কৰিবলৈ লুকাই আছিল, সেই বিষয়ে তেওঁ নাজানিলে।

১৫ পাছত যিহোচুৰা আৰু আটাই ইশ্বায়েলী লোক তেওঁলোকৰ আগত নিজকে হাৰি যোৱা যেন দেখুৱাই মৰুপৰ্বতৰ বাটেদি পলাই গ'ল। ১৬ তেতিয়া তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি যাবৰ বাবে নগৰত থকা সকলো লোকক গোট খাবলৈ মতা হ'ল আৰু তেওঁলোকে যিহোচুৰাৰ পাছে পাছে খেদি লৈ গ'ল, আৰু এইদৰে তেওঁলোক নগৰৰ পৰা বহু দূৰলৈ আতৰি গ'ল। ১৭ আৰু ইশ্বায়েলৰ পাছত খেদি যাওঁতে যাওঁতে অয় আৰু বোঁএলত এজন লোকো অৱশিষ্ট নাথাকিল। তেওঁলোকে নগৰৰ দুৱাৰ মুকলিকৈ এৰি থৈ, সকলোৱে ইশ্বায়েলৰ পাছত খেদি গ'ল।

১৮ তেতিয়া যিহোৱাই যিহোচুৰাক ক'লে, “তোমাৰ হাতত থকা যাঠীপাত অয়ৰ ফাললৈ দাঙা; কিয়নো সেই নগৰ মই তোমাৰ হাতত দিম।” তেতিয়া যিহোচুৰাই নিজৰ হাতত থকা যাঠীপাত নগৰৰ ফাললৈ দাঙিলে। ১৯ তেওঁ হাত দঙামােৰ লগে লগে আক্ৰমণ কৰিবলৈ লুকাই থকা সৈন্য দলে নিজ ঠাইৰ পৰা বেগাই ওলাই আহিল আৰু লৰি গৈ নগৰত সোমাল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে নগৰখন আটক কৰি ল'লে আৰু তাত জুই লগাই দিলে।

২০ পাছত অয়ৰ লোকসকলে পাছফাললৈ ঘূৰি চালে আৰু নগৰৰ ধোঁৱা আকাশলৈ উঠা দেখিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে ইফালে সিফালে কোনোফালে পলাবলৈ একো উপায় নাপালে। কাৰণ মৰুপৰ্বতলৈ পলাই যোৱা সৈন্যসকলে তেওঁলোকক খেদি আশ্বৰমণ কৰিলে। ২১ অৰ্থাৎ যেতিয়া যিহোচুৰাই আৰু গোটেই ইশ্বায়েলে দেখিলে যে, আশ্বৰমণ কৰিবলৈ লুকাই থকা সৈন্যদলে নগৰখন আটক কৰি ল'লে আৰু নগৰৰ ধোঁৱা উঠিছে, তেতিয়া তেওঁলোকে উভতি ধৰি অয়ৰ লোকসকলক আঘাত কৰিলে।

২২ আৰু ইশ্বায়েলৰ অন্য সৈন্যসকলে নগৰৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁলোকক আশ্বৰমণ কৰিলে। এইদৰে অয়ৰ লোকসকল ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলৰ মাজত ধৰা পৰিল; তাতে এফালে এদল আৰু আনফালে এদল আছিল। পাছত ইশ্বায়েলে তেওঁলোকক এনেকৈ আঘাত কৰিলে যে, তেওঁলোকৰ এজনো অৱশিষ্ট বা জীয়াই নাথাকিল। ২৩ তেওঁলোকে অয়ৰ ৰজাক জীৱিত অৱস্থাতে বন্দী কৰিলে, আৰু যিহোচুৰাৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল।

২৪ যেতিয়া ইশ্বায়েলী লোকসকলে নগৰৰ বাহিৰৰ মৰুভূমিত তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি অহা সকলো অয়-নিবাসীকে বধ কৰি উঠিল, তেতিয়া অয়-নিবাসী সেই লোকসকল নিঃশেষে পতিত হ'ল আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোক অয় লৈ উভতি আহি তাত থকা লোকসকলকো তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে। ২৫ সেইদিনা অয়-নিবাসী সকলো লোক অৰ্থাৎ মহিলা আৰু পুৰুষ আদি কৰি বাৰ হাজাৰ লোকক বধ কৰা হ'ল। ২৬ কিয়নো অয় নিবাসী লোকসকলক নিঃশেষে বিনষ্ট নকৰালৈকে যিহোচুৰাই নিজৰ যাঠী দঙা হাত নোকোচালে।

২৭ যিহোচুৰাক আদেশ কৰা যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে ইশ্বায়েলে কেৱল সেই নগৰৰ পশু আৰু লুটদৰবাবোৰ নিজৰ বাবে ল'লে। ২৮ এইদৰে অয়ক যিহোচুৰাই জুই লগাই পুৰিলে আৰু সেই নগৰক চিৰকলীয়া ধ্বংসাৱশেষৰ স্তম্ভ কৰিলে। এইদৰে এই ঠাই আজিলৈকে পৰিত্যক্ত হৈ আছে।

২৯ পাছত তেওঁ অয়ৰ ৰজাক সন্ধিয়ালৈকে গছত ওলোমাই ৰাখিলে। আৰু সূৰ্য মাত্ৰ যোৱা সময়ত, যিহোচুৰাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে গছৰ পৰা শৰটো নমাই নগৰৰ দুৱাৰমুখত পেলালে আৰু তাৰ ওপৰত শিলৰ এক ডাঙৰ দ'ম কৰিলে; সেই দ'ম আজিলৈকে আছে।

৩০ সেই সময়ত যিহোচুৰাই এবাল পৰ্বতত ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, ৩১ যিহোৱাৰ দাস মোচিমে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক দিয়া আজ্ঞা, যি দৰে মোচিৰ ব্যৱস্থা-পুস্তকত লিখা আছিল, সেই আদেশ অনুসাৰে: “যি শিলৰ ওপৰত কোনেও অশ্বৰ দঙা নাই, এনে নকটা শিলৰ যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে।” আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি আৰু তেওঁলোকে মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। ৩২ সেই ঠাইত তেওঁ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সাক্ষাতেই সেই শিলবোৰৰ ওপৰত মোচিৰ ব্যৱস্থাৰ এখন নকল লিখিলে।

33 সকলো ইশ্বায়েলী লোক, তেওঁলোকৰ পৰিষ্কাৰকসকল, বিষয়াসকল আৰু বিচাৰকৰত্যাসকলকে আদি কৰি সকলো লোকে নিয়ম-চন্দুকৰ চাৰিওফালে থিয় হ'ল; তেওঁলোকে পুৰোহিত আৰু যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক বহনকাৰী লেবীয়াসকলৰ সন্মুখত থিয় হ'ল। তাতে স্বদেশীয় আৰু পৰদেশীয় সকলো লোক আছিল। তেওঁলোকৰ আধা অংশ লোক গৰিঞ্জীম পৰ্বতৰ ফালে আৰু আধা অংশ লোক এবাল পৰ্বতৰ ফালে আছিল। ইশ্বায়েলৰ লোকসকল আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ'বৰ বাবে যিহোৱাৰ দাস মোচিচিয়ে প্ৰথমে তেওঁলোকক এইদৰে আজ্ঞা দিছিল।

34 তাৰ পাছত যিহোচুৰাই ব্যৱস্থা-পুস্তকৰ প্ৰতিটো কথা পাঠ কৰি শুনালে। তেওঁ সকলো আশীৰ্বাদ আৰু অভিষাপ ব্যৱস্থা-পুস্তকত যেনেদৰে লিখা আছিল, ঠিক তেনেদৰেই পাঠ কৰি শুনালে। 35 ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজৰ আগত, লগত মহিলাসকল, সৰু সৰু লৰা-ছোৱালীসকল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থকা বিদেশীসকলৰ আগত মোচিচিয়ে আজ্ঞা কৰা সেই সকলো বাক্যৰ এটি কথাও যিহোচুৰাই পাঠ নকৰাকৈ নাথাকিল।

9 অধ্যায়

গিৰিয়োনীয়াসকলৰ ছল আৰু তেওঁলোক ৰক্ষা পোৱা।

1 যৰদ্দনৰ সিপাৰে থকা ৰজাসকলে, পৰ্বতীয়া অঞ্চলত আৰু নিয়মভূমিত বসতি কৰা আৰু লিবানোনৰ সন্মুখলৈকে মহাসমুদ্ৰৰ গোটেই পাৰত বসতি কৰা হিতীয়া, ইমোৰীয়া, কনানীয়া, পৰিঞ্জীয়া, হিবীয়া আৰু যিবুচীয়াৰ ৰজাসকলে এই কথা শুনি, 2 সকলোৱে একে লগ হৈ যিহোচুৰা আৰু ইশ্বায়েলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ গোট খালে।

3 কিন্তু যিৰীহো আৰু অয়লৈ যিহোচুৰাই কৰা কাৰাবোৰৰ কথা যেতিয়া গিৰিয়োনীয়াসকলে শুনিলে, 4 তেতিয়া তেওঁলোকে চল কৰিলে। তেওঁলোকে ৰজাৰ কটকীৰ বেশ ধৰি*, নিজ নিজ গাধবোৰৰ ওপৰত পুৰণি থৈলা আৰু দৰাক্ষাৰস ৰখা পুৰণি ফটা-চিটা আৰু গাঠি দিয়া ছালৰ মোটবোৰ বোজাই দিলে। 5 আৰু ভৰিত টাপলি মৰা পুৰণি জোতা, গাত পুৰণি কাপোৰ পিন্ধিলে আৰু তেওঁলোকে বাটৰ কাৰণে লোৱা আটাই পিঠা শুকান আৰু ভেঁকুৰা লগা আছিল।

6 পাছত তেওঁলোকে গিলগলৰ ছাউনিত থকা যিহোচুৰাৰ ওচৰলৈ গৈ, তেওঁক আৰু ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক ক'লে, “আমি দূৰ দেশৰ পৰা আহিছোঁ; এতেকে আপোনালোকে এতিয়া আমাৰে সৈতে এটি নিয়ম স্থিৰ কৰক।” 7 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে সেই হিবীয়াসকলক ক'লে, “হয়তো আপোনালোক আমাৰ ওচৰতে বাস কৰে। সেয়ে হ'লে আমি আপোনালোকৰ সৈতে কেনেকৈ নিয়ম স্থিৰ কৰিব পাৰোঁ?” 8 তেওঁলোকে যিহোচুৰাক ক'লে, “আমি আপোনাৰ দাস।” তেতিয়া যিহোচুৰাই ক'লে, “আপোনালোক কোন? আৰু আপোনালোকে ক'ৰ পৰা আহিছোঁ?”

9 তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম শুনি আপোনাৰ দাসবোৰে বহুত দূৰ দেশৰ পৰা আহিছোঁ। কিয়নো তেওঁৰ যশস্যা আৰু মিচৰ দেশত কৰা তেওঁৰ সকলো কৰ্ম, 10 আৰু যৰদ্দনৰ সিপাৰে থকা ইমোৰীয়া ৰজা দুজনলৈ অৰ্থাৎ। হিচবোনৰ ৰজা চীহোনলৈ আৰু অষ্টাৰোতত থকা বাচানৰ ৰজা ওগলৈ তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা আমি শুনিলোঁ।

11 আমাৰ বৃদ্ধ আৰু দেশ-নিবাসী সকলো লোকে আমাক ক'লে, ‘তোমালোকে হাতত বাটৰ সমল লোৱা আৰু তেওঁলোকৰে সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ গৈ, তেওঁলোকক এই কথা কোৱাওঁ, ‘আমি আপোনালোকৰ দাস। আমাৰে সৈতে এটি নিয়ম স্থিৰ কৰক।’ 12 আমি আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাওঁৱা কৰিবলৈ ওলোৱাৰ দিনাখন, বাটৰ অৰ্থে আমাৰ এই পিঠা ঘৰৰ পৰা লওঁতে তপত আছিল, কিন্তু চাওঁক, এতিয়া এইবোৰ শুকাল আৰু এইবোৰত ভেঁকুৰ ধৰিলে। 13 আমি যেতিয়া এই মোটবোৰত দৰাক্ষাৰস ভৰাইছিলোঁ, তেতিয়া এই মোটবোৰ নতুন আছিল, কিন্তু চাওঁক, এতিয়া এইবোৰ ফাটিল। আমাৰ এই কাপোৰ আৰু জোতাৰোৰ অতি দূৰ বাট ভৰমণ কৰাৰ বাবে পুৰণি হৈ গ'ল।”

14 তেতিয়া ইশ্বায়েলী লোকসকলে সকলে নেতৃত্বৰ বাবে যিহোৱাৰ কি ইচ্ছা, সেই বিষয়ে নুসূধি, তেওঁলোকৰ খোৱা বস্তু কিছু ল'লে। 15 আৰু যিহোচুৰাই তেওঁলোকৰে সৈতে সন্ধি স্থাপন কৰি তেওঁলোকে যেন জীয়াই থাকে, এনে নিয়ম কৰিলে আৰু লোক সকলৰ অধ্যক্ষ সকলে তেওঁলোকৰ আগত শপত খালে।

16 এইদৰে তেওঁলোকৰে সৈতে নিয়ম স্থাপন কৰাৰ তিনিদিনৰ পাছত, তেওঁলোক যে তেওঁলোকৰ ওচৰত থকা লোক হয় আৰু তেওঁলোকৰ মাজতে বাস কৰি আছে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে শুনিবলৈ পালে। 17 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যাওঁৱা কৰি তৃতীয় দিনা তেওঁলোকৰ নগৰবোৰৰ ওচৰ পালে। তেওঁলোকৰ নগৰবোৰৰ নাম গিৰিয়োন, কফীৰা, বেৰো। আৰু কিৰিয়।-যিযাৰীম আছিল।

18 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকক বধ নকৰিলে কাৰণ অধ্যক্ষসকলে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁলোকৰ আগত শপত খাইছিল। ইশ্বায়েলী লোকসকলে অধ্যক্ষসকলৰ অহিতে ওজৰ-আপত্তি কৰিবলৈ ধৰিলে। 19 কিন্তু অধ্যক্ষসকলে লোকসকলক ক'লে, “আমি ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁলোকৰ সন্মুখে শপত খালোঁ; এই কাৰণে আমি এতিয়া তেওঁলোকৰ অপকাৰ কৰিব নোৱাৰোঁ।

20 সেইবাবে আমি তেওঁলোকৰ প্ৰতি এইদৰে কৰিম: আমাৰ প্ৰতি হ'বলগীয়া শ্ৰেণীৰ পৰা আঁতৰি থাকিবলৈ আমি তেওঁলোকক জীয়াই ৰাখিম, কাৰণ আমি তেওঁলোকৰ আগত শপত খাইছিলো।” 21 এতেকে অধ্যক্ষসকলে তেওঁলোকৰ লোকসকলক ক'লে, “তেওঁলোক জীয়াই থাকক।” তেতিয়া তেওঁলোকক অধ্যক্ষসকলে কোৱা বাক্য অনুসাৰে গিৰিয়োনসকলে ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ বাবে খৰিকটীয়া আৰু পানী-যোগান ধৰোঁতা হ'ল।

* 9 অধ্যায়:4 তেওঁলোকে নিজৰ সকলো খোৱা-বোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি † 9 অধ্যায়:17 গিৰিয়োনীয়াসকলৰ নগৰবোৰ

22 যিহোচুৱাই তেওঁলোকক মাতি আনি ক'লে, “তোমালোকে আমাৰ মাজতে থাকিও, ‘আমি তোমালোকৰ পৰা বহু দূৰত থাকো’, এইবুলি কৈ কিয় আমাক পৰবধনা কৰিলা? 23 এই কাৰণে তোমালোক অভিশপ্ত থ'লো; তোমালোকে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবে খৰিকটীয়া আৰু পানী-যোগান ধৰা বন্দী কামৰ পৰা কেতিয়াও মুক্তি নাপাবা।”

24 তেতিয়া তেওঁলোকে যিহোচুৱাক উত্তৰ দি ক'লে, “কিয়নো এইদৰে তোমালোকৰ দাস সকলক কোৱা হৈছিল যে, সকলো দেশ তোমালোকক দিবলৈ আৰু দেশৰ সকলো নিবাসীসকলক তোমালোকৰ আগত ধ্বংস কৰিবলৈ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁৰ দাস মোচিক আজ্ঞা দিছিল, সেয়েহে তোমালোকৰ প্ৰতি অতিশয় ভয় কৰি আমি এই কাৰ্য কৰিলোঁ। 25 এতিয়া চাওঁক, আমি আপোনাৰ হাততে আছোঁ। আমাৰ প্ৰতি যি ভাল আৰু ন্যায় যেন আপোনাৰ বোধ হয়, আপুনি তাকেই কৰক।”

26 তাৰ পাছত যিহোচুৱাই গিৰিয়নীয়সকলৰ বাবে তাকেই কৰিলে, তেওঁ ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ হাতৰ পৰা গিৰিয়নীয়সকলক ৰক্ষা কৰিলে আৰু তেওঁলোকে সিহঁতক বধ নকৰিলে। 27 আৰু যিহোৱাই যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত সমাজৰ আৰু যিহোৱাৰ যজ্ঞবন্দীৰ বাবে খৰিকটীয়া আৰু পানী-যোগান ধৰোঁতা হ'বলৈ যিহোচুৱাই সেইদিনা তেওঁলোকক নিযুক্ত কৰিলে আৰু আজিলৈকে তেওঁলোক সেইদৰেই আছে।

10 অধ্যায়

কনানৰ দক্ষিণ ভাগ পৰাজয় কৰা।

1 এইদৰে যিহোচুৱাৰ ৰজা আদোনীচেদকে যেতিয়া শুনিলে যে, যিহোচুৱাই যেনেকৈ যিৰীহো আৰু তাৰ ৰজালৈ কৰিছিল তেনেকৈ অয়ক আটক কৰি তাক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে, আৰু তেওঁ শুনিবলৈ পালে যে, গিৰিয়নীয়সকলে ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ সৈতে সন্ধি স্থাপন কৰি তেওঁলোকৰ মাজত থকা হ'ল। 2 তেতিয়া যিহোচুৱাৰ সন্তান সকলে অতিশয় ভয় পালে, কিয়নো গিৰিয়ন ৰাজধানীৰ নিচিনা এখন ডাঙৰ নগৰ, অয়তকৈয়ো ডাঙৰ আৰু তাৰ লোকসকল বীৰ পুৰুষ আছিল।

3 এই হেতুকে যিহোচুৱাৰ ৰজা আদোনীচেদকে হিষ্ণাৰ ৰজা হোহমৰ, যৰমূতৰ ৰজা পিৰামৰ, লাখীচৰ ৰজা যাকীয়াৰ আৰু ইম্মানৰ ৰজা দবীৰৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই এই কথা ক'লে, 4 “আহাঁ, মোৰ ওচৰলৈ আহাঁ আৰু মোক সহায় কৰা। আমি গিৰিয়নীয়সকলক আঘাত কৰোঁগৈ, কিয়নো তেওঁলোকে যিহোচুৱা আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সৈতে সন্ধি পাতিলে।”

5 তাতে যিহোচুৱাৰ ৰজা, হিষ্ণাৰ ৰজা, যৰমূতৰ ৰজা, লাখীচৰ ৰজা আৰু ইম্মানৰ ৰজা, ইম্মাৰীয়াসকলৰ এই পাঁচজন ৰজাই গোট খাই নিজ নিজ সৈন্য সকলক গিৰিয়োনলৈ লগত লৈ গ'ল, আৰু তাৰ সন্মুখত ছাউনি পাতি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে।

6 তেতিয়া গিৰিয়নৰ লোকসকলে গিলগলৰ চাউনিলৈ আৰু যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই ক'লে যে, “আপুনি আপোনাৰ এই বন্দীসকলৰ পৰা হাত নোকোঁচাব। আমাৰ ওচৰলৈ বেগাই আহি আমাক ৰক্ষা কৰক। আমাক আহি সহায় কৰক, কিয়নো পৰ্বত-নিবাসী ইম্মাৰীয়াসকলৰ সকলো ৰজাই আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গোট খালে।” 7 তেতিয়া যিহোচুৱাই সকলো যুদ্ধাৰু আৰু বলৱান বীৰপুৰুষ সকলক লগত লৈ, গিলগলৰ পৰা যাংৱা কৰিলে।

8 যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক'লে, “তুমি তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তেওঁলোকক তোমাৰ হাতত দিলোঁ; তেওঁলোকৰ কোনেও তোমাৰ আৰুৰমণক ক্ষত কৰিব নোৱাৰিব।”

9 যিহোচুৱাই গিলগলৰ পৰা ওৰে-ৰাতি খোজকাটি গৈ অকস্মাতে তেওঁলোকৰ ওচৰত ওলাল। 10 তেতিয়া যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকক ব্যাকুল কৰাত ইশ্বায়েলে গিৰিয়োনত মহা-পৰাক্ৰমেৰে তেওঁলোকক সংহাৰ কৰিলে আৰু বো-হোৰোণলৈ উঠি যোৱা বাটেদি তেওঁলোকক খেদি নি, অজেকা আৰু মক্কেদালৈকে আঘাত কৰিলে।

11 ইশ্বায়েলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই যোৱা সময়ত তেওঁলোকে যেতিয়া বো-হোৰোণৰ পৰা নামি যোৱা বাটত আছিল, তেতিয়া যিহোৱাই আকাশৰ পৰা ডাঙৰ ডাঙৰ শিল বৰষালে আৰু তাতে তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ল। ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যিমান মানুহ তৰোৱালেৰে বধ কৰিছিল, তাতকৈয়ো অধিক লোক শিলাবৃষ্টিত মৰিল।

12 তেতিয়া যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক ইম্মাৰীয়া সকলৰ ওপৰত জয়ী হ'বলৈ দিলে। সেইদিনা যিহোচুৱাই ইশ্বায়েলৰ সাক্ষাতে যিহোৱাক ক'লে,

“হে সূৰ্য, তুমি গিৰিয়নৰ ওপৰত স্থিৰ হোৱা, আৰু হে চন্দ্ৰ, তুমি অয়ালানৰ উপত্যকাৰ ওপৰত স্থিৰ হোৱা।”

13 সূৰ্য স্থগিত হ'ব আৰু চন্দ্ৰও বৈ থাকিব, যেতিয়ালৈকে সন্তান সকলে নিজৰ শংকুবোৰক প্ৰতিশোধ নলয়।

এই কথা জানো যাচৰ পুস্তকত লিখা নাই?

এইদৰে সূৰ্য আকাশৰ মাজ ঠাইত থিৰে থাকি,

প্ৰায় সম্পূৰ্ণ এক দিন মাৰ যাৰলৈ লৰচৰ নকৰিলে।

14 ইয়াৰ পূৰ্বতে কি পৰৱৰ্তী কালতো এইদৰে যিহোৱাই মনুষ্যৰ বাক্যলৈ কাণ পতা এনে এটা পুনৰ নহ'ল; কিয়নো সেইদিনা যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিছিল।

15 যিহোচুৱাই সকলো ইশ্বায়েলী লোকক লগত ল'লে আৰু গিলগলৰ ছাউনিলৈ উলটি আহিল। 16 আৰু সেই পাঁচজন ৰজা পলাই গৈ, মক্কেদাৰ গুহাত লুকাই থাকিল। 17 পাছত কোনো লোকে যিহোচুৱাক বাতৰি দি ক'লে, “সেই পাঁচজন ৰজাক মক্কেদাৰ গুহাত লুকাই থকা দেখা গৈছে।”

18 তেতিয়া যিহোচুৰাই ক'লে, “তোমালোকে সেই গুহাৰ মুখত কেতবোৰ ডাঙৰ শিল বগৰাই দি, তেওঁলোকক পহৰা দিবলৈ তাৰ ওচৰত মানুহ ৰাখাওঁ।”¹⁹ কিন্তু তোমালোকে পলম নকৰিবা। শংৰুবোৰৰ পাছে পাছে খেদি গৈ তেওঁলোকৰ লোকসকলক পাহাৰালৰ পৰা সংহাৰ কৰা। তেওঁলোকক নিজ নিজ নগৰত সোমাবলৈ নিদিবা; কিয়নো তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৰাই তেওঁলোকক তোমালোকৰ হাতত সমৰপণ কৰিলে।”

20 পাছত যিহোচুৰা আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যেতিয়া মহা-পৰাক্ৰমেৰে তেওঁলোকক নিঃশেষে সংহাৰ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ অৱশিষ্ট লোক সমূহ গড়েৰে আবৃত নগৰবোৰত গৈ যেতিয়া সোমাল, ²¹ তেতিয়া সকলো লোক মস্ত্ৰেদাৰ চাউনিত থকা যিহোচুৰাৰ ওচৰলৈ শান্তিৰে উলটি আহিল আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ কোনোৱে কাৰো বিৰুদ্ধে একো কৰিলে সাহস নকৰিলে।

22 পাছত যিহোচুৰাই আজ্ঞা কৰিলে, “বোলে, তোমালোকে সেই গুহাৰ মুখ মুকলি কৰি, তাত লুকাই থকা সেই পাঁচজন ৰজাক উলিয়াই মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহাঁ।”²³ পাছত তেওঁলোকে তেওঁ কোৱাৰ দৰেই কৰিলে। তেওঁলোকে এই পাঁচজন ৰজাক অৰ্থাৎ যিৰূচালেমৰ ৰজা, হিষ্ণাণৰ ৰজা, যৰমূতৰ ৰজা, লাখীচৰ ৰজা আৰু ইম্মানৰ ৰজাক সেই গুহাৰ পৰা উলিয়াই আনিলে আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল।

24 এইদৰে সেই ৰজা কেইজনক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ অহাৰ পাছত যিহোচুৰাই ইশ্বায়েলৰ পুৰুষসকলক মাতি আনিলে আৰু তেওঁৰ লগত নিজৰ লগত যোৱা সেনাপতি সকলক আজ্ঞা কৰিলে, “বোলে, তোমালোকে ওচৰলৈ আহি এই ৰজাসকলৰ ডিঙিত ভৰি দিয়া।” এই হেতুকে তেওঁলোকে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ ডিঙিত ভৰি দিলে।²⁵ তেতিয়া যিহোচুৰাই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে ভয় নকৰিবা আৰু ব্যাকুল নহ'বা। তোমালোক বলৱান আৰু সাহসিয়াল হোৱা। কিয়নো তোমালোকে যি যি শংৰু সকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবা, সেই সকলো শংৰুকে যিহোৰাই এইদৰে কৰিবা।”

26 তেতিয়া যিহোচুৰাই সেই পাঁচজন ৰজাক আঘাত কৰি বধ কৰিলে আৰু পাঁচডাল কাঠত ওলমাই হ'ল। এইদৰে তেওঁলোকে সন্ধ্যালৈকে কাঠত ওলমি থাকিল।²⁷ পাছত সূৰ্য মাৰ যোৱা সময়ত, লোকসকলে যিহোচুৰাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকক কাঠৰ ওপৰৰ পৰা নমাই আনিলে, আৰু তেওঁলোকে লুকাই থকা গুহাতে তেওঁলোকক নি পেলাই দিলে। তাৰ পাছত সেই গুহাৰ মুখত ডাঙৰ ডাঙৰ শিল দি হ'ল; সেই ৰজা কেইজন আজিলৈকে সেই ঠাইত আছে।

28 এইদৰে যিহোচুৰাই সেই দিনাই মস্ত্ৰেদা দখল কৰি ল'লে আৰু তৰোৱালৰ ধাৰেৰে সেই ঠাইৰ ৰজা আদি কৰি সকলোকে আঘাত কৰি সকলো মানুহক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে আৰু কাকো অৱশিষ্ট নাৰাখিলে। তেওঁ যিৰূহাৰ ৰজালৈ যেনে কৰিছিল, মস্ত্ৰেদাৰ ৰজালৈকো তেনে কৰিলে।

29 তাৰ পাছত যিহোচুৰাই সকলো ইশ্বায়েলী লোকক লগত লৈ মস্ত্ৰেদাৰ পৰা লিবনালৈ গ'ল, আৰু লিবনাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে।³⁰ তাতে যিহোৰাই লিবনাৰ লগতে তাৰ ৰজাক ইশ্বায়েলৰ হাতত দিলে। যিহোচুৰাই তাত থকা প্ৰত্যেক জীৱন্ত প্ৰাণী আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলো মানুহক আক্ৰমণ কৰি তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিলে। তেওঁ তাৰ মাজত কোনো প্ৰাণীক জীৱিত নাৰাখিলে। যিৰূহাৰ ৰজালৈ যেনে কৰিছিল, তাৰ ৰজালৈকো তেওঁ তেনে কৰিলে।

31 তাৰ পাছত যিহোচুৰাই সকলো ইশ্বায়েলী লোকক লগত লৈ লিবনাৰ পৰা লাখীচলৈ গ'ল। তেওঁ তাৰ কাষতে ছাউনি পাতি তাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে।³² তেতিয়া যিহোৰাই লাখীচকো ইশ্বায়েলৰ হাতত দিলে। যিহোচুৰাই দ্বিতীয় দিনা সেই ঠাই দখল কৰি ল'লে। লিবনালৈ যেনেকুৱা কৰিছিল, লাখীচলৈও তেওঁ তেনেকুৱাই কৰিলে। তাৰ পাছত সেই ঠাই আৰু তাৰ মাজত থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণীক তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিলে।

33 তেতিয়া গেজৰৰ ৰজা হোৰমে লাখীচক সহায় কৰিবলৈ আহিছিল। যিহোচুৰাই তাত থকা এজনো প্ৰাণী নিঃশেষ নোহোৱালৈকে, তেওঁক আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকলক আঘাত কৰিলে।

34 তেতিয়া যিহোচুৰাই সকলো ইশ্বায়েলী লোকক লগত লৈ, লাখীচৰ পৰা ইম্মানলৈ গ'ল। তেওঁলোকে তাৰ কাষতে ছাউনি পাতি তাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে।³⁵ সেই একে দিনাই তেওঁলোকে সেই ঠাই দখল কৰি ল'লে। যেনেকৈ লাখীচলৈ কৰিছিল, তেনেকৈ যিহোচুৰাই তৰোৱালেৰে প্ৰত্যেক জীৱিত প্ৰাণীক আঘাত কৰি নিঃশেষ কৰিলে।

36 তাৰ পাছত যিহোচুৰাই সকলো ইশ্বায়েলী লোকক লগত লৈ, ইম্মানৰ পৰা হিষ্ণাণলৈ যাওৱা কৰিলে, আৰু সেই ঠাইৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে।³⁷ তেওঁলোকে সেই ঠাই দখল কৰি ল'লে, আৰু তাত থকা প্ৰতি জন লোকৰ লগতে তাৰ ৰজাতাৰ ৰজা আৰু চাৰিওফালে থকা সৰু সৰু নগৰবোৰত সোমাই আক্ৰমণ কৰি তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিলে। যিহোচুৰাই ইম্মানৰ প্ৰতি কৰাৰ দৰেই, তাতে তেওঁলোকে কাকো জীৱিত নাৰাখি প্ৰত্যেক জীৱন্ত প্ৰাণীক বধ কৰিলে। তাক আৰু তাৰ ৰজাক, তাৰ সৰু সৰু নগৰবোৰ আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলো মানুহক তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিলে। সেইদৰে কাকো অৱশিষ্ট নাৰাখি তাৰ ভিতৰত থকা সকলোকে সম্পূৰ্ণৰূপে সংহাৰ কৰিলে।

38 পাছত যিহোচুৰাই ইশ্বায়েলৰ সৈন্য সকলক লগত লৈ, দবীৰলৈ ঘূৰি আহিল আৰু তাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে।³⁹ তেওঁ সেই ঠাই আৰু সেই ঠাইৰ ৰজাক আৰু তাৰ সৰু সৰু নগৰবোৰ দখল কৰি ল'লে। তেওঁলোকে তেওঁলোকক আৰু তাত থকা সকলো জীৱন্ত প্ৰাণীক সম্পূৰ্ণৰূপে তৰোৱালেৰে সংহাৰ কৰিলে। যিহোচুৰাই কোনো এটা প্ৰাণীকে সেই ঠাইত অৱশিষ্ট নাৰাখিলে, যেনেকৈ হিষ্ণাণলৈ আৰু লিবনা ও তাৰ ৰজালৈ কৰিছিল, তেনেকৈ ইয়ালৈকো তেওঁ কৰিলে।

40 এইদৰে যিহোচুৰাই পৰ্বতীয়া অঞ্চল, দক্ষিণ অঞ্চল, নিম্ন ভূমি আৰু উপপৰ্বতৰ অঞ্চলসমূহৰ এই সকলো দেশ জয় কৰিলে। সেই অঞ্চলবোৰৰ সকলো ৰজাক আৰু প্ৰত্যেক জীৱক অৱশিষ্ট নৰখাকৈ বধ কৰিলে। তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ

যিহোৱাৰ আঙ্কা অনুসাৰে সকলো জীৱন্ত প্ৰাণীক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে।⁴¹ এইদৰে যিহোচুৰাই কাদেচ-বৰ্ণেয়াৰ পৰা গাজা আৰু গিৰিয়োনলৈকে, গোচনৰ সকলো দেশ তৰোৱালেৰে আঘাত কৰি জয় কৰিলে।

⁴² যিহোচুৰাই এই সকলো ৰজাক আৰু তেওঁলোকৰ দেশবোৰ একে সময়তে দখল কৰি ল'লে, কিয়নো ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই ইস্ৰায়েলৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিছিল।⁴³ তাৰ পাছত যিহোচুৰাই সকলো ইস্ৰায়েলী লোককে লগত লৈ গিলগলৰ ছাউনিলৈ উলটি আহিল।

11 অধ্যায়

কনান দেশৰ উত্তৰ ভাগ জয় কৰা আৰু গোটেই দেশৰ পৰাজয়।

¹ যেতিয়া হাচোৰৰ ৰজা যাবীনে ইস্ৰায়েলীসকলৰ বিজয়ৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ এই বিষয়ে মাদোনৰ ৰজা যোৰাব, চিৰেবানৰ ৰজা, অকচফৰ ৰজা,² আৰু যিসকল ৰজা উত্তৰ অঞ্চলৰ পাৰ্বত্যভূমিত, যৰ্দ্দন নদীৰ কিন্নেৰতৰ দক্ষিণ উপত্যকা অঞ্চলত, নিম্নভূমি অঞ্চলত, আৰু পশ্চিম অঞ্চলৰ দোৰৰ উচ্চভূমিত বসতি কৰি আছিল, সেই সকলো ৰজাৰ ওচৰলৈ সংবাদ পঠিয়ালে।³ তেওঁ পূব আৰু পশ্চিমে থকা কনানীয়া, ইমোৰীয়া, হিতীয়া, পৰিভ্ৰমীয়াসকলৰ লগতে পৰ্বতীয়া অঞ্চল নিবাসী যিবুচীয়া আৰু হৰমোণৰ তলত থকা মিস্ৰা দেশীয় হিব্ৰীয়া সকলৰ ওচৰলৈও মানুহ পঠিয়াই এই সংবাদ দিলে।

⁴ তেতিয়া তেওঁলোকে সৈন্য-সামন্ত লগত লৈ সমুদ্ৰৰ পাৰৰ বালিৰ নিচিনা অসংখ্য লোকৰ সৈতে অধিক যোঁৰা আৰু ৰথ লৈ ওলাই আহিল।⁵ আৰু এইদৰে সকলো ৰজা একগোট হ'ল আৰু ইস্ৰায়েলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আহি মেৰোম নামেৰে সৰোবৰৰ ওচৰত একেলগে ছাউনি পাতিলে।

⁶ যিহোৱাই যিহোচুৰাক ক'লে, “তুমি তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো কাইল এনে সময়তে মই ইস্ৰায়েলৰ আগত তেওঁলোকৰ সকলোকে বধ কৰি সমৰ্পণ কৰিম। তুমি তেওঁলোকৰ যোঁৰাৰ ভৰিৰ সিৰু কাটিবা আৰু ৰথবোৰ জুইৰে পুৰি পেলাবা।”⁷ পাছত যিহোচুৰাই সকলো যুজাৰু লোকক লগত লৈ ওলাই আহিল। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মেৰোম সৰোবৰৰ ওচৰত আক্ৰমণত ওলাই তেওঁলোকক আৰম্ভ কৰিলে।

⁸ যিহোৱাই শংৰুসকলক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰাৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে আঘাত কৰি বধ কৰিলে আৰু মহাচীদোন ও মিস্ৰফা-ময়িমলৈকে, আৰু পূব ফালৰ মিস্ৰাৰ উপত্যকালৈকে তেওঁলোকক খেদি পঠিয়াই তেওঁলোকক সংহাৰ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ কোনো এজনকো অৱশিষ্ট নাৰাখিলে।⁹ যিহোৱাই আঙ্কা দিয়াৰ দৰেই যিহোচুৰাই তেওঁলোকৰ প্ৰতি কাৰ্য কৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকৰ যোঁৰাৰ সিৰু কাটিলে আৰু ৰথবোৰ জুইৰে পুৰি পেলালে।

¹⁰ সেই সময়ত যিহোচুৰাই ঘূৰি আহি, হাচোৰ জয় কৰি ল'লে, আৰু তাৰ ৰজাক তেওঁ তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে। কিয়নো হাচোৰ পূৰ্বৰ পৰা সেই সকলো ৰাজ্যৰ মাজত প্ৰধান আছিল।¹¹ তাত বাস কৰা সকলো জীৱিত প্ৰাণীক তেওঁলোকে তৰোৱালেৰে আৰম্ভ কৰি নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে, আৰু বিনষ্ট হ'বলৈ তেওঁ সেই লোকসকলক নিলগাই ৰাখিলে, গতিকে তাত কোনো এটা প্ৰাণীও জীৱিত নাথাকিল। পাছত তেওঁ হাচোৰ অৰ্থাৎ সেই ঠাই পুৰি পেলালে।

¹² যিহোচুৰাই সেই ৰজাসকলৰ গোটেই নগৰ দখল কৰিলে। তেওঁ আনকি তেওঁলোকৰ সকলো ৰজাক আটক কৰিলে আৰু আৰম্ভ কৰি তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে। যিহোৱাৰ দাস মোচিৰ আঙ্কা অনুসাৰে তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে বধ কৰি নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে।¹³ কিন্তু যি যি নগৰ নিজ নিজ পৰ্বতত সঁজা আছিল, ইস্ৰায়েলে হাচোৰৰ বাহিৰে সেইবোৰ পুৰি নেপেলালে; কেৱল এই নগৰখনহে যিহোচুৰাই পুৰিলে।

¹⁴ ইস্ৰায়েলৰ সৈন্যসকলে সেই নগৰবোৰৰ লুটদৰবা আৰু পশুধনবোৰ নিজৰ নিজৰ বাবে লুট কৰি ল'লে। কিন্তু সকলো নিঃশেষে বিনষ্ট হোৱালৈকে তেওঁ সকলো লোকক তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে। তেওঁলোকে কোনো লোকক জীয়াই নাৰাখিলে।

¹⁵ যিহোৱাই নিজৰ দাস মোচিক যেনে আঙ্কা দিছিল, মোচিয়েও যিহোচুৰাক তেনে আঙ্কা কৰিছিল। আৰু যিহোৱাই মোচিক কাৰ্য কৰিবলৈ দিয়া সকলো আদেশৰ দৰে যিহোচুৰাই কাৰ্য কৰিলে, আৰু এটা কথাও তেওঁ নকৰাকৈ নাথাকিল।

¹⁶ এইদৰে যিহোচুৰাই সেই গোটেই দেশ ল'লে, তেওঁ পৰ্বতীয়া অঞ্চল, সমস্ত নেভেগ*¹⁷, গোচনৰ সমগ্ৰ অঞ্চল, পৰ্বতমালাৰ পাদদেশ অঞ্চল, যৰ্দ্দন নদীৰ উপত্যকা অঞ্চল, ইস্ৰায়েলৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চল, আৰু নিম্নভূমি অঞ্চল দখল কৰিলে।

¹⁷ চেয়ীৰলৈ বিস্তৃত হোৱা হালক পৰ্বতৰ পৰা যিমান দূৰ সম্ভৱ হৰমোণ পৰ্বতৰ উত্তৰ ফালে থকা লিবানোনৰ বাল্লাদ উপত্যকালৈ থকা সকলো ৰাজ্যৰ ৰজাক বন্দী কৰিলে আৰু তেওঁলোকক বধ কৰিলে। সেই ৰজাবোৰক ধৰিলে আৰু আঘাত কৰি বধ কৰিলে।

¹⁸ যিহোচুৰাই সেই ৰজাসকলৰে সৈতে বহু কাল যুদ্ধ কৰি আছিল।¹⁹ গিৰিয়োন-নিবাসী হিব্ৰীয়াসকলৰ বাহিৰে আন কোনো নগৰৰ লোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰে সৈতে সন্ধি স্থাপন নকৰিলে। ইস্ৰায়েলে আনসকলো নগৰৰ সকলোকেই যুদ্ধ কৰি দখল কৰি ল'লে।²⁰ কিয়নো তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে বিনষ্ট কৰিবৰ বাবে যিহোৱাই তেওঁলোকৰ হৃদয় কঠিন কৰিছিল; সেই বাবে তেওঁলোকে আহি ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। যিহোৱাই মোচিক আঙ্কা দিয়াৰ দৰে, তেওঁলোকৰ দয়াৰ নিবেদন শুনা নগ'ল; বৰং তেওঁলোক সম্পূৰ্ণৰূপে উচ্ছন্ন হ'ল।

²¹ সেই কালত যিহোচুৰাই আহি পৰ্বতীয়া অঞ্চল, হিৰ্শ্বাণ, দবীৰ, অনাব আৰু যিহুনা তথা ইস্ৰায়েলৰ আটাই পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ পৰা অনাকীয়া সকলক উচ্ছন্ন কৰিলে। যিহোচুৰাই সম্পূৰ্ণৰূপে তেওঁলোকক নিজ নগৰবোৰৰ সৈতে বিনষ্ট কৰিলে।

²² ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ দেশত অনাকীয়া সকলৰ কোনো অৱশিষ্ট নাথাকিল, কেৱল গাজাত, গাতত আৰু অছদোদতহে কোনো অৱশিষ্ট থাকিল।

* 11 অধ্যায়:16 সমস্ত নেভেগ দক্ষিণ অঞ্চল

23 এইদৰে যিহোৱাই মোচিক কোৱাৰ দৰেই সেই সকলো দেশ যিহোচুৱাই দখল কৰি লৈছিল। পাছত যিহোচুৱাই এই দেশবোৰ ইশ্বায়েলৰ পৰ্য্যন্ত ফৈদক ভাগ অনুসাৰে অধিকাৰ কৰিবলৈ দিলে। তেতিয়াৰে পৰা যুদ্ধ আতৰি গ'ল আৰু দেশ সুস্থিৰ হ'ল।

12 অধ্যায়

যিহোচুৱাই পৰাজয় কৰা ৰজাসকলৰ তালিকা।

1 বৰ্তমান দেশ-সমূহৰ এইসকল ৰজা, যিসকলক ইশ্বায়েলৰ লোক সকলে পৰাজয় কৰিছিল। ইশ্বায়েলৰ লোক সকলে সূৰ্য্য উদয় হোৱা যৰ্দনৰ পূবদিশে থকা, অৰ্ণোনৰ উপত্যকাৰ পৰা হৰ্মোণ পৰ্ব্বতলৈকে আৰু পূব ফালে থকা অৰাবা'ৰ গোটেই দেশ অধিকাৰ কৰিলে।

2 চীহোন ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা আছিল। তেওঁ হিচবোনত বাস কৰিছিল। তেওঁ অৰ্ণোনৰ উপত্যকাৰ দাঁতিত থকা অৰোয়েৰ পৰা আৰু সেই উপত্যকাৰ মাজত থকা নগৰখনৰ পৰা অশ্মোনৰ সন্ধান সকলৰ সীমা যিবোৰক নলীলৈকে আধা গিলিয়দ দেশত শাসন কৰিছিল। 3 আৰু পূব পাৰে কিনেৰা। সাগৰলৈকে আৰু পূব পাৰে বৈ-যিটমোতলৈ যোৱা বাটত থকা অৰাবা সমুদ্ৰ*, অৰাবাত আৰু দক্ষিণে পিচগাৰ চাৱলীয়া ঠাইবোৰৰ তলত থকা দেশতো শাসন কৰিছিল।

4 ওগ, বাচানৰ ৰজা আছিল। এওঁ ৰফায়ীয়াসকলৰ অৱশিষ্ট থকা বংশত জন্ম হৈ, অষ্টাৰো। আৰু ইদৰীয়ত বাস কৰিছিল।

5 তেওঁ হৰ্মোণ পৰ্ব্বতত, চলখাত, গচুৰীয়া আৰু মাখাথীয়া সকলৰ সীমালৈকে গোটেই বাচান দেশত আৰু হিচবোনৰ চীহোন ৰজাৰ সীমালৈকে থকা, আধা গিলিয়দ দেশত শাসন কৰিছিল।

6 যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্ধান সকলে তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে অধিকাৰৰ অৰ্থে সেই দেশ বুবেণীয়া ও গাদীয়াসকলক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক দিলে।

7 চেয়ীৰলৈ বিস্তৃত হোৱা যৰ্দনৰ সীপাৰে পশ্চিম দিশে, লিবানোনৰ উপত্যকাত থকা বাল-গাদৰ পৰা হালক পৰ্ব্বতলৈকে থকা এই ৰজা সকলক যিহোচুৱা আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্ধান সকলে বধ কৰিছিল। যিহোচুৱাই দেশ অধিকাৰৰ অৰ্থে নিজ নিজ ভাগ অনুসাৰে ইশ্বায়েলৰ ফৈদক ভগাই দিলে। 8 ইয়াৰ অন্তৰ্ভুক্ত আছিল, পৰ্ব্বতীয়া অঞ্চল, নিম্নভূমি অঞ্চল, অৰাবা, পৰ্ব্বতৰ নামনি অঞ্চল, মৰুপ্ৰণীয়া অঞ্চল, আৰু নেভেগ। ইয়াতে হিত্তীয়া, ইমোৰীয়া, কনানীয়া, পৰিঞ্জীয়া, হিবীয়া, আৰু যিবুটীয়া সকল আছিল।

9 ৰজাসকলৰ মাজত আছিল - যিৰীহোৰ ৰজা, বৈ-এলৰ ওচৰত থকা অয়ৰ ৰজা, 10 যিবুচালেমৰ ৰজা, হিষ্ণোণৰ ৰজা, 11 যৰ্মুতৰ ৰজা, লাখীচৰ ৰজা, 12 ইম্বানৰ ৰজা, গেজৰৰ ৰজা,

13 দবীৰৰ ৰজা, গেদৰৰ ৰজা, 14 হৰ্মাৰ ৰজা, অৰাদৰ ৰজা, 15 লিবনাৰ ৰজা, অদুলমৰ ৰজা, 16 মক্কেদাৰ ৰজা, বৈ-এলৰ ৰজা,

17 তপ্পহৰ ৰজা, হেফৰৰ ৰজা, 18 অফেকৰ ৰজা, লচাৰোণৰ ৰজা, 19 মাদোনৰ ৰজা, হাচোৰৰ ৰজা, 20 চিমেৰাণ-মৰোণৰ ৰজা, অক্চফৰ ৰজা,

21 তানকৰ ৰজা, মগিদোৰ ৰজা, 22 কেদচৰ ৰজা, কৰ্মিলত থকা যকনীয়ামৰ ৰজা, 23 দোৰৰ ওখ ঠাইবোৰত থকা দোৰৰ ৰজা, গিলগলত থকা গোয়ীমৰ ৰজা 24 আৰু তিব্ৰাৰ ৰজা। সৰ্ব্বমুঠ একবিংশ জন ৰজা আছিল।

13 অধ্যায়

দেশ ভাগ বাঁটি দিবলৈ ঈশ্বৰৰ আদেশ। আঢ়ৈ জন-গোষ্ঠীৰ সীমা নিৰূপণ।

1 যেতিয়া যিহোচুৱা বুঢ়া আৰু অতিশয় বৃদ্ধ হ'ল, তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তুমি বুঢ়া আৰু অতিশয় বৃদ্ধ থ'লে, কিন্তু এতিয়াও অনেক দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ বাকী আছে।

2 এই দেশবোৰ এতিয়াও অৱশিষ্ট: পলেষ্টীয়াৰ সকলো অঞ্চল আৰু গচুৰীয়াসকলৰ অঞ্চলবোৰ, 3 মিচৰৰ পূব ফালে থকা চিহোৰৰ পৰা উত্তৰফালে থকা কনানীয়াসকলৰ অধিকাৰত থোৱা ইশ্বায়েলৰ সীমালৈকে; পলেষ্টীয়াসকলৰ সেই পাঁচজন অধিপতি- ঘাচাতীয়া, অচ্দোদীয়া, অশ্বিলোনীয়া, গাতীয়া আৰু ইশ্বাণীয়া - এইটা অৰীয়াসকলৰ অঞ্চল আছিল।

4 দক্ষিণ দিশে থকা কনানীয়াসকলৰ গোটেই দেশ আৰু চীদোনীয়াসকলৰ অধিকাৰত থকা মিয়াৰা, অফেকাৰ পৰা ইমোৰীয়াসকলৰ সীমালৈকে; 5 গিবলীয়াসকলৰ দেশ, সূৰ্য্য উদয় হোৱা ফালে থকা গোটেই লিবানোন, হৰ্মোণ পৰ্ব্বতৰ তলত থকা বাল-গাদৰ পৰা হমাতলৈ।

6 ইয়াৰ উপৰিও লিবানোনৰ পৰা মিশ্বৰফো-ময়িমলৈকে পৰ্ব্বতীয়া অঞ্চলৰ নিবাসী সকলৰ লগতে আটাই চীদোনীয়াসকল। মই তেওঁলোকক ইশ্বায়েলৰ বাহিনীসকলৰ আগৰ পৰা দূৰ কৰিম; মই তোমাক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, ইশ্বায়েল উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ তাৰ ভাগ নিৰ্ব্বাৰিত কৰিবৰ অৰ্থে তুমি নিশ্চিত কৰা। 7 উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ তুমি অধিকাৰৰ অৰ্থে ন'টা গোষ্ঠীলৈ আৰু মনচিৰ আধা গোষ্ঠীলৈ এই দেশ ভাগ কৰি দিয়া।”

8 বাকী থকা মনচিৰ আধা জন-গোষ্ঠী, বুবেণীয়া আৰু গাদীয়াসকলে যৰ্দনৰ পূব ফালে থকা, মোচিয়ে দিয়াৰ দৰে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰ গ্ৰহণ কৰিলে, 9 অৰ্ণোনৰ উপত্যকাৰ কামত থকা অৰোয়েৰৰ পৰা উপত্যকাৰ মাজত থকা নগৰবোৰ আৰু দিবোনলৈকে মেদবাৰ গোটেই সমথল;

10 হিচবোনত শাসন কৰা ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ সকলো নগৰৰ পৰা অশ্মোনৰ সীমালৈকে; 11 গিলিয়দ আৰু গচুৰীয়া আৰু মাখাথীয়াসকলৰ অঞ্চল আৰু গোটেই হৰ্মোণ পৰ্ব্বত আৰু চলখালৈকে গোটেই বাচান; 12 বাচানৰ ৰজা ওগৰ

* 12 অধ্যায়:3 অৰাবা সমুদ্ৰৰ অৰ্থাৎ লৰণ-সমুদ্ৰলৈকে

সকলো ৰাজ্য, যি জনে অষ্টাৰোতত আৰু ইদৰৱীত শাসন কৰিছিল ৰফায়ীয়াসকলৰ মাজত এইবাবেই অৱশিষ্ট আছিল; কিয়নো মোচিয়ে তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে প্ৰহাৰ কৰি দূৰ কৰিছিল।

13 কিন্তু ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে গচুৰীয়া আৰু মাথাথীয়াসকলক দূৰ কৰা নাছিল; বৰং গচুৰীয়া আৰু মাথাথীয়াসকলে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত আজিলৈ বাস কৰি আছে।

14 কেবল লেবীৰ গোষ্ঠীক মোচিয়ে উত্তৰাধিকাৰি হ'বলৈ নিদিলে। যিহোৱাই মোচিক* কোৱা বাক্য অনুসাৰে, “ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া অম্লিকৃত উপহাৰ” তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ল।

15 মোচিয়ে বংশানুসৰমে বুবেণৰ জন-গোষ্ঠীলৈ উত্তৰাধিকাৰ দিলে। 16 তেওঁলোকৰ সীমা অৰ্ণোন উপত্যকাৰ কাষত থকা অৰোয়েৰৰ পৰা আৰু উপত্যকাৰ মাজত থকা নগৰৰ লগতে মেদবাৰ ওচৰত থকা গোটেই মালভূমি।

17 বুবেণে হিচবোন আৰু মালভূমিত থকা তাৰ সকলো নগৰবোৰ গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু তাৰ লগত দীবোন, বামো-বাল, বৈ-বালমিয়োন, 18 যফ, কদেমো আৰু মেফা, 19 কিৰিয়াথিম, চিবমা, উপত্যকাৰ পৰ্বতটোত থকা চেৰা-হৰ।

20 বুবেণে বৈ-পিয়োৰ, পিচগাৰ, চাৰলীয়া ঠাইবোৰৰ তলত থকা দেশ আৰু বৈ-যিচীমো; 21 মালভূমিত থকা আন সকলো নগৰ, হিচবোনত শাসন কৰা ইমোৰীয়াসকলৰ সেই ৰজা চীহোনৰ সমুদায় ৰাজ্য, যি জনক মোচিয়ে চীহোনত থকা তলতীয়া মিদিয়নীয়া নেতাসকল- ইবী, ৰেকম, চূৰ, হুৰ আৰু ৰেবাৰৰ সৈতে পৰাস্ত কৰিছিল।

22 ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে যিসকলক বধ কৰিছিল, সেইবোৰৰ মাজত তেওঁলোকে বিয়েৰৰ পুংৰ বিলিয়মকো তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে, এই জন লোকে মঙ্গল চোৱা কাৰ্যৰ নিয়ম মানি চলিছিল। 23 যৰ্দন আৰু তাৰ অঞ্চল বুবেণৰ সন্তান সকলৰ সীমা আছিল। এয়ে বুবেণৰ সন্তান সকলৰ উত্তৰাধিকাৰ, যি নগৰ আৰু গাৱঁৰে সৈতে তেওঁৰ প্ৰত্যেক বংশক দিয়া হৈছিল।

24 মোচিয়ে গাদৰ জন-গোষ্ঠীক নিজ বংশানুসৰমে দিয়া উত্তৰাধিকাৰ এই: 25 তেওঁলোকৰ সীমা যাজেৰ আৰু গিলিয়দৰ সকলো নগৰ আৰু ৰব্বাৰ পূবে থকা অৰোয়েৰলৈকে অশ্মোনৰ সন্তান সকলৰ আধা দেশ, 26 হিচবোনৰ পৰা ৰমা-মিস্পা আৰু বটোনীমলৈকে আৰু মহনযিমৰ পৰা দবীৰৰ সীমালৈকে।

27 মোচিয়ে উপত্যকাত তেওঁলোকক বৈ-হাৰম, বৈ-শিৰা, চুঙ্কা, চাফোন, হিচবোনৰ ৰজা চীহোনৰ অৱশিষ্ট ৰাজ্য, যৰ্দনৰ পূব দিশে কিয়েৰা সগৰৰ কাৰ্বলৈকে যৰ্দন আৰু তাৰ অঞ্চল দান কৰিলে। 28 এইটোৱেই হৈছে গাদৰ জন-গোষ্ঠীক বংশানুসৰমে দিয়া উত্তৰাধিকাৰ, এইবোৰ নগৰ তেওঁলোকৰ গাৱঁৰে সৈতে আছিল।

29 মোচিয়ে মনচিৰ আধা জন-গোষ্ঠীক উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ দিলে। মনচিৰ সন্তান সকলৰ আধা গোষ্ঠীয়ে সেই উত্তৰাধিকাৰ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে পালে। 30 তেওঁলোকৰ সীমা মহনযিমৰ পৰা সকলো বাচান, বাচানৰ ৰজা ওগৰ গোটেই ৰাজ্য আৰু বাচানত থকা যাম্বীৰৰ সকলো নগৰ অৰ্থাৎ ষাঠিখন নগৰ; 31 গিলিয়দৰ আধা দেশ, অষ্টাৰো আৰু ইদৰৱী নগৰ। এই সকলোবোৰ মনচিৰ পুংৰ মাথীৰৰ আধা বংশৰ পৰিয়ালৰ প্ৰত্যেককে দিবলৈ নিৰ্ধাৰিত কৰা হ'ল।

32 এইবাবেই যিৰীহোৰ পূবফালে থকা যৰ্দনৰ সিপাৰৰ মোৱাৰৰ সমথলত মোচিয়ে লোকসকলক ভগাই দিয়া উত্তৰাধিকাৰ। 33 কিন্তু লেবী ফৈদক হ'লে মোচিয়ে কোনো উত্তৰাধিকাৰ নিদিলে। তেওঁলোকক কোৱা নিজ বাক্য অনুসাৰে ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ হ'ল।

14 অধ্যায়

ন ফৈদ আৰু আধা ফৈদৰ সীমা নিৰূপণ।

1 ইলিয়াজৰ পুৰোহিত, নূনৰ পুংৰ যিহোচুৱা আৰু তেওঁলোকৰ জন-গোষ্ঠীৰ মুখিয়াল সকলৰ সৈতে পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ পৰিয়ালসমূহৰ মাজত ভগাই দিয়া কনান দেশৰ এই অঞ্চলসমূহ ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে উত্তৰাধিকাৰ সূংৰ পালে।

2 উত্তৰাধিকাৰ সূংৰ পোৱা অঞ্চলসমূহ, যিহোৱাই মোচিৰ যোগেদি নিৰ্দেশ দিয়া অনুসাৰে, চিঠি-খেলৰ দ্বাৰাই সেই ন জন-গোষ্ঠী আৰু আধা জন-গোষ্ঠীক ভাগ বাটী দিয়া হৈছিল। 3 কিয়নো মোচিয়ে যৰ্দনৰ সিপাৰেও দুই জন-গোষ্ঠীক আৰু আধা জন-গোষ্ঠীক অধিকাৰ কৰিবলৈ দিছিল, কিন্তু লেবীয়াসকলক তেওঁ একো ভাগ দিয়া নাছিল। 4 যোচেফৰ জন-গোষ্ঠীৰ মাজত প্ৰকৃততে দুটা জন-গোষ্ঠী আছিল- মনচি আৰু ইশ্বৰিয়ম। লেবীয়াসকলক দেশৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰৰ একো ভাগ দিয়া নগ'ল, কেৱল বাস কৰিবলৈ কেইখনমান নিৰ্দিষ্ট নগৰ আৰু তাৰ লগত পশুদনৰ বাবে চৰণীয়া পথাৰ, সম্পত্তি আদিৰ বাবে ঠাই দিলে। 5 যিহোৱাই মোচিক যি দৰে আজ্ঞা দিছিল, সেই অনুসাৰে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে কাৰ্য কৰি দেশ ভাগ কৰি ল'লে।

6 সেই সময়ত যিহুদা ফৈদ যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ আহো বুলি গিলগললৈ আহিছিল। তেতিয়া কনিজ্জীয়া যিফুন্নিৰ পুংৰ কালেবে তেওঁক ক'লে, “যিহোৱাই মোৰ আৰু তোমাৰ বিষয়ে কাদেচ-বৰ্ণেয়াত ঈশ্বৰৰ লোক মোচিক কি কথা কৈছিল, সেই বিষয়ে তুমি জানা। 7 মোৰ বয়স চল্লিশ বছৰ আছিল, যেতিয়া ঈশ্বৰৰ দাস মোচিয়ে কাদেচ-বৰ্ণেয়াৰ পৰা দেশৰ চোৰাংচোৱাগিৰি কৰিবৰ বাবে মোক পঠাইছিল। তেতিয়া সৰল মনেৰে আৰু মোৰ কৰ্তব্য পালন কৰি সন্মাদ আনি তেওঁক দিছিলোঁ।

8 কিন্তু মোৰ লগত যোৱা মোৰ ভাইসকলে লোকসকলক ভয় লগাই তেওঁলোকৰ হৃদয় পমিয়ালে। কিন্তু মই সম্পূৰ্ণৰূপে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ইচ্ছা মতে চলিলোঁ। 9 সেই দিনাই মোচিয়ে শপত খাই ক'লে, ‘যি ভূমিৰ ওপৰত তুমি ভৰি দিলাগৈ,

* 13 অধ্যায়:14 মোচি কোৱা বাক্য অনুসাৰে তেওঁলোকক † 13 অধ্যায়:31 ওগৰ বাচান ৰাজ্যত থকা ৰাজকীয় নগৰবোৰ

তুমি আৰু তোমাৰ সন্তান সকলে চিৰকাললৈকে নিশ্চয়ে সেই ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব; কিয়নো তুমি সম্পূৰ্ণৰূপে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ইচ্ছামতে চলিলা।'

10 এতিয়া চাওঁক! যিহোৱাই এই পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে মোক জীয়াই ৰাখিছে আৰু নিজ বাক্য কোৱাৰ দৰে - যি সময়ত ইশ্বৰায়েলে মৰুভূমিত ভৰমি ফুৰিছিল, সেই সময়তে যিহোৱাই মোচিক এই কথা কৈছিল। এতিয়া চাওঁক! আজি মোৰ বয়স পাঁচশী বছৰ হ'ল। 11 মোচিয়ে মোক যাংৰাৰ বাবে পঠোৱা কালত মই যেনে বলৱান আছিলোঁ, এতিয়াও আছে। যুদ্ধৰ অৰ্থে আৰু অহা-যোৱা কৰিবৰ বাবে তেতিয়া মোৰ যেনে শক্তি আছিল, এতিয়াও আছে।

12 সেই বাবে মোক এতিয়া এই পৰ্বতৰ ৰাজ্যখন দিয়ক, এই পৰ্বতৰ বিষয়ে সেই দিনা যিহোৱাই মোক আশা দিছিল। কিয়নো সেই সময়ত অনাকীয়াসকল তাত আছিল আৰু নগৰবোৰ ডাঙৰ ডাঙৰ গড়েৰে আবৃত। সেই দিনা কৈছিলোঁ 'যিহোৱা মোৰ লগত থাকিব আৰু যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে মই তেওঁলোকক দূৰ কৰিম'। সেই দিনা বোধ কৰোঁ, এই বিষয়ে তুমি শুনিছিল।"

13 তেতিয়া যিহোচুৱাই যিফুন্নিৰ পুংৰ কালেবক আশীৰ্বাদ কৰি তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে হিষ্ৰাণ দিলে। 14 এই কাৰণে হিষ্ৰাণ কনিষ্ঠজীয়া যিফুন্নিৰ পুংৰ কালেবৰ উত্তৰাধিকাৰ আজিলৈকে হৈ আছে; কিয়নো তেওঁ ইশ্বৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ইচ্ছাত সম্পূৰ্ণৰূপে চলিছিল। 15 পূৰ্বে হিষ্ৰাণৰ নাম কিৰিয়-অৰ্ব আছিল; সেই অৰু অনাকীয়াসকলৰ মাজত এজন মহান লোক আছিল। পাছত যুদ্ধ নোহোৱা বাবে দেশ সুস্থিৰ হ'ল।

15 অধ্যায়

1 দক্ষিণ কনানৰ অস্ত্ৰভাগত ইদামৰ সীমালৈকে দক্ষিণফালে ছিন মৰুপ্ৰান্তলৈ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে যিহূদাৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ সীমা নিৰূপণ কৰা হ'ল। 2 তেওঁলোকৰ দক্ষিণ সীমা লৱণ-সমুদ্ৰৰ শেষ অংশৰ পৰা অৰ্থাৎ দক্ষিণ ফাললৈ বাঢ়ি যোৱা উপসাগৰৰ পৰা আৰম্ভ হ'ল।

3 অক্ষৰীম নামৰ পৰ্বতৰ দক্ষিণফালে উঠি হিষ্ৰাণেদি গৈ, অদ্ৰৰলৈ উঠি কৰকালৈকে ঘূৰি গ'ল। 4 পাছত অচমোনলৈ গৈ, মিচৰ দেশৰ জুৰিয়েদি সাগৰত ইয়াৰ সীমা শেষ হ'ল। এয়ে তেওঁলোকৰ দক্ষিণ সীমা আছিল।

5 যৰ্দনৰ মুখত থকা লবণ সমুদ্ৰটো পূব সীমা আছিল। উত্তৰ ফালৰ সীমা সমুদ্ৰৰ উপসাগৰৰ ভাগৰ পৰা যৰ্দনৰ মুখলৈ আছিল। 6 এই সীমা বৈ-হ্মলৈ উঠি গৈ বৈ-অৰাবাৰ উত্তৰ ফালে গ'ল। পাছত সেই সীমা বুবেণৰ সন্তান বোহনৰ শিলটোলৈকে উঠি গ'ল।

7 পাছত সেই সীমা আখোৰ উপত্যকাৰ পৰা দবীৰলৈ উঠি গৈ উত্তৰ ফালে ঘূৰি গিলগলৰ দিশে; ইয়াৰ অৱস্থিতি নদীৰ দক্ষিণ পাৰত থকা অদুসীম পৰ্বতৰ বিপৰীতে আছিল। পাছত সেই সীমা অয়িন-চেমচৰ জুৰিৰ কাষে কাষে অয়িন-ৰোগেলত গ'ল। 8 তাৰ পাছত সেই সীমা বিন হি্সোমৰ উপত্যকাহিদি উঠি যিবুচী নগৰৰ দক্ষিণ কাষলৈ অৰ্থাৎ যিবুচালেমলৈ গ'ল। পাছত সেই সীমা পশ্চিম দিশৰ বিন-হি্সোমৰ উপত্যকাৰ সম্মুখত থকা আৰু উত্তৰ ফালে ৰফায়ীম উপত্যকাৰ অস্ত্ৰভাগত থকা পৰ্বতৰ টিঙালৈকে গ'ল।

9 পাছত এই সীমা সেই পৰ্বতৰ ওপৰৰ পৰা নেগোহ জলৰ ভূমুকালৈকে বাঢ়ি গৈ ইষ্ৰাণ পৰ্বতৰ নগৰবোৰত ওলাল। পাছত সেই সীমা বালা অৰ্থাৎ কিৰিয়-যিয়াৰীলৈকে ঘূৰি তাতে থিৰ হ'ল। 10 পাছত সেই সীমা বালাৰ পৰা চেয়ীৰ পৰ্বতলৈকে ঘূৰি, যিয়াৰীম পৰ্বতৰ উত্তৰ ফালে অৰ্থাৎ কচালোনলৈকে গ'ল আৰু তললৈ নামি আহি বৈ-চেমচ হৈ তিল্লাৰ কাষেৰে গ'ল।

11 আৰু সেই সীমা ইষ্ৰাণৰ উত্তৰ কাষত ওলাল, পাছত চিঙ্কৰোণলৈকে থিৰ হৈ বালা পৰ্বতলৈ গৈ যচনিয়েলত ওলাল। সেই সীমাৰ অন্ত সমুদ্ৰত আছিল। 12 পশ্চিম সীমাটো মহাসাগৰ আৰু ইয়াৰ অঞ্চল আছিল। এয়ে যিহূদা ফৈদৰ সন্তান সকলৰ বংশানুৰূপে থকা চাৰিও ফালৰ সীমা।

13 পাছত যিহোচুৱালৈ কৰা যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে, তেওঁ যিহূদাৰ সন্তান সকলৰ মাজত যিফুন্নিৰ পুংৰ কালেবক, নিজ অংশৰ অৰ্থে কিৰিয়-অৰ্ব অৰ্থাৎ হিষ্ৰাণ দিলে। সেই অৰু অনাকৰ পিতৃ আছিল। 14 কালেবে তাৰ পৰা অনাকৰ বংশৰ চেচয়, অহিমন আৰু তল্ময় নামেৰে অনাকৰ এই তিনিটা বংশধৰ দূৰ কৰিলে। 15 পাছত তাৰ পৰা তেওঁ দবীৰ-নিবাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে উঠিল পৰ্বতে দবীৰৰ নাম কিৰিয়-চেফৰ আছিল।

16 সেই সময়ত কালেবে ক'লে, "যি জনে কিৰিয়-চেফৰ আৰম্ভণ কৰি বন্দী কৰি ল'ব, তেওঁক মই মোৰ জী অকচাক কন্যা হিচাপে দান কৰিম।" 17 তাতে কালেবৰ ভায়েক, কনজৰ সন্তান আনীয়েলে কিৰিয়-চেফৰক বন্দী কৰে। তেতিয়া কালেবে নিজৰ জীয়েক অকচাক পত্নী হ'বলৈ তেওঁৰে সৈতে বিয়া দিলে।

18 সেই সময়ত এনে ঘটিল যে, অকচাই তাইৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ আহি এখন পথাৰ দিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, আৰু তাই যেতিয়া গাধৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া কালেবে তাইক ক'লে, "তোমাক কি লাগে?"

19 তাই উত্তৰ দিলে, "আপুনি মোক এক বিশেষ দয়া কৰক। যিহেতু আপুনি মোক দক্ষিণ অঞ্চলৰ ভূমি দিলে সেইবাবে জলৰ কিছু ভূমুকো মোক দিয়ক।" তেতিয়া কালেবে ওপৰ অংশত থকা আৰু নিম্ন অংশত থকা জলৰ ভূমুকসমূহ তাইক দিলে।

20 এয়ে যিহূদা সন্তান সকলৰ নিজ নিজ ফৈদ অনুসাৰে তেওঁলোকৰ সন্তান সকলৰ বংশক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিয়া হ'ল।

21 ইদামৰ সীমাৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ শেষ সীমাত থকা যিহূদা ফৈদৰ নগৰসমূহ কৰচেল, এদৰ, যাগৰ, 22 কীনা, দীমোনা, অদাদা, 23 কেদচ, হাচোৰ, যি়নন, 24 জীফলম, টেলন, বালা।।

* 15 অধ্যায়:2 মৰু সাগৰ

25 হাচোৰ-হদতা, কৰিয়ো। হিষ্ৰাণ অৰ্থাৎ হাচোৰ, 26 অমাম, চমা, মোলাদা, 27 হৰ-গন্দা, হিচ্চোন বৈ-পেলট, 28 হৰ-চুৰাল, বেৰ-চেবা, বিজিযোথিয়া।

29 বালা, ইয়ীম, এচম, 30 ইষ্টলদ, কচীল, হৰ্মা, 31 চিক্ৰগ, মদম্না, চনচমা, 32 লবায়ো, চিল্হীম, ঐন আৰু ৰিম্মোন। তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা নকৰি, এইবোৰ সবুৰ্ণ উনবিংশত নগৰ।

33 পশ্চিম ফালৰ নিম্ন ভূমিত থকা নগৰ বোৰ আছিল ইষ্টয়েল, চৰা, অচনা, 34 জানোহ, অয়িন-গন্নীম, তপ্পহ, ঐনম, 35 যৰমূত, অদুম্ম, চোকো, অজেকা, 36 চাৰয়িম, অদীথয়িম আৰু গদেৰা। তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা নকৰি এইবোৰ সকলো নগৰৰ সংখ্যা আছিল চৌধ্যতন।

37 চনান, হদাচা, মিশ্গল-গাদ, 38 দিলিয়ন, মিশ্পি, যক্তেল, 39 লায়ীচ, বস্ক, ইম্মান।

40 কৰ্বোন, লহমম, কি-লীচ, 41 গদেৰো, বৈ-দাগোন, নয়মা আৰু মক্কেদা। তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা নকৰি এই সকলো নগৰৰ মুঠ সংখ্যা আছিল সোন্নতন।

42 লিব্বা, এথৰ, আচন, 43 যিশুহ, অন্ন, নচীব, 44 কয়ীলা, অকজীব আৰু মাৰেচা। গাওঁবোৰ গণনা নকৰি মুঠে ন খন নগৰ আছিল।

45 ইষ্ৰাণ, তাৰ উপনগৰ আৰু গাওঁ; 46 ইষ্ৰাণৰ পৰা সমুদৰলৈকে অচ্চদেদৰ ওচৰত থকা সকলো উপনগৰ আৰু সেইবোৰৰ গাওঁ।

47 অচ্চদেদ, তাৰ উপনগৰ আৰু গাওঁ; গাজা, তাৰ উপনগৰ আৰু গাওঁ। মিচৰ জুৰি আৰু মহা-সমুদৰ আৰু তাৰ সীমালৈকে।

48 পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ নগৰ চানীৰ, যতীৰ, চোকো, 49 দনা, কিৰিয়-চনা, 50 অনাব, ইষ্টমোৰা, আনীম, 51 গোচন, হোলোন আৰু গিলো। গাওঁবোৰ গণনা নকৰি এই বোৰ সকলো মুঠে এঘাৰ খন নগৰ।

52 অৰাব, দুমা, ইচিয়ন, 53 যানীম, বৈ-তপ্পহ, অফেকা, 54 হম্টা, কিৰিয়-অৰ্ব অৰ্থাৎ হিষ্ৰাণ আৰু চীয়োৰ। গাওঁবোৰ গণনা নকৰি এই সকলো নগৰ বোৰৰ সংখ্যা মুঠে ন খন।

55 মায়োন, কৰ্মিল, জীফ, যুতা, 56 যিষ্ৰিয়েল, যক্দিয়াম, জানোহ, 57 কয়িন, গিবিয়া আৰু তিনা। গাওঁবোৰ গণনা নকৰি এই সকলো নগৰৰ মুঠ সংখ্যা হৈছে দহখন।

58 হল্হুল, বৈ-চুৰ, গদোৰ, 59 মাৰা, বৈ-অনো আৰু ইষ্টকোন। গাওঁবোৰৰ গণনা নকৰি ইয়াৰ মুঠে ছখন নগৰ।

60 কিৰিয়-বাল অৰ্থাৎ কিৰিয়-যিয়ারীম আৰু ৰব্বা। গাওঁবোৰ গণনা নকৰি ইয়াৰ মুঠ দুখন নগৰ।

61 মৰুপৰাত্ত বৈ-অৰাবা, মিদ্দিন, চকাকা, 62 নিব্চন, লৰণ নগৰ আৰু অয়িন-গদী। গাওঁবোৰ গণনা নকৰি ইয়াৰ নগৰৰ মুঠ সংখ্যা হ'ল ছখন।

63 কিন্তু যিবুচীয়াসকল যিব্ৰুচালেমৰ নিবাসী আছিল; এওঁলোকক যিহূদা ফৈদে দুৰলৈ আতৰ কৰি খেদি দিব নোৱাৰিলে। এই যিবুচীয়াসকলে আজিলৈকে যিহূদা ফৈদৰ সৈতে যিব্ৰুচালেমত বাস কৰি আছে।

16 অধ্যায়

1 যোচেফৰ ফৈদক নিৰূপিত কৰা অঞ্চলৰ সীমা, যিৰীহোৰ সন্মুখত থকা যৰদ্দনৰ পৰা পূব দিশে থকা যিৰীহোৰ জুৰিৰে, মৰুপৰাত্ত হৈ, যিৰীহোৰ ওপৰ ভাগেৰে বৈ-এল পৰ্বতীয়া দেশৰ মাজেৰে গ'ল। 2 পাছত এই সীমা বৈ-এলৰ পৰা ওলাই লুজ্জলৈ গ'ল আৰু সেই ঠাই পাৰ কৰি অৰ্বকীয়াসকলৰ অঞ্চল অটৰোতলৈ গ'ল।

3 তাৰ পৰা এই সীমা তললৈ নামি যফ্লেটীয়াসকলৰ অঞ্চলৰ পশ্চিমফালে থকা তলৰ বৈ-হোৰোণৰ সীমাৰ পৰা গেজৰলৈ নামি গ'ল; সমুদৰত ইয়াৰ সীমা শেষ হ'ল। 4 এইদৰে যোচেফৰ ফৈদ, মনচি আৰু ইষ্ৰয়িমে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰ ল'লে।

5 নিজ নিজ বংশৰ অনুসাৰে ইষ্ৰয়িমৰ ফৈদৰ সীমা এনে ধৰণৰ আছিল: তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ সীমা পূবফালে থকা অটৰো-অদ্দৰ পৰা ওপৰ বৈ-হোৰোণলৈকে, 6 আৰু তাৰ পৰা সাগৰলৈ। পাছত সেই সীমা উত্তৰ ফালে থকা মিকমখতৰ পৰা পূব ফালে ঘূৰি তনা-চীল পাৰ কৰি জানোহৰ পূবফাললৈ গ'ল। 7 পাছত জানোহৰ পৰা নামি গৈ অটৰো আৰু নাৰতেদি হৈ, যিৰীহোত পাই, যৰদ্দনত শেষ হ'ল।

8 আৰু সেই সীমা তপ্পহৰ পৰা পশ্চিমফালে কানা জুৰিলৈ গৈ সমুদৰত তাৰ সীমা শেষ হ'ল। নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে ইষ্ৰয়িম ফৈদৰ সন্তান সকল ইয়াৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ল। 9 ইয়াৰ বাহিৰে মনচি ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰৰ সৈতে ইষ্ৰয়িম ফৈদৰ বাবে নিৰূপিত কৰা গাওঁবোৰৰ উপৰিও তেওঁলোকৰ নগৰবোৰো একেলগে আছিল।

10 তেওঁলোকে গেজৰত থকা কনানীয়াসকলক খেদি নপঠিয়ালে; সেয়েহে তেওঁলোক আজিলৈকে ইষ্ৰয়িমৰ সন্তান সকলৰ মাজত বাস কৰি আছে। কিন্তু কনানীয়াসকলে তেওঁলোকক সযত্নে কাম কৰি দিবলগীয়া হৈছিল।

17 অধ্যায়

1 এইদৰে মনচি* ফৈদলৈ দেশ ভাগ কৰা হ'ল - সেয়াই মাথিৰলৈও, এওঁ মনচিৰ জেষ্ঠ পুত্ৰ আৰু গিলিয়দৰ পিতৃ আছিল। মাথিৰৰ বংশধৰসকললৈ গিলিয়দ আৰু বাচানৰ অঞ্চলবোৰ ভাগ কৰা হ'ল; কিয়নো মাথীৰ এজন যুদ্ধাৰ লোক আছিল। 2 মনচিৰ আন ফৈদক যি ভাগ দিয়া হৈছিল, সেয়া তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে ভাগ কৰা হ'ল- অৰীয়াচক, হেলক, অশ্বৰীয়েল, চেখম, হেফৰ আৰু চমীদা। এওঁলোক মনচিৰ পুংৰ আছিল, আৰু মনচি আছিল যোচেফৰ পুংৰ। তেওঁলোকক নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে ভাগ দিয়া হৈছিল।

† 15 অধ্যায়:36 গদেৰা গদেৰোথয়িম * 17 অধ্যায়:1 মনচি এওঁ যোচেফৰ প্ৰথম সন্তান

3 চলফাদৰৰ কোনো পুংৰ নাছিল। চলফাদৰ হেফৰৰ পুংৰ, হেফৰ গিলিয়দৰ পুংৰ, গিলিয়দ মাথীৰৰ পুংৰ, আৰু মাথীৰ মনচিৰ পুংৰ আছিল। এওঁৰ কেইজনীমান জীয়েক আছিল; তেওঁৰ জীয়েকসকলৰ নামবোৰ হ'ল মহলা, নোৱা, হন্না, মিস্কা আৰু তিৰ্চা। 4 তেওঁলোকে ইলিয়াজৰ পুৰোহিত, নুনৰ পুংৰ যিহোচুৰা আৰু অধ্যক্ষসকলৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “যিহোৱাই মোচিক আমাৰ ডাইসকলৰ সৈতে আমাকো উত্তৰাধিকাৰ দিবলৈ আজ্ঞা কৰিছিল।” তেতিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে, ইলিয়াজৰে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ডাইসকলৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰৰ ভাগ দিলে।

5 তেতিয়া মনচিক যৰুদনৰ সিপাৰে থকা গিলিয়দ আৰু বাচানত দহ ভাগ দিয়া হ'ল; 6 কিয়নো পুংৰ সন্তান সকলৰ সৈতে মনচিৰ জীয়াৰীসকলকো উত্তৰাধিকাৰ দিয়া হৈছিল; আৰু মনচিৰ আন ফৈদক গিলিয়দ দেশ দিয়া হ'ল।

7 মনচিৰ সেই সীমা আচৰৰ পৰা মিকমথতলৈকে, যি চিখিমৰ পূব দিশে আছিল; পাছত সেই সীমা দক্ষিণ দিশ হৈ, অয়িন-তল্লুহ-নিবাসীসকলৰ ওচৰলৈকে গ'ল। 8 তল্লুহ অঞ্চল মনচিৰ অধিকাৰত আছিল যদিও মনচিৰ সীমাত থকা তল্লুহ নগৰ ইফ্ৰয়িমৰ ফৈদৰ অধিকাৰত আছিল।

9 সেই সীমা তললৈ কাল্লা জুৰিত নামি গ'ল। সেই জুৰিৰ দক্ষিণ ফালে মনচিৰ নগৰবোৰৰ মাজত থকা সেই নগৰবোৰ ইফ্ৰয়িমৰ অধিকাৰত আছিল। মনচিৰ সীমা জুৰিৰ উত্তৰ ফালে আছিল আৰু সমুদ্ৰত শেষ হৈছিল। 10 দক্ষিণ ফালে থকা অঞ্চল ইফ্ৰয়িমৰ অধীনত আৰু উত্তৰ ফালৰ অঞ্চলটো মনচিৰ অধীনত আছিল; সমুদ্ৰই তাৰ সীমা আছিল। উত্তৰ ফালে আচৰত আৰু পূব ফালে ইচাখৰত উপনীত হ'ব পৰা ব্যৱস্থা আছিল।

11 ইচাখৰত আৰু আচৰত বোঁ-চান আৰু তাৰ গাওঁবোৰ, যিষ্টিয়ামৰ সৈতে তাৰ গাওঁবোৰ, দোৰ-নিবাসীসকল আৰু তাৰ গাওঁবোৰ, অয়িন দোৰ-নিবাসী আৰু তাৰ গাওঁবোৰ, তানক নিবাসী আৰু তাৰ গাওঁবোৰ আৰু মগিদো নিবাসীসকলৰ সৈতে তাৰ গাওঁবোৰ মনচিৰ অধিকাৰত আছিল; আৰু তৃতীয় নগৰ আছিল নাফেথ। 12 তথাপিও মনচিৰ ফৈদে সেই নগৰবোৰক অধিকাৰ কৰিব পৰা নাছিল, কিয়নো কনানীয়া লোকসকলে সেই ঠাইত তেতিয়াও বাস কৰি আছিল।

13 পাছত ইশ্বায়েলৰ লোকসকল যেতিয়া পৰাষ্ৰমী হৈ উঠিল, তেতিয়া তেওঁলোকে কনানীয়াসকলক কঠোৰ কাম কৰি দিবলগীয়া লোক হিচাপে বন্দী কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে দূৰ কৰিব নোৱাৰিলে।

14 তেতিয়া যোচেফৰ বংশই যিহোচুৰাৰ আগত নিবেদন কৰি ক'লে, “আপুনি কিয় আমাক কেৱল এই ঠাইৰ এভাগ অধিকাৰ কৰিবলৈ আৰু একাংশৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ দিলে? যিহেতু আমাৰ সংখ্যাও বেছি আৰু এই কাললৈকে যিহোৱাই আমাক আশীৰ্বাদ কৰি আহিছে।” 15 তেতিয়া যিহোচুৰাই তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকৰ সংখ্যা যদি বেছি, তেনেহ'লে ওপৰৰ বনাঞ্চললৈ উঠি গৈ, পৰিষ্কাৰী আৰু ৰফায়াসকলৰ অঞ্চলটোৰ গছ-গছনি কাটি, নিজৰ বাবে সেই ঠাই পৰিষ্কাৰ কৰি লওঁক। আপোনালোকে এই দৰে কৰক কিয়নো ইফ্ৰয়িম পৰ্বত আপোনালোকৰ বাবে অতি সৰু।”

16 তাতে যোচেফৰ সন্তান সকলে ক'লে, “পৰ্বতীয়া দেশটোৱে আমাৰ বাবে যথেষ্ট নহয় আৰু উপত্যকাত থকা সকলো কনানীয়াসকলৰ আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে বোঁ-চান আৰু যিষ্টিয়ামৰ উপত্যকাত বাস কৰা লোকসকলৰ লোহাৰ ৰথ আছে।” 17 তেতিয়া যিহোচুৰাই যোচেফৰ বংশক, অৰ্থাৎ ইফ্ৰয়িম আৰু মনচিক ক'লে, “আপোনালোক সংখ্যাত বৃহৎ আৰু অতি শক্তিশালী লোক। আপোনালোকক দিয়া কেৱল এক ভাগ অঞ্চল যথেষ্ট নহয়। 18 পৰ্বতীয়া দেশটোও আপোনালোকৰ হ'ব। যদিও সেই ঠাই বনাঞ্চল, তথাপি আপোনালোকে সেই ঠাই পৰিষ্কাৰ কৰক আৰু তাৰ দূৰ সীমালৈ থকা সকলো অঞ্চলৰ অধিকাৰী হওঁক। যদিও কনানীয়াসকলৰ লোহাৰ ৰথ আছে আৰু তেওঁলোক শক্তিশালী, তথাপি আপোনালোকে তেওঁলোকক খেদি পঠিয়াই আতৰ কৰিব পাৰিব।”

18 অধ্যায়

1 পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সমাজে চীলোত গোট খালে আৰু সেই ঠাইত সাক্ষাৎ কৰা তন্তু স্থাপন কৰিলে। আৰু সম্মুখত থকা দেশ তেওঁলোকে বশীভূত কৰিলে। 2 ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ মাজত সেই সাতোটা ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ তেতিয়ালৈকে নিৰূপিত হোৱা নাছিল।

3 যিহোচুৰাই ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক দিয়া দেশত যাৰলৈ কিমান কাল অৱহেলা কৰি থাকিব?” 4 পৰ্য্যটক ফৈদৰ পৰা তিনি জনকৈ ব্যক্তি তোমালোকৰ নিজৰ কাৰণে নিযুক্ত কৰা। মই তেওঁলোকক পঠিয়াব। তেওঁলোকে গৈ দেশৰ সকলো ঠাইৰ বিষয়ে নিৰীক্ষণ কৰিব। তেওঁলোকে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰৰ বিষয়ে বৰ্ণনা কৰি লিখিব আৰু তাৰ পাছত মোৰ ওচৰলৈ উভতি আহিব।

5 তেওঁলোকে সেই ঠাই সাতোটা ভাগ কৰিব। যিহুদা দক্ষিণফালে থকা তেওঁলোকৰ সীমাৰ ভিতৰত থাকিব আৰু উত্তৰ ফালে আগতে থকাৰ দৰে যোচেফৰ বংশই নিজৰ সীমাত থাকিব। 6 এইদৰে তোমালোকে দেশখন সাত অংশ কৰি, সেই বিষয়ে বৰ্ণনা লিখি মোৰ ওচৰলৈ আনিবা। মই ইয়াত, আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তোমালোকৰ বাবে চিঠি খেলাম।

7 তোমালোকৰ মাজত লেবীয়াসকলৰ কোনো ভাগ নাই কিয়নো যিহোৱাৰ পুৰোহিতৰ পদেই তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ। গাদ, ৰূবেণ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে যৰুদনৰ সিপাৰে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰ গ্ৰহণ কৰিলে।

8 তেতিয়া সেই লোকসকল উঠি তালৈ গ'ল; যিসকল দেশৰ বৰ্ণনা লিখি আনিবলৈ যোৱা লোক আছিল, সেই লোকসকলক যিহোচুৰাই এই আজ্ঞা দি ক'লে, “তোমালোকে গৈ দেশৰ উচ্চ আৰু নিম্ন ভূমি অঞ্চলৰ সকলো ফালে ফুৰি, দেশৰ বৰ্ণনা লিখি মোৰ ওচৰলৈ উভতি আহিব। মই এই চীলোত, যিহোৱাৰ সাক্ষাতে, তোমালোকৰ বাবে চিঠি খেলাম।”

9 তেতিয়া সেই লোক কেইজন গৈ দেশখনৰ সকলো ঠাই ফুৰি, পৰ্য্যটক নগৰ অনুসাৰে সাতোটা ভাগৰ আৰু পৰ্য্যটক ভাগৰ

নগৰসমূহৰ তালিকা কৰি, তুৰিয়াই ৰখা কাকতত বৰ্ণনা লিখিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে চীলোৰ ছাউনিত থকা যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ উভতি আহিল।

10 তেতিয়া যিহোচুৱাই চীলোত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকৰ অৰ্থে চিঠি খেলালে। এইদৰে যিহোচুৱাই সেই ঠাইতে ইশ্বৰায়েলৰ লোকসকলৰ ভাগ অনুসাৰে দেশখন ভাগ কৰি তেওঁলোকক দিলে।

11 নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে বিন্যাসীনৰ ফৈদক মাটিৰ ভাগ দিয়া হ'ল। তেওঁলোকক ভাগ দিয়া অংশৰ অঞ্চল যিহূদাৰ বংশধৰ আৰু যোচেফৰ বংশধৰৰ মাজত অৱস্থিত আছিল। 12 তেওঁলোকৰ উত্তৰ ফালৰ সীমা যৰূদনত আৰম্ভ হৈছিল। তাৰ পৰা সেই সীমা উঠি গৈ যিৰীহোৰ উত্তৰ ফালে থকা পৰ্বতমালা হৈ পশ্চিম দিশে থকা পৰ্বতৰ দেশলৈকে হ'ল। তাৰ পাছত সেই সীমা বৈ-আবনৰ মৰুপ্ৰান্তত উপনীত হ'ল।

13 তাৰ পৰা সেই সীমা লুজ অৰ্থাৎ বৈ-এলৰ দক্ষিণ দাঁতিলৈ গ'ল। তাৰ পাছত বৈ-হোৰোণৰ দক্ষিণে থকা পৰ্বতেদি অটৰো-অদৰৰ তললৈ নামি গ'ল। 14 বৈ-হোৰোণৰ সন্মুখত থকা পৰ্বতৰ পৰা সেই সীমা পশ্চিম দিশে ঘূৰি যিহূদাৰ গোষ্ঠীৰ নগৰ কিৰিয়-বাল অৰ্থাৎ কিৰিয়-যিয়াৰীমত ইয়াৰ সীমাৰ অন্ত পৰিল; এইদৰে পশ্চিম সীমা গঠন কৰিলে।

15 দক্ষিণ ফালৰ সীমা থিক কিৰিয়-যিয়াৰীমৰ অন্তৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল। তাৰ পৰা সেই সীমা ইফ্ৰায়ন হৈ নেগোহ নামৰ জলৰ ভূমুকলৈ হ'ল। 16 পাছত সেই সীমা বিন হিল্লোমৰ উপত্যকাৰ সন্মুখে আৰু ৰফায়ীম পৰ্বতৰ উত্তৰ ফালে থকা পৰ্বতৰ তললৈকে নামি গৈ, হিল্লোমৰ উপত্যকেদি যিবুচিৰ দক্ষিণ কাষলৈ নামি অয়িন-ৰোগেললৈ গ'ল।

17 পাছত উত্তৰ ফালে ঘূৰি, সেই সীমা অয়িন-চেমচৰ দিশে গলীলোতত ওলাল, যি অদুন্নীমলৈ উঠি যোৱা পথৰ বিপৰীতে অৱস্থিত আছিল। পাছত সেই সীমা বোহনৰ শিলটোলৈকে* নামি গ'ল। 18 পাছত এই সীমাটো বৈ-অৰাবৰ উত্তৰে গৈ অৰাবালৈ নামি গ'ল;

19 সেই সীমা বৈ-হুমাৰ উত্তৰ দিশে গৈ যৰূদনৰ দক্ষিণ মুৰত থকা লৱণ-সমুদ্ৰৰ উত্তৰ উপসাগৰত শেষ হ'ল। এয়ে দক্ষিণ ফালে থকা সীমা আছিল। 20 যৰূদনেই পূবফালে তাৰ সীমা গঠন কৰিলে। এয়ে আছিল বিন্যাসীনৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ, এই সীমাৰ চাৰিওফালে থকা ঠাই তেওঁলোকক বংশ অনুসাৰে দিয়া হ'ল।

21 নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে বিন্যাসীনৰ ফৈদৰ নগৰবোৰ আছিল যিৰীহো, বৈ-হুমা, এমক-কচিচ, 22 বৈ-অৰাবা, চমাৰয়িম, বৈ-এল। 23 অৰীম, পাৰা, অফ্ৰা, 24 কফৰ-অমোনী, অফনী আৰু গেবা। এই বাৰখন তেওঁলোকৰ নগৰ আছিল, তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল।

25 তাৰ ওপৰিও আন নগৰবোৰ হ'ল, যেনে - গিৰিয়োন, ৰামা, বেৰো, 26 মিস্পী, কফীৰা, মোচা, 27 ৰেকম, যিবুপেল, তৰলা, 28 চেলা, এলফ আৰু যিবুচী অৰ্থাৎ যিবুচালেম, গিৰিয় আৰু কিৰিয়। এই চৌধ্যখন তেওঁলোকৰ নগৰ আছিল, তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। এই অঞ্চলবোৰত বিন্যাসীনৰ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰ আছিল।

19 অধ্যায়

1 দ্বিতীয়বাৰ চিঠি খেলাতে চিমিয়োনৰ নামত নিৰ্ধাৰিত হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক বংশক নিজ নিজ অংশৰ ভাগ দিয়া হ'ল। তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ যিহূদাৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰৰ মাজত আছিল।

2 তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ মাজত আছিল বেৰ-চেবা, চেবা, মোলাদা, 3 হচৰ-চুৱাল, বালা এচম, 4 ইটুলদ, বথুল আৰু হুমা।

5 তাৰ ওপৰিও চিমিয়োনৰ আছিল, চিক্ৰগ, বৈ-মৰকাবো, হচৰ-চুচা, 6 বৈ-লৱায়ো আৰু চাৰুহন। এই তেৰখন নগৰ আছিল তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। 7 চিমিয়োনৰ পুত্ৰ ঐন, ষিমোন, এথৰ আৰু আচন; এই চাৰিখন নগৰ আছিল, গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল।

8 এই গাওঁবোৰ নগৰৰ চাৰিওফালে নগৰবোৰৰ সৈতে একেলগে বলা-বেৰ অৰ্থাৎ দক্ষিণ অঞ্চলৰ ৰামালৈকে আছিল। এয়েই আছিল চিমিয়োনৰ ফৈদৰ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে দিয়া উত্তৰাধিকাৰ। 9 এয়ে আছিল চিমিয়োনৰ ফৈদক দিয়া উত্তৰাধিকাৰ। ই যিহূদা বংশৰ অঞ্চলৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল, কিয়নো যিহূদা ফৈদক দিয়া অংশ তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজনতকৈ অধিক আছিল। চিমিয়োনৰ ফৈদে তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ যিহূদাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ মাজৰ পৰা ভাগ পাইছিল।

10 তৃতীয়বাৰ চিঠি খেলাওঁতে নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে জৰুলুনৰ ফৈদৰ নামত উঠিল। তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ সীমা চাৰীদৰ পৰা আৰম্ভ হ'ল। 11 তেওঁলোকৰ সীমা পশ্চিমফালে উঠি মৰলালৈকে গৈ, দাৰেচতত লাগিল; তাৰ পাছত ই বাঢ়ি গৈ যক্‌নীয়ামৰ সন্মুখত থকা জুৰিত লাগিলগৈ।

12 আৰু সেই সীমা চাৰীদৰ পৰা পূব ফাললৈ ঘূৰি, কিল্লো-তাবোৰৰ সীমালৈকে গ'ল। তাৰ পৰা দাবৰতত ওলাই যফীয়ালৈকে উঠি গ'ল। 13 সেই ঠাইৰ পৰা পূব ফাল হৈ গ-হেফৰ আৰু এ-কাচিনেদি গৈ, নয়ালৈকে বিস্তৃত হোৱা ষিমোনলৈ গ'ল।

14 আৰু সেই সীমাই উত্তৰ ফালে ঘূৰি হুমাখোনলৈকে গ'ল আৰু যিশুহ-এল উপত্যকাত তাৰ অন্ত হ'ল। 15 কট, নহলাল, চিম্বেৰাণ, যিদালা, আৰু বৈ-লেহেম, গাৱেঁৰে সৈতে বাৰখন নগৰ এই অঞ্চলটোত অন্তৰ্ভুক্ত আছিল। তাত বাৰখন নগৰ আছিল। তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। 16 এইটোৱেই আছিল জৰুলুন ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ; এই নগৰবোৰ তেওঁলোকৰ গাৱেঁৰে সৈতে অন্তৰ্ভুক্ত আছিল।

* 18 অধ্যায়:17 বোহনৰ শিলটোলৈকে বোহণ বুকাৰ সন্ধান আছিল

17 পাছত আকৌ চতুৰ্থবাৰ চিঠি খেলাওঁতে, ইচাখৰৰ নামত উঠিল আৰু তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে ইয়াক দিয়া হ'ল। 18 তেওঁলোকৰ সীমা যিঞ্জিৰয়েল, মচুলো, চুনেম, 19 হফাৰযিম, চিয়োন, অনহৰা, 20 ৰবীী কিচিয়োন, এবচ, 21 ৰেমা, অযীন-গৰীম, এয়িন-হদা আৰু বৈ-পচেটলে হ'ল। 22 তেওঁলোকৰ সীমাবোৰ, চহচিমা আৰু বৈ-চেমচ'তটো লাগিল আৰু তেওঁলোকৰ সীমাৰ অন্ত যৰদনত পৰিল। তাত সোমলন নগৰ আছিল, তেওঁলোকৰ গাওঁসমূহ গণনা কৰা হোৱা নাছিল।

23 এইবোৰেই আছিল ইচাখৰৰ বংশক দিয়া উত্তৰাধিকাৰ; তেওঁলোকৰ এই অঞ্চল নগৰবোৰৰ সৈতে তেওঁলোকৰ গাৱঁৰ লগত অন্তৰ্ভুক্ত আছিল।

24 পঞ্চমবাৰ চিঠি খেলাওঁতে, আচেৰৰ ফৈদৰ নামত উঠিল আৰু নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে তেওঁলোকক দিয়া হ'ল। 25 তেওঁলোকৰ সীমা হিঞ্চা, হলি, বেটন, অকচফ, 26 অলশ্বেক, অমাদ আৰু মিচাল আছিল। সেই সীমা পশ্চিম ফালে কৰ্মিল আৰু চিহোৰ লিবনাওঁলে যিঞ্জ্ব হ'ল। 27 পাছত সেই সীমা পূব দিশে ঘূৰি বৈ-দাগোনলৈ গ'ল আৰু বৈ-এমকৰ ও নিয়েলৰ উত্তৰ ফালে জব্বলুন আৰু যিঞ্জ্ব-এল উপত্যকাত লাগি উত্তৰত থকা কাবুলৰ দিশে গ'ল। 28 পাছত এই সীমা এশ্বোণ, ৰহোব, হস্মাণ, কান্না আৰু মহাচিদোনলৈকে ওলাই গ'ল।

29 পাছত সেই সীমা ঘূৰি ৰামালৈ গ'ল আৰু গড্ৰেৰ আবৃত থকা তূৰ নগৰলৈ গ'ল। পাছত আকৌ ঘূৰি হোচালৈ গৈ তাৰ অন্ত অকজীব অঞ্চলৰ সমুদৰত পৰিল; 30 উম্মা, অফেক আৰু ৰহোব। তাত বাইশখন নগৰ আছিল। তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল।

31 এইটোৱেই আছিল আচেৰৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ, যি নগৰবোৰ গাৱঁৰে সৈতে তেওঁলোকৰ বংশক দিয়া হৈছিল।

32 ষষ্ঠবাৰ চিঠি খেলাওঁতে, নগালীৰ ফৈদৰ নামত উঠিল আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ বংশক দিয়া হৈছিল। 33 তেওঁলোকৰ সীমা হেলফৰ পৰা, চননীমৰ ওচৰত থকা এলোন গছৰ পৰা, অদামি-ৰেকব আৰু যবনীয়েলৰ পৰা লঙ্কুলৈ, এইদৰে যৰদনত তাৰ অন্ত পৰিল। 34 আৰু সেই সীমা পশ্চিমফালে ঘূৰি অজোনাতাবোৰলৈকে গ'ল আৰু তাৰ পৰা হুক্কাকলৈ গৈ দক্ষিণফালে জব্বলুনৰ লগ লাগিল আৰু পশ্চিম ফালে থকা আচেৰত উপনীত হৈ পূৰ্বফালে যিহূদাত যৰদনৰ ওচৰত লাগিল।

35 গড্ৰেৰ আবৃত নগৰবোৰ চিন্দীম, চেৰ, হস্মা, ৰঙ্কা, কিম্বেৰ, 36 অদামা, ৰামা, হাচোৰ, 37 কেদচ, ইদৰয়ী আৰু অয়িন-হাচোৰ আছিল।

38 আৰু তাত যিৰোণ, মিগদল-এল, হৰেম, বৈ-অনাম আৰু বৈ-চেমচ। তাত উনৈশখন নগৰ আছিল। তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। 39 এয়ে আছিল নগালীৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ। এই নগৰবোৰ তেওঁলোকৰ বংশক গাওঁবোৰৰ সৈতে দিয়া হৈছিল।

40 সপ্তমবাৰ চিঠি খেলাতে দান ফৈদৰ নাম উঠিল আৰু তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে তাক দিয়া হ'ল। 41 তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ অঞ্চলত চৰা, ইষ্টায়োল, ষ্টৰ-চেমচ, 42 চান্নিন, অয়ালোন আৰু যিলা অন্তৰ্ভুক্ত আছিল।

43 আকৌ ইয়াত এলোন, তিন্না, ইশ্বৰাণ, 44 ইষ্টকি, গিৰথোন, বাল্লা, 45 যিহূদ, বনে-বৰক, গ-ৰিষ্মোণ, 46 মে-যৰ্কেণ, ৰঙ্কোন আৰু যাকোৰ সম্মুখত থকা অঞ্চলসমূহ অন্তৰ্ভুক্ত আছিল।

47 কিন্তু দানৰ উত্তৰাধিকাৰৰ সেই অঞ্চল যেতিয়া হেবুৱালে, তেতিয়া দানে লেচমৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ-যাংৰা কৰি, তাক হত কৰি ল'লে। তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ সকলোকে তৰোৱালেৰে বধ কৰি, সেই ঠাই অধিকাৰ কৰি তাত বাস কৰিলে। তেওঁলোকে নিজৰ পুৰুষৰ দানৰ নামেৰে লেচমৰ নামো দান ৰাখিলে। 48 এইটোৱেই আছিল দানৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ আৰু গাৱঁৰে সৈতে নগৰবোৰ তেওঁলোকক বংশ অনুসাৰে দিয়া হৈছিল।

49 যেতিয়া তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰত থকা নিজ নিজ সীমা অনুসাৰে দেশ ভগাই দিয়া হ'ল, তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ মাজত নূনৰ পুংৰ যিহোচুৱাক এক উত্তৰাধিকাৰ দিলে। 50 ইশ্বৰয়িম পৰ্বতত থকা তেওঁ খোজা তিন্না-চেৰ নগৰ যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে তেওঁলোকে তেওঁক দিলে। তেওঁ সেই নগৰ পুনৰায় সাজি তাত বাস কৰিলে।

51 ইলিয়াজৰ পুৰোহিত, নূনৰ পুংৰ যিহোচুৱা আৰু ইশ্বায়েল লোকসকলৰ মাজত পূৰ্ব-পুৰুষ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ মুখীয়ালসকলৰ উত্তৰাধিকাৰবোৰ এই যিবোৰ চীলোত যিহোৱাৰ আগত সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰমুখত চিঠি খেলাই অধিকাৰৰ অৰ্থে ভাগ বাঁটি দিয়া হৈছিল। এইদৰে তেওঁলোকে দেশ ভাগ কৰি ল'লে।

20 অধ্যায়

আশ্বৰয় নগৰ নিৰূপণ কৰা।

1 তেতিয়া যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক'লে, 2 “তুমি ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক কোৱা, বোলে, ‘মই তোমালোকক মোচিৰ দৱাৰাই যি কথা কৈছিলোঁ, সেই বিষয়ে আশ্বৰয় লোৱা নগৰবোৰ নিৰূপণ কৰা। 3 তোমালোকে ইয়াকে কৰা, যাতে কোনো এজন লোকে যদি অনিচ্ছাকৃত ভাৱে আন এজনক হত্যা কৰে, তেতিয়া তেওঁ সেই ঠাইলৈ গৈ ৰক্ষা পাব পাৰে। কোনো এজন লোকে যদি আন কোনো এজন হত্যা কৰা লোকৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ ল'ব বিচাৰে, তেতিয়া এই নগৰবোৰেই তেওঁলোকৰ বাবে আশ্বৰয় লোৱা ঠাই হ'ব।

4 সেই জন লোকে সেই নগৰবোৰৰ মাজৰ কোনো এখন নগৰলৈ পলাই গৈ, নগৰৰ দুৱাৰ মুখত থিয় দি যেতিয়া তেওঁৰ সেই অজিযোগ সেই নগৰৰ বন্ধ লোক সকলৰ আগত বুজাই ক'ব; তেতিয়া তেখেতসকলে তেওঁক নগৰলৈ লৈ গৈ তেওঁক তেখেতসকলৰ মাজত বাস কৰিবলৈ কোনো এটা ঠাই দিব।

5 আৰু যদি কোনো এজন লোকে হত্যা হোৱা জনৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ লোৱাৰ প্ৰয়াসেৰে আহে, তেতিয়া সেই নৰবধীক নগৰবোৰৰ লোকসকলে কৰ্তৃপক্ষৰ হাতত শোধাই নিদিব। তেওঁলোকে এইদৰে কৰা উচিত ন'হ'ব, কিয়নো তেওঁ অনিচ্ছাকৃত

ভাৱেহে নিজৰ চুবুৰীয়াক বধ কৰিলে, আগেয়ে তেওঁলৈ কোনো হিংসা ভাব নাছিল। 6 সেই কালৰ মহা-পুৰোহিতৰ মৃত্যু নোহোৱা পৰ্য্যন্ত আৰু সেই নৰবধীয়ে বিচাৰৰ বাবে সমাজৰ সাক্ষাতে থিয় নোহোৱালৈকে, তেওঁ সেই নগৰতে বাস কৰিব লাগিব। তেতিয়া তেওঁ যি নগৰৰ পৰা পলাই আহিছিল, নিজৰ সেই নগৰ আৰু নিজৰ ঘৰলৈ উলটি যাব পাৰিব।”

7 গতিকে ইশ্ৰায়েলীয়া সকলে গালীলৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলত থকা নগালীৰ কেদচ, ইফ্ৰয়িম পৰ্বতত থকা চিখিম আৰু যিহূদা পৰ্বতত থকা কিৰিয়ান-অৰ্ক অৰ্থাৎ হিষ্ণো নিৰ্বাচন কৰি ল’লে। 8 আৰু যৰূদনৰ সিপাৰে যিৰীহোৰ পূৰ্বফালে ৰুবেণ ফৈদৰ ভিতৰত থকা সমখলৰ মৰূপৰাজত বেচৰ, গাদ ফৈদৰ ভিতৰত থকা গিলিয়দত ৰমো আৰু মনচি ফৈদৰ ভিতৰৰ বাচানত থকা গোলন নামেৰে ঠাই সমূহ নিৰ্বাচন কৰিলে। 9 কোনোৱে অনিচ্ছাকৃত ভাৱে নৰবধ কৰিলে, সমাজৰ সাক্ষাতে তেওঁ থিয় নহয় মানে, সেই ঠাইলৈ পলাই গৈ যেন ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ লোৱাজনৰ হাতত মৰা নপৰে, এই কাৰণে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ বাবে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বসতি কৰা বিদেশী লোকৰ বাবেও, নিৰ্বাচন কৰা নগৰ এইবোৰ।

21 অধ্যায়

লেবীয়াসকলৰ নগৰ নিৰ্বাচন কৰা।

1 তেতিয়া লেবীয়াসকলৰ পিতৃবংশৰ মুখিয়াল লোকসকলে ইলিয়াজৰ পুৰোহিত, নূনৰ পুংৰ যিহোচূৰা আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ পিতৃ-বংশৰ পৰিয়াল সমূহৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ আহিল। 2 আৰু কনান দেশত থকা চীলোত তেওঁলোকক ক’লে, “আমি থাকিবৰ অৰ্থে নগৰ আৰু পশুবোৰ চৰাবৰ বাবে তাৰ চৰণীয়া ঠাই দিয়াৰ আজ্ঞা যিহোৱাই মোচিৰ দ্বাৰাই তোমালোকক দিছিল।”

3 তাতে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰৰ পৰা লেবীয়াসকলক এই নগৰ আৰু চৰণীয়া ঠাই সমূহ দিলে।

4 চিঠি খেলাওঁতে কহাতীয়া বংশৰ নাম উঠিলত: লেবীয়াসকলৰ মাজৰ হৰোণ পুৰোহিতৰ সন্তান সকলে চিঠিখেলৰ দ্বাৰাই যিহূদা ফৈদৰ, চিমিয়ান ফৈদৰ আৰু বিন্যামীন ফৈদৰ পৰা তেৰ খন নগৰ পালে।

5 আৰু কহাতৰ অৱশিষ্ট বংশই চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই ইফ্ৰয়িম ফৈদ সমূহৰ পৰা, আচেৰ ফৈদৰ আৰু নগালী ফৈদৰ পৰা আৰু বাচানত থকা মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা দহখন নগৰ পালে।

6 আৰু বংশানুশ্ৰমে গেৰ্চোনৰ সন্তান সকলে চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই ইচাখৰ ফৈদৰ আৰু নগালী ফৈদৰ পৰা আৰু বাচানত থকা মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা তেৰ খন নগৰ পালে।

7 আৰু বংশানুশ্ৰমে মৰাৰীৰ সন্তান সকলে নিজ নিজ ফৈদ অনুসাৰে ৰুবেণ ফৈদৰ, গাদ ফৈদৰ আৰু জবুলুন ফৈদৰ পৰা বাৰখন নগৰ পালে।

8 এইদৰে মোচিৰ দ্বাৰাই যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই লেবীয়া লোকসকলক সেইবোৰ নগৰ আৰু লগত চৰণীয়া ঠাইবোৰ দিলে। 9 পাছত তেওঁলোকে যিহূদাৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ পৰা আৰু চিমিয়ানৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ পৰা পোৱা নগৰবোৰৰ নামে সৈতে উল্লেখ কৰাৰ দৰে নগৰ দিলে। 10 এই নগৰ লেবীৰ সন্তান কহাতীয়া বংশৰ মাজত থকা হৰোণৰ বংশধৰ সকলৰ হ’ল, কিয়নো তেওঁলোকৰ নাম প্ৰথমেই উঠিল।

11 ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকক যিহূদাৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলত থকা চাৰিওফালৰ চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে কিৰিয়ান-অৰ্ক অৰ্থাৎ হিষ্ণো দিলে; সেই অৰু অনাকৰ পিতৃ আছিল। 12 কিন্তু সেই নগৰৰ পথাৰসমূহ আৰু তাৰ গাওঁবোৰ তেওঁলোকে আধিপত্যৰ অৰ্থে যিফুন্নিৰ পুংৰ কালেক দিলে।

13 তেওঁলোকে হৰোণ পুৰোহিতৰ সন্তান সকলক চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে নৰ-বধীৰ আশ্ৰয় নগৰ হিষ্ণো আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে লিবনা, 14 চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে যতীৰ, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে ইষ্টমোৱা, 15 চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে হোলোন, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে দবীৰ, 16 চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে এন, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে যুতা আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে বৈচেমচ, সেই দুই ফৈদৰ পৰা এই ন খন নগৰ পালে।

17 আৰু বিন্যামীন ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে গিৰিয়ান, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে গেবা, 18 চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে অনাথো আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে অলমোন এই চাৰিখন নগৰ দিলে। 19 নিজ নিজ চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে সৰুমুঠ তেৰখন নগৰ হৰোণৰ বংশৰ পুৰোহিতসকলে পালে।

20 আৰু কহাতৰ অৱশিষ্ট পৰিয়াল অৰ্থাৎ কহাতৰ পৰিয়াল সমূহ লেবীয়া, ইফ্ৰয়িম ফৈদৰ পৰা চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই নিজ আধিপত্য নগৰ পালে। 21 ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে নৰ-বধী অৰ্থাৎ যিকোনো লোকে অনিচ্ছাকৃত ভাৱে বধ কৰা লোকসকলৰ আশ্ৰয় লোৱা নগৰ ইফ্ৰয়িম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত থকা চিখিম, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে গেজৰ আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে 22 কিব্ৰয়িম আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে বৈ-হোৰোণ, এই চাৰিখন নগৰ দিলে।

23 আৰু দান ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে ইষ্টকি, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে গিৰখোথন, 24 চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে অয়ালোন, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে গ-ৰিম্মোণ, এই চাৰিখন নগৰ দিলে।

25 আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা কহাতৰ বংশলৈ, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে তানক আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে গ-ৰিম্মোণ এই দুখন নগৰ তেওঁলোকক দিলে। 26 কহাতৰ অৱশিষ্ট বংশধৰসকলে নিজ নিজ চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে সৰুমুঠ দহখন নগৰ পালে।

27 অন্য লেবীয়াসকলৰ বংশধৰবোৰৰ মাজৰ গেৰ্চোনৰ সন্তান সকলক মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে নৰ-বধীৰ আশ্ৰয় নগৰ বাচানত থকা গোলন আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে বেষ্টৰা এই দুখন নগৰ দিলে।

28 গেৰ্চোনৰ বংশধৰ সকললৈ ইচাখৰ ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে কিচিয়োন লগতে চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে দাবৰা, 29 চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে যম্বু আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে অঘীন-গলীম, এই চাৰিখন নগৰ দিলে। 30 আৰু আচেৰ ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে মিচাল, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে অন্দোন, 31 চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে হিন্ধু আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে ৰহোব, এই চাৰিখন নগৰ দিলে। 32 আৰু নপ্তালী ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে নৰ-বধীৰ আশ্বয় লোৱা নগৰ গালীলত থকা কেদচ, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে হেম্মা-দোৰ আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে কতন, এই তিনিখন নগৰ দিলে। 33 নিজ নিজ বংশানুসাৰে গেৰ্চোনীয়াসকলে নিজ নিজ চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে সৰুমুঠ তেৰখন নগৰ পালে।

34 পাছত তেওঁলোকে মৰাৰীৰ ফৈদবোৰক অৰ্থাৎ অৱশিষ্ট লেবীয়ালৈ জব্বলুন জন-গোষ্ঠীৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে যক্‌নীয়াম, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে কৰ্তা, 35 চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে দিন্না আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে নহলাল, এই চাৰিখন নগৰ দিলে।

36 বুবেণ ফৈদৰ পৰা মৰাৰীৰ বংশবোৰলৈ চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে বেচৰ, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে যহচ, 37 চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে ৰুদেমো আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে মেফা, এই চাৰিখন নগৰ দিলে। 38 আৰু গাদ ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে অনিচ্ছাকৃত ভাৱে নৰ-বধ কৰা লোকৰ আশ্বয় নগৰ গিলিয়দত থকা ৰমো, চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে মহনয়িম তেওঁলোকক দিয়া হ'ল।

39 মৰাৰীৰ বংশবোৰলৈ চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে হিবোন আৰু চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে যাজেৰ, মুঠতে এই চাৰিখন নগৰ দিলে। 40 লেবীয়াসকলৰ অৱশিষ্ট ফৈদ অৰ্থাৎ মৰাৰীৰ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে এইবাৰ নগৰ হ'ল; তেওঁলোকে চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই বাৰ খন নগৰ পালে।

41 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আধিপত্যৰ মাজত থকা লেবীয়াসকলৰ আটাই নগৰ চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে সৰুমুঠ আঠচল্লিশ খন নগৰ আছিল। 42 সেইবোৰৰ পৰত্যেক নগৰৰ চাৰিওকাষে চৰণীয়া ঠাই আছিল। সকলো নগৰ সেই দৰেই আছিল।

43 এইদৰে যিহোৱাই ইশ্বায়েল লোকৰ পুৰুষসকলৰ আগত যি দেশ দিম বুলি শপত খাইছিল, সেই দেশ তেওঁ তেওঁলোকক দিলে। তেওঁলোকে তাক অধিকাৰ কৰি তাৰ মাজত নিবাস কৰিলে। 44 তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলৰ আগত শপত খোৱাৰ দৰে চাৰিওফালে তেওঁলোকক জিৰণী দিলে। তেওঁলোকৰ শংকুসকলৰ মাজৰ কোনেও তেওঁলোকৰ আগত থিয় হ'ব নোৱাৰিলে। যিহোৱাই তেওঁলোকৰ সকলো শংকু তেওঁলোকৰ হাতত দিলে। 45 যিহোৱাই ইশ্বায়েল বংশলৈ যি যি মঙ্গলৰ বাক্য কৈছিল, তাৰ মাজৰ এটি বাক্যও নিষ্ফল নহ'ল। সকলো সিদ্ধ হ'ল।

22 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ আঠে ফৈদ নিজ আধিপত্যলৈ উলটি যোৱা।

1 সেই কালত যিহোচুৱাই বুবেণীয়া ও গাদীয়াসকলক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক মতাই আনিলে, আৰু 2 তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “যিহোৱাৰ দাস মোচিচে তোমালোকক যি যি আজ্ঞা দিছিল, সেই আজ্ঞা তোমালোকে পালন কৰি আহিছা আৰু ময়ো তোমালোকক যি যি আজ্ঞা কৰিলোঁ, মোৰ সেই সকলো বাক্যলৈ কাণ দিলা। 3 সেই সকলো দিনৰ কোনো দিনেই বা আজিলৈকে তোমালোকে নিজ ভাইসকলক ত্যাগ নকৰিলা, আনকি নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা সজাগতাৰে পালন কৰি আহিছা হ'ক।

4 এতিয়া তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ ভাইসকলক পৰিতজ্ঞা কৰাৰ দৰে, তেওঁলোকক জিৰণী দিলে। গতিকে, এতিয়া তোমালোকে ঘূৰি, নিজ নিজ তন্তুলৈ গৈ, যিহোৱাৰ দাস মোচিচে যৰুদনৰ সিপাৰে তোমালোকক দিয়া আধিপত্যৰ দেশলৈ যোৱা। 5 কিন্তু যিহোৱাৰ দাস মোচিচে তোমালোকক আদেশ কৰা আজ্ঞা আৰু বিধানৰ দৰে কাৰ্য কৰিবলৈ, ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰিবলৈ, তেওঁৰ সকলো পথত চলিবলৈ, তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবলৈ, তেওঁত আসক্ত হ'বলৈ আৰু সকলো মন ও সকলো প্ৰাণেৰে তেওঁৰ আৰাধনা কৰিবলৈ যত্নবান হ'বা।” 6 এইদৰে যিহোচুৱাই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি বিদায় দিয়াৰ পাছত, তেওঁলোক নিজ নিজ তন্তুলৈ গ'ল।

7 মোচিচে মনচিৰ আধা ফৈদক বাচানত দিছিল; কিন্তু তাৰ আন আধা ফৈদক যিহোচুৱাই যৰুদনৰ পশ্চিম পাৰে নিজ ভাইসকলৰ লগত উত্তৰাধিকাৰ দিছিল আৰু নিজ নিজ তন্তুলৈ বিদায় দিয়া সময়ত, যিহোচুৱাই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ দিলে, 8 আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে বহু ধন, জাকে জাকে পশু আৰু সোণ আৰু ৰূপে সৈতে আৰু পিতল আৰু লো আৰু বহুত কাপোৰ আদি সম্পত্তি লগত লৈ, নিজ নিজ তন্তুলৈ উলটি যোৱা। শংকুৰ পৰা লুট কৰি অনা বস্তুবোৰ নিজ ভাইসকলেৰে সৈতে ভাগ বাঢ়ি লোৱাওঁ।”

9 তেতিয়া বুবেণ ও গাদৰ বংশধৰ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে কনান দেশৰ চীলোত থকা ইশ্বায়েল লোকসকলৰ পৰা বিদায় লৈ নিজ ঠাইলৈ গ'ল। তেওঁলোক মোচিৰ দ্বাৰাই কোৱা যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে পোৱা নিজৰ আধিপত্যলৈ গিলিয়দ দেশলৈ উভতি যাব ধৰিলে।

10 পাছত তেওঁলোক কনান দেশত থকা যৰুদন নদীৰ অঞ্চল পাওঁতে বুবেণ ও গাদৰ সন্তান সকলে আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে সেই ঠাইতে যৰুদনৰ দাঁতিত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে; সেই বেদী দেখিবলৈ বৰ ডাঙৰ আৰু প্ৰসিদ্ধ আছিল। 11 এতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে এই বিষয়ে শুনি ক'লে যে, “চোৱা! বুবেণ ও গাদৰ সন্তান সকলে আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে কনান দেশৰ সন্মুখত যৰুদনৰ অঞ্চলত ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে অধিকাৰ কৰা দাঁতিত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে।”

12 ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে সেই কথা শুনাৰ পাছত, ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ গোটেই সমাজে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধযাংৰা কৰিবৰ বাবে চীলোত গোট খালে।

13 পাছত ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে গিলিয়দ দেশলৈ বুবেণ ও গাদৰ সন্তান সকল আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ ওচৰলৈ বাৰ্তাবাহকসকলক পঠিয়ালে। আনকি ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ পুংৰ পীনহচকা পঠিয়ালে।¹⁴ আৰু ইশ্বায়েলৰ পৰত্যেক ফৈদৰ পিতৃ-বংশৰ পৰা এজন এজন অধ্যক্ষ এইদৰে দহ জন অধ্যক্ষ তেওঁৰ লগত পঠাই দিলে আৰু তেওঁলোক পৰতিজন ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ মাজত, নিজ নিজ পিতৃ-বংশৰ মূল মানুহ আছিল।

15 পাছত তেওঁলোকে গিলিয়দ দেশত বুবেণ ও গাদৰ লোকসকল আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকক এই কথা ক'লে: ¹⁶ “যিহোৱাৰ গোটেই সমাজে এই কথা কৈছে, ‘আজি যিহোৱাৰ অস্থিত বিদেৰাহী হ'ব মনেৰে তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰিলা, যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ আজি তেওঁক বিমুখ কৰিলা, তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে যে সত্যলঙ্ঘন কৰিলা, ই কি কথা?

17 চিন পিয়োৰ পৰ্বতত আমি কৰা অপৰাধ আমাৰ বাবে যথেষ্ট নহয় নে? আনকি এতিয়াও আমি নিজকে ইয়াৰ পৰা শুচি কৰিব পৰা নাই। সেই কাৰণে যিহোৱাৰ সমাজৰ ওপৰত অপৰাধৰ মহামাৰী আহিছে।¹⁸ তোমালোকে যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ আজি বিমুখ হ'ব খুজিছা? তোমালোকে আজি যদি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদেৰাহী হোৱা, তেওঁ কালিলৈ ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজলৈ শ্ৰেণী কৰিব।

19 আৰু কওঁ, তোমালোকৰ আধিপত্যৰ দেশ যদি অশুচি হয়, তেন্তে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক থকা, যিহোৱাই অধিকাৰ কৰা দেশলৈ পাৰহৈ আহি আমাৰ মাজত আধিপত্য গ্ৰহণ কৰা। কেৱল আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ বাহিৰে আন যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰি যিহোৱাৰ আৰু আমাৰো বিদেৰাহী নহ'বাহঁক।²⁰ জেৰহৰ পুতেক আখানে বৰ্জিত বস্ত্ৰৰ কথাত দোষ কৰাত, ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকৰ ওপৰলৈ জানো ঈশ্বৰৰ শ্ৰেণী অহা নাছিল? সেই মানুহ নিজৰ অতিশয় অনৈতিক অপৰাধত অকলে জানো বিনষ্ট হ'ল।”

21 তেতিয়া বুবেণ ও গাদৰ ফৈদ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে ইশ্বায়েলৰ বংশৰ মুখিয়াল লোকসকলক এই উত্তৰ দিলে: ²² “ঈশ্বৰসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই! ঈশ্বৰসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱায়েই জানে! আৰু ইশ্বায়েলেও জানক; সঁচাকৈ আমি যদি বিদেৰাহীভাৱে বা যিহোৱাৰ আগত সত্যলঙ্ঘন কৰিলোঁ, তেন্তেহলে আজি তুমি আমাক ৰক্ষা নকৰিবা।²³ আমি যদি যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ বিমুখ হ'ব অৰ্থে বা হোম কি নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিব অৰ্থে বা মঙ্গলাৰ্থক বলিদান কৰিবৰ বাবে যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰিলোঁ, তেন্তে যিহোৱাই নিজে তাৰ পৰতিশোধ লওঁক।

24 সঁচাকৈ আমি এটা বিশেষ কথাৰ আশঙ্কাতহে ইয়াকে কৰিলোঁ অৰ্থাৎ আগলৈ তোমালোকৰ সন্তান সকলে আমাৰ সন্তান সকলক ক'ব, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰে সৈতে তোমালোকৰ কি সম্পৰ্ক?

25 কিয়নো তোমালোক আৰু আমাৰ মাজত যিহোৱাই যৰ্বদনক সীমা কৰি ৰাখিছে। হে বুবেণৰ সন্তান সকল, হে গাদৰ সন্তান সকল, যিহোৱাৰ বিষয়ে তোমালোকৰ কৰিবলৈ কোনো ভাগ নাই, গতিকে তোমালোকৰ সন্তান সকলে আমাৰ সন্তান সকলক যিহোৱাৰ অভয়ৰ পৰাহে গৱাব।

26 এই হেতুকে আমি ক'লোঁ, ‘আহাঁ আমি এটা বেদী নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ ধৰোঁহঁক; সেই বেদী হোম বা আন বলিদানৰ অৰ্থে নহ'ব, ²⁷ কিন্তু আমাৰ হোম বলি, আন আন বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিদানৰ দ্বাৰাই, যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তেওঁৰ আৰাধনা কৰিবলৈ আমাৰ যে অধিকাৰ আছে, এয়ে তোমালোকৰ আৰু আমাৰ মাজত আৰু আমাৰ পাছত আহিবলগীয়া আমাৰ ভাবি বংশৰ মাজত ইয়াৰ সাক্ষী হ'ব; তাতে, ‘যিহোৱাত তোমালোকৰ কোনো ভাগ নাই’, এনে কথা ভবিষ্যতে তোমালোকৰ সন্তানসকলে আমাৰ সন্তানসকলক ক'ব নোৱাৰিব।

28 এই হেতুকে আমি ক'লোঁ, ‘তেওঁলোকে যদি আমাক বা আমাৰ ভাবি-বংশক আগলৈ এনে কথা ক'ব, তেন্তে আমি এই উত্তৰ দিম, চোৱা! আমাৰ ওপৰ পিতৃসকলে নিৰ্ম্মাণ কৰা যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ নমুনা; তেওঁলোকে হোম বা আন বলিদানৰ অৰ্থে নিৰ্ম্মাণ কৰা বেদী নহয়, কিন্তু সেয়ে তোমালোকৰ আৰু আমাৰ মাজত সাক্ষ্য মাংৰ।’²⁹ আমি যে হোম বা নৈবেদ্য বা বলিদানৰ অৰ্থে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিবাস কৰা গৃহৰ আগত থকা তেওঁৰ যজ্ঞবেদীৰ বাহিৰে, আন যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰি যিহোৱাৰ বিদেৰাহী হ'ব খুজিছোঁ বা যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ আজি বিমুখ হ'ব খুজিছোঁ, এনে কথা আমাৰ পৰা দূৰ হওঁক।”

30 যেতিয়া পীনহ পুৰোহিত আৰু লোকসকলৰ অধ্যক্ষসকল অৰ্থাৎ তেওঁৰ লগৰ ইশ্বায়েলৰ বংশৰ মুখিয়াল লোকসকলে বুবেণ, গাদৰ আৰু মনচিৰ সন্তান সকলৰ এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে এই বিষয়টো বৰ ভাল দেখিলে। ³¹ আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ পুংৰ পীনহচ বুবেণ, গাদৰ আৰু মনচিৰ লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে যে সেই অপৰাধ কৰা নাই, ইয়াতে আমি আজি জানিলোঁ, যে যিহোৱা আমাৰ মাজত আছে; এতিয়া তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলা।”³² পাছত ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ পুংৰ পীনহচ আৰু অধ্যক্ষসকলে বুবেণ ও গাদৰ সন্তান সকলৰ পৰা বিদায় হৈ গিলিয়দ দেশৰ পৰা কনান দেশত থকা ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ উলটি আহি তেওঁলোকক বাৰ্তা দিলেহি।³³ ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে এই সুসংবাদ তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত ভাল দেখিলে। ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ কৰিলে আৰু বুবেণ ও গাদৰ সন্তান সকল থকা দেশৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ-যাত্ৰা কৰি বিনষ্ট কৰাৰ কথা পুনৰ নক'লে।

34 পাছত বুবেণ ও গাদৰ সন্তান সকলে সেই বেদীৰ নাম “এদ#” ৰাখিলে; কিয়নো তেওঁলোকে ক'লে, “যিহোৱা যে ঈশ্বৰ, এয়ে আমাৰ মাজত সাক্ষী।”

* 22 অধ্যায়:17 গণনা পুস্তক 25:1-9

† 22 অধ্যায়:20 চাওক এই পুস্তকৰ অধ্যায় 7:1-26

22 অধ্যায়:34 সাক্ষী

23 অধ্যায়

যিহোচুৰাৰ বিদায় বক্তৃতা, তেওঁ আৰু ইলিয়াজৰৰ মৃত্যু

1 এইদৰে যিহোৱাই ইশ্বায়েলক তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে থকা আটাই শত্ৰুৰ পৰা জিৰণী দিয়াৰ পাছত যিহোচুৰা বুঢ়া আৰু অতিশয় বৃদ্ধ হ'ল। 2 তেতিয়া তেওঁ গোটেই ইশ্বায়েলক, তেওঁলোকৰ বৃদ্ধ আৰু অধ্যক্ষসকলক, বিচাৰকৰূতা আৰু বিষয়াসকলক মতাই আনি তেওঁলোকক ক'লে, “মই বুঢ়া আৰু অতিশয় বৃদ্ধ হ'লো। 3 তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ কাৰণে এই সকলো জাতিলৈ যি যি কৰিলে, সেই বিষয়ে তোমালোকে দেখি আছাহঁক, কিয়নো তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজে তোমালোকৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিলে।

4 চোৱা! যি যি জাতিক মই উচ্ছন্ন কৰিলোঁ, তেওঁলোকৰ দেশৰে সৈতে, যৰুদনৰ পৰা সূৰ্য্য মাৰ যোৱা ফালে মহা সমুদ্ৰলৈকে সকলো অৱশিষ্ট থকা জাতিৰ দেশ মই তোমালোকৰ ফৈদবোৰক আধিপত্যৰ অৰ্থে চিঠি-খেলৰ দ্বাৰাই ভগাই দিলোঁ। 5 তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ আগৰ পৰা তেওঁলোকক গতিয়াই পঠাব আৰু তোমালোকৰ চকুৰ আগৰ পৰা সিহঁতক দূৰ কৰিব। তাতে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক কোৱাৰ দৰে, তোমালোকে সিহঁতৰ দেশ অধিকাৰ কৰিব।

6 এতেকে, তোমালোকে মোচিৰ বিধান অনুসাৰে সোঁ কি বাওঁফালে যেন ন্যূৰিবা, 7 তোমালোকৰ মাজত অৱশিষ্ট থকা এই জাতি সমূহৰ মাজত নুসোমাবা, তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ নাম নলবা, সেইবোৰৰ নামেৰে শপত নাখাবা, সেইবোৰক পূজা নকৰিবা আৰু সেইবোৰৰ আগত পৰণিপাত নকৰিবা। 8 কিন্তু আজিলৈকে যেনেকৈ কৰি আহিছা, তেনেকৈ যেন নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাত আসক্ত হৈ থাকা, এই কাৰণে মোচিৰ বিধান-পুস্তকত লিখা সকলো কথা পালন কৰি, তাৰ দৰে আচৰণ কৰিবলৈ অতিশয় সাহ কৰা।

9 কিয়নো যিহোৱাই তোমালোকৰ আগৰ পৰা মহা আৰু বলৱান জাতি সমূহক দূৰ কৰিলে। আৰু তোমালোকৰ আগত আজিলৈকে কোনেও থিয় হ'ব পৰা নাই। 10 তোমালোকৰ এজনেই হাজাৰ জনক খেদি দিব; কিয়নো, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক যেনেকৈ কৈছিল, তেনেকৈ তেওঁ নিজেই তোমালোকৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰোঁতা। 11 এই হেতুকে তোমালোকে নিজ নিজ পৰাগৰ বিষয়ে অতিশয় সাৱধান হৈ, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক শ্ৰেয় কৰা।

12 নাইবা যদি কোনো পৰকাৰে বিমুখ হৈ, সেই জাতিবোৰৰ বাকী থকা যি অৱশিষ্ট লোক তোমালোকৰ মাজত আছে, তেওঁলোকত আসক্ত হোৱা, তেওঁলোকৰ লগত বিবাহৰ সম্বন্ধ কৰা আৰু তোমালোকৰ লগত তেওঁলোকৰ বা তেওঁলোকৰ লগত তোমালোকৰ আলাপ ব্যৱহাৰ হয়, 13 তেন্তে, নিশ্চয়ে জানিবা যে, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ আগৰ পৰা সেই জাতি সমূহক দূৰ নকৰিব। কিন্তু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক দিয়া এই উত্তম দেশৰ পৰা তোমালোকক বিনষ্ট নোহোৱালৈকে সিহঁত তোমালোকৰ জাল আৰু ফাদ, গাত কোবোৱা চাবুক আৰু চকুত লগা কাঁইট স্বৰূপ হৈ থাকিব।

14 চোৱা, গোটেই পৃথিৱীৰ লোকে যোৱা পথেদি মই আজি যাওঁ*। আৰু তোমালোকে সকলো মনেৰে সকলো জ্ঞানেৰে ইয়াক জ্ঞাত হোৱা যে, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ বিষয়ে যিমান কুশলৰ বাক্য ক'লে, তাৰ এটিও বিফল হোৱা নাই; তোমালোকৰ পক্ষে সেই সকলো সিদ্ধ হ'ল, এটিও নিষ্ফল হোৱা নাই। 15 কিন্তু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক যি যি কুশলৰ বাক্য কৈছিল, সেই সকলো যেনেকৈ তোমালোকৰ পক্ষে সিদ্ধ হ'ল, সেইদৰে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক দিয়া এই উত্তম দেশৰ পৰা তোমালোকক বিনষ্ট কৰি নটায় মানে, তেওঁ তোমালোকলৈ সকলো অমঙ্গলৰ বাক্যও সিদ্ধ কৰিব। 16 নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক আদেশ কৰা নিয়মটি যদি তোমালোকে লক্ষ্যন কৰা আৰু তোমালোকে যদি আন দেৱতাবোৰক পূজা কৰা আৰু সেইবোৰৰ আগত পৰণিপাত কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ স্বেৰাধ তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে জুলি উঠিব আৰু তেওঁ তোমালোকক দিয়া এই উত্তম দেশৰ পৰা, তোমালোক সোনকালে বিনষ্ট হ'বা।”

24 অধ্যায়

1 পাছত যিহোচুৰাই ইশ্বায়েলৰ সকলো ফৈদক চিহ্নিতমত গোটি খোৱালে আৰু তেওঁলোকৰ বৃদ্ধ লোকসকলক, অধ্যক্ষসকলক, বিচাৰকৰূতাসকলক আৰু বিষয়াসকলক মতাই আনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উপস্থিত হ'ল। 2 যিহোচুৰাই লোক সকলক ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “আগৰ কালত তোমালোকৰ পূৰ্ব পুৰুষ - অশ্বাহাম আৰু নাহোৰৰ পিতৃ তেৱহ, ইউফ্ৰেটিচ নদীৰ সিপাৰে বাস কৰিছিল আৰু তেওঁলোকে অন্য দেৱতা বোৰক পূজা কৰিছিল।

3 পাছত মই তোমালোকৰ আদি পিতৃ অশ্বাহামক নদীৰ সিপাৰৰ পৰা আনি, কনান দেশৰ সকলো ফালে লৈ ফুৰালোঁ আৰু মই তেওঁৰ পুংৰ ইছাহাকৰ দৱাৰা তেওঁৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিলোঁ। 4 আৰু ইছাহাকলৈ মই যাকোব আৰু এচৌক দিলোঁ। এচৌৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে মই তেওঁক চেয়ীৰ পৰ্বত দিলোঁ, কিন্তু যাকোব আৰু তেওঁৰ সন্তান সকল হ'লে মিচৰলৈ নামি গ'ল।

5 তাৰ পাছত মই মোচি আৰু হাৰোণক পঠিয়ালোঁ আৰু মিচৰৰ লোক সকলৰ ওপৰত কৰা মোৰ কাৰ্য্যৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকলৈ মহা আপদ ঘটালোঁ। তাৰ পাছত মই তোমালোকক উলিয়াই আনিলো। 6 মই মিচৰৰ পৰা তোমালোকৰ পূৰ্ব পুৰুষ সকলক উলিয়াই আনিলো আৰু তোমালোকৰ সেই পুৰুষসকল আহি সমুদ্ৰৰ পালে; তেতিয়া মিচৰীয়া লোক সকলে বথ আৰু অশ্বাৰোহী সৈন্য লৈ, চূফ সাগৰলৈকে তোমালোকৰ পূৰ্ব পুৰুষ সকলৰ পাছে পাছে খেদি আহিছিল।

* 23 অধ্যায়:14 এতিয়া মই পৃথিৱীৰ আন মানুহ মৰাৰ দৰে মৰিবলৈ গৈ আছোঁ।

7 সেই সময়ত যেতিয়া তোমালোকৰ পূৰ্ব পুৰুষ সকলে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে, তেতিয়া যিহোৱাই মিচৰীয়াসকলৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত অন্ধকাৰ স্থাপন কৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ সমুদৰ আনিলে আৰু তেওঁলোকক ঢাকি পেলালে। মই মিচৰত কৰা কাৰ্য তোমালোকে নিজ চকুৰে দেখিলা। তাৰ পাছত তোমালোকে বহুকাল মৰুপ্ৰান্তত বাস কৰিলা।

8 তাৰ পাছত মই তোমালোকক যৰূদনৰ সিপাৰে থকা ইমোৰীয়া সকলৰ দেশলৈ আনিলোঁ। তেওঁলোকে তোমালোকৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিলে আৰু মই তোমালোকৰ হাতত তেওঁলোকক সমৰ্পণ কৰিলোঁ। পাছত তোমালোকে তেওঁলোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰিলা; এইদৰে মই তোমালোকৰ আগৰ পৰা তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিলোঁ।

9 পাছত চিপ্লোৰৰ পুংৰ মোৱাবৰ ৰজা বালাকে উঠি ইশ্বায়েলক আৰ্হৰমণ কৰিলে আৰু তোমালোকক শাও দিবৰ কাৰণে মানুহ পঠিয়াই বিয়োৰৰ পুতেক বিলিয়মক মাতিলে। 10 কিন্তু মই বিলিয়মৰ কথাত মন দিবলৈ সন্মত নহলোঁ। তাতে তেওঁ তোমালোকক আশীৰ্বাদহে কৰিলে; এইদৰে মই তেওঁৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিলোঁ।

11 পাছত তোমালোকে যৰূদন পাৰ হৈ যিৰীহো পালাহি যিৰীহোৰ অধ্যক্ষসকলে ইমোৰীয়া, পৰিষ্কাৰী, কনানীয়া, হিতীয়া, গিৰ্গাচীয়া, হিবীয়া আৰু যিবিচীয়া লোকসকলৰ সৈতে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। মই তোমালোকক তেওঁলোকৰ ওপৰত জয়ী হ'বলৈ দিলোঁ আৰু তোমালোকৰ হাতত শোধাই দিলোঁ। 12 মই তোমালোকৰ আগে আগে কোনো* পঠিলোঁ; তাতে সেই কোনোৱে তোমালোকৰ আগৰ পৰা তেওঁলোকক, বিশেষকৈ ইমোৰীয়াসকলৰ দুজন ৰজাক দূৰ কৰিলে। তোমালোকৰ তৰোৱাল বা ধনুৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক দূৰ কৰা হোৱা নাছিল।

13 তোমালোকে যিহৰ বাবে শ্ৰম কৰা নাই, এনে এক দেশ আৰু যিহক তোমালোকে স্থাপন কৰা নাই এনে অনেক নগৰ মই তোমালোকক দিলোঁ, তোমালোকে তাৰ মাজত বাস কৰি আছা। আৰু যি দৰাফালতা ও জিতগছৰ বাৰী তোমালোকে পতা নাই, এনে বাৰীৰ ফল তোমালোকে ভোগ কৰি আছা।

14 এই হেতুকে এতিয়া তোমালোকে যিহোৱাক ভয় কৰা আৰু সৰল মনেৰে ও সত্যেৰে তেওঁৰ আৰাধনা কৰা; তোমালোকৰ পুৰুষসকলে নদীৰ সিপাৰে আৰু মিচৰত পূজা কৰা দেৱতাবোৰক দূৰ কৰা আৰু যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰা। 15 যদি যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰাত বেয়া লাগিছে, তেন্তে ইউফ্ৰেটিচ নদীৰ সিপাৰে থকা তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলে পূজা কৰা দেৱতাবোৰেই হওঁক বা যিসকলৰ দেশত তোমালোকে বাস কৰিছা, সেই ইমোৰীয়াসকলৰ দেৱতাবোৰেই হওঁক, যাৰ আৰাধনা কৰিবা তাক আজিয়েই মনোনীত কৰা। কিন্তু মই আৰু মোৰ পৰিয়ালে হ'লে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিম।”

16 তেতিয়া লোকসকলে উত্তৰ দি ক'লে, “আমি আন দেৱতাবোৰক পূজা কৰিবৰ বাবে যে যিহোৱাক ত্যাগ কৰিম আমাৰ পৰা এনে কথা দূৰ হওঁক, 17 কিয়নো যিজনাই আমাক আৰু আমাৰ ওপৰ পিতৃসকলক বন্দীঘৰস্বৰূপ মিচৰ দেশৰ পৰা আনিলে আৰু আমাৰ চকুৰ আগতে সেই মহা চিনবোৰ দেখুৱালে আৰু যি বাটেদি আমি আহিলোঁ, সেই গোটেই বাটত আৰু যি জাতিবোৰৰ মাজেদি আমি পাৰ হৈ আহিলোঁ, সেই জাতিবোৰৰ মাজতো আমাক ৰক্ষা কৰিলে, সেই জনাই আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। 18 সেই যিহোৱায়েই এই দেশত থকা ইমোৰীয়া আদি কৰি সকলো জাতিক আমাৰ আগৰ পৰা দূৰ কৰিলে। এই হেতুকে আমিও যিহোৱাৰেহে আৰাধনা কৰিম, কিয়নো তেৱেই আমাৰ ঈশ্বৰ।”

19 কিন্তু যিহোচুৰাই লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিব নোৱাৰিবা, কিয়নো তেওঁ পৰিৎৰ ঈশ্বৰ; নিজ মৰ্যাদা ৰখাত উদ্যোগী ঈশ্বৰ; তেওঁ তোমালোকৰ অধাৰ্মিকতা আৰু পাপসমূহক ক্ষমা নকৰিব। 20 তোমালোকে যদি যিহোৱাক ত্যাগ কৰি বিজাতীয় দেৱতাক পূজা কৰা, তেন্তে তেওঁ তোমালোকক মঙ্গল কৰাৰ পৰা ঘূৰি, তোমালোকৰ অমঙ্গলহে কৰিব আৰু তোমালোকক সংহাৰ কৰিব।”

21 তেতিয়া লোকসকলে যিহোচুৰাক ক'লে, “নহয়, আমি যিহোৱাৰেহে আৰাধনা কৰিম।” 22 তেতিয়া যিহোচুৰাই লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে আৰাধনা কৰিবৰ অৰ্থে যিহোৱাক যে মনোনীত কৰিলা, এই কথাত তোমালোকে নিজৰ বিৰুদ্ধে নিজে সাক্ষী হৈছা।” তেওঁলোকে ক'লে, “হয়, আমি সাক্ষী হৈছোঁ।” 23 তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “তেনেহ'লে এতিয়া তোমালোকৰ মাজত থকা বিজাতীয় দেৱতাবোৰ দূৰ কৰা আৰু নিজ নিজ হৃদয়েৰে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ ঘূৰি আহা।”

24 লোকসকলে যিহোচুৰাক ক'লে, “আমি ঈশ্বৰ যিহোৱাৰেই আৰাধনা কৰিম আৰু তেওঁৰেই বাকলৈ কাণ দিম।” 25 এই দৰে যিহোচুৰাই সেইদিনা লোকসকলৰে সৈতে এটি নিয়ম স্থিৰ কৰিলে। তেওঁ চিখিমত তেওঁলোকৰ বাবে এক বিধি আৰু শাসন প্ৰণালী স্থাপন কৰিলে। 26 তেতিয়া যিহোচুৰাই সেই সকলো কথা ঈশ্বৰৰ বিধান-পুস্তকখিনিত লিখি হ'ল আৰু এটা ডাঙৰ শিল লৈ, যিহোৱাৰ ধৰ্মধামৰ ওচৰত থকা এৰা গছৰ তলত স্থাপন কৰিলে।

27 পাছত যিহোচুৰাই লোকসকলক ক'লে, “চোৱা, এই শিলে আমাৰ অস্থিত সাক্ষী হ'ব। কিয়নো আমাৰ আগত যিহোৱাই কোৱা সকলো কথা ই শুনিলে। এই হেতুকে তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰক অসৈ নকৰিবৰ বাবে এইয়ে তোমালোকৰ অস্থিত সাক্ষী হ'ব।” 28 তাৰ পাছত যিহোচুৰাই লোকসকলক নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰলৈ বিদায় দিলে।

29 এই সকলো ঘটনাৰ পাছত, যিহোৱাৰ দাস নূনৰ পুংৰ যিহোচুৰাৰ এশ দু বছৰত মৃত্যু হ'ল। 30 তেতিয়া লোকসকলে গাচ পৰ্বতৰ উত্তৰফালে, ইশ্বৰিম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত থকা তিন্না-চৰহত তেওঁৰ নিজৰ উত্তৰাধিকাৰৰ সীমাৰ ভিতৰত তেওঁক মৈদাম দিলে।

31 যিহোচুৰাৰ আয়ুসৰ সকলো কালত আৰু যি বৃদ্ধ লোকসকল যিহোচুৰাৰ মৃত্যুৰ পাছত জীয়াই আছিল আৰু ইশ্বায়েলৰ বাবে যিহোৱাই কৰা সকলো কৰ্ম জানিছিল, তেওঁলোক জীয়াই থকালৈকে ইশ্বায়েলে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰি আছিল।

* 24 অধ্যায়:12 সলংৰাস, চাওক যাংৰা পুস্তক 23:28

³² ইশ্বৰায়েলৰ সন্তান সকলে মিচৰ দেশৰ পৰা অনা যোচেফৰ অস্থিবোৰ চিখিমত এডোখৰ মাটিত মৈদাম দিলে, যি মাটি যাকোবে চিখিমৰ বাপেক হমোৰৰ পুতেকহঁতৰ পৰা এশ বৃপ দি কিনি লৈছিল; আৰু সেয়ে যোচেফৰ সন্তান সকলৰ উত্তৰাধিকাৰ হ'ল। ³³ তাৰ পাছত হাৰোণৰ পুংৰ ইলিয়াজৰবো মৃত্যু হ'ল। তাত লোকসকলে ইশ্বৰিয়মৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলত তেওঁৰ পুংৰ পীনহক দিয়া গিবিয়াত তেওঁক মৈদাম দিলে।

বিচারকর্তাবিলাক

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

বিচারকর্তাসকলৰ পুস্তক খন কোনে লিখিছে, সেই সম্পৰ্কে কোনো স্পষ্ট উল্লেখ এই পুস্তক খনত নাই, কিন্তু ইহুদি পৰম্পৰা অনুসৰি এই পুস্তক খনৰ লিখক হিচাপে চমুবেলক কয়। চমুবেল আছিল বিচারকসকলৰ শেষৰ জন বিচারক। বিচারকর্তাসকলৰ পুস্তকৰ লিখকসকলে ৰাজতন্ত্ৰ গটি উঠাৰ আগভাগৰ সময়খিনিতে বসবাস কৰিছিল। বাৰে বাৰে বিবৃত্যোগে কোৱা হৈছে যে, “সেই সময়ত ইশ্ৰায়েলত কোনো ৰজা নাছিল” (বিচারকর্তা 17:6; 18:1; 19:1; 21:25) এনে মন্তব্যই এই পুস্তক লিখাৰ সময় আৰু সংঘটিত হোৱা ঘটনা সমূহৰ মাজত এটা পাৰ্থক্য আনি দিয়ে। ‘বিচারকর্তাসকল’ মানে এক অৰ্থত ‘উদ্ধাৰকর্তা’। মূলত বিচারকর্তাসকলে অত্যাচাৰী বিদেশীসকলৰ পৰা ইশ্ৰায়েলী লোকসকলক উদ্ধাৰ কৰি উলিয়াই আনে। তেওঁলোকৰ মাজত কিছুমানে একোজন আৰু কিছুমানে বিচারক হিচাপে কৰ্ম কৰিছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভৱতঃ লিখাৰ সময় প্ৰায় 1043 - 1000 খ্ৰীষ্টপূৰ্ব।

এটা সম্ভাব্য সময়ৰ কথা মনলৈ আহে যে, বিচারকর্তাসকলৰ পুস্তক খন হয়তো দাদুদৰ ৰাজত্বকালত সংকলিত কৰা হৈছিল আৰু ইয়াৰ মানৱীয় উদ্দেশ্য আছিল যিহোচাবাবৰ মৃত্যুৰ পাছৰ পৰা অকাৰ্যকৰী ব্যৱস্থাৰ সৈতে ৰাজতন্ত্ৰৰ সুবিধা প্ৰদৰ্শন কৰা।

প্ৰাপক

ইশ্ৰায়েলীয় লোকসকল আৰু বাইবেলৰ ভৱিষ্যত পাঠকব্দ।

উদ্দেশ্য

এই ঐতিহাসিক সময়ৰ মাজেৰে ইশ্ৰায়েলৰ প্ৰথম ৰজা হোৱাৰ সময়ৰ পৰা দেশৰ উন্নয়ন, ই মাত্ৰ ইতিহাসৰ উপস্থাপনৰ বাবে নহয়, কিন্তু বিচারকর্তাসকলৰ সময়ৰ এক আধ্যাত্মিক দৃষ্টিভংগী উপস্থাপন কৰা হয় (24:14-28; 2:6-13); যিহোৱাই প্ৰদৰ্শন কৰিছিল অত্যাচাৰৰ প্ৰতি তেওঁ বিধানৰ বিশ্বাসযোগ্যতা, আনকি লোকসকলে তেওঁৰ সৈতে বিধান ভংগ কৰাৰ পাছতো তেওঁ ইয়াক প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। যিহোৱাই লোকসকলক সোঁৱৰাই দিছিল তেওঁৰ বিধানৰ প্ৰতি থকা বিশ্বাসযোগ্যতা, আৰু তেওঁ কোনো ৰজা বা বিচারকর্তা নহয়। যদি ঈশ্বৰে কোনো এজনক জাতিৰ মাজৰ পৰা চয়তানৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে সৃষ্টি কৰে, (আদিপুস্তক 3:15) তেনেহলে সেয়া প্ৰত্যেক বংশৰ পৰা সমান সংখ্যক বিচারকর্তা হয়তো হ’ব।

মূল বিষয়

ঈশ্বৰ আৰু মুক্তি

প্ৰস্তাৱনা

1. বিচারকর্তাসকলৰ অধীনত ইশ্ৰায়েলৰ চৰ্ত — 1:1-3:6
2. ইশ্ৰায়েলৰ বিচারকর্তাসকল — 3:7-16:31
3. ইশ্ৰায়েলৰ পাপময় ঘটনাৰ প্ৰদৰ্শন — 17:1-21:25

কনানীয়াসকলৰ সৈতে ইশ্ৰায়েলসকলৰ যুদ্ধ

1 যিহোচাবাবৰ মৃত্যুৰ পাছত ইশ্ৰায়েলৰ সত্তান সকলে যিহোৱাক সুধিলে, “কনানীয়াসকলৰ বিপক্ষে আমি যেতিয়া যুদ্ধ কৰিবলৈ উপত্যকাৰ ওপৰলৈ যাম, তেতিয়া আমাৰ হৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ কোনে প্ৰথমে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিব?” 2 উত্তৰত যিহোৱাই ক’লে, “প্ৰথমে যিহুদা ফৈদৰ লোকসকল যাব; চোৱা, মই তেওঁলোকৰ হাততে এই দেশ সমৰ্পণ কৰিলোঁ।” 3 এই কথা শুনাৰ পাছত যিহুদা বংশৰ লোক সকলে গৈ চিমিয়োন ফৈদৰ তেওঁলোকৰ ডাইসকলক ক’লে, “যি ঠাই আমাৰ ভাগত পৰিছে, সেই অঞ্চলত থকা কনানীয়াসকলৰ অস্থিত যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে তোমালোকো আমাৰ সৈতে আহাঁ, তেতিয়া আমি একেলগে মিলি যুদ্ধ কৰিব পাৰিম আৰু পাছত সেইদৰে আমিও তোমালোকৰ অঞ্চল দখল কৰিবৰ বাবে তোমালোকৰ লগত যুদ্ধলৈ যাম।” তেতিয়া চিমিয়োন ফৈদৰ লোকসকল তেওঁলোকৰ লগত গ’ল।

4 যিহুদা বংশৰ লোকসকল ওপৰলৈ উঠি গৈ আক্ৰমণ কৰাত যিহোৱাই কনানীয়া আৰু পৰিজীয়াসকলৰ ওপৰত তেওঁলোকক জয়ী কৰিলে। তেওঁলোকৰ দহ হাজাৰ সৈন্যক তেওঁলোকে বেজক অঞ্চলত বধ কৰিলে। 5 বেজকত তেওঁলোকে অদুনী বেজক*ক দেখা পাই তেওঁৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে আৰু কনানীয়া ও পৰিজীয়াসকলক পৰাস্ত কৰিলে। 6 কিন্তু অদুনী-বেজক যেতিয়া পলাই গৈছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে পাছে পাছে খেদি গৈ তেওঁক ধৰি তেওঁৰ হাত আৰু ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলি কাটি পেলালে। 7 তাতে অদুনী-বেজকে ক’লে, “মই সত্তৰজন ৰজাৰ হাত আৰু ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলি কাটি পেলাইছিলোঁ। তেওঁলোকে মোৰ মেজৰ তলত পৰা আহাৰ বুটলি খাইছিল। মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি যেনে কাৰ্য কৰিলোঁ, ঈশ্বৰেও মোলৈ তেনে কৰিলে।” পাছত তেওঁলোকে অদুনী-বেজকক যিৰুচালেমলৈ আনিলে আৰু তেওঁৰ সেই ঠাইতে মৃত্যু হ’ল।

8 যিহুদা বংশৰ লোকসকলে যিৰুচালেম আক্ৰমণ কৰি, সেই ঠাই অধিকাৰ কৰিলে। তেওঁলোকে তৰোৱালেৰে সকলোকে বধ কৰি নগৰখনত জুই লগাই দিলে। 9 তাৰ পাছত তেওঁলোকে পাহাৰীয়া এলেকা, নেগেড আৰু পশ্চিমৰ নিম্নভূমিত বাস

* 1 অধ্যায়:5 অদুনী-বেজক সেই সময়ত বেজকৰ ৰজা আছিল।

কৰা কনানীয়াসকলৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ নামি গ'ল।¹⁰ তেওঁলোকে হিষ্ৰাণৰ বাসিন্দা কনানীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে আগুৱাই গৈ চেচয়, অহিমন আৰু তশময়ক পৰাস্ত কৰিলে। হিষ্ৰাণৰ আগৰ নাম আছিল কিৰিয়া-অৰ্ব।

11 তাৰ পৰা তেওঁলোক দবীৰ চহৰৰ বিৰুদ্ধে আগবাঢ়ি গ'ল; দবীৰৰ পূৰ্বৰ নাম আছিল কিৰিয়া-চেফৰ।¹² কালেবে কৈছিল, “যি জনে কিৰিয়া-চেফৰক আৰম্ভণ কৰি অধিকাৰ কৰিব, মই মোৰ জী অকচাক তেওঁৰে সৈতে বিয়া দিম।”¹³ তাতে কালেবৰ ডায়েক কনজৰ সন্তান আনীয়েলে দবীৰ অধিকাৰ কৰিলে আৰু সেয়ে কালেবে নিজৰ জীয়েক অকচাক আনীয়েলে সৈতে বিয়া দিলে।¹⁴ আনীয়েলৰ লগত অকচা অহাৰ পাছতেই অকচাই স্বামীক খাটিবলৈ ধৰিলে, যাতে তেওঁ তাইৰ বাপেকক তাইৰ কাৰণে এখন পথাৰ দিবলৈ অনুৰোধ কৰে। পাছত অকচা যেতিয়া গাধৰ পিঠিৰ পৰা নামিল, কালেবে তাইক সুধিলে, “তোমাক কি লাগে মাজনী?”¹⁵ তাই উত্তৰ দিলে, “দেউতা, আপুনি মোক এক আশীৰ্বাদ দিয়ক; কিয়নো আপুনি মোক নেগেডৰ ভূমি যেতিয়া দিছে, তেন্তে জলৰ নিজৰাবোৰো মোক দিয়ক।” এই কথা শুনি কালেবে তাইক সেই ঠাইৰ ওপৰ আৰু তল অংশত থকা নিজৰাবোৰ দিলে।

16 মোচিৰ শহুৰেকৰ বংশৰ সন্তান সকল, যিসকল জাতিত কেনীয়া আছিল, তেওঁলোকে যিহূদাৰ লোকসকলৰ সৈতে খেজুৰ চহৰৰ পৰা অৰাদ এলেকাৰ ওচৰৰ নেগেডত থকা যিহূদাৰ লোকসকলে বসবাস কৰা মৰুভূমিলৈ তেওঁলোকে সৈতে বসবাস কৰিবলৈ উঠি গ'ল।¹⁷ যিহূদা বংশৰ লোক সকলে তেওঁলোকৰ ভাই চিমিয়োন বংশৰ লোক সকলৰ লগত গৈ চফা চহৰৰ বাসিন্দা কনানীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিলে আৰু সেই চহৰ সম্পূৰ্ণকৈ বিনষ্ট কৰিলে। এই কাৰণতে সেই চহৰৰ নাম দিয়া হ'ল হৰমাশ।¹⁸ যিহূদা বংশই গাজা, অস্থিলোন, ইষ্ৰাণ চহৰ আৰু তাৰ ওচৰ-পাজৰৰ অঞ্চলসমূহ দখল কৰিলে।¹⁹ যিহোৱা যিহূদা বংশৰ লোকসকলৰ সঙ্গত আছিল। তেওঁলোকে পাহাৰী এলেকাবোৰ দখল কৰি নিছিল হয়, কিন্তু সমতল ভূমিৰ নিবাসীসকলক খেদাৰ পৰা নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ লোহাৰ ৰথ আছিল।

20 মোচিৰ আঙা অনুসাৰে হিষ্ৰাণ চহৰ কালেবক দিয়া হ'ল। অনাকৰ তিনিটা পুতেকক কালেবে হিষ্ৰাণৰ পৰা খেদাই দিলে।²¹ কিন্তু বিন্যামীন বংশৰ লোকসকলে যিৰূচালেমত বাস কৰা যিৰূচীয়াসকলক উচ্ছেদ নকৰিলে; সেয়ে বিন্যামীন বংশৰ লগত যিৰূচীয়াসকল আজিও তাত বসবাস কৰি আছে।

22 যোচেফৰ বংশয়ো বৈএল নগৰ আক্ৰমণ কৰিবলৈ গ'ল। যিহোৱা তেওঁলোকৰ সঙ্গী আছিল।²³ তেওঁলোকে বৈএল নগৰখন ভালদৰে চাইচিতি আহিবলৈ মানুহ পঠালে; বৈএলৰ আগৰ নাম আছিল লুজ।²⁴ পাছত চোৰাংচোৰাসকলে সেই নগৰৰ পৰা এজন মানুহক বাহিৰলৈ ওলাই অহা দেখি, তেওঁক ক'লে, “অনুগ্রহ কৰি এই নগৰত সোমোৱাৰ পথটো আপুনি আমাক দেখুৱাই দিয়ক। আমি আপোনালৈ দয়ালু হ'ম।”²⁵ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক নগৰত সোমোৱা পথ দেখুৱাই দিয়াত তেওঁলোকে গৈ সেই নগৰ তৰোৱালেৰে আক্ৰমণ কৰিলে, কিন্তু সেই লোকজনক আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো লোকক ৰেহাই দিলে।²⁶ তাৰ পাছত সেই মানুহজনে হিঠীয়াসকলৰ দেশলৈ গৈ তাত এখন নগৰ সাজিলে আৰু তাৰ নাম লুজ ৰাখিলে; আজিলৈকে নগৰখন এই নামেৰেই আছে।

27 মনচিৰ বংশৰ লোকসকলে বৈ-চান, তানক, দোৰ, যিল্লিয়াম, মগিদো চহৰৰ আৰু ইয়াৰ আশে-পাশে থকা গাওঁবোৰৰ বাসিন্দাসকলক উচ্ছেদ নকৰিলে, কাৰণ কনানীয়াসকলে সেই ঠাইতে থাকিবলৈ মন দৃঢ় কৰিলে।²⁸ পাছত ইশ্ৰায়েলীয়াসকলে যেতিয়া শক্তিশালী হৈ উঠিল, তেতিয়া তেওঁলোকে সেই কনানীয়াসকলক তেওঁলোকৰ দাস হৈ কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে; কিন্তু তেওঁলোকক একেবাৰে খেদি নিদিলে।

29 ইষ্ৰায়েলীয়াসকলেও গেজৰৰ পৰা কনানীয়াসকলক বাহিৰ কৰি নিদিলে; সেয়ে তেওঁলোক গেজৰতে তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰি থাকিল।

30 জব্বুলন বংশৰ লোকসকলেও কিটেৱান আৰু নহলেলৰ পৰা কনানীয়াসকলক বাহিৰ কৰি নিদিলে; তাতে কনানীয়াসকলে তেওঁলোকৰ মাজতে বাস কৰি থাকিল, কিন্তু জব্বুলনৰ বংশধৰসকলে তেওঁলোকক দাসৰ কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে।

31 আচেৰ বংশয়েও অক্কো, চীদোন, অহলাব, অকজীব, হেলবা, অফীক, আৰু ৰহোবৰ লোক সমূহক বাহিৰ নকৰিলে।³² তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ বাসিন্দা কনানীয়াসকলৰ মাজতে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে, কাৰণ তেওঁলোকে সেইসকলক বাহিৰ নকৰিলে।

33 নগ্গালী বংশৰ লোকসকলে বৈ-চেমচ আৰু বৈ-অনাৰ লোকসকলক বাহিৰ নকৰিলে আৰু তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ কনানীয়াসকলৰ মাজত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে; বৈ-চেমচ আৰু বৈ-অনাৰ বাসীক নগ্গালীসকলৰ বাবে কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে।

34 ইমোৰীয়াসকলে দানৰ বংশধৰসকলক পাহাৰীয়া এলেকাতে আটক কৰি বসতি কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে; তেওঁলোকক সমতল ভূমিলৈ নামি আহিব নিদিলে।³⁵ ইমোৰীয়াসকলে হেৰুচ পৰ্বত, অয়ালোন আৰু চালৰীমত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে; কিন্তু যোচেফৰ বংশৰ লোকসকলৰ সৈন্য শক্তিয়ে সেইবোৰ জয় কৰিলে আৰু ইমোৰীয়াসকলক তেওঁলোকৰ দাসৰ কাৰ্য কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে।³⁶ ইমোৰীয়াসকলৰ সীমা অৰুৰবীম গিৰিপথৰ পৰা চেলা পাৰ হৈ ওপৰৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চললৈকে আছিল।

2 অধ্যায়

বোখীমত ঈশ্বৰৰ দূত

1 যিহোৱাৰ দূতে গিলগলৰ পৰা বোখীমলৈ উঠি আহি ইশ্ৰায়েলীসকলক ক'লে, “মই মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক বাহিৰ কৰি আনিলো আৰু যি দেশ দিম বুলি মই তোমালোকৰ পুৰুষসকলৰ আগত শপত খাইছিলোঁ, সেই দেশলৈ তোমালোকক

† 1 অধ্যায়:16 খেজুৰ চহৰ অৰ্থাৎ যিৰূহো নগৰ ‡ 1 অধ্যায়:17 যাৰ অৰ্থ বিনষ্ট

লৈ আহিলোঁ; মই কৈছিলোঁ, 'তোমালোকৰ সৈতে স্থাপন কৰা মোৰ নিয়মটি মই কেতিয়াও নাভাঙিম।' ² তোমালোকেও এই দেশৰ লোকসকলৰ সৈতে কোনো চুক্তি নকৰিবা; সিহঁতৰ বেদিবোৰ ভাঙি পেলাবা।' কিন্তু তোমালোকে মোৰ কথালে কাণ নিদিলা। তোমালোকে কিয় এনে কাৰ্য কৰিলা?

³ এই কাৰণে মই এতিয়া তোমালোকক কওঁ যে, 'মই তোমালোকৰ ওচৰৰ পৰা কনানীয়াসকলক দূৰ নকৰিম; তেওঁলোক তোমালোকৰ কাৰণে কাইটম্বৰূপ হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰ তোমালোকৰ কাৰণে এক ফান্দ হৈ পৰিব।' ⁴ যিহোৱাৰ দূতে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক এইবাৰ কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁলোক সকলোৱে উচ্চস্বৰে কান্দিবলৈ ধৰিলে। ⁵ যি ঠাইত তেওঁলোকে কান্দিছিল সেই ঠাইৰ নাম বোথীম* ৰাখিলে; তেওঁলোকে তাত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অনেক বলি উৎসৰ্গ কৰিলে।

ইশ্বায়েলৰ অবাধ্যতা আৰু পৰাজয়

⁶ যিহোচুৱাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক নিজৰ নিজৰ ঠাইলৈ পঠিয়াই দিলে। সেইদৰে তেওঁলোক প্ৰত্যেকেই যাক যি ভাগ দিয়া হ'ল, সেই ঠাইৰ আধিপত্য লবলৈ গ'ল। ⁷ যিহোচুৱা যিমান দিন জীয়াই আছিল, সিমান দিনলৈকে ইশ্বায়েলবাসীয়ে যিহোৱাৰ সেৱা কৰিছিল। যিহোচুৱাৰ মৃত্যুৰ পাছত যিসকল বৃদ্ধলোক জীৱিত আছিল, তেওঁলোকেও নিজৰ জীৱনকালত যিহোৱাৰ সেৱা কৰিছিল। ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ কাৰণে যিহোৱাই যি যি মহা কৰ্ম কৰিছিল; সেইসকলো কৰ্ম এই বৃদ্ধলোক সকলে দেখিছিল। ⁸ নূনৰ পুংৰ যিহোৱাৰ দাস যিহোচুৱাৰ এশ দহ বছৰ বয়সত মৃত্যু হ'ল। ⁹ ইশ্বায়েলবাসীয়ে যিহোচুৱাক তেওঁৰ নিজৰ মাটিৰ সীমাৰ ভিতৰৰ তিন্নাহেৰচ নামৰ ঠাইত মৈদাম দিলে। এই ঠাই গাচ পৰ্বতৰ উত্তৰত ইফ্ৰয়িমৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলত আছিল।

¹⁰ যিহোচুৱাৰ সমসাময়িক সকলো প্ৰজন্মই মৃত্যু বৰণ কৰি নিজৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ পাছত পৰৱৰ্তী প্ৰজন্মৰ বৃদ্ধি হবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে যিহোৱাক নাজানিলে। যিহোৱাই ইশ্বায়েলবাসীৰ কাৰণে কি কৰিলে তেওঁলোকে সেইবাৰ নাজানিলে। ¹¹ সেয়ে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তেনে আচৰণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু বাল-দেৱতাবোৰৰ সেৱা-পূজা কৰিব ধৰিলে। ¹² তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ যিহোৱা ঈশ্বৰ, যিজনাই মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনিছিল, তেওঁক তেওঁলোকে ত্যাগ কৰিলে। তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে বসবাস কৰা লোক সকলৰ বিভিন্ন দেৱ-দেৱীক প্ৰণিপাত কৰি সেইবোৰৰ পাছত চলিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত কৰি তুলিলে। ¹³ তেওঁলোকে যিহোৱাক ত্যাগ কৰি বাল-দেৱতা আৰু অষ্টৰো[†] দেৱীৰ পূজা কৰিবলৈ ধৰিলে।

¹⁴ যিহোৱাৰ ক্ৰোধ ইশ্বায়েলবাসীৰ বিৰুদ্ধে জুলি উঠাত তেওঁ তেওঁলোকক লুটকাৰীসকলৰ হাতত শোধাই দিলে; সিহঁতে তেওঁলোকক লুট কৰিলে; তেওঁলোকৰ চাৰিওকাষে থকা শংৰুবোৰৰ শক্তিশালী হাতত তেওঁলোকক দাসৰূপে বেচিলোঁ; তাত তেওঁলোকে শংৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে থিয় হৈ নিজক পুনৰ ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিলে। ¹⁵ যেতিয়া ইশ্বায়েলীয়াসকল যুদ্ধলৈ যায় তেতিয়া যিহোৱাই যিদেৰে শপত খাইছিল, সেই অনুসাৰে তেওঁৰ হাত তেওঁলোকৰ পৰাজয়ৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ বিপক্ষে আছিল। তাৰ ফলত ইশ্বায়েলীয়াসকল ভয়ঙ্কৰ দুৰ্দশাৰ মাজত আছিল।

¹⁶ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁলোকৰ মাজত বিচাৰকৰ্তাসকলক নিযুক্ত কৰিলে; ইশ্বায়েলসকলক যিসকলে লুট কৰে, তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা এইসকলে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰে। ¹⁷ কিন্তু ইশ্বায়েলীয়াসকলে বিচাৰকৰ্তাসকলৰ কথাত কাণ নিদিলে; কিয়নো তেওঁলোক যিহোৱাৰ প্ৰতি বিশ্বাসী নাছিল আৰু আন আন দেৱ-দেৱীৰ ওচৰত নিজকে বেচি ব্যভিচাৰ কৰিলে আৰু সেইবোৰৰ আগত পৰ্ণিপাত কৰিছিল; তেওঁলোকৰ ওপৰ পিতৃসকলে যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰি বাধ্যতাৰ যি পথত গমন কৰিছিল, তেওঁলোকে সেই পথত নাচলিলে আৰু অচিৰেই সেই পথৰ পৰা আঁতৰি গ'ল। ¹⁸ যিহোৱাই যেতিয়া তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনো বিচাৰকৰ্তাক নিযুক্তি দিছিল, তেতিয়া তেওঁ সেই বিচাৰকৰ্তাক সহায় কৰিছিল। সেইজন বিচাৰকৰ্তা যিমান দিনলৈকে জীয়াই থাকে, সিমান দিনলৈকে যিহোৱাই শংৰুবোৰৰ হাতৰ পৰা ইশ্বায়েলক উদ্ধাৰ কৰিছিল; অত্যচাৰীবোৰৰ হাতত উপদৰৰ আৰু তাড়না পাই তেওঁলোকে যেতিয়া কন্দা-কটা কৰে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ দয়া ওপজে। ¹⁹ কিন্তু সেই বিচাৰকৰ্তা মৰিলেই তেওঁলোকে পুনৰ ঘূৰি দেৱ-দেৱীবোৰৰ পাছত চলি পূজা-অৰ্চনা আৰু সেৱা-উপাসনাত ব্ৰতী হয়; তেওঁলোকে পূৰ্বপুৰুষসকলতকৈও অধিক ভ্ৰষ্টাচাৰৰ পথলৈ উলটি যায়। তেওঁলোকে একোতেই নিজৰ দৃষ্ট অভ্যাস আৰু গোড়ামিৰ পথ নেৰে।

²⁰ সেয়ে ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্ৰোধ জুলি উঠাত তেওঁ ক'লে, "এই জাতিৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত মই যি ব্যৱস্থাৰ চুক্তি কৰিছিলোঁ, তাক এওঁলোকে উলঙ্ঘন কৰিলে আৰু মোৰ কথাও নুশুনিলে। ²¹ এই হেতুকে যিহোচুৱাৰ মৃত্যুৰ সময়ত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকি গ'ল, মই সেইসকলক ইশ্বায়েলৰ সম্মুখৰ পৰা পুনৰ দূৰ নকৰিম। ²² ইশ্বায়েলবাসীয়ে তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে চলাৰ দৰে যিহোৱাৰ পথত চলে নে নচলে, এইসকল জাতিৰ যোগেদিয়েই মই তেওঁলোকৰ পৰীক্ষা কৰিম।" ²³ এই কাৰণেই যিহোৱাই সেই জাতিবোৰক শীঘ্ৰে বাহিৰ নকৰি দেশত ৰাখি থলে। তেওঁ যিহোচুৱাৰ হাততো তেওঁলোকক সমৰ্পণ নকৰিলে।

3 অধ্যায়

¹ যি সকল ইশ্বায়েলীয়া লোকৰ কনান দেশত যুদ্ধৰ কোনো অভিজ্ঞতা নাছিল, সেইসকলক পৰীক্ষাত পেলাবলৈ যিহোৱাই কিছুমান জাতিক সেই দেশৰ মাজত অৱশিষ্ট ৰাখিলে। ² ইশ্বায়েলৰ নতুন প্ৰজন্মৰ যিসকল সন্তানে আগৰ যুদ্ধবোৰৰ কথা নাজানিছিল, সেই ইশ্বায়েলবাসীক যুদ্ধৰ বিষয়ে শিক্ষা দিবলৈ যিহোৱাই এনে কৰিলে। ³ সেই জাতিবোৰ হ'ল, পলেষ্টিয়াসকলৰ

* 2 অধ্যায়:5 ইয়াৰ অৰ্থ 'স্বৰলদন' † 2 অধ্যায়:14 দাসৰূপে অৰ্পণ কৰিলে বা শত্ৰুৰ হাতত লুটদৰা হবলৈ এৰি দিলে।

পাঁচজন শাসনকর্তা, কনানীয়াসকল, চীদোনীয়া আৰু হিব্ৰীয়া জাতি। বাল-হৰমোন পাহাৰৰ পৰা লেবো-হমাত (হমাতৰ গিৰিপথ) পৰ্যন্ত লিবানোনৰ যি পাহাৰী এলেকা আছে, এই হিব্ৰীয়াসকলে তাতে বাস কৰিছিল।⁴ যিহোৱাই মোচিৰ দ্বাৰাই ইশ্ৰায়েলৰ ওপৰ-পিতৃসকলক যি আড্ডা দিছিল, তেওঁলোকে সেইবোৰ মানি চলে নে নাই তাক পৰীক্ষা কৰিবৰ অৰ্থে এই জাতিবোৰক ৰাখি থোৱা হৈছিল।⁵ সেয়ে ইশ্ৰায়েলবাসীয়ে কনানীয়া, হিৱীয়া, ইমোৰীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিব্ৰীয়া আৰু যিৱুচীয়া লোকসকলৰ মাজত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে;⁶ তেওঁলোকে সেই জাতিবোৰৰ ছোৱালীক বিয়া কৰিছিল আৰু নিজৰ ছোৱালীবোৰকো তেওঁলোকৰ ল'ৰাবোৰৰ সৈতে বিয়া দিছিল আৰু তেওঁলোকে সেইসকলৰ দেৱতাবোৰক পূজা কৰিবলৈ ধৰিলে।

প্ৰথম বিচারকর্তা - অন্নীয়েল

⁷ ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক পাহৰি বাল-দেৱতাবোৰক আৰু আচেৰা মূৰ্তিবোৰক পূজা কৰিবলৈ ধৰিলে।⁸ এই হেতুকে ইশ্ৰায়েলৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ শ্ৰেৰা প্ৰজ্বলিত হ'ল আৰু তেওঁ অৰাম-নহৰয়িম*ৰ ৰজা কুচন-ৰিচাথয়িমৰ হাতত তেওঁলোকক তুলি দিলে।⁹ ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকল আঠ বছৰ কাল কুচন-ৰিচাথয়িমৰ অধীনত থাকিল।⁹ কিন্তু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰাৰ পাছত, যিহোৱাই তেওঁলোকক সহায় কৰিবৰ কাৰণে এজন উদ্ধাৰকর্তা থিয় কৰালে; তেওঁ হ'ল কনজৰ পুত্ৰ কালেবৰ ভায়েক অন্নীয়েল।¹⁰ যিহোৱাৰ আত্মা অন্নীয়েলৰ ওপৰত স্থিতি হোৱাত তেওঁ ইশ্ৰায়েলৰ বিচাৰ কৰিলে। অন্নীয়েল যেতিয়া যুদ্ধলৈ ওলাই গৈছিল, যিহোৱাই তেওঁৰ হাতত অৰামৰ ৰজা কুচন-ৰিচাথয়িমক তুলি দিলে আৰু তেওঁক জয়ী কৰিলে। অন্নীয়েলত থকা শক্তিৰ দ্বাৰাই তেওঁ কুচন-ৰিচাথয়িমক পৰাজিত কৰিলে।¹¹ তাৰ পাছত চল্লিশ বছৰলৈকে দেশত শান্তি আছিল; পাছত কনজৰ পুত্ৰ অন্নীয়েলৰ মৃত্যু হ'ল।

বিচারকর্তা এহুদ

¹² ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে পুনৰায় কু-আচৰণ কৰি তেওঁৰ অবাধ্য হ'ল। ইশ্ৰায়েলে কৰা দুষ্টতাৰ কাৰ্যবোৰ দেখা পাই যিহোৱাই তেওঁলোকৰ অহিত মোৱাৰ ৰজা ইম্মোনক শক্তিশালী কৰি তুলিলে।¹³ অম্মোনীয়া আৰু অম্মালেকীয়াসকলক লগত লৈ ইম্মানে ইশ্ৰায়েলক পৰাজিত কৰি খেজুৰ গছৰ চহৰ# নিজৰ অধীনলৈ আনিলে।¹⁴ তাতে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকল ওঠৰ বছৰ কাল মোৱাৰ ৰজা ইম্মোনৰ অধীন হৈ থাকিল।¹⁵ ইয়াৰ পাছত পুনৰায় ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকৰ কাৰণে এহুদ নামৰ এজন উদ্ধাৰকৰ্তাক পঠালে। তেওঁ আছিল বিন্যামীনৰ বংশৰ গোৱাৰ পুতেক। তেওঁ বাওঁহতীয়া আছিল। মোৱাৰ ৰজা ইম্মোনক কৰ দিবৰ কাৰণে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁক পঠাইছিল।

¹⁶ এহুদ নিজৰ কাৰণে এখন এহাত দীঘল দুধৰীয়া তৰোৱাল গঢ়াই সোঁ কৰঙত কাপোৰৰ তলত তাক বান্ধি ল'লে।¹⁷ তেওঁ গৈ মোৱাৰ ৰজাক সেই কৰ আদায় দিলে; এই ইম্মোন এজন অতিশয় শক্ত মানুহ আছিল।¹⁸ কৰ দি এটোৱাৰ পাছত কৰ অনা লোকসকলক তেওঁ পঠাই দিলে।¹⁹ কিন্তু তেওঁ নিজে হ'লে গিলগলৰ ওচৰত প্ৰতিমা খোদাই কৰা শিলবোৰ পৰ্যন্ত গৈ ঘূৰি আহি ক'লে, “মহাৰাজ, আপোনাক মোৰ এটা গোপন সংবাদ দিবলৈ আছে।” ৰজাই নিজৰ লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে মনে মনে থাকা”; তাতে তেওঁৰ লোকসকল কোঠাটোৰ পৰা গুছি গ'ল।²⁰ সেই সময়ত ৰজা ওপৰ কোঠালিৰ ঠাণ্ডা ঘৰত অকলে বহি আছিল; এহুদ তেওঁৰ কাষলৈ চাপি গৈ ক'লে, “আপোনাক ঈশ্বৰৰ পৰা অহা এটি বাৰ্তা মোৰ ক'ব লগা আছে।” ৰজাই নিজৰ আসনৰ পৰা উঠি থিয় হ'ল।²¹ তাতে এহুদ বাওঁহাত মেলি সোঁ কৰঙৰ পৰা সেই তৰোৱাল লৈ তেওঁৰ পেটত সোমোৱাই দিলে।²² নালেৰে সৈতে তৰোৱালখন পেটত সোমাই পিঠিফালে কিছু ওলাই গ'ল আৰু চৰ্বিত ঢাক খাই গ'ল; তেওঁ ইম্মোনৰ পেটৰ পৰা তৰোৱালখন টানি বাহিৰ কৰি তুলিয়ালে।²³ পাছত এহুদ বাৰাণ্ডালৈ ওলাই আহিল; ওপৰ কোঠালিৰ দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰি তলা মাৰি দিলে।

²⁴ এহুদ বাহিৰলৈ ওলাই যোৱাৰ পাছত ৰজাৰ ভৃত্যবোৰে আহি দেখিলে যে ওপৰ কোঠালিৰ দুৱাৰবোৰত তলা মাৰি বন্ধ কৰা হৈছে। সিহঁতে ক'লে, “ৰজাই নিশ্চয়ে ওপৰ কোঠালিৰ ঠাণ্ডা ঘৰত মলমূত্ৰ ত্যাগ কৰি আছে।”²⁵ বহু সময় ধৰি অপেক্ষা কৰিলে, কিন্তু ৰজাই দুৱাৰ নোখোলা দেখি সিহঁত চিন্তিত হ'ল আৰু সেয়ে চাবি আনি দুৱাৰ খোলাত সিহঁতৰ পৰভুক মজিয়াত মৃত অৱস্থাত পৰি থকা দেখিলে।

²⁶ ভৃত্যবোৰে অপেক্ষাৰে কি কৰিব চিন্তা কৰি থকা সময়তে এহুদ পলাইগৈ মূৰ্তি খোদাই কৰা শিলবোৰ পাৰ হৈ চিঘীৰালৈকে গৈ ৰক্ষা পালে।²⁷ সেই ঠাই পাই তেওঁ ইশ্ৰায়েলৰ পৰ্বতত শিঙা বজালে; পাছত ইশ্ৰায়েলবাসীয়ে তেওঁৰে সৈতে পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল; এহুদ তেওঁলোকৰ নেতৃত্ব দিলে।²⁸ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহাঁক; যিহোৱাই আপোনালোকৰ শত্ৰু মোৱাবীয়াহঁতক পৰাজিত কৰি আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিলে।” তাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ পাছে পাছে নামি গৈ, মোৱাৰৰ ওচৰত যৰদ্দন নদীৰ পাৰৰ যি যি ঠাই খোজ কাঢ়ি পাৰ হ'ব পাৰি সেইবোৰ দখল কৰি ল'লে আৰু তেওঁলোকে কাকো নদী পাৰ হ'বলৈ নিদিলে।²⁹ সেই সময়ত তেওঁলোকে প্ৰায় দহ হাজাৰ মোৱাবীয়া লোকক বধ কৰিলে। মোৱাবীয়াসকল হস্ত-পৃষ্ঠ বীৰ পুৰুষ আছিল; কিন্তু কোনোৱে পলাই যাব নোৱাৰিলে।³⁰ সেই দিনাই মোৱাৰ দেশ ইশ্ৰায়েলবাসীৰ ক্ষমতাৰ অধীন কৰা হ'ল আৰু তাৰ পাছত আশী বছৰলৈকে দেশত শান্তি বিৰাজ কৰিলে।

বিচারকর্তা চমগৰ

* 3 অধ্যায়:8 অৰ্থাৎ মেচপাটেমিয়া † 3 অধ্যায়:8 দাসৰূপ অৰ্পন কৰিলে বা শত্ৰুৰ হাতত লুটদৰবা হ'বলৈ এৰি দিলে। ‡ 3 অধ্যায়:13 অৰ্থাৎ যিৰিহো নগৰ।

31 এহুদৰ পাছত, অনাতৰ পুত্ৰ চমগৰ বিচাৰকৰ্তা হ'ল; তেওঁ গৰু খেদোৱা লাঠীৰে পলেটীয়াসকলৰ ছশ লোকক বধ কৰিছিল। তেওঁৰ ইশ্ৰায়েলবাসীক দুৰ্যোগৰ পৰা নিস্তাৰ কৰিছিল।

4 অধ্যায়

মহিলা বিচাৰকৰ্তা দবোৰা

1 এহুদৰ মৃত্যুৰ পাছত, ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে পুনৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত আকৌ কু-আচৰণ কৰিলে।² তেতিয়া যিহোৱাই হচোৰত শাসন কৰা যাবীন নামৰ এজন কনানীয়া ৰজাৰ হাতত তেওঁলোকক তুলি দিলে; তেওঁৰ সেনাপতিজনৰ নাম আছিল চীচৰ। চীচৰাই অনা-ইশ্ৰায়েলী লোক বাস কৰা হৰোচা³ হোহোইন*ত বাস কৰিছিল।³ সেই সেনাপতিৰ নশ লোহাৰ ৰথ আছিল আৰু তেওঁ বিশ বছৰলৈকে ইশ্ৰায়েলীয়া লোক সকলৰ ওপৰত অতিশয় উ⁴পীড়ন চলাইছিল। সেয়ে, ইশ্ৰায়েলবাসীয়ে যিহোৱাৰ ওচৰত সহায় বিচাৰি কাতৰোক্তি কৰিবলৈ ধৰিলে।

4 সেই সময়ত লব্ধিদোতৰ ডাৰ্যা দবোৰা নামৰ এগৰাকী মহিলা ভাববাদী আছিল। তেওঁ তেতিয়া ইশ্ৰায়েলৰ বিচাৰকৰ্তা আছিল।⁵ তেওঁ ইশ্ৰায়িমৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ ৰামা আৰু বো⁶এলৰ মাজৰ দবোৰাৰ খাজুৰ গছ নামেৰে জনাজাত খাজুৰ গছৰ তলত বহে আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে নিজৰ কাজিয়া-পেচালৰ মীমাংসাৰ কাৰণে তেওঁৰ গুৰিলৈ আহে।⁶ তেওঁ নগ্ৰালী দেশৰ কেদচৰ পৰা অবীনোৱমৰ পুংৰ বাৰাকক মাতি আনি ক'লে, “ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনাক এই আজ্ঞা দিছে, ‘তুমি নগ্ৰালীৰ আৰু জবুলনৰ বংশৰ দহ হাজাৰ লোক লগত লৈ তাবোৰ পৰ্বতৰ ফালে যোৱা।’⁷ মই যাবীনৰ সেনাপতি চীচৰাক, তেওঁৰ ৰথ আৰু সৈন্যদলৰ সৈতে কীচোন নদীৰ ওচৰলৈ লৈ যাম আৰু মই তোমাক তেওঁৰ ওপৰত জয়যুক্ত কৰিম।”⁸ তেতিয়া বাৰাকে দাবোৰাক ক'লে, “আপনি যদি মোৰ লগত যায়, তেতিয়াহে মই যাম; কিন্তু যদি আপুনি নাযায়, তেনেহ'লে মই নাযাওঁ।”⁹ তেওঁ ক'লে, “ঠিক আছে, মই আপোনাৰ লগত নিশ্চয় যাম। কিন্তু এই যুদ্ধ-যাংৰাৰ গোঁৱৰ হ'লে আপুনি নাপাব; কিয়নো যিহোৱাই এগৰাকী মহিলাৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই চীচৰাক পৰাস্ত কৰিব।” তাৰ পাছত দবোৰাই উঠি বাৰাকেৰে সৈতে কেদচলৈ গ'ল।

10 বাৰাকে জবুলন আৰু নগ্ৰালী বংশৰ লোক সমূহক কেদচলৈ একলগে মাতি আনিলে। দহ হাজাৰ লোক তেওঁৰ লগত গ'ল আৰু দবোৰাও তেওঁৰ লগত গ'ল।

11 সেই সময়ত হেবৰ নামৰ কেনীয়া সম্প্ৰদায়ৰ এজন লোক আছিল; তেওঁ অন্যান্য কেনীয়াসকলক এৰি নিজে পৃথকে আছিল। কেনীয়াসকল আছিল মোচিৰ শহুৰেক হেবৰৰ উত্তৰপুৰুষ। হেবৰে কেদচৰ ওচৰৰ চননীমত থকা ওক গছৰ দাঁতিত নিজৰ তন্তু তৰিছিল।

12 চীচৰাই এই খবৰ পালে যে, অবীনোৱমৰ পুংৰ বাৰাক তাবোৰ পৰ্বতলৈ উঠি গৈছে।¹³ চীচৰাই তেতিয়া নিজৰ নশ লোহাৰ ৰথ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো সৈন্যকে গোটাই লৈ অনা-ইশ্ৰায়েলী জাতিৰ হৰোচা¹⁴ৰ পৰা কীচোন নদীৰ পাৰলৈ আহিল।¹⁴ তেতিয়া দবোৰাই বাৰাকক ক'লে, “আপুনি আগবাঢ়ি যাওঁক! কিয়নো চীচৰাক পৰাজয় কৰিবৰ কাৰণে যিহোৱাই আজিয়েই এই সময় আপোনাক দিছে; যিহোৱাই জানো আপোনাক পথ দেখুৱাই নিয়া নাই?” তেতিয়া বাৰাক আৰু তেওঁৰ পাছে পাছে যোৱা দহ হাজাৰ লোক তাবোৰ পৰ্বতৰ পৰা নামিল।

15 বাৰাকৰ লোকসকলে যেতিয়া তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলে, তেতিয়া যিহোৱাই চীচৰা, তেওঁৰ সকলো ৰথবোৰ আৰু সৈন্যসামগ্ৰিক বিভ্ৰান্ত কৰি তুলিলে; তাতে চীচৰাই ৰথৰ পৰা নামি দৌৰি পলাই গ'ল।¹⁶ কিন্তু বাৰাকে অনা-ইশ্ৰায়েলীৰ হৰোচা¹⁷ পৰ্যন্ত তেওঁলোকৰ ৰথ আৰু সৈন্যসামগ্ৰিক পাছে পাছে খেদি গ'ল; চীচৰাৰ সকলো সৈন্যকে তৰোৱালেৰে আঘাত কৰি বধ কৰা হ'ল, এজন লোকো বাচি নাথাকিল।

17 কিন্তু চীচৰাই দৌৰি পলাই গৈ সেই কেনীয়া হেবৰৰ ডাৰ্যা য়ায়েলৰ তন্তুলৈ আহিল; কাৰণ সেই সময়ত হচোৰৰ ৰজা যাবীন আৰু কেনীয়া হেবৰৰ বংশৰ মাজত বন্ধুত্ব আছিল।¹⁸ য়ায়েলে চীচৰাক আগবঢ়ায় আনিবলৈ ওলাই গৈ তেওঁক ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু, ভিতৰলৈ আহঁক, মোৰ ভিতৰলৈকে আহঁক, ভয় নকৰিব।” তাতে চীচৰা য়ায়েলৰ তন্তুৰ ভিতৰলৈ গ'ল আৰু য়ায়েলে এখন কন্দলুৰে চীচৰাক ঢাকি দিলে।

19 চীচৰাই তেওঁক ক'লে, “মোৰ পিয়াহ লাগিছে, অনুগ্ৰহ কৰি মোক অলপ পানী পিবলৈ দিয়া।” য়ায়েলে এটা গাখীৰৰ মোট মেলি তেওঁক পান কৰিবলৈ দি পাছত আকৌ তেওঁক ঢাকি ৰাখিলে।²⁰ চীচৰাই তেওঁক ক'লে, “তুমি তন্তুৰ দুৱাৰ মুখত থিয় হৈ থাক; যদি কোনো মানুহে আহি তোমাক সোধে, ইয়াতে কোনো মানুহ আছেনে? তুমি ‘নাই’ বুলি কবা।”²¹ পাছত চীচৰা তাতে গভীৰ নিদ্ৰা গ'ল; এনে সময়তে হেবৰৰ ডাৰ্যা য়ায়েলে তন্তুৰ এটা খুটি আৰু হাতুৰী হাতত ল'লে আৰু তাৰ পাছত মনে মনে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ মূৰৰ একাষে সেই খুটি হাতুৰিৰে সন্মুৱাই দিলে; খুটিটো মূৰৰ মাজেদি ওলাই মাটিত গৈ হানিলে। এইদৰে চীচৰাৰ মৃত্যু হ'ল।

22 বাৰাকে চীচৰাৰ পাছে পাছে খেদি আহি সেই ঠাই পালে। য়ায়েলে তেওঁক মাতি আনিবলৈ বাহিবলৈ ওলাই গৈ ক'লে, “আহঁক, আপুনি বিচাৰি ফুৰা মানুহজনক মই দেখুৱাই দিম।” তাতে বাৰাকে তেওঁৰ লগত তন্তুৰ ভিতৰলৈ সোমাই দেখিলে যে, চীচৰা মৰি পৰি আছে আৰু তেওঁৰ মূৰৰ কাষেদি তন্তুৰ খুটি সোমোৱা আছে।

23 এইদৰে যিহোৱাই সেইদিনা ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ সন্মুখত কনানৰ ৰজা যাবীনক পৰাস্ত কৰিলে।²⁴ শেষত যাবীন ৰজাৰ বিনাশ নোহোৱালৈকে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকল দিনে দিনে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অধিক শক্তিশালী হৈ উঠিল।

* 4 অধ্যায়:2 ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল অনা যিহুদী লোকে বাস কৰা ঠাই বা পৰদেশীয় লোকে বাস নগৰ

5 অধ্যায়

দবোৰাৰ গীত।

- 1 সেইদিনাখন দবোৰা আৰু অবীনোৱমৰ পুংৰ বাৰাকে এই গীত গালে,
- 2 “নেতাসকলে ইস্ৰায়েলৰ লোকক যুদ্ধত পৰিচালনা কৰিলে,
লোকসকলে স্বেচ্ছায় আনন্দেৰে আগবাঢ়ি গ’ল* -
আমি যিহোৱাৰ প্ৰশংসা গীত কৰোঁ!
3 হে ৰজাসকল শুনা! নেতাসকল, মনোযোগ দিয়া!
মই, ময়েই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰিম;
মই ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গাম।
4 হে যিহোৱা, তুমি যেতিয়া চেয়ীৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলো, ইদামৰ পৰা আগুৱাই আহিছিলো,
পৃথিৱী কঁপি উঠিছিল, আকাশে গৰজি উঠিছিল,
এনেকি মেঘেও জল বৰষালে।
5 যিহোৱাৰ সাক্ষাতে পৰ্বতমালা কঁপি উঠিছিল;
এনেকি ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে চীনয় পৰ্বত কঁপি উঠিল।
6 চমগৰা আৰু য়ায়েলৰ দিনত
ৰাজআলিবোৰ জনশূণ্য হৈ পৰিছিল আৰু
পথিকসকলে বেঁকা বাটেদি যাতায়ত কৰিছিল।
7 মই, দবোৰাই নেতৃত্ব নিদিয়ালৈকে,
ইস্ৰায়েলৰ ভূমিত কৃষকসকল নাছিল,
মই ইস্ৰায়েলবাসীৰ মাতৃৰ দৰে হ’লো।
8 লোকসকলে নতুন দেৱতাবোৰক মনোনীত কৰিছিল;
তেতিয়া নগৰৰ দুৱাৰত যুদ্ধ লাগিল।
চম্পিশ হাজাৰ ইস্ৰায়েল লোকৰ মাজত এখনো ঢাল বা এপাত যাঠি দেখা পোৱা নাছিলো।
9 মোৰ মন ইস্ৰায়েলৰ নেতাসকলৰ লগতে আছে,
যিসকলে স্বেচ্ছায় আনন্দেৰে যুদ্ধলৈ গৈছিল,
সেইসকলৰ বাবে আমি যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰোঁ!
10 তোমালোক যিসকলে বগা গাধত উঠি,
পিঠিত আসনৰ বাবে কন্মলৰ গদিত বহি ঘূৰি ফুৰা
আৰু তোমালোক যিসকলে পথত খোজ কাটি ফুৰা,
তোমালোকে এই সকলো বিষয়ে ভাৱা!
11 তোমালোকে পশুবোৰে পানী পিবলৈ অহা ঠাইত ধনুৰধৰসকল#ৰ মাত কথা শুনা,
তাত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্যবোৰৰ কথা পুনৰ কয়,
আৰু ইস্ৰায়েলত যিহোৱাৰ সৈনিকসকলে কৰা ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্যবোৰ বৰ্ণনা কৰে।
“তাৰ পাছত যিহোৱাৰ সন্তানসকল নগৰৰ দুৱাৰবোৰলৈ নামি গ’ল।
12 সাৰ পোৱা দবোৰা, সাৰ পোৱা!
সাৰ পোৱা, সাৰ পোৱা, গীতগান কৰা!
হে অবীনোৱমৰ পুংৰ বাৰাক, উঠা আৰু
যুদ্ধত যিসকলক তোমালোকে ধৰিলা, বন্দী কৰি লৈ যোৱা।
13 তাৰ পাছত জীয়াই থকা লোকসকল গণ্য-মান্য লোকৰ ওচৰলৈ নামি আহিল;
যিহোৱাৰ লোকসকলে যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে মোৰ ওচৰলৈ নামি আহিল।
14 কিছু লোক আহিল ইশ্বৰিয়মৰ পৰা, য’ত অমালেকীয়াসকলে বাস কৰিছিল;
তোমালোকৰ পাছে পাছে বিন্যামীন বংশৰ লোক আহিল;
মাথীৰৰ পৰা সেনাপতিসকল নামি আহিল;
আৰু জবুলূনৰ বংশৰ লোকসকলে শাসনকৰ্তাৰ দণ্ড লৈ নামি আহিল।
15 ইচাখৰৰ মুখ্য লোকসকল দবোৰাৰ লগত আছিল আৰু ইচাখৰ বাৰাকৰ লগত আছিল।
বাৰাকৰ পাছে পাছে দৌৰি লোকসকলে শীঘ্ৰে উপত্যকালৈ নামি গ’ল।
ৰুবেণৰ ফৈদৰ মাজত অনেক দৃঢ়মনৰ লোক আছিল।
16 তোমালোকে মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰৰ বাঁহীৰ শব্দ শুনি শুনি কিয় মেৰ-ছাগৰ জুহুলৰ মাজত বহি আছিলো?
যিহেতু ৰুবেণৰ বংশত অনেক দৃঢ়মনা লোক আছিল।
17 গিলিয়দৰ বংশৰ লোকসকল যৰদ্দনৰ সিপাৰে বাস কৰিলে;
আৰু দান ফৈদৰ লোকে কিয় জাহাজৰ কাষত বাস কৰিলে?

* 5 অধ্যায়:2 অৰ্থাৎ যিহোৱাই নিজৰ ধাৰ্মিকতা স্থাপন কৰিলে † 5 অধ্যায়:6 চমগৰা অনাতৰ পুংৰ ‡ 5 অধ্যায়:11 গায়কসকলৰ কথা শুনা

আচৰৰ লোকসকল সমুদৰৰ তীৰত থাকি বন্দৰবোৰৰ কাষত বাস কৰিলে।

18 জব্বলুন আৰু নগালীৰ ফৈদ ৰণস্থলীত পৰাণক মৰণলৈকে তুচ্ছ জ্ঞান কৰা লোক।

19 ৰজাসকলে আহি যুদ্ধ কৰিলে; কনানৰ ৰজাসকলে যুদ্ধ কৰিলে;

মগিদোৰ পানীৰ কাষত থকা তানকত তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকে কোনো ৰূপ লুটি নিব নোৱাৰিলে।

20 আকাশৰ পৰা তৰাবোৰে যুদ্ধ কৰিলে;

নিজ নিজ পথবোৰৰ পৰা তৰাবোৰে চীচৰাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে।

21 কীচোন নদীয়ে সিহঁতক উটাই নিলে;

সেই পৰাচীন কালৰ নদীৰপানী, কীচোন নদীয়ে শত্ৰুবোৰক উটুৱাই নিলে।

হে মোৰ মন, শক্তিশালী হৈ আগবাঢ়া।

22 তেতিয়া যোঁৰাবোৰৰ খুৰাৰ আঘাতত মাটি কঁপি উঠিল; তেওঁৰ শক্তিশালী যোঁৰাবোৰে চেকুৰি দৌৰিবলৈ ধৰিলে।

23 যিহোৱাৰ দূতে কৈছে, মেৰোজ চহৰক অতিশাপ দিয়া!

তাৰ নিবাসীসকলক অতিশয় শাও দিয়া!

কিয়নো সিহঁত যিহোৱাৰ সহায়ৰ অৰ্থে নাছিল-

বীৰসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত যিহোৱাক সহায় কৰিবলৈ নাছিল।

24 কেনীয়া হেৰৰৰ ভাৰ্যা যায়েল, আন মহিলাসকলতকৈ ধন্যা মহিলা;

তেওঁ সকলো তম্বুৱাসী মহিলাতকৈও অতি ধন্যা।

25 চীচৰাই পানী খুজিলত তেওঁ গাখীৰ দিলে;

এটি ৰাজকীয় পাংৰত তেওঁ ঘন গাখীৰ আনি দিলে।

26 তেওঁ তম্বু বন্ধা খুটিটোলৈ নিজৰ হাত মেলিলে, বনুৱাৰ হাতুৰীটো সোঁ হাতত ল'লে;

চীচৰাক হাতুৰীৰে আঘাত কৰি তেওঁৰ মূৰ ভাঙিলে;

মূৰৰ কাষেদি খুটি বিক্কাই চীচৰাৰ মূৰৰ লাওখোলা গুড়ি কৰিলে।

27 তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত মূৰ গুজি চীচৰা পৰি গ'ল,

আৰু য'ত পৰিছিল, তাতে পৰি থাকিল।

ভৰিৰ ওচৰত যি ঠাইত পৰিছিল, সেই ঠাইতে তেওঁক নিশংসভাবে বধ কৰা হ'ল।

28 চীচৰাৰ মাতৃয়ে এখন খিড়িকিয়েদি জুমি চালে -

তেওঁ জালিকটা খিড়িকিৰে চাই চিঞৰি ক'লে,

“চীচৰাৰ ৰথ আহিবলৈ কিয় ইমান পলম হৈছে?

তেওঁৰ ৰথবোৰ টনা যোঁৰাবোৰৰ চেকুৰাৰ শব্দ কিয় এতিয়ালৈকে শুনা নাই?”

29 তেওঁৰ জ্ঞানৱতী লিগিৰীবোৰে উত্তৰ দিলে আৰু তেৱোঁ একে উত্তৰকে নিজকে নিজে দিলে:

30 তেওঁলোকে লুটদৰব্য পাই ভাগ কৰা নাই নেকি?

- পৰতিজন পুৰুষৰ কাৰণে এজনী বা দুজনী ৰমণী;

চীচৰাৰ কাৰণে খমখমীয়া ৰঙীণ পোছাক,

ফুল কৰা ৰঙীণ পোছাক,

মোৰ ডিঙিৰ চোপাশে ফুল বচা দুটাকৈ পোছাক^১-

31 হে যিহোৱা, তোমাৰ সকলো শত্ৰুবোৰ যেন এনেদৰেই বিনষ্ট হয়!

কিন্তু যিসকলে তোমাক প্ৰেম কৰে, সেইসকল যেন প্ৰতাপেৰে উদয় হোৱা সূৰ্যৰ নিচিনা হৈ উঠে।

ইয়াৰ পাছত দেশত চলিষ বছৰলৈকে শান্তি আছিল।

6 অধ্যায়

বিচারকর্তা গিদিয়ো

1 পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে পুনৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিবলৈ ধৰিলে। তাতে যিহোৱাই তেওঁলোকক মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিলে আৰু তেওঁলোক সাত বছৰ ধৰি তেওঁলোকৰ অধীন হৈ থাকিল।

2 মিদিয়নীয়াসকল শক্তিশালী হোৱাত ইশ্বায়েলবাসীক তেওঁলোকে অত্যাচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; মিদিয়নৰ ভয়তে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে পাহাৰৰ মাজৰ ফাঁক, গুহা আৰু দুৰ্গবোৰ আশ্ৰয়ৰ ঠাই কৰি ল'লে।

3 ইশ্বায়েলীয়াসকলে যেতিয়া নিজৰ কঠীয়া সিটে, সেই সময়ত মিদিয়নীয়া, অমালেকীয়া, আৰু পূব দেশৰ লোকসকলে আহি তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰে। 4 তেওঁলোকে ছাউনি পাতি গাজালৈকে গোটেই ভূমিৰ শস্য নষ্ট কৰি দিয়ে; তেওঁলোকে ইশ্বায়েলীয়াসকলে খাবৰ বাবে খোৱা-বস্তৰ একো অৱশিষ্ট নাৰখে; তেওঁলোকে মেৰ-ছাগ, পশুধন বা গাধ এইবোৰো লৈ যায়।

5 তেওঁলোকে নিজৰ পশুধন আৰু তম্বু লগত লৈ ফৰিঙৰ জাকৰ দৰে আহে; তেওঁলোকৰ লোক আৰু উট গণিব নোৱাৰাকৈ অসংখ্য আছিল; তেওঁলোকে দেশখন উচ্ছন্ন কৰিবলৈকে সোমায়। 6 মিদিয়নীয়াই ইশ্বায়েলীয়াসকলৰ অৱস্থা অতিশয় শক্তিশীল কৰি তুলিলে; তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ওচৰত বৰকৈ কান্দিবলৈ ধৰিলে।

§ 5 অধ্যায়:30 এইবাৰ লুট কৰা সকলৰ ডিঙি আছিল

7 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে মিদিয়নৰ কাৰণে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিবলৈ ধৰিলে। 8 তেতিয়া যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওচৰলৈ এজন ডাববাদী পঠালে; তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ক্ৰীতদাসৰ গৃহ মিচৰ দেশৰ পৰা মইয়ে তোমালোকক উলিয়াই আনিলো। 9 মিচৰীয়াসকলৰ ক্ষমতা আৰু তোমালোকক উপদৰ কৰাসকলৰ হাতৰ পৰা মইয়ে তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিলোঁ। মই তেওঁলোকক তোমালোকৰ সম্মুখৰ পৰা খেদাই তেওঁলোকৰ ডুমি তোমালোকক দিলোঁ। 10 মই তোমালোকক কৈছিলোঁ, ‘মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা; মই তোমালোকক আজ্ঞা দিছিলোঁ যে যিসকলৰ ডুমিত তোমালোকে বাস কৰিছা সেই ইমোৰীয়াসকলৰ দেৱ-দেৱীৰ পূজা তোমালোকে নকৰিবা।’ কিন্তু তোমালোকে মোৰ কথা নুশুনিল।”

যিহোৱাৰ দূতে গিদিয়োনক দৰ্শন দিয়া

11 সেই সময়ত যিহোৱাৰ দূতে আহি অফ্ৰাত থকা ওক গছৰ তলত বহিল। এই ঠাই অৰীয়েশ্বৰীয়া বংশৰ যোৱাচৰ অধীনত আছিল। তাত যোৱাচৰ পুৰ গিদিয়ানে মিদিয়নীয়াসকলৰ পৰা শস্য লুকুৱাই ৰাখিবৰ বাবে দৰাফাগুটি মৰা ঠাইত ঘেঁহুধান মাৰি আছিল। 12 এনে সময়তে যিহোৱাৰ দূতে গিদিয়োনক দৰ্শন দি ক'লে, “হে শক্তিশালী যোদ্ধা, যিহোৱা তোমাৰ লগত আছে।”

13 গিদিয়ানে তেওঁক ক'লে, “কিন্তু হে মোৰ পৰভূ, যিহোৱা যদি আমাৰ লগত আছে, তেনেহ'লে কিয় আমালৈ এইবোৰ ঘটিল? ‘যিহোৱায়ে জানো আমাক মিচৰৰ পৰা অনা নাছিল?’ এই কথা আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলে কৈছিল। তেওঁ কৰা যিবোৰ আচৰিত কাৰ্যৰ বিষয়ে আমাক কৈছিল, সেইবোৰ এতিয়া ক'ত? কিন্তু এতিয়া তেওঁ আমাক ত্যাগ কৰিলে আৰু মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে।”

14 যিহোৱাই তেওঁৰ ফালে চাই ক'লে, “তোমাৰ নিজৰ এই শক্তিহেই তুমি যোৱা আৰু মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা ইশ্বায়েলক উদ্ধাৰ কৰা। মই তোমাক জানো পঠোৱা নাই?”

15 গিদিয়ানে তেওঁক ক'লে, “কিন্তু হে মোৰ পৰভূ, মই কেনেকৈ ইশ্বায়েলক উদ্ধাৰ কৰিম? চাওক, মনচি ফেদৰ মাজত মোৰ পৰিয়ালেই হৈছে সকলোতকৈ দুৰুল। ইয়াৰ উপৰি মোৰ পিতৃ বংশত মইয়ে সবাতোকৈ গুৰুস্থান ব্যক্তি।”

16 যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “মই তোমাৰ সঙ্গত থাকিম, তাতে তুমি সকলো মিদিয়নীয়া সেন্যক পৰাজিত কৰিবা।”

17 গিদিয়ানে তেওঁক ক'লে, “মই যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পৰাওঁ হৈছোঁ, তেনেহ'লে আপুনি যে মোৰ সৈতে কথা পাতিছে, ইয়াৰ এটা চিন মোক দিয়ক। 18 দয়া কৰি মই ঘূৰি আহি আপোনাৰ আগত মোৰ উপহাৰ উৎসৰ্গ নকৰা পৰ্যন্ত আপুনি ইয়াৰ পৰা নাযাব।” যিহোৱাই ক'লে, “তুমি উলটি নহা পৰ্যন্ত মই অপেক্ষা কৰিম।”

19 তেতিয়া গিদিয়ানে গৈ এটা ছাগলী পোৱালি ৰাখিলে আৰু এক ঐফা* আটাগুৰি লৈ খমিৰ নিদিয়াকৈ কেইটামান পিঠা বনালে; তাৰ পাছত মাংসখিনি এটা খৰাহিত ভৰাই জোলখিনি পাংৰত লৈ ওক গছজোপাৰ তলত তেওঁক আনি দিলে। 20 তাতে ঈশ্বৰৰ দূতে তেওঁক ক'লে, “মাংস আৰু খমিৰ নোহাৰা পিঠা কেইটা লৈ এই শিলটোৰ ওপৰত থোৱা, আৰু জোলখিনি তাৰ ওপৰত ঢালি দিয়া।” গিদিয়ানে সেইদৰেই কৰিলে।

21 তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতজনৰ হাতত যি লাঠি আছিল, সেই লাঠিডালৰ আগটোৰে তেওঁ সেই মাংস আৰু খমিৰ নোহাৰা পিঠাখিনি স্পৰ্শ কৰিলে; তাতে সেই শিলৰ পৰা অগ্নি ওলাই মাংস আৰু পিঠাখিনি পুৰি পেলালে। পাছত যিহোৱাৰ দূত অদৃশ্য হৈ গ'ল; গিদিয়ানে তেওঁক পুনৰ দেখা নাপালে।

22 গিদিয়ানে তেতিয়া তেওঁ যে যিহোৱাৰ দূত আছিল সেই বিষয়ে বুজি পাই ক'লে, “অহ, পৰভূ যিহোৱা, মই যিহোৱাৰ দূতক সম্মুখা-সম্মুখিকৈ দেখা পালোঁ।” 23 তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ শান্তি হওক! ভয় নকৰিবা, তুমি নমৰিবা।”

24 তাৰ পাছত গিদিয়ানে সেই ঠাইতে যিহোৱাৰ অৰ্থে এটা বেদী নিৰ্মাণ কৰি তাৰ নাম দিলে ‘যিহোৱা চালোম†’; অৰীয়েশ্বৰীয়া বংশৰ অফ্ৰা চহৰত সেই বেদী আজিও আছে।

গিদিয়ানে বালৰ বেদী ভাঙি পেলোৱা

25 সেইদিনা ৰাতি যিহোৱাই গিদিয়োনক ক'লে, “তোমাৰ পিতৃৰ ভতৰাবোৰৰ পৰা দ্বিতীয় ষাণ্ডটো লোৱা, যিটোৰ বয়স সাত বছৰ হৈছে। তাৰ পাছত বাল দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে যি বেদী তোমাৰ পিতৃৰ আছে, সেই বেদী তুমি ভাঙি পেলোৱা আৰু তাৰ ওচৰতে থকা আচেৰা দেৱীৰ পূজা কৰা খুঁটি কাটি পেলোৱা। 26 তাৰ পাছত এই পাহাৰৰ ওপৰত তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ডালদৰে এটা বেদী নিৰ্মাণ কৰা। পাছত দ্বিতীয় ভতৰাটো লৈ সেই আচেৰা মূৰ্তিৰ খুটিৰ যি কাঠ তুমি কাটিবা তাক জ্বলাই হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰা। 27 তেতিয়া গিদিয়ানে নিজৰ দাসবোৰৰ মাজৰ দহ জনক লগত ল'লে আৰু যিহোৱাৰ কথা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলে; কিন্তু নিজৰ পৰিয়াল আৰু নগৰৰ লোকসকলৰ ভয়ত তেওঁ সেই কাম দিনৰ ভাগত নকৰি ৰাতি কৰিলে।”

28 ৰাতিপুৱা যেতিয়া নগৰৰ লোকসকলে উঠি দেখিলে যে, বাল দেৱতাৰ বেদী ভাঙি পেলোৱা হৈছে আৰু তাৰ ওচৰত থকা আচেৰা দেৱীৰ খুটিও কাটি পেলোৱা হৈছে; আৰু এটা নতুনকৈ সজা বেদীৰ ওপৰত দ্বিতীয় ভতৰাটোৰ বলি উৎসৰ্গ কৰা হৈছে। 29 তেতিয়া তেওঁলোকে এজনে আন জনক সুধিলে, “এই কাম কোনে কৰিলে?” এইদৰে পাছত তেওঁলোকে ডালদৰে সোধ-পোছ কৰি বিচাৰ কৰাত জানিব পাৰিলে যে, যোৱাচৰ পুৰ গিদিয়ানে এই কাম কৰিলে।

30 তাৰ পাছত নগৰৰ মানুহবোৰে যোৱাচক ক'লে, “তোমাৰ পুৰক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনা, সি মৰিব লাগে; কিয়নো সি বাল-দেৱতাৰ বেদী ভাঙিলে আৰু তাৰ ওচৰত থকা আচেৰাৰ খুঁটি কাটি পেলাইছে।” 31 তেতিয়া যোৱাচে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে থিয়

* 6 অধ্যায়:19 সৰহ পৰিমাণ, প্ৰায় 18-22 কিলোগ্ৰাম ওজন † 6 অধ্যায়:24 যিহোৱাৰ শান্তি

‘হে থকা লোকসকলক ক’লে, “আপোনালোকেই বাল-দেৱতাৰ হৈ ওকালতি কৰিব নেকি? আপোনালোকেই তেওঁক ৰক্ষা কৰিব নেকি? যদি কোনেৱে তেওঁৰ হৈ বিবাদ কৰে, তেওঁক কালি ৰাতিপুৱা হোৱাৰ আগেয়ে পৰাণ দণ্ড দিয়া হওঁক; বাল যদি সঁচাই দেৱতা হয়, তেন্তে কোনেবাই যদি তেওঁৰ বেদী ভাঙিছে, তেওঁ নিজেই নিজৰ পক্ষে ওকালতি কৰক।”³² এই হেতুকে, সেইদিনা গিদিয়োনৰ নাম দিয়া হ’ল “যিৰুৱাল”; গিদিয়ানে বালৰ বেদী ভঙাৰ কাৰণে যোৱাচে ক’লে, “গিদিয়োনৰ বিপক্ষে বাল দেৱতাই নিজৰ পক্ষে বিবাদ কৰক।”

গিদিয়োনৰ হাতত মিদিয়নীয়াসকলৰ পৰাজয়

³³ পাছত সকলো মিদিয়নীয়া, অমালেকীয়া, আৰু পূব দেশৰ লোকসকল একগোট হ’ল আৰু যৰ্দন নদী পাৰ হৈ যিষ্টিয়েল উপত্যকাত ছাউনি পাতিলে।

³⁴ তেতিয়া গিদিয়োনক সহায় কৰিবলৈ যিহোৱাৰ আশ্বাই তেওঁত স্থিতি ল’লে; গিদিয়ানে শিঙা বজাই অবীয়েজৰীয়া ফৈদৰ লোকসকলক তেওঁৰ পাছত আহিবৰ কাৰণে বাহিৰলৈ মাতিলে।³⁵ তেওঁ মনচিৰ সকলো ফাললৈ বাৰ্তাবাহক পঠালে আৰু তেওঁলোককো তেওঁৰ পাছত আহিবলৈ মাতিলে। তেওঁ আচৰ, জব্বলুন, আৰু নগ্গালী ফৈদৰ লোকসকলোলৈও বাৰ্তাবাহক পঠালে। তাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সঙ্গী হ’বলৈ উঠি আহিল।³⁶ তাৰ পাছত গিদিয়ানে ঈশ্বৰক ক’লে, “আপুনি কোৱাৰ দৰে যদি আপুনি মোৰ হাতেৰে ইশ্বায়েলক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছে,³⁷ তেন্তে চাওঁক, মই মৰণা মৰা খলাত মেৰ-ছাগৰ পৰা কটা নোমখিনি থ’ম; যদি অকল সেই নোমৰ সেই ওপৰতে নিয়ৰ পৰে আৰু বাকী সকলো মাটি শুকানে থাকে, তেন্তে মই বুজিম যে আপুনি যিদৰে কৈছে, সেইদৰে আপুনি মোৰ হাতেৰে ইশ্বায়েলক উদ্ধাৰ কৰিব।”

³⁸ পাছত সেইদৰেই ঘটিল; পিছদিনা পুৱাই উঠি গিদিয়ানে সেই নোম চেপিলে আৰু নোমৰ নিয়ৰৰ পৰা এবাতি পানী উলিয়ালে।³⁹ তেতিয়া গিদিয়ানে ঈশ্বৰক ক’লে, “মোৰ ওপৰত আপুনি স্বেৰাধ নকৰিব। মোক আকৌ এবাৰ কথা ক’বলৈ দিয়ক। মই বিনয় কৰোঁ, এই নোমৰ সৈতে পুনৰ এবাৰ পৰীক্ষা কৰিবলৈ দিয়ক; এতিয়া অকল নোম শুকানে থাকক আৰু সকলো মাটিৰ ওপৰত নিয়ৰ পৰক।”⁴⁰ পাছত ঈশ্বৰে সেই ৰাতিও তেনেদৰেই কৰিলে; কেৱল নোম শুকানে থাকিল, আৰু বাকী সকলো ঠাইতে নিয়ৰ পৰিল।

7 অধ্যায়

¹ যিৰুৱাল অৰ্থাৎ গিদিয়োন আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলোৱে ৰাতিপুৱাতে উঠি হেৰোদ এলেকাৰ জুৰিৰ ওচৰত ছাউনি পাতিলে; তেওঁলোকৰ উত্তৰফালে মোৰি পাহাৰৰ ওচৰৰ উপত্যকা অঞ্চল মিদিয়নৰ আছিল।

² যিহোৱাই গিদিয়োনক ক’লে, “তোমাৰ লোকসকলৰ সংখ্যা ইমান অধিক যে মই মিদিয়নীয়াসকলক তেওঁলোকৰ হাতত তুলি দিব নোৱাৰো; তেনে কৰিলে মোক বাদ দি ইশ্বায়েলে অহংকাৰ কৰি ক’ব, “আমাৰ নিজৰ শক্তিৰেই আমি উদ্ধাৰ পালোঁ।”³ সেয়ে লোকসকলৰ আগত এই কথা ঘোষণা কৰা, যিসকলে ভয় খাই কঁপি আছে, তেওঁলোকে গিলিয়দ পাহাৰ এৰি ঘৰলৈ উলাটি য়াওক; তাতে লোকসকলৰ মাজৰ পৰা বাইশ হাজাৰ লোক উভটি গ’ল কেৱল দহ হাজাৰ অৱশিষ্ট থাকিল।”

⁴ যিহোৱাই গিদিয়োনক ক’লে, “এতিয়াও লোকসকল অধিক আছে; তেওঁলোকক তুমি জুৰিৰ পানীলৈ নামি যাবলৈ কোৱা আৰু সেই ঠাইতে মই তোমাৰ হৈ তেওঁলোকৰ বাচনি কৰিম। যিজনৰ বিষয়ে মই তোমাক ক’ম এইজন লোক তোমাৰ লগত যাব, তেওঁ যাব; কিন্তু যদি মই কওঁ, এওঁ তোমাৰ লগত যাব নোৱাৰে, তেওঁ যাব নোৱাৰিব।”

⁵ তেতিয়া গিদিয়ানে লোকসকলক লৈ পানীৰ ওচৰলৈ নামি গ’ল। তাতে যিহোৱাই গিদিয়োনক ক’লে, “যি সকলে কুকুৰৰ নিচিনাকৈ জিভাৰে পানী চেলেকি খাব তেওঁলোকৰ পৰা যি সকলে পানী পিবৰ কাৰণে আঠু কাটিব তেওঁলোকক পৃথক কৰা।”⁶ তিনি শ মানুহে হাতেৰে মুখলৈ পানী তুলি চেলেকি খালে আৰু বাকী সকলোৱে পানী পিবলৈ আঠু কাটি ল’লে।⁷ তেতিয়া যিহোৱাই গিদিয়োনক ক’লে, “চেলেকি পানী খোৱা এই তিনি শ লোকক লৈয়ে মই তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিম আৰু মিদিয়নীয়াসকলক তোমালোকৰ হাতত দিম; আন সকলো লোকক তেওঁলোকৰ নিজৰ ঠাইলৈ ঘূৰি যাবলৈ দিয়া।”⁸ সেইদৰে গিদিয়ানে তিনি শ লোকক ৰাখি বাকী সকলো ইশ্বায়েলীয়া লোকক নিজৰ তন্তুলৈ পঠাই দিলে। গিদিয়ানে তেওঁলোকৰ হাতত থকা খোৱা বস্তু আৰু শিঙাবোৰ ৰাখি থলে। সেই সময়ত মিদিয়নীয়াৰ ছাউনি গিদিয়োনৰ ছাউনিৰ তলৰ উপত্যকাত আছিল।

⁹ সেইদিনা ৰাতি যিহোৱাই তেওঁক ক’লে, “উঠা! ছাউনি আক্ৰমণ কৰা। কিয়নো মই সেই ছাউনি তোমাৰ হাতত দিলোঁ।¹⁰ যদি তোমাৰ তললৈ নামি যাবলৈ ভয় লাগিছে, তেন্তে তোমাৰ দাস পুৱাক লগত লৈ ছাউনিলৈ নামি যোৱা।¹¹ সিহঁতে কি কয়, তুমি তাক শুনিবা; তাৰ পাছত ছাউনি আক্ৰমণ কৰিবলৈ তোমাৰ সাহস সৰল কৰা হ’ব।” তেতিয়া গিদিয়ানে নিজৰ দাস পুৱাক লগত লৈ ছাউনিৰ সুরক্ষা প্ৰহৰীৰ আস্থানৰ ওচৰলৈকে নামি গ’ল।¹² সেই উপত্যকাৰ মাজত মিদিয়নীয়া, অমালেকীয়া, আৰু পূব দেশীয়া লোকসকলৰ ঘনবসতি ফৰিঙাৰ জাকৰ দৰে আছিল। তেওঁলোকৰ উটবোৰৰ সংখ্যা গণিব নোৱাৰা সমুদ্ৰৰ তীৰৰ বালিৰ দৰে অগণন আছিল।

¹³ গিদিয়োন যেতিয়া সেই ঠাইত উপস্থিত হ’ল, তেতিয়া এজন মানুহে নিজৰ লগৰীয়াক এটা সপোনৰ কথা কৈ আছিল। তেওঁ ক’লে, “মই এটা সপোন দেখিলোঁ; মই দেখিলোঁ যে এটা যৱৰ পিঠা যেন বাগৰি বাগৰি মিদিয়নীয়াসকলৰ ছাউনিৰ ভিতৰত সোমাল। সেইটোৱে মিদিয়নীয়াসকলৰ তন্তুলৈ আহি ইমান জোৰেৰে খুন্দা মাৰিলে যে তন্তুলৈ উলোটো হৈ চেপটা খাই পৰিল।”¹⁴ লগৰীয়াজনে ক’লে, “এইটো ইশ্বায়েলীয়া যোৱাচৰ পুংৰ গিদিয়োনৰ ভৰোৱালৰ বাহিৰে আন একো নহয়; ঈশ্বৰে মিদিয়নীয়া আৰু তেওঁলোকৰ গোটেই সৈন্যক গিদিয়োনৰ হাতত তুলি দিছে।”

¹⁵ গিদিয়ানে যেতিয়া সেই সপোন আৰু তাৰ অৰ্থৰ কথা শুনিলে, প্ৰাৰ্থনাত তেওঁৰ মূৰ দোঁ খালে। তাৰ পাছত তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ছাউনিলৈ উলাটি আহি ক’লে, “উঠা! যিহোৱাই আপোনালোকৰ হাতত মিদিয়নীয়া সৈন্যক শোধাই দিছে।”¹⁶ সেই

তিনি শ লোকক তেওঁ তিনি দল কৰি ভাগ কৰিলে আৰু তেওঁলোক পৰতিজনৰ হাতত এটাকৈ শিঙা, এটা খালী কলহ, আৰু কলহৰ ডিতৰত এটাকৈ জুলন্ত জোঁৰ দিলে। 17 তাৰ পাছত গিদিয়োনে তেওঁলোকক ক'লে, আপোনালোকে মোক লক্ষ্য কৰি থাকিব আৰু মই যিহক কৰোঁ, আপোনালোকেও তাক কৰিব। চাই থাকিব! মই যেতিয়া ছাউনিৰ কাষ পাম, মই কৰাৰ দৰেই আপোনালোকে কৰিব। 18 মই আৰু মোৰ সঙ্গীবোৰে শিঙা বজালে আপোনালোকেও গোটেই ছাউনিৰ চাৰিওকাষে থাকি শিঙা বজাব আৰু চিঞৰি চিঞৰি ক'ব, “যিহোৱা আৰু গিদিয়োনেৰ কাৰণে!”

19 মধ্যপ্ৰহৰ*ৰ আৰম্ভণিতে মিদিয়নীয়াসকলে যেতিয়া সুৰক্ষাপ্ৰহৰীসকলৰ পাল সলনি কৰিছিল, ঠিক সেই সময়তে গিদিয়োনে আৰু তেওঁৰ লগৰ এশ লোকে ছাউনিৰ কাষলৈ গ'ল। তেওঁলোকে শিঙাবোৰ বজাই নিজৰ নিজৰ হাতত থকা কলহবোৰ ভাঙি পেলালে। 20 এইদৰে তিনিওটা দলে একেলগে শিঙাবোৰ বজাই হাতৰ কলহ ভাঙিলে। বাওঁ হাতত জোঁৰ আৰু সোঁ হাতেৰে বজাবৰ কাৰণে শিঙা লৈ তেওঁলোকে চিঞৰি ক'বলৈ ধৰিলে, “যিহোৱা আৰু গিদিয়োনেৰ তৰোৱাল।”

21 গিদিয়োনেৰ লোকসকল ছাউনিৰ চাৰিওফালে যেতিয়া নিজ নিজ ঠাইত থিয় হৈ থাকিল। তেতিয়া সকলো মিদিয়নীয়া সৈন্যই লৰা-ঢাপৰা কৰি চিঞৰি পলাবলৈ ধৰিলে। 22 তিনিশ শিঙা বজাই দিওঁতে, যিহোৱাই এনে কৰিলে যাৰ ফলত পৰতিজন মিদিয়নীয়াৰ তৰোৱাল তেওঁলোকৰ নিজৰ লগৰীয়া আৰু সৈন্যসকলৰে বিৰুদ্ধে চলিল; তাতে মিদিয়নীয়া সৈন্যসকলে টক্ৰতৰ ওচৰত থকা আবেল-মহোলাৰ সীমা পৰ্যন্ত আৰু চৰেৰাৰ ফালে বোঁচিওলৈকে পলাই গ'ল। 23 তেতিয়া নগালী, আচেৰ, আৰু মনচি† ফেদৰ পৰা ইশ্বৰীয়লৰ লোকসকল একগোট হৈ মিদিয়নীয়াসকলৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল।

24 পাছত গিদিয়োনে ইফ্ৰয়িমৰ পাহাৰীয়া এলেকাৰ সকলো ফালে বাৰ্তাবাহক পঠাই ক'লে, “আপোনালোক নামি আহাঁক আৰু মিদিয়নৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ কৰক। মিদিয়নীয়াসকল গৈ পোৱাৰ আগেয়ে সিহঁতক ডেটিবলৈ বোঁ-বাৰা পৰ্যন্ত আৰু যৰদন নদী দখল কৰি লওঁক।” তেতিয়া ইফ্ৰয়িমৰ সকলো লোকে গোট খাই বোঁ-বাৰালৈকে সকলো সৰু সৰু নদী আৰু যৰদনৰ পাৰ-ঘাট দখল কৰি ল'লে। 25 তেওঁলোকে ওবেব আৰু জেব নামৰ দুজন মিদিয়নীয়া নেতাক ধৰিলে; ওবেবক ‘ওবেবৰ শিলত’ বধ কৰিলে আৰু জেবক ‘জেবৰ দৰাফাণ্ডি মৰা ক্ষেত্ৰ’ত বধ কৰিলে। তেওঁলোকে মিদিয়নীয়াসকলক খেদি পঠালে আৰু যৰদনৰ সিপাৰে থকা গিদিয়োনেৰ ওচৰলৈ ওবেব আৰু জেবৰ মূৰ লৈ আহিল।

8 অধ্যায়

1 ইফ্ৰয়িম ফেদৰ লোকসকলে গিদিয়োনেক সুধিলে, “আপুনি আমাৰ লগত কিয় এনে ব্যৱহাৰ কৰিলে? মিদিয়নীয়াৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ যোৱাৰ সময়ত আপুনি আমাক নামাতিলে।” এইদৰে তেওঁলোকে গিদিয়োনেৰ সৈতে বিবাদ কৰিবলৈ ধৰিলে। 2 তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “এতিয়া আপোনালোকৰ তুলনাত মইনো এনে কি কাম কৰিলোঁ? অবিয়াচৰ বংশধৰৰ মাজত তোলা সমস্ত আঙুৰৰ খেতিৰ শস্যতকৈ জানো ইফ্ৰয়িমৰ ভূমিত তোলা আঙুৰবোৰ উত্তম নহয়? 3 ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ হাতত মিদিয়নীয়াসকলৰ নেতা ওবেব আৰু জেবক সমৰ্পণ কৰিলে। আপোনালোকৰ তুলনাত মইনো বিশেষ কি কৰিব পাতিলোঁ?” গিদিয়োনেৰ এনে কথা শুনাৰ পাছত তেওঁৰ প্ৰতি থকা তেওঁলোকৰ খং নাইকিয়া হ'ল।

গিদিয়োনে মিদিয়নৰ দুজন ৰজাক ধৰা

4 গিদিয়োনে আৰু তেওঁৰ লগত থকা তিনি শ লোকে মিদিয়নীয়া শংৰুবোৰক খেদি খেদি গৈ যৰদন নদীৰ ওচৰলৈকে আহি নদীখন পাৰ হ'ল। তেতিয়া তেওঁলোক অতি ক্লান্ত হৈ পৰিছিল। 5 সেয়ে গিদিয়োনে চুকোতৰ অধিবাসীসকলক ক'লে, “দয়া কৰি মোৰ পাছে পাছে অহা সৈন্যবোৰক কিছু পিঠা খাবলৈ দিয়ক; কিয়নো তেওঁলোক অতিশয় পৰিশ্রান্ত হৈ পৰিছে। মই মিদিয়নীয়াসকলৰ ৰজা জেবহ আৰু চলমুন্নাৰ পাছে পাছে খেদি আহিছোঁ।” 6 তেতিয়া চুকোতৰ নেতাসকলে ক'লে, “আমি বুজা নাই কিয় আমি আপোনাৰ সৈন্যবোৰক পিঠা খাবলৈ দিব লাগে? জেবহ আৰু চলমুন্না জানো এতিয়া তোমাৰ হাতত আহিছে?” 7 তেতিয়া গিদিয়োনে ক'লে, “যেতিয়া যিহোৱাই জেবহ আৰু চলমুন্নাৰ মোৰ হাতত তুলি দিব, তেতিয়া মই মৰুভূমিৰ কাঁইট আৰু কাঁইটীয়া গছৰ আঘাতেৰে আপোনালোকৰ গাৰ মঙহ ছিৰি পেলাম।”

8 তাৰ পাছত গিদিয়োনে তাৰ পৰা পনুৱেললৈ উঠি গ'ল আৰু সেই ঠাইৰ লোকসকলৰ ওচৰতো একেদৰে ক'লে। তাতে চুকোতৰ লোকসকলে যেনেকৈ কৈছিল, তেওঁলোকেও একে উত্তৰ দিলে। 9 তেতিয়া তেওঁ পনুৱেলৰ লোকসকলক ক'লে, “কুশলে যেতিয়া পুনৰ উলটি আহিম, মই এই কোঠ* ভাঙি পেলাম।”

10 সেই সময়ত জেবহ আৰু চলমুন্না প্ৰায় পোন্ধৰ হাজাৰ সৈন্যৰ দল লৈ কৰকোৰত আহিল; পূৰ্বদেশৰ সৈন্যসকলৰ মাজত কেৱল এওঁলোকেই তেতিয়া অৱশিষ্ট আছিল; কিয়নো তেওঁলোকৰ তৰোৱাল ধৰা এক লাখ বিশ হাজাৰ সৈন্য হত হ'ল। 11 পাছত গিদিয়োনে নোবহ আৰু যথহাৰ চহৰৰ পূৰ্বফালে তম্বুৱাসী লোকসকলৰ নমাদ বাটেদি উঠি গৈ শক্ৰপক্ষৰ ছাউনি পালে। সেই সময়ত শক্ৰসকল আক্ৰমণৰ বাবে প্ৰস্তুত নাছিল আৰু গিদিয়োনে গৈ তেওঁলোকক পৰাস্ত কৰিলে। 12 জেবহ আৰু চলমুন্না পলাই গ'ল; কিন্তু গিদিয়োনে মিদিয়নীয়াসকলৰ সেই দুজন ৰজা জেবহ আৰু চলমুন্নাৰ খেদি খেদি ধৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকৰ সৈন্যদলৰ সকলোৰে গিদিয়োনেৰ ভয়ত আতঙ্কিত হ'ল।

13 তাৰ পাছত যোৱাচৰ পুংৰ গিদিয়োনে হেৰচৰ গিৰিপখেদি যুদ্ধৰ পৰা উলটি আহিছিল। 14 গিদিয়োনে চুকোত নিবাসীসকলৰ এজন যুৱকক ধৰি আনিলে আৰু তেওঁৰ পৰা পৰামৰ্শ বিচাৰিলে; যুৱকজনে চুকোতৰ সাতসত্তৰজন নেতা আৰু জ্যেষ্ঠলোকৰ নাম ক'লে। 15 গিদিয়োনে চুকোতবাসীসকলৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “এইয়া চোৱা, জেবহ আৰু চলমুন্না! এওঁলোকৰ বাবেই আপোনালোকে মোক ঠাট্টা কৰি কৈছিল, ‘আমি বুজা নাই, কিয় আমি আপোনাৰ সৈন্যবোৰক পিঠা

* 7 অধ্যায়:19 ঈশ্বী বাইবেলত ৰাতিটো তিনি ভাগত ভাগ কৰা হৈছে। † 7 অধ্যায়:23 মনচিৰ ফেদৰ লোকসকলৰ এটা অংশই জৰ্দনৰ পূব পাৰে আৰু আন এক অংশই জৰ্দনৰ পশ্চিম পাৰে বসতি কৰিছিল। * 8 অধ্যায়:9 নগৰ দেৱালৰ ওপৰত সজা প্ৰহৰীকোঠ

খাৰ্কে দিব লাগে। আপুনি জানো জেবহ আৰু চলমুৱাক জয় কৰিলে?”¹⁶ এইবুলি কৈ তেওঁ চক্ৰোতৰ জ্যেষ্ঠসকলক ধৰি আনি মৰুভূমিৰ কাঁঠি আৰু কাঁঠিয়া গছেৰে আঘাত কৰি শাস্তি দিলে।¹⁷ তেওঁ পন্থেৰেৰেৰে কাঁঠিটোও ভাঙি পেলালে আৰু সেই নগৰৰ লোকসকলক বধ কৰিলে।

¹⁸ তাৰ পাছত তেওঁ জেবহ আৰু চলমুৱাক সুধিলে, “তাবোৰত আপোনালোকে কেনে লোকসকলক বধ কৰিছিলে?” তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, “আপুনি যেনেকুৱা, তেওঁলোকো তেনেকুৱা আছিল; তেওঁলোক প্ৰতিজন দেখাত ৰাজপুত্ৰ সদৃশ আছিল।”¹⁹ গিদিয়োনে ক’লে, “সেইসকল মোৰ ভাই আছিল; মোৰ আইৰ সন্তান; জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ শপত, আপোনালোকে যদি তেওঁলোকক জীয়াই ৰাখিলোহঁতে, তেন্তে মই আপোনালোকক বধ নকৰিলোহঁতেন।”²⁰ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ বৰ পুতেক যথৰক ক’লে, “উঠি, ইহঁতক বধ কৰ!” কিন্তু সেই কুমলীয়া ল’ৰাজনে নিজৰ তৰোৱাল নুলিয়ালে; সি তেতিয়া অল্পবয়সীয়া ল’ৰা আছিল বাবে ভয় কৰিলে।²¹ তেতিয়া জেবহ আৰু চলমুৱাই গিদিয়োনক ক’লে, “আপুনিযেই উঠি আমাক বধ কৰক! কিয়নো যি যেনে মানুহ, তাৰ শক্তিও তেনে।” তেতিয়া গিদিয়োনে উঠি জেবহ আৰু চলমুৱাক বধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ উটৰ ডিঙিৰ পৰা চন্দৰহাৰবোৰ খুলি ল’লে।

গিদিয়োনে এফোদ তৈয়াৰ কৰা

²² পাছত ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে গিদিয়োনক ক’লে, “আপুনি মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰিলে; এতিয়া আপুনি, আপোনাৰ পুত্ৰ, নাতি সকলোৰে আমাৰ ওপৰত শাসন কৰক।”²³ তেতিয়া গিদিয়োনে তেওঁলোকক ক’লে, “মই বা মোৰ পুত্ৰই আপোনালোকৰ ওপৰত শাসন নকৰিব; যিহোৱাইহে আপোনালোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব।”

²⁴ গিদিয়োনে তেওঁলোকক পুনৰ ক’লে, “কিন্তু আপোনালোকৰ ওচৰত মোৰ এটি অনুৰোধ আছে, আপোনালোকৰ লুটৰ ভাগৰ পৰা প্ৰতিজনে মোক এটাকে কাণৰ গহনা দিয়ক।” কিয়নো মিদিয়নীয়াসকল আছিল ইশ্বায়েলৰ বংশৰ লোক আৰু তেওঁলোকে কাণত সোনাৰ গহনা পিন্ধা প্ৰচলিত আছিল।²⁵ তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, “আমি আনন্দ মনেৰে আপোনাক সেয়া দিম।” তাৰ পাছত তেওঁলোকে এখন কাপোৰ পাৰি তাৰ মাজত প্ৰতিজনে লুটি অনা নিজ নিজ কাণৰ গহনা পেলালে।²⁶ তাতে তেওঁ অনুৰোধ কৰি পোৱা সেই সোনাৰ কাণফুলিবোৰৰ ওজন এক হাজাৰ সাত শ চেকলা হ’ল; তাৰ বাহিৰেও চন্দৰহাৰ, ‘লকেট’, মিদিয়নীয়া ৰজাসকলে পিন্ধা বেঙেনা বৰনীয়া বসুন্ধাৰ আৰু তেওঁলোকৰ উটবোৰে পিন্ধা ডিঙিৰ হাৰ আছিল।

²⁷ তাৰ পাছত গিদিয়োনে সেই সোণবোৰ লৈ এখন এফোদ[†] তৈয়াৰ কৰি তেওঁ নিজৰ নগৰ অফ্ৰাত ৰাখিলে; ইশ্বায়েলীয়াসকলে সেই ঠাইত একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পৰিবৰ্তে এফোদৰ পূজা কৰি নিজকে ব্যতিচাৰী কৰিলে; এয়ে গিদিয়োন আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ এক ফান্দস্বৰূপ হ’ল।²⁸ এইদৰেই মিদিয়নীয়াসকল ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ তলতীয়া হৈ থাকিল; তেওঁলোকে পুনৰ মূৰ দাঙি নোৱাৰিলে। গিদিয়োনৰ কালত দেশ চল্লিশ বছৰলৈকে সুস্থিৰে থাকিল।

গিদিয়োনৰ মৃত্যু

²⁹ তাৰ পাছত যোৱাচৰ পুংৰ যিৰুৱালে[§] নিজৰ ঘৰলৈ গৈ তাতে বাস কৰিলে।³⁰ গিদিয়োনৰ বহুতো ভাৰ্য্যা আছিল আৰু সেয়ে তেওঁ সত্তৰজন পুত্ৰৰ পিতৃ আছিল।³¹ চিথিমত তেওঁৰ এগৰাকী উপপত্নী আছিল। তেওঁৰ ঔৰসতো গিদিয়োনৰ এটি পুংৰ আছিল। গিদিয়োনে তেওঁৰ নাম অবীমেলক দিছিল।³² যোৱাচৰ পুংৰ গিদিয়োনৰ অতি বৃদ্ধ বয়সত মৃত্যু হ’ল। অবীয়েজৰীয়াসকলৰ অফ্ৰাত তেওঁৰ পিতৃ যোৱাচৰ সমাধিস্থলত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ’ল।

³³ গিদিয়োনৰ মৃত্যুৰ পাছতেই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল পুনৰায় ঈশ্বৰৰ অবিশ্বাসী হ’ল আৰু তেওঁলোকে বাল-দেৱতাবোৰক পূজা-অৰ্চনা কৰি নিজক ব্যতিচাৰী কৰিলে। তেওঁলোকে বাল-বৰী^{||}*ক নিজৰ দেৱতা বুলি মানিলে।³⁴ তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে থকা সকলো শংৰুবোৰৰ হাতৰ পৰা যি জনা ঈশ্বৰে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিছিল, ইশ্বায়েলে তেওঁলোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱাক সম্মান দিবলৈ পাৰিব গ’ল।³⁵ যিৰুৱালে[§] ইশ্বায়েলত যি সকলো উপকাৰ সাধি গ’ল, তাৰ বিপৰীতে লোক সকলে তেওঁৰ বংশৰ প্ৰতি কৰা প্ৰতিজ্ঞাত বিশ্বস্ত হৈ নাথাকিল।

9 অধ্যায়

অবীমেলকৰ বিৱৰণ

¹ যিৰুৱালৰ পুত্ৰ অবীমেলকে চিথিমলৈ নিজৰ মোমায়েকহঁতৰ ওচৰলৈ গ’ল আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে মাকৰ পৰিয়ালৰ আনবোৰ ফৈদকে ক’লে, ² “দয়া কৰি চিথিমৰ সকলো নেতাকে আপোনালোকে এই কথা সোধক: ‘আপোনালোকৰ কাৰণে কোনটো ভাল? যিৰুৱালৰ সত্তৰজন পুত্ৰ আপোনালোকৰ শাসনকৰ্তা হ’ব নে এজনে শাসন কৰা ভাল?’” পাৰ্হি নায়াব, মই আপোনালোকৰে হাওঁ আৰু মুগ্ধ।³ তেতিয়া অবীমেলকৰ মাকৰ পৰিয়ালবোৰে তেওঁৰ হৈ চিথিমৰ নেতাসকলৰ আগত কথা কোৱাত তেওঁলোকে অবীমেলকৰ পক্ষত থাকিবলৈ একমত হ’ল। তেওঁলোকে ক’লে “অবীমেলক আমাৰে ভাই।”⁴ তেওঁলোকে বাল-বৰী^{||}ৰ মন্দিৰৰ পৰা তেওঁক সত্তৰ চেকল ৰূপৰ মুদৰা* দিলে; অবীমেলকে তাৰে কেইজনমান বেপেৰুৱা দু:সাহসী লোকক ভাড়া কৰিলে আৰু এওঁলোক তেওঁৰ সঙ্গী হ’ল।

⁵ অবীমেলকে অফ্ৰাত নিজৰ বাপেকৰ ঘৰলৈ গৈ তেওঁৰ সত্তৰজন ভাইক অৰ্থাৎ যিৰুৱালৰ পুতেকসকলক একেটা শিলৰ ওপৰত হত্যা কৰিলে। কেৱল, যিৰুৱালৰ সৰু পুতেক যোথাম লুকাই থকা বাবে সি বাচি গ’ল।

† ৪ অধ্যায়:26 চেকল: সেই সময়ত ওজন জোখাৰ এক মানদণ্ডৰ একক- আনুমানিক ৰূপৰ 14:5 গ্ৰাম। ‡ ৪ অধ্যায়:27 এফোদ: পবিত্ৰ বস্ত্ৰ। ইয়াৰ বাবে চাওক যাত্ৰাপুস্তক অধ্যায় 28 § ৪ অধ্যায়:29 অৰ্থাৎ গিদিয়োনৰ আন এটা নাম * ৪ অধ্যায়:33 বাল-বৰী^{||} মানে ‘বালৰ চুক্তি’ † ৪ অধ্যায়:35 অৰ্থাৎ গিদিয়োনৰ আন এটা নাম * ৯ অধ্যায়:4 ‘সত্তৰ চেকল ৰূপ’ মানে হল ৪ গ্ৰাম ৰূপ

৬ তার পাছত চিথমৰ আৰু বোঁ-মিষ্মোৰ নেতাসকলে একেলগে আহি চিথমৰ স্তম্ভৰ ওচৰত থকা ওক গছজোপাৰ কাষলৈ গৈ অৰীমেলকক বজা পাতিলে।

৭ যোথমক এই কথা জনোৱাত তেওঁ গৰিঞ্জীম পৰ্বতৰ টিঙলৈ উঠি গৈ চিঞৰি চিঞৰি ক'বলৈ ধৰিলে, “হে চিথমৰ নেতাসকল, মোৰ কথা শুনা, তাতে ঈশ্বৰেও আপোনালোকৰ কথা শুনিব। ৮ এবাৰ গছবোৰে নিজৰ কাৰণে এজন বজাক অভিশেক কৰিবৰ অৰ্থে বাহিৰ ওলাই গ'ল। সিহঁতে জিত গছক ক'লে, ‘তুমি আমাৰ বজা হোৱা।’ ৯ কিন্তু জিত গছে সিহঁতক ক'লে, ‘মোৰ যি তেল ঈশ্বৰ আৰু মানুহক সন্মান কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ হয়, তাক এৰি মই কি আন গছবোৰৰ ওপৰত কেৱল দুলি থাকিবলৈকে যামনে?’ ১০ গছবোৰে ডিমৰু গছক ক'লে, ‘আহাঁ তুমিয়েই আমাৰ বজা হোৱা।’ ১১ কিন্তু ডিমৰু গছে সিহঁতক ক'লে, ‘মই জানো মোৰ মিঠা সোৱাদ আৰু উত্তম ফল ত্যাগ কৰি আন গছবোৰৰ ওপৰত দুলি থাকিবলৈ যামনে?’ ১২ পাছে গছবোৰে দৰাফালতাক ক'লে, ‘তুমিয়েই আহি আমাৰ বজা হোৱা।’ ১৩ কিন্তু দৰাফালতাই সিহঁতক ক'লে, ‘মোৰ যি ন-ৰসে ঈশ্বৰ আৰু মানুহক সন্তোষ দিয়ে, তাক এৰি মই আন গছবোৰৰ ওপৰত দুলি থাকিবলৈ যামনে?’ ১৪ তেতিয়া আটাই গছবোৰে কাঁইট গছক ক'লে, ‘তুমিয়েই আহি আমাৰ বজা হোৱা।’ ১৫ কাঁইট গছে গছবোৰক ক'লে, ‘তোমালোকে তোমালোকৰ বজা হ'বলৈ মোক যদি সঁচাকৈ অভিশেক কৰিব বিচাৰা, তেন্তে আহাঁ আৰু মোৰ ছাঁত আশ্ৰয় লোৱা। তাকে যদি নকৰা, তেন্তে কাঁইট গছৰ পৰা জুই ওলাব আৰু লিবানোনৰ এৰচ গছবোৰকো পুৰি পেলাব।’

১৬ এতিয়া সেয়ে শুনক, অৰীমেলকক বজা পাতি আপোনালোকে জানো সত্যতা আৰু বিশ্বস্ততাৰ কাৰ্য কৰিছে? আপোনালোকে জানো যিৰুব্বাল আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ প্ৰতি সুবিচাৰ কৰিছে? ১৭ মোৰ পিতৃয়ে আপোনালোকৰ কাৰণে যুদ্ধ কৰিলে, তেওঁ নিজৰ পৰাণকো তুচ্ছ জ্ঞান কৰি মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আপোনালোকক উদ্ধাৰ কৰিলে; ১৮ কিন্তু আজি আপোনালোকে মোৰ পিতৃ-বংশৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছে; একেটা শিলৰ ওপৰতে তেওঁৰ সত্তৰজন পুত্ৰক বধ কৰিলে আৰু তেওঁৰ দাসীৰ পুত্ৰ অৰীমেলকক চিথমৰ লোক সকলৰ ওপৰত বজা পাতিলে, কাৰণ তেওঁ আপোনালোকৰ আক্ষীয। ১৯ আজি যদি আপোনালোকে যিৰুব্বাল আৰু তেওঁৰ বংশলৈ ন্যায়পৰায়ণতা আৰু সততাৰে কাৰ্য কৰি থাকে, তেন্তে অৰীমেলকত যেন আপোনালোকে আনন্দ কৰে আৰু তেওঁ আপোনালোকত আনন্দ কৰক। ২০ কিন্তু আপোনালোকে যদি ইয়াকে নকৰে, তেনেহ'লে অৰীমেলকৰ পৰা যেন জুই ওলাই আহি আপোনালোকৰ অৰ্থাৎ চিথম আৰু বোঁ-মিষ্মোৰ লোকসকলক পুৰি পেলাওক; আৰু আপোনালোকৰ অৰ্থাৎ চিথম আৰু বোঁ-মিষ্মোৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰাও যেন জুই বাহিৰ হৈ অৰীমেলকক পুৰি পেলাওক।”

২১ ইয়াকে কৈ যোথমে ল'ৰ মাৰি বেৰ নামৰ এখন ঠাইলৈ পলাই গ'ল। তেওঁ নিজৰ ডায়েক অৰীমেলকৰ ভয়ত সেই ঠাইতে বাস কৰিলে।

চিথমৰ লগত অৰীমেলকৰ যুদ্ধ

২২ অৰীমেলকে ইশ্বৰয়েলৰ ওপৰত তিনিবছৰ শাসন কৰিলে। ২৩ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে অৰীমেলক আৰু চিথমৰ নেতাসকলৰ মাজত এক দুষ্ট আত্মা পঠাই দিলে। তাতে চিথমৰ নেতাসকলে অৰীমেলকলৈ থকা ডাৰসাক বিশ্বাসঘাটকতা কৰিলে। ২৪ ঈশ্বৰে এই কাৰ্য কৰিলে যাতে যিৰুব্বালৰ সত্তৰজন পুত্ৰলৈ বক্তৃপাতৰ যি অন্যায় কৰা হ'ল, তাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ ডায়েক অৰীমেলকৰ ওপৰত আৰু তেওঁলোকক বধ কৰা কাৰ্যত তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ সহায়কাৰী চিথমৰ লোকসকলৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লোৱা হয়। ২৫ সেয়ে চিথমৰ লোকসকলে অৰীমেলকৰ বিৰুদ্ধে পাহাৰৰ ওপৰত মানুহ ৰাখিলে আৰু তেওঁলোকে লুকাই থাকি সেই পথেৰে যিসকল লোক যায় তেওঁলোকক লুট-পাট কৰে। এই বিষয়ে অৰীমেলকক জনোৱা হ'ল।

২৬ সেই সময়ত এবদৰ পুংৰ গালে নিজৰ জ্ঞাতি-কৃতৃত্বসকলৰ সৈতে চিথমলৈ আহিল আৰু চিথমৰ নেতাসকলে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস স্থাপন কৰিলে। ২৭ তেওঁলোকে খেতিলৈ গৈ দৰাফাবাৰীৰ পৰা আঙুৰ চপাই গছকিলে আৰু তাৰ ৰসেৰে উঁসৰ কৰিলে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ মন্দিৰলৈ গৈ ভোজন-পান কৰি অৰীমেলকক শাও দিলে। ২৮ এবদৰ পুতেক গালে ক'লে, “অৰীমেলক কোন যে আমি চিথমৰ লোকসকল তেওঁৰ অধীনত থাকিম? তেওঁ জানো যিৰুব্বালৰ পুতেক নহয়? জবুল জানো তেওঁৰ শাসনাধিপতি নহয়? আপোনালোকে বং চিথমৰ বাপেক হুমোৰৰ বংশধৰসকলৰ অধীন হৈ থাকক; কিয় আমি অৰীমেলকৰ অধীনত থাকিম? ২৯ এই লোকসকল মোৰ বশত থকাহেঁতেন কেনে ভাল হ'লহেঁতেন! তেতিয়াতো মই অৰীমেলকক দূৰ কৰি দিলাহেঁতেন। তেওঁ অৰীমেলকক সকলো সৈন্য লৈ আহিবলৈ ক'লে।”

৩০ এবদৰ পুতেক গালৰ সেই কথা নগৰৰ শাসনাধিপতি জবুলৰ কাণত পৰিল আৰু তেওঁ স্ৰোৱাধত জ্বলি উঠিল। ৩১ তেতিয়া তেওঁ অৰীমেলকৰ গুৰিলৈ বাৰ্তাবাহকৰ দ্বাৰাই কৈ পঠালে, “এবদৰ পুতেক গাল আৰু তেওঁৰ জ্ঞাতি-কৃতৃত্বসকলে চিথমলৈ আহি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে নগৰৰ লোকসকলক উত্তেজিত কৰি তুলিছে। ৩২ সেয়ে, আপুনি আৰু আপোনাৰ সৈন্যসকলে ৰাতিতে উঠি আহি খেতিৰ মাজত লুকাই থাকিব। ৩৩ পাছদিনা ৰাতিপুৱা সূৰ্য্য উদয় হোৱা মাংেৰই আপোনালোকে উঠি আহি নগৰ আৰম্ভণ কৰিব; যেতিয়া গাল আৰু তেওঁৰ লোকসকল আপোনাৰ বিৰুদ্ধে ওলাই আহিব, তেতিয়া আপোনালোকে যিহক কৰিব পাৰে তাকে তেওঁলোকলৈ কৰিব।”

৩৪ যেতিয়া, অৰীমেলক আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্যদলে ৰাতিতে উঠিল আৰু চাৰিটা দলত ভাগ হৈ চিথমৰ ওচৰত লুকাই থাকিল। ৩৫ নগৰৰ পৰা ওলাই আহি এবদৰ পুতেক গাল প্ৰবেশদ্বাৰৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল। তেনেতে অৰীমেলক আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকল লুকাই থকা ঠাইৰ পৰা ওলাই আহিল। ৩৬ গালে তেওঁলোকক দেখি জবুলক ক'লে, “চাওঁক, পাহাৰৰ ওপৰৰ পৰা লোক সমূহ নামি আহিছে।” জবুলে উত্তৰত ক'লে, “আপুনি পাহাৰৰ ছাঁবোৰক মানুহ যেন দেখিছে।” ৩৭ কিন্তু গালে পুনৰায় ক'লে, “চাওঁক, লোকসকল দেশৰ মধ্যস্থানলৈ নামি আহিছে; আৰু এটা দল মোনইনীমৰ বাটেদি

† ৯ অধ্যায়:২৯ “অৰীমেলকক মই ক'ম, ‘আপোনাৰ সৈন্য-সামন্ত সকলোকে মাতি আনি ওলাই আহাঁক।’”

‡ ৯ অধ্যায়:৩৭ গণকসকলৰ ওক গছ

আছি।”³⁸ তেতিয়া জবুলে তেওঁক ক’লে, “এতিয়া আপোনাৰ সেই ডাঙৰ ডাঙৰ কথাবোৰ ক’লে গ’ল? আপুনিযে কৈছিল, ‘অবীমেলক কোন যে আমি তেওঁৰ অধীনত থাকিম?’ এই লোকসকলকেই আপুনি তুচ্ছ জ্ঞান কৰা নাছিল নে? এতিয়া ওলাই গৈ তেওঁলোকৰে সৈতে যুদ্ধ কৰক।”

³⁹ তেতিয়া চিখিমৰ নেতা গালে লোকসকলক পৰিচালনা কৰি বাহিৰলৈ ওলাই গ’ল, আৰু অবীমেলকৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিলে। ⁴⁰ অবীমেলকে গালৰ পাছে পাছে খেদি যোৱাত তেওঁ পলাই গ’ল; আৰু তেওঁৰ দলৰ অনেকেই নগৰৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত সোমোৱাৰ আগতেই আঘাত পাই ঢলি পৰিল।

⁴¹ অবীমেলক অৰুমা*ত থাকিল আৰু জবুলে চিখিমৰ পৰা গাল আৰু তেওঁৰ জ্ঞাতি-কুটুম্বসকলক খেদি বাহিৰ কৰি দিলে। ⁴² পাছদিনাখন চিখিমৰ লোকসকলে নগৰৰ বাহিৰ ওলাই খেতিলৈ গ’ল আৰু এই ব্যতৰি অবীমেলকক জনোৱা হ’ল। ⁴³ অবীমেলকে তেওঁৰ লোকসকলক লৈ তিনিটা দলত ভাগ কৰি খেতিৰ মাজত লুকাই থাকিল; যেতিয়া নগৰৰ পৰা লোক সমূহক বাহিৰ হৈ অহা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিলে। ⁴⁴ অবীমেলকে তেওঁৰ দলটোৰে সৈতে গৈ নগৰৰ প্ৰবেশ-দুৱাৰৰ ওচৰত থিয় হৈ থাকিল; আন দুটা দলে খেতিত থকা সকলো লোকক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিলে। ⁴⁵ সেইদিনা ওৰে দিনটো অবীমেলকে নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে আৰু সেই ঠাইৰ লোক সমূহক বধ কৰি নগৰ অধিকাৰ কৰিলে। তাৰ পাছত নগৰৰ দেৱাল ধ্বংস কৰি তাৰ ওপৰত নিমখ চতিয়াই দিলে।

⁴⁶ এই খবৰ শুনি চিখিমৰ দুৰ্গৰ নেতাসকলে এল-বৰী[†] দেৱতাৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত সোমালগৈ। ⁴⁷ অবীমেলকে যেতিয়া শুনিলে যে লোকসকলে চিখিমৰ দুৰ্গলৈ গৈ একেলগ হৈছে, ⁴⁸ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ লোকসকলক লগত লৈ চলমোন পৰ্বতলৈ উঠি গ’ল। তেওঁ কুঠাৰ ললে আৰু গছৰ পৰা এটা ডাল কাটি নিজৰ কান্ধত তুলি ল’লে। তাৰ পাছত তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক আদেশ দিলে, “তোমালোকে মোক যি যি কৰা দেখিলা, তোমালোকেও শীঘ্ৰে তেনেকুৱা কৰিবা।” ⁴⁹ সেয়ে সকলোৱে এটা এটা ডাল কাটি লৈ অবীমেলকৰ পাছে পাছে গ’ল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে সেই ডালবোৰ আনি মন্দিৰৰ মাটিৰ তলত থকা সেই ঘৰটোৰ ওপৰত জাপি দি জুই লগাই দিলে; এইদৰে চিখিমৰ দুৰ্গত থকা সকলো লোক মৰিল; তাত প্ৰায় এক হাজাৰ পুৰুষ আৰু মহিলা আছিল।

অবীমেলকৰ মৃত্যু

⁵⁰ তাৰ পাছত অবীমেলক তেবেচলৈ গৈ তাৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পাতি তাক অধিকাৰ কৰি ল’লে। ⁵¹ সেই নগৰৰ ভিতৰত এটা দৃঢ় দুৰ্গ আছিল; সকলো পুৰুষ, মহিলা আৰু নগৰৰ নেতাসকল তালৈ পলাই গৈ দুৱাৰ বন্ধ কৰি নিজকে ভিতৰত আবদ্ধ কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোক দুৰ্গৰ চালৰ ওপৰত উঠিলগৈ। ⁵² অবীমেলকে সেই দুৰ্গৰ ওচৰলৈ আহি তাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে; তেওঁ দুৰ্গত জুই লগাবৰ বাবে দুৰ্গৰ দুৱাৰৰ ওচৰলৈকে আহিল। ⁵³ কিন্তু তাত এগৰাকী মহিলাই জাঁতৰ ওপৰৰ শিলচটা লৈ অবীমেলকৰ মূৰৰ ওপৰত পেলাই দি তেওঁৰ মূৰ খোলা ভাঙিলে। ⁵⁴ তেতিয়া অবীমেলকে ততাতৈয়াকৈ নিজৰ অস্ত্ৰবহনকাৰী যুৱকক মাতি ক’লে, “তোমাৰ তৰোৱাল উলিয়াই মোক বধ কৰা যাতে কোনেও মোৰ বিষয়ে এইদৰে ক’ব নোৱাৰে যে ‘এগৰাকী মহিলাই মোক বধ কৰিলে।’” তেতিয়া সেই যুৱকে তেওঁক তৰোৱালেৰে খুচিলে আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হ’ল। ⁵⁵ অবীমেলকৰ মৃত্যু হোৱা দেখি ইশ্বৰায়েলীয়াসকলে নিজৰ ঘৰলৈ উলটি গ’ল।

⁵⁶ এই দৰে সত্তৰজন ভায়েকক বধ কৰি অবীমেলকে নিজৰ বাপেকৰ বিৰুদ্ধে যি কুকৰ্ম কৰিলে, ঈশ্বৰে তাৰ সমুচিত দণ্ড তেওঁক দিলে। ⁵⁷ চিখিমৰ লোকসকলে যি সকলো অন্যায় কৰিছিল, তেওঁলোকৰ নিজৰ মূৰৰ ওপৰত ঈশ্বৰে দণ্ড আনিলে; যিৰুব্বালৰ পুতেক যোথমৰ শাও তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিল।

10 অধ্যায়

বিচারকর্তা তোলা

¹ অবীমেলকৰ পাছত তোলা নামৰ ইচাখৰ বংশৰ এজন লোকে ইশ্বৰায়েলী লোকসকলক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহিল। পূৱাৰ পুংৰ তোলা আৰু দোদোৰ নাতি তেওঁ ইফ্ৰয়িমৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ চামীৰত বাস কৰিছিল। ² তেওঁ তেইশ বছৰ ধৰি ইশ্বৰায়েলৰ বিচারকর্তা আছিল। তাৰ পাছত তেওঁৰ মৃত্যু হ’ল আৰু চামীৰত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ’ল।

বিচারকর্তা যায়ীৰ

³ তোলাৰ পাছত গিলিয়দীয়া যায়ীৰ বাইশ বছৰ ইশ্বৰায়েলী লোকসকলৰ বিচারকর্তা আছিল। ⁴ যায়ীৰৰ বিংশ জন পুতেক আছিল আৰু তেওঁলোকে বিংশটা গাধত উঠি ফুৰিছিল; তেওঁলোকৰ বিংশখন নগৰ আছিল; আজিও সেই নগৰবোৰক হৰোয়া-যায়ীৰ বোলা হয়। ⁵ যায়ীৰৰ মৃত্যুৰ পাছত কামোনত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ’ল।

বিচারকর্তা যিগ্ৰহ

⁶ ইশ্বৰায়েলী লোকসকলে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত আকৌ কু-আচৰণ কৰিবলৈ ধৰিলে; তেওঁলোকে বাল-দেৱতা, অষ্টাৰো[†] দেৱী আৰু অৰাম, চীদোন, মোৱাব, অম্মোন আৰু পলেষ্ঠীয়াসকলৰ দেৱ-দেৱীসকলৰ পূজা কৰিবলৈ ধৰিলে। এইদৰে তেওঁলোকে যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলে আৰু তেওঁৰ উপাসনা নকৰিলে। ⁷ সেয়ে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ খঙত জ্বলি উঠিল আৰু পলেষ্ঠীয়া আৰু অম্মোনীয়াসকলৰ হাতত তেওঁলোকক তুলি দিলে*। ⁸ তেওঁলোকে সেই বছৰত ইশ্বৰায়েলীয়াসকলক উপদ্ৰৱ কৰি জয় কৰিলে; ওঠৰ বছৰ ধৰি যব্দনৰ সিপাৰে থকা গিলিয়দৰ ইমোৰীয়া দেশত বাস কৰা সকলো ইশ্বৰায়েলীয়া লোকক তেওঁলোকে

§ 9 অধ্যায়:39 তেওঁ চিখিমৰ নেতাসকলৰ উপস্থিতিত ওলাই গ’ল
অধ্যায়:7 দাসৰূপ অৰ্পন কৰিলে বা শক্ৰৰ হাতত লুটদৰবা হ’লৈ এই দিলে।

* 9 অধ্যায়:41 এই নগৰ খন চিখিমৰ পৰা 8 কিলোমিটাৰ দূৰত অৱস্থিত।

* 10

উপদ্রব কৰিছিল।⁹ অস্মোনীয়াসকলে যিহূদা, বিন্যামীন আৰু ইশ্বয়িম ফৈদৰ বিপক্ষে যুদ্ধ কৰিবলৈ যৰ্দ্দন পাৰ হৈ গ'ল। তেতিয়া ইশ্বয়েলী লোকসকলে অতিশয় কষ্ট ভোগ কৰিলে।

¹⁰ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে, “আমি নিজ ঈশ্বৰক ত্যাগ কৰি বাল-দেৱতাবোৰক পূজা কৰি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।”¹¹ যিহোৱাই তেওঁলোকক ক'লে, “মই জানো মিচৰীয়া, ইমেৰীয়া, অস্মোনীয়া আৰু পলেষ্ঠীয়াসকলৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰা নাছিলো? ¹² যেতিয়া চীদোনীয়া, অমালেকীয়া আৰু মায়েনীয়াসকলে তোমালোকক উপদ্রব কৰিছিল, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিছিল। আৰু মই তোমালোকক তেওঁলোকৰ অধীনৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিলোঁ।¹³ তথাপিও তোমালোকে মোক পুনৰ ত্যাগ কৰিলা আৰু আন দেৱ-দেৱীসকলক পূজা কৰিবলৈ ধৰিলা; গতিকে মই তোমালোকক বাৰে বাৰে ৰক্ষা কৰি নাথাকিম। ¹⁴ যি দেৱতাবোৰক তোমালোকে পূজা কৰিছিল। তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গৈ কাতৰোক্তি কৰা; সৰ্গটৰ সময়ত তেওঁলোকেই তোমালোকক ৰক্ষা কৰক।”

¹⁵ কিন্তু ইশ্বয়েলীয়াসকলে যিহোৱাক ক'লে, “আমি পাপ কৰিলোঁ; আপোনাৰ দৃষ্টিত যি ভাল দেখে তাকেই আমলৈ কৰক; অনুগ্রহ কৰি কেৱল এইবাৰ আপুনি আমাক উদ্ধাৰ কৰক।”¹⁶ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ মাজত ভিন্ন দেশীয় যি দেৱতাবোৰ আছিল, সেইসকলো দূৰ কৰি তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সেৱা কৰিলে; তাতে ইশ্বয়েলৰ কষ্ট দেখি যিহোৱাই দূখ কৰিলে।

¹⁷ তেতিয়া অস্মোনীয়াসকলে একগোট হৈ গিলিয়দত ছাউনি পাতিলে আৰু ইশ্বয়েলী লোকসকলেও লগ হৈ মিস্পাত ছাউনি পাতিলে।¹⁸ গিলিয়দৰ নেতাসকলে এজনে আন জনক ক'লে, “অস্মোনীয়াসকলৰ লগত প্ৰথমে কোনে যুদ্ধ আৰম্ভ কৰিব? যিজন কৰিব, তেঁৱেই গিলিয়দ-নিবাসী সকলো লোকৰ ওপৰত নেতা হ'ব।”

11 অধ্যায়

¹ সেই কালত গিলিয়দীয়া যিশ্বহ এজন শক্তিশালী যোদ্ধা আছিল; তেওঁৰ মাক এগৰাকী কেশ্যা আছিল আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ নাম গিলিয়দ আছিল।² গিলিয়দৰ ভাৰ্যাই তেওঁলে আন কেইবাজনো পুত্ৰৰ জন্ম দিছিল। তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ পুত্ৰসকল যেতিয়া ডাঙৰ হ'ল, তেওঁলোকে যিশ্বহক ঘৰৰ পৰা খেদি দি ক'লে, “তুমি আমাৰ পৰিয়ালৰ সম্পত্তিৰ কোনো অধিকাৰ নাপাবা; কিয়নো তুমি আন এগৰাকী মহিলাৰ সন্তান।”³ সেয়ে যিশ্বহ নিজৰ ভাইসকলৰ কাষৰ পৰা পলাই গৈ টোব দেশত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। তাত কেইজনমান উদণ্ড লোকে আহি যিশ্বহেৰ সৈতে যোগ দিলে আৰু তেওঁৰ লগত চলা-ফুৰা কৰিলে।

⁴ কিছু কালৰ পাছত অস্মোনীয়াসকলে ইশ্বয়েলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ধৰিলে।⁵ যেতিয়া অস্মোনীয়াসকলে ইশ্বয়েলীসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিছিল, তেতিয়া গিলিয়দৰ বৃদ্ধ নেতাসকলে যিশ্বহক টোব দেশৰ পৰা আনিবলৈ গ'ল।⁶ তেওঁলোকে যিশ্বহক ক'লে, “আমি অস্মোনীয়াসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিম, সেয়ে তুমি আহি আমাৰ সেনাপতি হোৱা।”⁷ যিশ্বহে গিলিয়দৰ নেতাসকলক ক'লে, “তোমালোকেই যিণ কৰি পিতৃ-বংশৰ মাজৰ পৰা মোক খেদি দিছিল। এতিয়া সৰ্গটত পৰি কিয় মোৰ ওচৰলৈ আহিছা?”⁸ গিলিয়দৰ বৃদ্ধ নেতাসকলে যিশ্বহক ক'লে, “সেই কাৰণেই আমি এতিয়া তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; তুমি আমাৰ লগত গৈ অস্মোনীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰা আৰু তুমিয়েই গিলিয়দনিবাসী সকলো লোকৰ ওপৰত নেতা হ'ব।”⁹ তেতিয়া যিশ্বহে গিলিয়দৰ বৃদ্ধসকলক ক'লে, “আপোনালোকে যদি অস্মোনৰ সেনাবোৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ মোক ঘৰলৈ পুনৰ ওলোটাই নিয়ে আৰু যিহোৱায়ে যদি তেওঁলোকৰ ওপৰত আমাক বিজয়ী কৰে, তেন্তে মইয়ে আপোনালোকৰ নেতা হ'ম।”¹⁰ গিলিয়দৰ বৃদ্ধসকলে ক'লে, “আমি যদি আমাৰ কথামতে কাম নকৰোঁ, তেন্তে যিহোৱা আমাৰ মাজত সাক্ষী হৈ থাকক।”¹¹ তেতিয়া যিশ্বহ গিলিয়দৰ বৃদ্ধ নেতাসকলৰ সৈতে গ'ল আৰু লোক সকলে তেওঁকে তেওঁলোকৰ নেতা আৰু সেনাপতি পাতিলে; তাৰ পাছত যিশ্বহে মিস্পাত গৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ কথা জনালে।

অস্মোনৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ যিশ্বহৰ বাৰ্তা

¹² তাৰ পাছত যিশ্বহে মানুহ পঠাই অস্মোনীয়াসকলৰ ৰজালৈ এই কথা সুধিলে, “আপোনাৰ আৰু আমাৰ মাজত কি সমস্যা হৈছে? কিয় আমাৰ দেশৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিছ?”¹³ অস্মোনীয়াসকলৰ ৰজাই যিশ্বহে পঠোৱা লোকসকলক কৈ পঠালে, “ইশ্বয়েলীয়াসকলে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ হৈ আহি অৰ্গোন নদীৰ পৰা যৰ্বোকলৈ আৰু যৰ্দনলৈকে মোৰ মাটি কাটি ল'লে; গতিকে এতিয়া অশান্তি নকৰাকৈ তাক ওলোটাই দিয়ক।”

¹⁴ পুনৰ যিশ্বহে অস্মোনীয়াসকলৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ লোক পঠালে।¹⁵ তেওঁ এই বাৰ্তা দিলে,

যিশ্বহে কৈছে: ইশ্বয়েলে মোৱাব আৰু অস্মোনৰ লোকসকলৰ মাটি কাটি লোৱা নাছিল।¹⁶ কিন্তু মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ পাছত ইশ্বয়েলী লোকসকলে মৰুপ্ৰান্তৰ মাজেদি ভ্ৰমণ কৰি চূফ সাগৰলৈকে গৈছিল আৰু তাৰ পাছতে কাদেচলৈ গৈছিল।¹⁷ তাৰ পাছত ইশ্বয়েলী লোকসকলে ইদামৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ লোক পঠিয়াই বিনয় কৰি কৈছিল, “আপোনালোকৰ ভূমিৰ মাজেদি আমাক যাবলৈ অনুমতি দিয়ক।” কিন্তু ইদামৰ ৰজাই সেই কথা নুশুনিলে। পাছত তেওঁলোকে মোৱাবৰ ৰজাৰ ওচৰলৈকে লোক পঠিয়াইছিল, কিন্তু তেৱোঁ সন্মত নহ'ল। সেয়ে ইশ্বয়েলী লোকসকল কাদেচতে থাকিল।¹⁸ তাৰ পাছত তেওঁলোকে মৰুপ্ৰান্তৰ মাজেদি গৈ ইদাম আৰু মোৱাব দেশৰ পৰা ঘূৰি মোৱাব দেশৰ পূৰ ফালেদি আহি অৰ্গোন নদীৰ সিপাৰে ছাউনি পাতিলে; তেওঁলোকে মোৱাবৰ সীমাৰ ভিতৰত নেসোমাল, কিয়নো অৰ্গোন নদী মোৱাবৰ সীমা আছিল।

¹⁹ তাৰ পাছত ইশ্বয়েলী লোকসকলে ইমেৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোন, যিজন হিচবোনত ৰাজত্ব কৰিছিল, তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই ক'লে, “অনুগ্রহ কৰি আপোনালোকৰ দেশৰ মাজেদি আমাক আহি যাব লগা ঠাইলৈ যাব দিয়ক।”²⁰ কিন্তু চীহোনেও তেওঁলোকক বিশ্বাস নকৰিলে আৰু নিজৰ অঞ্চলৰ মাজেদি যোৱাৰ অনুমতি নিদিলে। তেওঁ নিজৰ সৈন্যসকলক গোট খুৱাই যহচত ছাউনি পাতিলে আৰু তাত ইশ্বয়েলী লোকসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে।²¹ তেতিয়া ইশ্বয়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই চীহোন আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক ইশ্বয়েলী লোকসকলৰ হাতত তুলি দি তেওঁলোকৰ অধীন কৰিলে। এইদৰে

ইশ্বায়েলে সেই দেশত নিবাস কৰা ইমোৰীয়াসকলৰ গোটেই দেশ অধিকাৰ কৰিলে।²² তেওঁলোকে অৰ্গণোৰ পৰা যক্বোক পৰ্যন্ত আৰু মৰুপ্ৰান্তৰ পৰা যৰদনলৈকে ইমোৰীয়াসকলৰ সীমাৰ ভিতৰৰ সমগ্ৰ অঞ্চল অধিকাৰ কৰিলে।²³ এইদৰে ইশ্বায়েল জাতিৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যেতিয়া নিজে ইশ্বায়েলৰ সন্মুখত ইমোৰীয়াসকলক খেদাই পঠালে, তেন্তে এতিয়া সেই লোকসকলৰ ভূমি জানো আপুনি অধিকাৰ কৰা উচিত? ²⁴ আপোনাৰ কমোচ দেৱতাই আপোনাক যি ভূমিৰ অধিকাৰ দিছে, আপুনি জানো তাক অধিকাৰ নকৰিব? ঠিক সেইদৰে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি ঠাইৰ অধিকাৰ আমাক দিছে, আমি সেই ঠাইকে অধিকাৰ কৰিম।²⁵ এতিয়া আপুনি কি মোৱাবৰ ৰজা চিপ্পোৰ পুতেক বালাকতকৈও উত্তম? তেওঁ ইশ্বায়েলৰ অস্থিত বিবাদ কৰিবলৈ জানো সাহস কৰিছিল? তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ জানো কেতিয়াবা যুদ্ধ কৰিছিল? ²⁶ তিনিশ বছৰ কাল ইশ্বায়েলী লোকসকলে ফিবোন আৰু অৰোয়েৰ চহৰত, তাৰ গাওঁবোৰত আৰু অৰ্গণোৰ নদীৰ পাৰৰ ওচৰত থকা সকলো চহৰত বাস কৰিছিল; সেই সময়তে আপোনালোকে কিয় সেইবোৰ ঠাই দখল কৰি নললে? ²⁷ এই বিষয়ত মই আপোনাৰ প্ৰতি কোনো অন্যায় কৰা নাই; বৰং মোৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি আপুনিহে মৌলৈ অন্যায় কৰিছে; বিচারকৰূতা যিহোৱায়ে এতিয়া ইশ্বায়েলীয়া আৰু অশ্বোনীয়াসকলৰ মাজত বিচাৰ কৰক।²⁸ তথাপি যিগুহে কৈ পঠোৱা এই সকলো বাৰ্তাক অশ্বোনীয়াসকলৰ ৰজাই আগ্ৰহ কৰিলে।

যিগুহৰ সঙ্গ

²⁹ তেতিয়া যিহোৱাৰ আশ্বা যিগুহৰ ওপৰত আছিল। তাতে তেওঁ গিলিয়দ আৰু মনচিৰ মাজেদি গৈ গিলিয়দৰ মিস্পালে আহিল আৰু তাৰ পৰা অশ্বোনীয়াসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। ³⁰ যিগুহে যিহোৱাৰ ওচৰত সঙ্গ কৰি ক'লে, “তুমি যদি মোক অশ্বোনীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে বিজয়ী কৰোঁৱা, ³¹ তেন্তে অশ্বোনীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধত জয়লাভ কৰি ঘূৰি যোৱাৰ সময়ত মোক আগবঢ়াই নিবৰ কাৰণে যিয়ে দুৱাৰ মেলি ঘৰৰ বাহিৰলৈ আহিব, সেয়ে যিহোৱাৰ হ'ব আৰু মই তাক হোমবলিৰূপে উৎসৰ্গ কৰিম।” ³² তাৰ পাছত যিগুহে অশ্বোনীয়াসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ মিস্পাৰ পৰা গ'ল আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ হাতত অশ্বোনীয়াসকলক তুলি দিলে। ³³ তেওঁ অৰোয়েৰৰ পৰা মিনীতৰ ওচৰত নগৰবোৰত আক্ৰমণ কৰি হত্যা কৰিলে আৰু আবেল-কৰামীলৈকে বিশখন নগৰ জয় কৰিলে। এইদৰে অশ্বোনীয়াসকলক ইশ্বায়েলৰ অধীন কৰা হ'ল।

³⁴ যিগুহে যেতিয়া মিস্পাত নিজৰ ঘৰলৈ উলটি আহিল, তেতিয়া তেওঁক আগবঢ়াই নিবলৈ তেওঁৰ জীয়েক ওলাই আহিল। তাই খঞ্জৰী বজাই তালে তালে নাচি নাচি ওলাই আহিল; তাই যিগুহৰ একেজনী মাথোন জীয়েক আছিল আৰু তাইৰ বাহিৰে তেওঁৰ কোনো পুতেক বা জীয়েক নাছিল। ³⁵ যিগুহে নিজৰ জীয়েকক দেখা পোৱা মাতেৰ নিজৰ কাপোৰ ফালি ক'লে, “হায়, মোৰ মাজনী! তুমি মৌলৈ এয়া কি সৰ্বনাশ কৰিলা! তুমি যে মোক অতিশয় বেজাৰ দিলা! কিয়নো মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি শপত খালে, মই তাৰ পৰা ঘূৰিব নোৱাৰোঁ।”

³⁶ তাই বাপেকক ক'লে, “পিতা, তুমি যিহোৱাক কথা দিলা, সেয়ে তোমাৰ কথা অনুসাৰে মোৰ প্ৰতি সকলো কৰা। কিয়নো যিহোৱাই তোমাৰ শংৰু অশ্বোনীয়াসকলৰ ওপৰত তোমাৰ হৈ প্ৰতিকাৰ সাধিলে।” ³⁷ তাৰ পাছত তাই ক'লে, “মোৰ বাবে এটা অনুৰোধ ৰাখক। মোক দুমাহৰ বাবে অকলে থাকিবলৈ দিয়ক; মোক পাহাৰে পাহাৰে ঘূৰি মোৰ কুমাৰীশ্বৰ অৰ্থে সখীবোৰেৰে সৈতে বিলাপ কৰিবলৈ দিয়ক।” ³⁸ যিগুহে ক'লে, “যোৱা।” এইবুলি তেওঁ তাইক দুমাহলৈ বিদায় দিলে; তেতিয়া তাই নিজ সখীসকলৰ সৈতে গৈ পাহাৰবোৰৰ ওপৰত নিজ কুমাৰীশ্বৰ অৰ্থে বিলাপ কৰিবলৈ ধৰিলে। ³⁹ দুমাহৰ মূৰত তাই বাপেকৰ ওচৰলৈ উলটি আহিল; তাইৰ বাপেকে নিজে কৰা সঙ্গৰ দৰে তাইলৈ কৰিলে; তাই কেতিয়াও কোনো পুৰুষৰ সৈতে সঙ্গ নকৰিলে। এই ঘটনাৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ মাজত এটা ৰীতি প্ৰচলিত হ'বলৈ ধৰিলে। ⁴⁰ ইশ্বায়েলীয়া যুৱতীসকলে প্ৰত্যেক বছৰে চাৰি দিনৰ বাবে গিলিয়দীয়া যিগুহৰ জীয়েকৰ কথা কৈ বিলাপ কৰে।

12 অধ্যায়

¹ তাৰ পাছত ইশ্বৰিয়মৰ বংশৰ লোকসকলে গোট খাই সৈন্যসকলক মাত দিলে, তাৰ পাছত নদী পাৰহৈ চাফোন চহৰলৈ গৈ যিগুহক ক'লে, “কিয় তুমি অশ্বোনাৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আমাক মতা নাই বা আমাৰ সহায় বিচাৰা নাই? আমি তোমাৰ সৈতে তোমাৰ ঘৰো জুইৰে পুৰিম।” ² তেতিয়া যিগুহে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “অশ্বোনাৰ সন্তান সকলে আমাক নানা সমস্যাত পেলাইছিল সেই বাবে আমি তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিছোঁ, মই আৰু মোৰ লোকসকলে তোমালোকৰ সহায় বিচাৰি তোমালোকক মাতিছিলোঁ, কিন্তু তোমালোকৰ কোনো এজনো সহায় কৰিবলৈ আগবাঢ়ি নাহিলা; ³ যেতিয়া দেখিলোঁ তোমালোকে মোক কোনেও সহায় নকৰা, তেতিয়া মই নিজে নদী পাৰ হৈ পৰাগ আঁচলৰ আগত বান্ধি লৈ অশ্বোনাৰ সন্তান সকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত নামি পৰিলো। তাতে যিহোৱাই মোৰ হাতত সিহঁতক সমৰপণ কৰিলে; এতেকে তোমালোকে মোৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ আজি কিয় মোৰ ওচৰলৈ আহিছা?” ⁴ পাছত যিগুহে গিলিয়দৰ সকলো লোকক গোটাই ইশ্বৰিয়মীয়া লোকসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে; কিয়নো সিহঁতে কৈছিল, “হেৰো গিলিয়দীয়াসকল, তহঁত ইশ্বৰিয়মৰ আৰু মনচিৰ মাজৰ পৰা পলাই অহা ইশ্বৰিয়মীয়া মানুহ।” সেই যুদ্ধত গিলিয়দৰ লোকসকলে ইফ্ৰিয়মীয়া লোকসকলক পৰাস্ত কৰিলে।

⁵ পাছত গিলিয়দীয়াসকলে ইশ্বৰিয়মৰ মানুহৰ আগেয়ে গৈ যৰদনৰ পাৰ-ঘাটবোৰ দখল কৰি ল'লে; তাতে ইশ্বৰিয়মৰ পলাই যোৱা কোনো মানুহে যদি কয়, “আমক নদী পাৰ হ'বলৈ দিয়া”, তেতিয়া গিলিয়দৰ মানুহে তেওঁলোকক সোধে, “তুমি জানো ইশ্বৰিয়মীয়া মানুহ নোহোৱা?” আৰু তেওঁ যদি কয় “নহয়”, ⁶ তেতিয়া তেওঁলোকে কয়, “এবাৰ “শ্যিক্বোলে” কোৱাচোন”; তেতিয়া ইফ্ৰিয়মৰ লোকসকলে শুদ্ধৰূপে উচ্চাৰণ কৰিব নোৱাৰি “চিক্বোলে” বুলি ক'লেই, তেওঁলোকে ধৰি যৰদনৰ পাৰৰ ঘাটত বধ কৰে। সেই সময়ত ইশ্বৰিয়মৰ বিয়াশ্লিপ হাজাৰ লোকক হত্যা কৰা হ'ল।

⁷ যিগুহে ছবছৰলৈকে ইশ্বায়েলৰ বিচাৰ কৰিলে। পাছত গিলিয়দীয়া যিগুহৰ মৃত্যু হোৱাত তেওঁক গিলিয়দৰ কোনো এখন নগৰত মৈদাম দিয়া হ'ল।

৪ তেওঁৰ পাছত বোলেহেমীয়া ইবচন ইশ্বায়েলৰ বিচারকৰূতা হ'ল। ৯ তেওঁৰ বিংশ জন পুতেক আছিল; আৰু তেওঁ বিংশজনী জীয়েক উলিয়াই দি, নিজ পুতেকহঁতৰ বাবে বিংশ জনী ছোৱালী বাহিৰৰ পৰা আনিলে। তেওঁ সাত বছৰলৈকে ইশ্বায়েলৰ বিচাৰ কৰিলে।

১০ পাছত ইবচনৰ মৃত্যু হোৱাত, তেওঁক বোলেহেমত মৈদাম দিয়া হ'ল। ১১ তেওঁৰ পাছত জবুলনীয়া এলোন ইশ্বায়েলৰ বিচারকৰূতা হ'ল; তেওঁ দহ বছৰলৈকে ইশ্বায়েলৰ বিচাৰ কৰিলে। ১২ জবুলনীয়া এলোনৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত তেওঁক জবুলন দেশত থকা অয়ালোনত মৈদাম দিয়া হ'ল।

১৩ তেওঁৰ পাছত পিৰাথোনীয়া হিম্মোলৰ পুংৰ অন্দোন ইশ্বায়েলৰ বিচারকৰূতা হ'ল। ১৪ তেওঁৰ চল্লিশ জন পুতেক, আৰু বিংশজন নাতিয়েক আছিল; তেওঁলোকে সত্তৰটা গাধত উঠি ফুৰে; অন্দোনে আঠ বছৰলৈকে ইশ্বায়েলৰ বিচাৰক আছিল। ১৫ পাছত পিৰাথোনীয়া হিম্মোলৰ পুংৰ অন্দোনৰ মৃত্যু হোৱাত, অমালেকীয়াসকলৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চল ইশ্বয়িম দেশৰ পিৰিয়াখোনত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল।

13 অধ্যায়

চিমচোনৰ জন্ম।

১ পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে পুনৰাই কু-আচৰণ কৰিব ধৰিলে; তাতে যিহোৱাই চল্লিশ বছৰলৈকে তেওঁলোকক পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিলে।

২ সেই কালত দানীয়া গোষ্ঠীৰ মাজত চৰা নিবাসী মানোহ নামেৰে এজন মানুহ আছিল; তেওঁৰ পত্নী বাঁজী হোৱা বাবে সন্তান প্ৰসৱ কৰিব নোৱাৰিলে। ৩ পাছত যিহোৱাৰ দূতে সেই মহিলাক দৰ্শন দি ক'লে, “চোৱা, তুমি বাঁজী আৰু সন্তান প্ৰসৱ কৰা নাই; তথাপি গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিবা। ৪ এই হেতুকে তুমি সাৱধান হোৱা; দৰাফাৰস কি সুৰা পান নকৰিবা, কোনো অশুচি বস্তুকো ভোজন নকৰিবা। ৫ কাৰণ চোৱা, তুমি গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিবা; তাৰ মুৰত খুৰ লগোৱা নহ'ব; কিয়নো সেই লৰা গৰ্ভৰে পৰা ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নাচৰীয় হ'ব; আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা ইশ্বায়েলক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ তেওঁ আৰম্ভ কৰিব।”

৬ তেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীয়ে গৈ নিজ স্বামীক ক'লে ঈশ্বৰৰ এজন লোক মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল; তেওঁৰ সৌন্দৰ্য ঈশ্বৰৰ দূতৰ নিচিনা, তেওঁক দেখি মই বহুত ভয় খালো, কিন্তু তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিল, সেই বিষয়ে মই সুধিবলৈ নহ'ল আৰু তেওঁ নিজৰ নাম মোক নক'লে। ৭ কিন্তু তেওঁ মোক ক'লে, “চোৱা, তুমি গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিবা; এই হেতুকে তুমি দৰাফাৰস বা সুৰা পান নকৰিবা, কোনো অশুচি বস্তুও ভোজন নকৰিবা; কিয়নো সেই ল'ৰা জন্মৰে পৰা মৰণৰ দিনলৈকে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নাচৰীয় হ'ব।

৮ তেতিয়া মানোহে যিহোৱাৰ আগত বিনয় কৰি ক'লে, “হে পৰভু, মিনতি কৰোঁ, আপুনি পঠোৱা ঈশ্বৰৰ সেই লোকক আমাৰ ওচৰলৈ পুনৰাই আহিব দিয়ক, যি ল'ৰা জন্মিব, তালৈ আমি কি কৰিব লাগিব, তেওঁ আমাক পুনৰাই বুজাই দিয়ক।”

৯ তেতিয়া ঈশ্বৰে মানোহৰ কথা শুনাৰ পাছত, ঈশ্বৰৰ দূত আকৌ সেই মহিলাৰ ওচৰলৈ আহিল। সেই সময়ত তাই পথাৰত বহি আছিল, কিন্তু তাইৰ স্বামী মানোহ তাইৰ লগত নাছিল।

১০ পাছত সেই মহিলা গৰাকীয়ে বেগাই গৈ নিজ স্বামীক সম্বাদ দি ক'লে, “চোৱা, সেইদিনা যিজন লোক মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেওঁ পুনৰ মোক দৰ্শন দিছে।” ১১ তেতিয়া মানোহে উঠি নিজৰ পত্নীৰ পাছে পাছে সেই পুৰুষজনৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক সুধিলে, “এই মহিলাৰ সৈতে যিজনাই কথা কৈছিল, সেইজন আপুনিযেই নে?” তেওঁ ক'লে, “হয়, ময়েই হওঁ।”

১২ তেতিয়া মানোহে ক'লে, “আশা কৰোঁ আপোনাৰ কথা সত্য হওঁক; কিন্তু সেই ল'ৰাজনে কিদৰে জীৱন কটাব আৰু কি কৰ্ম কৰিব?” ১৩ তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে মানোহক ক'লে, “মই এই মহিলাক যিবোৰ কথা ক'লো, সেই সকলো বিষয়ত তেওঁ সাৱধানে থাকক। ১৪ তেওঁ দৰাফাৰসৰ পৰা উপায় হোৱা কোনো বস্তু ভোজন নকৰক আৰু দৰাফাৰস কি সুৰা পান নকৰক আৰু কোনো অশুচি বস্তু নাখাওঁক; মই তেওঁক যি যি আজ্ঞা কৰিলোঁ, তেওঁ সেই সকলোকে পালন কৰক।”

১৫ পাছত মানোহে যিহোৱাৰ দূতক ক'লে, “আপুনি আমাৰ মিনতি গ্ৰহণ কৰি ইয়াতে অলপ সময় থাকক, আমি আপোনাৰ বাবে এটি ছাগলী পোৱালি যুগুত কৰোঁ।” ১৬ তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে মানোহক ক'লে, “যদিও মই ইয়াত থাকো তথাপি মই তোমাৰ আহাৰ ভোজন নকৰিম; কিন্তু তুমি যদি হোম-বলি যুগুত কৰা, তেনেহলে সেয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যেই উাসৰ্গ কৰিবা।” কিয়নো তেওঁ যে যিহোৱাৰ দূত, সেই বিষয়ে মনোহে নাজানিছিল।

১৭ তেতিয়া মানোহে যিহোৱাৰ দূতক সুধিলে, “আপোনাৰ বাক্য সিদ্ধ হ'লে আমি আপোনাক মৰ্যাদা কৰিবলৈ, আপোনাৰ নাম কি কওকচোন?” ১৮ তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে ক'লে, “মোৰ নাম কেলেই সুধিছা? কিয়নো এই নাম অতি আশ্চৰ্য্যকৰ!”

১৯ পাছত মানোহে ভক্ষ্য নৈবেদ্যেৰে সৈতে সেই ছাগলী লৈ, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে শিলটোৰ ওপৰত উাসৰ্গ কৰিলে; তাতে মনোহ আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ চকুৰ আগতে সেই দূতে আচৰিত কাৰ্য সাধন কৰিলে। ২০ কিয়নো যেতিয়া অগ্নিশিখা যজ্ঞ-বেদিৰ পৰা আকাশৰ ফালে ওপৰলৈ উঠিল তেতিয়া মানোহ আৰু তেওঁৰ পত্নিয়ে দেখাতে যিহোৱাৰ দূত সেই যজ্ঞ-বেদিৰ শিখাত ওপৰলৈ উঠি গ'ল; তাতে তেওঁলোকে এই দৃশ্য দেখি দুজনে মাটিত উৰুৰিহে প্ৰণাম কৰিলে।

২১ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ দূতে মানোহ আৰু তেওঁৰ পত্নীক পুনৰাই দৰ্শন নিদিলে। তেওঁ যে যিহোৱাৰ দূত, সেই বিষয়ে তেতিয়াহে মানোহে জানিলে। ২২ পাছত মানোহে তেওঁৰ পত্নীক ক'লে, “আমি নিশ্চয়ে মৰিম; কিয়নো আমি ঈশ্বৰক দেখা পালোঁ।”

২৩ কিন্তু তেওঁৰ পত্নিয়ে তেওঁক ক'লে, “আমাক বধ কৰিবলৈ যদি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা হ'লহেঁতেন, তেন্তে তেওঁ আমাৰ পৰা হোম-বলি আৰু নৈবেদ্য গ্ৰহণ নকৰিলেহেঁতেন, আৰু এই সকলো আমাক নেদেখুৱালেহেঁতেন আৰু এই সময়ত আমাক এনে কথাও

নুশনালেহঁতেন।”²⁴ পাছত মহিলা গৰাকীয়ে এটি পুংৰ পৰসৰ কৰিলে আৰু তেওঁৰ নাম চিমচোন ৰাখিলে। তাৰ পাছত সেই ল'ৰা বাটি ডাঙৰ হ'ল আৰু যিহোৱাই তাক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।²⁵ পৰ্ব্বথমে যিহোৱাৰ আত্মাই চৰা আৰু ইষ্টায়োলৰ মাজ ঠাইত থকা মস্কেনদান*ত চিমচোনক কাৰ্য্য কৰিবলৈ সক্ৰিয় কৰিলে।

14 অধ্যায়

চিমচোনৰ বিবাহ।

1 পাছত চিমচোনে তিন্নালৈ নামি গ'ল আৰু সেই ঠাইত পলেষ্টীয়াসকলৰ জীয়াৰীবোৰৰ মাজত এজনী ছোৱালী দেখা পালে।² আৰু উলটি আহি নিজৰ মাক-বাপেকক ক'লে, “মই তিন্নাত পলেষ্টীয়াসকলৰ জীয়াৰীবোৰৰ মাজত এজনী ছোৱালী দেখিলোঁ; তোমালোকে তেওঁক আনি মোৰে সৈতে বিয়া কৰাই মোৰ পত্নী হ'বলৈ দিয়া।”

3 তেতিয়া তেওঁৰ বাপেক-মাকে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ ডাইসকলৰ মাজত আৰু মোৰ স্ব-জাতীয় লোকসকলৰ মাজত জানো ছোৱালী নাই যে, তুমি সেই অচূৰ্ণ পলেষ্টীয়াসকলৰ ছোৱালী আনিবলৈ যাব খুজিছা।” চিমচোনে তেওঁৰ বাপেকক ক'লে, “তুমি মোৰ কাৰণে তেওঁকেই আনিবলৈ দিয়া; কিয়নো যেতিয়া মই তেওঁক চালাওঁ, তেতিয়া তেৰেই মোক সন্তোষ দিলে।”

4 কিন্তু তেওঁৰ মাক বাপেকে নাজানিলে, যে সেয়ে যিহোৱাৰ পৰা হৈছে; কাৰণ তেওঁ পলেষ্টীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে ছিদৰ বিচাৰিছিল। সেই কালত ফিলিস্তীয়াসকলে ইস্ৰায়েলক শাসন কৰিছিল।

5 পাছত চিমচোন আৰু তেওঁৰ বাপেক-মাক তিন্নালৈ নামি গৈ তিন্নাত থকা দৰাফাবাৰী পোৱাত, এটা ডেকা সিংহই চিমচোনৰ বিৰুদ্ধে গৰ্ভজ্ঞান কৰি খেদি আহিল।⁶ তেতিয়া যিহোৱাৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰত স্থিতি হ'ল, তেওঁৰ হাতত একো নথকাটো, ছাগলী পোৱালি ছিৰা নিচিনাকৈ তেওঁ সেই সিংহক ছিৰি পেলালে; কিন্তু তেওঁ কি কৰিলে সেই বিষয়ে নিজৰ মাক-বাপেকক নক'লে।

7 পাছত চিমচোনে গৈ সেই ছোৱালীৰ লগত কথা বতৰা হ'ল আৰু যেতিয়া তেওঁ সেই ছোৱালী জনীক চালে তেওঁক চাই সন্তুষ্ট হ'ল।⁸ কিছু কালৰ পাছত, তেওঁ যেতিয়া সেই ছোৱালীক বিয়া কৰাই আনিবলৈ পুনৰাই সেই ঠাইলৈ গৈছিল, তেতিয়া সেই সিংহৰ শৰ চাবলৈ বাট এৰি গৈ দেখিলে যে, সিংহৰ শৰৰ ভিতৰত এজাক মৌ-মাখি আৰু মৌ আছে;⁹ তেতিয়া তেওঁ তাক আনি হাতত লৈ খাই খাই গ'ল আৰু বাপেক মাকৰ ওচৰ পাই তেওঁলোককো কিছু দিয়াত, তেওঁলোকেও খালে। কিন্তু তেওঁ যে সেই মৌ সিংহৰ শৰৰ পৰা আনিলে, সেই বিষয়ে তেওঁ তেওঁলোকক নক'লে।

10 পাছত তেওঁৰ বাপেক সেই ছোৱালীৰ ওচৰলৈ যোৱাত, চিমচোনে সেই ঠাইত ভোজ যুগুত কৰিলে; কিয়নো ডেকা লোক সকলৰ তেনে ধৰণৰ নিয়ম আছিল।¹¹ পাছত তেওঁক দেখি ফীলিস্তীয়াসকলে তেওঁৰ ওচৰত থাকিবলৈ বিৰশ জন সখিয়েক আনিলে।

12 পাছত চিমচোনে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকক এটি সাঁথৰ কণ্ট, তোমালোকে উদ্ভাসৰ এই সাত দিনৰ ভিতৰতে যদি মোক তাৰ অৰ্থ ঠিক ৰূপে বুজাই ক'ব পাৰা, তেন্তে মই তোমালোকক গাত লোৱা শৰণ বিৰশ খন বশ্ৰুৰ আৰু বিৰশ যোৰ কাপোৰ দিম।¹³ কিন্তু যদি মোক তাৰ অৰ্থ ক'ব নোৱাৰা, তেন্তে তোমালোকে মোক গাত লোৱা শৰণ বিৰশ খন বশ্ৰুৰ আৰু বিৰশ যোৰ কাপোৰ দিবা।” তেতিয়া সিহঁতে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ সাঁথৰ কোৱা, আমি তাক শুনা।”

14 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে,
“থাওঁতাৰ পৰা খোৱা বস্তু আৰু
বলৱানৰ পৰা মধু ওলাল।”

তাতে সিহঁতে তিনদিনৰ ভিতৰত সেই সাঁথৰ অৰ্থ ক'ব নোৱাৰিলে।

15 পাছত সপ্তম দিন হ'লত, সিহঁতে চিমচোনৰ যেনীয়েকক ক'লে, “যাতে তোমাৰ গিৰীয়েৰে সাঁথৰ অৰ্থ আমাক কয়, এই কাৰণে তুমি তেওঁক ফুচুলাবা, নহ'লে আমি তোমাক আৰু তোমাৰ পিতৃ বংশক জুইত পুৰিম; তোমালোকে আমাক দৰিদৰ কৰিবৰ অৰ্থেহে নিমন্ত্ৰণ কৰিছিলো, এনে নহয় জানো?”

16 পাছত চিমচোনৰ যেনীয়েকে গিৰীয়েকৰ গুৰিত কান্দি ক'লে, “তুমি মোক কেৱল ঘিণ কৰিছা, এফেৰিও মৰম নকৰা; মোৰ স্বজাতীয়সকলক এটি সাঁথৰ ক'লা, কিন্তু মোক তাৰ অৰ্থ বুজাই নক'লা।” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “চোৱা, মোৰ বোপাই আইকে এই বিষয়ে বুজাই কোৱা নাই, তেন্তে তোমাক বুজাই ক'মনে?”¹⁷ তথাপি তেওঁৰ যেনীয়েকে উদ্ভাসৰ সাত দিনৰ শেষলৈকে তেওঁৰ গুৰিত কান্দি কান্দি থাকিল; পাছত মহিলাই তেওঁক বৰকৈ ধৰাত, তেওঁ সপ্তম দিনা তেওঁক বুজাই ক'লে; তেতিয়া তেওঁ সেই স্বজাতীয়সকলক সাঁথৰ অৰ্থ কৈ দিলে।

18 পাছত সপ্তম দিনা সূৰ্য মাত্ৰ যোৱাৰ আগেয়ে সেই নগৰত থকা লোকসকলে তেওঁক ক'লে,
“মৌতকৈ মিঠা কি? আৰু
সিংহতকৈ বলৱান কোন?”

তাতে চিমচোনে তেওঁলোকক ক'লে,
“তোমালোকে মোৰ চেঁউৰী গৰুৰে হাল নোবোৱা হ'লে*,
মোৰ সাঁথৰ অৰ্থ উলিয়াব নোৱাৰিলা হয়।”

19 পাছত যিহোৱাৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰত স্থিতি হোৱাত তেওঁ অস্বিলোনলৈ নামি গল আৰু সেই ঠাইৰ বিৰশজন মানুহক বধ কৰি সিহঁতৰ কাপোৰ সোলোকাই আনি সেই কাপোৰেৰে এযোৰ এযোৰ সাঁথৰ অৰ্থ কোৱাবোৰক দিলে; আৰু খঙত জুলি উঠি নিজৰ বাপেকৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল।²⁰ পাছত চিমচোনে নিজৰ প্ৰিয় মিত্ৰক তেওঁৰ পত্নীক দি দিলে।

* 13 অধ্যায়:25 দান ফেদৰ চাউনি

* 14 অধ্যায়:18 ‘মোৰ চেঁউৰী গৰুৰে হাল নোবোৱা হ'লে’ মানে হ'ল ‘মোৰ পত্নীৰ সৈতে আলোচনা নকৰা হ'লে’।

15 অধ্যায়

পলেষ্টীয়াসকলৰ ওপৰত চিমচোনে প্ৰতিকাৰৰ সধা।

1 কিছু দিনৰ পাছত য়েহুদান দাবৰ সময়ত চিমচোনে এটা ছাগলী লগত লৈ নিজৰ পত্নীৰে সৈতে সাক্ষাৎ হ'বৰ বাবে গৈ ক'লে, “মই মোৰ পত্নীৰ ওচৰত যাবৰ বাবে ভিতৰ কোঠালিলৈ যাওঁ”; কিন্তু তাইৰ বাপেকে তেওঁক ভিতৰলৈ যাব নিদিলে।

2 আৰু তাইৰ বাপেকে ক'লে, “সঁচাকৈ তুমি তাইক যিণ কৰিলা বুলি ভাবি, মই তাইক তোমাৰ সখীয়েৰাক দিলোঁ; তাইৰ সৰু ভনীয়েক জনো তাইতকৈ সুন্দৰী নহয়? মই নিবেদন কৰোঁ, তাইৰ সলনি তায়ে তোমাৰ পত্নী হওক, তুমি তেওঁকেই লৈ যোৱা।”

3 তেতিয়া চিমচোনে সিহঁতক ক'লে, “এইবাৰ মই পলেষ্টীয়াসকলক কোনো বিষয়ত আঘাত কৰিলেও তেওঁলোকৰ ওচৰত কোনেও মোক দোষী সাব্যস্ত কৰিব নোৱাৰে।” 4 পাছত চিমচোনে গৈ তিনিশ শিয়াল ধৰি, নেজে নেজে জুঁটি দুডাল দুডাল নেজত এটা এটা আৰিয়া বান্ধিলে।

5 পাছত সেই আৰিয়াত জুই লগাই পলেষ্টীয়াসকলৰ থিয় হৈ থকা পকা ধাননিৰ মাজত এৰি দিলে; তাতে বন্ধা মুঠি আৰু নোদোৱা থিয় হৈ থকা ধান আৰু জিত গছৰ বাৰীবোৰ পুৰি পেলালে। 6 তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলে সুধিলে, “এই কাম কোনে কৰিলে?” মানুহে ক'লে, তিময়ীয়াৰ জোঁৱায়েক চিমচোনে এই কাম কৰিলে, কিয়নো তেওঁৰ শহুৰেকে তেওঁৰ ঘৈনীয়েকক তেওঁৰ সখীয়েকক দিলে; তাতে ফীলিস্টিয়াসকলে আহি সেই মহিলা আৰু তাইৰ বাপেকক জুই দি পুৰিলে।

7 পাছত চিমচোনে সিহঁতক ক'লে, “এয়া তোমালোকে যি কৰি মোৰ ক্ষতি কৰিলা, এতিয়া মই তোমালোকৰ ক্ষতি কৰিম। ইয়াৰ পাছতহে তোমালোকৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লোৱা সমাপ্ত হ'ব।” 8 ইয়াকে কৈ তেওঁ নিৰুদ্দয়ৰূপে সিহঁতক প্ৰহাৰ কৰি তেওঁলোকৰ অধিক লোকক বধ কৰিলে, পাছত তেওঁ এটম শিলৰ গুহালৈ গ'ল আৰু তাতেই বাস কৰিলে।

9 সেই সময়ত পলেষ্টীয়াসকলে যিহূদালৈ গ'ল। লেহী নামৰ ঠাইত তেওঁলোকে বিশ্ৰাম ল'লে আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যসকলে সেই ঠাইত তম্বু তৰি যুদ্ধৰ বাবে যুগুত হ'ল। 10 তাতে যিহূদাৰ মানুহবোৰে সুধিলে, “তোমালোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে কিয় যুদ্ধ কৰিবলৈ উঠি আহিলা?” সিহঁত ক'লে, “আমি চিমচোনক বান্ধিবলৈ আহিলোঁ, সি আমালৈ যেনে কৰিলে, আমিও তাক তেনে কৰিবলৈ আহিলোঁ।” 11 তেতিয়া যিহূদাৰ তিনি হাজাৰ লোকে এটম শিলৰ গুহালৈ নামি গৈ চিমচোনক ক'লে, “পলেষ্টীয়াসকল যে আমাৰ শাসনকৰ্ত্তা, সেই বিষয়ে তুমি নাজানা নেকি? তেওঁ আমাৰ বিৰুদ্ধে এইটো কি কাম কৰিলা?” তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “সিহঁতে মোলৈ যেনে কৰিলে, ময়ো সিহঁতলৈ তেনে কৰিলোঁ।”

12 তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “এতিয়া আমি পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিবৰ অৰ্থে তোমাক বান্ধি নিবলৈ নামি আহিলোঁ।” চিমচোনে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মোক বধ নকৰোঁ বুলি শপত খোৱা।” 13 তেওঁলোকে ক'লে “নহয়, কেৱল আমি তোমাক শকতকৈ বান্ধি নি সিহঁতৰ হাতত শোধাই দিম; আমি নিশ্চয়ে তোমাক বধ নকৰোঁ।” পাছত তেওঁলোকে দুগজ নতুন ৰচীৰে তেওঁক বান্ধি সেই শিলৰ পৰালৈ গ'ল।

14 পাছত তেওঁ যেতিয়া লেহী পালে তেতিয়া, পলেষ্টীয়াসকলে তেওঁক পাই বৰকৈ জয় ধ্বনি কৰিলে। তেতিয়া যিহোৱাৰ আশ্বা পূৰ্ণ শক্তি তেওঁৰ ওপৰত স্থিতি হোৱাত তেওঁৰ বাহুত বান্ধি ৰখা ৰচীবোৰ পুৰি যোৱা শব্দৰ নিচিনা হ'ল আৰু তেওঁৰ হাতৰ পৰা বন্ধন খহি পৰিল। 15 পাছত তেওঁ গাধৰ গালৰ এডাল কেঁচা হাড় পাই হাত মেলি সেই ডাল ল'লে, তাৰেই এক হাজাৰ লোকক বধ কৰিলে। 16 তেতিয়া চিমচোনে ক'লে, “গাধৰ গালৰ হাড়ডালেৰে দ'মৰ উপৰি দ'ম কৰিলোঁ; গাধৰ গালৰ হাড়ডালেৰে এক হাজাৰ লোকক বধ কৰিলোঁ।”

17 পাছত তেওঁৰ কথা কোৱা শেষ হোৱাত, হাতৰ পৰা হাড়ডাল পেলাই দিলে; তাতে সেই ঠাইৰ নাম ৰামা-লেহী* হ'ল। 18 পাছত তেওঁৰ বৰকৈ পিয়াহ লগাত, তেওঁ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “তুমি তোমাৰ এই দাসৰ হাতেৰে এই মহা-নিস্তাৰ কৰিলা; এতিয়া মই পিয়াহত মৰি সেই অচুম্মাইতৰ হাতত পৰিম।”

19 তাতে যিহোৱাই লেহীত থকা, কুণ্ডৰ নিচিনা দ ঠাইত শিল ফালি বাট উলিওৱাত তাৰ পৰা পানী ওলাল। তেতিয়া তেওঁ জলপান কৰাৰ পাছত প্ৰাণত চেতনা পালে; এই হেতুকে তাৰ নাম অয়িন-হক্কাৰ† ৰখা হ'ল; সেই জলৰ ভুমুক এতিয়ালৈকে লেহীত আছে। 20 পলেষ্টীয়াসকলৰ দিনত তেওঁ বিশ বছৰলৈকে ইশ্বায়েলৰ বিচাৰ কৰিলে।

16 অধ্যায়

চিমচোনৰ পতন। তেওঁ প্ৰতিকাৰৰ সধা আৰু তেওঁৰ মৃত্যু।

1 এদিন চিমচোন গাজা*লৈ গৈছিল আৰু তাত এজনী ৰেশ্যা তিৰোতা দেখি তাইৰ ওচৰলৈ গ'ল। 2 তাতে “চিমচোন এই ঠাইলৈ আহিছ” বুলি ঘাতাতীয়াই তেতিয়া জানিব পাৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে সেই ঠাইখন বেৰি ধৰি নগৰৰ দুৱাৰত ওৰে ৰাতি তেওঁলৈ খাপ দি লুকাই থাকিল। “আহাঁ আমি ৰাতিপুৱালৈকে থাকো আৰু দিন হ'লে আমি তাক বধ কৰিম এইবুলি কৈ ওৰে ৰাতি মনে মনে থাকিল।”

3 কিন্তু চিমচোন মাজ নিশালৈকে তাতে থাকি, মাজনিশা উঠি নগৰৰ দুৱাৰৰ দুখলপা আৰু খুঁটা দুটা হাতেৰে ধৰি উঘালি ডাঙৰে সৈতে কান্ধত তুলি হিৰোণৰ আগত থকা পৰ্বতৰ চিঙিলৈ লৈ গ'ল।

4 তাৰ পাছত চোৰেক উপত্যকাত থকা দলীলা নামেৰে এজনী তিৰোতাৰ প্ৰেমত মোহ গ'ল। 5 তাতে পলেষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকল তাইৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তাইক ক'লে, “তই তাক ফুচুলাই তাৰ এই গোপন ৰহস্য জানিবলৈ চেষ্টা কৰ।

* 15 অধ্যায়:17 তেওঁ গালৰ হাড়ডাল ডালপায় † 15 অধ্যায়:19 প্ৰাৰ্থনা কৰা বা আহ্বান কৰা জলৰ ভুমুক * 16 অধ্যায়:1 ফিলিস্টিইন বা পলেষ্টাইন নগৰ

তেতিয়া তাক কি দৰে ধৰি বান্ধিব পাৰিম, সেই বিষয়ে জানিব পাৰিম আৰু আমি তাক ইচ্ছামতে চলাব পাৰিম। যদি তই এইটো কাম কৰি দিয়, আমি প্ৰত্যেকে তোক এঘাৰ শ চেকল[†] ৰূপৰ মুদৰা দিম।”

6 পাছত দলীলাই চিমচোনক ক’লে, “বিনয় কৰোঁ তোমাৰ এনে মহাবল কিহত আছে আৰু দুৰ্গতি কৰিবলৈ তোমাক কিহেৰে বান্ধিব লাগে সেই বিষয়ে মোক কোৱা।” 7 তেতিয়া চিমচোনে তাইক ক’লে “নতুন সাত খন ধনুৰ নুশুকুৱা গুণেৰে যদি মোক বান্ধে, তেতিয়া মই দুৰ্বল হৈ আন মানুহৰ নিচিনা হ’ম।”

8 পাছত পলেষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে সাতডাল নুশুকুৱা ধনুৰগুণ আনি সেই মহিলাক দিলে; তেতিয়া তাই তাৰে চিমচোনক বান্ধিলে। 9 সেই সময়ত তাইৰ ঘৰৰ ভিতৰ-কোঠালিত গোপনে মানুহ বহি আছিল; পাছত দলীলাই চিমচোনক ক’লে, “হেৰা চিমচোন, পলেষ্টীয়াহঁতে তোমাক ধৰেহে এতিয়া।” তাতে জুইৰ তাপত শণ সূতা যেনেকৈ ছিগে, তেনেকৈ তেওঁ সেই ধনুৰ গুণবোৰ বোৰ ছিঙি পেলালে; এইদৰে তেওঁৰ শক্তিৰ বিষয়ে একো বুজি পোৱা নগ’ল।

10 পাছত দলীলাই চিমচোনক ক’লে “চোৱা, তুমি মোক ঠগিলা আৰু মিছা কথা ক’লা; এতিয়া বিনয় কৰোঁ, তুমি কোৱাচোন তোমাৰ এই মহাশক্তি কৰ পৰা হয়।” 11 তেতিয়া তেওঁ তাইক ক’লে, “যি ৰছীৰে কোনো লোকে কোনো কাম কৰা নাই, এনে কেইবাডালো নতুন ৰছীৰে যদি মোক বান্ধে, তেতিয়া মই দুৰ্বল হৈ আন মানুহৰ নিচিনা হ’ম।” 12 তাতে দলীলাই নতুন ৰছী কেইডালমান লৈ তাৰে তেওঁক বান্ধিলে; তেতিয়া তাইৰ ঘৰৰ ভিতৰ-কোঠালিত গোপনে মানুহ বহি আছিল; পাছত দলীলাই তেওঁক ক’লে “হেৰা চিমচোন, পলেষ্টীয়াহঁতে তোমাক ধৰেহে এতিয়া;” তেতিয়া তেওঁ নিজৰ হাতেৰে সেইবাৰক সূতাৰ নিচিনাকৈ ছিঙি পেলালে।

13 পাছত দলীলাই চিমচোনক ক’লে, “তুমি এতিয়াও মোক ঠগিলা আৰু মিছা কথা কৈছা; কিহেৰে তোমাক বান্ধিব পৰা যায় সেই বিষয়ে মোক কোৱা।” চিমচোনে তাইক ক’লে, “তই যদি মোৰ চুলি সাতকোঁটা তাঁতৰ লগত বৰ, তেতিয়া হ’লে মই আন মানুহৰ দৰে হৈ পৰিম।” 14 তেতিয়া তাই তাঁতৰ খুটিৰ লগত তাক বান্ধি তেওঁক ক’লে, “হেৰা চিমচোন, পলেষ্টীয়াসকলে তোমাক ধৰেহে এতিয়া;” তাতে তেওঁ টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই, তাতেৰে সৈতে তাঁতৰ খুটি উঘালি পেলালে।

15 পাছত দলীলাই তেওঁক ক’লে, “তুমি মোক বিশ্বাস কৰা নাই; অথচ তুমি মোক ডাল পাওঁ বুলি কোৱা। তোমাৰ মহাশক্তিৰ গোপন ৰহস্যৰ কথা তুমি মোক নক’লা; কিন্তু এই বিষয়লৈ তুমি মোক তিনিবাৰকৈ ঠগিলা।” 16 এইদৰে তাই প্ৰতিদিনে তেওঁক ইমানকৈ ধৰিলে যে, তেওঁৰ নিজ পৰাণত বেজাৰ লাগিল আৰু মৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।

17 তেতিয়া তেওঁ নিজৰ মনৰ সকলো কথা ভাঙি-পাতি এইদৰে ক’লে যে, “মোৰ মূৰত কেতিয়াও খুৰ লগোৱা হোৱা নাই, কিয়নো মাৰ গৰভৰে পৰা মই ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নাচৰীয় মানুহ; মূৰ খুৰালেই মোৰ শক্তিয়ে মোক এৰি যাব; তেতিয়া মই দুৰ্বল হৈ আন মানুহৰ নিচিনা হ’ম।”

18 এইদৰে তেওঁ মনৰ সকলো কথা ভাঙি ক’লে বুলি দলীলাই বুজি পোৱাৰ পাছত, মানুহ পঠিয়াই পলেষ্টীয়াসকলৰ অধিপতি সকলক মাতি আনি ক’লে, “এইবাৰ আহাঁ কিয়নো তেওঁ মোক নিজৰ মনৰ সকলো কথা ভাঙি-পাতি ক’লে।” তেতিয়া ফিলিষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে ধন হাতত লৈ তাইৰ ওচৰলৈ আহিল। 19 পাছত তাই নিজৰ কোলাত তেওঁক শুৱাই ল’লে আৰু এটা মানুহ মাতি আনি তেওঁৰ মূৰৰ সাতকোঁটা চুলি খুৰালে; আৰু তেওঁক দুখ দিবলৈ ধৰিলে। তাতে তেওঁৰ শক্তিয়ে তেওঁক এৰি গ’ল।

20 পাছত তাই ক’লে, “হেৰা চিমচোন, পলেষ্টীয়াহঁতে তোমাক ধৰেহে এতিয়া।” তাতে তেওঁ টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই মনতে ভাবিলে আন আন সময়ৰ নিচিনাকৈ বাহিৰলৈ গৈ গা জোকাৰিম; কিন্তু যিহোৱাই যে তেওঁক ত্যাগ কৰিলে সেই বিষয়ে হ’লে তেওঁ নাজানিলে। 21 পাছত পলেষ্টীয়াহঁতে তেওঁক বন্দী কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁৰ চকু দুটা কাঢ়িলে; তেওঁক গাজালৈ আনি পিতলৰ দুডাল শিকলিৰে বান্ধিলে আৰু তেওঁ কাৰাগাৰত জাঁত পিহিলে। 22 তথাপি খুৰাৰ পাছত তেওঁৰ মূৰৰ চুলি আকৌ বাঢ়িবলৈ ধৰিলে।

23 পাছত পলেষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে তেওঁলোকৰ দেৱতা দাগোনৰ উদ্দেশ্যে মহা-যজ্ঞ আৰু ৰং ধেমালি কৰিবলৈ গোট খালে; কিয়নো সিহঁতে ক’লে, “আমাৰ দেৱতাই আমাৰ শত্ৰু চিমচোনক আমাৰ হাতত দিলে।” 24 আৰু তেওঁক দেখি লোকসকলে তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ পৰশংসা কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকে ক’লে “আমাৰ অনেকক বধ কৰি, দেশ বিনষ্ট কৰা শত্ৰুক আমাৰ দেৱতাই আমাৰ হাতত সমৰপণ কৰিলে।”

25 পাছত সিহঁতে আনন্দ উত্সৰ পাতি ক’লে, “চিমচোনক বাহিৰলৈ মাতি আনা, সি আমাৰ আগত ৰং দেখুৱাওঁক।” তেতিয়া লোকসকলে বন্দীশালৰ পৰা চিমচোনক উলিয়াই আনিলে আৰু তেওঁ সিহঁতৰ আগত ৰং দেখুৱালে; পাছত সিহঁতে শুস্ত দুটাৰ মাজত তেওঁক থিয় কৰালে। 26 তেতিয়া চিমচোনে তেওঁৰ হাতত ধৰি থকা ল’ৰাটোক ক’লে, “মোক এৰি দে, যি দুটা শুস্তৰ ওপৰত ঘৰৰ ভৰ আছে, সেই দুটা মোক চুবলৈ দে, মই তাত আঁড়ি থিয় হওঁ।”

27 সেই সময়ত পুৰুষ-মহিলাৰে সেই ঘৰ ভৰি আছিল আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ সকলো অধিপতিও তাত আছিল। ঘৰৰ চালৰ ওপৰত প্ৰায় তিনি হাজাৰ পুৰুষ-মহিলাই চিমচোনে দেখুওৱা ৰং চাই আছিল।

28 তেতিয়া চিমচোনে যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰি ক’লে, “হে প্ৰভু যিহোৱা মই যেন মোৰ চকু দুটাৰ কাৰণে পলেষ্টীয়াসকলৰ ওপৰত একেবাৰে প্ৰতিকাৰ সাধিব পাৰোঁ, ইয়াৰ বাবে মোক অনুগ্ৰহ কৰি সোঁৱৰণ কৰা: দে ঈশ্বৰ, এইবাৰ মাথোন মোক বলৱান কৰা।” 29 তাতে মাজত থকা শুস্ত দুটাৰ ওপৰত ঘৰৰ ভৰ আছিল, চিমচোনে তাৰ এটাক সোঁহাতেৰে, আনটোক বাওঁ-হাতেৰে ধৰি চাপৰি ক’লে “পলেষ্টীয়াহঁতৰ সৈতে মোৰ পৰাণ যাওক।”

† 16 অধ্যায়:5 এঘাৰ শ চেকল ৰূপৰ মুদৰা মানে প্ৰায় 60 কিলোগ্ৰাম ৰূপ বা তিনি বছৰৰ দৰমহা

30 এইবুলি কৈ, নিজৰ সকলো বলৈৰে তেওঁ ভৰ দিলে; তেতিয়া সেই ঘৰ, তাৰ ভিতৰত থকা অধিপতি আদি সকলো লোকৰ ওপৰত পৰিল; এইধৰে তেওঁ জীৱনৰ কালত বধ কৰা লোকতকৈ মৰণৰ কালত বধ কৰা লোক অধিক হ'ল। 31 পাছত তেওঁ ডাইসকলৰ লগতে আদি কৰি সকলো পিতৃ-বংশই নামি আহি, তেওঁক লৈ গৈ চৰা আৰু ইষ্টায়োলৰ মাজ ঠাইত তেওঁৰ পিতৃ মানোহৰ মৈদামত তেওঁকো মৈদাম দিলে। তেওঁ বিশ বছৰ ইশ্বায়েলৰ বিচাৰ কৰিছিল।

17 অধ্যায়

দানীয়াসকলৰ প্ৰতিমাপূজা

1 ইশ্বৰিয়ম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত মীখা নামেৰে এজন মানুহ আছিল। 2 তেওঁ নিজৰ মাকক ক'লে, “তোমাৰ পৰা নিয়া যি এঘাৰ শ চেকল* ৰূপৰ বাবে তুমি শাও দিছিলি আৰু তাক মই শুনকৈ কৈছিলি চোৱা, সেই ৰূপ মোৰ হাতত আছে; ময়েই তাক নিছিলোঁ।” তেতিয়া তেওঁৰ মাকে ক'লে, “যিহোৱাৰ পৰা মোৰ পুংৰ আশীৰ্বাদ-প্ৰশান্ত হোৱা।”

3 পাছত সেই এঘাৰ শ চেকল ৰূপ নিজ মাকক ওলোটাই দিয়াত, মাকে ক'লে, “এই ৰূপ মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ কৰিছোঁ; এটা কটা প্ৰতিমা আৰু এটা সাঁচত চলা প্ৰতিমা সাজিবৰ অৰ্থে তাক মোৰ হাতৰ পৰা মোৰ পুংৰই পাতোক; এতেকে এতিয়া তাক তোমাক ওভোটাই দিছোঁ।” 4 কিন্তু মীখাই মাকক সেই ৰূপ ওলোটাই দিলে, তাৰ মাকে তাৰে দশ চেকল ৰূপ লৈ সোণাৰীক দিলে; তেতিয়া সোণাৰীয়ে এটা কটা মুৰ্ত্তি আৰু এটা সাঁচত চলা প্ৰতিমা সাজিলে, সেই মুৰ্ত্তি মীখাৰ ঘৰত ৰাখিলে।

5 মীখা বুলি কোৱা সেই মানুহজনৰ এটা দেৱালয় আছিল; সি এখন এফোদ আৰু কেইবাটাও গৃহ-দেৱতা সাজিলে আৰু নিজ পুতেকহঁতৰ এজনক নিযুক্ত কৰাৰ পাছত, তেওঁ তাৰ পুৰোহিত হ'ল। 6 সেই সময়ত ইশ্বায়েলৰ মাজত ৰজা নাছিল; সেয়ে য়েয়ে যিহকে উচিত দেখিছিল, তেওঁ তাকেই কৰিছিল।

7 সেই সময়ত যিহুদাৰ ৰৌলেহেমৰ যিহুদা ফৈদৰ এজন লেবীয়া ডেকা মানুহ গৈ সেই ঠাইত প্ৰবাস কৰিছিল। 8 সেই মানুহে য'তে পাই ত'তে থাকিবৰ বাবে যিহুদাৰ ৰৌলেহেম নগৰৰ পৰা ওলাই গৈ গৈ ইশ্বৰিয়ম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত থকা সেই মীখাৰ ঘৰ পাল্গৈ। 9 তেতিয়া মীখাই তাক সুধিলে, “তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা?” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “মই যিহুদাৰ ৰৌলেহেমৰ এজন লেবীয়া মানুহ; য'তে সুবিধা পাত, তাতে থাকিবৰ বাবে ওলাই আহিছোঁ।”

10 তেতিয়া মীখাই তেওঁক ক'লে, “তুমি মোৰ লগত থাকি মোৰ পিতৃ আৰু পুৰোহিত হোৱা; মই বছৰেকত তোমাক দহ চেকল ৰূপ†, এঘাৰ কাপোৰ আৰু তোমাৰ খোৱা বস্তু দিম।” তেতিয়া সেই লেবীয়া মানুহজন তেওঁৰ ঘৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত থাকিবলৈ সন্মত হ'ল; 11 তেতিয়াৰে পৰা সেই ডেকাজন তেওঁৰ পুতেকৰ দৰে হ'ল।

12 পাছত মীখাই সেই লেবীয়াক নিযুক্ত কৰিলে আৰু সেই ডেকা মীখাৰ পুৰোহিত হৈ তেওঁৰ ঘৰতে থাকিল। 13 তাতে মীখাই ক'লে, “যিহোৱাই মোৰ মঙ্গল কৰিব, ইয়াক মই এতিয়া জানিলোঁ; কিয়নো সেই লেবীয়া মোৰ পুৰোহিত হ'ল।”

18 অধ্যায়

1 সেই সময়ত ইশ্বায়েলৰ মাজত ৰজা নাছিল আৰু দান ফৈদে নিজে বাস কৰিবৰ অৰ্থে কোনো সহায়ী ঠাই পোৱা নাছিল; কিয়নো তেওঁলোকৰ নিজৰ মাটি-বাৰী নাছিল। ইশ্বায়েলৰ পৰিয়ালৰ আন লোকসকলে ইতিমধ্যে মাটি-বাৰী পাইছিল। কিন্তু দানৰ গোষ্ঠীৰ লোকসকলে মাটি-বাৰী পোৱা নাছিল। 2 তেতিয়া দানৰ সন্তান সকলে নিজৰ বংশৰ মাজৰ পৰা পাঁচজন বীৰক দেশ চাই বুজ-বিচাৰ লবলৈ, চৰা আৰু ইষ্টায়োলৰ পৰা পঠিয়াই দিলে; আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে গৈ দেশৰ বুজ-বিচাৰ লোৱা।” তাতে তেওঁলোকে গৈ ইশ্বৰিয়ম পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ সেই মীখাৰ ঘৰৰ ওচৰ পাই তাতে ৰাতি থাকিল।

3 তেওঁলোকে মীখাৰ ঘৰৰ ওচৰত থাকোঁতে, সেই লেবীয়া ডেকাৰ উচ্ছাৰণত তেওঁক চিনি পালে আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ সুধিলে, “এই ঠাইলৈ তোমাক কোনে আনিলে? আৰু ইয়াত তোমাৰ কি কাম?” 4 তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মীখাই মোলৈ এই দৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে; তেওঁ মোক বেতন দিবলৈ স্বীকাৰ কৰাত মই তেওঁৰ পুৰোহিত হ'লো।”

5 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আমি তোমাক অনুৰোধ কৰোঁ, যাবলগীয়া পথত আমাৰ মঙ্গল হ'ব নে নহ'ব, সেই বিষয়ে আমি জানিবৰ কাৰণে, তুমি ঈশ্বৰক সোধা।” 6 তাতে সেই পুৰোহিতে তেওঁলোকক ক'লে, “কুশলে যোৱা, তোমালোকে যাবলগীয়া পথ যিহোৱাৰ সাক্ষাতত আছে।”

7 তাৰ পাছত সেই পাঁচজন লোকে প্ৰস্থান কৰি লম্বিচ পাই দেখিলে যে, তাত থকা লোকসকল চীজোনীয়া লোকসকলৰ নিচিনাকৈ শাঙভাৰে আৰু নিশ্চিন্ত হৈ নিৰুদ্ৰয়ে বাস কৰি আছে; কিয়নো সেই দেশত তেওঁলোকক কোনো কথাত হানি কৰিব পৰা ক্ষমতা থকা কোনো মানুহ নাছিল* আৰু চীদোনীয়াহঁতৰ পৰা সিহঁত দূৰত আছিল আৰু আন কাৰো লগত সিহঁতে সম্পৰ্ক নাৰাখিছিল†। 8 পাছত তেওঁলোকে চৰা আৰু ইষ্টায়োললৈ নিজ ডাইসকলৰ গুৰিলৈ উলটি গ'ল, তাতে তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ লোকসকলে তেওঁলোকক সুধিলে “তোমালোকে কি সন্বাদ আনিছা?”

9 তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “ব'লা, আমি সেই লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰোঁ! আমি সেই দেশ দেখিলোঁ; অতি উত্তম দেশ, তোমালোকে কলেই একো নকৰাকৈ আছে? সেই দেশলৈ যাবৰ বাবে আৰু সেই দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ পলম নকৰিবা। 10 যেতিয়া তোমালোকে সেই দেশলৈ যাবা, তেতিয়া তাৰ লোকসকলক নিশ্চিন্তে থকা দেখা পাবা; আৰু সেই দেশ বহল; কিয়নো ঈশ্বৰে তোমালোকৰ হাতত সেই দেশ সমৰ্পণ কৰিলে আৰু সেই ঠাইত পৃথিৱীত থকা কোনো বস্তুৰ অভাৱ নাই।”

* 17 অধ্যায়:2 এঘাৰ শ চেকল ৰূপৰ মানে হল 13 কিলোগ্ৰাম ৰূপ † 17 অধ্যায়:10 দহ চেকল ৰূপৰ মানে হল 150 গ্ৰাম * 18 অধ্যায়:7 অৰ্থাৎ সেই দেশত কোনো অভাৱ নাছিল, কোনেও আহি শাসন কৰিব পৰা নাছিল। † 18 অধ্যায়:7 'আন কাৰো লগত সিহঁতে সম্পৰ্ক নাৰাখিছিল' মানে তেওঁলোকে অৱামীয়াসকলৰ সৈতে সম্পৰ্ক ৰখা নাছিল।

11 তেতিয়া চৰা আৰু ইষ্টায়োল চহৰৰ পৰা দান বংশৰ ছশলোকে যুদ্ধৰ অশ্বেংৰৰে ভালকৈ সাজু হৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ যাংৰা কৰিলে।¹² তেওঁলোকে উঠি গৈ যিহূদাৰ কিৰিয়া-যিয়াৰীমত ছাউনি পাতিলে; এই কাৰণে আজিলৈকে সেই ঠাইক মন্থন-দান বোলে। সেয়ে কিৰিয়া-যিয়াৰীমৰ পাছত আছে।

13 পাছত তেওঁলোকে তাৰ পৰা ইফ্ৰয়িম পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ যাত্ৰা কৰি গৈ মীখাৰ ঘৰ পালেগৈ।

14 তেতিয়া লয়িচ দেশৰ বুজ-বিচাৰ ল'বলৈ যোৱা সেই পাঁচ জনে লোকে ডাইসকলক ক'লে, “তোমালোকে জানানে, এই ঘৰবোৰত এখন এফোদ, কেইটামান গৃহ-দেৱতা, এটা কটা মূৰ্ত্তি আৰু সাঁচত চলা এটা পৰতিমা আছে। এই হেতুকে এতিয়া তোমালোকে কি কৰা উচিত, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰা।”

15 তাৰ পাছত তেওঁলোকে বাট এৰি গৈ মীখাৰ সেই লেবী বংশৰ ডেকাজনক ঘৰত পাই তেওঁক মঙ্গলবাদ জনালে।

16 আৰু দানৰ সন্তানবোৰৰ মাজৰ যুদ্ধৰ অশ্বেংৰৰে সাজু হৈ থকা সেই ছশ পুৰুষ জপনা-মুখত থিয় হৈ ব'লে।

17 তেতিয়া দেশৰ বুজ-বিচাৰ ল'বলৈ আগেয়ে যোৱা সেই পাঁচ জনে গৈ তাত সোমাই কটা-মূৰ্ত্তিটো, এফোদ খন, গৃহ-দেৱতা কেইটা আৰু সাঁচত চলা পৰতিমাটো ল'লে; সেই সময়ত যুদ্ধৰ অশ্বেংৰৰে সাজু হৈ থকা সেই ছশ পুৰুষৰ লগত সেই পুৰোহিতজনো পৃথলি মুখত থিয় হৈ আছিল।¹⁸ যেতিয়া তেওঁলোকে মীখাৰ ঘৰত সোমাই কটা মূৰ্ত্তিটো, এফোদখন, গৃহ-দেৱতা কেইটা আৰু সাঁচত চলা পৰতিমাটো ল'লে, তেতিয়া সেই পুৰোহিত তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে কি কৰিছা?”¹⁹ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “মনে মনে থাকা! মুখত হাত দি আমাৰ লগত ব'লা, আমাৰ পিতৃ আৰু পুৰোহিত হোৱা। এজন মানুহৰ এটা পৰিয়ালৰ পুৰোহিত হোৱা তোমাৰ ভাল নে, নাইবা ইশ্বায়েলৰ এক ফৈদ আৰু এক ফৈদৰ পুৰোহিত হোৱা ভাল?”²⁰ তেতিয়া পুৰোহিতৰ মন আনন্দত পৰিপূৰ্ণ হৈ উঠিল আৰু তেওঁ এফোদ এখন, গৃহ-দেৱতাকেইটা আৰু কটা মূৰ্ত্তিটো লৈ সেই লোকসকলৰ মাজলৈ গ'ল।

21 তাৰ পাছত তেওঁলোকে মুখ ঘূৰাই তাৰ পৰা পৰস্থান কৰিলে আৰু ল'ৰা-ছোৱালী, পশু আৰু বহুমূলা বস্তুবোৰ নিজৰ লগত ল'লে।²² যেতিয়া তেওঁলোকে মীখাৰ ঘৰৰ পৰা কিছু আঁতৰ হৈ গ'ল, মীখাৰ ঘৰৰ ওচৰত থকা লোকসকলে গোটি খাই দানৰ সন্তান সকলৰ পাছে পাছে গৈ ওচৰ চাপি একলগ হ'ল আৰু দানৰ সন্তান সকলক মাতিবলৈ ধৰিলে।²³ তাতে তেওঁলোকে মুখ ঘূৰাই মীখাক ক'লে, “তোৰ কি হ'ল? তই কিয় অনেক লোকক লগত লৈ আহিছ?”

24 তেওঁ উত্তৰ দিলে, “মই সজা মূৰ্ত্তিবোৰ আৰু পুৰোহিতকো তোমালোকে লৈ গৈছা; এতিয়া মোৰ লগত কি আছে? এনে স্থলত মোৰ ‘কি হ'ল বুলি মোক কিয় সুধিছা?”²⁵ তেতিয়া দানৰ সন্তান সকলে তাক ক'লে, “আমাৰ মাজত তোৰ মাত শুনা নাযাওক; নহ'লে খঙাল মানুহবোৰে তহঁতক আৰ্হৰমণ কৰিলে পৰিয়াল সহ তোৰ পৰাণ নষ্ট হ'ব।”²⁶ পাছত দানৰ পৰিয়ালৰ সন্তান সকলে নিজৰ বাটেদি গুচি গ'ল আৰু মীখায়ে তেওঁলোকক নিজতকৈ অধিক বলৱান দেখি মুখ ঘূৰাই নিজৰ ঘৰলৈ উভতি আহিল।

27 এইধৰে তেওঁলোকে মীখাই সজা বস্তুবোৰ, আৰু তাৰ নিজৰ পুৰোহিতকো লগত লৈ লয়িচলৈ আহিল; তাতে শান্তভাবে আৰু নিশ্চিত হৈ থকা সেই লোকসকলৰ ওচৰলৈ গৈ সিহঁতক তৰোৱালৰ ধাৰেৰে পৰহাৰ কৰিলে আৰু নগৰখন জুই দি পুৰিলে।²⁸ সিহঁতক উদ্ধাৰ কৰোঁতা কোনো নাছিল; কিয়নো সেই নগৰ চীদানৰ পৰা দূৰত আছিল, আৰু কাৰো লগত সিহঁতে সম্পৰ্ক নাৰাখিছিল²⁹ আৰু সেই নগৰ বৈ-ৰহোবলৈকে বিস্তৃত হোৱা সমথলত আছিল। পাছত তেওঁলোকে সেই নগৰ আকৌ সাজি তাৰ মাজত বাস কৰিলে।²⁹ আৰু তেওঁলোকৰ পুৰপুৰুষ ইশ্বায়েলৰ পুংৰ যি দান, তেওঁৰ নামেৰে সেই নগৰৰ নাম লয়িচ আছিল।³⁰ পাছত দানৰ সন্তান সকলে নিজৰ বাবে সেই কটা মূৰ্ত্তি স্থাপন কৰিলে; তাতে দেশৰ লোকসকলক দেশান্তৰলৈ নিয়ালৈকে মোচি³¹ৰ নাতিয়েক গেৰচোমৰ পুংৰ যোনান আৰু তাৰ সন্তান সকল দান ফৈদৰ পুৰোহিত হ'ল।³¹ যেতিয়ালৈকে চীলোত ঈশ্বৰৰ গৃহ আছিল, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে আপোনালোকৰ কাৰণে, মীখাই নিৰ্ঘোষণা কৰা সেই কটা-মূৰ্ত্তি স্থাপন কৰি ৰাখিলে।

19 অধ্যায়

গিৰিয়ানিবাসীৰ ঘিণলগা অপৰাধ আৰু তাৰ দণ্ড

1 যি সময়ত ইশ্বায়েলৰ মাজত ৰজা নাছিল, সেই সময়ত ইফ্ৰয়িম পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ শেষ ভাগত এজন লেবীয়া লোকে পৰবাস কৰিছিল; তেওঁ যিহূদাৰ বৌলেহেমত এজনী উপপত্নী ৰাখিছিল; 2 পাছত তেওঁৰ সেই উপপত্নীয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিশ্বাসঘাতকতা³ কৰিলে আৰু তেওঁক এৰি যিহূদাৰ বৌলেহেমত থকা নিজৰ বাপেকৰ ঘৰলৈ গৈ তাতে চাৰি মাহমান থাকিল।

3 পাছত তাইৰ গিৰিয়েকে উঠি আহি তাইক বুজাই পুনৰ নিজৰ ঘৰলৈ আনিবৰ বাবে তাইৰ ওচৰলৈ গ'ল; তেওঁৰ লগত এজন দাস আৰু এটা গাধ আছিল। তেওঁৰ উপপত্নীয়ে তেওঁক বাপেকৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ নিলে আৰু সেই যুৱতীৰ বাপেকে সেই মানুহক দেখি আনন্দেৰে তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিলে।⁴ সেই যুৱতীৰ বাপেকে অৰ্থাৎ তেওঁৰ শহুৰেকে তেওঁক তিন দিন ধৰি লগত থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে; তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে তাত খোৱা-বোৱা কৰি থাকিল।⁵ পাছত চতুৰ্থদিনা তেওঁলোক ৰাতিপুৱাই উঠিল আৰু যাৰলৈ ওলাল; তেতিয়া সেই যুৱতীৰ বাপেকে জোঁৱায়েকক ক'লে, “তুমি অলপ আহাৰ গ্ৰহণ কৰি মন সুস্থিৰ কৰা, তাৰ পাছত তোমাৰ বাটত তুমি গুচি যাবা।”⁶ তেতিয়া তেওঁলোক দুয়োজনে একেলগে বহি ভোজন পান কৰিলে আৰু সেই যুৱতীৰ বাপেকে ক'লে মিনতি কৰোঁ, “অনুগ্ৰহ কৰি তুমি এই ৰাতিও থাকি মন প্ৰফুল্লিত কৰা।”

† 18 অধ্যায়:28 ‘কাৰো লগত সিহঁতে সম্পৰ্ক নাৰাখিছিল’, মানে তেওঁলোকে অৰামীয়াসকলৰ সৈতে সম্পৰ্ক ৰখা নাছিল।

* 19 অধ্যায়:2 ব্যভিচাৰ কৰিলে

§ 18 অধ্যায়:30 মনছিৰ

7 তথাপি সেই মানুহ যাবলৈ উঠিল, কিন্তু শহুৰেকে তেওঁক থাকিবলৈ বৰকৈ ধৰাত, সেই ৰাতিও থাকিল। 8 পাছত পঞ্চম দিনা যাবৰ কাৰণে ৰাতিপুৱাতে উঠাৰ পাছত, শহুৰেকে তেওঁক ক'লে, “খোৱা-বোৱা কৰি আবেলিলৈকে থাকি নিজক সুস্থিৰ কৰা।” সেয়ে, তেওঁলোক দুয়োজন বহি ভোজন কৰিলে।

9 পাছত যেতিয়া লেৰীয়া জনে নিজৰ উপপত্নী আৰু দাসক লৈ গুছি যাবৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হওঁতে, শহুৰেকে তেওঁক ক'লে “চোৱা দিন প্ৰায় শেষ হ'ল; বিনয় কৰোঁ, তুমি আজি ৰাতিও ইয়াতে থাকা। চোৱা, বেলি প্ৰায় লহিয়াইছ; তুমি এই ঠাইতে ৰাতি থাকি প্ৰফুল্লিত হোৱা আৰু কাইলৈ তোমালোকে নিজ ঘৰলৈ যাবৰ কাৰণে সোনকালে উঠি নিজ বাটে গুচি যাবা।”

10 কিন্তু সেই মানুহে সেই ৰাতি থাকিবলৈ সন্মত নহ'ল আৰু উঠি যাংৱা কৰি যিঘূচ অৰ্থাৎ যিঘূচালেমৰ ওচৰ আহি পালে; তাৰ লগত দুটা সজোৱা গাধ আৰু তাৰ উপপত্নী আছিল। 11 তেওঁলোক যিঘূচৰ ওচৰ আহি পোৱাত দিন প্ৰায় শেষ হ'ল; তেতিয়া দাসে তেওঁৰ গৰাকীক ক'লে, “নিবেদন কৰোঁ, আহক আমি যিঘূচীয়াহঁতৰ এই নগৰত সোমাই ৰাতিটো ইয়াতে থাকোঁহক।”

12 কিন্তু তাৰ গৰাকীয়ে তাক ক'লে, “যি নগৰ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ নহয়, এনে ভীন্ন দেশীয় লোকৰ নগৰত আমি লোসোমো; আমি আগবাঢ়ি গিবিয়ালৈ যাওঁহক।” 13 তেওঁ দাসক ক'লে, “আহা আমি এই অঞ্চলৰ কোনো ঠাইৰ ওচৰলৈ গৈ গিবিয়া বা ৰাম্যত ৰাতিটো পাৰ কৰিম।”

14 এইদৰে তেওঁলোক আগবাঢ়ি গ'ল আৰু বিন্যামীনৰ অধিকাৰত থকা গিবিয়াৰ ওচৰ পোৱাত বেলি মাৰ গ'ল। 15 তেতিয়া তেওঁলোকে বাট এৰি ৰাতি থাকিবৰ কাৰণে গিবিয়ালৈ সোমাই গ'ল; আৰু তেওঁ সোমাইগৈ সেই নগৰৰ চ'কত বহিল; কিয়নো কোনোও নিজৰ ঘৰত ৰাতি থাকিবৰ কাৰণে তেওঁলোকক ঠাই নিদিলে।

16 সেই সময়ত এজন প্ৰাপ্তবয়স্ক মানুহে পথাৰত কাম কৰি সন্ধিয়া পৰত ঘৰলৈ উভতি আহি আছিল, সেইজন লোক ইশ্বায়িমৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ আছিল আৰু তেওঁ গিবিয়াত প্ৰবাস কৰিছিল; কিন্তু নগৰৰ লোকসকল হ'লে বিন্যামীনীয়া লোক আছিল। 17 সেই প্ৰাপ্ত বয়স্ক লোকজনে মূৰ দাঙি চাই নগৰৰ চ'কত সেই পথিকক দেখি সুধিলে, “তুমি ক'লে যোৱা? আৰু ক'ৰ পৰা আহিছা?”

18 তেওঁ লোকজনক ক'লে, “আমি যিহূদাৰ বৈলেহেমৰ পৰা আহিছোঁ, ইশ্বায়িম পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ সিফাললৈ যাওঁ; মই সেই ঠাইৰ মানুহ। যিহূদাৰ বৈলেহেমলৈ গৈছিলোঁ, এতিয়া মই যিহোৱাৰ গৃহলৈ যাওঁ কিন্তু কোনেও মোক ঘৰত ঠাই দিয়া নাই। 19 আমাৰ গাধবোৰৰ কাৰণে ধান-খেৰ আৰু দানা আছে; লগতে মোৰ কাৰণে আৰু এই বেটীৰ বাবে আৰু আপোনাৰ দাস-দাসীৰ সৈতে অহা এই ডেকাৰ বাবেও পিঠা দৰাফাৰস আছে, আমাৰ কোনো বস্ত্ৰৰ অভাৱ নাই।”

20 তেতিয়া সেই প্ৰাপ্ত বয়স্ক লোকজনে ক'লে, “তোমাৰ শান্তি হওঁক; তোমাৰ প্ৰয়োজনীয় সকলোৰে দায়িত্ব মই ল'লো। তোমালোকে মোৰ লগত ব'লা; তুমি কোনো কাৰণতেই এই চ'কত ৰাতিটো থাকিব নালাগে।” 21 পাছত সেই প্ৰাপ্তবয়স্ক লোকজনে তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ নি গাধবোৰক ঘাঁহ দিলে আৰু তেওঁলোকে ভৰি ধুই ভোজন-পান কৰিলে।

22 এইদৰে তেওঁলোকৰ লগত আনন্দ কৰাৰ সময়ত, সেই নগৰৰ কিছুমান পাশও লোক আহি তেওঁৰ ঘৰৰ চাৰিওফালে বেৰি ধৰিলে আৰু দুৱাৰত ঢকিয়াই সেই ঘৰৰ গৰাকী প্ৰাপ্তবয়স্ক গৰাকীজনক ক'লে, “আপোনাৰ ঘৰলৈ যিজন পুৰুষ আহিছ, তেওঁক বাহিৰলৈ উলিয়াই দিয়ক, আমি তেওঁৰ পৰিচয় ল'ম।” 23 তেতিয়া ঘৰৰ গৰাকীয়ে বাহিৰলৈ ওলাই আহিল আৰু সিহঁতৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “হে মোৰ ভাইসকল, মই বিনয় কৰিছোঁ, তোমালোকে দুষ্ক্ৰম নকৰিবা! সেই পুৰুষ মোৰ ঘৰত অতিথিহৈ আহিছ, এই হেতুকে তেওঁলৈ এনে মূৰখতাৰ কৰম নকৰিবা।

24 চোৱা, ইয়াত মোৰ এজনী কুমাৰী জী আৰু তেওঁৰ উপপত্নী আছে; মই সিহঁতক বাহিৰ কৰি আনো, তোমালোকে সিহঁতৰ মন ভৰ্ত্ত কৰা; সিহঁতলৈ তোমালোকৰ যি ইচ্ছা তাকে কৰা; কিন্তু সেই পুৰুষলৈ তোমালোকে মূৰখতাৰ কৰম নকৰিবা।”

25 তথাপি সিহঁতে প্ৰাপ্ত বয়স্ক জনৰ কথা শুনিবলৈ অসন্মত হ'ল; তেতিয়া সেই পুৰুষে তাৰ উপপত্নীক ধৰি সিহঁতৰ আগলৈ উলিয়াই দিলে; তাতে সিহঁতে তাইৰ পৰিচয় ল'লে আৰু গোটেই ৰাতি তাইক ধৰ্ষণ কৰিলে; পাছত ৰাতিপুৱা সিহঁতে তাইক এৰি গুচি গ'ল। 26 পাছত তিৰোতাজনীয়ে নিজৰ গিৰীয়েকে আলহী হৈ থকা প্ৰাপ্ত বয়স্ক লোকজনৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰলৈ আহি পোহৰ নোহোৱালৈকে দুৱাৰমুখত পৰি থাকিল।

27 পাছত ৰাতিপুৱা সেই তিৰোতাৰ গৰাকীয়ে যেতিয়া নিজ পথত যাবৰ বাবে ঘৰৰ দুৱাৰ-ডলি বাহিৰ হৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ দেখিলে যে, তেওঁৰ উপপত্নী হাত পেলাই পৰি আছে। 28 তেওঁ তাইক ক'লে, “উঠি, আমি যাওঁ;” কিন্তু তাই একো উত্তৰ নিদিলে; পাছত সেই পুৰুষে গাধৰ ওপৰত তাইক তুলি লৈ যাংৱা কৰি নিজ ঠাইলৈ গ'ল।

29 যেতিয়া তেওঁ নিজৰ ঘৰ পালে, তেওঁ এখন কটাৰী লৈ সেই উপপত্নীক ধৰি হাজেৰে সৈতে বাৰডোখৰ কৰি কাটি, ইশ্বায়েলৰ আটাই অঞ্চললৈ পঠিয়াই দিলে। 30 যি কোনোৱে ইয়াক দেখিলে, সেই লোকসকলে নিজৰ মাজতে ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে মিত্ৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা দিনৰে পৰা আজিলৈকে এনেকুৱা কেতিয়াও হোৱা নাই, আৰু দেখা নাই; এই বিষয়ে ভালকৈ বিবেচনা কৰি, কি কৰা উচিত তাকে কোৱা!”

20 অধ্যায়

1 পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকল একত্ৰিত হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ দানৰ পৰা বেৰ-চেৰা পৰ্যন্ত, আনকি গিলিয়দ চহৰৰ পৰাও আহিছিল। তেওঁলোকে মিস্পাত যিহোৱাৰ সন্মুখত গোট খালে। 2 লোকসকলৰ নেতা অৰ্থাৎ ইশ্বায়েলৰ আটাই

† 19 অধ্যায়:18 মোৰ ঘৰলৈ ‡ 19 অধ্যায়:30 সেই ব্যক্তিয়ে তেওঁৰ দাসক মাতি আনি আজ্ঞা দিলে যে, সকলো ইশ্বায়েলী লোকক চাবলৈ দিয়া, এনেকুৱা তেওঁলোকে মিচৰ পৰা ওলাই অহা দিনৰ পৰা আজিলৈকে দেখা পাইছিল নে?

ফেদবোৰৰ মুখ্যসকল ঈশ্বৰৰ পৰজাসকলৰ সেই সমাজত উপস্থিত হ'ল; তাত চাৰি লাখ তৰোৱাল ধৰা পদাতিক লোক আছিল। তেওঁলোক যুদ্ধ কৰিবলৈ সাজু হৈ আছিল।

3 ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকল মিস্ৰাত একত্ৰিত হোৱা কথা শুনি সকলোৱে তাত একত্ৰিত হ'ল। পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে সুধিলে, “কোৱাচোন এই দুৰ্ভ্ৰম কেনেকৈ হ'ল?” 4 সেই হত হোৱা মহিলাজনীৰ গিৰীয়েক লেবীয়া পুৰুষ জনে উত্তৰ দি ক'লে, “মই আৰু মোৰ উপপত্নী ৰাতি থাকিবৰ কাৰণে বিন্যামীনৰ অধিকাৰত থকা গিৰিয়াত সোমাইছিলোঁ।

5 তাতেই গিৰিয়াৰ পৰিয়ালবোৰে মোৰ বিৰুদ্ধে আহি ৰাতি মোক ঘৰৰ চাৰিওফালে বেৰি ধৰিলে; সিহঁতে মোক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল আৰু সিহঁতে মোৰ উপপত্নীক বলাকৰ কৰাত তাই মৰিল। 6 পাছত মই মোৰ উপপত্নীক ধৰি ডোখৰ ডোখৰ কৰি ইশ্বায়েলৰ অধিকাৰত থকা দেশৰ সকলো ফালে পঠিয়ালোঁ; কিয়নো সিহঁতে ইশ্বায়েলৰ মাজত কু-কৰ্ম আৰু অজ্ঞানতাৰ কাৰ্য কৰিলে। 7 এতেকে হে ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকল, এতিয়া তোমালোক সকলোৱেই নিজৰ নিজৰ মতামত কি কোৱা।”

8 তাতে সকলো মানুহে একগোট হৈ ক'লে, “আমি কোনেও নিজ নিজ তপ্পল নাযাওঁ, নিজ নিজ ঘৰলৈ উলটি নাযাওঁ; 9 কিন্তু এতিয়া আমি গিৰিয়া চহৰৰ পৰতি কি কৰিম, তাকেই ডাবিছো, চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই বুজি পাম যে ঈশ্বৰে তাৰ বিৰুদ্ধে কি কৰিব।

10 আমি বিন্যামীনৰ গিৰিয়ালৈ গৈ ইশ্বায়েলৰ মাজত কৰা আটাই অজ্ঞানতাৰ কাৰ্য অনুসাৰে যেন সিহঁতক পৰতিফল দিব পাৰোঁ, ইয়াৰ অৰ্থে তেওঁলোকে খোৱা বস্তু আনিবলৈ ইশ্বায়েলৰ ফেদসকলৰ মাজৰ পৰা এশ লোকলৈ দহজনক আৰু হাজাৰ লোকলৈ এশ জনক আৰু দহ হাজাৰ লোকলৈ এক হাজাৰলোকক আমি লওঁ।” 11 এইদৰে ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলে একগোট হ'ল আৰু সেই নগৰখনৰ বিপক্ষে এক উদ্দেশ্যেৰেই গোট খালে।

12 ইশ্বায়েলৰ সকলো ফেদে বিন্যামীন ফেদৰ সকলো ফালে মানুহ পঠিয়াই এই কথা ক'লে, “তোমালোকৰ মাজত এয়া কি দুৰ্ভ্ৰম হৈ আছে। 13 এই কাৰণে তোমালোকে এই গিৰিয়ানিবাসী পাশুপ্তবোৰক শোধাই দিয়া; আমি সিহঁতক বধ কৰি ইশ্বায়েলৰ পৰা দুষ্টতা দূৰ কৰোঁ।” কিন্তু বিন্যামীনৰ সন্তানসকলে নিজ ভাই ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ কথা শুনিব নুখুজিলে, 14 বৰং ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলৰ লগত যুদ্ধৰ অৰ্থে ওলাই বিন্যামীনৰ সন্তানসকলে নগৰৰ পৰা আহি গিৰিয়াত গোট খালে। 15 বিন্যামীন বংশৰ লোকসকলে মুঠ ছাৰিশ হাজাৰ জন সৈন্য পালে। তেওঁলোক যুদ্ধ কৰাৰ বাবে বেচ দক্ষতা থকা সৈন্যক আছিল আৰু ইয়াৰ বাহিৰেও গিৰিয়ানিবাসীৰ পৰা সাতশ নিপুণ সৈন্য পালে। 16 ইয়াৰ উপৰিও তেওঁলোকে সাতশ প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত সৈন্য পাইছিল। এইলোক সকল বাওঁহীয়া আছিল; তেওঁলোকৰ পৰতিজনে এডাল চুলি লৈ ফিঙ্গাৰ শিল মাৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ লক্ষ্যভ্ৰষ্ট হোৱা নাছিল।

17 বিন্যামীনৰ বাহিৰে ইশ্বায়েলৰ তৰোৱাল ধৰা লোক লেখত চাৰি লাখ হ'ল, সেই সকলো লোক যুদ্ধৰু আছিল। তেওঁলোক প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত আছিল। 18 পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে ওলাই বৈএললৈ গৈ ঈশ্বৰক সুধিলে, “কোন বংশৰ লোক সকলোতকৈ আগেয়ে বিন্যামীনৰ সন্তানসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই যাব?” তাতে যিহোৱাই ক'লে, “পৰ্ব্বতৰ যিহূদাৰ বংশৰ লোকসকলে আক্ৰমণ কৰিব।”

19 পাছদিনা পুৱাতে ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে উঠি গিৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পাতিলে। 20 আৰু ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলে বিন্যামীনেৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই গৈ, গিৰিয়াৰ ওচৰত সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে সৈন্যৰ চাউনি পাতিলে; 21 তাতে বিন্যামীনৰ সৈন্যসকলে গিৰিয়াৰ পৰা ওলাই আহিল আৰু সেইদিনা ইশ্বায়েলৰ মাজৰ বাইশ হাজাৰলোকক সংহাৰ কৰিলে।

22 পাছত ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকল তেওঁলোকতকৈও বেছি শক্তিশালী আছিল, তেওঁলোকে পৰ্ব্বতৰ দিনা যি ঠাইত সৈন্যৰ বেহ পাতিছিল আকৌ সেই ঠাইতে বেহ পাতিলে। 23 ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে উঠি গৈ সন্ধিয়ালৈকে যিহোৱাৰ ওচৰত ঋদ্দন কৰিলে আৰু যিহোৱাক সুধিলে, “আমি নিজ ভাই বিন্যামীনৰ সন্তানসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ পূৰণ যাম নে?” তাতে যিহোৱাই কলে, “তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰা।”

24 এইবাৰ ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকল বিন্যামীনৰ সৈন্যসকলৰ ওচৰ আহি পালে। এইদিনটো আছিল যুদ্ধৰ দ্বিতীয় দিন। 25 বিন্যামীনৰ সৈন্যসকলে গিৰিয়াৰ পৰা ওলাই আহি দ্বিতীয় দিনা পুনৰাই ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলক আক্ৰমণ কৰি ওঠৰ হাজাৰ লোকক হত্যা কৰিলে; এই সকলো ইশ্বায়েলী সৈন্যসকল প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত আছিল।

26 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সকলো সৈন্য আৰু আটাই লোকসকলে বৈএললৈ উঠি গ'ল আৰু সেই ঠাইতে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে ঋদ্দন কৰি বহি থাকিল। সেই দিনা সন্ধিয়ালৈকে লযোনে থাকিল আৰু যিহোৱাৰ সাক্ষাতে হোম আৰু শান্তিৰ বলি উদ্ভাসৰণ কৰিলে।

27 ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে যিহোৱাক সুধিলে, কিয়নো সেই সময়ত ইশ্বায়েলৰ নিয়ম-চন্দুক সেই ঠাইত আছিল, 28 আৰু সেই কালত হাৰোণৰ নাতিয়েক ইলিয়াজৰৰ পুত্ৰ পীনহুচ তাৰ আগত পৰিচৰ্যা কৰি আছিল। তাতে তেওঁলোকে ক'লে “আমি নিজ ভাই বিন্যামীনৰ সন্তানসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আকৌ যাম নে, বা ক্ষান্ত হম?” তাতে যিহোৱাই ক'লে, “আক্ৰমণ কৰা, কিয়নো কাইলৈ মই তোমালোকৰ হাতত সিহঁতক শোধাই দিম।”

29 পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে চাৰিওফালে গোপন ঠাইত গিৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে মানুহ লুকুৱাই ৰাখিলে। 30 পাছত তৃতীয় দিনা ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলে বিন্যামীনৰ সৈন্যসকলৰ বিৰুদ্ধে উঠি গৈ আগৰ দৰে গিৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে সৈন্যৰ বেহ পাতিলে।

31 তেতিয়া বিন্যামীনৰ সন্তানসকলে গিৰিয়াৰ পৰা ওলাই আহি ইশ্বায়েলীসকলৰ বিৰুদ্ধে যুজ কৰিবলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক ওচৰৰ পৰা দূৰলৈ লৈ যোৱা হ'ল। আৰু তেওঁলোকে আগৰ দৰে লোকসকলৰ মাজত পৰহাৰ কৰি বৈএললৈ যোৱা আৰু পথাৰৰ মাজেদি গিৰিয়ালৈ যোৱা এই দুই ৰাজ বাটত ইশ্বায়েলৰ মাজৰ িৰশজন মান লোকক বধ কৰিলে।

32 তেতিয়া বিন্যামীনৰ সন্তানসকলে ক'লে, “তেওঁলোক পৰাজিতহৈ যিমান সোনকালে পাৰে তাৰ পৰা পলাই গ'ল।” কিন্তু ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলে ক'লে, “আহাঁ আমি দৌৰি গৈ তেওঁলোকক নগৰৰ পৰা ধৰি ৰাজবাটলৈ লৈ আহোঁ।” 33 এই কাৰণে ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলে নিজ নিজ ঠাইৰ পৰা ওলাই গৈ বালতামৰত সৈন্যৰ বেহ পাতিলে; আৰু ইয়াৰ ভিতৰতে ইশ্বায়েলৰ লুকাই থকা সৈন্যসকলে গোপন ঠাইৰ পৰা দৌৰি ওলাই আহি মাৰেই গিবিয়া আক্ৰমণ কৰিলে।

34 তেওঁলোক গিবিয়ালৈ ওলাই আহিল আৰু গোটেই ইশ্বায়েলৰ মাজত মনোনীত হোৱা দহ হাজাৰ লোকৰ যোৰ যুদ্ধ হ'ল; কিন্তু বিন্যামীনৰ লোকসকলে নাজানিলে যে, শেষত দুৰ্যোগ ঘটিলে তেওঁলোকৰ কি হ'ব। 35 যিদিনা যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলক ব্যৱহাৰ কৰি বিন্যামীনৰ সৈন্যসকলক পৰাজিত কৰিলে, সেইদিনা ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকলে বিন্যামীনৰ পঁচিশ হাজাৰ সৈন্যক বধ কৰিলে। এই লোকসকল তৰোৱাল ধৰাত পাকৈত প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত সৈনিক আছিল।

36 এইয়াৰ বিন্যামীনে দেখা পালে যে, তেওঁৰ সৈন্যসকল পৰাজিত হ'ল আৰু ইশ্বায়েলৰ লোকসকলো বিন্যামীনৰ পৰা পিছুৱাই গৈছিল; তেওঁলোক পিছুৱাই যোৱাৰ কাৰণ আছিল, তেওঁলোকে হঠাৎ গিবিয়াৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ কৰাৰ কৌশল। এইদৰে গিবিয়াৰ ওচৰৰ এটুকুৰা ঠাইত তেওঁলোক লুকাই থাকিল। 37 পাছত সেই লুকাই থকা লোকসকলে গিবিয়া নগৰত জপিয়াই পৰিল আৰু গিবিয়া আক্ৰমণ কৰি তৰোৱালৰ ধাৰেৰে প্ৰত্যেককে সংহাৰ কৰিলে। 38 সেই লুকাই থকা সৈন্যসকলে ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ সৈতে এটা সংকেত বা চিন স্থিৰ কৰিছিল যে, যেতিয়া নগৰৰ পৰা মেঘ-শব্দৰ দৰে বৰকৈ ধোঁৱা উঠিল হ'ব, তেতিয়া সেই সংকেত চাই আটাইয়ে নগৰৰ বাহিৰলৈ ওলাই আহিব।

39 এতেকে ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলে ঘূৰি যুদ্ধ কৰিবলৈ ধৰিলে, বিন্যামীনে তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰহাৰ কৰি প্ৰয়াস বিৰশজন মানুহক বধ কৰিলে; কিয়নো সিহঁতে কৈছিল, “প্ৰথম যুদ্ধৰ নিচিনাকৈ ইহঁত আমাৰ আগত নিশ্চয়কৈ পৰাজিত হ'ব।”

40 কিন্তু যেতিয়া নগৰৰ পৰা শব্দৰ আকৃতিৰে ধোঁৱা উঠিবলৈ ধৰিলে, তেতিয়া বিন্যামীন ফৈদৰ লোকসকলে পাছলৈ চাই দেখিলে যে, গোটেই নগৰ ধোঁৱাময় হৈ আকাশলৈ উঠি গৈছে। 41 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলেও তেওঁলোকৰ ফালে মুখ ঘূৰালে, ইয়াকে দেখি বিন্যামীনৰ লোকসকল অতিশয় আতংকিত হ'ল, তেওঁলোকে দেখিলে যে তেওঁলোকলৈ দুৰ্যোগ নামি আহিছে।

42 সেয়ে তেওঁলোকে ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলৰ সন্মুখেৰে নগৈ অৰণ্যৰ বাটেদি যাবৰ বাবে পিৰ্টি দি উভতি গ'ল; কিন্তু তেওঁলোকক যুদ্ধই পাছ নোৰিলে। তেওঁলোকক নগৰৰ পৰা ওলাই অহা ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলে বাটৰ মাজতে বধ কৰিলে।

43 তেওঁলোকে বিন্যামীনীয়াহঁতক চাৰিওফালে বেৰি ধৰি লোহালৈ খেদি নিলে, তেওঁলোকক জিৰণি লবলৈ নিদি গিবিয়াৰ পূব ফালে থকা সূৰ্য্য উদয়ৰ দিশত তেওঁলোকক বধ কৰিলে। 44 তাতে বিন্যামীনীয়াহঁতৰ ওঠৰ হাজাৰ সাহসী ও শক্তিশালী সৈন্য নিহত হ'ল।

45 পাছত অৱশিষ্ট লোকসকল অৰণ্যৰ ফালে ৰিম্মোনৰ শিললৈ পলাবলৈ ধৰাত, সিহঁতৰ অৱশিষ্ট লোকৰ মাজত আন পাঁচ হাজাৰ লোকক তেওঁলোকে ৰাজ আলিত বধ কৰিলে; আৰু সিহঁতৰ পাছে পাছে গিদোমলৈকে খেদি গৈ, সিহঁতৰ পুনৰ দুই হাজাৰ লোকক বধ কৰিলে। 46 এইদৰে সেইদিনা বিন্যামীনীয়াহঁতৰ মাজৰ সবুৰুঠ তৰোৱাললৈ যুদ্ধ কৰা পঁচিশ হাজাৰ সৈন্য নিহত হ'ল, তেওঁলোক সকলোৱেই যুদ্ধত বীৰ পুৰুষ আছিল।

47 কিন্তু ছশ লোকে ঘূৰি অৰণ্যৰ ৰিম্মোন শিললৈ পলাই গ'ল আৰু সেই ৰিম্মোন শিলত চাৰি মাহ থাকিল। 48 ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকল বিন্যামীনৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ পুনৰায় ঘূৰি আহি নগৰত থকা আটাই মানুহ আৰু পশু আদি যি যি পালে, সেই সকলোকে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে আঘাত কৰিলে; আৰু যিমান নগৰ পোৱা গ'ল, সেই সকলোকে জুই দি পুৰি ভষ্ম কৰিলে।

21 অধ্যায়

1 ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে মিস্পাত এই প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, “আমাৰ কোনেও বিন্যামীনৰ বংশৰ কাৰো ঘৰলৈ নিজ জীয়েকক বিয়া দিব নালাগে।” 2 পাছত ইশ্বায়েলৰ লোকসকল বৈএল চহৰলৈ গ'ল, তাতে ঈশ্বৰৰ সন্মুখত সন্ম্যালৈকে সেই ঠাইত বহি থাকি বৰ মতেৰে কৰুণদন কৰি ক'লে, 3 “হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আজি ইশ্বায়েলৰ মাজৰ এক ফৈদ লুপ্ত হ'ল; ইশ্বায়েলৰ মাজত কিয় এনে ঘটিল?”

4 পাছদিনা লোকসকলে পুৱাতে উঠি এটা যজ্ঞ-বেদি সাজি সেই বেদিত তেওঁলোকে হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিলে। 5 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে ক'লে, “ইশ্বায়েলীয় সকলৰ মাজত এনে কোন জাতি আছে যি সকল প্ৰভুৰ কাষলৈ আমাৰ এই প্ৰাৰ্থনালৈ অহা নাই?” কিয়নো মিস্পাত যিহোৱাৰ গুৰিলৈ যি জন নাই, “তেওঁৰ প্ৰাণ দণ্ড অৱশ্যে হ'ব” এই বুলি তেওঁলোকে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল।

6 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে নিজ ভাই বিন্যামীনৰ অৰ্থে বেজাৰ কৰি ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ মাজৰ পৰা আজি এক ফৈদ উচ্ছন্ন হ'ল; 7 এতিয়া তাৰ অৱশিষ্ট থকা লোকসকলৰ বিয়াৰ বিষয়ে কি কৰা উচিত? কিয়নো আমাৰ নিজ নিজ জীহঁতক সিহঁতৰ সৈতে বিয়া নিদিওঁ বুলি কৈ আমি যিহোৱাৰ নামেৰে শপত খালোঁ।”

8 এই হেতুকে তেওঁলোকে ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ফৈদ সমূহৰ মাজৰ এনে কোন আছে, যি ফৈদ মিস্পাত যিহোৱাৰ কাষত উপস্থিত হোৱা নাই?” তেতিয়া তেওঁলোকে জানিব পাৰিলে যাকে গিলিয়দৰ পৰা কিছুমান মানুহ সেই সমাবেশত উপস্থিত হোৱা নাই। 9 কিয়নো লোকসকলৰ গণনা কৰাৰ সময়ত তেওঁলোকে দেখিলে যে যাকে গিলিয়দ নিবাসীসকলৰ এজনো সেই ঠাইলৈ অহা নাই। 10 তেতিয়া তেওঁলোকে সাহসী লোকসকলৰ মাজৰ পৰা বাৰ হাজাৰ সৈন্যক এই অজ্ঞা দি পঠালে যে “তেওঁলোকে যাকে গিলিয়দলৈ গৈ সৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালী আৰু মহিলাকে ধৰি সকলোকে আক্ৰমণ কৰি বধ কৰক।”

11 “তোমালোকে এইদৰে কৰা; প্ৰতিজন পুৰুষ আৰু পুৰুষেৰে সৈতে শয়ন কৰা প্ৰতিগৰাকী মহিলাকে বধ কৰিবা।”
 12 সৈন্যসকলে যাবেচ-গিলিয়দ নিবাসী লোকসকলৰ মাজত কেতিয়াও পুৰুষেৰে সৈতে শয়ন নকৰা চাৰিশ যুৱতীক অবিবাহিতা পালে। তেওঁলোকে সেই যুৱতীসকলক কনান দেশত থকা চীলোৰ ছাউনিলৈ লৈ গ’ল।

13 তাৰ পাছত ইশ্ৰায়েলীয়াসকলে ৰিস্মোন শিলত থকা বিন্যামীনীয়া লোকসকললৈ বাৰ্তা পঠাই শান্তিৰ চুক্তি কৰিবলৈ বিচাৰিলে। 14 এই বাৰ্তা শুনি বিন্যামীনীয়াসকল ইশ্ৰায়েললৈ উলটি আহিল। যাবেচ-গিলিয়দীয়া মহিলাসকলৰ মাজৰ জীয়াই ৰখা যুৱতীসকলক তেওঁলোকৰে সৈতে বিয়া কৰাই দিলে; তথাপি তেওঁলোকলৈ ছোৱালীৰ সংখ্যা নাটনি হ’ল। 15 ইশ্ৰায়েলৰ লোকসকলে বিন্যামীন ফৈদৰ কাৰণে দুখ কৰিবলৈ ধৰিলে, কাৰণ যিহোৱাই ইশ্ৰায়েলৰ ফৈদ সমূহৰ মাজত এক বিভাজন আনি দিছিল।

16 ইশ্ৰায়েলৰ বৃদ্ধ নেতাসকলে ক’লে, “বিন্যামীনীয়া স্ত্ৰীসকলক বধ কৰা হ’ল। এতিয়া অৱশিষ্ট বিন্যামীনীয়া যি সকল আছে, তেওঁলোকৰ বিবাহৰ কাৰণে আমি ক’ৰ পৰা স্ত্ৰী পাম?” 17 তেওঁলোকে ক’লে, “ইশ্ৰায়েলীয়া সকলৰ মাজৰ পৰা যেন এটা ফৈদ লুপ্ত হৈ নাযায়, সেয়ে জীয়াই থকা বিন্যামীনীয়াসকলৰ বংশ ৰক্ষা কৰিবলৈ সন্তানৰ অৱশ্যেই প্ৰয়োজন আছে। 18 আমাৰ ছোৱালীবোৰকতো তেওঁলোকৰ লগত বিয়া দিব নোৱাৰো, কিয়নো আমি শপত খাইছিলো যে, কোনোৱে যদি বিন্যামীনীয়াক ছোৱালী দিয়ে, তেন্তে তেওঁ অভিশপ্ত হ’ব।”

19 তেতিয়া তেওঁলোকে ক’লে, “তোমালোকে জানা যে, প্ৰতি বছৰে চীলোত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এক উঁসৰ হয়; এই চীলো চহৰখন বোঁএলৰ উত্তৰ ফালে, যি পথ বোঁএলৰ পৰা চিখিমৰ ফালে উঠি গৈছে তাৰ পূৰ্বফালে আৰু লেবোনাৰ দক্ষিণ ফালে আছে।”

20 তেওঁলোকে বিন্যামীনীয়া লোকসকলক এই পৰামৰ্শ দিলে যে, “তোমালোকে গৈ দৰাফাবাৰীবোৰত লুকাই অপেক্ষা কৰি থাকিবা। 21 যেতিয়া চীলোৰ ছোৱালীবোৰে নাচত যোগ দিবলৈ ওলাই আহিব, তেতিয়া তোমালোক দৰাফাবাৰীৰ পৰা দৌৰি বাহিৰ ওলাই তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যাকে ইচ্ছা তেওঁকে ধৰিলে বিন্যামীন এলেকালৈ গুচি যাবা। 22 তেওঁলোকৰ বাপেক বা ভায়েক-ককায়েকসকলে যেতিয়া আমাৰ ওচৰত গোচৰ দিবলৈ আহিব, তেতিয়া আমি তেওঁলোকক ক’ম, ‘আপোনালোকে এই সকলো ছোৱালীকে দান কৰি তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া কৰক; কিয়নো যুদ্ধৰ সময়ত আমি তেওঁলোকৰ কাৰণে যথেষ্ট যুৱতী নাপালোঁ। শপতৰ বিষয়ত আপোনালোকে একো দোষ কৰা নাই; কাৰণ আপোনালোকেতো আপোনালোকৰ ছোৱালীবোৰক নিজে তেওঁলোকলৈ বিয়া দিয়া নাই।’”

23 তাতে বিন্যামীনীয়াসকলে তেনেকৈয়ে কৰিলে। ছোৱালীবোৰে যেতিয়া নাচি আছিল তেতিয়া তেওঁলোক প্ৰত্যেকেই বিয়া কৰিবৰ কাৰণে এগৰাকিকৈ ছোৱালী ধৰি লৈ গ’ল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নিজৰ ঠাইলৈ উলটি গৈ নগৰ সাজি তাতে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। 24 সেই সময়ত ইশ্ৰায়েলীয়াসকলে সেই ঠাই এৰি নিজ নিজ ফৈদ আৰু বংশৰ ঠাইলৈ প্ৰস্থান কৰিলে। 25 এই সময়ত ইশ্ৰায়েলৰ মাজত কোনো ৰজা নাছিল; সেয়ে যিহকে ভাল দেখিছিল তেওঁলোকে তাকেই কৰিছিল।

বুথ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

বুথ পুস্তকত বিশেষকৈ ৰচকৰ নাম দিয়া হোৱা নাই। পৰম্পৰাগতৰূপে ‘বুথ পুস্তক’ খন ডাববাদী চমুয়েলৰ দ্বাৰা লিখা হোৱা বুলি কয়। এইটোক কোৱা হয় সকলোতকৈ সুন্দৰভাবে লিখা চুটি কাহিনী বুলি। পুস্তক খনৰ শেষৰ কথা সমূহে বুথৰ সৈতে তেওঁৰ নাতি দায়ুদক জড়িত কৰাইছে (বুথ 4:17-22), সেয়ে আমি জানিব পাৰোঁ যে এই পুস্তক খন দায়ুদৰ অভিম্বেকৰ পাছত লিখা।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 1030 - 1010 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

‘বুথ পুস্তক’ৰ মাজত অন্তৰ্ভুক্ত ঘটনা সমূহৰ সময় মিচৰৰ পৰা যাত্ৰা কৰি অহা সময়ৰ সৈতে সংযুক্ত কৰা হয়, তাতে বুথৰ ঘটনা বিচাৰকৰ্তাসকলৰ বিজয় আৰু বিচাৰকৰ্তাসকলৰ বিজয়ৰ সময়ৰ লগত যুক্ত কৰা হয়।

প্ৰাপক

বুথ পুস্তকৰ পঠক হিচাপে কোনো লোকক বিশেষভাবে চিহ্নিত কৰা হোৱা নাই। সম্ভৱতঃ, এই পুস্তক খনৰ মূল দয়ুদৰ সময়ত স্থাপিত সংযুক্ত ৰাজতন্ত্ৰৰ সময়ত লিখা হৈছিল, 4:22।

উদ্দেশ্য

বুথ পুস্তক খনে দেখুৱাই যে বাধ্যতাই ইশ্ৰায়েলসকললৈ আশীৰ্বাদ কঢ়িয়াই আনিছে। ইয়ে দেখুৱাই যে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰেমময়, তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃতি বিশ্বাসযোগ্য। এই পুস্তক খনে প্ৰদৰ্শন কৰে যে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলৰ ক্ৰন্দনৰ উত্তৰ দিয়ে। তেওঁ যি প্ৰচাৰ কৰে বা কয়, সেয়াই তেওঁ চৰ্চা কৰে। তেওঁ নয়মী আৰু বুথৰ বাবে প্ৰদান কৰা দৃষ্টি; দুজনী বিধৱাই সামান্য সম্ভাৱনাৰ সৈতে এটা ভৱিষ্যতক দেখিবলৈ পায়। তেওঁ আমাৰ বাবে যি কয় সেই কামকে কৰিবলৈ যত্নপৰ হয় (যিৰিমিয়া 22:16; যাকোব 1:27)।

মূল বিষয়

পুনৰুদ্ধাৰ।

প্ৰস্তাৱনা

1. নয়মি আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ দুখঃজনক অভিজ্ঞতা — 1:1-22
2. বুথে বোৱজৰ সৈতে মিল হোৱা, নয়মিৰ আত্মীয়সকলৰ পথাৰৰ শস্যক্ষেত্ৰত — 2:1-23
3. নয়মিয়ে বুথক বোৱজৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ নিৰ্দেশ — 3:1-18
4. বুথ উদ্ধাৰ হয় আৰু নয়মিক পুনৰুদ্ধাৰ কৰা হয় — 4:1-22

1 বিচাৰকৰতা সকলে শাসন কৰা সময়ত, দেশত এবাৰ আকাল হৈছিল। সেয়ে যিহূদাৰ বৈলেহেমৰ এজন ব্যক্তিয়ে তেওঁৰ ডাৰ্যা আৰু তেওঁৰ পুতেক দুজনৰ সৈতে মোৱাৰ দেশত বাস কৰিবলৈ গৈছিল। 2 সেই ব্যক্তিৰ নাম ইলীমেলক আছিল। তেওঁৰ ডাৰ্যাৰ নাম নয়মী, আৰু তেওঁৰ পুতেক দুজনৰ নাম মহলান আৰু কিলিয়ান আছিল। তেওঁলোক যিহূদাৰ বৈলেহেম নিবাসী ইশ্ৰায়েলীয় মানুহ আছিল। তেওঁলোকে মোৱাৰ দেশলৈ গ'ল আৰু সেই দেশ পোৱাৰ পাছত তেওঁলোকে তাতে বাস কৰিবলৈ ল'লে। 3 পাছত নয়মীৰ স্বামী ইলীমেলকৰ মৃত্যু হ'ল আৰু তেওঁ পুত্ৰ দুজনৰ সৈতে তাতে নিবাস কৰিবলৈ ল'লে। 4 তেওঁৰ পুত্ৰ দুজনে তাতে দুজনী মোৱাবীয়া ছোৱালী বিয়া কৰালে; তাৰে এজনীৰ নাম অৰ্পা আৰু আন এজনীৰ নাম বুথ। তেওঁলোকে সেই ঠাইত প্ৰায় দহ বছৰ বসবাস কৰি থাকিল। 5 তাৰ পাছত মহলান আৰু কিলিয়ান নামৰ এই পুত্ৰ দুজনৰো মৃত্যু হ'ল; নয়মী পুংৰহাৰা আৰু স্বামীহীনা হ'ল।

6 পাছত নয়মীয়ে দুজনী বোৱাৰীয়েকৰ সৈতে মোৱাৰ দেশ ত্যাগ কৰি যিহূদা দেশলৈ উভতি যোৱাৰ সিদ্ধান্ত ল'লে। তেওঁ মোৱাৰ দেশতে শুনিবলৈ পাইছিল যে, যিহূদা দেশত থকা নিজৰ লোকসকলক যিহোৱাই প্ৰয়োজনৰ সময়ত সহায় কৰে আৰু খোৱা বস্তু যোগায়। 7 সেয়ে নয়মীয়ে বোৱাৰী দুজনীৰ সৈতে সেই দেশ পৰিত্যাগ কৰি যিহূদা দেশলৈ খোজকাটি উভতি আহিবলৈ সিদ্ধান্ত ল'লে।

8 সেয়ে নয়মীয়ে বোৱাৰীয়েক দুজনীক ক'লে, “তোমালোকে নিজ নিজ মাতৃৰ ঘৰলৈ উভতি যোৱা, তোমালোকে যি দৰে মৃতবোৰলৈ আৰু মৌলেকো দয়া কৰিছিলো, সেইদৰে যিহোৱাই তোমালোককো দয়া কৰক। 9 তোমালোকে যেন পুনৰ স্বামী গ্ৰহণ কৰি তেওঁলোকৰ ঘৰত বিশ্বাস কৰিব পোৱা, যিহোৱাই তোমালোকক এনে বৰ দিয়ক।” তাৰ পাছত তেওঁ দুয়োকে চুমা খোৱাত, তেওঁলোকে চিঞৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে। 10 আৰু তেওঁক তেওঁলোকে ক'লে, “নহয় নহয়; আমি হ'লে আপোনাৰ লগত আপোনাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যাম।” 11 তেতিয়া নয়মীয়ে ক'লে, “হে মোৰ আইটিহঁত উভতি যোৱা; তোমালোকে মোৰ লগত কিয় যাব ওলাইছা? তোমালোকৰ স্বামী হ'বৰ বাবে এতিয়া জানো মই গৰ্ভত পুংৰ ধাৰণ কৰিব পাৰিম? 12 হে মোৰ আইটিহঁত, নিজ বাটে উভতি যোৱা, কিয়নো মই অতি বৃদ্ধা, আকৌ বিয়া হ'ব নোৱাৰো, আৰু যদিও মোৰ আপা আছে বুলি মই কওঁ, আৰু মই বিয়া হৈ আজি ৰাতিয়েই যদি পুংৰ প্ৰসৱ কৰোঁ, 13 তথাপি তোমালোকে জানো সিহঁত ডাঙৰ হোৱালৈকে সিহঁতৰ কাৰণে বিয়া নোহোৱাকৈ অপেক্ষাত থাকিব পাৰিবা? হে মোৰ আইটিহঁত, মই তোমালোককৈয়ে অতি

বেছি দুখিত, কাৰণ যিহোৱাৰ হাত মোৰ বিৰুদ্ধে উঠিল।”¹⁴ তেতিয়া তেওঁলোকে পুনৰ চিঞৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে, আনহাতে অপাই শাহুৱেকক চুমা খাই বিদায় ল’লে; কিন্তু বুথ তেওঁৰ লগতে থাকিল।

¹⁵ তেতিয়া নয়মীয়ে ক’লে, “সোৱা চোৱা, তোমাৰ জায়েৰাই নিজ লোকসকলৰ আৰু নিজ দেৱতাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি গ’ল; তুমিও তোমাৰ জায়েৰাৰ সৈতে উভটি যোৱা।”¹⁶ কিন্তু বুথ ক’লে, “আপোনাক এৰি আপোনাৰ ওচৰৰ পৰা যাবলৈ মোক নকৰা। কিয়নো, আপুনি য’লৈকে যাই, ময়ো তালৈকে যাম, আৰু আপুনি য’ত থাকিব, মইয়ো তাতে থাকিম, আপোনাৰ লোকসকলে মোৰ লোক হ’ব, আৰু আপোনাৰ ঈশ্বৰেই মোৰো ঈশ্বৰ হ’ব।”¹⁷ আপোনাৰ যি ঠাইতে মৃত্যু হ’ব, মোৰো সেই ঠাইতে মৃত্যু হ’ব, আৰু তাতেই মোৰ মৈদামো হ’ব; কেৱল মৃত্যুৰ বাহিৰে আন কোনোৱে যদি মোক আপোনাৰ পৰা পৃথক কৰিব পাৰে, তেন্তে যিহোৱাইহে মোক অধিক দণ্ড দিয়ক।”¹⁸ যেতিয়া নয়মীয়ে দেখিলে যে, বুথ তেওঁৰ লগত যাবলৈ দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞ, তেতিয়া তেওঁ তাইক পুনৰ বাধা নকৰিলে।

¹⁹ পাছত তেওঁলোক দুয়ো বোলেহেম চহৰ নোপোৱালৈকে গৈ থাকিল আৰু তেওঁলোকে বোলেহেম নগৰ পোৱাৰ পাছত, তেওঁলোকৰ বিষয় লৈ নগৰৰ লোকসকল উত্তেজিত হৈ পৰিল, আৰু মহিলাসকলে আহি সৃথিলে, “এৱেঁই নয়মী নহয় নে?”²⁰ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “মোক নয়মী* বুলি নামাতিবা, কিন্তু মাৰাণা বুলি মাতিবা। কিয়নো সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে মোৰ জীৱন তিষ্ঠাতৰে পৰিপূৰণ কৰিলে।”²¹ মই পূৰণ সংসাৰ লৈ ওলাই গৈছিলোঁ, কিন্তু যিহোৱাই মোৰ সংসাৰ শূন্য কৰি ঘৰলৈ উভটাই আনিলে। সেয়ে তোমালোকে মোক কিয় নয়মী বুলি মাতিছা? যিহোৱাই মোৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিছে, আৰু সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে মোক যাতনাদায়ক কৰিলে।”

²² এইদৰে নয়মী আৰু তেওঁৰ মোৱাবীয়া বোৱাৰীয়েক বুথ মোৱাৰ দেশৰ পৰা উভটি আহিল আৰু তেওঁলোকে যৰ ধান দাৱলৈ আৰম্ভ কৰা কালত বোলেহেম আহি পালে।

2 অধ্যায়

বুথে বোৱজৰ পথাৰত ধান ৰোটলা

¹ ইলীমেলকৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ বোৱজ নামেৰে এজন ভদৰ আৰু ধনীলোক নয়মীৰ স্বামীৰ সম্পৰ্কীয় আছিল।² মোৱাবীয়া বুথে নয়মীক ক’লে, “নিবেদন কৰোঁ, মই পথাৰলৈ যাওঁ আৰু যি ব্যক্তিৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাবোঁ, তাৰ পাছে পাছে শস্যৰ পৰি থকা থোক ৰোটলগো।” তেতিয়া নয়মীয়ে তেওঁক ক’লে, “আইটি যোৱা।”³ তেতিয়া তেওঁ গ’ল আৰু গৈ এখন পথাৰ পালে; তাতে তেওঁ ধান দাই থকাসকলৰ পাছে পাছে গৈ শস্যৰ পৰি থকা থোক ৰোটলিবলৈ ধৰিলে, আৰু ঘটনাৰম্ভে তেওঁ ইলীমেলকৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ সেই বোৱজৰ মাটি ডোখৰতে উপস্থিত হ’ল।⁴ পাছত বোৱজে বোলেহেমৰ পৰা আহি ধান দোৱাসকলক ক’লে, “যিহোৱা তোমালোকৰ সঙ্গী হওক।” সিহঁতে উত্তৰ দিলে, “যিহোৱাই আপোনাক আশীৰ্ব্বাদ কৰক।”⁵ পাছত বোৱজে ধান দোৱাসকলৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা নিজ দাসক সৃথিলে, “সেইজনী গাভৰু কোন ঠাইৰ?”⁶ তেতিয়া ধান দোৱাসকলৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা দাসে ক’লে, “তাই নয়মীৰ লগত মোৱাৰ দেশৰ পৰা অহা মোৱাবীয়া গাভৰু।”⁷ তাই আহি মোক ক’লে, ‘অনুগ্ৰহ কৰি ধান দোৱাসকলৰ পাছে পাছে গৈ মুঠিৰ মাজে মাজে পৰি থকা থোকবোৰ বুটলি গোটাবলৈ মোক দিয়ক’, সেয়ে ৰাতিপুৱাৰে পৰা এতিয়ালৈকে তাই থোকবোৰ বুটলি আছে। তাই ঘৰত অলপ সময়হে জিৰণি লৈছিল।”

⁸ তেতিয়া বোৱজে বুথক ক’লে, “আইটি, শুনাচোন, তুমি বুটলিবলৈ আন পথাৰলৈ নাযাবা; মোৰ পথাৰ ত্যাগ নকৰিবা, কিন্তু ইয়াতে থাকি, মোৰ গাভৰু দাসী সকলৰ লগত কাম কৰা।”⁹ পথাৰৰ যি ভাগতে শস্য দোৱা হ’ব, তালৈকে চকু দি তুমি দাসীসকলৰ পাছত যাবা; তোমাক স্পৰ্শ কৰিবলৈ মই জানো ডেকাবোৰক নিষেধ কৰা নাই? আৰু পিয়াহ লাগিলে তুমি পাংৰৰ ওচৰলৈ গৈ ডেকাবোৰে তুলি অনা পানী খাবা।”

¹⁰ তেতিয়া তেওঁ তললৈ মুখ কৰি মাটিত পৰি প্ৰণিপাত কৰিলে আৰু তেওঁক ক’লে, “মই বিদেশীনী হোৱা স্বত্তেও কিয় আপুনি মোক কৃপাদৃষ্টি কৰিছে, আৰু কিয় মই আপোনাৰ এই অনুগ্ৰহ লাভ কৰিছোঁ।”¹¹ বোৱজে উত্তৰ দি ক’লে, “তোমাৰ স্বামীৰ মৃত্যুৰ পাছত তুমি শাহুৱেৰালৈ যেনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰি আছা, আৰু পিতৃ-মাতৃ লগতে নিজ জন্মভূমি এৰি, তুমি আগেয়ে নজনা লোকসকলৰ ওচৰলৈ আহিছা, এই সকলো কথা সম্পূৰ্ণৰূপে মোক জানিবলৈ দিলে।”¹² যিহোৱাই তোমাৰ কৰ্ম অনুসাৰে তোমাক ফল দিয়ক; তুমি ইশ্বায়েলৰ যি যিহোৱাৰ ডেউকাৰ তলত আশ্ৰয় ল’বলৈ আহিছা, তেৱেঁই তোমাক সম্পূৰ্ণৰূপে পুৰস্কাৰ দিয়ক।”¹³ তেতিয়া বুথে ক’লে, “হে মোৰ প্ৰভু, আপুনি মোলৈ কৃপাদৃষ্টি কৰক; কিয়নো আপুনি মোক শাস্তনা দিলে, আৰু মই আপোনাৰ দাসী নোহোৱা স্বত্তেও মোক নিজৰ দাসীৰ দৰে মৰমৰ কথা ক’লে।”

¹⁴ পাছত ভোজনৰ সময়ত বোৱজে বুথক ক’লে, “তুমি এই ঠাইলৈ আহি পিঠা লৈ খোৱা, আৰু তুমি লোৱা পিঠাডোখৰ টেঙা দৰাফাৰসত জুবুৰিওৱা।” তেতিয়া তেওঁ ধান দোৱা লোকসকলৰ কাষত আহি বহিল আৰু বোৱজে হাত মেলি ভজা যৰ তেওঁক খাবলৈ দিলে। তাতে তেওঁ ভোজন কৰি তৃপ্ত হ’ল, আৰু তাৰে কিছু অংশ ৰাখি হ’ল।¹⁵ পাছত তেওঁ ধান বুটলিবলৈ উঠি আহোতে, বোৱজে তেওঁৰ ডেকা দাসসকলক আজ্ঞা দি ক’লে, “তাইক মুঠিবোৰৰ মাজতো বুটলিবলৈ দে, আৰু তাইক অপমান নকৰিবি।”¹⁶ বন্ধা মুঠিবোৰৰ পৰাও কিছু কিছু টানি উলিয়াই তাইক বুটলিবৰ কাৰণে এৰি দিবি, আৰু তাইক বুটলিবলৈ বাধা নিদিবি।”

¹⁷ তেতিয়া বুথে সন্ধিয়ালৈকে সেই পথাৰত যৰ ধান বুটলিলে; আৰু নিজে বুটলা যৰ ধান মাৰোতে প্ৰায় এক ঐফা* যৰ ধান পালে।¹⁸ পাছত তেওঁ সেই যৰ ধান থিনিলৈ নগৰলৈ গ’ল আৰু তেওঁ বুটলি গোটোৱা ধান শাহুৱেকক চালে। তাতে বুথে ভজা

* 1 অধ্যায়:20 সৃথিনী † 1 অধ্যায়:20 দুখিনী * 2 অধ্যায়:17 এক ঐফা অৰ্থাৎ 12 কিলোগ্ৰাম

যৰ খাই তৃপ্ত হোৱাৰ পাছত যি অৱশিষ্ট ভাগ ৰাখিছিল, সেইখিনিও উলিয়াই তেওঁ শাহুৱেকক দিলে।¹⁹ তেতিয়া শাহুৱেকে তেওঁক ক'লে, “তুমি আজি ক'ত ধান বুটলিছিলি? বা ক'ত কাম কৰিবলৈ গৈছিলি? যি জন মানুহে তোমাক ইমান মৰম কৰিলে, তেওঁ আশীৰ্বাদ পৰাপ্ত হওঁক।” তেতিয়া তেওঁ যি জনৰ ওচৰত কাম কৰিছিল, সেই জনৰ বিষয়ে শাহুৱেকক বুজাই ক'লে, “যি মানুহৰ তাত মই আজি কাম কৰিছিলোঁ, তেওঁৰ নাম বোৱজ।”²⁰ তেতিয়া নয়মীয়ে নিজ বোৱাৰীয়েকক ক'লে, “সেই সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে জীৱিত আৰু মৃত লোকলৈ দয়া কৰিবলৈ এৰা নাই, তেওঁ যিহোৱাৰ পৰা আশীৰ্বাদ পাবক।” নয়মীয়ে পুনৰ ক'লে, “সেই ব্যক্তিজন আমাৰ সম্পৰ্কীয়, আৰু আমাৰ উদ্ধাৰ পোৱা জাতি সমূহৰ মাজৰ এজন।”²¹ পাছত মোৱাৰীয়া বুথে ক'লে, “তেওঁ মোক হৈকো ক'লে যে, ‘মোৰ ধান আটাইবোৰ দাই শেষ নোহোৱালৈকে তুমি মোৰ দাস-দাসীসকলৰ লগ নেৰিবা।”²² আৰু নয়মীয়ে নিজ বোৱাৰীয়েক বুথক ক'লে, “আইটি তুমি তেওঁৰ দাসীসকলৰ লগে লগে যোৱা ভাল; সেয়ে নহ'লে, আন কোনো পথাৰত কোনোবাই তোমাক অপমান কৰিব পাৰে।”

²³ এইদৰে যৰ ধান আৰু যেহঁ ধান দাই শেষ নকৰালৈকে তেওঁ ধান বুটলি বোৱজৰ দাসীসকলৰ লগে লগে থাকিল, আৰু নিজ শাহুৱেকৰ লগত বাস কৰিলে।

3 অধ্যায়

বোৱজৰ লগত বুথৰ বিবাহ

1 নয়মীয়ে তেওঁৰ বোৱাৰীয়েক বুথক ক'লে, “হে মোৰ আইটি, যাৰ দ্বাৰাই তোমাৰ মঙ্গল হয়, এনে সুৰক্ষিত ঠাই মই জানো তোমাৰ কাৰণে নিবিচাৰিম? ² তুমি যি বোৱজৰ দাসীসকলৰ লগত কাম কৰিছিলি, সেই বোৱজ জানো আমাৰ সম্পৰ্কীয় লোক নহয়? চোৱা, তেওঁ আজি ৰাতি মৰগা মৰা ঠাইত যৰ ধান জাৰি আছে। ³ সেয়ে, তুমি এতিয়া গা ধুই পৰিষ্কাৰ হোৱা, সুগন্ধি তেল ঘঁহা, আৰু কাপোৰ সলনি কৰি সেই শস্যমৰা ঠাইলৈ যোৱা। কিন্তু সেই ব্যক্তিয়ে ভোজন-পান কৰি শেষ নকৰালৈকে তুমি তেওঁক দেখা নিদিবা। ⁴ তেওঁ যেতিয়া টোপনি যাব, তেতিয়া তুমি তেওঁৰ শোৱা ঠাই মনত ৰাখি, পাছত তেওঁৰ ওচৰলৈ যাবা আৰু তেওঁৰ ভৰি ফালৰ কাপোৰ গুচাই তাতেই তুমি শুবা; পাছত তুমি কি কৰিব লাগিব, সেই বিষয়ে তেওঁ তোমাক ক'ব।” ⁵ তেতিয়া বুথে নয়মীক ক'লে, “আপুনি যেনেদৰে ক'লে, মই সেই মতে কৰিম।”

⁶ পাছত তেওঁ সেই শস্যমৰা ঠাইলৈ গ'ল, আৰু তেওঁৰ শাহুৱেকে দিয়া আদেশ অনুসাৰে সকলো কৰিলে। ⁷ বোৱজে ভোজন-পান কৰি আনন্দ মনেৰে গৈ শস্যৰ দ'মৰ এমূৰত গৈ শুলে, তেতিয়া বুথে ধীৰে ধীৰে গৈ তেওঁৰ ভৰিৰ ফালৰ কাপোৰ আতৰালে আৰু তাতেই শুই পৰিল। ⁸ পাছত মাজনিশা বোৱজে বাগৰ সলাওঁতে, নিজৰ ভৰিৰ ওচৰত এজনী তিৰোতা মানুহ শুই থকা গম পাই উচপ খাই উঠিল। ⁹ তেতিয়া তেওঁ সুধিলে, “তুমি কোন?” তেওঁ ক'লে, “মই আপোনাৰ দাসী বুথ; এতেকে আপোনাৰ এই দাসীৰ ওপৰলৈ আপোনাৰ কাপোৰৰ আঁচল মেলি দিয়ক; কাৰণ আপুনি আমাৰ উদ্ধাৰকৰ্তা আৰু আমাৰ সম্পৰ্কীয়*।” ¹⁰ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “আইটি তুমি যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ পৰাপ্ত হোৱা; কিয়নো তুমি ধনী বা দুখীয়া কোনো ডেকা পুৰুষৰ ওচৰলৈ নগৈ, পৰথমতকৈ শেষত পুনৰ অধিক প্ৰেম দেখুৱালা। ¹¹ এতেকে আইটি, তুমি ভয় নকৰিবা; তুমি কোৱা সকলোকে মই কৰিম, কিয়নো তুমি যে সতী, ইয়াক মোৰ নিজ নগৰৰ ভিতৰত থকা সকলো মানুহে জানে।

¹² এইটো সত্য যে, মই তোমালোকৰ সম্পৰ্কীয় লোক হওঁ, কিন্তু মোতকৈও ওচৰ-সম্পৰ্কীয় আন এজন আছে। ¹³ আজি ৰাতি ইয়াতে থাক। ৰাতিপুৱা তেওঁ যদি ওচৰ সম্পৰ্কীয় হিচাপে তোমাক গ্ৰহণ কৰে, তেন্তে ভালেই, তেওঁৰেই সেই কাৰ্য কৰক। কিন্তু তেওঁ তোমাক যদি গ্ৰহণ কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেন্তে যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, ময়েই তোমাক গ্ৰহণ কৰিম। তুমি ৰাতিপুৱালৈকে ইয়াতেই শুই থাক।”

¹⁴ তেতিয়া বুথে ৰাতিপুৱালৈকে তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত শুই থাকিল; পাছত দোকমোকালিতে অৰ্থাৎ ইজনে সিজনক চিনিব নোৱাৰা সময়তেই তেওঁ উঠিল; কাৰণ বোৱজে কৈছিল, ‘শস্যমৰা ঠাইলৈ মহিলা মানুহ অহা কোনেও জানিব নালাগে’। ¹⁵ পাছত তেওঁ পুনৰ ক'লে, “তুমি গাত লোৱা ওপৰৰ কাপোৰ মেলি ধৰা।” তেতিয়া বুথে কাপোৰখন মেলি ধৰোতে তেওঁ ছয় দোনা[†] যৰ ধান জুখি কাপোৰত ঢালি দি তেওঁৰ মূৰত তুলি দিলে; আৰু তেওঁ নগৰলৈ গুচি গ'ল।

¹⁶ পাছত বুথে যেতিয়া নিজৰ শাহুৱেকৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া শাহুৱেকে তেওঁক ক'লে, “আইটি তোমাৰ কি হ'ল?” তেতিয়া সেই ব্যক্তি জনে তেওঁলৈ কৰা আটাই কথা শাহুৱেকক তেওঁ ক'লে। ¹⁷ বুথে পুনৰ ক'লে, “তেওঁ মোক ‘শাহুৱেৰাৰ ওচৰলৈ শুদাহাতে যাব নালাগে’, এই বুলি কৈ এই ছয় দোন যৰ ধান দিলে।” ¹⁸ তেতিয়া তেওঁৰ শাহুৱেকে তেওঁক ক'লে, “আইটি, এই বিষয়ে কি ঘটিব, সেই বিষয়ে যেতিয়ালৈকে নাজানা তেতিয়ালৈকে তুমি অপেক্ষা কৰি বহি থাক; কিয়নো সেই ব্যক্তিয়ে আজি এই কাৰ্য সমাধান নকৰালৈকে মনে মনে বহি নাথাকিব।”

4 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত, বোৱজে বোলেহেম নগৰৰ দুৱাৰৰ সন্মুখলৈ উঠি গৈ তাতে বহিল; এনেতে যিজন ওচৰ সম্পৰ্কীয় ব্যক্তিৰ কথা বুথক তেওঁ কৈছিল, সেই ব্যক্তি জন বাটেদি আহি আছিল; তেতিয়া বোৱজে তেওঁক নাম কাটি মাতি ক'লে, “ইয়ালৈ আহি বহাচোন।”² পাছত তেওঁ তাতে আহি বহিল। ² তেতিয়া বোৱজে নগৰৰ বৃদ্ধ সকলৰ মাজৰ দহজনক মাতি আনি ক'লে, “আপোনালোক এই ঠাইতে বহক।” তেতিয়া তেওঁলোক আহি সেই ঠাইতে বহিল।

* 3 অধ্যায়:9 আপুনি কপোৰ চল মেলি দিয়ক কিয়নো আপুনি মোক বিবাহ কৰক, কিয়নো আপুনি মোৰ উদ্ধাৰকৰ্তা আৰু মোৰ সম্পৰ্কীয়। † 3 অধ্যায়:15 ছয় দোন, অৰ্থাৎ পৰায় 4 কিলোগ্ৰাম

3 তেতিয়া বোৱজে সেই ওচৰ সম্পৰ্কীয় ব্যক্তিজনক ক'লে, “আমাৰ ভাই ইলীমেলকৰ যি মাটিডোখৰ আছিল, সেই ডোখৰ মাটি মোৱাৰ দেশৰ পৰা ঘূৰি অহা নয়মীয়ে বেচিব খুজিছে। 4 এই হেতুকে মই তোমাক এই কথা জনাব খুজিছোঁ যে, আমাৰ সন্মুখত বহি থকা ব্যক্তিসকলৰ আৰু মোৰ জাতিৰ বৃদ্ধসকলৰ আগত তুমি সেই মাটি ডোখৰ কিনি লোৱা। তুমি যদি মুক্ত কৰা, তেন্তে কৰা। কিন্তু যদি নকৰা, তেন্তে মোক কোৱা, মই জানিব খুজিছোঁ। কিয়নো মুক্ত কৰিবলৈ তোমাকৈ ওচৰ-সম্পৰ্কীয় আন কোনো ব্যক্তি নাই, কিন্তু তোমাৰ পাছত মইহে আছোঁ।” তেতিয়া সেই ব্যক্তি জনে ক'লে, “মই মুক্ত কৰিম।” 5 তেতিয়া বোৱজে ক'লে, “তুমি যিদিনা নয়মীৰ হাতৰ পৰা মাটি ডোখৰ কিনিবা, সেইদিনা তুমি মৃতজনৰ বংশৰ নাম জীয়াই ৰাখিবলৈ তেওঁৰ মোৱাবীয়া পত্নী ৰূথকো গ্ৰহণ কৰিব লাগিব।” 6 তেতিয়া সেই ওচৰ সম্পৰ্কীয় ব্যক্তিজনে বোৱজক ক'লে, “তেনেহ'লে মই নিজৰ বংশৰ ক্ষতি কৰি তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰোঁ; তুমি মোৰ অধিকাৰ লৈ তেওঁক গ্ৰহণ কৰা, কিয়নো মই কৰিব নোৱাৰোঁ।”

7 ইশ্বায়েলৰ মাজত মুক্ত কৰা আৰু সলোৱাৰ এনে ৰীতি-নীতি প্ৰচলিত আছিল, এই ৰীতি স্থিৰ কৰিবলৈ এজনে নিজৰ জোতা সোলোকাই আন জনক দিয়ে, এইদৰে ইশ্বায়েলৰ মাজত সাক্ষীস্বৰূপ চৰ্ত আছিল। 8 সেয়ে তেওঁৰ ওচৰ সম্পৰ্কীয় ব্যক্তিজনে বোৱজক ক'লে, “তুমি নিজে কিনি লোৱা।” এইদৰে কৈ, তেওঁ নিজৰ জোতা সোলোকাই দিলে। 9 তাৰ পাছত বোৱজে বৃদ্ধ সকলক আৰু আটাই লোকসকলক ক'লে, “ইলীমেলকৰ যি যি আছিল, আৰু কিলিয়ান আৰু মহলোনৰ যি যি আছিল, সেই সকলোকে মই নয়মীৰ হাতৰ পৰা কিনিলাঁ; আজি তোমালোক ইয়াৰ সাক্ষী থ'লে। 10 আপোনাৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা আৰু আপুনি বাস কৰা ঠাইৰ পৰা সেই মৃত লোকৰ নাম যেন লুপ্ত নহয়, সেইবাবে মৃতলোকৰ অধিকাৰত তেওঁৰ নাম ৰাখিবৰ অৰ্থে মই নিজ ডাৰ্যাস্বৰূপে মহলোনৰ ডাৰ্যা মোৱাবীয়া ৰূথকো কিনিলাঁ; আজি আপোনালোকে সকলোৱে ইয়াৰ সাক্ষী হৈ ৰ'ল।”

11 নগৰৰ ভিতৰত থকা সকলো লোক আৰু বৃদ্ধসকলে ক'লে, “আমি ইয়াৰ সাক্ষী হ'লো; যি গৰাকী মহিলা তোমাৰ বংশত প্ৰবেশ কৰিলে, যিহোৱাই তেওঁক ইশ্বায়েল বংশ স্থাপন কৰা” যি ৰাহেল আৰু লেয়া আছিল, এওঁকো তেওঁলোকৰ দৰে কৰক; আৰু ইশ্বাখাত তোমাৰ পৰাশ্ৰম আৰু বৈলেহেমত তোমাৰ সুখ্যাতি হওক। 12 যিহোৱাই সেই মহিলাৰ পৰা তোমাক যি সন্তান দিব, সেই সন্তানৰ দ্বাৰাই, তোমাৰ পৰা যিহূদালৈ জন্মা প্ৰেৰণাৰ বংশৰ দৰে হওক।”

13 বোৱজে ৰূথক বিবাহ কৰি তেওঁৰ ডাৰ্যা ৰূপে গ্ৰহণ কৰিলে আৰু বোৱজে তেওঁৰ লগত শয়ন কৰাৰ পাছত তেওঁ যিহোৱাৰ পৰা আশীৰ্ব্বাদ পাই গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। 14 পাছত এই বাতৰি পাই, মহিলাসকলে নয়মীক ক'লে, “ধন্য যিহোৱা, তেওঁ আজি তোমাক ওচৰ সম্পৰ্কীয় কোনো নথকাকৈ অকলশৰে ৰখা নাই; এই সন্তানটিৰ নামো ইশ্বায়েলৰ মাজত প্ৰখ্যাত হওক। 15 ই তোমাৰ জীৱন পুনৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব, আৰু বৃদ্ধ অৱস্থাত তোমাৰ প্ৰতিপালক হ'ব, কাৰণ তোমাক প্ৰেম কৰোঁতা, আৰু তোমাৰ সাতজন পুত্ৰৰতকৈও উত্তম যি তোমাৰ বোৱাৰী তেওঁ ইয়াক প্ৰসৱ কৰিলে।”

16 তেতিয়া নয়মীয়ে ল'ৰাটিক নিজৰ কোলাত ল'লে, আৰু তেওঁ তাৰ ধাই মাতৃস্বৰূপ হ'ল। 17 পাছত নয়মীৰ এটি পুত্ৰ জন্মিল, এই বুলি তেওঁৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া মহিলাসকলে তাৰ নাম ওবেদ হ'ল। তেওঁ দায়ুদৰ ককাক, অৰ্থাৎ যিচয়ৰ বাপক।

18 এয়ে প্ৰেৰণাৰ বংশাৱলী: প্ৰেৰণাৰ পুতেক হিৰ্ষোণ, 19 হিৰ্ষোণৰ পুতেক ৰাম, ৰামৰ পুতেক অশ্বীনাদব, 20 অশ্বীনাদবৰ পুতেক নহচান, নহচানৰ পুতেক চলমোন, 21 চলমোনৰ পুতেক বোৱজ, বোৱজৰ পুতেক ওবেদ, 22 ওবেদৰ পুতেক যিচয়, যিচয়ৰ পুতেক দায়ুদ।

* 4 অধ্যায়:11 'ইশ্বায়েলত বংশ স্থাপন কৰা' অৰ্থাৎ ইশ্বায়েলৰ বাৰ ফৈদৰ পূৰ্বপুৰুষসকল বা ইশ্বায়েলৰ বংশধৰসকল † 4 অধ্যায়:12 ইশ্বাখৰ বংশধৰ

1 চমুৱেল

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

পুস্তক খনে কোনো লোককে লিখক হিচাপে দাবী কৰা নাই। তথাপিও চমুৱেলে হয়তো লিখিছিল, আৰু তেওঁ ইয়াৰ নিশ্চিত তথ্য সৰবৰাহ কৰিছে, 1 চমুৱেল 1:1-24:22, ই হ'ল তেওঁৰ জীৱনৰ এটা আত্মলেখ, আৰু ই তেওঁৰ মৃত্যুলৈকে বিৱৰণী দি আছে। এইটো অতি সম্ভাৱনাপূৰ্ণ বিষয় যে, এই পুস্তকৰ অংশবিশেষ ভাববাদী চমুৱেলে লিখা হয় বুলি। অন্যান্য সম্ভাৱনাবিহীন 1 চমুৱেল পুস্তকত ভাববাদী বা বুৰঞ্জীবিদ নাথন বা গাদৰ অৱদান আছে (1 বংশা 29:29)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভৱতঃ লিখাৰ সময় প্ৰায় 1050-722 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগত।

এই পুস্তক খন লিখকে ইস্ৰায়েল আৰু যিহূদা নামেৰে ৰাজ্যৰ বিভাগ হোৱাৰ পাছত লিখিছিল, ইয়াৰ স্পষ্ট কাৰণ হিচাপে ইস্ৰায়েল আৰু যিহূদাৰ বহুতো নিৰ্দিষ্ট অস্তিত্বৰ নিৰ্দেশনা আছে (1 চমুৱেল 11:8; 17:52; 18:16; 2 চমুৱেল 5:5; 11:11; 12:8; 19:42-43; 24:1,9)।

প্ৰাপক

এই পুস্তক খনৰ মূল পাঠকসকল হ'ল ইস্ৰায়েল আৰু যিহূদাৰ বিভাজিত ৰাজতন্ত্ৰৰ সদস্যসকল, যিসকলে জনাটো প্ৰয়োজন আছিল স্বৰ্গীয় পৰিপ্ৰেক্ষিতত দায়ুদৰ ৰাজত্বৰ মূল্য আৰু উদ্দেশ্য।

উদ্দেশ্য

প্ৰথমে চমুৱেলে কানান দেশৰ ইতিহাসৰ তথ্য লিপিবদ্ধ কৰে, কাৰণ যিহেতু তেওঁলোকে বিচাৰকৰ্তাসকলৰ শাসনৰ পৰা সংযুক্ত জাতিৰ ৰজাসকলৰ অধীনলৈ আহিছিল। চমুৱেলে শেষ বিচাৰকৰ্তা হিচাপে অভিযুক্ত কৰে, তেঁৱেই প্ৰথমে চীল আৰু দায়ুদক ৰজা হিচাপে অভিষেক কৰে।

মূল বিষয়

অবস্থান্তৰ।

প্ৰান্তৰেখা

1. চমুৱেলৰ জীৱন আৰু পৰিচৰ্যা — 1:1-8:22
2. ইস্ৰায়েলৰ প্ৰথম ৰজা হিচাপে চৌলৰ জীৱন — 9:1-12:25
3. ৰজা হিচাপে চৌলৰ ব্যৰ্থতা — 13:1-15:35 দায়ুদৰ জীৱন — 16:1-20:42
4. ইস্ৰায়েলৰ ৰজা হিচাপে দায়ুদৰ অভিযুক্ততা — 21:1-24:22

চমুৱেলৰ জন্ম আৰু তেওঁক উা্সৰ্গ কৰা। হান্নাৰ গীত

1 পৰ্বতীয়া দেশ ইফ্ৰয়িমৰ ৰামাথয়িম চোফীম অঞ্চলৰ নিবাসী ইলকানা নামেৰে এজন ব্যক্তি আছিল। তেওঁ যিহোৱাহমৰ পুত্ৰ আৰু চূফ পৰিবাৰৰ আছিল। যিহোৱাহমৰ পিতৃ হ'ল ইলীহু, ইলীহুৰ পিতৃ হ'ল তহূৰ, তহূৰৰ পিতৃ হ'ল চূফ। এওঁলোক ইফ্ৰয়িমৰ গোষ্ঠীৰ আছিল।² তেওঁৰ দুজনী ভাৰ্যা আছিল; এজনীৰ নাম হান্না আৰু আন জনীৰ নাম পিন্না। পিন্নাৰ সন্তান আছিল, কিন্তু হান্না নিঃসন্তান আছিল।³ এই ব্যক্তিজনে চীলোত বাহিনী সমূহৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আৰু বলিদান দিবলৈ প্ৰতি বছৰে নিজ নগৰৰ পৰা গৈছিল। সেই ঠাইত এলীৰ দুজন পুতেক হফনী আৰু পীনহ যিহোৱাৰ পুৰোহিত আছিল।⁴ প্ৰতি বছৰে যেতিয়া ইলকানাই সেই দিনত বলি দিবলৈ আহে, তেতিয়া তাৰে এভাগ তেওঁ ভাৰ্যা পিন্নাক দিয়ে, আৰু তেওঁৰ পুতেক জীয়েক সকলকো দিয়ে।⁵ যিহোৱাই তেওঁৰ গৰ্ভত বন্ধ কৰি ৰাখিছিল; কিন্তু তেওঁৰ স্বামী ইলকানাই তেওঁক* প্ৰেৰণ কৰিছিল। কাৰণে হান্নাক দুভাগ দিয়ে।⁶ যিহোৱাই তেওঁৰ গৰ্ভত বন্ধ কৰি ৰখা বাবে, সতিনীয়েকে তেওঁৰ মনত অসন্তোষ জন্মাবলৈ নানা কথাবে তেওঁক বিৰক্ত কৰিছিল।⁷ বছৰৰ পিছত বছৰ ধৰি হান্না যেতিয়া পৰিয়ালৰ সৈতে যিহোৱাৰ গৃহলৈ যায়, তেতিয়া তেওঁৰ সতিনীয়ে সদায় তেওঁক বিৰক্ত কৰে; এই হেতুকে তেওঁ ভোজন নকৰি কাৰ্দি কাৰ্দি দিন অতিবাহিত কৰিছিল।⁸ তেতিয়া তেওঁৰ স্বামী ইলকানাই কয়, “হান্না তুমি কিয় কাৰ্দিছা? তুমি কিয় আহাৰ গ্ৰহণ নকৰা? তোমাৰ হৃদয় দুখেৰে পৰিপূৰ্ণ কিয়? তোমাৰ দৃষ্টিত মই দহ জন পুংৰত্নকে উত্তম নহও নে?”

⁹ এদিন তেওঁলোকে চীলোত ভোজন-পান কৰাৰ পাছত, হান্না থিয় হ'ল। সেই সময়ত যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ দুবাৰৰ খুটাৰ ওচৰত এলী পুৰোহিত নিজ আসনৰ ওপৰত বহি আছিল।¹⁰ তেতিয়া হান্নাই মনৰ বেজাৰত ভাগি পৰি যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক্ৰন্দন কৰিলে।¹¹ আৰু তেওঁ সংকল্প কৰি ক'লে, “হে বাহিনী সমূহৰ যিহোৱা, আপুনি যদি আপোনাৰ এই দাসীৰ দুখলৈ দৃষ্টি কৰি সোঁৱৰণ কৰে, আৰু আপোনাৰ দাসীক নাপাহৰি এটি পুং-সন্তান দিয়ে, তেন্তে দাসীয়ে সি জীয়াই থকালৈকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তাক উা্সৰ্গ কৰিম; আৰু তাৰ মৃত খুৰ লগোৱা নহ'ব।”

¹² এনেদৰে হান্নাই বহু সময় ধৰি যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল, আৰু এলীয়ে তেওঁৰ মুখলৈ লক্ষ্য কৰি আছিল।
¹³ সেই সময়ত হান্নাই নিৰবে হৃদয়ৰ পৰা প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল, তেওঁৰ কেৱল ওষ্ঠ দুটিহে লৰি আছিল, কিন্তু কোনো শব্দ শুনা

* 1 অধ্যায়:5 হান্না † 1 অধ্যায়:5 তেওঁ হান্নাক অধিক প্ৰেৰণ কৰিছিল বাবে তেওঁক এভাগ দিলে।

নাছিল; সেয়েহে এলীয়ে তেওঁক মতলীয়া হৈছে বুলি ভাবিছিল।¹⁴ এলীয়ে তেওঁক ক'লে, “তুমি কিমান সময় মতলীয়া হৈ থাকিবা? তোমাৰ পৰা দৰাফাৰস দূৰ কৰা।”¹⁵ হান্নাই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “নহয় মোৰ পৰভু, মই এগৰাকী অভাগিনী নাৰী, মোৰ আত্মা দুখেৰে পৰিপূৰণ, মই দৰাফাৰস বা কোনো ৰাগীয়াল দৰবা পান কৰা নাই, কিন্তু যিহোৱাৰ আগত মোৰ মনৰ কথা ব্যক্ত কৰিছোঁ।”¹⁶ আপোনাৰ এই দাসীক দুষ্ট ভিৰোতা[†] বুলি নাভাবিব; মোক নানা কথাৰে বিৰক্ত কৰাত, বেজাৰ পাই অসন্তুষ্ট মনেৰে মই যিহোৱাৰ সৈতে কথা পাতি আছিলোঁ।”¹⁷ এলীয়ে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “তুমি শান্তিৰে যোবা; ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত তুমি যি নিবেদন কৰিলা, সেয়া তেওঁ গ্ৰহণ কৰক।”¹⁸ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “আপোনাৰ দৃষ্টিত আপোনাৰ দাসী অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত হওক।” তাৰ পাছত হান্না সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই গৈ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিলে; আৰু তেওঁৰ মুখ কেতিয়াও বিবৰণ নহ'ল।

¹⁹ পাছত তেওঁলোক পুৱাতে উঠি যিহোৱাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি নিজ ঘৰ ৰামলৈ উভটি গ'ল। পাছত ইলকানাই নিজ ভাৰ্যা হান্নাৰ সৈতে শয়ন কৰাত যিহোৱাই তেওঁৰ নিবেদনৰ উত্তৰ দিলে।²⁰ পাছত হান্নাই গৰ্ভধাৰণ কৰিলে, আৰু নিৰ্দিষ্ট সময়ত এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। তেওঁ তাক চম্বেল বুলি মাতিলে, আৰু ক'লে, “কাৰণ মই যিহোৱাৰ পৰা ইয়াক খুজিছিলোঁ।”

²¹ আকৌ ইলকানা আৰু তেওঁৰ আটাৰি পৰিয়ালে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বাৰ্ষিক বলিদান কৰিবৰ বাবে আৰু নিজৰ সংকল্প সিদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল।²² কিন্তু হান্না তেওঁলোকৰ লগত নগ'ল; তেওঁ তেওঁৰ স্বামীক ক'লে, “সন্তানটিয়ে যাতে যিহোৱাৰ গৃহত সদায় থাকিব পাৰে, তাৰ বাবে মই সন্তানটিয়ে পিয়াহ এৰাৰ পাছতহে তাক লৈ মই যিহোৱাৰ গৃহলৈ যাম।”²³ তেতিয়া তেওঁৰ স্বামী ইলকানাই তেওঁক ক'লে, “তুমি যি ভাল দেখা, তাকে কৰা। পিয়াহ নেৰালৈকে তুমি অপেক্ষা কৰা। যিহোৱাই নিজ বাক্য সিদ্ধ কৰক।” সেয়ে সন্তানটিয়ে পিয়াহ নেৰালৈকে হান্না ঘৰতে থাকিল।

²⁴ সন্তানটিয়ে পিয়াহ এৰাৰ পাছত, তেওঁ তিনি বছৰীয়া এটা ভতৰা গৰু, এক এফা আটাগুৰি, আৰু এক বটল দৰাফাৰস লৈ চীলোত থকা যিহোৱাৰ গৃহলৈ লৈ গ'ল। সেই সময়ত সন্তানটি বয়সত সৰু আছিল।²⁵ তাতে তেওঁলোকে ভতৰা গৰুটো বধ কৰিলে আৰু সন্তানটোক এলীৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল।²⁶ হান্নাই এলীক ক'লে, “হে মোৰ পৰভু, আপোনাৰ উদ্দেশ্যে এই ঠাইত থিয় হৈ পৰাৰ্থনা কৰা মহিলা গৰাকী ময়েই।”²⁷ এই সন্তানটিৰ উদ্দেশ্যে মই পৰাৰ্থনা কৰিছিলোঁ; আৰু যিহোৱাৰ আগত মই যি খুজিছিলোঁ, সেয়া তেওঁ মোক দিলে।²⁸ সেয়ে মই যিহোৱালৈ সন্তানটিক উৎসৰ্গ কৰিলোঁ। জীৱনৰ শেষলৈকে তাক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া হ'ল।” ইলকানা আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালে সেই ঠাইত যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে।

2 অধ্যায়

1 হান্নাই পৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু ক'লে,
 “মোৰ মনে যিহোৱাত আনন্দ কৰিছে;
 মোৰ শক্তি যিহোৱাত মোৰ গৰু হৈছে;
 শংৰুবোৰৰ আগত মই দৃঢ়তাৰে কথা ক'ব পৰা হৈছোঁ
 কাৰণ মই আপোনাৰ পৰিৎৰাগত উল্লাসিত হৈছোঁ।
 2 যিহোৱাৰ দৰে আন কোনো পৰিৎৰ নাই,
 কিয়নো আপোনাৰ বাহিৰে আন কোনো নাই;
 আমাৰ যিহোৱাৰ সদৃশ কোনো শিলা নাই।
 3 তোমালোকে অহঙ্কাৰেৰে পুত্ৰ কথা নক'বা,
 তোমালোকৰ মুখৰ পৰা দৰ্পৰ কথা নোলাওক।
 কিয়নো যিহোৱা সৰ্বজ্ঞানী ঈশ্বৰ হয়,
 তেওঁৰ দ্বাৰাই কাৰ্যবোৰ তৰ্জুত জোখা হয়।
 4 বীৰসকলৰ ধনু ভঙা হ'ল,
 উজুটি খোৱা সকলক বলৰূপ টঙালিৰে বন্ধা হ'ল।
 5 তুণ্ড হোৱাসকলে আহাৰৰ ববে কাম কৰিব লগা হ'ল,
 ভোকত থকা সকলৰ খাদ্যৰ অভাৱ নহ'ল।
 সন্তানহীনাই সাতোটা সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে,
 অধিক সন্তান থকা জনী নিশকতীয়া হৈ গ'ল।
 6 যিহোৱাই মৃত্যু আৰু জীৱন দান কৰে,
 তেওঁ চিয়োললৈ নমায় আৰু পুনৰায় তোলে।
 7 যিহোৱাই দৰিদ্ৰও কৰে আৰু ধনীও কৰে,
 তেওঁ নমৰও কৰে আৰু ক্ষমতাও দান কৰে।
 8 তেওঁ নিঃকিন অৱস্থাৰ পৰা দৰিদ্ৰক উন্নত কৰে,
 তেওঁ গোবৰৰ দ'মৰ পৰা দৰিদ্ৰ জনক উঠায়।
 তেওঁলোকক প্ৰতাপী জনৰ সৈতে বহিবলৈ যোগ্য কৰে,
 উত্তৰাধিকাৰী সূঁচৰে সন্মানীয় স্থান প্ৰদান কৰে।

[†] 1 অধ্যায়:16 ইষ্টী শব্দ বেলিয়াল মানে চ্যতান বা দুষ্টকৰ্ম কৰোঁতা। চাওক 1চম্বেল 2:12, 10:27, 25:17, 30:22

কিয়নো পৃথিৱীৰ স্তম্ভবোৰ যিহোৱাৰেই,

তেওঁ তাৰ ওপৰত জগতখন স্থাপন কৰিলে।

⁹ তেওঁৰ বিশ্বস্ত লোকসকলৰ খোজ তেওঁ ৰক্ষা কৰিব,

কিন্তু দুষ্টবোৰক আন্ধাৰত গুপতে ৰাখিব।

আৰু কোনো মানুহে নিজ বলেৰে জিকিব নোৱাৰিব।

¹⁰ যিহোৱাৰ সৈতে পৰতিবাদ কৰা সকলক খণ্ড খণ্ড কৰা হ'ব,

তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে বজ্ৰধ্বনি কৰিব।

যিহোৱাই পৃথিৱীৰ অঞ্জলিকে বিচাৰ কৰিব,

তেৱেঁই তেওঁৰ ৰজাক শক্তি দিব, আৰু নিজ অভিযুক্ত জনক উচ্ছ্বাসলৈ নিব।”

¹¹ তাৰ পাছত ইলকানা নিজৰ ঘৰ ৰামালৈ গ'ল। কিন্তু তেওঁৰ সন্তান চমূৰেলে এলী পুৰোহিতৰ সাক্ষাতে যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ ধৰিলে।

এলীৰ পুতেসকলৰ অসম্ৰা কাৰ্য আৰু তাৰ ফল।

¹² এলীৰ পুতেক দুজন অসম্ৰা* আছিল, তেওঁলোকে যিহোৱাক ভয় নকৰিছিল। ¹³ এইদৰে পুৰোহিতসকলে লোকসকলৰ লগত ব্যৱহাৰ কৰিছিল, কোনো মানুহে যেতিয়া বলিদান কৰে, তেতিয়া মঙহ সিজাওঁতে, পুৰোহিতৰ দাসে এডাল বিৰশূল হাতত লৈ আহে; ¹⁴ আৰু লোহাৰ পাংৰত, বা কেৰাহীত, বা কেটলিত, খোঁচ মাৰি দিয়ে, তাতে সেই বিৰশূলত যিবোৰ মঙহ লাগি আহে, সেই সকলোকে পুৰোহিতে সেই বিৰশূল ডালেৰে সৈতে লৈ যায়। ইশ্বায়েলৰ যিমান লোক চীলোলে আহে, সেই সকলো লোকৰ ওচৰতে তেওঁলোকে এইদৰে ব্যৱহাৰ কৰে।

¹⁵ তাৰ পৰিবৰতে তেল পোৱাৰ পূৰ্ব, পুৰোহিতৰ দাস আহি বলিদান দিয়া জনক কয়, “পুৰোহিতৰ কাৰণে পুৰিবলৈ মঙহ দিয়া, কিয়নো তেওঁ তোমাৰ পৰা সিজোৱা মঙহ নলয়, কিন্তু কেঁচা মঙহহে ল'ব।” ¹⁶ কিন্তু মানুহজনে যদি তেওঁক কয়, “পৰ্বথমে তেলখিনি পোৱা হওক, তাৰ পাছত আপোনাৰ যিমান ইচ্ছা সিমানখিনিয়ে ল'ব”, তেতিয়া তেওঁ কয়, “নহয় এতিয়াই মোক দে, নিদিলে, বলেৰে লম।” ¹⁷ সেয়েহে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত সেই ডেকাসকলৰ পাপ অতিশয় বৃদ্ধি হ'ল, কিয়নো সেই ডেকাসকলে যিহোৱাৰ নৈবেদ্য হেয়জ্ঞান কৰিছিল।

¹⁸ সেই সময়ত চমূৰেলে শণ সূতাৰ এফোদ বস্ৰৰ পিন্ধি যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰি আছিল; ¹⁹ তাৰ ওপৰিও তেওঁৰ মাকে তেওঁৰ কাৰণে সৰু পোছাক যুগুত কৰি তেওঁৰ স্বামীৰ লগত বছেৰেকীয়া বলিদান উাসৰ্গ কৰিবলৈ অহাৰ সময়ত পৰতি বছৰে তেওঁক দিছিল। ²⁰ এলীয়ে ইলকানাক আৰু তেওঁৰ ডাৰ্যাকো আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, “যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহত পোৱা সন্তানটিক যিহোৱালৈ উাসৰ্গ কৰাৰ বাবে এই সন্তানৰ সলনি যিহোৱাই তোমাক এই ডাৰ্যাৰ পৰা পুত্ৰ সন্তান দিয়ক।” তাৰ পাছত তেওঁলোকে নিজৰ ঘৰলৈ উভতি গ'ল। ²¹ যিহোৱাই পুত্ৰ হামালৈ কৃপা কৰাৰ পাছত তেওঁ গৰ্ভৱতী হৈ কালৰ্ষমে তিনিজন ল'ৰা আৰু দুজনী ছোৱালী প্ৰসৱ কৰিলে। ইতিমধ্যে চমূৰেল যিহোৱাৰ সাক্ষাতে বৃদ্ধি হ'ল।

²² সেই সময়ত এলী অতিশয় বৃদ্ধ আছিল। তেওঁ গোটেই ইশ্বায়েললৈ কৰা তেওঁৰ পুতেকহঁতৰ কু-ব্যৱহাৰৰ কথা শুনিলে আৰু তম্বুৰ দুৱাৰমুখত পৰিচৰ্যা কৰা মহিলাবোৰৰ লগত শয়ন কৰাৰ কথাও শুনা পালে। ²³ তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক ক'লে, “তোমালোকে এনে কৰম কিয় কৰিছাহঁক? কিয়নো আটাই মানুহৰ মুখে মুখে মই তোমালোকৰ কুকৰ্মৰ কথা শুনিছোঁ। ²⁴ হে মোৰ বোপাহঁত, তোমালোকে শুনা তোমালোকে এনে কৰম নকৰিবা; কিয়নো মই যি কথা শুনিছোঁ, সেয়ে ভাল নহয়। তোমালোকে যিহোৱাৰ লোকসকলক আজ্ঞা লঙ্ঘন কৰিছাহঁক।

²⁵ কোনো এজন মানুহে যদি মানুহৰ অস্থিত দোষ কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰে† তাৰ বিচাৰ কৰিব; কিন্তু কোনেও যদি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে, তেন্তে তেওঁৰ পক্ষে কোনে অনুৰোধ কৰিব?” তথাপি তেওঁলোকে নিজ পিতৃৰ কথালৈ মন নিদিলে; কিয়নো যিহোৱাই সিহঁতক মৃত্যুদণ্ড দিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। ²⁶ কিন্তু চমূৰেল কৰমে কৰমে বাঢ়ি গ'ল; যিহোৱাৰ আৰু মানুহৰ দৃষ্টিত তেওঁ অনুগ্ৰহ পৰাপ্ত হ'ল।

²⁷ তাৰ পাছত ঈশ্বৰৰ এজন ব্যক্তিয়ে এলীৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “যিহোৱাই এই বাৰ্তা দিছে, যি সময়ত তোমাৰ পিতৃ মিচৰত ফৰোণৰ বংশৰ অধীনত আছিল, সেই সময়ত মই তেওঁলোকক দৰ্শন দিয়া নাছিলোঁ নে? ²⁸ তাৰ উপৰিও মোৰ পুৰোহিত হ'বলৈ, মোৰ যজ্ঞ বেদীৰ প্ৰস্থান কৰিবলৈ, ধূপ জ্বলাবলৈ আৰু মোৰ সাক্ষাতে এফোদ বস্ৰৰ পিন্ধিবলৈ, ইশ্বায়েলৰ আটাই ফৈদৰ পৰা মই তেওঁক মনোনীত কৰা নাই নে? আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ অমিকৃত উপহাৰ তোমাৰ পিতৃবংশক দিয়া নাই নে? ²⁹ সেয়েহে মই মোৰ নিৱাসৰ ঠাইত আজ্ঞা কৰা মোৰ বলি আৰু নৈবেদ্যৰ ওপৰত তোমালোকে কিয় অৱজ্ঞা‡ কৰিছা? আৰু মোৰ প্ৰজা ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ সকলো উপহাৰৰ আগ ভাগৰ দ্বাৰাই তোমালোক হুঁপুঠ হোৱা, সেই বাবে তুমি মোতকৈ, নিজ সন্তান সকলক কিয় অধিক আদৰ কৰিছা? ³⁰ সেই কাৰণে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে, ‘তোমাৰ বংশই আৰু তোমাৰ পিতৃৰ বংশই মোৰ সাক্ষাতে সদায় থাকিব’; কিন্তু এতিয়া যিহোৱাই কৈছে, ‘সেয়ে মোৰ পৰা দূৰ হওঁক; কিয়নো মোক মৰ্যাদা কৰোঁতা সকলক মই মৰ্যাদা কৰিম, কিন্তু মোক তুচ্ছ কৰোঁতা সকলক হেয়জ্ঞান কৰা হ'ব।

³¹ চোৱা, মই যি সময়ত তোমাৰ শক্তি§ আৰু তোমাৰ পিতৃবংশৰ শক্তি নোহোৱা কৰিম, তেতিয়া তোমাৰ বংশত এজনে বৃদ্ধলোক নাথাকিব, এনে সময় আহিছে। ³² মই যি ঠাইত বাস কৰোঁ, তুমি সেই ঠাইত অমঙ্গল দেখিবা। কিন্তু ঈশ্বৰে ইশ্বায়েলক দিয়া মঙ্গলৰ অৰ্থে তোমাৰ বংশত কেতিয়াও কোনো বৃদ্ধ নহ'ব। ³³ আৰু মই মোৰ যজ্ঞ-বেদীৰ পৰা তোমাৰ বংশৰ কেৱল

* 2 অধ্যায়:12 বেলিয়াল † 2 অধ্যায়:25 বিচাৰকৰ্তাই তাৰ বিচাৰ কৰিব ‡ 2 অধ্যায়:29 প্ৰত্যাহ্বান § 2 অধ্যায়:31 বাহ

এজনক দূৰ নকৰিম, সি তোমাৰ চকু দুৰুল কৰিবলৈ আৰু তোমাৰ মনত বেজাৰ জন্মাবলৈহে থাকিব আৰু তোমাৰ বংশত জন্ম গ্ৰহণ কৰা সকলো লোকৰ যৌৱন অৱস্থাতে মৃত্যু হ'ব।³⁴ ইয়াৰ চিন স্বৰূপে তোমাৰ দুজন পুংৰ হফনী আৰু পীনহচলৈ এইদৰে ঘটিব, সেয়ে সিহঁত দুয়োৰে একে দিনাই মৃত্যু হ'ব।³⁵ আৰু মই নিজৰ কাৰণে এজন বিশ্বাসী পুৰোহিত প্ৰস্তুত কৰিম; তেওঁ মই ডবাৰ দৰে আৰু মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে কাৰ্য কৰিব; আৰু মই তেওঁৰ কাৰণে এক চিৰস্থায়ী গৃহ স্থাপন কৰিম; তেওঁ সদায় মোৰ অভিষিক্ত ৰজাৰ সন্মুখত অহা-যোৱা কৰিব।

³⁶ আৰু তোমাৰ বংশৰ মাজৰ অৱশিষ্ট থকা প্ৰতিজনে আহি এডোখৰ ৰূপ আৰু এটা পিঠাৰ কাৰণে তেওঁৰ আগত প্ৰৰণিত কৰি ক'ব, বিনয় কৰোঁ, মই যেন এডোখৰ পিঠা খাবলৈ পাওঁ, সেই বাবে, অনুগ্ৰহ কৰি কোনো পুৰোহিত পদৰ বাবে মোক নিযুক্তি দিয়ক।”

3 অধ্যায়

ভাৱবাদী হ'বলৈ চম্বুৰেলক আমনংৰণ কৰা।

¹ চম্বুৰেলে এলীৰ তত্ত্বাৱধানত যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰি আছিল। সেই সময়ত যিহোৱাৰ বাক্য দুৰ্ভ্ৰত আছিল; আৰু সঘনাই যিহোৱাৰ দৰ্শন পোৱা সম্ভৱ নাছিল। ² সেই সময়ত এলীৰ চকু দুৰুল হোৱাত, তেওঁ ডালদৰে মনিব নোৱাৰিছিল; সেয়ে তেওঁ নিজৰ বিচিনাত শুই থাকিছিল। ³ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক থকা যিহোৱাৰ মন্দিৰত ঈশ্বৰীয় প্ৰৰ্দীপ নুমুউৱাৰ পূৰ্বতে চম্বুৰেলে শুব লৈছিল। ⁴ সেই সময়তে যিহোৱাই চম্বুৰেলক মাতিলে; তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “মই ইয়াতে আছোঁ।”

⁵ মাত শুনাৰ লগে লগে, তেওঁ এলীৰ ওচৰলৈ দৌৰি গৈ ক'লে, “আপুনি মোক মাতিছিল, সেয়ে মই ইয়াতে আছোঁ।” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “মই মতা নাই; তুমি শুই থাকা গৈ;” তেতিয়া তেওঁ গৈ শুই থাকিল। ⁶ পাছত যিহোৱাই পুনৰায় মাতিলে, “হে চম্বুৰেল;” তেতিয়া চম্বুৰেলে উঠি এলীৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “মই উপস্থিত আছোঁ; আপুনি মোক কিয় মাতিছিল? তেওঁ ক'লে, “বোপা, মই মাতা নাই; তুমি শুই থাকা গৈ।” ⁷ সেই সময়লৈকে যিহোৱাৰ মাত শুনাৰ অভিভক্তা চম্বুৰেলৰ নাছিল, আৰু তেওঁৰ ওচৰত যিহোৱাৰ বাক্যও প্ৰকাশিত হোৱা নাছিল। ⁸ পাছত যিহোৱাই তৃতীয়বাৰ চম্বুৰেলক মাতিলে। তেতিয়া তেওঁ উঠি এলীৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “মই উপস্থিত আছোঁ; কাৰণ আপুনি মোক মাতিছে।” ⁹ তেতিয়া যিহোৱাই যে তেওঁক মাতিছে, এই কথা এলীয়ে বুজি পালে আৰু চম্বুৰেলক ক'লে, “তুমি গৈ শুই থাকা; যদি তেওঁ তোমাক মাতে, তেন্তে ক'বা, ‘হে যিহোৱা, কওক, কিয়নো আপোনাৰ দাসে শুনিছে।’” তাৰ পাছত চম্বুৰেল গৈ নিজ ঠাইত শুই থাকিল।

¹⁰ পুনৰ যিহোৱাই আগৰ দৰে আহি থিয় হৈ তেওঁক মাতিলে, “চম্বুৰেল, চম্বুৰেল।” তেতিয়া চম্বুৰেলে উত্তৰ দি ক'লে, “কওক, আপোনাৰ দাসে শুনি আছে।” ¹¹ তেতিয়া যিহোৱাই চম্বুৰেলক ক'লে, “চোৱা, মই ইশ্বায়েলৰ মাজত এনে এক কৰ্ম কৰিম; সেই বিষয়ে যি জনে শুনিব, সেই সকলোৰে নাম শিৰি উঠিব। ¹² মই এলী আৰু তেওঁৰ বংশৰ বিষয়ে যি যি কৈছিলোঁ, সেই সকলোকে প্ৰথমৰ পৰা শেষলৈকে সিদ্ধ কৰিম। ¹³ কাৰণ মই তেওঁক ক'লোঁ, ‘তেওঁ যিবোৰ অপৰাধৰ কথা জানিছিল, তাৰ বাবে মই সন্মানসকলে তেওঁৰ বংশক দণ্ড দিম, কাৰণ তেওঁৰ সন্মানসকলে নিজকে অভিষিক্ত* কৰা সত্ত্বেও তেওঁলোকক বাধা দিয়া নাই।’ ¹⁴ সেই কাৰণে, এলীৰ বংশলৈ মই শপত খালোঁ যে, এলীৰ বংশই যি অপৰাধ কৰিলে, তাক বলিদান কি নৈবেদ্যৰ দ্বাৰাই কেতিয়াও মোচন কৰা নহ'ব।”

¹⁵ তাৰ পাছত চম্বুৰেলে ৰাতিপুৱালৈকে শুই থাকিল, আৰু পুৱা উঠি যিহোৱাৰ গৃহৰ দুৱাৰবোৰ মেলি দিলে, কিন্তু এলীৰ আগত সেই দৰ্শনৰ কথা জনাবলৈ ভয় কৰিলে। ¹⁶ এলীয়ে চম্বুৰেলক মাতি ক'লে, “মোৰ বোপা চম্বুৰেল।” তেতিয়া চম্বুৰেলে ক'লে, “মই ইয়াতে আছোঁ।” ¹⁷ তেতিয়া এলীয়ে সুধিলে, “যিহোৱাই তোমাক কি ক'লে? মই বিনয় কৰোঁ, তুমি মোৰ পৰা একো নুলুকুৱাবা; ঈশ্বৰে তোমাক যি কথা ক'লে, তাৰ কোনো কথা যদি মোৰ পৰা গোপনে ৰাখা, তেন্তে তেওঁ তোমাক অধিক দণ্ড দিব।” ¹⁸ তেতিয়া চম্বুৰেলে তেওঁৰ আগত সকলো কথা ক'লে, তেওঁৰ পৰা কোনো এটা কথাও গোপনে নাৰাখিলে। সেয়ে এলীয়ে ক'লে, “তেওঁ যিহোৱা; তেওঁৰ দৃষ্টিত যি ভাল, তাকেই কৰক।”

¹⁹ চম্বুৰেল ডাঙৰ হৈ অহাৰ পাছত, যিহোৱা তেওঁৰ সঙ্গী হ'ল, আৰু যিহোৱাৰ ভৱিষ্যত বাণী এটাও বিফলে যাব নিদিলে। ²⁰ তাতে চম্বুৰেল যে যিহোৱাৰ ভাৱবাদী হ'বৰ অৰ্থে বিশ্বাসৰ পাংৰ হৈছে, সেই বিষয়ে দানৰ পৰা বেৰ-চেৰালৈকে গোটেই ইশ্বায়েলে জানিলে। ²¹ যিহোৱাই পুনৰ তেওঁক চীলোত দৰ্শন দিলে; কিয়নো যিহোৱাই চীলোত চম্বুৰেলৰ আগত বাক্যৰ দ্বাৰাই নিজকে প্ৰকাশ কৰিছিল। আৰু গোটেই ইশ্বায়েলৰ ওচৰলৈ চম্বুৰেলৰ বাক্য আহিছিল।

4 অধ্যায়

নিয়ম-চন্দুক শংৰুৰ হাতত পৰা। এলী আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ মৃত্যু।

¹ সেই সময়ত ইশ্বায়েলে যুদ্ধৰ অৰ্থে পলেষ্টীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে ওলাই গৈ এবেন-এজৰৰ ওচৰত ছাউনি পাতিলে, আৰু পলেষ্টীয়াসকলে অফেকত ছাউনি পাতিলে। ² পাছত পলেষ্টীয়াসকলে ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰোঁতে পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতত ইশ্বায়েলসকল পৰাস্ত হ'ল; আৰু সেই যুদ্ধ-ক্ষেত্ৰত ইশ্বায়েলৰ সৈন্য সমূহৰ পৰায় চাৰি হাজাৰ লোকক তেওঁলোকে বধ কৰিলে। ³ পাছত লোকসকল ছাউনিলৈ ঘূৰি আহোতে, ইশ্বায়েলৰ বৃদ্ধলোক সকলে ক'লে, “যিহোৱাই পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতত আজি আমাক কিয় পৰাস্ত হ'বলৈ এৰি দিলে? এতিয়া ব'লা, চীলোৰ পৰা আমি যিহোৱাৰ সাক্ষ্য নিয়ম-চন্দুক আনোঁগে, তেতিয়া সেই নিয়ম-চন্দুক আমাৰ লগত থাকিলে, সেয়াই শংৰুৰ শক্তিৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰিব।” ⁴ সেয়েহে লোকসকলে

* 3 অধ্যায়:13 তেওঁৰ সন্মানসকলে ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিলে † 3 অধ্যায়:19 চম্বুৰেল

চীলোলে মানুহ পঠিয়াই, কৰুৰ দুটাৰ মাজত বসতি কৰা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক অনালে। সেই সময়ত এলীৰ দুজন পুংৰ হফনী আৰু পীনহচ সেই ঠাইত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ লগত আছিল।

5 যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক ছাউনিলে অনাৰ পাছত, ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকে এনেদৰে মহাধ্বনি কৰিলে যে, পৃথিৱীও কাঁপিবলৈ ধৰিলে। 6 পলেষ্ঠীয়াসকলে সেই মহাধ্বনিৰ শব্দ শুনি ক'লে, “ইশ্বীয়াসকলৰ ছাউনিত এনে মহাধ্বনি কিয় হৈছে?” এইদৰে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক ইশ্বায়েলৰ ছাউনিলে অনা হ'ল বুলি তেওঁলোকে উপলব্ধি কৰিলে।

7 তেতিয়া পলেষ্ঠীয়াসকলৰ ভয় লাগিল আৰু তেওঁলোকে ক'লে, “ছাউনিলে নিশ্চয় ঈশ্বৰ আহিল।” তেওঁলোকে পুনৰ ক'লে, “আমাৰ এতিয়া সন্তাপ হ'ব; কিয়নো ইয়াৰ পূৰ্বতে কেতিয়াও এনেকুৱা হোৱা নাই। 8 আমাৰ এতিয়া সন্তাপ হ'ব; সেই পৰাক্ৰমী ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ পৰা আমাক কোনে ৰক্ষা কৰিব? এইজনেই সেই ঈশ্বৰ, যিজনে অৰণ্যৰ মাজত বিভিন্ন পৰকাৰ উপদৰেৰে মিচৰীয়াসকলক আঘাত কৰিছিল। 9 হে পলেষ্ঠীয়াসকল, ইশ্বীয়াসকল যেনেকৈ তোমালোকৰ অধীনত আছিল, তেনেকৈ তোমালোকে তেওঁলোকৰ অধীনত যেন নহোৱা, সেইবাবে তোমালোক বলৱান হোৱা আৰু পুৰুষৰ দেখুউৱা; পুৰুষৰ দেখুৱাই যুদ্ধ কৰা।”

10 তাৰ পাছত পলেষ্ঠীয়াসকলে যুদ্ধ কৰোঁতে, ইশ্বায়েলৰ লোকসকল পৰাজিত হৈ পৰতিজন নিজ নিজ তালু পলাল; তাত এনে মহা-সংহাৰ হ'ল যে, ইশ্বায়েলৰ মাজত বিংশহাজাৰ পদাতিক লোকৰ মৃত্যু হ'ল। 11 আৰু ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক শংৰুৰ হাতত পৰিল, আৰু এলীৰ দুজন পুতেক হফনী আৰু পীনহচক বধ কৰা হ'ল।

12 এজন বিন্যামীনীয়া মানুহে সৈন্যৰ মাজৰ পৰা দৌৰি গৈ, একে দিনাই চীলোহ পালে; তাৰ কাপোৰ ফটা আছিল আৰু মূৰত মাটি লাগি আছিল। 13 সি অহা সময়ত বাটৰ কাষত এলীয়ে নিজৰ আসনত বহি বাট চাই আছিল; কিয়নো যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে তেওঁৰ মন ব্যকুল হৈ আছিল। তাৰ পাছত সেই মানুহজনে নগৰত সোমাই সকলো সন্মান দিয়াত নগৰৰ সকলো লোকে চিঞৰি ধৰিলে।

14 এলীয়ে সেই চিঞৰৰ শব্দ শুনি সুধিলে, “এই কোলাহলৰ কাৰণ কি?” তেতিয়া সেই মানুহজনে বেগাই আহি এলীক সকলো বিষয় জনালে। 15 সেই সময়ত এলী আঠাৰ্কাৰ বছৰ বয়সীয়া বৃদ্ধ আছিল; আৰু তেওঁ দৃষ্টিহীন হোৱাত, একো দেখা নপালে। 16 মানুহ জনে এলীক ক'লে, “মই আজি সৈন্য সমূহৰ ওচৰৰ পৰা পলাই আহিলোঁ।” তেতিয়া এলীয়ে সুধিলে, “বোপা, তাত কি হৈ আছে?” 17 বাতৰি লৈ অহা মানুহজনে উত্তৰ দি ক'লে, “পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সম্মুখৰ পৰা ইশ্বায়েলীসকল পলাইছে আৰু আমাৰ লোকসকল পৰাজিত হ'ল। আপোনাৰ দুজন পুংৰ হফনী আৰু পীনহচৰো মৃত্যু হ'ল, আৰু ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক শংৰুৰে লৈ গ'ল।” 18 সেই মানুহজনে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ নাম লোৱাৰ লগে লগে এলী দুবাৰৰ কাষত বহি থকা আসনৰ পৰা লুটি খাই পৰিল আৰু ডিঙি ভাঙি যোৱাত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল; কিয়নো তেওঁ বৃদ্ধ আৰু ডাৰযুক্ত পুৰুষ আছিল। তেওঁ চল্লিশ বছৰলৈকে ইশ্বায়েলৰ বিচাৰ কৰিছিল। 19 সেই সময়ত তেওঁৰ পো-বোৱাৰী পীনহচৰ ডাৰ্যা গৰভৱতী আছিল, তেওঁৰ সন্তান পৰসৱৰ সময় হৈছিল। যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক শংৰুৰ হাতত যোৱা আৰু নিজৰ শহৰ ও স্ৰামীৰ মৃত্যুৰ সন্মান শুনাব লগে লগে তেওঁৰ পৰসৱ বেদনা অস্থিৰ হৈ তেওঁ আঠাৰ্কাট সন্তান পৰসৱ কৰিলে। 20 তেওঁৰ পৰসৱ বেদনা দেখি, তেওঁৰ কাষত থিয় হৈ থকা মহিলাসকলে ক'লে, “ভয় নকৰিবা; তুমি এটি পুংৰ জন্ম দিলা।” কিন্তু তেওঁ মুখেৰে একো উত্তৰ নিদিলে আৰু তেওঁলোকে কোৱা কথালৈ মন নিদিলে।

21 তেওঁ সন্তানটিৰ নাম ঈখাবোদ ৰাখিলে আৰু ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ পৰা পৰতাপ দূৰ কৰা হ'ল।” তেওঁৰ শহৰ আৰু স্ৰামীৰ বাবেই ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আটক কৰি নিলে। 22 তেওঁ পুনৰ ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ পৰা পৰতাপ দূৰ কৰা হ'ল; কিয়নো ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আটক কৰি নিলে।”

5 অধ্যায়

নিয়ম চন্দুক ফিলিষ্ঠীয়াসকলৰ দেশত থকা।

1 পলেষ্ঠীয়াসকলে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আটক কৰি এবেন-এজৰৰ পৰা অচদোদলৈ নিলে। 2 তাৰ পাছত পলেষ্ঠীয়াসকলে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক দাগোন*ৰ মন্দিৰলৈ নিলে আৰু দাগোনৰ মূৰ্তিৰ কাষত ৰাখিলে। 3 পাছদিনা অচদোদৰ লোকসকলে ৰাতিপুৱাতে উঠি দেখিলে যে, যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগত দাগোনৰ মূৰ্তিটো তললৈ মুখ কৰি মাটিত পৰি আছে; সেয়ে তেওঁলোকে দাগোনৰ মূৰ্তিক তুলি পুনৰ নিজ ঠাইত ৰাখিলে। 4 তাৰ পাছদিনাও তেওঁলোকে পুৱাতে উঠি দেখিলে যে, যিহোৱাৰ চন্দুকৰ সম্মুখত দাগোন মাটিত উৰুৰি হৈ পৰি আছে, আৰু দাগোনৰ মূৰটো আৰু হাত দুখন কটাই দুৱাৰ দলিত পৰি আছে; কেৱল তাৰ গাডোখৰ মাথোন অৱশিষ্ট থাকিল। 5 সেই কাৰণে দাগোনৰ পুৰোহিত আদি কৰি যিমান লোক দাগোনৰ মন্দিৰত সোমায়, তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনেও অচদোদত থকা দাগোনৰ দুৱাৰ দলিত আজি পৰ্য্যন্ত ভৰি নিদিয়ে।

6 অচদোদীয়া লোক সকলৰ ওপৰত যিহোৱাৰ হাত ডাৰযুক্ত আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ধংস কৰিলে, আৰু অচদোদৰ সীমালৈকে অনেক লোকক বিহ ফোঁহোৱাৰে আঘাত কৰিলে। 7 অচদোদীয়া সকলে তাকে দেখি ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আমাৰ ওচৰত থাকিব নোৱাৰে; কিয়নো আমাৰ ওপৰত আৰু আমাৰ দেৱতা দাগোনৰো ওপৰত তেওঁৰ হাত ক্ৰেশদায়ক হৈছে।” 8 এই হেতুকে তেওঁলোকে মানুহ পঠাই পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সকলো অধিপতিক নিজৰ ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বিষয়ে আমি কি কৰিম?” তেওঁলোকে ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক গাতলৈ নিয়া হওঁক।” তেতিয়া তেওঁলোকে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক সেই ঠাইলৈ লৈ গ'ল। 9 কিন্তু এইদৰে লৈ যোৱাৰ

* 5 অধ্যায়:2 পলেষ্ঠীয়াসকলৰ এজন দেৱতাৰ নাম

পাছত যিহোৱাৰ হাত নগৰ খনৰ বিৰুদ্ধে অতিশয় ৰাসযুক্ত হ'ল; তেওঁ নগৰখনৰ বৰ কি সৰু সকলোকে আঘাত কৰাত, তেওঁলোকৰ গাত বিহ ফোঁহোৱা ওলাল।

10 সেয়ে, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ চন্দুক ইষ্ৰায়েলৈ পঠালে। কিন্তু যিহোৱাৰ চন্দুক ইষ্ৰায়েলৈ অহাৰ পাছত, ইষ্ৰায়েলীয়া সকলে চিঞৰি ক'লে, “আমাৰ মানুহবোৰক বধ কৰিবৰ বাবে তেওঁলোকে আমাৰ ওচৰলৈ ইষ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আনিলে।” 11 তাকে দেখি তেওঁলোকে মানুহ পঠাই পলেষ্টীয়াসকলৰ সকলো অধিপতিক গোট খুৱাই ক'লে, “আমাৰ লোকসকলক যেন বধ নকৰে, তাৰ বাবে ইষ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক ইয়াৰ পৰা পঠাই দিয়ক; নিজৰ ঠাইলৈ ইয়াক ঘূৰাই পঠাওঁক।” কিয়নো নগৰৰ সকলো ফালে মহামাৰীৰ ভয়ত লোকসকল ব্যাকুল হৈছিল; কাৰণ ঈশ্বৰৰ শাস্তি দিয়া হাত তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে উঠিছিল। 12 যি লোকসকল মৃত্যু হোৱা নাছিল, তেওঁলোক বিহ ফোঁহোৱাৰে পীড়িত হৈছিল; যাৰ ফলত নগৰৰ লোকসকলৰ আৰতনাদ আকাশলৈকে উঠিল।

6 অধ্যায়

নিয়ম-চন্দুক ইষ্ৰায়েল দেশলৈ উভটাই পঠোৱা।

1 যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশত সাত মাহলৈকে আছিল। 2 পলেষ্টীয়াসকলে পুৰোহিত আৰু মঙ্গল চোৱা সকলক মাতি আনি ক'লে, “আমি যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বিষয়ে কি কৰিম? কওকচোন, আমি ইয়াক নিজৰ দেশলৈ কেনেকৈ পঠাম?”

3 তেওঁলোকে ক'লে, “তোমালোকে বিনা উপহাৰে ইষ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক নপঠাবা, কিন্তু যি কোনো উপায়ে দোষাৰ্থক উপহাৰ তেওঁৰ তালৈ পঠাই দিয়া, তেতিয়াহে তোমালোক সুস্থ হ'বা, আৰু তেওঁৰ হাত তোমালোকৰ পৰা কিয় দূৰ হোৱা নাই, তেতিয়াহে তোমালোকে বুজিবা।” 4 তেওঁলোকে সুধিলে, “আমি তেওঁলৈ কি দোষাৰ্থক উপহাৰ পঠাম?” তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোকে পাঁচটা সোণৰ বিহ ফোঁহোৱা আকৃতিৰে সজা আৰু সোণৰ পাঁচটা নিগনি দি পঠোৱা; পাঁচ নম্বৰটো পলেষ্টীয়াসকলৰ পাঁচ জন অধিপতিক বুজায়। কাৰণ, তোমালোক আৰু তোমালোকৰ অধিপতিসকল সেই একেই মহামাৰীত আৰ্হাৰ।

5 এই হেতুকে তোমালোকে তোমালোকৰ বিহ ফোঁহোৱাৰ আৰু দেশ বিনষ্ট কৰা নিগনি আকৃতিৰে মুৰ্তি নিৰ্মাণ কৰা, আৰু ইষ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰক গৌৰৱান্বিত কৰা। তেওঁ তোমালোকৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ দেৱতাৰোৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ দেশৰ পৰাও হয়তো নিজৰ স্ৰেৰাধ তেওঁ দূৰ কৰিব। 6 মিচৰীয়া লোক আৰু ফৰোণ ৰজাই যেনেকৈ তেওঁলোকৰ মন কঠিন কৰিছিল তেনেকৈ তোমালোকে কিয় মন কঠিন কৰিবা? তেওঁলোকৰ মাজত যেতিয়া তেওঁ অদ্ভুত কাৰ্য কৰিছিল, তেতিয়া জানো তেওঁলোকক এৰি দিয়া নাছিল? তাৰ পাছত তেওঁলোক গুছি গ'ল।

7 এই হেতুকে এতিয়া কাঠ লৈ এখন নতুন ৰথ সাজা আৰু কাম্বত যুৱলি নোলোৱা দুজনী খীৰ্তী গাই গৰু আনি ৰথত লগোৱা আৰু সিহঁতৰ পোৱালি সিহঁতৰ পৰা আঁতৰাই ঘৰলৈ লৈ যাবা। 8 তাৰ পাছত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক সেই ৰথৰ ওপৰত তুলি দিবা; আৰু যি সোণৰ বস্ত্ৰবোৰ দোষাৰ্থক উপহাৰৰ অৰ্থে প্ৰস্তুত কৰিছিল, সেইবোৰ এটা বাকচত ভৰাই নিয়ম-চন্দুকৰ কাম্বত থৈ পঠিয়াই দিবা আৰু সেই নিয়ম-চন্দুকক নিজ বাটে যাব দিবা। 9 তাৰ পাছত লক্ষ্য কৰিবা, সেই ৰথ যদি নিজে বোঁচেমচ নগৰলৈ যায়, তেতিয়া যিহোৱাই যে এনে মহামাৰী ঘটালে সেই বিষয়ে বুজিবা; আৰু যদি নাযায়, তেন্তে আমাক পৰহাৰ কৰা জন তেওঁ নহয় বুলি আমি জানিম; কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্ত্তে ঘটনাৰ্থকহে আমালৈ এই সকলো ঘটিল।”

10 তাৰ পাছত লোকসকলে তেওঁলোকক যি দৰে কৈছিল, সেইদৰেই কৰিলে; খীৰ্তী গাই গৰু আনি ৰথত লগালে, আৰু সিহঁতৰ পোৱালি দুটাক ঘৰত বান্ধি হ'ল। 11 পাছত সিহঁতে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক, সোণৰ নিগনি আৰু বিহ ফোঁহোৱাৰ আকৃতিৰে সজা বস্ত্ৰবোৰ বাকচত ভৰাই ৰথৰ ওপৰত তুলি দিলে। 12 তাৰ পাছত সেই গৰু দুজনীয়ে বোঁচেমচৰ দিশে হেৰলিয়াই হেৰলিয়াই গ'ল; সিহঁতে সোঁ-হাতে কি বাওঁ-হাতে নুঘৰিলে; আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে বোঁচেমচৰ সীমালৈকে সিহঁতৰ পাছে পাছে গ'ল। 13 সেই সময়ত বোঁচেমচ নিবাসীসকলে উপত্যকাত ঘেহঁধান দাই থাকোঁতে, ওপৰলৈ মূৰ-দাঙি চাই নিয়ম-চন্দুকটো দেখি তেওঁলোকে আনন্দ কৰিলে।

14 ৰথখন বোঁচেমচ নিবাসী যিহোচুৱাৰ পথাৰ পালে আৰু যি ঠাইত ডাঙৰ শিল এটা আছিল, সেই ঠাইতে ৰ'লহি। তাৰ পাছত তেওঁলোকে ৰথৰ কাঠ ফালি, গৰু দুজনীক হোমৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৰ্হাসৰ্গ কৰিলে। 15 লেবীয়াসকলে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আৰু তাৰ লগত সোণৰ বস্ত্ৰ থকা বাকচটো নমালে আৰু সেই ডাঙৰ শিলটোৰ ওপৰত ৰাখিলে। বোঁচেমচৰ লোকসকলে সেইদিনাই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উৰ্হাসৰ্গ কৰিলে। 16 পলেষ্টীয়াসকলৰ পাঁচজন অধিপতিয়ে এই সকলো দেখিলে আৰু সেই দিনাই ইষ্ৰায়েলৈ উভটি গ'ল।

17 যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পলেষ্টীয়াসকলে দোষাৰ্থক উপহাৰ ৰূপে পঠোৱা বিহ ফোঁহোৱাৰ আকৃতিৰে সজা সোণৰ বস্ত্ৰবোৰ, অহুদোদৰ অৰ্থে এটা, গাজাৰ অৰ্থে এটা, অস্তিলোদৰ অৰ্থে এটা, গাতৰ অৰ্থে এটা আৰু ইষ্ৰায়েলৰ অৰ্থে এটা আছিল। 18 আৰু গড্বেৰ আৰুত হোৱা নগৰ হওক বা গাওঁ হওক, পাঁচজন অধিপতিৰ অধীনত পলেষ্টীয়াসকলৰ যিমান নগৰ আছিল, সিমান সোণৰ নিগনি আছিল; এই কথা যিহোৱাৰ চন্দুক যিহৰ ওপৰত ৰখা হৈছিল, সেই মহা-শিল ইয়াৰ সাক্ষী হৈ ৰ'ল; বোঁচেমচীয়া যিহোচুৱাৰ পথাৰত সেই শিল আজিলৈকে আছে।

19 তেওঁ বোচেমচৰ লোকসকলৰ মাজৰ কিছুমানক আঘাত কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকলৈ চাইছিল; সেয়ে তেওঁ সত্তৰজন মানুহক বধ কৰিছিল। যিহোৱাই কৰা মহা-প্ৰহাৰ দেখি তেওঁলোকে বিলাপ কৰিলে। 20 বোচেমচৰ লোকসকলে ক'লে, “এই পবিত্ৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত কোনে থিয় হ'ব পাৰিব? আৰু তেওঁ আমাৰ পৰা কাৰ ওচৰলৈ যাব?” 21 তেওঁলোকে কিৰিয়া-যিয়াৰীম-নিবাসী লোকসকললৈ দূত পঠাই ক'লে, “পলেষ্ঠীয়াসকলে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক ওডোটাই আনিলে; তোমালোকে নামি আহি এই নিয়ম-চন্দুক তোমালোকৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।

7 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত কিৰিয়া-যিয়াৰীমৰ লোকসকলে আহি যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক লৈ গ'ল আৰু পৰ্বতত থকা অৰীনাদবৰ ঘৰত ৰাখিলে। তাতে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সেই নিয়ম-চন্দুক ৰাখিবৰ বাবে তেওঁৰ পুতেক ইলিয়াজৰক পবিত্ৰ কৰিলে। 2 যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক কিৰিয়া-যিয়াৰীমত থাকোঁতে বহু সময় অৰ্থাৎ বিশবছৰ অতিবাহিত হ'ল, আৰু ইশ্বায়েলৰ আটাই বংশই যিহোৱাক অনুসৰণ কৰি চলিবৰ ইচ্ছাৰে শোক কৰিলে।

ইশ্বায়েলে মন পালটন কৰা; ফিলিষ্টীয়াসকলক পৰাজিত কৰা। চম্বুৱেলৰ বিচাৰ।

3 চম্বুৱেলে ইশ্বায়েলৰ আটাই বংশক ক'লে, “তোমালোকে যদি তোমালোকৰ সকলো চিত্তেৰে যিহোৱালৈ উভটি আহা, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ পৰা ভিন্ন দেশীয় দেৱতাবোৰ আৰু অষ্টৰো দেৱীবোৰ* দূৰ কৰা আৰু যিহোৱালৈ নিজৰ মন পৰিৱৰ্তন কৰি যদি কেৱল তেওঁৰেই সেৱা কৰা; তেনেহলে তেওঁ পলেষ্ঠীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিব।” 4 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে বালদেৱতাবোৰ আৰু অষ্টৰো দেৱীবোৰো ত্যাগ কৰি কেৱল যিহোৱাৰ সেৱা কৰিবলৈ ধৰিলে।

5 তাৰ পাছত চম্বুৱেলে ক'লে, “তোমালোকে গোটেই ইশ্বায়েলক মিস্পাত গোটোৱা; সেই ঠাইত মই তোমালোকৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম।” 6 তেতিয়া তেওঁলোকে মিস্পাত গোট খালে আৰু পানী তুলি যিহোৱাৰ আগত ঢালি দিলে। সেই দিনা লঘোন দি সেই ঠাইত ক'লে, “আমি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।” এইদৰে চম্বুৱেলে মিস্পাত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ বিচাৰ কৰিলে। 7 ফিলিষ্টীয়াসকলে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল মিস্পাত গোট খোৱাৰ খবৰ পালে, আৰু পলেষ্ঠীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে ইশ্বায়েলক আক্ৰমণ কৰিবলৈ আহিল; সেয়ে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে এই কথা শুনি ফিলিষ্টীয়াসকলৰ কাৰণে ভয় কৰিলে। 8 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে চম্বুৱেলক ক'লে, “আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই পলেষ্ঠীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা যেন আমাক উদ্ধাৰ কৰে, এই কাৰণে আপুনি তেওঁৰ আগত আমাৰ অৰ্থে কাতৰোক্তি কৰিবলৈ নেৰিব।” 9 তেতিয়া চম্বুৱেলে পিয়াহ খোৱা মেৰ পোৱালি এটি লৈ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলি উাৰ্গ কৰিলে আৰু চম্বুৱেলে ইশ্বায়েলৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে। তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক উত্তৰ দিলে। 10 চম্বুৱেলে হোমবলি উাৰ্গ কৰোঁতে, পলেষ্ঠীয়াসকলে ইশ্বায়েলক আক্ৰমণ কৰিবলৈ ওচৰ চাপি আহিছিল; কিন্তু সেইদিনা যিহোৱাই ফিলিষ্টীয়া সকলৰ ওপৰত উচ্চ-ধ্বনিৰে মেঘ-গৰজ্জন কৰি ব্যাকুল কৰিলে; তাতে তেওঁলোক ইশ্বায়েলৰ সন্মুখত পতিত হ'ল। 11 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ লোক সকলে মিস্পাৰ পৰা ওলাই আহিল আৰু পলেষ্ঠীয়াসকলক আঘাত কৰি তেওঁলোকৰ পাছে পাছে গৈ বোচেমচৰ নামনিলোকে খেদি গ'ল।

12 তাৰ পাছত চম্বুৱেলে এটা শিল লৈ মিস্পা আৰু চেনাৰ মাজ ঠাইত স্থাপন কৰিলে; আৰু “এতিয়ালৈকে যিহোৱাই আমাক সহায় কৰিলে” এইবুলি তাৰ নাম এবেন-এজৰ ৰাখিলে। 13 এইদৰে পলেষ্ঠীয়াসকল পৰাস্ত হ'ল আৰু ইশ্বায়েলৰ অঞ্চললৈ তেওঁলোক পুনৰ নাহিল। চম্বুৱেলৰ জীৱনৰ শেষলৈকে যিহোৱাৰ হাত ফিলিষ্টীয়া সকলৰ অহিত আছিল। 14 ইশ্বায়েলৰ পৰা গাৱলৈকে যিবোৰ নগৰ পলেষ্ঠীয়াসকলে ইশ্বায়েলৰ পৰা কাটি লৈছিল, সেইবোৰ নগৰ পুনৰায় ইশ্বায়েলৰ অধীন হ'ল; আৰু ইশ্বায়েলে ফিলিষ্টীয়া সকলৰ হাতৰ পৰা সেইবোৰ অঞ্চল উদ্ধাৰ কৰিলে। তাতে ইমাবীয়া সকলৰ লগত ইশ্বায়েলৰ শান্তি স্থাপন হ'ল।

15 চম্বুৱেলে তেওঁৰ জীৱনৰ শেষলৈকে ইশ্বায়েলৰ বিচাৰ কৰিলে। 16 তেওঁ বছৰে বছৰে বোচেমচলৈ, গিলগল আৰু মিস্পালৈ যায় আৰু সেইবোৰ ঠাইত ইশ্বায়েলৰ বিচাৰ কৰে। 17 তাৰ পাছত তেওঁ ৰামালৈ ঘূৰি আহে, কাৰণ তাতেই তেওঁৰ ঘৰ আছিল; আৰু সেই ঠাইতো তেওঁ ইশ্বায়েলৰ বিচাৰ কৰে। আৰু সেই ঠাইত তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে।

8 অধ্যায়

ইশ্বায়েলসকলে ৰজা বিচাৰ।

1 চম্বুৱেল বৃদ্ধ হোৱাৰ পাছত, তেওঁৰ পুত্ৰ সকলক ইশ্বায়েলৰ ওপৰত তেওঁ বিচাৰকৰূতা নিযুক্ত কৰিলে। 2 তেওঁৰ প্ৰথম পুত্ৰৰ নাম যোবেল, দ্বিতীয় পুত্ৰৰ নাম অবিয়া আছিল; তেওঁলোকে বেৰ-চেৰাত বিচাৰ কৰিছিল। 3 তেওঁৰ পুত্ৰসকল পিতৃৰ পথত চলা নাছিল, কিন্তু অসম পথত চলিছিল। তেওঁলোকে ভেটী খাই অন্যান্য বিচাৰ কৰিছিল।

4 সেই কাৰণে ইশ্বায়েলৰ বৃদ্ধ লোকসকলে চম্বুৱেলক ল'গ ধৰিবলৈ ৰামালৈ আহিল। 5 তেওঁলোকে চম্বুৱেলক ক'লে, “চাওক, আপুনি বৃদ্ধ হৈছে, আৰু আপোনাৰ পুত্ৰসকল আপোনাৰ পথত চলা নাই, সেয়েহে অন্যান্য দেশৰ দৰে আমাৰো বিচাৰ কৰিবলৈ আপুনি আমাৰ ওপৰত এজন ৰজা নিযুক্ত কৰি দিয়ক।” 6 যি সময়ত তেওঁলোকে কৈছিল, “আমাৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আমাক এজন ৰজা দিয়ক” সেই সময়ত চম্বুৱেলে অসন্তুষ্ট হৈ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। 7 যিহোৱাই চম্বুৱেলক ক'লে,

* 6 অধ্যায়:19 ঈদী বাইবেল অনুসৰি পঞ্চশ হাজাৰ সত্তৰ জন

* 7 অধ্যায়:3 অষ্টৰো দেৱীৰ বিভিন্ন প্ৰতিমূৰ্ত্তিবোৰ

† 7 অধ্যায়:12 যিলা

“এইলাক সকলে তোমাৰ আগত যি যি কথা কৈছে, সেই সকলো কথা শুনা; কিয়নো সিহঁতে যে তোমাৰ অগ্ৰহাৰ কৰিলে, এনে নহয়, কিন্তু মই যেন সিহঁতৰ ওপৰত ৰাজস্ব নকৰোঁ, এই আশয়েৰে মোকেই অগ্ৰহাৰ কৰিলে।

8 মই মিচৰৰ পৰা সিহঁতক বাহিৰ কৰি অনা দিনৰে পৰা আজিলৈকে সিহঁতে মৌলৈ যেনেই ব্যৱহাৰ কৰি আহিছে, অৰ্থাৎ মোক ত্যাগ কৰি অন্যান্য দেৱতাবোৰক পূজা কৰি আহিছে, তেনেই তোমালৈকে একে ব্যৱহাৰ কৰিছে। 9 সেয়েহে, এতিয়া সিহঁতৰ কথা শুনা; কিন্তু নম্বৰডাৰে সিহঁতক সাৱধান কৰা আৰু সিহঁতৰ ওপৰত যি ৰজাই ৰাজস্ব কৰিব, সেই ৰজাৰ নিয়ম পৰ্বণালী সিহঁতক বুজাই দিয়া।”

10 তাৰ পাছত যি লোকসকলে চম্বুৰেলক ৰজা খুজিছিল, তেওঁলোকৰ আগত তেওঁ যিহোৱাৰ সেই সকলো কথা জনালে। 11 আৰু ক’লে, “তোমালোকৰ ওপৰত যি ৰজাই ৰাজস্ব কৰিব তেওঁৰ নিয়ম পৰ্বণালী এইদৰে হ’ব; তোমালোকৰ পুংৰ সকলক নিজৰ ৰথ আৰু ঘোঁৰাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিব, আৰু সিহঁত তেওঁৰ ৰথৰ আগে আগে দৌৰি যাব; 12 আৰু তেওঁ সিহঁতক নিজৰ সহস্ৰপতি* পঞ্চশপতি† পাতিব; আৰু নিজৰ মাটিত হাল বাৰলৈ, শস্য দাবলৈ, আৰু যুদ্ধৰ অস্ৰুৰ ও ৰথৰ সঁজুলি গঢ়াবলৈ নিযুক্ত কৰি ল’ব।

13 তেওঁ আপোনালোকৰ জীয়াৰী সকলকো সুগন্ধি দৰব্য প্ৰস্তুত কৰিবলৈ, ৰান্ধিবলৈ, আৰু চূলাত সেকি খাদ্য বনাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰিব। 14 তেওঁ উত্তম শস্যক্ষেত্ৰ, দৰাফাবাৰী, আৰু জিত গছৰ বাগিছাবোৰ তোমালোকৰ পৰা লৈ নিজ দাস সকলক দিব। 15 তোমালোকৰ শস্যৰ আৰু দৰাফাবাৰীৰ ফলৰ দহ ভাগৰ এভাগ লৈ নিজৰ কৰ্মচাৰী আৰু দাস সকলক দিব। 16 তেওঁ তোমালোকৰ পুৰুষ আৰু মহিলা দাস সকলক ল’ব আৰু সকলোতকৈ উত্তম ডেকা‡ পুৰুষসকলক আৰু গাধবোৰকো লৈ নিজৰ কামত লগাব। 17 তেওঁ তোমালোকৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলীবোৰৰ দহ ভাগৰ এভাগ ল’ব; আৰু তোমালোক তেওঁৰ বন্দী হ’ব। 18 সেই দিনা তোমালোকে নিজে মনোনীত কৰি লোৱা ৰজাৰ কাৰণে কাৰ্দ্দিবা; কিন্তু যিহোৱাই সেইদিনা তোমালোকক উত্তৰ নিদিব।”

19 কিন্তু লোকসকলে চম্বুৰেলৰ কথা নামানিলে; তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “নহয় নহয়! আমাৰ ওপৰত এজন ৰজা হবই লাগিব। 20 আমি আন জাতিৰ দৰে হ’বলৈ, আমাৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু আমাৰ আগে আগে গৈ আমাৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিবলৈ, আমাক এজন ৰজা লাগে।” 21 তাৰ পাছত চম্বুৰেলে লোকসকলৰ সকলো কথা শুনি পুনৰ সেই কথা যিহোৱাক জনালে। 22 যিহোৱাই চম্বুৰেলক ক’লে, “তুমি লোকসকলৰ কথা শুনা আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত এজন ৰজা পাতি দিয়া।” তাৰ পাছত চম্বুৰেলে ইশ্বৰয়েলৰ লোকসকলক ক’লে, “প্ৰত্যেক জনে নিজৰ নিজৰ নগৰলৈ যাবই লাগিব।”

9 অধ্যায়

চম্বুৰেলে চৌলক ৰাজপদত অভিষেক কৰা।

1 সেই সময়ত বিন্যামীন ফৈদত এজন পৰভাৱশালী ব্যক্তি আছিল, তেওঁৰ নাম আছিল কীচ, তেওঁ অৰীয়েলৰ পুংৰ, অৰীয়েল জেৰৰ পুংৰ, জেৰৰ বাখোৰতৰ পুংৰ, বাখোৰত আফিয়াৰ পুংৰ আছিল, এওঁলোক বিন্যামীন ফৈদৰ লোক আছিল। 2 কীচৰ এজন সুদৰ্শন পুংৰ আছিল, তেওঁৰ নাম আছিল চৌল, ইশ্বৰয়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত তেওঁতকৈ সুদৰ্শন কোনো পুৰুষ নাছিল আৰু আন সকলো লোকতকৈ তেওঁ ওখ আছিল।

3 এদিন চৌলৰ পিতৃ কীচৰ গাধবোৰ হেৰাল। তেতিয়া কীচে নিজ পুংৰ চৌলক ক’লে, “তুমি দাস সকলৰ মাজৰ এজনক লগত লৈ গাধবোৰ বিচাৰি যোৱা।” 4 সেয়ে চৌলে পাহাৰীয়া দেশ ইশ্বৰয়িমৰ মাজেৰে পাৰ হৈ চালিচা প্ৰদেশৰ মাজেৰে গ’ল; কিন্তু গাধবোৰ তাত নাছিল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে চালীম প্ৰদেশৰ মাজেৰে গ’ল, কিন্তু তাতো নাছিল, তাৰ পাছত বিন্যামীন প্ৰদেশৰ মাজেৰে গ’ল, কিন্তু তেওঁলোকে তাতো বিচাৰি নাপালে।

5 যেতিয়া তেওঁলোক চূফ প্ৰদেশ পালে, চৌলে নিজৰ লগত যোৱা দাসক ক’লে, “আহাঁ, আমি উভটি যাওঁ, হয়তো মোৰ পিতৃয়ে গাধবোৰৰ চিন্তা কৰিবলৈ বাদ দি আমাৰ বাবেহে চিন্তা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব।” 6 কিন্তু দাস জনে তেওঁক ক’লে, “শুনক! এই নগৰত ঈশ্বৰ বিশ্বাসী এজন লোক আছে; তেওঁ সন্মানীয় ব্যক্তি, তেওঁ যি যি কয়, সকলো সিদ্ধ হয়; এতেকে আহক আমি এতিয়া সেই ঠাইলৈ যাওঁ; হয়তো আমি কোনবাটে যাব লাগে তেওঁ জনাব পাৰিব।” 7 তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ দাসক ক’লে, “কিন্তু আমি যদি যাওঁ, তেন্তে সেই লোকৰ ওচৰলৈ কি লৈ যাম? কিয়নো আমাৰ পাংৰৰ পিঠা শেষ হ’ল; ঈশ্বৰৰ লোকৰ ওচৰলৈ উপহাৰস্বৰূপে আমি কি লৈ যাম? আমাৰ লগত কি আছে?” 8 তাতো দাস জনে চৌলক উত্তৰ দি ক’লে, “এয়া চাওকচোন, মোৰ হাতত এক চকল ৰূপৰ চতুৰ্থ ভাগৰ এভাগ আছে; আমি কোন বাটে যাব লাগে, সেই কথা জনাবৰ কাৰণে মই ঈশ্বৰৰ লোকজনক ইয়াকে দিম।” 9 (আগৰ সময়ত ইশ্বৰয়েলত, যেতিয়া এজন লোকে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা কি জানিব বিচাৰে, তেওঁ কয়, “আহাঁ, আমি ভাববাদীৰ ওচৰলৈ যাওঁ।” 1 কাৰণ বৰ্তমানত যাক ভবিষ্যত বক্তা বোলা হয়, আগৰ সময়ত তেওঁক ভাববাদী বোলা হৈছিল।) 10 তেতিয়া চৌলে নিজৰ দাসক ক’লে, “ঠিকেই কৈছ; ব’লা আমি যাওঁহক।” তাৰ পাছত তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ লোক য’ত আছিল সেই নগৰলৈ গ’ল।

11 তেওঁলোকে নগৰৰ পাহাৰেদি উঠি যাওঁতে, পানী তুলিবলৈ অহা কেইগৰাকীমান যুৱতীক লগ পালে; তেওঁলোকক চৌল আৰু তেওঁৰ দাসে সুধিলে, “ইয়াত ভাববাদী আছেনে?” 12 তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক’লে, “তেওঁ আছে; চাওক, আপোনাৰ ঠিক সম্মুখেতে আছে, সোনকাল কৰক, তেওঁ নগৰলৈ আজি আহিছে, কাৰণ আজি ওখ স্থানত লোকসকলে বলিদান কৰিব। 13 সেয়ে তেওঁ ওখ স্থানলৈ ভোজন কৰিবলৈ যোৱাৰ পূৰ্বে আপোনালোকে নগৰত সোমায় তেওঁক বিচাৰি পাব। কিয়নো

* 8 অধ্যায়:12 সহস্ৰপতি এক হাজাৰ সৈন্যৰ ওপৰত সেনাপতি
অথবা ঘৰচীয়া জুগ

† 8 অধ্যায়:12 পঞ্চশপতি পঞ্চশ জন সৈন্যৰ ওপৰত সেনাপতি

‡ 8 অধ্যায়:16

তেওঁ গৈ নোপোৱালৈকে, লোকসকলে ভোজন নকৰে, কাৰণ তেওঁ বলিদানত আশীৰ্বাদ কৰাৰ পাছতহে নিমন্ত্ৰিত সকলে ভোজন কৰিব। এতেকে আপোনালোক এতিয়াই যাওক; তেতিয়াহে তেওঁক লগ পাব।”¹⁴ সেয়ে তেওঁলোক নগৰলৈ গ'ল। তেওঁলোক নগৰত সোমোওঁতেই দেখিলে যে, চমুৱেলে ওখ স্থানলৈ যাবৰ উদ্দেশে তেওঁলোকৰ ফালে আহি আছে।

¹⁵ চৌল আহি পোৱাৰ আগদিনা, যিহোৱাই চমুৱেলৰ আগত এই কথা প্ৰকাশ কৰিলে: ¹⁶ “কাইলৈ এনে সময়তে মই বিন্যায়ীন প্ৰদেশৰ পৰা এজন মানুহ তোমাৰ ওচৰলৈ পঠাম; তেওঁক মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ ওপৰত অধিপতি হ'বলৈ তুমি তেওঁক অভিশেক কৰিবা, তাতে তেওঁ মোৰ পৰজাক পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব; কিয়নো, মোৰ পৰজাসকলৰ কাতৰোক্তিৰ শব্দ মোৰ কাণত পৰাত, মই তেওঁলোকলৈ দৃষ্টি কৰিলোঁ।”¹⁷ যেতিয়া চমুৱেলে চৌলক দেখা পালে, যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “যাৰ বিষয়ে মই তোমাক কৈছিলোঁ, এইজনেই সেই ব্যক্তি; তেৱেঁই মোৰ পৰজাসকলৰ ওপৰত শাসন কৰিব।”¹⁸ তেতিয়া চৌলে দুৱাৰ মুখত চমুৱেলৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “মোক কওক, ডাববাদীৰ ঘৰ ক'ত?”¹⁹ চমুৱেলে চৌলক উত্তৰ দি ক'লে, “ময়েই সেই ডাববাদী, মই ওখ স্থানলৈ যোৱাৰ পূৰ্বে তুমি তালৈ যোৱা, কাৰণ তুমি আজি মোৰ লগত ভোজন কৰিবা, কাইলৈ ৰাতিপুৱা মই তোমাক যাবলৈ দিম আৰু তোমাৰ মনৰ সকলো কথা মই তোমাক জনাম।”²⁰ আজি তিন দিন পূৰ্বে, তোমাৰ যি গাধবোৰ হেৰাইছিল, সেইবোৰৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা; কিয়নো সেইবোৰ পোৱা যাব আৰু যাৰ কাৰণে ইশ্বায়েলৰ সকলো ইচ্ছা জড়িত হৈ আছে; সেয়ে জানো তোমাৰ আৰু তোমাৰ সমুদায় পিতৃ-বংশৰ নহয়?”²¹ চৌলে উত্তৰ দি ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ সকলোতকৈ সৰু ফৈদ বিন্যায়ীন ফৈদৰ মই নহয় নে? আৰু বিন্যায়ীন ফৈদৰ আটাই গোষ্ঠীবিলাকৰ মাজত মোৰ গোষ্ঠী সকলোতকৈ সৰু নহয় নে? তেনেহ'লে আপুনি মোৰ আগত এই দৰে কিয় কৈছে?”

²² তাৰ পাছত চমুৱেলে চৌলক আৰু তেওঁৰ দাসক ভোজনৰ কোঠালিটোলৈ লৈ গ'ল; আৰু িৰশ জনমান নিমন্ত্ৰিত অতিথিৰ সৈতে প্ৰধান ঠাইত বহ'ৱালে।²³ চমুৱেলে ৰান্ধনীক ক'লে, “মই তোমাক যিখিনি 'বেলেগে ৰাখিব দিছিলোঁ' তোমাক দিয়া সেই ভাগটোলৈ আনা।”²⁴ তাৰ পাছত ৰান্ধনীয়ে বলিদান দিয়া পিছ ভৰি কৰাৰ আৰু তাৰ ওপৰত যি সকলো আছিল, সেইখিনি আনি চৌলৰ আগত থলে। তেতিয়া চমুৱেলে ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ কাৰণে যি ৰখা হৈছিল! তাক ভোজন কৰা, কাৰণ নিৰুপিত সময়লৈকে তোমাৰ বাবে ইয়াক ৰখা হৈছিল। সেয়ে অতিথিসকলৰ সৈতে তুমি ভোজন কৰা।” চৌলে সেই দিনা চমুৱেলৰ লগত ভোজন কৰিলে।

²⁵ যেতিয়া তেওঁলোক ওখ স্থানৰ পৰা নগৰলৈ নামি আহিল, তেতিয়া চমুৱেলে ঘৰৰ চালৰ ওপৰত চৌলৰ লগত কথোপকথন কৰিলে*।²⁶ ৰাতিপুৱাতে চমুৱেলে চৌলক ঘৰৰ চালৰ ওপৰলৈ মাতি ক'লে, “উঠা, যাতে মই তোমাক তোমাৰ বাটে পঠিয়াব পাৰোঁ;” সেয়ে চৌল উঠিল আৰু চমুৱেলৰ সৈতে দুয়োজন বাটলৈ ওলাই গ'ল।²⁷ তাৰ পাছত নগৰৰ বাহিৰলৈ যোৱাত, চমুৱেলে চৌলক ক'লে, “তোমাৰ দাসক আমাৰ আগে আগে যাবলৈ কোৱা, তাতে দাস আগ হৈ গ'ল কিন্তু তুমি অলপ সময় ইয়াতে বৈ থাকা, যাতে মই তোমাক ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনাৰ পাৰোঁ।”

10 অধ্যায়

¹ তাৰ পাছত চমুৱেলে তেলৰ বটল লৈ, চৌলৰ মূৰৰ ওপৰত তেল ঢালি তেওঁক চুমা খাই ক'লে, যিহোৱাৰ নিজ বংশ*ৰ সূৰেৰ অধিপতি হ'বলৈ তেওঁ তোমাক জানো অভিশেক কৰা নাই? ² আজি তুমি যেতিয়া মোৰ ওচৰৰ পৰা যাবা, তেতিয়া বিন্যায়ীনৰ সীমাত থকা চেলচহত ৰাহেলৰ মৈদামৰ ওচৰত দুজন মানুহ লগ পাবা। তেওঁলোকে তোমাক ক'ব 'তুমি যি গাধবোৰ বিচাৰি গৈছিল, সেইবোৰ পোৱা হ'ল। এতিয়া তোমাৰ পিতৃয়ে গাধবোৰলৈ চিন্তা কৰিবলৈ এৰি তোমাৰ কাৰণে চিন্তা কৰি কৈছে, “মোৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে কি কৰিম?”

³ তাৰ পাছত তুমি তাৰ পৰা আগবাঢ়ি গৈ তাবোৰৰ এলোন গছজোপা পাবা। বোঁএলৈ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যোৱা তিনিজন লোকক তুমি তাত পাবা, তাৰে এজনে তিনিটা ছাগলী পোৱালি, আন জনে তিনিটা পিঠা, আৰু আন জনে এক মোট দৰাফাৰস কঢ়িয়াই অনা দেখিবা। ⁴ তেওঁলোকে তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিব আৰু তোমাক দুটা পিঠা দিব, তুমি তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা তাক ল'বা।

⁵ তাৰ পাছত, তুমি পলেষ্টীয়াসকলৰ নগৰৰক্ষী সৈন্যদল থকা ঈশ্বৰৰ পৰ্বত পাবাওঁ। তুমি যেতিয়া সেই নগৰ পাবা তেতিয়া নেবল, খঞ্জৰী, বাহী আৰু বীণা বজাই ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰি কৰি ওখ স্থানৰ পৰা নামি অহা এদল ডাববাদীৰ লগত তোমাৰ সাক্ষাৎ হ'ব। ⁶ তেতিয়া যিহোৱাৰ আশ্বাই তোমাত স্থিতি ল'ব; তেতিয়া তুমিও তেওঁলোকৰ লগত ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিবা আৰু তুমি সম্পূৰ্ণ পৰিৱৰতন হোৱা ব্যক্তি হ'বা। ⁷ এই সকলো চিন তোমালৈ ঘটাৰ পাছত, আমাৰ হাতে কৰিব খোজা সকলো কাম কৰিবা, কাৰণ যিহোৱা তোমাৰ লগত আছে। ⁸ মোৰ আগেয়ে তুমি গিলগললৈ নামি যোৱা। তাৰ পাছ হোমবলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উত্ৰসৰ্গ কৰিবলৈ মই তোমাৰ ওচৰলৈ যাম। মই যেতিয়ালৈকে তোমাৰ ওচৰলৈ গৈ তুমি কৰিবলগীয়া কাম তোমাক নুবুজাওঁ, তেতিয়ালৈকে তুমি সাত দিন মোৰ বাবে অপেক্ষা কৰিবা।

⁹ চৌলে চমুৱেলৰ ওচৰৰ পৰা যাবলৈ ওলাল আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ মন পৰিৱৰতন কৰিলে। ¹⁰ যেতিয়া তেওঁলোকে পৰ্বত পালেওঁ, এদল ডাববাদীয়ে তেওঁক লগ পালে, তাতে যিহোৱাৰ আশ্বা তেওঁৰ ওপৰত স্থিতি হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তেৱেঁ ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিলে। ¹¹ তেওঁক আগৰ পৰা যিসকলে জানিছিল তেওঁলোকে ডাববাদীসকলৰ সৈতে তেওঁক ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰা দেখি, ইজনে-সিজনক ক'লে, “কীচৰ পুত্ৰৰ কি হ'ল? চৌলো ডাববাদীসকলৰ মাজৰ এজন

* 9 অধ্যায়:25 ইশ্বী বাইবেলত লিখা আছে, চমুৱেলে ঘৰৰ চালৰ ওপৰত চৌলৰ লগত কথোপকথন কৰিলে, আৰু তেওঁৰ বাবে পিঠা যুগুত কৰিলে।
অধ্যায়:1 ইশ্বায়েল বংশৰ বাবে

নেকি?” 12 তাত থকা এজন মানুহে উত্তৰ দিলে, “তেওঁলোকৰ পিতৃ কোন?” ইয়াৰ কাৰণে এই কথা প্ৰচলিত হ’ল, “চৌলো ডাববাদীসকলৰ মাজৰ এজন নে?” 13 ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰি শেষ হোৱাৰ পাছত তেওঁ ওখ স্থানলৈ গ’ল।

14 চৌলৰ দদায়েকে তেওঁক আৰু তেওঁৰ দাসক সুধিলে, “তোমালোক ক’লৈ গৈছিলো?” তেওঁ উত্তৰ দি ক’লে, “গাধবোৰ বিচাৰি গৈছিলোঁ; কিন্তু গাধবোৰ ক’তো বিচাৰি নাপাই আমি চম্বুৰেলৰ ওচৰলৈ গ’লো।” 15 চৌলৰ দদায়েকে ক’লে, “অনুগ্ৰহ কৰি কোৱাচোন চম্বুৰেলে তোমালোকক কি ক’লে?” 16 চৌলে দদায়েকক ক’লে, “তেওঁ আমাক স্পষ্টকৈ ক’লে যে, “গাধবোৰ বিচাৰি পাবা।” কিন্তু ৰাজ্যৰ বিষয়ে যি কথা চম্বুৰেলে তেওঁক কৈছিল, সেই কথা তেওঁ দদায়েকক নক’লে।

চম্বুৰেলে ৰজা হ’বলৈ চৌলক মনোনীত কৰা।

17 চম্বুৰেলে লোকসকলক মতি আনি মিস্পাত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে গোটি খোৱালে। 18 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক তেওঁ ক’লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মই ইশ্বায়েলক মিচৰৰ পৰা আনিবোঁ, মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আৰু যিবোৰ ৰাজাই তোমালোকক উপদৰৰ কৰিছিল তেওঁলোকৰ পৰা মই উদ্ধাৰ কৰিবোঁ।’ 19 কিন্তু তোমালোকে আজি তোমালোকৰ ঈশ্বৰক হেয়জ্ঞান কৰিলা, যি জনে সকলো আপদ আৰু সঙ্কটৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিলে; তেওঁকেই তোমালোকে কৈছা, “আমাৰ ওপৰত এজন ৰজা নিযুক্ত কৰক।’ সেয়ে, তোমালোকে এতিয়া নিজৰ ফৈদ অনুসাৰে আৰু নিজৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হোৱা।”

20 তাৰ পাছত চম্বুৰেলে ইশ্বায়েলৰ সকলো ফৈদক ওচৰলৈ আনিলে আৰু বিন্যাসীন ফৈদক মনোনীত কৰিলে। 21 গোষ্ঠী অনুসাৰে বিন্যাসীন ফৈদক ওচৰলৈ আনাৰ পাছত মটৰীয়া সকলৰ গোষ্ঠীক মনোনীত কৰা হ’ল আৰু তাৰ মাজত কীচৰ পুংৰ চৌলক মনোনীত কৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া তেওঁক বিচাৰি গ’ল, তেতিয়া তেওঁক বিচাৰি নাপালে। 22 তেতিয়া লোকসকলে যিহোৱাক বহুতো প্ৰশ্ন সুধিব খুজিলে, “এতিয়াও এই ঠাইলৈ আন এজন মানুহ আহিব লগা আছে নে?” যিহোৱাই উত্তৰ দিলে, “সেই পুৰুষ মালবস্ত্ৰৰ মাজত লুকাই আছে।” 23 তেওঁলোকে লগে লগে দৌৰি গৈ তাৰ পৰা তেওঁক উলিয়াই আনিলে, আৰু তেওঁ লোকসকলৰ মাজত থিয় হোৱাত, আন সকলো লোকতকৈ তেওঁ ওখ আছিল।

24 তেতিয়া চম্বুৰেলে লোক সকলক ক’লে, “যিহোৱাই মনোনীত কৰা পুৰুষ জনক তোমালোকে দেখিছা নে? ইয়াত সকলো লোকৰ মাজত এওঁৰ দৰে আন কোনো নাই।” তাতে সকলো লোকে জয়-ধ্বনি কৰি ক’লে “ৰজা চিৰজীৱি হওঁকা!” 25 তাৰ পাছত চম্বুৰেলে লোকসকলৰ আগত ৰাজ্যৰ ৰীতি-নীতি ব্যাখ্যা কৰিলে, আৰু এখন পুস্তকত এই সকলো লিখি যিহোৱাৰ সন্মুখত ৰাখিলে। তাৰ পাছত চম্বুৰেলে লোকসকলক নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ পঠিয়াই দিলে।

26 চৌলেও নিজৰ ঘৰ গিৰিয়ালৈ গ’ল; আৰু ঈশ্বৰে যিসকলৰ হৃদয় স্পৰ্শ কৰিলে, এনে কেইজন মান শক্তিমান পুৰুষ তেওঁৰ লগত গ’ল। 27 কিন্তু কেইজন মান মূল্যহীনা মানুহে ক’লে, “এই পুৰুষে আমাক কেনেকৈ ৰক্ষা কৰিব?” তেওঁলোকে চৌলক হেয়জ্ঞান কৰিলে আৰু তেওঁলৈ কোনো উপহাস নানিলে; তথাপি তেওঁ মনে মনে থাকিল।

11 অধ্যায়

চৌলে অস্মোনীয়াসকলক জয় কৰা। তেওঁক ৰজা পতা।

1 অস্মোনীয়া নাহচে উঠি আহি যাবেচ-গিলিয়দৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পাতিলে। যাবেচৰ আটাই লোকে নাহচক ক’লে, “আপুনি আমাৰ সৈতে এটা চুক্তি কৰক; তেতিয়াহে আমি আপোনাৰ অধীনত থাকিম।” 2 কিন্তু অস্মোনীয়া নাহচে তেওঁলোকক ক’লে, “মই এইদৰে তোমালোকৰ লগত চুক্তি কৰিম, তোমালোক সকলোৰে সোঁ চকু কঢ়া যাব আৰু তাৰ দ্বাৰাই মই গোটেই ইশ্বায়েলক অপমান কৰিম।” 3 তেতিয়া যাবেচৰ বৃদ্ধ লোকসকলে তেওঁক ক’লে, “আমি ইশ্বায়েল দেশৰ সকলো ফালে যেন দূত পঠাব পাৰোঁ এই কাৰণে আপুনি সাত দিন আমাক অকলে এৰি দিয়ক। কোনোৱে যদি আমাক উদ্ধাৰ নকৰে, তেন্তে আমি আপোনাৰ ওচৰত নিজকে সমৰ্পণ কৰিম।” 4 বাৰ্তাবাহকসকল চৌলৰ নগৰ গিৰিয়ালৈ আহিল। তাতে লোকসকলৰ পৰা যিবোৰ কথা শুনি আহিছিল সেই কথাবোৰ লোকসকলক ক’লে; তেতিয়া লোকসকলে উচ্চস্বৰে কান্দিবলৈ ধৰিলে। 5 সেই সময়ত চৌলে পথাৰৰ পৰা বলধ গৰুবোৰৰ পাছে পাছে আহি আছিল; তাতে তেওঁ লোকসকলক সুধিলে, “লোকসকলৰ কি হৈছে, তেওঁলোকে যে কান্দিছে?” তেতিয়া লোকসকলে যাবেচৰ লোকে কোৱা কথাবোৰ চৌলক ক’লে।

6 সেই বাতৰি শুনাৰ লগে লগে ঈশ্বৰৰ আশ্বাসই চৌলত স্থিতি ল’লে আৰু তেওঁৰ অতিৰিক্ত খং উঠিল। 7 তেওঁ বলধ গৰুৰ পৰা ঘূৰলী ডাল আতৰালে আৰু ডোখৰ ডোখৰ কৰি কাটি বাৰ্তাবাহকৰ দ্বাৰাই ইশ্বায়েল দেশৰ চাৰিওফালে পঠিয়াই দিলে। তেওঁ ক’লে, “যিসকলে চৌল আৰু চম্বুৰেলৰ পাছত ওলাই নাহে, তেওঁলোকৰ বলধ গৰুবোৰলৈকো এইদৰে কৰা হ’ব।” তাতে যিহোৱাৰ ভয়ত লোক সকল এজন মানুহৰ দৰে একেলগে বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। 8 যেতিয়া তেওঁ বেজকত লোক সকলৰ গণনা কৰিলে তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ তিনি লাখ আৰু যিহূদাৰ বিংশ হাজাৰ লোক পোৱা গ’ল। 9 তালৈ অহা বাৰ্তাবাহকক তেওঁলোকে ক’লে, “তোমালোকে গৈ যাবেচ-গিলিয়দৰ লোকসকলক এই কথা ক’বা, ‘কাইলৈ সূৰ্যৰ প্ৰখৰ ৰদ হোৱাৰ সময়ত তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰা হ’ব।’” পাছত বাৰ্তাবাহকে যাবেচৰ লোকসকলক সেই কথা কোৱাত, তেওঁলোক আনন্দিত হ’ল। 10 তাৰ পাছত যাবেচৰ লোকে নাহচক ক’লে, “কাইলৈ আমি তোমালোকৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰিম, তাতে তোমালোকৰ দৃষ্টিত যি ডাল তাকে আমালৈ কৰিবা।”

† 10 অধ্যায়:27 সময়স্যা সৃষ্টিকাৰী লোক বা বেলেয়াল

11 পাছদিনা চৌলে তেওঁৰ লোকসকলক তিনিটা দলত বিভক্ত কৰিলে। ৰাতিপুৱা তেওঁলোক ছাউনিৰ মাজলৈ আহি, প্ৰথৰ ৰ'দ নোহোৱালৈকে অস্মোনীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি পৰাস্ত কৰিলে। যি সকল জীয়াই থাকিল, লোকসকল এইদৰে ছিন্ন ভিন্ন হৈ গ'ল যে, তেওঁলোক কোনো দুজন একেলগে নাথাকিল।

12 সেয়ে লোকসকলে চম্বুৰেলক ক'লে, “চৌল আমাৰ ওপৰত ৰজা হ'বনে বুলি কোৱা লোকসকল কোন?” সেই মানুহসকলক আনা, “আমি তেওঁলোকক প্ৰাণদণ্ড দিওঁ।” 13 কিন্তু চৌলে ক'লে, “আজি কাৰো প্ৰাণদণ্ড নহ'ব কিয়নো আজি যিহোৱাই ইশ্বায়েলক উদ্ধাৰ কৰিলে।”

14 তাৰ পাছত চম্বুৰেলে লোকসকলক ক'লে, “আহা, আমি গিলগললৈ গৈ সেই ঠাইত পুনৰ ৰাজত্ব কৰোঁহক।” 15 তাতে সকলো লোক গিলগললৈ গৈ সেই গিলগলতে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে চৌলক ৰজা পাতিলে; আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিলে; সেই ঠাইতে চৌল আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলো লোক আনন্দত উল্লাসিত হ'ল।

12 অধ্যায়

চম্বুৰেলৰ বিদায়-বক্তৃতা।

1 চম্বুৰেলে ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক ক'লে, “চোৱা, তোমালোকে মোক যি কৈছিলো, সেই সকলো কথা মই শুনিবলো, সেয়ে তোমালোকৰ কাৰণে এজন ৰজা পাতি দিলোঁ। 2 এতিয়া ৰজাই তোমালোকৰ আগত অহা-যোৱা কৰি আছে; কাৰণ মই পকা চুলিয়া বন্ধ হ'লো; আৰু মোৰ সন্তান সকল তোমালোকৰ লগত আছে। যুৱক অৱস্থাৰ পৰা এতিয়ালৈকে মই তোমালোকৰ আগত অহা-যোৱা কৰি আছিলোঁ।

3 মই ইয়াতে আছোঁ; যিহোৱা আৰু অভিষিক্ত জনাৰ সন্মুখত মোৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিছা। কাৰ যাঁড়-গৰু মই ল'লো? কাৰ গাধ মই ল'লো? কাৰ মই পৰবঞ্চনা কৰিলোঁ? কাৰ মই উপদৰৰ কৰিলোঁ? মোৰ নিজৰ চকু অন্ধ কৰিবলৈ কাৰ হাতৰ পৰা ভেটী ল'লো? তোমালোকে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে আৰু তেওঁৰ অভিষিক্ত জনৰ আগত মোৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দি কোৱা, মই তোমালোকক তাক ওভোটাই দিম।” 4 তেওঁলোকে ক'লে, আপুনি আমাক পৰবঞ্চনা, উপদৰৰ বা আমাৰ হাতৰ পৰা একো বস্তু লোৱা নাই। 5 তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “যিহোৱা তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য আছে, আৰু তেওঁৰ অভিষিক্ত জনো সাক্ষ্য হৈ আছে, যে, তোমালোকে মোৰ হাতত একো বস্তু পোৱা নাই।” তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, “যিহোৱা সাক্ষ্য হৈ আছে।”

6 চম্বুৰেলে লোকসকলক ক'লে, যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক নিযুক্ত কৰিছিল, আৰু তোমালোকৰ পুৰুষসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিিলে। 7 তোমালোকে এতিয়া প্ৰস্তুত হোৱা; তোমালোকলৈ আৰু তোমালোকৰ পুৰুষসকললৈ যিহোৱাই যি উপযুক্ত কাৰ্য কৰিলে, তাৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ সন্মুখত মই তোমালোকৰ লগত কথা পাতিম।

8 যাকোৰ মিচৰলৈ অহাৰ পাছত, যেতিয়া তোমালোকৰ পুৰুষসকলে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে, তেতিয়া যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক পঠালে; তেওঁলোকে মিচৰৰ পৰা তোমালোকৰ পুৰুষসকলক উলিয়াই আনিিলে আৰু এই ঠাইতে তেওঁলোকক নিবাস কৰিবলৈ দিলে। 9 কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক পাহৰিলে; তাতে তেওঁ হাচোৰৰ সেনাপতি চীচৰাৰ, পলেষ্টীয়াসকলৰ আৰু মোৱাবৰ ৰজাৰ হাতত তেওঁলোকক বেচিলে; আৰু সিহঁতে তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিলে।

10 তাৰ পাছত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰি ক'লে, “আমি পাপ কৰিলোঁ; কাৰণ আমি যিহোৱাক ত্যাগ কৰি বাল দেৱতাবোৰক আৰু অষ্টাৰো দেৱীবোৰক পূজা কৰিলোঁ। কিন্তু এতিয়া আপুনি আমাক শংৰুৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰক; আৰু আমি আপোনাৰ আৰাধনা কৰিম।” 11 তাৰ পাছত যিহোৱাই যিৰুৱাললৈ, বাৰাকা, যিগুহ আৰু চম্বুৰেলক পঠাই তোমালোকৰ চাৰিওফালে থকা শংৰুবোৰৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিলে; তাতে তোমালোকে নিৰাপদে বসতি কৰিলা।

12 অস্মোনৰ সন্তান সকলৰ ৰজা নাছ যেতিয়া তোমালোকৰ অহিতে ওলাই অহা দেখিলা, তেতিয়া তোমালোকে মোক ক'লা, ‘নহয় যদিও তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমালোকৰ ৰজা আছিল, তথাপিও তোমালোকে ৰাজত্ব কৰিবলৈ এজন ৰজা বিচাৰিলা।’ 13 তোমালোকে মনোনীত কৰা আৰু তোমালোকে বিচাৰা ৰজা এইজন; যিহোৱাই তোমালোকৰ কাৰণে ৰজা নিযুক্ত কৰি দিলে। 14 তোমালোকে যদি যিহোৱালৈ ভয় ৰাখি তেওঁৰ আৰাধনা কৰা, তেওঁৰ বাক্য পালন কৰা, যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ নকৰা, তেনেহলে তোমালোক তথা তোমালোকৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰা ৰজা উভয়ে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ অনুগামী হ'বা। 15 কিন্তু যদি তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য পালন নকৰা, যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰা, তেন্তে, যিহোৱাৰ হাত যেনেকৈ তোমালোকৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ বিৰুদ্ধে আছিল তেনেকৈ তোমালোকৰো বিৰুদ্ধে হ'ব।

16 সেয়ে তোমালোকে যিহোৱাৰ ওচৰত নিজকে সমৰ্পণ কৰা আৰু তোমালোকৰ চকুৰ সন্মুখত কৰা যিহোৱাৰ মহা কৰ্মবোৰ চোৱা। 17 আজি জানো যেঁ ধান দোৱা সময় নহয়? যিহোৱাই যেন মেঘ-গৰ্জ্জনেৰে বৃষ্টি বৰষাই, ইয়াৰ বাবে মই যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম। ‘তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে এজন ৰজা খোজা, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কিমান ডাঙৰ অপৰাধ আছিল, সেই বিষয়ে তোমালোকে বুজিবা আৰু দেখিবলৈ পাবা।’ 18 তাৰ পাছত চম্বুৰেলে যিহোৱাৰ ওচৰত নিবেদন কৰিলে, আৰু সেই দিনাই যিহোৱাই মেঘ-গৰ্জ্জনেৰে বৃষ্টি বৰষালে। এই সকলো দেখি, লোক সকলে যিহোৱালৈ আৰু চম্বুৰেললৈ অতিশয় ভয় কৰিলে।

19 তাৰ পাছত সকলো লোকে চম্বুৰেলক ক'লে, “আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আপোনাৰ দাস সকলৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক; যাতে আমাৰ মৃত্যু নহয়। কাৰণ আমি আমাৰ বাবে এজন ৰজা বিচাৰি অধিক পাপ কৰিলোঁ।” 20 চম্বুৰেলে

উত্তৰ দি ক'লে, ভয় নকৰিবা; তোমালোকে এই সকলো দুষ্কৰ্ম কৰিছা হয়, কিন্তু তোমালোকে যিহোৱাৰ পথ ত্যাগ নকৰিবা আৰু তোমালোকে সকলো হৃদয়েৰে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিবা।²¹ কোনো অসাৰ বস্তুৰ পাছত তোমালোক নাযাবা; সেয়া তোমালোকৰ কাৰণে লাভ জনক নহয় বা তোমালোকক ৰক্ষা নকৰে, কাৰণ এই সকলো অসাৰ।

²² যিহোৱাই নিজৰ মহান নামৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ প্ৰজাসকলক ত্যাগ নকৰে; কাৰণ তেওঁলোকক নিজৰ প্ৰজা কৰিবলৈ যিহোৱা সন্তোষ হয়।²³ মই তোমালোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ এৰি দিয়াৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিম, এনে নহওঁক, ইয়াৰ পৰিবৰ্ত্তে, মই তোমালোকক উত্তম আৰু সৰল পথ শিকাম।

²⁴ তোমালোকে কেৱল যিহোৱালৈ ভয় ৰাখা আৰু সত্যতাৰে সকলো হৃদয়েৰে তেওঁৰ আৰাধনা কৰা; আৰু তেওঁ তোমালোকৰ অৰ্থে কৰা মহা কৰ্মৰ কথা বিবেচনা কৰা।²⁵ কিন্তু তোমালোকে যদি বেয়া আচৰণ কৰা, তেন্তে তোমালোক আৰু তোমালোকৰ ৰজা উভয়ে বিনষ্ট হ'বা।

13 অধ্যায়

চৌলৰ ৰাজত্ব। তেওঁৰ আজ্ঞা-লঙ্ঘন। যোনাতনৰ বীৰকাৰ্য্য। ফিলিষ্টীয়াসকল পৰাস্ত হোৱা।

¹ চৌলে বিংশ বছৰ বয়সত ৰাজ্য শাসন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে, আৰু তেওঁ ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক দুবছৰ শাসন কৰে।² চৌলে ইশ্বায়েলৰ মাজৰ পৰা তিনি হাজাৰ সৈন্য মনোনীত কৰিলে; তাৰে দুই হাজাৰ সৈন্য মিকমচত আৰু বৈএল পৰ্ব্বতত চৌলৰ লগত থাকিল, একহাজাৰ বিন্যামীন প্ৰদেশৰ গিবিয়াত যোনাতনৰ লগত থাকিল, আৰু আনসকলো লোকক তেওঁ নিজ নিজ তল্লৈ পঠাই দিলে।³ যোনাতনে গেৱাত থকা ফিলিষ্টীয়াসকলৰ নগৰ ৰক্ষী সৈন্যদলক পৰাস্ত কৰিলে আৰু পলেষ্টীয়াসকলে এই সকলো কথা শুনিলে। তাৰ পাছত চৌলে দেশৰ সকলোফালে শিঙা বজাই ক'লে, “ইশ্বীয়াসকলে শুনক।”⁴ এইদৰে পলেষ্টীয়াসকলৰ নগৰ ৰক্ষী সৈন্যদলক চৌলে পৰাস্ত কৰা কথা ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকে শুনিলে, আৰু ইশ্বায়েল সকল ফিলিষ্টীয়া সকলৰ কাৰণে ঘৃণাৰ পান্ধ হ'ল, তাৰ পাছত গিলগলত চৌলক লগ ধৰিবলৈ সৈন্যসকল একগোট হ'ল।

⁵ এইদৰে পলেষ্টীয়াসকলে ইশ্বায়েলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ গোট খালে; তেওঁলোকৰ বিংশ হাজাৰ ৰথ, ছয় হাজাৰ অশ্বাৰোহী আৰু সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ দৰে অসংখ্য পদাতিক সৈন্য আছিল; তেওঁলোকে আহি মিকমচত বৈএ-আবনৰ পূবদিশে ছাউনি পাতিলে।⁶ যেতিয়া ইশ্বায়েল লোকসকলে দেখিলে যে, তেওঁলোক বিপদত পৰিছে, কাৰণ লোকসকলে যাতনা পাইছিল, সেয়ে লোকসকলে গুহাত, হাবিত, শিলৰ খোৰোঙত দুৰ্গম ঠাইত আৰু গাতত নিজকে লুকুৱালে।⁷ আৰু কিছুমান ইশ্বীয়ালোক যবদন পাৰহে, গাদ আৰু গিলিয়দ দেশলৈ গ'ল; কিন্তু চৌল গিলগলত থাকিল, আৰু তেওঁক অনুসৰণ কৰা লোক সকলে কঁপিবলৈ ধৰিলে।

⁸ চম্বুৰেলে নিৰূপন কৰাৰ দৰে চৌলে সাতদিন অপেক্ষা কৰিলে; কিন্তু চম্বুৰেল হ'লে গিলগললৈ নাহিল আৰু লোকসকল চৌলৰ পৰা ছিন্ন-ভিন্ন হৈ গ'ল।⁹ চৌলে ক'লে, “মোৰ ওচৰলৈ হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিবোৰ আনা।” তাৰ পাছত তেওঁ হোমবলি উসৰ্গ কৰিলে।¹⁰ হোমবলি উসৰ্গ কৰাৰ পাছত চম্বুৰেল আহি পালেহি; তাতে চৌলে তেওঁক মঙ্গলবাদ কৰিবলৈ আগবাঢ়ি গ'ল।

¹¹ চম্বুৰেলে ক'লে, “তুমি কি কৰিলা?” চৌলে ক'লে, “মই যেতিয়া দেখিলোঁ লোকসকল মোৰ পৰা ছিন্ন-ভিন্ন হৈ গৈছে আৰু আপুনি নিৰূপিত সময়ত আহি পোৱা নাই, আনফালে পলেষ্টীয়াসকল আহি মিকমচত গোট খাই আছে;¹² তেতিয়া মই কলোঁ, পলেষ্টীয়াসকল এতিয়া মোৰ বিৰুদ্ধে গিলগললৈ নামি আহিছে, আৰু মই যিহোৱাৰ দয়া নিবিছাৰিলোঁ। সেই কাৰণে মই সাহস কৰি হোম-বলি উসৰ্গ কৰিলোঁ।”

¹³ সেয়ে চম্বুৰেলে চৌলক ক'লে, “তুমি অজ্ঞানৰ কৰ্ম কৰিলা। তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক যি আজ্ঞা দিছিল, তাক পালন নকৰিলা। কৰা হ'লে যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত তোমাৰ ৰাজত্ব চিৰস্থায়ী কৰিলহেঁতেন।¹⁴ কিন্তু এতিয়া তোমাৰ ৰাজত্ব স্থায়ী নহ'ব। যিহোৱাই এজন নিজৰ মনৰ মানুহ বিচাৰিব আৰু নিজৰ প্ৰজাসকলৰ ওপৰত তেওঁকেই অধিপতি নিযুক্ত কৰিব কাৰণ যিহোৱাই তোমাক যি আজ্ঞা কৰিছিল, তুমি সেয়া পালন নকৰিলা।”

¹⁵ তাৰ পাছত চম্বুৰেলে তাৰ পৰা উঠিল আৰু গিলগলৰ পৰা বিন্যামীনৰ গেৱালৈ গ'ল। তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক গণনা কৰি প্ৰায় ছয় লোক পালে।¹⁶ চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰ যোনাতন আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকল বিন্যামীনৰ গেৱাত থাকিল। কিন্তু পলেষ্টীয়াসকলে মিকমচত ছাউনি পাতিলে।

¹⁷ পলেষ্টীয়াসকলৰ ছাউনিৰ পৰা হঠাতে আক্ৰমণ কৰা তিনিটা দল ওলাই আহিল। তেওঁলোকৰ এটা দল অশ্বাৰ বাটেদি চূৱাল প্ৰদেশৰ ফাললৈ গ'ল;¹⁸ আন এটা দল বিপৰীত মুখে বৈএ-হেৰোণলৈ গ'ল, আৰু আনটো দল চৰোয়ীম উপত্যকাৰ সীমাৰে মৰুপ্ৰান্তৰ অভিমুখ কৰা ওপৰ অঞ্চলৰ বাটেদি গ'ল।

¹⁹ সেই সময়ত গেটেই ইশ্বায়েল দেশত কোনো কমাৰ পোৱা নগৈছিল; কাৰণ পলেষ্টীয়াসকলে কয় “কমাৰ থাকিলে ইশ্বীয়াসকলে নিজৰ কাৰণে তৰোৱাল বা যাঠী গঢ়াই লব।”²⁰ সেই কাৰণে নিজৰ নিজৰ অশ্বৰ, বা কুঠাৰ, বা কোৰ বা নাঙল শানেৰে ধাৰ দিবলৈ, ইশ্বায়েল লোকসকল পলেষ্টীয়াসকলৰ ওচৰলৈ নামি যাব লগা হয়।²¹ নাঙল আৰু চিপৰাৰ ধাৰ কৰিবলৈ এক চেকলৰ তিনি ভাগৰ দুভাগ*, আৰু কুঠাৰ ধাৰ আৰু পোন কৰিবলৈ এক চেকলৰ তিনি ভাগৰ এভাগ† লাগিছিল।

²² সেয়ে যুদ্ধৰ সময়ত চৌল আৰু যোনাতনৰ সৈন্যসকলৰ হাতত তৰোৱাল বা যাঠী নাছিল; কেৱল চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰ যোনাতনৰ হাততহে আছিল।²³ পলেষ্টীয়াসকল নগৰ ৰক্ষী সৈন্যসকল মিকমচলৈ ওলাই গ'ল।

* 13 অধ্যায়:21 প্ৰায় 8 গৰাম ৰূপ † 13 অধ্যায়:21 প্ৰায় 4 গৰাম ৰূপ

14 অধ্যায়

1 এদিন চৌলৰ পুংৰ যোনাথনে তেওঁৰ ডেকা অশ্বংৰবাহকক ক'লে, “আহাঁ আমি পলেষ্টীয়াসকলৰ নগৰ ৰক্ষী সৈন্য দলৰ আন দিশে যাওঁ।” কিন্তু তেওঁ এই কথা পিতৃক নক'লে।

2 সেই সময়ত চৌল গিবিয়াৰ বাহিৰ ডাগৰ মিশ্ৰেণাত থকা এজোপা ডালিম গছৰ তলত আছিল। তেওঁৰ লগত পৰায় ছশ লোক আছিল, 3 তেওঁলোকৰ সৈতে যিহোৱাৰ পুৰোহিত এলী চীলোত আছিল, তেওঁৰ পৰিনাতি পীনছৰ নাতি ঈখাবোদৰ ককায়েক অহীটুৰ পুংৰ যি অহিয়া তেওঁ এফোদ বশ্বংৰ পিন্ধি তেওঁৰ লগত আছিল; আৰু যোনাথন যে গ'ল, সেই কথা লোকসকলে জনা নাছিল। 4 যিবোৰ বাটেৰে যোনাথনে পলেষ্টীয়াসকলৰ নগৰ ৰক্ষী সৈন্যদলৰ ওচৰলৈ যাব খুজিছিল, সেইবোৰ বাটৰ দুয়োকাষে ওখ শিলৰ পাহাৰ আছিল। এফালৰ শিলৰ পাহাৰটোৰ নাম বোচেচ আৰু আন ফালৰ পাহাৰটোৰ নাম চেনি। 5 তাৰ মাজৰ এটা উত্তৰফালে মিকমচৰ সন্মুখত আৰু দ্বিতীয়টো দক্ষিণফালে গেৱাৰ সন্মুখত জোঙা হৈ উঠিছিল। 6 যোনাথনে তেওঁৰ ডেকা অশ্বংৰবাহকক ক'লে, “আহা, আমি সেই অচুম্ নগৰ ৰক্ষী সৈন্য দলক অতিশ্ৰম কৰি যাওঁ, যিহোৱাই হয়তো আমাৰ পক্ষে কাম কৰিব; কাৰণ বহু লোকৰ পৰাই হওঁক বা কম সংখ্যক লোকৰ পৰাই হওঁক, উদ্ধাৰ কৰিবলৈ যিহোৱাক বাধা কৰোঁতা কোনো নাই।” 7 তেওঁৰ অশ্বংৰবাহকক ক'লে, “আপুনি মনত যি ভাবিছে তাকেই কৰক; আপুনি আশুৱাই যাওক; মই আপোনাৰ লগত আছোঁ, আপুনি যি আদেশ দিয়ে মই পালন কৰিম।”

8 তাৰ পাছত যোনাথনে ক'লে, “আমি সেই লোক সকলৰ ফালে আশুৱাইগৈ তেওঁলোকক দেখা দিওঁ। 9 যদি তেওঁলোকে আমাক কয়, ‘আমি তোমালোকৰ ওচৰলৈ নোযোৱালৈকে অপেক্ষা কৰা, তেনেহ'লে আমি নিজ ঠাইত থাকিম, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ নযাওঁ।’ 10 কিন্তু তেওঁলোকে যদি কয়, ‘আমাৰ ওচৰলৈ আহাঁ, তেনেহ'লে আমি যাম; কাৰণ যিহোৱাই যে, তেওঁলোকক আমাৰ হাতত শোধাই দিলে; এয়ে আমালৈ চিন হ'ব।’ 11 তাৰ পাছত তেওঁলোক দুয়োজনে পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যদলৰ আগত নিজক দেখা দিওঁতে পলেষ্টীয়াসকলে ক'লে, “সোৱা চোৱা, ইশ্বীয়াসকল যি যি গাতত লুকাই আছিল সেইবোৰৰ এতিয়া ওলাই আহিছে।” 12 পাছত সেই নগৰ ৰক্ষী সৈন্যদলৰ লোকসকলে যোনাথন আৰু অশ্বংৰবাহকক মাতি ক'লে, “আমাৰ ওচৰলৈ উঠি আহাঁ, আমি তোমালোকক কিছুমান বস্তু দেখুৱাম।” যোনাথনে তেওঁৰ অশ্বংৰবাহকক ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে উঠি আহাঁ, কাৰণ যিহোৱাই তেওঁলোকক ইশ্বায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে।” 13 যোনাথনে হাতে-ভৰিয়ে বগাই উঠি গ'ল আৰু তেওঁৰ অশ্বংৰবাহক তেওঁৰ পাছত গ'ল; সেই সময়ত লোকসকল যোনাথনৰ সন্মুখত মৃত্যু মুখত পৰিল আৰু তেওঁৰ অশ্বংৰবাহক তাৰে কিছুমানক বধ কৰিলে। 14 যোনাথন আৰু তেওঁৰ অশ্বংৰবাহকক কৰা এই প্ৰথম আশ্বৰমণত এক একৰ মাটিৰ পৰায় আধা সীৰলু দৈৰ্ঘ্যত পৰায় বিশ জন মান লোকক বধ কৰিলে। 15 তাতে ছাউনিত, পথাৰত, আৰু লোকসকলৰ মাজত আতংক হ'ল, আনকি নগৰৰ প্ৰহৰী সৈন্যদল আৰু আশ্বৰমণকাৰীসকলৰ মাজতো আতংকৰ সৃষ্টি হ'ল। তাতে ভয়ানক আতংকৰ সৃষ্টি হ'ল।

16 তেতিয়া নিৰ্য্যাতনৰ গিবিয়াত থকা চৌলৰ প্ৰহৰীসকলে দেখিলে যে, লোক সমূহ ছিন্ন-ভিন্ন হৈ ইফালে-সিফালে গৈছে। 17 তাতে চৌলে তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক ক'লে, “গণি চোৱা আমাৰ মাজৰ কোন হেৰাল।” যেতিয়া তেওঁলোকে গণি চালে, তেতিয়া যোনাথন আৰু তেওঁৰ অশ্বংৰবাহকক নাপালে।

18 চৌলে অহিয়াক ক'লে, “ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰ বাবে ব্যৱহাৰিত হোৱা এফোদ বশ্বংৰ ইয়ালৈ আনা।” কাৰণ সেই দিনা ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলৰ সৈতে অহিয়াই এফোদ বশ্বংৰ পিন্ধি আছিল। 19 যেতিয়া চৌলে পুৰোহিতৰ লগত কথা পাতি আছিল, তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলৰ ছাউনিত একেৰাহে উত্তেজনা বৃদ্ধি হৈ গৈছিল। তাতে চৌলে পুৰোহিতক ক'লে, “আপোনাৰ হাত গুচাওক।”

20 তাৰ পাছত চৌল আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকল গোট খাই ৰণলৈ গ'ল। প্ৰত্যেক জন ফিলষ্টীয়ানৰ তৰোৱাল তেওঁৰ দেশৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে উঠিল আৰু তাত অধিক ডুল বুজা-বুজি হ'ল। 21 পূৰ্বৰে পৰা পলেষ্টীয়াসকলৰ লগত থকা ইশ্বীয়াসকল, আৰু যি সকল তেওঁলোকৰ লগত ছাউনিলৈ গৈছিল, তেওঁলোকেও চৌল আৰু যোনাথনৰ লগত থকা ইশ্বায়েলী লোক সকলৰ লগত যোগ দিছিল।

22 যেতিয়া ইশ্বায়েল লোকসকল ইশ্বৰয়িম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত লুকাই আছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে পলেষ্টীয়াসকলৰ পেলোৱাৰ বাতৰি শুনাৰ পাছতো তেওঁলোকৰ পাছে পাছে যুদ্ধ ক্ষেত্ৰলৈ খেদি গ'ল। 23 সেয়ে যিহোৱাই সেইদিনাই ইশ্বায়েলক উদ্ধাৰ কৰিলে আৰু বোঁ-আবন অতিশ্ৰম কৰি যুদ্ধ কৰি গ'ল।

24 সেইদিনা ইশ্বায়েল লোকসকল ক্ৰেশত পৰিলে কাৰণ চৌলে তেওঁলোকক শপত দি ক'লে, “মই শংৰুবোৰক প্ৰতিশোধ নোলোৱালৈকে সন্ধ্যাৰ আগেয়ে যি কোনোৱে আহাৰ কৰিব, সি অতিশপ্ত হ'ব।” এই কাৰণে কোনেও আহাৰ গ্ৰহণ নকৰিলে। 25 তাৰ পাছত সকলো লোক অৰণ্যলৈ সোমাই গ'ল আৰু তাত মাটিৰ ওপৰত মৌ আছিল। 26 যেতিয়া তেওঁলোক অৰণ্যত সোমাই গৈছিল, তেতিয়া সেই মৌ বৈ থকা দেখিও কোনেও নাথালে কাৰণ লোকসকলে সেই শপতলৈ ভয় কৰিলে।

27 কিন্তু যোনাথনে তেওঁৰ পিতৃয়ে লোকসকলক দিয়া শপতৰ কথা শুনা নাছিল। সেই কাৰণে তেওঁ নিজৰ হাতত থকা লাখুটিৰ আগ মৌ-ছাকৰ মাজত সোমোৱাই দিলে আৰু হাতত লৈ মুখত দিলে; তাতে তেওঁৰ চকু উজ্জ্বল* হ'ল। 28 তেতিয়া লোকসকলৰ মাজৰ এজনে ক'লে, “আপোনাৰ পিতৃয়ে লোকসকলক শপত দি এই দৃঢ় আজ্ঞা কৰিছিল যে, যিজন আৰু আহাৰ কৰিব, সি অতিশপ্ত হ'ব; যদিও লোকসকল ভোকত দুৰ্বল হয়।”

29 তেতিয়া যোনাথনে ক'লে, “মোৰ পিতৃয়ে ৰাজ্যক সঙ্কটত পেলাইছে। চোৱা, এই অকণমান মৌ চাকি চোৱাত মোৰ চকু কেনেদৰে উজ্জ্বল হৈ গ'ল। 30 কিমান ভাল হ'লহেতেন! আজি যদি শংৰুবোৰৰ লুটদৰব্যৰ পৰা পোৱা আহাৰ লোকসকলে ইচ্ছামতে ভোজন কৰিবলৈ পালেহেঁতেন? কিয়নো এতিয়াও পলেষ্টীয়াসকলৰ মাজত মহা-সংহাৰ হোৱা নাই।”

* 14 অধ্যায়:27 ঈশ্বৰে তেওঁক পুনৰ শক্তি ঘূৰাই দিলে।

31 সেইদিনা তেওঁলোকে মিকমচৰ পৰা অ্যালোনাঁলোকে পলেষ্টীয়াসকলক আৰম্ভণ কৰিলে। সেয়ে লোকসকল অতিশয় ক্লান্ত হ'ল।³² তাতে লোকসকল লুডীয়া লোকৰ দৰে লুটদৰব্যৰ ওচৰলৈ দৌৰি গৈ মেৰ, ছাগলী, গৰু, আৰু দামুৰি ধৰি মাটিত বধ কৰিলে আৰু তেজেৰে সৈতে মঙহ খাবলৈ ধৰিলে।

33 তেতিয়া তেওঁলোকে ঢোলক ক'লে, “চাওক, লোক সকলে তেজেৰে সৈতে মঙহ ভোজন কৰি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিছে।” ঢোলে ক'লে, “তোমালোক অবিশ্বাসীৰ দৰে কাম কৰিছা, এতিয়া, মোৰ ওচৰলৈ এটা ডাঙৰ শিল আনা।”³⁴ ঢোলে পুনৰ ক'লে, “তোমালোকে লোকসকলৰ মাজলৈ যোৱা আৰু এইদৰে তেওঁলোকক কোৱা, ‘তোমালোক পৰতিজনে নিজ নিজ গৰু, মেৰ আৰু ছাগলী মোৰ ওচৰলৈ আনি ইয়াতে বধ কৰি ভোজন কৰা; কিন্তু তেজেৰে সৈতে মঙহ খাই যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ নকৰিবা।’” সেয়ে প্ৰত্যেকজন লোকে নিজ নিজ গৰু লগত আনি সেই ৰাতি সেই ঠাইতে বধ কৰিলে।

35 ঢোলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে; যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁ নিৰ্মাণ কৰা সেয়ে প্ৰথম বেদি।

36 তাৰ পাছত ঢোলে ক'লে, “আহা আমি এই ৰাতি পলেষ্টীয়াসকলৰ পাছত খেদি গৈ, ৰাতিপুৱা নোহোৱালৈকে তেওঁলোকৰ বস্ত্ৰ লুট কৰোঁ আৰু তেওঁলোকৰ একো অৱশিষ্ট নাৰাখোহক;” তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আপোনাৰ দৃষ্টিত যি ভাল দেখে, তাকেই কৰক।” তেতিয়া পুৰোহিত ক'লে, “আহা, আমি ইয়াতে ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপোঁহক।”³⁷ তাৰ পাছত ঢোলে ঈশ্বৰ গুৰিত সুধিলে, “মই পলেষ্টীয়াসকলৰ পাছত যামনে? তুমি সিহঁতক ইশ্বায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবানে?” কিন্তু সেইদিনা যিহোৱাই উত্তৰ নিদিলে।³⁸ তেতিয়া ঢোলে ক'লে, “হে লোকসকলৰ অধিপতি সকল, তোমালোক ওচৰ চাপি আহাঁ, আৰু আজিৰ এই পাপ কি দোষত হ'ল, তাৰ বুজ-বিচাৰ কৰি চোৱা।³⁹ কিয়নো ইশ্বায়েলৰ উদ্ধাৰকৰ্তা যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, যদি মোৰ পুংৰ যোনাথনৰ দোষত এয়া হৈছে, তেনেহলে সিও নিশ্চয়কৈ মৰিব।” কিন্তু লোকসকলৰ মাজত কোনেও তেওঁক উত্তৰ নিদিলে।⁴⁰ পাছত তেওঁ গোটেই ইশ্বায়েলক ক'লে, “তোমালোক এফালে থাকা, মই আৰু মোৰ পুংৰ যোনাথন আনফালে থাকিম।” তাতে লোকসকলে ঢোলক ক'লে, “আপোনাৰ দৃষ্টিত যি ভাল দেখে, তাকেই কৰক।”⁴¹ তেতিয়া ঢোলে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ক'লে, প্ৰকৃততে কি হয়, তাক দেখুৱাই দিয়া। তাতে চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই যোনাথন আৰু ঢোলক নিৰ্ণয় কৰা হ'ল, কিন্তু লোক সমূহ এৰা পৰিল।⁴² তেতিয়া ঢোলে ক'লে, “মোৰ আৰু মোৰ পুংৰ যোনাথনৰ মাজত চিঠি খেল কৰা।” তাতে যোনাথনক নিৰ্ণয় কৰা হ'ল।

43 তেতিয়া ঢোলে যোনাথনক ক'লে, “তুমি কি কৰিলা, সেই বিষয়ে মোক কোৱা;” তাতে যোনাথনে তেওঁক ক'লে, “মোৰ হাতত থকা লাখুটিৰ আগেৰে যাকিঞ্চি মৌৰস লৈ সঁচকৈ চাকিছিলোঁ হয়; চাওঁক, মই মৰিব লগা হওঁ।”⁴⁴ পাছত ঢোলে ক'লে, “যদি তুমি নমৰা, তেনেহলে ঈশ্বৰে মোলৈকে অধিক কৰক, কাৰণ হে যোনাথন তুমি অৱশ্যে মৰিব লাগিব।”⁴⁵ তেতিয়া লোকসকলে ঢোলক ক'লে, “যিজনো ইশ্বায়েলৰ মাজত এনে উদ্ধাৰ কাৰ্য সাধন কৰিলে, সেই যোনাথন মৰিব লাগিব নে? এনে নহওক; যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তেওঁ মূৰৰ এডালি চুলিও মাটিত নপৰিব; কিয়নো তেওঁ আজি ঈশ্বৰেৰে সৈতে কাৰ্য কৰিলে।” এইদৰে লোকসকলে যোনাথনক ৰক্ষা কৰা বাবে তেওঁৰ মৃত্যু নহ'ল।⁴⁶ পাছত ঢোলে পলেষ্টীয়াসকলক খেদি যোৱাৰ পৰা উভটি আহিল; আৰু ফিলিষ্টীয়া সকলো নিজ নিজ ঠাইলৈ গুচি গ'ল।

47 ঢোলে ইশ্বায়েলৰ সম্পূৰ্ণ ক্ষমতা নিজৰ হাতত ল'লে। তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ চৌদিশে যিমান শংৰু আছিল, সেই সকলোৰে বিৰুদ্ধে তেওঁ যুদ্ধ কৰিলে। তেওঁ মোৱাব, অস্মোনীয়া, চোৱাৰ ৰজা ইদাম আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে। তেওঁ যি দিশত গৈছিল, সেই দিশতে শংৰুৰ ওপৰত জয় লাভ কৰিছিল।⁴⁸ ঢোল অতি সাহিয়াল আছিল। তেওঁ অমালেকীয়াসকলকো পৰাজয় কৰিছিল। আনকি যিসকল শংৰুৰে ইশ্বায়েলসকলক লুট কৰিব বিচাৰিছিল, সেই শংৰুবোৰৰ পৰা ইশ্বায়েলক তেওঁ ৰক্ষা কৰিছিল।⁴⁹ ঢোলৰ পুংৰসকলৰ নাম আছিল, যোনাথন, যিচবী, আৰু মন্কীচুৱা। তেওঁৰ দুজনী জীয়েক আছিল; ডাঙৰ জনীৰ নাম মেৰব, আৰু সৰুজনীৰ নাম মীথল।⁵⁰ ঢোলৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম আছিল অহীনোৱম, তেওঁ অহামাচৰ জীয়েক আছিল; আৰু তেওঁৰ সেনাপতিৰ নাম অবনেৰ, তেওঁ ঢোলৰ দদায়েক নেৰৰ পুংৰ আছিল।⁵¹ ঢোলৰ পিতৃৰ নাম আছিল, কীচ। আৰু অবনেৰৰ পিতৃৰ নাম নেৰ, তেওঁ অবিয়লৰ পুংৰ আছিল।

52 ঢোলৰ জীৱনৰ সকলো সময়তে পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ হৈ আছিল; সেয়ে তেওঁ শক্তিশালী আৰু সাহসী বলৱান পুৰুষক দেখিলেই নিজৰ লগত ৰাখিছিল।

15 অধ্যায়

ঢোলক ৰাজ্যৰ পৰা খেদি দিয়া

1 চম্ৰুৱেলে ঢোলক ক'লে, “যিহোৱাই নিজ পৰজা ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা হ'বৰ অৰ্থে তোমাক অভিষেক কৰিবলৈ মোক পঠাইছিল; এই হেতুকে এতিয়া তুমি যিহোৱাৰ বাক্য শুনা।² বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ইশ্বায়েলসকল, মিচৰৰ পৰা ওলাই অহা সময়ত অমালেকে বাটৰ মাজত তেওঁলোকক কি দৰে বাধা দিছিল, তালৈ মই লক্ষ্য কৰিলোঁ।³ সেয়ে যোৱা, অমালেকক পৰহাৰ কৰা আৰু তেওঁলোকৰ যি সকলো আছিল তাক নষ্ট কৰা, তেওঁলোকলৈ দয়া নকৰিবা; কিন্তু পুৰুষ আৰু নাৰী, শিশু আৰু পিয়াহ খোৱা কেঁচুৱা, গৰু, মেৰ, ছাগলী, উট আৰু গাধ সকলোকে বধ কৰিবা।”

4 ঢোলে লোকসকলক মাতি আনিলে আৰু টলায়ীমত তেওঁলোকক গণনা কৰিলে; তাতে দুই লাখ পদাতিক আৰু যিহুদাৰ দহ হাজাৰ লোক হ'ল।⁵ তাৰ পাছত ঢোল অমালেকৰ নগৰলৈ গৈ উপত্যকাত অপেক্ষা কৰি থাকিল।

6 তেতিয়া ঢোলে কেনীয়াসকলক ক'লে, “তোমালোক অমালেকীয়াসকলৰ মাজৰ পৰা ওলাই আঁতৰি যোৱা, তেতিয়া তেওঁলোকৰ লগত তোমালোককো বিনষ্ট নকৰিম। কাৰণ মিচৰৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল ওলাই অহা সময়ত তোমালোকে তেওঁলোকলৈ দয়া কৰিছিল।” সেয়ে কেনীয়া সকল অমালেকৰ মাজৰ পৰা ওলাই গ'ল।⁷ তাৰ পাছত ঢোলে হবীলাৰ পৰা মিচৰৰ পূবফালে থকা চূৰলৈকে অমালেকীয়া সকলক আৰম্ভণ কৰিলে।

৪ তেওঁ অমালেকীয়া সকলৰ ৰজা অগাগক জীৱিত অৱস্থাতে ধৰিলে, আৰু আন লোক সকলক তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ধ্বংস কৰিলে।^৭ কিন্তু চৌল আৰু লোকসকলে অগাগক আৰু উত্তম উত্তম মেৰ, ছাগলী, গৰু, হুঁপুঠ দামুৰি আৰু মেৰ পোৱালিবোৰ আৰু আটাই উত্তম বস্তুবোৰ ধ্বংস নকৰিলে, কিন্তু যিহোৱাৰ ঘিণলগা আৰু মূল্যহীন সেইবোৰক সম্পূৰ্ণ ভাৱে ধ্বংস কৰিলে।

10 তাৰ পাছত চমুৰেলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, ¹¹ “চৌলক যে মই ৰজা পাতিলোঁ তাৰ বাবে মই দুখিত; কিয়নো তেওঁ মোৰ পৰা বিমুখ হ'ল আৰু মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন নকৰিলে।” তেতিয়া চমুৰেলৰ খং উঠিল, তেওঁ গোটেই ৰাতি যিহোৱাৰ আগত ৰুদ্দ কৰিলে।

12 চমুৰেল ৰাতিপুৱাতে উঠি চৌলৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ গ'ল। কিন্তু চমুৰেলক এই কথা কোৱা হ'ল, “চৌলে কৰ্মিললৈ আহি নিজৰ কাৰণে এটা জয়ন্তস্ত স্থাপন কৰিলে, আৰু তাৰ পৰা ঘূৰি গিলগললৈ গুচি গ'ল।”¹³ তাৰ পৰা চমুৰেল চৌলৰ ওচৰলৈ আহিল, চৌলে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ-প্ৰশংসা হওঁক; মই যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰিলোঁ।”¹⁴ চমুৰেলে ক'লে, “তেওঁ মোৰ কাণত মেৰ আৰু ছাগলীৰ বেবেনি হৈছে কিয়? আৰু গৰুৰ হেফেলনি মই শুনিছোঁ, কিয়?”¹⁵ চৌলে ক'লে, “সেইবোৰ অমালেকীয়া সকলৰ পৰা অনা হৈছে; কিয়নো নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবৰ কাৰণে লোকসকলে উত্তম উত্তম মেৰ ও ছাগলী, আৰু উত্তম উত্তম গৰু ৰাখিলে; কিন্তু অৱশিষ্টবোৰ আমি ধ্বংস কৰিলোঁ।”¹⁶ চমুৰেলে চৌলক ক'লে, “ৰ'বা, যোৱা ৰাতি যিহোৱাই মোক যি ক'লে, তাক মই তোমাক কওঁ।” চৌল তেওঁক ক'লে, “কওঁক!”

17 চমুৰেলে ক'লে, “যদিও তুমি নিজৰ দৃষ্টিত সবু আছিলি, তথাপি ইশ্বায়েলৰ ফৈদ সকলৰ মাজত তোমাক মুখ্য কৰা নহ'ল নে?” আৰু যিহোৱাই তোমাক ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা অভিষেক কৰিলে।¹⁸ যিহোৱাই তোমাক তোমাৰ পথত পঠাই দি ক'লে, যোৱা পাপী লোকসকলক সম্পূৰ্ণভাৱে ধ্বংস কৰা, আৰু অমালেকীয়াসকল সম্পূৰ্ণ ভাৱে ধ্বংস নোহোৱালৈকে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা।¹⁹ তেনেহলে তুমি যিহোৱাৰ বাক্য কিয় পালন কৰা নাছিলি, কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্তে কিয় লুট কৰা বস্তু জৰুৰি কৰি যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কিয় পাপ কৰিলা?”

20 চৌলে চমুৰেলক ক'লে, “মই অৱশ্যে যিহোৱাৰ বাক্যলৈ পালন কৰিলোঁ। আৰু যিহোৱাই মোক যি বাটেদি পঠাইছিল, সেই বাটেদি গ'লো। অমালেকৰ ৰজা অগাগক মই বন্দী কৰিলোঁ, আৰু অমালেকীয়াসকলক সম্পূৰ্ণভাৱে ধ্বংস কৰিলোঁ।²¹ কিন্তু লোকসকলে গিলগলত আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে সম্পূৰ্ণভাৱে ধ্বংস কৰিবলগীয়া বস্তুৰ মাজৰ পৰা উত্তম যি ভাগ, যেনে মেৰ, ছাগলী, আৰু গৰু আনিলে।”

22 চমুৰেলে ক'লে, “যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰিলে যেনেকৈ তেওঁ সন্তুষ্ট হয়, তেনেকৈ হোম আৰু বলিদানত জানো তেওঁ সন্তুষ্ট হয়? বলিদানতকৈ আজ্ঞাপালন কৰা উত্তম, আৰু মেৰৰ তেলতকৈ বাক্য শুনা উত্তম।²³ কিয়নো বিদেৰাহ আচৰণ কৰা, মঙ্গলচোৱা পাপৰ তুল্য; আৰু আঁকাৰগোঁজ হোৱা, পাপিষ্ঠ আৰু অসাধু কাৰ্যৰ দৰে, - কাৰণ তুমি যিহোৱাৰ বাক্য অগ্ৰহণ কৰিলা, সেয়ে তেওঁ তোমাক ৰজা পদৰ পৰা অগ্ৰহণ কৰিলে।”

24 তাৰ পাছত চৌলে চমুৰেলক ক'লে, “মই পাপ কৰিলোঁ; কিয়নো যিহোৱাৰ আজ্ঞা আৰু আপোনাৰ বাক্য লঙ্ঘন কৰিলোঁ; কাৰণ মই লোকসকলক ভয় কৰি তেওঁলোকৰ কথা শুনিবলৈ।²⁵ এতিয়া, মই বিনয় কৰোঁ, মোৰ পাপ ক্ষমা কৰক আৰু আপুনি মোৰ লগত ঘূৰি আহক যাতে মই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰোঁ।”

26 চমুৰেলে চৌলক ক'লে, “মই তোমাৰ লগত ঘূৰি নাযাওঁ; কিয়নো তুমি যিহোৱাৰ বাক্য অগ্ৰহণ কৰিলা, আৰু যিহোৱায়ে তোমাক ইশ্বায়েলৰ ওপৰত হোৱা ৰজাপদৰ পৰা অগ্ৰহণ কৰিলে।”²⁷ যেতিয়া চমুৰেলে ঘূৰি মুখ ঘূৰালে, তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ কাপোৰৰ আগভাগ ধৰিলে, আৰু সেইয়া ফাতি এৰাই গ'ল।

28 চমুৰেলে তেওঁক ক'লে, “যিহোৱাই আজি তোমাৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ ৰাজত্ব টানি ফালিলে, আৰু তোমাতকৈয়ো উত্তম তোমাৰ এজন চুবুৰীয়াক দিলে।²⁹ আৰু ইশ্বায়েলৰ যিহোৱাই কেতিয়াও মিছা কথা নকয়, বা তেওঁ মন সলনি নকৰে; কাৰণ তেওঁ মানুহ নহয় যে তেওঁ মন সলনি কৰিব।”

30 তেতিয়া চৌলে ক'লে, “মই পাপ কৰিলোঁ; তথাপি মই বিনয় কৰোঁ, বৃদ্ধ লোকসকলৰ আৰু ইশ্বায়েলৰ আগত মোৰ মান ৰাখক। মোৰ লগত ঘূৰি আহক, তাতে মই যেন আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰোঁ।”³¹ সেয়ে চমুৰেলে চৌলৰ পাছত ঘূৰি গ'ল, আৰু চৌলে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে।

32 তাৰ পাছত চমুৰেলে ক'লে, “অমালেকৰ ৰজা অগাগক মোৰ ওচৰলৈ আনা।” অগাগে আনন্দ মনেৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, “নিশ্চয় মৃত্যু যন্ত্ৰণাৰ দূৰ হ'ল।”³³ চমুৰেলে উত্তৰ দি ক'লে, “যিদৰে তোমাৰ তৰোৱালে অনেক মহিলাক সন্তানহীনা কৰিলে, সেইদৰে মহিলাসকলৰ মাজত তোমাৰ মাতৃও সন্তানহীনা হ'ব।” এইদৰে কৈ, চমুৰেলে গিলগলত যিহোৱাৰ সম্মুখত অগাগক ডোখৰ ডোখৰ কৰি কাটিলে।

34 তাৰ পাছত চমুৰেল ৰামলৈ গ'ল আৰু চৌল গিৰিঘাতত থকা নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল।³⁵ কিন্তু তেতিয়াৰে পৰা মৃত্যুলৈকে চমুৰেলে চৌলক পুনৰ দেখা নকৰিলে, কাৰণ চমুৰেলে চৌলৰ বাবে শোক কৰিলে। আৰু যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত চৌলক যে ৰজা পাতিলে, তাৰ বাবে তেওঁ বেজাৰ কৰিলে।

16 অধ্যায়

চমুৰেলে দায়ুদক অভিষেক কৰা; আৰু দায়ুদ চৌলৰ ৰাজ সভাত সোমোৱা।

1 যিহোৱাই চমুৰেলক ক'লে, “মই চৌলক অগ্ৰহণ কৰি ইশ্বায়েলৰ ওপৰত দিয়া তেওঁৰ ৰাজপদ গুচাই দিয়া দেখি তুমি নো কিমান সময় চৌলৰ কাৰণে শোক কৰি থাকিবা? তোমাৰ শিংটো তেলেৰে পুৰ কৰি লোৱা; এতিয়া মই তোমাক বৈলেহেমীয়া

যিচয়ৰ ওচৰলৈ পঠাওঁ; কিয়নো মই তেওঁৰ পুংৰ সকলৰ মাজৰ এজনক বজা হ'বৰ অৰ্থে বাচি ল'লোঁ।”² চম্বুৰেলে ক'লে, “মই কেনেকৈ যাম? চোলে যদি এই কথা শুনে, তেন্তে তেওঁ মোক বধ কৰিব।” যিহোৱাই ক'লে, “তুমি এজনী চেঁউৰী গৰু লগত লৈ যোৱা, আৰু ক'বা, মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবলৈ আহিছোঁ।”³ সেই যজ্ঞলৈ যিচয়ক নিমন্ত্ৰণ কৰিবা, আৰু তুমি কি কৰিব লাগে, মই তোমাৰ দেখুৱাম; মই তোমাৰ আগত যিজনৰ বিষয়ে ক'ম, তুমি মোৰ কাৰণে সেই জনকেই অভিসেক কৰিবা।”⁴ চম্বুৰেলে যিহোৱাই কোৱা অনুসাৰে কৰিলে আৰু বোলেহেমলৈ গ'ল। নগৰৰ বৃদ্ধসকলে তেওঁক লগ ধৰিবলৈ আহি কঁপি কঁপি তেওঁক ক'লে, “আপুনি শান্তিৰ অৰ্থে আহিছে নে?”⁵ তেওঁ ক'লে, “শান্তি হওক; মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান দিবলৈ আহিছোঁ। বলিদানৰ অৰ্থে তোমালোকে নিজকে পবিত্ৰ কৰি মোৰ লগত আহাঁ।” আৰু তেওঁ যিচয়ক আৰু তেওঁৰ পুংসকলক পবিত্ৰ কৰুত কৰিলে আৰু বলিদানৰ কাৰণে নিমন্ত্ৰণ কৰিলে।

⁶ তাৰ পাছত তেওঁলোক যেতিয়া আহিল, তেতিয়া চম্বুৰেলে ইলীয়াৰলৈ চাই মনতে ক'লে, “যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হোৱা এই মানুহেই অৱশ্যে তেওঁৰ অভিষিক্ত জন।”⁷ কিন্তু যিহোৱাই চম্বুৰেলক ক'লে, “তুমি তেওঁৰ বাহ্যিকতালৈ বা উচ্চতালৈ দৃষ্টি নকৰিবা; কাৰণ মই তেওঁক অগ্ৰাধ্য কৰিলোঁ। কাৰণ মানুহে যেনেকৈ চাই যিহোৱাই তেনেকৈ নাচায়; কাৰণ মানুহে, যি দেখা পায়, তালৈ চায়, কিন্তু যিহোৱাই মানুহৰ অন্তৰলৈ চায়।”

⁸ পাছত যিচয়ে অবীনাদবক মাতি আনিলে আৰু চম্বুৰেলৰ সন্মুখেদি যাবলৈ দিলে। তাতে চম্বুৰেলে ক'লে, “যিহোৱাই এওঁকো মনোনীত কৰা নাই।”⁹ তাৰ পাছত যিচয়ে চম্বাক আগেদি যাবলৈ দিলে; আৰু চম্বুৰেলে ক'লে, যিহোৱাই এওঁকো মনোনীত কৰা নাই।¹⁰ এইদৰে যিচয়ে তেওঁৰ সাত জন পুংৰক চম্বুৰেলৰ আগেদি যাবলৈ দিলে; কিন্তু চম্বুৰেলে যিচয়ক ক'লে, “যিহোৱাই এওঁলোকৰ এজনকো মনোনীত কৰা নাই।”

¹¹ তাৰ পাছত চম্বুৰেলে যিচয়ক ক'লে, “তোমাৰ সকলো পুংৰ ইয়াতে আছে নে?” তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “সকলোতকৈ সৰুজন ইয়াত নাই কিন্তু তেওঁ মেৰ-ছাগৰ ৰথীয়া হৈ মেৰ-ছাগ চৰাই আছে।” চম্বুৰেলে যিচয়ক ক'লে, “মানুহ পঠিয়াই তেওঁক মাতি আনা; কাৰণ তেওঁ নহালৈকে আমি নবহোঁ।”¹² যিচয়ে মানুহ পঠিয়াই তেওঁক মাতি অনালে। তেওঁ স্বৰাস্ত্ৰয়ান, সুনয়ন, আৰু দেখিবলৈ সুদৰ্শন আছিল। যিহোৱাই ক'লে, “উঠা, তেওঁক অভিসেক কৰা; কাৰণ এওঁৰেই সেই জন।”

¹³ তেতিয়া চম্বুৰেলে তেল ভৰোৱা শিংটো ল'লে, আৰু ককায়েকসকলৰ আগত তেওঁকৈ অভিসেক কৰিলে; সেই দিনাৰ পৰা যিহোৱাৰ আশ্বা দায়ুদত স্থিতি হ'ল। তাৰ পাছত চম্বুৰেল উঠি ৰামলৈ গ'ল।

¹⁴ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ আশ্বা চৌলৰ পৰা আঁতৰি গ'ল আৰু তাৰ পৰিবৰ্তে যিহোৱাৰ পৰা অহা এক অনিষ্ট কাৰক আশ্বাই আহি তেওঁক ব্যাকুল কৰিবলৈ ধৰিলে।¹⁵ চৌলৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “চাওক, ঈশ্বৰৰ পৰা অহা এক অনিষ্ট কাৰক আশ্বাই আপোনাক ব্যাকুল কৰিছে।¹⁶ এই হেতুকে আমাৰ পৰভূৱে আপোনাৰ আগত থকা দাসবোৰক এজন নিপুণ বীণা বজাওঁতা বিচাৰিবলৈ আজ্ঞা কৰক; পাছত যি সময়ত ঈশ্বৰৰ পৰা অহা সেই আশ্বাই আপোনাক ধৰিব সেই সময়ত সেই মানুহে হাতেৰে বীণা বজালে আপুনি উপশম পাব।”

¹⁷ তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ দাসবোৰক আজ্ঞা কৰিলে, “ডালকৈ বীণা বজাব পৰা এজন লোক বিচাৰি যোৱা আৰু মোৰ ওচৰলৈ আনা।”¹⁸ দাসবোৰৰ এজনে ক'লে, “চাওক, বোলেহেমীয়া যিচয়ৰ এজন পুতেকক দেখিলোঁ; তেওঁ বীণা বজোৱাত পাৰগত, পৰাশ্বৰমী বীৰ, যুদ্ধাৰু, কথা কোৱাত বিবেচক, ৰূপৱান আৰু যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছে।”¹⁹ সেয়ে চৌলে যিচয়ৰ ওচৰলৈ বাৰ্তাবাহকক পঠিয়াই কোৱালে, “দায়ুদ নামেৰে তোমাৰ যি পুংৰই মেৰ-ছাগ চৰাই আছে, তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ পঠাই দিয়া।”

²⁰ যিচয়ে এটা গাধৰ পিঠিত পিঠা, এক বটল দৱাফ্ৰাৰস, আৰু এটা ছাগলী পোৱালি ৰোজাই দি তেওঁৰ পুংৰ দায়ুদৰ হাতত দিলে আৰু তেওঁক চৌলৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে।²¹ দায়ুদ চৌলৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ কামত যোগ দিলে, তেওঁ দায়ুদক অতিশয় ভাল পাবলৈ ধৰিলে; আৰু দায়ুদ তেওঁৰ অশ্বৰবাহক হ'ল।

²² তাৰ পাছত চৌলে যিচয়ক কৈ পঠালে, “মই বিনয় কৰোঁ, দায়ুদক মোৰ লগত থাকিবলৈ দিয়া; কাৰণ তেওঁ মোৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত হ'ল।”²³ সেয়ে ঈশ্বৰৰ পৰা অহা অনিষ্ট কাৰক আশ্বাই যেতিয়া চৌলক ধৰে, তেতিয়া দায়ুদে বীণা লৈ হাতেৰে বজায়; তাতে চৌল সুস্থ হয়, আৰু উপশম পায়, আৰু সেই অনিষ্ট কাৰক আশ্বা তেওঁৰ পৰা আঁতৰি যায়।

17 অধ্যায়

দায়ুদে গলিয়াথক বধ কৰা।

¹ পলেষ্ঠীয়াসকলে যুদ্ধ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ সৈন্যসকলক গোট খোৱালে। যিহুদাৰ অধিকাৰত থকা চোকোত তেওঁলোক একে লগ হ'ল। চোকো আৰু অজেকাৰ মাজত এফচদশ্বীমত ছাউনি পাতিলে।

² চৌল আৰু ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে গোট খাই এলা উপত্যকাত ছাউনি পাতিলে আৰু পলেষ্ঠীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে সৈন্যসকলক শাৰী পাতি থিয় কৰালে।³ তাতে পলেষ্ঠীয়াসকলে এফালে এটা পৰ্বতত আৰু ইশ্বায়েলসকলে আনফালে আন এটা পৰ্বতত থিয় হ'ল, আৰু উভয়ৰে মাজত এক উপত্যকা আছিল।

⁴ তাৰ পাছত গাত নিবাসী এজন বীৰ পলেষ্ঠীয়াসকলৰ ছাউনিৰ পৰা ওলাল, তেওঁৰ নাম গলিয়াথ, তেওঁ চাৰে ছয় হাত ওখ আছিল।⁵ তেওঁৰ মূৰত পিতলৰ শিৰোৰক্ষক আছিল, আৰু মাছৰ বাকলিৰ দৰে পিতলৰ কবচ পিন্ধিছিল আৰু সেই কবচৰ ওজন পাঁচ হাজাৰ চেকল* আছিল।⁶ তেওঁৰ ভৰি পিতলৰ পতাৰে আবৃত আছিল আৰু তেওঁৰ দুই কান্ধৰ মাজত

* 17 অধ্যায়:5 প্ৰায় 57 কিলোগ্ৰাম

এপাত পিতলৰ চুটি যাঠী আছিল।⁷ তেওঁৰ বৰছাৰ লাঠিডাল, তাঁত শালৰ টোলোঠাৰ সমান ডাঙৰ আছিল। তেওঁৰ লোহাৰ বৰছাপাতৰ ওজন হুশ চেকল⁸ আছিল। তেওঁৰ ঢাল ধৰাজন তেওঁৰ আগে আগে গৈছিল।

⁸ তেওঁ আহি থিয় হ'ল আৰু ইশ্বায়েলৰ সৈন্য শ্ৰেণীক লক্ষ্য কৰি ৰিঙিয়াই ক'লে, “তহতে যুদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে শাৰী পাতি বাহিৰলৈ কিয় ওলাই আহিছ? মই জানো এজন পলেষ্টীয়া নহওঁ? আৰু তহঁত জানো চৌলৰ দাস নহয়? তহঁতে নিজৰ বাবে এজন মানুহ বাচি ল' আৰু তাক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দে।⁹ সি যদি মোৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি জয়ী হৈ মোক বধ কৰে, তেনেহলে আমি সকলো তহঁতৰ বন্দী হ'ম; কিন্তু যদি মই তাক পৰাজয় কৰি তাক বধ কৰোঁ, তেনেহলে তহঁত আমাৰ বন্দী হৈ আমাৰ দাসৰ কাম কৰিবি।”¹⁰ পলেষ্টীয়াজনে পুনৰ ক'লে, “আজি মই ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলক পৰত্যাগৰান জনাইছোঁ, তহঁতে মোক এজন মানুহ দে, যাতে আমি দুয়ো একেলগে যুদ্ধ কৰোঁ।”¹¹ যেতিয়া পলেষ্টীয়াজনে কোৱা কথা চৌল আৰু ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক নিৰাশ হ'ল আৰু অতিশয় ভয়াতুৰ হ'ল।

¹² দায়ুদ যিহূদাৰ বৈলেহেম নিবাসী যিচয় নামেৰে সেই ইশ্বাখীয়া পুৰুষৰ পুংৰ আছিল; তেওঁৰ আঠজন পুংৰ আছিল, যিচয় চৌলৰ সময়ত যুদ্ধ আছিল আৰু লোকসকলৰ মাজত বয়সস্থ পুৰুষ আছিল।¹³ যিচয়ৰ তিনিজন ডাঙৰ সন্তান চৌলৰ পাছে পাছে যুদ্ধলৈ গৈছিল; আৰু যুদ্ধলৈ যোৱা তেওঁৰ তিনিজন পুংৰ নাম আছিল, পৰথমজন ইলীয়াব, দ্বিতীয়জনৰ নাম অবীনাদব, আৰু তৃতীয়জনৰ নাম চম্মা।¹⁴ দায়ুদ সকলোতকৈ সৰু আছিল। আৰু ডাঙৰ তিনিজন চৌলৰ পাছত চলোঁতা আছিল।¹⁵ কিন্তু দায়ুদে চৌলৰ ওচৰৰ পৰা আহি বৈলেহেমত থকা পিতৃৰ মেৰ-ছাগ চৰাবৰ বাবে অহা যোৱা কৰি থাকিছিল।¹⁶ তাতে সেই পলেষ্টীয়া মানুহজনে চম্পি দিনলৈকে ৰাতিপুৱা আৰু গধূলি বেলা ওচৰলৈ আহি নিজকে দেখা দি আছিল।

¹⁷ সেই সময়ত যিচয়ে তেওঁৰ পুতেক দায়ুদক ক'লে, “তুমি এক ঐফা ভজা শস্য আৰু দহটা পিঠা লৈ, ছাউনিত থকা ককায়েৰা সকলৰ ওচৰলৈ যোৱা।”¹⁸ এই দহ লদা পনীৰ তেওঁলোকৰ সেনাপতিজনৰ বাবে লৈ যোৱা। আৰু তোমাৰ ককায়েৰাহঁতৰ মঙ্গল সুধিবা, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা কোনো চিন আনিবা।¹⁹ চৌল আৰু তেওঁলোকৰ লগতে ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকে এলা উপত্যকাত পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি আছে।²⁰ পাছত দায়ুদে ৰাতিপুৱা সোনকালে উঠিল আৰু মেৰ-ছাগবোৰ এজন ৰখীয়াৰ হাতত গতাই দিলে আৰু পিতৃ যিচয়ৰ আজ্ঞা অনুসাৰে বস্তবোৰ লগত লৈ তালৈ গ'ল। যি সময়ত সৈন্যই ৰণলৈ ওলাই ৰণৰ কাৰণে ৰণ-ধ্বনি কৰিছিল, সেই সময়তে তেওঁ ছাউনি আহি পাইছিল।²¹ তেতিয়া ইশ্বায়েল আৰু পলেষ্টীয়াসকলে সন্মুখা-সন্মুখি হৈ ৰণৰ বাবে শাৰী পাতি আছিল।

²² পাছত দায়ুদে বস্ত-ৰখীয়াৰ হাতত নিজৰ বস্তবোৰ থৈ, সৈন্যশ্ৰেণীৰ মাজলৈ দৌৰি গ'ল আৰু নিজৰ ককায়েকসকলক মঙ্গলবাদ কৰিলে; ²³ আৰু তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি থাকোতেই গাত নিবাসী গলিয়াথ নামৰ পলেষ্টীয়া মহাবীৰজন ফিলিষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আহিল আৰু আগতে কোৱা দৰেই কথা ক'বলৈ ধৰিলে। তাতে দায়ুদে সেই কথা শুনিবলৈ পালে।²⁴ যেতিয়া ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে সেই ব্যক্তিজনক দেখিলে, তেতিয়া তেওঁলোক তেওঁৰ সন্মুখৰ পৰা পলাল আৰু অতিশয় ভয় কৰিলে।

²⁵ আৰু ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে পৰস্পৰৰ মাজত ক'বলৈ ধৰিলে, “ওপৰলৈ উঠি অহা সেই মানুহজনক তুমি দেখিছা নে? তেওঁ ইশ্বায়েলক ইতিকিং কৰিবলৈ আহিছ। তেওঁক যিকোনোৰে বধ কৰিব, ৰজাই তেওঁক অধিক ধনেৰে ধনৱান কৰিব, আৰু তেওঁৰ লগত নিজৰ জীয়েকক বিয়া দিব, আৰু ইশ্বায়েলৰ মাজত তেওঁৰ পিতৃ-বংশক শ্ৰাধীন কৰিব।”²⁶ তেতিয়া দায়ুদে নিজৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা লোকসকলক সুধিলে, “সেই পলেষ্টীয়াজনক যিজনে বধ কৰি ইশ্বায়েলৰ পৰা অপমান দূৰ কৰিব, সেইজনলৈ কি কৰা যাব? কিয়নো সেই অচূৰ্মা ফিলিষ্টীয়াজন নো কোন, সি যে জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ সৈন্যসকলক ইতিকিং কৰিব?”²⁷ তেতিয়া লোকসকলে আগতে কোৱাৰ দৰে তেওঁক পুনৰ ক'লে, “তেওঁক বধ কৰাজনলৈ এইদৰে কৰা হ'ব।”

²⁸ লোকসকলৰ সৈতে দায়ুদে কথা পাতি থাকোতে তেওঁৰ ডাঙৰ ককায়েক ইলীয়াবে তেওঁৰ কথা শুনি তেওঁলৈ ঋদ্ধ হৈ ক'লে, “তই ইয়ালৈ কিয় নামি আহিলি?” মৰুপৰন্তৰ মাজত সেই মেৰ-ছাগকেইটা কাৰ ওচৰত থৈ আহিলি? তোৰ অহংকাৰ আৰু মনৰ দৃষ্টতা মই জানো, তই কেৱল যুদ্ধ চাবলৈহে ইয়ালৈ নামি আহিলি।”²⁹ দায়ুদে ক'লে, “মই এতিয়া কি কৰিলোঁ? কেৱল এটা পৰম্পৰে সুধিছোঁ, নহয় জানো?”³⁰ তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁৰ পৰা আন জনৰ মুখৰ ফালে ঘূৰি একে দৰেই সুধিলে; তাতে লোকসকলে তেওঁক আগেয়ে কোৱাৰ দৰেই উত্তৰ দিলে।

³¹ দায়ুদে কোৱা কথা যেতিয়া লোকসকলে শুনিলে, তেতিয়া সৈন্যসকলে গৈ চৌলৰ আগত সেই কথা জনালে। তেতিয়া তেওঁ দায়ুদক মাতি অনালে।³² পাছত দায়ুদে চৌলক ক'লে, “তেওঁৰ বাবে কাৰো মন হতাশ নহওক; আপোনাৰ এই দাসে গৈ সেই পলেষ্টীয়াজনৰ লগত যুদ্ধ কৰিব।”³³ চৌলে দায়ুদক ক'লে, “তুমি সেই পলেষ্টীয়াজনৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ অসমৰ্থ; কাৰণ তুমি কেৱল এজন যুৱক, আৰু তেওঁ যুৱক অৱস্থাবে পৰা এজন যুধাৰু।”

³⁴ কিন্তু দায়ুদে চৌলক ক'লে, “আপোনাৰ এই দাসে পিতৃৰ মেৰ-ছাগ চৰাওঁতে, এটা সিংহ আৰু এটা ভালুক আহি জাকৰ মাজৰ পৰা মেৰ-ছাগ ধৰি লওঁতে; ³⁵ মই তাৰ পাছত খেদি গৈ তাক পৰহাৰ কৰিলোঁ আৰু তাৰ মুখৰ পৰা সেই মেৰ-ছাগ ৰক্ষা কৰিলোঁ; তাৰ পাছত সি মোৰ বিৰুদ্ধে উঠি থিয় হ'ল, আৰু মই তাৰ ডাঢ়িত ধৰি আঘাত কৰি তাক বধ কৰিলোঁ।

³⁶ আপোনাৰ দাসে সিংহ আৰু ভালুক দুয়োকো মাৰিলে; এই অচূৰ্মা পলেষ্টীয়াজন সেই দুটাৰ মাজৰ এটাৰ নিচিনা হ'ব, কাৰণ সি জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ সৈন্যসকলক ইতিকিং কৰিছে।”³⁷ দায়ুদে ক'লে, “যিজন সৰুশক্তিমান ঈশ্বৰে সিংহ আৰু ভালুকৰ হাতৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰিলে, সেই যিহোৱাই সেই পলেষ্টীয়াজনৰ হাতৰ পৰাও মোক উদ্ধাৰ কৰিব।” তাতে চৌলে দায়ুদক

ক'লে, “যোৱা, যিহোৱা তোমাৰ সঙ্গী হওক।”³⁸ চোলে নিজৰ সাজেৰে দায়ূদক সজাই তেওঁৰ মূৰত পিতলৰ শিৰোৰক্ষক আৰু গাত কবচ পিন্ধালে।

³⁹ তাৰ পাছত দায়ূদে নিজৰ সাজৰ ওপৰত তেওঁৰ তৰোৱাল বান্ধি ল'বলৈ চেষ্টা কৰিলে; কাৰণ তেওঁ আগেয়ে এইবোৰ পিন্ধাৰ অভ্যাস কৰা নাছিল। পাছত দায়ূদে চৌলক ক'লে, “মই এইবোৰ পিন্ধি বাহিৰলৈ গৈ যুদ্ধ কৰিব নোৱাৰোঁ, কাৰণ মই এইবোৰৰ অভ্যাস কৰা নাই।” সেয়ে দায়ূদে সেইবোৰ সোলোকাই হ'ল।⁴⁰ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ লাখুটি হাতত ল'লে, আৰু জুৰিৰ পৰা পাঁচোটা শীতল শিল বাচি লৈ, সেইবোৰ মেৰ-ছাগ ৰখীয়াৰ লাগতীয়াল বস্ত খোৱা জোলোঙাত ভৰাই ল'লে; আৰু ফিঙ্গাগ হাতত লৈ সেই পলেষ্টীয়াজনৰ ওচৰলৈ গ'ল।

⁴¹ তাতে সেই পলেষ্টীয়াজনে আগবাঢ়ি আহি দায়ূদৰ ওচৰ চাপিল আৰু তেওঁৰ ঢালবাহীজন তেওঁৰ আগে আগে আহি আছিল।⁴² তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াজনে চাৰিওফালে চাই দায়ূদক দেখা পালে আৰু তেওঁ তেওঁক হেয়জ্ঞান কৰিলে; কাৰণ তেওঁ কেৱল এজন ল'ৰা, তেওঁৰ বৰণ অলপ ৰঙচুৱা, আৰু মুখ সুন্দৰ আছিল।⁴³ তাতে সেই পলেষ্টীয়াজনে দায়ূদক ক'লে, “মই এটা কুকুৰ নেকি যে, তই লাখুটি লৈ মোৰ ওচৰলৈ আহিছ?” আৰু সেই পলেষ্টীয়াজনে নিজ দেৱতাৰোৰ নাম লৈ দায়ূদক শাও দিলে।

⁴⁴ পলেষ্টীয়াজনে দায়ূদক ক'লে, “তই মোৰ ওচৰলৈ আহ; মই তোৰ মাংস আকাশৰ চৰাইবোৰক আৰু মাটিৰ পশুবোৰক দিওঁ।”⁴⁵ দায়ূদে সেই পলেষ্টীয়াজনক উত্তৰ দি ক'লে, “তুমি তৰোৱাল, বৰছা, আৰু যাঠি লৈ মোৰ ওচৰলৈ আহিছ। কিন্তু মই হ'লে, বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলৰ ঈশ্বৰৰ নামেৰে আৰু তুমি যাক ইতিকিং কৰিছ, তেওঁৰ নামেৰে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ।

⁴⁶ আজি যিহোৱাই তোমাক মোৰ হাতত শোধাই দিব; আৰু মই তোমাক আঘাত কৰি তোমাৰ মূৰ ছেদন কৰিম, আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্য সমূহৰ শৰ আজি মই আকাশৰ চৰাই আৰু বনৰীয়া জন্তুবোৰক দিম; তাতে ইশ্বায়েলৰ মাজত যে এজন ঈশ্বৰ আছে, ইয়াকে গোটেই পৃথিৱীয়ে জানিব।⁴⁷ আৰু যিহোৱাই তৰোৱাল আৰু যাঠিৰ দ্বাৰাই যে নিস্তাৰ নকৰে, তাকো এই সকলো সমাজে জানিব; কিয়নো যুদ্ধ যিহোৱাৰেই, আৰু তেওঁ তোমালোকক আমাৰ হাতত সমৰপণ কৰিব।”⁴⁸ পাছত সেই পলেষ্টীয়াই আগবাঢ়ি আহি দায়ূদক লগ পাবলৈ বিচাৰোতে, দায়ূদেও বেগাই পলেষ্টীয়াজনক লগ পাবৰ বাবে সেনাবাহিনীটোৰ দিশে বেগাই আগবাঢ়ি গ'ল।⁴⁹ তাৰ পাছত দায়ূদে তেওঁৰ জোলোঙাত হাত সূমুৱাই এটা শিল উলিয়ালে আৰু ফিঙ্গাত থৈ পাক দি সেই পলেষ্টীয়াজনৰ কপালত এনেকৈ মাৰিলে যে, সেই শিল তাৰ কপালত বহি গ'ল; তাতে সি মাটিত তললৈ মুখ কৰি পৰি গ'ল।

⁵⁰ এইদৰে দায়ূদে এগছ ফিঙ্গা আৰু এটা শিলেৰে সেই পলেষ্টীয়াজনক জয় কৰিলে, আৰু তাক আঘাত কৰি বধ কৰিলে; কিন্তু দায়ূদৰ হাতত তৰোৱাল নাছিল।⁵¹ তেতিয়া দায়ূদে লৰি গৈ পলেষ্টীয়াজনৰ কামত থিয় হৈ তাৰ তৰোৱাল ফাকৰ পৰা উলিয়াই তাৰেই তাক বধ কৰিলে আৰু সেই তৰোৱালেৰেই তাৰ মূৰ কাটি পোলালে। তেতিয়া ফিলিষ্টীয়া সকলে তেওঁলোকৰ সেই মহাবীৰ মৰা দেখি পলাল।⁵² তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ আৰু যিহূদাৰ লোকসকলে ওলাই জয়-ধ্বনি কৰি গাতমূৰলৈকে আৰু ইক্ৰাণৰ দূৰালৈকে পলেষ্টীয়াসকলৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল; তাতে পলেষ্টীয়াসকলৰ হত হোৱা লোকবোৰ চাৰমিমৰ বাটত গয় আৰু ইক্ৰাণলৈকে পৰি পৰি গ'ল।⁵³ পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে পলেষ্টীয়াসকলৰ পাছে পাছে খেদি যোৱাৰ পৰা উভটি আহি সিহঁতৰ ছাউনি লুট কৰিলে।⁵⁴ আৰু দায়ূদে সেই পলেষ্টীয়াজনৰ মূৰটো যিৰূচালেমলৈ লৈ গ'ল; কিন্তু তাৰ ৰণৰ সাজ নিজৰ তম্বুত ৰাখিলে।

দায়ূদৰ লগত যোনাথনৰ বন্ধুত্ব। তেওঁলৈ চৌলৰ ঈৰ্ষা।

⁵⁵ সেই পলেষ্টীয়াজনৰ বিৰুদ্ধে দায়ূদ ওলাই যোৱাৰ পাছত চৌল তেওঁৰ সেনাপতি অৱনেৰক সুধিলে, “অৱনেৰ, সেই ডেকা কাৰ পুত্ৰ?” তাতে অৱনেৰে ক'লে, “মহাৰাজ, আপোনাৰ জীৱনৰ শপত, মই ক'ব নোৱাৰোঁ।”⁵⁶ পাছত ৰজাই ক'লে, “তুমি সোধাচোন, সেই যুৱকজন কাৰ পুত্ৰ হয়?”⁵⁷ পাছত দায়ূদে যেতিয়া পলেষ্টীয়াজনক বধ কৰি ঘূৰি আহিছিল, তেতিয়া অৱনেৰে তেওঁক ধৰি চৌলৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ হাতত তেতিয়া পলেষ্টীয়াজনৰ মূৰ আছিল।⁵⁸ তাতে চৌলে তেওঁক সুধিলে, “হে ডেকা, তুমি কাৰ পুত্ৰ?” দায়ূদে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনাৰ দাস বোলেহেনীয়া যিচয়ৰ পুত্ৰ।”

18 অধ্যায়

¹ দায়ূদে যেতিয়া চৌলৰ লগত কথা পাতি শেষ কৰিলে, তেতিয়া যোনাথনৰ পৰাণ দায়ূদৰ পৰাণৰ লগত সংযুক্ত হ'ল, আৰু যোনাথনে নিজ পৰাণৰ দৰে তেওঁক প্ৰেম কৰিবলৈ ধৰিলে।² চৌলে সেইদিনা তেওঁক নিজৰ কামৰ বাবে ল'লে, আৰু তেওঁক নিজ পিতৃৰ ঘৰলৈ ঘূৰি যাব নিদিলে।

³ তেতিয়া যোনাথন আৰু দায়ূদে তেওঁলোকৰ মাজত বন্ধুত্বৰ প্ৰতিশ্ৰুতি কৰিলে, কাৰণ যোনাথনে তেওঁক নিজৰ পৰাণৰ দৰে প্ৰেম কৰিছিল।⁴ যোনাথনে নিজৰ পিন্ধি থকা ৰাজবস্ত্ৰৰ সোলোকাই দায়ূদক দিয়াৰ লগতে অশ্বৰ-শশ্বৰ, যেনে তৰোৱাল, ধনু আৰু টঙালিও দিলে।

⁵ চৌলে দায়ূদক য'লৈকে যাবলৈ কয়, তালৈকে তেওঁ যায়, আৰু তেওঁ জয়ী হয়। চৌলে যুদ্ধাৰু সকলৰ ওপৰত তেওঁক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিলে। এই কথাই সকলো লোকৰ দৃষ্টিত আনকি চৌলৰ দাসবোৰৰ দৃষ্টিতো আনন্দদায়ক হ'ল।

৬ পলেষ্টীয়াসকলক পৰাজিত কৰি যেতিয়া তেওঁলোক ঘূৰি আহিল, তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সকলো নগৰৰ মহিলাসকলে চৌলক ল'গ ধৰিবলৈ খঞ্জৰী আদি বাদ্যযন্ত্ৰ লৈ গীত গাই নাচি-বাগি ওলাই আহিল।⁷ মহিলাসকলে এটাৰ পাছত আনটো গান আনন্দ কৰি গাবলৈ ধৰিলে, “চৌলে বধিলে হাজাৰ হাজাৰ লোকক, দায়ুদে বধিলে অযুত অযুত লোকক।”

৮ তাতে চৌলৰ অতিশয় খং উঠিল, আৰু এই গানে তেওঁক অসন্তুষ্ট কৰি তুলিলে। তেওঁ ক'লে, “তেওঁলোকে দায়ুদে দহ হাজাৰক জয় কৰিলে বুলি বাখ্যা কৰিছে, কিন্তু তেওঁলোকে মোক মাংৰ এক হাজাৰক জয় কৰা বুলি বাখ্যা কৰিছে। ৰাজস্বৰ বাহিৰে তেওঁ কি পাবলৈ বাকী থাকিল?”⁹ সেই দিনৰ পৰা চৌলে দায়ুদক সন্দেহৰ চকুৰে চাবলৈ ধৰিলে।

10 তাৰ পাছদিনা ঈশ্বৰৰ পৰা অহা এটা অনিষ্টকাৰক আত্মা চৌলৰ ওপৰত স্থিতি হ'ল, আৰু তেওঁ বলীয়াৰ দৰে ঘৰৰ ভিতৰত বকিবলৈ ধৰিলে। সেয়ে দায়ুদে আন দিনা বজোৱাৰ দৰে সেইদিনাও বাদ্য বজালে। চৌলৰ হাতত যাঠি আছিল।

11 চৌলে সেই যাঠি ডাল দলিয়ালে কাৰণ তেওঁ ভাবিছিল, “মই দায়ুদক বেৰত শালিম।” কিন্তু দায়ুদ চৌলৰ পৰা দুবাৰ এইদৰে ৰক্ষা পালে।¹² চৌলে দায়ুদলৈ ভয় কৰিলে, কাৰণ যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছিল, কিন্তু চৌলৰ লগত নাছিল।¹³ সেয়ে চৌলে নিজৰ ওচৰৰ পৰা তেওঁক দূৰ কৰিলে আৰু তেওঁক সহস্বৰপতি পাতিলে। এইদৰে লোকসকলৰ আগলৈ দায়ুদ ওলাই গ'ল।¹⁴ আৰু দায়ুদে নিজৰ সকলো দিশত উন্নতি কৰিলে কাৰণ যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছিল।

15 চৌলে যেতিয়া দেখিলে যে দায়ুদৰ উন্নতি হৈছে, তেতিয়া তেওঁ ৰাসযুক্ত হ'ল।¹⁶ কিন্তু সকলো ইশ্বায়েল আৰু যিহূদাই দায়ুদক ভাল পালে, কাৰণ তেওঁ তেওঁলোকৰ আগলৈ ওলাই আহিল।

17 চৌলে দায়ুদক ক'লে, “এয়া মোৰ ডাঙৰ ছোৱালী মেৰব। তোমাৰ ডাৰ্যা হ'লে মই তাইক দিম। তুমি কেবল মোৰ পক্ষে সাহিয়াল হোৱা আৰু যিহোৱাৰ বাবে যুদ্ধ কৰা।” কাৰণ চৌলে চিন্তা কৰিলে, “মোৰ হাত তেওঁৰ অহিতে নহওক, কিন্তু পলেষ্টীয়াসকলৰ হাত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে হওক।”¹⁸ দায়ুদে চৌলক ক'লে, “মই কোন, আৰু মোৰ জীৱন কি বা ইশ্বায়েলৰ মাজত মোৰ পিতৃ-বংশ বা কি যে, মই মহাৰাজৰ জোঁৱাই হ'ব লাগে?”

19 কিন্তু চৌলৰ ছোৱালী মেৰবক বিয়া দিয়াৰ সময়ত তাইক মহোলাতীয়া অদৰীয়েলৰে সৈতে বিয়া দিয়া হ'ল।²⁰ তাৰ পাছত চৌলৰ জীয়েক মীখলে দায়ুদক প্ৰেম কৰিলে। তেতিয়া লোকসকলে সেই কথা চৌলক জনালে আৰু তেওঁ সন্তোষ পালে।²¹ চৌলে চিন্তা কৰিলে, “মই তাইক তেওঁলৈ দিম, যাতে তাই তেওঁৰ ফান্দস্বৰূপ হয়, আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতো যেন তেওঁৰ বিৰুদ্ধে হয়।” সেয়ে চৌলে দ্বিতীয়বাৰৰ কাৰণে দায়ুদক ক'লে, “তুমি মোৰ জোঁৱাই হবা।”

22 আৰু চৌলে তেওঁৰ দাসবোৰক আঙ্কা দিলে, “গোপনে দায়ুদৰ লগত কথা পাতি এই কথা কোৱা, ‘চাওক, ৰজা আপোনাত সন্তুষ্ট হৈছে, আৰু তেওঁৰ সকলো দাসে আপোনাক ভালপায়। এই হেতুকে আপুনি ৰজাৰ জোঁৱাই হওক।’”²³ সেয়ে চৌলৰ দাসবোৰে এইসকলো কথা দায়ুদৰ আগত ক'লে, আৰু দায়ুদে ক'লে, “ৰজাৰ জোঁৱাই হোৱা সাধাৰণ কথা বুলি তোমালোকে ভাবিছা নে মই দুখীয়া আৰু সামান্যভাৱে সন্মানীয় মানুহ?”²⁴ পাছত চৌলৰ দাস সকলে দায়ুদে কোৱা কথাখিনি তেওঁক ক'লে।

25 তেতিয়া চৌলে ক'লে, “তোমালোকে দায়ুদক এইদৰে কোৱা, ‘ৰজাই একো যৌতুক নিবিচাৰে, কেৱল ৰজাৰ শংৰুবোৰৰ প্ৰতিকাৰ সাধিবৰ কাৰণ পলেষ্টীয়াসকলৰ এশ লিঙ্গাণ-চৰ্ম্ম বিচাৰিছে।’” এইদৰে চৌলে দায়ুদক ফিলিষ্টীয়াসকলৰ হাতেৰে বধ কৰিবলৈ চিন্তা কৰিলে।²⁶ যেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰে দায়ুদক এই কথা ক'লে, তেতিয়া দায়ুদ ৰজাৰ জোঁৱাই হ'বলৈ আনন্দিত হ'ল।

27 সেই সময় উকলি যোৱাৰ পূৰ্বে, দায়ুদে লোকসকলৰ সৈতে গ'ল, আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ দুশ জনক বধ কৰিলে। ৰজাৰ জোঁৱাই হ'বৰ কাৰণে তেওঁ সম্পূৰ্ণ দুশ জনৰ লিঙ্গাণ-চৰ্ম্ম আনি ৰজাক দিলে। তাতে চৌলে তেওঁৰ লগত নিজ জীয়েক মীখলক বিয়া দিলে।²⁸ চৌলে দেখিলে আৰু বুজিলে যে, যিহোৱা দায়ুদৰ লগত আছিল আৰু তেওঁৰ ছোৱালী মীখলে তেওঁক প্ৰেম* কৰিছিল।²⁹ পাছত চৌলে দায়ুদলৈ অধিক বেছি ভয় কৰিবলৈ ধৰিলে। এইদৰে চৌল সদায় দায়ুদৰ শংৰু হৈ থাকিল।

30 তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকলৰ ৰাজকুমাৰসকল যুদ্ধৰ বাবে ওলাই আহিল। কিন্তু যিমানেই তেওঁলোক ওলাই আহিল, সিমানেই দায়ুদে চৌলৰ দাসবোৰতকৈও অধিকক জয় কৰিলে। সেয়ে তেওঁৰ নাম অতিশয় সন্মানীয় বুলি গণ্য হ'বলৈ ধৰিলে।

19 অধ্যায়

দায়ুদৰ লগত চৌলৰ অলপদিনীয়া মিলন। দায়ুদ পলাই যোৱা।

1 চৌলে তেওঁৰ পুংৰ যোনাথন আৰু তেওঁৰ সকলো দাসৰ আগত দায়ুদক বধ কৰাৰ কথা ক'লে। কিন্তু চৌলৰ পুংৰ যোনাথনে দায়ুদক ভাল পাইছিল।² সেয়ে যোনাথনে দায়ুদক ক'লে, “মোৰ পিতৃ চৌলে আপোনাক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। সেয়ে ৰাতিপুৱা নিজে সাৱধান থাকিব, আৰু গোপন ঠাইত নিজে লুকাই থাকিব।³ আপুনি য'ত আছিল, মই ওলাই গৈ সেই পথাৰতে পিতৃৰ কামত থিয় হ'ম আৰু আপোনাৰ বিষয়ে মই পিতৃক ক'ম; তাত মই যদি কিবা বিষয় জানিব পাৰোঁ, তেনেহলে আপোনাক ক'ম।”

4 তাৰ পাছত যোনাথনে তেওঁৰ পিতৃ চৌলৰ আগত দায়ুদৰ বিষয়ে ভাল কথাবোৰ ক'লে, “ৰজাৰ দাস দায়ুদৰ বিৰুদ্ধে ৰজাই পাপ নকৰক, কাৰণ তেওঁ আপোনাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা নাই, আৰু তেওঁৰ সকলো কৰ্ম আপোনাৰ পক্ষে অতি মঙ্গলজনক।⁵ তেওঁ নিজ প্ৰাণ হাতত লৈ পলেষ্টীয়াৰ মহাবীৰক বধ কৰিলে, আৰু যিহোৱাই সকলো ইশ্বায়েলৰ কাৰণে জয় কঢ়িয়াই

* 18 অধ্যায়:28 কিছুমান অনুলিপি লিখা আছে, সকলো ইশ্বায়েলী লোকে দায়ুদক প্ৰেম কৰিছিল

আনিলে। এই সকলো দেখি আপুনি আনন্দ কৰিছিল। তেনেহলে কিয় আপুনি কোনো কাৰণ নোহোৱাকৈ দায়ূদক বধ কৰি নিৰুদ্দেশীৰ তেজৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিব খুজিছে?”

6 চোলে যোনাথনৰ কথা শুনি শপত খাই ক’লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তেওঁক বধ কৰা নহ’ব।” 7 যোনাথনে দায়ূদক মাতি আনি সেই সকলো কথা তেওঁক জনালে। আৰু যোনাথনে দায়ূদক চোলাৰ ওচৰলৈ আনিলে; তাতে তেওঁ আগৰ দৰে তেওঁৰ সন্মুখত থাকিল।

8 তাৰ পাছত পুনৰায় যুদ্ধ হ’ল, দায়ূদে বাহিৰলৈ ওলাই গৈ পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকৰ মাজত মহাসংহাৰ কৰিলে; তাতে তেওঁৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোক পলাই গ’ল। 9 যি সময়ত চোলে যাঠি হাতত লৈ নিজৰ ঘৰত বহি আছিল, আৰু দায়ূদে বাদ্য বজাই আছিল, সেই সময়ত যিহোৱাৰ পৰা অহা এটা অনিষ্টকাৰক আত্মাই তেওঁত স্থিতি ল’লে।

10 চোলে যাঠিৰে দায়ূদক বেৰৰ সৈতে শালিৰলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু তেওঁ চোলাৰ সন্মুখৰ পৰা আতৰি যোৱাত, তেওঁৰ যাঠি বেৰত সোমালে। দায়ূদ পলাই গৈ সেই ৰাতি ৰক্ষা পালে। 11 দায়ূদক ৰখি থাকিবলৈ তেওঁৰ ঘৰলৈ বাৰ্তাবাহক পঠালে যাতে তেওঁ ৰাতিপুৱা দায়ূদক বধ কৰিব পাৰে। দায়ূদৰ ডাৰা মীখলে তেওঁক ক’লে, “আপুনি যদি আজি ৰাতিয়েই নিজ পৰাণ ৰক্ষা নকৰে, তেনেহলে কাইলৈ আপোনাক তেওঁ বধ কৰিব।”

12 সেয়ে মীখলে খিডিকিৰে দায়ূদক তললৈ নমাই দিলে। তাতে তেওঁ পলাই গৈ নিজকে ৰক্ষা কৰিলে। 13 আৰু মীখলে গৃহ-দেৱতাৰ মূৰ্ত্তি লৈ বিচিনাত থলে, আৰু তাৰ মূৰত ছাগলীৰ নোমৰ গাঁৰু এটা দি তাক কাপোৰেৰে ঢাকি ৰাখিলে।

14 যেতিয়া চোলে দায়ূদক ধৰিবলৈ বৰ্তাবাহকক পঠালে, তেতিয়া মীখলে ক’লে, “তেওঁ নৰিয়া পৰিছে।” 15 তাতে চোলে দায়ূদক চাবলৈ বৰ্তাবাহকক পঠাই ক’লে, “মই বধ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁক বিচিনাৰে সৈতে মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহা।”

16 তাতে বাৰ্তাবাহকসকল যেতিয়া ভিতৰলৈ গ’ল, তেতিয়া দেখিলে সেই গৃহ-দেৱতাৰ মূৰ্ত্তি আৰু তাৰ মূৰত ছাগলীৰ নোমৰ গাঁৰু আছিল। 17 তেতিয়া চোলে মীখলক ক’লে, “তই মোক কিয় এইদৰে পৰবঞ্চনা কৰিলি? মোৰ শংৰুক কিয় পলাই সাৰিবলৈ দিলি?” তাতে মীখলে চোলাক উত্তৰ দিলে, “তেওঁ মোক কৈছিল, মোক যাৰলৈ দে, মই কিয় তোক বধ কৰিম?”

18 এইদৰে পাছত দায়ূদে পলাই গৈ ৰক্ষা পালে আৰু তেওঁ ৰামাত থকা চম্ব্ৰেলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ পৰ্বত কৰা ব্যৱহাৰৰ কথা তেওঁক ক’লে। তাৰ পাছত তেওঁ আৰু চম্ব্ৰেল দুয়ো গৈ নায়েতত নিবাস কৰিলে। 19 পাছত চোলাক কোনোবাই ক’লে যে, “দায়ূদ ৰামাৰ নায়েতত আছে।” 20 তেতিয়া চোলে দায়ূদক ধৰিবলৈ বাৰ্তাবাহকক পঠিয়াই দিলে। পাছত তেওঁলোকে যেতিয়া ডাববাদীসকলক ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰি থকা দেখিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত চম্ব্ৰেলক মূৰব্বীৰ দৰে দেখিলে, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ আত্মা চোলাৰ বাৰ্তাবাহকসকলৰ ওপৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকেও ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে।

21 যেতিয়া চোলাক এই কথা কোৱা হ’ল, তেওঁ ৰেলেগ বাৰ্তাবাহকসকলক পঠিয়াই দিলে আৰু তেওঁলোকেও ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। সেয়ে চোলে তৃতীয়বাৰ বাৰ্তাবাহক পঠালে, আৰু তেওঁলোকেও ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। 22 তেতিয়া তেওঁ নিজে ৰামালৈ গৈ চেখুত থকা ডাঙৰ গভীৰ নাদটোৰ কাম পালে, তেওঁ সুধিলে, “চম্ব্ৰেল আৰু দায়ূদ ক’ত আছে?” তেতিয়া কোনো এজনে আহি তেওঁক ক’লে, “তেওঁলোক ৰামাৰ নায়েতত আছে।”

23 তেতিয়া চোলে ৰামাৰ নায়েতলৈ গ’ল। ঈশ্বৰৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰতো আহিল, আৰু ৰামাৰ নায়েত নোপোৱালৈকে তেৱোঁ ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰি গৈ থাকিল। 24 আৰু নিজৰ কাপোৰ সোলোকাই চম্ব্ৰেলৰ আগত ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিলে, গোটেই ৰাতি আৰু দিন উদং গাৰে পৰি থাকিল। এই কাৰণে লোকসকলে কলে, “চোলাে জনো ডাববাদীসকলৰ মাজৰ এজন?”

20 অধ্যায়

দায়ূদৰ সৈতে চোলাক পুনৰায় মিলাবলৈ যোনাথনে চেষ্টা কৰা।

1 তাৰ পাছত দায়ূদে ৰামাৰ নায়েতৰ পৰা পলাই যোনাথনৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “মই নো কি কৰিলোঁ? মোৰ অপৰাধ কি? আপোনাৰ পিতৃৰ আগত মই কি পাপ কৰিলোঁ, তেওঁ যে মোৰ পৰাণ লবলৈ চেষ্টা কৰিছে?” 2 যোনাথনে দায়ূদক ক’লে, “ইয়াৰ পৰা আঁতৰি থাকক, আপোনাৰ মৃত্যু নহয়। মোৰ পিতৃয়ে ডাঙৰ কি সৰু কোনো কাম মোক নোকোৱাকৈ নকৰে। মোৰ পিতৃয়ে এই কথা মোৰ পৰা কিয় গোপনে ৰাখিব? সেয়ে নহয়।”

3 তথাপিও দায়ূদে শপত খাই ক’লে, “মই তোমাৰ দৃষ্টিত যে অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত হৈছোঁ, তাক তোমাৰ পিতৃয়ে ভালকৈ জনে; তেওঁ কৈছে, ‘যোনাথনক এই কথা জানিবলৈ নিদিবা, জানিলে সি অসন্তোষ পাব।’ কিন্তু যিহোৱাৰ জীৱনৰ আৰু তোমাৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ আৰু মৃত্যুৰ মাজত নিশ্চয়ে এখেজহে অস্ত্ৰ আছে।”

4 তেতিয়া যোনাথনে দায়ূদক ক’লে, “আপুনি যি ক’ব বিচাৰে কওক, মই আপোনাৰ কাৰণে তাকেই কৰিম।” 5 দায়ূদে যোনাথনক ক’লে, “কাইলৈ ন-জোন ওলাব; তাতেই ময়েই ৰজাৰ লগত ভোজনত বহিব লাগিব। কিন্তু তুমি মোক যাৰলৈ দিয়া, মই তৃতীয় দিনৰ গধূলীলৈকে পথাৰত লুকাই থাকিম। 6 যদি তোমাৰ পিতৃয়ে মই নথকাটো মন কৰে, তেন্তে তুমি ক’বা, ‘দায়ূদে নিজ নগৰ ৰৌলেহেমলৈ সোনকালে যাবৰ কাৰণে মোৰ আগত বৰ আগ্ৰহেৰে অনুমতি বিচাৰিলে; কাৰণ সেই ঠাইত গোটেই বংশৰ কাৰণে এটা বছৰেকীয়া যজ্ঞ হৈ আছে।’ 7 তেওঁ যদি কয়, ‘ঠিকেই আছে’, তেতিয়া তোমাৰ দাসৰ মঙ্গল হ’ব। কিন্তু যদি তেওঁৰ খং উঠে, তেন্তে জানিবা যে, তেওঁ অমঙ্গলৰ কথা চিন্তা কৰিছে।

8 এই হেতুকে তুমি তোমাৰ দাসলৈ অনুগ্ৰহ কৰিবা; কাৰণ তুমি তোমাৰ এই দাসক তোমাৰে সৈতে যিহোৱাৰ চুক্তিলৈ আনিছা। তথাপি যদি মোৰ কোনো অপৰাধ থাকে, তেন্তে তুমি নিজে মোক বধ কৰা; তেনেহলে কিয় মোক তোমাৰ পিতৃৰ

ওচৰলৈ নিব খুজিছা?" 9 যোনাথনে ক'লে, "এনে ভয় আপোনাৰ পৰা দূৰ হওক! কাৰণ মোৰ পিতৃয়ে আপোনালৈ অমঙ্গল ঘটাবলৈ স্থিৰ কৰা কথা যদি মই কেনেবাকৈ জানিব পাৰোঁ, তেন্তে মই জানো আপোনাক কৈ নিদিম?" 10 তেতিয়া দায়ুদে যোনাথনক ক'লে, "তোমাৰ পিতৃয়ে তোমাক কটু উত্তৰ দিলে, তাক কোনে মোক ক'ব?" 11 যোনাথনে দায়ুদক ক'লে, "আহক, আমি পথাৰলৈ ওলাই যাওঁক।" সেয়ে দুয়ো পথাৰলৈ ওলাই গ'ল।

12 যোনাথনে দায়ুদক ক'লে, "মই ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক সাক্ষী কৰি কৈছোঁ যে, কাইলৈ বা পৰহিলৈ পৰায় এই সময়ত মোৰ পিতৃৰ মন চান; তাতে আপোনালৈ অনুগ্ৰহ থকাৰ প্ৰমাণ পালে, মই তেতিয়াই মানুহ পঠিয়াই আপোনাক সেই বিষয়ে নজনা মনে? 13 যদি আপোনাৰ অমঙ্গল কৰিবলৈ মোৰ পিতৃ মন থাকে, আৰু মই সেই বিষয়ে আপোনাক নজনাও, তেনেহলে যিহোৱাই যোনাথনক অমুক আৰু তাতকৈ অধিক দণ্ড দিয়ক; তেনেকুৱা হ'লে, আপোনাক বিদায় দিম; তাতে আপুনি কুশলে যাব; আৰু যিহোৱা মোৰ পিতৃৰ লগত থকাৰ দৰে আপোনাৰ লগতো থাকক। 14 মই নমৰিবৰ কাৰণে আপুনি যে কেৱল মই জীয়াই থকা কালত যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহ মোৰ বাবে দেখুৱাব এনে নহয়; 15 কিন্তু মোৰ বংশলৈকো দয়া কৰিবলৈ কেতিয়াও ঋণিত নকৰিব, আনকি যেতিয়া যিহোৱাই দায়ুদৰ শংকুৰোৱাৰ পৰিতজনক পৃথিৱীৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিব, তেতিয়াও নকৰিবা।" 16 এইদৰে যোনাথনে দায়ুদৰ পৰিয়ালৰ সৈতে এটা চুক্তি কৰিলে আৰু তেওঁ ক'লে, যিহোৱাই দায়ুদক শংকুৰোৱাৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰক।

17 এইদৰে যোনাথনে দায়ুদৰ ওচৰত পুনৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, কাৰণ তেওঁ তেওঁক প্ৰেম কৰিছিল; তেওঁ নিজ প্ৰাণৰ দৰে দায়ুদক প্ৰেম কৰিছিল। 18 সেয়ে যোনাথনে দায়ুদক ক'লে, "কাইলৈ ন-জোন ওলাব; তাতে আপোনাৰ অনুপস্থিতি অনুভৱ হ'ব, কাৰণ আপোনাৰ আসন খালী হৈ থাকিব। 19 আপুনি পৰহিলৈ অতি বেগাই নামি আহিব, আৰু আগেয়ে যি ঠাইত আহি লুকাই আছিল, সেই ঠাইলৈ আহি এজল নামৰ শিলটোৰ ওচৰত লুকাই থাকিব। 20 তাতে মই লক্ষ্য কৰি মৰাৰ দৰে তিনিটা কাঁড় মাৰিম। 21 আৰু মই এজন ডেকা ল'ৰাক সেই ঠাইলৈ পঠিয়াম আৰু তেওঁক ক'ম, 'যোৱা আৰু কাঁড়বোৰ বিচাৰা'। যদি মই সেই ডেকা ল'ৰাক কওঁ, কাঁড় কেইডাল এইফালে আছে, তাৰ পৰা তুলি আনা'; তেনেহলে আপুনি আহিব। কিয়নো কোনো ভয় নাই, যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত তোমাৰ মঙ্গলহে হ'ব। 22 কিন্তু মই যদি ডেকা ল'ৰাটোক কওঁ, 'চোৱা, কাঁড়বোৰ তোৰ সিফালে আছে', তেতিয়া আপুনি নিজৰ পথত শুচি যাব; কাৰণ যিহোৱাই আপোনাক বিদায় দিছে। 23 আপোনাৰ আৰু মোৰ মাজত হোৱা চুক্তি আৰু মই কোনো কথাবোৰ মনত ৰাখিব; যিহোৱা আপোনাৰ আৰু মোৰ মাজত চিৰদিন সাক্ষী হৈ আছে।"

24 তাৰ পাছত দায়ুদে গৈ পথাৰত লুকাই থাকিল; পাছত যেতিয়া ন-জোন ওলাল, তেতিয়া ৰজাই আহি ভোজনত বহিল। 25 তাতে ৰজাই সচৰাচৰ বহাৰ দৰে দেৱালৰ ওচৰত থকা আসনত গৈ বহিল। পাছত যোনাথন* উঠি থিয় হ'ল আৰু অবনতৰ চৌলৰ কাষতে বহিল, কিন্তু দায়ুদৰ আসন খালী হৈ থাকিল। 26 সেইদিনা চৌলে একোকে নক'লে; কাৰণ তেওঁ ভাবিলে, "দায়ুদৰ কিবা হয়তো হৈছে। সি শুচি নহয়, সাঁচকৈ সি শুচি নহয়।" 27 ন-জোনৰ পাছদিনা অৰ্থাৎ মাহৰ দ্বিতীয় দিনাও দায়ুদৰ আসন শূন্য হৈ থকাত চৌলে নিজৰ পুংৰ যোনাথনক সুধিলে, "যিচয়ৰ পুতেক কালি আৰু আজিও ভোজলৈ কিয় অহা নাই?" 28 তেতিয়া যোনাথনে উত্তৰ দি চৌলক ক'লে, "দায়ুদে বোলেহেঁমলৈ যাবৰ কাৰণে বৰ আগ্ৰহেৰে মোৰ পৰা অনুমতি বিচাৰিলে; 29 আৰু মোক ক'লে, 'মই মিনতি কৰিছোঁ, মোক যাবলৈ দিয়া; কিয়নো নগৰত আমাৰ গোষ্ঠীৰ এক যজ্ঞ হ'ব, আৰু মোৰ ককায়ে মোক তাত উপস্থিত হ'বলৈ আজ্ঞা কৰিছে; এই হেতুকে মই যদি তোমাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত হৈছোঁ, তেন্তে বিনয় কৰোঁ, মোক যাবলৈ দিয়া; মই গৈ মোৰ ভাইসকলক চাই আহোঁ। এই কাৰণে তেওঁ মহাৰাজৰ মেজলৈ আহিব পৰা নাই।"

30 তেতিয়া যোনাথনলৈ চৌলৰ ৰেখাৰ জুলি উঠিল আৰু তেওঁ যোনাথনক ক'লে, "হেৰে বিপথগামীনী আৰু বিদেৱাহীনী তিৰোতাৰ পুতেক, তই তোৰ লাজ, আৰু তোৰ মাৰক বিবস্মংৰ কৰাৰ লাজ প্ৰকাশ কৰিবলৈ যে যিচয়ৰ পুতেকক মনোনীত কৰিলি, তাক জানো মই নাজানো? 31 কিন্তু যিচয়ৰ পুতেক যেতিয়ালৈকে পৃথিৱীত জীয়াই থাকিব, তেতিয়ালৈকে তই থিৰে থাকিব নোৱাৰিব, আৰু তোৰ ৰজাও থিৰে নাথাকিব; এই হেতুকে এতিয়া মানুহ পঠাই তাক মোৰ আগলৈ আন; কিয়নো সি মৰিবই লাগিব"; 32 তাতে যোনাথনে উত্তৰ দি নিজৰ বাপেক চৌলক ক'লে, "তেওঁ কিয় মৰিব? তেওঁনো কি কৰিলে? 33 তেতিয়া চৌলে যোনাথনক মাৰিবৰ বাবে যাঠি মাৰি পঠালে। তেতিয়া যোনাথনে বুজিলে যে, তেওঁৰ পিতৃ চৌলে সচাকৈয়ে দায়ুদক বধ কৰিবলৈ চলি বিচাৰি আছে। 34 তাতে যোনাথন অতিশয় ঋক্ল হৈ উঠিল আৰু ভোজনৰ মেজৰ পৰা উঠি গ'ল। এইদৰে তেওঁ মাহৰ দ্বিতীয় দিনাও একো ভোজন নকৰিলে। দায়ুদৰ কাৰণে তেওঁ বেজাৰ পালে, কিয়নো তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁক অপমান কৰিছিল।

35 পাছদিনা ৰাতিপুৱা দায়ুদেৰে সৈতে নিৰূপণ কৰা পথাৰলৈ যোনাথনে ওলাই গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত এজন ডেকা ল'ৰা আছিল। 36 তেওঁ সেই ডেকা ল'ৰাক ক'লে, "দৌৰ আৰু মই মাৰি পঠোৱা কাঁড়বোৰ বিচাৰি আন।" তাতে ল'ৰাটিয়ে দৌৰ মাৰোতে তেওঁ তাৰ সিফালে পৰাকৈ কাঁড়বোৰ মাৰিলে। 37 তাতে ডেকা ল'ৰা জনে গৈ যোনাথনে মাৰি পঠোৱা কাঁড়বোৰৰ ওচৰ পোৱাত, তেওঁ তাক ক'লে, "তোৰ সিফালে জনো কাঁড়বোৰ নাই?" 38 পাছত যোনাথনে ল'ৰাজনক মাতি ক'লে, "বেগাই দৌৰি আহ। তাত ৰৈ নাথাকিবি।" তেতিয়া সেই ল'ৰাজনে কাঁড়বোৰ বুটলি আনি যোনাথনৰ ওচৰলৈ আহিল। 39 কিন্তু ল'ৰাজনে একো বুজি নাপালে; মাংৰ দায়ুদেহে এই বিষয় বুজি পালে। 40 পাছত যোনাথনে নিজৰ ধনু-কাঁড়বোৰ ল'ৰা জনৰ হাতত দিলে আৰু ক'লে, "যোৱা, এইবাৰ লৈ নগৰলৈ যোৱা।" 41 তাৰ পাছত ডেকা ল'ৰা জন যোৱাৰ লগে লগে দায়ুদে দক্ষিণ দিশৰ পৰা ওলাই আহিল আৰু তললৈ মুখ কৰি পৰি তিনিবাৰ পৰ্বণিপাত কৰিলে। তাতে তেওঁলোক পৰস্পৰে চুমা খালে আৰু কান্দিলে; তাতে দায়ুদৰ সৈতে অধিক ঋক্ল হ'ল। 42 পাছত যোনাথনে দায়ুদক ক'লে, "আপুনি কুশলে যাওক;

* 20 অধ্যায়:25 বিপৰীত দিশত থিয় হ'ল

কিয়নো আমি দুয়ো যিহোৱাৰ নামেৰে এই শপত খালে যে, যিহোৱা আপোনাৰ আৰু মোৰ মাজত থকাৰ দৰে আপোনাৰ বংশ আৰু মোৰ বংশৰ মাজতো সদাকাল থাকিব।” পাছত তেওঁ উঠি গুচি গ’ল, আৰু যোনাতন নগৰলৈ উভতি গ’ল।

21 অধ্যায়

নোব আৰু গাতলৈ পলাই যোৱা।

1 তাৰ পাছত দায়ুদ নোবত থকা অহীমেলক পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আহিল। তাতে অহীমেলকে কঁপি কঁপি দায়ুদৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আহিল, আৰু তেওঁক ক’লে, “কিয় তোমাৰ লগত কোনো নাই আৰু তুমি কিয় অকলে আহিছা?” 2 দায়ুদে অহীমেলক পুৰোহিতক ক’লে, “ৰজাই মোক তেওঁৰ কাৰ্যৰ অৰ্থে পঠাইছে, আৰু মোক ক’লে, ‘মই তোমাক যি কাৰ্যৰ উদ্দেশে পঠাইছোঁ আৰু তোমাক কি আদেশ দিছোঁ সেই বিষয়ে যেন কোনেও গম নাপাই।’ মই য়ুরক সকলক বিশেষ ঠাইলৈ যাবলৈ নিৰ্দেশ দিছোঁ।

3 এতিয়া তোমাৰ হাতত কি আছে? মোক পাঁচটা পিঠা বা ইয়াত যি আছে তাকে দিয়া।” 4 পুৰোহিতে দায়ুদক উত্তৰ দি ক’লে, “মোৰ হাতত সাধাৰণ পিঠা নাই, কিন্তু পবিংৰ পিঠাহে আছে; যদি য়ুরকসকলে নিজকে মহিলাৰ পৰা পৃথকে ৰাখে।”

5 দায়ুদে পুৰোহিতক উত্তৰ দিলে, “নিশ্চয়কৈ এই তিনি দিন আমাৰ পৰা মহিলাসকলক পৃথকে ৰাখিম। যেতিয়া মই ওলাই আহিলোঁ, য়ুরকসকলৰ শৰীৰ পবিংৰ আছিল, যদিও বা এই যাংৰা সাধাৰণ আছিল। আজি তেওঁলোকৰ শৰীৰ আৰু কিমান পবিংৰ হ’ব লাগে?” 6 তাতে পুৰোহিতে তেওঁক পবিংৰ পিঠা দিলে। কাৰণ তাত আন পিঠা নাছিল, কেৱল তাত থকা পিঠা যি যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰোৱা হৈছিল যাতে তাৰ ঠাইত গৰম পিঠা ৰাখিব পৰা যায়।

7 সেই দিনা চৌলৰ দাসবোৰৰ মাজৰ ইদোমীয়া দোবেগ নামেৰে এজন লোক যিহোৱাৰ সন্মুখত, তেওঁ চৌলৰ প্ৰধান পশুপালক আছিল। 8 দায়ুদে অহীমেলকক ক’লে, “তোমাৰ এই ঠাইত যাঠি বা তৰোৱাল একো নাই নে? কাৰণ, মই ৰজাৰ জৰুৰী কাৰ্য কৰিব লগা হোৱাত, মই নিজৰ তৰোৱাল বা অশ্বৰ লগত অনা নহ’ল।” 9 পুৰোহিতে ক’লে, “এলা উপত্যকাত তুমি যাক বধ কৰিছিলো সেই পলেশীয়া গলিয়াথৰ তৰোৱাল এফোদৰ পাছফালে কাপোৰেৰে মেৰোৱা আছে। যদি তুমি ল’ব খোজা, লোৱা, কাৰণ তাৰ বাহিৰে আন কোনো অশ্বৰ ইয়াত নাই।” তাতে দায়ুদে ক’লে, “তাৰ সমান তৰোৱাল আৰু নাই; তাকে মোক দিয়া।”

10 তাৰ পাছত দায়ুদ উঠি চৌলৰ ভয়ত পলাল আৰু সেই দিনাই গাতৰ ৰজা আখীচৰ ওচৰলৈ গ’ল। 11 আখীচৰ দাসবোৰে তেওঁক ক’লে, “এই মানুহ জন জানো দেশৰ ৰজা দায়ুদ নহয় নে? তেওঁলোকে নাচি নাচি তেওঁৰ বিষয়ে পৰস্পৰে গান গাই কোৱা নাই নে -

“চৌলে বধিলে হাজাৰ হাজাৰ লোকক,
দায়ুদে বধিলে অমৃত অমৃত লোকক?”

12 তাতে দায়ুদে সেই কথা হৃদয়ত ৰাখি গাতৰ ৰজা আখীচলৈ অতিশয় ভয় কৰিলে। 13 তেওঁ নিজৰ আচৰণ সলনি কৰিলে আৰু দুৱাৰত আঁকি-বাঁকি আৰু নিজৰ ডাটিৰ ওপৰত লালটি বোৱাই তেওঁলোকৰ আগত বলীয়াৰ ডাও ধৰিলে।

14 তাতে আখীচে তেওঁৰ দাসবোৰক ক’লে, “চোৱা, এই মানুহজন বলীয়া। তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ কিয় আনিছা? 15 মোৰ জানো বলীয়া মানুহৰ অভাৱ হৈছে, যে, মোৰ ওচৰত বলীয়াৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ তোমালোকে ইয়াক আনিলা, এই মানুহ মোৰ গৃহত সোমাব নে?”

22 অধ্যায়

দায়ুদে মোৱাব আৰু যিহূদাত বাস কৰা। পুৰোহিত সকলক বধ কৰা।

1 তাৰ পাছত দায়ুদে সেই ঠাই এৰিলে আৰু অদুল্লম নামেৰে এটা গুহাত আশ্ৰয় ল’লে; যেতিয়া তেওঁৰ ককায়েকসকলে আৰু পিতৃ-বংশৰ লোকসকলে এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গ’ল। 2 প্ৰতিজন দুখ পোৱা ব্যক্তি, প্ৰতিজন ধৰুৱা ব্যক্তি আৰু প্ৰতিজন বেজাৰত থকা ব্যক্তি তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে। তাতে দায়ুদ তেওঁলোকৰ অধিপতি হ’ল; এই দৰে প্ৰায় চাৰি শ লোক তেওঁৰ সঙ্গী হ’ল।

3 দায়ুদে তাৰ পৰা মোৱাবৰ মিস্পালৈ গ’ল। তেওঁ মোৱাবৰ ৰজাক ক’লে, “বিনয় কৰোঁ, ঈশ্বৰে মোলৈ কি কৰিব, তাক জ্ঞাত নহওঁমানে, মোৰ পিতৃ-মাতৃক আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ দিয়ক।” 4 তেওঁ তেওঁলোকক মোৱাবৰ ৰজাৰ লগত ৰাখিলে, আৰু যেতিয়ালৈকে দায়ুদ তেওঁৰ দুৰ্গত থাকিল, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোক ৰজাৰ লগত থাকিল। 5 পাছে গাদ ভাববাদীয়ে দায়ুদক ক’লে, “তুমি তোমাৰ দুৰ্গত নাথাকিবা, এই ঠাই ত্যাগ কৰি যিহূদা দেশলৈ যোৱা।” সেয়ে দায়ুদে সেই ঠাই ত্যাগ কৰি হেৰা অৰণ্যলৈ গ’ল।

6 চৌলে শুনিলে যে, দায়ুদক তেওঁৰ লগৰ লোকসকলৰ সৈতে পোৱা গ’ল। সেই সময়ত চৌলে হাতত যাঠি লৈ গিৰিয়াত ঝাওঁ গছৰ তলত বহি আছিল, আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালে তেওঁৰ দাসবোৰ থিয় হৈ আছিল। 7 তাতে চৌলে চাৰিওফালে থিয় হৈ থকা তেওঁৰ দাসবোৰক ক’লে, “বিনাশীলক লোকসকল শুন! যিচয়ৰ পুংৰই তোমালোকৰ প্ৰতিজনকে শস্যক্ষেত্ৰৰ আৰু দৰাক্ষাবাৰী দিব নে? আৰু তোমালোক সকলোকে সহস্ৰপতি ও শতপতিৰ পাতিব নে? 8 তাৰ পৰিবৰতে তোমালোক সকলোৱে মোৰ বিৰুদ্ধে চৰ্চা কৰিছাহঁক, যেতিয়া মোৰ পুংৰ সৈতে যিচয়ৰ পুংৰই চুক্তি কৰিছিল তেতিয়া কোনেও মোৰ

আগত এই কথা প্ৰকাশ কৰা নাছিল। মোৰ পুংৰক মোৰ দাস দায়ুদে মোৰ বিৰুদ্ধে উদগোৱাৰ কথা জানি আৰু আজিৰ দৰে খাপ দি লুকাই* থকা কথা জানিও তোমালোক কোনেও মোৰ কাৰণে দুখিত হোৱা নাই।”

9 তাৰ পাছত চৌলৰ দাসবোৰৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা ইদামীয়া দোৱেগে উত্তৰ দিলে, “মই নোবত যিচয়ৰ পুংৰক অহীটুৱৰ পুংৰ অহীমেলকৰ ওচৰলৈ অহা দেখিছিলোঁ।” 10 অহীমেলকে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যাতে তেওঁক সহায় কৰে, আৰু তেওঁ তেওঁক যোগান ধৰিলে, আৰু পলেষ্টীয়া গলিয়াথৰ তৰোৱালো তেওঁক দিলে।

11 তাৰ পাছত ৰজাই মানুহ পঠাই অহীটুৱৰ পুংৰ অহীমেলক পুৰোহিতক আৰু তেওঁৰ পিতৃ-বংশক, অৰ্থাৎ নোৱত থকা পুৰোহিতসকলক মতি পঠালে। তেওঁলোক সকলোৰেই ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিল, 12 চৌলে ক’লে, “অহীটুৱৰ পুংৰ শুনা।” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “পৰভু, মই ইয়াতে আছোঁ।” 13 চৌলে তেওঁক ক’লে, “তুমি আৰু যিচয়ৰ পুংৰ মোৰ বিৰুদ্ধে কিয় চৰ্শ্বাণ্ড কৰিছা, যাৰ বাবে তুমি তেওঁক পিঠা আৰু তৰোৱাল দিছা, আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত তেওঁৰ সহায়ৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিছা, যাতে তেওঁ মোৰ বিৰুদ্ধে উঠে, আজি লুকাই* থকাৰ দৰেই তেওঁ গোপন ঠাইত আছিল। 14 তাৰ পাছত অহীমেলকে ৰজাক উত্তৰ দি ক’লে, “আপোনাৰ দাসবোৰৰ মাজত দায়ুদৰ দৰে কিয়সী কোন? যিজন ৰজাৰ জোঁৱাই, আৰু আপোনাৰ দেহৰক্ষী, আপোনাৰ গৃহৰ এজন সন্মানীয় লোক।” 15 আজি প্ৰথমবাৰ মই তেওঁৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ নেকি? সেয়ে মোৰ পৰা দূৰ হওক! মহাৰাজ, আপোনাৰ এই দাসক আৰু মোৰ সকলো পিতৃ-বংশক দোষ নিদিব; কিয়নো আপোনাৰ দাসে এই বিষয়ে কোনো কথাই গম পোৱা নাছিল।”

16 ৰজাই উত্তৰ দি ক’লে, “অহীমেলক, তুমি আৰু তোমাৰ পিতৃ-বংশ সকলোৰে নিশ্চয় মৃত্যু হ’ব।” 17 ৰজাই তেওঁৰ চাৰিও ফালে থকা ৰথীয়া সকলক ক’লে, “তহঁতে ঘূৰি গৈ যিহোৱাৰ পুৰোহিত সকলক বধ কৰ। কাৰণ তেওঁলোকো দায়ুদৰ সহায়কাৰী, আৰু তেওঁ পলোৱাৰ কথা তেওঁলোকে জানিও মোক নজনালে।” কিন্তু যিহোৱাৰ পুৰোহিতসকলক আৰুৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে ৰজাৰ দাসবোৰ সন্মত নহ’ল।

18 তাৰ পাছত ৰজাই দোৱেগক ক’লে, “ঘূৰি গৈ পুৰোহিতসকলক বধ কৰা।” সেয়ে ইদামীয়া দোৱেগে পুৰোহিতসকলক আৰুৰমণ কৰি সেই দিনা শণ সূতাৰ এফোদ বশ্ৰুৰ পিন্ধা পাঁচাশী জনক বধ কৰিলে। 19 তেওঁ তৰোৱালৰ ধাৰেৰে পুৰোহিতসকলৰ নোৱ নগৰ আঘাত কৰি, পুৰুষ, তিৰোতা, ল’ৰা, আৰু পিয়াহ খোৱা কেঁচুৱা, আৰু গৰু, গাধ, মেৰ-ছাগ আদি সকলোকে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে সংহাৰ কৰিলে।

20 সেই সময়ত অহীটুৱৰ পুংৰ অহীমেলকৰ এজন পুংৰ কেৱল ৰক্ষা পৰিল; তেওঁৰ নাম অবিয়াথৰ; তেওঁ দায়ুদৰ ওচৰলৈ পলাই গ’ল। 21 চৌলে যিহোৱাৰ পুৰোহিতসকলক বধ কৰা কথা অবিয়াথৰে দায়ুদক ক’লে, 22 তাতে দায়ুদে অবিয়াথৰক ক’লে, “ইদামীয়া দোৱেগ সেই ঠাইত থকাতে মই সেই দিনা বুজিছিলোঁ, যে, সি অৱশ্যে চৌলক সন্মদ দিব; ময়েই তোমাৰ পিতৃ-বংশৰ সকলো ব্যক্তিৰ বধৰ কাৰণ হ’লো। 23 তুমি মোৰ লগত থাকা, ভয় নকৰিবা; কিয়নো যি জনে মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিলে সেই জনে তোমাৰো কৰিব। কাৰণ মোৰ লগত তুমি নিৰ্ভয়ে থাকিবা।

23 অধ্যায়

দায়ুদে কয়ীলাক ৰক্ষা কৰা। তেওঁ জীফ আৰু মায়োন অৰণ্যত থকা। তেওঁ চৌলক দয়া কৰা।

1 তেওঁলোকে দায়ুদক ক’লে, “পলেষ্টীয়াসকলে কয়ীলাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি মৰণা মৰা শস্য লুট কৰিছে।” 2 সেয়ে দায়ুদে যিহোৱাৰ আগত সহায়ৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু সুধিলে, “মই পলেষ্টীয়াসকলক আঘাত কৰিবলৈ যাম নে?” তাতে যিহোৱাই ক’লে, “যোৱা পলেষ্টীয়াসকলক আৰুৰমণ কৰি কয়ীলাক উদ্ধাৰ কৰা।”

3 কিন্তু দায়ুদৰ লোকসকলে তেওঁক ক’লে, “চোৱা, আমি যিহূদাত ভয়েৰে আছোঁ। যদি পলেষ্টীয়া সৈন্যসকলৰ বিৰুদ্ধে কয়ীলালৈ যাওঁ, তেনেহলে ইয়াতকৈ কিমান অধিক ভয়ৰ কথা হ’ব?” 4 তেতিয়া দায়ুদে পুনৰ সহায়ৰ বাবে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। যিহোৱাই তেওঁক উত্তৰ দিলে, “তুমি উঠি কয়ীলালৈ নামি যোৱা। কাৰণ মই পলেষ্টীয়াসকলৰ ওপৰত তোমাক জয়যুক্ত কৰিম।”

5 তাতে দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে কয়ীলালৈ গৈ পলেষ্টীয়াসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিলে। তেওঁলোকৰ পশুবোৰ লৈ গ’ল, আৰু আৰুৰমণ কৰি তেওঁলোকৰ মাজত সংহাৰ কৰিলে। এইদৰে দায়ুদে কয়ীলা নিবাসীসকলক উদ্ধাৰ কৰিলে। 6 অহীমেলকৰ পুংৰ অবিয়াথৰ যেতিয়া কয়ীলালৈ পলাই দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেতিয়া তেওঁ হাতত এখন এফোদ লৈ আহিছিল।

7 চৌলে দায়ুদ কয়ীলালৈ যোৱাৰ বাতৰি পাই ক’লে, “যিহোৱাই মোৰ হাতত তেওঁক সমৰ্পণ কৰিছে। তেওঁ আৱদ্ধ হৈ গ’ল কাৰণ নগৰত দুৰাৰবোৰ বন্ধ কৰা হ’ল।” 8 দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলক অৱবোধ কৰিবলৈ চৌলে যুদ্ধৰ বাবে কয়ীলালৈ নামি যাবলৈ সকলো সৈন্য সামন্তক মাতিলে। 9 দায়ুদে জানিছিল যে, চৌলে তেওঁৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিসন্ধি কৰিছে, দায়ুদে অবিয়াথৰ পুৰোহিতক ক’লে, “ইয়ালৈ এফোদ আনা।”

10 তাৰ পাছত দায়ুদে ক’লে, “হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, চৌলে কয়ীলালৈ আহি মোৰ কাৰণে এই নগৰখন ধংস কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে, মই এইকথা শুনিছোঁ।” 11 কয়ীলাৰ লোকসকলে তেওঁৰ হাতত মোক সমৰ্পণ কৰিব নে? তোমাৰ দাসে শুনাৰ দৰে চৌল সঁচাকৈ নামি আহিব নে? হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাসক কওক।” যিহোৱাই ক’লে, “তেওঁ নামি আহিব।”

* 22 অধ্যায়:8 শব্দ হোৱা † 22 অধ্যায়:13 শব্দ হোৱা

12 তাতে দায়ুদে সুধিলে, “কয়ীলাৰ লোকসকলে মোক আৰু মোৰ লোকসকলক চৌলৰ হাতত শোধাই দিব নে?” যিহোৱাই ক’লে, “তেওঁলোকে তোমাক শোধাই দিব।” 13 তাৰ পাছত দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগৰ পৰায় ছশ লোক উঠি কয়ীলাৰ পৰা বাহিৰ ওলাই, এঠাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ গ’ল। চৌলক কোৱা হ’ল, যে দায়ুদ কয়ীলাৰ পৰা সাৰি গ’ল, সেয়ে চৌলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিবলৈ বাদ দিলে। 14 দায়ুদে মৰুপৰান্তৰ দুৰ্গম ঠাই, পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ জীফ মৰুপৰান্তত বাস কৰিলে; তাতে চৌলে সদায় তেওঁক বিচাৰিলে, কাৰণ চৌল সদায় তেওঁৰ অপেক্ষাত আছিল, কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁৰ হাতত তেওঁক সমৰ্পণ নকৰিলে।

15 দায়ুদ জীফ মৰুপৰান্তৰ অৰণ্যত থকা সময়ত, তেওঁ দেখিলে যে, চৌলে তেওঁৰ পৰাণনাশৰ চেষ্টাৰে ওলাই আহিছে। 16 চৌলৰ পুংৰ যোনাথনে অৰণ্যত দায়ুদৰ ওচৰলৈ গৈ ঈশ্বৰত তেওঁৰ হাত সবল কৰিলে।

17 তেওঁ দায়ুদক ক’লে, “ভয় নকৰিব। কাৰণ মোৰ পিতৃ চৌলৰ হাতে আপোনাক ধৰিবলৈ নাপাব; আপুনি ইশ্বায়েলৰ ৰজা হ’ব, আৰু মই আপোনাৰ পিছতহে হ’ম। মোৰ পিতৃ চৌলেও ইয়াক জনে।” 18 তাৰ পাছত তেওঁলোকে দুয়ো জনে যিহোৱাৰ সম্মুখত এটি নিয়ম বান্ধিলে; দায়ুদ অৰণ্যতে থাকিলে আৰু যোনাথন ঘৰলৈ গ’ল।

19 তাৰ পাছত জীফীয়া লোকসকলে গিবিয়াৰ চৌলৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “দায়ুদ আমাৰ ওচৰত যিচীমোনৰ দক্ষিণফালে থকা হযীলা পৰ্বতৰ অৰণ্যত দুৰ্গম ঠাইত জানো লুকাই থকা নাই? 20 সেয়ে, হে মহাৰাজ, নামি আহক; আপোনাৰ সকলো মনৰ বাঞ্ছা অনুসাৰে নামি আহক। মহাৰাজৰ হাতত তাক সমৰ্পণ কৰি দিয়াৰ দায়িত্ব আমাৰ।”

21 চৌলে ক’লে, “তোমালোক যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হোৱা। কাৰণ তোমালোকে মৌলে অনুগ্ৰহ কৰিলা। 22 যোৱা, আৰু সঠিককৈ বিচাৰ কৰা; আৰু সেই ঠাইত তাক কোনে দেখিলে, তাক চাই তাৰ বুজ-বিচাৰ লোৱা, কিয়নো মানুহে মোক কয়, সি বৰ চতুৰালীৰে ফুৰে। 23 সেয়ে চোৱা, আটাই গোপন ঠাইৰ মাজৰ কোন ঠাইত সি নিজকে লুকুৱাইছে, তাৰ বুজ লৈ মোৰ আগলৈ সঠিক বাতৰি লৈ আহিবা, আৰু তাৰ পাছত মই তোমালোকৰ লগত যাম, সি যদি দেশত থাকে, তেনেহলে মই যিহুদাৰ সকলো সহস্ৰৰ মাজত তাক বিচাৰি উলিয়ায়।”

24 তাতে তেওঁলোক উঠি চৌলৰ আগতে জীফলৈ গ’ল। তেতিয়া দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে যে যিচীমোনৰ দক্ষিণ ফালে অৱবাত থকা মায়েন অৰণ্যত আছিল। 25 চৌল আৰু তেওঁৰ লোকসকলে তেওঁক বিচাৰিবলৈ গৈছে সেই কথা দায়ুদক কোৱা হ’ল, তাতে তেওঁ শিলাময় পৰ্বতেদি নামি আহি মায়েন অৰণ্যত থাকিবলৈ ল’লে। যেতিয়া চৌলে এই কথা শুনিলে, তেতিয়া মায়েন অৰণ্যলৈ দায়ুদৰ পাছে পাছে খেদি গ’ল।

26 চৌল পৰ্বতৰ একাষে গ’ল, দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে পৰ্বতৰ আন কাষে গ’ল। দায়ুদে চৌলৰ ভয়ত তাৰ পৰা আন ঠাইলৈ যাবলৈ লৰালৰি কৰোঁতে, তেওঁক আৰু তেওঁৰ লোকসকলক ধৰিবলৈ চৌলে নিজৰ লোকসকলৰ লগত তেওঁক বেৰি ধৰি খোঁজোতে, 27 এজন বাৰ্তাবাহক চৌলৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “আপুনি বেগাই আহক; কিয়নো পলেষ্টীয়াসকলে দেশ আক্ৰমণ কৰিছে।”

28 তেতিয়া চৌলে দায়ুদৰ পাছত খেদি যোৱাৰ পৰা ঘূৰি পলেষ্টীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যাৱা কৰিলে। এই কাৰণে সেই ঠাইৰ নাম চেলা-হস্বলেকোথ* হ’ল। 29 পাছত দায়ুদে তাৰ পৰা ওলাই গৈ অয়িন-গদীৰ নানা দুৰ্গম ঠাইত বাস কৰিলে।

24 অধ্যায়

1 পলেষ্টীয়াসকলৰ পিছে পিছে যোৱাৰ পৰা উভটি আহি চৌলে ক’লে, “দায়ুদ মৰুপৰান্তৰ অয়িন-গদীৰ*ত আছে।” 2 তেতিয়া চৌলে ইশ্বায়েলসকলৰ পৰা তিনি হাজাৰ মনোনীত লোক লৈ, অয়িন-গদীৰলৈ গৈ দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলক বিচাৰিলে।

3 তেওঁ বাটৰ মাজত মেৰ-ছাগ ৰখা ঠাই পালে, য’ত এটা গুহা আছিল। চৌলে বিশ্ৰাম লবলৈ ভিতৰলৈ সোমালে। কিন্তু দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল সেই গুহাৰ অন্তৰ ভাগত বহি আছিল। 4 দায়ুদৰ লোকসকলে তেওঁক ক’লে, “চাওক যি দিনৰ বিষয়ে যিহোৱাই আপোনাক কৈছিল সেইদিন আজিয়ে, ‘মই তোমাৰ শংৰুক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম’ তাতে তোমাৰ যি ইচ্ছা, তাকে তালৈ কৰিবা।” তেতিয়া দায়ুদে গৈ গোপনে চৌলৰ চোলাৰ তল ভাগৰ এডোখৰ কাটি ল’লে।

5 তাৰ পাছত দায়ুদৰ হৃদয় ব্যাকুল হ’ল কাৰণ তেওঁ চৌলৰ চোলাৰ এডোখৰ কাটি লৈছিল। 6 তেওঁ তেওঁৰ লোকসকলক ক’লে, “যিহোৱাৰ অভিষিক্ত মোৰ পৰ্ডুলৈ এনে কাম কৰিবলৈ, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে হাত দাঙিবলৈ যিহোৱাই মোক নিষেধ কৰক; কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ অভিষিক্ত লোক।” 7 এই কথাৰে দায়ুদে তেওঁৰ লোকসকলক চৌলৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ কৰিবলৈ বাধা দিলে। তাৰ পাছত চৌল গুহাৰ পৰা ওলাই নিজ বাটেদি গুচি গ’ল।

8 দায়ুদেও গুহাৰ পৰা বাহিৰ ওলাই, “হে মোৰ পৰ্ডু মহাৰাজ,” এই বুলি চৌলক ৰিঙিয়াই মাতিলে। যেতিয়া চৌলে তেওঁলৈ ঘূৰি চালে তেতিয়া দায়ুদে মাটিলৈ তল মূৰ কৰি পৰ্ণিপাত কৰিলে আৰু তেওঁক সম্মান দিলে। 9 দায়ুদে চৌলক ক’লে, “চাওক, দায়ুদে আপোনাৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে বুলি লোকসকলে কোৱা কথা আপুনি কিয় শুনে?

10 আপুনি আজি নিজ চকুৰে দেখিছে যে, আজি এই গুহাৰ ভিতৰত যিহোৱাই আপোনাক মোৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছিল। কিছুমান লোকে মোক আপোনাক বধ কৰিবলৈ কৈছিল কিন্তু মই আপোনালৈ কৃপাদৃষ্টি কৰিলোঁ।” মই ক’লোঁ, “মই নিজ পৰ্ডুৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত নাদাঙিম; কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ অভিষিক্ত লোক।” 11 চাওক, মোৰ পিতৃ, এইয়া মোৰ হাতত আপোনাৰ চোলাৰ তল ভাগৰ এডোখৰ আছে। মই আপোনাৰ চোলাৰ তল ভাগৰ এডোখৰ কাটি ল’লোঁ, তথাপি আপোনাক বধ

* 23 অধ্যায়:28 পলাই সৰা শিলাময় পৰ্বত * 24 অধ্যায়:1 বনৰীয়া ছাগলীৰ পৰ্বত

নকৰিলোঁ; আপুনি বিবেচনা কৰি চাওক যে, মই আপোনাৰ বিৰুদ্ধে দুষ্কৰ্ম বা বিশ্বাস ঘাতক কৰা নাই, আৰু মই আপোনাৰ বিৰুদ্ধে কোনো পাপ কৰা নাই; তথাপি আপুনি মোৰ প্ৰাণ ল'বৰ কাৰণে বিচাৰি ফুৰিছে।

12 যিহোৱাই মোৰ আৰু আপোনাৰ মাজত বিচাৰ কৰিব, আৰু যিহোৱাই মোৰ কাৰণে আপোনাৰ ওপৰত প্ৰতিকাৰ সাধিব; কিন্তু মোৰ হাত আপোনাৰ বিৰুদ্ধে নহ'ব। 13 প্ৰাচীন লোকসকলে কথাত কয়, 'দুষ্টৰ পৰাই দুষ্টতা জন্মে।' কিন্তু মোৰ হাত আপোনাৰ বিৰুদ্ধে নহ'ব।

14 ইশ্বায়েলৰ ৰজা কাৰ পাছত বাহিৰলৈ ওলাই আহিছে? আপুনি নো কাৰ পাছত খেদি আহিছে? এটা মৰা কুকুৰৰ পাছত! এটা মাখিৰ পাছত! 15 এই হেতুকে যিহোৱা বিচাৰকৰ্তা হৈ মোৰ আৰু আপোনাৰ মাজত বিচাৰ কৰক; তেওঁ দৃষ্টিপাত কৰি মোৰ বিবাদ নিষ্পত্তি কৰক, আৰু আপোনাৰ হাতৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰক।

16 দায়ূদে চৌলক এই সকলো কথা কৈ শেষ কৰাৰ পাছত, চৌলে সুধিলে, "হে মোৰ বোপা দায়ূদ, এয়ে জানো তোমাৰ মাত?" এই বুলি কৈ চৌলে বৰ মাততেৰে ঋন্দন কৰিলে।

17 তেওঁ দায়ূদক ক'লে, "মোতকৈ তুমি ধাৰমিক; কাৰণ তুমি মোৰ মঙ্গল কৰিলা, কিন্তু মই তোমাক অমঙ্গল কৰিলোঁ।

18 যিহোৱাই মোক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলতো, তুমি মোক বধ কৰা নাই; ইয়াতে তুমি যে মৌলৈ মঙ্গল ব্যৱহাৰ কৰিছা তাক আজি তুমি মোক দেখুৱালা।

19 কাৰণ মানুহে নিজ শংকুক ল'গ পালে তেওঁক নিৰাপদে যাবলৈ দিব নে? সেয়ে আজি তুমি মৌলৈ যি কৰিলা, তাৰ সলনি যিহোৱাই তোমাৰ মঙ্গল কৰক। 20 এতিয়া মই জানিছোঁ যে, তুমি নিশ্চয় ৰজা হ'বা, আৰু ইশ্বায়েলৰ ৰাজ্য তোমাৰ হাতত স্থাপন কৰা হ'ব।"

21 সেয়ে তুমি মোৰ পাছত মোৰ বংশ উচ্ছন্ন নকৰিবলৈ, আৰু মোৰ পিতৃ বংশৰ পৰা মোৰ নামো লুপ্ত নকৰিবলৈ যিহোৱাৰ নামেৰে মোৰ আগত শপত খোৱা। 22 তাতে দায়ূদে চৌলৰ আগত শপত খালে। তাৰ পাছত চৌল নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল, কিন্তু দায়ূদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল দুৰ্গলৈ গ'ল।

25 অধ্যায়

চাম্বুৰেলৰ মৃত্যু। নাবল আৰু অৰীগলৰ কথা।

1 চম্বুৰেলৰ মৃত্যু হ'ল। ইশ্বায়েলৰ সকলো লোক গোট খাই তেওঁৰ বাবে বিলাপ কৰিলে, আৰু ৰামাত থকা তেওঁৰ ঘৰতে তেওঁক মৈদাম দিলে। তাৰ পাছত দায়ূদে তাৰ পৰা মৰুপ্ৰান্তত থকা পাৰগলৈ গ'ল।

2 সেই সময়ত মায়োনৰ এজন মানুহ আছিল, তেওঁৰ সম্পত্তি কৰ্মিলত আছিল। তেওঁ ধনৱান লোক আছিল। তেওঁৰ তিনি হাজাৰ মেৰ-ছাগ আৰু এক হাজাৰ ছাগলী আছিল; তেওঁ কৰ্মিলত নিজৰ ভেড়াবোৰৰ নোম কাটি আছিল। 3 তেওঁৰ নাম নাবল আছিল, আৰু তেওঁৰ ডাৰ্ভাৰ নাম অৰীগল আছিল। মহিলাগৰাকী জ্ঞানী আৰু দেখাত ধুনীয়া আছিল, কিন্তু মানুহজন কঠিন-মনা আৰু দুষ্ট আছিল। তেওঁ কালেবৰ বংশৰ আছিল।

4 দায়ূদে মৰুপ্ৰান্তৰত শুনিিলে যে, নাবলে নিজৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ নোম কাটি আছে। 5 সেয়ে দায়ূদে দহ জন যুৱকক সেই ঠাইলৈ পঠালে। দায়ূদে যুৱক সকলক ক'লে, "কৰ্মিলত থকা নাবলৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু মোৰ নামেৰে তেওঁক মঙ্গলবাদ কৰিবা। 6 তোমালোকে তেওঁক ক'বা, 'আপোনাৰ মঙ্গল হওক আৰু আপোনাৰ ঘৰৰ মঙ্গল, আৰু আপোনাৰ যি আছে সকলোৰে মঙ্গল হওক।

7 মই শুনিিলোঁ যে আপুনি নোম কাটি আছে। আপোনাৰ মেৰৰখীয়াসকল আমাৰ লগত থাকোঁতে, আমি তেওঁলোকক অনিষ্ট কৰা নাছিলোঁ, আৰু তেওঁলোক যেতিয়ালৈকে কৰ্মিলত আছিল, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ একো হেৰুৱা নাছিল।

8 আপোনাৰ যুৱকসকলক সোধক, তেওঁলোকে আপোনাক ক'ব। এই হেতুকে এতিয়া মোৰ যুৱকসকলে আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত হওক, কাৰণ আমি শুভ দিনতে আহিছোঁ। আমি বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাসবোৰক, আৰু আপোনাৰ পুংৰ দায়ূদক আপোনাৰ শক্তি অনুসাৰে কিছু দিয়ক।"

9 যেতিয়া দায়ূদৰ যুৱকসকলে গৈ, দায়ূদৰ হৈ নাবলক সেই সকলো কথা কৈ অপেক্ষা কৰিলে। 10 নাবলে উত্তৰ দি দায়ূদৰ দাসবোৰক ক'লে, "দায়ূদ কোন? আৰু যিচৰৰ পুংৰ কোন? আজি-কালি নিজ মালিকৰ পৰা আঁতৰি যোৱা এনে বহুত দাস আছে। 11 তেন্তে মই মোৰ পিঠা আৰু পানী আৰু মোৰ মেৰ-ছাগৰ নোম-কটাসকলৰ কাৰণে ৰখা পশুৰ মাংস, এনে মানুহক দিম নে যি সকল কৰ পৰা আহিছে মই নাজানো?"

12 তাতে দায়ূদৰ যুৱকসকলে তাৰ পৰা ঘূৰি আহিল, আৰু তেওঁ কোৱা সকলো কথা তেওঁক ক'লে। 13 দায়ূদে নিজৰ লোকসকলক ক'লে, "প্ৰতিজনে তৰোৱাল বান্ধ।" তাতে প্ৰতিজনে নিজ নিজ তৰোৱাল বান্ধিলে, আৰু দায়ূদেও নিজৰ তৰোৱাল বান্ধিলে; দায়ূদৰ লগত প্ৰায় চাৰি শ লোক গ'ল, আৰু সামগ্ৰী ৰাখিবৰ বাবে দুশ লোক থাকিল।

14 কিন্তু দাসবোৰৰ এজনে নাবলৰ ডাৰ্ভা অৰীগলক ক'লে, "দায়ূদে আমাৰ প্ৰভুক মঙ্গলবাদ কৰিবলৈ মৰুপ্ৰান্তৰ পৰা বাৰতাবাহকক পঠাইছিল, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক অপমান কৰিলে। 15 কিন্তু সেই লোকসকল আমাৰ পক্ষে বৰ ভাল আছিল; আমি যিমান দিন তেওঁলোকৰ লগত পথাৰত আছিলোঁ, আমাৰ কোনো অপকাৰ হোৱা নাছিল, আৰু একো হেৰোৱাও নাছিল।

16 আমি যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ ওচৰত থাকি মেৰ ৰখিছিলোঁ, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোক দিনে-ৰাতিয়ে আমাৰ চাৰিওফালে গড়স্বৰূপ হৈ আছিল। 17 সেয়ে এতিয়া কি কৰা উচিত, সেই বিষয়ে আপুনি বিবেচনা কৰি চাওক; কাৰণ আমাৰ মালিক আৰু তেওঁৰ বংশৰসকলোৰে বিৰুদ্ধে অমঙ্গল থিৰ কৰা হৈছে; কাৰণ তেওঁ এনে দুৰ্জন যে, তেওঁক কোনোৱে একো ক'ব নোৱাৰে।"

* 25 অধ্যায়:1 মাউন মৰুপ্ৰান্ত

18 তাতে অৰীগলে শীষেৰ দুশ পিঠা, দুবটল দৰাষ্কাৰস, পাঁচটা যুগুত কৰা মেৰ-ছাগ, পাঁচ চেয়াৰা ভজা শস্য, এশ থোপা শুকান দৰাষ্কাগুটি, আৰু দুশ লদা ডিমৰু গুটি লৈ গাধবোৰৰ পিঠিৰ ওপৰত বোজা দিলে।¹⁹ তেওঁ নিজৰ যুৱকজনক ক'লে, “তোমালোক মোৰ আগত যোৱা, আৰু মই তোমালোকৰ পাছত যাম।” কিন্তু তেওঁ নিজৰ স্বামী নাবলক হলে, এই বিষয়ে একো নক'লে।

20 তাৰ পাছত তেওঁ গাধত উঠি পৰ্বতৰ মাজেদি মানুহে দেখা পাব নোৱাৰা বাটেদি নামি গ'ল, তাতে দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল তেওঁৰ সম্মুখেদি নামি আহিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক লগ পালে।

21 দায়ুদে কৈছিল, “মৰুপ্ৰান্তত থকা তেওঁৰ বস্ত্ৰবোৰ মই বৃথাই এনেকৈ পহৰা দিলোঁ যে, তাৰ সকলো বস্ত্ৰৰ মাজৰ একোৱেই নেহোৱাল, আৰু তেওঁ উপকাৰৰ সলনি মৌলৈ অপকাৰহে কৰিলে।²² বেলি উদয় হোৱাৰ আগেয়ে মই যদি তেওঁৰ বংশৰ মাজৰ এজন মানুহকো জিৰিত ৰাখোঁ, তেনেহলে ঈশ্বৰে দায়ুদৰ শংৰুবোৰলৈ এনেকৈ আৰু তাতকৈ অধিক দণ্ড দিয়ক।

23 যেতিয়া অৰীগলে দায়ুদক দেখিলে, গাধৰ পৰা বেগাই নামি দায়ুদৰ আগত মাটিলৈ মুখ কৰি পৰি প্ৰণিপাত কৰিলে।²⁴ আৰু তেওঁৰ ভৱিত পৰি ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু, মোৰ ওপৰতেই এই অপৰাধ পৰক; আৰু মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাসীক আপোনাৰ আগত কথা ক'বলৈ অনুমতি দিয়ক, আৰু আপোনাৰ দাসীৰ কথা শুনক।

25 মোৰ প্ৰভুৱে সেই দুৰ্জনক মানুহ নাবলক কথা গণ্য নকৰিব, কাৰণ তেওঁৰ নাম যেনে, তেৱোঁ তেনেকুৱাই; তেওঁৰ নাম নাবলক, আৰু মূৰখতা তেওঁত আছে। কিন্তু মোৰ প্ৰভুৱে পঠোৱা সেই যুৱকসকলক আপোনাৰ এই দাসীয়ে দেখা নাছিল।²⁶ এতিয়া হে মোৰ প্ৰভু, মই যিহোৱাৰ জীৱনৰ আৰু আপোনাৰ জীৱনৰো শপত খাই কৈছোঁ, ৰক্তপাত কৰা দোষত দোষী হ'বলৈ, আৰু নিজ হাতেৰে আপোনাৰ প্ৰতিকাৰ সাধিবলৈ যিহোৱাই আপোনাক নিবাৰণ কৰিলে, এই দেখি এতিয়া আপোনাৰ শংৰুবোৰ, মোৰ প্ৰভুৰ অনিষ্টলৈ চেষ্টা কৰাসকল নাবলক নিচিনা হওক।

27 আৰু এতিয়া এই যি উপহাৰ আপোনাৰ দাসীয়ে নিজৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ আনিছোঁ, সেই উপহাৰ এনে যুৱক সকলক দিয়া হওক, যিসকল যুৱকে মোৰ প্ৰভুক অনুসৰণ কৰে।²⁸ মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাসীৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰক, কাৰণ যিহোৱাই নিশ্চয় মোৰ প্ৰভুৰ বংশ চিৰস্থায়ী কৰিব, কাৰণ মোৰ প্ৰভুৱে যিহোৱাৰ কাৰণে যুদ্ধ কৰিছে; আৰু আপোনাৰ জীৱনৰ শেষলৈকে আপোনাৰ কোনো অমঙ্গল দেখা নাযাব।

29 আৰু এজন লোক আপোনাৰ পাছে পাছে খেদি যাবলৈ আৰু আপোনাৰ প্ৰাণনাশৰ চেষ্টা কৰিবলৈ উঠিলেও, আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰত মোৰ প্ৰভুৰ প্ৰাণ জীৱনস্বৰূপ টোপোলাত বন্ধা থাকিব, আৰু তেওঁ আপোনাৰ শংৰুবোৰৰ প্ৰাণ যেন ফিঙ্গাত ৰাখি দলিয়াই পেলাব।

30 যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুৰ বিষয়ে যিবোৰ মঙ্গলৰ কথা কৈছে, সেইবোৰ যেতিয়া তেওঁ সফল কৰি আপোনাক ইশ্বৰয়েলৰ ওপৰত অধিপতি নিযুক্ত কৰিব,³¹ তেতিয়া অকাৰণে হোৱা ৰক্তপাতৰ আৰু আশ্ব-প্ৰতিকাৰ-সাধনৰ বাবে মোৰ প্ৰভুৰ হৃদয়ত অসন্তুষ্টি বা শোক নজন্মিব, আৰু যেতিয়া যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুৰ মঙ্গল কৰিব, তেতিয়া আপোনাৰ এই দাসীক সোঁৱৰণ কৰিব।”

32 দায়ুদে অৰীগলক ক'লে, “আজি মোৰ লগত তোমাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে তোমাক পঠালে, সেই ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য।³³ আৰু তোমাৰ বিবেচনা ধন্য, আৰু আজিৰ দিনত ৰক্তপাতৰ দোষৰ ও আশ্ব-প্ৰতিকাৰ-সাধনৰ পৰা মোক নিবাৰণ কৰা যি তুমি, তুমিও ধন্য।³⁴ কাৰণ সঁচাকৈয়ে, ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তেওঁ তোমাক আঘাত কৰিবলৈ মোক বাধা কৰিলে, তুমি মোক ল'গ কৰিবলৈ শীষেৰ নহা হ'লে, নিশ্চয়ে নাবলক সম্পৰ্কীয়সকলৰ মাজৰ সৰু ল'ৰা এজনো ৰাতি পুৱালৈ অৱশিষ্ট নাথাকিলেহেঁতেন।”³⁵ সেয়ে দায়ুদে তেওঁৰ বাবে অনা বস্ত্ৰবোৰ তেওঁৰ হাতৰ পৰা লৈ তেওঁক ক'লে, “তুমি শাস্তিৰে ঘৰলৈ যোৱা; মই তোমাৰ কথা শুনিলোঁ আৰু গ্ৰহণ কৰিলোঁ।”

36 তাৰ পাছত অৰীগল নাবলক ওচৰলৈ আহিল; আৰু চালে, যে নাবল ৰজাৰ ভোজনৰ দৰে তেওঁৰ ঘৰত ভোজ পাতিছে, আৰু তেওঁ অতিশয় মাতাল হৈ আছিল আৰু তেওঁৰ মন প্ৰফুল্লিত হৈ আছিল; এই হেতুকে অৰীগলে ৰাতিপুৱা নোহোৱালৈকে সেই বিষয়ৰ একোকে তেওঁৰ আগত নক'লে।

37 ৰাতিপুৱা নাবলক দৰাষ্কাৰসৰ নিচা শেষ হৈ যোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ডাৰ্ভাৰাই তেওঁৰ আগত সেই সকলো কথা ক'লে, তেতিয়া তেওঁৰ অন্তৰ ঠৰ হৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ হৃদয় শিলৰ দৰে হ'ল।³⁸ আৰু প্ৰায় দহ দিনমানৰ পাছত, যিহোৱাই নাবলক আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল।

39 দায়ুদে নাবলক মৃত্যুৰ কথা শুনি ক'লে, “যিহোৱা ধন্য; নাবলক পৰা পোৱা অপমানৰ বিষয়ে মোৰ গোচৰ তেওঁ নিষ্পত্তি কৰিলে, আৰু নিজ দাসক কুকাৰ্যৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে; আৰু নাবলক যি দুহুৰম, তাৰ প্ৰতিফল যিহোৱাই তাৰ মূৰত দিলে।” তাৰ পাছত দায়ুদে অৰীগলক নিজৰ ডাৰ্ভা কৰিবৰ বাবে তেওঁক আনিবলৈ মানুহ পঠালে।⁴⁰ যেতিয়া দায়ুদৰ দাস সকলে কৰ্মমিলত থকা অৰীগলক ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক'লে, “দায়ুদে আপোনাক বিবাহ কৰিবৰ অৰ্থে আপোনাক নিবলৈ আপোনাৰ ওচৰলৈ আমাক পঠালে।”

41 তেতিয়া তেওঁ উঠি মাটিলৈ মুখ দি পৰি প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, “চাওক, আপোনাৰ এই দাসী মোৰ প্ৰভুৰ দাসবোৰৰ ভৰি ধুবাবলৈ যুগুত আছে।”⁴² অৰীগলে শীষেৰ গাধত উঠি, নিজৰ পাঁচ জনী যুৱতী দাসীৰ সৈতে দায়ুদৰ বাৰ্তাবাহকসকলক পাছত গ'ল, আৰু দায়ুদৰ ডাৰ্ভা হ'ল।

43 দায়ুদে যিঞ্জিৰয়েলীয়া অহীনোৱমকো বিয়া কৰিছিল; তাতে এই দুয়ো জনী তেওঁৰ ডাৰ্ভা হ'ল।⁴⁴ কিন্তু টোলে নিজৰ জীয়েক দায়ুদৰ ডাৰ্ভা মীখলক লৈ, গলীম নিবাসী লয়িচৰ পুত্ৰ পণ্টিক দিছিল।

26 অধ্যায়

চৌলে পুনৰায় দায়ুদক বিচাৰা। দায়ুদে তেওঁক দয়া কৰা।

1 পাছত জীফীয়াসকলে গিৰিয়াত থকা চৌলৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু ক'লে, “দায়ুদ জানো মৰুপৰন্তৰ সন্মুখত থকা হীলা পাহাৰত লুকাই থকা নাই?” 2 তেতিয়া চৌল উঠিল আৰু জীফৰ মৰুপৰন্তলৈ নামি গ'ল। তাতে তেওঁ ইশ্বৰয়েলৰ তিনি হাজাৰ মনোনীত লোকক লগত ল'লে আৰু জীফৰ মৰুপৰন্তলৈ দায়ুদক বিচাৰি গ'ল।

3 চৌলে হীলা পাহাৰত ছাউনি পাতিলে, সেয়া মৰুপৰন্তৰ পথৰ দাঁতিত আছিল। কিন্তু দায়ুদ মৰুপৰন্তত আছিল, তেওঁ দেখিলে যে চৌলে তেওঁক বিচাৰি মৰুপৰন্তলৈ আহিছে। 4 তেতিয়া তালৈ দায়ুদে চোৰাং-চোৰা পঠিয়ালে আৰু চৌল যে নিশ্চয়ে আহিছে, সেই বিষয়ে জানিব বিচাৰিলে।

5 পাছত দায়ুদ উঠিল আৰু চৌলে ছাউনি পতা ঠাইলৈ গ'ল। তেওঁ চৌল আৰু তেওঁৰ সেনাপতি নেৰৰ পুংৰ অৱনেৰৰ সোৱা ঠাই চালে; তেতিয়া চৌল ছাউনিৰ ভিতৰত শুই আছিল আৰু লোকসকল ছাউনিৰ চাৰিওফালে শুই আছিল।

6 তাতে দায়ুদে হিতীয়া অহীমেলক আৰু চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাবৰ ভায়েক অবিচয়ক ক'লে, “চৌলৰ ছাউনিৰ ওচৰলৈ মোৰ লগত কোন যাব?” অবিচয়ে ক'লে, “আপোনাৰ লগত মই যাম।” 7 সেয়ে দায়ুদ আৰু অবিচয়ে সেই ৰাতি সেনাসকলৰ ওচৰলৈ গৈ দেখিলে যে, চৌল ছাউনিৰ ভিতৰত শুই আছে আৰু তেওঁৰ মূৰ-শিতানৰ ওচৰত তেওঁৰ যাঠী মাটিত খোঁচ মাৰি থোৱা আছে। অৱনেৰ আৰু তেওঁৰ সেনাসকলে তেওঁৰ চাৰিওফালে শুই আছিল।

8 তেতিয়া অবিচয়ে দায়ুদক ক'লে, “আজি ঈশ্বৰে আপোনাৰ শংৰুক আপোনাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছে, এতিয়া যাঠীৰে তেওঁক একেবাৰে মাটিয়ে সৈতে শালিবলৈ মোক অনুমতি দিয়ক; মই তেওঁক দ্বিতীয়বাৰ আঘাত নকৰোঁ।”

9 দায়ুদে অবিচয়ক ক'লে, “তেওঁক বিনষ্ট নকৰিবা; কাৰণ যিহোৱাৰ অভিষিক্ত জনৰ বিৰুদ্ধে হাত দাঙি কোনো নিৰপৰাধী হৈ থাকিব নোৱাৰে?” 10 দায়ুদে পুনৰ ক'লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তেওঁক যিহোৱাই আঘাত কৰিব, বা তেওঁৰ অস্তিম কাল আহিলে তেওঁ নিজে মৰিব, নাইবা তেওঁ ৰণলৈ গৈ তাতেই বিনষ্ট হ'ব।

11 মই যে যিহোৱাৰ অভিষিক্ত জনৰ বিৰুদ্ধে হাত দাঙিম, যিহোৱাই মোৰ পৰা এনে কাৰ্য্য দূৰ কৰক; কিন্তু মই বিনয় কৰোঁ, তুমি এতিয়া গৈ, তেওঁৰ মূৰ-শিতানৰ ওচৰত থকা যাঠী আৰু জলপাংৰটো লৈ আহাঁ, তাৰ পাছত আমি গুচি যাম।” 12 এইদৰে দায়ুদে চৌলৰ মূৰ-শিতানৰ ওচৰৰ পৰা সেই যাঠী আৰু জলপাংৰটো লৈ আতৰি আহিল, কিন্তু কোনেও তাক নেদেখিলে আৰু নাজানিলে। তেতিয়া কোনেও সাৰ নাপালে; কিয়নো সকলোৰেই নিদিৰত আছিল, কাৰণ যিহোৱাই তেওঁলোকক ঘোৰ নিদৰাত পেলাইছিল।

13 পাছত দায়ুদ আনফালে গ'ল আৰু পৰ্বতৰ টিঙলৈ উঠি গ'ল; তেওঁলোকৰ মাজত বৰ বহল ঠাই আছিল। 14 তেতিয়া দায়ুদে লোকসকলক আৰু নেৰৰ পুংৰ অৱনেৰক মাতি ৰিঙিয়াই ক'লে, হে অৱনেৰ, তুমি জানো উত্তৰ নিদিয়া? তাতে অৱনেৰে উত্তৰ দি ক'লে, “ৰজালৈ চিঞৰি কোৱা তুমি কোন?” 15 পাছত দায়ুদে অৱনেৰক কলে, “তুমি জানো বীৰ নোহোৱা? ইশ্বৰয়েলৰ মাজত তোমাৰ নিচিনা কোন আছে? তেনেহলে তুমি নিজ পৰ্বত ৰজাক কিয় ক্ষমা নকৰিবা? কিয়নো চোৱা, তোমাৰ পৰ্বত ৰজাক ধ্বংস কৰিবলৈ লোকসকলৰ মাজত কোনোবা এজন সোমাইছিল। 16 তুমি ভাল কৰ্ম কৰা নাই। যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তোমালোক পৰাগুৰ যোগ্য; কিয়নো তোমালোকে যিহোৱাৰ অভিষিক্ত তোমালোকৰ পৰ্বতক ৰক্ষা কৰা নাই। আৰু তুমি এতিয়া চোৱা, ৰজাৰ মূৰ-শিতানৰ ওচৰত থকা বৰছা আৰু জলপাংৰ ক'ত আছে? 17 তেতিয়া চৌলে দায়ুদৰ মাত বুজি পাই ক'লে, “হে মোৰ বোপা দায়ুদ, এয়ে তোমাৰ মাত নে?” তাতে দায়ুদে ক'লে, “হয় পৰ্বত মহাৰাজ, মোৰ মাত।” 18 তেওঁ পুনৰ ক'লে, “মোৰ পৰ্বতুৱে আপোনাৰ দাসৰ পাছে পাছে কিন্তু খেদি আহিছে? মই নো কি কৰিলোঁ? আৰু মোৰ হাতত বা কি অনিষ্ট আছে? 19 এই হেতুকে বিনয় কৰোঁ, মোৰ পৰ্বত মহাৰাজে আপোনাৰ দাসৰ কথা শুনক। যদি যিহোৱাই মোৰ বিৰুদ্ধে আপোনাক উদগাই থাকে, তেন্তে তেওঁ নৈবেদ্যৰ ঘৰাণ গৰহাণ কৰক; কিন্তু যদি মানুহৰ সন্তান সকলেহে তাক কৰে, তেন্তে সিহঁত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে শাপগৰস্ত হওঁক; কিয়নো মই যেন যিহোৱাৰ আধিপত্যৰ ভগী নহ'ম, এই কাৰণে সিহঁতে অন্য দেৱতাবোৰৰ আৰাধনা কৰাৰে গুলি মোক আজি বাহিৰ কৰি খেদিলে। 20 এই হেতুকে এতিয়া যিহোৱাৰ অসাক্ষাতে মোৰ তেজ ডুমিত নপৰক; কিয়নো পৰ্বতত কহিবা চৰাইৰ পাছত খেদি ফুৰা চিকাৰীৰ নিচিনাকৈ, ইশ্বৰয়েলৰ ৰজাই এটি কুকুৰচিটিকাক বিচাৰি ওলাই আহিছে।”

21 তাতে চৌলে ক'লে, “মই পাপ কৰিলোঁ। হে মোৰ বোপা দায়ুদ, তুমি উভটি আহাঁ; মই তোমাক পুনৰ হিংসা নকৰোঁ; কিয়নো আজি মোৰ পৰাগ তোমাৰ দৃষ্টিত মহামূল্যৱান হ'ল; চোৱা, মই অজ্ঞানৰ কৰ্ম কৰিলোঁ আৰু অতিশয় ভুলত পৰিলোঁ।”

22 পাছত দায়ুদে উত্তৰ দিলে, “হে মহাৰাজ, যাঠীডাল চাওক; আৰু ডেকাসকলৰ কোনো এজনে আহি ইয়াক লৈ যাওক।

23 যিহোৱাই পৰ্বতিজনক তাৰ ধাৰ্মিকতা আৰু বিশ্বস্ততা অনুসাৰে পৰতিফল দিব; কিয়নো যিহোৱাই আজি আপোনাক মোৰ হাতত সোধাই দিছিল, কিন্তু মই যিহোৱাৰ অভিষিক্ত জনৰ বিৰুদ্ধে হাত দাঙিবলৈ সন্মত নহ'লো। 24 এই হেতুকে চাওক, আজি যেনেকৈ মোৰ সাক্ষাতে আপোনাৰ পৰাগ মহামূল্যৱান হ'ল, তেনেকৈ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে মোৰ পৰাগো মহামূল্যৱান হওক, আৰু তেওঁ সকলো সঙ্কটৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰক।” 25 পাছত চৌলে দায়ুদক ক'লে, “হে মোৰ বোপা দায়ুদ, তুমি ধন্য; তুমি অৱশ্যে মহা কৰ্ম কৰিবা, আৰু কৃতকাৰ্য্য হ'বা।” পাছত দায়ুদে নিজ বাটেদি গুচি গ'ল, আৰু চৌলো তেওঁৰ ঠাইলৈ উভটি গ'ল।

27 অধ্যায়

দায়ুদ পলেষ্টীয়া দেশৰ চিৰ্ৰগত থকা।

1 পাছত দায়ুদে মনতে ভাবিলে, 'মই এতিয়া কোনো এদিন চৌলৰ হাতত বিনষ্ট হ'ম। পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশলৈ পলাই যোৱাৰ বাহিৰে, মোৰ আন কোনো উপায় নাই; তালৈ গ'লে চৌলে ইশ্ৰায়েলৰ সকলো অঞ্চলত মোক বিচাৰিবলৈ ক্ষত্ৰ হ'ব, আৰু মই তেওঁৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পাম'।

2 এই কাৰণে দায়ুদ উঠিল আৰু নিজৰ ছশ লোকক লগত লৈ মায়েকৰ পুংৰ গাতৰ ৰজা আখীচৰ ওচৰলৈ গ'ল।³ দায়ুদে গাতত আখীচৰ সৈতে বাস কৰিবলৈ ল'লে, তেওঁ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে নিজ নিজ পৰিয়ালে সৈতে তাতে বাস কৰিলে। বিশেষকৈ দায়ুদ আৰু তেওঁৰ ভাৰ্য্যা যিঞ্জিৰয়েলীয়া অহীনোৱম আৰু মৃত নাবলৰ তিৰোতা কৰমিলীয়া অৰীগল তেওঁৰ সৈতে তাতে প্ৰবাস কৰিলে।⁴ পাছত চৌলে দায়ুদ পলাই যোৱাৰ খবৰ শুনিলে আৰু তেওঁক বিচাৰি নুফুৰিলে।

5 তাৰ পাছত দায়ুদে আখীচক ক'লে, "মই যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত হৈছোঁ, তেন্তেহলে দেশৰ নগৰবোৰৰ মাজৰ কোনো এখন নগৰত মোক থকিবলৈ ঠাই দিয়ক; কিয়নো আপোনাৰ এই দাসে আপোনাৰ লগত ৰাজধানীত কিয় বসতি কৰিব?"⁶ তাতে আখীচে সেইদিনা চিঙ্গ নগৰ তেওঁক দিলে; সেয়ে আভিজলৈকে চিঙ্গ যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ অধিকাৰত আছে।⁷ দায়ুদে পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশত সম্পূৰ্ণ এবছৰ চাৰি মাহ বাস কৰিলে।

8 সেই সময়ত দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে গৈ, গচুৰীয়া, গিৰ্জীয়া, আৰু অমালেকীয়া লোকসকলক আৰম্ভণ কৰিবলৈ গৈছিল; কিয়নো এই লোকসকলে অতীতত চুৰৰ পৰা মিচৰ দেশলৈকে বাস কৰি আছিল।⁹ দায়ুদে সেই দেশত থকা লোকসকলক আৰম্ভণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ পুৰুষ-মহিলা কাকো জীয়াই নাৰাখিলে। তাৰ পৰা সকলো মেৰ-ছাগ, গৰু, গাধ, উট, আৰু কাপোৰ আদি লৈ আখীচৰ ওচৰলৈ উভতি আহিল।

10 তাতে আখীচে ক'লে, "আজি তোমাৰোকে কাৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ কৰিছিলো?" তেতিয়া দায়ুদে উত্তৰ দি ক'লে, "যিহূদাৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ বিৰুদ্ধে," বা "কেনীয়া সকলৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ বিৰুদ্ধে," বা "যিৰহমেলীয়া সকলৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ বিৰুদ্ধে।"

11 কিন্তু 'দায়ুদে আমাৰ বিৰুদ্ধে এনে কৰ্ম কৰিলে' এইদৰে সিহঁতে ক'ব পাৰে বুলি ভাবি, দায়ুদে কোনো পুৰুষ বা মহিলাক গাটলৈ আনিবৰ বাবে জীয়াই নাৰাখিলে। তেওঁ পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশত বাস কৰা গোটেই কালত এইদৰে ব্যৱহাৰ কৰিছিল।¹² আখীচে দায়ুদক বিশ্বাস কৰিছিল আৰু কৈছিল, "তেওঁ নিজ জাতি ইশ্ৰায়েলৰ আগত নিজকে অতি ঘিণলগীয়া কৰিছে, গতিকে তেওঁ সদায় মোৰ দাস হৈ থাকিব।"

28 অধ্যায়

দায়ুদে ফিলিষ্টীয়া সৈন্যসামন্তৰ লগ লোৱা। চৌলে এজনী ভূত পোহা তিৰোতাৰ ওচৰলৈ যোৱা।

1 সেই সময়ত পলেষ্টীয়া লোকসকলে ইশ্ৰায়েলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰাৰ অভিপ্ৰায়েৰে তেওঁলোকে সৈন্য-সামন্ত গোটাবলৈ ধৰিলে। তাতে আখীচে দায়ুদক ক'লে, "তুমি আৰু তোমাৰ লোকসকলে সৈন্যসামন্তৰ মাজত মোৰ লগত যাব লাগিব, ইয়াকে নিশ্চয় জানিবা।"² তেতিয়া দায়ুদে আখীচক ক'লে, "ভাল, আপোনাৰ এই দাসে কি কৰিব পাৰে, সেয়া আপুনি জানিব পাৰিব।" তেতিয়া আখীচে দায়ুদক ক'লে, "বাৰু, জীয়াই থকালৈকে মইও তোমাক মোৰ ৰথীয়া পাতিম।"

3 চম্বুৰেলৰ মৃত্যু হ'ল। তেওঁৰ মৃত্যুত ইশ্ৰায়েলীসকলে গভীৰ শোক প্ৰকাশ কৰিলে। পাছত তেওঁলোকে তেওঁক নিজ নগৰ ৰামাত মৈদাম দিলে। পাছত ভূত পোহা আৰু গুণমন্তৰ জনা লোকসকলক চৌলে দেশৰ পৰা আতৰ কৰিলে।⁴ পলেষ্টীয়াসকল নিজৰ মাজত গোট খালে আৰু তেওঁলোকে আহি চুনেমত ছাউনি পাতিলে; আৰু চৌলেও আটাই ইশ্ৰায়েলী লোকক গোট খুৱালে আৰু গিলবোৱাত ছাউনি পাতিলে।

5 চৌলে যেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্য-সামন্ত দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ ভয় কৰিলে, আৰু তেওঁৰ হৃদয় বৰকৈ কঁপিৰলৈ ধৰিলে।⁶ তেতিয়া চৌলে সহায় বিচাৰি যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, কিন্তু যিহোৱাই সপোনৰ দ্বাৰাই, বা উৰীমৰ দ্বাৰাই, বা ভাববাদীসকলৰ দ্বাৰাহে হওক, কোনো প্ৰকাৰেই তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলে।⁷ তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ দাসবোৰক ক'লে, "তোমালোকে মোৰ অৰ্থে কোনো প্ৰেৰতাম্মাৰ সৈতে কথা কোৱা মহিলা এজনী বিচাৰা; তাতে মই তাইৰ ওচৰলৈ গৈ তাইক সুধিম।"⁸ পাছত তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, "চাওক, অঘিন-দোৰত এজনী প্ৰেৰতাম্মাৰ সৈতে কথা কোৱা মহিলা আছে।"

8 তেতিয়া চৌলে বেলেগ কাপোৰ পিন্ধি ছদ্ম-বেশ ধৰিলে আৰু দুজন মানুহ লগত লৈ সেই ঠাইলৈ যাংগা কৰিলে। পাছত তেওঁলোকে গৈ ৰাতিয়েই সেই মহিলাৰ ওচৰ পালে। তাতে তেওঁ সেই মহিলাক ক'লে, "মই বিনয় কৰোঁ, তুমি মোৰ কাৰণে এবাৰ ভৌতিক বিদ্যাৰে কাৰ্য কৰা, তাতে মই যাৰ নাম ক'ম, তেওঁক তুলি আনা।"⁹ তেতিয়া সেই মহিলাই তেওঁক ক'লে, "চাওক, চৌলে কি কৰিলে, সেই বিষয়ে আপুনি জানে। তেখেতে প্ৰেৰতাম্মাৰ সৈতে কথা কোৱা বা ভূত পোহাবোৰক দেশত নিষিদ্ধ কৰিলে। এই হেতুকে মোক বধ কৰিবলৈ মোৰ প্ৰাণৰ বিৰুদ্ধে কিয় ফাদ পাতিছে?"¹⁰ তাতে চৌলে যিহোৱাৰ নামেৰে তাইৰ আগত শপত খাই ক'লে, "যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, ইয়াতে তোমালৈ কোনো দণ্ড নঘটিব।"

11 তেতিয়া সেই মহিলাই তেওঁক সুধিলে, "মই আপোনাৰ ওচৰলৈ কাক তুলি আনিম?" তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "চম্বুৰেলক তুলি আনা।"¹² তেতিয়া সেই মহিলাই চম্বুৰেলক দেখা পালে আৰু বৰকৈ চিঞৰিলে। পাছত তাই চৌলক ক'লে, "আপুনি মোক কিয় প্ৰতৰণা কৰিলে? আপুনিয়েই চৌল।"

13 তেতিয়া ৰজাই তাইক ক'লে, "ভয় নকৰিবা; তুমি কি দেখি আছা?" তাতে সেই মহিলাই চৌলক ক'লে, "এজন দেৱতা ভূমিৰ পৰা উঠি অহা দেখি আছোঁ।"¹⁴ চৌলে তাইক সুধিলে, "তেওঁ দেখাত কেনেকুৱা?" তাই ক'লে, "এজন বৃদ্ধ লোক উঠি আহিছে; তেওঁ দীঘল চোলাৰে ঢকা আছে।" তেতিয়া চৌলে তেওঁক চম্বুৰেল বুলি বুজি পালে আৰু আঁঠুকাটি মাটিত মুখ লগাই প্ৰণিপাত কৰিলে।

15 পাছত চম্বুৰেলে চৌলক সুধিলে, “তুমি মোক কিয় উঠাই আনি আমনি কৰিছা?” তাতে চৌলে উত্তৰ দিলে, “মই অতি সঙ্কটত আছোঁ; পলেষ্টীয়াসকলে মোৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে, আৰু যিহোৱাই মোক ত্যাগ কৰিলে, ডাববাদীৰ দ্বাৰাই, বা সপোনৰ দ্বাৰাই মোক কোনো উত্তৰ দিয়া নাই; সেয়ে মই কি কৰা উচিত, সেই বিষয়ে মোক জনাবৰ বাবে আপোনাক মাতি আনিলো।”

16 তেতিয়া চম্বুৰেলে চৌলক ক’লে, “এই বিষয়ে তুমি মোক কিয় সুধিছা? কিয়নো যিহোৱাই তোমাক ত্যাগ কৰিলে আৰু তোমাৰ শংৰু হ’ল।” 17 যিহোৱাই যেনেদৰে মোৰ যোগেদি কৈছিল, তেওঁ তেনেকৈ কৰিলে; আৰু তেওঁ তোমাৰ হাতৰ পৰা ৰাজ্য কাটি লৈ দায়ুদক দিলে। 18 কিয়নো তুমি যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰা নাই, আৰু অমালেকলৈ তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধ সিদ্ধ কৰা নাই; এই কাৰণে যিহোৱাই আজি তোমালৈ এই কৰ্ম কৰিলে। 19 যিহোৱাই তোমাক আৰু ইশ্বৰয়েলকো পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিব। কাইলে তুমি আৰু তোমাৰ পুংৰসকলো মোৰ লগ হ’বা; যিহোৱাই ইশ্বৰয়েলৰ সৈন্য-সামন্ত সকলকো ফিলিষ্টীয়া সকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব।” 20 তেতিয়া চৌলে চম্বুৰেলৰ বাক্য শুনি ভয় পালে আৰু মাটিত দীঘল হৈ পৰিল। আনহাতে গোটেই দিন গোটেই ৰাতি অনাহাৰে থকা বাবে তেওঁৰ গাত একো শক্তি নাছিল। 21 পাছত সেই মহিলাই চৌলৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁক অতিশয় ব্যাকুল হোৱা দেখিলে, তাতে তাই তেওঁক ক’লে, “চাওক, আপোনাৰ দাসীয়ে আপোনাৰ বাক্য মানিলে আৰু নিজৰ হাতত আপোন পৰাণ লৈ আপুনি মোক কোৱাৰ দৰে কৰিলোঁ।

22 এই হেতুকে বিনয় কৰোঁ, এতিয়া আপুনিও এই দাসীৰ কথা শুনক। মই আপোনাৰ আগত কিছুমান খোৱা বস্তু আনি দিওঁ, তাতে আপুনি সেইবোৰ ভোজন কৰক; তেতিয়া নিজ বাটত যাবলৈ আপুনি কিছু শক্তি পাব।” 23 কিন্তু চৌলে অসম্মতি হ’ল আৰু ক’লে, “মই ভোজন নকৰোঁ।” তথাপি তেওঁৰ দাস সকলে আৰু সেই মহিলাই বৰকৈ মিনতি কৰিবলৈ ধৰিলে, তাতে তেওঁ সিহঁতৰ কথা শুনি মাটিৰ পৰা উঠি বিচনাত বহিল।

24 সেই মহিলাৰ ঘৰত এটা দামুৰি আছিল। তাতে তাই সেই দামুৰিটো সোনকালে লৈ আহিল আৰু তাক মাৰিলে। পাছত আটা লৈ খচি খমীৰ নিদিয়া পিঠা তাও দি তৈয়াৰ কৰিলে। 25 তাৰ পাছত চৌল আৰু তেওঁৰ দাস সকলৰ আগত সেইবোৰ আনি দিলে, আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ ভোজন কৰিলে। পাছত সেই ৰাতিয়েই তেওঁলোক উঠি গুচি গ’ল।

29 অধ্যায়

দায়ুদে ফিলিষ্টীয়া সৈন্যসামন্তৰ লগ এৰা। তেওঁ অমালেকীয়া সকলৰ ওপৰত পৰিত্কাৰ সাধা।

1 পাছত পলেষ্টীয়াসকলে নিজৰ সৈন্যসামন্তক অফেকত একগোট কৰিলে, তেতিয়া ইশ্বৰয়েলৰ লোকসকলে যিঞ্জিৰয়েলত থকা ডুমুকৰ ওচৰত ছাউনি পাতিলে। 2 যেতিয়া পলেষ্টীয়া অধিপতিসকলে হাজাৰ হাজাৰ সৈন্য লৈ স্কৰমে আগবাঢ়ি গ’ল, তেতিয়া সকলোৰে শেষত আখীচৰ লগত দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলো গ’ল।

3 তেতিয়া ফিলিষ্টীয়া অধিপতিসকলে সুধিলে, “এই ইশ্বীয়া লোকসকলে ইয়াত কি কৰি আছে?” তেতিয়া আখীচে পলেষ্টীয়া অধিপতি সকলক উত্তৰ দি ক’লে, “সেই মানুহ জন ইশ্বৰয়েলৰ ৰজা চৌলৰ দাস দায়ুদ নহয় নে? তেওঁ ক’ত দিন আৰু ক’ত বছৰ মোৰ লগত বাস কৰি আছে; আৰু তেওঁ যেতিয়াৰে পৰা মোৰ ফলীয়া হ’ল, তেতিয়াৰে পৰা আজিলৈকে মই তেওঁৰ কোনো দোষ পোৱা নাই।”

4 কিন্তু তেওঁৰ ওপৰত পলেষ্টীয়া অধিপতিসকলৰ খং উঠিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “তুমি তাক ওলোটাটাই পঠাই দিয়া। তুমি যি ঠাই তাক নিৰ্পণ কৰি দিছিল, সেই ঠাইলৈ সি উভতি য়াওক। সি আমাৰ লগত যুদ্ধলৈ নাহক, সি যুদ্ধলৈ আহিলে কিজানি আমাৰ শংৰু হ’ব; নহলেতো সি কিহেৰে নিজ প্ৰভুক সন্তুষ্ট কৰিব পাৰিব? এই লোকসকলৰ মূৰেৰে নহয় নে? 5 দায়ুদক লৈ লোকসকলে পৰস্পৰৰ মাজত গান গাই এইদৰে যে নাচিছিল,

‘চৌলে বধিলে হাজাৰ হাজাৰ লোকক,
দায়ুদে বধিলে অযুত অযুত লোকক,
ই জানো সেই দায়ুদ নহয়?’ ”

6 তেতিয়া আখীচে দায়ুদক মাতি আনিলে আৰু তেওঁক ক’লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তুমি সৰল লোক, আৰু সৈন্যসামন্তৰ মাজত তুমি যে মোৰ লগত আহিছা, সেয়া মই ভাল দেখিছোঁ; কিয়নো তুমি মোৰ ওচৰলৈ অহা দিনৰে পৰা আজিলৈকে মই তোমাৰ কোনো দোষ পোৱা নাই; তথাপি অধিপতিসকল তোমাক লৈ সন্তুষ্ট নহয়। 7 এতেকে পলেষ্টীয়া অধিপতিসকলক বেজাৰ নিদিবৰ বাবে, এতিয়া তুমি কুশলে উভটি যোৱা।” 8 তেতিয়া দায়ুদে আখীচক ক’লে, “কিন্তু মই কি কৰিলোঁ? যেতিয়াৰে পৰা আপোনাৰ লগত আছোঁ, তেতিয়াৰে পৰা আজিলৈকে আপুনি এই দাসৰ জীৱনত কি দোষ পালে যে, মই মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ শংৰুবোৰৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ যাব নোৱাৰোঁ?” 9 তেতিয়া আখীচে দায়ুদক ক’লে, “মই জানিছোঁ যে, তুমি মোৰ দৃষ্টিত স্পৃহাৰ দূতৰ নিচিনা উত্তম; তথাপি পলেষ্টীয়া অধিপতি সকলে কৈছে, ‘সেই মানুহ আমাৰ লগত ৰণলৈ যাব নোৱাৰে।’ 10 এই হেতুকে তুমি আৰু তোমাৰ লগত অহা তোমাৰ প্ৰভুৰ দাস সকলে ৰাতিপুৱাই উঠিবা আৰু পোহৰ হ’লেই প্ৰস্থান কৰিবা।” 11 তেতিয়া দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে ৰাতিপুৱাই উঠিল আৰু যাংৰা কৰি ফিলিষ্টীয়া সকলৰ দেশলৈ উভটি গ’ল। কিন্তু পলেষ্টীয়া সকল যিঞ্জিৰয়েললৈ গ’ল।

30 অধ্যায়

1 তৃতীয় দিনা দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল চিঙ্গা আহি পালে; তাতে তেওঁলোকে দেখিলে যে, অমালেকীয়াসকলে আহি চিঙ্গা আৰু নেগেভত উপদৰৰ কৰিছে, আৰু চিঙ্গাত সোমাই আক্ৰমণ কৰি, জুইৰে পুৰিছে; 2 আৰু তাৰ ভিতৰত থকা তিৰোতা আদি সৰু বৰ সকলোকে বন্দী কৰি লৈ গৈছে। সিহঁতে কাকো বধ নকৰিলে, কিন্তু সকলোকে লগত লৈ নিজৰ বাটেৰে তেওঁলোক গ’ল। 3 যেতিয়া দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল সেই নগৰলৈ আহিল, তেতিয়া নগৰখন জুইৰে পুৰি পেলেৱা

হেছে আৰু তাত থকা মহিলা, সন্তান আৰু জীয়াবোৰক বন্দী কৰি লৈ গৈছে।⁴ তেতিয়া দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকলে বৰ মাতেৰে এনেদৰে কান্দিলে যে, শেষত কান্দিবলৈকো তেওঁলোকৰ শক্তি নোহোৱা হ'ল।⁵ তেওঁলোকে দায়ুদৰ দুই ভাৰ্যা, যিঞ্জিৰয়েলীয়া অহীনোৱম আৰু কৰ্ম্মিলীয়া মৃত নাবলৰ তিৰোতা অবিগলকো বন্দী কৰি নিছিল।⁶ তেতিয়া দায়ুদ মহাসঙ্কটত পৰিল; কিয়নো পৰতিজনৰ লোকৰ মন নিজৰ নিজৰ পুতেক-জীয়েকসকলৰ কাৰণে বেজাৰত আছিল, সেয়ে লোকসকলে দায়ুদক শিল দলিয়াই মাৰিবৰ বাবে আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে। কিন্তু দায়ুদে তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাত নিজক সবল কৰিলে।

⁷ পাছত দায়ুদে অহীমেলকৰ পুংৰ অবিয়াথৰ পুৰোহিতক ক'লে, “এতিয়া অনুগ্ৰহ কৰি এতিয়া মোৰ ওচৰলৈ এফোদ বস্ত্ৰখন লৈ আহা।” তাত অবিয়াথৰে দায়ুদৰ ওচৰলৈ এফোদ বস্ত্ৰখন লৈ আহিলে।⁸ তেতিয়া যিহোৱাৰ পৰা নিৰ্দেশনা পাবৰ বাবে দায়ুদে প্ৰাৰ্থনা কৰি সুধিলে, “মই যদি তেওঁলোকক ধৰিবৰ বাবে খেদি যাওঁ, তেনেহলে তেওঁলোকক লগ পাম নে? তাত যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি যোৱা, তাত অৱশ্যে তেওঁলোকক লগ পাবা, আৰু নিশ্চয়ে তেওঁলোকৰ পৰা সকলোকে উদ্ধাৰো কৰিব পাৰিবা।”⁹ তেতিয়া দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগত ছশ লোক ওলাই গ'ল, তেওঁলোকে গৈ বিচাৰ জুৰি পালে; তাত তেওঁলোকৰ কিছুমান লোক পাছ পৰি গ'ল।¹⁰ কিন্তু দায়ুদ আৰু তেওঁৰ সঙ্গী চাৰি শ লোকে শংৰুবোৰৰ পাছত খেদি গ'ল; তাত পাছ পৰি যোৱা দুশ লোক থাকি গ'ল, তেওঁলোক অতি ক্লান্ত হোৱাৰ বাবে বিচাৰ জুৰি পাৰ হ'ব পৰা নাছিল।

¹¹ তাত তেওঁলোকে পথাৰত এজন মিচৰীয়া লোকক বিচাৰি পালে আৰু লোকজনক দায়ুদৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। তেওঁলোকে লোকজনক খাবলৈ খোৱা বস্ত্ৰ আৰু পানী দিলে, তাত লোকজনে সেইবোৰ খালে।¹² বিশেষকৈ তেওঁলোকে তেওঁক এটা ডিম্বৰ পিঠা আৰু দুখোপা শুকান দৰাফাগুটি খাবলৈ দিলে, সেইবোৰ খোৱাৰ পাছত তেওঁ পুনৰ শক্তি পালে; কিয়নো তেওঁ তিনি দিন-ৰাতি একো খোৱা নাছিল।¹³ পাছত দায়ুদে তাক সুধিলে, “তই কাৰ মানুহ? আৰু ক'ৰ পৰা আহিলি?” সি ক'লে, “মই অমালেকীয়াৰ এজন বন্দী মিচৰীয়া ডেকা মানুহ; আজি তিনি দিন হ'ল, মই নৰিয়াত পৰা বাবে মোৰ গৰাকীয়ে মোক এৰি গ'ল।¹⁴ আমি কৰেথীয়াসকলৰ নেগেড অঞ্চলত উপদৰৰ চলাইছিলোঁ; যিহূদাৰ অধিকাৰত থকা আৰু কালেবৰ অধিকাৰত নেভেগ অঞ্চলত আৰম্ভণ কৰিছিলোঁ। আমি চিৰুগ জ্বলাই দিছিলোঁ।”¹⁵ পাছত দায়ুদে তাক সুধিলে, “তই সেই দলৰ ওচৰলৈ মোক নমাই লৈ যাব পাৰিবি নে?” তাত সি ক'লে, “আপুনি মোক বধ নকৰোঁ বুলি আৰু মোৰ গৰাকীৰ হাততো শোধাই নিদিওঁ বুলি যদি ঈশ্বৰৰ নামেৰে শপত খাই, তেন্তে মই সেই দলৰ ওচৰলৈ আপোনাক নমাই লৈ যাম।”

¹⁶ পাছত সেই মিচৰীয়াজনে দায়ুদক নমাই লৈ গ'ল; সেই সময়ত তেওঁলোকে গোটেই দেশত উঁসৰ পাতি ভোজন পান কৰি আছিল।¹⁷ তেতিয়া দায়ুদে তেওঁলোকক আৰম্ভণ কৰিলে; সন্ধ্যাৰ পৰা পাছদিনালৈকে তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকক হত্যা কৰিলে। তাত চাৰি শ লোক উটত উঠি পলাই গ'ল, তেওঁলোকৰ বাহিৰে সকলো লোক নিহত হ'ল।¹⁸ অমালেকীয়াসকলে যিবোৰ লৈ গৈছিল, সেই সকলো দায়ুদে উভতাই পালে আৰু নিজৰ দুজনী ভাৰ্য্যাকো তেওঁ উভতাই পালে।¹⁹ তেওঁ সৰু বা ডাঙৰ, একোৰেই নেহেৰুৱালে, পুতেক-জীয়েক আদি কৰি লুটদৰবাৰ সকলোখিনি উভতাই পালে। তেওঁলোকে যিবোৰ লুট কৰি নিছিল, সেই সকলোখিনিয়ে দায়ুদে উভতাই আনিলে।²⁰ আৰু দায়ুদে সিহঁতৰ সকলো গৰু আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকবোৰ নিজৰ কাৰণে ল'লে, আৰু লোকসকলে সেই পশুবোৰ উদ্ধাৰ কৰি অনা আন পশুৰ জাকৰ আগে আগে খেদি নি ক'লে, “এইবোৰ দায়ুদে লুট কৰি অনা বস্ত্ৰ।”

²¹ পাছত তেওঁলোক ক্লান্ত হৈ পৰা বাবে দায়ুদৰ লগত যাব নোৱাৰা যি দুশ লোকক তেওঁলোকে বিচাৰ জুৰিৰ পাৰত এৰি থৈ গৈছিল, সেই লোকসকলৰ ওচৰ আহি পালে। তাত সেই লোকসকলে দায়ুদ আৰু লগতে তেওঁৰ লগত অহা আটাই লোকক আগবঢ়াই নিবলৈ ওলাল; তেতিয়া দায়ুদে তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ কৰিলে।²² কিন্তু দায়ুদৰ লগত যোৱা লোকসকলৰ মাজৰ দুৰ্জনে আৰু অধম প্ৰকৃতিৰ কিছুমানে লোকে ক'লে, “সিহঁত আমাৰ লগত যোৱা নাই; গতিকে উভতাই অনা লুটদৰবাৰ একোকে সিহঁতক নিদিওঁ; কেৱল আমি সিহঁতৰ পৰতিজনক নিজ নিজ তিৰোতা আৰু ল'ৰা-ছোৱালীহে দিম, সিহঁত ইয়াকে লৈ আভৰি যাওক।”²³ তেতিয়া দায়ুদে ক'লে, “হে ভাইসকল, এনে ধৰণৰ কাৰ্য কৰা উচিত নহয়। যিহোৱাই আমাক যি দিলে, সেয়া এবাৰ ভাবি চোৱা। তেওঁ আমাৰ বিৰুদ্ধে অহা সৈন্যসকল আমাৰ হাতত শোধাই দিলে।²⁴ কোনে নো এই বিষয়ে তোমালোকৰ কথা শুনিব? কিয়নো যুদ্ধলৈ যোৱা লোকে যেনে ভাগ পাব, বস্ত্ৰৰ ওচৰত থকা লোকেও তেনে ভাগ পাব; দুয়ো সমান ভাগ পাব।”²⁵ সেইদিনৰে পৰা এই কথা ইশ্বায়েলৰ কাৰণে বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালী হ'ল; এয়ে আজিলৈকে চলি আছে।

²⁶ পাছত দায়ুদ যেতিয়া চিৰুগলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ নিজ বন্ধু যিহূদাৰ বন্ধু লোকসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। তাত তেওঁ লুটি অনা বস্ত্ৰৰ কিছু অংশ তেওঁলোকলৈ পঠিয়াই দি ক'লে, “চোৱা, যিহোৱাৰ শংৰুবোৰৰ পৰা লুটি অনা বস্ত্ৰৰ মাজৰ পৰা এয়ে তোমালোকৰ কাৰণে পঠোৱা উপহাৰ।”²⁷ বৈএল, দক্ষিণ অঞ্চলৰ ৰামো, যতীৰ, ²⁸ অৰোয়েৰ, চিফমো, ইষ্টমোৱা, ²⁹ ৰাখল, যিৰহমেলীয়া, কেনীয়াসকলৰ নগৰবোৰ, ³⁰ হৰমা, কোৰ-আচন, অথাক, ³¹ আৰু হিষ্ৰাণ আদি যি যি ঠাইত দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল থাকিছিল, সেই সকলো ঠাইৰ যুদ্ধাৰুসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁ এইবোৰ পঠিয়াই দিলে।

31 অধ্যায়

চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰসকল মৃত্যু

¹ পাছত পলেষ্ঠীয়াসকলে ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে, তাত ইশ্বায়েল লোকসকল ফিলিষ্ঠীয়া সকলৰ সম্মুখৰ পৰা পলাল আৰু গিলবোৱা পৰ্বতত বহ লোক মৰিল।² পলেষ্ঠীয়াসকলে চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ নিচেই ওচৰলৈ খেদি গ'ল। তাত ফিলিষ্ঠীয়া সকলে তেওঁৰ পুংৰ যোনাথন, অবীনাদব, আৰু মঙ্কীচুৱাক বধ কৰিলে।³ চৌলৰ বিৰুদ্ধে যোৰ যুদ্ধ

হ'ল, আৰু ধনুৰ্দ্ধৰসকলে তেওঁক আগুৰি ধৰিলে। তাতে তেওঁ ধনুৰ্দ্ধৰ সকলৰ আগত অতিশয় ৰাসযুক্ত হ'ল।⁴ তেতিয়া চৌলে নিজৰ অশংৰবাহক ক'লে, “তোৰ তৰোৱাল ফাকৰ পৰা উলিয়াই ল' আৰু তাৰে মোক সৰকি যোৱাকৈ খোচ; নহলে অচুমা সকলে আহি সৰকি যোৱাকৈ মোক খুচিব, আৰু মোক অপমান কৰিব।” কিন্তু তেওঁৰ অশংৰবাহকে অতিশয় ভয় পোৱাৰ কাৰণে মাতি নহ'ল; এই কাৰণে চৌলে নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াই ল'লে আৰু তাৰে ওপৰত তেওঁ পৰিল।⁵ তাতে তেওঁৰ অশংৰবাহকে যেতিয়া দেখিলে যে, চৌল মৰিল; তেতিয়া তেওঁ একেদৰে নিজৰ তৰোৱালত পৰিল আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁ মৰিল।⁶ এইদৰে একেদিনাই চৌল, তেওঁৰ অশংৰবাহক আৰু তেওঁৰ তিনিজন পুংৰ একেলগে মৰিল।

⁷ পাছত যেতিয়া উপত্যকাত থকা আৰু যবদনৰ সিটো পাৰত থকা লোকসকলে দেখিলে যে, ইশ্বৰায়েলী লোকসকল পলাল আৰু চৌলৰ লগতে তেওঁৰ পুংৰ সকল মৰিল; তেতিয়া তেওঁলোকো নগৰবোৰ এৰি পলাই গ'ল। তাতে পলেষ্টীয়াসকলে আহি সেই ঠাইবোৰত বাস কৰিব ধৰিলে।⁸ পাছদিনা যেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলে মৃত লোকসকলৰ পোচাকবোৰ খুলি নিবলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে দেখিলে যে গিলবোৱা পৰ্বতত চৌল আৰু তেওঁৰ তিনি জন পুংৰ পৰি আছে।⁹ পাছত তেওঁলোকে তেওঁৰ মূৰ কাটিলে আৰু তেওঁৰ কবচ খুলি ল'লে। তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকলৰ ওচৰলৈ খবৰ পঠিয়াই দিলে আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ মূৰ্তি থকা মন্দিৰবোৰলৈও এই খবৰ পঠিয়ালে।¹⁰ সিহঁতে তেওঁৰ সাজ অষ্টাৰো দেৱীৰ মন্দিৰত ৰাখিলে, আৰু তেওঁৰ শৰীৰটো বৈচানৰ গড়ত আৰি হ'ল।¹¹ পলেষ্টীয়াসকলে চৌললৈ কৰা এই কৰ্মৰ বাতৰি যেতিয়া যাবেচ-গিলিয়দ নিবাসী সকলে শুনিলে,¹² তেতিয়া তেওঁলোকৰ যুজবু লোকসকল উঠি আহিল আৰু গোটেই ৰাতি গৈ চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ শৰবোৰ বৈচানৰ গড়ৰ পৰা নমাই যাবেচলৈ লৈ গ'ল। পাছত তেওঁলোকে তাতে সেইবোৰ পুৰিলে।¹³ তেওঁলোকৰ অস্থিবোৰ লৈ যাবেচত থকা ৰ্মাওঁ গছজোপাৰ তলত পুতি থলে, আৰু সাত দিন লয়ান দিলে।

2 চমূৰেল

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

2 চমূৰেল পুস্তকত লিখক হিচাপে কোনো লোকক চিহ্নিত কৰা নাই। তেওঁৰ মৃত্যুৰ পাছত ডাবৰবাদী চমূৰেল এই পুস্তকৰ লিখক হ'ব নোৱাৰে। মূলত 1 আৰু 2 চমূৰেল পুস্তক আচলতে এখন পুস্তকহে আছিল। চেপ্টুয়েজিণ্টৰ অনুবাদক সকলে ইয়াক দুখন কিতাপ হিচাপে বিভাগ কৰে। তাৰ পাছত এই প্ৰথম পুস্তক চৌলৰ মৃত্যুৰ লগত শেষ হয়, আৰু দ্বিতীয় পুস্তক খন আৰম্ভ হয় দায়ুদৰ ৰাজত্বৰ সৈতে, ইয়াতে আছে দায়ুদে কেনেকৈ যিহূদা ফৈদৰ পৰা ৰজা হ'ল আৰু পাছত সমুদায় ইস্ৰায়েলৰ ৰজা হ'ল সেই বিষয়ে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 1050-722 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগ।

এই পুস্তক খন বেবিলনৰ নিৰ্বাসনত থকা সময়ৰ দ্বিতীয় বিৱৰণ সম্বন্ধীয় ইতিহাসৰ দৰে ইয়াৰ প্ৰথম অংশ লিখা হৈছিল।

প্ৰাপক

কিছু কিছু ক্ষেত্ৰত, এই পুস্তকৰ মূল শ্ৰোতাসকল আছিল ইস্ৰায়েলীসকল, যিসকলে দায়ুদ আৰু চলোমনৰ ৰাজত্ব কালত বসবাস কৰিছিল, আৰু একেদৰে তেওঁলোকৰ বংশধৰসকল।

উদ্দেশ্য

2 চমূৰেল হ'ল ৰজা দায়ুদৰ ৰাজত্বকালৰ তথ্য। এই পুস্তক খনৰ বিভিন্ন ঠাইত দায়ুদৰ ঐতিহাসিক প্ৰেক্ষাপটৰ বিধান আছে। দায়ুদে যিৰূচালেমক ইস্ৰায়েলৰ ধৰ্মীয় আৰু ৰাজনৈতিক কেন্দ্ৰ হিচাপে গঢ়ি তুলিছিল (2 চমূৰেল 5:6-12; 6:1-17)। যিহোৱাৰ বাক্য উভয়ে (2 চমূৰেল 7:4-16) আৰু দায়ুদৰ বক্তব্য (2 চমূৰেল 23:1-7) ইশ্বৰে দিয়া ৰাজ্যৰ গুৰুত্ব অপৰিসীম। ইয়াৰ উপৰিও ডাবৰবাদীযুক্ত মছীহৰ সহস্ৰাব্দ প্ৰভুত্বৰ প্ৰতি নিৰ্দেশ দিয়া আছে।

মূল বিষয়

একত্ৰীকৰণ

প্ৰাক্তৰেখা

1. দায়ুদৰ ৰাজত্বৰ উত্থান — 1:1-10:19
2. দায়ুদৰ ৰাজত্বৰ পতন — 11:1-20:26
3. পৰিশিষ্ট — 21:1-24:25

দায়ুদে চৌলৰ মৃত্যু-সম্বাদ পোৱা। তেওঁ কৰা বিলাপৰ গীত।

1 চৌলৰ মৃত্যুৰ পাছত, দায়ুদে অমালেকীয়া সকলক বধ কৰি ঘূৰি আহিল আৰু চিৰ্ৰগত দুদিন থাকিল। 2 পাছত তৃতীয় দিনত, চৌলৰ সেনাবাহিনীৰ ছাউনিৰ পৰা ফলা কাপোৰেৰে সৈতে এজন মানুহ আহিল; তেওঁৰ মূৰত মাটি লাগি আছিল। তেওঁ দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহি শিৱনত হৈ প্ৰণাম কৰিলে।

3 তেতিয়া দায়ুদে তেওঁক সুধিলে, “তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা?” তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “মই ইস্ৰায়েলৰ সেনা ছাউনিৰ পৰা পলাই আহিছোঁ।” 4 দায়ুদে তেওঁক সুধিলে, “তাত কি হ'ল, সেই বিষয়ে মোক কোৱাচোন।” তেওঁ ক'লে, “লোকসকল যুদ্ধৰ পৰা পলাল, অনেক পতিত হ'ল। লোকসকলৰ মাজত অনেক লোক মৰিল। চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰ যোনাথনৰো মৃত্যু হ'ল।” 5 তেতিয়া দায়ুদে সেই সম্বাদ দিয়া ডেকা লোক জনক সুধিলে, “চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰ যোনাথনৰ যে মৃত্যু হ'ল, সেই বিষয়ে তুমি কেনেকৈ জানিলা?”

6 তেতিয়া সেই ডেকা লোক জনে ক'লে, “ঘটনাৰম্ভে মই গিলবোৱা পৰ্বতত আছিলোঁ আৰু তাতে চৌলে বৰছাৰ ওপৰত ভৰ দি আছিল আৰু ৰথ ও অশ্বাৰোহীসকলে তেওঁৰ পাছে পাছে বৰকৈ খেদি খেদি প্ৰায় তেওঁৰ ওচৰ চাপি আহিছিল। 7 তেতিয়া তেওঁ ঘূৰি মোক দেখি মাতিলে। তেতিয়া মই উত্তৰ দি ক'লো, “মই ইয়াত আছোঁ।”

8 তেওঁ মোক সুধিলে, “তুমি কোন?” মই তেওঁক ক'লো, “মই এজন অমালেকীয়া লোক।” 9 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, তুমি মোৰ ওচৰত থিয় হৈ মোক বধ কৰা কাৰণ মোক শিৰামূৰিয়ে ধৰিছে, যদিও মোত এতিয়াও প্ৰাণ আছে।” 10 তেতিয়া মই গৈ তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ তেওঁক বধ কৰিলোঁ; কিয়নো তেওঁ পৰাজিত হোৱাৰ পাছত যে পুনৰ তেওঁ আৰু জীয়াই নাথাকিব, সেই বিষয়ে মই নিশ্চয়ে জানিছিলোঁ। এতিয়া মই তেওঁৰ মূৰ কৰিৰাটি আৰু বাহৰ বাজু লৈ, এই ঠাইত মোৰ পৰভূৰ ওচৰলৈ লৈ আহিছোঁ।”

11 তেতিয়া দায়ুদে নিজ কাপোৰ ধৰি ফালিলে আৰু তেওঁৰ লগৰ আটাৰি লোকসকলেও সেই দৰে কৰিলে। 12 চৌল, তেওঁৰ পুংৰ যোনাথন আৰু যিহোৱাৰ প্ৰজা ইস্ৰায়েল বংশ তৰোৱালত পতিত হোৱাৰ বাবে তেওঁলোকে শোক কৰি কৰি কাদিলে আৰু সম্বালৈকে ল'গোনে থাকিল। 13 পাছত দায়ুদে সেই বাতৰি অনা ডেকা মানুহজনক ক'লে, “তুমি ক'ৰ মানুহ?” তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “মই এজন প্ৰবাসী অমালেকীয়া মানুহ।”

14 দায়ুদে তেওঁক ক'লে, “তুমি যিহোৱাৰ অভিষিক্তজনক বধ কৰিবৰ অৰ্থে নিজ হাত মেলিবলৈ ভয় নকৰিলা, ই কেনে কথা?” 15 দায়ুদে ডেকাসকলৰ মাজৰ এজনক মাতি এই আজ্ঞা দি ক'লে, “তুমি ওচৰলৈ গৈ তেওঁক বধ কৰা।” গতিকে

সেই লোকজনে গৈ তেওঁক প্ৰহাৰ কৰি আঘাত কৰিলে। তাতে সেই অমালেকীয়াজনৰ মৃত্যু হ'ল।¹⁶ তেতিয়া দায়ূদে সেই মৃত অমালেকীয়াজনক ক'লে, “তোমাৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তোমাৰ নিজ মূৰতেই থাকক; কিয়নো, ‘ময়েই যিহোৱাৰ অভিষিক্ত জনক বধ কৰিলোঁ’ এইবুলি তোমাৰ নিজ মুখেৰেই নিজৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিলা।”

¹⁷ তেতিয়া দায়ূদে চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰ যোনাথন, এই মৃতকেইজনৰ বিষয়ে বিলাপেৰে গীত গালে।¹⁸ তেওঁ যিহূদাৰ সন্তান সকলক এই ধনুগীত শিকাবলৈ দিলে; চোৱা, যি গীত যাচৰ পুস্তকখনিত লিখা আছে।

¹⁹ হে ইশ্বায়েল, তোমাৰ উচ্চস্থানবোৰত ৰঙ্গ দুটি বধ কৰা হ'ল!

হায় হায়, বীৰসকল কেনেকৈ পতিত হ'ল!

²⁰ গাত'ত এই বিষয় প্ৰকাশ নকৰিবা,

অস্থিলোনৰ বাটত এই বিষয় প্ৰচাৰ নকৰিবা;

কৰিলে পলেষ্টীয়াসকলৰ জীয়ৰীসকলে আনন্দ কৰিব,

অচুম্বাসকলৰ জীয়ৰীসকলে উল্লাস কৰিব।

²¹ হে গিলবোৱা পৰ্বত,

তোমাৰ ওপৰত নিয়ৰ বা বৰষুণ নহওক,

বা উত্তোলনীয় নৈবেদ্যৰ পথাৰ নহওঁক,

কিয়নো সেই ঠাইত বীৰসকলৰ ঢাল পেলোৱা হ'ল।

তেলেৰে অভিষিক্ত নোহোৱা চৌলৰ ঢাল পেলোৱা হ'ল।

²² হত হোৱা লোকসকলৰ তেজ আৰু বীৰসকলৰ দেহৰ পৰা যোনাথনৰ ধনু বিমুখ নহৈছিল, চৌলৰ তৰোৱালো শুদাই ঘূৰি নাহিছিল।

²³ চৌল আৰু যোনাথন, জীৱন কালত পিৰয় আৰু সন্তোষজনক আছিল,

আৰু মৰণৰ কালতো তেওঁলোক পৃথক নহ'ল;

তেওঁলোক ঈগল পক্ষীতকৈয়ো বেগী আছিল,

তেওঁলোক সিংহতকৈয়ো বলৱান আছিল।

²⁴ হে ইশ্বায়েলৰ জীয়ৰীসকল, চৌলৰ বাবে শ্ৰব্দন কৰা,

তেওঁ তোমালোকক ৰঙা বৰণীয়া বস্ৰৰ পিন্ধাই ভূষিত কৰিছিল,

তেওঁ তোমালোকৰ বস্ৰৰ ওপৰত সোণৰ অলঙ্কাৰ পিন্ধাইছিল।

²⁵ হায় হায়, যুদ্ধৰ মাজত বীৰসকল কেনেকৈ পতিত হ'ল!

তোমাৰ উচ্চ স্থানবোৰত যোনাথন হত হ'ল।

²⁶ হে মোৰ ভাই যোনাথন, তোমাৰ বাবে মই দুখিত হৈছোঁ।

তুমি মৌলৈ অতি মৰমীয়াল আছিল।

নাৰীসকলৰ প্ৰেমতকৈয়ো তোমাৰ প্ৰেম মোৰ পক্ষে চম্বাৰ আছিল।

²⁷ হায় হায়, বীৰসকল কেনেকৈ পতিত হ'ল

আৰু যুদ্ধৰ অশ্ৰবোৰ যুদ্ধক্ষেত্ৰত নষ্ট হ'ল!”

2 অধ্যায়

¹ তাৰ পাছত দায়ূদে যিহোৱাক স্মিলে আৰু ক'লে, “মই যিহূদাৰ কোনো এখন নগৰলৈ উঠি যাম নে?” তাতে যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “উঠি যোৱা।” দায়ূদে স্মিলে, “মই কোন খন নগৰলৈ যাব লাগিব?” যিহোৱাই উত্তৰ দি ক'লে, “হিষ্ণোণলৈ।”

² এই হেতুকে দায়ূদে তেওঁৰ নিজ দুজনী ডাৰায়া, যিষ্ৰীয়েলৰ অহীনেৱম আৰু কৰ্ব্মিলীয়া মৃত নাবলৰ তিৰোতা অৰীগলক লগত লৈ সেই ঠাইলৈ গ'ল।³ দায়ূদে তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক লগত ল'লে আৰু তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ পৰিয়ালৰ সৈতে হিষ্ণোণৰ সেই নগৰবোৰত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে।

⁴ তেতিয়া যিহূদাৰ পৰা লোকসকল আহিল আৰু দায়ূদক যিহূদা বংশৰ ওপৰত ৰজা অভিষেক কৰিলে।

তেওঁলোকে দায়ূদক ক'লে, “যাৰ্বেচ-গিলিয়দৰ লোকসকলে চৌলক মৈদাম দিলে।”⁵ তেতিয়া দায়ূদে যাৰ্বেচ-গিলিয়দৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ দূত পঠাই তেওঁলোকক এইবুলি কোৱালে, “তোমালোকে নিজ পৰভু চৌলক মৈদাম দি, আনুগত্য দেখুৱাই যি দয়া ব্যৱহাৰ কৰিলা, তাৰ বাবে তোমালোক যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ-প্ৰাপ্ত খ'লে।

⁶ এতিয়া যিহোৱাই তোমালোকলৈ আনুগত্য অংগীকাৰ আৰু বিশ্ৰুতাৰে ব্যৱহাৰ কৰক। আৰু তোমালোকে সেই কাৰ্য কৰা হেতুকে, ময়ো তোমালোকলৈ সেই দয়াৰ বাবে অনুৰহ কৰিম।⁷ এই হেতুকে এতিয়া তোমালোকৰ হাত সবল হওঁক আৰু সাহিয়াল হোৱা, কিয়নো তোমালোকৰ পৰভু চৌলৰ মৃত্যু হোৱাত, যিহূদা বংশই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোকেই ৰজা অভিষেক কৰিলে।”

⁸ হুয়াৰ ভিতৰতে নেৰৰ পুংৰ যি অবনেৰ চৌলৰ সেনাপতি আছিল, তেওঁ চৌলৰ পুংৰ ঈচৰোচতক মহনয়িমলৈ গ'ল।

⁹ তেওঁ ঈচৰোচতক গিলিয়দৰ, অচুৰীয়াসকলৰ, যিষ্ৰীয়েলৰ, ইফ্ৰয়িমৰ, বিন্যামীনৰ আৰু গেটেই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা পাতিলে।

10 চৌলৰ পুংৰ ঈচুবোচতৰ চম্পি বহুৰ বয়সত ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰাজস্ব কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰি দুবছৰলৈ ৰাজ্য শাসন কৰিলে। কিন্তু যিহূদাৰ বংশ দায়ূদৰ পাছত চলোঁতা আছিল।¹¹ দায়ূদে হিষ্ৰাণত যিহূদা-বংশৰ ওপৰত সাত বছৰ ছমাহ ৰাজস্ব কৰিলে।

12 এদিন নেৰৰ পুংৰ অৱনেৰ আৰু চৌলৰ পুংৰ ঈচুবোচতৰ দাসবোৰে মহনয়িমৰ পৰা গিবিয়োনলৈ গৈছিল।¹³ এনেতে চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাৰ আৰু দায়ূদৰ দাসবোৰ ওলাই গিবিয়োনৰ পুখুৰীৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ল। এদল পুখুৰীৰ ইপাৰে আন দল পুখুৰীৰ সিপাৰে বহিল।

14 তেতিয়া অৱনেৰে যোৱাবক ক'লে, “বিনয় কৰোঁ, ডেকাসকলে উঠি আমাৰ আগত যুদ্ধ-কৰীড়া কৰক।” তেতিয়া যোৱাবে ক'লে, “তেওঁলোক উঠক।”¹⁵ তেতিয়া সেই ডেকা লোকসকলে সংখ্যা অনুসৰে, চৌলৰ পুংৰ ঈচুবোচতৰ আৰু বিন্যামীনৰ পক্ষে বাৰজন আৰু দায়ূদৰ দাসবোৰৰ বাৰজন, উঠি একে লগে গোট খালে।

16 সিহঁত প্ৰতিজনে নিজৰ অহিতে যুদ্ধ কৰাজনৰ মূৰত ধৰি কাষত তৰোৱালেৰে খোচাত, সকলো একেলগে মৰা পৰিল; এই হেতুকে সেই ঠাই “হিষ্ৰাণ-হুৰীম” বা “তৰোৱালবোৰৰ ক্ষেত্ৰ” নামেৰে প্ৰখ্যাত হ'ল; সেয়ে গিবিয়োনত আছে।¹⁷ পাছত সেইদিনা যোৰ যুদ্ধ হোৱাত, অৱনেৰ আৰু ইশ্বায়েল লোকসকল দায়ূদৰ দাসবোৰৰ আগত পৰাজিত হ'ল।

18 সেই ঠাইত যোৱাব, অৰীচয় আৰু অচাহেল নামেৰে চৰুয়াৰ এই তিনিজন পুংৰ আছিল। অচাহেল বনৰীয়া হৰিণৰ নিচিনা বেগী আছিল।¹⁹ পাছত অচাহেলে সোঁ কি বাওঁফালে নৃষি অৱনেৰৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল।

20 তেতিয়া অৱনেৰে পিছলৈ ঘূৰি চাই সুধিলে, “তুমি অচাহেল হোৱানে?” তেওঁ কলে, “মই হওঁ।”²¹ তাতে অৱনেৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি সোঁহাতে বা বাওঁহাতে ঘূৰি, সোঁ ডেকাসকলৰ কোনো এজনক ধৰি তেওঁ পিন্ধা গাৰ কৰচ লোৱাওঁ।” কিন্তু অচাহেলে তেওঁৰ পাছত খেদি যোৱাৰ পৰা ঘূৰিবলৈ মান্তি নহ'ল।

22 গতিকে অৱনেৰে অচাহেলক পুনৰায় ক'লে, “মোৰ পাছৰ পৰা ঘূৰা; মই কিয় তোমাক আঘাত কৰি মাটিত পেলাম? আৰু তাকে কৰিলে তোমাৰ ককায়েৰ যোৱাৰ আগত মই কিদৰে মুখ দেখুৱাম?”²³ তথাপি অচাহেলে ঘূৰিবলৈ মান্তি নহ'ল; এইকাৰণে অৱনেৰে বৰছাৰ কুৰাৰে তেওঁৰ পেটত এনেকৈ খুচিলে যে, কুৰাডাল পিঠিয়েদি বাহিৰ ওলাল। তেতিয়া তেওঁ সেই ঠাইত পৰি তেতিয়াই মৰিল। যি ঠাইত অচাহেল পৰি মৃত্যু হৈছিল, সেই ঠাইত যিমান লোক আহিল, সেই সকলো তাতেই থিয় হৈ ৰ'ল।

24 কিন্তু যোৱাৰ আৰু অৰীচয়ে অৱনেৰৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল। পাছত বেলি মাৰ যাওঁতে, তেওঁলোকে গিবিয়োন মৰুপ্ৰান্তৰ বাটৰ ওচৰত থকা গীহৰ সন্মুখৰ অস্মা পৰ্বত পালেগৈ।²⁵ পাছত বিন্যামীনৰ সন্তান সকলে অৱনেৰৰ পাছত যাৱৰ বাবে গোট খাই এটা পৰ্বতৰ টিঙত থিয় হৈ ৰ'ল।

26 তেতিয়া অৱনেৰে যোৱাবক মাতি ক'লে, “তৰোৱালে জানো সদাকাল গ্ৰাস কৰিব পাৰিব? শেষত ইয়াৰ ফল যে অতি তিক্ত হ'ব, তাক তুমি নাজানানে? এই হেতুকে তুমি নিজ ডাইসকলৰ পাছে পাছে খেদি অহাৰ পৰা ওভোটাৰলৈ, নিজৰ লোকসকলক কিমান কাললৈ আজ্ঞা নিদিয়াকৈ থাকিবা?”²⁷ তেতিয়া যোৱাবে ক'লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তুমি কথা নোকোৱা হ'লে, ৰাতিপুৱাই লোকসকলে নিশ্চয় গুচি গ'লহেঁতেন আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ ডাইৰ পাছত খেদি নগ'লহেঁতেন!”

28 তেতিয়া যোৱাবে শিঙা বজোৱাত, সকলো মানুহ ৰ'ল আৰু ইশ্বায়েলৰ পাছত কোনেও খেদি নগ'ল আৰু যুদ্ধও নকৰিলে।²⁹ তাৰ পাছত অৱনেৰ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে অৱাৰায়েদি গোটেই ৰাতি যাংৰা কৰিলে। তেওঁলোকে যৰুদন পাৰ হৈ পাছদিনা ৰাতিপুৱা যাংৰা কৰি মহনয়িম গৈ পালে।

30 তেতিয়া যোৱাবে অৱনেৰৰ পাছত খেদি যোৱাৰ পৰা উভতি আহিল আৰু আটাই লোকক তেওঁ গোট খুৱালে; কিন্তু দায়ূদৰ উল্লেখজন সৈন্য আৰু অচাহেলকক নাপালে।³¹ কিন্তু দায়ূদৰ দাসবোৰে বিন্যামীন আৰু অৱনেৰৰ লোকসকলক এনেকৈ আঘাত কৰিলে যে, তেওঁলোকৰ তিনিশ ষাঠিজন লোক মৰিল।³² তেতিয়া লোকসকলে অচাহেলক তুলি কৰিলে যে, বোলেহেমত থকা তেওঁৰ পিতৃৰ মেদামতে মেদাম দিলে। যোৱাৰ আৰু তেওঁৰ লোকসকল ওৰে ৰাতি যাংৰা কৰি ৰাতিপুৱা হিষ্ৰাণ পালেগৈ।

3 অধ্যায়

1 চৌলৰ বংশ আৰু দায়ূদৰ বংশৰ মাজত বহুকাল ধৰি যুদ্ধ হ'ল। দায়ূদ ক্ৰমে বলৱান হৈ উঠিল, কিন্তু চৌলৰ বংশ হ'লে ক্ৰমে শক্তিহীন হৈ আহিল।

2 হিষ্ৰাণত দায়ূদৰ কেইবাজনো পুংৰ জন্মিল। তেওঁৰ বৰ পুংৰ অস্মোন, যিঞ্জিৰয়েলীয়া অহীনোৱমৰ সন্তান;³ তেওঁৰ দ্বিতীয় পুংৰ কিলিয়াব, কৰ্মিলীয়া মৃত নাৱলৰ ভাৰ্য্যা অৰীগলৰ সন্তান। তৃতীয় অৰ্চালোম, গচুৰৰ তন্ময় ৰজাৰ জীয়েক মাখাৰ সন্তান।

4 চতুৰ্থ পুংৰ অদোনীয়া, হস্তীতৰ সন্তান। পঞ্চম পুংৰ চফটিয়া, অৰীটলৰ সন্তান,⁵ আৰু ষষ্ঠ পুংৰ যিবিৰয়ম, দায়ূদৰ তিৰোতা ইয়াৰ সন্তান। এই সকলো হিষ্ৰাণত দায়ূদৰ ওঁৰসত জন্মিল।

6 যি সময়ত দায়ূদৰ বংশ আৰু চৌলৰ বংশৰ মাজত যুদ্ধ চলি আছিল, সেই সময়ত অৱনেৰে চৌলৰ বংশৰ পক্ষে নিজকে পৰাক্ৰমী দেখুৱাইছিল।⁷ কিন্তু অয়াৰ জীয়েক ৰিশ্পা নামেৰে চৌলৰ এজনী উপপত্নী আছিল। তাইৰ বিষয়ে ঈচুবোচতে অৱনেৰক ক'লে, “তুমি মোৰ পিতৃৰ উপপত্নীত কিয় গমন কৰিলা?”

৪ ঈছবোচতৰ এই কথাত অবনেৰে অতিশয় ঝুন্ধু হৈ ক'লে, “মই জানো যিহূদাৰ ফলীয়া কুকুৰৰ মূৰ? আজিলৈকে মই তোমাৰ পিতৃ চৌলৰ বংশলৈ আৰু তেওঁৰ ভাই-বন্ধুসকললৈ দয়া কৰি আছোঁ আৰু তোমাক দায়ুদৰ হাতত শোধাই দিয়া নাই। তথাপি তুমি আজি সেই তিবোতাজনীৰ বিষয়ে মোক দোষী কৰিছা।

৭ দায়ুদৰ আগত যিহোৱাই খোৱা শপতৰ দৰে যদি মই তেওঁলৈ কাৰ্য্য নকৰোঁ, তেনেহলে অবনেৰক তাতকৈয়ো অধিক দণ্ড দিয়ক, 10 চৌলৰ পৰিয়ালৰ পৰা ৰাজ্য হস্তান্তৰ কৰিব আৰু দানৰ পৰা বেৰ-চেবা লৈ, সমগ্ৰ ইশ্বায়েল আৰু যিহূদাৰ ওপৰত সিংহাসন স্থাপন কৰিব।” 11 তাতে ঈছবোচতে অবনেৰক পুনৰ কোনো কথা ক'ব নোৱাৰিলে; কাৰণ অবনেৰলৈ তেওঁ ভয় কৰিলে।

12 পাছত অবনেৰে দায়ুদৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ পক্ষ হৈ কবলৈ দূতবোৰ পঠিয়াই দি কোৱালে বোলে, “এই দেশ কাৰ? আপুনি যদি মোৰ লগত এটি চুক্তি কৰে, তেন্তে চাওঁক মই গোটেই ইশ্বায়েলক আপোনাৰ ফাললৈ নিবলৈ আপোনাৰ সহায় হম।” 13 দায়ুদে ক'লে, বাৰু, মই তোমাৰ লগত এটি চুক্তি কৰিম, কেৱল এটি বিষয় মই তোমাৰ পৰা বিচাৰো যে যেতিয়া তুমি মোক দেখা কৰিবলৈ আহিবা, তেতিয়া প্ৰথমে চৌলৰ জীয়েক নীখলক নানিলে, মোক দেখা নাপাবা।

14 তেতিয়া দায়ুদে চৌলৰ পুংৰ ঈছবোচতৰ ওচৰলৈ দূত পঠিয়াই কোৱালে, বোলে, “যাক মৌলৈ বাপদান কৰা হ'ল, মোৰ সেই নীখলক মোক দিয়া, যাৰ বাবে মই পলেষ্টীয়াসকলৰ এশ লিঙ্গাণ-ৰক্ষা দিলোঁ।” 15 তাতে ঈছবোচতে মানুহ পঠিয়াই লয়িচৰ পুংৰ প'ষ্টিয়েল নামেৰে নীখলৰ স্ৰামীৰ পৰা তাইক লৈ আহিল। 16 তেতিয়া তাইৰ স্ৰামীয়ে তাইৰ পাছে পাছে কান্দি কান্দি বহুৰীমলৈকে তাইৰ লগত আহিল। পাছত অবনেৰে তেওঁক ক'লে, “যোৱা, ঘৰলৈ উভতি যোৱা।” তাতে তেওঁ উভটি গ'ল।

17 পাছত অবনেৰে ইশ্বায়েলৰ বৃদ্ধ লোকসকলৰ লগত কথোপকথন কৰি ক'লে, “দায়ুদক তোমালোকৰ ওপৰত ৰজা পাতিবলৈ তোমালোকে প্ৰবৃত্তে চেষ্টা কৰিছিল। 18 এতিয়া তাকে কৰাইক। কিয়নো যিহোৱাই দায়ুদৰ বিষয়ে কৈছিল, বোলে, ‘মই নিজ দাস দায়ুদৰ হতুৱাই মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলক পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আৰু তেওঁলোকৰ সকলো শংৰুৰ হাতৰ পৰাও উদ্ধাৰ কৰিম।’”

19 অবনেৰে বিন্যামীনৰ লোকসকলৰ লগত ব্যক্তিগতভাৱে কথা হ'ল। তাৰ পাছত ইশ্বায়েল বংশ ও বিন্যামীনৰ গোটেই বংশই যি সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, সেই বিষয়ে অবনেৰে দায়ুদৰ আগত জনাবৰ বাবে হিষ্কাণলৈ গ'ল। 20 এইদৰে দায়ুদক দেখা কৰিবলৈ অবনেৰে তেওঁৰ বিশজন লোকক নিজৰ লগত লৈ হিষ্কাণলৈ আহিল। তাতে দায়ুদে অবনেৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকলৰ বাবে ভোজ্য পাতিলে।

21 অবনেৰে দায়ুদৰ ওচৰত বাখ্যা কৰি ক'লে, মই উঠি গৈ মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ গুৰিলৈ ইশ্বায়েলৰ সকলোকে গোটাই আনোঁগৈ, যেন তেওঁলোকে আপোনাৰে সৈতে এটি চুক্তি কৰিব আৰু আপুনি আপোনাৰ মনৰ ইচ্ছাৰ দৰে যেন সকলোৰে ওপৰত ৰাজত্ব কৰিব। পাছত দায়ুদে অবনেৰক বিদাই দিয়াত, তেওঁ শান্তিৰে প্ৰস্থান কৰিলে।

22 তাৰ পাছত দায়ুদৰ সৈন্যসকল আৰু যোৱাবে কোনো ঠাইত লুটকাৰি উভটি অহিছিল আৰু তেওঁলোকে লগত বহুত লুট দৰবা আনিছিল। তেতিয়া অবনেৰে দায়ুদৰ লগত হিষ্কাণত নাছিল। কিয়নো দায়ুদে তেওঁক বিদায় দিয়াত তেওঁ শান্তিৰে প্ৰস্থান কৰিলে। 23 যেতিয়া যোৱাব আৰু তেওঁৰ লগৰ আটাই সৈন্যদলৰ সৈতে আহিল, লোকসকলে যোৱাবক ক'লে, “নেৰৰ পুংৰ অবনেৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিছিল; আৰু ৰজাই তেওঁক বিদায় দিয়াত তেওঁ শান্তিৰে প্ৰস্থান কৰিলে।”

24 তেতিয়া যোৱাবে ৰজাৰ আগলৈ আহি ক'লে, আপুনি কি কৰিলে? চাওঁক, অবনেৰে আপোনাৰ ওচৰলৈ আহিছিল। আপুনি তাক বিদায় দি কিয় শান্তিৰে যাবলৈ দিলে? 25 আপুনি নাজানে জানো, যে নেৰৰ পুংৰ অবনেৰকে আপোনাক ভুলাবলৈ আৰু আপোনাৰ পৰিকল্পনাসমূহ উদ্যতন কৰিবলৈ আৰু আপুনি যি যি কৰি আছে, সেই সকলোৰ বিষয়ে বুজিবলৈহে তেওঁ আহিছিল। 26 যেতিয়া যোৱাবে দায়ুদৰ ওচৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই আহিল, তেতিয়া তেওঁ অবনেৰৰ পাছত দূত পঠিয়াই দিলে আৰু তেওঁলোকে গৈ চিৰা নাদৰ ওচৰৰ পৰা অবনেৰক ওভেটাই আনিলে, কিন্তু দায়ুদে এই কথাৰ বুজ নাপালে।

27 যেতিয়া অবনেৰে হিষ্কাণলৈ ঘূৰি আহিল, যোৱাবে তেওঁক গুপতে কথা ক'বৰ ছলেৰে নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰলৈ তেওঁক এফলীয়াকৈ লৈ গৈ, নিজ ভায়েক অচাহেলৰ ৰক্তপাতৰ কাৰণে, সেই ঠাইত তেওঁৰ পেটত এনেকৈ আঘাত কৰিলে, যে তেওঁৰ তাতেই মৃত্যু হ'ল।

28 যেতিয়া দায়ুদে সেই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “নেৰৰ পুংৰ অবনেৰ ৰক্তপাতৰ বিষয়ে মই আৰু মোৰ ৰাজ্য যিহোৱাৰ দৃষ্টিত সদাকাললৈকে নিৰ্দ্দোষী। 29 সেই ৰক্তপাতৰ দোষ যোৱাবৰ আৰু তাৰ গোটেই পিতৃ-বংশৰ ওপৰত পৰোক। আৰু যোৱাবৰ দেশত প্ৰমেহ ৰোগী, কুষ্ঠী, লাখুটিত ভৰ দিওঁতা, তৰোৱালৰ দ্বাৰায় পৰা, বা খাবলৈ নোপোৱা, এনে প্ৰকাৰৰ লোকৰ অভাব নহওঁক।” 30 এইদৰে যোৱাবে আৰু তেওঁৰ ভায়েক অৰীচয়ে, গিবিয়ানৰ যুদ্ধত নিজৰ ভাই অচাহেলক বধ কৰাৰ কাৰণে অবনেৰক বধ কৰিলে।

31 পাছত দায়ুদে যোৱাব আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো লোকক ক'লে, তোমালোকে তোমালোকৰ কাপোৰ ফালি কঁকালত চট পিন্ধা আৰু শোক কৰি কৰি অবনেৰৰ শৱৰ আগে আগে চলা। আৰু দায়ুদ ৰজাও মৰা শৱৰ চাঙৰ পাছে পাছে গ'ল। 32 পাছত তেওঁলোকে হিষ্কাণত অবনেৰক মৈদাম দিলে। সেই সময়ত ৰজাই অবনেৰৰ মৈদামৰ ওচৰত বৰ মাতেৰে ঝৰন্দন কৰিলে আৰু আন সকলো লোকেও কান্দিলে।

33 ৰজাই অবনেৰৰ বিষয়ে বিলাপ কৰি গীত গালে,

“অবনেৰো অজ্ঞানৰ দৰে মৰিব লাগেনে?

34 তোমাৰ হাত বন্ধা নাছিল।

তোমাৰ ভৰিতো বেড়ী লগোৱা নাছিল।

অন্যায় কৰোঁতা লোকৰ আগত পতিত হোৱা জনৰ দৰে তুমি পতিত খ'লো।”

পাছত সকলো লোকে তেওঁৰ কাৰণে পুনৰাই স্বৰ্গদান কৰিলে।

³⁵ পাছত আটাই লোকে বেলি থাকোঁতেই দায়ূদক ভোজন কৰাবলৈ আহিলত, দায়ূদে এই শপত খালে, “বেলি মাৰ নৌ যাওঁতে মই যদি পিঠা বা আন কিবা বস্তুৰেই আশ্বাদ লওঁ, তেন্তে ঈশ্বৰে মোক অমুক আৰু তাতোকৈয়ো অধিক দণ্ড দিয়ক।”

³⁶ তাতো সকলো লোকে তেওঁৰ এই ব্যৱহাৰ দেখি সন্তোষ পালে; আৰু ৰজাই যি যি কৰিছিল, তাতো সকলো লোকে সন্তোষ পাইছিল।

³⁷ আৰু নেৰৰ পুংৰ অবনেৰক বধ কৰা কথাত ৰজাৰ যে অনুমতি নাই, তাক সকলো লোকে আৰু সকলো ইশ্বায়েলেও সেই দিনা বুজি পালে। ³⁸ পাছ ৰজাই তেওঁৰ দাসবোৰক ক'লে, আজি যে ইশ্বায়েলৰ মাজত প্ৰধান আৰু মহান লোক এজন পতিত হ'ল, তাক জানো তোমালোকে নাজানা নে? ³⁹ অভিশক্ত ৰজা হ'লেও আজি মই দূৰল। এইকেইজনলোক আৰু চৰুয়াৰ পুংৰসকল মোৰ বাবে অতি পাৰ্থক্য। যিহোৱাই কুকৰ্ম কৰাসকলক তেওঁলোকৰ অসুখ ব্যৱহাৰৰ কাৰণে পাব লগীয়া উচিত প্ৰতিফল দিয়ক।

4 অধ্যায়

ঈছবোচতক বধ কৰা আৰু তাৰ বাবে পোৱা দণ্ড।

¹ যেতিয়া চৌলৰ পুংৰ ঈছবোচতে অবনেৰ'ৰ মৃত্যু হিছাণত হোৱা কথামাৰ শুনিলে, তেওঁৰ হাত দূৰল হ'ল আৰু আটাই ইশ্বায়েলে চিত্তিত হ'ল। ² চৌলৰ পুংৰ দুজন সৈন্যবৰ্গৰ দলপতি আছিল। এজনৰ নাম বানা আৰু আন জনৰ নাম ৰেখব; তেওঁলোক বিন্যামীনৰ বংশৰ বেৰোতীয়া ৰিস্মোনৰ পুংৰ; কিয়নো বেৰোতা বিন্যামীনৰ আধিপত্যৰ মাজৰো এজন বুলি গণিত হৈছিল ³ আৰু বেৰোতীয়াসকল গিওয়িমলৈ পলাই গৈ সেই ঠাইতে আজিলৈকে প্ৰবাস কৰি আছে।

⁴ চৌলৰ পুংৰ যোনাথনৰ, দুয়োখন ভৰি খোৰা হোৱা এজন পুংৰ আছিল। যিঞ্জিৰয়েলৰ পৰা যেতিয়া চৌল আৰু যোনাথনৰ মৃত্যুৰ সন্ধান আহিছিল, তেতিয়া ল'ৰাজনৰ পাঁচ বছৰ বয়স আছিল। সেই ল'ৰাজনৰ শুশ্ৰূষাকাৰিণীয়ে তাক লৈ পলাই গৈছিল। কিন্তু শুশ্ৰূষাকাৰিণীয়ে বেগেৰে পলাই যাওঁতে যোনাথনৰ পুংৰ পৰি আঘাত পোৱাত খোৰা হৈছিল। তাৰ নাম মফিবোচ। আছিল।

⁵ পাছত বেৰোতীয়া ৰিস্মোনৰ সেই দুজন পুংৰ ৰেখব আৰু বানাই দিনৰ টান ৰ'দৰ কালত যাংৰা কৰি ঈছবোচতৰ ঘৰ পালেগৈ, তেতিয়া দুপৰ বেলাৰ সময়, যেতিয়া তেওঁ জিৰণি লৈ আছিল। ⁶ তাতো যেহঁদান চালি থকা সময়ত, দুৱাৰত ৰখীয়া হৈ থকা এগৰাকি মহিলাই টোপনি যোৱাত, ৰেখব আৰু বানাই নিৰবে তাইৰ কামেৰে পাৰ হৈ গ'ল। ⁷ তাতো তেওঁৰ শোৱা কোঠালিত নিজ খাটত শুই থাকোঁতেই, তেওঁলোকে ভিতৰলৈ সোমাই গৈ আঘাত কৰি তেওঁক বধ কৰিলে। পাছত তেওঁৰ মূৰ কাটি, সেই মূৰ লৈ অৰাবাৰ বাটেদি ওৰে ৰাতি যাংৰা কৰিলে।

⁸ তেওঁলোকে ঈছবোচতৰ মূৰটো হিছাণত থকা দায়ূদৰ ওচৰলৈ নি ৰজাক ক'লে, “চাওঁক, আপোনাৰ প্ৰাণ নশৰ চেষ্টা কৰা চৌলৰ পুংৰ ঈছবোচতৰ মূৰ এইয়া। যিহোৱাই আজি মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ পক্ষে চৌল আৰু তেওঁৰ বংশৰ ওপৰত প্ৰতিকাৰ সাধিলে।” ⁹ কিন্তু দায়ূদে বেৰোতীয়া ৰিস্মোনৰ পুতেক ৰেখব আৰু তাৰ ককায়েক বানাক এই উত্তৰ দি ক'লে, “যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে সকলো সঙ্কটৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ উদ্ধাৰ কৰিলে, সেই যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, ¹⁰ যেতিয়া কোনো এজন মানুহে বৰ ভাল খবৰ আনিছো বুলি ভাবি মোক কৈছিল, ‘চাওঁক, চৌল মৰিল’, তেতিয়া মই তেওঁক ধৰি চিঞৰত বধ কৰিলোঁ আৰু এইটোৱেই বাতৰি অনাৰ বাবে তেওঁক মই দিয়া তেওঁৰ পুৰস্কাৰ আছিল।

¹¹ পাছত, দুইবোৰে এজন নিৰ্দোষীলোকক তেওঁৰ ঘৰৰ ভিতৰত সোমাই তেওঁ খাটত শুই থাকোঁতে তেওঁক যদি বধ কৰে, তেনেহলে তোমালোকৰ হাতৰ পৰা তেওঁৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ তাতোকৈ অধিক নল'ম নে? আৰু তোমালোকক পৃথিৱীৰ পৰা উছন্ন নকৰিম নে?” ¹² তেতিয়া দায়ূদে তেওঁৰ ডেকাসকলক আজ্ঞা কৰাত, তেওঁলোকক বধ কৰি তেওঁলোকৰ হাত-ভৰি কাটি পেলালে আৰু হিছাণৰ পৃথিৱীৰ পাৰত তেওঁলোকৰ শৱ আৰি হ'ল। কিন্তু তেওঁলোকে ঈছবোচতৰ মূৰটো লৈ হিছাণত থকা অবনেৰ'ৰ মৈদামতে মৈদাম দিলে।

5 অধ্যায়

গোটেই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত দায়ূদ ৰজা হোৱা। পলেষ্টীয়াসকলক জয় কৰা।

¹ তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ সকলো ফেদে হিছাণত থকা দায়ূদৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “চাওঁক, আমি আপোনাৰ হাড় আৰু মণ্ড। ² আৰু আগেয়ে যেতিয়া চৌল আমাৰ ৰজা আছিল, তেতিয়াও আপুনিয়েই ইশ্বায়েলক বাহিৰলৈ আৰু ভিতৰলৈ অনা নিয়া কৰিছিল। আৰু যিহোৱাই আপোনাৰ কৈছিল, যে, ‘তুমিয়েই ৰখীয়া হৈ মোৰ প্ৰজা ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক চলাবা আৰু ইশ্বায়েলৰ ওপৰত অধিপতি হ'বা।’”

³ এইদৰে ইশ্বায়েলৰ আটাই বৃদ্ধলোক হিছাণত থকা ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু দায়ূদ ৰজাই হিছাণত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকৰ লগত এটি নিয়ম কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে ইশ্বায়েলৰ ওপৰত দায়ূদক ৰজা পাতি অভিষেক কৰিলে। ⁴ দায়ূদে ষোল্ল বছৰ বয়সত ৰজা হৈ চল্লিশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে। ⁵ তেওঁ হিছাণত যিহূদাৰ ওপৰত সাত বছৰ ছমাৰ ৰাজত্ব কৰিলে আৰু যিহূদাৰ লগত গোটেই ইশ্বায়েলৰ আৰু যিহূদাৰ ওপৰত তেওঁৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে।

6 তাৰ পাছত ৰজা আৰু তেওঁৰ লোকসকলে দেশ-নিবাসী যিবুচীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যিবুচালেমলৈ বুলি যাংবা কৰিলে। তেওঁলোকে দায়ূদক ক'লে, “তুমি এই ঠাইত সোমাবলৈ নাপাবা কিয়নো কণাবোৰে আৰু খোৰা-বোৰেই তোমাক খেদাই দিব; তেওঁলোকে ভাবিছিল, দায়ূদ এই ঠাইত আৰু সোমাব নোৱাৰিব।” 7 তথাপিও দায়ূদে চিয়োন দুৰ্গ হাত কৰি ল'লে; সেয়ে দায়ূদৰ নগৰ।

8 তেতিয়াই দায়ূদে কৈছিল, “যি কোনেৰে যিবুচীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিব খোজে, তেওঁ পানীৰ নলাইদি উঠি গৈ দায়ূদৰ যিগলগীয়া সেই ‘কণা আৰু খোৰা’বোৰক আঘাত কৰক।” এই কাৰণে মানুহে কয়, “ই ‘কণা আৰু খোৰা’বোৰ ৰাজপৰাসাদৰ ভিতৰত সোমাব নোৱাৰিব।” 9 তাৰ পাছত দায়ূদে সেই দুৰ্গত নিবাস কৰি, তাৰ নাম দায়ূদৰ নগৰ ৰাখিলে। আৰু মিস্ৰোৰ পৰা ভিতৰৰ চাৰিওফালে গড় নিৰ্ম্মাণ কৰিলে। 10 পাছত দায়ূদ শৰমে শৰমে বৃদ্ধি পাই মহান হ'ল; কিয়নো বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তেওঁৰ লগে লগে আছিল।

11 তেতিয়া তুৰৰ ৰজা হীৰমে দায়ূদৰ ওচৰলৈ দূত পঠিয়ালে আৰু এৰচ কাঠ, কাঠমিস্ৰং ৰীসকল আৰু ৰাজমিস্ৰং ৰীসকলক পঠিয়াই দিলে। তেওঁলোকে দায়ূদৰ কাৰণে এটা গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰিলে। 12 তাতে দায়ূদে জানিলে যিহোৱাই যে ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত তেওঁক ৰজা পাতিলে, সেই বাবে নিজৰ পৰজা ইস্ৰায়েলসকলৰ বাবে তেওঁৰ ৰাজ্য উন্নত কৰিলে।

13 দায়ূদে হিম্বাণৰ পৰা অহাৰ পাছত, যিবুচালেমত আন আন উপপত্নী আৰু পত্নীসমূহক ল'লে, তাতে দায়ূদলৈ আৰু অধিক পো আৰু জী জন্মিল। 14 যিবুচালেমত তেওঁলৈ যিসকল সন্তান জন্ম পালে, তেওঁলোকৰ নাম চম্বুৱা, চোবব, নাখন, চলোমন, 15 যিডৰ, ইলীচুৱা, নেফগ, যাকীয়া, 16 ইলীচামা, ইলিয়াদা আৰু ইলীফেলট আছিল।

17 পাছত যেতিয়া দায়ূদক ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰজা অভিসেক কৰা সম্বাদ পালে, তেতিয়া আটাই পলেষ্টীয়াসকলে দায়ূদক বিচাৰিবলৈ উঠি আহিল। দায়ূদে তাকে শুনি দুৰ্গলৈ নামি গ'ল। 18 তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলে আহি ৰফায়ীম উপত্যকা জুৰি ল'লে।

19 তেতিয়া দায়ূদে যিহোৱাৰ পৰা সহায় বিচাৰিলে। তেওঁক সুধিলে, “মই পলেষ্টীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিম নে? আপুনি তেওঁলোকক মোৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব নে?” তেতিয়া যিহোৱাই দায়ূদক ক'লে, “আক্ৰমণ কৰা, কিয়নো মই নিশ্চয়ে ফিলিষ্টীয়াসকলক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম।” 20 তেতিয়া দায়ূদে বালপৰাচীমলৈ আহি তাতে তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলে। তেওঁ মন্তব্য কৰি ক'লে, “যিহোৱাই মোৰ শংৰুবোৰক মোৰ সন্মুখত বান পানীয়ে সেতু ভঙাৰ দৰে তেওঁলোকক ডাঙিলে।” এই কাৰণে সেই ঠাইৰ নাম বালপৰাচীম* ৰাখা হ'ল। 21 সেই ঠাইত তেওঁলোকৰ মূৰ্ত্তিবোৰ এৰি থৈ গ'ল; তাতে দায়ূদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে সেইবাৰ লৈ আহিল।

22 তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকলে আকৌ আহি ৰফায়ীম উপত্যকা জুৰি ল'লে। 23 তেতিয়া দায়ূদে যিহোৱাৰ পৰা পুনৰ সহায় বিচাৰিলে আৰু যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তুমি তেওঁলোকৰ সন্মুখেৰে আক্ৰমণ নকৰিবা, বৰং তেওঁলোকৰ পাছফালেদি ঘূৰি গৈ, নুনি গছ কেই জোপাৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ আগত উপস্থিত হ'বা।

24 যেতিয়া সেই নুনি গছ কেইজোপাৰ মাজেৰে সৈন্য যোৱাৰ নিছিনা শব্দ শুনিবা, তেতিয়া সৈন্য-সামগ্ৰৰ সৈতে আক্ৰমণ কৰিবা। কিয়নো তেতিয়াই যিহোৱাই পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্য-সামগ্ৰক আক্ৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে তোমাৰ আগতেই গ'ল, গতিকে তুমি এইদৰেই কৰা।” 25 তেতিয়া দায়ূদে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলে। তেওঁ গেবাৰ পৰা গেজৰলৈকে পলেষ্টীয়াসকলক বধ কৰিলে।

6 অধ্যায়

যিবুচালেমলৈ নিয়ম-চন্দুক অনা।

1 দায়ূদে পুনৰাই ইস্ৰায়েলৰ আটাই মনোনীত লোকক লৈ বিংশ হাজাৰজন লোকক গোটেলে। 2 তাৰ পাছত দায়ূদ আৰু তেওঁৰ লগত থকা আটাই লোক উঠি যিহূদাত থকা বালিৰ পৰা, ঈশ্বৰৰ নাম অৰ্থাৎ কবুৰ দুটা মাজত বহা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নামেৰে পৰখ্যাত সেই ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবলৈ যাংবা কৰিলে।

3 পাছত তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক এখন নতুন ৰথত তুলি ল'লে। তেওঁলোকে এই নিয়ম-চন্দুক পৰ্ব্বতত থকা অবীনাদবৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। অবীনাদবৰ পুংৰ উজ্জা আৰু অহিয়োৱে সেই নতুন ৰথ চলাই আনিলে। 4 তেওঁলোকে পৰ্ব্বতত থকা অবীনাদবৰ ঘৰৰ পৰা ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক সৈতে ৰথখন উলিয়াই আনিলে। অহিয়ো নিয়ম-চন্দুকৰ আগে আগে গ'ল। 5 তেতিয়া দায়ূদ আৰু ইস্ৰায়েলৰ আটাই বংশই দেবদাৰু কাঠেৰে সজা নানা ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰ নেবল, খঞ্জৰী, খুটিতাল আৰু ভোটতাল আদি বজাই যিহোৱাৰ আগত গুণানুকীৰ্ত্তন কৰিলে।

6 যেতিয়া তেওঁলোকে নাখনৰ মৰণা মৰা ঠাই পালে তাতে গৰুহাল পিছল খোৱাত, উজ্জাই হাত মেলি যিহোৱাৰ সেই নিয়ম-চন্দুকটি ধৰিলে। 7 তেতিয়া উজ্জাৰ পৰতি যিহোৱাৰ ক্ৰোধ পৰজ্বলিত হ'ল। তেওঁৰ ভ্ৰান্তিৰ কাৰণে ঈশ্বৰে সেই ঠাইত তেওঁক আঘাত কৰিলে। তাতে উজ্জাৰ সেই ঠাইত ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটিৰ কাষতে মৃত্যু হ'ল।

8 যিহোৱাই উজ্জাক আঘাত কৰাৰ কাৰণে দায়ূদে মনত বেজাৰ পালে আৰু তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম পেৰচ-উজ্জা* ৰাখিলে। আজিলৈকে সেই ঠাইৰ নাম পেৰচ-উজ্জাই আছে। 9 সেই দিনা দায়ূদৰ যিহোৱাৰ পৰতি ভয় লাগিল। তেওঁ ক'লে “যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক মোৰ ওচৰলৈ কেনেকৈ আহিব?”

* 5 অধ্যায়:20 বালপৰাচীম ভঙ্গস্থান

* 6 অধ্যায়:8 পেৰচ-উজ্জা উজ্জাৰ আঘাত

10 এই হেতুকে দায়ুদে তেওঁৰ লগত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি দায়ুদৰ নগৰলৈ আনিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। তাৰ সলনি তেওঁ সেই নিয়ম চন্দুকটি গাতীয়া ওবেদ-ইদামৰ ঘৰত থলোঁগে।¹¹ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি গাতীয়া ওবেদ-ইদামৰ ঘৰত তিনি মাহ থাকিল। তাতে যিহোৱাই ওবেদ-ইদামক আৰু তেওঁৰ গোটেই ঘৰখনক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।

12 তাৰ পাছত “যিহোৱাই ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে ওবেদ-ইদামৰ ঘৰ আৰু তেওঁৰ যি যি আছে, সেই সকলোকে আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে” এই বুলি দায়ুদৰ আগত কোৱা হ’ল। তেতিয়া দায়ুদে গৈ ওবেদ-ইদামৰ ঘৰৰ পৰা আনন্দেৰে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটি দায়ুদৰ নগৰলৈ লৈ আনিলে।¹³ যেতিয়া যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি কঢ়িয়াই অনা লোকসকলে ছেখাজ আগবাঢ়ি গ’ল, তেওঁ এটা বলদগৰু আৰু এটা হষ্টপুষ্ট গৰু পোৱালি বলিদান কৰিলে।

14 আৰু দায়ুদে শণ সূতাৰ এখন এফোদ পিন্ধি যিহোৱাৰ আগত পালে মানে নাচিলে।¹⁵ এইদৰে দায়ুদ আৰু ইশ্বৰায়েলৰ সকলো বংশই জয়ধ্বনি কৰি কৰি আৰু শিঙাৰ বাদ্য বজাই বজাই যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি লৈ আনিলে।

16 তেতিয়া যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি দায়ুদৰ নগৰত সোমোওঁতে, চৌলৰ জীয়েক মীখলে খিড়িকি দুৱাৰেদি চাই আছিল। যিহোৱাৰ আগত দায়ুদ বজাক ডেও দি নাচি থকা দেখি, মনতে তেওঁক তুচ্ছ জ্ঞান কৰিলে।¹⁷ পাছত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি ভিতৰলৈ আনি, দায়ুদে তাৰ ঠাই স্থাপন কৰি ৰখা তন্ত্ৰৰ মজিয়াৰ মাজত ৰাখিলে। আৰু দায়ুদে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিলে।¹⁸ পাছে হোমবলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ শেষ হোৱাৰ পাছত দায়ুদে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নামেৰে লোকসকলক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।¹⁹ আৰু সকলো লোকৰ মাজত অৰখা ইশ্বৰায়েলৰ গোটেই লোক সকলৰ মাজত থকা পৰত্যেক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰীক এটা পিঠা, এটুকুৰা মঙহ আৰু এলদা এলদা শুকান দৰাফাণ্ডাটিলি বিলাই দিলে। পাছত সকলো লোক নিজ নিজ ঘৰলৈ গুচি গ’ল।

20 তেতিয়া দায়ুদে নিজৰ পৰিয়ালক আশীৰ্ব্বাদ কৰিবৰ বাবে উভটি আহিল। চৌলৰ জীয়েক মীখলে, দায়ুদক আগবাঢ়াবলৈ ওলাই গৈ ক’লে, “আজি ইশ্বৰায়েলৰ ৰজা কেনে গৌৰৱান্বিত হ’ল! যেনেকৈ কোনো অমার্জিত চিত্তৰ লোক নিলাজৰ দৰে বিবসং হ’ব হয়, তেনেকৈ তেওঁ আজি নিজ দাসবোৰৰ মাজৰ বেটীসকলৰ আগত বিবসং হ’ল!”²¹ তেতিয়া দায়ুদে সমিধান দি মীখলক ক’লে, “তোমাৰ পিতৃ আৰু তেওঁৰ সকলো বংশৰ ওপৰত যিহোৱাৰ পৰজা ইশ্বৰায়েল লোকৰ অধ্যক্ষপদত মোক যিজন সুশাস্তিমান ঈশ্বৰে মনোনীত কৰিলে, সেই যিহোৱাৰ সাক্ষাতেই মই তাকেই কৰিলোঁ। এই হেতুকে মই সেই যিহোৱাৰ সাক্ষাতেই আমাদেও কৰিম।²² মই ইয়াতকৈয়ো আৰু ‘লঘু’ হ’ম আৰু মোৰ নিজ দৃষ্টিত আৰু হীন হ’ম, কিন্তু তুমি যি বেটীসকলৰ কথা কলা, সিহঁতৰ আগতেই নিলাজৰ দৰে অমার্জিত চিত্তৰ লোক হৈ আদৰ পোৱা হ’ম।”²³ এতেকে চৌলৰ জীয়েক মীখলৰ মৰণ কাৰণলৈকে কোনো সন্তান নহ’ল।

7 অধ্যায়

দায়ুদৰ আগত ঈশ্বৰৰ পৰিতজ্ঞা আৰু ঈশ্বৰৰ আগত তেওঁৰ পৰাৰ্থনা।

1 পাছত ৰজাই যেতিয়া নিজৰ গৃহত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু যিহোৱাই চাৰিওফালে থকা সকলো শংৰুৰ পৰা ৰজাক বিস্ৰাম দিলে,² তেতিয়া ৰজাই নাখন ভাববাদীক ক’লে, “এতিয়া চাওঁক, মই এৰু কাঠেৰে সজা গৃহত বাস কৰি আছোঁ; কিন্তু ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটি তন্ত্ৰৰ মাজ-মজিয়াতেই আছে।”

3 তেতিয়া নাখনে ৰজাক ক’লে, “ভাল, আপোনাৰ মনত যি আছে তাকে কৰক; কিয়নো যিহোৱা আপোনাৰ লগত আছে।”⁴ পাছত নাখনলৈ সেই ৰাতিয়েই যিহোৱাৰ বাক্য আহিল,⁵ বোলে, “যোৱা আৰু তুমি গৈ মোৰ দাস দায়ুদক কোৱা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: বোলে, তুমিয়েই জানো মোৰ বসতি গৃহ নিৰ্ম্মাণ নকৰিব?’

6 কিয়নো মই ইশ্বৰায়েলৰ সন্তান সকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনা দিনেৰে পৰা আজিলৈকে কোনো গৃহত বাস কৰা নাই; কেৱল মোৰ আवास যি তন্ত্ৰ, তাত থাকিহে ভৰমণ কৰি আছোঁ।⁷ গোটেই ইশ্বৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত মই অহা-যোৱা কৰা কোনো এক ঠাইত, মই যিজনক মোৰ পৰজা ইশ্বৰায়েল লোকসকলক পৰিত পালন কৰিবলৈ ডাৰ দিছিলোঁ, ইশ্বৰায়েলৰ এনে কোনো ফৈদক জানো কেতিয়াবা এই কথা কৈছিলোঁ যে, ‘তোমালোকে কিয় মোৰ কাৰণে এৰু কাঠৰ গৃহ নিৰ্ম্মাণ নকৰা?’”

8 এই হেতুকে এতিয়া, তুমি মোৰ দাস দায়ুদক কোৱা, “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মোৰ পৰজা ইশ্বৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত অধিপতি হ’বলৈ মই তোমাক মেৰৰ চৰণী ঠাইৰ পৰা আৰু জাকৰ পাছে পাছে যোৱাৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলোঁ;⁹ আৰু তুমি যি যি ঠাইলৈ গৈছিল, সেই সকলোতে মই তোমাৰ সঙ্গী হৈ তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা তোমাৰ আটাই শংৰুসকলক উচ্ছন্ন কৰিলোঁ। পৃথিৱীত থকা মহা লোকৰ নামৰ দৰে তোমাৰো নাম মহা কৰিম।

10 আৰু মই নিজ পৰজা ইশ্বৰায়েলৰ কাৰণে এটা ঠাই নিশ্চয় কৰি তেওঁলোকক ৰোপণ কৰিম; তাতে তেওঁলোকে নিজ নিজ ঠাইতে বাস কৰিব; তেওঁলোকক আৰু লৰোৱা নহ’ব। সেইদৰে আগৰ কালৰ নিচিনাকৈ দুৰ্জ্জনৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকক আৰু দুখ নিদিব,¹¹ যেতিয়াৰে পৰা মই নিজ পৰজা ইশ্বৰায়েল লোকসকলৰ ওপৰত বিচাৰকৰূতাসকলক নিযুক্ত কৰিছিলোঁ; তেতিয়াৰে পৰা যেনে হৈছিল, মই সকলো শংৰুবোৰৰ পৰা তোমাক বিস্ৰাম দিম। তাৰোপৰি মই, যিহোৱাই ঘোষণা কৰিছোঁ যে, তোমাৰ কাৰণে এক বংশ উৎপন্ন কৰিম।

12 তোমাৰ আয়ুস সম্পূৰ্ণ হ’লে, যেতিয়া তুমি নিজ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত নিদিৰত হ’বা, তেতিয়া তোমাৰ ওঁৰসত উৎপন্ন হোৱা তোমাৰ পাছৰ বংশৰ লোকক মই স্থাপন কৰিম আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য স্থিৰ কৰিম।¹³ মোৰ নামৰ কাৰণে তেওঁহে

এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব আৰু মই তেওঁৰ ৰাজসিংহাসন চিৰস্থায়ী কৰিম।¹⁴ মই তেওঁৰ পিতৃ হম আৰু তেওঁ মোৰ পুং হ'ব। তেওঁ অপৰাধী হ'লে মই মনুষ্যসকলৰ দণ্ডেৰে আৰু মনুষ্য সন্তান সকলৰ পৰহাৰৰ দ্বাৰাই তেওঁক শাস্তি দিম।

¹⁵ কিন্তু মই যি জনক তোমাৰ আগৰ পৰা দূৰ কৰিলোঁ, সেই চৌলৰ পৰা মই যেনেকৈ মোৰ দয়া গুচালোঁ, তেনেকৈ তেওঁৰ পৰা মোৰ দয়া নুগুচিব।¹⁶ আৰু তোমাৰ বংশ ও ৰাজস্ব সদাকাললৈকে তোমাৰ আগত থিৰে থাকিব। তোমাৰ সিংহাসন চিৰস্থায়ী হ'ব।"¹⁷ এই সকলো বাক্য আৰু এই গোটেই দৰ্শন অনুসাৰে নাথনে দায়ূদক ক'লে।

¹⁸ যেতিয়া দায়ূদ ৰজাই ডিতৰ্বলৈ গৈ যিহোৱাৰ আগত বহি তেওঁ ক'লে, "হে পৰভূ যিহোৱা, মইনো কোন, মোৰ বংশই বা কি, যে, তুমি মোক ইমান ওখ খাপলৈ আনিছা? ¹⁹ তথাপি হে পৰভূ যিহোৱা, তোমাৰ দৃষ্টিত ই অতি সৰু বিষয় আছিল। তুমি নিজ দাসৰ বংশৰ বিষয়েও সুদীৰ্ঘ কালৰ কথা ক'লা, হে পৰভূ যিহোৱা, ইয়াক তুমি মানুহৰ বিধিৰ দৰে কৰিলা। ²⁰ ইয়াৰ পাছত মই, দায়ূদে তোমাক আৰু কি ক'ম? কাৰণ হে পৰভূ যিহোৱা, তুমি নিজ দাসক জানি আছা।

²¹ কিয়নো তুমি নিজ বাক্যৰ কাৰণে আৰু তোমাৰ নিজ উদ্দেশ্য সিদ্ধ কৰিবলৈ, এই সমস্ত মহা কৰ্ম সাধন কৰি, তোমাৰ দাসক জনালা। ²² এই হেতুকে হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি মহান। কিয়নো আমি নিজ কাণে যি যি শুনিলাোঁ, সেই সকলোৰ দৰে তোমাৰ তুল্য কোনো নাই। আৰু তোমাত বাজে আৰু কোনো ঈশ্বৰ নাই। ²³ আৰু তোমাৰ পৰজা ইস্ৰায়েললোকৰ তুল্য, যিসকলক ঈশ্বৰে নিজৰ কাৰণে মুক্ত কৰি নিজ পৰজা কৰিবলৈ আৰু নিজৰ নাম কীৰ্ত্তিমন্ত কৰিবলৈ আৰু মিচৰৰ পৰা অৰ্থাৎ অনা-ইশ্ৰায়েলী আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ মাজৰ পৰা তুমি মুক্ত কৰা তোমাৰ পৰজাৰ আগত আমাৰ পক্ষে মহা কৰ্ম আৰু তোমাৰ দেশৰ পক্ষে নানা ভয়ঙ্কৰ কৰ্ম সিদ্ধ কৰিবলৈ তুমি আগমণ কৰিলা, পৃথিৱীৰ মাজত এনে আন কোন জাতি আছে?

²⁴ আৰু সদাকাল তোমাৰ পৰজা হবৰ অৰ্থে তোমাৰ বাবে তোমাৰ পৰজা ইস্ৰায়েল লোকক তুমি স্থাপন কৰিলা। আৰু হে যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ খ'লে। ²⁵ এই হেতুকে এতিয়া হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি নিজ দাসৰ আৰু তাৰ বংশৰ বিষয়ে যি বাক্য ক'লা, তাক সদাকাললৈ থিৰ কৰা; আৰু যেনেকৈ ক'লা, তেনেকৈয়ে কৰা। ²⁶ বাহিনীসকলৰ যিহোৱা ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত থাকোঁতা ঈশ্বৰ আৰু তোমাৰ দাস দায়ূদৰ বংশ তোমাৰ সাক্ষাতে থিৰে থাকিব', এইবুলি লোকে ক'ব। তোমাৰ নাম সদাকাল মহিমায়িত হওঁক।

²⁷ কিয়নো হে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, 'মই তোমাৰ কাৰণে এক বংশ স্থাপন কৰিম' বুলি তুমিয়েই তোমাৰ দাসৰ আগত পৰকাশ কৰিলা। এই কাৰণে তোমাৰ আগত এই পৰাৰ্থনা কৰিবলৈ তোমাৰ দাসৰ মনত সাহস জন্মিল। ²⁸ আৰু এতিয়া হে পৰভূ যিহোৱা, তুমিয়েই ঈশ্বৰ, তোমাৰ বাক্য কিংস্তু আৰু তুমিয়েই তোমাৰ দাসলৈ এই মঙ্গল প্ৰতিজ্ঞা কৰিলা। ²⁹ এই হেতুকে তোমাৰ দাসৰ বংশ যেন তোমাৰ আগত সদাকাল থাকে, এই কাৰণে অনুগ্ৰহ কৰি তাক আশীৰ্ব্বাদ কৰা। কিয়নো হে পৰভূ যিহোৱা, তুমি নিজে প্ৰতিজ্ঞা কৰিলা আৰু তোমাৰ আশীৰ্ব্বাদৰ গুণে তোমাৰ এই দাসৰ বংশ সদাকাল আশীৰ্ব্বাদপ্ৰাপ্ত হওঁক।"

8 অধ্যায়

দায়ূদে নানা জাতিক জয় কৰা। তেওঁৰ পাংৰমন্ৱীসকলৰ তালিকা।

¹ ইয়াৰ পাছত দায়ূদে পলেষ্টীয়াসকলক আৰুৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিলে। এইদৰে তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা গাথু আৰু ইয়াৰ গাওঁসমূহ অধিকাৰ কৰি ল'লে।

² তাৰ পাছত তেওঁ মোৱাবীয়াসকলক আৰুৰমণ কৰি তেওঁলোকক মাটিত শুৱাই লেজুৰে জুখিলে। অৰ্থাৎ বধ কৰিবৰ অৰ্থে দুই লেজু আৰু জীয়াই ৰাখিবৰ বাবে সম্পূৰ্ণ এক লেজু জুখিলে। পাছত মোৱাবীয়াসকলে দায়ূদৰ দাস হ'ল আৰু তেওঁলৈ প্ৰশংসাৰে উপহাৰ আনিবলৈ ধৰিলে।

³ আৰু চোবাৰ ৰজা ৰহোবৰ পুং হদ্দেজৰে ইউফ্ৰেটিচ নদীৰ ওচৰত নিজৰ অধিকাৰ পুনৰায় স্থাপন কৰিবলৈ যাওঁতে, দায়ূদে তেওঁক আৰুৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিলে। ⁴ তেওঁৰ এক হাজাৰ ৰথ, সাত শ অশ্বাৰোহী আৰু বিশ হাজাৰ পদাতিক সৈন্যক বন্দী কৰি ল'লে। আৰু তেওঁ ৰথৰ আটাই ঘোঁৰাবোৰৰ পাছঠেঙৰ সিৰ কাটিলে, কিন্তু তাৰ মাজত এশ ৰথৰ বাবে ঘোঁৰা ৰাখিলে।

⁵ পাছে দম্বেচকৰ অৰামীয়াসকলে চোবাৰ হদ্দেজৰ ৰজাক সহায় কৰিবলৈ আহোতে, দায়ূদে সেই অৰামীয়াসকলৰ মাজৰ বাইশ হাজাৰ লোকক বধ কৰিলে। ⁶ তাৰ পাছত দায়ূদে দম্বেচকৰ অৰাম দেশত ৰক্ষী সৈন্যদল স্থাপন কৰিলে, তাতে অৰামীয়াসকলে দায়ূদৰ দাস হৈ প্ৰশংসাৰে উপহাৰ আনিলে। এইদৰে দায়ূদ যি যি ঠাইলৈ গৈছিল, সেই সকলোতে যিহোৱাই তেওঁক জয়ী হ'বলৈ দিছিল।

⁷ আৰু দায়ূদে হদ্দেজৰৰ দাস কেইজনৰ গাত থকা সোণৰ ঢালবোৰ সোলোকাই যিৰুচালেমলৈ লৈ গ'ল। ⁸ আৰু দায়ূদ ৰজাই হদ্দেজৰৰ বেটু আৰু বেৰোথয় নগৰৰ পৰা অধিক পিতল আনিলে।

⁹ পাছত দায়ূদে হদ্দেজৰৰ সকলো সৈন্যসামন্তক পৰাজয় কৰা কথা হমাত'ৰ ৰজা তোৱীয়ে যেতিয়া শুনিলে, ¹⁰ তেতিয়া যুদ্ধত হদ্দেজৰক আঘাত কৰি পৰাজয় কৰাৰ বাবে দায়ূদ ৰজাক ধন্যবাদ দিবলৈ আৰু তেওঁৰ মঙ্গল সুধিবলৈ, তেওঁৰ পুংৰ যোৱামক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে; কিয়নো হদ্দেজৰৰ বিৰুদ্ধেও তোৱীৰৰ যুদ্ধ চলি আছিল। পাছে যোৰামে বৃপৰ, সোণৰ আৰু পিতলৰ পাংৰ হাতত লৈ আহিল।

¹¹ দায়ূদ ৰজাই সেই সামগ্ৰীবোৰ যিহোৱালৈ উাৰ্গসৰণ কৰিলে, লগতে সকলো জাতিক পৰাজয় কৰোঁতে যিবোৰ ৰূপ আৰু সোণ আনিছিল, - ¹² সেইবোৰ অৰাম, মোৱাব, অম্মোনৰ সন্তান সকল, পলেষ্টীয়াসকল আৰু অমালেক আদি তেওঁলোকৰ

পৰা লাভ কৰা আৰু তাৰ লগতে চোবাৰ ৰজা ৰহোবৰ পুংৰ হৃদয়েজৰৰ পৰা লুট কৰি অনা সামগ্ৰীবোৰকো যিহোৱাৰ আগত উা়সৰ্গ কৰিলে।

13 আৰু দায়ুদে লৰণ উপত্যকাত অৰামীয়াসকলৰ মাজৰ ওঠৰ হাজাৰ লোকক বধ কৰি উডাটি অহা সময়ত অতিশয় নাম জুলা হ'ল। 14 পাছে দায়ুদে ইদামত নানা ৰক্ষী সৈন্যদল স্থাপন কৰিলে; ইদামৰ সকলোফালে সৈন্যদল স্থাপন কৰাত, সকলো ইদামীয়া লোকসকলে দায়ুদৰ দাস হ'ল। আৰু দায়ুদ যি যি ঠাইলৈ গৈছিল, সেই সকলোতে যিহোৱাই তেওঁক জয়ী হ'বলৈ দিলে।

15 এইদৰে গোটেই ইশ্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰি দায়ুদে নিজৰ সকলো পৰজাৰ বাবে বিচাৰ আৰু ন্যায় সাধন কৰিলে। 16 চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাব আছিল পৰধান সেনাপতি, অহীলুদৰ পুংৰ যিহোচাফট আছিল ইতিহাস লিখক। 17 অহীটুৰ পুংৰ চাদোক আৰু অবিয়াথৰ পুংৰ অহীমেলক আছিল পুৰোহিত আৰু চৰায়া আছিল ৰাজলিখক। 18 যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়, কৰেথীয়া আৰু পেলেথীয়াসকলৰ অধ্যক্ষ আছিল আৰু দায়ুদৰ পুংৰসকল আছিল মন্ত্ৰী।

9 অধ্যায়

মফীবোচতলৈ দায়ুদৰ দয়া জন্মা।

1 পাছে দায়ুদে সুধিলে, “মই যোনাথনৰ কাৰণে যিজনলৈ দয়া ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিম, এনে চৌলৰ বংশৰ কোনো এতিয়াও অৱশিষ্ট আছেনে?” 2 তাতে চীবা নামেৰে চৌলৰ যি এজন দাস আছিল, তেওঁক দায়ুদৰ ওচৰলৈ মাতি অনাত, ৰজাই তেওঁক সুধিলে, “তুমি চীবা হোৱানে?” তেওঁ ক'লে, “আপোনাৰ দাস মই, সেয়ে হওঁ।” 3 পাছত ৰজাই সুধিলে, “মই ঈশ্বৰলৈ চাই যিজনক দয়া কৰিব পাৰোঁ, চৌলৰ বংশৰ এনে কোনো অৱশিষ্ট লোক নাই নে?” তাতে চীবাই ৰজাক ক'লে, “যোনাথনৰ দুয়োখন ভৰি খোৰা হোৱা এটি পুংৰ এতিয়াও অৱশিষ্ট আছে।” 4 ৰজাই তেওঁক সুধিলে, “তেওঁ ক'ত আছে?” চীবাই ৰজাক ক'লে, “চাওক, তেওঁ লো-দবৰাত অশ্মীয়েলৰ পুতেক মাথীৰৰ ঘৰত আছে।”

5 তেতিয়া দায়ুদ ৰজাই লো-দবৰালৈ মানুহ পঠিয়াই অশ্মীয়েলৰ পুংৰ মাথীৰৰ ঘৰৰ পৰা তেওঁক অনোৱালে। 6 পাছে চৌলৰ নাতিয়েক যোনাথনৰ পুংৰ সেই মফিবোচতে, দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহি মাটিলৈ মুখ কৰি তেওঁক পৰণিপাত কৰিলে। তাতে দায়ুদে ক'লে, “হে মফিবোচা”, তেওঁ উত্তৰ দিলে, “চাওক, আপোনাৰ দাস আছোঁ।”

7 তেতিয়া দায়ুদে তেওঁক ক'লে, “ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তোমাৰ পিতৃ যোনাথনৰ কাৰণে অৱশ্যে দয়া কৰিম আৰু তোমাৰ পিতামহ চৌলৰ সকলো মাটি তোমাক ওলোটাই দিম; আৰু তুমি সদায় মোৰ মেজতে ভোজন কৰিবা।” 8 তাতে মফীবোচতে পৰণিপাত কৰি ক'লে, “আপোনাৰ দাস মইনো কোন, যে মৰা কুকুৰৰ সদৃশ যি মই, মৌলৈ আপুনি সু-দৃষ্টি কৰিছে?”

9 পাছে ৰজাই চৌলৰ দাস সেই চীবাক মতাই ক'লে, “মই তোমাৰ পৰভূৰ পুংৰক, চৌলৰ আৰু তেওঁৰ সকলো বংশৰ সবুস্বকে দিলোঁ। 10 এই হেতুকে তুমি আৰু তোমাৰ পুংৰসকলে আৰু তোমাৰ বন্দীবোৰেও একেলগে তেওঁৰ সেই মাটিত খেতি কৰিবা আৰু তোমাৰ পৰভূৰ পুংৰৰ আহাৰৰ বাবে তাত উা়পন্ন হোৱা শস্য আনি দিবা। কিন্তু তোমাৰ পৰভূৰ পুংৰ মফিবোচতে সদায় মোৰ মেজতহে ভোজন কৰিবা।” সেই চীবাৰ পোন্ধৰজন পুতেক আৰু বিশজন দাস আছিল।

11 তেতিয়া চীবাই ৰজাক ক'লে, “মোৰ পৰভূ মহাৰাজে, তেওঁৰ এই দাসক যি আজ্ঞা দিছে, সেই দৰে তেওঁৰ এই দাসে সকলোকেই কৰিব।” ৰজাই আৰু কলে, “মফিবোচতে ৰাজকোঁৱৰৰ মাজৰ এজনৰ দৰে মোৰ মেজত ভোজন কৰিবা।” 12 সেই মফিবোচতৰ মীথা নামেৰে এজন ডেকা পুংৰ আছিল। চীবাৰ ঘৰত থকা আটাই লোক মফিবোচতৰ দাস আছিল। 13 আৰু মফিবোচতে যিবুচালেমতে নিবাস কৰিলে আৰু তেওঁ নিতে নিতে ৰজাৰ মেজত ভোজন কৰিলে; যদিওবা তেওঁৰ দুয়োখন ভৰি খোৰা আছিল।

10 অধ্যায়

অৰামীয়া আৰু অশ্মোনীয়াসকলে সৈতে দায়ুদে যুদ্ধ কৰা।

1 পাছত অশ্মোনৰ সন্তান সকলৰ ৰজা মৃত্যু হোৱাত, তেওঁৰ পুতেক হানুন তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল। 2 তাতে দায়ুদে ক'লে, “হানুনৰ পিতৃ নাহচে মোক যিদৰে অনুগ্ৰহ কৰিছিল, সেই দৰে ময়ো হানুনক অনুগ্ৰহ কৰিম।” এই বুলি দায়ুদে তেওঁৰ পিতৃৰ বাবে সাত্ৰনা দিবলৈ নিজৰ দাসবোৰক পঠিয়ালে। তাতে দায়ুদৰ দাসবোৰে অশ্মোনৰ সন্তান সকলৰ দেশ পৰবেশ কৰিলে। 3 অশ্মোনৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষসকলে নিজ পৰভূ হানুনক ক'লে, “দায়ুদে আপোনাৰ পিতৃক আদৰ কৰে দেখি, আপোনাক সাত্ৰনা দিবলৈ আপোনাৰ ওচৰলৈ লোক পঠিয়াইছ বুলি আপুনি ভাবিছেনে?” দায়ুদে নগৰ চাবলৈ, তাৰ বুজ-বিচাৰ ল'বলৈ আৰু তাক নষ্ট কৰিবলৈ দাসবোৰক জানো পঠোৱা নাই?

4 তাতে হানুনে দায়ুদৰ দাসবোৰক ধৰি তেওঁলোকৰ এফাল এফাল ডাটি খুৰোওৱালে আৰু তেওঁলোকৰ পিন্ধা কাপোৰৰ আধা টিকাৰ গুৰিত কাটি তেওঁলোকক বিদায় দিলে। 5 যেতিয়া তেওঁলোকে দায়ুদৰ আগত এই সকলো বাখ্যা কৰিলে, ৰজাই তেওঁলোকৰ সৈতে সাক্ষা কৰিবলৈ মানুহ পঠিয়ালে, কাৰণ তেওঁলোকে অতিশয় লজ্জিত হৈছিল। ৰজাই তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে, বোলে “তোমালোকৰ ডাটি নহয় মানে তোমালোক যিৰীহোতে থাকাগৈ; পাছত উলটি আহিবা।”

6 পাছে অশ্মোনৰ সন্তান সকল দায়ুদলৈ ঘিণলগীয়া হ'ল বুলি জানি, মানুহ পঠিয়াই বো-ৰহোবৰ আৰু চোবাৰ বিশ হাজাৰ অৰামীয়া পদাতিক সৈন্য আৰু মাথাৰ ৰজাক ও তেওঁৰ এক হাজাৰ লোক আৰু চৌবৰ বাৰ হাজাৰ লোকক বেচ দি অনালে।

7 পাছে দায়ুদে সেই সন্ধ্যা পাই যোৱাবক আৰু পৰাকৰমী গোটেই সৈন্যসামগ্ৰক তালৈ পঠিয়াই দিলে। 8 তাতে অশ্মোনৰ

সন্তান সকলে বাহিৰলৈ আহি নগৰৰ দুৱাৰ মুখত যুদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে সৈন্যৰ বেহু পাতিলে আৰু চোৱাৰ ও বহোৱৰ অৰামীয়া লোকসকল আৰু টোৱাৰ ও মাখাৰ লোকসকল পৃথকে পৃথকে মুকলি পথাৰত থাকিল।⁹ এইদৰে শাৰীপাতি তেওঁৰ ফালে মুখ কৰি আগফালে আৰু পাছফালে অৰ্থাৎ দুয়োফালে যুদ্ধ হোৱাৰ আশঙ্কা দেখি, যোৱাবে ইশ্বায়েলৰ আটাই মনোনীলোকৰ মাজত মানুহ বাচি লৈ, অৰামীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে বেহু পাতিলে;¹⁰ আৰু অৱশিষ্ট লোকসকলক নিজ ভায়েক অৱীচয়ৰ হাতত শোধাই দিলে, তেতিয়া তেওঁ অশ্মোনৰ সন্তান সকলৰ বিৰুদ্ধে বেহু পাতিলে।

¹¹ যোৱাবে ক'লে, “যদি অৰামীয়াসকল মোতকৈ বলৱান হয়, তেন্তে তুমি আহি মোক সহায় কৰিবাহি। আৰু যদি তোমাতকৈ অশ্মোনৰ সন্তান সকল অতি বলৱান হয়, তেন্তে মই গৈ তোমাক সহায় কৰিম।¹² তুমি সাহিয়াল হোৱা; আমি স্ব-জাতীয় লোকসকলৰ আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ নগৰবোৰৰ বাবে পুৰুষালি দেখুৱাওঁক; আৰু যিহোৱাই নিজ দৃষ্টিত যিহকে ভাল দেখে, তাকেই কৰক।”

¹³ পাছত যোৱাৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকল অৰামীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওচৰ চাপতেই তেওঁলোক ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলৰ আগৰ পৰা পলাল।¹⁴ আৰু অৰামীয়াসকলক পলোৱা দেখি, অশ্মোনৰ সন্তান সকলেও অৱীচয়ৰ আগৰ পৰা পলাই নগৰত সোমালগৈ। তেতিয়া যোৱাৰ অশ্মোনৰ সন্তান সকলৰ ওচৰৰ পৰা ঘূৰি যিৰূচালেমলৈ উভটি আহিল।

¹⁵ পাছত অৰামীয়াসকলে ইশ্বায়েলৰ সন্মুখত নিজকে পৰাজিত হোৱা দেখি তেওঁলোক পুনৰ গোট খালে।¹⁶ তেতিয়া হদদেজৰে মানুহ পঠিয়াই ইউফ্ৰেটাছ নদীৰ সিপাৰে থকা অৰামীয়াসকলক বাহিৰ কৰি আনিলে। তেওঁলোক হেলমলৈ হদদেজৰৰ সেনাপতি চোৱাকৰ সৈতে তেওঁলোকৰ অগ্ৰগামী হৈ আহিল।

¹⁷ পাছত দায়ুদৰ আগত এই বাতৰি দিয়া হোৱাত, তেওঁ গোটেই ইশ্বায়েলক গোটাই লৈ যৱদন পাৰ্বহে হেলমলৈ গ'ল। তাতে অৰামীয়া লোকসকলে দায়ুদৰ বিৰুদ্ধে বেহু পাতি তেওঁৰ লগত যুদ্ধ কৰিলে।¹⁸ কিন্তু অৰামীয়াসকল ইশ্বায়েলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাল। আৰু দায়ুদে অৰামীয়াসকলৰ সাত শ ৰথী সৈন্য আৰু চল্লিশ হাজাৰ অশ্বাৰোহী বধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ সেনাপতি চোৱাককো এনেকৈ প্ৰহাৰ কৰিলে যে, তেওঁ তাতে মৰিল।¹⁹ পাছত ইশ্বায়েলৰ সন্মুখত নিজক পৰাজিত হোৱা দেখি, হদদেজৰৰ অধীনত থকা সকলো ৰজাই ইশ্বায়েল সকলৰ সৈতে সন্ধি পাতি তেওঁলোকৰ অধীন হ'ল। তেতিয়াৰে পৰা অৰামীয়ালোকে অশ্মোনৰ সন্তান সকলক আৰু সহায় কৰিবলৈ ভয় কৰিলে।

11 অধ্যায়

দায়ুদৰ মহা-পাপৰ বিৱৰণ।

¹ পাছত বসন্তকাল আহিল, যি কালত ৰজাসকলে যুদ্ধলৈ যায়, এনে কালতেই দায়ুদে যোৱাবক, লগত তেওঁৰ দাসবোৰ আৰু গোটেই ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলক পঠিয়ালে। তেওঁলোকে গৈ অশ্মোনৰ সৈন্যসকলক বিনাশ কৰি ৰব্বা নগৰ অধিকাৰ কৰি ল'লে। কিন্তু দায়ুদ যিৰূচালেমতেই থাকিল।

² পাছত এদিন সন্ধিয়া সময়ত, দায়ুদে শয্যাৰ পৰা উঠি তেওঁৰ ৰাজগৃহৰ চালৰ ওপৰত ঘূৰি ফুৰি আছিল। তাতে তাৰ পৰা চাই এগৰাকী মহিলাক গা ধুই থকা দেখিলে; মহিলা গৰাকী দেখিবলৈ অতি শুৱনি আছিল।³ তেতিয়া কোনে এই মহিলা গৰাকীৰ বিষয়ে জানিব, তাৰ বুজ-বিচাৰ ল'বলৈ দায়ুদে মানুহ পঠিয়ালে। কোনো এজনে ক'লে, “তেওঁ ইলীয়ামৰ জীয়েক বাচেবা আৰু হিতীয়া উৰিয়াকৰ পত্নী জানো নহয়?”

⁴ তেতিয়া দায়ুদে দূত পঠিয়াই তেওঁক অনোৱালে আৰু যেতিয়া তেওঁ দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া দায়ুদে তেওঁৰ লগত শয়ন কৰিলে, কিয়নো সেই মহিলাই নিজ অশৌচৰ পৰা শুচি হৈছিল। তাৰ পাছত তাই নিজৰ ঘৰলৈ উভটি গ'ল।⁵ পাছত সেই মহিলা গৰাকী গৰ্ভৱতী হোৱাত, তেওঁ মানুহ পঠিয়াই দায়ুদক এই বাতৰি দি ক'লে বোলে, “মই গৰ্ভৱতী হ'লো।”

⁶ তেতিয়া দায়ুদে যোৱাৰ ওচৰলৈ কৈ পঠিয়ালে বোলে, “হিতীয়া উৰিয়াক মোৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিয়া।” তাতে যোৱাবে উৰিয়াক দায়ুদৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে।⁷ যেতিয়া উৰিয়াক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, দায়ুদে তেওঁক যোৱাৰ বিষয়ে, সৈন্যসকলৰ আৰু যুদ্ধৰ বাতৰি সুধিলে।⁸ দায়ুদে উৰিয়াক ক'লে, “তুমি নিজ ঘৰলৈ যোৱা আৰু নিজৰ ভৰি ধুই পেলোৱা।” তাতে উৰিয়াক ৰজাৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু তেওঁ ওলাই যোৱাৰ পাছত ৰজাই তেওঁলৈ এটি উপহাৰ দি পঠিয়ালে।

⁹ কিন্তু উৰিয়াই নিজ প্ৰভুৰ দাসবোৰৰ সৈতে ৰাজগৃহৰ দুৱাৰ-মুখতে শুই থাকিল, নিজৰ ঘৰলৈ বুলি আৰু নামি নগ'ল।¹⁰ পাছত উৰিয়াক নিজৰ ঘৰলৈ লোৱাৰ কথা দায়ুদৰ আগত লোক সকলে জনোৱাত দায়ুদে উৰিয়াক ক'লে, “তুমি যাংৱা কৰি অহা নাই নে? তেন্তে নিজৰ ঘৰলৈ তুমি কিয় নগ'লা?”¹¹ তাতে উৰিয়াই দায়ুদক ক'লে, “নিয়ম চন্দুকটি, ইশ্বায়েলসকল আৰু যিহূদা তন্তুত বাস কৰি আছে আৰু মোৰ প্ৰভু যোৱাৰ আৰু প্ৰভুৰ দাসবোৰ মুকলি পথাৰত ছাউনি পাতি আছে। তেন্তে মই জানো ভোজন-পান কৰিবলৈ আৰু পত্নীৰ সৈতে শয়ন কৰিবলৈ নিজৰ ঘৰলৈ যাব পাৰোঁ? আপোনাৰ জীৱনৰ আৰু আপোনাৰ জীয়া প্ৰাণৰ শপত, মই এনে কৰ্ম কৰিব নোৱাৰো।”

¹² তেতিয়া দায়ুদে উৰিয়াক ক'লে, “তুমি আজিও ইয়াতে থাকা, কাইলৈ মই তোমাক বিদায় দিম।” তাতে উৰিয়াই সেইদিনা আৰু তাৰ পাছ দিনাখনো যিৰূচালেমত থাকিল।¹³ আৰু দায়ুদে যেতিয়া তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁৰ সাক্ষাতে ভোজন পান কৰোঁৱাই তেওঁক মতলীয়া কৰালে। তথাপি তেওঁ সন্ধ্যাৰ সময়ত নিজ প্ৰভুৰ দাসবোৰৰ লগত নিজ শয্যাতে শুৱলৈ বাহিৰলৈ গ'ল; তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ নামি নগ'ল।

14 পাছত ৰাতিপুৱা দায়ুদে যোৱাবলৈ এখন পংৰ লিখিলে আৰু উৰিয়াৰ হাতত দি পঠিয়ালে। 15 দায়ুদে পংৰখনত ইয়াকে লিখিছিল বোলে, “তোমালোকে উৰিয়াক আটাইতকৈ পৰ্বল যুদ্ধৰ সম্মুখত ৰাখি থবা আৰু সি যেন আঘাত পাই মৰে সেই বাবে তোমালোক তাৰ পৰা পাছ হুঁকি যাবা।”

16 পাছত যোৱাৰে নগৰ অৱৰোধ হোৱা সময়ত, যি ঠাইত আটাইতকৈ শক্তিশালী শংৰু আছে বুলি জানিছিল, সেই ঠাইত উৰিয়াক হ'ল। 17 পাছে নগৰত থকা লোকসকলে বাহিৰ ওলাই যোৱাবৰ সৈন্যসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰাত, লোকসকলৰ মাজৰ অৰ্থাৎ দায়ুদৰ সৈন্যসকলৰ মাজৰ কিছুলোক পতিত হ'ল আৰু তাতে হিতীয়াৰ উৰিয়াৰো মৃত্যু হ'ল।

18 যেতিয়া যোৱাৰে দূত পঠিয়াই সেই যুদ্ধৰ সকলো বিৱৰণ দায়ুদক জনালে, 19 তেওঁ দূতক আজ্ঞা দি কৈছিল, বোলে, “তুমি ৰজাৰ আগত ৰণৰ আটাই বাতৰিকৈ এটোৱাৰ পাছত, 20 যদি ৰজাই খং উঠি তোমাক কয়, তোমালোকে যুদ্ধ কৰোঁতে নগৰৰ গড়ৰ ইমান ওচৰ চাপি কিয় গৈছিলো? তেওঁলোকে গড়ৰ ওপৰৰ পৰা কাঁড় মাৰিব বুলি তোমালোকে নাজানিছিলো নে?

21 যিৰুশ্বৈচতৰ পংৰ অবিম্বেৰকক কোনে বধ কৰিলে? এগৰাকী মহিলাই গড়ৰ ওপৰৰ পৰা জাঁত শিলৰ ওপৰৰ চলা তেওঁৰ ওপৰত পেলালে, যাতে তেওঁৰ মৃত্যু হয়, সেইদৰে তেওঁ তেবেচত নমৰিল নে? গতিকে তোমালোকে গড়ৰ ইমান ওচৰলৈ কিয় গৈছিলো? তেতিয়া তুমি নিশ্চয় কবা, ‘আপোনাৰ দাস হিতীয়াৰ উৰিয়াও মৰিল।’”

22 পাছে সেই দূতে গৈ দায়ুদৰ গুৰিত উপস্থিত হৈ, যোৱাৰে কৈ পঠোৱা সকলো কথা তেওঁৰ আগত জনালে। 23 সেই দূতে দায়ুদক ক'লে, “সেই শংৰুসকল আমাতকৈ পাচত আমাৰ বিৰুদ্ধে পৰ্বল হৈ পথৰলৈ আমাৰ ওচৰলৈকে ওলাই আহিছিল; তেতিয়া আমি নগৰৰ দুৱাৰ-মুখলৈকে সিহঁতৰ পাছে পাছে খেদি গৈছিলোঁ। 24 কাঁড়মাৰা লোকসকলে গড়ৰ ওপৰৰ পৰা আপোনাৰ দাসবোৰলৈ কাঁড় মাৰিলে; তাতে মহাৰাজৰ কেতবোৰ দাস মৰিল আৰু আপোনাৰ দাস হিতীয়াৰ উৰিয়াও মৰিল।” 25 তেতিয়া দায়ুদে সেই দূতক ক'লে, “তুমি গৈ যোৱাবক এইদৰে ক'বা, ‘ইয়াত তুমি অসন্তোষ নকৰিবা কিয়নো তৰোৱালে যেনেকৈ এজনক, তেনেকৈ আনজনকো গ্ৰাস কৰে; তুমি নগৰৰ বিৰুদ্ধে আৰু যোৱা যুদ্ধ কৰি তাক উচ্ছন্ন কৰা। এইদৰে তেওঁক আশ্বাস দিবা।

26 পাছে উৰিয়াৰ পত্নীয়ে নিজ স্বামী উৰিয়াৰ মৃত্যু-সম্বাদ পাই তেওঁ স্বামীৰ বাবে গভীৰ শোক কৰিলে। 27 পাছে শোকৰ দিন শেষ হোৱাত, দায়ুদে মানুহ পঠিয়াই তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ অনালে, তাতে তেওঁ তেওঁৰ পত্নী হৈ তেওঁলৈ এটি পংৰ পৰসৰ কৰিলে। কিন্তু দায়ুদে কৰা সেইকৰ্মত যিহোৱাই অসন্তুষ্ট হ'ল।

12 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত যিহোৱাই দায়ুদৰ ওচৰলৈ নাথনক পঠিয়ালে। তেওঁ দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “এখন নগৰত দুজন মানুহ আছিল, এজন ধনৱান আৰু আন জন দৰিদ্ৰ। 2 সেই ধনৱান জনৰ গৰু মেৰ আদিৰ বহুত জাক আছিল; 3 কিন্তু সেই দৰিদ্ৰ জনৰ এজনী সৰু চুঁউৰী মেৰ পোৱালিৰ বাহিৰে আৰু একোৱেই নাছিল যিটোক তেওঁ কিনি লৈ, খুৱাই-বোৱাই পুহি ৰাখিছিল। সেই মেৰ পোৱালিটি তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ লগত থাকি ডাঙৰ হৈছিল। তাই তেওঁৰ খোৱা বস্তুকে খাই, তেওঁৰ পাংৰতে পান কৰি তেওঁৰ বুকুতে শুইছিল আৰু তাই তেওঁৰ এজনী জীয়েকৰ নিচিনা আছিল।

4 এদিন সেই ধনৱান জনৰ ঘৰলৈ এজন আলহী আহিল, কিন্তু নিজৰ ঘৰলৈ অহা সেই আলহীৰ বাবে খাদ্য যোগাৰ কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ গৰু মেৰ আদিৰ জাকৰ পৰা একো আনিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। তাৰ সলনি তেওঁ দৰিদ্ৰজনৰ মেৰ পোৱালিটিকে লৈ নিজৰ ওচৰলৈ অহা আলহীজনৰ বাবে ৰান্ধিলে। 5 তাতে দায়ুদে সেই মানুহজনৰ বিৰুদ্ধে অতিশয় ৰুদ্ৰ হৈ নাথনক ক'লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, যি জন মানুহে সেই কাম কৰিলে, তেওঁ মৃত্যু পোৱাৰ যোগ্য। 6 কিয়নো দৰিদ্ৰ জনৰ প্ৰতি তেওঁৰ কোনো দয়াই নাথাকিল, সেই কাৰণে যিহেতু তেওঁ এনে কাম কৰিলে, সেই মেৰ পোৱালিৰ সলনি তেওঁ চাৰিগুণ ওভোটাই দিব লাগিব।”

7 তেতিয়া নাথনে দায়ুদক ক'লে, “তুমিয়েই সেই মানুহজন! ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘ময়েই তোমাক ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা অভিষেক কৰিলোঁ আৰু টোলৰ হাতৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰিলোঁ। 8 মই তোমাক তোমাৰ পৰভূৰ গৃহ আৰু পৰভূৰ পত্নীসকলক তোমাৰ বাহুত দিলোঁ আৰু ইশ্বায়েল ও যিহূদাৰ বংশ তোমাক দিলোঁ। যদি সেয়ে অলপ হোৱা হ'লে, মই তোমাক আৰু অধিক বস্তু দিলোঁহেঁতেন।

9 তেনেহলে তুমি কিয় যিহোৱাৰ বাক্য তুচ্ছ কৰি তেওঁৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলা? তুমি হিতীয়া উৰিয়াক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত্যা কৰিলা আৰু তেওঁৰ পত্নীক আনি নিজৰ পত্নী কৰি ৰাখিলা। অশ্বোৱান সৈন্যসকলৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই উৰিয়াক বধ কৰালা। 10 এতেকে তৰোৱালে কেতিয়াও তোমাৰ বংশক এৰা নিদিব; কিয়নো তুমি মোক হেয়জ্ঞান কৰি হিতীয়া উৰিয়াৰ পত্নীক আনি নিজৰ পত্নী কৰি ৰাখিলা। 11 যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘চোৱা, মই তোমাৰ নিজ বংশৰ পৰা তোমাৰ বিৰুদ্ধে অমঙ্গল উৎপন্ন কৰিম আৰু তোমাৰ নিজ চকুৰ আগতে তোমাৰ পত্নীসকলক লৈ তোমাৰ চুবুৰীয়াক দিম; তাতে তেওঁলোকে সোঁ সূৰ্যৰ সাক্ষাতে তোমাৰ পত্নীসকলৰ লগত শয়ন কৰিব। 12 কিয়নো তুমি গুপতে এই কৰ্ম কৰিলা, কিন্তু মই হ'লে সকলো ইশ্বায়েলৰ আৰু সূৰ্যৰ সাক্ষাতে এই কৰ্ম কৰোৱাম।’ 13 তেতিয়া দায়ুদে নাথনক ক'লে, “মই যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।” তাতে নাথনে দায়ুদক উত্তৰ দি ক'লে, “কিন্তু যিহোৱায় তোমাৰ পাপ দূৰ কৰিলে। তোমাক আৰু বধ কৰা নহ'ব।

14 কিন্তু তুমি এই কৰ্মৰ দ্বাৰাই, যিহোৱাৰ শংৰুবোৰে তেওঁক নিন্দা কৰিবলৈ তেওঁলোকক অতি প্ৰশংষা দিলা, এই হেতুকে তোমাৰ ওঁৰসত জন্মা ল'ৰাটি নিশ্চয়ে মৰিব। 15 তেতিয়া নাথন নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল।

পাছত যিহোৱাই উৰিয়াৰ ভাৰ্য্যাই জন্ম দিয়া দায়ুদৰ পুংৰটিক আঘাত কৰিলে, তাতে সি অতিশয় নৰিয়াত পৰিল।

16 তেতিয়া দায়ূদে ল'ৰাৰ বাবে যিহোৱাৰ আগত কাবো-কাকূতি কৰি পৰাৰ্থনা কৰিলে। লঘোন দিলে আৰু ভিতৰত সোমাই ওৰে ৰাতি মাটিত পৰি থাকিল। 17 তেতিয়া তেওঁৰ ঘৰৰ বন্ধ লোকসকলে উঠি তেওঁক মাটিৰ পৰা তুলিবলৈ তেওঁৰ কাষত থিয় হ'ল; কিন্তু তেওঁ উঠিবলৈ সন্মত নহ'ল আৰু তেওঁলোকে সৈতে ভোজনো নকৰিলে। 18 পাছত সপ্তম দিনা ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হ'ল। তাতে ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হোৱাৰ কথা দায়ূদৰ আগত ক'বলৈ তেওঁৰ দাসবোৰে ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে ক'লে, “চোৱা! ল'ৰাটি জীয়াই থাকোঁতে আমি তেওঁৰ লগত অনেক কথা কোৱাতো, তেওঁ আমাৰ কথাবোৰ শুনা নাপালে। এতিয়া ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হ'ল বুলি কেনেকৈ তেওঁক ক'ম? আৰু যদি কওঁ, তেন্তে তেওঁ নিজকে নিজে কিবা অপকাৰ কৰিব নেকি?”

19 কিন্তু দাসবোৰে ইটোৱে সিটোৱে ফুচ-ফুচাই কথা পাতি থকা দেখি, ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হ'ল বুলি দায়ূদে বুজি পালে। তেওঁ দাসবোৰক সুধিলে, “ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হ'ল নেকি?” তাতে তেওঁলোকে ক'লে, “হয়, ল'ৰাটি ঢুকাল।” 20 তেতিয়া দায়ূদে মাটিৰ পৰা উঠি গা ধুৱে, গাত তেল ঘহিলে আৰু কাপোৰ সলাই যিহোৱাৰ গৃহলৈ গ'ল আৰু তাতে তেওঁৰ আৰাধনা কৰিলে, তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ গৃহলৈ গ'ল। যেতিয়া তেওঁ আজ্ঞা দিলে, তেওঁলোকে তেওঁৰ আগত আহাৰ দিলে আৰু তেওঁ ভোজন কৰিলে।

21 তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “আপুনি এনে ব্যৱহাৰ কিয় কৰিছে? ল'ৰাটি জীয়াই থাকোঁতে আপুনি তাৰ বাবে লঘোন দি শ্ৰব্দন কৰিছিল, কিন্তু এতিয়া ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হোৱাত আপুনি উঠি ভোজন কৰিলে?” 22 তাতে তেওঁ ক'লে, “ল'ৰাটি জীয়াই থাকোঁতে মই লঘোন দি শ্ৰব্দন কৰিছিলোঁ, কাৰণ মই ভাবিছিলোঁ, কোনে জানে, যে ল'ৰাটি জীয়াই থাকিবৰ কাৰণে কিজানি যিহোৱাই মোলৈ কৃপা কৰিব! 23 কিন্তু সি এতিয়া মৰিল, এই হেতুকে মই কি কাৰণে লঘোন দিম? মই জানো তাক ওভোটাই আনিব পাৰিম? মই তাৰ ওচৰলৈ যাম, কিন্তু সি মোৰ ওচৰলৈ আৰু উভটি নাহিব।”

24 পাছে দায়ূদে নিজ পত্নী বাচেবাক সন্মুখা দিলে আৰু তাইৰ ওচৰলৈ গৈ শয়ন কৰিলে। তাতে তাই এটি পুংৰ পৰসৱ কৰিলে আৰু সন্তানটিৰ নাম চলোমন* ৰাখিলে। যিহোৱাই তাক প্ৰেৰণ কৰিলে, 25 গতিকে তেওঁ নাথন ডাববাদীক পঠিয়াই যিহোৱাৰ কাৰণে তাৰ নাম যিদিদীয়া† ৰখালে।

26 তেতিয়া যোৱাবে অস্মোনৰ সন্তান সকলৰ ৰব্বা নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি ইয়াৰ দুৰ্গ অধিকাৰ কৰি ল'লে। 27 তেতিয়া যোৱাবে দায়ূদৰ ওচৰলৈ দূত পঠিয়াই কোৱালে বোলে, “মই ৰব্বাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি পানী যোগান ধৰা ঠাইখন আটক কৰিলোঁ; 28 এতিয়া আপুনি অৱশিষ্ট সৈন্যসকলক গোটাই লৈ নগৰৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পাতি তাক লওঁকহি, নহ'লে মই হাত কৰি ল'লে, নগৰখন মোৰ নামেৰে পৰখ্যাত হ'ব।”

29 তাতে দায়ূদে আটাই সৈন্যক গোটাই ৰব্বালৈ গৈ তাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি তাক ল'লে। 30 আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ ৰজাৰ মূৰৰ পৰা ৰাজমুকুটটি ল'লে; তাৰ সোণৰ পৰিমাণ এক কিল্লৰ আছিল আৰু তাত অনেক বহুমূল্য মণি আছিল। ৰাজমুকুটটি দায়ূদৰ মূৰত দিয়া হ'ল। তেওঁ সেই নগৰৰ পৰা অধিক লুটদৰবা উলিয়াই আনিলে।

31 দায়ূদে সেই নগৰৰ ভিতৰত থকা লোকসকলক বাহিৰলৈ আনি তেওঁলোকক কৰত, লোহাৰ মৈ ও কুঠাৰেৰে কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে; আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ইটা পোৰা ভাতীৰ কামতো লগুৱালে। তেওঁ অস্মোনৰ আটাই নগৰত থকা লোকসকলক এইদৰে কামত লগালে। তাৰ পাছত দায়ূদ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য যিৰূচালেমলৈ উভটি আহিল।

13 অধ্যায়

অস্মোনে কৰা যিগলগীয়া কাৰ্য। অবচালোমে তাক বধ কৰি পলাই যোৱা।

1 তাৰ পাছত এনেকুৱা ঘটনা হ'ল, যে, দায়ূদৰ পুংৰ অবচালোমৰ তামাৰ নামেৰে এজনী শূৱনি ভনীয়েক আছিল। আৰু দায়ূদৰ পুংৰ অস্মোন তাইলৈ কামাসক্ত হ'ল; 2 অস্মোনে মনতে এনে দুখ পালে, যে, সি নিজ ভনীয়েক তামাৰৰ কাৰণে নৰিয়া পৰিল। তাই কুমাৰী আছিল, আৰু সেই কাৰণে অস্মোনে তাইলৈ কিবা কৰিবলৈ দুস্বাধ্য বুলি ভাবিলে।

3 দায়ূদৰ ককায়েক চিমিয়াৰ পুংৰ যোনাদবৰ নামেৰে অস্মোনৰ এজন বন্ধু আছিল। যোনাদব এজন বৰ চতুৰ লোক আছিল। 4 সি অস্মোনক সুধিলে, হে ৰাজপুংৰ তুমি পৰতি দিনে এনেকৈ নিৰুাসাহ হৈছা কিয়? সেই বিষয়ে মোক নোকোৱানে? তেতিয়া অস্মোনে তাক উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ ককাই অবচালোমৰ ভনীয়েক তামাৰলৈ মই প্ৰেৰণাসক্ত হৈছোঁ।”

5 তেতিয়া যোনাদবে তাক ক'লে, “তুমি নিজৰ খাটৰ ওপৰত শুই নৰিয়াৰ ভাও ধৰা। যেতিয়া তোমাৰ পিতৃয়ে তোমাক চাবলৈ আহিব তেতিয়া তেওঁক ক'বা, ‘অনুগ্ৰহ কৰি মোৰ ভনী তামাৰক মোক আহাৰ দিবৰ বাবে মোৰ আগত পঠিয়াই দিয়ক আৰু মোৰ আগত আহাৰ যুগুত কৰা দেখি যেন তাইৰ হাতে ভোজন কৰোঁ, এই কাৰণে মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ তাইক আজ্ঞা কৰক।’” 6 তেতিয়া অস্মোনে নৰিয়াৰ ভাও ধৰি পৰি থাকিল। তাতে ৰজাই তাক চাবলৈ আহোতে, অস্মোনে ৰজাক ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, মোৰ ভনী তামাৰক মোৰ অসুস্থতাৰ বাবে মোৰ আগত যেন আহাৰ যোগাৰ কৰে আৰু মই তাইৰ হাতে যেন ভোজন কৰোঁ এই কাৰণে মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ তাইক আজ্ঞা কৰক।”

7 তেতিয়া দায়ূদে তামাৰৰ ঘৰলৈ মানুহ পঠিয়াই কোৱালে বোলে, “এতিয়া তুমি তোমাৰ ককাই অস্মোনৰ ঘৰলৈ গৈ, তাৰ কাৰণে আহাৰ যুগুত কৰি দিয়া।” 8 তাতে তামাৰ নিজ ককাই অস্মোনে শুই থকা সেই ঘৰলৈ গ'ল। তামাৰে আটাগুড়ি লৈ খচি, তেওঁৰ আগতে পিঠা বনালে। 9 তাই তাৰ সৈতে লৈ গৈ, সেই পিঠা তেওঁক দিলে কিন্তু তেওঁ খাবলৈ অমাত্ৰি হ'ল। তেতিয়া অস্মোনে ক'লে, “মোৰ ওচৰ পৰা সকলো লোকক বাহিৰলৈ যাবলৈ দিয়া।” তাতে সকলোৱে তেওঁৰ ওচৰ পৰা বাহিৰলৈ গ'ল।

* 12 অধ্যায়:24 চলোমন শান্তিযুক্ত † 12 অধ্যায়:25 যিদিদীয়া যিহোৱাৰ পিৰম্ব

10 তেতিয়া অগ্নোনে তামাৰক ক'লে, “মই তোমাৰ হাতে ভোজন কৰিবৰ কাৰণে খোৱা বস্তুবোৰ মোৰ কোঠালিলৈ আনা।” তেতিয়া তামাৰে নিজ হাতে বনোৱা সেই পিঠা লৈ ভিতৰ কোঠালিলৈ তেওঁৰ ককাই অগ্নোনৰ ওচৰলৈ গ'ল।¹¹ যেতিয়া তাই পিঠা লৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে, তেতিয়া অগ্নোনে তাইক ধৰি ক'লে, “হে মোৰ ভনী, আহা মোৰ লগত শয়ন কৰা।”¹² তাতে তাই উত্তৰ দি ক'লে, “নহয়, নহয়, মোৰ ককাই, মোক বলাকাৰ নকৰিবা কিয়নো ইশ্বৰয়েলৰ মাজত এনে কৰ্ম কৰা অযুগত। তুমি এনে মূৰখৰ কৰ্ম নকৰিবা।

13 মই কৈলৈ গৈ মোৰ মুখ ঢাকিম? আৰু তুমিও ইশ্বৰয়েলৰ মাজত এজন লজ্জাহীন মূৰখৰ নিচিনা হ'বা। এই হেতুকে এতিয়া মই বিনয় কৰোঁ, তুমি ৰজাৰ আগত জনোৱা কিয়নো তেওঁ মোক তোমালৈ বিয়া দিবলৈ অসম্মত হ'ব।”¹⁴ কিন্তু অগ্নোনে তাইৰ কথা শুনিবলৈ অসম্মত হ'ল আৰু নিজে তাইতকৈ বলী হোৱা হেতুকে, তেওঁ তাইক বলেৰে ধৰি তাইৰ লগত শয়ন কৰিলে।

15 তাৰ পাছত অগ্নোনে তাইক অতিশয় ঘিণ কৰিব ধৰিলে। তেওঁ যি পৰিমাণে তাইলৈ কামাসক্ত আছিল তাতকৈ অধিক পৰিমাণে তাইক ঘিণ কৰিব ধৰিলে। এই হেতুকে অগ্নোনে তাইক ক'লে, “উঠি গুচি যোৱা।”¹⁶ তাতে তাই তেওঁক ক'লে, “এনে নকৰিবা। কিয়নো তুমি মৌলৈ কৰা প্ৰথম দোষতকৈ, মোক বাহিৰ কৰি উলিয়াই খেদাতোহে বেটিকে বেয়া।” কিন্তু অগ্নোনে তাইৰ কথা নুশুনিলে।¹⁷ তাৰ সলনি তেওঁ নিজৰ দাসক মাতি ক'লে, “এইক মোৰ ওচৰৰ পৰা উলিয়াই নে আৰু তাইৰ পাছত দুৱাৰৰ ডাং লগাই দে।”

18 তেতিয়া তেওঁৰ দাসে তাইক বাহিৰ কৰি দি তাইৰ পাছত দুৱাৰৰ ডাং লগাই দিলে। সেই কণ্যাৰ গাত দীঘল অলংকাৰপূৰ্ণ চোলা আছিল, কিয়নো বিয়া নিদিয়া ৰাজকুমাৰীসকলে সেইৰূপ চোলা পিন্ধে।¹⁹ তেতিয়া তামাৰে নিজৰ মূৰত ছাঁই ল'লে, আৰু নিজৰ গাত থকা সেই দীঘল অলংকাৰপূৰ্ণ চোলা ফালি মূৰত হাত দি চিঞৰি কান্দি কান্দি গুচি আহিল।

20 তাৰ পাছত তাইৰ ককায়েক অবচালোমে তাইক সুধিলে, “তোমাৰ ককাই অগ্নোন তোমাৰ লগত আছিল নেকি? কিন্তু এতিয়া হে মোৰ ভনী, মনে মনে থাকা, সি তোমাৰ ককাই; এই কথাত বৰকৈ দুখ নকৰিবা।” তেতিয়াৰে পৰা তামাৰ বিষাদ মনেৰে নিজ ককাই অবচালোমৰ ঘৰত থাকিল।²¹ পাছে দায়ুদ ৰজাই এই সকলো কথা শুনি অতিশয় ঋদ্ধ হ'ল।²² আৰু অবচালোমে অগ্নোনক ডাল বেয়া একোকে নক'লে; কিয়নো তেওঁৰ ভনীয়েক তামাৰক অগ্নোনে বলাকাৰ কৰাৰ কাৰণে অবচালোমে তাক ঘিণ কৰিলে।

23 সম্পূৰ্ণ দুবছৰৰ পাছত ইশ্বৰিয়মৰ ওচৰত থকা বালহাচোৰত অবচালোমৰ লোকসকলে মেৰৰ নোম কটা কাম কৰি আছিল। তাতে অবচালোমে আটাইকৈজন ৰাজকোঁৱৰক নিমন্ত্ৰণ কৰিলে।²⁴ অবচালোমে ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “চাওঁক, আপোনাৰ এই দাসৰ লগত মেৰৰ নোম কটা লোকসকল আছে। এই কাৰণে মই বিনয় কৰোঁ, মহাৰাজ আৰু মহাৰাজৰ দাসবোৰ আপোনাৰ এই দাসৰ লগত আহক।”

25 তাতে ৰজাই অবচালোমক ক'লে, “সেয়ে নহয় বোপা, আমি সকলোৱে নাযাওঁ; গ'লে তোমাৰ অধিক ভাৰহে হ'ব।” তথাপি তেওঁ বৰকৈ ধৰিলে; কিন্তু ৰজাই যাৰলৈ মান্তি নহ'ল যদিও তেওঁক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।²⁶ তেতিয়া অবচালোমে ক'লে, “যদি সেয়ে নহয়, তেন্তে মোৰ তাই অগ্নোনক আমাৰ লগত যাৰলৈ অনুমতি দিয়ক।” তেতিয়া ৰজাই তেওঁক ক'লে, “অগ্নোন তোমাৰ লগত কিয় যাব লাগে?”

27 অবচালোমে বৰকৈ ধৰাত ৰজাই অগ্নোনক আৰু সকলো ৰাজকোঁৱৰক তেওঁৰ লগত যাৰলৈ অনুমতি দিলে।²⁸ অবচালোমে তেওঁৰ দাসবোৰক এই আজ্ঞা কৰিলে, বোলে, “ডালদৰে শুন। অগ্নোনৰ মন কোন সময়ত দৰাফাৰসত প্ৰফুল্লিত হয়, তহঁতে তাক ডালকৈ চাবি আৰু যেতিয়া ‘অগ্নোনক আঘাত কৰ’ বুলি মই তহঁতক কম, তেতিয়া তাক বধ কৰিবি, ভয় নকৰিবি; মই তহঁতক জানো হুকুম দিয়া নাই? সাহিয়াল হৈ বীৰত্ব দেখুওৱা।”²⁹ তেতিয়া অবচালোমৰ দাসবোৰে তেওঁৰ আজ্ঞাৰ দৰে অগ্নোনলৈ কৰিলে। তেতিয়া আন আটাই ৰাজকোঁৱৰসকল উঠি, প্ৰতিজনে নিজ নিজ খছৰৰ পিঠিত উঠি পলাল।

30 তেওঁলোক বাটত থাকোঁতেই দায়ুদলৈ এই বাতৰি আহিল, বোলে, “অবচালোমে আটাইকৈজন ৰাজকোঁৱৰক বধ কৰিলে, তেওঁলোকৰ এজনো অৱশিষ্ট নাই।”³¹ তেতিয়া ৰজাই উঠি নিজৰ কাপোৰ ফালি মাটিত দীঘল হৈ পৰিল; আৰু তেওঁৰ দাসবোৰেও নিজ নিজ কাপোৰ ফালি ৰজাৰ ওচৰত থিয় হৈ ব'ল।

32 তেতিয়া দায়ুদৰ ককায়েক চিমিয়াৰ পুংৰ সেই যোনাদবে মাত লগাই ক'লে, “সকলো ৰাজকোঁৱৰ যে হত হ'ল, মোৰ প্ৰভুৱে এনে নাভাৰক, কিয়নো কেৱল অগ্নোনৰহে মৃত্যু হৈছে। কাৰণ অবচালোমৰ ভনী তামাৰক বলাকাৰ কৰা দিনৰে পৰা অবচালোমে ইয়াক থিৰ কৰিছিল।”³³ এতেকে সকলো ৰাজকোঁৱৰ মৰাৰ কথা মোৰ প্ৰভু ৰজাই যেন নিজ মনত ঠাই নিদিযে কিয়নো কেৱল অগ্নোনহে মৰিছে।”

34 কিন্তু ইয়াৰ ভিতৰতে অবচালোম পলাল। পাছত ডেকা পৰিয়াই চকু তুলি চাই প্ৰভুৰ কাষৰ পৰা নিজৰ পাছফালে থকা বাটেদি অনেক লোকক অহা দেখিলে।³⁵ তাতে যোনাদবে ৰজাক ক'লে, “সোৱা চাওঁক, ৰাজকোঁৱৰসকল আহিছে; আপোনাৰ দাসৰ কথাৰ দৰে সেয়েই ঘটিল।”³⁶ এই কথা কোৱা মাংৰকে ৰাজকোঁৱৰসকল আহি পাই, চিঞৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে। তাতে ৰজা আৰু তেওঁৰ আটাই দাসবোৰেও বৰকৈ কান্দিবলৈ ধৰিলে।

37 কিন্তু অবচালোম পলাই গচুৰৰ ৰজা অস্মীহোৰৰ পুংৰ তন্ময়ৰ ওচৰলৈ গ'ল। দায়ুদে প্ৰতিদিনে নিজৰ পুংৰৰ কাৰণে শোক কৰিলে।³⁸ এইদৰে অবচালোম পলাই গচুৰলৈ গৈ, তাত তিনি বছৰ থাকিল।³⁹ পাছত দায়ুদ ৰজাই অবচালোমৰ ওচৰলৈ যাৰলৈ হাবিয়াহ কৰিলে কিয়নো তেওঁ অগ্নোনৰ মৃত্যু হোৱাত সেই বিষয়ে শাস্ত্ৰনুপ্ৰাপ্ত হৈছিল।

14 অধ্যায়

অবচালোম যিৰুচালেমলৈ ঘূৰি অহা।

1 পাছত চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাবে ৰজাৰ মন অবচালোমৰ প্ৰতি থকা বুজি, 2 তকোৱালৈ মানুহ পঠাই, তাৰ পৰা এজনী বুদ্ধিয়ক মহিলা অনাই তাইক ক'লে, “এতিয়া তুমি শোক কৰা ডাও ধৰা, শোক-বশ্ৰংৰ পিন্ধা আৰু গাত তেল নৰ্ঘাইবা; কিন্তু মৃতলোকৰ বাবে বহুকাল শোক কৰা মহিলা যেন হোৱা। 3 তাৰ পাছত ৰজাৰ ওচৰলৈ গৈ, তেওঁক মই কোৱা কথা এনেদৰে ক'বগৈ।” এই বুলি যোৱাবে, তাই ৰজাক ক'ব লগীয়া কথাখিনি শিকাই দিলে।

4 পাছত তকোৱাৰ মহিলা গৰাকীয়ে ৰজাক কোৱা সময়ত, তাই তললৈ মুখ কৰি মাটিত পৰি প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, “হে মহাৰাজ, উপকাৰ কৰক।” 5 ৰজাই সুধিলে, “তোমাৰ কি হ'ল?” তাতে তাই ক'লে, “মই সঁচাকৈ এগৰাকী বিধৱা; মোৰ স্বামী মৰিল। 6 আৰু আপোনাৰ বেটীৰ দুটি পো আছিল আৰু সিহঁত দুয়ো পথাৰত কাজিয়া কৰিছিল, তাতে সিহঁতক এৰুৱাবলৈ কোনো নথকাত, এটাই আনটোত প্ৰহাৰ কৰি বধ কৰি পেলালে। 7 এতিয়া চাওঁক, গোটেই গোষ্ঠীয়ে আপোনাৰ বেটীৰ বিৰুদ্ধে উঠি কৈছে, ‘তই সেই ভ্ৰাতৃ-বধীটোক শোধাই দে; তাৰ বধ কৰা ভায়েকৰ প্ৰাণৰ সলনি আমি তাৰ প্ৰাণ লম।’ গতিকে তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰিকো বিনষ্ট কৰিব। এইদৰে সিহঁতে মোৰ বাকী থকা আঙ্গঠটি নুমাই পৃথিৱীত মোৰ স্বামীৰ নাম আদি একো নথকা কৰিব খুজিছে।”

8 তেতিয়া ৰজাই সেই মহিলাক ক'লে, “তুমি তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা, মই বাৰু কি কৰিব পাৰোঁ, তোমাৰ কাৰণে এই বিষয়ে আজ্ঞা দিম।” 9 পাছে সেই তকোৱাৰ মহিলাই ৰজাক ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু, মহাৰাজ, মোৰ আৰু মোৰ পিতৃ-বংশৰ ওপৰতেই এই দোষ পৰক। মহাৰাজ আৰু নিজ সিংহাসন হ'লে নিৰ্দোষী হওঁক।”

10 তেতিয়া ৰজাই ক'লে, “কোনোৱে যদি তোমাক কিবা কয়, তেন্তে তাক মোৰ আগলৈ আনিবা, তাতে সি আৰু তোমাক নুচুৰ।” 11 তেতিয়া সেই মহিলাই ক'লে, “মই মিনতি কৰিছোঁ, প্ৰতিকাৰ সাধকক নষ্ট কৰিবলৈ নিদিবলৈ মহাৰাজে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম উচ্ছাৰণ কৰক; সেয়ে নহ'লে তেওঁলোকে মোৰ ল'ৰাটিক বিনষ্ট কৰিব।” ৰজাই ক'লে, “জীৱন্ত যিহোৱাৰ শপত, তোমাৰ ল'ৰাৰ এডালি চুলিও মাটিত নপৰিব।”

12 তেতিয়া সেই মই ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ বেটীক মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ আগত এটি কথা ক'বলৈ দিয়ক।” তাতে ৰজাই ক'লে, “কোৱা।” 13 পাছে সেই মহিলাই ক'লে, “ঈশ্বৰৰ প্ৰজাৰ বিৰুদ্ধে আপুনি কিয় তেনে কল্পনা কৰিছে? সেই কথা কোৱাতে মহাৰাজ দোষী লোক যেন হৈছে, কাৰণ মহাৰাজে খেদি দিয়া পুংৰক ওভেটাই আনিব নোখোজে। 14 কিয়নো আমি অৱশ্যে মৰিম; আৰু আমি পুনৰায় জমা কৰিব নোৱাৰা মাটিত পৰা পানীৰ নিচিনা হ'ম। ঈশ্বৰে প্ৰাণ নিনিয়ে, কিন্তু আপোনাৰ পৰা দেশান্তৰ কৰা লোক যাতে দেশান্তৰিত হৈ নাথাকে, তাৰ উপায় চিন্তা কৰে।

15 এতিয়া মই যে এই কথা মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ আগত ক'বলৈ আছিলোঁ, লোকসকলে মোক ভয় দেখুৱাৰ কাৰণেহে আছিলোঁ। তেতিয়া আপোনাৰ বেটীয়ে মনতে ভাবিলো যে, ‘মই মহাৰাজৰ আগত এই কথা জনাম, কিজানি মহাৰাজে নিজৰ বেটীৰ নিবেদন অনুসাৰে কাৰ্য কৰিব। 16 কিয়নো যি জনে মোক আৰু মোৰ ল'ৰাটিক একেলগে যিহোৱাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিবলৈ খুজিছে, তেওঁৰ হাতৰ পৰা নিজৰ বেটীক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ মহাৰাজে মোৰ কথা শুনিব। 17 তেতিয়া আপোনাৰ দাসীয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে বোলে, ‘হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ বাক্য মৌলৈ যেন অৱশ্যে শত্ৰুনাশয়ক হয়, কিয়নো ভাল-বেয়া বিবেচনা কৰাত মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ ঈশ্বৰৰ দূতৰ তুল্য।’ আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা যেন আপোনাৰ লগত থাকক।”

18 তেতিয়া ৰজাই উত্তৰ দি সেই মহিলা গৰাকীক ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, তোমাক মই যি সোধো, সেই বিষয়ে যেন একোকে মোৰ পৰা গুপতে নাৰাখা।” তাতে তাই ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ, এতিয়া কওঁক।” 19 ৰজাই ক'লে, “তোমাৰ এই সকলো কথাত যোৱাৰ জানো হাত নাই?” তাতে সেই মহিলা গৰাকীয়ে উত্তৰ দি ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ, আপোনাৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ প্ৰভু মহাৰাজে কোৱা কথাৰ পৰা সোঁ কি বাওঁফালে ঘূৰিবৰ কাৰো সাধ্য নাই। আপোনাৰ দাস যোৱাবেই মোক আদেশ কৰিলে আৰু মই যি কথা ক'লোঁ, এই সকলো কথা আপোনাৰ বেটীক ক'বলৈ দিলে। 20 যি যি ঘটি আছে তাৰ পৰিৱৰ্ত্তন কৰিবলৈহে আপোনাৰ দাস যোৱাবে এই কাৰ্য কৰিলে। পৃথিৱীত থকা সকলো বিষয় জানিবলৈ, মোৰ প্ৰভু, আপুনি ঈশ্বৰৰ দূতৰ নিচিনা জ্ঞানী।”

21 তাৰ পাছত ৰজাই যোৱাবক ক'লে, “এতিয়া চোৱা, মই এনে কৰ্ম কৰিম। এই হেতুকে যোৱা, সেই ডেকা অবচালোমক পুনৰায় আনগৈ।” 22 তাতে যোৱাবে মাটিত উৰুৰি হৈ ৰজাক প্ৰণিপাত কৰিলে আৰু তেওঁক ধন্যবাদ জনালে। তেওঁ ৰজাক ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ, আপুনি আপোনাৰ দাসৰ নিবেদন অনুসাৰে যে কাৰ্য কৰিলে আৰু মই যে আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, সেই বিষয়ে আজি আপোনাৰ এই দাসে জানিলে।”

23 তাৰ পাছত যোৱাব উঠি গচুৰলৈ গৈ অবচালোমক যিৰুচালেমলৈ আনিলে। 24 তেতিয়া ৰজাই ক'লে, সি নিজ ঘৰলৈ ঘূৰি আহিব পাৰে কিন্তু মোৰ মুখ হ'লে সি দেখিবলৈ নাপাওঁক। তেতিয়া অবচালোমে নিজৰ ঘৰলৈ ঘূৰি গ'ল কিন্তু ৰজাৰ মুখ দেখিবলৈ নাপালে।

25 সেই সময়ত গোটেই ইশ্বৰয়েলৰ মাজত অবচালোমতকৈ সৌন্দৰ্য্যৰ কথাত প্ৰশংসনীয় তেনে কোনো পুৰুষ নাছিল। তেওঁৰ ভৰিৰ তলুৱাৰ পৰা মূৰৰ তালুকে তেওঁত একো ঘূণ নাছিল। 26 যেতিয়া তেওঁৰ মূৰৰ চুলি অতি গধুৰ হয় তেতিয়া প্ৰত্যেক বছৰৰ শেষত নিজৰ মূৰৰ চুলি কাটি পেলায় আৰু তেওঁ তেওঁৰ সেই কটা চুলি জোখে যাৰ ৰাজ পৰিমাণ অনুসাৰে প্ৰায় দুশ চেকলমান হয়। 27 অবচালোমৰ তিনটা পুংৰ আৰু তামাৰ নামেৰে এজনী জীয়েক জন্মে। সেই ছোৱালীজনী বৰ শুৱনী আছিল।

28 পাছত অবচালোমে ৰজাৰ মুখ নেদেখি সম্পূৰ্ণ দুবছৰ যিৰুচালেমত নিবাস কৰিলে। 29 তাৰ পাছত অবচালোমে নিজকে ৰজাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াবৰ কাৰণে যোৱাবক সেই কথা জনালে, কিন্তু যোৱাৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ সন্মত নহ'ল। সেই বাবে তেওঁ দ্বিতীয়বাৰ মানুহ পঠালে কিন্তু তেতিয়াও যোৱাৰ আহিবলৈ মান্তি নহ'ল।

30 তেতিয়া অবচালোমে নিজৰ দাসবোৰক ক'লে, “চোৱা, মোৰ মাটিৰ ওচৰতে যোৱাৰৰ এখন শস্যক্ষেত্ৰ আছে আৰু তাত তেওঁৰ যৱধান আছে। তোমালোকে সেই ঠাইত গৈ তাত জুই লগাই দিয়া।” তাতো অবচালোমৰ দাসবোৰে সেই খেতিত জুই লগাই দিলে। 31 তেতিয়া যোৱাবে উঠি অবচালোমৰ ঘৰলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ দাসবোৰে মোৰ খেতিত কিয় জুই লগাই দিলে?”

32 তেতিয়া অবচালোমে যোৱাবক ক'লে, “চোৱা, মই তোমাক খবৰ পঠিয়াইছিলো বোলে, ‘তুমি মোৰ ওচৰলৈ আহা যাতে মই তোমাক ৰজাৰ ওচৰলৈ ক'বলৈ পঠিয়াম যে, “মই গঢ়ুৰৰ পৰা কেলেই আহিলোঁ? এতিয়ালৈকে তাত থকা হ'লে মোৰ ভাল আছিল। এতিয়া এই হেতুকে মোক ৰজাৰ মুখ দেখিবলৈ দিয়ক আৰু যদি মোত কিবা অপৰাধ আছে তেতিয়া হ'লে তেওঁ যেন মোক বধ কৰক।” ’” 33 তেতিয়া যোৱাবে ৰজাৰ আগলৈ গৈ তেওঁক সেই কথা জনালে। যেতিয়া ৰজাই অবচালোমক মতাই আনিলে, তেতিয়া তেওঁ ৰজাৰ আগলৈ গৈ তললৈ মাটিত মূৰ দোঁৱাই ৰজাৰ আগত পৰিণিপাত কৰিলে আৰু তেতিয়া ৰজাই অবচালোমক চুমা খালে।

15 অধ্যায়

অবচালোমৰ বিদ্বেষ। দায়ুদ পলাই যোৱা।

1 সেই সময়ৰ পাছত অবচালোমে নিজৰ বাবে এখন ৰথ, কেইটামান ঘোঁৰা আৰু নিজৰ আগে আগে লৰি যাবৰ বাবে পঞ্চাশ জন মানুহ যুগুত কৰি ল'লে। 2 অবচালোমে ৰাতিপুৱাতে উঠি, নগৰৰ দুৱাৰ বাটৰ কাষত থিয় দি থাকে। তেতিয়া যদি বিচাৰৰ অৰ্থে ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিব লগা কোনো মানুহৰ গোচৰ থাকে, অবচালোমে তেওঁক মাতি সোধে, “তুমি কোন নগৰৰ পৰা আহিছা?” তাতো সেই লোকজনে উত্তৰ দি কয় বোলে, “আপোনাৰ এই দাস ইশ্বায়েলৰ ফৈদৰ মাজৰ এজন।”

3 তেতিয়া অবচালোমে তেওঁক কয়, “চোৱা, তোমাৰ গোচৰৰ কথা ভাল আৰু ন্যায্য, কিন্তু তোমাৰ কথা শুনিবলৈ ৰজাৰ নিযুক্ত কৰা লোক কোনো নাই।” 4 অবচালোমে আৰু কয়, “মোৰ ইচ্ছা এয়ে যে যদি মোক দেশৰ বিচাৰকৰূপে পতা হ'লে, কোনো বিবাদ বা গোচৰ থকা প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে মোৰ ওচৰলৈ আহিলহেঁতেন আৰু মই তেওঁলৈ ন্যায্য বিচাৰ কৰিলোঁহেঁতেন।”

5 পাছত এনে ঘটো যে কোনো এজন লোক যেতিয়া তেওঁক শ্ৰদ্ধা জনাবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহে, সেই লোকজনক তেওঁ হাত মেলি ধৰে আৰু চুমা খায়। 6 ইশ্বায়েলৰ যি সকলো লোক ৰজাৰ ওচৰলৈ বিচাৰৰ অৰ্থে আহে, সেই সকলোকে অবচালোমে সেইৰূপেই ব্যৱহাৰ কৰে। এইদৰেই অবচালোমে ইশ্বায়েল লোকসকলৰ মন তেওঁৰ ফাললৈ নিলে।

7 তাৰ পাছত চাৰি বছৰৰ শেষত, অবচালোমে ৰজাক ক'লে, “মই আপোনাক বিনয় কৰিছোঁ, মই যিহোৱালৈ যি এটা সঙ্কল্প কৰিলোঁ তাক হিষ্ণোণত পালন কৰিবৰ বাবে মোক যাবলৈ অনুমতি দিয়ক। 8 কিয়নো আপোনাৰ দাস মই যেতিয়া অৰাম দেশৰ গঢ়ুত প্ৰবাস কৰি আছিলোঁ, তেতিয়া মই এই সঙ্কল্প কৰি কৈছিলোঁ, ‘যদি যিহোৱাই মোক নিশ্চয়ে যিৰুচালেমলৈ ওভোটাই নিয়ে, তেতিয়া মই যিহোৱাক সেৱাভক্তি কৰিম।’”

9 তাতো ৰজাই ক'লে, “শান্তিৰ যোৱা।” তেতিয়া অবচালোম উঠি হিষ্ণোণলৈ গ'ল। 10 কিন্তু অবচালোমে ইশ্বায়েলৰ আটাই ফৈদৰ ওচৰলৈ চোৱাং-চোৱাৰ দ্বাৰাই কৈ পঠালে, বোলে, “শিঙাৰ শব্দ শুনামাৰে তোমালোকে ক'বা, ‘অবচালোম হিষ্ণোণত ৰজা হ'ল।’”

11 আৰু অবচালোমৰ লগত যিৰুচালেমৰ পৰা দুশ নিমলিৰত লোক গৈছিল। 12 পাছে অবচালোমে বলি দান কৰা সময়ত মানুহ পঠাই দায়ুদৰ মন্ত্ৰী গিলোনীয়া অহীথেফলক তেওঁৰ নগৰ গিলোৰ পৰা মতাই আনিলে। এইদৰে অবচালোমৰ চৰ্কাৰত মজবুত হৈ উঠিল, কাৰণ অবচালোমৰ পক্ষৰ লোক স্বৰ্গে স্বৰ্গে বাঢ়ি গ'ল।

13 পাছত এজন দূত দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহি এই সন্বাদ দিলে, বোলে, “ইশ্বায়েল লোকসকলৰ মন অবচালোমৰ পক্ষ হ'ল।” 14 তাতো দায়ুদে যিৰুচালেমত নিজৰ লগত থকা সকলো দাসবোৰক ক'লে, “আহা আমি ওলাই পলাওঁহক; নহ'লে অবচালোমৰ হাতৰ পৰা আমি এজনো সাৰিব নোৱাৰিম। এতেকে শীঘ্ৰে যাবলৈ যুগুত হোৱা, নহ'লে সি বেগাই আমাৰ লগ ধৰিব আৰু আমাৰ ওপৰত অমঙ্গল ঘটাব আৰু তৰোৱালৰ ধাৰেৰে নগৰৰ লোকক আঘাত কৰিব।” 15 তাতো, ৰজাৰ দাসবোৰে ৰজাক ক'লে, “চাওঁক, আমাৰ প্ৰভু মহাৰাজে যি কৰিবলৈ মন কৰিছে তাক কৰিবলৈ আপোনাৰ দাসবোৰ যুগুত হৈ আছে।”

16 পাছে ৰজা ওলাই গ'ল, আৰু তেওঁৰ সকলো পৰিয়াল তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল; কিন্তু ৰাজগৃহ প্ৰতিপাল কৰিবৰ বাবে ৰজাই দহজনী উপপত্নী এৰি থৈ গ'ল। 17 পাছত ৰজা আৰু তেওঁৰ পাছত যোৱা সকলো মানুহ ওলাই গৈ বৈ-মিৰহকত ৰ'ল। 18 তেওঁৰ দাসবোৰ তেওঁৰ লগে লগে কুচকাৱাজ কৰি খোজ কাটি গ'ল আৰু সকলো কৰেখীয়া, পেলেখীয়া আৰু সকলো গাতীয়া লোক অৰ্থাৎ ছশ লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গাতৰ পৰা অহা ৰজাৰ আগে আগে গ'ল।

19 তেতিয়া ৰজাই গাতীয়া ইত্যক ক'লে, “তুমি আমাৰ লগত কিয় আহিছা? তুমি উভটি গৈ অবচালোম ৰজাৰ লগত থাকা কিয়নো তুমি বিদেশী আৰু এজন দেশান্তৰিত লোক। তোমাৰ নিজ ঠাইলৈ উভটি যোৱা। 20 যিহেতু তুমি যোৱা কালি মাথোন আহিলা, কিয় মই তোমাক আমাৰ লগত লৈ সকলোফালে ঘূৰাই ফুৰাম? মই নিজেই নাজানো যে মই ক'লৈ গৈ আছোঁ। সেই কাৰণে তুমি তোমাৰ লোকসকলক লৈ ঘূৰি যোৱা। তোমাৰ লগত দয়া আৰু সত্য থাকক।”

21 কিন্তু ইত্যয়ে ৰজাক উত্তৰ দি ক'লে, “জীৱন্ত যিহোৱাৰ শপত আৰু মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ জীৱনৰ শপত, মৰিবৰ বা জীয়াই থকাৰ অৰ্থেই হওঁক, মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ যি ঠাইলৈ যাব, আপোনাৰ এই দাসো সেই ঠাইলৈকে যাব।” 22 সেই বাবে দায়ুদে

ইত্যক ক'লে, “তেন্তে তুমি আমাৰ লগত আগবাঢ়ি গৈ পাৰ হোৱা।” তেতিয়া গাতীয়া ইত্যক ও তেওঁৰ সমুদায় লোক আৰু তেওঁলোকৰ লগত অহা সকলো পৰিয়াল ৰজাৰ সৈতে গ'ল।²³ সকলো লোকে কিদেৱাণ উপত্যকা পাৰ হৈ যাওঁতে, গোটেই দেশখনে বৰকৈ ঝৰন্দন কৰিলে আৰু ৰজাই নিজেও পাৰ হ'ল। এইদৰে সকলো লোক বাটত যাংবা কৰি কৰি মৰুপ্ৰান্তৰ দিশে গ'ল।

²⁴ আনকি চাদোকো তেওঁৰ লগত লেবীয়া লোকসকল ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটি বৈ লৈ উপস্থিত হ'ল। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি নমাই ৰাখিলে আৰু তেতিয়া অবিয়াথৰ তেওঁলোকৰ লগত লগ দিলে। তেওঁলোকে এনে কৰাৰ আগে লোকসকল নগৰৰ পৰা একেবাৰে ওলাই নহালৈক ৰখি থাকিল।²⁵ ৰজাই চাদোকক ক'লে, “তুমি ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটি পুনৰাই নগৰলৈ ঘূৰাই লৈ যোৱা। যদি যিহোৱাৰ দৃষ্টিত মই অনুগ্ৰহ পাওঁ, তেনেহ'লে তেওঁ পুনৰাই মোক ঘূৰাই আনিব আৰু তাক ও তেওঁৰ বাসস্থান মোক দেখুৱাব।²⁶ কিন্তু যদি তেওঁ এইদৰে কয়, ‘তোমাত মোৰ একো সন্তোষ নাই,’ তেন্তে চোৱা, মই ইয়াত আছোঁ আৰু তেওঁ দৃষ্টিত যি ভাল, মৌলৈ তেওঁ তাকেই কৰক।”

²⁷ ৰজাই চাদোক পুৰোহিতক ইয়াকো ক'লে, “তুমি এজন দৰশক নহয় নে? তুমি তোমাৰ পুংৰ অহীমাচ আৰু অবিয়াথৰ পুংৰ যোনাথন, তোমালোকৰ এই দুই পুংৰক লগত লৈ, শান্তিৰে নগৰলৈ ঘূৰি যোৱা।²⁸ আৰু চাবা তোমালোকৰ ওচৰৰ পৰা মৌলৈ ঠিক খবৰ নহামানে, মই পাৰ-ঘাটত বাট চাই থাকিম।”²⁹ এতেকে চাদোক আৰু অবিয়াথৰে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটি আকৌ যিৰুচালেমলৈ লৈ গৈ, তেওঁলোক সেই ঠাইতে থাকিল।

³⁰ পাছত দায়ূদ জেতুন পৰ্বতলৈ উঠি যোৱা বাটেদি খালি ভৰিৰে উঠি গ'ল। তেওঁ ওপৰলৈ উঠি যাওঁতে কান্দি কান্দি গ'ল আৰু তেওঁৰ মূৰ ঢকা আছিল। তেওঁৰ লগৰ লোকসকলে পৰতিজনেও নিজ নিজ মূৰ ঢাকিলে আৰু ওপৰলৈ উঠি যাওঁতে কান্দি কান্দি গ'ল।³¹ তেতিয়া কোনো এজনে দায়ূদক ক'লে, “অবচালোমৰ লগত চম্বুৰেলকাৰীবোৰৰ মাজত অহীথোফলো আছে।” তাতে দায়ূদে পৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে যিহোৱা, মই বিনয় কৰোঁ, অহীথোফলৰ মনংৰণা মূৰখৰ মনংৰণা কৰক।”

³² পাছত দায়ূদে যেতিয়া পৰ্বতৰ সেই টিং পালে, যি ঠাইত লোকসকলে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰে, তেতিয়া অৰ্কীয়া হুফয়ে নিজৰ কাপোৰ ফালি মূৰত মাটি লৈ দায়ূদৰ লগ ধৰিবলৈ আহিল।³³ দায়ূদে তেওঁক ক'লে, “তুমি যদি মোৰ লগত যোৱা তেন্তে তুমি মৌলৈ ভাৰহে হ'বা।³⁴ কিন্তু যদি তুমি নগৰলৈ ঘূৰি গৈ অবচালোমক কোৱা যে ‘হে মহাৰাজ, মই আপোনাৰ দাস হম, আগেয়ে যেনেকৈ আপোনাৰ পিতৃৰ দাস আছিলোঁ, তেনেকৈ আপোনাৰো দাস হম,’ তেন্তে মোৰ বাবে তুমি অহীথোফলৰ মনংৰণা ব্যৰ্থ কৰিব পাৰিবা।

³⁵ সেই ঠাইতে চাদোক আৰু অবিয়াথৰ পুৰোহিত জানো তোমাৰ লগত নাথাকিব নে? এই হেতুকে তুমি ৰাজগৃহত যি যি কথা শুনিবা সেই সকলো কথা চাদোক আৰু অবিয়াথৰ পুৰোহিতক ক'বা।³⁶ চাবা, যেন সেই ঠাইত তেওঁলোকৰ লগত তেওঁলোকৰ দুজন পুংৰক, চাদোকৰ পুংৰক অহীমাচ আৰু অবিয়াথৰ পুংৰক যোনাথন আছে। তোমালোকে যি যি কথা শুনিবা, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মোৰ শুৰিলে সেই সকলো বাতৰি পঠাই দিবা।”³⁷ তেতিয়া দায়ূদৰ বন্ধু হুয় নগৰলৈ গ'ল আৰু তেতিয়া অবচালোমো যিৰুচালেমত সোমাল।

16 অধ্যায়

¹ যেতিয়া দায়ূদে পৰ্বতৰ চিঙত পাছ পেলাই অলপ আগ হ'ল, তেতিয়া চোৱা, মফিবোচতৰ দাস চীবাই সজোৱা দুটা গাধ লগত লৈ গৈ তেওঁৰ শুৰিত উপস্থিত হ'ল; সেই গাধৰ ওপৰত দুশ পিঠা, এশ থোপা শুকান দৰাফা গুটি, এশ লদা খেজুৰ গুটি আৰু এক মোট দৰাফাৰস আছিল।² পাছে ৰজাই চীবাক সুধিলে, “তুমি এইবাৰ অনাৰ অভিপ্ৰায় কি?” তাতে চীবাই ক'লে, “এই গাধ দুটা ৰজাৰ পৰিয়াল উঠি যাবৰ বাবে, এই পিঠা আৰু খেজুৰ গুটি ডেকাসকলৰ আহাৰৰ বাবে আৰু দৰাফাৰস অৰণ্যত ক্লান্ত হোৱা লোকসকলে পান কৰিবৰ বাবে।”

³ পাছে ৰজাই ক'লে, “তোমাৰ পৰভুৰ নাতি ল'ৰাটি ক'ত?” তাতে চীবাই ৰজাক ক'লে, “চাওক, তেওঁ যিৰুচালেমত আছে; কিয়নো তেওঁ ক'লে, ‘ইশ্বায়েল বংশই আজি মোৰ পৈতৃক ৰাজ্য মোক ওলোটাই দিব।’”⁴ তাতে ৰজাই চীবাক ক'লে, “চোৱা, মফিবোচতৰ সৰ্ব্বম্ব তোমাৰেই।” চীবাই ক'লে, “হে মোৰ পৰভু মহাৰাজ, মই পৰ্বণপাত কৰিছোঁ। বিনয় কৰোঁ, মোক আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত কৰক।”

⁵ যেতিয়া দায়ূদ ৰজাই বহুৰীম পালে, চৌলৰ বংশৰ ভিতৰৰ গেৰাৰ পুতেক চিমিয়ী নামেৰে এটা মানুহ তাৰ পৰা ওলাল; সি ওলাই যাওঁতে যাওঁতে শাও দি দি গ'ল।⁶ সি দায়ূদলৈ আৰু দায়ূদ ৰজাৰ সকলো দাসলৈ শিল দলিয়ালে; যদিওঁবা সকলো লোক আৰু সকলো বীৰ তেওঁৰ সোঁ আৰু বাওঁ ফালে আছিল।⁷ চিমিয়ীয়ে শাও দি দি কৈছিল, “হেৰো ৰক্তপাতি পাষণ্ড, যা, গুচি যা।⁸ তই যাৰ পদত ৰজা হ'লি, সেই চৌলৰ বংশৰ সকলো ৰক্তপাতৰ পৰতিফল যিহোৱাই তোকে দিছে। যিহোৱাই তোৰ পুতেক অবচালোমৰ হাতত ৰাজ্য সমৰ্পণ কৰিলে। চা, তই নিজেই ধ্বংস হ'লি, কিয়নো তই ৰক্তপাতি মানুহ।”

⁹ তেতিয়া চৰুয়াৰ পুংৰ অবিচয়ে ৰজাক ক'লে, “সেই মৰা কুকুৰে মোৰ পৰভু মহাৰাজক কিয় শাও দিয়ে? আপুনি অনুমতি দিয়ে যদি, মই পাৰ হৈ গৈ তাৰ মূৰটো কাটি পেলাওঁ।”¹⁰ কিন্তু ৰজাই ক'লে, “হে চৰুয়াৰ পুংৰসকল, তোমালোকৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্কক? যি স্থলত যিহোৱাই দায়ূদক শাও দে বুলি তাক কৈছে, ‘এনে স্থলত, সি শাও দিয়াত, তই এনে কিয় কৰিছ বুলি কোনে ক'ব?’”

¹¹ দায়ূদে অবিচয়ক আৰু নিজৰ সকলো দাসক ক'লে, “চোৱা, মোৰ ওঁৰসত জন্মা মোৰ পুংৰই মোৰ পৰাণ ল'বলৈ বিচাৰিছে। তেন্তে সেই বিন্যাৰীনীয়াটোৱে কিমান অধিক পৰিমাণে মোৰ ধ্বংস হোৱাতো বিচাৰিব! তাক থাকিব দিয়া, সি শাও

দিয়ক; কিয়নো যিহোৱাই তাক অনুমতি দিছে।¹² কিজানি মোলে কৰা অন্যায়লৈ যিহোৱাই দৃষ্টি কৰিব আৰু সি আজি মোক দিয়া শাওৰ সলনি যিহোৱাই মোৰ মঙ্গল কৰিব।”

¹³ এইদৰে দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল বাটেদি গৈ আছিল আৰু সেই চিমিয়ীয়েও তেওঁৰ সন্মুখৰ পৰ্বতৰ কাষেদি, শাও দি দি তেওঁলৈ শিল মাৰি মাৰি আৰু মাটি দলিয়াই গৈ আছিল।¹⁴ তেতিয়া ৰজাই তেওঁৰ লগৰ লোকসকলে সৈতে অয়েফীমলৈ আহি সেই ঠাইতে জিৰণি ল'লে।

যিৰূচালেমত অবচালোমৰ প্ৰবেশ। অহীথোফলৰ আৰু হুচয়ৰ মলংৰণা।

¹⁵ এনেতে অবচালোম আৰু তেওঁৰ লগত অহীথোফল আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলোলোক যিৰূচালেমলৈ আহিল।¹⁶ পাছে যেতিয়া দায়ুদৰ বন্ধু অৰুকীয়া হুচয় অবচালোমৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া হুচয়ে অবচালোমক ক'লে, “মহাৰাজ চিৰজীৱি হওক, মহাৰাজ চিৰজীৱি হওক!”

¹⁷ তাতে অবচালোমে হুচয়ক ক'লে, “তোমাৰ বন্ধুলৈ এনেকুৱাহে মৰম নে? তুমি নিজৰ বন্ধুৰ লগত কিয় নগ'লা? ¹⁸ তাতে হুচয়ে অবচালোমক ক'লে, “নহয়! কিন্তু যি জনক যিহোৱাই এই লোকসকল আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকক মনোনীত কৰিলে, মই তেওঁৰ ফলীয়াহে, তেওঁৰ লগতহে মই থাকিম।

¹⁹ আৰু কওঁ, মই কাৰ সেৱাকৰ্ম কৰিম? তেওঁৰ পুংৰৰ সাক্ষাতে দাস্য কৰ্ম কৰা উচিত নহব নে? যিদৰে তোমাৰ পিতৃৰ উপস্থিতিত দাস্য কৰ্ম কৰিলোঁ, তেনেকৈ আপোনাৰ আগতো কৰিম।

²⁰ পাছে অবচালোমে অহীথোফলক ক'লে, “এতিয়া আমি কি কৰা উচিত, সেই বিষয়ে তোমালোকে দিহা দিয়া। ²¹ তেতিয়া অহীথোফলে অবচালোমক ক'লে, “আপোনাৰ পিতৃয়ে নিজ ৰাজগৃহ প্ৰতিপাল কৰিবৰ বাবে যি উপপল্লীসকল থৈ গৈছে, আপুনি তেওঁলোকলৈ গমন কৰকগৈ; তাতে আপুনি যে নিজ পিতৃৰ দৃষ্টিত যিগলগীয়া হৈছে, তাক গোটেই ইশ্বায়েলে শুনিব। তেতিয়া আপোনাৰ লগত থকা সকলো লোকৰ হাত বলৱান হ'ব।”

²² পাছে অবচালোমৰ বাবে গৃহৰ শীৰ্ষ স্থানত এটা তম্বু তৰি দিয়া হ'ল আৰু অবচালোমে সকলো ইশ্বায়েলৰ সাক্ষাতে নিজ পিতৃৰ উপপল্লীবোৰত গমন কৰিলে। ²³ সেই কালত অহীথোফলে যি যি দিহা দিছিল, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ মুখৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই উত্তৰ পোৱাৰ দৰে আছিল। দায়ুদক দিয়া আৰু অবচালোমক দিয়া অহীথোফলৰ সকলো দিহা তেনেদৰেই আছিল।

17 অধ্যায়

¹ তাৰ পাছত অহীথোফলে অবচালোমক ক'লে, “মোক আপুনি বাৰ হাজাৰ লোকক বাচি ল'ব দিয়ক আৰু মই আজি ৰাতিয়েই উঠি গৈ দায়ুদৰ পিচত খেদি যাওঁ। ² যেতিয়া তেওঁ ৰাতি আৰু দুৰুল হোৱা যেন দেখিম, মই হঠাৎ তেওঁক আশ্বৰ্ষণ কৰি ৰাসত পেলাম। তাতে তেওঁৰ লগৰ সকলো মানুহ পলাই যাব আৰু মই অকল ৰজাকহে বধ কৰিম। ³ এইদৰে মই সকলো লোকক আপোনাৰ ফাললৈ আনিম যি দৰে এজনী কন্যা তেওঁৰ স্বামীৰ ওচৰলৈ আহে। তাতে সকলো লোক আপোনাৰ অধীনত শান্তিৰে থাকিব।” ⁴ তেতিয়া অহীথোফলৰ এই কথাত অবচালোম আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলো বৃদ্ধ লোকে সন্তোষ পালে।

⁵ তেতিয়া অবচালোমে ক'লে, “এতিয়া অৰুকীয়া হুচয়ক মাতা আৰু তেওঁ কি কয় সেই বিষয়ে আমি শুনে।” ⁶ যেতিয়া হুচয় অবচালোমৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া অবচালোমে তেওঁক অহীথোফলে কোৱা কথাৰ বুজাই ক'লে আৰু হুচয়ক সুধিলে বোলে, “অহীথোফলে যি কথা ক'লে আমি সেইদৰে কৰিম নে? যদি কৰিব নালাগে, তেনেহ'লে আপুনিয়েই আমাক পৰামৰ্শ দিয়ক।” ⁷ তেতিয়া হুচয়ে অবচালোমক ক'লে, “অহীথোফলে এইবাৰ দিয়া দিহা ভাল নহয়।”

⁸ হুচয়ে আৰু ক'লে, “আপুনি জানে যে আপোনাৰ পিতৃ আৰু তেওঁৰ লোকসকল বীৰ যোদ্ধা আৰু তেওঁলোকৰ খং পোৱালি কাটি নিয়া হাবিৰ ভালুকৰ দৰে। আপোনাৰ পিতৃ এজন যুদ্ধাৰু; তেওঁ সৈন্যসকলৰ লগত আজি ৰাতি নাথাকিব। ⁹ চাওঁক, এতিয়া তেওঁ হয়তো কোনো এটা গাতত নাইবা আন কোনো ঠাইত লুকাই আছে। তেতিয়া এনে ঘটিব যে, আৰম্ভতে তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত কেইজনমান লোক পতিত হ'ব আৰু তেতিয়া সেই বিষয়ে শুনা লোকসকলে ক'ব বোলে, ‘অবচালোমৰ পাছত যাওঁতা লোকসকলৰ মাজত হত্যা হৈছে।’ ¹⁰ সেই সময়ত যি সকল সাহিয়াল লোক, যি সকলৰ সাহস সিংহৰ নিচিনা, তেওঁলোকো পমি যাব কাৰণ আপোনাৰ পিতৃ যে এজন বীৰ পুৰুষ আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকলো যে সাহিয়াল, সেই বিষয়ে সকলো ইশ্বায়েলে জানে।

¹¹ কিন্তু মই এই পৰামৰ্শ দিওঁ যে দানৰে পৰা বেৰ-চেবালৈকে, সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ নিচিনা অসংখ্যক ইশ্বায়েলক আপোনাৰ আগত গোট খুঁৱা হওঁক আৰু যেন আপুনি নিজেও যুদ্ধলৈ যাওঁক। ¹² তেতিয়া যি কোনো ঠাইত তেওঁক পোৱা যাব, সেই ঠাইতে আমি তেওঁৰ গুৰিত উপস্থিত হৈ, মাটিত নিয়ৰ পৰাৰ দৰে তেওঁৰ চাকি ধৰিম। তাতে তেওঁক আৰু তেওঁৰ লগত যোৱা মানুহৰ মাজৰ কোনো এজনকে অৱশিষ্ট নাৰাখিম।

¹³ যদি তেওঁ কোনো নগৰত আশ্বৰ্ষণ লয়, তেন্তে গোটেই ইশ্বায়েলে সেই নগৰলৈ জৰী আনিব আৰু আমি সেই নগৰখন বান্ধি, জুৰিলৈকে তাক এনেদৰে টানি লৈ যাম যে সেই ঠাইত এটি সৰু শিলো নাথাকিব।” ¹⁴ তেতিয়া অবচালোম আৰু ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে ক'লে, “অহীথোফলৰ পৰামৰ্শতকৈ অৰুকীয়া হুচয়ৰ দিহাই উত্তম।” কিয়নো অবচালোমৰ ওপৰত অমঙ্গল ঘটাবৰ কাৰণে অহীথোফলৰ উত্তম পৰামৰ্শ ব্যৰ্থ কৰিবলৈ যিহোৱাই সেই বিষয়ে থিৰ কৰিছিল।

¹⁵ তাৰ পাছত হুচয়ে চাদোক আৰু অবিয়াথৰ এই দুজন পুৰোহিতক ক'লে, “অহীথোফলে অবচালোমক আৰু ইশ্বায়েলৰ বৃদ্ধ লোকসকলক এনে-তেনে পৰামৰ্শ দিছিল কিন্তু মই হ'লে অন্য পৰামৰ্শ দিলোঁ। ¹⁶ এতেকে তোমালোকে বেগাই দায়ুদৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই তেওঁক কোৱা যে, ‘আপুনি আজি ৰাতি আৰাবাহা’ৰ মৰুপ্ৰান্তৰ পাৰ ঘাটত নাথাকিব কিন্তু কোনো প্ৰকাৰে সেই ঠাই পাৰ হৈ যাব, নহ'লে মহাৰাজ আৰু আপোনাৰ লগৰ সকলো লোক ৰাসিত হ'ব।”

17 সেই সময়ত যোনাথন আৰু অহীমাচ অয়িন-ৰোগেলৰ জুৰিত বাস কৰি আছিল; তাতে এগৰাকী দাসীয়ে গৈ গৈ তেওঁলোকক বাতৰিসমূহ দিছিল। এইদৰে তেওঁলোকে দায়ুদ ৰজাৰ ওচৰত বাতৰি দিবলৈ যায় যাতে তেওঁলোকক নগৰত সোমোৱা কোনো লোকে দেখা নাপায়। 18 কিন্তু এইবাৰ এজন যুৱকে তেওঁলোকক দেখি অবচালোমৰ আগত জনালে। তেতিয়া যোনাথন আৰু অহীমাচ দুয়ো শীঘ্ৰে গুচি গৈ, বহুৰীমত থকা এজন মানুহৰ ঘৰত উপস্থিত হ'ল। সেই জন মানুহৰ চোতালত এটা নাদ আছিল আৰু দুয়ো সেই নাদলৈ নামি গ'ল।

19 তেতিয়া সেই মানুহ জনৰ পল্লীয়ে নাদৰ মুখত কাপোৰ এখন পাৰি, তাৰ ওপৰত খৰচিয়া পিঠাখুৰি মেলি দিলে; তাতে যোনাথন আৰু অহীমাচ সেই নাদত থকা বুলি কোনেও নাজানিলে। 20 পাছত অবচালোমৰ দাসবোৰে সেই ঘৰৰ মহিলা গৰাকীৰ ওচৰলৈ গৈ সুধিলে, “অহীমাচ আৰু যোনাথন ক'ত আছে?” তেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “তেওঁলোক নদীখন পাৰ হৈ গ'ল।” তাতে সেই ঠাইত তেওঁলোক দুয়োকে বিচাৰি নাপাই যিৰুচালেমলৈ ঘূৰি আহিল।

21 তেওঁলোক গুচি যোৱাৰ পাছত যোনাথন আৰু অহীমাচ নাদৰ বাহিৰলৈ উঠি আহিল। তাৰ পাছত দুয়ো দায়ুদ ৰজাক বাতৰি দিবলৈ গ'ল। তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আপোনালোক উঠক আৰু বেগাই পানীখিনি পাৰ হৈ যাওঁক কিয়নো অহীথোফলে আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে এনে-তেনে পৰামৰ্শ দিলে।” 22 তেতিয়া দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগৰ সকলোৱে উঠি যুৱদন পাৰ হ'ল। ৰাতিপুৱালৈ যুৱদন পাৰ নোহোৱাকৈ তেওঁলোকৰ এজনো অৱশিষ্ট নাথাকিল।

23 পাছত যেতিয়া অহীথোফলে নিজৰ পৰামৰ্শৰ দৰে কাম নোহোৱা দেখিলে তেতিয়া তেওঁ নিজৰ গাধ সজাই তাত উঠি গুছি গ'ল। তেওঁ নিজ নগৰত থকা নিজ ঘৰলৈ গৈ, নিজৰ ঘৰৰ বিষয়ে দিহা দি, নিজে নিজৰ ডিঙিত ফাঁচ লগালে। তাতে তেওঁৰ এনেদৰে মৃত্যু হয় আৰু নিজ পিতৃৰ মৈদামতে তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল।

অবচালোমক পৰাজয় কৰা আৰু তেওঁৰ মৰণ।

24 তাৰ পাছত দায়ুদে মহনয়িমত আহিল। অবচালোমে হ'লে সকলো ইশ্বায়েল লোকক সৈতে যুৱদন পাৰ হ'ল। 25 তেতিয়া অবচালোমে যোৱাৰ সলনি অমাচাক প্ৰধান সেনাপতি পাতিলে। অমাচা ইশ্বায়েলীয়া যিখৰা নামেৰে এজন মানুহৰ পুংৰ আছিল। সেই মানুহ জনে যোৱাৰ মাক চৰুয়াৰ ভনীয়েক নাহৰ জীয়েক অবীগলত গমণ কৰিছিল। 26 তাৰ পাছত ইশ্বায়েল আৰু অবচালোমে গিলিয়দ দেশত ছাউনি পাতিলে।

27 যি সময়ত দায়ুদে মহনয়িমত আহিছিল, অশ্বোৱনৰ সন্তানসকলৰ বন্ধাত থকা নাহৰ পুংৰ চোৰীয়ে, লো-দবৰাত থকা অশ্বীয়েলৰ পুংৰ মাথীৰে আৰু ৰোগেলীমত থকা গিলিয়দীয়া বৰজিলয়ে দায়ুদৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকলৰ কাৰণে 28 শয্যা, চৰিয়া, মাটিৰ পাংৰ, ঘেঁহু, যৱ, আটাগুৰি, ভজা শস্য, লেচোৰা মাহ, মচুৰ মাহ, ভজামাহ, 29 মৌ, মাখন, মেৰৰ জাক আৰু গৰু গাথীৰ পনিৰ আনিলে। এই লোকসকলে কৈছিল যে, “লোকসকলে মৰুপৰাত ক্ষুধাতুৰ, শৰত্ৰ, আৰু তৃষ্ণাতুৰ হৈছে।”

18 অধ্যায়

1 দায়ুদে তেওঁৰ লগত থকা সৈন্যসকলক গণনা কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত সহস্ৰপতি ও শতপতি নিযুক্ত কৰিলে।

2 তাৰ পাছত দায়ুদে যোৱাৰ হাতত সৈন্যসকলৰ এভাগ, যোৱাৰ ভায়েক চৰুয়াৰ পুংৰ অবিচয়ৰ হাতত এভাগ আৰু গাতীয়া ইত্যয়ৰ হাতত এভাগ সমৰ্পণ কৰি পঠিয়াই দিলে। ৰজাই তেতিয়া সৈন্যসকলক ক'লে, “মই নিজেও নিশ্চয়ে তোমালোকৰ লগত যাম।”

3 কিন্তু লোকসকলে ক'লে, “আপুনি যাব নালাগে, কিয়নো যদি আমি পলাই যাও, আমাৰ বাবে চিত্ৰা নকৰিব, আমাৰ অৰুদ্ধকলোক মৰিলেও আমাৰ বাবে চিত্ৰা নকৰিব। কিন্তু আপুনি আমাৰ দহ হাজাৰৰ সমান। এই হেতুকে আপুনি নগৰৰ পৰা আমাক সহায় কৰিবৰ অৰ্থে আপুনি যুগুত হৈ থাকিলে ভাল হ'ব।” 4 তাতে ৰজাই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে যিহকে ভাল দেখা, মই তাকেই কৰিম।” পাছত ৰজা নগৰৰ দুৱাৰৰ কাষত থিয় হৈ ৰ'ল আৰু সকলো সৈন্য শ শ আৰু হাজাৰ হাজাৰ কৈ ওলাই গ'ল।

5 তেতিয়া ৰজাই যোৱাৰ, অবিচয় আৰু ইত্যয়ক আজ্ঞা দি ক'লে, “তোমালোকে মৌলে চাই, সেই ডেকা যোৱাৰক অবচালোমৰ প্ৰতি বিনীত ভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিবা।” অবচালোমৰ বিষয়ে সেনাপতিসকলক ৰজাই এই আজ্ঞা দিয়া সময়ত সকলো লোকে সেই কথা শুনিলে।

6 এইদৰে সৈন্যসকল ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে গৰামাঞ্চলৰ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল; সেই যুদ্ধ ইশ্বয়িমৰ হাবিত হ'ল। 7 সেই ঠাইত ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকল দায়ুদৰ সৈন্যসকলৰ সন্মুখত পৰাজিত হ'ল; তাতে সেইদিনা মহা-সংহাৰ হোৱাত বিশ হাজাৰ লোকৰ মৃত্যু হয়। 8 কিয়নো যুদ্ধ সেই অঞ্চলত বিয়পি গ'ল, সেই বাবে তাত তৰোৱালে যিমান লোক গৰাস কৰিলে, হাবিয়ে তাতকৈ অধিক লোক গৰাস কৰিলে।

9 পাছত অবচালোমে দায়ুদৰ সৈন্যসকলক হঠাৎ লগ পালে। তেতিয়া অবচালোম নিজৰ খহৰৰ ওপৰত উঠি যাওঁতে, সেই খহৰে তাত থকা এজোপা ডাঙৰ এলা গছৰ ঘন ডালৰ তলেদি যোৱাত, সেই এলা গছত অবচালোমৰ মূৰটো লাগি ধৰিল, তেওঁ আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত ওলমি থাকিল আৰু তলৰ পৰা খহৰ চলি গৈ থাকিল। 10 তেতিয়া কোনো এজন লোকে সেই দৃশ্য দেখা পাই যোৱাৰক ক'লে, “চাওঁক, মই এলা গছত অবচালোমক ওলমি থকা দেখিলোঁ।” 11 তেতিয়া যোৱাৰে সেই বাতৰি দিয়া মানুহ জনক ক'লে, “যদি তুমি তেনেকুৱা দেখিছিল, তেনেহ'লে কিয় সেই ঠাইত তেওঁক মাৰি মাটিত নেপেলালা? তাকে কৰা হ'লে, মই তোক দহ চেকল ৰূপ আৰু এগজ টঙালি দিলোঁহেঁতেন।”

12 তেতিয়া মানুহ জনে যোৱাবক ক'লে, “মই যদিও হাজাৰ চেকল ৰূপ লওঁ তথাপিও মই সেই ৰাজ কোঁৱৰৰ অস্থিত হাত নেমেলাই কিয়নো আমি শুনাকৈ ৰজাই আপোনাক, অৰীচয়ক আৰু ইত্যয়ক এই আজ্ঞা দিছিল বোলে, ‘সাবধান, তোমালোকৰ কোনোৱেও যেন সেই ডেকা অবচালোমক নুচুৰে।’” 13 আৰু যদিও মই গুপতে তেওঁৰ পৰা ললেহেতেন, তথাপিও আপুনি নিজেও মোৰ বিৰুদ্ধে হ'লহেতেন, কাৰণ ৰজাৰ পৰা কোনো কথা গুপতে নাথাকে।

14 তেতিয়া যোৱাবে ক'লে, “মই তোমাৰ কাৰণে ৰখি নাথাকে।” তেতিয়া তেওঁ নিজৰ হাতত তিনিডাল শূল লৈ, অবচালোম এলা গছৰ মাজত জীয়াই ওলমি থাকোঁতেই, তেওঁৰ বুকুৰ মাজেৰে সোমোৱাই দিলে। 15 তেতিয়া যোৱাবৰ সেই দহজন অশ্বৰধাৰী ডেকাই অবচালোমক বেৰি ধৰি, আঘাত কৰি, তেওঁক বধ কৰিলে।

16 তাৰ পাছত যোৱাবে শিঙা বজালে আৰু সৈন্যসকল ইশ্বায়েলৰ পাছত খেদি যোৱাৰ পৰা উভটি আহিল কিয়নো যোৱাবে সৈন্যসকলক ৰখাই হ'ল। 17 তেওঁলোকে অবচালোমক নমাই আনি, হাবিৰ মাজত থকা বৰ গাত এটাত পেলাই দিলে; তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত শিলৰ এটা বৰ দ'ম ৰাখি হ'ল আৰু সকলো ইশ্বায়েলৰ প্ৰত্যেক জন লোক নিজ নিজ তন্তুলৈ পলাই গ'ল।

18 ৰজাৰ উপত্যকাত যি স্তম্ভ আছে, তাক অবচালোমে জীয়াই থকা কালত নিৰক্ষয় কৰাই, নিজৰ কাৰণে স্থাপন কৰিছিল কিয়নো তেওঁ কৈছিল যে, “মোৰ নাম ৰাখিবলৈ মোৰ পো নাই।” এই কাৰণে তেওঁ নিজৰ নাম অনুসাৰে সেই স্তম্ভৰ নাম ৰাখিলে আৰু সেই বাবে সেয়ে আজিলৈকে অবচালোমৰ স্তম্ভ বুলি প্ৰখ্যাত আছে।

19 তাৰ পাছত চাদোকৰ পুংৰ অহীমাচে ক'লে, “যিহোৱাই কেনেকৈ ৰজাৰ পক্ষে তেওঁৰ শংৰুবোৰৰ প্ৰতিকাৰ সাধিলে, তাৰ শুভবাৰ্ত্তা ৰজাক দিবলৈ মোক এতিয়া লৰি যাবলৈ দিয়ক।” 20 তেতিয়া যোৱাবে তেওঁক ক'লে, “তুমি আজি এই বাতৰি দিয়া লোক হ'ব নালাগে; তুমি আন দিনাখন এই বাতৰি দিবা। আজি তুমি একো বাতৰি নিদিবা কাৰণ ৰজাৰ কোঁৱৰৰ মৃত্যু হ'ল।”

21 তেতিয়া যোৱাবে কুচীয়া ক'লে, “তুমি যোৱা আৰু যি দেখিলা সেই বিষয়ে ৰজাক জনোৱা।” তাতে কুচীয়াই যোৱাবক সেৱা কৰি লৰি গ'ল। 22 তেতিয়া চাদোকৰ পুংৰ অহীমাচে আকৌ যোৱাবক ক'লে, “যি হওঁক, অনুগ্ৰহ কৰি কুচীয়াৰ পাছত মোকো লৰি যাবলৈ দিয়ক।” তাতে যোৱাবে ক'লে, “বোপা তুমি কিয় লৰি যোৱা? তুমি বাতৰিৰ একো ঝাঁটা নাপাৰা।” 23 অহীমাচে ক'লে, “যি হওঁক, মোক লৰি যাবলৈ দিয়ক।” তাতে যোৱাবে ক'লে, “লৰি যোৱা।” তেতিয়া অহীমাচে সমখলৰ বাটেদি লৰি লৰি গৈ কুচীয়াক পাছ পেলালে।

24 সেই সময়ত দায়ুদ নগৰৰ দুই দোৱাৰৰ মাজত বহি আছিল। তেতিয়া প্ৰহৰীয়ে নগৰৰ দোৱাৰৰ ওপৰ ভাগৰ গড়ৰ ওপৰত উঠি চকু তুলি চালে। তেতিয়া তেওঁ এজন মানুহ অকলেই তেওঁলোকৰ ফালে লৰি আহি থকা দেখিলে। 25 তেতিয়া প্ৰহৰীয়ে ৰিঙিয়াই ৰজাক সেই কথা জনালে। ৰজাই ক'লে, “তেওঁ যদি অকলে আছে, তেন্তে তেওঁৰ মুখত বাতৰি আছে।” লৰি অহা ল'ৰা জনে ওচৰ আহি নগৰৰ কাষ চাপিলে।

26 তেতিয়া প্ৰহৰীয়ে আৰু এজনক লৰি অহা দেখি ৰিঙিয়াই দুৱৰীটোক ক'লে, “চোৱা আৰু এজন অকলে লৰি আহিছে।” তাতে ৰজাই ক'লে, “তেৱোঁ বাতৰি আনিছে।” 27 তেতিয়া প্ৰহৰীয়ে ক'লে, “মই ভাবো প্ৰথম জন লোকৰ লৰ চাদোকৰ পুংৰ অহীমাচৰ লৰৰ নিচিনা।” ৰজাই ক'লে, “তেওঁ ভাল মানুহ আৰু তেওঁ ভাল সন্ধ্যা আনিছে।”

28 তেতিয়া অহীমাচে ৰিঙিয়াই ৰজাক ক'লে, “সকলো মঙ্গলময়।” পাছত তেওঁ মাটিত মুখ লগাই ৰজাৰ আগত সেৱা কৰি ক'লে, “যি জনে মোৰ প্ৰভু ৰজাৰ অস্থিত হাত তোলা লোকসকলক শোধাই দিলে, আপোনাৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য।” 29 তেতিয়া ৰজাই সূধিলে, “ডেকা য়ুরক অবচালোমৰ মঙ্গল নে?” তাতে অহীমাচে উত্তৰ দি ক'লে, “যি সময়ত যোৱাবে আপোনাৰ দাস মোক আপোনালৈ পঠালে, তেতিয়া বৰ হৰা-মুৰা হোৱা দেখিলোঁ; কিন্তু কি হৈছিল সেই বিষয়ে জানিবলৈ নাপালোঁ।” 30 ৰজাই ক'লে, “একাষে গৈ ইয়াতে থিয় হোৱা।” তাতে অহীমাচে একাষে গৈ থিয় হ'ল।

31 তেতিয়াই সেই কুচীয়াই আহি ক'লে, “মোৰ প্ৰভু মহাৰাজলৈ বাতৰি আনিছোঁ কিয়নো আপোনাৰ অস্থিত উঠা আটাই মানুহৰ ওপৰত আজি আপোনাৰ পক্ষে যিহোৱাই প্ৰতিকাৰ সাধিলে।” 32 তাতে ৰজাই কুচীয়াক সূধিলে, ডেকা পুৰুষ অবচালোমৰ মঙ্গল নে? কুচীয়াই ক'লে, “মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ শংৰুবোৰ আৰু আপোনাৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ আপোনাৰ বিৰুদ্ধে উঠা আটাইবোৰ সেই ডেকা য়ুরক জনৰ নিচিনা হওঁক।” 33 তেতিয়া ৰজাই অধৈৰ্য হৈ নগৰৰ দুৱাৰৰ ওপৰৰ কোঠালিলৈ উঠি ক্ৰন্দন কৰিবলৈ ধৰিলে। আৰু ইফাল-সিফালে ফুৰি ক'লে, “হায় মোৰ পুংৰ অবচালোম! হায় মোৰ পুংৰ! হায় মোৰ পুংৰ অবচালোম! তোমাৰ সলনি মই মৰা হ'লেই ভাল আছিল! হায় অবচালোম! হায় মোৰ পুংৰ! মোৰ পুংৰ!”

19 অধ্যায়

দায়ুদ উলটি অহা আৰু পুনৰাই তেওঁ ৰাজস্ব পোৱা।

1 যোৱাবক কোৱা হ'ল, “চাওক, ৰজাই অবচালোমৰ বাবে ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰিছে।” 2 সেই দিনাখনৰ জয় সকলো সৈন্যৰ পক্ষে শোক হৈ পৰিল, কাৰণ সেইদিনা লোকসকলে, “ৰজাই নিজ পুংৰৰ বিষয়ে বেজাৰ কৰিছে বুলি শুনিলে।”

3 য়ুৰুৰ পৰা পলাই যোৱা লোকসকলে যিদৰে লাজ পাই চোৱাৰ নিচিনাকৈ লুকাই লুকাই যায়, তেনেকৈ লোকসকলে সেই দিনাখন চোৱাৰ দৰে নগৰত সোমাল। 4 ৰজাই নিজ মুখ ঢাকি, বৰ মাতেৰে চিঞৰি কান্দি কান্দি কৰিলে ধৰিলে, “হায়, মোৰ পুংৰ অবচালোম! হায়, অবচালোম! হায়, মোৰ পুংৰ! হায়, মোৰ পুংৰ!”

5 পাছ যোৱাবে ঘৰৰ ভিতৰত সোমাই ৰজাৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “যিসকলে আপোনাৰ পৰাণ, আপোনাৰ পো-জী সকলৰ পৰাণ আপোনাৰ ডাৰ্ভাৰ্যাসকলৰ আৰু উপপত্নী সকলৰ পৰাণ ৰক্ষা কৰিলে, আপোনাৰ সেই দাসবোৰক লাজত পেলালে, 6 কিয়নো আপোনাক যিগাওঁতা সকলক আপুনি প্ৰেম কৰে আৰু আপোনাক প্ৰেম কৰোঁতা সকলক আপুনি যিগ কৰে।

কিয়নো আজি আপুনি প্ৰকাশ কৰিলে, যে, অধ্যক্ষ আৰু দাসবোৰ আপোনাৰ আগত একোৱেই নহয়। কাৰণ আজি মোৰ এনে বিশ্বাস হৈছে, যে, যদি অবচালোম জীয়াই থাকিলোহঁতেন আৰু আমি সকলোৱে মৰিলোহঁতেন, তেতিয়া বোধহয় আপুনি ভাল পালেহঁতেন।

7 এই হেতুকে এতিয়া আপুনি উঠি বাহিৰলৈ গৈ, আপোনাৰ সৈন্যসকলক শান্ত্বনাৰ কথা কওঁক, কিয়নো মই যিহোৱাৰ নামেৰে শপত খাই কৈছোঁ, যদি আপুনি বাহিৰলৈ গৈ তেওঁলোকক নকয়, তেন্তে এই ৰাতি আপোনাৰ লগত আৰু এজনো লোক নাথাকিব। আৰু আপোনাৰ যৌৱন কালৰে পৰা এতিয়ালৈকে আপোনালৈ যিমান অমঙ্গল ঘটিছে, সেই আটাইবোৰতকৈ আপোনাৰ এই অমঙ্গল অতি গুৰুতৰ হ'ব।" 8 তাতে ৰজা উঠি নগৰৰ দুৱাৰৰ মুখতে বহি থাকিল। তেতিয়া, ৰজা নগৰৰ দুৱাৰত বহি আছে বুলি সকলো লোকক কোৱা হ'ল বোলে, "চোৱা, ৰজা দেখোন দোৱাৰৰ মুখত বহি আছে।" তেতিয়া সকলো লোক ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিল।

ইতিমধ্যে ইস্ৰায়েলত থকা প্ৰতিজন লোক নিজ নিজ তন্তুলৈ পলাই গ'ল। 9 ইস্ৰায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মাজত সকলো লোকে পৰস্পৰে বিবাদ কৰি ক'লে, "ৰজাই শংৰুবোৰৰ হাতৰ পৰা আমাক নিস্তাৰ কৰিছিল। পলেশ্বিয়াসকলৰ হাতৰ পৰাও আমাক উদ্ধাৰ কৰিছিল আৰু এতিয়া তেওঁ অবচালোমৰ ভয়ত দেশৰ পৰা পলাই গ'ল।" 10 আৰু অবচালোম, আমি যিজনক আমাৰ ওপৰত ৰজা অভিষেক কৰিছিলোঁ, তেওঁৰো ৰণত মৃত্যু হ'ল। গতিকে, এতিয়া তোমালোকে কিয় ৰজাক ওভোটাই অনাৰ বিষয়ে একো নোকোৱা?"

11 পাছত দায়ুদ ৰজাই চাদোক আৰু অবিয়াথৰ পুৰোহিতৰ গুৰিলৈ দূত পঠাই কোৱালে, বোলে, "তোমালোকে যিহূদাৰ বৃদ্ধসকলক কোৱা, 'ৰজাক নিজ গৃহলৈ ওভোটাই নিবলৈ তোমালোকে কিয় সকলোতকৈ পাছ পৰিছাইক, যিহেতু ৰজাক নিজ গৃহলৈ ওভোটাই নিবলৈ, গোটেই ইস্ৰায়েলৰ নিবেদন ৰজাৰ গুৰিত উপস্থিত হ'ল? 12 তোমালোকেই মোৰ ভাই, মোৰ হাড়ৰা হাড়, মণ্ডহৰা মণ্ডহ। তেন্তে তোমালোকে ৰজাক ওভোটাই নিবলৈ কিয় সকলোতকৈ পিচ পৰিছাইক?"

13 আৰু তোমালোকে অমাচাকো ক'বা, 'তুমি জানো মোৰ হাড়ৰা হাড়, মণ্ডহৰা মণ্ডহ নোহোৱা? তুমি যদি এতিয়াৰ পৰা মোৰ সৈন্যসকলৰ বাবে যোৱাৰ ঠাইত প্ৰধান সেনাপতি নোহোৱা, তেন্তে ঈশ্বৰে মোক অধিক আনকি তাতে অধিক দণ্ড দিয়ক।' 14 আৰু এইদৰে তেওঁ যিহূদাৰ সকলো লোকৰ মন জিকিলে, যেন সকলোৰে মন এজনৰহে হ'ল। তাতে তেওঁলোকে ৰজালৈ এই কথা কৈ পঠালে, বোলে, "আপুনি আৰু আপোনাৰ দাসবোৰ পুনৰায় উভটি আহক।" 15 তেতিয়া ৰজাই উভটি যৰূদনলৈ আহিল। সেই সময়তে যিহূদাৰ লোকসকলে ৰজাক যৰূদন পাৰ কৰি আগ বঢ়াই লৈ যাবলৈ গিলগললৈ আহিল।

16 তেতিয়া দায়ুদ ৰজাক আগ বঢ়াবৰ বাবে, বহুৰীম-নিবাসী গোৱাৰ পুংৰ বিন্যামীনীয়া চিমিয়ীয়ে খৰখোদাকৈ যিহূদাৰ লোকসকলৰ লগত গ'ল। 17 আৰু তেওঁৰ লগত বিন্যামীনীয়া এক হাজাৰ লোক আৰু চৌলৰ বংশৰ দাস চীবা আৰু লগত তেওঁৰ পোন্ধৰজন পুংৰ আৰু বিশজন দাস আছিল। তেওঁলোকে ৰজাৰ সাক্ষাতে যৰূদনৰ মাজেৰে পাৰ হৈছিল। 18 তেতিয়া তেওঁলোকে ৰজাৰ পৰিয়ালসমূহক পাৰ কৰিবৰ কাৰণে আৰু তেওঁ যি ভাল দেখে, তাকে কৰিবৰ বাবে সিপাৰলৈ লৈ গৈছিল। ৰজাই যৰূদন পাৰ হোৱাৰ পিচত গোৱাৰ পুংৰ সেই চিমিয়ীই ৰজাৰ আগত দীঘল দি পৰি প্ৰণাম জনালে।

19 আৰু চিমিয়ীই ৰজাক ক'লে, "মোৰ প্ৰভুৱে মোক অপৰাধী বুলি গণনা নকৰিব, মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ যিৰূচালেমৰ পৰা ওলাই অহা দিনা আপোনাৰ এই দাসে যি অকৰ্ম কৰিছিল, তাক আপুনি সোঁৱৰণ কৰি মনত নাৰাখিব। 20 কিয়নো মই যে পাপ কৰিলোঁ, তাক আপোনাৰ এই দাসে জানে। চাওঁক, এই হেতুকে মোৰ প্ৰভু মহাৰাজক আগ বঢ়াই নিবলৈ যোচেফৰ সকলো বংশৰ মাজত প্ৰথমে ময়েই আজি নামি আহিছোঁ।"

21 কিন্তু চৰুয়াৰ পুংৰ অৰীচয়ে উত্তৰ দি ক'লে, "সেই বাবেই জানো চিমিয়ীৰ প্ৰণামদণ্ড হোৱাটো উচিত নহ'ব নে? কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ অভিষিক্ত জনক শাও দিছিল।" 22 তাতে দায়ুদে ক'লে, "হে চৰুয়াৰ পুংৰসকল, তোমালোকৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্ক আছে, যে, আজি তোমালোক মোৰ বিৰোধিতা কৰিছা? আজি ইস্ৰায়েলৰ মাজত জানো কোনো লোকৰ প্ৰণামদণ্ড হোৱা উচিত? কিয়নো আজি যে মই ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰজা হ'লোঁ, ইয়াক জানো মই নাজানো?" 23 পাছত ৰজাই চিমিয়ীক ক'লে, "তোমাৰ প্ৰণামদণ্ড নহ'ব; এই বুলি ৰজাই শপত খাই তেওঁক প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে।

24 তেতিয়া চৌলৰ পুংৰ মফিবোচতে ৰজাৰে সৈতে সাক্ষাৎ হ'বলৈ নামি আহিল। ৰজা ওলাই যোৱা দিনৰে পৰা শান্তিৰে ঘৰলৈ উলটি অহা দিনলৈকে তেওঁ নিজৰ ভৰি ধোৱা নাই, তেওঁৰ গোফ ছটা নাই আৰু কাপোৰো ধোৱা নাই। 25 তেওঁ ৰজাক দেখা কৰিবলৈ যিৰূচালেমলৈ আহোতে, ৰজাই তেওঁক ক'লে, "হে মফিবোচা, তুমি মোৰ লগত কিয় নগ'লা?"

26 তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "হে মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ, মোৰ দাসে মোক প্ৰবঞ্চনা কৰিলে; কাৰণ আপোনাৰ এই দাসে কৈছিল, 'মই গাধটি সজোৱাই তাৰ ওপৰত উঠি, মহাৰাজৰ লগত যাম; কিয়নো আপোনাৰ এই দাস খোৰা।' 27 মোৰ দাস চীবায়, মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ আগত, আপোনাৰ এই দাসৰ বদনাম কৰিলে। কিন্তু মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ ঈশ্বৰৰ দূতৰ তুল্য। এতেকে আপোনাৰ দৃষ্টিত যিহক ভাল দেখে, আপুনি তাকে কৰক। 28 কিয়নো মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ সাক্ষাতে মোৰ সকলো পিতৃ-বংশ কেৱল মৃত্যুৰ যোগ্য আছিল, তথাপি আপুনি আপোনাৰ মেজত ভোজন কৰোঁতা সকলৰ মাজত আপোনাৰ এই দাসক বহুৱালে। এই হেতুকে ৰজাৰ অগত কাতেৰোক্তি কৰিবলৈ মোৰ নো আৰু কি অধিকাৰ আছে?"

29 তেতিয়া ৰজাই তেওঁক ক'লে, "তুমি এতিয়াও আৰু নিজৰ কথাকে কিয় কৈ আছা? মই সিদ্ধান্ত ল'লে যে, তুমি আৰু চীবা, দুয়োয়ে সেই মাটি ভাগ বাঁটি লোৱা।" 30 তেতিয়া মফিবোচতে ৰজাক ক'লে, "হয়, তেওঁ সকলোকে লওঁক; কাৰণ মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ শান্তিৰে নিজ গৃহলৈ উলটি আহিল।"

31 পাছে গিলিয়দীয়া বৰ্জিলয় ৰোগলীমৰ পৰা আহি, যৰূদনৰ সিপাৰে ৰজাক আগবঢ়াই থবলৈ তেওঁৰ লগত যৰূদন পাৰ হ'ল। 32 সেই বৰ্জিলয় অতি বুঢ়া, আশী বছৰ বয়সীয়া, ৰজা মহনয়িমত থকা কালত তেওঁ ৰজাক আহাৰ যোগাইছিল;

কাৰণ তেওঁ অতিশয় প্ৰতিপত্তিশালীলোক আছিল।³³ পাছে ৰজাই বৰজিলয়ক ক'লে, “তুমি মোৰ লগত পাৰ হৈ আহা, মই তোমাক যিৰূচালেমত মোৰ লগত থাকিবলৈ ব্যৱস্থা কৰি দিম।”³⁴ কিন্তু বৰজিলয়ে ৰজাক ক'লে, “মোৰ আয়ুসৰ নো আৰু কিমান দিন আছে, যে, মই মহাৰাজৰ লগত যিৰূচালেমলৈ উঠি যাম?”³⁵ এতিয়া মোৰ আশী বছৰ বয়স। মই জানো ভাল-বেয়া ভেদ কৰিব পাৰোঁ? বা যি ভোজন কৰোঁ আৰু যি পান কৰোঁ, আপোনাৰ দাসে মই জানো তাৰ কিবা সোৱাদ বুজিব পাৰোঁ? বা এতিয়াও গায়ক আৰু গায়িকাসকলৰ গীতৰ সুৰ জানো শুনি পাওঁ? এনে স্থলত আপোনাৰ দাস, মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ ডাৰ মই কিয় নো হম, কওঁকচোন?”³⁶ আপোনাৰ দাস মই কেৱল মহাৰাজক যৰ্দ্দন পাৰ কৰি লৈ আহিম। ৰজাই ইয়াৰ সলনি কেলৈ নো এনে অনুৰূপ কৰিব লাগে?

³⁷ কিন্তু মিনতি কৰোঁ, আপোনাৰ এই দাসক ঘৰলৈ উলটি যাবলৈ দিয়ক, যাতে মই নিজ নগৰত, নিজ পিতৃ-মাতৃৰ মৈদামৰ কাষতেই মৰিম। কিন্তু চাওক, এয়া আপোনাৰ দাস কিমহম। ইয়াক মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ লগত পাৰ হৈ যাবলৈ দিয়ক আৰু আপোনাৰ দৃষ্টিত যিহকে ভাল দেখে, আপুনি ইয়ালৈ তাকেই কৰক।”

³⁸ ৰজাই উত্তৰ দি ক'লে, “কিমহম মোৰ লগত পাৰ হৈ যাব, তুমি যিহকে ভাল দেখা মই ইয়ালৈ তাকে কৰিম আৰু তুমি মোক যি কৰিবলৈ কোৱা, মই তোমালৈ চাই তাকেই কৰিম।”³⁹ পাছে সকলো মানুহে যৰ্দ্দন পাৰ হ'ল আৰু ৰজায়ে পাৰ হ'ল; পাছত ৰজাই বৰজিলয়ক চুমা খাই বিদায় দিলে। তেওঁ নিজ ঠাইলৈ উভটি গ'ল।

ইশ্বায়েলৰ মাজত বিবাদ আৰু চেবাৰ বিদ্বেষ।

⁴⁰ এইদৰে ৰজাই গিলগললৈ পাৰ হৈ গ'ল আৰু কিমহমেও তেওঁৰ লগত পাৰ হৈ গ'ল। যিহূদাৰ সকলো লোক আৰু ইশ্বায়েলৰ অৰ্দ্ধেক লোকে ৰজাক পাৰ কৰি নিলে।⁴¹ পাছে চেৱা, ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকে ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি ৰজাক ক'লে, “আমাৰ ভাই যিহূদাৰ লোকসকলে আপোনাক চুৰ কৰি, মহাৰাজক, আপোনাৰ পৰিয়ালক, আৰু দায়ূদৰ লগত তেওঁৰ সকলো লোকক, কিয় যৰ্দ্দন পাৰ কৰি আনিলে?”⁴² তাতে যিহূদাৰ সকলো লোকে ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক উত্তৰ দি ক'লে, “কাৰণ ৰজা আমাৰ ওচৰ-সম্বন্ধীয়া। তেওঁ এই কথাতে তোমালোকৰ কিয় খং উঠিছে? আমি জানো ৰজাৰ কিবা খাইছোঁ নাইবা ৰজাই জানো কিবা খৰচ দিব লগীয়া হৈছে?”⁴³ পাছে ইশ্বায়েল লোকসকলে যিহূদাৰ লোকসকলক উত্তৰ দি ক'লে, “ৰজাৰ লগত আমাৰ সম্বন্ধত দহ ভাগ ফৈদ আছে, গতিকে দায়ূদত তোমালোকতকৈ আমাৰো ততোধিক স্বপ্ন আছে। এই হেতুকে আমাক কিয় হেয়জ্ঞান কৰিলাওঁ? আৰু আমাৰ ৰজাক ওভোটাই অনাৰ কথা জানো প্ৰথমে আমি কোৱা নাছিলো?” এতিয়া ইশ্বায়েল লোকসকলৰ কথাতকৈ যিহূদাৰ লোকসকলৰ কথাবোৰ বৰ কৰুশহে হৈ উঠিল।

20 অধ্যায়

¹ সেই সময়ত সেই ঠাইতে বিন্যামীনীয়া বিখৰীৰ পুংৰ চেবা নামেৰে এজন অশান্তি কৰোঁতা লোক আছিল। তেওঁ শিঙা ৰজাই ক'লে, “দায়ূদত আমাৰ কোনো ভাগ নাই আৰু যিচয়ৰ পুংৰত আমাৰ একো উত্তৰাধিকাৰো নাই। হে ইশ্বায়েল, আপোনালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ ঘৰলৈ ঘূৰি যাওঁক।”² গতিকে ইশ্বায়েলৰ সকলো লোক দায়ূদৰ পৰা আতৰি গ'ল আৰু বিখৰীৰ পুংৰ সেই চেবাৰ পাছত যাবলৈ ল'লে। কিন্তু যৰ্দ্দনৰ পৰা যিৰূচালেমলৈকে যিহূদাৰ লোকসকলে নিজ ৰজাত আসক্ত হৈ থাকিল।

³ পাছত যেতিয়া দায়ূদ যিৰূচালেমলৈ নিজৰ ঘৰলৈ আহিল তেতিয়া তেওঁ ঘৰ ৰাখিবৰ অৰ্থে নিজৰ যি দহ জনী উপপত্নী থৈ গৈছিল, তেওঁলোকক আনি এটা ঘৰত পহৰা দি বন্ধ কৰি হ'ল। তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজনৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ সৈতে আৰু গমন নকৰিলে। এই দৰে তেওঁলোক বিধৱা অৱস্থাত মৰণ কাললৈকে আবদ্ধ হৈ থাকিল।

⁴ তেতিয়া ৰজাই অমাচাক ক'লে, “তিনি দিনৰ ভিতৰত যিহূদাৰ লোকসকলক মতাই মোৰ ওচৰত গোট খুৱাবা; আৰু তুমি নিজেও এই ঠাইত উপস্থিত হ'বা।”⁵ তেতিয়া অমাচাই যিহূদাৰ লোকসকলক মতাই গোট খুৱাবলৈ গ'ল কিন্তু ৰজাই নিৰূপিত কৰা কালতকৈ তেওঁৰ অধিক পলম হ'ল।

⁶ তেতিয়া দায়ূদে অৰীচয়ক ক'লে, “এতিয়া বিখৰীৰ পুংৰ চেবাই অক্যালোমতকৈ আমাৰ অধিক অনিষ্ট কৰিব। তুমি তোমাৰ প্ৰভুৰ দাসবোৰক লৈ তেওঁৰ পাছে পাছে খেদি যোৱা; নহ'লে তেওঁ গডেৰে আবৃত হোৱা কোনো নগৰ পাই আমাৰ চকুৰ আগৰ পৰা সাৰি যাব।”⁷ তেতিয়া যোৱাবৰ লোকসকল, লগত কৰেথীয়া আৰু পেলেথীয়া লোকসকলৰ সৈতে আৰু সকলো বীৰ পুৰুষ তেওঁৰ পাছে পাছে ওলাই গ'ল। তেওঁলোকে বিখৰীৰ পুংৰ চেবাৰ পাছে পাছে খেদি যাবৰ বাবে যিৰূচালেমৰ পৰা গ'ল।

⁸ যেতিয়া তেওঁলোকে গিৰিয়ানত থকা মহা-শিলটোৰ ওচৰ পালে তেতিয়া অমাচাই তেওঁলোকক লগ কৰিবলৈ আহিল। যোৱাবৰ ককালত ৰণৰ সাজ বন্ধা আছিল আৰু তাতে নিজৰ ককালত বন্ধা ফাকত থকা তৰোৱালে সৈতে এগছ টঙালি আছিল। তেওঁ আগবাঢ়ি যাওঁতে, সেই তৰোৱাল মাটিত পৰিল।

⁹ তেতিয়া যোৱাবে অমাচাক ক'লে, “হে মোৰ ভাই, তুমি মঙ্গলে আছা নে?” এইবুলি যোৱাবে সাদৰেৰে তেওঁৰ সোঁ হাতেৰে অমাচাৰ ডাটিত ধৰি তেওঁক চুমা খাবলৈ ল'লে।¹⁰ অমাচাই কিন্তু যোৱাবৰ বাওঁ হাতত থকা ডেগাৰলৈ মন নকৰিলে। তাতে যোৱাবে তাৰে তেওঁৰ পেটত খোঁচ মাৰি মাটিত তেওঁৰ নাজী-ভুঁৱ উলিয়াই পেলালে। যোৱাবে পুনৰাই তেওঁক খোঁচ নামাৰিলে আৰু তাতে অমাচাৰ মৃত্যু হ'ল।

তাৰ পাছত যোৱাব আৰু তেওঁৰ ভায়েক অৰীচয়ে বিখৰীৰ পুংৰ চেবাৰ পাছত খেদি গ'ল।

¹¹ তেতিয়া অমাচাৰ ওচৰত যোৱাবৰ এজন থিয় দি থকা লোকে ক'লে, “যি জনে যোৱাবক ভাল পায় আৰু দায়ূদৰ ফলীয়া হয়, তেওঁ যোৱাবক অনুসৰণ কৰক।”¹² তেতিয়ালৈকে অমাচা ৰাজ বাটৰ মাজত নিজৰ তেজেৰে লেটি-পেটি হৈ পৰি

আছিল। তেতিয়া সেই লোকজনে আটাই লোকক ৰৈ থকা দেখি, অমাচাক বাটৰ পৰা পথৰলৈ আঁতৰাই নিলে আৰু তেওঁৰ ওপৰত এখন কাপোৰ পেলাই ঢাকি দিলে কিয়নো তেওঁৰ ওচৰেদি যোৱা সকলো লোকক থিয় হৈ ৰৈ থকা দেখিলে।¹³ যেতিয়া অমাচাক ৰাজবাটৰ পৰা নিয়া হ'ল, তেতিয়া আটাই লোক বিখৰীৰ পুংৰ চেবাক খেদি যাবৰ কাৰণে যোৱাবৰ পাছে পাছে গ'ল।

¹⁴ পাছত চেবাই ইশ্বায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মাজেদি আবেল আৰু বৈমাখালৈকে আৰু সকলো বেৰীয়াসকলৰ অঞ্চললৈকে গ'ল; আৰু তেওঁলোকেও গোটি খাই তেওঁৰ পাছত গ'ল।¹⁵ তাতে তেওঁলোকে আহি বৈমাখাৰ আবেলত চেবাক বেৰি ধৰিলে আৰু নগৰৰ বিৰুদ্ধে এক হাদাম বান্ধিলে। তেতিয়া যোৱাবৰ লগত থকা সৈন্যদলৰ সকলোৱে সেই হাদাম গড়টো ডাঙিৰলে চেষ্টা কৰিলে।¹⁶ তেতিয়া নগৰৰ ভিতৰৰ পৰা এজনী জ্ঞানী মহিলাই ৰিঙিয়াই ক'লে, “শুনক, অনুগ্ৰহ কৰি শুনক, হে যোৱাব! মই যেন আপোনাৰ লগত কথা-বতৰা হ'ব পাৰোঁ সেই বাবে মোৰ ওচৰলৈ আহিক।”

¹⁷ তেতিয়া যোৱাব তাইৰ ওচৰলৈ গ'ল, তাতে সেই মহিলা গৰাকীয়ে তেওঁক সুধিলে, “আপুনি যোৱাৰ হয় নে?” তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “হয়, মই হওঁ।” তাতে মহিলা গৰাকীয়ে ক'লে, “আপোনাৰ বেটীৰ কথাবোৰ শুনক।” তেওঁ ক'লে, “বাৰু কওঁক, মই শুনি আছোঁ।”¹⁸ তেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীয়ে ক'লে, “পুৰুকালত লোকসকলে এই কথা কৈছিল, বোলে, ‘আবেলত নিশ্চয়কৈ দিহা অনুসন্ধান কৰক,’ আৰু পাছত সেইবোৰেই কাৰ্যৰ বিষয় সিদ্ধ হ'ব।¹⁹ আমি ইশ্বায়েলৰ মাজত আটাইতকৈ শান্ত আৰু বিশ্বাসী নগৰ এখনৰ লোক সমূহ হওঁ। আপুনি ইশ্বায়েলৰ মাতৃস্বৰূপ এখন নগৰ নষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। আপুনি কিয় যিহোৱাৰ উত্তৰাধিকাৰ গ্ৰহণ কৰিব বিচাৰিছে?”

²⁰ তাতে যোৱাবে উত্তৰ দি ক'লে, “গ্ৰহণ বা বিনষ্ট, দুৰ হওঁক, মোৰ পৰা দুৰে থাকক।²¹ এনে কথা নহয় কিন্তু বিখৰীৰ পুংৰ চেবা নামেৰে এজন ইশ্বৰমিত পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ লোক দায়ুদ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে হাত দাঙিছে। আপোনালোকে অকল তেওঁকে সমৰ্পণ কৰি দিয়ক আৰু তাতে মই নগৰ খনৰ পৰা গুচি যাম।” তেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীয়ে যোৱাবক ক'লে, “চাওঁক, গড়ৰ ওপৰেদি তেওঁৰ মূৰটো আপোনালৈ পেলাই দিয়া যাব।”²² তেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীয়ে তেওঁৰ সকলো জ্ঞানত লোকসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। তেওঁলোকে বিখৰীৰ পুংৰ চেবাক মূৰ কাটি যোৱাবৰ ওচৰলৈ বাহিৰলৈ পেলাই দিলে। তেতিয়া তেওঁ শিশু বজালে আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ প্ৰতিজনে সেই নগৰখন এৰি নিজ নিজ ঘৰলৈ গ'ল। পাছত যোৱাব যিৰূচালেমলৈ ৰজাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল।

²³ সেই সময়ত যোৱাব ইশ্বায়েলৰ প্ৰধান সেনাপতি আছিল আৰু যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনয়া কৰেথীয়া আৰু পেলেথীয়াসকলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ আছিল।²⁴ অদোৱাম বন্দী কাম কৰি দিব লগীয়াসকলৰ অধ্যক্ষ আছিল আৰু অহীলুদৰ পুংৰ যিহোচাফট ইতিহাস লিখক আছিল।²⁵ চেয়া ৰাজলিখক আৰু চাদোক আৰু অবিয়াথৰ পুৰোহিত আছিল।²⁶ আৰু যায়ীৰীয়া সঁৱাও দায়ুদৰ মুখ্য-মন্ত্ৰী আছিল।

21 অধ্যায়

তিনি বছৰ আকাল হোৱা। নানা বীৰস্ব কাৰ্য।

¹ দায়ুদৰ ৰাজত্ব কালত ঋতুমাগ্ৰয়ে তিনি বছৰলৈকে আকাল হ'ল আৰু সেয়ে দায়ুদে যিহোৱাক বিচাৰিলে। তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “চৌল আৰু তেওঁৰ ৰক্তপাতী বংশৰ কাৰণে এই আকাল তোমালৈ হৈছে কিয়নো তেওঁ গিৰিয়োনীয়া লোকসকলক বধ কৰিলে।”

² সেই সময়ত গিৰিয়োনীয়া সকল ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ নাছিল; কিন্তু ইমাৰীয়া সকলৰ অৱশিষ্ট থকা ভাগৰ লোক। ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকক বধ নকৰিবলৈ শপত কৰিলে কিন্তু চৌলে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আৰু যিহুদাৰ পক্ষে উদ্যোগী হৈ তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।³ সেই কাৰণে দায়ুদে গিৰিয়োনীয়া সকলক একেলগে মাতি আনি ক'লে, “মই আপোনালোকৰ বাবে কি কৰিম? আপোনালোকে যেন যিহোৱাৰ সেই দয়া আৰু বিশ্বাসৰ উত্তৰাধিকাৰী সকলক আশীৰ্ব্বাদ কৰে তাৰ বাবে মই কেনেকৈ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিম?”

⁴ তেতিয়া গিৰিয়োনীয়া সকলে তেওঁক ক'লে, “চৌল কি তেওঁৰ বংশৰ সৈতে আমাৰ ৰূপ বা সোণৰ বিষয়ে বিবাদ নাই আৰু ইশ্বায়েলৰ মাজত কোনো লোকক বধ কৰা আমাৰ কাম নহয়।” দায়ুদে উত্তৰ দি ক'লে, “আপোনালোকে যিহে বিচাৰে মই সেয়াই আপোনালোকৰ বাবে কৰিম।”

⁵ তাতে তেওঁলোকে ৰজাক ক'লে, “যি মানুহ জনে আমাক সংহাৰ কৰিছিল আৰু আমি বিনষ্ট হৈ ইশ্বায়েলৰ সীমাৰ মাজৰ কোনো প্ৰদেশত অৱশিষ্ট নাথাকিবৰ কাৰণে আমাৰ বিৰুদ্ধে কু-মন্ত্ৰণা কৰিছিল - ⁶ সেই মানুহ জনৰ বংশধৰ মাজৰ সাত জন লোকক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি দিয়া হওঁক তাতে আমি যিহোৱা মনোনীত লোক চৌলৰ, গিৰিয়াত যিহোৱা উদ্দেশে আৰি থম।” তেতিয়া ৰজাই ক'লে, “মই তোমালোকলৈ তেওঁলোকক সমৰ্পণ কৰিম।”

⁷ কিন্তু দায়ুদৰ আৰু চৌলৰ পুংৰ যোনাথনৰ মাজত যিহোৱাৰ নামেৰে শপতৰ কাৰণে, ৰজাই চৌলৰ নাতিয়েক যোনাথনৰ পুংৰ মফিবোচতক দয়া কৰি ৰক্ষা কৰিলে।⁸ কিন্তু অয়াৰ জীয়েক ৰিশ্পাই চৌলৰ ঔৰসত অৰ্ধগণী আৰু মফীবোচ নামেৰে যি দুজন পুংৰক জন্ম দিছিল আৰু মহোলাতীয়া বাৰ্জিলয়ৰ পুতেক অদৰীয়েলৰ ঔৰসত চৌলৰ জীয়েক নীখলে যি পাঁচোটা পুংৰ জন্ম দিছিল, এই সকলক ল'লে।⁹ দায়ুদে তেওঁলোকক গিৰিয়োনীয়া সকলৰ হাতত শোধাই দিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে পৰ্বতত যিহোৱাৰ সন্মুখত তেওঁলোকক আৰি হ'ল; আৰু তাতে সেই সাত জনৰ একে সময়তে মৃত্যু হ'ল। শস্য দাবৰ কালত অৰ্থাৎ যৱ ধান দাবলৈ আৰম্ভ কৰা কালতে তেওঁলোকক বধ কৰা হ'ল।

¹⁰ পাছত অয়াৰ জীয়েক ৰিশ্পাই চট কাপোৰ লৈ, শস্য দোৱাৰ আৰম্ভণেৰে পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰত আকাশৰ পৰা বৰষুণ নপৰালৈকে শিলৰ ওপৰত নিজৰ কাৰণে সেই চটখন পাৰি ল'লে। তাই দিনত আকাশৰ চৰাইবোৰক তেওঁলোকৰ ওপৰত

পৰিব নিদিলে আৰু ৰাতি বনৰীয়া জন্তুক ওচৰলৈ আহিব নিদিলে।¹¹ পাছত চৌলৰ উপপল্লী অয়াৰ জীয়েক ৰিম্পাই যি কাৰ্য কৰিছিল তাক দায়ুদক জনোৱা গ'ল।

¹² তেতিয়া পলেষ্ঠীয়া সকলে গিলবোৱাত চৌলক বধ কৰা দিনা, চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰ যোনাথনক আৰি থোৱা বৈচাৰনৰ চকৰ পৰা, তেওঁলোকৰ হাড় চুৰ কৰি অনা যাবেচ-গিলিয়দৰ গৃহস্থসকলৰ হাতৰ পৰা দায়ুদে সেইবোৰ লৈ আনিলে।¹³ তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা চৌলৰ আৰু তেওঁৰ পুংৰ যোনাথনৰ হাড়বোৰ আনিলে আৰু তেওঁলোকে আৰি থোৱা সেই সাতজন লোকসকলৰো হাড়বোৰ গোটাই হ'ল।

¹⁴ তেওঁলোকে চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰ যোনাথনৰ হাড়বোৰ বিন্যামীন দেশৰ চেলাত চৌলৰ পিতৃ কীচৰ মৈদামত মৈদাম দিলে। তেওঁলোকে ৰজাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে সকলো কাৰ্য কৰিলে। তাৰ পাছত ঈশ্বৰে দেশৰ বাবে তেওঁলোকৰ পৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰিলে।

¹⁵ তেতিয়া পলেষ্ঠীয়াসকলৰ লগত ইশ্বায়েলৰ আকৌ যুদ্ধ লাগিল। সেই বাবে দায়ুদে নিজৰ সৈন্যসকলৰ সৈতে নামি গৈ পলেষ্ঠীয়া সকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে। তাতে দায়ুদ ক্লান্ত হ'ল।¹⁶ এনে সময়ত তিনিশ চেকল জোখৰ পিতলৰ বৰছা ধৰা আৰু নতুন তৰোৱালেৰে সাজু হোৱা যিচবী-বনোৰ নামেৰে ৰফাৰ এজন সন্তানে দায়ুদক বধ কৰিবলৈ মন কৰিলে।¹⁷ কিন্তু চৰুয়াৰ পুংৰ অবাঁচয়ে তেওঁক ৰক্ষা কৰি সেই পলেষ্ঠীয়া জনক আঘাত কৰি তেওঁক বধ কৰিলে। তেতিয়া দায়ুদৰ লোকসকলে তেওঁৰ আগত শপত কৰি ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ পৰ্বনীপ নুনুমাৰৰ কাৰণে আপুনি আমাৰ লগত আৰু যুদ্ধলৈ নাযাব।”

¹⁸ সেই যুদ্ধৰ পাছত আৰু এবাৰ গোবত পলেষ্ঠীয়াসকলৰ লগত যুদ্ধ হয়। সেই সময়ত হুচাতীয়া চিৰুকেয়ে চফ নামেৰে ৰফাৰ এজন সন্তানক বধ কৰিলে।¹⁹ পুনৰাই পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সৈতে গোবত আকৌ যুদ্ধ হোৱাত, যাৰে-ওৰগীমৰ পুংৰ বৌলেহেমীয়া ইলহানে গাতীয়া গলিয়াথক বধ কৰিলে যাৰ বৰছাৰটো কুৰা টেলোঠাৰ সমান আছিল।

²⁰ তাৰ পাছত আন এখন যুদ্ধ গাতত হয়। সেই যুদ্ধ অতি দীৰ্ঘকায় আৰু পৰত্যেক হাতে-ভৰি ছটা ছটা আঙুলি সৰুমুঠ চৌবিশটা আঙুলি থকা এজন লোক আছিল। তেওঁ ৰফাৰ এজন সন্তান আছিল।²¹ যেতিয়া তেওঁ ইশ্বায়েলক ঠাট্টা-বিদৰূপ কৰিলে, তেতিয়া দায়ুদৰ ককায়েক চিমিয়াৰ পুংৰ যোনাথনে তেওঁক বধ কৰিলে।²² এই লোকসকল গাতত ৰফাৰ সন্তান সকল আছিল আৰু তেওঁলোকক দায়ুদ আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকলৰ হাতত বধ কৰা হ'ল।

22 অধ্যায়

¹ যি কালত যিহোৱাই দায়ুদক চৌল আৰু আন আন শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিল, সেই সময়ত তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যেৰে এই কথাৰে গীত গালে।² তেওঁ পৰাৰ্থনা কৰি ক'লে,

“যিহোৱা মোৰ শিলা, মোৰ কোঠ আৰু মোৰ উদ্ধাৰকৰ্তা।

³ মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ শিলা; তেৱেঁই মোৰ আশ্ৰয়স্থান।

তেওঁ মোৰ ঢাল, মোৰ পৰিৎৰাণৰ শিং, মোৰ উচ্চ দুৰ্গ আৰু মোৰ আশ্ৰয়স্থান,
তুমি মোৰ ৰাণকৰ্তা; তুমি মোক উপদৰৱৰ পৰা নিস্তাৰ কৰোঁতা।

⁴ পৰশংসাৰ যোগ্য যি যিহোৱা, মই তেওঁৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰোঁ;

তাতে মোৰ শংৰুবোৰৰ পৰা মই উদ্ধাৰ পাওঁ।

⁵ কিয়নো মৃত্যুৰ টোৱে মোক বেৰি ধৰিছিল।

অধৰ্মৰূপ ঢল পানীয়ে মোক অভিভূত কৰিছিল।

⁶ চিয়োলৰ জৰীয়ে মোক আগুৰি ধৰিছিল;

মৃত্যু-পাশে মোক মেৰাই ধৰিছিল।

⁷ সঙ্কতৰ কালত মই যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিলোঁ;

মোৰ ঈশ্বৰৰ আগত মই কাতৰোক্তি কৰিলোঁ;

তাতে তেওঁ নিজ মন্দিৰৰ পৰা মোৰ মাত শুনিলে,

তেওঁৰ সন্মুখত কৰা মোৰ কাতৰোক্তি তেওঁৰ কাণত পৰিল।

⁸ তেতিয়া পৃথিৱী কঁপিল আৰু জোকাৰ খালে।

স্বৰ্গৰ মূলবোৰো জোকাৰ খাই লৰিল; কিয়নো তেওঁৰ কেৰাৰ জুলি উঠিছিল।

⁹ তেওঁ নাকৰ পৰা ধোঁৱা ওলাই ওপৰলৈ গ'ল,

তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা অগ্নিয়ে গৰাস কৰিলে;

তাৰ পৰা জুলি থকা আঙঠা ওলাই জুলি থাকিল।

¹⁰ তেতিয়া তেওঁ আকাশ মুকলি কৰি নামিল,

তেওঁৰ চৰণৰ তলত যোৰ অন্ধকাৰ আছিল।

¹¹ তেওঁ কৰুবত উঠিছিল আৰু উৰি ফুৰিছিল,

এনে কি, বায়ুৰূপ ডেউকাৰে উৰা মাৰি আহি তেওঁ দৰ্শন দিছিল।

¹² আৰু তেওঁ অন্ধকাৰক নিজৰ চাৰিওফালে তন্তুৰূপে স্থাপন কৰি ল'লে,

তেওঁ আকাশৰ মেঘত গধুৰ জলৰাশি একত্ৰিত কৰিলে।

¹³ তেওঁৰ সন্মুখত থকা দীপ্তিৰ পৰা

জুলন্ত আঙঠা ওলাই পৰিল।

14 যিহোৱাই আকাশৰ পৰা গৰ্জ্জন কৰিলে।

সৰ্ব্বোপৰি জনে আটাই পাবিলে।

15 তেওঁ বাণ মাৰি তেওঁৰ শংকুসকলক গোট গোট কৰিলে,

তেওঁ বজ্ৰ মাৰি তেওঁলোকক ব্যাকুল কৰিলে।

16 যিহোৱাৰ ভ্ৰাসৰ্নাত আৰু তেওঁৰ নাকৰ নিশ্বাস প্ৰশ্বাসৰ বায়ুত,
সমুদ্ৰৰ তলি দেখা গ'ল,

পৃথিৱীৰ মূলবোৰ অনাবৃত হ'ল।

17 তেওঁ ওপৰৰ পৰা হাত মেলিলে; আৰু মোক ধৰিলে।

তেওঁ মহাজল সমূহৰ পৰা মোক তুলি আনিলে।

18 তেওঁ মোক বলৱন্ত শংকুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে,

মোৰ বৈৰীবোৰৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোক মোতকৈ অতি বলৱন্ত আছিল।

19 মোৰ বিপদৰ কালত তেওঁলোকে মোক আৰ্হণ কৰিছিল,

কিন্তু যিহোৱা মোৰ উপকাৰক হ'ল।

20 তেওঁ মোক বহল ঠাইলৈ উলিয়াই আনিলে।

তেওঁ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে, কিয়নো তেওঁ মোত সন্তোষ পালে।

21 যিহোৱাই মোৰ ধাৰ্মিকতা অনুসাৰে মোক পুৰস্কাৰ দিলে।

মোৰ হাতৰ শুদ্ধতাৰ দৰে মোক ফল দিলে।

22 কিয়নো মই যিহোৱাৰ পথত চলিলোঁ,

আৰু কুকৰ্ম কৰি মোৰ ঈশ্বৰক এৰা নাই।

23 কাৰণ তেওঁৰ সকলো শাসন মোৰ সন্মুখত আছে;

মই তেওঁৰ বিধিবোৰ মোৰ পৰা দূৰ কৰা নাই।

24 তেওঁৰ দৃষ্টিত মই সিদ্ধও আছিলোঁ,

আৰু নিজ অপৰাধৰ পৰা মই নিজকে আঁতৰে ৰাখিলোঁ।

25 এই হেতুকে যিহোৱাই মোৰ ধাৰ্মিকতা অনুসাৰে মোক ফল দিলে,

তেওঁৰ চকুৰ আগত থকা মোৰ হাতৰ শুদ্ধতাৰ দৰেই মোক ফল দিলে।

26 যি জন বিশ্বাসযোগ্য, তেওঁলৈ তুমি নিজৰ বিশ্বাসযোগ্যতা প্ৰকাশ কৰা,

যি জন নিৰ্দোষী, তেওঁলৈ তুমি নিৰ্দোষীতা প্ৰকাশ কৰা।

27 তুমি শুচি লোকলৈ নিজৰ শুচিতা প্ৰকাশ কৰা,

কিন্তু বিপথগামী লোকলৈ তুমি চতুৰ ব্যৱহাৰ কৰোঁতা।

28 তুমি দুখ পোৱা লোকক পৰিৎৰাণ দিওঁতা,

কিন্তু গৰ্বী চকুক তল কৰোঁতা।

29 কিয়নো হে যিহোৱা, তুমি মোৰ প্ৰদীপ।

আৰু যিহোৱাই মোৰ অন্ধকাৰক পোহৰ কৰি দিয়ে।

30 কিয়নো তোমাৰ সহায়ত মই সৈন্যদলৰ বিৰুদ্ধে খেদি যাওঁ;

আৰু মোৰ ঈশ্বৰৰ সহায়ত মই জাপ মাৰি গড় পাৰ হওঁ।

31 ঈশ্বৰৰ পথ হ'লে সিদ্ধ।

যিহোৱাৰ বাক্য নিভাঁজ।

তেওঁ প্ৰত্যেক লোকৰ ঢালস্বৰূপ; যি জন তেওঁত থাকে, তেওঁ তাৰ আশ্ৰয়স্থান।

32 কিয়নো যিহোৱাৰ বাহিৰে কোন ঈশ্বৰ আছে?

আমাৰ ঈশ্বৰত বাহিৰে কোন শিলা আছে?

33 ঈশ্বৰ মোৰ দৃঢ় আশ্ৰয়;

তেওঁ সিদ্ধ লোকক নিজ পথত চলায়।

34 তেওঁ মোৰ ভৰি হৰিণীৰ ঠেঙৰ সদৃশ কৰে

আৰু মোক পৰ্বতৰ ওখ ঠাইত থিয় কৰায়।

35 তেওঁ মোৰ হাতক ৰণ কৰিবলৈ শিক্ষা দিয়ে,

তাতে মোৰ বাহুৰে পিতলৰ ধনুকো বেকা কৰিব পাৰে।

36 তুমি মোক পৰিৎৰাণ স্বৰূপ ঢাল দিলা,

আৰু তোমাৰ সাহাৰ্যই মোক মহান কৰিলে।

37 তুমি মোৰ ভৰিৰ তলৰ ঠাই বহল কৰিলা,

তাতে মোৰ ভৰি পিছলি নগ'ল।

38 মই মোৰ শংকুবোৰৰ পাছত খেদি গৈ তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিলোঁ।

তেওঁলোক বিনষ্ট নহ'লমানে মই উভটি নাছিলোঁ।

39 মই তেওঁলোকক সংহাৰ কৰি এনেকৈ গুড়ি কৰিলোঁ যে, তেওঁলোকে উঠিব নোৱাৰিলে।

এনে কি, তেওঁলোক মোৰ ভৰিৰ তলত পতিত হ'ল।

40 কিয়নো যুদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে তুমি মোক বলৰূপ কটিবন্ধন দিলা;

তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰক,

মোৰ তলতীয়া কৰিলা।

41 তুমি মোৰ শংৰুবোৰক মৌলৈ পিঠি দিয়ালা;

তাতে মোক ঘিণ কৰোঁতাবোৰক

মই সংহাৰ কৰিলোঁ।

42 তেওঁলোকে সহায়ৰ বাবে আটাহ পাৰিলে,

কিন্তু পৰিণাম কৰোঁতা কোনো নাছিল।

তেওঁলোকে যিহোৱালৈ আটাহ পাৰিলে, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ নিদিলে।

43 তাতে পৃথিৱীৰ ধূলিৰ নিচিনাকৈ মই তেওঁলোকক গুড়ি কৰিলোঁ,

আৰু বাটৰ বোকাল দৰে মই তেওঁলোকক গচকিলোঁ

আৰু মৰদন কৰিলোঁ।

44 তুমি মোৰ লোকসকলৰ

বিবাদৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰিলা।

তুমি মোৰ ফৈদক উত্তৰাধিকাৰ হ'বলৈ ৰাখিলা।

মোৰ অপৰিচিত এটা জাতিক

মোৰ দাস হ'বলৈ দিলা।

45 বিদেশীসকল মোৰ বশীভূত হ'ল।

শুনামাৰুৰুকে তেওঁলোকে মোৰ আজ্ঞা পালন কৰিলে।

46 বিদেশীসকল নিৰুসাহী হৈ নিজ নিজ দুৰ্গৰ পৰা

কঁপি কঁপি ওলাই আহিল।

47 যিহোৱা জীৱন্ত।

মোৰ শিলাৰ প্ৰশংসা হওঁক।

মোৰ পৰিণামৰ শিলা, ঈশ্বৰ গৌৰৱান্বিত হওঁক;

48 যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে মোৰ হৈ প্ৰতিকাৰ সাধে আৰু লোকসকলক মোৰ ভৰিৰ তলত চাপৰ কৰে,

49 আৰু মোৰ শংৰুবোৰৰ মাজৰ পৰা মোক উলিয়াই আনে।

এনে কি, তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰৰ ওপৰত মোক তোলা,

আৰু উপদৰকাৰীবোৰৰ পৰাও মোক উদ্ধাৰ কৰা।

50 এই হেতুকে হে যিহোৱা, মই জাতিবোৰৰ মাজত তোমাক ধন্যবাদ কৰিম;

আৰু তোমাৰ নামৰ উদ্দেশে প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।

51 ঈশ্বৰে নিজ ৰজাক মহা-পৰিণাম দিয়ে,

আৰু তেওঁ নিজৰ অভিষিক্ত জনক দয়া কৰে।

তেৱেঁই সদাকাললৈকে দায়ুদ আৰু তেওঁৰ বংশক দয়া কৰিব।”

23 অধ্যায়

দায়ুদৰ শেষ বাক্য। তেওঁ বীৰসকলৰ তালিকা।

1 এয়ে দায়ুদৰ শেহতীয়া কথা।

যিচয়ৰ পুংৰ দায়ুদ,

উচ্চ সন্মানীয় পুৰুষ,

যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই অভিষিক্ত এজন,

এজন ইশ্বায়েলৰ মধুৰ স্ততি গীত গাওঁতা।

2 “মোৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ আশ্বাহি কথা ক'লে,

তেওঁৰ বাক্য মোৰ জিভাত আছিল।

3 ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰে ক'লে,

‘ইশ্বায়েলৰ শিলাই মোক ক'লে,

লোকসকলৰ ওপৰত যি জনে ন্যায়ৰূপে ৰাজত্ব কৰে,

যি জনে ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখি শাসন কৰে,

4 তেওঁ সূৰ্য উদয় হোৱা কালৰ সেই প্ৰভাতৰ দীপ্তিশ্বৰূপ,

মেঘ নথকা প্ৰভাত সদৃশ,

যেতিয়া পৃথিৱীত তৃণ গজে,

বৰষুণৰ পাছত সূৰ্য্যৰ কিৰণৰ দ্বাৰাই।

5 স্বৰূপেই ঈশ্বৰৰ সন্মুখত মোৰ বংশ তেনে নহয় নে?

কিয়নো তেওঁ মোৰ লগত এটি চিৰস্থায়ী নিয়ম স্থাপন কৰিলে,
সেয়ে সম্পূৰ্ণ শৃঙ্খলাযুক্ত আৰু সত্য?

কাৰণ মৌলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰা মোৰ সকলো পৰিষ্কাৰ আৰু মঙ্গল তেওঁ বৃদ্ধি নকৰিব নে?

6 কিন্তু আটাই দুষ্ট লোক পেলাব লগা কাঁইট স্বৰূপ,

কিয়নো সেইবাৰক হাতেৰে ধৰিব নোৱাৰি।

7 কিন্তু যি মানুহে তেওঁলোকক চুব,

তেওঁ লোহা আৰু বৰছাৰ কুৰা হাতত লব লাগিব।

পাছত তেওঁলোক থকা ঠাইত তেওঁলোকক জুইৰে নিচেইকে পুৰা যাব।”

8 দায়ূদৰ যি সকল বীৰ আছিল, তেওঁলোকৰ নাম এই। তখনোনিয়া যোচেব-বচেবা। সেনাপতি সকলৰ অধ্যক্ষ। তেওঁ একে সময়তে আঠ শ লোকক বধ কৰিলে।

9 তেওঁৰ পাছত অহোহীয়া দোদয়ৰ পুংৰ ইলিয়াজ; দায়ূদৰ তিনিজন ক্ষমতাসালী পুৰুষসকলৰ মাজৰ এজন। যিজন যুদ্ধলৈ গোট খোৱা পলেষ্ঠীয়াসকলক ইতিকিং কৰিছিল আৰু যি সময়ত ইশ্বায়েল লোকসকল যুদ্ধলৈ উঠি গৈছিল, সেই সময়ত দায়ূদৰ লগত আছিল। 10 ইলিয়াজে উঠি হাত শ্ৰান্ত নোহোৱামানলৈকে পলেষ্ঠীয়াসকলক পৰহাৰ কৰি আছিল। যিদিনালৈকে তৰোৱালখন তেওঁৰ হাতত লাগি ব'ল; সেই দিনাই যিহোৱাই মহানিস্তাৰ আনিলে, আৰু লোকসকলে কেৱল লুট কৰিবলৈ ইলিয়াজৰ পাছে পাছে গ'ল।

11 আৰু তেওঁৰ পাছত হৰাৰীয়া আগিৰ পুংৰ চম্পা আছিল। যি ঠাইত মচুৰ মাহৰ খেতি আছিল, সেই ঠাইত পলেষ্ঠীয়াসকলে গোট খাই দল পাতিছিল আৰু সৈন্যসকল ফিলিষ্ঠীয়াসকলৰ আগৰ পৰা পলাইছিল। 12 কিন্তু চম্পা খেতিৰ মাজত থিয় হৈ তাক ৰক্ষা কৰিলে, আৰু পলেষ্ঠীয়াসকলক বধ কৰিলে; এইদৰে যিহোৱাই মহা-নিস্তাৰ আনিলে।

13 ত্ৰিশজন সৈন্যৰ মাজৰ তিনি জন লোক শস্য দোৱা সময়ত অদুম্নম গুহাত থকা দায়ূদৰ ওচৰলৈ গ'ল। তেতিয়া পলেষ্ঠীয়াসকলৰ দলে ৰফায়ীম উপত্যকাত ছাউনি পাতি আছিল। 14 সেই কালত দায়ূদ দৃঢ় সংৰক্ষিত এটা গুহাত আছিল, আৰু তেতিয়া পলেষ্ঠীয়াসকলৰ প্ৰহৰী সৈন্যদলে বোঁলেহেমত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল।

15 পাছত দায়ূদে পানীৰ বাবে বৰ হাবিয়াহ কৰি ক'লে, “অহ, বোঁলেহেমৰ দুৱাৰৰ ওচৰত থকা সেই নাদৰ পৰা পানী খাবলৈ আনি দিয়া হ'লে, মই কেনে ভাল পালোঁহেঁতেন!” 16 তাতে সেই তিনিজন বীৰ পুৰুষে পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সৈন্যবোৰক ভেদ কৰি গৈ, বোঁলেহেমৰ দুৱাৰৰ ওচৰত থকা সেই নাদৰ পানী তুলি আনিলে। তেওঁলোকে সেই পানী দায়ূদৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল, কিন্তু তেওঁ তাক পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। বৰং তাক যিহোৱাৰ উদ্দেশে চালি দিলে। 17 তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হে যিহোৱা, এনে কাৰ্য মোৰ পৰা দূৰ হওঁক, যে ইয়াক মই পান কৰিম, এয়ে জানো আচলতে নিজ প্ৰাণ লৈ যোৱা লোকসকলৰ তেজ নহয়?” এই কাৰণে তেওঁ তাক পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে।

সেই বীৰ তিনিজনেই এই ক্ষমতাসালী কৰ্ম কৰিছিল।

18 আৰু চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাবৰ ভায়েক অবিচয়, এই তিনিজনৰ ওপৰত সৈন্যধ্যক্ষ আছিল। এবাৰ তেওঁ তিনি শ লোকৰ বিৰুদ্ধে নিজৰ বৰছা চলাই সিহঁতক বধ কৰিছিল। আৰু তিনি জনৰ মাজত প্ৰায়েই তেওঁৰ নাম হৈছিল। 19 তেওঁ জানো সেই তিনি জনৰ মাজত অধিক মৰ্যাদা পোৱা লোক নহয়? এই হেতুকে তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত সৈন্যধ্যক্ষ হ'ল। তথাপিও তেওঁ এই প্ৰথম তিনি জনৰ সমানে প্ৰখ্যাত হোৱা নাছিল।

20 এজন কবচেলীয়া বীৰপুৰুষ, যিহোয়াদাৰ পুংৰ যি বনয়া, তেওঁ অনেক মশ্বা কাৰ্য কৰিছিল। তেওঁ মোৱাবীয়া অৰীয়েলৰ দুজন পুতেকক বধ কৰিছিল। তাৰ বাহিৰেও হিম পৰা কালত তেওঁ গৈ গাতৰ ভিতৰত থকা এটা সিংহ মাৰিছিল। 21 আৰু তেওঁ এজন বৰ সুন্দৰ মিচৰীয়াক বধ কৰিছিল। সেই মিচৰীয়াৰ হাতত এপাত বৰছা আছিল, কিন্তু তেওঁ এডাল লাখুটি লৈ সেই মিচৰীয়াজনৰ সৈতে যুঁজিছিল। তেওঁ মিচৰীয়াজনৰ হাতৰ পৰা বৰছাপাত কাটি লৈ, তেওঁৰ বৰছাবেই তেওঁক বধ কৰিলে।

22 যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনয়াই এই বীৰপুৰুষ কাৰ্যবোৰ কৰিলে আৰু তেওঁ সেই তিনি জন বীৰৰ লগে লগে তেওঁৰো নাম হ'ল। 23 তেওঁ িৰশ জনকৈ অধিক মৰ্যাদা পোৱা হ'ল যদিও তেওঁ প্ৰথম তিনি জনৰ সমান হোৱা নাছিল। তথাপিও দায়ূদে তেওঁক নিজৰ গা-ৰক্ষীয়া সৈন্যদলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ পাতিলে।

24 যোৱাবৰ ভায়েক অচাহেল িৰশ জনৰ মাজৰ এজন আছিল; বোঁলেহেমীয়া দোদৰ পুংৰ ইলহানন, 25 হৰাদীয়া চম্মা, হৰাদীয়া ইলীকা, 26 পলটীয়া হেলচ, তাকেইয়া ইক্কৰ পুংৰ ঈৰা, 27 অনাথোতীয়া অৰীয়েজৰ, হুচাতীয়া মবুন্নয়, 28 অহোহীয়া চলমোন, নটোফাতীয়া মহৰয়;

29 নটোফাতীয়া বানান পুংৰ হেলেল, বিন্যামীনৰ সন্তান সকলৰ গিবিয়া-নিবাসী বীৰয়ৰ পুংৰ ইতয়, 30 পিৰাথোনীয়া বনয়া, গাচ উপত্যকা-নিবাসী হিদ্দয়। 31 অৰুতীয়া অৰীঅলবোন, বৰহূমীয়া অজমাৰ, 32 চালবোনীয়া ইলিয়হবা, বনে-যাচনেৰ পুংৰসকল যোনাথন;

33 হৰাৰীয়া চম্মা, অৰাৰীয়া চাৰৰৰ পুংৰ অহীয়াম, 34 মাথাখীয়া অহচবয়ৰ পুংৰ ইলীফেলট, গিলোনীয়া অহীথোফলৰ পুংৰ ইলীয়াম, 35 কৰমিলীয়া হিমা, অৰীয়া পাৰয়, 36 চোবা নিবাসী নাথনৰ পুংৰ ঈগাল, গাদীয়া গোষ্ঠীৰ বানী,

37 অস্মোনীয়া চলেক, আৰু চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাবৰ অশ্বৰবাহন বেৰোতীয়া নহৰয়, 38 যিংৰীয়া ঈৰা, যিংৰীয়া গাৰেব, 39 আৰু হিতীয়া উৰিয়া; সবুৰ্মুঠ সাতিৰশ জন।

24 অধ্যায়

লোকসকলৰ গণনা কৰাৰ দোষ আৰু তাৰ দণ্ড

1 পাছত ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ৰোষ পুনৰায় জ্বলি উঠিল আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে দায়ুদৰ পৰবৃত্তি জন্মাই তেওঁ ক'লে, “ইশ্বায়েল আৰু যিহূদাক গৈ গণনা কৰা”। 2 তাতে ৰজাই তেওঁৰ ওচৰত থকা প্ৰধান সেনাপতি যোৱাবক ক'লে, “মই ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ সংখ্যা জানিবৰ বাবে, তুমি দানৰে পৰা বেৰ-চেবালৈকে ইশ্বায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মাজত যোৱা আৰু তোমালোকে লোকসকলক গণনা কৰা।” 3 তেতিয়া যোৱাবে ৰজাক ক'লে, “এতিয়া যিমান লোক আছে, আপোনাৰ সৈন্যৰ যিহোৱাই তাৰ এশ গুণ বৃদ্ধি কৰক আৰু মোৰ পৰভু মহাৰাজে তাক চকুৰে চাওক; কিন্তু মোৰ পৰভু মহাৰাজে এনে কাৰ্যত কিয় সন্তোষ পাইছে?” 4 তথাপি যোৱাব আৰু সেনাপতিসকলৰ আগত ৰজাৰ বাক্য প্ৰবল হ'ল; তাতে যোৱাব আৰু সেনাপতিসকলে ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক গণনা কৰিবলৈ ৰজাৰ আগৰ পৰা গ'ল।

5 পাছত তেওঁলোকে যৰূদন পাৰ হৈ অৰোয়েৰৰ মাজত থকা নগৰ খনৰ সোঁফালে ছাউনি পাতিলে; আৰু তেওঁলোকে গাদ ও যাজেৰলৈকে গ'ল। 6 তাৰ পাছত তেওঁলোকে গিলিয়দ আৰু দানযাৰ্নলৈ গৈ ঘূৰি আহি টীদোৰ্নলৈ গ'ল। 7 তেওঁলোকে তূৰ দুৰ্গলৈ গ'ল আৰু হিব্ৰীয়া ও কনানীয়াসকলৰ সকলো নগৰলৈও গ'ল; আৰু শেষত তেওঁলোকে আহি যিহূদাৰ দক্ষিণ অঞ্চল বেৰ-চেবাত উপস্থিত হ'ল। 8 এইদৰে তেওঁলোকে দেশৰ সকলো ঠাইতে ফুৰি ন মাহ বিশ দিনৰ মুৰত যিহূদাৰ মালৈ উভটি আহিল। 9 পাছত যোৱাবে গণনা কৰা লোকসকলৰ সংখ্যা ৰজাৰ ওচৰত আনি দিলে; তাৰ মুঠ, ইশ্বায়েলৰ তৰোৱাল ধৰোঁতা আঠ লাখ বলৱান লোক, আৰু যিহূদাৰ পাঁচ লাখ লোক।

10 এইদৰে দায়ুদে লোকসকলক গণনা কৰোঁৱাৰ পাছত, তেওঁৰ মনে তেওঁক দোষী কৰিলে। তেতিয়া দায়ুদে যিহোৱাক ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ; কিন্তু হে যিহোৱা বিনয় কৰোঁ, নিজ দাসৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা, কিয়নো মই অতিশয় অজ্ঞানৰ কৰ্ম কৰিলোঁ।” 11 দায়ুদ ৰাতিপুৱাতে উঠিল, দায়ুদৰ দৰ্শক গাদ ভাববাদী ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, বোলে, 12 “তুমি গৈ দায়ুদক কোৱা: ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে, মই তোমাৰ আগত তিনিটা দণ্ড ৰাখিছো; তাৰ মাজৰ এটা বাচি লোৱা, মই তাকেই তোমালৈ কৰিম।’”

13 তাতে গাদে দায়ুদৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ দেশত সাত বছৰ আকাল হ'ব লাগে নে? বা তোমাৰ শংৰুবোৰ পাছে পাছে খেদি যাওঁতে, তুমি সিহঁতৰ আগে আগে তিনি মাহলৈকে পলাই থাকিবা? নাইবা দেশত তিনি দিনলৈকে মহামাৰী হ'ব? এতিয়া মোক পঠোৱা জনাক মই কি উত্তৰ দিম, তাক এতিয়াই বিবেচনা কৰি চোৱা।” 14 তাতে দায়ুদে গাদক ক'লে, “মই বৰ ঠেকত পৰিছোঁ। আমি যিহোৱাৰ হাতত পৰা ভাল, কিয়নো তেওঁৰ দয়া প্ৰচুৰ, কিন্তু মোক মানুহৰ হাতত পৰিবলৈ নিদিয়ক।”

15 গতিকে সেই ৰাতিপুৱাৰে পৰা নিৰূপিত সময়লৈকে যিহোৱাই ইশ্বায়েললৈ মহামাৰী পঠিয়ালে; তাতে দানৰে পৰা বেৰ-চেবালৈকে সত্তৰ হাজাৰ লোকৰ মৃত্যু হ'ল। 16 পাছত যেতিয়া দুতে যিহূদাৰ লোক বিনষ্ট কৰিবলৈ তাৰ ফাললৈ হাত মেলিলে, তেতিয়া যিহোৱাই সেই আপদৰ বাবে খেদ কৰি সংহাৰক দূতক ক'লে, “এয়ে জুৰিছে। এতিয়া তোমাৰ হাত কোঁচোৱা।” সেই সময়ত যিহোৱা সেই দূত যিহূদীয়া অৰোণাৰ মৰণা মৰা খলাৰ ওচৰত আছিল। 17 পাছত যি দুতে সংহাৰ কৰিছিল, দায়ুদে সেই দূতক দেখি যিহোৱাক ক'লে “মইহে পাপ কৰিলোঁ, মইহে অপৰাধী হ'লোঁ; কিন্তু এই মেৰ-ছাগবোৰে কি কৰিলে? মই বিনয় কৰোঁ, তোমাৰ হাত মোৰেই বিৰুদ্ধে আৰু মোৰ পিতৃ-বংশৰ বিৰুদ্ধে হওক!”

18 সেই দিনা গাদে দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “তুমি উঠি গৈ যিহূদীয়া অৰোণাত মৰণা মৰা খলাত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী স্থাপন কৰাওঁ।” 19 তাতে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে গাদৰ নিৰ্দেশ মানি দায়ুদ উঠি গ'ল। 20 পাছত অৰোণাই চাই দেখিলে যে, তেওঁৰ ফালে ৰজা আৰু তেওঁৰ দাসবোৰ আহি আছে, তাতে অৰোণাই আহি ৰজাৰ আগত মাটিত উবুৰি হৈ প্ৰণিপাত কৰিলে।

21 আৰু অৰোণাই ক'লে, “মোৰ পৰভু মহাৰাজৰ নিজৰ দাসৰ ওচৰলৈ কি কাৰণে আহিল?” দায়ুদে ক'লে, “লোকসকলৰ মাজৰ পৰা মহামাৰী গুচিবৰ বাবে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰিবৰ অৰ্থে মই তোমাৰ পৰা এই মৰণা মৰা খলা কিনিবলৈ আহিছোঁ।” 22 তেতিয়া অৰোণাই দায়ুদক ক'লে, “মোৰ পৰভু মহাৰাজৰ দৃষ্টিত যি ভাল হয়, তাকে লৈ উাসৰ্গ কৰক; চাওঁক, হোম-বলিৰ বাবে এই গৰুবোৰ আৰু খৰিৰ বাবে মৰণা মৰা যন্থৰ আৰু গৰুবোৰৰ যুৱালি আছে। 23 হে মহাৰাজ অৰোণাই মহাৰাজক এই সকলোকে দিছে।” অৰোণাই ৰজাক পুনৰ ক'লে, “আপোনাৰ সৈন্যৰ যিহোৱাই আপোনাক গ্ৰহণ কৰক।” 24 ৰজাই অৰোণাক ক'লে, “সেয়ে হ'ব নোৱাৰে, মই মূল্য দি তোমাৰ পৰা সকলো কিনিহে লম; মই নিজ সৈন্যৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বিনামূল্যে হোম-বলি উাসৰ্গ নকৰোঁ।” এই বুলি দায়ুদে পঞ্চাশ চকল ৰূপ দি, সেই মৰণা মৰা খলা আৰু গৰুবোৰ কিনি ল'লে। 25 আৰু দায়ুদে সেই ঠাইতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰি, হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উাসৰ্গ কৰিলে। তাতে যিহোৱাই দেশৰ পক্ষে প্ৰাৰ্থনা শুনিলে আৰু ইশ্বায়েলৰ পৰা মহামাৰী গুচিল।

1 ৰাজাৰলী

গল্প ৰচয়িতা

1 ৰাজাৰলীৰ ৰচক কোন সেই বিষয়ে জনা নাযায়, তথাপিও কিছুমান মন্তব্যকাৰীয়ে ইজ্জা, যিহিষ্টল, আৰু যিৰিমিয়া এই পুস্তকৰ সম্ভাৱ্য লিখক বুলি পৰামৰ্শ দিয়ে। কাৰণ ইয়াত 400 বছৰতকৈও বেছি সময়ৰ ঘটনা আছে, আৰু ই ডিম্ৰ উঁসৰ পৰা ঘটনা সমূহৰ বিৱৰণ সংগ্ৰহ কৰি সংকলন কৰা হৈছে। ইয়াৰ নিৰ্দিষ্ট সংকেত হিচাপে, এই পুস্তকৰ সাহিত্য শৈলী, মূল বিষয়ৰ পৰা বিভিন্ন দিশলৈ কৰা গতি আৰু ইয়াৰ প্ৰাকৃতিক উপাদানৰ ব্যৱহাৰৰ দিশটোৱে ইয়াক এজন সংকলক বা লিখকৰ সলনি একাধিক সংকলক বা লিখক বুলি সংকেত দিয়ে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 590-538 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগ।

এই পুস্তক লিখা হৈছিল যেতিয়া প্ৰথম মন্দিৰ থিয় কৰোঁৱা হৈছিল (1 ৰাজাৰলী 8:8)

প্ৰাপক

ইশ্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ লগতে বাইবেলৰ পাঠকসকল।

উদ্দেশ্য

এই পুস্তক খন 1 আৰু 2 চমুয়েলৰ পৰিশিষ্ট, আৰু দায়ুদৰ মৃত্যুৰ পাছত চলোমনৰ প্ৰভুত্বৰ প্ৰতি উত্থানৰ আৰম্ভণিৰ ৰচনা। এই পুস্তকৰ কাহিনীটো এক সংযুক্ত ৰাজ্যৰে আৰম্ভণি হয়, কিন্তু পৰিসমাপ্তি এটা জাতিৰ দুখন ৰাজ্য হিচাপে বিভাজিত হোৱাৰ দ্বাৰা হয়, যাক জনা যায়, যিহূদা আৰু ইশ্ৰায়েল বুলি। ইব্ৰী বাইবেলত 1 আৰু 2 ৰাজাৰলী একত্ৰিতৰূপত এখন পুস্তক হিচাপে আছে।

মূল বিষয়

সংহতিনাশ।

প্ৰস্তাৱেখা

1. চলোমনৰ ৰাজত্ব — 1:1-11:43
2. সাৰ্বভৌমত্বৰ বিভাজন — 12:1-16:34
3. এলিচা আৰু আহাৰ — 17:1-22-53

দায়ুদৰ আয়ুসৰ শেষ দিন। চলোমনক ৰাজপদত নিযুক্ত কৰা।

1 পাছত ৰজা দায়ুদ বুঢ়া হৈ আহিল আৰু অতিশয় বৃদ্ধ হোৱাৰ বাবে তেওঁৰ গাত অনেক কাপোৰ দিলেও উম নোপোৱা হ'ল। 2 এই হেতুকে তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “আমাৰ পৰভু মহাৰাজৰ বাবে এজনী কুমাৰী যুৱতী বিচাৰি চোৱা যাওঁক। তেতিয়া তাই মহাৰাজৰ সন্মুখত থাকি ৰজাৰ আল্পেচান ধৰাৰ লগতে আমাৰ পৰভু মহাৰাজৰ গাত উম পাবলৈ তেওঁৰ বুকুত শয়ন কৰিব।”

3 সেয়েহে তেওঁলোকে ইশ্ৰায়েলৰ গোটেই অঞ্চলত সুন্দৰী ছোৱালী বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে চুনেমীয়া অবিচগক বিচাৰি পালে আৰু ৰজাৰ ওচৰলৈ তেওঁক লৈ আহিল। 4 এই ছোৱালীজনী অতিশয় সুন্দৰী আছিল। তেওঁ ৰজাৰ আল্পেচান ধৰিলে আৰু শুশ্ৰূষা কৰিলে, কিন্তু তেওঁৰ সৈতে ৰজাই কোনো দৈহিক সম্পৰ্ক নাৰাখিলে।

5 সেই কালত হগ্ৰীতৰ পুংৰ অদোনীয়াই নিজকে গৌৰৱ কৰি ক'লে, “ৰজা ময়েই হ'ম।” এইবুলি নিজৰ আগে আগে যাবৰ বাবে পঞ্চাশ জন মানুহৰ লগতে ৰথ আৰু অগ্ন্যৰোহী সৈন্যবোৰ যুগুত কৰি ৰাখিলে। 6 তেওঁৰ পিতৃয়ে কেতিয়াও তেওঁক কষ্ট দি এইধৰে কোৱা নাই, “তুমি কিয় এইবোৰ কৰিছা?” অদোনীয়া দেখিবলৈ বৰ সুন্দৰ আছিল, তেওঁ অৱচালোমনৰ পাছত জন্মিছিল।

7 তেওঁ অবিয়াথৰ পুৰোহিত আৰু চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাৰ লগত আলোচনা কৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে অদোনীয়াক অনুসৰণ কৰিলে আৰু তেওঁক সহায় কৰিলে। 8 কিন্তু চাদোক পুৰোহিত, যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়, নাথন ভাববাদী, চিমিয়ী, ৰেয়ী আৰু যি বীৰসকল দায়ুদৰ লগত আছিল, তেওঁলোকে অদোনীয়াক অনুসৰণ নকৰিলে।

9 পাছত অদোনীয়াই অঘিন-ৰোগেলৰ কাষত থকা জোহেল শিলৰ ওচৰত ভেড়া, ছাগলী, মাঁড় আৰু হস্তপুষ্ট গৰু পোৱালি বলিদান কৰিলে। আৰু নিজ ভাই ৰাজকোঁৱৰ সকলক আৰু ৰজাৰ দাস যিহূদাৰ আটাই লোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিলে। 10 কিন্তু নাথন ভাববাদীক, বনায়াক, বীৰসকলক আৰু নিজ ভায়েক চলোমনক নিমন্ত্ৰণ নকৰিলে।

11 তেতিয়া নাথনে চলোমনৰ মাক বচ্চাবাক ক'লে, “আমাৰ পৰভু দায়ুদে নজনাকৈ হগ্ৰীতৰ পুতেক অদোনীয়া যে ৰজা হ'ল, ইয়াক জানো তুমি শুনা নাই? 12 এই হেতুকে আহাঁ, তুমি নিজৰ আৰু তোমাৰ পুংৰ চলোমনৰ পৰাণ ৰক্ষা কৰিবলৈ, মই এতিয়া তোমাক পৰামৰ্শ দিওঁ।

13 দায়ুদ ৰজাৰ ওচৰলৈ যোৱা; আৰু তেওঁক কোৱাওঁ, যে, ‘হে মোৰ পৰভু মহাৰাজ, আপুনি জানো শপত খাই আপোনাৰ দাসীক জানো কোৱা নাছিল, ‘মোৰ পাছত তোমাৰ পুংৰ চলোমন অৱশ্যে ৰজা হ'ব আৰু তেৱেঁই মোৰ সিংহাসনত বহিব?’ তেনেহ'লে অদোনীয়াই কিয় ৰাজত্ব কৰি আছে?’ 14 আৰু চোৱা, সেই ঠাইত ৰজাৰ সৈতে তোমাৰ কথা শেষ নৌ হওঁতেই, মই তোমাৰ পাছত সোমাই গৈ তোমাৰ কথা নিশ্চিত কৰিম।”

15 পাছত সেই মতে, বাঁচেবা ভিতৰ-কেঠালিত সোমাই ৰজাৰ ওচৰলৈ গ'ল। ৰজা অতিশয় বৃদ্ধ হোৱাত চুনেমীয়া অবিচগে ৰজাৰ শুৰুয়া কৰি আছিল। 16 তেতিয়া বাঁচেবাই মূৰ দোঁৱাই ৰজাৰ আগত পৰণিপাত কৰিলে। তেতিয়া ৰজাই সুধিলে, “তোমাক কি লাগে?” 17 তাই তেওঁক ক'লে, “হে মোৰ পৰভু, ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে শপত খাই আপোনাৰ বেটাৰ আগত কৈছিল যে, ‘মোৰ পাছত তোমাৰ পুংৰ চলোমন ৰজা হ'ব আৰু মোৰ সিংহাসনৰ ওপৰত তেৱেঁই বহিব।’

18 কিন্তু এতিয়া, হে মোৰ পৰভু মহাৰাজ, চাওঁক, আপুনি নজনাকৈয়েই অদোনীয়া ৰজা হ'ল। 19 অধিককৈ মাঁড়, হুইপুষ্ট গৰু পোৱালি, মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী বলিদান কৰি সকলো ৰাজকোঁৱৰ সকলৰ লগতে অবিয়াথৰ পুৰোহিত আৰু পৰধান সেনাপতি যোৱাবক নিমন্ত্ৰণ কৰিলে, কিন্তু আপোনাৰ দাস চলোমনক নিমন্ত্ৰণ নকৰিলে।

20 হে মোৰ পৰভু মহাৰাজ, আপোনাৰ পাছত মোৰ পৰভু মহাৰাজৰ সিংহাসনত কোন বহিব, সেই বিষয়ে আপুনিযে তেওঁলোকক জনাওক; তেওঁলোকে আপোনাৰ পৰাই শুনিবলৈ বাট চাই আছে। 21 আপুনি যদি ইয়াকে নকৰে, তেনেহলে মোৰ পৰভু মহাৰাজ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত যেতিয়া ওপৰ-পিতৃসকলৰ সৈতে নিদিৰত হ'ব, তেতিয়া মই আৰু মোৰ পুংৰ চলোমন অপৰাধী হিচাবে লগত হ'ব।”

22 এইদৰে তেওঁ ৰজাৰ লগত কথা হৈ থাকোঁতেই নাথন ডাববাদী ভিতৰলৈ সোমাই আহিল। 23 তেতিয়া দাসবোৰে ৰজাক ক'লে, “চাওঁক, নাথন ডাববাদী আহিছে।” পাছত ডাববাদী নাথন ৰজাৰ সম্মুখলৈ গ'ল আৰু আঁঠুকাটি ৰজাৰ আগত পৰণিপাত কৰিলে।

24 নাথনে ক'লে, “হে মোৰ পৰভু মহাৰাজ, ‘মোৰ পাছত অদোনীয়া ৰজা হ'ব আৰু মোৰ সিংহাসনত সিয়েই বহিব, এনে বুলি আপুনি ক'লে নে কি?’ 25 কিয়নো তেওঁ আজি নামি গৈছে আৰু অধিককৈ মাঁড়, হুইপুষ্ট গৰু পোৱালি, মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী বলিদান কৰিছে। তেওঁ তালৈ সকলো ৰাজকোঁৱৰ, সেনাপতি আৰু অবিয়াথৰ পুৰোহিতকো নিমন্ত্ৰণ কৰিছে। আৰু চাওঁক, তেওঁলোকে তেওঁৰ আগত ভোজন পান কৰিছে আৰু কৈছে, ‘অদোনীয়া ৰজা চিৰজীৱি হওঁক!’

26 কিন্তু আপোনাৰ দাস যি মই, মোক আৰু চাদোক পুৰোহিত, যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায় আৰু আপোনাৰ দাস চলোমনক হ'লে তেওঁ নিমন্ত্ৰণ নকৰিলে। 27 এই কাৰ্য মোৰ পৰভু মহাৰাজৰ আদেশত হ'ল নেকি? মোৰ পৰভু মহাৰাজৰ পিছত আপোনাৰ সিংহাসনত কোন বহিব, সেই বিষয়ে আপোনাৰ দাসবোৰক আপুনি জানো জনোৱা নাই?

28 তেতিয়া ৰজা দায়ুদ উত্তৰ দি ক'লে, “বাঁচেবাক মোৰ ওচৰলৈ মাতি আনা।” তেতিয়া তেওঁ ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি ৰজাৰ আগত থিয় হ'ল। 29 ৰজাই শপত কৰি ক'লে, “যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে সকলো সৰুৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ মৃত্ত কৰিলে, সেই জীৱন্ত যিহোৱাৰ শপত, 30 ‘মোৰ পাছত তোমাৰ পুংৰ চলোমন ৰজা হ'ব আৰু সিয়েই মোৰ পদত মোৰ সিংহাসনত বহিব; এই বুলি তোমাৰ আগত ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম লৈ যি শপত কৰিছিলোঁ, আজিয়েই সেই দৰে কাৰ্য কৰিম।” 31 তেতিয়া বাঁচেবাই আঁঠুকাটি মাটিত মূৰ লগাই ৰজাৰ সম্মুখত পৰণিপাত কৰিলে আৰু ক'লে, “মোৰ পৰভু ৰজা দায়ুদ চিৰজীৱি হওঁক।”

32 পাছত ৰজা দায়ুদ ক'লে, “চাদোক পুৰোহিতক, নাথন ডাববাদীক আৰু যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়ক মোৰ ওচৰলৈ মাতি আনা।” তেতিয়া তেওঁলোক ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিল। 33 তাতে ৰজাই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে নিজ পৰভুৰ দাসবোৰক লগত লৈ, মোৰ পুংৰ চলোমনক মোৰ নিজৰ খছৰত তুলি গীহোনেলৈ লৈ যোৱা। 34 সেই ঠাইত ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত তেওঁক ৰজা অভিষেক কৰিবলৈ চাদোক পুৰোহিত আৰু ডাববাদী নাথনক কোৱা আৰু শিঙা বজাই তোমালোকে ক'বা, ‘ৰজা চলোমন চিৰজীৱি হওঁক!’

35 পাছত তোমালোকে তেওঁৰ পাছে পাছে উঠি আহিবা; তেওঁ আহি মোৰ সিংহাসনত বহিব; কিয়নো মোৰ সলনি তেওঁ ৰজা হ'ব, ইস্ৰায়েল আৰু যিহূদাৰ ওপৰত অধ্যক্ষ হ'বলৈ মই তেওঁকৈ নিযুক্ত কৰিলোঁ।” 36 তেতিয়া যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়ই উত্তৰ দি ৰজাক ক'লে, “সেই দৰে হওক। মোৰ পৰভু মহাৰাজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱায়ে সেইদৰে হওঁক বুলি কওঁক। 37 যিহোৱা যেনেকৈ মোৰ পৰভু মহাৰাজৰ লগত আছিল, তেনেকৈ চলোমনৰ লগতো থাকক আৰু মোৰ পৰভু ৰজা দায়ুদৰ সিংহাসনতকৈ তেওঁৰ সিংহাসন মহা কৰক।”

38 পাছত চাদোক পুৰোহিত, নাথন ডাববাদী, যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়, কৰেথীয়া আৰু পেলেথীয়াসকল নামি গ'ল আৰু খছৰৰ ওপৰত চলোমনক উঠাই লৈ তেওঁলোক গীহোনেলৈ গ'ল। 39 পাছত চাদোক পুৰোহিত তেলেৰে ডাৰা শিংটি তন্তুৰ পৰা লৈ আহিল আৰু চলোমনক ৰজা অভিষেক কৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে শিঙা বজোৱাৰ পাছত সকলো লোকে ক'লে, “ৰজা চলোমন চিৰজীৱি হওঁক!” 40 তাৰ পাছত সকলো লোক তেওঁৰ পাছে পাছে উঠি আহিল আৰু লোক সকলে এনেদৰে বাঁহী বজালে আৰু মহা আনন্দ কৰিলে যে, তাৰ শব্দত পৃথিৱী কপিঁ উঠিল।

41 তেতিয়া অদোনীয়া আৰু তেওঁৰ লগত নিমন্ত্ৰিত লোকসকলে ভোজন শেষ কৰা মাংসৰ সেই শব্দ শুনিলে। আৰু যোৱাবে শিঙাৰ শব্দ শুনি ক'লে, “নগৰত ইমান কোলাহল কিয় হৈছে?” 42 তেওঁ এই কথা কৈ থাকোঁতেই, অবিয়াথৰ পুৰোহিতৰ পুংৰ যোনান্থন আহি পালে। তেতিয়া অদোনীয়াই তেওঁক ক'লে, “সোমাই আহা; কিয়নো তুমি ভাল পুৰুষ আৰু শুভবাৰ্তা আনিছা।”

43 তেতিয়া যোনান্থনে অদোনীয়াক উত্তৰ দি ক'লে, “সঁচাকৈ আমাৰ পৰভু ৰজা দায়ুদে চলোমনক ৰাজ-পদত নিযুক্ত কৰিলে। 44 আৰু ৰজাই চাদোক পুৰোহিতক, নাথন ডাববাদীক, যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়, কৰেথীয়া আৰু পেলেথীয়াসকলক তেওঁৰ লগত পঠালে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ৰজাৰ খছৰত তুলিলে। 45 আৰু চাদোক পুৰোহিত ও নাথন ডাববাদীয়ে তেওঁক গীহোনেলৈ ৰজা অভিষেক কৰিলে আৰু তেওঁলোকে তাৰ পৰা এনেদৰে আনন্দ কৰি কৰি উঠি আহিছে যে, তাৰে গোটেই নগৰ প্ৰতিধ্বনিত হৈ উঠিল। তোমালোকে যি শব্দ শুনিছিলো, সেয়ে সেই ধ্বনি। 46 আৰু চলোমন ৰাজসিংহাসনত

বহিল।⁴⁷ তাৰ উপৰিও ৰজাৰ দাসবোৰে আহি আমাৰ পৰ্বভূ ৰজা দায়ুদক এই বুলি আশীৰ্বাদ কৰিলে যে, ‘আপোনাৰ ঈশ্বৰে আপোনাৰ নামতকৈয়ো চলোমনৰ নাম মহান কৰক আৰু তেওঁৰ সিংহাসন আপোনাৰ সিংহাসনতকৈয়ো মহা কৰক।’ তেতিয়া ৰজাই শয্যাতে পৰিণীপাত কৰিলে।⁴⁸ আৰু ৰজায়ে এই কথা ক’লে যে, ‘ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য হওঁক; তেওঁ আজি মোৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহিবলৈ মোক এজন দিলে আৰু মোৰ চকুৰে তাক দেখিবলৈ পালে।’

⁴⁹ তেতিয়া অদোনিয়াৰ লগত থকা নিমগ্নিত লোকসকলে ভয় পালে আৰু পৰ্বতীজনে উঠি নিজ নিজ বাটে গুচি গ’ল।⁵⁰ আৰু অদোনিয়াই চলোমনলৈ ভয় কৰি উঠি গৈ যজ্ঞবেদীৰ শিঙত ধৰিলেগৈ।⁵¹ পাছত চলোমনৰ আগত কোনোবাই এই কথা ক’লে, “চাওঁক, অদোনিয়াই চলোমন ৰজালৈ ভয় কৰিছে; কিয়নো চাওঁক, তেওঁ যজ্ঞবেদীৰ শিঙত ধৰি কৈছে, ‘ৰজা চলোমনে তেওঁৰ দাসক তৰোৱালেৰে বধ নকৰিবলৈ মোৰ আগত শপত কৰক।’”

⁵² তাতে চলোমনে ক’লে, “তেওঁ যদি নিজকে ভাল পুৰুষ বুলি দেখুৱায়, তেনেহ’লে তেওঁৰ এডালি চুলিও মাটিত নপৰিব, কিন্তু দুষ্টতা পোৱা যায়, তেন্তে তেওঁৰ পৰাণ যাব।”⁵³ এই বুলি ৰজা চলোমনে মানুহ পঠিয়াই তেওঁক যজ্ঞবেদীৰ ওপৰৰ পৰা নমাই আনিলে। তাতে তেওঁ আহি ৰজা চলোমনৰ আগত পৰিণীপাত কৰিলে আৰু চলোমনে তেওঁক ক’লে, “তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা।”

2 অধ্যায়

দায়ুদৰ শেষ আজ্ঞা আৰু মৃত্যু। চলোমনে নিজৰ ৰাজ্য দৃঢ় কৰা।

¹ পাছত দায়ুদৰ মৃত্যুৰ দিন ওচৰ চপাত, তেওঁ নিজ পুংৰ চলোমনক এই আদেশ দি ক’লে,² “সকলো মৰ্ত্যই যোৱা পথেৰে মই যাওঁ। সেয়েহে তুমি বলৱান হোৱা আৰু নিজৰ পুৰুষালি দেখুওৱা।³ তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা আৰু তেওঁৰ পথত চলিবা আৰু তেওঁৰ, তেওঁৰ সকলো বিধি, আজ্ঞা, সিদ্ধান্ত আৰু তেওঁৰ নিয়ম-চুক্তিবোৰ সাৱধানে পালন কৰিবা। যি বিষয়বোৰ মোচিৰ ব্যৱস্থা-পুস্তকত লিখা আছে, তেনেদৰে তেওঁৰ বিধি, আজ্ঞা, শাসন-পৰগালী আৰু সাক্ষ্য অনুসাৰে কাৰ্য কৰিবা আৰু সেই সেয়েহে তুমি যেন সকলো কাৰ্যত আৰু যি যি ঠাইত যাবা সেই সকলোতে তুমি শান্তিপ্ৰাপ্ত হ’বা,⁴ যাতে মোৰ বিষয়ে যিহোৱাই কোৱা সেই বাক্য তেওঁ সিদ্ধ কৰিব বোলে, ‘তোমাৰ সন্তান সকলে যদি সত্যভাৱে সকলো চিত্তেৰে আৰু সকলো পৰাণেৰে মোৰ আগত চলে, তেনেহ’লে ইশ্বায়েলৰ সিংহাসনত বহিবলৈ তোমাৰ সম্বন্ধীয়া লোক এজনৰো অভাৱ নহ’ব।’

⁵ চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাবে মোৰ বিৰুদ্ধে যি কৰিলে, অৰ্থাৎ নেৰৰ পুংৰ অবনেৰ আৰু য়েথৰৰ পুংৰ অমাচা, ইশ্বায়েলৰ এই দুজন সেনাপতিলৈ যি কৰিলে, সেই বিষয়ে তুমি জানা। তেওঁ তেওঁলোকক বধ কৰি যুদ্ধৰ সময়ত কৰাৰ দৰে শান্তিৰ সময়তো ৰক্তপাত কৰিলে আৰু সেই ৰক্ত তেওঁৰ কটিবন্ধনত আৰু ভৰিৰ জোতাত লগালে।⁶ এতেকে তুমি নিজ জ্ঞান অনুসাৰে তেওঁলৈ ব্যৱহাৰ কৰিবা আৰু তেওঁৰ পকা চুলি শান্তিৰ মৈদামলৈ নামিব নিদিবা।

⁷ কিন্তু গিলিয়দীয়া বৰ্জ্জিলয়ৰ পুংৰসকলক দয়া ব্যৱহাৰ কৰিবা আৰু তোমাৰ মেজত বহোঁতাসকলৰ মাজত তেওঁলোককো ঠাই দিবা, কিয়নো তোমাৰ ককাই অকচালোমৰ ভয়ত মই পলোৱা সময়ত তেওঁলোকে মোক সহায় কৰিবলৈ মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল।

⁸ আৰু চোৱা, বহুৰীমত থকা বিনায়ানীয়া গেৰাৰ পুংৰ চিমিয়ী তোমাৰ লগত আছে, যি জনে মই মহনয়িমলৈ যোৱা দিনা মোক অতিশয়ৰূপে শাও দিছিল। পাছত তেওঁ মোৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ যৰুদ্ধনলৈ আহিছিল আৰু তাতে মই যিহোৱাৰ নামেৰে শপত কৰি তেওঁক কলোঁ, ‘মই তোমাক তৰোৱালেৰে বধ নকৰোঁ।’⁹ এই হেতুকে তুমি এতিয়া তেওঁক নিৰুদ্ধদেয়ী বুলি নভাৱিবা। তুমি এজন জ্ঞানৱান লোক আৰু তেওঁলৈ কি কৰা উচিত, সেই বিষয়ে তুমি জানা। তুমি তেওঁৰ পকা চুলি তেজেৰে সৈতে তেওঁক মৈদামলৈ নমাই দিবা।”

¹⁰ তাৰ পাছত দায়ুদ নিজৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ’ল; তেওঁক দায়ুদৰ নগৰত মৈদাম দিয়া হ’ল।¹¹ দায়ুদে ইশ্বায়েলৰ ওপৰত চল্লিশ বছৰ ধৰি ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁ সাত বছৰ হিৰ্শ্বাণত আৰু তেবিৰশ বছৰ যিৰুচালেমত ৰাজত্ব কৰিছিল।¹² তেতিয়া চলোমন নিজ পিতৃ দায়ুদৰ সিংহাসনত বহি তেওঁৰ ৰাজ্য অতিশয় দৃঢ় কৰিলে।

¹³ সেই সময়ত হেলীতৰ পুংৰ অদোনিয়া চলোমনৰ মাতৃ বাচ্চেবাৰ ওচৰলৈ আহিল। তেতিয়া বাচ্চেবাই সুধিলে, “ভালৰ অৰ্থে আহিছা নে?” তেওঁ উত্তৰ দি ক’লে, “ভালৰ অৰ্থেই।”¹⁴ তেওঁ পুনৰ ক’লে, “তোমাৰ আগত কিছু কথা ক’ব লগা আছে।”¹⁵ তেতিয়া তেওঁ ক’লে, “কোৱা।” তেতিয়া অদোনিয়াই ক’লে, “তুমি জানা যে ৰাজ্য মোৰহে আছিল, আৰু মইহে ৰজা হ’ম বুলি গোটেই ইশ্বায়েলে মোক আশা কৰিছিল। তথাপি ৰাজ্য সলনি হৈ মোৰ ভাইৰ হ’ল, কিয়নো যিহোৱাৰ দ্বাৰাইহে তেওঁ হ’ল।¹⁶ এই হেতুকে এতিয়া মই তোমাৰ আগত এটি নিবেদন কৰিম। সেই বিষয়ে তুমি অসম্মত নহ’বা।” তেতিয়া বাচ্চেবাই ক’লে, “কোৱা।”¹⁷ তেতিয়া অদোনিয়াই ক’লে, “অনুগ্ৰহ কৰি চলোমন ৰজাক কোৱা, তেওঁ যেন চুনেনীয়া অৰীচগক মোক পলীৰূপে দিয়ে; কিয়নো তেওঁ তোমাত অসম্মত নহ’ব।”¹⁸ তেতিয়া বাচ্চেবাই ক’লে, “বাৰু, মই তোমাৰ বিষয়ে ৰজাৰ লগত কথা পাতিম।”

¹⁹ পাছত বাচ্চেবাই অদোনিয়াৰ বিষয়ে কথা পাতিবলৈ চলোমন ৰজাৰ ওচৰলৈ গ’ল। তাতে ৰজাই তেওঁক আগবাঢ়ি লগ ধৰিবলৈ উঠি আহিল, আৰু তেওঁৰ আগত পৰিণীপাত কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ সিংহাসনত বহিল আৰু তেওঁৰ মাতৃৰ কাৰণে এখন আসন যুগুত কৰিলে। তেওঁ ৰজাৰ সোঁফালে বহিল।²⁰ তেতিয়া তেওঁ ক’লে, “মই তোমাৰ আগত এটি সৰু বিষয় নিবেদন কৰোঁ; সেই বিষয়ে তুমি মোক অস্বীকাৰ নকৰিবা।” তেতিয়া ৰজাই ক’লে, “হে মোৰ মাতৃ, খোজক; কিয়নো মই আপোনাক অস্বীকাৰ নকৰোঁ।”²¹ তেতিয়া বাচ্চেবাই ক’লে, “তোমাৰ ককাই অদোনিয়া লগত চুনেনীয়া অৰীচগক পলীৰূপে দিয়া হওঁক।”

22 তেতিয়া চলোমন ৰজাই উত্তৰ কৰি নিজৰ মাতৃক ক'লে, “আপুনি অদোনিয়াৰ কাৰণে চুনেমীয়া অৰীচগক কিয় খুজিছে? তেওঁৰ বাবে ৰাজ্যখনকো কিয় খোজা নাই, কিয়নো তেওঁ মোৰ বৰ ককাই - এনে কি, অবিয়াথৰ পুৰোহিত আৰু চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাৰ কাৰণেও খোজক।” 23 তেতিয়া চলোমন ৰজাই যিহোৱাৰ নামেৰে শপত লৈ ক'লে, “অদোনিয়াই যদি নিজৰ পৰাণ হানি হোৱাকৈ এই কথা কোৱা নাই, তেনেহ'লে ঈশ্বৰে মোলৈকো সেইদৰে কৰক বা তাতকৈয়ো অধিক দণ্ড দিয়ক।

24 এই হেতুকে এতিয়া যি জনে নিজৰ পৰতিজ্ঞা অনুসাৰে, মোক সুস্থিৰ কৰি মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ সিংহাসনত মোক বহুৱালে আৰু মোৰ বংশ স্থাপন কৰিলে, সেই যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, আজি নিশ্চয়ে অদোনিয়াৰ পৰাণ-দণ্ড হ'ব।” 25 তেতিয়া চলোমন ৰজাই যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়াক পঠিয়াই দিলে; তেওঁ অদোনিয়াক বিচাৰি পাই তেওঁক বধ কৰিলে।

26 পাছত ৰজাই অবিয়াথৰ পুৰোহিতক ক'লে, “তুমি অনাথোতলৈ নিজ উত্তৰাধিকাৰৰ ভূমিলৈ যোৱা। তুমিও মৃত্যুৰ যোগ্য, তথাপি মই এই সময়ত তোমাৰ পৰাণ দণ্ড নকৰোঁ, কাৰণ তুমি মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ আগত প্ৰভু যিহোৱাৰ চন্দুক বৈ নিছিল। আৰু মোৰ পিতৃৰ দুখভোগৰ সকলো সময়ত তুমিও দুখ-ভোগ কৰিছিল।।” 27 এইদৰে চীলোত এলীৰ বংশৰ অস্থিৰ যিহোৱাই কোৱা বাক্য যেন সিদ্ধ হয়, এই কাৰণে চলোমনে অবিয়াথৰ পুৰোহিতক যিহোৱাৰ পুৰোহিত পদৰ পৰা অব্যাহতি দিলে।

28 তেতিয়া সেই ঘটনাৰ বাতৰি যোৱাৰলৈ আহিল, কিয়নো যোৱাৰ যদিও অৱচালোমনৰ ফলীয়া নাছিল, তথাপি অদোনিয়াৰ ফলীয়া হৈছিল। সেই কাৰণে তেওঁ যিহোৱাৰ তন্তুৰ ভিতৰলৈ পলাই গৈ যজ্ঞবেদীৰ শিঙত ধৰি থাকিল। 29 পাছত যোৱাৰ যিহোৱাৰ তন্তুৰ ভিতৰলৈ পলাই যোৱা আৰু তেওঁ যজ্ঞবেদীৰ কাষত থকা এই বুলি কোনোবাই চলোমন ৰজাক খবৰ দিলে। তেতিয়া তেওঁ যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়াক পঠিয়াই ক'লে, “যোৱা তেওঁক বধ কৰা।”

30 তেতিয়া বনায়াই যিহোৱাৰ তন্তুলৈ গ'ল, আৰু তেওঁক ক'লে, “ৰজাই কৈছে, ‘তুমি বাহিৰলৈ ওলাই আহ’।” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “নহয়, মই এই ঠাইতে মৰিম।” তেতিয়া বনয়া ৰজাৰ ওচৰলৈ উভতি গ'ল, আৰু তেওঁক ক'লে, “যোৱাৰে সেই যজ্ঞবেদীৰ কাষতে মৰিছিল বিচাৰিছে।” 31 তেতিয়া ৰজাই ক'লে, “তুমি তেওঁৰ কথাৰ দৰেই কাৰ্য কৰা। তেওঁক বধ কৰি তেওঁক মৈদাম দিবা; সেইদৰে কৰিলে, যোৱাৰে যি নিৰ্দোষীৰ ৰক্তপাত কৰিছিল, সেই ৰক্তপাতৰ দোষ তুমি মোৰ পৰা আৰু মোৰ পিতৃ-বংশৰ পৰা দূৰ কৰিবা।

32 আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তেওঁৰেই ওপৰত থ'ব, কিয়নো তেওঁ মোৰ পিতৃ দায়ুদে নজনাকৈ, তেওঁ নিজতকৈ ধাৰ্মিক আৰু উত্তম দুজন লোকক, অৰ্থাৎ ইশ্বায়েলৰ প্ৰধান সেনাপতি নেৰৰ পুংৰ অৱনেৰক আৰু যিহুদাৰ প্ৰধান সেনাপতি যথৰৰ পুংৰ অমাচাক আক্ৰমণ কৰি তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰিছিল। 33 তেওঁলোকৰ ৰক্তপাতৰ দোষ যেন যোৱাৰৰ মূৰত আৰু তেওঁৰ বংশৰ মূৰত চিৰকাললৈকে থাকক; কিন্তু দায়ুদ আৰু তেওঁৰ সন্তান সকললৈ, তেওঁৰ বংশলৈ আৰু তেওঁৰ সিংহাসনলৈ যিহোৱাৰ পৰা সবুদায় শান্তি হ'ব।”

34 তেতিয়া যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনয়াই উঠি গ'ল, আৰু তেওঁক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিলে। পাছত মৰুপৰাণত থকা তেওঁৰ নিজৰ ঘৰলৈ নিলে, আৰু তেওঁক তাতে মৈদাম দিলে। 35 পাছত ৰজাই তেওঁৰ পদত যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়াক প্ৰধান সেনাপতি পাতিলে আৰু ৰজাই অবিয়াথৰ পদত চাদোকক পুৰোহিত নিযুক্ত কৰিলে।

36 তাৰ পাছত ৰজাই মানুহ পঠিয়াই চিমিয়ীক মতাই আনি ক'লে, “তুমি যিৰুচালেমত নিজৰ কাৰণে এটা ঘৰ সাজা আৰু তাতে আহি বাস কৰা। সেই ঠাইৰ পৰা তুমি আন কোনো ঠাইলৈ ওলাই নাযাবা। 37 কিয়নো তুমি যিদিনা বাহিৰ হৈ কিদেৱাণ জুৰি পাৰ হ'বা, সেইদিনা অৱশ্যে তোমাৰ পৰাণ যাব, সেই বিষয়ে জানিবা; তেতিয়া তোমাৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তোমাৰেই মূৰত থাকিব।” 38 গতিকে চিমিয়ীয়ে ৰজাক ক'লে, “আপুনি যি কথা কৈছে, সেয়ে উত্তম। মোৰ প্ৰভু মহাৰাজে যেনেকৈ ক'লে, আপোনাৰ এই দাসে সেইদৰেই কৰিব।” পাছত চিমিয়ীয়ে অনেক কাললৈকে যিৰুচালেমত বাস কৰিলে।

39 কিন্তু তিনি বছৰৰ মূৰত চিমিয়ীৰ দুজন দাসে পলাই গৈ মাথাৰ পুংৰ আখীচ নামেৰে গাতৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ গ'ল। তেতিয়া লোকসকলে ক'লে “চোৱা, তোমাৰ বন্দীহঁত গাতত আছে”, এই বুলি কোনোবাই চিমিয়ীক ক'লে, 40 তেতিয়া চিমিয়ীয়ে উঠি গাধ সজাই তেওঁৰ বন্দীবোৰ বিচাৰি গাতত থকা আখীচৰ ওচৰলৈ গ'ল, আৰু গাতৰ পৰা তেওঁৰ বন্দীবোৰক লৈ আহিল।

41 পাছত চিমিয়ী যিৰুচালেমৰ পৰা গাতলৈ গৈ উভতি অহাৰ কথা কোনোবাই আহি ৰজা চলোমনক জনালে। 42 তেতিয়া ৰজাই মানুহ পঠিয়াই চিমিয়ীক মতাই আনিলে, আৰু তেওঁক ক'লে, “যি দিনা তুমি বাহিৰ ওলাই কোনো ফালে যাবা, সেইদিনা অৱশ্যে তোমাৰ পৰাণ যাব, এইদৰে জানো যিহোৱাৰ নামেৰে তোমাক শপত দিয়া হোৱা নাই? আৰু এই বিষয় নিশ্চিতভাৱে জানো তোমাক কোৱা হোৱা নাই? তেতিয়া তুমিও কৈছিল, ‘মই যি শুনিবোঁ, সেয়ে উত্তম।’

43 এতিয়া যিহোৱাৰ নামেৰে দিয়া শপত আৰু মই তোমাক দিয়া আজ্ঞা তুমি কিয় পালন কৰা নাই?” 44 ৰজাই চিমিয়ীক পুনৰ ক'লে, “মোৰ পিতৃ দায়ুদলৈ কৰা তোমাৰ যি দুষ্টতাৰ বিষয়ে তোমাৰ মনে সাক্ষ্য দি আছে, সেই বিষয়ে তুমি জানি আছা; এতেকে এতিয়া যিহোৱাই তোমাৰ দুষ্টতাৰ ফল তোমাৰ নিজ মূৰতে দিব। 45 কিন্তু চলোমন ৰজাই আশীৰ্বাদ পাব আৰু যিহোৱাৰ সম্মুখত দায়ুদৰ সিংহাসন চিৰকাললৈকে থাকিব।” 46 পাছত ৰজাই যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়াক আজ্ঞা কৰিলে, আৰু বনয়া ওলাই গৈ তেওঁক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিলে। এইদৰে চলোমনৰ হাতত ৰাজ্য দৃঢ় হ'ল।

3 অধ্যায়

চলোমনৰ বিবাহ। গিৰিয়োনত ঈশ্বৰে তেওঁক দৰ্শন দিয়া। তেওঁ এক বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰা।

1 চলোমনে মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ জীয়েকৰ সৈতে বিবাহৰ দৰাৰাই নিজৰ বাবে সম্বন্ধ স্থাপন কৰিলে। তেওঁ ফৰৌণৰ জীয়েকক লৈ আহিল, আৰু তেওঁক নিজৰ গৃহ, যিহোৱাৰ গৃহ আৰু যিৰুচালেমৰ চাৰিওফালৰ দেৱাল সম্পূৰ্ণকৈ নিৰ্মাণ নহোৱালৈকে,

দায়ুদৰ নগৰত ৰাখিলে।² লোকসকলে পবিত্ৰ ঠাইবোৰতহে বলিদান কৰিছিল; কাৰণ সেই কাৰ্নেলেকে যিহোৱাৰ নামেৰে কোনো গৃহ নিৰ্মাণ কৰা হোৱা নাছিল।³ চলোমনে পবিত্ৰ স্থানবোৰত বলিদান দিয়া আৰু ধূপ জুলোৱাৰ বাহিৰে, তেওঁ নিজ পিতৃ দায়ুদৰ বিধি অনুসাৰে চলিছিল, তেওঁ যিহোৱাক প্ৰেম কৰিছিল।

4 পাছত ৰজাই বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে গিৰিয়োনলৈ গ'ল, কিয়নো সেই ঠাই আটাইতকৈ প্ৰধান পবিত্ৰ ঠাই আছিল। চলোমনে তাত থকা যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত এক হাজাৰ হোম-বলি দিলে।⁵ গিৰিয়োনতে যিহোৱাই ৰাতি সপোনত চলোমনক দৰ্শন দিলে; তেওঁ ক'লে, “খোজা! মই তোমাক কি বৰ দিম।”

6 তেতিয়া চলোমনে ক'লে, “আপোনাৰ দাস মোৰ পিতৃ দায়ুদে সত্যতা, ধাৰ্মিকতা আৰু সৰল চিত্তেৰে যি আচৰণ কৰিলে, সেইদৰে আপুনি তেওঁক অতিশয় দয়া কৰিলে। বিশেষকৈ তেওঁক এনে মহা-অনুগ্ৰহ কৰিলে যে, আজিৰ দৰে তেওঁৰ সিংহাসনত বহিবলৈ তেওঁক এজন পুংৰুও দিলে।

7 এতিয়া, হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ পদত আপোনাৰ এই দাসক ৰজা পাতিলে, কিন্তু মই সৰু ল'ৰা মাথোঁ। মই বাহিৰলৈ ওলাব আৰু আনকি ভিতৰলৈ সোমাবলৈকো নাজানো।⁸ আপোনাৰ এই দাস, আপুনি মনোনীত কৰা আপোনাৰ দাসবোৰৰ মাজত আছে; তেওঁলোক মহাজাতি, সংখ্যাত অগণন বা গণিব নোৱাৰা।⁹ এতেকে আপোনাৰ প্ৰজাসকলৰ বিচাৰ কৰিবৰ অৰ্থে, আপোনাৰ এই দাসক ডাল বেয়া বুজিবলৈ জ্ঞানযুক্ত মন দিয়ক। কিয়নো আপোনাৰ এনে ব্যা জাতিৰ বিচাৰ কৰা কাৰ সাধ্য?”

10 চলোমনে এনে বৰ খোজাত, পৰভূৱে তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনাত সন্তোষ পালে।¹¹ তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, “কিয়নো তুমি এনে বিষয় বিচাৰিলা, আৰু নিজৰ কাৰণে দীঘল আয়ুস বা ঈশ্বৰ্য্য বা তোমাৰ শংৰুৰ প্ৰণয় নুখুজিলা, কিন্তু সুবিচাৰ কৰিবলৈ নিজৰ কাৰণে জ্ঞান বিচাৰিলা,¹² এই কাৰণে চোৱা, মই তোমাৰ বাক্যৰ দৰেই সকলো কৰিলোঁ। তোমাক মই এনে জ্ঞান আৰু বুদ্ধি থকা মন দিলা যে, তোমাৰ আগেয়ে তোমাৰ তুল্য কোনো হোৱা নাই বা তোমাৰ পাছতো উপায় নহ'ব।

13 ইয়াৰ বাহিৰেও তুমি নোখোজা সেই ঈশ্বৰ্য্য আৰু সন্মান তোমাক দিলা। তোমাৰ সমস্ত জীৱন কালত ৰজাসকলৰ মাজত কোনো তোমাৰ তুল্য নহ'ব।¹⁴ তুমি যদি তোমাৰ পিতৃ দায়ুদে চলাব দৰে মোৰ পথত চলি মোৰ বিধি আৰু আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা, তেনেহ'লে মই তোমাৰ আয়ুস আৰু দীঘল কৰিম।”

15 তেতিয়া চলোমনে সাৰ পাই দেখিলে যে, সেয়া সপোনহে আছিল। পাছত তেওঁ যিৰূচালেমলৈ আহি যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটিৰ সন্মুখত থিয় হ'ল। তাতে তেওঁ হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উপাসৰণ কৰিলে আৰু নিজ সকলো দাসবোৰৰ কাৰণে এটা ভোজ পাতিলে।

16 সেই সময়ত দুজনী কেশ্যা মহিলা ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ সন্মুখত থিয় হ'ল।¹⁷ তেওঁলোকৰ এজনীয়ে ক'লে, “হে মোৰ পৰভূ, মই আৰু এই জনী মহিলাই দুয়ো একে ঘৰতে থাকোঁ আৰু মই এয়ে সৈতে ঘৰত থকা কালত এটি ল'ৰা প্ৰসৱ কৰিলোঁ।

18 পাছত মই প্ৰসৱ কৰা তৃতীয় দিনা এই জনী মহিলায়ো এটি ল'ৰা প্ৰসৱ কৰিলে। তেতিয়া আমি একে লগে আছিলোঁ। ঘৰত আমাৰ লগত আন কোনো মানুহ নাছিল, কেৱল ঘৰত আমি দুজনীয়ে আছিলোঁ।¹⁹ পাছত ৰাতি এই ল'ৰাটি মৃত্যু হ'ল, কাৰণ এই তাৰ ওপৰত শুলে।²⁰ তাতে তাই মাজনিশা উঠি, আপোনাৰ এই বেটী টোপনিত থাকোঁতে, মোৰ ল'ৰাটি মোৰ কাষৰ পৰা নি নিজৰ বুকত শুৱালে আৰু নিজৰ মৰা ল'ৰাটি আনি মোৰ বুকত শুৱাই হ'ল।

21 পাছত ৰাতিপুৱা মই মোৰ ল'ৰাটিক পিয়াহ দিবলৈ উঠি দেখিলোঁ যে, সি মৰা। কিন্তু ৰাতিপুৱা মই ডালকৈ চাওঁতে দেখিলোঁ যে, সি মই জন্ম দিয়া ল'ৰাটি নহয়।”²² তেতিয়া দ্বিতীয় জনী মহিলাই ক'লে, “নহয়, জীয়াই থকা ল'ৰাটি মোৰ, মৰা জনহে তোমাৰ ল'ৰা।” তেতিয়া প্ৰথম জনীয়ে ক'লে, “নহয় নহয়, মৰা ল'ৰাটি তোমাৰ, জীয়াই থকা জনহে মোৰ।” এই দৰে তেওঁলোক দুয়োজনীয়ে ৰজাৰ আগত নিবেদন কৰিলে।

23 তেতিয়াই ৰজাই ক'লে, “এইজনীয়ে কৈছে, ‘জীয়াই থকা ল'ৰাটি মোৰ, মৰা ল'ৰাটি তোমাৰ’, আৰু আন জনীয়ে কৈছে, ‘নহয় নহয়, মৰা ল'ৰাটি তোমাৰ, জীয়াই থকা ল'ৰাটো মোৰ।”²⁴ তেতিয়া ৰজাই আজ্ঞা কৰিলে, “মোঁলে এখন তৰোৱাল আনা।” তেতিয়া ৰজাৰ আগলৈ এখন তৰোৱাল অনা হ'ল।²⁵ তেতিয়া ৰজাই ক'লে, “এই জীয়াই থকা ল'ৰাটিক দুডোখৰ কৰি, এজনীক এফাল আৰু আন জনীক এফাল দিয়া।”

26 তেতিয়া জীয়াই থকা ল'ৰাটি যি জনী মহিলাৰ আছিল, তেওঁ তেওঁৰ ল'ৰাটিলৈ দয়া-মমতাৰে উপচি পৰিল, তেওঁ ৰজাক নিবেদন কৰি ক'লে, “হে মোৰ পৰভূ, বিনয় কৰোঁ, জীয়া ল'ৰাটি এইকৈ দিয়ক, ল'ৰাটি কোনোমতেই বধ নকৰিবা।” কিন্তু আন জনীয়ে ক'লে, “সি মোৰো নহওঁক তোমাৰো নহওঁক। তোমালোকে তাক দুডোখৰ কৰা।”²⁷ তেতিয়া ৰজাই উত্তৰ দি ক'লে, “এই জনীকে জীয়া ল'ৰাটি দিয়া আৰু কোনো মতে তাক বধ নকৰিবা। এই জনীয়েই তাৰ মাতৃ।”²⁸ ৰজাই এই যি বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিলে, সেই বিষয়ে শুনি গোটেই ইস্ৰায়েলে ৰজালৈ ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে দেখিলে যে, বিচাৰ কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁ ঈশ্বৰে দিয়া জ্ঞান আছে।

4 অধ্যায়

চলোমনৰ বিষয়াসকল। তেওঁৰ পৰাক্ৰম আৰু জ্ঞান।

1 চলোমন গোটেই ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰজা আছিল।² এওঁলোক তেওঁৰ বিষয়া আছিল; চাদোকৰ পুংৰ অজৰিয়া পুৰোহিত আছিল।³ চীচাৰ পুংৰ ইলীযোফৰ আৰু অহিয়া ৰাজ-লিখক আছিল। অহীলুদৰ পুংৰ যিহোচাফট ইতিহাস-লিখক আছিল।⁴ যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনয়া সৈন্যসকলৰ প্ৰধান সেনাপতি আছিল। চাদোক আৰু অবিয়াথৰ পুৰোহিত আছিল।

5 নাথনৰ পুংৰ অজৰীয়া বিষয়াসকলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ আছিল। নাথনৰ পুংৰ জাবুদ পুৰোহিত আৰু ৰজাৰ সুহদ বন্ধু আছিল। 6 অহীচাৰ ৰাজঘৰগিৰি আৰু অশ্বাৰ পুংৰ আদোনীৰাম বন্দী কাম কৰোৱাসকলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ আছিল।

7 চলোমনে গোটেই ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা বাৰ জন বিষয়া আছিল, তেওঁলোকে ৰজাৰ আৰু ৰাজগৃহৰ বাবে খোৱা বস্ত্ৰ যোগান ধৰিছিল। বছৰৰ ভিতৰত এমাহৰ সম্বল যোগান ধৰাৰ ডাৰ পৰতিজনৰ ওপৰত আছিল। 8 তেওঁলোকৰ নামবোৰ আছিল: ইফ্ৰয়িম পৰ্বতৰ বিন-হুৰ, 9 মাকচত বিন-ডেকাৰ, চালবীম, বৈচেমচত আৰু এলোন বৈচ-হানন আছিল; 10 আৰু অৰুৰোতত বিন-হেচদ, তেওঁৰ অধীনত চোকো আৰু হেফৰ প্ৰদেশ আছিল।

11 অৰীনাৰদৰ সমুদায় দোৰ জিলাত আছিল, তেওঁ চলোমনৰ জীয়েক টাফতক বিয়া কৰাইছিল, 12 তানক আৰু মগিদোত অহীলুদৰ পুংৰ বানাৰ আৰু চৰ্বতনৰ ওচৰত যিঞ্জিৰয়েলৰ তলত থকা গোটেই বৈচ-চান অৰ্থাৎ পৰা আবেল-মহোলা আৰু যকমিয়ামৰ সিটো দিশলৈকে অধিকাৰ কৰি আছিল। অধিকাৰ আছিল। 13 ৰামো-গিলিয়দত বিন-গেবৰ, তেওঁৰ অধীনত গিলিয়দত থকা মনচিৰ পুংৰ যায়ীৰৰ আটাই গাওঁ আৰু বাচানত থকা অগেৰি অঞ্চল অৰ্থাৎ গড়েৰে বেষ্টিত আৰু পিতলৰ ডাং থকা ঘাঠিখন ডাঙৰ নগৰ আছিল, 14 মহনয়িমত ইদাৰ পুংৰ অহীনাৰদৰ আছিল।

15 নপ্তালীত অহীমাচ, তেওঁ চলোমনৰ জীয়েক বাচমতক বিয়া কৰিছিল, 16 আচেৰত আৰু বালোতত হূচয়ৰ পুংৰ বানা, 17 ইচাখৰত পাৰুহৰ পুংৰ যিহোচাফট আছিল।

18 বিন্যামীনত এলাৰ পুংৰ চিমিয়ী, 19 আৰু গিলিয়দ দেশত, অৰ্থাৎ ইমাবীয়াসকলৰ চীহোন ৰজাৰ দেশত উৰীৰ পুংৰ গেবৰ আৰু বাচানৰ ওগ ৰজা; সেই দেশত কেৱল তেৱেই বিষয়া আছিল।

20 যিহূদা আৰু ইস্ৰায়েল সমুদৰৰ তীৰত থকা বালিৰ নিচিনা অসংখ্য আছিল। তেওঁলোকে ভোজন-পান আৰু ৰং ধেমালি কৰিছিল। 21 চলোমনে ফৰা নদীৰে পৰা পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশলৈ আৰু মিচৰ দেশৰ সীমালৈকে, সকলো ৰাজ্যৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁলোকে চলোমনলৈ উপহাৰ আনিছিল আৰু তেওঁৰ গোটেই ৰাজত্বৰ কালত তেওঁলোকে তেওঁক সেৱা কৰিছিল। 22 চলোমনৰ পৰতিদিনৰ আহাৰত প্ৰয়োজন হৈছিল, দৰবাৰ বিংশ কোৰ* উত্তম মিহি আটাগুড়ি আৰু ঘাঠি কোৰ সাধাৰণ আটাগুড়ি, 23 দহোটা পৃষ্ঠ ঘাঁড় গৰু, চৰণীয়া পথাৰৰ পৰা অনা গৰু বিশটা আৰু এশ টা মেৰ-ছাগ; ইয়াৰ উপৰিও হৰিণা, কৃষ্ণসাঁহ, যহ্মুৰ পহা আৰু পৃষ্ঠ পক্ষী।

24 কিয়নো তেওঁ টিপচহৰ পৰা গাজালৈকে, ফৰা নদীৰ ইপাৰে থকা সমুদায় দেশৰ, নদীৰ ইপাৰে থকা সকলো ৰজাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিলে আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালৰ অঞ্চল শান্তিপূৰ্ণ আছিল। 25 চলোমনৰ ৰাজত্বৰ সকলো সময়ত, পৰতিজনে দানৰ পৰা বেৰ-চেবালৈকে, যিহূদা আৰু ইস্ৰায়েলত নিজ দৰাফালতাৰ আৰু নিজ নিজ ডিম্ব গছৰ তলত নিৰ্ভয়ে বাস কৰিছিল।

26 চলোমনৰ ৰথৰ কাৰণে চল্লিশ হাজাৰ ঘোঁৰাশাল আৰু বাৰ হাজাৰ অশ্বাৰোহী আছিল। 27 পৰতিজন বিষয়াই চলোমন ৰজাৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ মেজলৈ অহা সকলোৰে কাৰণে নিজ নিজ নিৰ্বূপিত মাহত খোৱা সমল যোগাইছিল। তেওঁলোকে কোনো বস্ত্ৰ নাটনি হ'বলৈ দিয়া নাছিল। 28 তেওঁলোকৰ পৰতিজনে নিজ নিজ নিৰ্বূপিত কাৰ্যৰ দৰে, সাধাৰণ আৰু বেগী ঘোঁৰাৰ কাৰণে, দিবলগীয়া ঠাইলৈ য়ৰ খান আৰু খেৰ আনিছিল।

29 ঈশ্বৰে চলোমনক অতিশয় অধিক জ্ঞান আৰু বুদ্ধি দিলে আৰু সমুদৰৰ তীৰত থকা বালিৰ নিচিনা অধিক বিষয় বুজিবলৈ এক বহল মন দিলে। 30 তাতে চলোমনৰ জ্ঞান পূৰ্ব দেশত থকা সকলো লোক আৰু মিচৰীয়া লোকসকলৰ জ্ঞানতকৈ অত্যধিক হ'ল। 31 তেওঁ সকলোতকৈ জ্ঞানৱান; তেওঁ ইজৰাইয়া এখন, মাহোলৰ পুংৰ হেমন, কলকোল আৰু দৰুদা, এই সকলোতকৈয়ো অধিক জ্ঞানৱান হ'ল। আৰু তেওঁৰ যশস্যা চাৰিওফালে থকা সকলো জাতিৰ মাজত বিয়পি গ'ল।

32 তেওঁ তিনি হাজাৰ নীতি বাক্য কৈছিল আৰু তেওঁৰ গীতৰ সংখ্যা এক হাজাৰ পাঁচ টা আছিল। 33 তেওঁ লিবানোনত থকা এৰচ গছৰ পৰা গড়ৰ গাত গজা এচোৰ বনলৈকে সকলো গছৰ বিষয়ে বৰ্ণনা কৰিছিল। তেওঁ পশু, পক্ষী, উৰণ জন্তু আৰু মাছৰ বিষয়েও ব্যাখ্যা কৰিছিল। 34 সকলো দেশৰ লোকে চলোমনৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ আহিছিল। যি জনে তেওঁৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিছিল, তেৱেই পৃথিৱীৰ ৰজাসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিছিল।

5 অধ্যায়

মন্দিৰ নিৰ্মাণৰ আয়োজন।

1 যেতিয়া তুৰৰ ৰজা হীৰমে চলোমনক তেওঁৰ পিতৃৰ সলনি ৰজা অভিক্ষেপ কৰাৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ চলোমনৰ ওচৰলৈ নিজৰ দাসবোৰক পঠিয়াই দিলে; কিয়নো চলোমনৰ পিতৃ দায়ুদৰ সৈতে তুৰৰ ৰজা হীৰমৰ সদায় বন্ধুত্ব আছিল। 2 তেতিয়া চলোমনে হীৰমলৈ কৈ পঠিয়ালে, 3 "আপুনি জানে যে, মোৰ পিতৃ দায়ুদে তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব নোৱাৰিলে; কিয়নো যেতিয়ালৈকে যিহোৱাই তেওঁৰ শংকুবোৰক ভৰিৰ তল নকৰিলে, তেতিয়ালৈকে তেওঁৰ চাৰিওফালে যুদ্ধ হৈ আছিল।

4 কিন্তু এতিয়া মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সকলো ফালে মোক বিস্ৰাম দিছে। এতিয়া কোনো শংকুও নাই আৰু কোনো ধৰণৰ আপদ ঘটা নাই। 5 গতিকে মই মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটি গৃহ সাজিবলৈ মন কৰিছোঁ, মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ আগত যিহোৱাই এইদৰে কৈছিল, 'মই তোমাৰ পদত তোমাৰ যিজন পুংৰক সিংহাসনত বহুৱাম, তেৱেই মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব।'

* 4 অধ্যায়:22 কোৰ সেই সময়ত গোটা আৰু জুলীয়া বস্ত্ৰ জোখা পাংৰ, ইয়াত পৰায় পঞ্চমিচ গেলন বস্ত্ৰ ধৰে
পশু

† 4 অধ্যায়:23 যহ্মুৰ পহ এৰিষ হৰিণ জাতীয়

৬ এই হেতুকে আপুনি এতিয়া আপোনাৰ লোকসকলক মোৰ বাবে লিবানোনৰ পৰা এৰচ কাঠ কাটি আনিবলৈ আজ্ঞা কৰক। মোৰ দাসবোৰ আপোনাৰ দাসবোৰৰ লগত যোগদান কৰিব আৰু আপুনি যি ক'ব, সেইদৰেই মই আপোনাৰ দাসবোৰৰ দিবলগীয়া বেচ আপোনাক দিম। কিয়নো আপুনি জানে যে, চীদোনীয়াসকলৰ দৰে কাঠ কাটিব জনা মানুহ আমাৰ মাজত নাই।”

৭ তেতিয়া হীৰমে চলোমনৰ এই কথা শুনি বৰ আনন্দিত হৈ ক'লে, “যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে সেই মহান জাতিৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ দায়দক এজন জ্ঞানী পুংৰ দান কৰিলে, আজি সেই যিহোৱা ধন্য।” ৮ পাছত হীৰমে চলোমনৰ ওচৰলৈ কৈ পঠিয়ালে, “আপুনি মৌলৈ পঠিউৱা বাৰ্তা মই শুনিছোঁ। মই এৰচ কাঠ আৰু দেৱদাৰু কাঠৰ বিষয়ে আপোনাৰ মনৰ সকলো বাঞ্ছা সিদ্ধ কৰিম।

৯ মোৰ দাসবোৰে লিবানোনৰ পৰা সেইবোৰ নমাই সাগৰলৈ আনিব আৰু মই ভূৰ বান্ধি সমুদ্ৰপথে আপুনি নিৰ্দেশ দিয়া ঠাইলৈ পঠিয়াই দিম। সেই ঠাইত ভূৰ মেলিলে আপুনি সেইবোৰ লৈ যাব। আৰু মোৰো বাঞ্ছা সিদ্ধ কৰিবলৈ আপুনি মোৰ লোকসকলৰ বাবে খোৱা বস্ত্ৰ যোগান ধৰিব।”

১০ এইদৰে হীৰমে চলোমনৰ মনৰ বাঞ্ছাৰ দৰে সকলো এৰচ আৰু দেৱদাৰু কাঠ দিলে। ১১ চলোমনে হীৰমৰ লোকসকলৰ বাবে আহাৰৰ যোগান ধৰিবলৈ তেওঁক বিশ হাজাৰ কোৰ য়েঁহু ধান আৰু বিশ কোৰ শুদ্ধ তেল দিলে। এইদৰে চলোমনে বছৰে বছৰে হীৰমক দিলে। ১২ যিহোৱাই নিজ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে চলোমনক জ্ঞান দিলে। হীৰম আৰু চলোমন, দুয়োৰে মাজত এক শান্তিপ্ৰিয় ভাব আছিল আৰু তেওঁলোক দুয়োজনে এটি নিয়ম স্থাপন কৰিছিল।

১৩ পাছত চলোমন ৰজাই গোটেই ইশ্ৰায়েলৰ মাজৰ পৰা বাধ্যতামূলকভাৱে বন্দী-কাম কৰিবলৈ মানুহ গোটালে; সেই গোট খোৱা লোক বিংশ হাজাৰ হ'ল। ১৪ তেওঁ মাহেকীয়া পালক্ৰমে সিহঁতৰ দহ হাজাৰ লোকক লিবানোনলৈ পঠিয়ায়। সিহঁত এমাহ এমাহ লিবানোনত থাকে আৰু দুমাহ নিজ ঠাইত থাকে।

১৫ চলোমনৰ সত্তৰ হাজাৰ ডাৰ বোৱা আৰু আশী হাজাৰ শিল-কটিয়া লোক পৰ্বতত আছিল। ১৬ তাৰ বাহিৰেও কাম কৰা লোকসকলক তদাৰক কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত চলোমনৰ তিনি হাজাৰ তিনি শ প্ৰধান বিষয়া আছিল।

১৭ ৰজাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিবলৈ শিলৰ খনিৰ পৰা তেওঁলোকে কটা বৰ বৰ উন্নত প্ৰকাৰৰ শিলবোৰ কাটি আনিছিল। ১৮ চলোমন আৰু হীৰমৰ ঘৰ-সজীয়া লোকসকল আৰু গিবলীয়া লোকসকলে সেইবোৰ শিল কাটিলে, আৰু এইদৰে সিহঁতে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ কাঠ আৰু শিলো যুগুত কৰিলে।

6 অধ্যায়

মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰা।

১ ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ চাৰিশ আশী বছৰৰ পিছত, চলোমনে ইশ্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰাৰ চতুৰ্থ বছৰৰ জীব নামেৰে দ্বিতীয় মাহত, চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। ২ চলোমন ৰজাই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি গৃহ নিৰ্মাণ কৰিছিল, সেয়ে ষাঠি হাত দীঘল, বিশ হাত বহল আৰু বিংশ হাত ওখ আছিল।

৩ সেই মন্দিৰ গৃহৰ সম্মুখত থকা বাৰাণ্ডাখন, গৃহৰ বহল অনুসাৰে বিশ হাত দীঘল আৰু গৃহৰ আগত তাৰ গভীৰতা দহ হাত আছিল। ৪ আৰু গৃহৰ কাৰণে চিলিঙি দিয়া খিডিকি সাজিলে, আৰু ইয়াৰ বাবে গৃহৰ বাহিৰফালটো গৃহৰ ভিতৰতকৈ অতি ঠেকু আছিল।

৫ তেওঁ মূখ্য গৃহৰ দেৱালৰ গাতে চাৰিওফালে, অৰ্থাৎ মন্দিৰৰ আৰু অন্তঃস্থানৰ চাৰিওফালে দেৱালৰ গাতে খাপখাপকৈ কোঠালিবোৰ নিৰ্মাণ কৰিলে; এইদৰে তেওঁ চাৰিওফালে কামৰ কোঠালিবোৰ সাজিলে। ৬ তাৰ তলৰ খাপৰ কোঠালিবোৰ পাঁচ হাত বহল, মাজৰ খাপৰ কোঠালিবোৰ ছয় হাত বহল আৰু ওপৰ খাপৰ কোঠালিবোৰ সাত হাত বহলকৈ সাজিলে। কিয়নো চিতিবোৰ যেন দেৱালত বন্ধ নহয়, সেইবাবে তেওঁ বাহিৰৰ গৃহৰ চাৰিওফালৰ দেৱালবোৰত জখলাৰ দৰে খাপ খাপ কৰিলে।

৭ শিলৰ খনিৰ পৰা অনা শিলেৰে সেই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিছিল; সেয়ে গৃহ নিৰ্মাণ কৰি থাকোতে কোনো হাতুৰী, বাটলি বা কোনো লোহাৰ অস্ত্ৰৰ শব্দ শুনা নগ'ল। ৮ মন্দিৰৰ দক্ষিণ দিশৰ পৰা তলৰ মহলাত প্ৰবেশ কৰা পথ আছিল আৰু লোকসকলে পকোৱা-পকি চিৰিয়েদি মাজৰ মহলালৈ গৈছিল আৰু মাজৰ মহলাৰ পৰা তৃতীয় মহলালৈ উঠিছিল।

৯ এইদৰে চলোমনে মন্দিৰ সাজিলে, আৰু এই মন্দিৰ সম্পূৰ্ণ কৰিলে; তেওঁ এৰচ কাঠৰ কেঁঞ্চি আৰু তক্তাৰে গৃহ আবৃত কৰিলে। ১০ তেওঁ মন্দিৰৰ কোঠালিবোৰৰ সৈতে সংলগ্ন কৰি মন্দিৰৰ চাৰিওফালে ঘৰ সাজিলে, এইবোৰ ওখই প্ৰায় পাঁচ হাত আছিল; এইবোৰ এৰচ কাঠেৰে গৃহৰ সৈতে লগ লগোৱা আছিল।

১১ পাছত চলোমনৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, তেওঁ ক'লে, ১২ “তুমি এই গৃহ সাজিছা, ভাল কৰিছা; তুমি যদি মোৰ সকলো বিধি মতে চলা আৰু মোৰ শাসন-প্ৰণালী সিদ্ধ কৰা আৰু মোৰ আটাই আজ্ঞা পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰা তেন্তে মই তোমাৰ পিতৃ দায়দক যি কৈছিলোঁ, মোৰ সেই প্ৰতিজ্ঞা তোমাৰ পক্ষেও সিদ্ধ কৰিম। ১৩ মই ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত বসতি কৰিম আৰু মোৰ প্ৰজা ইশ্ৰায়েল লোকক ত্যাগ নকৰিম।”

১৪ সেয়ে চলোমনে এই গৃহ সাজিলে, আৰু ইয়াক সম্পূৰ্ণ কৰিলে। ১৫ তেওঁ গৃহৰ ভিতৰৰ ফালে থকা দেৱালবোৰৰ গাত এৰচ কাঠৰ তক্তা দিলে। তেওঁ গৃহৰ ভিতৰৰ মজিয়াৰ পৰা ছটত দেৱাল লগা ঠাইলৈকে ভিতৰফালে সেই কাঠেৰে সেইবোৰ আবৃত কৰিলে আৰু গৃহৰ মজিয়া দেৱদাৰু কাঠেৰে ঢাকিলে।

16 গৃহৰ অন্তঃভাগৰ বিশ হাত জোখৰ ঠাইখন মজিয়াৰ পৰা কেঁপিলৈকে এৰচ কাঠেৰে সাজিলে। এইদৰে তেওঁ ভিতৰ ভাগত অন্তঃস্থান অৰ্থাৎ অতি পৰিষ্কাৰ স্থান ৰূপ সেই ঠাই যুগুত কৰিলে। 17 মন্দিৰৰ মূল অংশ পৰিষ্কাৰ স্থানৰ সন্মুখত আছিল, এই ঠাই দীঘলে পৰায় চল্লিশ হাত আছিল। 18 গৃহৰ ভিতৰ ভাগত এৰচ কাঠ লগোৱা হৈছিল, তাতে লতা জাতীয় গছ আৰু ফুল অংকিত কৰা হৈছিল। ভিতৰ ভাগৰ গোটেই অংশত এৰচ কাঠহে আছিল। তাত কোনো শিলেৰে কৰা কাৰ্য দেখা নগ'ল।

19 চলোমনে যিহোৱাৰ নিয়ম-চলুকটি ৰাখিবলৈ গৃহৰ ভিতৰত অতি পৰিষ্কাৰ-স্থান যুগুত কৰিলে। 20 সেই অতি পৰিষ্কাৰ-স্থান দীঘলে বিশ হাত, পথালিয়ে বিশ হাত আৰু বিশ হাত ওখ আছিল; আৰু তাত চলোমনে শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰিলে আৰু ধূপবেদীত এৰচ কাঠ লগালে।

21 এইদৰে চলোমনে গৃহৰ ভিতৰত শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰিলে। আৰু অতি পৰিষ্কাৰ-স্থানৰ আগত এফালৰ পৰা আনফাললৈকে সোণৰ শিকলিবোৰ লগালে আৰু তাত সোণৰ পতা মাৰিলে। 22 তেওঁ গোটেইটো গৃহ সমাপ্ত নোহোৱালৈকে গোটেই গৃহত সোণৰ পতা মাৰিলে। অতি পৰিষ্কাৰ-স্থানৰ ওচৰত থকা বেদীতো সম্পূৰ্ণৰূপে সোণৰ পতা মাৰিলে।

23 তেওঁ অতি পৰিষ্কাৰ-স্থানৰ ভিতৰত দহ হাত ওখ জিত কাঠৰ দুটা কৰুৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিলে। 24 এটা কৰুৰ এখন ডেউকা পাঁচ হাত আৰু আনখন ডেউকাও পাঁচ হাত আছিল। তাতে এখন ডেউকাৰ আগৰ পৰা আনখন ডেউকাৰ আগলৈকে দহ হাত দূৰত আছিল। 25 আৰু দ্বিতীয় কৰুৰ ডেউকাও দহ হাত আছিল। দুয়োটা কৰুৰ একে জোখৰ আৰু একে আকাৰৰ। 26 প্ৰথম কৰুৰ দহ হাত ওখ আছিল আৰু আনটোও দহ হাত ওখ আছিল।

27 পাছত তেওঁ কৰুৰ দুটা গৃহৰ আটাইতকৈ ভিতৰৰ কোঠালিত স্থাপন কৰিলে। সেই কৰুৰ দুটাৰ ডেউকা এনেকৈ মেলিলে যে, এটাৰ ডেউকা এখন দেৱাল আৰু আনটোৰ ডেউকা আনখন দেৱাল চুলে। গৃহৰ মাজত থকা পৰিষ্কাৰ স্থানত সেই কৰুৰ দুটাৰ ডেউকাই ইটাৰে সিটোক চুলে। 28 তাতে চলোমনে কৰুৰ দুটাত সোণৰ পতা মাৰিলে।

29 আৰু গৃহটোৰ আটাইবোৰ দেৱালত ভিতৰে আৰু বাহিৰে চাৰিওফালে কৰুৰ, খাজুৰ গছ আৰু মুকলি হোৱা ফুলৰ ছবি অংকন কৰিলে। 30 আৰু গৃহৰ মজিয়াত বাহিৰে-ভিতৰে সোণৰ পতা মাৰিলে।

31 চলোমনে অতি পৰিষ্কাৰ-স্থানৰ প্ৰবেশস্থানত জিত কাঠৰ দুৱাৰ সাজিলে। চৌকাঠৰ ওপৰডাল আৰু দুই দাঁতিৰ দুডাল দেৱালৰ পাঁচ ভাগৰ এভাগ আছিল। 32 এইদৰে জিত কাঠৰ দুখলপা দুৱাৰ সাজিলে আৰু তাৰ ওপৰত কৰুৰ, খাজুৰ গছ আৰু মুকলি হোৱা ফুলৰ ছবি অংকন কৰিলে, আৰু তাতে তেওঁ সোণৰ পতা কৰি, সেই সোণ কৰুৰ আৰু খাজুৰ গছত লগালে।

33 সেইদৰে তেওঁ মন্দিৰৰ প্ৰবেশস্থানৰ কাৰণে দেৱালৰ চাৰি ভাগৰ এভাগত জিত কাঠ থকা চৌকাঠৰ দুই দাঁতিৰ দুডাল কৰিলে। 34 আৰু দেবদাৰু কাঠৰ দুখলপীয়া দুৱাৰ কৰিলে। এখন পাত ঘূৰাৰ পৰা দুচলা তক্তা আৰু আন খলপাতো ঘূৰাৰ পৰা দুচলা তক্তা আছিল। 35 তাতে কৰুৰ, খাজুৰ গছ আৰু মুকলি হোৱা ফুলৰ ছবি অংকন কৰিলে, আৰু সোণৰ পতা কৰি, সেই সোণ কটা-কামত লগালে।

36 পাছত তেওঁ তিনি শাৰী কটা-শিল দি আৰু এশাৰী চাৰি সিৰীয়া এৰচ কাঠেৰে ভিতৰ-চোতাল সাজিলে।

37 চতুৰ্থ বছৰৰ জীৰ মাহত যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰা হ'ল। 38 আৰু একাদশ বছৰৰ বুল নামেৰে অষ্টম মাহত নিৰ্ম্মিত আকাৰ অনুসাৰে সকলো অংশতেই গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰি শেষ কৰা হ'ল। এইদৰে মন্দিৰ নিৰ্ম্মান কৰোঁতে চলোমনৰ সাত বছৰ লাগিল।

7 অধ্যায়

ৰাজগৃহ আৰু মন্দিৰৰ শ্ৰম আদি বস্তুবোৰ নিৰ্ম্মাণ কৰা।

1 নিজৰ বাবে ৰাজগৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ চলোমনৰ তেৰ বছৰ লাগিছিল। 2 তেওঁ লিবানোনৰ কাঠনিৰ পৰা অনা কাঠেৰে গৃহ সাজিছিল। সেই গৃহ দীঘল এশ হাত, বহলে পঞ্চাশ হাত আৰু উচ্চতাত বিংশ হাত আছিল। সেই গৃহ এৰচ কাঠৰ চতি লগোৱা চাৰি শাৰী এৰচ কাঠৰ চৌকাঠৰ ওপৰতে নিৰ্ম্মাণ কৰিছিল।

3 সেই গৃহৰ চালখন এৰচ কাঠেৰে সজা হৈছিল; আৰু চালখন ধৰি ৰাখিবলৈ শাৰীকৈ ৰখা পোন্ধৰ টা খুঁটাৰ ওপৰত পঞ্চাশ টা চৌকাঠ আছিল; 4 কামৰ দেৱাল দুটাত তিনিবাৰকৈ খুঁটা আছিল আৰু সন্মুখা-সন্মুখি কৈ থকা খিড়িকি আছিল। 5 খিড়িকিয়ে সৈতে সকলো দুৱাৰ আৰু চৌকাঠবোৰ চাৰুকীয়া আৰু তিনিবাৰকৈ সন্মুখা-সন্মুখি কৈ থকা খিড়িকি আছিল।

6 তেওঁ শ্ৰম থকা পঞ্চাশ হাত দীঘল আৰু বিংশ হাত বহল এক গৃহ আৰু আগত এখন বাৰাণ্ডাৰ সৈতে চালৰ ডাৰ ধৰি ৰখা কিছুমান শ্ৰম আছিল।

7 আৰু যি গৃহত চলোমনে বিচাৰ কৰিব, নিজৰ এনে সিংহাসনৰ গৃহ অৰ্থাৎ এখন বিচাৰালয় সাজিছিল। সেই গৃহৰ এফালৰ পৰা আনফাললৈ গোটেই মজিয়া এৰচ কাঠেৰে ঢকা আছিল।

8 সেই গৃহৰ পাছফালে থকা আন এখন চোতালত, নিজে বাস কৰাৰ বাবে যি গৃহ আছিল, সেই গৃহটোও একেদৰেই সজা হৈছিল। চলোমনে পল্লীৰূপে লোৱা ফৰোণৰ জীয়েকৰ কাৰণেও সেই গৃহৰ দৰেই এটা গৃহ সাজিছিল।

9 এই গৃহবোৰ তেওঁ কৰতেৰে কটা সঠিক জোখৰ বহুমূলীয়া শিলেৰে অলংকৃত কৰি নিৰ্ম্মাণ কৰিছিল। এই শিলবোৰ গৃহৰ ভেটিৰ পৰা দেৱাললৈকে আৰু বাহিৰৰ বৰ চোতাল খনতো নানা পৰিমাণ অনুসাৰে ভিতৰে বাহিৰে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল।

10 গৃহৰ ভেটিতো আঠ হাত আৰু দহ হাত জোখৰ বহুমূলীয়া ডাঙৰ ডাঙৰ শিলেৰে সজা হৈছিল।

11 তাৰ ওপৰত নানা পৰিমাণ অনুসাৰে সঠিক জোখৰ বহুমূলীয়া কটা-শিল আৰু এৰচ কাঠ আছিল। 12 ভিতৰৰ চোতালত থকা যিহোৱাৰ গৃহ আৰু সেই গৃহৰ বাৰাণ্ডাৰ দৰে বৰ চোতালৰ চাৰিওফালে তিনি শাৰী কটা-শিল আৰু এশাৰী এৰচ কাঠৰ চতি আছিল।

13 পাছত চলোমন ৰজাই মানুহ পঠিয়াই তুৰৰ পৰা হীৰমক অনালে। 14 হীৰম নগালী ফৈদৰ এজনী বিধবাৰ পুংৰ আছিল; তেওঁৰ পিতৃ তুৰীয়াত পিতলৰ কাম কৰা এজন লোক আছিল। তেওঁ পিতলৰ সকলো ধৰণৰ কাৰ্য কৰিবলৈ জ্ঞান, বুদ্ধি আৰু কৌশলেৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱা ব্যক্তি আছিল। তেওঁ চলোমন ৰজাৰ পিতলৰ কাম কৰিবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল।

15 তেওঁ পিতলৰ দুটা স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু সেই স্তম্ভ দুটাৰ উচ্চতা আৰু পৰিধি ওঠৰ হাত আৰু বাৰ হাত আছিল। 16 তেওঁ সেই দুয়োটা স্তম্ভৰ চূড়াত লগাবৰ কাৰণে চকচকিয়া পিতলৰ দুটা ৰাজস্তম্ভ সাজিছিল, আৰু এই ৰাজস্তম্ভ দুটা পাঁচ হাত ওখ আছিল। 17 স্তম্ভৰ চূড়াত লগোৱা সেই ৰাজস্তম্ভৰ বাবে জালৰ দৰে আৰু শিকলিৰ দৰে পকোৱা মালা গাঁথা হৈছিল, আৰু এনে মালা সাতো ডালেৰে পৰতিটো ৰাজস্তম্ভ সজোৱা হৈছিল।

18 তাতে হীৰমে সেই স্তম্ভৰ চূড়াত সজোৱা ৰাজস্তম্ভ দুটাৰ চাৰিওফালে দুশাৰী ডালিম সজাইছিল। 19 বাৰাণ্ডাৰ সেই স্তম্ভ দুটাৰ মূৰৰ আকাৰ লিলি ফুলৰ* দৰে আছিল। সেই ফুলৰ আকৃতি চাৰি হাত ওখ আছিল।

20 স্তম্ভৰ চূড়াৰ ওপৰত সজোৱা ৰাজস্তম্ভ দুটাৰ চাৰিওফালে দুশ টা নিৰ্মিত ডালিমৰ শাৰী আছিল। 21 পাছত তেওঁ সেই স্তম্ভ দুটা মন্দিৰৰ বাৰাণ্ডাত স্থাপন কৰিছিল। তেওঁ সোঁফালৰ স্তম্ভটো স্থাপন কৰি তাৰ নাম যাতীন হ'ল আৰু বাঁওফালৰ স্তম্ভটো স্থাপন কৰি তাৰ নাম বোৱাজ ৰাখিলে। 22 এই স্তম্ভ দুটাৰ মূৰ লিলি ফুলৰ আকৃতিত সজোৱা আছিল। এই দৰে স্তম্ভৰ সজোৱা কাৰ্য সমাপ্ত হৈছিল।

23 পাছত হীৰমে সাঁচত চলা এটা ঘূৰণীয়া সমুদৰ-পাংৰ নিৰ্মাণ কৰিলে। সেই পাংৰটোৰ এখন কানৰ পৰা আন খনলৈ দহ হাত, তাৰ উচ্চতা পাঁচ হাত আৰু তাৰ পৰিধি ঠিকশ হাত আছিল। 24 সেই পাংৰটোৰ কাণৰ তলৰ চাৰিওফালে প্ৰত্যেক হাতৰ জোখৰ ভিতৰত দহোটা দহোটাকৈ কোমোৰাৰ আকৃতি আছিল আৰু পাংৰটো চলা সময়ত সেই কোমোৰাবোৰৰ আকৃতিবোৰ দুশাৰীকৈ সাঁচত চলা হৈছিল।

25 সেই সমুদৰ-পাংৰটো বাৰটা মাঁড়-গৰুৰ ওপৰত ৰখা আছিল। সেইবোৰৰ তিনিটাই উত্তৰলৈ, তিনিটাই পশ্চিমলৈ, তিনিটাই দক্ষিণলৈ আৰু তিনিটাই পূবলৈ মুখ কৰি আছিল। সেই সমুদৰ-পাংৰটো সেইবোৰৰ ওপৰত স্থাপন কৰা হ'ল। সেই মাঁড়-গৰুবোৰৰ পাছফাল ভিতৰফালে মুখ কৰি আছিল। 26 সেই সমুদৰ-পাংৰ চাৰি আঙুল ডাঠ আৰু তাৰ কাণ বাটিৰ কাণৰ লিলি ফুলৰ দৰে সজা হৈছিল। সেই পাংৰত দুই হাজাৰ মোন পানী ধৰিছিল।

27 হীৰমে পিতলৰ দহোটা আধাৰ নিৰ্মাণ কৰিলে; প্ৰত্যেক আধাৰ দীঘে চাৰি হাত, বহলে চাৰি হাত আৰু উচ্চতাত তিনি হাত। 28 সেই আধাৰবোৰ এইদৰে সজা হ'ল। সেইবোৰৰ মাজডোখৰ খাল পৰা আছিল আৰু সেই খাল পৰা ঠাই বাৰৰ মাজে মাজে আছিল, 29 সেই বাৰৰ মাজৰ খাল পৰা ঠাইত সিংহ, গৰু আৰু কৰুৰ আকৃতিত সজোৱা আছিল। সেই সিংহ আৰু মাঁড়-গৰুবোৰৰ ওপৰ আৰু তলৰ ভাগত টোকৰ মাৰা পিতলৰ মালাৰে সজোৱা আছিল।

30 প্ৰত্যেক আধাৰত চাৰিটাকৈ পিতলৰ চকা আৰু পিতলৰ ধুৱা আছিল; তাৰ চাৰিটা খুৰাৰ তলত প্ৰক্ষালন-পাংৰ-ধৰা সুবিধা আছিল আৰু প্ৰত্যেকটোৰ দাঁতিত মালাৰ আকৃতিত সঁচা আছিল। 31 তাৰ মুখ বৈঠকৰ আকৃতিৰ দৰে ঘূৰণীয়া আৰু ডেৰ হাত জোখৰ আৰু এহাত উচ্চতাৰ এখন কিৰীটিৰ মাজত ৰখা আছিল। তাৰ মুখৰ দাঁতিতোত খোদিত নক্সা কৰা আছিল আৰু তাৰ ফলকবোৰ বগৰূপে নাছিল কিন্তু ঘূৰণীয়া আছিল।

32 চকা চাৰিটা সেই ফলকবোৰৰ তলত সজা সেই চকাৰ ধুৱা আধাৰৰ লগত আছিল; প্ৰত্যেক চকা ডেৰ হাত ওখ আছিল। 33 সেই চকাবোৰ ৰথৰ চকাৰ দৰে আৰু হৈছিল। তাৰ ধুৱা, পুঠি, পাই আৰু মাদলি সকলো চলা আছিল।

34 প্ৰত্যেক আধাৰৰ চাৰি চুকত চাৰিটা প্ৰক্ষালন-পাংৰ-ধৰা ব্যৱস্থা আছিল; সেই প্ৰক্ষালন-পাংৰ-ধৰাবোৰ আধাৰৰ লগত সাঁচত গঢ়া হৈছিল। 35 সেই আধাৰৰ মূৰত আধা হাত দ-কৈ এটা ঘূৰণীয়া সাঁফৰ আছিল আৰু আধাৰৰ ওপৰ-ভাগত থকা ধৰণী আৰু ফলকবোৰ তাত সংযুক্ত হৈ আছিল।

36 ধৰণীৰ উপৰিভাগ আৰু ফলকবোৰৰ খালি ঠাইবোৰ চকাকৈ হীৰমে কৰু, সিংহ আৰু খাজুৰ গছবোৰ কাটি সেইবোৰৰ চাৰিওফালে মালা গাঠি দিছিল। 37 এইদৰে তেওঁ একে সাঁচতে একে জোখেৰে একে আকৃতিৰে পিতলৰ সেই দহ টা আধাৰ সাজিছিল।

38 পাছত হীৰমে পিতলৰ দহ টা প্ৰক্ষালন-পাংৰ সাজিছিল। প্ৰত্যেকটো পাংৰত চল্লিশ মোন কৈ পানী ধৰিছিল। প্ৰত্যেক পাংৰ চাৰি হাত জোখৰ আছিল। প্ৰত্যেকটো পাংৰ সেই দহ টা আধাৰৰ ওপৰত ৰখা হৈছিল। 39 তেওঁ গৃহৰ দক্ষিণফালে পাঁচোটা আধাৰ আৰু উত্তৰফালে পাঁচোটা আধাৰ ৰাখিছিল। তেওঁ গৃহৰ পূৱদিশে দক্ষিণফালে সমুদৰ-পাংৰটো স্থাপন কৰিছিল।

40 হীৰমে সেই প্ৰক্ষালন-পাংৰ, ছাই উলিওৱা হেঁতা আৰু তেজ ছটিওৱা পাংৰবোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল। এইদৰে হীৰমে ৰজা চলোমনৰ বাবে যিহোৱাৰ গৃহত সম্পূৰ্ণৰূপে নিৰ্মান কৰি উঠা কাৰ্যবোৰ হ'ল; 41 সেই স্তম্ভ দুটা আৰু তাৰ মূৰৰ মাথলাৰ ঘূৰণীয়া ভাগ দুটা আৰু তাক ঢাকিবলৈ যি দুখন অলংকাৰপূৰ্ণ জালি কটা কাম কৰা হৈছিল।

42 তেওঁ সেই দুয়োৰ অলংকাৰপূৰ্ণ জালৰ কাৰণে সেই চাৰিশ ডালিম অৰ্থাৎ স্তম্ভ দুটাৰ ওপৰৰ মাথলাৰ ঘূৰণীয়া ভাগ দুটা ঢাকিবৰ অৰ্থে প্ৰত্যেক জালৰ কাৰণে দুশাৰী ডালিম 43 আৰু দহ টা আধাৰ, আৰু দহ টা আধাৰৰ ওপৰত দহ টা প্ৰক্ষালন পাংৰ,

* 7 অধ্যায়:19 লিলি ফুলৰ কনাৰি ফুল

44 সেই সমুদৰ-পাংৰ, আৰু সেই সমুদৰ-পাংৰৰ তলৰ বাৰটা মাঁড়-গৰু, 45 ছাই পেলোৱা পাংৰ, ছাই উলিওৱা হেঁতা আৰু তেজ ছটিওৱা পাংৰ - হীৰমে এইবোৰ নিৰ্মান কৰিছিল ৰজা চলোমনৰ বাবে, যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবে; তেওঁ এইবোৰ চকচকিয়া পিতলেৰে নিৰ্মান কৰিছিল।

46 ৰজাই এইবোৰ যবদনৰ চুকোৱা আৰু চৰতনৰ মধ্যৰতী সমতল ভূমিত তৈয়াৰ কৰিবলৈ দিছিল, এইবোৰ আলতীয়া মাটিৰ সাঁচত ঢালি তৈয়াৰ কৰা হৈছিল। 47 চলোমনে সেই পাংৰবোৰ অতি বেচি হোৱাৰ কাৰণে সেইবোৰৰ ওজন জোখ নকৰিলে, আৰু সেইবোৰে সেই পিতলৰ ওজন জনা নগ'ল।

48 চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহৰ সকলো বস্তু সোণেৰে নিৰ্মাণ কৰোৱাইছিল: সেইবোৰ হ'ল, সোণৰ বেদী আৰু দৰশন-পিঠা খৰৰ কাৰণে সোণৰ মেজ। 49 অন্তঃস্থানৰ সম্মুখত সোঁফালে পাঁচোটা আৰু বাওঁফালে পাঁচোটা নিৰ্মল সোণৰ দীপাধাৰ আৰু ফুল, পৰ্দীপ আৰু শলাকানি-কটা এই সকলোবোৰ সোণেৰে নিৰ্মান কৰোৱাইছিল।

50 নিৰ্মল সোণৰ বাটি, কটাৰী, তেজ ছটিওৱা পাংৰ, পিয়লা, এঙাৰ-ধৰা, আৰু অন্তঃস্থানৰ অৰ্থাৎ মহা-পবিংৰ স্থানৰ দুৱাৰৰ কাৰণে আৰু মন্দিৰত পৰ্বেশ কৰা দুৱাৰ এই আটাইবোৰকে সোণেৰে নিৰ্মাণ কৰাইছিল।

51 এইদৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰণে চলোমনে কৰা সকলো কাৰ্য সমাপ্ত হোৱাৰ পাছত চলোমনে তেওঁৰ পিতৃ দায়ূদে উদ্ভাসৰ্গ কৰি দিয়া ৰূপ, সোণ আৰু পাংৰ আদি আটাই বস্তু অনাই যিহোৱাৰ গৃহৰ ভঁৰালত থৈছিল।

8 অধ্যায়

চলোমনে মন্দিৰ পৰিষ্কাৰ কৰা।

1 পাছত চলোমনে দায়ূদৰ নগৰ অৰ্থাৎ চিয়োনৰ পৰা যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবৰ কাৰণে, ইশ্বায়েলৰ পৰিচাৰকসকলক আৰু ফেদৰ পৰধান লোকসকলক, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পিতৃ-বংশৰ বিষয়াসকলক যিৰুচালেমলৈ আহ্বান কৰিলে, আৰু তেওঁৰ সম্মুখত গোট খুৱালে। 2 তাতে এথানী নামেৰে সপ্তম মাহৰ উদ্ভাসৰ সময়ত ইশ্বায়েলৰ সকলো লোক চলোমন ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি একগোট হৈছিল।

3 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ পৰিচালকসকল আহিল, আৰু পুৰোহিতসকলে নিয়ম-চন্দুক তুলি ল'লে। 4 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক, সাক্ষাৎ কৰা তম্বু আৰু তম্বুৰ ভিতৰত থকা সকলো পবিংৰ বস্তুবোৰ আনিলে। এই সকলো বস্তু পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলে আনিলে। 5 তেতিয়া চলোমন ৰজাৰ সৈতে ইশ্বায়েলৰ গোটেই লোক সকলে নিয়ম-চন্দুকৰ আগত অসংখ্য ভেড়া আৰু গৰু আদি বলিদান কৰিছিল।

6 পুৰোহিতসকলে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক গৃহৰ অন্তঃস্থানলৈ অৰ্থাৎ মহা পবিংৰ স্থানলৈ লৈ গৈ কৰুৰ দুটাৰ ডেউকাৰ তলত তাৰ নিজৰ ঠাইত স্থাপন কৰিছিল। 7 কিয়নো কৰুৰ দুটাই নিয়ম-চন্দুকৰ ঠাইৰ ওপৰত ডেউকা মেলি আছিল আৰু কৰুৰ দুটাই নিয়ম-চন্দুক আৰু তাৰ কানমাৰি ঢাকি ধৰি আছিল। 8 সেই দুডাল কানমাৰি ইমান দীঘল যে, তাৰ মূৰ অন্তঃস্থানৰ সম্মুখত থকা পবিংৰ স্থানৰ পৰা দেখা যায়; কিন্তু তাক বাহিৰৰ পৰা দেখা নাযায়, সেইবোৰ আজিলৈকে সেই ঠাইত আছে।

9 মিচৰ দেশৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল ওলাই অহা কালত, যিহোৱাই তেওঁলোকে সৈতে এটি নিয়ম স্থাপন কৰা সময়ত, হোৰেব পৰ্বতত মোচিয়ে নিয়ম-চন্দুকৰ ভিতৰত যি দুখন শিলৰ ফলি ৰাখিছিল, তাৰ বাহিৰে তাত আৰু একো নাছিল। 10 পাছত পুৰোহিতসকলে পবিং-স্থানৰ পৰা ওলাই আহোতে, যিহোৱাৰ গৃহ মেঘেৰে এনেকৈ পৰিপূৰণ হৈছিল যে, 11 পুৰোহিতসকলে পৰিচৰ্যা কৰিবৰ অৰ্থে থিয় হৈ থাকিব নোৱাৰা হৈছিল; কিয়নো যিহোৱাৰ গৃহ যিহোৱাৰ পৰতাপেৰে পৰিপূৰণ হৈছিল।

12 তেতিয়া চলোমনে ক'লে,
“যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, বোলে,

তেওঁ মোৰ অন্ধকাৰত বাস কৰিব খুজিছে,

13 কিন্তু মই সচাকৈয়ে তোমাৰ বাবে সাজিলোঁ,

এটা বাস কৰা গৃহ,

এয়ে যুগে যুগে তোমাৰ বাসস্থান হ'ব।”

14 ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজ থিয় হৈ থাকোতে ৰজাই এইদৰে গোটেই সমাজলৈ চাই আশীৰ্বাদ কৰিছিল। 15 তেওঁ আৰু ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য হওঁক; কিয়নো তেওঁ মোৰ পিতৃ দায়ূদক নিজ মুখেৰে কথা কৈছিল আৰু নিজ হাতেৰে এই বাক্য সিদ্ধও কৰিছিল আৰু কৈছিল যে, 16 ‘মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলসকলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই অনা দিনৰে পৰা, মই মোৰ নাম ৰাখিবৰ বাবে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ ইশ্বায়েলৰ আটাই ফেদৰ মাজৰ কোনো নগৰ মনোনীত কৰা নাই। কিন্তু মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ দায়ূদক মনোনীত কৰিলোঁ।’

17 আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ সাজিবলৈ মোৰ পিতৃ দায়ূদৰ মন আছিল। 18 কিন্তু যিহোৱাই মোৰ পিতৃ দায়ূদক ক'লে, ‘মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ সাজিবলৈ তুমি মন কৰিছা, ভাল কৰিছা। 19 তথাপি তুমি সেই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ নাপাৰা; কিন্তু তোমাৰ ওঁৰসত যি পুংৰ জন্মিব; তেঁৱেই মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে সেই গৃহ সাজিব।

20 এই বাক্য যিহোৱাই কৈছিল আৰু তেওঁ তাক সাক্ষাৎ কৰিছিল; কিয়নো যিহোৱাৰ পৰতিজ্ঞা অনুসাৰে মই মোৰ পিতৃ দায়ূদৰ পদত নিযুক্ত হৈ আৰু ইশ্বায়েলৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহি, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলোঁ। 21 আৰু যিহোৱাই আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনা কালত তেওঁলোকৰ সৈতে কৰা নিয়মটি থকা যি নিয়ম-চন্দুক, তাৰ বাবে মই ইয়াত এটা ঠাই যুগুত কৰিলোঁ।”

22 চলোমনে ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজৰ সাক্ষাতে যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত থিয় হৈ স্বৰ্গৰ ফাললৈ হাত মেলিলে। 23 তেওঁ ক'লে, “হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, ওপৰত থকা স্বৰ্গত আৰু তলত থকা পৃথিৱীত আপোনাৰ তুল্য কোনো ঈশ্বৰ নাই; আৰু সকলো হৃদয়েৰে তোমাৰ আগত আচৰণ কৰোঁতা তোমাৰ দাস সকললৈ, আপুনি দয়া আৰু নিয়মটি ৰক্ষা কৰোঁতা; 24 আপোনাৰ দাস মোৰ পিতৃ দায়ূদলৈ আপুনি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তাক আপুনি তেওঁলৈ পালন কৰিলে। এনে কি আপুনি নিজ মুখেৰে কৈ আজিৰ দৰে নিজ হাতেৰে তাক সিদ্ধ কৰিলে।

25 এই হেতুকে এতিয়া হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি মোৰ পিতৃ দায়ূদক কৈছিল, “তুমি মোৰ আগত যেনেকৈ চলিছা, সেইদৰে যদি তোমাৰ সন্তান সকলে মোৰ সম্মুখত চলিবলৈ নিজ নিজ পথত সাৱধান থাকে, তেনেহলে মোৰ দৃষ্টিত ইশ্বায়েলৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহিবলৈ তোমাৰ সন্তানীয়া মানুহৰ অভাৱ নহ'ব”, এইদৰে আপোনাৰ দাসৰ আগত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞাকে আপোনাৰ এই দাসলৈ পালন কৰক। 26 এতিয়া হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ, মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাস মোৰ পিতৃ দায়ূদক আপুনি যি বাক্য কৈছিল, সেয়ে সাক্ষাৎ হওঁক।

27 কিন্তু বাস্তৱিকতে ঈশ্বৰে পৃথিৱীত বাস কৰিব নে? চাওঁক, স্বৰ্গই আৰু স্বৰ্গৰো স্বৰ্গই আপোনাক ধাৰণ কৰিব নোৱাৰে, তেন্তে মই নিৰ্ভয় কৰা গৃহই জানো পাৰিব! 28 তথাপি, এই নিমিত্তে, আপোনাৰ দাসে এই ঠাইৰ ফাললৈ মুখ কৰি কৰা প্ৰাৰ্থনা শুনিবলৈ, আপুনি আপোনাৰ দাসৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু মিনতি গ্ৰহণ কৰি, আপোনাৰ দাসে আজি আপোনাৰ আগত কৰা কাৰ্য্যক্ৰম আৰু প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ দিয়ক।

29 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, এই মন্দিৰৰ ফাললৈ আপোনাৰ চকু দিনে ৰাতিয়ে মুকলি হৈ থাকক, যিদৰে আপুনি কৈছিল বোলে, ‘মোৰ নাম আৰু মোৰ উপস্থিতি তাত হ'ব’ যাতে যিসকলে এই গৃহৰ ফাললৈ মুখ কৰি নিবেদন কৰিব, সেই নিবেদন আপোনালৈ শুনা যাব। 30 সেয়েহে যেতিয়া আপোনাৰ দাস ও আপোনাৰ প্ৰজা ইশ্বায়েলে এই ঠাইৰ ফাললৈ মুখ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিব, তেতিয়া আপুনি তেওঁলোকৰ মিনতিলৈ কাণ দিব, এনে কি, আপুনি আপোনাৰ বাসস্থান স্বৰ্গত থাকি তাক শুনিব আৰু শুনি ক্ষমা কৰিব।

31 কোনোৱে নিজ চুবুৰীয়াৰ অস্থিত পাপ কৰিলে, যদি তেওঁক এক শপত খাবলৈ দিয়া যায় আৰু তেওঁ আহি এই গৃহত আপোনাৰ যজ্ঞবেদীৰ সম্মুখত শপত খায়, 32 তেন্তে আপুনি স্বৰ্গত থাকি সেই নিবেদন শুনিব আৰু কাৰ্য্য কৰি আপোনাৰ দাসবোৰৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰি, দোষীক দোষী কৰি তেওঁৰ কৰ্মৰ ফল তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত দিব আৰু নিৰ্দোষীক নিৰ্দোষী কৰি তেওঁৰ ধাৰ্মিকতাৰ ফল তেওঁক দিব।

33 আপোনাৰ প্ৰজা ইশ্বায়েলে আপোনাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰাৰ বাবে শংৰুৰ আগত পৰাজিত হৈ যদি আপোনাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহে, আৰু আপোনাৰ নাম স্বীকাৰ কৰি এই গৃহত আপোনাৰ সম্মুখত প্ৰাৰ্থনা আৰু মিনতি কৰে, 34 তেন্তে আপুনি স্বৰ্গত থাকি সেই প্ৰাৰ্থনা, নিবেদন শুনি আপোনাৰ প্ৰজা ইশ্বায়েলৰ পাপ ক্ষমা কৰিব আৰু আপুনি তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলক দিয়া দেশলৈ তেওঁলোকক ওভোতাই আনিব।

35 লোকসকলে আপোনাৰ অস্থিত পাপ কৰাৰ কাৰণে যেতিয়া আকাশ বন্ধ হৈ বৰষুণ নাইকিয়া হ'ব - তেতিয়া যদি তেওঁলোকে এই ঠাইৰ ফাললৈ মুখ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰে, আপোনাৰ নাম স্বীকাৰ কৰে, আৰু আপুনি তেওঁলোকক দুখ দিয়া সময়ত নিজ নিজ পাপৰ পৰা ঘূৰে, 36 তেন্তে আপুনি স্বৰ্গত থাকি তাক শুনিব, আৰু আপোনাৰ দাসবোৰৰ আৰু নিজ প্ৰজা ইশ্বায়েলৰ পাপ ক্ষমা কৰি, তেওঁলোকে যাব লগীয়া সজ পথৰ বিষয়ে তেওঁলোকক শিক্ষা দিব আৰু আপুনি আপোনাৰ লোকসকলক আধিপত্যৰ অৰ্থে দিয়া দেশত বৰষুণ বৰষাব।

37 দেশৰ মাজত যদি আকাল কি মহামাৰী হয়, শস্য কৰকৰ্ত্তনীয়া কি ৰঙামূৰীয়া হয়, নাইবা ফৰিং কি পোক হয় আৰু যদি তেওঁলোকৰ শংৰুৱে তেওঁলোকৰ দেশৰ নগৰবোৰত তেওঁলোকক অৱৰোধ কৰে - 38 তেন্তে যি কোনো আপদ বা ৰোগ হওক, যদি কোনো মানুহে বা আপোনাৰ প্ৰজা ইশ্বায়েলৰ মাজৰ কোনো লোকে নিজ মনৰ পীড়া জানি এই গৃহৰ ফাললৈ নিজ হাত মেলে,

39 তেন্তে তেওঁৰ যি কোনো প্ৰাৰ্থনা কি মিনতি হওক, আপুনি নিজ বাসস্থান স্বৰ্গত থাকি তাক শুনিব, ক্ষমা কৰিব আৰু কাৰ্য্য কৰি প্ৰতিজন লোকৰ মন জানি, কিয়নো আপুনি, কেৱল আপুনিহে আটাই মনুষ্য সন্তান সকলৰ মন জানে; তেওঁলোকৰ নিজ নিজ কৰ্মৰ দৰে ফল দিব; 40 আমাৰ পুৰুষসকলক আপুনি দিয়া দেশত তেওঁলোকে জীয়াই থকা আটাই দিনত আপোনাক ভয় কৰিবৰ বাবেই ইয়াকে কৰিব।

41 তদুপৰি আপোনাৰ প্ৰজা ইশ্বায়েলৰ লোকৰ মাজৰ নোহোৱা বিদেশী লোকে যেতিয়া আপোনাৰ নামৰ গুণ শুনি দূৰ দেশৰ পৰা আহিব - 42 কিয়নো সিহঁতে আপোনাৰ মহান নাম, বলৱান হাত আৰু মেলা বাহুৰ কথা শুনিব; আৰু আহি এই মন্দিৰৰ ফাললৈ মুখ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিব, 43 তেতিয়া, আপোনাৰ বাসস্থান স্বৰ্গত থাকি তাক শুনিব আৰু সেই বিদেশী লোকে আপোনালৈ কৰা আটাই প্ৰাৰ্থনাৰ দৰে তালৈ কাৰ্য্য কৰিব। আপোনাৰ প্ৰজা ইশ্বায়েলৰ দৰে আপোনাক ভয় কৰিবৰ অৰ্থে, পৃথিৱীৰ আটাই জাতিয়ে যেন আপোনাৰ নাম জানিব আৰু মই সজা এই গৃহ যেন আপোনাৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত, তাকো যেন জানিব।

44 আৰু আপুনি আপোনাৰ প্ৰজাক যি কোনো বাটেদি পঠায় সেই বাটেদি যদি তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ শংৰুৱে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই যায় আৰু আপোনাৰ মনোনীত এই নগৰৰ ফালে আৰু আপোনাৰ নামৰ কাৰণে মই সজা এই গৃহৰ ফালে যদি মুখ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰে, 45 তেন্তে আপুনি স্বৰ্গত থাকি তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু মিনতি শুনিব, আৰু তেওঁলোকৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব।

46 ধৰি লওঁক, তেওঁলোকে যদি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে, (কিয়নো পাপ নকৰা মানুহ কোনো নাই;) আৰু আপুনি তেওঁলোককলৈ ক্রুদ্ধ হৈ তেওঁলোকক যদি শংৰুৰ হাতত শোধাই দিয়ে, আৰু তাতে যদি তেওঁলোকৰ শংৰুৰোৰে তেওঁলোকক বন্দী কৰি দূৰত বা ওচৰত থকা শংৰুৰ দেশলৈ লৈ যায়, 47 তথাপি তেওঁলোকে যদি বন্দী কৰি নিয়া দেশত নিজে বিবেচনা কৰি মন ঘূৰাই, আৰু তেওঁলোকে বন্দী কৰি নিয়াসকলৰ দেশত থাকি আপোনাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি, ‘আমি পাপ কৰিলোঁ, আমি অপথে গলোঁ, আমি কুকৰ্ম কৰিলোঁ’, 48 এই বুলি তেওঁলোকক বন্দী কৰি নিয়া তেওঁলোকৰ শংৰুৰ দেশত সকলো মনে সকলো চিত্তে আপোনালৈ উভতি আহে, আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলক আপুনি দিয়া তেওঁলোকৰ দেশৰ ফালে, আপোনাৰ মনোনীত নগৰৰ ফালে, আৰু আপোনাৰ নামৰ বাবে মই নিৰ্ভাৰ কৰা এই গৃহৰ ফালে মুখ কৰি যদি আপোনাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰে, 49 তেন্তে আপুনি আপোনাৰ বাসস্থান স্বৰ্গত থাকি তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু নিবেদন শুনিব, আৰু তেওঁলোকৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব; 50 আৰু আপোনাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা আপোনাৰ প্ৰজাসকলক ক্ষমা কৰিব, আৰু আপোনাৰ বিৰুদ্ধে কৰা তেওঁলোকৰ সকলো অপৰাধ ক্ষমা কৰিব; আৰু তেওঁলোকক বন্দী কৰি নিয়াসকলে যেন তেওঁলোকক দয়া কৰিব, এই কাৰণে তেওঁলোকলৈ তেওঁলোকৰ দয়া জন্মাব।

51 কিয়নো তেওঁলোক লোহাৰ কুণ্ড স্বৰূপ মিচৰ দেশৰ পৰা অনা আপোনাৰ প্ৰজা আৰু আপোনাৰ আধিপত্য। 52 আপোনাৰ দাস আৰু আপোনাৰ প্ৰজা ইশ্বায়েলী লোকসকলে যি কোনো সময়ত প্ৰাৰ্থনা কৰিব, সেই সময়ত তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ দিবলৈ আপোনাৰ দাস আৰু আপোনাৰ প্ৰজাৰ সেই মিনতিলৈ আপোনাৰ চকু যেন মুকলি হৈ থাকে, এই কাৰণে তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিব। 53 কিয়নো, হে প্ৰভু যিহোৱা, আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা অনা কালত আপোনাৰ দাস মোচিৰ দ্বাৰাই যেনেকৈ কৈছিল, তেনেকৈ আপোনাৰ আধিপত্য হ’বলৈ তেওঁলোকক পৃথিৱীৰ আটাই জাতিবোৰৰ পৰা আপুনিয়েই পৃথক কৰিলে।”

54 যিহোৱাৰ সন্মুখত এইদৰে প্ৰাৰ্থনা আৰু নিবেদন কৰাৰ পাছত, চলোমনে যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদিৰ সন্মুখত যেনেদৰে আঠকাটি পৰি স্বৰ্গৰ ফালে চাই আছিল, সেইদৰে চাই থকাৰ পৰা তেওঁ উঠি থিয় হ’ল। 55 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজলৈ চাই, আশীৰ্বাদ কৰি উচ্চস্বৰে ক’লে, 56 “যিজন সবুশক্তিমান ঈশ্বৰে নিজৰ সকলো প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে নিজৰ প্ৰজা ইশ্বায়েলক বিস্বাম দিছে, সেই যিহোৱা ধন্য হওঁক; তেওঁ নিজ দাস মোচিৰ দ্বাৰাই যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, সেই উত্তম প্ৰতিজ্ঞাৰ এটা বিষয়ো বিফল হ’ব দিয়া নাই।

57 আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা যেনেকৈ আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত আছিল, তেনেকৈ তেওঁ আমাৰো লগত থাকক। আমাক ত্যাগ নকৰক বা আমাক এৰি নাযাওঁক। 58 তেওঁৰ সকলো পথত চলিবলৈ আৰু আমাৰ পুৰুষসকলক দিয়া তেওঁৰ আজ্ঞা, বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰ পালন কৰিবলৈ আমাৰ মন নিজলৈ আকৰ্ষণ কৰক।

59 আৰু যি সকলো কথাৰে মই যিহোৱাৰ আগত নিবেদন কৰিলোঁ, নিজে ৰাতিয়ে তেওঁৰ কাষ চাপা, যাতে দাসকলৰ বাবে তেওঁ সহায় কৰিব, আৰু দিনে দিনে যেনে পৰষোজন, তেনেকৈ তেওঁ নিজ দাস আৰু নিজ প্ৰজা ইশ্বায়েলৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব; 60 যিহোৱাই যে ঈশ্বৰ, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই, ইয়াক পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে জানিবৰ বাবে, এই যি সকলো কথাৰ দ্বাৰাই মই যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, মোৰ এই সকলো কথা দিনে ৰাতিয়ে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হৈ থাকক। 61 এই হেতুকে আজিৰ দৰে তেওঁৰ বিধিমনে আচৰণ কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত তোমালাোকৰ মন সিন্ধ হওক।”

62 পাছত ৰজা আৰু তেওঁৰ সৈতে গোটেই ইশ্বায়েলে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে বলিদান কৰিলে। 63 আৰু চলোমনে যিহোৱাৰ উদ্দেশে দিয়া মঙ্গলাৰ্থক বলিস্বৰূপে বাইশ হাজাৰ গৰু আৰু এক লাখ বিশ হাজাৰ ভেড়া ও ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিলে। এইদৰে ৰজা আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলো সন্তানে যিহোৱাৰ গৃহৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে।

64 সেই দিনা ৰজাই যিহোৱাৰ গৃহৰ সন্মুখত থকা চোতালৰ মাজভাগ পৰিৎ কৰিছিল; কিয়নো সেই ঠাইতেই তেওঁ হোম-বলি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তেল উৎসৰ্গ কৰিছিল; কাৰণ হোম-বলি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তেল ধৰিবলৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা পিতলৰ যজ্ঞবেদী সৰু আছিল।

65 এইদৰে সেই সময়ত চলোমন আৰু তেওঁৰ লগৰ গোটেই ইশ্বায়েলে হমাতৰ প্ৰবেশ স্থানৰ পৰা মিচৰ-জুৰিলেকে মহা সমাজ হৈ, সাত দিন আৰু সাত দিন, মুঠতে চৌদ্ধ দিন আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে উৎসৰ্গ কৰিছিল। 66 পাছত অষ্টম দিনা তেওঁ লোকসকলক বিদায় দিলে আৰু তেওঁলোকে ৰজাক ধন্যবাদ কৰি, যিহোৱাই তেওঁৰ দাস দায়ুদ আৰু তেওঁৰ প্ৰজা ইশ্বায়েল লোকসকললৈ কৰা মঙ্গলৰ কাৰণে আনন্দিত আৰু সন্তুষ্ট হৈ নিজ নিজ তল্লৈ গুচি গ’ল।

9 অধ্যায়

ঈশ্বৰে চলোমনৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিয়া। চলোমনে বন্দী কামৰ বাবে মানুহ গোটাৱা। নগৰ আদি নিৰ্ভাৰণ কৰা।

1 চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহ, ৰাজ-গৃহ আৰু নিজ ইচ্ছামতে যি যি কৰ্ম কৰিবলৈ তেওঁ স্থিৰ কৰিছিল, সেই আটাইক সম্পূৰ্ণৰূপে সম্পন্ন কৰিলে। 2 গিৰিয়োনত দৰ্শন দিয়াৰ দৰে, যিহোৱাই দ্বিতীয় বাৰ চলোমনক দৰ্শন দিলে।

3 যিহোৱাই তেওঁক ক’লে, “তুমি মোৰ আগত কৰা তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু মিনতি মই শুনিলাঁ। তুমি নিৰ্ভাৰণ কৰা এই গৃহত মোৰ নাম চিৰকাললৈকে স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে মই এই গৃহক পৰিৎ কৰিলোঁ আৰু এই ঠাইত সদায় মোৰ চকু আৰু মোৰ মন থাকিব।

4 তুমি যদি তোমাৰ পিতৃ দায়ুদৰ দৰে একান্ত মনে সৰল ভাৱে মোৰ সাক্ষাতে চলা, আৰু মই তোমাক দিয়া সকলো আজ্ঞা পালন কৰা, মোৰ বিধি আৰু শাসন প্ৰণালীবোৰ মানি চলা, 5 তেতিয়া মই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত তোমাৰ ৰাজসিংহাসন

চিৰকাললৈকে স্থাপন কৰিম; যেনেদৰে মই তোমাৰ পিতৃ দায়ুদৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰি কৈছিলোঁ বোলে, 'ইশ্বায়েলৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহিবলৈ তোমাৰ বংশৰ মানুহৰ কেতিয়াও অভাৱ নহ'ব।'

6 কিন্তু তুমি বা তোমালোকৰ সন্তান সকলৰ কোনোৱে যদি কেনেকৈ মোৰ পাছত চলিবলগীয়া পথৰ পৰা ঘূৰা বা তোমালোকৰ আগত স্থাপন কৰা মোৰ আজ্ঞা আৰু বিধিবোৰ পালন নকৰি ইতৰ দেৱতাবোৰক সেৱা পূজা কৰা আৰু সিহঁতৰ আগত প্ৰৰ্ণিপাত কৰা, 7 তেতিয়া মই ইশ্বায়েলক দিয়া দেশৰ পৰা তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰিম আৰু মই নিজৰ কাৰণে পৰিৎস কৰা যি গৃহ - সেই গৃহ মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা দূৰ কৰিম। তাতে সকলো জাতিৰ মাজত 'ইশ্বায়েল' নামটো কেৱল এটা প্ৰবাদ আৰু ঠাট্টাৰ বিষয় হ'ব।

8 আৰু যিহেতু এতিয়া এই মন্দিৰ ইমান মহা, যিসকলে ইয়াৰ কাষেদি যাব, তেওঁলোকে আচৰিত মানিব আৰু ফোঁচফোঁচাব। তেতিয়া তেওঁলোকে সুধিব, 'এই দেশ আৰু এই গৃহলৈ যিহোৱাই কিয় এইৰূপ কাৰ্য কৰিলে?' 9 তাতে আন আন লোকবোৰে উত্তৰ দি ক'ব, 'কিয়নো তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি অনা ঈশ্বৰ যিহোৱাক তেওঁলোকে ত্যাগ কৰিলে আৰু ইতৰ দেৱতাবোৰত আসক্ত হৈ তেওঁলোকে সেইবোৰৰ আগত প্ৰৰ্ণিপাত কৰি সেইবোৰক সেৱা পূজা কৰিলে। সেই কাৰণে যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত এই আটাই অমঙ্গল ঘটালে।'

10 যিহোৱাৰ মন্দিৰ আৰু ৰাজগৃহ, এই দুটা সাজি শেষ কৰিবলৈ চলোমনৰ বিশ বছৰ লাগিছিল। 11 তুৰৰ ৰজা হীৰমে চলোমনৰ সকলো ইচ্ছাৰ দৰে, এচ কাঠ, দেবদাৰু কাঠ আৰু সোণ যোগান ধৰিছিল। সেই বাবে ৰজা চলোমনে হীৰমক গালীল দেশত থকা বিশখন নগৰ দিছিল।

12 তেতিয়া হীৰমে ৰজা চলোমনে দিয়া নগৰ চাবলৈ তুৰৰ পৰা আহিল, কিন্তু তেওঁ সেই নগৰবোৰ দেখি সন্তুষ্ট নহ'ল। 13 সেয়ে তেওঁ ক'লে, "হে মোৰ ভাই, তুমি মোক কেনেকুৱা নগৰবোৰ দিলা?" এই হেতুকে হীৰমে সেই নগৰবোৰৰ নাম কাবুল দেশ ৰাখিলে, এই নাম আজিলৈকে আছে। 14 হীৰমে এশ বিশ কিল্লৰ সোণ ৰজালৈ পঠাই দিলে।

15 আৰু ৰজা চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহ, নিজৰ গৃহ, মিলো, যিবুচালেমৰ গড় হাচোৰ, মগিদো আৰু গেজৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ বন্দী কাম কৰিব লগীয়া লোক সমূহক গোটাৰ লগীয়া বিবৰণ এই। 16 মিচৰৰ ৰজা ফৰোণে উঠি গৈ গেজৰ হাত কৰি লৈ জুইৰ পুৰি ভষ্ম কৰিছিল আৰু সেই নগৰ নিবাসী কনানীয়াবোৰক বধ কৰি তাক নিজৰ জীয়েক চলোমনৰ ডাৰব্য্যৰ যৌতুকত দিছিল।

17 আৰু ৰজা চলোমনে গেজৰ, তলৰ বৌ-হোৰোণ, 18 বাল, দেশৰ মৰুভূমিত থকা তামৰ, 19 তেওঁ অধিকাৰ কৰা সকলো উৰাল-নগৰবোৰ, ৰথ আৰু অশ্বাৰোহীসকলৰ নগৰবোৰ আদি যিবুচালেমত ও লিৱানোনেত আৰু নিজে শাসন কৰা দেশৰ সকলো ফালে যি যি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ চলোমনৰ ইচ্ছা আছিল, সেই সকলোকে তেওঁ নিৰ্মাণ কৰিলে।

20 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত নোহোৱা অৱশিষ্ট থকা ইমোৰীয়া, হিতীয়া, পৰিজীয়া, হিবীয়া, আৰু যিবুচীয়া লোকসকলৰ 21 যি সন্তান সকল সেই দেশত অৱশিষ্ট থাকিল, যিবোৰক ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে নিঃশেষ হোৱাকৈ বিনষ্ট কৰিব নোৱাৰিলে - সিহঁতৰ মাজৰ পৰাই বন্দী কামৰ বাবে ৰজা চলোমনে মানুহ গোটালে, আৰু এই লোকসকলে আজিলৈকে তাকেই কৰি আছে।

22 কিন্তু ৰজা চলোমনে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ কোনো লোকক বন্দী কামত নলগালে। বৰং তেওঁলোক ৰণুৱা, তেওঁৰ দাস, তেওঁৰ মন্বৰী, তেওঁৰ বিষয়া, সেনাপতি আৰু সাৰথি ও অশ্বাৰোহীৰ অধ্যক্ষহে হ'ল।

23 তেওঁলোকৰ মাজৰ পাঁচ শ পঞ্চাশ জন লোক ৰজা চলোমনৰ কাৰ্যত নিযুক্ত কৰা প্ৰধান বিষয়া আছিল; তেওঁলোকে কাম কৰোঁতা সকলক চলাইছিল।

24 পাছত ৰজা ফৰোণৰ জীয়েকে দায়ুদৰ নগৰৰ পৰা, তেওঁৰ বাবে চলোমনে সজা নিজ ঘৰলৈ আহিল। পিছত ৰজা চলোমনে মিলো নিৰ্মাণ কৰিলে।

25 আৰু ৰজা চলোমনে যিহোৱাৰ বাবে যি যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, তাৰ ওপৰত বছৰৰ ভিতৰত তিনিবাৰ হোমবলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল আৰু তাৰে সৈতে তেওঁ যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা বেদীত ধূপ জ্বলাইছিল। এইদৰে তেওঁ গৃহটিৰ কাৰ্য সমাপ্ত কৰিছিল।

26 ৰজা চলোমনে ইদাম দেশৰ চূফ সাগৰ তীৰত থকা এলতৰ ওচৰৰ ইচিয়োন-গেবৰত এখন জাহাজ সাজিছিল।

27 তাতে হীৰমে ৰজা চলোমনৰ দাসবোৰৰ লগত, সামুদ্ৰিক কাৰ্যত নিজৰ নিপুণ নাবিক দাসবোৰক জাহাজলৈ পঠিয়াইছিল।

28 তেওঁলোকে ৰজা চলোমনৰ দাসবোৰৰ সৈতে ওফীৰলৈ গৈছিল, আৰু তাৰ পৰা চাৰি শ বিশ কিল্লৰ সোণ ৰজা চলোমনৰ কাৰণে লৈ আহিছিল।

10 অধ্যায়

চলোমনৰ ওচৰলৈ চিবাৰ ৰাণী অহা। চলোমনৰ ধন আৰু ঐশ্বৰ্য্য।

1 যেতিয়া চিবা দেশৰ ৰাণীয়ে শুনিলে যে, যিহোৱাৰ নামৰ দ্বাৰাই চলোমনৰ যশস্যাৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁক কঠিন প্ৰস্নৰ দ্বাৰাই পৰীক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ আহিল। 2 তেওঁ অধিক লোকৰ সৈতে যিবুচালেমলৈ আহিল, লগতে তেওঁ উটৰ পিঠিত সুগন্ধি দৰব্য, বহু পৰিমাণৰ সোণ আৰু বহুমূলীয়া পাথৰ বোজা দি কঢ়িয়াই লৈ আহিল। পাছত তেওঁ যেতিয়া আহি চলোমনৰ ওচৰ পালে, তেতিয়া তেওঁৰ মনৰ সকলো কথা চলোমনৰ ওচৰত মুকলিলৈ ক'লে।

3 তাতে চলোমনে তেওঁৰ সকলো প্ৰস্নৰ উত্তৰ দিলে। ৰজাই উত্তৰ নিদিয়াকৈ তেওঁৰ এনে কোনো প্ৰস্ন নাথাকিল। 4 চিবাৰ ৰাণীয়ে যেতিয়া চলোমনৰ সকলো জ্ঞান দেখিবলৈ পালে, তেওঁ নিৰ্মান কৰা ৰাজপ্ৰাসাদ দেখিলে, 5 তেওঁৰ মেজত থকা

আহাৰ, তেওঁৰ দাসবোৰে বহা ঠাইবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মবোৰ, তেওঁলোকে পিন্ধা সাজ-পোচাক, আনকি পান-পাংৰ কৰোঁতাসকল, আৰু তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহলৈ হোম-বলি উাঙ্গৰ্গ কৰিবলৈ যোৱা পদ্ধতি, এইবোৰ দেখি তেওঁ মুগ্ধ হৈ গৈছিল।

6 তেতিয়া তেওঁ ৰজাক ক'লে, “মই নিজ দেশত আপোনাৰ বাক্য আৰু জ্ঞানৰ বিষয়ে যি কথা শুনিছোঁ, সেয়ে সঁচা।” 7 মই আহি যেতিয়ালৈকে নিজ চকুৰে দেখা নাছিলোঁ, তেতিয়ালৈকে মই সেই কথাৰ বিষয়ে বিশ্বাস কৰা নাছিলো। আপোনাৰ জ্ঞান আৰু ধনৰ বিষয়ে মোক তেতিয়া আধাও কোৱা নাছিল! মই যি কথা শুনিছিলোঁ আপোনাৰ সেই যশস্যা তাতোকৈয়ো অধিক।

8 আপোনাৰ যি লোকসকল আৰু আপোনাৰ যি দাসবোৰে আপোনাৰ আগত সদায় থিয় হৈ আপোনাৰ জ্ঞানৰ কথা শুনে, তেওঁলোক অতি ধন্য। 9 যি জনে আপোনাক ইশ্বায়েলৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহুৱাবলৈ আপোনাত সন্তোষ পালে, আপোনাৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য। কিয়নো যিহোৱাই ইশ্বায়েলক সদাকাললৈকে প্ৰেম কৰে, সেই কাৰণে তেওঁ বিচাৰ আৰু ধৰ্ম প্ৰচলিত কৰিবলৈ আপোনাক ৰাজপদত নিযুক্ত কৰিলে।”

10 তেওঁ ৰজাক এশ বিশ কিল্লুৰ সোণ, অতি অধিক সুগন্ধি দ্ৰব্য আৰু বহুমূলীয়া মণি দিলে। চিবাৰ ৰাণীয়ে চলোমন ৰজাক যিমান সুগন্ধি দ্ৰব্য দিলে, সিমান অধিক সুগন্ধি দ্ৰব্য ৰজা চলোমনলৈ কেতিয়াও তেনেকৈ দিয়া হোৱা নাছিল।

11 হীৰমৰ যি জাহাজে ওফীৰৰ পৰা সোণ আনিছিল, সেই জাহাজৰ দ্বাৰাই ওফীৰৰ পৰা বিস্তৰ অলমূগ কাঠ আৰু বহুমূল্য মণিও আনিছিল। 12 ৰজাই সেই অলমূগ কাঠেৰে যিহোৱাৰ গৃহ আৰু ৰাজগৃহৰ বাবে খুটা সাজিছিল আৰু গায়কসকলৰ কাৰণে বীণা আৰু নেবল সজাইছিল; তেনেকুৱা অলমূগ কাঠ আজিলৈকে কেতিয়াও অহা নাই আৰু কোনেও দেখা নাই।

13 ৰজা চলোমনে চিবাৰ ৰাণীক দিবলৈ বাধ্য হোৱা বস্ত্ৰৰ বাহিৰে, তেওঁ যি যি বিচাৰিছিল আৰু যিয়ে খুজিছিল সেই অনুসাৰে তেওঁক সকলো দিলে। তাৰ পাছত ৰাণী আৰু তেওঁৰ দাসবোৰ নিজ দেশলৈ ঘূৰি গলে।

14 সেই সময়ত এবছৰত চলোমনলৈ ছশ ছয়ষষ্ঠী কিল্লুৰ সোণ আহিছিল। 15 ইয়াৰ বাহিৰেও বেপাৰীসকলৰ পৰা আৰু বণিকসকলৰ বাণিজ্যৰ পৰা তেওঁলোকে চলোমনলৈ সোণ আনিছিল। আৰবৰ সকলো ৰজা আৰু দেশাধ্যক্ষসকলেও চলোমনলৈ সোণ আৰু ৰূপ আনিছিল।

16 ৰজা চলোমনে সোণ পিটাই দৃশটা বৰ ঢাল সজাইছিল। প্ৰত্যেকটো ঢালত ছশ চেকল সোণ প্ৰয়োজন হৈছিল। 17 তেওঁ সোণ পিটাই আকৌ তিনিশটা ঢাল যুগুত কৰিলে। সেই প্ৰত্যেকটো ঢালত তিনি মানি সোণ খৰচ হৈছিল। তাৰ পাছত ৰজাই সেইবোৰ লিবাণোনৰ কাঠনিৰ গৃহত ৰাখিছিল।

18 তাৰ পাছত ৰজাই হাতী দাঁতৰ এখন ডাঙৰ সিংহাসন সজালে, আৰু সেই সিংহাসনৰ ওপৰত উত্তম সোণৰ পতা মাৰিলে। 19 সিংহাসন খনত ছখপিয়া খটখটা আছিল আৰু সিংহাসনৰ ওপৰ ভাগৰ পাছ ফালটো ঘূৰণীয়া আছিল। বহা ঠাইৰ দুয়োফালে হাত ৰখাৰ বাবে ব্যৱস্থা আছিল আৰু সেই হাত ৰখা ঠাইৰ কাষত দুইফালে দুটা সিংহৰ মূৰ্তি থিয় কৰোঁৱা আছিল। 20 সেই ছখখাপৰ সিংহাসন খনৰ পৰতিটো খলপৰ দুই মুৰে এটা এটা কৈ বাৰ টা সিংহৰ মূৰ্তি থিয় হৈ আছিল। এনে আকৃতিৰ সিংহাসন আন কোনো ৰাজ্যত নাছিল।

21 ৰজা চলোমনৰ সকলো পানপাংৰ সোণৰ আছিল আৰু লিবাণোনৰ গৃহৰ আটাই পাংৰ শুল্ক সোণৰ আছিল। ৰূপৰ একোৱেই নাছিল, কিয়নো চলোমনৰ ৰাজত্বৰ কালত ৰূপক বহু মূল্যৱান বুলি গণ্য কৰা হোৱা নাছিল। 22 সমুদ্ৰত হীৰমৰ জাহাজবোৰৰ সৈতে চলোমনৰ জাহাজবোৰ আছিল; সেই জাহাজবোৰে সোণ, ৰূপ, হাতীদাঁত, বান্দৰ, আদি লৈ প্ৰত্যেক তিনিবছৰৰ মূৰত এবাৰ এবাৰ আহিছিল।

23 এইদৰে ঐশ্বৰ্য্য আৰু জ্ঞানত ৰজা চলোমনে পৃথিৱীত থকা সকলো ৰজাতকৈ প্ৰধান আছিল। 24 ঈশ্বৰে চলোমনৰ মনত যি জ্ঞান দিছিল, তেওঁৰ সেই জ্ঞানৰ কথা শুনিবৰ বাবে গোটেই পৃথিৱীৰ মানুহে তেওঁক সাক্ষাত কৰিব বিচাৰিছিল। 25 যিসকল লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেওঁলোকে নিজ নিজ উপহাৰ লৈ আহিছিল; তেওঁলোকে সোণ আৰু ৰূপৰ পাংৰ, বস্ংৰ, অস্ংৰ, সুগন্ধি দ্ৰব্য, ঘোঁৰা আৰু খহৰ প্ৰত্যেক বছৰে বছৰে লৈ আহিছিল।

26 চলোমনে ৰথ আৰু অশ্বাৰোহী লোকসকলক একত্ৰিত কৰিছিল। তেওঁৰ এক হাজাৰ চাৰিশ ৰথ আৰু বাৰ হাজাৰ অশ্বাৰোহী আছিল; তেওঁ তেওঁলোকক নানা ৰথ-নগৰত আৰু যিৰুচালেমতো তেওঁ নিজৰ লগত ৰাখিছিল। 27 ৰজাৰ লগত ৰূপ যিৰুচালেমৰ মাটিত পোৱা শিলবোৰতকৈয়ো অধিক আছিল। তেওঁ এৰা কাঠক নিম্ন-ভূমিত থকা ডিমৰু গছবোৰতকৈয়ো অধিক কৰিছিল।

28 চলোমনৰ যিবোৰ ঘোঁৰা আছিল, সেই ঘোঁৰাবোৰ মিচৰ পৰা অনা হৈছিল। সেই ঘোঁৰাবোৰ ৰজাঘৰীয়া বেপাৰীহঁত মূল্য দি জাকে জাকে আনিছিল। 29 মিচৰৰ পৰা কিনি অনা এখন এখন ৰথৰ দাম ছশ চেকল ৰূপ আৰু এটা এটা ঘোঁৰাৰ দাম এশ পঞ্চাশ চেকল ৰূপ; এইদৰে তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই হিতীয়া আৰু অৰাৰীয়া সকলো ৰজাৰ কাৰণেও সেইবোৰ অনা হৈছিল।

11 অধ্যায়

চলোমনৰ বহু বিবাহ আৰু দেৱপূজা। তেওঁৰ শত্ৰু। তেওঁৰ মৃত্যু।

1 সেই সময়ত ৰজা চলোমনে অনেক বিদেশী মহিলাক প্ৰেম কৰিছিল ফৰোণৰ জীয়েকৰ বাহিৰে তেওঁ মোৰাবীয়া, অম্মোনীয়া, ইদামীয়া, চীদোনীয়া আৰু হিতীয়াৰ মহিলাসকলকো প্ৰেম কৰিছিল। 2 যি যি জাতিবোৰৰ বিষয়ে যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক কৈছিল যে, “তোমালোকে বিয়া পতাৰ বাবে তেওঁলোকৰ মাজলৈ নাযাবা আৰু তেওঁলোককো তোমালোকৰ মাজত আহিবলৈ নিদিবা, কিয়নো তেওঁলোকে তোমালোকৰ মন অৱশ্যে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰলৈ ঘূৰাব।” কিন্তু তেওঁলোকৰেই প্ৰেমত চলোমন আসক্ত হৈছিল।

৩ চলোমনৰ সাতশ ৰাজকুৰ্বী পত্নী আৰু তিনিশ উপপত্নী আছিল। তেওঁৰ এই পত্নীসকলে তেওঁৰ মন অপথে লৈ গৈছিল। ৪ কিয়নো চলোমনৰ বৃদ্ধ অৱস্থাত তেওঁৰ পত্নীসকলে তেওঁৰ মন অপথে নি ইতৰ দেৱতাবোৰৰ পাছত চলালে; তেওঁ সম্পূৰ্ণৰূপে তেওঁৰ পিতৃ দায়ূদৰ মনৰ দৰে তেওঁৰ মন নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আত্মসমৰ্পণ কৰা নাছিল।

৫ কাৰণ চলোমনে চীদোনীয়াসকলৰ দেৱী অষ্টাৰেতৰ আৰু অশ্বোনীয়াসকলৰ ঘিণলগীয়া দেৱতা মিল্কমৰ পথত চলিছিল। ৬ এইদৰে চলোমনে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিছিল। তেওঁৰ পিতৃ দায়ূদে যি দৰে সকলো ভাৱে যিহোৱাৰ পাছত চলিছিল, তেওঁ সেইদৰে সম্পূৰ্ণৰূপে যিহোৱাৰ পাছত চলা নাছিল।

৭ সেই সময়ত চলোমনে যিৰূচালেমৰ পূৱ দিশে থকা পৰ্বতত মোৱাবৰ ঘিণলগীয়া দেৱতা কমেচ আৰু অশ্বোমনৰ সন্তান সকলৰ ঘিণলগীয়া দেৱতা মোলকৰ কাৰণে এখন পৰিৎৰ ঠাই নিৰ্মাণ কৰিছিল। ৮ তেওঁৰ ঘিমান বিদেশী পত্নী আছিল, সেই সকলোৰে কাৰণে তেওঁ পৰিৎৰ ঠাইবোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল, আৰু এই ঠাইবোৰত তেওঁলোকৰ নিজ নিজ দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকে ধূপ জ্বলাইছিল আৰু বলিদান কৰিছিল।

৯ যিহোৱা চলোমনৰ ওপৰত ঋদ্ধ হ'ল, কিয়নো তেওঁৰ মন ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰা অপথে গ'ল, যদিও তেওঁ দুবাৰ তেওঁক দৰ্শন দিছিল, ১০ আৰু যি বিষয়ে তেওঁক আজ্ঞা দি অন্য দেৱতাবোৰৰ পাছত যাবলৈ বাধা দিছিল; কিন্তু যিহোৱাই দিয়া সেই আজ্ঞা তেওঁ পালন নকৰিলে।

১১ সেই কাৰণে যিহোৱাই চলোমনক ক'লে, “কিয়নো তুমি এনে কৰ্ম কৰিলা আৰু মই তোমাক দিয়া মোৰ নিয়ম-চুক্তি আৰু বিধিবোৰ পালন নকৰিলা, সেই বাবে মই নিশ্চয়ে তোমাৰ পৰা ৰাজ্য কাটি লৈ তোমাৰ দাসক দিম। ১২ কিন্তু তোমাৰ পিতৃ দায়ূদৰ কাৰণে মই তোমাৰ জীৱন কালত এনে ধৰণে নকৰিম, কিন্তু তোমাৰ পুংৰ হাতৰ পৰা তাক কাটি ল'ম। ১৩ তথাপি মই গোটেই ৰাজ্য কাটি নল'ম কিন্তু মোৰ দাস দায়ূদৰ বাবে আৰু মোৰ মনোনীত যিৰূচালেমৰ বাবে তোমাৰ পুংৰক এক ফৈদ দিম।”

১৪ তেতিয়া যিহোৱাই ইদামীয়া হদ্দ নামেৰে চলোমনৰ এজন শংৰুক বিদেৰাহ কৰালে। তেওঁ ইদাম দেশীয় ৰাজবংশৰ এজন লোক আছিল। ১৫ যি সময়ত দায়ূদ ইদাম দেশত আছিল, তেতিয়া সেনাপতি যোৱাবে হত হোৱা পৰতিজন লোকক ইদামত মৈদাম দিবলৈ গৈছিল। ১৬ যোৱাব আৰু সমুদায় ইশ্বায়েল লোক ইদামত ছমাহ থাকি ইদামৰ সকলো পুৰুষক সংহাৰ কৰিছিল। ১৭ কিন্তু সেই সময়ত হদ্দ কম বয়সীয়া হোৱা বাবে তেওঁৰ পিতৃৰ দাসবোৰে তেওঁক আন ইদামীয়া লোকসকলৰ সৈতে মিচৰলৈ লৈ গৈছিল।

১৮ তেওঁলোকে মিদিয়নৰ পৰা ওলাই আহি পাৰ্বলৈ গৈছিল, এই ঠাইৰ পৰা তেওঁলোকে মানুহ লগত লৈ মিচৰলৈ গৈছিল আৰু পাছত মিচৰৰ ৰজা ফৰোণৰ ওচৰলৈ গৈছিল। ৰজা ফৰোণে তেওঁক এটা ঘৰ দিছিল, আৰু জীৱিকাৰ উপায় নিৰূপণ কৰি তেওঁক মাটিও দিছিল। ১৯ তাতে হদ্দে ফৰোণৰ আগত ইমান অধিক অনুগ্ৰহ পাইছিল যে, ফৰোণে নিজ ভাৰ্য্যা ৰাণী তহপিনেচৰ ভনীয়েকক তেওঁৰ সৈতে বিয়া দিছিল।

২০ তহপিনেচৰ সেই ভনীয়েকে হদ্দক এটি পুংৰ জন্ম দিলে; তেওঁলোকে তাৰ নাম গনুৱা ৰাখিলে; তাক তহপিনেচে ফৰোণৰ ঘৰতে ডাঙৰ-দীঘল কৰিলে। গনুৱা ফৰোণৰ ঘৰতে ফৰোণৰ পুংৰসকলৰ মাজতে বাস কৰিছিল। ২১ পাছত যেতিয়া দায়ূদ তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হোৱা আৰু সেনাপতি যোৱাবৰ মৃত্যুৰ কথা হদ্দে মিচৰ দেশত শুনিবলৈ পালে, তেতিয়া তেওঁ ফৰোণক ক'লে, “মোক বিদায় দিয়ক, মই নিজ দেশলৈ যাওঁ।” ২২ তেতিয়া ফৰোণে তেওঁক ক'লে, “মোৰ পৰা তোমাৰ কিহৰ অভাৱ হৈছে যে তুমি নিজৰ দেশলৈ যাবলৈ ইচ্ছা কৰিছা?” হদ্দে ক'লে, “একোৰো অভাৱ হোৱা নাই, মোক কেৱল যাবলৈ দিয়ক।”

২৩ ঈশ্বৰে চলোমনৰ আন এজন শংৰুক বিদেৰাহ কৰাইছিল, তেওঁ হ'ল ইলিয়াদাৰ পুংৰ ৰজোন; এই লোকজনে নিজ পৰভূ চোৱাৰ ৰজা হদ্দেজৰৰ পৰা পলাই গৈছিল। ২৪ আৰু যি কালত দায়ূদে চেৰিয়াইতক পৰাস্ত কৰিছিল, সেই কালত ৰজোনে তেওঁ নিজৰ লগত মানুহ গোটাই দলৰ ওপৰত দলপতি হৈছিল। তেতিয়া ৰজোনৰ সেই দলটোৱে দশ্মেককলৈ গৈছিল, আৰু তাত বাস কৰি দশ্মেককৰ ওপৰত শাসন কৰিছিল। ২৫ হদ্দে কৰা অপকাৰৰ বাহিৰেও, তেওঁ চলোমনৰ গোটেই আয়ুসৰ কালত ইশ্বায়েলৰ শংৰু হৈ থাকিল। তেওঁ ইশ্বায়েলক ঘিণ কৰিলে আৰু অৱামৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিলে।

২৬ তেতিয়া চৰেদাত থকা ইশ্বৰিয়ীয়া নবাটৰ পুংৰ যাৰবিয়াম নামেৰে চলোমনৰ এজন বিষয়া আছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম চৰেৱা আৰু তাই এজনী বিধৱা মহিলা আছিল; তেৱোঁ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে হাত দাঙিলে। ২৭ তেওঁ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে হাত দাঙাৰ কাৰণ আছিল যে চলোমনে মিল্মো নিৰ্মাণ কৰিছিল আৰু তেওঁৰ পিতৃ দায়ূদৰ নগৰৰ গড়ৰ ভগা ঠাই এডোখৰ তেওঁ বন্ধ কৰিছিল।

২৮ সেই যাৰবিয়াম এজন বলৱান আৰু সাহসিয়াল লোক আছিল। চলোমনে সেই ডেকাজনক পৰিষ্ৰৱী দেখি তেওঁক যোচেফৰ বংশৰ সকলো ভাৰ-বোৱা লোকৰ ওপৰত অধ্যক্ষ পাতিছিল। ২৯ যি সময়ত যাৰবিয়াম যিৰূচালেমৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আহিছিল, সেই সময়ত চীলোনীয়া অহীয়া ভাৰবাদীয়ে তেওঁক বাটত লগ পালে; তেতিয়া অহীয়াই গাত নতুন কাপোৰ পিন্ধি আছিল আৰু পথাৰত তেওঁলোক দুজন অকলে আছিল। ৩০ তেতিয়া অহীয়াৰ নিজৰ গাত থকা সেই নতুন কাপোৰ ধৰি তাক ফালি-চিৰি বাৰ ডোখৰ কৰিলে।

৩১ তেওঁ যাৰবিয়ামক ক'লে, “তুমি ইয়াৰ দহ ডোখৰ লোৱা, কিয়নো ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই দৰে কৈছে, ‘চোৱা, মই চলোমনৰ হাতৰ পৰা ৰাজ্য কাটি লৈ তোমাক দহটা ফৈদ দিম। ৩২ কিন্তু মোৰ দাস দায়ূদৰ কাৰণে আৰু ইশ্বায়েলৰ সমুদায় ফৈদৰ মাজৰ পৰা মই মনোনীত কৰা যিৰূচালেমৰ কাৰণে তেওঁ এক ফৈদ পাব। ৩৩ কাৰণ তেওঁলোকে মোক ত্যাগ কৰিলে আৰু চীদোনীয়াসকলৰ অষ্টাৰেৱা দেৱীক, মোৱাবৰ কমেচ দেৱতাক আৰু অশ্বোমনৰ সন্তান সকলৰ মিল্কম দেৱতাক সেৱা-পূজা

কৰিলে। তেওঁলোকে নিজ পিতৃ দায়ুদৰ নিচিনাকৈ, মোৰ দৃষ্টিত যি ভাল তাক কৰিবলৈ আৰু মোৰ বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰ পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকে মোৰ পথত চলা নাই।

³⁴ তথাপি মই চলোমনৰ হাতৰ পৰা সমুদায় ৰাজ্যখন নল'ম, কিন্তু মোৰ আজ্ঞা আৰু বিধিবোৰ পালন কৰাৰ কাৰণে মই মনোনীত কৰা মোৰ দাস দায়ুদৰ বাবে মই চলোমনৰ জীৱনকালত তেওঁক শাসনকৰ্ত্তা কৰি ৰাখিছোঁ। ³⁵ কিন্তু তেওঁৰ পুংৰৰ হাতৰ পৰা ৰাজ্য লৈ তোমাক দহটা ফৈদ দিম। ³⁶ আৰু মোৰ নাম স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে মই মনোনীত কৰা যিৰূচালেম নগৰৰ মাজত যেন মোৰ দাস দায়ুদৰ প্ৰব্দীপ মোৰ সম্মুখত সদায় জলে, এই কাৰণে তেওঁৰ পুংৰক এক ফৈদ দিম।

³⁷ তাতে মই তোমাক গ্ৰহণ কৰিম আৰু তুমি তোমাৰ মনৰ সকলো ইচ্ছাৰ দৰে ৰাজত্ব কৰিবা আৰু ইশ্বায়েলৰ ৰজা হ'বা। ³⁸ আৰু যদি তুমি মোৰ দাস দায়ুদে কৰাৰ দৰে, মোৰ বিধি আৰু আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ মোৰ সকলো আদেশত মনোযোগ দি মোৰ পথত চলা আৰু মোৰ দৃষ্টিত যি ভাল তাকে কৰা, তেতিয়া মই তোমাৰ লগত থাকিম; আৰু মই যেনেকৈ দায়ুদৰ কাৰণে কৰিলোঁ, তেনেকৈ তোমাৰ কাৰণেও এক দৃঢ় বংশ স্থাপন কৰিম আৰু ইশ্বায়েলক তোমাক দিম। ³⁹ মই দায়ুদৰ বংশক ক্ৰেশ দিম কিন্তু সদাকাললৈকে নহয়।”

⁴⁰ এই কাৰণে চলোমনে যাৰবিয়ামক বধ কৰিবলৈ বিচাৰিলে, কিন্তু যাৰবিয়াম মিচৰলৈ গ'ল, আৰু মিচৰৰ ৰজা চীচকৰ ওচৰলৈ পলাই গ'ল। চলোমনৰ মৃত্যু নোহোৱালৈকে তেওঁ মিচৰত থাকিল।

⁴¹ চলোমনৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্য আৰু জ্ঞানৰ কথা জানো চলোমনৰ জীৱন-চৰিবৰ পুস্তকত লিখা নাই? ⁴² চলোমনে যিৰূচালেমত সমুদায় ইশ্বায়েলৰ ওপৰত চল্লিশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। ⁴³ পাছত চলোমন তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু তেওঁক তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদৰ নগৰত মৈদাম দিয়া হ'ল। তেতিয়া তেওঁৰ পুংৰ ৰহবিয়াম তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

12 অধ্যায়

দহ ফৈদৰ বিদেৱাহ। যাৰবিয়ামৰ ৰাজত্ব। বৈএলত কৰা দেৱপূজা।

¹ পাছত ৰহবিয়াম চিথিমলৈ গ'ল, কিয়নো তেওঁক ৰজা পাতিবৰ কাৰণে সমুদায় ইশ্বায়েল চিথিমলৈ আহিছিল। ² তেতিয়া এনে ঘটিল যে নৱাটৰ পুংৰ যাৰবিয়ামে সেই বাতৰি শুনিলে, কিয়নো তেওঁ সেই সময়ত মিচৰত আছিল; চলোমন ৰজাৰ ভয়ত তেওঁ তালৈ পলাই গৈ তাত বাস কৰি আছিল।

³ তেতিয়া লোকসকলে মানুহ পঠিয়াই ৰহবিয়ামক মাতি আনিলে। তেতিয়া যাৰবিয়াম আৰু ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজে আহি ৰহবিয়ামক এই কথা ক'লে, ⁴ “আপোনাৰ পিতৃয়ে আমাক কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ জোৰ কৰিছিল। তেওঁ যি কঠোৰ পৰিশ্ৰম আমাৰ দৱাৰাই কৰাই আছে, সেই কাৰ্যৰ ভাৰ যদি আপুনি কিছু লঘু কৰে; তেতিয়াহলে আমি আপোনাক সেৱা কৰি থাকিম।” ⁵ তেতিয়া ৰহবিয়ামে তেওঁলোকক ক'লে, “তিনি দিনলৈ আতৰি থকা, তাৰ পাছত মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহা।” তেতিয়া লোকসকল গুচি গ'ল।

⁶ পাছত ৰজা ৰহবিয়ামে তেওঁৰ পিতৃ চলোমন জীয়াই থকাৰ কালত যি বৃদ্ধ লোকসকল তেওঁৰ আগত থিয় হৈছিল, তেওঁলোকৰ লগত আলোচনা কৰি সুধিলে, “মই সেই লোকসকলক উত্তৰ দিবলৈ আপোনালোকে মোক কি পৰামৰ্শ দিব?” ⁷ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি আজি সেই লোকসকলৰ দাস হৈ তেওঁলোকক সেৱা কৰে আৰু সুকথা কৈ তেওঁলোকক উত্তৰ দিয়ে, তেতিয়া তেওঁলোক চিৰকাললৈকে আপোনাৰ দাস হৈ থাকিব।”

⁸ কিন্তু ৰহবিয়ামে বৃদ্ধ লোকসকলে দিয়া পৰামৰ্শ তেওঁ অৱজ্ঞা কৰিলে, আৰু তেওঁৰে সৈতে একে লগে ডাঙৰ দীঘল হোৱা যি ডেকাসকল তেওঁৰ সম্মুখত থিয় দি আছিল, তেওঁলোকৰ সৈতে তেওঁ আলোচনা কৰিলে। ⁹ তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “যি সকল লোকে, ‘আপোনাৰ পিতৃয়ে যি কঠোৰ পৰিশ্ৰম আমাৰ দৱাৰাই কৰাইছে সেই কাৰ্যৰ ভাৰ কিছু লঘু কৰক’, এইদৰে মোৰ আগত ক'লে, তেওঁলোকক উত্তৰ দিবলৈ তোমালোকে মোক কি পৰামৰ্শ দিয়া?”

¹⁰ তাতে তেওঁৰে সৈতে ডাঙৰ দীঘল হোৱা সেই ডেকাসকলে তেওঁক ক'লে, “আপোনাৰ পিতৃয়ে তেওঁলোকৰ ওপৰত কঠোৰ পৰিশ্ৰম কাৰ্যৰ ভাৰ দি গ'ল আৰু আপোনাক সেই ভাৰ কিছু লঘু কৰিবলৈ বুলি আপোনাৰ আগত কোৱা সেই লোকসকলক এই কথা ক'ব, ‘মোৰ কেঁঞা আঙুলিটো মোৰ পিতৃৰ ককালতকৈয়ো ডাঙৰ। ¹¹ এই হেতুকে শুনা, মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰ ওপৰত যি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কাৰ্যৰ ভাৰ দি গ'ল, মই সেই ভাৰ পুনৰ গধুৰ কৰিম। মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক চাবুকেৰে শাস্তি দিছিল, কিন্তু মই হ'লে তোমালোকক কেঁকোৰাবিছৰে শাস্তি দিম।’ এই বুলি তেওঁলোকক ক'ব।”

¹² পাছত “তৃতীয় দিনা মোৰ ওচৰলৈ আকৌ আহিবা”, ৰজাই কোৱা এই কথাৰ দৰেই যাৰবিয়াম আদি কৰি সকলো লোক তৃতীয় দিনা ৰহবিয়ামৰ ওচৰলৈ আহিল। ¹³ তেতিয়া ৰজাই লোকসকলক টান শব্দৰ কথাৰে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক বৃদ্ধলোক সকলে দিয়া পৰামৰ্শবোৰ তেওঁ অৱজ্ঞা কৰিলে। ¹⁴ সেই ডেকাসকলৰ পৰামৰ্শ অনুসাৰে তেওঁলোকক এই কথা ক'লে, “মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰ ওপৰত গধুৰ যুৱলি দি গ'ল, কিন্তু মই তাক পুনৰ গধুৰ কৰিম। মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক চাবুকেৰে শাস্তি দিছিল, কিন্তু মই হলে তোমালোকক কেঁকোৰাবিছৰে শাস্তি দিম।”

¹⁵ এইদৰে ৰজাই লোকসকলৰ কথালৈ কাণ নিদিলে, কিয়নো চীলোনীয়া অহীয়াৰ মুখেৰে নৱাটৰ পুংৰ যাৰবিয়ামক যিহোৱাই কোৱা নিজ বাক্য সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ পৰা এই ঘটনা হ'ল।

¹⁶ যেতিয়া গোটেই ইশ্বায়েলে দেখিলে যে ৰজাই তেওঁলোকৰ কথালৈ কাণ দিয়া নাই, তেতিয়া তেওঁলোকে ৰজাক উত্তৰ দি ক'লে,

“দায়ুদত আমাৰ কি ভাগ আছে?”

যিচয়ৰ পুংৰত আমাৰ কোনো অধিকাৰ নাই।

হে ইশ্বায়েল নিজ নিজ তন্তুলে গুচি যোৱা!

হে দায়ুদ এতিয়া তুমি নিজ বংশলৈ চোৱা।”

তেতিয়া ইশ্বায়েলে নিজ নিজ তন্তুলে গুচি গ'ল। 17 কিন্তু যিহূদাৰ নগৰ বোৰত বাস কৰা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত ৰহবিয়ামেই ৰজা হৈ থাকিল।

18 পাছত ৰজা ৰহবিয়ামে বন্দী-কাম কৰাবোৰৰ অধ্যক্ষ অদোৰামক পঠিয়াওতে, গোটেই ইশ্বায়েলে তেওঁলৈ এনেকৈ শিল দলিয়ালে যে, তেওঁৰ তাতেই মৃত্যু হ'ল। আৰু ৰজা ৰহবিয়ামে যিৰূচালেমলৈ পলাই যাবৰ বাবে বেগা বেগীকৈ নিজৰ ৰথত উঠিল। 19 এইদৰে ইশ্বায়েলে দায়ুদৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে বিদেৰাহ আচৰণ কৰিলে আৰু আজিলৈকে সেই ডাৰেই আছে।

20 গোটেই ইশ্বায়েলে যাৰবিয়াম ঘূৰি অহা কথা শুনি, দূত পঠিয়াই তেওঁক সমাজৰ ওচৰলৈ মতাই আনি গোটেই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা পাতিলে। তাতে কেৱল যিহূদা ফৈদৰ বাহিৰে, আন কোনেও দায়ুদৰ বংশৰ পাছত চলোঁতা নহ'ল।

21 ৰহবিয়াম যেতিয়া যিৰূচালেমলৈ আহিল, তেতিয়া যিহূদা আৰু বিন্যামীন ফৈদৰ লোকসকলক একগোট কৰিলে, তাতে এক লাখ আশী হাজাৰ যুদ্ধাৰ লোকক মনোনীত কৰিলে, যাতে ইশ্বায়েলৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিব আৰু চলোমনৰ পুংৰ ৰহবিয়ামৰ অধীনলৈ ৰাজ্য পুনৰায় আনিব পাৰিব।

22 কিন্তু ঈশ্বৰৰ লোক চময়িয়াৰ ওচৰলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল, বোলে, 23 “তুমি যিহূদাৰ ৰজা চলোমনৰ পুংৰ ৰহবিয়ামক, যিহূদা আৰু বিন্যামীনৰ গোটেই বংশক আৰু আন লোকসকলক কোৱা বোলে, 24 ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে নিজ নিজ ডাই ইশ্বায়েল সন্তান সকলক আশ্বৰমণ আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিবা; পৰতিজন নিজ নিজ ঘৰলৈ ঘূৰি যোৱা, কিয়নো মোৰ দ্বাৰাইহে এই কাৰ্য হৈছে।’” তেতিয়া লোকসকলে যিহোৱাৰ সেই বাক্য শুনি, তেওঁৰ বাক্য অনুসাৰে নিজ নিজ বাটেদি ঘূৰি গুচি গ'ল।

25 পাছত যাৰবিয়ামে ইশ্বমিম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত চিথিম নগৰ সাজি তাৰ মাজতে বাস কৰিলে। তেওঁ তাৰ পৰা গৈ পনুৱেল নগৰো সাজিলে। 26 তেতিয়া যাৰবিয়ামে নিজৰ মনতে ভাবিলে, “এতিয়া দায়ুদৰ বংশলৈ ৰাজ্য পুনৰায় ঘূৰি আহিব। 27 এই লোকসকলে যদি যিৰূচালেমত থকা যিহোৱাৰ গৃহত বলি উা়সৰণ কৰিবলৈ যায়, তেতিয়া তেওঁলোকৰ পৰত্ন যিহূদাৰ ৰজা ৰহবিয়ামলৈ পুনৰায় এই লোকসকলৰ মন ঘূৰিব; তেতিয়া তেওঁলোকে মোক বধ কৰি পুনৰায় যিহূদাৰ ৰজা ৰহবিয়ামৰ ফলীয়া হ'ব।”

28 এই কাৰণে ৰজাই পৰামৰ্শলৈ সোণৰ দুটা দামুৰি নিৰ্মাণ কৰিলে; তেওঁ লোকসকলক ক'লে, “তোমালোক যিৰূচালেমলৈ অহা-যোৱা কৰা বৰ বহল্য; এতেকে হে ইশ্বায়েল, চোৱা, যি জনে মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনিলে, তোমালোকৰ সেই ঈশ্বৰ এৰেই।” 29 তেওঁ তাৰে এটা বোঁএলত আৰু আনটো দানত স্থাপন কৰিলে। 30 এই কাৰ্য পাপৰ কাৰণ হ'ল, কিয়নো লোকসকলে সেই দুই পৰতিমাৰ আগত সেৱা কৰিবলৈ দানলৈকে বা আনটো ঠাইলৈ অহা-যোৱা কৰিবলৈ ধৰিলে।

31 যাৰবিয়ামে পবিত্ৰ ঠাইবোৰত মন্দিৰ সাজিলে; আৰু যিসকল লেবীৰ সন্তান নাছিল, সেই লোকসকলৰ মাজৰ পৰাও পুৰোহিত পাতিলে। 32 পাছত যাৰবিয়ামে অষ্টম মাহৰ পঞ্চদশ দিনা, যিহূদাৰ উা়সৰৰ দৰে এক উা়সৰ পাতি যজ্ঞবেদীলৈ উঠি গ'ল। তেওঁ বোঁএলত এই দৰে কৰিলে আৰু নিজে নিৰ্মাণ কৰা দামুৰি দুটাৰ আগত বলি উা়সৰণ কৰিলে আৰু বোঁএলত নিজে সজা পবিত্ৰ ঠাইবোৰত পুৰোহিতসকলক ৰাখিলে।

33 অষ্টম মাহত যাৰবিয়ামে অৰ্থাা় যি মাহ তেওঁ নিজ ইচ্ছামতে নিৰূপণ কৰিছিল, সেই অষ্টম মাহৰ পঞ্চদশ দিনা বোঁএলত তেওঁ নিৰ্মাণ কৰা যজ্ঞবেদীলৈ উঠি গৈছিল; তেওঁ ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে এক উা়সৰ নিৰূপণ কৰিছিল, আৰু ধূপ জ্বলাবৰ বাবে যজ্ঞবেদীলৈ উঠি গৈছিল।

13 অধ্যায়

যাৰবিয়ামৰ দেবপূজাৰ বিৰুদ্ধে কোৱা ভাৱবাণী।

1 সেই সময়ত ঈশ্বৰৰ এজন লোক যিহোৱাৰ বাক্যৰ পৰভাৱত যিহূদাৰ পৰা বোঁএললৈ আহি আছিল। তেতিয়া যাৰবিয়ামে ধূপ জ্বলাবৰ কাৰণে যজ্ঞ-বেদীৰ কাষত থিয় হৈ আছিল। 2 তেতিয়া সেই লোকজনে যজ্ঞবেদীৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ বাক্যৰ পৰভাৱত এই কথা ঘোষণা কৰিলে বোলে, “হে বেদী, বেদী, যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘চোৱা, দায়ুদৰ বংশত যোচিয়া নামেৰে এটি পুংৰ জন্মিব আৰু তোমাৰ ওপৰত ধূপ জ্বলাওঁতা সেই পবিত্ৰ ঠাইৰ পুৰোহিতসকলক তোমাৰ ওপৰত বলিদান কৰিব; আৰু তোমাৰ ওপৰত মনুষ্যৰ হাড় দক্ষ কৰিব।’” 3 এনেতে সেইদিনাই তেওঁ এটা চিন নিৰূপণ কৰি ক'লে, “চোৱা, যিহোৱাই কোৱা পৰমাণৰ চিন এই: এই যজ্ঞবেদী ফাটি ভাগ হৈ যাব, আৰু তাৰ ওপৰত থকা ভস্ম মাটিত ছটিওৱা হ'ব।”

4 যেতিয়া ৰজাই বোঁএলত থকা যজ্ঞবেদীৰ বিৰুদ্ধে ঘোষণা কৰা সেই ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ যজ্ঞবেদীৰ পৰা হাত মেলি ক'লে, “তেওঁক ধৰা।” তেতিয়া সেই ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ বিৰুদ্ধে মেলা ৰজাৰ নিজ হাত এনেকৈ শুকাই গ'ল যে, তেওঁ সেই হাত পুনৰ কোঁচাব নোৱাৰিলে। 5 আৰু ঈশ্বৰৰ লোকজনে ঈশ্বৰৰ বাক্য পৰভাৱত যি চিন নিৰূপণ কৰিছিল, সেই অনুসাৰে যজ্ঞবেদী ফাটি ভাগ হ'ল আৰু যজ্ঞবেদীৰ পৰা ভস্ম পৰি গ'ল।

6 তেতিয়া ৰজাই ঈশ্বৰৰ লোকজনক উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ হাত যেন পুনৰায় সুস্থ হয়, এই কাৰণে তুমি নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত অনুগ্ৰহ যাচনা কৰি মোৰ কাৰণে পৰাৰ্থনা কৰা।” তেতিয়া ঈশ্বৰৰ সেই লোকজনে যিহোৱালৈ পৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু

ৰজাৰ হাত সুস্থ হৈ আগৰ দৰে হ'ল।⁷ ৰজাই ঈশ্বৰৰ লোকজনক ক'লে, “তুমি মোৰ লগত ঘৰলৈ আহি পৰা জৰুৰীয়া আৰু তুমি যি কৰ্ম কৰিলা তাৰ বাবে মই তোমাক এক উপহাৰ দিম।”

⁸ কিন্তু ঈশ্বৰৰ লোকজনে ৰজাক ক'লে, “তুমি যদি মোক তোমাৰ আধা সম্পত্তিও দিয়া, তথাপি মই তোমাৰ লগত নাযাও আৰু এই ঠাইত ভোজন বা জল পান নকৰিম, ⁹ কিয়নো যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক এই দৰে আজ্ঞা দিয়া হৈছিল যে, ‘তুমি অন্ন ভোজন আৰু জল পান নকৰিবা, আনকি যি বাটেদি সেই ঠাইলৈ গৈছিল, সেই একে বাটেদি ঘূৰিও নাহিবা।’”¹⁰ তাৰ পাছত তেওঁ যি বাটেদি বৈ এলৈ আহিছিল, সেই বাটেদি গৈ আন বাটেদি ঘৰলৈ পৰস্থান কৰিলে।

¹¹ সেই সময়ত বৈ এলত এজন বৃদ্ধ ডাববাদী বাস কৰিছিল। তেওঁৰ পুং ৰসকলৰ মাজৰ এজনে, সেই দিনা বৈ এলত ঈশ্বৰৰ লোকজনে কৰা সকলো কৰ্মৰ কথা, তেওঁক আহি ক'লে। তেওঁ ৰজাৰ আগত যি কথা কৈছিল, সেই বিষয়েও তেওঁৰ পুং ৰসকলে তেওঁৰ আগত ক'লে।¹² তেতিয়া তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে তেওঁলোকক সুধিলে, “তেওঁ কোন বাটেদি গ'ল?” কিয়নো তেওঁৰ পুং ৰসকলে যিহুদাৰ পৰা অহা ঈশ্বৰৰ সেই লোকজনে কোন বাটেদি গৈছিল, তাক তেওঁলোকে দেখিছিল।¹³ তেতিয়া তেওঁ নিজ পুং ৰসকলক ক'লে, মোৰ কাৰণে গাধত জীন লগোৱা। তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে গাধত জীন লগালে আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি গুচি গ'ল।

¹⁴ সেই বৃদ্ধ ডাববাদী জনে ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ পাছত গৈ, তেওঁক এজোপা এলা গছৰ তলত বহি থকা পালে; আৰু তাতে তেওঁ ঈশ্বৰৰ লোকজনক সুধিলে, “যিহুদাৰ পৰা অহা ঈশ্বৰৰ লোকজন আপুনিযেই নে?” তেওঁ ক'লে, “হয় মইয়েই।”¹⁵ তেতিয়া বৃদ্ধ ডাববাদীজনে তেওঁক ক'লে, “মোৰ লগত ঘৰলৈ আহি ভোজন কৰক।”¹⁶ তেতিয়া তেওঁ বৃদ্ধ ডাববাদীজনক ক'লে, “মই তোমাৰ লগত ঘূৰি যাব আৰু তোমাৰ লগত ঘৰত সোমাব নোৱাৰোঁ; আৰু তোমাৰ লগত সেই ঠাইত অন্ন ভোজন আৰু জল পান নকৰোঁ, ¹⁷ কিয়নো যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক আজ্ঞা দিয়া হৈছে যে, ‘তুমি অন্ন ভোজন আৰু জল পান নকৰিবা, আৰু যি বাটেদি যাবা, সেই বাটেদি ঘূৰি নাহিবা।’”

¹⁸ তেতিয়া বৃদ্ধ ডাববাদীজনে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ নিচিনা ময়ো এজন ডাববাদী আৰু এজন দূতে যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক এই কথা ক'লে, ‘তেওঁ অন্ন ভোজন আৰু জল পান কৰিবৰ কাৰণে, তুমি যেন তেওঁক তোমাৰ ঘৰলৈ ঘূৰাই আনোঁগৈ।’” কিন্তু বৃদ্ধ ডাববাদীজনে তেওঁৰ আগত মিছা কথা কৈছিল।¹⁹ তেতিয়া তেওঁ সেই বৃদ্ধ ডাববাদীজনৰ লগত ঘূৰি আহিল আৰু তেওঁৰ ঘৰত অন্ন ভোজন আৰু জল পান কৰিলে।

²⁰ তেওঁলোকে মেজত বহি থকা সময়ত, তেওঁক ঘূৰাই অনা সেই ডাববাদীজনৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল; ²¹ আৰু তাতে তেওঁ যিহুদাৰ পৰা অহা ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ আগত ঘোষণা কৰি ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘কিয়নো তুমি যিহোৱাৰ বাক্যৰ বিৰুদ্ধে আচৰণ কৰিলা আৰু তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক দিয়া আজ্ঞা পালন নকৰিলা, ²² আৰু তোমাক অন্ন ভোজন আৰু জল পান নকৰিবা বুলি তেওঁ যি ঠাইৰ বিষয়ে তোমাক কৈছিল, তুমি ঘূৰি আহি সেই ঠাইতে অন্ন ভোজন আৰু জল পান কৰিলা, এই কাৰণে তোমাৰ মৃতদেহটোক তোমাৰ পৈতৃক মৈদামত মৈদাম দিয়া নহ'ব।’”

²³ পাছত তেওঁ ভোজন পান কৰি উঠিল। তেতিয়া সেই বৃদ্ধ ডাববাদীজনে ঘূৰাই অনা ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ কাৰণে গাধত জীন লগালে।²⁴ যেতিয়া ঈশ্বৰৰ সেই লোক জনে পৰস্থান কৰিলে, তেতিয়া বাটৰ মাজত এটা সিংহই তেওঁক পাই বধ কৰিলে। তাতে তেওঁৰ মৃতদেহটো বাটত পৰি থাকিল। তাৰ কাষত গাধটো থিয় হৈ থাকিল আৰু মৃতদেহটোৰ কাষত সিংহটোও থিয় হৈ থাকিল।²⁵ পাছত লোকসকলে সেই বাটে অহা যোৱা কৰোঁতে, বাটত পৰি থকা সেই মৃতদেহটো আৰু তাৰ কাষত থিয় হৈ থকা সিংহটো দেখিলে আৰু সেই বৃদ্ধ ডাববাদীজনে বাস কৰা নগৰলৈ আহি তেওঁলোকে সেই বাতৰি দিলে।

²⁶ যেতিয়া বৃদ্ধ ডাববাদী জনে তেওঁ বাটৰ পৰা ঘূৰাই অনা ডাববাদীজনৰ সেই বাতৰি শুনিলে, তেওঁ ক'লে, “তেওঁ ঈশ্বৰৰ সেই লোক, যি জনে যিহোৱাৰ বাক্যৰ বিৰুদ্ধে আচৰণ কৰিছিল। এই কাৰণে যিহোৱাই তেওঁক কোৱা বাক্য অনুসাৰে তেওঁক সিংহৰ হাতত শোধাই দিলে; তাতে সিংহই তেওঁক আৰু ৰমণ কৰি বধ কৰিলে।”²⁷ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ পুং ৰসকলক ক'লে, “মোৰ কাৰণে গাধত জীন লগোৱা।” তেতিয়া তেওঁলোকে সেইদৰে কৰিলে।²⁸ পাছত তেওঁ গৈ বাটত পৰি থকা সেই মৃতদেহটোৰ কাষত থিয় হৈ থকা সেই গাধ আৰু সিংহটোকো দেখিলে। সিংহটোৱে মৃতদেহটো খোৱা নাছিল আৰু গাধটোকো আৰু ৰমণ কৰা নাছিল।

²⁹ তেতিয়া সেই ডাববাদীজনে ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ মৃতদেহটো তুলি লৈ গাধৰ ওপৰত উঠাই ঘূৰি আহিল। আৰু তেওঁৰ কাৰণে বিলাপ কৰিবলৈ আৰু তেওঁক মৈদাম দিবলৈ নিজ নগৰলৈ আহিল।³⁰ তেওঁ নিজ লোকসকলৰ মৈদামত তেওঁৰ মৈদাম দিলে; তেতিয়া তেওঁলোকে “হয় হয় মোৰ ভাই”, এই বুলি কৈ তেওঁৰ কাৰণে বিলাপ কৰিলে।

³¹ তেওঁক মৈদাম দিয়াৰ পাছত, বৃদ্ধ ডাববাদী জনে নিজ পুং ৰসকলক ক'লে, “মোৰ যেতিয়া মৃত্যু হ'ব, তেতিয়া এই যি মৈদামত ঈশ্বৰৰ এই লোকজনক মৈদাম দিয়া হ'ল, ইয়াৰ ভিতৰতে মোকো মৈদাম দিবা। এওঁৰ অস্থিৰ কাষত মোৰ অস্থি ৰাখিবা।”³² কিয়নো বৈ এলত থকা যজ্ঞবেদীৰ বিৰুদ্ধে আৰু চমৰিয়াৰ নগৰবোৰত থকা পবিত্ৰ ঠাইবোৰত আটাই ঘৰৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই এওঁ যি ঘোষণা কৰিছিল, সেয়ে অৱশ্যে সিদ্ধ হ'ব।”

³³ এই ঘটনাৰ পাছত যাৰবিয়ামে নিজৰ কুপথৰ পৰা নুঘূৰিল, কিন্তু পুনৰায় পৰজাসকলৰ মাজৰ পৰা লোকসকলক পবিত্ৰ ঠাইবোৰৰ পুৰোহিত নিযুক্ত কৰিলে। সেই পবিত্ৰ ঠাইবোৰত পুৰোহিত হৈ সেৱা কৰিবৰ বাবে যিসকল লোকে ইচ্ছা কৰিছিল, তেওঁ তেনে লোকসকলকে পুৰোহিত পাতিছিল।³⁴ এনে কাৰ্যবোৰে যাৰবিয়ামৰ পৰিয়াললৈ পাপ আনিলে, আৰু এই অপৰাধে বিচ্ছিন্ন কৰি, পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁৰ নাম লুপ্ত কৰিলে।

14 অধ্যায়

যাৰবিয়ামৰ বিৰুদ্ধে অহীয়াই কোৱা ভাববাণী। যাৰবিয়ামৰ মৃত্যু। ৰহবিয়ামৰ ৰাজত্ব।

1 সেই সময়ত যাৰবিয়ামৰ পুংৰ অবিয়া বেমাৰত পৰিছিল। 2 তেতিয়া যাৰবিয়ামে নিজৰ পত্নীক ক'লে, “হেৰা উঠা, তোমাক যেন আন লোকে মোৰ পত্নী বুলি চিনি নাপাই, তাৰ বাবে তুমি ছদ্মবেশ ধৰা, আৰু চীলোঁলে যোৱা; কিয়নো যি অহীয়া ভাববাদীয়ে, এই জাতিৰ ওপৰত মই ৰজা হোৱাৰ কথা কৈছিল, তেওঁ সেই ঠাইত আছে। 3 তুমি তোমাৰ হাতত দহোটা পিঠা, কিছু মুৰমুৰিয়া পিঠা আৰু এটেকেলি মৌ লৈ অহীয়াৰ ওচৰলৈ যোৱা; ল'ৰাটিৰ কি ঘটিব, তেওঁ সেই বিষয়ে তোমাক ক'ব।”

4 তেতিয়া যাৰবিয়ামৰ পত্নীয়ে সেইদৰে কৰিলে আৰু তেওঁ উঠি চীলোত থকা অহীয়াৰ ঘৰলৈ গ'ল। সেই সময়ত অহীয়াই চকুৰে নেদেখা হৈছিল, কাৰণ তেওঁৰ অতি ৰয়স হোৱাত তেওঁৰ চকু দৃষ্টিহীন হৈছিল। 5 তেতিয়া যিহোৱাই অহীয়াক ক'লে, “চোৱা, যাৰবিয়ামৰ পত্নীয়ে নিজৰ ল'ৰাটিৰ বিষয়ে সুধিবলৈ তোমাৰ ওচৰলৈ আহিব, কিয়নো ল'ৰাটি বেমাৰত পৰিছে; তুমি তাইক অমোক তমোকৰ কথা ক'বা; কাৰণ তাই যেতিয়া আহিব, তেতিয়া আন মহিলাৰ বেশ ধৰিব।”

6 পাছত তাই দুৱাৰেদি সোমাই অহা লগে লগে, অহীয়াই তাইৰ ভৰিৰ শব্দ শুনা পালে। তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হে যাৰবিয়ামৰ পত্নী, ভিতৰলৈ আহাঁ। তুমি কিয় আন মহিলাৰ বেশ ধৰিছা? তোমাক অশুভ কথা ক'বলৈ মই আজ্ঞা পালোঁ। 7 তুমি গৈ যাৰবিয়ামক কোৱাগৈ, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মই পৰজাসকলৰ মাজৰ পৰা তোমাক ওখ পদত নিযুক্ত কৰিলোঁ আৰু মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ ওপৰত তোমাক অধিপতি পাতিলোঁ। 8 মই দায়ুদৰ বংশৰ পৰা ৰাজ্য কাঢ়ি লৈ তোমাক দিলোঁ; তথাপি মোৰ দাস দায়ুদে মোৰ আজ্ঞা পালন কৰিছিল, আৰু মোৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, অকল তাকেই কৰিবলৈ নিজৰ সকলো মনৰ সৈতে মোৰ পাছত চলিছিল, তুমি তেওঁৰ দৰে হ'বলৈ নোৱাৰিলা।

9 কিন্তু তোমাৰ পুৰুষ সকলো লোকতকৈয়ো তুমি অধিক কুকৰম কৰিলা। বিশেষকৈ মোক খঙত উত্তেজিত হ'বলৈ, তুমি গৈ ইতৰ দেৱতাবোৰ আৰু সাঁচত চলা পৰতিমাবোৰ নিৰ্মাণ কৰিলা আৰু মোক হলে পিঠিৰ পাছলৈ পেলাই দিলা। 10 এই হেতুকে চোৱা, মই তোমাৰ বংশলৈ অমঙ্গল ঘটাম আৰু তোমাৰ সম্বন্ধীয়া পৰত্যেকজন পুৰুষক ইশ্বায়েলৰ মাজৰ বন্দী আৰু মুক্ত অৱস্থাত থকা লোকসকলক সম্পূৰ্ণৰূপে উচ্ছন্ন কৰিম, যিদৰে মানুহে গোবৰৰ সাৰ শেষ নোহোৱালৈকে জ্বলাই থাকে।

11 তোমাৰ পৰিয়ালৰ যি লোকৰ এই নগৰত মৃত্যু হ'ব, তাক কুকুৰবোৰে খাব; আৰু যি জন লোক নগৰৰ বাহিৰত মৰিব, তাক আকাশৰ চৰাইবোৰে খাব, কিয়নো মই যিহোৱাই এই কথা কৈছো। 12 এই হেতুকে, হে যাৰবিয়ামৰ পত্নী, তুমি উঠি ঘৰলৈ যোৱা। তুমি গৈ যেতিয়াই নগৰত ভৰি দিব, তেতিয়াই অবিয়াৰ মৃত্যু হ'ব। 13 তেতিয়া তাৰ কাৰণে সমুদায় ইশ্বায়েলে বিলাপ কৰি তাক মৈদাম দিব। কিয়নো যাৰবিয়ামৰ সম্বন্ধীয়া কেৱল এওঁহে মৈদাম পাব, কিয়নো যাৰবিয়ামৰ বংশৰ মাজৰ পৰা এওঁতহে কিছু সদস্যভাৱ ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পক্ষত পোৱা গ'ল।

14 তদুপৰি যিদিনা যিহোৱাই নিজে ইশ্বায়েলৰ ওপৰত এজন ৰজা উা পন্ন কৰিব; সেই দিনাই তেওঁ যাৰবিয়ামৰ বংশক উচ্ছন্ন কৰিব; আৰু আজিয়েই সেই দিন আৰু এতিয়াই উচ্ছন্ন কৰা সময়। 15 কিয়নো যিহোৱাই ইশ্বায়েলক পানীৰ সোঁতত লৰি থকা নলৰ দৰে আঘাত কৰিব আৰু তেওঁ ইশ্বায়েলক, তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিয়া উত্তম দেশৰ পৰা উঘালি, নদীৰ সিপাৰে সিঁচৰিত কৰিব কাৰণ তেওঁলোকে নিজ নিজ আচৰা মুৰ্ত্তি নিৰ্মাণ কৰি যিহোৱাৰ খং উঠাবলৈ উত্তেজিত কৰিলে। 16 যাৰবিয়ামে যি যি পাপ কৰিলে আৰু তেওঁৰ দৱাৰাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে যি পাপ কৰিলে, সেইবোৰ পাপৰ কৰণে তেওঁ ইশ্বায়েলক ত্যাগ কৰিব।”

17 পাছত যাৰবিয়ামৰ পত্নী উঠি গৈ তিৰুচালৈ আহিল। তাই দুৱাৰ-ডলিত ভৰি দিয়া মাংসকে ল'ৰাটি মৰিল। 18 তেতিয়া যিহোৱাই নিজৰ দাস অহীয়া ভাববাদীৰ মুখেৰে কোৱাৰ দৰে সমুদায় ইশ্বায়েলে তাক মৈদাম দিলে আৰু তাৰ কাৰণে বিলাপ কৰিলে।

19 যাৰবিয়ামৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, অৰ্থাৎ তেওঁ কেনেকৈ যুদ্ধ কৰিছিল আৰু কি পৰকাৰে ৰাজ্য শাসন কৰিছিল, চোৱা, তেওঁৰ বিৱৰণ ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তক খনত লিখা আছে। 20 যাৰবিয়ামে বাইশ বছৰ ৰাজত্ব কৰি, তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল। তাৰ পাছত তেওঁৰ পুংৰ নাদব তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

21 সেই সময়ত চলোমনৰ পুংৰ ৰহবিয়াম যিহূদা দেশৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিছিল। ৰহবিয়ামে একচম্পিশ বছৰ বয়সত ৰজা হৈছিল আৰু তেওঁ যিহোৱাই নিজ নাম স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে ইশ্বায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মাজৰ পৰা মনোনীত কৰা নগৰ যিৰুচালেমত সোঁতৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে; তেওঁৰ মাতৃৰ নাম অয়েনানীয়া নয়মা। 22 যিহূদাই যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে কৰা কাৰ্যতকৈয়ো তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ অন্তৰ্জালা অধিককৈ জন্মালে।

23 কিয়নো তেওঁলোকে পৰত্যেক ওখ পৰ্বতত আৰু পৰত্যেক কেঁচাপতীয়া গছৰ তলত নিজৰ কাৰণে পবিংৰ ঠাইবোৰ, স্তম্ভ, আৰু আচৰা মুৰ্ত্তিবোৰ যুগুত কৰিলে। 24 সেই দেশত ৰতিক্ৰিয়া কৰা পুৰুষসকলো আছিল। যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সম্মুখৰ পৰা যি জাতি দূৰ কৰিছিল, সেই জাতিৰ যিগলগীয়া কাৰ্যবোৰৰ দৰে তেওঁলোকে কাৰ্য কৰিব ধৰিলে।

25 পাছত ৰহবিয়ামৰ ৰাজত্বৰ পঞ্চম বছৰত মিচৰৰ ৰজা চীচকে যিৰুচালেমৰ বিৰুদ্ধে উঠি আহিল। 26 তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহত আৰু ৰাজগৃহত সাঁচি থোৱা বস্তুবোৰ লৈ গ'ল; তেওঁ সকলো বস্তু লৈ গ'ল আৰু চলোমনে সজা সোণৰ ঢালবোৰো তেওঁ লৈ গ'ল।

27 তেতিয়া ৰজা ৰহবিয়ামে সেইবোৰৰ সলনি পিতলৰ ঢাল কৰাই ৰাজগৃহৰ দুৱাৰ-ৰখীয়া পৰহৰীবোৰৰ অধ্যক্ষসকলৰ হাতত শোধাই দিলে। 28 তাতে যেতিয়াই ৰজাই যিহোৱাৰ গৃহত সোমাই পৰহৰীবোৰে সেই ঢালবোৰ কঢ়িয়াই লৈ যায়; পাছত আকৌ পুনৰায় পৰহৰীৰ কোঠালিলৈ ঘূৰাই লৈ আহে।

29 ৰহবিয়ামৰ অবশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা জানো যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা নাই? 30 ৰহবিয়াম আৰু য়াৰবিয়াম ৰজাৰ মাজত সদায় যুদ্ধ লাগি আছিল। 31 পাছত ৰহবিয়াম তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু নিজ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত দায়ূদৰ নগৰত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; তেওঁৰ মাকৰ নাম অস্মোনীয়া নয়মা; পাছত তেওঁৰ পুংৰ অবিয়াম তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

15 অধ্যায়

যিহূদাৰ ওপৰত অবিৰাম আৰু আচাৰ ৰাজস্ব।

1 নবাটৰ পুংৰ য়াৰবিয়ামৰ ৰাজস্বৰ অষ্টাদশ বছৰত অবিয়ামে যিহূদাৰ ওপৰত ৰাজস্ব কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। 2 তেওঁ তিনি বছৰ যিৰূচালেমত ৰাজস্ব কৰিলে; অবিচালোমৰ জীয়েক মাখা তেওঁৰ মাতৃ আছিল। 3 তেওঁৰ পিতৃয়ে পুৰুষত কৰাৰ দৰে তেওঁৰো পাপ-আচৰণ কৰিলে। তেওঁৰ ওপৰ পিতৃ দায়ূদৰ মন যেনে সিদ্ধ আছিল, তেওঁৰ মন নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত যেনে সিদ্ধ নাছিল।

4 তথাপি তেওঁৰ পাছত তেওঁৰ সন্তানক গঢ় দিবলৈ আৰু যিৰূচালেমক সবল কৰিবলৈ, তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দায়ূদৰ কাৰণে তেওঁক যিৰূচালেমত এক পৰদীপ দিলে। 5 কিয়নো, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, দায়ূদে তাকেই কৰিছিল; হিতীয়া উৰিয়ার কথায় বাহিৰে, তেওঁৰ নিজ আয়ুসৰ গোটেই কালত, যিহোৱাই তেওঁক দিয়া কোনো আঙ্গাৰ পৰা তেওঁ বিমুখ হোৱা নাছিল। 6 সেই সময়ত ৰহবিয়াম আৰু য়াৰবিয়ামৰ মাজত যি যুদ্ধ চলি আছিল, সেয়ে অবিয়ামৰ আয়ুসৰ সকলো কালত চলি আছিল।

7 অবিয়ামৰ অবশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ কথা, যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? সেই সময়ত অবিয়াম আৰু য়াৰবিয়ামৰ মাজত যুদ্ধ চলি আছিল। 8 পাছত অবিয়াম তেওঁ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু লোকসকলে তেওঁক দায়ূদৰ নগৰত মৈদাম দিলে। তাৰ পাছত তেওঁৰ পুংৰ আচা তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

9 ৰজা য়াৰবিয়ামে ইশ্বায়েলৰ ওপৰত বিশ বছৰ ৰাজস্ব কৰাৰ পাছত আচাই যিহূদাৰ ওপৰত ৰাজস্ব কৰিবলৈ ল'লে। 10 তেওঁ একচলিশ বছৰ যিৰূচালেমত ৰাজস্ব কৰিছিল; তেওঁৰ আইতাকৰ নাম আছিল মাখা; মাখা আছিল অবিচালোমৰ জীয়েক। 11 আচাই তেওঁৰ ওপৰ পিতৃ দায়ূদৰ দৰে, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তাকেই কৰিছিল।

12 তেওঁ দেশৰ পৰা ৰতিক্ৰিয়াত আসক্ত পুৰুষসকলক খেদি পঠালে, আৰু তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে স্থাপন কৰা সকলো মূৰ্তি আতৰালে। 13 আৰু তেওঁৰ আইতাক মাখাই আচোৰা মূৰ্তিৰ এটা যিগলগীয়া মূৰ্তি স্থাপন কৰাৰ বাবে, আচাই তেওঁক ৰাজ-মা পদৰ পৰা আতৰাই পঠিয়ালে। আচাই সেই যিগলগীয়া মূৰ্তিটো কাটিলে, আৰু তাক কিদেৱাণ উপত্যকাত পুৰি পেলালে।

14 কিন্তু পবিংৰ ঠাইবোৰ আতৰাই পেলোৱা নহ'ল; তথাপি আচাই তেওঁৰ আয়ুসৰ সকলো কালত নিজ মন সম্পূৰ্ণৰূপে যিহোৱাক সমৰ্পণ কৰিছিল। সম্পূৰ্ণৰূপে সমৰ্পিত আছিল। 15 তেওঁৰ নিজ পিতৃয়ে পবিংৰ কৰা বস্ত আৰু তেওঁ নিজে পবিংৰ কৰা বস্তবোৰ যেনে ৰূপ, সোণ আদিৰ পাংৰবোৰ যিহোৱাৰ গৃহলৈ আনিলে।

16 আচা আৰু ইশ্বায়েলৰ ৰজা বাচাৰ মাজত তেওঁৰ আয়ুসৰ গোটেই কালত যুদ্ধ চলি আছিল। 17 ইশ্বায়েলৰ ৰজা বাচাই যিহূদাৰ বিৰুদ্ধে হিংসাত্মকভাবে আক্ৰমণ কৰিছিল, আৰু ৰামাক সাজি দৃঢ় কৰিবলৈ ধৰিলে যাতে কোনো লোক যেন যিহূদাৰ ৰজা আচাৰ দেশলৈ আহিব বা এৰি যাব নোৱাৰে।

18 পাছত আচাই যিহোৱাৰ গৃহ উৰালৰ অৱশিষ্ট ৰূপ, সোণ আৰু ৰাজগৃহৰ উৰালৰ ধনবোৰ ল'লে। তেওঁ সেইবোৰ লৈ তেওঁৰ দাসবোৰৰ হাতত দি তেওঁলোকক হিজিযোনৰ নাতিয়েক টবৰিস্মোনৰ পুংৰ বিন-হদ নামেৰে দম্বেচকত থকা অৰামীয়া ৰজাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে, আৰু তেওঁলোকক এই কথা কৈ পঠিয়ালে যে, 19 “মোৰ পিতৃ আৰু আপোনাৰ পিতৃৰ মাজত যেনে নিয়ম বন্ধা আছিল, তেনে নিয়ম মোৰ আৰু আপোনাৰ মাজতো বন্ধা হওক। চাওঁক, মই আপোনালৈ ৰূপ আৰু সোণৰ উপহাৰ পঠিয়াইছোঁ। আপুনি ইশ্বায়েলৰ বাচা ৰজাৰ লগত বন্ধা নিয়মটি ডাঙক কাৰণ তেতিয়াহে তেওঁ মোৰ ওচৰৰ পৰা গুচি যাব।”

20 তেতিয়া বিন-হদে ৰজা আচাৰ কথা শুনি, ইশ্বায়েলৰ নগৰবোৰৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ সৈন্য বাহিনীৰ সেনাপতিসকলক আৰম্ভ কৰিবলৈ পঠিয়ালে। তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ ইয়ান, দান, আবেল-বোমাখা, গোটেই কিনেৰা আৰু নগ্ৰালীৰ সকলো দেশকে আৰম্ভ কৰিলে। 21 যেতিয়া বাচাই এই সম্ভাদ শুনিলে তেতিয়া তেওঁ ৰামাক সাজি দৃঢ় কৰাৰ কাৰ্য বন্ধ কৰিলে আৰু তিৰচালৈ ঘূৰি গ'ল। 22 তেতিয়া ৰজা আচাই সমুদায় যিহূদাক এটি ঘোষণা দিবলৈ মাতিলে; তাতে কোনো এজন লোকৰ অনুপস্থিতিত তেওঁলোকক ৰেহাই দিয়া নাছিল। বাচাই যি শিল আৰু কাঠবোৰেৰে ৰামা দৃঢ় কৰিবলৈ ধৰিছিল, ৰামাৰ সেই শিল আৰু কাঠবোৰ সেই লোকসকলে কঢ়িয়াই লৈ গ'ল। তাৰ পাছত ৰজা আচাই সেই শিল আৰু কাঠবোৰ ব্যৱহাৰ কৰি বিন্যামীনৰ গেবা আৰু মিস্পা সাজি দৃঢ় কৰিলে।

23 আচাৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো পৰাক্ৰম, তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্য আৰু তেওঁ সাজি দৃঢ় কৰা নগৰবোৰৰ কথা জানো যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস পুস্তকখনত লিখা নাই? কিন্তু তেওঁৰ বৃদ্ধ অৱস্থাত তেওঁৰ ডৰিত বেমাৰ হ'ল। 24 পাছত আচা তেওঁ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু নিজৰ ওপৰ-পিতৃ দায়ূদৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল। তেতিয়া তেওঁৰ পুংৰ যিহোচাফট তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

ইশ্বায়েলৰ ওপৰত নাদব, বাচা, এলা, জিম্বী আৰু অম্বীৰ ৰাজস্ব।

25 যিহূদাৰ আচা ৰজাৰ ৰাজত্বৰ দ্বিতীয় বছৰত যাৰবিয়ামৰ পুংৰ নাদবে ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ওপৰত দুবছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। 26 তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ পথত পাপ আচৰণ কৰি চলিলে, আৰু তেওঁৰ দৰাৰাই ইশ্বায়েলকো সেই পাপ পথত পৰিচালনা কৰিলে।

27 পাছত ইচাখৰৰ বংশৰ অস্থিাৰ পুংৰ বাচাই নাদবৰ বিৰুদ্ধে চৰ্কাৰত কৰিলে। পলেষ্ঠীয়াসকলৰ অধীনত থকা গিৰখোনত বাচাই তেওঁক বধ কৰিলে, কিয়নো সেই সময়ত নাদব আৰু গোটেই ইশ্বায়েলে গিৰখোন অৱৰোধ কৰিছিল। 28 যিহূদাৰ ৰজা আচাৰ ৰাজত্বৰ তৃতীয় বছৰত বাচাই নাদবক বধ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পদত নিজে ৰজা হ'ল।

29 তেওঁ ৰজা হোৱা মাত্ৰকে যাৰবিয়ামৰ গোটেই বংশকে বধ কৰিলে। যিহোৱাই নিজ দাস চীলোনীয়া অস্থিাৰ দ্বাৰাই কোৱা বাক্য অনুসাৰে, তেওঁ যাৰবিয়ামৰ বংশক আনকি নিশ্বাস লবলৈকো কাকো অৱশিষ্ট নাৰাখিলে। এইদৰে বাচাই যাৰবিয়ামৰ বংশক সংহাৰ কৰিলে। 30 যাৰবিয়ামে যি যি পাপ নিজে কৰিছিল আৰু যিবিাৰ পাপৰ দ্বাৰাই তেওঁ ইশ্বায়েলক পাপত লিপ্ত কৰালে, সেই কুকাৰ্যবোৰৰ দৰাৰাই তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক শ্বৰুদ্ধ কৰিবলৈ উত্তেজিত কৰাইছিল আৰু সেই কাৰণে এই সকলো ঘটিল।

31 নাদবৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত জানো লিখা নাই?

32 আচা আৰু ইশ্বায়েলৰ ৰজা বাচাৰ মাজত তেওঁলোকৰ আয়ুসৰ গোটেই কালত যুদ্ধ চলি আছিল।

33 যিহূদাৰ ৰজা আচাৰ ৰাজত্বৰ তৃতীয় বছৰত অস্থিাৰ পুংৰ বাচাই তিৰ্চাত গোটেই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে; তেওঁ ছাবিশ বছৰলৈ ৰাজত্ব কৰিছিল। 34 তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিলে আৰু যাৰবিয়ামৰ পথত চলি, যাৰবিয়ামে যি পাপৰ দ্বাৰাই ইশ্বায়েলক পাপ লিপ্ত কৰাইছিল, সেই পাপত তেৱোঁ চলিছিল।

16 অধ্যায়

1 পাছত হনানীৰ পুংৰ য়েহূৰ ওচৰলৈ বাচাৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, তেওঁ ক'লে, 2 “যদিও মই তোমাক ধূলিৰ পৰা তুলি মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ ওপৰত তোমাক অধিপতি পাতিলোঁ, তথাপিও তুমি যাৰবিয়ামৰ পথত চলিলা আৰু মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ পাপৰ দ্বাৰাই মোৰ ক্ৰোধ জন্মাবলৈ তেওঁলোকক পাপত লিপ্ত কৰিবলৈ দিলা।

3 চোৱা, মই বাচা আৰু তেওঁৰ বংশক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিম, আৰু নবাতৰ পুংৰ যাৰবিয়ামৰ বংশৰ দৰে তোমাৰ বংশলৈ তেনেদৰে কৰিম। 4 বাচাৰ বংশৰ যি জন লোকৰ নগৰত মৃত্যু হ'ব, তেওঁক কুকুৰবোৰে খাব আৰু যি জন লোকৰ নগৰৰ বাহিৰত মৃত্যু হ'ব, তেওঁক আকাশৰ চৰাইবোৰে খাব।”

5 বাচাৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্তৰ বিষয়ে, তেওঁ কৰা কাৰ্য আৰু পৰাৰম্ভৰ কথা জানো ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা নাই? 6 পাছত বাচা তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু তিৰ্চাত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; তেতিয়া তেওঁৰ পুংৰ এলা তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

7 হনানীৰ পুংৰ য়েহূ ডাববাদীৰ দ্বাৰাই বাচা আৰু তেওঁৰ বংশৰ অস্থিত যিহোৱাৰ বাক্য আহিছিল, কিয়নো যাৰবিয়ামৰ বংশৰ দৰে বাচায়ো যিহোৱাৰ সাক্ষাতে নিজ হাতৰ দৰাৰাই কু-আচৰণ কৰিছিল আৰু সেই কাৰ্যবোৰৰ দ্বাৰাই যিহোৱাক ক্ৰোধত উত্তেজিত কৰাইছিল আৰু সেইবোৰৰ সৈতে যাৰবিয়ামৰ বংশকো বধ কৰিছিল।

8 যিহূদাৰ ৰজা আচাৰ ৰাজত্বৰ ছাবিশ বছৰত বাচাৰ পুংৰ এলাই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত তিৰ্চাত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে; তেওঁ দুবছৰলৈ ৰাজত্ব কৰিছিল। 9 পাছত জিৰ্শীৰ নামেৰে তেওঁৰ এজন দাসে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চৰ্কাৰত কৰিলে। তেওঁ ৰজা এলাৰ ৰথৰ সৈন্যৰ আধা লোকৰ অধ্যক্ষ আছিল। 10 যিহূদাৰ ৰজা আচাৰ ৰাজত্বৰ সাতাইশ বছৰত যেতিয়া এলাই তিৰ্চাত নিজৰ ঘৰগিৰী অৰ্চাৰ ঘৰত পান কৰি মতলীয়া অৱস্থাত আছিল, তেতিয়া জিৰ্শীয়ে সোমাই গৈ, তেওঁক পৰহাৰ কৰি বধ কৰিলে আৰু তেওঁৰ পদত নিজে ৰজা হ'ল।

11 তেওঁ ৰজা হৈ সিংহাসনত বহা মাংৰকে বাচাৰ সকলো বংশকে তেওঁ বধ কৰিলে। তেওঁ বাচাৰ সঞ্চয়ীয়া কোনো এজন পুৰুষ বা তেওঁৰ পৰিয়ালৰ লোক বা তেওঁৰ বন্ধুসকলৰ কোনো এজনকো অৱশিষ্ট নাৰাখিলে। 12 এই দৰে য়েহূ ডাববাদীৰ দ্বাৰাই বাচাৰ বিৰুদ্ধে কোৱা যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে জিৰ্শীয়ে তেওঁৰ সকলো বংশ বিনষ্ট কৰিলে। 13 বাচা আৰু তেওঁৰ পুংৰ এলাই নিজৰ অসাৰ পৰতিমাবোৰৰ দ্বাৰাই ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ক্ৰোধত উত্তেজিত কৰাৰলৈ যি যি পাপ কৰিছিল, সেই সকলো পাপৰ কাৰণে এই সকলো ঘটিল।

14 এলাৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্তৰ বিষয়ে আৰু তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ কথা জানো ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা নাই?

15 যিহূদাৰ ৰজা আচাৰ ৰাজত্বৰ সাতাইশ বছৰত জিৰ্শীয়ে মাংৰ সাত দিন তিৰ্চাত ৰাজত্ব কৰিছিল। সেই সময়ত সৈন্যসকলে পলেষ্ঠীয়াসকলৰ অধীনত থকা গিৰখোনৰ কাষত ছাউনি পাতি আছিল। 16 পাছত সেই ছাউনিত থকা লোকসকলে শুনিবলৈ পালে যে, “জিৰ্শীয়ে চৰ্কাৰত কৰি ৰজাক বধ কৰিলে।” তেতিয়া সমুদায় ইশ্বায়েলে সেই দিনা ছাউনিৰ মাজত অশ্বী নামেৰে সেনাপতিজনক ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা পাতিলে। 17 পাছত অশ্বী আৰু তেওঁৰ লগত সমুদায় ইশ্বায়েলে গিৰখোনৰ পৰা যাংবা কৰি গৈ তিৰ্চা অৱৰোধ কৰিলে। 18 যেতিয়া জিৰ্শীয়ে নগৰখন দখল কৰি লোৱা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ ৰাজ-গৃহত লাগি থকা দুৰ্গত সোমাল, আৰু তাৰ চাৰিওফালে জুই লগাই দিলে। এইদৰে তেওঁ জুইত পৰাণত্যাগ কৰিলে। 19 তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰি যি যি পাপ কৰিছিল আৰু যাৰবিয়ামৰ দৰে তেওঁ পাপ কৰিছিল, সেই কাৰ্যবোৰৰ দ্বাৰাই ইশ্বায়েলকো পাপত লিপ্ত কৰাইছিল; এইবোৰৰ কাৰণে তেওঁৰ এনে গতি হ'ল। 20 জিৰ্শীৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্তৰ বিষয়ে আৰু তেওঁ কৰা চৰ্কাৰত কৰাৰ বিষয়ে জানো ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা নাই?

21 সেই সময়ত ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক দুভাগ কৰা হ'ল; এভাগ লোকে গীনতৰ পুংৰ তিব্বনীক ৰজা পাতি, তেওঁৰ পাছত চলোতা হ'ল আৰু আন ভাগে অম্বীৰ পাছত চলিবলৈ ধৰিলে। 22 কিন্তু অম্বীৰ পাছত চলা লোকসকল গীনতৰ পুংৰ তিব্বনীৰ পাছত চলা লোকসকলতকৈ শক্তিশালী আছিল। তাতে তিব্বনীৰ মৃত্যু হোৱাত অম্বীৰ ৰজা হ'ল।

23 যিহূদাৰ ৰজা আচাৰ ৰাজস্বৰ একবিংশ বছৰত অম্বীয়ে ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁ বাৰ বছৰলৈ ৰাজস্ব কৰিছিল। তেওঁ তিৰ্চাত ছবছৰ ৰাজস্ব কৰিছিল। 24 পাছত তেওঁ দুই কিল্লৰ ৰূপ দি চেমৰৰ পৰা চমৰিয়া পৰ্বত কিনি ল'লে। আৰু তাৰ ওপৰত এখন নগৰ সাজি, সেই পৰ্বতৰ গৰাকী চেমৰৰ নাম অনুসাৰেই, তেওঁ নিজে সজা সেই নগৰৰ নাম চমৰিয়া ৰাখিলে।

25 কিন্তু অম্বীয়ে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিলে আৰু তেওঁৰ পূৰ্বে যিসকল আছিল, তেওঁলোকতকৈয়ো তেওঁ অধিক দুৰাচাৰী হ'ল। 26 কিয়নো নবাটৰ পুংৰ যাৰবিয়াম যি কুপথত চলিছিল আৰু যিবোৰ পাপৰ দ্বাৰাই তেওঁ ইশ্বায়েলক পাপত লিপ্ত কৰাইছিল আৰু তেওঁলোকৰ অসাৰ পৰতিমাবোৰৰ দৰাৰাই ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ক্ৰোধ জন্মাইছিল, অম্বীৰেও ঠিক সেইদৰেই চলিল।

27 অম্বীৰ আন অৱশিষ্ট কাৰ্যৰ বৃত্তান্তৰ বিষয়ে, তেওঁ দেখুওৱা পৰাক্ৰমৰ কথা, সেই বিষয়ে ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? 28 পাছত অম্বী তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু তেওঁক চমৰিয়াত মেদাম দিয়া হ'ল। তেতিয়া তেওঁৰ পুংৰ আহাৰ তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

আহাৰৰ ৰাজস্ব। এলিয়াই বিধৱাৰ ল'ৰা এটিক পুনৰায় জীউৱা।

29 যিহূদাৰ ৰজা আচাৰ ৰাজস্বৰ আঠবিংশ বছৰত, অম্বীৰ পুংৰ আহাৰে ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে; আৰু অম্বীৰ পুংৰ আহাৰে বাইশ বছৰলৈ চমৰিয়াত ৰাজস্ব কৰিছিল। 30 তেওঁৰ পূৰ্বে যিসকল লোক আছিল, সেই সকলোতকৈ অম্বীৰ পুংৰ আহাৰে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিছিল।

31 নবাটৰ পুংৰ যাৰবিয়ামৰ দৰে পাপ-আচৰণ কৰিও আহাৰ ক্ষান্ত হোৱা নাছিল, ইয়াৰ উপৰিও চীদোনীয়াসকলৰ ৰজা এলিয়ালৰ জীয়েক ঈজেবলক বিয়া পাতিছিল। পাছত তেওঁ গৈ বালক পূজা কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু তাৰ আগত পৰিণীপাত কৰিলে। 32 তেওঁ চমৰিয়াত নিৰ্মাণ কৰা বালক গৃহত বালক কাৰণে এটা যজ্ঞবেদীও স্থাপন কৰিলে। 33 তাতে আহাৰে এটা আচোৰা মূৰ্তি সাজিলে। এইদৰে ইশ্বায়েলৰ পুৰুষ সকলো ৰজাতকৈ তেওঁ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ক্ৰোধ জন্মাবলৈ অধিক কাৰ্য কৰিলে।

34 তেওঁ ৰাজস্ব কৰা কালত বাএলীয়া হীয়েলে পুনৰায় যিৰীহো নিৰ্মাণ কৰিলে। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাক্য মানি চলিছিল আৰু সেই কাৰণে যিহোৱাই নুনৰ পুংৰ যিহোচূৰাৰ মুখেৰে কোৱা বাক্য অনুসাৰে, তেওঁ নিজ বৰ পুংৰ অবিৰামক দণ্ড স্বৰূপে দি যিৰীহোৰ ভিত্তিমূলক স্থাপন কৰিলে আৰু নিজ সৰু পুংৰ চগুবক দণ্ড স্বৰূপে দি যিৰীহোৰ দুৱাৰবোৰ লগালে।

17 অধ্যায়

1 পাছত গিলিয়দ-পৰবাসীসকলৰ মাজৰ তিচবীয়া এলিয়াই আহাৰক ক'লে, “মই যি জনৰ সাক্ষাতে থিয় হৈ আছোঁ, সেই ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, এই কেইবছৰ নিয়ৰ বা বৰষুণ নহ'ব; কেৱল মোৰ বাক্য অনুসাৰে হ'ব।”

2 পাছত এলিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল বোলে, 3 “তুমি এই ঠাই ত্যাগ কৰা, পূব দিশে যৰদ্দনৰ সন্মুখত থকা কৰী। জুৰিলে যোৱা, আৰু তাৰ কাষত নিজে গৈ লুকাই থাক। 4 তাতে তুমি সেই জুৰিৰ পানী পান কৰিবলৈ পাবা আৰু সেই ঠাইত তোমাৰ খোৱা বস্তু যোগাৰ কৰিবলৈ মই ঢোঁৰা-কাউৰীবোৰক আজ্ঞা দিলোঁ।”

5 তেতিয়া তেওঁ গৈ যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে সেই কাৰ্য কৰিলে; তেওঁ গৈ যৰদ্দনৰ সন্মুখত থকা কৰী। জুৰিৰ কাষত বাস কৰিলে। 6 তাতে ঢোঁৰা-কাউৰীবোৰে তেওঁৰ কাৰণে ৰাতিপুৱা আৰু সন্ধিয়া সময়ত পিঠা আৰু মণ্ড আনি দিছিল আৰু তেওঁ সেই জুৰিৰ পানী পান কৰিছিল। 7 কিন্তু কিছু সময়ৰ পাছত দেশত বৰষুণ নোহোৱাৰ কাৰণে সেই জুৰিৰ পানী শুকাই গ'ল।

8 সেই সময়ত তেওঁৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল বোলে, 9 “তুমি উঠি গৈ চীদোনৰ অধীনত থকা চাৰিফতত বাস কৰগৈ; আৰু চোৱা, সেই ঠাইত তোমাৰ খোৱা বস্তু যোগাবলৈ মই এজনী বিধৱা মহিলাক আজ্ঞা কৰিলোঁ।” 10 তেতিয়া তেওঁ উঠি চাৰিফতলৈ যাবা কৰিলে, আৰু যেতিয়া তেওঁ সেই নগৰৰ দুৱাৰ-মুখ পালে, তেতিয়া সেই ঠাইত তেওঁ এজনী বিধৱা মহিলাক খৰি বুটলি থকা দেখিলে। তেতিয়া তেওঁ তাইক মাতি ক'লে, “বিনয় কৰোঁ, পান কৰিবৰ বাবে মোলৈ এটা পানৰত পানী অলপ আনা।”

11 তেতিয়া সেই মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁলৈ পানী আনিবলৈ যাওঁতে, তেওঁ তাইক আকৌ মাতি ক'লে, “বিনয় কৰোঁ, তুমি মোৰ কাৰণে এডোখৰ পিঠাও হাতত লৈ আহিবা।” 12 তেতিয়া তাই ক'লে, “তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ ঘৰত এটি পিঠাও নাই; কেৱল ব্যামত এমুঠিমান আটাগুড়ি আৰু টেকেলিত এটোপমান তেল আছে। চোৱা, মোৰ আৰু মোৰ ল'ৰাটিৰ কাৰণে তাৰে ৰান্ধিবলৈ মই দুডালমান খৰি যোগাৰ কৰি আছোঁ; আৰু এইখিনি খোৱাৰ পাছতে আমাৰ মৃত্যু হ'ব। 13 তেতিয়া এলিয়াই তাইক ক'লে, “ভয় নকৰিবা। তুমি যি ক'লা, তাকেই কৰগৈ, কিন্তু পৰ্বথমে তাৰে মোৰ কাৰণে এটি সৰু পিঠা তৈয়াৰ কৰা, তাৰ পাছত তোমাৰ আৰু তোমাৰ ল'ৰাটিৰ কাৰণে তৈয়াৰ কৰিবা।

14 কিয়নো ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে যে, “যিহোৱাই পৃথিৱীত বৰষুণ নেপেলোৱালৈকে সেই ব্যামৰ আটাগুড়ি উদং নহ'ব আৰু সেই টেকেলিৰ তেলো শেষ নহ'ব।” 15 তেতিয়া তাই গৈ এলিয়াৰ বাক্যৰ দৰেই কৰিলে আৰু তেতিয়াৰে পৰা এলিয়া, তাই আৰু তাইৰ ল'ৰাটিয়ে বহুদিনলৈকে খাবলৈ পালে। 16 যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে এলিয়াৰ দৰাৰাই কোৱা সেই কথাৰ দৰে সেই ব্যামৰ আটাগুড়ি উদং নহ'ল আৰু সেই টেকেলিৰ তেলৰো ওৰ নপৰিল।

17 এই ঘটনা ঘটি যোৱাৰ পাছত, সেই ঘৰৰ গৃহিনীজনীৰ ল'ৰাজন বেমাৰত পৰিল। পাছত ল'ৰাজনৰ বেমাৰ ইমান টান হ'ল যে, তাৰ শৰীৰৰ নিশ্বাস বন্ধ হৈ গ'ল। 18 তেতিয়া ল'ৰাটিৰ মাতৃয়ে এলিয়াক ক'লে, “হে ঈশ্বৰৰ লোক, আপোনাৰ লগত মোৰ কি সমস্যা? আপুনি জনো মোৰ অপৰাধ সোঁৱৰাবলৈ আৰু মোৰ পুংৰক মাৰি পেলাবলৈ আহিছা”

19 তেতিয়া এলিয়াই তাইক ক'লে, “তোমাৰ ল'ৰাটিক মোক দিয়া।” পাছত তাইৰ কোলাৰ পৰা তেওঁ ল'ৰাজনক ল'লে, আৰু নিজে থকা ওপৰ কোঠালিলৈ তাক লৈ গ'ল; তাতে তেওঁ নিজৰ শয্যাতে সেই ল'ৰাজনক শুৱাই হ'ল। 20 তেওঁ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই যি বিধৱাৰ ঘৰত প্ৰবাস কৰি আছোঁ, আপুনি জনো তাইৰ ল'ৰাটিক মাৰি পেলাই তাইলৈয়ো অমঙ্গল ঘটাইছে নে?” 21 তেতিয়া তেওঁ ল'ৰাটিৰ ওপৰত তিনিবাৰ দীঘল হৈ পৰি যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই বিনয় কৰোঁ, এই ল'ৰাটিৰ ভিতৰলৈ পুনৰায় প্ৰাণ ঘূৰাই আনক।”

22 তেতিয়া যিহোৱাই এলিয়াৰ সেই কথা শুনিলে; ল'ৰাটিৰ প্ৰাণ তাৰ ভিতৰলৈ পুনৰায় ঘূৰি আহিল আৰু সি সুস্থ হ'ল। 23 তাৰ পাছত এলিয়াই ল'ৰাটি লৈ ওপৰ কোঠালিৰ পৰা নামি আহি ঘৰৰ ভিতৰত সোমাই তাৰ মাতৃৰ হাতত শোধাই দি ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ এই ল'ৰাটি জীৱিত আছে।” 24 তেতিয়া সেই মহিলাগৰাকীয়ে এলিয়াক ক'লে, “এতিয়া মই জানিলোঁ যে, আপুনি ঈশ্বৰৰ লোক আৰু আপোনাৰ মুখত থকা যিহোৱাৰ বাক্যও সত্য।”

18 অধ্যায়

এলিয়াই আহাৰৰ সাক্ষাত হোৱা আৰু বালৰ ডাববাদীসকলক জয় কৰা।

1 বহুদিনৰ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য এলিয়ালৈ আহিল; সেয়া আছিল বৰষুণ নোহোৱা হৈ থকা তৃতীয় বছৰ। যিহোৱাই ক'লে, “তুমি গৈ আহাৰক দৰ্শন দিয়া আৰু তেতিয়া মই দেশলৈ বৰষুণ পঠিয়াম।” 2 তেতিয়া এলিয়াই আহাৰক দৰ্শন দিবলৈ গ'ল। সেই কালত চমৰিয়াত অতি বেছি আকাল হৈছিল।

3 পাছত আহাৰে ৰাজ-গৃহৰ ঘৰিগৰি ওবদিয়াক মাতি আনিলে; সেই ওবদিয়া যিহোৱাৰ প্ৰতি অতিশয় ভয়কাৰী লোক আছিল। 4 কিয়নো যি সময়ত ঈজেবলে যিহোৱাৰ ডাববাদীসকলক বধ কৰি আছিল, সেই সময়ত ওবদিয়াই এশ ডাববাদীক লৈ পঞ্চাশজন পঞ্চাশজনকৈ গুহাত লুকুৱাই ৰাখি, অন্ন-জল দি তেওঁলোকক প্ৰতিপালন কৰিছিল।

5 আহাৰে ওবদিয়াক ক'লে, “দেশত যিমান জলৰ ভ্ৰমুক আৰু জুৰি আছে, তুমি সেই ঠাইবোৰলৈ যোৱা, কিজানি আমি সেই ঠাইবোৰত কিছু ঘাঁহ পাম; তাতে যাঁৱা আৰু খছৰবোৰৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰাৰ পাৰিম, সেয়ে হ'লে আমি আটাইবোৰ পশু নেহেৰুৱাম।” 6 তেতিয়া তেওঁলোকে দেশৰ মাজেদি ভ্ৰমণ কৰিবলৈ, তেওঁলোক দুয়োৰে মাজত দেশ ভাগ কৰিলে; তেতিয়া আহাৰ নিজেই এক বাটেদি আৰু ওবদিয়াও আনটো বাটেদি গ'ল।

7 তেতিয়া ওবদিয়াই বাটত গৈ থাকোতে, হঠাৎ এলিয়াক লগ পালে। ওবদিয়াই তেতিয়া তেওঁক চিনি পালে, আৰু মাটিত মূখ লগাই তেওঁক ক'লে, “আপুনি মোৰ প্ৰভু এলিয়া হুনে?” 8 তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হয়, মই হওঁ। তুমি যোৱা, আৰু গৈ তোমাৰ প্ৰভুক কোৱা যে, ‘এলিয়া ইয়াত আছে।’”

9 তেতিয়া ওবদিয়াই ক'লে, “মই এনে কি পাপ কৰিলোঁ, আপুনি যে বধ কৰিবৰ বাবে আপোনাৰ দাসক আহাৰৰ হাতত শোধাই দিছে? 10 আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ প্ৰভু ৰজাই আপোনাক বিচাৰিবলৈ মানুহ নপঠিওৱা এনে কোনো দেশ বা ৰাজ্য নাই। সেই দেশ বা ৰাজ্যৰ লোকে যেতিয়া ‘এলিয়া ইয়াত নাই’ এইদৰে কয়, তেতিয়া তেওঁলোকে আপোনাক যে বিচাৰি পোৱা নাই, সেই বিষয়ে সঠিক কৰিবলৈ ৰজাই আপোনাক বিচাৰিবলৈ পঠোৱা লোকসকলক শপতো খুৱাইছিল। 11 এতিয়া আপুনি কৈছে, ‘এলিয়া ইয়াতে আছে, এই বুলি তোমাৰ প্ৰভুৰ আগত কোৱাওঁ।’

12 কিয়নো মই আপোনাৰ ওচৰৰ পৰা যোৱা মাংসকে মই নজনা কোনো এক ঠাইলৈ যিহোৱাৰ আশ্বাই আপোনাক লৈ যাব; তাতে মই গৈ আহাৰক সংবাদ দিলে, যদি তেওঁ আপোনাক বিচাৰি নাপায়, তেতিয়া তেওঁ মোক বধ কৰিব; কিন্তু আপোনাৰ দাস মই হ'লে, ল'ৰাকালৰে পৰা যিহোৱাৰ ভয়কাৰী লোক হৈ আছোঁ। 13 ঈজেবলে যিহোৱাৰ ডাববাদীসকলক বধ কৰা কালত মই যিহোৱাৰ এশ ডাববাদীক পঞ্চাশ জন পঞ্চাশ জনকৈ ভাগ কৰি গুহাত লুকুৱাই ৰাখিছিলো, আৰু তেওঁলোকক অন্ন-জল দি কেনেকৈ প্ৰতিপালন কৰিছিলোঁ, সেই বিষয়ে জানো মোৰ প্ৰভুৱে শুনা নাই?

14 তথাপি এতিয়া আপুনি কৈছে, ‘যোৱা, এলিয়া ইয়াত আছে, এই বুলি তোমাৰ প্ৰভুক কোৱাওঁ’, যাতে তেওঁ মোক বধ কৰিব। 15 তাতে এলিয়াই ক'লে, “মই যিজনৰ সাক্ষাতে থিয় হৈ আছোঁ, সেই বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, মই আজি নিশ্চয়ে আহাৰক দেখা দিম।”

16 তেতিয়া ওবদিয়াই আহাৰক লগত সাক্ষাৎ কৰিলে, আৰু আহাৰক এই সংবাদ দিলে; পাছত আহাৰে এলিয়াৰ লগত সাক্ষাত কৰিবলৈ আহিল। 17 যেতিয়া আহাৰে এলিয়াক দেখিলে তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “ইশ্বায়েলক দুখ দিয়া লোকজন তুমি হয় নে?”

18 এলিয়াই উত্তৰ দি ক'লে, “মই ইশ্বায়েলক দুখ দিয়া নাই, কিন্তু তুমি আৰু তোমাৰ পিতৃ-বংশইহে দুখ দিছা, তোমালোকে যিহোৱাৰ আঙ্গা ত্যাগ কৰিলা আৰু বাল দেৱতাৰ মূৰ্ত্তিবোৰৰ পাছত চলি আছা। 19 এতিয়া তুমি মানুহ পঠিয়াই, ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকৰ লগতে ঈজেবলৰ মেজত ভোজন কৰোঁতা বালৰ চাৰিশ পঞ্চাশজন ডাববাদী আৰু সেই আচৰাৰ চাৰিশ ডাববাদীক এতিয়াই কৰ্মিল প্ৰভুত মোৰ ওচৰত এক গোট কৰা।”

20 সেইদৰে আহাৰে ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়ালে, আৰু ডাববাদীসকলক কৰ্মিল প্ৰভুত গোট খুৱালে। 21 এলিয়াই লোক সকলৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “তোমালোকে কিমান কাললৈকে তোমালোকৰ মন সলনি কৰি

খকিবা? যিহোৱা যদি ঈশ্বৰ হয়, তেন্তে তেওঁৰ পাছত চলা; কিন্তু বাল যদি ঈশ্বৰ হয়, তেন্তে তাৰে পাছত চলা।” কিন্তু লোকসকলে তেওঁক কোনো উত্তৰ নিদিলে।

22 তেতিয়া এলিয়াই লোকসকলক ক’লে, “যিহোৱাৰ এজন মাংস ভাববাদী মইহে অৱশিষ্ট আছোঁ, কিন্তু বালৰ ভাববাদী চাৰিশ পঞ্চাশজন লোক আছে।” 23 এই হেতুকে আমাক দুটা ভতৰা দিয়া হওঁক; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ কাৰণে এটা যাঁড় লওক, আৰু তাক ডোখৰ ডোখৰ কৰি কাটি খৰিৰ ওপৰত থওক, কিন্তু তাৰ তলত জুই নিদিয়ক; আৰু ময়ো আনটো যাঁড় যুগুত কৰি খৰিৰ ওপৰ ৰাখিম, আৰু তাৰ তলত জুই নিদিম। 24 তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ দেৱতাৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰিবা আৰু মই যিহোৱাৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰিম; তাতে যাৰ ঈশ্বৰে অগ্নিৰ দ্বাৰাই উত্তৰ দিব, তেওঁৰেই ঈশ্বৰ হওঁক।” তাতে সকলো লোকে উত্তৰ দি ক’লে, “এইটো ভাল কথা।”

25 তেতিয়া এলিয়াই বালৰ ভাববাদীসকলক ক’লে, “পৰ্বথমে তোমালোকে তোমালোকৰ কাৰণে এটা ভতৰা লোৱা, আৰু সেই ভতৰাটো যুগুত কৰা, কিয়নো তোমালোক অনেক লোক আছা। পাছত তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰিবা, কিন্তু তলত জুই নিদিবা।” 26 তেতিয়া তেওঁলোকক দিয়া ভতৰাটো লৈ তেওঁলোকে যুগুত কৰিলে, আৰু ৰাতিপুৱাৰে পৰা দুপৰীয়ালৈকে “হে বাল, আমাক উত্তৰ দিয়া”, এই বুলি কৈ বালৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকলৈ কোনো বাণী নহ’ল আৰু কোনেও উত্তৰো নিদিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে সজা যজ্ঞবেদীৰ চাৰিওফালে দেও দি নাচিবলৈ ধৰিলে।

27 দুপৰীয়া সময়ত এলিয়াই তেওঁলোকক ঠাট্টা কৰি ক’লে, “বৰকৈ ৰিঙিওৱাইক! তেওঁ এজন ঈশ্বৰ! হয়তো তেওঁ ধ্যান কৰি আছে বা কোনো ঠাইলৈ যাংবা কৰি আছে, নাইবা টোপনিতে আছে আৰু তেওঁক জগাব প্ৰয়োজন।” 28 তেতিয়া তেওঁলোকে পুনৰ বৰকৈ আটাছ পাৰি মাতিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ৰীতিৰ দৰে, কটাৱী আৰু শূলৰ ধাৰেৰে কাতি তেজ নোবোৱালৈকে নিজকে ক্ষত-বিক্ষত কৰিলে। 29 এইদৰে দুপৰ বেলা পাৰ হ’ল আৰু তেওঁলোকে সন্ধ্যাৰ নৈবেদ্য দিয়ালৈকে ভাৱবাণী প্ৰচাৰ কৰিলে; তথাপি উত্তৰ দিবলৈ কোনো বাণী নহ’ল বা কোনেও তেওঁলোকক উত্তৰ দিবলৈ মনোযোগো নকৰিলে।

30 তেতিয়া এলিয়াই লোকসকলক ক’লে, “মোৰ ওচৰলৈ আহাঁ”, আৰু সকলো লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গ’ল। তেতিয়া তেওঁ যিহোৱাৰ সেই ভগা যজ্ঞ-বেদী মেৰামতি কৰিলে। 31 “তোমাৰ নাম ইশ্বায়েল হ’ব”, এই বুলি যি যাকোৱৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিছিল, তেওঁৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ সংখ্যা অনুসাৰে এলিয়াই বাৰটা শিল ল’লে। 32 সেই শিলবোৰেৰে তেওঁ যিহোৱাৰ নামেৰে এটা যজ্ঞ-বেদী নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু বেদীৰ চাৰিওফালে দুই চেয়াৰী ধৰি পৰা এটা খাল খান্দিলে।

33 তাৰ পাছত তেওঁ খৰি ৰীতিমতে সজাই, ভতৰাটো ডোখৰ ডোখৰ কৰি কাটি খৰিৰ ওপৰত দিলে। তেতিয়া তেওঁ ক’লে “চাৰি কলহ পানী ভৰাই এই হোম-বলিৰ ওপৰত আৰু খৰিবোৰৰ ওপৰত ঢালি দিয়া।” 34 পুনৰায় তেওঁ ক’লে, “দ্বিতীয়বাৰো তেনে কৰা।” তেতিয়া তেওঁলোকে দ্বিতীয়বাৰো তাকেই কৰিলে। তেওঁ আকৌ ক’লে, “তৃতীয়বাৰো তেনেকৈ কৰা।” তাতে তেওঁলোকে তৃতীয়বাৰো কৰিলে। 35 তেতিয়া বেদীৰ চাৰিওফালে পানী বৈ গ’ল আৰু সেই খালো পানীৰে পূৰ কৰিলে।

36 পাছত সন্ধ্যা বেলাৰ নৈবেদ্য দিয়াৰ সময়ত এলিয়া ভাববাদীয়ে ওচৰলৈ আহি ক’লে, “হে অশ্বাহামৰ, ইছাহাকৰ আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, ইশ্বায়েলৰ মাজত তুমিয়েই যে ঈশ্বৰ আৰু মই তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ বাক্যৰ পৰভাৱত মই যে এই সকলো কাৰ্য কৰিছোঁ, ইয়াক আজি সকলোৰে জানক। 37 হে যিহোৱা, তুমিয়েই যে ঈশ্বৰ আৰু তুমিয়েই যে এওঁলোকৰ মন পুনৰায় তোমালৈ ঘূৰাই আনিছা, সেই বিষয়ে এই লোকসকলে জানিবৰ কাৰণে, হে যিহোৱা, মোৰ এই কথা শুনা।”

38 তেতিয়া যিহোৱাৰ অগ্নি পৰি, সেই হোম-বলি, খৰি, শিল, আৰু মাটি গ্ৰাস কৰিলে, আৰু খালত থকা পানীকো চেলেকি পেলালে। 39 লোক সকলে যেতিয়া এই কাৰ্য দেখিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে মাটিলৈ মুখ কৰি পৰি ক’লে, “যিহোৱায়েই ঈশ্বৰ! যিহোৱায়েই ঈশ্বৰ!” 40 তেতিয়া এলিয়াই তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে বালৰ ভাববাদীসকলক ধৰা। তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনকো পলাই সাৰি যাব নিদিবা।” তেতিয়া তেওঁলোকে ভাববাদীসকলক ধৰিলে আৰু এলিয়াই তেওঁলোকক কীচোন জুৰিলে নি, সেই ঠাইত তেওঁলোকক বধ কৰিলে।

41 পাছত এলিয়াই আহাবক ক’লে, উঠা, গৈ ভোজন-পান কৰা; কিয়নো বৰ বৰষুণৰ শব্দ হৈছে।” 42 তেতিয়া আহাবে ভোজন-পান কৰিবলৈ উঠি গ’ল। এলিয়াই কৰ্মিল পৰুতৰ টিঙলৈ গৈ মাটিত প্ৰণিপাত কৰি তেওঁৰ আৰ্হু দুটাৰ মাজত নিজৰ মুখ ৰাখিলে।

43 পাছত তেওঁ নিজৰ দাসক ক’লে, “এতিয়া উঠি গৈ সাগৰৰ ফালে চোৱা।” তাতে তেওঁ উঠি গৈ চাই ক’লে, “তাত একোৱেই নাই।” তেতিয়া এলিয়াই ক’লে, “তুমি আকৌ যোৱা আৰু সাতবাৰ এইদৰে কৰা।” 44 পাছত সপ্তমবাৰ চাওঁতে, তেওঁ ক’লে, “চাওঁক, মানুহৰ হাতৰ সমান সৰু মেঘ এডোখৰ সাগৰৰ পৰা উঠিছে।” তেতিয়া এলিয়াই ক’লে, “তুমি উঠি গৈ আহাবক কোৱা, ‘বৰষুণে আপোনাক যাবলৈ ৰাধা দিয়াৰ আগতে আপুনি ৰথ সজাই নামি যাওঁক।’” 45 ইয়াৰ অলপ পাছত মেঘেৰে আৰু বতাহেৰে আকাশ ক’লা হৈ উঠিল আৰু বৰষুণ হ’ল। আৰু আহাবে ৰথত উঠি যিঞ্জিৰয়েললৈ গ’ল। 46 তাৰ অলপ পাছত যিহোৱাৰ হাত এলিয়াৰ ওপৰত স্থিতি হোৱাত, তেওঁ কঁকাল বান্ধি যিঞ্জিৰয়েলত সোমোৱা ঠাইলৈকে আহাবৰ আগে আগে লৰ ধৰিলে।

19 অধ্যায়

এলিয়া পলাই যোৱা। তেওঁক ঈশ্বৰে দৰ্শন দিয়া। ইলীচাক আমনংৰণ কৰা।

1 পাছত আহাবে, এলিয়াই কৰা সেই সকলো কাব্যৰ কথা আৰু বিশেষকৈ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই আটাই বালৰ ভাববাদীসকলক বধ কৰা কথা ঙ্গেজবলৰ আগত ক'লে। 2 তেতিয়া ঙ্গেজবলে এলিয়াৰ ওচৰলৈ দূত পঠিয়াই এই কথা কোৱালে বোলে, “কাইলৈ এনে সময়ত যদি মই তোমাৰ পৰাণ তেওঁলোকৰ এজনৰ পৰাণৰ দৰে নকৰোঁ, তেন্তে দেৱতাবোৰে মোক অমুক আৰু তাওঁকেয়ো অধিক দণ্ড দিয়ক।” 3 সেই বিষয়ে শুনি এলিয়াই উঠি নিজ পৰাণৰক্ষাৰ বাবে পলাই গ'ল আৰু যিহূদাৰ অধীনত থকা বেৰ-চেৰালৈ আহি নিজৰ দাসক তাতই এৰিলে।

4 কিন্তু তেওঁ নিজে এদিনৰ বাট মৰুপ্ৰান্তৰ মাজেদি গৈ এজোপা ৰোতম গছৰ তলত বহিল। তেওঁ নিজৰ বাবে মৃত্যু পৰাৰথনা কৰিলে আৰু ক'লে, “এয়ে যথেষ্ট, হে যিহোৱা, মোৰ পৰাণ লোৱা, কিয়নো মই নিজ পুৰুষপুৰুষসকলতকৈ উত্তম নহওঁ।” 5 তাৰ পাছত তেওঁ এজোপা ৰোতম গছৰ তলত বাগৰ দি টোপনি গ'ল। হঠাৎ এজন দূতে তেওঁক চুই ক'লে, “উঠা আৰু ভোজন কৰা।” 6 তেতিয়া এলিয়াই নিজ মূৰ-শিতানত, তপত শিলত সিজোৱা এটা পিঠা আৰু এটেকেলি পানী দেখিলে। তেতিয়া তেওঁ ভোজন কৰি পুনৰায় বাগৰ দিলে।

7 পাছত যিহোৱাৰ দূতে দ্বিতীয়বাৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক প্ৰৰশ কৰি ক'লে, “উঠা আৰু ভোজন কৰা, কিয়নো এই যাংৰাৰ বাবে তোমাক অধিক শক্তিৰ প্ৰয়োজন।” 8 তেতিয়া তেওঁ উঠি ভোজন-পান কৰিলে আৰু সেই আহাৰৰ শক্তিবৈ চম্পিশ দিন চম্পিশ ৰাতি যাংৰা কৰি যিহোৱাৰ পৰ্বত হেৰেৰ পালে।

9 তেওঁ এটা গুহালৈ গৈ তাত ৰাতিটো থাকিল। তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল আৰু তেওঁক ক'লে, “হে এলিয়া, তুমি ইয়াত কি কৰিছা?” 10 তেতিয়া এলিয়াই উত্তৰ দিলে, “মই বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পক্ষে অতিশয় উদ্যোগী, কিয়নো ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে আপোনাৰ নিয়মটি ত্যাগ কৰিলে, আপোনাৰ যজ্ঞ-বেদীবোৰ ভাঙি পেলালে, ভাববাদীসকলক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰিলে। কেৱল মইহে অৱশিষ্ট আছোঁ আৰু তেওঁলোকে মোৰো পৰাণ ল'বলৈ বিচাৰি আছে।”

11 যিহোৱাই ক'লে, “বাহিৰলৈ ওলাই যোৱা আৰু পৰ্বতৰ ওপৰলৈ আহি মোৰ সন্মুখত থিয় হোৱা।” তেতিয়া সেই ঠায়েদি যিহোৱাই গমণ কৰিলে আৰু তাত যিহোৱাৰ আগে আগে অতিশয় পৰ্বতৰ বায়ুৰে পৰ্বতবোৰ আৰু শিলবোৰ ভাঙি পেলালে; কিন্তু সেই বায়ুত যিহোৱা নাছিল। বায়ুৰ পাছত ভূমিকম্প হ'ল, কিন্তু সেই ভূমিকম্পটো যিহোৱা নাছিল। 12 ভূমিকম্পৰ পাছত অগ্নি হ'ল, কিন্তু সেই অগ্নিটো যিহোৱা নাছিল। অগ্নিৰ পাছত এটি মৃদু স্বৰ শুনা গ'ল।

13 সেই স্বৰ শুনা মাত্ৰকৈ এলিয়াই চাদৰেৰে মুখখন ঢাকি বাহিৰলৈ ওলাই আহিল, আৰু গুহাৰ সন্মুখত থিয় হ'ল। তেতিয়া তেওঁলৈ সেই মাত আহিল আৰু ক'লে, “হে এলিয়া, তুমি ইয়াত কি কৰিছা?” 14 এলিয়াই উত্তৰ দি ক'লে, “মই বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পক্ষে অতিশয় উদ্যোগী, কিয়নো ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে আপোনাৰ নিয়মটি ত্যাগ কৰিলে, আপোনাৰ যজ্ঞ-বেদীবোৰ ভাঙি পেলালে আৰু আপোনাৰ ভাববাদীসকলকো তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰিলে। কেৱল মইহে অৱশিষ্ট আছোঁ আৰু তেওঁলোকে মোৰো পৰাণ ল'বলৈ বিচাৰি আছে।”

15 তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তুমি নিজ বাটে উলটি দম্বেচকৰ মৰুপ্ৰান্তলৈ যোৱা আৰু যেতিয়া তুমি তাত উপস্থিত হ'বা, তেতিয়া তুমি অৰামৰ ওপৰত ৰজা হ'বলৈ হজায়েলক অভিষেক কৰিবা; 16 আৰু ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা হ'বলৈ নিমচীৰ পুংৰ য়েহুক অভিষেক কৰিবা, আৰু তোমাৰ পদত ভাববাদী হ'বলৈ আবেল-মহোলাত থকা চাফটৰ পুংৰ ইলীচাক অভিষেক কৰিবা।

17 সেই সময়ত এনে ঘটনা ঘটে যে, যিহোৱে হজায়েলৰ তৰোৱালৰ পৰা পলাই য়েহুৱে সেই জনক বধ কৰিব আৰু যি ঘন য়েহুৰ তৰোৱালৰ পৰা পলাই সেই জনক ইলীচাই বধ কৰিব। 18 কিন্তু ইশ্বায়েলৰ মাজত মই নিজৰ বাবে সাত হাজাৰ লোক অৱশিষ্ট ৰাখিম, কিয়নো তেওঁলোকৰ কোনো এজনেই বালৰ সন্মুখত আঠকঢ়া নাই, আৰু তেওঁলোকৰ কোনো এজনৰ মুখে তেওঁক চুমা খোৱা নাই।”

19 তেতিয়া এলিয়াই সেই ঠাই এৰি গ'ল আৰু চাফটৰ পুংৰ ইলীচাক লগ পালে; সেই সময়ত তেওঁ হাল বাই আছিল; বাৰ হাল যাঁড়-গৰু তেওঁৰ আগত আছিল; আৰু শেষৰ হালৰ লগত তেওঁ নিজে আছিল। তাতে এলিয়াই ইলীচাৰ ওচৰলৈ আগবাঢ়ি গ'ল আৰু নিজৰ গাৰ চাদৰখন তেওঁৰ গাৰ ওপৰত উৰাই দিলে। 20 তেতিয়া ইলীচাই যাঁড়বোৰ এৰি, এলিয়াৰ পাছে পাছে লৰি গ'ল; ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “বিনয় কৰোঁ মই মোৰ আই-বোপাইক চুমা খাই আহিবলৈ আপুনি মোক অনুমতি দিয়ক; তাৰ পাছত আপোনাৰ পাছে পাছে চলিম।” তেওঁ ইলীচাক ক'লে, “উলটি যোৱা, কিন্তু মই তোমালৈ যি কৰিলোঁ সেই বিষয়ে ভাবিবা?” 21 তেতিয়া ইলীচাই তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা উলটি গ'ল আৰু সেই হাল যাঁড়বোৰ বধ কৰি, তাৰ নাঙল আৰু যুঁৱলিৰ কাঠেৰে তাৰ মঙহ তৈয়াৰ কৰিলে আৰু লোকসকলক দিলে; তাতে তেওঁলোকে সেয়ে ভোজন কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ উঠি এলিয়াৰ অনুগামী হৈ তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰিলে।

20 অধ্যায়

আহাবে দুবাৰ অৰামীয়াসকলক জয় কৰা।

1 পাছত অৰামৰ ৰজা বিন-হদ্দে নিজৰ সৈন্য সমূহক গোট খোৱালে; তেওঁৰ লগত বচিবশ জন ৰজা, যোঁৰা আৰু ৰথবোৰ আছিল। তেওঁ গৈ চমৰিয়া অৱৰোধ কৰিলে, আৰু চমৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। 2 তেওঁ নগৰলৈ ইশ্বায়েলৰ ৰজা আহাবৰ ওচৰলৈ দূত পঠিয়াই তেওঁক ক'লে, “বিন-হদ্দে এই কথা কৈছে: 3 ‘তোমাৰ ৰূপ আৰু সোণ মোৰ; আৰু তোমাৰ সবাতকৈ উত্তম পত্নীসকল আৰু সন্তান সকল আটাইবোৰ এতিয়াৰ পৰা মোৰেই।’”

4 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই উত্তৰ দি ক'লে, “হে মোৰ পৰভু মহাৰাজ, আপুনি যিদৰে কৈছে তেনেই হ'ব। মই আৰু মোৰ সকলো আপোনাৰেই।” 5 পাছত দূতবোৰে পুনৰায় আহি ক'লে, “বিন-হদ্দে এই কথা কৈছে, ‘তুমি তোমাৰ ৰূপ, সোণ, পল্লীসকল আৰু সন্তান সকলক মোলৈ শোধাই দিয়া বুলি ক'বলৈ তোমাৰ ওচৰলৈ দূত পঠিয়াইছাঁ হয়; 6 কিন্তু কাইলৈ এনে সময়ত মই মোৰ দাসবোৰক তোমাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াম, তাতে তেওঁলোকে তোমাৰ ঘৰত আৰু তোমাৰ দাসবোৰৰ ঘৰত বিচাৰ কৰি, তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত যি উত্তম, সেই সকলোকে দখল কৰি লৈ আহিব।”

7 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই দেশৰ বৃদ্ধ লোকসকলক মাতি আনি তেওঁলোকক ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, তোমালোকে বিবেচনা কৰি চোৱা কিদৰে এই মানুহজনে কেৱল অনিষ্টৰ চেষ্টা কৰিছে। কিয়নো তেওঁ মোৰ ডাৰিয়া আৰু সন্তান সকলক নিজৰ কৰিবলৈ আৰু মোৰ ৰূপ ও সোণৰ কাৰণেও আদেশ পঠিওৱাত, মই তেওঁক অস্বীকাৰ কৰা নাই।” 8 তেতিয়া বৃদ্ধ লোকসকল আৰু সকলো পৰজাই আহাবক ক'লে, “আপুনি তেওঁৰ কথা নুশুনিব আৰু সেই কথাত সন্মত নাহ'ব।”

9 এই হেতুকে আহাবে বিন-হদ্দৰ দূতবোৰক ক'লে, “মোৰ পৰভু মহাৰাজক ক'বা, ‘আপুনি প্ৰথমে আপোনাৰ দাসৰ ওচৰলৈ দূত পঠিয়াই যি কৈছিল, সেই সকলোকে মই কৰিম, কিন্তু দ্বিতীয়বাৰ যি দাবী কৰিছে সেই বিষয়ে হ'লে মই কৰিব নোৱাৰোঁ।” 10 পাছত দূতবোৰে গৈ তেওঁক সেই বাতৰি দিলে। 10 তেতিয়া বিন-হদ্দে তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই ক'লে, “এই চমৰিয়াৰ ধূলি যদি মোৰ পাছত অহা লোকসকলৰ পৰতিজনলৈ এমুঠিকৈ জোৰে, তেন্তে দেৱতাবোৰে মোক অমুক আৰু তাতকৈয়ো অধিক দণ্ড দিয়ক।”

11 তাতে ইশ্বায়েলৰ ৰজাই উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোকে তেওঁক কোৱাগৈ, ‘কোনো লোকেও যেন ৰণৰ সাজ গাত পিন্ধি, তেওঁ সাজ সোলোকোৱা জনৰ দৰে অহংকাৰ নকৰক।” 12 পাছত যি সময়ত বিন হদ্দ আৰু তেওঁৰ লগৰ ৰজাসকলে পৰ্জাবোৰত পান কৰি আছিল, তেতিয়া তেওঁ সেই বাতৰি শুনি নিজ দাসবোৰক ক'লে, “তোমালোকে ৰণৰ বেহ পাতা।” তেতিয়া তেওঁলোকে নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ বেহ পাতিলে।

13 চোৱা, এজন ডাববাদীয়ে ইশ্বায়েলৰ ৰজা আহাবৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তুমি সেই মহা লোক সকলৰ সৈন্য দলটো দেখিছা নে? চোৱা, আজি মই তেওঁলোকক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি দিম। তেতিয়া ময়েই যে যিহোৱা সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা।” 14 আহাবে ক'লে, “কাৰ দ্বাৰাই এনে কৰিবা?” ডাববাদীজনে ক'লে, “যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, পৰদেশত সেৱা কৰা অধিপতি সকলৰ ডেকাসকলৰ দ্বাৰাই।” তেতিয়া আহাবে সুধিলে, “যুদ্ধ কোনে আৰম্ভ কৰিবা?” 15 তেওঁ ক'লে, “তুমি।” পাছত তেওঁ পৰদেশৰ অধিপতি সকলৰ ডেকাসকলক একত্ৰিত কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ দূশ বচিৰ জন লোক পালে। তেওঁলোকৰ পাছত তেওঁ সকলো লোকক, ইশ্বায়েলৰ আটাই সন্তান সকলক একত্ৰিত কৰি, সাত হাজাৰ লোক হ'ল।

16 পাছত তেওঁলোকে দুপৰীয়া বাহিৰ ওলাই গ'ল; সেই সময়ত বিন-হদ্দ আৰু তেওঁক সহায় কৰিবলৈ সেই বচিৰ জন ৰজাই পৰ্জাবোৰত পান কৰি মনতীয়া হৈ আছিল। 17 তেতিয়া পৰদেশৰ অধিপতি সকলৰ ডেকাসকলে আগে আগে ওলাই গ'ল। তেতিয়া বিন-হদ্দে পঠিওৱা কিছুমান লোকে তেওঁক আহি খবৰ দিলে বোলে, “চমৰিয়াৰ পৰা লোকসকল বাহিৰলৈ ওলাই আহিছে।”

18 তেতিয়া বিন-হদ্দে ক'লে, “তেওঁলোকে সন্ধিৰ বাবেই ওলাই আহক বা যুদ্ধ কৰণেই ওলাই আহক, তেওঁলোকক জীয়াই জীয়াই ধৰিবা।” 19 এনেতে পৰদেশৰ অধিপতিৰ ডেকাসকল আৰু তেওঁলোকৰ পাছত যোৱা সৈন্যদল নগৰৰ বাহিৰ ওলাই গ'ল।

20 তেওঁলোকৰ পৰতিজনে নিজৰ নিজৰ সন্মুখত থকা লোকক বধ কৰিলে। তেতিয়া অৰামীয়াসকল পলাবলৈ ধৰাত, ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল। কিন্তু অৰামৰ ৰজা বিন-হদ্দে কিছুমান অশ্বাৰোহী সেনাৰ সৈতে যোঁৱাত উঠি পলাই সাৰিল। 21 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই ওলাই গৈ তেওঁলোকৰ যোঁৱা আৰু ৰথবোৰ নষ্ট কৰিলে আৰু অৰামীয়াসকলৰ মাজত মহা-সংহাৰ কৰিলে।

22 তাৰ পাছত সেই ডাববাদীয়ে ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে বোলে, “তুমি গৈ নিজকে বলবান কৰা আৰু তুমি সাৱধান হৈ নিজে কি কৰা উচিত, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰা, কিয়নো বছৰ ঘূৰি অহাৰ সময়ত অৰামৰ ৰজাই তোমাৰ বিৰুদ্ধে পুনৰায় আহিব।” 23 পাছত অৰামৰ ৰজাৰ দাসবোৰে তেওঁক কলে, “তেওঁলোকৰ দেৱতা পৰ্বতীয়া দেৱতা, এই কাৰণে তেওঁলোক আমিতকৈ শক্তিশালী আছিল। কিন্তু আমি যদি সমখলত তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰোঁ, তেতিয়া আমি নিশ্চয়ে তেওঁলোকতকৈ শক্তিশালী হৈ তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিম।

24 আৰু আপুনি ইয়াকো কৰক; ৰজাসকলক নিজ নিজ বাবৰ পৰা গুচাই, তেওঁলোকৰ বাবত সেনাপতি নিযুক্ত কৰক। 25 আৰু আপুনি হেৰুওৱা সৈন্য-সামন্তৰ যিমান যোঁৱা আৰু যিমান ৰথ আছিল, সিমান যোঁৱা আৰু ৰথ থকা সৈন্য গোটাক, তেতিয়া আমি সমখলত তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিম। তাতে আমি নিশ্চয়ে তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিম।” তেতিয়া বিন-হদ্দে তেওঁলোকৰ কথা শুনিলে, আৰু সেইদৰে কৰিলে।

26 পাছত নতুন বছৰৰ আৰম্ভণৰ পাছত বিন-হদ্দে অৰামীয়াসকলক গোটাই ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ অফেকলৈ উঠি গ'ল। 27 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক গোটোৱা হৈছিল আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহাৰীয় দৰব্য যোগোৱা আছিল। তেওঁলোকে অৰামীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যাংবা কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ সন্মুখত ছাউনি পাতিলে। তাতে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক ছাগলী পোৱালিৰ দুটা সবু জাকৰ নিচিনা দেখা গ'ল, কিন্তু অৰামীয়াসকল দেশ জুৰি আছিল।

28 সেই সময়ত ঈশ্বৰৰ এজন লোক আহি ইশ্বায়েলৰ ৰজাক ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে: অৰামীয়াসকলে কৈছে যে, যিহোৱা পৰ্বতীয়া ঈশ্বৰ, সমখলত থকা ঈশ্বৰ নহয়, এই কাৰণে মই সেই মহালোক সমূহক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি দিম, তেতিয়া ময়েই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিব।”

29 তাৰ পাছত তেওঁলোকে সাত দিনলৈকে সন্মুখা-সন্মুখি হৈ ছাউনিত থাকিল। সপ্তম দিনা যুদ্ধ লাগিল। তাতে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে একে দিনাই অৰামীয়াসকলৰ এক লাখ পদাতিক সৈন্যক সংহাৰ কৰিলে। 30 কিন্তু অৱশিষ্টসকল অফেকলৈ পলাই নগৰত সোমাল আৰু তাতে সেই নগৰৰ গড় সেই অৱশিষ্ট থকা সাতাইশ হাজাৰ লোকৰ ওপৰত পৰিল। বিন-হদদ নগৰৰ ভিতৰলৈ পলাই গৈ এটা ভিতৰ কোঠালিত সোমাল।

31 পাছত তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “চাওঁক, আমি শুনিছোঁ যে ইশ্বায়েল-বংশৰ ৰজাসকল দয়ালু ৰজা; এই হেতুকে বিনয় কৰোঁ, আমি ককালত চট পিন্ধি ডিঙিত লেজু লৈ, বাহিৰ হৈ ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ যাওঁহঁক; কিজানি তেওঁ আপোনাৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব।” 32 তেতিয়া তেওঁলোকে চট পিন্ধি, ডিঙিত লেজু লৈ, ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “আপোনাৰ দাস বিন-হদদ কৈছে, ‘মই বিনয় কৰোঁ, মোক জীয়াই ৰাখক।’” তেতিয়া আহাৰে ক'লে, “বিন-হদদ এতিয়াও জীয়াই আছে নে? তেওঁ মোৰ ভাই।”

33 তেতিয়া সেই লোকসকলে ইয়াকে শুভ লক্ষণ বুলি বুজি, তেওঁৰ মনৰ ভাব স্পষ্ট কৰি উলিয়াবলৈ বেগাই ক'লে, “আপোনাৰ ভাই বিন-হদদ জীয়াই আছে।” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে গৈ তেওঁক আনা।” তেতিয়া বিন-হদদ বাহিৰ ওলাই তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত, ৰজাই তেওঁক ৰখত তুলিলে। 34 তেতিয়া বিন-হদদ তেওঁক ক'লে, “মোৰ পিতৃয়ে তোমাৰ পিতৃৰ পৰা যি যি নগৰ লৈছিল, সেই নগৰবোৰক মই তোমাৰ পুনৰায় ঘূৰাই দিম আৰু মোৰ পিতৃয়ে যেনেকৈ চমৰিয়াত হাট-বজাৰ বহুৱাইছিল, তুমিও তোমাৰ কাৰণে সেইদৰে দক্ষিণত হাট-বজাৰ বহুৱাবা।” আহাৰে ক'লে, “মই এই চুক্তিৰেই তোমাৰ বিদায় কৰিম।” এইদৰে আহাৰে তেওঁৰ লগত নিয়ম বান্ধি তেওঁক বিদায় দিলে।

35 পাছত শিম্বা ভাববাদীসকলৰ মাজৰ এজনে তেওঁৰ লগৰ এজনক যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, মোক মাৰা।” কিন্তু সেই লোকজনে মাৰিবলৈ মান্তি নহ'ল। 36 তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, তুমি যিহোৱাৰ বাক্য নমনাৰ কাৰণে তুমি মোৰ ওচৰৰ পৰা যোৱা মাংৰকে এটা সিংহই তোমাৰ বধ কৰিব; পাছত তেওঁ তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা যোৱা মাংৰকে এটা সিংহই তেওঁক পাই বধ কৰিলে।

37 তেওঁ আৰু এজন লোকক পাই ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, মোক মাৰা।” তাতে সেই মানুহজনে তেওঁক মাৰি তেওঁক আঘাত কৰিলে। 38 পাছত সেই ভাববাদীয়ে গৈ চকুৰ ওপৰত কাপোৰ বান্ধি নিজকে চিনিব নোৱাৰা কৰি, বাটত ৰজালৈ বাট চাই থাকিল।

39 তাৰ পাছত ৰজা ওচৰেদি যাওঁতে, তেওঁ বৰ মাতেৰে ৰজাক ক'লে, “আপোনাৰ এই দাসে যুদ্ধলৈ যাওঁতে, এজন সৈনিক ঘূৰি আহি মোৰ ওচৰলৈ এজন শংৰুক আনি ক'লে, ‘এই লোকজনক ৰাখা, যদি তেওঁ কেনেকৈ হেৰায়, তেন্তে তাৰ প্ৰাণৰ সলনি তোমাৰ প্ৰাণ যাব, নাইবা তুমি এক কিস্কৰ পৰিমাণ ৰূপ দিব লাগিব।’” 40 কিন্তু আপোনাৰ এই দাসে ইফালে সিফালে কামত লাগি থাকোঁতে, সেই লোকজন পলাই গ'ল।” তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই তেওঁক ক'লে, “তেন্তে তোমাৰ তেনে দণ্ড হওঁক- তুমি নিজেই তাক নিশ্চয় কৰিলা।”

41 তেতিয়া সেই ভাববাদীজনে বেগাই নিজৰ চকুৰ ওপৰৰ পৰা কাপোৰ গুচালে; তাতে ইশ্বায়েলৰ ৰজাই, তেওঁ যে ভাববাদীসকলৰ মাজৰ এজন, তাক চিনি পালে। 42 পাছত তেওঁ ৰজাক ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মই যি জনক বিনাশৰ অৰ্থে বৰ্জিত কৰিছিলোঁ, তুমি নিজ হাতৰ পৰা তেওঁক এৰি দিলা; এই কাৰণে তেওঁৰ প্ৰাণৰ সলনি তোমাৰ প্ৰাণ আৰু তেওঁৰ পৰজাসকলৰ সলনি তোমাৰ পৰজাসকলৰ প্ৰাণ যাব।’” 43 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজা অসন্তুষ্ট হ'ল, আৰু খণ্ডেৰে ঘৰলৈ গ'ল। পাছত চমৰিয়াত আহি উপস্থিত হ'ল।

21 অধ্যায়

আহাৰে নাবোতক বধ কৰি তেওঁৰ দৰাক্ষাবাৰী অধিকাৰ কৰা।

1 তাৰ পাছত এনে ঘটনা ঘটিল যে, যিঞ্জিৰয়েলীয়া নাবোতৰ এখন দৰাক্ষাবাৰী আছিল; আৰু সেই দৰাক্ষাবাৰী যিঞ্জিৰয়েলত চমৰিয়াৰ ৰজা আহাৰৰ ৰাজ গৃহৰ ওচৰতে আছিল। 2 আহাৰে নাবোতক ক'লে, “তোমাৰ দৰাক্ষাবাৰীখন মোক দিয়া, মই তাক শাকৰ বাৰী কৰিম, কাৰণ সেয়ে মোৰ ঘৰৰ ওচৰতে আছে; মই তাৰ সলনি তোমাৰ তাতকৈ উত্তম আন এখন দৰাক্ষাবাৰী দিম, বা যদি তুমি ইচ্ছা কৰা তেনেহলে তাৰ যি ৰূপ হ'ব, তাৰ মূল্যও তোমাৰ দিম।”

3 তেতিয়া নাবোতে আহাৰক ক'লে, “মই যে মোৰ পৈতৃক সম্পত্তি আপোনাৰ দিম, যিহোৱাই সেই বিষয়ে নিষেধ কৰক।”

4 তেতিয়া আহাৰে খণ্ডীয়াল আৰু অসন্তুষ্ট হৈ নিজ ৰাজ-গৃহলৈ ঘূৰি আহিল; কিয়নো যিঞ্জিৰয়েলীয়া নাবোতে তেওঁক এই কথাষাৰেৰে উত্তৰ দিছিল বোলে, “মই মোৰ পৈতৃক সম্পত্তি আপোনাৰ নিদিওঁ।” তেওঁ নিজ শয্যাৰ বাগৰ দি, মুখ ঘূৰাই, অনাহাৰে থাকিল।

5 তেতিয়া তেওঁৰ পত্নী ঈজেবলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “তুমি যে আহাৰ গ্ৰহণ কৰা নাই, তোমাৰ মনত এনে কি বেজাৰ আছে?” 6 এনেতে ৰজাই তেওঁক ক'লে, “মই যিঞ্জিৰয়েলীয়া নাবোতক কৈছিলোঁ, ‘তোমাৰ দৰাক্ষাবাৰীখন মোলৈ বিস্কী কৰি দিয়া, বা তুমি যদি সন্তুষ্ট হোৱা তেনেহলে তাৰ সলনি মই তোমাৰ আন এখন দৰাক্ষাবাৰীও দিম।’ তেতিয়া তেওঁ মোক উত্তৰ দি ক'লে, ‘মই মোৰ দৰাক্ষাবাৰী আপোনাৰ নিদিওঁ।’” 7 তেতিয়া তেওঁৰ পত্নী ঈজেবলে তেওঁক ক'লে, “তুমিয়েই জানো এতিয়াও ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰাজং নকৰা? উঠা আৰু ভোজন কৰা; তোমাৰ মন আনন্দিত হওঁক। যিঞ্জিৰয়েলীয়া নাবোতৰ দৰাক্ষাবাৰী মই তোমাৰ কৰিম।”

৪ পাছত ঈজেবলে আহাৰৰ নামেৰে পংৰ লিখি তেওঁৰ মোহৰেৰে মোহৰ মাৰি, নাবোতৰ নগৰত বাস কৰা বৃদ্ধ লোকসকললৈ, তেওঁৰ সৈতে সভাত বহা প্ৰধান লোকসকল আৰু তেওঁৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া সকলৰ ওচৰলৈ সেই পংৰবোৰ পঠিয়াই দিলে।⁹ তাই পংৰবোৰত এই কথা লিখিছিল, “তোমালোকে উপবাস প্ৰচাৰ কৰা; আৰু লোকসকলৰ মাজত নাবোতক ওখ পদত ঠাই দিয়া;¹⁰ তেওঁৰ লগত দুজন অস। লোককো ঠাই দিয়া যেন সেই দুজন লোকে তেওঁৰ অস্থিত সাক্ষ্য দি কয় বোলে, “তুমি ঈশ্বৰক আৰু ৰজাক শাও দিলা।” তাৰ পাছত তোমালোকে তেওঁক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি তেওঁক শিল দলিয়াই বধ কৰা।

11 তেতিয়া নাবোতৰ নগৰৰ লোকসকলে, অৰ্থাৎ সেই নগৰবাসী বৃদ্ধ আৰু প্ৰধান লোকসকলে, ঈজেবলে তেওঁলোকলৈ পত্ৰবোৰত লিখি পঠিওৱাৰ দৰে, সেই লোকসকলে পংৰত লিখা আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলে।¹² তেওঁলোকে উপবাস প্ৰচাৰ কৰি লোকসকলৰ মাজত নাবোতক তেওঁলোকৰ ওপৰত ওখ পদত ঠাই দিলে।¹³ আৰু সেই অস। লোক দুজনে প্ৰকাশ কৰি তেওঁৰ আগত বহিল। তেতিয়া সেই লোক দুজনে নাবোতৰ বিষয়ে লোকসকলৰ আগত এই সাক্ষ্য দি ক’লে বোলে, “নাবোত ঈশ্বৰক আৰু ৰজাকো শাও দিলে।” তেতিয়া লোকসকলে তেওঁক নগৰৰ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে, আৰু শিল দলিয়াই তেওঁক বধ কৰিলে।¹⁴ তাৰ পাছত সেই বৃদ্ধ লোকসকলে ঈজেবলৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই কোৱালে বোলে, “নাবোতলৈ শিল দলিওৱাত, তেওঁৰ মৃত্যু হ’ল।”

15 তেতিয়া নাবোতলৈ শিল দলিওৱাত, তেওঁৰ মৃত্যু হোৱাৰ কথা শুনা মাত্ৰকৈ ঈজেবলে আহাৰক ক’লে, “উঠা, যিঞ্জিৰয়েলীয়া নাবোত যি দৰাফাবাৰী তোমাক বিক্ৰী কৰিবলৈ অসম্মত আছিল, তাক অধিকাৰ কৰাং; কিয়নো নাবোত জীয়াই থকা নাই, তেওঁৰ মৃত্যু হ’ল।¹⁶ যেতিয়া আহাৰে নাবোতৰ মৃত্যু হোৱাৰ কথা শুনিলে তেতিয়া তেওঁ উঠি যিঞ্জিৰয়েলীয়া নাবোতৰ দৰাফাবাৰীখন অধিকাৰ কৰিবলৈ নামি গ’ল।

17 সেই সময়ত তিচৰীয়া এলিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিল বোলে,¹⁸ “উঠা, চমৰিয়া-নিবাসী ইশ্বায়েলৰ ৰজা আহাৰৰ লগত সাক্ষ্য কৰিবলৈ যোৱা। তেওঁ নাবোতৰ দৰাফাবাৰীত আছে; তেওঁ তাক অধিকাৰ কৰিবলৈ সেই ঠাইলৈ গ’ল।

19 তুমি তেওঁৰ আগত এই কথা ক’বা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “তুমি নৰ-বধ কৰি উত্তৰাধিকাৰ লেছা নে?” আৰু তুমি তেওঁক ক’বা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “যি ঠাইত কুকুৰবোৰে নাবোতৰ তেজ চেলেকি খালে, সেই ঠাইত কুকুৰবোৰে তোমাৰো তেজ চেলেকি খাব। হয়, তোমাৰো তেজ চেলেকি খাব।”²⁰ তেতিয়া আহাৰে এলিয়াক কলে, “হে মোৰ শংৰু, তুমি মোক বিচাৰি পাল্লা নে?” তেতিয়া তেওঁ ক’লে, “হয়, মই তোমাক বিচাৰি পালোঁ, কিয়নো যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি পাপ, তুমি তাকে কৰিবলৈ নিজকে বেচি দিলা।

21 যিহোৱাই তোমাক এই কথা কৈছে: মই তোমালৈ অমঙ্গল ঘটাম আৰু তোমাক সম্পূৰ্ণৰূপে ধংস কৰিম আৰু তোমাৰ সম্বন্ধীয়া প্ৰতিজন পুৰুষক বা ইশ্বায়েলৰ মাজত বন্দী বা মৃত্ৰ অৱস্থাত থকা দুয়োকে উচ্ছন্ন কৰিম।²² আৰু যি অসন্তোষজনক কাৰ্যবোৰেৰে তুমি মোৰ ক্ৰোধ উত্তেজিত কৰিলা আৰু ইশ্বায়েলক পাপ কৰোৱালা, সেই কাৰণে মই তোমাৰ বংশ, নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামৰ বংশ আৰু অস্থিয়াৰ পুত্ৰ বাচাৰ বংশৰ দৰে কৰিম।

23 আৰু যিহোৱাই ঈজেবলৰ বিষয়েও কৈছে বোলে, ‘যিঞ্জিৰয়েলৰ গড়ৰ কাষত ঈজেবলক কুকুৰবোৰে খাব।’²⁴ আহাৰৰ বংশৰ যি জন লোকৰ যেতিয়া নগৰত মৃত্যু হ’ব- তেওঁক কুকুৰবোৰে খাব। আৰু যি জন লোকৰ নগৰৰ বাহিৰত মৃত্যু হ’ব, তেওঁক আকাশৰ চৰাইবোৰে খাব।’²⁵ কিন্তু যি জনক নিজ পত্নী ঈজেবলে উত্তেজিত কৰাই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিবলৈ নিজকে বেচিলে, সেই আহাৰৰ দৰে কোনো এজন লোক নাছিল।²⁶ আৰু যিহোৱাই যি ইমোৰীয়াসকলক ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সন্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিলে, তেওঁলোকৰ সকলো কৰ্মৰ দৰে, তেওঁ প্ৰতিমাবোৰৰ পাছত চলোঁতা হৈ অতিশয় যিগলগীয়া কাৰ্য কৰিলে।

27 যেতিয়া আহাৰে এইবোৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ফালিলে আৰু গাত চট কাপোৰ পিন্ধি লযোন দিলে আৰু চটত শয়ন কৰি অতি দুখী হ’ল।²⁸ পাছত তিচৰীয়া এলিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিল বোলে,²⁹ “আহাৰে মোৰ দৃষ্টিত কেনেকৈ নিজকে বধ কৰিছে, সেই বিষয়ে তুমি দেখিছা নে? কিয়নো তেওঁ মোৰ আগত নিজকে নৰ কৰিলে, এই হেতুকে মই তেওঁৰ আয়ুসৰ কালত সেই অমঙ্গল নঘটাম, কিন্তু তেওঁৰ পুত্ৰৰ দিনত তেওঁৰ বংশলৈ সেই অমঙ্গল ঘটাম।”

22 অধ্যায়

অৱানীয়াসকলৰ সৈতে আহাৰ আৰু যিহোচাফটে যুদ্ধ কৰা। আহাৰৰ মৃত্যু।

1 পাছত তিনি বছৰলৈকে অৰাম আৰু ইশ্বায়েলে যুদ্ধ নকৰাকৈ ক্ষান্ত হৈ থাকিল।² তেতিয়া সেই তৃতীয় বছৰত যিহুদাৰ ৰজা যিহোচাফটে ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ নামি আহিল।

3 সেই সময়ত ইশ্বায়েলৰ ৰজাই নিজ দাসবোৰক ক’লে, “ৰামো-গিলিয়দত যে আমাৰ অধিকাৰ আছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানা নে? তেনেহলে তাক আমি ৰজা অৰামৰ হাতৰ পৰা লৈ আমাৰ অধীন কৰিবলৈ সেই বিষয়ে কিয় একোকে কৰা নাই?”⁴ তেতিয়া তেওঁ যিহোচাফটক ক’লে, “আপুনি মোৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ ৰামো-গিলিয়দলৈ যাব নে?” তেতিয়া যিহোচাফটে ইশ্বায়েলৰ ৰজাক ক’লে, “আপুনি যেনে, মইয়ো তেনে; মোৰ পৰজা যেনে, আপোনাৰ পৰজাও তেনে আৰু মোৰ ঘোঁৰাবোৰ যেনে, আপোনাৰ ঘোঁৰাবোৰো তেনে।”

5 যিহোচাফটে ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ আগত পুনৰায় ক’লে, “মই বিনয় কৰোঁ, যিহোৱাৰ বাক্য কি, সেই বিষয়ে প্ৰথমে বিচাৰ কৰক।”⁶ তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই ডাববাদীসকলক অৰ্থাৎ প্ৰায় চাৰিশ লোকক গোটা হৈ তেওঁলোকক সুধিলে, “মই

ৰামো-গিলিয়দৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যাম নে, নে ক্ষত্ৰ হ'ম?" তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "যাওঁক, কিয়নো পৰভূৱে মহাৰাজৰ হাতত তাক সমৰ্পণ কৰিব।"

7 তেতিয়া যিহোচাফটে ক'লে, "আমাক পৰামৰ্শ দিবলৈ যিহোৱাৰ আন কোনো ভাববাদী ইয়াত আৰু আছে নে?" 8 এনেতে ইশ্বায়েলৰ ৰজাই যিহোচাফটক ক'লে, "এনে এজন আৰু ভাববাদী আছে যাৰ দ্বাৰাই আমি যিহোৱাৰ সহায়ৰ বাবে পৰামৰ্শ লব পাৰোঁ; তেওঁ যিহোৱাৰ পুত্ৰ মীখায়া, কিন্তু মই তেওঁক ঘিণ কৰোঁ, কিয়নো তেওঁ মোৰ বিষয়ে মঙ্গলৰ ভাববাণী প্ৰচাৰ নকৰে, কেৱল অমঙ্গলহে প্ৰচাৰ কৰে।" তেতিয়া যিহোচাফটে ক'লে, "মহাৰাজে যেন সেই ধৰণে কথা নক'ওঁক।" 9 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই নিজৰ এজন বিষয়া মাতি তেওঁক আজ্ঞা দি ক'লে, "যিহোৱাৰ পুত্ৰ মীখায়াক এতিয়াই লৈ আহ।"

10 সেই সময়ত ইশ্বায়েলৰ ৰজা আহাব আৰু যিহুদাৰ ৰজা যিহোচাফটে ৰাজবশ্ৰুৎৰ পিন্ধি, চমৰিয়াৰ পৰ্বতৰ স্থানৰ ওচৰৰ এখন মুকলি ঠাইত নিজ নিজ সিংহাসনত বহি আছিল; আৰু আটাই ভাববাদীসকলে তেওঁলোকৰ আগত ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি আছিল। 11 বিশেষকৈ কনানাৰ পুত্ৰ চিদ্দিকিয়াই নিজৰ কাৰণে লোহাৰ শিং এজোৰ সাজি লৈ ক'লে, "যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 'ইয়াৰ দ্বাৰাই তুমি অৰামীয়াসকলক সম্পূৰ্ণৰূপে সংহাৰ নকৰালৈকে তেওঁলোকক ইয়াৰে খুচি থাকিবা।'" 12 তেতিয়া আন আন ভাববাদীসকলেও সেইদৰেই ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি ক'লে, "আপুনি ৰামো-গিলিয়দলৈ আটক কৰক; তাতে আপুনি কৃতকাৰ্য্য হ'ব; কিয়নো যিহোৱাই তাক মহাৰাজৰ হাতত শোধাই দিব।"

13 পাছত যি জন লোকে মীখায়াক মাতিবলৈ গৈছিল, তেওঁগৈ তেওঁক ক'লে, "চোৱা, ভাববাদীসকলে একে মুখেৰে ৰজাৰ আগত মঙ্গলৰ কথা কৈছে। মই বিনয় কৰোঁ, তোমাৰ বাক্যও তেওঁলোকৰ এজনৰ বাক্যৰ দৰে হৈ তুমিও যেন মঙ্গলৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰা।" 14 তাতে মীখায়াই ক'লে, "যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, যিহোৱাই মোক যিদৰে ক'ব, মই সেইদৰেহে ক'ম।" 15 পাছত যেতিয়া তেওঁ ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিল, ৰজাই তেওঁক সুধিলে, "হে মীখায়া আমি ৰামো-গিলিয়দলৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ যাম নে, নে ক্ষত্ৰ হ'ম?" তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "যাওঁক, আপুনি কৃতকাৰ্য্য হ'ব আৰু যিহোৱাই তাক মহাৰাজৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব।"

16 তেতিয়া ৰজাই তেওঁক ক'লে, "তুমি যিহোৱাৰ নামেৰে মোক কেৱল সত্য বাক্য ক'বলৈ, মই তোমাক কিমানবাৰ শপত খুৱাম?" 17 তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "মই সন্মুখত ইশ্বায়েলক ৰখীয়া নোহোৱা মেৰ-ছাগৰ জাকৰ দৰে পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত ছিন্ন-ভিন্ন হৈ থকা দেখিলোঁ আৰু যিহোৱাই ক'লে, 'এইবোৰ ৰখীয়া নাই; তেওঁলোক পৰতিজনে যেন নিজ নিজ ঘৰলৈ শান্তিৰে উলটি যাওঁক।'"

18 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই যিহোচাফটক ক'লে, "তেওঁ মোৰ বিষয়ে মঙ্গলৰ ভাববাণী প্ৰচাৰ নকৰি কেৱল অমঙ্গলহে প্ৰচাৰ কৰিব, সেই বিষয়ে জানো মই পুৰুষে আপোনাৰ আগত কোৱা নাই?" 19 মীখায়াই পুনৰায় ক'লে, "বাৰু, তুমি যিহোৱাৰ বাক্য শুনা; মই যিহোৱাক নিজ সিংহাসনত বহি থকা দেখিলোঁ; সোঁফালে আৰু বাওঁফালে তেওঁৰ ওচৰত স্বৰ্গৰ সকলো বাহিনী থিয় হৈ আছিল।" 20 তাৰ পাছত যিহোৱাই ক'লে, "আহাবক গৈ ৰামো-গিলিয়দত পতিত হ'বৰ কাৰণে কোনে তেওঁক উত্তেজিত কৰিব?" তেতিয়া এজনে একেভাবে আৰু আনজনে আন ভাবে উত্তৰ দিবলৈ ধৰিলে।

21 তেতিয়া এক আশ্বাই ওলাই আহি যিহোৱাৰ সাক্ষাতে থিয় হৈ ক'লে, "মইয়ে তেওঁক উত্তেজিত কৰাম।" 22 তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, "কেনেকৈ?" তেওঁ ক'লে, "মই গৈ আটাই ভাববাদীসকলৰ মুখত মিছা কওঁতা আশ্বা হ'ম।" তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, "হয়, তুমি তেওঁক উত্তেজিত কৰিবা আৰু কৃতকাৰ্য্যও হ'বা। এতিয়া ওলাই যোৱা আৰু সেইদৰে কৰা।" 23 এই হেতুকে চোৱা, যিহোৱাই তোমাৰ এই সকলো ভাববাদীসকলৰ মুখত মিছা কওঁতা এক আশ্বা দিলে আৰু যিহোৱাই তোমাৰ বিষয়ে অমঙ্গলৰ কথাও ক'লে।"

24 তেতিয়া কনানাৰ পুত্ৰ চিদ্দিকিয়াই ওচৰলৈ আহি মীখায়াৰ গালত চৰ মাৰি ক'লে, "তোমাৰ লগত কথা ক'বৰ কাৰণে যিহোৱাৰ আশ্বা মোৰ পৰা তোমালৈ কোন প'খেদি গ'ল?" 25 তেতিয়া মীখায়াই ক'লে, "চোৱা, যি দিনা নিজকে লুকাবৰ কাৰণে ভিতৰ-কোঠালিলৈ সোমাই যাবা, সেই দিনাই তুমি সেই বিষয়ে জানিবা।"

26 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ ৰজাই আজ্ঞা কৰিলে, "মীখায়াক ধৰি নগৰৰ অধ্যক্ষ অমোনৰ আৰু মোৰ পুত্ৰ ৰাজকোঁৱৰ যোৱাচৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।" 27 তেতিয়া তেওঁক ক'বা, "ৰজাই এইদৰে কৈছে, এইজনক বন্দীশালত বন্ধ কৰি থোৱা আৰু মই শান্তিৰে উলটি নহালৈকে, তেওঁক খাবৰ কাৰণে অতি কম পৰিমাণে পিঠা আৰু পানী দিবা।" 28 তেতিয়া মীখায়াই ক'লে, "তুমি যদি কোনো ৰূপে শান্তিৰে উভটি আহাঁ, তেন্তে যিহোৱাই মোৰ মুখে এই বাক্য কোৱা নাই।" তেওঁ পুনৰায় ক'লে, "হে জাতি সমূহ, এই বিষয়ে সকলোৰে শুনক।"

29 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ ৰজা আৰু যিহুদাৰ ৰজা যিহোচাফটে ৰামো-গিলিয়দলৈ উঠি গ'ল। 30 ইশ্বায়েলৰ ৰজাই যিহোচাফটক ক'লে, "মই অন্য বেশ ধৰি যুদ্ধত সোমাম, কিন্তু আপুনি হ'লে আপোনাৰ ৰাজ-বশ্ৰুৎৰ পিন্ধি থাকিব লাগিব।" এনেতে ইশ্বায়েলৰ ৰজাই আন বেশ ধৰি যুদ্ধত সোমাল।

31 কিন্তু অৰামৰ ৰজাই নিজৰ ৰথৰ বঁচৰশ জন অধ্যক্ষক এই আজ্ঞা দিছিল, বোলে, "তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ বাহিৰে সবু কি বৰ আন কাৰো লগত যুদ্ধ নকৰিবা।" 32 এনেতে ৰথৰ অধ্যক্ষসকলে যেতিয়া যিহোচাফটক দেখিলে, তেতিয়া, "অৱশ্যে এওঁৰেই ইশ্বায়েলৰ ৰজা," এই বুলি কৈ তেওঁৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ এফলীয়া হৈ গ'ল; তাতে যিহোচাফটে আটাই পাবিবলৈ ধৰিলে। 33 তেতিয়া ৰথৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁক ইশ্বায়েলৰ ৰজা নহয় বুলি জানি, তেওঁৰ পাছত খেদিবলৈ এৰিলে।

34 কিন্তু কোনো এজন লোকে আন এজন লোকক মাৰিবলৈ ধনুৰ জোঁৰ টানি দৈৱৰূপে ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ কবচ আৰু উদৰ ৰক্ষাৰ জোৰাতে কাঁড় মাৰিলে। তেতিয়া আহাবে নিজৰ সাৰথিক ক'লে, "ৰথখন ঘূৰাই সৈন্যৰ মাজৰ পৰা মোক উলিয়াই লৈ যোৱা কিয়নো মই বৰকৈ আঘাতপ্ৰাপ্ত হ'লো।"

35 সেই দিনা বৰকৈ যুদ্ধ হ'ল আৰু অৰাৰ্মীয়াসকলৰ আগত ৰজাক থিয়কৈ ৰখাই হ'ল; কিন্তু গধূলিৰ সময়ত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল; তেওঁৰ ঘাৰ তেজ বৈ ৰখৰ তললৈ পৰিল। 36 তাৰ পাছত সূৰ্য মাৰ যোৱা সময়ত সৈন্য সমূহৰ মাজত সকলো ফালে এই কথা চিঞৰি কোৱা হ'ল, “পৰতিজনে নিজ নিজ নগৰ আৰু নিজ দেশলৈ গুচি যাওঁক।”

37 এইদৰে ৰজা আহাবৰ মৃত্যু হ'ল; তেওঁক চমৰিয়ালৈ অনা হ'ল আৰু লোকসকলে চমৰিয়াত তেওঁক মৈদাম দিলে। 38 পাছত লোকসকলে চমৰিয়াৰ পুখুৰীৰ পাৰত তেওঁৰ ৰথ ধুই থাকোতে, যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে, কুকুৰবোৰে তেওঁৰ সেই তেজ চেলেকি খালে; এইটোৱেই সেই ঠাই, য'ত ৰেশ্যাবোৰে গা ধুইছিল।

39 আহাবৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্তৰ বিষয়ে, তেওঁৰ সকলো কাৰ্য, তেওঁ নিৰুন্মাদ কৰা হাতী দাঁতৰ গৃহৰ আৰু তেওঁ সজা আটাই নগৰবোৰৰ কথা জানো ইশ্বায়েলৰ ইতিহাস পুস্তকখনত লিখা নাই? 40 এইদৰে আহাব নিজ পুৰুষ-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হোৱাত, তেওঁৰ পুংৰ অহজিয়া তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

যিহোচাফট আৰু অহজিয়াৰ ৰাজত্ব।

41 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজা আহাবৰ ৰাজত্বৰ চতুৰ্থ বছৰত, আচাৰ পুংৰ যিহোচাফটে যিহূদাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে। 42 যিহোচাফটে পঁয়ত্ৰিশ বছৰ বয়সত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁ যিৰূশালেমত পঁচিশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাতৃ চিলহীৰ জীয়েক অজুবা আছিল।

43 যিহোচাফটে নিজ পিতৃ আচাৰ পথত চলিলে; তেওঁ সেইবোৰৰ পৰা নুযুৰি, যিহোৱাৰ সাক্ষাতে সদাচৰণ কৰিলে। তথাপি পবিত্ৰ ঠাইবোৰ গুচুউৱা হোৱা নাছিল; লোকসকলে তেতিয়াও সেই পবিত্ৰ ঠাইবোৰত বলিদান কৰিছিল আৰু ধূপ জ্বলাইছিল।

44 ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ লগত যিহোচাফট মিলেৰে আছিল।

45 যিহোচাফটৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্তৰ বিষয়ে, তেওঁ সিদ্ধ কৰা পৰাক্ৰম আৰু তেওঁ কৰা যুদ্ধৰ কথাৰ বিষয়ে জানো যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস পুস্তকখনত লিখা নাই? 46 তেওঁৰ পিতৃ আচাৰ ৰাজত্বৰ কালত যি নট লোকসকল অৱশিষ্ট আছিল, তেওঁ সেই লোকসকলক দেশৰ পৰা দূৰ কৰিলে। 47 সেই কালত ইদামৰ ৰজা নাছিল; এজন প্ৰতিনিধিয়ে ৰাজ্য শাসন কৰিছিল।

48 পাছত যিহোচাফটে সোণৰ কাৰণে ওফীৰলৈ যাবলৈ জাহাজ সাজিলে; কিন্তু সেই জাহাজবোৰ যাব নোৱাৰিলে, কিয়নো ইচিয়োন-গেবৰত সেই জাহাজবোৰ ভাগি থাকিল। 49 তেতিয়া আহাবৰ পুংৰ অহজিয়াই যিহোচাফটক ক'লে, “আপোনাৰ দাসবোৰৰ সৈতে মোৰ দাসবোৰ জাহাজত যাওঁক।” কিন্তু যিহোচাফট সেই কথালৈ মান্তি নহ'ল। 50 পাছত যিহোচাফট তেওঁৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু তেওঁৰ ওপৰ-পিতৃ দায়ুদৰ নগৰত, তেওঁৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল। তেতিয়া তেওঁৰ পুংৰ যিহোৱাম তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

51 যিহূদাৰ যিহোচাফট ৰজাৰ ৰাজত্বৰ সপ্তদশ বছৰত আহাবৰ পুংৰ অহজিয়াই চমৰিয়াত ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ওপৰত দুবছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। 52 তেওঁ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে আৰু তেওঁ নিজ পিতৃ-মাতৃৰ পথত আৰু নবাটৰ পুত্ৰ যাৰকিয়ামে যিদৰে ইশ্বায়েলক পাপত লিপ্ত কৰাইছিল, সেই পথতে চলিলে। 53 তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ক্ৰোধ উত্তেজিত কৰিবলৈ, তেওঁৰ পিতৃৰ সকলো কাৰ্যৰ দৰেই বালক সেৱা কৰিলে, আৰু তাক পূজাও কৰিলে।

2 বাজারলি

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

1 ৰজাৰলী আৰু 2 ৰজাৰলী মূলতঃ এখন পুস্তক আছিল। যদিও ইহুদি ঐতিহ্য অনুসৰি ভাববাদী যিৰিমিয়াক এই 2 ৰজাৰলী পুস্তকৰ ৰচক হিচাপে স্বীকৃতি দিয়ে, তথাপিও বৰ্তমান বাইবেলৰ বৃত্তিধাৰী বৈশিষ্ট্যৰলীয়ে এই কাম এচাম বেনামী লিখকৰ দলৰ বুলি কয়, যাক বাইবেলৰ পঞ্চম পুস্তকৰ বুলি কোৱা হয়। 2 ৰজাৰলীয়ে দ্বিতীয় বিৰৰণৰ মূল বিষয় অনুসৰণ কৰে:ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বাধ্যতাই আশীৰ্বাদ কঢ়িয়াই আনে, আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি অবাধ্যতাই অভিশাপ আনে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 590-538 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগত।

এই পুস্তক খন লিখা হৈছিল মন্দিৰ প্ৰথম স্থাপিত হোৱাৰ সময়ত (1 ৰজাৰলী 8:8)

প্ৰাপক

ইশ্ৰায়েলৰ লোকসকল, আৰু বাইবেলৰ সকলো পাঠক।

উদ্দেশ্য

2 ৰজাৰলী পুস্তক হ'ল 1 ৰজাৰলী পুস্তকৰ পৰিশিষ্ট। এই পুস্তক খন হ'ল বিভাজিত ৰাজ্যৰ ৰজাসকলৰ কাহিনীৰ ধাৰাবাহিক (ইশ্ৰায়েল আৰু যিহূদা) এই 2 ৰজাৰলী পুস্তকৰ সমাপ্তি ইশ্ৰায়েল আৰু যিহূদাৰ লোকসকলৰ চূড়ান্ত উদ্ৰাঘাত আৰু যথাক্ৰমে অচুৰীয়া আৰু বেবিলনলৈ নিৰ্বাসন।

মূল বিষয়

বিচ্ছৰণ

প্ৰস্তাৱেখা

1. এলিচাৰ পৰিচৰ্যা — 1:1-8:29
2. আহাবৰ বংশৰ সমাপ্তি — 9:1-11:21
3. যোৱচৰ পৰা ইশ্ৰায়েলৰ শেষলৈ — 12:1-17:41
4. হিঙ্কিয়াৰ পৰা যিহূদাৰ শেষলৈ — 18:1-25:30

ৰজা অহজিয়াৰ আঘাত আৰু মৃত্যু।

1 আহাবৰ মৃত্যুৰ পাছত, মোৰাব দেশে ইশ্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে বিদেৰাহ-আচৰণ কৰিলে।

2 অহজিয়াই চমৰিয়াত তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰ-কোঠালিৰ খিড়কিয়েদি তললৈ পৰি আঘাত পালে। তেতিয়া তেওঁ কেইজনমান লোকক এইবুলি কৈ পঠাই দিলে যে, “তোমালোকে গৈ ইশ্ৰায়েলৰ দেৱতা বাল-জবুবৰ ওচৰত সোধা, এই আঘাতৰ পৰা মই সুস্থ হ'ম নে নাই।”

3 কিন্তু যিহোৱাৰ দূতে তিচবীয়া এলিয়াক ক'লে, “তুমি গৈ চমৰিয়াৰ ৰজাই পঠোৱা লোকসকলৰ লগত সাক্ষাত কৰি তেওঁলোকক কোৱা, ‘ইশ্ৰায়েল দেশত জানো ঈশ্বৰ নাই যে, তোমালোকে ইশ্ৰায়েলৰ বাল-জবুবৰ গুৰিত সুধিবলৈ গৈছা? 4 সেয়ে যিহোৱাই কৈছে, ‘তুমি যি শয্যাত পৰি আছা, তাৰ পৰা তুমি পুনৰ নুঠবা। তোমাৰ অৱশ্যেই মৃত্যু হ'ব।’” এলিয়াই সেই লোকসকলক লগ ধৰিলে আৰু এই দৰে কৈ গুছি গ'ল।

5 পাছত সেই লোকসকল ৰজাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি অহাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোক কিয় উডাটি আহিলা?” 6 উত্তৰত তেওঁলোকে ক'লে, “এজন মানুহে আমাৰ লগত সাক্ষাত কৰি ক'লে, ‘যি জনে আপোনালোকক পঠিয়াইছে, আপোনালোক যেন সেই ৰজাৰ ওচৰলৈ উডাটি গৈ তেওঁক জনায়, ‘যিহোৱাই কৈছে, ‘ইশ্ৰায়েল দেশত জানো ঈশ্বৰ নাই, আপুনি যে ইশ্ৰায়েলৰ দেৱতা বাল-জবুবৰ গুৰিত সুধিবৰ কাৰণে মানুহ পঠিয়াইছে? সেয়ে আপুনি যি শয্যাত পৰি আছে, তাৰ পৰা পুনৰ নুঠব, কিন্তু অৱশ্যেই মৃত্যু হ'ব।’”

7 ৰজাই তেওঁলোকক সুধিলে, “যি মানুহজনে তোমালোকৰ লগত সাক্ষাত কৰি এই কথা ক'লে, তেওঁ বাৰু দেখাত কেনেকুৱা আছিল?” 8 তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, “তেওঁ জন্তুৰ নোমেৰে তৈয়াৰী পোছাক পিন্ধিছিল আৰু তেওঁৰ কঁকালত আছিল চামৰাৰ কটিবন্ধন।” 9 ৰজাই ক'লে, “তেৱেঁ হৈছে তিচবীয়া এলিয়া।”

9 তাৰ পাছত ৰজাই এজন সেনাপতি আৰু তেওঁৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক এলিয়াৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে। এলিয়া সেই সময়ত পাহাৰৰ ওপৰত বহি আছিল। সেনাপতিজন এলিয়াৰ ওচৰলৈ উঠি গৈ ক'লে, “হে ঈশ্বৰৰ লোক, ৰজাই আপোনাক নামি আহিবলৈ কৈছে।” 10 এলিয়াই সেনাপতিজনক ক'লে, “মই যদি ঈশ্বৰৰ লোক হওঁ, তেন্তে আকাশৰ পৰা জুই নামি আহি যেন আপোনাক আৰু আপোনাৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক পুৰি গৰাস কৰে।” তেতিয়া আকাশৰ পৰা জুই নামি আহি সেই সেনাপতি আৰু তেওঁৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক গৰাস কৰিলে।

11 ৰজাই আকৌ এজন সেনাপতি আৰু তেওঁৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক এলিয়াৰ ওচৰলৈ পঠালে। সেই সেনাপতিয়েও এলিয়াক ক'লে, “হে ঈশ্বৰৰ লোক, ৰজাই আপোনাক এতিয়াই নামি আহিবলৈ কৈছে।” 12 এলিয়াই উত্তৰ দি ক'লে, “মই যদি ঈশ্বৰৰ

লোক হওঁ, তেন্তে আকাশৰ পৰা জুই নামি আহি যেন আপোনাক আৰু আপোনাৰ পঞ্চশজন সৈন্যক পুৰি স্বাস কৰে।” তেতিয়া পুনৰাই আকাশৰ পৰা ঈশ্বৰৰ জুই নামি আহি তেওঁক আৰু তেওঁৰ পঞ্চশজন সৈন্যক স্বাস কৰিলে।

13 তাৰ পাছত পুনৰ ৰজাই তৃতীয়বাৰলৈ এজন সেনাপতি আৰু তেওঁৰ পঞ্চশজন সৈন্যক পঠালে। এই তৃতীয় সেনাপতিয়ে ওপৰলৈ উঠি গৈ এলিয়াৰ সন্মুখত আঠকাটি মিনতি কৰিলে, “হে ঈশ্বৰৰ লোক, আপোনাৰ দৃষ্টিত মোৰ আৰু আপোনাৰ এই পঞ্চশজন দাসৰ জীৱন যেন বহুমূলীয়াৰূপে গ্ৰাহ্য হয়। 14 চাওক, আকাশৰ পৰা জুই নামি আগেয়ে অহা দুজন সেনাপতি আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সৈন্যকে পুৰি স্বাস কৰিলে; কিন্তু এইবাৰ আপোনাৰ দৃষ্টিত মোৰ পৰাণ বহুমূল্য হওক।”

15 তেতিয়া যিহোৱাৰ দূত এলিয়াক ক’লে, “তুমি তেওঁৰ লগত নামি যোৱা, তেওঁক ভয় নকৰিবা।” তাতে এলিয়াই তেওঁৰ লগত নামি আহি ৰজাৰ ওচৰলৈ গ’ল।

16 তেওঁ ৰজাক ক’লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘আপুনি ইষ্ৰায়েলৰ দেৱতা বাল-জুবুবৰ ওচৰলৈ লোক পঠাইছিল। ইষ্ৰায়েল দেশত জানো সুধিবৰ বাবে ঈশ্বৰ নাই? এনে কাম কৰাৰ কাৰণে যি শয্যাত আপুনি পৰি আছে, সেই শয্যাৰ পৰা আৰু উঠিব নোৱাৰিব; কিন্তু অৱশ্যেই মৃত্যু হ’ব।”

17 যিহোৱাই এলিয়াৰ যোগেদি যিদেৰ কৈছিল, সেইদেৰে ৰজা অহজিয়াৰ মৃত্যু হ’ল। অহজিয়াৰ কোনো পুংৰ সন্তান নথকাৰ বাবে তেওঁৰ ঠাইত যোৰাম ইস্ৰায়েলৰ ৰজা হ’ল। যিহূদাৰ ৰজা যিহোচাফটৰ পুত্ৰ যিহোৰামৰ ৰাজত্ব কালৰ দ্বিতীয় বছৰত যোৰাম ইস্ৰায়েলৰ ৰজা হৈছিল। 18 অহজিয়াৰ আন আন সকলো কৰ্মৰ বৃত্তান্ত ইষ্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ “ইতিহাস” পুস্তকখনত জানো লিখা নাই?

2 অধ্যায়

এলিয়া স্বৰ্গলৈ উঠি যোৱা।

1 যিহোৱাই যেতিয়া এলিয়াক ঘূৰিবতাহৰ দ্বাৰাই স্বৰ্গলৈ তুলি নিব বিচাৰিছিল, তেতিয়া এলিয়া আৰু ইলীচাই গিলগলৰ পৰা ওলাই গৈছিল। 2 এলিয়াই ইলীচাক ক’লে, “তুমি ইয়াতে থাকা; যিহোৱাই মোক বোঁএললৈ পঠাইছে।” কিন্তু ইলীচাই তেওঁক ক’লে, “যিহোৱাৰ শপত আৰু আপোনাৰ পৰাণৰ শপত, মই আপোনাক এৰি নাযাওঁ।” তাতে তেওঁলোক বোঁএললৈ নামি গ’ল।

3 বোঁএলত থকা শিষ্য ভাববাদীসকলৰ এটা দলে ইলীচাৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “যিহোৱাই যে আজি আপোনাৰ গুৰুক আপোনাৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যাব, সেই বিষয়ে আপুনি জানেনে?” ইলীচাই উত্তৰ দিলে, “হয়, মই জানো; কিন্তু তোমালোকে এই বিষয়ে একোকে নকৰা।” 4 তাৰ পাছত এলিয়াই তেওঁক ক’লে, “ইলীচা, তুমি ইয়াতে থাকা; কিয়নো যিহোৱাই মোক যিৰীহোলৈ পঠাইছে।” কিন্তু ইলীচাই ক’লে, “যিহোৱাৰ শপত আৰু আপোনাৰ পৰাণৰ শপত, মই আপোনাক এৰি নাযাওঁ।” তাতে তেওঁলোক যিৰীহোলৈ গ’ল।

5 যিৰীহোত থকা শিষ্য ভাববাদী ইলীচাৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “যিহোৱাই যে আজি আপোনাৰ গুৰুক আপোনাৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যাব, সেই বিষয়ে আপুনি জানেনে?” ইলীচাই উত্তৰ দিলে, “হয়, মই জানো; কিন্তু এই বিষয়ে তোমালোকে একোকে নকৰা।” 6 তাৰ পাছত এলিয়াই ইলীচাক ক’লে, “তুমি ইয়াতে থাকা; কিয়নো যিহোৱাই মোক যৰূদনলৈ পঠাইছে।” ইলীচাই উত্তৰ দিলে, “যিহোৱাৰ শপত আৰু আপোনাৰ পৰাণৰ শপত, মই আপোনাক এৰি নাযাওঁ।” সেয়ে তেওঁলোক দুয়ো যাবলৈ ধৰিলে।

7 এলিয়া আৰু ইলীচা দুয়ো যৰূদন নদীৰ পাৰত গৈ ৰ’ল আৰু তেওঁলোকৰ পৰা কিছু দূৰৈত পঞ্চশজন শিষ্য ভাববাদী আহি থিয় হ’ল। 8 এলিয়াই নিজৰ গাৰ চাদৰখন নুৰিয়াই লৈ যৰূদনৰ পানীত কোৱালে; তাতে পানী দুয়োফালে দুভাগ হৈ গ’ল আৰু তেওঁলোক দুজন শুকান মাটিৰ ওপৰেদি পাৰ হৈ গ’ল। 9 পাৰ হৈ যোৱাৰ পাছত এলিয়াই ইলীচাক ক’লে, “মোক কোৱা, তোমাৰ ওচৰৰ পৰা মোক তুলি নিয়াৰ আগেয়ে মই তোমাৰ কাৰণে কি কৰিম?” ইলীচাই উত্তৰত ক’লে, “মিনতি কৰোঁ, আপোনাৰ আত্মাৰ ক্ষমতাৰ দুগুণ আত্মা যেন মই পাওঁ।” 10 এলিয়াই ক’লে, “তুমি এক জটিল বিষয় বিচাৰিলা। তথাপিও তোমাৰ ওচৰৰ পৰা মোক লৈ যোৱাৰ সময়ত যদি তুমি মোক দেখা পোৱা, তেন্তে তুমি তাক পাবা; যদি দেখা নোপোৱা, তেন্তে নাপাবা।”

এলিয়াক স্বৰ্গলৈ তুলি নিয়া

11 তেওঁলোকে এইদেৰে কথা পাতি গৈ থাকোঁতেই, হঠাৎ এখন অগ্নিময় ৰথ আৰু অগ্নিময় কিছুমান ঘোঁৰা আহি তেওঁলোক দুজনক পৃথক কৰি দিলে, আৰু এক ঘূৰিবতাহত এলিয়া স্বৰ্গলৈ উঠি গুছি গ’ল। 12 ইলীচাই তাকে দেখি চিঞৰি উঠিল, “মোৰ পিতৃ, হে মোৰ পিতৃ, ইষ্ৰায়েলৰ ৰথ আৰু অশ্বাৰোহীসকল!” তাৰ পিছত ইলীচাই এলিয়াক পুনৰ দেখা নাপালে। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধৰি ফালি দুডোখৰ কৰিলে।

13 তাৰ পাছত এলিয়াৰ গাৰ পৰা পৰি যোৱা চাদৰখন তুলি লৈ তেওঁ উলটি আহি যৰূদনৰ তীৰত থিয় হ’ল। 14 এলিয়াৰ গাৰ পৰা পৰি যোৱা সেই চাদৰখনেৰে তেওঁ পানীত আঘাত কৰি ক’লে, “এলিয়াৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ক’ত?” যেতিয়া তেওঁ পানীত আঘাত কৰিলে, তেতিয়া পানী দুয়োকাষে দুভাগ হ’ল আৰু ইলীচা পাৰ হৈ গ’ল।

15 যিৰীহোৰ শিষ্য ভাববাদীসকলৰ দলেটোৱে যেতিয়া ইলীচাক দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁলোকে ক’লে, “এলিয়াৰ আত্মা ইলীচাৰ ওপৰত স্থিতি লৈছে।” সেইবাবে, তেওঁলোকে ইলীচাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আহিল আৰু তেওঁৰ সন্মুখত মাটিত উবুৰি হৈ পৰি প্ৰৰিণীত কৰিলে। 16 তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “চাওক, আপোনাৰ দাসবোৰৰ মাজত ইয়াত পঞ্চশজন শক্তিশালী লোক আছে। বিনয় কৰোঁ, তেওঁলোকক আপোনাৰ গুৰুক বিচাৰি যাবলৈ অনুমতি দিয়ক; হয়তো যিহোৱাৰ আত্মাই তেওঁক

তুলি লৈ গৈ কোনো পৰ্বত নাইবা কোনো উপত্যকাত পেলাই গৈছে।” কিন্তু ইলীচাই ক’লে, “নহয়! তেওঁলোকৰ কাকো পঠাব নালাগে।”¹⁷ কিন্তু ডাৱবাদীসকলৰ শিষ্যৰ দলটোৱে ইলীচাক মিনতি কৰি থকাত, তেওঁ লাজ পাই ক’লে, “ঠিক আছে, পঠাই দিয়া।” তাতে তেওঁলোকে পঞ্চাশজন লোকক পঠাই দিলে আৰু সেই পঞ্চাশজনে তিনি দিন ধৰি বিচৰা পাছতো এলিয়াক নাপালে।¹⁸ ইলীচা ঘিৰিহোত খকাৰ সময়তে তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ উলটি আহিল; ইলীচাই তেওঁলোকক ক’লে, “মই জানো তোমালোকক কোৱা নাছিলো, ‘নায়াৰা বুলি?’”

ইলীচাই পানী বিশুদ্ধ কৰা

¹⁹ এদিন নগৰৰ লোকসকলে ইলীচাক ক’লে, “মহাশয়, আপুনিতো দেখিছেই যে এক সুন্দৰ অৱস্থানত এই নগৰখন আছে। কিন্তু ইয়াৰ পানী বিশুদ্ধ নহয় আৰু ডুমিয়েও ডাল শস্য উৎপন্ন নকৰে।”

²⁰ ইলীচাই ক’লে, “আপোনালোকে এটা নতুন পাত্ৰত অলপ নিমখ লৈ মোৰ ওচৰলৈ আহক।” লোকসকলেও সেইদৰেই ইলীচাৰ ওচৰলৈ আনি দিলে।²¹ তেতিয়া ইলীচাই সেইখিনি লৈ পানীৰ ডুমুকৰ কাষলৈ ওলাই গ’ল আৰু তাত লোণখিনি পেলাই দি ক’লে, “যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, ‘মই এই পানী বিশুদ্ধ কৰিলোঁ; এতিয়াৰ পৰা এই পানী খাই কাৰো মৃত্যু নহ’ব আৰু ডুমিৰ উৎপাদন শস্যও নষ্ট নহ’ব।”²² এনেদৰে ইলীচাৰ কথামতে সেই পানী বিশুদ্ধ হৈ আজি পৰ্যন্ত তেনেদৰে আছে।

ইলীচাক বিদ্ৰূপ কৰাৰ ফল

²³ পাছত ইলীচা তাৰ পৰা বৈ এলিলৈ গ’ল। তেওঁ ওপৰলৈ উঠি গৈ থাকোতে বাটত কিছুমান সৰু ল’ৰাই নগৰৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁক বিদ্ৰূপ কৰি ক’ৰলৈ ধৰিলে, “ঐ তপামূৰা, সোনকালে সোনকালে উঠি যা; তপামূৰা!”²⁴ তেতিয়া ইলীচাই পাছফালে ঘূৰি সিহঁতৰ ফালে চাই যিহোৱাৰ নামেৰে সিহঁতক শাও দিলে; তেতিয়া বননিৰ পৰা হঠাৎ দুজনী ভালুক ওলাই আহিল আৰু সিহঁতৰ মাজৰ বিয়াল্লিষ্টা ল’ৰাক ক্ষত-বিক্ষত কৰিলে।²⁵ তাৰ পাছত তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা কৰ্মিল পৰ্বতলৈ গ’ল, আৰু তাৰ পৰা চমৰিয়ালৈ উভটি গ’ল।

3 অধ্যায়

ইস্ৰায়েলত যোৰামৰ ৰাজত্ব

¹ যিহূদাত যিহোচাফটৰ ৰাজত্বৰ ওঠৰ বছৰত ইস্ৰায়েলৰ ৰজা আহাবৰ পুত্ৰ যোৰাম ৰজা হ’ল। তেওঁ চমৰিয়াত থাকি বাৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে।² যিহোৱাৰ দৃষ্টিত তেওঁ কু-আচৰণ কৰিলে, কিন্তু তেওঁ তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃৰ দৰে কৰা নাছিল; কিয়নো তেওঁৰ পিতৃয়ে বাল দেৱতাৰ পূজাৰ কাৰণে যি স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰিছিল, তাক তেওঁ দূৰ কৰি দিছিল।³ তথাপি নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে যি সকলো পাপ কাৰ্য কৰি ইস্ৰায়েলক পাপ কৰিবলৈ বাধ্য কৰাইছিল, সেই পাপবোৰত তেওঁ আসক্ত হৈ থাকিল; তেওঁ সেইবোৰ বন্ধ নকৰিলে।

মোৱাব ইস্ৰায়েলৰ পৰা পৃথক হৈ বিদ্ৰোহ কৰা

⁴ মোৱাবৰ ৰজা মেচাই মেৰ-ছাগ পুহি সেইবোৰৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিছিল। তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ ৰজাক কৰ হিচাবে এক লাখ মেৰ-ছাগ পোৱালি আৰু এক লাখ মতা মেৰ-ছাগৰ উল দিব লাগিছিল।⁵ কিন্তু আহাবৰ মৃত্যুৰ পাছত, মোৱাবৰ ৰজাই ইস্ৰায়েলৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে।⁶ সেয়ে ইস্ৰায়েলৰ ৰজা যোৰামে তেতিয়া চমৰিয়াৰ পৰা ওলাই গৈ ইস্ৰায়েলীয়াসকলক যুদ্ধৰ কাৰণে একগোট কৰিলে।

⁷ যিহূদাৰ ৰজা যিহোচাফটৰ ওচৰলৈ তেওঁ বাৰ্তা পঠাই জনালে যে, “মোৱাবৰ ৰজাই মোৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছে; আপুনি মোৱাবৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ মোৰ লগত যাব নে?” যিহোচাফটে ক’লে, “মই আপোনাৰ লগত যাম। মই আপোনাৰ দৰেই হওঁ; মোৰ লোক আৰু যোঁৰাবোৰ যেনে আপোনাৰ লোকসকল আৰু যোঁৰাবোৰো তেনে।”⁸ তাৰ পাছত ৰজা যোৰামে সুধিলে, “আমি কোন বাটেৰে গৈ আক্ৰমণ কৰিম?” তাতে তেওঁ ক’লে, “ইদামৰ মৰুপ্ৰান্তৰ মাজেদি।”

⁹ সেইদৰে, যিহূদাৰ ৰজা আৰু ইদামৰ ৰজাৰ সৈতে ইস্ৰায়েলৰ ৰজা ওলাই গ’ল। তেওঁলোকে সাত দিন ধৰি অৰ্ধবৃত্ত হৈ ঘূৰি আগবাঢ়ি গ’ল। তেতিয়া সৈন্যসকলৰ কাৰণে আৰু লগত নিয়া পশুবোৰৰ কাৰণে তেওঁলোকে পানী বিচাৰি পোৱা নাছিল।¹⁰ তাকে দেখি ইস্ৰায়েলৰ ৰজাই ক’লে, “হায় হায়! মোৱাবৰ হাতত পৰাজিত হ’বলৈকে যিহোৱাই আমাৰ এই তিনিজন ৰজাক একত্ৰিত কৰি মাতি আনিলে নেকি?”¹¹ কিন্তু যিহোচাফটে ক’লে, “ইয়াত যিহোৱাৰ কোনো ডাৱবাদী নাই নেকি যিজনৰ যোগেদি আমি যিহোৱাৰ ওচৰত সুধিব পাৰিম?”

তাতে ইস্ৰায়েলৰ ৰজাৰ দাসবোৰৰ এজনে ক’লে, “চাফটৰ পুতেক ইলীচা ইয়াত আছে। তেওঁ এলিয়াৰ হাতত পানী বাকী দিয়া সেৱাকাৰী আছিল।”¹² যিহোচাফটে ক’লে, “যিহোৱাৰ বাক্য তেওঁৰ ওচৰত আছে।” তাতে ইস্ৰায়েলৰ ৰজা, ইদামৰ ৰজা আৰু যিহোচাফট ইলীচাৰ ওচৰলৈ নামি গ’ল।

¹³ ইলীচাই ইস্ৰায়েলৰ ৰজাক ক’লে, “আপোনাৰ কাৰণে মই কি কৰিব পাৰোঁ? আপুনি আপোনাৰ পিতৃ আৰু মাতৃৰ ডাৱবাদীসকলৰ ওচৰলৈ যাওঁক।” তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ ৰজাই তেওঁক ক’লে, “নহয়, আমি নায়াওঁ, কাৰণ মোৱাবৰ হাতত পৰাজিত হ’বলৈ যিহোৱাই আমাৰ তিনিওজন ৰজাক একত্ৰিত কৰি মাতি আনিলে।”¹⁴ ইলীচাই ক’লে, “যিজনৰ সন্মুখত থাকি মই সেৱা কৰিবলৈ প্ৰস্তুত, বাহিনীসকলৰ সেই জীৱিত যিহোৱাৰ শপত যে, যিহূদাৰ ৰজা যিহোচাফট যদি ইয়াত নাথাকিলেহেঁতেন, মই আপোনাৰলৈ মনোযোগ নিদিলোহেঁতেন, এনেকি মই আপোনাৰ ফালে নাপালোহেঁতেন।”¹⁵ কিন্তু এতিয়া মোৰ ওচৰলৈ এজন বীণা বজোৱা লোকক লৈ আনক।” লোকজনে যেতিয়া বীণা বজাইছিল, তেতিয়া যিহোৱাৰ হাত ইলীচাৰ ওপৰলৈ আহিল।¹⁶ তাতে তেওঁ ক’লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘এই শুকান নদীৰ উপত্যকাটো খান্দি খাল তৈয়াৰ

কৰক।' 17 কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে, 'আপোনালোকে কোনো বতাহ বা বৰষুণ দেখা নাপালেও, এই নদীৰ উপত্যকা পানীৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব আৰু আপোনালোকে পানী খাব পাৰিব; আপোনালোকৰ পশুখন আৰু আন আন জন্তুৰেৰেও পানী খাব।' 18 যিহোৱাৰ দৃষ্টিত ই অতি সৰু কথা; তেওঁ মোৱাবীয়াসকলৰ ওপৰত আপোনালোকক বিজয়ী কৰিব। 19 গডেৰে আবৃত প্ৰত্যেকখন নগৰ আৰু উত্তম নগৰ আপোনালোকে আক্ৰমণ কৰিব; আপোনালোকে প্ৰত্যেকটো উত্তম গছ কাটি পেলাব, পানীৰ সকলো ডুমুক বন্ধ কৰি দিব আৰু সকলো উত্তম পথাৰ শিলেৰে নষ্ট কৰি পেলাব।"

20 পাছদিনা ৰাতিপুৱা বলি উাঙ্গৰণৰ সময়ত ইদাম দেশৰ ফালৰ পৰা পানীৰে দেশখন ভৰি পৰিল। পানীৰে দেশখন ভৰি পৰিল।

21 ইতিমধ্যে মোৱাবীয়াসকলে শুনিছিল যে, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সেই তিনিজন ৰজা যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিছে। তেতিয়া যুদ্ধৰ সাজ পিন্ধি যুদ্ধ কৰিব পৰা সকলো একগোট হৈ দেশৰ সীমাত উপস্থিত হ'ল। 22 অতি ৰাতিপুৱাতে যেতিয়া তেওঁলোকে সাৰ পালে, তেতিয়া সূৰ্যৰ ৰশ্মি পানীৰ ওপৰত প্ৰতিফলিত হৈছিল। মোৱাবীয়াসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰত সেই পানী তেজৰ দৰে ৰঙা যেন দেখিলে। 23 তেওঁলোকে আচৰিত হৈ ক'লে, "এই চাওকচোন, চাওঁক, এইয়া তেজ! নিশ্চয়, সেই ৰজাসকলে এজনে আন জনক হত্যা কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ল! গতিকে হে মোৱাবীয়াসকল ব'লা, এতিয়া আমি গৈ লুট কৰোঁহঁক!"

24 কিন্তু মোৱাবীয়াসকল ইশ্বায়েলৰ ছাউনিৰ ওচৰ আহি পোৱাত ইশ্বায়েলীয়াসকলে অতৰ্কিতে ওলাই গৈ মোৱাবীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিলে আৰু মোৱাবীয়াসকল ইশ্বায়েলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই গ'ল। ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলে মোৱাবীয়াসকলক বধ কৰি কৰি তেওঁলোকৰ দেশত সোমাই পৰিল। 25 তেওঁলোকে নগৰবোৰ ধ্বংস কৰিলে আৰু প্ৰত্যেকে শিল দলিয়াই সকলো সাবুৱা পথাৰবোৰ শিলাময় কৰিলে। তেওঁলোকে পানীৰ ডুমুকবোৰ বন্ধ কৰি দিলে আৰু উত্তম উত্তম গছবোৰ কাটি পেলালে। কেৱলমাত্ৰ কীৰ-হেৰচত নগৰখনৰ শিলবোৰ য'তে আছিল ত'তে এৰি হ'ল। কিন্তু ফিঙ্গা অশ্বধাৰী সৈন্যসকলে নগৰখন আক্ৰমণ কৰিলে।

26 পাছত মোৱাবৰ ৰজা মেচেই যেতিয়া দেখিলে যে তেওঁ যুদ্ধত পৰাজয় হ'ব, তেতিয়া তেওঁ সৈন্যসকলৰ মাজেদিয়েই ইদামৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ যাবলৈ নিজৰ লগত সাতশ তৰোৱালধাৰী সেনা ল'লে; কিন্তু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে। 27 তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ জ্যেষ্ঠপুত্ৰ, যিজন তেওঁৰ পাছত ৰাজপাটৰ উত্তৰাধিকাৰী, তেওঁক লৈ গৈ নগৰৰ দেৱালৰ ওপৰত হোম-বলি উাঙ্গৰণ কৰিলে আৰু ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে অতিশয় ক্ৰোধিত হ'ল। তাতে ইশ্বায়েলীয়া সৈন্যসকলে ৰজা মেচাক এৰি দি নিজ দেশলৈ ওভাটি গ'ল।

4 অধ্যায়

এগৰাকী বিধৱাক ইলীচাই সাহাৰ্য কৰা

1 এদিন শিষ্য ভাববাদী দ'লৰ এজনৰ ভাৰ্য্যাই কান্দি কান্দি ইলীচাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আপোনাৰ দাস মোৰ স্বামীৰ মৃত্যু হ'ল আৰু আপুনি জানে যে, আপোনাৰ দাস এজন যিহোৱাৰ ভয়কাৰী লোক আছিল। এতিয়া মহাজনে মোৰ পুংৰ দুটিক তেওঁৰ দাস কৰিবৰ কাৰণে লৈ যাবলৈ আহিছে।" 2 ইলীচাই তেওঁক সুধিলে, "মইনো তোমাক কিদৰে সহায় কৰিব পাৰোঁ? বাবু, মোক কোৱাচোন, তোমাৰ ঘৰত কি আছে?" মহিলাগৰাকীয়ে ক'লে, "এবাট তেলৰ বাহিৰে আপোনাৰ দাসীৰ ঘৰত একোৱেই নাই।" 3 তেতিয়া ইলীচাই ক'লে, "তুমি তোমাৰ সকলো প্ৰতিবেশীসকলৰ পৰা কিছুমান খালী পাত ধাৰলৈ আনিবলৈ ওলাই যোৱা। যিমান সম্ভৱ হয়, সিমান বেছিকৈ আনিবা। 4 তাৰ পাছত তুমি তোমাৰ ল'ৰা দুজনৰে সৈতে ঘৰৰ ভিতৰত সোমাই দুৱাৰ বন্ধ কৰি দিবা আৰু সেই পাংৰবোৰত তেল ঢালিবা। এটা এটাকৈ পাংৰবোৰ ভৰি পৰাৰ পাছত একাঘৰিয়াকৈ থবা।"

5 তেতিয়া মহিলাগৰাকী ইলীচাৰ ওচৰৰ পৰা গুছি গ'ল; তেওঁ নিজৰ ল'ৰা দুটিক লৈ ঘৰত সোমাই দুৱাৰ বন্ধ কৰি দিলে। ল'ৰা দুজনে তেওঁৰ ওচৰলৈ পাত্ৰবোৰ আনিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁ সেইবোৰত তেল ঢালিয়েই থাকিল। 6 সকলোবোৰ পাংৰ ভৰাৰ পাছত তেওঁ এজন পুতেকক ক'লে, "আন এটা পাংৰ লৈ আনা।" ল'ৰাজনে ক'লে, "আৰু একো পাংৰই বাকী নাই।" তেতিয়া তেল পৰা বন্ধ হৈ গ'ল।

7 তাৰ পাছত মহিলাগৰাকীয়ে আহি ঈশ্বৰৰ লোকৰ আগত সকলোবোৰ কথা ক'লে; তেওঁ ক'লে, "যোৱা, সেই তেল বেচি তোমাৰ ধাৰ পৰিশোধ কৰা আৰু অৱশিষ্ট যি থাকিব, তাৰে তোমাৰ আৰু ল'ৰাহঁতৰ জীৱিকা চলাবা।"

ইলীচাই চুনেমীয় মহিলাৰ পুত্ৰক জীৱিত কৰা

8 এদিন ইলীচাই খোজ কাটি চুনেমলৈ গৈছিল। সেই ঠাইত বাস কৰা এগৰাকী ধনী মহিলাই তেওঁক নিজৰ ঘৰত আহাৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ বৰকৈ মিনতি কৰাত, তেওঁ তাত আহাৰ কৰিলে। পাছত তেওঁ যিমানবাৰ চুনেমৰ মাজেদি যায়, সিমানবাৰ সেই ঘৰত খোৱা-বোৱা কৰিবলৈ সোমায়।

9 মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁৰ স্বামীক ক'লে, "এই যি লোকজন প্ৰায়ে আমাৰ বাটেদি অহা-যোৱা কৰে, মই এতিয়া বুজিব পাৰিছোঁ যে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ এজন পবিত্ৰ লোক। 10 আহঁক না, আমি ছাদৰ ওপৰতে এটি সৰু কোঠালি সাজি তাৰ ভিতৰত তেওঁৰ কাৰণে এখন বিচনা, মেজ, চকী আৰু এটা চাকি ৰাখি থওঁ; তাতে তেওঁ আমাৰ ইয়ালৈ আহিলে, সেই কোঠালিত থাকিব পাৰিব।"

11 এদিন ইলীচা যেতিয়া পুনৰ আহিছিল, তেওঁ সেই ওপৰ কোঠালিত গৈ বিপ্ৰাশ লৈছিল। 12 তেওঁ তেওঁৰ দাস গেহজীক ক'লে, "তুমি সেই চুনেমীয়া মহিলাগৰাকীক মাতা।" তাতে দাসজনে মহিলাগৰাকীক মাতিলে আৰু মহিলাগৰাকী আহি তেওঁৰ আগত থিয় হ'ল। 13 তেতিয়া ইলীচাই তেওঁৰ দাসক ক'লে, "তেওঁক কোৱা, 'আপুনি আমাৰ কাৰণে এই সকলো কষ্ট কৰিলে, এতিয়া আপোনাৰ কাৰণে আমি কি কৰিব পাৰোঁ? ৰজা বা প্ৰধান সেনাধ্যক্ষৰ ওচৰত আমি আপোনাৰ কাৰণে কিবা অনুৰোধ কৰিমনে?' " উত্তৰত মহিলাগৰাকীয়ে ক'লে, "মই মোৰ নিজৰ পৰিয়ালৰ মাজত ভালে আছোঁ।"

14 ইলীচাই ক'লে, “তেওঁ আমি তেওঁৰ কাৰণে কি কৰিব পাৰোঁ?” গেহজীয়ে উত্তৰ দিলে, “অৱশ্যে, তেওঁৰ কোনো পুত্ৰ নাই আৰু তেওঁৰ স্বামীও বন্ধ হ'ল।” 15 ইলীচাই ক'লে, “তেওঁক মাতি আনা।” তেতিয়া গেহজীয়ে চুনেমীয়াতীক মাতি আনিলে আৰু তেওঁ আহি দুৱাৰ মুখত থিয় হ'ল। 16 ইলীচাই ক'লে, “অহা বছৰৰ এই সময়ত আপুনি কোলাত এটি পুংৰ সন্তান ল'বলৈ পাব।” মহিলাগৰাকীয়ে ক'লে, “হে মোৰ পৰভু, হে ঈশ্বৰৰ লোক, আপোনাৰ দাসীক মিছা আশা নিদিব।”

17 পাছত মহিলাগৰাকী গৰ্ভৱতী হ'ল আৰু ইলীচাই যেনেকৈ কৈছিল ঠিক সেইদৰেই পিছৰ বছৰৰ একে সময়ত তেওঁ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। 18 ল'ৰাটি ডাঙৰ হ'বলৈ ধৰিলে। এদিন তেওঁৰ পিতৃ যেতিয়া শস্য দোৱা লোকসকলৰ লগত আছিল, তেতিয়া সি তাৰ বাপেকৰ ওচৰলৈ গ'ল। 19 ল'ৰাটিয়ে বাপেকক ক'লে, “ওহা মোৰ মূৰটো, মোৰ মূৰটো।” বাপেকে এজন দাসক ক'লে, “ইয়াক দাঙি মাকৰ ওচৰলৈ লৈ ব'লা।” 20 সেই দাসে যেতিয়া তাক দাঙি আনি মাকৰ ওচৰত দিলেহি, সি দুপৰীয়া পৰ্যন্ত মাকৰ কোলাতে বহি থাকিল আৰু তাৰ পাছত তাৰ মৃত্যু হ'ল। 21 তেতিয়া মাকে ল'ৰাটিক ওপৰলৈ নি ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ বিচনাত শুৱাই থলে। তাৰ পাছত দুৱাৰ বন্ধ কৰি তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। 22 তেওঁ গিৰীয়েকক মাতি ক'লে, “আপুনি এতিয়াই এজন দাস আৰু এটা গাধ মোৰ ওচৰলৈ পঠাই দিয়ক। মই ত্ৰাষ্ণগাত ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ ওচৰলৈ গৈ আকৌ ঘূৰি আহিম।” 23 তেওঁৰ গিৰীয়েকে ক'লে, “তুমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আজিয়েই কিয় যাব বিচাৰিছা? আজিটো ন-জোন নহয়, বিশ্ৰামবাও নহয়।” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “তাতে ভালেই হ'ব।” 24 তাৰ পাছত তেওঁ গাধৰ ওপৰত আসন সজাই নিজৰ দাসক ক'লে, “সোনকালে চলাই নিয়া; মই নক'ওঁমানে তুমি লাহে লাহে নচলাবা।”

25 এইদৰে তেওঁ ওলাই গ'ল আৰু কৰ্মিল পৰ্বতত ঈশ্বৰৰ লোকৰ ওচৰলৈ আহিল। ঈশ্বৰৰ লোকে মহিলাগৰাকীক দূৰৈতে দেখি, নিজৰ দাস গেহজীক ক'লে, “সোৱা, চোৱা, চুনেমীয়া মহিলাগৰাকী; 26 তুমি দৌৰি তেওঁৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু সোধা যে, ‘আপুনি, আপোনাৰ স্বামী আৰু আপোনাৰ ল'ৰাটি সকলোৱে কুশলে আছে নে?’ তাই উত্তৰ দিলে, ‘হয় ভালে আছে।’”

27 পাছত তেওঁ কৰ্মিল পৰ্বতত ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ ওচৰ পাই তেওঁৰ ভৰিত খামোচি ধৰিলে। তাতে তেওঁক আঁতৰাই আনিবলৈ গেহজী ওচৰ চাপি অহাত, ঈশ্বৰৰ লোকে ক'লে, “তেওঁক অকলে থাকিবলৈ দিয়া; কিয়নো তেওঁৰ মন বিষাদেৰে ভৰা; কিন্তু যিহোৱাই মোৰ পৰা তাক গুপতে ৰাখিছে, মোক একোকে নজনালে।” 28 মহিলাগৰাকীয়ে ক'লে, “হে মোৰ পৰভু, মই জানো আপোনাৰ ওচৰত এটি ল'ৰা খুজিছিলোঁ? মই জানো আপোনাক কোৱা নাছিলো, ‘মোক মিছা আশা নিদিব?’” 29 তেতিয়া ইলীচাই গেহজীক ক'লে, “তোমাৰ কাপোৰ কঁকালত গুজি লৈ মোৰ এই লাখুটিডাল লোৱা আৰু মহিলাগৰাকীৰ ঘৰলৈ যোৱা। কোনো মানুহক লগ পালে, তেওঁক মঙ্গলবাদ নকৰিবা আৰু কোনোবাই মঙ্গলবাদ কৰিলেও তাৰ উত্তৰ নিদিবা। মোৰ লাখুটিডাল ল'ৰাটিৰ মুখৰ ওপৰত ৰাখিবা।” 30 কিন্তু ল'ৰাৰ মাকে ক'লে, “জীৱিত যিহোৱা আৰু আপোনাৰ শপত খাই কওঁ, মই আপোনাক এৰি নাযাওঁ।” সেয়ে ইলীচাই উঠি মহিলাগৰাকীৰ পাছে পাছে যাবলৈ ধৰিলে। 31 গেহজীয়ে তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ ল'ৰাটিৰ মুখৰ ওপৰত সেই লাখুটিডাল ৰাখিলে, কিন্তু কোনো সাৰ-সুৰৰ লক্ষণ পোৱা নগ'ল। সেয়ে, গেহজীয়ে ইলীচাক লগ ধৰিবৰ বাবে উভটি গ'ল আৰু তেওঁক ক'লে, “ল'ৰাটি সাৰ পোৱা নাই।”

32 পাছত ইলীচাই ঘৰলৈ আহি দেখিলে যে, তেওঁৰ বিচনাতে মৃত ল'ৰাটি শুৱাই থোৱা আছে। 33 তেতিয়া তেওঁ অকলেই ঘৰৰ ভিতৰত সোমাই দুৱাৰ বন্ধ কৰি যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। 34 তাৰ পাছত তেওঁ বিচনাৰ ওপৰত উঠি ল'ৰাটিৰ মুখৰ ওপৰত নিজৰ মুখ, চকুৰ ওপৰত নিজৰ চকু আৰু হাতৰ তলুৱাৰ ওপৰত হাত ৰাখি শুই দিলে; তেওঁ ল'ৰাটিৰ ওপৰত যেতিয়া দীঘল দি পৰিল, তেতিয়া ল'ৰাটিৰ গা গৰম হৈ উঠিল।

35 তাৰ পাছত ইলীচাই নামি আহি ঘৰৰ ভিতৰতে অহা যোৱা কৰি ফুৰিলে; পাছত পুনৰায় বিচনাত উঠি গৈ ল'ৰাটিৰ ওপৰত দীঘল হৈ পৰিল। তাতে ল'ৰাটিয়ে সাতবাৰ হাঁচি মাৰি চকু মেলি চালে। 36 তেতিয়া ইলীচাই গেহজীক মাতি ক'লে, “চুনেমীয়াতীক মাতা!” তাতে গেহজীয়ে তেওঁক মাতি আনিলে। মহিলাগৰাকী কোঁঠালিটোলে অহাত ইলীচাই ক'লে, “তোমাৰ ল'ৰাটিক লোৱা।” 37 তেতিয়া মহিলাগৰাকী সোমাই আহি তেওঁৰ ভৰিত পৰিল আৰু মাটিত মুখ দি উৰুৰি হৈ তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে। তাৰ পাছত পুতেকক তুলি লৈ তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল।

বিহ মিহলোৱা চুবুৰা

38 তাৰ পাছত ইলীচা পুনৰ গিলগললৈ ঘূৰি গ'ল; সেই সময়ত সেই ঠাইত আকাল হৈছিল; তেতিয়া শিষ্য ডাৱৰবাদীসকলৰ এটা দল তেওঁৰ আগত বহি আছিল; তেওঁ নিজৰ দাসক ক'লে, “ডাঙৰ চৰুটো জুইৰ ওপৰত বহাই দি শিষ্য-ডাৱৰবাদীৰ দলটোৰ কাৰণে আঞ্জাৰে চুবুৰা ৰান্ধা।” 39 তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে শাক তুলি আনিবৰ কাৰণে পথাৰলৈ গ'ল। তেওঁ ফলেৰে ভৰা বনৰীয়া লতা দেখা পাই তাৰ ফল ছিঙি কোঁচত ভৰাই আনিলে; তাৰ পাছত সেইবোৰ কাটি চুবুৰাত দিলে; কিন্তু সেইবোৰ কি আছিল, তাক তেওঁলোকে নাজানিলে। 40 পাছত তেওঁলোকে সেই আঞ্জা লোক সমূহক খাবলৈ বাকি দিলে; কিন্তু লোক সকলে সেই আঞ্জা মুখত দিয়া মাংসকে চিঞৰি উঠিল, “হে ঈশ্বৰৰ লোক, চৰুত মৃত্যু আছে!” তেওঁলোকে সেই আঞ্জা পুনৰ খাব নোৱাৰিলে। 41 তেতিয়া ইলীচাই ক'লে, “অলপমান ময়দা লৈ আনা।” তেওঁ সেই ময়দাখিনি চৰুত পেলাই দি ক'লে, “এতিয়া এইখিনি লোকসকলে খাবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মাজত বাকি দিয়া।” তাতে চৰুত ক্ষতিকাৰক একোৱেই নাথাকিল।

এশজন লোকক খুউৱা

42 এবাৰ বাল-চালিচাৰ পৰা এজন মানুহে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কাৰণে প্ৰথমে কটা শস্যৰ পৰা ঘৰ ধানৰ বিশটা পিঠা আৰু বস্তা ভৰাই নতুন শস্য আনিলে। ইলীচাই ক'লে, “এইবোৰ লোকসকলক খাবলৈ বিলাই দিয়া।” 43 তেওঁৰ দাসে ক'লে, “কি! মই ইয়াক এশজন লোকৰ আগত থম নে?” ইলীচাই উত্তৰত ক'লে, “তুমি লোকসকলক ইয়াকে খাবলৈ দিয়া; কিয়নো যিহোৱাই

কৈছে, 'তেওঁলোকে খাব আৰু কিছু বাকীও থাকিব।' " 44 সেই দাসে তেতিয়া তাক নি লোকসকলৰ আগত ৰাখিলে। যিহোৱাই যিদৰে কৈছিল, সেইদৰেই তেওঁলোকে তাক খালে আৰু কিছু বাকীও থাকিল।

5 অধ্যায়

নামানৰ কুষ্ঠৰোগ সূস্থ হোৱা।

1 অৰামৰ* ৰজাৰ সেনাপতিজনৰ নাম আছিল নামান। তেওঁ এজন সাহসী, পৰাক্ৰমী বীৰ আছিল আৰু তেওঁৰ যোগেদিয়েই যিহোৱাই অৰামীয়া সৈন্যৰ ওপৰত জয়ী হৈছিল। সেয়ে, ৰজাৰ ওচৰত তেওঁ এজন অতি মহান আৰু শ্ৰদ্ধাৰ ব্যক্তি আছিল। কিন্তু তেওঁ এজন কুষ্ঠৰোগীও আছিল। 2 এৰা অৰামীয়া সৈন্যৰ দলে ইশ্ৰায়েলক আক্ৰমণ কৰিবলৈ ওলাই যাওঁতে, ইশ্ৰায়েল দেশৰ পৰা এজনী সৰু ছোৱালী তুলি লৈ আহিছিল; তাই নামানৰ ডাৰ্ভাৰ্য্যৰ সেৱা কৰিছিল।

3 ছোৱালীজনীয়ে নামানৰ ডাৰ্ভাৰ্য্যক ক'লে, "মোৰ ইচ্ছা, পৰভুৱে যদি চমৰিয়াত থকা ডাববাদীক সাক্ষাৎ কৰে, বৰ ভাল হয়! তেওঁ নিশ্চয়ে প্ৰভুক কুষ্ঠ ৰোগৰ পৰা সূস্থ কৰিব।" 4 তেতিয়া ইশ্ৰায়েল দেশৰ পৰা অনা ছোৱালীজনীয়ে কোৱা সকলো কথা নামানে গৈ ৰজাক জনালে। 5 "তেওঁ তুমি এতিয়াই যোৱাগৈ, ইশ্ৰায়েলৰ ৰজালৈ মই এখন পংৰ পঠাই দিম," অৰামৰ ৰজাই ক'লে। তেতিয়া নামানে নিজৰ লগত দহ কিল্কৰা[†] ৰূপ, ছয় হাজাৰটা সোণৰ টুকুৰা আৰু দহ যোৰ পিন্ধা কাপোৰ লৈ ইশ্ৰায়েললৈ যাওঁৱা কৰিলে। 6 লগত ইশ্ৰায়েলৰ ৰজালৈ লিখা পংৰখনো তেওঁ ল'লে; ৰজালৈ নিয়া পত্ৰ খনত লিখা আছিল, "এই পত্ৰৰ সৈতে মই মোৰ সেৱক নামানৰ কুষ্ঠৰোগ সূস্থ হ'বৰ কাৰণে তেওঁক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠাইছো।"

7 ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাই সেই পংৰ পঢ়ি বেজাৰতে নিজৰ কাপোৰ ফালি ক'লে, "মই জানো ঈশ্বৰ? মোৰ জানো কাৰোবাৰ মৃত্যু আৰু জীৱনৰ ওপৰত হাত আছে। কিয় এই লোকজনে এজন মানুহৰ কুষ্ঠ ৰোগ সূস্থ কৰাৰ বাবে তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ পঠাইছ? ইয়াতে বুজা গৈছে যে, তেওঁ মোৰ লগত কাজিয়া আৰম্ভ কৰিবলৈহে ছল কৰিছে।"

8 যেতিয়া ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাই নিজৰ কাপোৰ ফলা কথা ঈশ্বৰৰ লোক ইলীচাই শুনিলে, তেওঁ ৰজাৰ ওচৰলৈ এই বাৰ্তা পঠালে, "আপুনি কিয় আপোনাৰ বস্তুৰ ফালিলে? সেই মানুহক মোৰ ওচৰলৈ আহিব দিয়ক; তাতে তেওঁ জানিব যে ইশ্ৰায়েলৰ মাজত এজন ডাববাদী আছে।" 9 সেয়ে, নামানে নিজৰ যোঁৱা আৰু ৰথবোৰৰ সৈতে আহি, ইলীচাৰ ঘৰৰ দুৱাৰনুখত থিয় হ'ল। 10 ইলীচাই এজন লোকৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ ওচৰলৈ এই বাৰ্তা কৈ পঠালে, "আপুনি যাওঁক আৰু যৰ্দ্দন নদীত সাতবাৰ জোবোৱা মাৰক, তাতে আপোনাৰ গাৰ মণ্ড পূৰ্বৰ দৰে হৈ পৰিব আৰু আপুনি শুচি হ'ব।"

11 তেতিয়া নামান তাৰ পৰা খং উঠি গুচি গ'ল আৰু তেওঁ ক'লে, "চোৱাছোন, মই ডাবিছিলোঁ, তেওঁ অৱশ্যেই ওলাই আহি মোৰ ওচৰত থিয় হ'ব আৰু নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰিব, ৰোগৰ ঠাইত হাত বুলাই মোৰ কুষ্ঠ ৰোগ সূস্থ কৰিব। 12 ইশ্ৰায়েলৰ সকলো নদীতকৈ জানো দম্বেচকৰ অবানা আৰু ফাৰপৰ নদী উত্তম নহয়? মই জানো সেইবোৰত গা ধুই শুচি হ'ব নোৱাৰিম?" এই বুলি তেওঁ প্ৰচণ্ড খণ্ডেৰে সৈতে ঘূৰি গুচি গ'ল। 13 তেতিয়া দাসবোৰে তেওঁৰ ওচৰ চাপি আহি নিবেদন কৰি ক'লে, "হে মোৰ পিতৃ, ডাববাদীজনে আপোনাক কোনো কষ্টৰ কাম কৰিবলৈ দিয়া হ'লে, আপুনি জানো তাক নকৰিলেহেঁতেন? তেওঁ কোনো ডাঙৰ কথা, তেওঁ কেৱল কৈছে যে, 'জোবোৱা মাৰি গুচি হোৱা'; সেয়ে আপুনি তাক কৰা উচিত।" 14 তেতিয়া নামানে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কথা অনুসাৰে যৰ্দ্দন নদীত নামি গৈ সাত বাৰ ডুব মাৰিলে আৰু তেতিয়াই তেওঁৰ দেহ পূৰ্বৰ দৰে শুচি হ'ল। একেবাৰে সৰু ল'ৰাৰ দৰে তেওঁৰ গাৰ ছাল পৰিস্কাৰ হ'ল।

গেহজীৰ লোভ আৰু শাস্তি

15 নামান আৰু তেওঁৰ সকলো সঙ্গী তেতিয়া ঈশ্বৰৰ লোকৰ ওচৰলৈ উভটি আহিল। ইলীচাৰ সন্মুখত থিয় হৈ ক'লে, "মই এতিয়া জানিলোঁ যে, ইশ্ৰায়েলৰ বাহিৰে গোটেই পৃথিৱীতে আৰু ক'তো ঈশ্বৰ নাই। গতিকে এতিয়া অনুগ্ৰহ কৰি, আপোনাৰ এই দাসৰ পৰা এটি উপহাৰ গ্ৰহণ কৰক।" 16 ইলীচাই ক'লে, "মই যি জনাৰ সাক্ষাতে থিয় হৈ আছোঁ, সেই জীৱনময় যিহোৱাৰ শপত, মই একোকে গ্ৰহণ নকৰোঁ।" নামানে উপহাৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ তেওঁক বহুবাৰ অনুনয়-বিনয় কৰাতো তেওঁ মান্তি নহ'ল। 17 নামানে ক'লে, "আপুনি যদি ইয়াক নলয়, তেন্তে অন্ততঃ মোক ইশ্ৰায়েলৰ পৰা দুটা খছৰে বোজা কৰিব পৰাকৈ মাটি আপোনাৰ এই দাসক দিয়ক; কিয়নো এতিয়াৰ পৰা মই যিহোৱাৰ বাহিৰে কোনো ইটা দেৱতালৈ হোমবলি বা বলি উৎসৰ্গ নকৰিম। 18 কিন্তু, এটা বিষয়ত যেন যিহোৱাই আপোনাৰ এই দাসক ক্ষমা কৰে; মোৰ ৰজাই যেতিয়া সেৱা কৰিবৰ অৰ্থে ৰিস্মোনৰ মন্দিৰলৈ যায় আৰু তেওঁ মোৰ হাতৰ সাহায্যত নিৰ্ভৰ কৰে, সেই সময়ত মই নিজেও ৰিস্মোন দেৱতাৰ গৃহত মূৰ দোৱাৰ লগা হয়; তেতিয়া এই ক্ষেত্ৰত যিহোৱাই আপোনাৰ দাসক ক্ষমা কৰক।" 19 ইলীচাই তেওঁক ক'লে, "শাস্তি মনেৰে যোৱা।" তেতিয়া তেওঁ ইলীচাৰ ওচৰৰ পৰা গুছি গ'ল।

20 নামান তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা কিছু দূৰ যোৱাৰ পাছতে ঈশ্বৰৰ লোক ইলীচাৰ দাস গেহজীয়ে নিজৰ মনতে ক'লে, "সেই অৰামীয়া নামানে অনা উপহাৰবোৰ গ্ৰহণ নকৰি মোৰ পৰভুৱে তেওঁক এনেয়ে এৰি দিলে। জীৱিত যিহোৱাৰ শপত, মই তেওঁৰ পাছে পাছে লৰি গৈ তেওঁৰ পৰা কিছু কিছু লওঁগো।"

21 এইবুলি গেহজীয়ে নামানৰ পাছে পাছে লৰি গ'ল। নামানে গেহজীক তেওঁৰ ফালে লৰি অহা দেখি তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ হ'বলৈ ৰথৰ পৰা নামি সুধিলে, "কি, সকলোবোৰ ঠিকে আছেনে?" 22 গেহজীয়ে ক'লে, "সকলো ঠিকেই আছে। কিন্তু মোৰ পৰভুৱে এই কথা ক'বলৈ মোক পঠালে যে, 'ইশ্বৰিয়মৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ পৰা শিষ্য ডাববাদীসকলৰ দুজন যুৱক এতিয়াই মোৰ কাষলৈ আহিল; সেয়ে অনুগ্ৰহ কৰি, তেওঁলোকৰ বাবে এক কিল্কৰ ৰূপ আৰু দুয়োৰ কাপোৰ দিয়ক।'" 23 তাতে

* 5 অধ্যায়:1 অৰামৰ চিৰিয়া † 5 অধ্যায়:5 কিল্কৰ: এক কিল্কৰ প্ৰায় 34 কিলোগ্ৰামৰ ওজন।

নামানে ক'লে, “আপুনি যদি দুই কিল্লৰ লয়, তাতো মই অতি সুখী হ'ম।” এই বুলি নামানে দুয়োৰ কাপোৰ আৰু দুটা বস্তাত দুই কিল্লৰ ৰূপ বান্ধি নিজৰ দুজন দাসক কঢ়িয়াই নিবলৈ দিলে; তেওঁলোকে সেইবোৰ লৈ গেহজীৰ আগে আগে গ'ল।²⁴ পাছত পাহাৰৰ কাষ গৈ পোৱাত, তেওঁ দাসবোৰৰ পৰা সেই ৰূপৰ বস্তাবোৰ ল'লে আৰু ঘৰৰ ভিতৰত লুকুৱাই থৈ দাস দুজনক বিদায় দিলে। তেতিয়া তেওঁলোক গুচি গ'ল।

²⁵ তাৰ পাছত তেওঁ ভিতৰলৈ গৈ নিজৰ পৰভূৰ সন্মুখত থিয় হ'ল। তেতিয়া ইলীচাই তেওঁক সুধিলে, “গেহজী, তুমি ক'ৰ পৰা আহিলো?” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “আপোনাৰ দাস ক'লৈকো যোৱা নাই।”²⁶ কিন্তু ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “সেই মানুহজনে যেতিয়া তোমাৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ নিজৰ ৰথৰ পৰা নামিছিল, তেতিয়া মোৰ অন্তৰ জানো তোমাৰ লগত যোৱা নাছিল? ধন, কাপোৰ-কানি, জিত গছৰ বাৰী, দৰাক্ষাবাৰী, মেৰ-ছাগ, গৰু আৰু দাস-দাসী লোৱাৰ এইটো জানো সময়? ²⁷ এই হেতুকে নামানৰ কুষ্ঠৰোগ তোমাৰ আৰু তোমাৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত চিৰকাল লাগি থাকিব।” তেতিয়া গেহজী ইলীচাৰ সন্মুখৰ পৰা গুছি গ'ল আৰু তেওঁৰ গৰ ছাল হিমৰ নিচিনা বগা কুষ্ঠৰোগ হ'ল।

6 অধ্যায়

ইলীচাই কুঠাৰ ওপঙোৱা।

¹ এদিন শিষ্য ডাববাদীসকলে ইলীচাক ক'লে, “চাওঁক, যি ঠাইত আমি আপোনাৰ লগত থাকো সেই ঠাই আমাৰ সকলোৰে কাৰণে অতি সৰু। ² আপুনি অনুগ্রহ কৰি অনুমতি দিলে আমি য'বদন নদীৰ কাষলৈ গৈ পৰ্বতজনে এডালকৈ গছ কাটি সেই ঠাইত আমি থাকিবলৈ এডোখৰ ঠাই যুগুত কৰিম।” তাতে ইলীচাই ক'লে, “বাৰু, তোমালোক আগুৱাই যোৱা।”³ তেতিয়া এজন শিষ্য-ডাববাদীয়ে ক'লে, “আপুনিও আপোনাৰ দাসবোৰৰ লগত ব'লক।” ইলীচাই কলে, “ঠিক আছে, ময়ো যাম।”

⁴ এইদৰে তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত গ'ল। তেওঁলোকে য'বদনৰ ওচৰলৈ গৈ গছ কাটিবলৈ ধৰিলে। ⁵ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে যেতিয়া গছ কাটি আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ কুঠাৰখন সুলকি গৈ পানীত পৰিল; তাতে তেওঁ চিঞৰ মাৰি ক'লে, “হয় হয়! হে পৰভূ, মই এইখন আনৰ পৰা খুজি আনিছিলো!”⁶ তেতিয়া ঈশ্বৰৰ লোকে সুধিলে, “সেইখন ক'ত পৰিল?” সেই লোকে ঠাইডোখৰ দেখুৱাই দিয়াত ইলীচাই এডোখৰ কাঠ কাটি আনি পানীত পেলাই দিলে; তেতিয়া লোহা ডোখৰ পানীত ওপঙি উঠিল। ⁷ ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “সেইটো তুলি লোৱা।” তাতে তেওঁ হাত মেলি তাক ল'লে।

অৰামীয়া সৈন্যদল অন্ধ হোৱা

⁸ সেই সময়ত অৰামৰ ৰজাই ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছিল। তেওঁ নিজৰ দাসবোৰৰ সৈতে চৰ্চা কৰি ক'লে, “অমুক-তমুক ঠাইত মোৰ ছাউনি থাকিব।”⁹ তেতিয়া ঈশ্বৰৰ লোকে ইশ্বায়েলৰ ৰজাক কৈ পঠালে বোলে, “সারধান, সেই ঠাইলৈ নাযাব; কাৰণ অৰামীয়াসকল সেই ঠাইলৈ নামি আহিছে।”

¹⁰ তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই ঈশ্বৰৰ লোকে তেওঁক সারধান কৰি দিয়া ঠাইডোখৰলৈ মানুহ পঠাই নিজক ৰক্ষা কৰিলে। এইদৰে ইলীচাই কৰা সতৰ্কতাত ৰজা বাৰে বাৰে ৰক্ষা পৰে।¹¹ এই হেতুকে অৰামৰ ৰজাৰ বৰকৈ খং উঠিল। সেয়ে তেওঁ নিজৰ দাসবোৰক মাতি ক'লে, “আমাৰ মাজৰ কোন মানুহ ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ পক্ষত আছে, তাক তোমালোকে মোক নোকোৱানে?”¹² তাতে দাসবোৰৰ মাজৰ এজনে ক'লে, “হে মোৰ পৰভূ মহাৰাজ, আমাৰ মাজত কোনো নাই; কিন্তু আপুনি শোৱা কোঠালিত যি সকলো কথা কয়, সেই কথা পৰ্যন্ত ইশ্বায়েলৰ ডাববাদী ইলীচাই ইশ্বায়েলৰ ৰজাক জনায়।”¹³ ৰজাই ক'লে, “তোমালোকে গৈ তেওঁ ক'ত থাকে, তাক চাই আহাঁ; মই মানুহ পঠাই তেওঁক ধৰি আনিম।” পাছত তেওঁক জনোৱা হ'ল যে, “তেওঁ দোখাতত আছে।”

¹⁴ তেতিয়া ৰজাই যোঁৰা, ৰথ আৰু এক বহু সৈন্যৰ দল দোখাতলৈ পঠাই দিলে; তেওঁলোকে ৰাতিয়েই গৈ নগৰখন ঘেৰি ধৰিলে।¹⁵ পিছদিনা ঈশ্বৰৰ লোকৰ দাসে ৰাতিপুৱা উঠি যেতিয়া বাহিৰলৈ ওলাই গৈছিল, তেতিয়া তেওঁ ৰথ আৰু যোঁৰাবোৰেৰে সৈতে এদল সৈন্যই নগৰখন ঘেৰি থকা দেখা পালে; দাসজনে তেওঁক ক'লে, “হয়, মোৰ পৰভূ! আমি কি কৰিম?”¹⁶ ইলীচাই ক'লে, “ভয় নকৰিবা; কিয়নো আমাৰ লগত থকাসকল তেওঁলোকৰ লগত থকাসকলতকৈ অধিক।”

¹⁷ তাৰ পাছত ইলীচাই এই পৰাৰথনা কৰিলে, “হে যিহোৱা, মই নিবেদন কৰোঁ, এই দাসে যেন দেখা পায়, আপুনি তেওঁৰ চকু মুকলি কৰি দিব।” যিহোৱাই সেই দাসৰ চকু মুকলি কৰি দিলে। তাতে তেওঁ দেখা পালে যে, ইলীচাৰ চাৰিওফালে পাহাৰখন অগ্নিময় যোঁৰা আৰু ৰথেৰে ভৰি আছে।¹⁸ পাছত অৰামীয়াসকল যেতিয়া ইলীচাৰ ওচৰলৈ নামি আহিছিল, তেতিয়া তেওঁ যিহোৱাৰ আগত এই পৰাৰথনা কৰিলে, “মই নিবেদন কৰোঁ, আপুনি এই লোকসকলক অন্ধ কৰি দিয়ক।” তাতে ইলীচাৰ প্ৰাৰ্থনা অনুসাৰে যিহোৱাই তেওঁলোকক অন্ধ কৰিলে।¹⁹ পাছত ইলীচাই অৰামীয়াসকলক ক'লে, “এইটো সেই বাট নহয় আৰু সেই নগৰো নহয়। আপোনালোক মোৰ পাছে পাছে আহাঁক, আপোনালোকে যাক বিচাৰিছে, মই সেই মানুহৰ ওচৰলৈ আপোনালোকক লৈ যাম।” এইবুলি তেওঁ তেওঁলোকক চমৰিয়ালৈ লৈ গ'ল।

²⁰ চমৰিয়া আহি পোৱাৰ পাছত ইলীচাই ক'লে, “হে যিহোৱা, এই লোকসকলৰ চকু মুকলি কৰি দিয়ক যেন তেওঁলোকে দেখা পায়।” তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁলোকৰ চকু মুকলি কৰি দিয়াত তেওঁলোকে দেখা পালে; তাতে তেওঁলোকে দেখিলে যে, তেওঁলোক চমৰিয়াৰ মাজত আছে।

²¹ অৰামীয়াসকলক দেখা পাই ইশ্বায়েলৰ ৰজাই ইলীচাক সুধিলে, “হে মোৰ পিতৃ, মই তেওঁলোকক বধ কৰিম নে? মই মাৰিম নে?”²² ইলীচাই উত্তৰ দিলে, “আপুনি তেওঁলোকক বধ নকৰিব। আপুনি আপোনাৰ তৰোৱাল আৰু ধনুৰে যিসকলক বন্দী কৰি আনিলে, সেই লোকসকলক জানো আপুনি বধ কৰিব? তেওঁলোকৰ আগত পিঠা আৰু পানী দিয়ক,

যাতে তেওঁলোকে খাই বৈ তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাব পাৰে।”²³ তেতিয়া ৰজাই তেওঁলোকৰ বাবে বৰ ভোজৰ আয়োজন কৰিলে; তেওঁলোকে খোৱা-বোৱা শেষ কৰাৰ পাছত ৰজাই তেওঁলোকক বিদায় দিয়াত তেওঁলোক তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ উলটি গ'ল। পাছত অৰামীয়াৰ সেই সৈন্যদল বহুদিন ধৰি ইশ্বৰয়েল দেশলৈ পুনৰ অহা নাছিল।

ৰজা বিন হদ্দৰ চমৰীয়া অৱৰোধ

²⁴ ইয়াৰ কিছু কালৰ পাছত অৰামৰ ৰজা বিন-হদ্দে* নিজৰ সকলো সৈন্যসামগ্ৰিক একগোট কৰি চমৰিয়া নগৰ অৱৰোধ কৰি আক্ৰমণ কৰিবলৈ আহিল।²⁵ সেয়ে চমৰিয়াত ভীষণ আকাল হ'ল; তেওঁলোকে নগৰখন এনেকৈ অৱৰোধ কৰি ৰাখিছিল যে খাবলৈ শেষত এটা গাধৰ মূৰ পৰ্যন্ত আশীটো বৃষৰ মূদ্ৰাত আৰু এনেকি এক 'কাব'† জোখৰ কপৌৰ বিষ্ঠাও পাঁচটা বৃষৰ মূদ্ৰাত বিক্ৰী হৈছিল।

²⁶ ইশ্বৰয়েলৰ ৰজাই এদিন নগৰৰ দেৱালৰ ওপৰেদি অহা-যোৱা কৰি আছিল; এনে সময়তে এগৰাকী মহিলাই তেওঁক চিঞৰি চিঞৰি ক'লে, “সহায় কৰক, হে মোৰ প্ৰভু, মহাৰাজ।”²⁷ ৰজাই ক'লে, “যিহোৱাই যদি সহায় নকৰে, তেন্তে মই ক'ৰ পৰা তোমাক সহায় কৰিব পাৰোঁ? মৰণা মৰা খলাৰ পৰা নে দৰাফাকুণ্ডৰ পৰা?”²⁸ ৰজাই তাইক পুনৰ সুধিলে, “তোমাৰ কি সমস্যা?” তাই উত্তৰ দিলে, “এই মহিলাই কৈছিল, ‘আজি আমি খাবলৈ তোমাৰ ল'ৰাটোক দিয়া; অহাকালি আমি মোৰ ল'ৰাটোক খাম।’”²⁹ সেইদৰেই আমি মোৰ ল'ৰাটোক সিজাই খালোঁ; পাছদিনা মই তাইক ক'লোঁ, “তোমাৰ ল'ৰাটোক দিয়া আৰু আমি তাক খাওঁ; কিন্তু, তাই নিজৰ ল'ৰাটোক লুকুৱাই ৰাখিলে।”³⁰ মহিলাগৰাকীৰ এই কথা শুনি ৰজাই নিজৰ কাপোৰ ফালিলে; তেওঁ তেতিয়াও দেৱালৰ ওপৰতে ফুৰি আছিল। তাতে লোকসকলে চাই দেখিলে যে নিজৰ পিন্ধা কাপোৰৰ তলত ৰজাই চট কাপোৰ পিন্ধি আছে।³¹ পাছত তেওঁ ক'লে, “আজি চাফটৰ পুতেক ইলীচাৰ মূৰ যদি তেওঁৰ কাষৰ ওপৰত থাকে, তেন্তে ঈশ্বৰে যেন মোক দণ্ড দিয়ে, আৰু সেয়া অধিকৰূপেই দিয়ক।”

³² ইলীচা সেই সময়ত নিজৰ ঘৰত বহি আছিল আৰু তেওঁৰ লগত বন্ধু নেতাসকলো আছিল। ৰজাই এজন মানুহক ইলীচাৰ ওচৰলৈ পঠালে। কিন্তু মানুহজন যেতিয়া ইলীচাৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেওঁ বন্ধু লোকসকলক ক'লে, ‘আপোনালোকে দেখা নাইনে কেনেকৈ সেই নৱবধীৰ পুতেকে মোৰ মূৰ নিবলৈ এজন লোকক পঠাইছে? শুনক, মানুহজন যেতিয়া আহিব, আপোনালোকে দুৱাৰখন বন্ধ কৰি দিব আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে দুৱাৰখন বন্ধ কৰি ধৰি ৰাখিব; তেওঁৰ পাছে পাছে জানো তেওঁৰ প্ৰভুৰ ডৰিৰ শব্দও নহয়?’

³³ ইলীচাই তেওঁলোকৰ সৈতে কথা কৈ থাকোতেই, সেই মানুহজন তেওঁৰ ওচৰলৈ নামি আহিল। পাছত ৰজাই আহি ক'লে, “চাওঁক, এই বিপদ* যিহোৱাৰ পৰা আহিছে। তেন্তে যিহোৱাৰ কাৰণে মই আৰু কিয় বাট চাই থাকিম?”

7 অধ্যায়

ইলীচাই আহাৰৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰা

¹ ইলীচাই ক'লে, “যিহোৱাই যি কৈছে, তাক শুনক। যিহোৱাই কৈছে, ‘অহাকালি, প্ৰায় এনে সময়ত চমৰিয়া নগৰৰ দুৱাৰ মুখত এক চেয়া’ পৰিমাণৰ ময়দা আৰু দুই চেয়া পৰিমাণৰ ঘৰ কেৱল এক চেকলক† বিক্ৰী হ'ব।² তেতিয়া যিজন সেনাপতিৰ সাহায্যৰ ওপৰত ৰজা নিৰ্ভৰ কৰিছিল, তেওঁ সেই ঈশ্বৰৰ লোকক উত্তৰ দিলে, “চাওঁক, যিহোৱাই যদি আকাশৰ খিড়িকিবোৰো খুলি দিয়ে, তথাপিও জানো এনেকুৱা হ'ব পাৰে?” উত্তৰত ইলীচাই ক'লে, “চাই থাকক, আপুনি নিজৰ চকুৰে তাক দেখিব, কিন্তু আপুনি তাৰ অলপো খাবলৈ নাপাব।”

অৰামীয়াসকল পলাই যোৱা

³ সেই সময়ত নগৰৰ প্ৰৱেশদ্বাৰৰ বাহিৰত চাৰিজন কুৰ্ঠৰোগত আক্ৰান্ত লোক আছিল; তেওঁলোকে ইজনে সিজনক ক'লে, “আমি নমৰালৈকে ইয়াতে কিয় বহি থাকিব লাগে? ⁴ আমি যদি কওঁ যে, নগৰলৈকে সোমাই যাওঁ, তেন্তে তাতো আকাল হৈছে আৰু আমি সেই ঠাইতো মৰিম। এতিয়া ইয়াতো যদি বহি থাকোঁ, তেন্তে ইয়াতো মৰিম। এই হেতুকে আহাঁ, আমি অৰামীয়াসকলৰ ছাউনিলৈকে যাওঁ; তেওঁলোকে যদি আমাক জীয়াই ৰাখে, তেন্তে জী থাকিম আৰু যদি মাৰে, তেন্তে মৰিম।”

⁵ কথামতে সেইদিনা সন্ধিয়াৰ সময়ত কুৰ্ঠৰোগী কেইজন অৰামীয়াসকলৰ ছাউনিত গৈ উপস্থিত হ'ল। তেওঁলোকে ছাউনিৰ কাষলৈ গৈ তাত কাকো দেখা নাপালে। ⁶ কিয়নো তেতিয়া অৰামীয়া সৈন্যসকলক যিহোৱাই অনেক ৰথ, ঘোঁৰা আৰু আন বিশাল সৈন্যদলৰ শব্দ শুনাইছিল আৰু সেয়ে, অৰামীয়া সৈন্যসকলৰ এজনে আন জনক ক'বলৈ ধৰিলে, “চোৱা, আমাৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ কৰিবৰ কাৰণে ইশ্বৰয়েলৰ ৰজাই হিতীয়া আৰু মিচৰীয় ৰজাসকলক পইচা দি আনিছে।”⁷ সেইবাবে তেওঁলোকে সন্ধিয়া হওঁতেই নিজৰ তন্তু, ঘোঁৰা আৰু গাধ সকলোবোৰ এৰি থৈ পলাই গৈছিল আৰু ছাউনি যেনে আছিল, তেনেকৈয়েই এৰি থৈ তেওঁলোক প্ৰাণৰ ভয়ত পলাই গৈছিল। ⁸ তাৰবাবে কুৰ্ঠৰোগী কেইজনে ছাউনিৰ ওচৰলৈ গৈ এটা তন্তুৰ ভিতৰত সোমাই খোৱা-বোৱা কৰিলে আৰু তাৰ পৰা সোণ, বৃষ আৰু কাপোৰ-কানিবোৰ লৈ গৈ লুকুৱাই ৰাখিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে পুনৰ ঘূৰি আহি আন এটা তন্তুত সোমাই তাৰ পৰাও বহুত বস্তু লৈ গৈ লুকুৱাই ৰাখিলে।

⁹ পাছত তেওঁলোকে ইজনে সিজনে কোৱাকুই কৰিলে, “আমি হ'লে ভাল কাম কৰা নাই। আজিৰ এই দিনটো হৈছে এটা সুখবৰৰ দিন আৰু আমি এই বিষয়ে কাকো একো নকৈ মনে মনে আছোঁ। যদি আমি ৰাতিপুৱালৈকে পলম কৰি থাকোঁ, তেন্তে শাস্তি আমাৰ ওপৰতে আহিব; সেয়ে, ব'লা আমি এতিয়াই ৰাজগৃহত কথটো জনাওঁগৈ।”¹⁰ তাতে তেওঁলোকে গৈ

* 6 অধ্যায়:24 বিন-হদ্দে অৰ্থাৎ হদ্দৰ পুত্ৰ † 6 অধ্যায়:25 এক 'কাব' প্ৰায় 1 কিলোৰ চাৰিভাগৰ এভাগৰ সমান ‡ 6 অধ্যায়:33 বিপদ আকাল * 7 অধ্যায়:1 চেয়া-অৰ্থাৎ প্ৰায় 7 কিলো † 7 অধ্যায়:1 1 চেকল-অৰ্থাৎ প্ৰায় 11 গ্ৰাম বৃষ

প্ৰৱেশদ্বাৰৰ প্ৰহৰীসকলক মাতি ক'লে, “আমি অৰামীয়াসকলৰ ছাউনিলৈ গৈছিলোঁ; তাত কোনো মানুহ নাই আৰু কাৰো সাৰ-শব্দও নাই; কেৱল ঘোঁৰা আৰু গাধবোৰ বন্ধা আছে, আৰু তলুবোৰো যেনে আছিল তেনেভাৱেই আছে।” 11 প্ৰৱেশদ্বাৰৰ প্ৰহৰীসকলে এই সন্বাদ চিঞৰি চিঞৰি জনাই দিলে আৰু পাছত ৰাজগৃহৰ ভিতৰতো জনোৱা হ'ল।

12 তেতিয়া ৰজাই ৰাতি উঠি তেওঁৰ দাসবোৰক ক'লে, “মই এতিয়া তোমালোকক ক'ম যে, অৰামীয়াসকলে আমালৈ কি কৰিছে। আমি যে ভোকত আছোঁ অৰামীয়াসকলে জানে আৰু সেইবাবে তেওঁলোকে ছাউনি এৰি পথাৰৰ মাজত গৈ লুকাই আছে। তেওঁলোকে ভাৱিছে, ‘ইশ্ৰায়েলীয়াসকল যেতিয়া নগৰৰ পৰা ওলাই আহিব, তেতিয়া আমি তেওঁলোকক জীৱিত অৱস্থাতে ধৰিম আৰু তেওঁলোকৰ নগৰৰ ভিতৰত সোমাম।’” 13 তেতিয়া ৰজাৰ এজন দাসে উত্তৰ দি ক'লে, “মই আপোনাক মিনতি কৰোঁ, কেইজনমান লোকক নগৰত যি কেইটা ঘোঁৰা অৱশিষ্ট আছে, তাৰ মাজৰ পৰা পাচটা ঘোঁৰা লৈ যাবলৈ দিয়ক। যিহেতু ইশ্ৰায়েলৰ অধিক লোকেই মৰিল। ইয়াত অৱশিষ্ট থকা সকলো ইশ্ৰায়েলবাসীৰ দৰে তেওঁলোকৰো মৃত্যু হ'ব। সেয়ে কি যিটো, তাক চাবলৈ আমি তেওঁলোকক পঠিয়াই দিওঁ।”

14 তেতিয়া তেওঁলোকে ঘোঁৰাবোৰেৰে সৈতে দুখন ৰথ ল'লে, আৰু ৰজাই অৰামীয়া সৈন্যবোৰৰ সন্মানত তেওঁলোকক পঠিয়াই দি ক'লে, “তোমালোকে গৈ চাই আহাঁগে।” 15 তাতো তেওঁলোকে যৰদ্দন নদী পৰ্যন্ত অৰামীয়াসকলক বিচাৰি গৈ দেখিলে যে অৰামীয়াসকলে লৰালৰিকৈ পলাই যোৱাৰ কাৰণে গোটেই পথটোতে কাপোৰ-কানি আৰু বস্ত-বাহানিবোৰ পৰি ভৰি আছিল। যিসকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোকে উভটি আহি ৰজাৰ আগত এই সকলো সন্বাদ দিলে।

16 তেতিয়া লোকসকলে বাহিৰলৈ গৈ অৰামীয়াসকলৰ ছাউনি লুট কৰিলে; তাতো যিহোৱাৰ বাক্যৰ দৰে, এক চেয়া পৰিমাণৰ ময়দা এক চেকল ৰূপত আৰু দুই চেয়া পৰিমাণ যৱ ধান এক চেকল ৰূপত বিক্ৰী হ'ল। 17 যিজন সেনাপতিৰ সাহায্যৰ হাতত ৰজা নিৰ্ভৰশীল আছিল, সেই সেনাপতিজনক ৰজাই নগৰৰ দুৱাৰ পৰিদৰ্শনৰ ভাৰ দিলে; কিন্তু লোক সকলে হৰম্বুৰকৈ নগৰৰ বাহিৰলৈ ওলাই যাওঁতে প্ৰৱেশদ্বাৰৰ পথতে লোক সকলৰ ভৰিৰ গচকত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। ঈশ্বৰৰ লোক ইলীচাৰ ওচৰলৈ ৰজা যেতিয়া নামি আহিছিল, তেতিয়া ইলীচাই ৰজাক যি কথা কৈছিল, সেনাপতিজন সেইদৰেই মৰিল।

18 ঈশ্বৰৰ লোকে ৰজাক যি কৈছিল সেইভাৱেই এই ঘটনাটো ঘটিল। তেওঁ কৈছিল, “অহাকালি এনে সময়ত চমৰিয়াৰ দুৱাৰ মুখত দুই চেয়া যৱ ধান এক চেকলত, আৰু এক চেয়া ময়দা এক চেকলত বেচা যাব।” 19 সেই সেনাপতিয়ে উত্তৰত ঈশ্বৰৰ লোকক কৈছিল, “চাওঁক, যিহোৱাই যদি আকাশৰ থিড়িকিবোৰো খুলি দিয়ে, তথাপিও জানো এনেকুৱা হ'ব পাৰে?” ইলীচাই কৈছিল, “চাই থাকক, আপুনি নিজৰ চকুৰে তাক দেখিব, কিন্তু আপুনি তাৰ অলপো খাবলৈ নাপাব।” 20 তেওঁলৈ ঠিক তেনেদৰেই ঘটিল। কিয়নো দুৱাৰৰ পথত লোকসকলৰ ভৰিৰ গচকত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল।

8 অধ্যায়

চুনেমীয়ানীৰ মাটি উদ্ধাৰ

1 যি গৰাকী মহিলাৰ পুতেকক ইলীচাই জীয়াই তুলিছিল, এদিন তেওঁ সেই মহিলাক ক'লে, “তুমি তোমাৰ পৰিয়ালেৰে সৈতে আন যি ঠাইতে পাবা সেই ঠাইলৈকে গৈ কিছুকাল থাকা, কিয়নো যিহোৱাই এই দেশত আকাল পঠাই দিব আৰু সেয়ে সাত বছৰ ধৰি থাকিব।” 2 মহিলাগৰাকীয়ে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কথা অনুসাৰেই কাৰ্য কৰিলে। তাই নিজৰ পৰিয়ালেৰে সৈতে গৈ সাত বছৰ পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশত বাস কৰিলে। 3 সাত বছৰৰ শেষত মহিলাগৰাকী পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশৰ পৰা উভটি আহি নিজৰ ঘৰ আৰু মাটি ঘূৰাই পোৱাৰ কাৰণে ৰজাৰ ওচৰত নিবেদন কৰিবলৈ গ'ল। 4 ৰজাই সেই সময়ত ঈশ্বৰৰ লোকৰ দাস গেহজীৰ লগত কথা পাতি আছিল। তেওঁ গেহজীক সুধি আছিল, “ইলীচাই যি যি মহা কামবোৰ কৰিছে, সেই সকলোকে মোক কোৱাছোন।” 5 গেহজীয়ে যেতিয়া ৰজাক ইলীচাই কেনেকৈ মৃত শিশুটিক জীয়াই তুলিছিল, এই কথা কৈ আছিল, ঠিক সেই সময়তেই যি মহিলাৰ পুতেকক ইলীচাই জীয়াই তুলিছিল, সেই মহিলাগৰাকী ৰজাৰ ওচৰত নিজৰ ঘৰ আৰু মাটি ঘূৰাই পাবৰ কাৰণে নিবেদন কৰিবলৈ আহিল। গেহজীয়ে তেতিয়া ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ, এৱেঁই সেই মহিলা আৰু এই জনেই তাইৰ ল'ৰা যাক ইলীচাই পুনৰ জীৱন দিলে।” 6 ৰজাই তেতিয়া মহিলাগৰাকীক তাইৰ ল'ৰাটিৰ বিষয়ে সুখিলত, তাই তেওঁৰ আগত সকলো কথা ক'লে। তাতো ৰজাই মহিলাগৰাকীৰ কাৰণে এজন কৰমচাৰীক আদেশ দি ক'লে, “তাইৰ যি যি আছিল সকলোবোৰ ঘূৰাই দিয়া আৰু তাই দেশ এৰি যোৱাৰে পৰা এতিয়ালৈকে তাইৰ মাটিত যি যি শস্য উৎপন্ন হৈছিল, সেইবোৰো উভটাই দিয়া।”

হজায়েলে ৰজা বিন-হদদক হত্যা কৰা

7 তাৰ পাছত ইলীচা দম্বেচকলৈ আহিল; সেই সময়ত অৰামৰ ৰজা বিন-হদদ অসুস্থ আছিল। কোনোৱে ৰজাক ক'লে, “ঈশ্বৰৰ লোক এই ঠাইলৈ আহিছে।” 8 ৰজাই তেতিয়া হজায়েলক ক'লে, “তুমি হাতত এটি উপহাৰ লৈ ঈশ্বৰৰ লোকৰ সাক্ষাৎ হ'বলৈ যোৱা আৰু তেওঁৰ যোগেদি যিহোৱাৰ পৰা জানি লোৱা যে, ‘মই এই অসুখৰ পৰা সুস্থ হৈ উঠিম নে নাই?’” 9 হজায়েলে তেতিয়া উপহাৰ হিচাবে দম্বেচকৰ সকলো উত্তম উত্তম বস্তুৰে চল্লিশটা উটৰ পিঠিত বোজাই কৰি ইলীচাৰ সৈতে সাক্ষাৎ হ'বলৈ গ'ল; তেওঁ আহি ইলীচাৰ সন্মুখত থিয় হৈ ক'লে, “আপোনাৰ পুত্ৰ অৰামৰ ৰজা বিন-হদদে এই কথা সুখিবলৈ মোক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠাইছে, ‘মই এই অসুখৰ পৰা সুস্থ হ'ম নে?’” 10 তেতিয়া ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “তুমি গৈ ৰজা বিন-হদদক কোৱা যে ‘আপুনি অৱশ্যেই সুস্থ হৈ যাব;’ কিন্তু যিহোৱাই মোৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিলে যে, তেওঁ নিশ্চয় মৰিব।” 11 ইয়াকে কৈ হজায়েলে লাজ নোপোৱা পৰ্যন্ত ইলীচাই তেওঁৰ ফালে একে-থৰে চাই থাকিল আৰু পাছত ঈশ্বৰৰ লোকে কান্দিলে আৰম্ভ কৰিলে। 12 হজায়েলে সুখিলে, “হে মোৰ প্ৰভু, আপুনি কিয় কান্দিছে?” তেওঁ উত্তৰ দিলে,

“কাৰণ, তুমি ইশ্বায়েলৰ লোকসকললৈ কি ক্ষতি কৰিবা, তাক মই জানো। তুমি তেওঁলোকৰ দুৰ্গবোৰ জুই দি পুৰিবা, তৰোলেৰে তেওঁলোকৰ যুবকসকলক বধ কৰিবা, তেওঁলোকৰ শিশুসকলক মাটিত আচাৰি মাৰিবা আৰু তেওঁলোকৰ গৰ্ভৱতী মহিলাবোৰৰ পেট ফালিবা।”

13 তেতিয়া হজায়েলে ক’লে, “কেৱল এটা কুকুৰৰ তুল্য আপোনাৰ এই দাসনো কোন যে, এই ডয়ানক কৰ্ম কৰিব?” ইলীচাই ক’লে, “তুমি যে অৰামৰ ৰজা হ’বা, এই কথা যিহোৱাই মোক প্ৰকাশ কৰিলে।” 14 তাৰ পাছত হজায়েল ইলীচাৰ ওচৰৰ পৰা নিজৰ পৰ্ভুৰ ওচৰলৈ ঘূৰি গ’ল। তেতিয়া ৰজা বিন-হদদে তেওঁক সুধিলে, “ইলীচাই তোমাক কি ক’লে?” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “তেওঁ মোক ক’লে যে আপুনি অৱশ্যেই সুস্থ হ’ব।” 15 কিন্তু ঠিক পাছ দিনাই হজায়েলে এখন কঙ্কল পানীত জুৰুঝিয়াই লৈ শ্বাসৰুদ্ধ হোৱাকৈ ৰজা বিন-হদদৰ মুখৰ ওপৰত মেলি ধৰিলে আৰু তাতে ৰজাৰ মৃত্যু হ’ল। তাৰ পাছত হজায়েল বিন-হদদৰ পদত ৰজা হ’ল।

যিহূদাৰ ৰজা যিহোৰাম

16 যিহোচাফটৰ পুত্ৰ যিহোৰাম যিহূদাৰ ৰজা আছিল। ইস্ৰায়েলৰ ৰজা আহাবৰ পুংৰ যোৰামৰ ৰাজত্ব কালৰ পঞ্চম বছৰত যিহোৰামে যিহূদাত ৰাজত্ব কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। 17 তেওঁ যেতিয়া ৰাজত্ব আৰম্ভ কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ বয়স আছিল বৰ্ষ ৩২ বছৰ আৰু তেওঁ আঠ বছৰ ধৰি যিৰূশালেমত ৰাজত্ব কৰিছিল। 18 যিহোৰাম ইস্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ পথত চলিছিল আৰু তেওঁ আহাবৰ জীয়েকক বিবাহ কৰাৰ কাৰণে আহাবৰ বংশৰ লোকসকলে কৰাৰ দৰেই তেওঁ কু-আচৰণ কৰিছিল। যিহোৰামৰ দৃষ্টি যি বেয়া তেওঁ তাকে কৰিছিল। 19 তথাপিও যিহোৱাই নিজৰ দাস দায়ুদৰ কথা মনত ৰাখি যিহূদা বিনষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে; কাৰণ তেওঁ দায়ুদক তেওঁৰ বংশধৰ দিব বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল।

20 যিহোৰামৰ ৰাজত্বৰ সময়ত ইদামীয়াসকলে যিহূদাৰ বশ্যতা অস্বীকাৰ কৰি বিদ্ৰোহ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ কাৰণে এজন ৰজা পাতি ল’লে। 21 তেতিয়া যিহোৰামে তেওঁৰ সকলো সেনাপতিৰ সৈতে ৰথবোৰ লৈ চাৰীৰলৈ গ’ল। ইদামীয়াসকলে তেওঁক আৰু ৰথবোৰৰ সেনাপতিসকলক ঘেৰাও কৰিলে; কিন্তু তেওঁ ৰাতিয়েই উঠি তেওঁক আৰু ৰথবোৰৰ সেনাপতিসকলক বেৰি ৰখা ঘেৰাও ভাঙি ইদামীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি ওলাই আহিল আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকল পলাইগৈ নিজৰ ঘৰলৈ ঘূৰি গ’ল। 22 ইদাম আজিও যিহূদাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহী হৈ আছে। সেই একে সময়তে লিবনায়ো বিদ্ৰোহ কৰিছিল।

23 যিহোৰামৰ অন্যান্য সকলো কাৰ্যৰ বিৱৰণ জানো ‘যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস’ নামৰ পুস্তকখনত লিখা নাই? 24 পাছত যিহোৰামৰ মৃত্যু হোৱাত তেওঁ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ গ’ল আৰু তেওঁক দায়ুদৰ নগৰত পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত মৈদাম দিয়া হ’ল। তাৰ পাছত তেওঁৰ পুংৰ অহজিয়া তেওঁৰ পদত ৰজা হ’ল।

যিহূদাৰ ৰজা অহজিয়া

25 ইশ্বায়েলৰ ৰজা আহাবৰ পুংৰ যোৰামৰ ৰাজত্ব কালৰ দ্বাদশ বছৰত যিহোৰামৰ পুংৰ অহজিয়াই যিহূদাত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে। 26 অহজিয়াই যেতিয়া ৰাজত্ব আৰম্ভ কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ বয়স আছিল বাইশ বছৰ আৰু তেওঁ এবছৰ কাল যিৰূশালেমত ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল অথলিয়া; তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ৰজা অশ্বীৰ নাতিনীয়ক।* 27 অহজিয়াই আহাবৰ বংশৰ লোকসকলৰ পথত চলিলে আৰু তেওঁলোকৰ দৰেই কাৰ্য কৰি যিহোৰামৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিলে; কিয়নো অহজিয়া আহাবৰ বংশৰ জোঁৱায়েক আছিল।

28 পাছত অৰামৰ ৰজা হজায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে ৰজা অহজিয়াই আহাবৰ পুংৰ ৰজা যোৰামৰ সৈতে ৰামো-গিলিয়দলৈ গ’ল; তেতিয়া অৰামীয়াসকলে যোৰামক আঘাত কৰিলে। 29 অৰামৰ ৰজা হজায়েলৰ সৈতে ৰামাত যুদ্ধ কৰাৰ সময়ত অৰামীয়াসকলে কৰা সেই আঘাতৰ পৰা সুস্থ হ’বৰ কাৰণে ৰজা যোৰাম যিঞ্জিৰয়েললৈ ঘূৰি গ’ল। যিহোৰামৰ পুত্ৰ যিহূদাৰ ৰজা অহজিয়াই আহাবৰ পুংৰ যোৰামে আঘাত পাই অসুস্থ হোৱা বাবে তেওঁক চাৰলৈ যিঞ্জিৰয়েললৈ নামি গ’ল।

9 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ ৰজা য়েহু

1 ইলীচা ভাৱবাদীয়ে শিশ্য ভাৱবাদীসকলৰ মাজৰ এজনক মাতি ক’লে, “যাৱাৰ বাবে সাজু হোৱা আৰু ৰামো-গিলিয়দলৈ যোৱা। তেলৰ এই সৰু বটলটো তোমাৰ লগত লোৱা।” 2 সেই ঠাই পালে তুমি নিমচীৰ নাতি অৰ্থাৎ যিহোচাফটৰ পুংৰ য়েহুক বিচাৰিবা; তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক তেওঁৰ সঙ্গীসকলৰ মাজৰ পৰা আঁতৰাই এটা ভিতৰৰ কোঠালিলৈ লৈ যাবা। 3 তাৰ পাছত এই বটলটোৰ পৰা অলপমান তেল লৈ তেওঁৰ মূৰত ঢালি দি ক’বা যে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘ইশ্বায়েলৰ ৰজা হিচাবে মই তোমাক অভিশেক কৰিলোঁ।’” তাৰ পাছত তুমি দুৱাৰখন মেলি দৌ মাৰিবা, পলম নকৰিবা।”

4 সেইদৰেই সেই য়ুক ভাৱবাদীজন ৰামো-গিলিয়দলৈ গ’ল। 5 সেই ঠাই পাই তেওঁ দেখিলে সেনাবাহিনীৰ সেনাপতিসকল এঠাইত বহি আছে। য়ুক ভাৱবাদীজনে ক’লে, “সেনাপতি মহাশয়, মই আপোনাৰ বাবে এটা খবৰ লৈ আহিছোঁ।” য়েহুৱে উত্তৰ দি সুধিলে, “সেই খবৰ আমাৰ মাজৰ কোনজনৰ কাৰণে?” তেওঁ ক’লে, “সেনাপতি মহাশয়, আপোনাৰ কাৰণেই।”

6 তাতে য়েহু উঠি ঘৰৰ ভিতৰলৈ গ’ল। তেতিয়া সেই ভাৱবাদীয়ে য়েহুৰ মূৰত তেল ঢালি দি ক’লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘যিহোৱাৰ লোকসকলৰ ওপৰত অৰ্থাৎ ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা হিচাবে মই তোমাক অভিশেক কৰিলোঁ।’ 7 তোমাৰ পৰ্ভু আহাবৰ বংশক তুমি বিনষ্ট কৰিবা। ঈজৰলৰ হাতেৰে মোৰ দাসবোৰৰ অৰ্থাৎ ভাৱবাদীসকলৰ আৰু যিহোৱাৰ আন সকলো দাসবোৰৰ যি ৰক্তপাত কৰা হ’ল, তাৰ প্ৰতিশোধ মই যেন লব পাৰোঁ। 8 আহাবৰ বংশৰ সকলোৱেই

* 8 অধ্যায়:26 অশ্বীৰ নাতিনীয়ক আহাবৰ জীয়েক

বিনষ্ট হ'ব; দাস হওঁক বা স্বাধীন হওঁক, আহাৰৰ বংশৰ পৰতিজন ল'ৰা শিশুক মই বিনষ্ট কৰিম।⁹ মই তেওঁৰ বংশক নবাটৰ পুতেক যাৰবিয়ামৰ বংশৰ নিচিনা আৰু অহিয়াৰ পুতেক ৰাচাৰ বংশৰ নিচিনা কৰিম।¹⁰ কুকুৰবোৰে ঈজেবলক যিঞ্জিৰয়েলৰ এলেকাত খাই পেলাব আৰু তাইক মৈদাম দিবলৈ কোনো নহ'ব।” এইবুলি কৈ যুবক ডাৰবাণীজনে দুৱাৰ খুলি দৌৰি পলাল।

¹¹ য়েহুৱে বাহিৰলৈ আহি যেতিয়া তেওঁৰ সঙ্গী পৰভৰ সেনাপতিসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকৰ এজনে তেওঁক সুধিলে, “সকলো ঠিকেই আছে নে? সেই বলীয়াটো আপোনাৰ ওচৰলৈ কিয় আহিছিল?” য়েহুৱে ক'লে, “আপোনালোকেতো সেই মানুহক চিনি পায় আৰু তেওঁ কেনে ধৰণৰ প্ৰলাপ বকে, তাকো জানে।”¹² তেওঁলোকে ক'লে, “নহয়, আমি সেইবাৰ একো নাজানো। আমাক সকলো কথা খুলি কওঁক।” য়িহুৱে তেতিয়া ক'লে, “তেওঁ মোক এই কথা ক'লে যে, যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰজা হিাবে মই তোমাক অভিশেক কৰিছোঁ।”¹³ তেতিয়া সেই সেনাপতিসকলৰ প্ৰত্যেকেই লগে লগে নিজৰ গাৰ পৰা ওপৰৰ কাপোৰখন লৈ খটখটিৰ ওপৰত য়েহুৱে ভৰিৰ তলত পাৰি দিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে শিঙা বজাই চিঞৰি ক'বলৈ ধৰিলে, “যেহু ৰজা হ'ল।”

য়েহুৱে যোৰাম আৰু অহাজিয়াক হত্যা কৰা

¹⁴ এইদৰে নিমচীৰ নাতি, অৰ্থাৎ যিহোচাফটৰ পুংৰ য়েহুৱে যোৰামৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ কৰিলে। সেই সময়তে ৰজা যোৰাম আৰু সমগ্ৰ ইস্ৰায়েলবাসীয়ে অৰামৰ ৰজা হজায়েলৰ হাতৰ পৰা ৰামো-গিলিয়দ ৰক্ষা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।¹⁵ কিন্তু অৰামৰ ৰজা হজায়েলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰাৰ সময়ত অৰামীয়সকলে যোৰামক যি আঘাত কৰিছিল, তাৰ পৰা সুস্থ হ'বলৈ ৰজা যোৰাম যিঞ্জিৰয়েললৈ উভতি আহিছিল।

তাৰ পাছত য়েহুৱে যোৰামৰ দাস, সঙ্গী সেনাপতি সকলক ক'লে, “আপোনালোকৰো যদি এয়ে মত হয়, তেন্তে যিঞ্জিৰয়েলত এই কথা জনাবলৈ কোনো লোকক নগৰৰ পৰা ওলাই যাব নিদিব।”¹⁶ তাৰ পাছত য়েহুৱে এখন ৰথত উঠি যিঞ্জিৰয়েললৈ গ'ল; কিয়নো সেই ঠাইত যোৰাম শয্যাৰ পৰি আছিল। সেই সময়ত য়িহুদাৰ ৰজা অহাজিয়াও যোৰামক চাবৰ কাৰণে তালৈ নামি গৈছিল।

¹⁷ য়েহুৱে সৈন্য দলক অহা দেখি যিঞ্জিৰয়েলৰ ওখ দুৰ্গৰ ওপৰত থিয় হৈ পহৰা দিয়া প্ৰহৰীজনে চিঞৰি উঠিল, “মই এদল মানুহ অহা দেখিছোঁ।” তেতিয়া যোৰামে ক'লে, “এজন অশ্বাৰোহীক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠাই দিয়া আৰু তেওঁ গৈ তেওঁলোকক সুধিবলৈ ক'বা, ‘আপোনালোক শান্তিভাৱেৰে আহিছ নে?’”¹⁸ পাছত সেইদৰে এজন অশ্বাৰোহী য়েহুৱে সাক্ষাৎ হ'বলৈ ওলাই গ'ল আৰু তেওঁক ক'লে, “ৰজাই সুধিছে, আপোনালোক শান্তিভাৱেৰে আহিছ নে?” তাতে য়েহুৱে ক'লে, “শান্তিৰে অহাটো তোমাক কিয় লাগে? তুমি ঘূৰি মোৰ পাছে পাছে আৰ্হা।” সেই প্ৰহৰীজনে তেতিয়া ৰজাক খবৰ দিলে, “সেই বাৰ্তাবাহকজন গৈ তেওঁলোকৰ ওচৰ পালে, কিন্তু তেওঁ এতিয়ালৈকে উভতি অহা নাই।”

¹⁹ তেতিয়া ৰজাই দ্বিতীয় আন এজন অশ্বাৰোহীক পঠালে; তেওঁ সেই সৈন্য দলৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “ৰজাই এই কথা কৈছে, ‘আপোনালোক শান্তিভাৱেৰে আহিছ নে?’” য়েহুৱে উত্তৰ দিলে, “শান্তিৰে অহাটো তোমাক কিয় লাগে? তুমি ঘূৰি মোৰ পাছে পাছে আহা।”²⁰ সেই প্ৰহৰীজনে পুনৰায় খবৰ দিলে, “সেই বাৰ্তাবাহক জনেও গৈ তেওঁলোকক লগ পালে, কিন্তু তেওঁলোকে উভতি অহা নাই। ৰথ চলোৱাটো দেখি ভাব হৈছে নিমচীৰ নাতিয়েক য়েহুৱে ৰথ চলাইছে। কিয়নো তেওঁ বলিয়াৰ দৰে ৰথ চলাইছে।”

²¹ তেতিয়া যোৰামে ক'লে, “মোৰ ৰথ যুগুত কৰা।” তেওঁলোকে তেওঁৰ ৰথ যুগুত কৰাৰ পাছত ইস্ৰায়েলৰ ৰজা যোৰাম আৰু য়িহুদাৰ ৰজা অহাজিয়াই নিজৰ নিজৰ ৰথত উঠি য়েহুক লগ পাবলৈ ওলাই গ'ল। তেওঁলোকে য়েহুক যিঞ্জিৰয়েলীয়া নাৰোতৰ এলেকাত লগ পালে।²² যোৰামে য়েহুক দেখামাত্ৰকৈ সুধিলে, “যেহু, তুমি শান্তিভাৱেৰে আহিছা নে?” তেওঁ ক'লে, “আপোনাৰ মা ঈজেবলৰ ব্যভিচাৰী কাৰ্যৰ প্ৰতিমাপূজা আৰু মায়াকৰ্মৰ কাম যেতিয়া ইমান বেছি কৈছে তেন্তে তাত আৰু কি শান্তি থাকিব পাৰে?”²³ এই কথা শুনি যোৰামে নিজৰ ৰথ ঘূৰাই পলাবলৈ ধৰিলে আৰু অহাজিয়াক ক'লে, “অহাজিয়া, ই বিশ্বাসঘাতক।”²⁴ তেতিয়া য়েহুৱে নিজৰ সমস্ত বলৰে সৈতে ধনুৰ জোঁৰ টানি, যোৰামৰ দুই কান্ধৰ মাজত কাঁড়ডাল মাৰি পঠালে। সেই কাঁড় গৈ ৰজা যোৰামৰ হৃদপিণ্ডৰ মাজেদি সৰকি গ'ল আৰু তেওঁ কুঁজা হৈ ৰথতে পৰি গ'ল।

²⁵ তেতিয়া য়েহুৱে তেওঁৰ সেনাপতি বিদকৰক ক'লে, “তেওঁক তুলি নি যিঞ্জিৰয়েলীয়া নাৰোতৰ এলেকাত পেলাই দিয়া। মনত পেলোৱাছোন! মই আৰু তুমি যেতিয়া একেলগে তেওঁৰ পিতৃ আহাৰৰ পিছত ৰথৰে গৈছিলোঁ, তেতিয়া যিহোৱাই আহাৰৰ বিৰুদ্ধে এই ডাৰবাণী কৈছিল: ‘মই যিহোৱাই কৈছো, যোৰাকালি মই নাৰোতৰ আৰু তেওঁৰ পুতেকসকলৰ তেজ দেখিলোঁ আৰু এই মাটিতেই মই নিশ্চয়কৈ তোমাক তাৰ প্ৰতিফল দিম।’ এই হেতুকে তুমি এতিয়া যিহোৱাৰ কথা অনুসাৰে তেওঁক তুলি লৈ সেই মাটিত পেলাই দিয়া।”

²⁷ যি ঘটিল, তাকে দেখি য়িহুদাৰ ৰজা অহাজিয়াই বৈ-হাগগানৰ পথেদি পলাই গ'ল। য়েহুৱে তেওঁৰ পাছে পাছে খেদি গৈ চিঞৰিলে, “তেওঁকো ৰথৰ ভিতৰত বধ কৰা।” তেতিয়া তেওঁলোকে যিঞ্জিৰয়েলৰ ওচৰৰ গুৰলৈ উঠি যোৱা পথত তেওঁক আঘাত কৰিলে। অহাজিয়াই মগিদ্দেলৈ পলাই গ'ল আৰু তাতে তেওঁ মৰিল।²⁸ তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক ৰথত তুলি যিৰুচালেমলৈ লৈ গ'ল আৰু দায়ুদৰ নগৰত তেওঁৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত তেওঁৰ মৈদামত তেওঁক মৈদাম দিলে।

²⁹ আহাৰৰ পুংৰ যোৰামৰ ৰাজত্ব কালৰ একাদশ বছৰত অহাজিয়া য়িহুদাৰ ৰজা হৈছিল।

য়েহুৱে ঈজেবলক হত্যা কৰা

³⁰ তাৰ পাছত য়েহু যিঞ্জিৰয়েললৈ গ'ল। ঈজেবলে এই বাতৰি পাই চকুত কাজল লগালে আৰু কেশ-বিন্যাসেৰে নিজক শোভিত কৰি থিড়িকিয়েদি চালে।³¹ য়েহু যেতিয়া দুৱাৰেদি সোমাই আহিল, তেতিয়া ঈজেবলে তেওঁক ক'লে, “তুমি শান্তিৰে

আহিলা নে জিন্দী, নিজৰ প্ৰভুৰ হত্যাকাৰী?”³² তেতিয়া য়েহুৱে ওপৰলৈ খিড়িকিৰ ফালে চাই ক’লে, “মোৰ পক্ষত কোন আছে? কোন কোন আছে?” তাতে দুই তিনিজন নপুংসকে ওপৰৰ পৰা বাহিৰলৈ চালে।³³ য়েহুৱে ক’লে, “তেওঁক তললৈ পেলাই দিয়া।” তেতিয়া তেওঁলোকে ঈজেবলক তললৈ পেলাই দিলে; তাতে ঈজেবলক কিছু তেজ দেৱালত আৰু যোঁৰাবোৰৰ গাত ছিটিকি পৰিল আৰু য়েহুৱে ৰথৰ যোঁৰাবোৰে তেওঁক ভৰিৰে গচকিলে;³⁴ তাৰ পাছত য়েহু ৰাজগৃহৰ ভিতৰলৈ গৈ ভোজন-পান কৰিলে; তেতিয়া তেওঁ ক’লে, “এই শাও পোৱা মহিলাগৰাকীক এতিয়া চোৱা; তাইক লৈ মৈদাম দিয়াগৈ; কিয়নো তাই ৰজাৰ জীয়েক।”³⁵ লোকসকলে যেতিয়া ঈজেবলক মৈদাম দিবৰ কাৰণে ওলাই গ’ল, তেতিয়া মূৰৰ লাউখোলা, ভৰি আৰু হাতৰ বাহিৰে তেওঁৰ একোকে নাপালে।³⁶ সেয়ে তেওঁলোকে উভটি গৈ য়েহুক এই বাতৰি দিলে; তাতে তেওঁ ক’লে, “যিহোৱাই তেওঁৰ দাস তিচবীয়া এলিয়াৰ দ্বাৰাই ঠিক এই কথাই কৈছিল যে, ‘যিঞ্জিৰয়েলৰ মাটিত কুকুৰবোৰে ঈজেবলক মগু হ’ব, ³⁷ আৰু সেই মাটিত ঈজেবলক শৰ গোৱৰৰ দৰে পৰি থাকিব; তাতে কোনেও ক’ব নোৱাৰিব যে, ‘এইটো ঈজেবলক দেখ’।”

10 অধ্যায়

য়েহুৱে আহাবৰ বংশধৰসকলক বধ কৰা

1 চমৰিয়াত আহাব ৰজাৰ সত্তৰ জন বংশধৰ আছিল; য়েহুৱে চমৰিয়া, যিঞ্জিৰয়েলৰ শাসনকৰ্তাসকল, পৰিচাৰক আৰু আহাবৰ বংশধৰৰ অভিভাৱকসকললৈ এই পংৰ লিখি পঠালে, 2 “আপোনালোকৰ প্ৰভুৰ বংশধৰসকল আপোনালোকৰ লগত আছে আৰু ৰথ, যোঁৰা, গড়েৰে আবৃত এখন নগৰ আৰু অসংৰ-শসংৰবোৰো আছে; এই হেতুকে এই পংৰ পোৱা মাৱেই, 3 আপোনালোকৰ প্ৰভুৰ সকলোতকৈ উত্তম আৰু যোগ্য বংশধৰক বাচি লৈ আহাবৰ সিংহাসনত বহুৱাওক; তাৰ পাছত প্ৰভুৰ ৰাজবংশৰ কাৰণে যুদ্ধ কৰক।”

4 কিন্তু তেওঁলোকে অতিশয় ভয় খাই ক’লে, “চাওঁক, দুজন ৰজায়েই যেতিয়া য়েহুৰ আগত থিয় হ’ব নোৱাৰিলে, তেন্তে আমিহে কেনেকৈ থিয় হ’ব পাৰিম?”⁵ এই হেতুকে ৰাজপৰিয়ালৰ পৰিচালক, নগৰৰ শাসনকৰ্তা, পৰিচাৰকসকল আৰু আহাবৰ বংশধৰসকলক প্ৰতিপাল কৰাসকলে য়েহুক এই কথা কৈ পঠালে, “আমি আপোনাৰ দাস। আপুনি যি আজ্ঞা দিব, আমি সেই সকলোকে কৰিম। আমি কাকো ৰজা নাপাতোঁ; আপুনি যি ভাল দেখে, তাকেই কৰক।”

6 তেতিয়া য়েহুৱে তেওঁলোকলৈ দ্বিতীয় বাৰ পংৰ লিখিলে, “আপোনালোক যদি মোৰ পক্ষত থাকে আৰু মোৰ কথামতে চলে, তেন্তে আপোনালোকৰ প্ৰভুৰ বংশধৰসকলক মূৰ ছেদন কৰি অহাকালি এই সময়তে যিঞ্জিৰয়েলত মোৰ ওচৰলৈ আহিব।” আহাবৰ সেই সত্তৰজন বংশধৰ তেতিয়া নগৰৰ প্ৰধান লোকসকলৰ লগত আছিল। তেওঁলোকে তেওঁলোকক চোৱা-চিতা কৰিছিল। 7 য়েহুৰ পংৰ পোৱাৰ পাছত সেই লোকসকলে সেই সত্তৰজনৰ সকলোকে ধৰি হত্যা কৰিলে। তাৰ পাছত পাচিত তেওঁলোকৰ মূৰবোৰ ভৰাই যিঞ্জিৰয়েলত য়েহুৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে। 8 তেতিয়া এজন লোকে আহি য়েহুক ক’লে, “তেওঁলোকে ৰজাৰ বংশধৰসকলৰ মূৰবোৰ লৈ আনিছে।” তাতে তেওঁ ক’লে, “সেইবোৰ দুটা দম কৰি নগৰৰ প্ৰৱেশদ্বাৰৰ পথত ৰাতিপুৱালৈকে ৰাখি থোৱা।”

9 পিছ দিনা ৰাতিপুৱা য়েহু বাহিৰলৈ ওলাই গ’ল। তেওঁ সকলো লোকৰ সন্মুখত থিয় হৈ ক’লে, আপোনালোকৰ কোনো দোষ নাই। ময়েই মোৰ প্ৰভুৰ অহিত্তে মড়মুগ্ন কৰি তেওঁক বধ কৰিলোঁ; কিন্তু এওঁলোক সকলোকে কোনে বধ কৰিলে? 10 এতিয়া আপোনালোকে নিশ্চয়কৈ জানি ৰাখক, আহাবৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাই কোৱা কোনো এটি কথাও অথলে নাযাব; যিহোৱাই তেওঁৰ দাস এলিয়াৰ দ্বাৰাই যি কৈছিল, তাক তেওঁ সিদ্ধ কৰিলে।”¹¹ এইদৰে য়েহুৱে যিঞ্জিৰয়েলত থকা আহাবৰ বংশৰ সকলো অৱশিষ্ট লোকক, অৰথা তেওঁৰ সকলো প্ৰধান লোকক, তেওঁৰ প্ৰণয়ৰ বন্ধুসকল আৰু তেওঁৰ পুৰোহিতসকলক বধ কৰিলে। তেওঁলোকৰ আৰু কোনোৱেই জীয়াই নাথাকিল।

12 পাছত য়েহু বাহিৰ হৈ চমৰিয়াৰ ফালে যাৱলৈ ধৰিলে। বাটত তেওঁ মেৰ-ছাগ ৰখীয়াৰ গাওঁ বৈ-একদৰ ওচৰ পালে। 13 সেই ঠাইতে যিহুদাৰ ৰজা অহজিয়াৰ কেইজনমান ডায়েকৰ লগত য়েহুৰ সাক্ষাৎ হ’ল; তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “আপোনালোক কোন হয়?” তেওঁলোকে ক’লে, “আমি অহজিয়াৰ ডায়েক; আমি ৰাণী ঈজেবলক সন্তান সকলক আৰু ৰাজপৰিয়ালৰ সকলোকে মঙ্গলবাদ কৰিবলৈ আহিছোঁ।”¹⁴ তেতিয়া য়েহুৱে তেওঁৰ লোক সকলক আজ্ঞা দিলে, “এওঁলোকক জীয়াই জীয়াই ধৰা।” লোকসকলে তেওঁলোকক জীৱন্তে ধৰিলে আৰু বৈ-একদৰ নাদত তেওঁলোকক বধ কৰিলে। তেওঁলোক সংখ্যাত বিয়াল্লিশ জন আছিল। তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনকো জীয়াই নাৰাখিলে।

15 সেই ঠাইৰ পৰা গুচি যোৱাৰ পাছত ৰেখবৰ পুংৰ যিহোনাদবক য়েহুৱে লগ পালে। তেওঁ য়েহুক দেখা কৰিবলৈ আহিছিল। য়েহুৱে তেওঁক মঙ্গলবাদ জনাই ক’লে, “মোৰ হৃদয় যেনেকৈ আপোনাৰ লগত আছে তেনেকৈ আপুনিও মোৰ পক্ষত আছে নে?” যিহোনাদবে উত্তৰ দিলে, “হয়, আছে।” য়েহুৱে ক’লে “যদি সেয়ে তেন্তে আপোনাৰ হাত আগবঢ়াই দিয়ক।” যিহোনাদবে হাত আগবঢ়াই দিলে আৰু য়েহুৱে তেওঁক ৰথত তুলি ল’লে। 16 তেতিয়া য়েহুৱে ক’লে, “মোৰ লগত আহাঁ আৰু যিহোৱাৰ কাৰণে মোৰ আগ্ৰহ কিমান তাক চোৱাহি।” এইদৰে তেওঁ যিহোনাদবক নিজৰ ৰথত তুলি লৈ গ’ল।

17 পাছত য়েহু চমৰিয়ালৈ আহি আহাবৰ ৰাজবংশৰ বাকী সকলো লোকক বধ কৰিলে; যিহোৱাই এলিয়াক* যি কৈছিল সেই অনুসাৰে য়েহুৱে তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিলে।

য়েহুৱে বাল দেৱতাৰ পুৰোহিতসকলক বধ কৰা

* 10 অধ্যায়:17 1ৰাজা 21:21

18 তাৰ পাছত য়েহূৰে সকলো লোকক গোটাই তেওঁলোকক ক'লে, “আহাবে বাল দেৱতাক সামান্য ভাৱে পূজা কৰিলে; কিন্তু য়েহূৰে তেওঁৰ পূজা অধিক বেছি কৰিব।” 19 এতিয়া বাল দেৱতাৰ সকলো ভাববাদী, উপাসক আৰু পুৰোহিতসকলক মোৰ ওচৰলৈ মাতি আনক। চাব যেন কোনো নহাকৈ নাথাকে, কিয়নো বাল দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে মই এক মহাবলি উদ্ভাসৰ্গ কৰিব লাগিব। কোনোবা যদি নাহে, তেন্তে তেওঁ জীয়াই নাথাকিব।” কিন্তু আচলতে য়েহূৰে বাল দেৱতাৰ উপাসকসকলক বিনষ্ট কৰাৰ আশয়েৰে এই ছলনা কৰিলে। 20 য়েহূৰে আজ্ঞা দিলে, “বাল দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে এটা দিন ঠিক কৰি এক পবিত্ৰ মহাসভাৰ যোষণা কৰা।” সেই লোকসকলে সেই কথা প্রচাৰ কৰিলে।

21 য়েহূৰে তেতিয়া ইশ্ৰায়েলৰ সকলো ঠাইলৈ এই বাৰ্তা পঠাই দিলে। তাতে বাল দেৱতাৰ সকলো উপাসক আহি উপস্থিত হ'ল। কোনোৱে নহাকৈ নাথাকিল। তেওঁলোক বাল দেৱতাৰ মন্দিৰত সোমোৱাৰ পাছত মন্দিৰৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈকে লোকেৰে ভৰি পৰিল। 22 তেতিয়া য়েহূৰে পুৰোহিতৰ পোছাক-ৰক্ষকজনক ক'লে, “বাল দেৱতাৰ উপাসকসকলৰ কাৰণে কাপোৰ লৈ আহা।” তাতে লোকজনে তেওঁলোকৰ কাৰণে কাপোৰ উলিয়াই আনিলে। 23 তাৰ পাছত য়েহূ আৰু ৰেখবৰ পুংৰ যিহোনাদব বাল দেৱতাৰ মন্দিৰত সোমাল। য়েহূৰে বাল দেৱতাৰ উপাসকসকলক ক'লে, “আপোনালোকে ভালদৰে চাওঁক যাতে যিহোৱাৰ দাসবোৰৰ মাজৰ কোনো আপোনালোকৰ মাজত নাথাকে, কেৱল বাল দেৱতাৰহে উপাসকসকল থাকিব।” 24 তেতিয়া তেওঁলোক বলি আৰু হোমবলি উদ্ভাসৰ্গ কৰিবলৈ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। য়েহূৰে বাহিৰত থিয় হৈ থকা আশী জন লোকক মনোনীত কৰি এই বুলি সারধান কৰি ক'লে, “মই তোমালোকৰ হাতত যিসকল লোকক আনি দিছোঁ, তেওঁলোকৰ এজনকো যদি কোনোৱে পেলাই যাবলৈ দিয়ে তেন্তে সেই জনৰ প্ৰাণৰ সলনি, তেওঁৰে প্ৰাণ লোৱা হ'ব।”

25 য়েহূৰে হোমবলি উদ্ভাসৰ্গ শেষ কৰাৰ লগে লগে ৰথীয়া আৰু সেনাপতিসকলক আজ্ঞা দিলে, “তোমালোক ভিতৰলৈ সোমাই গৈ তেওঁলোকক বধ কৰা; এজনকো বাহিৰলৈ আহিব নিদিবা।” তেতিয়া তেওঁলোকে তৰোৱালেৰে তেওঁলোকক বধ কৰিলে। ৰথীয়া আৰু সেনাপতিসকলে তেওঁলোকৰ শব্দৰ বাহিৰলৈ পেলাই দি, বাল দেৱতাৰ মন্দিৰৰ ভিতৰ কোঠালিলৈ গ'ল। 26 তেওঁলোকে বাল দেৱতাৰ মন্দিৰৰ পৰা পূজাৰ শিলৰ স্তম্ভবোৰ উলিয়াই আনি পুৰি পেলালে। 27 তাৰ পাছত তেওঁলোকে বাল দেৱতাৰ স্তম্ভ আৰু মন্দিৰটো ভাঙি পেলালে আৰু তাক পাইখানা ঘৰ হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰিলে। ই আজিলৈকে আছে। 28 এইদৰে য়েহূৰে ইশ্ৰায়েলৰ মাজৰ পৰা বাল দেৱতা আৰু ইয়াৰ পূজা-অৰ্চনাক বন্ধ কৰিলে।

29 কিন্তু নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইশ্ৰায়েলৰ দ্বাৰাই যিবোৰ পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, সেইবোৰৰ পৰা তেওঁ আঁতৰি নাছিল অৰ্থাৎ বৈএল আৰু দানত থকা সোণৰ দাম্বুৰি দুটাৰ পাছত চলাৰ পৰা য়েহূ আঁতৰ নহ'ল। 30 যিহোৱাই য়েহূক ক'লে, মোৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তাক কৰি তুমি ভাল কৰম কৰিলা, আৰু মোৰ মনত যি যি আছিল, সেই সকলোকে তুমি আহাৰৰ বংশলৈ কৰিলা; এই কাৰণে চতুৰ্থ পুৰুষলৈকে তোমাৰ বংশ ইশ্ৰায়েলৰ সিংহাসনত বহিব। 31 তথাপি য়েহূৰে নিজৰ সকলো চিন্তে সৈতে ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে চলিবলৈ সারধান নহ'ল; যাৰবিয়ামে যিবোৰ পাপৰ দ্বাৰাই ইশ্ৰায়েলক পাপ কৰাইছিল, সেইবোৰ পাপৰ পৰা তেওঁ আঁতৰ নহ'ল।

32 সেই কালত যিহোৱাই ইশ্ৰায়েল দেশৰ সীমা সবু কৰিবলৈ ধৰিলে। হজায়েলে ইশ্ৰায়েলৰ সীমাত ইশ্ৰায়েলীয়াসকলক পৰাজয় কৰিলে। 33 তেওঁ যৰদ্দন নদীৰ পূব ফালৰ পৰা, অৰণেন উপত্যকাৰ ওচৰত থকা অৰোয়েৰ পৰ্যন্ত, সমগ্ৰ গিলিয়দ আৰু বাচান অঞ্চল জয় কৰিলে; সেই ঠাইবোৰ গাদ, বুবেণ আৰু মনচি ফৈদৰ অঞ্চল আছিল। 34 য়েহূৰ অন্যান্য সকলো বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কৰম আৰু পৰাক্ৰমৰ কথা জানো ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা নাই? 35 পাছত য়েহূ তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ সৈতে নিদিৰত হ'ল আৰু লোকসকলে তেওঁক চমৰিয়াত মৈদাম দিলে। তেওঁৰ ঠাইত তেওঁৰ পুংৰ যিহোৱাহজ ৰজা হ'ল।

36 য়েহূৰে চমৰিয়াত ইশ্ৰায়েলৰ ওপৰত আঠাইশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল।

11 অধ্যায়

অথলিয়াই যিহূদাত শাসন কৰা

1 যিহূদাৰ ৰজা অহজিয়াৰ মাক অথলিয়াই যেতিয়া দেখিলে যে তেওঁৰ পুত্ৰৰ মৃত্যু হ'ল, তেতিয়া তেওঁ ৰাজবংশৰ সকলো সন্তানকে বধ কৰিলে। 2 কিন্তু সকলো ৰাজপুত্ৰক বধ কৰাৰ সময়ত ৰজা যিহোৱামৰ জীয়েক অৰ্থাৎ অহজিয়াৰ ভনীয়েক যিহেচেবাই অহজিয়াৰ পুত্ৰ যোৱাচক ৰাজপুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা চুৰ কৰি আনিলে। যিহেচেবাই যোৱাচক অথলিয়াৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিবৰ কাৰণে তেওঁক ধাই মাৰেৰে সৈতে এটা শোৱা কোঠালিত ৰাখিলে। সেয়ে অথলিয়াই যোৱাচক বধ কৰিব নোৱাৰিলে। 3 যোৱাচক লৈ যিহেচেবা যিহোৱাৰ গৃহত ছবছৰ লুকাই থাকিল; সেই সময়ত যিহূদা দেশত অথলিয়াই শাসন কৰিছিল।

যিহূদাৰ ৰজা পদত যোৱাচক অভিষেক কৰা

4 সপ্তম বছৰত পুৰোহিত যিহোয়াদাই দেহৰক্ষীসকলৰ শত-সেনাপতি আৰু ৰক্ষক-সেনাসকলৰ শত-সেনাপতিসকললৈ বাৰ্তা পঠাই যিহোৱাৰ গৃহত নিজৰ ওচৰলৈ মাতি আনিলে। তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে এটি চৰ্ত কৰিলে। যিহোৱাৰ গৃহত তেওঁ তেওঁলোকক এক শপত খোৱাই লৈ ৰাজকোঁৱৰ যোৱাচক আনি তেওঁলোকক দেখুৱালে। 5 তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক নিৰ্দেশ দি ক'লে, “আপোনালোকে এই কাম কৰিব লাগিব: আপোনালোকৰ যিসকলে বিশ্ৰামবাবে কাম কৰিবলৈ যাব, তেওঁলোকৰ তিনি ভাগৰ এভাগে ৰাজগৃহ পহৰা দিব। 6 এক ভাগ ছুৰ দুৱাৰত থাকিব আৰু এক ভাগ ৰক্ষক-সেনাগৃহৰ পাছফালৰ দুৱাৰত থাকিব।”

7 আপোনালোকৰ অন্য দুটা দল, যিসকলে বিশ্ৰামবাৰে ছুটি পাব, তেওঁলোক সকলোৱে যিহোৱাৰ গৃহত ৰজা যোৱাচক পহৰা দিব। 8 আপোনালোক পৰতিজনে হাতত অশ্বৰ লৈ ৰজাক চাৰিওফালে ঘেৰি ৰাখিব। আপোনালোকৰ শাৰীৰ মাজত যেনে সোমাই আহিব তেওঁক বধ কৰা হওঁক; ৰজা বাহিৰ বা ভিতৰ য'লৈকে যাওঁক, আপোনালোক তেওঁৰ সঙ্গ সঙ্গ থাকিব।

9 সেইদৰেই পুৰোহিত যিহোয়াদাই যিদৰে নিৰ্দেশ দিলে, শত-সেনাপতিসকলে সেই সকলোকে কৰিলে। তেওঁলোক পৰতিজনে নিজৰ নিজৰ লোকসকলক অৰ্থাৎ যিসকলে বিশ্ৰাম বাৰে কাম কৰিবলৈ আহিছিল আৰু যিসকলে কামৰ পৰা ছুটি কৰিছিল, সেই সকলোকে লৈ যিহোয়াদা পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আহিল। 10 পুৰোহিত যিহোয়াদাই তেতিয়া ৰজা দায়ুদৰ যি সকলো যাঠি আৰু ঢাল যিহোৱাৰ গৃহত আছিল, সেইবাৰ লৈ শত-সেনাপতিসকলক দিলে। 11 ৰক্ষক-সেনাবোৰৰ প্ৰত্যেকেই ৰজাৰ চাৰিওফালে হাতত নিজৰ অস্ত্ৰ লৈ মন্দিৰৰ সোঁ ফালৰ পৰা বাওঁ ফাললৈকে যজ্ঞবেদীৰ কাষে কাষে থিয় হৈ থাকিল।

12 তাৰ পাছত যিহোয়াদাই ৰাজকোঁৱৰ যোৱাচক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি তেওঁৰ মূৰত মুকুট পিন্ধাই হাতত ব্যৱস্থা-পুস্তকখন দিলে। তেওঁলোকে তেওঁক ৰাজপদত অভিষেক কৰিলে। তাতে সকলোৱে হাত তালি দি সমস্বৰে ক'লে, “মহাৰাজ চিৰজীৱি হওঁক।”

13 ৰক্ষক-সেনা আৰু লোকসকলৰ কোলাহল শুনি মহাৰাণী অথলিয়া যিহোৱাৰ গৃহলৈ লোক সকলৰ কাষলৈ আহিল। 14 তেওঁ চাই দেখিলে যে, তাত ৰীতি অনুসাৰে ৰজা যোৱাচ স্তম্ভটোৰ ওচৰত থিয় হৈ আছে। শত-সেনাপতিসকল আৰু শিঙা ৰজোৱাসকল ৰজাৰ কামত ঘেৰি আছে; সকলো দেশবাসীয়ে আনন্দ কৰিছে আৰু শিঙা ৰজাইছে। তেতিয়া ৰাণী অথলিয়াই নিজৰ কাপোৰ ফালি চিঞিৰিলে, “ৰাজদেৱাহী! ৰাজদেৱাহী!”

15 পুৰোহিত যিহোয়াদাই তেতিয়া যিসকলৰ ওপৰত সেনাদলৰ ডাৰ আছিল, সেই শত-সেনাপতিসকলক নিৰ্দেশ দিলে, “তেওঁক শাৰীবোৰৰ মাজলৈ বাহিৰলৈ লৈ আনা। তেওঁৰ সমৰ্থক যিকোনো লোক তেওঁৰ পাছে পাছে বাহিৰলৈ আহিব, তেওঁক তৰোৱালেৰে বধ কৰিব।” কিয়নো পুৰোহিতে কৈছিল, “তেওঁক যেন যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিতৰত বধ কৰা নহয়।”

16 সেয়ে অথলিয়াক তেওঁলোকে বাট এৰি দিলে। তাৰ পাছত তেওঁ যোঁৱা সোমোৱা ফালৰ দুৱাৰেদি ৰাজগৃহলৈ গৈছিল আৰু তাতে তেওঁক বধ কৰা হ'ল।

17 তাৰ পাছত যিহোয়াদাই যিহোৱা, ৰজা যোৱাচ আৰু প্ৰজাসকলৰ মাজত এক চুক্তি কৰিলে। এই চুক্তিত কোৱা হ'ল যে, ৰজা আৰু প্ৰজা উভয়েই যিহোৱাৰ লোক হৈ চলিব। তেওঁ ৰজা আৰু প্ৰজা পৰস্পৰৰ মাজতো এক চুক্তি কৰিলে।

18 তাৰ পাছত দেশৰ সকলো লোকে একেলগে বাল দেৱতাৰ মন্দিৰলৈ গৈ তাক ভাঙি পেলালে; সেই ঠাইৰ বেদী আৰু মূৰ্ত্তিবোৰ ভাঙি খণ্ড-বিখণ্ড কৰিলে। তেওঁলোকে বাল দেৱতাৰ পুৰোহিত মন্ত্ৰনকো বেদীবোৰৰ সম্মুখত বধ কৰিলে। পাছত পুৰোহিত যিহোয়াদাই যিহোৱাৰ গৃহত ৰক্ষক-সেনাসকলৰ নিযুক্ত কৰিলে।

19 তাৰ পাছত যিহোয়াদাই শত-সেনাপতি, দেহৰক্ষী, ৰক্ষক-সেনাসকল আৰু দেশৰ সকলো লোকক লগত লৈ যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা ৰজা যোৱাচক উলিয়াই আনিলে। তেওঁলোকে ৰক্ষক-সেনাসকলৰ দুৱাৰৰ বাটেদি ৰাজগৃহলৈ আহিল সোমাই আহিল। এইদৰে যোৱাচ ৰাজ সিংহাসনত বহিল। 20 দেশৰ সকলো প্ৰজাই আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু নগৰখনত শান্তি ঘূৰি আহিল। অথলিয়াক ৰাজগৃহত তৰোৱালেৰে বধ কৰাৰ কাৰণে দেশৰ সকলো মানুহে আনন্দ কৰিলে।

21 যোৱাচে যেতিয়া ৰাজস্ব আৰম্ভ কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ বয়স সাত বছৰ আছিল।

12 অধ্যায়

যিহূদাত যোৱাচৰ শাসন কাল

1 ইশ্ৰায়েলত য়েহুৰ ৰাজস্বৰ সপ্তম বছৰত যোৱাচ ৰজা হৈছিল আৰু তেওঁ যিৰূচালেমত চল্লিশ বছৰ কাল ৰাজস্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল চিবিয়া; তেওঁ বেৰ-চেবা নগৰৰ নিবাসী আছিল। 2 পুৰোহিত যিহোয়াদাই পৰামৰ্শ দি থকাৰ কাৰণে যোৱাচে সকলো সময়তে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায় তাকে কৰিছিল। 3 কিন্তু ওখ ঠাইৰ প্ৰাৰ্থনাৰ মঠবোৰ ধ্বংস কৰা নাছিল; লোকসকলে তেতিয়াও সেই ঠাইবোৰত বলিদান কৰিছিল আৰু ধূপ জ্বলাইছিল।

যোৱাচে মন্দিৰ মেৰামতি কৰা

4 যোৱাচে পুৰোহিতসকলক ক'লে, “যিহোৱাৰ গৃহলৈ বিশেষ উদ্দেশ্যৰ কাৰণে পবিত্ৰ দান হিচাবে ধন অনা হওঁক; গণিত লোকৰ পৰা মন্দিৰ কৰ, যিহোৱাৰ দ্বাৰা উদ্ভাসিত হৈ লোকসকলে মন্দিৰৰ কাৰণে নিজ মনোবাঞ্ছাৰে অনা দান-বৰঙনি, সেই সকলো লৈ আপোনালোকে জমা কৰিব। 5 পাছত পুৰোহিতসকলে এই সকলো ধন তেওঁলোকৰ কৰদাতাসকলৰ পৰা লৈ প্ৰয়োজনৰ সময়ত মন্দিৰ মেৰামতিৰ কামত সেই ধন ব্যৱহাৰ কৰিব।”

6 কিন্তু যোৱাচ ৰজাৰ ৰাজস্বৰ তেইশ বছৰৰ সময়ত দেখা গ'ল পুৰোহিতসকলে মন্দিৰ মেৰামতিৰ একো কামেই কৰা নাছিল। 7 সেয়ে, যোৱাচ ৰজাই যিহোয়াদা পুৰোহিতক আৰু আন আন পুৰোহিতসকলক মাতি সুধিলে, “আপোনালোকে কিয় মন্দিৰৰ একোৱেই মেৰামতি কৰা নাই? এই হেতুকে, এতিয়াৰ পৰা আপোনালোকে পুনৰ আপোনালোকৰ কৰদাতাসকলৰ পৰা ধন নল'ব, বৰং মন্দিৰ মেৰামতিৰ অৰ্থে যিখিনি সংগ্ৰহ কৰা হ'ল সেইখিনি লৈ যেনে মেৰামতি কৰিব পাৰে সেইসকলক দি দিয়ক।” 8 তেতিয়া পুৰোহিতসকল সন্মত হ'ল যে, তেওঁলোকে লোকসকলৰ পৰা পুনৰ ধন নল'ব আৰু নিজে মন্দিৰ মেৰামতি কাম নকৰিব।

9 পুৰোহিত যিহোয়াদাই এটা চন্দুক লৈ তাৰ ঢাকনিত এটা বিক্ৰা কৰিলে আৰু সেইটো যজ্ঞ-বেদীৰ ওচৰত যিহোৱাৰ গৃহলৈ সোমোৱা ঠাইৰ সোঁফালে থলে। যি পুৰোহিতসকলে মন্দিৰৰ প্ৰবেশদ্বাৰত পহৰা দিয়ে, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহলৈ অনা সকলো ধন সেই চন্দুকত ৰাখিছিল। 10 এইডাৰে তেওঁলোকে যেতিয়া দেখিছিল যে সেই চন্দুকত বহুত ধন জমা হৈছিল, তেতিয়া

বজাৰ সচিব আৰু পৰধান পুৰোহিত আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ অনা সকলো ধন হিচাপ কৰি বস্তাবোৰত বান্ধি থৈছিল।¹¹ পাছত যিমান ধন উঠে তাক ওজন কৰি যিহোৱাৰ মন্দিৰ তদাৰককাৰী সকলৰ হাতত দিছিল। তেওঁলোকে সেই ধন যিহোৱাৰ মন্দিৰ মেৰামতি কৰা লোকসকলক অৰ্থাৎ বাটে, গৃহ নিৰ্মাণ কৰা বনুৱাসকলক দিছিল।¹² ৰাজমিসংৰী ও শিল ডঙা লোকসকলক দিছিল; তাৰ উপৰিও, যিহোৱাৰ মন্দিৰ মেৰামতিৰ কাৰণে কাঠ কিনা, শিল ডঙা আৰু প্ৰয়োজনীয় সকলো সামগ্ৰীৰ কাৰণে খৰচ কৰিছিল।¹³ যিহোৱাৰ গৃহলৈ যি ধন অনা হৈছিল, সেই ধনেৰে ৰূপৰ পিয়লা, শলিতা পৰিস্কাৰ কৰা চেপেনা, চৰিয়া, শিঙা বা যিহোৱাৰ গৃহৰ সোণ ৰূপৰ আন কোনো পান্ধৰ তৈয়াৰ কৰা নাছিল।¹⁴ কিন্তু সেই ধন কেৱল তদাৰককাৰীসকলে যিহোৱাৰ গৃহ মেৰামতি কৰা বনুৱাসকলকহে দিছিল।¹⁵ তদাৰককাৰীসকলৰ পৰা তেওঁলোকে কোনো হিচাপ লোৱাৰ আৱশ্যকতা নাছিল, কাৰণ এই লোকসকল সঞি আছিল।¹⁶ কিন্তু যিহোৱাৰ মন্দিৰলৈ দোষাৰ্থক আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ ধন অনা হোৱা নাছিল; সেইবোৰ পুৰোহিতসকলে পাইছিল।

¹⁷ সেই কালত অৰামৰ ৰজা হজায়েলে গাত নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি তাক অধিকাৰ কৰিলে; তাৰ পাছত তেওঁ যিৰূচালেম আক্ৰমণ কৰিবলৈ আগবাঢ়িল।¹⁸ তেতিয়া যিহূদাৰ ৰজা যোৱাচে তেওঁৰ পিতৃ আৰু পূৰ্বপুৰুষসকলে অৰ্থাৎ যিহূদাৰ পূৰ্বৰ ৰজা যিহোচাফট, যিহোৰাম আৰু অহজিয়াই দিয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ কৰা আৰু নিজৰো সকলো পবিত্ৰ বস্তাবোৰ অৰামৰ ৰজা হজায়েলৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে। তাৰ লগতে, যিহোৱাৰ গৃহ আৰু ৰাজগৃহৰ উৰালবোৰত থকা সকলো সোণও পঠাই দিলে। হজায়েলে তেতিয়া যিৰূচালেম এৰি গুচি গ'ল।

যোৱাচৰ মৃত্যু

¹⁹ যোৱাচৰ অন্যান্য সকলো কাৰ্যৰ বৃত্তান্ত “যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” নামৰ পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? ²⁰ পাছত তেওঁৰ দাসবোৰে লগ হৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ কৰি চিল্লাই নামি যোৱা পথত বৈ—মিম্নোত তেওঁক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিলে।²¹ চিমিয়তৰ পুতেক যোজাখৰ আৰু চোমেৰৰ পুতেক যিহোজাবদ, এই দুজন দাসে তেওঁক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিছিল। তেওঁলোকে যোৱাচক দায়ুদৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত মৈদাম দিলে। তেওঁৰ পুংৰ অমচিয়া তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

13 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ ৰজা যিহোৱাহজ

¹ যিহূদাৰ ৰজা অহজিয়াৰ পুংৰ যোৱাচৰ ৰাজত্বৰ তেইশ বছৰৰ সময়ত য়েহূৰ পুংৰ যিহোৱাহজ চমৰিয়াত ইশ্বায়েলৰ ৰজা হ'ল। তেওঁ সোঁতৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল।² যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তেওঁ তাকেই কৰিছিল আৰু নবাটৰ পুতেক যাৰবিয়ামে ইশ্বায়েলৰ দ্বাৰাই যিসকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, তেওঁ তাকেই কৰিছিল; তাৰ পৰা তেওঁ আঁতৰি অহা নাছিল।³ সেয়ে, ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ স্বেৰাধ জুলি উঠিল আৰু তেওঁ অৰামৰ ৰজা হজায়েল আৰু তেওঁৰ পুংৰ বিন-হদদৰ হাতত বাৰে বাৰে তেওঁলোকক শোধাই দিছিল।⁴ পাছত যিহোৱাহজে যিহোৱাৰ ওচৰত মিনতি কৰিলে আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ পৰাৰথনা শুনিলে, কাৰণ অৰামৰ ৰজাই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত যি উপদৰ কৰিছিল তাক যিহোৱাই চাই আছিল।⁵ তেতিয়া যিহোৱাই ইশ্বায়েলক এজন উদ্ধাৰকৰ্তা দিলে। তাতে ইশ্বায়েলীয়াসকল অৰামীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা মুক্ত হ'ল আৰু তেওঁলোকে পুৰুষৰ দৰে নিজ নিজ গৃহত শান্তিৰে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে।⁶ তথাপিও যাৰবিয়ামে যিবোৰ পাপৰ দ্বাৰাই ইশ্বায়েলক পাপ কৰাইছিল, তেওঁলোকে সেই সকলো পাপ কাৰ্য কৰিয়েই থাকিল। আচৰা মুৰ্তিটো তেতিয়াও চমৰিয়াতে আছিল।⁷ পঞ্চাশ জন অশ্বাৰোহী, দহখন ৰথ আৰু দহ হাজাৰ পদাতিক সৈন্যৰ বাহিৰে যিহোৱাহজৰ আন কোনো সৈন্য নাথাকিল; কাৰণ অৰামৰ ৰজাই বাকী সকলোকে বিনষ্ট কৰিলে। তেওঁলোকক মৰণা মৰা খলাৰ ধূলিৰ দৰে কৰিলে।⁸ যিহোৱাহজৰ অন্যান্য সকলো কৰ্ম আৰু পৰাক্ৰমৰ বৃত্তান্ত, “ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? ⁹ পাছত যিহোৱাহজ তেওঁৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু লোকসকলে তেওঁক চমৰিয়াত মৈদাম দিলে। তেওঁৰ পুংৰ যোৱাচ তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

ইশ্বায়েলৰ ৰজা যিহোৱাচ

¹⁰ যিহূদাৰ ৰজা যোৱাচৰ ৰজাৰ ৰাজত্বৰ সাতবিংশ বছৰৰ সময়ত যিহোৱাহজৰ পুংৰ যিহোৱাচ চমৰিয়াত ইশ্বায়েলৰ ৰজা হ'ল। তেওঁ ষোল্ল বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল।¹¹ তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকেই কৰিছিল আৰু নবাটৰ পুতেক যাৰবিয়ামে ইশ্বায়েলৰ দ্বাৰাই যি সকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, তেওঁ তাকেই কৰিছিল; তাৰ পৰা তেওঁ আঁতৰি অহা নাছিল।¹² যোৱাচৰ অন্যান্য সকলো কৰ্ম আৰু যি পৰাক্ৰমেৰে তেওঁ যিহূদাৰ ৰজা অমচিয়াৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিছিল, সেই সকলো বৃত্তান্ত “ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? ¹³ পাছত যোৱাচ তেওঁৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু যাৰবিয়াম তেওঁৰ সিংহাসনত বহিল; যোৱাচক ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ লগত চমৰিয়াত মৈদাম দিয়া হ'ল।

ইলীচাৰ মৃত্যু

¹⁴ পাছত ইলীচা অসুস্থ হৈ পৰিল আৰু সেই অসুখতেই তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল। ইশ্বায়েলৰ ৰজা যিহোৱাচ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ কান্দি কান্দি ক'লে, “হে মোৰ পিতৃ, হে মোৰ পিতৃ, ইশ্বায়েলৰ ৰথ আৰু অশ্বাৰোহীসকলে আপোনাক লৈ যাবা।”¹⁵ তেতিয়া ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “আপুনি মোৰ বাবে এখন ধনু আৰু কিছুমান কাঁড় লৈ আহাঁক।” ৰজাই তেতিয়া এখন ধনু আৰু কিছুমান কাঁড় আনিলে।¹⁶ তাৰ পাছত ইলীচাই ইশ্বায়েলৰ ৰজাক ক'লে, “আপোনাৰ হাত ধনুত ৰাখক।” তেতিয়া ৰজাই ধনুখনৰ ওপৰত হাত ৰাখিলে। ইলীচাই নিজৰ হাত ৰজাৰ হাতৰ ওপৰত থলে।¹⁷ ইলীচাই ক'লে, “পূব ফালৰ খিড়িকিখন

খুলি দিয়ক।” তাতে ৰজাই তাক খুলি দিলে। তাৰ পাছত ইলীচাই ক’লে, “কাঁড় মাৰি দিয়ক!” ৰজাই সেইদৰে কাঁড় মাৰি দিলে। তেতিয়া ইলীচাই ক’লে, “এইয়া যিহোৱাৰ জয়লাভৰ কাঁড়, অৰামৰ ওপৰত জয়লাভৰ কাঁড়; আপুনি অফেকাত অৰামীয়াসকলক সমূলে ধ্বংস নকৰালৈকে আক্ৰমণ কৰিব।”¹⁸ তেওঁ পুনৰ ক’লে, “আপুনি কাঁড়বোৰ লওঁক।” ৰজাই সেইবোৰ লোৱাৰ পাছত ইলীচাই ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাক ক’লে, “সেইবোৰেৰে মাটিত আঘাত কৰক।” তাতে ৰজাই মাটিত তিনিবাৰ আঘাত কৰিলে।¹⁹ তেতিয়া ঈশ্বৰৰ লোকে তেওঁৰ ওপৰত ক্ৰুদ্ধ হৈ ক’লে, “পাঁচ-ছয়বাৰ মাটিত আঘাত কৰা আপোনাৰ উচিত আছিল। সেয়ে হোৱা হলে, আপুনি অৰামীয়াসকলক সমূলে ধ্বংস নোহোৱালৈকে আক্ৰমণ কৰি থাকিব পাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু এতিয়া আপুনি কেৱল তিনিবাৰ তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিব পাৰিব।

²⁰ পাছত ইলীচাৰ মৃত্যু হ’ল আৰু তেওঁক মৈদাম দিয়া হ’ল। বছৰৰ আৰম্ভণিতে মোৱাবীয়া দলবোৰ ইশ্ৰায়েল দেশত সোমাল।²¹ এবাৰ ইশ্ৰায়েলীয়াসকলে যেতিয়া এজন মানুহক মৈদাম দি আছিল, তেতিয়া হঠাৎ এদল মোৱাবীয়া মানুহ দেখি তেওঁৰ শৰটে ইলীচাৰ মৈদামৰ ভিতৰত পেলাই দিলে; তাতে সেই শৰে ইলীচাৰ অস্থি স্পৰ্শ কৰা মাংসৰ জী উঠি নিজৰ ভৰিত ভৰ দি থিয় হ’ল।

²² যিহোৱাহজৰ গোটেই ৰাজত্ব কালত অৰামৰ ৰজা হজায়েলে ইশ্ৰায়েলক উপদৰ কৰিছিল।²³ কিন্তু যিহোৱাই অশ্বাহাম, ফৈহাক আৰু যাকাবে সৈতে কৰা নিয়মৰ কাৰণে, তেওঁ ইশ্ৰায়েলৰ ওপৰত অনুগ্ৰহ আৰু দয়া কৰিলে; তেওঁলোকলৈ মনোযোগ দিলে। সেয়ে যিহোৱাই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰা নাছিল আৰু এতিয়াও তেওঁলোকক নিজৰ উপস্থিতিৰ পৰা দূৰ কৰা নাই।

²⁴ অৰামৰ ৰজা হজায়েলৰ মৃত্যু হ’ল আৰু তেওঁৰ পুংৰ বিন-হদদ তেওঁৰ পদত ৰজা হ’ল।²⁵ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ যিহোৱাচে সেই সকলো নগৰবোৰ পুনৰায় অধিকাৰ কৰিলে, যিবোৰ নগৰ হজায়েলৰ পুত্ৰ বিন-হদদে তেওঁৰ পিতৃ যিহোৱাহজৰ পৰা যুদ্ধত জয় কৰি লৈছিল। যিহোৱাচে তিনিবাৰ বিন-হদদক আক্ৰমণ কৰি ইশ্ৰায়েলৰ সেই নগৰবোৰ পুনৰায় উদ্ধাৰ কৰিলে।

14 অধ্যায়

অমচিয়াই যিহূদাত ৰাজত্ব কৰা।

¹ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা যিহোৱাহজৰ পুংৰ যিহোৱাচৰ ৰাজত্ব কালৰ দ্বিতীয় বছৰত যিহূদাৰ ৰজা যোৱাচৰ পুংৰ অমচিয়াই ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে।² তেওঁ পঁচিশ বছৰ বয়সত ৰজা হৈ যিৰূচালেমত উনবিংশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল যিহোৱাদন। তেওঁ যিৰূচালেম নগৰৰ বাসিন্দা আছিল।³ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তেওঁ তাকে কৰিছিল; তথাপিও তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ দাযূদৰ নিচিনা নাছিল; তেওঁ তেওঁৰ পিতৃ যোৱাচৰ দৰে সকলো কৰ্ম কৰিছিল।⁴ কিন্তু ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ তেওঁ ধ্বংস নকৰিলে। লোকসকলে তাত তেতিয়াও হোমবলি দিছিল আৰু ধূপ জ্বলাই আছিল।⁵ ৰাজ্য তেওঁৰ অধীনলৈ অহাৰ পাছতেই যি দাসবোৰে ৰজা অৰ্থাৎ তেওঁৰ পিতৃক বধ কৰিছিল, তেওঁলোকক তেওঁ বধ কৰিলে।

⁶ কিন্তু যাতকসকলৰ পুত্ৰসকলক হ’লে তেওঁ বধ কৰা নাছিল; মোচিৰ বিধান পুস্তকত যি লিখা আছিল, তেওঁ সেই দৰেই তেওঁলোকক বধ নকৰিলে। সেই পুস্তকত যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, “সন্তানৰ কাৰণে পিতৃক অথবা পিতৃ-মাতৃৰ কাৰণে সন্তানক মৃত্যুদণ্ডৰে দণ্ডিত কৰা উচিত নহ’ব। কিন্তু প্ৰতিজনে তেওঁৰ নিজ নিজ পাপৰ কাৰণে মৰিব লাগিব।”⁷ অমচিয়াই লৱণ উপত্যকাত দহ হাজাৰ ইদামীয়া লোকক বধ কৰিলে আৰু যুদ্ধত চেলা নগৰ অধিকাৰ কৰি সেই ঠাইৰ নাম যজ্জিয়েল ৰাখিলে; সেই নাম আজিলৈকে আছে।

⁸ তাৰ পাছত তেওঁ য়েহুৰ নাতি, অৰ্থাৎ যিহোৱাহজৰ পুংৰ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা যিহোৱাচলৈ মানুহ পঠাই ক’লে, “আহঁক, আমি যুদ্ধৰ কাৰণে মুখা-মুখি হওঁ।”⁹ কিন্তু ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা যিহোৱাচে উত্তৰত যিহূদাৰ ৰজা অমচিয়ালৈ কৈ পঠালে, “লিবানোনৰ এজোপা কাঁহট গছে লিবানোনৰেই এৰচ গছজোপালৈ কৈ পঠালে, ‘মোৰ পুত্ৰৰ লগত আপোনাৰ ছোৱালীক বিয়া দিয়ক।’ তাৰ পাছত লিবানোনত থকা এটা বন্য জন্তুৱে ঘূৰি-ফুৰি আহি সেই কাঁহট গছজোপাক গছকি মাৰিলে।”¹⁰ ইদামক পৰাজয় কৰি নিশ্চয় আপোনাৰ মনত অহংকাৰ হৈছে। গতিকে জয়ৰ অহংকাৰ কৰক; তথাপিও ঘৰতে থাকক। কিয় নিজলৈ বিপদ মাতি আনিছে আৰু তাৰ লগতে নিজৰ আৰু যিহূদাৰো ধ্বংস মাতি আনিছে?”

¹¹ কিন্তু অমচিয়াই সেই কথালৈ কাণ নিদিলে। সেয়ে, ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা যিহোৱাচে তেওঁক আক্ৰমণ কৰিলে; তেওঁ আৰু যিহূদাৰ ৰজা অমচিয়াই যিহূদাৰ বৈচেমচত ইজনে সিজনৰ মুখা-মুখি হ’ল।¹² ইশ্ৰায়েলৰ হাতত যিহূদা সম্পূৰ্ণৰূপে পৰাস্ত হ’ল আৰু সকলোৱেই নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ পলাই গ’ল।¹³ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা যিহোৱাচে বৈচেমচত যিহূদাৰ ৰজা অমচিয়াক বন্দী কৰি যিৰূচালেমলৈ লৈ আহিল। অমচিয়া যোৱাচৰ পুত্ৰ আৰু অহজিয়াৰ নাতি আছিল। তাৰ পাছত ৰজা যিহোৱাচে যিৰূচালেমলৈ আহি ইশ্ৰায়িমৰ দুৱাৰৰ পৰা কোণৰ দুৱাৰ পৰ্যন্ত পৰ্য্য চাৰিশ হাত দীঘল যিৰূচালেমৰ প্ৰাচীৰ ভাঙি পেলালে।¹⁴ যিহোৱাৰ গৃহত পোৱা সোণ, ৰূপ আৰু আনসকলো বস্তু আৰু ৰাজগৃহৰ ভঁৰালত থকা সকলো মূল্যবান বস্তুবোৰ লৈ গ’ল। তাৰ বাহিৰেও জামিন হিচাপে অনেক লোকক বন্দী কৰি যিহোৱাচ চমৰিয়ালৈ উলটি গ’ল।

¹⁵ যিহোৱাচে কৰা কাৰ্যৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত, তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ কথা আৰু যিহূদাৰ অমচিয়া ৰজাৰ লগত তেওঁ যুদ্ধ কৰা কথা জানো “ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা নাই?¹⁶ পাছত যিহোৱাচ তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ’ল আৰু চমৰিয়াত ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ লগত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ’ল; তেওঁৰ পুংৰ যাৰকিয়াম তেওঁৰ পদত ৰজা হ’ল।

¹⁷ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা যিহোৱাহজৰ পুংৰ যিহোৱাচৰ মৃত্যুৰ পাছত যিহূদাৰ ৰজা যোৱাচৰ পুংৰ অমচিয়াই আৰু পোন্ধৰ বছৰ জীয়াই থাকিল।¹⁸ অমচিয়াৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত জানো যিহূদাৰ “ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তক” খনত লিখা নাই?¹⁹ তেওঁলোকে

যিবুচালেমত অমিচিয়াৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ কৰিলে আৰু তেওঁ লাখীচলৈ পলাই গ'ল। কিন্তু লোকসকলে লাখীচলৈকে তেওঁৰ পাছত মানুহ পঠাই তেওঁক তাত বধ কৰিলে।²⁰ তেওঁলোকে তেওঁৰ শৰটো ঘোঁৰাৰ পিঠিত তুলি যিবুচালেমলৈ লৈ আনিলে আৰু দায়ুদৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল।²¹ পাছত যিহূদাৰ সকলো লোকে অজৰিয়াক তেওঁৰ পিতৃ অমচিয়াৰ পদত ৰজা পাতিলে। তেতিয়া তেওঁৰ বয়স আছিল ষোল্ল বছৰ।²² ৰজা অমচিয়া তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হোৱাৰ পাছত, ৰজা অজৰিয়াই এলা নগৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু যিহূদাৰ অধীনলৈ আনিলে।

ইশ্বায়েলত দ্বিতীয় যাৰবিয়ামৰ ৰাজত্ব

²³ যিহূদাৰ ৰজা যোৱাচৰ পুংৰ অমচিয়াৰ ৰাজত্বৰ পোন্ধৰ বছৰৰ সময়ত ইশ্বায়েলৰ ৰজা যিহোৱাচৰ পুংৰ যাৰবিয়ামে চমৰিয়াত ৰজা হ'ল আৰু তেওঁ একচমিশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে।²⁴ তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিলে আৰু নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইস্ৰায়েলৰ দ্বাৰাই যিসকলো পাপ কৰাইছিল, তেওঁ সেইসকলো পাপ কৰি থাকিল; সেইসকলোৰে পৰা তেওঁ আঁতৰ নহ'ল।²⁵ ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁৰ দাস গা-হেফৰৰ অমিত্যৰ পুংৰ ভাববাদী যোনাৰ দ্বাৰাই যি কথা কৈছিল, সেই কথা অনুসাৰে যাৰবিয়ামে লেব হমাত এলেকাৰ পৰা অৱাৰা সমুদ্ৰলৈকে ইশ্বায়েলৰ সীমা পুনৰায় স্থাপন কৰিলে।²⁶ কিয়নো যিহোৱাই দেখিছিল যে, ইশ্বায়েলত স্বাধীন বা দাস সকলোৰে কেনেৰূপ কষ্ট ভোগ কৰি আছে; তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ তাত কোনো নাছিল।²⁷ যিহেতু যিহোৱাই কোৱা নাছিল যে, ইশ্বায়েলৰ নাম আকাশৰ তলৰ পৰা লুপ্ত কৰি পেলাব, সেয়ে তেওঁ যিহোৱাচৰ পুংৰ যাৰবিয়ামৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে।

²⁸ যাৰবিয়ামৰ অন্যান্য সকলো কাৰ্য, পৰাশ্বৰম, আৰু যুদ্ধ জয়ৰ বৃত্তান্ত আৰু এসময়ত যিহূদাৰ অধীনত থকা দশ্মেচক আৰু হমা-কেনেদেৰে তেওঁ ইশ্বায়েলৰ কাৰণে পুনৰায় অধিকাৰ কৰিলে, সেই কথা জানো “ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তক খনত জানো লিখা নাই? ²⁹ পাছত যাৰবিয়াম তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু তেওঁৰ পুংৰ জখৰিয়া তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

15 অধ্যায়

অজৰিয়াই যিহূদাত ৰাজত্ব কৰা

¹ ইশ্বায়েলৰ ৰজা যাৰবিয়ামৰ ৰাজত্ব কালৰ সাতাইশ বছৰত যিহূদাৰ ৰজা অমচিয়াৰ পুংৰ অজৰিয়া ৰজা হ'ল।² তেওঁ ষোল্ল বছৰ বয়সত ৰজা হৈ যিবুচালেমত বাৱৰ বছৰ ধৰি ৰাজত্ব কৰিছিল; তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল যিখলিয়া। তেওঁ যিবুচালেমৰ বাসিন্দা আছিল।³ পিতৃ অমচিয়াৰ নিদৰ্শনেৰে তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায় তাকে কৰিছিল।⁴ কিন্তু, তেওঁ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ হ'লে আঁতৰ নকৰিলে। লোকসকলে তেতিয়াও মঠবোৰত বলি উৎসৰ্গ কৰি ধূপ জ্বলাইছিল।⁵ পাছত যিহোৱাই ৰজাক আঘাত কৰাত তেওঁ মৃত্যু পৰ্যন্ত কুষ্ঠ ৰোগত ভুগিছিল আৰু তেওঁ এক পৃথক গৃহত বাস কৰিছিল। তাতে ৰজাৰ পুংৰ যোথম ৰাজত্বৰ অধ্যক্ষ হৈছিল আৰু তেওঁ দেশৰ লোকসকলক শাসন কৰিবলৈ ধৰিলে।

⁶ উজ্জিয়াৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ বৰ্ণনা জানো “যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা নাই? ⁷ পাছত উজ্জিয়া তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু দায়ুদৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষৰে সৈতে তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল। তেওঁৰ পুংৰ যোথম তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

ইশ্বায়েলৰ ৰজা জখৰিয়া

⁸ যিহূদাৰ ৰজা অজৰিয়াৰ ৰাজত্বৰ আঠাৰিশ বছৰত যাৰবিয়ামৰ পুংৰ জখৰিয়াই চমৰিয়াত ইশ্বায়েলৰ ৰজা হৈ ছমাহ ৰাজত্ব কৰিলে।⁹ তেওঁ তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰেই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া কাৰ্য, তাকেই কৰিলে। নবাটৰ পুতেক যাৰবিয়ামে যি পাপবোৰৰ দ্বাৰাই ইশ্বায়েলক পাপ কৰাইছিল, সেই সকলো পাপৰ পৰা তেওঁ আঁতৰ নহ'ল।¹⁰ পাছত জখৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে যাবেচৰ পুংৰ চন্মুমে চৰ্চৰাত্ত কৰিলে আৰু লোকসকলৰ সন্মুখতে তেওঁক আঘাত কৰি বধ কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁৰ পদত নিজে ৰজা হ'ল।¹¹ জখৰিয়াৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত “ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা আছে।¹² যিহোৱাই য়েহুৰ আগত যি কৈছিল, “তোমাৰ বংশৰ চাৰি পুৰুষলৈকে ইশ্বায়েলৰ সিংহাসনত বহিব” সেয়া পূৰ্ণ হ'ল।

ইশ্বায়েলৰ ৰজা চন্মুম

¹³ যিহূদাৰ ৰজা উজ্জিয়াৰ ৰাজত্বৰ উনচমিশ বছৰত যাবেচৰ পুংৰ চন্মুম ৰজা হ'ল আৰু তেওঁ চমৰিয়াত সম্পূৰ্ণ এমাহ ৰাজত্ব কৰিলে।¹⁴ পাছত গাদীৰ পুংৰ মনহেমে তিৰ্চাৰ পৰা চমৰিয়ালৈ গৈ যাবেচৰ পুংৰ চন্মুমক আক্ৰমণ কৰি তেওঁক বধ কৰিলে আৰু তেওঁৰ পদত নিজে ৰজা হ'ল।

¹⁵ চন্মুমৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত আৰু তেওঁৰ ষড়যন্ত্ৰৰ কথা “ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা আছে।

ইশ্বায়েলৰ ৰজা মনহেম

¹⁶ পাছত মনহেমে টিপহু নগৰ আৰু তাত থকা সকলো অধিবাসীৰ লগতে তিৰ্চাৰ চাৰিওকাষৰ সীমাবোৰ আক্ৰমণ কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁলৈ নগৰৰ দুৱাৰ খুলি দিয়া নাছিল। সেইবাবেই তেওঁ টিপহু আক্ৰমণ কৰিছিল আৰু নগৰৰ সকলো গৰ্ভৱতী মহিলাৰ পেট ফালি দিছিল।

17 যিহূদাৰ ৰজা অজৰিয়াৰ ৰাজত্বৰ উনচম্বিশ বছৰত গাদীৰ পুংৰ মনহেম ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা হ'ল। তেওঁ চমৰিয়াত দহ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। 18 যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, তেওঁ তাকে কৰিছিল। নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইশ্ৰায়েলৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ পাপ কৰাইছিল, তেওঁৰ জীৱনকালত সেই সকলো পাপ কাৰ্যৰ পৰা তেওঁ আঁতৰি অহা নাছিল।

19 তাৰ পাছত অচুৰৰ ৰজা পুল ইশ্ৰায়েল দেশৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিল। তেতিয়া ৰজা মনহেম ইশ্ৰায়েল ৰাজ্য সুস্থিৰ ৰাখিবৰ কাৰণে পুলৰ সহায় যেন তেওঁৰ লগত থাকে, তাৰ বাবে তেওঁ পুলক এক হাজাৰ কিঙ্কৰ ৰূপ দি নিজৰ পক্ষ কৰি ল'লে। 20 মনহেম এই ধন ইশ্ৰায়েলত থকা প্ৰত্যেক ধনী-প্ৰতিপত্তিশালী ব্যক্তিসকলৰ পৰা দাবী কৰি আদায় কৰিছিল। অচুৰৰ ৰজাক দিবৰ কাৰণে প্ৰত্যেকে পঞ্চাশ চেকলকৈ ৰূপ মনহেমক দিব লাগিছিল। তাতে অচুৰৰ ৰজাই ইশ্ৰায়েল দেশ এৰি গুছি গ'ল। 21 মনহেমৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ কথা “ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? 22 পাছত মনহেম তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু তেওঁৰ পুংৰ পকহিয়া তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা পকহিয়া

23 যিহূদাৰ ৰজা অজৰিয়াৰ ৰাজত্বৰ পঞ্চাশ বছৰত মনহেমৰ পুংৰ পকহিয়াই চমৰিয়াত ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা হৈ দুবছৰ ৰাজত্ব কৰিলে। 24 যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, পকহিয়াই তাকে কৰিলে। নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইশ্ৰায়েলৰ দ্বাৰাই যি সকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, সেই সকলো পাপ কাৰ্যৰ পৰা তেওঁ আঁতৰ হোৱা নাছিল। 25 পাছত ৰমলিয়াৰ পুংৰ পেকহ নামেৰে তেওঁৰ এজন সেনাপতিয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ কৰিলে। পেকহে গিলিয়দৰ পঞ্চাশজন লোকক লগত লৈ চমৰিয়াত ৰাজগৃহৰ দুৰ্গত ৰজা পকহিয়াৰ সৈতে অৰ্হগাব আৰু অৰিয়ক বধ কৰিলে। সেনাপতিয়ে তেওঁক এইদৰে বধ কৰি তেওঁৰ পদত নিজে ৰজা হ'ল। 26 পকহিয়াৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ কথা “ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা আছে।

ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা পেকহ

27 যিহূদাৰ ৰজা অজৰিয়াৰ ৰাজত্বৰ বাৱন বছৰত ৰমলিয়াৰ পুংৰ পেকহ চমৰিয়াত ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা হ'ল। তেওঁ বিশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। 28 যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, তেওঁ তাকে কৰিছিল। নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইশ্ৰায়েলৰ দ্বাৰাই যি সকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, পেকহ সেই সকলো পাপ কাৰ্যৰ পৰা আঁতৰ হোৱা নাছিল।

29 ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা পেকহৰ সময়ত অচুৰৰ ৰজা তিম্না-পিলেচৰে আহি ইয়োন, আবেল-বোমাথা, যানোহ, কেদচ, হাচোৰ, গিলিয়দ, আৰু গালীল আৰু নগালীৰ সকলো এলেকা অধিকাৰ কৰি ল'লে আৰু লোকসকলক বন্দী কৰি অচুৰলৈ লৈ গ'ল। 30 পাছত উজ্জিয়াৰ পুংৰ যোথমৰ ৰাজত্বৰ বিশ বছৰত এলাৰ পুংৰ হোচেয়াই ৰমলিয়াৰ পুংৰ পেকহৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ কৰিলে আৰু তেওঁক বধ কৰি তেওঁৰ পদত নিজে ৰজা হ'ল। 31 পেকহৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ কথা “ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাবিলাকৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা আছে।

যিহূদাৰ ৰজা যোথম

32 ৰমলিয়াৰ পুত্ৰ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা পেকহৰ ৰাজত্বৰ দ্বিতীয় বছৰত যিহূদাৰ ৰজা উজ্জিয়াৰ পুংৰ যোথমে ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে। 33 তেওঁ পঁচিশ বছৰ বয়সত ৰজা হৈছিল আৰু ষোল্ল বছৰ যিৰূচালেমত ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল যিৰূচা। তেওঁ চাদোকৰ জীয়েক আছিল। 34 তেওঁৰ পিতৃ উজ্জিয়াৰ নিদৰ্শনত চলি যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায্য, যোথমে তাকে কৰিছিল। 35 কিন্তু ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ তেওঁ দূৰ কৰা নাছিল। লোকসকলে তেতিয়াও মঠবোৰত বলি উৎসৰ্গ কৰি ধূপ জলাইছিল। যোথমে যিহোৱাৰ গৃহৰ ওপৰৰ দুৱাৰখন নিৰ্ম্মাণ কৰিলে। 36 যোথমৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ কথা জানো “যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা নাই?

37 সেই কালত, যিহোৱাই যিহূদাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ অৱামৰ ৰজা ৰচীন আৰু ৰমলিয়াৰ পুংৰ পেকহক পঠাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। 38 পাছত যোথম তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল। তেওঁক দায়ুদৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত মৈদাম দিয়া হ'ল আৰু তেওঁৰ পুংৰ আহজ তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

16 অধ্যায়

যিহূদাত আহজৰ ৰাজত্ব।

1 ইশ্ৰায়েলত ৰমলিয়াৰ পুংৰ পেকহৰ সোঁতৰ বছৰ বয়সৰ সময়ত, যিহূদাত যোথমৰ পুংৰ আহজে ৰাজত্ব আৰম্ভ কৰিছিল। 2 আহজ বিশ বছৰ বয়সত ৰজা হৈছিল আৰু ষোল্ল বছৰ ধৰি তেওঁ যিৰূচালেমত ৰাজত্ব কৰিছিল; পূৰ্বপুৰুষ দায়ুদে যেনেকৈ তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত ভাল কাৰ্য কৰিছিল, ৰজা আহজে তেনে কাৰ্য কৰা নাছিল। 3 কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ পথত চলিছিল; এনেকি যিহোৱাই যি সকলোক জাতিক ইশ্ৰায়েলীয়াসকলৰ পৰা দূৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ যিগলগীয়া ৰীতিবোৰৰ দৰে তেওঁৰ নিজৰ পুংৰক হোমবলি উৎসৰ্গ কৰিছিল। 4 তেওঁ পূজাৰ ওখ ঠাইবোৰত, পাহাৰৰ ওপৰত আৰু প্ৰত্যেক সেউজীয়া ডাল-পাতৰ গছৰ তলত বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল আৰু ধূপ জলাইছিল।

5 অৱামৰ ৰজা ৰচীন আৰু ৰমলিয়াৰ পুংৰ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা পেকহে যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যিৰূচালেমলৈকে আহিল আৰু ৰজা আহজৰ সৈতে নগৰখন বেৰি ধৰিলে; কিন্তু আহজক জয় কৰিব নোৱাৰিলে। 6 সেই সময়ত অৱামৰ ৰজা ৰচীনে এলু নগৰৰ পৰা যিহূদী লোকসকলক খেদাই দি এলু নগৰ পুণৰায় অৱামৰ অধীনলৈ আনিলে। তাৰ পাছত ইদামীয়াসকলে এলতলৈ আহি বাস কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু আজিলৈকে তেওঁলোকে তাত নিবাস কৰি আছে।

7 পাছত আহজে অচূৰৰ ৰজা তিম্না-পিলেচৰ ওচৰলৈ এই কথা ক'বলৈ মানুহ পঠিয়াই দিলে, “মই আপোনাৰ দাস আৰু আপোনাৰ পুং হওঁ; অৰামৰ ৰজা আৰু ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাই মোক আক্রমণ কৰিছে। আপুনি আহি তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰক।” 8 আহজে যিহোৱাৰ গৃহ আৰু ৰাজগৃহৰ উৰালত পোৱা সোণ আৰু ৰূপ লৈ উপহাৰ হিচাবে অচূৰৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে। 9 তেতিয়া অচূৰৰ ৰজাই তেওঁৰ কথাত মান্তি হ'ল আৰু দম্বেচকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধযাৰা কৰি তাক জয় কৰিলে। সেই ঠাইৰ লোকসকলক বন্দী কৰি কীৰলৈ লৈ গ'ল আৰু অৰামৰ ৰজা ৰতীনক বধ কৰিলে।

10 পাছত ৰজা আহজে অচূৰৰ ৰজা তিম্না-পিলেচক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ দম্বেচকলৈ গ'ল; তেওঁ দম্বেচকত এটা যজ্ঞবেদী দেখি তাৰ নম্ৰা, নমুনাৰ লগতে সেইটো তৈয়াৰ কৰাৰ সম্পূৰ্ণ পৰিকল্পনা উৰিয়া পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে। 11 সেয়ে দম্বেচকৰ পৰা ৰজা আহজে পঠোৱা সকলো পৰিকল্পনাৰ দৰেই উৰিয়া পুৰোহিতে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু ৰজা আহজে দম্বেচকলৈ উলটি অহাৰ আগেয়ে, সেই কাম কৰি শেষ কৰিলে। 12 দম্বেচকৰ পৰা ঘূৰি আহি ৰজাই সেই যজ্ঞবেদী দেখিলে আৰু ওচৰলৈ গৈ তাৰ ওপৰত বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। 13 তেওঁ সেই যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত নিজৰ হোমবলি, শস্য উৎসৰ্গ আৰু নিজৰ পেয় উৎসৰ্গ ঢালিলে; নিজৰ সমজুৱা বলিৰ তেজো ছটিয়াই দিলে। 14 তেওঁ যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা পিতলৰ যজ্ঞবেদীটো তেওঁ মন্দিৰৰ আগৰ পৰা, অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ গৃহ আৰু নতুন বেদীৰ মাজ ঠাইৰ পৰা আঁতৰাই আনি নতুন বেদীৰ উত্তৰ ফালে স্থাপন কৰিলে। 15 পাছত আহজে ৰজাই উৰিয়া পুৰোহিতক এই নিৰ্দেশ দিলে যে, “ডাঙৰ বেদীটোৰ ওপৰত ৰাতিপুৱাৰ হোমবলি আৰু সন্ধিয়া শস্য উৎসৰ্গ কৰিব; তাৰ উপৰি ৰজাৰ হোমবলি আৰু শস্য উৎসৰ্গ, দেশৰ সকলো লোকৰ হোমবলি, তেওঁলোকৰ শস্য আৰু পেয় উৎসৰ্গ কৰিব; সকলো হোমবলি আৰু আন আন সকলো বলি উৎসৰ্গৰ তেজ আৰু পুনি সেই যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত ছটিয়াই দিব। কিন্তু পিতলৰ যজ্ঞবেদীটো ঈশ্বৰৰ সহায় লাভৰ অৰ্থে মই ব্যৱহাৰ কৰিম।” 16 উৰিয়া পুৰোহিতে আহজে ৰজাৰ নিৰ্দেশ অনুসৰে সকলো কাম কৰিলে। 17 তাৰ পাছত ৰজা আহজে পাত্ৰ খোৱা আধাৰবোৰৰ খলাপা আৰু প্ৰক্ষালন পাত্ৰবোৰ আধাৰবোৰৰ পৰা আতৰালে। তেওঁ পিতলেৰে তৈয়াৰী যাঁড়বোৰৰ ওপৰত যি ডাঙৰ সমুদ্ৰ পাত্ৰটো বহোৱা আছিল, সেইটোও তেওঁ নমাই আনিলে আৰু এটা শিলৰ ভিত্তিৰ ওপৰত বহুৱালে। 18 যিহোৱাৰ গৃহত বিশ্বাস দিৰ উদ্দেশ্যে মন্দিৰত চালি দি তেওঁলোকে যি ঠাই তৈয়াৰ কৰিছিল, অচূৰৰ ৰজাৰ ভয়ত ৰজা আহজে সেই চালি খুলি পেলালে আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ বাহিৰৰ ফালে ৰজা সোমাবৰ কাৰণে যি বিশেষ প্ৰৱেশদ্বাৰ কৰা হৈছিল, তাকো বন্ধ কৰি দিলে। 19 ৰজা আহজেৰ অন্যান্য সকলো কাৰ্যৰ বৃত্তান্ত “যিহুদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? 20 পাছত ৰজা আহজে তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু দায়ুদৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; তেওঁৰ পদত তেওঁৰ পুং হিষ্কিয়া ৰজা হ'ল।

17 অধ্যায়

ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা হোচেয়াৰ ৰাজত্ব।

1 যিহুদাৰ ৰজা আহজেৰ ৰাজত্বৰ বাৰ বছৰৰ সময়ত এলাৰ পুংৰ হোচেয়াই চমৰিয়াত ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা হৈছিল। তেওঁ ন বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। 2 যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বোয়া, তেওঁ তাকেই কৰিছিল, যদিও ইশ্ৰায়েলৰ আগৰ ৰজাসকলে কৰাৰ দৰে তেওঁ নাছিল। 3 অচূৰৰ ৰজা চন্মনেচৰে আক্রমণ কৰি হোচেয়াক পৰাজয় কৰিলে; তাতে হোচেয়া তেওঁৰ অধীনৰ ৰজা হোৱাত তেওঁলৈ ৰাজহ আনিছিল।

4 পাছত অচূৰৰ ৰজাই বুজি পালে যে, হোচেয়াই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ ৰচনা কৰিছে, কিয়নো তেওঁ মিচৰৰ চো ৰজা ওচৰলৈ বাৰ্তাৱাহকসকলক পঠাইছিল আৰু অচূৰৰ ৰজাক বছৰে বছৰে যি ৰাজহ দিছিল, সেয়া পুনৰ দিয়া নাছিল। সেইবাবেই অচূৰৰ ৰজাই তেওঁক ধৰি নি কাৰাগাৰত বন্দী কৰি থৈছিল। 5 তাৰ পাছত অচূৰৰ ৰজাই গোটেই দেশ আৰম্ভণ কৰি চমৰিয়ালৈকে গ'ল আৰু তিনি বছৰলৈকে তাক অৱৰোধ কৰিলে।

ইশ্ৰায়েলৰ পতন

6 হোচেয়াৰ ৰাজত্বৰ নৱম বছৰৰ সময়ত অচূৰৰ ৰজাই চমৰিয়া দখল কৰিলে আৰু ইশ্ৰায়েলীয়াসকলক বন্দী কৰি অচূৰ দেশলৈ লৈ গ'ল। তেওঁলোকক তেওঁ হলহত, গোজনৰ নদী হাবোৰৰ পাৰত আৰু মাদীয়াসকলৰ নগৰবোৰত বাস কৰিবলৈ দিলে।

পাপ আচৰণৰ বাবে ইশ্ৰায়েলৰ অৱস্থা

7 এই সকলো ঘটিছিল, কাৰণ যদিও ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁলোকক মিচৰৰ ৰজা ফৰোণৰ অধীনৰ পৰা বাহিৰ কৰি মিচৰ দেশৰ পৰা লৈ আনিছিল, তথাপিও তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিছিল। তেওঁলোকে আন দেৱ-দেৱীৰ পূজা কৰিছিল। 8 যি জাতিবোৰক যিহোৱাই ইশ্ৰায়েলৰ সন্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ ৰীতি-নীতি আৰু নিজৰ ৰজাসকলে স্থাপন কৰা ৰীতিত তেওঁলোক চলিছিল। 9 ইশ্ৰায়েলীয়াসকলে গোপনে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অনুচিত কাৰ্যবোৰ কৰিছিল। প্ৰহৰীৰ ওখ মিনাৰৰ পৰা গড়ৰে আবৃত নগৰলৈকে তেওঁলোকৰ সকলো নগৰত ওখ মঠবোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল। 10 তেওঁলোকে পৰত্যেকটো ওখ পাহাৰৰ ওপৰত আৰু সেউজীয়া ডাল পাত্ৰেৰে ভৰা প্ৰত্যেকজোপা গছৰ তলত পূজা কৰা শিলৰ স্তম্ভ আৰু আচৰা মূৰ্তিবোৰ স্থাপন কৰিছিল। 11 যি জাতি সমূহক যিহোৱাই তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিছিল, সেই জাতিৰ লোকসকলৰ দৰে ইশ্ৰায়েলীয়াসকলেও এই ওখ মঠবোৰত ধূপ জ্বলাইছিল। তেওঁলোকে দুষ্ট কৰ্মবোৰ কৰি যিহোৱাক ক্ৰোধিত কৰিছিল; 12 তেওঁলোকে মূৰ্তি পূজা কৰিছিল, যদিও যিহোৱাই তেওঁলোকক কৈছিল যে, “তোমালোকে এনে কাৰ্য নকৰিবা।”

13 যিহোৱাই তেওঁৰ সকলো ডাৰবাদী আৰু দৰ্শকসকলৰ মাধ্যমেদি ইশ্বায়েল আৰু যিহূদা দেশক এই বুলি সাৱধান কৰি দিছিল, “তোমালোক সকলো কু-পথৰ পৰা ঘূৰা; মোৰ সকলো আজ্ঞা আৰু বিধি-বিধান অনুসাৰে চলা। মোৰ দাস ডাৰবাদীসকলক পঠাই তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মই যি সকলো বিধি-বিধান তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিছিলোঁ, সেই সকলো বিধান যজ্ঞেৰে পালন কৰা।” 14 তথাপিও তেওঁলোকে সেই কথা নুশুনিলে। ঈশ্বৰ যিহোৱাত বিশ্বাস নকৰা তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক আঁকোৰ-গোঁজ হৈ থাকিল। 15 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিধিবোৰ, তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ সৈতে স্থাপন কৰা তেওঁৰ বিধান আৰু তেওঁলোকক দিয়া তেওঁৰ সাৱধান বাণী মানিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল। তেওঁলোকে অসাৰ মূৰ্ত্তিবোৰৰ পাছত চলি নিজেও অসাৰ হৈ পৰিছিল। যিহোৱাই তেওঁলোকক যি লোক সমূহৰ দৰে চলিবলৈ নিষেধ কৰিছিল, তেওঁলোকে নিজৰ চাৰিওফালে থকা সেই জাতি সমূহৰ দৰেই চলিছিল। 16 তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সকলো আজ্ঞা অগ্ৰাহ্য কৰি, নিজৰ নিমিত্তে পূজা কৰিবলৈ সাঁচত চলা দুটা দামুৰিৰ মূৰ্ত্তি, এটা আচেৰা মূৰ্ত্তি সাজিছিল; তেওঁলোকে আকাশৰ সকলো তৰা আৰু বাল দেৱতাৰ সেৱা-পূজা কৰিছিল। 17 নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক তেওঁলোকে হোমবলিৰূপে উঁসৰ্গ কৰিছিল; ভৱিষ্যত জনাৰ বাবে তেওঁলোকে মঙ্গল চোৱা কাৰ্য্য ও মায়াকৰ্মৰ অভ্যাস কৰিছিল; যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, সেই সকলোকে কৰিবলৈ তেওঁলোকে নিজক বিক্ৰী কৰি যিহোৱাক ক্ৰোধিত কৰি তুলিছিল। 18 এই হেতুকে ইশ্বায়েলী লোকসকলৰ ওপৰত যিহোৱা অতিশয় ক্ৰোধিত হ'ল আৰু তেওঁলোকক নিজৰ সম্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিলে; কেৱল যিহূদা গোষ্ঠীৰ বাহিৰে কোনো বাকী নাথাকিল।

19 কিন্তু যিহূদা ফেদেও তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে নচলি, ইশ্বায়েলে যি যি কৰিছিল তাকে অনুসৰণ কৰিছিল। 20 সেয়ে যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সকলো বংশকে অগ্ৰাহ্য কৰিলে আৰু নিজৰ সম্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক দূৰ নকৰালৈকে, তেওঁ তেওঁলোকক কষ্ট দি আছিল; লুট কৰোঁতা সকলৰ হাতত তেওঁলোকক শোধাই দিছিল।

21 যিহোৱাই ইস্ৰায়েলীসকলক দায়ুৰ ৰাজকীয় বংশৰ পৰা যেতিয়া কাটি লৈ বেলেগ কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামক ৰজা পাতিছিল। সেই যাৰবিয়ামে ইস্ৰায়েলী লোকসকলক যিহোৱাৰ নিৰ্দেশিত পথত চলাৰ পৰা আঁতৰাই নি তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মহাপাপ কৰাইছিল। 22 ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে যাৰবিয়ামে কৰা সকলো পাপ কাৰ্য্যকে অনুসৰণ কৰি চলিছিল। সেইবোৰৰ পৰা ঘূৰি অহা নাছিল। 23 এইদৰে যিহোৱাই তেওঁৰ সকলো দাস অৰ্থাৎ ডাৰবাদীসকলৰ যোগেদি দিয়া সাৱধান বাণী অনুসাৰে নিজৰ সম্মুখৰ পৰা ইস্ৰায়েলক দূৰ কৰিলে। এইকাৰণেই ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ নিজৰ দেশৰ পৰা অচূৰ দেশলৈ নিয়া হ'ল। আজিলৈকে তেওঁলোক সেই ঠাইত আছে।

চমৰিয়াত আন লোকক পুনৰ্বাসিত কৰা

24 অচূৰৰ ৰজাই ইস্ৰায়েলীসকলৰ সলনি বেবিলন, কুথা, অবৰা, হমা আৰু চফৰুয়িমৰ পৰা লোক আনি চমৰিয়াৰ নগৰবোৰত বাস কৰিবলৈ দিলে; তেওঁলোকে চমৰিয়া অধিকাৰ কৰি তাৰ নগৰবোৰত বসতি কৰিবলৈ ধৰিলে। 25 সেই ঠাইত বসতি কৰাৰ আৰম্ভণীতে, তেওঁলোকে যিহোৱাক ভয় কৰা নাছিল; এই হেতুকে যিহোৱাই তেওঁলোকৰ মাজলৈ সিংহ পঠাই দিলে আৰু সেইবাবে তেওঁলোকৰ কিছুমানক মাৰি পেলালে। 26 তেতিয়া অচূৰৰ ৰজাৰ আগত তেওঁলোকে ক'লে, “আপুনি যি জাতিবোৰক আনি চমৰিয়াত বাস কৰিবৰ কাৰণে পঠাই দিলে, তেওঁলোকে সেই দেশৰ ঈশ্বৰক কেনেদৰে উপাসনা কৰিব লাগে, তাক নাজানে। সেয়ে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ মাজলৈ সিংহ পঠালে আৰু সেইবাবে লোকসকলক মাৰি আছে, কিয়নো তেওঁলোকে সেই দেশৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম পৰগালী নাজানে।”

27 তেতিয়া অচূৰৰ ৰজাই এই আজ্ঞা দিলে, “তাৰ পৰা অনা পুৰোহিতসকলৰ এজনক তালৈ যাবলৈ দিয়া আৰু তেওঁ গৈ তাত বসতি কৰক। তেওঁ সেই দেশৰ ঈশ্বৰক কেনেদৰে উপাসনা কৰিব লাগে, তাক শিকাওক।” 28 সেয়ে চমৰিয়াৰ পৰা লৈ যোৱা পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ এজনে আহি বৈ এলত নিবাস কৰিলে আৰু কেনেকৈ তেওঁলোকে যিহোৱাক উপাসনা কৰিব লাগে, তাক তেওঁ শিকালে। 29 তথাপিও প্ৰত্যেক জাতিৰ লোকসকলে যি যি নগৰত বাস কৰিছিল, তেওঁলোকে সেই নগৰবোৰত নিজৰ নিজৰ দেৱতাবোৰ নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু চমৰিয়াৰ লোকসকলে নিৰ্মাণ কৰা ওখ ঠাইৰ মঠবোৰত সেইবোৰ ৰাখিলে। 30 সেইদৰে বেবিলনৰ লোকসকলে চক্কা-বনোতৰ মূৰ্ত্তি, কুথৰ লোকসকলে নেৰগলৰ মূৰ্ত্তি, হমাতৰ লোকসকলে অটীমা মূৰ্ত্তি সাজিলে; 31 অক্ৰিয়াসকলে নিভজ আৰু তৰতকৰ মূৰ্ত্তি সাজিলে; অদৰম্মেলক আৰু অনম্মেলক নামৰ চফৰুয়িমৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে চফৰুয়িমৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ নিজৰ সন্তান সকলক জুইত পুৰি উঁসৰ্গ কৰিলে। 32 তেওঁলোকে যিহোৱাৰো উপাসনা কৰিছিল। উপাসনাৰ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰত পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিবৰ কাৰণে নিজৰ মাজৰ পৰাই লোক নিযুক্ত কৰিছিল; সেই পুৰোহিতসকলে তেওঁলোকৰ বাবে ওখ ঠাইৰ মঠ-মন্দিৰবোৰত বলি উঁসৰ্গ কৰিছিল। 33 তেওঁলোকে যিহোৱাক উপাসনা কৰাৰ লগতে যি জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক লৈ অনা হৈছিল, সেই জাতিবোৰৰ নিয়ম-পৰগালী অনুসাৰে নিজৰ দেৱতাবোৰো পূজা-অৰ্চনা কৰিছিল।

34 আজিলৈকে তেওঁলোকে সেই পুৰুকালৰ নিয়ম-পৰগালী মানি চলি আছে। তেওঁলোকে প্ৰকৃতাৰ্থত যিহোৱাক উপাসনা নকৰে, কাৰণ যিহোৱাই যি যাকোবৰ নাম ইস্ৰায়েল ৰাখিছিল, সেই যাকোবৰ সন্তান সকলৰ বিধি বা নিৰ্দেশ বা বিধান বা যিহোৱাই তেওঁলোকক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে কাৰ্য্য নকৰে। 35 যাকোবৰ সৈতে যিহোৱাই ইস্ৰায়েলসকলৰ কাৰণে এটি নিয়ম স্থাপন কৰি তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিছিল, “তোমালোকে আন কোনো দেৱ-দেৱীক ভয় নকৰিবা বা তেওঁলোকৰ আগত প্ৰণিপাত নকৰিবা আৰু তেওঁলোকক সেৱা-পূজা বা তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যে বলিদান নকৰিবা। 36 কিন্তু যিহোৱাই, যি জনে মহা-পৰাক্ৰমেৰে আৰু মেলা বাহুৰে মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনিলে, তোমালোকে সেই যিহোৱাৰেই উপাসনা

কৰিবা; তেওঁকৈ পৰিণাপাত কৰিবা আৰু তেওঁৰেই উদ্দেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰিবা।³⁷ তেওঁ যি সকলো বিধি, নিৰ্দেশ, বিধান আৰু আজ্ঞা তোমালোকৰ কাৰণে লিখি দিছিল তাক তোমালোকে সদায় পালন কৰিবা। গতিকে তোমালোকে আন দেৱতাবোৰলৈ ভয় নকৰিবা।³⁸ মই তোমালোকে সৈতে কৰা নিয়মটি তোমালোকে নাপাহৰিবা আৰু আন দেৱতাবোৰৰ উপাসনা নকৰিবা।³⁹ কিন্তু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাকেই তোমালোকে উপাসনা কৰিবা; তাতে তেওঁৰেই তোমালোকক তোমালোকৰ সকলো শংৰুৰ শক্তিৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবা।”

⁴⁰ তথাপিও তেওঁলোকে সেই কথালৈ কাণ নিদিলে; তেওঁলোকে পূৰ্বে যিদৰে কৰিছিল, সেই অনুসাৰেই চলি থাকিল।
⁴¹ এইদৰে সেই জাতি সমূহে যিহোৱাক ভয় কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ কটা-পৰতিমাকো পূজা কৰিছিল; তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে যেনেকৈ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ নাতি-পুতিসকলেও তেনেকৈ আজিলৈকে কৰি আহিছে।

18 অধ্যায়

যিহূদাৰ ৰজা হিঙ্কিয়াৰ ৰাজত্ব।

¹ এলাৰ পুংৰ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা হেচেয়াৰ ৰাজত্বৰ তৃতীয় বছৰত, যিহূদাৰ ৰজা আহাজৰ পুংৰ হিঙ্কিয়াই ৰাজত্ব কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল।² তেওঁ পঁচিশ বছৰ বয়সত ৰজা হৈছিল আৰু যিৰূচালেমত ঊনবিংশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল; তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল অৰী। তেওঁ জখৰীয়াৰ জীয়েক আছিল।³ হিঙ্কিয়াই তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ দায়ুদে কৰাৰ দৰেই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ভাল সেই সকলোকে কৰিছিল।⁴ তেওঁ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ আতৰালে, শুভবোৰ ভাঙি পেলালে আৰু আচেৰা মুৰ্ত্তিবোৰ কাটি পেলালে। মোচিয়ে নিৰ্ঘ্ৰাণ কৰা পিতলৰ সাপটো তেওঁ ডোখৰ ডোখৰ কৈ ভাঙি পেলালে, কিয়নো সেই কালত ইশ্ৰায়েলী লোকসকলে তাৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাইছিল। পিতলৰ সাপটোৰ নাম “নহষ্টন” ৰখা হৈছিল।

⁵ হিঙ্কিয়াই ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৱসা কৰিছিল। তেওঁৰ আগত বা পাছত যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ মাজত তেওঁৰ নিচিনা কোনো নাছিল।⁶ যিহোৱাৰ লগত তেওঁ লাগি আছিল আৰু তেওঁৰ পাছত চলিবলৈ এৰা নাছিল। যিহোৱাই মোচিক যি যি আজ্ঞা দিছিল, সেই সকলো তেওঁ পালন কৰিছিল।⁷ সেয়ে যিহোৱা তেওঁৰ সঙ্গ সঙ্গ আছিল; তেওঁ যলৈকে গৈছিল, তাতেই তেওঁ সফল হৈছিল; তেওঁ অচূৰৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে বিদেহ কৰিছিল আৰু তেওঁৰ অধীনত থাকিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল।⁸ তেওঁ গাজা আৰু তাৰ চাৰিসীমালৈকে, প্ৰহৰীসকলৰ ওখ মিনাৰৰ পৰা গড়েৰে আবৃত নগৰলৈকে বসবাস কৰা পলেষ্টীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিছিল।

⁹ যিহূদাৰ ৰজা হিঙ্কিয়াৰ ৰাজত্বৰ চতুৰ্থ বছৰত, অৰথা। এলাৰ পুংৰ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা হেচেয়াৰ ৰাজত্বৰ সপ্তম বছৰত, অচূৰৰ ৰজা চম্মনেচেৰে চমৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে আহি নগৰখন অৱৰোধ কৰিলে।¹⁰ তিনি বছৰ অৱৰোধ কৰি ৰখাৰ পাছত হিঙ্কিয়াৰ ৰাজত্বৰ ছয় বছৰত আৰু ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা হেচেয়াৰ ৰাজত্বৰ নৱম বছৰত অচূৰে চমৰিয়া দখল কৰি ল'লে।

¹¹ অচূৰৰ ৰজাই ইশ্ৰায়েলী লোকসকলক বন্দী কৰি অচূৰ দেশলৈ লৈ গ'ল আৰু হলহ, হাবোৰ নদীৰ পাৰৰ গোজন এলেকা আৰু মাদীয়াসকলৰ নগৰবোৰত তেওঁলোকক বাস কৰিবলৈ দিলে।¹² এইসকলো ঘটিছিল, কাৰণ ইশ্ৰায়েলীসকলে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰা নাছিল, বৰং যিহোৱাৰ বিধান, অৰথা। যিহোৱাৰ দাস মোচিৰ সকলো আজ্ঞা তেওঁলোকে অমান্য কৰিছিল। তেওঁলোকে তাক শুনিবলৈ বা পালন কৰিবলৈও ইচ্ছা কৰা নাছিল।

ৰজা চনহেৰীবে যিহূদাক আক্ৰমণ কৰা

¹³ যিহূদাৰ ৰজা হিঙ্কিয়াৰ ৰাজত্বৰ ষষ্ঠ বছৰত, অচূৰৰ ৰজা চনহেৰীবে যিহূদাৰ সকলো গড়েৰে আবৃত নগৰবোৰ আক্ৰমণ কৰি সেইবোৰ অধিকাৰ কৰি ল'লে।¹⁴ তাতে যিহূদাৰ ৰজা হিঙ্কিয়াই লাখীচত থকা অচূৰৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ এই বুলি কৈ পঠালে, “মই অপৰাধ কৰিলোঁ; আপুনি মোৰ ৰাজত্বৰ পৰা উলটি যাওঁক; আপুনি যি বিচাৰিব মই তাক দিবলৈ প্ৰস্তুত আছোঁ।” তাতে অচূৰৰ ৰজাই যিহূদাৰ ৰজা হিঙ্কিয়াৰ পৰা তিনিশ কিস্কৰ* ৰূপ আৰু বিংশ কিস্কৰ সোণ দাবী কৰিলে।¹⁵ সেয়ে, ৰজা হিঙ্কিয়াই যিহোৱাৰ গৃহ আৰু ৰাজউৰালত যিমান ৰূপ আছিল, সকলোবোৰ তেওঁক দিলে।¹⁶ তাৰ পাছত যিহূদাৰ ৰজা হিঙ্কিয়াই যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ দুৱাৰ আৰু শুভবোৰৰ পৰা সোণৰ পতাবোৰ এৰুৱাই সেইবোৰ অচূৰৰ ৰজাক দি দিলে।¹⁷ তথাপিও, অচূৰৰ ৰজাই লাখীচৰ পৰা তৰতন, ৰবচাৰীচ, আৰু ৰবচাকিক বহু সৈন্যসামন্তৰে সৈতে যিৰূচালেমলৈ হিঙ্কিয়া ৰজাৰ ওচৰলৈ পঠালে। তেওঁলোকে যাংৰা কৰি আহি যিৰূচালেমৰ ওচৰ পাই ওখ ঠাইৰ পুখুৰীৰ পানী বৈ অহা নলাৰ ফালে আগবাঢ়ি গৈ ঘাইপথৰ ধোবাসকলৰ পথাৰৰ কাষত থিয় হ'ল।¹⁸ তেওঁলোকে যেতিয়া ৰজা হিঙ্কিয়াক মাতি পঠালে; ৰাজগৃহৰ পৰা ঘৰগিৰী হিঙ্কিয়াৰ পুংৰ ইলিয়াকীম, ৰাজ লিখক চেবনা আৰু ইতিহাস লিখক আচফৰ পুংৰ যোৱাই তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বাহিৰ ওলাই গ'ল।

¹⁹ ৰবচাকিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, ৰজা হিঙ্কিয়াক গৈ কওঁক যে, মহাৰাজাধিৰাজ অৰথা। অচূৰৰ ৰজাই কৈছে, “আপোনাৰ আস্থাভাজনৰ উৎস কি?”²⁰ আপুনি কেবল এনে অখতীন কথাবোৰ কয় যে, আপোনাৰ যুদ্ধ কৰাৰ যথেষ্ট বুদ্ধি আৰু শক্তি আছে। এতিয়া আপুনি কাৰ ওপৰত ভাৱসা কৰি মোৰ অস্থিত বিদেহ কৰিছে আৰু কোনে আপোনাক সাহস দিছে? ²¹ চাওঁক, আপুনিতো মিচৰৰ ওপৰত, অৰথা। সেই য়েঁতেলা খোৱা নলৰ লাখুটিত নিৰ্ভৰ কৰিছে; কোনোৱে সেই নলৰ লাখুটিৰ ওপৰত ভৰ দিলে, সিটো ভাঙিবই, তাৰ আঁহও তেওঁৰ হাতত ফুটি সোমাব। মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণত নিৰ্ভৰ কৰা সকলৰ কাৰণে তেওঁ তেনেকুৱাই হয়।

* 18 অধ্যায়:14 1 কিস্কৰ = প্ৰায় 34 কিলো

22 কিন্তু আপোনালোকে যদি মোক কয় যে, 'আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাতহে ভাৱসা কৰিছোঁ,' তেন্তে তেওঁ জনো সেইজন ঈশ্বৰ নহয় যি জনৰ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ আৰু যজ্ঞবেদীবোৰ হিষ্টিয়াই দূৰ কৰি যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ লোকসকলক কৈছিল, 'আপোনালোকে যিৰূচালেমত এই যজ্ঞবেদীৰ সম্মুখত উপাসনা কৰিব লাগে?'

23 এতিয়া সেয়ে শুনক, মই মোৰ পৰভু অচূৰৰ ৰজাৰ পৰা আপোনালৈ এক চুক্তি আগবঢ়াব বিচাৰো। যদি আপুনি অশ্বাৰোহী দিবলৈ সন্মত হয়, তেন্তে মই আপোনাক দুই হাজাৰ যোঁৰা দিম। 24 যদি ইয়াকে কৰিব নোৱাৰে, তেন্তে মোৰ পৰভুৰ দাসবোৰৰ মাজৰ সকলোকে সৰু সেনাপতি এজনকেইবা আপুনি কেনেকৈ বাধা দি ৰাখিব পাৰিব? আপুনি ৰথ ও অশ্বাৰোহীসকলৰ কাৰণে মিচৰৰ ওপৰত ভাৱসা কৰিছে! 25 তাৰ উপৰি, মই জনো যিহোৱাৰ অবিহনেই এই ঠাইৰ অহিত যুজ দিবলৈ আৰু তাক বিনষ্ট কৰিবলৈ আহিছোঁ? যিহোৱাই মোক কৈছিল, 'তুমি সেই দেশৰ অহিতে উঠি গৈ তাক বিনষ্ট কৰা'।"

26 তেতিয়া হিষ্টিয়াৰ পুংৰ ইলিয়াকীম, চেবনা আৰু যোৱাহে ৰবচাকিক ক'লে, "বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাসবোৰৰ লগত আপুনি অৱামীয়া ভাষাৰে কথা কওঁক, কাৰণ আমি তাক বুজি পাওঁ; কিন্তু গড়ৰ ওপৰত থিয় হৈ থকা লোকসকলে শুনিব পৰাকৈ আপুনি আমাৰ লগত ইশ্বী ভাষাৰে কথা নক'ব।" 27 কিন্তু ৰবচাকিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, "মোৰ পৰভুৱে কেৱল আপোনালোকৰ পৰভু আৰু আপোনালোকৰ ওচৰলৈকে এই সকলো কথা ক'বলৈ জনো মোক পঠাইছে? তেওঁ জনো গড়ৰ ওপৰত ৰথ সেই সকলো লোক, যিসকলে আপোনালোকৰ দৰেই বিষ্ঠা আৰু প্ৰশাৰ খাব লাগিব, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈকে মোক পঠোৱা নাই?" 28 তেতিয়া ৰবচাকিয়ে থিয় হৈ অতি উচ্চস্বৰে ইশ্বী ভাষাৰে ক'লে, "আপোনালোকে মহাৰাজাধিৰাজ অৰ্থাৎ অচূৰৰ ৰজাৰ কথা শুনক; 29 ৰজাই এইদৰে কৈছে, 'হিষ্টিয়া ৰজাই যেন আপোনালোকক প্ৰতাৰণা নকৰে; কিয়নো মোৰ অধিকাৰৰ পৰা আপোনালোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ তেওঁৰ সাধ্য নাই। 30 হিষ্টিয়াই যেন এই কথা কৈ যিহোৱাৰ ওপৰত আপোনালোকক ভাৱসা নিদিয়ে যে, "যিহোৱাই আমাক অৱশ্যেই উদ্ধাৰ কৰিব; অচূৰৰ ৰজাৰ হাতত এই নগৰ কেতিয়াও শোধাই নিদিব।"

31 আপোনালোকে হিষ্টিয়াৰ কথা নুশুনিব। কিয়নো অচূৰৰ ৰজাই এইদৰে কৈছে, 'আপোনালোকে মোৰে সৈতে সন্ধি কৰক আৰু বাহিৰ হৈ মোৰ ওচৰলৈ আহক; তাতে আপোনালোক সকলোৱে নিজৰ নিজৰ দৰাক্ষালতা আৰু ডিম্বু গছৰ পৰা ফল খাব পাৰিব আৰু নিজৰ কুৱাঁৰ পানীও খাব পাৰিব। 32 মই উলটি আহি আপোনালোকক আপোনালোকৰ নিজৰ দেশৰ দৰে শস্য আৰু নতুন দ্ৰাক্ষাৰসৰ দেশ, অন্ন আৰু দৰাক্ষাবাৰীবোৰৰ দেশ, জিতগছ আৰু মধু থকা এখন দেশলৈ লৈ যাম; তাতে আপোনালোকৰ মৃত্যু নহ'ব, কিন্তু জীয়াই থাকিব।'

হিষ্টিয়াই যেতিয়া আপোনালোকক এই কথা কৈ ফুচুলাব বিচাৰে যে, 'যিহোৱাই আপোনালোকক উদ্ধাৰ কৰিব,' তেতিয়া আপোনালোকে তেওঁৰ কথা নুশুনিব। 33 আন আন জাতিৰ দেৱতাবোৰে জনো অচূৰৰ ৰজাৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিছে? 34 হমাত আৰু অৰপদৰ দেৱতাবোৰ ক'ত আছে? চফৰুয়িম, হেনা আৰু ইকাৰ দেৱতাবোৰ ক'ত আছে? তেওঁলোকে জনো মোৰ হাতৰ পৰা চমৰিয়াক উদ্ধাৰ কৰিলে? 35 সেই দেশবোৰৰ সকলো দেৱতাৰ মাজত এনে কোনো দেৱতা আছে যিয়ে মোৰ অধিকাৰৰ পৰা নিজৰ দেশ উদ্ধাৰ কৰিলে; যিহোৱাইনো মোৰ শক্তিৰ পৰা যিৰূচালেমক কেনেকৈ উদ্ধাৰ কৰিব পাৰিব?"

36 কিন্তু লোকসকল মনে মনে থাকিল; তেওঁলোকে তেওঁক এটি কথাৰো উত্তৰ নিদিলে; কিয়নো ৰজাই এনে আজ্ঞা দিছিল, "আপোনালোকে তেওঁক উত্তৰ নিদিব।" 37 তাৰ পাছত ৰাজগৃহৰ ঘৰগিৰী হিষ্টিয়াৰ পুংৰ ইলিয়াকীম, ৰাজলিখক চেবনা আৰু ইতিহাস-লিখক আচফৰ পুংৰ যোৱাহে নিজৰ কাপোৰ ফালি হিষ্টিয়াৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু ৰবচাকিকৰ কথা জনালে।

19 অধ্যায়

যিচয়াই ৰজা হিষ্টিয়াক প্ৰত্যয় জন্মোৱা

1 ৰজা হিষ্টিয়াই এই কথা শুনি নিজৰ কাপোৰ ফালিলে আৰু চট কাপোৰ পিন্ধি যিহোৱাৰ গৃহত সোমালে। 2 চট কাপোৰ পিন্ধি থকা ঘৰগিৰী ইলিয়াকীম, ৰাজলিখক চেবনা আৰু পুৰোহিতৰ বয়োজ্যেষ্ঠ লোকসকলক ৰজাই আমোচৰ পুংৰ যিচয়া ভাববাদীৰ ওচৰলৈ পঠালে। 3 তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "হিষ্টিয়াই কৈছে যে, 'আজিৰ দিনটো হৈছে সঙ্কটৰ; ধমকি আৰু অপমানৰ দিন; কিয়নো সন্তান সকল পৰসৱৰ দুৱাৰ মুখলৈ আহিছ, কিন্তু জন্ম দিয়াৰ শক্তি নাই। 4 আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সম্ভৱতঃ ৰবচাকিকৰ সকলো কথাই শুনিলে, যিজনক তেওঁৰ প্ৰভু অচূৰৰ ৰজাই জীৱন্ত ঈশ্বৰক ঠাট্টা-বিদ্ৰূপ কৰিবলৈ পঠাইছিল; হয়তো আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই সকলো কথা শুনি তেওঁক শাস্তি দিব। সেয়ে যিসকল এতিয়াও জীয়াই আছে, তেওঁলোকৰ কাৰণে আপুনি প্ৰাৰ্থনা কৰক।"

5 ৰজা হিষ্টিয়াৰ দাসবোৰ যেতিয়া যিচয়াৰ ওচৰলৈ আহিছিল, 6 তেতিয়া যিচয়াই তেওঁলোকক কৈছিল, "আপোনালোকৰ পৰভুক ক'ব যে, যিহোৱাই কৈছে, 'তুমি যি শুনিছা অৰ্থাৎ অচূৰৰ ৰজাৰ দাসবোৰে মোক যি সকলো ঠাট্টা-বিদ্ৰূপ কৰিছে, তালৈ তুমি ভয় নকৰিবা। 7 শূনা, মই তেওঁৰ অস্ত্ৰত এক আত্মা স্থিতি কৰিম; তেওঁ এক সন্ধ্যা শুনিব আৰু নিজৰ দেশলৈ উভটি যাব; মই তেওঁক নিজৰ সেই ঠাইত তৰোৱালেৰে নিপাত কৰিম।"

ৰজা চনহেৰীবে পুত্ৰ যিহোৱাক ঠাট্টা কৰা

8 পাছত ৰবচাকিয়ে উভটি আহি শুনিলে যে অচূৰৰ ৰজাই লায়ীচ এৰি লিবনাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে। 9 তাৰ পাছতে অচূৰৰ ৰজা চনহেৰীবে খবৰ পালে যে মিচৰ আৰু কূচ *দেশৰ ৰজা তিৰহাকাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে ওলাই আহিছে।

* 19 অধ্যায়:9 কূচ ইথিওপিয়া

তেতিয়া অচূৰৰ ৰজাই পুনৰ হিষ্টিয়াৰ ওচৰলৈ লোকসকলৰ যোগেদি এক বাৰ্তা পঠাই দিলে: ¹⁰ “তোমালাকে গৈ যিহূদাৰ ৰজা হিষ্টিয়াক কোৱাগৈ, ‘আপোনাৰ ঈশ্বৰ, যিজনৰ ওপৰত আপুনি ডাৰসা ৰাখে, তেওঁ এইবুলি কৈ প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ নিদিব ‘অচূৰৰ ৰজাৰ হাতত যিবুচালেমক শোধাই দিয়া নহ’ব।’” ¹¹ চাওঁক, আপুনিতো শুনিছেই যে অচূৰৰ ৰজাই সকলো দেশক সম্পূৰ্ণৰূপে বিনষ্ট কৰিবৰ কেতে ব্যৱহাৰ কৰিছে; তেনেহলে, আপুনি ৰক্ষা পাবনে? ¹² মোৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে গোজন, হাৰণ, ৰেচফ, আৰু তলচ্ছাৰত থকা এদনৰ যি জাতি সমূহক বিনষ্ট কৰিছিল, তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰে জানো তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিছিল? ¹³ হমাতৰ ৰজা, অৰ্পদৰ ৰজা, চৰফুয়িমৰ নগৰবোৰৰ ৰজা, হেনা আৰু ইম্বাৰ ৰজা ক’ত আছে?”

ৰজা হিষ্টিয়াৰ প্ৰাৰ্থনা

¹⁴ হিষ্টিয়াই বাৰ্তাৱাহকসকলৰ পৰা পংৰখন লৈ পঢ়িলে; তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহলৈ উঠি গ’ল আৰু যিহোৱাৰ সন্মুখত পত্ৰখন মেলি ধৰিলে। ¹⁵ তাৰ পাছত হিষ্টিয়াই যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক’লে, “হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, দুই কৰুৰ মাজত থকা হে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ, পৃথিৱীৰ সমুদায় ৰাজ্যৰ ওপৰত একমাত্ৰ ঈশ্বৰ আপুনিয়েই; আপুনিয়েই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিকৰ্তা। ¹⁶ হে যিহোৱা, কাণ পাতি শুনক, হে যিহোৱা, চকু মেলি চাওঁক। জীৱন্ত ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিবৰ কাৰণে চনহেৰীবে যি কথা কৈ পঠাইছ, সেয়া শুনক। ¹⁷ হে যিহোৱা, এই কথা সত্য যে, অচূৰৰ ৰজাসকলে জাতিবোৰক আৰু তেওঁলোকৰ দেশবোৰ বিনষ্ট কৰিলে। ¹⁸ তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰক জুইত পেলালে; কিয়নো সেইবোৰ দেৱতা নাছিল, মনুষ্যৰ হাতেৰে নিৰ্মিত কেৱল কাঠ আৰু শিলৰ শিল্পকাৰ্য্য মাথোন; সেয়ে, অচূৰীয়াসকলে সেইবোৰ বিনষ্ট কৰিলে। ¹⁹ এই হেতুকে, হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই আপোনাক বিনয় কৰোঁ, আপুনি আমাক তেওঁৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰক, তেতিয়া পৃথিৱীৰ সমগ্ৰ ৰাজ্যই জানিব পাৰিব যে আপুনিয়েই ঈশ্বৰ, কেৱল আপুনিয়েই যিহোৱা।”

যিচয়াৰ ডাৱৰানী

²⁰ তেতিয়া আমোচৰ পুংৰ যিচয়াই হিষ্টিয়াৰ ওচৰলৈ এই কথা কৈ পঠালে, “ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে যে, ‘অচূৰৰ ৰজা চনহেৰীবৰ সন্মুখে তুমি যিদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলা, তাক মই শুনিলা।’” ²¹ তেওঁৰ বিষয়ে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চিয়োনৰ যুৱতী কন্যাই

তোমাক হেয়জ্ঞান কৰে আৰু তোমাক বিদ্ৰূপ কৰি হাঁহে;

যিবুচালেমৰ কন্যাই তোমাক দেখি মূৰ জোকাৰে।

²² তুমি কাক অপমান

কৰিলা? কাক নিন্দা কৰিলা?

তুমি কাৰ বিৰুদ্ধে

চিওঁৰি কথা ক’লা আৰু দৰ্পেৰে সৈতে চকুতুলি চাইছা?

ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ জনাৰ

বিৰুদ্ধেই তুমি এইবোৰ কৰিলা।

²³ তুমি নিজ দূতবোৰৰ

দ্বাৰাই প্ৰভুৰ নিন্দা কৰি ক’লা,

‘মোৰ অধিক ৰথবোৰেৰে সৈতে

পৰুতবোৰৰ উচ্চ শিখৰলৈ,

লিবানোনৰ আটাইতকৈ

ওখ ওখ শিখৰলৈকে উঠি গলোঁ;

মই তাৰ ওখ ওখ এৰচ

গছবোৰ কাটি পেলাম আৰু

তাৰ উত্তম উত্তম দেৱদাৰু গছবোৰ কাটি পেলাম;

আৰু মই তাৰ বহুত দুৰলৈকে সোমাই যাম,

সকলোতকৈ উত্তম ফলৱতী অৰণ্যৰ ভিতৰলৈ সোমাই যাম।

²⁴ মই কুৱাঁ খান্দি বিদেশৰ পানী পান কৰিলোঁ।

মই মোৰ ডৰিৰ তলুৱাৰেৰে

মিচৰৰ নদীবোৰ শুকুৱালো।’

²⁵ ‘তুমি জানো শুনা নাই যে

অনেক আগেয়ে মই ইয়াক কেনেকৈ থিৰ কৰিলোঁ

আৰু প্ৰাচীন কালতে মই তাৰ পৰিকল্পনা কৰিছিলোঁ?

এতিয়া মই তাক সিদ্ধ কৰি আছোঁ।

সেইবাবেইতো তুমি ইয়াত গড়েৰে আবৃত নগৰবোৰ উচ্ছন্ন কৰি ভগ্নাৱশেষ কৰিব পাৰিছা।

²⁶ সেইবোৰৰ নিবাসীসকল দুৰ্বলী হ’ল, ডয়তে ব্যাকুল আৰু লজ্জিত হ’ল।

সিহঁত পথাৰৰ তৃণ, সেউজীয়া ঘাঁহ-বন, ঘৰৰ চালত বা পথাৰত গজা ঘাৰ্হ নিচিনা, যি বাটি যোৱাৰ আগেয়েই শুকাই যায়।

²⁷ কিন্তু মই তোমাৰ বহা, এনেকি তুমি বাহিৰলৈ বা ভিতৰলৈ অহা-যোৱা কৰা

আৰু মোৰ বিৰুদ্ধে কৰা খং এই সকলোকে জানো।

28 তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে কৰা খঙৰ কাৰণে

আৰু তোমাৰ অহংকাৰৰ কথা মোৰ কাণত পৰাৰ কাৰণে,

মই তোমাৰ নাকত মোৰ হাঁকোটা আৰু মুখত মোৰ লাগাম লগাম

আৰু যি বাটেদি তুমি আহিলা, সেই বাটেদিয়েই মই তোমাক ঘূৰাই পঠাম।’

29 ‘তোমাৰ কাৰণে এয়ে এক চিন হ’ব;

এই বছৰত নিজে নিজে যি উঃপন্ন হ’ব, তাকে তোমালোকে খাবা।

দ্বিতীয় বছৰত তাৰ পৰা যি উঃপন্ন হ’ব, তোমালোকে তাকে ভোজন কৰিবা;

কিন্তু তৃতীয় বছৰত তোমালোকে কঠীয়া সিঁচি শস্য দাবা, দৰাক্ষাবাৰী পাতি তাৰ ফল ভোগ কৰিবা।

30 যিহূদাৰ ফৈদৰ যি লোকসকল তেতিয়াও জীৱিত থাকিব,

তেওঁলোকে পুতৰ শিপা মেলিব আৰু ফল উঃপন্ন কৰিব।

31 কিয়নো যিৰূচালেমৰ পৰা আৰু চিয়োন পৰ্বতৰ পৰা অৱশিষ্ট জীৱিত লোকসকল আহিব;

বাহিনী সমূহৰ যিহোৱাৰ উঃসাহে ইয়াক সিদ্ধ কৰিব।’

32 এই হেতুকে অচূৰৰ ৰজাৰ বিষয়ে যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

‘তেওঁ এই নগৰলৈ নাহিব, এনেকি এপাত কাঁড়ো নামাৰিব।

তেওঁ ঢাল লৈ ইয়াৰ সন্মুখলৈ নাহিব নাইবা ইয়াৰ বিৰুদ্ধে অৱৰোধৰ পথ নিৰ্মাণ নকৰিব।

33 তেওঁ যি পথেদি আহিল, সেই পথেৰেই উলটি যাব;

এই নগৰত তেওঁ নোসোমাব;

এয়ে হৈছে যিহোৱাৰ ঘোষণা।

34 মই নিজৰ কাৰণে আৰু মোৰ দাস দায়ুদৰ কাৰণে, মই এই নগৰক প্ৰতিহত কৰি উদ্ধাৰ কৰিম।’”

35 সেই ৰাতিয়েই যিহোৱাৰ স্বৰ্গদূতে বাহিৰলৈ ওলাই গৈ, অচূৰীয়াসকলৰ ছাউনিৰ এক লাখ পঁচাত্তৰ হাজাৰ সৈন্যক বধ কৰিলে; পিছদিনা ৰাতিপুৱা লোকসকল যেতিয়া উঠিল, তেতিয়া সকলো ঠাইতে মৰা শৱ পৰি থকা দেখিলে। 36 সেয়ে অচূৰৰ ৰজা চনহেৰীবে ইশ্ৰায়েলৰ পৰা ঘৰলৈ উভটি গ’ল আৰু নীনবি চহৰত বাস কৰিলে। 37 এদিন যেতিয়া চনহেৰীবে নিজৰ দেৱতা নিশ্ৰোৰকৰ মন্দিৰত পূজা কৰি আছিল, তেতিয়া অদৰমেলক আৰু চৰেচৰ নামেৰে তেওঁৰ দুজন পুতেকে তেওঁক তৰোৱালেৰে আঘাত কৰি বধ কৰিলে; পাছত তেওঁলোক অৰাৰট দেশলৈ পলাই গ’ল। চনহেৰীবৰ পদত তেওঁৰ পুংৰ এচৰ-হুদান ৰজা হ’ল।

20 অধ্যায়

ৰজা হিঙ্কিয়াৰ অসুস্থতা আৰু আৰোগ্য লাভ

1 এই সময়তে হিঙ্কিয়া ৰজা অসুস্থ হৈছিল আৰু তেওঁৰ মৃতপ্ৰায় অৱস্থা হৈছিল। সেয়ে এদিন আমোচৰ পুংৰ যিচয়া ডাববাদীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তুমি তোমাৰ ঘৰৰ বিষয়ে পৰামৰ্শ দিয়া; কিয়নো তোমাৰ মৃত্যু হ’ব; তুমি জীয়াই নাথাকিবা।’” 2 এই কথা শুনি হিঙ্কিয়াই তেওঁৰ মুখ দেৱালৰ ফাললৈ ঘূৰাই যিহোৱাৰ আগত এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে; 3 “হে যিহোৱা, মিনতি কৰিছোঁ, এবাৰ সোঁৱৰণ কৰক, মই কেনে বিশ্বাসেৰে আৰু সমস্ত হৃদয়েৰে আপোনাৰ সন্মুখত চলা-ফুৰা কৰি আহিছোঁ; আপোনাৰ দৃষ্টিত মই কেনে স্না আচৰণ কৰি আহিছোঁ।” এইবুলি হিঙ্কিয়াই বৰকৈ কান্দিবলৈ ধৰিলে।

4 যিচয়াই ওলাই গৈ ৰাজগৃহৰ চোতালৰ মাজ পোৱাৰ আগেয়েই তেওঁৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিল। 5 “তুমি ঘূৰি যোৱা আৰু মোৰ লোকসকলৰ নেতা হিঙ্কিয়াক কোৱাওঁ, ‘তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষ দায়ুদৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “মই তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিবোঁ আৰু মই তোমাৰ চকুৰ পানী দেখিবোঁ।’” তৃতীয় দিনা মই তোমাক আৰোগ্য কৰিম আৰু তুমি যিহোৱাৰ গৃহলৈ উঠি যাবা। 6 তোমাৰ আয়ুস মই পুনৰ পোন্ধৰ বছৰ বঢ়াই দিম আৰু মই অচূৰৰ ৰজাৰ হাতৰ পৰা তোমাক আৰু এই নগৰ উদ্ধাৰ কৰিম; মোৰ নিজৰ বাবে আৰু মোৰ দাস দায়ুদৰ কাৰণে মই এই নগৰ ৰক্ষা কৰিম।’” 7 যিচয়াই ক’লে, সেই “ডিমৰু গুটিৰ পিটিকা লৈ আনি;” তেতিয়া লোকসকলে তাক আনি হিঙ্কিয়াৰ খহৰ ওপৰত সানি দিয়াত তেওঁ সুস্থ হ’ল।

8 সেই সময়ত হিঙ্কিয়াই যিচয়াক ক’লে, “যিহোৱাই যে মোক সুস্থ কৰিব আৰু তৃতীয় দিনা মই যিহোৱাৰ গৃহলৈ উঠি যাম, তাৰ কি চিন হ’ব?” 9 যিচয়াই উত্তৰ দি ক’লে, “যিহোৱাই যে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিব, সেইবাবে যিহোৱাৰ পৰা আপোনাৰ বাবে এই চিন দিব; আপুনিযে কওঁক, ছাঁটো দহ খাপ আগবাঢ়ি যাব লাগে নে দহ খাপ পাছলৈ হুঁহকি আহিব লাগে?” 10 তেতিয়া হিঙ্কিয়াই ক’লে, “নহয়, ছাঁ দহ খাপ আগবাঢ়ি যোৱাটো সাধাৰণ কথা; বৰং ছাঁটো দহ খাপ পাছলৈ হুঁহকি যাওঁক।” 11 তেতিয়া যিচয়া ডাববাদীয়ে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু যিহোৱাই ছাঁটো দহ খাপ পিছুৱাই আনিলে; তাতে আহজৰ চিৰিৰ পথত ছাঁটো তললৈ নামি গ’ল।

হিঙ্কিয়া আৰু বেবিলনৰ দূত

12 সেই সময়ত বলদানৰ পুংৰ বেবিলনৰ ৰজা বৰোদক বলদানে ৰজা হিঙ্কিয়াৰ অসুখৰ খবৰ পালে। সেয়ে তেওঁ হিঙ্কিয়াৰ ওচৰলৈ পংৰ আৰু এটি উপহাৰ পঠালে। 13 হিঙ্কিয়াক সেই চিঠিবোৰ পঢ়ি শুনালে। তাৰ পাছত ৰজাই সেই বাৰ্তাবাহকসকলক সম্পূৰ্ণ ৰাজপ্ৰাসাদটো দেখুৱাৰ লগতে নিজৰ বহুমূল্য দৰব্য, যেনে ৰূপ, সোণ, সুগন্ধি মছলা, মূল্যবান তেল আৰু তেওঁৰ

অস্ত্র-সস্ত্র আদি উৰালৰ আটাই বস্তু তেওঁলোকক দেখুৱালে। হিষ্টিয়াৰ ৰাজগৃহত বা তেওঁৰ গোটেই ৰাজ্যত এনে একোৱেই নাথাকিল, যি তেওঁ তেওঁলোকক নেদেখুৱালে।¹⁴ তেতিয়া যিচয়া ডাববাদীয়ে হিষ্টিয়া ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “সেই মানুহবোৰে আপোনাক কি কথা কলে? তেওঁলোক ক’ৰ পৰা আহিছিল?” হিষ্টিয়াই ক’লে, “তেওঁলোক দূৰ দেশ বেবিলনৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল।”¹⁵ যিচয়াই সুধিলে, “আপোনাৰ ৰাজগৃহত তেওঁলোকে কি কি দেখিলে?” হিষ্টিয়াই ক’লে, “মোৰ ৰাজগৃহৰ সকলোবোৰেই তেওঁলোকে দেখিলে; মোৰ বহুমূল্য দৰাবোৰৰ মাজত এনে কোনো বস্তু নাই যি মই তেওঁলোকক দেখুওৱা নাই।”

¹⁶ তেতিয়া যিচয়াই হিষ্টিয়াক ক’লে, “যিহোৱাৰ কথা শুনক।¹⁷ ‘শুনক, এনে দিন আহিব যেতিয়া আপোনাৰ ৰাজগৃহত যি সকলো আছে আৰু আপোনাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে সঞ্চয় কৰা যি যি আজি পৰ্যন্ত আছে, সকলো বেবিলনলৈ লৈ যোৱা হ’ব। যিহোৱাই কৈছে, একোৱেই বাকী নাথাকিব।¹⁸ আপোনাৰ নিজৰ সন্তান সকল, যিসকলক আপুনি জন্ম দিলে, তেওঁলোকক তেওঁলোকে লৈ যাব আৰু বেবিলনৰ ৰাজপ্ৰাসাদত তেওঁলোক নপুংসক হৈ থাকিব।”¹⁹ হিষ্টিয়াই তেতিয়া যিচয়াক ক’লে, “আপুনি যিহোৱাৰ যি কথা ক’লে, সেয়ে উত্তম।” তেওঁ এই কথা ক’লে, কাৰণ তেওঁ ভাৱিছিল, “মোৰ জীৱন কালত শান্তি আৰু নিৰাপদ হ’লে, সেয়ে জানো উত্তম নহ’ব?”²⁰ হিষ্টিয়াৰ অন্যান্য সকলো বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো পৰাৰম্ভৰ কথা আৰু তেওঁ কেনেকৈ পুখুৰী আৰু নলা কৰি নগৰলৈ পানী আনিছিল, এই সকলো জানো “যিহুদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা নাই?²¹ পাছত হিষ্টিয়া তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ’ল আৰু তেওঁৰ পুংৰ মনচি তেওঁৰ পদত ৰজা হ’ল।

21 অধ্যায়

যিহুদাৰ ৰজা মনচি

¹ মনচি বাৰ বছৰ বয়সত ৰজা হৈছিল আৰু তেওঁ যিৰূচালেমত পাঁচপন বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল; তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল হেফচীবা।² যিহোৱাই ইশ্ৰায়েলীয়াসকলৰ সন্মুখৰ পৰা যি সকলো জাতিক দূৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ দৰেই যিগলগীয়া কাৰ্য কৰি মনচিয়ে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিছিল।³ তেওঁৰ পিতৃ হিষ্টিয়াই ওখ ঠাইৰ যি মঠবোৰ বিনষ্ট কৰিছিল, সেইবোৰ তেওঁ পুনৰ সাজিছিল; ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা আহাবে যেনেকৈ কৰিছিল, তেনেকৈ তেওঁৰ বাল দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে বেদীবোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল আৰু এটা আচেৰা মূৰ্ত্তিও সাজিছিল; তেওঁ আকাশৰ তৰাবোৰক প্ৰণাম জনাইছিল আৰু সেইবোৰৰ সেৱাপূজা কৰিছিল।⁴ যদিও যিহোৱাই এই আজ্ঞা দিছিল যে, “মই যিৰূচালেমত চিৰকাললৈকে মোৰ নাম স্থাপন কৰিম”, তথাপিও মনচিয়ে যিহোৱাৰ গৃহত কিছুমান বেদী নিৰ্মাণ কৰিছিল।⁵ যিহোৱাৰ গৃহৰ দুয়োখন চোতালতে তেওঁ আকাশৰ সকলো তৰাবোৰৰ উদ্দেশ্যে কিছুমান বেদী নিৰ্মাণ কৰিছিল।⁶ তেওঁ নিজৰ পুত্ৰক হোমবলি দি অগ্নিত আহুতি দিছিল; তেওঁ মঙ্গল চোৱা কাৰ্য আৰু মায়াকৰ্মৰ অভ্যাস কৰিছিল। তেওঁ ভূত পোহা আৰু মৃত আত্মাবোৰৰ সৈতে কথাপকখন কৰাসকলৰ পৰা পৰামৰ্শ লৈছিল। যিহোৱাৰ দৃষ্টিত এইদৰে অনেক বেয়া কাৰ্য কৰি তেওঁ ঈশ্বৰক ক্ৰোধাশ্বিত কৰিছিল।

⁷ তেওঁ যি আচেৰা মূৰ্ত্তি খোদাই কৰি নিৰ্মাণ কৰিছিল, সেইটো নি যিহোৱাৰ গৃহত স্থাপন কৰিছিল। যিহোৱাই তেওঁৰ গৃহৰ সন্মুখে দায়ুদ আৰু দায়ুদৰ পুংৰ চলোমনক কৈছিল, “এই গৃহত আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মাজৰ পৰা মই মনোনীত কৰা এই যিৰূচালেমত মই মোৰ নাম চিৰকাললৈকে স্থাপন কৰিম।⁸ ইশ্ৰায়েলীয়াসকলে যদি কেৱল মোৰ সকলো আজ্ঞা যত্নেৰে পালন কৰে আৰু মোৰ দাস মোচিয়ে তেওঁলোকক দিয়া সকলো বিধান অনুসাৰে চলে, তেন্তে তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক মই যি দেশ দিলোঁ, সেই দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ ভৰি লৰাচৰ নকৰিম।”⁹ কিন্তু লোকসকলে সেই কথা নুশুনিলে; মনচিয়ে তেওঁলোকক বিপথে পৰিচালিত কৰিলে; এনেকি যি জাতিবোৰক যিহোৱাই ইশ্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ সন্মুখৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিছিল, তেওঁলোককৈয়ে অধিক কু-আচৰণ কৰিবলৈ ধৰিলে।

¹⁰ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁৰ দাস ডাববাদীসকলৰ দ্বাৰাই এই কথা ক’লে,¹¹ “যিহুদাৰ ৰজা মনচিয়ে এনেবোৰ যিগলগীয়া কৰ্ম কৰিছে। তেওঁৰ পুৰুষে যি ইমোৰীয়া লোকসকল আছিল, তেওঁলোককতকৈও তেওঁ অধিক কুকৰ্ম কৰিছে আৰু নিজৰ মূৰ্ত্তি বোৰৰ দ্বাৰাই যিহুদাক পাপৰ পথত পৰিচালিত কৰাইছে।”¹² সেয়ে, ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে, “মই শীঘ্ৰেই যিৰূচালেম আৰু যিহুদালৈ এনে অমঙ্গল আনিম যে, যেনে তাক শুনিব, তেওঁলোক সকলো শিৰবি উঠিব।¹³ মই যিৰূচালেমৰ ওপৰত চমৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে যি মাপ-জৰী আৰু আহাৰৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে যি উলম্ব-জৰী ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ, তাক বিস্তৃত কৰিম। মানুহে যেনেকৈ এখন বাচন মচে আৰু মচা হ’লে, তাক তলমুৱাকৈ উবুৰিয়াই থয়, তেনেকৈয়ে মই যিৰূচালেমক মচি চাফা কৰিম।¹⁴ মোৰ লোকসকলৰ বাকী অংশক মই ত্যাগ কৰিম আৰু শংৰুবোৰৰ হাতত তেওঁলোকক শোধাই দিম; তাতে তেওঁলোক শত্ৰুবোৰৰ চিকাৰ হ’ব আৰু তেওঁলোকৰ সকলো বস্তু শত্ৰুবোৰে লুট কৰি নিব।¹⁵ কিয়নো মোৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তেওঁলোকে তাকেই কৰিলে; যিদিনা তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকল মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহিছিল, সেইদিনাৰ পৰা আজিলৈকে তেওঁলোকে মোক খং উঠাই আহিছে।”

¹⁶ তাৰ বাহিৰেও ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈকে যিৰূচালেম মৃতকৰ তেজৰে পূৰ্ণ নকৰামানলৈকে মনচিয়ে নিৰুদ্ধেী লোকসকলৰ ৰক্তপাত কৰিলে। যিহুদাৰ লোকসকলৰ দ্বাৰাই তেওঁ কৰোঁৱা পাপ কাৰ্যৰ উপৰি তেওঁ এনে পাপ কৰি যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিছিল।¹⁷ মনচিৰ অন্যান্য সকলো বৃত্তান্ত, তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্য আৰু পাপ কৰ্মৰ কথা জানো “যিহুদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা নাই?¹⁸ পাছত মনচি তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ’ল আৰু তেওঁক নিজৰ ঘৰৰ বাৰীত অৰ্থাৎ উজ্জাৰ বাৰীত মৈদাম দিলে। তেওঁৰ পুংৰ আমোন তেওঁৰ পদত ৰজা হ’ল।

যিহুদাৰ ৰজা আমোন

19 বাইশ বছৰ বয়সত আমোন ৰজা হৈছিল আৰু যিৰুচালেমত তেওঁ দুই বছৰ ৰাজস্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল মচুল্মেয়া; তেওঁ যটবা নিবাসী হাবুচৰ জীয়েক আছিল। 20 আমোনে তেওঁৰ পিতৃয়ে কৰাৰ দৰেই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকেই কৰিছিল। 21 তেওঁৰ পিতৃয়ে যি পথত চলিছিল, তেওঁ সেই সকলো পথত চলিছিল। তেওঁৰ পিতৃয়ে যি সকলো মূৰ্তিৰ সেৱা-পূজা কৰিছিল, তেওঁ সেইবোৰৰ সেৱা-পূজা কৰিছিল। সেইবোৰৰ ওচৰত শিৱ নত কৰিছিল। 22 তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক তেওঁ ত্যাগ কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ পথত নচলিলে।

23 পাছত আমোনৰ দাসবোৰে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ কৰি ৰাজগৃহত তেওঁক বধ কৰিলে। 24 কিন্তু যিসকলে ৰজা আমোনৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ কৰিছিল, দেশৰ লোকসকলে তেওঁলোক সকলোকে বধ কৰিলে আৰু আমোনৰ পুংৰ যোচিয়াক তেওঁলোকে ৰজা পাতিলে। 25 আমোনৰ অন্যান্য সকলো কাৰ্যৰ বৃত্তান্ত “যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত জানো লিখা নাই?

26 পাছত উজ্জ্বৰ বাৰীত থকা নিজৰ মৈদামনিত তেওঁক মৈদাম দিলে। তেওঁৰ পুংৰ যোচিয়া তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

22 অধ্যায়

যিহূদাত যোচিয়াৰ ৰাজস্ব

1 আঠ বছৰ বয়সত যোচিয়া ৰজা হৈছিল আৰু যিৰুচালেমত একবিংশ বছৰ ৰাজস্ব কৰিছিল; তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল যিদ্দীদা; তেওঁ বস্কতৰ অদ্যায়ৰ জীয়েক আছিল। 2 যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ভাল, যোচিয়াই তাকে কৰিছিল আৰু তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ দায়ুদৰ সকলো পথত চলিছিল। সেই পথৰ পৰা সোঁ কি বাওঁ কোনোফালে ঘূৰা নাছিল।

যোচিয়াই মন্দিৰ মেৰামতি কৰা

3 যোচিয়াৰ ৰাজস্বৰ ওঠৰ বছৰত, তেওঁ মচুল্মমৰ নাতি অচলিয়াৰ পুংৰ ৰজাৰ লেখক চাফনক এই কথা কৈ যিহোৱাৰ গৃহলৈ পঠাই দিলে, 4 “আপনি প্ৰধান পুৰোহিত হিন্দিয়াৰ ওচৰলৈ যাওঁক আৰু তেওঁক কওঁক যে লোকসকলৰ পৰা পোৱা যিহোৱাৰ গৃহলৈ অনা যি ধন মন্দিৰ-ৰক্ষকসকলে জমা কৰে, তাৰ যেন হিচাপ কৰে। 5 সেই ধন যিহোৱাৰ গৃহত নিযুক্ত তত্ত্বাধায়কসকলৰ হাতত দিয়া হওঁক আৰু তেওঁলোকে মন্দিৰৰ ভগ্ন স্থান মেৰামতি কৰিবলৈ সেই ধনেৰে যিহোৱাৰ গৃহত কাম কৰা বনুৱাসকলৰ মজুৰি দিয়ক। 6 কাঠমিস্ত্ৰী, ঘৰ নিৰ্মাতা আৰু ৰাজমিস্ত্ৰীসকলক মজুৰি দিয়ক; তাৰ উপৰি মন্দিৰ মেৰামতিৰ কাৰণে যেন কাঠ আৰু কটা শিল আদি কিনে।” 7 কিন্তু তেওঁলোকৰ হাতত যি ধন দিয়া হ'ল, তাৰ হিচাপ তেওঁলোকে দিয়াৰ প্ৰয়োজন নাই। কিয়নো তেওঁলোকে বিশ্বাসীৰূপে কাৰ্য কৰিছিল।

মন্দিৰত বিধান পুস্তক পোৱা গ'ল

8 প্ৰধান পুৰোহিত হিন্দিয়াই লেখক চাফন লিখকক ক'লে, “মই যিহোৱাৰ গৃহত ব্যৱস্থা পুস্তকখন পালোঁ।” হিন্দিয়াই পুস্তকখন চাফনক দিয়াৰ পাছত তেওঁ তাক পঢ়িলে। 9 তাৰ পাছত চাফনে পুস্তকখন লৈ ৰজাৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু এই সংবাদ দিলে, “আপোনাৰ দাসবোৰে মন্দিৰত পোৱা ধন বাহিৰ কৰি যিহোৱাৰ গৃহৰ তদাৰক কৰা তত্ত্বাধায়কসকলৰ হাতত দিলে।” 10 লেখক চাফনে ৰজাক এই কথাও জনালে, “প্ৰধান পুৰোহিত হিন্দিয়াই মোক এখন পুস্তক দিছে।” এইবুলি কৈ চাফনে ৰজাৰ আগত তাক পাঠ কৰিবলৈ ধৰিলে।

11 ব্যৱস্থা পুস্তকত যি লিখা আছিল, তাক শুনি ৰজাই নিজৰ কাপোৰ ফালিলে। 12 ৰজাই পুৰোহিত হিন্দিয়াক, চাফনৰ পুংৰ অহীকামক, মীখায়্যৰ পুংৰ অকবোৰক, লেখক চাফনক আৰু ৰজাৰ নিজ দাস অচায়াক আজ্ঞা দি ক'লে, 13 “আপোনালোক য়াওঁক আৰু এই যি পুস্তকখন পোৱা গৈছে, তাত যিবোৰ কথা লিখা আছে সেই সকলোবোৰৰ সন্মুখে আপোনালোকে গৈ মোৰ কাৰণে, লোকসকলৰ কাৰণে আৰু সমগ্ৰ যিহূদা দেশৰ কাৰণে যিহোৱাৰ ওচৰত সোধক; কিয়নো আমাৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ষোৰাধত পৰজুলিত হৈছে; কাৰণ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে এই পুস্তকৰ কথাবোৰ নুশুনিলে আৰু আমাৰ সন্মুখে পালন কৰিবৰ কাৰণে যি সকলো কথা লিখা আছে, সেই অনুসাৰে তেওঁলোকে কাৰ্য নকৰিলে।”

ভাৱবাদিনী হুন্দা

14 এই কথা শুনি পুৰোহিত হিন্দিয়া, অহীকামক, অকবোৰ, চাফন আৰু অচায়াই ভাৱবাদিনী হুন্দাৰ ওচৰলৈ গ'ল। হুন্দা আছিল বস্ক ৰথীয়া চন্মমৰ ভাৰ্যা আৰু চন্মম আছিল হৰুচৰ নাতি তিকবাৰ পুংৰ। হুন্দাই যিৰুচালেমৰ দ্বিতীয় অংশত বাস কৰিছিল। তেওঁলোকে ভাৱবাদিনী হুন্দাৰ লগত কথোপকথন কৰিলে। 15 তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মোৰ ওচৰলৈ তোমালোকক পঠোৱা জনক কোৱাওঁ যে, 16 “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘চোৱা, যিহূদাৰ ৰজাই পুস্তকখনত লিখা যি সকলো কথা পঢ়িলে, মই সেই অনুসাৰেই এই ঠাই আৰু ইয়াৰ লোকসকলৰ ওপৰত অমঙ্গল আনিম। 17 কাৰণ তেওঁলোকে মোক ত্যাগ কৰি আন দেৱ-দেৱীৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলালে আৰু তেওঁলোকৰ সকলো কৰ্মৰ দ্বাৰাই মোক ক্ৰোধিত কৰিলে। সেয়ে এই ঠাইৰ বিৰুদ্ধে মোৰ ষোৰাধ পৰজুলিত হ'ব আৰু তাক নুমুৱা নহ'ব।’” 18 কিন্তু যিজনো যিহোৱাৰ ইচ্ছা সুধিবৰ কাৰণে আপোনালোকক পঠাইছে, সেই যিহূদাৰ ৰজাক আপোনালোকে ক'ব যে, ‘ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ‘তুমি সেই সকলো কথা শুনিলা।’ 19 তোমাৰ অন্তৰ কোমল আছিল কাৰণে যেতিয়া তুমি মই এই ঠাই আৰু ইয়াৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে কোৱা ধংস আৰু শাওৰ কথা শুনিলা, তেতিয়া তুমি যিহোৱাৰ সন্মুখত নম্ৰ থ'লে; নিজৰ কাপোৰ ফালি মোৰ সন্মুখত কাপি শোক কৰিলা; সেয়ে ময়ো তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলা’ - যিহোৱাই এই কথা প্ৰকাশ কৰিলে। 20 ‘এই কাৰণতে শুনা, মই তোমাক তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ লৈ যাম; তোমাক শান্তিৰে মৈদাম দিয়া হ'ব। এই ঠাই আৰু ইয়াৰ লোকসকলৰ ওপৰত মই যি অমঙ্গল আনিম, তোমাৰ চকুৱে তাক নেদেখিব।’”

তেতিয়া লোককেইজনে হুন্দাৰ এই বাৰ্তা লৈ ৰজাৰ ওচৰলৈ উলটি গ'ল।

23 অধ্যায়

যোচিয়াৰ সংশোধন কাৰ্য

1 পাছত ৰজা যোচিয়াই মানুহ পঠাই যিহুদা আৰু যিৰূচালেমৰ সকলো বৃদ্ধ পৰিচাৰকসকলক মাতি একত্ৰিত কৰিলে।² যিহুদা আৰু যিৰূচালেমৰ সকলো লোকক, পুৰোহিত আৰু ভাববাদীসকলক, সাধাৰণ লোকৰ পৰা গণ্যমান্য ব্যক্তি সকলোকে লগত লৈ ৰজা যিহোৱাৰ গৃহলৈ গ'ল। তাৰ পাছত তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহত যি বিধান পুস্তকখন পোৱা গৈছিল, তাৰ সকলো কথা লোকসকলক পঢ়ি শুনালে।³ শত্ৰুটোৰ ওচৰত থিয় হৈ ৰজা যোচিয়াই যিহোৱাৰ পথত চলি সকলো মন আৰু প্ৰাণেৰে যিহোৱাৰ সকলো আজ্ঞা, বিধান আৰু নিৰ্দেশবোৰ মানি চলিবৰ কাৰণে এক প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। এই পুস্তকখনত লিখা বিধানৰ সকলো কথা নিশ্চয়কৈ পালন কৰিবলৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত এক প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। তাতে সকলো লোকে ৰজাৰ কথাত সহমত হৈ থিয় দিলে।

4 ৰজাই তেতিয়া যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ পৰা বাল দেৱতা আৰু আচেৰা, আকাশৰ সকলো তৰাবোৰৰ সেৱা-পূজাৰ কাৰণে সজা পাংৰবোৰ বাহিৰ কৰিবৰ কাৰণে প্ৰধান পুৰোহিত হিঙ্কিয়াক, তেওঁৰ অধীনত থকা আন আন পুৰোহিতসকলক আৰু দ্বাৰ-ৰক্ষকসকলক আদেশ দিলে। তেওঁ সেইবোৰ যিৰূচালেমৰ বাহিৰত কিদেৱাণ উপত্যকাৰ মুকলি ঠাইত পুৰি দিলে আৰু ছাইবোৰ বৈ-এললৈ লৈ গ'ল।⁵ যিহুদাৰ নগৰবোৰৰ ওখ ঠাইত থকা মঠবোৰত ধূপ জ্বলাবৰ কাৰণে আৰু যিৰূচালেমৰ চাৰিওফালৰ ঠাইবোৰত বাল দেৱতা, সূৰ্য, চন্দ্ৰ, গ্ৰহ-নক্ষত্ৰ, আকাশৰ সকলো তৰাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাবৰ কাৰণে যিহুদাৰ ৰজাসকলে যি সকলো মূৰ্তিপূজাকাৰী পুৰোহিতসকলক মনোনীত কৰিছিল, তেওঁলোকক তেওঁ সেই ঠাইবোৰৰ পৰা আতৰালে।⁶ তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা আচেৰা মূৰ্তিটো বাহিৰ কৰি, যিৰূচালেমৰ পৰা কিদেৱাণ উপত্যকালৈ নি তাত পুৰি পেলালে। তাৰ পাছত তাক কোবাই কোবাই গুড়ি কৰি তাৰ ধূলি সাধাৰণ জনতাৰ মৈদামৰ ওপৰত ছটিয়াই দিলে।⁷ যিহোৱাৰ গৃহত দেৱদাসসকল থকা কোঠাবোৰ তেওঁ ভাঙি পেলালে। সেই কোঠাবোৰত মহিলাসকলে আচেৰাৰ কাৰণে কাপোৰ বৈছিল।

8 ৰজা যোচিয়াই যিহুদাৰ নগৰবোৰৰ সকলো পুৰোহিতক যিৰূচালেমলৈ আনিলে আৰু গেৱাৰ পৰা বেৰ-চেবা পৰ্যন্ত যি সকলো ওখ ঠাইৰ মঠবোৰত পুৰোহিতসকলে ধূপ জ্বলাইছিল, তেওঁ সেই সকলোবোৰ ঠাই অপবিত্ৰ কৰি দিলে। তেওঁ দুৱাৰবোৰৰ ওচৰত থকা ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ ধ্বংস কৰিলে; যিৰূচালেম নগৰৰ যিহোচুৱা নামৰ এজন ৰাজ্যপালে নিৰ্মাণ কৰা যিহোচুৱা দুৱাৰৰ প্ৰৱেশ পথত যি সকলো ওখ ঠাইত মঠবোৰ আছিল, তেওঁ সেই সকলোকে ভাঙি পেলালে। এই মঠবোৰ নগৰলৈ সোমাই যোৱা নগৰৰ প্ৰধান দুৱাৰৰ বাওঁফালে আছিল।⁹ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰৰ পুৰোহিতসকলক যদিও যিৰূচালেমত যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীত সেৱা-কাৰ্য কৰিবলৈ দিয়া হোৱা নাছিল, কিন্তু তেওঁলোকে আন পুৰোহিতসকলৰ দৰে খমীৰ নিদিয়া পিঠা খাব পাৰিছিল।¹⁰ কোনেও যাতে মোলক দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ পুতেক বা জীয়েকক হোমবলি দিব নোৱাৰে, সেয়ে ৰজা যোচিয়াই বিন-হিমেমৰ উপত্যকাত থকা তোফা নামৰ পূজাৰ ঠাইক অপবিত্ৰ কৰি দিলে।¹¹ যিহুদাৰ ৰজাসকলে যি সকলো ঘোঁৰা আৰু ৰথবোৰ সূৰ্যৰ পূজাৰ অৰ্থে দিছিল, যোচিয়াই সেই ঘোঁৰাবোৰক দূৰ কৰিলে আৰু ৰথবোৰ পুৰি পেলালে। ঘোঁৰাবোৰক নাখন-মেলক নামৰ এজন গৃহাধ্যক্ষৰ কোঠাৰ ওচৰত, যিহোৱাৰ গৃহৰ প্ৰৱেশ পথৰ ওচৰৰ এডোখৰ ঠাইত ঘোঁৰাবোৰক ৰখা হৈছিল।¹² ৰাজপ্ৰাসাদৰ চালত ৰজা আহাজৰ ওপৰ কোঠালিৰ ওপৰত যিহুদাৰ ৰজাসকলে যি সকলো বেদী নিৰ্মাণ কৰিছিল আৰু যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ দুখন চোতালত মনচিয়ে যি বেদীবোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল, ৰজা যোচিয়াই সেই সকলোবোৰ ভাঙি পেলালে। তেওঁ সেইবোৰ ভাঙি টুকুৰা-টুকুৰ কৰি কিদেৱাণ উপত্যকাত পেলাই দিলে।¹³ ভ্ৰষ্টাচাৰ পাহাৰৰ* দক্ষিণে যিৰূচালেমৰ পূবফালে যি সকলো মঠ ওখ ঠাইবোৰত আছিল, সেইবোৰক যোচিয়াই অপবিত্ৰ কৰিলে। ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা চলোমনে চীদোনীয়াসকলৰ ঘৃণ্য দেৱী অষ্টাৰেতৰ কাৰণে, মোৱাবীয়াসকলৰ ঘৃণ্য দেৱতা কামোচৰ কাৰণে আৰু অশ্মোনৰ লোকসকলৰ ঘৃণ্য দেৱতা মিল্কমৰ কাৰণে এই সকলো ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ তৈয়াৰ কৰিছিল।¹⁴ ৰজা যোচিয়াই পূজাৰ শিলৰ শত্ৰুবোৰ ভাঙি পেলালে আৰু আচেৰা মূৰ্তিবোৰো কাটি পেলালে। সেই ঠাইবোৰ মানুহৰ অস্থিৰে পূৰ্ণ কৰি ঢাকি দিলে।

15 ইশ্ৰায়েলক পাপ কাৰ্যত লিপ্ত কৰোৱা নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে বৈ-এলত যি বেদী আৰু ওখ ঠাইৰ মঠ নিৰ্মাণ কৰিছিল, তাক যোচিয়াই ভাঙি পেলালে। তেওঁ মঠৰ বেদী জুইৰ পুৰি তাক মাৰি মাৰি গুড়া কৰি পেলালে। আচেৰা মূৰ্তিটোও জুইৰ পুৰিলে।¹⁶ তাৰ পাছত তেওঁ চাৰিওফালে চালে আৰু পাহাৰৰ কাষত থকা সমাধিস্থল দেখা পালে। তেওঁ মানুহ পঠাই সেই সমাধিবোৰৰ পৰা অস্থিবোৰ উলিয়াই অনালে আৰু সেইবোৰ বেদীৰ ওপৰত পুৰি তাক অপবিত্ৰ কৰিলে। ঈশ্বৰৰ লোকে যি সকলো ঘটনাৰ কথা পূৰ্বে ঘোষণা কৰিছিল, যিহোৱাৰ সেই বাক্য অনুসাৰেই এই সকলো হ'ল।

17 ৰজাই সুধিলে, “মই সেই যি শত্ৰুটো দেখা পাইছো, সেইটো কি?”

নগৰৰ লোকসকলে ক'লে, “সেইটো ঈশ্বৰৰ লোকৰ মৈদাম। ঈশ্বৰৰ সেই লোকে যিহুদাৰ পৰা আহি বৈ-এলৰ বেদীৰ বিৰুদ্ধে যি ঘোষণা কৰিছিল, আপুনিও ঠিক তাকেই কৰিছে।”¹⁸ তেতিয়া ৰজা যোচিয়াই ক'লে, “সেইটো থাকিবলৈ দিয়া; কোনেও যেন তেওঁৰ হাড়বোৰ আঁতৰ নকৰে।” সেয়ে লোকসকলে তেওঁৰ হাড়বোৰ আৰু যি ভাববাদী চমৰিয়াৰ পৰা আহিছিল, তেওঁৰ হাড়বোৰ যেনেদৰে আছিল, তেনেদৰেই ৰাখিলে।

19 চমৰিয়াৰ নগৰবোৰত থকা সকলো মন্দিৰ আৰু ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ, যি সকলোবোৰ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজাসকলে নিৰ্মাণ কৰি যিহোৱাক ক্ৰন্দ কৰি তুলিছিল, যোচিয়াই সেইবোৰ দূৰ কৰি দিলে আৰু তেওঁ বৈ-এলত কৰা সকলো কৰ্মৰ দৰেই সেইবোৰলৈকো

* 23 অধ্যায়:13 1 ৰাজা 11:7

কৰিলে।²⁰ মঠবোৰৰ সকলো পুৰোহিতকে যোচিয়াই সেই বেদীবোৰৰ ওপৰত বধ কৰিলে আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত মানুহৰ হাড়বোৰ পুৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ যিৰূচালেমলৈ ঘূৰি গ'ল।

²¹ ৰজাই সকলো লোকক এই আজ্ঞা দিলে, “বিধান-পুস্তকখনত যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ‘নিস্তাৰ-পৰ্ব’ পালন কৰক।²² ইস্ৰায়েলৰ বিচাৰকৰ্তাসকলৰ শাসন কালত অথবা ইস্ৰায়েল আৰু যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ আমোলত এনে ধৰণৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কেতিয়াও কৰা হোৱা নাছিল।²³ কিন্তু ৰজা যোচিয়াৰ ৰাজত্বৰ ওঠৰ বছৰত যিৰূচালেমত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এই নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰা হ'ল।

²⁴ ইয়াৰ বাহিৰেও, যোচিয়াই ভূত পোহা বা মৃত আত্মাৰ লগত পৰামৰ্শ কৰা সকলক আঁতৰাই পঠালে। তেওঁ পাৰিবাৰিক দেৱমূৰ্তিবোৰ, প্ৰতিমাবোৰ, যিহূদা আৰু যিৰূচালেমত যিবোৰ ঘণীয় বস্তু দেখা পালে, সেই সকলোবোৰ দূৰ কৰিলে। পুৰোহিত হিন্ধিয়াই যিহোৱাৰ গৃহত বিধান লিখা যি পুস্তকখন পাইছিল, তাৰ কথাবোৰ যেন পালন কৰা হয়, সেয়ে যোচিয়াই এই কাৰ্য কৰিছিল।²⁵ তেওঁ তেওঁৰ সকলো মন, সকলো প্ৰাণ, আৰু সকলো শক্তিকে মোচিৰ বিধান অনুসাৰে যিহোৱাৰ পথত চলিছিল। তেওঁৰ আগত বা পাছত আন কোনো ৰজা তেওঁৰ দৰে নাছিল।

²⁶ তথাপিও, মনচিয়ে যি সকলো কাম কৰি যিহোৱাক ক্ৰুদ্ধ কৰি তুলিছিল, সেইবোৰৰ কাৰণে যিহূদাৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ যি ভয়ঙ্কৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত হৈ উঠিছিল, সেই ক্ৰোধৰ পৰা তেওঁ ন্যূৰিল।²⁷ সেইবাবে যিহোৱাই ক'লে, “মই মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা ইস্ৰায়েলক যেনেকৈ দূৰ কৰিলোঁ, তেনেকৈ যিহূদাকো দূৰ কৰিম। মই যি নগৰক মনোনীত কৰি লৈছিলোঁ, সেই যিৰূচালেমক আৰু যি গৃহৰ সন্মুখে মই কৈছিলোঁ, ‘মোৰ নাম তাত থাকিব’ সেই গৃহক মই অগ্ৰাহ কৰিম।

²⁸ যোচিয়াৰ অন্যান্য সকলো বৃত্তান্ত, তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা জানো “যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা নাই? ²⁹ যোচিয়াৰ ৰাজত্বৰ সময়ত মিচৰৰ ফৰোণ-নখাৰে ইউফ্ৰেটিচ নদীৰ তীৰত অচুৰৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। তেতিয়া ৰজা যোচিয়াই যুদ্ধত নথোক লগ পাবলৈ গ'ল আৰু তাতে নখাৰে তেওঁক মগিদ্দোত বধ কৰিলে।³⁰ যোচিয়াৰ দাসবোৰে তেওঁৰ শৰটো ৰখত তুলি মগিদ্দোৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ লৈ আনিলে আৰু তেওঁৰ নিজৰ মৈদামনিত মৈদাম দিলে। পাছত দেশৰ লোকসকলে যোচিয়াৰ পুংৰ যিহোৱাহজক অভিষেক কৰি তেওঁৰ পিতৃৰ পদত ৰজা পাতিলে।

যিহোৱাহজ, যিহোৱাকীম, আৰু যিহোৱাযীনৰ ৰাজত্ব।

³¹ তেইশ বছৰ বয়সত যিহোৱাহজ ৰজা হৈছিল। তেওঁ তিনি মাহ যিৰূচালেমত ৰাজত্ব কৰিছিল; তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল হমূতল। তেওঁ লিব্‌না নিবাসী যিৰিমিয়াৰ জীয়েক আছিল।³² যিহোৱাহজে তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিলে।³³ ফৰোণ নখাৰে তেওঁক হমা দেশৰ ৰিগ্নাত শিকলিৰে বান্ধি আটক কৰি ৰাখিলে, যাতে তেওঁ যিৰূচালেমত ৰাজত্ব কৰিব নোৱাৰে। তাৰ পাছত ফৰোণ নখাৰে যিহূদা দেশক প্ৰায় এশ কিল্লৰা[†] ৰূপ আৰু এক কিল্লৰ সোণ[‡] জৰিমনা দিবলৈ নিৰূপণ কৰিলে।³⁴ ফৰোণ নখাৰে যোচিয়াৰ আন এজন পুংৰ ইলিয়াকীমক তেওঁৰ পিতৃ যোচিয়াৰ পদত ৰজা পাতিলে আৰু তেওঁৰ নাম সলাই যিহোৱাকীম ৰাখিলে। কিন্তু তেওঁ যিহোৱাহজক মিচৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তাতে যিহোৱাহজৰ মৃত্যু হ'ল।³⁵ যিহোৱাকীমে ফৰোণ নখাৰ দাবী অনুসাৰে তেওঁক সেই ৰূপ আৰু সোণ দিলে; ফৰোণৰ নিৰ্দেশত তেওঁ ধন দিয়াৰ কাৰণে মাটিৰ কৰ নিৰূপণ কৰিলে; ফৰোণ নখাক দিবলৈ দেশৰ লোকসকলৰ মাজত প্ৰতিজনকে সোণ আৰু ৰূপ দিবৰ কাৰণে তেওঁ বাধ্য কৰিলে।

³⁶ যিহোৱাকীমে পাঁচশ বছৰ বয়সত ৰজা হৈছিল। তেওঁ যিৰূচালেমত এঘাৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল জৰীদা। তেওঁ বৃমা-নিবাসী পদায়াৰ জীয়েক আছিল।³⁷ যিহোৱাকীমে তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰেই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকেই কৰিছিল।

24 অধ্যায়

¹ যিহোৱাকীমৰ ৰাজত্বৰ সময়ত বেবিলনৰ ৰজা নবুখদনেচৰে যিহূদা দেশ আক্ৰমণ কৰিলে। যিহোৱাকীম তিনি বছৰ তেওঁৰ অধীনত আছিল। কিন্তু পাছত তেওঁ নবুখদনেচৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে।² যিহোৱাই যিহোৱাকীমৰ বিৰুদ্ধে কলদীয়া*, অৰামীয়া, মোৰাবীয়া আৰু অশ্বোনিয়া লুট কৰোঁতা দলসমূহক পঠালে। যিহোৱাই তেওঁৰ দাস ভাববাদীসকলৰ দ্বাৰাই যি কথা ঘোষণা কৰিছিল, সেই অনুসাৰে যিহূদা দেশক বিনষ্ট কৰিবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক পঠালে।³ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰেই যিহূদা দেশৰ পৰতি এই সকলো ঘটাইছিল, যাতে তেওঁলোকক নিজৰ সন্মুখৰ পৰা যিহোৱাই দূৰ কৰিব পাৰে। এই সকলোবোৰ ঘটাইছিল, কিয়নো মনচিয়ে কৰা সকলো পাপ কাৰ্যৰ কাৰণে; ⁴ আৰু তেওঁ কৰা নিৰ্দোষী লোকসকলৰ ৰক্তপাতৰ কাৰণে। মনচিয়ে নিৰ্দোষীসকলৰ তেজেৰে যিৰূচালেম পূৰ্ণ কৰিছিল আৰু যিহোৱাই ইয়াক ক্ষমা কৰিবলৈ মাগি নহ'ল।

⁵ যিহোৱাকীমৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত আৰু তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা “যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? ⁶ পাছত যিহোৱাকীম তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিৰ্দৰত হ'ল আৰু তেওঁৰ পদত পুংৰ যিহোৱাযীন ৰজা হ'ল।

⁷ মিচৰৰ ৰজাই যুদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে নিজৰ দেশৰ পৰা আৰু বাহিৰ নহ'ল; কিয়নো বেবিলনৰ ৰজাই মিচৰৰ ৰজাৰ অধীনত থকা মিচৰৰ জুৰিৰ পৰা ইউফ্ৰেটিচ নদীলৈকে সমগ্ৰ ৰাজ্য দখল কৰি ল'লে।

যিহূদাত যিহোৱাযীনৰ ৰাজত্ব

† 23 অধ্যায়:33 এশ কিল্লৰ 3,400 কিলো

‡ 23 অধ্যায়:33 এক কিল্লৰ সোণ 34 কিলো

* 24 অধ্যায়:2 কলদীয়া বেবিলন

৪ ওঠৰ বছৰ বয়সত যিহোয়াখীন ৰজা হৈছিল আৰু তেওঁ তিনি মাহ যিৰুচালেমত ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল নহুস্তা; তেওঁ যিৰুচালেম নগৰৰ নিবাসী ইলনাথনৰ জীয়েক আছিল। ৯ যিহোয়াখীনে তেওঁৰ পিতৃৰ দৰেই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিছিল।

যিৰুচালেম নগৰ অৱৰোধ কৰা

10 সেই সময়ত বেবিলনৰ ৰজা নবুখদনেচৰ সৈন্যসকলে যিৰুচালেম আক্ৰমণ কৰি নগৰ অৱৰোধ কৰিলে। 11 তেওঁৰ সৈন্যসকলে যেতিয়া নগৰখন ঘেৰি ৰাখিছিল, তেতিয়া বেবিলনৰ ৰজা নবুখদনেচ নিজেই নগৰলৈ আহিল। 12 যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াখীন, তেওঁৰ মাক, তেওঁৰ দাসবোৰ, তেওঁৰ ৰাজপুত্ৰসকল আৰু কৰ্মচাৰীসকল সকলোৰেই ৰজা নবুখদনেচৰ ওচৰলৈ ওলাই গ'ল।

তাতে ৰজা নবুখদনেচৰ ৰাজত্ব আঠ বছৰত তেওঁ যিহোৱাখীমক বন্দী কৰি লৈ গ'ল।

13 যিহোৱাই যি দৰে কৈছিল, তেনেদৰেই ঘটিল; নবুখদনেচে যিহোৱাৰ গৃহ আৰু ৰাজগৃহৰ পৰা সকলো মূল্যবান সামগ্ৰীবোৰ লৈ গ'ল আৰু ইস্ৰায়েলৰ ৰজা চলোমেনে যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ কাৰণে সোণেৰে যিবোৰ সামগ্ৰী নিৰ্মাণ কৰিছিল, সেইবোৰ তেওঁ কাটি টুকুৰা-টুকুৰি কৰি লৈ গ'ল। 14 তাৰ উপৰিও যিৰুচালেমৰ সকলোকে, অৰ্থাৎ সকলো প্ৰধান লোক, যোদ্ধা সহ দহ হাজাৰ লোক আৰু কাৰিকৰ, কমাৰ সকলকো বন্দী কৰি লৈ গ'ল; দেশত দৰিদ্ৰ লোকৰ বাহিৰে আন কোনো নাথাকিল।

15 নবুখদনেচৰে যিহোয়াখীনক বন্দী হিচাবে বেবিলনলৈ লৈ গ'ল। তেওঁ যিৰুচালেমৰ পৰা ৰজাৰ মাকক, তেওঁৰ ডাৰাৰ্যাসকলক, কৰ্মচাৰী সকলক আৰু দেশৰ প্ৰধান লোকসকলকো লৈ গ'ল। 16 বেবিলনৰ ৰজাই যুদ্ধৰ কাৰণে উপযুক্ত সাত হাজাৰ যোদ্ধা, এক হাজাৰ কাৰিকৰ আৰু কমাৰসকলক বন্দী কৰি বেবিলনলৈ আনিলে। 17 বেবিলনৰ ৰজাই যিহোৱাখীনৰ খুড়ায়েক মতনীয়াক তেওঁৰ পদত ৰজা পাতিলে আৰু তেওঁৰ নাম সলনি কৰি চিদ্দিকিয়া ৰাখিলে।

যিহূদাত চিদ্দিকিয়াৰ ৰাজত্ব

18 একেই বছৰ বয়সত চিদ্দিকিয়া ৰজা হৈছিল। তেওঁ যিৰুচালেমত এঘাৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল হমূতল। তেওঁ লিবনা নিবাসী যিৰিমিয়াৰ জীয়েক আছিল। 19 যিহোয়াকীমৰ দৰে চিদ্দিকিয়াই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিছিল। 20 যিৰুচালেম আৰু যিহূদাৰ ওপৰত যিহোৱা ক্ৰুদ্ধ হোৱাৰ কাৰণে এই দুই দেশক তেওঁ নিজৰ সম্মুখৰ পৰা দূৰ নকৰা পৰ্যন্ত এই সকলো দশা ঘটি আছিল। পাছত চিদ্দিকিয়াই বেবিলনৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে।

25 অধ্যায়

যিহূদা দেশৰ পতন আৰু বন্দী অৱস্থা

1 চিদ্দিকিয়াৰ ৰাজত্বৰ নৱম বছৰ, দশম মাহৰ দহ দিনৰ দিনা, বেবিলনৰ ৰজা নবুখদনেচে তেওঁৰ সকলো সৈন্যসামন্তক লৈ যিৰুচালেমৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। তেওঁ নগৰৰ বিপৰীতে ছাউনি পাতি চাৰিওফালে নগৰ অৱৰোধৰ এটা ওখ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰিলে। 2 এইদৰে চিদ্দিকিয়াৰ ৰাজত্বৰ এঘাৰ বছৰলৈকে নগৰখন অৱৰোধ কৰি ৰাখিছিল। 3 সেই বছৰে চতুৰ্থ মাহৰ নৱম দিনা নগৰত ইমান ভীষণভাৱে আকাল হ'ল যে, দেশৰ লোকসকলৰ কাৰণে খাবলৈ একোৱে নাছিল।

4 পাছত নগৰৰ দেৱালৰ কোনো এক ঠাই ভঙা হ'ল। যদিও কলদীয়াসকলে* তেতিয়াও নগৰখন ঘেৰি ৰাখিছিল, তথাপিও ৰাতি যিহূদাৰ সকলো যোদ্ধাই ৰজাৰ উদ্যানৰ ওচৰত থকা দুই দেৱালৰ মাজৰ দুৱাৰেদি পলাই গ'ল আৰু ৰজা অৰাবাৰ ফালে পলাই গ'ল। 5 কলদীয় সৈন্য সকলে ৰজাৰ পাছত খেদি গৈ যিহোৱাৰ ওচৰৰ যৰ্দন নদীৰ উপত্যকাৰ সমতলত তেওঁক ধৰিলে; তেওঁৰ সকলো সৈন্য-সামন্ত তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা ছিন্ন-ভিন্ন হৈ গ'ল।

6 তেওঁলোকে ৰজা চিদ্দিকিয়াক বন্দী কৰি ৰিহাত বেবিলনৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ আনিলে। তাত তেওঁৰ ওপৰত শাস্তিৰ আজ্ঞা দিলে। 7 সৈন্যসকলে চিদ্দিকিয়াৰ চকুৰ সম্মুখতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক বধ কৰিলে। তাৰ পাছত চিদ্দিকিয়াৰ চকু দুটা কাটি তেওঁক পিতলৰ শিকলিৰে বান্ধি বেবিলনলৈ লৈ গ'ল।

8 বেবিলনৰ ৰজা নবুখদনেচৰ ৰাজত্বৰ উল্লেখ বছৰৰ পঞ্চম মাহৰ সপ্তম দিনা, বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ ৰজাৰ এজন দাস দেহৰক্ষীৰ অধিনায়ক নবুজৰদান যিৰুচালেমলৈ আহিল। 9 তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহত, ৰাজগৃহত আৰু যিৰুচালেমৰ সকলো ঘৰতে জুই লগাই দিলে। নগৰৰ প্ৰধান প্ৰধান অট্টালিকাবোৰ জুই দি পুৰিলে। 10 দেহৰক্ষীৰ অধিনায়ক জনৰ অধীনত সকলো বেবিলনীয় সৈন্যদলে যিৰুচালেমৰ চাৰিওফালৰ দেৱাল ভাঙি পেলালে। 11 নগৰত বাকী থকা লোকসকল আৰু যি সকল বেবিলনৰ ৰজাৰ পক্ষত গৈছিল, অৱশিষ্ট সাধাৰণ জনগণ আছিল, তেওঁলোক সকলোকে দেহৰক্ষীৰ অধিনায়ক নবুজৰদানে বন্দী কৰি লৈ গ'ল। 12 কিন্তু দৰাফাবাৰী চোৱা-চিতা আৰু পথাৰবোৰত খেতি কৰিবলৈ কেইজনমান দুখীয়া মানুহক তেওঁ দেশত এৰি থৈ গ'ল।

13 কলদীয়াসকলে যিহোৱাৰ গৃহৰ পিতলৰ স্তম্ভবোৰ, পাত্ৰ খোৱা আধাৰবোৰ আৰু পিতলৰ সমুদ্ৰ-পাংৰটো ডোখৰ ডোখৰকৈ ভাঙি সেই পিতল বেবিলনলৈ লৈ গ'ল। 14 তাৰ বাহিৰেও সকলো পিয়লা, হেতা, চাকিৰ শলিতা পৰিস্কাৰ কৰা চেপেনা, চামুচ আৰু মন্দিৰৰ পৰিচাৰ্য্য কামৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা পিতলৰ আন-আন সকলো বস্তু লৈ গ'ল। 15 ছাই আঁতৰোৱাৰ পিয়লা, সোণ আৰু ৰূপৰ তৈয়াৰী পাত্ৰবোৰ আৰু আঙঠা ধৰা, তেজ পেলোৱা পাংৰ, সোণৰ পাংৰৰ সোণ, আৰু ৰূপৰ পাংৰৰ ৰূপ, ৰজাৰ দেহৰক্ষীৰ অধিনায়কে লৈ গ'ল। 16 যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰণে চলোমেনে যি দুটা স্তম্ভ, সমুদ্ৰ-পাংৰ আৰু পাত্ৰ ৰখা আধাৰবোৰ অধিক পিতলৰে তৈয়াৰ কৰিছিল; সেই পিতলৰ ওজন কৰিব পৰা নাছিল। 17 এটা স্তম্ভৰ উচ্চতা আছিল ওঠৰ হাত; তাৰ শীৰ্ষ মূৰটোত পিতলেৰে নিৰ্মিত এটা গম্বুজ আছিল। সেই শীৰ্ষভাগৰ চৌদিশ পিতলৰ জালি আৰু ডালিমৰ

* 25 অধ্যায়:4 কলদীয়াসকলে বেবিলনীয়া

কাৰুকাৰ্যৰে সজোৱা আছিল আৰু তাৰ উচ্চতা তিনি হাত আছিল। আনটো স্তম্ভও প্ৰথমটোৰ দৰে জালিৰ কাৰুকাৰ্যৰে একে আছিল।

যিহূদাৰ লোকসকলক বন্দী কৰা

18 ইহুদীসকলৰ প্ৰধান পুৰোহিত চৰায়া, দ্বিতীয় পুৰোহিত চফনিয়া আৰু তিনিজন দুৱাৰ-ৰক্ষকক দেহৰক্ষীৰ অধিনায়কে বন্দী কৰিলে গ'ল। 19 সেই নগৰৰ পৰা তেওঁ যোদ্ধাসকলৰ ওপৰত নিযুক্ত এজন কৰ্মচাৰীক আৰু তেতিয়াও নগৰতে থকা ৰজাৰ পাটজন পৰামৰ্শদাতাক বন্দী কৰি নিলে। তাৰোপৰি সৈন্যদলত নিযুক্ত কৰাৰ বিশেষ দায়িত্বত থকা ৰজাৰ সেনাধ্যক্ষজনৰ সৈতে নগৰত থকা দেশৰ ষাঠিজন গণ্যমান্য ব্যক্তিকো ধৰি নিলে।

20 দেহৰক্ষীৰ অধিনায়ক নবুজৰদানে তেওঁলোকক ঝিৰাত থকা বেবিলনৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। 21 বেবিলনৰ ৰজাই হমা দেশৰ ঝিৰাত এই সকলো লোককে বধ কৰিলে। এইদৰে যিহূদাৰ লোকসকলক বন্দী কৰি নিজ দেশৰ পৰা দূৰলৈ লৈ যোৱা হ'ল।

গদলিয়াক যিহূদাৰ শাসনকৰ্তা নিযুক্ত কৰা

22 বেবিলনৰ ৰজা নবুখদনেচৰে যি সকল লোকক যিহূদা দেশত এৰি থৈ গৈছিল, তেওঁলোকৰ ওপৰত নবুজৰদানে চাফনৰ নাতি অহীকামকৰ পুংৰ গদলিয়াক শাসনকৰ্তৃত্ব নিযুক্ত কৰিলে। 23 পাছত যেতিয়া বেবিলনৰ ৰজাই গদলিয়াক শাসনকৰ্তৃত্ব নিযুক্ত কৰিছে বুলি যিহূদাৰ বাকী কেইজনমান সেনাধ্যক্ষ আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকলে শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে অৰ্থাৎ নথনিয়াৰ পুংৰ ইশ্মায়েল, কাৰেহৰ পুংৰ যোহানন, নটোফাতীয়া তনহুমতৰ পুংৰ চৰায়া, মাথাথীয়াৰ পুংৰ যাজনিয়া আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকল মিস্পাত গদলিয়াৰ ওচৰলৈ আহিল। 24 গদলিয়াই তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকলৰ ওচৰত শপত খাই ক'লে, “আপোনালোকে কলদীয়া অধিকাৰীসকললৈ ভয় নকৰিব; আপোনালোকে দেশত বাস কৰি বেবিলনৰ ৰজাৰ ৰশ্যতা স্বীকাৰ কৰক, তাতে আপোনালোকৰ ভাল হ'ব।”

25 কিন্তু সপ্তম মাহত ইলীচামাৰ নাতি, নথনিয়াৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েলে দহ জন মানুহক লগত লৈ গদলিয়াৰ লগতে যিহূদাৰ যি সকল লোক আৰু কলদীয়াসকল তেওঁৰ লগত মিস্পাত আছিল, সকলোকে আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিলে। এই ইশ্মায়েল এজন ৰাজবংশীয় লোক আছিল। 26 সেয়ে বেবিলনীয়াসকলৰ ভয়ত যিহূদাৰ সবুৰ পৰা বৰলৈকে সকলো আৰু সেনাধ্যক্ষসকল মিচৰলৈ গুছি গ'ল।

বন্দীত্বৰ পৰা যিহোৱাথীনে মুক্তি পোৱা

27 পৰবৰ্তী সময়ত যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াথীনৰ বন্দী অৱস্থাৰ সাতবিংশ বছৰত বেবিলনৰ ৰজা ইবীল-মৰোদকে ৰাজত্ব আৰম্ভ কৰিছিল। তেওঁ বাৰ মাহৰ সাতাইশ দিনৰ দিনা যিহোৱাথীনক কাৰাগাৰৰ পৰা মুকলি কৰি দিলে। 28 তেওঁ যিহোৱাথীনৰ লগত ভালভাৱে কথা ক'লে আৰু তেওঁৰ লগত বেবিলনত থকা আন আন ৰজাসকলতকৈ তেওঁক অধিক সন্মানীয় আসন দিলে। 29 ইবীল-মৰোদকে যিহোৱাথীনৰ পৰা কাৰাগাৰৰ কাপোৰ খুলি পেলালে আৰু যিহোৱাথীনে নিজৰ জীৱনৰ বাকী দিনবোৰত সদায় ৰজাৰ মেজত খোৱা-বোৱা কৰি কটালে। 30 জীৱিত কাললৈকে প্ৰতিদিনৰ কাৰণে ৰজাই তেওঁক এক খাদ্য খৰছ প্ৰদান কৰিছিল।

1 বংশাৱলি

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

1 বংশাৱলী পুস্তকত নিৰ্দিষ্টভাবে কোনো লিখকৰ নাম উল্লেখ নাই, কিন্তু ইহুদি ঐতিহ্যই লিখক হিচাপে ইজ্ৰাক কৃতিত্ব দিব বিচাৰে। ইশ্ৰায়েলীসকলৰ পৰিয়ালৰ তালিকাৰ সৈতে 1 প্ৰথম বংশাৱলী পুস্তক খন আৰম্ভ হৈছে। তাৰ পাছত ধাৰাবাহিকভাবে ইশ্ৰায়েল নামে পৰিচিত দায়ুদৰ সংযুক্ত ৰাজত্বৰ হিচাপ আছে, এইদৰে পুৰণি নিয়মৰ এটা স্তম্ভ স্বৰূপ অন্যতম অংশ ৰজা দায়ুদৰ কাহিনীৰ সৈতে এই পুস্তক সমাপ্তি হয়। ইয়াত ব্যাপক দৃষ্টিভঙ্গিৰে প্ৰাচীন ইশ্ৰায়েলৰ ৰাজনৈতিক আৰু আধ্যাত্মিক ইতিহাস আছে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাৱ্য লিখাৰ সময় প্ৰায় 450-400 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগত।

এয়া স্পষ্ট যে, ই বেবিলনত নিৰ্বাসিত হৈ থকা ইশ্ৰায়েলীসকলক উভতাই অনাৰ পাছত লিখা। 1 বংশাৱলী পুস্তকত 3:19-24 পদৰ পৰা দায়ুদৰ বংশাৱলীক প্ৰসাৰিত কৰি যিৰুৱাবিলৰ ষষ্ঠ প্ৰজন্মে তালিকা দিয়া আছে।

প্ৰাপক

প্ৰাচীন ইশ্ৰায়েল জাতিৰ লোকসকল আৰু পাছত বাইবেলৰ সকলো পাঠক।

উদ্দেশ্য

এই 1 বংশাৱলী পুস্তক খনে নিৰ্বাসনৰ পৰা যিসকল ইশ্ৰায়েলী উভতি আহিছিল, তেওঁলোকে কেনেকৈ ঈশ্বৰক আৰাধনা কৰিব লাগে সেই বিষয়ে সহায় কৰিছিল। ইতিহাসে দক্ষিণ সাম্ৰাজ্যৰ ওপৰত দৃষ্টি নিবন্ধ কৰে, এওঁলোক হ'ল যিহূদা, বেঞ্জামিন আৰু লেবী ফৈদ। এই সকলো ফৈদৰ লোকে ঈশ্বৰৰ ওচৰত অধিক বিশ্বাসী হৈ পৰিছিল। ঈশ্বৰে দায়ুদৰ সৈতে কৰা তেওঁৰ বিধানক সন্মান দি স্থাপিত কৰা দায়ুদৰ গৃহ বা ৰাজত্ব চিৰস্থায়ী কৰিছিল। দায়ুদ আৰু চলোমনৰ যোগেদি ঈশ্বৰে স্থাপন কৰিছিল তেওঁৰ মন্দিৰ, যাতে তালৈ লোকসকলে আৰাধনাৰ বাবে আহিব পাৰে, কিন্তু জাগতিক ৰজাসকলে ইয়াক কেতিয়াও নকৰিলে হয়। বেবিলনীয়সকলৰ আক্ৰমণৰ দ্বাৰা চলোমনৰ মন্দিৰ ধ্বংস কৰা।

মূল বিষয়

ইশ্ৰায়েলৰ আধ্যাত্মিক ইতিহাস।

প্ৰান্তৰেখা

1. বংশাৱলী — 1:1-9:44
2. তৌলৰ মৃত্যু — 10:1-14
3. দায়ুদৰ অভিমেক আৰু ৰাজত্ব — 11:1-29:30

যাকোবৰ দিনলৈকে আদমৰ বংশাৱলি।

- 1 আদম, চেথ, ইনোচ, 2 কৈনন, মহলেলেল, য়েৰদ, 3 হনোক, মথ্ৰেলেহ, লেমক, 4 নোহ, চেম, হাম, আৰু য়েফ।
- 5 য়েফতৰ পুংৰ গোমৰ, মাগোগ, মাদয়, যাবন, তুবল, মেচেক, আৰু তীৰচ। 6 গোমৰ পুংৰ অস্কিনজ, দীফত, আৰু তোগৰমা।
- 7 যাবনৰ পুংৰ ইলীচা, তৰ্চীচ, কিতীম, আৰু দদানীম।
- 8 হামৰ পুংৰ কুচ, মিচৰ, পুট, আৰু কনান। 9 কুচৰ পুংৰ চবা, হবীলা, চস্তা, ৰয়মা, আৰু চস্তকা। ৰয়মাৰ পুংৰ চিবা আৰু দদান। 10 কুচৰ পুংৰ নিম্ৰোদ; যি জন পৃথিৱীৰ প্ৰথম জয়কাৰী লোক আছিল।

11 লুদীয়া, অনামীয়া, লহাবীয়া, আৰু নপ্তহীয়াৰ পুৰুষ আছিল মিচৰীয়া, 12 পেথেৰাচীয়াসকল আৰু কচলুহীয়াসকল (এওঁলোকৰ পৰা পলেষ্ঠীয়াসকল আহিল), আৰু কণ্ঠাৰীয়াসকল।

13 কনানৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ চীদোন, চীদোনৰ পাছত হো; 14 তেওঁ যিবুচীয়া, ইমাবীয়া, গিৰ্গাচীয়া, 15 হিবীয়া, অৰ্কীয়া, চীনীয়া, 16 অৰুদীয়া, চমৰীয়া, আৰু হমাতীয়াসকলৰ পুৰুষ আছিল।

17 চেমৰ পুংৰসকল এলম, অচুৰ অৰফকচদ, লুদ, অৰাম, উচ, হুল, গেথৰ, আৰু মেচেক। 18 অৰফকচদৰ পুংৰ চেলেহ; আৰু চেলেহৰ পুংৰ এবৰ। 19 এবৰৰ দুজন পুংৰ আছিল, এজনৰ নাম পেলগ*, কিয়নো তেওঁৰ সময়তেই পৃথিৱী বিভক্ত হৈছিল, আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ নাম যক্তন আছিল।

20 অলমোদাদ, চেলেফ, হচমাৰ, য়েৰহ, 21 হদাৰাম, উজল, দিল্লা, 22 এবল, অবীমায়েল, চিবা, 23 ওফীৰ, হবীলা, আৰু য়োব; এওঁলোক যক্তনৰ পুংৰ আছিল।

24 চেম, অৰফকচদ, চেলেহ, 25 এবৰ, পেলগ, ৰিয়ু 26 চৰুগ, নাহোৰ, তেৰহ, 27 অশ্বাম, এই জনেই অশ্বাহাম আছিল।

28 ইছাক আৰু ইশ্মায়েল অশ্বাহামৰ পুত্ৰ আছিল। 29 তেওঁলোকৰ বংশৱলি এই, ইশ্মায়েলৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ নবায়োতৰ পাছত কেদৰ, অদবেল, মিৰচম, 30 মিস্মা, দুমা, মচ্ছা, হদদ, তোমা, 31 যটুৰ, নাফীচ, কেদ্দা; এই সকল ইশ্মায়েলৰ সন্তান।

32 অশ্বাহামৰ উপপত্নী কটুৰাৰ সন্তান সকল হ'ল জিম্বণ, যকচন, মদান, মিদিয়ন, যিচবক, আৰু চূহ। যক্তনৰ সন্তান চিবা আৰু দদান। 33 মিদিয়নৰ সন্তান এফা, এৰফ, হনোক, অবীদা, আৰু ইলদায়া; এই সকল কটুৰাৰ বংশধৰ।

* 1 অধ্যায়:19 পেলগ বিভাগ

34 অশ্বাহামৰ পুংৰ ইচাহাক। ইচাহাকৰ পুংৰ এটো আৰু ইশ্বায়েল।

35 ইলীফাজ, বুৱেল, যিঘুচ, য়ালম, আৰু কোৱহ এটোৰ সন্তান আছিল। 36 তৈমন, ওমাৰ, চফী, গয়িতম, কনজ, তিন্না, আৰু অমালেক ইলীফাজৰ সন্তান আছিল। 37 বুৱেলৰ সন্তান নহা, জেৰহ, চম্মা, আৰু মিঞ্জা।

38 চেয়ীৰৰ সন্তান লোটন, চোবল, চিৰিয়োন, অনা, দিচোন, এচৰ আৰু দীচন। 39 লোটনৰ সন্তান হোৰী হোমম; আৰু লোটনৰ ভনীয়েক আছিল তিন্না। 40 চোবলৰ সন্তান অলিয়ন, মানহা, এবল, চফি, আৰু ওনম। আৰু চিৰিয়োনৰ সন্তান অয়া আৰু অনা।

41 অনাৰ পুংৰ দীচন। দীচনৰ পুংৰ হিম্বন, ইচবন, যিংবন, আৰু কৰান। 42 এচৰৰ সন্তান বিলহন, জাবন, আৰু যাকন। দীচনৰ পুংৰ উচ, আৰু অৰান।

43 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত কোনো ৰজাই ৰাজস্ব কৰাৰ আগতে, ইদাম দেশত ৰাজস্ব কৰা ৰজা এইসকল; বিয়োৰ পুংৰ বিলা; তেওঁৰ নগৰৰ নাম দিনহাবা আছিল। 44 বিলাৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত, তেওঁৰ ঠাইত যোববে ৰাজস্ব কৰিছিল। তেওঁ বশ্বাৰ জেৰহৰ পুংৰ আছিল। 45 যোববৰ যেতিয়া মৃত্যু হ'ল, তেতিয়া তৈমন দেশীয় হুমে তেওঁৰ ঠাইত ৰাজস্ব কৰিছিল।

46 আৰু হুচমৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত মোৱাৰ দেশত সিদ্দিনক পৰাজিত কৰা বদদৰ পুংৰ হন্দে ৰাজস্ব কৰিছিল, তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল অৰী। 47 আৰু হন্দৰ মৃত্যু হোৱা পাছত তেওঁৰ ঠাইত মশ্বৰকাৰ চম্মাই ৰাজস্ব কৰিছিল। 48 চম্মাৰ যেতিয়া মৃত্যু হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ সলনি ফৰা। নদীৰ ওচৰৰ ৰহোবোতীয়া টোলে ৰাজস্ব কৰিছিল।

49 টোলৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত অকবোৰৰ পুংৰ বাল-হাননে ৰাজস্ব কৰিছিল। 50 যেতিয়া অকবোৰৰ পুংৰ বাল-হাননৰ মৃত্যু হ'ল তেতিয়া তেওঁৰ ঠাইত হন্দে ৰাজস্ব কৰিছিল; তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল পায়ী। তেওঁৰ ডাৰব্য্যৰ নাম ম্হেটবেল তেওঁ মে-জাহবৰ নাতিনিয়েক ম্হেটবদৰ জীয়েক আছিল।

51 হন্দ মৃত্যু হ'ল।

ইদামৰ ফৈদৰ ঘূৰবী সকলৰ নাম; তিন্না, অলিয়া, যিথে, 52 অহলীবামা, এলা, পীনোন, 53 কনজ, তৈমন, মিচব, 54 মন্দীয়েল, আৰু ঈৰম। এওঁলোক ইদামৰ ফৈদৰ ঘূৰবী আছিল।

2 অধ্যায়

যাকোবৰ পুংৰসকল, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকল।

1 ইশ্বায়েলৰ পুংৰ এওঁলোক: বুবেণ, চিমিয়োন, লেবী, যিহূদা, ইচাখৰ, জব্বলুন, 2 দান, যোচেফ, বিন্যামীন, নশ্বালী, গাদ, আৰু আচেৰ।

3 যিহূদাৰ পুংৰ, এৰ, ওনন, আৰু চেলা তেওঁৰ এই তিনি জন পুংৰ কনানীয়া চূৰাৰ জীয়েকৰ ঔৰসত জন্ম হৈছিল। তেওঁলোকৰ মাজত যিহূদাৰ ডাঙৰ পুংৰ এৰে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত পাপ কৰিছিল আৰু তেওঁ তাক বধ কৰিলে। 4 যিহূদাৰ বোৱাৰীয়েক তামাবে পেৰচ আৰু জেৰহক জন্ম দিলে। যিহূদাৰ পাঁচ জন পুত্ৰ আছিল।

5 পেৰচৰ পুত্ৰ হিষ্ৰাণ আৰু হামূল আছিল। 6 জেৰহৰ পাঁচ জন সন্তান: জিগ্বী, এখন হেমন, কলকোল, আৰু দাৰা। 7 আখৰ কন্নীৰ পুত্ৰ আছিল, তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশে সংগ্ৰহ কৰি ৰখা বস্তু চুৰ কৰি ইশ্বায়েললৈ সংকট কঢ়িয়াই আনিছিল। 8 এখনৰ পুত্ৰ অজৰিয়া আছিল।

9 হিষ্ৰাণৰ পুত্ৰ যিৰহমেল, ৰাম, আৰু কলুবয় আছিল। 10 ৰামৰ পুত্ৰ অশ্বীনাদব; অশ্বীনাদবৰ পুত্ৰ নহচান। তেওঁ যিহূদাৰ পুৰুষসকলৰ অধ্যক্ষ আছিল। 11 নহচানৰ পুংৰ চলমা, চলমাৰ পুত্ৰ বোৱজ। 12 বোৱজৰ পুত্ৰ ওবেদ, ওবেদৰ পুত্ৰ যিচয়। 13 যিচয়ৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ ইলীয়াব, দ্বিতীয় অৰীনাদব, তৃতীয় চিমিয়া, 14 চতুৰ্থ নথনেল, পঞ্চম ৰদয়, 15 ষষ্ঠ ওচম, আৰু সপ্তম দায়ুদ।

16 তেওঁলোকৰ ভনীয়েক চৰুয়া আৰু অৰীগল। চৰুয়াৰ পুংৰ তিনি জন, অৰীচয়, যোৱাৰ, আৰু অচাহেল। 17 অৰীগলৰ পুংৰ অমাচা, এওঁৰ পিতৃ ইশ্বায়েলীয়া যেথৰ।

18 হিষ্ৰাণৰ পুংৰ কালেবৰ ডাৰ্যা অজুৱা আৰু যিৰীয়োত। তেওঁলোকৰ সন্তান যেচৰ, চোবব, আৰু অৰদোন আছিল।

19 আৰু অজুৱাৰ মৃত্যুৰ পাছত কালেবে ইশ্বাখাক বিয়া কৰালে, আৰু তেওঁ হুৰক জন্ম হ'ল। 20 হুৰৰ পুত্ৰ উৰী, আৰু উৰীৰ পুত্ৰ বচলেল আছিল।

21 তাৰ পাছত হিষ্ৰাণে ষাঠি বছৰ বয়সত গিলিয়দৰ পিতৃ মাখীৰৰ জীয়েকক বিয়া কৰিলে। তেওঁ তেওঁলৈ চগুবৰক জন্ম দিলে। 22 চগুবৰ পুত্ৰ যায়ীৰ, গিলিয়দ দেশত তেওঁ তেইখন নগৰ শাসন কৰিছিল।

23 গচুৰ আৰু অৰামে তেওঁলোকৰ পৰা যায়ীৰ আৰু কনা। নগৰ, আৰু তাৰ চাৰিওফালৰ ষাঠিখন নগৰ অধিকাৰ কৰিছিল। এই সকলো বাসিন্দা গিলিয়দৰ পিতৃ মাখীৰৰ বংশধৰ আছিল। 24 হিষ্ৰাণ মৃত্যুৰ পাছত, কালেবে তেওঁৰ পিতৃৰ ডাৰ্যা ইশ্বাখাৰ সৈতে শয়ন কৰে। আৰু তেওঁৰ অচহুৰক জন্ম দিলে, তেওঁ তকোৱাৰ পিতৃ আছিল।

25 হিষ্ৰাণৰ প্ৰথম পুংৰ যিৰহমেল, যিৰহমেলৰ প্ৰথম পুত্ৰ ৰাম, ৰামৰ পাছত বৃনা, ওৰণ, ওচম, আৰু অহিয়া। 26 যিৰহমেলৰ অটোৱা নামেৰে আৰু এগৰাকী ডাৰ্যা আছিল, তেওঁ ওনমৰ মাতৃ আছিল। 27 যিৰহমেলৰ প্ৰথম পুত্ৰ ৰাম, তেওঁৰ পুত্ৰ মাচ, যানীন, আৰু একৰ। 28 ওনমৰ পুত্ৰ চম্ময় আৰু যাদা, আৰু চম্ময়ৰ পুত্ৰ নাদব আৰু অৰীচুৰ।

29 অৰীচুৰৰ ডাৰব্য্যৰ নাম অৰীহয়িল; তেওঁ অহবান আৰু মৌলিক জন্ম দিলে। 30 আৰু নাদবৰ পুত্ৰ চেলেদ আৰু অগ্নয়িম, কিন্তু চেলেদ নি:সন্তান হৈ মৃত্যু বৰণ কৰে। 31 অগ্নয়িমৰ পুত্ৰ যিটী, যিটীৰ পুত্ৰ চেচন, আৰু চেচনৰ পুত্ৰ অহলয়। 32 চম্ময়ৰ ডায়েক যাদাৰ পুত্ৰ যেথৰ আৰু যোনাথন, যেথৰ নি:সন্তান হৈ মৃত্যু বৰণ কৰে। 33 যোনাথনৰ পুত্ৰ পেল। আৰু জাজা আছিল। এওঁলোক যিৰহমেলৰ বংশধৰ আছিল।

34 চেচনৰ পুত্ৰ নাছিল, কেৱল জীয়েক আছিল। যৰুহা নামেৰে চেচনৰ এজন মিচৰীয়া দাস আছিল। 35 চেচনে তেওঁৰ দাস যৰুহাই সৈতে নিজৰ জীয়েকক বিয়া দিলে; তেওঁ অত্যুৎকৰ্ণ জন্ম দিলে।

36 অত্যুৎকৰ্ণৰ পুত্ৰ নাথন, নাথনৰ পুত্ৰ জাবদ। 37 জাবদৰ পুত্ৰ ইফলল, ইফললৰ পুত্ৰ ওবেদ। 38 ওবেদৰ পুত্ৰ য়েহু, য়েহুৰ পুত্ৰ অজৰিয়া।

39 অজৰিয়াৰ পুত্ৰ হেলচ, হেলচৰ পুত্ৰ ইলিয়াচ। 40 ইলিয়াচৰ পুত্ৰ চিচময়, চিচময়ৰ পুত্ৰ চল্লম। 41 চল্লমৰ পুত্ৰ যকমিয়া, আৰু যকমিয়াৰ পুত্ৰ ইলীচামা।

42 যিৰহ্মেলৰ ভায়েক কালেবৰ পুত্ৰৰ প্ৰথম সন্তান মোচা, তেওঁ জীফৰ পিতৃ। তেওঁৰ দ্বিতীয় সন্তান মাৰেচা, তেওঁ হিৰ্ষোণৰ পিতৃ আছিল। 43 হিৰ্ষোণৰ পুত্ৰ কোৰহ, তপ্পুহ, ৰেকম, আৰু চেমা। 44 চেমাৰ পুত্ৰ ৰহম, ৰহম পুত্ৰ যৰ্কিয়ম আৰু ৰেকমৰ পুত্ৰ চম্ময়।

45 চম্ময়ৰ পুত্ৰ মায়োন, আৰু মায়োনৰ পুত্ৰ বৈ-চুৰ। 46 কালেবৰ উপপত্নী এফাই হাৰণ, মোচা, আৰু গাজেজক জন্ম দিলে। হাৰণৰ পুত্ৰ গাজেজ। 47 য়েহদৰ পুত্ৰ ৰেগম, য়োথম, গেচন, পেলট, এফা, আৰু চাফ।

48 কালেবৰ উপপত্নী মাখা চেবৰ আৰু তিৰহ্নাক জন্ম দিলে। 49 আৰু তেওঁ মদম্মা পিতৃ চাফকক আৰু মগবেনা ও গিবিয়াৰ পিতৃ চৰাকক জন্ম দিলে। কালেবৰ জীয়েকৰ নাম অকচা।

50 এওঁলোক হুৰৰ সন্তান, ইফ্ৰাথাৰ পৰা জন্ম হোৱা প্ৰথম পুত্ৰ হুৰ: কিৰিয়া-যিয়াৰীমৰ পিতৃ চাবল, 51 বৈলেহেমৰ পিতৃ চলমা, বৈ-গাদেৰ পিতৃ হৰেফ।

52 কিৰিয়া-যিয়াৰীমৰ পিতৃ চাবলৰ বংশধৰসকল আছিল: হৰোবি, মানহতীয়াসকলৰ আধা ভাগ, 53 আৰু কিৰিয়া-যিয়াৰীমৰ গোষ্ঠী- যিংৰীয়া, পুথীয়া, চুমাথীয়া, আৰু মিশ্ৰায়ীয়াসকল। এওঁলোকৰ বংশধৰ আছিল চৰায়ীয়া আৰু ইষ্টায়ীয়াসকল।

54 তলত উল্লেখিত সকল চলমাৰ গোষ্ঠীৰ: বৈলেহেম, নটোফাতীয়াসকল অটেৰা-বৈয়োৱাব, আৰু মানহতীয়াসকলৰ আধা ভাগ লোক, চৰীয়াসকল। 55 যাবেচ-নিবাসী লিখকসকলৰ গোষ্ঠী তিৰাথীয়া, চিমিয়াথীয়া, আৰু চুখাথীয়াসকল। এওঁলোক ৰেখৰ বংশৰ আদি-পিতৃ হম্মতৰ বংশধৰ কেনীয়া লোক।

3 অধ্যায়

দায়ুদৰ সন্তান সকলৰ তালিকা।

1 হিৰ্ষোণত জন্ম হোৱা দায়ুদৰ সন্তান সকলৰ নাম:

তেওঁৰ প্ৰথম পুত্ৰ অন্মন, তেওঁ যিঞ্জিৰয়েলীয়া অহীনোৱমৰ পুত্ৰ;

দ্বিতীয় দানিয়েল, তেওঁ কৰ্মিলীয়া অৰীগলৰ পুত্ৰ;

2 তৃতীয় অবচালোম, তেওঁ গচুৰৰ তপ্পয় ৰজাৰ জীয়েক মাখাৰ পুত্ৰ;

চতুৰ্থ অদোনীয়া, তেওঁ হগ্গীতৰ পুত্ৰ;

3 পঞ্চম চফটিয়া, তেওঁ অৰীটলৰ পুত্ৰ;

ষষ্ঠ যিবিৰয়ম, তেওঁৰ ডাৰ্যা ইগ্ৰাৰ পুত্ৰ;

4 দায়ুদৰ এই ছয়জন পুত্ৰ হিৰ্ষোণত জন্ম হৈছিল; এই ঠাইত তেওঁ সাত বছৰ ছমাহ ৰাজত্ব কৰিছিল। তাৰ পাছত তেওঁ যিৰূচালেমত তেওঁৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। 5 যিৰূচালেমত অশ্মীয়েলৰ জীয়েক বা-চুৱাৰ পৰা জন্মা তেওঁৰ চাৰি জন পুত্ৰৰ নাম: চিমিয়া, চাবব, নাথন, আৰু চলোমন।

6 দায়ুদৰ আন আৰু ন জন পুত্ৰৰ নাম

যিভৰ, ইলীচামা, ইলীফেলট,

7 নোগহ, নেফগ, যাফীয়া,

8 ইলীচামা, ইলিয়াদা, আৰু ইলীফেলট,

9 উপপত্নীসকলৰ পৰা হোৱা সন্তান সকলক বাদ দি এইসকলো দায়ুদৰ সন্তান; তামাৰ তেওঁলোকৰ ভনীয়েক আছিল।

10 চলোমনৰ পুত্ৰ ৰহবিয়াম।

ৰহবিয়ামৰ পুত্ৰ অবিয়া।

অবিয়াৰ পুত্ৰ আচা।

আচাৰ পুত্ৰ যিহোচাফট;

11 যিহোচাফটৰ পুত্ৰ যোৰাম;

যোৰামৰ পুত্ৰ অহজিয়া;

অহজিয়াৰ পুত্ৰ যোৰাচ;

12 যোৰাচৰ পুত্ৰ অমচিয়া;

অমচিয়াৰ পুত্ৰ অজৰিয়া;

অজৰিয়াৰ পুত্ৰ য়োথম;

য়োথমৰ পুত্ৰ আহজ;

13 আহজৰ পুত্ৰ হিঙ্কিয়া;

হিঙ্কিয়াৰ পুত্ৰ মনচি;

14 মনচিৰ পুত্ৰ আমোন;
আমোনৰ পুত্ৰ যোচিয়া।

15 যোচিয়াৰ প্ৰথম পুত্ৰ যোহানন, দ্বিতীয় যিহোয়াকীম, তৃতীয় চিদিকিয়া, আৰু চতুৰ্থ চল্লম। 16 যিহোয়াকীমৰ পুত্ৰ যকনিয়া,
শেষৰ জন ৰজা আছিল চিদিকিয়া।

17 বন্দী কৰি নিয়া যকনিয়াৰ পুত্ৰসকল, চ'টীয়েল, 18 মন্ত্ৰিৰাম, পদায়া, চিনচৰ, যকমিয়া, হোচামা, আৰু নদবিয়া।

19 পদায়াৰ পুত্ৰ জৰুবাবিল আৰু চিমিয়ী; জৰুবাবিলৰ পুত্ৰ মচলম আৰু হননিয়া; আৰু চলোমী। তেওঁলোকৰ ভনীয়েক
আছিল। 20 তেওঁৰ আন পাঁচ জন পুত্ৰ হ'ল হুবা, ওহেল, হেৰেথিয়া, হুদিয়া আৰু যুচবহচেদ। 21 হননিয়াৰ বংশধৰ সকল
পলটিয়া, যিচয়া আৰু ৰফায়াৰ সন্তান সকল হ'ল অৰ্গনৰ, ওবদিয়াৰ, আৰু চখনিয়া।

22 চখনিয়াৰ পুত্ৰ চমৰিয়া। আৰু চমৰিয়াৰ ছয় জন পুত্ৰ হ'ল হট্‌চ, যিগাল, বাৰীহ, নিয়ৰিয়া, আৰু চাফট। 23 নিয়ৰিয়াৰ তিনি
জন পুত্ৰ হ'ল ইলীয়োঐনয়, হিঙ্কিয়া, আৰু অঞ্জীকাম। 24 ইলীয়োঐনয়ৰ সাত জন পুত্ৰ হ'ল হোদবিয়া, ইলিয়াচীব, পলায়া,
অকুব, যোহানন, দলায়া, আৰু অনানী।

4 অধ্যায়

ইস্ৰায়েলৰ গোষ্ঠীসকলৰ বংশাৱলি।

1 যিহূদাৰ বংশধৰ পেৰচ, হিৎৰবাণ, কৰ্ষ্মী, হুৰ, আৰু চোবল। 2 চোবলৰ পুত্ৰ ৰায়া। ৰায়াৰ পুত্ৰ যহা। যহতৰ পুত্ৰ অহুময়
আৰু লহদ; এওঁলোক চৰায়ীয়াৰ গোষ্ঠী।

3 এওঁলোক এটমৰ নগৰৰ গোষ্ঠীৰ মূল লোক আছিল: যিঞ্জিৰয়েল, যিচমা, আৰু যিদবচ। তেওঁলোকৰ ভনীয়েকৰ নাম
হুছলেপোন; 4 গদোৰ নগৰৰ পনূৰেল গোষ্ঠীৰ মূল লোক আছিল। এজাৰ হুচাৰ গোষ্ঠীৰ মূল লোক আছিল। হুৰৰ বংশধৰ
এওঁলোক, ইফ্ৰাথাৰ প্ৰথম সন্তান আৰু বোলেহেমৰ মূল বংশ।

5 তকোৱাৰ পিতৃ অচহুৰৰ দুগৰাকী ডাৰাৰ নাম হেলা আৰু নাৰা। 6 নাৰাৰ ঔৰসত অহুজ্জম, হেফৰ, তৈমিনী, আৰু হস্তাৰী
জন্ম হ'ল। এওঁলোক নাৰাৰ সন্তান। 7 হেলাৰ পুত্ৰসকল হ'ল চেৰা, যিচহৰ, আৰু ইয়ান। 8 আৰু হস্তাৰ পুত্ৰসকল হ'ল
আনুব, চোবেবা, আৰু এওঁলোক হাৰুমৰ পুত্ৰ অহৰুহেলৰ বংশধৰ।

9 যাবেচ তেওঁৰ ভাই-ককায়েকৰ মাজত সকলোতকৈ সন্মানীয় লোক আছিল। তেওঁৰ মাতৃয়ে তেওঁক যাবেচ* নাম দিছিল।
তেওঁ কৈছিল, “কাৰণ মই তাক দুখেৰে জন্ম দিলাঁ।” 10 যাবেচে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “আপুনি
কোনোমতে মোক আশীৰ্বাদ দিলে, মোৰ সীমাও বঢ়াই দিলে, আপোনাৰ হাত মোৰ সঙ্গে সঙ্গে থাকিল, আৰু মই যেন দুখ
নাপাবৰ বাবে মোক বেয়াৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰিলে বৰ ভাল হয়।” তাতে, ঈশ্বৰে তেওঁ খোজাৰ দৰে তেওঁক দিলে।

11 কলুবৰ ভয়েক চুহা মহীৰৰ পিতৃ আছিল, এও ইষ্টানৰো পিতৃ আছিল। 12 ইষ্টানৰো পুত্ৰ বোৰাফা, পাচেহ, আৰু তহিয়া,
এওঁলোক ঈৰনাহচ নগৰৰ মূল লোক। এওঁলোকই ৰেকা নগৰৰ মূল লোক।

13 কনজৰ পুত্ৰ অ্যনীয়েল আৰু চৰায়া। অ্যনীয়েলৰ পুত্ৰ হ'ল আৰু মিয়োনোথৰ। 14 মিয়োনোথৰ পুত্ৰ অফ্ৰা, আৰু চৰায়াৰ
পুত্ৰ যোৰাব, যিহাৰাচিমৰ মূল লোক, যাৰ লোকসকলে শিল্পকৰ্ম কৰিছিল। 15 যিফ্লিৰ পুত্ৰ যি কালেব, তেওঁৰ পুত্ৰ ঈৰ,
এলা, আৰু নয়ম। এলাৰ পুত্ৰ কনজ আছিল। 16 যিহুল্ললৰ পুত্ৰ জীফ, জীফা, তীৰিয়া আৰু অচৰেল।

17 ইফ্ৰাৰ পুত্ৰ যেথৰ, মেৰদ, এফৰ, আৰু যালোন। মেগেদৰ মিচৰীয়া ডাৰাৰ মৰিয়ম, চম্ময়, আৰু যিচবহক জন্ম দিয়ে, যিচবহ
ইষ্টমোৱাৰ পিতৃ আছিল। 18 তেওঁৰ যিহূদীয়া ডাৰা য়েবদক জন্ম দিয়ে, যি জন গদোৰৰ পিতৃ হ'ল, হেবৰ চোকোৰৰ পিতৃ হ'ল।
আৰু যিকোথিয়েলক জানোহৰ পিতৃ হ'ল। এওঁলোক মেৰদে বিয়া কৰোঁৱা ফৰোণৰ জীয়েক বিথিয়াৰ সন্তান।

19 হোদিয়াৰ ডাৰা নহমৰ ভনীয়েকৰ দুজন পুত্ৰ, এজন গৰমীয়া কয়ীলাৰ পিতৃ হ'ল, আৰু আন জন মাখাথীয়া ইষ্টমোৱাৰ।
20 চীমোনৰ সন্তান অন্মন, ৰিন্না, বিন-হানন, আৰু তীলোন। যিচীৰ পুত্ৰ জেহে আৰু বিনজোহে।

21 যিহূদাৰ পুত্ৰ চেলাৰ সন্তান সকল এওঁলোক: লেকাৰ পিতৃ এৰ, মাৰেচাৰ পিতৃ লদা, অচবেয়াৰ বংশত জন্ম হোৱা লোক
এওঁলোকে মিহি শণ সূতাৰে কাপোৰ বোৱা গোষ্ঠীৰ। 22 যোকীম, কোজেবাৰ লোক, যোৱাচ আৰু চাৰফৰ মোৱাবত সম্পত্তি
আছিল, কিন্তু তেওঁলোক বোলেহেমলৈ ঘূৰি আহিল। এইসকলো তথ্য পুৰণি লিপিবদ্ধ তথ্যৰ পৰা পোৱা 23 তেওঁলোক কুমাৰ
আছিল, তেওঁলোক নটয়িম আৰু গদেৰা নিবাসী, তেওঁলোক ৰজাৰ উদ্দেশে কাম কৰিছিল।

24 চিমিয়োনৰ বংশধৰ নমূৰেল, যামীন, যাৰীব, জেৰহ, আৰু চৌল; 25 চৌলৰ পুত্ৰ চল্লম, চল্লমৰ পুত্ৰ মিবচম, মিবচমৰ পুত্ৰ
মিচমা। 26 মিচমাৰ বংশধৰ তেওঁৰ পুত্ৰ হমূৰেল, জক্কুৰ তেওঁৰ নাতি ল'ৰা, আৰু চিমিয়ী তেওঁৰ পৰিনাতি আছিল।

27 চিমিয়ীৰ মোল্ল জন পুত্ৰ আৰু ছয় জনী জীয়েক আছিল; কিন্তু তেওঁৰ ভয়েকসকলৰ সন্তান বেছি নাছিল, সেয়ে
তেওঁলোকৰ সকলো গোষ্ঠী যিহূদাৰ সন্তান সকলৰ দৰে নাবাটিল। 28 তেওঁলোক বেৰ-চেবা মোলাদা, আৰু হচৰ-চুৰালত
বাস কৰিছিল।

29 তেওঁলোকে বিলহাত, এচমত, তোলাদত, 30 বথূৰেলত, হৰমাত, চিৰ্গাত, 31 বো-মাৰকাবোতত, হচৰ-চুচীমত, বো-
বিৰীত, আৰু চাৰয়িমতো বাস কৰিছিল; দায়ূদৰ ৰাজত্বলৈকে এইবোৰ নগৰ তেওঁলোকৰ হৈ আছিল।

32 এটম, ঐন, ৰিম্মোন, তোখন, আৰু আচন, এই পাঁচখন গাওঁ তেওঁলোকৰ আছিল। 33 আৰু তাৰ লগতে চাৰিওফালে
বাৰ্ললৈকে থকা গাওঁ তেওঁলোকৰ আছিল। এয়ে তেওঁলোকৰ বাস কৰা ঠাই। তেওঁলোকে নিজৰ বংশাৱলিত লিপিবদ্ধ কৰি
ৰাখিছিল।

* 4 অধ্যায়:9 যাবেচ দুখদায়ক

34 মচোবৰ, যল্লেখ, অমচিয়াৰ পুত্ৰ যোচা, 35 য়োৰেল আৰু অচীয়েলৰ পুত্ৰ চৰায়া, চৰায়াৰ পুত্ৰ যোচিবিয়া, যোচিবিয়াৰ পুত্ৰ য়েহু; 36 হিলিয়োঞনয়, যাকোব, যিচোহয়া, অচায়া, অদীয়েল, যিচিনীয়েল, বনায়া, 37 আৰু চময়িয়াৰ পুত্ৰ চিন্ৰী, চিন্ৰীৰ পুত্ৰ যদায়া যদায়াৰ পুত্ৰ অল্মোন, অল্মোনৰ পুত্ৰ চিফি, চিফিৰ পুত্ৰ জীজা, এওঁলোক গোষ্ঠীৰ নেতৃত্বত আছিল। 38 ওপৰত উল্লেখিত নামৰ লোকসকলৰ নিজৰ নিজৰ গোষ্ঠীৰ অধ্যক্ষ আছিল। আৰু তেওঁলোকৰ বংশ অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি পালে।

39 তেওঁলোকে নিজৰ পশুৰ জাকবোৰ চৰাবলৈ ঠাই বিচাৰিলে, আৰু গদোৱৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গৈ উপত্যকাৰ পূব দিশে গ'ল। 40 তাতে তেওঁলোকে বহুত ঘাই থকা উত্তম চৰণীয়া ঠাই পালে; সেই দেশ বহল, নিৰ্জন, আৰু শান্তিপূৰ্ণ আছিল। সেই ঠাইত বাস কৰা পুৰুষ লোকসকল হামৰ বংশৰ আছিল। 41 যিহূদাৰ ৰজা হিঙ্কিয়া ৰাজত্ব কৰা সময়ত, ওপৰত উল্লেখ কৰা নামৰ লোকসকলে গৈ হামিতত বাস কৰা লোকসকলক আৰু মায়েনীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিলে, আৰু সেই সময়ত তেওঁলোক তাতে আছিল। তেওঁলোকে সেই লোকসকলক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে। পাছত তেওঁলোকে পশুৰ জাকৰ বাবে উপযুক্ত চৰণীয়া ঠাই বিচাৰি পোৱাত, তেওঁলোকে তাতে বাস কৰিলে। 42 তেওঁলোকৰ কেইজন মান লোক, অৰ্থাৎ চিমিয়োনৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পাঁচ শ জনে যিচীৰ পুত্ৰ পলটিয়া, নিয়ৰিয়া, ৰফায়া, আৰু উজ্জীয়েলক সেনাপতি পাতি ফেৰীৰ পৰতলৈ গ'ল। 43 পাছত অমালেকীয়া সকলৰ মাজৰ পৰা যি সকল লোক পলাই গৈ তাতে ৰক্ষা পাই আছিল, সেই লোকসকলক তেওঁলোকে বধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকে পাছত তাতে নিবাস কৰিব ল'লে। আজিলৈকে তেওঁলোক তাতেই নিবাস কৰি আছে।

5 অধ্যায়

1 ৰূবেণ ইশ্ৰায়েলৰ প্ৰথম সন্তান আছিল, তেওঁ আছিল ইশ্ৰায়েলৰ প্ৰথম পুত্ৰ; কিন্তু তেওঁৰ পিতৃৰ শয্যা কলুষিত কৰা বাবে তেওঁ নিজৰ ভেষ্ঠাধিকাৰ হেৰুৱাইছিল, আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুংৰ যোচেফৰ সন্তানক সেই অধিকাৰ দিয়া হৈছিল। সেয়ে বংশাৱলীত তেওঁৰ নাম ভেষ্ঠৰ শ্ৰেণীত লিখা নহ'ল। 2 যিহূদা তেওঁৰ ডাইসকলৰ মাজত শক্তিশালী আছিল, আৰু নেতা তেওঁৰ পৰাই হ'ল; কিন্তু ভ্ৰাতৃধিকাৰ যোচেফৰ হ'ল। 3 ইশ্ৰায়েলৰ প্ৰথম পুংৰ ৰূবেণৰ সন্তান সকল হ'ল, হনোক, পল্লু, হিহ্ৰোণ, আৰু কৰ্ষী।

4 যোৰেলৰ বংশধৰ এওঁলোক:

যোৰেলৰ পুত্ৰ চিময়ীয়া,

চিময়ীয়াৰ পুত্ৰ গোগ,

গোগৰ পুত্ৰ চিময়ী,

5 চিময়ীৰ পুত্ৰ মীখা,

মীখাৰ পুত্ৰ ৰায়া,

ৰায়াৰ পুত্ৰ বাল,

6 বালৰ পুত্ৰ বেৰা, তেওঁক অচূৰৰ ৰজা তিলগা-পিলনেচৰ বন্দী কৰি লৈ গৈছিল। তেওঁ ৰূবেণীয়াসকলৰ নেতা আছিল।

7 যেতিয়া তেওঁলোকৰ বংশাৱলী লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল, তেতিয়া নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে তেওঁৰ ডাই সকল হ'ল: প্ৰধান যিযীয়েল, জখৰিয়া, 8 যোৰেলৰ পুত্ৰ চেমা, চেমাৰ পুত্ৰ আজজ, আজজৰ পুত্ৰ বেলা। তেওঁলোক নবো আৰু বাল-মিয়োনলৈকে অৰোৱেৰত বাস কৰিছিল, 9 আৰু তেওঁলোক পূবদিশে ফৰা নদীৰ পৰা মৰুপ্ৰান্তৰ কাষলৈকে বাস কৰিছিল, কাৰণ গিলিয়দ দেশত তেওঁলোকৰ পশুবোৰ বৃদ্ধি হৈছিল।

10 চৌলৰ ৰাজত্বৰ সময়ত তেওঁলোকে হাগৰীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি পৰাজিত কৰিলে। তেওঁলোক হাগৰীয়াসকলৰ তন্ত্ৰত আৰু গিলিয়দৰ পূব দিশৰ আটাই দেশত বাস কৰিছিল।

11 তেওঁলোকৰ ওচৰত বাচান দেশৰ পৰা চলখালৈকে গাদৰ সন্তান সকলে বাস কৰিছিল। 12 যোৰেল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীৰ মূৰব্বী আছিল, আৰু চাফম আন এটা গোষ্ঠীৰ মূৰব্বী আছিল; তাৰ পাছত যনয় আৰু চাফট মূৰব্বী হ'ল। এওঁলোক বাচানত আছিল। 13 তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ সম্পৰ্কীয় সাত জন হ'ল, মীখায়েল, মচলম, চেবা, যোৰয়, যঙ্কন, জীয়া, আৰু এবৰ।

14 উল্লেখিত এই ব্যক্তিসকল অৰীহয়িলৰ বংশধৰ আছিল:

হূৰীৰ পুত্ৰ অৰীহয়িল আছিল।

যাৰোহৰ পুত্ৰ হূৰী আছিল।

গিলিয়দৰ পুত্ৰ যাৰোহ আছিল।

মীখায়েলৰ পুত্ৰ গিলিয়দ আছিল।

যিচীচয়ৰ পুত্ৰ মীখায়েল আছিল।

যহদোৰ পুত্ৰ যিচীচয় আছিল।

বূজৰ পুত্ৰ যহদো আছিল।

15 গনীৰ পুত্ৰ অশীয়েল, অশীয়েলৰ পুত্ৰ অহী তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ মূল ব্যক্তি আছিল।

16 তেওঁলোক গিলিয়দত, বাচানৰ নগৰত, আৰু চাৰোণৰ সীমালৈকে চৰণীয়া ঠাইত বাস কৰিছিল। 17 যিহূদাৰ ৰজা যোথম আৰু ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা যাৰবিয়াম ৰাজত্বৰ সময়ত তেওঁলোকৰ সকলোৰে বংশাৱলী লিপিবদ্ধ কৰি ৰখিছিল।

18 ৰুবেণৰ, গাদীয়াৰ, আৰু মনচিৰ আধা গোষ্ঠীৰ মাজৰ চৌৱাশিশ হাজাৰ সৈন্যক যুদ্ধৰ বাবে প্ৰশিক্ষণ দিয়া হৈছিল, তেওঁলোকে ঢাল, তৰোৱাল কঢ়িয়াইছিল, আৰু ধনু মাৰিছিল। 19 তেওঁলোকে হাগৰীয়া, যটুৰ, নাফীচ, আৰু নোদবক আক্ৰমণ কৰিছিল।

20 তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে ঈশ্বৰীয় সহায় পাইছিল। এইদৰে হাগৰীয়াসকল আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা সকলোকে তেওঁলোকে পৰাজিত কৰিলে। কিয়নো তেওঁলোকে যুদ্ধত ঈশ্বৰৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনিলে, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁত বিশ্বাস কৰিছিল। 21 তেওঁলোকৰ জীৱ-জন্তুবোৰ তেওঁলোকে আটক কৰিলে, তাৰ ভিতৰত পঞ্চাশ হাজাৰ উট, দুই লাখ পঞ্চাশ হাজাৰ মেৰ-ছাগ, দুই হাজাৰ গাধ, আৰু এক লাখ মানুহ। 22 কাৰণ তেওঁলোকৰ হৈ ঈশ্বৰে যুদ্ধ কৰিছিল, সেয়ে বহুতো শত্ৰুক তেওঁলোকে হত্যা কৰিছিল। এইদৰে বন্দী কৰি নিয়া সময়লৈকে তেওঁলোকৰ ঠাই সমূহত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল।

23 মনচিৰ আধা গোষ্ঠীৰ লোকসকলে বাচান দেশৰ পৰা বাল-হৰ্মোন*, আৰু চনীৰলৈকে বাস কৰিছিল। 24 তেওঁলোকৰ নিজ নিজ বংশৰ নেতাসকল হ'ল: এৰফ, যিচী, ইজ্ৰীয়েল, যিৰিমিয়া, হোদবিয়া, আৰু যহদিয়েল। এওঁলোক বলৱান, সাহসী, নাম জুলা, আৰু নিজ নিজ পিতৃ-বংশৰ নেতা আছিল।

25 কিন্তু তেওঁলোক পুৰুষৰূপৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি অশ্ৰদ্ধাসী আছিল। ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ সম্মুখত যাক ধ্বংস কৰিছিল, সেই দশৰ তেনে দেৱ-দেৱীবোৰক তেওঁলোকে আৰাধনা কৰিছিল। 26 সেয়ে অজৰীয়াৰ ৰজা পুলক ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰে অশ্ৰদ্ধ কৰিলে, তিলগা-পিলনেচৰ বুলি কোৱা হয়। তেওঁ ৰুবেণীয়া, গাদীয়া, আৰু মনচিৰ আধাগোষ্ঠীৰ লোকসকলক হাবোৰ, হাৰা, গোজনৰ নদীলৈকে লৈ গ'ল; আজিলৈকে তেওঁলোকে সেই ঠাইতে আছে।

6 অধ্যায়

1 লেবীৰ পুত্ৰ গেৰ্চোন, কথা, আৰু মৰাৰী। 2 কহাতৰ পুত্ৰ অম্ৰম, যিচহৰ, হিষ্ণাণ আৰু উজ্জীয়েল। 3 অম্ৰমৰ পুত্ৰ হাৰোণ, মোচি, আৰু তেওঁৰ ছোৱালী মিৰিয়ম। হাৰোণৰ পুত্ৰ নাদব, অবীহু, ইলিয়াজৰ, আৰু ঈথামৰ।

4 ইলিয়াজৰৰ পুত্ৰ পীনহ, পীনহৰ পুত্ৰ অবীচুৱা। 5 অবীচুৱাৰ পুত্ৰ বুকী, বুকীৰ পুত্ৰক উজ্জী। 6 উজ্জীৰ পুত্ৰ জৰহীয়া, জৰহীয়াৰ পুত্ৰ মৰায়ো।

7 মৰায়োতৰ পুত্ৰ অমৰিয়া, অমৰিয়াৰ পুত্ৰ অহীটুব। 8 অহীটুবৰ পুত্ৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ অহীমাচ। 9 অহীমাচৰ পুত্ৰ অজৰিয়া, অজৰিয়াৰ পুত্ৰ যোহানন। 10 যোহাননৰ পুত্ৰ অজৰিয়া, অজৰিয়াই যিৰূচালেমত চলোমনে নিৰ্মাণ কৰা মন্দিৰত কাম কৰিছিল। 11 অজৰিয়াৰ পুত্ৰ অমৰিয়া, অমৰিয়াৰ পুত্ৰ অহীটুব। 12 অহীটুবৰ পুত্ৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ চম্মম।

13 চম্মমৰ পুত্ৰ হিন্দিয়া, হিন্দিয়াৰ পুত্ৰ অজৰিয়া; 14 অজৰিয়াৰ পুত্ৰ চৰায়া, চৰায়াৰ পুত্ৰ যিহোচাদক। 15 যি সময়ত যিহোৱাই নবুখদনেচৰ দ্বাৰাই যিহুদা আৰু যিৰূচালেমক বন্দী কৰিছিল, সেই সময়ত যিহোচাদককো বন্দী কৰি নিয়া হৈছিল।

16 লেবীৰ পুত্ৰ গেৰ্চোম, কথা, আৰু মৰাৰী। 17 গেৰ্চোমৰ পুত্ৰসকলৰ নাম লিবনী আৰু চিমিযী। 18 কহাতৰ পুত্ৰ অম্ৰম, যিচহৰ, হিষ্ণাণ, আৰু উজ্জীয়েল। 19 মৰাৰীৰ পুত্ৰ মহলী আৰু মুচী। এওঁলোক পিতৃ-বংশ অনুসাৰে লেবীয়া গোষ্ঠীৰ লোক আছিল। 20 গেৰ্চোমৰ বংশধৰ লিবনী।

লিবনীৰ পুত্ৰ যহ।

যহতৰ পুত্ৰ জিম্মা।

21 জিম্মাৰ পুত্ৰ যোৱাহ।

যোৱাহৰ পুত্ৰ ইন্দা।

ইন্দাৰ পুত্ৰ জেৰহ।

জেৰহৰ পুত্ৰ যিয়থৰয়।

22 কহাতৰ বংশধৰ তেওঁৰ পুত্ৰ অশ্মীনাদব।

অশ্মীনাদবৰ পুত্ৰ কোৰহ।

কোৰহৰ পুত্ৰ অচীৰ।

23 অচীৰৰ পুত্ৰ ইলকানা।

ইলকানাৰ পুত্ৰ অবিয়াচফ।

অবিয়াচফৰ পুত্ৰ অচীৰ।

24 অচীৰৰ পুত্ৰ তহ।

তহতৰ পুত্ৰ উৰীয়েল।

উৰীয়েলৰ পুত্ৰ উজ্জীয়া।

উজ্জীয়াৰ পুত্ৰ চোল।

25 ইলকানাৰ পুত্ৰ অমাচয়, অহীমো। আৰু ইলকানা। 26 দিৱতীয় ইলকানাৰ পুত্ৰ চফয়।

চফয়ৰ পুত্ৰ নহা।

27 নহতৰ পুত্ৰ ইলীয়াব।

ইলীয়াবৰ পুত্ৰ যিৰোহম।

যিৰোহমৰ পুত্ৰ ইলকানা।

* 5 অধ্যায়:23 বাল-হৰ্মোন সেয়ে হৰ্মোন পৰ্বত

28 চম্বুৰেলৰ পৰ্বথম পুত্ৰ য়োৰেল, দ্বিতীয় পুত্ৰ অকিয়া।

29 মৰাৰীৰ পুত্ৰ মহলী।

মহলীৰ পুত্ৰ লিবনী।

লিবনীৰ পুত্ৰ চিমিয়ী।

30 চিমিয়ীৰ পুত্ৰ উজ্জা।

উজ্জাৰ পুত্ৰ চিমিয়া।

চিমিয়াৰ পুত্ৰ হগিয়া।

হগিয়াৰ পুত্ৰ অচায়া।

31 নিয়ম-চন্দুক জিৰণিৰ ঠাইলৈ অহাৰ পাছত, দায়ূদে যি লোকসকলক যিহোৱাৰ গৃহত সঙ্গীতৰ দায়িত্ব দিছিল, তেওঁলোকৰ নাম তলত উল্লেখ কৰা হ'ল। 32 চলোমেনে যিৰূচালেমত যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্ৰক্ষা নকৰালৈকে তেওঁলোকে উপাসনা গৃহৰ সন্মুখত, সভা বহা তন্ত্ৰৰ সন্মুখত গানৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ সেৱা কৰিছিল। তেওঁলোকলৈ দিয়া নিৰ্ৰদেশ অনুযায়ী তেওঁলোকে নিজৰ কাৰ্য সম্পন্ন কৰিছিল।

33 এওঁলোকেই সেই সকল যি নিজৰ সন্তান সকলৰ সৈতে পৰিচৰ্যা কৰিছিল। কহাতৰ গোষ্ঠীৰ পৰা সংগীতজ্ঞ হেমন আছিল। ইয়াত তেওঁৰ পুৰুষপুৰুষৰ নাম উল্লেখ কৰা হ'ল:

হেমন আছিল য়োৰেলৰ পুত্ৰ।

য়োৰেল আছিল চম্বুৰেলৰ পুত্ৰ।

34 চম্বুৰেল আছিল ইলকানাৰ পুত্ৰ।

ইলকানা আছিল যিৰোহমৰ পুত্ৰ।

যিৰিহম আছিল ইলীয়েলৰ পুত্ৰ।

ইলীয়েল আছিল তোহৰ পুত্ৰ।

35 তোহ আছিল চূফৰ পুত্ৰ।

চূফ আছিল ইলকানাৰ পুত্ৰ।

মহতৰ পুত্ৰ ইলকানা।

ইলকানা আছিল মহা অমাচয়ৰ পুত্ৰ।

অমাচয় আছিল ইলকানাৰ পুত্ৰ।

36 ইলকানা আছিল য়োৰেলৰ পুত্ৰ।

য়োৰেল আছিল অজৰিয়াৰ পুত্ৰ।

অজৰিয়া আছিল চফনিয়াৰ পুত্ৰ।

37 চফনিয়া আছিল তহতৰ পুত্ৰ।

তহ আছিল অচীৰৰ পুত্ৰ।

অচীৰ আছিল অবিয়াচফৰ পুত্ৰ।

অবিয়াচফ আছিল কোৰহৰ পুত্ৰ।

38 কোৰহ আছিল যিচহৰৰ পুত্ৰ।

যিচহ আছিল কহাতৰ পুত্ৰ।

কহা আছিল লেবীৰ পুত্ৰ।

লেবী আছিল ইশ্বৰয়েলৰ পুত্ৰ।

39 হেমনৰ লগৰীয়া আচফ। তেওঁ হেমনৰ সোঁহাতে থিয় হৈছিল।

আচফ আছিল বেৰেথিয়াৰ পুত্ৰ।

বেৰেথিয়া আছিল চিমিয়াৰ পুত্ৰ।

40 চিমিয়া আছিল মীখায়েলৰ পুত্ৰ।

মীখায়েল আছিল বাচেয়াৰ পুত্ৰ।

বাচেয়া আছিল মন্দিয়াৰ পুত্ৰ।

41 মন্দিয়া আছিল ইনিৰ পুত্ৰ।

ইনি আছিল জেৰহৰ পুত্ৰ।

জেৰহ আছিল অদায়াৰ পুত্ৰ।

42 অদায়া আছিল এখনৰ পুত্ৰ।

এখন আছিল জিন্মাৰ পুত্ৰ।

জিন্মা আছিল চিমিয়ীৰ পুত্ৰ।

43 চিমিয়া আছিল যহতৰ পুত্ৰ।

যহ আছিল গেৰচোমৰ পুত্ৰ।

গেৰচোম আছিল লেবীৰ পুত্ৰ।

44 মৰাৰীৰ সন্তান সকল হেমনৰ সহকৰ্মী আছিল, আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ বাওঁহাতে থিয় হৈছিল। তেওঁলোক কীচীৰ পুত্ৰ

এখনকো অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছিল।

কীৰ্তী আছিল অশ্বীৰ পুত্ৰ।

অশ্বী আছিল মল্লকৰ পুত্ৰ।

45 মল্লক আছিল হৰবিয়াৰ পুত্ৰ।

হৰবিয়া আছিল অমচিয়াৰ পুত্ৰ।

অমচিয়া আছিল হিন্দিয়াৰ পুত্ৰ।

46 হিন্দিয়া আছিল অমচীৰ পুত্ৰ।

অমচী আছিল বানীৰ পুত্ৰ।

বানী আছিল চেমৰৰ পুত্ৰ।

47 চেমৰ আছিল মহলীৰ পুত্ৰ।

মহলী আছিল মূচীৰ পুত্ৰ।

মূচী আছিল মৰাৰীৰ পুত্ৰ।

মৰাৰী আছিল লেবীৰ পুত্ৰ।

48 তেওঁলোকৰ সহকৰ্মী লেবীয়া লোকসকলক ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পবিত্ৰ স্থানৰ সকলো কাৰ্যৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল।

49 হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে একেলগে মহা-পবিত্ৰৰ স্থানৰ সকলো কাৰ্য কৰিছিল। ইশ্বায়েলক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ যজ্ঞবেদিৰ ওপৰত হোম-বলি দিছিল, আৰু ধূপ-বেদিৰ ওপৰত ধূপ জলাইছিল। এই সকলো ঈশ্বৰৰ দাস মোচিৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে কৰিছিল।⁵⁰ হাৰোণৰ বংশধৰ সকলক তলত দিয়াৰ দৰে বিবেচনা কৰা হৈছিল:

হাৰোণৰ পুত্ৰ আছিল ইলিয়েজৰ।

ইলিয়াজৰৰ পুত্ৰ আছিল পীনহচ।

পীনহচৰ পুত্ৰ আছিল অবীচুৰা

51 অবীচুৰাৰ পুত্ৰ আছিল বুক্কী।

বুক্কীৰ পুত্ৰ আছিল উজ্জী।

উজ্জীৰ পুত্ৰ আছিল জৰহীয়া।

52 জৰহীয়াৰ পুত্ৰ আছিল মৰায়ো।

মৰায়োতৰ পুত্ৰ আছিল অমৰিয়া।

অমৰিয়াৰ পুত্ৰ আছিল অহীচুব।

53 অহীচুবৰ পুত্ৰ আছিল চদোক।

চদোকৰ পুত্ৰ আছিল অহীমাচ।

54 তলত উল্লেখিত ঠাইসমূহ হাৰোণৰ বংশধৰ সকললৈ নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছিল। কহাতীয়া গোষ্ঠীসকলৰ বাবে। চিঠি খেলৰ যোগেদি তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰথম ঠাই নিৰ্ধাৰণ কৰা: 55 তেওঁলোকক যিহূদা দেশৰ হিষ্বাণ আৰু তাৰ চাৰিওফালৰ চৰণীয়া ঠাই দিয়া হ'ল। 56 কিন্তু সেই নগৰৰ পথাৰ আৰু চাৰিওফালৰ গাওঁবোৰ যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেবক দিয়া হ'ল।

57 হাৰোণৰ বংশধৰসকলক হিষ্বাণ দিয়া হৈছিল- যিখন এখন আশ্ৰয়-নগৰ আছিল, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে লিব্বা, যতীৰ, আৰু ইষ্টমোৰা, 58 চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে হীলেন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে দবীৰ দিয়া হ'ল।

59 হাৰোণৰ বংশধৰ সকলক চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে আচন আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে বোঁচেমচো দিয়া হ'ল। 60 বিন্যামীন জাতিৰ পৰা তেওঁলোকক চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে গেবা, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অল্লেম, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অনাথো দিয়া হ'ল। কহাতীয়া গোষ্ঠীৰ লোকসকলে সৰ্বমুঠ তেৰখন নগৰ পাইছিল।

61 কহাতৰ অৱশিষ্ট বংশধৰ সকলক মনচিৰ আধা জাতিৰ পৰা চিঠি খেলাই দহখন নগৰ দিয়া হ'ল। 62 গেৰ্চোমৰ বংশধৰসকলক তেওঁলোকৰ বিভিন্ন গোষ্ঠী অনুসাৰে ইচাখৰ গোষ্ঠীৰ, আচৰ গোষ্ঠীৰ, নগুলাী গোষ্ঠীৰ, আৰু বাচানত থকা মনচিৰ গোষ্ঠীৰ পৰা তেৰখন নগৰ দিয়া হ'ল।

63 মৰাৰীৰ বংশধৰ সকলক বিভিন্ন গোষ্ঠী অনুসাৰে বুবেণ জাতিৰ, গাদ জাতিৰ, আৰু জব্বলুন জাতিৰ পৰা, চিঠি খেলাই বাৰখন নগৰ দিয়া হ'ল। 64 এইদৰে ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে লেবীয়াসকলক চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে এইবোৰ নগৰ দিলে। 65 তেওঁলোকে যিহূদা, চিমিয়োন, বিন্যামীনৰ লোকসকলৰ জাতিৰ পৰা, চিঠি খেলাই ওপৰত লিখা নগৰবোৰ তেওঁলোকক দিলে।

66 কিছুমান কহাত গোষ্ঠীৰ লোকসকলক ইফ্ৰয়িম জাতিৰ পৰা নগৰবোৰ দিয়া হ'ল। 67 তেওঁলোকক চিখিম*, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে ইফ্ৰয়িমৰ পৰ্বতীয়া দেশ, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে গেজৰ, 68 চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে যকমিয়াম, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে বোঁ-হোৰোণ, 69 চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অয়ালোন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে গা-ৰিষ্মোন দিয়া হ'ল।

70 কহাতৰ অৱশিষ্ট গোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ বাবে মনচিৰ আধা জাতিৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অনেৰ, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে বিলিয়ম দিয়া হ'ল।

71 গেৰ্চোমৰ বংশধৰ সকলক মনচিৰ গোষ্ঠীৰ আধা জাতিৰ পৰা, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে বাচানত থকা গোলন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অষ্টাৰো দিয়া হ'ল। 72 ইচাখৰ জাতিৰ পৰা গেৰ্চোম বংশধৰ লোকসকলে চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে কেদচ, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে দাবৰা, 73 চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে ৰমো, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে আনেম পাইছিল।

* 6 অধ্যায়:67 চিখিম এখন আশ্ৰয়-নগৰ

74 আচেৰ জাতিৰ পৰা তেওঁলোক চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে মিচাল, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে অশ্বোন 75 চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে হুকোক, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে ৰহোৰ পাইছিল। 76 নগালী জাতিৰ পৰা তেওঁলোকে চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে গালীলত থকা কেন্দচ, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে হস্মান, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে কিৰিয়াথয়িম পাইছিল।।

77 লেবীয়াসকলৰ অৱশিষ্ট, মৰাৰীৰ বংশধৰ সকলক জব্বলুন জাতিৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে ৰিস্মোন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে তাবোৰ দিয়া হ'ল। 78-79 তেওঁলোকক ৰূবেণ জাতিৰ পৰা যিৰীহোত থকা যৰ্দ্দন নদীৰ আন দিশৰ পূব পাৰত থকা চৰণীয়া ঠায়েৰে সৈতে মৰুভূমিত থকা বেচৰ, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে যফা, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে কদ্দেমো, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে মেফা দিয়া হ'ল।

80 গাদ জাতিৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে গিলিয়দত থকা ৰমো, চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে মহনয়িম, 81 চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে হিচবোন, আৰু চৰণীয়া ঠায়ে সৈতে যাজেৰ দিয়া হ'ল।

7 অধ্যায়

1 ইচাখৰৰ চাৰি জন পুত্ৰ আছিল; তেওঁলোক হ'ল, তোলা, পুৰা, য়াচুব, আৰু চিম্বেৰাণ। 2 তোলাৰ পুত্ৰ সকল হ'ল, উজ্জী, ৰফায়া, যিৰীয়েল, যহময়, যিকচম, আৰু চম্বুৱেল। এওঁলোক পুৰুষপুৰুষৰ পৰা অহা বংশৰ মূল মানুহ। এয়াই হ'ল, তোলাৰ বংশ। তেওঁলোক শক্তিশালী আৰু সাহিয়াল আছিল, দায়ুদৰ সময়ত তেওঁলোকৰ সংখ্যা বাইশ হাজাৰ ছশ জন আছিল। 3 উজ্জীৰ পুত্ৰ যিঅৰহিয়া, যিঅৰহিয়াৰ পুত্ৰ মীখায়েল, ওবদিয়া, যোৰেল, আৰু যিচিয়া, এই পাঁচ জনৰ সকলোৰেই নিজ গোষ্ঠীৰ নেতা আছিল।

4 তেওঁলোকৰ সৈতে পিতৃ-বংশৰ জাতি অনুসাবে যুদ্ধৰ বাবে ছয়টিৰশ হাজাৰ সৈন্য আছিল। তেওঁলোকৰ বহুতো ডাৰ্যা আৰু সন্তান আছিল। 5 পুৰুষপুৰুষৰ জাতিৰ তালিকা অনুযায়ী ইচাখৰৰ জাতিৰ ভিতৰত তেওঁলোকৰ সাতশী হাজাৰ যুদ্ধাৰু আছিল।

6 বেলা, বেখৰ, আৰু যিদীয়েল; এই তিনি জন আছিল বিন্যামীনৰ পুত্ৰ। 7 বেলাৰ পাঁচ জন পুত্ৰ হ'ল, ইচবোন, উজ্জী, উজ্জীয়েল, যিৰীমো, আৰু ঈৰী। তেওঁলোক নিজৰ গোষ্ঠীৰ মূল ব্যক্তি আৰু সৈনিক আছিল। পুৰুষপুৰুষৰ তালিকা অনুযায়ী তেওঁলোকৰ যুদ্ধাৰুৰ সংখ্যা বাইশ হাজাৰ চৌটিৰশ জন আছিল।

8 জনীৰা, যোৱাচ, ইলীয়েজৰ, ইলিয়োঐনয়, অশ্বৰী, যিৰোমো, অবিয়া, অনাথো, আৰু আলেম; এই সকলো বেখৰৰ সন্তান। 9 তালিকাত দিয়া গোষ্ঠীৰ সংখ্যা অনুযায়ী বিশ হাজাৰ দুশ পৰিয়ালৰ নেতা আৰু যুদ্ধাৰু লোক আছিল। 10 যিদীয়েলৰ পুত্ৰ বিলহন। বিলহনৰ পুত্ৰ যিযূচ, বিন্যামীন, অহূদ, কনানা, জেথন, তৰ্চীচ, আৰু অহীচহৰ।

11 এই সকলো যিদীয়েলৰ সন্তান। তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীৰ তালিকা অনুযায়ী সোঁতৰ হাজাৰ দুশ নেতা আৰু সৈনিকৰ কাৰ্যৰ বাবে উপযুক্ত যুদ্ধাৰু লোক আছিল। 12 চুল্লীম আৰু হুল্লীম ঈৰৰ বংশৰ আছিল আৰু অহেৰৰ বংশৰ আছিল হুল্লীম

13 নগালীৰ পুত্ৰ যহচীয়েল, গনী, য়েচৰ, আৰু চম্বুম। এই লোকসকল আছিল বিলহাৰ নাতি ল'ৰা।

14 অশ্বৰীয়েলৰ পুত্ৰ আছিল মনচি। অশ্বীয়েলৰ অৰামীয়া উপপল্লীয়ে তেওঁক জন্ম দিছিল। তেওঁ গিলিয়দৰ পিতৃ মাখীৰকো জন্ম দিছিল। 15 মাখীৰে হুল্লীম আৰু চুল্লীমৰ বংশৰ পৰা এগৰাকী যুৱতীক ডাৰ্যা ৰূপে গ্ৰহণ কৰিছিল। তেওঁৰ এগৰাকী ভনীয়েকৰ নাম আছিল মাখা। মনচিৰ আন বংশধৰ আছিল চলফাদ, চলফাদৰ কেৱল জীয়েকহে আছিল। 16 মাখীৰৰ ডাৰ্যা মাখাই এটি পুংৰ প্ৰসৰ কৰি তেওঁৰ নাম পেৰচ ৰাখিলে, পেৰচৰ ভায়েকৰ নাম চেৰচ, আৰু চেৰচৰ পুত্ৰ সকলৰ নাম উলম আৰু ৰেকম।

17 উলমৰ পুত্ৰ বদান। এওঁলোক মনচিৰ নাতি মাখীৰৰ পুত্ৰ গিলিয়দৰ সন্তান আছিল। 18 গিলিয়দৰ ভনীয়েক হস্মোলেকতে ইছোদ, অবিয়াচৰ, আৰু মহলাক প্ৰসৰ কৰিলে। 19 আৰু চমীদাৰ পুত্ৰ অশ্বিয়ন, চেখম, লিকহী, আৰু অনীয়াম।

20 তলত উল্লেখিত সকল ইশ্বৰয়িমৰ বংশৰ লোকসকল:

ইশ্বৰয়িমৰ পুত্ৰ চুখেলহ,

চুখেলহৰ পুত্ৰ বেৰদ,

বেৰদৰ পুত্ৰ তহা,

তহতৰ পুত্ৰ ইলিয়াদা,

ইলিয়াদাৰ পুত্ৰ তহা,

21 তহতৰ পুত্ৰ যাবদ,

যাবদৰ পুত্ৰ চুখেলহ। যেতিয়া এজৰ আৰু ইলিয়দে গাতৰ লোকসকলৰ পশু চূৰ কৰিবলৈ আহিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকক গাতৰ লোকসকলে নগৰত বধ কৰিছিল। 22 তেওঁলোকৰ পিতৃ ইশ্বৰয়িমে বহুত দিনলৈকে তেওঁলোকৰ বাবে শোক কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ ভাই সকলে তেওঁক শান্তনা দিবলৈ আহিছিল।

23 তেওঁ নিজৰ ডাৰ্যাৰ লগত শয়ন কৰিলে। তেওঁ গৰভবতী হৈ এটি পুংৰ প্ৰসৰ কৰিলে। তেওঁলোকৰ ঘৰত সেই সময়ত অমঙ্গল ঘটিছিল কাৰণে ইশ্বৰয়িমে তাৰ নাম ৰবীয়া* ৰাখিলে। 24 তেওঁৰ জীয়েকৰ নাম আছিল চেৰা। চেৰাই ওপৰ আৰু তল বোৱা-হোৱোণ আৰু উজ্জেন চেৰা নিৰক্ষাণ কৰিছিল।

25 ৰবীয়াৰ পুত্ৰ আছিল ৰেফহ।

ৰেফহৰ পুত্ৰ আছিল ৰেচফ।

ৰেচফৰ পুত্ৰ আছিল তেলহ।

* 7 অধ্যায়:23 ৰবীয়া অমঙ্গল

তেলহৰ পুত্ৰ আছিল তহন।

26 তহনৰ পুত্ৰ আছিল লদন।

লদনৰ পুত্ৰ আছিল অক্ষীহুদ।

অক্ষীহুদৰ পুত্ৰ আছিল ইলীচামা।

27 ইলীচামাৰ পুত্ৰৰ আছিল নূন।

নূনৰ পুত্ৰৰ আছিল যিহোচুৰা।

28 তেওঁলোকে বোঁএল আৰু তাৰ চাৰিওফালৰ গাওঁ অধিকাৰ কৰি তাতে বসবাস কৰিছিল। তেওঁলোকে পূবদিশে নাৰণ, পশ্চিমদিশে গেজৰ আৰু তাৰ গাওঁসমূহ, চিখিম আৰু তাৰ গাওঁসমূহ, অহিয়া আৰু তাৰ গাওঁসমূহলৈকে বিস্তাৰিত হৈছিল। 29 মনচিৰ সীমাত বোঁএল আৰু তাৰ গাওঁসমূহ, তানক আৰু তাৰ গাওঁসমূহ, মগিন্দো আৰু তাৰ গাওঁসমূহৰ লগতে দোৰ আৰু তাৰ গাওঁসমূহ। এইবোৰ ঠাইত ইশ্বায়েলৰ পুত্ৰৰ যোচেফৰ বংশৰ লোকসকলে বাস কৰিছিল।

30 আচেৰৰ পুত্ৰ যিমা, যিচবা, যিচবি, বৰীয়া আৰু তেওঁলোকৰ ভনীয়েক চেৰহ আছিল। 31 বৰীয়াৰ পুত্ৰ হেবৰ আৰু মঙ্কিয়েল। এওঁ বিৰাজিতৰ পিতৃ আছিল। 32 হেবৰৰ পুত্ৰ যফলেট, চেমেৰ, আৰু থোথম। এওঁলোকৰ চুৰা নামেৰে ভনী আছিল।

33 যফলেটৰ পুত্ৰ পাচক, বিমহল, আৰু অশ্ব। এওঁলোক যফলেটৰ সন্তান। 34 যফলেটৰ ভায়েক চেমৰৰ পুত্ৰসকল: ৰহগা, যিহুৰা, আৰু আৰাম। 35 চেমৰৰ ভায়েক হেলমৰ পুত্ৰসকল: চোফহ, যিমা চেলচ, আৰু আমল।

36 চোফহৰ পুত্ৰ চূহ, হৰণেফৰ, চূৰাল, বেৰী, আৰু যিম্বা, 37 বেৰচ, হোদ, চম্মা, চিলচা, ষিৎৰণ, আৰু বেৰা। 38 যেথৰৰ পুত্ৰক যিফুল্লি, পিঙ্গা, আৰু অৰা।

39 উম্মাৰ বংশধৰসকল হ'ল আৰহ, হনীয়েল, আৰু ৰিচিয়া। 40 এই সকলো আচেৰৰ বংশধৰ আছিল। এওঁলোক গোষ্ঠীৰ মূল ব্যক্তি, পৰিয়ালৰ নেতা, বিশিষ্ট লোক, যুদ্ধাৰু, আৰু নেতাসকলৰ মাজত প্ৰধান আছিল। তেওঁলোকৰ গণনাৰ তালিকা অনুসৰি যুদ্ধৰ বাবে ছাবিশ হাজাৰ উপযুক্ত সৈনিক আছিল।

8 অধ্যায়

1 বিনামীনৰ পাঁচ জন পুত্ৰ, তেওঁৰ প্ৰথম পুত্ৰ বেলা, তাৰ পাছত অচবেল, অহৰহ, 2 নোহা, আৰু ৰাফা। 3 বেলাৰ পুত্ৰ অন্দৰ, গেৰা, অবীহুদ, 4 অবীচুৰা, নামন, অহোহ, 5 গেৰা, চফুফন, আৰু হুৰম।

6 এওঁলোক এহুদৰ বংশৰ লোক, এওঁলোক গেৰাৰ গোষ্ঠীৰ মূৰব্বী আছিল, মানহতলৈ যাবলৈ বাধ্য কৰা লোক এওঁলোক: 7 নামন, অহিয়া, আৰু গেৰা। তেওঁলোকৰ যাংৰাত গেৰাই নেতৃত্ব দিছিল। গেৰাৰ পুত্ৰ উজ্জা আৰু অহীহুদ।

8 চহৰযিমে তেওঁৰ ডাৰ্যা হুচীম আৰু বাৰাক ত্যাগ কৰাৰ পাছত, চহৰযিম মোৰাব দেশত তেওঁৰ সন্তান সকলৰ পিতৃ হ'ল। 9 তেওঁৰ ডাৰ্যা হোদচৰ পৰা জন্ম হোৱা পুত্ৰ যোবব, চিবিয়া মেচা, আৰু মঙ্কমৰ তেওঁ পিতৃ হ'ল। 10 যিযুচ, চিবিয়া, আৰু মিৰমা। এওঁলোক তেওঁৰ পুত্ৰ আছিল আৰু তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীৰ নেতা আছিল। 11 ইতিমধ্যে তেওঁ হুচীমে জন্ম দিয়া পুত্ৰ অবীচুৰ আৰু ইল্লালৰ পিতৃ হ'ল।

12 ইল্লালৰ পুত্ৰ এৰব, মিচয়ম, আৰু চেমদ, তেৰেই ওনো আৰু চাৰিওফালৰ গাৰেঁসৈতে লোদৰ নিৰক্ষাণ কৰিছিল, 13 তাত বৰীয়া আৰু চেমাও আছিল। তেওঁলোক অয়ালোন নিবাসী গোষ্ঠীৰ প্ৰধান লোক, যি জনে গাত নিবাসীসকলক বাহিৰ কৰি দিছিল।

14 এওঁলোক বৰীয়াৰ পুত্ৰ:

অহিয়া, চাচক, যিৰেমো,

15 জবদিয়া অৰদ, এদৰ,

16 মীখায়েল, যিঙ্গা, আৰু যোহা,

17-18 এওঁলোক ইল্লালৰ পুত্ৰ:

জবদিয়া, মচমম, হিন্ধী, হেবৰ,

যিচমৰয়, যিজলিয়া, আৰু যোবব,

19-21 এওঁলোক চিমিয়ীৰ পুত্ৰ:

যাকীম, জিখৰী, জশী,

ইলীএনয়, চিলথয়, ইলীয়েল,

অদায়া, বৰায়া, আৰু চিম্ব।

22-25 এওঁলোক চাচকৰ পুত্ৰ:

যিঙ্গন, এৰব, ইলীয়েল,

অশ্বেল, জিখৰী, হানন,

হননিয়া, এলম, অত্তোথিয়া,

যিফদিয়া আৰু পনূবেল,

26-27 এওঁলোক যিৰোহমৰ পুত্ৰ:

চমচৰয়, চহৰিয়া, অথলিয়া,

যৰেচিয়া, এলিয়া, আৰু জিখৰী,

28 এওঁলোক যিৰুচালেমত বাস কৰা লোকসকলৰ বংশৰ প্ৰধান লোক আৰু নেতা আছিল।

29 গিৰিয়োনৰ পিতৃ যিযীয়েল গিৰিয়োনত বাস কৰিছিল; তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম মাথা আছিল। 30 তেওঁৰ প্ৰথমে জন্মা পুত্ৰ আশোন, তাৰ পাছত চূৰ, কীচ, বাল, নাদব, 31 গদোৰ, অহিয়ো, আৰু জেখৰ।

32 আন এজন যিৰীয়েলৰ পুত্ৰ মিক্ৰোত, মিক্ৰোতৰ পুত্ৰ চিমিয়া। তেওঁলোকে নিজৰ সম্বন্ধীয় সকলৰ ওচৰতে যিৰূচালেমত বাস কৰিছিল। 33 নেৰৰ পুত্ৰ কীচ আছিল।

কিচৰ পুত্ৰ চৌল আছিল।

চৌলৰ পুত্ৰ যোনাতন, মন্কীচুৰা, অবীনাদব, আৰু ইব্বাল। 34 যোনাতনৰ পুত্ৰ মৰীব-বাল।

মৰীব-বালৰ পুত্ৰ মীথা আছিল।

35 মীথাৰ পুত্ৰ পীথোন, মেলক, তৰেয়া, আৰু আহজ। 36 আহজৰ পুত্ৰ যিহোৱদা।

যিহোৱদাৰ পুত্ৰ আলোমো, অজমাৰা, আৰু যিষ্বী।

যিষ্বীৰ পুত্ৰ মোচা।

37 মোচাৰ পুত্ৰ বিনিয়া। বিনিয়াৰ পুত্ৰ ৰাফা। ৰাফাৰ পুত্ৰ ইলিয়াচা। ইলিয়াচাৰ পুত্ৰ আচেল।

38 আচেলৰ ছয় জন পুত্ৰ আছিল: অজ্বীকাম, বোথৰু, ইশ্মায়েল, চিয়ৰিয়া, ওবদিয়া, আৰু হানন। এওঁলোক সকলো আচেলৰ সন্তান। 39 আচেলৰ ভায়েক এচেকৰ প্ৰথম পুত্ৰ উলম, দ্বিতীয় যিযু, আৰু তৃতীয় ইলীফেলট। 40 উলমৰ পুত্ৰসকল যুদ্ধাৰু আৰু ধনুৰুৰ আছিল। তেওঁলোকৰ বহুতো পুত্ৰ আৰু নাতি ল'ৰা আছিল, সবৰুঠ এশ পঞ্চাশ জন। এই সকলো লোকেই বিন্যামীনৰ বংশৰ আছিল।

9 অধ্যায়

যিৰূচালেম নিবাসীসকলৰ তালিকা। চৌলৰ বংশাৱলী।

1 ইশ্মায়েলৰ সকলো বংশাৱলী লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল। তেওঁলোকে ইশ্মায়েলৰ ৰজাসকলৰ পুস্তকত এই বংশাৱলীবোৰ লিপিবদ্ধ কৰি ৰাখিছিল। যিহূদাৰ লোকসকলক নিজৰ পাপৰ কাৰণে বাৰিলাই বন্দী কৰি নিয়া হৈছিল। 2 তেওঁলোকৰ নগৰত পুনৰ প্ৰথমবাৰ বাস কৰা কিছুমান লোক হ'ল ইশ্মায়েলীয়াসকল, পুৰোহিতসকল, লেবীয়াসকল, আৰু মন্দিৰৰ দাস সকল। 3 যিহূদা, বিন্যামীন, ইশ্বয়িম আৰু মনচিৰ বংশৰ কিছুমান লোক যিৰূচালেমত বাস কৰিছিল।

4 বাস কৰা লোকসকলৰ লগত বানিৰ পুত্ৰ ইশ্বীয়, ইশ্বীয়ৰ পুত্ৰ অশ্ৰীয়, অশ্ৰীয়ৰ পুত্ৰ অশ্বীহূদ, অশ্বীহূদৰ পুত্ৰ উথয়ৰ লগতে যিহূদাৰ পুত্ৰ পেৰচৰ বংশৰ কিছুমান লোকক অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল। 5 টালোনীয়াসকলৰ মাজৰ প্ৰথমে জন্ম হোৱা অচায়া আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল। 6 জেৰহৰ বংশৰ লোকসকলৰ মাজৰ যুৱেল। তেওঁলোকৰ বংশৰ লোকসকলৰ সংখ্যা ছশ নৈৰেই জন আছিল।

7 বিন্যামীনৰ বংশৰ লোকসকলৰ মাজৰ হচ্চুৱাৰ পুত্ৰ হোদবিয়া, হোদবিয়াৰ পুত্ৰ মচুমম, মচুমমৰ পুত্ৰ চম্ম। 8 তাত যিৰোহমৰ পুত্ৰ যিবনিয়াও আছিল। যিবনিয়াৰ পুত্ৰ বুৱেল, বুৱেলৰ পুত্ৰ চফটিয়া, চফটিয়াৰ পুত্ৰ মচুমম, মচুমমৰ পুত্ৰ মিক্ৰী, মিক্ৰীৰ পুত্ৰ উজ্জী, আৰু উজ্জীৰ পুত্ৰ এলা আছিল। 9 তেওঁলোকৰ সম্বন্ধীয় বংশাৱলীৰ তালিকা অনুসাৰে লোকৰ সংখ্যা আছিল, নশ ছাপন্ন জন। এই সকলো লোক নিজৰ বংশৰ নেতৃত্বত আছিল।

10 পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ যিদয়া, যিহোয়াৰীব, আৰু যানীন; 11 অহীটুৱৰ পুত্ৰ মৰাযোত, মৰাযোতৰ পুত্ৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ মচুমম, মচুমমৰ পুত্ৰ হিন্দিয়া, হিন্দিয়াৰ পুত্ৰ অজৰিয়া ঈশ্বৰৰ গৃহৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ আছিল।

12 মন্কীয়াৰ পুত্ৰ পচহৰ, পচহৰৰ পুত্ৰ যিৰিহোম, যিৰিহোমৰ পুত্ৰ অদায়া আছিল। ইশ্বৰৰ পুত্ৰ মচিম্মেনীত, মচিম্মেনীতৰ পুত্ৰ মচুমম, মচুমমৰ পুত্ৰ যহজেৰা, যহজেৰাৰ পুত্ৰ আদিয়েল, আদিয়েলৰ পুত্ৰ মাচয়ো আছিল। 13 তেওঁলোকৰ সম্পৰ্কীয় গোষ্ঠীৰ নেতৃত্বত যি সকল আছিল, তেওঁলোকৰ সংখ্যা এক হাজাৰ সাত শ ষাঠি জন। তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ গৃহত কাম কৰাৰ বাবে অতি সক্ষম লোক আছিল।

14 লেবীয়াসকলৰ মাজৰ মৰাৰীৰ বংশত জন্ম হোৱা হবিয়াৰ পুত্ৰ অজ্বীকাম, অজ্বীকামৰ পুত্ৰ হচ্চুব, হচ্চুবৰ পুত্ৰ চময়া আছিল। 15 তাত বকবঙ্কৰ, হেৰু, গালল, আচাফৰ পুত্ৰ জিখৰী, জিখৰীৰ নাতি মীথাৰ পুত্ৰ মতনিয়াও আছিল। 16 ইলকানাৰ পুত্ৰ আচা, আচাৰ পুত্ৰ বেৰেথিয়া আৰু যিদুথনৰ পুত্ৰ গালল, গাললৰ পুত্ৰ চময়া, চময়াৰ পুত্ৰ ওবদিয়াও নটোফাতীয়াসকলৰ গাওঁসমূহত বাস কৰিছিল।

17 দুৱৰীসকল চম্ম, অঙ্কুব, টলমোন, অহীমন, আৰু তেওঁলোকৰ বংশৰ লোকসকল। চম্ম তেওঁলোকৰ নেতা আছিল। 18 তেওঁলোক আগৰ পৰা লেবী বংশৰ ছাউনিৰ পূৰ্বদিশে ৰাজদুৱাৰত থিয় হৈ পহৰা দিছিল। 19 কোৰহৰ পুত্ৰ অবিয়াচফ, অবিয়াচফ পুত্ৰ কোৰি, কোৰিৰ পুত্ৰ চম্ম, আৰু তেওঁৰ পিতৃ বংশত কোৰহীয়া ভাইসকল আছিল। মন্দিৰৰ কামত নিযুক্ত আৰু তম্বুৰ দুৱাৰৰ ৰথীয়া আছিল। কেৱল তেওঁলোকৰ বংশৰ লোকেই যিহোৱা থকা ঠাইৰ প্ৰবেশস্থানৰ ৰথীয়া হৈছিল।

20 পূৰ্বে ইলিয়াজৰৰ পুত্ৰ পীনহু তেওঁলোকৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ আছিল, আৰু যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছিল। 21 মেচেলিয়ামৰ পুত্ৰ জখৰিয়া “সাক্ষাত কৰা তম্বুৰ” দুৱাৰ ৰথীয়া আছিল।

22 যি সকল লোকক দুৱাৰ ৰাখিলাই দুৱৰীস্বৰূপে মনোনীত কৰা হৈছিল তেওঁলোকৰ সংখ্যা সবৰুঠ দুশ বাৰ জন। এওঁলোকৰ গাঁৱৰ নাম জনৱসতি লিপিবদ্ধ কৰোঁতে লিখা হৈছিল। দায়ুদ আৰু চম্মবেল দৰ্শকে তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ ভিত্তিত তেওঁলোকক কামত নিযুক্ত কৰিছিল। 23 সেয়ে তেওঁলোকে আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ আৰাধনাৰ দুৱাৰত ৰথীয়াৰ কাম কৰিছিল। 24 দুৱৰীসকলক পূব, পশ্চিম, উত্তৰ, আৰু দক্ষিণ, এই চাৰিও দিশত নিযুক্ত কৰা হৈছিল।

25 তেওঁলোকৰ গাঁৱত থকা ডাইসকল সাত দিনৰ মূৰত পালৰুৰে ঘূৰি আহিব লগা হৈছিল। 26 কিন্তু চাৰিজন পৰধান লেবীয়া দুৱৰী আছিল, তেওঁলোক নিযুক্ত হৈ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কোঠাবোৰৰ আৰু ভঁৰালবোৰৰ ৰখীয়া নিযুক্ত হৈছিল। 27 তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ চাৰিওফালে ৰাতি অতিবাহিত কৰিছিল, কাৰণ গৃহ ৰখিবলৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত দ্বায়ীত্ব আছিল। তেওঁলোকে প্ৰতি ৰাতিপুৱা দুৱাৰ মেলিব পাৰিছিল।

28 তেওঁলোকৰ কিছুমান লোক মন্দিৰৰ আছিল। পাতিৰ অধ্যক্ষ আছিল; যেতিয়া তেওঁলোকে সেইবোৰ বাহিৰলৈ আনিছিল বা ভিতৰলৈ নিছিল তেতিয়া গণনা কৰিছিল। 29 তেওঁলোকৰ কিছুমান লোকক আহিলাপাতি, পবিংৰ স্থানৰ সকলো পাংৰ, মিহি আটাগুড়ি, দৰাফাৰস, তেল, ধূপ, আৰু মচলা আদি সকলো বস্তু তত্ত্বাৱধান কৰিবলৈও নিযুক্ত কৰা হৈছিল।

30 পুৰোহিতসকলৰ কিছুমান পুত্ৰই মচলা মিহলি কৰিছিল। 31 লেবীয়াসকলৰ মাজত কোৰহীয়া চন্মৰ পৰথম পুংৰ মতিথিয়া উাসৰুগৰ বাবে পৰম্বত কৰা পিঠাৰ তত্ত্বাৱধান কৰোঁতা হিচাবে নিযুক্ত আছিল। 32 তেওঁলোকৰ ডায়েকসকলৰ মাজত কহাতৰ বংশৰ কিছুমান লোক পৰত্যেক বিশ্ৰাম-বাৰত দৰশন-পিঠা যুগুত কৰিবলৈ নিযুক্ত আছিল।

33 গায়কসকল আৰু লেবীয়াসকলৰ পৰিয়ালৰ মূল মানুহ দিনে-ৰাতিয়ে নিযুক্ত কৰি দিয়া দ্বায়ীত্ব বহন কৰিছিল, সেয়ে যেতিয়া তেওঁলোক নিজৰ কামৰ পৰা মুক্ত হয়, তেতিয়া তেওঁলোক পবিংৰ স্থানত থকা কোঠাবোৰত থাকিছিল। 34 লেবীয়াসকলৰ মাজত পৰিয়ালৰ নেতাসকলৰ তালিকা বংশাৱলীত লিপিবদ্ধ কৰা আছিল। তেওঁলোক যিৰুচালেমত বাস কৰিছিল।

35 গিৰিয়োনৰ পিতৃ যিথীয়েল, তেওঁৰ ডাৰাৰ নাম মাথা। তেওঁলোক গিৰিয়োনত বাস কৰিছিল। 36 তেওঁৰ পৰম্বতে জন্ম হোৱা পুংৰ আন্দোন, তাৰ পাছত চূৰ, কীচ, বাল, নেৰ, নাদব, 37 গদোৰ, অহিয়া, জখৰিয়া, আৰু মিক্ৰো। 38 মিক্ৰোতৰ পুত্ৰ চিমিয়াম। তেওঁলোকেও নিজৰ ডায়েকসকলৰ ওচৰত যিৰুচালেমত বাস কৰিছিল।

39 নেৰৰ পুত্ৰ কীচ,

কীচৰ পুত্ৰ চৌল,

চৌলৰ পুত্ৰ যোনাথন, মন্কীচুৱা, অবীনাদব আৰু ইচবাল,

40 যোনাথনৰ পুত্ৰ মাৰীব-বাল,

মাৰীব-বালৰ পুত্ৰ মীথা,

41 মীথাৰ পুত্ৰ পীথোন, মেলক, তহৰয়া, আৰু আহজ,

42 আহজৰ পুত্ৰ যৰা,

যৰাৰ পুত্ৰ অলেম, অজমাৰ, আৰু যিম্বী,

যিম্বীৰ পুত্ৰ মোচা,

43 মোচাৰ পুত্ৰ বিনিয়া,

বিনিয়াৰ পুত্ৰ ৰফায়া,

ৰফায়াৰ পুত্ৰ ইলিয়াচা,

ইলিয়াচাৰ পুত্ৰ আচেল,

44 আচেলৰ ছয় জন পুত্ৰ আছিল, তেওঁলোকৰ নাম অঞ্জৰীকাম, বোখৰু, ইশ্মায়েল, চিয়ৰিয়া, ওবদিয়া, আৰু হানন।

10 অধ্যায়

চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ মৃত্যু।

1 পলেষ্ঠীয়াসকলে ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ইশ্বায়েলৰ সকলো লোক পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাল, আৰু অনেক লোকৰ মৃত্যু হৈ গিলবোৱা পৰ্যন্ত পৰিল। 2 পলেষ্ঠীয়াসকলে চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক পাছে পাছে খেদি গৈ, চৌলৰ পুংৰ যোনাথনক, অবীনাদবক, আৰু মন্কীচুৱাক বধ কৰিলে। 3 চৌলৰ বিৰুদ্ধে যোৰ যুদ্ধ হ'ল, আৰু ধনুৰুৰসকলে তেওঁক আগচি ধৰিলে। ধনুৰুৰসকলৰ কাৰণে তেওঁ ৰাসযুক্ত হ'ল।

4 তাৰ পাছত চৌলে তেওঁৰ অশ্বৰবাহকক ক'লে, “তোৰ তৰোৱাল উলিয়াই তাৰে মোক খোঁচ। নহলে, এই অচুন্নাইত আহি মোক অপব্যৱহাৰ কৰিব।” কিন্তু তেওঁৰ অশ্বৰবাহকক মাস্তি নহ'ল, কাৰণ তেওঁ অতিশয় ভয়ত আছিল। সেয়ে চৌলে নিজৰ তৰোৱাল লৈ তাৰ ওপৰত পৰিল।

5 যেতিয়া তেওঁৰ অশ্বৰবাহকক দেখিলে চৌলৰ মৃত্যু হ'ল; তেতিয়া তেওঁৰ অশ্বৰবাহককও তেওঁৰ দৰে নিজৰ তৰোৱালৰ ওপৰত পৰি মৰিল। 6 এইদৰে চৌল, তেওঁৰ তিনি জন পুংৰ, আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো সদস্যসকলৰো একে-লগে মৃত্যু হ'ল।

7 যেতিয়া ইশ্বায়েলৰ লোক সকলে সমথল ঠাইলৈ আহি দেখিলে যে, তেওঁলোক পলাইছে আৰু চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ মৃত্যু হ'ল; তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ নগৰবোৰ এৰি পলাল। তাৰ পাছত পলেষ্ঠীয়াসকলে আহি সেইবোৰ ঠাইত বাস কৰিলে। 8 পিছদিনা পলেষ্ঠীয়াসকলে বধ কৰা লোকসকলৰ সাজ সোলোকাই ল'বলৈ আহি, গিলবোৱা পৰ্যন্ত চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ মৃত-দেহ পৰি থকা পালে।

9 তেতিয়া তেওঁলোকে চৌলৰ সাজ সোলোকালৈ আৰু তেওঁৰ মূৰ লৈ, নিজৰ দেৱতাবোৰক আৰু লোকসকলক বাতৰি জনাবৰ বাবে, পলেষ্ঠীয়াসকলৰ দেশত সকলো ফালে বাৰতাৰাহক পঠাই দিলে। 10 তেওঁলোকে চৌলৰ যুদ্ধৰ সাজ তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ মন্দিৰত ৰাখিলে, আৰু তেওঁৰ মূৰ দাগোনৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত আৰি থলে।

11 যেতিয়া যাবেক গিলিয়দৰ সকলো লোকে পলেষ্ঠীয়াসকলে চৌললৈ কৰা সেই কৰ্মৰ বাতৰি পালে, 12 তেতিয়া তেওঁলোকৰ সকলো যুদ্ধাৰু লোকে গৈ চৌল আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলৰ মৃত-দেহবোৰ যাবেকলৈ লৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকৰ অস্তি যাবেকত থকা ওক গছৰ তলত পুতি হ'ল, আৰু সাত দিন লঘোন দিলে।

13 চৌল যিহোৱাৰ অবিশ্বাসী হোৱাৰ বাবে এইদৰে মৃত্যু হ'ল। তেওঁ যিহোৱাৰ আজ্ঞা বোৰ পালন নকৰিলে, কিন্তু পৰামৰ্শ লবলৈ মৃতলোকৰ লগত কথা পতা লোকৰ ওচৰলৈ গৈছিল। 14 তেওঁ যিহোৱাৰ পৰা মাৰ্গ পৰদৰ্শনৰ বাবে পৰাৰ্থনা কৰা নাছিল। সেয়ে যিহোৱাই তেওঁক মাৰিলে আৰু ৰাজ্যকো কাটি লৈ যিচয়ৰ পুংৰ দায়ূদক দিলে।

11 অধ্যায়

গোটেই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত দায়ূদ ৰজা হোৱা। তেওঁৰ বীৰসকলৰ তালিকা।

1 তাৰ পাছত গোটেই ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে হিষ্ৰাণত দায়ূদৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “চাওক, আমি আপোনাৰ মাংস আৰু আপোনাৰ হাড়। 2 আগেয়ে যেতিয়া চৌল আমাৰ ওপৰত ৰজা আছিল, তেতিয়া আপুনিয়েই ইশ্বায়েলৰ সৈন্যসকলক নেতৃত্ব দিছিল। আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনাক কৈছিল, ‘তুমি মোৰ ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ ৰথীয়া হবা, আৰু তুমি মোৰ ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ ওপৰত শাসনকৰ্ত্তা হ'বা।’ ” 3 সেয়ে ইশ্বায়েলৰ সকলো বৃদ্ধ লোক হিষ্ৰাণৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু দায়ূদে হিষ্ৰাণত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকৰ লগত এটি নিয়ম কৰিলে, যিহোৱাই চমুৱেলৰ দৱাৰাই কোৱা বাক্য অনুসৰে তেওঁলোকে ইশ্বায়েলৰ ওপৰত দায়ূদক ৰজা অভিষেক কৰিলে।

4 দায়ূদ আৰু সকলো ইশ্বায়েলীয়া লোকসকলে যিৰূচালেমলৈ গ'ল সেই ঠাইয়ে যিৰূচ। সেই সময়ত যিৰূচ নিবাসী যিৰূচীয়া লোকসকল সেই ঠাইত আছিল। 5 তাতে যিৰূচ নিবাসী লোকসকলে দায়ূদক ক'লে, “আপুনি এই ঠাইত সোমাৰ নোৱাৰে।” কিন্তু দায়ূদে চিয়োন দুৰ্গ অধিকাৰ কৰি ল'লে, সেয়ে দায়ূদৰ নগৰ। 6 দায়ূদে ক'লে, “যি কোনোৱে পৰ্বথমে যিৰূচীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিব, তেওঁ পৰধান সেনাপতি হ'ব।” চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাৰে পৰ্বথমে আক্ৰমণ কৰিলে, সেই বাবে তেওঁকে পৰধান সেনাপতি পাতিলে।

7 তাৰ পাছত দায়ূদ সেই দুৰ্গত বাস কৰিলে। সেই বাবে তেওঁলোকে এই নগৰক ‘দায়ূদৰ নগৰ’ বুলি ক'লে। 8 তেওঁ মিলোৰ পৰা নগৰৰ চাৰিওফালে দেৱাল বান্ধিলে। যোৱাৰে নগৰৰ অৱশিষ্ট ঠাইবোৰ মেৰামত কৰিলে। 9 দায়ূদ মহানৰ পৰা মহান হ'ল, কাৰণ যিহোৱা, বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ তেওঁৰ লগত আছিল।

10 ইশ্বায়েলৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰি, দায়ূদক ৰজা পাতিবলৈ, এওঁলোকেই দায়ূদৰ পৰধান লোক যি সকলে সকলো ইশ্বায়েলৰ লগত একেগোট হৈ তেওঁৰ ৰাজ্যত নিজকে শক্তিশালী দেখুৱালে। 11 এই খন এখন দায়ূদৰ শ্ৰেষ্ঠ সৈন্যসকলৰ তালিকা: হকমোনীয়াৰ পুংৰ যাচবিয়াম, তেওঁ িৰশ জনৰ ওপৰত পৰধান সেনাপতি আছিল, তেওঁ তিনি শ লোকৰ বিৰুদ্ধে যাঠীৰে তেওঁলোকক একে সময়তে বধ কৰিলে।

12 তেওঁৰ পাছত অহোইয়া দোদয়ৰ পুংৰ ইলিয়াজ, তেওঁ আছিল তিনিজন পৰাৰ্শ্বৰমী পুৰুষৰ মাজৰ এজন। 13 তেওঁ পচদক্ষীমত দায়ূদৰ লগত আছিল। যি ঠাই ডোখৰত যৱ ধান গুড়ি কৰিছিল, সেই পথাৰ খনত যুদ্ধৰ বাবে পলেষ্ঠীয়াসকলে গোট খালে; আৰু তাত পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সন্মুখৰ পৰা সৈন্যসকল পলাইছিল। 14 তেওঁলোকে পাছত সেই পথাৰৰ মাজত থিয় হৈ তাক ৰক্ষা কৰিলে, আৰু পলেষ্ঠীয়াসকলক তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিলে। যিহোৱাই মহাজয়েৰে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে।

15 িৰশ জন পৰধান লোকৰ মাজৰ তিনিজন লোক শিলটোলৈ অৰ্থাৎ দায়ূদ থকা অদুম্মন গুহাৰ ওচৰলৈ নামি গ'ল। তেতিয়া পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সৈন্যসকলে ৰফায়ীমৰ উপত্যকাত ছাউনি পাতি আছিল। 16 সেই সময়ত দায়ূদ তেওঁৰ দুৰ্গৰ এটা গুহাত আছিল, তেতিয়া বোলেহেমত পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সৈন্যদল পৰতিষ্ঠিত আছিল। 17 দায়ূদে পানীৰ বাবে হেঁপাহ কৰি ক'লে, “যদি কোনো এজন লোক বোলেহেমৰ দুৱাৰৰ ওচৰত থকা নাদৰ পৰা মোক খাবলৈ পানী আনি দিলেহেঁতেন!”

18 তেতিয়া সেই তিনি জন পৰাৰ্শ্বৰমী পুৰুষে পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সৈন্যদল ভেদ কৰি বোলেহেমৰ দুৱাৰৰ ওচৰত থকা নাদৰ কাষলৈ গ'ল, আৰু তাৰ পৰা পানী তুলি লৈ দায়ূদৰ ওচৰলৈ আহিল। কিন্তু দায়ূদে তাক পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ঢালি দিলে। 19 তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “নিশ্চয়ে এয়া মই পান কৰিম নে, এনে কৰ্ম যিহোৱাই মোৰ পৰা নিষেধ কৰক; কিয়নো নিজৰ যে মই নিশ্চয়ে এইটো পান কৰিব লাগে। নিজৰ পৰাণৰ ক্ষতি স্বীকাৰ কৰা এই মানুহ কেইজনৰ তেজ মই পান কৰিম নে?” কাৰণ তেওঁলোকে পৰাণৰ ক্ষতি স্বীকাৰ কৰি এই পানী তুলি আনি দিছিল। সেয়ে তেওঁ তাক পান কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে। এই কৰ্ম সেই তিনি জন পৰাৰ্শ্বৰমী পুৰুষে কৰিছিল।

20 এই তিনি জনৰ মাজত যোৱাৰৰ ভায়েক অবিচয় পৰধান আছিল; তেওঁ তিনি শ লোকৰ বিৰুদ্ধে গৈ নিজৰ যাঠীৰে সিহঁতক বধ কৰিছিল, সেয়ে তিনি জন সৈনিকৰ মাজত তেওঁৰ নাম বাৰে বাৰে উল্লেখিত হৈছিল। 21 সেই তিনি জনৰ মাজত তেওঁ অধিক মৰ্যাদাৱন্ত আছিল আৰু তেওঁলোকৰ পৰধান সেনাপতি হৈছিল। তথাপি তেওঁ সেই তিনি জন বিখ্যাত সৈনিকৰ সমান বিখ্যাত হোৱা নাছিল।

22 যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনয়া এজন বীৰপুৰুষ আছিল, তেওঁ মহা কাৰ্য কৰিছিল। তেওঁ মোৱাবীয়া অৰিয়েলৰ দুজন পুত্ৰক বধ কৰিছিল। তেওঁ হিম পৰাৰ সময়ত গাতৰ ডিতৰলৈ গৈ এটা সিংহকো বধ কৰিছিল। 23 ইয়াৰ বাহিৰে তেওঁ পাঁচ হাত ওখ এজন মিচৰীয়াকো বধ কৰিছিল। সেই মিচৰীয়াৰ হাতত তাঁতৰ টোলেটাৰ সমান এপাত যাঠী আছিল, কিন্তু তেওঁ এডাল লাখুটি লৈ সেই মিচৰীয়াজনৰ ওচৰলৈ নামি গৈছিল আৰু তাৰ হাতৰ পৰা যাঠী পাত কাটি লৈ, তাৰ যাঠীৰে তাক বধ কৰিছিল।

24 যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়াই এইবাৰ কাৰ্য্য কৰিছিল, আৰু তেওঁ সেই তিনি জন পৰাক্ৰমী পুৰুষৰ মাজত নাম পাইছিল। 25 তেওঁ বিংশ জন সাধাৰণ সৈনিকৰ মাজত অধিক মৰ্য্যদা পাইছিল, তথাপি তেওঁ সেই তিনি জন সৈনিকৰ সমান মৰ্য্যদা পোৱা নাছিল। তথাপিও দায়ূদে তেওঁক নিজৰ অঙ্গৰক্ষকসকলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ পাতিছিল।

26 পৰাক্ৰমী বীৰপুৰুষসকলৰ নাম: যোৱাৰৰ ভায়েক অচাহেলে, বোলেহেমৰ দোদৰ পুংৰ ইলহানন, 27 হৰাৰীয়া চমো, পলোনীয়া হেলেক, 28 তকোৱাৰীয়া ইক্কচৰ পুংৰ ঙ্গা, অনাখোতীয়া অবীয়েজৰ, 29 হুচাতীয়া চিক্বকয়, অহেহীয়া ঙ্গলয়,

30 নটোফাতীয়া মহৰয়, নটোফাতীয়া বানাৰ পুংৰ হেলদ, 31 বিন্যাৰীয়াৰ বংশৰ গিবিয়াৰ ৰীবয়ৰ পুংৰ ইথয়, পিৰাখোতীয়া বনায়, 32 গাচ উপত্যকাৰ হুৰয়, অৰাতীয়া অবীয়েল, 33 বহৰূমীয়া অজমাৰা, চালবোনীয়া ইলিয়হবা,

34 গিজোতীয়া হাচেমৰ পুংৰসকল, হৰাৰীয়া চাগিৰ পুংৰ যোনাথন, 35 হৰাৰীয়া চাখৰৰ পুংৰ অহীয়াম, উৰৰ পুংৰ ইলীফাল, 36 মখেৰাতীয়া হেফৰ, পলোনীয়া অহিয়া, 37 কৰ্মিলীয়া হিৰো, ইজবয়ৰ পুংৰ নাৰয়,

38 নাথনৰ ভায়েক যোৱেল, হগৰীৰ পুংৰ মিভৰ, 39 অস্মোনীয়া চেলক, চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাৰৰ অসংৰবাহক বেৰোতীয়া নহৰয়, 40 যিংৰীয়া ঙ্গা, যিংৰীয়া গাৱেৰ, 41 হিতীয়া উৰিয়া, অহলয়ৰ পুংৰ জাবদ,

42 বুবেণীয়া চীজাৰ পুংৰ বুবেণীয়াসকলৰ সেনাপতি অদীনা, আৰু তেওঁৰ লগত বিংশ জন লোক, 43 মাখাৰ পুংৰ হানন আৰু মিল্লীয়া যোচাফট, 44 অষ্টোৰোতীয়া উজ্জিয়া, অৰোয়েৰীয়া হোখমৰ দুজন পুংৰ চামা আৰু যিযীয়েল,

45 চিন্ৰীৰ পুংৰ যিদীয়েল, আৰু তেওঁৰ ভায়েক তীচীয়া যোহা, 46 মহৰীয়া ইলীয়েল, ইলনামৰ দুজন পুংৰ যিৰীবয় আৰু যোচবিয়া, আৰু মোৱাৰীয়া যিখমা; 47 ইলীয়েল, ওবেদ, আৰু মচোৱাৰীয়া যাচীয়েল।

12 অধ্যায়

দায়ূদৰ পক্ষৰ লোকসকলৰ বিষয়।

1 যি সময়ত তেওঁ কীচৰ পুংৰ চৌলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই আছিল, সেই সময়ত চিষ্গলৈ দায়ূদৰ ওচৰলৈ অহা লোকসকল এওঁলোক। তেওঁলোক যুদ্ধত তেওঁক সহায় কৰা সৈনিকৰ মাজৰ আছিল। 2 তেওঁলোক ধনুৰদ্ধৰ, সোঁ আৰু বাওঁ হাতেৰে ফিঙ্গাৰ শিল মাৰিবলৈ, আৰু ধনুৰে কাঁড় মাৰিবলৈ নিপুণ আছিল। তেওঁলোক বিন্যাৰীয়া চৌলৰ জাতিৰ লোক আছিল।

3 পৰধান অহীয়েজৰ আছিল, তেওঁৰ পাছত যোৱাচ তেওঁলোক দুয়োজনে গিবিয়াতীয়াৰ চমায়াৰ পুংৰ। অজমাৰাতৰ দুজন পুংৰ যিযীয়েল আৰু পেলট, এওঁলোকৰ মাজত বৰাখা ও অনাখোতীয়া য়েহুও আছিল, 4 বিংশ জনৰ মাজত এজন সৈনিক আৰু বিংশ জনৰ ওপৰত নিযুক্ত সেনাপতি গিৰিয়োনীয়া যিচময়া আছিল, যিৰিমিয়া, জহজীয়েল, যোহানন, আৰু গদেৰোথীয়া যোজাব,

5 ইলিয়ুজ, যিৰিমো, বিয়লিয়া, চমৰিয়া, আৰু হৰুফীয়া চফটীয়া, 6 ইলকানা, যিচিয়া, অজবেল, যোৱেজৰ, আৰু যাচবিয়াম, এওঁলোক কোৰহীয়া লোক, আৰু 7 গদোৱাৰ যিৰোহমৰ পুংৰ যোৱেল আৰু জবদিয়া।

8 গাদীয়াসকলৰ মাজৰ কিছুমান লোকে মৰুপ্ৰান্তৰ দুৰ্গত দায়ূদৰ লগত যোগ দিছিল। তেওঁলোক যুদ্ধাৰ, যুদ্ধৰ বাবে প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত, তেওঁলোক ঢাল আৰু যাঠী ধৰাত সক্ষম আছিল; তেওঁলোকৰ মুখ সিংহৰ মুখৰ দৰে আছিল। তেওঁলোক পৰ্বতত থকা হৰিণাৰ নিচিনা বেগী আছিল।

9 তেওঁলোকৰ মাজত এজৰ নেতা আছিল, দ্বিতীয় ওবদিয়া, তৃতীয় ইলীয়াব, 10 চতুৰ্থ মিচম্না, পঞ্চম যিৰিমিয়া, 11 ষষ্ঠ অত্যয়, সপ্তম ইলীয়েল, 12 অষ্টম যোহানন, নৱম ইলজাবদ, 13 দশম যিৰিমিয়া, আৰু একাদশ মগবন্নয়।

14 গাদৰ পুত্ৰসকল সৈনিকসকলৰ সেনাপতি আছিল। যি জন সবু, তেওঁ এশ জনক, আৰু যি জন ডাঙৰ, তেওঁ এক হাজাৰ জনক নেতৃত্ব দিছিল। 15 তেওঁলোক প্ৰথম মাহত যৰূদন পাৰ হৈছিল, যেতিয়া ইয়াৰ পানী দুয়োপাৰে বাগৰি পাৰ হয়, এনে সময়ত তেওঁলোক পাৰ হৈ, পূব আৰু পশ্চিম দুয়ো দিশৰ উপত্যকাত বাস কৰা সকলক খেদিছিল।

16 বিন্যাৰীয়াৰ আৰু যিহূদাৰ মাজৰ কিছুমান লোক দায়ূদৰ দুৰ্গলৈ আহিল। 17 দায়ূদে তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবৰ বাবে বাহিৰ ওলাই তেওঁলোকক সন্মোদন কৰি ক'লে, “যদি তোমালোকে মোক শান্তা দিবৰ বাবে মোৰ ওচৰলৈ আহিছা, তেনেহ'লে তোমালোকে মোৰ সৈতে যোগ দিব পাৰা। কিন্তু, যদি বিশ্বাস-ঘাত কৰি মোৰ শত্ৰুবোৰক মোক শোধাই দিবলৈ আহিছা, তেনেহ'লে আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে চাওক আৰু তোমালোকক দণ্ড দিয়ক, কাৰণ এতিয়ালৈকে মই একো ভুল কৰা নাই।”

18 তাৰ পাছত বিংশ জনৰ ওপৰত সেনাপতি হৈ থকা অমাচয়ৰ ওপৰত আশ্মাই স্থিতি ল'লে। অমাচয়ে ক'লে, “হে দায়ূদ, আমি তোমাৰেই। যিচয়ৰ পুংৰ, আমি তোমাৰ ফলীয়া। শান্তি হওক, তোমাক যি সকলে সহায় কৰে তেওঁৰো শান্তি হওক। তোমাক সহায় কৰা সকলৰো শান্তি হওক, কিয়নো তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সহায় কৰিছে।” তেতিয়া দায়ূদে তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰি নিজৰ সৈন্যদলৰ সেনাপতি পাতিলে।

19 চৌলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ পলেষ্ঠীয়াসকলৰ লগত দায়ূদ যোৱাৰ সময়ত, মনচিৰ পৰা কিছুমান লোক আতৰিগৈ দায়ূদৰ ফলীয়া হ'ল। কিন্তু তেওঁলোকে ফিলিষ্টীয়াসকলক সহায় কৰা নাছিল, কাৰণ ফিলিষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে ইজনে সিজনৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰি তেওঁক পঠিয়াই দিলে। তেওঁলোকে ক'লে, “তেওঁ আমাৰ জীৱন বিপদত পেলাই নিজৰ পৰভু চৌলৰ ফালে পলায়ন কৰিব।” 20 দায়ূদ যেতিয়া চিষ্গলৈ গ'ল, তেতিয়া মনচিৰ যিসকল লোকে তেওঁৰ সৈতে যোগ দিছিল, তেওঁলোক হ'ল অদলহ, যোজাবদ, যিদীয়েল, মীখায়েল, যোজাবদ, ইলীহু, আৰু চিল্মাথয়, মনচি সহস্ৰপতি আছিল।

21 তেওঁলোকে দায়ূদক ডকাইত-দলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সহায় কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক যুদ্ধাৰু আছিল। তাৰ পাছত তেওঁলোক সৈনিকৰ সেনাপতি হৈছিল। 22 দিনে দিনে, দায়ূদক সহায় কৰিবৰ বাবে লোকসকল আহি আছিল, যেতিয়ালৈকে তাত ঈশ্বৰৰ সৈন্যদলৰ দৰে এটা মহাসৈন্যদল গঠন নহ'ল।

23 যুদ্ধলৈ সু-সজ্জিত সৈন্য দলৰ এইখন লিপিবদ্ধ নথি পত্ৰ, যি সকল হিষ্ৰোণলৈ দায়ূদৰ ওচৰলৈ আহিছিল, যাতে যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে চৌলৰ পৰা ৰাজ্য লৈ তেওঁক দিব পাৰে। 24 যিহূদাৰ যি সকল লোক ঢাল আৰু যাঠী ধৰি যুদ্ধলৈ সাজো হৈছিল তেওঁলোক ছয় হাজাৰ আঠ শ আছিল। 25 চিমিয়োন সকলৰ পৰা সাত হাজাৰ এশ যুদ্ধাৰু আছিল।

26 লেবী সকলৰ পৰা চাৰি হাজাৰ ছশ যুদ্ধাৰু আছিল। 27 যিহোয়াদা হাৰোণৰ বংশৰ প্ৰধান লোক আছিল, আৰু তেওঁৰ সৈতে তিনি হাজাৰ সাত শ লোক আছিল। 28 চাদোকৰ সৈতে, এজন ডেকা বীৰ আৰু সাহসী ব্যক্তি আছিল, তেওঁৰ পিতৃৰ পৰিয়ালৰ পৰা বাইশ জন প্ৰধান লোক আছিল।

29 বিন্যামীনৰ পৰা চৌলৰ জাতিৰ তিনি হাজাৰ লোক আছিল। এই সময়লৈকে তেওঁলোকৰ বেছি ভাগ লোক চৌলৰ বিস্বাসী হৈ আছিল। 30 ইশ্বয়িম সকলৰ মাজত বিশ হাজাৰ আঠ শ যুদ্ধাৰু আছিল, তেওঁলোক নিজৰ পিতৃ পৰিয়ালত নামজুলা লোক আছিল। 31 মনচিৰ আধা জাতিৰ পৰা ওঠৰ হাজাৰ নামজুলা লোক আছিল, এওঁলোকে দায়ূদক ৰজা পাতিবলৈ আহিছিল।

32 ইচাখৰৰ পৰা দশ প্ৰধান লোক আছিল। এওঁলোকে সেই সময়ৰ সকলো কথা জানিছিল আৰু ইশ্বায়েলে কি কৰা উচিত, সেই বিষয়েও তেওঁলোকে জানিছিল। তেওঁলোকৰ সম্পৰ্কীয় লোকসকলে আঙ্গাৰ অধীনত আছিল। 33 জবুলূনৰ মাজত পঞ্চাশ হাজাৰ যুদ্ধাৰু লোক যুদ্ধৰ বাবে প্ৰস্তুত হৈ সকলো প্ৰকাৰ যুদ্ধৰ অশ্বংৰ লগত লৈ আৰু দুই মন নোহোৱাকৈ বিস্বাসী হৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত আছিল।

34 নপ্তালীৰ মাজত এক হাজাৰ কৰ্মচাৰী, আৰু তেওঁলোকৰ লগত ঢাল আৰু যাঠী ধৰা সাতবিংশ হাজাৰ লোক আছিল। 35 দানীয়াসকলৰ মাজত আঠাশ হাজাৰ ছশ লোক যুদ্ধৰ বাবে প্ৰস্তুত আছিল।

36 আচেৰৰ মাজত যুদ্ধৰ বাবে চল্লিশ হাজাৰ লোক প্ৰস্তুত আছিল। 37 যৰূদনৰ সিপাৰত থকা বুবেণীয়াসকলৰ, গাদীয়াসকলৰ, আৰু মনচিৰ আধা জাতিৰ মাজত যুদ্ধৰ বাবে সকলো প্ৰকাৰ অশ্বংৰ ধৰা এক লাখ বিশ হাজাৰ লোক আছিল।

38 সকলো সৈনিকসকল যুদ্ধৰ বাবে যুগুত হৈ দায়ূদক সকলো ইশ্বায়েল লোক সকলৰ ওপৰত ৰজা পাতিবলৈ সম্পূৰ্ণ মনেৰে হিষ্ৰোণলৈ আহিছিল। সকলো অৱশিষ্ট ইশ্বায়েল লোকসকলে দায়ূদক ৰজা পাতিবলৈ সদ-ডাৱেৰে এক হৈছিল। 39 তেওঁলোকে সেই ঠাইতে তিনি দিন দায়ূদৰ লগত ভোজন-পান কৰি থাকিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ সম্বন্ধীয়সকলে তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় বস্তু যুগুত কৰি থৈছিল। 40 ওপৰেৰি, যি সকল তেওঁলোকৰ ওচৰত আছিল, ইচাখৰ, জবুলূন, আৰু নপ্তালীৰ লোকসকলে গাধবোৰৰ পিঠিত পিঠা, উটবোৰ, খছৰবোৰ, আৰু ষাণ্ড-গৰুবোৰ, ডিম্বৰুৰ শেকা পিঠা, কিচমিচৰ থোপা, দৰাফাৰস, আৰু তেল, ষাণ্ড গৰুবোৰ আৰু মেৰ-ছাগ আনিছিল, কাৰণ ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে উঁসৰ পালন কৰি আছিল।

13 অধ্যায়

ওবেদ-ইদামৰ ঘৰলৈ নিয়ম-চন্দুক অনা। দায়ূদে ফিলিষ্টীয়াসকলক জয় কৰা।

1 দায়ূদে সহস্ৰপতি, শতপতি আৰু সকলো প্ৰধান লোকসকলৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰিলে। 2 দায়ূদে ইশ্বায়েলৰ সমবেত লোকসকলক ক'লে, “যদি তোমালোকৰ দৃষ্টিত ভাল হয়, আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ইচ্ছা হয়, তেন্তে আহাঁ আমি ইশ্বায়েল দেশত সকলো ফালে অৱশিষ্ট থকা আমাৰ ডাইসকলক, পুৰোহিতসকলক আৰু তেওঁলোকৰ নগৰত বাস কৰা লেবীয়াসকলক আমাৰ লগত একগোট হবলৈ বাৰ্তাবাহকৰ যোগেদি বাৰতা পঠাওঁক। 3 আহাঁ আমাৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আমি নিজৰ ওচৰলৈ উভটাই আনোঁক, কাৰণ চৌলৰ ৰাজত্বৰ সময়ত আমি তাৰ বিষয়ে কোনো বিচাৰ কৰা নাছিলোঁ।” 4 তেতিয়া সমাজৰ সকলো লোকে সেই কাৰ্য কৰিবলৈ মান্তি হ'ল, কাৰণ সেই কথা তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত ভাল দেখিলে।

5 সেয়ে কিৰিয়-যিয়াৰীমৰ পৰা ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবলৈ, দায়ূদে মিচৰ দেশৰ চীহোৰ নদীৰ পৰা লেবো সীমালৈকে ইশ্বায়েলী লোকসকলক একগোট কৰিলে। 6 ঈশ্বৰৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা, কৰুৰ দুটাৰ মাজত বহা ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক যিহূদাৰ অধীনত থকা বাল্য অৰ্থাৎ কিৰিয়-যিয়াৰীমৰ পৰা আনিবলৈ দায়ূদ আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলো লোক সেই ঠাইলৈ গ'ল।

7 সেয়ে তেওঁলোকে অবীনাদবৰ ঘৰৰ পৰা ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক উলিয়াই আনিলে আৰু এখন নতুন ৰথত তুলিলে। উজ্জা আৰু অস্থিয়া সেই ৰথৰ পথ প্ৰদৰ্শক হ'ল। 8 দায়ূদ আৰু ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে বীণা, বেহেলা, খঞ্জৰী, তাল, আৰু তূৰী বাদ্যেৰে গীত-গান কৰি ঈশ্বৰৰ উদ্দেশে উঁসৰ উদযাপন কৰিলে।

9 যেতিয়া তেওঁলোকে কীদোনৰ ধান মৰণা মৰা ঠাই পালে, তেতিয়া ষাণ্ড-গৰুহলে উজ্জী খোৱাত উজ্জাই নিয়ম-চন্দুকটো হাত মেলি থাপমাৰি ধৰিলে। 10 উজ্জালৈ যিহোৱাৰ ৰোধ্য প্ৰজ্বলিত হ'ল, আৰু তেওঁক বধ কৰিলে, কাৰণ তেওঁ নিয়ম-চন্দুক ধৰিবলৈ হাত মেলিছিল। সেই ঠাইতেই ঈশ্বৰৰ সন্মুখত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। 11 যিহোৱাই উজ্জাক আঘাত কৰাৰ বাবে দায়ূদৰ খং উঠিল। আজিলৈকে সেই ঠাইৰ নাম পেৰচ-উজ্জা* হৈ আছে।

12 দায়ূদে ঈশ্বৰলৈ সেই দিনা ভয় কৰিলে। তেওঁ ক'লে, “ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক মোৰ ঘৰলৈ মই কেনেকৈ আনিম?” 13 সেয়ে দায়ূদে নিয়ম-চন্দুক দায়ূদৰ নগৰলৈ নানিলে কিন্তু একাষৰিয়াকৈ লৈ গ'ল আৰু গাতীয়াৰ ওবেদ-ইদামৰ ঘৰত থলে। 14 ঈশ্বৰৰ

* 13 অধ্যায়:11 পেৰচ-উজ্জা উজ্জাৰ আঘাত

সেই নিয়ম-চন্দুক ওবেদ-ইদামৰ পৰিয়ালবৰগৰ সৈতে তেওঁৰ ঘৰত তিনি মাহ থাকিল। সেয়ে যিহোৱাই তেওঁৰ ঘৰ আৰু তেওঁৰ অধিকাৰত থকা সকলোকে আশীৰ্বাদ কৰিলে।

14 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত তুৰৰ ৰজা হীৰমে দায়ূদৰ ওচৰলৈ বাৰ্তাবাহক পঠালে, আৰু তেওঁৰ বাবে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ এৰচ কাঠ, কাঠমিস্ত্ৰী, আৰু ৰাজমিস্ত্ৰীসকলক পঠালে। 2 দায়ূদে বুজিলে যে, যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত তেওঁক ৰজা অভিষিক্ত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ বাবে উন্নতিৰ শিখৰলৈ গ'ল।

3 দায়ূদে যিৰূচালেমত বহুতো ভাৰ্যা গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁ অনেক পুত্ৰ ও কন্যাৰ পিতৃ হ'ল। 4 যিৰূচালেমত তেওঁৰ জন্ম হোৱা পুংসকলৰ নামবোৰ হ'ল: চম্মুৱা, চোবব, নাথন, চলোমন, 5 যিভৰ, ইলীচুৱা ইল্লেট, 6 নোগহ, নেফগ, যাফীয়া, 7 ইলীচামা, বিলিয়াদা, আৰু ইলীফেলট।

8 দায়ূদক সমস্ত ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা স্বৰূপে অভিষেক কৰাৰ কথা যেতিয়া পলেষ্ঠীয়াসকলে শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে দায়ূদক চাবলৈ ওলাই গ'ল। কিন্তু দায়ূদে এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ওলাই গ'ল। 9 সেই সময়ত পলেষ্ঠীয়াসকলে আহি, ৰফায়ীম সমথলত লুট কৰিছিল।

10 তেতিয়া দায়ূদে সহায়ৰ বাবে যিহোৱাক সুধিলে। তেওঁ ক'লে, “মই পলেষ্ঠীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিব লাগে নে? আপুনি মোক তেওঁলোকৰ ওপৰত জয়ী হব দিব নে?” যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “আক্ৰমণ কৰা, কাৰণ মই নিশ্চয়ে তোমাক তেওঁলোকক দিম।” 11 সেয়ে তেওঁলোক বালপৰাচীমলৈ আহিল, আৰু দায়ূদে তেওঁলোকক তাত পৰাজয় কৰিলে। তেওঁ মন্তব্য কৰিছিল, “ঈশ্বৰে মোৰ হাতৰ দ্বাৰাই মোৰ শত্ৰুবোৰক বানপানীয়ে ভেটা ভঙাৰ দৰে ভাঙিলে।” সেয়ে এই ঠাইৰ নাম বাল-পৰাচীম হ'ল। 12 সেই ঠাইতে তেওঁলোকে নিজৰ দেৱ-মুৰ্ত্তিবোৰ এৰি গ'ল, আৰু দায়ূদৰ আজ্ঞাত সেইবোৰ জুইত পোৱা হ'ল।

13 তাৰ পাছত পলেষ্ঠীয়াসকলে পুনৰ সেই সমথলত লুট কৰিলে। 14 সেয়ে দায়ূদে পুনৰ সহায়ৰ বাবে ঈশ্বৰক সুধিলে, ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি তেওঁলোকক সম্মুখৰ পৰা আক্ৰমণ নকৰিবা, কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্তে তেওঁলোকৰ পাছফালে আগুৰি ধৰিবা আৰু বালছম কাঠনিৰ মাজেদি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিবা।

15 যেতিয়া বালছম গছৰ ওপৰেৰে সৈন্য যোৱাৰ নিচিনা বতাহৰ শব্দ শুনিবা, তেতিয়া তুমি সজোৱে আক্ৰমণ কৰিবা। তুমি এইদৰে কৰিবা, কাৰণ পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সৈন্যসকলক আক্ৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে ঈশ্বৰ তোমাৰ আগত যাওঁতা হ'ব। 16 সেয়ে দায়ূদে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ দৰে কাৰ্য কৰিলে। তেওঁ গিবিয়োনৰ পৰা গেজৰলৈকে পলেষ্ঠীয়াসকলৰ সৈন্যক পৰাজিত কৰিলে। 17 এইদৰে দায়ূদৰ সুখ্যাতি দেশৰ সকলো ফালে বিয়পি গ'ল, আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ প্ৰতি সকলো দেশীয় লোকৰ ভয় জন্মালে।

15 অধ্যায়

যিৰূচালেমলৈ নিয়ম-চন্দুক অনা। দায়ূদৰ স্তুতি-গীত।

1 তাৰ পাছত দায়ূদে নিজৰ বাবে দায়ূদৰ নগৰত ঘৰবোৰ নিৰ্মাণ কৰিলে। তেওঁ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে ঠাই যুগুত কৰিলে আৰু তাৰ বাবে এটা তন্তু তৰিলে। 2 তেতিয়া দায়ূদে ক'লে, “ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক কেৱল লেবীয়াসকলে বহ পাৰিব, কাৰণ যিহোৱাই নিয়ম-চন্দুক বহলৈ আৰু সদা-সৰ্বদাই তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ তেওঁলোকক মনোনীত কৰিছে।” 3 দায়ূদে যি ঠাই যুগুত কৰিছিল, সেই ঠাইলৈ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবৰ বাবে তেওঁ ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকক যিৰূচালেমত গোট খোৱালে।

4 দায়ূদে হাৰোণৰ বংশধৰসকলক আৰু লেবীয়াসকলক এক গোট কৰিলে।

5 কহাতৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক উৰীয়েল, আৰু তেওঁৰ সঙ্ঘীয়সকল এশ বিশ জন আছিল।

6 মৰাৰীৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক অচায়া, আৰু তেওঁৰ সঙ্ঘীয়সকল দশ বিশ জন আছিল।

7 গেৰচোমৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক যোৱেল, আৰু তেওঁৰ সঙ্ঘীয়সকল এশ বিশ জন আছিল।

8 ইলিচাফনৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক চময়িয়া, আৰু তেওঁৰ সঙ্ঘীয়সকল দশ জন আছিল।

9 হিৰ্ষাণৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক ইলীয়েল, আৰু তেওঁৰ সঙ্ঘীয়সকল আশী জন আছিল।

10 উজ্জীয়েলৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক অস্মীনাদব, আৰু তেওঁৰ সঙ্ঘীয়সকল এশ বাৰ জন আছিল।

11 দায়ূদে চাদোক আৰু অবিয়াথৰ পুৰোহিতক, আৰু লেবীয়া উৰীয়েল, অচায়া, যোৱেল, চময়িয়া, ইলীয়েল, আৰু অস্মীনাদবক মাজিলে। 12 তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক লেবীয়াসকলৰ বংশৰ মূল মানুহ। মই ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে যি ঠাই যুগুত কৰিছোঁ, সেই ঠাইলৈ যাতে এই নিয়ম-চন্দুক আনিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে তুমি আৰু তোমাৰ ভাইসকলে নিজকে পৰিৎ কৰা।

13 প্ৰথম বাৰ তোমালোকে তাক বৈ অনা নাই। এই কাৰণে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাক আঘাত কৰিলে। কাৰণ আমি তেওঁৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁক বিচাৰা নাছিলোঁ বা বাধ্য হোৱা নাছিলোঁ।” 14 সেয়ে পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবৰ বাবে নিজকে পৰিৎ কৰিলে। 15 যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে মোচিচে যেনেকৈ আজ্ঞা কৰিছিল, তেনেকৈ লেবীয়াসকলে কাঠৰ দীঘল মাৰিৰে নিজৰ কান্ধত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ ল'লে।

16 দায়ূদে লেবীয়াসকলৰ মুখ্য লোকসকলক ক'লে, যে, তেওঁলোকৰ বাদ্যকৰ ভাইসকলক বাদ্যযন্ত্ৰৰ সৈতে নেবল, বীণা, আৰু তাল বজাই মহা-ধ্বনি কৰি আৰু আনন্দেৰে উচ্চ-শব্দৰ গীত-গান কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰক। 17 সেয়ে লেবীয়াসকলে

* 14 অধ্যায়:11 বাল-পৰাচীম ভঙা স্থান

যোৱেলৰ পুংৰ হেমনক আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ মাজৰ এজন, বেৰেখিয়াৰ পুংৰ আচফক, তেওঁলোক মৰাৰীৰ বংশধৰৰ সন্মুখীয় আৰু কুচায়াৰ পুংৰ এখনকো নিযুক্ত কৰিছিল।¹⁸ তেওঁলোকৰ লগত তেওঁলোকৰ দ্বিতীয় শ্ৰেণীৰ সন্মুখীয়: জখৰিয়া, বেন, যাজীয়েল, চমীৰামো, যিহীয়েল, উন্নী, ইলীয়াব, বনয়া, মাচেয়া, মতিথিয়া, ইলীফলেহ, মিক্লেয়া, ওবেদ-ইদাম আৰু দুৱৰী যিহীয়েলক নিযুক্ত কৰিলে।

¹⁹ বাদ্যকৰ হেমন, আচফ, আৰু এখনক পিতলৰ তালেৰে মহা-ধ্বনি কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰিছিল, ²⁰ জখৰিয়া, অজীয়েল, চমীৰামো, যিহীয়েল, উন্নী, ইলীয়াব, মাচেয়া, আৰু বনয়া, এওঁলোকক অলামো। সুৰত বেহেলা বজাবলৈ, ²¹ মতিথিয়া, ইলীফলেহ, মিক্লেয়া, ওবেদ-ইদাম, যিহীয়েল, আৰু অজজীয়াক চিনিনী। সুৰত বীণা বজাবলৈ পৰধান বাদ্যকৰ হ'বলৈ নিযুক্ত কৰা হ'ল।

²² লেবীয়াসকলৰ মাজত কননিয়া মুখ্য গায়ক আছিল, তেওঁ গীত পৰিচালনা কৰিছিল, কাৰণ তেওঁ নিপুণ আছিল। ²³ বেৰেখিয়া আৰু ইলকানা নিয়ম-চন্দুকৰ ৰথীয়া আছিল। ²⁴ চবনিয়া, যোচাফট, নথনেল, অমাচয়, জখৰিয়া, বনয়া, আৰু ইলীয়েজৰ, পুৰোহিতসকলে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ সন্মুখত তুৰী বজাইছিল। ওবেদ-ইদাম আৰু যিহীয়া নিয়ম-চন্দুকৰ ৰথীয়া আছিল।

²⁵ সেয়ে দায়ুদ, ইশ্বায়েলৰ বন্ধুসকল, আৰু সহস্ৰপতিসকলে আনন্দ কৰি কৰি, ওবেদ-ইদামৰ ঘৰৰ পৰা যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবলৈ গ'ল। ²⁶ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ আনিবলৈ লেবীয়াসকলক ঈশ্বৰে সহায় কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে সতোটা শাউ-গৰু আৰু সতোটা মেৰ উসৰ্গ কৰিছিল।

²⁷ দায়ুদ, নিয়ম-চন্দুক বৈ অনা লেবীয়াসকল, গায়কসকল, আৰু গায়কসকলৰ লগত গীতৰ পৰিচালক কননিয়া, এওঁলোক সকলোৱে মিহি শগ সূতাৰ চোলা পিন্ধিছিল। দায়ুদে শগ সূতাৰ এফোদ কাপোৰ পিন্ধিছিল। ²⁸ এইদৰে ইশ্বায়েলৰ সকলোৱে মহা জয়-ধ্বনিৰে, শিঙাৰ শব্দৰে, তালেৰে, বেহেলাৰে আৰু বীণাৰ মহা-ধ্বনিৰে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক লৈ আহিছিল।

²⁹ কিন্তু যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক দায়ুদৰ নগৰত সোমোওঁতে, চৌলৰ জীয়েক মীখলে, খিডিকিয়েদি চাই দেখিলে যে, দায়ুদ ৰজাই নাচি নাচি আনন্দ কৰি আছিল। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ অন্তৰতে দায়ুদক হেয়জ্ঞান কৰিলে।

16 অধ্যায়

¹ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ আনিলে আৰু দায়ুদে নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে তৰা তৰুৰ মাজত ৰাখিলে। তাৰ পাছত ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে হোম-বলি আৰু সমজুৱা বলি উসৰ্গ কৰিলে। ² দায়ুদে হোম-বলি আৰু সমজুৱা বলি উসৰ্গ কৰি শেষ কৰাৰ পাছত, তেওঁ যিহোৱাৰ নামেৰে লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিলে। ³ তেওঁ ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকক, পুৰুষ আৰু মহিলাৰ মাজত এটাকৈ পিঠা, এটুকুৰাকৈ মাংস, আৰু এটাকৈ কিচমিচৰ পিঠা ভগাই দিলে।

⁴ দায়ুদে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ সন্মুখত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গুণ গাবলৈ, আৰু তেওঁৰ ধন্যবাদ-পৰশংসা কৰিবলৈ, লেবীয়াসকলৰ কেইজনমানক নিযুক্ত কৰিলে। ⁵ সেই লেবীয়াসকলৰ মাজত পৰধান আছিল আচফ। তেওঁৰ পাছত জখৰিয়া, যিহীয়েল, চমীৰামো, যিহীয়েল, মতিথিয়া, ইলীয়াব, বনয়া, ওবেদ-ইদাম, আৰু যিহীয়েল, এওঁলোকে বেহেলা আৰু বীণা বজাইছিল। আচফে মহা-ধ্বনিৰে তাল বজাইছিল, ⁶ যহজীয়েল আৰু বনয়া, এই দুজন পুৰোহিত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগত প্ৰতিদিনে শিঙা বজাইছিল।

⁷ তাৰ পাছত সেই দিনাই দায়ুদে যিহোৱাক ধন্যবাদ দিবৰ বাবে এই গীত গাবলৈ আচফ আৰু তেওঁৰ ডাইসকলক নিযুক্ত কৰিলে।

⁸ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, তেওঁৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰা;

জাতি সমূহৰ মাজত কৰা তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ জনোৱা।

⁹ তেওঁৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা, তেওঁৰ মহিমা কৰা;

তেওঁৰ সকলো আচৰিত কাৰ্যবোৰ কোৱা।

¹⁰ তেওঁৰ পৰিৎৰ নামৰ গৌৰৱ কৰা;

যিহোৱাক বিচাৰা সকলৰ মনে আনন্দ কৰক।

¹¹ যিহোৱাক বিচাৰা আৰু তেওঁৰ শক্তিক বিচাৰা;

সদায় তেওঁৰ উপস্থিতি বিচাৰা।

¹² তেওঁ কৰা আচৰিত কৰ্মবোৰ সোঁৱৰণ কৰা,

তেওঁৰ অদ্ভুত কাম আৰু তেওঁৰ শাসন-পৰণালীবোৰ সোঁৱৰা।

¹³ তেওঁৰ দাস ইশ্বায়েলৰ বংশধৰসকল,

তেওঁৰ মনোনীত সকলৰ মাজৰ এজন যাকোবৰ লোক,

¹⁴ তেওঁ যিহোৱা, আমাৰ ঈশ্বৰ।

তেওঁৰ শাসন-পৰণালী সকলো পৃথিৱীত প্ৰচলিত।

¹⁵ তোমালোকে তেওঁৰ নিয়মটি চিৰদিনলৈকে মনত ৰাখা,

এক হাজাৰ পুৰুষক তেওঁৰ বাক্য আজ্ঞা কৰা।

¹⁶ তেওঁ অশ্বাহামৰ লগত স্থাপন কৰা নিয়ম,

আৰু ইচ্ছাকলৈ কৰা শপত তোমালোকে সোঁৱৰণ কৰা।

¹⁷ আৰু এইদৰে তেওঁ যাকোবৰ বাবে এটা বিধান স্থিৰ কৰিলে,

আৰু ইশ্বায়েলৰ কাৰণে এটা অন্তকাল স্থায়ী নিয়ম স্থিৰ কৰিলে।

18 তেওঁ ক'লে, “মই তোমাক কনান দেশ দিম,
তোমাৰ স্বপ্ন থকা আধিপত্য দিম।”

19 মই কৈছিলোঁ সেই সময়ত তোমালোকৰ সদস্য কম আছিল,
সেয়ে অতি তাকৰ, আৰু দেশত পৰবাসী আছিল।

20 তেওঁলোক এক দেশৰ পৰা আন দেশলৈ,
এক ৰাজ্যৰ পৰা আন ৰাজ্যলৈ

21 তেওঁ তেওঁলোকক অত্যাচাৰ কৰিবলৈ কাকো নিদিলে;

তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে ৰজা সকলকো শাস্তি দিছিল।

22 তেওঁ কৈছিল, “তোমালোকে মোৰ অভিষিক্ত সকলক নুচুবা,
আৰু মোৰ ভাৱবাদী সকলৰ কোনো অনিষ্ট নকৰিবা।”

23 হে সমস্ত পৃথিৱী, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা;

প্ৰতিদিনে তেওঁৰ পৰিষ্কাৰণ ঘোষণা কৰা।

24 জাতি সমূহৰ মাজত, তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশ কৰা,
জাতি সমূহৰ মাজত তেওঁৰ আচৰিত কৰ্ম ঘোষণা কৰা।

25 কাৰণ যিহোৱা মহান আৰু অতি প্ৰশংসনীয়;
আৰু আন সকলো দেৱতা বোৰতকৈ তেওঁ ভয়ানক।

26 কাৰণ জাতি সকলৰ সকলো দেৱতাবোৰ প্ৰতিমা মাথোন,
কিন্তু তেওঁ যিহোৱা যি জনে আকাশ-মণ্ডল সৃষ্টি কৰিলে।

27 মহিমা আৰু প্ৰত্যাপ তেওঁৰ সাক্ষাতে আছে।
তেওঁৰ স্থানত শক্তি আৰু আনন্দ থাকে।

28 জাতি সমূহৰ লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গৌৰৱ আৰু শক্তি আৰোপ কৰা।
যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গৌৰৱ আৰু শক্তি দিয়া;

29 যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁৰ নাম গৌৰৱ কৰা।

তেওঁৰ আগত উপহাৰ লৈ আহাঁ।

পৰিষ্কাৰতৰে বিভূষিত হৈ যিহোৱাৰ আগত আঁঠুকাঢ়া।

30 সমস্ত পৃথিৱী, তেওঁৰ আগত কম্পমান হোৱা।

পৃথিৱীখনো লৰচৰ নোহোৱাকৈ স্থাপিত হৈছে।

31 আকাশ-মণ্ডল আনন্দ কৰক, আৰু পৃথিৱীও উল্লাসিত হওক;
জাতি সমূহৰ মাজত তেওঁলোকে কওঁক, “যিহোৱাই ৰাজত্ব কৰিছে।”

32 সমুদ্ৰ আৰু তাৰ সকলোৱে গৰ্জ্জন কৰক; আৰু যিবোৰে তাক পূৰ্ণ কৰে, সেইবোৰেও উচ্চস্বৰে আনন্দ কৰক।
পথাৰবোৰ আৰু তাত থকা সকলোৱেও আনন্দ কৰক।

33 তেতিয়া কাঠনিৰ সকলো গছবোৰে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে উচ্চস্বৰে আনন্দ কৰিব,
কাৰণ তেওঁ পৃথিৱীৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আহি আছে।

34 যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁ মঙ্গলময়,
কাৰণ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে।

35 আৰু কোৱা, “হে আমাৰ উদ্ধাৰকৰ্ত্তা ঈশ্বৰ, আমাক উদ্ধাৰ কৰা।

তোমাৰ পৰিষ্কাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিবলৈ, তোমাৰ প্ৰশংসাত জয়-ধ্বনি কৰিবলৈ;
আমাক একলগ কৰি আন জাতিবোৰৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰা।

যাতে আমি আপোনাৰ পবিত্ৰ নামত ধন্যবাদ কৰিব পাৰোঁ
আৰু আপোনাৰ প্ৰশংসাত মহিমা কৰিব পাৰোঁ।

36 ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য হওক।

অনাদি কালৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে।”

তেতিয়া সকলো লোকে ক'লে, “আমেন*” আৰু যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে।

37 প্ৰতিদিনৰ প্ৰয়োজন অনুসাৰে নিয়ম-চন্দুকৰ আগত একেৰাহে পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, তেওঁ আচফক আৰু তেওঁৰ
ডাইসকলক যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ সম্মুখত ৰাখিলে। 38 ওবেদ-ইদামৰ লগত তেওঁলোকৰ আঠষষ্ঠি জন সম্পৰ্কীয়
লোকক ভুক্ত কৰা হ'ল, যিদ্থনৰ পুংৰ ওবেদ-ইদাম আৰু লগতে হোচা দুৱৰী হ'ল। 39 চাদোক পুৰোহিত, আৰু লগৰীয়া
পুৰোহিতসকল গিৰিয়োনৰ ওখ ঠাইত যিহোৱাৰ আবাসৰ আগত পৰিচৰ্যা কৰিলে।

40 হোম-বেদিৰ ওপৰত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে একেৰাহে ৰাতিপুৱা আৰু গধূলি হোম-বলি উদ্ভাসৰণ কৰিছিল, এইসকলো
যিহোৱাই লিখাৰ দৰে কাৰ্য কৰিবলৈ ইশ্বায়েলক যিহোৱাই আজ্ঞা কৰিছিল। 41 যিহোৱাক ধন্যবাদ দিবলৈ, হেমন, আৰু যিদ্থন
লগত নামেৰে মনোনীত অৱশিষ্ট লোকসকলক একলগে ৰাখিলে, কাৰণ “যিহোৱাৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে,”

* 16 অধ্যায়:36 আমেন সেই দৰে হওক

42 হেমন্ত আৰু যিদ্‌যুৎ তুৰী, তাল আৰু ঈশ্বৰীয় বাদ্যযন্ত্ৰসমূহ বজোৱাসকলৰ তৎপৰাৱধানত আছিল। যিদ্‌যুৎৰ পুংসকল দূৰাৰ ৰখীয়া কৰিছিল। 43 তাৰ পাছত সকলো লোক নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ উভতি আহিল, আৰু দায়ুদেও নিজৰ পৰিয়ালসকলক আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ উভতি আহিল।

17 অধ্যায়

দায়ুদৰ আগত ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞা, আৰু ঈশ্বৰৰ আগত তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা।

1 দায়ুদে নিজৰ ঘৰত স্থায়ীভাৱে বাস কৰাৰ পাছত, তেওঁ নাথন ডাববাদীক ক'লে, “চোৱা, মই এৰচ কাঠেৰে সজা ঘৰত বাস কৰি আছোঁ, কিন্তু যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক তম্বুৰ ভিতৰত আছে।” 2 তেতিয়া নাথনে দায়ুদক ক'লে, “যাওক, আপোনাৰ মনৰ ভিতৰত যি আছে, তাকে কৰক, কাৰণ ঈশ্বৰ আপোনাৰ লগত আছে।”

3 কিন্তু সেই ৰাতিয়েই নাথনলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল আৰু ক'লে, 4 “তুমি যোৱা, মোৰ দাস দায়ুদক কোৱা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই বাস কৰিবলৈ মোৰ বাবে তুমি ঘৰ নাসাজিবা। 5 কাৰণ মই ইশ্বৰয়েলক উলিয়াই অনা দিনৰে পৰা আজিলৈকে কোনো ঘৰত বাস কৰা নাই। বৰঞ্চ এটা তম্বুত, এটা আৱাসত আৰু বিভিন্ন ঠাইত বাস কৰি আছোঁ। 6 ইশ্বৰয়েলৰ মাজত মই ঠাই সমূহ সলাই থাকোঁতে ইশ্বৰয়েলৰ প্ৰজাসকলক প্ৰতিপালন কৰিবলৈ যি সকলক মই নিযুক্ত কৰিছিলোঁ, তেওঁলোকৰ কোনো এজন জানো কৈছিলোঁ, “তোমালোকে কিয় মোৰ বাবে এৰচ কাঠৰ ঘৰ নিৰ্ম্মাণ কৰা নাই?”

7 “সেয়ে এতিয়া, তুমি মোৰ দাস দায়ুদক কোৱা, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মোৰ ইশ্বৰয়েলৰ লোকসকলৰ ওপৰত প্ৰশাসক হ'বলৈ, মই তোমাক চৰণীয়া ঠাইৰ পৰা, আৰু মেৰৰ জাকৰ পাছে পাছে যোৱাৰ পৰা বাচি ল'লোঁ। 8 আৰু তুমি যি যি ঠাইলৈ গৈছিলি, মই তোমাৰ লগত থাকি তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা তোমাৰ আটাই শংৰুবোৰক ছেদন কৰিলোঁ। আৰু পৃথিৱীত থকা মহা লোকৰ নামৰ দৰে তোমাৰো নাম মহা কৰিম।

9 মই মোৰ ইশ্বৰয়েলৰ লোকসকলৰ বাবে এটা ঠাই নিৰ্বাচন কৰিম আৰু তেওঁলোকক ৰোপণ কৰিম, সেয়ে তেওঁলোকে নিজৰ ঠাইতে বাস কৰিব পাৰিব আৰু তেওঁলোকক লৰোৱা নহব। দুৰ্জন লোকসকলে তেওঁলোকক উপদ্ৰৱ কৰিব নোৱাৰিব, যেনেকৈ আগৰ দিনত কৰিছিল, 10 যেতিয়া মই মোৰ ইশ্বৰয়েল লোকসকলৰ ওপৰত বিচাৰকৰূতাসকলক আজ্ঞা কৰিছিলোঁ যে, মই তোমাৰ শংৰুসকলক বশীভূত কৰিম। তদুপৰি মই তোমাক কৈছো যে, মই যিহোৱাই তোমাৰ বাবে এটা ঘৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিম।

11 যেতিয়া তোমাৰ আয়ুস সম্পূৰ্ণ হ'ব আৰু তোমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ওচৰলৈ যাব লগা হ'ব, তেতিয়া তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশধৰক বৃদ্ধি কৰিম, আৰু তোমাৰ নিজৰ বংশৰ এজনৰ কাৰণে, মই তেওঁৰ ৰাজ্য স্থাপন কৰিম। 12 মোৰ বাবে তেওঁহে এটা ঘৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিব, আৰু মই তেওঁৰ সিংহাসন চিৰস্থায়ী কৰিম।

13 মই তেওঁৰ পিতৃ হ'ম, আৰু তেওঁ মোৰ পুং হ'ব। তোমাৰ পূৰ্ব শাসন কৰা, চৌলৰ পৰা যেনেকৈ মই আঁতৰাইছিলোঁ, তেনেকৈ মই তেওঁৰ পৰা মোৰ বিশ্বাসযোগ্য নিয়ম আঁতৰ নকৰোঁ। 14 মোৰ ঘৰত আৰু মোৰ ৰাজ্যত তেওঁক সদায় থিৰে ৰাখিম, আৰু তেওঁৰ সিংহাসন চিৰস্থায়ীভাৱে স্থাপন কৰিম।” 15 এই সকলো বাক্য, আৰু এই সকলো দৰ্শন অনুসাৰে নাথনে দায়ুদক বিৱৰণ দি ক'লে।

16 তেতিয়া ৰজা দায়ুদে ভিতৰলৈ গৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত বহিল; আৰু তেওঁ ক'লে, “মই নো কোন, ঈশ্বৰ যিহোৱা, আৰু মোৰ পৰিয়ালেই বা কি যে, আপুনি মোক আগ স্থান দিছে? 17 আৰু হে ঈশ্বৰ, আপোনাৰ দৃষ্টিত ইও এটা ক্ষুদ্ৰ বিষয় আছিল, আপুনি আপোনাৰ দাসৰ পৰিয়ালৰ বিষয়েও সূদীৰ্ঘদিনৰ কথা কলে, আৰু হে ঈশ্বৰ, মোৰ ভৱিষ্যত পুৰুষসকলকো মোক দেখালে। 18 আপুনি আপোনাৰ দাসক সন্মান দিছে। আপুনি আপোনাৰ দাসক বিশেষ স্বীকৃতি প্ৰদানৰ বিষয়ে মই, দায়ুদ, আপোনাক পুনৰ কি ক'ম?”

19 হে যিহোৱা, আপোনাৰ দাসৰ বাবে আৰু নিজৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ কৰিবলৈ, আপুনি এই মহা কৰ্ম সাধন কৰিলে আৰু সকলো মহা কৰ্ম প্ৰকাশ কৰিলে। 20 হে যিহোৱা, আমি সদায় শুনা অনুসাৰে, আপোনাৰ তুল্য কোনো নাই, আৰু আপোনাৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই। 21 আৰু পৃথিৱীৰ মাজত আপোনাৰ ইশ্বৰয়েল লোকসকলৰ দৰে এনে কোন জাতি আছে? আপুনি ঈশ্বৰ যাক নিজৰ লোক কৰিবলৈ মিচৰৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, যাতে মহা আৰু ভয়ানক কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ নাম কৰিব। আৰু মিচৰৰ পৰা মুক্ত কৰা আপোনাৰ লোকসকলৰ আগৰ পৰা জাতি সমূহক খেদিলে।

22 তোমাৰ ইশ্বৰয়েল লোকসকলক তুমি নিজৰ চিৰস্থায়ী লোক কৰিলা, আৰু হে যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ থ'লো। 23 সেয়ে এতিয়া হে যিহোৱা, আপুনি আপোনাৰ দাস আৰু তাৰ পৰিয়ালৰ বিষয়ে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, তাক সদাকাললৈকে স্থিৰ কৰা হওক। যেনেকৈ আপুনি ক'লে, তেনেকৈয়ে কৰক। 24 আপোনাৰ নাম চিৰকালৰ বাবে স্থাপিত আৰু মহিমায়িত হ'বৰ বাবে লোকসকলে এইদৰে ক'ব, বাহিনীসকলৰ যিহোৱা ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ, আপোনাৰ দাস দায়ুদৰ বংশ আপোনাৰ সাক্ষাতে থিৰে থাকিব।

25 কাৰণ হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ বাবে এক বংশ স্থাপন কৰিম বুলি আপুনিয়েই আপোনাৰ দাসৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে। সেই বাবেই মই আপোনাৰ দাস আপোনাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা সাহ পালোঁ। 26 এতিয়া হে যিহোৱা, আপুনি ঈশ্বৰ, আৰু আপুনিয়েই আপোনাৰ দাসলৈ এই মঙ্গল-প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। 27 এতিয়া আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি আপোনাৰ দাসৰ বংশক আশীৰ্বাদ কৰক। যাতে আপোনাৰ দাসৰ বংশ যেন আপোনাৰ আগত চিৰকাল থাকে। হে যিহোৱা, আপুনিয়েই আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু সেয়ে চিৰকাললৈকে আশীৰ্বাদযুক্ত হৈ থাকিব।

18 অধ্যায়

দায়ুদে নানা জাতিক জয় কৰা; তেওঁ পাংৰমন্স্বীসকলৰ তালিকা।

1 তাৰ পাছত দায়ুদে পলেষ্টিয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিলে, ফিলিষ্টিয়াসকলৰ অধীনত থকা গাত আৰু তাৰ গাওঁবোৰ তেওঁ কাটি ল'লে। 2 তাৰ পাছত তেওঁ মোৰাবক পৰাজয় কৰিলে, আৰু মোৰাবীয়াসকলে দায়ুদৰ দাস হৈ কৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ ধৰিলে।

3 ফৰাণ নদীৰ ওচৰত হ্ৰবেজৰে নিজৰ শাসন স্থাপন কৰিবলৈ যাওঁতে, দায়ুদে চোবাৰ ৰজা হ্ৰদেজৰক হমাতত পৰাজয় কৰিলে। 4 দায়ুদে এক হাজাৰ ৰথ, সাত হাজাৰ অশ্বাৰোহী, আৰু বিশ হাজাৰ পদাতিক সৈন্য বন্দী কৰি ল'লে। আৰু ৰথৰ আটাই যোঁৰাবোৰৰ পাছ-ঠেঙৰ সিৰ কাটিলে, কিন্তু তাৰ মাজত এশ ৰথৰ বাবে যোঁৰা ৰাখিলে।

5 যেতিয়া দম্বেচকৰ অৰামীয়াসকলে চোবাৰ ৰজা হ্ৰদেজৰে সহায় কৰিবলৈ আহিলে, তেতিয়া দায়ুদে বাইশ হাজাৰ অৰামীয়ালোকক বধ কৰিলে। 6 তাৰ পাছত দায়ুদে দম্বেচকৰ অৰাম দেশত দুৰগৰক্ষক সৈন্যৰ দল ভিতৰলৈ সুমুৱালে; আৰু অৰামীয়াসকলে দায়ুদৰ দাস হৈ কৰ পৰিশোধ কৰিলে। দায়ুদে যি যি ঠাইত যায়, সেই সকলোতে যিহোৱাই তেওঁক জয়ী হ'বলৈ দিয়ে।

7 দায়ুদে হ্ৰদেজৰ দাস কেইজনৰ গাত থকা সোণৰ ঢালবোৰ সোলোকাই যিৰুচালেমলৈ লৈ আহিল। 8 হ্ৰদেজৰ টিডা আৰু কুন নগৰৰ পৰা দায়ুদে অতি অধিক পিতল আনিলে। এই পিতলৰ দৰাৰাই চলোমনে পিতলৰ সমুদৰ, দুটা স্তম্ভ, আৰু পিতলৰ পাংৰবোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল।

9 যেতিয়া হমাতৰ ৰজা তোয়োৱে শুনিলে যে দায়ুদে চোবাৰ ৰজা হ্ৰদেজৰক সকলো সৈন্যসকলক পৰাজয় কৰিলে। 10 তেতিয়া তোয়োৱে নিজৰ পুং হ্দাৰামক দায়ুদ ৰজাক প্ৰণাম জনাবলৈ আৰু আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ তেওঁৰ ওচৰত পঠালে, কাৰণ দায়ুদে হ্ৰদেজৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি তাক পৰাজয় কৰিলে, আৰু কাৰণ তোয়োৱৰ বিৰুদ্ধে হ্ৰবেজৰে যুদ্ধ ঘোষণা কৰিছিল। হ্দাৰাম নিজৰ লগত ৰূপ, সোণ, আৰু পিতল বস্তু লৈ আহিছিল। 11 দায়ুদ ৰজাই ইদাম, মোৰাব, অশ্মোন, পলেষ্টিয়া আৰু অমালেক আদি সকলো জাতিৰ পৰা অনা ৰূপ আৰু সোণৰ সৈতে এইবোৰ বস্তুও যিহোৱাৰ উদ্দেশে উৎসৰ্গ কৰিলে।

12 চৰুয়াৰ পুংৰ অৰীচয়ে লৰণ উপত্যকাত ওঠৰ হাজাৰ ইদামীয়ালোকক বধ কৰিলে। 13 তেওঁ ইদামত দুৰগৰক্ষক সৈন্যদল স্থাপন কৰিলে আৰু সকলো ইদামীয়া লোক দায়ুদৰ দাস হ'ল। দায়ুদ যি যি ঠাইত যায়, সেই সকলোতে যিহোৱাই তেওঁক জয়ী হ'বলৈ দিয়ে।

14 দায়ুদে সকলো ইশ্বৰায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিলে আৰু তেওঁ নিজৰ সকলো লোকৰ ন্যায় বিচাৰ আৰু ধৰ্মনিষ্ঠাৰে পৰিচালনা কৰিলে। 15 চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাব সৈন্যসকলৰ প্ৰধান সেনাপতি আছিল, আৰু অহীলুদৰ পুত্ৰ যিহোচাফট বৃত্তান্ত লিখক আছিল। 16 অহীলুদৰ পুংৰ চাদোক, আৰু অবিয়াথৰ পুংৰ অৰীমেলক পুৰোহিত আছিল, চৰুয়া ৰাজলিখক আছিল; 17 যিহোয়াদাৰ পুংৰ বনায়, কৰেথীয়া আৰু পেলেথীয়াসকলৰ ওপৰত আছিল; আৰু দায়ুদৰ পুংৰসকল ৰজাৰ পৰামৰ্শদাতা আছিল।

19 অধ্যায়

অশ্মোনীয়া, অৰামীয়া, আৰু ফিলিষ্টিয়াসকলৰ সৈতে দায়ুদে যুদ্ধ কৰা।

1 অশ্মোনৰ লোকসকলৰ ৰজা নাহৰ মৃত্যুৰ পাছত, তেওঁৰ পুত্ৰ তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল। 2 দায়ুদে ক'লে, “নাহৰ পুত্ৰ হানুনে মোৰ প্ৰতি দয়া দেখুৱাইছিল, সেয়ে মইও তেওঁলৈ দয়া কৰিম।” সেই বাবে দায়ুদে তেওঁৰ পিতৃক সন্ত্ৰনা দিবলৈ বাৰ্তাবাহক সকলক পঠালে। দায়ুদৰ দাসবোৰ অশ্মোনৰ দেশত সোমাই হানুনক সন্ত্ৰনা দিবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল। 3 কিন্তু অশ্মোনৰ প্ৰধান লোকসকলে হানুনক ক'লে, “দায়ুদে আপোনাক সন্ত্ৰনা দিবলৈ মানুহ পঠিওৱাৰ বাবে, আপুনি ভাবিছেনে আপোনাৰ পিতৃক সচাকৈয়ে সম্মান কৰে?” আপোনাৰ দেশ ধ্বংস কৰিবলৈ তেওঁৰ দাসবোৰে অনুসন্ধান কৰি দেশৰ বুজ-বিচাৰ ল'বলৈ হ'লে আহিছে।

4 সেয়ে হানুনে দায়ুদৰ দাস সকলক ধৰি তেওঁলোকৰ ডাটি খুৰালে, তেওঁলোকৰ পিন্ধা কাপোৰ ককালৰ পৰা তপিনালৈকে কাটি তেওঁলোকক যাৰলৈ দিলে। 5 যেতিয়া তেওঁলোকে দায়ুদক এই সকলো কথা ব্যাখ্যা কৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে লাজ পোৱা বাবে তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ লগত মানুহ পঠালে, আৰু ৰজাই তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে, “তোমালোকৰ ডাটি নাৰাচে মানে তোমালোক যিৰীহোত থাকা, তাৰ পাছত ওভাটি আহিবা।

6 যেতিয়া অশ্মোনৰ লোকসকলে দেখিলে যে, দায়ুদৰ বাবে তেওঁলোক যিগলগীয়া হ'ল, হানুন আৰু অশ্মোনৰ লোকসকলে অৰাম-নহৰিয়ম, মাখা, আৰু চোবাৰ পৰা ৰথ আৰু অশ্বাৰোহীসকলক অনাৰ বাবে এক হাজাৰ কিঙ্কৰ ৰূপ পঠালে। 7 তেওঁলোকে বৰিংশ হাজাৰ ৰথ, আৰু মাখাৰ ৰজা আৰু তেওঁৰ লোকসকলক ভাড়া দি আনিলে। তেওঁলোকে আহি মেদবাৰ আগত ছাউনি পাতিলে। অশ্মোনৰ লোকসকলে নিজৰ নগৰৰ পৰা ওলাই গৈ খাই যুদ্ধলৈ আহিল।

8 যেতিয়া দায়ুদে এই কথা শুনিলে, তেওঁ যোৱাবক আৰু সকলো সৈন্যসকলক তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ পঠালে। 9 অশ্মোনৰ লোকসকলক বাহিৰলৈ আহি নগৰৰ দুৱাৰত যুদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে সৈন্যসকলে শাৰী পাতিলে, আৰু যি সকল ৰজা নিজে আহিছিল, তেওঁলোক পথাৰত আছিল।

10 যেতিয়া যোৱাবে তেওঁৰ আগফালে আৰু পাছফালে, দুয়োফালে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতি থকা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ ইশ্বৰায়েলৰ লোক সকলৰ মাজৰ পৰা পাৰ্গত যুদ্ধাৰু মনোনীত কৰিলে আৰু তেওঁলোকক অৰামীয়া সকলৰ বিৰুদ্ধে প্ৰস্তুত

কৰিলে।¹¹ অৱশিষ্ট সৈন্যসকলক নিজৰ ভায়েক অৰীচয়ৰ শাসনত দিলে আৰু তেওঁ অস্মোনৰ সৈন্যসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে তেওঁলোকক শাৰী পাতিবলৈ দিলে।

¹² যোৱাবে ক'লে, “যদি অৰামীয়াসকল মোতকৈ অধিক বলৱান হয়, তেন্তে অবিচয় তুমি আহি মোক নিশ্চয় উদ্ধাৰ কৰিবা। কিন্তু যদি তোমাতকৈ অস্মোনৰ সৈন্যসকল অধিক বলৱান হয়, তেন্তে মই আহি তোমাৰ উদ্ধাৰ কৰিম।”¹³ সাহিয়াল হোৱা, আমাৰ লোকসকলৰ আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ নগৰবোৰৰ কাৰণে আৰ্হা আমি নিজকে সাহসী দেখুৱাওঁকৈ, কাৰণ যিহোৱাই তেওঁৰ উদ্দেশ্যে যি ভাল, তাকেই কৰক।”

¹⁴ সেয়ে যোৱাব আৰু তেওঁৰ সৈন্যৰ যোৱানসকলে অৰামীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আগুৱাই গ'ল, যি জনে ইস্ৰায়েলৰ সৈন্যসকলৰ আগৰ পৰা পলাই যাবলৈ বাধ্য কৰালে।¹⁵ যেতিয়া অস্মোনৰ সৈন্যসকলে অৰামীয়াসকলক পলাই যোৱা দেখিলে, তেওঁলোকেও যোৱাবৰ ভায়েক অৰীচয়ৰ আগৰ পৰা পলাই নগৰলৈ ঘূৰি গ'ল। তেতিয়া যোৱাব অস্মোনৰ লোকসকলৰ পৰা ঘূৰি আহিল আৰু যিৰূচালেমলৈ উভতি গ'ল।

¹⁶ যেতিয়া অৰামীয়াসকলে ইস্ৰায়েলৰ দৱাৰাই পৰাজিত হোৱা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁলোকক পুনৰ শক্তিশালী কৰিবলৈ ইস্ৰায়েল নদীৰ সিপাৰে হদ্দেজৰৰ সৈন্যৰ সেনাপতি চোফকৰ লগত পঠিয়ালে।¹⁷ যেতিয়া দায়ূদে এই কথা ক'লে, তেওঁ সকলো ইস্ৰায়েল লোকসকলক একগোট কৰি, যৰূদন পাৰ হৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল। তেওঁ অৰামীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সৈন্যসকলক প্ৰস্তুত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে।

¹⁸ অৰামীয়াসকল ইস্ৰায়েলৰ পৰা পলাল, আৰু দায়ূদে সাত হাজাৰ ৰথী, চল্লিশ হাজাৰ পদাতিক সৈন্যক বধ কৰিলে। তেওঁ সৈন্যৰ সেনাপতি চোফকো বধ কৰিলে।¹⁹ যি সকল ৰজা হদ্দেজৰৰ দাস* আছিল, তেওঁলোকে দেখিলে যে, তেওঁলোক ইস্ৰায়েলৰ দৱাৰাই পৰাজিত হৈছে, তেতিয়া তেওঁলোকে দায়ূদৰ লগত শান্তি স্থাপন কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্যা কৰিলে। অৰামীয়া লোকসকলে অস্মোনৰ লোকসকলক যিকোনো প্ৰকাৰে সহায় কৰিবলৈ ভয় কৰিলে। সেয়ে অৰামীয়া লোকসকলে অস্মোনৰ লোকসকলক কোনোপধ্যেই সহায় কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে।

20 অধ্যায়

¹ বসন্তকালৰ সময়ত সাধাৰণতে ৰজাসকলে যেতিয়া যুদ্ধলৈ যায়, তেতিয়া যোৱাবে যুদ্ধত সৈন্যসকলক নেতৃত্ব দিছিল; পাছত অস্মোনীয়াসকলৰ দেশ ধংস কৰিলে, তেওঁ ৰবৰালৈ গৈ তাক অৱৰোধ কৰিলে। দায়ূদ যিৰূচালেমতে থাকিল। যোৱাবে ৰবাক আক্ৰমণ কৰি পৰাজিত কৰিলে।

² দায়ূদে তেওঁলোকৰ ৰজাৰ মূৰৰ পৰা তেওঁৰ ৰাজমুকুট ল'লে, আৰু তেওঁ দেখিলে যে, তাৰ সোণৰ পৰিমাণ এক কিল্লৰ, আৰু তাত বহুমূলীয়া পাথৰ আছিল। সেই মুকুটটো দায়ূদৰ মূৰত পিন্ধোৱা হ'ল আৰু তেওঁ সেই নগৰৰ পৰা বহু পৰিমাণৰ লুটদৰবা উলিয়াই আনিলে।³ দায়ূদে নগৰৰ ভিতৰত থকা লোকসকলক বাহিৰলৈ আনিলে, আৰু কৰত, লোহাৰ মৈ, আৰু কুঠাৰেৰে কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰিলে। দায়ূদে অস্মোনীয়া লোকসকলৰ সকলো নগৰবোৰত এইদৰে কাম কৰাটো বিচাৰিলে। তাৰ পাছত দায়ূদ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য যিৰূচালেমলৈ ওভটি আহিল।

⁴ ইয়াৰ পাছত পলেষ্ঠীয়াসকলৰ লগত গেজৰত যুদ্ধ হ'ল। হুচাতীয়া চিৰকয়ে চিপ্পয় নামেৰে ৰফাৰ এজন বংশধৰক বধ কৰিলে, আৰু ফিলিষ্ঠীয়াসকলক বন্দীভূত কৰিলে।⁵ পুনৰায় পলেষ্ঠীয়াসকলৰ লগত গবত যুদ্ধ হ'ল, যায়ীৰৰ পুংৰ ইলহাননে গাতীয়া গলিয়াথৰ ভায়েক লহমীক বধ কৰিলে, তাৰ যাঠী তাওঁশালৰ টোলোঠাৰ সমান আছিল।

⁶ পুনৰ এবাৰ গাতত যুদ্ধ হ'ল তাত অতি ওখ এজন লোক যাৰ দুয়োখন হাতত আৰু ভৰিত ছটাকৈ আঙুলি আছিল। তেওঁ ৰফাৰ এজন বংশধৰ আছিল।⁷ তেওঁ যেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ সৈন্যক ইতিকিং কৰিলে, তেতিয়া দায়ূদৰ ভায়েক চিমিয়াৰ পুংৰ যোনাতনে তেওঁক বধ কৰিলে।⁸ তেওঁলোক গাতৰ ৰফাৰ বংশধৰৰ লোক আৰু তেওঁলোকক দায়ূদ আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকলৰ হাতৰ দৱাৰাই বধ কৰা হ'ল।

21 অধ্যায়

লোকসকলক গণনা কৰাৰ দোষ; আৰু তাৰ দণ্ড

¹ ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে শত্ৰু থিয় হৈ ইস্ৰায়েলক গণনা কৰিবলৈ দায়ূদক উচটাইছিল।² দায়ূদে যোৱাবক আৰু সৈন্যৰ অধিকাৰী সকলক ক'লে, “যোৱা, তোমালোকে বেৰ-চেৰাৰ পৰা দানলৈকে ইস্ৰায়েল লোকসকলক গণনা কৰা আৰু ঘূৰি আহি মোক বিৱৰণ দিবা, যাতে মই তেওঁলোকৰ সংখ্যা জানিব পাৰোঁ।”³ যোৱাবে ক'লে, “যিহোৱাই তেওঁৰ সৈন্যসকলক এতিয়া যিমান আছে তাতকৈ এশ গুণ অধিক বৃদ্ধি কৰক। কিন্তু হে মোৰ পৰভু মহাৰাজ, তেওঁলোক সকলোৰে জানো মোৰ পৰভুৰ পৰিচৰ্যা নকৰে? কিয় মোৰ পৰভুৱে এইদৰে বিচাৰিছে? কিয় ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত দোষ কঢ়িয়াই আনিছে?”

⁴ কিন্তু ৰজাৰ বাক্য যোৱাবৰ বিৰুদ্ধে চূড়ান্ত আছিল, সেয়ে যোৱাব সেই ঠাই এৰি ইস্ৰায়েলৰ চাৰিওদিশে ফুৰিলে আৰু যিৰূচালেমলৈ উভতি আহিল।⁵ তাৰ পাছত যোৱাবে যুদ্ধাৰু সকলৰ সম্পূৰ্ণ সংখ্যা দায়ূদৰ আগত দিলে। তাত ইস্ৰায়েলৰ মাজত এঘাৰ লাখ তৰোৱাল ধৰোঁতা লোক আছিল। যিহূদাৰ অকলেই চাৰি লাখ সত্তৰ হাজাৰ সৈন্য আছিল।

⁶ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত লেবী আৰু বিন্যাৰীক গণনা কৰা নহ'ল, কাৰণ ৰজাৰ সেই আজ্ঞাত যোৱাবৰ ঘৃণা উপজিল।⁷ ঈশ্বৰে সেই কাৰ্যত অসন্তোষ পালে, সেয়ে তেওঁ ইস্ৰায়েলক আঘাত কৰিলে।⁸ দায়ূদে ঈশ্বৰক ক'লে, “এই কৰম কৰাৰ যোগেদি মই মহা পাপ কৰিলোঁ। এতিয়া আপোনাৰ দাসৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰক, কিয়নো মই অতিশয় অজ্ঞানৰ দৰে কৰম কৰিলোঁ।”

* 19 অধ্যায়:19 হদ্দেজৰৰ দাস তলতীয়া ৰজা

9 যিহোৱাই দায়ুদৰ দৰ্শক গাদক ক'লে, ¹⁰ “যোৱা দায়ুদক গৈ কোৱা: ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মই তোমাক নিৰ্বাচন কৰিবলৈ তিনিটা সুযোগ দিছোঁ। তাৰ মাজত এটা বাচি লোৱা।’”

11 সেয়ে গাদে দায়ুদৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁক ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘ইয়াৰ ভিতৰত এটা নিৰ্বাচন কৰা: 12 নাইবা তিনি বছৰ আকাল হ'ব, বা তিনি মাহলৈকে শংৰুবাৰৰ তৰোৱাল আপোনাৰ দেশত ব্যাপ্ত হৈ আপোনাৰ অত্যাচাৰ কৰিব, বা তিনি দিনলৈকে যিহোৱাৰ তৰোৱাল, অৰথা দেশত মহামাৰীৰ লগত ইশ্বায়েল দেশৰ সীমাত সংহাৰ কৰোঁতা যিহোৱাৰ দূতে ভ্ৰমণ কৰিব।’ এই হেতুকে যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে মোক পঠালে, তেওঁক কি উত্তৰ দিম, তাক এতিয়া বিবেচনা কৰি চাওক।”

13 দায়ুদে গাদক ক'লে, “মই বৰ বিপদত পৰিছোঁ, মোক যিহোৱাৰ হাতত দিয়ক, কিয়নো তেওঁৰ দয়া পৰচুৰ, কিন্তু মোক মানুহৰ হাতত নিদিব।” ¹⁴ সেয়ে যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ মাজলৈ মহামাৰী পঠালে, আৰু ইশ্বায়েলৰ সত্তৰ হাজাৰ লোকৰ মৃত্যু হ'ল। ¹⁵ ঈশ্বৰে যিৰূচালেমক ধংস কৰিবলৈ এজন দূত তালৈ পঠালে। যেতিয়া তেওঁ ধংস কৰিবলৈ ল'লে, তেতিয়া যিহোৱাই সেই অনিষ্টৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি নিজৰ মন সলনি কৰিলে, আৰু তেওঁ ধংসকাৰী দূতক কলে, “এয়ে জুৰিছে, এতিয়া তোমাৰ হাত কোঁচোৱা।” সেই সময়ত যিহোৱাৰ দূত যিৰূচীয়াৰ অৰণনৰ মৰণা মৰা ঠাইত থিয় হৈ আছিল।

16 দায়ুদে ওপৰলৈ চাই দেখিলে যে, যিহোৱাৰ দূত পৃথিৱী আৰু আকাশৰ মাজত থিয় হৈ আছে, আৰু যিৰূচালেমৰ ওপৰলৈ হাতত এখন খোলা তৰোৱাল দাঙি ধৰি আছিল। তেতিয়া দায়ুদে আৰু বৃদ্ধ লোকসকলে চট কাপোৰ পিন্ধি মাটিত মুখতল কৰি পৰিল। ¹⁷ দায়ুদে ঈশ্বৰক ক'লে, “যি জনে লোকসকলক গণনা কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে, সেই জন জানো মই নহওঁ? মই এই পাপ কৰম কৰিলোঁ, কিন্তু এই মেৰবিলাকে কি কৰিলে? হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ হাতেৰে মোক আৰু মোৰ পৰিয়ালক শাস্তি দিয়ক, কিন্তু আপোনাৰ লোকসকলক মহামাৰীৰে শাস্তি নিদিব।”

18 সেয়ে যিহোৱাৰ দূতে দায়ুদক যিৰূচীয়াৰ অৰণনৰ মৰণা মৰা ঠাইত যিহোৱাৰ উদ্দেশে এটা যজ্ঞবেদী স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে আজ্ঞা দিবলৈ গাদক ক'লে। ¹⁹ গাদে নিৰ্দ্দেশ দিয়া অনুসাৰে কৰিবলৈ যিহোৱাৰ নামেৰে দায়ুদ তালৈ উঠি গ'ল। ²⁰ যেতিয়া অৰণনে যোঁ মৰণা মাৰি আছিল, তেতিয়া তেওঁ পাছফাললৈ ঘূৰি দূতক দেখিলে। তেওঁ আৰু তেওঁৰ চাৰিজন পুত্ৰই নিজকে লুকুৱালে।

21 দায়ুদে অৰণনৰ ওচৰলৈ আহিলে, আৰু অৰণনে দায়ুদক দেখা পালে। তেওঁ মৰণা মৰা ঠাই পৰা আহি দায়ুদৰ আগত মাটিত মুখ লগাই পৰিণিপাত কৰিলে। ²² তেতিয়া দায়ুদে অৰণনক ক'লে, “তুমি মৰণা মৰা এই ঠাইডোখৰ মোক দিয়া, যাতে মই এই ঠাইত যিহোৱাৰ উদ্দেশে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰিব পাৰোঁ। মই ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ দাম দিম, যাতে লোকসকলৰ মাজৰ পৰা মহামাৰী দূৰ হয়।

23 অৰণনে দায়ুদক ক'লে, “প্ৰভু মহাৰাজ আপোনাৰ নিজৰ নিচিনাকৈ ইয়াক লওক। আপোনাৰ দৃষ্টিত যি ভাল দেখে, তাকেই কৰক। চাওক, মই হোম-বলিৰ অৰ্থে মাঁড়-গৰু, খৰিৰ অৰ্থে মৰণা মৰা ঘনুৰ, আৰু নৈবেদ্যৰ অৰ্থে যোঁহ; এই সকলো মই আপোনাৰ বাবে দিম।” ²⁴ দায়ুদ ৰজাই অৰণনক ক'লে, “নহয়, মই সম্পূৰ্ণ মূল্য দিহে কিনি ল'ম। যিহোৱাৰ উদ্দেশে হোম-বলি উদ্ভাসৰ্গ কৰিব খোজা তোমাৰ যি আছে বিনামূল্যে মই নলওঁ।”

25 সেয়ে দায়ুদে সেই ঠাইৰ কাৰণে ছশ চেকল সোণ দিলে। ²⁶ দায়ুদে সেই ঠাইত যিহোৱাৰ উদ্দেশে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰি, হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উদ্ভাসৰ্গ কৰিলে। তেওঁ যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, তাতে তেওঁ আকাশৰ পৰা হোম-বেদিত অগ্নি পেলাই তেওঁক উত্তৰ দিলে। ²⁷ তেতিয়া যিহোৱাই দূতক আজ্ঞা কৰিলে, আৰু দূতে নিজৰ তৰোৱাল খাপত ভৰাই হ'ল।

28 দায়ুদে যেতিয়া যিহোৱাই যিৰূচীয়া অৰণনৰ মৰণা মৰা ঠাইত উত্তৰ দিয়া দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই সময়তে সেই ঠাইত বলিদান দিলে। ²⁹ সেই সময়ত, মোচিয়ে মৰুপ্ৰান্তত নিৰ্ম্মাণ কৰা যিহোৱাৰ আবাস, আৰু হোম-বলিৰ বাবে যজ্ঞবেদি, গিৰিয়োনৰ ওখ ঠাইত আছিল। ³⁰ অৱশ্যে দায়ুদে ঈশ্বৰৰ পৰামৰ্শ ল'বলৈ তেওঁৰ আগলৈ যাব নোৱাৰিছিল; কাৰণ যিহোৱাৰ দূতৰ তৰোৱাললৈ তেওঁ ভয় কৰিছিল।

22 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত দায়ুদে ক'লে, “এয়ে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ ঠাই আৰু ইশ্বায়েলৰ হোম-বলি উদ্ভাসৰ্গৰ অৰ্থে পবিত্ৰ-বেদি হ'ব।”

দায়ুদে মন্দিৰৰ অৰ্থে বস্তু আয়োজন কৰা; আৰু চলোমনক আদেশ দিয়া।

2 দায়ুদে ইশ্বায়েল দেশত বাস কৰা বিদেশী সকলক একগোট কৰিবলৈ দাস সকলক আজ্ঞা দিলে। ঈশ্বৰৰ গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰিবৰ অৰ্থে শিল কাটি টুকুৰা কৰিবলৈ তেওঁলোকক শিল-কটিয়া কামত নিযুক্ত কৰিলে।

3 দুৱাৰৰ গজাল, আৰু বাটামৰ বাবে দায়ুদে অধিক পৰিমাণে লোহা আৰু পিতল যোগান ধৰিলে। তেওঁ জুথিব নোৱাৰা পৰিমাণে তামো যোগান ধৰিলে, ⁴ আৰু গণিব নোৱাৰা পৰিমাণৰ এৰচ কাঠ চীদোনীয়া আৰু তুৰীয়াসকলে দায়ুদৰ ওচৰলৈ গণনা কৰিবলৈ অনেক এৰচ কাঠ আনিছিল ⁵ দায়ুদে ক'লে, “মোৰ পুংৰ চলোমন ডেকা ল'ৰা আৰু তেওঁৰ অভিজ্ঞতা হোৱা নাই, আৰু যিহোৱাৰ অৰ্থে যি গৃহ সজা হ'ব বিশেষৰূপে আকৰ্ষণীয় হ'ব লাগিব, সেয়া আন সকলো দেশতো প্ৰখ্যাত আৰু খ্যাতিমান হ'ব, লাগিব। সেয়ে এই গৃহৰ বাবে মই প্ৰস্তুত হ'ব লাগিব।” সেই কাৰণে দায়ুদে তেওঁৰ মৃত্যুৰ আগতে ব্যাপক হাৰত বস্তু প্ৰস্তুত কৰিলে।

৬ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ পুংৰ চলোমনক মাতিলে আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাবে এটা গৃহ সাজিবলৈ তেওঁক আজ্ঞা দিলে।⁷ দায়ুদে চলোমনক ক'লে, “হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মোৰ ইচ্ছা আছিল।⁸ কিন্তু যিহোৱাই মোৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, ‘তুমি অনেকৰ ৰক্তপাত কৰিলা, আৰু বহুতো যুদ্ধ কৰিলা। তুমি মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে গৃহ নাসাজিবা, কিয়নো পৃথিৱীত মোৰ সাক্ষাতে তুমি অনেকৰ ৰক্তপাত কৰিলা।

৭ অৱশ্যে তোমাৰ এজন পুংৰ জন্মিব, তেওঁ শান্তিপ্ৰিয় ব্যক্তি হ'ব। মই তেওঁৰ চাৰিওফালে থকা সকলো শংৰুৰ পৰা তেওঁক ৰক্ষা কৰিম। কাৰণ তেওঁৰ নাম চলোমন* হ'ব, আৰু মই তেওঁৰ দিনত ইশ্বায়েলক শান্তি আৰু নিৰিবিলি পৰিবেশ দিম।¹⁰ তেওঁ মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব। তেওঁ মোৰ পুং হ'ব, আৰু মই তেওঁৰ পিতৃ হ'ম। মই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত তেওঁৰ ৰাজ সিংহাসন চিৰস্থায়ীৰূপে স্থাপন কৰিম।

১১ হে মোৰ ৰোপা, এতিয়া যিহোৱা তোমাৰ সঙ্গী হওক আৰু তুমি কৃতকাৰ্য্য হ'বলৈ সক্ষম হোৱা। তেওঁ কোৱাৰ দৰে তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰা।¹² যেতিয়া তেওঁ ইশ্বায়েলৰ দায়িভাৱ তোমাৰ ওপৰত দিব তেতিয়া কেৱল যিহোৱাই তোমাক বুদ্ধি আৰু বিবেচনা দিয়ক, যাতে তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিধি পালন কৰিব পাৰিবা।¹³ যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ বাবে মোচিক দিয়া বিধি আৰু শাসন-পৰগালীবোৰ পালন কৰিবলৈ, আৰু সেই দৰে কাৰ্য কৰিবলৈ সাৱধানে থাকিলে, তুমি কৃতকাৰ্য্য হ'ব; তুমি বলৱান আৰু সাহায্য হোৱা, ভয়াতুৰ কি নিৰাশ নহ'বা।

১৪ এতিয়া চোৱা, মই অতি কষ্টেৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবে এক লাখ কিঙ্কৰ সোণ, আৰু দহ লাখ কিঙ্কৰ ৰূপ, আৰু অধিক হোৱাৰ বাবে নোজোখাকৈ পিতল আৰু অধিক পৰিমাণে লোহা যুগুত কৰি থৈছোঁ। মই কাঠ আৰু শিলো যুগুত কৰি থৈছোঁ। তুমি ইয়াৰ লগত আৰু অধিক যোগ কৰিব পাৰিবা।

১৫ তোমাৰ অনেক কাম কৰা মানুহ আছে: শিল-কটিয়া, শিল আৰু কাঠৰ কাম কৰোঁতা, আৰু সকলো বিধৰ কামত নিপুণ অগণন লোক আছে।¹⁶ যি সকল সোণ, ৰূপ, পিতল, আৰু লোহাৰ কাম কৰিব জানে। সেয়ে কামত লাগি থাকা আৰু যিহোৱা তোমাৰ লগত থাকুক।”

১৭ দায়ুদে তেওঁৰ পুংৰ চলোমনক সহায় কৰিবলৈ, ইশ্বায়েলৰ সকলো প্ৰধান লোকসকলক আজ্ঞা কৰি ক'লে, ১৮ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তোমালোকৰ লগত আছে আৰু চাৰিও দিশৰ পৰা তেওঁ তোমালোকক শান্তি দিব। তেওঁ দেশ নিৱাসী সকলক মোৰ হাতত দিলে। যিহোৱাৰ আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ আগত দেশ কশীভূত হৈ আছে।¹⁹ এতিয়া সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰা। উঠা, আৰু ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পবিত্ৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰা। তাৰ পাছত নিয়ম-চন্দুক আৰু ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ বস্তুবোৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে নিৰ্মাণ কৰা গৃহলৈ আনিব পাৰিবা।

23 অধ্যায়

দায়ুদে চলোমনক ৰজা পতা। লেবীয়া আৰু পুৰোহিতসকলৰ কথা।

১ যেতিয়া দায়ুদে বৃদ্ধ হৈ জীৱনৰ শেষ অৱস্থাত পালে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পুংৰ চলোমনক ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা পাতিলে।² তেওঁ পুৰোহিত আৰু লেবীয়া সকলৰ সৈতে ইশ্বায়েলৰ সকলো প্ৰধান লোকসকলক এক গোট কৰিলে।³ লেবীয়া সকলৰ িৰশ বছৰ আৰু তাৰ ওপৰৰ বয়সীয়া লোকসকলক গণনা কৰা হ'ল। তেওঁলোকৰ সংখ্যা আঠবিংশ হাজাৰ আছিল।

৪ তেওঁলোকৰ মাজৰ ঠোঁপ হাজাৰ লোকক যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰ্য কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা হ'ল আৰু ছয় হাজাৰ লোক কৰমচাৰী আৰু বিচাৰকৰতা আছিল।⁵ চাৰি হাজাৰ দুৱৰী আছিল; আৰু চাৰি হাজাৰ লোক বাদ্যযন্ত্ৰৰ সৈতে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিবৰ বাবে আছিল; এই বিষয়ে দায়ুদে কৈছিল, “এইবোৰ মই আৱাধনা বাবে সাজিছোঁ।”⁶ দায়ুদে তেওঁলোকক লেবীয়া সকলৰ লগত যোগাযোগ কৰিবলৈ বিভিন্ন দলত বিভক্ত কৰিলে: গেৰ্চোন, কথা, আৰু মৰাৰী।

৭ গেৰ্চোনীয়া সকলৰ বংশধৰ সকলৰ গোষ্ঠীৰ পৰা, তাত লন্দন আৰু চিমিয়ীয়া আছিল।

৮ তাত লন্দনৰ তিনি জন পুংৰ আছিল; যিহীয়েল মূখ্য লোক আছিল, তাৰ পাছত যেথম আৰু যোৱেল আছিল।

৯ চিমিয়ীৰ তিনি জন পুংৰ আছিল: চলোমা, হজীয়েল আৰু হাৰণ; এওঁলোক লন্দনৰ গোষ্ঠীৰ মূখ্য লোক আছিল।

১০ চিমিয়ীৰ চাৰি জন পুংৰ আছিল: যশা, জীনা, যিযুচ আৰু বৰীয়া।

১১ তেওঁলোকৰ মাজত যশা ডাঙৰ আছিল, আৰু দ্বিতীয় জীজা, কিন্তু যিযুচ আৰু বৰীয়াৰ অধিক সন্তান নাছিল সেয়ে তেওঁলোক একে কামৰ বাবে একে গোষ্ঠীৰ বুলি বিবেচনা কৰা হৈছিল।

১২ কহাতৰ চাৰি জন পুংৰ আছিল:

অম্ৰম, যিচহৰ, হিৰ্ষোণ, আৰু উজ্জীয়েল।

১৩ অম্ৰমৰ পুংৰ আছিল: হাৰোণ আৰু মোচি। অতি পবিত্ৰ বস্তু যিহোৱাৰ সাক্ষাতে ধূপ জলাই, তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ নামেৰে চিৰকাল আশীৰ্ব্বাদ কৰিবৰ বাবে, হাৰোণক আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সকলক স্থায়ীভাৱে মনোনীত কৰা হ'ল।¹⁴ কিন্তু ঈশ্বৰৰ লোক মোচিৰ পুত্ৰ সকলক লেবীয়া বুলি বিবেচনা কৰিছিল।

১৫ মোচিৰ পুংৰ গেৰ্চোম আৰু ইলিয়েজৰ।

১৬ গেৰ্চোমৰ বংশধৰ চবুৱেল, ডাঙৰ আছিল।

১৭ ইলিয়েজৰৰ বংশধৰ ৰহবিয়া আছিল। ইলিয়েজৰৰ আৰু পুংৰ নাছিল, কিন্তু ৰহবিয়াৰ বহুতো বংশধৰ আছিল।

* 22 অধ্যায়:9 চলোমন শান্ত

18 যিচহৰৰ পুংৰ চলোমী। মুখ্য আছিল।

19 হিন্ধাৰ বংশধৰ যিৰিয়া ডাঙৰ আছিল, দ্বিতীয় অমৰিয়া, তৃতীয় যহজীয়েল, আৰু চতুৰ্থ যিকমিয়াম।

20 উজ্জীয়েলৰ পুংৰ মীখা ডাঙৰ আছিল, আৰু দ্বিতীয় যিচিয়া।

21 মৰাৰীৰ পুংৰ মহলী আৰু মুচী আছিল। মহলীৰ পুংৰ ইলীয়াজ আৰু কীচ।

22 ইলীয়াজৰ পুংৰ নোহোৱাকৈয়ে মৃত্যু হয়, তেওঁৰ কেৱল কেইজনী মান জীয়েক আছিল। কীচৰ পুংৰসকলে তেওঁলোকক বিয়া কৰাইছিল।

23 মুচীৰ তিনি জন পুংৰ, মহলী, এদৰ, আৰু যিৰেমো।।

24 এই লেবীয়াৰ বংশধৰ সকলে নিজৰ গোষ্ঠীৰ লগত যোগাযোগ কৰিছিল। তেওঁলোক নেতৃত্বত আছিল যাৰ নাম গণনা কৰা হৈছিল আৰু তালিকাত আছিল। যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যা কৰা গোষ্ঠীৰ লোকসকল বিশ বছৰ আৰু তাৰ ওপৰৰ বয়সৰ আছিল। 25 কাৰণ দায়ুদে কৈছিল, “ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই, তেওঁৰ লোকসকলক বিস্বাস দিলে, তেওঁ সদাকালৰ বাবে নিজৰ গৃহ যিৰূশালেমত নিৰ্ম্মাণ কৰিলে। 26 লেবীয়াসকলে আবাস, আৰু তেওঁৰ পৰিচৰ্য্যাত ব্যৱহাৰ কৰা সকলো সামগ্ৰী আৰু কঢ়িয়াব লগা নহয়।”

27 কাৰণ দায়ুদৰ শেষ বাক্যৰ অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাৰকৈ ওপৰৰ বয়সৰ লেবীয়া সকলক গণনা কৰা হ'ল।

28 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্য্যাবাৰে হাৰোণৰ বংশধৰ সকলৰ সহায়কাৰী আছিল। তেওঁলোক চোতাল কেইখন, কোঠালিবোৰ, সকলো পবিংৰ বস্ত্ৰ শুচি কৰা আৰু ঈশ্বৰৰ গৃহৰ আন সকলো কামৰ তত্ত্বাৱধান কৰিছিল। 29 তেওঁলোকে দৰ্শন-পিঠা, শম্মা উসৰণৰ বাবে মিহি আটাগুড়ি, খমিৰ নিদিয়া পিঠা, তাৰাত সেক দিয়া পিঠা, তেলত মিহলোৱা, আৰু সকলো জোখ আৰু পৰিমাণ চোৱাৰ তত্ত্বাৱধানত আছিল।

30 তেওঁলোকে প্ৰতি ৰাতিপুৱা আৰু গধূলি যিহোৱাৰ ধন্যবাদ আৰু প্ৰশংসাৰ বাবেও থিয় হৈছিল। 31 আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশে প্ৰতিদিনে বিধানৰ মতে, লেখ অনুসাৰে বিস্বাস-বাৰত, আৰু ন-জোন উসৰত আৰু নিৰ্ব্বিপিত পৰ্ব্বতত যিহোৱাৰ উদ্দেশে হোম-বলি উসৰণ কৰিছিল।

32 তেওঁলোকে সাফা। কৰা তম্বুৰ আৰু পবিংৰ স্থানৰ দয়ীত্বত আছিল, আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যা কাৰ্যত হাৰোণৰ বংশধৰ সকলকো সহায় কৰিছিল।

24 অধ্যায়

1 হাৰোণৰ বংশধৰ সকলৰ বিভাগসমূহ: নাদব, অবীহু, ইলিয়াজৰ আৰু ঈখামৰ। 2 তেওঁলোকৰ পিতৃৰ মৃত্যু পূৰ্বেই নাদব আৰু অবীহুৰ মৃত্যু হয়। তেওঁলোকৰ সন্তান নাছিল, সেয়ে ইলিয়াজৰ আৰু ঈখামৰ পুৰোহিতৰ পৰিচৰ্য্যাত আছিল। 3 দায়ুদে একেলগে ইলিয়াজৰ বংশৰ চাদোকক, আৰু ঈখামৰ বংশৰ অহীমেলকক তেওঁলোকৰ পুৰোহিত পৰিচৰ্য্যাবাৰে বেলেগ বেলেগ দলত ভাগ কৰিলে।

4 ঈখামৰ বংশধৰ সকলক ইলিয়াজৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত নেতৃত্ব লোৱা লোক বেছি আছিল। সেয়ে তেওঁলোকে ইলিয়াজৰ বংশধৰ সকলক ষোল্লটা দলত বিভক্ত কৰিছিল। তেওঁলোক ঈখামৰ বংশধৰ আৰু গোষ্ঠীৰ মূৰব্বী সকলৰ দৰাৰাই এই সকলো কৰিছিল। 5 একো প্ৰভেদ নাৰাখি, তেওঁলোকক ইলিয়াজৰ আৰু ঈখামৰ দুয়োৰে বংশধৰ সকলৰ পৰা পৰিবেশন কৰ্মচাৰীসকল, আৰু ঈশ্বৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ বাবে একো প্ৰভেদ নাৰাখি, চিঠি খেলাই তেওঁলোকক বিভক্ত কৰিছিল।

6 লেবীয়া বংশৰ নখনেলৰ পুংৰ চমৰিয়া লিখকে ৰজাৰ, কৰ্মচাৰীৰ, চাদোক পুৰোহিতৰ, অবিয়াথৰ পুংৰ অহীমেলকৰ, আৰু পুৰোহিত সকলৰ নেতা ও লেবীয়া পৰিয়াল সকলৰ উপস্থিতিত তেওঁলোকৰ নাম লিখিলে। ইলিয়াজৰ বংশৰ পৰা এটা গোষ্ঠী আৰু ঈখামৰ বংশৰ পৰা এটা গোষ্ঠী চিঠি খেলৰ দৰাৰাই নিৰ্ব্বাচন কৰা হৈছিল।

7 প্ৰথম চিঠি খেলত যিহোৱাৰীৰ, দ্বিতীয় যিদয়াৰ, 8 তৃতীয় হাৰীমৰ, চতুৰ্থ চিয়োৰীমৰ, 9 পঞ্চম মন্ত্ৰিয়াৰ, ষষ্ঠ মিয়ামীনৰ, 10 সপ্তম হক্কাচৰ, অষ্টম অবিয়াৰ, 11 নৱম য়েচুয়াৰ, দশম চখনিয়াৰ, 12 একাদশ ইলীয়াচিৰ, দ্বাদশ যাকীমৰ, 13 ৰয়োদশ হক্কাৰ, চতুৰ্দশ য়েচবাৰ, 14 পঞ্চদশ বিলগাৰ, ষোড়শ ইম্বেৰৰ, 15 সপ্তদশ হেজীৰৰ, অষ্টাদশ হক্কাচৰ, 16 উনবিংশ পথহিয়াৰ, বিংশ যিহিঙ্কেলৰ, 17 একবিংশ যাহীনৰ, দ্বাবিংশ গামূলৰ, 18 ৰয়োবিংশ দলয়াৰ, চতুৰ্বিংশ মাজিয়াৰ নাম উঠিল।

19 যেতিয়া তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহলৈ আহিব তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃ হাৰোণৰ দৰাৰাই তেওঁলোকক দিয়া পদ্ধতিৰ দৰাৰাই কৰা তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্য্যাবাৰে আজ্ঞা সমূহ এইবিলাক আছিল।

20 লেবীৰ অৱশিষ্ট বংশধৰসকল এওঁলোক:

অম্ৰমৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত চুৰয়েল;

চুৰয়েলৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত য়েহদিয়া।

21 অম্ৰমৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত যিচিয়া নেতা আছিল।

22 যিচহৰীয়াৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত চলোমো।। চলোমোতৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত যহা।

23 হিন্ধাৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত প্ৰথম যিৰিয়া, দ্বিতীয় অমৰিয়া, তৃতীয় যহজীয়েল, আৰু চতুৰ্থ যিকমিয়াম।

24 উজ্জীয়েলৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত মীখা। মীখাৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত চামীৰ।

25 মীখাৰ ভায়েক যিচিয়া; যিচিয়াৰ পুত্ৰ সকলৰ মাজত জখৰিয়া।

26 মৰাৰীৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত মহলী আৰু মুচী; যাজিয়াৰ বংশধৰসকলৰ মাজত বিনো।

27 মৰাৰীৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত যাজিয়া, বিনো, চোহম, জক্কুৰ, আৰু ইস্বী।

28 মহলীৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত ইলীয়াজৰ; এওঁৰ পুংৰ নাছিল।

29 কীচৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত যিৰহমেল।

30 মুচী বংশধৰ সকলৰ মাজত মহলী, এদৰ, আৰু যিৰীমো।

তেওঁলোকৰ পৰিয়াল অনুসাৰে তালিকাত থকা লেবীয়াসকল এওঁলোক। 31 দায়ুদ ৰজাৰ, চাদোকৰ, অহীমেলকৰ, আৰু পুৰোহিতসকলৰ আৰু লেবীয়াসকলৰ পৰিয়ালৰ নেতাসকলৰ উপস্থিতিত তেওঁলোকে পুত্ৰ চিঠি খেলালে। পৰিয়াল সকলৰ ডাঙৰ পুত্ৰ সকলে সৰু সকলৰ লগত চিঠি খেলালে। হাৰোণৰ বংশধৰ সকলে কৰাৰ দৰেই এওঁলোকেও চিঠি খেলালে।

25 অধ্যায়

গায়ন-বায়ন সকলৰ বিষয়।

1 দায়ুদ আৰু আৰ্যাসৰ পৰিচৰ্যাৰ প্ৰধান লোকসকলে আচফ, হেমন, আৰু যিদুথনৰ পুত্ৰ সকলক কিছুমান কামৰ বাবে নিৰ্বাচন কৰিলে। এওঁলোকে বীণা, বেহেলা, আৰু তালেৰে ভাবিষ্যত বাণী কৰিলে। যিসকল লোকে এই কাম কৰিছিল তেওঁলোকৰ তালিকা তলত দিয়া হ'ল: 2 আচফৰ পুত্ৰ সকলৰ পৰা:

জঙ্কুৰ, যোচেফ, নথনিয়া, আৰু অচবেলা; আচফৰ পুত্ৰসকল আচফৰ নিৰ্বেশন অনুযায়ী ৰজাৰ নিৰীক্ষণৰ অধীনত ভাববাণী কৰে।

3 যিদুথনৰ পুত্ৰ সকলৰ পৰা:

গদলিয়া, চৰী, যিচয়া, হচবিয়া, চিমিয়া, আৰু মতিথিয়া, এই ছয় জনে, তেওঁলোকৰ পিতৃ যিদুথনৰ নিৰ্বেশন অনুযায়ী যিহোৱাৰ ধন্যবাদ আৰু প্ৰশংসাৰ বাবে বীণা বজায়।

4 হেমনৰ পুত্ৰ সকলৰ পৰা:

বুদ্ধিয়া, মতনিয়া, উজ্জীয়েল, চব্ৰেল, যিৰীমো, হননিয়া, হনানী, ইলীয়াথা, গিদলতী, ৰোমমতী-এজৰ, যচবিকাচা, মল্লোথী, হোথীৰ আৰু মহজীয়ো। 5 ৰজাৰ ভাববাণী হেমনৰ এওঁলোক পুত্ৰ। ঈশ্বৰক শ্ৰদ্ধা কৰিবলৈ তেওঁক চোদ্ধ জন পুত্ৰ আৰু তিনি জনী ছোৱালী দান কৰিলে।

6 তেওঁলোকৰ পিতৃৰ নিৰ্বেশন অনুযায়ী এই সকলো কৰিছিল। তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ গৃহৰ বাদ্যকৰ আছিল, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে তাল, বেহেলা, আৰু বীণা বজাইছিল। আচফ, যিদুথন, আৰু হেমন ৰজাৰ নিৰ্বেশনৰ অধীনত আছিল। 7 তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ ভাইসকল যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বাদ্য বজোৱাত প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত আৰু নিপুণ আছিল তেওঁলোক সংখ্যাত দশ আঠাশী জন আছিল। 8 তেওঁলোকৰ সৰু কি বৰ, গুৰু কি শিষ্য সকলোৰে সমানে চিঠি খেলাই নিজৰ কৰিব লগীয়া কাৰ্য কৰিবলৈ থিৰ কৰিছিল।

9 এতিয়া আচফৰ পুত্ৰ সকলৰ বিষয়ে:

প্ৰথম চিঠি খেলত যোচেফৰ পৰিয়ালৰ নাম উঠিল;

দ্বিতীয় গদলিয়াৰ পৰিয়ালৰ নামত উঠিল, তেওঁলোক সংখ্যাত বাৰ জন;

10 তৃতীয় জঙ্কুৰৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় লোক সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

11 চতুৰ্থ যিখৰীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন।

12 পঞ্চম নথনিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

13 ষষ্ঠ বুদ্ধিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

14 সপ্তম যিচবেলাৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন।

15 অষ্টম যিচয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয়সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

16 নৱম মতনিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

17 দশম চিমিয়ীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

18 একাদশ অচবেলাৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

19 দ্বাদশ হচবিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন; 20 ৱয়োদশ চুবাবেলাৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

21 চতুৰ্দশ মতিথিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

22 পঞ্চদশ যিৰোমোতৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

23 ষোড়শ হননিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

24 সপ্তদশ যচবিকাচাৰ নামত উঠিল; তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

25 অষ্টাদশ হনানীৰ নামত উঠিল; তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

26 ঊনবিংশ মল্লোথীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

27 বিংশ ইলিয়াথাৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

28 একবিংশ হোথীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

29 দ্বাবিংশ গিদলতীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

30 ৱয়োদশ মহজীয়াতৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

31 চতুৰ্বিংশ ৰোমমতী-এজৰৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাৰ জন;

26 অধ্যায়

দুৱৰী আৰু কোমাধ্যক্ষ সকলৰ বিষয়।

1 দুৱৰী সকলৰ বিভাগসমূহ তলত দিয়া হ'ল:

কোৱহীয়া সকলৰ পৰা, কোৰিৰ পুংৰ মচেলেমিয়া আচফৰ এজন বংশধৰ আছিল।

2 মচেলেমিয়াৰ পুত্ৰ সকল: প্ৰথম পুত্ৰ জখৰিয়া, দ্বিতীয় যিদীয়েল, তৃতীয় জবদিয়া, চতুৰ্থ যানীয়েল, 3 পঞ্চম এলম, ষষ্ঠ যোহোহানন, আৰু সপ্তম ইলিহোএনয়।

4 ওবেদ-ইদামৰ পুত্ৰ সকল: প্ৰথম পুত্ৰ চময়িয়া, দ্বিতীয় যিহোজাবদ, তৃতীয় যোৱাহ, চতুৰ্থ চাখৰ, পঞ্চম নখনেল, 5 ষষ্ঠ অশীয়েল, সপ্তম ইচাখৰ, আৰু অষ্টম পিয়ুলতয়, কাৰণ ঈশ্বৰে ওবেদ-ইদামক আশীৰ্বাদ কৰিছিল। 6 তেওঁৰ পুত্ৰ চময়িয়াৰ কেইজনো পুত্ৰ জন্মিল; তেওঁলোকে নিজৰ পৰিয়াল সকলক শাসন কৰিছিল; তেওঁলোক বহুতো দক্ষতা সম্পন্ন লোক আছিল।

7 চময়িয়াৰ পুত্ৰ সকল হ'ল আনী, ৰফায়েল, ওবেদ, আৰু ইলজাবদ। তেওঁৰ সম্পৰ্কীয় ইলীহ ও চময়িয়াও বহুতো দক্ষতা সম্পন্ন লোক আছিল। 8 এওঁলোক সকলোৱেই ওবেদ-ইদামৰ বংশধৰ আছিল। তেওঁলোক, তেওঁলোকৰ পুত্ৰ সকল আৰু সম্পৰ্কীয় সকল ঈশ্বৰৰ আবাসৰ পৰিচৰ্যাৰ তেওঁলোকৰ কাম কৰাত সক্ষম লোক আছিল। তেওঁলোকৰ মাজৰ বামষ্টী জন ওবেদ-ইদামৰ সম্পৰ্কীয় আছিল। 9 মচেলেমিয়াৰ পুত্ৰ সকল আৰু সম্পৰ্কীয় সকল, সক্ষম লোকসকল, সৰ্বমুঠ ওঠৰ জন আছিল।

10 মৰাৰীৰ এজন বংশধৰ হোচাৰ পুত্ৰ সকল: চিন্ধী এজন নেতা, যদিও তেওঁ প্ৰথম পুত্ৰ নাছিল, তথাপিও তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁক নেতৃত্বৰ ভাৰ দিছিল, 11 দ্বিতীয় হিন্ধিয়া, তৃতীয় টবলিয়া, আৰু চতুৰ্থ জখৰিয়া। হোচাৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় লোকসকল সংখ্যাত তেৰ জুন আছিল।

12 দুৱৰী সকলৰ বিভাগবোৰে তেওঁলোকৰ নেতা সকলৰ লগত যোগাযোগ কৰি তেওঁলোকৰ সম্পৰ্কীয় সকলৰ দৰে, যিহোৱাৰ গৃহত পৰিচৰ্যা কৰি, তেওঁলোকৰ কৰিবলগীয়া কাৰ্য কৰে। 13 তেওঁলোকে সকলো সম্পৰ্কীয় সকলৰ লগত যোগাযোগ কৰি সৰু কি বৰ সকলোৱে পৰ্বত্যক দুৱাৰৰ বাবে চিঠি খেলালে। 14 যেতিয়া পূব দিশৰ দুৱাৰৰ বাবে চিঠি খেলালে তেতিয়া চেলেমিয়াৰ নাম উঠিল। তেওঁৰ পুত্ৰ জখৰিয়া ভাল পৰামৰ্শ দিওঁতা লোক আছিল, চিঠি খেলত উত্তৰ দিশৰ বাবে তেওঁৰ নাম উঠিল।

15 দক্ষিণ দিশৰ দুৱাৰৰ বাবে ওবেদ-ইদামক নিৰ্ধাৰণ কৰে; আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ সকলক উঁৰালৰ বাবে নিৰ্ধাৰণ কৰে। 16 পশ্চিম দিশৰ দুৱাৰৰ সৈতে ওপৰলৈ উঠি যোৱা বাটৰ চল্লেখ দুৱাৰো চূপ্তী আৰু হোচাৰ নামত নিৰ্ধাৰণ কৰে। প্ৰত্যেক পৰিয়ালৰ কাৰণে; ৰখীয়া সকল আছিল।

17 পূবফালে ছয় জন লেবীয়া লোক, উত্তৰফালে প্ৰতিদিনে চাৰি জন, দক্ষিণ ফালেও প্ৰতিদিনে চাৰি জন, আৰু উঁৰালত দুজন দুজন। 18 পশ্চিমফালৰ চোতালত চাৰি জনক নিযুক্ত কৰে, চাৰি জন বাটত আৰু চোতালত দুজন। 19 এইদৰেই দুৱৰী সকলক ভাগ কৰা হ'ল। তেওঁলোক সকলো কোৱহীয়া আৰু মৰাৰীয়া বংশৰ পৰা অহা লোক আছিল।

20 লেবীয়াসকলৰ ভিতৰত, অহীয়া ঈশ্বৰৰ গৃহৰ আৰু পবিত্ৰীকৃত বস্ত্ৰৰ উঁৰালৰ দায়িত্বত আছিল। 21 লদনৰ বংশধৰ সকল, তেওঁৰ পৰা অহা গেৰ্চোনীয়াৰ বংশধৰ সকল, আৰু যি সকল গেৰ্চোনীয়াৰ লদনৰ পৰিয়ালৰ নেতা আছিল, তেওঁলোক যিহীয়েলী আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ সকল। 22 যেখন আৰু যোৱেল তেওঁৰ ডায়েক আছিল। তেওঁলোকো যিহোৱাৰ গৃহৰ উঁৰালৰ দায়িত্বত আছিল।

23 অম্ৰমীয়া, যিচহৰীয়া, হিন্ধীগীয়া, আৰু উজ্জীয়েলীয়াৰ গোষ্ঠীৰ পৰাও তাত দুৱৰী আছিল। 24 গেৰ্চোমৰ বংশৰ মোচিৰ পুত্ৰ চবুৱেল উঁৰালৰ তদাৰক কৰিছিল। 25 তেওঁৰ সম্পৰ্কীয় লোক সকল ইলিয়েজৰৰ গোষ্ঠীৰ পৰা আছিল আৰু চবুৱেলৰ পুত্ৰ ৰহবিয়া আছিল।

ৰহবিয়াৰ পুত্ৰ যিচয়া,
যিচয়াৰ পুত্ৰ যোৰাম,
যোৰামৰ পুত্ৰ জিখৰী,
জিখৰীৰ পুত্ৰ চলোমো।

26 দায়ুদ ৰজা, পৰিয়ালৰ মূল লোকসকল, সহস্ৰপতিসকল, শতপতিসকল, আৰু সেনাপতিসকলে যিবোৰ বস্ত্ৰ পবিত্ৰ কৰিছিল, সেইবোৰ চলোমো আৰু তেওঁৰ সঞ্চয়ী লোকসকলে সেই উঁৰালৰ তদাৰক কৰিছিল। 27 যিহোৱাৰ গৃহ মেৰামতি কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকে যুদ্ধত পোৱা লুটদৰবাৰ মাজৰ অনেক বস্ত্ৰ উঁসৰ্গ কৰিছিল। 28 চমুৱেল ডাববাদীয়ে, কীচৰ পুংৰ চৌলে, নেৰৰ পুংৰ অবনেৰে, আৰু চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাবে যিবিলাক বস্ত্ৰ উঁসৰ্গ কৰিছিল, এই সকলোৰ দায়িত্বত তেওঁলোক আছিল। উঁসৰ্গ কৰা সকলো বস্ত্ৰ চলোমো আৰু তেওঁৰ সম্পৰ্কীয়া লোক সকলৰ নিৰাপত্তাত আছিল।

29 যিচহৰীয়াৰ বংশধৰ সকলৰ, কননিয়া আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলক ইশ্বায়েলৰ সমাজৰ কৰ্মচাৰী আৰু বিচাৰকৰূতাৰ কাৰ্যৰ বাবে নিযুক্ত কৰে। 30 হিন্ধীগীয়াৰ বংশধৰসকল, হুৰিয়া আৰু তেওঁৰ ডাইসকল এক হাজাৰ সাত শ সক্ষম লোক আছিল, তেওঁলোকক যিহোৱাৰ কাৰ্য আৰু ৰজাৰ কাৰ্যত নিযুক্ত কৰা হছিল। তেওঁলোক যৰ্দনৰ পশ্চিমফালে আছিল।

31 হিন্ধীগীয়াৰ বংশধৰ সকলৰ পৰা যিৰিয়া তেওঁৰ বংশৰ মুখ্য লোক আছিল। তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ তালিকাৰ পৰা গণনা কৰা লোক আছিল। দায়ুদৰ ৰাজত্বৰ চম্পিশ বছৰত তেওঁলোকে লিপিবদ্ধ কৰা নথি পত্ৰ পৰীক্ষা কৰি তেওঁলোকৰ মাজত গিলিয়দৰ যাজেৰক দক্ষতা সম্পন্ন লোক বিচাৰি পালে। 32 যাজেৰকৰ দুই হাজাৰ সাত শ সম্পৰ্কীয় লোক আছিল,

যিসকল পৰিয়ালৰ সক্ষম লোক আছিল। দামুদে ঈশ্বৰীয় আৰু ৰাজকীয় কাম কৰিবলৈ, বুবেণীয়া, গাদীয়া, আৰু মনচিৰ আধা জাতিবোৰৰ ওপৰত তেওঁলোকক অধ্যক্ষ পাতিলে।

27 অধ্যায়

সেনাপতি আৰু কাৰ্যাধ্যক্ষ সকলৰ বিষয়

1 সংখ্যা অনুসাৰে ইশ্বায়েলৰ পৰিয়ালৰ মুখ্য লোকসকল, সহস্ৰপতিসকল, শতপতিসকল, তাৰ উপৰিও সৈন্যৰ কৰমচাৰীসকল, যিসকলে বিভিন্ন ধৰণে ৰজাৰ পৰিচৰ্যা কৰিছিল। সৈন্যৰ প্ৰতি বিভাগসমূহে গোটেই বছৰ মাহৰ পাছত মাহ পৰিচৰ্যা কৰিছিল। প্ৰতি বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।

2 বিভাগৰ দ্বয়ীকৃত প্ৰথম মাহৰ বাবে জন্দীয়েলৰ পুংৰ যাচবিয়াম আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।

3 তেওঁ পেৰচৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ এজন আৰু তেওঁ প্ৰথম মাহৰ সকলো সৈন্যৰ বিষয়াসকলৰ দ্বয়ীকৃত আছিল।

4 দ্বিতীয় মাহৰ বিভাগৰ দ্বয়ীকৃত অহেহীয়াৰ বংশৰ গোষ্ঠীৰ দোদয়া আছিল। মিশ্ৰোত দিবৃতীয় পদবীত আছিল।

তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। 5 যিহোয়াদা পুৰোহিতৰ পুংৰ বনাম তৃতীয় মাহৰ কাৰণে সৈন্যৰ

সেনাপতি আছিল। এই বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। 6 এই জনেই সেই বনাম যি জন ত্ৰিশ জনৰ আৰু ত্ৰিশ জনৰ ওপৰত নেতা আছিল। তেওঁৰ পুত্ৰ অশ্বিয়াবদ তেওঁৰ বিভাগত আছিল।

7 যোৱাৰ ভায়েক অচাহেল চতুৰ্থ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ পুংৰ জবদিয়া তেওঁৰ পাছত সেনাপতি হ'ল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। 8 যিঅ্ৰাহীয়াৰ বংশধৰৰ চমহ্মা পঞ্চম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। 9 তকোৱায়ীয়া পৰা হোৱা ইয়ুছৰ পুংৰ ষষ্ঠ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।

10 ইশ্বয়িমৰ লোকসকলৰ পৰা পলোনীয়া হেলচ সপ্তম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। 11 জেৰহৰ বংশৰ গোষ্ঠীৰ পৰা হুচাতীয়া চিব্বকয় অষ্টম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। 12 বিন্যামীনৰ জাতিৰ পৰা অনাথোতীয়া অৰীয়েজৰ নৱম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।

13 জেৰহৰ বংশৰ গোষ্ঠীৰ নটোফাতীয়া নগৰৰ পৰা মহৰয় দশম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। 14 ইশ্বয়িমৰ জাতিৰ পৰা পিৰাথোতীয়া নগৰৰ বনাম একাদশ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। 15 অনীয়েলৰ বংশৰ গোষ্ঠীৰ পৰা নটোফাতীয়া নগৰৰ হিলদয় দ্বাদশ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল।

16 এওঁলোকেই ইশ্বায়েল জাতিৰ নেতাসকল:

বুবেণীয়া জাতিৰ বাবে জিখৰীৰ পুংৰ ইলীয়েজৰ নেতা আছিল।

চিমিয়োনীয়া জাতিৰ বাবে মাখাৰ পুংৰ চফটিয়া নেতা আছিল।

17 লেবীয়া জাতিৰ বাবে কম্বেলৰ পুংৰ হ্চবিয়া নেতা আছিল। আৰু হৰোণৰ বংশধৰসকলক চাদোকে নেতৃত্ব দিছিল।

18 যিহুদা জাতিৰ বাবে ইলীহু নেতা আছিল। তেওঁ দামুদৰ ভায়েকসকলৰ মাজৰ এজন। 19 জব্লুন জাতিৰ বাবে ওবদিয়াৰ পুংৰ যিচময়া নেতা আছিল।

নপ্তালীৰ বাবে অশ্বৰীয়েলৰ পুংৰ যিৰীমো নেতা আছিল। 20 ইশ্বয়িম জাতিৰ বাবে অজজিয়াৰ পুংৰ হেচেয়া নেতা আছিল। মনচিৰ আধা জাতিৰ বাবে পদয়াৰ পুংৰ যোৱেল নেতা আছিল।

21 গিলিয়দত থকা মনচিৰ আধা জাতিৰ বাবে জখৰিয়াৰ পুংৰ যিদ্দো নেতা আছিল।

বিন্যামীনৰ জাতিৰ বাবে অবনেৰৰ পুংৰ যাটীয়েল নেতা আছিল।

22 দানৰ জাতিৰ বাবে যিৰোহমৰ পুংৰ অজবেল নেতা আছিল।

ইশ্বায়েল জাতিৰ বাবে এওঁলোকেই নেতা আছিল।

23 দামুদে বিশ বছৰ বা তাতকৈ কম বয়সৰ লোকসকলক গণনা কৰা নাছিল, কাৰণ যিহোৱাই ইশ্বায়েলক আকাশৰ তৰাবোৰৰ নিচিনা অসংখ্য কৰিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। 24 চৰুয়াৰ পুংৰ যোৱাবে গণনা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল, কিন্তু শেষ নকৰিলে। এই কাৰণে ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত হৈছিল। তেওঁলোকৰ সংখ্যা দামুদ ৰজাৰ বংশাৱলীত লিখা নহ'ল।

25 অদীয়েলৰ পুংৰ অজমাৰ ৰজাৰ মূল্যৱান সম্পদৰ দ্বয়ীকৃত আছিল। উজ্জিয়াৰ পুংৰ যোনাথন খেতি-পথাৰত, নগৰবোৰত, গাওঁসমূহত, আৰু দুৰ্গবোৰত থকা গুদামৰ দ্বয়ীকৃত আছিল। 26 কলুবৰ পুংৰ ইশ্বৰী মাটি চহোৱা খেতিয়ক সকলৰ ওপৰত আছিল। 27 ৰামাথীয়া চিমিয়ী দৰাক্ষাবাৰীবোৰৰ দ্বয়ীকৃত আছিল। চিফনীয়াৰ পৰা অহা জন্দী আশুৰৰ আৰু দৰাক্ষাৰস বিক্ৰী কৰোঁতা সকলৰ ওপৰত দ্বয়ীকৃত আছিল।

28 নিশ্ৰ-ভূমিত থকা জিত গছ আৰু ডিমৰু গছবোৰ, গদেৰীয়াৰ পৰা অহা বাল-হাননৰ দ্বয়ীকৃত আছিল আৰু তেলৰ গুদামৰ দ্বয়ীকৃত যোৱাচ আছিল। 29 চাগোণৰ পৰা অহা চিত্ৰয় চাৰোণত চৰা জন্তৰ জাকবোৰৰ দায়িত্বত আছিল। উপত্যকাবোৰত চৰা জন্তৰ জাকবোৰৰ দ্বয়ীকৃত অদলয়ৰ পুংৰ চাফট আছিল। 30 উটবোৰৰ দ্বয়ীকৃত ইম্ময়েলীয়া অৰীল আছিল, আৰু গাধীবোৰৰ দ্বয়ীকৃত মেৰোনোথীয়া যেহদিয়া আছিল। 31 এওঁলোক দামুদ ৰজাৰ সম্পতিৰ দ্বয়ীকৃত আছিল।

32 দামুদৰ দদায়েক যোনাথন, তেওঁ এজন পৰামৰ্শদাতা আছিল, যিহেতু তেওঁ এজন জ্ঞানী আৰু নথি সংৰক্ষক আছিল। হকমোনীৰ পুংৰ যিহীয়েল ৰজাৰ পুত্ৰসকলৰ তত্ত্বধানৰ দ্বয়ীকৃত আছিল। 33 অহীথোফল ৰজাৰ পৰামৰ্শদাতা আছিল,

অৰ্কীয়া লোকসকলৰ মাজৰ হুচয় ৰজাৰ ব্যক্তিগত পৰামৰ্শদাতা আছিল।³⁴ অহীথোফলৰ পাছত বনায়াৰ পুংৰ যিহোয়াদা অবিয়াথৰ যোগেদি তেওঁৰ স্থান লয়। যোৰাব ৰজাৰ সৈন্যসকলৰ সেনাপতি আছিল।

28 অধ্যায়

দায়ুদে দিয়া শেষ-আদেশ আৰু বক্তৃতা। তেওঁৰ মৃত্যু।

1 দায়ুদে যিৰূচালেমত ইশ্বায়েলৰ সকলো কৰ্মচাৰীক এক গোট কৰিলে: জাতিবোৰৰ কৰ্মচাৰীসকলক, সময়-সূচী অনুযায়ী ৰজাৰ পৰিচৰ্যা কৰা বিভাগবোৰৰ কৰ্মচাৰীসকলক, সহস্ৰপতিসকলক আৰু শতপতিসকলক, ৰজা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ দখলত থকা সকলো সম্পত্তিৰ পৰিচালকসকলক, কৰ্মচাৰী আৰু যুদ্ধাৰু লোকসকলক, তেওঁলোকৰ মাজৰ সকলোতকৈ নিপুণ লোকসকলক যিৰূচালেমত এক গোট কৰিলে।

2 তাৰ পাছত ৰজা দায়ুদে থিয় হৈ ক'লে, “হে মোৰ ভাইসকল আৰু মোৰ লোক সমূহ, মোৰ কথা শুনা; যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ অৰ্থে আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ ভৰি-পীৰাৰ অৰ্থে এটা মন্দিৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ মোৰ পৰিকল্পনা আছিল। এই গৃহ নিৰ্ম্মাণৰ বাবে মই প্ৰস্তুত হৈছিলো।³ কিন্তু ঈশ্বৰে মোক ক'লে, ‘মোৰ নামৰ অৰ্থে তুমি মন্দিৰ নিৰ্ম্মাণ নকৰিবা, কাৰণ তুমি এজন যুদ্ধাৰু আৰু তুমি ৰক্তপাত কৰিলা।’

4 তথাপি যিহোৱাই, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰে; ইশ্বায়েলৰ ওপৰত সদায় ৰাজত্ব কৰিবৰ বাবে মোৰ আটাই পিতৃপৰিয়ালৰ মাজৰ পৰা মোক মনোনীত কৰিলে। তেওঁ নেতৃত্ব দিবৰ বাবে যিহুদা জাতিক মনোনীত কৰিলে। যিহুদাৰ জাতি, মোৰ পিতৃৰ পৰিয়ালবৰ্গ আৰু মোৰ পিতৃৰ সকলো পুত্ৰৰ মাজৰ পৰা তেওঁ মোক গোটেই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা হ'বলৈ মনোনীত কৰিলে।⁵ যিহোৱাই মোক দিয়া অনেক পুংৰ মাজত ইশ্বায়েলৰ ওপৰত যিহোৱাৰ ৰাজসিংহাসনত বহিবলৈ তেওঁ মোৰ পুংৰ চলোমনক মনোনীত কৰিলে।

6 তেওঁ মোক ক'লে, ‘তোমাৰ পুংৰ চলোমনে মোৰ গৃহ আৰু চোতাল কেইখন নিৰ্ম্মাণ কৰিব, কাৰণ মোৰ পুংৰ হ'বলৈ মই তেওঁক মনোনীত কৰিলোঁ, আৰু মই তেওঁৰ পিতৃ হ'ম।⁷ আজি তুমি যি দৰে আছা যদি তেওঁ সেই দৰে মোৰ আজ্ঞাবোৰ আৰু শাসন-পৰ্ব্বাণীবোৰ পালন কৰি চলে, তেনেহলে মই তেওঁৰ ৰাজ্য চিৰস্থায়ীৰূপে স্থাপন কৰিম।

8 এই হেতুকে এতিয়া ইশ্বায়েলৰ সাক্ষাতে যিহোৱাৰ উদ্দেশে সমবেত হোৱা আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ উপস্থিতিত ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ তোমালোক সকলোৱে চেষ্টা কৰা। এই উত্তম দেশৰ অধিকাৰী হ'বলৈ আৰু তোমালোকৰ পাছত চিৰকালৰ বাবে পুৰুষানুক্ৰমে তোমালোকৰ সন্তান সকলৰ অধিকাৰত যেন থাকে তাৰ কাৰণে এই সকলো কৰা।

9 হে বোপা চলোমন, তুমি তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰক মানি চলিবা, আৰু তোমাৰ সকলো হৃদয়ৰ আৰু হৰ্ষিত মনেৰে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰিবা। এই দৰে কৰা কাৰণ যিহোৱাই সকলোৱে হৃদয় অনুসন্ধান কৰে আৰু সকলোৱে কল্পনাকো বুজে। তুমি যদি তেওঁক বিচাৰা, তেন্তে তুমি তেওঁক পাবা, কিন্তু যদি তেওঁক ত্যাগ কৰা, তেন্তে তেওঁ তোমাকো চিৰকাললৈকে ত্যাগ কৰিব।¹⁰ পবিত্ৰ-স্থানৰ অৰ্থে মন্দিৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ যিহোৱাই যে, তোমাক মনোনীত কৰিলে তাক তুমি অনুভৱ কৰা; সাহিয়াল হোৱা আৰু এই কাৰ্য কৰা।

11 তাৰ পাছত দায়ুদে তেওঁৰ পুংৰ চলোমনক মন্দিৰৰ বাৰাণ্ডাৰ, মন্দিৰৰ ঘৰবোৰৰ, গুদামবোৰৰ, ওপৰৰ কোঠালিবোৰৰ, ভিতৰৰ কোঠালিবোৰৰ, আৰু পাপ-প্ৰায়শ্চিত্তৰ আৱৰণৰ নক্সা দিলে।¹² যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতাল কেইখনৰ, চাৰিওফালে থকা সকলো কোঠালিবোৰৰ, ঈশ্বৰৰ গৃহত থকা গুদামবোৰৰ, আৰু মন্দিৰৰ বাবে পবিত্ৰ কৰা বস্ত্ৰৰ ভঁৰালবোৰৰ বাবে তেওঁ অঙ্কন কৰা নক্সা তেওঁ চলোমনক দিলে।

13 তেওঁ তেওঁক পুৰোহিতসকলৰ আৰু লেবীয়াসকলৰ বিভাগসমূহৰ বাবে বিধি দিলে আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ কাৰ্য আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে ব্যৱহাৰ হোৱা সামগ্ৰী সমূহৰ দায়িত্বত নিযুক্ত কৰিলে।¹⁴ তেওঁ সকলো প্ৰকাৰৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে সোণৰ পাংৰবোৰ আৰু সকলো প্ৰকাৰৰ পৰিচৰ্যাৰ ব্যৱহাৰ হোৱা সামগ্ৰীৰ বাবে ৰূপৰ পাংৰবোৰ গুৰুত্ব সহকাৰে তেওঁক দিলে।¹⁵ সোণৰ দীপাধাৰবোৰ আৰু তাৰ প্ৰদীপবোৰৰ প্ৰত্যেক দীপাধাৰ আৰু তাৰ প্ৰদীপবোৰৰ সোণৰ পৰিমাণ অনুসাৰে জুখি দিলে। ৰূপৰ দীপাধাৰবোৰ আৰু প্ৰদীপবোৰৰ প্ৰত্যেক দীপাধাৰ আৰু তাৰ প্ৰদীপবোৰৰ ৰূপৰ পৰিমাণ অনুসাৰে জুখি দিলে। যাতে প্ৰত্যেক দীপাধাৰবোৰৰ উপযুক্ত ব্যৱহাৰ হয়।

16 দৰ্শন-পিঠাৰ মেজ, আৰু প্ৰত্যেক মেজৰ বাবে সোণৰ পৰিমাণ, আৰু ৰূপৰ মেজবোৰৰ বাবে ৰূপৰ পৰিমাণ তেওঁ জুখি দিলে।¹⁷ তেওঁ যাঠী, তেজ ছটিওৱা চৰিয়া, আৰু পিয়লাবোৰৰ বাবে শুদ্ধ সোণৰ পৰিমাণ জুখি দিলে। তেওঁ প্ৰত্যেক সোণৰ বাটবোৰৰ আৰু প্ৰত্যেক ৰূপৰ বাটবোৰৰ বাবে সোণৰ আৰু ৰূপৰ পৰিমাণ জুখি দিলে।

18 ধূপ-বেদিৰ বাবে নিৰ্ম্মল সোণৰ পৰিমাণ, আৰু ডেউকা মেলি যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক চাকি ধৰা কৰিব দুটাৰ নক্সাৰ কাৰণে সোণৰ পৰিমাণ জুখি দিলে।¹⁹ দায়ুদে ক'লে, “নমুনাৰ বিষয়ে বুজিব পৰাকৈ যিহোৱাই মোক নিৰ্দ্দেশ দিয়া অনুযায়ী মই এই সকলো লিখিত ভাৱে ৰাখিলোঁ।

20 দায়ুদে তেওঁৰ পুংৰ চলোমনক ক'লে, “তুমি বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা। এই কাৰ্য কৰা। ভয় নকৰিবা আৰু ব্যাকুল নহ'বা, কিয়নো ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ ঈশ্বৰেই তোমাৰ লগত আছে। যিহোৱাৰ গৃহৰ সকলো কাৰ্য সমাপ্ত নোহোৱালৈকে তেওঁ তোমাক পৰিত্যাগ নকৰিব।²¹ চোৱা, ইয়াত ঈশ্বৰৰ গৃহৰ সকলো কাৰ্যৰ বাবে পুৰোহিতসকল আৰু লেবীয়াসকলৰ বিভাগসমূহ আছে। তেওঁলোক তোমাৰ লগত থাকিব, এই কাৰ্যৰ অৰ্থে ইচ্ছা থকা সকলো লোক আৰু নিপুণ লোকসকলে তোমাক সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ সহায় কৰিব। তোমাৰ আদেশবোৰ অনুসৰণ কৰিবলৈ সকলো কৰ্মচাৰী আৰু সকলো লোক প্ৰস্তুত।

29 অধ্যায়

1 দায়ুদ ৰজাই গোটেই সমাজক ক'লে, “ঈশ্বৰে মোৰ পুংৰ চলোমনক মনোনীত কৰিছে, তাৰ বয়স এতিয়াও ক'ম আৰু অভিজ্ঞতাহীন, আৰু এই কাৰ্য অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। কাৰণ এই ৰাজপ্ৰসাদ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মানুহৰ বাবে নহয়। 2 মোৰ ঈশ্বৰৰ মন্দিৰৰ অৰ্থে যি উত্তম, সেয়ে মই কৰিলোঁ। সোণৰ বস্ত্ৰ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ সোণ, ৰূপৰ বস্ত্ৰ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ৰূপ, পিতলৰ বস্ত্ৰ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ পিতল, লোহাৰ বস্ত্ৰ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ লোহা, কাঠৰ বস্ত্ৰ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ কাঠ মই দিছোঁ। ৰক্তৰাগ পাথৰ, লগাবৰ কাৰণে পাথৰ, মৰ্ণি-মুকুতাৰ কামৰ বাবে নানা বৰণীয়া পাথৰ, সকলো বিধৰ বহুমূলীয়া পাথৰ আৰু মাৰুল পাথৰো মই প্ৰচুৰ পৰিমাণে দিছোঁ।

3 মোৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কাৰণে মই আনন্দিত হ'লো, আৰু মোৰ ব্যক্তিগত উৰালৰ পৰা সোণ, ৰূপ ইয়াৰ বাবে দান দিছোঁ। ইয়াৰ উপৰিও পবিত্ৰ মন্দিৰৰ কাৰণে মই সকলো কৰিবলৈ প্ৰস্তুত। 4 তিনি হাজাৰ কিঙ্কৰ ওফীৰৰ সোণ, আৰু সাত হাজাৰ কিঙ্কৰ শুদ্ধ ৰূপ গৃহৰ দেৱালত আৱৰণ দিবলৈ দিলোঁ। 5 সোণৰ বস্ত্ৰ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ সোণ, ৰূপৰ বস্ত্ৰ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ৰূপ, আৰু শিল্পকৰম কৰোঁতা সকলে কৰা সকলো ধৰণৰ কামৰ কাৰণে মই সকলো বস্ত্ৰ দান কৰিলোঁ। আজি কোনে যিহোৱালৈ বৰঙণি দিব আৰু নিজকে তেওঁলৈ উৎসৰ্গ কৰিব?

6 তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ পুৰুষ-পুৰুষৰ প্ৰধান লোকসকল, ইশ্বায়েল জাতিৰ প্ৰধান লোকসকল, সহস্ৰপতিসকল, শতপতিসকল, লগতে ৰজাৰ কাৰ্যত থকা কৰ্মচাৰীসকল একেলগে ইচ্ছাকৃত দান দিলে। 7 তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কাৰ্য কাৰণে পাঁচ হাজাৰ কিঙ্কৰ সোণ, অদ্ৰকোণ নামেৰে দহ হাজাৰ সোণৰ মোহৰ, দহ হাজাৰ কিঙ্কৰ ৰূপ, ওঠৰ হাজাৰ কিঙ্কৰ ৰূপ পিতল, আৰু এক লাখ কিঙ্কৰ লোহা দিলে।

8 যিসকলৰ বহুমূলীয়া বাখৰ আছিল, তেওঁলোকে গেৰুচোনীয়াৰ বংশধৰ যিহীয়েলৰ নিৰীক্ষণত যিহোৱাৰ গৃহৰ উৰালত তাক দিলে। 9 তেওঁলোকে নিজ ইচ্ছাৰে আৰু সকলো হৃদয়েৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দান দিয়াৰ কাৰণে প্ৰজাসকলে আনন্দ কৰিলে। ৰজা দায়ুদেও মহা-আনন্দ কৰিলে।

10 দায়ুদে গোটেই সমাজৰ আগতে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিলে। দায়ুদে ক'লে, “হে আমাৰ পিতৃ ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আপুনি যুগে যুগে চিৰকাললৈকে ধন্য। 11 হে যিহোৱা, আপুনি মহত্ব, পৰাক্ৰমী, প্ৰশংসনীয়, বিজয়ী, আৰু প্ৰতাপী। কাৰণ স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত যি যি আছে, সেই সকলোৱেই আপোনাৰ। ৰাজ্যও আপোনাৰেই, আৰু চাৰিও দিশে শাসনকৰ্তা ৰূপে যিহোৱা আৰু আপুনি মৰ্য্যদাপূৰ্ণ।

12 আপোনাৰ পৰাই ধন আৰু গৌৰৱ হয়, আৰু আপুনি সকলোৰে ওপৰত শাসন কৰি আছে। আপোনাৰ হাততেই বল আৰু পৰাক্ৰম আছে। সকলোকে মহত্ব ও শক্তিশালী কৰিবৰ কাৰণে আপোনাৰ অধিকাৰ আছে। 13 সেয়ে, হে আমাৰ ঈশ্বৰ, আমি আপোনাৰ ধন্যবাদ কৰোঁ, আৰু আপোনাৰ নামৰ গৌৰৱ ও প্ৰশংসা কৰোঁ।

14 কিন্তু মই নো কোন, আৰু মোৰ লোকসকল নো কোন, যে, আমি এইদৰে নিজ ইচ্ছাৰে দান দিবলৈ আগবাঢ়িব পাৰিছোঁ? কিয়নো সকলো বস্ত্ৰ আপোনাৰ পৰাই আহে, আৰু আপোনাৰ যি তাকে আমি অনন্দমনেৰে আপোনাক দিছোঁ। 15 কাৰণ আমাৰ সকলো পুৰুষ-পুৰুষ সকলৰ দৰে আমিও আপোনাৰ আগত অচিনাকি আৰু ভ্ৰমণকাৰী লোক। পৃথিৱীত আমাৰ দিনবোৰ ছাঁ স্বৰূপ আৰু এই পৃথিৱীত আমাৰ একো আশা নাই।

16 হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপোনাৰ, পবিত্ৰ নামৰ উদ্দেশ্যে আপোনাৰ গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ আমি এই যি সকলো সম্পত্তি সংগ্ৰহ কৰিলোঁ, এই সকলো আপোনাৰেই আৰু আপোনাৰ পৰাই অহা। 17 হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই এইয়াও জানো যে, আপুনি হৃদয়ৰো পৰীক্ষা কৰে আৰু সৰলতাত সন্তোষ পায়। মই হ'লে মোৰ মনৰ সৰলতাতহে নিজ ইচ্ছাৰে এই সকলো বস্ত্ৰ দান দিলোঁ, আৰু এতিয়া এই ঠাইত উপস্থিত হোৱা আপোনাৰ লোকসকলেও নিজ ইচ্ছাৰে আপোনাৰ উদ্দেশ্যে দান দিয়া দেখি মই আনন্দিত হৈছোঁ।

18 আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ অশ্বাহাম, ইচহাক, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি আপোনাৰ লোকসকলৰ মনত এই চিন্তাধাৰা সদায় ৰাখক। তেওঁলোকৰ হৃদয় আপোনাতেই মনোনিবেশ কৰক। 19 আপোনাৰ আজ্ঞা, সাক্ষ্য, আৰু বিধিবোৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে পালন কৰিবলৈ, আৰু এই সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ, আৰু মই যি গৃহৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰি থৈছোঁ, তাক নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ মোৰ পুংৰ চলোমনক সিদ্ধ মন দিয়ক।”

20 দায়ুদে গোটেই সমাজক ক'লে, “এতিয়া তোমালোকে নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।” গোটেই সমাজে তেওঁলোকৰ পুৰুষ-পুৰুষৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিলে, আৰু মূৰ দোঁৱাই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে আৰু ৰজাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে। 21 তাৰ পাছ দিনা তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিলে, আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। তেওঁলোকে এক হাজাৰ মাঁড়-গৰু, এক হাজাৰ মতা মেৰ-ছাগ, আৰু এক হাজাৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি, আৰু ইয়াৰে সৈতে গোটেই ইশ্বায়েলৰ কাৰণে পেয় নৈবেদ্য আৰু বলিদান উৎসৰ্গ কৰিলে।

22 সেই দিনা অতি আনন্দেৰে যিহোৱাৰ আগত ভোজন-পান কৰিলে।

তেওঁলোকে দায়ুদৰ পুংৰ চলোমনক দ্বিতীয়বাৰ ৰজা পাতিলে; আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে শাসনকৰ্তা হবলৈ তেওঁ অভিষেক কৰিলে। তেওঁলোকে পুৰোহিত হবলৈ চাদোককো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অভিষেক কৰিলে। 23 তাৰ পাছত চলোমন তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদৰ পৰিৱৰতে ৰজাহে যিহোৱাৰ সিংহাসনত বহিল। তেওঁ কৃতকাৰ্য্য হ'ল, আৰু গোটেই ইশ্বায়েলে তেওঁৰ আজ্ঞা মানিলে।

²⁴ সকলো নেতাসকল, সৈন্যসকল, আৰু দায়ুদ ৰজাৰ পুংৰসকল চলোমন ৰজাৰ অধীন হ'ল। ²⁵ যিহোৱাই সকলো ইশ্ৰায়েলৰ আগত চলোমনক সন্মান প্ৰদান কৰিলে আৰু যিহোৱাই তেওঁক যি ক্ষমতা দিলে, তেনে ক্ষমতা তেওঁৰ পুত্ৰ ইশ্ৰায়েলৰ কোনো ৰজাক দিয়া নাছিল।

²⁶ যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ুদে সকলো ইশ্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিছিল। ²⁷ তেওঁ চল্লিশ বছৰ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা আছিল। তেওঁ সাত বছৰ হিষ্ৰাণত আৰু তেওঁৰ বহু বছৰ যিৰুচালেমত ৰাজত্ব কৰিছিল। ²⁸ তেওঁ সম্পূৰ্ণ বয়স পায়, দীঘলীয়া জীৱন সা-সম্পত্তি আৰু সন্মান উপভোগ কৰি বৃদ্ধ অৱস্থাত তেওঁৰ মৃত্যু হয়। তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমন তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

²⁹ দায়ুদ ৰজাই তেওঁৰ জীৱনত কৰা সকলো কাৰ্য ডাববাদী চম্ব্ৰেল, ডাববাদী নাথন আৰু ডাববাদী গাদৰ ইতিহাস-পুস্তকসমূহত বৰণনা কৰা হৈছে। ³⁰ এই পুস্তকসমূহত ইশ্ৰায়েলক ৰাজত্ব কৰা সময়ত দায়ুদে যিবোৰ কাৰ্য কৰিছিল, সেই সকলো ইয়াতে উল্লেখ আছে। লিখকসকলে ইশ্ৰায়েল আৰু তাৰ ওচৰ চুবুৰীয়া ৰাজ্যৰ, দায়ুদৰ ক্ষমতা আৰু তেওঁৰ জীৱনৰ সকলো ঘটনা লিখিলে।

2 বংশাবলি

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

ইহুদি প্ৰথা অনুসৰি এই পুস্তকৰ লিখক হিচাপে কৃতিত্ব দিয়া হয় ইজ্ৰাক। চলোমনৰ শাসনকালৰ হিচাপৰ সৈতে 2 বংশাবলী আৰম্ভ হয়। চলোমনৰ মৃত্যুৰ পাছত এই ৰাজ্য বিভক্ত হয়। দ্বিতীয় বংশাবলী পুস্তক খন 1 বংশাবলী পুস্তকৰ সহচৰ পুস্তক, ই ইহুদী জনগণৰ ইতিহাসৰ ধাৰাবাহিক, ইয়াত ৰজা চলোমনৰ ৰাজত্বকালৰ পৰা বেবিলনত নিৰ্বাসিত হোৱা সময়ৰ ঘটনা আছে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 450-425 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগ।

বংশাবলীৰ সময় গণনা কৰি কোৱা অতি কঠিন, তথাপিও এইটো স্পষ্ট যে, ই ইস্ৰায়েলীসকল বেবিলনত নিৰ্বাসিত হৈ থকাৰ পৰা উভতি অহাৰ পাছত লিখা।

প্ৰাপক

প্ৰাচীন ইহুদি জাতিৰ লোকসকল আৰু পৰবৰ্তীকালত বাইবেলৰ সকলো পাঠক।

উদ্দেশ্য

2 চমুয়েল আৰু 2 ৰজাবলীৰ দৰে 2 বংশাবলী পুস্তকৰ তথ্য সমূহৰ বেছিভাগ একে তথ্য। 2 বংশাবলী পুস্তকৰ বেছি লক্ষ্য হ'ল সেই সময়ৰ পুৰোহিতসকলৰ দৃষ্টিভংগী। 2 বংশাবলী পুস্তক খন হ'ল মূলত জাতিটোৰ ধৰ্মীয় ইতিহাসৰ এটা মূল্যায়ন।

মূল বিষয়

ইস্ৰায়েলৰ আধ্যাত্মিক ঐতিহ্য

প্ৰস্তাৱনা

1. চলোমনৰ অধীনত ইস্ৰায়েলৰ ইতিহাস — 1:1-9:31
2. ৰহবিয়ামৰ পৰা আহজলৈ — 10:1-28:37
3. হিষ্কিয়াৰ পৰা যিহূদাৰ শেষলৈ — 29:1-36:23

চলোমনে গিৰিয়োনত বলিদান কৰা। তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্য।

1 দায়ূদৰ পুংৰ চলোমনে তেওঁৰ ৰাজ্যত নিজকে বলৱান কৰিলে; আৰু তেওঁৰ ঐশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁৰ লগত থাকি, তেওঁক অতিশয় প্ৰভাৱশালী কৰিলে।

2 পাছত চলোমনে গোটেই ইস্ৰায়েলৰ সহস্ৰপতি, শতপতি, বিচাৰকৰূতাসকলক আৰু সমূহ ইস্ৰায়েলৰ মাজত থকা প্ৰতিজন মূখ্যলোকৰ সৈতে কথা ক'লে। 3 পাছত চলোমন আৰু তেওঁৰ লগত থকা গোটেই সমাজ গিৰিয়োনৰ ওখ ঠাইখনলৈ গ'ল; কিয়নো যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে মৰুপ্ৰান্তত নিৰ্ঘ্ৰাণ কৰা ঐশ্বৰীয় সাক্ষ্য কৰা তম্বু সেই ঠাইত আছিল। 4 কিন্তু দায়ূদে কিৰিয়-যিয়াৰীমৰ পৰা যিহোৱাৰ সেই নিয়ম-চন্দুক সেই ঠাইলৈ আনিছিল যি ঠাই তাৰ বাবে যুগুত কৰি থোৱা হৈছিল, কিয়নো তেওঁ তাৰ কাৰণে যিৰূচালেমত এটা তম্বু তৰি ৰাখিছিল। 5 আৰু হুৰৰ নাতিকে উৰীৰ পুংৰ বচলেলে নিৰ্ঘ্ৰাণ কৰা পিতলৰ যজ্ঞবেদীটো গিৰিয়োনত যিহোৱাৰ আবাসৰ আগত আছিল; তাৰ ওচৰলৈকে চলোমন আৰু সমাজে সঘনে কথা সুধিবলৈ যায়।

6 পাছত চলোমনে তালৈ উঠি গৈ, সাক্ষ্য কৰা তম্বুৰ ওচৰত থকা পিতলৰ যজ্ঞবেদীটোৰ ওপৰত যিহোৱাৰ আগত এক হাজাৰ হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিলে।

7 সেই ৰাতিয়েই ঐশ্বৰে চলোমনক দৰ্শন দি ক'লে, “মই তোমাক কি বৰ দিম, তাক খোজা?”

8 তাতে চলোমনে ঐশ্বৰক ক'লে, “তুমি মোৰ পিতৃ দায়ূদক মহা অনুৰূহ কৰিলা, আনকি তেওঁৰ পদত মোক ৰজা পাতিলা।

9 এতিয়া হে ঐশ্বৰ যিহোৱা, তুমি মোৰ পিতৃ দায়ূদৰ আগত কোৱা বাক্য সিদ্ধ হওঁক, কিয়নো তুমি মাটিৰ ধূলিৰ নিচিনা অসংখ্য লোক সকলৰ ওপৰত মোক ৰজা পাতিলা। 10 এতিয়া মই যেন এই লোকসকলক চলাব পাৰোঁ, এই কাৰণে তুমি মোক বৃদ্ধি আৰু জ্ঞান দিয়া; কিয়নো তোমাৰ এই মহা জাতিৰ বিচাৰ কৰা কাৰ সাধ্য?” 11 তেতিয়া ঐশ্বৰে চলোমনক ক'লে, “এয়ে তোমাৰ মনত হৈছে, যে, তুমি কি ঐশ্বৰ্য্য, কি সম্পত্তি, কি মৰ্য্যদা, যিসকলে তোমাক যিগ কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰাণ নুখুজিলা আৰু দীৰ্ঘায়ুও নুখুজিলা, কিন্তু মই যাৰ ওপৰত তোমাক ৰজা পাতিলোঁ, মোৰ এই প্ৰজাসকলক শাসন কৰিবৰ অৰ্থে বৃদ্ধি আৰু জ্ঞান খুজিলা।

12 এই হেতুকে সেই বৃদ্ধি আৰু জ্ঞান তোমাক দিয়া হৈছে; আৰু তোমাৰ পূৰ্বতে কোনো ৰজাৰ যেনে ধন, ঐশ্বৰ্য্য আৰু সন্মান হোৱা নাই আৰু তোমাৰ পাছতো নহ'ব, তেনে ধন, ঐশ্বৰ্য্য, আৰু সন্মানে মই তোমাক দিম।” 13 পাছে চলোমনে গিৰিয়োনৰ ওখ ঠাইত থকা সাক্ষ্য কৰা তম্বুৰ আগৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ আহিল আৰু ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰি থাকিল।

14 পাছে চলোমনে ৰথ আৰু অশ্বাৰোহী লোকসকলক গোটালে: তেওঁৰ এক হাজাৰ চাৰিশ ৰথ আৰু বাৰ হাজাৰ অশ্বাৰোহী আছিল; তেওঁ সিহঁতক নানা ৰথ-নগৰত আৰু আনকি ৰজাৰ লগত যিৰূচালেমতো ৰাখিলে। 15 ৰজাই যিৰূচালেমত ৰূপ আৰু সোণক শিলৰ নিচিনা আৰু এৰচ কাঠক নিম্ন-ভূমিত থকা ডিমৰু গছৰ নিচিনা অধিক কৰিলে।

16 আৰু চলোমনৰ যি ঘোঁৰাবোৰ আছিল, সেই ঘোঁৰাবোৰ মিচৰৰ পৰা অনা; আৰু সেই ঘোঁৰাবোৰ ৰজা-ঘৰীয়া বেপাৰীহঁতে মূল্য দি জাকে জাকে আনে। 17 আৰু মিচৰৰ পৰা কিনি অনা এখন এখন ৰথৰ দাম ছশ চেকল ৰূপ আৰু এটা এটা ঘোঁৰাৰ দাম এশ পঞ্চাশ চেকল ৰূপ। এইদৰে তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই হিতীয়া আৰু অৰামীয়া সকলো ৰজাৰ কাৰণেও সেইবোৰ অনা হয়।

2 অধ্যায়

মন্দিৰ নিৰ্মাণৰ আয়োজন।

1 পাছত চলোমনে যিহোৱাৰ নামেৰে এটা গৃহ আৰু নিজৰ বাবে এটা ৰাজগৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ থিৰ কৰিলে। 2 তেওঁ বোজা বৰৰ বাবে সত্তৰ হাজাৰ লোক আৰু পৰ্বতত কাঠ কাটিবলৈ আশী হাজাৰ লোকক নিয়োগ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ কাম তদাৰক কৰিবলৈ তিনি হাজাৰ ছশ লোকক নিযুক্ত কৰিলে। 3 তেতিয়া চলোমনে তুৰৰ ৰজা হীৰমৰ ওচৰলৈ কৈ পঠিয়ালে বোলে, “যে বাস কৰিবলৈ এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰোঁতে যিদৰে মোৰ পিতৃ দায়ুদলৈ এৰচ কাঠ পঠিয়াই আপুনি সহায় কৰিছিল, সেইদৰে মোলৈকো কৰক।

4 চাওঁক, মই মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব খুজিছোঁ; তেওঁৰ আগত সু-গন্ধি ধূপ জ্বলাবলৈ, নৃত্য দৰ্শন-পিঠা দিবলৈ আৰু প্ৰতি ৰাতিপুৱা ও সন্ধিয়া কালত, কিশ্বামবাবত, ন-জোনত আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সকলো উাসৰত হোম-বলি উাসৰ্গ কৰিবলৈ তাক পৰিৎ কৰিম। সেয়ে ঈশ্বায়েলে সদায় কৰিব লগা কাৰ্য। 5 আৰু মই যি গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব খুজিছোঁ, সেয়ে অতি বৃহৎ হ'ব, কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ আন সকলো দেৱতাবোৰতকৈ মহান।

6 কিন্তু যি স্থলত কিশ্বাম্বাশ্বাত আৰু স্বৰ্গৰো স্বৰ্গই তেওঁক ধাৰণ কৰিব নোৱাৰে, এনে স্থলত, কোনে তেওঁৰ বাবে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব পাৰিব? কেৱল তেওঁৰ আগত ধূপ জ্বলোৱা উদ্দেশ্যৰ বাহিৰে, মই কোন, যে তেওঁৰ বাবে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব পাৰোঁ? 7 এই হেতুকে এনে এজন নিপুণ লোক পঠিয়াই দিয়ক, যিজনে সোণ, ৰূপ, পিতল, লোহা আৰু বেঙেনা বৰণীয়া, সেন্দুৰ বৰণীয়া ও নীল বৰণীয়া সূতাৰে বন কৰাত আৰু নানাবিধ বাখৰ কটাত পাকৈত। যিহূদাত আৰু যিৰূচালেমত মোৰ পিতৃ দায়ুদে যোগান ধৰাৰ দৰে, তেওঁ মোৰ সৈতে থকা এই নিপুণ লোকসকলৰ লগত কাম কৰিব।

8 আৰু এৰচ, দেৱদাৰু আৰু অলগুম কাঠ এইবিলাকো লিবানোনৰ পৰা মোৰ হৈলৈ পঠিয়াই দিয়ক; কিয়নো মই জানো, যে আপোনাৰ দাসবোৰ লিবানোনত কাঠ কটাত নিপুণ। চাওঁক, মোৰ দাসবোৰ আপোনাৰ দাসবোৰৰ লগত থাকিব, 9 যাতে তেওঁলোকে মোৰ অৰ্থে প্ৰচুৰ পৰিমাণে কাঠ যুগুত কৰিব পাৰিব; কিয়নো মই যি গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব খুজিছোঁ, সেয়ে মহা আৰু আশ্চৰ্যজনক হ'ব। 10 আৰু চাওঁক, মই আপোনাৰ দাসবোৰলৈ যি সকল কাঠকটীয়া পঠালোঁ, তেওঁলোকৰ বাবে বিশ হাজাৰ পৰিমাণৰ মৰা ঘেঁহু ধান, বিশ হাজাৰ পৰিমাণৰ মৰা যব, বিশ হাজাৰ বাৰ স্নান কৰিব পৰা জোখৰ দৰাষ্কাৰস আৰু বিশ হাজাৰ বাৰ স্নান কৰিব পৰা জোখৰ তেল পঠাই দিম।”

11 তেতিয়া তুৰৰ ৰজা হীৰমে চলোমনলৈ এই উত্তৰ লিখি পঠিয়ালে, “যিহোৱাই তেওঁৰ নিজ পৰজাসকলক প্ৰেম কৰে, সেই বাবে তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত আপোনাক ৰজা পাতিলে।” 12 হীৰমে পুনৰ ক'লে, “ঈশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য হওঁক, যিজনে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে আৰু যিজনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ আৰু নিজৰ বাবে এটা ৰাজ গৃহ সাজিব, এনে দূৰদৰ্শী আৰু বুদ্ধিমান জ্ঞানী পুংৰ তেওঁ দায়ুদ ৰজাক দিলে।

13 আৰু মই এতিয়া হীৰমৰ নিপুণ আৰু ভাল বেয়া বিচাৰ কৰিব পৰা এজন প্ৰতিভাসম্পন্ন লোক পঠিয়াইছোঁ, 14 তেওঁ দান বংশৰ এগৰাকী মহিলাৰ পুংৰ। তেওঁৰ পিতৃ তুৰীয়াৰ মানুহ আছিল। তেওঁ সোণ, ৰূপ, পিতল, লোহা, শিল, কাঠ আৰু বেঙেনা বৰণীয়া ও নীল বৰণীয়া সূতা, মিহি শণ সূতা আৰু সেন্দুৰ বৰণীয়া সূতাৰ কাম কৰাত নিপুণ। আৰু তেওঁ সকলো বিধৰ বাখৰ কটাত আৰু সকলো ৰূপাংকন কৰা কাৰ্যত তেওঁ নিপুণ। তেওঁক আপোনাৰ নিপুণ কৰ্মীসকলৰ লগত আৰু মোৰ প্ৰভু, আপোনাৰ পিতৃ দায়ুদৰ জ্ঞানী লোকসকলৰ লগত ঠাই দিয়া হওঁক।

15 এই হেতুকে মোৰ প্ৰভুৱে কোৱাৰ দৰে, ঘেঁহু, যব, তেল আৰু দৰাষ্কাৰস, তেওঁ আপোনাৰ এই দাসবোৰৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিয়ক। 16 যিমান কাঠ আপোনাৰ প্ৰয়োজন হ'ব, সিমান কাঠ আমি লিবানোনত কাটি ল'ম। আৰু আমি ভূৰ বান্ধি সমুদ্ৰ-পথেদি গৈ যোফাত এইবোৰ আপোনাৰ ওচৰত থৈ আহিম, তাৰ পৰা আপুনি সেইবোৰ যিৰূচালেমলৈ লৈ যাব।”

17 আৰু চলোমনে তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদে গণনা কৰাৰ দৰে ঈশ্বায়েল দেশত প্ৰবাস কৰা বিদেশী লোকসকলক গণনা কৰালে। তাতে গণনা কৰোঁতে এক লাখ ৭০০পন্ন হাজাৰ ছশ লোক পোৱা গ'ল। 18 তেওঁ সেইসকলৰ মাজত বোজা বৰলৈ সত্তৰ হাজাৰ আৰু পৰ্বতত কাঠ কাটিবলৈ আশী হাজাৰ লোক নিয়োগ কৰিলে আৰু এই লোকসকলক কামত থাকোঁতে তদাৰক কৰিবলৈ তিনি হাজাৰ ছশ লোকক নিযুক্ত কৰিলে।

3 অধ্যায়

মন্দিৰ আৰু তাৰ শ্ৰস্ত আদি নিৰ্মাণ কৰা।

1 তেতিয়া যি ঠাইত যিহোৱাই চলোমনৰ পিতৃ দায়ুদক দৰ্শন দিছিল, সেই যিৰূচালেমৰ মোৰিয়া পৰ্বতত যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। দায়ুদে নিৰূপণ কৰি ৰখা যিৰূচীয়া অৰ্ণৱনৰ মৰণা মৰা ঠাইতে তেওঁ এয়া যুগুত কৰিলে।

2 তেওঁৰ ৰাজত্বৰ চতুৰ্থ বছৰৰ দ্বিতীয় মাহৰ দ্বিতীয় দিনা তেওঁ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। 3 চলোমনে ঈশ্বৰৰ গৃহ

নিৰ্মাণ কৰিবলৈ যি ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলে, তাৰ জোখ এই - পূৰ্বকালৰ হাতৰ জোখেৰে তাৰ দীৰ্ঘ আছিল ষাঠি হাত আৰু বহলে বিশ হাত আছিল।

4 আৰু গৃহৰ বহল অনুসাৰে গৃহৰ সন্মুখৰ বাৰাণ্ডা বিশ হাত দীঘল আছিল। ইয়াৰ উচ্চতাও বিশ হাত ওখ আছিল আৰু চলোমনে তাৰ ভিতৰে শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰিলে। 5 তেওঁ বৰ গৃহৰ দেৱালত দেবদাৰু কাঠ লগালে আৰু তেওঁ তাত উত্তম সোণৰ পতা মাৰিলে আৰু তাত খাজুৰ গছ আৰু শিকলিৰ আকৃতি কৰি দিলে।

6 আৰু তেওঁ শুভনীয় কৰিবলৈ গৃহটি মূল্যবান পাথৰেৰে বিড়ষিত কৰিলে; সেই সোণ পৰ্য্যিমৰ সোণ আছিল। 7 তেওঁ গৃহৰ চতিত, দুৱাৰ-ডলিত, দেৱালত আৰু দুৱাৰত সোণৰ পতা মাৰিলে আৰু দেৱালত কৰুৱৰ আকৃতি কাটিলে।

8 আৰু তেওঁ অতি পৰিৎৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলে। সেই গৃহৰ দীৰ্ঘ বহল অনুসাৰে বিশ হাত আৰু বহল বিশ হাত। তেওঁ তাতে ছশ কিল্কৰ উত্তম সোণ লগালে। 9 গজালৰ সোণৰ জোখ পঞ্চাশ চেকল। তেওঁ ওপৰৰ কোঠালিবোৱতো সোণ লগালে।

10 সেই অতি পৰিৎৰ গৃহত, তেওঁ খনিকৰৰ কাৰ্যেৰে দুটা কৰুৱ নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু কাৰিকৰৰ দৰাৰাই তাত সোণৰ পতা মাৰিলে। 11 সেই কৰুৱ দুটাৰ ডেউকা বিশ হাত দীঘল; সেয়ে গৃহৰ দেৱাল ঢুকি পোৱাকৈ এটাৰ এখন ডেউকা পাঁচ হাত দীঘল; সেয়ে দ্বিতীয় কৰুৱৰ ডেউকা ঢুকি পোৱাকৈ আনখনো পাঁচ হাত দীঘল। 12 গৃহৰ দেৱাল ঢুকি পোৱাকৈ আন কৰুৱৰো এখন ডেউকা পাঁচ হাত দীঘল; আৰু সেয়ে আনটো কৰুৱৰ ডেউকাত লাগি থকাকৈ আন খনো পাঁচ হাত দীঘল।

13 সেই কৰুৱ কেইটা ডেউকা মেলিলে বিশ হাত ঠাই জুৰে। সেই দুটাই গৃহৰ ফাললৈ মুখ কৰি ভৰিত ভৰ দি থিয় হৈ আছিল। 14 তেওঁ নীল বৰণীয়া, বেঙুনা বৰণীয়া আৰু সেন্দূৰ বৰণীয়া সূতা ও মিহি শণ সূতাৰে পৰভেদক বশ্ৰখন যুগুত কৰিলে আৰু তাত কৰুৱৰ আকৃতি তুলি দিলে।

15 আৰু তেওঁ গৃহৰ সন্মুখত পৰ্য্যিকৰ হাত ওখ দুটা স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰিলে; এটা এটা স্তম্ভৰ মূৰৰ মাথলা পাঁচ হাতকৈ আছিল। 16 আৰু তেওঁ শিকলি বনাই স্তম্ভৰ চাৰিওফালৰ মূৰত লগাই দিলে, আৰু এশ ডালিমো বনাই সেই শিকলিত লগাই দিলে। 17 সেই দুটা স্তম্ভ তেওঁ মন্দিৰৰ আগত সোঁফালে এটা আৰু বাওঁফালে এটা স্থাপন কৰিলে; সোঁ ফালৰটোৰ নাম যাতীয়ন আৰু বাওঁ ফালৰটোৰ নাম বোৱাজ ৰাখিলে।

4 অধ্যায়

1 তাৰ উপৰিও তেওঁ পিতলৰ এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে; সেয়ে দীঘে বিশ হাত, বহলে বিশ হাত আৰু ওখই দহ হাত আছিল। 2 তেওঁ সমুদৰ-পাংৰটো সাঁচত ঢালি তাক সাজিলে। সেই পাংৰটো ঘূৰণীয়া আছিল। তাৰ এখন কাণৰ পৰা আনখনলৈ দশ হাত বহল আছিল। তাৰ উচ্চতা পাঁচ হাত আৰু তাৰ পৰিধি বা ঘেৰ বিংশ হাত আছিল। 3 পাংৰখনৰ কানৰ তলৰ পৰত্যেক হাত জোখৰ ভিতৰত, দহোটাকৈ ষাঁড়গৰুৰ আকৃতি আছিল। পাংৰটো চলা সময়ত সেই গৰুৰ আকৃতিবোৰ দুশাৰীকৈ সাঁচত চলা হৈছিল।

4 আৰু সেই সমুদৰ-পাংৰটো বাৰটা গৰুৰ ওপৰত ৰখা হ'ল, সেইবোৰৰ তিনিটাই উত্তৰলৈ, তিনিটাই পশ্চিমলৈ, তিনিটাই দক্ষিণলৈ আৰু তিনিটাই পূৰ্বলৈ মুখ কৰি আছিল। সেই সমুদৰ-পাংৰটো সেইবোৰৰ ওপৰত বহুউৱা হ'ল আৰু সেইবোৰৰ পাছফাল ভিতৰফালে আছিল। 5 সেই পাংৰখন চাৰি আঙুলি ডাঠ; আৰু তাৰ কাণ বাটিৰ কাণ ও কনাৰি ফুলৰ নিচিনাকৈ সজা হ'ল। তাত তিনি হাজাৰ বা ধৰে। 6 তেওঁ দহোটা পৰক্ষালন-পাংৰও সাজিলে; তাৰে পাঁচোটা সোঁ ফালে আৰু পাঁচোটা বাওঁফালে ধোৱাপখলা কৰিবৰ বাবে হ'ল; সেইবোৰত তেওঁলোকে উসৰ্গ কৰিব লগীয়া হোম-বলিৰ বস্তুবোৰ ধোৱে। কিন্তু সমুদৰ-পাংৰটো হলে, পুৰোহিতসকলে গা ধুবৰ বাবে হ'ল।

7 আৰু তেওঁ বিধিমনে সোণৰ দহোটা দীপাধাৰ সাজিলে; তাৰ পাঁচোটা সোঁফালে আৰু পাঁচোটা বাওঁফালে মন্দিৰত স্থাপন কৰিলে। 8 তেওঁ দহখন মেজ সাজি, তাৰ পাঁচখন সোঁফালে আৰু পাঁচখন বাওঁফালে মন্দিৰৰ ভিতৰত ৰাখিলে। আৰু পেয় দৰব্য ঢালিবৰ বাবে সোণৰ এশ বাটি সাজিলে। 9 তাত বাজে তেওঁ পুৰোহিতসকলৰ চোতাল, বৰ চোতাল আৰু চোতালৰ দুৱাৰ যুগুত কৰিলে আৰু সেই দুৱাৰবোৰত পিতলৰ পতা মাৰিলে। 10 আৰু তেওঁ সমুদৰ-পাংৰটো গৃহৰ সোঁকাষে পূৱদিশে দক্ষিণমূৰাকৈ স্থাপন কৰিলে।

11 ছাই পেলোৱা পাংৰ, ছাই উলিওৱা হেতা আৰু তেজ ছটিওৱা পাংৰ হীৰমে নিৰ্মাণ কৰিলে। এইদৰে হুৰমে চলোমন ৰজাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ গৃহত কৰা কাৰ্যবোৰ কৰি সামৰিলে। 12 তেওঁ সেই স্তম্ভ দুটা, সেই স্তম্ভৰ মূৰৰ ঘূৰণীয়া ভাগ দুটা আৰু মাথলা দুটা সেই স্তম্ভৰ মূৰৰ মাথলেৰে ঘূৰণীয়া ভাগ দুটা ঢাকিবৰ অৰ্থে দুখন জালৰ আকৃতিৰ বস্তু আছিল। 13 আৰু সেই দুখন জালৰ আকৃতিৰ বস্তুৰ বাবে চাৰিশ ডালিম, অৰথা স্তম্ভ দুটাৰ ওপৰৰ মাথলাৰ ঘূৰণীয়া ভাগ দুটা ঢাকিবৰ অৰ্থে পৰত্যেক জালৰ আকৃতিৰ বস্তুৰ বাবে দুশাৰী ডালিম সাজিলে।

14 তেওঁ আধাৰবোৰ, সেই আধাৰবোৰৰ ওপৰত ৰাখিবলৈ পৰক্ষালন পাংৰবোৰ, 15 এটা সমুদৰ-পাংৰ আৰু তাৰ তলৰ গৰু বাৰটা সাজিলে। 16 ছাই পেলোৱা পাংৰ, ছাই উলিওৱা হেতা, বিৰুল আদি সকলো সঁজুলি, তেওঁৰ পৰধান শিল্পকৰ হীৰমে চলোমন ৰজাৰ কাৰণে যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবে চকচকিয়া পিতলেৰে সাজিলে।

17 ৰজাই যৰ্দ্দনৰ সন্মুখলত চুকো। আৰু চৰেদাৰ মাজত থকা আলতীয়া মাটিত তাক চলালে। 18 আৰু চলোমনে যিবোৰ পাংৰ সাজিলে, সেই আটাইবোৰ অনেক আছিল; কিয়নো সেইবোৰ পিতলৰ ওজন কিমান, তাক জনা নগল।

19 আৰু চলোমনে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ সকলো বস্তু নিৰ্মাণ কৰালে অৰথা সোণৰ বেদী, দৰ্শন-পিঠা খৰৰ বাবে মেজ কেইখন; 20 আৰু অন্তঃস্থানৰ সন্মুখত বিধিমনে জ্বলাবৰ বাবে পৰ্দীপে সৈতে নিৰ্ম্মল সোণৰ দীপাধাৰবোৰ শুদ্ধ সোণৰ আছিল; 21 সোণৰ ফুল, পৰ্দীপ, শলাকানি-কটা, সকলোৱেই অতি শুদ্ধ সোণৰ।

22 নিৰ্ৰম্বল সোণৰ কটাৰী, তেজ ছটিওৱা পাংৰ, পিয়লা আৰু এঙেৰা ধৰা; আৰু গৃহৰ পৰবেশস্থানৰ বিষয়ে ক'বলৈ গ'লে, অতি পৰিৎৰ স্থানৰ ভিতৰৰ দুৱাৰ আৰু গৃহৰ অৰ্থাৎ মন্দিৰৰ দুৱাৰ সোণৰ আছিল।

5 অধ্যায়

চলোমনে মন্দিৰ পৰতিষ্ঠা কৰা।

1 এইদৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবে চলোমনে কৰা সকলো কাৰ্য সমাপ্ত হ'ল। পাছত চলোমনে তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদে উসৰণ কৰি দিয়া ৰূপ, সোণ আৰু পাংৰ আদি আটাই বস্তু অনাই ঈশ্বৰৰ গৃহৰ উৰালত হ'ল।

2 তাৰ পাছত চলোমনে দায়ুদৰ নগৰ সেই চিয়োনৰ পৰা যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি আনিবৰ কাৰণে ইশ্বায়েলৰ বৃদ্ধসকলক, ফৈদৰ মুখীয়ালসকলক আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষসকলক যিৰূচালেমত গোট খুৱালে। 3 তাতে সপ্তম মাহত উসৰৰ সময়ত ইশ্বায়েলৰ সকলো লোকে ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি গোট খালে।

4 তাতে ইশ্বায়েলৰ সকলো বৃদ্ধলোক আহিল আৰু লেবীয়াসকলে নিয়ম-চন্দুকটি তুলি ল'লে। 5 তেওঁলোকে নিয়ম চন্দুক, সাক্ষাৎ কৰা তম্বু আৰু তম্বুৰ ভিতৰত থকা সকলো পৰিৎৰ বস্তু ল'লে। এই সকলো বস্তু লেবীয়া ফৈদৰ পুৰোহিতসকলে লৈ আনিলে। 6 তাতে চলোমন ৰজাই, তেওঁৰ ওচৰত গোট খোৱা ইশ্বায়েলৰ গোটেই মণ্ডলীৰ সৈতে নিয়ম-চন্দুকৰ আগত ভেড়া, গৰু আদি বলিদান কৰি আছিল; সেয়ে বাহ্যিক কাৰণে অসংখ্য আৰু অগণ্য আছিল।

7 পাছত পুৰোহিতসকলে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি গৃহৰ অন্তঃস্থানলৈ অৰ্থাৎ মহা পৰিৎৰ স্থানলৈ লৈ গৈ কৰুৱ দুটাৰ ডেউকাৰ তলত তাৰ নিজ ঠাইত স্থাপন কৰিলে। 8 কিয়নো কৰুৱ দুটাই নিয়ম-চন্দুকৰ ওপৰত ডেউকা মেলি আছিল আৰু দুটাই চন্দুকটি আৰু তাৰ কটিওৱা কানমাৰিবোৰ ঢাকি ধৰিছিল।

9 সেই দুডাল কানমাৰি ইমান দীঘল আছিল, যে তাৰ মূৰ অন্তঃস্থানৰ আগত পৰিৎৰ স্থানৰ পৰা দেখা যায় কিন্তু তাক বাহিৰৰ পৰা দেখা নাযায়। সেয়ে আজিলৈকে সেই ঠাইত আছে। 10 মিচৰৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে ওলাই অহা কালত, যিহোৱাই তেওঁলোকে সৈতে এটি নিয়ম-চুক্তি পতা সময়ত, হোৱেৰ পৰ্বতত মোচিযে চন্দুকটিৰ ভিতৰত যি দুখন ফলি ৰাখিছিল, তাৰ বাহিৰে তাত আৰু একো নাছিল।

11 পাছত পুৰোহিতসকল সেই পৰিৎৰ স্থানৰ পৰা ওলাই আহিল। উপস্থিত হোৱা পুৰোহিতসকলে নিজকে পৰিৎৰ কৰিছিল; তেওঁলোকে নিজকে আন দলৰ পৰা পৃথক কৰি ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ তেওঁলোকক বিচৰা আগতে তেওঁলোকে নিজকে আনুষ্ঠানিক ভাবে পৰিৎৰকৰণ কৰিছিল। 12 আৰু যি লেবীয়াসকলৰ গায়ক আছিল, তেওঁলোক অৰ্থাৎ আচফ, হেমেন, যিদুথন আৰু তেওঁলোকৰ পুংৰ ও ভাইসকল সকলোৱে মিহি শণ সূতাৰ বস্তুৰ পিন্ধি, হাতত তাল, নেবল আৰু বীণা লৈ, যজ্ঞবেদীৰ পূৰ ফালে থিয় হৈ আছিল। তেওঁলোকৰ লগত এশ বিশ জন পুৰোহিত থাকি তুৰী বজাই আছিল।

13 তুৰীবাদক আৰু গায়কসকলে যিহোৱাৰ পৰশংসা আৰু ধন্যবাদ কৰোঁতে একেটা ধ্বনি কৰি সকলোৱে এজন মানুহে বজোৱাদি বজালে। তেওঁলোকে তুৰী ও তাল আদি বাদ্যেৰে সৈতে, মহা শব্দেৰে যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰিলে, বেলে “কিয়নো যিহোৱা মঙ্গলময় সেই বাবে তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে।” তেতিয়া সেই গৃহ অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ গৃহ মেঘেৰে পৰিপূৰণ হ'ল। 14 সেই মেঘৰ কাৰণে পুৰোহিতসকলে পৰিচৰ্যা কৰিবৰ অৰ্থে থিয় হ'ব নোৱাৰা হ'ল, কিয়নো ঈশ্বৰৰ গৃহ যিহোৱাৰ পৰতাপেৰে পৰিপূৰণ আছিল।

6 অধ্যায়

1 তেতিয়া চলোমনে ক'লে, “যিহোৱাই যোৰ অন্ধকাৰত বাস কৰিব খুজিছে, 2 কিন্তু মই আপোনাৰ বাবে চিৰকাললৈকে বাস কৰিবলৈ এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলোঁ।” 3 তাৰ পাছত ৰজাই ঘূৰিলে আৰু ইশ্বায়েলৰ গোট খোৱা সমাজক আশীৰ্বাদ কৰিলে, তাতে ইশ্বায়েলৰ সমাজত সকলোৱে থিয় হৈ আছিল।

4 তেওঁ ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্য হওঁক; যি জনে মোৰ পিতৃ দায়ুদক নিজ মুখেৰে যি কথা কৈছিল, সেয়া তেওঁ নিজ হাতে সিদ্ধ কৰিছিল; তেওঁ কৈছিল যে, 5 ‘মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনা দিনৰে পৰা, মই মোৰ নাম ৰাখিবৰ অৰ্থে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ ইশ্বায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মাজত কোনো নগৰ মনোনীত কৰা নাই আৰু ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰাজকুমাৰ হ'বৰ কাৰণে মই কাকো মনোনীত কৰা নাই। 6 কিন্তু মোৰ নাম ৰাখিবৰ অৰ্থে মই যিৰূচালেমক মনোনীত কৰিলোঁ আৰু মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ হ'বৰ বাবে দায়ুদক মনোনীত কৰিলোঁ।’

7 আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ মন আছিল। 8 কিন্তু যিহোৱাই মোৰ পিতৃ দায়ুদক ক'লে, ‘মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মন কৰিছা, ভাল কৰিছা। 9 তথাপি তুমি সেই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ নাপাবা, কিন্তু তোমাৰ ওঁৰসত যি পুংৰ জন্মিব, তেৱেঁই মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে সেই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব।’

10 এই বাক্য যিহোৱাই কৈছিল আৰু তেওঁ সফলো কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাৰ পৰতিজ্ঞা অনুসাৰে মই মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ পদত নিযুক্ত হ'লোঁ আৰু ইশ্বায়েলৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহি, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলোঁ। 11 আৰু যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সৈতে যি নিয়ম কৰিছিল, সেই নিয়ম থকা নিয়ম-চন্দুকটিও ইয়াৰ ভিতৰত ৰাখিলোঁ।”

12 পাছত চলোমনে ইশ্বায়েলৰ গোটেই সমাজৰ সাক্ষাতে যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত থিয় হ'ল আৰু তেওঁ হাত দুখন মেলিলে। 13 কিয়নো চলোমনে পাঁচ হাত দীঘল, পাঁচ হাত বহল আৰু তিনি হাত ওখ এনে এখন পিতলৰ মঞ্চ সাজিছিল

আৰু সেই মঞ্চটো চোতালৰ মাজ-মজিয়াত ৰাখিছিল। তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি থিয় হ'ল আৰু ইশ্বায়েলৰ সকলো মণ্ডলীৰ সাক্ষাতত আঠকাটি স্বৰ্গৰ ফালে হাত মেলিলে।

14 তেওঁ ক'লে, “হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীত আপোনাৰ তুল্য কোনো ঈশ্বৰ নাই; সকলো হৃদয়েৰে আপোনাৰ আগত আচৰণ কৰোঁতা আপোনাৰ দাসবোৰৰ বাবে আপুনি দয়া আৰু নিয়ম ৰক্ষা কৰোঁতা; 15 আপোনাৰ দাস, মোৰ পিতৃ দায়ূদৰ আগত আপুনি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই বিষয়ে আপুনি পালন কৰিলে। আপুনি নিজ মুখেৰে যেনেদৰে কৈছিল, তেনেদৰে নিজ হাতেৰে তাক সিদ্ধও কৰিলে।

16 এই হেতুকে এতিয়া, হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপোনাৰ দাস মোৰ পিতৃ দায়ূদৰ আগত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই বিষয়ে আপোনাৰ এই দাসলৈ পালন কৰক কিয়নো আপুনি কৈছিল বোলে, ‘তুমি মোৰ আগত যেনেকৈ চলিলা, তেনেদৰে তোমাৰ সন্তান সকলেও যদি এইদৰে মোৰ ব্যৱস্থাত চলিবলৈ নিজ নিজ পথত সাৱধান হৈ থাকে, তেনেহ'লে মোৰ দৃষ্টিত ইশ্বায়েলৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহিবলৈ তোমাৰ সম্বন্ধীয়া মানুহৰ অভাৱ নহ'ব।’ 17 এই হেতুকে এতিয়া, হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাস দায়ূদক আপুনি যি বাক্য কৈছিল, সেয়ে যেন সত্যত পৰিনত হয়।

18 কিন্তু বাস্তৱিকতে ঈশ্বৰে পৃথিৱীত মনুষ্যৰ লগত বাস কৰিব নে? চাওঁক বিস্ময়ক্ৰান্ত আৰু স্বৰ্গই নিজেও আপোনাক ধাৰণ কৰিব নোৱাৰে- তেওঁ মই নিৰ্ভয় কৰা গৃহই জানো পাৰিব? 19 তথাপি, হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি আপোনাৰ দাসৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু অনুৰোধ স্বৰ্গণ কৰি আপোনাৰ দাসে আপোনাৰ আগত কৰা কাতেৰোক্তি আৰু প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ দিয়ক। 20 আৰু এই মন্দিৰ সদায় ৰক্ষা কৰক, যি ঠাইত আপুনি কৈছিল, যে মই আপোনাৰ দাসে নিবেদন কৰোঁতে আপুনি নিজেই ইয়াত উপস্থিত থাকি মোৰ নিবেদন শুনিব।

21 আৰু যেতিয়া আপোনাৰ দাস ও আপোনাৰ পৰজা ইশ্বায়েলে এই ঠাইৰ ফাললৈ মুখ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিব, তেতিয়া আপুনি তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা যেন শুনে; এনে কি, আপুনি আপোনাৰ বাসস্থান স্বৰ্গৰ পৰা তাক শুনক আৰু শূনি ক্ষমা কৰক।

22 কোনোৱে নিজৰ চুবুৰীয়াৰ অস্থিত পাপ কৰিলে যদি তেওঁক শপত খাবলৈ দিয়া হয় আৰু তেওঁ আহি এই গৃহত আপোনাৰ যজ্ঞবেদিৰ আগত শপত খায়, 23 তেতিয়া আপুনি স্বৰ্গৰ পৰা সেই বিষয়ে শুনক আৰু কাৰ্য কৰি আপোনাৰ দাসবোৰৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰি দোষীক দণ্ড দি তেওঁৰ কৰ্মৰ ফল তেওঁৰ মূৰত দিয়ক আৰু নিৰ্দোষীক নিৰ্দোষী কৰি তেওঁৰ ধাৰ্মিকতাৰ ফল তেওঁক দিয়ক।

24 যদি আপোনাৰ পৰজা ইশ্বায়েলে আপোনাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰাৰ কাৰণে শংৰুৰ আগত ঘটাব পাছত যদি আপোনালৈ ঘূৰে আৰু আপোনাৰ নাম স্মীকাৰ কৰি, এই গৃহত আপোনাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা আৰু অনুৰোধ কৰে - 25 তেনেহ'লে স্বৰ্গৰ পৰা তাক শূনি আপোনাৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ পাপ ক্ষমা কৰিব আৰু আপুনি তেওঁলোকক ও তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলক দিয়া দেশলৈ তেওঁলোকক ওভটাই আনিব।

26 তেওঁলোকে আপোনাৰ অস্থিত পাপ কৰাৰ কাৰণে, যেতিয়া আকাশ ৰক্ত হোৱাত বৰষুণ নোহোৱা হ'ব, তেতিয়া যদি তেওঁলোকে এই ঠাইৰ ফাললৈ মুখ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰে আৰু যেতিয়া আপুনি তেওঁলোকক দুখ দিয়া সময়ত আপোনাৰ নাম স্মীকাৰ কৰি নিজ নিজ পাপৰ পৰা ঘূৰিব- 27 তেনেহ'লে আপুনি স্বৰ্গত থাকি সেই বিষয়ে শূনিব আৰু আপোনাৰ দাসবোৰৰ ও আপোনাৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ পাপ ক্ষমা কৰি তেওঁলোকক যাবলগীয়া সজ পথৰ বিষয়ে তেওঁলোকক শিক্ষা দিব আৰু আপুনি আপোনাৰ লোকসকলৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে দিয়া দেশত বৰষুণ বৰষাব।

28 দেশৰ মাজত যদি আকাল কি মহামাৰী হয়, শস্য কৰুওনীয়া কি ৰঙামূৰীয়া হয় নাইবা ফৰিং কি পোক হয়, আৰু যদি তেওঁলোকৰ শংৰুবোৰে তেওঁলোকৰ দেশৰ নগৰবোৰত তেওঁলোকক অৰবোধ কৰে বা যিকোনো আপদ বা ৰোগ হয় - 29 আৰু যদি কোনো এজন লোকে বা আপোনাৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে প্ৰাৰ্থনা আৰু অনুৰোধ কৰে - যদি প্ৰতিজনে নিজৰ পীড়া আৰু দুখ জানি এই গৃহৰ ফালে নিজৰ হাত মেলে, 30 তেনেহ'লে সেই বিষয়ে কৰা যি কোনো প্ৰাৰ্থনা বা অনুৰোধ আপুনি আপোনাৰ বাসস্থান স্বৰ্গৰ পৰা সেই বিষয়ে শূনি ক্ষমা কৰিব আৰু প্ৰতিজন লোকৰ মন জানি, কিয়নো আপুনি, কেৱল আপুনিহে মনুষ্য সন্তান সকলৰ মন জানে; তেওঁলোকৰ নিজ নিজ কৰ্মৰ দৰে ফল দিব। 31 আপুনি এনেদৰে কৰক যাতে তেওঁলোকে আপোনালৈ ভয় ৰাখে আৰু আপুনি আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলক দিয়া দেশত তেওঁলোকে যেন জীয়াই থকা সকলো দিনত আপোনাৰ পথত চলে।

32 তদুপৰি আপোনাৰ পৰজা ইশ্বায়েল লোকৰ মাজৰ নোহোৱা অনা-ইহুদী লোক যেতিয়া আপোনাৰ মহান নামৰ আৰু আপোনাৰ বলৱান হাত ও মেলা বাহৰ কথা শূনি দূৰ দেশৰ পৰা আহি এই গৃহৰ ফালে মুখ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিব, 33 তেতিয়া আপোনাৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ দৰে আপোনাক ভয় কৰিবৰ অৰ্থে, পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে যেন আপোনাৰ নাম জানিব আৰু মই সজা এই গৃহ যি আপোনাৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত, সেই বিষয়ে যেন জানিব, এই কাৰণে আপোনাৰ বাসস্থান স্বৰ্গৰ পৰা সেই বিষয়ে শূনিব আৰু সেই বিদেশী লোকে আপোনালৈ কৰা সকলো প্ৰাৰ্থনাৰ দৰে তেওঁলৈ কাৰ্য কৰিব।

34 ধৰি লওঁক আপুনি আপোনাৰ পৰজাক যি কোনো বাটেদি পঠিয়াই, সেই বাটেদি যদি তেওঁলোকে নিজৰ শংৰুবোৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলায় যায় আৰু আপোনাৰ মনোনীত এই নগৰৰ ফাললৈ, আপোনাৰ নামৰ কাৰণে মই সজা গৃহৰ ফাললৈ মুখ কৰি আপোনাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰে, 35 তেনেহ'লে আপুনি স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু অনুৰোধ শূনি তেওঁলোকৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব।

36 তেওঁলোকে যদি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে - কিয়নো পাপ নকৰা মানুহ কোনো নাই - আৰু আপুনি তেওঁলোকলৈ ৰুদ্ৰ হৈ তেওঁলোকক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিয়ে আৰু তাতে তেওঁলোকৰ শংৰুবোৰে তেওঁলোকক বন্দী কৰি, দূৰত বা ওচৰত থকা দেশলৈ লৈ যায়, 37 তথাপি তেওঁলোকক বন্দী কৰি নিয়া দেশত যদি তেওঁলোকে মনত বিবেচনা কৰি ঘূৰে আৰু তেওঁলোকৰ

বন্দী অৱস্থাৰ দেশত থাকি আপোনাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰি কয়, বোলে- ‘আমি অপথে গৈ পাপ কৰিলোঁ। আমি কুকৰ্ম কৰিলোঁ।’³⁸ ধৰি লাওঁক তেওঁলোকৰ বন্দী অৱস্থাৰ দেশত তেওঁলোক সকলো মনেৰে, সকলো চিত্তেৰে আপোনালৈ উভটি আহে আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলক আপুনি দিয়া তেওঁলোকৰ দেশৰ ফালে চায়, আপোনাৰ মনোনীত নগৰৰ ফালে আৰু আপোনাৰ নামৰ কাৰণে, মই নিৰ্ভমান কৰা এই গৃহৰ ফালে যদি মুখ কৰি পৰাৰ্থনা কৰে,³⁹ তেতিয়া আপুনি আপোনাৰ বাসস্থান স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকৰ পৰাৰ্থনা আৰু অনুৰোধ শুনি, তেওঁলোকৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব আৰু আপোনাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা আপোনাৰ প্ৰজাসকলক ক্ষমা কৰিব।

40 এতিয়া, হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই বিনয় কৰোঁ, এই ঠাইত কৰা পৰাৰ্থনালৈ আপোনাৰ চকু মেলা আৰু কাণো পতা হওঁক। 41 হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, এতিয়া আপুনি আৰু আপোনাৰ শক্তিৰ চলুকটি নিজ বিশ্বামৰ ঠাইলৈ উঠি যাওঁক; হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপোনাৰ পুৰোহিতসকলে পৰিৎৰাণ-বশ্ৰুৰ পিন্ধক আৰু আপোনাৰ সাধুসকলে মঙ্গলত আনন্দ কৰক।⁴² হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি আপোনাৰ অভিশিক্ত জনক বিমুখ নকৰিব। আপোনাৰ দাস দায়ুদলৈ কৰা নানা দয়ালৈ সোঁৱৰণ কৰক।”

7 অধ্যায়

1 যেতিয়া চলোমনৰ পৰাৰ্থনা শেষ হ’ল, তেতিয়া আকাশৰ পৰা অগ্নি নামি আহি হোম-বলি আৰু আন বলিসমূহ গ্ৰাস কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ প্ৰত্যাহ্বানে সেই গৃহ পৰিপূৰ্ণ হ’ল। 2 তেতিয়া পুৰোহিতসকলে যিহোৱাৰ গৃহত প্ৰবেশ কৰিব নোৱাৰিলে; কিয়নো যিহোৱাৰ প্ৰত্যাহ্বানে তেওঁৰ গৃহ পৰিপূৰ্ণ হৈ আছিল। 3 অগ্নি নামি আহি থকাত আৰু গৃহৰ ওপৰত যিহোৱাৰ প্ৰত্যাহ্বান পৰিপূৰ্ণ হৈ থকা সময়ত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে চাই আছিল। তেওঁলোকে মূৰ দোঁৱাই, শিলেৰে বন্ধা মাটিত মুখ লগাই প্ৰণিপাত কৰি যিহোৱাক ধন্যবাদ জনালে। তেওঁলোকে ক’লে “কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়, সেই বাবে তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে।”

4 তাৰ পাছত ৰজা আৰু সকলো প্ৰজাই যিহোৱাৰ আগত বলিদান কৰিলে। 5 ৰজা চলোমন বাইশ হাজাৰ গৰু আৰু এক লাখ বিশ হাজাৰ ভেড়া আৰু ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিলে। এইদৰে ৰজা আৰু সকলোৱে মিলি ঈশ্বৰৰ গৃহ প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে। 6 পুৰোহিতসকলে নিজ নিজ সেৱা কৰা ঠাইত থিয় হৈ আছিল; আৰু যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰি দায়ুদ ৰজাই যিহোৱাৰ গীত গাবৰ কাৰণে যি বাদ্য-যন্ত্ৰৰ নিৰ্ঘোষণ কৰিছিল, সেই বাদ্যযন্ত্ৰৰ লেবীয়াসকলে হাতত লৈ থিয় হ’ল আৰু বাদ্য বজাই দায়ুদৰ ৰচিত গীত গাই ক’লে, বোলে, “কিয়নো যিহোৱাৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে।” পুৰোহিতসকলেও তেওঁলোকৰ আগত তুৰী বজালে; আৰু গোটেই ইশ্বায়েল থিয় হ’ল।

7 চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহৰ সম্মুখত থকা চোতালৰ মাজ-মজিয়াটো পৰিৎৰ কৰিছিল। সেই ঠাইতেই তেওঁ হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তেল উৎসৰ্গ কৰিছিল, কাৰণ তেওঁ সজা পিতলৰ যজ্ঞবেদীয়ে সেই হোমবলি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তেল ধৰিব নোৱাৰিছিল।

8 এইদৰে সেই সময়ত চলোমন আৰু তেওঁৰ লগত গোটেই ইশ্বায়েলে হমাতৰ প্ৰবেশ স্থানৰ পৰা মিচৰ জুৰিলেকে সেই উৎসৰ মহা-সমাজে সাত দিন ধৰি পালন কৰিলে। 9 পাছত অষ্টম দিনা তেওঁলোকে ধৰ্মসভা পাতিলে; কিয়নো তেওঁলোকে সাত দিন যজ্ঞবেদী প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল আৰু সাত দিন উৎসৰ কৰিছিল। 10 চলোমনে সপ্তম মাহৰ তেইশ দিনৰ দিনা নিজ নিজ তন্তুলৈ লোকসকলক আনন্দিত আৰু সন্তুষ্ট মনেৰে বিদায় দিলে; কিয়নো যিহোৱাই দায়ুদ, চলোমন আৰু তেওঁৰ প্ৰজা ইশ্বায়েললৈ মঙ্গল কৰিলে।

ঈশ্বৰে চলোমনৰ পৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিয়া। নগৰ আদি নিৰ্ঘোষণ কৰা।

11 এইদৰে চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহ আৰু ৰাজগৃহ সাজি সমাপ্ত কৰিলে। যিহোৱাৰ গৃহত ও নিজৰ গৃহত যি যি কৰ্ম কৰিবলৈ চলোমনে স্থিৰ কৰিছিল, তেওঁ সেই সকলোকেই সিদ্ধ কৰিলে। 12 পাছত যিহোৱাই ৰাতি চলোমনক দৰ্শন দি ক’লে, “মই তোমাৰ পৰাৰ্থনা শুনিলোঁ আৰু মোৰ যজ্ঞগৃহ বুলি এই ঠাই মনোনীত কৰিলোঁ।

13 মই যদি আকাশ এনেকৈ বন্ধ কৰোঁ, যে, বৰষুণ নহ’ব বা দেশ গ্ৰাস কৰিবলৈ কাকতি ফৰিঙক আজ্ঞা কৰোঁ বা নিজ প্ৰজাসকলৰ মাজলৈ মহামাৰী পঠাওঁ,¹⁴ তেনেহ’লে মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা মোৰ প্ৰজাসকলে যদি নিজকে নম্ব কৰি পৰাৰ্থনা কৰে আৰু মোৰ সাক্ষাৎ হবলৈ বিচাৰে বা নিজ নিজ কু-পথৰ পৰা ঘূৰে, তেনেহ’লে মই স্বৰ্গৰ পৰা শুনি তেওঁলোকৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰিম আৰু তেওঁলোকৰ দেশ আৰোগ্য কৰিম।¹⁵ আজিৰ পৰা এই ঠাইত কৰা পৰাৰ্থনালৈ মোৰ চকু মেলা আৰু মোৰ কাণ পতা হ’ব।

16 কিয়নো মোৰ নাম চিৰকাললৈকে থাকিবৰ কাৰণে মই এই গৃহ মনোনীত কৰি পৰিৎৰ কৰিলোঁ; আৰু সকলো সময়ত এই ঠাইলৈ মোৰ চকু আৰু ইয়াত মোৰ মন থাকিব।¹⁷ আৰু তুমিও যদি তোমাৰ পিতৃ দায়ুদৰ দৰে মোৰ সাক্ষাতে চলা আৰু মই তোমাক দিয়া সকলো আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য কৰা আৰু মোৰ বিধি ও শাসন প্ৰণালীবোৰ পালন কৰা,¹⁸ তেনেহ’লে মই তোমাৰ ৰাজ সিংহাসন স্থাপন কৰিম, যিদৰে তোমাৰ পিতৃ দায়ুদে সৈতে নিয়ম স্থাপন কৰোঁতে কৈছিলোঁ যে, বোলে, ‘তোমালোকৰ বংশধৰৰ সন্তান সকলে ইশ্বায়েলৰ ওপৰত শাসন কৰোঁতে তেওঁলোক কেতিয়াও বিফল নহ’ব।’

19 কিন্তু মই তোমালোকে মোৰ পৰা বিমুখ হৈ, মই তোমালোকৰ সন্মুখত স্থাপন কৰা মোৰ বিধি আৰু আজ্ঞাবোৰ ত্যাগ কৰা আৰু ইতৰ দেবতাবোৰক সেৱা পূজা কৰা আৰু সেইবোৰৰ আগত প্ৰণিপাত কৰা,²⁰ তেনেহ’লে, মই তেওঁলোকক দিয়া দেশৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিম; আৰু নিজ নামৰ কাৰণে মই পৰিৎৰ কৰা এই গৃহকো মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা দূৰ কৰিম আৰু সকলো জাতিৰ মাজত তাক দৃষ্ট আৰু বিদৰূপৰ বিষয় কৰিম।

21 আৰু এই যি গৃহ ইমান ওখ হৈছে, ইয়াৰ ওচৰেদি যোৱা প্ৰতিজন লোকে আচৰিত হৈ সুধিব যে, 'এই দেশলৈ আৰু এই গৃহলৈ যিহোৱাই কিয় এইদৰে কাৰ্য কৰিলে?' 22 তেতিয়া আন আন লোকসকলে উত্তৰ দি ক'ব, 'এওঁলোকৰ পুৰুষসকলে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি অনা নিজৰ পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক এওঁলোকে ত্যাগ কৰিলে আৰু ইতৰ দেৱতাবোৰত আসক্ত হৈ সেইবোৰৰ আগত পৰিণত কৰিলে আৰু সেইবোৰক সেৱাপূজাও কৰিলে। এই কাৰণে যিহোৱাই এওঁলোকৰ ওপৰত এই আঁটাই অমঙ্গল ঘটালে।'

8 অধ্যায়

1 চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহ আৰু নিজৰ গৃহ সাঁজোতে বিশ বছৰ লাগিল, 2 যেতিয়া হীৰমে চলোমনক যি যি নগৰ ওভটাই দিছিল, সেই বিশ বছৰৰ মূৰত সেইবোৰ চলোমনে পুনৰায় সাজিলে আৰু সেইবোৰত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক বাস কৰিবলৈ দিলে।

3 চলোমনে হমা-চাবালৈ গৈ তাক আশ্বৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিলে। 4 আৰু মৰুপ্ৰান্তত থকা তম্বোৰ নগৰ আৰু হমাতত যি যি উঁৰাল থকা নগৰ আছিল, সেইবোৰ তেওঁ নিৰ্মাণ কৰিলে।

5 ইয়াৰ ওপৰিও তেওঁ উজনি ৰৈ-হোৰোণ আৰু নামনি ৰৈ-হোৰোণ পুনৰায় নিৰ্মাণ কৰিলে; এই দুখন নগৰ গড়, দুৱাৰ আৰু ডাং থকা সুসজ্জিত নগৰ। 6 ৰালু আৰু সামগ্ৰী সমূহ মজুত ৰাখিবৰ বাবে তেওঁ অধিকাৰত থকা নগৰবোৰ নিৰ্মাণ কৰিলে। তেওঁৰ ৰথ ৰাখিবৰ বাবে আৰু অশ্বাৰোহীসকল থাকিবৰ বাবে নগৰ সাজিলে; তেওঁৰ সন্ত্ৰীৰ বাবে যিবুচালেমত, লিবানোনত, তেওঁ যি যি নিৰ্মাণ কৰিব বিচাৰিছিল, সেই সকলোকে কৰিলে আৰু এইদৰে তেওঁৰ শাসনাধীন সকলো দেশতে কৰিলে।

7 ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ নোহোৱা অৱশিষ্ট থকা হিতীয়া, ইমোৰীয়া, পৰিঞ্জীয়া, হিবীয়া আৰু যিবুচীয়া লোকসকলৰ, 8 যি বংশধৰৰ সন্তান সকল দেশত অৱশিষ্ট থাকিল, যিসকলক ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে উচ্ছন্ন নকৰিলে, তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰাই বন্দী কামৰ বাবে চলোমনে মানুহ গোটালে; আৰু তেওঁলোকে আজিলৈকে তাকেই কৰি আছে।

9 কিন্তু চলোমনে তেওঁৰ কাৰ্যৰ বাবে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ কোনো এজনকো বন্দী-কামত নলগালে। বৰং তেওঁলোক তেওঁৰ ৰণুৱা, সেনাপতি আৰু সাৰথি ও অশ্বাৰোহীৰ অধ্যক্ষ হ'ল। 10 তেওঁলোকৰ মাজৰ দূশ পঞ্চাশজন লোক চলোমন ৰজাৰ কাৰ্যত নিযুক্ত কৰা প্ৰধান বিষয়া আছিল; তেওঁলোকে লোকসকলৰ কাম তদাৰক কৰিছিল।

11 পাছত চলোমনে ফৰোণৰ জীয়েকৰ বাবে সজা গৃহলৈ, দায়দৰ নগৰৰ পৰা তেওঁক অনালে; কিয়নো তেওঁ কৈছিল, "মোৰ ডাৰুয়া ইশ্বায়েলৰ দায়দ ৰজাৰ গৃহত বাস নকৰিব; কাৰণ যি যি ঠাইলৈ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আছে, সেই ঠাইবোৰ পৰিণত।"

12 তাৰ পাছত চলোমনে বাৰাণ্ডাৰ আগত নিজে নিৰ্মাণ কৰা যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ ধৰিলে। 13 প্ৰতিদিনৰ বিধি অনুসাৰে, তেওঁ মোচিৰ আজ্ঞামতে শিৰামবাৰত, ন-জোনত, আৰু নিৰুপিত পৰ্বৰ দিনত, যেনে খনীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰ, সাত সপ্তাহৰ পৰ আৰু পঁজা-পৰ্বৰ দিনবোৰত এই বলি তি নিবাৰকৈ বছৰৰ ভিতৰত উৎসৰ্গ কৰিলে।

14 তেওঁ পিতৃ ৰজা দায়দৰ নিৰ্দেশ অনুসৰণ কৰিলে, চলোমনে মন্দিৰৰ সেৱা কাৰ্য আৰু প্ৰতিদিনৰ বিধি অনুসাৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ পুৰোহিত আৰু লেৱীয়াসকল তেওঁলোকৰ নিজ নিজ পদত নিযুক্ত কৰিলে। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ দুৱাৰবোৰত বিভাগ অনুসৰি দুৱাৰীবোৰ নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁলোকক নিৰ্দেশবোৰো দিলে। 15 এই লোকসকলে পুৰোহিত আৰু লেৱীয়াসকলক বা উঁড়াল ঘৰৰ বিষয়ত ৰজাই দিয়া আজ্ঞাৰ পৰা কেতিয়াও বিপথে যোৱা নাছিল।

16 এই দৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰা দিনৰ পৰা তাক নিৰ্মাণ কৰি শেষ কৰালৈকে চলোমনৰ সকলো কাৰ্য নিয়মিতৰূপে চলিল। এইদৰে যিহোৱাৰ গৃহ সম্পূৰ্ণকৈ সমাপ্ত কৰা হ'ল আৰু কাৰ্যত লগোৱা হ'ল।

17 সেই কালত চলোমন ইদাম দেশৰ সাগৰৰ তীৰত থকা ইচিয়োন-গেবৰলৈ আৰু এলতলৈ গ'ল। 18 আৰু হীৰমে নিজৰ দাসবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ গুৰিলৈ জাহাজ আৰু সামুদ্ৰিক কাৰ্যত নিপুণ দাসবোৰক পঠিয়ালে; আৰু তেওঁলোকে চলোমনৰ দাসবোৰৰ লগত ওফীৰলৈ গ'ল। তাৰ পৰা তেওঁলোকে চাৰিশ পঞ্চাশ কিল্লৰ সোণ লৈ চলোমন ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিল।

9 অধ্যায়

চলোমনৰ ওচৰলৈ চিবাৰ ৰাণী অহা। চলোমনৰ ধন আৰু ঐশ্বৰ্য্য। চলোমনৰ মৃত্যু।

1 পাছত যেতিয়া চিবা দেশৰ ৰাণীয়ে চলোমনৰ যশস্যৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেখেতে নিগূঢ় বাক্যৰ দ্বাৰাই তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবলৈ যিবুচালেমলৈ আহিল। সুগন্ধি দৰব্য, অধিক সোণ আৰু বহুমূল্য বাখৰ ৰোজাই দিয়া অনেক উট আৰু অতিশয় অধিক লোকে সৈতে আহিল। যেতিয়া তেখেতে চলোমনৰ ওচৰলৈ আহিল, তেখেতৰ মনত যি যি আছিল, সকলোকে তেওঁক ক'লে। 2 তাতে চলোমনে তেখেতৰ সকলো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিলে; চলোমনে বুজিব নোৱাৰা একোৱেই নাছিল; তেওঁ উত্তৰ দিব নোৱাৰা কোনো এটা প্ৰশ্ন নাছিল।

3 এইদৰে চিবাৰ ৰাণীয়ে চলোমনৰ জ্ঞান আৰু তেওঁ নিৰ্মাণ কৰা গৃহ দেখিলে, 4 আৰু তেওঁৰ মেজৰ আহাৰ, মন্ত্ৰীসকলৰ বহা আসন, পৰিচাৰকসকলৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু তেওঁলোকৰ সাজ-পোছাক, তেওঁৰ পান-পানৰ ধৰা লোকসকল আৰু তেওঁলোকৰ সাজ-পোছাক আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ তেওঁ উঠা খটখটী, এই সকলোকে দেখি, তেখেত বিচুৰ্ভিত হ'ল।

5 তেখেতে ৰজাক ক'লে, "মই নিজ দেশত আপোনাৰ বাক্য আৰু জ্ঞানৰ বিষয়ে যি কথা শুনিছিলোঁ, সেয়ে সঁচা আছিল। 6 কিন্তু মই আহি যেতিয়ালৈকে নিজ চকুৰে নেদেখিলোঁ, তেতিয়ালৈকে মই সেই কথাত বিশ্বাস কৰা নাছিলোঁ। চাওঁক, আপোনাৰ জ্ঞান আৰু ধনৰ মহত্বৰ আধাও মোক কোৱা নাছিল; মই যি কথা শুনিছিলোঁ, তাতকৈ আপোনাৰ গুণ অধিক আছে।

7 আপোনাৰ লোকসকল কেনে ধন্য আৰু আপোনাৰ যি দাসবোৰে আপোনাৰ আগত সদায় থিয় হৈ আপোনাৰ জ্ঞানৰ কথা শুনে, তেওঁলোক ধন্য। 8 আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য, আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাবে ৰজা পাতিবলৈ, তেওঁ আপোনাৰ দৰে এজনক তেওঁৰ সিংহাসনত বহুৱাই নিশ্চয়ে সন্তুষ্ট। কিয়নো আপোনাৰ ঈশ্বৰে ইশ্বৰায়েলক প্ৰেম কৰে, তেওঁলোকক নিৰ্দেশত সদাকালৰ বাবে ন্যায় আৰু ধাৰ্মিকতাৰে প্ৰতিস্থিত কৰিবলৈ তেওঁ আপোনাক তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰজা পাতিলে।”

9 তেখেতে ৰজাক এশ বিশ কিক্কৰ সোণ, অতি অধিক সুগন্ধি দৰব্য, আৰু বহুমূল্য বাখৰ দিলে। চিবাৰ ৰাণীয়ে চলোমন ৰজাক দিয়া সুগন্ধি দৰব্যৰ দৰে সুগন্ধি দৰব্য তেওঁক আন কোনেও দিয়া নাছিল।

10 হীৰম আৰু চলোমনৰ যি দাসবোৰে ওফীৰৰ পৰা সোণ আনিছিল, তেওঁলোকে অলগুম কাঠ আৰু বহুমূল্য বাখৰো আনিছিল। 11 ৰজাই সেই অলগুম কাঠেৰে যিহোৱাৰ গৃহ আৰু ৰাজগৃহৰ বাবে জখলাবোৰ আৰু গায়কসকলৰ বাবে বীণা আৰু নেবল সজালে। তেনেকুৱা কাঠ আগেয়ে যিহূদা দেশত কোনেও কেতিয়াও দেখা নাছিল। 12 পাছত চিবাৰ ৰাণীয়ে ৰজালৈ অনা বস্ত্ৰৰ সলনি ৰজাই যি বস্ত্ৰ দিলে, তাৰ বাহিৰে চিবাৰ ৰাণীয়ে বিচৰা দৰে, তেওঁৰ সকলো মনৰ বাঞ্ছা তেওঁ পূৰ কৰিলে। পাছত ৰাণী আৰু তেওঁৰ দাসবোৰ নিজ দেশলৈ উলটি গ'ল।

13 এবছৰৰ ভিতৰত ছশ ছয়শটি কিক্কৰ সোণ চলোমনলৈ আহিল, 14 সেয়াও বেপাৰী আৰু বণিসকলে অনা সোণৰ বাহিৰে। আৰবৰ সকলো ৰজা আৰু দেশাধ্যক্ষসকলেও চলোমন ৰজালৈ সোণ আৰু ৰূপ আনিলে।

15 আৰু চলোমন ৰজাই সোণ পিটাই দুশ ঢাল কৰিলে। সোণ পিটাই কৰা প্ৰত্যেক ঢালত ছশ চেকল সোণ খৰচ হৈছিল।

16 আৰু সোণ পিটাই তিনিশ ঢাল যুগুত কৰিলে। তাৰ প্ৰত্যেক ঢালত তিনিশ চেকল সোণ খৰচ হৈছিল; ৰজাই সেইবোৰ লিবানোনৰ কাঠনিৰ গৃহত ৰাখিলে।

17 ইয়াৰ বাহিৰে ৰজাই হাতী-দাঁতৰ এখন ডাঙৰ সিংহাসন সজাই তাৰ ওপৰত শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰিলে। 18 সেই সিংহাসনৰ ছখপিয়া খটখটি আছিল আৰু সিংহাসনত লগোৱা সোণৰ এখন ভৰি-পীৰা আছিল আৰু বহা ঠাইৰ দুয়োফালে দুখন হাত আছিল। সেই হাতৰ ওচৰত দুটা সিংহৰ মূৰ্ত্তি থিয় হৈ আছিল।

19 আৰু সেই ছয় খাপৰ ওপৰত দুই মূৰে বাৰটা সিংহৰ মূৰ্ত্তি থিয় হৈ আছিল। এনেকুৱা সিংহাসন আন কোনো ৰাজ্যত সজা নাছিল। 20 চলোমন ৰজাৰ সকলো পান-পাংৰ সোণৰ আছিল আৰু লিবানোনৰ কাঠনিৰ গৃহৰ সকলো পাংৰ শুদ্ধ সোণৰ আছিল; চলোমনৰ ৰাজস্বৰ কালত ৰূপ একোৰো মাজত গণ্য নাছিল। 21 কিয়নো হীৰমৰ দাসবোৰে সৈতে তৰচীচলৈ যোৱা ৰজাৰ কেইখন মান জাহাজ আছিল। সেই তৰচীচৰ জাহাজবোৰে সোণ, ৰূপ, হাতী-দাঁত, বান্দৰ, আদি লৈ প্ৰত্যেক তিনি বছৰৰ মূৰত এবাৰ এবাৰ আহি আছিল।

22 এইদৰে ঐশ্বৰ্য্য আৰু জ্ঞানত চলোমন ৰজা পৃথিৱীত থকা সকলো ৰজাতকৈ প্ৰধান হ'ল। 23 ঈশ্বৰে চলোমনৰ মনত যি জ্ঞান দিছিল, তেওঁৰ সেই জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ পৃথিৱীৰ সকলো ৰজাই তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। 24 আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ উপহাৰ, ৰূপ আৰু সোণৰ পাংৰ, বস্ৰ, অস্ৰ, সুগন্ধি দৰব্য, ঘোঁৰা আৰু খছৰ এইবোৰ লৈ প্ৰতি বছৰে বছৰে আহিছিল। 25 ঘোঁৰা আৰু ৰথৰ বাবে চলোমনৰ চাৰিহাজাৰ ঘোঁৰাশাল আছিল আৰু তেওঁৰ বাৰ হাজাৰ অগ্ন্যৰোহী আছিল, আৰু এওঁলোকক তেওঁ নানা ৰথ-নগৰত আৰু ৰজাৰ লগত যিৰুচালেমতো ৰাখিলে। 26 আৰু ফৰাা নদীৰে পৰা পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশলৈ আৰু মিচৰৰ সীমালৈকে সকলো ৰজাসকলৰ ওপৰত তেওঁ শাসন কৰিছিল।

27 ৰজাই যিৰুচালেমত ৰূপক মাটিত থকা শিলৰ নিচিনা আৰু এৰচ কাঠক নিম্ন ভূমিত থকা ডিমৰু গছৰ নিচিনা অধিক কৰিলে। 28 মিচৰৰ পৰা আৰু আন সকলো দেশৰ পৰা চলোমনৰ বাবে ঘোঁৰা অনা হৈছিল।

29 চলোমনৰ অৱশিষ্ট কাৰ্যৰ আদ্যোপান্ত বিৱৰণ নাথন ডাবৰাদীৰ পুস্তকখনত, চীলোনীয়া অইয়াৰ ডাবৰাদীত, আৰু নবাটৰ পুংৰ যাৰবিয়াম-বিষয়ক হেঁদা দৰ্শক-পুস্তকখনত জনো লিখা নাই? 30 এইদৰে চলোমনে যিৰুচালেমত থাকি সমুদায় ইশ্বৰায়েলৰ ওপৰত চল্লিশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে। 31 পাছত চলোমন তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হোৱাত তেওঁৰ পিতৃ দায়ূদৰ নগৰত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; আৰু তেওঁৰ পুংৰ ৰহবিয়াম তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

10 অধ্যায়

দহ ফৈদৰ বিদেৱাহ। ৰহবিয়ামৰ ৰাজস্ব।

1 পাছত ৰহবিয়াম চিখিৰ্মলে গ'ল; কিয়নো তেওঁক ৰজা পাতিবলৈ গোটেই ইশ্বৰায়েল চিখিৰ্মলে গৈছিল। 2 এনেতে নবাটৰ পুংৰ যাৰবিয়ামে সেই বাৰুতা পালে, কিয়নো তেওঁ মিচৰত আছিল, চলোমন ৰজাৰ ভয়ত তেওঁ মিচৰলৈ পলাই গৈছিল; তাৰ পাছত তেওঁ মিচৰৰ পৰা উলটি আহিল।

3 কিয়নো লোকসকলে মানুহ পঠিয়াই তেওঁক মতাই আনিছিল; তাৰ পাছত যাৰবিয়াম আৰু গোটেই ইশ্বৰায়েলে আহি ৰহবিয়ামক এই কথা ক'লে, 4 “আপোনাৰ পিতৃয়ে আমাৰ ওপৰত সহিব নোৱাৰা যুৱলি দি গ'ল। এই হেতুকে আপোনাৰ পিতৃয়ে আমাক যি সহিব নোৱাৰা দাস্যকৰ্মত লগাই দি গধুৰ যুৱলি দি গ'ল, আপুনি তাৰ কিছু লঘু কৰক, তেতিয়া আমি আপোনাৰ দাস হৈ থাকিম।” 5 তেতিয়া ৰহবিয়ামে তেওঁলোকক ক'লে, “তিনি দিনৰ পাছত তোমালোকে আকৌ মোৰ ওচৰলৈ আহিবা।” তেতিয়া লোকসকল গুচি গ'ল।

6 পাছত ৰজা ৰহবিয়ামে তেওঁৰ পিতৃ চলোমন জীৱিত থকা কালত যি বন্ধসকল তেওঁৰ আগত থিয় দি আছিল তেওঁলোকৰ লগত মনংৰণা কৰি সুহিলে, “মই সেই লোকসকলক উত্তৰ দিবলৈ তোমালোকে কি পৰামৰ্শ দিয়া?” 7 তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি সেই লোকসকললৈ মৰমীয়াল হৈ তেওঁলোকক সন্তুষ্ট কৰে আৰু তেওঁলোকক ভাল কথা কয়, তেন্তে তেওঁলোক চিৰকাললৈকে আপোনাৰ দাস হৈ থাকিব।”

৪ কিন্তু ৰহবিয়ামক বৃদ্ধসকলে দিয়া পৰামৰ্শ অৱজ্ঞা কৰি, যিসকল তেওঁৰে লগত একে সমানে ডাঙৰ-দীঘল হোৱা ডেকাসকল তেওঁৰ আগত থিয় দি আছিল, তেওঁলোকৰ সৈতে মন্ত্ৰণা কৰিলে। ৯ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ আগত কোৱা সেই লোকসকলক আমি উত্তৰ দিবৰ বাবে তোমালোকে কি পৰামৰ্শ দিবা, সেই লোকসকলে মোক এইদৰে ক'লে, বোলে, ‘আপোনাৰ পিতৃয়ে আমাৰ ওপৰত যি যুৱলি দি গ'ল, তাৰ কিছু লঘু কৰক?’”

10 তেওঁৰ একে সমানে ডাঙৰ-দীঘল হোৱা সেই ডেকাসকলে তেওঁক ক'লে, “আপোনাৰ পিতৃয়ে আমাৰ ওপৰত গধুৰ যুৱলি দি গ'ল কিন্তু আপুনি তাৰ কিছু লঘু কৰক বুলি আপোনাৰ আগত কোৱা লোকসকলক সেই কথা কওঁক, ‘মোৰ কেঁঞা আঙুলিটো মোৰ পিতৃৰ ককালতকৈয়ো ডাঙৰ। 11 এই হেতুকে শুনা, মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰ ওপৰত গধুৰ যুৱলি দি গ'ল, কিন্তু মই তাক পুনৰ গধুৰ কৰিম। মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক চাবুকেৰে শাস্তি দিছিল, কিন্তু মই হ'লে তোমালোকক কেঁকোৰাবিছাৰে শাস্তি দিম’, এইদৰেই আপুনি তেওঁলোকক কওক।”

12 পাছত “তৃতীয়দিনা মোৰ ওচৰলৈ আকৌ আহিবা”, ৰজাই কোৱা এই কথাৰ দৰেই যাৰবিয়াম আদি সকলো লোক তৃতীয় দিনা ৰহবিয়ামৰ ওচৰলৈ আহিল। 13 তাতে ৰজাই তেওঁলোকক টান টান কথাৰে উত্তৰ দিলে; ৰহবিয়াম ৰজাই বৃদ্ধসকলৰ পৰামৰ্শ অৱজ্ঞা কৰিলে। 14 সেই ডেকাসকলৰ পৰামৰ্শ অনুসাৰে তেওঁলোকক তেওঁ এই কথা কলে, “মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক দিয়া যুৱলি তাতোকৈ অধিক গধুৰ কৰিম; ইয়াত মই পুনৰ যোগ দিম। মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক চাবুকেৰে শাস্তি দিছিল, কিন্তু মই হ'লে তোমালোকক কেঁকোৰাবিছাৰে শাস্তি দিম।”

15 এইদৰে ৰজাই লোকসকলৰ কথা নুশুনিলে; কিয়নো চীলোনীয়া অহীয়াৰ দ্বাৰাই দিয়া নৱাটৰ পুংৰ যাৰবিয়ামক যিহোৱাই কোৱা নিজ বাক্য সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ পৰাহে এই ঘটনা ঘটিল।

16 যেতিয়া ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে দেখিলে যে, ৰজাই তেওঁলোকৰ কথা শুনা নাই তেতিয়া তেওঁলোকে ৰজাক উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, “দায়ুদৰ ওচৰত আমাৰ কি অংশ আছে? যিচয়ৰ পুংৰ ওচৰত আমাৰ কোনো অধিকাৰ নাই! হে ইশ্বায়েল, তোমালোকে নিজ নিজ তফুলে যোৱা। হে দায়ুদ, তুমি এতিয়া নিজ বংশলৈ চোৱা।” এইদৰে সমুদায় ইশ্বায়েল নিজ নিজ তফুলে পুনৰ উভতি গ'ল।

17 কিন্তু যিহূদাৰ নগৰবোৰত বাস কৰা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত হ'লে ৰহবিয়ামে ৰাজস্ব কৰি থাকিল। 18 পাছত ৰজা ৰহবিয়ামে বন্দী-কাম কৰাসকলৰ অধ্যক্ষ হুদাৰামক পঠিয়াওতে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলৈ এনেদৰে শিল দলিয়ালে যে, যাৰ ফলত তেওঁ তাতে মৰিল। ৰজা ৰহবিয়ামে নিজৰ ৰথত উঠি বেগাবীগীকে যিৰূচালেমলৈ পলাই গ'ল। 19 এইদৰে ইশ্বায়েলে দায়ুদৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে আৰ্জিলৈকে সেই ভাৱেৰেই বিদেৰাহ আচৰণ কৰি আছে।

11 অধ্যায়

1 ৰহবিয়ামে যেতিয়া যিৰূচালেমলৈ আহিল, তেতিয়া ৰহবিয়ামে ৰাজ্য পুনৰাই নিজৰ অধীনলৈ আনিবৰ বাবে ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে যিহূদা আৰু বিন্যামীন গোষ্ঠীৰ পৰা এক লাখ আশী হাজাৰ মনোনীত সৈনিক গোটালে।

2 কিন্তু ঈশ্বৰৰ লোক চময়িয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, বোলে, 3 “তুমি যিহূদাৰ ৰজা চলোমনৰ পুংৰ ৰহবিয়ামক আৰু যিহূদা ও বিন্যামীনত থকা গোটেই ইশ্বায়েলক কোৱা, 4 ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে নিজ ভাইসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিবা। প্ৰতিজনে নিজ নিজ ঘৰলৈ ঘূৰি যাব লাগিব কিয়নো মোৰ দ্বাৰাইহে এই কথা হৈছে।” তেতিয়া তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাক্যলৈ কাণ দিলে আৰু যাৰবিয়ামৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যোৱাৰ পৰা উভতি গ'ল।

5 ৰহবিয়ামে যিৰূচালেমত বাস কৰি দেশ ৰক্ষাৰ অৰ্থে যিহূদাত নানা নগৰ সাজিলে। 6 তেওঁ বোলেহেম, এটম, তকোৱা, 7 বৈ-চুৰ, চোকো, অদুলম, 8 গাত, মাৰোচা, জীফ, 9 অদোৰয়িম, লাখীচ, অজেকা, 10 চৰা, অয়ালোন, হিষ্ণাণ আদি যিহূদাত আৰু বিন্যামীনত থকা এইবাৰ নগৰ গড়েৰ আকৃত কৰি সুসজ্জিত কৰিলে।

11 তেওঁ এই আটাইবোৰ দুৰ্গ সুসজ্জিত কৰি, সেই বোৰৰ মাজত সেনাপতিসকলক ৰাখিলে আৰু খোৱা বস্ত্ৰ, তেল আৰু দৰাফাৰসৰ উৰাল পাতিলে। 12 তেওঁ প্ৰত্যেক নগৰত ঢাল আৰু বৰচা ৰাখিলে আৰু নগৰবোৰ অতি সুসজ্জিত কৰিলে। যিহূদা আৰু বিন্যামীন তেওঁৰ অধীনত আছিল।

13 গোটেই ইশ্বায়েলৰ মাজত যি যি পুৰোহিত আৰু লেৱীয়াসকল আছিল, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সকলো অঞ্চলৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। 14 কিয়নো লেৱীয়াসকলে নিজ নিজ চৰণীয়া ঠাই আৰু নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰ এৰি যিহূদা আৰু যিৰূচালেমলৈ আহিল কিয়নো যাৰবিয়াম আৰু তেওঁৰ পুংৰসকলে তেওঁলোকক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিত কৰম কৰিবলৈ নিদি তেওঁলোকক খেদি দিছিল। 15 যাৰবিয়ামে তেওঁৰ নিজৰ কাৰণে নিজে সজা দামুৰি আৰু ছাগলীৰ প্ৰতিমা আৰু তাৰ বাবে পুৰোহিতসকলক পবিত্ৰ ঠাইবোৰৰ কাৰণে নিযুক্ত কৰিছিল।

16 ইশ্বায়েলৰ সকলো ফৈদৰ লোকসকলৰ মাজত, যিসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰিবৰ মন আছিল, তেওঁলোকে লেৱীয়াসকলৰ অনুগামী হৈ তেওঁলোকৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবলৈ যিৰূচালেমলৈ আহিল। 17 এইদৰে তেওঁলোকে তিনি বছৰলৈকে যিহূদাৰ ৰাজ্য শক্তিশালী কৰিলে আৰু চলোমনৰ পুংৰ ৰহবিয়ামক সৰল কৰিলে - কিয়নো তিনি বছৰলৈকে তেওঁলোকে দায়ুদ আৰু চলোমনৰ পথত চলিছিল।

18 ৰহবিয়ামে দায়ুদৰ পুংৰ যিৰিমাতেৰ জীয়েক মহলতক বিয়া কৰিলে। যিচয়ৰ পুংৰ ইলীয়াৰ জীয়েক অবিহয়ল তাইৰ মাক আছিল। 19 সেই মহিলা মহলতে যিযুচ, চমৰিয়া আৰু জহম, এইকইজন পুংৰ তেওঁলৈ প্ৰসৰ কৰিলে।

20 মহলতৰ পাছত তেওঁ অবচালোমনৰ জীয়েক মাখাক বিয়া কৰিলে; এই মহিলা মাখাই তেওঁলৈ অবিয়া, অতয়, জীজা আৰু চলোমীতক প্ৰসৰ কৰিলে। 21 ৰহবিয়ামে তেওঁৰ সকলো পত্নী আৰু উপপত্নীৰ মাজত অবচালোমনৰ জীয়েক মাখাক

সকলোতকৈ ভাল পাইছিল কিয়নো তেওঁৰ ওঠৰ গৰাকী পল্লী আৰু ষাঠী গৰাকী উপপল্লী গ্ৰহণ কৰিছিল; আৰু আঠাইশজন পুতেক আৰু ষাঠিজন জীয়েকৰ পিতৃ হৈছিল।

22 পাছত বহুবিয়ামে মাথৰ পুংৰ অবিয়াক প্ৰধান অৰ্থাৎ নিজৰ ভাইসকলৰ মাজত অধ্যক্ষ পাতিলে; কিয়নো তেওঁক বজা পাতিবলৈ তেওঁ মন কৰিছিল। 23 বহুবিয়ামে জ্ঞানেৰে ৰাজত্ব কৰিলে; যিহূদা আৰু বিন্যামীন দেশৰ সকলোফালে, তেওঁৰ সকলো পুংৰসকলক, গড়েৰে আবৃত থকা প্ৰত্যেক নগৰত বেলেগ বেলেগকৈ নিযুক্ত কৰিলে; আৰু তেওঁলোকক অধিক খোৱা বস্তু দিলে আৰু তেওঁলোকৰ বাবে অনেক পল্লী বিচাৰি দিলে।

12 অধ্যায়

চীচকে দেশ আশ্বৰমণ কৰা। বহুবিয়ামৰ মৃত্যু।

1 যেতিয়া বহুবিয়ামৰ ৰাজ্য প্ৰতিস্থিত আৰু তেওঁ শক্তিশালী হ'ল, তেতিয়া তেওঁ আৰু তেওঁৰ সৈতে গোটেই ইশ্বায়েলে যিহোৱাৰ বিধি ত্যাগ কৰিলে। 2 তেতিয়া এই ঘটনা ঘটিছিল, সেয়া আছিল ৰজা বহুবিয়ামৰ ৰাজত্বৰ পঞ্চম বছৰ; মিচৰৰ ৰজা চীচকে যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে কৰিলে। কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰতি অবিশ্বাসী আছিল। 3 তেওঁ বাৰশ বথ আৰু ষাঠী হাজাৰ অশ্বৰোহী লগত লৈ আহিছিল। তেওঁৰ লগত মিচৰৰ পৰা লুবীয়া, চুক্কীয়া আৰু কুচীয়া লোকসকল অসংখ্যৰূপে আহিছিল। 4 তেওঁ গড়েৰে আবৃত থকা যিহূদাৰ নগৰবোৰ আটক কৰি যিৰূচালেমলৈ আহিছিল।

5 সেই সময়ত চময়িয়া ডাববাদীয়ে বহুবিয়ামৰ ওচৰলৈ আৰু চীচকৰ ভয়ত যিৰূচালেমত গোট খোৱা যিহূদাৰ অধ্যক্ষসকলৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘তোমালোকে মোক ত্যাগ কৰিলা, এই কাৰণে ময়ো তোমালোকক ত্যাগ কৰি চীচকৰ হাতত দিলোঁ।’” 6 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰাজকুমাৰ আৰু ৰজাই নিজকে নম্ব কৰি ক'লে, “যিহোৱা ন্যায়বান।”

7 তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁলোকক নম্ব হোৱা দেখি চময়িয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিল, বোলে, “তেওঁলোক নম্ব হ'ল। মই তেওঁলোকক বিনষ্ট নকৰোঁ; কিন্তু অলপ সময়ৰ কাৰণেহে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিম আৰু চীচকৰ হাতৰ দ্বাৰাই যিৰূচালেমৰ ওপৰত মোৰ ঞ্বেৰাধ চলা নাযাব। 8 তথাপি তেওঁলোকে তেওঁৰ দাস হ'ব, যাতে তেওঁলোকে বুজি পায় মোক সেৱা কৰিলে কি হয় আৰু অন্য দেশীয় শাসনকৰ্তাক সেৱা কৰিলে কি হয়।”

9 পাছত মিচৰৰ ৰজা চীচকে যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে আহিল আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ লগতে ৰাজ গৃহত সাঁচি খোৱা বস্তুবোৰ লৈ গ'ল। তেওঁ সকলোকে নিলে আৰু চলোমনে সজোৱা সোণৰ ঢালবোৰো লৈ গ'ল। 10 তেতিয়া ৰজা বহুবিয়ামে সেইবোৰৰ সলনি পিতলৰ ঢাল সাজিলে আৰু ৰাজ গৃহৰ দুৱাৰ ৰখীয়া প্ৰহৰীবোৰৰ অধ্যক্ষসকলৰ হাতত শোধাই দিলে।

11 এইদৰে ৰজা যেতিয়া যিহোৱাৰ গৃহলৈ আহে, তেতিয়া প্ৰহৰীবোৰে সেই ঢালবোৰ উলিয়াই আনে; পাছত পুনৰ প্ৰহৰীৰ কোঠাত সেইবোৰ থৈ দিয়ে। 12 বহুবিয়াম নম্ব হোৱাৰ পাছত যিহোৱাৰ ঞ্বেৰাধ ক্ষান্ত হ'ল। তেওঁ বহুবিয়ামক সম্পূৰ্ণৰূপে বিনষ্ট নকৰিলে; আনহাতে যিহূদাৰ মাজতো লোকৰ সন্তাৰ আছিল।

13 ক্ৰমশঃ ৰজা বহুবিয়ামে যিৰূচালেমত তেওঁৰ ৰাজপদ শক্তিশালী কৰি, ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে। যেতিয়া বহুবিয়ামৰ বয়স একচল্লিশ বছৰ আছিল, তেতিয়া ৰাজত্ব কৰিবলৈ লৈছিল। তেওঁ যিৰূচালেমত সোঁতৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। যিহোৱাই নিজ নাম স্থাপন কৰিবৰ বাবে ইশ্বায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মাজৰ পৰা তেওঁক মনোনীত কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম নয়মা আছিল, তেওঁ অস্বোনীয়া আছিল। 14 কিন্তু তেওঁ কু-আচৰণ কৰিছিল, কিয়নো তেওঁ যিহোৱাক বিচাৰ কৰিবলৈ নিজৰ মন স্থিৰ কৰা নাছিল।

15 বহুবিয়ামে যি যি কৰিছিল, সেই সকলো বিষয় প্ৰথমৰ পৰা শেষলৈকে চময়িয়া ডাববাদী আৰু ইদা দৰ্শকৰ ইতিহাস পুস্তক দুখনত বংশাবলীসহ সবিশেষ লিখা আছে। বহুবিয়াম আৰু যাববিয়ামৰ মাজত সদায় যুদ্ধ লাগি আছিল। 16 পাছত বহুবিয়ামে তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু দায়ূদৰ নগৰত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; তেতিয়া তেওঁৰ পুংৰ অবিয়া তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

13 অধ্যায়

অবিয়াৰ ৰাজত্ব। যাববিয়ামৰ লগত তেওঁৰ যুদ্ধ।

1 যাববিয়াম ৰজাৰ ৰাজত্বৰ অষ্টাদশ বছৰত অবিয়াই যিহূদাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে। 2 তেওঁ তিনি বছৰ যিৰূচালেমত ৰাজত্ব কৰিলে; তেওঁৰ মাতৃৰ নাম মীখামা আছিল। তেখেত গিবিয়া নিবাসী উৰিয়েলৰ জীয়েক আছিল। সেই সময়ত অবিয়া আৰু যাববিয়ামৰ মাজত যুদ্ধ চলি আছিল। 3 অবিয়াই যুদ্ধাৰু বীৰ পুৰুষ থকা সৈন্য সামন্তৰ চাৰি লাখ মনোনীত লোক লগত লৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। যাববিয়ামে আঠ লাখ মনোনীত বলৱান বীৰপুৰুষ লগত লৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বেহ পাতিলে।

4 অবিয়াই ইশ্বায়েলৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলত থকা চমাৰয়িম পৰ্বতৰ ওপৰত থিয় হৈ ক'লে, “হে যাববিয়াম আৰু গোটেই ইশ্বায়েল লোক, মোৰ কথা শুনা! 5 ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যে ইশ্বায়েলৰ ৰাজ্যভাৰ চিৰকাললৈকে দায়ূদক আৰু তেওঁৰ সন্তান সকলক পৰম্পৰাগত এটি নিয়মেৰে দিলে, সেই বিষয়ে জানো তোমালোকে নাজানা?

6 তথাপি দায়ূদৰ পুংৰ চলোমনৰ দাস নবাটৰ পুংৰ যাববিয়াম তেওঁৰ প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে উঠি বিদ্ৰোহী হ'ল; 7 আৰু কেতবোৰ পাশও ও অসাৰ চিত্তৰ লোকসকল তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে। তেওঁলোকে চলোমনৰ পুংৰ বহুবিয়ামৰ বিৰুদ্ধে নিজকে সবল কৰিলে; যেতিয়া বহুবিয়াম ডেকা আৰু অনভিজ্ঞ হোৱাত তেওঁলোকৰ আগত নিজকে সবল কৰিব নোৱাৰিছিল।

৪ আৰু এতিয়া তোমালোকে দায়ুদৰ সন্তান সকলৰ হাতত থকা যিহোৱাৰ ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে নিজকে সৰল কৰিব পাৰিম বুলি ডাৰিছাইক। তোমালোক অতিশয় এক বৃহৎ সৈন্যৰ দল আৰু দেৱতা স্বৰূপে তোমালোকৰ বাবে যাৰবিয়ামে সজা সোণৰ দামুৰি কেইটা তোমালোকৰ লগত আছে। ৯ তোমালোকে যিহোৱাৰ পুৰোহিত হাৰোণৰ সন্তান সকলক আৰু লেবীয়াসকলক খেদি দিয়া নাই জানো? অন্য দেশীয় জাতিবোৰৰ দৰে নিজৰ বাবে পুৰোহিত পাতি লোৱা নাই জানো? ইয়াতে যিজন এটা দমৰা আৰু সাতোটা মেৰ লৈ নিজকে পুৰোহিত কৰাবলৈ আহে, তেওঁ সেই ঈশ্বৰ নোহোৱাবোৰৰ পুৰোহিত হ'ব পাৰে।

10 কিন্তু আমাৰ বাবে হ'লে যিহোৱাই আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু আমি তেওঁক ত্যাগ কৰা নাই। আৰু যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰোঁতা পুৰোহিত হাৰোণৰ সন্তান সকল, আৰু নিজ নিজ কামত লাগি থকা লেবীয়াসকল আমাৰ আছে। 11 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰতি দিনে ৰাতিপুৱা আৰু সন্ধিয়া বেলা হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰে আৰু সুগন্ধি ধূপ জ্বলায়। আৰু পবিংৰ মেজৰ ওপৰত যিহোৱাৰ আগত দিয়া পিঠা সজায় ৰাখে আৰু সন্ধিয়া বেলা জ্বলাৰ বাবে প্ৰদীপবোৰৰ সৈতে সোণৰ দীপাধাৰ যুগুতাই থয়। কিয়নো আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰোঁ, কিন্তু তোমালোকে তেওঁক ত্যাগ কৰিলা।

12 আৰু চোৱা, ঈশ্বৰ আমাৰ সঙ্গী হৈ আমাৰ আগত যাওঁতা হৈছে; আৰু তেওঁৰ পুৰোহিতসকল তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মহাধৰ্মনি কৰা তেওঁলোকৰ তুৰীও আছে। হে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল, তোমালোকে তোমালোকৰ পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিবা, কিয়নো তেতিয়া তোমালোকে কৃতকাৰ্য্য নহ'বা।

13 কিন্তু যাৰবিয়ামে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে যুগুত হ'ল আৰু গুপতে এদল সৈন্য তেওঁলোকৰ পাছ ফাললৈ ঘূৰাই পঠালে; তাতে এদল লোক যিহূদাৰ আগফালে আৰু সেই গুপতে পঠোৱা দলটো তেওঁলোকৰ পাছফালে আছিল। 14 পাছত যিহূদাৰ লোকসকলে মুখ ঘূৰাই যেতিয়া তেওঁলোকৰ আগফালে আৰু পাছফালে যুদ্ধ হোৱা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু পুৰোহিতসকলে তুৰী বজালে; 15 তেতিয়া যিহূদাৰ লোকসকলে সিংহনাদ কৰি উঠিল; যিহূদাৰ লোকসকলে এনে সিংহনাদ কৰোঁতে, ঈশ্বৰে অবিয়াৰ আৰু যিহূদাৰ আগত যাৰবিয়ামক আৰু গোটেই ইশ্বায়েলক প্ৰহাৰ কৰিলে।

16 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে যিহূদাৰ সম্মুখৰ পৰা পলাল আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক যিহূদাৰ হাতত শোধাই দিলে। 17 অবিয়া আৰু তেওঁৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ মাজত মহা সংহাৰেৰে সংহাৰ কৰিলে; তাতে ইশ্বায়েলৰ মাজত পাঁচলাখ মনোনীত লোকৰ মৃত্যু হ'ল। 18 এইদৰে সেই সময়ত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক বশ কৰা হ'ল; যিহূদাৰ সন্তান সকল জয়ী হ'ল, কিয়নো তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওপৰত তেওঁলোকে ভাৱস্যা ৰাখিছিল।

19 পাছত অবিয়াই যাৰবিয়ামৰ পাছে পাছে খেদি গৈ, তেওঁৰ খনদিয়েক নগৰ অৰথা। বৈ। এল আৰু তাৰ উপনগৰ, যচানা আৰু তাৰ উপনগৰ আৰু ইফ্ৰায়েল আৰু তাৰ উপনগৰবোৰ অধিকাৰ ল'লে। 20 অবিয়াৰ দিনত যাৰবিয়াম কেতিয়াও বলৱান হ'ব নোৱাৰিলে। পাছত যিহোৱাই তেওঁক প্ৰহাৰ কৰাত, তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। 21 কিন্তু অবিয়া বলৱান হৈ উঠিল; তেওঁ চৌদ্ধ গৰাকী মহিলা বিয়া কৰালে। তেওঁৰ ঔৰসত বাইশজন পুতেক আৰু ষোল্লজনী জীয়েক জন্ম লৈছিল। 22 অবিয়াৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁৰ কাৰ্য আৰু তেওঁ কোৱা কথা ইন্দো ভাববাদীৰ টীকা শাস্ত্ৰৰখনত লিখা আছে।

14 অধ্যায়

আচাৰ ৰাজত্ব। তেওঁ কৃচিয়াইতক জয় কৰা। ঈশ্বৰে সৈতে ইশ্বায়েলে কৰা নিয়ম।

1 পাছত অবিয়া তেওঁৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু লোকসকলে দায়ুদ নগৰত তেওঁক মৈদাম দিলে। পাছত তেওঁৰ পুংৰ আচা তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল। এওঁৰ ৰাজত্বৰ কালত দহ বছৰলৈকে দেশ সুস্থিৰে আছিল। 2 আচাই ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ভাল আৰু ন্যায়, তাকে কৰিছিল। 3 কিয়নো তেওঁ পৰজাতীয় যজ্ঞবেদী আৰু ওখ ঠাইবোৰ আতৰাই পেলাইছিল, স্তম্ভবোৰ ভাঙি পেলাইছিল আৰু আচোৰা মূৰ্ত্তিবোৰ খণ্ড-বিখণ্ড কৰি কাটিছিল। 4 তেওঁ যিহূদাক তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক পাবৰ বাবে ব্যৱস্থা আৰু আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবলৈ আদেশ দিছিল।

5 আনকি তেওঁ যিহূদাৰ সকলো নগৰৰ পৰা ওখ ঠাই আৰু সূৰ্য্যৰ প্ৰতিমাবোৰো আতৰাই পেলাইছিল। আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য সুস্থিৰে আছিল। 6 পাছত তেওঁ যিহূদাত গড়েৰ আবৃত কৰি কেইবাখনো নগৰ সুসজ্জিত কৰি সাজিছিল। কিয়নো যিহোৱাই তেওঁৰ ওপৰত শান্তি প্ৰদান কৰা বাবে দেশ সুস্থিৰে আছিল আৰু সেই সময়ত কেইবা বছৰলৈকে কাৰো লগত তেওঁৰ যুদ্ধ হোৱা নাছিল।

7 কাৰণ আচাই যিহূদাক কৈছিল, “আহা, আমি এই নগৰ কেইখন সুসজ্জিত কৰোঁহক আৰু এইবোৰৰ চাৰিওফালে গড় আৰু কোঠ সাজোঁ, দুৱাৰ আৰু ডাং দিওঁ; দেশখন এতিয়ালৈকে আমাৰেই হৈ আছে, কিয়নো আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰিলোঁ। আমি তেওঁক বিচাৰিলোঁ আৰু তেওঁ সকলো ফালৰ পৰা আমাৰ ওপৰত শান্তি প্ৰদান কৰিলে।” এইদৰে তেওঁলোকে সেইবোৰ নগৰ সাজিলে আৰু কৃতকাৰ্য্যও হ'ল। 8 আচাৰ ঢাল আৰু যাঠী ধৰা সৈন্য সমূহ হ'ল, যিহূদাৰ তিনি লাখ আৰু বিন্যামীনৰ ঢাল আৰু ধনু ধৰা দুই লাখ আশী হাজাৰ সৈন্য আছিল। এওঁলোক সকলো পৰাক্ৰমী বীৰপুৰুষ আছিল।

9 পাছত কুচদেশীয় জেৰেহে দহ লাখ সৈন্য আৰু তিনিশ বখ লগত লৈ, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যাংবা কৰি মাৰোচা পালেহি। 10 তেতিয়া আচাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যাংবা কৰি তেওঁলোকে মাৰোচাৰ ওপৰৰ চফাতা উপত্যকাত বেহ পাতিলে। 11 তেতিয়া আচাই তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে যিহোৱা, তুমি সহায় কৰিবলৈ গ'লে, তোমাৰ আগত বলী আৰু নিৰুলীৰ মাজত একো ভেদ নাই। হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আমাক সহায় কৰা; কিয়নো আমি তোমাৰ ওপৰত ভাৱস্যা

কৰোঁ আৰু তোমাৰ নামেৰেই এই লোকাৰণ্যৰ বিৰুদ্ধে আছিলোঁ। হে যিহোৱা, তুমিয়েই আমাৰ ঈশ্বৰ; তোমাৰ আগত মৰ্ত্য প্ৰবল নহওঁক।”

12 তেতিয়া যিহোৱাই আচাৰ আৰু যিহূদাৰ আগত কুচীয়াসকলক ঘটোৱাত, কুচীয়াসকল পলাল। 13 তাতে আচা আৰু তেওঁৰ লগৰ সৈন্যসকলে গৰাৰলৈকে সিহঁতৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল। গতিকে কুচীয়াসকলৰ অনেক লোক ইমানকৈ মৰা পৰিল যে, সিহঁত পুনৰায় সবল হ'ব নোৱাৰিলে, কাৰণ যিহোৱা আৰু তেওঁৰ সৈন্যসামন্তৰ আগত সিহঁত বিনষ্ট হ'ল; আৰু লোকসকলে অধিক অধিক লুটদৰবাৰ্য লৈল।

14 তেওঁলোকে গৰাৰ চাৰিওফালে থকা আটাইবোৰ নগৰ ধ্বংস কৰি জয় কৰি ল'লে, কিয়নো যিহোৱাৰ ৰাস তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁলোকে আটাইবোৰ নগৰ লুট কৰিলে, কাৰণ সেইবোৰত অনেক লুট দৰবাৰ্য আছিল। 15 আৰু তেওঁলোকে তম্বু-নিবাসীসকলক প্ৰহাৰ কৰি বহুত মেৰ, ছাগলী আৰু উট লৈ, যিৰুচালেমলৈ উলটি আহিল।

15 অধ্যায়

1 পাছত ওদেদ'ৰ পুংৰ অজৰিয়াত ঈশ্বৰৰ আশ্বা স্থিতি হ'ল। 2 তেওঁ ওলাইগৈ আচা'ৰ লগত সাক্ষাৎ কৰি তেওঁক ক'লে, “হে আচা, আৰু হে যিহূদাৰ আৰু বিন্যামীনৰ আটাই লোকসকল, তোমালোকে মোৰ কথা শুনা: তোমালোকে যেতিয়ালৈকে যিহোৱাৰ লগত থাকিবা, তেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমালোকৰ লগত আছে। যদি তোমালোকে তেওঁক বিচাৰা, তোমালোকে তেওঁক পাবা; কিন্তু যদি তোমালোকে তেওঁক ত্যাগ কৰা, তেন্তে তেওঁ তোমালোকক ত্যাগ কৰিব।

3 এতেকে বহু কাললৈকে ইশ্বায়েলে সত্যময় ঈশ্বৰ-বিহীন, শিক্ষা দিওঁতা পুৰোহিত বিহীন আৰু ব্যৱস্থা-বিহীন হৈ আছিল। 4 কিন্তু সঙ্কটৰ সময়ত যেতিয়া তেওঁলোকে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ ঘূৰি তেওঁক বিচাৰিলে, তেতিয়া তেওঁ নিজকে তেওঁলোকক পাবলৈ দিছিল। 5 সেই সময়ত যি লোক বাহিৰলৈ গৈছিল বা ভিতৰলৈ আহিছিল, সেই লোকৰ কোনো শান্তি নাছিল; কিন্তু দেশ নিবাসী সকলো লোকলৈ বৰ ক্ৰেশ ঘটিছিল।

6 এক জাতিয়ে আন জাতিৰে সৈতে আৰু এখন নগৰে আন এখন নগৰে সৈতে খণ্ড খণ্ড হৈ ভগ্ন হৈছিল, কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁলোকক সকলো প্ৰকাৰ সঙ্কটত পেলাই ক্ৰেশ দিছিল। 7 কিন্তু এতিয়া তোমালোকে সাহিয়াল হোৱা আৰু তোমালোকৰ হাত শিথিল নহওঁক, কিয়নো তোমালোকক তোমালোকৰ কাৰ্যৰ পুৰস্কাৰ দিয়া যাব।”

8 যেতিয়া আচাই এই সকলো বাক্য শুনিলে, অৰ্থাৎ ওদেদ ভাববাদীৰ ভাববাণী শুনি সাহস পালে, যিহূদাৰ আৰু বিন্যামীনৰ গোটেই দেশৰ পৰা আৰু ইশ্বৰিয়ম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত তেওঁ হাত কৰি লোৱা নগৰবোৰৰ পৰাও যিগলগা বস্ত্ৰবোৰ দূৰ কৰিলে; আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ বাৰাণ্ডাৰ আগত থকা যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীটো নতুনকৈ সাজিলে। 9 পাছত তেওঁ আটাই যিহূদা আৰু বিন্যামীনক আৰু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা ইশ্বৰিয়ম, মনচি আৰু চিমিয়োনৰ পৰা অহা লোকসকলক গোটালে। কিয়নো তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তেওঁৰ লগত থকা দেখি, ইশ্বায়েলৰ মাজৰ পৰা অহা অনেক লোক আহি তেওঁৰ ফলীয়া হৈছিল।

10 এইদৰে আচা'ৰ ৰাজত্বৰ তৃতীয় মাহত তেওঁলোকে যিৰুচালেমত গোট খালে। 11 আৰু সেই সময়ত তেওঁলোকে লুটি অনা বস্ত্ৰৰ পৰা সাতশ ষাট-গৰু আৰু সাত হাজাৰ ভেড়া ও ছাগলী যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিলে।

12 আৰু তেওঁলোকে নিজৰ সকলো চিত্তেৰে সকলো মনেৰে নিজৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰিবলৈ এটি নিয়ম কৰিলে। 13 সবু বা বৰ, পুৰুষ বা মহিলাই হওঁক, যি কোনোৱে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰ নকৰিব, তেওঁৰ প্ৰবান্দও হ'ব, ইয়াকে তেওঁলোকে থিৰ কৰিলে।

14 তেওঁলোকে বৰ মতেৰে জয়ধ্বনি কৰি, তুৰী আৰু শিঙা বজাই যিহোৱাৰ সাক্ষাতে শপত ল'লে। 15 এই শপত লওঁতে আটাই যিহূদাই আনন্দ কৰিলে কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ সকলো মনেৰে সৈতে শপত ল'লে আৰু সম্পূৰ্ণকৈ নিজ ইচ্ছাৰে তেওঁক বিচাৰিলে; তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক বিচাৰি পালে। আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত শান্তি প্ৰদান কৰিলে।

16 ৰজা আচাই তেওঁৰ বুঢ়ীমাক মাখাকো ৰাজমাও পদৰ পৰা আঁতৰাইছিল, কিয়নো তেওঁৰ বুঢ়ীমাক মাখাই আচোৰা মূৰ্তি বুলি এটা যিগলগীয়া প্ৰতিমা স্থাপন কৰিছিল। স্থাপন কৰা সেই মূৰ্তিটো আচাই কাটি, সেইটো গুৰি কৰি কিদেৱাণ জুৰিৰ ওচৰত পুৰি পেলাইছিল। আৰু তাক গুৰি কৰি কিদেৱাণ জুৰিৰ কাষত পুৰি পেলালে। 17 কিন্তু ইশ্বায়েলৰ মাজৰ পৰা ওখ ঠাইবোৰ গুচুৱা নহ'ল। তথাপিও আচা'ৰ মন নিজ আয়ুসৰ সকলো কালত সমৰ্পিত আছিল।

18 তেওঁ নিজ পিতৃৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰ কৰা আৰু নিজেও পবিত্ৰ কৰা বস্ত্ৰ, অৰ্থাৎ বূপ, সোণ আৰু পাংৰবোৰ ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ আনিছিল। 19 আচা'ৰ ৰাজত্বৰ পঁয়ত্ৰিশ বছৰলৈকে কোনো যুদ্ধ হোৱা নাছিল।

16 অধ্যায়

1 আচা'ৰ ৰাজত্ব কালৰ ছয়ত্ৰিশ বছৰত ইশ্বায়েলৰ ৰজা বাচাৰ বিৰোধ কৰি আক্ৰেশমূলক ভাবে যিহূদা আক্ৰমণ কৰিছিল, আৰু ৰামা চহৰ সুসজ্জিত কৰি নিৰ্মাণ কৰিছিল, যাতে যিহূদাৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ কোনো ৰাজ্যৰ লোক অহা-যোৱা কৰিব নোৱাৰে।

2 তেতিয়া আচাই যিহোৱাৰ গৃহৰ আৰু ৰাজগৃহৰ ভঁৰালৰ পৰা ৰূপ আৰু সোণ উলিয়ালে আৰু সেইবোৰ দি দম্বেচকত থকা অৰামীয়া বিন-হদ ৰজাৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে। তেওঁ ক'লে, “মোৰ পিতৃ আৰু আপোনাৰ পিতৃৰ মাজত যেনে নিয়ম বন্ধা আছিল, তেনে নিয়ম মোৰ আৰু আপোনাৰ মাজত বন্ধা হওঁক; চাওক, মই আপোনালৈ কিছু ৰূপ আৰু সোণ পঠিয়াইছোঁ। আপুনি গৈ, ইশ্বায়েলৰ বাচা ৰজা মোৰ ওচৰৰ পৰা গুচি যাবৰ বাবে, আপুনি তেওঁৰ লগত বন্ধা নিয়মটি ভাঙক।”

4 তেতিয়া বিন-হদে ৰজা আচাৰ কথা শুনিলে, আৰু ইশ্বায়েলৰ নগৰবোৰৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ সৈন্য সামন্তৰ সেনাপতিসকলক পঠিয়ালে। তেওঁলোকে ইয়ান, দান, আবেল-ময়িম আৰু নগালীৰ সকলো উৰাল নগৰ আৰম্ভণ কৰিলে। 5 বাচাই এই সন্মদ পোৱাৰ পাছত ৰামা সুসজ্জিত কৰিবলৈ এৰিলে আৰু নিজ কাৰ্য্যৰ পৰা ক্ষান্ত হ'ল। 6 তেতিয়া ৰজা আচাই গোটেই যিহূদাক তেওঁৰ লগত লৈ গ'ল। আৰু বাচাই যি শিল আৰু কাঠবোৰেৰে ৰামা সুসজ্জিত কৰিছিল, ৰামাৰ সেই শিল আৰু কাঠবোৰ তেওঁলোকে গৈ লৈ আহিল। পাছত গেবা আৰু মিস্পা চহৰ নিৰমাণ কৰিবলৈ আচাই সেইবোৰ ব্যৱহাৰ কৰিলে।

7 সেই সময়ত হনানী দৰ্শকে যিহূদাৰ আচা ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰি অৰামৰ ৰজাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিলা; এই কাৰণে অৰামৰ ৰজাৰ সৈন্য-সামন্ত তোমাৰ হাতৰ পৰা পলাই সাৰিল। 8 কুচীয়া আৰু লুবীয়া লোকসকল অতিশয় অধিক ৰথ আৰু অশ্বাৰোহী সৈন্যে সৈতে মহা-সৈন্য সমূহ জানো নাছিল? তথাপি তুমি যিহোৱাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাৰ বাবে, তেওঁ তোমাক তেওঁলোকৰ ওপৰত জয়ী হ'বলৈ দিছিল।

9 কিয়নো যিহোৱালৈ যিসকলৰ মন সিদ্ধ, তেওঁলোকৰ পক্ষে নিজকে বলৱান দেখুৱাবৰ বাবে, যিহোৱাৰ চকু পৃথিৱীৰ চাৰিওফালে ভ্ৰমণ কৰে। কিন্তু ইয়াতে তুমি অজ্ঞানৰ কাৰ্য্য কৰিলা। কিয়নো এতিয়াৰ পৰা তোমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ হ'ব।”

10 তেতিয়া আচাই সেই দৰ্শকৰ ওপৰত বেজাৰ পাই তেওঁক বন্দীশালত হ'ল, কিয়নো সেই কথাতে দৰ্শকৰ ওপৰত তেওঁৰ খং উঠিছিল। সেই সময়ত আচাই পৰজাসকলৰ মাজৰ কিছুমান লোকক অত্যাচাৰ কৰিলে।

11 চোৱা, ৰজা আচাই যি যি কৰিছিল, সেই সকলো বিষয় পৰথমৰ পৰা শেষলৈকে যিহূদা আৰু ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা আছে। 12 আচাৰ ৰাজত্বৰ উনচল্লিশ বছৰত তেওঁৰ ভৰিত বেমাৰ হ'ল; তেওঁৰ বেমাৰ অতিশয় টান হ'ল। তথাপি তেওঁ বেমাৰৰ কালতো যিহোৱাক নিবিচাৰি, বেজসকলকহে বিচাৰিছিল।

13 পাছত আচা তেওঁৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল; তেওঁৰ ৰাজত্বৰ একচল্লিশ বছৰত তেওঁ মৰিল। 14 পাছত তেওঁ দায়ূদৰ নগৰত নিজৰ বাবে যি মৈদাম খান্দিছিল, তাৰ ভিতৰত লোকসকলে তেওঁক মৈদাম দিলে। গন্ধ-বণিকসকলৰ কাৰেৰে যুগুত কৰা নানাবিধৰ সুগন্ধি দৰব্যৰে পৰিপূৰ্ণ শয়্যাতে তেওঁক শুৱাই থৈছিল। আৰু তেওঁৰ সম্মানৰ অৰ্থে এক বৃহা সুগন্ধি দৰব্যৰ জুই জলাইছিল।

17 অধ্যায়

যিহোচাফটৰ ৰাজত্ব। দেশৰ উন্নতিলৈ তেওঁৰ চেষ্টা।

1 তাৰ পাছত তেওঁৰ পুংৰ যিহোচাফটে তেওঁৰ পদত ৰজা হৈ, ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে সবল হ'বলৈ নিজকে বলৱান কৰিলে। 2 তেওঁ গড়েৰে আবৃত যিহূদাৰ আটাইবোৰ সুসজ্জিত নগৰত সেনা-বাহিনী ৰাখিলে আৰু যিহূদা দেশত আৰু তেওঁৰ পিতৃ আচাই অধিকাৰ কৰি লোৱা ইশ্বয়িমৰ নগৰবোৰত সৈন্যদল বহুৱাই সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিলে।

3 যিহোৱা যিহোচাফটৰ লগত আছিল, কিয়নো তেওঁ নিজ ওপৰ পিতৃ দায়ূদৰ পৰথম কালৰ পথত চলি বাল দেৱতাবোৰলৈ ঘূৰা নাছিল। 4 কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁৰ পৈতৃক ঈশ্বৰক বিচাৰিলে আৰু ইশ্বায়েলৰ দৰে আচৰণ নকৰি তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা অনুসাৰে চলিলে।

5 এই হেতুকে যিহোৱাই তেওঁৰ হাতত ৰাজ্য স্থাপিত কৰিলে; আৰু গোটেই যিহূদাই যিহোচাফটলৈ উপহাৰ আনিলে; আৰু তেওঁৰ ধন ও সম্মান অতি অধিক হ'ল। 6 তেওঁ যিহোৱাৰ পথত মন দৃঢ় কৰিলে। তাত বাজে তেওঁ যিহূদাৰ মাজৰ পৰা পৰিৎৰ ঠাইবোৰ আৰু আচেৰা মূৰ্ত্তিবোৰ গুচালে।

7 তেওঁ নিজৰ ৰাজত্বৰ তৃতীয় বছৰত বিনহয়িল, ওবদিয়া, জখৰিয়া, নথনেল আৰু মীখায়াক, যিকেইজন তেওঁৰ পৰধান লোক আছিল, তেওঁলোকক যিহূদাৰ নগৰবোৰত শিক্ষা দিবৰ বাবে পঠিয়াই দিলে। 8 আৰু তেওঁলোকে সৈতে চময়িয়া, নথনিয়া, জবদিয়া, অচাহেল, চমীৰামো, যিহোনাথন, অদোনীয়া, টোবিয়া আৰু টোব অদোনীয়া, এই লেবীয়াসকলক আৰু তেওঁলোকৰ লগত ইলীচামা আৰু যিহোৱাম পুৰোহিতক পঠিয়ালে। 9 তাত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা-পুস্তকখন লগত লৈ যিহূদাত শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে। আৰু তেওঁলোকে যিহূদাৰ সকলো নগৰতে ফুৰি লোকসকলৰ মাজত শিক্ষা দিলে।

10 তেতিয়া যিহূদাৰ চাৰিওফালে থকা দেশৰ সকলো ৰাজ্যৰ ৰাজতন্ত্ৰত যিহোৱাৰ পৰা এনে পৰচও ভয় হ'ল যে তেওঁলোকে যিহোচাফটৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিলে। 11 আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ কিছুমান লোকে যিহোচাফটলৈ উপহাৰ আৰু কৰ হিচাপে ৰূপ আনিলে। আৰবীয়া লোকেও তেওঁলৈ পশুৰ জাক অৰ্থাৎ সাতশ মতা ভেড়া আৰু সাত হাজাৰ সাতশ ছাগলী আনিলে।

12 এইদৰে যিহোচাফটে অতি শক্তিশালী হৈ উঠিছিল। তেওঁ যিহূদাত অনেক দুৰ্গ আৰু উৰাল-নগৰ সাজিছিল। 13 যিহূদাৰ নগৰবোৰৰ মাজত তেওঁৰ অনেক যোগান আছিল আৰু যিৰূচালেমত তেওঁৰ পৰাষ্ৰমী যুদ্ধাৰ বীৰ পুৰুষসকল আছিল।

14 তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশ অনুসাৰে তেওঁলোকৰ তালিকা এনে ধৰণে:

যিহূদাৰ সহস্ৰপতিসকলৰ মাজত আদান পৰদান আছিল;

আৰু তেওঁৰ লগত তিনি লাখ পৰাষ্ৰমী বীৰপুৰুষ আছিল;

15 তেওঁৰ পাছত যিহোয়ানন সেনাপতি আৰু তেওঁৰ লগত দুই লাখ আশী হাজাৰ লোক আছিল;

16 তেওঁৰ পাছত নিজকে ইচ্ছামনেৰে উ্যাসৰ্গ কৰা জিখৰীৰ পুংৰ অমচিয়া; তেওঁৰ লগত দুই লাখ পৰাষ্ৰমী বীৰ পুৰুষ আছিল।

17 বিন্যামীনৰ মাজত পৰাষ্ৰমী বীৰ পুৰুষ ইলিয়াদা, তেওঁৰ লগত দুই লাখ ধনু আৰু ঢাল ধৰা লোক আছিল;

18 আৰু তেওঁৰ পাছত যিহোজাবদ, তেওঁৰ লগত যুদ্ধলৈ সাজু হোৱা এক লাখ আশী হাজাৰ লোক আছিল। 19 এওঁলোকে ৰজাৰ পৰিচৰ্যা কৰিছিল আৰু এওঁলোকৰ বাহিৰেও ৰজাই যিহূদাৰ সকলো ফালে গড়েৰে আবৃত নগৰবোৰত সেনাপতিসকলক ৰাখিছিল।

18 অধ্যায়

1 সেই সময়ত যিহোচাফট অধিক ধন আৰু সম্মান লাভ কৰিলে; আৰু তেওঁ আহাৰৰ লগত মিত্ৰিত পাতিলে। 2 কেইবছৰ মানৰ পাছত তেওঁ চমৰিয়ালৈ আহাৰৰ ওচৰলৈ নামি গ'ল। আহাৰে তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকলৰ বাবে অনেক ভেড়া, ছাগলী আৰু গৰু মাৰিলে। আনকি আহাৰে তেওঁৰ লগত ৰামো-গিলিয়দ আটক কৰিবলৈ তেওঁক ৰাজী কৰালে। 3 ইশ্বায়েলৰ আহাৰ ৰজাই যিহূদাৰ ৰজা যিহোচাফটক ক'লে, “আপুনি ৰামো-গিলিয়দলৈ মোৰ লগত যাব নে?” তাতে যিহোচাফটে উত্তৰ দি ক'লে, “আপুনি যেনে ময়ো তেনে আৰু মোৰ পৰজা যেনে আপোনাৰ পৰজাও তেনে; সেই যুদ্ধত আমি আপোনাৰ লগত উপস্থিত থাকিম।”

4 যিহোচাফটে ইশ্বায়েল ৰজাৰ আগত পুনৰ ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, যিহোৱাৰ বাক্য কি, সেই বিষয়ে তেওঁক সোধক।” 5 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই ডাববাদীসকলক অৰ্থাৎ চাৰিশ লোকক গোটাই তেওঁলোকক সৃথিলে, “আমি ৰামো-গিলিয়দলৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ যাম নে, নে মই ক্ষান্ত হৈ থাকিম?” তাতে তেওঁলোকে ক'লে, “যাওঁক, কিয়নো ঈশ্বৰে মহাৰাজৰ হাতত তাক সমৰ্পণ কৰিব।”

6 কিন্তু যিহোচাফটে ক'লে, “আমি উপদেশ বিচাৰা অৰ্থে যিহোৱাৰ এনে কোনো ডাববাদী ইয়াত আছে নে?” 7 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই যিহোচাফটক ক'লে, “আমি যাৰ দ্বাৰাই যিহোৱাক সৃথিব পাৰোঁ, এনে এজন লোক আছে; কিন্তু মই তেওঁক যিগ কৰোঁ কিয়নো তেওঁ মোৰ বিষয়ে কেতিয়াও মঙ্গলৰ ডাববাদী পৰিচাৰ নকৰে, সদায় কেৱল অমঙ্গলহে পৰিচাৰ কৰে; তেওঁ যিহূদাৰ পুংৰ মীখায়া।” তেতিয়া যিহোচাফটে ক'লে, “মহাৰাজে যেন তেনে কথা নকওঁক।” 8 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই তেওঁৰ এজন নপুংসকক আজ্ঞা দি ক'লে, “যিহূদাৰ পুংৰ মীখায়াক বেগাই আনগৈ।”

9 সেই সময়ত ইশ্বায়েলৰ ৰজা আহাৰ আৰু যিহূদাৰ যিহোচাফট ৰজাই নিজ নিজ ৰাজবসুংৰ পিন্ধি, চমৰিয়াৰ পৰবেশ স্থানৰ ওচৰৰ এখন মুকলি ঠাইত নিজ নিজ সিংহাসনত বহি আছিল আৰু আটাই ডাববাদীসকলে তেওঁলোকৰ আগত ডাববাদী পৰিচাৰ কৰি আছিল। 10 কনানাৰ পুংৰ চিদিকিয়াই নিজৰ বাবে লোহাৰ শিং এযোৰ সাজি লৈ ক'লে, “যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ইয়াৰ দ্বাৰাই আপুনি অৰামীয়াসকলক সংহাৰ নকৰালৈকে খুচি থাকিব।” 11 তাতে আন সকলো ডাববাদীসকলেও সেই দৰে ডাববাদী পৰিচাৰ কৰি ক'লে, “আপুনি ৰামো-গিলিয়দ আৰু ৰমণ কৰক, তাতে আপুনি জয়ী হ'ব কিয়নো যিহোৱাই তাক মহাৰাজৰ হাতত শোধাই দিলে।”

12 পাছত যি দূতজনে মীখায়াক মাতিবলৈ গৈছিল তেওঁ তেওঁক ক'লে, “চাওঁক, ডাববাদীসকলে একে মুখেৰে ৰজাৰ আগত মঙ্গলৰ কথা কৈছে, মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ বাক্যও তেওঁলোকৰ এজনৰ বাক্যৰ নিচিনা হওঁক; আপুনিও যেন মঙ্গলৰ বাক্য কয়।” 13 তেতিয়া মীখায়াই ক'লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ ঈশ্বৰে মোক যি ক'ব, মই সেয়ে হে ক'ম।” 14 যেতিয়া তেওঁ ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিল তেতিয়া ৰজাই তেওঁক সৃথিলে, “হে মীখায়া, আমি যুদ্ধ কৰিবলৈ ৰামো-গিলিয়দলৈ যাম নে? নে মই ক্ষান্ত হ'ম?” তাতে তেওঁ ক'লে, “যাওঁক, আৰু আপোনালোক জয়ী হওঁক! তেওঁলোকক আপোনালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হ'ব।”

15 তেতিয়া ৰজাই তেওঁক ক'লে, “তুমি যিহোৱাৰ নামেৰে মোক কেৱল সত্য বাক্য ক'বলৈ, মই তোমাক কিমানবাৰ শপত খুৱাম?” 16 তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “মই গোটেই ইশ্বায়েলক ৰখীয়া নোহোৱা মেৰৰ জাকৰ নিচিনাকৈ পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত ছিন্ন-ভিন্ন হৈ থকা দেখিলোঁ আৰু যিহোৱাই ক'লে, ‘তেওঁলোকৰ গৰাকী নাই। পৰ্বত জনে নিজ নিজ ঘৰলৈ শান্তিৰে ঘূৰি যাওঁক।’” 17 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই যিহোচাফটক ক'লে, “তেওঁ মোৰ বিষয়ে মঙ্গলৰ ডাববাদী পৰিচাৰ নকৰি কেৱল অমঙ্গল হে পৰিচাৰ কৰিব, সেই বিষয়ে জানো মই পূৰ্বই আপোনাৰ আগত কোৱা নাই?” 18 তাতে মীখায়াই ক'লে, “বাৰু, তোমালোক সকলোৱে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: মই যিহোৱাক নিজ সিংহাসনত বহি থকা দেখিলোঁ আৰু তেওঁৰ সোঁফালে আৰু বাওঁফালে স্বৰ্গৰ সকলো বাহিনী থিয় হৈ আছিল।

19 তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ আহাৰ ৰজা গৈ ৰামো-গিলিয়দত পতিত হ'বৰ কাৰণে কোনে তেওঁক পৰলোভিত কৰিব?” তেতিয়া কোনোৱে এক ভাবে আৰু আন কোনোৱে আন ভাবে উত্তৰ দিলে।

20 তেতিয়া এক আশ্মাই আগলৈ ওলাই আহি যিহোৱাৰ সাক্ষাতে থিয় হৈ ক'লে, “মইয়ে তেওঁক পৰলোভিত কৰিম।” তাতে যিহোৱাই ক'লে, “কেনেকৈ?” 21 তেওঁ ক'লে, “মইগৈ তেওঁৰ আটাই ডাববাদীসকলৰ মুখত মিছা কওঁতা আশ্মা হ'ম।” তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “হয়, তুমি তেওঁক পৰলোভিত কৰিবা আৰু কৃতকাৰ্য্যও হ'ব; এতিয়া ওলাই গৈ সেই দৰে কৰা।” 22 এই হেতুকে, চোৱা, যিহোৱাই তোমাৰ এই সকলো ডাববাদীসকলৰ মুখত মিছা কওঁতা এক আশ্মা দিলে আৰু যিহোৱাই তোমাৰ বিষয়ে অমঙ্গলৰ কথা ক'লে।

23 তেতিয়া কনানাৰ পুংৰ চিদিকিয়াই মীখায়াৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ গালত চৰ মাৰি ক'লে, “তোমাৰ লগত কথা ক'বৰ কাৰণে যিহোৱাৰ আশ্মা মোৰ পৰা কোন পথেদি গ'ল?” 24 তাতে মীখায়াই ক'লে, “চোৱা, যি দিনা তুমি লুকাবৰ কাৰণে ভিতৰ কোঠালিলৈ সোমাই যাবা, সেই দিনাই সেই বিষয়ে জানিবা।”

25 পাছত ইশ্বায়েলৰ ৰজাই তেওঁৰ কিছুমান দাসক আজ্ঞা কৰিলে বোলে, “মীখায়াক ধৰি নগৰৰ অধ্যক্ষ অমোনৰ আৰু মোৰ পুংৰ ৰাজকোঁৱৰ যোৱাচৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা। 26 আৰু ক'বা, ‘ৰজাই এইদৰে কৈছে, এই জন ব্যক্তিক বন্দীশালত বন্ধ কৰি থ'বা আৰু মই নিৰাপদে ঘূৰি নহালৈকে তেওঁক খাবৰ বাবে সামান্য অন্ন আৰু সামান্য জল দিবা।’” 27 মীখায়াই ক'লে, “তুমি

যদি নিৰাপদে ঘূৰি আহা, তেনেহ'লে যিহোৱাই মোৰ দৰাৰাই এই বাক্য কোৱা নাই।” তেওঁ পুনৰ ক'লে, “এই বিষয়ে সকলোৱে শুনা।”

28 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলৰ ৰজা আহাব আৰু যিহূদাৰ ৰজা যিহোচাফটে ৰামো-গিলিয়দৰ বিৰুদ্ধে উঠিল। 29 ইশ্বায়েলৰ ৰজাই যিহোচাফটক ক'লে, “মই অন্য বেশ ধৰি যুদ্ধত যাম কিন্তু আপুনি হ'লে আপোনাৰ ৰাজ বশ্বৰ পিন্ধি থাকক।” তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজাই অন্য বেশ ধৰিলে আৰু তেওঁলোক যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। 30 কিন্তু অৱামৰ ৰজাই তেওঁৰ ৰথৰ অধ্যক্ষসকলক এই আজ্ঞা দিছিল বোলে, তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ সৰু কি বৰ আন কাৰো লগত যুদ্ধ নকৰিবা। কেৱল ইশ্বায়েলৰ ৰজাক হে আটক কৰিবা।

31 এই হেতুকে ৰথৰ অধ্যক্ষসকলে যিহোচাফটক দেখি, “এবেই ইশ্বায়েলৰ ৰজা”, এই বুলি, তেওঁৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ এফলীয়া হৈ গ'ল; তাতে যিহোচাফটে আটাহ পাৰিবলৈ ধৰিলে। তাতে যিহোৱাই তেওঁক সহায় কৰিলে আৰু তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰ হৈ যাবলৈ তেওঁলোকৰ মনত পৰ্ব্বত্তি জন্মালে। 32 তেতিয়া ৰথৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁক ইশ্বায়েলৰ ৰজা নহয় বুলি জানি, তেওঁৰ পাছত খেদি যাবলৈ এৰিলে। 33 কিন্তু কোনো এজন লোকে তেওঁৰ ধনুৰ জোঁৰ টানি দৈবৰূমে ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ কৰ্চ আৰু উদৰ-ৰক্ষাৰ জোৰতে কাড় মাৰিলে; তেতিয়া তেওঁ সাৰথিক ক'লে, “তোমাৰ হাত ঘূৰোৱা আৰু মোক এই সৈন্যৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই লৈ যোৱা; কিয়নো মই বৰকৈ আহত হ'লো।” 34 সেই দিনা বৰ যুদ্ধ হ'ল আৰু গধূলি নহোৱালৈকে অৱামীয়াসকলৰ আগত ইশ্বায়েলৰ ৰজাক ৰথত থিয়কৈ ৰখাই হ'ল; আৰু পৰায় সূৰ্য মাৰ যোৱা সময়ত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল।

19 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত যিহূদাৰ ৰজা যিহোচাফটে শান্তিৰে যিৰূচালেমৰ নিজৰ ঘৰলৈ ঘূৰি আহিল। 2 তেতিয়া হনানীৰ পুংৰ য়েহু দৰ্শকে তেওঁৰ লগত সাক্ষাত কৰিবলৈ গ'ল আৰু ৰজা যিহোচাফটক ক'লে, “দুৰ্ভজনক সহায় কৰা আৰু যিহোৱাক ঘিণ কৰোঁতা সকলক প্ৰেম কৰা জানো তোমাৰ উচিত? এই কাৰণে তোমাৰ ওপৰত যিহোৱাৰ শ্ৰেণী আৰু আৰু। 3 তথাপি তুমি দেশৰ পৰা আচোৱা মূৰ্ত্তিবোৰ উচ্ছন্ন কৰাত আৰু ঈশ্বৰক বিচাৰিবলৈ তোমাৰ মন থিৰ কৰাত তোমাৰ কিছু সন্ধান পোৱা গ'ল।”

4 তাৰ পাছত যিহোচাফটে যিৰূচালেমত বসতি কৰিলে; আৰু তেওঁ পুনৰাই ওলায় বেৰ-চেবাৰ পৰা ইশ্বৰমিত পৰ্ব্বতীয়া অঞ্চললৈকে লোকসকলৰ মাজত ফুৰি, তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ফালে তেওঁলোকক ঘূৰাই আনিলে। 5 আৰু দেশৰ ভিতৰত গড়েৰে আবৃত যিহূদাৰ আটাইবোৰ নগৰৰ ভিতৰত পৰ্ব্বত্যক নগৰত তেওঁ এজন এজনকৈ বিচাৰকৰ্ত্তা নিযুক্ত কৰিলে।

6 তেওঁ বিচাৰকৰ্ত্তাসকলক ক'লে, “তোমালোকে যি কৰিবা সেই বিষয়ে সাৱধান কৰিবা; কিয়নো তোমালোকে লোকসকলৰ কাৰণে নহয় কিন্তু যিহোৱাৰ কাৰণেহে বিচাৰ কৰিবা; বিচাৰত তেওঁ তোমালোকৰ সহায়কাৰী হ'ব। 7 এতেকে এতিয়া তোমালোকে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখিবা; তোমালোকে সাৱধান হৈ কাৰ্য কৰা কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গুৰিত অন্যান্য, কি মুখ চোৱা, কি ভেটি খোৱা নহয়।”

8 ইয়াৰ উপৰিও, যিহোচাফটে যিৰূচালেমত যিহোৱা-সমৰ্থীয়া বিচাৰৰ অৰ্থে আৰু বিবাদ ভাঙিবৰ অৰ্থে লেবীয়াসকলৰ, পুৰোহিতসকলৰ আৰু ইশ্বায়েলৰ ফৈদৰ মুখিয়াল কেইজনমানক নিযুক্ত কৰিলে। তেখেতসকল যিৰূচালেমত বাস কৰিলে। 9 তেওঁ তেখেতসকলক এই আজ্ঞা দিলে, বোলে, “তোমালোকে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখি বিশ্বাসীৰূপে সিদ্ধ মনেৰে এইদৰে কাৰ্য কৰিবা: 10 ৰক্তপাতৰ বিষয়ে বা ব্যৱস্থা ও আড্ডাৰ বা বিধি ও শাসন-পৰগালীৰ বিষয়ে যি কোনো গোচৰ, নিজ নিজ নগৰত বাস কৰা তোমালোকৰ ভাইসকলৰ পৰা তোমালোকৰ গুৰিত উপস্থিত হ'ব, সেই বিষয়ে তোমালোকে সেই লোকসকলক উপদেশ দিবা যাতে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে দোষী নহ'ব আৰু তোমালোকৰ ওপৰত আৰু তোমালোকৰ ভাইসকলৰ ওপৰত তাৰ কাৰণে যিহোৱাৰ শ্ৰেণী নাথাকিব; যদি তোমালোকে ইয়াকে কৰা তেতিয়া তোমালোক দোষী নহ'বা। 11 চোৱা, যিহোৱাৰ সকলো বিচাৰত পৰ্ব্বধান পুৰোহিত অমৰীয়া আৰু ৰজাৰ আটাই বিচাৰত যিহূদা-বংশীয় অধ্যক্ষ ইশ্বায়েলৰ পুংৰ জবাবদিয়াক তোমালোকৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা হৈছে। লেবীয়াসকলে তোমালোকৰ আগত শাসনকৰ্ত্তা হৈ থাকিব। তোমালোকে সাহসেৰে কাৰ্য কৰা আৰু যেন যিহোৱা সাধু লোকসকলৰ সংগী হওঁক।”

20 অধ্যায়

মোৱাবীয়া, অম্মোনীয়া আদি নানা জাতিৰ পৰা লোকসকলে ৰক্ষা পোৱা।

1 তাৰ পাছত মোৱাবৰ সন্তান সকল, অম্মোনীয়াৰ সন্তান সকল আৰু তেওঁলোকৰ লগত কিছুমান মায়েনীয়া লোকে যিহোচাফটৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিল। 2 তেতিয়া কিছুমান লোক আহি যিহোচাফটক এই সন্বাদ দিলে বোলে, “সাগৰৰ সিপাৰে থকা অৱামৰ পৰা অতিশয় অধিক লোক আপোনাৰ বিৰুদ্ধে উঠি আহিছে। চাওঁক, তেওঁলোক হচচান-তামৰত অৰ্থাৎ অয়িন-গদীত আছে।”

3 তেতিয়া যিহোচাফটে ভয় কৰি যিহোৱাক বিচাৰিবলৈ ঠাৱৰ কৰিলে। তেওঁ যিহূদাৰ সকলো ফালে উপবাস ঘোষণা কৰিলে। 4 যিহূদাৰ লোকসকলে যিহোৱাৰ আগত সাহায্য যাচনা কৰিবলৈ গোট খালে; যিহূদাৰ আটাই নগৰৰ পৰা লোকসকলে যিহোৱাক বিচাৰ কৰিবলৈ আহিল।

5 যিহোচাফটে যিহোৱাৰ গৃহৰ নতুন চোতালখনৰ আগত যিহূদাৰ আৰু যিৰূচালেমৰ সমাজৰ আগত থিয় হ'ল। 6 তেওঁ ক'লে, “হে আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি জানো স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ নহয় নে? আৰু আপুনিই জানো জাতি সমূহৰ সকলো ৰাজ্যৰ ওপৰত শাসনকৰ্ত্তা নহয়? আপোনাৰেই হাতত শক্তি আৰু পৰাশ্ৰম থকাত আপোনাৰ অধিত

কোনো থিয় হ'ব নোৱাৰে।⁷ হে আমাৰ ঈশ্বৰ, আপুনিয়েই জানো আপোনাৰ পৰজা ইশ্বৰয়েল লোকসকলৰ আগৰ পৰা এই দেশ নিবাসীসকলক দূৰ কৰি অশ্বাহামৰ বংশক চিৰকালৰ বাবে এই দেশ দিয়া নাই?

৪ তেওঁলোকে এই দেশত বাস কৰিছিল আৰু এই ঠাইত আপোনাৰ নামৰ বাবে এক ধৰ্মধাম সাজি লৈ কৈছিল,⁹ 'আমালৈ যদি অমঙ্গল ঘটে - তৰোৱাল বা বিচাৰ, সিদ্ধ দণ্ড বা মহামাৰী বা আকালে হওঁক তেতিয়া আমি এই গৃহৰ আগত আৰু আপোনাৰ আগত (কিয়নো এই গৃহত আপোনাৰ নাম আছে) থিয় হৈ, সঙ্কতৰ কালত আপোনাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিম; তাতে আপুনি সেই বিষয়ে শুনি আমাক উদ্ধাৰ কৰিব।'

10 এতিয়া চাওঁক, সেই অস্মোনৰ আৰু মোৱাৰৰ সন্তান সকল আৰু চেয়ীৰ পৰ্বতীয়া লোকসকলে যেতিয়া মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহিছিল তেতিয়া আপুনি তেওঁলোকৰ দেশত ইশ্বৰয়েলক সোমাবলৈ নিদিলে; তেতিয়া ইশ্বৰয়েলে তেওঁলোকৰ পৰা এফলীয়া হ'ল আৰু তেওঁলোকক বিনষ্ট নকৰিলে।¹¹ এতিয়া চাওঁক, তেওঁলোকে উপকাৰৰ সলনি আমাৰ কেনে অপকাৰ কৰিছে; আপুনি যি উত্তৰাধিকাৰ আমাক দিলে, আপোনাৰ সেই উত্তৰাধিকাৰৰ পৰা তেওঁলোকে আমাক খেদাই দিবলৈ আহিছে।

12 হে আমাৰ ঈশ্বৰ, আপুনি তেওঁলোকৰ বিচাৰ নকৰিবা নে? কিয়নো আমাৰ অস্থিত সেই যি অধিক অতিশয় লোক সমূহ আহিছে, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আমাৰ নিজৰ কোনো সামৰ্থ নাই। আমি যি কৰিব লাগিব, সেই বিষয়ে নাজানো, কেৱল আপোনালৈ চাই আছোঁ।'¹³ এইদৰে শিশুসকল, মহিলাসকল আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলে সৈতে গোটেই যিহূদা যিহোৱাৰ সাক্ষাতে থিয় হ'ল।

14 তেতিয়া সেই সমাজৰ মাজৰ মতনীয়াৰ বৃদ্ধ পৰিনাতি, যিহীয়েলৰ পৰিনাতি বনয়াৰ নাতি, জখৰিয়ৰ পুংৰ জহজীয়েল নামেৰে আচফৰ বংশৰ এজন লেবীয়া লোকৰ ওপৰত যিহোৱাৰ আশ্বা স্থিতি হ'ল।¹⁵ জহজীয়েলে ক'লে, "হে যিহূদা, যিৰূচালেমৰ নিবাসীসকল আৰু হে মহাৰাজ যিহোচাফট; তোমালোকে কাণ দিয়া: যিহোৱাই তোমালোকক এই কথা কৈছে: 'তোমালোকে সেই অতিশয় অধিক লোক সমূহক দেখি ভয় নকৰিবা আৰু নিৰুাসাহ নহ'বা। কিয়নো এই যুদ্ধ তোমালোকৰ নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰহে।

16 তোমালোকে কাইলৈ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে নামি যাব লাগিব। চোৱা, তেওঁলোকে চীচলৈ যোৱা বাটেদি উঠি আহিছে। তোমালোকে যিৰূবেল মৰুপৰান্তৰ আগত উপত্যকাৰ শেষ ভাগত তেওঁলোকক পাৰা।¹⁷ এই যুদ্ধত তোমালোকে যুদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰয়োজন নহ'ব। হে যিহূদা আৰু যিৰূচালেম, তোমালোকে শাৰী পাতি থিয় দি থাকা আৰু তোমালোকে যিহোৱাৰ সৈতে, যিহোৱাই কৰা নিস্তাৰ দেখিবা। তোমালোকে ভয় নকৰিবা আৰু নিৰুাসাহ নহ'বা। কাইলৈ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ওলাই যোৱা, কিয়নো যিহোৱা তোমালোকৰ লগত আছে।"

18 তেতিয়া যিহোচাফটে মূৰ দোঁৱাই মাটিলৈ মুখ কৰি প্ৰণিপাত কৰিলে। তেতিয়া যিহূদাৰ সকলো লোক আৰু যিৰূচালেম নিবাসীসকলে যিহোৱাৰ আগত উৰুৰি হৈ পৰি তেওঁৰ প্ৰণিপাত কৰিলে।¹⁹ কহাতৰ বংশৰ আৰু কোৱহৰ বংশৰ লেবীয়াসকলে তেতিয়া উঠি থিয় হ'ল আৰু অতিশয় বৰ মাত্ৰেৰে ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে।

20 পাছত তেওঁলোকে ৰাতিপুৱাতে উঠি তৰোৱাৰ মৰুপৰান্তলৈ ওলাই গ'ল। ওলাই যোৱা সময়ত, যিহোচাফটে থিয় হৈ ক'লে, "হে যিহূদা আৰু যিৰূচালেম নিবাসীসকল, মোলৈ কাণ দিয়া! তোমালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাত বিশ্বাস কৰা, তাতে তোমালোক সমৰ্থন পাবা আৰু তেওঁৰ ডাববাদীসকলত বিশ্বাস কৰা, তাতে তোমালোক কৃতকাৰ্য হ'বা।"²¹ তাৰ পাছত তেওঁ লোকসকলৰ সৈতে মনঃৰণা কৰি ৰণলৈ সাজু হোৱাসকলৰ আগে আগে "যিহোৱাৰ স্তুতি গান কৰা; কিয়নো তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে", এই কথা কৈ কৈ, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গাবলৈ আৰু পৰিবাৰ শোভাৰে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ কিছুমান লোকক নিযুক্ত কৰিলে।

22 যেতিয়া তেওঁলোকে গীত গাবলৈ আৰু প্ৰশংসা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, তেতিয়া যিহূদাৰ বিৰুদ্ধে অহা অস্মোনৰ আৰু মোৱাৰৰ সন্তান সকলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাই গুপত ঠাইত খাপ দি থকা শংৰুৰ সেনাসকলক নিযুক্ত কৰিলে; তাতে তেওঁলোক পৰাস্ত হ'ল।²³ কিয়নো অস্মোনৰ আৰু মোৱাৰৰ সন্তান সকলে নিঃশেষে বিনষ্ট আৰু সংহাৰ কৰিবলৈ, চেয়ীৰ-নিবাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে উঠি আহিছিল। যেতিয়া তেওঁলোকে চেয়ীৰ নিবাসীসকলক সংহাৰ কৰি উঠিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ মাজতে ইজনে সিজনক বিনষ্ট কৰিলে।

24 যিহূদাৰ লোকসকলে যেতিয়া মৰুপৰান্তৰ পৰহৰী-দুৰ্গলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ পৰা সেই অতিশয় লোক সকলৰ সৈন্যদললৈ মুখ ঘূৰাই চাই দেখিলে যে, তেওঁলোক মৰা শ হৈ মাটিত পৰি আছে; ৰক্ষা পোৱা এজনো নাই।²⁵ তেতিয়া যিহোচাফট আৰু তেওঁৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ লুটদৰবা আনিবলৈ গৈ শৰৰ লগত বহুত সম্পত্তি আৰু বহুমূল্য বাখৰ পালে। তেওঁলোকে সেইবোৰ নিজৰ বাবে তেওঁলোকৰ গাৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। তাতে ইমান ধন হ'ল যে তেওঁলোকৰ যিমান ধন কটিয়াৰ পৰা ক্ষমতা আছিল তাতোকৈয়ে অধিক ধন তেওঁলোকে বৈ নিলে। সেই লুটদৰবা ইমান অধিক আছিল যে সেইবোৰ লৈ যাবলৈ তেওঁলোকৰ তিনি দিন লাগিল।²⁶ তাৰ পাছত চতুৰ্থ দিনা তেওঁলোকে বৰাখা উপত্যকাত গোট খালে। সেই ঠাইত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিলে আৰু সেই কাৰণে আজিলৈকে সেই ঠাই বৰাখা* উপত্যকা বুলি প্ৰখ্যাত আছে।

27 তাৰ পাছত যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ প্ৰতিজন লোকে আৰু তেওঁলোকৰ অগ্ৰগামী যিহোচাফটে আনন্দেৰে যিৰূচালেমলৈ ঘূৰি আহিবলৈ নিশ্চিত কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকৰ শংৰুৱাৰ ওপৰত তেওঁলোকক আনন্দিত কৰিছিল।²⁸ তাতে তেওঁলোকে নেবল, বীণা আৰু তুৰী বজাই যিৰূচালেমলৈ যিহোৱাৰ গৃহলৈ আহিল।

* 20 অধ্যায়:26 বৰাখা ধন্যবাদ

29 যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ শংৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা কথা আন আন দেশৰ সকলো লোকে শুনি, ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভয় পালে। 30 এইদৰে যিহোচাফটৰ ৰাজ্য সুস্থিৰ হ'ল; কিয়নো তেওঁৰ ঈশ্বৰে তেওঁক চাৰিওফালে শান্তি দিছিল।

31 যিহোচাফটে যিহূদাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিলে। তেওঁ পঁয়ত্ৰিশ বছৰ বয়সত ৰজা হৈ, যিৰূচালেমত পঁচিশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে। তেওঁৰ মাতৃ চিলহীৰ জীয়েক অজুবা আছিল। 32 তেওঁ তেওঁৰ পিতৃ আচাৰ পথত চলিছিল, আৰু তেওঁৰ পৰা নুম্বি, যিহোৱাৰ সাক্ষাতে সদাচৰণ কৰিছিল। 33 তথাপি পবিত্ৰৰ ঠাইবোৰ গুচুউৱা নহ'ল আৰু তেওঁলোকে তেতিয়াও নিজৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰলৈ নিজ নিজ মন যুগুত নকৰিলে।

34 যিহোচাফটৰ অন্যান্য গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়বোৰ প্ৰথমৰে পৰা শেষলৈকে ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ বুৰঞ্জীৰ লগতে হনানীৰ পুংৰ য়েহূৰ ইতিহাস-পুস্তকখনিত লিখা আছে।

35 ইয়াৰ পাছত যিহূদাৰ ৰজা যিহোচাফটে ইশ্বায়েলৰ অতি দুৰাচাৰী অহজিয়া ৰজাৰ লগত যোগ দিলে। 36 বিশেষকৈ তেওঁ সাগৰলৈ যাবৰ কাৰণে জাহাজ সজাৰ অৰ্থে, তেওঁৰ লগত যোগ দিলে। তেওঁলোকে ইচিয়োন-গেবৰত কেইবাখনো জাহাজ সাজিলে। 37 তেতিয়া মাৰেচাৰ দোদাবাহৰ পুংৰ হীলীয়েজৰে যিহোচাফটৰ বিৰুদ্ধে এই ডাববানী প্ৰচাৰ কৰিলে; তেওঁ ক'লে, “কিয়নো তুমি অহজিয়াৰ লগত যোগ দিলা, এই কাৰণে যিহোৱাই তোমাৰ কাৰ্যবোৰ ধংস কৰিলে।” তাতে সেই জাহাজবোৰ ভগ্ন হ'ল যাতে তেওঁলোক অন্য দেশলৈ যাব নোৱাৰে।

21 অধ্যায়

যোৰাম আৰু অহজিয়াৰ ৰাজত্ব।

1 পাছত যিহোচাফটে তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ সৈতে নিৰ্দিৰত হোৱাত দায়ূদৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগতে তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; তাতে তেওঁৰ পুংৰ যিহোৰাম তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল। 2 অজৰিয়া, যিহীয়েল, জখৰিয়া, অজৰিয়া, মীখায়েল আৰু চফটিয়া নামেৰে যিহোচাফটৰ পুংৰ যিহোৰামৰ কেইবাজনো ভায়েক আছিল। তেওঁলোক আটাইকেইজনেই ইশ্বায়েলৰ ৰজা যিহোচাফটৰ পুংৰ আছিল। 3 তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে প্ৰতিজনকে অধিক সম্পত্তি, অৰ্থাৎ ৰূপ, সোণ, বহুমূল্য বস্তু আৰু যিহূদা দেশত থকা সুসজ্জিত গড়েৰে আবৃত নগৰবোৰ দান কৰিছিল; কিন্তু যিহোৰাম তেওঁৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ হোৱাৰ বাবে তেওঁক তেওঁৰ ৰাজসিংহাসন দিলে।

4 যেতিয়া যিহোৰামে নিজৰ পিতৃৰ সিংহাসনত ৰাজত্ব কৰি নিজকে বলৱান ৰজাৰূপে প্ৰতিষ্ঠা কৰি ল'লে, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ আটাইকেইজন ভাইক আৰু ইশ্বায়েলৰ কেইবাজনো অধ্যক্ষক তৰোৱালেৰে বধ কৰিছিল। 5 যিহোৰামে ৰাজত্ব কৰাৰ আৰম্ভণ কৰাৰ সময়ত তেওঁৰ বয়স বঁচিশ বছৰ আছিল আৰু তেওঁ যিৰূচালেমত আঠ বছৰলৈ ৰাজত্ব কৰিছিল।

6 তেওঁ আহাবৰ বংশৰ নিচিনাকৈ ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ পথত চলিছিল; কিয়নো তেওঁ আহাবৰ জীয়েকক তেওঁৰ পত্নীৰূপে লৈছিল; আৰু তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কেৱল কু-আচৰণ কৰিছিল। 7 তথাপিও দায়ূদৰ লগত যিহোৱাই কৰা নিয়ম-চুক্তিৰ কাৰণে যিহোৱাই দায়ূদৰ বংশক বিনষ্ট নকৰিলে; তেওঁক আৰু তেওঁৰ সন্তান সকলক চিৰকাললৈকে এক জীৱন দিম বুলি তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল।

8 তেওঁৰ ৰাজত্বৰ সময়ত ইদোমীয়া লোকসকলে যিহূদাৰ অধীনত থাকিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি নিজৰ ওপৰত এজন ৰজা পাতি লৈছিল। 9 তেতিয়া যিহোৰামে তেওঁৰ সেনাপতিসকলৰ সৈতে সকলো ৰথ লগত লৈ যাংৱা কৰিলে। তাতে তেওঁ বাতিয়েই উঠি তেওঁক আৰু তেওঁৰ ৰথৰ সেনাপতিসকলক বেৰি ধৰা ইদোমীয়াসকলক প্ৰহাৰ কৰিলে। 10 এইদৰে ইদোমীয়াসকল আজিলৈকে যিহূদাৰ অধীনত থাকিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি সদায় বিদ্ৰোহ কৰি থাকিল। সেই একে সময়তে লিবনায়ো তেওঁৰ অধীনত থাকিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি বিদ্ৰোহ আচৰণ কৰিলে, কিয়নো যিহোৰামে তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ত্যাগ কৰিছিল।

11 আনকি যিহোৰামে যিহূদাৰ পৰ্বতসমূহত পবিত্ৰৰ ঠাইবোৰ স্থাপন কৰিলে; তেওঁ যিৰূচালেম নিবাসীসকলক ব্যভিচাৰ কৰালে। এইদৰে তেওঁ যিহূদাক অপথে নিলে।

12 পাছত যিহোৰামলৈ এলিয়া ডাববাদীৰ পৰা এখন পুংৰ আহিল। তাত এইদৰে কৈছিল, “তোমাৰ ওপৰ পিতৃ দায়ূদৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুমি তোমাৰ পিতৃ যিহোচাফটৰ পথত বা যিহূদাৰ আচা ৰজাৰ পথত নচলিলা, 13 কিন্তু ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ পথত চলিলা আৰু আহাবৰ বংশই কৰা নিচিনাকৈ যিহূদাক আৰু যিৰূচালেমৰ নিবাসীসকলক ব্যভিচাৰীৰ দৰে আচৰণ কৰিবলৈ দিলা - আৰু তোমাতকৈ উত্তম তোমাৰ পিতৃ-বংশৰ যি ভাইসকল, তেওঁলোককো তৰোৱালেৰে বধ কৰিলা - 14 চোৱা, এই কাৰণে যিহোৱাই তোমাৰ প্ৰজা, তোমাৰ সন্তান সকলক, তোমাৰ পত্নীসকলক আৰু তোমাৰ সকলো সম্পত্তি এটা ভয়ংকৰ মহামাৰীৰে আঘাত কৰিব। 15 তুমি নিজেও নাতীৰ ৰোগত দিনে দিনে অতিশয় বেদনা পাবা; শেষত সেই ৰোগতে তোমাৰ নাতী-ভূৰু ওলাই পৰিব।”

16 যিহোৱাই যিহোৰামৰ অস্থিত পলৈগীয়া আৰু কূচীয়াৰ ওচৰত থকা আৰবীয়া লোকসকলৰ মন উচটাই পেলালে। 17 তাতে তেওঁলোকে যিহূদাৰ বিৰুদ্ধে আহি গড় ভংগ কৰি, ৰাজ-গৃহত পোৱা সকলো সম্পত্তিবোৰ লৈ গ'ল। আনকি তেওঁলোকে তেওঁৰ পুংৰসকল আৰু লগতে তেওঁৰ পত্নীসকলকো লৈ গ'ল। তাতে তেওঁৰ কনিষ্ঠ পুংৰ যিহোৱাহজৰ বাহিৰে তেওঁৰ এটাও পুংৰ অৱশিষ্ট নাথাকিল।

18 এই সকলো ঘটনাৰ পাছত, সুস্থ কৰিব নোৱাৰা নাতীৰ ৰোগেৰে যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিলে। 19 তাতে কালৰুৰে দুবছৰৰ পাছত তেওঁৰ নাতী-ভূৰু সেই ৰোগত ওলাই পৰিল আৰু তেওঁৰ অতিশয় যাতনাৰে মৃত্যু হ'ল। তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ কাৰণে যেনেকৈ সুগন্ধি বস্তু জলাইছিল, তেনেকৈ তেওঁৰ প্ৰজাসকলে তেওঁৰ কাৰণে নকৰিলে। 20 তেওঁ বঁচিশ

বছৰ বয়সত ৰাজংৰ আৰম্ভ কৰিছিল; তেওঁ যিবুচালেমত আঠ বছৰ ৰাজস্ব কৰিছিল; তেওঁৰ মৃত্যু হোৱাত কাৰো মনত দুখ নালাগিল। লোকসকলে তেওঁক দায়ুদৰ নগৰত মৈদাম দিলে, কিন্তু ৰজাসকলৰ ৰাজকীয় মৈদামৰ ঠাইত নিদিলে।

22 অধ্যায়

1 তেতিয়া যিবুচালেমৰ নিবাসীসকলে যিহোৰামৰ কনিষ্ঠ পুংৰ অহজিয়াক তেওঁৰ পদত ৰজা পাতিলে; কাৰণ আৰবীয়াসকলৰ সৈতে ছাউনিলে অহা লোকৰ দলটোৱে তেওঁৰ আটাই কেইজন বৰ পুংৰক বধ কৰিছিল। সেয়েহে যিহুদাৰ ৰজা যিহোৰামৰ পুংৰ অহজিয়া ৰজা হ'ল। 2 অহজিয়াই বিয়াল্লিশ বছৰ বয়সত ৰাজংৰ আৰম্ভ কৰিছিল। তেওঁ যিবুচালেমত এবছৰ ৰাজস্ব কৰিলে। তেওঁৰ মাতৃৰ নাম অথলিয়া আছিল; তেখেত অশ্বৰীৰ নাতিয়েক আছিল। 3 তেওঁৰ মাতৃয়ে তেওঁক মন্ত্ৰণা দিছিল, আৰু তেওঁ আহাৰৰ বংশৰ পথত চলি কু-আচৰণ কৰিছিল।

4 আহাৰৰ বংশৰ লোকসকলৰ নিচিনাকৈ তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিছিল, কাৰণ তেওঁৰ পিতৃৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁলোকেই তেওঁৰ পৰামৰ্শ দিওঁতা আছিল, আৰু তেওঁলোকেই তেওঁক বিনাশ কৰিলে। 5 তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শ অনুসৰণ কৰিলে; তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ৰজা আহাৰৰ পুংৰ যিহোৰামৰ লগত ৰামোৱা-গিলিয়দত অৰামৰ ৰজা হজায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। তাতে অৰামীয়াসকলে যোৰামক আঘাত কৰিলে।

6 এই হেতুকে, তেওঁ অৰামৰ ৰজা হজায়েলে সৈতে যুদ্ধ কৰা সময়ত, অৰামীয়াসকলে ৰামাত তেওঁক যি আঘাত কৰিছিল, সেই যি-বোৰৰ পৰা সুস্থ হ'বলৈ তেওঁ যিঞ্জিৰয়েললৈ ঘূৰি আহিল। তেতিয়া যিহুদাৰ ৰজা যিহোৰামৰ পুংৰ অজৰিয়াই আহাৰৰ পুংৰ যোৰামক চাবলৈ যিঞ্জিৰয়েললৈ নামি গ'ল; কিয়নো তেওঁক আঘাত কৰা হৈছিল।

7 কিন্তু অহজিয়াই যোৰামৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁলৈ বিনাশ আহিল; কিয়নো তেওঁ যেতিয়া আহিছিল, তেতিয়া তেওঁ আৰু যিহোৰামে নিমচীৰ পুংৰ য়েহুক আক্ৰমণ কৰিবলৈ ওলাই আহিছিল। কিয়নো য়েহুক আহাৰৰ বংশ উচ্ছন্ন কৰিবৰ বাবে যিহোৱাই আডিমেক কৰিছিল। 8 পাছত য়েহুৱে যি সময়ত আহাৰৰ বংশৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ দণ্ড সাধিছিল, সেই সময়ত তেওঁ যিহুদাৰ অধ্যক্ষসকলক আৰু অহজিয়াৰ পৰিচৰ্যা কৰোঁতা তেওঁৰ ডায়েকসকলৰ পুংৰসকলক পাই বধ কৰিছিল।

9 পাছত তেওঁ অহজিয়াক বিচাৰিলে; লোকসকলে তেওঁক চমৰিয়াত লুকাই থকা অৱস্থাত ধৰি য়েহুৰ ওচৰলৈ আনি তেওঁক বধ কৰিলে। লোকসকলে তেওঁক মৈদাম দি ক'লে বোলে, “যি যিহোচাফটে তেওঁৰ সকলো মনে সৈতে যিহোৱাক বিচাৰিছিল, তেওঁ সেই জনৰ সন্তান।” তাতে সেই ৰাজ্যভাৰ ল'বলৈ অহজিয়াৰ বংশৰ মাজত কাৰো সমৰ্থ নাছিল।

অথলিয়া ৰাণীৰ ৰাজস্ব আৰু তেওঁৰ বিনাশ।

10 অহজিয়াৰ মাক অথলিয়াই যেতিয়া নিজৰ পুংৰ মৃত্যু হোৱা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ উঠি যিহুদাৰ গোটেই ৰাজ-বংশকে সংহাৰ কৰিলে। 11 কিন্তু ৰজাৰ জীয়েক যিহোচাবতে অহজিয়াৰ পুংৰ যোৱাচক বধ কৰিবলগীয়া ৰাজকোঁৱৰসকলৰ মাজৰ পৰা চুৰ কৰি আনিলে, আৰু তেওঁক ধাইমাকে সৈতে বিছনা ৰখা কোঠালি এটাত ৰাখি হ'ল। এইদৰে যিহোয়াদা পুৰোহিতৰ ডাৰ্যা, যিহোৰাম ৰজাৰ জীয়েক আৰু অহজিয়াৰ ভনীয়েক সেই যিহোচাবতে যোৱাচক অথলিয়াৰ পৰা লুকুৱালে যাতে ৰাণীয়ে তেওঁক বধ কৰিব নোৱাৰে। 12 পাছত তেওঁ তেওঁলোকে সৈতে ঈশ্বৰৰ গৃহত ছবছৰ লুকাই থাকিল; সেই সময়ত অথলিয়াই দেশৰ ওপৰত ৰাজস্ব কৰিছিল।

23 অধ্যায়

1 পাছত সপ্তম বছৰত যিহোয়াদাই পৰডাৰশালীৰে কাৰ্য কৰিলে। তেওঁ শতপতিসকলক, যিহোহামৰ পুংৰ অজৰিয়াক; যিহোহাননৰ পুংৰ ইশ্বায়েলক; ওবেদৰ পুংৰ অজৰিয়াক; অদায়াৰ পুংৰ মাচেয়াক; আৰু জিখৰীৰ পুংৰ ইলীচাফটক লৈ নিজৰে সৈতে এটি নিয়ম কৰিলে। 2 তাৰ পাছত তেওঁলোকে যিহুদা দেশত ফুৰি, যিহুদাৰ সকলো নগৰৰ পৰা লেবীয়াসকলক আৰু ইশ্বায়েলৰ পিতৃ-বংশৰ মুখীয়ালসকলক গোটাই লৈ তেওঁলোকে যিবুচালেমলৈ আহিল। 3 পাছত গোটেই সমাজে ঈশ্বৰৰ গৃহত ৰজাৰ লগত এটি নিয়ম কৰিলে। যিহোয়াদাই তেওঁলোকক কলে, “চোৱা, দায়ুদৰ সন্তান সকলৰ বিষয়ে কোৱা যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে ৰজাৰ পুংৰই ৰাজংৰ কৰিব।

4 এইটোৱেই হৈছে তোমালোকে কৰিবলৈ লাগিব: তোমালোকৰ পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলৰ যিমান লোক বিশ্ৰাম-বাৰত সেৱা কৰিব তেওঁলোকৰ তিনি ভাগৰ এভাগে দুৱৰী হ'ব; 5 দ্বিতীয় ভাগ ৰাজগৃহত থাকিব; আৰু তৃতীয় ভাগে পৰৱেশ দুৱাৰত থাকিব। সকলো লোক যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতালত থাকিব।

6 কিন্তু পুৰোহিতসকল আৰু পৰিচৰ্যা কৰোঁতা লেবীয়াসকলৰ বাহিৰে আন কোনো লোকক যিহোৱাৰ গৃহত পৰৱেশ কৰিবলৈ নিদিবা; তেওঁলোকেহে সোমাব, কাৰণ তেওঁলোকে সেই ঠাইত কাৰ্য কৰে। সকলোৱে যিহোৱাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিব লাগিব। 7 আৰু লেবীয়াসকলৰ পৰতিজনে নিজ হাতত অশ্বৰ লৈ ৰজাক আৱৰি ৰাখিব লাগিব। যি জন লোকেই গৃহৰ ভিতৰত সোমাব, তেওঁক বধ কৰা হওঁক। ৰজাই যেতিয়া ভিতৰলৈ আহে বা বাহিৰলৈ ওলাই যায়, তেতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ লগে লগে থাকিবা।”

8 তাতে যিহোয়াদা পুৰোহিতে যি যি আজ্ঞা দিছিল, লেবীয়াসকল আৰু গোটেই যিহুদাই সেইদৰে সকলো সেৱা কৰিলে। তেওঁলোক পৰতিজনে বিশ্ৰাম বাবে সোমোৱা আৰু বিশ্ৰাম বাবে ওলোৱা নিজ নিজ লোকসকলক ল'লে, কিয়নো যিহোয়াদা পুৰোহিতে পাল আদায় হোৱা লোকসকলক বিদায় নিদিলে। 9 তাৰ পাছত দায়ুদ ৰজাৰ যি যি বৰচা, ঢাল আৰু বাৰু ঈশ্বৰৰ গৃহত আছিল, যিহোয়াদা পুৰোহিতে সেইবোৰ শতপতিসকলক দিলে।

10 তেওঁ সকলো লোকক গৃহৰ সোঁ কাষৰ পৰা বাওঁ কাষলৈকে যজ্ঞবেদীৰ আৰু গৃহৰ মাজ ঠাইত ৰজাৰ চাৰিওফালে ৰাখিলে; তেওঁলোকৰ পৰতিজনৰ হাতত অশ্বৰ আছিল। 11 তাৰ পাছত তেওঁলোকে ৰাজকোঁৱৰক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি, তেওঁৰ মূৰত কিৰীট আৰু হাতত সাক্ষ্যপুস্তক দি তেওঁক ৰজা পাতিলে আৰু যিহোয়াদা ও তেওঁৰ পুংৰসকলে তেওঁক অভিষেক কৰিলে। তেতিয়া সকলোৱে ক'লে, “ৰজা চিৰজীৱি হওঁক।”

12 যেতিয়া অখলিয়াই লোকসকলক লৰাঢ়াপৰা কৰা আৰু ৰজাক পৰশংসা কৰি চিঞৰ-বাখৰ কৰা শুনিলে তেতিয়া তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহলৈ লোকসকলৰ ওচৰলৈ আহিল; 13 আৰু চাই দেখিলে যে, সোমোৱা ঠাইত ৰজা নিজ স্তম্ভটোৰ ওচৰত থিয় হৈ আছে আৰু শতপতিসকল ও তুৰী বজোৱাসকল ৰজাৰ ওচৰত আছে। দেশৰ সকলো লোকসকলে আনন্দ কৰি আছিল, তুৰী বজাই আছিল আৰু পৰশংসা কৰিব জনা নিপুণ গায়কসকলে বাদ্যযন্ত্ৰৰ লৈ গীত গাই আছিল। তেতিয়া অখলিয়াই নিজৰ কাপোৰ ফালি, “ৰাজদেৱাহী! ৰাজদেৱাহী!” বুলি চিঞৰি চিঞৰি ক'লে।

14 কিন্তু যিহোয়াদা পুৰোহিত সৈন্যৰ অধ্যক্ষ শতপতিসকলক বাহিৰলৈ আনি ক'লে, “তাইক দুই শাৰীৰ মাজেদি বাহিৰলৈ লৈ যোৱা; যি জন লোক তাইৰ পাছত যাব, তেওঁক তৰোৱালেৰে বধ কৰা হওঁক।” কিয়নো পুৰোহিত কৈছিল, “যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিতৰত তাইক বধ নকৰিবা।” 15 তেতিয়া লোকসকলে তেওঁৰ বাবে বাট এৰি দিলে আৰু তেওঁ অশ্ব-দুৱাৰৰ সোমোৱা ঠাইলৈ গৈ ৰাজগৃহত সোমাল আৰু সেই ঠাইতে তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিলে।

16 তাৰ পাছত লোকসকলে যেন যিহোৱাৰ পৰজা হয়, এই ভাবেৰে যিহোয়াদাই নিজৰ আৰু আটাই পৰজা ও ৰজাৰ মাজত এটি নিয়ম কৰিলে। 17 তেতিয়া সকলো লোক বালৰ ঘৰলৈ গৈ সেই ঘৰ ভাঙি পেলালে। তাতে তাৰ বেদী ও মূৰ্ত্তিবোৰ ডোখৰ ডোখৰ কৰিলে আৰু বেদীবোৰৰ আগত বালৰ পুৰোহিত মতনক বধ কৰিলে।

18 আৰু দায়ুদৰ আদেশ অনুসাৰে, আনন্দেৰে আৰু গানেৰে সৈতে, মোচিৰ ব্যৱস্থাত লিখামতে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ, দায়ুদ যিহোৱাৰ গৃহত যি লেবীয়া পুৰোহিতসকলক ভাগ ভাগ কৰি দিছিল, তেওঁলোকৰ হাতত যিহোয়াদাই যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰ্যাভাৰৰ বাবে তেওঁলোকক নিযুক্ত কৰিলে। 19 যাতে কোনো পৰকাৰ অশুচি লোকে যেন নোসোমায়, এই কাৰণে তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ আটাই দুৱাৰত দুৰী ৰাখিলে।

20 পাছত যিহোয়াদাই শতপতিসকলক, মান্যৱ্ত লোকসকলক, লোকসকলৰ শাসনকৰ্তাসকলক আৰু দেশৰ সকলো লোকক লগত লৈ ৰজাক যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা নমাই আনিলে; তেওঁলোকে ওপৰ দুৱাৰেদি আহি ৰাজ গৃহত সোমাই ৰাজ সিংহাসনত ৰজাক বহুৱালে। 21 তেতিয়া দেশৰ সকলো মানুহে আনন্দ কৰিলে আৰু নগৰ সুখিলৈ থাকিল। কিন্তু অখলিয়াক হলে লোকসকলে তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে।

24 অধ্যায়

যোৱাচৰ ৰাজস্ব। মন্দিৰ মেৰামত কৰা।

1 যোৱাচে সাত বছৰ বয়সত ৰজা হৈ, যিৰূচালেমত চল্লিশ বছৰ কাল ৰাজস্ব কৰিলে; তেওঁৰ মাক বেৰ-চেবা-নিবাসিনী চিবিয়া আছিল। 2 যিহোয়াদা পুৰোহিতৰ জীৱনৰ সকলো কালত, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, যোৱাচে তাকে কৰিলে। 3 যিহোয়াদাই দুজনী ছোৱালী বাছি লৈ যোৱাচৰ লগত বিয়া দিলে; তাতে তেওঁৰ ওঁৰসত কেইবাজন পুংৰ আৰু কেইবাজনীও জীয়েক জন্ম হ'ল।

4 ইয়াৰ পিছত যিহোৱাৰ গৃহ আগৰ দৰে পুনঃপৰিতষ্ঠা কৰিবলৈ যোৱাচে স্থিৰ কৰিলে। 5 তেওঁ পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলক গোটাি তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে যিহূদাৰ নগৰবোৰলৈ ওলাই যোৱা আৰু বছৰে বছৰে তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ মেৰামত কাৰ্য কৰিবলৈ গোটেই ইশ্বায়েলৰ পৰা ৰূপ গোটেৱা, এই কাৰ্য বেগাই কৰা।” কিন্তু লেবীয়াসকলে তাক বেগাই নকৰিলে।

6 পাছে ৰজাই পৰধান পুৰোহিত যিহোয়াদাক মতাই আনি ক'লে, “সাক্ষ্য ফলিৰ তন্ত্ৰৰ বাবে ঈশ্বৰৰ দাস মোচিয়ে আৰু ইশ্বায়েলৰ সমাজে নিৰূপণ কৰা কৰ যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা আনিবলৈ তুমি লেবীয়াসকলক কিয় কোৱা নাই?” 7 কিয়নো সেই দৃষ্ট ভিৰোতা অখলিয়াৰ পুতেকহঁতে ঈশ্বৰৰ গৃহ ভাঙিছিল আৰু যিহোৱাৰ গৃহত থকা আটাই পৰিবেংৰ বস্তু লৈ বাল দেৱতাৰ কাৰণে খৰচ কৰিছিল।

8 গতিকে ৰজাই আজ্ঞা কৰাত, তেওঁলোকে এটা চন্দ্ৰক সাজি তাক যিহোৱাৰ গৃহৰ দুৱাৰমুখৰ বাহিৰ ফালে ৰাখিলে। 9 আৰু ঈশ্বৰৰ দাস মোচিয়ে মৰুপ্ৰান্তত ইশ্বায়েলৰ ওপৰত যি বাধ্যতামূলক কৰ স্থিৰ কৰিছিল, তাক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনিবলৈ, যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ সকলো ফালে ঘোষণা কৰা হ'ল। 10 তাতে আটাই অধ্যক্ষসকলে আৰু সকলো পৰজাই আনন্দেৰে তাক আনি, কাৰ্য শেষ নোহোৱালৈকে চন্দ্ৰকট দি থাকিল।

11 আৰু লেবীয়াসকলৰ হতুৱাই চন্দ্ৰকটো ৰজাৰ নিযুক্ত লোকসকলৰ ওচৰলৈ নিয়া সময়ত যেতিয়াই তাৰ ভিতৰত অনেক ৰূপ দেখে, ৰাজলিখকে আৰু পৰধান পুৰোহিতৰ নিযুক্ত এজন লোকে আহি চন্দ্ৰকটো অজৰাই তাক খালি কৰি, পুনৰাই দাঙি নি তাৰ নিজ ঠাইত ৰাখেগৈ; দিনে দিনে এইদৰে কৰি তেওঁলোকে অনেক ৰূপ গোটে। 12 পাছত ৰজা আৰু যিহোয়াদাই যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যা কৰা লোকসকলক সেই ৰূপ দিলে। তেওঁলোক যিহোৱাৰ গৃহ আগৰ দৰে কৰি ৰাখিবৰ বাবে ভাড়া কৰি অনা ৰাজমিস্ত্ৰী আৰু কাঠমিস্ত্ৰী আৰু যিহোৱাৰ গৃহ মেৰামত কৰিবৰ বাবে লোহাৰ আৰু পিতলৰ কাম কৰোঁতাসকল আছিল।

13 তাতে কাম কৰোঁতা সকলে কাম কৰাত, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই সম্পূৰ্ণকৈ কাৰ্য সমাধা কৰা হ'ল; এইদৰে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৃহ আচল নক্সাত মজবুত কৰি পৰিতষ্ঠা কৰিলে। 14 কাম কৰি এটোৱাৰ পাছত, তেওঁলোকে বাকী থকা ৰূপখিনি ৰজা আৰু যিহোয়াদাৰ আগলৈ আনিলে। তাৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবে নানা পাংৰ, অৰ্থাৎ পৰিচৰ্যা কৰা পাংৰ আৰু হোম

কৰা পাংৰ আৰু পিয়লা আদি সোণৰ আৰু ৰূপৰ পাংৰ সজা কাৰ্যত ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। আৰু যিহোয়াদাৰ দিনৰ সকলো সময়তে যিহোৱাৰ গৃহত সদায় হোম-বলি দিয়া হৈছিল।

15 পাছে যিহোয়াদাই বৃদ্ধ হৈ সম্পূৰ্ণ আয়ুস পাই মৰিল; মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁৰ এশবিংশ বছৰ বয়স আছিল।¹⁶ তেওঁলোকে তেওঁক দায়ূদৰ নগৰত ৰজাসকলৰ লগত মৈদাম দিলে; কিয়নো তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ মাজত আৰু ঈশ্বৰৰ সম্পৰ্কে ও ঈশ্বৰৰ গৃহৰ সম্পৰ্কে মঙ্গলজনক কাৰ্য কৰিছিল।

17 যিহোয়াদাৰ মৃত্যুৰ পাছত, যিহূদাৰ অধ্যক্ষসকলে আহি ৰজাক পৰিণিপাত কৰিলে। তেতিয়া ৰজাই তেওঁলোকৰ কথা শুনিলে।¹⁸ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ ত্যাগ কৰি, আচৰা মুৰ্ত্তিবোৰক আৰু নানা পৰ্ৱতিমাবোৰক পূজা কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকৰ সেই দোষৰ কাৰণে যিহূদালৈ আৰু যিৰূচালেমলৈ ঈশ্বৰৰ স্বেৰাধ আহিল।¹⁹ তথাপি যিহোৱালৈ তেওঁলোকক ওউটাই আনিবৰ বাবে তেওঁ ভাববাদীসকলক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ অহিতে সাক্ষ্য দিলে, কিন্তু তেওঁলোকে তাক শুনিবলৈ অমন্ত্ৰি হ'ল।

20 পাছে যিহোয়াদা পুৰোহিতৰ পুংৰ জখৰিয়াৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ আত্মা স্থিতি হ'ল; তেওঁ লোকসকলতকৈ ওখ ঠাই এটাত থিয় হৈ তেওঁলোকক ক'লে, “ঈশ্বৰে এই কথা কৈছে: ‘তোমালোকে কিয় যিহোৱাৰ আজ্ঞা উলঙ্ঘন কৰিছাৰ্হক? এইদৰে তোমালোকে কৃতকাৰ্য্য নহ'বা? যিহেতু তোমালোকে যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলা, এই হেতুকে তেওঁ তোমালোককো ত্যাগ কৰিলে।’”²¹ কিন্তু লোকসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চৰ্কাৰ কৰিলে; ৰজাৰ আজ্ঞাৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতালতে তেওঁক শিল দলিয়াই বধ কৰিলে।²² তেওঁৰ পিতৃ যিহোয়াদাই যে ৰজালৈ দয়া কৰিছিল, তাক যোৱাচ ৰজাই সোঁৱৰণ নকৰি যিহোৱাদাৰ পুংৰক এইদৰে বধ কৰালে। জখৰিয়াই তেওঁৰ মৃত্যুৰ সময়ত কৈছিল, “যিহোৱাই দৃষ্টি কৰি ইয়াৰ পৰ্ৱতিশোধ লওঁক।”

23 প্ৰায় এবছৰৰ মূৰত অৱামৰ সৈন্য-সামন্ত যোৱাচৰ বিৰুদ্ধে উঠিল। তেওঁলোকে যিহূদা আৰু যিৰূচালেমলৈ আহি লোকসকলৰ মাজৰ সকলো অধ্যক্ষক বিনষ্ট কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ আটাই লুটদৰব্য দশ্মেচকৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে।²⁴ কিয়নো যদিও অৱামীয়াসকলৰ অলপ লোক থকা সৈন্য সামন্ত আহিল, তথাপি যিহোৱাই তেওঁলোকৰ হাতত, অতিশয় অধিক লোক থকা সৈন্যসামন্তক শোধাই দিলে, কাৰণ যিহূদাৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলে। এইদৰে অৱামীয়াসকলে যোৱাচৰ ওপৰত বিচাৰ আনিলে।

25 অৱামীয়াসকল গুচি যোৱাৰ পাছত যোৱাচ গুৰুত্বৰভাৱে আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল। তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰে যিহোয়াদাক পুৰোহিতৰ পুংৰসকলৰ ৰক্তপাতৰ কাৰণে চৰ্কাৰ কৰি, তেওঁৰ শয্যাতে তেওঁক বধ কৰিলে, তাতে তেওঁ মৰিল; পাছত তেওঁক দায়ূদৰ নগৰত মৈদাম দিয়া হ'ল, কিন্তু ৰজাসকলৰ মৈদামৰ ঠাইত মৈদাম দিয়া নহ'ল।²⁶ অস্মোনীয়ানী চিমিয়তৰ পুতেক যাবদ আৰু মোৱাবীয়ানী চিষ্ৰীতৰ পুতেক যিহোজাবদ, এই দুজনেই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চৰ্কাৰ কৰিছিল।

27 তেওঁৰ পুংৰসকলৰ কথা, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কোৱা গুৰুতৰ ডাৰবাক্য আৰু ঈশ্বৰৰ গৃহ পুনৰায় স্থাপন কৰা কথা ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকৰ টীকাশাস্ৰংৰখনত লিখা আছে। পাছত তেওঁৰ পুংৰ অমচিয়া তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

25 অধ্যায়

অমচিয়াৰ ৰাজত্ব। তেওঁৰ দেৱপূজা আৰু যুদ্ধ।

1 অমচিয়াই পঁচিশ বছৰ বয়সত ৰাজপদলৈ যিৰূচালেমত উন্নতিৰশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে। তেওঁৰ মাতৃ যিৰূচালেম-নিবাসিনী যিহোৱাদন আছিল।² যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তেওঁ তাকে কৰিছিল, কিন্তু সিদ্ধ মনেৰে কৰা নাছিল।

3 তেওঁ ৰজা হিচাপে নিজৰ অধিকাৰ প্ৰায় ভালদৰে স্থাপিত কৰাৰ পাছত, তেওঁৰ পিতৃ ৰজাক বধ কৰা নিজৰ দাসবোৰক তেওঁ বধ কৰিছিল।⁴ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক বধ কৰা নাছিল। মোচিৰ ব্যৱস্থা-পুস্তকখনত লিখা যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁ কাৰ্য কৰিছিল; ব্যৱস্থা-পুস্তকত লিখা আছিল, “পুংৰসকলৰ কাৰণে পিতৃসকল আৰু পিতৃসকলৰ কাৰণে পুংৰসকল নমৰিব। পৰ্ৱতিজনে নিজ নিজ পাপৰ কাৰণে মৰিব।”

5 তদুপৰি অমচিয়াই যিহূদাক এক গোট কৰিছিল আৰু গোটেই যিহূদা আৰু বিন্যামীনৰ পিতৃবংশ অনুসাৰে সহস্ৰৰপতি আৰু শতপতিসকলৰ অধীনত লোকসকলক শৃংখলাকৈ ৰাখিছিল। বিশ বছৰতকৈ অধিক বয়সীয়া লোকসকলক হিচাব কৰিলে, আৰু যাঠী-চাল ধৰি যুদ্ধলৈ যাব পৰা তিনি লাখ মনোনীত লোকক বিচাৰি পাইছিল।⁶ তেওঁ এশ কিল্লৰ^{*} ৰূপ বেচ হিচাবে দি ইস্ৰায়েলৰ পৰা এক লাখ পৰাষ্ৰমী বীৰ পুৰুষ আনিছিল।

7 কিন্তু ঈশ্বৰৰ এজন লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হে মহাৰাজ, ইস্ৰায়েলৰ সৈন্য আপোনাৰ লগত যাবলৈ নিদিব, কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ লগত নাইবা ইস্ৰাইলিমৰ কোনো সন্তানৰ লগত যিহোৱা নাথাকে।⁸ কিন্তু আপুনি যদি তেনে কৰ্ম কৰি সাহসী আৰু শক্তিশালী হৈও যুদ্ধলৈ যায়, তথাপি ঈশ্বৰে হ'লে আপোনাক শক্ৰবোৰৰ হাতত পেলাই দিব; কিয়নো সহায় কৰিবলৈ আৰু তলতীয়া কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ শক্তি আছে।”

9 তেতিয়া অমচিয়াই ঈশ্বৰৰ সেই লোকজনক ক'লে, “কিন্তু সেই ইস্ৰায়েলীয়া সৈন্যদলক মই যি এশ কিল্লৰ ৰূপ দিলোঁ তাৰ বাবে আমি কি কৰিম?” ঈশ্বৰৰ লোকজনে ক'লে, “যিহোৱাই আপোনাক তাতকৈয়ো অধিক দিব পাৰে।”¹⁰ তেতিয়া অমচিয়াই ইস্ৰাইলিমৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা সেই সৈন্যদলক নিজ নিজ ঘৰলৈ যাবৰ বাবে পৃথক কৰি দিছিল। তেতিয়া যিহূদাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকৰ স্বেৰাধ জুলি উঠিল আৰু তেওঁলোকে অতি ঋদ্ধ হৈ নিজ নিজ ঠাইলৈ ঘূৰি গৈছিল।

* 25 অধ্যায়:6 এশ কিল্লৰ সেই সময়ৰ মুদৰা

11 তাৰ পাছত অমচিয়াৰ সাহসিয়াল হ'ল, আৰু তেওঁৰ নেতৃত্বত তেওঁৰ লোকসকলক লৱণ উপত্যকালৈ উলিয়াই লৈ গ'ল; তাতে তেওঁ চেয়ীৰৰ সন্তান সকলৰ দহ হাজাৰ লোকক পৰাস্ত কৰিছিল। 12 যিহূদাৰ সৈন্যদলটোৱে তেওঁলোকৰ আন দহ হাজাৰ লোকক জীয়াই জীয়াই ধৰি বন্দী কৰি আনিছিল। তেওঁলোকে বন্দীসকলক পৰ্বতৰ টিঙলৈ তুলি নি সেই ঠাইৰ পৰা তললৈ পেলাই দিছিল, যাতে তেওঁলোকৰ আটাইবোৰক গুড়ি হৈ যায়।

13 কিন্তু অমচিয়াই তেওঁৰ লগত যুদ্ধ-যাংৰা কৰিবলৈ নিদি ওভোটাই পঠিওৱা সৈন্যদলৰ লোকসকলে চমৰিয়াৰ পৰা বো-হোৰোণলৈকে যিহূদাৰ নগৰবোৰ আক্ৰমণ কৰিলে। তেওঁলোকে তিনি হাজাৰ লোকক বধ কৰিলে আৰু বহুত বস্তু লুট কৰি নিলে।

14 ইদামীয়াসকলক বধ কৰি ঘূৰি অহাৰ পাছত, অমচিয়াই চেয়ীৰৰ সন্তান সকলৰ দেৱতাবোৰ লগত আনি নিজৰ দেৱতা বুলি সেইবোৰ স্থাপন কৰিলে। তেওঁ সেইবোৰৰ আগত পৰিণিপাত কৰিবলৈ ও সেইবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাবলৈ ধৰিলে। 15 তেতিয়া অমচিয়ালৈ যিহোৱাৰ স্বেৰাধ পৰজুলিত হ'ল। যিহোৱাই তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন ডাববাদী পঠিয়ালে, তেওঁ ৰজাক ক'লে, “যি জাতিৰ দেৱতাবোৰে নিজ পৰজাসকলক তোমাৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ নোৱাৰিলে, সেইবোৰক তুমি কিয় বিচাৰ কৰিছা?”

16 ডাববাদীজনে ৰজাক সেই কথা কৈ থকাত, ৰজাই তেওঁক ক'লে, “আমি জানো তোমাক ৰাজ মন্বৰী পাতিলোঁ? মনে মনে থাকা; তোমাৰ কিয় মৰিবলৈ মন?” তেতিয়া সেই ডাববাদীয়ে ক্ষত্ৰ হৈ ক'লে, “মই জানো যে ঈশ্বৰে তোমাক বিনষ্ট কৰিবলৈ থিৰ কৰিছে, সেই বাবে তুমি এই কাম কৰিলা আৰু মোৰ পৰামৰ্শ নুশুনিলা।”

17 তেতিয়া সেই সময়ত যিহূদাৰ অমচিয়া ৰজাই পৰামৰ্শ-দিওঁতাবোৰৰ পৰা পৰামৰ্শ লৈ, য়েহূৰ নাতি যিহোৱাহাজৰ পুংৰ যোৱাচ নামেৰে ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ দূত পঠিয়াই ক'লে, “আহাঁ, আমি ইজনে সিজনে মুখা-মুখি হৈ যুদ্ধ কৰোঁহক।”

18 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ ৰজা যোৱাচে যিহূদাৰ ৰজা অমচিয়াৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়ালে, আৰু ক'লে, “লিবানোনত থকা কাইটৰ গছ এজোপাই লিবানোনত থকা এৰচ গছজোপালৈ কৈ পঠিয়াইছ, বোলে, ‘তোমাৰ জীয়েকক পল্লীৰূপে মোৰ পুংৰক দিয়া;’ কিন্তু লিবানোনত থকা এটা বনৰীয়া জন্তুৱে সেই ফালে ফুৰি, সেই কাইটৰ গছজোপাক মোহাৰি পেলালে। 19 তুমি কৈছিলি, ‘চোৱা, মই ইদামক পৰাজয় কৰিলোঁ,’ আৰু তাতে তোমাৰ হৃদয়ে দৰ্প কৰিবলৈ তোমাৰ সফলতাত গৰ্বী হৈছে; তুমি এতিয়া নিজ ঘৰতে থাকা; কিয় নিজ অমঙ্গলৰ অৰ্থে যুদ্ধ কৰি তুমি আৰু তোমাৰে সৈতে যিহূদাক পতিত কৰিবলৈ বিচাৰিছা?”

20 কিন্তু অমচিয়াই এই কথা নুশুনিলে কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা এই ঘটনা হ'ল। কিয়নো লোকসকলে ইদামীয়া দেৱতাবোৰক বিচাৰ কৰিছিল, সেই বাবে তেওঁলোকক নিজ শংৰুৰ হাতত তেওঁ শোধাই দিলে। 21 পাছত ইশ্বায়েলৰ ৰজা যোৱাচে যুদ্ধ যাংৰা কৰিলে; তাতে তেওঁ আৰু যিহূদাৰ ৰজা অমচিয়াই যিহূদাৰ অধীনত থকা বোঁচেমচত ইজনে সিজনে মুখা-মুখি হ'ল। 22 তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ আগত যিহূদা বেয়াকৈ পৰাজিত হ'ল আৰু পৰ্বতিজন লোকে নিজ নিজ তালু পলাই যাবলগীয়া হ'ল।

23 পাছত ইশ্বায়েলৰ ৰজা যোৱাচে যিহোৱাহাজৰ নাতি যোৱাচৰ পুংৰ যিহূদাৰ ৰজা অমচিয়াক বোঁচেমচত ধৰি বন্দী কৰিলে। পাছত তেওঁক যিৰূচালেমলৈ লৈ আহিল আৰু তেতিয়া ইশ্বৰিয়মৰ দুৱাৰৰ পৰা চুকৰ দুৱাৰলৈকে যিৰূচালেমৰ গড়ৰ চাৰিশ হাত ডাঙি পেলালে। 24 তেওঁ ঈশ্বৰৰ গৃহত ওবেদ-ইদামৰ অধীনত ৰাখি থোৱা আটাই সোণ, ৰূপ আৰু সকলো পাংৰ আৰু ৰাজগৃহৰ ভঁৰালত পোৱা বস্তুবোৰ আৰু বন্ধকস্বৰূপে দাসবোৰকো লৈ তেওঁ চমৰিয়ালৈ ঘূৰি গ'ল।

25 যিহোৱাহাজৰ পুংৰ ইশ্বায়েলৰ ৰজা যোৱাচৰ মৃত্যুৰ পাছত, যোৱাচৰ পুংৰ যিহূদাৰ ৰজা অমচিয়া পোন্ধৰ বছৰ জীয়াই আছিল। 26 অমচিয়াৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়বোৰ পৰ্বথমৰ পৰা শেষলৈকে যিহূদাৰ আৰু ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা নাই জানো?

27 অমচিয়াই যিহোৱাৰ পথ ত্যাগ কৰাৰ পাছত লোকসকলে যিৰূচালেমত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰিছিল। সেয়ে তেওঁ লাখীচলৈ পলাই গৈছিল, কিন্তু লোকসকলে লাখীচলৈকে তেওঁৰ পাছত মানুহ পঠিয়ালে আৰু তেওঁক সেই ঠাইত বধ কৰালে। 28 তেওঁলোকে তেওঁক যোঁৱাত তুলি আনিলে, আৰু যিহূদাৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত তেওঁক মৈদাম দিলে।

26 অধ্যায়

উজ্জিয়াৰ ৰাজত্ব। তেওঁৰ উন্নতি। তেওঁৰ কু-আচৰণ আৰু তাৰ পৰতিফল।

1 পাছত যিহূদাৰ সকলো লোকে ষোল্ল বছৰ বয়সীয়া উজ্জিয়াক, তেওঁৰ পিতৃ অমচিয়াৰ পদত ৰজা পাতিছিল। 2 তেৱেঁই এলত নগৰ পুনৰ সাজিছিল আৰু পুনৰায় তাক যিহূদাৰ অধীনত ৰাখিছিল। তাৰ পাছত ৰজাই তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ সৈতে নিদিৱত হ'ল। 3 উজ্জিয়াই ষোল্ল বছৰ বয়সত তেওঁৰ ৰাজত্ব আৰম্ভ কৰিছিল। তেওঁ যিৰূচালেমত বাৱন বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাতৃ যিখলিয়া, যিৰূচালেম নিবাসিনী আছিল।

4 তেওঁ নিজ পিতৃ অমচিয়াৰ সকলো কাৰ্য অনুসৰণ কৰিছিল আৰু যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায় সেয়ে কৰিছিল। 5 তেওঁ জখৰিয়াৰ জীৱন কালত ঈশ্বৰক বিচাৰিবলৈ স্থিৰ কৰিছিল; তেওঁ ঈশ্বৰক মানি চলাৰ কাৰণে জখৰিয়াই তেওঁক উপদেশ দিছিল। তেওঁ যিমান কাল ঈশ্বৰক বিচাৰিলে, সিমান কাল ঈশ্বৰে তেওঁক সফল হ'বলৈ দিছিল।

6 পাছত উজ্জিয়াই যাংৰাত ওলাই গৈ পলেষ্ঠীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। তেওঁ গাত, যবনি আৰু অচদোদৰ গড়বোৰ ডাঙি পেলাইছিল আৰু অচদোদৰ অঞ্চলৰ লগতে ফিলিষ্ঠীয়াসকলৰ মাজত কেইবাখনো নগৰ সাজিছিল। 7 ঈশ্বৰে পলেষ্ঠীয়াসকল, গৰু-বালত থকা আৰবীয়াসকল আৰু মায়োনীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁক সহায় কৰিছিল। 8 তেতিয়া

অস্মোনীয়াসকলে উজ্জিয়াক উপহাৰ দিছিল; আৰু তেওঁৰ যশস্যা মিচৰৰ পৰবেশ কৰা ঠাইলৈকে বিয়পি পৰিছিল, কিয়নো তেওঁ নিজকে অতিশয় বলৱান কৰি তুলিছিল।

9 উজ্জিয়াই যিৰূচালেমৰ চুকৰ দুৱাৰ, উপত্যাকাৰ দুৱাৰ আৰু গড়ৰ চুকত থকা দুৰ্গ বোৰ সাজিছিল, আৰু সেইবোৰ সুৰক্ষিত কৰিছিল। 10 তেওঁ মৰুপ্ৰান্তত পহৰা দিয়াৰ কাৰণে স্তম্ভবোৰ সাজিছিল আৰু অনেক নাদ খান্দিছিল; কাৰণ তেওঁৰ নিম্ন ভূমিত ও সমথলতো অনেক পশুৰ জাক আছিল। পৰ্বতত আৰু পথাৰবোৰত তেওঁৰ খেতিয়কসকল আৰু দৰাক্ষাখেতি কৰোঁতাঁসকল আছিল, কাৰণ তেওঁ কৃষি কৰম ভাল পাইছিল।

11 উজ্জিয়াৰ যুদ্ধ কৰোঁতা সৈন্যসামন্তও আছিল। তেওঁলোকে ৰজাৰ সেনাপতি হননিয়াৰ অধীনত আছিল। যিযীয়েল লিখক আৰু মাচেয়া শাসনকৰ্ত্তাৰ হতুৱাই লিখা সংখ্যা অনুসাৰে তেওঁলোকে দল বান্ধি যুদ্ধ যাংৰা কৰিছিল। 12 পিতৃ-বংশৰ প্ৰধান পৰাক্ৰমী বীৰসকলৰ সংখ্যা সৰ্বমুঠ দুই হাজাৰ ছশ লোক আছিল। 13 তেওঁলোকৰ অধীনত শংৰুৰ বিৰুদ্ধে ৰজাৰ সহায় কৰিবৰ অৰ্থে, পৰাক্ৰমেৰে যুদ্ধ কৰোঁতা তিনি লাখ সাত হাজাৰ পাঁচশ লোক আছিল।

14 উজ্জিয়াই সেই আটাই সৈন্যসামন্তৰ কাৰণে ঢাল, যাতী, শিৰোৰক্ষক টুপি, কৰচ, ধনু আৰু ফিঙ্গাৰ শিল যুগুত কৰি ৰাখিছিল। 15 তেওঁ নিপুণ লোকসকলৰ বৃদ্ধিৰে সজা যন্ত্ৰৰ যিৰূচালেমত যুগুত কৰাই, সেইবোৰেৰে কাঁড় আৰু ডাঙৰ শিলবোৰ মাৰি পঠিয়াবৰ বাবে দুৰ্গবোৰৰ ওপৰত আৰু চিদৰ থকা স্তম্ভবোৰত সেই যন্ত্ৰবোৰ ৰাখিছিল। পাছত তেওঁ বৰকৈ সহায় পাই অতি শক্তিমান হৈ উঠিছিল। এইদৰে তেওঁৰ যশস্যা দূৰ দেশলৈকে বিয়পি গৈছিল।

16 কিন্তু শক্তিমান হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ মন এনেকৈ গৰ্বিত হ'ল যে, তেওঁ দুষ্কৰ্ম কৰিবলৈ ধৰিলে; তেওঁ নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে সত্যলঙ্ঘন কৰিলে। তেওঁ ধূপবেদীৰ ওপৰত ধূপ জ্বলাবলৈ যিহোৱাৰ মন্দিৰত সোমাল। 17 তাতে অজৰিয়া পুৰোহিত আৰু তেওঁৰ লগত যিহোৱাৰ আশীজন সাহসিয়াল পুৰুষ পুৰোহিত তেওঁৰ পাছত সোমাল। 18 তেওঁলোকে উজ্জিয়া ৰজাৰ সন্মুখত থিয় হৈ তেওঁক ক'লে, “হে উজ্জিয়া, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাবলৈ আপোনাৰ অধিকাৰ নাই; কিন্তু ধূপ জ্বলাবৰ বাবে পৰিৎৰীকৃত হোৱা হৰোণৰ সন্তান যি পুৰোহিতসকল, তেওঁলোকৰহে অধিকাৰ আছে। আপুনি পৰিৎৰ স্থানৰ পৰা বাহিৰ হওঁক, কিয়নো আপুনি সত্যলঙ্ঘন কৰিলে। ইয়াতে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰা আপুনি সন্মান নাপায়।”

19 তাতে উজ্জিয়াৰ বৰ খং উঠিল। সেই সময়ত ধূপ জ্বলাবৰ বাবে তেওঁৰ হাতত এটা ধূপাধাৰ আছিল। পুৰোহিতসকললৈ তেওঁৰ খং উঠাৰ সময়ত, মন্দিৰত পুৰোহিতসকলৰ সন্মুখত ধূপবেদীৰ ওচৰত তেওঁৰ কপালত কুষ্ঠ ৰোগ ওলাই পৰিল। 20 তেতিয়া অজৰিয়া, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু আন পুৰোহিতসকলে তেওঁলৈ চালে আৰু তেওঁৰ কপালত কুষ্ঠ ৰোগ হোৱা দেখিলে। তেতিয়া তেওঁক সেই ঠাইৰ পৰা বেগাই খেদি দিলে; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাবৰ বাবে খৰখেদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল।

21 তেতিয়াৰে পৰা ৰজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলৈকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিল। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁক যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ পৰা বিচ্ছেদ কৰা হৈছিল; তাতে তেওঁৰ পুংৰ যোথমে ৰাজগৃহৰ অধ্যক্ষ হৈ দেশৰ লোকসকলক শাসন কৰিবলৈ ধৰিলে।

22 উজ্জিয়াৰ বিশেষ বিষয়বোৰ প্ৰথমৰ পৰা শেষলৈকে সকলো কথা আমোচৰ পুংৰ যিচয়া ভাববাদীয়ে লিখা পুস্তকত আছে। 23 পাছত উজ্জিয়া তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ সৈতে নিদিৰত হ'ল; তেওঁলোকে তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত, ৰজাসকলৰ মৈদামনীত তেওঁক মৈদাম দিলে। কাৰণ তেওঁলোকে কৈছিল, “তেওঁ কুষ্ঠৰোগী।” তাৰ পাছত তেওঁৰ পুংৰ যোথমে তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

27 অধ্যায়

যোথম আৰু আহজৰ ৰাজত্ব। শংৰুৱে কৰা উপদৰৰ।

1 যোথমে ৰজা হৈ শাসন ভাৰ লওঁতে তেওঁৰ বয়স পাঁচশ বছৰ আছিল; তেওঁ যিৰূচালেমত সোম বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁৰ মাক চাদোকৰ জীয়েক যিৰূচা আছিল। 2 তেওঁ নিজ পিতৃ উজ্জিয়াৰ সকলো কাৰ্যৰ দৰেই, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তাকে কৰিলে। আনকি তেওঁ যিহোৱাৰ মন্দিৰত ধূপ জ্বলাবলৈ সোমোৱা নাছিল। কিন্তু লোকসকলে কু-আচৰণ কৰিয়েই থাকিল।

3 তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ ওপৰৰ দুৱাৰ পুনৰায় নিৰ্ৰ্গ্ৰাণ কৰিলে আৰু ওফেলৰ গড়ৰ অনেক ঠাই পুনৰায় নিৰ্ৰ্গ্ৰাণ কৰিলে। 4 আনকি যিহূদাৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলত নগৰবোৰ সাজিলে আৰু নানা কাঠনিত দুৰ্গ আৰু ওখ ঘৰবোৰ সাজিলে।

5 তেওঁ অস্মোনৰ সন্তান সকলৰ ৰজাৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলে। তাতে অস্মোনৰ সন্তান সকলে সেই একে বছৰত তেওঁক এশ কিল্লৰ ৰূপ, দহ হাজাৰ কোৰ য়েই আৰু দহ হাজাৰ কোৰ য়ৰ ধান দিলে। দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় বছৰতো অস্মোনৰ সন্তান সকলে তেওঁক একেদৰেই দিলে।

6 এইদৰে যোথম শক্তিশালী হ'ল, কিয়নো তেওঁ নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে নিজ পথত দৃঢ়তাৰে চলিছিল। 7 যোথমৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো যুদ্ধ আৰু সকলো স্বভাৱ চৰিত্ৰৰ কথা ইশ্বৰয়েল আৰু যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা আছে। 8 তেওঁ শাসন ভাৰ লওঁতে তেওঁৰ বয়স আছিল পাঁচশ বছৰ; ৰজা হৈ তেওঁ যিৰূচালেমত সোম বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে। 9 যোথম তেওঁৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিদিৰত হোৱাৰ পাছত, লোকসকলে তেওঁক দায়ূদৰ নগৰত মৈদাম দিলে। পাছত তেওঁৰ পুংৰ আহজ, তেওঁৰ পদত ৰজা হৈছিল।

28 অধ্যায়

1 আহজে ৰজা হৈ শাসন ডাৰ লওঁতে তেওঁৰ বয়স আছিল, বিশ বছৰ; তেওঁ যিৰুচালেমত যোম্ব বছৰ ৰাজস্ব কৰিছিল। তেওঁৰ ওপৰ পিতৃ দায়ুদৰ দৰে, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, সেয়া তেওঁ নকৰিলে। 2 তাৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ পথত চলিছিল; আনকি তেওঁ বাল দেৱতাৰ পৰতিমাৰো কেচা লো সাঁচত ঢালি সাজিছিল।

3 তাৰ ওপৰি যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগৰ পৰা দূৰ কৰা জাতি সমূহৰ যিগলগা ৰীতিৰ দৰে, তেওঁ হিলামৰ উপত্যকাত ধূপ জ্বলাইছিল আৰু তেওঁৰ নিজৰ সন্তান সকলক জুইত দহু কৰিছিল। 4 তেওঁ পবিত্ৰৰ ঠাইবোৰত, পৰ্বতৰ ওপৰত আৰু প্ৰত্যেক কেঁচাপতীয়া গছৰ তলত বলিদান কৰিছিল আৰু ধূপ জ্বলাইছিল।

5 এই হেতুকে তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁক অৰামৰ ৰজাৰ হাতত শোধাই দিছিল। তাতে অৰামীয়াসকলে তেওঁক পৰাজয় কৰিলে আৰু তেওঁৰ অনেক লোকক বন্দী কৰি দম্বেচকলৈ লৈ গ'ল। আহজক ইশ্বায়েলৰ ৰজাৰ হাততো সমৰ্পণ কৰা হ'ল, যিজনে মহা-সংখ্যেৰে তেওঁক পৰাজয় কৰিলে। 6 কিয়নো আহজৰ লোকসকল তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলে, সেই বাবে ৰমলিয়াৰ পুংৰ পেকহে যিহুদাৰ এক লাখ বিশ হাজাৰ লোকক একে দিনাই বধ কৰিলে; তেওঁলোক সকলোৰেই বীৰপুৰুষ আছিল।

7 জিখ্বী নামেৰে এজন শক্তিশালী ইফ্ৰিমীয়া বীৰে ৰাজকোঁৱৰ মাচেয়াক, ঘৰগিৰী অজ্বীকামক আৰু ৰজাৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী ইহুনাৰক বধ কৰিলে। 8 তাতে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে, তেওঁলোকৰ দুই লাখ লোকক তেওঁলোকৰ পত্নী আৰু তেওঁলোকৰ ল'ৰা ছোৱালীসকল বন্দী কৰি লৈ গ'ল। তেওঁলোকে অনেক বস্তু লুট কৰিলে, আৰু সেই লুটদৰব্যবোৰ চমৰিয়ালৈ লৈ গ'ল।

9 কিন্তু ওদেদ নামেৰে যিহোৱাৰ এজন ভাববাদী সেই ঠাইত আছিল। তেওঁ চমৰিয়ালৈ অহা সেই সৈন্যসামন্তৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বাহিৰ ওলাই গ'ল। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “কিয়নো তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা যিহুদালৈ ঈৰুদু হ'ল, সেই কাৰণে তেওঁলোকক তোমালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে; তাতে তোমালোকে আকাশ চুকি পোৱা কেৰাধেৰে তেওঁলোকক বধ কৰিলে। 10 এতিয়া যিহুদাৰ আৰু যিৰুচালেমৰ লোকসকলক তোমালোকৰ বন্দী আৰু বেটা কৰি, বশত ৰাখিবলৈ মন কৰিছাওঁক। কিন্তু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ নিজৰো জনো পাপবোৰ নাই? 11 এই হেতুকে এতিয়া মোৰ কথা শুনা: তোমালোকৰ ডাইসকলৰ মাজৰ পৰা বন্দী কৰি অনা লোকসকলক ঘূৰাই পঠিওৱা; কিয়নো যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড কেৰাধ তোমালোকৰ ওপৰতো আছে।”

12 তেতিয়া ইফ্ৰয়িমৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ নিৰ্দিষ্ট কিছুমান অধ্যক্ষ - যিহোহানৰ পুংৰ অজৰিয়া, মচিল্লেমোটৰ পুংৰ বেৰেথিয়া, চম্ভমৰ পুংৰ যিথিক্ৰিয়া আৰু সদলয়ৰ পুংৰ অমাচাই যুদ্ধ যাংৱাৰ পৰা ঘূৰি অহা লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে উঠিল; 13 তেওঁলোকে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে বন্দী কৰি অনা লোকসকলক এই ঠাইলৈ নানিবা, কিয়নো আমাৰ পাপ আৰু দোষবোৰ ব্যাৰ অৰ্থে তোমালোকে যিহোৱাৰ গুৰিত আমাক পুনৰ দোষী কৰিবলৈ মন কৰিছাওঁক; কাৰণ আমাৰ দোষ অধিক আৰু ইশ্বায়েলৰ ওপৰত প্ৰচণ্ড কেৰাধ আছে।”

14 তেতিয়া অস্ফ ৰধাৰী লোকসকলে বন্দী কৰি অনা সেই লোকসকলক আৰু লুটদৰব্যবোৰ অধ্যক্ষসকলৰ আৰু সকলো সমাজৰ আগত এৰি থৈ গ'ল। 15 পাছত অধ্যক্ষসকলৰ দৰাৰাই যিসকলক নাম ধৰি নিযুক্ত কৰা হৈছিল, সেই লোকসকল উঠি আহিল। তেওঁলোকে বন্দী কৰি অনা লোকসকলক লৈ আহিল আৰু সেই লুটদৰব্যৰ বস্তুবোৰ ল'লে, পাছত উদঙে থকা লোকসকলক তেওঁলোকে কাপোৰ পিন্ধালে। তেওঁলোকৰ গাত কাপোৰ আৰু ভৰিত পাদুকা দিলে। তেওঁলোকক ভোজন পান কৰালে। তেওঁলোকৰ আঘাত পোৱা ঘা-বোৰত তেল লগালে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ অতিশয় দুৰ্বল লোকসকলক গাধবোৰৰ ওপৰত তুলি দিলে। পাছত সেই লোকসকলক যিৰীহো নগৰত থকা তেওঁলোকৰ পৰিয়ালবোৰৰ ওচৰলৈ তেওঁলোকে লৈ গ'ল। এই ঠাইক খেজুৰ নগৰ বুলি কোৱা হয়। তাৰ পাছত তেওঁলোক চমৰিয়ালৈ ঘূৰি আহিল।

16 সেই সময়ত ৰজা আহজে সাহায্য অনুৰোধ কৰি অচুৰীয়া ৰজাসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ দূত পঠিয়ালে। 17 কিয়নো ইদামীয়াসকলে পুনৰ আহি যিহুদাক পৰাজয় কৰি অনেক লোকক বন্দী কৰি লৈ গৈছিল। 18 পলেষ্ঠীয়াসকলেও নিম্ন ভূমিৰ আৰু যিহুদাৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ নগৰবোৰ আশ্ৰমণ কৰিছিল। তেওঁলোকে বৈচেমচ, অয়ালোন, গদেৰো, উপনগৰে সৈতে চোকো, উপনগৰে সৈতে তিন্না আৰু উপনগৰে সৈতে গিমজো অধীনত কৰি লৈছিল আৰু সেইবোৰ ঠাইত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল।

19 ইশ্বায়েলৰ ৰজা আহজৰ কাৰণে যিহোৱাই যিহুদাক নত কৰিলে; কিয়নো তেওঁ যিহুদাত কৃআচৰণ আৰু যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অতিশয় অপৰাধ কৰিছিল। 20 পাছত অচুৰৰ তিলগা-পিলনেচৰ ৰজা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক বলৱান নকৰি তেওঁক কষ্টহে দিলে। 21 কিয়নো অচুৰৰ ৰজাক মূল্যৱান বস্তুবোৰ দিবলৈ আহজে যিহোৱাৰ গৃহৰ আৰু ৰাজ গৃহৰ পৰা আৰু অধ্যক্ষসকলৰ পৰা ধন সম্পত্তি লৈছিল। কিন্তু ইয়াৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ একো উপকাৰ নহ'ল।

22 ৰজা আহজে তেওঁৰ দুখৰ কাৰণতো যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অধিক কৰিছিল। 23 কিয়নো তেওঁ নিজকে পৰাজয় কৰা দম্বেচকীয়া দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিছিল। তেওঁ কৈছিল, “অৰামীয়া ৰজাসকলৰ দেৱতাবোৰে অৰামীয়াসকলক সহায় কৰিলে; এই হেতুকে ময়ো তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিম; তেতিয়া তেওঁলোকে মোকো সহায় কৰিব।” কিন্তু সেইবোৰেই তেওঁৰ আৰু গোটেই ইশ্বায়েলৰ সৰ্বনাশৰ কাৰণ হ'ল।

24 পাছত আহজে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পাংৱবোৰ গোটেই লৈছিল আৰু সেই সকলো পাংৰ কাটি ডোখৰ ডোখৰ কৰিছিল। তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰিছিল আৰু যিৰুচালেমৰ প্ৰত্যেক চুকত নিজৰ কাৰণে যজ্ঞ-বেদী সাজিছিল। 25 তেওঁ ইতৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাবৰ কাৰণে যিহুদাৰ প্ৰত্যেক নগৰত পবিত্ৰৰ ঠাইবোৰ সাজি তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক কেৰাধিত হ'বলৈ এইদৰে উত্তেজিত কৰিছিল। 26 এতিয়া তেওঁ কৰা সকলো কৰ্ম আৰু তেওঁৰ চৰিৎৰ বৃত্তান্ত

প্ৰথমৰে পৰা শেষলৈকে সকলো কথা যিহুদাৰ আৰু ইস্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা আছে।²⁷ আহজ তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিৰত হোৱাৰ পাছত লোকসকলে তেওঁক ইস্ৰায়েলৰ ৰজাসকলৰ মৈদামনীত মৈদাম নিদিলে, কিন্তু যিৰূচালেম নগৰৰ মাজত মৈদাম দিলে। তাৰ পাছত তেওঁৰ পুংৰ হিষ্টিয়া তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

29 অধ্যায়

হিষ্টিয়াৰ ৰাজস্ব। মন্দিৰ গুচি আৰু পবিংৰ কথা।

1 হিষ্টিয়াই ৰজা হৈ শাসন ডাৰ লওঁতে তেওঁৰ বয়স পঁচিশ বছৰ আছিল; তেওঁ যিৰূচালেমত উনবিংশ বছৰ ৰাজস্ব কৰিলে। তেওঁৰ মাতৃ অবিয়া, জখৰিয়াৰ জীয়েক আছিল।² তেওঁ ওপৰ পিতৃ দায়ুদ কৰা কৰ্মৰ দৰে সকলো কৰ্ম কৰিছিল, তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তাকে কৰিছিল।

3 তেওঁৰ ৰাজস্বৰ প্ৰথম বছৰৰ প্ৰথম মাহত তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ দুবাৰবোৰ মেলি সেইবোৰ মেৰামতি কৰিছিল।⁴ তেওঁ পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলক মাতি আনি, পূৰ্বফালে থকা চোতালত তেওঁলোকক এক গোট কৰিছিল।⁵ তেওঁ তেখেতসকলক ক'লে, “হে লেবীয়াসকল, আপোনালোকে মোৰ কথা শুনক! আপোনালোকে এতিয়া নিজক পবিংৰ কৰি নিজৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ পবিংৰ কৰক আৰু পবিংৰ স্থানৰ পৰা অশুচি বস্তুবোৰ উলিয়াই পেলাওঁক।

6 কিয়নো আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে সত্যলঙ্ঘন কৰিলে আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিলে, বিশেষকৈ তেওঁলোকে তেওঁক ত্যাগ কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ নিবাসৰ ঠাইৰ পৰা বিমুখ হৈ তালৈ পিঠি দিলে।⁷ তেওঁলোকে আনকি বাৰাণ্ডাৰ দুবাৰবোৰ বন্ধ কৰিলে আৰু প্ৰবীপবোৰ নুমুৱাই ৰাখিলে; তেওঁলোকে পবিংৰ স্থানৰ মাজত ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ নজ্বলালে আৰু হোম-বলি নিদিলে।

8 এই কাৰণে যিহুদা আৰু যিৰূচালেমৰ ওপৰত যিহোৱাৰ ক্ৰোধ আৰ্হিছ আৰু আপোনালোকে নিজ চকুৰে এতিয়া দেখাৰ দৰে, ৰাসৰ বিষয়, আচৰিত আৰু ঘৃণাৰ বিষয় হ'বলৈ তেওঁ তেওঁলোকক শোধাই দিলে।⁹ এই কাৰণে আমাৰ পিতৃসকল তৰোৱালৰ আঘাতত পতিত হ'ল, আৰু আমাৰ পো, জী আৰু ডাৰ্যাসকলক এই কাৰণেই বন্দী কৰি নিয়া হ'ল।

10 আমাৰ পৰা ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধ যেন আতৰে, তাৰ বাবে তেওঁ সৈতে এটি নিয়ম-চুক্তি স্থাপন কৰিবলৈ এতিয়া মোৰ মনে স্থিৰ কৰিছে।¹¹ হে মোৰ বোপাহঁত, তোমালোকে এতিয়া অৱহেলা নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকে যেন যিহোৱাৰ আগত থিয় হৈ তেওঁৰ পৰিচাৰ্য্য কৰা আৰু তেওঁৰ পৰিচাৰক ও ধূপ জ্বলাওঁতা হোৱা, এই কাৰণে তেওঁ তোমালোককেই মনোনীত কৰিলে।”

12 তেতিয়া সেই লেবীয়াসকল উঠিল: কহাতৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ অমাচয়ৰ পুংৰ মহা আৰু অজৰিয়াৰ পুংৰ যোৱেল, মৰাৰীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ অশ্বীৰ পুংৰ কীচ আৰু যিহল্ললৰ পুংৰ অজৰিয়া; গেৰ্চোনীয়াসকলৰ মাজৰ জিম্মাৰ পুংৰ যোৱাহ আৰু যোৱাহৰ পুংৰ এদন;¹³ ইলিচাফনৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ চিন্ৰী আৰু যুৱেল; আচফৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ জখৰিয়া আৰু মতনিয়া;¹⁴ হেমনৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ যিহীয়েল আৰু চিমিয়ী আৰু যিদুথনৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ চময়িয়া আৰু উজ্জীয়েল।

15 তেওঁলোকে নিজৰ ভাইসকলক গোটাই নিজক পবিংৰ কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে অহা ৰজাৰ আজ্ঞা পালন কৰি যিহোৱাৰ গৃহ গুচি কৰিবলৈ সোমাল।¹⁶ পুৰোহিতসকলে গুচি কৰিবৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিতৰলৈ গ'ল। যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত যি যি অশুচি বস্তু তেওঁলোকে পালে, সেই সকলোকে উলিয়াই আনি যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতালত ৰাখিলে। পাছত লেবীয়াসকলে সেইবোৰ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে আৰু কিংদেৱ জুৰিত পেলাই দিবৰ কাৰণে সেইবোৰ কঢ়িয়াই লৈ গ'ল।¹⁷ এইদৰে তেওঁলোকে প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা সেই গৃহ পবিংৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল আৰু মাহৰ অষ্টম দিনত যিহোৱাৰ গৃহৰ বাৰাণ্ডা পাইছিল। তেওঁলোকে আঠ দিনৰ ভিতৰত যিহোৱাৰ গৃহ পবিংৰ কৰিছিল; আৰু প্ৰথম মাহৰ ষোল্ল দিনৰ দিনা তেওঁলোকে কাম শেষ কৰিছিল।

18 পাছত তেওঁলোকে ৰজা হিষ্টিয়াৰ ওচৰলৈ গৈছিল আৰু কৈছিল, “আমি যিহোৱাৰ গৃহৰ আটাইবোৰ বস্তু, হোম-বেদি আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি আৰু দৰ্শন-পিঠাৰ মেজ আৰু তাৰ সকলো পাংৰ গুচি কৰিলোঁ।¹⁹ তাৰ উপৰিও ৰজা আহজে ৰাজস্ব কৰা কালত সত্যলঙ্ঘন কৰি যি যি পাংৰ পেলাই দিছিল, সেই সকলোকে আমি যুগুত কৰি পবিংৰ কৰিলোঁ। চাওঁক, সেইবোৰ যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত আছে।”

20 তেতিয়া হিষ্টিয়া ৰজাই অতি পুৱাই উঠি নগৰৰ অধ্যক্ষসকলক গোট খুৱালে আৰু তাৰ পাছত তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহলৈ গ'ল।²¹ তেতিয়া তেওঁলোকে ৰাজ্যৰ, ধৰ্মমামৰ আৰু যিহুদাৰ কাৰণে পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে সাতোটা ভতৰা, সাতোটা মতা ভেড়া, সাতোটা ভেড়া পোৱালি আৰু সাতোটা মতা ছাগলী আনিলে। তাতে তেওঁ যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত সেইবোৰ ডা়সৰ্গ কৰিবলৈ হাৰোণৰ সন্তান পুৰোহিতসকলক আজ্ঞা দিলে।

22 এই হেতুকে, তেওঁলোকে ভতৰাবোৰ মাৰিলে আৰু পুৰোহিতসকলে সেইবোৰৰ তেজ লৈ বেদীত ছটিয়ালে; আৰু মতা ভেড়াবোৰ মাৰি সেই তেজবোৰ বেদীত ছটিয়ালে; আৰু ভেড়া পোৱালিবোৰ মাৰি, সেইবোৰৰ তেজ বেদীত ছটিয়ালে।²³ পাছত তেওঁলোকে পাপাৰ্থক বলি স্বৰূপে সেই ছাগলীবোৰ ৰজা আৰু সমাজৰ আগলৈ আনিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে সেইবোৰৰ ওপৰত হাত ৰাখিলে।²⁴ তাতে পুৰোহিতসকলে সেইবোৰ মাৰি গোটেই ইস্ৰায়েলক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবৰ অৰ্থে, বেদীত পাপনাশক নৈবেদ্যস্বৰূপে সেইবোৰৰ তেজ চতিয়াই দিলে; কিয়নো গোটেই ইস্ৰায়েলৰ কাৰণে হোমবলি আৰু পাপাৰ্থক বলি দান কৰিবলৈ ৰজাই আজ্ঞা দিছিল।

25 হিন্দিয়াই ৰজা দায়ুদৰ দৰ্শক গাদ আৰু নাথন ডাববাদীৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তাল, নেবল আৰু বীণা লোৱা লেবীয়াসকলক যিহোৱাৰ গৃহত উপস্থিত কৰালে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁৰ ডাববাদীসকলৰ দ্বাৰাই ইয়াকে কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছিল। 26 এই হেতুকে লেবীয়াসকলে দায়ুদৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰ আৰু পুৰোহিতসকলে তুৰী হাতত লৈ থিয় হ'ল।

27 পাছত হিন্দিয়াই যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত হোম-বলি উদ্ভাসৰ্গ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। যেতিয়া হোমৰ আৰম্ভ হ'ল, তেতিয়া তুৰীৰ লগতে ইশ্বায়েলৰ ৰজা দায়ুদৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰে সৈতে যিহোৱাৰ গান আৰম্ভ হ'ল। 28 তাতে গোটেই সমাজে প্ৰৰ্ণিপাত কৰিলে। গায়কসকলে গীত গালে আৰু তুৰী বজোৱাসকলে তুৰী বজালে; হোম-বলি শেষ নোহোৱালৈকে এনেদৰেই চলি থাকিল।

29 হোম-বলি শেষ হোৱাৰ পাছত, ৰজা আৰু তেওঁৰ লগৰ সকলো মানুহে আঁঠুকাটি প্ৰৰ্ণিপাত কৰিলে। 30 ইয়াৰ বাহিৰেও হিন্দিয়া আৰু অধ্যক্ষসকলে, দায়ুদ আৰু আচফ দৰ্শকে লিখা বাক্যেৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰিবলৈ লেবীয়াসকলক আজ্ঞা দিলে। তেওঁলোকে আনন্দেৰে প্ৰশংসাৰ গান কৰিলে আৰু মূৰ দোঁৱাই প্ৰৰ্ণিপাত কৰিলে।

31 তেতিয়া হিন্দিয়াই উত্তৰ দি ক'লে, “এতিয়া আপোনালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজকে পবিত্ৰ কৰিলে; আপোনালোক ওচৰলৈ আহক আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ মঙ্গলাৰ্থক আৰু ধন্যবাদাৰ্থক বলি আনক।” তেতিয়া সমাজে মঙ্গলাৰ্থক আৰু ধন্যবাদাৰ্থক বলি আনিলে আৰু যিমান লোকৰ ইচ্ছা আছিল, সেই সকলোৱেও হোম-বলি আনিলে।

32 সমাজে অনা হোম-বলিৰ সংখ্যা এনে; সত্তৰটা ষা'ড, এশ মতা মেৰ-ছাগ আৰু দুশ মেৰ-ছাগ পোৱালি। এই সকলো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া হোম-বলি আছিল। 33 আৰু ছশ ষা'ড, তিনি হাজাৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী পবিত্ৰ কৰা হ'ল।

34 কিন্তু পুৰোহিতসকল তাকৰ হোৱা বাবে, তেওঁলোকে আটাইবোৰ হোম-বলিৰ ছাল বখলিয়াবলৈ অসমৰ্থক হ'ল; এই বাবে সেই কাম নোহোৱালৈকে, আন পুৰোহিতসকলে নিজক পবিত্ৰ নকৰিলে। পাছত তেওঁলোকৰ লেবীয়া ডাইসকলে তেওঁলোকক সহায় কৰিলে; কিয়নো নিজক পবিত্ৰ কৰা কথাত পুৰোহিতসকলতকৈ লেবীয়াসকলৰ মন অধিক সৰল আছিল।

35 তাৰ ওপৰিও মঙ্গলাৰ্থক বলিবোৰৰ তেলৰে আৰু হোম-বলিবোৰৰ উপযুক্ত পেয় নৈবেদ্যৰে সৈতে সেই হোম-বলি অধিক আছিল। এইদৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ সম্বন্ধীয় কাৰ্য পৰিপাটীকৈ চলিছিল। 36 ঈশ্বৰে এইদৰে লোকসকলৰ মন যুগুত কৰা বাবে, হিন্দিয়া আৰু আন সকলো লোকে আনন্দ কৰিলে; কিয়নো এই কাম সোনকালে কৰা হৈছিল।

30 অধ্যায়

নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰা।

1 পাছত লোকসকলে যেন ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ যিবুচালেমত থকা যিহোৱাৰ গৃহলৈ আহে, সেই বাবে হিন্দিয়াই ইশ্বায়েলৰ আৰু যিহুদাৰ সকলো ফালে দূত পঠিয়ালে আৰু ইফ্ৰয়িম ও মনচিৰ লোকসকললৈকো পংৰ লিখিলে। 2 কিয়নো ৰজা, তেওঁৰ পাংৰ মন্বৰীসকল আৰু যিবুচালেমত থকা গোটেই সমাজে একেলগে আলোচনা কৰি দ্বিতীয় মাহত নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ স্থিৰ কৰিছিল। 3 প্ৰয়োজনতকৈ কম সংখ্যক পুৰোহিত নিজকে পবিত্ৰ কৰাত আৰু প্ৰজাসকলেও যিবুচালেমলৈ আহি গোট খাবলৈ নহা বাবে, তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্ব উচিত ধৰণে পালন কৰিব পৰা নাছিল।

4 এই পৰিকল্পনাটো ৰজা আৰু গোটেই সমাজৰ দৃষ্টিত ন্যায় বোধ হ'ল। 5 এই হেতুকে, তেওঁলোকে যেন যিবুচালেমলৈ আহি ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰে, এই কাৰণে তেওঁলোকে বেৰ-চোৱাৰ পৰা দানলৈকে ইশ্বায়েলৰ সকলো ফালে ঘোষণা কৰিবলৈ বিবেচনাৰে সিদ্ধান্ত ল'লে। আচলতে শাস্ত্ৰৰ আজ্ঞামতে তেওঁলোকে বহু লোক লগ লাগি তাক পালন কৰা নাছিল।

6 পাছত বাৰ্তাবাহকসকল ৰজাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে ৰজা আৰু তেওঁৰ পাংৰ মন্বৰীসকলৰ পৰা পংৰসমূহ লৈ, ইশ্বায়েল আৰু যিহুদাৰ সকলো ঠাইলৈ গ'ল। আৰু এই কথা ক'লে যে, “হে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল, তোমালোকৰ যি অৱশিষ্ট ভাগে অচুৰৰ ৰজাসকলৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পালো, তোমালোকে অশ্বাহাম, ঈছাক আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ ঘূৰা, যাতে তেওঁ যেন তোমালোকলৈ ঘূৰি চাব পাৰে।

7 তোমালোক ওপৰ পিতৃসকলৰ আৰু ডাইসকলৰ নিচিনা নহ'বা; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধ কৰিলে আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বিনষ্ট হ'বলৈ এৰি দিলে; ইয়াক তোমালোকে দেখিছা। 8 তোমালোকে তোমালোকৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ দৰে ঠৰভিঙীয়া নহ'বা; কিন্তু যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড শ্ৰেৰাধ যাতে তোমালোকৰ পৰা ঘূৰি যায়, সেইবাবে তোমালোকে নিজক যিহোৱালৈ শোধাই দিয়া আৰু চিৰকালৰ বাবে তেওঁ পবিত্ৰ কৰা তেওঁৰ ধৰ্মমধামত প্ৰবেশ কৰি, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰা। 9 কিয়নো তোমালোক যদি পুনৰায় যিহোৱালৈ ঘূৰা, তেন্তে তোমালোকৰ ডাইসকল আৰু সন্তান সকল, বন্দী কৰি নিয়াসকলৰ পৰা কৃপা পাই এই দেশলৈ উলটি আহিব; কাৰণ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা কৃপাৱান আৰু মৰমীয়াল। তোমালোক তেওঁলৈ উলটিলে, তেওঁ তোমালোকৰ পৰা বিমুখ নহ'বা।”

10 পাছত বাৰ্তাবাহকসকল গোটেই ইফ্ৰয়িম আৰু মনচিৰ অঞ্চলৰ সকলো নগৰৰ পৰা জব্বুলনলৈকে গ'ল; কিন্তু লোকসকলে তেওঁলোকক হাঁহিলে আৰু খেঁজেলিয়ালে। 11 তথাপি আচৰৰ, মনচিৰ আৰু জব্বুলনৰ কোনো কোনো লোকে নিজকে নম্ব কৰি যিবুচালেমলৈ আহিল। 12 তেওঁলোকক এক মনৰ হৃদয় দিবলৈ আৰু যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই হোৱা ৰজা আৰু পাংৰ মন্বৰীসকলৰ আজ্ঞা সম্পন্ন হ'বলৈ ঈশ্বৰৰ হাত যিহুদাৰ ওপৰত অৰ্পিত হ'ল।

13 পাছত দ্বিতীয় মাহত খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰু পালন কৰিবৰ অৰ্থে, যিৰুচালেমলৈ অনেক লোক আহিল। তাতে এক বৃহা সমাজ গোট খালে। 14 আৰু তেওঁলোকে উঠি আহি যিৰুচালেমত থকা যজ্ঞবেদীবোৰ আতৰালে আৰু ধূপ জ্বলোৱা আটাটাই বেদী গুচাই কিদেৱাণ উপত্যকাত জুই জ্বলাই সেইবোৰ পুৰিলে। 15 পাছত দ্বিতীয় মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰুৰ বলি দিলে। পাছত পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলে লাভ পাই তেওঁলোকে নিজকে শুচি কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ হোম-বলিসমূহ আনিলে।

16 তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ লোক মোচিৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে তেওঁলোকে নিয়ম পালন কৰিলে আৰু নিজ নিজ ঠাইত থিয় হ'ল। পুৰোহিতসকলে লেবীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা সেই তেজ লৈ সকলোলৈ চটিয়ালে। 17 কিয়নো সমাজৰ মাজত নিজকে শুচি নকৰা অনেক লোক আছিল; এই হেতুকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলি পবিত্ৰ কৰিবৰ অৰ্থে, অশুচি লোকসকলৰ বাবে নিস্তাৰ-পৰুৰ বলি দিয়া কামত লেবীয়াসকল দায়িত্বত আছিল।

18 কিয়নো ইশ্বৰিয়ম, মনচি, ইচাখৰ আৰু জবুলুৰ পৰা অহা এই বৃহা সমাবেশৰ মাজত অনেক লোকে নিজকে শুচি নকৰাকৈয়ে, লিখিত নিৰ্দেশৰ বিপৰীতে নিস্তাৰ-পৰুৰ ভোজ খাইছিল। কাৰণ হিষ্কিয়াই তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰি কৈছিল, “মঙ্গলময় যিহোৱাই সকলোকে ক্ষমা কৰক 19 যিকোনোৱে ধৰ্মধাম শুচি কৰা বিধি অনুসাৰে নিজকে শুচি নকৰাকৈয়েই ঈশ্বৰক অৰ্থাৎ নিজৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰ কৰিবলৈ নিজ মন থিৰ কৰিলে।” 20 সেইবাবে যিহোৱাই হিষ্কিয়াৰ নিবেদন শুনি লোকসকলক শুচি কৰিলে।

21 এই হেতুকে যিৰুচালেমত উপস্থিত হৈ থকা ইশ্বৰয়েলৰ সন্তান সকলে সাত দিনলৈকে মহা আনন্দেৰে খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰু পালন কৰিলে। লেবীয়া ও পুৰোহিতসকলে সদায় উচ্চধ্বনি বাদ্যেৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গাই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। 22 আৰু যিসকল লেবীয়ালোক যিহোৱাৰ সেৱা কাৰ্যত নিপুণ আছিল, তেওঁলোকক হিষ্কিয়াই উঁসাহজনক কথা ক'লে। এইদৰে তেওঁলোকে মঙ্গলাৰ্থক বলি উঁসৰণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰ পিতৃ-সকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত স্বীকাৰোক্তি কৰি ধন্যবাদেৰে সাত দিনলৈকে ভোজ খালে।

23 পাছত গোটেই সমাজে এইদৰে পুনৰ সাত দিনলৈকে পালন কৰিবলৈ স্থিৰ কৰিলে আৰু সেইদৰেই তেওঁলোকে আনন্দেৰে পালন কৰিলে। 24 কিয়নো যিহূদাৰ ৰজা হিষ্কিয়াই সমাজক এক হাজাৰ ভতৰা, সাত হাজাৰ ভেড়া আৰু ছাগলী উঁসৰণ কৰিবৰ অৰ্থে দিছিল; আৰু অধ্যক্ষসকলে সমাজক এক হাজাৰ ষাঁড়, আৰু দহ হাজাৰ ভেড়া ও ছাগলী দিলে; আৰু পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ অনেকে নিজক পবিত্ৰ কৰিলে।

25 আৰু যিহূদাৰ গোটেই সমাজ, পুৰোহিতসকল আৰু লেবীয়াসকল, ইশ্বৰয়েলৰ পৰা অহা লোকসকলৰ গোটেই সমাজ আৰু ইশ্বৰয়েল দেশৰ পৰা অহা বা যিহূদাত থকা সকলো বিদেশী লোকসকল - সেই সকলোৱে আনন্দ কৰিলে। 26 এইদৰে যিৰুচালেমত বৰ আনন্দ হ'ল; কিয়নো ইশ্বৰয়েলৰ ৰজা দায়ূদৰ পুংৰ চলোমনৰ দিনৰে পৰা যিৰুচালেমত এনেদৰে হোৱা নাছিল। 27 পাছত লেবীয়া, পুৰোহিতসকলে উঠি লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিলে। তেওঁলোকৰ মাত শুনা গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা স্বৰ্গলৈ অৰ্থাৎ পবিত্ৰ ঠাইত উঠিল, য'ত ঈশ্বৰ নিবাস কৰে।

31 অধ্যায়

হিষ্কিয়াৰ নানা সঁকাৰ্য্য। ইশ্বৰয়েলে অচুৰীয়াইতৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা।

1 এইদৰে আটাইবোৰ শেষ হোৱাৰ পাছত, সেই ঠাইত উপস্থিত থকা সকলো ইশ্বৰয়েল লোকে যিহূদাৰ নগৰবোৰলৈ গ'ল আৰু শুশ্ববোৰ ডাঙিলে, আচৰা মূৰ্ত্তিবোৰ কাটিলে আৰু গোটেই যিহূদাত, বিনামীনত, ইশ্বৰিয়মত আৰু মনচিত থকা ওখ ঠাইবোৰ আৰু যজ্ঞবেদীবোৰ নিঃশেষে ভাঙি পেলালে। তেতিয়া ইশ্বৰয়েলৰ সন্তান সকলে নিজ নিজ আধিপত্য আৰু নগৰলৈ উলটি আহিল।

2 আৰু হিষ্কিয়াই হোমাৰ্থক আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিদান, পৰিচৰ্যা, স্তুতিগান আৰু যিহোৱাৰ ছাউনিৰ নানা দুৱাৰত প্ৰশংসা কৰিবলৈ পুৰোহিত লেবীয়াসকলক নিজ নিজ কাৰ্য অনুসাৰে পালন অনুৰূপে নিজ নিজ পালত নিযুক্ত কৰিলে। 3 আৰু যিহোৱাৰ ব্যৱস্থাত লিখাৰ দৰে হোমৰ কাৰণে, ৰাতিপুৱা আৰু সন্ধ্যাবেলা হোমৰ কাৰণে আৰু বিশ্বাম-বাৰ, ন-জোন আৰু পৰু-সম্বন্ধীয় হোমৰ কাৰণে, ৰজাৰ সম্পত্তিৰ পৰা দান কৰিব লগা ভাগ তেওঁ নিৰূপণ কৰিলে।

4 আনকি পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকল যেন যিহোৱাৰ ব্যৱস্থাত আসক্ত থাকে, এই কাৰণে তেওঁলোকৰ ভাগ তেওঁলোকক দিবলৈ যিৰুচালেমত থকা লোকসকলক আজ্ঞা দিলে। 5 এই আজ্ঞা দেশত ব্যাপ্ত হোৱা মাংৰকে ইশ্বৰয়েলৰ সন্তান সকলে শস্য, দৰাফাৰস, তেল আৰু মৌ আদি ভূমিত উঁপন্ন হোৱা সকলো বস্তুৰ প্ৰথম ভাগ অধিক অধিক পৰিমাণে আনিলে।

6 আৰু ইশ্বৰয়েলৰ ও যিহূদাৰ যি সন্তান সকলে যিহোদাৰ নানা নগৰত বাস কৰিছিল, তেওঁলোকেও গৰু আৰু ভেড়া ও ছাগলীৰ দহ ভাগৰ এভাগ দান দিম কৰি হ'ল, যিবোৰ তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ উঁসৰণ কৰিবলৈ অনা হৈছিল। 7 তৃতীয় মাহত তেওঁলোকে দ'মৰ প্ৰথম জাপ পেলাই সপ্তম মাহত সমাপ্ত কৰিলে। 8 যেতিয়া হিষ্কিয়া আৰু অধ্যক্ষসকলে আহি দ'মবোৰ দেখিলে, যিহোৱাক আৰু তেওঁৰ প্ৰজাসকল ইশ্বৰয়েলক ধন্যবাদ দিলে।

9 তেতিয়া হিষ্কিয়াই সেই বোৰ দ'মৰ বিষয়ে পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলক সুধিলে। 10 তাতে চাদোকৰ বংশৰ অজৰিয়া প্ৰধান পুৰোহিতে তেওঁক এই উত্তৰ দিলে, “যেতিয়াৰে পৰা লোকসকলে যিহোৱাৰ গৃহলৈ উপহাৰ আনিবলৈ ধৰিলে, তেতিয়াৰে পৰা আমি হেপাহ পলুৱাই খাইছোঁ আৰু অনেক বাকি থাকিও গ'ল; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁৰ প্ৰজাসকলক আশীৰ্বাদ কৰিলে। এই হেতুকে এই বৰ দ'মবোৰ বাকী থাকিল।”

11 তেতিয়া, হিষ্টিয়াই যিহোৱাৰ গৃহত কেতবোৰ কোঁঠালি যুগুত কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়াত তেওঁলোকে সেইবোৰ যুগুত কৰিলে। 12 তেতিয়া তেওঁলোকে উপহাৰ, দশম ভাগ আৰু পবিংৰীকৃত বস্তুবোৰ বিশ্বাসীৰূপে ভিতৰলৈ আনিলে। সেইবোৰৰ ওপৰত প্ৰথম উৰালী লেবীয়া কননীয়া আৰু দ্বিতীয় উৰালী তেওঁৰ ভায়েক চিমিয়ী আছিল। 13 আৰু যিহীয়েল, অজৰিয়া, নহা, অচাহেল, যিৰীমো, যোজাবদ, ইলীয়েল, যিম্মথিয়া, মহা আৰু বনায়, এওঁলোকক হিষ্টিয়া ৰজাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ গৃহৰ অধ্যক্ষ অজৰিয়া আজ্ঞাতে কননীয়া আৰু তেওঁৰ ভায়েকক চিমিয়ীৰ অধীনত নিযুক্ত কৰা হ'ল।

14 আৰু যিমাৰ পুংৰ কোৰি নামেৰে যি লেবীয়া মানুহ পূৰ্ব ফালৰ দুৱাৰৰ দুৱৰী আছিল, যিহোৱাই পোৱা উপহাৰ আৰু মহা পবিংৰ বস্তুবোৰ বিলাবৰ অৰ্থে, ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে ইচ্ছামতে মৃত্যুহস্ত দিয়া বস্তুবোৰৰ ওপৰত তেওঁ অধ্যক্ষ হ'ল। 15 তেওঁৰ অধীনত এদন, মিন্যামীন, যেচুৱা, চময়ীয়া, অমৰীয়া আৰু চফনিয়া এওঁলোকেই পুৰোহিতসকলৰ নগৰবোৰত থাকিল। তেওঁলোকৰ বিভাগ অনুযায়ী সৰু কি বৰ, দৰকাৰী কি অদৰকাৰী ভাইসকলক পাল অনুসাৰে উপহাৰৰ ভাগ বাতি দিবলৈ নিৰূপিত কাৰ্যত নিযুক্ত হ'ল।

16 যিসকলে বিভাগীয় পাল কৰমে নিজ নিজ কৰিবলগীয়া কাৰ্য কৰিবলৈ দিনে দিনে যিহোৱাৰ গৃহত সোমায় - আনকি বংশাৱলী তালিকাত নাম লিখা তিনি বছৰ আৰু তাতেকৈ অধিক বয়সীয়া পুৰুষসকলকো এই বস্তুবোৰ বিলোৱা হয়।

17 আৰু পুৰোহিতসকলৰ তালিকাৰ বিষয়ে হ'লে সেয়ে তেওঁলোকৰ পিতৃ বংশৰ অনুসাৰে আছিল আৰু লেবীয়াসকলৰ তালিকাত পাল কৰমে নিজ নিজ কৰিব লগীয়া কাৰ্য অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাতেকৈ অধিক বয়সীয়া পুৰুষসকলৰ নাম লিখা আছিল। 18 আৰু তেওঁলোকৰ আটাই শিশু, তিৰোতা, ল'ৰা, ছোৱালীৰ নাম লিখা তালিকাৰ বিষয়ে হ'লে, সেয়ে গোটেই সমাজলৈ যায়; কিয়নো তেওঁলোকে পবিংৰ বস্তুলৈ বিশ্বাসীৰূপে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। 19 আৰু হাৰোণৰ সন্তান যি পুৰোহিতসকলে নিজ নিজ নগৰৰ চাৰিওফালে থকা পথাৰত বাস কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক নগৰৰ নাম লিখাই দিয়া কেতবোৰ মানুহে পুৰোহিতসকলৰ আটাই পুৰুষক, আৰু লেবীয়াসকলৰ মাজত তালিকাত নাম লিখা সকলো মানুহক ভাগ বিলাই দিয়ে।

20 হিষ্টিয়াই যিহুদাৰ সকলোফালে এইদৰেই কৰিলে। আৰু নিজ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি উত্তম, ন্যায় আৰু সত্য, সেই সকলো সম্পন্ন কৰিলে। 21 আৰু তেওঁ নিজ ঈশ্বৰক বিচাৰ কৰিবৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যা-কৰ্ম, ব্যৱস্থা আৰু আজ্ঞাৰ বিষয়ে যি যি কাৰ্য কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, সেইবোৰ নিজৰ সকলো মনেৰে কৰি কৃতকাৰ্য্য হ'ল।

32 অধ্যায়

1 এই সকলো কাৰ্যৰ আৰু বিস্ময় আচৰণৰ পাছত, অচুৰৰ ৰজা চনহেৰীবে আহি যিহুদাৰ দেশত আহিল; তেওঁ সেই ঠাইত ছাউনি পাতিছিল কিয়নো তেওঁ গড়েৰে আবৃত নগৰবোৰ আশ্ৰয় কৰি গড় ভাঙি তাক নিজৰ কৰিবলৈ মন কৰিছিল।

2 হিষ্টিয়াই যেতিয়া চনহেৰীৰ অহা আৰু যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ যুদ্ধ কৰিবৰ মন থকা দেখিলে, 3 তেওঁ নগৰৰ বাহিৰত থকা ডুমুকবোৰৰ পানী বন্ধ কৰিবলৈ অধ্যক্ষ আৰু বীৰপুৰুষসকলৰ সৈতে আলোচনা কৰিলে; তাতে তেওঁলোকে তেওঁক সহায় কৰিলে। 4 তেতিয়া অনেক মানুহ গোট খাই সকলো ডুমুক আৰু দেশৰ মাজেদি বৈ যোৱা জুৰিবোৰ বন্ধ কৰি দিলে। তেওঁলোকে ক'লে, অচুৰৰ ৰজাসকলে আহি কিয় অধিক পৰিমাণে পানী পাব?"

5 এনেতে হিষ্টিয়াই সাহেৰে ভগা চিগা গড়বোৰ মেৰামত কৰি, ওখ ঘৰবোৰ সমান আৰু ওখ কৰিলে; আৰু বাহিৰত আন গড় সাজি দায়ুৰ নগৰত থকা মিসো সুসজ্জিত কৰিলে আৰু বহু পৰিমাণে অশ্ব-শশংৰ আৰু ঢাল যুগুত কৰিলে।

6 তেওঁ লোকসকলৰ ওপৰত সেনাপতিসকল নিযুক্ত কৰিলে। নগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰৰ মুকলি ঠাইত নিজৰ ওচৰত তেওঁলোকক গোটাই উত্ৰাসাহ দি তেওঁ এই কথা ক'লে, 7 "তোমালোকে বলৱন্ত আৰু সাহসিয়াল হোৱা। অচুৰৰ ৰজালৈ আৰু তেওঁ লগৰ সেই সৈন্য সমূহলৈ ভয় নকৰিবা আৰু ব্যাকুল নহ'বা, কাৰণ তেওঁৰ লগত থকা সকলোতকৈ আমাৰ লগত থকা জন মহান। 8 তেওঁৰ লগত মাংসময় বাহু আছে, কিন্তু আমাক সহায় কৰিবলৈ আৰু আমাৰ ফলীয়া হৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আমাৰ লগত আছে।" তাতে লোকসকল যিহুদাৰ ৰজা হিষ্টিয়াৰ কথাত সন্তোষ পালে।

9 তাৰ পাছত অচুৰৰ ৰজা চনহেৰীৰ যেতিয়া সৈন্য সামন্তই সৈতে লাখীচৰ ওচৰত আছিল, তেতিয়া যিৰূচালেমলৈ যিহুদাৰ ৰজা হিষ্টিয়াৰ আৰু যিৰূচালেমত থকা সকলো যিহুদাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ দাসবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁ এইবোৰ কথা কৈ পঠিয়ালে। 10 "অচুৰৰ ৰজা চনহেৰীবে এই কথা কৈছে, 'তোমালোকে কাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি যিৰূচালেমক দখল কৰিবলৈ সুৰক্ষিত অৱস্থাত আছা বুলি ভাবিছা?"

11 আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাক ৰজা অচুৰৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব, এই কথা কৈ হিষ্টিয়াই ভোকত আৰু পিয়াহত মৰিবলৈ দিবৰ বাবে তোমালোকক ভুলোৱা নাইনে?" 12 সেই হিষ্টিয়াই জানো তেওঁৰ ওখ ঠাই আৰু যজ্ঞবেদীবোৰ গুচুৱা নাই? "আৰু তোমালোকে একেটা যজ্ঞবেদীৰ আগত সেৱা কৰিব আৰু তাৰে ওপৰত ধূপ জলাৰ লাগিব এই বুলি জানো যিহুদা আৰু যিৰূচালেমত আজ্ঞা দিয়া নাই?"

13 মই আৰু মোৰ ওপৰ-পিতৃসকলে দেশবোৰৰ আটাই জাতিক কি কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানো নাজানা? সেই নানা দেশীয় জাতিবোৰৰ দেৱতাবোৰে জানো কোনো প্ৰকাৰে মোৰ হাতৰ পৰা নিজ নিজ দেশ ৰক্ষা কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছিল? 14 মোৰ ওপৰ পিতৃসকলে যিবোৰ জাতিক নিঃশেষে সংহাৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ সকলো দেৱতাবোৰৰ মাজত কোনে নিজ প্ৰজাসকলক মোৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব পাৰিছিল যে, তোমালোকৰ ঈশ্বৰে মোৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে? 15 এই হেতুকে হিষ্টিয়াই তোমালোকক নুড়লাওঁক আৰু সেই দৰে তোমালোকৰ প্ৰবৃত্তি নজমাওঁক। আৰু তোমালোকে তাত প্ৰত্যয় নকৰিবা, কিয়নো মোৰ হাতৰ পৰা আৰু মোৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ হাতৰ পৰা নিজ প্ৰজাসকলক

উদ্ধার কৰিবলৈ, কোনো জাতি কি ৰাজ্যৰ কোনো দেৱতাৰে সাধ্য নাছিল। তেওঁ তোমালোকৰ ঈশ্বৰে যে মোৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিব, ই তাৰ্ত্তকৈ কিমান কম পৰিমাণে অসম্ভব।

16 চনহেৰীবৰ দাসবোৰে আনকি ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰু তেওঁৰ দাস হিষ্টিয়াৰ বিৰুদ্ধে আৰু অধিক কথা ক'লে।

17 আৰু তেওঁ ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ঠাট্টা কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'বলৈ এইদৰে পংৰও লিখিছিল। তেওঁ কৈছিল যে, “নানা দেশীয় জাতি সমূহৰ দেৱতাবোৰে যেনেকৈ মোৰ হাতৰ পৰা নিজ নিজ পৰজাসকলক উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিলে তেনেকৈ হিষ্টিয়াৰ ঈশ্বৰেও তেওঁৰ পৰজাসকলক মোৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিব।”

18 তাৰ পাছত তেওঁলোকে নগৰ অধিকাৰ কৰি লোৱাৰ ছলেৰে, যিৰূচালেমৰ গড়ৰ ওপৰত থকা লোকসকলক ডয় দেখুৱাবলৈ আৰু বিহ্বল কৰিবলৈ ইশ্বী ভাষাৰে তেওঁলোকলৈ বুলি বৰকৈ চিঞৰিবলৈ ধৰিলে। 19 আৰু পৃথিবীত থকা আন জাতি সমূহৰ যি দেৱতাবোৰ মানুহৰ হাতেৰে সজা, সেইবোৰৰ বিষয়ে কোৱাৰ দৰে তেওঁলোকে যিৰূচালেমৰ ঈশ্বৰৰ বিষয়েও কথা ক'লে।

20 পাছত ৰজা হিষ্টিয়া আৰু আমোচৰ পুংৰ যিচয়া ভাববাদীয়ে সেই বিষয়ে পৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু স্বৰ্গৰ ফাললৈ মুখ কৰি কাতৰোক্তি কৰিলে। 21 তাতে যিহোৱাই এজন দূত পঠিয়ালে; তেওঁ অচুৰৰ ৰজাৰ চাউনিৰ আটাই বলৱান বীৰ পুৰুষক, পৰধান লোকক আৰু সেনাপতিক সংহাৰ কৰিলে। তেতিয়া চনহেৰীবে লাজত তলমুখ কৰি নিজ দেশলৈ উলটি গ'ল। পাছত তেওঁ নিজ দেৱতাৰ মন্দিৰত সোমালত, তেওঁৰ নিজ ঔৰসত জন্ম পোৱা সকলেই সেই ঠাইতে তৰোৱালেৰে তেওঁক বধ কৰিলে।

22 সেইদৰে যিহোৱাই হিষ্টিয়াক আৰু যিৰূচালেম নিবাসীসকলক অচুৰীয়াৰ ৰজা চনহেৰীবৰ হাতৰ পৰা আৰু আন সকলোৰে হাতৰ পৰা নিস্তাৰ কৰিলে আৰু সকলোতে তেওঁলোকক চলাই নিলে। 23 তেতিয়া অনেক লোকে যিৰূচালেমলৈ বুলি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ আৰু যিহূদাৰ ৰজা হিষ্টিয়াৰ ওচৰলৈ বহুমূল্য বস্তু আনিলে যাতে তেতিয়াৰে পৰা এইদৰে তেওঁ সকলো জাতি সমূহৰ দৃষ্টিত মহান হ'ব।

24 সেই সময়ত হিষ্টিয়া নৰীয়া হৈ মৃত্যুশয্যাতে পৰিল। তেওঁ যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিলে, তাতে যিহোৱাই তেওঁক উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁ যেন সুস্থ হয়, তাৰে এটা আচৰিত লক্ষণ দেখুৱালে। 25 কিন্তু হিষ্টিয়াই পোৱা উপকাৰ অনুসাৰে যিহোৱাক প্ৰতিদান নিদিলে, কিয়নো তেওঁৰ মন গৰ্বী হ'ল। এই হেতুকে তেওঁৰ, যিহূদাৰ আৰু যিৰূচালেমৰ ওপৰত যিহোৱাৰ ক্ৰোধ হ'ল। 26 অৱশ্যে হিষ্টিয়া আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলে নিজ নিজ মনৰ গৰু বুজি নিজকে নশ্ব কৰিলে, সেই বাবে তেওঁলোকলৈ যিহোৱাৰ ক্ৰোধ হিষ্টিয়াৰ ৰাজত্ব কালত সিদ্ধ কৰা নহ'ল।

27 হিষ্টিয়াৰ অধিক ধন আৰু সম্মান আছিল। তেওঁ নিজৰ বাবে ৰূপৰ, সোণৰ, বহুমূল্য বাখৰ, সুগন্ধিদৰব্য, ঢালৰ আৰু সকলোবিধ বহুমূল্য পান্ধৰ ভঁৰাল ৰাখিছিল। 28 আনকি তেওঁৰ শস্যৰ, দৰাফাৰস আৰু তেল আদি বস্তুৰ ভঁৰাল আৰু নানাবিধ পশুৰ ঘৰ আৰু মেৰ-ছাগৰ আদিৰ অনেক জাক লাভ কৰিলে, কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁ অতিশয় অধিক সম্পত্তি দিছিল।

30 এই হিষ্টিয়াই ওপৰৰ ফালে থকা গীহোন ডুমুকৰ মুখ বন্ধ কৰি পোনে পোনে দায়ুদৰ নগৰৰ পশ্চিম ফালেদি সেই পানী নমাই আনিছিল। হিষ্টিয়াই তেওঁৰ সকলো কাৰ্যত কৃতকাৰ্য হ'ল। 31 কিন্তু দেশত ঘটা অদ্ভুত লক্ষণৰ বিষয়ে সুধিবলৈ বাবিলৰ অধ্যক্ষসকলে পঠোৱা দূতবোৰৰ কথাত হ'লে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনৰ সকলো ভাব জানিবৰ বাবে পৰীক্ষা কৰিবলৈ তেওঁক ত্যাগ কৰিলে।

32 হিষ্টিয়াৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত আৰু তেওঁৰ সাধাৰণ্যৰ কথা আমোচৰ পুংৰ যিচয়া ভাববাদীৰ দৰ্শন-পৰিৰকাত, যিহূদাৰ আৰু ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস পুস্তকখনত লিখা আছে। 33 পাছত হিষ্টিয়া তেওঁৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত নিদিৰত হ'ল আৰু লোকসকলে দায়ুদৰ সন্তান সকলৰ মৈদামনিৰ সকলোতকৈ ওখ ঠাইতে তেওঁক মৈদাম দিলে। তেওঁৰ মৰণৰ কালত সমুদায় যিহূদা আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলে তেওঁক সম্মান কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁৰ পুংৰ মনচি তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

33 অধ্যায়

মনচি আৰু আমোচৰ ৰাজত্ব।

1 মনচিয়ে ৰজা হৈ শাসন ভাৰ লওঁতে তেওঁৰ বয়স আছিল বাৰ বছৰ; তেওঁ যিৰূচালেমত পাঁচপন বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে। 2 আৰু যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগৰ পৰা যি জাতি সমূহক দূৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ সকলো ঘিণলগা কাৰ্যৰ দৰে তেওঁ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে। 3 কিয়নো তেওঁৰ পিতৃ হিষ্টিয়াই ভাঙি পেলোৱা ওখ ঠাইবোৰ তেওঁ পুনৰাই সাজিলে; আৰু তেওঁ বাল দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে যজ্ঞবেদীবোৰ স্থাপন কৰিলে, আচোৰা মূৰ্ত্তিবোৰ সাজিলে আৰু আকাশ-মণ্ডলৰ সকলো বাহিনীসকলৰ আগত পৰ্বণিতা কৰিলে আৰু সেইবোৰক সেৱা পূজা কৰিলে।

4 আৰু যিহোৱাই যি গৃহৰ বিষয়ে কৈছিল, “মোৰ নাম যিৰূচালেমত চিৰকাললৈকে থাকিব,” যিহোৱাৰ সেই গৃহত তেওঁ কেইটামান বিদেশী দেৱতাৰ যজ্ঞ বেদী নিৰ্ম্মাণ কৰিলে। 5 এইদৰে তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ দুয়োখন চোতালত আকাশ-মণ্ডলৰ সকলো বাহিনীসকলৰ উদ্দেশ্যে যজ্ঞবেদী নিৰ্ম্মাণ কৰিলে। 6 আৰু তেওঁ নিজৰ সন্তান সকলক হিন্দামৰ পুতেকৰ উপত্যকাত অগ্নিৰ মাজেদি যাংৱা কৰালে; গণকৰ কাৰ্য কৰিলে, লক্ষণ চালে, মায়া কৰম কৰিলে আৰু ভূত পোহা আৰু গুণমন্ত্ৰৰ জনাসকলক লগালে। যিহোৱাক বেজাৰ দিবৰ অৰ্থে তেওঁৰ সাক্ষাতে তেওঁ বহুত কু-আচৰণ কৰিলে।

7 আৰু তেওঁ নিজে কৰা এটা প্ৰতিমা ঈশ্বৰৰ গৃহত স্থাপন কৰিলে। সেই গৃহৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে দায়ুদক আৰু তেওঁৰ পুংৰ চলোমনক কৈছিল, বোলে, “ইশ্বায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মাজৰ পৰা এই যি গৃহ আৰু যিৰূচালেম মই মনোনীত কৰিলোঁ,

ইয়াত মোৰ নাম চিৰকাললৈকে স্থাপন কৰিম; 8 আৰু মই তেওঁলোকক দিয়া সকলো আজ্ঞা, অৰ্থাৎ মোচিৰ হতুৰাই দিয়া গোটেই ব্যৱস্থা আৰু বিধি ও শাসন-পৰৱালীবোৰ যদি তেওঁলোকে পালন কৰে আৰু সেই অনুসাৰে কাৰ্য কৰে, তেনেহলে মই তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ বাবে নিৰূপণ কৰা দেশৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ ভৰি আৰু নুশুচাম।” 9 তথাপি মনচিয়ে যিহূদাক আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলক এনেকৈ ভ্ৰান্ত কৰিলে যে, যিহোৱাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগৰ পৰা যি জাতিবোৰক উচ্ছন্ন কৰিছিল, তেওঁলোকতকৈয়ো অধিক কু-আচৰণ কৰিলে।

10 আৰু যিহোৱাই মনচিক আৰু তেওঁৰ লোকসকলক নানা কথা ক’লে; কিন্তু তেওঁলোকে কোনো মনোযোগ নিদিলে। 11 এই কাৰণে যিহোৱাই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে অচুৰৰ ৰজাৰ সেনাপতি সকলক আনিলে; তেওঁলোকে মনচিক ধৰি হাঁকোটা লগাই শিকলিৰে বান্ধি বাবিললৈ লৈ গ’ল।

12 তেতিয়া সঙ্কতত পৰি তেওঁ নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত মিনতি কৰিলে আৰু নিজ ওপৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰৰ আগত নিজকে অতিশয় নম্ব কৰিলে। 13 তেওঁ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু বিনয় কৰিবলৈ ধৰিলে; ঈশ্বৰে তেওঁৰ বিনয় শুনি তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁক পুনৰাই যিৰূচালেমত তেওঁৰ ৰাজ শাসনলৈ ঘূৰাই আনিলে। তেতিয়া যিহোৱাইহে যে ঈশ্বৰ তাক মনচিয়ে জানিলে।

14 তাৰ পাছত গীহোনৰ পশ্চিমে উপত্যকাত মাস্য দুৱাৰৰ সোমোৰা ঠাইলৈকে দায়ুদৰ নগৰৰ এক বাহিৰ গড় সাজিলে। আৰু ওফেলৰ চাৰিওফালৰ গড় মেৰামত কৰি তাক অতি ওখ কৰিলে। গড়েৰে আবৃত যিহূদাৰ নগৰবোৰত সেনাপতি সকলক ৰাখিলে। 15 আৰু তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা বিজাতীয় দেৱতাবোৰ, প্ৰতিমাটো আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰ্বতত আৰু যিৰূচালেমত নিজে নিৰ্মাণ কৰা যজ্ঞবেদিবোৰ গুচাই নগৰৰ বাহিৰলৈ আনি দূৰত পেলাই দিলে।

16 তেওঁ যিহোৱাৰ বেদী মেৰামত কৰি তাৰ ওপৰত মঙ্গলাৰ্থক বলি আৰু ধন্যবাদাৰ্থক বলি উাসৰ্গ কৰিলে আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিবলৈ যিহূদাক আজ্ঞা দিলে। 17 তথাপি তেতিয়াও লোকসকলে ওখ ঠাইবোৰত বলিদান কৰিছিল যদিও কেৱল তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যেহে কৰিছিল।

18 চোৱা, মনচিৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, নিজ ঈশ্বৰৰ আগত তেওঁ কৰা প্ৰাৰ্থনা আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁৰ আগত কোৱা দৰ্শকসকলৰ বাক্য, ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা আছে। 19 আৰু তেওঁ কৰা প্ৰাৰ্থনা, সেই প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ হোৱা আৰু তেওঁ কৰা সকলো পাপ আৰু সত্যলঙ্ঘন বিষয় আৰু নম্ব হোৱাৰ আগেয়ে তেওঁৰ যি যি ঠাইত ওখ ঠাই সাজিছিল আৰু আচোৰা মুৰ্তিও ও কটা প্ৰতিমা স্থাপন কৰিছিল, সেই সকলোৰে বিৱৰণ হোজেয়াৰ পুস্তকখনত লিখা আছে। 20 পাছত মনচি তেওঁ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিদিৰত হ’ল আৰু লোকসকলে তেওঁৰ ঘৰৰ ভিতৰতে তেওঁক মৈদাম দিলে। তেওঁৰ পুংৰ আমোন তেওঁৰ পদত ৰজা হ’ল।

21 আমোনে ৰজা হৈ শাসন ডাৰ লওঁতে তেওঁৰ বয়স বাইশ বছৰ আছিল। তেওঁ যিৰূচালেমত দুবছৰ কাল ৰাজত্ব কৰিলে। 22 তেওঁৰ বাপেক মনচিয়ে কৰাৰ নিচিনাকৈ তেওঁ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে। তেওঁৰ পিতৃ মনচিয়ে কৰা আটাই কটা-প্ৰতিমাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁ বলিদান কৰিলে আৰু সেইবোৰক সেৱা-পূজা কৰিলে। 23 আৰু তেওঁৰ পিতৃ মনচিয়ে যেনেকৈ নিজকে নম্ব কৰিছিল, তেনেকৈ তেওঁ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে নিজকে নম্ব নকৰিলে। কিন্তু এই আমোনে দোষৰ ওপৰি দোষ কৰিলে।

24 পাছত তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চৰ্কাৰ কৰি তেওঁৰ গৃহতে তেওঁক বধ কৰিলে। 25 কিন্তু দেশৰ লোকসকলে আমোন ৰজাৰ বিৰুদ্ধে চৰ্কাৰ কৰা সকলোকে বধ কৰিলে; আৰু দেশৰ লোকসকলে তেওঁৰ পুংৰ যোচিয়াক তেওঁৰ পদত ৰজা পাতিলে।

34 অধ্যায়

যোচিয়াৰ ৰাজত্ব। মন্দিৰ শুচি কৰা। ব্যৱস্থা পুস্তক উলিয়াই পাঠ কৰা।

1 যোচিয়াই ৰজা হৈ শাসন ডাৰ লওঁতে তেওঁৰ বয়স আছিল আঠ বছৰ; তেওঁ যিৰূচালেমত একবিংশ বছৰ কাল ৰাজত্ব কৰিছিল। 2 যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তেওঁ তাকে কৰিলে; তেওঁ নিজ ওপৰ পিতৃ দায়ুদৰ পথত চলিলে, তাৰ পৰা সোঁ কি বাওঁফালে ন্যূৰিলে। 3 কিয়নো তেওঁৰ ৰাজত্বৰ অষ্টম বছৰত তেওঁ অলপ বয়সীয়া হৈয়ো, তেওঁৰ ওপৰ পিতৃ দায়ুদৰ ঈশ্বৰক বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। দ্বাদশ বছৰত, ওখ ঠাইবোৰ, আচোৰা মুৰ্তিবোৰ আৰু কটা আৰু সাঁচত চলা প্ৰতিমাবোৰ গুচাই যিহূদা আৰু যিৰূচালেম শুচি কৰিবলৈ ধৰিলে।

4 আৰু তেওঁৰ সাক্ষাতে লোকসকলে বাল দেৱতাৰ যজ্ঞবেদিবোৰ ভাঙি পেলালে; সেইবোৰতকৈ ওখ ঠাইত স্থাপন কৰা সূৰ্য্য-প্ৰতিমাবোৰকো তেওঁ কাটি পেলালে; আচোৰা মুৰ্তিবোৰ আৰু কটা আৰু সাঁচত চলা প্ৰতিমাবোৰ ভাঙি গুড়ি কৰি, সেইবোৰৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰাসকলৰ মৈদামৰ ওপৰত সেই ধূলিবোৰ ছটিয়াই পেলালে। 5 আৰু তেওঁ পুৰোহিতসকলৰ হাড়বোৰ তেওঁলোকৰ যজ্ঞবেদিৰ ওপৰত দহ কৰিলে আৰু যিহূদা আৰু যিৰূচালেম শুচি কৰিলে।

6 আৰু তেওঁ মনচিৰ, ইশ্বৰিয়মৰ আৰু চিমিয়োনৰ নগৰে নগৰে নগৰলৈকে সকলো ফালে তেওঁলোকৰ উচ্ছন্ন হোৱা ঠাইত সেইদৰে কৰিলে। 7 তেওঁ যজ্ঞবেদিবোৰ ভাঙিলে, আচোৰা মুৰ্তিবোৰ আৰু কটা-প্ৰতিমাবোৰ গুড়ি কৰিলে আৰু ইশ্বায়েল দেশৰ সকলো ঠাইৰ আটাইবোৰ সূৰ্য্য-প্ৰতিমাবোৰ কাটি পেলালে। তাৰ পাছত যিৰূচালেমলৈ উলটি আহিল।

8 তেওঁৰ ৰাজত্বৰ অষ্টাদশ বছৰত, দেশ আৰু গৃহ শুচি কৰাৰ পাছত, তেওঁ নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ মেৰামত কৰিবৰ বাবে অচলিয়াৰ পুংৰ চাফনক, নগৰৰ অধ্যক্ষ মাচেয়াক আৰু যোৱাহজৰ পুংৰ যোৱাহ ইতিহাস লিখকক পঠিয়ালে। 9 এই হেতুকে তেওঁলোকে প্ৰধান পুৰোহিত হিন্দিয়াৰ ওচৰলৈ গ’ল আৰু ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ অনা ৰূপ অৰ্থাৎ লেবীয়া দুৱৰীসকলে মনচি ইশ্বৰিয়ম

আদি ইশ্বায়েলৰ অৱশিষ্ট লোকৰ পৰা, গোটেই যিহূদা আৰু বিন্যামীনৰ পৰা আৰু যিৰূচালেম নিবাসীসকলৰ পৰাও গোটেৱা সকলো ৰূপ তেওঁলোকে তেওঁলোকক শোধাই দিলে।

10 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহত নিযুক্ত থকা কাৰ্য চলাওঁতা সকলৰ হাতত তাক দিলে; পাছত কাৰ্য চলাওঁতা সকলে অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ গৃহত কাম কৰাওঁতা লোকসকলে সেই গৃহ মেৰামত কৰিবৰ আৰু সুসজ্জিত কৰিবৰ বাবে তাক দিলে, 11 অৰ্থাৎ মিশিংৰ আদি ঘৰ সাজোঁতাসকলক কটা-শিল আৰু বৰগাৰ কাঠ কিনিবলৈ আৰু যিহূদাৰ ৰজাসকলে নষ্ট কৰা ঘৰ বোৰৰ বাবে চতি বনাবলৈ সেই ধন দিলে। 12 আৰু সেই লোকসকলে বিশ্বাসীৰূপে কাৰ্য কৰিলে। আৰু মৰাৰীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ যশ্ৰা আৰু ওবদিয়া এই দুজন লেবীয়া মানুহ তেওঁলোকৰ অধ্যক্ষ আছিল; আৰু কহাতৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ জখৰিয়া, মচুমম আৰু বাদ্য বজোৱাত নিপুণ আন আন লেবীয়াসকল কাম চলাবৰ বাবে নিযুক্ত হৈছিল। 13 তেওঁলোক ডাৰ বওঁতাসকলৰ অধ্যক্ষ আছিল আৰু সকলো বিধৰ কাম কৰোঁতা সকলক চলাইছিল; আৰু লেবীয়া সকলৰ মাজত কোনো কোনো লিখক, কোনো কোনো শাসনকৰ্তা আৰু কোনো কোনো দুৰবী আছিল।

14 যিহোৱাৰ গৃহলৈ অনা ৰূপ তেওঁলোকে উলিওৱা সময়ত, হিন্দিয়া পুৰোহিত মোচিয়ে দিয়া যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা পুস্তকখন পালে। 15 আৰু হিন্দিয়াই লিখক চাফনক উত্তৰ দি ক'লে, “মই যিহোৱাৰ গৃহত ব্যৱস্থা পুস্তকখন পালোঁ।” পাছত হিন্দিয়াই সেই ব্যৱস্থা পুস্তকখন চাফনক দিলে। 16 চাফনে আকৌ সেই ব্যৱস্থা পুস্তকখন ৰজাৰ গুৰিলৈ গ'ল আৰু ৰজাৰ আগত বাতৰি দি ক'লে, “আপোনাৰ এই দাসবোৰক আদেশ কৰা সকলো কাৰ্য তেওঁলোকে কৰি আছে।

17 আৰু আপোনাৰ এই দাসবোৰে যিহোৱাৰ গৃহত পোৱা সকলো ধন চন্দুকৰ পৰা ঢালি, কাৰ্য্যাধ্যক্ষ আৰু কাম কৰোঁতা সকলৰ হাতত দিলে।” 18 পুনৰ লিখক চাফনে ৰজাক জনালে, বেলে, “পুৰোহিত হিন্দিয়াই মোক এখন পুস্তক দিলে।” তেতিয়া চাফনে ৰজাৰ আগত তাক পাঠ কৰিবলৈ ধৰিলে। 19 তেতিয়া ৰজাই ব্যৱস্থাৰ বাক্যবোৰ শুনা মাংৰকে নিজৰ কাপোৰ ফালিবলৈ ধৰিলে।

20 আৰু ৰজাই হিন্দিয়াক, চাফনৰ পুংৰ অহীকামক, মীখাৰ পুংৰ আশোনক, লিখক চাফনক আৰু ৰজাৰ দাস অচায়াক এই আজ্ঞা কৰিলে বেলে, 21 “তোমালোকে গৈ মোৰ আৰু ইশ্বায়েল আৰু যিহূদাৰ মাজত অৱশিষ্ট থকা লোকসকলৰ বাবে পোৱা এই পুস্তকখনৰ বাক্যৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ মোৰ বাবে থকা তেওঁৰ কি ইচ্ছা সেই বিষয়ে সোধাগৈ; কিয়নো আমাৰ ওপৰত যিহোৱাই বৰয়োৱা স্বেৰাধ অতিশয় ডাঙৰ; কাৰণ ওপৰ-পিতৃসকলে এই পুস্তকত লিখা কোনো বাক্য অনুসাৰে কাম কৰিবৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ বাক্য পালন নকৰিলে।”

22 পাছত হিন্দিয়া আৰু ৰজাই আদেশ কৰা সেই লোকসকল হস্ৰাৰ নাতি তকহঁতৰ পুংৰ বস্ংৰ-উঁৰালী চমুমৰ ডাববানীলী হন্দাৰ ওচৰলৈ গ'ল; সেই সময়ত তেওঁ যিৰূচালেমৰ দ্বিতীয় ভাগত নিবাস কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকে সেই বিষয়ে তেওঁক ক'লে।

23 তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মোৰ ওচৰলৈ তোমালোকক পঠোৱা জনক কোৱাগৈ, 24 ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘চোৱা, মই এই ঠাই আৰু ইয়াৰ নিবাসীসকলৰ ওপৰত অমঙ্গল ঘটাম, অৰ্থাৎ যিহূদাৰ ৰজাৰ আগত যি পুস্তক পঢ়া হ'ল, তাৰ মাজত লিখা সকলো শাওঁ লৈ আনিম; 25 কাৰণ নিজ নিজ হাতেৰে কৰা সকলো কৰ্মৰ দ্বাৰাই মোক বেজাৰ দিবলৈ, তেওঁলোকে মোক ত্যাগ কৰি ইতৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলালে, এতেকে এই ঠাইৰ ওপৰত মোৰ স্বেৰাধাৰি বৰষোৰ যাব, নুম্বা নাযাব।’”

26 কিন্তু যিহোৱাৰ ইচ্ছা সুধিবলৈ তোমালোকক পঠোৱা যিহূদাৰ ৰজাৰ আগত এই কথা ক'বা, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তুমি যি যি বাক্য শুনিলা সেইবোৰৰ বিষয়ে মোৰ কথা এই, 27 এই ঠাই আৰু ইয়াৰ নিবাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ যি বাক্য, তাক তুমি শুনা মাংৰকে ঈশ্বৰৰ আগত তোমাৰ মন কোমল কৰিলা, ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে নিজকে নম্ব কৰিলা আৰু নিজ কাপোৰ ফালি মোৰ আগত স্ৰন্দন কৰিলা আৰু মইয়া তোমাৰ কথা শুনিলা’ - এয়াই হৈছে যিহোৱাৰ যোগা। 28 ‘চোৱা, মই তোমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত তোমাক নিম আৰু তোমাক শান্তিৰে তোমাক মৈদামলৈ নিয়া হ'ব; আৰু মই এই ঠাই আৰু ইয়াৰ নিবাসীসকলৰ ওপৰত যিবোৰ অমঙ্গল ঘটাম, সেইবোৰৰ একোকে তোমাৰ চকুৱে নেদেখিব।’” পাছত তেওঁলোকে উলটি আহি ৰজাক এই বাতৰি দিলে।

29 তাৰ পাছত ৰজাই মানুহ পঠিয়াই যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ বন্ধ লোকসকলক গোট খোৱালে। 30 তাতে ৰজাই যিহূদাৰ আটাইলোক, যিৰূচালেম নিবাসীসকলক, পুৰোহিতসকল, লেবীয়াসকল আৰু সৰু-বৰ সমুদায় পৰজাক লগত লৈ যিহোৱাৰ গৃহলৈ উঠি গ'ল; আৰু যিহোৱাৰ পৰা পোৱা নিয়ম-পুস্তকখনৰ সকলো বাক্য ৰজাই লোকসকলক পঢ়াই শুনুৱালে।

31 পাছত ৰজাই নিজৰ ঠাইত থিয় হৈ যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ আৰু সকলো মনেৰে আৰু সকলো পৰাণেৰে, তেওঁৰ আজ্ঞা, সাক্ষ্য বাক্য আৰু বিধিবোৰ পালন কৰিবলৈ আৰু সেই পুস্তকখনত লিখা নিয়মটিৰ বাক্য অনুসাৰে কাম কৰিবলৈ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে এটি নিয়ম কৰিলে। 32 আৰু যিৰূচালেম আৰু বিন্যামীনৰ যিমান লোক উপস্থিত আছিল, তেওঁ সেই সকলোকে নিয়মটি পালন কৰিবলৈ পৰতিজ্ঞা কৰালে; তাতে যিৰূচালেমৰ নিবাসীসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰৰ নিয়মটিৰ অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলে। 33 যোচিয়াই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে অধিকাৰ কৰা সকলো দেশৰ পৰা আটাই যিগ লগা বস্তবোৰ দূৰ কৰিলে আৰু ইশ্বায়েলৰ মাজত থকা সকলো লোকক ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰালে। তেওঁলোকে তেওঁৰ জীৱনৰ সকলো কালত তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ নেৰিলে।

35 অধ্যায়

যোচিয়াই নিস্তাৰ-পৰু পালন কৰা। মিচৰৰ ৰজাৰ লগত তেওঁৰ যুদ্ধ। তেওঁৰ মৃত্যু।

1 পাছত যোচিয়াই যিৰুচালেমত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিস্তাৰ-পৰু পালন কৰিলে; আৰু লোকসকলে প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত নিস্তাৰ-পৰুৰ ভেড়া বলি দিলে।² তেওঁ পুৰোহিত সকলক তেওঁলোকৰ নিজ নিজ কৰিব লগীয়া কামত লগালে আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ সেৱকীয়া কাম কৰিবলৈ তেওঁলোকক আশ্বাস দিলে।

3 আৰু যি লেবীয়াসকল গোটেই ইশ্বায়েলৰ শিক্ষক আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ লোক আছিল, তেওঁলোকক তেওঁ ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ৰজা দাৱূদৰ পুংৰ চলোমতে নিৰ্ম্মাণ কৰা গৃহত তোমালোকে পবিত্ৰৰ চন্দ্ৰকটো ৰাখা। তোমালোকে নিজৰ কামত আৰু ইয়াক চাৰিওফালে ডাৰ বৈ থাকিব নালাগিব। এতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ স্তুতি আৰাধনা কৰা আৰু তেওঁৰ প্ৰজা ইশ্বায়েল লোকসকলৰ সেৱা কৰা।⁴ আৰু তোমালোকে নিজ নিজ পিতৃ-বংশ অনুসাৰে, ইশ্বায়েলৰ ৰজা দাৱূদে লিখা আৰু তেওঁৰ পুংৰ চলোমতে লিখাৰ দৰে পালনৰূমে নিজক সংগঠিত কৰা।

5 আৰু তোমালোকৰ ভাই প্ৰজাসকলৰ পিতৃ-বংশৰ অংশ অনুসাৰে তোমালোক পবিত্ৰৰ স্থানত থিয় হোৱা; লোকসকলৰ প্ৰত্যেক অংশৰ বাবে লেবীয়াসকলৰ পিতৃ-বংশৰ এক এক অংশ হ'ব।⁶ তোমালোকে নিস্তাৰ-পৰুৰ ভেড়া বলি দিয়া আৰু নিজক শুচি কৰা। মোচিৰ দ্বাৰাই কোৱা যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে কাৰ্য কৰিবলৈ নিজৰ ভাইসকলৰ বাবে আয়োজন কৰা।”

7 যোচিয়াই উপস্থিত হোৱা প্ৰজাসকলৰ সকলোকে কেৱল নিস্তাৰ-পৰুৰ বলিদানৰ অৰ্থে জাকৰ পৰা লেখৰ তিৰশ হাজাৰ ভেড়া আৰু ছাগলী পোৱালি দিলে। আৰু তাৰ বাহিৰে তিনি হাজাৰ ভতৰা দিলে; এই সকলোকে ৰজাৰ সম্পত্তিৰ পৰা দিয়া হ'ল।⁸ আৰু তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকলে ইচ্ছা মনেৰে লোকসকলক, পুৰোহিতসকলক আৰু লেবীয়াসকলক উদ্ভাসৰ্গ কৰিবৰ অৰ্থে পশু দান কৰিলে, বিশেষকৈ হিন্দিয়া, জখৰিয়া আৰু যিহীয়েল, ঈশ্বৰৰ গৃহৰ এই অধ্যক্ষ কেইজনে পুৰোহিতসকলক নিস্তাৰ-পৰুৰ বলিদানৰ অৰ্থে দুই হাজাৰ ছশ ভেড়া ও ছাগলী পোৱালি আৰু তিনিশ ষাঁড় দিলে।⁹ আৰু লেবীয়াসকলৰ অধ্যক্ষ কননিয়া আৰু তেওঁৰ দুজন ভায়েক চময়িয়া আৰু নথনেল আৰু হুবিয়া, যিহীয়েল আৰু যোজাবদ, তেওঁলোকে লেবীয়াসকলক নিস্তাৰ-পৰুৰ বলিদানৰ অৰ্থে পাঁচ হাজাৰ ভেড়া ও ছাগলী পোৱালি আৰু পাঁচশ ভতৰা দিলে।

10 এইদৰে সেৱকীয়া কাৰ্য ঠিক ঠাক হোৱাত, ৰজাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে পুৰোহিতসকল নিজ নিজ ঠাইত আৰু লেবীয়াসকল নিজ নিজ পাল অনুসাৰে থিয় হ'ল।¹¹ পাছত নিস্তাৰ-পৰুৰ আটাই বলি দিয়া হ'ল, পুৰোহিতসকলে তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা তেজ লৈ ছটিয়ালে আৰু লেবীয়াসকলে পশুবোৰৰ ছাল বখলিয়ালে।¹² মোচিৰ পুস্তকত লিখাৰ দৰে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উদ্ভাসৰ্গ কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকে প্ৰজাসকলৰ পিতৃ-বংশবোৰৰ এক অংশ অনুসাৰে সকলোকে দিবৰ কাৰণে, দহ কৰিবলগীয়া ভাগ এৰুৱাই ল'লে আৰু ষাঁড়বোৰকো সেই একে ধৰেই কৰিলে।

13 পাছত তেওঁলোকে বিধিমেতে নিস্তাৰ-পৰুৰ বলি খৰিকাত লগাই জুইত দিলে। কিন্তু পবিত্ৰ ৰীকৃত হিচাপে আন পশুৰ মাংস কেৱলিহ, টোত আৰু জকাত সিজালে আৰু সকলো লোকক লৱালৰিকৈ বাঁচি দিলে।¹⁴ পাছত তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বাবে আৰু পুৰোহিতসকলৰ বাবে আয়োজন কৰিলে; কিয়নো হাৰোণৰ সন্তান পুৰোহিতসকলে হোম-বলিৰ তেজাল অংশ পোৱোঁতে ৰাতিলৈকে লাগি থাকিব লগীয়া হৈছিল। এইদৰে লেবীয়াসকলে নিজৰ আৰু হাৰোণৰ সন্তান পুৰোহিতসকলৰ বাবে আয়োজন কৰিলে।

15 আৰু দাৱূদ, আচফ, হেমন আৰু ৰজাৰ দৰ্শক যিদুথনে আজ্ঞা কৰাৰ দৰে আচফৰ সন্তান গায়ক সকল নিজ নিজ ঠাইত আছিল আৰু দুৱৰীসকল প্ৰত্যেক দুৱাৰত আছিল; নিজ নিজ কাম এৰি যাবলৈ তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজন নহ'ল, কিয়নো তেওঁলোকৰ লেবীয়া ভাইসকলে তেওঁলোকৰ বাবে আয়োজন কৰিছিল।

16 এইদৰে ৰজা যোচিয়াৰ আজ্ঞা অনুসাৰে নিস্তাৰ-পৰু পালন কৰিবলৈ আৰু যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত হোম ৰাখিবলৈ যিহোৱাৰ সকলো সেৱকীয়া কাম সেই দিনাই পৰিপাটিকৈ কৰা হ'ল।¹⁷ এই কাৰণে উপস্থিত থকা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে সেই সময়ত নিস্তাৰ-পৰু কৰিলে আৰু তাৰ পাছত সাত দিনলৈকে খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ উদ্ভাসৰ পালন কৰিলে।

18 চম্ব্ৰেল ভাববাদীৰ দিনৰে পৰা ইশ্বায়েলত এনে ধৰণৰ নিস্তাৰ-পৰু কেতিয়াও পালন কৰা নাছিল; আনকি যোচিয়া, পুৰোহিতসকল, লেবীয়াসকল, উপস্থিত হোৱা গোটেই যিহূদা আৰু ইশ্বায়েলৰ লোকসকল আৰু যিৰুচালেম-নিবাসীসকলে যেনেকৈ নিস্তাৰ-পৰু পালন কৰিছিল, ইশ্বায়েলৰ কোনো ৰজাই তেনেকৈ পালন কৰা নাছিল।¹⁹ যোচিয়াৰ ৰাজত্বৰ অষ্টাদশ বছৰলৈকে এই নিস্তাৰ-পৰু পালন কৰা হ'ল।

20 এই সকলোৰে পাছত যোচিয়াই মন্দিৰৰ শৃংখলা আনি ঠিক কৰাত, মিচৰৰ ৰজা নখাৰে ফৰাৱা নদীৰ ওচৰত থকা কৰুকীচত যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিল, আৰু যোচিয়াই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যাংবা কৰিলে।²¹ কিন্তু নখাৰে তেওঁৰ দূত পঠিয়াই কৈ পঠিয়ালে, বেলে, “হে যিহূদাৰ ৰজা, তোমাৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্ক আছে? মই আজি তোমাৰ বিৰুদ্ধে অহা নাই; কিন্তু যি বংশৰ লগত মোৰ ৰণ হ'ব, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আছিছাঁ। আৰু ঈশ্বৰে মোক ইয়াক বেগাই কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে, মোৰ লগত থকা ঈশ্বৰে তোমাৰ বিনষ্ট নকৰিবৰ বাবে, তেওঁলৈ হস্তক্ষেপ কৰাৰ পৰা তুমি ক্ষান্ত হোৱা।”

22 তথাপি যোচিয়াই তেওঁৰ পৰা বিনুশ হ'বলৈ অমান্তি হ'ল। তেওঁৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ তেওঁ ছদ্মবেশ ধৰিলে। ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা যি বাক্য নখাৰে কৈছিল, সেই কথা তেওঁ নুশুনিলে; সেই কাৰণে তেওঁ মগিদোৰ উপত্যকাত যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল।

23 তাতে ধনুৰধৰসকলে ৰজা যোচিয়ালৈ কাঁড় মাৰি আঘাত কৰিলে, তেতিয়া ৰজাই তেওঁৰ দাসবোৰক ক'লে, “মোক আঁতৰাই নিয়া; কিয়নো মই বেয়াকৈ আঘাতপ্ৰাপ্ত হ'লোঁ।”²⁴ তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰে ৰথৰ পৰা তেওঁক উলিয়াই তেওঁৰ ওপৰেৰি ৰথ এটাত তুলি দিলে। তেওঁলোকে তেওঁক যিৰুচালেমলৈ আনিলে, য'ত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। তেওঁৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ মৈদামবোৰত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল। পাছত সমুদায় যিহূদা আৰু যিৰুচালেমে যোচিয়াৰ কাৰণে শোক কৰিলে।

25 আৰু যিৰিমিয়াই যোচিয়াৰ বাবে বিলাপ কৰিলে; তাতে সকলো গায়ক আৰু গায়িকাই নিজ নিজ বিলাপত যোচিয়াৰ বিষয়ে গান কৰে, আজিলৈকে সেই গান চলি আছে। তেওঁলোকে তাকে ইশ্বায়েলত দৈনন্দিন পালন কৰিবলগীয়া এক নিয়ম কৰিলে; আৰু চোৱা, সেয়ে বিলাপ-পুস্তকখনত লিখা আছে।

26 যোচিয়াৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, যিহোৱাৰ ব্যৱস্থাত লিখামতে কৰা তেওঁৰ উত্তম কাৰাবোৰ 27 আৰু তেওঁৰ আদ্যোপাত্ত বিৱৰণ ইশ্বায়েলৰ আৰু যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা আছে।

36 অধ্যায়

যিহোৱাহজ, যিহোৱাকীম, যিহোৱাথীন আৰু চিদ্দিকিয়াৰ ৰাজত্ব। লোকসকলক বন্দী কৰি নিয়া।

1 পাছত দেশৰ লোকসকলে যোচিয়াৰ পুংৰ যিহোৱাহজক লৈ যিৰূচালেমত তেওঁৰ পিতৃৰ পদত ৰজা পাতিলে। 2 যোৱাহজে তেই বছৰ বয়সত ৰজা হৈ, যিৰূচালেমত তিনি মাহ ৰাজত্ব কৰিলে।

3 মিচৰৰ ৰজাই যিৰূচালেমত তেওঁক ৰজাৰ পদৰ পৰা আতৰাই, দেশৰ ওপৰত এশ কিক্কৰ ৰূপ আৰু এক কিক্কৰ সোণ দণ্ড কৰিলে। 4 তাৰ পাছত মিচৰৰ ৰজাই তেওঁৰ ভায়েক ইলিয়াকীমক যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ ওপৰত ৰজা পাতিলে, আৰু তেওঁৰ নাম সলাই যিহোয়াকীম ৰাখিলে। তেতিয়া তেওঁ ইলিয়াকীমৰ ককায়েক যোৱাহজক ধৰি মিচৰলৈ লৈ গ'ল।

5 যিহোয়াকীমে পঁচিশ বছৰ বয়সত ৰজা হৈ, যিৰূচালেমত এঘাৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে। তেওঁ তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে। 6 তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে আহি তেওঁক আশ্বৰমণ কৰি বাবিললৈ লৈ যাবৰ বাবে তেওঁক শিকলিৰে বান্ধিলে। 7 আৰু নবুখদনেচৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ কিছু বস্তুও বাবিললৈ লৈ গৈ, বাবিলত নিজৰ মন্দিৰত ৰাখিলে।

8 চোৱা, যিহোয়াকীমৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁ কৰা যিগলগা কাৰাবোৰ আৰু তেওঁত পোৱা দোষৰ কথা ইশ্বায়েলৰ আৰু যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা আছে। পাছত তেওঁৰ পুংৰ যিহোয়াকীম তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

9 যিহোয়াকীমে ওঠৰ বছৰ বয়সত ৰজা হৈ, যিৰূচালেমত তিনি মাহ দহ দিন ৰাজত্ব কৰিলে। তেওঁ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে। 10 পাছত বছৰৰ আৰম্ভণত নবুখদনেচৰ ৰজাই মানুহ পঠিয়াই, তেওঁক আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ মনমোহা বস্তুবোৰ বাবিললৈ অনালে আৰু যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ ওপৰত তেওঁৰ সম্বন্ধযুক্ত চিদ্দিকিয়াক ৰজা পাতিলে।

11 চিদ্দিকিয়াই একৈশ বছৰ বয়সত ৰজা হৈ, যিৰূচালেমত এঘাৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিলে। 12 তেওঁ তেওঁৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে। তেওঁ যিহোৱাৰ বাক্য প্ৰকাশ কৰোঁতা ডাববাদী যিৰিমিয়াৰ আগত নিজকে নম্ব নকৰিলে।

13 আৰু যি ৰজা নবুখদনেচৰে তেওঁক ঈশ্বৰৰ নামেৰে শপত কৰাইছিল, তেওঁ সেই ৰজাৰ অহিতে বিদেৱাহীও হ'ল। তেওঁৰ ডিঙি খৰ আৰু মন কঠিন কৰি ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ ঘূৰিবলৈ মাতি নহ'ল। 14 বিশেষকৈ পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ প্ৰধান লোকসকলে আৰু প্ৰজাসকলে জাতিবোৰৰ আটাই যিগলগা কাৰ্যৰ দৰে অনেক সত্যলঙ্ঘন কৰিলে। আৰু যিহোৱাই যিৰূচালেমত যি গৃহ পবিত্ৰ কৰিছিল, তাক তেওঁলোকে অশুচি কৰিলে।

15 তথাপি তেওঁলোকৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজ প্ৰজাসকললৈ আৰু নিজৰ নিবাসৰ ঠাইলৈ মৰম লাগি, অতি যত্নেৰে নিজৰ দূতবোৰক তেওঁলোকৰ গুৰিলৈ পঠিয়াই আছিল; 16 কিন্তু তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ দূতবোৰক খেঁজেলিয়াইছিল, তেওঁৰ বাক্য তুচ্ছ কৰিছিল আৰু তেওঁৰ ডাববাদীসকলক সিয়াৰিছিল, সেয়েহে শেষত যিহোৱাৰ ক্ৰোধ নিজ প্ৰজাসকললৈ জ্বলি উঠাত, তাক থমাৰ পৰা আৰু উপায় নাছিল।

17 এই হেতুকে তেওঁ কলদীয়াসকলৰ ৰজাক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আনিলে; তেওঁ তেওঁলোকৰ ধৰ্মমধ্যমত তেওঁলোকৰ ডেকাসকলৰ তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে, যুবক কি যুবতী, বৃদ্ধ কি অতি লুৰলুৰিয়া বুঢ়া, কালেকো দয়া নকৰিলে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ হাতত সকলোকে শোধাই দিলে।

18 আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ সৰু বৰ সকলো বস্তু আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ বহুমূল্য দৰব্য আৰু ৰজাৰ ও তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকলৰ বহুমূল্য দৰব্য, এই আটাইবোৰ বাবিললৈ লৈ গ'ল। 19 আৰু তেওঁৰ লোকসকলে ঈশ্বৰৰ গৃহ পুৰি ভয় কৰিলে, যিৰূচালেমৰ গড় ডাঙিলে, তাৰ আটাই অট্টালিকাৰো জুইৰ পুৰি পেলালে আৰু তাত থকা সকলো মনোহৰ পাৰ্শ্ববোৰ নষ্ট কৰিলে।

20 আৰু তৰোৱালৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা লোকসকলক তেওঁ বাবিললৈ লৈ গ'ল। তাতে পাৰস্য ৰাজ্য স্থাপন নোহোৱালৈকে, সেই লোকসকলক ৰজাৰ আৰু তেওঁৰ পুংৰ দাস হৈ থাকিল। 21 যিৰিমিয়াৰ মুখে কোৱা যিহোৱাৰ বাক্য সাক্ষাৎ কৰিবৰ অৰ্থে, দেশে নিজৰ ভোগ কৰিব লগীয়া বিশ্বাস-কাল ভোগ নকৰিলে অৰ্থাৎ লোকসকল তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ সন্তান সকলৰ দাস হৈ থাকিল। সত্তৰ বছৰ পূৰ কৰিবলৈ দেশে নিজৰ উচ্ছন্ন হোৱা সকলো কালত বিশ্বাস ভোগ কৰিলে।

22 পাছত পাৰস্যৰ ৰজা কোৰচৰ ৰাজত্বৰ প্ৰথম বছৰত, যিৰিমিয়াৰ দ্বাৰাই কোৱা যিহোৱাৰ বাক্যৰ সিদ্ধিৰ বাবে, যিহোৱাই পাৰস্যৰ কোৰচ ৰজাৰ মন উদগালে। তেওঁ নিজৰ ৰাজ্যৰ সকলো ফালে ঘোষণা কৰি আৰু জাননী লিখি, এই আজ্ঞা প্ৰচাৰ কৰিলে। তেওঁ ক'লে, 23 “পাৰস্যৰ ৰজা কোৰচে এই কথা কৈছে: স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্য মোক দান কৰিলে। তেৱেঁই যিহূদা দেশৰ যিৰূচালেমত তেওঁৰ বাবে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মোক ভাৰ দিলে। তেওঁৰ সকলো প্ৰজাসকলৰ মাজৰ যি কোনো লোক তোমালোকৰ মাজত আছে, তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তেওঁৰ লগত থাকক। আৰু সেই দেশলৈ তেওঁ উঠি যাবোক।”

ইজ্জৰা

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

ইব্ৰী ঐতিহ্যই এই পুস্তকৰ লিখক হিচাপে ইজ্জাক কৃতিত্ব দিয়ে। অপেক্ষাকৃতভাবে জনা নাযায়, ইজ্জা আছিল নিৰ্দোষভাবে প্ৰধান পুৰোহিত হাৰোণৰ বংশধৰ (7:1-5), সেয়ে তেওঁ পুৰোহিত আৰু লিখক হিচাপে নিজে অধিকাৰ পোৱা আছিল। ঈশ্বৰৰ বাবে তেওঁৰ গভীৰ আবেগ আছিল আৰু ঈশ্বৰৰ বিধানত উসাহিত কৰি ইজ্জাই পাৰস্যৰ সম্ৰাট অতক্ষেন্ধৰ ৰাজত্বৰ পৰা ইশ্ৰায়েললৈ ইহুদিসকলৰ এটা দলক নেতৃত্ব দি উভতাই আনিছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 457-440 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগ।

এই পুস্তক যিহূদাত লিখা হৈছিল, সম্ভবত বেবিলনৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰাৰ পাছত।

প্ৰাপক

নিৰ্বাসনৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰা ইশ্ৰায়েলী লোকসকল আৰু শাস্ত্ৰৰ ভবিষ্যত পাঠকসকল।

উদ্দেশ্য

শাৰীৰিকভাবে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ গৃহভূমিলৈ উভতাই অনাৰ যোগেদি আৰু আত্মিকভাবে পাপৰ পৰা মনপালটনৰ যোগেদি ঈশ্বৰে ইজ্জাক লোকসকলক ঈশ্বৰলৈ উভতাই অনাত এক উদাহৰণ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। আমি যেতিয়া অবিশ্বাসী সকলৰ পৰা বিৰোধিতা গ্ৰহণ কৰো, আৰু আত্মিক শক্তিয়ে তেতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ কাম কৰো, যদি আমি সময়ৰ আগতে যুগুত হও, তেতিয়া আমি সুসজ্জিত বিৰোধৰ সন্মুখীন হও। বিশ্বাসৰ দ্বাৰা আমাৰ উন্নতিৰ পথত কোনো অবৰোধ বাধা হ'ব নোৱাৰে। ইজ্জা পুস্তকে আমাক সোঁৱৰাই দিয়ে যে, আমাৰ জীৱনত ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা পৰিপূৰ্ণ হ'বৰ বাবে হতাশা আৰু ভয় হ'ল দুটা প্ৰধান বাধা।

মূল বিষয়

পুনৰুদ্ধাৰ

প্ৰস্তাৱ

1. যৰুবাবিলৰ অধীনত প্ৰথম প্ৰত্যাবৰ্তন — 1:1-6:22
2. ইজ্জাৰ অধীনত দ্বিতীয় প্ৰত্যাবৰ্তন — 7:1-10:44

কোৰচ ৰজাৰ আজ্ঞা-পংৰ। ঘূৰি অহা লোকসকলৰ তালিকা।

1 পাৰস্যৰ ৰজা কোৰচৰ ৰাজত্বৰ প্ৰথম বছৰত, যিহোৱাই যিৰিমিয়াৰ দ্বাৰা কোৱা বাক্য সিদ্ধ কৰিবৰ বাবে ৰজা কোৰচৰ মন উদগালে। তেওঁ নিজৰ ৰাজ্যৰ সকলো ফালে ঘোষণা কৰিলে, আৰু জাননী লিখি এই আজ্ঞা প্ৰচাৰ কৰিলে যে, ² “পাৰস্যৰ ৰজা কোৰচে, এই কথা কৈছে, স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্য মোক দিলে, আৰু তেওঁ যিহূদা দেশৰ যিৰূচালেমত তেওঁৰ অৰ্থে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবৰ বাবে মোক নিযুক্ত কৰিলে।

3 তেওঁৰ লোকসকলৰ পৰা অহা তোমালোকৰ মাজত যি কোনো লোক ইয়াত আছে, তেওঁৰ ঈশ্বৰ তেওঁৰ লগত থাকক, আৰু যিহূদা দেশৰ যিৰূচালেমলৈ উঠি গৈ, যি জন যিৰূচালেমৰ ঈশ্বৰ, সেই ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব।

4 ৰাজ্যৰ যিকোনো ঠাইত যি সকল অৱশিষ্ট লোক বাস কৰি আছে, সেই ঠাইৰ লোকসকলে যিৰূচালেমত থকা ঈশ্বৰৰ গৃহৰ অৰ্থে ইচ্ছাকৃত ভাবে দিয়া দানৰ উপৰিও ৰূপ, সোণ, নানা দৰব্য, আৰু জীৱ-জন্তু দি তেওঁক সহায় কৰক।”

5 তাৰ পাছত যিহূদা আৰু বিন্যামীনৰ পুৰুষসকলৰ মূল মানুহসকল, লেবীয়াসকলৰ পুৰোহিতসকল আৰু যি সকল লোকৰ আত্মা যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণৰ অৰ্থে যাবলৈ ঈশ্বৰে উদগালে, তেওঁলোক গ'ল। 6 তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে থকা লোকসকলে ৰূপ আৰু সোণৰ সামগ্ৰীসমূহ, দৰব্যসমূহ, জীৱ-জন্তুবোৰ, বহুমূলীয়া বস্তু আৰু ইচ্ছাকৃত ভাবে দান দি তেওঁলোকে কৰা কাৰ্যত সহায় কৰিলে।

7 নবুখদনেচৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ যি সামগ্ৰীসমূহ যিৰূচালেমৰ পৰা আনি নিজৰ দেৱতাৰ গৃহত ৰাখিছিল, সেই সকলো সামগ্ৰী ৰজা কোৰচে মুকলি কৰি দিলে। 8 এই সামগ্ৰী সমূহ পাৰস্যৰ ৰজা কোৰচে মিংৰদা। উৰালীৰ হতত দিলে। তেওঁ এইবোৰ গণনা কৰি যিহূদাৰ নেতা চেচবচৰ হাতত শোধাই দিলে।

9 সেই সামগ্ৰী সমূহ সংখ্যা অনুসাৰে এনে ধৰণৰ: সোণৰ চৰিয়া ৱিংশখন, ৰূপৰ চৰিয়া এক হাজাৰ, অন্য চৰিয়া উনবিংশখন, 10 সোণৰ বাটি ৱিংশটা, ৰূপৰ সৰু বাটি চাৰিশ দহটা, আৰু আন আন সামগ্ৰী এক হাজাৰ। 11 সৰুসৰু সোণৰ আৰু ৰূপৰ বস্তু পাঁচ হাজাৰ চাৰিশ আছিল। বন্দীহৃত থকা লোকসকলক বাবিলৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ ওভতাই অনা সময়ত চেচবচৰে এই সামগ্ৰী সমূহ লগত লৈ আহিল।

2 অধ্যায়

1 যি লোক সকলক ৰজা নব্বুদনেচেৰে বন্দী কৰি লৈ গৈছিল, তেওঁলোকক বাবিলত বন্দী কৰি ৰাখিছিল। পাছত এই বন্দীস্বৰ পৰা মুকলি হৈ তেওঁলোক নিজৰ নগৰ যিৰূচালেম আৰু যিহূদালৈ উভতি আহিল। 2 তেওঁলোক জৰুৰাবিল, য়েচুৰা, নহিমিয়া, চৰায়া, ৰিয়েলায়া, মৰ্দথয়, বিলচন, মিস্পৰ, বিগবয়, ৰহূম, আৰু বানা, এওঁলোকৰ লগত আহিল।

ইস্ৰায়েলী লোকসকলৰ লিখিত নথি-পত্ৰ।

3 পৰিষোচৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: দুই হাজাৰ এশ বাসন্তৰ জন। 4 চফটিয়াৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: তিনিশ বাসন্তৰ জন। 5 আৰহৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: সাত শ পয়সন্তৰ জন, 6 য়েচুৰা আৰু য়োৰাবৰ দ্বাৰাই পহা-মোৰাবৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: দুই হাজাৰ আঠ শ বাৰজন।

7 এলমৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ দুশ চৌৱন জন। 8 জতুৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: নশ পঞ্চশিশ জন। 9 জঙ্কয়ৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: সাত শ ষাঠি জন। 10 বাণীৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা ছশ বিয়াল্লিশ জন।

11 বেবয়ৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা ছশ তেইশ জন। 12 অজগদৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা এক হাজাৰ দুশ বাইশ জন। 13 অদোনীকামৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: ছশ ছয়ষষ্ঠি জন। 14 বিগবয়ৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: দুই হাজাৰ ছাপন্ন জন।

15 আদীনৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: চাৰিশ চৌৱন জন। 16 হিষ্টিয়াৰ বংশধৰসকলৰ পৰা অহা আটেৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: আঠানব্বৈ জন। 17 বেচয়ৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: তিনিশ তেইশ জন। 18 য়োৰাৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: এশ বাৰ জন।

19 হাচুমৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: দুশ তেইশ জন। 20 গিৱৰৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: পঞ্চানব্বৈ জন। 21 বৈলেহেমৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: এশ তেইশ জন। 22 নটোফাৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: ছাপন্ন জন।

23 অনাথোতৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: এশ আঠাইশ জন। 24 অজমাবতৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: বিয়াল্লিশ জন। 25 কিৰিয়-আৰীম, কফীৰা, আৰু বেৰোতৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: সাতশ তিয়াল্লিশ জন। 26 ৰামা আৰু গেৱাৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: ছশ ঐকশ জন।

27 মিকমচৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: এশ বাইশ জন। 28 বৈএল আৰু অয়ৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: দুশ তেইশ জন। 29 নবোৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: বাৱন জন। 30 মগবীচৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: এশ ছাপন্ন জন।

31 অন্য এজন এলমৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ দুশ চৌৱন জন। 32 হাৰীমৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: তিনিশ বিশ জন। 33 লোদ, হাদীদ, আৰু ওনোৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: সাতশ পঁচিশ জন।

34 যিৰীহোৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: তিনিশ পঞ্চশিশ জন। 35 চনাবাৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: তিনি হাজাৰ ছশ বিংশ জন।

36 পুৰোহিতসকল; য়েচুৰাৰ ঘৰৰ পৰা অহা যিদয়াৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: নশ ৱেৰসন্তৰ জন। 37 ইশ্মেৰৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ বাৱন জন। 38 পচহুৰৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ দুশ সাতচশিশ জন। 39 হাৰীমৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ সোঁতৰ জন।

40 লেবীয়াসকল: হোদবিয়াৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ পৰা য়েচুৰা আৰু কদীয়েলৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: চৌসন্তৰ জন।

41 মন্দিৰৰ গায়কসকল: আচফাৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: এশ আঠাইশ জন। 42 দুৱৰীসকলৰ বংশধৰসকলৰ: চন্মুম, আটেৰ, টম্মোন, অঙ্কুব, হটীটা, আৰু চোবয় বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: সৰুমুঠ এশ উনচশিশ জন।

43 যিসকলক মন্দিৰৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল, তেওঁলোক হ'ল: চীহা, হফুফা, টক্ৰায়েয়া, 44 কেৰোচ, চীহা, পাদোন, 45 লবানা, হগাবা, অঙ্কুব, 46 হাগব, চলময়, আৰু হাননৰ, বংশধৰসকল।

47 গিদেল, গহৰ, ৰায়া, 48 ৰটীন, নকোদা, গজ্জম, 49 উজ্জা, পাচেহ, বেচয়, 50 অল্লা, মিয়ুনীম, আৰু নফুচীমৰ, বংশধৰসকল।

51 বকবুক, হকুফা, হৰহুৰ, 52 বম্মোত, মহীদা, হৰচা, 53 বৰকোচ, চীচৰা, তেমহ, 54 নচীহ, আৰু হটীফাৰ বংশধৰসকল।

55 চলোমনৰ দাসবোৰৰ বংশধৰসকল: চোটয়, হচ্ছাপেৰা, পৰুদা, 56 য়ালা, দৰকোণ, গিদেল, 57 চফটিয়া, হতীল, পোখৰা-হুবয়িম, আৰু আমী। এওঁলোকৰ বংশধৰ। 58 চলোমনৰ দাসবোৰৰ বংশধৰসকল আৰু যিসকলক মন্দিৰৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল, তেওঁলোক সৰুমুঠ তিনিশ বিৰানব্বৈ জন আছিল।

59 যিসকল তেল-মেলহ, তেল-হৰচা, কৰুব, অদ্দন, আৰু ইশ্মেৰ এৰি আহিছিল, কিন্তু তেওঁলোক যিৰূচালেমত থকা পুৰুষৰ একো প্ৰমাণ দিব নোৱাৰিছিল। তেওঁলোক হ'ল: 60 দলায়াৰ টোবিয়াৰ আৰু নকোদাৰ বংশধৰসকলৰ সংখ্যা: ছশ বাৱন জন।

61 পুৰোহিতসকলৰ বংশধৰসকল: হবয়া, হক্ৰাচ, আৰু বৰজ্জিময় (যিজনে গিলিয়দৰ বৰজ্জিময়ৰ মহিলাৰ মাজৰ এজনীক বিয়া কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ নামেৰে তেওঁৰ নামাকৰণ হ'ল) 62 তেওঁলোকে বংশাৱলীৰ পত্ৰত তেওঁলোকৰ বংশৰ বৃত্তান্ত বিচাৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু বিচাৰি নাপালে, সেয়ে তেওঁলোকক কলুষিত বুলি পুৰোহিত বাবৰ পৰা আঁতৰোৱা হ'ল। 63 তেওঁলোকক অধিপতিয়ে কৈছিল, যেতিয়ালৈকে উৰীম আৰু তুম্মিমৰ সৈতে এজন পুৰোহিত অনুমোদন নকৰে তেতিয়ালৈকে তোমালোকে কিছুমান ডাঃসৰ্গীত পবিত্ৰ বস্ত্ৰ নাথাবা।

64 সৰুমুঠ গোট্টেই দলটোৰ সংখ্যা: বিয়াল্লিশ হাজাৰ তিনিশ ষাঠীজন আছিল; 65 তেওঁলোকৰ দাস-দাসী সকলক (তেওঁলোক সাত হাজাৰ তিনিশ সাতবিংশ জন) আৰু তেওঁলোকৰ মন্দিৰৰ গায়ক-গায়িকা সকলক (দুশ জন) অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হোৱা নাছিল।

66 তেওঁলোকৰ সাতশ চয়বিংশ টা যোঁৰা, দুশ পঞ্চশিশটা খছৰ, 67 চাৰিশ পয়বিংশ টা উট, আৰু ছয় হাজাৰ সাতশ বিশ টা গাধ আছিল।

68 যেতিয়া তেওঁলোকে যিৰূচালেমত থকা যিহোৱাৰ গৃহলৈ গৈছিল, তেতিয়া যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্ৰক্ষাৰ অৰ্থে সন্মানীয় ব্যক্তিসকলে ইচ্ছাকৃত উপহাৰ দান কৰিছিল। 69 তেওঁলোকে নিজৰ শক্তি অনুসাৰে সেই কামৰ বাবে পূৰ্ণিত এশটি হাজাৰ সোণৰ মুদ্রা^{*} পাঁচ হাজাৰ ৰূপৰ মিনা[†] আৰু পুৰোহিত পিন্ধা এশখন বস্ৰ দিলে।

70 পুৰোহিতসকল, লেবীয়াসকল, লোকসকল, মন্দিৰৰ গায়কসকল আৰু দুৰ্বীসকল, আৰু যিসকলক নিজৰ নগৰৰ মন্দিৰৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল, তেওঁলোক নিজৰ নগৰবোৰত বাস কৰিছিল। ইশ্বায়েলৰ সকলো লোক নিজৰ নগৰবোৰত আছিল।

3 অধ্যায়

যজ্ঞবেদী নিৰ্ৰক্ষা কৰা। পঁজা-পৰু পালন কৰা। ডিতিমূল স্থাপন কৰা।

1 সপ্তম মাহৰ পাছত, ইশ্বায়েলৰ লোকসকল তেওঁলোকৰ নগৰলৈ উভতি আহিল। তেওঁলোকে যেতিয়া এজন মানুহৰ দৰে হৈ যিৰূচালেমত একগোট হৈছিল, তেতিয়া ইশ্বায়েলৰ লোকসকল তেওঁলোকৰ নিজৰ নগৰলৈ উভতি আহিছিল।

2 যোচাদকৰ পুংৰ য়েচুৱা আৰু তেওঁৰ পুৰোহিত ডাইসকল, আৰু চষ্টীয়েলৰ পুংৰ জৰুৰাবিল আৰু তেওঁৰ ডাইসকল থিয় হ'ল, আৰু ঈশ্বৰৰ লোক মোচিৰ বিধান পুস্তকত লিখা আজ্ঞা অনুসাৰে হোম-বলি উদ্ভাসৰ্গৰ অৰ্থে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ যজ্ঞবেদী নিৰ্ৰক্ষা কৰিলে।

3 দেশৰ লোকসকলৰ কাৰণে আতঙ্কিত হৈ তেওঁলোকে যজ্ঞবেদী তাৰ নিজৰ স্থানত স্থাপন কৰিলে। তেওঁলোকে ৰাতিপুৱা আৰু গধূলি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উদ্ভাসৰ্গ কৰিছিল। 4 লিখা অনুসাৰে তেওঁলোকে পঁজা-পৰুও পালন কৰিছিল, আৰু প্ৰতিদিনৰ নিয়ম অনুসাৰে দিনে দিনে হোম-বলি উদ্ভাসৰ্গ কৰিছিল। 5 এইদৰে তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে, আৰু প্ৰতিমাহে এবাৰ হোম-বলি, নিৰ্বূপিত সকলো পৰু, আৰু ইচ্ছাকৃত দানৰ সৈতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উদ্ভাসৰ্গ কৰিছিল।

6 সপ্তম মাহৰ প্ৰথম দিনৰে পৰা তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উদ্ভাসৰ্গ কৰিবলৈ ধৰিছিল। কিন্তু তেতিয়াও যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ ডিতিমূল স্থাপিত হোৱা নাছিল। 7 সেয়ে তেওঁলোকে শিলৰ কাম কৰা লোকসকলক আৰু কাৰিকৰ সকলক ৰূপ দিলে; আৰু পাৰস্যৰ ৰজা কোৰচৰ পৰা লোৱা অনুমতি অনুসাৰে লিবানোনৰ পৰা যাফোৰ সাগৰৰ তীৰলৈ এৰচ কাঠ আনিবৰ বাবে চীদোনীয়া আৰু তুৰীয়াসকলক আহাৰ, পেয় দৰব্য, আৰু তেল দিলে।

8 দ্বিতীয় বছৰৰ দ্বিতীয় মাহত তেওঁলোক যিৰূচালেমত থকা ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ অহাৰ পাছত, জৰুৰাবিল, যোচাদকৰ পুংৰ য়েচুৱা, অৱশিষ্ট পুৰোহিতসকল আৰু লেবীয়াসকল আৰু যিসকল বন্দী অৱস্থাৰ পৰা মুকলি হৈ যিৰূচালেমলৈ আহিছিল, তেওঁলোকে কাম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰ্যৰ তত্ত্বাৱধান কৰিবলৈ বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া লেবীয়াসকলক নিযুক্ত কৰিলে। 9 য়েচুৱা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু ভায়েক-ককায়েকসকল, কন্নীয়েল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল, যিহূদাৰ বংশধৰসকলে ঈশ্বৰৰ গৃহত কাম কৰা লোকসকলৰ তত্ত্বাৱধান কৰিছিল। তেওঁলোকৰ সৈতে হোলাদৰ বংশধৰসকল আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰসকল, আৰু তেওঁলোকৰ লগৰ লেবীয়াসকলো আছিল।

10 গৃহ নিৰ্ৰক্ষা কৰোঁতা সকলে যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ ডিতিমূল স্থাপন কৰিলে। ইশ্বায়েলৰ ৰজা দাযুদে আজ্ঞা কৰাৰ অনুসাৰে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিবৰ অৰ্থে পুৰোহিতসকলে নিজৰ নিজৰ বস্ৰৰ পৰিধান কৰিলে, আৰু হাতত তুৰী-বাদ্য ল'লে, আচফৰ পুত্ৰ, আৰু লেবীয়াসকলে হাতত তাল লৈ থিয় হ'ল। 11 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গায় ধন্যবাদ আৰু প্ৰশংসা-স্তুতি কৰি ক'লে, “তেওঁ মঙ্গলময়! ইশ্বায়েললৈ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে।” যিহোৱাৰ গৃহৰ ডিতিমূল স্থাপন কৰা দেখি তেওঁলোকে আনন্দেৰে উচ্ছ্বাস কৰি যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে।

12 কিন্তু যিসকলে প্ৰথমবাৰৰ বাবে গৃহৰ ডিতিমূল স্থাপন কৰা নিজ চকুৰে দেখিলে, তেনে বহু পুৰোহিত, লেবীয়া, সন্মানীয় লোক, আৰু বৃদ্ধ লোকে চিঞৰি চিঞৰি কান্দিলে। আনহাতে অনেক লোক আনন্দত উত্তেজিত হ'ল আৰু উচ্চ-স্বৰে জয়-ধ্বনি কৰিলে। 13 তাৰ ফলত, কান্দোৱাৰ শব্দৰ কাৰণে লোকসকলে আনন্দ আৰু জয়-ধ্বনিৰ শব্দৰ মাজৰ পাৰ্থক্য বুজি নাপালে। কাৰণ লোকসকলে মহা-আনন্দত কান্দিছিল আৰু শব্দবোৰ বহু দূৰৈৰ পৰা শুনা গৈছিল।

4 অধ্যায়

মন্দিৰ নিৰ্ৰক্ষা কাৰ্যত নানা জাতিৰ লোকে বাধা দিয়া।

1 বন্দি-ৱৰৰ পৰা উভতি অহা লোকসকলে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মন্দিৰ পুনৰ নিৰ্ৰক্ষা কৰিছে বুলি যিহূদা আৰু বিনয়ামীনৰ কিছুমান শংৰুৱে শুনিলে। 2 সেয়ে তেওঁলোকে জৰুৰাবিল আৰু তেওঁলোকৰ পুৰুষপুত্ৰৰ জাতিৰ মূল লোকসকলৰ কাষ চাপিল। তেওঁলোকে তেওঁলোকক ক'লে, “আহাঁ আমি তোমালোকৰ সৈতে তোমালোকৰ দৰেই মন্দিৰ নিৰ্ৰক্ষা কৰোঁহক, আমি তোমালোকৰ ঈশ্বৰক বিচাৰো আৰু অচূৰৰ এচৰ-হুদান ৰজাই আমাক এই ঠাইলৈ অনা দিনৰে পৰা আমি সেই ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যেই বলি-দান কৰি আছোঁ।”

3 কিন্তু জৰুৰাবিল, য়েচুৱা আৰু তেওঁলোকৰ পুৰুষপুত্ৰৰ জাতিৰ মূল লোকসকলে ক'লে, “তোমালোক নহয়, কিন্তু আমিহে আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহ নিৰ্ৰক্ষা কৰিম। পাৰস্যৰ কোৰচ ৰজাই আদেশ দিয়া অনুসাৰে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আমি গৃহ নিৰ্ৰক্ষা কৰিম।”

4 সেয়ে দেশৰ লোকসকলে যিহূদাৰ লোকসকলক ভয় দেখুৱাই গৃহ নিৰ্ৰক্ষা কাৰ্যত বাধা প্ৰয়োগ কৰিলে। 5 তেওঁলোকৰ অভিপ্ৰায় ব্যৰ্থ কৰিবলৈ তেওঁলোকে পৰমৰূপদাতাকো উদ্ভাসৰ্গ হিচাবে ধন প্ৰদান কৰিছিল। পাৰস্যৰ কোৰচ ৰজাই

* 2 অধ্যায়:69 মুদ্রা পাৰস্য দেশত প্ৰচলিত মুদ্রাৰ পৰিমাণ † 2 অধ্যায়:69 মিনা মুদ্রা

ৰাজস্ব কৰা দিনলৈকে আৰু পাৰস্যৰ দাৰিয়াবচ ৰজাৰ ৰাজস্ব সময়লৈকে, তেওঁলোকে এনেদৰে কৰি থাকিল। 6 তাৰ পাছত অহচবেৰোচ ৰজাৰ ৰাজস্বৰ আৰম্ভণিতে তেওঁলোকে যিহূদা আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে এখন অভিযোগ-পত্ৰ লিখিলে।

7 অহচবেৰোচ ৰজাৰ ৰাজস্বৰ সময়ত, সেই বিল্লম, মিৎৰদা, টাবেল, আৰু তেওঁৰ সহকাৰীসকলে, পাৰস্যৰ অহচবেৰোচ ৰজালৈ এখন পত্ৰ লিখিলে। সেই পত্ৰ অৰামীয়া ভাষাৰে লিখা আৰু অনুবাদ কৰা আছিল। 8 বহুম সেনাপতি আৰু চিমচয় লিখকেও অৰ্বতক্ষণৰ ৰজালৈ যিৰূচালেমৰ বিষয়ে এইদৰে এখন পত্ৰ লিখিলে।

9 তাৰ পাছত বহুম, চিমচয়, আৰু তেওঁৰ সহকাৰীসকল দীনায়ীয়া, অফৰ্চাখীয়া, টৰ্পলীয়া, অৰফচীয়া, অৰকবীয়া, বাবিলীয়া, চূচনখীয়া, দেহয়ীয়া, আৰু এলমীয়া লোকসকলে এখন পত্ৰ লিখিলে। 10 নদীৰ সিপাৰে থকা দেশৰ অৱশিষ্ট লোকসকলৰ সৈতে তেওঁলোকে মহামহিম মৰ্যাদাৱান অল্পপ্ৰবে চমৰিয়াত বাস কৰিবলৈ বাধ্য কৰোঁৱা লোকসকলৰ লগত যোগ দিলে।

11 এই খনেই তেওঁলোকে অৰ্বতক্ষণৰ ৰজালৈ পঠোৱা পত্ৰখনৰ অনুলিপি, “নদীৰ সিপাৰে থকা আপোনাৰ দাসবোৰে এই পত্ৰ লিখিছে: 12 মহাৰাজক জানিবলৈ দিওঁ যে, যি যিহূদী লোকসকল আপোনাৰ পৰা আঁতৰি গৈ, পুনৰ যিৰূচালেমলৈ আহি আমাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহী নগৰ নিৰ্মাণ কৰিছে। তেওঁলোকে দেৱালবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিলে আৰু ভিত্তিমূল মেৰামতি কৰিলে।

13 এতিয়া ৰজাক জানিবলৈ দিওঁ যে, যদি তেওঁলোকে এই নগৰ নিৰ্মাণ কৰে আৰু দেৱালবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰে তেনেহলে, তেওঁলোকে আপোনাক কোনো প্ৰকাৰৰ কৰ-কাটল নিদিব, কিন্তু তেওঁলোকে ৰজাৰ অনিষ্টহে কৰিব।

14 আমি হ'ল সচাকৈয়ে ৰজা প্ৰসাদৰ নিমখ খাই আছোঁ, সেয়ে ৰজাৰ কোনো অপমান হোৱা চাই থকা আমাৰ পক্ষে উচিত নহয়। এই কাৰণে আমি মহাৰাজক এই কথা জনাইছোঁ। 15 আপোনাৰ পিতৃৰ ইতিহাস-পুস্তকত বিচাৰি চাওক আৰু প্ৰমাণ কৰক যে, এইখন এখন বিদ্ৰোহী নগৰ ই ৰজা আৰু প্ৰদেশবোৰৰ অনিষ্টজনক। ই ৰজা আৰু প্ৰদেশলৈ বহুতো সমস্যাত সৃষ্টি কৰিব। বহু আগৰে পৰা বিদ্ৰোহীসকলৰ বাবে এইখন এখন মূখ্য ঠাই। ইয়াৰ বাবেই সেই নগৰখন ধংস হৈছিল। 16 আমি মহাৰাজক জনাও যে, যদি এই নগৰ আৰু তাৰ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰা হয় তেনেহলে মহা নদীৰ সিপাৰে আপোনাৰ কোনো অস্তিত্ব নথাকিব।”

17 ৰজাই বহুম, চিমচয়, চমৰিয়াত থকা তেওঁলোকৰ সহকাৰীসকল আৰু নদীৰ সিপাৰে থকা অৱশিষ্ট লোকসকলক উত্তৰ লিখি পঠালে, “তোমালোকৰ মঙ্গল হওক। 18 তোমালোকে মৌলে পঠোৱা পত্ৰ অনুবাদ কৰি মোৰ আগত পঢ়ি শুনালে। 19 সেয়ে মই বুজ-বিচাৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ আৰু জানিব পাৰিলোঁ যে, আগৰে পৰাই তেওঁলোক বিদ্ৰোহী আছিল আৰু ৰজাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছিল।

20 পৰাক্ৰমী ৰজাসকলে যিৰূচালেমৰ ওপৰত শাসন কৰিছিল আৰু নদীৰ সিপাৰৰ সকলো বস্ত্ৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিছিল। তেওঁলোকক কৰ-কাটল দিছিলে। 21 এতিয়া, সেই লোকসকলক এই নগৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য বন্ধ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিওঁ আৰু যেতিয়ালৈকে মই আজ্ঞা নিদিওঁ তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে নগৰ নিৰ্মাণ কৰিব নোৱাৰে। 22 সাৱধান হোৱা, ইয়াক অৱহেলা নকৰিবা। কিয় ৰজাক আঘাত দিবলৈ ক্ষতি বৃদ্ধি কৰিছা?”

23 যেতিয়া অৰ্বতক্ষণৰ ৰজাৰ আজ্ঞা বহুম, চিমচয়, আৰু তেওঁলোকৰ সহকাৰীসকলৰ আগত পঢ়ি শুনালে, তেওঁলোকে ত্ৰাষ্ণাত যিৰূচালেমলৈ গ'ল আৰু যিহূদীসকলক বলেৰে গৃহ নিৰ্মাণ কাৰ্য বন্ধ কৰিলে। 24 সেয়ে পাৰস্যৰ ৰজা দাৰিয়াবচৰ ৰাজস্ব কালৰ দ্বিতীয় বছৰলৈকে যিৰূচালেমত ঈশ্বৰৰ গৃহৰ নিৰ্মাণৰ কাৰ্য বন্ধ থাকিল।

5 অধ্যায়

মন্দিৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য পুনৰ আৰম্ভ কৰা। দেশাধ্যক্ষই পঠোৱা পত্ৰ।

1 তাৰ পাছত হল্পয় ভাবাদী আৰু ইদদাৰ পুংৰ জখৰিয়া ভাববাদীয়ে, যিহূদা আৰু যিৰূচালেমত থকা যিহূদী লোকসকলৰ আগত ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ নামত ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিলে। 2 চষ্টীয়েলৰ পুংৰ জৰুৱাবিল, আৰু যোচাদকৰ পুংৰ য়েচুৱাৰ লগতে যিসকলে তেওঁলোকক উদগণি দিছিল, সেই ভাববাদীসকলৰ সৈতে তেওঁলোকে যিৰূচালেমত ঈশ্বৰৰ গৃহ নিৰ্মাণ কাৰ্য আৰম্ভ কৰিলে।

3 নদীৰ সিপাৰে থকা শাসনকৰ্ত্তা তন্তয়, চখৰ-বোজনয়, আৰু তেওঁলোকৰ সহকাৰীসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “এই গৃহ সাজিবলৈ আৰু এই দেৱালবোৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ তোমালোকক কোনে আজ্ঞা দিলে?” 4 তেওঁলোকে পুনৰ ক'লে, “যি লোকসকলে এই গৃহ নিৰ্মাণ কৰি আছে, তেওঁলোকৰ নাম কি?” 5 কিন্তু ঈশ্বৰৰ দৃষ্টি যিহূদীৰ বৃদ্ধ লোকসকলৰ ওপৰত আছিল, আৰু তেওঁলোকে কাৰ্য বন্ধ নকৰিলে। ৰজা দাৰিয়াবচৰ পৰা অহা আজ্ঞালৈ তেওঁলোকে অপেক্ষা কৰিলে।

6 এইখন দাৰিয়াবচ ৰজালৈ তন্তয়, চখৰ-বোজনয়, আৰু তেওঁলোকৰ সহকাৰী কৰ্মচাৰীসকলে লিখা পত্ৰ। 7 তেওঁলোকে দাৰিয়াবচ ৰজালৈ এখন প্ৰতিবেদন লিখি পঠালে, “আপোনাৰ চাৰিওদিশে মঙ্গল হওঁক।

8 মহাৰাজে জ্ঞাত হওঁক, যে, আমি যিহূদাত মহান ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈছিলোঁ। তাক বৰ বৰ শিলেৰে নিৰ্মাণ কৰা হৈছে, আৰু দেৱালত কাঠ লগোৱা হৈছে। এই কাৰ্য পুথানুপুথ ভাবে কৰা হৈছে, আৰু তেওঁলোকৰ হাতৰ দ্বাৰাই এই কাৰ্য সুন্দৰভাৱে আগবাঢ়ি গৈছে। 9 আমি বৃদ্ধসকলক সুধিলোঁ, “এই গৃহ আৰু এই দেৱালবোৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আপোনালোকক কোনে আজ্ঞা দিলে?” 10 লগতে যি সকলে তেওঁলোকক নেতৃত্ব দি আছে সেই লোকসকলৰ নাম জানিবৰ বাবে আমি তেওঁলোকৰ নামো সুধিলোঁ।

11 তেতিয়া তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, “স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ যি ঈশ্বৰ তেওঁৰ আমি দাস, আমি এই গৃহ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰি আছোঁ। যি গৃহ বহু বছৰৰ আগতেই ইশ্বায়েলৰ এজন মহান ৰজাই নিৰ্মাণ কৰি সম্পূৰ্ণ কৰিছিল।

12 সেয়ে, যেতিয়া আমাৰ পুৰুষপুৰুষসকলে, স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ কেৰাধ প্ৰজ্বলিত কৰিছিল তেতিয়া বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰৰ হাতত ঈশ্বৰে তেওঁলোকক শোধাই দিছিল আৰু ৰজা নবুখদনেচৰে এই গৃহ নষ্ট কৰিছিল আৰু লোকসকলক বাবিললৈ বন্দী কৰি লৈ গৈছিল।¹³ তথাপি, বাবিলৰ কোৰচ ৰজাৰ ৰাজস্বৰ প্ৰথম বছৰত, কোৰচ ৰজাই ঈশ্বৰৰ এই গৃহ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আজ্ঞা জাৰি কৰিলে।

14 ঈশ্বৰৰ গৃহৰ যিবোৰ সোণ আৰু ৰূপৰ বস্তু আছিল, সেইবোৰ নবুখদনেচৰে যিৰূচালেমৰ মন্দিৰৰ পৰা বাবিলৰ মন্দিৰলৈ লৈ গৈছিল। সেইবোৰো কোৰচ ৰজাই ঘূৰাই দিছিল। তেওঁ নিযুক্ত কৰা অধ্যক্ষ চেচবচৰক সেইবোৰ পুনৰ গতাই দিয়ে।¹⁵ ৰজাই তেওঁক কৈছিল, ‘এইবোৰ বস্তু লৈ যোৱা আৰু যিৰূচালেমৰ মন্দিৰত ৰাখা। ঈশ্বৰৰ গৃহ সেই ঠাইত পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হওঁক’।

16 তাৰ পাছত চেচবচৰে আহি যিৰূচালেমত ঈশ্বৰৰ গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলে; আৰু এই নিৰ্মাণ কাৰ্য আমি কৰি আছোঁ, কিন্তু এতিয়াও সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই।

17 এতিয়া যদি মহাৰাজৰ দৃষ্টিত ভাল দেখে, তেনেহলে কোৰচ ৰজাই যিৰূচালেমত ঈশ্বৰৰ গৃহ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়াৰ কথা বিচাৰ কৰিবলৈ মহাৰাজে বাবিলত থকা ৰাজউৰালৰ নথি-পত্ৰৰ বুজ-বিচাৰ কৰি চাওঁক। তাৰ পাছত মহাৰাজে তেওঁৰ সিদ্ধান্ত আমালৈ লিখি পঠাওঁক।”

6 অধ্যায়

দাৰিয়াচকে উত্তৰ দিয়া। মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰি সমাপ্ত কৰা। নিস্তাৰ-পৰু পালন কৰা।

1 সেয়ে দাৰিয়াচ ৰজাই বাবিলৰ ৰাজউৰালত থকা নথি-পত্ৰবোৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে।² মাদীয়াৰ অকমখাত নগৰৰ গড়ত এখন নুৰিওৱা পুথি পোৱা গ'ল; সেই পুথিত এই বিৱৰণ লিখা আছিল:

3 “কোৰচ ৰজাৰ প্ৰথম বছৰত, কোৰচ ৰজাই যিৰূচালেমত থকা ঈশ্বৰৰ গৃহৰ বিষয়ে এটা আজ্ঞা জাৰি কৰিছিল: ‘বলিদানৰ বাবে গৃহটো নিৰ্মাণ কৰা হওঁক। তাৰ দেৱালবোৰৰ ওখ আৰু বহল য়াঠি হাত,⁴ তিনি শাৰী ডাঙৰ শিল আৰু এশাৰী নতুন কাঠৰ সৈতে নিৰ্মাণ কৰা হওক। এই নিৰ্মাণ কাৰ্যত ৰজাৰ গৃহৰ পৰা ব্যয় কৰা হওক।⁵ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ যিবোৰ সোণ আৰু ৰূপৰ বস্তু নবুখদনেচৰে যিৰূচালেমৰ মন্দিৰৰ পৰা উলিয়াই বাবিলৰ মন্দিৰলৈ আনিছিল, সেইবোৰো ঘূৰাই পঠোৱা হওক। সেইবোৰ যিৰূচালেমৰ মন্দিৰলৈ পঠোৱা আৰু সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ গৃহত জমা কৰা হওক।’

6 চখৰ-বোজনয় তওনয় আৰু নদীৰ সিপাৰে থকা তোমালোকৰ সহকাৰী কৰ্মচাৰীসকলৰ পৰা আঁতৰি থাকা।⁷ ঈশ্বৰৰ সেই গৃহৰ কাৰ্য তোমালোকে এৰি দিয়া। ঈশ্বৰৰ গৃহ অধ্যক্ষ আৰু যিহূদীৰ বৃদ্ধসকলে সেই ঠাইতে নিৰ্মাণ কৰক।

8 যিসকল যিহূদী বৃদ্ধলোকে ঈশ্বৰৰ সেই গৃহ নিৰ্মাণ কৰি আছে তেওঁলোকৰ বাবে এই সকলো কৰিবলৈ মই তোমালোকক আজ্ঞা দিছোঁ: সেই লোকসকলৰ কাৰ্য বন্ধ নহবৰ বাবে নদীৰ সিপাৰৰ ৰাজকৰৰ পৰা ৰজাৰ ধনেৰে তেওঁলোকক হাজিৰা দিয়া হওক।⁹ স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি দিবলৈ যিৰূচালেমৰ পুৰোহিতসকলে আদেশ দিয়া অনুসাৰে প্ৰতিদিনে ক্ষতি নকৰাকৈ যি যি প্ৰয়োজনীয় বস্তু যেনে, দমৰা, মতা মেৰ বা মেৰ-ছাগ পোৱালি, ঘেঁহু, লোণ, দ্ৰাসাৰস, বা তেল, এইসকলো বস্তু তেওঁলোকক দিয়া হওক।¹⁰ স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰলৈ দান দিবলৈ আৰু ৰজা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ তোমালোকে এই দৰে কৰা।

11 মই আজ্ঞা কৰিছোঁ, যে, যি কোনোৱে এই আজ্ঞা লঙ্ঘন কৰিব, তাৰ ঘৰৰ চালৰ এডাল কাঠ উলিয়াই আনি তেওঁক তাত আৰি থোৱা হ'ব আৰু সেই দোষৰ বাবে তেওঁৰ ঘৰ জাবৰৰ দ'ম কৰা হ'ব।¹² যিকোনো ৰজা আৰু পৰজাই যিৰূচালেমত থকা ঈশ্বৰৰ গৃহৰ এই আজ্ঞা-লঙ্ঘন কৰিব, তেওঁক ঈশ্বৰে উচ্ছন্ন কৰিব। মই দাৰিয়াচকে, এই আজ্ঞা কৰিছোঁ। ইয়াক সম্পূৰ্ণভাৱে পালন কৰা।”

13 তাৰ পাছত ৰজা দাৰিয়াচকে দিয়া আদেশ অনুসাৰে তওনয়, চখৰ-বোজনয়, আৰু তেওঁলোকৰ সহকাৰীসকলে সকলো কাৰ্য কৰিলে।¹⁴ সেয়ে হগ্নয় আৰু জখৰিয়া ডাববাদীৰ ডাববাণীৰ নিৰ্দেশ অনুযায়ী যিহূদীৰ বৃদ্ধসকলে নিৰ্মাণ কাৰ্য কৰিলে। তেওঁলোকে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ আৰু কোৰচ, দাৰিয়াচ, আৰু পাৰস্যৰ ৰজা অৱতক্ষণৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলে।¹⁵ ৰজা দাৰিয়াচৰ ৰাজস্বৰ ষষ্ঠ বছৰৰ, অদৰ মাহৰ (মাৰ্চ মাহৰ পূৰ্ণিমাৰ পৰা এপ্ৰিল মাহৰ পূৰ্ণিমালৈকে) তৃতীয় দিনা এই গৃহ সম্পূৰ্ণ হ'ল।

16 ঈশ্বৰৰ এই গৃহ আনন্দেৰে ইশ্বায়েলৰ লোক, পুৰোহিত, লেবীয়া আৰু বন্দীস্বৰ পৰা অহা লোকসকলে ঈশ্বৰৰ এই গৃহ আনন্দেৰে ঈশ্বৰলৈ উৎসৰ্গা কৰিলে।¹⁷ ঈশ্বৰৰ গৃহ উৎসৰ্গা কৰোঁতে এশ দমৰা, এশ মতা মেৰ-ছাগ, আৰু চাৰিশ মেৰ-ছাগ পোৱালি, তেওঁলোকে দান দিলে। ইশ্বায়েলত থকা প্ৰতিটো জাতিৰ বাবে এটা আৰু সকলো ইশ্বায়েল লোকসকলৰ বাবে পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে বাৰটা মতা ছাগলীও দান কৰিলে।¹⁸ মোচিৰ পুস্তকখনত লিখা অনুসাৰে তেওঁলোকে যিৰূচালেমত ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰ্যৰ অৰ্থে পুৰোহিতসকলক আৰু লেবীয়াসকলক কাৰ্যৰ বিভাগ অনুসাৰে নিযুক্ত কৰিলে।

19 সেয়ে প্ৰথম মাহৰ চৌদ্ধ দিনৰ দিনা বন্দীস্বৰ পৰা অহা লোকসকলে নিস্তাৰ-পৰু পালন কৰিলে।²⁰ পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলে নিজকে শুচি কৰিলে আৰু যি সকল বন্দীস্বৰ পৰা আহিছিল, তেওঁলোক সকলোৰে বাবে নিস্তাৰ-পৰুৰ বলি উৎসৰ্গা কৰিলে।

21 বন্দীস্বৰ পৰা অহা ইশ্বায়েলৰ লোকসকল, যিসকলে দেশৰ অশুচি লোকসকলৰ পৰা নিজকে পৃথক কৰি ৰাখিলে আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হৰ্ষধ্বনি কৰিলে, তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰুৰ মাংসৰ কিছু অংশ ভোজন কৰিলে।

22 তেওঁলোকে সাত দিনলৈকে খনীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰু আনন্দেৰে পালন কৰিলে। কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকলৈ আনন্দ কঢ়িয়াই আনিলে, আৰু ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্ম্মাণ কাৰ্যত তেওঁলোকৰ হাত সবল কৰিবৰ অৰ্থে ৰজা অচুৰৰ মন তেওঁলোকলৈ ঘূৰালে।

7 অধ্যায়

ইজ্জাৰ যাংবা। ৰজাই তেওঁক দিয়া ক্ষমতা-পংৰ।

1 এই সকলো হোৱাৰ পাছত, ৰজা অৰ্ত্তক্ষংৰৰ ৰাজত্বৰ সময়ত ইজ্জাৰ বংশধৰসকল, চৰায়া, অজৰিয়া, হিন্দিয়া, 2 চন্মু, চাদোক, অহীটুব, 3 অমৰিয়া, অজৰিয়া, মৰায়ো, 4 জৰহীয়া, উজ্জী, বুকী, 5 অবিচুৱা, পীনহ, ইলিয়াজৰ, তাৰ পাছত হাৰোণ প্ৰধান পুৰোহিত।

6 ইজ্জা বাবিল ত্যাগ কৰিলে। ঈশ্বৰ যিহোৱাই ইশ্বায়েলক দিয়া মোচিৰ বিধান-পুস্তকৰ তেওঁ এজন পাৰ্গত অধ্যাপক আছিল। তেওঁ যি বস্ত্ৰেই খুজিছিল ৰজাই তেওঁক দিছিল, কাৰণ ঈশ্বৰ যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছিল। 7 ইশ্বায়েলৰ বংশধৰ সকলৰ কিছুমানক, আৰু পুৰোহিতসকল, লেবীয়াসকল, মন্দিৰৰ গায়কসকল, দুৱৰীসকল, আৰু যি সকলক মন্দিৰৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল, তেওঁলোকো ৰজা অৰ্ত্তক্ষংৰৰ ৰাজত্বৰ সপ্তম বছৰত যিৰূচালেমলৈ গৈছিল।

8 ইজ্জা সেই একে বছৰৰ পঞ্চম মাহত যিৰূচালেমলৈ গৈ পালে। 9 তেওঁ প্ৰথম মাহৰ, প্ৰথম দিনা বাবিল ত্যাগ কৰিছিল। তেওঁৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ দৃষ্টি মঙ্গলময় আছিল আৰু পঞ্চম মাহৰ প্ৰথম দিনা তেওঁ যিৰূচালেমলৈ গৈ পাইছিল। 10 ইজ্জা যিহোৱাৰ বিধান-পুস্তকৰ আড্ডাবোৰ অধ্যয়ন আৰু পালন কৰিবলৈ, বিধান-প্ৰণালী আৰু আড্ডাবোৰ শিকাবলৈ নিজৰ মন স্থিৰ কৰিলে।

11 ৰজা অৰ্ত্তক্ষংৰ ইশ্বায়েলৰ আড্ডাবোৰ আৰু বিধানৰ অধ্যাপক পুৰোহিত ইজ্জাক দিয়া আড্ডা এইখন: 12 “স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ বিধান-পুস্তকৰ অধ্যাপক পুৰোহিত ইজ্জালৈ ৰজাবো ৰজা অৰ্ত্তক্ষংৰৰ নমস্কাৰ। 13 মই আড্ডা কৰিছোঁ যে, মোৰ ৰাজ্য ইশ্বায়েলৰ পৰা কোনো এজন লোকে, তেওঁলোকৰ পুৰোহিত ও লেবীয়াসকলৰ লগত যি জনে নিজৰ ইচ্ছাৰে যিৰূচালেমলৈ যাব খোজে, তেওঁলোকে আপোনাৰ লগত যাব পাৰে।

14 ঈশ্বৰৰ বিধান অনুসারে যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ বিষয়ে সম্পূৰ্ণকৈ বুজি-বিচাৰ ল'বলৈ মই, ৰজাই আৰু মোৰ সাতজন পৰামৰ্শদাতাই আপোনাক পঠালোঁ। 15 তেওঁলোকে মুক্তভাৱে যিৰূচালেমত থকা ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰক, আৰু তেওঁৰ গৃহৰ বাবে দিয়া ৰূপ আৰু সোণ, 16 লগতে লোক সমূহৰ যোগেদি আৰু পুৰোহিত সকলৰ দ্বাৰাই মুক্তভাৱে যিৰূচালেমৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ বাবে দিয়া দান আৰু বাবিলৰ লোকসকলে দিয়া সকলো ৰূপ আৰু সোণ লগত লৈ আহিব।

17 সেয়ে আপুনি ষাঁড়-গৰু, মতা মেৰ-ছাগ, আৰু মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰ, ভক্ষ্য ও পেয়-নৈবেদ্যৰ বাবে কিনক। যিৰূচালেমত থকা আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ যজ্ঞ-বেদিৰ ওপৰত সেই বোৰ উত্ৰাসৰণ কৰিব। 18 অৱশিষ্ট থকা ৰূপ আৰু সোণেৰে আপুনি আৰু আপোনাৰ ডাইসকলে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসারে যি কৰিবলৈ ভাল দেখে তাকে কৰিব।

19 আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ অৰ্থে আপোনাক মুক্তভাৱে দিয়া বস্ত্ৰবোৰ যিৰূচালেমত ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে দি দিব। 20 তাৰ বাহিৰে আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কাৰণে যি প্ৰয়োজনীয় বাকী থাকিব, সেইবোৰ মোৰ ৰাজত্বৰ পৰা খৰচ কৰি কিনি ল'ব।

21 মই ৰজা অৰ্ত্তক্ষংৰই নদীৰ সিপাৰে থকা সকলো কোষাধ্যক্ষক আড্ডা দিছোঁ যে, “ইজ্জাই তোমালোকৰ পৰা যি বস্ত্ৰ খুজিব, তোমালোকে তেওঁক সম্পূৰ্ণকৈ দিব। 22 এশ কিঙ্কৰলৈকে ৰূপ, এশ কোৰলৈকে বেঁহ, এশ বটললৈকে ড্ৰাক্সাৰস, আৰু এশ বটললৈকে তেল, আৰু অপৰিমিতৰূপে সোণ দিব। 23 স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ আড্ডাৰ পৰা অহা যিকোনো বস্ত্ৰ তেওঁৰ গৃহৰ অৰ্থে ভক্তিভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে; কাৰণ তেওঁৰ ক্ৰোধ মোৰ আৰু মোৰ পুং ৰসকলৰ ৰাজ্যৰ ওপৰত আনিনম?

24 আমি তেওঁলোকক জনাইছোঁ যে, পুৰোহিত, লেবীয়া, বাদ্যকৰ, দুৱৰী, বা মন্দিৰৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে নিযুক্ত কৰা লোকসকল আৰু ঈশ্বৰৰ গৃহৰ দাসবোৰৰ মাজৰ কাৰো ওপৰতেই কোনো প্ৰকাৰৰ কৰ-কাটল ধাৰ্য্য কৰা নহ'ব।

25 হে ইজ্জা, আপোনাৰ ঈশ্বৰে আপোনাক দিয়া জ্ঞানেৰে, ঈশ্বৰৰ বিধান জনা এজনক শাসনকৰ্ত্তা আৰু বিচাৰকৰ্ত্তা নিযুক্ত কৰা উচিত, কাৰণ তেতিয়া তেওঁ নদীৰ সিপাৰে থকা লোকসকলক সেৱা কৰিব পাৰিব, আৰু যি সকলে বিধান নাজানে তেওঁলোকক নিশ্চয় শিকোৱাও প্ৰয়োজন। 26 যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ বিধান বা ৰজাৰ বিধান সম্পূৰ্ণকৈ পালন নকৰে, তেওঁক প্ৰাণদণ্ডৰ দৰাৰাই বা দেশান্তৰ কৰাৰ দৰাৰাই বা সম্পত্তি আটক কৰণৰ দৰাৰাই, বা বন্দী কৰাৰ দৰাৰাই শাস্তি দিয়া হওক।”

27 আমাৰ পুৰুষৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰশংসা হওক; তেওঁ যিৰূচালেমত যিহোৱাৰ গৃহৰ গৌৰৱস্থি কৰিবলৈ এই সকলো ৰজাৰ হৃদয়ত ইচ্ছা স্থাপন কৰিলে, 28 আৰু তেৱেই ৰজাৰ, তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতাসকলৰ, আৰু তেওঁৰ সকলো পৰামৰ্শী কৰ্মচাৰীসকলৰ আগত মোক বিস্বাসীৰূপে বিস্তৃত কৰিলে। মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ হাত মোৰ লগত থকা বাবে, মই বলৱান হৈছোঁ, আৰু মোৰ লগত যাবলৈ ইশ্বায়েলৰ মাজৰ পৰা মূল লোকসকলক গোটালোঁ।

8 অধ্যায়

ইজ্জাৰ লগত যোৱা লোকসকলৰ তালিকা। বাটত ঘট ঘটনা।

1 ৰজা অৰ্ত্তক্ষংৰৰ ৰাজত্বৰ সময়ত মোৰ সৈতে বাবিল ত্যাগ কৰি যোৱা লোকসকল এওঁলোক। এওঁলোকে তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলৰ পৰিয়াল সমূহৰ মূখ্য লোক আছিল। 2 পীনহৰ বংশধৰসকলৰ মাজত গেৰ্চোম: ঈথামৰ বংশধৰসকলৰ মাজত দানিয়েল: দায়ুদৰ বংশধৰসকলৰ মাজত হতুচ। 3 চখনিয়াৰ আৰু পৰিয়োচৰ বংশধৰসকলৰ মাজত জখৰিয়া: তেওঁৰ লগত তালিকাত এশ পঞ্চাশ জন পুৰুষ আছিল।

৪ পশ্চিম-মোরাবর বংশধরসকলৰ মাজত জৰহীয়াৰ পুংৰ ইলীহোঐনয়। আৰু তেওঁৰ লগত তালিকাত দুশ জন পুৰুষ আছিল।⁵ চখনিয়া বংশধরসকলৰ মাজত যহজীয়েল। তেওঁৰ লগত তালিকাত তিনিশ জন পুৰুষ আছিল।⁶ আদীনাৰ বংশধরসকলৰ মাজত যোনাথনৰ পুংৰ এবদ। তেওঁৰ লগত তালিকাত পঞ্চাশ জন পুৰুষ আছিল।⁷ এলমৰ বংশধরসকলৰ মাজত অখলিয়াৰ পুংৰ যিচ্যা। তেওঁৰ লগত তালিকাত সত্তৰজন পুৰুষ আছিল।

৪ চফটিয়াৰ বংশধরসকলৰ মাজত মীখায়েলৰ পুংৰ জবদিয়া। তেওঁৰ লগত তালিকাত এশদুইজন পুৰুষ আছিল।⁹ যোরাবৰ বংশধরসকলৰ মাজত যিহীয়েলৰ পুংৰ ওবদিয়া। তেওঁৰ লগত তালিকাত দুশ ওঠৰ জন পুৰুষ আছিল।¹⁰ চলোমীতৰ বংশধরসকলৰ মাজত যোচিফিয়াৰ পুংৰ। তেওঁৰ লগত তালিকাত এশ ষাঠিজন পুৰুষ আছিল।¹¹ বেবয়ৰ বংশধরসকলৰ মাজত বেবয়ৰ পুংৰ জখৰিয়া। তেওঁ লগত তালিকাত আঠাইশ জন পুৰুষ আছিল।

১২ অজগৰৰ বংশধরসকলৰ মাজত হঙ্কটনৰ পুংৰ যোহান। তেওঁৰ লগত তালিকাত এশ দুই জন পুৰুষ আছিল।¹³ অদোনীকামৰ পাছত অহা বংশধরসকলৰ মাজত কেইজন লোক আছিল। তেওঁলোকৰ নাম হ'ল: ইলীফেল্ট, যিয়বেল, আৰু চময়িয়া। তেওঁলোকৰ লগত ষাঠিজন পুৰুষ আহিছিল।¹⁴ বিগবয়ৰ বংশধরসকলৰ মাজত উথয় আৰু জঙ্কুৰ। তেওঁৰ লগত তালিকাত সত্তৰজন পুৰুষ আছিল।

১৫ মই তেওঁলোকক অহবালৈ বৈ যোৱা পানীৰ কাষত একত্ৰিত কৰিলোঁ আৰু আমি তাত তিন দিন ছাউনি পাতি থাকিলোঁ। মই সকলো লোকৰ লগতে আৰু পুৰোহিতসকলৰ মাজত অনুসন্ধান কৰি চালোঁ, কিন্তু লেবী বংশৰ কোনো এজনক তাত বিচাৰি নাপালোঁ।¹⁶ সেয়ে, ইলীয়েজৰ, অৰীয়েল, চময়িয়া, ইলনাথন, যাৰীব, ইলনাথন, নাথন, জখৰিয়া, আৰু মচুমম, এই মুখ্য লোকসকলক তেওঁলোকৰ বাবে পঠালোঁ; যোয়াৰিৰ আৰু ইলনাথন, এওঁলোক শিক্ষক আছিল, এওঁলোককো মই তেওঁলোকৰ বাবে পঠালোঁ।

১৭ তাৰ পাছত মই তেওঁলোকক কচিফিয়াৰ মুখলোক ইদ্দাৰৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ। ইদ্দা আৰু তেওঁৰ সম্পৰ্কীয় লোকসকলক কি ক'ব লাগিব, সেই বিষয়ে মই কৈছিলোঁ যে, "মন্দিৰৰ যি দাসবোৰ কচিফিয়াত বসবাস কৰি আছে, তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে আমাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিয়ক"।

১৮ যিহেতু ঈশ্বৰৰ কৃপাদৃষ্টি আমাৰ ওপৰত আছিল, সেয়ে আমাৰ বাবে এজন ব্যক্তি পঠাই দিলে, তেওঁৰ নাম চেৰেবিয়া আছিল; তেওঁ এজন বিচক্ষণ ব্যক্তি আছিল। তেওঁ আছিল মহলীৰ বংশধৰ। মহলী আছিল, লেবীৰ পুত্ৰ। লেবী আছিল, ইশ্বায়েলৰ পুত্ৰ। তেওঁ ওঠৰ জন পুত্ৰ আৰু ডাইসকলক লগত লৈ আহিছিল।¹⁹ তেওঁৰ লগত হৰিয়া আহিছিল। তাতে যিচ্যাও আছিল। যিচ্যা আছিল মৰাৰীৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ এজন, তেওঁৰ লগতে তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু ডাইসকলৰ সৈতে সৰুমুঠ বিশজন লোক আহিছিল।²⁰ দায়ুদ আৰু তেওঁৰ বিষয়াসকলে লেবীয়াসকলৰ সেৱকীয় কাৰ্যৰে মন্দিৰত পৰিচৰ্যা কৰিবৰ বাবে দুশ বিশজন লোকক নিযুক্ত কৰিছিল। তেওঁলোকক নাম অনুসাৰে নিযুক্ত কৰা হৈছিল।

২১ তাৰ পাছত আমি ঈশ্বৰৰ সন্মুখত নিজকে নম্ৰ কৰিবৰ বাবে অহবা নদীৰ দাঁতিত উপবাস যোষণা কৰিলোঁ, তাতে আমি আমাৰ সৰু সকলৰ বাবে আৰু আমাৰ সম্পত্তিৰ বাবে এটা সুবিধাজনক পথ বিচাৰিলোঁ।²² শত্ৰুবোৰৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰিবলৈ মই আমাৰ লগত সৈন্য বা অশ্বাৰোহী ৰজাক খুজিবলৈ অত্যন্ত যিধাবোধ কৰিছিলোঁ। আমি ৰজাক কৈছিলোঁ যে, "আমাৰ ঈশ্বৰে, তেওঁক মঙ্গল খোজা সকলৰ ওপৰত তেওঁৰ হাত থাকে, কিন্তু তেওঁক ত্যাগ কৰা সকলৰ ওপৰত তেওঁৰ পৰাক্ৰম আৰু শ্ৰেষ্ঠতা থাকে।"²³ সেয়ে আমি উপবাস কৰি, আমাৰ ঈশ্বৰৰ আগত সেই বিষয়ে পৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, আৰু তেওঁ আমাৰ পৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰিলে।

২৪ তাৰ পাছত, মই পুৰোহিত কৰ্মচাৰীসকলৰ পৰা বাৰ জন নিৰ্বাচন কৰিলোঁ: চেৰেবিয়া, হৰিয়া, আৰু তেওঁলোকৰ ডাই সকলৰ মাজত দহজন।²⁵ ৰজা আৰু তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতা, কৰ্মচাৰী আৰু ইশ্বায়েল লোকসকলে আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ অৰ্থে মুক্তভাৱে দিয়া দান, ৰূপ, সোণ, আৰু সকলো বস্তু জুখি তেওঁলোকক দিলোঁ।

২৬ সেয়ে, ছশ পঞ্চাশ কিল্কৰ ৰূপ, এশ কিল্কৰ ৰূপৰ বস্তু, এশ কিল্কৰ সোণ,²⁷ এক হাজাৰ অদৰ্কাণ মূল্যৰ বিশ টা সোণৰ বাটি, আৰু পিতলৰ দুটা ডালকৈ পালিশ কৰা বা নিমজ পাংৰ জুখি মই তেওঁলোকক দিলোঁ।

২৮ তাৰ পাছত, মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, "আপোনালোক যিহোৱালৈ উঁসৰ্গা হওক, আৰু এই বস্তুবোৰো উঁসৰ্গা কৰক। এই ৰূপ আৰু সোণবোৰ আপোনালোকৰ পুৰুষপুৰুষৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ইচ্ছাকৃতভাৱে কৰা দান।"²⁹ পুৰোহিত কৰ্মচাৰী, লেবীয়া আৰু যিৰূচালেমৰ ইশ্বায়েল বংশৰ পুৰুষপুৰুষৰ মুখ্য লোকসকলৰ আগত ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কোঠালিত জুখি নিদিয়ালৈকে এইবোৰ চাই থাকক আৰু সযতনে ৰাখক।"³⁰ পুৰোহিতসকল আৰু লেবীয়াসকলে ৰূপ, সোণ, আৰু বস্তুবোৰো জুখি গ্ৰহণ কৰি, যিৰূচালেমত আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ সেইবোৰ লৈ যাবৰ বাবে আদেশ দিলে।

৩১ প্ৰথম মাহৰ দ্বাদশ দিনা, আমি যিৰূচালেমলৈ যাবৰ বাবে অহবা নদীৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলোঁ। আমাৰ ওপৰত আমাৰ ঈশ্বৰৰ হাত থকা বাবে তেওঁ শত্ৰুবোৰৰ ওপৰত আৰু বাটত খাপ দি থকা ডকাইতসকলৰ হাতৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰিলে।³² তাৰ পাছত আমি যিৰূচালেম আহি পালোঁ, তাতে তিন দিন থাকিলোঁ।

৩৩ চতুৰ্থ দিনা সেই ৰূপ, সোণ, আৰু বস্তুবোৰ জুখি আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহত উৰিয়াৰ পুংৰ মৰেমো। পুৰোহিতৰ হাতত গতাই দিলোঁ। তেওঁৰ লগত পীনহচৰ পুংৰ ইলিয়াজৰ আছিল, যেচুৱাৰ পুংৰ যোজাবদ আৰু বিন্নইৰ পুংৰ নোৱদিয়া, এওঁলোক লেবীয়া আছিল।³⁴ সকলোবোৰ গণনা কৰি আৰু জুখি গতাই দিয়া হ'ল; সেই সময়ত সকলোবোৰ বস্তুৰ জোখ লিখি থোৱা হ'ল।

৩৫ বন্দীদ্বৰ পৰা ঘূৰি অহা দেশান্তৰিত লোকসকলে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে হোম বলি উঁসৰ্গা কৰিলে: ইশ্বায়েলৰ বাবে বাৰটা ভতৰা গৰু, ছয়টা বেটা মতা ছাগলী, সাতসত্তৰটা মেৰ-ছাগ পোৱালি, আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ বাবে বাৰটা মতা

ছাগলী ডাঃস্বৰ্গ কৰিলে। এই সকলোবোৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া হোম-বলি।³⁶ তাৰ পাছত তেওঁলোকে নদীৰ সিপাৰে থকা ৰাজপ্ৰতিনিধি আৰু ৰজাৰ উচ্চপদত থকা কৰ্মচাৰী সকলক ৰজাৰ আজ্ঞা পংৰ দিলে, আৰু তেওঁলোকে লোকসকলক আৰু ঈশ্বৰৰ গৃহত সহায় কৰিলে।

9 অধ্যায়

লোকসকলে কৰা পাপ। ইজ্জাৰ প্ৰাৰ্থনা।

1 সেই সকলো কাৰ্য যেতিয়া সমাপ্ত হ'ল, তেতিয়া কৰ্মচাৰীসকলে মোৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “ইশ্বায়েল লোকসকলে, পুৰোহিতসকলে, আৰু লেবীয়াসকলে আন দেশীয় যিণলগীয়া কাৰ্য ত্যাগ কৰা নাই; যেনে কনানীয়া, হিতীয়া, পৰিজীয়া, যিবুচীয়া, অস্মোনীয়া, মোৰাবীয়া, মিচৰীয়া, আৰু ইমোৰীয়া লোকসকলৰ অতিশয় যিণলগা কাৰ্যৰ পৰা নিজকে পৃথকে ৰখা নাই।² কাৰণ পবিত্ৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ কিছুমান ল'ৰা-ছোৱালীৰ বিবাহত এনেদৰে আন দেশৰ লোকসকলৰ সৈতে সম্বন্ধ স্থাপন কৰে। এই অবিবাসী কাৰ্যত কৰ্মচাৰী আৰু মূখ্য লোকসকলে আগভাগ লয়।”

3 মই এই কথা শুনি মোৰ কাপোৰ আৰু চোলা ফালিলোঁ, আৰু মোৰ মূৰৰ চুলি ও দাটি ছিঙি যোৱাকৈ টানিলোঁ। তাৰ পাছত লাজত বহি পৰিলোঁ।⁴ অবিবাসী কাৰ্যৰ বিষয়ে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰে কোৱা কথাত যিসকল লোক ভয়ত কঁপিছিল তেওঁলোকে মই গধূলিৰ বলিদানৰ সময়লৈকে বহি থকা ঠাইত গোট খালে।

5 কিন্তু গধূলিৰ বলিদানৰ সময়ত, মই লজ্জিত অৱস্থাৰ পৰা ফটা কাপোৰ আৰু চোলাৰ সৈতে থিয় হৈ মোৰ হাত ওপৰ কৰি ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আঁঠুকাটিলোঁ।⁶ মই কলোঁ, “হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই আপোনাৰ সন্মুখত মুখ তুলিবলৈ অতি লজ্জিত আৰু দুখিত হৈছোঁ। কিয়নো আমাৰ অপৰাধবোৰ বৃদ্ধি পাই সীমা চেৰাই গৈছে, আৰু আমাৰ দোষবোৰ বাঢ়ি গৈ আকাশ স্পৰ্শ কৰিছে।

7 আমাৰ পুৰ্ব-পুৰুষৰ দিনৰে পৰা আজি পৰ্যন্ত আমি অতিদোষী হৈ আছোঁ। আমাৰ নানা অপৰাধৰ কাৰণে আমাক, আমাৰ ৰজাসকলক, আৰু আমাৰ পুৰোহিতসকলক এই পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে তেওঁলোকৰ তৰোৱালেৰে বন্দীংৱ লৈ নি আমাক লুটদ্বৰাৰ দৰে কৰিলে আৰু আমাৰ মুখ বিৱৰণ হ'বলৈ শোধাই দিলে।

8 তথাপিও এতিয়া কিছু সময়ৰ কাৰণে, আমাৰ কিছুমান জীৱিত লোকৰ ওপৰত ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ অনুগ্রহ অৱস্থিত হ'ল আৰু তেওঁৰ পবিত্ৰ স্থানত নিৰাপদে আমাৰ ভৰি স্থিৰ কৰিলে। ঈশ্বৰে আমাৰ চকু দিশ্টিময় কৰা বাবে আৰু আমাক বন্দীশ্বৰ পৰা অলপ সকাহ দিয়াৰ কাৰণে এই সকলো হ'ল।⁹ আমি বন্দী হৈ আছিলোঁ, কিন্তু আমাৰ ঈশ্বৰে আমাক নাপাহৰিলে, তেওঁ আমাৰ বাবে বিস্ৰাসৰ গুৰুপূৰণ প্ৰতিশ্ৰুতি আগবঢ়ালে। আমি ধংস হৈ যোৱা আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহ যাত্ৰে পুনৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে পাৰস্যৰ ৰজাৰ দৃষ্টিত তেওঁ আমাক নতুন শক্তি দিলে। তেওঁ এইদৰে কৰিলে, তাতে আমি যিহূদা আৰু যিৰূচালেমত আমাৰ সুৰক্ষাৰ বাবে দেৱাল দিব পাতিলোঁ।

10 এতিয়া হে আমাৰ ঈশ্বৰ, ইয়াৰ পাছত আমি কি কব পাৰোঁ? কাৰণ আমি আপোনাৰ আজ্ঞাবোৰ এতিয়াও পাহৰি আছোঁ।¹¹ আপুনি আপোনাৰ ভাৱবাদী দাস সকলক আজ্ঞা দি যেতিয়া কৈছিল যে, এই যি দেশ তোমালোকে অধিকাৰ কৰিবলৈ প্ৰবেশ কৰিছা, সেইয়া অশুচি দেশ। তেওঁলোকৰ অশুচি আৰু যিণলগা কাৰ্যৰ দৰাৰাই লোকসকলে ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈকে সমগ্ৰ দেশ দুখিত কৰি তুলিছে।¹² সেয়ে এতিয়া, তোমালোকৰ ছোৱালীক তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলৰ লগত বিবাহ নিদিবা, আৰু তেওঁলোকৰ ছোৱালীক তোমালোকৰ পুংৰলৈ নানিবা। আৰু তেওঁলোকৰ মঙ্গল আৰু উন্নতি নিবিচাৰিবা। সেয়ে তোমালোক বলৱন্ত হোৱা আৰু দেশৰ উত্তম বস্তু ভোগ কৰা, আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলে সদাকালৰ বাবে আধিপত্য লাভ কৰিবলৈ এইদৰে কৰা।

13 আমাৰ কৃ-ক্ৰিয়াবোৰৰ আৰু মহাদোষৰ কাৰণে আমালৈ ঘটা সকলো অমঙ্গলৰ পাছত, আমাৰ ঈশ্বৰ যি আপুনি, আপুনি আমাৰ অপৰাধৰ পাবলগা দণ্ড কম কৰি, আমাক জীৱিত কৰি ৰাখিলে।¹⁴ আমি পুনৰ আপোনাৰ আজ্ঞা-লঙ্ঘন কৰিম, আৰু যিণলগা কাম কৰা লোকসকলৰ সৈতে বিবাহ কৰিম নে? আমাৰ মাজত অৱশিষ্ট আৰু পলাবলৈ কোনো এজনো নথকাকৈ আপুনি আমাক ক্ৰোধ আৰু সৰ্পৰূপে ধংস নকৰিব নে?

15 হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি ধৰ্মপৰায়ণ, কাৰণ আজি আমি অতি কম সংখ্যক ৰক্ষা পোৱা লোকহে অৱশিষ্ট আছোঁ। চাওক! আমি আমাৰ দেহেৰে সৈতে আপোনাৰ সাক্ষাতে আছোঁ, ইয়াৰ ফলত আমি কোনেও কোনে এজনো আপোনাৰ সাক্ষাতে থিয় হ'ব নোৱাৰোঁ।”

10 অধ্যায়

লোকসকলে পাপ-স্বীকাৰ কৰি অন্য জাতিৰ মহিলা ত্যাগ কৰা। দোষীসকলৰ তালিকা।

1 এইদৰে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ আগত ইজ্জাই চকুলোৰে প্ৰাৰ্থনা কৰি পাপ স্বীকাৰ কৰিলে। ইশ্বায়েলৰ সমবেত হোৱা পুৰুষ, মহিলা, সন্তান সকল আহি তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে, কাৰণ লোকসকলে অতিশয়ৰূপে ক্ৰন্দন কৰিছিল।² এলমৰ বংশধৰ যিহীয়েলৰ পুংৰ চখনিয়াই ইজ্জাক ক'লে, “আমাৰ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে আমি বিস্ৰাসঘাতক কৰি অন্য জাতিৰ লোকসকলৰ পৰা ছোৱালী বিয়া কৰাই বসবাস কৰি আছোঁ। কিন্তু এই বিষয়ত এতিয়াও ইশ্বায়েলৰ আশা আছে।

3 সেয়ে আহক, এতিয়া আমাৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হওঁ, ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অনুসাৰে আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাত যিসকল কৰ্মমান হৈছে তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শ অনুসাৰে সকলো মহিলা আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক বাহিৰ কৰি পঠাওঁ, আৰু এই সকলো বিধান অনুযায়ী হওঁক।⁴ উঠক, কাৰণ এই সকলো কাৰ্য আপুনিয়েই কৰি যাব লাগিব, আৰু আমিও আপোনাৰ লগত আছোঁ; সাহিয়াল হওক আৰু এই কাৰ্য কৰক।”

৫ তেতিয়া ইজ্ৰাই উঠিল আৰু সেই বাক্য অনুসারে কৰিবলৈ পুৰোহিত কৰমচাৰী, লেবীয়া, আৰু সকলো ইশ্বায়েল লোকসকলক এইদৰে কৰ্ম্য কৰিবলৈ শপত খুৱালে।^৬ তাৰ পাছত ইজ্ৰাই ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰা উঠি আহিল আৰু ইলিয়াচীৰৰ পুংৰ যিহোহাননৰ কোঠালিলৈ গ'ল। যিসকল লোক বন্দীস্থত আছিল তেওঁলোকে অবিশ্বাসী লোকৰ দৰে কৰা কাৰ্যৰ বাবে শোক কৰিলে আৰু তেওঁ একো ডোজন-পান নকৰিলে।

৭ সেয়ে বন্দীস্থৰ পৰা ঘূৰি অহা সকলো লোকক যিৰুচালেমত গোট খাবলৈ যিহূদা আৰু যিৰুচালেমলৈ তেওঁলোকে বাৰ্ত্তা পঠিয়ালে।^৮ যিসকল লোক কৰমচাৰী আৰু বৃদ্ধসকলৰ পৰামৰ্শ অনুযায়ী তিনি দিনৰ ভিতৰত নাহে, তেওঁলোকৰ সকলো সম্পত্তি বৰ্জিত কৰা হ'ব, আৰু বন্দীস্থৰ পৰা অহা লোকসকলৰ সমাজৰ পৰা তেওঁলোকক পৃথক কৰা যাব।

৯ সেয়ে যিহূদাৰ আৰু বিন্যামীনৰ সকলো লোকে তিন দিনৰ ভিতৰত যিৰুচালেমলৈ আহি গোট খালে। নৱম মাহৰ বিশ দিনৰ দিনা, ঈশ্বৰৰ গৃহৰ সম্মুখত সকলো লোক থিয় হ'ল। সেই বাক্য আৰু বৰষুণৰ কাৰণে লোকসকল কাঁপিব ধৰিলে।^{১০} তেতিয়া পুৰোহিত ইজ্ৰাই থিয় হৈ ক'লে, “তোমালোকে নিজেই নিজকে বিশ্বাসঘাত কৰিছ, তোমালোকে অন্য জাতিৰ মহিলাৰ সৈতে বসবাস কৰি, ইশ্বায়েলৰ দোষ বৃদ্ধি কৰিলা।

১১ এতিয়া তোমালোকৰ পুৰুষপুত্ৰৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৌৰৱ-প্ৰশংসা কৰা আৰু তেওঁৰ ইচ্ছা সিদ্ধ কৰা। দেশৰ লোকসকলৰ পৰা আৰু আন জাতিৰ মহিলাৰ পৰা নিজকে পৃথক কৰা।

১২ গোটেই সমাজে বৰ মাত্ৰে উত্তৰ দি ক'লে, “আপুনি কোৱাৰ দৰেই আমি কৰিম।^{১৩} যদিও তাত অনেক লোক আছিল, আৰু বাৰিষা কাল আছিল। বাহিৰত থিয় হৈ থাকিবলৈ আমাৰ শক্তি নাই, আৰু এইটো এদিন বা দুদিনৰ কাম নহয়, আমি এই বিষয়ত অতিৰিক্তভাৱে অৱহেলা কৰি আহিছোঁ।

১৪ সেয়ে গোটেই সমাজক আমাৰ কৰমচাৰীসকলে প্ৰতিনিধিত্ব কৰক। আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধ যেতিয়ালৈকে আমাৰ পৰা দূৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে নগৰৰ বৃদ্ধলোক আৰু বিচাৰকৰূতাসকলে নিৰুপিত কৰা সময়ত যি সকলে অন্য জাতিৰ মহিলাক নগৰবোৰত বসবাস কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল, তেওঁলোক আহক।^{১৫} এই প্ৰস্তাৱ অচাহেলৰ পুংৰ যোনাতন আৰু তিকবাৰ পুংৰ যহজিয়াই বিৰোধিতা কৰিলে, আৰু মচুমম আৰু লেবীয়া চৰ্থয়ে তেওঁলোকক সমৰ্থন কৰিলে।

১৬ সেয়ে বন্দীস্থৰ পৰা অহা লোকসকলে এই কাৰ্য কৰিলে। নিৰ্বাচিত ব্যক্তি ইজ্ৰা পুৰোহিত, তেওঁলোকৰ বংশৰ জাতি আৰু গৃহত থকা মূখ্য লোকসকল, তেওঁলোকৰ নাম অনুযায়ী দশম মাহৰ প্ৰথম দিনা সেই বিষয়ে বিচাৰ কৰিবলৈ বহিল।^{১৭} প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা তেওঁলোকে অন্য জাতিৰ মহিলাৰ সৈতে বসবাস কৰা লোকসকলৰ বিষয়ে অনুসন্ধান কৰি শেষ কৰিলে।

১৮ পুৰোহিতসকলৰ বংশৰ মাজত যি সকলে অন্য জাতিৰ মহিলাৰ সৈতে বসবাস কৰিছিল, তেওঁলোকৰ নাম হ'ল: যোচাদকৰ পুংৰ য়েচুৱা আৰু তেওঁৰ ভায়েকসকলৰ মাজত মাচেয়া, ইলীয়েজৰ, যাৰীব, আৰু গদলিয়া।^{১৯} সেই কাৰণে তেওঁলোকে নিজৰ ভাৰ্য্যক পঠিয়াবলৈ প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হ'ল। তেওঁলোক দোষৰ বাবে জাকৰ পৰা এটা মতা মেৰ-ছাগ বলিদান কৰিলে।

২০ ইশ্বৰৰ বংশধৰসকলৰ মাজত হনানী আৰু জবদিয়া।^{২১} হাৰীমৰ বংশধৰসকলৰ মাজত মাচেয়া, এলিয়া, চময়িয়া, যিহীয়েল, আৰু উজ্জিয়া।^{২২} পচহৰৰ বংশধৰসকলৰ মাজত ইলীয়োএনয়, মাচেয়া, ইম্মায়েল, নথনেল, যোজাবদ, আৰু ইলিয়াচ।

২৩ লেবীয়াসকলৰ মাজত যোজাবদ, চিমিয়ী, কলায়া, তেওঁলোক কলীটা, পথহিয়া, যিহূদা আৰু ইলীয়েজৰ।

২৪ গায়ক সকলৰ মাজত ইলীয়াচিব। দুৰবীসকলৰ মাজত চল্লম, টেলম আৰু উৰী।

২৫ ইশ্বায়েলৰ অৱশিষ্ট লোক পৰিয়োচৰ বংশধৰসকলৰ মাজত ৰমিয়া, যিঞ্জিয়া, মন্দিয়া, মিয়ামীন, ইলিয়াজৰ, মাস্কিয়া আৰু বনায়।

২৬ এলমৰ বংশধৰসকলৰ মাজত মতনীয়া, জখৰিয়া, যিহীয়েল, অন্দী, যিৰেমো, আৰু এলিয়া।^{২৭} জতুৰ বংশধৰসকলৰ মাজত ইলীয়োএনয়, ইলীয়াচিব, মতনীয়া, যিৰেমো, জাবদ, আৰু অজীজা।^{২৮} বেবয়ৰ বংশধৰসকলৰ মাজত যিহোহানন, হননিয়া, জৰবয়, আৰু অখলয়।^{২৯} বাণীৰ বংশধৰসকলৰ মাজত মচুমম, মল্লুক, অদায়া, যাচুব, আৰু চাল যিৰেমো।

৩০ পহু-মোৱাৰৰ বংশধৰসকলৰ মাজত অদনা, কলাল, বনায়, মাচেয়া, মতনীয়া, বাচলেল, বিলুই, আৰু মনচি।^{৩১} হাৰীমৰ বংশধৰসকলৰ মাজত ইলীয়েজৰ, যিচিয়া, মন্দিয়া, চময়িয়া, চিমিয়োন,^{৩২} বিন্যামীন, মল্লুক, আৰু চমৰিয়া।

৩৩ হাচুমৰ বংশধৰসকলৰ মাজত মতনয়, মততা, জাবদ, ইলীফেলট, যিৰেময়, মনচি আৰু চিমিয়ী।^{৩৪} বাণীৰ বংশধৰসকলৰ মাজত মাদয়, অস্ৰম, উৰেল,^{৩৫} বনায়, বেদিয়া, কলুহী,^{৩৬} বনিয়া, মৰেমো, ইলীয়াচিব,

৩৭ মতনীয়া, মতলয়, যাচু,^{৩৮} বাণী, বিলুই, চিমিয়ী,^{৩৯} চেলেমিয়া, নাখন, অদায়া,^{৪০} মকনদবয়, চাচয়, চাৰয়,

৪১ অজবেল, চেলেমিয়া, চমৰিয়া,^{৪২} চল্লম, অমৰিয়া, যোচেফ,^{৪৩} আৰু নবোৰ বংশধৰসকলৰ মাজত যিহীয়েল, মিত্তিথিয়া, জাবদ, জবীনা, ইন্দা, যোৰেল, আৰু বনায়।^{৪৪} এই সকলো লোকৰ অন্য জাতিৰ মহিলা ভাৰ্য্যা আৰু তেওঁলোকৰ কিছুমানৰ সন্তান আছিল।

নহিমিয়া

গল্প ৰচয়িতা

ইহুদি ঐতিহ্যই নহিমিয়া (যিহোৱাৰ সাধুনা) ক নিজকে এই ঐতিহাসিক গল্পৰ প্ৰাথমিক লিখক হিচাপে চিহ্নিত কৰে। এই পুস্তকৰ বহুতো বিষয় প্ৰথম ব্যক্তিত্বৰ দৃষ্টিকোণৰ পৰা লিখা হৈছে। তেওঁৰ তাৰুণ্য বা পটভূমি সম্পৰ্কে একোৱে জনা নাযায়; আমি তেওঁক এজন প্ৰাপ্তবয়স্ক সেৱক হিচাপে পাবস্য ৰজা অৰ্ত্তক্ষেত্ৰৰ ৰাজস্বকালত ৰজাৰ পানপাত্ৰ ধৰোঁতাৰ ৰূপত পাওঁ। (নহিমিয়া 1:11-2:1)। নহিমিয়া পুস্তক খন ইজ্ৰা পুস্তকৰ পৰিশিষ্ট পুস্তক হিচাপে পাঠ কৰিব পাৰি, আৰু কিছুমান বিশেষজ্ঞই বিশ্বাস কৰে এই দুয়োখনে মূলতঃ এখন কিতাপ।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 457-400 খ্ৰীষ্টপূৰ্ব মাজভাগ।

এই পুস্তক খন যিহূদাত লিখা, সম্ভৱতঃ যিৰূচালেমত, পাবস্যৰ ৰাজস্বৰ কিছু সময়ত, সেয়া আছিল বেবিলনৰ পৰা উভতি অহাৰ পাছত।

প্ৰাপক

নহিমিয়া পুস্তকৰ সম্ভাব্য পাঠকসকল আছিল ইস্ৰায়েলীয়সকলৰ বংশধৰসকল, যিসকলে বেবিলনৰ নিৰ্বাসনৰ পৰা উভতি আহিছিল।

উদ্দেশ্য

এই পুস্তকৰ লিখকে স্পষ্টভাবে তেওঁৰ পাঠকসকলক পৰিচয় কৰাই দিছে যে, ঈশ্বৰৰ শক্তি আৰু প্ৰেম তেওঁৰ মনোনীত লোকসকলৰ প্ৰতি থাকে, আৰু তেওঁলোকৰ বিধানই তেওঁৰ প্ৰতি দয়িত্বপূৰ্ণ। ঈশ্বৰে প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিয়ে। তেওঁ মানুহৰ জীবনত আগ্ৰহ আনি থাকে, তেওঁলোকক আদেশ পালন কৰিবলৈ যি যি প্ৰয়োজন সেয়া যোগান ধৰে। লোকসকলে একত্ৰিত হৈ কাম কৰিব লাগে আৰু তেওঁলোকৰ সম্পদ সমূহ ভাগ কৰি লোৱা উচিত। ঈশ্বৰৰ অনুসৰণকাৰীসকলৰ জীবনত স্বাৰ্থপৰতাৰ কোনো স্থান নাই। নহিমিয়াই ধনী ব্যক্তিসকলক স্মৰণ কৰাই দিছিল আৰু পৰিষদবৰ্গ দৰিদ্ৰসকলৰ সুবিধা নিৰ্বলৈ নহয় বুলি নিৰ্দেশ দিছিল।

মূল বিষয়

পুনৰ গঠন

প্ৰান্তৰেখা

1. গডনৰ হিচাপে নহিমিয়াৰ প্ৰথম কাৰ্যকাল — 1:1-12:47
2. গডনৰ হিচাপে নহিমিয়াৰ দ্বিতীয় কাৰ্যকাল — 13:1-31

নহিমিয়াৰ মনৰ দুখ আৰু প্ৰাৰ্থনা। হখলিয়াৰ পুংৰ নহিমিয়াৰ পুস্তক।

1 হখলিয়াৰ পুত্ৰ নহিমিয়াৰ কথা:

বিশ বছৰৰ কিফেলৰ মাহত মই চূচন নগৰৰ দুৰ্গত থাকোঁতে, এইদৰে হৈছিল।² তেতিয়া হনানী নামৰ মোৰ এজন ভাই যিহূদাৰ পৰা কিছুমান লোকৰ সৈতে আহিছিল। মই তেওঁলোকক বন্দীস্বৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা ইহুদী লোকসকলৰ উপৰিও যিসকল ইহুদী লোক তাত আছিল, সেই সকলৰ বিষয়ে আৰু যিৰূচালেম চহৰৰ বিষয়ে সুধিছিলো।

³ তেতিয়া তেওঁলোকে মোক ক'লে, “বন্দীস্বৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা লোকসকল সমস্যা আৰু অপমানৰে জৰ্জৰিত হৈ আছে। কিয়নো যিৰূচালেমৰ দেৱাল ভাঙি মুকলি হৈ আছে আৰু দুৱাৰবোৰ জুইৰে পোৱা হৈছে।”

⁴ এই কথা শুনাৰ লগে লগে, মই বহি ক্ৰন্দন কৰিলোঁ, আৰু মই কিছুদিন শোক কৰি লগোন দি স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ।⁵ মই কলোঁ, “হে যিহোৱা, আপুনি স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ, আপুনি মহান আৰু ঐশ্বৰ্য্যৱান, আপোনাক প্ৰেম কৰোঁতা আৰু আপোনাৰ আজ্ঞা পালন কৰোঁতা সকললৈ আপোনাৰ নিয়ম আৰু দয়া কৰে মহান।

⁶ আপোনাৰ দাস ইশ্ৰায়েলী লোকসকলৰ অৰ্থে মই আপোনাৰ আগত দিনে-ৰাতিয়ে কৰা প্ৰাৰ্থনা শুনক আৰু মৌলৈ দৃষ্টি কৰক। আমি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে যি পাপ কৰিলোঁ, এনে কি মই, আৰু মোৰ পিতৃ পৰিয়ালেও যি পাপ কৰিলে, তাৰ বাবে মই ইশ্ৰায়েলী লোকসকলৰ হৈ পাপ স্বীকাৰ কৰিছোঁ।⁷ আমি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে বহুতো পাপ কৰম কৰিলোঁ, আৰু আপুনি আপোনাৰ দাস মোচিক দিয়া আজ্ঞা, বিধি, আৰু শাসন প্ৰণালীবোৰ পালন নকৰিলোঁ।

⁸ বিনয় কৰোঁ, আপুনি আপোনাৰ দাস মোচিক আজ্ঞা কৰা বাক্য সোঁৱৰণ কৰক। আপুনি মোচিক কৈছিল, “যদি তোমালোকে অবিশ্বাসীৰ দৰে কাৰ্য কৰা, মই তোমালোকক দেশৰ মাজত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম, ⁹ কিন্তু যদি তোমালোকে মৌলৈ ঘূৰি আহা, আৰু মোৰ আজ্ঞা পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ লোকসকল আকাশৰ অন্তৰ্ভাগত ছিন্ন-ভিন্ন হৈ থাকিলেও, মই তাৰ পৰা তেওঁলোকক আনি একগোট কৰিম, আৰু মোৰ নাম চিৰস্থায়ী কৰিবৰ অৰ্থে মই মনোনীত কৰা ঠাইলৈ তেওঁলোকক ঘূৰাই আনিম।”

¹⁰ তেওঁলোকেই আপোনাৰ দাস আৰু প্ৰজা, যাক আপুনি আপোনাৰ মহা প্ৰাৰ্থনাৰ আৰু বলৱান হাতেৰে মুক্ত কৰিলে।

¹¹ হে যিহোৱা, বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ এই দাসৰ প্ৰাৰ্থনা শুনক, আৰু যিসকলে আপোনাৰ নাম গৌৰৱান্বিত কৰি আনন্দিত

হয়, তেওঁলোকৰো পৰাৰ্থনা শুনক। বিনয় কৰোঁ, আজি আপোনাৰ এই দাসক কৃতকাৰ্য হ'বলৈ দিয়ক, আৰু এই ব্যক্তিৰ সাক্ষাতে তেওঁক অনুগ্ৰহ দান কৰক।”

মই ৰজাৰ পান-পাংৰ ধৰোঁতৰূপে সেৱা কৰিছিলোঁ।

২ অধ্যায়

নহিমিয়াই যিৰূচালেমলৈ যাংবা কৰা আৰু তাৰ গড় চোৱা।

১ ৰজা অৰ্তক্ষয়ৰ ৰাজস্বৰ বিশ বছৰৰ নীচান মাহত, তেওঁ দৰাক্ষাৰস বাছি ল'লে, আৰু মই সেই দৰাক্ষাৰস লৈ ৰজাক দিলোঁ। তাৰ আগেয়ে মই ৰজাৰ আগত কেতিয়াও মুখ মলিন কৰা নাই। ২ কিন্তু ৰজাই মোক ক'লে, “তোমাৰ মুখ কিয় মলিন হৈছে? তোমাক অসুখীয়া যেন লগা নাই জানো। নিশ্চয় এয়া আন্তৰিক বেদনা।” তেতিয়া মোৰ অতিশয় ভয় লাগিল।

৩ মই ৰজাক ক'লোঁ, “মহাৰাজ চিৰজীৱি হওক! মোৰ মুখ কিয় মলিন নহ'ব? যিহেতু মোৰ পিতৃসকলৰ মৈদামৰ ঠাই উচ্ছন্ন কৰা হ'ল আৰু সেই ঠাইৰ দুৱাৰবোৰ জুইৰ পুৰি ধংস কৰা হ'ল।

৪ তেতিয়া ৰজাই মোক ক'লে, “মই কি কৰাটো তুমি বিচাৰিছা?” সেয়ে মই স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিলোঁ। ৫ মই ৰজাক উত্তৰ দি কলোঁ, “যদি মহাৰাজে ভাল দেখে, আৰু আপোনাৰ এই দাসে যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পায়, তেন্তে আপুনি মোক মোৰ পিতৃসকলৰ মৈদামৰ নগৰ যিহূদালে পঠিয়াই দিয়ক, মই তাক পুনৰাই সাজিম।” ৬ ৰজাই মোক উত্তৰ দিলে, (আৰু তেওঁৰ ৰাণীও তেওঁৰ কাষত বহি আছিল), “তুমি কিমান দিনৰ বাবে যাবা আৰু কেতিয়া উভতি আহিবা?” মই যেতিয়া তেওঁক নিৰূপিত সময়ৰ কথা দিলোঁ, তেতিয়া ৰজাই আনন্দেৰে মোক পঠিয়াই দিলে।

৭ তাৰ পাছত মই ৰজাক ক'লোঁ, “যদি ৰজা এই কথাত সন্তোষ পাইছে, তেনেহলে নদীৰ সিপাৰে থকা দেশাধ্যক্ষসকলৰ বাবে লিখা চিঠি মোক দিব পাৰে, যাতে যিহূদালে যাওঁতে তেওঁলোকৰ দেশ পাৰ হ'বলৈ তেওঁলোকে মোক অনুমতি দিয়ে। ৮ ৰজাৰ বনাকুল ৰখীয়া আচফলৈও এখন চিঠি দিব পাৰে, যাতে মন্দিৰৰ কাষত থকা দুৰ্গৰ দুৱাৰৰ চৌকাঠ, নগৰৰ দেৱাল, আৰু যি গৃহত মই থাকিম সেই সকলোৰ বাবে তেওঁ মোক যেন কাঠ দিয়ে।”

মোৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ মঙ্গলময় হাত থাকাত, ৰজাই মোৰ অনুৰোধবোৰ গ্ৰহণ কৰিলে।

৯ মই নদীৰ সিপাৰে থকা দেশাধ্যক্ষসকলৰ ওচৰলৈ আহিলোঁ আৰু ৰজাৰ পংৰবোৰ তেওঁলোকক দিলোঁ। ৰজাই মোৰ লগত সৈন্য সমূহৰ কৰমচাৰী আৰু অগ্ৰাৰোহী পঠাইছিল। ১০ ইশ্বৰয়েলৰ লোকসকলক সহায় কৰিবলৈ কোনো এজন ব্যক্তি আহি থকা কথা যেতিয়া, হোৰোণীয়া চনৰম্ভট আৰু অশ্মোনীয়া টোবিয়া দাসে শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে অতিশয় বেজাৰ পালে।

১১ মই যিৰূচালেমলৈ আহিলোঁ, আৰু তাত তিনি দিন থাকিলোঁ। ১২ মই ৰাতিয়ে উঠিলো, তাতে মই আৰু কেইজন মান পুৰুষ মোৰ সৈতে আছিল। যিৰূচালেমৰ অৰ্থে যি কৰিবলৈ মোৰ ঈশ্বৰে মোৰ মনত উদগণি দিলে, সেই কথা মই কাৰো আগত নক'লোঁ। মই উঠি অহা জন্তুটোৰ বাহিৰে আন কোনো জন্তু মোৰ লগত নাছিল।

১৩ মই ৰাতিতে উপত্যকাৰ দুৱাৰেদি বাহিৰ ওলাই গৈ, যিৰূচালেমৰ ভগা দেৱাল আৰু জুয়ে পোৰা দুৱাৰবোৰ পৰীক্ষণ কৰি নাগ নাদ আৰু গোৱৰ-দুৱাৰলৈকে গ'লোঁ। ১৪ তাৰ পাছত মই ভূমুক-দুৱাৰ আৰু ৰজাৰ পুখুৰীলৈকে গ'লোঁ। মই উঠি যোৱা জন্তুটো যাবৰ বাবে সেই ঠাই অতি ঠেক আছিল।

১৫ সেয়ে মই ৰাতি উপত্যকায়েদি ওপৰলৈ উঠি গৈ দেৱাল চালোঁ, আৰু উপত্যকাৰ দুৱাৰেদি সোমাই মই উভতি আহিলোঁ। ১৬ মই ক'লে গৈছিলোঁ, আৰু কি কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে শাসনকৰ্তাসকলে জনা নাছিল। তেতিয়ালৈকে মই যিহূদীসকলক, বা পুৰোহিতসকলক, বা পৰধান লোকসকলক, বা শাসনকৰ্তাসকলক, বা অৱশিষ্ট যিসকল লোকে কাম কৰিছিল, তেওঁলোককো একো কোৱা নাছিলোঁ।

১৭ মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, “আমি কেনে দুৰৱস্থাত আছোঁ, যিৰূচালেম কেনেকৈ উচ্ছন্ন হৈ পৰি আছে, আৰু তাৰ দুৱাৰবোৰ কেনেকৈ জুয়ে পুৰিলে, সেইবোৰ আপোনালোকে দেখিছে। আহক, আমি যিৰূচালেমৰ দেৱাল পুনৰ নিৰ্মাণ কৰোঁ, তেতিয়া আমি পুনৰ অপমানিত হ'বলৈ কোনো কাৰণ নাথাকিব।” ১৮ মই তেওঁলোকক ইয়াকো ক'লোঁ যে, “ঈশ্বৰৰ মঙ্গলময় হাত মোৰ ওপৰত আছে;” আৰু ৰজাই মোক যি কথা কৈছিল, সেই কথাও তেওঁলোকক জনালোঁ। তেওঁলোকে ক'লে, “আহক আমি নিৰ্মাণ কাৰ্যৰ বাবে সাজোঁ হওঁহক।” সেয়ে তেওঁলোকে সেই উত্তম কাৰ্যৰ অৰ্থে নিজৰ হাত সবল কৰিলে।

১৯ কিন্তু হোৰোণীয়া চনৰম্ভট, অশ্মোনীয়া টোবিয়া দাস আৰু আৰবীয়া গেচমে এই কথা শুনি আমাক উপহাস কৰিলে; আৰু আমাক হেয়জ্ঞান কৰি ক'লে, “তোমালোকে কি কৰি আছা? তোমালোকে ৰজাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছা নে?” ২০ তেতিয়া মই তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰেই আমাক কৃতকাৰ্য কৰিব। আমি তেওঁৰ দাস আৰু আমি নিৰ্মাণ কাৰ্য কৰিম। কিন্তু যিৰূচালেমত তোমালোকৰ ভাগ কি অধিকাৰ নাই আৰু যিৰূচালেমত ইতিহাসতো তোমালোকৰ কোনো স্বৰ্ণ নাছিল।

৩ অধ্যায়

পুনৰ গড় নিৰ্মাণ কৰা।

১ পৰধান পুৰোহিত ইলিয়াচীৰ আৰু তেওঁৰ পুৰোহিত ডাইসকলে উঠি মেৰ-ছাগদুৱাৰ সাজিলে। তেওঁলোকে দুৱাৰবোৰ পৰিষ্কাৰ কৰি উন্নীত কৰিলে আৰু তাক যথাস্থানত লগালে। এইদৰে তেওঁলোকে এশ টা স্তম্ভ আৰু হননেলৰ স্তম্ভ পৰিষ্কাৰ কৰিলে। ২ তেওঁৰ পাছত যিৰীহোৰ লোকসকলে কাম কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পাছত ইশ্বৰীৰ পুংৰ জক্কুৰে কাম কৰিলে।

3 হচানান্নাৰ পুংৰসকলে মাস্য-দুৱাৰ সাজিলে। তেওঁলোকে দুৱাৰত চৌকাঠ লগালে, আৰু দুৱাৰত শলখা ও ডাং লগালে। 4 মৰেমোতে তাৰ পাছৰ অংশ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁ উৰিয়াৰ পুংৰ আছিল আৰু উৰিয়া হক্কাচৰ পুত্ৰ আছিল। তেওঁলোকৰ পাছত মচুম্মে মেৰামতি কৰিলে। তেওঁ বেৰেথিয়াৰ পুংৰ আৰু বেৰেথিয়া মচেজবেলৰ পুত্ৰ আছিল। তেওঁৰ পাছত চাদোকে মেৰামতি কৰিলে। তেওঁ বান্নাৰ পুংৰ। 5 তেওঁলোকৰ পাছত তকোৱা লোকসকলে মেৰামতি কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকৰ তদাৰক কৰোঁতা জনৰ আদেশ তেওঁলোকৰ মূখ্য লোকসকলে অমান্য কৰিলে।

6 পচেহৰ পুংৰ যোয়াদা, আৰু বচোদিয়াৰ পুংৰ মচুম্মে পুৰণি দুৱাৰ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁলোকে চৌকাঠ লগাই তাত দুৱাৰখন লগালে, আৰু শলখা ও ডাং লগালে। 7 তেওঁলোকৰ পাছত গিৰিয়োনীয়াৰ মলটিয়াৰ লগত মেৰোনোথীয়াৰ যাদোনে মেৰামতি কৰিলে। তেওঁলোক গিৰিয়োন আৰু মিস্পাৰ মূখ্য লোক আছিল। নদীৰ সিপাৰে থকা যি প্ৰদেশত দেশাধ্যক্ষ আছিল, সেই খনেই মিস্পা নগৰ।

8 তেওঁৰ পাছত সোণাৰীসকলৰ এজন হৰুয়াৰ পুংৰ উজ্জীয়েলে মেৰামতি কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পাছত গদ্বসৰ প্ৰস্তুত কৰোঁতা হননিয়াই মেৰামতি কৰিলে। তেওঁলোকে বহল দেৱাললৈকে যিৰুচালেম পুনৰ সাজিলে। 9 তেওঁলোকৰ পাছত হৰৰ পুংৰ ৰফায়াই মেৰামতি কৰিলে। তেওঁ যিৰুচালেম জিলাৰ আধা অংশত শাসন কৰিছিল। 10 তেওঁলোকৰ পাছত হৰুমফৰ পুংৰ যদায়াই নিজৰ ঘৰৰ ওচৰৰ দেৱালৰ অংশ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত হচবনিয়াৰ পুংৰ হতুচ মেৰামতি কৰিলে।

11 হাৰীমৰ পুংৰ মন্টিয়া আৰু পহা-মোৱাৰৰ পুংৰ হুবে আন এটা অংশৰ সৈতে তন্দুৰৰ স্তম্ভ মেৰামতি কৰিলে। 12 তেওঁৰ পাছত যিৰুচালেম জিলাৰ আধা অংশৰ শাসনকৰ্তা হম্মোচেৰ পুংৰ চমুমৰ সৈতে তেওঁৰ জীয়েকসকলে মেৰামতি কৰিলে।

13 হানুন আৰু জানোহৰ নিবাসীসকলে উপত্যকাৰ দুৱাৰ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁলোকে তাক সাজি, তাত দুৱাৰ লগালে, আৰু দুৱাৰত শলখা ও ডাং লগালে। তেওঁলোকে গোবৰ-দুৱাৰলৈকে এক হাজাৰ হাত মেৰামতি কৰিলে।

14 ৰো-হুক্কম জিলাৰ শাসনকৰ্তা ৰেখবৰ পুংৰ মন্টিয়াই গোবৰ-দুৱাৰ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁ তাক সাজিলে আৰু তাত দুৱাৰ, শলখা আৰু ডাং লগালে।

15 মিস্পা জিলাৰ শাসনকৰ্তা কল-হোজিৰ পুংৰ চম্মে ডুমুক-দুৱাৰ পুনৰ সাজিলে। তেওঁ তাক সাজি তাৰ ওপৰত ঢাকনি দিলে, আৰু তাত দুৱাৰ, শলখা আৰু ডাং লগালে। তেওঁ যি খটখটিয়েদি দায়ুদৰ নগৰৰ পৰা নামি আহে, তাৰ পৰা ৰজাৰ বাৰীৰ ওচৰত থকা চেলাহ পুখুৰীলৈকে দেৱাল সাজিলে।

16 ৰো-চুৰ জিলাৰ আধা অংশত শাসন কৰা অজবুকৰ পুংৰ নহিমিয়াই দায়ুদৰ মৈদামবোৰৰ ঠাইৰ পৰা, মানুহে খনা পুখুৰীলৈকে, আৰু বীৰপুৰুষ সকলৰ ঘৰলৈকে মেৰামতি কৰিলে। 17 তেওঁৰ পাছত লেবীয়াসকলৰ সৈতে বানীৰ পুংৰ ৰহুমে মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত কয়ীলা জিলাৰ আধা অংশৰ শাসনকৰ্তা হচবিয়াই নিজৰ জিলাৰ অৰ্থে মেৰামতি কৰিলে।

18 তেওঁৰ পাছত তেওঁলোকৰ দেশীয় লোকসকলৰ সৈতে কয়ীলা জিলাৰ আধা অংশৰ শাসনকৰ্তা হেনাদদৰ পুংৰ বৰুয়ে মেৰামতি কৰিলে। 19 তেওঁৰ পাছত মিস্পাৰ শাসনকৰ্তা য়েচুৱাৰ পুংৰ এজৰে অস্ম-ৰ-গুহৰ বিপৰীতে উঠি যোৱা বাটৰ আন এটা অংশৰ দেৱালৰ বাহিৰ ফালে দিয়া আলমৰ মেৰামতি কৰিলে।

20 তেওঁৰ পাছত জঙ্কয়ৰ পুংৰ বাবুকে অতি আগৰহেৰে আলমৰ পৰা প্ৰধান পুৰোহিত ইলিয়াচীবৰ ঘৰৰ দুৱাৰলৈকে এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে। 21 তেওঁৰ পাছত মৰেমোতে, যিজন উৰিয়াৰ পুত্ৰ আছিল, আৰু উৰিয়া হক্কাচৰ পুত্ৰ। সেই মৰেমোতে ইলিয়াচীবৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ পৰা ইলিয়াচীবৰ ঘৰৰ শেষলৈকে এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে।

22 তেওঁৰ পাছত যিৰুচালেমৰ চাৰিও সীমাৰ পৰা অহা লোকসকল আৰু পুৰোহিতসকলে মেৰামতি কৰিলে। 23 তেওঁলোকৰ পাছত বিন্যামীন আৰু হুবে নিজৰ ঘৰৰ বিপৰীতে মেৰামতি কৰিলে। তেওঁলোকৰ পাছত অগিয়াৰ পুত্ৰ মাচেয়া, মাচেয়াৰ পুংৰ অজৰিয়াই নিজৰ ঘৰৰ ওচৰত মেৰামতি কৰিলে। 24 তেওঁৰ পাছত হেনাদদৰ পুংৰ বিলুয়ে অজৰিয়াৰ ঘৰৰ পৰা আলমলৈকে এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে।

25 উজয়ৰ পুংৰ পাললে আলমৰ বিপৰীতে ওপৰ ফালে ৰজাৰ গুহৰ পৰা স্তম্ভৰ প্ৰহৰীৰ চোতাললৈকে মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত পৰিয়েচাৰ পুংৰ পদায়াই মেৰামতি কৰিলে। 26 তাৰ পাছত ওফেলত থকা মন্দিৰৰ দাসবোৰে পূব-দিশে জল-দুৱাৰৰ বিপৰীতে থকা প্ৰকল্পৰ স্তম্ভলৈকে মেৰামতি কৰিলে। 27 তেওঁৰ পাছত তকোৱাৰ লোকসকলে বাহিৰ ফালে থকা বৃহা স্তম্ভৰ বিপৰীতে ওফেলৰ দেৱাললৈকে আন এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে।

28 অশ্ব-দুৱাৰৰ ওপৰ ফালৰ পৰা প্ৰতিজন পুৰোহিত নিজৰ নিজৰ ঘৰৰ বিপৰীতে মেৰামতি কৰিলে। 29 তেওঁলোকৰ পাছত ইস্মেৰৰ পুংৰ চাদোকে নিজৰ ঘৰৰ বিপৰীতে থকা এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত পূব দুৱাৰৰ ৰথীয়া চখনিয়াৰ পুংৰ চময়িয়াই মেৰামতি কৰিলে। 30 তেওঁৰ পাছত চেলেমিয়াৰ পুংৰ হননিয়া আৰু চালফৰ ষষ্ঠ পুংৰ হানুনে আন এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত বেৰেথিয়াৰ পুংৰ মচুম্মে নিজৰ কোঠালিৰ বিপৰীতে মেৰামতি কৰিলে।

31 তেওঁৰ পাছত সোণাৰী মন্টিয়াই মন্দিৰৰ দাস সকলৰ আৰু বণিকসকলৰ সাক্ষাত কৰা দুৱাৰৰ বিপৰীতে, চুকৰফালে ওপৰত থকা কোঠালৈকে মেৰামতি কৰিলে। 32 চুকৰফালে থকা ওপৰৰ কোঠা আৰু মেৰ-ছাগদুৱাৰৰ মাজৰ অংশ সোণাৰী আৰু বণিকসকলে মেৰামতি কৰিলে।

4 অধ্যায়

শত্ৰুবোৰক বাধা দিয়া আৰু তাৰ প্ৰতিকাৰ।

1 তাৰ পাছত চনবল্টে যেতিয়া আমি দেৱাল নিৰ্মাণ কৰাৰ কথা শুনিলে তেতিয়া তেওঁ ক্ৰোধত প্ৰজ্বলিত হৈ যিহুদীসকলক বিদৰূপ কৰিলে। 2 চমৰিয়া সৈন্যৰ আৰু তেওঁৰ ভাইসকলৰ উপস্থিতিত তেওঁ ক'লে, “সেই দুৰুল যিহুদীসকলে

কি কৰি আছে? তেওঁলোকে নিজৰ বাবে পুনৰ নগৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব নে? তেওঁলোকে বলিদান কৰিব নে? তেওঁলোকে একেদিনাই সেই কাম শেষ কৰিব নে? পোৰা ভগ্নস্তুপৰ তেওঁলোকে শিলবোৰক জীৱন্ত কৰিব নে?”³ তেতিয়া তেওঁৰ সৈতে অস্মোনীয়া টোবিয়া আছিল আৰু তেওঁ ক’লে, “তেওঁলোকে যি দেৱাল সাজিছে, তাৰ ওপৰত যদি এটা শিয়ালো উঠে, তেন্তে তেওঁলোকৰ সেই শিলাময় দেৱাল ভাঙি পৰিব।”

⁴ হে আমাৰ ঈশ্বৰ শুন, কিয়নো আমি ঘৃণিত হৈছোঁ। তেওঁলোকৰ উপহাস তেওঁলোকলৰ ওপৰতে পৰক আৰু তেওঁলোক যি দেশত বলিৎৱত আছিল, তাত লুট কৰি নিয়া বস্তুৰ দৰে থাকিবলৈ দিয়ক।⁵ তেওঁলোকৰ অপৰাধ ঢাকি নাৰাখিব আৰু তেওঁলোকৰ পাপ আপোনাৰ আগৰ পৰা মচি নেপেলাব, কিয়নো তেওঁলোকে দেৱাল সজা সকলৰ খং উঠাবলৈ উত্তেজিত কৰিছে।⁶ সেয়ে আমি দেৱাল সাজিলোঁ, আৰু লোকসকলে আগ্ৰহৰে দেৱালবোৰ যোৱা লগাই দেৱালৰ উচ্চতাৰ আধালৈকে মেৰামতি কৰিলে।

⁷ যিৰূচালেমৰ দেৱাল মেৰামত কৰা কাম চলি আছে, আৰু তাৰ ভগা ঠাইবোৰ বন্ধ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰা হৈছে, ইয়াকে শুনি চনবল্ট আৰু টোবিয়াই, আৰু আৰবীয়া, অস্মোনীয়া, আৰু অচ্দেদীয়াৰ লোকসকল অতিশয় শ্ৰেৰাধাশিত হ’ল।⁸ তেওঁলোকে যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ আৰু তাত বিসংগতিৰ সৃষ্টি কৰিবলৈ সকলোৱে একগোট হৈ চৰ্কাৰ কৰিলে।⁹ কিন্তু আমি আমাৰ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ ভাবুকিৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে দিনে ৰাতিয়ে প্ৰহৰী নিযুক্ত কৰিলোঁ।

¹⁰ তাৰ পাছত যিহূদাৰ লোকসকলে ক’লে, “তাত বহুতো ভগ্নস্তুপ আছে আৰু ডাৰ বোৱাসকলৰ শক্তি হ্যাস পোৱা কাৰণে আমি পুনৰ দেৱাল সাজিবলৈ অক্ষম হৈছোঁ।”

¹¹ আমাৰ শত্ৰুবোৰে ক’লে, “আমি তেওঁলোকৰ মাজত সোমাই তেওঁলোকক বধ কৰি কাম বন্ধ নকৰালৈকে তেওঁলোকে নাজানিব আৰু নেদেখিবও।”

¹² সেই সময়ত তেওঁলোকৰ ওচৰত থকা যিহূদীসকলে সকলো দিশৰ পৰা আহি তেওঁলোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে কৰা আঁচনিৰ বিষয়ে আমাক দহৰাবলৈকে সতৰ্ক কৰি ক’লে।¹³ সেয়ে মই দেৱালৰ তলভাগৰ মুকলি অংশত স্থিতি ললোঁ। মই প্ৰতি পৰিয়ালক নিজৰ নিজৰ স্থান দিলোঁ। তেওঁলোকৰ তৰোৱাল, যাঠী, আৰু ধনু আছিল।¹⁴ মই চাই, থিয় হৈ প্ৰধান লোকসকল, অধ্যক্ষসকল, আৰু আন আন লোকসকলক ক’লে, “তোমালোকে তেওঁলোকৰ কাৰণে ভয় নকৰিবা। মহান আৰু ঐশ্বৰ্য্যৱান ঈশ্বৰক সোঁৱৰণ কৰা। তোমালোকৰ পৰিয়াল, পুত্ৰ আৰু কন্যা, ডাৰ্যা আৰু তোমালোকৰ ঘৰৰ বাবে যুদ্ধ কৰা।”

¹⁵ আমাৰ শত্ৰুবোৰে যেতিয়া শুনিলে যে, আমি তেওঁলোকৰ পৰিকল্পনাৰ কথা গম পাইছোঁ, সেই সময়ত ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ পৰিকল্পনা ব্যৰ্থ কৰিলে। তেতিয়া, আমি সকলোৱে দেৱাললৈ ঘূৰি আহি নিজৰ নিজৰ কামত লাগিলোঁ।¹⁶ মুখ্য লোকসকলে যেতিয়া যিহূদাৰ লোকসকলৰ পাছফালে থিয় আছিল, তেতিয়াৰে পৰা মোৰ দাস সকলৰ মাজৰ আধা সংখ্যক লোকে কেৱল দেৱালৰ পুনৰ নিৰ্মাণৰ কাম কৰিলে আৰু আধা সংখ্যক লোকে যাঠী, ঢাল, আৰু ধনু আৰু যুদ্ধৰ বস্তু পিন্ধি থাকিল।

¹⁷ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰোঁতা, আৰু ডাৰ বওঁতাসকলে প্ৰতিজনে এখন হাতেৰে কাম কৰিছিল, আৰু আন খন হাতেৰে অশ্বংৰ ধৰিছিল।¹⁸ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰোঁতা প্ৰতিজনে কামত তৰোৱাল লৈছিল আৰু সেইদৰেই কাম কৰিছিল। যি জনে তুৰী বজাইছিল তেওঁ মোৰ ওচৰত থিয় হৈছিল।

¹⁹ মই প্ৰধান লোকসকলক, কৰ্মচাৰী সকলক, আৰু অৱশিষ্ট লোকসকলক ক’লোঁ, “এই কৰম বৃহা আৰু বিস্তৃত, আৰু আমি দেৱালৰ ওপৰত ইজনে সিজনৰ পৰা দূৰত থাকি পৃথকে আছোঁ।²⁰ তোমালোকে যি ঠাইত তুৰীৰ মাত শুনিবা, সেই ঠাইলৈ ত্ৰাঙ্ক্ষণত গৈ তোমালোকে সমবেত হ’বা। আমাৰ ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে যুদ্ধ কৰিব।”

²¹ সেয়ে আমি এই কাৰ্য কৰি আছোঁ। তেওঁলোকৰ মাজত আধা সংখ্যক লোকে বেলি ওলোৱাৰ পৰা তৰা দেখালৈকে যাঠী ধৰি থাকে।²² সেই সময়ত ময়ো লোকসকলক ক’লোঁ, “প্ৰতিজন লোক আৰু তেওঁৰ দাসে যিৰূচালেমৰ মাজত ৰাতিটো অতিবাহিত কৰক, সেয়ে তেওঁলোক ৰাতি আমাৰ ৰখীয়া হ’ব, আৰু দিনত কাম কৰিব।”²³ সেয়ে মই, নাইবা মোৰ ডাইসকল, মোৰ দাস সকল, আৰু মোক অনুসৰণ কৰা ৰখীয়াসকলৰ, কোনেও কাপোৰ সলনি কৰা নাছিলোঁ আৰু এনেকি পানী খাবলৈ যাওঁতেও প্ৰতিজনে নিজৰ অশ্বংৰ কঢ়িয়াইছিলোঁ।

5 অধ্যায়

দিৱৰ সকলক কৰা নিৰ্জাতন নিবাৰণ।

¹ তাৰ পাছত লোকসকলে আৰু তেওঁলোকৰ ডাৰ্যাসকলে তেওঁলোকৰ যিহূদী ডাই সকলৰ কাৰণে উচ্চ শ্বৰেৰে কান্দিলে।² তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ক’লে, “আমি আমাৰ ল’ৰা-ছোৱালীৰ সৈতে বহুতো আছোঁ। সেয়ে আমি খাই জীয়াই থাকিবলৈ আমাক শস্য লাগে।”³ তাত থকা কিছুলোকে ক’লে, “আমি আমাৰ পথাৰবোৰ, দৰাক্ষাবাৰীবোৰ, আৰু আকালৰ সময়ত খাদ্যৰ বাবে আমাৰ ঘৰবোৰকো বন্ধ কৰিলোঁ।

⁴ আন কিছুলোকে ক’লে, “আমি আমাৰ পথাৰ আৰু দৰাক্ষাবাৰীবোৰৰ ৰাজহ-কৰ দিবলৈ ধন ধাৰে আনিলোঁ।⁵ যদিও আমাৰ শৰীৰৰ মাংস আৰু তেজ আমাৰ ডাইসকলৰ দৰেই একে, আৰু আমাৰ সন্তান সকলৰ দৰেই তেওঁলোকৰো সন্তান সকল একে। তথাপিও আমাৰ ল’ৰা-ছোৱালীক দাসত্বত বিক্ৰী কৰিবলৈ আমি বাধ্য। আমাৰ ছোৱালীসকলৰ মাজৰ কেইজনীমানক ইতিমধ্যে দাস কামৰ বাবে দিয়া হ’ল। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত সহায় কৰিবলৈ আমাৰ একো উপায় নাই, কাৰণ আমাৰ পথাৰ আৰু দৰাক্ষাবাৰীবোৰ আমাৰ আন লোকৰ হ’ল।

⁶ মই যেতিয়া তেওঁলোকৰ কথা আৰু কাতৰোক্তি শুনিলোঁ, তেতিয়া মোৰ বৰ খং উঠিছিল।⁷ তাৰ পাছত মই এই বিষয়ে চিন্তা কৰিলোঁ, আৰু প্ৰধান লোকসকল আৰু কৰ্মচাৰী সকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ আনিলোঁ। মই তেওঁলোকক ক’লো,

“আপোনালোকে প্ৰতিজনে নিজৰ নিজৰ ভাইৰ পৰা সূত বেছিকৈ দাবী কৰি লৈছে।” মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মহাসভা পাতিলোঁ, 8 আৰু তেওঁলোকক ক’লোঁ, “দেশবোৰলৈ বিক্ৰী কৰা আমাৰ যিহুদীসকলক আমি সাধ্য অনুসাৰে মুকলি কৰি আনিবোঁ, কিন্তু তাৰ উপৰিও আপোনালোকে আপোনালোকৰ ভাই-ভনীসকলক বিক্ৰী কৰি আছে, সেই সকলক হয়তো আমালৈকে ঘূৰাই বিক্ৰী কৰিছে।” তাতে তেওঁলোক নিমাত হ’ল, আৰু একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে।

9 মই পুনৰ ক’লোঁ, “আপোনালোকে যি কৰি আছে সেয়া ভাল নহয়। আমাৰ দেশৰ শত্ৰুবোৰে আমাক নিন্দা কৰাটো নিষেধ কৰিবলৈ আপোনালোকে আমাৰ ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখি চলা উচিত নহয় নে? 10 মই আৰু মোৰ ভাইসকলে, আৰু মোৰ দাসবোৰেও তেওঁলোকক ধন আৰু শস্য ধাৰে দিছোঁ। কিন্তু আমি এই ধাৰৰ সূত লোৱা ব্যৱস্থা বন্ধ কৰা উচিত। 11 তেওঁলোকৰ পথাৰ, দৰাফাৰাৰী, জিত গছৰ বাৰী, ঘৰবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা আদায় কৰা ধন, শস্য, নতুন দৰাফাৰাস আৰু তেল যিবোৰ আপোনালোকে দাবী কৰি লৈছিল সেই সকলো আজিয়েই তেওঁলোকক ওভটাই দিয়ক।”

12 তেতিয়া তেওঁলোকে ক’লে, “আমি তেওঁলোকৰ পৰা যিবোৰ লৈছোঁ সেইবোৰ ওভটাই দিম, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা একো নিবিচাৰোঁ। আপুনি কোৱাৰ দৰেই আমি কৰিম।” তাৰ পাছত মই পুৰোহিতসকলক মাতি আনিবোঁ, আৰু তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে কৰিবলৈ তেওঁলোকক শপত খুৱালোঁ। 13 মই মোৰ কাপোৰৰ ডাজ জোকাৰি ক’লোঁ, “সেয়ে যি কোনোৱে এই প্ৰতিজ্ঞা পালন নকৰে, ঈশ্বৰে তেওঁক তেওঁৰ ঘৰৰ আৰু অধিকাৰৰ পৰা এইদৰেই জোকাৰি পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকাৰা হওক আৰু উদং কৰা হওক।”

গোট্টেই সমাজে ক’লে, “আমেন*,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে।

14 সেয়ে সেই সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত ৰজা অৰ্তক্ষত্ৰৰ ৰাজত্ব কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা বচিবৰ বছৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা মোৰ ভাইসকলে এই বাৰ বছৰ দেশাধ্যক্ষৰ বাবে যোগান ধৰা আহাৰ খোৱা নাছিলোঁ। 15 কিন্তু পুৰুষে থকা দেশাধ্যক্ষসকল যিসকল মোৰ আগতে আছিল, তেওঁলোকে লোকসকলৰ ওপৰত গধুৰ বোজা দিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ দৈনিক খোৱা বস্তু আৰু দৰাফাৰাস বাবে লোকসকলৰ পৰা তেওঁলোকে চল্লিশ চেকল ৰূপ লৈছিল। তাৰ উপৰিও তেওঁলোকৰ দাস সকলে লোকসকলৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰিছিল। কিন্তু মই সেইদৰে কৰা নাই, কাৰণ মই ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰোঁ।

16 মই দেৱালৰ কামো একেৰাহে কৰি আছিলোঁ, আৰু আমি মাটি কিনা নাছিলোঁ। মোৰ সকলো দাস সকলে কামৰ বাবে সেই ঠাইলৈ আহি গোট খালে। 17 আমাৰ চাৰিওফালে থকা দেশৰ মাজৰ পৰা যি সকল লোক আমাৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ উপৰিও মোৰ মেজত বহা যিহুদী আৰু কৰমচাৰী লোকসকল সবুৰ্ঘট এশ পঞ্চাশ জন আছিল।

18 সেই সময়ত প্ৰতিদিনেই এটা যাঁড়-গৰু, ছটা উত্তম মেৰ-ছাগ, আৰু চৰাইবোৰো প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল, আৰু প্ৰতি দহ দিনত সকলো বিধৰ দৰাফাৰাস অধিক পৰিমাণে যুগুত কৰা হৈছিল। তথাপিও এই সকলোৰ বাবে মই দেশাধ্যক্ষৰ আহাৰৰ খৰছ দাবী কৰা নাছিলোঁ, কাৰণ লোকসকলৰ বাবে এই দাবী অসুবিধাজনক হ’লহেঁতেন।

19 হে মোৰ ঈশ্বৰ, এই লোকসকলৰ অৰ্থে মই যিবোৰ কাম কৰিলোঁ, তাৰ বাবে মোক সোঁৱৰণ কৰক।

6 অধ্যায়

শত্ৰুৰ চক্ৰান্ত

1 চনৰলট, টোবিয়া, আৰবীয়া গেচম, আৰু আমাৰ অৱশিষ্ট শত্ৰুবোৰে যেতিয়া শুনিলে, যে মই দেৱাল পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিলোঁ; যদিও মই নগৰৰ চৌকাঠবোৰত দুৱাৰ খুউৱা নাছিলোঁ তথাপিও দেৱালত এটাও মুকলি হৈ থকা ভঙা অংশ বাদ পৰা নাছিল। 2 তেতিয়া চনৰলট আৰু গেচমে মোৰ ওচৰলৈ এই কথা কৈ পঠিয়ালে, “আহাঁ, আমি ওনো সমখলৰ কোনো এখন ঠাইত ল’গ হ’বলৈ গোট খাওহঁক।” কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল।

3 মই তেওঁলোকলৈ বাৰ্তাবাহকক কৈ পঠিয়ালোঁ, “মই এটা ডাঙৰ কাম কৰি আছোঁ, আৰু মই তললৈ নামি যাব নোৱাৰোঁ। এই কাম এৰি বা এই কাম বন্ধ কৰি মই কিয় আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাম?” 4 তেওঁলোকে মোৰ ওচৰলৈ চাৰিবাৰ সেই বৰ্ত্তা পঠালে, আৰু মই তেওঁলোকক প্ৰতিবাৰে একে দৰেই উত্তৰ দিলোঁ।

5 পঞ্চমবাৰ চনৰলটে এখন খোলা চিঠিৰ সৈতে একে দৰেই নিজৰ দাসক মোৰ ওচৰলৈ পঠালে। 6 তাত এই দৰে লিখা আছিল,

“দেশৰ মাজত এই সম্বাদ দিয়া হৈছে, আৰু গেচমেও কৈছে যে, আপুনি আৰু যিহুদীসকলে বিদেৱাহ কৰিবলৈ পৰিকল্পনা কৰি আছে। সেই কাৰণে আপুনি পুনৰ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰিছে। এই সম্বাদৰ মতে, আপুনি তেওঁলোকৰ ৰজা হ’বলৈ খুজিছে।

7 আৰু যিৰূচালেমত আপোনাৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰাবলৈ আপুনি ভাৱবাদী সকলকো নিযুক্ত কৰিছে, তেওঁলোকে কৈছে, ‘যিহুদা দেশত এজন ৰজা আছে।’ এই সম্বাদ ৰজাই যে শুনিব আপুনি নিশ্চিত। সেই কাৰণে আহক, আমি ইজনে সিজনৰ লগত আলোচনা কৰোঁহঁক।

8 তাৰ পাছত মই তেওঁৰ ওচৰলৈ কৈ পঠালোঁ, “আপুনি কোৱাৰ দৰে কোনো কাৰ্য কৰা হোৱা নাই, কিন্তু সেইবোৰ আপোনাৰ মনৰে সাজি কোৱা কথা।” 9 তেওঁলোকে কাম কৰাৰ পৰা নিজৰ হাত এৰাই চলিব, আৰু এই কাৰ্য যাতে সমাপ্ত কৰা নহয়, সেয়ে তেওঁলোক সকলোৱে আমাৰ মনত ভয় সন্মুৱাব খুজিছে, কিন্তু হে ঈশ্বৰ এতিয়া আপুনি মোৰ হাত সবল কৰক।

* 5 অধ্যায়:13 সেই দৰেই হওক

10 মনহেটবেলৰ পুত্ৰ দলায়া, দলায়াৰ পুংৰ চময়া, তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ ভিতৰতে আৰন্ধ হৈ আছিল, মই তেওঁৰ ঘৰলৈ গ'লোঁ। তেওঁ ক'লে, “আহক আমি ঈশ্বৰৰ গৃহত, মন্দিৰৰ ভিতৰত একগোট হওঁহক, আৰু মন্দিৰৰ দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰোঁ, কাৰণ তেওঁলোকে আপোনাক বধ কৰিবলৈ আহি আছে। ৰাতিয়েই আপোনাক বধ কৰিবলৈ আহিব।” 11 মই উত্তৰ দিলোঁ, “মোৰ দৰে মানুহ এজনে পলাব নে? আৰু মোৰ দৰে মানুহ এজনে মাত্ৰ জীয়াই থাকিবলৈ মন্দিৰৰ ভিতৰলৈ সোমাব নে? মই ভিতৰলৈ নাযাওঁ।”

12 মই অনুভৱ কৰিছিলোঁ যে, ঈশ্বৰে তেওঁক পঠোৱা নাছিল, কিন্তু টোবিয়া আৰু চনবল্টে তেওঁক ভাড়া দিছিল, সেয়ে তেওঁ মোৰ অস্থিত ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিছিল। 13 মোক ভয় খুৱাবৰ বাবে তেওঁলোকে তেওঁক ভাড়া দিছিল। তেওঁ যি কৈছিল, সেই দৰে কাম কৰি মই যেন পাপ কৰোঁ, আৰু তেওঁলোকে মোক দুৰ্নাম কৰি লজ্জিত কৰিব পাৰে, এই কাৰণেই তেওঁক ভাড়া দিয়া হৈছিল। 14 হে মোৰ ঈশ্বৰ, টোবিয়া আৰু চনবল্টৰ এই কাৰ্য অনুসাৰে তেওঁলোকক, আৰু মোক ভয় দেখুৱাব খোজা নোৱাৰিয়া ডাববাদিনী আৰু অৱশিষ্ট ডাববাদী সকলকো সোঁৱৰণ কৰা।

দেৱাল সাজি সমাপ্ত হোৱা। বন্দী অৱস্থাৰ পৰা অহা লোক সকলৰ তালিকা।

15 ইলুল মাহৰ পচিশ দিনৰ দিনা, বাৱন দিনৰ পাছত সেই দেৱাল সাজি সমাপ্ত হ'ল। 16 আমাৰ সকলো শত্ৰুৱে যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেতিয়া আমাৰ চাৰিওফালে থকা দেশীয় লোকসকলে ভয় খালে, আৰু নিজৰ দৃষ্টিত অতি হীন অনুভৱ কৰিলে। কিয়নো তেওঁলোকে জানিবলৈ পালে যে, এই কাম ঈশ্বৰৰ সহায়ৰ দৰাৰাই সিদ্ধ হ'ল।

17 সেই সময়ত যিহূদাৰ প্ৰধান লোকসকলে টোবিয়াৰ ওচৰলৈ বহুতো চিঠি পঠিয়ালে, আৰু টোবিয়াৰ চিঠিও তেওঁলোকলৈ আহিলে। 18 তাতে যিহূদাৰ অনেক লোকে তেওঁৰ পক্ষে শপত খাইছিল; সেই বাবে তেওঁলোক বাধ্যত পৰিছিল। কাৰণ তেওঁ আৰহৰ পুংৰ চখনিয়াৰ জোঁৱায়েক আছিল। তেওঁৰ পুংৰ যিহোহাননে বেৰেথিয়াৰ পুংৰ মচুলমৰ জীয়েকক বিয়া কৰাইছিল। 19 তেওঁলোকে মোৰ আগত তেওঁৰ সাক্ষাৰ্য্যৰ কথা কৈছিল, আৰু মোৰ কথাৰ বিষয়েও তেওঁৰ আগত সন্মত দিছিল।

মোক ভয় খুৱাবৰ বাবে টোবিয়াই চিঠি পঠিয়াইছিল।

7 অধ্যায়

1 দেৱালবোৰ যেতিয়া সাজি সমাপ্ত কৰা হৈছিল। তেতিয়া মই দুৱাৰবোৰ যথাস্থানত খুউৱাইছিলোঁ আৰু দুৱৰী, গায়ক, আৰু লেৰীয়াসকলক নিযুক্ত কৰা হৈছিল, 2 মই মোৰ ভাই হনানীক, হননিয়াৰ সৈতে যিৰূচালেমৰ দায়ীত্ব দিছিলোঁ, যদিও তেওঁ এজন বিদ্যাসী আৰু ঈশ্বৰলৈ বহুলোকতকৈ অধিক ভয়কাৰী আছিল, কিন্তু তেওঁ দুৰ্গৰ দায়ীত্ব বহন কৰিব পৰা নাছিল।

3 মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, “যেতিয়ালৈকে টান ৰ'দ নহয়, তেতিয়ালৈকে যিৰূচালেমৰ দুৱাৰবোৰ মেলিব নালাগে। দুৱৰী সকলে পৰ দি থকাৰ সময়ত আপোনালোকে দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰিব, আৰু ডাং বোৰ দিব পাৰিব। আপোনালোকে যিৰূচালেমত নিবাস কৰা লোক সকলক প্ৰহৰীৰ বাবে নিযুক্ত কৰিব, কিছুমানে তেওঁলোকৰ প্ৰহৰী স্থানত, আৰু কিছুমানে নিজৰ ঘৰৰ সন্মুখত পহৰা দিব।” 4 এই নগৰ বহল আৰু ডাঙৰ আছিল, কিন্তু তাৰ ভিতৰত লোক কম আছিল, আৰু এতিয়াও ঘৰবোৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হোৱা নাছিল।

5 প্ৰধান লোক সকলক, কৰ্মচাৰী সকলক আৰু লোক সকলক বংশাৱলীত তেওঁলোকৰ নাম অন্তৰ্ভুক্ত কৰিবৰ বাবে একগোট কৰিবলৈ মোৰ ঈশ্বৰে মোৰ হৃদয়ত কথা ক'লে। মই বাবিলৰ পৰা পৰ্বথমে অহা লোকসকলৰ এখন বংশাৱলী-পংৰ পালোঁ, আৰু তলত উল্লেখিত এই সকলো বিচাৰি পালোঁ।

6 “প্ৰদেশৰ এই লোক সকল, যি সকলক বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে বন্দি কৰি লৈ গৈছিল, আৰু বন্দিংৱত ৰাখিছিল। তেওঁলোক বন্দিংৱৰ পৰা মুকলি হৈ যিৰূচালেম আৰু যিহূদাৰ নিজৰ নিজৰ নগৰলৈ উভতি আহিছিল। 7 তেওঁলোক জৰুৰাবিল, য়েচুৱা, নহিমিয়া, অজৰিয়া, ৰয়মিয়া, নহমানী, মৰদখয়, বিলচন, মিশ্পৰ, বিগবয়, নহম, আৰু বানা, এওঁলোকৰ লগত আহিল।

উল্লেখিত ইশ্বায়েল লোকৰ পুৰুষ সকলৰ সংখ্যা তলত অন্তৰ্ভুক্ত আছে। 8 পৰিয়োচৰ বংশধৰ দুই হাজাৰ এশ বাসতৰ জন। 9 চফটিয়াৰ বংশধৰ তিনিশ বাসতৰ জন। 10 আৰহৰ বংশধৰ ছশ বাৱন জন।

11 য়েচুৱা আৰু যোৱাৰৰ বংশধৰ আৰু পহা-মোৱাৰৰ বংশধৰসকল দুই হাজাৰ আঠশ ওঠৰ জন। 12 এলমৰ বংশধৰসকল এক হাজাৰ দশ চৌৱৰ জন। 13 জতুৰ বংশধৰসকল আঠশ পঞ্চলিশ জন। 14 জঙ্কয়ৰ বংশধৰসকল সাতশ মাঠি জন।

15 বিনুইৰ বংশধৰসকল ছশ আঠচল্লিশ জন। 16 বেবয়ৰ বংশধৰসকল ছশ আঠাইশ জন। 17 অজগদৰ বংশধৰসকল দুই হাজাৰ তিনিশ বাইশ জন। 18 অদোনীকামৰ বংশধৰসকল ছশ সাতশঠি জন।

19 বিগবয়ৰ বংশধৰসকল দুই হাজাৰ সাতশঠি জন। 20 আদীনৰ বংশধৰসকল ছশ পচপন্ন জন। 21 শ্বিথিয়াৰ আটেৰৰ বংশধৰসকল আঠান্নৈৰ জন। 22 হাচুমৰ বংশধৰসকল তিনি শ আঠাইশ জন।

23 বেচয়ৰ বংশধৰসকল তিনি শ চৌবিশ জন। 24 হাৰীফৰ বংশধৰসকল এশ বাৰ জন। 25 গিৰিয়োনৰ বংশধৰসকল পঞ্চান্নবই জন। 26 বোলেহেম আৰু নটোফাৰ পৰা অহা লোক এশ আঠাশী জন।

27 অনাথোতৰ পৰা অহা লোক এশ আঠাইশ জন। 28 বোআজমাৰবতৰ লোকসকল বিয়াল্লিশ জন। 29 কিৰিয়া-যিয়াৰীম কফীৰা, আৰু বেৰোতৰ লোকসকল সাতশ তিয়াল্লিশ জন। 30 ৰামা আৰু গেবাৰ লোকসকল ছশ একৈশ জন।

31 মিকমচৰ লোকসকল এশ বাইশ জন। 32 বোএল আৰু অয়ৰ লোকসকল এশ তেইশ জন। 33 অন্য নবোতৰ লোকসকল বাৱন জন। 34 অন্য এলমৰ লোকসকল এক হাজাৰ দুশ চৌৱৰ জন।

35 হাৰীমৰ লোকসকল তিনি শ বিশ জন। 36 যিৰীহোৰ লোকসকল তিনি শ পঞ্চল্লিশ জন। 37 লোদ, হাদীদ, আৰু ওনোৰ লোকসকল সাত শ একৈশ জন। 38 চনাৱাৰ লোকসকল তিনি হাজাৰ ন শ ষিৰশ জন।

39 পুৰোহিতসকল: যিদ্যাৰ বংশধৰসকল (যেচুৱাৰ ঘৰৰ) ন শ তে সত্তৰ জন। 40 ইশ্মেৰৰ বংশধৰসকল এক হাজাৰ বাৱন জন। 41 পাচহৰৰ বংশধৰসকল এক হাজাৰ দুশ সাতচল্লিশ জন। 42 হাৰীমৰ বংশধৰসকল এক হাজাৰ সোঁতৰ জন।

43 লেবীয়াসকল: হোদবাৰ বংশধৰ কদীয়েল, আৰু কদনীয়েলৰ যেচুৱাৰ বংশধৰসকল চৌসত্তৰ জন। 44 গায়কসকল: আচফৰ বংশধৰসকল এশ আঠচল্লিশ জন। 45 চল্লম, আটেৰ, টপ্পান, অক্কুৰ, হটীটা, চোবয়ৰ বংশধৰৰ দুবৰীসকল এশ আঠত্ৰিশ জন।

46 মন্দিৰৰ দাসবোৰ: চীহা, হুফা, টব্বায়ো, 47 কেৰোচ, চীয়া, পাদোন, 48 লবানা, হগাবা, চলম্ব, 49 হানন, গিদেল, গহৰ, 50 ৰায়া, ৰচীন, নকোদা, 51 গজ্জম, উজ্জা, পাচেহ, 52 বেচয়, মিয়ুনীম, নফুটীম,

53 বকবুক, হকুফা, হৰুৰ, 54 বচলী, মহীদা, হৰ্চা, 55 বৰ্কেচ, চীচৰা, তেমহ, 56 নচীহ, আৰু হটীফাৰ বংশধৰসকল।

57 চলোমনৰ দাসৰ বংশধৰসকল: চোটয়, চোফেৰা, পৰীদা, 58 য়ালা, দৰ্কেণ, গিদেল, 59 চফটিয়া, হটীল, পোখৰা-হুবয়িম, আমোনেৰ বংশধৰসকল। 60 সকলো মন্দিৰৰ দাস আৰু চলোমনৰ দাসবোৰৰ বংশধৰসকল সৰ্বমুঠ তিনি শ বিৰানকৈয়ে জন আছিল।

61 এওঁলোক তেল-মেলহ, তেল-হৰ্চা, কৰুৰ, অদ্দোন, আৰু ইশ্মেৰৰ পৰা অহা লোক; কিন্তু তেওঁলোকে আৰু তেওঁলোকৰ পুৰুষপুত্ৰৰ পৰিয়াল সকলে ইশ্বায়েলৰ পৰা অহা বংশধৰ বুলি পৰমাণ দিব নোৱাৰিলে। 62 দলায়াৰ, টোবিয়াৰ, আৰু নকোদাৰ বংশধৰসকল ছশ বিয়াল্লিশ জন। 63 পুৰোহিতসকলৰ: হবয়া, হক্কোচ, আৰু বৰ্জ্জিময়ৰ বংশধৰসকল, বাৰ্জ্জিময়ে গিলিয়দীয়া বাৰ্জ্জিময়ৰ জীয়েক এজনীক বিয়া কৰিছিল আৰু তেওঁক তেওঁলোক নামেৰেই মতা হৈছিল।

64 বংশাৱলীত নাম লিখা লোকসকলৰ মাজত এওঁলোকে নিজৰ নিজৰ নাম বিচাৰি নাপালে, সেয়ে তেওঁলোকক অশুচি বুলি গণ্য কৰি, পুৰোহিত বাবৰ পৰা আঁতৰোৱা হ'ল। 65 আৰু দেশাধ্যক্ষই তেওঁলোকক ক'লে যে, উৰীম আৰু তুল্মীমৰ পুৰোহিতৰ সৈতে যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক থিয় নহয়, তেতিয়ালৈকে পুৰোহিত ভগোৱা উসৰ্গিত আহাৰ তেওঁলোকক খাবলৈ অনুমতি দিয়া নহ'ওক।

66 সমাজত সমবেত হোৱা লোকসকল সৰ্বমুঠ বিয়াল্লিশ হাজাৰ তিনি শ ষাঠি জন আছিল। 67 তাৰ উপৰিও তেওঁলোকৰ সাত হাজাৰ তিনি শ সাতবিংশ জন দাস-দাসী আছিল। তেওঁলোকৰ দুশ পঞ্চাশ জন গায়ক আৰু গায়িকা আছিল।

68 তেওঁলোকৰ সাত শ ছয়বিংশটা ঘোঁৰা, দুশ পঞ্চাশটা খচ্ছৰ, 69 চাৰিশ পঁয়ত্ৰিশটা উট, আৰু ছয় হাজাৰ সাত শ ষাঠিটা গাধ আছিল।

70 পুৰুষপুত্ৰৰ পৰিয়ালৰ মূখ্য লোক সকলৰ মাজৰ কিছুমানে সেই কামৰ বাবে দান দিলে। দেশাধ্যক্ষই উৰালত এক হাজাৰ সোণৰ মূদ্ৰা, পঞ্চাশটা চৰিয়া, আৰু পুৰোহিতৰ বাবে পাঁচ শ বিংশ খন বস্তুৰ দিলে। 71 পুৰুষপুত্ৰৰ মূখ্য লোকসকলৰ কিছুমানে কামৰ বাবে উৰালত বিশ হাজাৰ সোণৰ মূদ্ৰা আৰু দুই হাজাৰ দুশ ৰূপ মূদ্ৰা দিলে। 72 অৱশিষ্ট লোকসকলে বিশ হাজাৰ সোণৰ মূদ্ৰা আৰু দুই হাজাৰ ৰূপ মূদ্ৰা, আৰু পুৰোহিতৰ বাবে সাতষাঠি খন বস্তুৰ দিলে।

73 পুৰোহিত, লেবীয়া, দুৱৰী, গায়ক, আৰু কিছু সংখ্যক লোকে, মন্দিৰৰ দাস, আৰু সকলো ইশ্বায়েল লোকে নিজৰ নিজৰ নগৰত বাস কৰিলে।

সপ্তম মাহত ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলে নিজৰ নিজৰ নগৰত সংস্থাপন কৰিলে।

8 অধ্যায়

লোক সকলক শিক্ষা দিয়া, আৰু পূজা-পৰ্ব পালন কৰা। সপ্তম মাহত ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল নিজৰ নগৰত আছিল।

1 জল-দুৱাৰৰ আগত থকা মুকলি ঠাইত এটা উদ্দেশ্যৰ কাৰণে সকলো লোকে নিজকে একগোট কৰিলে। ইশ্বায়েলৰ বাবে যিহোৱাই আদেশ কৰা মোচিৰ ব্যৱস্থা পুস্তক আনিবলৈ তেওঁলোকে ইশ্বা অধ্যাপকক ক'লে। 2 সপ্তম মাহৰ প্ৰথম দিনা ইশ্বা পুৰোহিত সমাজৰ আগলৈ, শৃংৰী-পুত্ৰ আদি যিমান লোকে শুনিব আৰু বুজিব পাৰে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ সেই পুস্তক আনিলে। 3 জল-দুৱাৰৰ আগত থকা মুকলি ঠাইৰ ফালে মুখ কৰি, শৃংৰী-পুত্ৰ আদি যিমানে বুজিব পাৰে, তেওঁলোকৰ আগত তেওঁ ৰাতিপুৱাৰে পৰা দুপৰ বেলালৈকে তাক পাঠ কৰিলে। সকলো লোকে সেই ব্যৱস্থা-পুস্তকৰ কথা মনদি শুনিলে।

4 ইশ্বা অধ্যাপকে, সেই কাৰ্যৰ কাৰণে সজা এখন ওখ কাঠৰ মঞ্চৰ ওপৰত থিয় হৈছিল। তেওঁৰ ওচৰত সোঁ ফালে মন্ত্ৰিযিয়া, চেমা, অনায়া, উৰিয়া, হিন্দিয়া, আৰু মাচেয়া, আৰু বাওঁফালে পদায়া, মিচায়েল, মন্ত্ৰিযিয়া, হাচুম, হুবদানা, জখৰিয়া আৰু মচুমম থিয় হৈছিল। 5 তাৰ পাছত ইশ্বাই সকলো লোকতকৈ ওখ ঠাইত থিয় হৈ সকলো লোকে দেখাকৈ পুস্তকখন মেলিলে। তেওঁ পুস্তকখন মেলা মাতেৰ সকলো লোক উঠি থিয় হ'ল।

6 ইশ্বাই মহান ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিলে, আৰু সকলো লোকে হাত দাঙি উত্তৰ দিলে, “আমেনা, আমেনা!” তাৰ পাছত মূৰ দোঁৱাই মাটিত উৰুৰি হৈ যিহোৱাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে। 7 আৰু যেচুৱা, বানী, চেৰেবিয়া, যানীন, অক্কুৰ, চবথয়, হোদিয়া, মাচেয়া, কলীটা, অজৰিয়া, যোজাবদ, হানন, পলায়া, আৰু লেবীয়াসকলে, নিজ নিজ ঠাইত থিয় হৈ থকা লোকসকলক ব্যৱস্থা পুস্তকখনৰ অৰ্থ বুজিবলৈ সহায় কৰিলে। 8 তাৰ পাছত তেওঁলোকে স্পষ্টকৈ ঈশ্বৰৰ ব্যৱস্থা-পুস্তক পাঠ কৰিলে, আৰু লোকসকলে বুজিব পৰাকৈ তাৰ অৰ্থ বুজাই দিলে।

9 দেশাধ্যক্ষ নহিমিয়া, অধ্যাপক আৰু পুৰোহিত ইশ্বা, আৰু লেবীয়াসকল যি সকলে অৰ্থ বুজাই দিছিল, তেওঁলোকে লোকসকলক ক'লে, “আজি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ দিন। আপোনালোকে শোক নকৰিব আৰু নাকান্দিব।” কাৰণ ব্যৱস্থা পুস্তকৰ বাক্য শুনি সকলো লোকে কান্দি আছিল। 10 তেতিয়া নহিমিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, “যাওক, চৰ্বি জাতীয় বস্ত্ৰ ভোজন কৰক, আৰু মিঠা ৰস পান কৰক, আৰু যাৰ প্ৰস্তুত কৰা একো বস্ত্ৰ নাই, তেওঁলোকৰ

কাৰণে কিছু আহাৰ পঠাই দিয়ক। কিয়নো আজি আমাৰ পৰভূৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ দিন। আপোনালোকে দুখ নকৰিব; কাৰণ যিহোৱাত যি আনন্দ সেয়ে আপোনালোকৰ শক্তি।”¹¹ সেয়ে লেবীয়াসকলে লোকসকলক শান্ত কৰি ক’লে, “মনে মনে থাকক, কাৰণ আজি পবিত্ৰ দিন। আপোনালোকে দুখ নকৰিব।”¹² তেতিয়া তেওঁলোকক বুজাব বিচাৰা কথা বুজি, খোৱা-বোৱা কৰিবলৈ, আৰু আহাৰ ভাগ কৰি খাবলৈ, আৰু অতিশয় আনন্দেৰে উদযাপন কৰি সকলো লোক নিজ বাটে গ’ল।

¹³ তাৰ পাছত দ্বিতীয় দিনা সকলো লোকৰ পিতৃ বংশৰ মূল লোক, পুৰোহিত, আৰু লেবীয়াসকলে ব্যৱস্থা পুস্তকৰ বাক্য গভীৰ ভাবে বুজিবলৈ ইজ্ৰাৰ অধ্যাপকৰ ওচৰলৈ আহি গোট খালে।¹⁴ তেওঁলোকে, ব্যৱস্থা পুস্তকত লিখা কথাৰ পৰা গম পালে যে, কি দৰে মোচিৰ দ্বাৰাই যিহোৱাই আদেশ কৰা অনুযায়ী, ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে সপ্তম মাহৰ পৰ্বৰ কালত গৃহত থাকিব লাগে।¹⁵ আপোনালোকে ইয়াত লিখাৰ দৰে যিৰুচালেমত আৰু তেওঁলোকৰ সকলো নগৰত এই কথা ঘোষণা কৰি ক’ব লাগে যে, “অস্থায়ী আশ্ৰয় গৃহ সাজিবৰ কাৰণে পৰ্বতলৈ গৈ জলফাই গছ, বনৰীয়া জিত গছ আৰু মেদি গছৰ ডাল, খাজুৰ পাত আৰু ছাঁ দিয়া গছৰ পাত আনক।”

¹⁶ সেয়ে লোকসকলে ওলাইগৈ সেইবোৰ আনি পৰ্বতেকে নিজৰ বাবে তেওঁলোকৰ নিজৰ চোতালত, ঈশ্বৰৰ গৃহৰ চোতাল বোৰত, জল-দুৱাৰৰ সন্মুখৰ মুকলি ঠাইত আৰু ইশ্বৰীয়মৰ দুৱাৰৰ সন্মুখৰ মুকলি ঠাইত গৃহ সাজিলে।¹⁷ সমবেত হোৱা লোকসকলৰ, যি সকল বন্দী অৱস্থাৰ পৰা ঘূৰি আহিছিল, গৃহ সাজি তাত বাস কৰিলে। কাৰণ নুনৰ পুংৰ য়েচুৱাৰ দিনৰে পৰা সেই দিনলৈকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে এই পৰ্ব পালন কৰা নাছিল; সেয়ে অধিক আনন্দ হ’ল।

¹⁸ ইজ্ৰাই পৰ্বথম দিনৰে পৰা শেষৰ দিনলৈকে পৰ্বতি দিনে ঈশ্বৰৰ ব্যৱস্থা পুস্তক পাঠ কৰিলে। তেওঁলোকে সাত দিন পৰ্ব পালন কৰিলে; আৰু বিধি অনুসাৰে ষষ্ঠ দিনা ধৰ্ম-সভা পালন কৰিলে।

9 অধ্যায়

পাপ স্বীকাৰ আৰু নিয়ম স্থাপন

¹ তাৰ পাছত সেই মাহৰ চৌবিশ দিনৰ দিনা ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকল সমবেত হৈ লঘোন দি, চট কাপোৰ পিন্ধিলে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মূৰত খুলি লগালে।² ইস্ৰায়েলৰ-বংশধৰ সকলে বিদেশী সকলৰ পৰা নিজক পৃথক কৰিলে। তেওঁলোকে থিয় হৈ নিজৰ নিজৰ পাপ, আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ অপৰাধ স্বীকাৰ কৰিলে।

³ তেওঁলোকে নিজৰ ঠাইত থিয় হ’ল, আৰু দিনৰ চাৰিভাগৰ এভাগ সময় তেওঁলোকে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা পুস্তক খন পাঠ কৰিলে, আৰু দিনৰ চাৰিভাগৰ আন এভাগ নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত পৰিণিপাত কৰি পাপ স্বীকাৰ কৰিলে।⁴ লেবীয়া, য়েচুৱা, বানী, কন্নীয়েল, চবনিয়া, বুলী, চেৰেবিয়া, বাণী, আৰু কনানী সকলে খটখটিত থিয় হৈ, তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত উচ্চস্বৰে স্তুতিগীত কৰিলে।

⁵ তাৰ পাছত লেবীয়া সকলৰ, য়েচুৱা, কন্নীয়েল, বানী, হুবনিয়া, চেৰেবিয়া, হোদিয়া, চবনিয়া আৰু পথহিয়াই ক’লে, আপোনালোক উঠক; আৰু অনাদি কালৰ পৰা অন্ত কাললৈকে থকা আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰক। আপোনাৰ গৌৰৱাঘিত নাম আশীৰ্বাদযুক্ত হওক; আৰু সকলো আশীৰ্বাদ আৰু প্ৰশংসাতকৈ মৰ্য্যদাপূৰ্ণ হওক।⁶ আপুনি এক মাত্ৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি স্বৰ্গৰ আৰু স্বৰ্গৰো স্বৰ্গৰ আৰু তাত যুদ্ধৰ বাবে সজ্জিত দূতবোৰৰ সৈতে, পৃথিৱী আৰু তাত থকা সকলোকে আৰু সমুদ্ৰৰ আৰু তাত থকা সকলোকে স্বৰজন কৰিলে। আপুনি তেওঁলোকক জীৱন দান কৰিলে, আৰু স্বৰ্গৰ দূতৰ বাহিনীয়ে আপোনাৰ উপাসনা কৰে।

⁷ আপুনি সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা, যি জনে অশ্বামক মনোনীত কৰি কলদিয়া সকলৰ দেশ উৰৰ পৰা উলিয়াই আনি তেওঁৰ নাম অশ্বাহাম ৰাখিছিল।⁸ আপোনাৰ সাক্ষাতে তেওঁৰ মন বিশ্বাস যোগ্য পাই, হিতীয়া, ইমোৰীয়া, পৰিচ্ছীয়া, যিৰুচীয়া, আৰু গিৰ্গাচীয়া, এই কনানীয়া লোকসকলৰ দেশ তেওঁৰ বংশক দিবলৈ তেওঁৰ লগত এটি নিয়ম স্থাপন কৰিলে। আপুনি নিজৰ প্ৰতিজ্ঞা স্থিৰ কৰিলে কাৰণ আপুনি ধৰ্মপৰায়ণ ঈশ্বৰ।

⁹ আপুনি মিচৰত থকা আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ দুখলৈ দৃষ্টি কৰিছিল, আৰু চূফ সাগৰৰ কাষত তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনিছিল।¹⁰ আপুনি ফৰৌণক, তেওঁৰ সকলো দাসক, আৰু তেওঁৰ দেশৰ সকলো পৰজাবোৰক চিন আৰু অন্ধত লক্ষণ দেখুৱাইছিল; কাৰণ মিচৰীয়াসকলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে গৰু আচৰণ কৰা কথা আপুনি জানিছিল। কিন্তু আপুনি নিজৰ নাম স্থাপন কৰিলে, যি আজিও একেদৰে আছে।

¹¹ আপুনি তেওঁলোকৰ আগত সমুদ্ৰৰ দুভাগ কৰিছিল, সেয়ে তেওঁলোক যেন সমুদ্ৰৰ মাজেদি শুকান বাটেৰে যাব পাৰে; কিন্তু তেওঁলোকৰ পাছত খেদি অহাবোৰক হ’লে, গভীৰ জলত শিল পেলোৱাৰ দৰে পেলালে।

¹² আপুনি ৰাতি অগ্নি স্তম্ভৰ দৰাৰাই তেওঁলোকৰ পথ পোহৰ কৰি আৰু দিনত মেঘ স্তম্ভৰ দৰাৰাই ছাঁ দি তেওঁলোকক আগুৱাই নিলে।¹³ আপুনি চীনয় পৰ্বতলৈ নামি আহিছিল আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে স্বৰ্গৰ পৰাও কথা পাতিছিল। তেওঁলোকক নৈতিকতাপূৰ্ণ শাসন পৰগালী, সত্য ন্যায় ব্যৱস্থা, উত্তম বিধি আৰু আজ্ঞাবোৰ দিছিল।

¹⁴ আপোনাৰ পবিত্ৰ বিষ্ৰাম-বাৰ তেওঁলোকক জনালে, আৰু আপোনাৰ দাস মোচিৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক আজ্ঞা, বিধি, আৰু নিয়ম প্ৰণালীবোৰ দিলে।¹⁵ তেওঁলোকৰ ভোক লগা সময়ত আকাশৰ পৰা আহাৰ দিলে, আৰু পিয়াহ গুচাবলৈ শিলৰ পৰা পানী উলিয়ালে। আপুনি যি দেশ দিবলৈ তেওঁলোকক প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশলৈ যাবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে।

¹⁶ কিন্তু তেওঁলোক আৰু আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলে অসম্মান জনক কাৰ্য কৰিলে। তেওঁলোক আঁকাৰগোঁজ আছিল, আৰু আপোনাৰ আজ্ঞাবোৰ শূন্য নাছিল।¹⁷ তেওঁলোকে শুনিবলৈ মান্তি নহল, আৰু আপুনি তেওঁলোকৰ মাজত কৰা আচৰিত

কাৰ্যৰ কথা তেওঁলোকে চিন্তা নকৰিলে। কিন্তু তেওঁলোক আঁকোৰগোঁজ হৈছিল, আৰু তেওঁলোকৰ বন্দী অৱস্থালৈ উভতি যাবলৈ বিদ্বেষ কৰি এজন নেতা নিযুক্ত কৰিলে। কিন্তু আপুনি ক্ষমাৰান ঈশ্বৰ, কৃপাময়, আৰু অনুৰূপে পৰিপূৰণ, শ্ৰেণীত থকা আৰু দয়াত মহান, সেয়ে আপুনি তেওঁলোকক ত্যাগ নকৰিলে।¹⁸ তেওঁলোকে যেতিয়া ঈশ্বৰক নিন্দা কৰি সাঁচত ঢালি এটা দামুৰি নিৰুন্মাদ কৰি কৈছিল, “মিচৰৰ পৰা আপোনালোকক উলিয়াই অনা ঈশ্বৰ এৱেঁই” তথাপিও আপুনি তেওঁলোকক ত্যাগ কৰ নাছিল।¹⁹ আপোনাৰ দয়াৰ গুণে তেওঁলোকক আপুনি মৰুভূমিত ত্যাগ কৰা নাছিল। তেওঁলোকক বাটত লৈ যাবলৈ দিনত মেঘ স্তম্ভ আৰু ৰাতি পোহৰ দিবলৈ অগ্নি স্তম্ভ তেওঁলোকৰ পৰা দূৰ কৰা নাছিল।

²⁰ আপুনি তেওঁলোকক শিক্ষা দিবৰ কাৰণে আপোনাৰ মঙ্গলময় আত্মা তেওঁলোকক দান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা আপোনাৰ মান্না প্ৰত্যাহাৰ নকৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পিয়াহ গুচাবলৈ তেওঁলোকক পানী দিলে।²¹ আপুনি চল্লিশ বছৰলৈকে মৰুভূমিত তেওঁলোকক প্ৰতিপালন কৰি আছিল। তেওঁলোকৰ একো বস্তুৰে অভাৱ হোৱা নাছিল। তেওঁলোকৰ কাপোৰ ফটা নাছিল আৰু তেওঁলোকৰ ভৰিও ফুলা নাছিল।

²² আপুনি তেওঁলোকক ৰাজ্য সমূহ আৰু লোকসকল দিলে আৰু তেওঁলোকক চাৰিও দিশে ভূমি প্ৰদান কৰিলে। সেয়ে তেওঁলোকে ৰজা হিচবোনৰ চীহোন দেশ, আৰু ৰজা বাচানৰ ওগ দেশ অধিকাৰ কৰিলে।

²³ আপুনি তেওঁলোকৰ সন্তানক আকাশ-মণ্ডলৰ তৰাবোৰৰ দৰে অসংখ্য কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক আপুনি তেওঁলোকৰ দেশলৈ আনিলে। আপুনি তেওঁলোকৰ পুৰুষ-পুৰুষ সকলক ক’লে, “তালৈ যোৱা আৰু অধিকাৰ কৰা।”²⁴ সেয়ে লোকসকলে তালৈ গৈ দেশ অধিকাৰ কৰিলে, আৰু আপুনি সেই দেশ নিবাসী কনানীয়া সকলক তেওঁলোকৰ বন্দীভূত কৰিলে। তেওঁলোকে ভাল পোৱাৰ দৰে ইস্ৰায়েলী সকলে যাতে কৰে, সেয়ে তেওঁলোকৰ দেশৰ ৰজাৰ সৈতে লোক সকলকো আপুনি তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিলে।

²⁵ তেওঁলোকে গড়েৰে আবৃত নগৰবোৰ আৰু এখন উৰুৱা দেশ অধিকাৰ কৰিলে। তেওঁলোকে সকলো উত্তম বস্তুৰে ভৰি থকা ঘৰ সমূহ, ইতিমধ্যে খান্দি থোৱা নাদ, দৰাফাবাৰী, জিত বাৰী, আৰু ফল ধৰা বহুত গছ অধিকাৰ কৰিলে। সেয়ে তেওঁলোকে সেইবোৰ খাই তৃপ্ত হ’ল, আৰু আপোনাৰ মহান দয়াত তেওঁলোকে আনন্দ কৰিলে।

²⁶ তাৰ পাছত তেওঁলোক অবাধ্য হ’ল আৰু আপোনাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বেষ-আচৰণ কৰিলে। তেওঁলোকে আপোনাৰ বিধান অৱহেলা কৰিলে। যি ভাববাদী সকলে তেওঁলোকক আপোনালৈ ঘূৰি আহিবলৈ সৱধান কৰিছিল, তেওঁলোকক তেওঁলোকে বধ কৰিলে, আৰু নিন্দা কৰিলে।²⁷ যি সকলে তেওঁলোকক দুখ দিছিল সেই শত্ৰুবোৰৰ হাতত আপুনি তেওঁলোকক শোধাই দিলে। তেওঁলোকৰ দুখৰ সময়ত তেওঁলোকে আপোনাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে। আপোনাৰ মহান অনুগ্ৰহৰ কাৰণে স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনি তেওঁলোকৰ শত্ৰু হাতৰ পৰা বহু বাৰ তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে।

²⁸ কিন্তু তেওঁলোকে কিছুদিন স্থিৰে থকাৰ পাছত, পুনৰ তেওঁলোকে আপোনাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে। সেয়ে আপুনি তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰৰ হাতত শোধাই দিলে, আৰু শত্ৰুবোৰে তেওঁলোকৰ ওপৰত শাসন কৰিলে। তথাপি তেওঁলোকে যেতিয়া ঘূৰি আহি আপোনাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে, তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনি আপোনাৰ কৃপাৰ গুণে বহু বাৰ তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে।²⁹ আপোনাৰ বিধানলৈ যাতে তেওঁলোক ঘূৰি আহে তাৰ বাবে আপুনি তেওঁলোকক সৱধান কৰিলে। তথাপি তেওঁলোকে গৰু আচৰণ কৰি আপোনাৰ আজ্ঞাবোৰ নুশুনিলে। যি সকলে আপোনাৰ বিধান পালন কৰে, তেওঁলোকে জীৱন লাভ কৰে; কিন্তু তেওঁলোকে সেই বিধানৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলে। তেওঁলোকে বিধানবোৰ পালন নকৰিলে, তালৈ মনোযোগো নিদিলে, আনকি তেওঁলোকে সেইবোৰ নিশুনিলেও।

³⁰ আপুনি অনেক বছৰ তেওঁলোকৰ লগত থাকি তেওঁলোকক সহন কৰিলে, আৰু ভাববাদীৰ দৰাৰাই আপোনাৰ আত্মাৰে তেওঁলোকক সৱধান কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে নুশুনিলে। সেয়ে তেওঁলোকক চুবুৰীয়া দেশৰ লোকৰ হাতত শোধাই দিলে।³¹ কিন্তু আপোনাৰ মহান অনুগ্ৰহৰ বাবে আপুনি তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণভাৱে শেষ নকৰিলে আৰু ত্যাগো নকৰিল; কিয়নো আপুনি দয়ালু আৰু কৃপাময় ঈশ্বৰ।

³² সেয়ে এতিয়া, হে আমাৰ মহান, পৰাক্ৰমী, আৰু ঐশ্বৰ্য্যৱান ঈশ্বৰ, আপুনি নিয়ম ৰক্ষা কৰোঁতা ঈশ্বৰ আৰু আপোনাৰ প্ৰেম সদা কাললৈকে একে। ৰজা অচুৰীয়াৰ ৰাজত্ব কৰা দিনৰ পৰা আজিলৈকে আমাৰ, আমাৰ ৰজা, কোঁৱৰ, পুৰোহিত, ভাববাদী, আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ, আৰু আপোনাৰ সকলো লোকৰ ওপৰলৈ অহা দুখ যাতনা আপোনাৰ দৃষ্টিত যেন নগণ্য নহওক।

³³ আমাৰ ওপৰত ঘটা সকলো বিষয়ত আপুনি ন্যায্যৱান আছিল, কিয়নো আপুনি সত্যতাৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে; কিন্তু আমি কু-আচৰণ কৰিলোঁ।³⁴ আমাৰ ৰজা, কোঁৱৰ, পুৰোহিত, আৰু আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষসকলে আপোনাৰ বিধান পালন নকৰিলে। আপোনাৰ বিধান আৰু আজ্ঞা অনুসাৰে সৱধান কৰা কথালৈও তেওঁলোকে মনোযোগ নিদিলে।

³⁵ এনেকি তেওঁলোকৰ নিজৰ ৰাজ্যত, তেওঁলোকে যেতিয়া আপোনাৰ মহান দয়াত তেওঁলোকক দিয়া বৃষ্টি আৰু উৰুৱা দেশ উপভোগ কৰিছিল, তেতিয়াও তেওঁলোকে আপোনাৰ সেৱা-ভক্তি কৰা নাছিল, আৰু তেওঁলোকৰ কু-আচৰণ ত্যাগ কৰা নাছিল।

³⁶ বৰতমান আমি বন্দী, আপুনি আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ সকলক ইয়াৰ ফল আৰু উত্তম বস্তু উপভোগ কৰিবলৈ দিছিল। চাওক, আমি সেই দেশতেই বন্দী হৈ আছোঁ।³⁷ আমাৰ পাপৰ বাবে আমাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা ৰজাসকলে আমাৰ দেশত উৎপন্ন হোৱা উত্তম শস্যবোৰ যায়। তেওঁলোকে ভাল পোৱাৰ দৰেই আমাৰ শৰীৰৰ আৰু আমাৰ জীৱ-জন্তুবোৰৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰে। সেয়ে আমি বৰ দুখত আছোঁ।

³⁸ এই সকলোৰ কাৰণে, আমি লিখিতভাৱে প্ৰতিজ্ঞাৱদ্ধ হ’লো, আমাৰ কোঁৱৰ, লেবীয়া আৰু পুৰোহিতসকলৰ নামেৰে সেই নথি পত্ৰ মোহৰ মৰা হ’ল।”

10 অধ্যায়

1 যিসকলৰ নাম মোহৰ মৰা আছিল, তেওঁলোক হ'ল: হখলিয়াৰ পুংৰ নহিমিয়া, তেওঁ দেশাধ্যক্ষ আছিল, পুৰোহিত চিদিফিয়া, 2 চৰায়া, অজৰিয়া, যিৰিমিয়া, 3 পচহৰ, অমৰিয়া, মন্ডিয়া,

4 হতুচ, চবনিয়া, মল্লুক, 5 হৰীম, মৰেমো, ওবদিয়া, 6 দানিয়েল, গিন্নথোন, বাৰুক, 7 মচুলম, অবিয়া, মিয়ামীন, 8 মাজিয়া বিলগয়, আৰু চময়া এওঁলোক পুৰোহিত আছিল।

9 লেবীয়া লোক সকল: অজনিয়াৰ পুংৰ যেচুৰা, হেনাদদৰ পৰিয়ালৰ বিনুই, কন্নীয়েল, 10 আৰু তেওঁলোকৰ লগৰীয়া সকল চবনিয়া, হোদিয়া, কলীটা, পলায়া, হানন, 11 নীথা, ৰহোব, হচবিয়া, 12 জঙ্কুৰ, চেৰেবিয়া, চবনিয়া, 13 হোদিয়া, বানী, বনীন, 14 লোকসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক: পৰিয়োচ, পহা-মোৰাব, এলম, জতু, বানী,

15 বুনী, অজগদ, বেবয়, 16 অদোনিয়া, বিগবয়, আদীন, 17 আটেৰ, হিঙ্কিয়া, অৰ্জ্জুৰ, 18 হোদিয়া, হাচুম, বেচয়, 19 হৰীফ, অনাথো, নোবয়, 20 মগপীয়চ, মচুলম, হেজীৰ, 21 মচেজবেল, চাদোক, যন্দুৰা,

22 পল্টিয়া, হানন, অনায়া, 23 হেচেয়া, হননিয়া, হুৰ, 24 হম্মোহে, পিলহা, চাবেক, 25 ৰহূম, হচবনা, মাচেয়া, 26 অহিয়া, হানন, আনন, 27 মল্লুক, হৰীম, আৰু বানা।

28 অৱশিষ্ট লোকসকল, যেনে পুৰোহিত, লেবীয়া, দুৱৰী, গায়ক, মন্দিৰৰ দাস আৰু যিসকলে ওচৰচুবুৰীয়া দেশৰ পৰা নিজকে পৃথক কৰিলে, তেওঁলোকে নিজকে ঈশ্বৰৰ বিধিত প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হ'ল। তেওঁলোকৰ ডাৰ্যা, ল'ৰা-ছোৱালীসকল যাৰ বৃজিব পৰা শক্তি আৰু জ্ঞান আছিল, 29 তেওঁলোকৰ ডাইসকল আৰু প্ৰধান লোকসকলৰ সৈতে তেওঁলোক একেলগ হৈ ঈশ্বৰৰ দাস মোচিয়ে দিয়া শাও আৰু প্ৰতিজ্ঞাৰ যোগেদি বাধ্যত পৰি ঈশ্বৰৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে চলিলে। আমাৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা, শাসন পৰগালী, আৰু বিধিবোৰ নিৰিষ্কাৰ কৰি পালন কৰিবলৈ প্ৰতিজ্ঞাৱদ্ধ হ'ল।

30 আমি প্ৰতিজ্ঞা কৰোঁ যে, আমি আমাৰ ছোৱালীক আন দেশৰ লোকলৈ বিয়া নিদিওঁ আৰু আমাৰ পুত্ৰৰ বাবেও আন দেশৰ ছোৱালী বিয়া কৰাই নানো। 31 আমি এয়াও প্ৰতিজ্ঞা কৰোঁ যে, আন দেশৰ লোকসকলে যদি বিশ্ৰাম-বাৰে কোনো বস্তু বা শস্য বেচিবলৈ আনে, তেওঁলোকৰ পৰা বিশ্ৰাম-বাৰ বা আন পবিত্ৰ দিনতো আমি সেইবোৰ নিকিনোঁ। প্ৰতি সপ্তম বছৰত আমি খেতি নকৰোঁ, আৰু আন যিহুদী সকলৰ লগত চুক্তি কৰা সকলো ধাৰ আমি ৰেহাই দিম।

32 আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ অৰ্থে বছৰে বছৰে এক চেকলৰ তিনি ভাগৰ এভাগ দান দিয়া আজ্ঞা আমি গ্ৰহণ কৰিছোঁ। 33 তাৰ বাবে দৰ্শন-পিঠা, প্ৰতিদিনৰ শস্য-নৈবেদ্য, বিশ্ৰামবাৰৰ হোম-বলি, ন-জোনৰ আৰু নিৰ্ধাৰিত পৰ্ব্ববোৰ, পবিত্ৰ-নৈবেদ্য, আৰু ইশ্বায়েলক প্ৰয়াচিত কৰিবৰ অৰ্থে পাপাৰ্থক বলি দিয়া আদি আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ সকলো কাৰ্যৰ কাৰণে এই সকলো কৰিম।

34 বিধানত লিখা অনুসাৰে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পবিত্ৰ বেদিত খৰি অৱলাবলৈ পুৰোহিত, লেবীয়া আৰু লোকসকলে খৰিৰ বাবে চিঠি খেলালে। আমাৰ পৰিয়াল অনুসাৰে বছৰে বছৰে নিৰূপণ কৰা সময়ত আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহলৈ খৰি আনিবলৈ চিঠি খেলাৰ যোগেদি বাছনি হ'ল। 35 আমাৰ মাটিত উত্পন্ন হোৱা শস্যৰ আগভাগ আৰু সকলো প্ৰকাৰ গছৰ ফলৰ আগভাগ বছৰে বছৰে যিহোৱাৰ গৃহলৈ আনিবলৈ আমি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলোঁ। 36 বিধানত লিখাৰ দৰে, আমাৰ জন্ম হোৱা প্ৰথম পুংৰ, আৰু আমাৰ গৰু, মেৰ-ছাগ, আৰু ছাগলীৰ জাকবোৰৰ প্ৰথমে জগা জন্তু ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ, আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যা কৰা পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ আমি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলোঁ।

37 আমি আমাৰ আটাৰ লদাৰ আগভাগ, শস্য নৈবেদ্য, প্ৰত্যেক গছৰ ফল, নতুন দৰাক্ষাৰস, তেল, আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ গুদামলৈ আৰু পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ আনিম। আমাৰ মাটিত উত্পন্ন হোৱা শস্যৰ দশম ভাগ লেবীয়া সকলৰ ওচৰলৈ আমি আনিম, কাৰণ আমি কাম কৰা নগৰ বোৰৰ পৰা লেবীয়াসকলে দশমভাগ আদায় কৰে। 38 লেবীয়াসকলে দশমভাগ লোৱাৰ সময়ত হাৰোণৰ বংশৰ এজন পুৰোহিত লেবীয়াসকলৰ লগত থকা উচিত। লেবীয়া সকলে দশম ভাগৰ দশম ভাগ আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ ভঁৰালৰ গুদামলৈ আনিব লাগে।

39 পবিত্ৰ বস্তুবোৰ ৰখা গুদাম, যি ঠাইত পুৰোহিত পৰিচৰ্যা কৰে, আৰু য'ত দুৱৰী আৰু গায়কসকল থাকে, সেই ঠাইবোৰলৈ ইশ্বায়েলৰ লোকসকল আৰু লেবীৰ বংশৰ লোকসকলে শস্য, নতুন দৰাক্ষাৰস, আৰু তেলৰ, বৰঙণি যোগান ধৰে।

আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহক আমি অৱহেলা নকৰিম।

11 অধ্যায়

যিৰূচালেম নগৰ নিবাসী যিহুদী সকলৰ তালিকা।

1 সেই লোক সকলৰ মুখ্য লোক সকল আৰু অৱশিষ্ট লোক সকলৰ দহ জনৰ মাজত এজনক যিৰূচালেমত আৰু আন ন জনক বেলেগ নগৰত বাস কৰিবলৈ দিবৰ বাবে চিঠি খেলালে। 2 আৰু যি সকলে নিজ ইচ্ছাৰে যিৰূচালেমত বাস কৰিব খুজিছিল, তেওঁলোকক লোক সকলে আশীৰ্বাদ কৰিলে।

3 যিৰূচালেমত বাস কৰা প্ৰাদেশীক বিষয়া সকল এওঁলোক। যি কি নহওক, যিহূদাৰ নগৰ বোৰত থকা প্ৰতিজন লোক আৰু তেওঁলোকৰ লগত ইশ্বায়েলী লোক, পুৰোহিত, লেবীয়া, মন্দিৰৰ দাস, আৰু চলোমনৰ দাস সকলৰ বংশধৰ সকলে নিজৰ দেশত বাস কৰিলে। 4 যিহূদাৰ বংশৰ কিছুমান আৰু বিন্যামীনৰ বংশৰ কিছুমান লোক যিৰূচালেমত বাস কৰিলে।

যিহূদাৰ পৰা অহা লোক সকলৰ অগ্ৰভূক্ত সকল: পেৰচৰ বংশৰ মহলেলুৰ পুত্ৰ চফটিয়া, চফটিয়াৰ পুত্ৰ অমৰিয়া, অমৰিয়াৰ পুত্ৰ জখৰিয়া, জখৰিয়াৰ পুত্ৰ উজ্জিয়া, আৰু উজ্জিয়াৰ পুত্ৰ অথায়।

5 আৰু তাত চীলোনীয়াৰ পুত্ৰ জখৰিয়া, জখৰিয়াৰ পুত্ৰ যোয়াৰীব, যোয়াৰীবৰ পুত্ৰ অদায়া, অদায়াৰ পুত্ৰ হজায়া, হজায়াৰ পুত্ৰ কলহোজি, কলহোজিৰ পুত্ৰ বাৰুক, আৰু বাৰুকৰ পুংৰ মাচেয়া আছিল। 6 যিৰুচালেম-নিবাসী পেৰচৰ পুত্ৰ সকল সৰুমুঠ চাৰি শ আঠষষ্ঠি জন। তেওঁলোক জাকত-জিলিকা লোক আছিল।

7 বিন্যামীন বংশৰ পৰা এওঁলোক: ঈথীয়েলৰ পুত্ৰ যিচয়া, যিচয়াৰ পুত্ৰ মাচেয়া, মাচেয়াৰ পুত্ৰ কোলায়া, কোলায়াৰ পুংৰ পদায়া, পদায়াৰ পুংৰ যোবেদ, যোবেদৰ পুংৰ মচুলম, আৰু মচুলমৰ পুংৰ চল্প আছিল। 8 তেওঁৰ পাছত গৰয় আৰু চল্পয় আছিল, সৰুমুঠ ন শ আঠাইশ জন। 9 জিখৰীৰ পুংৰ যোৰেলে তেওঁলোকৰ তত্ত্বাধান কৰিছিল, আৰু হক্নূৱাৰ পুংৰ যিহূদা নগৰৰ দ্বিতীয় সেনাপতি আছিল।

10 পুৰোহিত সকলৰ পৰা এওঁলোক: যোয়াৰীবৰ পুংৰ যিদয়া, যাথীন, 11 অহীটুবৰ পুংৰ মৰাযোত, মৰাযোতৰ পুংৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ মচুলম, মচুলমৰ পুংৰ হিন্দিয়া, হিন্দিয়াৰ পুংৰ চৰায়া ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰিচালক আছিল। 12 আৰু তেওঁলোকৰ সহযোগী লোক যি সকলে গোষ্ঠীৰ কাম সমূহ কৰিছিল, তেওঁলোক সৰুমুঠ আঠ শ বাইশ জন আছিল। তেওঁলোকৰ লগতে মন্দিয়াৰ পুংৰ পচহৰ, পচহৰৰ পুত্ৰ জখৰিয়া, জখৰিয়াৰ পুংৰ অমচি, অমচিৰ পুংৰ পললিয়া, পললিয়াৰ পুংৰ যিহোৰাম, আৰু যিহোৰামৰ পুত্ৰ অদায়া আছিল।

13 আৰু তেওঁৰ সহযোগী লোক, যি সকল পৰিয়ালৰ প্ৰধান লোক আছিল, তেওঁলোক সৰুমুঠ দশ বিয়াল্লিশ জন আছিল। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ মচিল্মোত, মচিল্মোতৰ পুত্ৰ অহজয়, অহজয়ৰ পুত্ৰ অজবেল, আৰু অজবেলৰ পুংৰ অমচয় আছিল। 14 তেওঁলোকৰ ডাইসকল সাহসী যুদ্ধাৰু লোক আছিল, তেওঁলোক সংখ্যাত সৰুমুঠ এশ আঠাইশ জন আছিল। হগদোলীমৰ পুংৰ জশীয়েল তেওঁলোকক নেতৃত্ব দিয়া বিষয়া আছিল।

15 আৰু লেবীয়া সকলৰ পৰা: বুলীৰ পুত্ৰ হচবিয়া, হচবিয়াৰ পুত্ৰ অজ্বীকাম, অজ্বীকামৰ পুত্ৰ হক্কুৰ, হক্কুৰৰ পুংৰ চময়া আছিল। 16 লেবীয়া সকলৰ মূখ্য লোকসকলৰ পৰা চবথয় আৰু যোজাবদ আছিল, আৰু তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ গৃহৰ বাহিৰৰ কামৰ দায়িত্বত আছিল।

17 নীখাৰ পুংৰ আছিল মতনিয়া। নীখা আছিল জশীৰ পুত্ৰ, জশী ধন্যবাদ পৰাৰখনাৰ নেতৃত্ব লোৱা পৰিচালক আছিল, তেওঁ আচফৰ বংশৰ; আৰু বকবুকিয়া তেওঁৰ সহযোগী সকলৰ মাজত দিবতীয় আছিল আৰু চম্বুৱাৰ পুত্ৰ অশ্বা। চম্বুৱা আছিল গাললৰ পুত্ৰ। গালল আছিল যিদুথনৰ পুত্ৰ। 18 পবিংৰ নগৰত থকা লেবীয়া সকল সৰুমুঠ দশ চৌৰাশী জন আছিল।

19 দুৱৰী সকল: অক্কুব, টলমোন, আৰু তেওঁলোকৰ সহযোগী সকল, তেওঁলোকে দুৱাৰবোৰত পহৰা দিছিল। তেওঁলোক সৰুমুঠ এশ বাসতৰ জন আছিল। 20 আৰু ইশ্বায়েলৰ অৱশিষ্ট সকলো লোক, পুৰোহিত, যিহূদাৰ সকলো নগৰত থকা লেবীয়া সকল, প্ৰতিজনে নিজৰ নিজৰ উত্তৰাধিকাৰ সূত্ৰে পোৱা ঠাইত বাস কৰিছিল। 21 মন্দিৰৰ কৰ্মচাৰী সকলে ওফেলত বাস কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকৰ দায়িত্বত চীহা ও গিঙ্গা আছিল।

22 ঈশ্বৰৰ গৃহত সেৱাকাৰ্য কৰা গায়ক সকল আচফৰ বংশৰ আছিল। আচফৰ বংশৰ নীখা, নীখাৰ পুত্ৰ মতনিয়া, মতনিয়াৰ পুত্ৰ হচবিয়া, হচবিয়াৰ পুত্ৰ বানী, আৰু বানীৰ পুংৰ উজ্জী। উজ্জী লেবীয়া সকলৰ প্ৰধান কৰ্মচাৰী আছিল আৰু তেওঁ যিৰুচালেমৰ সেৱাকাৰ্য কৰিছিল। 23 তেওঁলোক ৰজাৰ আজ্ঞাৰ অধীনত আছিল, আৰু গায়ক সকলক পৰ্বতিদিনৰ আৱশ্যক অনুসাৰে কঠোৰ আজ্ঞা দিয়া হৈছিল। 24 আৰু যিহূদাৰ পুংৰ জেৰহ, জেৰহৰ বংশৰ মচেজবেল, মচেজবেলৰ পুংৰ পথহিয়া লোকসকলৰ সকলো বিষয়ৰ বাবে ৰজাৰ ওচৰত থাকিছিল।

25 তেওঁলোকৰ গাওঁ আৰু পথাৰবোৰৰ কাৰণে যিহূদাৰ লোকসকলৰ মাজৰ কিছুমান লোক কিৰিয়া-অৰ্ব আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰত, দীবোন আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰত, যিকবুচেল আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰত, বাস কৰিছিল। 26 তেওঁলোকে য়েচুৱা, মোলাদাত, বৈ-পেলটতো বাস কৰিছিল। 27 হচৰ-চূৱাল, বেৰ-চেবা আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰত।

28 আৰু চিৰ্গ, মকোন আৰু তাত থকা গাওঁবোৰত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল। 29 অয়িন-ৰিমোন, যৰাহ, যৰমুত, 30 জানোহ, অদুমমত, আৰু সেইবোৰত থকা গাওঁবোৰত, লাখীচত থকা পথাৰবোৰ, অজেকা আৰু তাত থকা গাওঁবোৰত বাস কৰিছিল। এইদৰে তেওঁলোকে বেৰ-চেবাৰ পৰা হিন্মোমৰ উপত্যকালৈকে বাস কৰিছিল।

31 বিন্যামীনৰ লোকসকল গেবাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি, মিকমচ, অয়াত, বৈএলত আৰু তাত থকা গাওঁবোৰত বাস কৰিছিল, 32 তেওঁলোকে অনাথোত, নোব, অননিয়াতো তেওঁলোক বাস কৰিছিল। 33 হচোৰ, ৰামা, গিতয়িম, 34 হাদীদ, চবোয়িম, নবম্বাট, 35 লোদ, ওনো, আৰু শিল্ল-কৰম কৰা সকলৰ উপত্যকাত বাস কৰিছিল। 36 যিহূদাত বাস কৰা কিছুমান লেবীয়া লোক বিন্যামীন লোকসকলৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল।

12 অধ্যায়

জৰুৱাবিলৰ লগত অহাসকলৰ তালিকা। গড় পৰতিষ্ঠা কৰা।

1 চশ্চীয়েলৰ পুংৰ জৰুৱাবিল আৰু য়েচুৱাৰ লগত অহা পুৰোহিত, আৰু লেবীয়াসকল এওঁলোক: চৰায়া, যিৰিমিয়া, ইজ্বা, 2 অমৰিয়া, মম্বুক, হতুচ, 3 চখনিয়া, ৰহূম, আৰু মৰেমো।]

4 ইদ্বা, গিল্মথোই, অবিয়া, 5 মিয়ামীন, মাদীয়া, বিলগা, 6 চময়িয়া, যোয়াৰীব, যিদয়া, 7 চল্প, অমোক, হিন্দিয়া, আৰু যিদয়া। এওঁলোক পুৰোহিত সকলৰ মূখ্য লোক আৰু য়েচুৱাৰ দিনত তেওঁলোকৰ সহযোগী আছিল।

8 লেবীয়া সকল য়েচুৱা, বিমুই, কন্দীয়েল, চেৰেবিয়া, যিহূদা আৰু মতনীয়া; এই মতনিয়া আৰু তেওঁৰ সহযোগী সকল ধন্যবাদৰ গীত গোৱাসকলৰ দায়িত্বত আছিল। 9 বকবুকিয়া আৰু উন্নো তেওঁলোকৰ সহযোগী আছিল, উপাসনাৰ সময়ত তেওঁলোকৰ বিপৰীতে তেওঁলোক থিয় হৈছিল।

10 যোয়াদাৰ পিতৃ ইলিয়াচীৰ, ইলিয়াচীৰ পিতৃ যোয়াকীম, যোয়াকীমৰ পিতৃ যেচুৰা, 11 যদুৱাৰ পিতৃ যোনাথন, আৰু যোনাথনৰ পিতৃ যোয়াদা আছিল।

12 যোয়াকীমৰ দিনত পুৰোহিত এওঁলোক, এওঁলোক পিতৃ-পৰিয়ালৰ মূখ্য লোক আছিল: চৰায়াৰ মূখ্য লোক মৰায়া, যিৰিমিয়াৰ মূখ্য লোক হননিয়া, 13 ইজ্ৰাৰ মূখ্য লোক মচুলম, অমৰিয়াৰ মূখ্য লোক যিহোহানন, 14 মাল্লুকীৰ মূখ্য লোক যোনাথন, চৰনিয়াৰ মূখ্য লোক যোচেফ,

15 একাদিক্ৰমে, হাৰীমৰ মূখ্য লোক অদনা, মৰায়াতৰ মূখ্য লোক হিন্ধয়, 16 ইন্দোৰ মূখ্য লোক জখৰিয়া, গিল্গথোনৰ মূখ্য লোক মচুলম, 17 অবিয়াৰ মূখ্য লোক জিখৰী, তেওঁলোকৰ মাজত মিন্যামীনৰো এজন মূখ্য লোক আছিল, মোৰাদীয়া মূখ্য লোক পিন্টয়, 18 বিলগাৰ মূখ্য লোক চমুৱা, চময়িয়াৰ মূখ্য লোক যিহোনাথন, 19 যোয়াৰীৰ মূখ্য লোক মতনয়, যিদয়াৰ মূখ্য লোক উজ্জী, 20 চময়ৰ মূখ্য লোক কময়, আমোকৰ মূখ্য লোক এবৰ, 21 হিন্ধিয়াৰ মূখ্য লোক হচৰিয়া, যিদয়াৰ মূখ্য লোক নথনেল আছিল।

22 ইলিয়াচীৰ দিনত লেবীয়া সকল, ইলিয়াচীৰ, যোয়াদা, যোহানন, আৰু যদুৱা, এওঁলোক পৰিয়ালৰ মূখ্য লোক বুলি লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল। পাৰস্যৰ ৰজা দাৰিয়াৰচৰ ৰাজত্বৰ সময়ত পুৰোহিত সকলৰ নাম লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল। 23 লেবীৰ বংশৰ লোকসকল আৰু পৰিয়ালৰ মূখ্য লোকসকলৰ নাম ইলিয়াচীৰ পুংৰ যোহাননৰ দিনলৈকে ইতিহাস পুস্তকত লিপিবদ্ধ কৰা আছিল।

24 লেবীয়াসকলৰ মূখ্য লোক হচৰিয়া, চেৰেবিয়া, কন্নীয়েলৰ পুংৰ যেচুৰা, তেওঁলোকৰ সহকৰ্মীৰ সৈতে তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ লোক দায়ুদৰ আজ্ঞা পালন কৰি ভাগে ভাগে সহাৰি জনায় তেওঁলোকৰ বিপৰীতে থিয় হৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি-প্ৰশংসা কৰিছিল। 25 মতনীয়া, বকবুকিয়া, ওবদিয়া, মচুলম, টস্মান, আৰু অকুব দুৱৰী হৈ গুদাম্বেবোৰ দুৱাৰত থিয় হৈ পহৰা দিছিল। 26 যোচাদকৰ পুত্ৰ যেচুৰা, যেচুৰাৰ পুংৰ যোয়াকীমৰ দিনত, আৰু দেশাধ্যক্ষ নহিমিয়াৰ দিনত পুৰোহিত আৰু অধ্যাপক ইজ্ৰা, তেওঁলোক সকলোৰে সেৱা-কাৰ্য কৰিছিল।

27 যিৰূচালেমৰ দেৱাল উৎসৰ্গ কৰাৰ সময়ত, লেবীয়াসকল যি ঠাইত আছিল, তাৰ পৰাই উচ্চ-ধ্বনি কৰিছিল। আনন্দ, ধন্যবাদ প্ৰাৰ্থনা, স্তুতিগীত, তাল, বেহেলা, ও বীণাৰে উৎসৰ্গ উৎসৰ পালন কৰিবলৈ লেবীয়া সকলক যিৰূচালেমলৈ আনিছিল। 28 যিৰূচালেমৰ চাৰিও দিশৰ জিলা, আৰু নটোফাতীয়া সকলৰ গাওঁবোৰৰ পৰা গায়ক সকলক সমবেত হৈ একগোট হ'ল।

29 তেওঁলোক বৈ-গিলগল, গেৱা আৰু অজমাবতৰ পথাৰৰ পৰাও আহিল। গায়ক সকলে তেওঁলোকৰ নিজৰ বাবে যিৰূচালেমৰ চাৰিও দিশে গাওঁ পাতিলে। 30 পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলে তেওঁলোকক গুচি কৰিলে; আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোকে লোকসকলক, দুৱাৰবোৰ, আৰু দেৱাল গুচি কৰিলে।

31 তাৰ পাছত যিহূদাত থকা মোৰ মূখ্য লোকসকল গড়ৰ ওপৰলৈ গ'ল, আৰু মই ধন্যবাদ প্ৰাৰ্থনাৰ বাবে এটা ডাঙৰ গায়ক দল নিযুক্ত কৰিলোঁ। এটা দল গড়ৰ ওপৰত সোঁফালে গেৱাৰ-দুৱাৰলৈ গ'ল।

32 হুচয়া আৰু যিহূদাৰ মূখ্য লোকৰ আধাভাগ লোকে তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰিলে। 33 আৰু তেওঁলোকৰ পাছত অজৰিয়া, ইজ্ৰা, মচুলম, 34 যিহূদা, বিন্যামীন, চময়িয়া, আৰু যিৰিমিয়া গ'ল। 35 তুৰীয়ে সৈতে পুৰোহিতৰ পুত্ৰ সকলৰ কিছুমান লোক, আৰু আচফৰ বংশৰ জক্কুৰৰ পুত্ৰ মীখায়া, মীখায়াৰ পুত্ৰ মতনীয়া, মতনিয়াৰ পুত্ৰ চময়িয়া, চময়িয়াৰ পুংৰ যোনাথন, আৰু যোনাথনৰ পুংৰ জখৰিয়া আছিল।

36 ইয়াত জখৰিয়াৰ সম্পৰ্কীয় সকলো আছিল। তেওঁলোক চময়িয়া, অজৰেল, মিললয়, গিললয়, মাৱয়, নথনেল, যিহূদা, আৰু হাননী ঈশ্বৰৰ লোক দায়ুদৰ বাদ্য যন্ত্ৰৰ বজাইছিল। অধ্যাপক ইজ্ৰা তেওঁলোকৰ সন্মুখত আছিল। 37 তেওঁলোকে ভুমুক-দুৱাৰ হৈ দায়ুদৰ নগৰৰ খটখটিয়েদি দেৱাললৈ উঠি দায়ুদৰ ৰাজপ্ৰসাদ পাৰ হৈ পূব দিশৰ জল-দুৱাৰলৈকে গ'ল।

38 আৰু ধন্যবাদ প্ৰাৰ্থনা কৰা আন এটা গায়ক দল আন দিশে গ'ল। মই লোকসকলৰ আধা সংখ্যক লোকক লগত লৈ তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰিলোঁ। তেওঁলোকে দেৱালৰ ওপৰে ওপৰে তন্দুৰৰ কোঠ পাৰ হৈ বহল দেৱাললৈকে, 39 আৰু ইজ্ৰায়িমৰ দুৱাৰ হৈ, পুৰণি দুৱাৰ, মাস্য-দুৱাৰ, হননেলৰ কোঠ, হস্ময়া কোঠেদি মেৰ-ছাগদুৱাৰলৈকে গ'ল, আৰু তেওঁলোক গৈ প্ৰহৰী দুৱাৰত ৰখিল।

40 এইদৰে, ধন্যবাদ দি যোৱা সেই দুয়োটা দলে ঈশ্বৰৰ গৃহত নিজৰ স্থান ল'লে, আৰু মই মোৰ লগত থকা আধা কৰ্মচাৰীৰ সৈতে নিজৰ স্থান ল'লোঁ। 41 আৰু পুৰোহিত সকলে তেওঁলোকৰ স্থান ল'লে: তুৰী লগত লৈ পুৰোহিত ইলিয়াকীম, মাচেয়া, মিন্যামীন, মীখায়া, ইলীয়েএনয়, জখৰিয়া, আৰু হননিয়া, 42 মাচেয়া, চময়া, ইলিয়াজৰ, উজ্জী, যিহোহানন, মন্দিয়া, এলম, আৰু এজৰ আছিল। গায়ক সকলে তেওঁলোকৰ পৰিচালক যিজ্ৰহিয়াই সৈতে গান গালে।

43 সেই দিনা লোকসকলে মহা বলিদান কৰি আনন্দ কৰিলে; কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক মহা-আনন্দেৰে আনন্দিত কৰিছিল। মহিলা আৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়েও আনন্দ কৰিলে। এই হেতুকে বহুত দুৰলৈকে যিৰূচালেমৰ আনন্দ-ধ্বনি শুনা গৈছিল।

44 সেইদিনা বৰগুণিৰ বাবে দিয়া ফলৰ আভাগ্য, আৰু দশম ভাগ থোৱা ভঁৰালৰ দায়িত্ব লোকসকলক নিযুক্ত কৰিলে। ইয়াৰ সকলোৰ পৰা পুৰোহিত আৰু লেবীয়া সকলৰ প্ৰয়োজন অনুযায়ী বিধানত দিয়াৰ দৰে কিছু অংশ তেওঁলোকৰ বাবে গোটোৱা হৈছিল। নগৰৰ ওচৰত থকা পথাৰত কাম কৰিবৰ বাবে প্ৰতিজনক নিযুক্ত কৰা হৈছিল। তেওঁলোকৰ সন্মুখত থিয় হোৱা পুৰোহিত আৰু লেবীয়া সকলে বাবে যিহূদাই আনন্দ কৰিছিল। 45 দায়ুদ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমনৰ আজ্ঞা অনুসাৰে গায়ক আৰু দুৱাৰীসকলে কৰাৰ দৰে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰৰ সেৱা-কাৰ্য আৰু গুচি কৰা কাৰ্য সম্পন্ন কৰিছিল।

46 বহু দিনৰ পূৰ্বতে, দায়ুদ আৰু আচফৰ সময়ত তাত গায়ক সকলৰ পৰিচালক আছিল, আৰু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদ প্ৰশংসাৰ স্তুতিগীত কৰিছিল। 47 জৰুৰাবিল আৰু নহিমিয়াৰ দিনত ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে প্ৰতিদিনৰ পৰয়োজন অনুসাৰে গায়ক আৰু দুৰবী সকলক প্ৰতিদিনৰ অংশ দিছিল। তেওঁলোকে লেবীয়া সকলৰ বাবে কিছু অংশ আৰু লেবীয়া সকলে হাৰোণৰ বংশৰ লোক সকলৰ বাবে কিছু অংশ পৃথক কৰি ৰাখিছিল।

13 অধ্যায়

যিহূদী সকলৰ নানা দোষ সংশোধন।

1 সেই দিনা, লোকসকলে শুনিব পৰাকৈ মোচিৰ বিধান-পুস্তক পাঠ কৰা হৈছিল। বিধান-পুস্তকত লিখা অনুসাৰে গ'ম পোৱা গ'ল যে, “অস্মোনীয়া বা মোৰাবীয়া লোকসকল কেতিয়াও ঈশ্বৰৰ মহাসভালৈ আহিব নোৱাৰিব।” 2 এইদৰে কৰা হৈছিল কাৰণ, তেওঁলোক ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ পিঠা আৰু পানী লৈ অহা নাছিল। বৰঞ্চ ইশ্বায়েলক শাও দিবলৈ তেওঁলোকে বিলিয়মক ভাড়া কৰি আনিছিল। অৱশ্যে আমাৰ ঈশ্বৰে সেই শাওক আশীৰ্বাদলৈ ৰূপান্তৰ কৰিলে। 3 তেওঁলোকে এই বিধান শুনাব লগে লগে প্ৰত্যেক বিদেশী লোকসকলক ইশ্বায়েলৰ পৰা পৃথক কৰিলে।

4 এই ঘটনাৰ আগেয়ে আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ ভঁৰালৰ ওপৰত পুৰোহিত ইলিয়াচীক নিযুক্ত কৰিছিল। তেওঁ টোবিয়াৰ সম্পৰ্কীয় লোক আছিল। 5 পুৰোহিত ইলিয়াচীকে টোবিয়াৰ বাবে এটা ডাঙৰ ভঁৰাল প্ৰস্তুত কৰিলে। যি ঠাইত পূৰ্বতে লোকসকলে শস্য নৈবেদ্য, ধূপ-ধূনা, বস্তবোৰ, শস্যৰ দশম ভাগ, নতুন দৰাক্ষাৰস, আৰু তেল, লেবীয়া সকলৰ নামেৰে, আৰু পুৰোহিত সকলৰ বৰঙনিৰ বাবে ৰখা হৈছিল।

6 কিন্তু এই সকলো ঘটনাৰ সময়ত মই যিৰূচালেমত নাছিলোঁ। কাৰণ বাবিলৰ ৰজা অৰতক্ষুংৰ ৰাজত্বৰ বঁচৰ বহুৰত মই ৰজাৰ ওচৰলৈ গৈছিলোঁ। কিছুদিনৰ পাছত মই ৰজাৰ পৰা ছুটিৰ বাবে অনুমতি ল'লে। 7 মই যিৰূচালেমলৈ ঘূৰি আহিলোঁ। ইলিয়াচীকে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ চোতালত টোবিয়াক ভঁৰাল দি কৰা কু-কৰ্ম মই বুজি পালোঁ।

8 মই অতিশয় ক্ৰোধিত হৈছিলোঁ, আৰু ভঁৰালৰ পৰা টোবিয়াৰ ঘৰৰ সকলো বস্তু দলিয়াই পেলালোঁ। 9 মই ভঁৰালবোৰ গুচি কৰিবলৈ আদেশ দিলোঁ, আৰু সেই ঠাইলৈ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ বস্তবোৰ, শস্য নৈবেদ্যৰ বস্তবোৰ আৰু ধূপ-ধূনা পুনৰ আনি থলোঁ।

10 মই জানিবলৈ পালোঁ যে, লেবীয়া সকলৰ বাবে নিযুক্ত কৰা অংশ তেওঁলোকক ভগাই দিয়া নাছিল। সেয়ে তেওঁলোকে মন্দিৰ ত্যাগ কৰি প্ৰতিজনে নিজৰ নিজৰ পথাৰলৈ যাবলৈ খৰধৰ কৰিলে। কাম কৰা গায়ক সকলেও সেইদৰে কৰিলে। 11 তেতিয়া মই কৰ্মচাৰী সকলৰ সৈতে বিবাদ কৰি ক'লে, “ঈশ্বৰৰ গৃহ কিয় অৱহেলা কৰা হৈছে?” পাছত মই তেওঁলোকক গোটাটো আনি প্ৰতিজনক নিজ নিজ পদত স্থাপন কৰিলোঁ।

12 তেতিয়া সকলো যিহূদী লোকে শস্য, নতুন দৰাক্ষাৰসৰ, আৰু তেলৰ দশমভাগ ভঁৰাললৈ আনিলে। 13 মই চেলেমিয়া পুৰোহিত, চান্দোক অধ্যাপক, আৰু লেবীয়া সকলৰ পৰা পদাধ্যাক ভঁৰাল ঘৰৰ কোষাধ্যক্ষ নিযুক্ত কৰিলোঁ। তেওঁলোকৰ পাছত মতনীয়া পুত্ৰ জন্ধুৰ, জন্ধুৰৰ পুত্ৰ হাননক কোষাধ্যক্ষ পাতিলোঁ; কাৰণ তেওঁলোক বিশ্বাসযোগ্য বুলি গণিত হৈছিল। তেওঁলোকৰ সহযোগী সকলৰ যোগান ধৰিবলৈ বস্তু ভগাই দিয়াই তেওঁলোকৰ কাম আছিল। 14 হে মোৰ ঈশ্বৰ, এই বিষয়ে মোক সোঁৱৰণ কৰক; আৰু মোৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ অৰ্থে কৰা উত্তম কাৰ্যবোৰ মাচি নেপেলাব।

15 সেই দিনবোৰত মই যিহূদী লোকসকলক বিস্বাম-বাৰে দৰাক্ষাগুটি পেৰা, শস্যৰ ডাঙৰি আনি গাধত বোজাই দিয়া, আৰু বিস্বাম-বাৰে দৰাক্ষাৰস, দৰাক্ষাগুটি, আৰু ডিমৰুগুটি আদি সকলোবিধ বস্তুৰ গধুৰ বোজাও যিৰূচালেমলৈ অনা দেখিলোঁ। মই তেওঁলোকে সেই দিনা খোৱা বস্তু বিক্ৰী কৰাৰ কথাৰ বিৰুদ্ধিতা কৰিলোঁ।

16 যিৰূচালেমত বাস কৰা তুৰৰ পৰা অহা লোকসকলে মাছ আৰু সকলো বিধৰ বস্তবোৰ আনিছিল, আৰু বিস্বাম-বাৰে যিহূদা আৰু নগৰৰ লোকসকলক সেইবোৰ বিক্ৰী কৰিছিল। 17 তেতিয়া মই যিহূদাৰ প্ৰধান লোকসকলৰ লগত বিবাদ কৰি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে যে বিস্বাম-বাৰ অপৰিষ্কাৰ কৰি, এইবোৰ কি কুকৰ্ম কৰিছে? 18 আপোনালোকৰ পিতৃ সকলে এইদৰে কৰা নাছিল নে? আৰু আমাৰ ঈশ্বৰে জানো আমাৰ আৰু এই নগৰৰ ওপৰত এইবোৰ দুৰ্দশা ঘটোৱা নাছিল নে? তথাপিও আপোনালোকে বিস্বাম-বাৰ অপৰিষ্কাৰ কৰি ইশ্বায়েলৰ ওপৰলৈ শ্ৰেৰাধাৰ্মি পুনৰ অধিককৈ আনিব খুজিছে?”

19 বিস্বাম-বাৰৰ আগেয়েই আন্ধাৰ হোৱাৰ লগে লগে যিৰূচালেমৰ দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰিবলৈ আৰু বিস্বাম-বাৰ শেষ নোহোৱালৈকে দুৱাৰবোৰ খুলি নিদিবলৈ মই আদেশ দিলোঁ। বিস্বাম-বাৰে কোনো বোজা ভিতৰলৈ যেন অনা নহয়, এই কাৰণে মই মোৰ কিছুমান দাসক দুৱাৰত নিযুক্তি কৰিলোঁ। 20 তাতে বণিক সকল আৰু সকলোবিধ বস্তু বিক্ৰী কৰা সকল এবাৰ, দুবাৰ যিৰূচালেমৰ বাহিৰত থাকিল।

21 কিন্তু মই তেওঁলোকক সাৱধান কৰিলোঁ, “আপোনালোকে কিয় দেৱালৰ বাহিৰত তন্থু তৰিছে? যদি আপোনালোকে এইদৰে পুনৰ কৰে, তেন্তে মই আপোনালোকক শাস্তি দিম!” সেই সময়ৰ পৰাই তেওঁলোক বিস্বাম-বাৰে অহা নাছিল। 22 তাৰ পাছত বিস্বামবাৰ পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ লেবীয়া সকল নিজকে নিজে গুচি কৰি আহি দুৱাৰবোৰ ৰখিবলৈ মই আদেশ দিলোঁ।

হে মোৰ ঈশ্বৰ, এই বিষয়তো মোক সোঁৱৰণ কৰক; মোক দয়া কৰক আৰু আপোনাৰ নিয়ম অনুসাৰে মোলৈ কৃপা কৰক।

23 সেই দিনবোৰত মই দেখিবলৈ পালোঁ যে, যিহূদী লোকসকলে, অচদোদীয়া, অস্মোনীয়া, আৰু মোৰাবীয়া মহিলাক বিয়া কৰিছিল। 24 তেওঁলোকৰ আধা সংখ্যক সন্তানে অচদোদীয়া ভাষা কয়, কিন্তু তেওঁলোকে ইশ্বী ভাষা ক'ব নাজানে। নিজৰ নিজৰ জাতিৰ ভাষা অনুসাৰে কথা কয়।

25 তাতে মই তেওঁলোকৰ লগত বিবাদ কৰিলোঁ আৰু তেওঁলোকক শাও দিলোঁ। তেওঁলোকৰ কিছুমান লোকক কোবাই তেওঁলোকৰ চুলি চিঙিলোঁ। মই তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ নামেৰে শপত দি কলোঁ, “আপোনালোকে আপোনালোকৰ ছোৱালীক তেওঁলোকৰ পুত্ৰলৈ বিয়া নিদিব, আৰু আপোলোকৰ পুত্ৰলৈ বা নিজৰ বাবেও তেওঁলোকৰ ছোৱালীক বিয়া কৰাই নানিব।”
 26 ইশ্বায়েলৰ ৰজা চলোমনে এই মহিলা সকলৰ কাৰণেই জানো পাপ কৰা নাছিল? অনেক দেশৰ মাজত তেওঁৰ নিচিনা কোনো ৰজা নাছিল; আৰু তেওঁ নিজৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰিয়পাংৰ আছিল। ঈশ্বৰে তেওঁক গোটেই ইশ্বায়েলৰ ওপৰত ৰজা পাতিছিল, তথাপি বিদেশী ভাৰ্য্যাই তেওঁকো পাপ কৰালে। 27 তেনেহলে বিদেশী মহিলা বিয়া কৰাৰ দৰাৰাই ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে আনুগত্যহীন কাৰ্য কৰি আৰু সকলো কু-কাৰ্য কৰি আমি আপোলোকৰ কথা শুনিম নে?

28 ইলিয়াচীৰ প্ৰধান পুৰোহিতৰ পুত্ৰ যোয়াদা, যোয়াদাৰ এজন পুত্ৰ হোৰোণীয়া চনবল্লটৰ জোঁৱায়েক আছিল। সেই কাৰণে মই শাৰীৰিকভাৱে মোৰ সন্মুখৰ পৰা আতৰ কৰিলোঁ।

29 হে মোৰ ঈশ্বৰ, তেওঁলোকক সোঁৱৰণ কৰক; কাৰণ তেওঁলোকে পুৰোহিত পদ, পুৰোহিত-পদৰ আৰু লেবীয়া সকলৰ নিয়ম কুলষিত কৰিলে।

30 সেই কাৰণে মই সকলো বিদেশী বস্তুৰ পৰা তেওঁলোকক শুচি কৰিলোঁ, আৰু প্ৰতিজনৰ কাৰ্য অনুসাৰে পুৰোহিত আৰু লেবীয়া সকলৰ দায়িত্ব সু-দৃঢ় কৰিলোঁ। 31 নিৰূপিত সময়ত খৰি আৰু ফলৰ আগ ভাগ দান দিলোঁ।

হে মোৰ ঈশ্বৰ, মঙ্গলৰ অৰ্থে মোক সোঁৱৰণ কৰক।

ইষ্টৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

ইষ্টৰ পুস্তকৰ অজানা লিখক আছিল সম্ভবতঃ ৰাজকীয় পাৰস্য আদালতৰ সৈতে পৰিচিত এজন ইহুদি লোক। আদালতৰ জীৱন আৰু ঐতিহ্যৰ বিস্তাৰিত বৰ্ণনা, একেদৰে পুস্তকখনত যিবোৰ ঘটনা ঘটিছে, সেইবোৰে এটা নিৰ্দেশ দিয়ে যে লিখক এজন প্ৰত্যক্ষদৰ্শী। পণ্ডিতসকলে বিশ্বাস কৰে যে যিৰুবাবিলৰ অধীনত যিহূদা দেশলৈ উভতি অহাৰ কাৰণে তেওঁ এজন ইহুদি লিখক আছিল। কিছুমানে মন্তব্য দিয়ে যে মৰ্দখয় নিজে এই পুস্তকৰ লিখক আছিল, আনহাতে পাঠত বিচাৰি পোৱা তেওঁৰ বাবে থকা সূন্যে মন্তব্য দিয়ে যে আন এজন লিখকৰ, সম্ভবত তেওঁৰ এক তৰুণ-তৰুণী লিখক আছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 464-331 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগ।

এই কাহিনীটো পাৰস্যৰ ৰজা অহ্‌চবেৰোচ-1 ৰ ৰাজত্বৰ সময়ত সঞ্চালিত হয়, প্ৰাথমিকভাবে পাৰস্য সাম্ৰাজ্যৰ ৰাজধানী চূচানত থকা ৰাজপ্ৰাসাদত।

প্ৰাপক

ইষ্টৰ পুস্তক খন পুৰিম বা প্ৰচুৰ ভোজৰ মূল তথ্যলৈ ইহুদি জাতিৰ লোকসকলৰ বাবে লিখা হৈছিল। এই বাৰ্ষিক উদ্‌যাপনটোৱে ইহুদি জাতিৰ মৃত্তিক স্মৰণীয় কৰি ৰাখে, ঠিক মিচৰৰ দাসত্বৰ পৰা তেওঁলোকে মুক্তি পোৱাৰ দৰে।

উদ্দেশ্য

এই পুস্তকৰ উদ্দেশ্য হ'ল, মানুহৰ ইচ্ছা, জাতিগত কুসংস্কাৰত তেওঁৰ ঘৃণা, তেওঁৰ শক্তিয়ে প্ৰদান কৰা জ্ঞান আৰু বিপদৰ সময়ত কৰা সাহায্যত মানুহৰ সৈতে ঈশ্বৰৰ ক্ষমতা প্ৰদৰ্শন কৰা। ঈশ্বৰৰ হাত তেওঁৰ লোকসকলৰ জীবনত কামত আহে। তেওঁ ইষ্টৰৰ জীবনত এই পৰিস্থিতি ব্যবহাৰ কৰিছে, কাৰণ তেওঁ সমস্ত মানুহৰ সিদ্ধান্ত আৰু কৰ্মবোৰে প্ৰমাণ কৰে যে, তেওঁৰ ঈশ্বৰিক পৰিকল্পনা আৰু উদ্দেশ্যলৈয়ে কৰ্ম কৰিছে। ইষ্টৰ পুস্তকে হ'ল পুৰিমৰ ভোজ প্ৰতিষ্ঠাৰ মূল তথ্য, আৰু বৰ্তমানো পুৰিম উদ্‌যাপনৰ পালনৰ সময়ত ইহুদিসকলে ইষ্টৰ পুস্তক পাঠ কৰে।

মূল বিষয়

সংৰক্ষণ

প্ৰাপ্তৰেখা

- ইষ্টৰ ৰাণী হোৱা — 1:1-2:23
- ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি অহা বিপদ — 3:1-3:15
- ইষ্টৰ আৰু মৰ্দখয় গ্ৰহণ কৰা ব্যবস্থা — 4:1-5:14
- ইহুদিসকলৰ উদ্ধাৰ — 6:1-10:3

ৰজাৰ মহাভোজ। ৰাণী ৰষ্টীৰ ৰাণীপদ গুচুউৱা।

1 ৰজা অহ্‌চবেৰোচৰ দিনত (ৰজা অহ্‌চবেৰোচে ডাৰতবৰ্ষৰ পৰা কুচ* দেশলৈকে এশ সাতাহিঁশ খন প্ৰদেশৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিছিল); 2 সেই সময়ত, ৰজা অহ্‌চবেৰোচে চূচন ৰাজপ্ৰাসাদত নিজৰ ৰাজসিংহাসনত বহিল।

3 তেওঁৰ ৰাজত্বৰ তৃতীয় বছৰত তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰী আৰু দাসৰ বাবে তেওঁ ভোজ পাতিলে। পাৰস্য আৰু মাদিয়াৰ সৈন্য, উচ্চ পদবীধাৰী লোক, আৰু প্ৰদেশৰ অধ্যক্ষ সকল তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল। 4 তেওঁ অনেক দিন, অৰ্থাৎ এশ আশী দিনলৈকে নিজৰ প্ৰতাপায়িত ৰাজ্যৰ ঐশ্বৰ্য্য, আৰু উদ্ভূত মাহান্ম্যৰ গৌৰৱ দেখুৱালে।

5 সেই দিনবোৰ যেতিয়া সম্পূৰ্ণ হ'ল, তেতিয়া ৰজাই সাত দিনলৈকে ভোজ দিলে। চূচনৰ ৰাজ-কোঠত উপস্থিত হোৱা সৰু কি বৰ সকলো প্ৰজাৰ কাৰণে তেওঁ ভোজ দিলে। এই ভোজ ৰাজ-গৃহৰ বাগিছাৰ চোতালত দিলে। 6 বাগিছাৰ চোতাল খন বগা আৰু বেঙুনীয়া কপাহী পৰ্দাৰে সজোৱা হৈছিল। পৰ্দাবোৰ মিহি শণ সূতা আৰু ৰঙা-বেঙেনা বৰণীয়া ৰচিৰে মমৰ শিলৰ খুঁটা লগোৱা ৰূপৰ আঙুঠিত বন্ধা আছিল। ইয়াত বিচিৎৰ চানেকীৰে টান শিলেৰে বন্ধা পদ পথ, মৰ্ম্মৰ শিল, মুকুতা আৰু চেপেটা শিলাখণ্ডত সোণৰ আৰু ৰূপৰ আসনবোৰ আছিল।

7 তেওঁলোকক সোণৰ পিয়লাত পান কৰোৱা হৈছিল। প্ৰতিটো পিয়লা তুলনাহীন আছিল। ৰজাৰ মহত্বতাৰ কাৰণে অধিক ৰাজকীয় দৰাফাৰস তেওঁলোকক দিয়া হৈছিল। 8 তেওঁলোকে বিধি অনুসাৰে দ্ৰাফাৰস পান কৰিছিল, "দ্ৰাফাৰস পান কৰাটো বাধ্যতা মূলক নাছিল।" কাৰণ যাৰ যি ইচ্ছা, তেওঁ সেই দৰে যেন কৰিব পাৰে, সেই বাবে ৰজাই তেওঁৰ ৰাজপ্ৰসাদৰ কৰ্মচাৰী সকলক আজ্ঞা দিছিল।

9 ৰাণী ৰষ্টীয়েও অহ্‌চবেৰোচৰ ৰাজপ্ৰসাদত মহিলা সকলৰ বাবে ভোজ দিলে। 10 সপ্তম দিনৰ দিনা ৰজাই দৰাফাৰস পান কৰি পৰ্বফুলিত হৈ আছিল, আৰু তেওঁ মহূমন, বিজয়া, হৰ্বানা, বিগথা, অবগথা, জেথৰ, আৰু কৰ্কচক (ৰজা অহ্‌চবেৰোচৰ আগত পৰিচৰ্যা কৰা এই সাত জন কৰ্মচাৰী), 11 ৰাণী ৰষ্টীক তেওঁৰ ৰাজমুকুটৰ সৈতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ ক'লে।

* 1 অধ্যায়:1 কুচ ইথপিয়া

তেওঁ লোকসকলক আৰু কৰ্মচাৰী সকলক ৰাণীৰ সৌন্দৰ্য দেখুৱাৰ বিচাৰিছিল, কাৰণ তেওঁৰ মুখমণ্ডল অতি আকৰ্ষণীয় আছিল।

12 কিন্তু কৰ্মচাৰী সকলৰ দ্বাৰাই ৰজাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ দিয়া আজ্ঞা ৰাণী ৰষ্টীয়ে মানিবলৈ অসম্মত হ'ল। তাতে ৰজাই ক্ৰোধাধ্বিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ অন্তৰত ক্ৰোধাধ্বি জ্বলি উঠিল।

13 তাৰ পাছত ৰজাই জ্ঞানীলোক আৰু যি সকলে সময়ৰ মূল্য বুজে তেওঁলোকৰ লগত আলোচনা কৰিলে, (কিয়নো বিচাৰ আৰু ব্যৱস্থা জনা সকললৈ ৰজাই সেইদৰে কৰে)। 14 সেই সময়ত তেওঁৰ অতি ঘনিষ্ঠ পাৰস্য আৰু মাদিয়াৰ সাত জন কোঁৱৰ এওঁলোক: কৰ্চনা, চেথৰ, অদমথা, তৰ্চীচ, মেৰচ, মৰ্চনা, আৰু মমুকণ। এওঁলোকৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ অধিকাৰ আছিল, আৰু তেওঁলোকে ৰাজ্যৰ ভিতৰত উচ্চখাপৰ কাৰ্যালয় স্থাপন কৰিছিল। 15 ৰাণী ৰষ্টীয়ে কৰ্মচাৰীৰ দ্বাৰাই পঠোৱা, ৰজা অহচবেৰোচৰ আজ্ঞা অমান্য কৰিছিল। সেয়ে বিধি অনুসাৰে ৰাণী ৰষ্টীৰ প্ৰতি কি কৰা হ'ব?"

16 তেতিয়া মমুকণে ৰজা আৰু কৰ্মচাৰী সকলৰ উপস্থিতিত ক'লে, "ৰাণী ৰষ্টীয়ে যে কেৱল মহাৰাজৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধ কৰিলে, এনে নহয়; কিন্তু সকলো কৰ্মচাৰী, আৰু অহচবেৰোচ ৰজাৰ প্ৰদেশত থকা সকলো লোকৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধ কৰিলে। 17 কাৰণ ৰাণীৰ এই কাৰ্যৰ বিষয়ে সকলো মহিলা জ্ঞাত হ'ব। ইয়াৰ বাবে মহিলা সকলে নিজৰ স্বামীক সেইদৰেই তুচ্ছ জ্ঞান কৰিব। মহিলা সকলে ক'ব, 'অহচবেৰোচ ৰজাই ৰাণী ৰষ্টীক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিছিল, কিন্তু তেওঁ আজ্ঞা অমান্য কৰিছিল।' 18 ৰাণীৰ এই কৰ্মৰ বিষয়ে পাৰস্য আৰু মাদিয়াৰ ভদৰ মহিলা সকলে শুনি সেই দিনটো অতিক্ৰম নোহোৱাৰ আগতে ৰজা আৰু কৰ্মচাৰী সকলক সেইদৰে ক'ব। সেয়ে এই কথা বহুত অপমান আৰু ক্ৰোধৰ বিষয় হ'ব।

19 যদি এই কথাই মহাৰাজক সন্তুষ্ট কৰে, তেনেহলে 'ৰাণী ৰষ্টী অহচবেৰোচ ৰজাৰ ওচৰলৈ পুনৰ আহিবলৈ নাপাব'; এই ৰাজ আজ্ঞা আপোনাৰ মুখৰ পৰা ওলাওক, আৰু ইয়াৰ যেন লৰ-চৰ নহয়। এই কাৰণে ইয়াক পাৰস্য আৰু মাদিয়া সকলৰ বিধিত লিখা হওক। তাৰ পাছত মহাৰাজে তেওঁৰ ৰাণীপদ তেওঁতকৈ উত্তম মহিলা এগৰাকীক দিয়ক। 20 মহাৰাজে দিয়া আজ্ঞা যেতিয়া তেওঁৰ ৰাজ্যৰ সকলো ফালে ঘোষণা কৰা যাব, তেতিয়া সবু কি বৰ সকলো মহিলাই নিজৰ নিজৰ স্বামীক সন্মান কৰিব।"

21 তেতিয়া এই কথাত ৰজা আৰু প্ৰধান লোকসকল সন্তুষ্ট হ'ল; আৰু ৰজাই মমুকণে দিয়া প্ৰস্তাৱৰ দৰেই কৰিলে। 22 তেওঁ সকলো ৰাজকীয় প্ৰদেশলৈ প্ৰতিখন প্ৰদেশৰ নিজৰ আখৰ অনুসাৰে আৰু প্ৰত্যেক লোকলৈ তেওঁলোকৰ ভাষা অনুসাৰে চিঠি পঠিয়ালে। ৰজাই আজ্ঞা দিলে যে, প্ৰতিজন পুৰুষ নিজৰ নিজৰ ঘৰৰ মূৰব্বী হওক। এই আজ্ঞা প্ৰত্যেক লোকৰ নিজৰ নিজৰ ভাষাত দিয়া হৈছিল।

2 অধ্যায়

ইষ্টেৰ ৰাণীপদ পোৱা।

1 এই সকলো ঘটনাৰ পাছত, ৰজা অহচবেৰোচৰ ক্ৰোধ শান্ত হ'ল, তাৰ পাছত তেওঁ ৰাণী ৰষ্টী, আৰু তেওঁ কৰা কাৰ্যৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিলে। তেওঁ ৰাণীৰ বিৰুদ্ধে দিয়া আজ্ঞাৰ বিষয়েও চিন্তা কৰিলে। 2 তেতিয়া ৰজাৰ পৰিচৰ্যা কৰা যুৱক জনে তেওঁক ক'লে, "মহাৰাজৰ বাবে সুন্দৰী যুৱতী কুমাৰী বিচাৰ কৰা হওক।

3 মহাৰাজে নিজৰ ৰাজ্যৰ সকলো প্ৰদেশত বিষয়া সকলক নিযুক্ত কৰক। যাতে তেওঁলোকে সকলো ফালৰ পৰা সুন্দৰী যুৱতী কুমাৰী চূচন ৰাজ-প্ৰসাদৰ অন্তঃপূৰ্বলৈ* আনি গোটাৰ পাৰে। ৰজাৰ কৰ্মচাৰী নপুংসক হেগয় মহিলা সকলৰ দায়িত্বত আছিল। তেওঁৰ তত্ত্বাৱধানত সুন্দৰী কুমাৰী সকলক ৰখা হওক; আৰু হেগয়ে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰসাধনবোৰ দিয়ক। 4 যি গৰাকী যুৱতীয়ে মহাৰাজক সন্তুষ্ট কৰিব, সেই গৰাকীয়েই ৰষ্টীৰ স্থানত ৰাণী হওক।" এই পৰামৰ্শত ৰজাই সন্তুষ্ট হৈ সেই দৰেই কৰিলে।

5 সেই সময়ত মৰ্দ্দখয় নামেৰে চূচন ৰাজপ্ৰসাদত এজন যিহুদী লোক আছিল। তেওঁৰ পিতৃ যায়ীৰ, যায়ীৰৰ পিতৃ চিমিয়ী, আৰু চিমিয়ীৰ পিতৃ কীচ আছিল। কীচ এজন বিন্যামীনীয়া লোক আছিল। 6 বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে বন্দী কৰি নিয়া যিহুদাৰ ৰজা যকনিয়াৰ লগত যি লোকসকলক বন্দী কৰি লৈ গৈছিল, তেওঁলোকৰ লগত যিহুচালেমৰ পৰা মৰ্দ্দখয়কো বন্দী কৰি লৈ গৈছিল।

7 মৰ্দ্দখয়ে নিজৰ দদায়েকৰ জীয়েক হদ্দচ্চাক অৰথা[†] ইষ্টেৰক প্ৰতিপালন কৰিছিল; কাৰণ তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃ নাছিল। সেই যুৱতীৰ দেহৰ গঠন সুন্দৰ আৰু বাহ্যিক ৰূপ আকৰ্ষণীয় আছিল। মৰ্দ্দখয়ে তেওঁক নিজৰ ছোৱালীৰ দৰে প্ৰতিপালন কৰিছিল।

8 ৰজাৰ আদেশ আৰু নিৰ্দ্দেশ ঘোষণা কৰাৰ পাছত, চূচন ৰাজপ্ৰসাদলৈ অনেক যুৱতীক অনা হৈছিল। তেওঁলোকক নপুংসক হেগয়ৰ তত্ত্বাৱধানত ৰখা হৈছিল। তেওঁলোকে ইষ্টেৰকো ৰাজপ্ৰসাদলৈ আনি, মহিলাক তত্ত্বাৱধান লোৱা হেগয়ৰ অধীনত ৰাখিছিল। 9 ইষ্টেৰে হেগয়ক সন্তুষ্ট কৰি তেওঁৰ অনুগ্ৰহ লাভ কৰিলে। লগে লগে তেওঁ ইষ্টেৰক প্ৰসাধন আৰু তেওঁৰ ভাগৰ খাদ্য দিলে। ৰাজপ্ৰসাদৰ পৰা সাত গৰাকী দাসী তেওঁৰ বাবে নিযুক্ত কৰিলে, আৰু দাসী সকলৰ সৈতে তেওঁক মহিলা গৃহৰ উত্তম ঠাইলৈ স্থানান্তৰ কৰিলে।

10 ইষ্টেৰে নিজৰ লোকসকলৰ বা সম্পৰ্কীয় সকলৰ বিষয়ে কাকো একো কোৱা নাছিল, কাৰণ মৰ্দ্দখয়ে তেওঁক সেই কথা ক'বলৈ নিষেধ কৰিছিল। 11 ইষ্টেৰ কেনে দৰে আছে, আৰু তেওঁলৈ কি কৰা হ'ব, সেই কথা জানিবলৈ মৰ্দ্দখয়ে প্ৰতিদিনে মহিলা গৃহৰ বাহিৰত থকা চোতালেদি অহা যোৱা কৰিছিল।

* 2 অধ্যায়:3 অন্তঃপূৰ্বলৈ য'ত কেৱল ৰজাৰ ভাষা সকল থাকে

12 ৰজা অহচবেৰোচৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে যেতিয়া কোনো এগৰাকী যুৱতীৰ পাল পৰে, তেতিয়া যুৱতী সকললৈ কৰা নিয়ম অনুসাৰে, প্ৰতি গৰাকী যুৱতীয়ে বাৰমাহ সৌন্দৰ্য চৰ্চা কৰিব লাগে। তাৰে ছমাহ গন্ধৰস তেল, আৰু ছমাহ সুগন্ধি-দৰব্য আৰু প্ৰসাধনেৰে নিজকে প্ৰস্তুত কৰিব লাগে। 13 এগৰাকী যুৱতীক যেতিয়া ৰাজপ্ৰসাদত ৰজাৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা হয়, তেতিয়া সেই যুৱতীয়ে যি ইচ্ছা কৰে, সেয়াই সকলো মহিলা গৃহৰ পৰা তেওঁক দিয়া হয়।

14 তেওঁ সন্ধিয়া-বেলা ভিতৰলৈ যাব লাগে, আৰু ৰাতিপুৱা মহিলাৰ দ্বিতীয় গৃহলৈ উভটি আহিব লাগে। উপপত্নী সকলৰ দায়িত্বত থকা ৰজাৰ কৰ্মচাৰী নপুংসক চাচগজৰ তৎপৰাধনত তেওঁক ৰখা হয়। ৰজাই তেওঁত সন্তুষ্ট হৈ পুনৰ তেওঁক নমতালৈকে তেওঁ ৰজাৰ ওচৰলৈ পুনৰ নাযায়।

15 ৰজাৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে যেতিয়া ইষ্টৰৰ (অবীহয়লৰ ছোৱালী ইষ্টৰৰ দদায়েক মৰ্দখয়ে তেওঁক নিজৰ ছোৱালী দৰে প্ৰতিপালন কৰিছিল) সময় হ'ল, তেতিয়া তেওঁ মহিলা সকলৰ তদাৰক ৰাজ-নপুংসক হেগয়ে পৰামৰ্শ কৰা বস্ত্ৰৰ বাহিৰে তেওঁ আন একো নুখুজিলে। ইষ্টৰক দেখা সকলোৰে পৰা তেওঁ দয়া লাভ কৰিলে।

16 ৰজা অহচবেৰোচৰ ৰাজপ্ৰসাদলৈ তেওঁৰ ৰাজস্বৰ সপ্তম বছৰৰ দশম মাহ টেবোত ইষ্টৰক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা হৈছিল।

17 ৰজাই আন সকলো মহিলাতকৈ ইষ্টৰক বহুত ভাল পালে, আৰু আনসকলো কুমাৰীতকৈ তেওঁ ৰজাৰ দৃষ্টিত অধিক মৰম আৰু অনুগ্ৰহ পালে। সেয়ে ৰজাই তেওঁৰ মূৰত ৰাজমুকুট দি ৰুষ্টিৰ পদত তেওঁক ৰাণী পাতিলে। 18 তাৰ পাছত ৰজাই তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰী আৰু দাস সকলৰ বাবে “ইষ্টৰৰ ভোজ” বুলি এটা ডাঙৰ ভোজ দিলে; আৰু সকলো প্ৰদেশৰ কৰ ৰেহাই দিবলৈ অনুমতি দিলে। তেওঁ ৰাজকীয় দানশীলতা অনুসাৰে উপহাৰো দিলে।

19 দ্বিতীয়বাৰ কুমাৰী সকল গোট খোৱাৰ সময়ত মৰ্দখয়ে ৰাজ-দুৱাৰত বহি আছিল। 20 মৰ্দখয়ৰ নিৰ্দেশ অনুসাৰে সেই সময়লৈকে ইষ্টৰে নিজৰ সম্পৰ্কীয় বা লোকসকলৰ বিষয়ে কাকো কোৱা নাছিল। ইষ্টৰে মৰ্দখয়ৰ ওচৰত প্ৰতিপালিত হোৱা সময়ত যি দৰে তেওঁৰ পৰামৰ্শ মানি চলিছিল সেই দৰে এতিয়াও চলি আছে। 21 মৰ্দখয়ে ৰাজ-দুৱাৰত বহি থকা দিন বাৰত ৰজাৰ কৰ্মচাৰী বিগথন আৰু তেৰচ নামেৰে দুজন দুৰৱীয়ে খং কৰি আৰু চিঞৰি ৰজা অহচবেৰোচৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে।

22 সেই কথা মৰ্দখয়ে যেতিয়া গম পালে, তেতিয়া তেওঁ ৰাণী ইষ্টৰক জনালে। ইষ্টৰে মৰ্দখয়ৰ হৈ ৰজাক সেই কথা ক'লে। 23 সেই কথা বিচাৰ কৰি সত্য বুলি প্ৰমাণিত হোৱাৰ পাছত, তেওঁলোক দুয়োকে ফাঁটিকাঠত ফাঁট দিয়া হ'ল। সেই কথা ৰজাৰ সাক্ষাতে বংশাৱলীত লিপিবদ্ধ কৰা হ'ল।

3 অধ্যায়

হামনে ইহুদী সকলক বিনষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা।

1 এই ঘটনাৰ পাছত, ৰজা অহচবেৰোচে অগাণীয়া হস্ৰদাখাৰ পুংৰ হামনক উন্নত কৰি উচ্চ পদত প্ৰতিষ্ঠিত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো কৰ্মচাৰীৰ ওপৰত তেওঁক ক্ষমতা দিলে। 2 ৰাজ-দুৱাৰত থকা ৰজাৰ দাস সকলে হামনৰ আগত আঠকাটি প্ৰণিপাত কৰিছিল; কাৰণ ৰজাই তেওঁলোকক সেইদৰে কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছিল। কিন্তু মৰ্দখয়ে আঠ নাকাটিছিল আৰু প্ৰণিপাতো নকৰিছিল।

3 তাৰ পাছত ৰাজদুৱাৰত থকা ৰজাৰ দাস সকলে মৰ্দখয়ক ক'লে, “আপুনি কিয় ৰজাৰ আজ্ঞা পালন কৰা নাই?”

4 এইদৰে প্ৰতিদিনে তেওঁক কোৱাৰ পাছতো তেওঁ তেওঁলোকৰ দাবী মানিবলৈ অমান্তি হ'ল। তাতে তেওঁলোকে মৰ্দখয়ৰ কথা একেদৰে থাকিব নোৱাৰে সেই কথা জানিবলৈ তেওঁলোকে হামনক এই বিষয়ত জনালে। কাৰণ মৰ্দখয়ে যে এজন যিহুদী লোক, সেই বিষয়ে তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল।

5 হামনে যেতিয়া দেখিলে যে, মৰ্দখয়ে তেওঁৰ আগত আঠ লোৱা নাই আৰু প্ৰণিপাতো কৰা নাই, তেতিয়া তেওঁ স্বেধেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল। 6 তেওঁ কেৱল মৰ্দখয়ক বধ কৰা কথাত অপমান বোধ কৰিলে। কাৰণ ৰজাৰ দাস সকলে মৰ্দখয়ে কোন লোক সকলৰ পৰা আহিছিল সেই কথা তেওঁক কৈছিল। সেয়ে হামনে ৰজা অহচবেৰোচৰ সমগ্ৰ ৰাজ্যত থকা মৰ্দখয়ৰ যিহুদী লোকসকলক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিব বিচাৰিলে।

7 প্ৰথম মাহত (নীচান মাহত) ৰজা অহচবেৰোচ ৰাজস্বৰ দ্বাদশ বছৰত, হামনৰ আগত দ্বাদশ মাহলৈকে (অদৰ মাহত) কৰম অনুসাৰে প্ৰতিদিনৰ আৰু প্ৰত্যেক মাহৰ বাবে পুৰ অৰথা। চিঠি খেলোৱা হ'ল।

8 তাৰ পাছত হামনে ৰজা অহচবেৰোচক ক'লে, “আপোনাৰ ৰাজ্যৰ সকলো প্ৰদেশৰ মাজত কিছুমান লোক ছিন্ন-ভিন্ন হৈ বিভিন্ন স্থানত আছে। তেওঁলোকৰ বিধি আন লোকসকলৰ পৰা পৃথক; আৰু তেওঁলোকে ৰজাৰ বিধি পালন নকৰে। সেয়ে তেওঁলোকক ৰজাই থাকিবলৈ দিয়া উচিত নহয়। 9 যদি ৰজাৰ দৃষ্টিত ভাল দেখে, তেন্তেহলে তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ আদেশ দিয়া হওক; তাতে মই ৰাজ- ভঁৰালত ৰাখিবৰ অৰ্থে ৰজাৰ ব্যৱসায়ৰ তত্ত্বাৱধানত থকা ৰাজ-কৰ্মচাৰী সকলৰ হাতত দহ-হাজাৰ কিস্কৰ ৰূপ দিম।”

10 তেতিয়া ৰজাই নিজৰ হাতৰ পৰা মোহৰ মৰা আঙুঠি সোলাকাই যিহুদী সকলৰ শংৰু অগাণীয়া হস্ৰদাখাৰ পুংৰ হামনক দিলে। 11 ৰজাই হামনক ক'লে, “আপোনাক আৰু আপোনাৰ লোকসকলক যাতে ধন ঘূৰাই দিয়া হয়, সেই বিষয়ে মই লক্ষ্য কৰিম। আপুনি যি ইচ্ছা কৰে, এই ধনেৰে কৰিব পাৰিব।”

12 তাৰ পাছত প্ৰথম মাহৰ তেৰ দিনৰ দিনা ৰজাৰ লিখক সকলক মাতি পঠিওৱা হ'ল। সেই দিনা হামনে দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে যি সকল লোক সকলো প্ৰদেশৰ ওপৰত আৰু বিভিন্ন লোকৰ দেশাধ্যক্ষ, আৰু সকলো লোকৰ কৰ্মচাৰী সকলক,

প্ৰত্যেক প্ৰদেশৰ নিজৰ আখৰ, আৰু প্ৰত্যেক লোকৰ নিজৰ ভাষা অনুসাৰে পংৰ লিখিবলৈ আৰু ৰজাৰ আঙুঠিৰে মোহৰ মাৰিবলৈ দিয়া হ'ল। ¹³ একে দিনতে দ্বাদশ মাহৰ (অদৰ মাহত) তেৰ দিনৰ দিনা য়ুরকৰ পৰা বৃক্লেকে, ল'ৰা-ছোৱালী আৰু মহিলাৰ সৈতে সকলো যিহুদী লোকক সংহাৰ, বধ, আৰু ধ্বংস কৰা হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ সম্পত্তি লুট কৰা হ'ব, এই বুলি লিখি পংৰখন ডাকোৱালৰ দ্বাৰাই ৰজাৰ সকলো প্ৰদেশলৈ পঠাই দিয়া হ'ল।

¹⁴ সেই দিনৰ বাবে সকলো লোক যেন যুগুত হয়, সেয়ে প্ৰত্যেক প্ৰদেশত হুকুম জাৰি কৰিবলৈ আৰু সকলো লোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, সেই পত্ৰ নকল যুগুত কৰা হ'ল। ¹⁵ ৰজাৰ হুকুম মতে ডাকোৱাল সকল বেগাই ওলাই গ'ল, আৰু সেই পত্ৰ বিলাই দিলে। সেই আজ্ঞা চূচন ৰাজপ্ৰসাদতো বিলোৱা হ'ল। তাৰ পাছত ৰজা আৰু হামনে দৰাফাৰস পান কৰিবলৈ বহিল, কিন্তু চূচন নগৰত হ'লে বিক্ষোভ হ'ল।

4 অধ্যায়

ৰাজাৰ আগত ইষ্টেৰৰ নিবেদন

¹ মৰ্দথয়ে এই সকলো ঘটনাৰ কথা জানিবলৈ পাই নিজৰ কাপোৰ ফালিলে, আৰু চট কাপোৰ পিন্ধি ছাই সানি নগৰৰ মাজলৈ গৈ বেদনাৰে চিঞৰি চিঞৰি কান্দি ধৰিলে। ² তেওঁ কেৱল ৰাজ দুৱাৰলৈকেহে গ'ল; কাৰণ চট কাপোৰ পিন্ধি কোনো এজনকো ৰাজদুৱাৰত সোমাব দিয়া হোৱা নাছিল। ³ প্ৰত্যেক প্ৰদেশৰ যিবোৰ ঠাইত ৰজাৰ সেই আদেশ আৰু আজ্ঞা পালে, সেই সকলো ঠাইত যিহুদী লোকসকলৰ মাজত মহাশোক, লঘোন, ক্ৰন্দন আৰু বিলাপ হ'ল। তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেক লোকে চট কাপোৰ পিন্ধি ছাইৰ ওপৰত শুই পৰিল।

⁴ ইষ্টেৰৰ আৰ্ণেপচান ধৰা য়ুরতী আৰু তেওঁৰ নপুংসক দাস সকলে যেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সেই কথা ক'লে, তেতিয়া ৰাণীয়ে মনত অতিশয় বেজাৰ পালে। তেওঁ মৰ্দথয়ৰ বাবে কাপোৰ দি পঠিয়ালে (যাতে মৰ্দথয়ে চট কাপোৰ খুলি সেই কাপোৰ পিন্ধিব পাৰে) কিন্তু তেওঁ সেইবোৰ গ্ৰহণ নকৰিলে। ⁵ তেতিয়া ইষ্টেৰ তেওঁক পৰিচাৰ্য কৰিবলৈ ৰজাই নিযুক্ত কৰা হথাক নামৰ এজন ৰাজ-নপুংসকক মাতি পঠিয়ালে। তেওঁক মৰ্দথয়ৰ লগত কি ঘটিছিল আৰু তাৰ মানে কি সেই বিষয়ে জানিবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ যাবলৈ আজ্ঞা দিলে।

⁶ সেয়ে হথাকে ৰাজদুৱাৰৰ সম্মুখৰ নগৰৰ চৰ্কলৈ গৈ মৰ্দথয়ক ল'গ ধৰিলে। ⁷ তেতিয়া মৰ্দথয়ে নিজৰ লগত যি ঘটিছিল, আৰু যিহুদী লোকসকলক বধ কৰিবলৈ হামনে যি পৰিমাণৰ ৰূপ ৰাজডুৱালত দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে, সেই সকলো বিষয় তেওঁক ক'লে। ⁸ ইহুদী সকলৰ বিনাশৰ বাবে যি আজ্ঞা পংৰ চূচনত বিলোৱা হৈছিল, তাৰ এখন নকলো তেওঁক দিলে; যাতে সেই পত্ৰ নকল ইষ্টেৰক দেখুৱাব পাৰে আৰু সেই বিষয়ে তেওঁক জনাব পাৰে, যাতে ইষ্টেৰ এই বিষয়ে ৰজাৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ আগত স্বজাতীয় লোকসকলৰ বাবে তেওঁলোকৰ হৈ মিনতি আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰে, সেই বাবে তেওঁক ওপৰত দায়ীত্ব দিবলৈ ক'লে।

⁹ সেয়ে হথাকে গৈ মৰ্দথয়ে তেওঁক যিবোৰ কথা ক'লে, সেই সকলো কথা ইষ্টেৰক জনালে। ¹⁰ তেতিয়া ইষ্টেৰে হথাকৰ লগত কথা পাতিলে। তেওঁক মৰ্দথয়ৰ ওচৰলৈ উভতি যাবলৈ কৈ, ¹¹ ইষ্টেৰে হথাক ক'লে, “ৰজাৰ দাস সকল আৰু ৰজাৰ প্ৰদেশৰ সকলো লোকেই জানে যে, পুৰুষ বা মহিলাই হওক, ৰজাই নমতালৈকে যি কোনেৰে ৰজাক ল'গ ধৰিবলৈ ভিতৰৰ চোতাললৈ যায়, তেওঁৰ কাৰণে কেৱল এটাই বিধান আছে যে, তেওঁৰ অৱশ্যেই মৃত্যু দণ্ড হ'ব, কেৱল যি জনলৈ ৰজাই সোণাময় ৰাজদণ্ড ডালি মেলি দিয়ে, সেই জনেহে জীয়াই থাকিব পাৰে। আজি িৰশ দিন হ'ল, মই ৰজাৰ ওচৰলৈ যাবলৈ আদেশ পোৱা নাই।” ¹² সেয়ে ইষ্টেৰৰ এই কথা হথাকে মৰ্দথয়ক জনালে।

¹³ তেতিয়া মৰ্দথয়ে ইষ্টেৰলৈ সেই বাৰ্তা পুনৰ ঘূৰাই পঠালে: “যিহুদী লোকসকলৰ মাজৰ তুমি ৰাজপ্ৰসাদত থকাৰ বাবে তুমি যে ৰক্ষা পাবা, তেনে নাভাবিবা। ¹⁴ যদি তুমি এই সময়ত নিজম দি থকা, তেনেহলে যিহুদী লোকসকলক সহায় আৰু উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আন কোনো ঠাইৰ পৰা কোনো এজন আহিব; কিন্তু তুমি আৰু তোমাৰ পিতৃ-বংশ বিনষ্ট হ'ব। কোনে জানে এই বিপদৰ সময়ৰ বাবেই হয়ত তুমি ৰাণী পদ পাইছা?”

¹⁵ তেতিয়া ইষ্টেৰে মৰ্দথয়লৈ এই উত্তৰ দি পঠালে, ¹⁶ “আপুনি যাওক; আৰু চূচনত বাস কৰা সকলো যিহুদী লোকসকলক একগোট কৰক। আপোনালোক মোৰ কাৰণে লঘোন দিয়ক। তিনি দিন তিনি ৰাতি একো পান নকৰিব নাইবা ভোজন নকৰিব। মই আৰু মোৰ য়ুরতী দাস সকলেও সেই একেদৰে লঘোন দিম। তাৰ পাছত যদিও এই কাৰ্য নিয়মৰ বিৰুদ্ধে হয়, তথাপি মই ৰজাৰ ওচৰলৈ যাম। যদি বিনষ্ট হ'ব লাগে তেনেহ'লে মই হ'ম।” ¹⁷ মৰ্দথয়ে ইষ্টেৰে তেওঁক কোৱাৰ দৰে কৰিবলৈ গ'ল।

5 অধ্যায়

¹ তিনি দিনৰ পাছত, ৰাণী ইষ্টেৰে ৰাজবশ্মৰ পিন্ধি ৰাজপ্ৰসাদৰ ৰাজগৃহত থকা ভিতৰ চোতালৰ সম্মুখত থিয় হ'ল। সেই সময়ত ৰজাই ৰাজগৃহৰ প্ৰবেশ স্থানৰ ফালে মুখ কৰি ৰাজ সিংহাসনত বহি আছিল। ² ৰজাই যেতিয়া চোতালত থিয় হোৱা ৰাণী ইষ্টেৰক দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁৰ ইষ্টেৰৰ প্ৰতি মৰম লাগিল; আৰু ৰজাই নিজৰ হাতত থকা সোণাময় দণ্ডডালি ৰাণী ইষ্টেৰৰ ফালে মেলি দিলে। সেয়ে ইষ্টেৰে ওচৰ চাপি সোণাময় দণ্ডডালিৰ আগ ভাগ চুলে।

³ তাৰ পাছত ৰজাই তেওঁক ক'লে, “ৰাণী ইষ্টেৰ, তোমাক কি লাগে? তোমাৰ কি প্ৰাৰ্থনা আছে কোৱা? যদি তোমাক মোৰ ৰাজ্যৰ আধা অংশও লাগে, তথাপিও তোমাক দিয়া হ'ব।” ⁴ তেতিয়া ইষ্টেৰে উত্তৰ দিলে, “যদি ৰজাই ভাল দেখে, তেনেহলে আপোনাৰ বাবে মই যুগুত কৰা ভোজলৈ আপুনি আৰু হামন আজি আহিব।”

⁵ তেতিয়া ৰজাই আজ্ঞা দিলে, “ৰাণী ইষ্টেৰে কোৱাৰ দৰে কৰিবলৈ হামনক বেগাই মাতি অনা হওক।” সেয়ে ৰজা আৰু হামন ইষ্টেৰে যুগুত কৰা ভোজলৈ গ'ল। ⁶ ভোজত যেতিয়া দ্ৰাফাৰস বাকি দিয়া হ'ল, তেতিয়া ৰজাই ইষ্টেৰক সুধিলে, “তোমাৰ

আবেদন কি? তোমাৰ বাবে সেই আবেদন গ্ৰহণ কৰা হ'ব; আৰু তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা কি? ৰাজ্যৰ আধা অংশও যদি তোমাক লাগে, তেনেহলে তাক সিদ্ধ কৰা হ'ব।

7 তেতিয়া ইষ্টেৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ আবেদন আৰু মোৰ প্ৰাৰ্থনা এই, 8 মই যদি ৰজাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, আৰু মোৰ নিবেদন ও প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰি সিদ্ধ কৰিবলৈ যদি ৰজাই ভাল দেখে, তেনেহলে মই আপোনালোকৰ অৰ্থে কাইলৈ যি ভোজ যুগুত কৰিম, সেই ভোজলৈ আপুনি আৰু হামন পুনৰ আহিব। মই ৰজাৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ কাইলৈহে দিম।”

9 সেই দিনা হামন আনন্দ আৰু সন্তুষ্ট মনেৰে বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। কিন্তু হামনে যেতিয়া মৰ্দখয়ক ৰাজদুৱাৰত বহি থকা দেখা পালে, তেতিয়াও মৰ্দখয়ে হামনৰ আগত থিয় নহ'ল বা লৰচৰো নহ'ল। তাতে হামনে মৰ্দখয়ৰ ওপৰত ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল। 10 তথাপি, হামনে নিজকে নিয়ন্ত্ৰিত কৰি ৰাখিলে, আৰু নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল। তেওঁ তেওঁৰ ভাৰ্যা জেৰচৰ সৈতে তেওঁৰ বন্ধু সকলক একত্ৰিত হ'বলৈ মাতি পঠিয়ালে। 11 হামনে তেওঁলোকৰ আগত নিজৰ ঐশ্বৰ্যৰ প্ৰতাপ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰৰ সংখ্যা অধিক এই কথা তেওঁলোকক ক'লে; আৰু ৰজাই কি দৰে তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰী আৰু দাসতকৈ তেওঁক ওখ পদ দিলে; এই সকলো কথা তেওঁলোকৰ আগত বৰণনা কৰি ক'লে।

12 হামনে ক'লে, “এনেকি ৰাণী ইষ্টেৰে যুগুত কৰা ভোজত যাবলৈ ৰজাৰ লগত মোৰ বাহিৰে আন কাকো নিমন্ত্ৰণ দিয়া নাছিল। আৰু অহা কালিও ভোজত ৰজাৰ লগত যাবলৈ মই ৰাণী ইষ্টেৰৰ দ্বাৰাই নিমন্ত্ৰণ পাইছোঁ। 13 তথাপিও মই ৰাজদুৱাৰত বহি থকা যিহুদী মৰ্দখয়ক যেতিয়া দেখা পাওঁ, তেতিয়া এই সকলোতো মোৰ একো মূল্য নাই যেন মই উপলব্ধি কৰোঁ।”

14 পাছত তেওঁৰ ভাৰ্যা জেৰচ আৰু তেওঁৰ বন্ধু সকলে তেওঁক ক'লে, “পঞ্চাশ হাত দীঘল এডাল ফাঁচি-কাঠ যুগুত কৰক; যাতে আপুনি কাইলৈ ৰাতিপুৱাই ৰজাৰ আগত নিবেদন কৰি মৰ্দখয়ক সেই কাঠডালত ফাঁচি দিব পাৰে। তাৰ পাছত আপুনি আনন্দ মনেৰে ৰজাৰ লগত ভোজত যাব।” তেতিয়া হামনে সেই কথাত সন্তুষ্ট হ'ল আৰু তেওঁ ফাঁচি-কাঠ নিৰ্মাণ কৰালে।

6 অধ্যায়

মৰ্দখয়ে সন্মান পোৱা।

1 সেই ৰাতি ৰজাই টোপনি যাব নোৱাৰিলে। ৰজাই তেওঁৰ ৰাজস্বৰ সময়ত ঘটা ঘটনাৱলীৰ কাৰ্য-বিৱৰণী আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে; আৰু তেওঁলোকে উচ্চ-স্বৰে ৰজাৰ আগত তাক পাঠ কৰিলে। 2 সেই কাৰ্য-বিৱৰণীত লিখা অনুসারে এই কথা গ'ম পোৱা গ'ল যে, ৰাজ-নপুংসক বিগথন আৰু তেৰচ নামেৰে দুজন প্ৰবেশ দুৱাৰৰ দুৱৰীয়ে ৰজা অহচৰেৰোচৰ ক্ষতি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা বিষয়টো এই মৰ্দখয়েই ৰজাক জনাইছিল। 3 পাছত ৰজাই সুধিলে, “মৰ্দখয়ে কৰা এই কাৰ্যৰ বাবে তেওঁক কি সন্মান বা স্বীকৃতি প্ৰদান কৰা হৈছিল? তাৰ পাছত ৰজাৰ পৰিচৰ্যা কৰা যুৱক দাস সকলে তেওঁক ক'লে, “তেওঁৰ বাবে একো কৰা হোৱা নাই।”

4 ৰজাই সুধিলে, “চোতালত কোন আছে? সেই সময়ত ৰজাৰ আগত নিবেদন কৰি নিজে যুগুত কৰা ফাঁচি কাঠত মৰ্দখয়ক ফাঁচি দিবলৈ ৰাজগৃহৰ বাহিৰ চোতালত হামন সোমাইছিল। 5 ৰজাৰ দাস সকলে তেওঁক ক'লে, “হামন চোতালত থিয় হৈ আছে।” তাতে ৰজাই ক'লে, “তেওঁক ভিতৰলৈ আহিব দিয়া।” 6 হামন যেতিয়া ভিতৰলৈ সোমাল, তেতিয়া ৰজাই তেওঁক ক'লে, “ৰজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলৈ কি কৰা উচিত?” হামনে মনতে ভাবিলে, মোতকৈ বেছি ৰজাই আন কাক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰিব?

7 সেয়ে হামনে ৰজাক ক'লে, “ৰজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, 8 তেওঁৰ বাবে যি বস্ত্ৰ ৰজাই পৰিধান কৰে সেই ৰাজকীয় বস্ত্ৰ দিয়া হওক, আৰু ৰাজকীয় মুকুটৰ সৈতে যি যোঁৱাত ৰজা উঠে, সেই যোঁৱা দিয়া হওক। 9 তাৰ পাছত সেই বস্ত্ৰ আৰু যোঁৱা ৰজাৰ বিশেষ প্ৰধান কৰ্মচাৰী সকলৰ মাজৰ এজনৰ হাতত গতাই দিয়া হওক; আৰু ৰজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁক সেই ৰাজ-বস্ত্ৰৰ পিন্ধোৱা হওক। পাছত তেওঁক সেই যোঁৱাত তুলি নগৰৰ মাজৰ পথেৰে লৈ যাবলৈ তেওঁলোকক কোৱা হওক। তেওঁৰ আগে আগে এই কথা ঘোষণা কৰা হওক যে, ‘ৰজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলৈ এইদৰে কৰা হ'ব।’”

10 তেতিয়া ৰজাই হামনক ক'লে, “বেগাই আৰ্হা, তুমি ৰাজ-বস্ত্ৰ আৰু যোঁৱা লোৱা, আৰু তুমি কোৱাৰ দৰে ৰাজদুৱাৰত বহি থকা যিহুদী মৰ্দখয়লৈ সেই দৰেই কৰা। তুমি কোৱা কথাত এটা কথাও ব্ৰুটি নকৰিবা।” 11 তেতিয়া হামনে সেই ৰাজ-বস্ত্ৰ আৰু যোঁৱা ল'লে, আৰু মৰ্দখয়ক বস্ত্ৰৰ পিন্ধাই যোঁৱাত তুলি নগৰৰ মাজেৰে ফুৰালে। তেওঁ মৰ্দখয়ৰ আগে আগে এই কথা ঘোষণা কৰিলে যে, “ৰজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলৈ এইদৰে কৰা হ'ব।”

12 তাৰ পাছত মৰ্দখয় ৰাজ-দুৱাৰলৈ উলটি গ'ল। কিন্তু হামনে শোক কৰি কাপোৰেৰে মূৰ ঢাকি নিজৰ ঘৰলৈ বেগাই গ'ল। 13 হামনে তেওঁৰ ভাৰ্যা জেৰচক আৰু তেওঁৰ সকলো বন্ধুক তেওঁলৈ ঘটা সকলো কথা ক'লে। তেতিয়া তেওঁৰ যি সকল লোক জ্ঞানৰ বাবে জনাজাত আছিল, তেওঁলোক আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যা জেৰচক তেওঁক ক'লে, “যি মৰ্দখয়ৰ আগত আপোনাৰ সন্মান মান হ'ব ধৰিছে, সেই মৰ্দখয় যদি যিহুদী বংশৰ লোক হয়, তেনেহলে আপুনি কেতিয়াও তেওঁক জয় কৰিব নোৱাৰিব, তেওঁৰ আগত আপোনাৰ নিশ্চয় সন্মান হ'ব।” 14 তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত কথা পাতি থাকোঁতেই ৰাজ-নপুংসক সকল আহি উপস্থিত হ'ল; আৰু ৰাণী ইষ্টেৰে যুগুত কৰা ভোজলৈ হামনক লৈ যাবলৈ খৰধৰ কৰিলে।

7 অধ্যায়

হামনৰ বিনাশ। মৰ্দখয়ে উচ্চ পদ পোৱা।

1 তাৰ পাছত ৰজা আৰু হামনে ৰাণী ইষ্টেৰৰ ডোজলৈ গ'ল। 2 দ্বিতীয় দিনা তেওঁলোকে যেতিয়া দৰাফাৰস বাকি দি আছিল, তেতিয়া ৰজাই ইষ্টেৰক পুনৰ সুধিলে, “ৰাণী ইষ্টেৰ, তোমাৰ নিবেদন কি? তাক তোমালৈ কৰা হ'ব। তোমাৰ অনুৰোধ কি? যদি ৰাজ্যৰ আধা অংশও তোমাক লাগে তাক দিয়া হ'ব।”

3 তেতিয়া ৰাণী ইষ্টেৰ উত্তৰ দি ক'লে, “মই যদি ৰজাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, আৰু যদি আপুনি ডাল দেখে, তেনেহ'লে মোৰ প্ৰাণ মোক দিয়ক। এয়েই মোৰ নিবেদন আৰু মোৰ লোক সকলৰ বাবেও মই এই অনুৰোধ কৰিছোঁ। 4 কাৰণ মোক আৰু মোৰ স্বজাতীয় লোকসকলক ধ্বংস, বধ, আৰু বিনষ্ট কৰিবৰ বাবে বিক্ৰী কৰা হৈছে। আমি যদি কেৱল দাস-দাসী হ'বলৈ বেচা গলোহঁতে, তেনেহ'লে মই নিজমে থাকিলো হয়; আৰু ৰজাৰ শাস্তি ভংগ কৰাৰ একো প্ৰয়োজন নহল হয়।” 5 তেতিয়া ৰজা অহচৰেৰে ৰাণী ইষ্টেৰক ক'লে, “তেওঁ কোন হয়? এই কাৰ্য কৰিবলৈ সাহ কৰা জন ক'ত আছে?”

6 ইষ্টেৰ ক'লে, “সেই দুই হামনেই বিবুন্ধী আৰু শংৰু লোক হয়।” তেতিয়া হামনে ৰজা আৰু ৰাণীৰ আগত আতঙ্কিত হ'ল। 7 তেতিয়া ৰজাই শ্ৰেৰাধত দৰাফাৰস পান কৰাৰ পৰা উঠি গৈ ৰাজপ্ৰসাদৰ বাগিছাত সোমাল; কিন্তু ৰজাই যে হামনৰ বিবুন্ধে অমঙ্গল স্থিৰ কৰিলে সেই কথা হামনে জানিবলৈ পাই, ৰাণী ইষ্টেৰৰ পৰা নিজৰ প্ৰাণ ভিক্ষা কৰিবলৈ তাতে থাকিল।

8 তাৰ পাছত ৰজাই ৰাজপ্ৰসাদৰ বাগিছাৰ পৰা দৰাফাৰস পান কৰা কোঠালিলৈ উভটি আহিল। সেই সময়ত ইষ্টেৰে বহা আসনত হামন পৰি আছিল। ৰজাই ক'লে, “এই ব্যক্তিয়ে মোৰ গৃহত মোৰ সন্মুখত ৰাণীক বলাকাৰ কৰিব খুজিছে নেকি? এই কথা ৰজাৰ মুখৰ পৰা ওলোৱাৰ লগে লগে দাসসকলে হামনৰ মুখ ঢাকি ধৰিলে।

9 পাছত ৰজাৰ পৰিচৰ্যা কৰা হুবানা নামেৰে এজন নপুংসকে ক'লে, “যি মৰ্দখয়ে ৰজাৰ পক্ষে হিতজনক সন্মদ দিছিল, তেওঁৰ বাবে হামনে যুগুত কৰা পঞ্চাশ হাত দীঘল ফাঁচি কাঠডাল হামনৰ ঘৰত পোতা আছে।” ৰজাই ক'লে, “সেই কাঠৰ ওপৰতে ইয়াক ফাঁচি দিয়া হওক।” 10 তাতে মৰ্দখয়ৰ বাবে হামনে যুগুত কৰা ফাঁচি কাঠত হামনক ফাঁচি দিয়া হ'ল। তাৰ পাছতহে ৰজাৰ শ্ৰেৰাধ শান্ত হ'ল।

8 অধ্যায়

যিহুদী সকলৰ ৰক্ষা

1 সেই দিনা ৰজা অহচৰেৰে ৰাণী ইষ্টেৰক যিহুদী সকলৰ শংৰু হামনৰ সা-সম্পত্তি দিলে। যিহেতু ইষ্টেৰে মৰ্দখয়ৰ লগত তেওঁৰ সম্পৰ্ক কি, সেই বিষয়ে ৰজাক জনাইছিল। সেয়ে মৰ্দখয়ে ৰজাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। 2 তেতিয়া ৰজাই হামনৰ পৰা ঘূৰাই লোৱা নিজৰ মোহৰ মৰা আঙঠি সোলোকাই মৰ্দখয়ক দিলে। ইষ্টেৰে হামনৰ আস্থাৰ সম্পত্তিৰ দায়িত্বত মৰ্দখয়ক নিযুক্ত কৰিলে।

3 পাছত ইষ্টেৰে পুনৰ ৰজাৰ লগত কথা পাতিলে। তেওঁ ৰজাৰ চৰণত পৰি ক্ৰন্দন কৰিলে; আৰু অগাণীয়া হামনে কৰিব খোজা অমঙ্গল, যিহুদী লোক সকলৰ বিবুন্ধে তেওঁ কৰা কল্পনা নিবাৰণ কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁৰ আগত মিনতি কৰিলে। 4 তাতে ৰজাই ইষ্টেৰৰ ফাললৈ সোণালী ৰাজদণ্ড ডাল মেলি দিলে, আৰু ইষ্টেৰে উঠি ৰজাৰ আগত থিয় হ'ল।

5 ইষ্টেৰ ক'লে, “যদি ৰজাই ডাল দেখে; আৰু মই তেওঁৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ। মই যদি ৰজাক সন্তুষ্ট কৰিব পাৰিছোঁ; আৰু এই কাৰ্য যদি ৰজাই উচিত বুলি ভাবে, তেনেহলে অগাণীয়া হম্বদাখাৰ পুত্ৰ হামনে, ৰজাৰ আটাই প্ৰদেশত থকা যিহুদী লোক সকলক ধ্বংস কৰিবৰ অৰ্থে লিখা পংৰবোৰ বাতিল কৰিবলৈ ৰজাই লিখিত আজ্ঞা দিয়ক। 6 কাৰণ মোৰ লোক সকলক দুৰ্যোগত পৰি থকা দেখি মই কেনেকৈ সহ্য কৰিম? নিজৰ সম্পৰ্কীয় লোকসকলৰ বিনাশ দেখি মই কেনেকৈ সহি থাকিম?”

7 তেতিয়া ৰজা অহচৰেৰে ৰাণী ইষ্টেৰ আৰু যিহুদী মৰ্দখয়ক ক'লে, “চোৱা, মই ইষ্টেৰক হামনৰ সা-সম্পত্তি দিলোঁ, আৰু হামনক ফাঁচি কাঠত ফাঁচিও দিয়া হ'ল, কাৰণ সি ইহুদী লোকসকলক বিনাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল। 8 এতিয়া যিহুদী লোকসকলৰ অৰ্থে ৰজাৰ নামেৰে আন এটা আজ্ঞা পত্ৰ লিখা হওক; আৰু ৰজাৰ আঙঠিৰে তাত মোহৰ মৰা হওক। কাৰণ ৰজাৰ নামেৰে ইতিমধ্যে লিখা, আৰু ৰজাৰ আঙঠিৰে মোহৰ মৰা পংৰ কেতিয়াও বাতিল হ'ব নোৱাৰে।”

9 তাৰ পাছত তৃতীয় মাহ* তেইশ দিনৰ দিনা ৰাজ লিখক সকলক মতা হৈছিল। মৰ্দখখয়ে যিহুদী লোকসকলৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি তেওঁ নিজৰ সকলো ক্ষমতাবেৰে আজ্ঞা পত্ৰ লিখিবলৈ দিছিল। ডাৰতবৰষৰ পৰা কুচ দেশলৈকে এশ সাতাইশ খন প্ৰদেশ, প্ৰত্যেক প্ৰদেশৰ আখৰ আৰু প্ৰত্যেক জাতিৰ ভাষা অনুসাৰে প্ৰদেশৰ দেশাধ্যক্ষ আৰু কৰ্মচাৰী সকললৈ; আৰু প্ৰত্যেক প্ৰদেশ অনুসাৰে তেওঁলোকৰ নিজৰ আখৰ আৰু প্ৰত্যেক লোকৰ ভাষা অনুসাৰে তেওঁলোকৰ নিজৰ ভাষাৰে আজ্ঞা পংৰ লিখা হৈছিল। ইহুদী লোকসকললৈ তেওঁলোকৰ নিজৰ আখৰ আৰু ভাষাৰে লিখা হৈছিল।

10 মৰ্দখখে এই পত্ৰ ৰজা অহচৰেৰে ৰাচ নামেৰে লিখি তাত ৰজাৰ আঙঠিৰে মোহৰ মাৰিছিল। ৰাজ অশ্বপালনৰ প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা ৰাজ-কাৰ্য্যত ব্যৱহাৰ কৰা বেগী যোঁৱাত সংবাদবাহক সকলৰ দ্বাৰাই সেই কাগজ পংৰবোৰ পঠিয়াই দিয়া হ'ল। 11 এই পত্ৰত প্ৰত্যেক নগৰত থকা যিহুদী লোক সকলক ৰজা অহচৰেৰে একলগ হৈ সমবেত হ'বলৈ; আৰু নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে স্থিৰ হৈ থাকিবলৈ আদেশ দিছিল। যি কোনো লোক বা প্ৰদেশৰ পৰা অস্থধাৰী দলে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলে, ইহুদী লোকসকলে তেওঁলোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী আৰু মহিলা সকলৰ সৈতে তেওঁলোকক ধ্বংস, বধ আৰু বিনষ্ট কৰিব পাৰিব; আৰু তেওঁলোকৰ সম্পত্তি লুট কৰিব পাৰিব। এই বুলি সেই পংৰত ৰজাই প্ৰত্যেক নগৰত থকা ইহুদী লোক সকলক অনুমতি দিছিল। 12 ৰজা অহচৰেৰে ৰাচৰ অধীনত থকা সকলো প্ৰদেশলৈ ইয়াক কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ কোৱা হ'ল, সেয়া আছিল দ্বাদশ মাহৰ তেৰ তাৰিখ, অৰ্থাৎ অদৰ মাহৰ তেৰ তাৰিখ।

* 8 অধ্যায়:9 তৃতীয় মাহৰ চীবন মাহৰ

13 সকলো লোকলৈ এই আজ্ঞা, বিধান স্বৰূপে জাৰি কৰি জনসাধাৰণৰ মাজত প্ৰকাশ কৰিবলৈ সেই পংৰ নকল যুগুত কৰা হৈছিল; যাতে সেই দিনা যিহুদী লোকসকলে তেওঁলোকৰ শংৰুক প্ৰতিশোধ লবলৈ যুগুত হৈ থাকে। 14 তাতে ৰাজ-কাৰ্য্যত ব্যৱহাৰ হোৱা বেগী ঘোঁৰাত সংবাদবাহক সকলে উঠি বেগাই ৰজাৰ সেই পত্ৰ বিলাৰলৈ গৈছিল; আৰু সেই আজ্ঞা পত্ৰ চূচন ৰাজপ্ৰসাদতো জাৰি কৰা হৈছিল।

15 তাৰ পাছত মৰ্দথয়ে নীলা আৰু বগা ৰাজবশ্ৰুৰ পিন্ধি সোণৰ ডাঙৰ কিৰীটি মূৰত লৈ, মিহি শগ সূতাৰে আৰু বেঙেনা বৰণীয়া সূতাৰে বনোৱা এটা চোলা পিন্ধি ৰজাৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰি গ'ল। চূচন নগৰত লোক সকলে জয়-ধ্বনি কৰি আনন্দ কৰিলে। 16 যিহুদী লোকসকলে লঘু অনুভৱ কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে আনন্দ, উল্লাস আৰু গৌৰৱ কৰিলে। 17 পৰ্বত্যেক পৰ্বেশত আৰু পৰ্বত্যেক নগৰৰ যি যি ঠাইত ৰজাৰ সেই আজ্ঞা পত্ৰ পালে, সেই সকলো ঠাইত যিহুদী লোকসকলৰ মাজত আনন্দ, উল্লাস, ভোজ আৰু পবিত্ৰ দিন হ'ল। সেই দেশৰ বিভিন্ন জাতিৰ লোক সকলৰ মাজৰ বহুতো লোক ইহুদী হ'ল; কাৰণ তেওঁলোকে ইহুদী লোকৰ প্ৰতি ভয় কৰিছিল।

9 অধ্যায়

1 পাছত অদৰ নামেৰে দ্বাদশ মাহৰ তেৰ দিনৰ দিনা, ৰজাৰ বিধান আৰু আজ্ঞা সিদ্ধ হ'বলৈ আছিল। সেই দিনা যিহুদী লোক সকলৰ শংৰুবোৰে তেওঁলোকৰ ওপৰত জয় কৰিবলৈ আশা কৰি আছিল, কিন্তু ইয়াৰ বিপৰীতে যিহুদী লোকসকলক ঘৃণা কৰা লোক সকলৰ ওপৰত ইহুদীসকলে জয় লাভ কৰিলে। 2 যি সকলে তেওঁলোকৰ অমঙ্গলৰ চেষ্টা কৰিব, তেওঁলোকক যাতে যিহুদী লোকসকলে প্ৰতিৰোধ কৰিব পাৰে; সেই বাবে যিহুদী লোকসকল ৰজা অহচবেৰোচৰ প্ৰতিখন পৰ্বেশত নিজৰ নিজৰ নগৰত গোট খাইছিল। তেওঁলোকৰ প্ৰতি লোকসকলৰ ভয় জন্মিছিল, যাৰ বাবে লোকসকলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে থিয় হ'ব নোৱাৰিলে।

3 পৰ্বেশ বোৱৰ সকলো কৰমচাৰী, প্ৰদেশৰ দেশাধ্যক্ষ, দেশাধ্যক্ষ সকল, আৰু ৰাজ-কৰমচাৰী সকলে যিহুদী লোকসকলক সহায় কৰিছিল; কাৰণ মৰ্দথয়ৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ ভয় জন্মিছিল। 4 মৰ্দথয় ৰাজ-গৃহৰ মাজত মহান হৈ পৰিছিল। তেওঁৰ যশস্যা সকলো পৰ্বেশলৈ প্ৰসাৰিত হৈছিল আৰু এইদৰে মৰ্দথয় কৰমে অতিশয় মহান হৈ গৈছিল। 5 যিহুদী লোকসকলে তেওঁলোকৰ শংৰুবোৰক তৰোৱালেৰে আঘাত কৰি, তেওঁলোকক বধ আৰু ধ্বংস কৰিলে। তেওঁলোকে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰা সকললৈ যি দৰে কৰিবলৈ ইচ্ছা আছিল, সেই দৰে কৰিলে।

6 চূচন ৰাজকোঠত যিহুদী লোকসকলে পাঁচশ লোকক বধ আৰু ধ্বংস কৰিলে। 7 তেওঁলোকে বধ কৰা লোকসকল এওঁলোক: পৰ্চনদাথা, দলফোন, অস্পথা, 8 পোৰাথা, অদলিয়া, অৰীদাথা, 9 পৰমস্তা, অৰীচয়, অৰীদয়, আৰু বয়িজাথা। 10 যিহুদী সকলৰ শংৰু হস্মদাথাৰ পুত্ৰ হামনৰ এই দহ জন পুত্ৰক তেওঁলোকে বধ কৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকে তাৰ একো বস্তু লুট নকৰিলে।

11 সেই দিনা যি সকলক চূচন ৰাজকোঠত বধ কৰা হ'ল, তেওঁলোকৰ সংখ্যা ৰজাক জনোৱা হ'ল। 12 ৰজাই ৰাণী ইষ্টেৰক ক'লে, “যিহুদী লোকসকলে চূচন নগৰত হামনৰ দহ জন পুত্ৰৰ সৈতে পাঁচশ লোকক বধ কৰিলে। তেনেহলে ৰজাৰ পৰ্বেশৰ আন ঠাইবোৰত তেওঁলোক কিমান কৰিলে? এতিয়া তোমাৰ কি নিবেদন আছে? তোমাৰ বাবে গ্ৰহণ কৰা হ'ব। তোমাৰ কি প্ৰাৰ্থনা আছে? তোমাৰ বাবে তাকো গ্ৰহণ কৰা হ'ব।”

13 ইষ্টেৰে ক'লে, “যদি ৰজাৰ দৃষ্টিত ভাল দেখে, তেনেহ'লে আজিৰ দৰে কাইলয়ো কৰিবলৈ চূচনত থকা যিহুদী সকলক অনুমতি দিয়া হওক; আৰু হামনৰ দহ জন পুত্ৰৰ মৃত-দেহবোৰ ফাঁচি কাঠত ওলমাই থোৱা হওক।” 14 সেয়ে ৰজাই সেই দৰে কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। সেই আজ্ঞা চূচনত জাৰি কৰা হ'ল; তাতে হামনৰ দহ জন পুত্ৰৰ মৃত-দেহবোৰক ফাঁচি কাঠত ফাঁচি দি ওলমাই থোৱা হ'ল।

15 চূচনত থকা যিহুদী লোকসকলে অদৰ মাহৰ চৌদ্ধ দিনৰ দিনা গোট খালে, আৰু একত্ৰিত হৈ আছিল। চূচনত তেওঁলোকে তিনিশ লোকতকৈয়ো অধিক লোক বধ কৰিলে, কিন্তু তাৰ পৰা একো বস্তু লুট নকৰিলে। 16 ৰজাৰ পৰ্বেশ বোৰত থকা অৱশিষ্ট যিহুদী লোকসকল গোট খাই একেলগ হৈ তেওঁলোকৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে থিয় হ'ল। তেওঁলোকে শংৰুবোৰৰ পৰা সকাহ পালে; আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰা লোক সকলৰ পয়সত্তৰ হাজাৰ লোকক বধ কৰিলে। কিন্তু তেওঁলোকে বধ কৰা লোক সকলৰ পৰা একো বস্তু লুট নকৰিলে।

17 অদৰ মাহৰ তেৰ দিনৰ দিনা এই সকলো কাৰ্য্য কৰিলে, আৰু চৌদ্ধ দিনৰ দিনা তেওঁলোকে জিৰণী ল'লে। সেই দিনটো তেওঁলোকে ভোজ খোৱা আৰু আনন্দ কৰা দিন হিচাপে পালন কৰিলে। 18 কিন্তু চূচনত থকা যিহুদী লোকসকলে সেই মাহৰ তেৰ আৰু চৌদ্ধ দিনৰ দিনা গোট খাই সমবেত হ'ল। পোন্ধৰ দিনৰ দিনাহে তেওঁলোকে জিৰণী ল'লে, আৰু সেই দিন ভোজ খোৱা আৰু আনন্দ কৰা দিন হিচাপে পালন কৰিলে। 19 এই কাৰণে গাঁৱত থকা যিহুদী লোকসকল যি সকলে গড় নোহোৱা নগৰত বাস কৰিছিল, তেওঁলোক অদৰ মাহৰ চতুৰ্দশ দিনটো আনন্দ, ভোজ আৰু ইজনে আন জনলৈ খাদ্যৰ উপহাৰ পঠোৱা দিন স্বৰূপে পালন কৰিলে।

20 মৰ্দথয়ে এই সকলো বৃত্তান্ত লিখিলে আৰু ৰজা অহচবেৰোচৰ সকলো পৰ্বেশত থকা ওচৰৰ হওক বা দূৰৰ আটাই যিহুদী লোকলৈ পংৰ পঠালে। 21 প্ৰতি বছৰে অদৰ মাহৰ চতুৰ্দশ দিন আৰু পঞ্চদশ দিন দুটা বাধ্যতামূলক ভাবে ইহুদী লোকসকলে পালন কৰে। 22 এই দিনতে যিহুদী লোকসকলে তেওঁলোকৰ শংৰুৰ পৰা সকাহ পাইছিল। তেওঁলোকৰ শোক আৰু বিলাপ, সেই সময়ত আনন্দ আৰু উত্সৰলৈ পৰিণত হৈছিল। সেয়ে তেওঁলোকে এই দুটা দিন ভোজ খোৱা, আনন্দ কৰা, আৰু ইজনে আন জনক খাদ্যৰ উপহাৰ পঠোৱা, আৰু দুখীয়াক দান দিয়াৰ দিন হিচাপে পালন কৰিছিল।

23 মৰ্দখয়ে যিহ্দি লোকসকললৈ যি কৰিবলৈ লিখিছিল; আৰু যি দৰে তেওঁলোকে আৰম্ভ কৰিছিল, সেই দৰেই উদ্ভাসৰ উদযাপন কৰি থাকিল। 24 সেই সময়ত সকলো যিহ্দি লোকৰ শংৰু অগাণীয়া হম্মদাখাৰ পুত্ৰ হামনে তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ অহিতে কু-কল্পনা কৰিছিল। যিহ্দি সকলক সব্বনাশ আৰু বিনষ্ট কৰিবলৈ পুৰ খেলাইছিল (চিঠি খেলাইছিল)। 25 কিন্তু সেই কথা যেতিয়া ৰজাৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া ৰজাই পত্ৰৰ দ্বাৰা আজ্ঞা দিলে যে, হামনে যিহ্দি লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে কৰা কু-কল্পনা তেওঁৰ ওপৰতে ফলিয়াবৰ বাবে তেওঁক আৰু তেওঁৰ দহ জন পুত্ৰক ফাঁচি কাঠত ফাঁচি দি আঁৰি থোৱা হওক।

26 এই কাৰণে তেওঁলোকে পুৰ নাম অনুসাৰে সেই দুটা দিনক পুৰীম বুলি কয়। এই পংৰত লিখা সকলো কথা, আৰু সেই বিষয়ে তেওঁলোকে যি দেখিছিল আৰু তেওঁলোকলৈ যি ঘটিছিল, সেই সকলোৰ কাৰণে, 27 যিহ্দি লোকসকলে নিজৰ, আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰ সকলৰ, আৰু যি সকল লোক তেওঁলোকৰ লগত যোগদান কৰিছিল, সেই সকলো লোকে, সেই দুটা দিনক এটা নতুন প্ৰথা আৰু কৰ্তব্য বুলি গ্ৰহণ কৰিছিল। সেই বিষয়ে লিখা মতে আৰু নিৰূপণ কৰা সময় অনুসাৰে তেওঁলোকে প্ৰতি বছৰে সেই দুটা দিন নিৰ্দিষ্ট প্ৰণালীৰে পালন কৰিছিল। 28 তেওঁলোকে এই প্ৰথা যাতে কেতিয়াও পাহৰি নাযায়, আৰু পুৰীম নামেৰে সেই দুটা দিন যেন লুপ্ত নহয়; সেয়ে পুৰ্যানুসৰমে প্ৰত্যেক প্ৰজন্ম, প্ৰত্যেক পৰিয়াল, প্ৰত্যেক প্ৰদেশ, আৰু প্ৰত্যেক নগৰত সেই দুটা দিন নিৰীক্ষণ কৰি পালন কৰিবলৈ যিহ্দি লোকসকলে স্থিৰ কৰিলে।

29 তাৰ পাছত অৰীহয়িলৰ জীয়েক ৰাণী ইষ্টেৰ আৰু যিহ্দি মৰ্দখয়ে সম্পূৰ্ণ ক্ষমতাৰ সৈতে পুৰীমৰ বিষয় নিশ্চিত কৰিবলৈ দ্বিতীয় পংৰ লিখিলে।

30 ৰজা অহচবেৰোচৰ ৰাজ্যৰ এশ সাতাইশ খন প্ৰদেশত থকা যিহ্দি লোকসকলক নিৰাপত্তা আৰু সত্যতাৰ কামনা কৰি পংৰ পঠোৱা হ'ল। 31 লঘোন আৰু ক্ৰন্দনৰ বিষয়ে ইহ্দি মৰ্দখয় আৰু ৰাণী ইষ্টেৰে যিহ্দি লোকসকলক আদেশ দিয়াৰ দৰে, নিৰূপিত সময়ত পুৰীমৰ সেই দুটা দিন নিশ্চিত কৰিবলৈয়ো এই পত্ৰ লিখি পঠালে। 32 ইষ্টেৰৰ আজ্ঞা অনুসাৰে পুৰীমৰ বিষয়ত নিয়ম স্থিৰ কৰা হ'ল; আৰু এই সকলোকে পুস্তকত লিখা হ'ল।

10 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত ৰজা অহচবেৰোচে দেশত, আৰু সমুদৰৰ পাৰত থকা দেশবোৰত কৰ ধাৰ্য্য কৰিলে। 2 তেওঁৰ ক্ষমতা আৰু পৰাশ্ৰমৰ সকলো কথা, ৰজাই মৰ্দখয়ক যি মহত্ব দি ওখ পদত তুলিছিল, তাৰ সম্পূৰ্ণ বৃত্তান্ত মাৰ্দিয়া আৰু পাৰস্যৰ ৰজা সকলৰ ইতিহাস পুস্তকত লিখা আছে।

3 যিহ্দি মৰ্দখয় ৰজা অহচবেৰোচ দ্বিতীয় স্থানত আছিল। যিহ্দি লোক সকলৰ মাজত তেওঁ মহা আছিল, আৰু তেওঁৰ অনেক যিহ্দি ভাই সকলৰ মাজত জনাজাত আছিল। কিয়নো তেওঁ নিজৰ লোক সকলৰ হিত চিন্তা কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকৰ শান্তিৰ বাবে কথা কৈছিল।

ইয়োব

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

প্ৰকৃততে কোনেও নাজানে ইয়োবৰ পুস্তকৰ লিখক কোন। কোনো লিখকৰ পৰিচয় জনা নাযায়। সম্ভবত একাধিক লিখক আছিল। এইটো সম্ভব যে বাইবেলৰ সকলোবোৰ পুস্তকতকৈ ইয়োব প্ৰাচীনতম পুস্তক। ইয়োব আছিল এজন সৎ আৰু ধাৰ্মিক মানুহ, যিজনে অসহনীয় এক ঘটনা ভোগ কৰিছিল আৰু তেওঁ আৰু তেওঁৰ বন্ধুসকলে জানিবলৈ চেষ্টা কৰে যে, কিয় এনে বিপৰ্যয় মানুহৰ জীৱনত ঘটে। এই পুস্তকৰ মূল ব্যক্তিবোৰৰ ভিতৰত আছে, ইয়োব, তৈমনীয়া ইলীফাজ, চপহীয়া বিলদাদ, নামাথীয়া চোফৰ আৰু বুজীয়া ইলীহ।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

অজ্ঞাত।

এই পুস্তকৰ বেছি ভাগ লক্ষণে দেখুৱাই যে, ই বহু পাছত লিখা, হয়তো ই নিৰ্বাসিত সময়ত বা তাৰ পাছত আৰু ইয়োব ইলীহ অধ্যায়টো ইয়াতকৈও পাছত লিখা।

প্ৰাপক

প্ৰাচীন ইহুদীলোকসকল আৰু বাইবেলৰ ভবিষ্যত পাঠকসকল। এইটোও বিশ্বাস কৰা হয় যে, ইয়োব পুস্তকৰ মূল পাঠকসকল আছিল দাসত্বত থকা ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকল; এই কথাও বিশ্বাস কৰে যে, মোচীয়ে তেওঁলোকক সাঙুৱা দিবলৈ বিচাৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোক মিচৰৰ দাসত্বৰ অধীনত আছিল।

উদ্দেশ্য

“ইয়োবৰ পুস্তকে” আমাক নিম্নলিখিত বিষয় সমূহ বুজিবলৈ সহায় কৰে: চয়তানে আৰ্থিক আৰু শাৰীৰিক ধ্বংস আনিবলৈ কেতিয়াও নোৱাৰে, কিন্তু চয়তানে কি কৰিব পাৰে বা নোৱাৰে, তাৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ ক্ষমতা আছে। এই জগতত সকলো দুখভোগৰ আৰত থকা “কিয়”ৰ অৰ্থ বুজি পোৱা ক্ষমতা মানুহৰ সমৰ্থৰ বাহিৰত। দুইই কেৱল তেওঁলোকৰ কৰ্মেই গ্ৰহন কৰিব পাৰে। দুখভোগে হয়তো কেতিয়াবা আমাৰ জীৱনটো শুদ্ধিকৰণ কৰিবলৈ, পৰীক্ষা কৰিবলৈ, শিক্ষা আৰু আত্মীয় শক্তিশালী হ'বলৈ অনুমতি দিয়ে।

মূল বিষয়

কষ্টৰ মাজেদি আশীৰ্বাদ।

প্ৰান্তৰেখা

1. ভূমিকা আৰু চয়তানৰ আক্ৰমণ – 1:1-2:13
2. ইয়োবৰ তিনি বন্ধুৰ সৈতে তেওঁৰ দুখভোগ সম্পৰ্কে আলোচনা চাকৰিৰ তিন বন্ধুৰ সঙ্গে তাৰ কষ্টৰ কথা আলোচনা – 3:1-31:40
3. ইলীহৰ ঈশ্বৰৰ সততা ঘোষণা – 32:1-37:24
4. ইয়োবৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ সাৰ্বভৌম প্ৰকাশ – 38:1-41:34
5. ঈশ্বৰে ইয়োবক পুনৰুদ্ধাৰ কৰা – 42:1-17

ইয়োবৰ সাধুতা আৰু তেওঁৰ উন্নতি

1 উচ্চ দেশত ইয়োব নামেৰে এজন ব্যক্তি আছিল। সেই ব্যক্তি সিদ্ধ, সৰল, ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখোঁতা, আৰু দুষ্টতাৰ পৰা আঁতৰি থকা লোক আছিল। 2 তেওঁৰ সাত জন পুতেক আৰু তিনি জনী জীয়েক আছিল। 3 তেওঁৰ সাত হাজাৰ মেৰ-ছাগ* আৰু ছাগলী, তিনি হাজাৰ উট, পাঁচ শ হাল বলদ, পাঁচ শ গাধী, আৰু অতি অধিক দাস-দাসী আছিল; এই কাৰণে সেই পুৰুষ পূব দেশৰ লোকসকলৰ মাজত সকলোতকৈ মহান আছিল।

4 তেওঁৰ পুতেকসকলে যিদিনা যাৰ ঘৰত পাল পৰে, সেইদিনা তাৰ ঘৰলৈ যায় আৰু ভোজ খায়, লগতে মানুহ পঠাই তেওঁলোকৰ তিনি জনী ভনীয়েককো তেওঁলোকৰ সৈতে ভোজন-পান কৰিবলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰে। 5 পাছত তেওঁলোকৰ ভোজনৰ দিন উকলি গ'লে, ইয়োবে মানুহ পঠিয়াই তেওঁলোকক পৰিৎস কৰায়, আৰু ৰাতিপুৱাতে উঠি তেওঁলোকৰ সকলোৰে সংখ্যা অনুসাৰে হোম-বলি দিয়ে; কাৰণ ইয়োবে কয়, “কিজানি মোৰ ল'ৰাহত পাপ কৰি অন্তৰৰ পৰা ঈশ্বৰক বিদায় দিলে!” সেয়ে ইয়োবে সদায় এইদৰে কৰে।

ইয়োবৰ প্ৰথম পৰীক্ষা

6 এদিন ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ সন্মুখত থিয় হ'বলৈ উপস্থিত হোৱাত, তেওঁলোকৰ লগত চয়তানে উপস্থিত হ'ল। 7 তাতে যিহোৱাই চয়তানক সুধিলে, “তুমি ক'ৰ পৰা আহিলা?” চয়তানে যিহোৱাক উত্তৰ দি ক'লে, “মই পৃথিৱী ভ্ৰমণ কৰিলোঁ, আৰু তাৰ মাজত ইফালে সিফালে ফুৰি আহিলোঁ।” 8 তেতিয়া যিহোৱাই চয়তানক সুধিলে, “তুমি মোৰ দাস ইয়োবলৈ মন কৰা নাই নে? কিয়নো তেওঁৰ নিচিনা সিদ্ধ, সৰল, ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখোঁতা, আৰু দুষ্টতাৰ পৰা আঁতৰি থাকোঁতা লোক পৃথিৱীত কোনো নাই।” 9 তেতিয়া চয়তানে উত্তৰ দি যিহোৱাক ক'লে, “ইয়োবে জানো লাভ নোপোৱাকৈ ঈশ্বৰলৈ ভয়

* 1 অধ্যায়:3 মেৰ-ছাগ মেৰ-ছাগ

ৰাখিছে? 10 আপুনি তেওঁৰ চাৰিওফালে, আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ লগতে সবুস্বৰ চাৰিওফালে জানো বেৰা দি ৰখা নাই? আপুনি তেওঁৰ হাতৰ কাৰাবোৰ আশীৰ্বাদযুক্ত কৰিছে আৰু তেওঁৰ সম্পত্তিও দেশত বৃদ্ধি পাইছে। 11 কিন্তু আপুনি এবাৰ হাত মেলি তেওঁৰ সবুস্ব স্পৰ্শ কৰক; তেতিয়া অৱশ্যেই তেওঁ আপোনাৰ সাক্ষাততে আপোনাক বিদায় দিব।” 12 তেতিয়া যিহোৱাই চয়তানক ক’লে, “চোৱা, তেওঁৰ সবুস্বৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ষমতা আছে; কেৱল তেওঁৰ ওপৰতে হাত নিদিবা।” তাৰ পাছত চয়তান যিহোৱাৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই গ’ল।

13 এদিন ইয়াবৰ পুতেক-জীয়েকসকলে বৰককায়েকৰ ঘৰত ভোজন আৰু দৰাফাৰস পান কৰি আছিল। 14 তেতিয়া ইয়াবৰ ওচৰলৈ এজন বাৰুতাবাহক আহিল আৰু তেওঁক ক’লে, “গৰুবোৰে হাল বাই আছিল আৰু গাধীবোৰ সেইবোৰৰ ওচৰতে চৰি আছিল; 15 এনেতে চিৰায়ীয়াইহঁতে আৰুৰমণ কৰি সেই সকলোকে লৈ গ’ল। এনে কি, সিহঁতে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে দাসবোৰক বধ কৰিলে। আপোনাক খবৰ দিবলৈ কেৱল মই অকলেহে ৰক্ষা পালোঁ।” 16 এইদৰে সি কৈ থাকোতেই আন এজনে আহি ক’লে, “আকাশৰ পৰা ঈশ্বৰৰ অগ্নি পৰি, দাসে সৈতে মেৰ-ছাগৰ জাকক দহ কৰিলে আৰু সেইবোৰক গৰাহ কৰিলে। আপোনাক খবৰ দিবলৈ কেৱল মই অকলেহে ৰক্ষা পালোঁ।” 17 সি কৈ থাকোঁতে আকৌ আন এজনে আহি ক’লে, “কলদীয়াইহঁতে তিনিটা দলত ভাগ হৈ আহি আমাৰ উটবোৰক আৰুৰমণ কৰিলে আৰু সেইবোৰক লৈ গ’ল। এনে কি, সিহঁতে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে দাস সকলক বধ কৰিলে। আপোনাক সম্বাদ দিবলৈ কেৱল মই অকলেহে ৰক্ষা পালোঁ। 18 এইদৰে সি কৈ থাকোতেই আকৌ আন এজনে আহি ক’লে, “আপোনাৰ পুতেক-জীয়েক সকলে আপোনাৰ ডাঙৰ ককায়েকৰ ঘৰত ভোজন, আৰু দৰাফাৰস পান কৰি আছিল; 19 এনেতে চাওক, মৰুপ্ৰান্তৰ দিশৰ পৰা বৰ ধুমুহা আহি ঘৰটোৰ চাৰিওফালে লাগিল আৰু ঘৰটো ডাঙি ডেকাসকলৰ ওপৰতে পৰাত, তেওঁলোকে তাতে প্ৰাণত্যাগ কৰিলে। আপোনাক সম্বাদ দিবলৈ কেৱল মই অকলেহে ৰক্ষা পালোঁ। 20 তেতিয়া ইয়াব উঠিল আৰু নিজৰ চোলা ফালিলে। পাছত মূৰ খুৰাই, মাটিত পৰি প্ৰণিপাত কৰি ক’লে, 21 “মই মাতৃৰ গৰভৰ পৰা উদঙে আহিলোঁ, আৰু উদঙে তালৈ উলটি যাম। যিহোৱাই দিছিল, আৰু যিহোৱাই লৈ গ’ল। যিহোৱাৰ নাম ধন্য হওক।” 22 এইদৰে এই সকলো ঘটিল, কিন্তু ইয়াবে পাপ নকৰিলে, আৰু মূৰখতাপূৰ্ণভাবে ঈশ্বৰক দোষাৰোপ নকৰিলে।

2 অধ্যায়

ইয়াবৰ দ্বিতীয় পৰীক্ষা। তেওঁৰ বন্ধুসকলৰ আগমণ।

1 আকৌ এদিন ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ সন্মুখত থিয় হ’বলৈ উপস্থিত হ’ল, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজত চয়তানো যিহোৱাৰ আগত থিয় হ’বলৈ উপস্থিত হ’ল। 2 তেতিয়া যিহোৱাই চয়তানক সুধিলে, “তুমি ক’ৰ পৰা আহিলা?” চয়তানে যিহোৱাক উত্তৰ দি ক’লে, “মই পৃথিৱী ভ্ৰমণ কৰি আহিলোঁ আৰু তাৰ মাজত ইফালে সিফালে ফুৰি আহিলোঁ।

3 তেতিয়া যিহোৱাই চয়তানক সুধিলে, “মোৰ দাস ইয়াবলৈ তুমি মন কৰা নাই নে? কিয়নো তেওঁৰ নিচিনা সিদ্ধ, সৰল, ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখোঁতা, আৰু দুষ্টতাৰ পৰা আঁতৰি থাকোঁতা লোক পৃথিৱীত কোনো নাই; যদিও তুমি অকাৰণে তেওঁৰ সবুনাশ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মোৰ প্ৰবৃত্তি জন্মলা, তথাপি তেওঁ এতিয়াও নিজৰ সিদ্ধতা ৰক্ষা কৰি আছে।” 4 তেতিয়া চয়তানে যিহোৱাক উত্তৰ দি ক’লে, “ছালৰ অৰ্থে ছাল, এনে কি প্ৰাণৰ অৰ্থে মানুহে সবুস্ব দিব পাৰে। 5 কিন্তু আপুনি পুনৰ এবাৰ হাত মেলি তেওঁৰ অস্থি আৰু মাংস স্পৰ্শ কৰক; তেতিয়া তেওঁ অৱশ্যে আপোনাৰ সাক্ষাততে আপোনাক বিদায় দিব।” 6 তেতিয়া যিহোৱাই চয়তানক ক’লে, “চোৱা, তেওঁ তোমাৰ হাতত আছে; কেৱল তেওঁৰ প্ৰাণৰ বিষয়ে সাৱধান হবা।”

7 তাৰ পাছত চয়তান যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা ওলাই গ’ল আৰু ইয়াবক আঘাত কৰিলে, তেতিয়া তেওঁৰ মূৰৰ তালুৰ পৰা ডৰিৰ তলুৱালৈকে বিষ খহু উপলব্ধ হ’ল। 8 ফলত তেওঁ ছাইৰ মাজত বহি পৰিল আৰু এডোখৰ খোলা লৈ নিজৰ গা চুঁচিবলৈ ধৰিলে। 9 পাছত তেওঁৰ তিৰোতাই তেওঁক ক’লে, “আপুনি এতিয়াও নিজৰ সিদ্ধতা ৰক্ষা কৰি থাকিব নে? ঈশ্বৰক বিদায় দিয়ক আৰু প্ৰাণত্যাগ কৰক।” 10 তেতিয়া তেওঁ তাইক ক’লে, “এজনী অজ্ঞানী তিৰোতাৰ দৰে তুমি কথা কৈছা। আমি ঈশ্বৰৰ পৰা মঙ্গলহে গ্ৰহণ কৰিম নে, অমঙ্গলকো জানো গ্ৰহণ নকৰিম?” এই সকলো বিষয়ত ইয়াবে নিজ ওঁঠেৰে পাপ নকৰিলে।

11 পাছত এইদৰে ইয়াবলৈ ঘটা আপদবোৰৰ কথা তেওঁৰ তিনি জন বন্ধুৰ কাণত পৰিল। তেওঁলোক হ’ল, তৈমনীয়া ইলীফজ, চুইয়া বিল্দাদ আৰু নামাখীয়া চোফৰ; তেওঁলোকে এক পৰামৰ্শ হৈ নিজ নিজ ঠাইৰ পৰা আহি তেওঁৰ লগত শোক, আৰু তেওঁক শান্তনা দিবৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিলে। 12 পাছত তেওঁলোকে দুৰৈৰ পৰা চকু তুলি চাই, তেওঁক দেখি চিনিত নোৱাৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে বৰকৈ চিঞৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে, আৰু নিজ নিজ চোলা ফালি, মূৰৰ ওপৰলৈ বুলি শূন্যত ধূলি ছটিয়ালে; 13 আৰু তেওঁলোকে সাত দিন সাত ৰাতি তেওঁৰ লগত মাটিতে বহি থাকিল, তেওঁক কোনেও কথা এয়াৰক নকলে; কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁৰ দুখ অতি অধিক দেখিছিল।

3 অধ্যায়

ইয়াবৰ বিলাপ।

1 পাছত ইয়াবে মুখ মেলি তেওঁৰ জন্ম-দিনক শাও দিলে।

2 ইয়াবে মাত লগাই ক’লে,

3 যিদিনত মোৰ জন্ম হৈছিল, সেই দিন বিনষ্ট হওক,

আৰু পুংৰ-সন্তান গৰ্ভত স্থিতি হ’ল বুলি কোৱা ৰাতি বিনষ্ট হওক।

4 সেইদিন অন্ধকাৰময় হওক;

ঈশ্বৰে ওপৰৰ পৰা তললৈ দৃষ্টি নকৰক,
আৰু তাৰ ওপৰত পোহৰ পৰকাশিত নহওক;
5 অন্ধকাৰ আৰু মৃত্যুছায়াই তাক নিজৰ বুলি গ্ৰহণ কৰক;
মেঘে তাক ঢাকি ধৰক;
দিনক আন্ধাৰকৰোঁতা সকলোৱে তাৰ ভয় জন্মাওক।
6 সেই ৰাতিক যোৰ আন্ধাকাৰে ধৰক।
বছৰৰ দিনবোৰৰ মাজত সি আনন্দ নকৰক,
আৰু মাহৰ লেখতো নপৰক।
7 চোৱা, সেই ৰাতি অসাৰ্থক হওক,
তাত কোনো আনন্দ-ধ্বনি নহওক।
8 দিনক শাও দিওঁতাবোৰে তাক শাও দিয়ক;
বাহুক উচটাবলৈ নিপুণ লোকসকলে তাক শাও দিয়ক।
9 সেইদিনৰ প্ৰভাতীয় তৰা যেন অন্ধকাৰ হৈ যায়।
সেই ৰাতিয়ে যেন প্ৰভাতৰ কাৰণে অপেক্ষা কৰে, কিন্তু সেই প্ৰভাত যেন কোনো দিন নাহে।
সেইদিনে যেন সূৰ্য্যৰ প্ৰথম ৰশ্মি কেতিয়াও নেদেখক।
10 কিয়নো সি মোৰ মাতৃৰ গৰ্ভৰ দুৱাৰ বন্ধ নকৰিলে,
আৰু মোৰ চকুৰ পৰা ক্ৰেশ ঢাকি নথলে।
11 মই কিয় গৰ্ভতে নমৰিলোঁ?
উদৰৰ পৰা বাহিৰ হোৱামাৰে মই কিয় প্ৰাণত্যাগ নকৰিলোঁ?
12 কোলাই মোক কিয় ল'লে?
আৰু মই পিয়াহ খাবলৈ স্তনে বা মোক কিয় গ্ৰহণ কৰিলে?
13 কিয়নো সেয়ে নোহোৱা হ'লে, মই শূই শান্তি পালোহেঁতেন,
সেয়ে নোহোৱা হ'লে, মই নিদিৰত হলোহেঁতেন আৰু শান্তি পালোহেঁতেন।
14 তেতিয়া যিসকলে নিজৰ কাৰণে ধ্বংস-স্থান নিৰ্ম্মাণ কৰিছিল,
এনে ৰজাসকলৰ আৰু পৃথিৱীৰ মন্বংসীসকলৰ লগত,
15 অথবা সোণ থকা সেই ৰাজপুৰে সকলৰ সৈতে থাকিব পাৰিলেহেঁতেন,
আৰু যিসকলে নিজ নিজ ঘৰ ৰূপে পৰিপূৰণ কৰিছিল, এনে লোকসকলৰ লগত থাকি মই বিশ্বাম পালোহেঁতেন,
16 বা গুপ্ত গৰ্ভস্বৰাবৰ দৰে মই একো নহলোহেঁতেন,
পোহৰ দেখিবলৈ নোপোৱা সন্তানৰ দৰে হলোহেঁতেন।
17 সেই ঠাইত দুষ্টবোৰে আৰু উপদৰৰ নকৰে;
ভাগৰুৱাই তাত জিৰণি পায়।
18 তাত বন্দীয়াৰসকলেও একেলগে নিৰাপদে থাকে;
ক্ৰীতদাস সকলে কাৰ্য্যাধ্যক্ষ সকলৰ ডাবি-হমকি আৰু নুশুনে।
19 তাত সৰু কি বৰ সকলো একে;
আৰু বন্দী তেওঁৰ গৰাকীৰ পৰা মুক্ত হয়।
20 দুৰ্ভগীয়াক কিয় পোহৰ দিয়া যায়?
মনত বিষাদ পোৱাসকলক কিয় জীয়াই থাকিবলৈ দিয়া হয়?
21 তেওঁলোকে মৃত্যুলৈ অপেক্ষা কৰে, কিন্তু সেয়ে নাহে,
আৰু গুপ্ত ধনতকৈয়ো তাক বৰকৈ বিচাৰে।
22 কিয় পোহৰ তেওঁলোকক অধিক উল্লাস দিয়ে,
কিয় মৈদাম বিচাৰি পালে তেওঁলোকে আনন্দ কৰে?
23 যাৰ পথ গুপ্ত থাকে, আৰু ঈশ্বৰে যাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিয়ে,
এনে মানুহক কিয় পোহৰ দিয়া হয়?
24 কিয়নো মই খাবলৈ নৌপাওঁতেই মোৰ হুমুনিয়াহ আহে,
আৰু মোৰ কেঁকনি পানীৰ ধাৰৰ দৰে ওলাই থাকে।
25 কিয়নো মই যিহক ভয় কৰোঁ, সেয়ে মৌলৈ ঘটে,
আৰু যিহলৈ আশঙ্কা কৰোঁ, সেয়ে মৌলৈ আহে।
26 মোৰ সুখ নাই, শান্তি নাই, বিশ্বামো নাই,
কিন্তু দুখহে আহি থাকে।”

4 অধ্যায়

ইলীফজৰ প্ৰথম বক্তৃতা।

1 তেতিয়া তৈমনীয়া ইলীফজে উত্তৰ কৰি ক'লে,

2 কোনোৱে তোমাৰ লগত কথা ক'বলৈ আগবাঢ়িলে, তুমি বেজাৰ পাবা নে?

কিন্তু কথা নোকোৱাকৈ কোনে থাকিব পাৰে?

3 চোৱা, তুমি অনেকক শিক্ষা দিছিলি,

দুৰুল হাতক সবল কৰিছিলি;

4 তোমাৰ বাক্যই উজুটি খাই পৰিব খোজালোককো ধৰি ৰাখিছিল,

আৰু তুমি দুৰুল আঠুক সবল কৰি ৰাখিছিলি।

5 কিন্তু এতিয়া তোমালৈ এনে হোৱাত তুমি বেজাৰ পাইছা,

আৰু সেয়ে তোমাক স্পৰ্শ কৰাত তুমি ব্যাকুল হৈছা।

6 ঈশ্বৰৰ প্ৰতি থকা ভয়েই জানো তোমাৰ বিশ্বাসভূমি নহয়?

আৰু তোমাৰ আচৰণৰ সিদ্ধতাত জানো তোমাৰ আশা নাই?

7 ভাবি চোৱাচোন, নিৰ্দ্দেশী হৈ কোনে কেতিয়া বিনষ্ট হৈছিল?

আৰু সবল আচৰণ কৰা সকলৰ ক'ত সংহাৰ হৈছিল?

8 মই দেখাত হ'লে, যিসকলে অধৰ্মৰ খেতি কৰে,

আৰু ক্ৰেশৰূপ কঠিয়া সিচে, সিহঁতে সেইৰূপ শস্য দায়;

9 ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই সিহঁত বিনষ্ট হয়,

আৰু তেওঁৰ কোপৰূপ প্ৰশ্বাসৰ দ্বাৰাই সংহাৰ হয়।

10 সিংহৰ গৰ্জ্জন আৰু মৃগৰাজৰ গোঁজৰণি বন্ধ কৰা হয়,

আৰু ডেকা সিংহবোৰৰ দাঁত ভঙা হয়।

11 আহাৰৰ অভাৱত পশুৰাজে প্ৰাণত্যাগ কৰে;

সিংহিনীৰ পোৱালিবোৰ ঠান-বান হয়।

12 এটা কথা মৌলৈ গুপ্তৰূপে আহিল;

মোৰ কাণত তাৰ ফুচফুচনি পৰিল।

13 ৰাতি সপোন দেখোতে যেতিয়া ভাবনা আহে,

যেতিয়া সকলো মানুহ যোৰ নিদৰা যায়,

14 তেতিয়া মৌলৈ ভয় আৰু কম্পন আহিল;

সেয়ে মোৰ হাড়বোৰ জোকৰ খুৱালে।

15 যেতিয়া মোৰ আগেদি এক ছাঁ পাৰ হৈ গ'ল;

তেতিয়া মোৰ গাৰ নোমবোৰ সিমৰি উঠিল।

16 সেয়ে বৈ থাকিল, কিন্তু মই তাৰ আকৃতি নিশ্চয় কৰিব নোৱাৰিলোঁ;

এটা মূৰ্ত্তি মোৰ চকুৰ আগত আছিল;

মই মৃদুশ্বৰ আৰু এটা বাণী শুনিিলোঁ।

17 “ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে মৰ্ত্য জানো ধাৰ্মিক হ'ব পাৰে?

বা নিজ সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ সাক্ষাতে মনুষ্য জানো শুচি হ'ব পাৰে?

18 চোৱা, ঈশ্বৰে নিজৰ দাসবোৰকো বিশ্বাস নকৰে,

নিজ দূতবোৰকো ক্ৰুটিৰ দোষ ধৰে;

19 তেনেহলে যিসকলে মাটিৰ ঘৰত বাস কৰে,

যিসকলৰ উপত্তি ধূলিত, যিসকল পোকৰ সম্মুখত চূৰ্ণীকৃত হয়,

সেই সকলক তেওঁ আৰু কিমান অধিক ক্ৰুটিৰ দোষ ধৰিব!

20 প্ৰভাত আৰু সন্ধিয়া কালৰ মাজত সিহঁতক গুড়ি কৰা যায়;

সিহঁত কোনোৱে মন নিদিয়াকৈ চিৰকাললৈকে বিনষ্ট হৈ যায়।

21 সিহঁতৰ অন্তৰিক তপু-জৰী জানো সোলোকোৱা নাযায়?

সিহঁত মৰে, এনে কি অজ্ঞান অৱস্থাতেই সিহঁত মৰে।”

5 অধ্যায়

1 “এতিয়া মাতাচোন, কোনোবাই তোমাক উত্তৰ দিব নে?

আৰু পবিত্ৰলোকৰ মাজত তুমি কালৈ মুখ কৰিবা?

2 কিয়নো মনৰ বেজাৰে অজ্ঞানক বধ কৰে,

আৰু অসুয়াই নিৰ্বোধক হত্যা কৰে।

3 মই নিজে অজ্ঞানক শিৰা ধৰা দেখিলোঁ,

কিন্তু মই তাৰ সাক্ষাৎ তাৰ বাসস্থানক শাও দিলোঁ।

4 তাৰ সন্তান সকলক ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো নাথাকিল,

আৰু সিহঁতক ৰাজদুৱাৰত গুড়ি কৰা হল;

সিহঁতক উদ্ধাৰ কৰোঁতা কোনো নাছিল।

5 ক্ষুধাতুৰ লোকে তাৰ শস্য খাই পেলালে,
 কাষ্টীৰ মাজত যি শস্য গজিছিল, সেয়া তৃষ্ণাতুৰ লোকে খাইছিল,
 তেওঁলোকৰ যি আছিল, লোভী লোকসকলে সকলো লৈ গৈছিল।
 6 কিয়নো অমঙ্গল ধূলিৰ পৰা উঁপন্ন নহয়,
 আৰু মাটিৰ পৰা ক্ৰেশ নগজে;
 7 কিন্তু জুইৰ ফিৰিঙটি যেনেকৈ ওপৰলৈ উড়ে,
 তেনেকৈ মানুহ দুখৰ কাৰণে জন্মে।
 8 কিন্তু মই হোৱা হ'লে ঈশ্বৰলৈ ঘূৰি গলোঁহেতেন,
 আৰু মোৰ গোচৰ ঈশ্বৰৰ আগত উপস্থিত কৰিলোঁহেতেন।
 9 অনুসন্ধান কৰিব নোৱাৰা মন্ত্ৰ কৰমও তেওঁ কৰে;
 অসংখ্য অদ্ভুত কাৰ্য্যও তেওঁ কৰে;
 10 তেওঁ পৃথিৱীৰ ওপৰত বৃষ্টি বৰষায়,
 আৰু পথাৰৰ ওপৰত জল বোৱাই দিয়ে;
 11 তেওঁ নীহলোকক ওখ কৰে,
 আৰু শোকাতুৰ লোকসকল সৌভাগ্যলৈ উন্নত হয়।
 12 তেওঁ ধূৰতবোৰৰ কল্পনা ব্যৰ্থ কৰে;
 তাতে সিহঁতৰ হাতে সিহঁতৰ অডিপৰায় সাধন কৰিব নোৱাৰে।
 13 তেওঁ জ্ঞানীলোকক সিহঁতৰ নিজৰ চতুৰতাত ধৰে;
 তাতে কুটিলমনবোৰৰ কল্পনা নিষ্ফল হৈ পৰে।
 14 সিহঁতে দিনতেই আন্ধাৰক লগ পায়,
 ৰাতিৰ নিচিনাকৈ দিন-দুপৰতে খপিয়াই ফুৰে।
 15 কিন্তু তেওঁ সিহঁতৰ মুখৰূপ তৰোৱালৰ পৰা,
 আৰু পৰাক্ৰমী হাতৰ পৰা দৰিদ্ৰক উদ্ধাৰ কৰে।
 16 এইদৰে দিনহীনে আশা পায়,
 আৰু অধৰ্ম্মই নিজৰ মুখ বন্ধ কৰে।
 17 চোৱা, যি মানুহক ঈশ্বৰে শুধৰায়, সেই মানুহ ধন্য;
 এই কাৰণে তুমি সবুশক্তিমান জনাৰ শান্তি হেয়জ্ঞান নকৰিবা।
 18 কিয়নো তেওঁ ঘা লগায়, আৰু তাক বান্ধে;
 তেওঁ আঘাত কৰে, আৰু নিজ হাতেৰে তাক সুস্থ কৰে।
 19 তেওঁ ছয় সঙ্কটৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰিব;
 এনে কি, সাত সঙ্কটতো অমঙ্গলে তোমাক স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰিব।
 20 তেওঁ আকালত মৃত্যুৰ পৰা তোমাক মুক্ত কৰিব,
 আৰু যুদ্ধত তৰোৱালৰ মুখৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব।
 21 তুমি জিডাম্বৰূপ চাবুকৰ কোবৰ পৰা লুকাই থাকিবা;
 আৰু বিনাশ আছিলে তুমি তাৰ পৰা ভয় নাপাবা।
 22 বিনাশ আৰু দুৰ্ভিক্ষক দেখা পালে তুমি হাঁহিবা,
 আৰু বনৰীয়া জন্তুৰ পৰা তুমি ভয় নাপাবা।
 23 কিয়নো পথাৰৰ শিলবোৰৰ লগত তোমাৰ সন্ধি হ'ব,
 আৰু বনৰীয়া জন্তুবোৰ তোমাৰ লগত শান্তভাৱে থাকিব।
 24 তাতে তোমাৰ তম্বু যে কুশলে আছে, সেই বিষয়ে তুমি জানিবলৈ পাবা,
 আৰু তোমাৰ নিবাসৰ ঠাইত তুমি বুজ ল'লে, আশাত বঞ্চিত নহবা।
 25 তোমাৰ সন্তান-সন্ততি যে অধিক হ'ব,
 আৰু তোমাৰ বংশ যে পৃথিৱীত তৃণৰ দৰে বাঢ়িব,
 সেই বিষয়েও তুমি জানিবলৈ পাবা।
 26 ডাঙৰি যেনেকৈ উচিত সময়ত লৈ যোৱা হয়,
 তেনেকৈ তোমাকো সম্পূৰ্ণ আয়ুসত মৈদামলৈ নিয়া হ'ব।
 27 চোৱা, এয়া আমাৰ কথা, আমি বিবেচনা কৰি ইয়াকে নিশ্চয় পালোঁ;
 ইয়াকে তুমি শুনা, আৰু তুমি নিজৰ ভালৰ অৰ্থে তাক গ্ৰহণ কৰা।”

6 অধ্যায়

ইয়োবৰ উত্তৰ

1 তেতিয়া ইয়োবে উত্তৰ দি ক'লে,

- 2 “অস, মোৰ মনৰ বেজাৰ জুখিব পৰা হ'লে,
আৰু তাৰ লগতে এফালে মোৰ ক্ৰেশকো দিব পৰা হ'লে, কেনে ভাল আছিল।
- 3 কিয়নো সেয়ে হোৱা হ'লে, ই সমুদ্ৰৰ বালিতকৈয়ো গধুৰ হ'লহেঁতেন;
এই হেতুকে মোৰ বাক্য অবিবেচনায়ুক্ত।
- 4 কিয়নো সৰ্বশক্তিমান জনাৰ বাণবোৰ মোৰ অন্তৰত সোমাল,
মোৰ প্ৰাণে সেইবোৰৰ বিষ পান কৰিছে;
ঈশ্বৰীয় ৰাস সৈন্য সমূহে মোৰ বিৰুদ্ধে বেহ পাতিছে।
- 5 বনৰীয়া গাধই ঘাঁহ পালে জানো চিঞৰে?
বা গৰুৱে দানা পালে জানো হেৰুৱলিয়াই?
- 6 যিহৰ সোৱাদ নাই, তাক জানো লোণ নিদিয়াকৈ খোৱা যায়?
বা কণীৰ বগা বিজলুৱা অংশত জানো আশ্বাদ আছে?
- 7 মোৰ প্ৰাণে যি যি চুবলৈ অসম্মত,
সেইবাবেই মোৰ ঘিণলগীয়া আহাৰস্বৰূপ হ'ল।
- 8 অস! মোৰ নিবেদন সফল হোৱা হ'লে,
আৰু ঈশ্বৰে মোৰ বাঞ্ছনীয়খিনি দিয়া হ'লে, কেনে ভাল আছিল।
- 9 অস! ঈশ্বৰে অনুগ্ৰহ কৰি মোক গুড়ি কৰা হ'লে,
তেওঁ হাত মেলি মোক কাটি পেলোৱা হ'লে, কেনে ভাল আছিল।
- 10 সেয়ে হোৱা হ'লেও মই শত্ৰুনা পালোহেঁতেন,
এনে কি, মই নিদাৰুণ যান্ৱৰণাতো উন্নাস কৰিলোহেঁতেন;
কিয়নো মই পবিত্ৰৰ জনাৰ বাক্য অস্বীকাৰ কৰা নাই।
- 11 মোৰ বলনো কি, মই যে অপেক্ষা কৰিম?
আৰু মোৰ শেষগতি নো কি, মই যে সহি থাকিম?
- 12 মোৰ বল জানো শিলৰ বল?
বা মোৰ মাংস জানো পিতলৰ?
- 13 মই একেবাৰেই উপায়হীন নহওঁ নে?
আৰু বুদ্ধি-কৌশল মোৰ পৰা সমূলি দূৰ কৰা নহ'ল নে?
- 14 নিৰাশ হৈ যোৱা জনে নিজ বন্ধুৰ পৰা দয়া পাব লাগে;
সেয়ে নহ'লে কিজানি তেওঁ সৰ্বশক্তিমান জনাৰ ভক্তি ত্যাগ কৰিব।
- 15 মোৰ ভাইসকল পৰ্বতৰ জুৰিৰ নিচিনা বিশ্বাসঘাতক;
বৈ শুকাই যোৱা জুৰিৰ নিচিনা অ বিশ্বাসী।
- 16 সেইবোৰ বৰফৰ কাৰণে যোলা হৈ পৰে,
আৰু হিম সেইবোৰত লীন হৈ যায়;
- 17 কিন্তু শীতকাল হোৱামাৰে সেইবোৰ লুপ্ত হয়,
আৰু গ্ৰীষ্মকালত নিজ ঠাইৰ পৰা নাইকিয়া হয়।
- 18 সেইবোৰৰ কামে কামে যোৱা ভ্ৰমনকাৰীদলবোৰে বাট এৰি যায়,
আৰু মৰুপ্ৰান্তত গৈ সোমাই বিনষ্ট হয়।
- 19 তেমাৰ ভ্ৰমনকাৰীদলবোৰে সেইবোৰক বিচাৰে,
আৰু চিবাৰ যাংৰীসমূহে সেইবোৰলৈ অপেক্ষা কৰে;
- 20 কিন্তু তেওঁলোক আশাত বঞ্চিত হয়,
তেওঁলোক সেই ঠাইলৈ গৈ হতাশ হয়।
- 21 কিয়নো এতিয়া তোমালোক একো নোহোৱা;
তোমালোকে আপদ দেখি ভয় পাইছা।
- 22 মই জানো তোমালোকক কৈছিলোঁ যে, মোক কিছু দিয়া;
তোমালোকৰ সম্পত্তিৰ পৰা মোক উপহাৰ দিয়া?
- 23 বা শংৰুৰ হাতৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা,
নাইবা অত্যাচাৰীহঁতৰ হাতৰ পৰা মোক মুক্ত কৰা?
- 24 মোক শিক্ষা দিয়া, তাতে মই নিমাতো থাকিম;
আৰু মোৰ ডুল কি, সেই বিষয়ে মোক বুজায় দিয়া।
- 25 ন্যায় বাক্য কেনে বেদনাদায়ক!
কিন্তু তোমালোকৰ তৰ্ক-বিতৰ্কত কি দোষ প্ৰকাশিত হয়?
- 26 তুমি কি বায়ুতুল্য কথাৰে নিৰাশজনক আচৰণ কৰিবা,
নে তুমি মোক বাক্যৰে অবহেলা কৰাৰ পৰিকল্পনা কৰিছা?
- 27 তোমালোকে দেখোন পিতৃহীনৰেই চিঠি খেলালাহেঁতেন,

আৰু নিজ বন্ধুকো বেপাৰৰ বস্ত্ৰ কৰিলাহেঁতেন।

28 এতিয়া তোমালোকে অনুগ্ৰহ কৰি মৌলে চোৱা;

কিয়নো মই নিশ্চয়ে তোমালোকৰ আগত মিছা কথা নকওঁ।

29 মই মিনতি কৰোঁ, তোমালোকে পুনৰায় আৰম্ভ কৰা, কোনো অন্যায় নহওঁক;

আকৌ কওঁ, পুনৰায় আৰম্ভ কৰা, মোৰ ধাৰ্মিকতা এতিয়াও থিৰে আছে।

30 মোৰ জিভাত জানো অন্যায় আছে?

মোৰ জিভাই জানো চাকি চায় মন্দ বিষয়ৰ আশ্বাদ বুজিব নোৱাৰে?

7 অধ্যায়

1 পৃথিৱী জানো মানুহৰ ৰণ-ভূমি নহয়?

তাৰ দিনবোৰ জানো বেচ খাই বন কৰা লোকৰ দিনৰ নিচিনা নহয়?

2 সন্ধ্যাৰ ছলৈ হাবিয়াহ কৰা বন্দীৰ নিচিনাকৈ,

আৰু নিজ বেচৰ বাবে অপেক্ষা কৰা চাকৰৰ নিচিনাকৈ,

3 অসাৰ মাহ কেইটা অধিকাৰ স্বৰূপে মোক ভোগ কৰোঁৱা হৈছে,

আৰু ৰেশৰ ৰাতি কেইটা মৌলে নিৰূপিত আছে।

4 শোওঁতে মই কওঁ, মই কেতিয়া উঠিম?

ৰাতি বৰ দীঘল; মই পৰডাতলৈকে চটফট কৰি আমনি পাওঁ।

5 পোক আৰু মাটিৰ দলিয়েই মোৰ গা ঢকা বস্তুৰ স্বৰূপ;

মোৰ গাৰ ঘাঁবোৰ শুকনিমুৱা হয় আৰু পুনৰ পকে আৰু নতুন হয়।

6 মোৰ আয়ুস তাতীৰ হাতৰ মাকোতকৈয়ো বেগী,

আৰু বিনা আশাৰে ঢুকায় যায়।

7 তুমি ভাবি চোৱা, মোৰ পৰাণ নিশ্বাসমাংস;

মোৰ চকুৱে মঙ্গল আৰু দেখিবলৈ নাপাব।

8 মোক দৰ্শন কৰোঁতাৰ চকুৱে মোক পুনৰ নেদেখিব।

তুমি নিজ চকুৱে মোক চাবা, কিন্তু মই নাইকিয়া হম।

9 মেঘ যেনেকৈ কমি কমি নাইকিয়া হয়,

সেইদৰে চিয়োললৈ নামি যোৱা লোক নুঠিব।

10 তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ পুনৰ উলটি নাহিব,

আৰু তাৰ নিবাসৰ ঠায়ে তাক পুনৰ চিনি নাপাব।

11 এই হেতুকে মই মুখ জপাই নাথাকিম;

মই মনৰ সজাপত কথা কম আৰু হৃদয়ৰ বেজাৰত দুখৰ কথা কৈ থাকিম;

12 তুমি যে মোৰ ওপৰত পৰীয়া ৰাখা,

মই জানো সাগৰ, বা সাগৰৰ বৃহা জন্তু?

13 মই যেতিয়া কওঁ, যে, 'মোৰ বিচিনাই মোক শাস্তনা কৰিব,

মোৰ শয়্যাই মোক দুখ-সহন কৰিবলৈ সহায় কৰিব',

14 তেতিয়া তুমি নানা সপোনেৰে মোক ভয় লগোৱা,

আৰু দৰ্শনেৰে মোক ৎবাসযুক্ত কৰা;

15 তেতিয়া মোৰ পৰাণে উশাহ লোৱা বন্ধ কৰি দিবলৈ বাঞ্ছা কৰে,

আৰু মোৰ এই হাড় কেইডালতকৈ মৃত্যুকে ইচ্ছা কৰে।

16 জীৱনক মোৰ ঘিণ লাগিছে, মই সদায় জীয়াই থাকিব নোখোজেওঁ;

জীৱনৰ অৰ্থহীন দিনকেইটা মোক অকলশৰে থাকিবলৈ দিয়া।

17 মানুহনো কি, তুমি যে তালৈ লক্ষ্য কৰা,

আৰু তাত যে তুমি মন দিয়া,

18 তুমি যে পৰতিটো ৰাতিপুৱা তাৰ বুজ-বিচাৰ লোৱা,

আৰু নিমিষে নিমিষে তাক পৰীক্ষা কৰা, সি নো কি?

19 তুমিনো মোৰ পৰা চকু নাওৱোৱাকৈ কিমান কাল থাকিবো?

বা মই সেপ ঢোকা পৰ মাতো মোক নেৰিবা নে?

20 হে মনুষ্যলৈ চকু দিওঁতা জনা, যদি মই পাপ কৰিলোঁ,

তেওঁ মোৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই তোমাৰ কি হানি হ'ল?

কিয় তুমি মোক লক্ষ্যৰূপে গঢ়িলা, কিয়নো মই তোমালৈ বোজাস্বৰূপ হৈছোঁ?

21 তুমি মোৰ পাপ কিয় ক্ষমা নকৰা?

আৰু মোৰ অপৰাধ তুমি কিয় দূৰ নকৰা?

কিয়নো মই এতিয়া ধূলিতে শয়ন কৰিছোঁ; ইয়াতে তুমি মোক ডালকৈ বিচাৰিবা, কিন্তু মই ইয়াত বিদ্যমান হৈ নাথাকিম।"

8 অধ্যায়

বিল্দাদৰ প্ৰথম বক্তৃতা

- 1 তেতিয়া চুহীয়া বিল্দাদে উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে,
- 2 তুমি নো কিমান সময় এনেবোৰ কথা কৈ থাকিবা?
তোমাৰ মুখৰ বাক্য কিমান সময়লৈ পৰচণ্ড বায়ুস্বৰূপ হ'ব?
- 3 ঈশ্বৰে জানো বিচাৰ বিকৃত কৰে?
সৰ্বশক্তিমান জনাই জানো ন্যায়ৰ বিকৃত কাৰ্য কৰে?
- 4 তোমাৰ সন্তান সকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলে।
আমি এইটা জানো যে, তেওঁলোকক নিজৰ অধৰ্মৰ ফল ভোগ কৰিবলৈ তেওঁ এৰি দিলে,
- 5 তথাপি তুমি যদি যজ্ঞৰে ঈশ্বৰক বিচাৰা,
আৰু সৰ্বশক্তিমান জনাৰ আগত নিবেদন কৰা,
- 6 তুমি যদি নিৰ্শ্বল আৰু সৰল হোৱা,
তেন্তে তেওঁ অৱশ্যে এতিয়াও তোমাৰ কাৰণে কাৰ্য কৰিব,
আৰু তোমাৰ ধৰ্মনিবাস পুনৰায় কুশলযুক্ত কৰিব;
- 7 আৰু যদি তোমাৰ পুৰুষ অৱস্থা সামান্য আছিল,
তথাপি তোমাৰ শেষ অৱস্থা অতিশয় ঐশ্বৰ্য্যশালী হ'ব।
- 8 কিয়নো পুৰুকালৰ লোকৰ কথা বিচাৰ কৰি চোৱা,
আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃসকলে মিমাংসা কৰি নিশ্চয় কৰা কথাত মনোযোগ দিয়া;
- 9 কিয়নো আমি কালিৰ লোক, একোকে নাজানো;
কাৰণ পৃথিৱীত আমাৰ দিন কেইটা ছাঁস্বৰূপ।
- 10 তেওঁলোকেই তোমাক শিক্ষা দি নক'ব নে?
আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰৰ পৰা বাক্য নুলিয়াব নে?
- 11 জলাশয় নোহোৱাকৈ জানো প্যাপিৰাচ* বাঢ়িব পাৰে?
কুঁহিলা জানো পানী নোহোৱাকৈ বাঢ়ে?
- 12 সি জকমকাই উঠি আহোঁতে, কাটিবৰ সময় নো হওঁতেই,
আনবোৰ তৃণতকৈ আগেয়ে শুকাই যায়।
- 13 ঈশ্বৰক পাহৰা সকলোৰে তেনেকুৱা গতি হয়,
আৰু অধৰ্মি জনৰ আশা সেইদৰে নষ্ট হয়।
- 14 তাৰ ভাৱসা উচ্ছন্ন হয়,
আৰু তাৰ আশ্বৰ্য মকৰাৰ জালস্বৰূপ হয়।
- 15 সি নিজৰ ঘৰত আউজিব, কিন্তু সেয়ে থিৰে নৰব;
সি খামোচ মাৰি ধৰিব, কিন্তু সেয়ে নাথাকিব।
- 16 যি লতা সূৰাৰ আগত ৰসাল হয়,
যাৰ ঠালবোৰ বাৰীত বিয়পি যায়,
- 17 যাৰ শিপাবোৰে শিলৰ দ'মত মেৰাই ধৰে,
যি লতাই শিলৰ ভিতৰলৈকে দেখিবলৈ পায়,
- 18 কিন্তু সেই ব্যক্তিক নিজ ঠাইৰ পৰা উঘালি পেলোৱা হ'লে,
সেই ঠায়ে অশীকাৰ কৰিব আৰু ক'ব, 'মই তোমাক কেতিয়াও দিখা নাই'।
- 19 চোৱা, তেনেলোকৰ ব্যৱহাৰৰ এয়ে আমোদ;
পাছত সেই ঠাইৰ পৰাই আন গছবোৰ উৎপন্ন হ'ব।
- 20 চোৱা, ঈশ্বৰে সিহ্নলোকক দলিয়াই নেপেলাব,
আৰু দুৰাচাৰীহঁতৰ হাতত নধৰিব।
- 21 তেওঁ যি কালত তোমাৰ মুখ হাঁহিৰে,
আৰু তোমাৰ ওঁঠ আনন্দ-ধৰ্মনিৰে পূৰ কৰিব,
- 22 সেই কালত তোমাক ঘিণ কৰোঁতাবোৰক লজ্জাৰূপ বস্ৰৰ পিন্ধোৱা হ'ব;
আৰু দুইবোৰৰ তন্তু নাথাকিব।"

9 অধ্যায়

ইয়াবৰ উত্তৰ

- 1 তেতিয়া ইয়াবে পুনৰ উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে,

* 8 অধ্যায়:11 প্যাপিৰাচ মিচৰদেশীয় নল-খাগৰি জাতীয় উদ্ভিদ

- 2 “মই নিশ্চয়ে জানো, সেই কথা স্বৰূপ;
কিন্তু এজন ব্যক্তি কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ সৈতে ধাৰ্মিক হ'ব পাৰে?
3 যদি তেওঁ ঈশ্বৰৰ সৈতে বাদানুবাদ কৰিব খোজে,
তেওঁ তেওঁক হাজাৰ কথাৰ মাজৰ এটিৰো উত্তৰ দিব নোৱাৰিব।
4 ঈশ্বৰৰ অন্তৰত জ্ঞান আছে, আৰু শক্তিত তেওঁ পৰাক্ৰমী;
তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ডিঙি ঠৰ কৰি কোনে কেতিয়া উন্নতি লাভ কৰিলে?
5 তেওঁ পৰ্বতবোৰ স্থানান্তৰ কৰে;
আৰু তেওঁ সেইবোৰক নিজ ক্ৰোধত লুচিয়াই পেলাওঁতে সেইবোৰে একো গম নাপায়।
6 তেওঁ পৃথিবীক জোকাৰি নিজ ঠাইৰ পৰা লৰায়;
তাৰ স্তম্ভবোৰ খৰখৰকৈ কঁপে।
7 এইজনা সেই একে ঈশ্বৰ, যি জনাই ক'লে সূৰ্য উদয় নহয়;
আৰু তেওঁ তৰাবোৰ বন্ধ কৰি মোহৰ মাৰে।
8 তেওঁ অকলেই আকাশ-মণ্ডলক বিস্তাৰিত কৰে,
আৰু টোবোৰৰ ওপৰেদি অহা-যোৱা কৰে।
9 তেওঁ সপ্তৰ্ষি, মৃগশীৰ্ষ, কৃত্তিকা,
আৰু দক্ষিণদেশে থকা নক্ষত্ৰ-ৰাশিৰ সৃষ্টিকৰ্তা।
10 অনুসন্ধান পাব নোৱাৰা মহা কৰ্ম তেওঁ কৰে;
অসংখ্য অদ্ভুত কাৰ্যও তেৱেই কৰে।
11 চোৱা, তেওঁ মোৰ ওচৰেদি যায়, কিন্তু মই নেদেখোঁ;
তেওঁ মোৰ সম্মুখেদি গমন কৰে, তথাপি মই তেওঁক অনুভৱ নকৰোঁ।
12 চোৱা, তেওঁ ধৰি নিলে তেওঁক কোনে নিবাৰণ কৰিব পাৰে?
তুমি কি কৰিছা বুলি তেওঁক কোনে ক'ব পাৰে?
13 ঈশ্বৰে নিজৰ ক্ৰোধ উঠাই নলয়;
এনে কি ৰাহবক সহায় কৰোঁতাবোৰো তেওঁৰ সম্মুখত নত হয়।
14 মই কেনেকৈ তেওঁক উত্তৰ দিম?
তেওঁক কাৰণ দেখুৱাবলৈ মই নো কেনেকৈ কথা বাচি লম?
15 মই যদি ধাৰ্মিকো হওঁ, তথাপি তেওঁক মই উত্তৰ দিব নোৱাৰোঁ;
মোৰ অভিযোক্তাৰ দয়াৰ বাবে মই মাথোন নিবেদনহে কৰিব পাৰোঁ।
16 যদিও মই মাতো আৰু তেওঁ মোক উত্তৰ দিয়ে;
তথাপি তেওঁ যে মোৰ মিনতিলৈ কাণ পাতিব, মোৰ এনে বিশ্বাস নজন্মে।
17 তেওঁ মোক পৰ্বল ধুমুহাৰে ডাঙিব,
আৰু অকাৰণে মোক বাৰে বাৰে ক্ষতবিক্ষতহে কৰিব।
18 তেওঁ মোক উশাহকে ল'ব নিদিব,
কিন্তু মোক তিতাৰেহে পৰিপূৰণ কৰিব।
19 পৰাক্ৰমীৰ বলৰ কথাত হলে, তেওঁ কয়,
চোৱা, মই আছোঁ,
আৰু যদি বিচাৰৰ কথাত কয়,
কোনে মোৰ নিমিত্তে দিন নিৰূপণ কৰিব?
20 মই ধাৰ্মিক হলেও মোৰ মুখে মোক দোষী কৰিব;
মই সিদ্ধ হলেও তেওঁ মোক অপৰাধী পাতিব।
21 মই সিদ্ধ, মই নিজ প্ৰাণক নামনি ইয়াকে কওঁ;
জীৱনত মোৰ ঘিণ লাগিছে।
22 সকলো বিষয়তে একে, সেই দেখি মই কওঁ,
তেওঁ সিদ্ধ আৰু দুৰ্জন এই দুয়োকো সংহাৰ কৰে।
23 আপদৰূপ চাবুকে যদি মানুহক অকস্মাতে মাৰি পেলায়,
তেওঁ তেওঁ নিৰ্দোষীবিলাকৰ নিৰাশা দেখি হাঁহিব।
24 পৃথিৱী দুৰ্জনৰ হাতত শোধাই দিয়া হয়;
তেওঁ তাৰ বিচাৰকৰ্তাবিলাকৰ মুখ চাকে;
যদি তেওঁ নহয়, তেওঁ তাকনো কোনে কৰে?
25 মোৰ দিন কেইটা ডাকৰালাতকৈয়ো বেগী;
একো মঙ্গল নেদেখাকৈ সেইবোৰ বেগাই যায়।
26 সেইবোৰ বেগী নাৱৰ দৰে চলি যায়,

বা আহাৰৰ ওপৰত চোঁ মৰা ঈগল পক্ষী নিচিনাকৈ উৰি যায়।
 27 যদিও মই কওঁ যে, মোৰ দুখৰ কথা পাহৰি যাম,
 আৰু স্নানমুখ দূৰ কৰি পৰসন্ন হম,
 28 তথাপি তুমি মোক নিৰ্দ্দেশী জ্ঞান নকৰিবা বুলি জানি,
 মোৰ সকলো যাতনাত মই জিকাৰ খাই উঠোঁ।
 29 মই দোষী হবই লাগিব;
 তেতিয়া হ'লে কিয় মই অনৰ্থক পৰিশ্ৰম কৰোঁ?
 30 যদি মই হিমৰ পানীত গা ধোওঁ,
 আৰু খাৰেৰে হাত চাফা কৰোঁ,
 31 তথাপি তুমি মোক খালত জুবুৰিয়াবা,
 আৰু মোৰ নিজৰ বস্ৰৰয়ো মোক যিণ কৰিব।
 32 কিয়নো তেওঁ মোৰ নিচিনা মানুহ নহয় যে,
 মই তেওঁক উত্তৰ দিম, বা দুয়ো একে-লগে বিচাৰস্থানলৈ যাম।
 33 আমাৰ দুয়োৰো ওপৰত হাত দিব পৰা
 এনেকুৱা মধ্যস্থ কোনো নাই।
 34 তেওঁ মোৰ ওপৰৰ পৰা বিচাৰৰ দণ্ডাল আঁতৰাওক,
 আৰু তেওঁৰ ভয়ানকতাই মোক ভয় নলগাওক;
 35 তেতিয়া মই কথা কম, তেওঁক ভয় নকৰিম;
 কিয়নো মই নিজে তেনেকুৱা নহওঁ।

10 অধ্যায়

1 মোৰ জীৱনত মোৰ পৰাণৰ আমনি লাগিছে;
 মই মুক্তকৰ্ণে মোৰ দুখৰ কথা কম;
 মই হৃদয়ৰ বেজাৰত কথা কম।
 2 মই ঈশ্বৰক কম, 'তুমি মোক দোষী নকৰিবা;
 মোৰ লগত তোমাৰ কি গোচৰ আছে, সেয়া মোক বুজায় দিয়া।
 3 তুমি উপদৰৰ কৰিবলৈ, তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য তুমি কৰিবলৈ,
 আৰু দৃষ্টবোৰৰ মনঃৰণাত পৰসন্ন হবলৈ তুমি জানো ভাল দেখিছা?
 4 তোমাৰ চকু জানো চৰ্ষ্ম-চকু?
 আৰু তোমাৰ দৃষ্টি জানো মানুহৰ দৃষ্টিৰ নিচিনা?
 5 তোমাৰ আয়ুস জানো মানুহৰ আয়ুসৰ তুল্যা?
 বা তোমাৰ বছৰবোৰ জানো মানুহৰ দিন কেইটাৰ দৰে?
 6 তুমি যে মোৰ অপৰাধ অনুসন্ধান কৰিছা,
 আৰু মোৰ পাপৰ বুজ-বিচাৰ লৈছা,
 7 মই যে দুষ্ট নহওঁ,
 আৰু তোমাৰ হাতৰ পৰা যে উদ্ধাৰ কৰোঁতা মোৰ কোনো নাই, ইয়াক তুমি জানানে?
 8 তোমাৰ হাতে মোক গঠন আৰু নিৰ্দ্মাণ কৰিলে,
 মোৰ সৰ্বাস্থ সংলগ্ন কৰিলে; তথাপি তুমি মোক বিনষ্ট কৰিছা।
 9 সোঁৱৰণ কৰা, মাটিৰ পাংৰৰ দৰে মোক গঢ়িলা;
 পাছত আকৌ মোক ধূলিলৈ নিবা নে?
 10 তুমি গাখীৰৰ দৰে মোক চলা নাই নে?
 আৰু তুমি মোক পনীৰৰ দৰে ঘন দৈ গাখীৰ কৰা নাই নে?
 11 তুমি মোক মাংস আৰু ছালেৰে ঢাকিলা;
 হাড় আৰু সিৰেৰে মোক বলা।
 12 তুমি অনুৰহ কৰি মোক জীৱন দান কৰিলা;
 তোমাৰ তত্ত্বাৱধানত মোৰ আত্মা পৰিপালিত হৈছে।
 13 তথাপি মই জানিছোঁ, তোমাৰ এই ভাৱ আছিল-
 তুমি এই সকলোকে নিজৰ মনত গোপনে ৰাখিছিলি যে,
 14 মই পাপ কৰিলে তুমি মোক চিনি ৰাখিবা,
 আৰু মোৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰিবা;
 15 মই দুষ্ট হলে, মোক সন্তাপ হ'ব,
 ধাৰমিক হলেও মই অপৰাধেৰে পৰিপূৰণ হৈ, নিজৰ ক্ৰেশ দেখি মূৰ তুলিব নোৱাৰিম;
 16 মূৰ তুলিলে, তুমি সিংহৰ নিচিনাকৈ মোক মৃগয়া কৰিবা,

আৰু মোৰ অস্থিত বাৰে বাৰে বিস্ময়জনক পৰাক্ৰম দেখুৱাবা;
 17 তুমি মোৰ অস্থিত নতুন নতুন সাক্ষী আনিবা, মোৰ অস্থিত তোমাৰ ক্ৰোধ বঢ়াবা,
 আৰু মোৰ লগত নতুন নতুন সৈন্য লৈ যুদ্ধ কৰিব।
 18 তেত্তে কিয় তুমি মোক গৰ্ভৰ পৰা বাহিৰ কৰিলা?
 নকৰা হলে মই মৰিলেহেঁতেন আৰু কোনো চকুৰে মোক নেদেখিলেহেঁতেন।
 19 মই নোহোৱাৰ নিচিনা হ'লোঁহেঁতেন,
 আৰু গৰ্ভৰ পৰাই মোক মৈদামলৈ নিলেহেঁতেন।
 20 মোৰ দিন কেইটা তাকৰ নহয়নে? তেত্তে ক্ষান্ত হোৱা।
 মই অকলশৰীয়া, অলপমান শক্তা পাবলৈ মোক এৰি দিয়া;
 21 য'ৰ পৰা মই উলটি নাহিম,
 সেয়া অন্ধকাৰ আৰু মৃত্যুচ্ছায়াৰ দেশ,
 22 সেইদেশ মাজনিশাৰ নিচিনা যোৰ অন্ধকাৰ,
 সেই দেশ মৃত্যুচ্ছায়াৰ দেশ, তাত একো সৃষ্টিখল ৰূপত নাই;
 তাত পোহৰই অন্ধকাৰৰ নিচিনা।”

11 অধ্যায়

চোফৰ প্ৰথম বক্তৃতা

1 তাতে নামাখীয়া চোফৰে উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে,
 2 ইমান অধিক কথাৰ নো উত্তৰ দিয়া নাযায় নে?
 বহু কথা কোৱা মানুহক জানো নিৰ্দ্দোষী কৰা হ'ব?
 3 তোমাৰ বলকনিয়ে জানো মানুহক নিমাত কৰিব?
 তুমি নিন্দা কৰিলে, কোনেও তোমাক লাজ নিদিব নে?
 4 কিয়নো তুমি কৈছা, “মোৰ মত ঠিক,
 আৰু মই তোমাৰ দৃষ্টিত শুচি।”
 5 কিন্তু অস, ঈশ্বৰে অনুগ্ৰহ কৰি কথা কোৱা হলে,
 আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে নিজ মুখ মেলিলে;
 6 জ্ঞানৰ নিগূঢ় বিষয় প্ৰকাশ কৰিলে,
 ঈশ্বৰৰ বুদ্ধি-কৌশল যে অনেক প্ৰকাৰ, সেই বিষয়ে তেওঁ তোমাক জনোৱা হলে, কেনে ভাল আছিল!
 এই হেতুকে তুমি জানিবা যে, ঈশ্বৰে তোমাৰ অপৰাধৰ অধিক ভাগ এৰি পেলাইছ।
 7 তুমি অনুসন্ধান কৰি ঈশ্বৰৰ তত্ত্ব পাব পাৰা নে?
 তুমি সৰ্বশক্তিমান জনাৰ সম্পূৰ্ণ তত্ত্ব লাভ কৰিব পাৰা নে?
 8 সেয়ে আকাশ-মণ্ডলৰ নিচিনা ওখ; তুমি কি কৰিব পাৰা?
 সেয়ে চিয়োলতকৈ অগাধ; তুমি কি জানিব পাৰা?
 9 তাৰ পৰিমাণ পৃথিবীতকৈয়ো দীঘল,
 আৰু সমুদ্ৰতকৈয়ো বহল।
 10 তেওঁ যদি পোনে পোনে আহে আৰু কোনোবা এজনক যদি আটক কৰি থয়, আৰু বিচাৰ-সভা পাতে,
 তেত্তে কোনে তেওঁক নিবাৰণ কৰিব পাৰে?
 11 কিয়নো তেওঁ দৃষ্ট লোকক জানে,
 আৰু মনযোগ নিদিলেও তেওঁ অধৰ্ম দেখে।
 12 কিন্তু অসাৰ মানুহ জ্ঞানশূন্য,
 এনে কি, মনুষ্য জন্মৰে পৰা বনৰীয়া গাধৰ পোৱালিস্বৰূপ।
 13 তুমি যদি নিজৰ মন শুদ্ধ কৰা,
 আৰু তেওঁৰ ফাললৈ হাত মেলা,
 14 কিন্তু হাতত অধৰ্ম থাকিলে, তাক দূৰ কৰা,
 আৰু দৃষ্টতাক নিজ তন্তুত থাকিব নিদিবা;
 15 তেত্তে তুমি অৱশ্যে নিষ্কলঙ্ক মুখ তুলিব পাৰিবা;
 এনে কি, সৃষ্টিৰে থাকিবা, ভয় নাপাবা,
 16 কিয়নো তোমাৰ দুখ তুমি পাহৰি যাবা,
 ইয়াক বৈ গৈ নাইকিয়া হোৱা পানীৰ নিচিনা মনতে লাগিব।
 17 তোমাৰ জীৱন দুপৰীয়াতকৈ নিৰ্দ্দোষ হ'ব,
 আৰু আত্মাৰ হলেও, সেয়ে প্ৰভাতৰ নিচিনা হ'ব।
 18 আশা থকা কাৰণে তুমি সাহিয়াল হ'ব;

আৰু চাৰিওফালে বুজ-বিচাৰ লৈ নিশ্চিতমতে বিশ্বাস কৰিবা।

19 তুমি শোওঁতে কোনেও তোমাক ভয় নেদেখুৱাব;

বৰং অনেকে তোমাৰ আগত নিবেদন কৰিব।

20 কিন্তু দুষ্টবোৰৰ চকু নিস্তেজ হ'ব,

সিহঁতৰ আশ্বৰ্য নষ্ট হ'ব, আৰু প্ৰাণত্যাগেই সিহঁতৰ আশা হ'ব।

12 অধ্যায়

ইয়াবৰ উত্তৰ।

1 পাছত ইয়াবে পুনৰায় উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে,

2 “হয় হয়, তোমালোকহে মানুহ;

মৰিলে জ্ঞান তোমালোকৰ লগতে যাব।

3 কিন্তু তোমালোকৰ নিচিনা মোৰো বুদ্ধি আছে;

তোমালোকতকৈ মই নিকুঁষ্ট নহওঁ;

এনেবোৰ কথা কোনে নাজানে?

4 ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি উত্তৰ পোৱা যি মই, ময়েই বন্ধুৰ হাঁহিয়াতৰ পাংৰ হৈছোঁ;

ধাৰ্মিক সিদ্ধ পুৰুষ জন হাঁহিয়াতৰ পাংৰ হৈছে।

5 নিৰাপদে থকা লোকৰ মনত বিপদ অপমানৰ বিষয়;

পিছল খাই পৰিব লগীয়াবোৰলৈ সেয়ে বাট চায় থাকে।

6 ডকাইতবোৰৰ তনু কুশলে থাকে;

যাৰ হাতত ঈশ্বৰে অধিক ধন সম্পত্তি শোধাই দিছে,

ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে জন্মোৱা এনেবোৰ লোক নিৰ্বিয়ে থাকে।

7 কিন্তু পশুবোৰক সোধাচোন, সেইবোৰে তোমাক কি দিব;

আৰু আকাশৰ পক্ষীবোৰক সোধা, সেইবোৰেও তোমাক কৈ দিব।

8 নাইবা পৃথিৱীকো সোধাচোন, সিও তোমাক শিক্ষা দিব;

আৰু সমুদ্ৰৰ মাছবোৰেও তোমাক কব।

9 পশুবোৰে এইবোৰ বিষয় নাজানে যে,

যিহোৱাৰ হাতে এইবোৰ কৰিছে - সিহঁতক জীৱন দিছে -

10 যিহোৱাৰ হাতেই সকলো জীৱজন্তুৰ প্ৰাণ,

আৰু সমুদায় মনুষ্য জাতিৰ জীৱান্মা আছে।

11 জিভাই যেনেকৈ আহাৰৰ আশ্বাদ পায়,

তেনেকৈ কাণে জানো কথাৰ পৰীক্ষা নকৰে?

12 বৃদ্ধ লোকসকলৰ সৈতে জ্ঞান আছে,

দীৰ্ঘ আয়ুসত বুদ্ধি থাকে।

13 জ্ঞান আৰু পৰাক্ৰম তেওঁৰ তাতহে আছে;

পৰামৰ্শ আৰু বুদ্ধি তেওঁৰহে।

14 চোৱা, তেওঁ ডাঙি পেলালে পুনৰায় তাক সজা নাজায়;

তেওঁ মানুহক বন্ধ কৰিলে তাক মুকলি কৰা নাযায়।

15 চোৱা, তেওঁ জল সমূহক আটক কৰে, তাতে সেইবোৰ শুকাই যায়;

আকৌ সেইবোৰক উলিয়াই দিয়ে, তাতে সেইবোৰে পৃথিৱীখন লওভও কৰে।

16 পৰাক্ৰম আৰু বুদ্ধি-কৌশল তেওঁৰ তাতহে;

প্ৰবঞ্চক আৰু প্ৰবঞ্চিত লোক সেই দুয়ো তেওঁৰহে।

17 তেওঁ মল্লৰী সকলক সবৃশ্বহীন কৰি লৈ যায়,

আৰু বিচাৰকৰ্ত্তা সকলক হতবুদ্ধি কৰে।

18 তেওঁ ৰজা সকলৰ ক্ষমতা গুচায়,

আৰু তেওঁলোকৰ ককালত ডোল লগায়।

19 তেওঁ পুৰোহিত সকলক সবৃশ্বহীন কৰি লৈ যায়,

আৰু পৰাক্ৰমী সকলক বিনষ্ট কৰে।

20 তেওঁ বিশ্বাসী সকলক বাক-শক্তি দূৰ কৰে,

আৰু বৃদ্ধ সকলৰ বিবেচনা-শক্তি কাটি নিয়ে।

21 তেওঁ ডাঙৰীয়া সকলৰ ওপৰত অপমান বৰষায়,

আৰু বলৱন্ত সকলৰ ককালৰ বান্ধোন টিলা কৰে।

22 তেওঁ আন্ধৰুৰ পৰা নিগূঢ় বিষয়বোৰ প্ৰকাশ কৰে,

আৰু মৃত্যুচ্ছায়াকো পোহৰলৈ আনে।

23 তেওঁ জাতি সমূহক উন্নতিপ্ৰাপ্ত কৰে, আৰু বিনষ্টও কৰে;
 তেওঁ জাতি সমূহক বিভাৰিত কৰে, আৰু লৈয়ো যায়।
 24 তেওঁ পৃথিৱীৰ লোক-সমাজৰ মুখ্যসকলৰ বুদ্ধি দূৰ কৰে,
 আৰু পথ নোহোৱা অৰণ্যৰ মাজেদি তেওঁলোকক ভ্ৰমণ কৰায়।
 25 তেওঁলোকে পোহৰ নাপাই আন্ধাৰৰ মাজত খপিয়াই ফুৰে;
 তেওঁ তেওঁলোকক মতলীয়াৰ নিচিনাকৈ ঢলংপলং কৰি ফুৰায়।

13 অধ্যায়

1 চোৱা, মোৰ চকুৱে এই সকলোকে দেখিলে,
 আৰু নিজ কাণেৰে শুনি তাক বুজিলোঁ।
 2 তোমালোকে যি জানা, ময়ো তাক জানো;
 মই তোমালোকতকৈ নিকৃষ্ট নহওঁ।
 3 কিয়নো মই সৰ্বশক্তিমান জনাকহে কথা কম,
 আৰু মই ঈশ্বৰৰ লগতহে বাদ-বিচাৰ কৰিব খুজিছোঁ।
 4 কিন্তু তোমালোক হলে মিছা কথা সাজোঁতা,
 আৰু তোমালোক সকলোৱেই অকামিলা বেজ।
 5 অস, তোমালোক একেবাৰে নিমাত হৈ থকা হলে, কেনে ভাল আছিল!
 সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে জ্ঞানৰ কাৰ্য বুলি গণিত হলেহেঁতেন।
 6 এতিয়া মোৰ তিৰস্কাৰ শুনা,
 আৰু মোৰ মুখৰ অনুযোগ-বাক্যলৈ কাণ পাত।
 7 তোমালোকে ঈশ্বৰৰ পক্ষ হৈ অন্যাযৰ কথা ক'বা নে?
 আৰু তেওঁৰ পক্ষ হৈ প্ৰবঞ্চনা-বাক্য বুলিবা নে?
 8 তোমালোকে তেওঁৰেই পক্ষপাত কৰিবা নে?
 তোমালোকে ঈশ্বৰেই পক্ষ হৈ প্ৰতিবাদ কৰিবা নে?
 9 তেওঁ বিচাৰি বিচাৰি তোমালোকৰ তত্ত্ব উলিয়ালে তোমালোকৰ মঙ্গল হ'ব নে?
 বা মানুহক ফাঁকি দিয়াৰ দৰে জানো তোমালোকে তেওঁক ফাঁকি দিব পাৰিবা?
 10 তোমালোকে যদি গুপতে পক্ষপাতিত্ব কৰা,
 তেন্তে তেওঁ অৱশ্যে তোমালোকক দণ্ড দিব।
 11 তেওঁৰ প্ৰত্যেক তোমালোকক ৭ ৰাসযুক্ত নকৰিব নে?
 তেওঁৰ ভয়ানকতাত জানো তোমালোকে ভয় নকৰিবা?
 12 তোমালোকৰ সোঁৱৰণীয় বাক্য ডম্বম্বৰূপ দৃষ্টান্ত মাথোন,
 তোমালোকৰ প্ৰতিৰোধ ধূলিৰ গডম্বৰূপ।
 13 তোমালোকে মনে মনে থাকা, মোকেই কথা ক'বলৈ এৰি দিয়া;
 মৌলৈ যি ঘট, ঘটক।
 14 মই কিয় মোৰ মাংস দাঁতত লৈ থাকিম?
 মোৰ পৰাণ মোৰ হাততেই ৰাখিম।
 15 চোৱা, তেওঁ মোক বধ কৰিব, মই তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰি থাকিম;
 তথাপি তেওঁৰ আগত মোৰ আচৰণৰ নিৰ্দ্দোষীতা প্ৰমাণ কৰিম।
 16 এয়ে মোৰ মুক্তিৰ কাৰণ হ'ব,
 মই এজন অধাৰমিক লোকৰ দৰে তেওঁৰ আগত থিয় হ'ব নোৱাৰিম।
 17 মনোযোগ কৰি মোৰ কথা শুনা;
 মোৰ বাক্য তোমালোকৰ কাণত সোমোওক।
 18 চোৱা, মোৰ গোচৰ মই ঠিকঠাক কৰি থৈছোঁ;
 মই যে নিৰ্দ্দোষী হওঁ, তাক মই জানো।
 19 মোৰ লগত প্ৰতিবাদ কৰিব পৰা কোন আছে?
 যদি আছে, তেন্তে মই নিমাত হৈ প্ৰাণত্যাগ কৰিম।
 20 হে ঈশ্বৰ, তুমি কেৱল দুটা কাৰ্য মৌলৈ কৰিবা;
 তাতে মই তোমাৰ সম্মুখৰ পৰা নিজকে নুলুকুৱাম।
 21 মোৰ ওপৰৰ পৰা তোমাৰ অত্যাচাৰী হাত আঁতৰাই নিবা,
 আৰু তোমাৰ ভয়ানকতাৰে মোক ভয় নুখুৱাবা।
 22 তেতিয়া তুমি মোক মাতিবা, মই উত্তৰ দিম,
 বা মই কম, তুমি উত্তৰ দিবা।
 23 মোৰ অপৰাধ আৰু পাপ কিমান?
 মোৰ অধৰ্ম আৰু পাপ মোক জনোৱা।

24 কিয় তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা লুকুৱাইছা,
আৰু মোক তোমাৰ শংৰু যেন জ্ঞান কৰিছা?
25 উৰুৱাই নিয়া পাতক তুমি জানো তাড়না কৰিবা?
আৰু শুকান ঘূলাক জানো খেদি যাবা?
26 কিয়নো তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে তিতা লগা কথা লিখি থৈছা,
আৰু মোক যৌবন-কালৰ অপৰাধৰ উত্তৰাধিকৰী কৰিছা।
27 তুমি মোৰ ভৰি কুন্দত বান্ধি ৰাখিছা,
মোৰ সকলো পথৰ চিন ৰাখিছা,
আৰু মোৰ ভৰিৰ চাৰিওফালে সীমাৰ আঁক টানিছা,
28 সেয়ে মই ক্ষয়নীয় পচা বস্ত্ৰৰ নিচিনা,
আৰু পোকে খোৱা বস্তুৰ সদৃশ হ'লোঁ।

14 অধ্যায়

1 তিৰোতাৰ পৰা জন্ম পোৱা যি মনুষ্য,
তেওঁ অলপদিনীয়া আৰু দুখেৰে পৰিপূৰ্ণ।
2 তেওঁ ফুলৰ দৰে ফুলে, আৰু জঁয় পৰে;
তেওঁ ছাঁৰ দৰে অলপ সময়ৰ বাবে থাকে আৰু নাইকিয়া হয়, স্থিৰ হৈ নাথাকে;
3 এনে লোকলৈ তুমি চকু মেলি চাইছা?
আৰু মোক তোমাৰ লগত বিচাৰস্থানলৈ লৈ গৈছা?
4 অশুচিৰ পৰা শুচি কোনে উলিয়াব পাৰে?
কেনেও নোৱাৰে।
5 তেওঁৰ আয়ুসৰ দিন নিশ্চয় কৰা হ'ল,
তেওঁৰ মাহৰ সংখ্যা তুমি জানি আছা,
আৰু তেওঁ পাৰ হ'ব নোৱাৰাকৈ তুমি তেওঁৰ সীমা স্থাপন কৰিলা;
6 ভাড়াতীয়েলোকৰ দৰে তেওঁ নিজৰ দিন পূৰ্ণ নকৰালৈকে,
তেওঁ জিৰণী পাবলৈ তুমি তেওঁৰ পৰা চকু আঁতৰাই নিয়া।
7 কিয়নো গছৰ আশা আছে,
তাক কাটিলেও সি আকৌ পোখা মেলে,
আৰু তাৰ কোমল গজালিৰ অভাৱ নহয়।
8 যদি মাটিত তাৰ শিপা বুঢ়া হয়,
আৰু ভূমিত তাৰ মূঢ়াতো মৰে,
9 তথাপি পানীৰ গোন্ধ পালে তাৰ গজালি ওলায়,
আৰু নতুনকৈ ৰোৱা গছপুলিৰ দৰে ডাল-পাত মেলে।
10 কিন্তু মানুহ মৰে আৰু ক্ষয় পায়;
মনুষ্যই প্ৰাণত্যাগ কৰিলে, পুনৰ ক'ত থাকিব?
11 যেনেকৈ জলাহৰ পানী চুকাই যায়,
আৰু নৈৰ পানী শুকাই সম্পূৰ্ণৰূপে নাইকিয়া হয়,
12 তেনেকৈ মানুহ মৰিলে পুনৰ নুঠে,
আকাশ-মণ্ডল লুপ্ত নহয়মানে তেওঁলোকে সাৰ নাপায়,
আৰু তেওঁলোকক নিদৰাৰ পৰা জগোৱা নহয়।
13 অস, তুমি মোক চিয়োলত লুকুৱাই থোৱা হ'লে,
তোমাৰ শ্ৰেণীৰ মাৰ নাযোৱালৈকে মোক গুপ্তকৈ ৰখা হ'লে,
তুমি মোৰ কাৰণে এটা সময় নিৰূপণ কৰি, মোক সোঁৱৰণ কৰা হ'লে, কেনে ভাল আছিল।
14 যদি কোনো মানুহ মৰে, তেনেহলে তেওঁ কি পুনৰায় জীৱ নে?
যদি জীয়ে, তেনেহলে মোৰ মৃত্তিৰ দিন নহালৈকে,
মই মোৰ ক্ৰান্তিৰ সময়খিনি বাট চায় থাকিম।
15 তেতিয়া তুমি মাতিবা, আৰু মই উত্তৰ দিম;
তেতিয়া তুমি তোমাৰ হাতে কৰা কৰ্মলৈ হাবিয়াহ কৰিবা।
16 কিন্তু এতিয়া তুমি মোৰ ভৰিৰ খোজকো হিচাব কৰিছা;
তুমি মোৰ পাপলৈ জানো চকু দি থকা নাই?
17 মোৰ অধৰম থৈলাত বন্ধ কৰি মোহৰ মৰা হৈছে,
আৰু তুমি মোৰ অপৰাধ মোনাত ভৰাই বান্ধি থৈছা।
18 কিন্তু পৰ্বতো পৰি যায় আৰু নাইকিয়া হয়;

আনকি বৃহা শিলকো নিজ ঠাইৰ পৰা আতৰোৱা হয়।

19 পানীয়ে শিলবোৰকো ক্ষয় নিয়ায়,

তাৰ ধল উঠি আহি পৃথিবীৰ মাটি খহাইলৈ যায়;

সেইদৰে তুমি মানুহৰ আশাকো ভাঙি দিয়া।

20 তুমি তেওঁক একেবাৰে মৰমাত্ৰিক আঘাত কৰাত, তেওঁ লোকান্তৰলৈ যায়।

তুমি তেওঁৰ মুখ বিকৃত কৰি তেওঁক পঠাই দিয়া।

21 তেওঁৰ পুতেকবোৰ মৰ্যাদাৰত্ন হলেও, তেওঁ সেই বিষয়ে নাজানে;

আনকি সিহঁতৰ অৱস্থা হীন হলেও, তেওঁ তাৰ বিষয়ে গম নাপায়।

22 কিন্তু তেওঁৰ নিজ শৰীৰে বেদনা পায়,

আৰু তেওঁৰ অন্তৰত থকা হৃদয়ে শোক কৰে।”

15 অধ্যায়

ইলীফজৰ দ্বিতীয় বক্তৃতা

1 তেতিয়া তেমনীয়া ইলীফজে পুনৰ উত্তৰ দি ক'লে,

2 জ্ঞানবানে জানো অনৰ্থক জ্ঞানেৰে উত্তৰ দিয়ে,

বা পূবৰ বায়ুৰে জানো উদৰ পূৰ কৰে?

3 সি জানো নিষ্ফল কথাৰে যুক্তি দেখুৱায়,

বা অনুপকাৰী বাক্যৰে বাদানুবাদ কৰে? তুমি হ'লে এই সকলোকে কৰিছা,

4 এনে কি, তুমি ঈশ্বৰ ভয়কো ত্যাগ কৰিছা,

আৰু ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে ভক্তিও কম কৰিছা।

5 কিয়নো তোমাৰ মুখেই তোমাৰ অপৰাধ পৰকাশ কৰিছে,

আৰু তুমি ধূৰ্তবোৰৰ জিভা মনোনীত কৰিছা।

6 তোমাৰ মুখেই তোমাক দোষী কৰিছে, মই কৰা নাই;

তোমাৰ ওঁঠেই তোমাৰ অস্থিতে সাক্ষ্য দিছে।

7 মনুষ্য জাতিৰ মাজত তুমি প্ৰথমে জন্ম পোৱা নে?

আৰু পৰ্বতবোৰৰ পূৰ্বেই জানো তোমাৰ জন্ম হৈছিল?

8 তুমি ঈশ্বৰৰ সভাত মন্বৰণা শুনিছিলো নে?

আৰু তোমাৰ নিজৰ কাৰণে জ্ঞান ৰাখি থৈছা নে?

9 তুমি নো আমি নজনা কথা কি জানা?

তুমিনো আমি নুবুজা কথা কি বুজিছা?

10 আমাৰ মাজত বেছি বয়সীয়া আৰু পকা চুলিয়াও আছে;

তেওঁলোক তোমাৰ পিতৃতকৈয়ো অতি বৃদ্ধ।

11 ঈশ্বৰৰ শাস্তনা-বাক্যবোৰ তোমাৰ জ্ঞানত অতি ক্ষুদ্ৰ নে?

আৰু তোমাৰ লগত কৰা মৃদু আলাপ ক্ষুদ্ৰ জ্ঞান কৰিছা নে?

12 তুমি যে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে জুলি উঠিছা,

আৰু এনে কথা মুখৰ পৰা উলিয়াইছা,

13 তোমাৰ মনক নো কিহে এনেকৈ বিপথলৈ নিয়ে?

আৰু তোমাৰ চকু নো কিয় ইমানকৈ তিৰবিৰাইছ?

14 মৰত্য নো কি যে, তেওঁ শুচি হ'ব পাৰে?

তিৰোতাৰ পৰা জন্মা মনুষ্যই বা কি, তেওঁ যে ধাৰ্মিক হ'ব পাৰে?

15 চোৱা, তেওঁ নিজৰ পৰিৎৰবিলাকতো বিশ্বাস নকৰে,

এনে কি, আকাশ-মণ্ডল তেওঁৰ দৃষ্টিত নিৰক্ষমল নহয়।

16 তেনেহলে কেনেকৈ ঘণনীয় আৰু দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত,

জলৰ দৰে অপৰাধ পান কৰোঁতাই কিমান কম পৰিমাণে শুচি হ'ব পাৰে।

17 মই তোমাক দেখিছোঁ, মোৰ কথা শুনা;

মই যি দেখিলোঁ, সেয়া পৰকাশ কৰিলোঁ;

18 যিসকলৰ হাতত দেশ শোধাই দিয়া হৈছিল,

আৰু যিসকলৰ মাজত কোনো বিদেশী ঘূৰি ফুৰা নাছিল,

19 জ্ঞানী সকলে তেওঁলোকৰ এনেকুৱা পিতৃসকলৰ পৰা শুনি,

গুপতে নাৰাখি এই কথা কয়,

20 দুইই নিজৰ জীৱনৰ সকলো দিনত ক্ৰেশ পায়,

অত্যাচাৰী জনে নিজৰ নিৰুপিত বছৰ কেইটা অসুখেৰে কটায়।
 21 ভয়ৰ শব্দ তাৰ কাণত থাকে;
 সম্পদৰ কালতো বিনাশকে তাক আক্ৰমণ কৰে।
 22 সি কেতিয়াও নাভাবে, সি যে আন্ধাৰৰ পৰা উলাটি আহিব,
 তৰোৱালে তালৈ বাট চাই আছে।
 23 সি আহাৰৰ নিমিত্তে ভ্ৰমণ কৰি কয়, 'ক'ত আছে?'
 সি জানে যে, আন্ধাৰৰ দিন তাৰ ওচৰত উপস্থিত আছে।
 24 ক্ৰেশ আৰু মনৰ তাপে তাক ভয় দেখুৱায়;
 যুদ্ধৰ কাৰণে সাজু হোৱা ৰজাৰ দৰে, সেই দুটাই তাক পৰাজয় কৰে।
 25 কাৰণ সি ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে হাত মেলিলে,
 আৰু সৰ্বশক্তিমান জনাৰ বিৰুদ্ধে গৰ্ব-আচৰণ কৰিলে।
 26 এইদৰে পাপীলোক ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে অনমনীয় হয়,
 সি ঢালৰ ডাঠ ভাগ দেখুৱাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে লৰ মাৰে।
 27 এইটো সত্য যে, সি চৰিৰে নিজৰ মুখ নোদোকা কৰিলে,
 আৰু নিজৰ তপিনা তৰপে তৰপে চৰিয়ুক্ত কৰিলে;
 28 আৰু সি জনশূণ্য নগৰত বাস কৰিলে;
 য'ত কোনো মানুহে বাস নকৰে,
 শিলৰ দ'ম হবলগীয়া এনে ঘৰত বসতি কৰিলে।
 29 সি ধনী নহব, আৰু তাৰ সম্পত্তি নাথাকিব;
 সিহঁতৰ শস্য ফলৰ ভৰত মাটিতে দোঁ নাখাব।
 30 সি আন্ধাৰৰ পৰা সাৰিব নোৱাৰিব;
 অগ্নি-শিখা ই তাৰ ডালবোৰ শুকুৱাব,
 আৰু সি তেওঁৰ মুখৰ ফুঁতে উড়ি যাব।
 31 সি ভ্ৰান্ত হৈ অসাৰতাত বিশ্বাস নকৰক;
 কিয়নো অসাৰতাই তাৰ বেচ হ'ব।
 32 তাৰ দিন নৌ হওঁতেই সেয়ে তালৈ সিদ্ধ হ'ব,
 আৰু তাৰ খেজুৰৰ পাত কেঁচাই নাথাকিব।
 33 সি দৰাঙ্কালতাৰ নিচিনাকৈ নিজৰ আপহিতা গুটি সৰাব,
 আৰু জিতগছৰ দৰে নিজৰ ফুল সৰাই পেলাব।
 34 কিয়নো অধৰ্মিবোৰৰ সমাজ বন্ধ্য হ'ব,
 আৰু ভেঁটি খুৱাবোৰৰ তম্বু অগ্নিয়ে গ্ৰাস কৰিব।
 35 সিহঁতে অনিষ্টক গৰ্ভধাৰণ কৰি ক্ৰেশ প্ৰসৰ কৰে;
 সিহঁতৰ পেটে প্ৰতাৰণা উপপন্ন কৰে।"

16 অধ্যায়

ইয়োবৰ উত্তৰ

1 তেতিয়া ইয়োবে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে,
 2 মই এইৰূপ অনেক কথা শুনিলো;
 তোমালোক সকলোৱেই দুখদায়ক শত্ৰুতাকাৰী।
 3 বায়ুতুল্য কথাৰ জানো কেতিয়াবা শেষ হয়?
 বা উত্তৰ দিবলৈ তোমাক জানো উদগাইছ?
 4 ময়ো তোমালোকৰ দৰে উত্তৰ দিব পাৰোঁ;
 মোৰ প্ৰাণৰ সলনি যদি তোমালোকৰ প্ৰাণ হলেহঁতেন,
 তেনেহলে মইও তোমালোকৰ অহিতে কথা সাজিব পাৰিলোহঁতেন,
 আৰু তোমালোকক বিদ্ৰূপ কৰি মূৰ জোকাৰিব পাৰিলোহঁতেন।
 5 অস্ মই মুখেৰেহে তোমালোকক সবল কৰিলোহঁতেন,
 আৰু মোৰ ওঠৰ শত্ৰুনাতে তোমালোকৰ দুখৰ উপশমহে হলেহঁতেন।
 6 মই কথা কলেও মোৰ ক্ৰেশৰ উপশম নহয়,
 আৰু নিমাত্তে থাকিলে কি মোৰ দুখ গুচিব?
 7 কিন্তু তেওঁ এতিয়া মোক ক্ৰান্ত কৰিলে;
 তুমি মোৰ গোটেই পৰিয়াল উচ্ছন্ন কৰিলা।
 8 তুমি মোৰ শৰীৰ শীৰ্ষণ কৰিলা, সেয়ে মোৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী হৈছে;
 মোৰ শৰীৰৰ দীনতাই মোৰ বিৰুদ্ধে উঠিছে,

আৰু এয়ে মোৰ অহিতে উঠি মোৰ সাক্ষাতে পৰমাণ দিছে।
 9 তেওঁ শ্বেৰাধত মোক বিদাৰিলে, আৰু তাড়নাও কৰিলে;
 তেওঁ মোলৈ দাঁত কৰছিলে;
 মোক চকুৰপানীয়ে পৃথক কৰে, মোৰ শক্ৰে মোলৈ দৃঢ়ভাবে চাই থাকে;
 10 লোকে মোৰ বিৰুদ্ধে মুখ মেলে;
 সিহঁতে ধিক্কাৰ দি মোৰ গালত চৰ মাৰে;
 সিহঁতে মোৰ অহিতে গোট খায়।
 11 ঈশ্বৰে মোক অধৰ্মিৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে,
 আৰু দুশ্বৰোৰ হাতত পেলাই দিলে।
 12 মই শান্তিৰে আছিলোঁ আৰু তেওঁ মোক ভাঙি পৃথক কৰিলে,
 এনে কি, মোৰ ডিঙিত ধৰি মোক থেকেছিলে;
 আৰু মোক নিজৰ কাঁড় মৰাৰ নিচান পাতিলে।
 13 তেওঁৰ ধনুৰুৰবোৰে মোক আগুৰি ধৰে;
 ঈশ্বৰে মোৰ বৃদ্ধ বিদাৰিলে আৰু মোক অতিৰিক্ত নকৰিলে,
 তেওঁ মোৰ পিতৃ মাটিত ঢালি দিলে।
 14 তেওঁ মোৰ পৰাচীৰৰ যোগেদি বাৰে বাৰে ভাঙে;
 তেওঁ বীৰৰ নিচিনাকৈ মোৰ বিৰুদ্ধে লৰি আহে।
 15 মই ছালৰ ওপৰত চট কাপোৰ সিয়াই লোৱাঁ,
 আৰু ধুলিৰে মোৰ শিং লেটিপেটি কৰিলোঁ।
 16 যদিও মোৰ হাতত অত্যাচাৰ নাই,
 আৰু মোৰ পৰাৰ্থনাও পবিত্ৰ,
 17 তথাপি কান্দোতে কান্দোতে মোৰ মুখ বিকৃত হ'ল,
 আৰু মৃত্যুচ্ছায়া মোৰ চকুৰ পিৰাঠীৰ ওপৰত আছে।
 18 হে পৃথিৱী, তুমি মোৰ তেজ নাচাকিবা,
 আৰু মোৰ কাতৰোক্তিৰে জিৰাবলৈ ঠাই নাপাওক।
 19 চোৱা, এতিয়াও মোৰ সাক্ষী স্বৰ্গত আছে,
 আৰু মোৰ পক্ষে পৰমাণ দিওঁতা জনা উচ্চস্থানত আছে।
 20 মোৰ চকুৰে যেতিয়া ঈশ্বৰৰ কাৰণে অশ্ৰু বিসৰ্জন কৰে,
 তেতিয়া মোৰ বন্ধুবোৰেই মোক নিন্দা কৰে;
 21 যেনেদৰে এজন মানুহে নিজ চুবুৰীয়াৰ সৈতে কৰে,
 তেনেদৰে মই কওঁ সাক্ষ্যৰ বাবে এই মানুহে ঈশ্বৰৰ সৈতে তৰক কৰে।
 22 কিয়নো মাত্ৰ কেইবছৰৰ ভিতৰতে মই সেই ঠাইলৈ যাম,
 যি ঠাইৰ পৰা মই পুনৰ উভতি আহিব নোৱাৰিম।

17 অধ্যায়

1 মোৰ উশাহ বিকৃত হৈছে, মোৰ দিনৰ অন্ত পৰিছে;
 মোলৈ মৈদাম যুগুত আছে।
 2 নিশ্চয়ে ঠাট্টা কৰোঁতাবোৰ মোৰ ওচৰত আছে,
 আৰু সিহঁতে দিয়া বিৰক্তিবোৰ মোৰ চকুৰ আগত আছে।
 3 বিনয় কৰোঁ, তুমি মোৰ নিৰ্দোষীতা পৰকাশ কৰাৰ এটা চিন থোৱা;
 নিজৰ আগত নিজেই মোৰ জামিন হোৱা;
 আন কোনেও মোৰ জামিন হ'বলৈ স্বীকাৰ কৰিব?
 4 কিয়নো তুমি এওঁলোকৰ চিত্ত জ্ঞানৰ পৰা আঁৰ কৰিছা;
 এই হেতুকে তুমি এওঁলোকক মোক জয় কৰিবলৈ নিদিবা।
 5 যিকোনোৱে নিজ বন্ধুক লুটদৰব্য স্বৰূপে সমৰ্পণ কৰে,
 তেনে বন্ধুৰ সন্তানবোৰৰ চকু অন্ধ হ'ব।
 6 তেওঁ মোক লোকসকলৰ আগত দৃষ্টান্ত কৰিলে;
 যাৰ মুখত লোকে খু পেলায়, মই তেনে মানুহ হ'লো।
 7 মনৰ বেজাৰত মোৰ চকু নিস্তেজ হ'ল,
 আৰু মোৰ সকলো অঙ্গ-পৰত্যাগ ছাঁৰ তুল্য হ'ল।
 8 ইয়াতে সৰল আচৰণ কৰোঁতাবোৰে আচৰিত মানিব,
 আৰু অধৰ্মিৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্দোষী জঁকি উঠিব।

9 তথাপি ধাৰমিকে নিজ পথত চলি থাকিব;
 যাৰ হাত শুচি, তাৰ বল স্বৰ্গে স্বৰ্গে বাঢ়ি থাকিব।
 10 কিন্তু আহাঁ, তোমালোক সকলোৱে পুনৰায় আৰম্ভ কৰা;
 আৰু মই তোমালোকৰ মাজত কাকো জ্ঞানী নাপাওঁ।
 11 মোৰ দিন কেইটা গ'ল, মোৰ অভিপ্ৰায় শেষ হৈছে,
 এনে কি মোৰ হৃদয়ৰ শুভেচ্ছা জনোৱা হ'ল।
 12 সেই মানুহবোৰ বিদৰূপকাৰী, সিহঁতে ৰাতিক দিনলৈ ৰূপান্তৰিত কৰে,
 পোহৰ আছিলে সিহঁতে কয়, অন্ধকাৰ ওচৰ চাপি আহিছে।
 13 যদি চিয়ালেই মোৰ ঘৰ হ'ব বুলি মই অপেক্ষা কৰিছোঁ,
 যদি আন্ধাৰত মোৰ শয়্যা পাৰিছোঁ,
 14 যদি মই গাতক মোৰ পিতৃ,
 আৰু পোকক, তুমি মোৰ মাতৃ আৰু ভনী বুলি কৈছা,
 15 তেনেহ'লে মোৰ আশা ক'ত?
 আৰু মোৰ আশাক নো কোনে দেখা পাব?
 16 আশাৰ সৈতে নামি গৈ মই চিয়ালৰ দুৱাৰমুখ পাম
 কেতিয়া ধূলিত গৈ জিৰণী পাম?"

18 অধ্যায়

বিল্দদৰ দ্বিতীয় বক্তৃতা।

1 তাতে চুহীয়া বিল্দাদে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে,
 2 তোমালোকেনো কিমান কাল কথা বিচাৰি থাকিব?
 তোমালোকে বুজি চাব লাগে; তাৰ পাছত আমি কথা ক'ব পাৰোঁ।
 3 আমি নো কেলৈই পশুতুল্য গণিত হৈছোঁ?
 আৰু তোমালোকৰ দৃষ্টিত আমি নো কেলৈই অশুচি হৈছোঁ?
 4 স্বৰ্গাধত নিজকে বিদৰোৱা যি তুমি,
 তোমাৰ নিমিত্তে জানো পৃথিৱী ত্যাগ কৰা হ'ব,
 বা তোমাৰ নিমিত্তে বৃহা শিলক নিজ ঠাইৰ পৰা আঁতৰোৱা যাব?
 5 নিশ্চয় দুষ্টৰ দীপ্তি নুমাই যাব,
 আৰু তাৰ অগ্নিশিখাই পোহৰ নিদিব।
 6 তাৰ তন্তুত পোহৰেই আন্ধাৰ হ'ব,
 আৰু তাৰ ওপৰত ওলোমাই খোৱা চাকি নুমাই যাব।
 7 তাৰ খোজৰ শক্তি কম হৈ যাব,
 আৰু সি নিজৰ পৰামৰ্শতে নিজে পৰিব।
 8 কিয়নো নিজৰ ভৰিয়েই তাক জালৰ মাজত পেলাই দিয়ে,
 আৰু সি পাশৰ ওপৰেদি ফুৰে।
 9 কুন্দাই তাৰ ভৰিৰ গোৱাহাত ধৰিব,
 আৰু সি ফান্দত ধৰা পৰিব।
 10 তাৰ নিমিত্তে মাটিত খোৰোচা লুকুৱাই পতা আছে,
 আৰু তাৰ নিমিত্তে বাটত ফাচ পতা আছে।
 11 কেইওফালৰ পৰা নানা ৰাসে তাক ভয় লগাব,
 আৰু খোজে খোজে তাক খেদি যাব।
 12 ভোকত তাৰ বল কমি যাব,
 আৰু বিপদে তাৰ পতনলৈ বাট চাই থাকিব।
 13 মৃত্যুৰ জেষ্ঠ পুংৰই তাৰ সৰ্ব্বাস্ব গ্ৰাস কৰিব,
 আৰু তাৰ শৰীৰৰ অঙ্গ-প্ৰতঙ্গবোৰ খাই পেলাব,
 14 যি তন্তুতেই সি আশ্ৰয় লব, সেই তন্তুৰেই পৰা তাক তুলি নিয়া হ'ব;
 ৰাসবোৰৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ তাক নিয়া হ'ব।
 15 তাৰ অসম্পৰ্কীয়বোৰে তাৰ তন্তুত বাস কৰিব;
 তাৰ বসতিৰ ঠাইত গন্ধক সিঁচা হ'ব।
 16 তলত তাৰ শিপাবোৰ শুকাব,
 আৰু ওপৰত তাৰ ডাল কটা যাব।
 17 পৃথিৱীৰ পৰা তাৰ সোঁৱৰণ লুপ্ত হ'ব,

আৰু গাৱেঁ-ভূঁয়ে কোনেও তাৰ নাম নলব।

18 তাক পোহৰৰ পৰা আন্ধাৰলৈ দূৰ কৰি দিয়া হ'ব,

আৰু সংসাৰৰ পৰা খেদাই দিয়া যাব।

19 স্বজাতীয়বোৰৰ মাজত তাৰ পো নাতি নাথাকিব,

তাৰ বসতিৰ কোনো ঠাইত কোনো অৱশিষ্ট নাথাকিব।

20 তাৰ দুৰ্বদিন দেখি পশ্চিমত থকা লোক সকলে বিস্ময় মানিব,

আৰু পূবত থকাবোৰে চিঞৰি উঠিব।

21 নিশ্চয়ে অধৰ্মিৰ বাসস্থান এনেকুৱা হ'ব,

আৰু ঈশ্বৰক নজনা লোকৰ ঠাই এনেকুৱা।”

19 অধ্যায়

ইয়াবৰ উত্তৰ

1 তেতিয়া ইয়াবে পুনৰ উত্তৰ কৰি ক'লে,

2 তোমালোকে নো কিমান কাললৈ মোৰ মনত ক্ৰেশ দিবা,

আৰু বাক্যেৰে মোক গুড়ি কৰিবা?

3 তোমালোকে এই দহবাৰ মোক অপমান কৰিলা;

তোমালোকে যে মৌলৈ নিষ্ঠুৰ ব্যৱহাৰ কৰিছা, ইয়াতে তোমালোকে লাজ নোপোৱা।

4 বাস্তৱিকতে মই যদি ভুল কৰিলোঁ,

তেন্তে মোৰ সেই ভুল মোৰ লগতে আছে।

5 যদি বাস্তৱিকতে তোমালোকে মোৰ ওপৰত গৰু কৰা,

আৰু মোৰ বিৰুদ্ধে মোৰ অপমানৰ প্ৰমাণ কৰা,

6 তেন্তে তোমালোকে জানিবা যে, ঈশ্বৰেহে মোৰ অন্যায় কৰিছে,

আৰু তেওঁ নিজৰ জালেৰেই মোক মেৰাই ধৰিছে।

7 চোৱা, মই অন্যায়ৰ কাৰণে চিঞৰোঁ, কিন্তু কোনেও নুশুনে;

মই উপকাৰ পাবলৈ কাতৰোক্তি কৰোঁ, কিন্তু সোধ বিচাৰ নাই।

8 মই পাৰ হ'ব নোৱাৰাকৈ তেওঁ মোৰ বাটত জেওৱা দিছে,

আৰু মোৰ পথ আন্ধাৰ কৰিছে।

9 তেওঁ মোৰ গৌৰৱস্বৰূপ বস্তুৰ সোলোকাই দিলে,

আৰু মোৰ মূৰৰ কিৰীটি দূৰ কৰিলে।

10 তেওঁ মোক চাৰিওফালে ডাঙি-ছিঙি পেলোৱাত, মই বিনষ্ট হ'লো;

তেওঁ মোৰ আশাকো গছৰ দৰে উঘালি পেলালে,

11 তেওঁ মোৰ বিৰুদ্ধে নিজ কেৰাধ জ্বলালে;

আৰু তেওঁ মোক তেওঁৰ শত্ৰুবোৰৰ মাজৰ এজন বুলি জ্ঞান কৰিছে।

12 তেওঁৰ সৈন্যবোৰে একেলগে আহি মোৰ বিৰুদ্ধে গড় বান্ধিছে,

আৰু মোৰ তন্তুৰ চাৰিওফালে ছাউনি পাতিছে।

13 তেওঁ মোৰ ভাই-ককাইবোৰক মোৰ পৰা দূৰ কৰিলে,

আৰু মোৰ চিনাকি লোক সকল মৌলৈ একেবাৰে অচিনাকি হ'ল।

14 মোৰ জ্ঞাতি-কুটুম্ববোৰ আঁতৰ হৈছে,

আৰু মোৰ প্ৰণয়ৰ বন্ধুবোৰে মোক পাহৰিলে।

15 মোৰ ঘৰৰ বন্দী আৰু মোৰ বেটীবোৰেও, মোক অচিনাকি যেন জ্ঞান কৰে;

মই সিহঁতৰ দৃষ্টিত বিদেশী হৈছোঁ।

16 মোৰ বন্দীক মই মাতিলে, সি উত্তৰ নিদিয়;

মই নিজ মুখেৰে তাৰ আগত বিনয় কৰিব লগীয়া হৈছোঁ।

17 মোৰ তিৰোতাৰ আগত মোৰ নিশ্বাস,

আৰু মোৰ সহোদৰৰ আগত মোৰ গাৰ গোন্ধ ঘিণলগীয়া হৈছে।

18 শিশুবোৰেও মোক তুচ্ছ জ্ঞান কৰে;

মই উঠিব খুজিলে, সিহঁতে মোৰ অস্থিত কথা কয়।

19 মোৰ বিশ্বাসী বন্ধুবোৰে মোক ঘিণ কৰে,

মোৰ প্ৰিয় পাণ্ডৰসকল মোৰ পৰা বিমুখ হ'ল।

20 মই হাড়ে-ছালে লাগিলোঁ;

মই কেৱল দাঁতৰ ছালখিনিৰে সৈতে সাৰিলোঁ।

21 হে মোৰ বন্ধু সকল, তোমালোকেই মোক কৃপা কৰা, মোক কৃপা কৰা;

কিয়নো ঈশ্বৰৰ হাতে মোক স্পৰ্শ কৰিলে।
 22 ঈশ্বৰৰ নিচিনাকৈ তোমালোকেও মোক কিয় তাড়না কৰিছা?
 আৰু মোৰ মঙহত তোমালোকৰ কিয় হেপাহ পলোৱা নাই?
 23 অস্ মোৰ কথাবোৰ লিখা হোৱা হ'লে,
 অস্, সেইবোৰ পুথিত লিখি থোৱা হ'লে,
 24 অস্, সেইবোৰ লোহাৰ কলম আৰু সীহৰ সৈতে
 সেইবোৰ চিৰকালৰ বাবে শিলত লিখা!
 25 কিন্তু মই হ'লে জানো, মোৰ মুক্তিদাতা জীয়াই আছে,
 শেষত তেওঁ পৃথিৱীৰ ওপৰত উঠি থিয় হ'ব।
 26 আৰু মোৰ গাৰ ছাল এইদৰে নষ্ট হোৱাৰ পাছত,
 মই শৰীৰবিহীন হৈ ঈশ্বৰক দৰ্শন কৰিম।
 27 মই নিজেই তেওঁক দেখা পাম,
 আনৰ চকুৱে নহয়, মোৰ নিজৰ চকুৱেই তেওঁক দেখিব।
 হাবিয়াহ কৰোঁতে কৰোঁতে মোৰ অন্তৰত হৃদয় ক্ষীণ হৈ গৈছে।
 28 যদি তুমি কোৱা, 'আমি তাক কেনেকৈ তাড়না কৰিম
 কিয়নো মূল বিষয় তাৰ ওচৰত পোৱা যায়,'
 29 তেনেহলে তোমালোকে তৰোৱাললৈ ভয় কৰা;
 কিয়নো ক্ৰোধে তৰোৱালৰ দণ্ড আনে,
 গতিকে তোমালোকে জানিব লাগে যে, ন্যায় বিচাৰ এটা আছে।”

20 অধ্যায়

চোফৰৰ দ্বিতীয় বক্তৃতা।

1 তেতিয়া নামাখীয়া চোফৰে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে,
 2 মোৰ ডাৱনাই উত্তৰ দিবলৈ মোক উদগাইছে,
 কাৰণ এইবোৰে মোক অন্তৰক অধৈৰ্য কৰিছে।
 3 মোক লাজ দিয়া উপদেশ মই শুনিলোঁ,
 তথাপি মোৰ বুদ্ধিদায়ক আত্মাই মোক উত্তৰ যোগাইছে।
 4 কেতিয়াৰ পৰা ঈশ্বৰে পৃথিৱীত মনুষ্যক স্থাপন কৰিছিল,
 কালৰ আৰম্ভণিৰ সেই ৰহস্য তুমি নাজানা,
 5 দুষ্টবোৰৰ জয়-ধ্বনি যে অলপদিনীয়া,
 আৰু অধাৰমিকৰ আনন্দ যে খণ্ডকীয়া, ইয়াক তুমি নাজানা নে?
 6 যদি দুষ্টলোকৰ মাহাত্ম্যই আকাশ পায়গৈ,
 আৰু তাৰ মূৰ মেঘত লাগে,
 7 তথাপি সি নিজ বিষ্ঠাৰ দৰে চিৰকাললৈকে নষ্ট হ'ব,
 যিবিলাকে তাক দেখিছিল, তেওঁবিলাকে সুধিব, সি ক'ত আছে?
 8 সি সপোনৰ দৰে উড়ি যাব, তাক পুনৰ পোৱা নাযাব;
 এনে কি, ৰাতিকালৰ দৰ্শনৰ দৰে সি লুপ্ত হ'ব।
 9 যি চকুৱে তাক দেখিছিল, সেই চকুৱে তাক পুনৰ নেদেখিব;
 তাৰ নিবাসৰ ঠায়ে তাক পুনৰ দেখা নাপাব।
 10 তাৰ সন্তানবোৰে দৰিদ্ৰসকলৰ পৰা অনুগ্ৰহ বিচাৰিব,
 আৰু তাৰ নিজ হাতে তাৰ ধন-সম্পত্তি ওভোটাই দিব।
 11 তাৰ অস্থিৰে ডেকা কালৰ শক্তিৰ পৰিপূৰ্ণ,
 কিন্তু ইয়া তাৰ লগত ধূলিত শুব।
 12 যদিও দুষ্টতা তাৰ মুখত সোৱাদ লাগে,
 যদিও সি জিডাৰ তলত তাক লুকুৱাই ৰাখে,
 13 যদিও সি তাতে ধৰি ৰাখে আৰু এৰি দিব নিবিচাৰে,
 কিন্তু তাৰ মুখৰ ভিতৰতে তাক ৰাখি থয়,
 14 তথাপি তাৰ আহাৰ পেট পাই বিকৃত হয়,
 সেয়ে তাৰ ভিতৰত কালসৰ্পৰ বিষম্বৰূপ হৈ পৰে।
 15 সি ধন-সম্পত্তি গ্ৰাস কৰে, আৰু তাক পুনৰাই বৰ্তিয়াই পেলাব;
 ঈশ্বৰে তাৰ পেটৰ পৰা তাক উলিয়াই পেলাব।
 16 সি কালসৰ্পৰ বিষ চুহিব;

বিশাল সাপৰ জিডাই তাক বধ কৰিব।

17 সি নদীবোৰ দেখা নাপাব,

মৌ আৰু দে গাখীৰ বৈ যোৱা সুঁতিবোৰ নেদেখিব।

18 সি নিজ পৰিশ্ৰমৰ ফল ওভোটাই দিব, গ্ৰাস নকৰিব;

সি লাভ পোৱা নিজ সম্পত্তি অনুসাৰে উল্লাস নকৰিব।

19 সি দৰিদ্ৰবোৰক উপদৰৰ আৰু ত্যাগ কৰিলে;

এই হেতুকে ঘি ঘৰ কাটি ল'লে, সেই ঘৰ সি সাজি উলিয়াব নোৱাৰিব।

20 তাৰ পেট কেতিয়াও তৃপ্ত নহয়;

এই হেতুকে সি নিজৰ মৰমৰ বস্ত্ৰৰ মাজৰ একোকে ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিব।

21 সি গ্ৰাস নকৰা একোৱেই বাকী নাই;

এই কাৰণে তাৰ মঙ্গল চিৰকলীয়া নহ'ব।

22 তাৰ বস্ত্ৰ-বাহানি জোৰাওঁকৈ থকা সময়তো সি ঠেকত পৰিব;

দুখত পৰা প্ৰতিজনৰ হাতে তাক আৰম্ভণ কৰিব।

23 সি নিজ পেট ভৰাবলৈ ধৰোঁতেই, ঈশ্বৰে তাৰ ওপৰত কেৰাধামি পেলাব,

আৰু সি খাই থাকোঁতেই তাৰ ওপৰত তাক বৰষাৰ।

24 সি লোহাৰ অশংৰৰ পৰা পলাই যাব;

কিন্তু পিতলৰ ধনুৰাণে তাক সৰকাই পেলাব।

25 সি বাণ টানিলে, সেয়ে তাৰ গাৰ পৰা ওলাই আহে;

এনে কি, তাৰ তিৰবিৰোৱা আগ, তাৰ পিত্তৰ পৰা বাহিৰ হয়;

তাতে মৰণৰ ভয়ে তাক আৰম্ভণ কৰে।

26 তাৰ সঞ্চিত বস্ত্ৰৰ অৰ্থে যোৰ আন্ধাৰ ৰাখি থোৱা হৈছে,

মানুহে নধৰা জুয়ে তাক গ্ৰাস কৰিব;

সেয়ে তাৰ তন্তুত থকা অৱশিষ্ট বস্ত্ৰ ভস্ম কৰিব।

27 আকাশ-মণ্ডলে তাৰ অপৰাধ প্ৰকাশ কৰিব,

আৰু পৃথিৱী তাৰ বিৰুদ্ধে উঠিব।

28 তাৰ ঘৰৰ সম্পত্তি উড়ি যাব;

ঈশ্বৰৰ কেৰাধৰ দিনা তাক ধল পানীয়ে উটুৱাই নিব।

29 দুষ্ট মানুহে ঈশ্বৰৰ পৰা পাবলগীয়া ভাগ এয়ে,

আৰু এয়ে ঈশ্বৰে নিৰূপণ কৰা তাৰ অধিকাৰ।

21 অধ্যায়

ইয়াবৰ উত্তৰ।

1 তেতিয়া ইয়াবে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে,

2 তোমালোকে মন দি মোৰ কথা শুনা;

আৰু এয়ে তোমালোকৰ শাস্তা হওক।

3 অলপ সহন কৰা, ময়ো কওঁ;

মই কোৱাৰ পাছতো তুমি বিদ্ৰূপ কৰি থাকা।

4 মই লোকৰ নামত অভিজোগ কৰিম নে?

মই কিয় অসহিষ্ণু নহম?

5 তোমালোকে মৌলৈ চাইছা আৰু আচৰিত মানিছা,

আৰু নিজৰ মুখত হাত দিছা।

6 যেতিয়া মই মোৰ কষ্টৰ বিষয়ে ভাবো,

তেতিয়া মই বিহ্বল হওঁ, আৰু ৭ ৰাসতে মোৰ শৰীৰ কঁপে।

7 দুষ্টবোৰ কিয় জীয়াই থাকে?

কিয় বৃদ্ধ হয়, আৰু ক্ষমতাসালীও হয়?

8 সিহঁতৰ বংশ সিহঁতৰ সন্মুখত সিহঁতৰ লগত থাকে;

সিহঁতৰ সন্তান-সন্ততিবোৰ সিহঁতৰ চকুৰ আগত থিৰে থাকে।

9 সিহঁতৰ ঘৰবোৰ ভয় নোপোৱাকৈ শান্তিৰে থাকে,

আৰু সিহঁতৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ দণ্ডৰ আঘাতো নপৰে।

10 সিহঁতৰ ষাঁড় গৰুবোৰে সংগম কৰিলে সেয়ে নিষ্ফল নহয়;

সিহঁতৰ গাই জগে, বিনচ নকৰে।

11 সিহঁতে নিজ নিজ শিশুবোৰক মেৰৰ জাকৰ দৰে বাহিৰলৈ উলিয়াই দিয়ে;

আৰু সিহঁতৰ সন্তানবোৰে নাচ-গান কৰে।

12 সিহঁতে খঞ্জৰী আৰু বীণা বজাই গান গায়,
আৰু বাহীৰ শব্দত উল্লাস কৰে।
13 সিহঁতে সুখেৰে নিজ নিজ দিন কটায়;
পাছত এক নিমিষতে চিয়োললৈ নামি যায়।
14 তথাপি সিহঁতে ঈশ্বৰক কয়, “তুমি আমাৰ পৰা দূৰ হোৱা;
কিয়নো আমি তোমাৰ পথ জানিব নোখোজোঁ।
15 সৰ্বশক্তিমান জনানো কোন যে, আমি তেওঁৰ সেৱা কৰিম?
আৰু তেওঁৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিলেই আমাৰ বা কি লাভ হ'ব?
16 চোৱা, সিহঁতৰ মঙ্গল সিহঁতৰ হাতৰ দ্বাৰাই নহয়;
দুঃস্থবোৰৰ মন্থৰণা মোৰ পৰা দূৰ হওঁক।
17 দুঃস্থবোৰৰ পৰদীপ নো কিমানবাৰ নুমুওৱা হয়?
কিমানবাৰ নো সিহঁতৰ বিপদ সিহঁতলৈ ঘটে?
কিমানবাৰ নো ঈশ্বৰে নিজ ক্ৰোধত ক্ৰেশ বিলাই দিয়ে?
18 কিমানবাৰ সিহঁত বতাহৰ আগত খেৰৰ নিচিনা,
আৰু ধুমুহাই উড়াই নিয়া ঘূলাৰ নিচিনা হয়?
19 তোমালোকে কোৱা, “ঈশ্বৰে তাৰ সন্তানবোৰলৈ তাৰ অধৰ্ম সাঁচি থয়”।
সেয়ে ভোগ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁ তাকেই প্ৰতিফল দিয়ক।
20 তাৰ নিজ চকুৱেই তাৰ সৰ্বনাশ চাওক, আৰু
সৰ্বশক্তিমান জনাৰ ক্ৰোধ সিহঁত পান কৰক।
21 কিয়নো, তাৰ মাহ কেইটা ওৰ পৰিলে হ'ল,
সি মৰাৰ পাছত, তাৰ ভাবি-বংশৰ লগত তাৰ কি সম্পৰ্ক?
22 যি জনাই উৰ্ব্ব্বাসীসকলৰো বিচাৰ কৰে,
এনে জনা ঈশ্বৰকেই কোনাবাই জ্ঞান শিক্ষা দিব পাৰে নে?
23 সকলোৰে ভাবে শাস্তিৰ আৰু নিশ্চিত্তে থাকিম,
কোনোৰে সম্পূৰ্ণ বলত মৰে।
24 তাৰ গাখীৰৰ পাংৰবোৰ গাখীৰেৰে পৰিপূৰণ,
আৰু তাৰ হাড়বোৰৰ মগজু ৰসযুক্ত।
25 আন কোনোৰে মনত তিতা লাগি মৰে;
সি কেতিয়াও মঙ্গলৰ আশ্বাদ নাপায়।
26 সিহঁত দুয়ো একেলগে ধূলিত শোৱে,
আৰু পোকে সিহঁত দুয়োকো ঢাকে।
27 চোৱা, মই তোমালোকৰ মনৰ ভাব জানিছোঁ;
আৰু মোৰ বিদ্ৰুদ্ধে অন্যায়কৈ যিবোৰ মন্থৰণা কৰিছা, সেইবোৰকো মই জানিছোঁ।
28 কিয়নো তোমালোকে কৈছা, “সেই ডাঙৰীয়াৰ ঘৰ ক'ত?
আৰু সেই দূৰজনবোৰে বাস কৰা তম্বুটো ক'ত?
29 তোমালোকে পথিকবিলাকক সোধা নাই নে?
30 দুঃস্থই বিপদৰ দিনত ৰক্ষা পায়, আৰু ক্ৰোধৰ দিনত তাক আঁতৰাই নিয়া হয়,
এই বুলি তেওঁলোকে কোৱা বিবৰণ তোমালোকে নাজানা নে?
31 তাৰ আচৰণৰ কথা তাৰ মুখৰ আগত কেনে ক'ব?
আৰু তাৰ কৰ্মৰ প্ৰতিফল তাক কোনে দিব?
32 তথাপি তাক মৈদামলৈ নিয়া হ'ব,
আৰু লোকে তাৰ মৈদামত পৰ দি থাকিব।
33 আৰু উপত্যকাৰ চপৰাবোৰ তালৈ লয় যেন বোধ হ'ব;
যেনেকৈ তাৰ আগেয়ে অলেখ মানুহ গৈছিল, তেনেকৈ তাৰ পাছতো সকলো মানুহ যাব।
34 তেত্তে তোমালোকে কেনে অনৰ্থক শাস্ত্ৰনা দিছা!
তোমালোকৰ উত্তৰবোৰ কেৱল মিছাহে।”

22 অধ্যায়

ইলীফজৰ তৃতীয় বক্তৃতা।

- 1 তেতিয়া তৈমনীয়া ইলীফজে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে,
- 2 মানুহ জানো ঈশ্বৰৰ উপকাৰী হ'ব পাৰে?
বাস্তৱিক জ্ঞানী মানুহ নিজৰেইহে উপকাৰী হয়।
- 3 তুমি ধাৰ্মিক হলে সৰ্বশক্তিমান জনাৰ কিবা হিত হ'ব নে?

তুমি সিদ্ধ আচৰণ কৰিলে তেওঁৰ কি লাভ হ'ব?
 4 তেওঁলে তোমাৰ কি ভয়, তাৰ কাৰণেহে তেওঁ জানো তোমাক অনুযোগ কৰে?
 তাৰ নিমিত্তেহে জানো তেওঁ তোমাৰ লগত বিচাৰত সোমাব?
 5 তোমাৰ দুষ্টতা অধিক নহয় নে?
 তোমাৰ অপৰাধ অসীম নহয় নে?
 6 কিয়নো তুমি অকাৰণতে নিজ ডাইৰ পৰা বন্ধক ল'লা,
 আৰু বশ্বংৰহীনৰ পৰাও বশ্বংৰ কাটি ল'লা।
 7 তুমি তৃষ্ণাতুৰ লোকক পানী নিদিলে,
 আৰু ক্ষুধাতুৰ লোকৰ আহাৰ আটক কৰিলা।
 8 কিন্তু দেশখন পৰাক্ৰমী জনাৰেই আছিল;
 আৰু মৰ্যাদাৱান জনাই তাত বাস কৰিছিল।
 9 তুমি বিধৱাসকলক শুদা হাতে বিদায় দিলা;
 আৰু পিতৃহীনসকলৰ বাহ ভঙা হ'ল।
 10 এই হেতুকে তোমাৰ চাৰিওফালে ফান্দ আছে;
 আৰু আকস্মিক ৰাসে তোমাক বিহ্বল কৰিছে।
 11 তুমি আন্ধাৰ দেখা নাই নে?
 তোমাক তল নিওঁতা চল-পানী জানো দেখা নোপোৱা?
 12 ঈশ্বৰ নিচেই ওখত থকা স্বৰ্গত নাই নে?
 সকলোতকৈ ওপৰত থকা তৰাবোৰ চোৱা, সেইবোৰ কিমান ওখত আছে?
 13 তুমি কৈছা, “ঈশ্বৰে কি জানে?
 ঘন মেঘৰ মাজেদি তেওঁ জানো বিচাৰ কৰিব পাৰে?
 14 ঘন মেঘে আঁৰ কৰি ধৰাত, তেওঁ দেখিবলৈ নাপায়,
 কেৱল আকাশ-মণ্ডল ফুৰি থাকে।”
 15 তুমি পুৰণি পথকে ধৰি থাকিবা নে,
 যি পথেৰে দুৰ্জনবোৰে খোজকাঢ়ে -
 16 সিহঁতক অকালতে ধৰি নিয়া হৈছিল;
 আৰু সিহঁতৰ ডিঙিমূল বান-পানীয়ে উটাই নিছিল।
 17 সেই সময়ত সিহঁতে ঈশ্বৰক কৈছিল, “আমাৰ পৰা দূৰ হোৱা;”
 আৰু “সৰ্বশক্তিমান জনাই আমাৰ অৰ্থে কি কৰিব পাৰে?”
 18 তথাপি তেওঁ সিহঁতৰ ঘৰবোৰ উত্তম উত্তম দৰব্যেৰে পৰিপূৰণ কৰিছিল;
 কিন্তু দুষ্টবোৰৰ আলচ মোৰ পৰা দূৰত থাকে।
 19 তাকে দেখি ধাৰ্মিকসকলে আনন্দ কৰে;
 আৰু নিৰ্দোষী লোকে সিহঁতক খেঁজেলিয়াই,
 20 আৰু কয়, “আমাৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰ নিশ্চয়ে বিনষ্ট হ'ল;
 আৰু সিহঁতৰ পৰচুৰ সম্পত্তি অগ্নিয়ে গ্ৰাস কৰিলে।”
 21 এতিয়া তুমি তেওঁ সৈতে পৰিচয় কৰি শাস্তি লাভ কৰা;
 তাকে কৰিলে তোমাৰ মঙ্গল হ'ব।
 22 তেওঁৰ মুখৰ পৰা ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা,
 আৰু তেওঁৰ বাক্যবোৰ তোমাৰ হৃদয়ত ৰাখা।
 23 যদি তুমি সৰ্বশক্তিমান জনালৈ ঘূৰা, আৰু তোমাৰ তনুৰ পৰা অধৰ্ম দূৰ কৰা,
 তেন্তে তুমি পুনৰায় উন্নতি লাভ কৰিবা।
 24 তোমাৰ বহুমূল্য ধন ধূলিত ৰাখা,
 আৰু ওফীৰৰ সোণ জুৰিৰ শিলবোৰৰ মাজত পেলোৱা;
 25 তাতে সৰ্বশক্তিমান জনা তোমাৰ বহুমূল্য ধন হ'ব,
 আৰু তেওঁ তোমাৰ উজ্জ্বল ৰূপস্বৰূপ হ'ব।
 26 কিয়নো তেতিয়া তুমি সৰ্বশক্তিমান জনাত আনন্দ কৰিবা,
 আৰু ঈশ্বৰলৈ মুখ তুলিবা।
 27 তুমি তেওঁৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিলে তেওঁ শুনিব;
 তাতে তেওঁ তোমাৰ সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰিব।
 28 তুমি কোনো বিষয় মনত স্থিৰ কৰিলে,
 সেয়ে তোমালৈ সিদ্ধ হ'ব;
 আৰু তোমাৰ পথত পোহৰ পৰিব।
 29 বিপদৰ কালত তুমি কৰা, উন্নতি হ'ব;

আৰু আধোমুখক তেওঁ নিস্তাৰ কৰিব।

30 তেওঁ নিৰুদ্দাষী নোহোৱা জনকো উদ্ধাৰ কৰিব;

এনে কি, সি তোমাৰ হাতৰ যোগেদি পবিত্ৰতাৰ উদ্ধাৰ পাব।”

23 অধ্যায়

ইয়াৰ উত্তৰ।

1 তেতিয়া ইয়াৰে পুনৰায় উত্তৰ কৰি কলে,

2 এতিয়াও মোৰ কাতৰোক্তি বিৰুদ্ধী;

মোৰ কেঁকনিওঁকৈয়ো মই খোৱা কোব শুৰুতৰ।

3 অস, মই তেওঁক ক’ত পাম, তাক জনা হলে,
আৰু তেওঁৰ তালৈ যাব পৰা হলে, কেনে ভাল আছিল।

4 তেতিয়া মোৰ গোচৰ তেওঁৰ আগত মই জনালোহেঁতেন,

আৰু মোৰ মুখ নানা যুক্তিৰে পূৰ্ণ কৰিলোহেঁতেন;

5 তেওঁ যি যি বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক উত্তৰ দিব, তাক মই জানিলোহেঁতেন,

আৰু তেওঁ মৌলৈ কি কি কব, তাকো বুজিলোহেঁতেন।

6 তেওঁ মহাপৰাক্ৰমেৰে মোৰ লগত বিৰোধ কৰিলেহেঁতেন নে?

নকৰিলেহেঁতেন, কিন্তু তেওঁ মৌলৈ মনোযোগহে কৰিলেহেঁতেন।

7 তেতিয়া সেই ঠাইত সৰল লোকে তেওঁৰ লগত বাদানুবাদ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন;

তাতে মোৰ বিচাৰকে মোক ন্যায় দিব পাৰিলেহেঁতেন।

8 চোৱা, মই পূব ফাললৈ যাওঁ, কিন্তু তেওঁ তাত নাই;

আৰু পশ্চিম ফাললৈ যাওঁ, তাতো তেওঁক দেখা নাপাওঁ।

9 তেওঁ কাৰ্য কৰা সময়ত মই উত্তৰ ফাললৈ যাওঁ, কিন্তু মই তেওঁক দেখা নাপাওঁ;

তেওঁ দক্ষিণ ফালে নিজকে লুকুৱায়, কিন্তু মই তেওঁক নেদেখোঁ।

10 কিন্তু মই যি পথ ধৰিছোঁ, তাক তেওঁ জানে;

তেওঁ মোক পৰীক্ষা কৰা হলে, মই সোণৰ দৰে ওলালোহেঁতেন।

11 মই তেওঁৰ ভৱিৰ খোজত ভৰি দি দি আহিছোঁ;

এফলীয়া নোহোৱাকৈ মই তেওঁৰ পথত চলিছোঁ।

12 তেওঁৰ মুখৰ আঙাৰ পৰা মই আঁতৰি যোৱা নাই;

তেওঁৰ মুখৰ বাক্য মোৰ আৱশ্যকীয় আহাৰওঁকৈয়ো বহুমূল্য জ্ঞান কৰিলোঁ।

13 কিন্তু তেওঁ এক মনৰ লোক, তেওঁক কোনে ঘূৰাব পাৰে?

তেওঁৰ যি ইচ্ছা, তাকেই তেওঁ কৰে।

14 মৌলৈ যি নিৰূপিত, নিশ্চয়ে তাক তেওঁ সিদ্ধ কৰিব;

আৰু এনে অনেক কথা তেওঁৰ মনত আছে।

15 এই নিমিত্তে মই তেওঁৰ সাক্ষাতে ব্যাকুল হওঁ।

মই বিবেচনা কৰিলে তেওঁৰ পৰা ভয় পাওঁ।

16 কিয়নো ঈশ্বৰেই মোৰ মন ভগ্ন কৰিলে,

আৰু সৰ্বশক্তিমান জনাই মোক ব্যাকুল কৰিলে;

17 কাৰণ মই আন্ধাৰৰ কাৰণে ব্যাকুল নহওঁ,

আৰু যোৰ অন্ধকাৰে ঢকা মোৰ মুখৰ কাৰণে মই বিহ্বল নহওঁ।

24 অধ্যায়

1 সৰ্বশক্তিমান জনাৰ দ্বাৰাই কিয় সময় নিৰূপিত নহয়? তেওঁক জনালোকে কিয় তেওঁৰ দিন দেখিবলৈ নাপায়? 2 কোনো

কোনোৰে মাটিৰ সীমাৰ চিন লৰায়, আৰু মেৰৰ জাকক বলেৰে লৈ চৰায়। 3 সিহঁতে পিতৃহীনবিলাকৰ গাধ খেদি লৈ যায়, আৰু

বিধৱাৰ গৰু বন্ধক লয়। 4 সিহঁতে দৰিদ্ৰবিলাকক বাটৰ পৰা খেদি দিয়ে, আৰু দেশৰ দুখীয়াবিলাক একেবাৰে লুকাই থাকিব

লগীয়া হয়। 5 চোৱা, কোনোৰে অৰণ্যত থকা বনৰীয়া গাধৰ নিচিনাকৈ, নিজৰ আহাৰ যত্নেৰে বিচাৰা কামলৈ ওলাই যায়; অৰণ্যে

সিহঁতৰ সন্তানসকলৰ নিমিত্তে সিহঁতক আহাৰ দিয়ে। 6 সিহঁতে খাবৰ নিমিত্তে পথাৰত পহুৰ যোগ্য শস্য কাটে; আৰু দুৰ্ভজনৰ

শেষতীয়া দৰাফাণ্ডটি চপায়। 7 সিহঁতে বশ্ৰৰ অভাৱত উদং গাৰে ৰাতি কটায়, আৰু জাৰত গাত লবলৈ সিহঁতৰ একো

নাই। 8 সিহঁতে পৰ্বতৰ বৰষুণত তিত্তে,

আৰু আশ্ৰয় নথকাত বৰ বৰ শিলত আঁকোৱাল মাৰি ধৰে।

9 কোনোৰে পিতৃহীন কেঁচুৱাক মাকৰ বুকুৰ পৰা কাটি লয়,

আৰু দুখীয়াৰ পৰা বন্ধক লয়।

10 তাতে সিহঁতে বশ্ৰৰ অভাৱত উদং গাৰে ফুৰে,

আৰু ডোকতে থাকি ডাঙৰি কঢ়িয়ায়।

11 সিহঁতে সেই দুইবোৰৰ বেৰৰ ওচৰত তেল পেৰে,
আৰু দৰাক্ষশালত দৰাক্ষাগুটি গচকি পিয়াহত আতুৰ হৈ থাকে।

12 জনপূৰণ নগৰৰ মাজত লোকবিলাকে কেঁকাই,
আৰু সাংঘাতিকৰূপে আঘাত পোৱালোকৰ প্ৰাণে চিঞৰে;
তথাপি ঈশ্বৰে এই অন্যায়লৈ মন নিদিয়ে।

13 আৰু কোনোৱে পোহৰৰ বিদেৱাহী হয়,
তাৰ আওতাও নাজানে,
আৰু তাৰ পথতো নচলে।

14 নৰবধীয়ে দোকমোকালিতে উঠে;

সি দুখী-দৰিদ্ৰক মাৰি পেলাই;
আৰু ৰাতি সি চোৰৰ নিচিনা হয়।

15 কাৰো চকুৱে মোক নেদেখিব, এইবুলি পৰসংৰীগামীৰ চকুৱে সন্ধিয়া কাললৈ বাট চাই থাকে;
সি কয়, 'কোনোৱে চকুৱে মোক দেখা নাই'।

সি নিজৰ মুখ ঢাকি ৰাখে।

16 কোনো কোনোৱে আন্ধাৰত ঘৰবোৰত সিদ্ধি দিয়ে;

সিহঁতে দিনত দুৱাৰ বন্ধ কৰি সোমাই থাকে;
পোহৰ কি, সিহঁতে নাজানে।

17 কিয়নো সিহঁত সকলোৰে নিমিত্তে প্ৰভাত মৃত্যুচ্ছায়াস্বৰূপ;
কাৰণ সিহঁতে মৃত্যুচ্ছায়াৰ ভয়ানক কথা জানে।

18 এনে লোক পানীৰ সোঁতত বেগেৰে উঠি যায়;

সিহঁতৰ আধিপত্যৰ ভাগ দেশত অডিশপ্ত হয়;

সিহঁতে দৰাক্ষাবাৰীৰ বাটৰ ফাললৈ মুখ ন্যুৱায়।

19 অনাবৃষ্টি আৰু জহে যেনেকৈ হিমৰ পানী শুকুৱাই নিয়ে,

তেনেকৈ চিয়ালে পাপীবোৰক গ্ৰাস কৰে।

20 যিজনে সন্তান নোপজেৱা বাঁজী তিৰোতাক লুটে,

আৰু বিধবালৈ কোনো অনুগ্ৰহ নকৰে,

21 এনে লোকক মাতৃ-গৰ্ভেও পাহৰে,
পোকে তাক সন্তোষেৰে খায়;

কোনেও তাক সোঁৱৰণ নকৰে;

এইদৰে অধাৰ্মিকতা গছৰ নিচিনাকৈ ডাগি যায়।

22 তেওঁ নিজ পৰাঙ্কমৰ দ্বাৰাই বলৱন্তসকলৰ আয়ুস দীঘল কৰে;

এনেকুৱা লোকে নিজীম বুলি নিৰাশ হৈয়ো শয্যাৰ পৰা উঠে।

23 তেওঁ সিহঁতক নিৰুভয়ে থাকিবলৈ দিয়াত, সিহঁত অতি শান্তিৰে থাকে;

আৰু তেওঁৰ চকু সিহঁতৰ পথৰ ওপৰত থাকে।

24 সিহঁতৰ উন্নতি হয়, আকৌ অলপতে নাইকিয়া হয়;

এনে কি, সিহঁতক নত কৰি, আন সকলোৰ দৰে নিয়া হয়,

আৰু ধানৰ থোকৰ দৰে কটা হয়।

25 এনেকুৱা যদি নহয়, তেন্তে কোনে মোক মিছলীয়া বুলি প্ৰমাণ কৰিব?

আৰু কোনে মোৰ বাক্য অসাৰ্থক বুলি ক'ব?"

25 অধ্যায়

বিল্দদৰ তৃতীয় বক্তৃতা।

1 তাতে চুহীয়া বিল্দাদদে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে,

2 পৰভ্ৰু আৰু ভয়ানকতা তেওঁৰ লগত আছে;

তেওঁ নিজৰ উচ্ছ্বাসবোৰত শান্তি ৰাখে।

3 তেওঁৰ বাহিনীসকলৰ সংখ্যা আছে নে?

আৰু তেওঁৰ দীপ্তি কাৰ ওপৰত প্ৰকাশিত নহয়?

4 তেন্তে ঈশ্বৰৰ আগত মানুহ কেনেকৈ ধাৰ্মিক হ'ব পাৰে?

আৰু তিৰোতাৰ পৰা জন্মাজনে কেনেকৈ শুচি হ'ব পাৰে?

5 চোৱা, তেওঁৰ আগত চন্দৰও দীপ্তিমান নহয়,

আৰু তৰাবোৰো নিৰ্ম্মল নহয়।

6 তেনেহলে পোকৰূপ মনুষ্য কিমান কম পৰিমাণে শুচি হয়!

আৰু কীট স্বৰূপ মনুষ্য-সন্তান কিমান কম পৰিমাণে পবিত্ৰ হয়!

26 অধ্যায়

ইয়াৰ উত্তৰ।

- 1 তেতিয়া ইয়াৰে পুনৰায় উত্তৰ কৰি কলে,
- 2 “তুমি দুৰ্লভক বৰ সহায় কৰিলা!
- আৰু বল নথকা বাহক বৰ নিস্তাৰ কৰিলা!
- 3 আৰু জ্ঞানহীনক বৰ পৰামৰ্শ দিলা!
- আৰু মূল কথা বৰ ডালকৈ বুজালা!
- 4 তুমি নো কাৰ আগত কথা কলা?
- কাৰ নিশ্বাস নো তোমাৰ মুখৰ পৰা ওলাল?”
- 5 বিলন্দে উত্তৰ কৰি ক’লে, “যি সকল সম্প্ৰতি মৃত, অবহেলিত, উদ্বিগ্ন,
যিসকলে জল সমূহৰ তলত নিবাস কৰে ---
- 6 তেওঁৰ আগত চিয়োল অনাবৃত,
আৰু বিনাশৰ ঠাইৰ ঢাকনি নাই।
- 7 তেওঁ শূন্যৰ ওপৰত উত্তৰৰ আকাশ বিস্তৰ কৰে,
আৰু পৃথিবীক শূন্যত ওলোমাই থয়।
- 8 তেওঁ নিজৰ ঘন মেঘত জল বন্ধ কৰে;
তথাপি জলৰ ভৰত মেঘ নাফাটে।
- 9 তেওঁ পূৰ্ণিমাৰ চন্দ্ৰৰ মুখ ঢাকি দিয়ে,
আৰু তাৰ ওপৰত তেওঁৰ মেঘ বিস্তাৰ কৰে।
- 10 যি ঠাইত আন্ধাৰ আৰু পোহৰ লগ লাগিছে,
সেই ঠাইক তেওঁ সীমা কৰি সমুদ্ৰৰ ওপৰত চক্ৰাকাৰ ৰেখা আঁকে,
- 11 তেওঁৰ ধমকিত আকাশ-মণ্ডলৰ স্তম্ভবোৰ কঁপে,
আৰু বিচুৰ্ভিত হয়,
- 12 তেওঁ নিজৰ পৰাক্ৰমৰে সাগৰকো আশ্ফালন কৰায়,
আৰু নিজ বুদ্ধিৰে ৰাহবক ডোখৰ ডোখৰ কৰে।
- 13 তেওঁৰ আশ্মাৰ দ্বাৰাই আকাশ-মণ্ডল বিভূষিত হয়;
আৰু তেওঁৰ হাতে পলাই যোৱা নাগটোক খুচি মাৰিলে।
- 14 চোৱা, এইবোৰ তেওঁৰ কাৰ্যবোৰৰ কণিকা মাখোন,
আৰু আমি তেওঁৰ বিষয়ে কেনে সবু ফুচফুচনি শুনিছো!
কিন্তু তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ গৰ্ভজ্ঞান কোনে বুজিব পাৰে?

27 অধ্যায়

ইয়াৰ শেষ বক্তৃতা।

- 1 পাছত ইয়াৰে পুনৰায় কথা উত্থাপন কৰি ক’লে,
- 2 যি ঈশ্বৰে মোৰ বিচাৰ অগ্ৰহা কৰিলে,
যি সবুশক্তিমান জনাই মোৰ প্ৰাণত তিতা লগালে,
সেই জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ নামেৰে শপত খাই কৈছোঁ,
- 3 কিয়নো এতিয়াও নিশ্বাস-প্ৰশ্বাস মোত সম্পূৰ্ণৰূপে আছে,
আৰু মোৰ নাকত ঈশ্বৰে দিয়া প্ৰাণ-বায়ু আছে;
- 4 মোৰ ওঁঠে অধৰ্ম কথা কেতিয়াও নকয়,
আৰু মোৰ জিভাই ভাওনা কথা প্ৰকাশ নকৰে।
- 5 মই যে তোমালোকৰ কথা স্বৰূপ বুলি স্বীকাৰ কৰিম,
এনে কথা মোৰ পৰা দূৰ হওক।
- মই নমৰোমানে মোৰ সিদ্ধতা মোৰ পৰা দূৰ নকৰিম।
- 6 মোৰ ধাৰ্মিকতা মই ধৰি ৰাখিম, এৰি নিদিম;
মোৰ আয়ুসৰ দিনলৈকো মোৰ অন্তৰে মোক নোদোষে।
- 7 মোৰ শব্দৰূ দুৰ্জনৰ দৰে হওক,
আৰু মোৰ বিৰুদ্ধে উঠা জন অধৰ্মি দৰে হওক।
- 8 কিয়নো, যেতিয়া অধৰ্মিৰ প্ৰাণ ঈশ্বৰে হৰণ কৰি নিব,
তেতিয়া সি ধন লাভ কৰিলেও তাৰ কি আশা থাকিব?

- 9 তাৰ সৰুট ঘাটিলে,
ঈশ্বৰে কাতৰোক্তি শুনিব নে?
10 সি জানো সৰুশক্তিমান জনাত আনন্দ পায়?
বা সদায় ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰে?
11 ঈশ্বৰে কেনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰে,
সেই বিষয়ে মই তোমালোকক শিক্ষা দিওঁ,
আৰু সৰুশক্তিমানৰ কাৰ্য-প্ৰণালী মই লুকুৱাই নাৰাখোঁ।
12 চোৱা, তোমালোক সকলোৱেই দেখিলা;
তেন্তে তোমালোকে কিয় এনে সম্পূৰ্ণ অসাৰ কথা কোৱা?
13 দুৰ্জন লোকে ঈশ্বৰৰ পৰা যি ভাগ পায়,
আৰু অত্যাচাৰীবোৰে যি অংশ সৰুশক্তিমান জনাৰ পৰা ভোগ কৰে, সেয়ে এই,
14 তাৰ পো-নাতি বাটিলে তৰোৱালৰ নিমিত্তেহে বাঢ়ে,
আৰু তাৰ সন্তান-সন্ততিয়ে পেট ভৰাই খাবলৈ নাপায়।
15 তাৰ অৱশিষ্টবোৰক মহামাৰীৰ দ্বাৰাই পুতি থুৱা যাব,
আৰু তাৰ বিধৱাবিলাকে বিলাপ নকৰিব।
16 যদি সি ধূলিৰ নিচিনাকৈ ৰূপ দ'মায়,
আৰু পিন্ধা কাপোৰকো বোকাৰ দৰে সৰহকৈ যুগুত কৰে,
17 তেন্তে যুগুত কৰক, কিন্তু ধাৰ্মিক লোকেহে পিন্ধিব,
আৰু নিৰ্দোষী লোকে সেই ৰূপ ভাগ বাঁটি ল'ব।
18 সি নিজৰ ঘৰ পোকৰ দৰে সাজে,
আৰু খেতি-ৰখীয়া টঙিৰ দৰে নিৰ্দ্ৰাণ কৰে।
19 সি ধনী হৈ শুৱ, কিন্তু তাক মৈদাম দিয়া নাযাব;
সি চকু মেলামাংৰকে নাইকিয়া হয়।
20 নানা ংৰাসে তাক ঢল পানীৰ দৰে আৰুৰণ কৰে।
ৰাতি ধুমুহাই অকস্মাতে তাক উড়ুৱাই নিয়ে।
21 পূবৰ বতাহে তাক তুলি নি স্থানান্তৰ কৰে,
আৰু নিজ ঠাইৰ পৰা তাক দুৰৈত পেলাই দিয়ে।
22 কিয়নো ঈশ্বৰে দয়া নকৰি তালৈ কাঁড় মাৰি থাকিব,
সি তেওঁৰ ভয়ত পলাই ফুৰিব।
23 লোকে তাক দেখি হাত-তালি দিব,
আৰু ছি ছি কৰি তাৰ ঠাইৰ তাক খেদি দিব।

28 অধ্যায়

- 1 নিশ্চয়ে ৰূপৰ আকৰ আছে আৰু যি সোণ খপা যায়;
সেই সোণৰ ঠাইও আছে।
2 লোহা মাটিৰ পৰা উলিওৱা হয়,
আৰু শিল গলাই তাম উলিয়ায়।
3 মানুহে অন্ধকাৰ শেষ কৰে,
নিচেই তলিলেকে খন্দে,
আন্ধাৰ আৰু মৃত্যুচ্ছায়াৰ শিল বিচাৰি উলিয়ায়।
4 সিহঁতে আকৰ খান্দি গৈ মানুহ থকা ঠাইৰ পৰা দুৰৈ হয়,
আৰু ওপৰত ফুৰা লোকে সিহঁতৰ গম নাপায়;
সিহঁতে মানুহৰ পৰা দুৰৈত ওলমি জুলি থাকে।
5 যি পৃথিৱীৰ পৰা শস্য উৎপন্ন হয়,
তাৰ তল ভাগ জুইৰ দ্বাৰাই লগুভগু কৰাৰ নিচিনা।
6 তাৰ শিলবোৰ নীলকান্ত বাখৰ থকা ঠাই,
আৰু গুড়ি সোণ তাত আছিল।
7 সেই পথ হিংসক পক্ষীয়ে নাজানে,
আৰু শেনৰ চকুৰেও তাক নেদেখে।
8 গৰ্ভী হিংসুক জন্তুবোৰে তাত খোজ দিয়া নাই,
আৰু সিংহও সেই ফালেদি যোৱা নাই।
9 মানুহে অতি টান শিলত হাত দিয়ে;

সি পৰুতবোৰ মূলে সৈতে লুটিয়াই পেলায়।
 10 সি শিলৰ মাজে মাজে নলা কাটে,
 আৰু তাৰ চকুৰে সকলো বিধৰ বহুমূল্য বস্তু দেখা পায়।
 11 সি জুৰিবোৰ পানী এটোপাও সৰকিব নোৱাৰাকৈ ভেটে,
 আৰু গুপতে থকা বস্তু পোহৰলৈ উলিয়ায়।
 12 কিন্তু জ্ঞান ক'ত পোৱা যায়?
 আৰু সুবিবেচনাৰ ঠাই বা ক'ত?
 13 মনুষ্যই তাৰ মূল্য নাজানে,
 আৰু জীৱিতসকলৰ দেশত তাক পোৱা নাযায়।
 14 অগাধ জলে কয়, এইটি মোত নাই,
 আৰু সাগৰে কয়, মোৰ ইয়াতো নাই।
 15 শুদ্ধ সোণ দিওঁ তাক পোৱা নাযায়,
 আৰু তাৰ বেচ বুলি ৰূপকো জুখি দিব নোৱাৰি।
 16 ওফীৰৰ সুবৰ্ণ আৰু বহুমূল্য বৈদ্যুত,
 আৰু নীলকান্ত বাখৰও জোখত তাৰ সমান নহয়।
 17 সোণ আৰু আৰ্চি তাৰ তুল্য হ'ব নোৱাৰে,
 আৰু তাৰ সলনি শুদ্ধ সোণৰ অলঙ্কাৰবোৰকো দিব নোৱাৰি।
 18 তাৰ আগত পোৱাল আৰু স্ফটিকৰো নাম লব নোৱাৰি,
 এনে কি, পদ্মৰাগ বাখৰকৈ কয়ো জ্ঞানৰ মূল্য অধিক।
 19 কুচ দেশীয় গোমেদক বাখৰও তাৰ তুল্য নহয়,
 আৰু জোখত শুদ্ধ সোণো তাৰ সমান নহয়।
 20 তেত্তে জ্ঞান ক'ৰ পৰা আহে?
 আৰু সুবিবেচনাৰ ঠাই বা ক'ত?
 21 এইটা সকলো পৰাণীৰ চকুৰ পৰা গুপ্ত,
 আৰু আকাশৰ পক্ষীৰ পৰাও অদৃশ্য।
 22 বিনাশ আৰু মৃত্যুৰে কয়,
 আমি নিজ কাণে সেই বিষয়ে ঘনুক-ঘানাককৈহে শুনিছোঁ।
 23 তাৰ পথ ঈশ্বৰেহে জানে,
 আৰু তাৰ ঠাই তেওঁৰহে জনা আছে।
 24 কিয়নো তেওঁ পৃথিৱীৰ অস্ত্ৰলৈকে দেখে, আৰু
 আকাশ-মণ্ডলৰ তলৰ আটাই ঠাইলৈকে তেওঁৰ চকু যায়।
 25 তেওঁ যেতিয়া বায়ুৰ গুৰুত্ব নিৰূপণ কৰিলে,
 যেতিয়া পৰিমাণ অনুসাৰে জল সমূহ জুখি জুখি দিলে,
 26 যেতিয়া তেওঁ বৃষ্টিৰ নিয়ম নিৰূপণ কৰিলে,
 আৰু মিঘ-গৰজ্জনৰ সৈতে ওলোৱা বিজুলীৰ পথ স্থিৰ কৰিলে,
 27 তেতিয়া তেওঁ জ্ঞানক দেখিলে, আৰু প্ৰকাশ কৰিলে,
 তেওঁ তাক স্থাপন কৰিলে, আৰু তাৰ তদন্তও কৰিলে;
 28 আৰু তেওঁ মনুষ্যক কলে,
 চোৱা, পৰভূলৈ ভয় ৰখাই জ্ঞান,
 আৰু কুকৰ্ম ত্যাগ কৰাই সুবিবেচনা।

29 অধ্যায়

1 পাছত ইয়াৰে আকৌ কথা উত্থাপন কৰিলে আৰু ক'লে,
 2 অস, আগৰ মাহ কেইটাত,
 যি কালত মোৰ ওপৰত ঈশ্বৰে দৃষ্টি ৰাখিছিল,
 3 যি কালত মোৰ মূৰৰ ওপৰত তেওঁৰ প্ৰদীপ জ্বলি আছিল,
 আৰু মই তেওঁৰ পোহৰৰ বলত অন্ধকাৰৰ মাজতো ফুৰিছিলোঁ,
 সেই কালত মই যেনেকৈ আছিলোঁ,
 4 যি কালত ঈশ্বৰৰ বন্ধুতাই মোৰ তম্বু ৰাখিছিল,
 5 সেই কালত সৰ্বশক্তিমান জনা মোৰ লগত থাকিছিল,
 আৰু মোৰ পো-জীবিলাক মোৰ চাৰিওফালে আছিল,
 6 যি কালত মই গাখীৰৰ ওপৰতহে খোজ কাটিছিলোঁ,

আৰু শিলে মোন নিমিত্তে তেলৰ সোঁত বোৱাইছিল;
 মোৰ সেই পূৰ্ণ যৌৱনৰ কালত মই যেনেকৈ আছিলোঁ, তেনেকৈ এতিয়াও মই থকা হলে, কেনে ভাল আছিল!
 7 যেতিয়া মই নগৰলৈ গৈ ৰাজদুৱাৰত উপস্থিত হৈছিলোঁ,
 চকত মোৰ আসন যুগুত কৰিছিলোঁ,
 8 তেতিয়া ডেকাসকলে মোক দেখি লুকাইছিল,
 আৰু বৃদ্ধসকল উঠি থিয় হৈছিল;
 9 প্ৰধান লোকসকলে কথা কবলৈ এৰি,
 নিজ নিজ মোখত হাত দিছিল;
 10 ডাঙৰীয়াবিলাকে তালুত জিডা লগাই মনে মনে আছিল।
 11 কিয়নো লোকে কাণেৰে শুনি মোক ধন্য বুলিছিল,
 আৰু চকুৰে দেখি মোৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিছিল।
 12 কাৰণ কাতৰোক্তি কৰা দৰিদ্ৰক মই উদ্ধাৰ কৰিছিলোঁ,
 আৰু সহায় নথকা পিতৃহীনক মই ৰক্ষা কৰিছিলোঁ।
 13 বিনষ্ট হবলগীয়া মানুহৰ আশীৰ্বাদ মোৰ ওপৰত পৰিছিল;
 মই বাঁৰী তিৰোতাৰ মন উল্লাসিত কৰিছিলোঁ।
 14 মই ধাৰমিকতাক পিন্ধিছিলোঁ, আৰু ধাৰমিকতাই মোক পিন্ধিছিল,
 আৰু মোৰ ন্যায়পৰায়ণতা গুণ মোৰ দমা চোলা আৰু পাণ্ডুৰিৰূপ আছিল।
 15 মই অন্নৰ চকু আছিলোঁ;
 আৰু খোৱাৰ ভৰি আছিলোঁ।
 16 মই দৰিদ্ৰবিলাকৰ পিতৃ আছিলোঁ।
 আৰু মই চিনি নোপোৱা মানুহৰো বিচাৰ লৈছিলোঁ।
 17 মই দুৰাচাৰী লোকৰ জামু দাঁত ডাঙিছিলোঁ,
 আৰু তাৰ চিকাৰ তাৰ দাঁতৰ মাজৰ পৰা উলিয়াইছিলো।
 18 তেতিয়া মই ডাবিছিলোঁ যে, মই নিজ বাঁহত মৰিম,
 মোৰ দিন বালিৰ দৰে অসংখ্য হব;
 19 আৰু পানী সোমাবলৈ মোৰ শিপা মুকলি হৈ থাকিব,
 আৰু নিয়ৰ মোৰ ডালত ওৰে ৰাতি পৰি লাগি থাকিব;
 20 মোৰ নাম-মৰ্য্যদাও মোত সতেজ হৈ থাকিব,
 আৰু মোৰ ধনু মোৰ হাতত সদায় নতুনে থাকিব।
 21 লোকবিলাকে মৌলৈ কাণ পাতি বাট চাইছিল,
 আৰু পৰামৰ্শ শুনিবলৈ নিমাত হৈ থাকিছিল।
 22 মোৰ কথাৰ শেষত সিবিলাকৰ কোনেও উত্তৰ নকৰিছিল;
 মোৰ বাক্য সিবিলাকৰ ওপৰত নিয়ৰৰ দৰে পৰিছিল।
 23 বৰষুণলৈ অপেক্ষা কৰাৰ দৰে সিবিলাকে মৌলৈকো অপেক্ষা কৰিছিল,
 আৰু শেষতীয়া বৰষুণলৈ মুখ মেলাৰ দৰে সিবিলাকে মুখ মেলিছিল।
 24 সিবিলাক নিৰাশ হলে মই সিবিলাকলৈ মিচিকিয়াই হাঁহিছিলোঁ,
 আৰু সিবিলাকে মোৰ মুখৰ দীপ্তি নোগুচালে।
 25 মই সিবিলাকৰ নিমিত্তে পথ মনোনীত কৰি প্ৰধান হৈ বহিছিলো,
 আৰু সৈন্যদলৰ মাজত ৰজাৰ দৰে থাকিছিলোঁ,
 আৰু শোকাতুৰৰ মাজত শত্ৰুনািকাৰীৰ দৰে আছিলোঁ।

30 অধ্যায়

1 কিন্তু এতিয়া যিবিলাকৰ বাপেকহঁতক, মোৰ মেৰৰ জাক ৰখা কুকুৰৰ লগতো থবলৈ মই হেয়জ্ঞান কৰিছিলোঁ,
 মোতকৈ কম বয়সীয়া সেই মানুহবিলাকে মোক হাঁহে।
 2 যিবিলাকৰ শক্তি নষ্ট হলে,
 এনে লোকৰ হাতৰ বলত নো মোৰ কি উপকাৰ হব?
 3 সিহঁত অন্নৰ অভাৱত ডোকত ক্ষীণ হয়;
 সিহঁতে বহু কালৰ পৰা উচ্ছন্ন আৰু ধ্বংস হোৱা মৰুভূমি কামুৰি খায়।
 4 আৰু জোপোহাৰ কাষত সিহঁতে মল্লু শাক ছিঙে,
 আৰু ৰোতম গছৰ মূল সিহঁতৰ খোৱা বস্তু।
 5 সিহঁতক মানুহৰ মাজৰ পৰা খেদি দিয়া হয়;
 চোৰৰ পাছে পাছে চিঞাৰ দৰে লোকে সিহঁতৰ পাছতো চিঞে।

6 সিহঁতে উপত্যকাৰ ভয়ানক ঠাইত থাকিব লগা হয়,
মাটিৰ গাতত আৰু শিলৰ মাজত বাস কৰিব লগা হয়।
7 সিহঁতে জেপোহা গছবোৰৰ মাজত গাধৰ দৰে চিঞৰে,
আৰু কাঁইট গছৰ তলত গোট খায়।
8 সিহঁত মূৰখৰ সন্তান, এনে কি নীহ মানুহৰ সন্ততি;
সিহঁতক দেশৰ মাজৰ পৰা কোবাই খেদি দিয়া হল।
9 এতিয়া মই সিহঁতৰ গানৰ বিষয় হৈছোঁ,
এনে কি সিহঁতৰ গল্পৰ বিষয়ো হৈছোঁ।
10 সিহঁতে মোক ঘিণ কৰে, আৰু মোৰ পৰা আতৰত থাকে,
আৰু মোৰ আগত থু পেলাবলৈ ভয় নকৰে।
11 কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁৰ ধনুৰ জোঁৰ এৰি দিলে আৰু মোক দুখ দিলে;
সেই কাৰণে সিহঁতে মোৰ আগত নিজ নিজ মুখৰ লাগাম পেলাই দিয়ে।
12 মোৰ সোঁফালে নীহ লোকবিলাক উঠে;
সিহঁতে মোৰ ভৰি ঠেলি ঠেলি দিয়ে,
আৰু মোৰ বিৰুদ্ধে নিজ নিজ বিনাশক গড় নৰে।
13 সিহঁতে মোৰ বাট বন্ধ কৰি পেলায়;
নি:সহায় লোকেও মোৰ বিনাশৰ চেষ্টা কৰে।
14 গড় ভাঙি উলিওৱা বহল বাটেদি যেনেকৈ শংৰু আহে,
সিহঁতেও তেনেকৈ আহে;
সেই ভঙাইদি সোমাই সিহঁতে মোক আক্ৰমণ কৰে।
15 নানা ৰাসে মোক ধৰিছে;
বতাহৰ দৰে মোৰ মান-মৰ্য্যদা সেইবাবে উড়ুৱাই নিছে;
আৰু মোৰ মঙ্গল মেঘৰ নিচিনাকৈ নাইকিয়া হৈছে।
16 সন্মুখত মোৰ অন্তৰত মোৰ হৃদয় মুখত দৰৱীড়ত হৈছে,
আৰু মোৰ ক্ৰেশৰ দিনে মোক ধৰিছে।
17 ৰাতি হাড়বোৰ মোৰ গাৰ পৰা সুলকি পৰা যেন লাগে,
আৰু যিবোৰে মোক কামোৰে, সেইবোৰে টোপনি নাযায়।
18 ৰোগ প্ৰবল হোৱাত মোৰ বশুৰে কুৰূপ হৈছে;
সেয়ে মোৰ গাৰ চোলাৰ ডিঙিৰ নিচিনাকৈ মোত আট খাই ধৰিছে।
19 ঈশ্বৰে মোক বোকাত পেলাই দিছে,
মই ধূলি আৰু ছাঁই যেন হৈছোঁ।
20 মই তোমাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰোঁ,
কিন্তু তুমি মোক উত্তৰ নিদিয়া; মই থিয় হৈ থাকোঁ,
কিন্তু তুমি মোলৈ চাই থাকা মাখোন।
21 তুমি মোলৈ নিৰ্দ্দয় হৈ উঠিছা,
আৰু তুমি তোমাৰ হাতৰ বলেৰে মোক তাড়না কৰিছা,
22 তুমি মোক বতাহত তুলি দি ফুৰাইছা,
আৰু ধুমুহাত মোক লীন নিয়াইছা।
23 কিয়নো মই জানো,যে, তুমি মোক মৃত্যুলৈ নিছা,
আৰু সকলো জীয়া লোকৰ নিৰূপিত ঘৰলৈ মোক লৈ গৈছা।
24 তথাপি পৰিবলৈ ধৰোঁতে কোনে নো হাত নেমলে?
আৰু আপদত থকা স্থলত ৰক্ষা পাবৰ নিমিত্তে কোনে নিচিঞৰে?
25 দুৰ্ভাগ্যত পৰা লোকৰ নিমিত্তে মই স্ৰন্দন নকৰিছিলোঁ নে?
আৰু দীনহীনৰ নিমিত্তে মনত দুখ নাপাইছিলোঁ নে?
26 মই মঙ্গললৈ বাট চাওঁতে চাওঁতে অমঙ্গলহে ঘটিল,
আৰু পোহৰলৈ অপেক্ষা কৰোঁতে কৰোঁতে আন্ধাৰহে হল।
27 মোৰ অন্তৰ খতি নোহোৱাকৈ পুৰিছে;
দুখৰ দিনসমূহ মোৰ ওচৰত উপস্থিত হৈছে।
28 মই বিনা ৰ'দে ক'লা হৈ ফুৰিছোঁ,
আৰু সমাজৰ মাজত থিয় হৈ সহায় পাবলৈ মিনতি কৰিছোঁ।
29 মই শিয়ালবোৰৰ ভাই,
আৰু উট পক্ষীৰ বন্ধু হলোঁ।

30 মোৰ গাৰ ছাল ক'লা হৈ এৰাই পৰিছে,
আৰু তাপত মোৰ হাড়বোৰত পোৰণি ধৰিছে।
31 সেই দেখি মোৰ বীণাৰ মাত শোকৰ শব্দত পৰিণত হৈছে,
আৰু মোৰ বাহীৰ স্বৰ সলনি হৈ কৰ্দনকাৰীসকলৰ মাত হৈছে।

31 অধ্যায়

1 মই মোৰ চকুৰে সৈতে নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ;
তেওঁ মই ছোৱালীলৈ কেনেকৈ চোৱা হলোঁ?
2 কিয়নো উৰ্দ্ধবাসী ঈশ্বৰে দিয়া ভাগ কি?
আৰু ওপৰত থকা সৰ্বশক্তিমান জনাৰ পৰা পোৱা অংশ কি?
3 সেয়ে জানো অধৰমিবোৰৰ নিমিত্তে আপদ,
আৰু কুকৰ্মীবোৰৰ নিমিত্তে দুৰ্গতি নহয়?
4 তেওঁ তেওঁ মোৰ কোনো পথ নেদেখে নে?
আৰু মোৰ আটাই খোজ তেওঁ গণনা নকৰে নে?
5 মই যদি মিছাত চলিলোঁ,
আৰু মোৰ ভৰি পৰবঞ্চনা পথলৈ লৰ ধৰিলে,
6 ঈশ্বৰে মোৰ সিন্ধতা জানিবৰ নিমিত্তে,
মোক ঠিক তৰ্জুত জোখক;
7 মই যদি অবাটে খোজ চলালোঁ,
মোৰ মন যদি চকুৰ পাছে পাছে চলিল,
আৰু মোৰ হাত দুখনত যদি কোনো দাগ লাগি আছে,
8 তেওঁ মই সিচিলে অন্যে খাওক, এনে কি, মোৰ পথাৰত গজা শস্যবোৰো উঘলা হওক।
9 মই যদি পৰৰ তিৰোতাত মোহ গলোঁ,
আৰু চুবুৰীয়াৰ দুৱাৰৰ গুৰিত যদি মই লুকাই থাকিলোঁ,
10 তেওঁ মোৰ তিৰোতাই অন্যৰ নিমিত্তে জাঁত ঘূৰাওক,
আৰু অন্য লোকে তাইক ভোগ কৰক।
11 কিয়নো সেয়ে গৰহিত কাৰ্য,
আৰু বিচাৰকৰ্তাৰিলাকে দণ্ড দিব লগীয়া অপৰাধ;
12 কাৰণ সেয়ে বিনাশৰ গাতলৈকে দহি থকা অগ্নি;
সেয়ে মোৰ সৰ্বশ্ব বিনষ্ট কৰিলেহেঁতেন।
13 মোৰ বন্ধী কি বেটীয়ে মোৰ আগত অভিযোগ কৰিলত,
মই যদি সিহঁতৰ বিচাৰলৈ হেয়জ্ঞান কৰিলোঁ,
14 তেওঁ ঈশ্বৰ উঠিলে মই কি কৰিম?
আৰু তেওঁ বুজ-বিচাৰ ললে, মই তেওঁক কি উত্তৰ দিম?
15 মোক গৰ্ভত নিৰ্ন্মাণ কৰা জনাই জানো তাকো নিৰ্ন্মাণ কৰা নাই?
আৰু এনে জনাই জানো আমাক গৰ্ভত গঠন কৰা নাই?
16 মই যদি দুখীয়া লোকক সিহঁতৰ ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈ নিবাৰণ কৰিলোঁ,
আৰু বিধৱাৰ চকু জলকা লগালোঁ,
17 যদি বা মোৰ খোৱা মুঠি অকলেই খালে,
আৰু পিতৃহীন ল'ৰাই তাৰ অলপো খাবলৈ নাপালে,
18 (এনে নহয়, মোৰ ডেকা কালৰ পৰা এনেকুৱা লৰাই বাপেকৰ লগত থকাৰ দৰে মোৰ লগত ডাঙৰ-দীঘল হয়,
আৰু মই মাতৃৰ গৰ্ভত থকাৰে পৰা বিধৱাৰ পথদৰ্শক;)
19 যদি মই কোনোক বশ্ৰৰ অভাৱত মৰিব লগা দেখিলোঁ,
বা দুখীয়াক গাত লবলৈ কাপোৰ নাইকিয়া দেখিলোঁ,
20 তাৰ ককালে যদি মোক আশীৰ্বাদ নকৰালে,
আৰু মোৰ মেৰৰ নোমৰ পৰা সি ফল নাপালে,
21 আৰু নগৰৰ দুৱাৰত মোৰ ফলিয়া মানুহ দেখি,
যদি মই পিতৃহীনৰ অহিতে হাত ডাঙিলোঁ,
22 তেওঁ মোৰ বাৰিচনীৰ হাড়ৰ পৰা মোৰ কান্ন খহি পৰক,
আৰু মোৰ বাহ হাড়ডালৰ পৰা ভাগি পৰক।
23 কিয়নো ঈশ্বৰৰ পৰা আপদ আহিব বুলি মই ভয় কৰিছিলোঁ,
আৰু মই তেওঁৰ মহত্বৰ কাৰণে সেইৰূপ কৰ্ম কৰিব নোৱাৰিলোঁ,

24 মই যদি সুবৰ্ণক মোৰ বিশ্বাস-ভূমি কৰিলোঁ,
আৰু “তুমি মোৰ আশ্ৰয়” এনে কথা যদি শুদ্ধ সোণক কলোঁ,
25 মোৰ সম্পত্তি অধিক বুলি যদি আনন্দ কৰিলোঁ,
আৰু নিজ হাতেৰে অনেক লাভ পাইছোঁ, বুলি যদি মই উল্লাস কৰিলোঁ,
26 মই সুব্যাক দীপ্তি দিয়া,
বা চন্দৰক উজ্জ্বলৰূপে আকাশত গমন কৰা দেখি,
27 যদি মোৰ মন গুপতে মোহ গল,
আৰু সেই দুয়োৰো উদ্দেশ্যে মোৰ মুখে হাতত চূমা খালে,
28 তেন্তে ইও, বিচাৰকতাবিলাকে দণ্ড দিব লগীয়া অপৰাধ হ'লহেঁতেন;
কিয়নো সেয়ে হোৱা হ'ল মই উৰদ্ধবাসী ঈশ্বৰৰ আগত অস্বীকাৰ কৰিলোহেঁতেন।
29 মোক ঘিণাওঁতাৰ আপদত মই যদি আনন্দ কৰিলোঁ,
আৰু সি দুৰদশাত পৰা দেখি মই উল্লাস হ'লোঁ,
30 (এনে নহয়, তাক মৰাবলৈ শাও দিয়াৰ দ্বাৰা
মোৰ মুখকো পাপ কৰিবলৈ মই দিয়া নাই);
31 তেওঁ দিয়া মাংস খাই তৃপ্ত নোহোৱা কোন আছে?
এই বুলি মোৰ তন্থৰ মানুহবোৰে যদি কোৱা নাই,
32 (বিদেশীয়ে বাটত ৰাতি কটোৱা নাই,
কিন্তু মই পৰ্য্যটকৰ অৰ্থে দুৱাৰ মেলি থৈছিলোঁ),
33 মই অনেক লোক সমূহক ভয় কৰাৰ,
আৰু প্ৰধান প্ৰধান বংশৰ ঘৃণা আশঙ্কা কৰাৰ কাৰণে মনে মনে থাকি দুৱাৰৰ বাহিৰলৈ নগৈ,
34 নিজ হিয়াত মোৰ অধৰ্ম লুকুৱাই ৰাখি,
যদি মই আদমৰ নিচিনাকৈ মোৰ অপৰাধ ঢাকি থলোঁ,-
35 অস, মোৰ কথা শুনিবলৈ এজন থকা হ'লে কেনে ভাল আছিল!
চোৱা, এইয়া মোৰ চহিৰ চিন, সৰ্বশক্তিমান জনাই মোক উত্তৰ দিয়ক;
অস, মোৰ প্ৰতিবাদীয়ে লিখা দোষৰ পংৰ মোৰ ইয়াত থকা হ'লে, কেনে ভাল আছিল!
36 অৱশ্যে মই তাক মোৰ কান্ধত ব'লোহেঁতেন,
আৰু ৰাজমুকুট বুলি মোৰ মূৰত পিন্ধিলোহেঁতেন,
37 তেওঁৰ আগত মোৰ খোজৰ সংখ্যা দনালোহেঁতেন,
আৰু ৰাজকোঁৱৰৰ দৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'লোহেঁতেন।
38 মোৰ মাটিয়ে যদি মোৰ অহিতত চিঞৰ মাৰে,
আৰু তাৰ আটাই সিৰলুবোতে যদি কান্দে,
39 মই যদি ধন নিদিয়াকৈ সেই মাটিৰ ফল ভোগ কৰিলোঁ,
বা তাৰ গৰাকীবিলাকৰ প্ৰাণ হানি কৰিলোঁ,
40 তেন্তে মোৰ ঘেঁহুৰ সলনি কাঁইট,
আৰু ঘৰৰ সলনি বন গজক।
ইয়োবৰ বাক্য সমাপ্ত।

32 অধ্যায়

ইলীহৰ প্ৰথম বক্তৃতা।

1 ইয়োবে নিজৰ দৃষ্টিত নিজকে ধাৰ্মিক বুলি মনাত, সেই তিনিজনে তেওঁক উত্তৰ দিবলৈ এৰিলে।² এতিয়া ৰামৰ গোষ্ঠীৰ বৃজীয়া বৰখেলৰ পুংৰ ইলীহৰ ক্ৰোধ জ্বলি উঠিল; ইয়োবে ঈশ্বৰক ধাৰ্মিক নাপাতি নিজকে পতাংহে তেওঁৰ ওপৰত ইলীহৰ ক্ৰোধ জ্বলি উঠিল।

3 আৰু বন্ধু তিনি জনে ইয়োবক উত্তৰ দিব নোৱাৰিও তেওঁক দোষী কৰাত, তেওঁলাকলৈকো ইলীহৰ ক্ৰোধ জ্বলি উঠিল।
4 তেওঁবিলাক ইলীহক বয়সত ডাঙৰ দেখি, ইলীহৰে ইয়োবক কথা কবলৈ বাট চাইছিল।⁵ পাছে সেই তিনিজন লোকৰ মুখত উত্তৰ নোহোৱা দেখি, ইলীহৰ ক্ৰোধ জ্বলি উঠিল।

6 তাতে বৃজীয়া বৰখেলৰ পুংৰ ইলীহৰে উত্তৰ কৰি কলে,

মই ডেকা, তোমালোক বুঢ়া;

এই নিমিত্তে, মই তোমালোকৰ আগত মোৰ মত জনাবলৈ, ভয় কৰি কোঁচ খাই আছিলোঁ।

7 মই মনতে কৈছিলোঁ, বহুদিনিয়া লোকেই কওক,

আৰু অধিক বয়সীয়া লোকেই জ্ঞান শিক্ষা দিয়ক।

8 কিন্তু মনুষ্যৰ অগ্ৰবত আশ্মা আছে,

সৰ্বশক্তিমান জনাৰ নিশ্বাসে সিহঁতক বিবেচনা কৰে।
 9 বৰ বৰ লোক যে জ্ঞানী, এনে নহয়;
 আৰু বৃদ্ধবিলাকেই যে বিচাৰ বুজে, সিও নহয়।
 10 এই হেতুকে মই কওঁ, মোঁলে কাণ পাতা;
 মইও মোৰ মত প্ৰকাশ কৰোঁ।
 11 চোৱা, যেতিয়ালৈকে তোমালোকে কথা বিচাৰিছিলো,
 তেতিয়ালৈকে মই তোমালোকৰ বাক্যলৈ বাট চাইছিলোঁ,
 তোমালোকৰ হেতুবাদলৈ কাণ পাতিছিলোঁ।
 12 মই তোমালোকলৈ মন দি আছিলোঁ,
 কিন্তু চোৱা, ইয়াবক ঘটুৱাব পৰা,
 বা তেওঁৰ উত্তৰ কাটিব পৰা, তোমালোকৰ মাজত কোনো নাছিল।
 13 সাৱধান, তোমালোকে নকৰা যে,
 “তেওঁত আমি জ্ঞান পালোঁ;
 তেওঁক পৰাজয় কৰা ঈশ্বৰৰহে সাধ্য, মানুহৰ অসাধ্য;”
 14 কিয়নো তেওঁ মোৰ অহিতে কথা কোৱা নাই;
 আৰু মইও তোমালোকৰ কথাৰে তেওঁক উত্তৰ নিদিম।
 15 তোমালোকে তথা লাগিল, উত্তৰ নিদিয়ে আৰু;
 তেওঁবিলাকৰ কৰ্মলৈকে কথা নাইকিয়া হ'ল।
 16 মই আৰু কিয় বাট চাম? তেওঁবিলাকে কথা নকয়;
 তেওঁবিলাকে ঠৰ লাগি ব'ল, উত্তৰ নিদিয়ে আৰু।
 17 মইও নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিম;
 মইও নিজৰ মন জনাম।
 18 কিয়নো মই কথাৰে পৰিপূৰণ,
 মোৰ অন্তৰত থকা আশ্বাই মোক বল কৰিছে।
 19 চোৱা, মোৰ পেট বন্ধ কৰি থোৱা দৰাফা বসৰ নিচিনা।
 সেয়ে নতুন বসৰ মোটৰ দৰে ফাটি যাওঁ যাওঁ হৈছে।
 20 মই উপশম পাবৰ নিমিত্তে কথা কম;
 মই মুখ মেলি উত্তৰ কৰিম।
 21 মই কাৰো মুখলৈ নাচাম,
 আৰু মই কাৰো খুচামোদ নকৰিম।
 22 কিয়নো মই খুচামোদ কৰিব নাজানো;
 কৰিলে, মোৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাই শীঘ্ৰে মোক ইহলোকৰ পৰা লৈ যাব।

33 অধ্যায়

1 যি হওক, হে ইয়াব, মিনতি কৰোঁ, মোৰ কথা শুনা,
 আৰু মোৰ সকলো বাক্যলৈ কাণ পাত।
 2 চোৱা, মই এতিয়া মুখ মেলিলোঁ;
 মোৰ মুখত থকা জিভাই কথা কৈছে।
 3 মোৰ বাক্যই মোৰ মনৰ সৰলতা প্ৰকাশ কৰিব,
 মোৰ ওঁঠে যি জানে, তাক অকপটভাবে কব।
 4 ঈশ্বৰৰ আশ্বাইহে মোক নিৰ্দ্দোষ কৰিলে,
 আৰু সৰ্বশক্তিমান জনাৰ নিশ্বাসেহে মোক জীৱন দিছে।
 5 তুমি যদি পাৰা, তেন্তে মোক উত্তৰ দিয়া;
 মোৰ আগত কথা কোৱা, উঠি থিয় হোৱ।
 6 চোৱা, ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত মইও তোমাৰ নিচিনা;
 মইও মৃত্যুকাৰে নিৰ্দ্দোষ হৈছোঁ।
 7 চোৱা, মোৰ ভয়ানকতাই তোমাক ভয় নলগাব,
 আৰু মোৰ কথাৰ ভাৰো তোমালৈ গধুৰ নহব।
 8 বাস্তৱিক তুমি মোৰ কাণে শুনকৈ কথা কলা;
 তুমি কথা কোৱা মই শুনিলোঁ।
 9 তুমি কলা, “মই শুচি, মই নিৰপৰাধী,
 মই নিষ্কলঙ্ক, মোত কোনো দোষ নাই।

- 10 চোৱা, তেওঁ মোৰ অস্থিত ছিদৰ বিচাৰে,
তেওঁ মোক শক্ৰ যেন জ্ঞান কৰে;
11 তেওঁ মোৰ ভৰি কুন্দাত বন্ধ কৰিছে;
তেওঁ মোৰ সকলো পথত চকু দিয়ে।
12 চোৱা, মই তোমাক উত্তৰ দিওঁ,
এই বিষয়ত তোমাৰ কথা ন্যায় নহয়; কিয়নো মনুষ্যক ঈশ্বৰ মহান।
13 তুমি তেওঁৰ সৈতে কিয় বিবাদ কৰিছা?
কিয়নো তেওঁ নিজৰ কাৰ্যবোৰৰ এটিৰো নেদেখুৱায়।
14 তথাপি ঈশ্বৰে এক পৰকাৰে কথা কয়, এনে কি, দুই পৰকাৰেও কথা কয়;
কিন্তু মানুহে তালৈ মন নিদিয়ে।
15 যেতিয়া মানুহবিলাক যোৰ নিদৰাত মগ্ন হৈ শয়্যাত পৰি টোপনি যায়,
তেতিয়া তেওঁ সপোনত ৰাতিৰ দৰ্শনত কথা কয়।
16 এই দৰে, মানুহক কু-কাৰ্যৰ পৰা এৰুৱাবৰ নিমিত্তে,
মানুহৰ পৰা অহংকাৰ গুপ্ত ৰাখিবৰ নিমিত্তে,
17 গাৰ পৰা তাৰ জীৱাশ্বা ৰক্ষা কৰিবৰ নিমিত্তে,
আৰু অশ্বৰৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট নোহোৱাকৈ তাৰ পৰাণ ৰাখিবৰ নিমিত্তে,
18 তেওঁ সেই সময়ত মানুহৰ কাণ মুকলি কৰি দিয়ে,
আৰু সিবিলাকক দিয়া শিক্ষা মোহৰ মাৰে।
19 সি নিজ শয়্যাত বেদনাৰ দ্বাৰাই শান্তি পায়,
আৰু তাৰ হাড়বোৰৰ মাজত যেন সদায় যুদ্ধ লাগিছে, এনে শান্তি ভোগ কৰে,
20 তাতে তাৰ পৰাণে আহাৰ ঘিণ কৰে,
আৰু সুস্বাদু খাদ্যলৈ তাৰ জীৱাশ্বাৰ অৰুচি জন্মে।
21 তাৰ মাংস ক্ষয় পায় অদৃশ্য হয়,
আৰু আগেয়ে নেদেখা হাড়বোৰ জলজককৈ ওলাই পৰে;
22 এনে কি, তাৰ জীৱাশ্বা গাতৰ ওচৰ চাপে,
আৰু তাৰ পৰাণে সংহাৰকবোৰৰ গুৰি পায়।
23 মানুহক যথাৰ্থ পথ দেখুৱাবৰ নিমিত্তে,
তাৰ পক্ষে যদি হাজাৰৰ ভিতৰত এজন দূত মধ্যস্থ থাকে,
24 তেন্তে তেওঁ তালৈ কৃপা কৰি কব,
“গাতলৈ যোৱাৰ পৰা তাক মুক্ত কৰা, মই পৰায়শ্চিত্ত পালোঁ।
25 তাৰ গা লৰায়ে কয়ো চিকণ হব;
সি পুনৰ্বাৰ যৌৱনকাল পাব।
26 সি ঈশ্বৰৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিলে, তেওঁ তালৈ পৰসন্ন হব;
তাতে সি তেওঁৰ মুখ আনন্দেৰে দেখিব,
আৰু তেওঁ মানুহক তাৰ ধাৰ্মিকতা ওলোটাই দিব।
27 সি মানুহৰ আগত গীত গাই কব,
“আমি পাপ কৰিলোঁ, ন্যায্য বিপৰীতে চলিলোঁ;
তথাপি মই তাৰ উচিত ফল পোৱা নাই।
28 গাতলৈ যোৱাৰ পৰা তেওঁ মোৰ জীৱাশ্বা মুক্ত কৰিলে,
আৰু মোৰ পৰাণ পোহৰত আনন্দিত হব।”
29 চোৱা, মানুহক জীৱন স্বৰূপ পোহৰেৰে আলোকিত কৰিবৰ নিমিত্তে,
তাৰ পৰাণ বিনাশক গাতৰ পৰা ওলোটাই আনিবলৈ,
30 ঈশ্বৰে মনুষ্য সৈতে এই সকলো ব্যৱহাৰ দুবাৰ,
এনে কি, তিনি বাৰ কৰে।
31 হে ইয়োব, মন দিয়া, মোৰ কথা শুনা;
মনে মনে থাকা, ময়েই কওঁ।
32 যদি তোমাৰ কিবা কব লগা আছে, তেন্তে মোক উত্তৰ দিয়া;
কোৱা, কিয়নো মই তোমাক নিৰ্দোষী কৰিবলৈ বাঞ্ছা কৰোঁ।
33 যদি নাইহে, তেন্তে মৌলৈ কাণ পাতি, মনে মনে থাকা; মই তোমাক জ্ঞান শিক্ষা দিওঁ।

34 অধ্যায়

ইলীহৰ দ্বিতীয় বক্তৃতা।

- 1 পাছে ইলীছৰে আৰু উত্তৰ কৰি কলে,
- 2 হে জ্ঞানী লোকবিলাক, মোৰ কথা শুনা;
হে বিজ্ঞলোকবিলাক, মৌলৈ কাণ পাতা।
- 3 কিয়নো জীবাই যেনেকৈ আহাৰৰ আশ্বাদ লয়,
তেনেকৈ কাণে কথাৰ পৰীক্ষা কৰে।
- 4 আৰ্হা, যি ন্যায়, তাক আমি বাচি লওঁহঁক;
যি ভাল, তাক আমাৰ মাজত নিশ্চয় কৰোঁহঁক।
- 5 কিয়নো ইয়াবে কৈছিল, যে, মই ধাৰ্মিক,
তথাপি ঈশ্বৰে মোৰ বিচাৰ অগ্ৰহণ কৰিলে;
- 6 মই ন্যায়ৱান হলেও, মিছলীয়া বুলি গণিত হৈছোঁ,
বিনাদোষে মোৰ গাত চিকিৎসা কৰিব নোৱাৰা ঘা লাগিছে।
- 7 পানী পি তৃপ্ত হোৱাৰ দৰে বিদৰূপ কৰি তৃপ্ত হোৱা,
8 দুৰাচাৰীবোৰৰ লগত ফুৰা,
আৰু দুষ্টৰ সঙ্গী হোৱা, ইয়াবৰ নিচিনা কোন আছে?
- 9 কিয়নো তেওঁ কৈছিল, “ঈশ্বৰৰ লগত প্ৰণয় ৰাখিলে,
মানুহৰ একো লাভ নহয়।”
- 10 এতেকে হে বিজ্ঞ লোকবিলাক মৌলৈ কাণ পাতা;
ঈশ্বৰে যে কুকৰ্ম কৰিব, আৰু সৰ্বশক্তিমান জনাই যে অন্যায় কৰিব, এইয়ে তেওঁৰ পৰা দুৰা থাকক।
- 11 কিয়নো তেওঁ মানুহৰ কৰ্মৰ দৰে তাক ফল দিয়ে,
আৰু যাৰ যেনে আচৰণ, তাৰ তেনে দশা ঘটাই।
- 12 বাস্তৱিক ঈশ্বৰে কুকৰ্ম নকৰে।
সৰ্বশক্তিমান জনাই ন্যায়ৰ বিপৰীত নকৰে।
- 13 তেওঁক পৃথিৱীৰ ওপৰত ক্ষমতা কোনে দিলে?
আৰু গোটেইখন জগত কোনে স্থাপন কৰিলে?
- 14 যদি তেওঁ নিজেই নিজতেই মন দি থাকে,
যদি নিজে দিয়া আশ্বা আৰু নিশ্বাস নিজলৈ চপাই নিয়ে,
- 15 তেন্তে সকলো মৰ্ত্য একেবাৰে মৰি যাব,
আৰু মনুষ্য পুনৰায় ধূলি লীন হৈ যাব।
- 16 যদি তোমাৰ বিবেচনা থাকে,
তেন্তে এই কথা শুনা, আৰু মোৰ বাকলৈ কাণ পাতা।
- 17 ন্যায় যিণ কৰোঁতাজনে জানো শাসন কৰিব পাৰে?
তুমি ধাৰ্মিক আৰু পৰাৰক্ষী জনাক জানো দোষী কৰিব পাৰা?
- 18 ৰজাক জানো “তুমি অধম,” এই বুলি কব পাৰি?
আৰু সম্ভ্ৰান্ত লোকবিলাকক, “তোমালোকে দুষ্ট,” এই বুলি জানো কব পাৰি?
- 19 তেন্তে, যি জনাই অধ্যক্ষসকলক মুখলৈ নাচায়,
আৰু দৰিদ্ৰতকৈ ধনীকো উত্তম বুলি জ্ঞান নকৰে, এনে জনাক কিমান কম পৰিমাণে তাক কব পাৰি!
কিয়নো সকলোৱেই তেওঁৰ হাতেৰে কৰা বস্ত্ৰ।
- 20 সিবিলাক নিমিষতে, এনে কি মাজ নিশ্বাসেই মৰে;
লোকবিলাকে কঁপি কঁপি পৰলোকলৈ গমন কৰে,
আৰু পৰাৰক্ষী বিলাকক বিনাহাতে কাটি নিয়া হয়।
- 21 কিয়নো তেওঁ মানুহৰ কথাত চকু দিয়ে,
আৰু তাৰ সকলো গতি দেখে।
- 22 য’ত দুৰাচাৰীবোৰ লুকাই থাকিব পাৰে,
এনেকুৱা অন্ধকাৰ কি মৃত্যুছায়া নাই।
- 23 যি স্থলত মনুষ্য বিচাৰৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যাব,
এনে স্থলত তেওঁ তাৰ বিষয়ে বৰ চিন্তা কৰিব লগীয়া হয়।
- 24 তেওঁ অনুসন্ধান নকৰি পৰাৰক্ষীবিলাকক খণ্ড খণ্ড কৰি,
আৰু তেওঁবিলাকৰ ঠাইত আন লোকক স্থাপন কৰে।
- 25 এই হেতুকে তেওঁ তেওঁবিলাকৰ কাৰ্যবোৰ জানে,
আৰু ৰাতিতে সকলো লুটিয়াই পেলায়,
তাতে তেওঁবিলাক চূৰ্ণীকৃত হয়।
- 26 তেওঁ সকলোৰে দেখাতে তেওঁবিলাকক দুৰ্জন বুলি প্ৰহাৰ কৰে;
- 27 কিয়নো তেওঁবিলাকে তেওঁ পাছে পাছে যাবলৈ এৰি,

আৰু তেওঁৰ এটি পথকো নামানি,

28 দৰিদ্ৰৰ কাতৰোক্তি তাৰ আগত উপস্থিত কৰে,

আৰু দুখিত বিলাকৰ কাতৰোক্তি তেওঁৰ কাণত পেলায়।

29 তেওঁ শাস্তি দিলে কোনে তেওঁক দোষ দিব পাৰে?

30 অধৰ্মি লোকে যেন ৰাজত্ব নকৰে;

আৰু পৰজাবিলাকক ফালত পেলাবলৈ যেন কোনো নাথাকে,

এই নিমিত্তে, জাতিৰ পৰাই হওক, বা মানুহৰ পৰাই হওক,

তেওঁ মুখ ঢাকিলে কোনে তেওঁৰ দৰ্শন পাব পাৰে?

31 “মই শাস্তি ভোগ কৰিলোঁ, মই আৰু অধৰ্ম আচৰণ নকৰোঁ;”

32 যি নেদেখোঁ, তাক মোক দেখুৱাই দিয়া;

যদি মই অন্যায় কৰিলোঁ, তেন্তে মই আৰু নকৰোঁ, “এই বুলি ঈশ্বৰৰ আগত কোৱা উচিত নে?

33 ঈশ্বৰে দিয়া প্ৰতিফল তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰে হয়নে যে, তুমি তাক অগ্ৰহা কৰিলা?

কিয়নো মনোনীত কৰা কাৰ্য তোমাৰ হে, মোৰ নহয়; এই হেতুকে তুমি যি জানা, তাক কোৱা।

34 বুদ্ধিমান লোকে মোক কব, এনে কি, মোৰ কথা শুনা প্ৰত্যেক জ্ঞানৱানে কব,

35 “ইয়াৰে জ্ঞানশূন্য কথা কৈছে, আৰু তেওঁৰ বাক্য বিবেচনায়ুক্ত।”

36 ইয়াৰে দুষ্টলোকৰ দৰে উত্তৰ দিয়াৰ কাৰণে তেওঁৰ পৰীক্ষা শেষলৈকে হলেই ভাল।

37 কিয়নো তেওঁ নিজৰ পাপত বিদেহাৰ লগ লগাইছে, তেওঁ আমাৰ মাজত হাত-তালি দিছে,

আৰু ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে অনেক কথা কৈছে।

35 অধ্যায়

ইলীহৰ তৃতীয় বক্তৃতা।

1 পাছত ইলীহৰে আৰু উত্তৰ কৰি কলে,

2 “মোৰ কি উপকাৰ?

বা মই পাপ কৰা লাভতকৈ মোৰ কি অধিক লাভ?

3 এই বুলি যে তুমি কৈছা, ইয়াক তুমি ন্যায় বুলি ভাবিছা নে?

বা ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতাকৈ মোৰ ধাৰ্মিকতা অধিক,

এই বুলি কৈছানে?

4 মই তোমাক আৰু তোমাৰ লগৰ তোমাৰ বন্ধুবিলাককো উত্তৰ দিওঁ,

5 তুমি চকু তুলি আকাশৰ ফাললৈ চোৱা,

তোমাৰতকৈ ওখত থকা গগণ-মণ্ডললৈ নিৰীক্ষণ কৰা।

6 তুমি পাপ কৰিলে, তেওঁৰ কি হানি কৰিব পাৰা?

আৰু তোমাৰ অপৰাধ অধিক হলে তুমি তেওঁ কি কৰিবা?

7 তুমি ধাৰ্মিক হলে, তেওঁক কি দিব পাৰা?

বা তেওঁ তোমাৰ হাতৰ পৰা কি গ্ৰহণ কৰিব?

8 তোমাৰ দুষ্টতাই তোমাৰ নিচিনা মানুহৰহে হানি কৰিব পাৰে,

আৰু তোমাৰ ধাৰ্মিকতা মনুষ্য সম্ভাৱনৰে উপকাৰী হব পাৰে।

9 অধিক উপদৰৰ পোৱাত লোকবিলাকে কাতৰোক্তি কৰে,

আৰু বলৱান বিলাকৰ বাহুৰ কাৰণে উপকাৰ পাবলৈ চিঞৰে।

10 যি জনাই ৰাতি গীত গোৱাই,

11 যি জনাই পৃথিৱীৰ পশুবোৰতকৈ আমাক বেছিকৈ শিক্ষা দিছে,

আৰু যি জনাই আমাক আকাশৰ চৰাই-চিৰিকটীতকৈ বেছি জ্ঞানী কৰিছে মোৰ সেই সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰ ক’ত? এই বুলি

সিবিলাকৰ কোনেও নকয়।

12 তেতিয়া সিবিলাকে দুষ্টবোৰৰ অহঙ্কাৰৰ কাৰণে কাতৰোক্তি কৰে,

কিন্তু তেওঁ উত্তৰ নিদিয়ে।

13 বাস্তৱিক ঈশ্বৰে অসাৰ কথা নুশনে,

আৰু সবুশক্তিমান জনাই তাক নাচাবও।

14 তেন্তে তুমি তেওঁক নেদেখো বুলি কলে, তেওঁ জানো শুনিব,

তোমাৰ গোচৰ তেওঁৰ আগত আছে, তুমি তেওঁলৈ বাট চাই থাকিবা।

15 কিন্তু তেওঁ তেওঁৰ কোপত শাস্তি নিদিয়ে,

আৰু তেওঁ অপৰাধলৈ বৰকৈ মন নিদিয়ে;

16 এই নিমিত্তে ইয়াৰে অসাৰ কথা কবলৈ মুখ মেলিছে,

অনেক জ্ঞানশূন্য কথা কৈছে।

36 অধ্যায়

ইলীহৰ শেষ বক্তৃতা।

- 1 ইলীহৰে আৰু কথা কলে,
- 2 আৰু অলপমান ধৈৰ্য ধৰা, মই তোমাক বুজাওঁ,
- কিয়নো ঈশ্বৰৰ পক্ষে মোৰ আৰু কথা আছে;
- 3 মই দুৰৈৰ পৰা মোৰ জ্ঞান সংগ্ৰহ কৰিম,
- আৰু মই মোৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ ধাৰ্মিকতা-গুণৰ বৰ্ণনা কৰিম।
- 4 কিয়নো মোৰ কথা নিশ্চয়ে মিছা নহয়;
- জ্ঞানত সিদ্ধজন তোমাৰ লগতে আছে।
- 5 চোৱা, ঈশ্বৰ পৰাক্ৰমী, তথাপি তেওঁ কাকো হেয়জ্ঞান নকৰে;
- তেওঁ বুদ্ধিৰ বলতো পৰাক্ৰমী।
- 6 তেওঁ দুষ্টৰ প্ৰাণ ৰক্ষা নকৰে,
- কিন্তু দুখীয়াবিলাকৰ পক্ষে ন্যায় বিচাৰ কৰে।
- 7 তেওঁ ধাৰ্মিকলোকৰ পৰা চকু নুঘুৰাই;
- কিন্তু সিংহাসনত বহা ৰজাবিলাকৰ লগত,
- তেওঁ সৰ্ব্বতিকাললৈকে তেওঁবিলাকক বহুৱাই,
- তাত তেওঁবিলাকৰ উন্নতি হয়।
- 8 আৰু যদি তেওঁবিলাকক শিকলিৰে বন্ধা হয়,
- আৰু তেওঁবিলাক দুখৰ লেজুত বান্ধ খায়,
- 9 তেন্তে তেওঁ তেওঁবিলাকক তেওঁবিলাকৰ কৰ্ম আৰু অপৰাধ দেখুৱাই,
- তেওঁবিলাকে যে অহংকাৰ কৰিলে, তাক তেওঁবিলাকক জনায়।
- 10 শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ তেওঁ তেওঁবিলাকৰ কাণ মুকলি কৰে,
- আৰু অধৰ্ম-পথৰ পৰা ঘূৰিবলৈ তেওঁবিলাকক আজ্ঞা দিয়ে।
- 11 যদি তেওঁবিলাকে তেওঁৰ কথা শুনে, আৰু তেওঁৰ সেৱা কৰে,
- তেন্তে তেওঁবিলাকে তেওঁবিলাকৰ দিন সুখে সম্পদে নিয়ায়,
- আৰু তেওঁবিলাকৰ বছৰ কেইটা সন্তোষেৰে কটায়।
- 12 কিন্তু যদি তেওঁবিলাকে নুশুনে তেন্তে অসংৰাঘাতত বিনষ্ট হয়,
- আৰু জ্ঞানৰ অভাৱত প্ৰাণত্যাগ কৰে।
- 13 অধৰ্মচিন্তীয়াবোৰে কেৰাধ সাঁচি থয়;
- ঈশ্বৰে সিহঁতক বান্ধিলেও সিহঁতে কাভৰোক্তি নকৰে।
- 14 সিহঁত ডেকা কালতে মৰে,
- আৰু ভৰ্ষাচাৰীবোৰৰ মাজত সিহঁতৰ প্ৰাণ নষ্ট হয়।
- 15 তেওঁ দুৰ্গতিত পৰা জনক তাৰ দুৰ্গতিৰ দ্বাৰাই উদ্ধাৰ কৰে,
- আৰু উপদৰৱৰ দ্বাৰাই তেওঁবিলাকৰ কাণ মুকলি কৰে।
- 16 তেওঁ তোমাক সঙ্কটৰ মুখৰ পৰা, ক্লেশ নোহোৱা বহল ঠাইলৈ উলিয়াই আনিছে;
- আৰু তোমাৰ মেজ আতি তেলীয়া আহাৰেৰে সজেৱা হব;
- 17 কিন্তু তুমি দুষ্টৰ বিচাৰেৰে পৰিপূৰণ হলে,
- তোমাক বিচাৰ আৰু ন্যায় দণ্ডই ধৰিব।
- 18 সাৱধান, কেৰাধে তোমাক নিন্দা পথলৈ নিনিয়ক,
- আৰু মুক্তিৰ অধিক মূল্যই তোমাক অবাটে লৈ নাযাওক।
- 19 তোমাৰ ধন, আৰু শক্তি সমস্ত বল,
- তুমি দুখত নপৰিবলৈ জানো যথেষ্ট হব?
- 20 যি ৰাতিত লোকবিলাকক নিজ নিজ ঠাইত উচ্ছন্ন কৰা হয়,
- এনে ৰাতিলৈ তুমি বাঞ্ছা নকৰিবা।
- 21 সাৱধান, তুমি অধৰ্মলৈ মুখ নকৰিবা;
- কিয়নো তুমি দুখ ভোগতকৈ তাকেই মনোনীত কৰিছা।
- 22 চোৱা, ঈশ্বৰে নিজ পৰাক্ৰমত মহা কাৰ্য কৰে;
- তেওঁৰ নিচিনা শিক্ষা দিওঁতা কোন আছে?
- 23 কোনে তেওঁৰ নিমিত্তে তেওঁৰ পথ নিৰূপণ কৰিলে?
- বা তুমি অন্যায় কৰিলা, এই বুলি তেওঁক কোনে কব পাৰে?
- 24 ঈশ্বৰৰ যি কাৰ্যৰ বিষয়ে মানুহে গানৰ দ্বাৰাই কীৰ্তন কৰিলে,
- তুমি সেই কাৰ্যৰ মহিমাৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ মনত ৰাখিবা।

25 সকলো মানুহে তাক নিৰীক্ষণ কৰে;
মৰ্ত্যুই দুৰৈৰ পৰা তালৈ দৃষ্টি কৰে।
26 চোৱা, ঈশ্বৰ মহান, আৰু আমাৰ জ্ঞানৰ অগম্য;
তেওঁৰ বছৰৰ সংখ্যাৰ অনুসন্ধান কৰা অসাধ্য।
27 কিয়নো তেওঁ জনৰ কণিকাবোৰ আকৰ্ষণ কৰে;
সেইবোৰেই তেওঁৰ ডাপৰ পৰা জৰি জৰি পৰে;
28 সেইবোৰক আকাশে বৰষায়,
মানুহৰ ওপৰত অধিককৈ টোপে টোপে পেলায়।
29 বাস্তৱিক তেওঁৰ মেঘৰ বিস্তাৰণ,
আৰু তেওঁৰ তন্তুবুপ মেঘৰ গৰ্জ্জন কোনে বুজিব পাৰে?
30 চোৱা, তেওঁ নিজৰ চাৰিওফালে নিজৰ পোহৰ বিস্তাৰ কৰে;
আৰু তেওঁ সাগৰৰ তলি ঢাকে।
31 কিয়নো তেওঁ এইবোৰৰ দ্বাৰাই লোকবিলাকক শাসন কৰে,
আৰু পৰ্বচুৰ পৰিমাণে খোৱা বস্তু দান কৰে।
32 তেওঁ বিজুলীৰে নিজৰ অঞ্জলি ভৰায়,
লক্ষ্যত লাগিবলৈ তেওঁ তাক আঁজা দিয়ে।
33 তাৰ মহা শব্দই তেওঁৰ বিষয়ে সম্ভাদ দিয়ে,
পশুবোৰকো তেওঁৰ আগমনৰ কথা জনায়।

37 অধ্যায়

1 ইয়াতো মোৰ হৃদয় কঁপিছে,
আৰু বুকু ঢপ ঢপ কৰিছে।
2 শুনা, শুনা, সেইয়া তেওঁৰ গৰ্জ্জনৰ ধ্বনি,
সেয়া তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা শব্দ।
3 সেয়া তেওঁ আকাশ-মণ্ডলৰ তলৰ আটাই ঠাইলৈকে পঠাই,
আৰু পৃথিবীৰ অঞ্জলৈকে তেওঁ বিজুলী মাৰে।
4 তাৰ পাছত গাজনি মাৰে,
তেওঁ নিজৰ মহা শব্দেৰে গৰ্জ্জন কৰে;
যেতিয়া তেওঁৰ মাত শুনা যায়, তেতিয়াই তেওঁ সেইবোৰক নখমায়।
5 ঈশ্বৰে নিজ মাত্ৰেৰে আচৰিতৰূপে গৰ্জ্জন কৰে;
তেওঁ আমাৰ বোধৰ অগম্য মহা কাৰ্যবোৰ কৰে।
6 কিয়নো তেওঁ হিমক কয়, 'তুমি পৃথিবীত পৰা',
সেইদৰে তেওঁ বৰষুণক বৰষিবলৈ কয়,
'তীক্ষ্ণৰূপে ধৰি বৰষুণ বৰষা'।
7 তেওঁ স্বৰ্জা সকলো মানুহে তেওঁৰ কাৰ্যপৰণালী জানিবৰ বাবে
তেওঁ পৰত্যেক মানুহৰ হাত বন্ধ কৰে।
8 তেতিয়া জন্তুবোৰ চোঙত সোমায়;
আৰু নিজ নিজ বাসস্থানত থাকে।
9 দক্ষিণৰ কোঠালিৰ পৰা ধুমুহা আহে,
আৰু উত্তৰৰ পৰা জাৰ উপস্থিত হয়।
10 ঈশ্বৰৰ নিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বৰফ হয়,
আৰু বহল জল সমূহ ঠেক হৈ যায়।
11 এনে কি, তেওঁ ঘন মেঘত পানী জমা হ'ব দিয়ে,
তেওঁ নিজৰ বিজুলী থকা মেঘ বিস্তাৰ কৰে।
12 গোটেই ভূ-মণ্ডলত সেইবোৰে যেন তেওঁৰ আঁজা অনুসাৰে কাৰ্য কৰে,
এই কাৰণে সেইবোৰে তেওঁৰ পৰিচালনৰ দ্বাৰাই ঘূৰি ফুৰে।
13 তেওঁ এইবোৰ হ'বলৈ সৃষ্টি কৰে, সেয়া শাস্তিৰ বাবেই হওক, বা নিজ পৃথিবীৰ বাবেই হওক,
নাইবা বিশ্বস্ততাৰ বাবেই হওক, তেওঁ তাক হ'ব দিয়ে।
14 হে ইয়োব, তুমি ইয়ালৈ কাণ পাতা;
থিৰে থাকি ঈশ্বৰৰ আচৰিত কৰ্ম বিবেচনা কৰা।
15 ঈশ্বৰে কেনেকৈ মেঘক নিয়ন্ত্ৰণ কৰে,
আৰু কেনেকৈ নিজে বিজুলী পৰকাশিত কৰে, তাক তুমি জানানে?

- 16 কেনেকৈ আকাশত মেঘ ভাহি থাকে,
ঈশ্বৰৰ বিস্ময়কৰ কাৰ্যপৰাণীবোৰ তুমি জানানে, জ্ঞানত কোন নিখুত জানানে?
17 যেতিয়া দক্ষিণ বায়ুৰ দ্বাৰাই পৃথিৱী নিস্তব্ধ হয়,
তেতিয়া বস্ৰৰ কেনেকৈ গৰম যেন বোধ হয় তুমি জানানে?
18 তুমি জানো সাঁচত চলা দৰপণৰ দৰে
দৃঢ় আকাশ-মণ্ডলক তেওঁৰ লগত বিস্তাৰ কৰিব পাৰা?
19 আমি তেওঁক কি ক'ম, সেয়া আমাক জনোৱা;
কিয়নো আমাৰ যুক্তিৰ উদ্দেশ্যে আমি একো উলিয়াব পৰা নাই, কাৰণ আমাৰ মন অন্ধকাৰত আচ্ছন্ন।
20 মই কথা কওঁ বুলি তেওঁৰ আগত জনোৱা হব নে?
বা কাল গৰাসত পৰিবলৈ কোনোবাই জানো ইচ্ছা কৰিব?
21 সম্পৰ্ধিত মানুহে আকাশত মহা-তেজস্বী জ্যোতি দেখা নাপায়;
কিন্তু বতাহ চলিলে আকাশ নিৰস্মল হয়।
22 উত্তৰৰ পৰা সূৰ্যৰণময় জ্যোতি আহে;
ঈশ্বৰত ভয়ানক পৰভাৱ আছে।
23 সবুশক্তিমান জনা আমাৰ তত্ত্বৰ অগম্য,
তেওঁ পৰাশ্ৰমত মহান;
তেওঁ ন্যায় বিচাৰ আৰু ধাৰ্মিকতাৰ বিপৰীত কোনো ৰূপে নকৰে।
24 এই কাৰণে মানুহে তেওঁলৈ ভয় ৰাখে;
কিন্তু যিসকল লোকে নিজৰ মনতে জ্ঞানী বুলি ভাবে, তেনেলোকলৈ তেওঁ মনোযোগ নিদিয়ে।

38 অধ্যায়

যিহোৱাই ইয়াবক দিয়া প্ৰথম উত্তৰ।

- 1 তেতিয়া যিহোৱাই ধুমুহাটোৰ মাজৰ পৰা ইয়াবক উত্তৰ কৰি ক'লে,
2 “যিজনো এই জ্ঞানশূন্য বাক্যেৰে ঈশ্বৰৰ মনঃৰণা আন্ধাৰ কৰিছে, এইটো কোন?
3 তুমি এতিয়া বীৰৰ দৰে কঁকাল বান্ধা;
কিয়নো মই তোমাক সোঁধো, তুমি মোক কোৱা।
4 যি সময়ত মই পৃথিৱীৰ মূল স্থাপন কৰিলোঁ, তেতিয়া তুমি ক'ত আছিলি?
যদি তোমাৰ বোধ আছে, তেন্তে কোৱা।
5 কোনে তাৰ পৰিমাণ নিৰূপণ কৰিলে?
বা কোনে তাৰ ওপৰত পৰিমাণ-জৰী পাৰিলে? যদি জানা তেন্তে কোৱা।
6 সেই কালত তাৰ মূলবোৰ কিহৰ ওপৰত বহুওৱা হল?
বা কোনে তাৰ চুকৰ শিল স্থাপন কৰিলে?
7 যেতিয়া প্ৰভাতীয় তৰাবোৰে একেলগে গান কৰিছিল,
তেতিয়া ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলে জয়ধ্বনি কৰিছিল নে?
8 গৰুডৰ পৰা বাহিৰ হোৱাৰ দৰে সমুদ্ৰ যেতিয়া বাহিৰ হৈছিল,
তেতিয়া কোনে দুৱাৰৰ সৈতে সমুদ্ৰক নীৰৱ কৰিছিল?
9 যেতিয়া মই মেঘক তাৰ বস্ৰৰূপে নিৰ্ভৰ কৰিছিলোঁ,
আৰু যোৰ অন্ধকাৰক, তাক মেৰিওৱা পটী স্বৰূপ কৰিছিলোঁ,
10 আৰু যেতিয়া মই তাৰ বাবে বিধি নিৰূপণ কৰিছিলোঁ,
ডাং আৰু দুৱাৰ লগাই কৈছিলো-
11 ‘তুমি ইয়ালৈকে আহিব পাৰা, ইয়াতকৈ বেছি নহয়;
ইয়াতে তোমাৰ গৰ্ভী টোবোৰ মাৰ যাব।’
12 তুমি চিৰকাল আছা নে, তোমাৰ জীৱনৰ দিন আৰম্ভণিৰ পৰা আছে নে, তুমি প্ৰভাতক আজ্ঞা দিছিলি নে?
আৰু অৰুণক তাৰ উদয় স্থান জনাইছিলি নে?
13 সেইদৰে পৃথিৱীৰ চাৰিও চুক ধৰিছিলি নে,
তাৰ পৰা দুষ্টবোৰক জোকাৰি পেলাইছিলি নে?
14 ছাব মৰা মাটিৰ দৰে পৃথিৱীৰ ৰূপ পৰিবৰ্ত্তন হয়,
আৰু সকলো বস্তু এখন চিঁচৰ-বিচিঁচৰ বস্ৰৰ দৰে প্ৰকাশ পায়।
15 আৰু দুষ্টবোৰৰ পৰা পোহৰ আতৰোৱা হয়,
আৰু সিহঁতৰ উৰ্দ্ধবাহ ভগ্ন হয়।
16 তুমি জানো সমুদ্ৰৰ উপৰ ঠাইলৈ গৈছিলি?
বা অগাধ জলৰ গুপ্তস্থানত জানো ফুৰিছিলি?

- 17 মৃত্যুপূৰীৰ দুৱাৰ তোমালৈ অনাবৃত আছিল নে?
বা মৃত্যুছায়াৰ দুৱাৰ দেখিছিল নে?
- 18 তুমি পৃথিৱীৰ পৰস্পৰ বুজ পাল নে?
এই সকলো যদি জানা, তেন্তে কোৱা।
- 19 পোহৰ থকা ঠাইলৈ যোৱা বাট ক'ত-
সেইদৰে আন্ধাৰৰ ঠাইয়ে বা ক'ত?
- 20 যি ঠাইৰ পৰা পোহৰ আৰু আন্ধাৰ আহে, সেই ঠাইলৈ তুমি তাক উভতাই নিব পাৰিবা নে,
বা তুমি জানা নে, কিদৰে সেই ঠাইৰ পৰা আহে?
- 21 তুমি যেতিয়া জন্মিছিলি, নিশ্চিতভাবে জানিছিলি!
আৰু তোমাৰ দিনৰ সংখ্যা অধিক!
- 22 যত হিম সঞ্চয় কৰা হয়, সেই উৰালত তুমি পৰবেশ কৰিছা নে,
তুমি সেই শিলাবৃষ্টিৰ উৰাল দেখিছিলি নে?
- 23 এই বস্তুবোৰ মই সৰুট সময়ৰ বাবে,
ৰণ বা যুদ্ধ দিনৰ বাবে ধৰি ৰাখে;
- 24 কি নিয়মেৰে বিজুলীৰ পোহৰ ভাগবতৰা হয়,
বা কি নিয়মেৰে পূবৰ বায়ু পৃথিৱীত কিয়পি পৰে?
- 25 প্ৰাৱন সৃষ্টিকাৰী বৰষুণৰ বাবে কোনে পানী বোৱাই নিয়া নলা তৈয়াৰ কৰিলে,
বা কোনে বিজুলী-ঢেৰেকনিৰ বাবে পথ পৰস্তুত কৰিলে,
- 26 বৰষুণ নোহোৱা কাৰণে যি ঠাইত কোনো ব্যক্তি নাথাকে,
আৰু য'ত এজনো মানুহ নাই, সেই পৰিত্যক্তভূমি,
- 27 সেই অনুৰূপ মাটি আৰু জনশূন্য অঞ্চলৰ উদ্দেশ্যে,
কোনে কোমল ঘাঁহ গজাই তোলে?
- 28 বৰষুণৰ জানো পিতৃ আছে?
নিয়ৰৰ বিন্দুসমূহ জানো কোনোবাই পৰসৰ কৰিলে?
- 29 কাৰ গৰ্ভৰ পৰা বৰফ বাহিৰ হ'ল?
কোনে আকাশত বগা তুমাৰপাত জন্ম দিলে?
- 30 জল সমূহ নিজে গোট খায় আৰু শিলৰ নিচিনা হয়,
পৃষ্ঠতলৰ গভীৰত সি হিমলৈ ৰূপান্তৰিত হয়।
- 31 তুমি জানো কৃত্তিকা নক্ষত্ৰৰ হাৰ গাঁথিব পাৰা?
বা মৃগশীৰ্ষ নক্ষত্ৰৰ বান্ধ জানো সোলোকাব পাৰা?
- 32 আৰু ৰাশিবোৰক জানো নিজ নিজ ঋতুত উলিয়াব পাৰা?
বা তুমি সপ্তশীৰ্ষক জানো তাৰ অনুচৰ বোৰে সৈতে বাট দেখুৱাই নিব পাৰা?
- 33 তুমি আকাশ-মণ্ডলৰ নিয়মবোৰ জানা নে?
পৃথিৱীৰ ওপৰত তুমি সেইবোৰৰ অধিকাৰ স্থাপন কৰিব পাৰা নে?
- 34 ঢল পানীৰে তোমাক ঢাকিবৰ বাবে
তুমি মেঘলৈকে তোমাৰ মাত নিয়াব পাৰা নে?
- 35 তুমি বিজুলীবোৰক যা বুলি পঠাব পাৰা নে?
সেইবোৰে জানো তোমাক ক'ব নে, 'এইয়া আমি'?
- 36 ঘন মেঘক কোনে উদ্ভাৱন দিলে?
পপীয়া তৰা কোনে বৃদ্ধি দিলে?
- 37 এনে দক্ষতা কাৰ আছে, যিয়ে মেঘ সমূহক গণনা কৰিব পাৰে?
কোনে আকাশৰ পৰা বৰষুণ বৰষাব পাৰে?
- 38 যেতিয়া ধূলিবোৰ গৈ গোট খায়,
আৰু চপৰাবোৰ টানকৈ লগ লাগে, সেই সময়ত কোনে আকাশৰ জলৰ মোটবোৰ বাকি দিয়ে?
- 39 তুমি সিংহিনীৰ নিমিত্তে মৃগয়া কৰিবা নে?
বা তাইৰ সৰু পোৱালিক সন্তুষ্ট হোৱাকৈ খাবলৈ দিবা নে?
- 40 যেতিয়া ডেকা সিংহবোৰে নিজ নিজ চোঙত চোপলৈ থাকে,
আৰু আঁৰত খাপ দি থাকে তেতিয়া তুমি সেইবোৰৰ হেপাঁহ পলুৱাব পাৰা নে?
- 41 যেতিয়া চোঁৰা-কাউৰীৰ পোৱালি বোৰে ঈশ্বৰৰ গুৰিত চিঞৰে,
আৰু আহাৰৰ অভাৱত ফুৰে তেতিয়া সেইবোৰৰ বাবে কোনে আহাৰ যোগায়?

39 অধ্যায়

- 1 তুমি জানো পৰ্বতৰ বনৰীয়া ছাগলীবোৰৰ জগা কাল জানা?
- হৰিণীয়ে পোৱালি কেতিয়া জগায়, তাক জানো তুমি ঠিককৈ ক'ব পাৰা?
- 2 সিহঁতে কেইমাহ গৰ্ভধাৰণ কৰে, তাক তুমি নিৰ্ণয় কৰিব পাৰা নে?
- বা সিহঁতে জগোৱা সময় তুমি জানা নে?
- 3 সিহঁতে আঠু পাৰিহে গৰ্ভৰ পৰা পোৱালি উলিয়ায়,
আৰু তেতিয়াই নিজৰ বেদনা জোকাৰি পেলায়।
- 4 সিহঁতৰ পোৱালিবোৰ অৰণ্যতে শক্তিশালী আৰু ডাঙৰ-দীঘল হয়;
সিহঁতৰ বাহিৰলৈ ওলাই যায় আৰু পুনৰ ওচৰলৈ উভটি নাহে।
- 5 বনৰীয়া গাধক কোনে স্বাধীন কৰি এৰি দিলে?
কোনো বনৰীয়া গাধৰ বান্ধ সোলোকালে?
- 6 মই অৰণ্যক তাৰ ঘৰ কৰিলোঁ,
আৰু লোণা ভূমিক তাৰ নিবাসৰ ঠাই কৰিলোঁ।
- 7 সি নগৰৰ কোলাহল হেয়জ্ঞান কৰে;
চলাওঁতাৰ ডাবি-হুকি শুনিবলৈ নাপায়।
- 8 চাৰণভূমিৰ দৰে সি পৰ্বতমালাত ঘূৰি ফুৰে;
সি খাবৰ বাবে সকলো বিধৰ কেঁচা বৰণীয়া বন বিচাৰি ফুৰে।
- 9 মেঠনে তোমাৰ তলত খাটিবলৈ মান্তি হব নে?
তোমাৰ দানা পাংৰৰ ওচৰত থাকিব নে?
- 10 তুমি জোট-জৰী লগাই মেঠনক সীৰলুত ৰাখিব পাৰা নে?
সি তোমাৰ পাছে পাছে উপত্যকাত মৈ টানিব নে?
- 11 তাৰ বল অধিক হোৱাৰ কাৰণে তুমি তাক বিশ্বাস কৰিবা নে?
তোমাৰ কাম তাক গটাই দিবা নে?
- 12 সি তোমাৰ খেতিৰ শস্য ঘৰলৈ আনিব বুলি,
তোমাৰ খলাত ধান চপাব বুলি, তুমি তাত পৰত্যয় কৰিব পাৰা নে?
- 13 উট চৰাইৰ ডেউকাই উল্লাস কৰে,
কিন্তু তাইৰ ডেউকা আৰু পাখি মৰণীয়াল নে?
- 14 তাই মাটিত নিজৰ কণী পাৰি এৰি থৈ যায়,
আৰু ধূলিত উম পাৰলৈ দিয়ে।
- 15 কোনোবাই তাক ডৰিৰে ডাঙি পেলাব বুলি,
বা বনৰীয়া জন্তুৱে তাক গচকিব বুলি তাইৰ তালৈ মনত নপৰে।
- 16 পৰৰ পোৱালিৰ নিচিনাকৈ তাই নিজৰ পোৱালিবোৰলৈ নিৰ্ভয় ব্যৱহাৰ কৰে,
আৰু কণী পৰা বিফল হলেও তাই মনত দুখ নাপায়।
- 17 কিয়নো ঈশ্বৰে তাইক জ্ঞানহীন কৰিলে,
আৰু তাইক বুদ্ধিৰ ভাগ নিদিলে।
- 18 কিন্তু যেতিয়া তাই ডেউকা কোবাই কোবাই লৰ মাৰে,
তেতিয়া তাই যোঁৱাত উঠা জনকো হেয়জ্ঞান কৰে।
- 19 যোঁৱাক জানো তুমি বল দিলা?
লৰি থকা কেশৰে তাৰ ডিঙি জানো তুমি ডুষ্টিত কৰিলা?
- 20 তাক ফৰিঙৰ দৰে জপিওৱা জানো তুমি কৰিলা?
তাৰ নাকৰ ফোৰোহনিৰ শব্দ অতি ভয়ানক।
- 21 সি উপত্যকাত ভৰি মাৰে, আৰু নিজৰ বলত উল্লাস কৰে,
সি অশ্বৰ-শশ্বেৰৰে সু-সজ্জিত হোৱা সৈন্যৰ সন্মুখলৈ ওলায় যায়।
- 22 সি ভয়ক হাঁহে, আৰু আতংকিত নহয়;
সি তৰোৱালৰ মুখ পৰা উলতি নাহে।
- 23 তুণে তাৰ বিৰুদ্ধে পাৰশ্বদেশত শব্দ কৰে;
চিকমিকীয়া বৰছা আৰু যাঠিয়ে তাৰ ওপৰত শব্দ কৰে।
- 24 সি ক্ৰোধত ভয়ানক মূৰ্ত্তি ধৰি মাটি গৰাস কৰে;
শিঙা-ধ্বনি শুনিলে, সি থিয় হৈ থিৰে নাথাকে।
- 25 শিঙাধ্বনি যেতিয়া শুনে সি হিঁ হিঁ শব্দ কৰে;
সি দুৰৈৰ পৰা যুদ্ধৰ গোন্ধ পায়,
সি সেনাপতিসকলৰ গৰ্জ্জন আৰু সিংহনাদ শুনে।
- 26 তোমাৰ বুদ্ধিৰেই জানো শেনে ওপৰলৈ উড়া মাৰে,

আৰু তাতে সি জানো দক্ষিণ ফাললৈ নিজৰ ডেউকা মেলে?

27 ঙ্গল পক্ষীয়ে জানো তোমাৰ আঙাত ওপৰলৈ উঠে,

আৰু অতি ওখ ঠাইত বাহ সাজে?

28 সি শিলত বাস কৰে, তাতেই তাৰ বাহ;

সি থিয় পৰ্বতৰ টিঙত আৰু দুৰ্গম ঠাইত থাকে।

29 সেই ঠাইৰে পৰা সি আহাৰ মনে;

তাৰ চকুৱে দুৰৈৰ পৰা তাক দেখে।

30 তাৰ পোৱালিবোৰে তেজ পিয়ে;

য'তে বধ কৰা শৰ থাকে, ত'তে সিও থাকে।”

40 অধ্যায়

1 যিহোৱাই ইয়োৰক আৰু উত্তৰ কৰি ক'লে,

2 দোষ ধৰোঁতাই জানো সৰ্বশক্তিমান জনাৰ লগত বিবাদ কৰিব?

ঈশ্বৰৰ লগত বাদানুবাদ কৰোঁতাই তাৰ উত্তৰ দিয়ক।

3 তাতে ইয়োৰে যিহোৱাক উত্তৰ কৰি ক'লে,

4 “চোৱা, মই নীহ, তোমাক কি উত্তৰ দিম?

মই মোৰ মুখত হাত দিওঁ।

5 মই এবেলি ক'লোঁ, আৰু উত্তৰ নিদিওঁ;

এনে কি, দুবেলি ক'লো, কিন্তু পুনৰায় নকওঁ।”

যিহোৱাই দিয়া দ্বিতীয় উত্তৰ।

6 তেতিয়া যিহোৱাই ধুমহাটোৰ মাজৰ পৰা ইয়োৰক উত্তৰ দি ক'লে,

7 “তুমি বীৰৰ দৰে কঁকাল বান্ধা;

মই তোমাক সোৱাঁ, তুমি মোক কোৱা।

8 মই ন্যায় বিবৃদ্ধ বুলি তুমি সঁচাই ক'বা নে?

বা নিজকে ধাৰ্মিক কৰিবৰ অৰ্থে মোক দোষী কৰিবা নে?

9 তোমাৰ জানো ঈশ্বৰৰ নিচিনা বাহ আছে?

তুমি জানো তেওঁৰ দৰে মেঘ-গৰ্জ্জনৰ নিচিনা শব্দ কৰিব পাৰা?

10 তেনেহলে তুমি পৰতাপ আৰু মহিমাবে বিভূষিত হোৱা,

পৰডাব আৰু গৌৰৱৰূপ বশ্ৰৰ পৰিধান কৰা;

11 তুমি নিজ ক্ৰোধৰূপ বৃষ্টি বৰষোৱা,

পৰত্যেক অহঙ্কাৰীকে চোৱা আৰু তেওঁলোকক নত কৰা।

12 পৰত্যেক অহঙ্কাৰীকে চোৱা আৰু তেওঁলোকক নীহ অৱস্থালৈ পেলোৱা,

দুষ্টবোৰক সিহঁতৰ নিজ নিজ ঠাইত গচকি পেলোৱা;

13 সিহঁতক একেবাৰে ধূলিৰে ঢাকি থোৱা,

সিহঁতৰ মুখ গুপত ঠাইত বান্ধি ৰাখা।

14 তেতিয়া তোমাৰ সোঁ হাতে তোমাক ৰক্ষা কৰিব বুলি

মইও তোমাৰ বিষয়ে স্বীকাৰ কৰিম।

15 ই তোমাৰ লগত বহেমে। নামেৰে যি জন্তু শ্বৰ্জিলোঁ, তাক চোৱা;

সি গৰুৰ দৰে ঘাঁহে খায়।

16 চোৱা, তাৰ বল তাৰ কঁকালত আছে,

তাৰ শক্তি তাৰ পেটৰ পেপীত আছে।

17 সি নিজৰ নেজ এৰচ গছৰ ডালৰ দৰে লৰায়;

তাৰ তপিনাৰ পেপীবোৰ জালৰ দৰে গঁথা।

18 তাৰ হাড়বোৰ পিতলৰ নলীৰ নিচিনা,

তাৰ অস্থিবোৰ লোহাৰ ডাং সদৃশ।

19 ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰ মাজত সি পৰধান;

যিজন সৃষ্টিকৰ্তাই তাক সৃষ্টি কৰিলে, একমাত্ৰ সেইজন ঈশ্বৰেহে তাক পৰাভূত কৰিব পাৰিব।

20 পৰ্বতবোৰে তাৰ বাবে আহাৰ উপায় কৰে;

তাতে আটাই বনৰীয়া জন্তুৱে ধেমালি কৰে।

21 সি পদুমনিৰ তলত শোৱে,

নলনি আৰু পিটনিৰ আঁৰত সি আশ্ৰয় লয়।

22 পদুম গছবোৰে তাক ছাঁ দি ধৰে;

নদীৰ বাইচি গছবোৰ তাৰ চাৰিওফালে থাকে।

23 চোৱা, নৈ বাচি বাগৰি গলেও সি ৰাস নাপায়;

যৰদন ওফন্দি তাৰ মুখৰ ওচৰ পালেও, সি নিশ্চিত হৈ থাকে।

24 সি চাই থাকোঁতে জানো কোনোবাই তাক ধৰিব পাৰে?

কোনো ফান্দ লগাই তাৰ নাক জানো বিন্ধিব পাৰে?

41 অধ্যায়

1 তুমি জানো বৰশীৰে লিবিয়াখন জন্তুক তুলিব পাৰা?

বা ৰচিৰে তাৰ জিভা বান্ধিব পাৰা?

2 তুমি তাৰ নাকত নাকী লগাব পাৰা নে?

বা বৰশীৰে তাৰ কেৱাৰি বিন্ধাব পাৰা নে?

3 সি জানো তোমাৰ আগত বৰকৈ কাবৌ কাকুতি কৰিব?

বা তোমাক জানো কোমল কথা ক'ব?

4 তুমি তাক চিৰকাললৈকে তোমাৰ দাস কৰি ল'বৰ কাৰণে,

সি তোমাৰ লগত কোনো চুক্তি কৰিব নে?

5 চৰাই এটিৰ লগত ওমলাৰ দৰে তুমি তাৰ লগতো উমলিবা নে?

বা তোমাৰ দাসীবোৰৰ বাবে তুমি তাক বান্ধি ৰাখিবা নে?

6 মাছমৰীয়াহঁতে তাক বেচা-কিনা কৰিব নে?

সিহঁতে মুঁদেবিলাকৰ মাজত তাক জানো ভাগ বাঁট দিব?

7 তুমি জানো তাৰ ছাল শেলেবে,

বা তাৰ মূৰ মাছ খোচা কোলেৰে জানো পুৰ কৰিব পাৰিবা?

8 তাৰ গাত হাত দি চাবাচোন;

হাত দিলে, সেই যুঁজক সূঁৱৰি আকৌ তেনে নকৰিবা।

9 চোৱা, তাক ধৰিবলৈ আশা কৰা বৃথা?

তাক দেখিলেই মানুহ পৰি নাযাব নে?

10 এনে হিংস্ৰ লিবিয়াখনক জোকাব পৰা সাহিয়াল কোনো নাই;

তেনেহলে মোৰ আগত থিয় হ'ব পৰা কোন আছে?

11 আগেয়ে কোনে মোক কিবা দিছিল, যাৰবাবে মই যে কিবা ওভতাই দিম?

আকাশ-মণ্ডলৰ তলত থকা সকলো মোৰেই।

12 মই লিবিথিয়ানৰ ভৰিৰ বিষয়ে নকোৱাকৈ মনে মনে নাথাকেঁ,

নাইবা তাৰ মহাবল আৰু গাৰ সুন্দৰ গঠনৰ বিষয়ে মই নোকোৱাকৈ নাথাকেঁ।

13 তাৰ ওপৰৰ আচ্ছাদন কোনে গুচাব পাৰে?

কেনে তাৰ শক্তিশালী বৰমৰ মাজলৈ কোনে সোমাব পাৰে?

14 তাৰ মুখৰ দুৱাৰ দুখলপা কোনে মেলিব পাৰে?

তাৰ দাঁতৰ চাৰিওফালে ভয় থাকে।

15 তাৰ পিঠিভাগ ঢালৰ শাৰীৰে গঢ়া;

সেইবোৰ মোহৰ মৰাৰ দৰে দৃঢ়ৰূপে লগোৱা আছে।

16 সেইবোৰ এটাৰ লগত আনটো এনেদৰে লগলাগি আছে,

তাৰ ভিতৰলৈ বায়ুও সোমাব নোৱাৰে।

17 সেইবোৰ ইটোৱে সিটোৰ লগত সংযুক্ত;

একেলগে সংলগ্ন, সেইবোৰক পৃথক কৰিব নোৱাৰি।

18 তাৰ হাঁচিয়ে দীপ্তি প্ৰকাশ কৰে;

তাৰ চকু অৰুণৰ পিৰঠিৰ নিচিনা।

19 তাৰ মুখৰ পৰা জুলি থকা জোঁৰ বাহিৰ হয়;

জুইৰ ফিৰিঙটি ওলায়।

20 উতলি থকা কেটলিৰ পৰা গৰম ভাপ ওলোৱাৰ দৰে,

তাৰ নাকৰ পৰা ধোঁৱা ওলাই।

21 তাৰ নিশ্বাসে এঙাৰ জ্বলায়,

তাৰ মুখৰ পৰা অগ্নি শিখা বাহিৰ হয়।

22 তাৰ ডিঙিত বল থাকে,

আৰু ৰাসে তাৰ আগত নাচি থাকে।

23 তাৰ গাৰ ওলমি থকা ভাগ ডাঠকৈ লগা,

সেয়ে তাৰ গাত আট খাই ধৰা, লৰাব নোৱাৰি।

24 তাৰ কলিজা শিলৰ নিচিনা টান, (সি ভয়হীন);

এনে কি, জাত শিলৰ তল চলাৰ নিচিনা টান।

25 যেতিয়া সি নিজে থিয় হয়, তেতিয়া বলৱানসকলেও ভয় পায়,
আৰু ৰাসৰ কাৰণে বিতত হয়।

26 যদি কোনোবাই তৰোৱালেৰে তাক আঘাত কৰে, তেতিয়াও তাৰ একো নহব,
বা তালৈ যাঠী, কাঁড়, বা শেল মাৰিলে সকলো মিছা হব।

27 সি লোহাক খেৰৰ নিচিনা দেখে,
আৰু পিতলক পচা কাঠ যেন জ্ঞান কৰে।

28 ধনুৰ কাঁড়ে তাক খেদাব নোৱাৰে;
ফিঙ্গাৰ শিলবোৰো তাৰ আগত তুঁহৰ দৰেহে হয়।

29 সি গদাক ঘূলা যেন মানে,
আৰু সশব্দে ঘূৰি ঘূৰি অহা বৰছাৰ শব্দত সি হাঁহে,

30 তাৰ তল ভাগ ঘেৰ থকা খোলাৰ নিচিনা;
সি বোকাৰ ওপৰেদি যাওঁতে মৰণা মৰা যন্ত্ৰ যেন হয়।

31 সি অগাধ জলক, উতলোৱা কেৰাহিৰ পানী যেন কৰে,
আৰু সমুদ্ৰক সুগন্ধি তেল যেন কৰে।

32 সি নিজৰ পাছফালে থকা বাট চিকমিকীয়া কৰে,
আৰু অগাধ জলক তাৰ পকাচুলীয়া যেন বোধ হয়।

33 ভয়হীন ৰূপে স্বৰজন কৰা,
তাৰ তুল্য কোনো জন্তুৱেই পৃথিৱীত নাই।

34 সি সকলো উচ্চ পদাৰ্থলৈ চাই থাকে;
সি সকলো অহংকাৰী প্ৰাণীৰ ওপৰত ৰজা।

42 অধ্যায়

ইয়োবে নশ্ব হোৱাত দুগুণ উন্নতি লাভ কৰে।

1 তেতিয়া ইয়োবে যিহোৱাক উত্তৰ দি ক'লে,

2 “মই জানো যে, তুমি সকলো কৰিব পাৰা;
কোনো সঙ্কল্প তোমাৰ অসাধ্য নহয়।

3 তুমি মোক কোৱা, ‘কোনে বিনা জ্ঞানেৰে ঈশ্বৰৰ মন্বৰণা শুণ্ড ৰাখিব পাৰে?
সেইদৰে মই নুবুজা, মই নজনা, মোৰ বোধৰ অগম্য অতি আচৰিত কথা মই ক'লোঁ।

4 মিনতি কৰোঁ; শূনা, মই কথা কওঁ, মই তোমাক সোধোঁ, তুমি মোক কোৱা।

5 পূৰ্বত তোমাৰ বিষয়ে মই কাণেৰেহে শুনিছিলো, কিন্তু এতিয়া নিজ চকুৰে তোমাক দেখিলোঁ।

6 এই হেতুকে মই নিজকে ঘিণাইছোঁ, ধূলি আৰু ছাঁহিত বহি মই খেদ কৰিছোঁ।”

7 যিহোৱাই ইয়াবক কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁ তৈমনীয়া ইলীফজক ক'লে, “তোমালৈ আৰু তোমাৰ দুজন বন্ধুলৈ মোৰ
শ্ৰেৰাধ প্ৰজ্বলিত হৈছে; কাৰণ মোৰ দাস ইয়োবে কোৱাৰ দৰে তোমালোকে মোৰ বিষয়ে যথাৰ্থ কথা কোৱা নাই। 8 এই
হেতুকে তোমালোকে সাতোটা ভতৰা, আৰু সাতোটা মতা মেৰ-ছাগ লৈ, মোৰ দাস ইয়াবৰ ওচৰলৈ গৈ নিজৰ বাবে হোমবলি
উপাসৰ্গ কৰা; তাতে মোৰ দাস ইয়োবে তোমালোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিব। কাৰণ তোমালোকৰ অজ্ঞানতাৰ দৰে মই যাতে
তোমালোকক প্ৰতিফল নিদিয়াকৈ থাকিব পাৰিম, তাৰবাবে তেওঁকহে গ্ৰহণ কৰিম; কিয়নো তোমালোকে মোৰ দাস ইয়োবে
কোৱাৰ দৰে মোৰ বিষয়ে যথাৰ্থ কথা কোৱা নাই।” 9 তেতিয়া তৈমনীয়া ইলীফজ, চুইয়া বিল্দাদদ, আৰু নামাথীয়া চোফৰ গ'ল
আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে তেওঁলোকে যেতিয়া কৰিলে; তেতিয়া যিহোৱাই ইয়াবক গ্ৰহণ কৰিলে।

10 যেতিয়া ইয়োবে তেওঁৰ বন্ধুসকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁৰ দুৰ্দশাৰ পৰিৱৰ্তন কৰিলে, আৰু
যিহোৱাই ইয়াবক আগতকৈ দুগুণ সম্পত্তি দিলে। 11 পাছত তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েক আৰু বায়েক-ভনীয়েকসকল, আৰু
তেওঁ আগৰ চিনাকি লোকসকল ইয়াবৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ ঘৰত তেওঁৰেই সৈতে ভোজন কৰিলে, আৰু তেওঁৰ বাবে
দুখ প্ৰকাশ কৰিলে, আৰু যিহোৱাই তেওঁলৈ ঘটোৱা সকলো আপদৰ বিষয়ে তেওঁক শাস্তনা দিলে, আৰু প্ৰতিজনে তেওঁক
এডোখৰ এডোখৰ ৰূপ, আৰু একোটা সোণৰ আঙুঠি দিলে। 12 এইদৰে যিহোৱাই ইয়াবৰ প্ৰথম অৱস্থাতকৈ শেষ অৱস্থা
অধিক আশীৰ্বাদযুক্ত কৰিলে; তাতে তেওঁৰ চেধ্যাজাৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী, ছয় হাজাৰ উট, এক হাজাৰ হাল বলধ,
আৰু এক হাজাৰ গাধী হ'ল। 13 তেওঁৰ সাতোটা পুতেক, আৰু তিনি জনী জীয়েকো হ'ল। 14 তেওঁৰ বৰ জনীৰ নাম যিথীমা,
দ্বিতীয় জনীৰ নাম কচীয়া, আৰু তৃতীয় জনীৰ নাম কেৰণ-হশ্বক ৰাখিলে। 15 ইয়াবৰ জীয়েক কেইজনীৰ নিচিনা সুন্দৰী যুৱতী
গোটাই দেশত পোৱা নগ'ল, আৰু বাপেকে তেওঁলোকৰ ভায়েক-ককায়েকসকলৰ লগত তেওঁলোককো উত্তৰাধিকাৰ দিলে।
16 ইয়াৰ পাছত ইয়োবে এশ চল্লিশ বছৰ জীয়াই থাকি নিজৰ পো-নাতি আদি চাৰি পুৰুষলৈকে দেখিলে। 17 এইদৰে ইয়োবে বৃদ্ধ
হৈ সম্পূৰ্ণ আয়ুস পাই প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে।

গীতমালা

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

গীতমালা, গীতৰ কথার সংকলন, এইখন পুৰণি নিয়মৰ এখন পুস্তক হিচাপে পৰিচিত, এই পুস্তক খনে নিজৰ পৰিচয় দিওঁতে বিভিন্ন লিখকৰ ৰচনাৰ এক সংকলন বুলি কয়; এই পুস্তক খন একাধিক লিখকৰ দ্বাৰা ৰচনা। ইয়াৰে দায়ুদে লিখিছে 73 টা গীত, আচাফে লিখিছে 12 টা গীত, কোৰহ আৰু তেওঁৰ সন্তানসকলে লিখা 9 টা গীত, চলোমনে লিখা 3 টা গীত, এইখন আৰু মোচিয়ে লিখিছে একোটাকৈ গীত (গীত 90), আৰু ইয়াৰে 51 ৰ গীতৰ ৰচক অজ্ঞাত। চলোমন আৰু মোচিৰ ব্যতিক্রম সহ, এই অতিৰিক্ত লিখকসকল আছিল পুৰোহিত বা লেবীয়াসকল, যিসকলে দায়ুদৰ শাসনকালত উপাসনাৰ সময়ত সঙ্গীত সংগত কৰাৰ বাবে দায়িত্বত লৈছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 1440-430 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগত।

ইতিহাসৰ বহু ডিগ্ন সময়ত ব্যক্তিগত গীতমালাৰ গীত সমূহ লিখা, যেনে মোচিৰ সময়ত লিখা; দায়ুদৰ যোগেদি, আচাফ, আৰু চলোমনৰ যোগেদি লিখা, সম্ভব্য বেবিলনৰ নিৰ্বাসনৰ পাছত ইজ্ৰাৰ সময়ত লিখা, অৰ্থাৎ এই পুস্তকৰ গীত সমূহ প্ৰায় এক হাজাৰ বছৰ বিয়পি থকা এটা বৃহৎ সময়ত লিখা।

প্ৰাপক

ইশ্ৰায়েলৰ জাতি, তেওঁলোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ পক্ষৰ পৰা যি কৰিছিল, সেয়া স্মৰণ কৰি দিয়াৰ দৰে, আৰু ইতিহাসজুৰি বিশ্বাসীসকলৰ বাবে উপদেশ।

উদ্দেশ্য

গীতমালাই এনে কিছুমান বিষয়ৰ সৈতে সংযোগ কৰে, যেনে ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ সৃষ্টি, যুদ্ধ, আৰাধনা, প্ৰজ্ঞা, পাপ আৰু চয়তান, ন্যায় বিচাৰ, ন্যায়, আৰু আহিবলগীয়া মছীহৰ বিষয়ে। বহু পৃষ্ঠাজুৰি গীতমালাই ইয়াৰ পাঠকসকলক ঈশ্বৰক প্ৰশংসা কৰিবৰ বাবে উত্ৰাসাহ প্ৰদান কৰে, কিয়নো তেওঁ যি হয় আৰু তেওঁ তাকে কৰে। “গীতমালা” ই আমাৰ ঈশ্বৰৰ মহত্বক উদ্ভাসিত কৰি দিয়ে, আমাৰ সমস্যাস্থৰ সময়ত তেওঁৰ বিশ্বাসযোগ্যতাক নিশ্চিতকৰি দিয়ে, আৰু তেওঁৰ বাক্যৰ কেন্দ্ৰীয় কথাক স্মৰণ কৰাই দিয়ে।

মূল বিষয়

প্ৰশংসা।

প্ৰস্তাৱেখা

1. মছীহৰ পুস্তক — 1:1-41:13
2. বাসনাৰ পুস্তক — 42:1-72:20
3. ইশ্ৰায়েলৰ পুস্তক — 73:1-89:52
4. ঈশ্বৰৰ নিয়ম-নীতিৰ পুস্তক — 90:1-106:48
5. প্ৰশংসাৰ পুস্তক — 107:1-150:6

1 অধ্যায়

1 ধন্য সেই লোক, যি দুষ্টসকলৰ পৰামৰ্শ মতে নচলে,

পাপীবিলাকৰ পথত থিয় নহয়,

নিদ্দকবোৰৰ সমাবেশত নবহে;

2 কিন্তু যিহোৱাৰ ব্যৱস্থাত সন্তুষ্ট হয়,

আৰু দিনে ৰাতিয়ে তেওঁৰ ব্যৱস্থা ধ্যান কৰে।

3 সেই লোক বোৱতী পানীৰ দাঁতিত ৰোৱা গছৰ নিচিনা,

যি গছে বতৰত ফল দিয়ে,

আৰু যাৰ পাত জঁয় নপৰে;

সেই লোকে সকলো কৰ্মতে সফলতা লাভ কৰে।

4 দুষ্টবোৰ তেনেকুৱা নহয়;

সিহঁত বতাহে উৰুৱাই নিয়া তুঁহৰ নিচিনা।

5 এই কাৰণে দুষ্টবোৰে ন্যায় বিচাৰত থিয় হ'ব নোৱাৰিব,

আৰু পাপীলোকে ধাৰ্মিকসকলৰ সভাত থাকিব নোৱাৰিব।

6 কাৰণ যিহোৱাই ধাৰ্মিকসকল চলা পথত সতৰ্ক দৃষ্টি ৰাখে,

কিন্তু দুষ্টবোৰৰ পথৰ অন্ত হ'ব সবুনাশ।

2 অধ্যায়

1 কিয় অস্থিৰ হৈ জাতি সমূহে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিছে?

কিয় লোক সমূহে অনৰ্থক ষড়যন্ত্ৰ কৰিছে?

- 2 যিহোৱা আৰু তেওঁৰ অভিশক্তজনাব বিৰুদ্ধে পৃথিবীৰ ৰজাসকল একেলগে থিয় হৈছে,
শাসনকর্তাসকলে একেলগে গোপন ষড়যন্ত্ৰ কৰিছে;
3 তেওঁলোকে কৈছে, “আহাঁ আমি তেওঁলোকৰ বন্ধন ছিঙি পেলাওঁ,
আমাৰ ওপৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ শিকলিবোৰ পেলাই দিওঁ।”
4 যিহোৱাই স্বৰ্গৰ সিংহাসনত বহি হাঁহিছ;
যিহোৱাই তেওঁলোকক বিদ্রূপ কৰিছে।
5 তেওঁ ফ্ৰোধ কৰি তেওঁলোকক ধমক দিব,
তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ফ্ৰোধে তেওঁলোকৰ মনত ভয় জন্মাব।
6 যিহোৱাই কৈছে, “ময়েই মোৰ পবিত্ৰৰ চিয়োন* পৰ্বতত মোৰ ৰজাক অভিশেক কৰিলোঁ।”
7 ৰজাই ক'ব, যিহোৱাই যি নিৰ্দেশ দিছে, মই তাক যোষণা কৰিম;
যিহোৱাই মোক কৈছে, “তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজিয়েই মই তোমাক পিতৃৰূপে জন্ম দিলোঁ।
8 তুমি মোৰ ওচৰত বিচাৰা, তাতে মই তোমাক অধিকাৰৰ অৰ্থে জাতিবোৰ দিম,
পৃথিবীৰ সকলো সীমা তোমাৰ অধিকাৰলৈ আহিব।
9 লোহাৰ দণ্ডে তুমি তেওঁলোকক ভাঙি পেলাবা;
কুমাৰৰ মাটিৰ পাংৰৰ দৰে তুমি তেওঁলোকক চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ কৰিবা।”
10 গতিকে, হে ৰজাসকল, এতিয়া তোমালোকে জ্ঞানেৰে বৃজি চলিবা;
হে পৃথিবীৰ শাসনকর্তাসকল, সাৱধান হোৱা।
11 ভয়েৰে সৈতে যিহোৱাৰ সেৱা কৰা; উন্মাসিত হৈ কম্পন† কৰা।
12 তোমালোকে তেওঁৰ পুত্ৰক সম্মানেৰে চুমা‡ খোৱা, নহলে তেওঁ তোমালোকৰ ওপৰত ক্ৰুদ্ধ হ'ব,
তোমালোক নিজৰ পথতে বিনষ্ট হ'ব।
কিয়নো তেওঁৰ স্বেৰাধ নিমিষতে জুলি উঠিব পাৰে।
ধন্য সেইসকল, যিসকলে তেওঁত আশ্ৰয় লয়।

3 অধ্যায়

- পুত্ৰৰ অবচালোমৰ ওচৰৰ পৰা পলাই যোৱাৰ সময়ত দায়ুদৰ ৰচিত গীত।
1 হে যিহোৱা চোৱা, মোৰ শত্ৰুৰ সংখ্যা কিমান বাঢ়িছে।
মোৰ বিৰুদ্ধে অনেকেই উঠিছে।
2 অনেকে মোক কৈছে, “ঈশ্বৰে তোমাক সহায়* নকৰে।” (চেলা†)
3 কিন্তু, হে যিহোৱা, তুমিয়েই মোৰ চাৰিওফালে ঢাল হৈ আছে;
তুমিয়েই মোৰ গৌৰৱ;
তুমি মোৰ মূৰ উন্নত ৰাখিছা।
4 মই চিঞৰি চিঞৰি যিহোৱাক মাতো;
তাতে তেওঁ মোক তেওঁৰ পবিত্ৰৰ পৰা উত্তৰ দিয়ে। (চেল্য)
5 মই শুই পৰিলো আৰু টোপনি গলোঁ; পুনৰ সাৰ পালোঁ;
কিয়নো যিহোৱাই মোক ৰক্ষা কৰে।
6 মোৰ বিৰুদ্ধে মোৰ চাৰিওফালে হাজাৰ হাজাৰ লোক সজ্জিত হৈ আছে,
কিন্তু মই তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰোঁ।
7 হে যিহোৱা উঠি আহাঁ!
হে মোৰ ঈশ্বৰ, মোক উদ্ধাৰ কৰা;
তুমি মোৰ শত্ৰুবোৰৰ গালত আঘাত কৰা;
দুষ্টবোৰৰ দাঁত ভাঙি পেলোৱা।
8 পৰিণ-ৰাণ‡ যিহোৱাতে আছে;
তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰত তোমাৰ আশীৰ্বাদ নামি আহাঁক। (চেল্য)

4 অধ্যায়

- পৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: তাঁৰযুক্ত বাদ্যৰে সৈতে গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।
1 হে মোৰ ধাৰমিকতাৰ ঈশ্বৰ, মই যেতিয়া তোমাক মাতো,
তেতিয়া তুমি মোক উত্তৰ দিয়া।
বিপদে যেতিয়া মোক হেঁচি ধৰিলে,

* 2 অধ্যায়:6 ইয়াত উল্লেখিত ‘চিয়োন’ মৰিয়া পৰ্বত য'ত চলোমনে মন্দিৰ নিৰ্মান কৰিছিল। † 2 অধ্যায়:11 কিছুমান অনুলিপি সন্তানকলক চহনেৰে কম্পান কৰা বুলি লিখা আছে। ‡ 2 অধ্যায়:12 কিছুমান অনুলিপি সন্তানকলক চহনেৰে কম্পান কৰা বুলি লিখা আছে। * 3 অধ্যায়:2 উদ্ধাৰ † 3 অধ্যায়:2 ‘চেল্য’ শব্দটো গীতমালাৰ 71 ঠাইত উল্লেখ আছে, ই গীতৰ মাজৰ বিৰতিক নিৰ্দেশ কৰে। ‡ 3 অধ্যায়:8 বিজয়

কিন্তু তুমিয়ে মোক বহল ঠাই দিলা;
মোক কৃপা কৰা; মোৰ পৰাৰ্থনা শুনা।

2 হে মনুষ্য, কিমান কালনো তোমালোকে মোৰ সন্মানক অসন্মান কৰিবা?
কিমান কালনো তোমালোকে অসাৰকে ভাল পাই থাকি
অসত্যৰ পাছে পাছে দৌৰিবা? (চেলা)।

3 কিন্তু তোমালোকে জানি খোৱা, যিহোৱাই নিজৰ ভক্তসকলক
তেওঁৰ নিজৰ কাৰণে পৃথক কৰিলে।

মই মাতিলে, যিহোৱাই মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনে।

4 তোমালোকে মনৰ ব্যাকুলতাত পাপ নকৰিবা;
নিজৰ শয্যাত শুই তাক দাঁকৈ মনতে চিন্তা কৰি চাবা আৰু নিজম দি থাকিবা। (চেলা)।

5 তোমালোকে যোগ্য বলি উৎসৰ্গ কৰা, আৰু যিহোৱাত ভাৰসা ৰাখা।

6 অনেকে কয়, “অহা আমি যদি অলপমান মঙ্গলকে দেখা পালোহেঁতেন!”
হে যিহোৱা, তোমাৰ মুখৰ দীপ্তি আমাৰ ওপৰত প্ৰতিফলিত হওঁক।

7 প্ৰচুৰ শস্য আৰু নতুন দ্ৰাক্ষাৰস উভৈনদী হ'লে যেনেকৈ আনন্দ হয়,
তাতেকৈয়ো অধিক আনন্দ দি তুমি মোৰ অন্তৰ পূৰ্ণ কৰি ৰাখিছা।

8 মই শান্তিৰে শুই টোপনি যাম।

কাৰণ, হে যিহোৱা, কেৱল তুমিয়েই মোক নিৰাপত্তা দি নিৰাপদে ৰাখিছা।

5 অধ্যায়

পৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: বাঁহী বজাই গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 হে যিহোৱা, মোৰ কথালৈ কাণ পাতা; মোৰ হৃদয়নিয়াহ শুনা।

2 হে মোৰ ৰজা, মোৰ ঈশ্বৰ,

তুমি মোৰ কাতৰোক্তিৰ স্বৰ শুনা;

কিয়নো মই তোমাৰ ওচৰতে পৰাৰ্থনা কৰিছোঁ।

3 হে যিহোৱা, প্ৰতি ৰাতিপুৱাতে তুমি মোৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা;
ৰাতিপুৱাই মই তোমাৰ সন্মুখত মোৰ নিবেদন* উৎসৰ্গ কৰি বাট চাই থাকো।

4 তুমি দৃষ্টতাত সন্তোষ পাওঁতা ঈশ্বৰ নোহোৱা;

দৃষ্ট লোকে তোমাৰ লগত থাকিব নোৱাৰে।

5 যিসকল অহংকাৰী লোক, তেওঁলোক তোমাৰ চকুৰ সন্মুখত থিয় হ'ব নোৱাৰিব;
সকলো দুষ্কৰ্ম কৰা লোকক তুমি ঘৃণা কৰা।

6 যিসকলে মিছা কথা কয় তেওঁলোকক তুমি বিনষ্ট কৰিবা;
যিহোৱাই ৰক্তপাতকাৰী আৰু ছলনাকাৰীক ঘৃণা কৰে।

7 কিন্তু মই তোমাৰ অসীম প্ৰেমৰ যোগেদি

তোমাৰ গৃহত সোমাম,

মই ভয়েৰে সৈতে তোমাৰ পৰিৎৰ মন্দিৰৰ ফাললৈ চাই

মোৰ মূৰ নত কৰিম।

8 হে যিহোৱা, মোৰ অনেক শত্ৰু থকাৰ কাৰণে

তুমি মোক তোমাৰ নিজ ধাৰমিকতাৰ পথত চলাই নিয়া;

তোমাৰ পথ মোৰ সন্মুখত সৰল কৰি দিয়া।

9 মোৰ শত্ৰুবোৰৰ মুখত সত্যতা নাই।

সিহঁতৰ হৃদয়ত ধ্বংসৰ মনোভাৱ থাকে।

সিহঁতৰ ডিঙিৰ নলীবোৰ যেন মুকলি মৈদাম,

সিহঁত কপটভাৱে জিভাৰে প্ৰশংসাৰ কথা কয়।

10 হে ঈশ্বৰ, তুমি সিহঁতক নিজৰ দোষৰ ভাৱ বহন কৰিবলৈ দিয়া;

সিহঁত নিজ নিজ পৰামৰ্শতে পতিত হওঁক।

সিহঁতৰ অধিক অপৰাধৰ কাৰণে তুমি সিহঁতক খেদাই দিয়া;

কিয়নো সিহঁতে তোমাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বেষ কৰিছে।

11 কিন্তু যিসকলে তোমাত আশ্ৰয় লয়, তেওঁলোক আনন্দিত হওঁক;

তেওঁলোকে আনন্দেৰে চিৰকাল গীত-গান কৰক,

তেওঁলোকৰ ওপৰত তোমাৰ নিৰাপত্তা প্ৰসাৰিত কৰা

যাতে তোমাৰ নামক যিসকলে প্ৰেম কৰে, তেওঁলোকে তোমাত আনন্দ পায়।

12 কিয়নো হে যিহোৱা, যিসকল ধাৰমিক, তুমি তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰা;

* 5 অধ্যায়:3 বলিদান উৎসৰ্গ কৰি

তোমাৰ দয়াৰে তুমি তেওঁলোকক ঢালৰ নিচিনাকৈ আৱৰি ৰাখিছ।

6 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: চমীনী। সুৰত তাঁৰযুক্ত যন্ত্ৰেৰে গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 হে যিহোৱা, তুমি খঙত মোক ধমকি নিদিবা;
তোমাৰ ক্ৰোধত মোক শাসন নকৰিবা।

2 হে যিহোৱা, মোক কৃপা কৰা,
কিয়নো মই দুৰ্বল;
হে যিহোৱা মোক সুস্থ কৰা,
কিয়নো মোৰ হাড়বোৰ ভয়তে কঁপিছে।

3 মোৰ প্ৰাণে ভয়তে ব্যাকুল হৈছে;
হে যিহোৱা, এইদৰে কিমান কাললৈ হৈ থাকিব?
4 হে যিহোৱা, মৌলৈ ঘূৰি চোৱা,
মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা;
তোমাৰ অসীম প্ৰেমেৰে মোক উদ্ধাৰ কৰা।

5 মৃত্যু হ'লে তোমাক সোঁৱৰণ কৰা নহয়;
চিয়োলত* কোনে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব?
6 মই কেঁকাই কেঁকাই ৰ্ৰাত্ৰ হৈ পৰিছোঁ;
গোট্টেই নিশা কান্দি-কান্দি মই মোৰ শয্যা চকুৰ পানীৰে তিয়াওঁ;
মোৰ বিচনা তিতি যায়।

7 দুখতে মোৰ চকুৰ দৃষ্টি কমি গৈছে;
শত্ৰুবোৰৰ কাৰণে মোৰ চকু দুৰুল হৈছে।

8 হে দৃষ্ট কাৰ্য কৰা লোকবিলাক,
তোমালোক সকলোৱেই মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হৈ যোৱা;
কিয়নো যিহোৱাই মোৰ স্মৰন শুনিছে।

9 যিহোৱাই মোৰ নিবেদন শুনিলে;
তেওঁ মোৰ প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰিছে।

10 মোৰ সকলো শত্ৰুবোৰ লজ্জিত হ'ব আৰু ভয়তে ব্যাকুল হ'ব;
সিহঁত ঘূৰি যাব আৰু হঠাৎ লাজত পৰিব।

7 অধ্যায়

বিনাম্যমীনীয়া কুচৰ নিমিত্তে: যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দায়ুদে গোৱা চিগগায়োন নামৰ গীত।

1 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ!
মোৰ পাছে পাছে খেদি অহাবোৰৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা, মোক উদ্ধাৰ কৰা।

2 নহ'লে, সিংহৰ দৰে তেওঁলোকে মোক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিব,
সিহঁতে মোক ডোখৰ ডোখৰ কৰিব, কিন্তু মোক ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব।

3 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যদি মই এনে কোনো কৰ্ম কৰি আছোঁ,
যদি অন্যায়ৰ কোনো কাৰ্য মোৰ হাতত লাগি আছে,
4 যদি মোৰ বন্ধুৰ প্ৰতি মই অপকাৰ কৰি আছোঁ,
বা বিনা কাৰণতে মই মোৰ শত্ৰুৰ পৰা কিবা বস্তু লৈছোঁ,
5 তেনেহলে শত্ৰুৱে মোৰ পাছে পাছে খেদি গৈ মোক ধৰক,
সিহঁতে মোক মাটিত পেলাই ডৰিৰে গচকক,
মোৰ মান-সন্মান ধূলিত মিলাই দিয়ক। (চেলা)

6 হে যিহোৱা, তুমি কেঁৱাধেৰে উঠা,
মোৰ শত্ৰুবোৰৰ ক্ৰোধৰ বিৰুদ্ধে নিজকে তুলি ধৰা,
মোৰ অৰুখে তুমি সাৰ পোৱা;
হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি এক সোধ-বিচাৰ ধাৰ্য কৰিছ।

7 সকলো জাতিৰ সমূহ লোক তোমাৰ চাৰিওফালে গোট খাওঁক;
তুমি উদ্ধলৈ উলটি গৈ পুনৰ লোক সকলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰা।

8 যিহোৱাই লোকসকলৰ বিচাৰ কৰে;
হে যিহোৱা, মোৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্য আৰু মোত থকা সততা অনুসাৰে
তুমি মোৰ বিচাৰ কৰা, হে মোৰ সৰ্বোপৰি জনা।

* 6 অধ্যায়:5 চিয়োলত মৈদাম

- 9 হে মোৰ ধাৰ্মিক ঈশ্বৰ, তুমি মন আৰু হৃদয় পৰীক্ষা কৰি থাকা;
তুমি দুষ্টৰ দুষ্টতা শেষ কৰা,
কিন্তু ধাৰ্মিক লোকক সুস্থিৰ অৱস্থাত ৰাখা।
- 10 ঈশ্বৰ মোৰ ঢাল;
যিসকলৰ অন্তৰত সততা আছে, তেওঁলোকক তেওঁ ৰক্ষা কৰে।
- 11 ঈশ্বৰ এজন ন্যায্যবিচাৰক,
তেওঁ প্ৰতিদিনে অন্যায্যৰ প্ৰতিবাদ কৰোঁতা ঈশ্বৰ।
- 12 কোনোৱে যদি মন পালটন নকৰে,
তেওঁ নিজৰ তৰোৱাল ধৰাব;
তেওঁ নিজৰ ধনু ডিৰাই কাঁড় দি লক্ষ্য স্থিৰ কৰিছে।
- 13 তেওঁ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ যুগুত কৰি ৰাখিছে;
নিজৰ জুলন্ত মৰণাশংকৰবোৰ তৈয়াৰ কৰিছে।
- 14 ডাৰি চোৱা, কেনেকৈ এজনে দুষ্টতাক গৰ্ভধাৰণ কৰে;
সৰ্বনাশক গৰ্ভত লৈ প্ৰসৱ বেদনা ভোগে
আৰু ক্ষতিকাৰক মিছাক প্ৰসৱ কৰে।
- 15 তেওঁলোকে মাটি খান্দি দ গাত কৰে,
আৰু নিজেই খন্দা গাতত নিজে পৰে।
- 16 তেওঁলোকে কৰা ষড়যন্ত্ৰবোৰৰ ধ্বংস নিজৰ মূৰৰ ওপৰলৈকে ঘূৰি আহে,
তেওঁলোকে যি অনিষ্ট কৰে,
সেয়া নিজৰ মূৰৰ ওপৰলৈকে নামি আহে।
- 17 সেয়ে মই যিহোৱাৰ ধাৰ্মিকতাৰ ধন্যবাদ কৰিম, তেওঁ ন্যায্য বিচাৰ কৰে;
মই সৰ্বোপৰি যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।

8 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: গীতী। সুৰত গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে আমাৰ প্ৰভু যিহোৱা, গোটেই পৃথিৱীতে তোমাৰ নাম কেনে মহা!
তুমি তোমাৰ গৌৰৱ আকাশমণ্ডলৰ ওপৰত স্থাপন কৰিলা।
- 2 শিশু আৰু পিয়াহ খোৱা কেঁচুৱাৰ মুখৰ প্ৰশংসাৰে
তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ কাৰণে
তুমি এক কোঠ স্থাপন কৰিলা,
যাতে তোমাৰ শত্ৰু আৰু প্ৰতিশোধ লোৱাসকলক তুমি শুদ্ধ কৰিব পাৰা।
- 3 যেতিয়া মই তোমাৰ হাতেৰে সৃষ্টি কৰা আকাশৰ ফালে চাওঁ আৰু
তাত তুমি স্থাপন কৰা চন্দৰ আৰু তৰাবোৰলৈ চাওঁ,
4 তেতিয়া মই ভাবো, মানুহনা কি যে, তুমি তেওঁলোকৰ বিষয়ে চিন্তা কৰা?
মানুহৰ সন্তানেই বা কি, তুমি যে তেওঁলোকৰ বৃজ-বিচাৰ লোৱা?
- 5 কিয়নো তুমি তেওঁলোকক তোমাতকৈ* অলপহে সৰু কৰি স্ৰজন কৰিলা†,
গৌৰৱ আৰু মৰ্যাদাৰূপ মুকুটেৰে তেওঁলোকক বিভূষিত কৰিলা।
- 6 তোমাৰ হাতেৰে সৃষ্টি কৰা সকলো বস্তুৰ ওপৰত তুমি মানুহক গৰাকী পাতিলা;
সকলোকে তুমি মানুহৰ ভৱিৰ তলত ৰাখিলা‡; সেইবাব -
- 7 মেৰ-ছাগ, ঘাঁড় আদিকে ধৰি পথাৰৰ সকলো পশুৰ জাক,
8 আকাশত উৰি ফুৰা পক্ষীবোৰ, সমুদ্ৰৰ মাছবোৰ
আৰু সাগৰৰ সোঁতত ঘূৰি ফুৰা অন্যান্য সকলো প্ৰাণী।
- 9 হে যিহোৱা, আমাৰ প্ৰভু,
গোটেই পৃথিৱীতে তোমাৰ নাম কেনে মহা!

9 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: মূ।-লক্ৰেন সুৰত গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে যিহোৱা, মই মোৰ সমস্ত হৃদয়েৰে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম,
আৰু তোমাৰ সকলো আচৰিত কাৰ্যবোৰ বৰ্ণনা কৰিম।
- 2 মই তোমাক লৈ আনন্দিত হৈ উল্লাস কৰিম;
হে সৰ্বোপৰি জনা, মই তোমাৰ নামত প্ৰশংসাৰ গান কৰিম!

* 8 অধ্যায়:5 স্বগদ্বৃতসকলতকৈ † 8 অধ্যায়:5 ইব্ৰী 2:7 ‡ 8 অধ্যায়:6 ইব্ৰী 2:9

3 মোৰ শত্ৰুবোৰ যেতিয়া উলটি গ'ল,
 তেতিয়া তেওঁলোক তোমাৰ সন্মুখত উজুটি খাই বিনষ্ট হ'ল।
 4 তোমাৰ সিংহাসনত বহি, তুমি ন্যায় বিচাৰ কৰিছা।
 কিয়নো তুমিয়েই মোৰ বিচাৰ কৰি মোৰ পক্ষে ৰায় দিছা।
 5 তুমি আন জাতিবোৰক ধমকি দিছা,
 দুষ্টবোৰক বিনষ্ট কৰিছা;
 তেওঁলোকৰ নাম তুমি চিৰকাললৈকে মচি পেলালা।
 6 শত্ৰুবোৰ চিৰদিনৰ কাৰণে ধ্বংসৰ ভগ্নাৱশেষৰ দৰে হ'ল;
 তাৰ নগৰবোৰ তুমি উভালি পেলালা,
 সেইবোৰৰ নাম তুমি মচি পেলালা।
 7 কিন্তু যিহোৱাই চিৰকাল ৰাজস্ব কৰে;
 তেওঁ সোধ-বিচাৰৰ কাৰণে নিজৰ সিংহাসন স্থাপন কৰিছে।
 8 তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে জগতৰ বিচাৰ কৰে,
 তেওঁ সৰ্বভাৱে জাতিবোৰৰ শাসন কৰে।
 9 উপদ্রৱৰ পোৱাসকলৰ কাৰণে যিহোৱা উচ্চ দুৰ্গস্বৰূপ হ'ব;
 তেওঁলোকৰ সংকটৰ সময়ত তেওঁ দুৰ্গ হয়।
 10 যিসকলে তোমাক জানে,
 তেওঁলোকে যেন তোমাত ভাৰসা ৰাখে,
 কিয়নো হে যিহোৱা, যিসকলে তোমাক বিচাৰে,
 তেওঁলোকক তুমি পৰিত্যাগ নকৰা।
 11 যিহোৱা চিয়োনত আছে।
 তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা;
 জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁ কৰা কাৰ্যবোৰ ঘোষণা কৰা।
 12 কিয়নো যিজনো ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ লয়,
 ঈশ্বৰে তেওঁক পাহৰি নাযায়;
 পীড়িতসকলৰ ক্ৰন্দন তেওঁ কেতিয়াও নাপাহৰে।
 13 হে যিহোৱা, মোক কৃপা কৰা;
 চোৱা, যিগাওঁতা সকলৰ দ্বাৰা মই কেনে উপদ্রৱ পাইছা।
 মৃত্যুৰ দুবাৰৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।
 14 মই তোমাৰ প্ৰশংসা প্ৰচাৰ কৰিম;
 চিয়োন জীয়াৰীৰ দুবাৰত
 তোমাৰ দ্বাৰা পোৱা উদ্ধাৰত মই আনন্দ কৰিম।
 15 আন জাতিবোৰ নিজে খন্দা গাতত ভুবিলা;
 তেওঁলোকে লুকুৱাই পাতি থোৱা জ্বালত তেওঁলোকেই ভৰি লাগিল।
 16 ন্যায় বিচাৰ কৰি যিহোৱাই নিজৰ পৰিচয় দিলে;
 তেওঁ দুষ্টবোৰক তেওঁলোকৰ হাতে কৰা কামৰ ফলদত পেলায়। (হিগায়োন, চেলা)।
 17 যি জাতিয়ে ঈশ্বৰক পাহৰি যায়,
 তেনে দুষ্টবোৰৰ মৃত্যু হ'ব আৰু চিয়োললৈ (মেদামলৈ) ঘূৰি যাব;
 18 অভাৱীসকলক চিৰদিন পাহৰি যোৱা নহ'ব,
 অসহায়সকলৰ আশা কেতিয়াও অসম্পূৰ্ণ হৈ নাথাকিব।
 19 হে যিহোৱা, তুমি উঠা;
 মানুহক তোমাৰ ওপৰত জয়ী হ'বলৈ নিদিবা;
 তোমাৰ সন্মুখত আন জাতিবোৰৰ বিচাৰ হওঁক।
 20 হে যিহোৱা, তেওঁলোকৰ মন আতঙ্কিত হওঁক;
 আন জাতিবোৰে জানক যে, তেওঁলোক কেৱলমাত্ৰ মানুহ। (চেলা)।

10 অধ্যায়

1 হে যিহোৱা, তুমি কিয় দূৰৈত বৈ আছা?
 সঙ্কটৰ সময়ত কিয় তুমি নিজকে লুকুৱাই ৰাখা?
 2 অহংকাৰৰ কাৰণে দুষ্টলোকে দৰিদ্ৰক নিৰ্যাতিত কৰে;
 তেওঁলোকৰ নিজৰ কু-পৰিকল্পনাত তেওঁলোক নিজেই ধৰা পৰক;
 3 দুষ্টলোকে নিজৰ মনৰ দুষ্ট ইচ্ছাত অহংকাৰ কৰে;

লুভীয়া লোকে নিজৰ লাভৰ বাবে যিহোৱাক অভিশাপ দিয়ে আৰু তেওঁক হেয়জ্ঞান কৰে*।

4 দুষ্টলোকে নিজৰ সমৰ্থনত গৰু কৰি কয়;

“ঈশ্বৰে ইয়াক বিচাৰি নাপাব;”

তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ এয়ে যে, “ঈশ্বৰ বুলি কোনো নাই।”

5 সকলো সময়তে তেওঁলোক সফলতাৰ পথত আগবাঢ়ি যায়;

তোমাৰ ন্যায় বিচাৰ ইমান ওপৰত আছে যে,

সেয়া তেওঁলোকৰ চকুৰ দৃষ্টিৰ বাহিৰত;

তেওঁলোকে নিজৰ সকলো শত্ৰুকে তুম্ছ কৰে।

6 তেওঁলোকে মনতে কয়, “একোৱেই মোক লৰচৰ কৰিব নোৱাৰিব।

আমাৰ সকলো পুৰুষতে কোনো কালে বিপদ নহ'ব।”

7 তেওঁলোকৰ মুখ অভিশাপ, ছলনা আৰু অত্যাচাৰী কথাৰে পৰিপূৰ্ণ;

তেওঁলোকৰ জিভাৰ তলত অন্যায় আৰু অপৰাধৰ কথা থাকে।

8 গাৱঁৰ ওচৰত তেওঁলোকে গোপনে খাপ পাতি বহি থাকে;

সেই গোপন ঠাইতে তেওঁলোকে নিৰ্দ্দোষীক হত্যা কৰে;

কোনোবাই অসহায়ৰ ওপৰত গোপনে লক্ষ্য ৰাখি খাপ দি থাকে।

9 তেওঁলোকে গুপত ঠাইত খাপ পাতি সিংহৰ দৰে প্ৰতীক্ষাত থাকে;

তেওঁলোকে প্ৰতীক্ষা কৰি থাকে যাতে অসহায় দৰিদ্ৰজনক ধৰিব পাৰে;

তাৰ পাছত তেওঁলোকে দৰিদ্ৰজনক ধৰি চোঁচোৱাই লৈ নিজৰ জালত পেলায়।

10 তেওঁলোকে চাপৰি কুঁজা হৈ

অসহায়জনক তেওঁলোকৰ শক্তিত আৱদ্ধ কৰে।

11 তেওঁলোকে নিজৰ মনতে ভাবে, “ঈশ্বৰে পাহৰিলে;

তেওঁ নিজৰ মুখ লুকুৱাই থৈছে; তেওঁ কেতিয়াও আমাক দেখা নাপাব।”

12 হে যিহোৱা, উঠা; হে ঈশ্বৰ তোমাৰ হাত তুলি ধৰা;

নিৰ্যাতিত সকলক পাহৰি নাযাবা।

13 দুষ্টবোৰে ঈশ্বৰক কিয় তুম্ছ বুলি ভাবে?

তেওঁলোকে কিয় মনে মনে ভাবে যে,

“তেওঁ আমাৰ ওচৰত কোনো হিচাব নিবিচাৰিব?”

14 কিন্তু, হে ঈশ্বৰ, তুমি হ'লে দেখা পোৱা;

অৱশ্যেই তুমি দুখ-কষ্ট আৰু সঙ্কটলৈ চকু দিয়া,

তুমি তোমাৰ হাতেৰেই ইয়াৰ ব্যৱস্থা ল'ব পাৰা;

অসহায়জনে তোমাৰ ওচৰতে নিজক সমৰ্পণ কৰে;

তুমিয়েইতো অনাথক সহায় কৰোঁতা জনা

15 দুষ্ট আৰু অস[লোকৰ ক্ষমতাৰ বাহু তুমি ডাঙি পেলোৱা;

তেওঁলোকৰ সকলো অন্যায় কাৰ্যৰ শেষ পৰ্যন্ত হিচাব বিচাৰ কৰা।

16 যিহোৱা চিৰকালৰ ৰজা;

তেওঁৰ দেশৰ পৰা জাতিবোৰ ধ্বংস হৈ যাব।

17 হে যিহোৱা, নম্বৰ লোকৰ অন্তৰৰ ইচ্ছাৰ কথা তুমি শুনিবা;

তুমি তেওঁলোকৰ হৃদয়ত সাহস দিবা,

তুমি তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ দিবা;

18 এই পৃথিৱীৰ লোকে তেওঁলোকক যেন পুনৰ ভয় দেখুৱাব নোৱাৰিব;

তাৰবাবে তুমিয়েই অনাথ আৰু নিৰ্যাতিত লোকসকলৰ পক্ষত থিয় হ'ব পাৰা।

11 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে; দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 মই যিহোৱাতে আশ্ৰয় লৈছোঁ।

তোমালোকে কেনেকৈ মোক ক'ব পাৰা,

“পক্ষীৰ দৰে উৰি পৰুওঁলে পলাই যোৱা?”

2 কিয়নো চোৱা! শুদ্ধ অন্তৰৰ লোকক আন্ধাৰৰ পৰা আহত কৰিবৰ কাৰণে

দুষ্টবোৰে নিজৰ ধনু ভিৰাই লৈছে,

তেওঁলোকে তাত কাঁড় লগাইছে।

3 যদি ভিত্তিমূলবোৰ ধ্বংস কৰা হয়,

তেওঁ ধাৰ্মিকসকলে কি কৰিব পাৰিব?

* 10 অধ্যায়:3 তেওঁ লুভীয়া লোকক আশীৰ্বাদ দিয়ে।

- 4 কিন্তু যিহোৱা, তেওঁৰ পবিত্ৰ মন্দিৰত আছে;
তেওঁৰ সিংহাসন স্বৰ্গতে আছে।
তেওঁ মানুহলৈ চাই থাকে,
তেওঁৰ চকুৰে মানুহক পৰীক্ষা কৰে।
5 যিহোৱাই ধাৰ্মিক আৰু দুষ্ট সকলোকে পৰীক্ষা কৰে;
কিন্তু যিবোৰ দুষ্ট, অত্যাচাৰপ্ৰিয়, তেনেলোকক তেওঁ ঘৃণা কৰে।
6 তেওঁ দুষ্ট লোকৰ ওপৰত জুলন্ত অগ্নি আৰু গন্ধক বৰ্ষাব;
তেওঁৰ পাত্ৰৰ পৰা দন্ধ কৰি নিয়া বতাহ তেওঁলোকৰ ভাগত হ'ব।
7 যিহোৱা ধাৰ্মিক, আৰু ধাৰ্মিকতা তেওঁ ভাল পায়;
সঁ লোকে তেওঁৰ মুখ দেখা পাব।

12 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: চমীনী স্মৰত গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে যিহোৱা সহায় কৰা; তোমাৰ ভক্তসকল নোহোৱা হ'ল;
বিশ্বাসীসকল মনুষ্যৰ মাজৰ পৰা অদৃশ্য হৈ গ'ল।
2 মানুহে মানুহৰ ওচৰত মিছা কথা কয়;
তেওঁলোকে তৈলমৰদনকাৰী ওঠ আৰু ছলনা ভৰা দুই মনৰ অন্তৰেৰে কথা কয়।
3 তেওঁলোকৰ তৈলমোদী ওঠ আৰু ভীষণ গৰ্বিত জিডাক যেন যিহোৱাই কাটি পেলায়;
4 সেই সকলে কয়, “আমাৰ জিডাৰেই আমি জয় কৰিম;
আমাৰ ওঠ যেতিয়া আমাৰ নিজৰেই,
কোন আমাৰ ওপৰত প্ৰভু হ'ব?”
5 যিহোৱাই কৈছে, “দুখীসকলৰ উপদৰৰ আৰু অভাৱীসকলৰ কেঁকনিৰ কাৰণে
মই এতিয়া জাগি উঠিম।
নিৰাপত্তা কামনা কৰা সকলক মই নিৰাপদে ৰাখিম।”
6 যিহোৱাৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ বিশুদ্ধ।
সেইবোৰ যেন মাটিত বহোৱা এক অগ্নিশালত শোধন কৰা ৰূপ;
সাতবাৰকৈ বিশুদ্ধ কৰা ৰূপ।
7 হে যিহোৱা, তুমিয়েই আমাক* নিৰাপদে ৰাখিবা।
এই কালৰ লোকসকলৰ হাতৰ পৰা চিৰকাল আমাক† ৰক্ষা কৰিবা।
8 লোকসকলৰ মাজত যেতিয়া দুষ্টতা আদৰণীয় হয়,
দুষ্টবোৰে তেতিয়া বিনা বাধাই চাৰিওফালে ঘূৰি ফুৰে।

13 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল?
তুমি চিৰকালেই মোক পাহৰি থাকিবা নেকি?
মোৰ পৰা কিমান দিনলৈ
তুমি তোমাৰ মুখ লুকুৱাই ৰাখিবা?
2 কিমান দিনলৈনো মই মোৰ মনৰ মাজত দুখৰ বোজা বহন কৰি প্ৰতিদিনে অন্তৰত বেদনা লৈ থাকিব লাগিব?
কিমান দিনলৈ তুমি মোৰ শত্ৰুক মোৰ ওপৰত উন্নত কৰি ৰাখিবা?
3 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা,
মোঁলৈ দৃষ্টি কৰা, মোক উত্তৰ দিয়া।
মোৰ দুচকু আলোকিত কৰা, নহলে মই মৃত্যুনিদৰাত টোপনি যাম।
4 মোৰ শত্ৰুৱে তেতিয়া ক'ব, “মই জয়ী হলোঁ;”
মই অস্থিৰ হোৱাত শত্ৰুবোৰে আনন্দ কৰিব।
5 কিন্তু মই তোমাৰ দৃঢ় প্ৰেমত ডাৰসা কৰিছোঁ;
তুমি মোক পৰিত্ৰাণ কৰিবা আৰু মোৰ মন আনন্দিত হ'ব।
6 মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান গাম,
কিয়নো তেওঁ মোঁলৈ মঙ্গল আচৰণ কৰিছে।

14 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

* 12 অধ্যায়:7 তেওঁলোকক † 12 অধ্যায়:7 তেওঁলোকক

1 এজন অজ্ঞানীয়ে, তেওঁৰ অন্তৰত কয়, “ঈশ্বৰ বুলি কোনো নাই।”
 তেওঁলোক ভ্ৰষ্ট হৈছে, তেওঁলোকে জঘন্য কাৰ্যবোৰ কৰে;
 তেওঁলোকৰ মাজত স্মা কাৰ্য কৰোঁতা কোনো নাই;
 2 যিহোৱাই স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ মানুহৰ ফালে লক্ষ্য কৰি থাকে;
 তেওঁ চাব বিচাৰে, প্ৰকৃতাৰ্থত কোনো জ্ঞানী আছে নে নাই;
 তেওঁ চাব বিচাৰে, ঈশ্বৰক বিচাৰা কোনো জ্ঞানী আছে নে নাই।
 3 তেওঁ দেখিলে, সকলোৱেই অপথে গ'ল;
 সকলো উচ্ছ্বল হ'ল;
 স্মা কৰ্ম কৰোঁতা কোনো নাই, এজনো নাই।
 4 যিসকলে দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক কি ইমানেই জ্ঞানশূন্য যে,
 মানুহে নিজৰ আহাৰ খোৱাৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকে মোৰ লোকসকলক খাই পেলায় আৰু
 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনাও নকৰে?”
 5 ঈশ্বৰ তেওঁৰ ভক্তসকলৰ সঙ্গত থাকে।
 সেয়ে সেই লোকসকল তাত ভীষণ ভয়ৰ মাজত থাকিব।
 6 দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰা যি তোমালোক,
 তোমালোকে দুখীয়াৰ পৰিকল্পনা ব্যৰ্থ কৰিবা,
 কিন্তু যিহোৱা তেওঁলোকৰ আশ্ৰয়।
 7 অহা ইশ্ৰায়েলৰ উদ্ধাৰ চিয়োনৰ মাজৰ পৰা আহক!
 যিহোৱাই যেতিয়া তেওঁৰ লোকসকলৰ অৱস্থা পুনৰ পৰিবৰ্তন কৰিব,
 তেতিয়া যাকোবৰ বংশই আনন্দ কৰিব;
 ইশ্ৰায়েলীয়াসকল উল্লাসিত হ'ব।

15 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 হে যিহোৱা তোমাৰ আবাস-তন্তুত বাস কৰাৰ যোগ্য কোন?
 তোমাৰ পবিত্ৰ পৰ্বতত বসতি কৰাৰ যোগ্য কোন?
 2 সেই সকলেই যোগ্য, যিসকলে স্মা জীৱন কটায়,
 ন্যায় কৰ্ম কৰে,
 সত্য ভৰা অন্তৰেৰে কথা কয়;
 3 যিসকলৰ জিভাই পৰচৰ্চা নকৰে,
 বন্ধুৰ ক্ষতি নকৰে,
 চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে কু-ব্যৱহাৰ নকৰে,
 4 যি সকলৰ দৃষ্টিত দুষ্টলোক ঘৃণনীয়,
 কিন্তু যিহোৱাক ভয় কৰা লোকসকল আদৰণীয়,
 যি জনে নিজৰ ক্ষতি হ'লেও শপত ৰক্ষা কৰে,
 5 যি জনে সুদ নলোৱাকৈ ধাৰ দিয়ে,
 আৰু ভেঁটি লৈ নিৰ্দ্দোষীৰ ক্ষতি নকৰে।
 যি সকলে এইবোৰ কৰ্ম কৰে, তেওঁলোক সকলো সময়তে স্থিৰে থাকিব।

16 অধ্যায়

মিকটাম নামৰ দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, তুমি মোক ৰক্ষা কৰা,
 কিয়নো মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ।
 2 মই যিহোৱাক ক'লোঁ, “তুমিয়েই মোৰ পৰভু;
 তোমাৰ বাহিৰ মোৰ আন কতো মঙ্গল নাই।”
 3 পৃথিবীত যি সকল পবিত্ৰ লোক থাকে তেওঁলোক মহান;
 তেওঁলোকৰ ওপৰতে মোৰ আনন্দ সম্পূৰ্ণ হয়।
 4 যিসকলে আন দেৱতাক মনোনীত কৰে,
 তেওঁলোকৰ অধিক যাতনা হ'ব,
 তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে অনা তেজৰ যি পেয় নৈবেদ্য, মই তাক উসৰ্গ নকৰিম;
 দেৱতাৰ নামো মোৰ ওঁঠত নলম।
 5 যিহোৱা, তুমিয়েই মোৰ অধিপত্যৰ মনোনীত ভাগ আৰু মোৰ পান-পাত্ৰ;
 মোৰ ভৱিষ্যত তোমাৰ হাততে আছে।

6 মোৰ সীমাৰ মাজত যি ঠাই পৰিছে, সেয়ে মনোহৰ ঠাই,
 অৱশ্যেই মোৰ এক মনোমোহা আধিপত্য আছে।
 7 যি জনাই মোক সুবুদ্ধি দিয়ে, মই সেই যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম;
 ৰাতিও মোৰ হৃদয়ে মোক শিক্ষা দিয়ে।
 8 মই যিহোৱাক সদায় মোৰ সন্মুখত ৰাখোঁ;
 তেওঁ মোৰ সোঁহাতে থকাত মই অস্থিৰ নহম।
 9 এই কাৰণে মোৰ মন আনন্দেৰে ভৰা,
 মোৰ হৃদয়ে উন্মাদ কৰে;
 মোৰ শৰীৰ নিৰাপদে থাকিব।
 10 কিয়নো তুমি মোৰ পৰাণ চিয়োলত ত্যাগ নকৰিবা,
 তোমাৰ ভক্তজনক গাতত ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা।
 11 তুমি মোক জীৱনৰ পথ শিকাইছা;
 তোমাৰ উপস্থিতিত আছে পৰিপূৰ্ণ আনন্দ;
 তোমাৰ সোঁ-হাতত আছে অনন্ত সুখ।

17 অধ্যায়

দায়ুদৰ পৰাৰ্থনা।

1 হে যিহোৱা, তুমি ন্যায় কথা শুনা;
 মোৰ কাতৰোজিলৈ মনোযোগ দিয়া;
 ছলনাকাৰী ওঁঠেৰে নকৰা মোৰ পৰাৰ্থনালৈ কাণ পাত।
 2 মোৰ ওপৰত তোমাৰ বিচাৰ যেন ন্যায়্য হয়;
 যি সত্য, তাক তোমাৰ দৃঢ়কুৰে দেখক।
 3 যদি তুমি মোৰ হৃদয় পৰীক্ষা কৰা;
 ৰাতি মোৰ কাষলৈ আহাঁ;
 যদি মোক খপি পুৰি পৰীক্ষাও কৰা,
 তুমি মোত একো দুষ্টতা বিচাৰি নাপাবা;
 মই সিদ্ধান্ত কৰিলোঁ, মোৰ মুখে অপৰাধ* নকৰে।
 4 মানুহে যিবোৰ কাৰ্য কৰে, সেয়া নকৰি,
 মই তোমাৰ ওঁঠৰ বাক্যৰ সহায়ত উচ্ছৃঙ্খল পথৰ পৰা মই নিজকে পৃথক কৰি ৰাখিছোঁ।
 5 তোমাৰ পথতে মই মোৰ ভৰি স্থিৰে ৰাখিছোঁ;
 মোৰ ভৰি পিছল খোৱা নাই।
 6 হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ওচৰত পৰাৰ্থনা কৰিছোঁ,
 কিয়নো তুমি মোক উত্তৰ দিবা;
 মোৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ পাত, মোৰ কথা শুনা।
 7 তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম, আশ্চৰ্যভাৱে প্ৰকাশ কৰা;
 হে ত্ৰাণকৰ্তা, শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পাবৰ কাৰণে যি সকলে তোমাত আশ্ৰয় লয়,
 তুমি তেওঁলোকক তোমাৰ সোঁ-হাতেৰে ৰক্ষা কৰা।
 8 চকুৰ মণিৰ দৰেই তুমি মোৰ ৰক্ষক হোৱা;
 তুমি মোক তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁত লুকুৱাই ৰাখা;
 9 যি সকলে মোৰ ওপৰত উপদ্রৱ কৰে,
 সেই দুষ্ট লোকসকলৰ পৰা,
 যিসকলে প্ৰাণ-নাশৰ কাৰণে মোক যেৰি ৰাখিছে,
 সেই শত্ৰুবোৰৰ পৰা,
 তুমি মোক তোমাৰ ডেউকাৰ তলত লুকুৱাই ৰাখা।
 10 তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ হৃদয়ত থকা মমতাৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰি ৰাখিছে,
 তেওঁলোকে মুখেৰে অহংকাৰৰ কথা কয়;
 11 তেওঁলোকে মোক বিচাৰিলে আৰু এতিয়া মোক চাৰিওফালে যেৰি ধৰিছে;
 তেওঁলোকে মোৰ ওপৰত চোকা দৃষ্টি ৰাখিছে,
 যাতে মোক মাটিত পেলাব পাৰে।
 12 তেওঁলোক চিকাৰ ছিৰা-ছিৰ কৰিবলৈ আগ্ৰহী হোৱা সিংহৰ নিচিনা;
 গোপনে খাপ পাতি থকা ডেকা সিংহৰ সদৃশ।

* 17 অধ্যায়:3 মই কেতিয়াও আন লোকৰ দৰে দুষ্টতা নকৰোঁ।

13 হে যিহোৱা, তুমি উঠা,
তেওঁলোকক আৰ্হণ কৰা,
তেওঁলোকক দলিয়াই পেলোৱা;
তোমাৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই দুই লোকৰ পৰা মোৰ জীৱন ৰক্ষা কৰা।

14 হে যিহোৱা,
মৰ্ত্যৰ লোকসকলৰ পৰা তোমাৰ নিজ হাতেৰে মোক ৰক্ষা কৰা;
সেই মৰ্ত্য লোকসকলৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা, যিসকলৰ জীৱনৰ অংশ কেৱল এই পৃথিৱীতে আছে।
তোমাৰ বহুমূল্য সম্পদেৰে তেওঁলোকৰ উদৰ পূৰ হওঁক,
তেওঁলোকৰ সন্তানৰ সংখ্যা অনেক হওঁক,
শিশুসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে নিজৰ ধন-সম্পদ ৰাখি যাওঁক।
15 কিন্তু মই হ'লে ধাৰমিকতাৰ গুণে তোমাৰ মুখ দেখা পাম;
মই যেতিয়া সাৰ পাম,
তোমাৰ প্ৰতিমূৰ্তি দেখি মই পৰিতৃপ্ত হম।

18 অধ্যায়

পৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: যিহোৱাৰ দাস দায়ুদৰ ৰচিত গীত। যিহোৱাই যেতিয়া দায়ুদক ৰজা কৰিলে আৰু চৌলকে আদি কৰি তেওঁৰ সকলো শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এই গীত গাইছিল।

1 হে যিহোৱা, তুমিয়েই মোৰ বল;
মই তোমাক অতি পৰীতি কৰোঁ।

2 যিহোৱাই মোৰ শিলা, মোৰ আশ্ৰয়ৰ কোঠ আৰু মোৰ উদ্ধাৰকৰ্তা;
তেওঁ মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ দুৰ্গ,
মই তেওঁতে আশ্ৰয় লৈছোঁ;
তেওঁ মোৰ ঢাল, মোৰ ৰাণৰ শিং,
মোৰ উচ্চ আশ্ৰয়স্থান।

3 যিহোৱা প্ৰশংসাৰ যোগ্য; মই তেওঁৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ;
তাতে মোৰ শত্ৰুবোৰৰ হাতৰ পৰা মই উদ্ধাৰ পাবোঁ।

4 মৃত্যু-জৰীত মই বান্ধ খাই পৰিছিলোঁ,
পৰকালৰ ধ্বংসৰ স্ৰোতত মই জৰ্জৰিত হৈছিলো।

5 চিয়োল*ৰ জৰীয়ে মোক মেৰাই ধৰিছিল,
মোৰ বাবে মৃত্যুৰ ফান্দ পতা হৈছিল।

6 সঙ্কটৰ কালত মই যিহোৱাক মাতিলো,
সহায় বিচাৰি মোৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত কাতৰোক্তি জনালোঁ;
তেওঁ নিজ মন্দিৰৰ পৰা মোৰ মাত শুনিলে,
মোৰ কাতৰোক্তি তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ কাণত পৰিল।

7 তেতিয়া পৃথিৱী কঁপি উঠিল, জোকাৰ খাবলৈ ধৰিলে;
পৰ্বতৰ ভিত্তিমূলবোৰ জোকাৰণিত কঁপি উঠিল;
কিয়নো তেওঁৰ ক্ৰোধত সেইবোৰ কঁপি উঠিল।

8 তেওঁৰ নাকৰ পৰা ধোঁৱা ওলাই ওপৰলৈ উঠিল,
তেওঁৰ মুখৰ পৰা সৰাসকাৰী জুই ওলাই আহিল;
তেওঁৰ মুখৰ জুইৰ পৰা আঙঠা ওলাই জুলি থাকিল।

9 তেতিয়া তেওঁ আকাশমণ্ডল মুকলি কৰি তললৈ নামি আহিল;
তেওঁৰ ডৰিৰ তলত আছিল ঘন ক'লা মেঘ।

10 তেওঁ কৰুবত উঠি উড়ি আহিল,
বায়ুৰূপ ডেউকাত উঠি শীঘ্ৰে উৰি আহিল।

11 তেওঁ অন্ধকাৰেৰে নিজকে চাৰিওফালে ঢাকি ৰাখিলে;
চাৰিওফালে থকা আকাশৰ ঘন ক'লা বৰষুণৰ মেঘবোৰক তেওঁ তন্মূৰুপ স্থাপন কৰিলে।

12 তেওঁৰ সন্মুখৰ দীপ্তিময় উপস্থিতিৰ পৰা ক'লা মেঘবোৰ ভেদ কৰি,
শিলাবৃষ্টি আৰু জুলি থকা আঙঠা পৰিবলৈ ধৰিলে।

13 যিহোৱাই নিজেও আকাশত গৰ্জ্জন কৰিলে;
সৰ্বোপৰি জনাৰ মাত শুনা গ'ল†।

* 18 অধ্যায়:5 পাতাল বা পৃথিৱীৰ মূতলাকৰ ঠাই। † 18 অধ্যায়:13 কিছুমান অনুলিপিত লিখা আছে “শিলাবৃষ্টি আৰু জুলি থকা আঙঠাৰ মাজেদি সৰ্বোপৰি জনাৰ মাত শুনা গ'ল”

- 14 তেওঁ কাঁড় মাৰি শত্ৰুবোৰক খানবান কৰিলে,
আৰু বজ্ৰ বৰ্ষণৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক ব্যাকুল কৰিলে।
15 হে যিহোৱা, তোমাৰ ধমক আৰু তোমাৰ নাকৰ নিশ্বাসৰ প্ৰভাৱত সাগৰৰ তলি দেখা গ'ল;
পৃথিৱীৰ মূলবোৰ অনাবৃত হ'ল।
16 তেওঁ ওপৰৰ পৰা হাত আগবঢ়াই মোক ধৰিলে,
মহাজল সমূহৰ পৰা মোক তুলি আনিলে।
17 মোৰ শক্তিশালী শত্ৰুবোৰৰ পৰা তেওঁ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে,
যি সকলে মোক ঘৃণা কৰে, তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰাও মোক উদ্ধাৰ কৰিলে;
তেওঁলোক মোতকৈ অতিশয় শক্তিশালী আছিল।
18 বিপদৰ কালত তেওঁলোকে মোক আশ্ৰয় কৰিছিল,
কিন্তু যিহোৱাই মোক ধৰি ৰাখিলে।
19 তেওঁ মোক এক বহল ঠাইলৈ উলিয়াই আনিলে;
তেওঁ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে, কাৰণ তেওঁ মোৰ ওপৰত সন্তুষ্ট আছিল।
20 যিহোৱাই মোৰ ধাৰ্মিকতা অনুসাৰে মোক পুৰস্কাৰ দিলে,
মোৰ হাতৰ শুদ্ধ কাৰ্য অনুসাৰে মোক ফল দিলে।
21 কিয়নো মই যিহোৱাৰ পথতে চলিলোঁ,
কুকৰ্ম কৰি মই মোৰ ঈশ্বৰক নেৰিলো।
22 তেওঁৰ সকলো ব্যৱস্থা মোৰ সম্মুখত আছে,
মই তেওঁৰ বিধিবোৰ মোৰ পৰা দূৰ কৰা নাই।
23 তেওঁৰ দৃষ্টিত মই সিদ্ধ আছিলোঁ,
পাপ-অপৰাধৰ পৰা মই নিজকে আঁতৰাই ৰাখিলোঁ।
24 এই কাৰণে যিহোৱাই মোৰ ধাৰ্মিকতা অনুসাৰে,
তেওঁৰ দৃষ্টিত মোৰ হাতৰ শুচি কাৰ্য অনুসাৰে মোক পুৰস্কাৰ দিলে।
25 হে যিহোৱা তুমি বিশ্বস্তজনৰ সৈতে বিশ্বস্ত ব্যৱহাৰ কৰা;
নিৰ্দোষীজনৰ সৈতে নিৰ্দোষ ব্যৱহাৰ কৰা।
26 তুমি শুচি লোকৰ সৈতে শুচি ব্যৱহাৰ কৰা,
কুটিল লোকলৈ নিষ্ঠুৰ ব্যৱহাৰ কৰা।
27 কাৰণ তুমি দুখীসকলক ৰক্ষা কৰা,
কিন্তু গৰ্বী চকুক তললৈ নমাই আনা।
28 কিয়নো মোৰ জীৱন-পৰ্দীপ তুমিয়েই জ্বলাই ৰাখা;
হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ অন্ধকাৰক পোহৰ কৰি দিয়া।
29 তোমাৰ সহায়তে মই সৈন্যদলৰ ওপৰত জঁপিয়াই পৰিব পাৰোঁ,
মোৰ ঈশ্বৰৰ সহায়ত মই জঁপ মাৰি নগৰৰ গড় পাৰ হ'ব পাৰোঁ[‡]।
30 ঈশ্বৰৰ পথ হলে সিদ্ধ;
যিহোৱাৰ বাক্য নিডাজ বুলি প্ৰমাণিত;
তেওঁ তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা লোকসকলৰ ঢাল।
31 যিহোৱাৰ বাহিৰে কোন ঈশ্বৰ আছে?
আমাৰ ঈশ্বৰৰ বাহিৰে কোন আশ্ৰয় শিলা আছে?
32 ঈশ্বৰে শক্তিৰে সৈতে মোৰ কঁকালত টঙালি বান্ধে;
তেওঁ মোৰ পথ নিঃশব্দ কৰে।
33 মোৰ ভৰি হৰিণীৰ ঠেঙৰ সদৃশ বেগী কৰে;
ওখ ওখ ঠাইত তেওঁ মোক নিৰাপদে ৰাখে।
34 তেওঁ মোৰ হাতক ৰণ কৰিবলৈ শিকায়;
তাতে মোৰ বাহুৱে পিতলৰ ধনুকো ডিৰাব পাৰে।
35 তুমি তোমাৰ পৰিষ্কাৰৰ ঢাল মোক দিলা;
তোমাৰ সোঁহাতে মোক ধৰি ৰাখিছে;
তোমাৰ সাহায্যৰ কোমলতাই মোক মহান কৰিছে।
36 তুমি মোৰ ভৰিৰ তলৰ ঠাই বহল কৰিলা;
তাতে মোৰ ভৰি পিছলি নগল।
37 মোৰ শত্ৰুবোৰৰ পাছত খেদি গৈ মই তেওঁলোকক ধৰিলোঁ;
তেওঁলোক বিনষ্ট নোহোৱা পৰ্যন্ত মই উলটি নাছিলোঁ।
38 মই তেওঁলোকক এনেকৈ আঘাত কৰিলোঁ,

[‡] 18 অধ্যায়:29 মই কম্পমান গড় পাৰ হ'ব পাৰোঁ,

যাতে তেওঁলোক পুনৰ উঠিব নোৱাৰে।
 তেওঁলোক মোৰ ভৰিৰ তলত পতিত হ'ল।
 39 তুমিয়েই মোৰ কঁকালত যুদ্ধ কৰিবলৈ বলৰূপ কটি-বন্ধন দিলা;
 তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰক মোৰ তলতীয়া কৰিলা।
 40 তুমি মোৰ শত্ৰুবোৰক মোৰ পৰা পিঠি দি পলাবলৈ দিলা;
 যিসকলে মোক ঘিণ কৰিছিল, মই তেওঁলোকক সংহাৰ কৰিলোঁ।
 41 তেওঁলোকে সহায়ৰ বাবে কাতৰোক্তি কৰিলে,
 কিন্তু তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো নাছিল;
 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত চিঞৰিলে, কিন্তু তেওঁ উত্তৰ নিদিলে।
 42 মই তেওঁলোকক গুড়ি কৰি মাৰিলোঁ,
 বতাহত উড়ি যোৱা ধূলিৰ নিচিনা কৰিলোঁ।
 বাটৰ বোকামাটিৰ দৰে তেওঁলোকক পেলাই দিলোঁ।
 43 লোকসকলৰ বিদ্ৰোহৰ পৰা তুমি মোক ৰক্ষা কৰিলা;
 তুমি মোক আন জাতিবোৰৰ অধিপতি পাতিলা।
 মই যিসকলক চিনি নাপাওঁ, তেওঁলোকো মোৰ অধীন হ'ল।
 44 মোৰ কথা শুনা মাংৰকে তেওঁলোকে মোৰ বশ্যতা স্বীকাৰ কৰিলে;
 বিৰোধী মনোভাৱ লৈ বিদেশীসকলো মোৰ বশীভূত হ'ল।
 45 বিদেশীসকল নিৰাশ হ'ল;
 তেওঁলোকে কঁপি কঁপি দুৰ্গৰ পৰা ওলাই আহিল।
 46 যিহোৱা জীৱিত!
 মোৰ আশ্ৰয়-শিলাৰ প্ৰশংসা হওঁক,
 মোৰ পৰিচৰণৰ ঈশ্বৰ গৌৰৱায়িত হওঁক।
 47 তেৱেঁই আন জাতিবোৰক মোৰ অধীন কৰি বশীভূত কৰিলে,
 তেওঁ মোৰ পক্ষ হৈ তেওঁলোকে পাবলগীয়া প্ৰতিকাৰ সাধিলে।
 48 মই মোৰ শত্ৰুবোৰৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পালোঁ!
 অৱশ্যেই, মোৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰৰ ওপৰত তুমি মোক তুলি ধৰিলা!
 উপদৰবকাৰী লোকৰ পৰাও তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰিলা।
 49 হে যিহোৱা, সেয়ে আন জাতিবোৰৰ মাজত মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম,
 তোমাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।
 50 যিহোৱাই নিজে স্থাপন কৰা ৰজাক মহাজয় দান কৰে;
 নিজৰ অভিষিক্তজনৰ প্ৰতি,
 দায়ুদ আৰু তেওঁৰ বংশধৰসকলে,
 তেওঁ চিৰকাললৈকে তেওঁৰ অসীম প্ৰেম দেখুৱায়।

19 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 গগন-মণ্ডলে ঈশ্বৰৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰে;
 আকাশ-মণ্ডলে তেওঁৰ হাতৰ কৰ্ম দেখুৱায়।
 2 দিনৰ পাছত দিন সেইবোৰৰ পৰা কথা ওলাই আহে;
 ৰাতিৰ পাছত ৰাতি সেইবোৰে জ্ঞান প্ৰচাৰ কৰে।
 3 কিন্তু তাৰ কোনো কথা নাই, কোনো ভাষা নাই;
 তাৰ শব্দও শুনা নাযায়।
 4 তথাপিও সেইবোৰৰ মাত সমগ্ৰ পৃথিৱীতে বিয়পি যায়;
 সেইবোৰৰ কথা জগতৰ শেষ সীমালৈকে বিয়পি যায়;
 আকাশ-মণ্ডলত তেওঁ সূৰ্যৰ বাবে এটা তন্ত্ৰ স্থাপন কৰিলে।
 5 সূৰ্যই দৰাৰ দৰে নিজৰ শোৱনি কোঁঠাৰ পৰা ওলাই আহে;
 নিজৰ পথত বীৰৰ দৰে আনন্দেৰে লৰ মাৰে।
 6 সেয়ে আকাশৰ এটা মূৰত উদয় হৈ ঘূৰি তাৰ সিটো মূৰ পায়গৈ;
 তাৰ তাপৰ পৰা কোনো বস্তুৱেই লুকাই নাথাকে।
 7 যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা সিদ্ধ, সেয়ে মানুহৰ প্ৰাণক জগাই তোলে;
 যিহোৱাৰ বাক্য বিশ্বাসযোগ্য, সেয়ে সাধাৰণ লোকক জ্ঞান দান কৰে।
 8 যিহোৱাৰ আদেশবোৰ যথাৰ্থ, সেয়ে মানুহৰ হৃদয়ত আনন্দ দান কৰে;
 যিহোৱাৰ আজ্ঞা সুস্পষ্ট, সেয়ে অত্ৰুষ্টিক দীপ্তিময় কৰে।

- 9 যিহোৱা বিষয়ক যি ভয়, সেয়ে শুচি আৰু চিৰস্থায়ী;
যিহোৱাৰ শাসন-পৰণালীবোৰ সম্পূৰ্ণভাৱে সত্য আৰু ধাৰ্মিক।
- 10 সেইবোৰ সোণতকৈ, এনেকি নিভাঁজ সোণতকৈয়ো বাঞ্ছনীয়;
সেইবোৰ মৌতকৈও সোৱাদ, এনেকি ৰহঘৰাৰ পৰা জৰি জৰি ওলোৱা মৌতকৈয়ো সোৱাদ।
- 11 তাৰোপৰি সেইবোৰে তোমাৰ দাসক সাৱধান কৰে;
সেইবোৰ পালন কৰিলে পৰম লাভ হয়।
- 12 কোনে নিজৰ ভুলবোৰ গমিব পাৰে?
মোক গুপত পাপৰ পৰা শুচি কৰা।
- 13 গৰ্ব্বীকৃত পাপৰ পৰাও তোমাৰ দাসক ধৰি ৰাখা;
সেইবোৰে যেন মোৰ ওপৰত অধিকাৰ নকৰে;
তাতে মই সিদ্ধ হ'ম, আৰু মহা অপৰাধৰ দায়ৰ পৰা মুক্ত হ'ম।
- 14 হে মোৰ যিহোৱা, মোৰ আশ্ৰয়-শিলা আৰু মোৰ মুক্তিকৰ্তা,
মোৰ মুখৰ বাক্য আৰু মোৰ মনৰ চিন্তা তোমাৰ দৃষ্টিত গ্ৰহণ হওঁক।

20 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1 সঙ্কটৰ কালত যিহোৱাই তোমাক উত্তৰ দিয়ক,
যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ নামে তোমাক সুৰক্ষা দিয়ক,
2 তেওঁৰ পৰিৎৰ স্থানৰ পৰা তেওঁ তোমাক সহায় কৰক;
তেওঁ চিয়োনৰ পৰা তোমাক শক্তি দান কৰক।
- 3 তোমাৰ সকলো উপসৰ্গৰ কথা তেওঁ সোঁৱৰণ কৰক;
তোমাৰ হোম-বলিবোৰ তেওঁ গ্ৰহণ কৰক। (চেলা)
- 4 তোমাৰ সকলো মনৰ ইচ্ছা তেওঁ পূৰ কৰক।
তোমাৰ সকলো পৰিকল্পনা তেওঁ সিদ্ধ কৰক।
- 5 তোমাৰ বিজয়ত আমি যেন আনন্দ-ধ্বনি কৰিম;
আমাৰ ঈশ্বৰৰ নামত আমি নিচান তুলিম;
যিহোৱাই তোমাৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা সাক্ষল কৰক।
- 6 এতিয়া মই জানো,
যিহোৱাই তেওঁৰ অভিষিক্ত জনক সহায় কৰিব,
তেওঁৰ সোঁ হাতৰ বিজয়সূচক পৰিত্ৰাণেৰে সৈতে,
তেওঁ নিজৰ পৰিৎৰ স্বৰ্গৰ পৰা অভিষিক্ত জনাৰ মাতত উত্তৰ দিব।
- 7 অনেকে তেওঁলোকৰ ৰথত,
অনেকে তেওঁৰ ঘোঁৰাত অহংকাৰ কৰে;
কিন্তু আমি হলে অহংকাৰ কৰোঁ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামত।
- 8 তেওঁলোক পৰিব আৰু পতন হ'ব।
কিন্তু আমি হলে মূৰ দাঙি থিয় হৈ থাকিম।
- 9 হে যিহোৱা, ৰজাক উদ্ধাৰ কৰা;
আমি প্ৰাৰ্থনা কৰা কালত আমাক উত্তৰ দিয়া।

21 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1 হে যিহোৱা, তোমাৰ শক্তিত ৰজাই আনন্দ কৰে!
তুমি তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিলে, তেওঁ কেনে আনন্দিত হয়!
- 2 তুমি তেওঁৰ মনৰ বাঞ্ছা পূৰ কৰিলা,
তুমি তেওঁৰ ওঁঠৰ নিবেদন অগ্ৰাহ্য নকৰিলা। (চেলা)
- 3 তুমি তেওঁলৈ মঙ্গলৰ নানা আশীৰ্ব্বাদ আনিলা,
তুমি তেওঁৰ মূৰত নিভাঁজ সোণৰ কিৰীটি দিলা।
- 4 তেওঁ তোমাৰ পৰা দীৰ্ঘায়ু জীৱন বিচাৰিলে;
তাতে তুমি তেওঁক তাক দিলা;
তুমি তেওঁক অনেক আয়ুস দিলা।
- 5 তোমাৰ সাহায্যত তেওঁৰ গৰিমা মহান হয়;
তুমি তেওঁৰ ওপৰত মৰ্য্যাদা আৰু প্ৰতাপ ৰাখিছা;

- 6 তুমি তেওঁক চিৰস্থায়ী আশীৰ্বাদ দান কৰিছা;
তোমাৰ উপস্থিতিৰ আনন্দেৰে তুমি তেওঁক আনন্দ দান কৰিছা।
7 কিয়নো ৰজাই যিহোৱাৰ ওপৰতে ডাৰসা কৰে;
সৰ্বোপৰি জনাৰ দয়াই তেওঁক লৰচৰ নকৰিব।
8 তোমাৰ হাতেই তোমাৰ সকলো শত্ৰুবেৰক বিচাৰি পাব;
তোমাৰ সোঁ হাতে তোমাক ঘিণ কৰাসকলক বিচাৰি পাব।
9 তোমাৰ প্ৰকাশৰ কালত তুমি তেওঁলোকক এক অগ্নিময় জুইশালৰ নিচিনা কৰিবা;
যিহোৱাই নিজৰ ক্ৰোধত তেওঁলোকক স্ৰাস কৰিব;
অগ্নিয়ে তেওঁলোকক দহন কৰিব।
10 পৃথিৱীৰ বুকুৰ পৰা তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলক তুমি ধ্বংস কৰি পেলাবা;
মনুষ্যৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক উচ্ছন্ন কৰিবা।
11 যদি তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে দুষ্ট মন্ত্ৰণা কৰে,
যদি অপকৰ্মৰ পৰিকল্পনা কৰে,
তেওঁলোক সফল হ'ব নোৱাৰিব।
12 কিয়নো তুমি তেওঁলোকৰ মুখৰ ফালে লক্ষ্য কৰি যেতিয়া তোমাৰ ধনুত কাঁড় জুৰিবা,
তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক পলাই যাবলৈ বাধ্য কৰিবা।
13 হে যিহোৱা, তুমি নিজ পৰাক্ৰমেৰে উঠা!
আমি তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ গীত গাম আৰু প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।

22 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: সুৰ - “ৰাতিপুৱাৰ হৰিণী।” দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি কিয় মোক ত্যাগ কৰিলা?
মোক সহায় কৰাৰ পৰা, মোৰ কেঁকনি শূনাৰ পৰা কিয় তুমি আঁতৰত থাকা?
2 হে মোৰ ঈশ্বৰ মই দিনত তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, কিন্তু তুমি উত্তৰ নিদিয়া,
ৰাতিও প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ; মই চুপ হৈ নাথাকো!
3 কিন্তু তুমি হলে পবিত্ৰ,
ইশ্বৰায়েলৰ প্ৰশংসাৰ সিংহাসনত তুমি বহি আছা।
4 তোমাৰ ওপৰতে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে ডাৰসা কৰিছিল;
তেওঁলোকে ডাৰসা কৰিলে আৰু তুমি তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলা।
5 তেওঁলোকে তোমাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে আৰু উদ্ধাৰ পালে;
তোমাৰ ওপৰত ডাৰসা কৰি তেওঁলোক লাজত নপৰিল।
6 কিন্তু মই কেৱল এটা পোক মাখোন, মানুহ নহওঁ;
মানুহে মোক নিন্দা কৰে,
লোক সকলে মোক তুচ্ছ জ্ঞান কৰে।
7 যিসকলে মোক দেখে, তেওঁলোক সকলোৰেই মোক হাঁহে;
তেওঁলোকে মোক মুখ ভেঙুচায় আৰু মূৰ জোকাৰি কয়,
8 “তেওঁতো যিহোৱাৰ ওপৰত ডাৰসা কৰে, তেন্তে তেৱেঁ তেওঁক উদ্ধাৰ কৰক;
যিহোৱায়েই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰক,
কাৰণ তেওঁ তেওঁৰ ওপৰত সন্তুষ্ট।”
9 কিন্তু যি জনাই মোক মাতৃ গৰ্ভৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, সেই জনা তুমিয়েই;
মই যেতিয়া মোৰ মাতৃৰ পিয়াহ খাইছিলো, তুমিয়েই মোক সুৰক্ষিত ৰাখি তোমাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল কৰিলা।
10 জন্মৰ পিছৰে পৰা মোক তোমাৰ হাতত দিয়া হ'ল;
মোৰ মাতৃৰ গৰ্ভৰে পৰাই তুমি মোৰ ঈশ্বৰ থ'লে।
11 তুমি মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰৈত নাথাকিবা;
কিয়নো মোৰ আপদ ওচৰ চাপি আহিছে;
মোৰ সহায়কাৰী কোনো নাই।
12 মোৰ চাৰিওফালে যেন অনেক ভতৰাই বেৰি ধৰিছে;
বাচানৰ শক্তিশালী ভতৰাবাবে যেন মোক আগুৰি ৰাখিছে।
13 ক্ষুধাৰ্ত সিংহই যেনেকৈ গৰ্ভজন কৰে,
তেনেকৈ তেওঁলোকে মোলৈ মুখ মেলিছে।
14 মোক পানীৰ দৰে ঢালি পেলোৱা হ'ল,
মোৰ গোটেই হাড়ৰ জোৰা লৰিল;
মোৰ অন্তৰ মমৰ নিচিনা হৈ

মোৰ বুকুতে গলি গলি গৈছে;

15 মাটিৰ পাত্ৰৰ শুকান টুকুৰা এটাৰ দৰে

মোৰ শক্তি* শুকাই আহিছে;

মোৰ জিভা তালুত লাগি ধৰিছে;

তুমি মোক মৃত্যুৰ ধূলিত শুৱাই ৰাখিছা।

16 কিয়নো কুকুৰবোৰ মোৰ চাৰিওফালে আছে,

দুষ্ট কাৰ্য কৰা লোক সকলে মোক বেৰি আছে;

মোৰ হাত-ভৰিবোৰ কোঁচ খাই গৈছে।

17 মোৰ আটাইবোৰ হাড় মই লেখিব পাৰোঁ;

সেই লোকসকলে মৌলৈ একেথৰে চাইছে;

উল্লাসৰ দৃষ্টিৰে চাইছে।

18 নিজৰ মাজত তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰ-কানি ভাগ বাঁট লৈছে;

মোৰ বস্ৰৰ অৰ্থে চিঠি খেলাইছে।

19 কিন্তু তুমি হ'লে, হে যিহোৱা, দূৰৈত নাথাকিব!।

হে মোৰ শক্তি,

মোক সহায় কৰিবলৈ শীঘ্ৰে আহাঁ।

20 তবোৱালৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা;

সেই কুকুৰবোৰৰ হাতৰ পৰা মোৰ একেটি মাথোন বহুমূল্য জীৱনক তুমি উদ্ধাৰ কৰা!

21 সেই সিংহৰ মুখৰ পৰা তুমি মোক পৰিষ্কাৰ কৰা!

তুমি মোক সেই সকলো বনৰীয়া ষাঁড়ৰ শিঙৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলা†।

22 ভাইসকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিম;

সমাজৰ মাজত তোমাৰ গুণানুকীৰ্তন কৰিম।

23 তোমালোক যিসকলে যিহোৱাক ভয় কৰা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা,

হে যাকোবৰ সমুদায় বংশধৰ, তোমালোকে তেওঁৰ গৌৰৱ-প্ৰশংসা কৰা;

ইস্ৰায়েলৰ সমুদায় বংশধৰ, তোমালোকে ভয়েৰে সৈতে তেওঁৰ আগত থিয় হোৱা।

24 তেওঁ দুখীৰ দুখ দেখি হেয়জ্ঞান নকৰিলে,

ঘৃণাৰ চকুৰে নাচালে;

যিহোৱাই তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা নিজৰ মুখ নাঢ়াকিলে,

বৰং কাতৰোক্তিৰ সময়ত তেওঁ তাক শুনিলে।

25 মহা সমাজৰ মাজত মোৰ যি প্ৰশংসা, সেয়া তোমাৰ পৰাই আহে;

তোমালৈ ভয় ৰাখোঁতাসকলৰ সন্মুখতে মই মোৰ সঙ্কল্প পূৰণ কৰিম।

26 দুখী লোকসকলে খাই তৃপ্ত হব;

যি সকলে যিহোৱাক বিচাৰে তেওঁলোকে তেওঁৰ গুণ কীৰ্তন কৰিব।

তেওঁলোকৰ‡ হৃদয়বোৰ চিৰকাল জীৱিত হৈ থাকক!

27 পৃথিৱীৰ শেষ সীমাত থকা লোকসকলেও যিহোৱাক সোঁৱৰণ কৰি উলটি আহিব;

আন জাতিবোৰৰ সকলো ফৈদে তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিব।

28 কিয়নো ৰাজ্য যিহোৱাৰেই,

সকলো জাতিৰ ওপৰত তেৱেই শাসন কৰে।

29 পৃথিৱীৰ অহংকাৰী* লোকসকলেও তেতিয়া তেওঁৰ সন্মুখত ভোজন কৰি প্ৰণিপাত কৰিব;

নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰাৰ ক্ষমতা নথকা, তেনে ধূলিলৈ নামি যাবলগীয়া লোকসকলেও তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিব।

মই তেওঁলোকৰ কাৰণে জীয়াই থাকিম।

30 ভৱিষ্যত বংশধৰসকলে তেওঁৰ সেৱা কৰিব;

ভাৰীবংশৰ লোকসকলৰ ওচৰত

যিহোৱাৰ বিষয়ে কোৱা হ'ব।

31 যিসকলৰ এতিয়াও জন্ম হোৱা নাই,

তেওঁলোকৰ ওচৰতো যিহোৱাৰ উদ্ধাৰ কাৰ্যৰ কথা ঘোষণা কৰা হ'ব;

ক'ব যে তেৱেই এই কাৰ্য কৰিলে।

23 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 যিহোৱা মোৰ ৰক্ষক, মোৰ অভাৱ নহব।

* 22 অধ্যায়:15 মোৰ কণ্ঠ শুকাই আহিছে † 22 অধ্যায়:21 তুমি মোক সেই সকলো বনৰীয়া ষাঁড়ৰ শিঙৰ পৰা উত্তৰ দিলা ‡ 22 অধ্যায়:26 তোমালোকৰ

§ 22 অধ্যায়:27 তোমাক * 22 অধ্যায়:29 ধনী

- 2 তেওঁ মোক কুমলীয়া ঘাঁহনি পথাৰত শুৱায়;
আৰু য'ত শান্তি আছে, এনে পানীৰ কাষে কাষে মোক চলায়।
3 তেওঁ মোৰ পৰাণ পুনৰায় সুস্থ কৰে;
নিজ নামৰ নিমিত্তে তেওঁ মোক ধৰ্মপথত চলায়।
4 এনে কি, মই মৃত্যুছায়াৰ উপত্যকায়েদি চলিলেও, মই কোনো আপদলৈ ভয় নকৰোঁ,
কিয়নো তুমি মোৰ সঙ্গত আছা;
তোমাৰ লাখুটি আৰু লাঠিয়ে মোক শান্তনা দিয়ে।
5 তুমি মোৰ শত্ৰুবোৰৰ সাক্ষাতে মোৰ সন্মুখত মেজ সজাইছা;
তুমি মোৰ মূৰ তেলেৰে তিয়াইছা;
মোৰ পান-পান্ৰ উপচি পৰিছে*।
6 অৱশ্যে মঙ্গল আৰু দয়া আয়ুসৰ সকলো কালত মোৰ পাছত যাওঁতা হ'ব,
আৰু মই চিৰকাললৈকে যিহোৱাৰ গৃহত বাস কৰিবলৈ পাম।

24 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত:

- 1 পৃথিৱী আৰু তাৰ সকলোৱেই যিহোৱাৰ,
জগত আৰু তাত বাস কৰাসকল তেওঁৰেই।
2 কিয়নো তেৱেই সমুদ্ৰৰ ওপৰত তুমিৰ ভেঁটি স্থাপন কৰিলে,
পানীৰ ওপৰত তাক দৃঢ় কৰি ধৰি ৰাখিলে।
3 যিহোৱাৰ পৰ্বতটোলৈ কোনে উঠি যাব পাৰে?
তেওঁৰ পৰিৎৰ স্থানত বা কোনে থিয়* হ'ব পাৰে?
4 কেৱল সেই জনেই পাৰে,
যি জনৰ হাত শুচি আৰু অস্ত্ৰৰো নিৰ্ব্ৰমল;
যি জনে মিছা কথালৈ নিজৰ মন নেমেলে,
আৰু ছল কৰি মিছা শপত নাখায়।
5 তেওঁলোকেই যিহোৱাৰ পৰা আশীৰ্ব্বাদ পাব;
তেওঁলোকেই নিজ পৰিত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ পৰা ধাৰ্মিকতা পাব।
6 এই লোকসকলেই যিহোৱাক বিচাৰে,
যাকোবৰ† ঈশ্বৰৰ সাক্ষাত পাবলৈ বিচাৰে‡;
তেওঁলোকেই যাকোবৰ বংশ। (চেলা)
7 হে নগৰৰ দুৱাৰবোৰ, তোমালোকৰ মূৰবোৰ ওপৰলৈ তোলা,
হে পুৰণি দিনৰ দুৱাৰবোৰ, ওপৰলৈ দাং খাই উঠা,
পৰতাপী ৰজাই যেন ভিতৰলৈ সোমাব পাৰে।
8 সেই পৰতাপী ৰজা কোন?
তেওঁ যিহোৱা, যি জন পৰাক্ৰমী আৰু মহান,
তেওঁ যিহোৱা, যি জন যুদ্ধত মহান।
9 হে নগৰৰ দুৱাৰবোৰ, তোমালোকৰ মূৰবোৰ ওপৰলৈ তোলা,
হে পুৰণি দিনৰ দুৱাৰবোৰ, ওপৰলৈ দাং খাই উঠা,
পৰতাপী ৰজাই যেন ভিতৰলৈ সোমাব পাৰে।
10 সেই পৰতাপী ৰজা কোন?
তেওঁ বাহিনীসকলৰ যিহোৱা,
তেওঁ গৌৰৱৰ ৰজা। (চেলা)।

25 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত:

- 1 হে যিহোৱা, মই মোৰ প্ৰাণ তোমালৈ তুলি ধৰিছোঁ!
2 হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাতেই ডাৰসা কৰিছোঁ;
তুমি মোক লাজত পৰিবলৈ নিদিবা;
মোৰ শত্ৰুবোৰক মোৰ ওপৰত উল্লাস কৰিবলৈ নিদিবা।
3 তোমালৈ অপেক্ষা কৰাসকলক তুমি লাজত পৰিবলৈ নিদিবা;

* 23 অধ্যায়:5 লুক 7:46: ই হ'ল আলহীক আদৰি লোৱাৰ এক চিন।

* 24 অধ্যায়:3 কোনে প্ৰবেশ কৰিব পাৰে? †

‡ 24 অধ্যায়:6 যাকোবৰ ইশ্ৰায়েলৰ

‡ 24 অধ্যায়:6 'অহা যাকোবৰ ঈশ্বৰ', তেওঁলোকে এইবোৰ তোমাৰ মূখ চাব বিচাৰিব।

কিন্তু যি সকলে অকাৰণে বিশ্বাসঘাটকতা কৰে তেওঁলোকেই লাজত পৰিব।

4 হে যিহোৱা, তোমাৰ পথবোৰ মোক জনোৱা;

তোমাৰ পথত চলিবলৈ মোক শিকোৱা।

5 তোমাৰ সত্যতাত মোক পৰিচালিত কৰা আৰু মোক শিক্ষা দিয়া;

কিয়নো তুমিয়েই মোৰ ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰ;

ওৰে দিনটো মই তোমালৈ অপেক্ষা কৰোঁ।

6 হে যিহোৱা, তোমাৰ দয়া আৰু অসীম প্ৰেমৰ কথা তুমি পাহৰি নাযাবা,

কিয়নো সেই সকলো অনাদি কালৰ পৰা আছে।

7 মোৰ যৌৱন কালৰ পাপ আৰু অপৰাধবোৰ তুমি সোঁৱৰণ নকৰিবা;

হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ অসীম প্ৰেমৰ দ্বাৰাই আৰু তোমাৰ মঙ্গলদায়ক গুণেৰেই মোক সোঁৱৰণ কৰা।

8 যিহোৱা মঙ্গলময় আৰু সঁা;

সেয়ে তেওঁ পাপী লোকক তেওঁৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়ে।

9 তেওঁ নম্বৰ লোকক ন্যায় পথত চলায়,

তেওঁৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়ে।

10 যিসকলে যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা আৰু বিধিবোৰ পালন কৰে,

তেওঁলোকলৈ তেওঁৰ সকলো পথেই অসীম প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাৰে পৰিপূৰ্ণ।

11 হে যিহোৱা, মোৰ অপৰাধ অতি গুৰুতৰ;

তোমাৰ নামৰ গুণেৰেই মোৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা।

12 কোন সেই লোক, যি জনে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে?

তেওঁলোকে মনোনীত কৰিবলগীয়া পথ যিহোৱাই তেওঁলোকক শিকাব।

13 তেওঁলোকে উন্নতিৰ মাজেদি নিজৰ জীৱন কটাব;

তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে দেশ অধিকাৰ কৰিব।

14 যি সকলে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে,

যিহোৱাই তেওঁলোকৰ লগত বন্ধুত্ব কৰে;

আৰু তেওঁ স্থাপন কৰা বিধিবোৰ তেওঁলোকক জনায়।

15 মোৰ চকু চিৰকাল যিহোৱাৰ ফাললৈ;

কিয়নো তেৱেঁই মোৰ ডৰি জালৰ পৰা মুক্ত কৰিব।

16 মোৰ ফালে ঘূৰি চোৱা, মোক কৃপা কৰা;

কিয়নো মই অকলশৰীয়া আৰু দুঃখিত।

17 মোৰ হৃদয়ৰ যাতনাৰ পৰা মোক মুক্ত কৰা;

মোৰ নানা ক্ৰেশৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা।

18 মোৰ দুখ আৰু সঙ্কটলৈ দৃষ্টি কৰা,

মোৰ সকলো পাপ ক্ষমা কৰা।

19 মোৰ শত্ৰুবোৰলৈ চোৱা, তেওঁলোক সংখ্যাত অনেক;

তেওঁলোকে কিমান ভীষণ ঘৃণাৰে মোক ঘিণ কৰে।

20 মোৰ প্ৰাণৰ সুৰক্ষা দিয়া, মোক উদ্ধাৰ কৰা;

মোক লাজত পৰিবলৈ নিদিবা,

কাৰণ মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ।

21 মোৰ সততা আৰু ন্যায় কাৰ্যই মোক ৰক্ষা কৰক;

কাৰণ মই তোমালৈকো অপেক্ষা কৰিছোঁ।

22 হে ঈশ্বৰ, ইশ্বৰায়েলক তেওঁলোকৰ সকলো দুখ-কষ্টৰ পৰা মুক্ত কৰা।

26 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 হে যিহোৱা, মোৰ বিচাৰ কৰা,

কিয়নো মই নিজ সিদ্ধতাত চলিছোঁ,

অলৰভাৱে মই যিহোৱাত ভাৰসা কৰিছোঁ।

2 হে যিহোৱা, তুমি মোক পৰীক্ষা কৰি মোৰ শুদ্ধতাৰ প্ৰমাণ চোৱা;

মোৰ হৃদয় আৰু মনক খপি চোৱা।

3 কাৰণ তোমাৰ অসীম দয়া মোৰ চকুৰ আগত আছে,

মই তোমাৰ বিশ্বস্ততাত চলা-ফুৰা কৰোঁ।

4 প্ৰৱঞ্চক লোকসকলৰ লগত মই বহা নাই।

অসঁা লোকসকলৰ সৈতে মই মিলা-মিছা কৰা নাই।

5 মই দুইবোৰৰ সমাজক ঘৃণা কৰোঁ;

দুষ্ট লোকৰ লগত নবহো।

6 হে যিহোৱা, মই মোৰ নিৰ্দোষীতাত হাত ধোওঁ,

আৰু তোমাৰ যজ্ঞবেদী প্ৰদক্ষিণ কৰোঁ,

7 যাতে মই উচ্চস্বৰে প্ৰশংসাৰ গীত গাই তোমাক ধন্যবাদ জনাব পাৰোঁ;

তোমাৰ আচৰিত কৰ্মবোৰ প্ৰচাৰ কৰিব পাৰোঁ।

8 হে যিহোৱা, যি গৃহত তুমি নিবাস কৰা,

তোমাৰ গৌৰৱ সেই ঠাইত থাকে,

মই তোমাৰ নিবাস গৃহক ডাল পাওঁ।

9 পাপীবোৰৰ লগত মোৰ প্ৰাণ লৈ নাযাবা;

ৰক্তপাতী মনুষ্যবোৰৰ লগত মোৰ জীৱন নিনিবা।

10 তেওঁলোকৰ হাতত দুষ্টতাৰ পৰিকল্পনা আছে;

তেওঁলোকৰ সোঁহাত উকোচেৰে ভৰা।

11 কিন্তু মই হলে নিজ সিদ্ধতাত চলোঁ;

মোক মুক্ত কৰা; মোক কৃপা কৰা।

12 মোৰ ভৱি সমান ঠাইত থিয় হৈ আছে;

মহা-সমাজবোৰৰ মাজত মই যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম।

27 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 যিহোৱা মোৰ দীপ্তি, মোৰ পৰিৎৰাণ;

মই কাক ভয় কৰিম?

যিহোৱা মোৰ জীৱন ৰক্ষক কোঠ,

মই কাৰ বাবে ৰাসযুক্ত হম?

2 দুষ্টবোৰে যেতিয়া মোৰ মাংস খাবলৈ ওচৰলৈ আহে,

তেতিয়া মোৰ সেই শত্ৰু আৰু বিৰোধীবোৰ উজুতি খাই পৰে।

3 সৈন্যৰ দলেও যদি মোৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পাতে,

মোৰ হৃদয়ে ভয় নকৰিব;

মোৰ বিৰুদ্ধে যদি যুদ্ধও আৰম্ভ হয়,

তেতিয়াও মই সাহসেৰে থাকিম।

4 যিহোৱাৰ ওচৰত মই এটা বিষয় যাচনা কৰিছোঁ,

মই তাকেই অবেষণ কৰিম:

মই যেন যিহোৱাৰ সৌন্দৰ্য দেখা পাবলৈ,

আৰু তেওঁৰ মন্দিৰত ধ্যান কৰিবলৈ

মোৰ গোটেই জীৱন কাল যিহোৱাৰ গৃহত বাস কৰিব পাৰোঁ।

5 আপদৰ কালত তেওঁ মোক নিজ আশ্ৰয়ত গুপতে ৰাখিব,

নিজৰ তন্তুত মোক লুকুৱাই ৰাখিব;

তেওঁ মোক শিলৰ ওপৰত তুলি থব।

6 যি শত্ৰুবোৰে মোক চাৰিওফালে বেৰি ধৰিছে,

তেওঁলোকতকৈ মোৰ মূৰ উন্নত হব;

মই তেওঁৰ তন্তুত আনন্দ জয়ধ্বনিৰে বলি উৎসৰ্গ কৰিম।

মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত-গান কৰিম।

7 হে যিহোৱা, মই মাতিলে, তুমি শুনা।

মোক কৃপা কৰা, মোক উত্তৰ দিয়া!

8 মোৰ হৃদয়ে* তোমাৰ এই কথাকে ক'লে, “আহাঁ, তোমালোকে মোৰ সাক্ষাৎ পাবলৈ বিচাৰা।”

হে যিহোৱা, মই তোমাৰ সাক্ষাৎ পাবলৈ বিচাৰো।

9 তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা লুকুৱাই নাৰাখিবা;

শ্ৰেৰাধত তুমি তোমাৰ দাসক দূৰ নকৰিবা।

তুমিয়েই মোৰ সহায় হৈ আহিছা;

হে মোৰ পৰিৎৰাণৰ ঈশ্বৰ, মোক নেৰিবা, মোক পৰিত্যাগ নকৰিবা!

10 মোৰ পিতৃ-মাতৃয়ে মোক ত্যাগ কৰিলেও, যিহোৱাই মোক তুলি লব।

11 হে যিহোৱা,

* 27 অধ্যায়:8 মোৰ হৃদয়ে তুমি কোৱা

মোৰ শত্ৰুবোৰৰ কাৰণে,
 তুমি মোক তোমাৰ পথ শিকোৱা;
 তুমি মোক সমান পথত চলোৱা।
 12 মোৰ বিৰোধীবোৰৰ ইচ্ছাত তুমি মোক সমৰ্পণ নকৰিবা;
 কিয়নো মিছা সাক্ষীবোৰ মোৰ বিৰুদ্ধে উঠিছে;
 তেওঁলোকৰ প্ৰশংসাত অত্যাচাৰ ওলাই আহে।
 13 মই বিশ্বাস কৰোঁ যে,
 জীৱিতসকলৰ দেশত মই যিহোৱাৰ মঙ্গল দেখা পাম[†]।
 14 তুমি যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা;
 সবল হোৱা;
 তোমাৰ অন্তঃকৰণ সাহিয়াল হওঁক;
 পুনৰায় কওঁ, যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা।

28 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ;
 হে মোৰ শিলা, মৌলৈ আওকাণ নকৰিবা।
 কাৰণ, তুমি যদি মনে মনে থাকা,
 তেন্তে মৈদামৰ গাতলৈ নামি যোৱাবোৰৰ দৰে মোৰ দশা হ'ব।
 2 সহায়ৰ কাৰণে মই যেতিয়া তোমাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰোঁ,
 তোমাৰ মহা পৰিৎৰ স্থানৰ ফাললৈ হাত দাঙো,
 তেতিয়া তুমি মোৰ নিবেদন শুনা।
 3 যিসকল দুষ্ট, যিসকলে দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰি ফুৰে,
 যিসকলে চুবুৰীয়াৰ লগত মুখেৰে শান্তিৰ কথা কয়,
 অথচ অন্তঃকৰনত দুষ্ট ইচ্ছা পুহি ৰাখে,
 সেইসকলৰ লগত তুমি মোক টানি নিনিৱা।
 4 তেওঁলোকৰ কাৰ্য আৰু কৰ্মৰ দুষ্টতা অনুসাৰে,
 তুমি তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিয়া;
 তেওঁলোকৰ হাতৰ কাৰ্য অনুসাৰে তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিয়া।
 তেওঁলোকে পাবলগীয়া যি আছে, তাকেই তেওঁলোকক দিয়া।
 5 কিয়নো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কাৰ্য বা তেওঁৰ হাতে কৰা কৰ্মলৈ মনোযোগ নিদিয়ে;
 সেয়ে, যিহোৱাই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব,
 আৰু পুনৰায় গঢ় নিদিব।
 6 সকলো প্ৰশংসা যিহোৱাবেই; তেওঁ মোৰ কাকুতিৰ স্বৰ শুনিলে।
 7 যিহোৱাই মোৰ বল আৰু মোৰ ঢাল;
 মোৰ হৃদয়ে তেওঁতে ডাৰসা কৰে।
 সেইবাবেই মই সহায় পাইছোঁ।
 সেইবাবেই মোৰ অন্তৰ আনন্দত ভৰি পৰিছে;
 মই মোৰ গীতেৰে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰোঁ।
 8 যিহোৱা তেওঁৰ লোকসকলৰ বল;
 তেৱেঁই তেওঁৰ অভিষিক্তজনৰ পৰিৎৰাণৰ দুৰ্গ।
 9 হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলক তুমি ৰক্ষা কৰা,
 তোমাৰ সম্পাদিক তুমি আশীৰ্বাদ কৰা;
 তুমি তেওঁলোকৰ ৰখীয়া হোৱা
 আৰু চিৰকাল তেওঁলোকক বৈ নিয়া।

29 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 হে ঈশ্বৰৰ সন্তান সকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ গৌৰৱ কীৰ্ত্তন কৰা,
 যিহোৱাৰ গৌৰৱ আৰু পৰাক্ৰম কীৰ্ত্তন কৰা,
 2 যিহোৱাৰ নামৰ গৌৰৱ কীৰ্ত্তন কৰা;

[†] 27 অধ্যায়:13 যেতিয়া মই জীৱিতসকলৰ দেশত আশা নকৰি যিহোৱাৰ মঙ্গল দেখা পাম বুলি বাট চাওঁ, তেতিয়া মই নিৰাশ হৈ মৰাৰ দৰে হওঁ।

- পবিত্ৰ সমাৰোহত যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰা।
 3 জল সমূহৰ ওপৰত যিহোৱাৰ স্বৰ শুনা যায়;
 গৌৰৱাঘিত ঈশ্বৰে বজ্ৰধ্বনিৰে গৰ্জন কৰে,
 যিহোৱা মহাজল সমূহৰ ওপৰত বিদ্যমান।
 4 যিহোৱাৰ স্বৰ ক্ষমতাপূৰ্ণ;
 যিহোৱাৰ স্বৰ মহিমাৰে পৰিপূৰ্ণ।
 5 যিহোৱাৰ স্বৰে এৰচ গছবোৰ ডাঙে;
 যিহোৱাই লিবানোনৰ এৰচ গছবোৰ ডাঙি পেলায়।
 6 তেওঁ লিবানোনৰ পৰ্বতমালাক দামুৰিৰ দৰে ডেও দি নচুৱায়;
 চিৰিয়োনক নচুৱায় যুবা বন্য ষাঁড়ৰ দৰে।
 7 যিহোৱাৰ স্বৰে বিজুলীৰ চমক সৃষ্টি কৰে।
 8 যিহোৱাৰ স্বৰে মৰুপ্ৰান্তৰ কঁপাই তোলে;
 কাদেচৰ মৰুপ্ৰান্তৰ যিহোৱাই কঁপাই তোলে।
 9 যিহোৱাৰ স্বৰত হৰিণীবোৰে পোৱালি দিয়ে,
 ডাল-পাতবোৰ পৰি গৈ বনক নগ্ন কৰে,
 কিন্তু তেওঁৰ মন্দিৰত সকলোৱে কয়, “গৌৱা!”
 10 যিহোৱা জলপ্লাৱনত সিংহাসনত অধিষ্ঠিত আছিল,
 যিহোৱা চিৰকাললৈকে ৰজা স্বৰূপে সিংহাসনত অধিষ্ঠিত হৈ আছে।
 11 যিহোৱাই তেওঁৰ লোকসকলক শক্তিদান কৰক!
 যিহোৱাই তেওঁৰ লোকসকলক শান্তি দি আশীৰ্বাদ কৰক!

30 অধ্যায়

মন্দিৰ পৰতিষ্ঠা কৰাৰ সময়ৰ গান; দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিম; কিয়নো তুমিয়েই মোক উঠাই আনিলা।
 মোৰ শত্ৰুবোৰক তুমি মোৰ ওপৰত আনন্দ কৰিবলৈ নিদিলা।
 2 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই সহায়ৰ বাবে তোমাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰাত, তুমি মোক সুস্থ কৰিলা।
 3 হে যিহোৱা, তুমি মোৰ প্ৰাণ চিয়োলৰ পৰা তুলি আনিলা,
 তুমি মোক গাৰ্তলৈ যাব নিদি জীয়াই ৰাখিলা।
 4 হে যিহোৱাৰ ভক্তগণ, তোমালোকে তেওঁৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা, তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা।
 5 কিয়নো তেওঁৰ ক্ৰোধ খন্তেকীয়া, তেওঁৰ দয়া হ'লে আজীৱন কাললৈকে;
 ৰাতিৰ দীৰ্ঘসময়ত ক্ৰন্দন থাকিব পাৰে,
 কিন্তু ৰাতিপুৱাতে আনন্দ আহে।
 6 সুখৰ দিনত মই কৈছিলোঁ,
 “মোক কোনেও লৰাব নোৱাৰিব।”
 7 হে যিহোৱা, তোমাৰ অনুগ্ৰহেৰেই তুমি মোক শক্তিশালী প্ৰবৃত্তস্বৰূপে স্থাপন কৰিলা;
 কিন্তু, যেতিয়া তুমি তোমাৰ মুখ লুকুৱাই ৰাখিছিলোঁ, তেতিয়া মই ভীষণ ব্যাকুল হৈছিলোঁ।
 8 হে যিহোৱা, মই তোমাকেই চিঞৰি মাতিছিলোঁ,
 মোৰ যিহোৱাৰ ওচৰত দয়া বিচাৰি মই মিনতি কৰি কৈছিলোঁ:
 9 “মোৰ মৃত্যুত বা মই গাৰ্তলৈ নামি যোৱাত জানো কিবা লাভ আছে?
 ধূলিয়ে জানো তোমাৰ প্ৰশংসা
 নাইবা তোমাৰ বিৰুদ্ধতাবে প্ৰচাৰ কৰিব?
 10 হে যিহোৱা, শুনা, মোক কৃপা কৰা,
 হে যিহোৱা, মোৰ সহায় হোৱা।”
 11 শোক অৱস্থাৰ পৰা তুমি মোক নৃত্যৰ উত্ৰলৈ আনিলা;
 শোকৰ চট কাপোৰ খুলি তুমি মোক আনন্দৰ বস্ত্ৰ পিন্ধালা,
 12 যাতে মোৰ অন্তৰ নীৰৱে নাথাকে
 বৰং তোমাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গায়;
 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই অনন্ত কাললৈকে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম।

31 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1 হে যিহোৱা, মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ; মোক কেতিয়াও লাজত পৰিবলৈ নিদিবা; তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ গুণেৰে মোক
ৰক্ষা কৰা।
- 2 মৌলৈ কাণ পাতা, মোক শীঘ্ৰে উদ্ধাৰ কৰা;
মোক ৰক্ষা কৰিবলৈ তুমিয়েই মোৰ আশ্ৰয়-শিলা হোৱা,
মোৰ দৃঢ় কোঠ হোৱা।
- 3 তুমি মোৰ শিলা, আৰু মোৰ দুৰ্গ; এই হেতুকে তোমাৰ নামৰ কাৰণে তুমি মোৰ পথ-দৰ্শক হৈ মোক চলাই নিবা।
- 4 মোৰ কাৰণে গোপনে পতা জালৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা;
কাৰণ তুমিয়েইতো মোৰ আশ্ৰয়।
- 5 হে যিহোৱা, হে মোৰ বিশ্ৰস্ত ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মোক মুক্ত কৰিলা; মই তোমাৰ হাতত মোৰ আত্মা শোধাই দিছোঁ;
6 যিসকলে অসাৰ মূৰ্তিবোৰৰ সেৱা-পূজা কৰে, মই তেওঁলোকক যিণ কৰোঁ;
কিন্তু মই যিহোৱাত ভাৰসা কৰোঁ।
- 7 তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমত মই আনন্দ কৰিম, উল্লাসিত হ'ম;
কিয়নো তুমি মোৰ দুখলৈ দৃষ্টি কৰিলা;
মোৰ দুৰ্দশাত তুমি চিন্তিত থ'লো।
- 8 তুমি মোক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই নিদিলা;
বহল ঠাইত তুমি মোৰ ভৰি ৰাখিলা।
- 9 হে যিহোৱা, মোক কৃপা কৰা, কিয়নো মই অতি কষ্টৰ মাজত আছোঁ;
দুখত মোৰ চকু সোমাই গৈছে;
মোৰ দেহ আৰু পৰাণ দুৰ্বল হৈ গৈছে।
- 10 মই শোকতে মোৰ জীৱন পাৰ কৰিলোঁ,
হমুনিয়াহ কাটি কাটি মোৰ বছৰ কেইটাৰ অন্ত হৈছে;
মোৰ দুখৰ কাৰণে মোৰ শক্তি লোপ পাইছে, আৰু মোৰ অস্থিবোৰ শুকাই গৈছে।
- 11 মোৰ সকলো শত্ৰুৰ ওচৰত মই ঘৃণাৰ পাত্ৰ,
চুবুৰীয়াৰ ওচৰত মই অত্যন্ত নিন্দনীয়,
মোৰ পৰিচিতসকলৰ ওচৰত মই শঙ্কাৰ বিষয় হৈছোঁ;
বাটত মোক দেখিলে মানুহবোৰ পলাই যায়।
- 12 মৃত ব্যক্তিক পাহৰি যোৱাৰ দৰে, মানুহবোৰে মোক পাহৰি গৈছে;
মই যেন এটা ভগ্না পাংৰৰ দৰে হ'লো।
- 13 মোৰ সন্মুখে দিয়া অনেকৰ অপবাদ মোৰ কাণত পৰিছে, মোৰ চাৰিওফালে ভীষণ ভয় আছে।
তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে একেলগে পৰামৰ্শ কৰিছে,
মোৰ পৰাণ ল'বলৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিছে।
- 14 কিন্তু, হে যিহোৱা, মই তোমাতেই ভাৰসা কৰিছোঁ;
মই কওঁ, “তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ।”
- 15 তোমাৰ হাততেই মোৰ সকলো সময় আছে,
মোৰ শত্ৰু আৰু তাড়নাকাৰীবোৰৰ হাতৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা।
- 16 তোমাৰ দাসৰ প্ৰতি তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা; তোমাৰ অসীম প্ৰেমত মোক ৰক্ষা কৰা।
- 17 হে যিহোৱা, মই তোমাক মাতিছো,
তুমি মোক লাজত পৰিবলৈ নিদিবা;
দৃষ্ট লোক বৰং লাজত পৰক,
চিয়োলত নীৰবে থাকক।
- 18 অহংকাৰ আৰু তুচ্ছ ভাব লৈ
যিসকলে ধাৰ্মিকসকলৰ বিৰুদ্ধে দৰ্প কথা কয়,
সেই মিছলীয়া ওঁঠবোৰ বোবা হওঁক।
- 19 অহা তোমাৰ মঙ্গল কিমান যে মহান!
যি মঙ্গল তুমি তোমাক ভয় কৰোঁতা লোকসকলৰ বাবে সঞ্চয় কৰি থৈছা;
তোমাত আশ্ৰয় লোৱা সকলোৰে সন্মুখতে তুমি সেই মঙ্গল সিদ্ধ কৰি থাকা।
- 20 তুমি তেওঁলোকক তোমাৰ উপস্থিতিৰ আশ্ৰয় স্থানত ৰাখি,
মানুহৰ কুমল্ৰণাৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখা;
বিতৰ্কমূলক জিভাবোৰৰ পৰা তোমাৰ নিৰাপদ আশ্ৰয় স্থানত তুমি তেওঁলোকক আঁতৰাই ৰাখা।
- 21 যিহোৱা ধন্য হওঁক;
যেতিয়া মই ঘেৰি থকা এখন নগৰৰ মাজত আছিলোঁ,

তেওঁ মোলৈ আশ্চৰ্যজনক ভাৱে তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেম দেখুৱালে।
 22 মই আতঙ্কিত হৈ যদিও কৈছিলোঁ, “তোমাৰ দৃষ্টিৰ পৰা মই বিছিন্ন হৈ পৰিলোঁ”;
 তথাপিও মই তোমাৰ আগত সহায়ৰ বাবে কাতেৰোক্তি কৰাত, তুমি মোৰ কাকুতি শুনিল।
 23 হে যিহোৱাৰ ভক্ত লোকসকল, তোমালোকে তেওঁক প্ৰেম কৰা;
 যিহোৱাই বিশ্বাসীসকলক ৰক্ষা কৰে,
 কিন্তু অহংকাৰীবোৰক তেওঁ অধিক প্ৰতিফল দিয়ে।
 24 তোমালোক যিসকলে যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা,
 তোমালোক বলৱন্ত হোৱা, তোমালোকৰ হৃদয় সাহিয়াল হওঁক।

32 অধ্যায়

মচকীল নামেৰে দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 ধন্য সেই লোক, যি লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা হয়;
 যি লোকৰ পাপ ঢকা হয়।
 2 ধন্য সেই ব্যক্তি, যি ব্যক্তিৰ অপৰাধ যিহোৱাই গণনা নকৰে,
 আৰু যি ব্যক্তিৰ মনত কোনো ছলনা নাই।
 3 মই যেতিয়া পাপ স্বীকাৰ নকৰি মনে মনে আছিলোঁ, তেতিয়া ওৰে দিনটো কেঁকাই থকাত মোৰ অস্থিৰোৰ ক্ষয় পাইছিল।
 4 কিয়নো তেতিয়া দিনে ৰাতিয়ে মোৰ ওপৰত তোমাৰ হাত গধুৰ হৈ আছিল,
 মোৰ গাৰ শক্তি জহকালৰ তাপত যেনেই হয়, তেনেইকৈয়ে শুকাই গৈছিল। (চেলা)
 5 তেতিয়া মই তোমাৰ আগত মোৰ পাপ সৈ কাটিলোঁ;
 মোৰ অপৰাধ মই আৰু লুকুৱাই নাৰাখিলোঁ;
 মই ক’লো, “যিহোৱাৰ আগত মই মোৰ অপৰাধ সৈ কাটিম”;
 তাতে মোৰ পাপৰ দোষ তুমি ক্ষমা কৰিলা। (চেলা)
 6 সেইবাবে প্ৰয়োজনৰ সময়ত প্ৰতিজন বিশ্বাসীয়ে তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰক*;
 বিপদ মহা-জলপ্লাৱনৰ দৰে আহিলেও সেইজনৰ ওচৰ নাপাব।
 7 তুমি মোৰ গুপ্তস্থান;
 তুমি মোক সঙ্কটৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰোঁতা;
 মুক্তিৰ জয়ধ্বনিৰে তুমি মোক আৱৰি ৰাখোঁতা। (চেলা)
 8 মই তোমাক বুদ্ধি দিম;
 তুমি যাবলগীয়া পথ মই তোমাক শিকাম; তোমাৰ ওপৰত মই দৃষ্টি ৰাখি পৰামৰ্শ দিম।
 9 তোমালোক ঘোঁৰা বা খছৰৰ নিচিনা নহবা,
 সিহঁতৰ বুজন শক্তি নাই;
 মুখত লাগাম আৰু দনা ভূষণৰূপে লগাই সিহঁতক বশ কৰা হয়,
 নহলে, সিহঁত তোমালোকৰ ওচৰলৈ নাহিব।
 10 দুষ্টলোকৰ যাতনা অধিক;
 কিন্তু যিজনে যিহোৱাত নিৰ্ভৰ কৰে, যিহোৱাৰ অসীম দয়াই তেওঁক আৱৰি ৰাখে।
 11 হে ধাৰ্মিক লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাতে আনন্দ কৰা; উল্লাস কৰা;
 যাৰ অন্তৰ শুদ্ধ, তোমালোক সকলোৱে আনন্দ-ধ্বনি কৰা।

33 অধ্যায়

1 হে ধাৰ্মিক লোকসকল, যিহোৱাত আনন্দ-ধ্বনি কৰা,
 তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা সাধু লোকৰেই কাম।
 2 বীণাৰে সৈতে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, দহশুণীয়া নেবল যন্ত্ৰৰে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।
 3 তেওঁৰ উদ্দেশ্যে এটি নতুন গীত গোৱা; দক্ষতাৰে বাদ্য-যন্ত্ৰ বজাই জয়-ধ্বনি কৰা।
 4 যিহোৱাৰ বাক্য সত্য; তেওঁৰ সকলো কাৰ্যত তেওঁ বিশ্বাসযোগ্য।
 5 তেওঁ ধাৰ্মিকতা আৰু ন্যায্যবিচাৰ ভাল পায়;
 সমগ্ৰ পৃথিৱী যিহোৱাৰ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ।
 6 যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই আকাশ-মণ্ডল নিৰ্মাণ কৰা হ’ল,
 তাত থকা সকলো বাহিনী তেওঁৰ মুখৰ প্ৰশ্বাসেৰে নিৰ্মিত হ’ল।
 7 তেওঁ সমুদ্ৰৰ জল সমূহক বটলত গোটেই ৰখাৰ দৰেই জমা কৰিলে;
 মহাসাগৰৰ গভীৰ জলৰাশিক ভঁৰালবোৰত ৰাখিলে।
 8 গোটেই পৃথিৱীয়ে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখক;

* 32 অধ্যায়:6 সেইবাবে তোমাক পাব সময়ত প্ৰতিজন বিশ্বাসীয়ে তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰক

জগতৰ সকলোৱে তেওঁৰ আগত সন্মীহ কৰি থিয় হওক।

9 কিয়নো তেওঁ ক'লে আৰু সকলোবোৰ সৃষ্টি হ'ল,

তেওঁ আজ্ঞা দিলে আৰু সকলো প্ৰতিস্থিত হ'ল।

10 যিহোৱাই জাতিবোৰৰ পৰিকল্পনা নিষ্ফল কৰে,

তেওঁ লোক সমূহৰ সঙ্কল্পবোৰ ব্যৰ্থ কৰে।

11 যিহোৱাৰ পৰিকল্পনা চিৰকাললৈকে থিৰে থাকে;

তেওঁৰ মনৰ সঙ্কল্প পুৰুষানুৰূপে স্থায়ী।

12 ধন্য সেই জাতি, যি জাতিৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা;

সেই লোকসকলক তেওঁ নিজৰ আধিপত্যৰ অৰ্থে মনোনীত কৰিলে।

13 যিহোৱাই স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ দৃষ্টিপাত কৰে;

তেওঁ সকলো মনুষ্য সন্তানক নিৰীক্ষণ কৰে।

14 পৃথিৱী নিবাসী সকলো লোকৰ ওপৰত তেওঁ নিজৰ বাসস্থানৰ পৰা দৃষ্টি ৰাখে।

15 তেৱেই তেওঁলোক সকলোৰে হৃদয়ৰ নিৰ্দ্দেশনাকৰতা; তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্যই তেওঁ নিৰীক্ষণ কৰে।

16 বৃহা সৈন্যদল থাকিলেও ৰজাই তাৰ দ্বাৰা ৰক্ষা নাপায়;

মহাশক্তিৰ দ্বাৰাও কোনো যোদ্ধা ৰক্ষা নাপায়।

17 জয়ৰ অৰ্থে ঘোঁৰাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা এক মিছা আশা;

মহা-শক্তি থাকিলেও ঘোঁৰাই তাৰ বলেৰে ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে।

18 যিসকলে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে,

যিসকলে তেওঁৰ অসীম দয়াৰ ওপৰত আশা ৰাখে,

যিহোৱাৰ দৃষ্টি তেওঁলোকৰ ওপৰত থাকে,

19 যাতে মৃত্যুৰ পৰা তেওঁলোকৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব পাৰে;

আকালৰ সময়ত তেওঁলোকক জীয়াই ৰাখিব পাৰে;

20 আমাৰ প্ৰাণে যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰে;

তেৱেই আমাৰ সহায় আৰু আমাৰ ঢাল।

21 আমাৰ হৃদয়ে তেওঁতেই আনন্দ কৰে; কাৰণ আমি তেওঁৰ পবিত্ৰ নামত ডাৰসা কৰিছোঁ।

22 হে যিহোৱা, আমাৰ ওপৰত তোমাৰ অসীম প্ৰেম থাকক,

কিয়নো তুমিয়েই আমাৰ আশাভূমি হৈছা।

34 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত। ৰজা অৱীমেলকৰ আগত দায়ুদে পগলাৰ ডাও ধৰিছিল যাতে অৱীমেলকে তেওঁক খেদাই দিয়ে।

দায়ুদে সেই সময়ত এই গীতটো লিখিছিল।

1 মই সকলো সময়তে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম; তেওঁৰ প্ৰশংসা মোৰ মুখত থাকিব।

2 মোৰ প্ৰাণে যিহোৱাতেই গৌৰৱ কৰে; তাকে শুনি নগৰ লোকে আনন্দ কৰক।

3 তোমালোকে মোৰে সৈতে যিহোৱাৰ মহিমা কীৰ্ত্তন কৰা;

আহাঁ, আমি একেলগে তেওঁৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰোঁহক।

4 মই যিহোৱাক বিচাৰিলো, তাতে তেওঁ মোক উত্তৰ দিলে;

মোৰ সকলো ভয়ৰ পৰা তেওঁ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে।

5 তেওঁৰ ফালে যেতিয়া লোকসকলে চায়, তেওঁলোক তেতিয়া জ্যোতিস্মান হৈ উঠে।

তেওঁলোকৰ মুখ লাজত কেতিয়াও বিবৰণ নহব।

6 এই দুখীয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰাত যিহোৱাই শুনিলে,

সকলো সঙ্কটৰ পৰা তেওঁক পৰিষ্কাৰ কৰিলে।

7 যিহোৱালৈ ভয় ৰাখোঁতাসকলৰ চাৰিওফালে যিহোৱাৰ দূতে ছাউনি পাতে আৰু তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰে।

8 যিহোৱা যে মঙ্গলময় তাক তোমালোকে আশ্বাসন কৰি চোৱা; তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা লোক ধন্য।

9 হে যিহোৱাৰ পবিত্ৰ লোকসকল, তোমালোকে তেওঁলৈ ভয় ৰাখা;

কিয়নো যিসকলে তেওঁলৈ ভয় ৰাখে, তেওঁলোকৰ একোৰে অভাৱ নহয়।

10 ডেকা সিংহবোৰৰ আহাৰৰ অভাৱ হয়, সিহঁতে ডোকত কষ্ট পায়;

কিন্তু যিসকলে যিহোৱাক বিচাৰে, তেওঁলোকৰ মঙ্গলৰ অভাৱ নহয়।

11 হে সন্তান সকল আহাঁ, তোমালোকে মোৰ বাক্য শুন; মই তোমালোকক যিহোৱাৰ ভয় শিকাম।

12 তোমালোকৰ মাজত কোনে এই জীৱন ভোগ কৰিব বিচাৰে?

সুখ ভোগ কৰিবৰ কাৰণে কোনে দীৰ্ঘায়ু বিচাৰে?

13 তুমি দুষ্টতাৰ পৰা তোমাৰ জিভা আৰু ছলনা বাক্যৰ পৰা তোমাৰ ওঁঠক ৰাখা।

14 তুমি দুষ্টতাৰ পৰা আঁতৰি সুকৰ্ম কৰা;

তুমি শান্তি বিচাৰা আৰু তাৰ পাছে পাছে খেদি যোৱা।

15 যিহোৱাৰ দৃষ্টি ধাৰ্মিকসকলৰ ওপৰত থাকে; তেওঁৰ কাণ তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনিবলৈ মুকলি থাকে।

16 যিসকলে দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰে, যিহোৱা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে,

তেওঁ পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁলোকৰ স্মৰণ মছি পেলাব।

17 ধাৰ্মিক লোকে সহায়ৰ কাৰণে কাতৰোক্তি কৰিলে যিহোৱাই শুনে;

যিহোৱাই সকলো সঙ্কটৰ পৰা তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰে।

18 যিহোৱা ভয়চিঁতীয়াসকলৰ ওচৰ; খেদি ত মান হোৱাসকলক তেওঁ পৰিষ্কাৰ কৰে।

19 ধাৰ্মিক লোকৰ বিপদ অনেক হলেও, সেই সকলোৰে পৰা যিহোৱায়েই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰে।

20 যিহোৱাই তেওঁৰ সকলো অস্থি ৰক্ষা কৰে; তাৰ মাজৰ এডালিও ভগ্ন নহয়।

21 দুষ্ট লোকৰ মৃত্যু দুষ্টতাৰ হাতত; ধাৰ্মিক লোকক যিগাওঁতাসকল দণ্ডিত হব।

22 যিহোৱাই তেওঁৰ দাসবোৰৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰে; তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা সকলৰ কোনোৱেই দণ্ডিত নহব।

35 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 হে যিহোৱা, যিসকলে মোৰ সৈতে বিবাদ কৰে, তুমিও তেওঁলোকৰ সৈতে বিবাদ কৰা;

যিসকলে মোৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে, তুমিও তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা।

2 তুমি ঢাল আৰু ফলক ধাৰণ কৰা, মোৰ সহায়ৰ অৰ্থে উঠা।

3 মোৰ পাছে পাছে যিসকলে খেদি আহিছ, তুমি বৰছা আৰু যাঁঠ লৈ তেওঁলোকৰ পথ বন্ধ কৰা;

তুমি মোৰ প্ৰাণক কোৱা, “ময়েই তোমাৰ পৰিষ্কাৰ।”

4 যিসকলে মোৰ প্ৰাণ বিচাৰে, তেওঁলোক লজ্জিত আৰু অপমানিত হওঁক;

যিসকলে মোৰ সৰ্বনাশলৈ পৰিকল্পনা কৰে, তেওঁলোক উলটি যাওঁক, হতাশ হওঁক।

5 তেওঁলোক বতাহৰ সন্মুখত উৰুৱাই নিয়া তুঁহৰ নিচিনা হওঁক; যিহোৱাৰ দূতে তেওঁলোকক খেদি যাওঁক।

6 তেওঁলোকৰ পথ অন্ধকাৰ আৰু পিছল হওঁক। যিহোৱাৰ দূতে তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি যাওঁক।

7 কিয়নো তেওঁলোকে অকাৰণে মোৰ কাৰণে গাতত গুপতে জাল পাতিলে; বিনা কাৰণতে মোৰ প্ৰাণ নাশৰ অৰ্থে গাত খান্দি।

8 হঠাত তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ বিনাশ আহঁক;

তেওঁলোকে গোপনে পতা নিজৰ জালত নিজেই ধৰা পৰক;

সেই বিনাশত তেওঁলোক পতিত হওঁক।

9 তাতে মোৰ প্ৰাণ যিহোৱাত উল্লাসিত হব, তেওঁৰ পৰিষ্কাৰত আনন্দিত হব।

10 মোৰ সকলো অস্থিয়ে কব, “হে যিহোৱা, তোমাৰ তুল্য কোন আছে?”

তুমিয়েই দুৰ্বলীক তেওঁতকৈ বলৱান জনৰ পৰা,

দুখী-দৰিদ্ৰক তেওঁলোকৰ লুণ্ঠণকাৰীৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা।

11 অত্যাচাৰী বিদ্বেষপৰায়ণ মিছা সাক্ষীবোৰ উঠিছে;

মই যি কথা নাজানো, তেওঁলোকে মোক সেই বিষয়ে সোধে।

12 তেওঁলোকে উপকাৰৰ সলনি মোৰ অপকাৰ কৰে; তাতে মোৰ প্ৰাণ অনাথ হয়।

13 কিন্তু মই হলে, তেওঁলোক নৰিয়া পৰা সময়ত চট কাপোৰ পিন্ধিছিলোঁ, লঘোনেৰে নিজৰ প্ৰাণক দুখ দিছিলোঁ; মোৰ প্ৰাৰ্থনা* মোৰ বুকুলৈকে উলটি আহিছিল, মই উত্তৰ নাপালোঁ।

14 মোৰ নিজ ভাই বা নিজ বন্ধুৰ দৰেই তেওঁলোকৰ কাৰণে মই শোক প্ৰকাশ কৰিলোঁ;

মই মাতৃহাৰাৰ দৰে শোকাৰ্ত হৈ মূৰ তল কৰি ফুৰিলোঁ।

15 কিন্তু মই যেতিয়া উজুটি খালে, তেতিয়া তেওঁলোক আনন্দিত হৈ একগোট হ'ল;

তেওঁলোক মোৰ বিৰুদ্ধে একগোট হ'ল;

মোৰ অজ্ঞাতে সেই অত্যাচাৰীবোৰে মোক চূৰ্ণ কৰিলে, ক্ষত্ৰ হৈ নাথাকিল।

16 তেওঁলোকে ভক্তিহীনভাৱে মোক বিদৰূপ কৰিলে; তেওঁলোকে মোলৈ দাঁত কৰচে।

17 হে প্ৰভু, তুমি কিমান কাললৈ চাই থাকিবা?

তেওঁলোকৰ ধ্বংস কাৰ্যৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা;

সিংহবোৰৰ পৰা মোৰ জীৱন ৰক্ষা কৰা।

18 মই মহা-সমাজত তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম; অসংখ্য লোকৰ মাজত তোমাৰ গুণ-প্ৰশংসা কৰিম।

19 মোৰ বিশ্বাসঘাটক শত্ৰুবোৰক মোৰ ওপৰত আনন্দ কৰিবলৈ নিদিবা;

অকাৰণে যিসকলে মোক ঘৃণা কৰে, মোৰ বিৰুদ্ধে চকু টিপিয়াবলৈ নিদিবা।

20 কিয়নো তেওঁলোকে শান্তিজনক কথা নকয়,

কিন্তু দেশত শান্ত্যভাৱে বাস কৰা লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে ছলনাভাৱে কথা কল্পনা কৰে।

* 35 অধ্যায়:13 মই শিবনত কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ

- 21 মোৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে নিজ মুখ বহলকৈ মেলি কয়, “অহঃ অহঃ আমি নিজ চকুৰেই দেখিছোঁ।”
 22 হে যিহোৱা তুমি এই সকলো দেখিছা, নিমতে নাথাকিবা; হে পৰভু, তুমি মোৰ পৰা আঁতৰ নহবা!
 23 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, জাগি উঠা, মোৰ পক্ষে সাৰ পোৱা; মোৰ কাৰণেই সাৰ পোৱা।
 24 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তোমাৰ ধাৰমিকতা অনুসাৰে মোৰ বিচাৰ কৰা;
 তেওঁলোকক মোৰ ওপৰত আনন্দ কৰিবলৈ নিদিবা।
 25 তেওঁলোকক মনত এই কথা কৰ্বলৈ নিদিবা, “অহঃ, আমাৰ অন্তৰে যি বিচাৰিছে, সেয়ে হৈছে।”
 তেওঁলোকক কৰ্বলৈ নিদিবা, “আমি তেওঁক সম্পূৰ্ণ ধ্বংস কৰিলোঁ।”
 26 মোৰ সঙ্কটত যিসকল আনন্দিত হয়, তেওঁলোক সকলোৰেই লজ্জিত হৈ বিশ্বল হওঁক;
 যিসকলে মোৰ বিৰুদ্ধে নিজকে তুলি ধৰে, লাজ আৰু অপমান তেওঁলোকৰ বশত হওঁক।
 27 যিসকলে মোৰ ধাৰমিকতাত সন্তোষ পায়, তেওঁলোকে আনন্দ ধৰি উল্লাসিত হওঁক;
 তেওঁলোকে সদায় কওঁক, “যিহোৱা মহান; যিহোৱাই নিজ দাসৰ মঙ্গলত আনন্দ পায়।”
 28 তাতে মোৰ জিভাই তোমাৰ ধাৰমিকতাৰ কথা কব;
 ওৰে দিন তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব।

36 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: যিহোৱাৰ দাস দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1 পাপে দুষ্টলোকৰ হৃদয়ৰ গভীৰতাত থাকি কথা কয়;
 দুষ্টলোকৰ চকুৰ আগত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভয় নাই।
 2 তেওঁলোকে নিজৰ দৃষ্টিত নিজকে প্ৰশংসা কৰি কয় যে, তেওঁলোকৰ পাপ ঈশ্বৰে নধৰিব আৰু ঘৃণাৰ চকুৰেও নাচাব।
 3 তেওঁলোকৰ মুখৰ কথা দুষ্ট আৰু ছলনাপূৰ্ণ;
 তেওঁলোকে সুবিবেচনা আৰু সদাচৰণ এৰিলে।
 4 তেওঁলোকে নিজৰ শয্যাত দুষ্টতাৰ পৰিকল্পনা কৰে;
 অন্যায় পথত চলিবলৈ স্থিৰ কৰে আৰু দুষ্ট কাৰ্যক যিণ নকৰে।
 5 হে যিহোৱা, তোমাৰ দয়া আকাশমণ্ডল পৰ্যন্ত,
 আৰু তোমাৰ বিশ্বস্ততা মেঘলৈকে।
 6 তোমাৰ ধাৰমিকতা পৰাক্ৰমী পৰ্বতসমূহৰ নিচিনা;
 তোমাৰ শাসন পৰ্বগালীবোৰ যেন গভীৰ মহাসাগৰৰ নিচিনা।
 হে যিহোৱা, তুমি মনুষ্য আৰু পশু সকলোকে ৰক্ষা কৰোঁতা।
 7 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম কেনে বহুমূলা!
 সকলো মনুষ্যই যেন তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁয়াত আশ্ৰয় লয়।
 8 তেওঁলোকে যেন তোমাৰ গৃহৰ প্ৰচুৰ আহাৰ খাই তৃপ্ত হয়;
 তুমি তোমাৰ আনন্দ-নদীৰ পানী তেওঁলোকক পিবলৈ দিয়া।
 9 কিয়নো তোমাৰ লগত জীৱনৰ ভূমুক আছে;
 তোমাৰ দীপ্তিতে আমি পোহৰ দেখো।
 10 যি সকলে তোমাক জানে, তেওঁলোকৰ প্ৰতি যেন তোমাৰ প্ৰেম সদায় থাকে,
 যি সকলৰ হৃদয় সা তেওঁলোকে যেন তোমাৰ পৰিত্ৰাণ পায়।
 11 মোক অহঙ্কাৰীবোৰৰ ভৰিৰ তলত নেপেলাবা;
 দুষ্ট সকলৰ হাতে যেন মোক দুৰ্বলৈ খেদি পঠাব নোৱাৰে।
 12 যি সকলে দুষ্ট কাৰ্য কৰি ফুৰে, চোৱা তেওঁলোক পতিত হ'ল;
 উঠিব নোৱাৰাকৈ তেওঁলোকক পেলোৱা হ'ল।

37 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1 তুমি দুষ্টবোৰৰ কাৰণে অস্থিৰ নহবা;
 কুকাৰ্য কৰিবোৰক দেখি হিংসা নকৰিবা।
 2 কিয়নো তেওঁলোক ঘাঁহৰ দৰে শীঘ্ৰেই শুকাই যাব,
 সেউজীয়া তৃণৰ নিচিনাকৈ জঁয় পৰিব।
 3 যিহোৱাত ভাৰসা ৰাখা আৰু সুকৰ্ম কৰা;
 দেশত বাস কৰা আৰু নিৰাপদে থাকা।
 4 যিহোৱাত আনন্দ কৰা;
 তাতে তেওঁ তোমাৰ মনৰ বাঞ্ছা পূৰ্ণ কৰিব।
 5 তোমাৰ পথ যিহোৱাত সমৰ্পণ কৰা;

তেওঁত ডাৰসা ৰাখা; তাতে তেৱেই সকলো কৰিব।

6 তেৱেই তোমাৰ সততা দীপ্তিৰ দৰে উজ্জ্বল কৰি তুলিব;
তোমাৰ ন্যায় কাৰ্য্য দুপৰীয়াৰ ৰ'দৰ নিচিনাকৈ প্ৰকাশ কৰিব।

7 যিহোৱাৰ আগত শান্ত হোৱা;

ধৈৰ্য্যেৰে তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰা।

যি মানুহে নিজৰ দুষ্ট পৰিকল্পনাৰে কৃতকাৰ্য্য হ'বলৈ কৰ্ম কৰে, তাত তুমি অসন্তোষ্ট নহ'বা;

8 ৰেৰাধ এৰা, কোপ ত্যাগ কৰা;

বেজাৰ নকৰিবা, কেৱল হানিহে হয়।

9 কিন্তু দুষ্টবোৰ উচ্ছন্ন হ'ব, কিন্তু যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা লোকে হলে দেশ অধিকাৰ কৰিব।

10 কিন্তু অলপতে দুষ্টলোক শেষ হৈ যাব; তুমি যন্ত্ৰেৰে বিচাৰিলেও তেওঁলোকৰ ঠাইত তেওঁলোকক পোৱা নাযাব।

11 কিন্তু নৰসকলে দেশ অধিকাৰ কৰিব; পৰচুৰ আশীৰ্বাদ পাই তেওঁলোক আনন্দিত হ'ব।

12 দুষ্টই ধাৰমিকলোকৰ বিৰুদ্ধে কুমন্ত্ৰণা কৰে;

তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে দাঁত কৰ্ৰচ।

13 পৰভূৰে তেওঁলোকক দেখি হাঁহিছে;

কিয়নো তেওঁ দেখিছে যে, তেওঁলোকৰ শেষ দিন চাপি আহিছে।

14 দুখী-দৰিদ্ৰক বিনাশ কৰিবলৈ আৰু সঁ পথত চলাসকলক বধ কৰিবলৈ,

দুষ্টবোৰে নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াইছে আৰু নিজৰ নিজৰ ধনু ডিৰাইছে।

15 কিন্তু তেওঁলোকৰ তৰোৱাল তেওঁলোকৰ নিজৰ বুকুতে সোমাব,

আৰু তেওঁলোকৰ ধনু ভঙা হ'ব।

16 দুষ্টলোকৰ প্ৰচুৰ ধনৰাশিতকৈয়ো,

ধাৰমিকৰ অলপ সম্পত্তিয়েই ডাল।

17 কিয়নো দুষ্টবোৰৰ বাহু ভঙা হ'ব।

কিন্তু যিহোৱাই ধাৰমিকসকলক ধৰি ৰাখিব।

18 সিদ্ধ লোকৰ সকলো দিন যিহোৱাই জানে,

আৰু তেওঁলোকৰ আধিপত্য চিৰকাললৈকে থাকিব।

19 সঙ্কটৰ সময়ত তেওঁলোক লাজত নপৰিব,

আৰু আকালৰ সময়ত তেওঁলোক তৃপ্ত হ'ব।

20 দুষ্টবোৰ বিনষ্ট হ'ব,

যিহোৱাৰ শত্ৰুবোৰ পথাৰৰ তৃণৰ শোডাৰ সদৃশ হ'ব;

তেওঁলোক অদৃশ্য হৈ যাব; ধোঁৱাৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক নোহোৱা হ'ব।

21 দুষ্টই ধাৰে লয়, কিন্তু তাক পৰিশোধ নকৰে;

কিন্তু ধাৰমিক লোক দয়াৱান আৰু দানশীল।

22 যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ পোৱাসকল পৃথিৱীৰ অধিকাৰী হ'ব,

কিন্তু যি সকলক তেওঁ অভিশাপ দিয়ে, তেওঁলোক উচ্ছন্ন হ'ব।

23 যিহোৱাই আমাৰ খোজৰ গতি স্থিৰ কৰে;

তেওঁ তেওঁৰ পথত সন্তোষ পায়।

24 তেওঁ উজ্জীৱিত হ'ব পৰিলেও নিচেইক পতিত নহ'ব;

কিয়নো যিহোৱাৰ হাতেই তেওঁক ধৰি ৰাখিছে।

25 মই যুৱক আছিলোঁ, এতিয়া বুঢ়া হ'লো;

কিন্তু মই ধাৰমিকক ত্যাগ কৰা,

নাইবা তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে ডিফ্ৰা কৰা, এনে কেতিয়াও দেখা নাই।

26 ধাৰমিকসকল সদায় দয়ালু, আৰু তেওঁলোকে ধাৰে দিয়ে;

তেওঁলোকৰ বংশই আশীৰ্বাদ পায়।

27 তুমি দুষ্টতাৰ পৰা আতৰি আহাঁ আৰু ডাল কৰ্ম কৰা;

তুমি চিৰকাল জীয়াই থাকিবা।

28 কিয়নো যিহোৱাই ন্যায় বিচাৰ ডাল পায়,

তেওঁৰ ভক্তসকলক তেওঁ পৰিত্যাগ নকৰে;

অনন্ত কাললৈকে তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰা হ'ব;

কিন্তু দুষ্টবোৰৰ বংশক হলে ধ্বংস কৰা হ'ব।

29 ধাৰমিকসকল পৃথিৱীৰ অধিকাৰী হ'ব;

তেওঁলোক তাত সৰ্ব্বতিকাললৈকে বাস কৰিব।

30 ধাৰমিকৰ মুখে জ্ঞানৰ কথা প্ৰচাৰ কৰে,

তেওঁলোকৰ জিভাই ন্যায় কথা প্রকাশ কৰে।

31 তেওঁলোকৰ স্পৃহৰ ব্যৱস্থা তেওঁলোকৰ হৃদয়ত আছে;

তেওঁলোকৰ ভৰি পিছলি নাযায়।

32 দুষ্টলোকে ধাৰ্মিক লোকলৈ খাপ পাতি থাকে,

তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ বিচাৰে।

33 কিন্তু যিহোৱাই দুষ্টলোকৰ হাতত তেওঁলোকক এৰি নিদিব,

বিচাৰত তেওঁলোকক দেখী নকৰিব।

34 যিহোৱাৰ অপেক্ষাত থাকা, তেওঁৰ পথত চলা;

তাতে তেওঁ পৃথিবীৰ অধিকাৰী হ'বলৈ তোমাক উন্নত কৰিব।

দুষ্টবোৰ উচ্ছন্ন হ'লে তুমি তাক দেখিবলৈ পাবা।

35 মই দুষ্টলোকৰ অত্যাচাৰ বৃদ্ধি পোৱা দেখিলোঁ,

সেউজ* গছৰ দৰে বাঢ়ি যোৱা দেখিলোঁ।

36 কিন্তু মই পুনৰ যেতিয়া ওচৰেদি পাৰ হৈ গ'লোঁ†, তেওঁলোক নোহোৱা হ'ল;

মই বিচাৰিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকক পোৱা নগ'ল।

37 সিদ্ধ লোকৰ জীৱনলৈ লক্ষ্য কৰা, স□ লোকসকলক নিৰীক্ষণ কৰা;

কিয়নো শান্তিপ্ৰিয় লোকৰ বংশৰ কল্যাণ হয়।

38 কিন্তু পাপী লোক সম্পূৰ্ণকৈ ধ্বংস হ'ব;

দুষ্টলোকৰ বংশ ধ্বংস হ'ব।

39 ধাৰ্মিকসকলৰ পৰিষ্কাৰণ যিহোৱাৰ পৰা আহে;

সঙ্কটৰ কালত তেৱেঁই তেওঁলোকৰ আশ্ৰয়।

40 যিহোৱাই তেওঁলোকক সহায় আৰু ৰক্ষা কৰে;

দুষ্ট লোকসকলৰ হাতৰ পৰা তেৱেঁই তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰি পৰিত্ৰাণ দিয়ে,

কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁতে আশ্ৰয় লৈছে।

38 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত; স্মৰণাৰ্থক উদ্‌সৰ্গৰ গীত।

1 হে যিহোৱা, তোমাৰ স্বেৰাধত মোক ধমকি নিদিবা;

তোমাৰ পৰচণ্ড কোপত মোক শাস্তি নিদিবা।

2 কিয়নো তোমাৰ কাঁড়বোৰে মোক বিক্ৰিছে,

তোমাৰ হাতে মোক বৰকৈ হেঁচি ধৰিছে।

3 তোমাৰ ক্ৰোধৰ কাৰণে মোৰ শৰীৰত ক'তো সুস্থতা নাই;

মোৰ পাপৰ কাৰণে মোৰ অস্থিৰোৰত স্বাস্থ্য নাই।

4 মোৰ মূৰৰ ওপৰলৈকে মোৰ অনেক অপৰাধবোৰ উঠিছে;

সেইবোৰ মোৰ বাবে বৰ নোৱাৰা অতি গধুৰ বোজাৰ নিচিনাও হৈছে।

5 মোৰ অজ্ঞানতাৰ কাৰণে মোৰ ঘাঁবোৰ গেলি দুৰ্গন্ধময় হৈছে।

6 মই দুখ পাই বৰ কুঁজা হৈ পৰিছোঁ,

ওৰে দিনটো শোকাতুৰ হৈ ফুৰিছোঁ।

7 মোৰ কঁকালত জ্বলা-পোৱাৰ বিষ হৈছে,

মোৰ শৰীৰৰ ক'তো সুস্থতা নাই।

8 মই বৰ দুৰ্বল আৰু ভাগি পৰিছোঁ;

মনৰ ব্যাকুলতাত মই কেঁকাই আছোঁ।

9 হে যিহোৱা, মোৰ সকলো কামনা-বাসনা তুমি জানা;

মোৰ হৃদয়নিয়াহ তোমাৰ পৰা লুকাই থকা নাই।

10 মোৰ বুকু ধপধপাইছে; মোৰ শক্তি নোহোৱা হৈ গৈছে;

এনে কি মোৰ চকুও অন্ধকাৰ হৈ গৈছে।

11 মোৰ এই অৱস্থা দেখি, বন্ধু-বান্ধৱ আৰু সংগীসকলে মোৰ আপদৰ পৰা আঁতৰত থিয় হৈ থাকে,

মোৰ চুবুৰীয়াসকলেও আঁতৰত থাকে।

12 যিসকলে মোৰ পৰাণ বিচাৰে, তেওঁলোকে মৌলে ফান্দ পাতিছে,

যিসকলে মোৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ বিচাৰে, তেওঁলোকে ধ্বংসৰ কথা কয়;

তেওঁলোকে ওৰে দিনটো কেৱল ছলনা কৰিবলৈকে চিন্তা কৰি থাকে।

13 মই কলা মানুহৰ নিচিনা হ'লো, একোকে নুশুনো;

মই মুখ মেলিব নোৱাৰা বোবা মানুহৰ নিচিনা হ'লো।

* 37 অধ্যায়:35 লেবানোনৰ এৰচ গছ † 37 অধ্যায়:36 যেতিয়া তেওঁ পুনৰ ওচৰেদি পাৰ হৈ গ'ল,

14 যি মানুহে নুশুনে, যাৰ মুখত কোনো উত্তৰ নাই, মই এনে মানুহৰ নিচিনাই হ'লো।

15 হে যিহোৱা, মই তোমালৈহে অপেক্ষা কৰি আছোঁ;

হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমিয়েই উত্তৰ দিবা।

16 মই প্ৰাৰ্থনা কৰি কওঁ, “যেতিয়া মোৰ ভৰি পিছলি যায়, মোৰ বিৰুদ্ধে যিসকলে অহংকাৰ কৰে, তুমি তেওঁলোকক মোৰ ওপৰত আনন্দ কৰিবলৈ নিদিবা।”

17 মইতো প্ৰায় পৰিয়েই গ'লো; মোৰ ক্লেষ সদায় মোৰ লগতে আছে।

18 মোৰ অপৰাধ মই স্বীকাৰ কৰিছোঁ; মোৰ পাপৰ কাৰণে মই দুঃখিত হৈছোঁ।

19 যিসকল অকাৰণতে মোৰ শত্ৰু হৈছে, তেওঁলোক শক্তিশালী।

যিসকলে অকাৰণে মোক ঘৃণা কৰে, তেওঁলোক অনেক।

20 মোৰ উপকাৰৰ সলনি তেওঁলোকে মোলৈ অপকাৰহে কৰে; যদিও মই সাক্ষ্য কৰোঁ, তেওঁলোক মোৰ বিৰোধী।

21 হে যিহোৱা, মোক ত্যাগ নকৰিবা। হে মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ ওচৰৰ পৰা তুমি আঁতৰত নাথাকিবা।

22 হে মোৰ যিহোৱা, মোৰ পৰিৎসৰ্গকৰ্তা; মোক সহায় কৰিবলৈ তুমি শীঘ্ৰে আহাঁ।

39 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: যিদুখণৰ প্ৰতি দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 মই কৈছিলোঁ, “মই মোৰ পথত সৱধানে চলিম;

যাতে মোৰ জিভাৰে মই পাপ নকৰোঁ;

যেতিয়ালৈকে দৃষ্টতা মোৰ আগত থাকে, তেতিয়ালৈকে মোৰ মুখত সোপা দি ৰাখিম।”

2 মই মুখ বন্ধ কৰি মনে মনে আছিলোঁ; যি ভাল, তাকো নক'লো। তাতে মোৰ মনৰ বেজাৰ অধিকতৰ বৃদ্ধি পালে।

3 মই মোৰ অন্তৰ্জ্বালাত দহিছোঁ।

মই যেতিয়া মনে মনে এইবাৰ কথা ভাৱি আছিলোঁ, তেতিয়া অন্তৰত যেন জুই জুলিবলৈ ধৰিছিল; তাৰ পাছত মই মোৰ জিভাৰে কথা ক'লোঁ,

4 “হে যিহোৱা, মোৰ জীৱনৰ শেষ গতি মোক জনোৱা;

মোৰ আয়ুস কিমান দিনলৈকে আছে, তাক মোক জানিবলৈ দিয়া;

মোৰ জীৱন যে কেনে অলপদিনীয়া, তাক মোক জ্ঞাত কৰা।

5 চোৱা, তুমি মোৰ দিনবোৰ এবিধেগতীয়া কৰিলা;

তোমাৰ দৃষ্টিত মোৰ জীৱনকাল একো নোহোৱাৰ নিচিনা;

বাস্তৱিক, সকলো মানুহ এক নিশ্বাস মাথোন। (চেলা)

6 বাস্তৱিক প্ৰতিজন মানুহে ছাঁস্বৰূপ অহা যোৱা কৰে;

তেওঁলোকে অনৰ্থক ৰূপে কেৱল হ্ৰাসমুৰা কৰে;

তেওঁলোকে ধন দমাই থয়, কিন্তু কোনে তাক ভোগ কৰিব, তাক নাজানে।

7 “হে প্ৰভু, তেনেহলে মই কিহলৈ অপেক্ষা কৰিম? মোৰ আশা তোমাৰ ওপৰতে।

8 মোৰ সকলো অপৰাধৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা;

বিবেকহীন লোকৰ ওচৰত তুমি মোক ঘৃণাৰ পাত্ৰ নকৰিবা।

9 মই মনে মনে আছোঁ; মুখ নেমেলিম; কিয়নো তুমিয়েই এই সকলো কষ্ট হ'বলৈ দিছা।

10 মোৰ ওপৰৰ পৰা তোমাৰ শাস্তি তুমি দূৰ কৰা;

তোমাৰ হাতৰ আঘাতত মই প্ৰায় শেষ হৈ গৈছোঁ।

11 তুমি যেতিয়া অপৰাধৰ কাৰণে মানুহক ধমকি দি শাসন কৰা,

তেতিয়া পোকে নষ্ট কৰাৰ দৰে তুমি তেওঁলোকৰ সৌন্দৰ্য্য নষ্ট কৰি দিয়া।

বাস্তৱিক সকলো মানুহ এক নিশ্বাস মাথোন। (চেলা)

12 হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা, আৰু মোৰ কাতৰোক্তি কান পাতা;

মোৰ চকুলো দেখি নিৰৱে নাথাকিবা।

মোৰ সকলো পূৰ্বপুৰুষসকলৰ নিচিনাকৈ মই তোমাৰ সন্মুখত পৰদেশত বাস কৰা বিদেশীৰ দৰে আছোঁ।

13 মোৰ ওপৰৰ পৰা তোমাৰ কঠোৰ দৃষ্টি আঁতৰাই নিয়া, যাতে মই যোৱাৰ আগেয়ে অৰ্থাৎ মৃত্যুৰ আগেয়ে, পুনৰ হাঁহিব পাৰোঁ।”

40 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 মই ধৈৰ্য্যৰে যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰিছিলোঁ;

তাতে তেওঁ মোলৈ কাণ পাতি মোৰ কাতৰোক্তি শুনিলে।

2 তেওঁ মোক বিনাশৰ গাতৰ পৰা তুলি আনিলে,

পক্ষিল জলাশয়ৰ পৰা তুলিলে।

শিলৰ ওপৰত মোৰ ভৰি ৰাখিলে আৰু মোৰ গতি স্থিৰ কৰিলে।

- 3 তেওঁ মোৰ মুখত এটি নতুন গীত দিলে,
আমাৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত দিলে;
অনেক লোকে তাকে দেখি ভয় খাব আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাত ভাৰসা কৰিব।
- 4 ধন্য সেই লোক, যি লোকে যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰে;
যিজনে অহংকাৰী* বোৰৰ ফালে নুঘৰে,
নাইবা মিছা দেৱতাবোৰৰ পাছত চলি অপথে যোৱাসকলৰ দিশে নুঘৰে।
- 5 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি তোমাৰ অনেক আচৰিত কাৰ্য কৰিছা,
আমাক লৈ তোমাৰ পৰিকল্পনা অনেক,
তোমাৰ লগত কাকো তুলনা কৰিব নোৱাৰি,
মই যদি সেইবোৰ ঘোষণা আৰু বৰণনা কৰোঁ, গণনা কৰিব নোৱাৰাকৈ অলেখ হ'ব।
- 6 তুমি বলিদান আৰু নৈবেদ্যত সন্তোষ নোপোৱা;
তুমি মোক শুনিবলৈ শ্ৰৱণ শক্তি দিলা;
হোম-বলি আৰু পাপাৰ্থক বলি তুমি বিচাৰা নাই।
- 7 তেতিয়া মই ক'লো, “এইয়া মই আছিছোঁ;
পুস্তক খনত মই অহাৰ বিষয়ে লিখা আছে।
- 8 হে মোৰ ঈশ্বৰ, তোমাৰ ইচ্ছাত চলাতেই মোৰ আনন্দ;
তোমাৰ সকলো ব্যৱস্থা মোৰ অন্তৰত আছে।”
- 9 মই মহা-সমাজত তোমাৰ মূৰ্ত্তিৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰোঁ;
হে যিহোৱা, চোৱা, তুমিয়েই জানা মই যে ওঁঠ বন্ধ কৰি ৰখা নাই।
- 10 তোমাৰ উদ্ধাৰৰ সহায়ৰ কথা মই মোৰ হৃদয়ত লুকুৱাই ৰখা নাই;
তোমাৰ বিশ্বস্ততা আৰু পৰিৎৰাণৰ কথা মই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ;
তোমাৰ দয়া আৰু সত্যতা মই মহাসমাজৰ পৰা গুপতে ৰখা নাই।
- 11 হে যিহোৱা, তুমি মোৰ পৰা তোমাৰ দয়া ধৰি নাৰাখিবা;
তোমাৰ প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাই মোক সদায় ৰক্ষা কৰক।
- 12 কিয়নো অসংখ্য বিপদে মোক বেৰি ধৰিছে;
মোৰ অপৰাধবোৰে মোক খেদি অতৰ্কিতে ধৰিছে;
মই অপৰাধবোৰ দেখা নোপোৱা হ'লো;
সেইবোৰ মোৰ মূৰৰ চুলিতকৈয়ো অধিক হ'ল; মোৰ সাহস নোহোৱা হৈছে।
- 13 হে যিহোৱা, মোক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছুক হোৱা;
হে যিহোৱা, মোক সহায় কৰিবলৈ খৰ কৰা।
- 14 যিসকলে মোৰ পৰাণ বিনাশ কৰিবলৈ বিচাৰে, তেওঁলোক লজ্জিত আৰু অপমানিত হওঁক;
যিসকলে মোৰ সৰ্বনাশ কামনা কৰে, তেওঁলোকে অপমান পাই ঘূৰি যাওঁক।
- 15 যিসকলে মোক দেখি কয়, “ভাল হৈছে, ভাল হৈছে,” তেওঁলোকে নিজে লাজ পাই হতভম্ব হওঁক।
- 16 কিন্তু তোমাক বিচাৰাসকলে তোমাতেই আনন্দিত আৰু উল্লাসিত হওঁক;
তোমাৰ পৰিৎৰাণ ভালপোৱাসকলে সকলো সময়তে কওঁক, “যিহোৱা মহান।”
- 17 কিন্তু মই হলে দুখী আৰু দৰিদ্ৰ; তথাপি মোৰ বাবে যিহোৱাই চিন্তা কৰে,
হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি পলম নকৰিবা;
তুমিয়েইতা মোৰ সহায়, আৰু উদ্ধাৰকৰ্তা।

41 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 ধন্য সেই লোক, যি লোকে দুখী-দৰিদ্ৰলৈ চিন্তা কৰে;
যিহোৱাই তেওঁলোকক সঙ্কটৰ কালত উদ্ধাৰ কৰে।
- 2 যিহোৱাই তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰি জীয়াই ৰাখে; তেওঁলোক দেশত সুখী হ'ব;
তুমি তেওঁলোকক শত্ৰুবোৰৰ ইচ্ছাত সমৰ্পণ নকৰিবা।
- 3 তেওঁলোক অসুস্থ হৈ শয্যাতে পৰি থাকিলে, যিহোৱাই তেওঁলোকক সহায় কৰে;
নৰিয়া অৱস্থাত তুমি তেওঁলোকৰ সকলো ৰোগ সুস্থ কৰা।
- 4 মই ক'লো, “হে যিহোৱা, মোক কৃপা কৰা, মোক সুস্থ কৰা,
কিয়নো মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।”
- 5 মোৰ শত্ৰুবোৰে মোৰ বিৰুদ্ধে হিংসা কৰি কয়, “সি কেতিয়া মৰিব? কেতিয়া তাৰ নাম লুপ্ত হ'ব?”
- 6 তেওঁলোকৰ কোনোৱে মোক চাবলৈ আছিলে, অনৰ্থক কথাবোৰ কয়;

* 40 অধ্যায়:4 মূৰ্ত্তিবোৰৰ

তেওঁলোকৰ হৃদয় দুষ্টতাৰে ভৰি থাকে আৰু বাহিৰলৈ গৈ তাক কৈ ফুৰে।

7 মোক ঘৃণা কৰা সকলোৱে একেলগে মিলি মোৰ বিৰুদ্ধে ফুচফুচায়;

তেওঁলোকে মোৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ একত্ৰিত হৈ আলোচনা কৰে*।

8 তেওঁলোকে ভাবে যে মোক কিবা ভয়ানক বেয়া বস্তুৰে ধৰিছে; সেয়ে মই য'ত পৰি আছোঁ, তাৰ পৰা পুনৰায় নুঠিম।”

9 মোৰ যি অন্তৰঙ্গ মিত্ৰ, যিজনক মই বিশ্বাস কৰিছিলোঁ আৰু যি জনে মোৰ লগত আহাৰ কৰিছিল,

মোৰ সেই বন্ধুৰেও মোৰ বিৰুদ্ধে ভৰি দাঙিলে।

10 কিন্তু হে যিহোৱা, তুমি মোৰ প্ৰতি কৃপা কৰা;

মোক তোলা যাতে মই তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিব পাৰোঁ।

11 ইয়াৰ দ্বাৰা মই জানিম যে তুমি মোৰ ওপৰত সন্তুষ্ট,

কিয়নো মোৰ শত্ৰু মোৰ ওপৰত জয়ী হ'ব নোৱাৰিলে।

12 তুমি মোৰ সততাৰ কাৰণে মোক ধৰি ৰাখিলা;

তুমি অনন্ত কালৰ কাৰণে মোক তোমাৰ সন্মুখত উপস্থিত কৰিলা।

13 ধন্য ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা,

অনাদি কালৰ পৰা অনন্ত কাল পৰ্যন্ত।

আমেন, আৰু আমেন।

42 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: কোৱহৰ বংশৰ মচকীল নামৰ গীত।

1 হৰিণীয়ে যেনেকৈ জুৰিলে অতি হাবিয়াহ কৰে,

তেনেকৈ হে ঈশ্বৰ, মোৰ পৰাণ তোমাৰ বাবে আকুল হৈছে।

2 ঈশ্বৰৰ কাৰণে, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ কাৰণে মোৰ পৰাণ তৃষ্ণাতুৰ হৈছে;

মই কেতিয়া আহি ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উপস্থিত হ'ম?

3 মোৰ চকুলো দিনে-ৰাতিয়ে মোৰ আহাৰ হ'ল,

কিয়নো লোকসকলে ওৰে দিনটো মোক কয়,

“তোমাৰ ঈশ্বৰ ক'ত আছে?”

4 কান্দোনত যেতিয়া মোৰ অন্তৰাশ্মা ভাগি পৰে,

তেতিয়া এইবোৰ কথা মই সোঁৱৰণ কৰোঁ

পৰ্ব পালন কৰা লোক সমূহক লৈ মই কেনেকৈ আনন্দ-ধ্বনি আৰু ধন্যবাদেৰে ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈছিলোঁ।

5 হে মোৰ মন, তুমি কিয় নিৰাশ হৈছা?

কিয় মোৰ অন্তৰত ব্যাকুল হৈছা?

ঈশ্বৰত ডাৰসা কৰা; কাৰণ মই পুনৰায় তেওঁৰ স্তুতি কৰিম।

তেৱেঁই মোৰ সহায়, মোৰ ঈশ্বৰ।

6 মোৰ পৰাণ মোৰ অন্তৰত নিৰাশ হৈছে;

সেইবাবে মই যৰদনৰ দেশৰ পৰা, হৰ্মোণ গিৰি-শ্ৰেণী আৰু মিচিয়ৰ পৰ্বতৰ পৰা

তোমাৰ কথা ডাৰিছোঁ।

7 তোমাৰ জলপ্ৰপাতৰ শব্দত জল সমূহে জল সমূহক মাতিছে;

তোমাৰ সকলো টো আৰু তৰঙ্গবোৰ মোৰ ওপৰেদি বৈ গৈছে।

8 যিহোৱাই দিনত তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমক মোৰ ওপৰত আদেশ কৰে আৰু ৰাতি তেওঁৰ গীত মোৰ সঙ্গী হয়;

মোৰ জীৱনদাতা ঈশ্বৰলৈ মোৰ পৰাৰ্থনা।

9 মই মোৰ শিলা ঈশ্বৰক কয়, “কিয় তুমি মোক পাহৰিলা?

মই কিয় শত্ৰুৰ উপদ্ৰৱৰ কাৰণে বিষন্ন মনেৰে ফুৰিছোঁ?”

10 মোৰ শংৰুবোৰে যেতিয়া মোক ঠাট্টা কৰি কৈ থাকে যে “তোমাৰ ঈশ্বৰ ক'ত আছে”

তেতিয়া মোৰ এনে হ'য় যেন মোৰ শৰীৰৰ অস্থিবোৰ গুড়া হৈ গৈছে।

11 হে মোৰ প্ৰাণ, তুমি কিয় নিৰাশ হৈছা?

কিয় মোৰ অন্তৰত ব্যাকুল হৈছা?

ঈশ্বৰত ডাৰসা কৰা; কাৰণ মই পুনৰায় তেওঁৰ স্তুতি কৰিম।

তেওঁ মোৰ সহায়, আৰু মোৰ ঈশ্বৰ।

43 অধ্যায়

1 হে ঈশ্বৰ, মোৰ বিচাৰ কৰা;

ঈশ্বৰ ভয়হীন জাতিৰ বিৰুদ্ধে মোৰ পক্ষে কথা কোৱা;

ছল আৰু অন্যায্যকাৰী মানুহৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।

* 41 অধ্যায়:7 তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ লগত একত্ৰিত হৈ মোৰ বিৰুদ্ধে চিন্তা কৰে।

2 কিয়নো তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ দুৰ্গ; তুমি মোক কিয় ত্যাগ কৰিলা?
মই কিয় শংকৰ উদৰৰ কাৰণে বিষন্ন মনেৰে ফুৰিছোঁ?
3 তোমাৰ দীপ্তি আৰু সত্যতাক পঠাই দিয়া; সেইবাবেই মোৰ পথদৰ্শক হওঁক;
সেইবাবেই মোক তোমাৰ সেই পবিত্ৰ পৰ্বতলৈ
আৰু তোমাৰ আবাসলৈ লৈ যাওঁক।
4 তাতে মই ঈশ্বৰৰ যজ্ঞ-বেদীৰ ওচৰলৈ যাম,
মোৰ পৰম আনন্দৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যাম;
হে ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই বীণাৰে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম।
5 হে মোৰ মন, তুমি কিয় নিৰাশ হৈছা?
কিয় মোৰ অস্তৰত ব্যাকুল হৈছা?
ঈশ্বৰত ডাৰসা কৰা; কাৰণ মই পুনৰায় তেওঁৰ স্তুতি কৰিম।
তেৱেই মোৰ সহায়, মোৰ ঈশ্বৰ।

44 অধ্যায়

পৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: কোৰহৰ বংশৰ মচকীল নামৰ গীত।
1 হে ঈশ্বৰ, আমি আমাৰ নিজৰ কাণেৰে শুনিবোঁ;
পূৰ্বকালত আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ দিনত তুমি যি যি কাৰ্য কৰিছিলি,
সেই সম্বন্ধে আমাক তেওঁলোকে ক'লে।
2 তুমি তোমাৰ নিজৰ হাতেৰেই আন জাতিবোৰক খেদি দিছিলি;
সেই ঠাইত তুমি আমাৰ লোকসকলক স্থাপন কৰিলা।
তুমি সেই সকলো লোকক নশ কৰিলা,
কিন্তু আমাৰ লোকসকলক তুমি মুক্ত কৰি বিস্তাৰিত কৰিলা।
3 তেওঁলোকে নিজৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই সেই দেশ অধিকাৰ কৰা নাছিল,
নিজৰ বাহুৰ শক্তিত জয় লাভ কৰা নাছিল;
কিন্তু তোমাৰ সোঁ হাত, তোমাৰ বাহু, আৰু তোমাৰ মুখৰ দীপ্তিয়েহে তাক কৰিছিল;
কিয়নো আমাৰ লোকসকলৰ ওপৰত তোমাৰ অনুগ্ৰহ আছিল।
4 তুমিয়েই মোৰ ৰজা, তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ; যাকোবৰ জয়ৰ বাবে তুমিয়েই আজ্ঞা কৰা।
5 আমাৰ শত্ৰুবোৰক আমি তোমাৰ দ্বাৰায়েই তললৈ ঠেলি পঠাম;
আমাৰ বিপক্ষে উঠাসকলক আমি তোমাৰ নামত ভৰিৰ তলত গছকিম।
6 মই নিজৰ ধনুৰ ওপৰত ডাৰসা নকৰোঁ,
মোৰ তৰোৱালে মোক ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে।
7 কিন্তু তুমিয়েই শংকুৰোৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰিলা, আৰু আমাক ঘৃণা কৰা সকলক তুমি লাজত পেলালা।
8 ঈশ্বৰৰ নামতে আমি সকলো সময়তে গৰ্ব কৰি আহিছোঁ;
চিৰকাল আমি তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰি থাকিম। (চেলা)
9 কিন্তু তুমি এতিয়া আমাক ত্যাগ কৰিলা, আমাক অপমানিত কৰিলা;
আমাৰ সৈন্য সমূহৰ লগত তুমি যাত্ৰা নকৰা।
10 শত্ৰুৰ সন্মুখৰ পৰা তুমি আমাক পাছ হুঁকি আহিবলৈ বাধ্য কৰিলা;
আমাক শত্ৰুবোৰে আমাক লুট কৰিছে।
11 তুমি আমাক কাটিবলৈ নিয়া মেৰ-ছাগৰ দৰে কৰিলা;
জাতিবোৰৰ মাজত আমাক সিঁচৰতি কৰিলা।
12 তুমি তোমাৰ লোক সমূহক, বিনামূল্যেই বেচিলা,
তেওঁলোকৰ বিনিময়ত তুমি অধিক ধন নিবিচাৰিলা।
13 ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ আগত তুমি আমাক নিন্দাৰ বিষয় কৰিছা;
চাৰিওফালৰ লোক সকলৰ ওচৰত আমাক বিদৰূপ আৰু তুচ্ছজ্ঞানৰ পাত্ৰ কৰিছা।
14 অন্যাত্ম জাতিবোৰৰ মাজত তুমি আমাক দুষ্টান্ত কৰিছা;
লোক সকলৰ মাজত আমাক হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ কৰিছা।
15 ওৰে দিনটো মোৰ অপমান মোৰ আগতে আছে, আৰু মোৰ মুখৰ লাজে মোক ঢাকিছে;
16 মোক নিন্দা আৰু তুচ্ছ জ্ঞান কৰাসকলৰ কথায় কাৰণে,
শত্ৰু আৰু প্ৰতিহিংসাকাৰী সকলৰ কাৰণে,
17 আমালৈ এই সকলো ঘটিল;
তথাপি আমি তোমাক পাহৰা নাই,
অথবা তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰা নাই।

18 তোমাৰ পৰা আমাৰ মন ঘূৰা নাই;
তোমাৰ পথৰ পৰাও আমাৰ ভৰি আঁতৰি যোৱা নাই।
19 তথাপিও তুমি আমাক শিয়ালবোৰৰ ঠাইত গুড়ি কৰিলা,
মৃত্যুচ্ছায়াৰে আমাক ঢাকি ধৰিলা।
20 আমাৰ ঈশ্বৰক যদি আমি পাহৰিলোঁ,
নাইবা আমাৰ হাত যদি আন কোনো দেৱতাৰ ফালে আগবঢ়াইছো,
21 তেন্তে ঈশ্বৰে জানো তাক নাজানিব?
কিয়নো তেওঁ মনৰ গোপনীয় সকলো কথাই জানে।
22 কিন্তু তথাপিও তোমাৰ কাৰণেই আমি গোটেই দিনটো হত হৈছোঁ;
আমি বধ কৰিব লগীয়া মেৰ-ছাগৰ নিচিনা গণিত হৈছোঁ।
23 হে ফিহোৱা, সাৰ পোৱা, তুমি কিয় টোপনিয়াই আছা?
জাগি উঠা, চিৰকাললৈকে আমাক ত্যাগ নকৰিবা!
24 তুমি কিয় তোমাৰ মুখ ঢাকি ৰাখিছা?
আমাৰ ক্ৰেশ আৰু উপদৰৰ কিয় পাহৰিছা?
25 আমাৰ পৰাণ ধূলিলৈকে নামি হৈছে,
আমাৰ শৰীৰ মাটিত লাগি গৈছে।²⁶ উঠি আহা, আমাক সহায় কৰা;
তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অনুসাৰে তুমি আমাক মুক্ত কৰা।

45 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: সুৰ: চোচনীম। কোৰহৰ বংশৰ মচকীল নামৰ প্ৰথম সঙ্গীত।

1 মোৰ হৃদয় ভাল সুন্দৰ ভাৱধাৰাৰে ভৰি পৰিছে;
ৰজাৰ উদ্দেশ্যে মই কবিতা ৰচিছো;
মোৰ জিভা লেখকৰ কলমৰ দৰে হৈ উঠিছে।
2 মানুহৰ সন্তান সকলতকৈ তুমি পৰম সুন্দৰ;
তোমাৰ ওঁঠযোৰি অনুৰহৰে পৰিপূৰণ;
ঈশ্বৰে চিৰকাললৈকে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে।
3 হে বীৰ, তোমাৰ তৰোৱাল কঁকালত বান্ধি লোৱা;
গৌৰৱ আৰু মহিমাৰ সাজত তুমি বিভূষিত হোৱা।
4 ধাৰ্মিকতায়ুক্ত সত্য আৰু নত্ৰতাৰ পক্ষে তুমি নিজৰ গৌৰৱত বিজয়ীৰ দৰে যাত্ৰা কৰা;
তোমাৰ সোঁ হাতে তোমাক ভয় জন্মোৱা কাৰ্য শিকাওঁক।
5 তোমাৰ ধনুৰ কাঁড়বোৰ চোকা;
ৰজাৰ শংকুবোৰৰ বুকুত সেই কাঁড়বোৰে বিন্ধি যায়;
জাতিবোৰ তোমাৰ ভৰিৰ তলত পৰি যায়;
6 ঈশ্বৰে তোমাক দিয়া সিংহাসন চিৰস্থায়ী*, অনন্ত কাললৈকে থাকে;
তোমাৰ ৰাজকীয় ৰাজদণ্ড ন্যায়শাসনৰ দণ্ড।
7 তুমি ধাৰ্মিকতাক ভাল পোৱা আৰু দুষ্টতাক ঘৃণা কৰা;
সেইবাবে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে, তোমাৰ সংগীসকলতকৈ
অধিক বেচি আনন্দৰ তেলেৰে তোমাক অভিষেক কৰিলে।
8 গন্ধৰ্বস, অগৰু আৰু দালচিনিৰ সকলো গন্ধত তোমাৰ বশংৰ সুগন্ধ হৈছে।
হাতী-দাঁতৰে নিৰ্মাণ কৰা অট্টালিকাৰ পৰা তাঁৰযুক্ত বাদ্যযন্ত্ৰৰ বাদ্যই তোমাক আনন্দ দিয়ে।
9 তোমাৰ সন্মানীত মহিলাসকলৰ মাজত ৰাজকন্যাও আছে;
তোমাৰ সোঁহাতে সোণ আৰু ওফীৰৰে বিভূষিতা ৰাণী থিয় হৈ আছে।
10 হে কন্যা, মন দি কাণ পাতি শুনা;
তোমাৰ লোকসকলক তুমি পাহৰি যোৱা;
তোমাৰ পিতৃ গৃহৰ কথা পাহৰি যোৱা।
11 তেতিয়াহে ৰজাই তোমাৰ সৌন্দৰ্য্যত ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিব;
কিয়নো তেৱেঁই তোমাৰ প্ৰভু; তেওঁৰ আগত প্ৰণাম কৰা।
12 ত্বৰ নগৰৰ লোকসকলে তোমাৰ অনুগ্রহ বিচাৰি উপহাৰেৰে সৈতে উপস্থিত হব;
ধনীসকলেও সকলো সম্পদেৰে সৈতে তোমাৰ অনুগ্রহ বিচাৰিব।
13 ৰাজপ্ৰাসাদত ৰাজকন্যাক সজ্জিত কৰা হ'ব;
তেওঁৰ বশংৰ সোণৰ সূতাৰে বোৱা হৈছে।

* 45 অধ্যায়:6 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন, ঈশ্বৰৰ সিংহাসন, চাওক ইষ্টী 1:8-9

- 14 নানা বৰঙীয়া ফুলাম বশ্ৰেৰে বিভূষিত কৰি তেওঁক বজাৰ আগলৈ নিয়া হব;
তাইৰ পাছত তাইৰ অবিবাহিতা সংগীসকলেও অনুসৰণ কৰিব।
- 15 আনন্দ আৰু উম্মাসেৰে তেওঁলোকক লৈ অনা হব;
তেওঁলোক বজাৰ ৰাজপ্ৰসাদত আহি সোমাব।
- 16 তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঠাই তোমাৰ পুত্ৰসকলে ল'ব;
লোকসকলৰ মাজত তুমি তেওঁলোকক গোটেই পৃথিবীত ৰাজকুমাৰ কৰিব।
- 17 মই তোমাৰ নাম পুৰুষানুশ্ৰমে সোঁৱৰণ কৰিম;
সেইকাৰণে লোকসকলে চিৰকাললৈকে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব।

46 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: কোৰহৰ বংশৰ ৰচিত গীত। অলামো। সূৰত গাবলগীয়া সঙ্গীত।

- 1 ঈশ্বৰ আমাৰ আশ্ৰয় আৰু বল,
সঙ্কটৰ সময়ত বিচাৰা মাংৰে পাব পৰা ঈশ্বৰ।
- 2 এই বাবেই মই ভয় নকৰিম - যদিও পৃথিবীৰ পৰিবৰ্ত্তন হয়, পৰ্বতবোৰ কঁপি উঠি সাগৰৰ বুকুত পৰে,
3 যদিও জল সমূহে তৰ্জ্জন-গৰ্জ্জন কৰে আৰু ফেনে-ফুটুকাৰে ভৰি পৰে,
যদিও পৰ্বতবোৰে আলোড়ন কৰি কঁপি উঠে। (চেলা)
- 4 এখন নদী আছে; তাৰ সূঁতিবোৰে ঈশ্বৰৰ নগৰক আনন্দময় কৰি তোলে,
আনন্দময় কৰি তোলে সৰ্ব্বোপৰি জনা থকা সেই পবিত্ৰ স্থান।
- 5 ঈশ্বৰ সেই নগৰৰ মাজত থাকে; সেয়ে তাই বিচলিত নহ'ব।
অতি পুৰাতেনেই ঈশ্বৰে তাইক সহায় কৰিব।
- 6 জাতিবোৰে হৈ চৈ কৰিছে; আৰু ৰাজ্যবোৰ উচ্ছন্ন হৈছে;
তেওঁ গৰ্জন কৰি উঠিছে আৰু পৃথিবী দ্ৰৱীভূত হ'ল।
- 7 বাহিনীসকলৰ সৰ্বশক্তিমান যিহোৱা আমাৰ সঙ্গত আছে;
যাকোবৰ ঈশ্বৰ আমাৰ আশ্ৰয়স্থান। (চেলা)
- 8 আহাঁ, যিহোৱাৰ কাৰ্য-কলাপ চোৱা,
তেওঁ পৃথিবীত ধ্বংস আনিছে।
- 9 তেওঁ পৃথিবীৰ সকলো যুদ্ধ বন্ধ কৰে,
তেওঁ ধনু ডাঙে, বৰছা ডোখৰ ডোখৰ কৰে,
ৰথবোৰ জুইত পোৰে।
- 10 যিহোৱাই কৈছে, “তোমালোক ক্ষান্ত* হোৱা, মই যে ঈশ্বৰ, ইয়াকে জানা!
সকলো জাতিয়ে মোকেই গৌৰৱান্বিত কৰিব,
পৃথিবীয়ে মোকেই গৌৰৱান্বিত কৰিব।”
- 11 বাহিনীসকলৰ সৰ্বশক্তিমান যিহোৱা আমাৰ সঙ্গত আছে;
যাকোবৰ ঈশ্বৰ আমাৰ আশ্ৰয়স্থান। (চেলা)

47 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: কোৰহৰ সন্তান সকলৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে সমুদায় জাতি, তোমালোকে হাত তালি দিয়া;
আনন্দেৰে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে জয়ধ্বনি কৰা।
- 2 সৰ্ব্বোপৰি যিহোৱা বিস্ময়জনক;
সমগ্ৰ পৃথিবীৰ ওপৰত তেৱেঁই মহান ৰজা।
- 3 তেওঁ লোক সমূহক আমাৰ অধীন কৰিলে,
জাতিবোৰক আমাৰ ভৰিৰ তল কৰিলে।
- 4 তেৱেঁই আমাৰ আধিপত্য মনোনীত কৰিলে;
সেই অধিপত্য তেওঁৰ প্ৰেমৰ পাত্ৰ যাকোবৰ গৌৰৱৰ বিষয়। (চেলা)
- 5 ঈশ্বৰে জয়-ধ্বনিৰ মাজেৰে উৰুক্ৰমণ কৰিলে;
যিহোৱাই শিঙা-ধ্বনিৰ মাজেৰে উৰুক্ৰমণ কৰিলে।
- 6 তোমালোকে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা,
প্ৰশংসাৰ গান কৰা;
- তোমালোকে আমাৰ ৰজাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা,
প্ৰশংসাৰ গান কৰা।

* 46 অধ্যায়:10 যুদ্ধবোৰ বন্ধ কৰা

7 কিয়নো ঈশ্বৰ গোটেই পৃথিবীৰ ৰজা;
 তোমালোকে তেওঁৰ উদ্দেশ্যে এক বিশেষ উপলক্ষিৰে প্ৰশংসাৰ গান কৰা।
 8 সকলো জাতিবোৰৰ ওপৰত ঈশ্বৰে ৰাজত্ব কৰে;
 তেওঁৰ পৰিচালনা সিংহাসনত তেওঁ বহি থাকে।
 9 জাতি সমূহৰ ৰাজপুত্ৰসকল গোটেই খাইছে;
 অস্বাহামৰ ঈশ্বৰৰ লোকৰ দৰেই গোটেই খাইছে;
 কিয়নো পৃথিবীৰ ঢালবোৰ* ঈশ্বৰৰ;
 তেওঁৰেই সবাতোকৈ মহান।

48 অধ্যায়

এটি সঙ্গীত। কোৰহৰ বংশৰ ৰচিত গীত।
 1 আমাৰ ঈশ্বৰৰ নগৰত, তেওঁৰ পৰিচালনা পৰ্ব্বতত,
 যিহোৱা মহান আৰু অতীৰ প্ৰশংসাৰ যোগ্য,
 2 উত্তৰপ্ৰান্তত স্থিত সেই চিয়োন পৰ্ব্বত;
 ওখ টিলাৰ ওপৰত মহান ৰজাৰ সেই নগৰ দেখিবলৈ সুন্দৰ;
 গোটেই পৃথিবীকে আনন্দ দিয়ে।
 3 ঈশ্বৰে সেই চহৰৰ অট্টালিকাবোৰৰ মাজত
 নিজক দূৰ্গ স্বৰূপে প্ৰকাশ কৰিছে।
 4 ৰজাসকলে একগোট হ'ল আৰু একেলগে আগুৱাই গ'ল।
 5 তেওঁলোকে সেই নগৰ দেখি আতংকিত হ'ল;
 তেওঁলোক বিহ্বল হৈ পলাই গ'ল।
 6 সেই ঠাইত ভয়তে তেওঁলোকৰ কঁপনি উঠিছিল,
 প্ৰসৰকাৰিনী মহিলাৰ দৰে যন্ত্ৰণা হৈছিল।
 7 যেনেকৈ পূব দিশৰ বতাহে তৰুচীচৰ জাহাজবোৰ ডাঙি পেলায়,
 তেনেকৈ তেওঁলোকক ডাঙিলে।
 8 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নগৰত, আমাৰ ঈশ্বৰৰ নগৰত;
 আমি যি শুনিছিলোঁ, তাকে দেখিলোঁ;
 দেখিলোঁ, ঈশ্বৰে নগৰখন চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপন কৰিব। (চেলা)
 9 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত, আমি তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কথা ধ্যান কৰোঁ।
 10 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ প্ৰশংসাৰ দৰেই তোমাৰ নাম পৃথিবীৰ শেষ সীমা পৰ্যন্ত আছে।
 তোমাৰ সোঁ হাত ধাৰ্মিকতাৰে পৰিপূৰ্ণ।
 11 তোমাৰ ন্যায় বিচাৰৰ কাৰণে চিয়োন পৰ্ব্বতে আনন্দ কৰক,
 যিহূদাৰ নগৰবোৰ * উল্লাস কৰা।
 12 তোমালোকে চিয়োনৰ চাৰিওফালে ঘূৰা,
 আহাঁ, তাৰ কোঠবোৰ গণনা কৰা।
 13 তাৰ প্ৰাচীৰবোৰ লক্ষ্য কৰা;
 তাৰ ৰাজ-অট্টালিকাবোৰ ঘূৰি চোৱা
 যাতে তোমালোকে সেই কথা তোমালোকৰ ভাৱী সন্তান সকলক ক'ব পাৰা।
 14 এই ঈশ্বৰ, আমাৰ অন্তৰ্জালৰ ঈশ্বৰ; তেওঁ চিৰকাললৈকে আমাৰ পথদৰ্শক হ'ব।

49 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: কোৰহৰ সন্তান সকলৰ ৰচিত গীত।
 1 হে সমুদায় জাতি, তোমালোকে এই কথা শুনা;
 হে জগত-নিবাসী, কাণ পাতা।
 2 উচ্চ-নীচ, ধনী-দুখীয়া সকলোৰে শুনা।
 3 মোৰ মুখে জ্ঞানৰ কথা কব;
 মোৰ অন্তৰৰ গভীৰ চিন্তা সুবুদ্ধিদায়ক।
 4 মই শিক্ষায়ুক্ত দৃষ্টান্তবোৰলৈ মনোযোগ দিম;
 বীণাৰে সৈতে গীত গাই তাৰ গভীৰ বিষয়ে ব্যাখ্যা কৰিম।
 5 মোৰ তাড়নাকাৰীবোৰৰ অপৰাধে যেতিয়া মোক বেৰি ধৰে,
 সেই সঙ্কটৰ কালত মই কিয় ভয় কৰি থাকিম?

* 47 অধ্যায়:9 ঢালবোৰ শাসনকৰ্তা * 48 অধ্যায়:11 জীৱীসকল উল্লাসিত হোৱা

6 সেই সকল হৈছে দুই লোক, যিসকলে ধন-সম্পত্তিত ভাৰসা কৰে আৰু প্ৰচুৰ ধনৰ বাবে অহংকাৰ কৰে।

7 কোনেও কাকো কোনো প্ৰকাৰে নিজক* মৃত্যুৰ পৰা মুক্ত কৰিব নোৱাৰে।

নাইবা কোনেও মুক্তিৰ কাৰণে ঈশ্বৰক অধিক একো দিব নোৱাৰে,
যাতে মানুহ চিৰকাল জীয়াই থাকিব পাৰে।

8 কাৰণ মানুহৰ জীৱনৰ প্ৰায়শ্চিত্তৰ মূল্য অধিক;

মানুহে কেতিয়াও তাৰ পৰ্যাপ্ত মূল্য দিব নোৱাৰে,

9 যাতে তেওঁ সদায় জীয়াই থাকিব পাৰিব আৰু কেতিয়াও মৈদামৰ গাতলৈ নাযাব।

10 আমি দেখা পাওঁ যে জ্ঞানী লোকৰো মৃত্যু হয়;

নিৰোধ আৰু বিবেকহীন লোকৰ দৰেই

তেওঁলোক বিনষ্ট হয়।

তেওঁলোকে নিজৰ ধন-সম্পদ আনৰ কাৰণে এৰি থৈ যায়।

11 তেওঁলোকৰ মৈদাম†, তেওঁলোকৰ ঘৰ-বাৰী চিৰস্থায়ী,

তেওঁলোকৰ আবাসবোৰ পুৰুষানুসৰমে থাকিব,

সেয়ে নিজৰ নামেৰেই তেওঁলোকে মাটিৰ নাম দিয়ে।

12 কিন্তু মানুহ ঐশ্বৰ্যশালী হ'লেও, চিৰস্থায়ী নহয়;

তেওঁলোক পশুবোৰৰ দৰেই বিনষ্ট হৈ যাব।

13 যিসকলে নিজৰ প্ৰাচুৰ্য্যতাত ভাৰসা কৰে,

আৰু তেওঁলোকৰ পাছত যিসকলে তেওঁলোকৰ কথাত হয়ভৰ দি চলে,

সেই হঠকাৰীসকলৰ দশাও তেনেকুৱা হ'ব। (চেলা)

14 তেওঁলোক চিয়োলৰ কাৰণে নিযুক্ত হোৱা মেৰ-ছাগৰ জাক স্বৰূপ;

মৃত্যুয়েই তেওঁলোকৰ ৰখীয়া হ'ব;

তেওঁলোক চিয়োললৈ নামি যাব‡।

তেওঁলোকৰ ৰূপ চিয়োলত নষ্ট হ'ব;

তেওঁলোকৰ বাসস্থান বুলি একো নাথাকিব।

15 কিন্তু চিয়োলৰ হাতৰ পৰা ঈশ্বৰে মুক্তিৰ মূল্য দি মোৰ পৰাণ মুক্ত কৰিব;

মোক তেওঁৰ নিজৰ ওচৰত গ্ৰহণ কৰি ল'ব। (চেলা)।

16 যেতিয়া কোনো মানুহ ধনী হয়, ভয় নাখাবা;

তেওঁৰ পৰিয়ালৰ গৌৰৱ§ যেতিয়া বৃদ্ধি পায়, তুমি ভয় নকৰিবা।

17 কিয়নো তেওঁলোকে মৰণৰ কালত একোকে লৈ নাযাব;

তেওঁলোকৰ ধন-সম্পদ তেওঁলোকৰ লগত নামি নাযাব।

18 যদিও জীৱন কালত তেওঁলোকে নিজক সুখী বুলি ভাবে,

কিয়নো তোমালোকৰ নিজৰ ভাল অৱস্থা হ'লে, মানুহে তোমালোকক সুখী বুলি পৰশংসা কৰে;

19 তথাপিও নিজৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁলোক যাবই লাগিব,

যিসকলে পুনৰ কেতিয়াও পোহৰ দেখিবলৈ নাপাব।

20 কিন্তু মানুহ ঐশ্বৰ্যশালী হ'লেও চিৰস্থায়ী নহয়;

তেওঁলোক পশুবোৰৰ দৰেই বিনষ্ট হৈ যাব।

50 অধ্যায়

আচুফৰ ৰচিত গীত।

1 পৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ যিহোৱাই কথা কলে,

সূৰ্য্যৰ উদয় স্থানৰ পৰা অস্ত যোৱা স্থানলৈকে পৃথিবীৰ সকলোকে তেওঁ মাতিলে।

2 চিয়োলৰ পৰা, পৰিপূৰ্ণ সৌন্দৰ্যৰ ঠাইৰ পৰা,

ঈশ্বৰে দীপ্তি প্ৰকাশ কৰিলে।

3 আমাৰ ঈশ্বৰ আহিছে, তেওঁ নীৰৱ হৈ নাথাকিব;

তেওঁৰ আগে আগে গ্ৰাসকাৰী অগ্নি আহিব,

তেওঁৰ চাৰিওফালে অতিশয় ধুমুহা বব।

4 তেওঁ নিজৰ লোকসকলৰ ন্যায় বিচাৰ কৰিবৰ কাৰণে,

তেওঁ ওপৰৰ আকাশ-মণ্ডলক আৰু পৃথিবীক মাতিলে।

5 “মোৰ সেই বিশ্বাসী ভক্তসকলক মোৰ ওচৰত একগোট কৰা,

যিসকলে উদ্ভাসৰ্গৰ দ্বাৰাই মোৰ লগত এক নিয়ম স্থাপন কৰিলে।”

6 আকাশ-মণ্ডলে তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা ঘোষণা কৰিছে;

* 49 অধ্যায়:7 নিজ ভাইক

† 49 অধ্যায়:11 মনোভাৱ

‡ 49 অধ্যায়:14 বা, ঈশ্বৰ-ভক্তসকলে ৰাতিপুৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব কৰিব;

§ অধ্যায়:16 ধন-সম্পদ

কিয়নো ঈশ্বৰ নিজেই বিচাৰকৰ্তা। (চেলা)

7 হে মোৰ লোকসকল, শুনা, মই কথা ক'ম;
হে ইস্ৰায়েল, মই তোমাৰ বিপক্ষে সাক্ষ্য দিম;
মই ঈশ্বৰ, তোমাৰেই ঈশ্বৰ।

8 তোমাৰ উাসৰ্গৰ বাবে মই তোমাক দোষী কৰা নাই;
তোমাৰ হোমবলিবোৰ সদায় মোৰ সন্মুখত আছে।

9 তোমাৰ ঘৰৰ পৰা ভতৰা মই নলওঁ;
তোমাৰ গৰ্ভালৰ ছাগলীও মই গ্ৰহণ নকৰোঁ।

10 কিয়নো সকলো বনৰীয়া জন্তু মোৰেই,
অসংখ্য পাহাৰবোৰৰ ওপৰত ঘূৰি ফুৰা পশুবোৰ মোৰেই।

11 এনেকি, পাহাৰৰ সকলো পক্ষীক মই জানো*;
পথাৰত চৰি ফুৰা সকলো পৰাণীও মোৰেই।

12 “মোৰ ডোক লাগিলেও মই তোমাক নক'ম;
কিয়নো জগত আৰু তাত থকা সকলো মোৰেই।

13 ভতৰাৰ মাংস মই ভোজন কৰিম নে?
মই ছাগলীবোৰৰ তেজ পান কৰিম নে?

14 ঈশ্বৰৰ উদ্দেশে ধন্যবাদৰ বলি উাসৰ্গ কৰা;
সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ উদ্দেশ্যে তোমাৰ সঙ্কল্পবোৰ পূৰণ কৰা।

15 সঙ্কটৰ কালত মোৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰা;
মই তোমাক উদ্ধাৰ কৰিম আৰু তুমি মোক গৌৰৱান্বিত কৰিবা।”

16 কিন্তু ঈশ্বৰে দুই লোকক এই কথা কৈছে,
“মোৰ শাসন-বিধিৰ কথাবোৰ কবলৈ অথবা মোৰ ব্যৱস্থাৰ কথা মুখত আনিবলৈ তোমাৰ কি অধিকাৰ আছে?

17 কাৰণ তুমিতো মোৰ শাসন ঘৃণা কৰা;
মোৰ কথাবোৰ পাছফালে পেলাই থোৱা।

18 চোৰক দেখিলে তুমি তাৰ লগত বন্ধুত্ব কৰা;
তুমি ব্যভিচাৰীবোৰৰ সহযোগী হৈ থাক।

19 দুই কথাৰ কাৰণে তোমাৰ মুখ খোলা ৰাখা,
তোমাৰ জিভাই ছলনাৰ বশত থাকি কথা কয়।

20 তুমি বহি বহি নিজৰ আশীয়াৰ বিৰুদ্ধে কথা কৈ থাক;
একে মাতৃৰ নিজৰ ভাইৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰা।

21 এই সকলোবোৰ তুমি কৰিছা, কিন্তু মই মনে মনে আছিলোঁ;
তুমি ভাবিছা, মই তোমাৰেই নিচিনা এজন।

কিন্তু এতিয়া মই তোমাক ধমকি দিম আৰু তোমাৰ সন্মুখত তোমাৰ সকলো দোষ লৈ আনিম।

22 তোমালোক যিসকলে ঈশ্বৰক পাহৰি গৈছা, তাক এবাৰ ভাৰি চোৱা;
নহলে মই তোমালোকক ছিৰি ডোখৰ ডোখৰ কৰি পেলাম;

তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব।
23 যি মানুহে জীৱনত ধন্যবাদৰ বলি উাসৰ্গ কৰে, তেৱেই মোক গৌৰৱান্বিত কৰে;
যি মানুহে সঠিক পথত চলে, মই তেওঁক ঈশ্বৰৰ পৰিৎৰাণ দেখিবলৈ দিম।

51 অধ্যায়

পৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত। বাবেলৰ লগত ব্যভিচাৰ কৰাৰ পাছত যেতিয়া নাথন ভাববাদী দায়ুদৰ
ওচৰলৈ আহিছিল সেই সময়ৰ গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ অসীম প্ৰেম অনুসাৰে মোক কৃপা কৰা,
তোমাৰ পৰচুৰ দয়া অনুসাৰে মোৰ পাপ মোচন কৰা।

2 মোৰ সকলো অধৰ্ম তুমি ধুই পেলোৱা;
মোৰ পাপৰ পৰা মোক শুচি কৰা।

3 মোৰ পাপবোৰ মই নিজে জানিছোঁ;
মোৰ পাপ সদায় মোৰ আগত আছে।

4 তোমাৰ বিৰুদ্ধে, কেৱল তোমাৰেই বিৰুদ্ধে মই পাপ কৰিলোঁ;
তোমাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া মই তাকে কৰিলোঁ;

তুমি তোমাৰ বাক্যত ধাৰ্মিক, তোমাৰ বিচাৰ নিখুঁত।
5 চোৱা, অধৰ্মতে মোৰ জন্ম হল; মোৰ মাতৃয়ে মোক পাপতে গৰ্ভধাৰণ কৰিলে।

* 50 অধ্যায়:11 আকাশৰ সকলো পক্ষীক মই জানো

6 তুমি হৃদয়ৰ মাজত সত্যতাক চাব বিচাৰা;
সেয়ে, তুমিয়েই মোৰ গোপন হৃদয়ত শিক্ষা দিবা।
7 এচোব বনেৰে তুমি মোক পবিত্ৰ কৰা* আৰু মই শুচি হ'ম;
মোক ধোৱা, তাতে মই হিমতকৈয়ো বগা হ'ম।
8 মোক আনন্দ আৰু উল্লাসৰ ধ্বনি শুনিবলৈ দিয়া;
তুমি গুড়ি কৰা মোৰ অস্থিৰোৰক উল্লাসিত হ'বলৈ দিয়া।
9 মোৰ পাপ সমূহৰ পৰা তুমি তোমাৰ মুখ ঢাকা;
মোৰ সকলো অপৰাধ মোচন কৰা।
10 হে ঈশ্বৰ, তুমি মোৰ ভিতৰত শুদ্ধ অন্তৰ সৃষ্টি কৰা;
মোৰ অন্তৰত এক নতুন আৰু সুস্থিৰ আত্মা স্থাপন কৰা।
11 তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা মোক দূৰ নকৰিবা;
তোমাৰ পৰিষ্কাৰ আত্মা মোৰ পৰা নিৰিবা।
12 তোমাৰ পৰিষ্কাৰ আনন্দ মোক পুনৰায় দান কৰা;
তোমাৰ উদাৰ আত্মা দি মোক ধৰি ৰাখা।
13 তেতিয়া মই পাপীৰোক তোমাৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিম,
তাতে পাপী লোক তোমাৰ ফালে ঘূৰিব।
14 হে ঈশ্বৰ, হে মোৰ পৰিষ্কাৰ ঈশ্বৰ,
ৰক্তপাতৰ দোষৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা;
তাতে মোৰ জিভাই তোমাৰ উদ্ধাৰৰ গীত উচ্চস্বৰে গাব।
15 হে প্ৰভু, মোৰ ওঁঠ মুকলি কৰা;
মোৰ মুখে তোমাৰ প্ৰশংসা প্ৰচাৰ কৰিব।
16 কিয়নো তুমি বলিদানত সন্তুষ্ট নোহোৱা; হোৱা হ'লে মই তাক দিলোহেঁতেন;
হোমবলিতো তুমি সন্তুষ্ট নোহোৱা।
17 ভগ্ন মন ঈশ্বৰৰ গ্ৰহণীয় বলি, ইয়াক দিয়া;
হে ঈশ্বৰ, ভগ্ন আৰু অনুতাপী মনক তুমি অগ্ৰহণ নকৰিবা।
18 তোমাৰ মংগলময় ইচ্ছাৰে তুমি চিয়োনৰ মঙ্গল কৰা;
যিৰূশালেমৰ প্ৰাচীৰ তুমি পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা।
19 তেতিয়া ধাৰ্মিকতাৰ বলি উৎসৰ্গ,
হোমবলি উৎসৰ্গ আৰু পূৰ্ণাহুতি হোমবলি উৎসৰ্গত
তুমি আনন্দিত হ'বা।
তাৰ পাছত তোমাৰ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত লোকসকলে দামুৰি উৎসৰ্গ কৰিব।

52 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ মচকীল নামে গীত। যেতিয়া ইদামীয়া দোৱেগে চৌলৰ ওচৰলৈ আহি কৈছিল, - “দায়ুদ অহীমেলকৰ ঘৰলৈ আহিছ” এইয়া সেই সময়ৰ ৰচিত গীত।

1 হে বীৰ, তুমি দুহুৰ্মত কিয় গৰু কৰিছা?
ঈশ্বৰৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে*।
2 তুমি ধ্বংসৰ পৰিকল্পনা কৰিছা;
হে ছলনাকাৰী, তোমাৰ জিভা চোকা খুৰৰ নিচিনা;
3 তুমি ভাল কামতকৈ বেয়া কামহে ভাল পোৱা,
সত্য কথাটোকৈ মিছা কথা কৰিলেহে ভাল পোৱা। [চেলা]।
4 হে ছলনাকাৰী জিভা,
যি কথাই ধ্বংস আনে, তুমি তাকে ভাল পোৱা।
5 কিন্তু ঈশ্বৰে তোমাক চিৰকালৰ বাবে বিনষ্ট কৰিব;
তেওঁ তোমাক ধৰি তোমাৰ তম্বুৰ পৰা টানি আনি ছিৰাছিৰ কৰিব;
জীৱিতসকলৰ দেশৰ পৰা তোমাক উয়ালি পেলাব। (চেলা)
6 ধাৰ্মিকসকলে তাকে দেখি ভয় কৰিব;
তেওঁলোকে তোমাক এই কথা কৈ হাঁহিব,
7 “চোৱা, সো জনে ঈশ্বৰৰ আশ্ৰয়ত নিৰ্ভৰ নকৰিলে,
কিন্তু প্ৰচুৰ ধনত ডাৰসা কৰিলে,

* 51 অধ্যায়:7 মোৰ পাপ গুচাই দিয়া † 51 অধ্যায়:17 অহা ঈশ্বৰ মোৰ ভগ্ন মনৰ বলি গ্ৰহণ কৰা
কৰা কৰ্মৰ বাবে কিয় গৰু কৰিছা?

* 52 অধ্যায়:1 হে বীৰ, তুমি ধাৰ্মিকলোকৰ বিৰুদ্ধে

দুষ্টতাৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই লাভ কৰা সম্পত্তি আশ্ৰয় ল'লোঁ।”

৪ কিন্তু মই হ'লে, ঈশ্বৰৰ গৃহত কেঁচাপতীয়া জিত গছৰ নিচিনা;

মই সকলো সময়তে ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ ওপৰত ভাৰসা কৰোঁ।

৭ হে ঈশ্বৰ, তুমি যি সকলো কাৰ্য কৰিছা, তাৰ বাবে মই চিৰকাললৈকে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম;

তোমাৰ ভক্তসকলৰ সন্মুখত মই তোমাৰ নাম অপেক্ষা কৰিম; কাৰণ এইয়ে ভাল।

53 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: সুৰ: মহলা। মচকীল নামে দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 নিৰ্বোধে নিজৰ মনতে ক'লে, “ঈশ্বৰ বুলি কোনো নাই।”

তেওঁলোকৰ স্বভাৱ দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত; তেওঁলোকে জঘন্য কাৰ্য কৰে;

তেওঁলোকৰ মাজত এজনো সাক্ষৰম কৰা লোক নাই।

2 ঈশ্বৰে স্বৰ্গৰপৰা মানৱজাতিলৈ দৃষ্টি কৰে,

তেওঁ চাব বিচাৰে, জ্ঞানী লোক আছে নে নাই;

ঈশ্বৰক বিচাৰোতা কোনো আছে নে নাই।

3 তেওঁলোক সকলোৰেই আঁতৰি গ'ল, সকলোৰেই একেলগে অপবিত্ৰ হ'ল;

সাক্ষৰম কৰোঁতা কোনো নাই, এজনো নাই।

4 “যিসকলে অপৰাধ কাৰ্যত লিপ্ত হয়, তেওঁলোক কি একোৰেই নুবুজে নেকি?

তেওঁলোকে মোৰ লোকসকলক লুটপাত কৰে*।

তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ আগত পৰাৰ্থনা নকৰে।

5 আগতে যি ঠাইতে তেওঁলোকৰ কোনো ভয় কৰাৰ কাৰণ নাছিল, তাত এতিয়া তেওঁলোকৰ অতিশয় ভয় হ'ল;

ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে অহা সকলক সিঁচৰতি কৰিলে।

সেয়ে তেওঁলোকক লাজত পেলোৱা হ'ব, কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁলোকক অগ্ৰহণ কৰিলে।

6 ইস্ৰায়েলৰ পৰিষ্কাৰ চিয়ানৰ মাজৰ পৰাই আহঁক!

যিহোৱাই যেতিয়া নিজৰ পৰজাসকলৰ ভৱিষ্যত পূৰণ স্থাপন কৰিব,

তেতিয়া যাকোবৰ বংশই উল্লাস কৰিব আৰু ইস্ৰায়েল আনন্দিত হ'ব।

54 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: তাৰ্বযুক্ত যৎৰে গাবলগীয়া মচকীল নামে দায়ুদৰ ৰচিত গীত। জীফীয়াসকলে গৈ যেতিয়া ৰজা চৌলক জনাইছিল যে, “দায়ুদ তেওঁলোকৰ মাজত লুকাই আছে” - এইয়া সেই সময়ৰ ৰচিত গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ নামৰ দ্বাৰাই মোক উদ্ধাৰ কৰা;

তোমাৰ পৰাক্ৰমেৰে মোৰ দোষ মোচন কৰা।

2 হে ঈশ্বৰ, মোৰ পৰাৰ্থনা শুনা,

মোৰ মুখৰ কথালৈ কাণ দিয়া।

3 কিয়নো অন্য জাতিৰ লোকসকল মোৰ বিৰুদ্ধে উঠিছে,

হৃদয়হীন* লোকে মোৰ পৰাণ ল'বলৈ বিচাৰিছে;

তেওঁলোকে নিজৰ সন্মুখত ঈশ্বৰক ঠাই নিদিয়ে। [চেলা]

4 কিন্তু ঈশ্বৰ মোৰ সহায়কৰতা;

ঈশ্বৰেই মোৰ জীৱন ধৰি ৰাখোঁ।

5 তেওঁ মোৰ শংৰুবোৰৰ অপৰাধৰ পৰতিশোধ ল'ব;

তোমাৰ বিস্মৃততাত তুমি তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰা।

6 মই নিজ ইচ্ছাৰে তোমাৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰিম;

হে যিহোৱা, মই তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিম; কিয়নো সেয়ে উত্তম।

7 কাৰণ তেওঁ মোক মোৰ সকলো সঙ্কটৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে;

মোৰ চকুৰে শংৰুবোৰৰ ওপৰত মোক জয়ী হোৱা দেখিলে।

55 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: তাৰ্বযুক্ত যৎৰে গাবলগীয়া মচকীল নামে দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, মোৰ পৰাৰ্থনা শুনা,

† 52 অধ্যায়:7 তেওঁ নিজৰ দৃষ্টকৰ্মত অধিক সম্পত্তি যুগুতালে। † 52 অধ্যায়:9 চীৰকাল মই তোমাক প্ৰসংশা কৰো, হে ঈশ্বৰ; তুমি যি কৰিলা। মই

তোমাৰ নামত ভাৰসা কৰো আৰু তোমাক মই তোমাৰ ভক্তসকলৰ সন্মুখত তোমাৰ প্ৰসংশা কৰো। * 53 অধ্যায়:4 লোকসকলে আহাৰ খোৱাৰ দৰে মোৰ

পৰজাসকলক খাই পেলায় † 53 অধ্যায়:5 কিয়নো তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পতাসকলৰ হাজবোৰ ঈশ্বৰে সিঁচৰতি কৰিব। † 53 অধ্যায়:5 ঈশ্বৰে

তেওঁলোকক অগ্ৰহণ কৰিলে, সেয়ে তুমি তেওঁলোকক লাজত পেলাবা। * 54 অধ্যায়:3 বিদেশী † 54 অধ্যায়:4 সেই ঈশ্বৰ, যিসকলক তেওঁ সাৱতি ধৰে।

মোৰ নিবেদনৰ সময়ত নিজকে লুকুৱাই নাৰাখিবা।

2 মৌলৈ মনোযোগ কৰা, মোক উত্তৰ দিয়া;

3 শংৰুৰ কথাৰ কাৰণে,

দুষ্টৰ অত্যাচাৰৰ বাবে,

তেওঁলোকে মৌলৈ আকস্মিক দুৰ্দশা মাতি আনিছে,

তেওঁলোকে কেৰাধেৰে মোক নিৰ্যাতন চলাইছে।

4 মোৰ হৃদয়ত অত্যন্ত যত্নৰণা পাইছে,

মৃত্যুৰ আশঙ্কাই মোক বেৰি ধৰিছে।

5 ভয় আৰু কঁপনিয়ে মোক আক্ৰমণ কৰিছে;

আতঙ্কিত হৈ ভয়াভিভূত হৈছোঁ।

6 মই কলোঁ, কপৌৰ দৰে মোৰ ডেউকা থকা হলে!

তেতিয়া মই উড়ি গৈ বিস্ৰাম ললোহেঁতেন,

7 চোৱা, সেয়ে হোৱা হলে, মই দূৰলৈ উৰি গলোহেঁতেন;

গৈ অৰণ্যত বাস কৰিলোহেঁতেন। [চেলা]

8 পৰচণ্ড বতাহ আৰু ধুমুহাৰ পৰা,

শীঘ্ৰে মই আশ্ৰয় স্থানলৈ গলোহেঁতেন।

9 হে' পৰভূ, তেওঁলোকক ধ্বংস কৰা, তেওঁলোকৰ ভাষা বিস্ম্বল কৰা;

মই হিংস্ৰতা, শত্ৰুতা নগৰৰ ভিতৰত দেখিছোঁ।

10 তেওঁলোকে দিনে-ৰাতিয়ে গড়ৰ ওপৰেদি নগৰ ভৰমি ফুৰে;

অপৰাধ আৰু দুষ্টতা তাৰ ভিতৰত আছে।

11 ইয়াৰ ভিতৰত মন্দতা আছে;

পথবোৰৰ পৰা উপদৰৰ আৰু প্ৰতাৰণা নুগুচে।

12 কোনো শংৰুৱে যে মোক নিন্দা কৰিছে, এনে নহয়;

কৰা হলে, মই তাক সহিলাহেঁতেন;

মোক ঘিণাওঁতাই যে মোৰ বিৰুদ্ধে গৰু কৰিছে, এনে নহয়;

কৰা হলে, মই তাৰ পৰা নিজকে লুকুৱালোহেঁতেন।

13 কিন্তু যি তুমি, এজন আমাৰ দৰেই মানুহ;

মোৰ সঙ্গী মোৰ প্ৰণয়ৰ বন্ধু, তুমিয়েই তাক কৰিছা।

14 আমি একে-লগে মধুৰ সহযোগিতা কৰিছিলোঁ;

লোক সকলৰ সৈতে আমি ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈছিলোঁ।

15 মৃত্যুৱে তেওঁলোকক অকস্মা আক্ৰমণ কৰক,

জীয়াই জীয়াই চিয়োললৈ নামি যাওঁক;

কিয়নো তেওঁলোকৰ বাসস্থান আৰু মনত দুষ্টতা আছে।

16 মই হলে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম;

তাতে যিহোৱাই মোক উদ্ধাৰ কৰিব।

17 গধূলি, ৰাতিপুৱা আৰু দুপৰীয়া সময়তো মই অভিযোগ কৰি ক্ৰন্দন কৰিম;

তাতে তেওঁ মোৰ মাত শুনিব।

18 কিয়নো মোৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ অনেক আছিল;

মোৰ বিৰুদ্ধে হোৱা যুদ্ধৰ পৰা তেওঁ মোৰ প্ৰাণ নিৰাপদে ৰাখিলে।

19 ঈশ্বৰ, যি জন অৱশেষ অনাদি কালৰে পৰা আছে;

তেওঁ শূনিব আৰু তেওঁলোকক উত্তৰ দিব। [চেলা]

যি মানুহৰ পৰিবৰ্তন নাই;

তেওঁলোকে ঈশ্বৰক ভয় নকৰে।

20 মোৰ বন্ধুৱে নিজৰ সৈতে শান্তিৰে থকাসকলৰ বিৰুদ্ধে হাত উঠালে;

তেওঁ নিজে কৰা নিয়মটি উলঙ্ঘন কৰিলে।

21 তেওঁৰ মুখ মাখনৰ নিচিনা কোমল,

কিন্তু তেওঁৰ অস্ত্ৰৰ বিদ্ৰোহী;

তেওঁৰ কথাবোৰ তেলৰ দৰে তেলেতীয়া,

সেইবোৰ খাপৰ পৰা ওলোৱা তৰোৱালৰ নিচিনা।

22 যিহোৱাত তোমাৰ সকলো চিন্তাৰ ভাৰ সমৰ্পণ কৰা, তেওঁ তোমাক প্ৰতিপালন কৰিব;

তেওঁ ধাৰমিক লোকক কেতিয়াও পৰিবলৈ নিদিয়ে।

23 কিন্তু, হে ঈশ্বৰ, তুমিয়েই তেওঁলোকক বিনাশৰ গাতলৈ নমাই আনিবা;

ৰক্তপাত কৰা আৰু ছলনাকাৰী মানুহবোৰে আধা বয়সো নাপাব;

কিন্তু মই হ'লে, তোমাৰ ওপৰত ডাৰসা কৰিম।

56 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে যোনীএলম বহোকীম সুৰত গাবলগীয়া মিকটাম নামে দায়ুদৰ ৰচিত গীত। পলেষ্টীয়াবিলাকে দায়ুদক গাতত ধৰা সময়ৰ গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, মোক কৃপা কৰা;

কিয়নো মানুহে মোক গ্ৰাস কৰিবলৈ বিচাৰিছে;

সি ওৰে দিনটো যুদ্ধ কৰি মোক উপদৰৰ কৰিছে।

2 মোৰ শংৰুবোৰে ওৰে দিনটো মোক গ্ৰাস কৰিবলৈ বিচাৰিছে;

কিয়নো মোৰ বিৰুদ্ধে অহংকাৰ কৰি যুদ্ধ কৰা লোক অনেক।

3 যেতিয়াই মোৰ ভয় লাগে;

তেতিয়াই মই তোমাত ডাৰসা কৰিম।

4 মই ঈশ্বৰত নিৰ্ভৰ কৰি তেওঁৰ বাক্যৰ প্ৰশংসা কৰিম;

মই ঈশ্বৰত ডাৰসা কৰিলোঁ, ভয় নকৰোঁ;

মাংসই মোক কি কৰিব পাৰে?

5 সিহঁতে ওৰে দিনটো মোৰ বাক্য অৰ্থাত্তৰ কৰে;

সিহঁতৰ সকলো সঙ্কল্প মোৰ বিৰুদ্ধে অনিষ্টজনক।

6 সিহঁতে গোট খাই লুকাই থাকে;

সিহঁতে মোৰ প্ৰাণলৈ অপেক্ষা কৰি থকাৰ দৰে, মোৰ ভৰিৰ খোজলৈ লক্ষ্য কৰে।

7 অধৰ্মৰ দ্বাৰাই সিহঁতে ৰক্ষা পাব নে?

হে ঈশ্বৰ, ক্ৰোধেৰে জাতিবোৰক নিপাত কৰা।

8 তুমি মোৰ ভ্ৰমণৰ লেখ লৈছা;

তুমি মোৰ চকু-লো তোমাৰ কৃপাত বন্ধ কৰি ৰাখা;

সেইবাৰ তোমাৰ বহিত নাই নে?

9 সেই দিনা, মই প্ৰাৰ্থনা কৰা কালত মোৰ শংৰুবোৰ বিমুখ হ'ব;

ঈশ্বৰ যে মোৰ ফলীয়া, তাক মই জানিছোঁ*।

10 মই ঈশ্বৰত নিৰ্ভৰ কৰি তেওঁৰ বাক্যৰ প্ৰশংসা কৰিম;

মই যিহোৱাত নিৰ্ভৰ কৰি তেওঁৰ বাক্যৰ প্ৰশংসা কৰিম।

11 মই ঈশ্বৰত ডাৰসা কৰিলোঁ, ভয় নকৰোঁ;

মানুহে মোক কি কৰিব পাৰে?

12 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ উদ্দেশ্যে সিদ্ধ কৰিবলগীয়া সঙ্কল্পবোৰ মোৰ গাত আছে;

তোমাৰ উদ্দেশ্যে মই ধন্যবাদাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিম।

13 কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণ মৃত্যুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলা;

জীৱিতবিলাকৰ দীপ্তিত ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে অহা-যোৱা কৰিবলৈ,

তুমি জানো পতনৰ পৰা মোৰ ভৰি ৰক্ষা নকৰিলা?

57 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে অল-তচহো সুৰত গাবলগীয়া মিকটাম নামে দায়ুদৰ ৰচিত গীত। তেওঁ চৌলৰ সন্মুখৰ পৰা গুহালৈ পলাই যোৱা সময়ৰ গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, মোক কৃপা কৰা, মোক কৃপা কৰা;

কিয়নো মোৰ প্ৰাণে তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছে;

এনে কি, এই আপদবোৰ শেষ নহয়মানে, মই তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁত আশ্ৰয় লম।

2 মই সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম,

মোৰ কাৰ্যসাধক ঈশ্বৰক নিবেদন কৰিম।

3 মোক গ্ৰাস কৰিব খোজা জনে নিন্দা কৰা সময়ত, তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা পঠাই মোক পৰিষ্কাৰ কৰিব; [চেলা]।

ঈশ্বৰে নিজ দয়া আৰু সত্যতা পঠাই দিব।

4 মোৰ জীৱন শত্ৰুবোৰৰ মাজত আছে*,

সেই লোকসকলৰ দাঁত বৰছা আৰু কাঁড় স্বৰূপ,

আৰু যিবোৰৰ জিভা চোকা তৰোৱাল স্বৰূপ,

এনে অগ্নি-শিখা স্বৰূপ মনুষ্য সন্তানবোৰৰ মাজত মই গুইছোঁ।

5 হে ঈশ্বৰ, স্বৰ্গৰ ওপৰলৈকে তুমি উন্নত হোৱা;

* 56 অধ্যায়:9 মই ইটা জানো যে, ঈশ্বৰ মোৰ ফলীয়া।

* 57 অধ্যায়:4 মোৰ প্ৰাণ সিংহবোৰৰ মাজত আছে;

গোটেই পৃথিবীৰ ওপৰত তোমাৰ গৌৰৱ হওক।
 6 সিহঁতে মোৰ ভৰিলৈ জাল পাতিলে;
 মোৰ পৰাণ নত হৈছে।
 সিহঁতে মোৰ সন্মুখত গাত খানিলে;
 সিহঁত নিজেই তাৰ ভিতৰত পৰিল। [চেলা]।
 7 হে ঈশ্বৰ, মোৰ মন সৃষ্টিৰ হ'ল, মোৰ মন সৃষ্টিৰ হ'ল,
 মই গীত গাম, এনে কি, পৰশংসাৰ গান কৰিম।
 8 হে মোৰ হৃদয়, সাৰ পোৱা;
 হে নেবল আৰু বীণা, সাৰ পোৱা;
 মই পৰভাতক জগাম।
 9 হে পৰভু, জাতিবিলাকৰ মাজত মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম;
 লোক সকলৰ মাজত মই তোমাৰ পৰশংসাৰ গান কৰিম।
 10 কিয়নো তোমাৰ দয়াৰ মহত্ব স্বৰ্গলৈকে,
 আৰু তোমাৰ সত্যতা আকাশলৈকে।
 11 হে ঈশ্বৰ, স্বৰ্গৰ ওপৰলৈকে তুমি উন্নত হোৱা;
 গোটেই পৃথিবীৰ ওপৰত তোমাৰ গৌৰৱ হওক।

58 অধ্যায়

পৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে অল-তচহে। সুৰত গাবলগীয়া মিকটাম নামে দায়ুদৰ ৰচিত গীত।
 1 তোমালোকে বাস্তৱিকতে ধৰ্মৰ কথা কবলগীয়া সময়ত নীৰৱ হৈ থকা নাই নে?
 হে শাসকসকল*, তোমালোকে জানো ন্যায় ভাৱে ন্যায় বিচাৰ কৰা?
 2 বৰং তোমালোকৰ মনত অন্যায় আৰু দুষ্টতাৰ কাৰ্য আছে;
 তোমালোকে পৃথিবীত নিজ হাতৰ উপদৰেৰে অপৰাধ কৰিছা।
 3 দুষ্টবোৰ গৰ্ভত থকাৰে পৰা বিপথগামী;
 তেওঁলোকে জন্ম হোৱা মাংসৰ মিছা কথা কৈ বিপথগামী হয়।
 4 সাপৰ বিষৰ নিচিনা তেওঁলোকৰ বিষ;
 তেওঁলোক কলা কালসৰপৰ নিচিনাকৈ নিজ কাণ বন্ধ কৰি ৰাখিছে,
 5 সেই সাপে যাদুকৰ মন্বৰ স্বৰ নুশুন,
 কোনো অসুবিধা নহয় যিমানেই দক্ষতাপূৰ্ণ হলেও তেওঁলোক সেই সৰ্পৰ নিচিনা।
 6 হে ঈশ্বৰ, তেওঁলোকৰ মুখৰ ভিতৰতেই দাঁত ডাঙিপেলোৱা;
 হে যিহোৱা, ডেকা সিংহবোৰৰ প্ৰধান দাঁত ডাঙি বাহিৰ কৰা।
 7 বেগাই বৈ যোৱা পানীৰ দৰে তেওঁলোক অদৃশ্য হওক;
 যেতিয়া তেওঁলোকে ধনুৰ কাঁড় পোনাই, তেতিয়া সেই কাঁড়বোৰ আগ ছিগা যেন হওক।
 8 শামুকৰ গতিৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক অদৃশ্য হওক,
 সুৰ্যা দেখিবলৈ নোপোৱা, মহিলাৰ অসময়ত ওপজা সন্তানৰ নিচিনা হওক।
 9 তোমালোকৰ পাত্ৰবোৰত কাঁইট খৰিৰ জুইৰ তাপ নাপাওঁতেই,
 তেওঁ সেইবোৰক ঘূৰ্ণিত বতাহেৰে উড়াই নিব।
 10 ঈশ্বৰে যেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লোৱা ধাৰ্মিক লোকে দেখিব,
 তেতিয়া তাকে দেখি তেওঁলোকে আনন্দ কৰিব।
 তেওঁ নিজৰ ভৰি দুষ্টৰ তেজেৰে ধুব।
 11 তাকে দেখি লোকসকলে ক'ব, “সচাকৈয়ে ধাৰ্মিক জনে পুৰস্কাৰ পাব;
 বাস্তৱিক পৃথিবীত বিচাৰ কৰিবলৈ ঈশ্বৰ আছে।”

59 অধ্যায়

পৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে অল-তচহে। সুৰত গাবলগীয়া মিকটাম নামে দায়ুদৰ ৰচিত গীত। চৌলে লোক পঠোৱাত,
 সিহঁতে দায়ুদক বধ কৰিবৰ ছলেৰে ঘৰৰ ওচৰত খাপ দি থকা সময়ৰ গীত।
 1 হে মোৰ ঈশ্বৰ, শংকুবোৰৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা;
 মোৰ বিৰুদ্ধে উঠা সকলৰ পৰা মোক ওখ ঠাইত তুলি থোৱা।
 2 অধৰ্মচাৰীবোৰৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা;
 ৰক্তপাতী মানুহৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।
 3 কিয়নো চোৱা, তেওঁলোকে মোৰ পৰাওঁলৈ খাপ দি আছে;

* 58 অধ্যায়:1 তোমালোক দেৱতাবোৰৰ দৰে বোৱা

হে যিহোৱা, মোৰ কোনো দোষ বা পাপ নাই তথাপিও বলৱত্ত্ববোৰে মোৰ বিৰুদ্ধে গোট খাইছে।

4 তেওঁলোকে মোক বিনা-দোষে আক্ৰমণ কৰিবলৈ, দৌৰি দৌৰি আহি যুগুত হৈছে;

তুমি মোৰ উপকাৰলৈ জাগি উঠা, মৌলৈ দৃষ্টি কৰা।

5 হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি সৰ্বশক্তিমান ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ,

তুমিয়েই সকলো জাতিক শাস্তি দিবলৈ উঠা;

কোনো দুৰ্নীতিপৰায়ণ পাপীক দয়া নকৰিবা। [চেলা]

6 তেওঁলোকে গধূলি পৰত উভটি আহি কুকুৰৰ দৰে গৰ্জন কৰে;

নগৰত চাৰিওফালে ভ্ৰমণ কৰে।

7 চোৱা, তেওঁলোকে মুখেৰে আবেগ প্ৰকাশ কৰে,

তেওঁলোকৰ ওঁঠত তৰোৱাল আছে;

কিয়নো তেওঁলোকে ক'য়, “কোনে আমাৰ কথা শুনি পাব?”

8 কিন্তু, হে যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকক হাঁহ;

তুমি সকলো জাতিকে উপহাস কৰিবা।

9 ঈশ্বৰ যিহোৱা মোৰ বল, মই তোমালৈ অপেক্ষা কৰিম;

কিয়নো হে ঈশ্বৰ তুমি মোৰ উচ্চ দুৰ্গ।

10 মোৰ ঈশ্বৰ দয়ালু, তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা আৰু বিশ্বস্ততা মোৰ সংগী;

মোৰ শংকুৰোৰৰ পৰাজয়, ঈশ্বৰে মোক দেখিবলৈ দিব।

11 মোৰ লোকসকলে যেন পাহৰি নাযায়, তাৰ বাবেই তেওঁলোকক বধ নকৰিবা।

হে প্ৰভু, আমাৰ ঢাল; তুমি তোমাৰ শক্তিয়ে গোট গোট কৰি তেওঁলোকক হীন অৱস্থালৈ আনা।

12 তেওঁলোকৰ পাপ, মুখৰ আৰু ওঁঠৰ কথা, তেওঁলোকে শাও দিয়া আৰু মিছা কথা কোৱাৰ কাৰণে;

তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ অহংকাৰত ধৰা পৰক।

13 তুমি শ্ৰেষ্ঠত তেওঁলোকক সংহাৰ কৰা যাতে তেওঁলোক আৰু নাথাকে;

যাকোব*ৰ মাজত ঈশ্বৰে যে শাসন কৰে,

পৃথিবীৰ সীমালৈকে যে শাসন কৰে, তাক তেওঁলোকে জানক। [চেলা]

14 তেওঁলোকে গধূলি পৰত উভটি আহি কুকুৰৰ দৰে ৰাও কাঢ়ক;

নগৰত চাৰিওফালে ভ্ৰমণ কৰক।

15 তেওঁলোকে আহাৰৰ কাৰণে ইফালে সিফালে ফুৰিব;

যদি তৃপ্ত নহয়, তেনেহলে বিৰক্তিতা[†] উজাগৰে থাকিব।

16 কিন্তু মই হলে তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ গীত গাম;

এনে কি, ৰাতিপুৱাতে উচ্চ স্বৰেৰে তোমাৰ দয়াৰ গীত গান কৰিম;

কিয়নো তুমি মোৰ উচ্চ দুৰ্গ, সঙ্কটৰ কালত তুমি মোৰ আশ্ৰয় স্থান।

17 হে মোৰ বল, মই তোমাৰ উদ্দেশে প্ৰশংসাৰ গীত গান কৰিম;

কিয়নো ঈশ্বৰ মোৰ উচ্চ দুৰ্গ, আৰু তেওঁ মোৰ দয়ালু ঈশ্বৰ।

60 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে চূচন-এদু[†] সুৰত গাবলগীয়া মিকটাম নামে দায়ুদৰ ৰচিত শিক্ষাব্থক গীত। যি কালত অৰাম-নহৰয়িম আৰু অৰাম-চোৱাৰ লগত তেওঁ যুদ্ধ কৰিছিল আৰু যোৱাবে উভটি লবন উপত্যকাত ইদোমৰ বাৰ হাজাৰ লোকক বধ কৰিছিল, সেই সময়ৰ গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাক ত্যাগ কৰিলা, ভাঙি চূৰ-মাৰ কৰিলা;

তুমি স্ৰবু^{*} হল; আমাক পুনৰায় স্থাপন কৰা।

2 তুমি দেশ খনত কঁপনি তুলি তাক বিচিন্ন কৰিলা;

তাৰ ফাটবোৰ ডাল কৰা, কিয়নো সেইবোৰ জোকাৰণি খাইছে।

3 তুমি তোমাৰ প্ৰজাসকলক নিৰ্দিষ্ট কিছুমান কঠোৰ কষ্ট ভোগ কৰিবলৈ দিলা;

তুমি আমাক চলংপলং কৰাওঁতা দৰাফাৰসো খাবলৈ দিলা;

4 যি সকলে তোমাক ভয় কৰে তেওঁলোকৰ বাবে তুমি এখন পতাকা দিয়া;

যাতে তেওঁলোকে ধনুৰ পৰা পলাব পাৰে।* [চেলা]

5 তাতে তোমাৰ প্ৰিয়সকলে উদ্ধাৰ পাব;

তুমি তোমাৰ সোঁ হাতেৰে আমাক উদ্ধাৰ কৰা আৰু আমাক উত্তৰ দিয়া।

6 ঈশ্বৰে নিজৰ পবিত্ৰ ঠাইতা[†] ক'লে, “মই উল্লাস কৰিম;

মই চিখিম ভাগ বাঁটি দিম, আৰু চুকোতৰ উপত্যকা জুখি দিম।

* 59 অধ্যায়:13 ইশ্বায়েল † 59 অধ্যায়:15 গোটেই ৰাতি

* 60 অধ্যায়:4 তুমি তেওঁলোকক এখন পতাকা দিছ; সেই পতাকা খন সত্যৰ পক্ষে তুলি

ধৰা হয়। † 60 অধ্যায়:6 পৰিৎৰতাবে

7 গিলিয়দ মোৰেই আৰু মনচিও মোৰেই;
ইফ্ৰায়িম মোৰ শিৰোৰক্ষক;
যিহূদা মোৰ বিচাৰ-দণ্ড;
8 মোৱাৰ মোৰ প্ৰক্ষালন-পাংৰ;
মই ইদাম্বলে মোৰ জোতা দলিয়াই দিম;
হে দেশ, তুমি জয়ধ্বনি কৰা!*

9 কোনে মোক সেই দৃঢ় নগৰৰ ভিতৰলৈ লৈ যাব?
কোনে মোক ইদাম্বলে লৈ যাব?"

10 হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাক ত্যাগ কৰা নাই নে?
হে ঈশ্বৰ, তুমিতো আমাৰ সৈন্য সমূহৰ লগত যুদ্ধলৈ নোযোৱা।

11 শংৰুৰ বিৰুদ্ধে আমাক সহায় কৰা;
কিয়নো মানুহৰ সহায় বৃথা।

12 ঈশ্বৰৰ সহায়ৰ দ্বাৰাইহে আমি জয়জয়কাৰ হ'ম;
কিয়নো তেৱেই আমাৰ শংৰুবোৰক বিদ্ৰূপ কৰিব।

61 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: তাৰযুক্ত যেনেৰে গাবলগীয়া দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, মোৰ ক্ৰন্দন শুনা;
মোৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ দিয়া।

2 মোৰ মন দুখত যেতিয়া ভাঙি পৰে,
মই পৃথিবীৰ অন্তত থাকিলেও তাৰ পৰা তোমাক মাতিম;
তুমি মোক মোতকৈ ওখ শিলটোলৈ লৈ যোৱা য'ত মোৰ নিৰাপত্তা আছে।

3 কিয়নো তুমি মোৰ আশ্ৰয়,
শংৰুৰ পৰা ৰক্ষা কৰোঁতা দৃঢ় দুৰ্গ।

4 মই যেন চিৰকাললৈকে তোমাৰ তন্তুত বাস কৰিবলৈ পাম;
তোমাৰ ডেউকাৰ আঁৰত মই যেন আশ্ৰয় পাম। [চেলা]

5 কিয়নো হে ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মোৰ সঙ্কল্পবোৰ শুনিল।
তোমাৰ নাম শ্ৰদ্ধা কৰাসকলৰ আধিপত্য তুমি মোক দিলা।

6 তুমি ৰজাৰ আয়ুস দীৰ্ঘায়ু কৰিবা;
তেওঁ বয়স বহু পুৰুষলৈকে থাকিব।

7 তেওঁ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে চিৰকাল বাস কৰিব;
তেওঁৰ ৰক্ষাৰ অৰ্থে দয়া আৰু সত্যতা ব্যৱহাৰ কৰা।

8 তাতে, মই চিৰকাললৈকে তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম;
প্ৰতিদিনে নিজৰ সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰিম।

62 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে যিদূখনৰ অৰ্থে দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 মোৰ প্ৰাণে নিৰন্তৰে কেৱল ঈশ্বৰলৈহে অপেক্ষা কৰে;
তেওঁৰ পৰাই মোৰ পৰিণ্ৰাণ হয়।

2 কেৱল তেৱেই মোৰ শিলা আৰু মোৰ পৰিণ্ৰাণ;
তেওঁ মোৰ উচ্চ দুৰ্গ, মই অতিকৈ লৰচৰ নহম।

3 এজন মানুহক তোমালোকে কিমান দিনলৈকে মাৰিবৰ বাবে আক্ৰমণ কৰি থাকিবা?
তেওঁ হালি থকা দেৱাল আৰু পৰোঁ পৰোঁ হোৱা বেৰৰ নিচিনা*।

4 তেওঁলোকে কেৱল তেওঁৰ সন্মানীয় উচ্চ পদৰ পৰা পেলাবলৈহে কুমল্ৰণা কৰিছে;
তেওঁলোকে মিছা কথাত সন্তোষ পায়;

মুখেৰে আশীৰ্বাদ কৰে, কিন্তু অন্তৰেৰে তেওঁলোকে শাও দিয়ে। [চেলা]

5 হে মোৰ অন্তৰ, নিৰন্তৰে কেৱল ঈশ্বৰলৈহে অপেক্ষা কৰা;
কিয়নো তেৱেই মোৰ আশা ৰোপণ কৰে।

6 কেৱল তেৱেই মোৰ শিলা আৰু মোৰ পৰিণ্ৰাণ;
তেওঁ মোৰ উচ্চ দুৰ্গ, মই লৰচৰ নহম।

7 ঈশ্বৰ মোৰ পৰিণ্ৰাণ আৰু মোৰ গৌৰৱ;

† 60 অধ্যায়:8 হে ফিলিষ্টিয়া দেশ তুমি মোৰ কাৰণে উচ্চ-ধ্বনি কৰা
গড় আৰু ভঙা বেৰৰ নিচিনা।

* 62 অধ্যায়:3 তোমালোক সকলোৱে ওলোটাই তাকেই নষ্ট কৰিবা নে? তেওঁ হালি থকা

মোৰ শক্তি, মোৰ দৃঢ় শিলা আৰু আশ্ৰয় ঈশ্বৰতহে আছে।
 8 হে লোকসকল, সকলো সময়তে বিশ্বাস কৰা;
 তোমালোকে সদায় তেওঁত নিৰ্ভৰ কৰা;
 তোমালোকৰ মনৰ সকলো অশান্তিৰ কথা তেওঁৰ আগত কোৱা;
 কাৰণ ঈশ্বৰেই আমাৰ আশ্ৰয় স্থল। [চেলা]
 9 অৱশ্যে সামান্য লোকসকল অসাৰ আৰু মান্যৰূপ লোকসকল মিছা;
 তেওঁলোক তৰ্জুত দাং খাব;
 ডাপতকৈয়ো তেওঁলোক একেবাৰে ওজনহীন।
 10 তোমালোকে নিৰ্দয় ব্যবহাৰ আৰু প্ৰবঞ্চনা কৰা সকলক বিশ্বাস নকৰিবা;
 বুখা ধনী হ'বলৈ আশা নকৰিবা,
 ধন-সম্পত্তি বাঢ়িলে তালৈ মন নিদিবা।
 11 ঈশ্বৰে এবাৰ ক'লে;
 মই ইয়াক দুবাৰ শুনিলাঁ,
 যে পৰাক্ৰম ঈশ্বৰৰহে।
 12 হে পৰভূ, প্ৰতিজ্ঞা আৰু বিশ্বস্ততা তোমাৰ অধীন;
 কিয়নো তুমি প্ৰত্যেক মানুহক তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ অনুসাৰে প্ৰতিফল দিছ।

63 অধ্যায়

যিহূদাৰ অৰণ্যত থকা সময়ত দায়ূদৰ ৰচিত গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, তুমি মোৰ ঈশ্বৰ;
 আন্তৰিকতাৰে মই তোমাক বিচাৰিম;
 পানী নথকা শুকান আৰু খৰাং দেশত, তোমালৈ হাবিয়াহ কৰোঁতে,
 মোৰ পৰাণ তৃষ্ণাতুৰ হৈছে, মোৰ শৰীৰ ক্ষীণাই গৈছে।
 2 এই দৰে মই তোমাৰ আশ্ৰয় স্থল, পৰাক্ৰম আৰু গৌৰৱ দেখিবলৈ,
 পৰিৎৰ স্থানত তোমাক চাইছিলোঁ।
 3 কিয়নো তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা আৰু বিশ্বস্ততা জীৱনতকৈয়ো উত্তম;
 মোৰ ওঁঠে তোমাৰ স্তুতি প্ৰশংসা কৰিব।
 4 এইদৰে মই জীয়াই থাকোমানে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম,
 তোমাৰ নামত মই মোৰ হাত প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত ওপৰলৈ তুলি ধৰিম।
 5 লোকসকলে মগজু আৰু তেলীয়া মাংসত যেনেকৈ সন্তুষ্ট, তেনেকৈ মোৰ পৰাণ তৃপ্ত হ'ব;
 আৰু মোৰ মুখে আনন্দিত মনেৰে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব।
 6 মই মোৰ শয্যাতে শুই তোমাৰ কথা ভাবো;
 নিশা পৰহৰে পৰহৰে তোমাক ধ্যান কৰোঁ।
 7 কিয়নো তুমি মোৰ সহায়কৰ্তা;
 তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁত মই আনন্দ কৰিম।
 8 মোৰ পৰাণে তোমাক ধৰি ৰাখিছে;
 তোমাৰ সোঁ হাতে মোক ধৰি ৰাখিছে।
 9 যিবোৰে বিনাশৰ অৰ্থে মোৰ পৰাণ বিচাৰিছে,
 তেওঁলোক পৃথিবীৰ অধঃস্থানলৈ গতি কৰিব।
 10 তেওঁলোক তৰোৱালৰ ধাৰত সমৰ্পিত হ'ব;
 আৰু তেওঁলোকৰ অংশ শিয়ালৰ আহাৰ হ'ব।
 11 কিন্তু ৰজাই ঈশ্বৰত আনন্দ কৰিব;
 তেওঁৰ নামেৰে শপত কৰা প্ৰতিজনে গৌৰৱ কৰিব,
 কিয়নো মিছলীয়াবোৰৰ মুখ বন্ধ হ'ব।

64 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ূদৰ ৰচিত গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, মোৰ অভিযোগবোৰৰ কথা কওঁতে মোৰ মাত শুনা;
 শত্ৰুৰ ভয়ৰ পৰা মোৰ জীৱন ৰক্ষা কৰা।
 2 দুষ্টবোৰৰ মড়ঘনংৰৰ পৰা মোক লুকুৱাই ৰাখা;
 দুৰাচাৰীবিলাকৰ মানসিক উত্তেজনাৰ অপৰাধবোৰৰ পৰা মোক গুপতে ৰাখা।
 3 তেওঁলোকে তৰোৱাল ধৰোঁৱাদি নিজৰ জিভা ধৰাইছে;
 তেওঁলোকে তিজতাৰ্ণ কথাত ধনুকাঁড় জুৰিছে।

- 4 নিৰ্দোষী জনক গুপ্তে মাৰিবলৈ নিজৰ কাঁড় জুৰিছে;
তেওঁলোকে তালৈ অকস্মাতে বাণ মাৰে, ভয় নকৰে।
5 সিহঁতে কুমলংৰণাত নিজকে উৎসাহ দিয়ে;
গুপ্তে ফান্দ পতাৰ বিষয়ে কথা পাতে;
সিহঁতে কয়, “এই আমাক* কোনে দেখিব?”
6 তেওঁলোকে কু-পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰে;
তেওঁলোকে কয়, “আমি ভালকৈ ডাবি-চিণ্ডি কল্পনা কৰি থৈছোঁ।”
প্ৰত্যেকৰ আন্তৰিক ভাব আৰু হৃদয় গভীৰ।
7 কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আহত কৰিব;
অকস্মাতে কাঁড়ৰ দ্বাৰাই আঘাত কৰিব।
8 তেওঁলোকে অন্যায় কাম কৰাৰ কাৰণে, তেওঁলোকৰ জিভা তেওঁলোকৰ বিৰোধী হ’ল।
যি সকলে তেওঁলোকক অস্থিৰ হোৱা দেখিব;
তেওঁলোক সকলোৰে তাকে দেখি মূৰ জোকাৰিব।
9 তেওঁলোক সকলোৰে ভয়াৰত হ’ব;
ঈশ্বৰে যি কাৰ্য কৰিলে, সেই বিষয়ে চিন্তা কৰিব,
তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰ বিষয়ে ঘোষণা কৰিব।
10 ধাৰ্মিক লোকে যিহোৱাত আনন্দিত হৈ তেওঁত আশ্ৰয় ল’ব;
ঈশ্বৰ ভক্ত সকলোৰে তেওঁৰ ন্যায়পৰায়ণতা দেখি অন্তৰে গৌৰৱ কৰিব।

65 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত, সঙ্গীত।

- 1 হে ঈশ্বৰ, চিয়োনত প্ৰশংসাই তোমালৈ অপেক্ষা কৰি আছে;
তোমালৈ সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰা হব।
2 হে প্ৰাৰ্থনা শুনোতা জনা,
তোমাৰ ওচৰলৈ সকলো মানুহ আহিব।
3 আমাৰ অপৰাধবোৰ আমাৰ বিৰুদ্ধে;
তথাপি আমাৰ অধৰমবোৰ তুমিয়েই ক্ষমা কৰিবা।
4 ধন্য সেই লোক, যি লোকক তুমি বাচিলে নিজৰ কাষলৈ আনা;
তেওঁ তোমাৰ চোতাল কেইখনত বাস কৰিব,
আমি তোমাৰ গৃহত, তোমাৰ মন্দিৰৰ পবিত্ৰ-স্থানত সন্তুষ্ট হ’ম।
5 তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰে উত্তৰ দি আশ্চৰ্যজনক কাৰ্য কৰিবা;
ঈশ্বৰ আমাৰ উদ্ধাৰকৰ্তা;
পৃথিবীৰ অৰ্জলৈকে তুমি আমাৰ বিশ্বাসভূমি;
সমুদ্ৰৰ আৰু সেইবোৰৰ পৰা দূৰত থকা সকলোৰে।
6 এই জনেই তুমি যি জনে পৰাক্ৰমেৰে পৰুতবোৰ সৃষ্টি কৰি দৃঢ় কৰে;
শক্তি স্বৰূপ টঙালিৰে বিশেষ ভাবে নিজকে বান্ধে।
7 সমুদ্ৰৰ আৰু তাৰ টোৰ গৰ্জন শান্ত কৰে,
আৰু তাৰ টোৰ গৰ্জন,
লোক সকলৰ কোলাহল শান্ত কৰে;
8 পৃথিবীৰ চূড়ান্ত সীমাত থকা লোকসকলে তোমাৰ অদ্ভুত লক্ষণবোৰ দেখি ভয় কৰে;
সূৰ্য উঠা দিশৰ পৰা অস্ত যোৱালৈকে আনন্দিত কৰে।
9 তুমি পৃথিবীৰ বুজ-বিচাৰ ল’লা, আৰু তাত জল বৰমালা;
তুমি তাক বহু ফলৱান কৰিলা;
ঈশ্বৰৰ নদী জলেৰে পৰিপূৰ্ণ;
তুমি এইদৰে ভূমি যুগুত কৰি লোকসকলৰ বাবে শস্য যোগাইছা।
10 তুমি তাৰ সীৰলুবোৰত প্ৰচুৰ পৰিমাণে পানী দিলা;
তুমি তাৰ সীৰলুবোৰৰ মাজত মাটিবোৰ বহুলা;
তুমি জাক জাক বৰষুণেৰে ভূমি কোমল কৰিলা;
তুমি ভূমিৰ মাজত গজা অঙ্কুবোৰক আশীৰ্বাদ কৰিলা।
11 তুমি তোমাৰ মঙ্গলৰ মুকুটেৰে বহুৱটা ভূষিত কৰিলা;
আৰু তোমাৰ ৰথ যোৱা পথবোৰত পুষ্টিকৰ দৰব্য পোৱা যায়।

* 64 অধ্যায়:5 বস্তুবোৰ

12 অৰণ্যৰ চৰণীয়া পথাৰতহে তাক পোৱা যায়;
আৰু পাহাৰবোৰে তাত আনন্দৰ ভূষণ পৰিধান কৰে।
13 চৰণীয়া পথাৰবোৰ জাক জাক মেৰ-ছাগৰ বশ্ৰেংৰে বিড়ম্বিত হৈছে;
উপত্যকাবোৰ শস্যৰে ঢকা হৈছে;
সেইবাবে জয়-ধ্বনি কৰে আৰু গীত গান কৰে।

66 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: গীত, সঙ্গীত।

1 হে গোটেই পৃথিবীৰ লোকসকল,
তোমালোকে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে আনন্দ-ধ্বনি কৰা।
2 তোমালোকে তেওঁৰ নামৰ গৌৰৱ কীৰ্ত্তন কৰা;
তেওঁৰ প্ৰশংসা গৌৰৱান্বিত কৰা।
3 তোমালোকে ঈশ্বৰক কোৱা, “তোমাৰ কাৰ্যবোৰ কেনে আতঙ্কজনক!
তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ কাৰণে শংক্ৰবোৰে তোমাত আত্মসমৰ্পণ কৰিব।
4 গোটেই পৃথিবীৰ লোকে তোমাৰ প্ৰশংসিত কৰিব,
তোমাৰ উদ্দেশ্যে গীত গান কৰিব;
তেওঁলোকে তোমাৰ নাম কীৰ্ত্তন কৰিব”। [চেলা]
5 আহাঁ, ঈশ্বৰৰ কাৰ্যবোৰ চাওঁগৈ;
তেওঁ নিজৰ কাৰ্যৰ কাৰণে মনুষ্য সন্তান সকলে ভয়ঙ্কৰ যেন মানিলে।
6 তেওঁ সমুদ্ৰক শুকান ডুমি কৰিলে;
লোকসকলে খোজ কাটি নদী পাৰ হ'ল;
সেই ঠাইত আমি তেওঁত আনন্দ কৰিলোঁ।
7 তেওঁ নিজৰ পৰাক্ৰমৰ দ্বাৰাই অনন্ত কাল ৰাজস্ব কৰে;
তেওঁ জাতিবোৰলৈ চকু ৰাখে;
বিদেৰাহীবোৰে নিজক উন্নত নকৰক। [চেলা]
8 হে জাতিবিলাক, আমাৰ সেই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা,
আৰু তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ ধ্বনি শুনুৱা;
9 যি জনাই আমাক জীয়াই ৰাখে,
যি জনাই আমাৰ ডৰি লৰচৰ হ'বলৈ নিদিয়।
10 কিয়নো, হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাক পৰীক্ষা কৰিলা,
ৰূপ খপাৰ দৰে আমাক পৰীক্ষা কৰিলা।
11 তুমি আমাক জালেৰে মেৰিয়াই আনিলা;
তুমি আমাৰ কঁকালত অতি গধুৰ বোজা দিছিল।
12 তুমি আমাৰ মূৰৰ ওপৰেদি অশ্বাৰোহীক চলাইছিলি,
আমি অগ্নি আৰু জলৰ মাজেদি গতি কৰিছিলোঁ;
কিন্তু তুমি আমাক বিস্তিৰ্ণ ঠাইলৈ উলিয়াই আনিলা।
13 মই হোম-বলিৰে তোমাৰ গৃহলৈ আহিম;
আমি তোমাৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা পূৰণ কৰিম।
14 মুখে প্ৰকাশ কৰা মোৰ সঙ্কল্পবোৰ কৰোঁ,
দুখৰ কালত মোৰ ওঁঠে উচ্চাৰণ কৰা কথা তোমালৈ সিদ্ধ কৰিম।
15 মেৰ-ছাগ ছাগলী আৰু ধূপেৰে সৈতে,
মই তোমাৰ উদ্দেশ্যে হস্তপুষ্ট হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিম;
ছাগলীৰ সৈতে দামুৰিকো বলিদান উৎসৰ্গ কৰিম। [চেলা]
16 হে ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখোঁতাসকল, আহাঁ, শূনা;
তেওঁ মোৰ প্ৰাণৰ কাৰণে যি কৰিলে, মই তাক ঘোষণা কৰোঁ।
17 মই মোৰ মুখেৰে তেওঁৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ,
আৰু মোৰ জিভাৰ দ্বাৰাই তেওঁক গৌৰৱান্বিত কৰা হ'ল।
18 যদি মই অস্ত্ৰকৰণত অধৰ্ম মানিলোহেঁতেন,
তেন্তে প্ৰভুৱে নুশুনিলেহেঁতেন;
19 কিন্তু সচাকৈয়ে ঈশ্বৰে শুনিলে;
তেওঁ মোৰ প্ৰাৰ্থনাৰ স্বৰলৈ কাণ পাতিলে।
20 ঈশ্বৰ ধন্য হওক,

তেওঁ মোৰ পৰাৰ্থনা অগ্ৰাহ্য নকৰিলে,
আৰু মোৰ পৰা নিজ দয়াও দূৰ নকৰিলে।

67 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: তাৰযুক্ত যলৈকে গাবলগীয়া গীত, সঙ্গীত।
1 হে ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমাৰ কৰুণাৰে আমাক আশীৰ্বাদ কৰা,
তেওঁ তেওঁৰ আচৰিত চেহেৰাৰ পোহৰ আমাৰ ওপৰত পৰিবলৈ দিয়ক।
2 গোটেই পৃথিবীয়ে যেন তোমাৰ পথ জানে;
সকলো জাতিৰ মাজত যেন তোমাৰ পৰিষ্কাৰ প্ৰকাশিত হয়।
3 হে ঈশ্বৰ, লোকসকলে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক;
সকলো লোকে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক।
4 জাতিবোৰে উল্লাসিত হৈ আনন্দৰ গীত গাব;
এই লোকবোৰৰ ন্যায় বিচাৰ তুমি ন্যায়েৰে কৰিবা,
পৃথিবীৰ জাতিবোৰক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবা। [চেলা]
5 হে ঈশ্বৰ, লোকসকলে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক,
সমুদায় লোকে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক।
6 পৃথিবীয়ে শ্ৰমৰ ফল উপভোগ কৰিলে;
ঈশ্বৰে, আমাৰ ঈশ্বৰে, আমাক আশীৰ্বাদ কৰিব।
7 ঈশ্বৰে আমাক আশীৰ্বাদ কৰিব,
আৰু পৃথিবীৰ সকলো সীমাই তেওঁলৈ ভয় ৰাখিব।

68 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত, সঙ্গীত।
1 ঈশ্বৰ উঠক; তেওঁৰ শংকুবোৰ থান বান হৈ যাওঁক;
তেওঁক ঘিণাওঁতাবিলাক তেওঁৰ আগৰ পৰা দূৰ হওঁক।
2 ধোঁৱাৰ দৰে তুমি তেওঁলোকক উৰুৱাই নিয়া;
মম যেনেকৈ জুইৰ ওচৰত গলি যায়,
তেনেকৈ দুষ্টবোৰ ঈশ্বৰৰ সম্মুখত বিনষ্ট হওঁক।
3 কিন্তু ধাৰ্মিকসকলে আনন্দ কৰক, ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উল্লাস কৰক;
তেওঁলোকে আনন্দ কৰি উল্লাস কৰক।
4 তোমালোকে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা, তেওঁৰ নামৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰা;
মৰুভূমি*ৰ মাজেদি যি জন বাহনত উঠি আহিছে, তেওঁৰ কাৰণে এটি ৰাজপথ যুগুত কৰা;
তেওঁৰ নাম যিহোৱা, তোমালোকে তেওঁৰ উপস্থিতিত উল্লাস কৰা।
5 ঈশ্বৰ তেওঁৰ পৰিষ্কাৰ বাসস্থানত পিতৃহীনৰ পিতৃ আৰু বিধৱাসকলৰ ন্যায়কৰ্তা।
6 অকলশৰীয়াসকলে বাস কৰি থাকিবলৈ ঈশ্বৰে পৰিয়াল দান কৰে;
তেওঁ বন্দীসকলক মুক্ত কৰি উন্নতিৰ অৱস্থালৈ আনে;
কিন্তু বিদ্ৰোহীসকলে শুকান ভূমিত বাস কৰে।
7 হে ঈশ্বৰ, তুমি যেতিয়া মৰুভূমিৰ মাজেদি তোমাৰ লোক সকলৰ আগে আগে গৈছিলো, [চেলা]
8 তেতিয়া পৃথিবী কঁপি উঠিছিল আৰু আকাশেও বৰষুণ বৰষাইছিল;
এই সকলোবোৰ হৈছিল ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে, চীনয় পৰ্বতৰ, সেই ঈশ্বৰৰ উপস্থিতিত;
ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ উপস্থিতিত।
9 হে ঈশ্বৰ, তুমি প্ৰচুৰ পৰিমাণে বৰষুণ বৰষাইছিলো;
তুমি তোমাৰ শুকান দেশত পুনৰায় নিজৰ আধিপত্য শক্তিশালী কৰি তুলিলা।
10 তোমাৰ নিজৰ লোকসকলে তাত বাস কৰিলে;
হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ দয়াৰে তুমি দৰিদ্ৰসকলৰ অভাৱ পূৰণ কৰিছিলো।
11 যিহোৱাই লোক সমূহক আদেশ দিয়ে;
সু-সংবাদ ঘোষণাকাৰী মহিলাসকল সংখ্যাত বৃহৎ দল।
12 তেওঁলোকে ঘোষণা কৰে, “সৈন্যদলৰ ৰজাসকল পলাই গৈছে, পলাই গৈছে!”
ঘৰৰ গৃহিণীসকলে যুদ্ধৰ লুটদৰবা ভাগ বাঁট লৈছে:
13 যদিও তেওঁলোকে মেৰ-ছাগৰ গঁৰালবোৰৰ মাজত থাকে -
তথাপি তেওঁলোকে ৰূপেৰে আবৃত হোৱা কপোৰ ডেউকা আৰু তাৰ সোণোৱালী পাখি পাব।

* 68 অধ্যায়:4 তেওঁ মেঘৰ মাজেদি ৰখত আহিছে। কিছুমান অনুলিপিত আছে - পৰুৱ যেনেকৈ চীনয় পৰিষ্কাৰ স্থানত আহিল, তেনেকৈ সেইবোৰৰ মাজতো আছে।

† 68 অধ্যায়:5 বক্ষাকৰ্তা

- 14 সৰুশক্তিমান ঈশ্বৰে যেতিয়া দেশৰ মাজত ৰজাসকলক ছত্রদঙ্গ কৰিলে,
তেতিয়া চলমোন পৰ্বতৰ ওপৰত বৰফ পৰিছিল।
15 হে বিশাল পৰ্বত, বাচান পাহাৰৰ বিশাল পৰ্বত;
হে অনেক শৃঙ্গ সম্বলিত পৰ্বত, বাচান পাহাৰৰ পৰ্বত!
16 হে অনেক শৃঙ্গ সম্বলিত পৰ্বত,
ঈশ্বৰে যি পৰ্বতক নিজৰ আবাসৰ বাবে বাচি লৈছে, তালৈ তুমি হিংসা দৃষ্টিৰে কিয় চাই আছা?
সেই ঠাইতেই যিহোৱাই চিৰকাললৈকে বাস কৰিব।
17 ঈশ্বৰৰ শক্তিশালী ৰথ হাজাৰ হাজাৰ, লাখ লাখ;
যিহোৱা চীনয় পৰ্বতৰ পৰা পবিত্ৰ স্থানলৈ আহিব[‡]।
18 তুমি যেতিয়া ওখ পৰ্বতত উঠিলা,
তুমি যুদ্ধ-বন্দীসকলক বন্দী কৰি লৈ গ'লা;
লোকসকলৰ পৰা, এনেকি তোমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা সকলৰ পৰাও অনেক দান আহিছিল,
যাতে হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ মাজত থাকিব পাৰা।
19 প্ৰতিদিনে আমাৰ বোজা বহন কৰা যিহোৱা ধন; তেৱেঁই আমাৰ পৰিৎৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰ। (চেলা)
20 আমাৰ ঈশ্বৰ হৈছে পৰিত্ৰাণৰ ঈশ্বৰ।
যিহোৱা ঈশ্বৰে মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা কৰে।
21 কিন্তু ঈশ্বৰে নিজ শংৰুবোৰৰ মূৰ চূৰণ কৰিব,
যিসকলে কুপথত চলি থাকে, চুলিৰে পূৰ্ণ হৈ থকা সেই সকলো লোকৰ মূৰৰ লাউখোলা তেওঁ গুড়ি কৰিব।
22 পৰতুৱে ক'লে, “মই বাচান দেশৰ পৰা তেওঁলোকক লৈ আনিম;
সমুদ্ৰৰ গভীৰ তলৰ পৰা তেওঁলোকক তুলি আনিম,
23 যাতে শত্ৰুবোৰৰ তেজত তুমি তোমাৰ ভৰি জুৰুৰিয়াৰ পাৰা,
আৰু তোমাৰ কুকুৰবোৰৰ জিভাই যেন তাক ইচ্ছা মতে চেলেকি নিজৰ ভাগ পাব পাৰে।”
24 হে ঈশ্বৰ, লোকসকলে তোমাৰ আডম্বৰপূৰ্ণ যাত্ৰা দেখিছে;
পৰিৎৰ স্থানলৈ যোৱা মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ ৰজাৰ যাত্ৰা দেখিছে।
25 আগত গায়নসকল গৈছে, শেষত গৈছে বাদ্যযন্ত্ৰৰ বায়নসকল,
খঞ্জৰী বজোৱা ছোৱালীবোৰ তেওঁলোকৰ মাজত গৈছে।
26 তোমালোকে বৃহা সমাজবোৰৰ মাজত ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা;
হে ইশ্বায়েল-ডুমুকৰ পৰা ওলোৱা বংশধৰসকল, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।
27 তেওঁলোকৰ মাজৰ সকলোতকৈ সৰু বিন্যামীন, যাৰ হাতত ৰাজদণ্ড আছে, সোৱা, তেওঁৰ বংশ গৈছে;
সোৱা যিহুদাৰ নেতাসকল আৰু তেওঁলোকৰ মনঃৰীসকল,
সোৱা জবুলনৰ নেতাসকল আৰু নপ্তালীৰ নেতাসকল তাত আছে।
28 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ আজ্ঞা দিয়া[§];
হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰা, যেনেকৈ আগেয়ে তুমি আমাৰ পক্ষে কাৰ্য প্ৰদৰ্শন কৰিছিল।
29 যিৰূচালেমত তোমাৰ মন্দিৰ থকাৰ কাৰণে ৰজাসকলে তোমাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ লৈ যাব।
30 নলনিৰ বনৰীয়া জন্তু সেই মিচৰক তুমি ধমকি দিয়া;
বলেদে নিজৰ দামুৰিৰ জাকবোৰক নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ দৰে সেই সকলো জাতিবোৰক ধমকি দিয়া।
যিসকলে উপহাৰ কামনা কৰে, তেওঁলোকক তোমাৰ ভৰিৰ তলত গচকিবা;
যি জাতিয়ে যুদ্ধ ডাল পায়, তেওঁলোকক সিঁচৰিত কৰা।
31 মিচৰৰ পৰা ৰাষ্ট্ৰদূতসকল আহিব; কুচে* ততালিকে ঈশ্বৰলৈ নিজৰ হাত মেলিব।
32 হে পৃথিবীৰ সকলো ৰাজ্য, ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা, যিহোৱাৰ স্তুতিগান কৰা। (চেলা)
33 তোমালোকে অনাদি কালৰ পৰা অৱস্থান কৰা আকাশৰ মাজেদি ৰথত উঠি চলাচল কৰা জনাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা।
শুনা, তেওঁৰ স্বৰ; তেওঁ উচ্চ স্বৰেৰে কথা কৈছে।
34 ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম ঘোষণা কৰা;
তেওঁৰ মহিমা ইশ্বায়েলৰ ওপৰত আছে আৰু আকাশ জুৰি তেওঁৰ পৰাক্ৰম প্ৰকাশ হৈ আছে।
35 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ পৰিৎৰ স্থানত তোমাৰ উপস্থিতিয়ে ভয় জগাই তোলে।
ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰেই নিজ লোকক বল আৰু শক্তি দান কৰে।
ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা হওঁক!

69 অধ্যায়

পৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: চোচনীম সুৰত গাবলগীয়া দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

‡ 68 অধ্যায়:17 যিহোৱা তাৰ মাজত আছে, চীনয় পৰ্বত পৰিৎৰ স্থান। § 68 অধ্যায়:28 শক্তি থকা আজ্ঞা মোক দিয়া। * 68 অধ্যায়:31 কুচে ইথিওপিয়া

- 1 হে ঈশ্বৰ, মোক পৰিষ্কাৰ কৰা;
কিয়নো মই জলপ্লাৱনত ডিঙিলে ডুবি যাব ধৰিছোঁ।
- 2 মই গভীৰ বোকাত তল গৈছো, তাত থিয় হবলৈ ঠাই নাই;
গভীৰ জলত আহি পৰিলোঁ, ধল পানী মোৰ ওপৰে বৈ গৈছে।
- 3 মই কান্দি কান্দি ডাগৰিলোঁ, মোৰ ডিঙি শুকাই গ'ল;
মই ঈশ্বৰলৈ বাট চাই থাকোঁতে থাকোঁতে, মোৰ চকু দুবুল হৈ পৰিল।
- 4 অকাৰণে মোক যিণাওঁতাসকল মোৰ মূৰৰ চুলিতকৈয়ো অধিক;
অকাৰণে মোৰ শংৰু হৈ মোক নষ্ট কৰিব খোজাসকল অতি শক্তিশালী;
মই যি চূৰ কৰা নাই, তাক মই ওলোটাই দিব লাগে।
- 5 হে ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মোৰ মুৰ্খতা জানি আছা;
আৰু মোৰ দোষবোৰ তোমাৰ আগত লুকাই নাথাকে।
- 6 হে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তোমালৈ অপেক্ষা কৰাসকল মোৰ দ্বাৰাই যেন লাজত নপৰে;
হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ, তোমাক বিচাৰাসকল মোৰ দ্বাৰাই অপমানিত নহওক।
- 7 তোমাত মই আসক্ত হোৱাৰ কাৰণে লোকসকলে মোক অপমানিত কৰে;
তেওঁলোকে মোক সম্পূৰ্ণ ভাবে অপদস্থ কৰিলে।
- 8 মই মোৰ ভাইসকলৰ মাজত বিদেশী হলোঁ;
তেওঁলোকে মোক বিদেশীৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰে।
- 9 কিয়নো তোমাৰ গৃহৰ কাৰণে হোৱা মোৰ উদ্‌গ্ৰাস-অগ্নিয়ে মোক গৰাস কৰিলে;
আৰু তোমাক নিন্দা কৰাবিলাকৰ নিন্দা মোৰ ওপৰত পৰিল।
- 10 যেতিয়া মই কান্দি কান্দি লঘোনেৰে মোৰ প্ৰাণক দুখ দিছিলোঁ*;
তেতিয়া সেয়ে মৌলৈ নিন্দাৰ কাৰণ হ'ল।
- 11 যেতিয়া মই চট কাপোৰ পিন্ধি দুখ প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ;
তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ দৃষ্টান্ত স্বৰূপ হলোঁ।
- 12 নগৰৰ দুৱাৰমুখত বহাসকলে মোৰ বিষয়ে কথা পাতে;
মই মতলীয়াবোৰৰ গানৰ বিষয় হলোঁ।
- 13 কিন্তু হে যিহোৱা, মই হলে সদায় তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ তাক তুমি গ্ৰহণ কৰা;
তোমাৰ অধিক দয়াৰ গুণে তোমাৰ পৰিষ্কাৰৰ সত্যতাত মোক উত্তৰ দিয়া।
- 14 বোকাৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা, ডুবি যাবলৈ নিদিবা;
মোক যিণাওঁতাবোৰৰ পৰা আৰু গভীৰ জলৰ পৰাও মোক উদ্ধাৰ কৰা।
- 15 ধল পানীয়ে মোক তল নিনিয়াওক, গভীৰ জলে মোক গৰাস নকৰক;
আৰু মৈদামৰ মুখ মোৰ ওপৰত বন্ধ নহওক।
- 16 হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিয়া, কিয়নো তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা বিশ্বস্ততা উত্তম;
তোমাৰ প্ৰচুৰ দয়া অনুসাৰে মৌলৈ মুখ ঘূৰুৱা।
- 17 তোমাৰ দাসৰ পৰা তোমাৰ মুখ লুকুৱাই নাৰাখিবা;
কাৰণ মই সঙ্কটত আছোঁ; শীঘ্ৰে মোক উত্তৰ দিয়া।
- 18 তুমি মোৰ ওচৰ চাপি মোৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰা;
মোৰ মুক্তিপণ দি শংৰুবোৰৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা।
- 19 মোৰ অপযশ, লাজ, আৰু অপমান তুমিয়েই জানি আছা;
মোৰ সকলো প্ৰতিশ্ৰুতি তোমাৰ আগত আছে।
- 20 তীব্ৰ তিৰস্কাৰত মোৰ মন ভগ্ন হৈ দুখেৰে ভৰি পৰিল;
কোনোবাই মোক কৃপা কৰিব বুলি মই বাট চালোঁ,
কিন্তু কোনো নাছিল; শাস্তনা কৰাসকলে অপেক্ষা কৰিলোঁ, কিন্তু এজনো নাপালোঁ।
- 21 তেওঁলোকে মোক আহাৰৰ বাবে বিহ দিলে;
মোৰ পিয়াহত তেওঁলোকে মোক টেঙা ৰস পান কৰালে।
- 22 তেওঁলোকৰ আগত থকা আহাৰেই তেওঁলোকৰ ফাল্ধৰ দৰে হ'ব;
আৰু তেওঁলোকৰ সম্পত্তিয়ে তেওঁলোকক জালত পেলাবাঁ।
- 23 তেওঁলোকে কেতিয়াও দেখা নাপাবলৈ তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ হওক;
তুমি তেওঁলোকৰ কঁকাল সদায় কঁপি থকা কৰা।
- 24 তেওঁলোকৰ ওপৰত তোমাৰ অতিশয় ক্ৰোধ দেখুৱা;
তোমাৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধে তেওঁলোকক আতঙ্কগ্ৰস্থ কৰক।

* 69 অধ্যায়:10 উপৰাসেৰে মই নিজকে নষ্ট কৰিছিলোঁ। † 69 অধ্যায়:22 তেওঁলোকৰ উদ্‌গ্ৰাসিত আহাৰে তেওঁলোকৰ বন্ধুৰ কাৰণে ফাট স্বৰূপ হ'ব। কিছুমান অনুলিপিত আছে - তেওঁলোকে নিৰাপদে আছোঁ বুলি ভাবে, তেতিয়া তেওঁলোক জালত পৰিব।

- 25 তেওঁলোকৰ বাসস্থান উচ্ছন্ন হওক;
তেওঁলোকৰ তপ্তত কোনেও বাস নকৰক।
26 কিয়নো তেওঁলোকক নিৰ্যাতন কৰা জনকেই তুমি প্ৰহাৰ কৰা;
তেওঁলোকে তুমি শাস্তি দিয়া সকলৰ দুখৰ বিষয়ে কথা পাতে।
27 তুমি তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ ওপৰত অপৰাধ যোগ দিয়া;
তেওঁলোকে তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ ভাগী নহওক।
28 জীৱিতসকলৰ তালিকাৰ পৰা তেওঁলোকৰ নাম মচি পেলোৱা হওক;
আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ লগত তেওঁলোকৰ নাম লিখা নহওক।
29 কিন্তু মই হলে, দুখ আৰু বেদনা পাইছো;
হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ পৰিৎৰাণে মোক উন্নত কৰক।
30 মই এটি গানেৰে ঈশ্বৰৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰিম;
ধন্যবাদেৰে তেওঁক উল্লাসিত কৰিম।
31 তেওঁলোকৰ অনুগ্ৰহ যিহোৱালৈ ভতৰা গৰুতকৈ উত্তম;
নাইবা শিং আৰু খুৰা থকা ভতৰাতকৈয়ো, সেয়ে যিহোৱাক অধিক সন্তোষ দিব।
32 নম্বৰসকলে তাকে দেখি আনন্দিত হ'ব;
হে ঈশ্বৰক বিচাৰাসকল তোমালোকৰ হৃদয় পুনৰ্জীৱিত হওক।
33 কিয়নো যিহোৱাই দৰিদ্ৰসকললৈ কাণ পাতে;
আৰু তেওঁ নিজৰ বন্দীয়াৰসকলক হেয়জ্ঞান নকৰে।
34 আকাশ আৰু পৃথিৱীয়ে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক;
সাগৰ আৰু তাৰ মাজত চৰি ফুৰা সমুদায় প্ৰাণীয়ে তেওঁৰ স্তুতি কৰক।
35 কিয়নো ঈশ্বৰে চিয়োনক পৰিৎৰাণ কৰিব আৰু যিহূদাৰ নগৰবোৰ পুনৰায় নিৰ্ম্মাণ কৰিব;
লোকসকলে তাত বাস কৰি তাক অধিকাৰ কৰিব।
36 তেওঁৰ দাসবোৰৰ বংশয়ো তাক অধিকাৰ কৰিব;
তেওঁৰ নাম প্ৰেম কৰোঁতাসকলে তাত বাস কৰিব।

70 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত স্মৰণাৰ্থক গীত।

- 1 হে ঈশ্বৰ, মোক ৰক্ষা কৰা!
হে যিহোৱা, শীঘ্ৰে মোক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহা।
2 যিসকল লোকে মোৰ বিপদত সন্তুষ্ট হয়, তেওঁলোক অভিশপ্ত হৈ লাজ পাওক;
মোৰ প্ৰাণ বিচাৰোঁতাসকল বঞ্চিত হৈ বিভ্ৰান্ত হওক।
3 যিসকলে মোক আহা আহা বোলে;
তেওঁলোকে লাজ পাই উলটি য়াওক।
4 তোমাৰ বিচাৰোঁতাসকল তোমাত আনন্দ কৰি উল্লাসিত হওক;
তোমাৰ পৰিৎৰাণক প্ৰীতি কৰোঁতা সকলে “যিহোৱা মহিমায়িত হওক” বুলি সদায় কওক।
5 কিন্তু মই হ'লে অভাবগ্ৰস্ত আৰু দৰিদ্ৰ;
হে ঈশ্বৰ, মোৰ ওচৰলৈ শীঘ্ৰে আহাঁ;
তুমি মোৰ সহায় আৰু মোৰ উদ্ধাৰকৰ্তা;
হে যিহোৱা, পলম নকৰিবা।

71 অধ্যায়

- 1 হে যিহোৱা, মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ;
মোক কেতিয়াও অপমানিত হ'বলৈ নিদিবা।
2 তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ গুণেৰে মোক উদ্ধাৰ কৰা;
মৌলৈ কাণ পাতা আৰু মোক ৰক্ষা কৰা।
3 মোৰ অৰ্থে তুমি এনে বসতিৰ শিলা হোৱা, যি শিলালৈ মই যেন নিতৌ যাব পাৰোঁ;
তুমি মোক ৰক্ষা কৰিবলৈ এটা আঙ্গা দিলা,
কিয়নো মোৰ অৰ্থে তুমি শিলা আৰু মোৰ দুৰ্গ।
4 হে মোৰ ঈশ্বৰ, দুষ্টলোকৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা,
অধৰ্মি আৰু নিষ্ঠুৰ জনৰ হাতৰ পৰা মোক মুক্ত কৰা।
5 কিয়নো, হে প্ৰভু যিহোৱা, তুমি মোৰ আশা;
সৰু কালৰে পৰা তুমি মোৰ বিশ্বাসভূমি।
6 গৰ্ভৰে পৰা মই তোমাতেই নিৰ্ভৰ কৰিছোঁ;

মোক মাতৃৰ গৰ্ভৰ পৰা উলিওৱা জনা তুমিয়েই;
 মই নিতৌ তোমাৰেই প্ৰশংসা কৰিম।
 7 মই অনেকলোকৰ দৃষ্টিত এটি উদাহৰণৰ বিষয় যেন হৈছোঁ;
 কিন্তু তুমি মোৰ দৃঢ় আশ্ৰয় স্থান।
 8 মোৰ মুখ তোমাৰ প্ৰশংসাৰেই পৰিপূৰণ হ'ব,
 আৰু ওৰে দিনটো তোমাৰ গৌৰৱ ভৰি থাকিব।
 9 বয়সস্থ সময়ত মোক ত্যাগ নকৰিবা;
 মই শক্তিহীন হোৱা সময়ত মোক নেৰিবা।
 10 কিয়নো মোৰ শংকুবোৰে মোৰ বিষয়ে কথা পাতে;
 তেওঁলোকে মোৰ জীৱন অনুসন্ধান কৰি একেলগে আলোচনা কৰে।
 11 তেওঁলোকে কয়, “ঈশ্বৰে তেওঁক পৰিত্যাগ কৰিলে;
 খেদি গৈ তেওঁক ধৰা, কিয়নো তাৰ উদ্ধাৰকৰ্ত্তা কোনো নাই।”
 12 হে ঈশ্বৰ, মোৰ পৰা আঁতৰ নহবা;
 হে মোৰ ঈশ্বৰ, মোক সহায় কৰিবলৈ শীঘ্ৰে আহাঁ।
 13 মোৰ প্ৰাণৰ বিৰোধীবোৰ লজ্জিত হৈ উচ্ছ্বস হওক;
 মোৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰোঁতা সকলক নিন্দা আৰু অপমানৰে ঢকা হওক।
 14 কিন্তু মই হ'লে, সদায় তোমাক আশা কৰি থাকিম,
 তোমাৰ প্ৰশংসা আৰু অধিক অধিককৈ কৰিম।
 15 এইয়া মোৰ বোধৰ অগম্য হলেও,
 মই মুখেৰে তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কথা কয়,
 ওৰে দিনটো তোমাৰ পৰিৱৰ্ত্তনৰ কথা প্ৰকাশ কৰিম;
 16 মই উপস্থিত হৈ পৰভূ যিহোৱাৰ মহা কাৰ্যবোৰ কীৰ্ত্তন কৰিম;
 মই কেৱল তোমাৰ ধাৰ্মিকতা, কেৱল তোমাৰেই ধাৰ্মিকতা উল্লেখ কৰিম।
 17 হে ঈশ্বৰ, তুমি মোক লৰালি কালৰে পৰা শিক্ষা দি আহিছা;
 আৰু এতিয়ালৈকে মই তোমাৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰ প্ৰকাশ কৰি আহিছোঁ।
 18 প্ৰকৃততে মোৰ বয়সস্থ অৱস্থা আৰু চুলি পকাৰ সময়ত মোক ত্যাগ নকৰিবা,
 মই ভাবী-বংশৰ আগত তোমাৰ পৰাক্ৰম ঘোষণা কৰিম;
 আৰু আহিবলগা সকলোকে তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ কথা শুনাম।
 19 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ ধাৰ্মিকতা গগনস্পৰ্শী;
 হে ঈশ্বৰ, মহা কাৰ্য কৰোঁতা যি তুমি, তোমাৰ তুল্য কোন আছে?
 20 তুমি আমাক বিষম সৰুট দেখুৱাইছা,
 তুমি আকৌ আমাক পুনৰায় জীৱিত কৰা;
 পৃথিৱীৰ গভীৰতাৰ পৰা আমাক তুলি আনিবা।
 21 তুমি মোৰ আত্ম-সন্মান বৃদ্ধি কৰা;
 পুনৰাই ঘূৰি মোক শত্ৰুনা দিয়া।
 22 হে মোৰ ঈশ্বৰ, তোমাৰ বিশ্বাসযোগ্যতাৰ স্তুতি কৰিম;
 হে ইশ্বৰয়েলৰ পবিত্ৰ জনা,
 মই বীণাৰে তোমাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।
 23 মই যেতিয়া তোমাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰোঁ, তেতিয়া মোৰ ওঁঠ অতিশয় আনন্দিত হয়;
 তুমি মুক্ত কৰা মোৰ প্ৰাণ আনন্দিত হয়।
 24 মই তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কথা ওৰে দিনটো কৈ থাকিম;
 মোৰ অনিষ্টলৈ চেষ্টা কৰোঁতাবিলাক পৰাজিত হ'ল আৰু তেওঁলোকে লাজ পাই নিন্দিত হ'ল।

72 অধ্যায়

চলোমনৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে ঈশ্বৰ, ৰজাক তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ দান কৰা,
 আৰু ৰাজকোঁৱৰক তোমাৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰদান কৰা।
- 2 তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে ৰজাৰ প্ৰজাসকলৰ বিচাৰ কৰিব;
 ন্যায়েৰে তোমাৰ দুখীয়াসকলৰ বিচাৰ কৰিব।
- 3 পৰভূতবোৰে প্ৰজাসকলৰ কাৰণে শান্তি উপাদান কৰিব;
 পাহাৰবোৰেও ধাৰ্মিকতা উপাদান কৰিব।
- 4 তেওঁ দুখীয়া প্ৰজাসকলৰ বিচাৰ কৰিব,

- অভাৱগ্ৰস্ত সপ্তান সকলক ৰক্ষা কৰিব;
কিন্তু অত্যাচাৰীক টুকুৰা টুকুৰ কৰি গুৰি কৰিব।
5 তেওঁ সূৰ্য্য চন্দৰ থাকেমনে থাকিব, পুৰুষানুশ্ৰমে তেওঁলোকে তোমালৈ ভয় কৰিব*।
6 ঘাই কাটি নিয়া মাটিৰ ওপৰত বৰষুণ পৰিলে যেনে হয়,
তেওঁ তেনেকৈয়ে ডুমি ডিজোৰা বৰষুণ জাকৰ দৰেই হয়।
7 তেওঁৰ সময়ত ধাৰ্মিকজন[†] জকমকাব;
যিমান দিনলৈ চন্দৰ থাকিব সিমান দিনলৈকে তেওঁলোক শান্তিত থাকিব।
8 তেওঁলোকে এখন সমুদ্ৰৰ পৰা আন এখন সমুদ্ৰলৈকে ৰাজ্য শাসন কৰিব,
আৰু নদীৰ পৰা পৃথিৱীৰ শেষলৈকে ৰাজ্য কৰিব।
9 মৰুভূমিৰ[‡] নিবাসীসকলে তেওঁৰ আগত আঁঠু ল'ব;
আৰু তেওঁৰ শংৰুবোৰে ধূলি চেলেকিব।
10 তৰচীচ আৰু ঘীপবোৰৰ ৰজাসকলে পাৰিশ্ৰমিক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি আনিব;
চিৰা আৰু চৰাৰ ৰজাসকলে উপহাৰ আনিব।
11 এনে কি, সকলো ৰজাই তেওঁৰ আগত পৰ্ণিপাত কৰিব;
আৰু সকলো জাতিৰ লোকে তেওঁৰ সেৱা কৰিব।
12 কিয়নো, অভাৱগ্ৰস্তসকলে কাতৰোক্তি কৰিলে তেওঁ উদ্ধাৰ কৰিব;
আৰু সহায়হীন দুখিত জনক তেওঁ ৰাণ কৰিব।
13 তেওঁ দুখী অভাৱগ্ৰস্তক কৃপা কৰিব;
দৰিদ্ৰসকলৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব।
14 অত্যাচাৰ আৰু উপদৰৰ পৰা তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰিব;
তেওঁৰ দৃষ্টিত সেইসকলৰ তেজ বহুমূল্য হ'ব।
15 ৰজাসকল জীয়াই থাকিব আৰু তেওঁলোকক চিৰাৰ সোণ দান কৰা যাব;
লোকসকলে নিতৌ তেওঁৰ গুৰিত পৰাৰথনা কৰিব,
ওৰে দিনটো ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিব।
16 পৃথিৱীত পৰুতবোৰৰ টিঙত পৰুৰ শস্য হ'ব;
সেই শস্যৰ ফল লিবানোনৰ জাৰণিৰ নিচিনাকৈ লৰিব;
আৰু নগৰ নিবাসীসকল পৃথিৱীৰ তৃণৰ দৰে জকমকাব।
17 ৰজাৰ নাম চিৰস্থায়ী হ'ব;
সূৰ্য্য থাকেমনে তেওঁৰ নাম থাকিব;
লোকসকলে তেওঁৰ পৰা আশীৰ্বাদ পাব;
সকলো জাতিয়ে তেওঁক ধন্য ধন্য বুলিব।
18 ঈশ্বৰ যিহোৱা, ইশ্বৰায়েলৰ ঈশ্বৰ, ধন্য হওঁক;
যি জন কেৱল আচৰিত কৰম কৰোঁতা।
19 তেওঁৰ গৌৰৱ অনন্ত কাললৈকে ধন্য হওঁক;
আৰু সমুদায় পৃথিৱী তেওঁৰ গৌৰৱেৰে পৰিপূৰ্ণ হওঁক। আমেন আৰু আমেন।
20 যিচয়ৰ পুংৰ দায়ুদৰ পৰাৰথনাবোৰ সমাপ্ত।

73 অধ্যায়

আচফৰ ৰচিত গীত:

- 1 অৱশ্যেই ঈশ্বৰ ইশ্বৰায়েললৈ মঙ্গলজনক;
তেওঁ শৃঙ্খ চিত্তৰ লোকসকললৈ শুভ কৰোঁতা।
2 কিন্তু মোৰ ভৰি হ'লে পৰায় পিছল খাইছিল;
মোৰ খোজ পৰায় পিছলি গৈছিল।
3 তেতিয়া অহংকাৰী লোকলৈ মোৰ অসূয়া জন্মিছিল;
মই দুষ্টবোৰক বৰ সুখত থকা দেখিছিলোঁ।
4 কাৰণ তেওঁলোকে মৃত্যুৰ যন্ত্ৰণা নাপায়;
কিন্তু তেওঁলোক সুস্থ সবল হৈ থাকে।
5 তেওঁলোকে আন মানুহে দুখ পোৱাৰ দৰে দুখ নাপায়;
অন্যলোকৰ বিপদৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক বিপদতো নপৰে।
6 এই কাৰণে অহংকাৰ তেওঁলোকৰ দিগ্ৰি হাৰ স্বৰূপ;
অত্যাচাৰ তেওঁলোকৰ কাৰণে শৰীৰ আবৰণ স্বৰূপ হৈছে।

* 72 অধ্যায়:5 যেতিয়ালৈকে সূৰ্য্য চন্দৰ থাকিব, তেতিয়ালৈকে তেওঁৰ লোকসকলে পুৰুষানুশ্ৰমে তোমাক ভয় কৰিব
অধ্যায়:9 তেওঁৰ শংৰুবোৰে

† 72 অধ্যায়:7 ধাৰ্মিকতা ‡ 72

7 তেওঁলোকৰ মনৰ অন্ধকাৰ পাপ হৈ বাহিৰ হয়;
 তেওঁলোকৰ মন্দ চিন্তা শেষ পৰ্যন্ত তেওঁলোকৰ অন্তৰৰ ভিতৰত থাকে।
 8 তেওঁলোকে মহা বিদৰূপেৰে দুষ্টতাৰ কথা কয়;
 তেওঁলোকে অহংকাৰ কৰি ভয় দেখুৱাই আক্ৰমণ কৰে।
 9 তেওঁলোকে স্বৰ্গৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়;
 তেওঁলোকৰ জিভাই পৃথিৱী ভৰমণ কৰে।
 10 এই কাৰণে ঈশ্বৰৰ সন্তান সকল তেওঁলোকৰ ফালে ঘূৰি যায়;
 গভীৰ ভাবে তেওঁলোকৰ বাক্যবোৰ পান কৰে।
 11 তেওঁলোকে কয়, “ঈশ্বৰে কেনেকৈ জানিব?
 কিহৰলৈ গৈ আছে তাক জানো সৰ্বোপৰি জনাই জানিব?”
 12 চোৱা, তেওঁলোক দুষ্ট;
 তেওঁলোকৰ মনৰ ভাব সদায় নিশ্চিত, অধিক সম্পত্তি বঢ়াই থাকে।
 13 “মই যে পাপ নকৰাকৈ নিজকে শুচি কৰি ৰাখিলোঁ;
 ই তেন্তে কি অৰ্থহীন নেকি?
 14 মই ওৰে দিনটো আঘাতিত হ'লোঁ;
 প্ৰতি ৰাতিপুৱা তুমি মোক অপদস্থ কৰিলা।”
 15 যদি মই এনেকুৱা কথাবোৰ কলোহেঁতেন,
 তেন্তে সেয়া কোনোমতে তোমাৰ সন্তানৰ কথা নহলহেঁতেন।
 16 এই সমস্যাৰ বিষয়ে বুজিবলৈ মই বৰ চেষ্টা কৰিছিলোঁ;
 কিন্তু বুজি পাবৰ বাবে এই সমস্যাটো বহুত কঠিন আছিল।
 17 যেতিয়া মই ঈশ্বৰৰ মন্দিৰলৈ গলো,
 তাৰ পাছতহে তেওঁলোকৰ কি দশা হ'ব মই বুজিব পাতিলোঁ।
 18 সাঁচকৈ তুমি তেওঁলোকক পিছল খোৱা ঠাইত থৈছা;
 তুমি তেওঁলোকক বিনাশৰ গাতত পেলাই তেওঁলোকৰ সৰ্বনাশ কৰিবা।
 19 তেওঁলোক কেনেকৈ নিমিষতে মৰুভূমিত উচ্ছন্ন হয়,
 নানা আতঙ্কজনক শঙ্কাত তেওঁলোক একেবাৰে বিনষ্ট হ'ব।
 20 তেওঁলোক এটা সপোন দেখি সাৰ পায় সপোনটো তুচ্ছ জ্ঞান কৰাৰ নিচিনাকৈ;
 হে ঈশ্বৰ, যেতিয়া তুমি উঠিবা, তেতিয়া তেওঁলোকক ছায়া বুলি তুচ্ছ জ্ঞান কৰিবা।
 21 যেতিয়া মই মনত গভীৰ দুখ পাইছিলোঁ;
 আৰু মোৰ অন্তৰত আঘাত লাগিছিল,
 22 তেতিয়া মই অজ্ঞান আৰু মনৰ কল্পনা অভাব বোধ কৰিছিলোঁ;
 তোমাৰ সাক্ষাতে অচেতন হোৱা পশুৰ নিচিনা আছিলোঁ।
 23 তথাপি মই সদায় তোমাৰ লগতে আছোঁ;
 তুমি মোৰ সোঁ হাত খনত ধৰি ৰাখিলা।
 24 তুমি তোমাৰ উপদেশেৰে মোক পথ দেখুৱাবা,
 পৰবৰ্তী সময়ত মোক গৌৰৱেৰে গ্ৰহণ কৰিবা।
 25 তোমাৰ বাহিৰে স্বৰ্গত মোৰ কোন আছে?
 তোমাৰ বাহিৰে পৃথিৱীত মোৰ এনে কোনো আশ্ৰয় নাই।
 26 মোৰ শৰীৰ আৰু হৃদয় দুয়োটা পৰাজিত হ'ল;
 কিন্তু ঈশ্বৰ চিৰকাললৈকে মোৰ মনৰ শক্তি*।
 27 কিয়নো চোৱা, তোমাৰ পৰা দূৰৈত থকা লোকসকলৰ সৰ্বনাশ হ'ব;
 তোমাক এৰি অবিশ্বাসী হোৱা সকলোকে তুমি ধ্বংস কৰিবা।
 28 কিন্তু মোৰ পক্ষে হলে, ঈশ্বৰৰ ওচৰ চপাই মঙ্গল;
 মই প্ৰভু যিহোৱাক মোৰ আশ্ৰয় স্থান ৰূপে গ্ৰহণ কৰিলোঁ;
 মই তোমাৰ সকলো কাৰ্য ঘোষণা কৰিম।

74 অধ্যায়

মচকীল নামে আচফৰ ৰচিত গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, তুমি কিয় আমাক এইদৰে পৰিত্যাগ কৰিলা?
 তোমাৰ চৰণীয়া পথাৰৰ মেৰ-ছাগ আকৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ স্বেৰাধ্যায়ি কিয় জুলিছে?
 2 তুমি পুৰুষে মৃত্যু কৰা লোকসকলৰ উদ্দেশ্যে
 তোমাৰ অধিকাৰৰ ফৈদ হ'বলৈ ক্ৰয় কৰা;

* 73 অধ্যায়:26 শিলা

আৰু তুমি নিবাস কৰা চিয়োন পৰ্বতক সোঁৱৰণ কৰা।
 3 তুমি চিৰকালৰ এই ধ্বংস-স্বপ্নৰ ঠাইলৈ আগবাঢ়ি আহি চোৱা;
 পবিত্ৰ স্থানত শত্ৰুৱে সকলোবোৰ ভাঙি-চিঙি চূৰ-মাৰ কৰিলে।
 4 তোমাৰ বিৰোধকাৰীয়ে তোমাৰ পবিত্ৰ স্থানৰ মাজত গৰ্জ্জন কৰিছে;
 তেওঁলোকে তাত যুদ্ধৰ পতাকা সংস্থাপন কৰিছে।
 5 ভাব হয় যেন তেওঁলোকে জাৰণিৰ গছবোৰৰ অহিতে কুঠাৰ চলাইছিল।
 6 তেওঁলোকে নক্সা কটা* আটাই কাঠবোৰ খেতালি ভাঙিছে;
 কুঠাৰ আৰু হাতুৰীৰে একেবাৰে ভাঙি পেলাইছে।
 7 তেওঁলোকে তোমাৰ পবিত্ৰ স্থানত জুই লগাই দিছে;
 তোমাৰ নামৰ নিবাসক মাটিত মিলাই অপবিংৰ কৰিলে।
 8 তেওঁলোকে নিজৰ মনতে কলে, “আমি সকলোকে একেবাৰে ধ্বংস কৰোঁ।”
 তেওঁলোকে মাটিৰ ওপৰত থকা ঈশ্বৰৰ সকলো সজা গৃহ পুৰি ভস্ম কৰিলে।
 9 আমি কোনো আলৌকিক চিহ্ন ঈশ্বৰৰ পৰা দেখা পোৱা নাই,
 তাত কোনো ভাববাদীও নাই;
 কিমান কাললৈকে আৰু এইদৰে হৈ থাকিব, তাক জানোতাও আমাৰ ইয়াত কোনো নাই।
 10 হে ঈশ্বৰ, শত্ৰুৱেনো আৰু কিমান কাললৈ তোমাক নিন্দা কৰি থাকিব?
 বিৰোধীতা কৰা সকলে চিৰকাললৈকে তোমাৰ নাম তিৰস্কাৰ কৰি থাকিব নে?
 11 তুমি কিয় তোমাৰ হাতখন, সেই তোমাৰ সোঁ হাতখন কোঁচাই ৰাখিছা?
 তুমি পিন্ধি থকা বস্ত্ৰৰ পৰা সোহাঁত খন উলিওৱা আৰু তেওঁলোকক ধ্বংস কৰা।
 12 তথাপিও ঈশ্বৰ পূৰ্বকালৰে পৰা মোৰ ৰজা;
 তেওঁ পৃথিৱীৰ মাজত পৰিৎসাৰণৰ কাৰ্য কৰিছে।
 13 তুমিয়েই নিজৰ শক্তিৰে সমুদ্ৰক দুভাগ কৰিছিল্লা;
 তুমিয়েই সাগৰৰ পানীত থকা দেৱতাৰ মূৰ খেতালি ভাঙিছিল্লা।
 14 তুমিয়েই লিবিয়াখন জল্লৰ মূৰ কেইটা গুড়ি কৰিছিল্লা;
 তুমিয়েই তাক মৰুভূমিৰ জল্লবোৰক† আহাৰৰ বাবে দিছিল্লা।
 15 তুমিয়েই পৰিত্যক্ত অবস্থাত ডুমুক আৰু জুৰি বোৱাইছিল্লা;
 সদায় বৈ থকা নদীকো শুকুৱাই দিছিল্লা।
 16 দিন তোমাৰ, আৰু ৰাতিও তোমাৰেই;
 তুমিয়েই চন্দৰ আৰু সূৰ্যক নিজ নিজ স্থানত স্থাপন কৰিলা।
 17 তুমিয়েই পৃথিৱীৰ সকলো সীমা স্থাপন কৰিলা;
 তুমিয়েই শীত আৰু গ্ৰীষ্ম কাল শ্ৰজিলা।
 18 হে যিহোৱা, তুমি পাহৰি নাযাবা শত্ৰুৱে যে তোমাক ঠাট্টা নিন্দা কৰিছে;
 মূৰ্খ লোকবোৰে যে তোমাৰ নাম অনাদৰ কৰিছে।
 19 তোমাৰ প্ৰিয় কপোৰ পৰাণ বনৰীয়া জন্তুক শোধাই নিদিবা;
 তোমাক অপদস্থ কৰা সকলৰ জীৱনৰ কথা চিৰকাললৈকে নাপাহৰিবা।
 20 তোমাৰ ব্যৱস্থা নিয়মটিলৈ দৃষ্টি কৰা;
 কিয়নো পৃথিৱীৰ অন্ধকাৰময় ঠাইবোৰ অত্যাচাৰীবিলাকৰ বাসস্থানৰে ভৰি পৰিছে।
 21 উপদৰৰ পোৱাবিলাক লাজ পাই উলটি নাহক;
 দুখী-অভাবী লোকসকলে তোমাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰক।
 22 হে ঈশ্বৰ, উঠা, তোমাৰ আশ্ব-সন্মান ৰক্ষা কৰা;
 মূৰ্খ ব্যক্তিয়ে ওৰে দিনটো তোমাক নিন্দা কৰিছে, তাক পাহৰি নাযাবা।
 23 তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ মাত নাপাহৰিবা;
 তোমাৰ অহিতে নিতৌ উঠা হুলস্থূল তুচ্ছ কৰা।

75 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: অলতচে। সুৰত গাবলগীয়া আচফৰ ৰচিত গীত, সঙ্গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, আমি তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম;
 আমি তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম, কিয়নো তুমি তোমাৰ উপস্থিতি প্ৰকাশ কৰিলা;
 লোকসকলে তোমাৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰ বৰ্ণনা কৰি আছে।
 2 যেতিয়া নিৰুপিত সময় উপস্থিত হব;

* 74 অধ্যায়:6 নক্সা কটা খোদিত কৰা † 74 অধ্যায়:14 মৰুভূমিৰ নিবাসীসকলৰ

তেতিয়া মই ন্যায়েৰে বিচাৰ কৰিম।

3 যদিও পৃথিৱী আৰু তাৰ বাসিন্দাসকল ভয়াতুৰ আৰু দুৰ্বল;

তথাপি ময়েই তাৰ শুভবোৰ দৃঢ়কৈ স্থাপন কৰিলোঁ। [চেলা]

4 মই অহঙ্কাৰীবোৰক ক'লোঁ, “তোমালোকে অহঙ্কাৰেৰে কাৰ্য নকৰিবা;”

দুষ্টবোৰক ক'লোঁ, “পৰিত্ৰাণ পাবলৈ নি:সংশয় নহবা;

দুষ্টবোৰ জয়ী হ'বলৈ অত্যন্ত নিশ্চিত নহওক।

5 তোমালোক জয়ী হ'বলৈ অত্যন্ত নিশ্চিত নহবা;

তোমালোকে গৰ্ব কৰি কথা নকবা।”

6 কিয়নো পূব বা পশ্চিম দিশৰ পৰা জয় লাভ নহয়।

7 কিন্তু ঈশ্বৰ ন্যায় বিচাৰক;

কোনোক তললৈ নমায়, কোনোক ওপৰলৈ তোলে।

8 কিয়নো যিহোৱাৰ হাতত এক পান-পাংৰ আছে,

তাত মিশ্ৰিত দৰব্যেৰে সৈতে পৰিপূৰণ ফেনাই উঠা দ্ৰাক্ষাৰস আছে;

আৰু তেওঁ সেই পাত্ৰৰ কিছু ঢালি দিয়ে;

পৃথিৱীৰ দুষ্ট লোকবোৰে অৱশ্যেই তাৰ তলিলৈকে থকা গেদবোৰ খাব লাগিব।

9 কিন্তু মই হ'লে, চিৰকাললৈ তেওঁ কৰা কাৰ্যৰ প্ৰচাৰ কৰিম;

মই যাকোৱৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে স্তুতি গান কৰিম।

10 তেওঁ ক'লে, “মই দুষ্ট লোকবোৰৰ আটাই শিং* কাটি পেলাম;

কিন্তু ধাৰ্মিক লোকসকলৰ শিং† উচ্চ কৰিম।”

76 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: তাৰযুক্ত যল্বেৰে গাবলগীয়া, আচফৰ ৰচিত গীত,সঙ্গীত।

1 যিহূদাৰ সকলোৱেই ঈশ্বৰক জানে;

ইশ্বায়েলৰ মাজত তেওঁৰ নাম মহান।

2 চালেম*ত তেওঁৰ তম্বু আছে;

চিয়োনত তেওঁৰ বসতি স্থান আছে।

3 তাত তেওঁ ধনুৰ কাঁড় ডাঙিলে;

ঢাল তৰোৱাল আদি যুদ্ধৰ সঁজুলি ডাঙিলে। [চেলা]

4 তোমাৰ প্ৰতিফলিত উজ্জ্বল আৰু বিকশিত গৌৰৱ;

যি দৰে এই পৰ্বতবোৰৰ পৰা নামি অহাৰ উদ্দেশ্যে, য'ত তুমি তোমাৰ চিকাৰ আহত কৰিছিল।

5 এই দুঃসাহসী লোকসকলক অপহৰণ কৰা হ'ল;

তেওঁলোক ভীষণ নিদৰামণ হ'ল।

পৰাক্ৰমীসকল অসহায় হ'ল।

6 হে যাকোৱৰ ঈশ্বৰ; যুদ্ধ ক্ষেত্ৰৰ কালোতত,

ৰথ চালক আৰু যোঁৰা উভয়ে টোপনি গ'ল।

7 তুমি, হয় তুমিয়েই আতঙ্কজনক;

তোমাৰ ক্ৰোধ উঠিলে কোনে তোমাৰ আগত থিয় হ'ব পাৰে?

8 তোমাৰ ন্যায় বিচাৰ স্বৰ্গৰ পৰা হয়;

পৃথিৱী আতঙ্কিত হৈ নীৰৱে আছিল।

9 হে ঈশ্বৰ, তুমি উঠা, বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰা;

পৃথিৱীৰ নিৰ্যাতিত সকলক ৰক্ষা কৰিবলৈ উঠা। [চেলা]

10 অৱশ্যে তোমাৰ ক্ৰোধ বিচাৰেই সেই লোকসকলৰ প্ৰশংসাৰ কাৰণ হ'ব;

তুমি সম্পূৰ্ণকৈ উপহাস কৰি ক্ৰোধ সোঁৱৰণ কৰিবা।

11 তোমালোকে নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ সঙ্কল্প কৰা, আৰু তাক সিদ্ধও কৰা;

তেওঁৰ চাৰিওফালে থকা সকলোৱে সেই আতঙ্কিত জনাৰ উদ্দেশ্যে উপহাস আনিব।

12 তেওঁ ৰাজকোঁৱৰ সকলৰ সাহস খৰ্ব কৰিব;

তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ ৰজালৈ আতঙ্কিত হ'ব।

77 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: যিদুখনৰ অৰ্থে আচফৰ ৰচিত গীত।

1 মই উচ্চ স্বৰেৰে ঈশ্বৰৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিম;

* 75 অধ্যায়:10 শক্তি † 75 অধ্যায়:10 শক্তি * 76 অধ্যায়:2 যিৰুচালেম † 76 অধ্যায়:10 অৱশিষ্ট লোকৰ যুদ্ধক সোঁৱৰণ কৰিব।

মই ঈশ্বৰৰ ওচৰত উচ্চ স্বৰেৰে কাতৰোক্তি কৰিম মোৰ ঈশ্বৰে মোৰ কথা শুনিব।

2 সঙ্কটৰ সময়ত মই যিহোৱাক বিচাৰিলো;

গোটেই ৰাতি মোৰ হাত দুখন ঈশ্বৰৰ ফালে আগবঢ়াই মই প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ; মই ক্লান্ত হৈ নপৰো।

মোৰ প্ৰাণে শান্ত্বনা পোৱা নাছিল।

3 মই যেতিয়া ঈশ্বৰক চিন্তা কৰোঁ, তেতিয়া ক্ৰন্দন কৰোঁ;

মই মনতে চিন্তা কৰোঁ আৰু মোৰ প্ৰাণ নিৰাশ হৈ পৰে। [চেলা]

4 তুমিয়েই টোপনি যোৱাৰ পৰা মোৰ চকুৰ পিৰিকতিক মেলি ৰাখিলা;

মই অতিশয় যাতনাত আছিলোঁ আৰু সেয়ে কথাও কব পৰা নাছিলো।

5 মই অতীতৰ কথাবোৰ চিন্তা কৰিছিলোঁ;

অনেক অনেক বছৰৰ আগৰ কথা মই চিন্তা কৰিছিলোঁ।

6 ৰাতিৰ সময়ত মই গোৱা গীতবোৰৰ বিষয়ে মোৰ মনত পৰে;

ৰাতি মই মোৰ হৃদয়ত গভীৰ ভাৱে চিন্তা কৰিছিলোঁ;

মই মনতে চিন্তা কৰোঁ আৰু মোৰ প্ৰাণে যি ঘটিল তাক বুজিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ*;

7 “যিহোৱাই মোক চিৰকালৰ বাবে ত্যাগ কৰিব নেকি?

তেওঁ মোক পুনৰ কেতিয়াও দয়া নকৰিব নেকি?

8 তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেম চিৰদিনৰ কাৰণে শেষ হৈ গ’ল নেকি?

তেওঁৰ পৰতিজ্ঞাবোৰো চিৰদিনৰ বাবে বিফল হৈ গ’ল নেকি?

9 ঈশ্বৰে কৃপা কৰিবলৈ পাহৰি গ’ল নেকি?

তেওঁ খঙতে নিজৰ মমতাকো বন্ধ কৰি দিলে নেকি? [চেলা]

10 মই কলোঁ, “মোৰ এইটোৱে দুখ যে সৰ্বোপৰি জনাৰ সোঁ হাত সলনি হৈছে।”

11 যিহোৱাই কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা মই সোঁৱৰিম;

পূৰ্ব কালত তুমি কৰা আচৰিত কৰ্মবোৰ মই সোঁৱৰণ কৰিম।

12 তোমাৰ সকলো কাৰ্যৰ বিষয়ে মই ধ্যান কৰিম;

তোমাৰ মহা কাৰ্যবোৰ গভীৰ ভাৱে চিন্তা কৰিম।

13 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ পৰ্থা পৰিৎৰ;

আমাৰ ঈশ্বৰৰ তুল্য জানো কোনো মহান ঈশ্বৰ আছে?

14 তুমিয়েই সেই আচৰিত কৰ্ম কৰোঁতা ঈশ্বৰ; সকলো জাতিৰ মাজত তুমি তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ পৰিচয় দিছা।

15 তুমি যাকোব আৰু যোচেফৰ বংশৰ সন্তান সকলক তোমাৰ শক্তিশালী হাতৰ বাহুৰে মুক্ত কৰিলা। [চেলা]

16 হে ঈশ্বৰ, সমুদ্ৰৰ জল# সমূহে তোমাক দেখিলে;

জল\$ সমূহে তোমাক দেখি ভয় খালে;

তাৰ গভীৰতা পৰ্যন্ত কঁপি উঠিল।

17 মেঘে জলৰাশিক তললৈ ঢালি দিলে; আকাশত বজ্ৰই গৰ্জ্জন কৰিলে;

তোমাৰ বিদ্যুতৰ কাঁড়বোৰ হিফালে সিফালে চমকিব ধৰিলে।

18 বা'ম্বাৰলী বতাহত তোমাৰ বজ্ৰৰ ধ্বনি শুনা গ’ল;

তোমাৰ বিজুলিৰ চমকে পৃথিৱী আলোকময় কৰিলে; পৃথিৱী কঁপি উঠিল আৰু জোকাৰ খালে।

19 সমুদ্ৰৰ মাজত তোমাৰ পথ আছিল;

মহাজলৰাশিৰ মাজত তোমাৰ বাট আছিল; কিন্তু তোমাৰ ভৱিৰ চিহ্ন তাত দেখা নগল।

20 মোচি আৰু হাৰোণৰ হতুৱাই মেৰ-ছাগৰ জাকৰ দৰে তুমি তোমাৰ লোকসকলক চলাই লৈ গৈছিল।

78 অধ্যায়

মচকীল নামে আচফৰ ৰচিত গীত

1 হে মোৰ লোকসকল তোমালোকে মোৰ শিক্ষালৈ কাণ দিয়া;

মোৰ মুখৰ কথালৈ কাণ পাত।

2 মই দৃষ্টান্তৰে সৈতে মোৰ মুখ মেলিম;

মই পুৰুষকালৰ নিগূঢ় বিষয়বোৰ পৰকাশ কৰিম।

3 এই যি যি কথা আমি শুনিলো আৰু জানিলোঁ,

আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে আমাৰ ওচৰত সেইবোৰ কথা বৰ্ণনা কৰি গৈছে।

4 তেওঁলোকৰ বংশৰ সন্তান সকলৰ পৰা আমি সেইবোৰ লুকুৱাই নাৰাখিম;

আমি ভাৱী প্ৰজন্মৰ ওচৰত যিহোৱাৰ গৌৰৱপূৰ্ণ কাৰ্যবোৰৰ কথা ক’ম;

তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ কথা আৰু তেওঁ যি সকলো আচৰিত কাৰ্য কৰিলে, সেই সকলো কথা ক’ম।

5 কিয়নো তেওঁ যাকোবৰ বংশৰ মাজত এক আঙ্গু জাৰি কৰি বিধি স্থাপন কৰিলে,

* 77 অধ্যায়:6 মই মোৰ গীত সোঁৱৰণ কৰো, মোৰ হৃদয়ত।

† 77 অধ্যায়:13 পৰিৎৰস্থান

‡ 77 অধ্যায়:16 সমুদ্ৰ

§ 77 অধ্যায়:16 সমুদ্ৰ

- ইশ্বায়েল জাতিৰ কাৰণে এক ব্যৱস্থা নিৰূপিত কৰিলে;
 তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক সেই ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক শিক্ষা দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
 6 যাতে ভাবী-বংশৰ সন্তান সকলে, যিসকলে এতিয়াও জন্ম গ্ৰহণ কৰা নাই,
 তেওঁলোকেও সেইবোৰ জানিব পাৰে আৰু তেওঁলোকে উঠি নিজ নিজ সন্তান সকলৰ আগত সেইবোৰ বৰ্ণনা কৰিব পাৰে।
 7 তেতিয়াহে তেওঁলোকে ঈশ্বৰত ভৱসা কৰিব,
 তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ তেওঁলোকে নাপাহৰিব,
 কিন্তু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিব।
 8 তাতে তেওঁলোক নিজ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে জেদী আৰু বিদেৰাহী বংশ নহ'ব;
 সেই পূৰ্বপুৰুষসকলৰ অন্তৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি স্থিৰ নাছিল আৰু মনো সমৰ্পিত আৰু বিশ্বস্ত নাছিল।
 9 ইফ্ৰয়িমৰ বংশৰ সন্তান সকল যদিও ধনুৰদ্ধৰত সজ্জিত আছিল, কিন্তু যুদ্ধৰ দিনা পিছ হ'হকি আহিছিল।
 10 তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ নিয়মটি পালন নকৰিলে,
 তেওঁৰ ব্যৱস্থাত চলিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে।
 11 তেওঁ যি যি কাৰ্য কৰিছিল, তাক তেওঁলোকে পাহৰি গ'ল।
 তেওঁলোকৰ আগত দেখুওৱা তেওঁৰ আচৰিত কৰ্মবোৰ তেওঁলোকে পাহৰি গ'ল।
 12 ইশ্বায়েলীয়াসকলৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ চকুৰ সম্মুখতে তেওঁ আচৰিত কৰ্মবোৰ কৰিছিল;
 মিচৰ দেশত আৰু চোৱনৰ পথাৰত তেওঁ সেইবোৰ কৰিছিল।
 13 তেওঁ সমুদ্ৰক দুভাগ কৰি তাৰ মাজেদি তেওঁলোকক পাৰ কৰিলে,
 তেওঁ জল সমূহক দম কৰাৰ দৰে থিয় কৰিলে।
 14 দিনত মেঘৰ দ্বাৰাই আৰু গোটেই ৰাতি অগ্নিৰ দীপ্তিৰে তেওঁ তেওঁলোকক পথ দেখুৱালে।
 15 মৰুভূমিত শিলবোৰ ফালি মাটিৰ গভীৰ ভাগৰ পৰা তেওঁ তেওঁলোকক পান কৰিবলৈ প্ৰচুৰ পানী দিলে।
 16 তেওঁ শিলৰ পৰা পানীৰ সোঁত বাহিৰ কৰি আনিলে,
 সেই পানী তেওঁ নদীৰ নিচিনাকৈ বোৱাই দিলে।
 17 কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিয়েই থাকিল,
 সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে মৰুভূমিত বিদ্ৰোহ আচৰণ কৰিলে।
 18 তেওঁলোকৰ ইচ্ছা অনুসাৰে আহাৰ দাবী কৰি,
 তেওঁলোকে নিজ নিজ মনতেই ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰিলে।
 19 তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে এই কথা ক'লে,
 “ঈশ্বৰে জানো মৰুভূমিৰ মাজত আহাৰ দি মেজ সজাব পাৰে?
 20 তেওঁ শিলক পৰহাৰ কৰিলে আৰু তাৰ পৰা উপচি পৰাকৈ পানীৰ সোঁত ওলাই আহিল;
 সেই বুলি জানো তেওঁ আমাক আহাৰো দিব পাৰে?
 তেওঁ জানো নিজৰ লোকসকলৰ কাৰণে মাংস যোগাব পাৰে?”
 21 এই কথা শুনি যিহোৱাৰ খং জ্বলি উঠিল;
 যাকোবৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ অন্তৰৰ জুই জ্বলি উঠিল;
 ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ ক্ৰোধ জাগি উঠিল;
 22 কাৰণ ঈশ্বৰৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ বিশ্বাস নাছিল;
 তেওঁত যে পৰিৎৰাণ আছে, সেই কথাত তেওঁলোকে নিৰ্ভৰ নকৰিলে।
 23 তথাপিও তেওঁ ওপৰত থকা আকাশমণ্ডলক আজ্ঞা দিলে আৰু আকাশৰ দুৱাৰবোৰ মুকলি কৰিলে।
 24 লোকসকলে খাবৰ কাৰণে তেওঁ বৰষুণৰ দৰে মায়া বৰষালে,
 স্বৰ্গৰ শস্য তেওঁলোকক দিলে।
 25 মনুষ্যই স্বৰ্গদূতৰ আহাৰ ভোজন কৰিলে;
 তৃপ্তিৰে ভোজন কৰিব পৰাকৈ তেওঁ প্ৰচুৰ আহাৰ তেওঁলোকলৈ পঠাই দিলে।
 26 তেওঁ আকাশৰ পৰা পূবৰ বতাহ বলালে;
 তেওঁ নিজৰ পৰাক্ষৰমেৰে দক্ষিণৰ বতাহক চলালে।
 27 তেওঁ ধূলিকণাৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত মাংসৰ বৰষুণ বৰষালে,
 সাগৰৰ বালিৰ নিচিনাকৈ পাখি লগা চৰাইৰ বৰষুণ বৰষালে;
 28 তেওঁলোকৰ ছাউনিৰ মাজত, তেওঁলোকৰ নিবাসৰ চাৰিওফালে
 তেওঁ সেইবোৰক পৰিবলৈ দিলে।
 29 তেওঁলোকে সেই আহাৰ খাই তৃপ্ত হ'ল;
 তেওঁলোকে যি বিচাৰিছিল, তেওঁ তেওঁলোকক তাকে দিলে।
 30 কিন্তু তেওঁলোকৰ সেই আহাৰ খোৱা শেষ নহওঁতেই,
 এনেকি, তেওঁলোকৰ আহাৰ মুখত থকাৰ সময়তেই
 31 ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে জাগি উঠিল;

তেওঁলোকৰ মাজৰ হুঁপুটি লোকসকলক তেওঁ সংহাৰ কৰিলে,
ইস্ৰায়েলৰ ডেকাসকলক তেওঁ মাৰি পেলালে।

32 তথাপিও তেওঁলোকে পাপ কৰিয়েই থাকিল,
তেওঁৰ আচৰিত কৰ্মত বিশ্বাস নকৰিলে।

33 সেইবাবে তেওঁ তেওঁলোকৰ দিনবোৰ উশাহৰ দৰে ছুটি কৰিলে,
তেওঁলোকৰ বছৰবোৰ ৰাসপূৰ্ণ কৰিলে।

34 তেওঁ তেওঁলোকক বধ কৰাৰ পাছত বাকী লোকসকলে তেওঁক বিচাৰিলে;
তেওঁলোকে মন পালটালে আৰু আগ্ৰহেৰে সৈতে তেওঁক বিচাৰিলে।

35 তেওঁলোকে সোঁৱৰণ কৰিলে যে, ঈশ্বৰ তেওঁলোকৰ শিলা,
সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰেই তেওঁলোকৰ মূৰ্ত্তিদাতা।

36 কিন্তু তেওঁলোকে মুখৰ ছলনাৰে ডালৰি বোলালে,
জিভাৰে তেওঁৰ আগত মিছা কথা ক'লে,

37 তেওঁলোকৰ অন্তৰ তেওঁৰ প্ৰতি স্থিৰ নাছিল,
তেওঁৰ ব্যৱস্থাৰ প্ৰতি তেওঁলোক বিশ্বাসী নাছিল।

38 তথাপিও তেওঁ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱাত তেওঁলোকৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰিলে,
তেওঁলোকক ধ্বংস নকৰিলে;

এনে কি তেওঁ অনেকবাৰ নিজৰ ক্ৰোধ দমন কৰিছিল আৰু তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ ক্ৰোধ জাগি নুঠিল।

39 তেওঁলোক যে মনুষ্য মাথোন তাক তেওঁ সোঁৱৰণ কৰিলে;

তেওঁলোক বৈ যোৱা বতাহৰ দৰে, যি পুনৰ ঘূৰি নাহে।

40 মৰুভূমিত তেওঁলোকে বহুবাৰ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ আচৰণ কৰিলে!

সেই মৰুভূমিতে কিমানবাৰ যে তেওঁক বেজাৰ দিলে!

41 বাৰে বাৰে তেওঁলোকে ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰিলে,

ইস্ৰায়েলৰ পৰিৎৰ ঈশ্বৰ জনাক অসন্তুষ্ট কৰিলে।

42 তেওঁলোকে তেওঁৰ শক্তিৰ কথা মনত নাৰাখিলে,

মনত নাৰাখিলে সেই দিনৰ কথা-

যিদিনা তেওঁ তেওঁলোকক শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা মুক্ত কৰিছিল;

43 যি দিনা তেওঁ মিচৰ দেশত নানা চিন আৰু চোৱনৰ পথাৰত আচৰিত কৰ্ম দেখুৱাইছিল।

44 সেইদিনা তেওঁলোকৰ নদীবোৰৰ পানী তেওঁ তেজত পৰিণত কৰিছিল,

যাতে তেওঁলোকে সেই সুঁতিবোৰৰ পানী পান কৰিব নোৱাৰে।

45 তেওঁলোকৰ মাজলৈ তেওঁ জাকে জাকে ডাঁহ পঠাইছিল,

সেইবাবে তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰিলে;

তেওঁ ডেকুলীৰ জাকবোৰ পঠালে আৰু সেইবাবে তেওঁলোকৰ সৰ্বনাশ কৰিলে।

46 তেওঁলোকৰ শস্যবোৰ তেওঁ ফৰিঙক দিলে আৰু তেওঁলোকৰ শৰমৰ ফল কাকতি ফৰিঙক দিলে।

47 তেওঁ শিলাবৃষ্টিৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ দৰাক্ষালতা নষ্ট কৰিলে,

আৰু বৰ বৰ শিলাবৃষ্টিৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ ডিম্ব গছবোৰ ধ্বংস কৰিলে।

48 তেওঁ শিলাবৃষ্টিৰ মাজত তেওঁলোকৰ পশুবোৰ এৰি দিলে,

বজ্ৰপাতৰ মাজত তেওঁলোকৰ পশুৰ জাকবোৰ শোধাই দিলে।

49 তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ জুলন্ত অগ্নিময় খং, ক্ৰোধ, উন্মত্ততা আৰু দুখ-কষ্ট পঠাই দিলে;

সেইবোৰ হ'ল ধ্বংসৰ কাৰ্যত নিযুক্ত দূতৰ দল।

50 তেওঁ নিজৰ ক্ৰোধৰ কাৰণে পথ যুগুত কৰিলে;

তেওঁ মৃত্যুৰ পৰা তেওঁলোকক ৰেহাই নিদিলে,

কিন্তু মহামাৰীৰ হাতত তেওঁলোকৰ জীৱন শোধাই দিলে।

51 তেওঁ মিচৰ দেশৰ প্ৰত্যেকজন প্ৰথমে জন্মা পুৰুষ সন্তানক আঘাত কৰিলে,

হাম বংশৰ তনুত তেওঁলোকৰ শক্তিৰ প্ৰত্যেকজন প্ৰথম ফলক আঘাত কৰিলে।

52 তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ লোকসকলক মেৰ-ছাগৰ দৰে বাহিৰ কৰি আনিলে আৰু মৰুভূমিৰ মাজেদি মেৰ-ছাগৰ জাকৰ

দৰে তেওঁলোকক চলালে।

53 তেওঁ তেওঁলোকক নিৰাপদে, কোনো ভয় নথকাকৈ চলাই আনিলে;

কিন্তু সাগৰে তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰক ঢাকিলে।

54 তেওঁ তেওঁৰ পৰিৎৰ ভূমিৰ সীমালৈ তেওঁলোকক লৈ আনিলে;

যি দেশ তেওঁৰ সোহাঁতে অধিকাৰ কৰিলে, সেই পৰ্বতীয়া দেশলৈ তেওঁ তেওঁলোকক লৈ আনিলে।

55 তেওঁ তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা আন জাতিবোৰক দূৰ কৰিলে;

সেই জাতিবোৰৰ ভূমি জৰীপ কৰি তেওঁ তেওঁলোকক আধিপত্য ভাগ-বাঁট দিলে;

আৰু ইশ্বায়েলৰ ফেদবিলাকক নিজ নিজ তন্তুত বাস কৰালে।

56 কিন্তু তথাপিও তেওঁলোকে সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদেৰাহ কৰিলে;

তেওঁলোকে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন নকৰিলে।

57 তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰেই তেওঁলোকে সঠিক পথৰ পৰা আতৰি গৈ বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিলে;

ক্ৰটিপূৰ্ণ ধনুৰ কাঁড়ৰ দৰে তেওঁলোক বেকা দিশে গ'ল।

58 তেওঁলোকে ওখ ঠাইৰ মঠবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁক ক্ৰোধিত কৰিলে;

তেওঁলোকে পৰতিমাবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ হিংসা জগাই তুলিলে।

59 এই সকলো দেখি-শুনি ঈশ্বৰে ক্ৰোধ কৰিলে;

তেওঁ ইশ্বায়েলক সম্পূৰ্ণ ভাৱে অগ্ৰাহ্য কৰিলে।

60 চীলো নগৰত তেওঁৰ ঘি আবাস-তন্তু আছিল তাক তেওঁ ত্যাগ কৰিলে; মনুষ্যৰ মাজত তেওঁ ঘি তন্তু* স্থাপন কৰিছিল
তাক তেওঁ পৰিত্যাগ কৰিলে।

61 নিজৰ সামৰ্থ্যক তেওঁ বন্দী-অৱস্থাত আৰু নিজৰ গৌৰৱক তেওঁ শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিলে।

62 তেওঁৰ লোকসকলক তেওঁ তৰোৱালৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে;

আৰু নিজৰ লোকসকলৰ ওপৰত ক্ৰোধ প্ৰকাশ কৰিলে।

63 তেওঁলোকৰ যুৱকসকলক অগ্নিৰে দগ্ধ কৰিলে;

তেওঁলোকৰ ছোৱালীবোৰৰ বিবাহ নহ'ল।

64 তৰোৱালৰ আঘাতত তেওঁলোকৰ পুৰোহিতসকলৰ মৃত্যু হ'ল,

তেওঁলোকৰ বিধৱাসকলে শোক প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে।

65 তেতিয়া পৰভূ টোপনিৰ পৰা সাৰ পোৱা মানুহৰ দৰে হ'ল;

দৰাফাৰুস পান কৰি চিঞৰ-বাখৰ কৰা বীৰ যোদ্ধাৰ নিচিনাকৈ জাগি উঠিল।

66 তেওঁৰ শত্ৰুবোৰক তেওঁ পিছলৈ আতৰাই দিলে;

তেওঁ তেওঁলোকক চিৰকলীয়া অপমানত পেলালে।

67 পাছত তেওঁ যোচেফৰ বংশক† অগ্ৰাহ্য কৰিলে;

ইফ্ৰয়িম ফৈদক তেওঁ মনোনীত নকৰিলে;

68 কিন্তু তেওঁ যিহূদা ফৈদক মনোনীত কৰিলে,

সেই চিয়োন পৰ্বত, যাক তেওঁ ভাল পালে।

69 তাত তেওঁৰ পৰিবেশ গৃহটি ওখ আকাশ চুব পৰাকৈ নিৰ্মাণ কৰিলে,

তেওঁ পৃথিৱীৰ নিচিনাকৈ অনন্ত কাললৈকে তাক স্থাপন কৰিলে।

70 তেওঁ নিজ দাস দায়ুদক মনোনীত কৰিলে,

তেওঁ তেওঁক মেৰ-ছাগৰ গঁৰালৰ পৰা আনিলে।

71 গাখীৰ দিয়া মেৰ-ছাগৰ জাক প্ৰতিপালন কৰা কামৰ পৰা তেওঁক লৈ আনিলে,

যাতে তেওঁ যিহোৱাৰ লোকসকলক অৰ্থাৎ যাকোবৰ বংশক,

যি সকল তেওঁৰ আধিপত্য সেই ইশ্বায়েল জাতিক চৰাব পাৰে।

72 দায়ুদে তেওঁৰ অন্তৰৰ সততাৰে তেওঁলোকক লালন-পালন কৰিলে;

তেওঁ নিজৰ নিপুণ হাতৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক চলালে।

79 অধ্যায়

আচফৰ ৰচিত গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, আন জাতিবোৰে আহি তোমাৰ আধিপত্যত সোমাল;

তেওঁলোকে তোমাৰ পৰিবেশ মন্দিৰ অশুচি কৰিলে;

তেওঁলোকে যিৰুচালেমক ধ্বংসৰ স্থূপ কৰিলে।

2 তোমাৰ দাসবোৰৰ মৰা শৱবোৰ তেওঁলোকে আকাশৰ পক্ষীবোৰক আহাৰ স্বৰূপে খাবলৈ দিলে;

তোমাৰ ভক্তসকলৰ মাংস পৃথিৱীৰ বনৰীয়া পশুবোৰক দিলে।

3 যিৰুচালেমৰ চাৰিওফালে তেওঁলোকে সেই লোকসকলৰ তেজ পানীৰ দৰে ঢালি দিলে;

তেওঁলোকক মৈদাম দিবলৈ কোনো নাছিল।

4 চুবুৰীয়া জাতিবোৰৰ আগত আমি নিন্দাৰ পাত্ৰ হৈছোঁ;

আমাৰ চাৰিওফালৰ লোকসকলৰ আগত আমি হাঁহিয়াতৰ আৰু বিদ্ৰপৰ খোৱাক হৈছোঁ।

5 হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল? তুমি চিৰকাললৈ ক্ৰোধ কৰি থাকিবানে?

তোমাৰ হিংসুক অন্তৰজ্বালা অগ্নিৰ দৰে কিমান কাললৈকে জ্বলি থাকিব?

6 তোমাক নজনা জাতিবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ৰোধ ঢালি দিয়া,

তোমাৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা নকৰা ৰাজ্যবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ৰোধ বাকি দিয়া।

7 কিয়নো তেওঁলোকেই যাকোবৰ বংশক গৰাস কৰিলে,

* 78 অধ্যায়:60 নিবাসন † 78 অধ্যায়:63 তেওঁলোকৰ ছোৱালীবোৰৰ কাৰণে বিবাহৰ গীত গোৱা নহ'ল।

‡ 78 অধ্যায়:67 তন্তুক

তেওঁৰ বাসস্থান উচ্ছন্ন কৰিলে।

8 আমাৰ পুৰুষপুৰুষসকলৰ অপৰাধবোৰক তুমি আমাৰ অহিতে সোঁৱৰণ নকৰিবা;

শীঘ্ৰে তোমাৰ দয়া আমাৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া,
কিয়নো আমি অতিশয় হীন-অৱস্থাত পৰিছোঁ।

9 হে আমাৰ পৰিৎৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰ,

তোমাৰ নামৰ গৌৰৱৰ কাৰণে আমাক সহায় কৰা;

তোমাৰ নামৰ কাৰণে আমাক উদ্ধাৰ কৰা আৰু আমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা।

10 আন জাতিবোৰে কিয় ক'ব, “সিহঁতৰ ঈশ্বৰ ক'ত গ'ল?”

তুমি আমাৰ চকুৰ সন্মুখতে জাতিবোৰৰ ওপৰত,
তোমাৰ দাসবোৰৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰ তুমি সাধিবা।

11 বন্দীবোৰৰ কাতৰোক্তি তোমাৰ আগলৈ আহাঁক;

যি সকলৰ ওপৰত মৃত্যুদণ্ডৰ ৰায় দিয়া হৈছে,

তোমাৰ মহান ক্ষমতা অনুসাৰে তুমি তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰা।

12 হে প্ৰভু, আমাৰ প্ৰতিবেশী জাতিবোৰে যিভাবে তোমাক অপমান কৰিছে,

তাৰ সাত গুণ প্ৰতিফল তুমি তেওঁলোকৰ বুকুত উভটাই দিয়া।

13 তাতে তোমাৰ লোক আৰু চৰণীয়া পথাৰৰ মেৰ-ছাগ যি আমি,

আমি চিৰকাল তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম,

আৰু পুৰুষানুৰূপে তোমাৰেই প্ৰশংসা কৰিম।

80 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: চোচন্নীম-এদু সূৰত গাবলগীয়া আচফৰ ৰচিত গীত

1 হে ইশ্বায়েলৰ ৰখীয়া, কাণ পাতা;

তুমি যোচেফৰ বংশক মেৰ-ছাগৰ জাকৰ দৰে চলাই আনিছা!

তুমি কৰুবোৰৰ ওপৰত বহি,

আমাৰ ওপৰত তোমাৰ দীপ্তি প্ৰকাশ কৰিছা!

2 তুমি ইশ্বয়িম, বিন্যামীন আৰু মনচি ফৈদৰ সন্মুখত তোমাৰ পৰাক্ৰম জগাই তোলা,
আমাক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আৰ্হা।

3 হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাৰ অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্ত্তন কৰা;

আমাৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা, যাতে আমি উদ্ধাৰ পাব পাৰোঁ।

4 হে বাহিনীবোৰৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলৰ প্ৰাৰ্থনাত, তুমি কিমান কাললৈ শ্ৰেৰাধ কৰি থাকিবা?

5 তুমি তেওঁলোকক চকুলোৰ আহাৰ খাবলৈ দিয়া,

আৰু প্ৰচুৰ পৰিমাণে চকুৰ পানী পান কৰিবলৈ দিয়া।

6 তুমি আমাক এনে কাৰণ কৰিলা যাতে আমাৰ প্ৰতিবেশী জাতিবোৰে আমাক লৈ বিবাদ কৰে।

আমাৰ শত্ৰুবোৰে আমাক লৈ নিজৰ মাজত হাঁহি-তামাচা কৰে।

7 হে বাহিনীবোৰৰ ঈশ্বৰ, আমাৰ অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্ত্তন কৰা;

আমাৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা, যাতে আমি উদ্ধাৰ পাব পাৰোঁ।

8 তুমি মিচৰৰ পৰা এজোপা দৰাফালতাৰ দৰে আমাক তুলি আনিলা;

আন জাতিবোৰক খেদাই দি তুমি তাক ৰোপন কৰিলা।

9 তুমি তাৰ কাৰণে ভূমি পৰিস্কাৰ কৰিলা;

তাতে দ্ৰাফালতাই দাঁকৈ শিপা ধৰি দেশখনকে জুৰিলে।

10 তাৰ ছাঁয়াত পাহাৰ-পৰ্বতবোৰ ঢাক খাই গ'ল;

তাৰ ডালবোৰে বৃহা এৰচ গছবোৰ ঢাকি পেলালে;

11 সমুদ্ৰলৈকে ইয়াৰ শাখাবোৰ আৰু ফৰা নদী পৰ্যন্ত ইয়াৰ অঙ্কুৰবোৰ বিস্তাৰিত হ'ল।

12 তেওঁ কিয় তুমি তাৰ দেৱাল ভাঙি পেলোলা?

সেয়ে আটাই বাটবুৰাই তাৰ ফল ছিঙে।

13 বনৰ বৰাহে আহি তাক নষ্ট কৰে;

পথাৰৰ পশুবোৰেও তাক খায়।

14 হে বাহিনীবোৰৰ ঈশ্বৰ, তুমি উলটি আৰ্হা;

শ্বৰ্গৰ পৰা তুমি তললৈ দৃষ্টি কৰা আৰু এই দৰাফালতাৰ দেখ-ডাল কৰা,

15 যি পুলি গছক তুমি নিজৰ সোঁ হাতেৰে ৰোপন কৰিলা;

যাৰ অঙ্কুৰবোৰক তুমি বৃদ্ধি কৰিলা।

16 সেই গছ জুইত পোৰা হ'ল, তাক কাটি পেলোৱা হৈছে;

তোমাৰ শত্ৰুবোৰ তোমাৰ মুখৰ ধমকিত বিনষ্ট হওঁক।

- 17 কিন্তু তোমাৰ সোঁ হাতৰ লোকৰ ওপৰত তুমি নিজৰ হাত ৰাখা;
হাত ৰাখা সেই মনুষ্য পুত্ৰৰ ওপৰত যাক তুমি নিজৰ কাৰণে শক্তিশালী কৰিল্য।
18 তাতে আমি কেতিয়াও তোমাৰ ওচৰৰ পৰা উলটি নাযাম;
তুমি আমাক পুনৰ জীৱন দিয়া,
আমি তোমাৰ নামত নিবেদন কৰিম।
19 হে বাহিনীবোৰৰ ঈশ্বৰ, আমাৰ অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্ত্তন কৰা;
আমাৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা, যাতে আমি উদ্ধাৰ পাব পাৰোঁ।

81 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: গিৱী সূৰত গাবলগীয়া আচফৰ ৰচিত গীত।

- 1 আমাৰ বল স্বৰূপ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকে উচ্চস্বৰেৰে গান কৰা;
যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে আনন্দৰ ধ্বনি কৰা।
2 গীত আৰম্ভ কৰা, খঞ্জৰী বজোৱা;
নেবলেৰে সৈতে মধুৰ বীণা বজোৱা।
3 ন-জোনৰ দিনা আৰু পুণিমাত আমাৰ উসৰৰ দিনা শিঙা বজোৱা।
4 কিয়নো এয়ে হৈছে ইশ্বায়েলৰ বাবে এক বিধি আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰে দিয়া এক আজ্ঞা।
5 যেতিয়া তেওঁ মিচৰ দেশৰ বিৰুদ্ধে ওলাই গৈছিল,
তেতিয়া তেওঁ যোচেফৰ বংশৰ কাৰণে এই উসৰ সাক্ষী ৰূপে স্থাপন কৰিলে।
মই আগেয়ে নজনা এনে এটি মাত শুনিলো:
6 “মই তেওঁৰ কান্ধৰ পৰা বোজাৰ ডাৰ আঁতৰাই দিলোঁ;
পাচি বৈ নিয়াৰ পৰা তেওঁৰ হাত মুক্ত হ’ল।
7 তুমি সঙ্কটৰ কালত প্ৰাৰ্থনা কৰাত, মই তোমাক উদ্ধাৰ কৰিলোঁ;
মেঘ গৰ্জনৰ শব্দৰ গুপ্ত স্থানৰ পৰা মই তোমাক উত্তৰ দিলোঁ;
মিৰীবাৰ জলৰ কাষত মই তোমাক পৰীক্ষা কৰিলোঁ। (চেলা)
8 হে মোৰ লোকসকল, তোমালোকে মোৰ সাৰধান বাণী শুনা,
হে ইশ্বায়েলীয়াসকল, তোমালোকে যদি মোৰ কথা শুনিলা হয়!
9 তোমালোকৰ মাজত কোনো বিদেশী দেৱ-দেৱী নাথাকক;
কোনো বিদেশী দেৱতাৰ আগত প্ৰণিপাত নকৰিবা।
10 ময়েই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা;
ময়েই তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলো;
তোমালোকে বহলৈকে মুখ মেলা, মই তাক পূৰ্ণ কৰিম।
11 কিন্তু মোৰ লোকসকলে মোৰ কথালৈ কাণসাৰ নিদিলে;
ইশ্বায়েলে মোৰ আজ্ঞা মানি নচলিলে।
12 সেইবাবে মই তেওঁলোকক কঠিনমনা হৃদয় লৈয়ে থাকিবলৈ দিলোঁ,
যাতে তেওঁলোকে নিজৰ পৰামৰ্শতেই চলে।
13 হায়! মোৰ লোকসকলে যদি কেৱল মোৰ কথাই শুনিলে হয়,
হায়! ইশ্বায়েলে যদি মোৰ পথতে চলিলে হয়!
14 তেওঁ মই শীঘ্ৰেই তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰক দমন কৰিলোঁ হয়,
তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত তুলিলোঁ হয়!
15 যিহোৱাক ঘিণাওঁতাৰোৰে তেওঁৰ সন্মুখত অৱনত হ’ব;
তেওঁলোকৰ দণ্ড চিৰকাল স্থায়ী হ’ব।
16 কিন্তু ইশ্বায়েলক মই সবাতোকৈ উত্তম যোঁ খাবলৈ দিম;
মই তেওঁলোকক শিলৰ পৰা পোৱা মোৰে তৃপ্ত কৰিম।”

82 অধ্যায়

আচফৰ ৰচিত গীত।

- 1 ঈশ্বৰ তেওঁৰ স্বৰ্গীয় সভাৰ মাজত থিয় হৈছে;
দেৱতাবোৰৰ সেই সভাত তেৱেঁই বিচাৰ কৰে।
2 “কিমান কাললৈকে তোমালোকে অন্যায় বিচাৰ কৰিবা আৰু দুষ্টবোৰৰ পক্ষত থাকিবা? (চেলা)
3 তোমালোকে দৰিদ্ৰ আৰু অনাথসকলৰ প্ৰতি ন্যায় বিচাৰ কৰা;
দুখী আৰু দীনহীনৰ ন্যায় অধিকাৰ ৰক্ষা কৰা।
4 দুখীয়া আৰু কণ্ডালক বচোৱা;
দুষ্টবোৰৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক মুক্ত কৰা।”

৫ তেওঁলোকৰ জ্ঞান আৰু বিচাৰ-বুদ্ধি বুলি একো নাই;
 চাৰিওফালে অন্ধকাৰতে তেওঁলোক ফুৰে;
 পৃথিবীৰ আটাই ভিত্তিমূলবোৰ কঁপি উঠিছে।
 ৬ মই ক'লো, “তোমালোকেই দেৱতাবোৰ;
 তোমালোক সকলোৱেই সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ সন্তান।
 ৭ কিন্তু তথাপিও তোমালোক মনুষ্যৰ দৰে মৰিবা;
 অধিপতিসকলৰ এজনৰ দৰেই তোমালোকৰ পতন হ'ব।”
 ৮ হে ঈশ্বৰ, তুমি উঠা, পৃথিবীৰ বিচাৰ কৰা;
 কিয়নো সমুদায় জাতি তোমাৰ অধিকাৰত আছে।

৪৩ অধ্যায়

সঙ্গীত: আচফৰ ৰচিত গীত।

১ হে ঈশ্বৰ, তুমি মনে মনে নাথাকিবা! হে ঈশ্বৰ তুমি মুখ বন্ধ কৰি নিসাৰ হৈ নাথাকিবা!
 ২ চোৱা, তোমাৰ শত্ৰুবোৰে কেনেকৈ আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিছে;
 তোমাক ঘৃণা কৰা সকলে নিজৰ মূৰ দাঙিছে।
 ৩ তোমাৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে কুমলংৰণা কৰিছে;
 তুমি যিসকলক ৰক্ষা কৰিছা, সেই লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে একেলগে কু-মন্ত্ৰণা কৰিছে।
 ৪ তেওঁলোকে কয়, “আহাঁ, আমি এক জাতি হিচাবে তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰোঁক,
 যাতে ইশ্বৰায়েলৰ নাম পুনৰ কেতিয়াও সোঁৱৰণ কৰা নহ'ব।
 ৫ তেওঁলোক একমনা হৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিছে;
 তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে এটি নিয়ম কৰিছে।
 ৬ তেওঁলোক হ'ল, তৰুবাৰী ইদোমৰ ইশ্বায়েলীয়াসকল,
 মোৰাবীয়া আৰু হাগৰীয়াসকল,
 ৭ গবালীয়া, অশ্বোনীয়া, অমালেকীয়া আৰু তুব নিবাসীসকলৰ সৈতে পলেষ্টিয়াসকল;
 ৮ অচুৰীয়াসকলেও তেওঁলোকৰ সংগত যোগ দিছে;
 লোটাৰ উত্তৰপূৰ্বমুখসকলৰ* বাহু সবল কৰাত তেওঁলোকে সহায় কৰিছে।
 ৯ তুমি মিদিয়নীয়াসকলৰ প্ৰতি যি কৰিছিলো, কীচোন নদীৰ পাৰত চীচৰা আৰু যাবীনৰ প্ৰতি যি কৰিছিলো, এওঁলোকৰ
 ক্ষেত্ৰতো তাকেই কৰা।
 ১০ চীচৰা আৰু যাবীন অয়িন-দোৰত ধ্বংস হৈ গ'ল।
 তেওঁলোক মাটিৰ ওপৰত গোবৰৰ দৰে পৰি আছিল।
 ১১ তেওঁলোকৰ প্ৰধান লোকসকলৰ দশা তুমি ওৰেব আৰু জেবৰ নিচিনা কৰা;
 তেওঁলোকৰ অধিপতিৰ সকলো দশা জেবৰ আৰু চলমুমাৰ নিচিনা কৰা।
 ১২ তেওঁলোকে কৈছিল, “আহাঁ আমি ঈশ্বৰৰ চৰণীয়া ভূমি আমাৰ নিজৰ কাৰণে অধিকাৰ কৰি লওঁক।”
 ১৩ হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি তেওঁলোকক বা'মাৰলী বতাহত ঘূৰি থকা ধূলিৰ নিচিনা কৰা,
 বতাহে উড়ুৱাই নিয়া তুঁহৰ নিচিনা কৰা।
 ১৪ বনজুইয়ে অৰণ্যক যেনেকৈ দহু কৰি দিয়ে,
 জুইৰ শিখাই পৰ্বতবোৰ জ্বলাই দিয়ে,
 ১৫ সেইদৰে তোমাৰ ধুমুহাৰে তুমি তেওঁলোকক খেদি যোৱা,
 আৰু তোমাৰ প্ৰচণ্ড বতাহেৰে তেওঁলোকক ভয় খুউৱা।
 ১৬ হে যিহোৱা, লজ্জাৰে তুমি তেওঁলোকৰ মুখ ঢাকি দিয়া,
 যাতে হে যিহোৱা, তেওঁলোকে তোমাৰ নাম মাতিব,
 ১৭ তেওঁলোক চিৰকালৰ বাবে লজ্জিত হওঁক আৰু ভীষণ ভাবে আতঙ্কিত হওঁক;
 তেওঁলোক অপমানিত হৈ বিনষ্ট হওক।
 ১৮ তেওঁলোকে যেন জানিব পাৰে যে তোমাৰ নাম যিহোৱা,
 তুমি, কেৱল তুমিয়েই সমুদায় পৃথিবীৰ ওপৰত সৰ্ব্বোপৰি জনা।

৪৪ অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: গিতী। সুৰত গাবলগীয়া কোৰহৰ বংশৰ ৰচিত গীত।

১ হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, তোমাৰ নিবাস গৃহ কেনে মনোৰম!
 ২ যিহোৱাৰ চোতাল কেইখনত সোমাবলৈ মোৰ প্ৰাণে আকুল হাবিয়াহ কৰিছে; অত্যন্ত উত্তেজিত হৈছে।
 জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ কাৰণে মোৰ দেহ আৰু মনে আনন্দ ধ্বনি কৰিছে।

* ৪৩ অধ্যায়:৪ লোটাৰ উত্তৰপূৰ্ব অৰ্থাৎ “মোৰাবীয়া আৰু অশ্বোনীয়া।”

- 3 হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, মোৰ ৰজা আৰু মোৰ ঈশ্বৰ, তোমাৰ বেদীবোৰৰ ওচৰতে,
ঘৰ-চিৰিকা চৰায়ে নিজৰ অৰ্থে ঘৰ বিচাৰি পাইছে,
তেলটুপিয়েও তাইৰ পোৱালি ৰাখিবলৈ নিজৰ অৰ্থে বাঁহ বান্ধিছে।
- 4 ধন্য সেইসকল, যিসকলে তোমাৰ গৃহত বাস কৰিছে;
তেওঁলোকে নিতৌ তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিছে। (চেলা)
- 5 ধন্য সেইসকল, যি সকলে তোমাতে শক্তি পাইছে,
যিসকলৰ অস্ত্ৰত চিয়ানলৈ যোৱা ৰাজপথ আছে।
- 6 শুকান বাকা উপত্যকাৰ মাজেদি যাওঁতে তেওঁলোকে সেই ঠাইক জুৰিৰ ঠাই কৰি তোলে;
প্ৰথম বৰষুণে পুখুৰীবোৰ পানীৰে উপচাই দিয়ে।
- 7 যোৱাৰ পথত তেওঁলোকে শক্তিৰ উপৰি শক্তি পায়;
তেওঁলোক প্ৰত্যেকে চিয়ানত দেৱতাবোৰৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত গৈ উপস্থিত হয়।
- 8 হে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা;
হে যাকোবৰ ঈশ্বৰ, মোৰ কথা শুনা। (চেলা)
- 9 হে ঈশ্বৰ, আমাৰ ঢাললৈ তুমি দৃষ্টিপাত কৰা;
তোমাৰ এই অডিষিত ৰজাৰ মুখলৈ চোৱা।
- 10 কিয়নো আন ঠাইত হাজাৰ দিন কটোৱাতকৈ তোমাৰ চোতালকেইখনত এদিন থকাই অধিক উত্তম;
দুষ্টিতাৰ তন্তুত বাস কৰাতকৈ, বৰং মই ঈশ্বৰৰ গৃহৰ দূৰৰী হৈ থকাই অধিক উত্তম।
- 11 কিয়নো ঈশ্বৰ যিহোৱা সূৰ্য আৰু ঢাল স্বৰূপ;
তেওঁ অনুগ্ৰহ আৰু গৌৰৱ দান কৰে;
যিসকলে সপ্ৰথত চলে, তেওঁলোকক কোনো উত্তম বস্তু দিবলৈ তেওঁ অস্বীকাৰ নকৰে।
- 12 হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, তোমাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা লোক ধন্য।

85 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে; কোৱহৰ বংশৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ দেশৰ প্ৰতি দয়া দেখুৱালা।
তুমি যাকোবৰ ভৱিষ্যত পূৰণ স্থাপন কৰিলা।
- 2 তোমাৰ লোকসকলৰ অপৰাধ তুমি ক্ষমা কৰিলা;
তুমি তেওঁলোকৰ সকলো পাপ ঢাকিলা। (চেলা)
- 3 তোমাৰ সকলো ক্ৰোধ তুমি দূৰ কৰি দিলা আৰু তোমাৰ প্ৰচণ্ড কোপৰ পৰা তুমি ঘূৰি আহিলা।
- 4 হে আমাৰ পৰিৎৰাণৰ ঈশ্বৰ, তুমি আমাক পূৰণ উদ্ধাৰ কৰা;
আমাৰ প্ৰতি থকা তোমাৰ ঘৃণামিশ্ৰিত ক্ৰোধ দূৰ কৰা।
- 5 তুমি চিৰকালৈ আমাৰ ওপৰত ক্ৰোধ কৰি থাকিবা নেকি?
সৰু পুৰুষলৈকে তুমি তোমাৰ ক্ৰোধ ধৰি ৰাখিবা নেকি?
- 6 তোমাৰ লোকসকলে যাতে তোমাত আনন্দ কৰিব পাৰে,
তাৰবাবে তুমি জানো আমাক পুণৰায় জাগৰিত নকৰিবা?
- 7 হে যিহোৱা, তোমাৰ দৃঢ় প্ৰেম তুমি আমাক দেখুউৱা;
তোমাৰ পৰিৎৰাণ আমাক দান কৰা।
- 8 ঈশ্বৰ যিহোৱাই যিহকে ক'ব, মই তাকেই শুনিম;
কিয়নো তেওঁ নিজৰ লোকসকলক আৰু নিজৰ বিশ্বাসী অনুগামীসকলক শান্তিৰ কথা ক'ব,
যেন সেই লোকসকল পূৰণ মুখতাৰ ফালে ঘূৰি নাযায়।
- 9 তেওঁক ভয় কৰা সকললৈ স্বৰূপেই তেওঁৰ পৰিৎৰাণৰ সময় তেওঁলোকৰ বাবে সন্নিহিত;
তাতে আমাৰ দেশত তেওঁৰ মহিমা বিৰাজ কৰিব।
- 10 গভীৰ প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাৰ মিলন ঘটিব;
ধাৰ্মিকতা আৰু শান্তিয়ে পৰস্পৰে চুম্বন কৰিব।
- 11 দেশৰ ভূমিৰ পৰা বিশ্বস্ততাৰ গজালি ওলাব;
স্বৰ্গৰ পৰা ধাৰ্মিকতাই তললৈ দৃষ্টি কৰিব।
- 12 যি যি উত্তম, যিহোৱাই নিশ্চয়ে তাক দান কৰিব।
আমাৰ দেশে নিজৰ শস্য উপলব্ধ কৰিব।
- 13 ধাৰ্মিকতা যিহোৱাৰ আগে আগে চলিব;
তেওঁৰ খোজৰ চিহ্নত ধাৰ্মিকতাই এটি পথ প্ৰস্তুত কৰিব।

86 অধ্যায়

দায়ুদৰ প্ৰাৰ্থনা।

- 1 হে যিহোৱা, মোৰ কথালৈ কাণ দিয়া, মোক উত্তৰ দিয়া;
কিয়নো মই দুখী আৰু দৰিদ্ৰ।
- 2 মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা; কিয়নো মই তোমাৰ ভক্ত;
তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ; তোমাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰা দাসক তুমি পালন কৰা।
- 3 হে প্ৰভু, মোক কৃপা কৰা;
কিয়নো ওৰে দিনটো মই তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ।
- 4 তোমাৰ দাসৰ মনত আনন্দ দান কৰা;
কিয়নো হে প্ৰভু, মই মোৰ প্ৰাণ তোমালৈ তুলি ধৰিছোঁ।
- 5 হে প্ৰভু, তুমি মঙ্গলময় আৰু ক্ষমাদানকাৰী;
তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা সকলৰ প্ৰতি তুমি দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ।
- 6 হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ পাতা,
মোৰ মিনতিৰ ক্ৰন্দন তুমি শুনা।
- 7 সঙ্কটৰ কালত মই তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম;
কিয়নো তুমি মোক উত্তৰ দিব।
- 8 হে প্ৰভু, দেৱতাবোৰৰ মাজত তোমাৰ তুল্য কোনো নাই;
তোমাৰ কাৰ্যৰ লগত কোনো কাৰ্যৰ তুলনা নহয়।
- 9 হে প্ৰভু, তুমি সৃষ্টি কৰা সমস্ত জাতিয়ে আহি তোমাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিব;
তেওঁলোকে তোমাৰ মহিমা কীৰ্তন কৰিব।
- 10 কিয়নো তুমি মহান আৰু তুমি আচৰিত কৰ্ম কৰোঁতা।
কেৱল তুমিয়েই ঈশ্বৰ।
- 11 হে যিহোৱা, তোমাৰ পথৰ বিষয়ে মোক শিক্ষা দিয়া,
যাতে মই তোমাৰ সত্যত চলিব পাৰোঁ;
তোমাৰ নামক ভয় কৰাৰ কাৰণে মোৰ দুই মনৰ অন্তৰক এক মন দিয়া।
- 12 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই সমস্ত হৃদয়ে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিম,
চিৰকাল তোমাৰ নামৰ গৌৰৱ কৰিম।
- 13 কিয়নো মোৰ প্ৰতি তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অসীম;
চিয়োলৰ অতি গভীৰ অঞ্চলোকৰ পৰা তুমি মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিলা।
- 14 হে ঈশ্বৰ, অহঙ্কাৰীবোৰ মোৰ বিৰুদ্ধে উঠিছে;
অত্যাচাৰীবোৰৰ দলে মোৰ প্ৰাণ লব বিচাৰিছে;
তেওঁলোকে তোমাক নিজৰ সন্মুখত নাৰাখে।
- 15 কিন্তু হে প্ৰভু, তুমি দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ অনুগ্ৰহকাৰী ঈশ্বৰ;
তুমি শ্ৰেণীত ধীৰ, গভীৰ প্ৰেম আৰু বিস্ময়তাত মহান।
- 16 তুমি মৌলে ঘূৰা আৰু মোক কৃপা কৰা;
তোমাৰ দাসক তোমাৰ শক্তি দান কৰা;
তোমাৰ দাসীৰ পুংৰক তুমি ৰক্ষা কৰা।
- 17 মোক তোমাৰ কৰুণাৰ এটি চিন দেখুৱা,
যাতে মোক যি সকলে ঘৃণা কৰে তেওঁলোকে তাকে দেখি লাজ পায়;
কাৰণ, হে যিহোৱা, তুমিয়েই মোক সহায় কৰিলা আৰু শান্তনা দিলা।

87 অধ্যায়

কোৱৰ্ণৰ বংশৰ ৰচিত গীত। এটি সঙ্গীত।

- 1 যিহোৱাই পবিত্ৰ পৰ্বত শ্ৰেণীৰ ওপৰত তেওঁৰ নগৰ স্থাপন কৰিলে।
- 2 যাকোৱৰ বংশৰ সকলো নিবাসতকৈ যিহোৱাই চিয়োনৰ দুৱাৰবোৰ ভাল পায়।
- 3 হে ঈশ্বৰৰ নগৰ, তোমাৰ বিষয়ে অনেক গৌৰৱৰ কথা কোৱা হৈছে। (চেলা)।
- 4 “মই মোৰ চিনাকিবোৰৰ মাজত ৰাহব আৰু বাবিলৰো চৰ্চা কৰিম;
পলেষ্টিয়া, তুৰ আৰু ইথিওপিয়াৰ* কথাও চৰ্চা কৰিম,
তেওঁলোকে কয়, ‘এইসকল প্ৰত্যেকৰে জন্ম তাত হৈছে।’”
- 5 এনে কি, চিয়োনৰ বিষয়েও এই বুলি কোৱা হ’ব, “অমুক বা তমুক মানুহৰ তাত জন্ম হৈছিল;
সৰ্বোপৰি জনাই নিজেই চিয়োনক স্থাপন কৰিব।”

* 87 অধ্যায়:4 ইথিওপিয়াৰ কুচক

6 যিহোৱাই জাতি সমূহৰ নাম লিখি তালিকা কৰাৰ সময়ত এই কথা ক'ব, “এইজনৰ চিয়োনত জন্ম হৈছিল।” (চেলা)।
7 গায়ক আৰু নাচনীবোৰে একেভাৱে ক'ব, “মোৰ সকলো ডুমুক তোমাৰ মাজতেই আছে।”

88 অধ্যায়

এটি সঙ্গীত। কোৰহৰ বংশৰ ৰচিত গীত। পৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: সুৰ-মহলা-লিয়ামো। ইজৰাহীয়া হেমনৰ মচকীল নামৰ গীত।

- 1 হে মোৰ পৰিৎৰাণৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা,
মই দিনে-ৰাতিয়ে তোমাৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰিছোঁ।
- 2 তোমাৰ আগত মোৰ প্ৰাৰ্থনা উপস্থিত হওঁক;
তুমি মোৰ কাতৰোক্তিলৈ কাণ পাতা।
- 3 কাৰণ মোৰ প্ৰাণ দুখেৰে ভৰি পৰিছে,
মোৰ জীৱন পৰায় চিয়োলৰ ওচৰ চাপিছে।
- 4 গাতলৈ নামি যোৱাবোৰৰ লগত মই গণিত হৈছোঁ;
মই অসহায় লোকৰ দৰে বলহীন হৈছোঁ;
- 5 মই মৃতবোৰৰ মাজত পৰিত্যাগ কৰা লোকৰ দৰে হৈছোঁ;
মৈদামত পৰি থকা হত লোকবোৰৰ নিচিনা হৈছোঁ,
যিবোৰক তুমি সোঁৱৰণো নকৰা,
যিবোৰ তোমাৰ সহায়ৰ হাতৰ পৰা বিছিন্ন হৈছে।
- 6 তুমি মোক গাতৰ সকলোতকৈ তলৰ ঠাইত ৰাখিছা,
অন্ধকাৰ আৰু গভীৰ ঠাইত ৰাখিছা।
- 7 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ কেৰাধে মোক বেৰি ধৰিছে,
তোমাৰ সকলো প্ৰকাৰ টোৰে তুমি মোক দুখ দিছা। (চেলা)।
- 8 তুমি মোৰ চিনাকিবোৰক মোৰ পৰা দূৰ কৰিছা;
তেওঁলোকৰ সন্মুখত মোক ঘৃণাৰ পাত্ৰ কৰিছা;
মই বন্দী হৈ আছোঁ, ওলাই যাব পৰা নাই।
- 9 দুখতে মোৰ চকুৰ দৃষ্টি কমি আহিছে;
হে যিহোৱা, প্ৰতিদিনে মই তোমাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিছোঁ;
মই তোমালৈ মোৰ হাত মেলি ৰাখিছোঁ।
- 10 মৃতজনৰ কাৰণে জানো তুমি আচৰিত কৰ্ম কৰা?
মৃতজনে উঠি জানো তোমাৰ স্তুতি কৰিব? (চেলা)।
- 11 মৈদামত জানো তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ বৰ্ণনা আৰু বিনাশৰ ঠাইত জানো তোমাৰ বিশ্বস্ততাৰ কথা পৰাচাৰ কৰা হব?
- 12 অন্ধকাৰ স্থানত জানো তোমাৰ আচৰিত কৰ্ম জনা যাব?
যি দেশৰ লোকক তুমি পাহৰি যোৱা, সেই ঠাইত জানো তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্য জনা যাব?
- 13 হে যিহোৱা, মই, মই হলে তোমাৰ ওচৰত কাকুতি কৰি কালিছোঁ,
ৰাতিপুৱাতেই তোমাৰ আগত মোৰ পৰাৰ্থনা গৈ উপস্থিত হয়।
- 14 হে যিহোৱা, কিয় তুমি মোক ত্যাগ কৰিছা?
তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা কিয় লুকুৱাই ৰাখিছা?
- 15 মই ল'ৰা কালৰে পৰা দুখী আৰু মৃতপৰায় হৈ আছোঁ;
মই তোমাৰ ভয়নক ক্ৰোধ ভোগ কৰি ব্যাকুল হৈছোঁ।
মই হতাশ হৈ পৰিছোঁ।
- 16 তোমাৰ পৰচণ্ড কেৰাধ মোৰ ওপৰেদি বৈ গৈছে;
তোমাৰ ক্ৰোধে মোক ধ্বংস কৰিছে।
- 17 সেইবাবে পানীৰ চল অহাৰ দৰে ওৰে দিনটো মোক আৱৰি ৰাখিছে;
চৌদিশৰ পৰা মোক বেৰি ধৰি ৰাখিছে।
- 18 মোৰ প্ৰিয়জন আৰু বন্ধুসকলক তুমি মোৰ পৰা দূৰ কৰিলা;
এতিয়া অন্ধকাৰেই মোৰ সংগী।

89 অধ্যায়

ইজৰাহীয়া এথনৰ মচকীল নামৰ গীত।

- 1 মই চিৰকাল যিহোৱাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কীৰ্তন কৰিম;
মই নিজ মুখেৰে পুৰুষানুৰূপে সকলোৰে সন্মুখত তোমাৰ বিশ্বস্ততা প্ৰচাৰ কৰিম।
- 2 মই ঘোষণা কৰিম যে, তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰ্য চিৰকালৰ বাবে স্থাপন হৈছে;

তোমাৰ বিশ্বস্ততা আকাশমণ্ডলৰ দৰেই স্থায়ী।

৩ তুমি কৈছা, “মই মোৰ মনোনীত জনৰ কাৰণে এটি নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ,
মোৰ দাস দায়ুদৰ আগত মই এই শপত কৰিলোঁ:

৪ ‘মই তোমাৰ বংশক চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপন কৰিম;
বংশানুক্ৰমে তোমাৰ সিংহাসন স্থাপন কৰিম’।” (চেলা)।

৫ হে যিহোৱা, আকাশ-মণ্ডলে তোমাৰ আচৰিত কৰ্মৰ প্ৰশংসা কৰে;
পৰিংৰ লোকসকলৰ সমাজত তোমাৰ বিশ্বস্ততাৰ প্ৰশংসা কৰে।

৬ আকাশমণ্ডলৰ মাজত এনে কি আছে
যাক যিহোৱাৰ লগত তুলনা কৰিব পাৰি?

স্বৰ্গৰ দূতবোৰৰ মাজত যিহোৱাৰ তুল্য কোন আছে?

৭ পৰিংৰ দূতবোৰৰ সভাত সকলোৱে ঈশ্বৰক ভয় কৰে;

তেওঁৰ চৰিওফালে থকা সকলতকৈ তেৱেই অতিশয় ভয়ানক।

৮ হে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তোমাৰ তুল্য পৰাক্ৰমী কোন আছে, হে প্ৰভু?
তোমাৰ বিশ্বস্ততাই তোমাক বেৰি ৰাখিছে।

৯ তৰ্জন-গৰ্জনেৰে ওফদ্দি উঠা সমুদ্ৰক তুমি শাসন কৰা;
তাৰ টো উঠিলে তুমিয়েই সেইবাৰক শান্ত কৰা।

১০ তুমি বাহৰ*ক খণ্ড খণ্ড কৰি, হত হোৱা লোকৰ দৰে কৰিলা;
তোমাৰ বাহৰলেৰে তুমি তোমাৰ শত্ৰুবোৰক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলা।

১১ আকাশ-মণ্ডল তোমাৰ আৰু পৃথিবীও তোমাৰেই;
জগত আৰু তাত থকা সকলোকে তুমিয়েই স্থাপন কৰিলা।

১২ উত্তৰ আৰু দক্ষিণ তোমাৰেই সৃষ্টি;

তাবোৰ† আৰু হৰ্ম্মোণে‡ তোমাৰ নামত আনন্দ-ধ্বনি কৰে।

১৩ তোমাৰ বাহ পৰাক্ৰমেৰে ভৰা;

তোমাৰ হাত শক্তিশালী, তোমাৰ সোঁ হাত প্ৰবল।

১৪ ধাৰ্মিকতা আৰু ন্যায়বিচাৰ তোমাৰ সিংহাসনৰ ভিত্তিমূল;
প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততা তোমাৰ আগে আগে চলে।

১৫ ধন্য সেই লোক, যি লোকে আনন্দ-ধ্বনি§ৰে তোমাৰ আৰাধনা কৰে;
হে যিহোৱা, তেওঁলোকে তোমাৰ মুখৰ দীপ্তিত চলাফুৰা কৰে।

১৬ ওৰে দিনটো তেওঁলোকে তোমাৰ নামত উল্লাস কৰে;
তোমাৰ ধাৰ্মিকতাত তেওঁলোকে তোমাক তুলি ধৰে।

১৭ তুমিয়েই তেওঁলোকৰ শক্তিৰ শোভা;

তোমাৰ অনুগ্ৰহত আমাৰ শক্তি* উন্নত হ’ব।

১৮ আমাৰ ৰজা ইস্ৰায়েলৰ পৰিংৰ ঈশ্বৰ জনা দ্বাৰায়েই নিযুক্ত,
আমাৰ সেই ঢাল যিহোৱাৰেই।

১৯ এসময়ত তুমি দৰ্শনত তোমাৰ ভক্তসকলক কৈছিলি, “এজন বীৰৰ ওপৰত মই সহায় কৰাৰ ডাৰ অৰ্পণ কৰিলোঁ;
লোকসকলৰ মাজৰ পৰা এজনক মনোনীত কৰি উন্নত কৰিলোঁ।

২০ মই মোৰ দাস দায়ুদক বিচাৰি পালোঁ;
মোৰ পৰিংৰ তেলেৰে মই তেওঁক অভিষেক কৰিলোঁ।

২১ মোৰ হাত সদায় তেওঁৰ লগত থাকিব;

মোৰ বাহৰেও তেওঁক বলৱান কৰিব।

২২ কোনো শত্ৰুৱে তেওঁক উপদৰৰ নকৰিব,
কোনো দুষ্ট লোকে তেওঁক অত্যাচাৰ নকৰিব।

২৩ মই তেওঁৰ শত্ৰুবোৰক তেওঁৰ সম্মুখতে গুড়ি কৰিম;
যিসকলে তেওঁক ঘৃণা কৰে, তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিম।

২৪ মোৰ বিশ্বস্ততা আৰু প্ৰেম তেওঁৰ লগত থাকিব;

মোৰ নামত তেওঁৰ শক্তিৰ শিং উদ্ধত উঠিব।

২৫ মই সাগৰৰ ওপৰত তেওঁৰ হাত ৰাখি ক্ষমতা দিম,
আৰু তেওঁৰ সোঁহাত নদীবোৰৰ ওপৰত ৰাখিম।

২৬ তেওঁ মোক মাতি ক’ব, ‘তুমিয়েই মোৰ পিতৃ,
মোৰ ঈশ্বৰ আৰু মোৰ পৰিংৰাণৰ শিলা!’

* ৪৯ অধ্যায়:১০ প্ৰাচীনকালৰ কাহিনীবোৰৰ এটা সৰ্পৰ চৰিৎৰ। চাওক ইয়াৰ ৯:১৩;২৬:১২; যিচায়া ৫১:৯ † ৪৯ অধ্যায়:১২ ই গালীলৰ দক্ষিণ অংশৰ শেষত

থকা এখন পৰ্বত। ই প্ৰায় ৫৫৫ মিটাৰ ওখ। ‡ ৪৯ অধ্যায়:১২ ই গালীলৰ উত্তৰপূৰ্ব অংশত থকা এখন পৰ্বত। ই প্ৰায় ২৭০ মিটাৰ ওখ। § ৪৯ অধ্যায়:১৫

ঈশ্বৰক আৰাধনা কৰাৰ সময়ত প্ৰশংসাৰ ধ্বনি * ৪৯ অধ্যায়:১৭ শিং

- 27 মই তেওঁক মোৰ জ্যেষ্ঠ পুংৰ কৰিম,
পৃথিবীৰ ৰজাসকলৰ মাজত তেওঁক সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ কৰিম।
- 28 তেওঁৰ প্ৰতি মোৰ অটল প্ৰেম চিৰকাললৈকে ৰাখিম;
মোৰ নিয়মটি তেওঁৰ লগত থিৰে থাকিব।
- 29 মই তেওঁৰ বংশকো চিৰকাললৈকে স্থায়ী কৰিম,
আকাশ-মণ্ডলৰ দৰেই মই তেওঁৰ সিংহাসন চিৰস্থায়ী কৰিম।
- 30 তেওঁৰ সন্তান সকলে যদি মোৰ ব্যৱস্থা ত্যাগ কৰে,
আৰু মোৰ নিয়মৰ পথত নচলে,
31 যদি তেওঁলোকে মোৰ বিধিবোৰ উলঙ্ঘন কৰে,
মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন নকৰে,
32 তেন্তে মই বেতেৰে প্ৰহাৰ কৰি তেওঁলোকক অপৰাধৰ শাস্তি দিম,
তেওঁলোকৰ অধৰ্মৰ শাস্তি চাৰুকৰে দিম।
- 33 কিন্তু মই মোৰ অটল প্ৰেম তেওঁৰ পৰা নিচেইক নুশ্চাম;
মোৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ বিশ্বস্ততা ব্যৰ্থ হ'বলৈ নিদিম।
- 34 মই মোৰ নিয়মটি উলঙ্ঘন নকৰিম,
মোৰ ওঁঠৰ পৰা ওলোৱা বাক্য সলনি নকৰিম।
- 35 মোৰ পৰিৎৰতাৰ শপত খাই মই এবাৰেই ক'লোঁ;
মই দায়ুদৰ আগত কেতিয়াও মিছা কথা নকওঁ।
- 36 তেওঁৰ বংশ চিৰকাললৈকে থাকিব,
তেওঁৰ সিংহাসন মোৰ সাক্ষাতে সূৰ্য্যৰ দৰে চিৰস্থায়ী হ'ব।
- 37 সেয়ে আকাশৰ বিশ্বাসী সাক্ষী চন্দ্ৰৰ নিচিনাকৈ চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপিত হ'ব।" (চেলা)
- 38 কিন্তু তুমিয়েই পৰিত্যাগ কৰিলা, অগ্ৰহাশ্য কৰিলা;
তোমাৰ অভিষিক্ত জনাৰ বিৰুদ্ধে তুমি শ্ৰেৰাধ কৰিছা।
- 39 তোমাৰ দাসে সৈতে স্থাপন কৰা নিয়মটি তুমি প্ৰত্যাখান কৰিছা;
তুমি তেওঁৰ ৰাজ-মুকুট মাটিলৈ পেলাই অশুচি কৰিলা।
- 40 তুমি তেওঁৰ সকলো প্ৰাচীৰ ডাঙি পেলালা;
তুমি তেওঁৰ কোঠবোৰ বিনষ্ট কৰিলা।
- 41 তেওঁৰ দেশৰ কাষেদি যোৱা সকলো বাটবুৰাই তেওঁক লুট কৰে;
তেওঁ ওচৰ-চুবুৰীয়াবোৰৰ নিন্দাৰ পাত্ৰ হৈছে।
- 42 তুমি তেওঁৰ শত্ৰুবোৰৰ সোঁ হাত শক্তিশালী কৰিলা;
তেওঁৰ সকলো শত্ৰুক আনন্দিত কৰিলা।
- 43 তুমি তেওঁৰ তৰোৱালৰ ধাৰ ওভটাই দিলা আৰু যুদ্ধত তেওঁক থিয় হ'বলৈ নিদিলা।
- 44 তুমি তেওঁৰ হাতৰ ৰাজদণ্ড† হৰণ কৰিলা;
তেওঁৰ সিংহাসন ভূমিলৈ পতিত কৰিলা।
- 45 তুমি তেওঁৰ যৌৱন কাল চুটি কৰিলা;
তুমি তেওঁক লাজেৰে ঢাকিলা। (চেলা)
- 46 হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল? তুমি সদায়েই নিজকে লুকুৱাই ৰাখিবা নে?
কিমান কাল নো তোমাৰ শ্ৰেৰাধ অগ্নিৰ নিচিনাকৈ জ্বলি থাকিব?
- 47 মোৰ জীৱন কাল কেনে অলপ দিনীয়া, তাক সোঁৱৰা;
কি অসাৰতাৰ কাৰণেইবা তুমি মনুষ্যক শ্ৰবজিলা!
- 48 কেতিয়াও মৃত্যু নেদেখাকৈ কোন মানুহ জীয়াই থাকিব পাৰে?
চিয়ালৰ হাতৰ পৰা কোনে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব পাৰে? (চেলা)
- 49 হে যিহোৱা, তোমাৰ পূৰ্বকালৰ সেই অটল প্ৰেম ক'ত?
সেই প্ৰেম তুমি তোমাৰ বিশ্বস্ততাৰ দ্বাৰাই দায়ুদৰ আগত শপত খাইছিল।
- 50 হে যিহোৱা, তোমাৰ দাসবোৰক কৰা অপমান সোঁৱৰণ কৰা;
সোঁৱৰণ কৰা, আন জাতিবোৰে মৌলৈ কৰা সেই অপমানবোৰ;
কেনেকৈ মই মোৰ বুকুত বহন কৰি আছোঁ।
- 51 হে যিহোৱা, তোমাৰ শত্ৰুবোৰে সেই অপমান কৰিছে,
তেওঁলোকে তোমাৰ অভিষিক্ত জনাৰ প্ৰতি খোজক অপমান কৰিছে।
- 52 যিহোৱা চিৰকাললৈকে ধন্য হওঁক। আমেন, আৰু আমেন।

† 89 অধ্যায়:44 মহিমা

90 অধ্যায়

গীতমালা চতুর্থ খণ্ড

ঈশ্বৰৰ লোক মোচিৰ পৰাৰ্থনা।

- 1 হে পৰভূ, পুৰুষে পুৰুষে তুমিয়েই আমাৰ বাসস্থান হৈ আহিছা।
- 2 পৰভূতবোৰ উঁপন্ন হোৱাৰ আগেয়ে,
পৃথিৱী আৰু জগত সৃষ্টিৰ আগতে,
অনাদি কালৰ পৰা অনন্ত কাল পৰ্যন্ত তুমিয়েই ঈশ্বৰ।
- 3 তুমি মানুহক ধূলিলৈ উভটাই লৈ যোৱা;
তুমি কোৱা, “হে মনুষ্য সন্তান সকল উভটি যোৱা”।
- 4 তোমাৰ দৃষ্টিত হাজাৰ বছৰ যেন পাৰ হোৱা যোৱাকালিৰ নিচিনা;
যেন ৰাতিৰ এক পৰহৰ মাত্ৰ।
- 5 তুমি মানুহক ধলৰ দৰে উটুৱাই লৈ যোৱা,
তেওঁলোক এটা অপানৰ নিচিনা;
যেন ৰাতিপুৱা নতুনকৈ ঠন ধৰি উঠা ঘাঁহৰ দৰে;
- 6 ৰাতি পুৱালেই সেয়ে গজি বাঢ়িবলৈ ধৰে;
গধূলি বেলা সেয়ে শুকাই শেষ হৈ যায়।
- 7 তোমাৰ কেৰাধে আমাক গ্ৰাস কৰে,
তোমাৰ কোপত আমি ব্যাকুল হওঁ।
- 8 তুমি আমাৰ অপৰাধবোৰ তোমাৰ সন্মুখত থৈছা;
তোমাৰ উপস্থিতিৰ পোহৰত আমাৰ গুপ্ত পাপবোৰ প্ৰকাশ পায়।
- 9 তোমাৰ ভীষণ কেৰাধত আমাৰ দিনবোৰ হ্ৰাস হৈ যায়;
নিশ্বাসৰ দৰেই আমাৰ আয়ুসৰ বছৰবোৰ শেষ হৈ যায়।
- 10 আমাৰ আয়ুস মাত্ৰ সতৰ বছৰ,
হয়তো শক্তি থাকিলে, আশী বছৰো হ'ব পাৰে;
তথাপিহে আমি শক্তি* থকা বছৰবোৰত মাখোন দুখ আৰু ক্ৰেশ থাকে;
বছৰবোৰ বেগাই ঢুকাই যায় আৰু আমিও পলকতে উড়ি যাওঁ।
- 11 তোমাৰ কেৰাধৰ পৰাণৰম কোনে জানে?
তোমাৰ ক্ৰোধ, তোমাৰ প্ৰাপ্য ভয়-ভক্তিৰ দৰেই মহান?
- 12 সেয়ে আমাৰ আয়ুসৰ কাল গণনা কৰিবলৈ তুমি আমাক শিকোৱা;
যাতে আমি প্ৰজ্ঞাৰ চিত লাভ কৰিব পাৰোঁ।
- 13 হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল?
তুমি ঘূৰি আহাঁ! তোমাৰ দাসবোৰৰ প্ৰতি সদয় হোৱা।
- 14 পুৱাতে তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমেৰে আমাক তৃপ্ত কৰা,
যেন আয়ুস থাকেমানে গোটেই জীৱনত আমি আনন্দ আৰু উল্লাস কৰিব পাৰোঁ।
- 15 যিমান দিন ধৰি তুমি আমাক দুখ দিলা আৰু,
যিমান বছৰ আমি কষ্ট দেখিলোঁ, সেই অনুসাৰেই তুমি আমাক আনন্দিত কৰা।
- 16 তোমাৰ দাসবোৰৰ আগত তোমাৰ কৰ্ম,
আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত তোমাৰ গৌৰৱ প্ৰকাশিত হওক।
- 17 আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দয়া আমাৰ ওপৰত থাকক;
তুমি আমাৰ হাতৰ সকলো কাৰ্য সফল কৰা;
হয়, আমাৰ হাতৰ সকলো কামত তুমি সফলতা দান কৰা।

91 অধ্যায়

- 1 যি মানুহ সৰ্বোপৰি জনাৰ আশ্ৰয়ত থাকে,
যি মানুহ সৰ্বশক্তিমানৰ ছাঁত বসতি কৰে
- 2 তেওঁ যিহোৱাৰ বিষয়ে এই কথা ক'ব, “তেৱেই মোৰ আশ্ৰয় আৰু মোৰ দুৰ্গ;
তেৱেই মোৰ ঈশ্বৰ, যি জনাৰ ওপৰত মই ভাৰসা কৰোঁ।”
- 3 তেওঁ তোমাক ব্যাধৰ ফান্দৰ পৰা
আৰু সৰ্বনাশী মহামাৰীৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।
- 4 তেওঁ নিজৰ ডেউকাৰে তোমাক আৱৰি ৰাখিব,
তেওঁৰ ডেউকাৰ তলত তুমি আশ্ৰয় পাবা;
ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসযোগ্যতা তোমাৰ ঢাল আৰু সুৰক্ষা হ'ব।

* 90 অধ্যায়:10 গৰ্ব কৰিব পৰা বছৰবোৰত † 90 অধ্যায়:10 নাইকিয়া হৈ যাওঁ

5 তুমি ৰাতিৰ আতঙ্কলৈ;
আৰু দিনত উডি অহা কাঁড়লৈ ভয় নকৰিবা।
6 অন্ধকাৰত ঘূৰি ফুৰা মহামাৰীলৈ
নাইবা দুপৰীয়া সময়ত অহা ধ্বংসকাৰী আঘাতলৈ তুমি ভয় নকৰিবা।
7 হয়তো তোমাৰ ওচৰে-পাজৰে ধ্বংস হ'ব হাজাৰ হাজাৰ লোক,
আৰু তোমাৰ সোঁফালে অযুত অযুত;
কিন্তু সেয়ে তোমাৰ কাষলৈ নাহিব।
8 তুমি কেৱল নিজ চকুৰে দেখা পাবা;
দুষ্টবোৰে কেনে পৰতিফল পায়, তুমি তাক দেখা পাবা।
9 'হে পৰভূ, হয়, তুমিয়েই মোৰ আশ্ৰয়!'^{*}
তুমি সৰ্বোপৰি জনাক তোমাৰ আশ্ৰয়স্থান কৰিলা।
10 সেয়ে তোমালৈ কোনো বিপদ নঘটিব;
আৰু তোমাৰ তনুৰ ওচৰলৈ কোনো দুখ-কষ্ট নাহিব।
11 কিয়নো তোমাৰ সকলো পথত তোমাক ৰক্ষা কৰিবলৈ,
তেওঁ নিজৰ দূতবোৰক তোমাৰ বিষয়ে আজ্ঞা দিব।
12 তেওঁলোকে হাতেৰে তোমাক দাপ্তি ধৰিব,
যেন তোমাৰ ভৰিয়ে শিলত খুন্দা খাই আঘাত নাপায়
13 তুমি সিংহ আৰু সাপৰ ওপৰত ভৰি দিবা।
তুমি যুবা-সিংহ আৰু নাগক ভৰিৰে গচকিবা।
14 কিয়নো তেওঁ মোক প্ৰেম কৰে, সেয়ে মই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিম;
মই তেওঁক ৰক্ষা কৰিম, কাৰণ তেওঁ মোৰ নাম জানে।
15 তেওঁ মোক মাতিব, তাতে মই তেওঁক উত্তৰ দিম;
সঙ্কটৰ কালত মই তেওঁৰ সঙ্গী হ'ম;
মই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিম, গৌৰৱান্বিতও কৰিম।
16 মই দীৰঘ আয়ুস দি তেওঁক সন্তুষ্ট কৰিম;
মোৰ পৰিষ্কাৰণ তেওঁক দেখুৱাম।

92 অধ্যায়

এটি গীত। বিশ্ৰামবাৰৰ অৰ্থে সঙ্গীত।

1 যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদ কৰা উত্তম;
হে সৰ্বোপৰি জনা, তোমাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে স্তুতি গান কৰা উত্তম;
2 ৰাতিপুৱা তোমাৰ অসীম প্ৰেমৰ কথা
আৰু পৰতি ৰাতি তোমাৰ বিশ্বস্ততা প্ৰচাৰ কৰা উত্তম;
3 দহ গুণীয়া যন্থৰ আৰু নেবল যন্থৰ সহকাৰে,
গভীৰ বীণাৰ স্বৰেৰে তোমাৰ ধন্যবাদ-স্তুতি কৰা উত্তম।
4 কিয়নো হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই মোক আনন্দিত কৰিছা;
মই তোমাৰ হাতে কৰা কাৰ্য দেখি আনন্দেৰে গীত গান কৰোঁ।
5 হে যিহোৱা, তোমাৰ কাৰ্যবোৰ কেনে মহা!
তোমাৰ চিত্ৰবোৰ কেনে গভীৰ!
6 নিৰ্বোধ লোকে নাজানে,
বিবেকহীন লোকে এই সকলোবোৰ বুজি নাপায়;
7 দুষ্টবোৰ যদিও ঘাৰঁৰ নিচিনাকৈ বাচি উঠে,
অন্যায়কাৰীবোৰে যদিও উন্নতি লাভ কৰে,
তথাপিতো তেওঁলোক চিৰকাললৈকে বিনষ্ট হ'ব।
8 কিন্তু হে যিহোৱা, তুমি অনন্তকাল উদ্ধাৰকাৰী।
9 কিয়নো, হে যিহোৱা, তোমাৰ শংকুবোৰ,
তোমাৰ শংকুবোৰ ধ্বংস হ'ব;
তোমাৰ অন্যায়কাৰী সকলোবোৰ ছিন্ন-ভিন্ন হ'ব।
10 কিন্তু বনৰীয়া যাঁড়ৰ শিঙৰ দৰে তুমি মোৰ শক্তিক* তুলি ধৰিলা;
তুমি মোৰ ওপৰত নতুন অভিষিক্ত তেল† ঢালি দিলা।
11 মোৰ শংকুবোৰৰ পতন মই নিজ চকুৰে দেখিলোঁ;

* 91 অধ্যায়:9 কিয়নো তুমি যিহোৱাক তোমাৰ আশ্ৰয় কৰিলা।

* 92 অধ্যায়:10 শিং

† 92 অধ্যায়:10 আশীৰ্বাদেৰে আনন্দিত কৰিলা

মোৰ বিৰুদ্ধে উঠা সেই দুষ্টবোৰৰ সৰ্বনাশ মই নিজ কাণেৰে শুনিবলৈ পালোঁ।

12 ধাৰ্মিকলোক খাজুৰ গছৰ দৰে উজুলি উঠিব;

লিবানোনৰ এৰচ গছৰ নিচিনাকৈ বাঢ়ি যাব।

13 তেওঁলোকক যিহোৱাৰ গৃহত ৰোপন কৰা হ'ল;

তেওঁলোক আমাৰ ঈশ্বৰৰ চোতাল কেইখনত পৰফুলিত হ'ব।

14 তেওঁলোকে বৃদ্ধ বয়সতো ফল উৎপন্ন কৰিব;

তেওঁলোক ৰসাল আৰু সেউজীয়া হৈ থাকিব;

15 তাতে প্ৰচাৰিত হ'ব যে যিহোৱা ন্যায়বান;

তেৱেঁই মোৰ শিলা,

তেওঁত কোনো অধাৰ্মিকতা নাই।

93 অধ্যায়

1 যিহোৱাই ৰাজস্ব কৰে, তেওঁ মহিমাৰে সজ্জিত;

যিহোৱা সুসজ্জিত; তেওঁ পৰাক্ৰমেৰে নিজৰ কঁকাল বান্ধিলে;

জগতখনো তেওঁ লৰচৰ হ'ব নোৱাৰাকৈ স্থাপন কৰিলে।

2 তোমাৰ সিংহাসন পুৰুষে পৰা স্থাপন কৰা হ'ল;

তুমি অনাদি কালৰে পৰা বিদ্যমান।

3 হে যিহোৱা, নদীৰ পানী ওফন্দি উঠিছে,

নদীবোৰ নিজ নিজ তৰঙ্গ ধৰনিৰে ওফন্দি উঠিছে;

নদীবোৰে নিজ নিজ গৰ্জনৰ টো তুলিছে।

4 মহা জল সমূহৰ কল্লোল ধৰনিতকৈয়ো,

সমুদৰৰ পৰচণ্ড তৰঙ্গবোৰতকৈয়ো সৰ্ব্বোপৰি যিহোৱা বলৱান।

5 তোমাৰ আঙাবোৰ অতি বিশ্বাসযোগ্য;

হে যিহোৱা চিৰদিনৰ কাৰণে পবিত্ৰতা তোমাৰ গৃহৰ শোভা।

94 অধ্যায়

1 হে প্ৰতিফল দিওঁতা ঈশ্বৰ যিহোৱা,

হে প্ৰতিফল দিওঁতা ঈশ্বৰ, তুমি দীপ্তি প্ৰকাশ কৰা।

2 হে পৃথিৱীৰ বিচাৰকৰূতা, তুমি উঠা,

অহংকাৰীবোৰক তেওঁলোকৰ যি প্ৰাপ্য তাক তুমি দিয়া।

3 হে যিহোৱা, দুষ্টবোৰে কিমান কাল,

দুষ্টবোৰেনো কিমান কাল উল্লাস কৰিব?

4 তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা দান্তিক কথাবোৰ বাহিৰ হৈ আহে;

সকলো দুষ্টলোকে গৰ্ব্ব কৰে।

5 হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলক তেওঁলোকে চূৰ্ণ কৰিছে;

তোমাৰ আধিপত্যক উপদ্ৰৱ কৰিছে।

6 বিধৱা আৰু বিদেশী লোকক তেওঁলোকে বধ কৰিছে;

অনাথ সকলক হত্যা কৰিছে;

7 তেওঁলোকে ক'য়, "যিহোৱাই নেদেখিব; যাকোবৰ ঈশ্বৰে মন নকৰিব।"

8 হে বিবেকহীনবোৰ, তোমালোকে বিবেচনা কৰা;

হে নিৰ্বোধবোৰ, কেতিয়া তোমালোকৰ সুবুদ্ধি হ'ব?

9 যি জনাই কাণ সৃষ্টি কৰিলে, তেওঁ জানো নুশুনিব?

যি জনাই চকু নিৰ্ৰক্ষা কৰিলে, তেওঁ জানো নেদেখিব?

10 যি জনাই সকলো জাতিকে শাসন কৰে আৰু লোকসকলক শিক্ষা দিয়ে,

তেওঁ জানো শাস্তি নিদিয়াকৈ থাকিব?

11 যিহোৱাই মানুহৰ সকলো চিন্তা জানে;

তেওঁ জানে যে তেওঁলোক সকলো শ্বাস মাত্ৰ।

12 হে যিহোৱা, ধন্য সেইসকল লোক যাক তুমি শাসন কৰা,

আৰু তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা শিক্ষা দিয়া,

13 যাতে তেওঁলোকে বিপদৰ কালত জিৰণি পায়,

যেতিয়ালৈকে দুষ্টসকলৰ কাৰণে গাত খন্দা শেষ নহয়।

14 কিয়নো যিহোৱাই নিজৰ লোকসকলক ত্যাগ নকৰিব,

নিজৰ আধিপত্যক পৰিত্যাগ নকৰিব।

- 15 ন্যায়বিচার পুনৰ ধাৰ্মিকতাৰ ওচৰলৈ উভটি আহিব;
শুদ্ধ মনৰ সকলোৱেই তাক মানি চলিব।
- 16 কোনে মোৰ পক্ষ হৈ দুষ্টবোৰৰ বিৰুদ্ধে উঠিব?
মোৰ পক্ষ হৈ দুষ্টবোৰৰ বিৰুদ্ধে কোন থিয় হ'ব?
- 17 যদি যিহোৱাই মোক সহায় নকৰে,
তেওঁ মৃত্যুৰ নীৰৱতাত মোৰ পৰাণে শীঘ্ৰেই বসতি কৰিলেহেঁতেন।
- 18 যেতিয়াই মই ভাৱো যে, মোৰ ভৰি পিছলি গৈছে,
তেতিয়াই হে যিহোৱা, তোমাৰ অসীম প্ৰেমে মোক ধৰি ৰাখে।
- 19 মোৰ মন যেতিয়া দুঃচিত্তেৰে ভৰি পৰে,
তেতিয়া তোমাৰ শাস্তনাই মোৰ প্ৰাণত আনন্দ দান কৰে।
- 20 দুনীতিপৰায়ণ শাসনকৰ্তাসকলে দুষ্কাৰ্যৰ কাৰণে বিধি স্থাপন কৰে,
তোমাৰ লগত তেওঁলোকৰ জানো সম্পৰ্ক থাকিব পাৰে?
- 21 তেওঁলোকে ধাৰ্মিকৰ পৰাণৰ বিৰুদ্ধে গোট খায়;
তেওঁলোকে নিৰ্দোষীক মৃত্যুদণ্ড বিহিবলৈ দোষী কৰে।
- 22 কিন্তু যিহোৱাই মোৰ দুৰ্গ;
মোৰ ঈশ্বৰেই মোৰ আশ্ৰয় শিলা।
- 23 তেওঁলোকৰ অপৰাধ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰলৈকে আনিব,
তেওঁলোকৰ দুষ্কাৰ্যতেই তেওঁ তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব;
আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱায়েই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব।

95 অধ্যায়

- 1 আহাঁ, আমি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰোঁহক;
আমাৰ পৰিষ্কাৰৰ শিলাৰ অৰ্থে আনন্দ-ধ্বনি কৰোঁহক।
- 2 আহাঁ, আমি ধন্যবাদ জনাই জনাই তেওঁৰ আগত উপস্থিত হওঁ;
স্তুতি-গানেৰে তেওঁৰ উদ্দেশ্যে আনন্দ ধ্বনি কৰোঁহক।
- 3 কিয়নো যিহোৱা মহান ঈশ্বৰ,
সকলো দেৱতাবোৰৰ ওপৰত তেৱেই মহান ৰজা।
- 4 পৃথিৱীৰ সকলো গভীৰ স্থান তেওঁৰ হাতত আছে,
পৰ্বতবোৰৰ টিংবোৰো তেওঁৰেই।
- 5 সমুদ্ৰৰ তেওঁৰেই, কাৰণ তেৱেই তাক স্ৰজিলে;
তেওঁৰ হাতে শুকান ভূমি নিৰ্ম্মাণ কৰিলে।
- 6 আহাঁ, আমি আঁঠুকাটি পৰিণীত কৰোঁ,
আমাৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা যিহোৱাৰ আগত আঁঠু লওঁ;
- 7 কিয়নো তেৱেই আমাৰ ঈশ্বৰ, আমি তেওঁৰ প্ৰজা;
তেওঁৰ হাতৰ চৰণীয়া পথাৰৰ মেৰ-ছাগৰ নিচিনা।
“আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুনিলেহেঁতেন!”
- 8 তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা;
তেওঁলোকে মৰুপ্ৰান্তৰ মাজত মিৰীবা আৰু মচ্ছাত মোৰ পৰীক্ষা কৰিছিল।*
- 9 যদিও তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মোৰ কাৰ্য দেখিছিল,
তথাপিও তেওঁলোকে তাত মোক পৰীক্ষা কৰি প্ৰমাণ চাইছিল।
- 10 চল্লিশ বছৰ ধৰি সেই কালৰ লোকসকলৰ প্ৰতি মই বিৰক্ত হৈছিলো।
মই কৈছিলোঁ, “এই লোকসকলৰ হৃদয় বিপথে পৰিচালিত হৈছে; তেওঁলোকে মোৰ পথ নাজানোঁ।”
- 11 এই হেতুকে মই মোৰ ক্ৰোধত শপত খাই কৈছিলোঁ, “তেওঁলোক মোৰ বিস্বাসমত সোমাব নাপাব।”

96 অধ্যায়

- 1 তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটি নতুন গীত গোৱা;
হে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ লোক, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা।
- 2 যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা, তেওঁৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা;
দিনে দিনে তেওঁৰ পৰিষ্কাৰৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা।
- 3 বিভিন্ন জাতিৰ মাজত তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰচাৰ কৰা,
সমুদায় লোকৰ মাজত তেওঁৰ আচৰিত কৰ্ম যোষণা কৰা।

* 95 অধ্যায়:8 মিৰীবা অৰ্থাৎ বিবাদ, মচ্ছা অৰ্থাৎ পৰীক্ষা (যাত্রা 17:7 পদ) † 95 অধ্যায়:10 তেওঁলোকে মোৰ আজ্ঞা নাজানে

- 4 কিয়নো যিহোৱা মহান আৰু অতি প্ৰশংসাৰ যোগ্য;
তেওঁ সকলো দেৱতাতকৈয়ো ডয়ানক।
- 5 কিয়নো সকলো জাতিৰ দেৱতাবোৰ অসাৰ মাত্ৰ,
কিন্তু যিহোৱা আকাশমণ্ডলৰ সৃষ্টিকৰ্তা।
- 6 মহিমা আৰু প্ৰতাপ তেওঁৰ সন্মুখত আছে;
পৰাক্ৰম আৰু শোভা তেওঁৰ পবিত্ৰ স্থানত বিদ্যমান।
- 7 হে জাতিবোৰৰ ফৈদ সমূহ,
তোমালোকে যিহোৱাৰ গৌৰৱ কীৰ্ত্তন কৰা,
যিহোৱাৰেই গৌৰৱ আৰু পৰাক্ৰম কীৰ্ত্তন কৰা।
- 8 তোমালোকে যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে তেওঁৰ যোগ্য গৌৰৱ কীৰ্ত্তন কৰা,
নৈবেদ্যৰ সৈতে তেওঁৰ চোতাল কেইখনলৈ আহাঁ।
- 9 যিহোৱাৰ পবিত্ৰ শোভাত আহি তেওঁৰ আগত প্ৰণিপাত কৰা;
হে সমুদায় পৃথিৱী, তেওঁৰ সন্মুখত কম্পমান হোৱা।
- 10 বিভিন্ন জাতিৰ মাজত তোমালোকে কোৱা,
“যিহোৱা ৰজা।
জগতখনক স্থিৰভাৱে স্থাপিত কৰা হ'ল; সেয়ে কেতিয়াও বিচলিত নহ'ব।
তেওঁ ন্যায়েৰে লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিব।”
- 11 আকাশমণ্ডলে আনন্দ কৰক,
পৃথিৱীয়ে উল্লাস কৰক;
সমুদৰ আৰু তাৰ সকলোৱে গৰজ্জন কৰক।
- 12 পথাৰ আৰু তাত থকা সকলো উল্লাসিত হওক;
তেতিয়া অৰণ্যৰ সকলো বৃক্ষই আনন্দ গান কৰিব।
- 13 যিহোৱাৰ সন্মুখতে গান কৰিব;
কিয়নো তেওঁ আহি আছে;
তেওঁ পৃথিৱীৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আহি আছে।
তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে জগতৰ বিচাৰ কৰিব;
নিজ সত্যতাৰে জাতি সমূহৰ বিচাৰ কৰিব।

97 অধ্যায়

- 1 যিহোৱাই ৰজা; পৃথিৱীয়ে আনন্দ কৰক;
দ্বীপ সমূহেও আনন্দ কৰক।
- 2 তেওঁৰ চাৰিওফালে মেঘ আৰু ঘন অন্ধকাৰে ঘেৰি আছে;
ধাৰ্মিকতা আৰু ন্যায় বিচাৰ তেওঁৰ সিংহাসনৰ ভিত্তিমূল*।
- 3 অগ্নিয়ে তেওঁৰ আগে আগে গমন কৰে;
চাৰিওফালে তেওঁৰ শংৰুবোৰক দহু কৰিছে।
- 4 তেওঁৰ বিজুলীৰ চমকে জগতখন আলোকময় হ'ল;
তাকে দেখি পৃথিৱী কম্পমান হ'ল।
- 5 পৰ্বতবোৰ মমৰ দৰে গলি গ'ল যিহোৱাৰ সন্মুখত,
সমুদায় পৃথিৱীৰ সন্মুখত।
- 6 আকাশমণ্ডলে তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰচাৰ কৰিছে,
সকলো জাতিয়ে তেওঁৰ গৌৰৱ দেখিছে।
- 7 লজ্জিত হওঁক সেইসকল,
যিসকলে মূৰ্খতা পূজা কৰে;
যিসকলে অসাৰ প্ৰতিমাত গৰ্ব কৰে;
যিহোৱাৰ আগত সকলো দেৱতাই প্ৰণিপাত কৰক।
- 8 হে যিহোৱা, তোমাৰ ন্যায় বিচাৰৰ কাৰণে চিয়োন আনন্দিত হৈছে,
যিহুদাৰ জীয়ৰীসকল উল্লাসিত হৈছে।
- 9 হে যিহোৱা, তুমি সমুদায় পৃথিৱীৰে সৰ্বোপৰি জনা;
সকলো দেৱতাৰ ওপৰত তোমাৰ স্থান।
- 10 যিসকলে দুষ্টতাক ঘিণ কৰে, যিহোৱাই তেওঁলোকক প্ৰেম কৰে†;
তেওঁ নিজৰ ভক্তসকলৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰে,
দুষ্টসকলৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰে।

* 97 অধ্যায়:2 ধাৰ্মিকতা আৰু ন্যায় বিচাৰ তেওঁ শাসন কৰিব

† 97 অধ্যায়:10 হে যিহোৱাক আৰাধনা কৰা লোক, দুষ্টতাক ঘিণ কৰিব।

11 ধাৰ্মিকৰ কাৰণে পোহৰ সিঁচি দিয়া হয়;
সৰল অস্ত্ৰৰ লোকৰ কাৰণে আনন্দ দিয়া হয়।
12 হে ধাৰ্মিক লোকসকল,
যিহোৱাত আনন্দ কৰা,
তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা।

98 অধ্যায়

এটি গীত।

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নতুন গীত গোৱা;
কাৰণ তেওঁ অনেক আচৰিত কাৰ্য কৰিলে;
তেওঁৰ সোঁ হাত আৰু তেওঁৰ পবিত্ৰ বাহুৱে
আমাক জয়ী কৰিলে।
2 যিহোৱাই তেওঁৰ পবিত্ৰৰাণৰ কথা জনালে;
তেওঁ জাতি সমূহৰ দৃষ্টি গোচৰত নিজৰ ধাৰ্মিকতা মুকলি কৈ প্ৰকাশ কৰিলে।
3 ইশ্বায়েল বংশৰ কাৰণে তেওঁৰ অটল প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাৰ কথা তেওঁ সোঁৱৰণ কৰিলে;
পৃথিৱীৰ সকলো প্ৰান্তই আমাৰ ঈশ্বৰৰ জয় দেখা পাব।
4 হে সমুদায় পৃথিৱী, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনন্দ-ধ্বনি কৰা;
উচ্চ ধ্বনিৰে আনন্দ গান কৰা, প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা।
5 বীণা বজাই যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা,
বীণা বজাই সুন্দৰ সুৰেৰে যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা।
6 তুৰী বজাই শিঙা বাদ্যৰে সৈতে ৰজা যিহোৱাৰ আগত আনন্দ ধ্বনি কৰা।
7 সমুদৰ আৰু তাৰ সকলোৱেই গৰ্জ্জন কৰক;
জগত আৰু তাত বাস কৰা সকলোৱে গৰ্জ্জন কৰক।
8 নদীবোৰে হাত-তালি দিয়ক;
পৰ্বতবোৰে একেলগে আনন্দ গান কৰক,
9 যিহোৱাৰ সন্মুখতে তেনে কৰক;
কিয়নো তেওঁ আহি আছে;
পৃথিৱীৰ বিচাৰ কৰিবলৈ তেওঁ আহি আছে।
তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে জগতৰ বিচাৰ কৰিব;
নিজ ন্যায়েৰে জাতি সমূহৰ বিচাৰ কৰিব।

99 অধ্যায়

1 যিহোৱাই ৰজা; জাতি সমূহ কল্পিত হওঁক।
তেওঁ কৰুবৰ ওপৰত সিংহাসনত বহি আছে;
পৃথিৱী কঁপি উঠক।
2 চিয়োনত যিহোৱা মহান;
সমুদায় জাতিৰ উদ্ধৃত তেওঁক উন্নীত কৰা হ'ল।
3 জাতিবোৰে তেওঁৰ মহা আৰু ভয়াবহ নামৰ প্ৰশংসা কৰক;
তেওঁ পবিত্ৰৰ।
4 শক্তিশালী ৰজাই ন্যায় ডাল পায়*;
তুমিয়েই ন্যায়বিচাৰ স্থাপন কৰিলা;
তুমিয়েই থাকোৱাৰ বংশৰ মাজত ন্যায় বিচাৰ আৰু ধাৰ্মিকতা সাধন কৰিলা।
5 আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উচ্চ প্ৰশংসা কীৰ্তন কৰা,
তেওঁৰ ভৱিষ্যতীয়া সন্মুখত প্ৰণিপাত কৰা;
তেওঁ পবিত্ৰৰ।
6 তেওঁৰ পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ মোচি আৰু হাৰোণ,
আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা লোকসকলৰ মাজৰ চমূৰেলে
প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ পাছত তেওঁ উত্তৰ দিছিল।
7 তেওঁ মেঘ স্তম্ভৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক কথা কৈছিল;
তেওঁ দিয়া আজ্ঞা আৰু বিধিবোৰ তেওঁলোকে পালন কৰিছিল।
8 হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিছিলি;
তুমি তেওঁলোকলৈ এজন ক্ষমাৱান ঈশ্বৰ আছিলি,

* 99 অধ্যায়:4 যদি ৰজা শক্তিশালী হয়, তেনেহলে তেওঁ ন্যায় ডাল পায়।

তথাপিও তেওঁলোকৰ ভুল কৰ্মৰ প্ৰতিফল দিছিল।
 9 তোমালোকে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৌৰৱ কীৰ্ত্তন কৰা,
 তেওঁৰ পবিত্ৰ পৰ্বত অডিমুখে পৰণিপাত কৰা:
 কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা পবিত্ৰ।

100 অধ্যায়

ধন্যবাদাৰ্থক গীত।

1 হে সমুদায় পৃথিৱী, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনন্দ ধ্বনি কৰা।
 2 আনন্দ মনেৰে যিহোৱাৰ সেৱা কৰা;
 আনন্দ গানেৰে সৈতে তেওঁৰ উপস্থিতিৰ সন্মুখলৈ আহাঁ;
 3 তোমালোকে ইয়াকে জানা যে, যিহোৱাই ঈশ্বৰ;
 তেঁৱেই আমাক নিৰ্ভ্ৰাণ কৰিলে, আমি তেওঁৰেই;
 আমি তেওঁৰ পৰজা আৰু তেওঁৰ চৰণীয়া পথাৰৰ মেৰ-ছাগ।
 4 তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰি তেওঁৰ দুৱাৰবোৰত প্ৰবেশ কৰা,
 তেওঁৰ পৰশংসা কৰি তেওঁৰ চোতাল কেইখনত সোমোৱা;
 তেওঁৰ স্তুতি কৰা, তেওঁৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা।
 5 কিয়নো যিহোৱা মঙ্গলময়, তেওঁৰ দয়া চিৰকাল স্থায়ী;
 তেওঁৰ বিশ্বস্ততা পুৰুষে পুৰুষে স্থায়ী।

101 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 মই দয়া আৰু ন্যায় বিচাৰৰ গীত গাম;
 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ উদ্দেশ্যে পৰশংসাৰ গান গাম।
 2 মই সিদ্ধ পথত চলিবলৈ মনোযোগ দিম;
 তুমি কেতিয়া মোৰ ওচৰলৈ আহিবা?
 মোৰ ঘৰৰ ভিতৰত মই হৃদয়ৰ সিদ্ধতাত চলিম।
 3 মই জঘন্য কোনো বিষয়কে মোৰ চকুৰ আগত নাৰাখিম;
 বিপথে যোৱা লোকসকলৰ কাৰ্যক মই যিগ কৰোঁ,
 সেইবাবে মোক খামুচি ধৰিব নোৱাৰিব।
 4 কুটিল অশ্ৰুৎকৰণ মোৰ পৰা দূৰ হ'ব;
 দুষ্টতাৰ লগত মোৰ সম্পৰ্ক নাথাকিব।
 5 যি জনে গোপনে চুবুৰীয়াৰ অপবাদ চৰ্ছে,
 তেওঁক মই উচ্ছন্ন কৰিম;
 গৰ্বিত দৃষ্টি আৰু অহংকাৰী মনৰ লোকক মই সশ্র নকৰিম।
 6 দেশৰ বিশ্বাসী লোকসকলৰ ওপৰত মোৰ কৃপা দৃষ্টি থাকিব;
 তেওঁলোকে মোৰ সৈতে বাস কৰিব।
 যিজন সিদ্ধ পথত চলে, তেওঁ মোৰ পৰিচাৰক হ'ব।
 7 ছলনাকাৰীবোৰ মোৰ গৃহৰ ভিতৰত বাস কৰিব নোৱাৰিব;
 মিথ্যাবাদীবোৰ মোৰ চকুৰ আগত থিৰে থাকিব নোৱাৰিব।
 8 প্ৰতি ৰাতিপুৱাতে সকলো দুষ্ট লোকক মই বিনষ্ট কৰিম;
 যিহোৱাৰ নগৰৰ পৰা সকলো অধৰ্মচাৰীকে উচ্ছন্ন কৰিম।

102 অধ্যায়

এজন দুখীৰ প্ৰাৰ্থনা; তেওঁ যেতিয়া হতাশ হয়, তেওঁৰ দুখৰ কথা যিহোৱাক কৈছিল।

1 হে যিহোৱা, মোৰ পৰাৰ্থনা শুনা;
 মোৰ কাতৰোক্তি তোমাৰ আগত উপস্থিত হওক।
 2 সঙ্কটৰ কালত তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা লুকুৱাই নাৰাখিবা;
 মৌলে কাণ পাতা; মই পৰাৰ্থনা কৰা কালত শীঘ্ৰে মোক উত্তৰ দিয়া।
 3 কিয়নো ধূঁৱাৰ নিচিনাকৈ মোৰ দিনবোৰ বিলীন হৈ গৈছে,
 মোৰ অস্থিবোৰ যেন অগ্নিশালৰ জুইত জুলিছে।
 4 ৰ'দৰ তাপত লেৰেলি যোৱা ঘাঁহৰ নিচিনাকৈ মোৰ হৃদয় শুকাই গৈছে;
 এনে কি মই ভোজন কৰিবলৈও পাহৰি যাওঁ।
 5 মই বৰকৈ কেঁকাই থকাত মোৰ অস্থিবোৰ শৰীৰৰ ছালত লাগি গৈছে।

- 6 মই মৰুভূমিত বাস কৰা এটি ফেঁচা*ৰ নিচিনা হ'লো,
ধ্বংসস্থাপত থকা এটা অকলশৰীয়া সৰু ফেঁচাৰ দৰে হ'লো।
- 7 মই টোপনি যাব নোৱাৰো;
ঘৰৰ চালত থকা অকলশৰীয়া চৰাইজনীৰ সদৃশ হ'লো।
- 8 মোৰ শংৰুবোৰে দিনে-ৰাতিয়ে মোক বিদ্রুপ কৰে;
মোৰ বিৰুদ্ধে খঙত উন্মত্ত লোকসকলে মোৰ নাম শাও ৰূপে ব্যৱহাৰ কৰে।
- 9 বাস্তৱিক মই আহাৰ স্বৰূপে ভস্ম খাওঁ;
পেয় দ্ৰব্যৰে সৈতে মোৰ চকুলো মিহলাও;
- 10 ইয়াৰ কাৰণ হৈছে তোমাৰ ৰোষ আৰু তোমাৰ ক্ৰোধ;
কিয়নো তুমি মোক ওপৰলৈ তুলি দলিয়াই পেলাই দিলা।
- 11 মোৰ দিনবোৰ সন্ধিয়া পৰৰ ছাঁৰ নিচিনা হৈছে;
মই তৃণৰ দৰে শুকাই গৈছোঁ।
- 12 কিন্তু, হে যিহোৱা, তুমি হ'লে তোমাৰ সিংহাসনত চিৰকাললৈকে থাকা;
তোমাৰ নামৰ যশস্যা পুৰুষে পুৰুষে স্থায়ী।
- 13 তুমি উঠিবা, চিয়োনলৈ কৃপা কৰিবা;
এতিয়াই তাৰ প্ৰতি দয়া কৰাৰ সময় হৈছে,
কাৰণ নিৰূপিত সময় উপস্থিত হ'ল।
- 14 তোমাৰ দাসবোৰৰ ওচৰত তাৰ শিলবোৰ প্ৰিয়,
তাৰ ধূলিকণাৰ ওপৰতো তেওঁলোকৰ মমতা আছে।
- 15 যিহোৱাৰ নামক সকলো জাতিয়ে ভয় কৰিব,
পৃথিৱীৰ সমুদায় ৰজা তোমাৰ প্ৰতাপত ভীত হ'ব।
- 16 কিয়নো যিহোৱাই পুনৰ চিয়োনক নিৰ্ৰম্যাণ কৰিব;
তেওঁ নিজৰ মহিমাৰে দৰ্শন দিব।
- 17 সেই সময়ত তেওঁ দীনহীনবোৰৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিব,
তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাক তেওঁ অগ্রাহ্য নকৰিব।
- 18 ভাৱী বংশধৰসকলৰ কাৰণে এই সকলো কথা লিখি থোৱা হ'ব,
যাতে এতিয়া জন্ম নোহোৱা সন্তান সকলেও যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰে।
- 19 কিয়নো তেওঁৰ পবিত্ৰ উচ্চ স্থানৰ পৰা তেওঁ তললৈ দৃষ্টি কৰিলে;
যিহোৱাই স্বৰ্গৰ পৰা পৃথিৱীলৈ দৃষ্টি কৰিলে,
20 যাতে বন্দীসকলৰ কেঁকনি শুনিব পাৰে,
মৃত্যুদণ্ডৰ অভিযুক্ত সকলক মুক্ত কৰিব পাৰে।
- 21 চিয়োনত যিহোৱাৰ নাম প্ৰচাৰিত হ'ব,
যিৰূচালেমত তেওঁৰ প্ৰশংসা-স্তুতি হ'ব,
22 যেতিয়া যিহোৱাৰ সেৱা কৰিবৰ কাৰণে
সকলো জাতি আৰু ৰাজ্যবোৰ একত্ৰিত হ'ব।
- 23 জীৱন পথৰ মাজতেই† যিহোৱাই মোৰ শক্তি কমাই দিলে;
মোৰ আয়ুস চুটি কৰি দিলে।
- 24 সেয়ে মই কৈছো, “হে মোৰ ঈশ্বৰ, জীৱনৰ মাজভাগতে তুমি মোক তুলি নিনিবা;
তোমাৰ বছৰবোৰতো সৰ্বপুৰুষলৈকে স্থায়ী।”
- 25 অনেক কালৰ আগতে তুমি এই বিশ্বৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা;
আকাশমণ্ডল তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য।
- 26 সেইবোৰ ধ্বংস হৈ যাব, কিন্তু তুমি হ'লে চিৰকাল থাকিবা;
কাপোৰৰ দৰে সেই সকলো জীৰ্ণ হৈ যাব;
তুমি সেইবোৰক বস্তুৰ নিচিনাকৈ সলনি কৰিবা;
তাতে সেইবোৰ আৰু নাথাকিব।
- 27 কিন্তু তুমি হ'লে সদায় একে,
তোমাৰ বছৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব।
- 28 তোমাৰ দাসবোৰৰ সন্তান সকল জীয়াই থাকিব;
তেওঁলোকৰ বংশধৰসকল তোমাৰ উপস্থিতিত থিৰে থাকিব।

* 102 অধ্যায়:6 শণ্ডা † 102 অধ্যায়:23 যিহোৱাই মোৰ ডেকা বয়সতে মোৰ শক্তি কমাই দিলে।

103 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা;
হে মোৰ ভিতৰত থকা সকলো অংশ, তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা।
- 2 হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা,
তেওঁৰ উপকাৰবোৰ নাপাহৰিবা।
- 3 যি জনাই তোমাৰ সকলো অপৰাধ ক্ষমা কৰে,
তোমাৰ সকলো ৰোগ সুস্থ কৰে,
- 4 যি জনাই তোমাৰ জীৱন বিনাশৰ পৰা মুক্ত কৰে,
যি জনাই অসীম দয়া আৰু নানা প্ৰকাৰ কৰুণাৰ মুকুটেৰে তোমাক বিভূষিত* কৰে,
- 5 যি জনাই উত্তম দ্ৰব্যেৰে তোমাৰ মুখ তৃপ্ত কৰে,
তেওঁ ঈগল পক্ষীৰ দৰে তোমাক নতুন যৌৱন কাল দিব।
- 6 যিহোৱাই উচিত কাৰ্য কৰে;
উপদৰুৰ পোৱা লোকসকলৰ পক্ষে বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰে।
- 7 তেওঁ মোচিক নিজৰ পথবোৰ,
আৰু ইশ্বায়েলৰ বংশধৰসকলক নিজৰ কাৰ্যবোৰ জনালে
- 8 যিহোৱা স্নেহশীল আৰু কৃপাময়। তেওঁ কেৱাধত ধীৰ আৰু দয়াত মহান।
- 9 তেওঁ সদায় ধৰ্মকি দি নাথাকিব,
চিৰকাললৈকে কেৱাধো নাৰাখিব।
- 10 তেওঁ আমাৰ পাপ অনুসাৰে আমালৈ কাৰ্য কৰা নাই,
আমাৰ অধৰ্ম অনুসাৰে আমাক প্ৰতিফল দিয়া নাই।
- 11 কিয়নো পৃথিৱীৰ পৰা আকাশ-মণ্ডল যিমান ওখ,
তেওঁলৈ ভয় ৰাখোঁতাসকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ দয়াও সিমান মহা।
- 12 পূৰ্বৰ পৰা পশ্চিমলৈ যিমান দূৰ,
তেওঁ আমাৰ অপৰাধো আমাৰ পৰা সিমান দূৰ কৰিলে।
- 13 বাপেকে নিজ সন্তানক স্নেহ কৰাৰ দৰে যিহোৱাই তেওঁলৈ ভয় ৰাখোঁতাসকলক স্নেহ কৰে;
- 14 কিয়নো তেৱেই আমাৰ গঠন জানে, আমি যে ধূলি মাখোন, তাক তেওঁ সোঁৱৰণ কৰে।
- 15 মানুহৰ আয়ুস তৃণৰ নিচিনা;
যেনেকৈ পথাৰৰ ফুল, তেনেকৈয়ে তেওঁ প্ৰফুল্লিত হয়।
- 16 ফুলৰ ওপৰেদি বতাহ বলিলেই ফুল সৰি নাইকিয়া হয়;
সেই স্থানেও তাক চিনি নাপায়।
- 17 কিন্তু যিহোৱাক ভয় কৰাসকলৰ ওপৰত তেওঁৰ দয়া অনাদিকালৰ পৰা অনন্তকাল পৰ্যন্ত থাকে,
আৰু তেওঁৰ ধাৰমিকতা বংশৰ পিছত বংশ বৰ্তি থাকে।
- 18 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা মানি চলে আৰু তেওঁৰ আদেশবোৰ সোঁৱৰণ কৰি পালন কৰে।
- 19 যিহোৱাই স্বৰ্গত নিজৰ সিংহাসন স্থাপন কৰিলে;
তেওঁৰ শাসন সকলোৰে ওপৰত আছে।
- 20 হে যিহোৱাৰ দূতবোৰ, তোমালোক পৰাক্ৰমী বীৰ;
যিহোৱাৰ কথাৰ বাধ্যতাত থাকি তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰাসকল,
তোমালোকে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা;
- 21 হে যিহোৱাৰ বাহিনী সমূহ,
যিহোৱাৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰা তেওঁৰ পৰিচাৰকসকল,
তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা।
- 22 হে যিহোৱাৰ সকলো নিৰ্মিত বস্তু,
তেওঁৰ অধীনৰ সকলো স্থানত তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা;
হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।

104 অধ্যায়

- 1 হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।
হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি অতি মহান;
তুমি গৌৰৱ আৰু মহিমাৰ সাজেৰে বিভূষিত।
- 2 বশ্ৰুৰ দৰে তুমি নিজকে দীপ্তিৰে ঢাকিছা,
আকাশমণ্ডলক তুমি চন্দৰতাপৰ দৰে বিস্তৃত কৰিছা।

* 103 অধ্যায়:4 আশীৰ্বাদ কৰে

- 3 তোমাৰ কক্ষৰ চটি-কাঠ তুমি জলৰাশিত স্থাপন কৰিছা;
মেঘবোৰক তুমি নিজৰ ৰথ কৰিছা,
বতাহৰ ডেউকাৰ ওপৰত তুমি চলাচল কৰা।
- 4 তুমি বতাহক তোমাৰ দূত* কৰিছা;
অগ্নিশিখাক নিজৰ পৰিচাৰক কৰিছা†।
- 5 তুমি পৃথিৱীক তাৰ নিজৰ ডিঙিমূলৰ ওপৰত স্থাপন কৰিছা;
সেয়ে কেতিয়াও লৰচৰ নহ'ব।
- 6 তুমি পৃথিৱীক কাপোৰেৰে ঢকাৰ দৰে গভীৰ জলেৰে ঢাকিছিল।
সেই জল সমূহে পৰ্বতবোৰো ঢাকিছিল।
- 7 কিন্তু সেই জল সমূহ তোমাৰ ধমকিত পলাল;
তোমাৰ গৰ্জ্জনৰ শব্দত সেইবোৰ বেগেৰে গুছি গ'ল।
- 8 পৰ্বতবোৰ ওখ হ'ল আৰু উপত্যকাবোৰ চাপৰ হ'ল;
তুমি জল সমূহৰ কাৰণে যি ঠাই নিৰ্বূপন কৰিলা, জল সেই ঠাইলৈ গ'ল।
- 9 এইভাৱে তুমি পানীৰ সীমা স্থাপন কৰিলা,
যাতে পানীয়ে পুনৰ সীমা পাৰ হৈ পৃথিৱীক ঢাকিব নোৱাৰে।
- 10 উপত্যকাবোৰত তুমিয়েই জুৰিবোৰ পঠাই দিয়া;
সেইবোৰ পৰ্বতবোৰৰ মাজেদি বৈ যায়।
- 11 সেইবোৰে সকলো বনৰীয়া পশুকে পান কৰিবলৈ পানী যোগায়;
বনৰীয়া গাধবোৰে নিজৰ তৃষ্ণা পলুৱায়।
- 12 জুৰিবোৰৰ দাঁতিত আকাশৰ পক্ষীবোৰে বাহ লয়,
গছৰ ডালবোৰৰ মাজত সেইবোৰে গীত গায়।
- 13 তেওঁ আকাশৰ পৰা‡ পৰ্বতবোৰত পানী সিঁচি দিয়ে;
তোমাৰ কৰ্মৰ ফলেৰে সৈতে পৃথিৱীখন পৰিতৃপ্ত হয়।
- 14 তুমিয়েই পশুৰ কাৰণে ঘাঁহ আৰু মানুহৰ কাৰণে শস্য উপলব্ধ হ'বলৈ দিয়া,
যাতে ভূমিৰ পৰা ভৱিষ্যতৰ আহাৰ যোগান হয়;
- 15 যাতে মানুহৰ মনক আনন্দ দিয়া দ্ৰাক্ষাৰস,
মুখ উজ্জ্বল কৰা তেল,
আৰু মানুহৰ হৃদয়ক সবল কৰা আহাৰ যোগান হয়।
- 16 যিহোৱাৰ এনে গছবোৰে বৃষ্টিৰ প্ৰচুৰ পানী পায়;
তেওঁ ৰোপন কৰা লিবাণোনৰ এৰচ গছবোৰেও প্ৰচুৰ বৃষ্টি পায়।
- 17 সেই গছবোৰত চৰাইবোৰে বাহ লয়, দেৱদাৰু গছবোৰত হাড়গিলাই ঘৰ সাজে।
- 18 ওখ ওখ পৰ্বতবোৰ বনৰীয়া ছাগৰ আবাস;
শিলবোৰ চাফন পশুৰ আশ্ৰয়স্থান।
- 19 ঋতু নিৰ্বূপন কৰিবলৈ তুমি চন্দৰ নিৰ্ৰস্মাণ কৰিলা;
তুমি নিৰ্বূপন কৰা অনুসাৰে সূৰ্যই নিজৰ অস্ত যোৱা সময় জানে।
- 20 তুমি অন্ধকাৰ কৰিলে ৰাতি হয়;
অৰণ্যৰ পশুবোৰে তেতিয়া ঘূৰি ফুৰে।
- 21 যুবা সিংহবোৰে চিকাৰ বিচাৰি গৰ্জ্জন কৰে;
ঈশ্বৰৰ ওচৰত সিহঁতৰ আহাৰ বিচাৰে।
- 22 সূৰ্য উদয় হ'লে সিহঁত গুছি যায় আৰু নিজ নিজ গাতত শয়ন কৰে।
- 23 মানুহে নিজৰ নিজৰ কামলৈ ওলাই যায়;
সন্ধ্যালৈকে পৰিষ্ৰম কৰে।
- 24 হে যিহোৱা, তোমাৰ সৃষ্টিৰ কাৰ্য কিমান বহুমুখী!
তোমাৰ জ্ঞানেৰে তুমি সেই সকলোকে নিৰ্ৰস্মাণ কৰিলা;
সমগ্ৰ বিশ্ব তোমাৰ সৃষ্টি বস্তুৰে পৰিপূৰ্ণ।
- 25 সৌৱা সমুদ্ৰ, বৃহা আৰু বিস্তীৰ্ণ;
তাৰ মাজত বগাই ফুৰা সৰু বৰ অসংখ্য উৰণ প্ৰাণী আছে।
- 26 তাৰ মাজত জাহাজবোৰ চলে;
তাতে লিবিয়াখনো§ থাকে; তাক তুমি সাগৰত খেলা কৰিবলৈ নিৰ্ৰস্মাণ কৰিলা।
- 27 সিহঁত সকলোৱেই তোমাৰ অপেক্ষাত থাকে;

* 104 অধ্যায়:4 নিজৰ দূতবোৰক বায়ুস্বৰূপ কৰে। † 104 অধ্যায়:4 বা, তুমি তোমাৰ দূতক বতাহৰ নিচিনা কৰিছা আৰু অগ্নিশিখা কৰিছা। ‡ 104 অধ্যায়:13 নিজৰ ওপৰ কোঠালিৰ পৰা § 104 অধ্যায়:26 চাওক গীত 74:14

যেন তুমি যথা সময়ত সিহঁতক আহাৰ দিয়া।
 28 তুমি সিহঁতক দিলে, সিহঁতে তাক তুলি লয়;
 তুমি তোমাৰ হাত মুকলি কৰিলে, সিহঁতে ডাল ডাল বস্ত্ৰ পাই পৰিতপ্ত হয়।
 29 তুমি মুখ লুকুৱালে, সিহঁত বিহ্বল হয়;
 তুমি সিহঁতৰ নিশ্বাস নিলে সিহঁত মৰি পুনৰায় ধূলিলৈ ওভটে।
 30 তোমাৰ আশ্বা পঠালেই সিহঁতৰ সৃষ্টি হয়,
 আৰু তুমি ভূমিতল নতুন কৰি তোলা।
 31 যিহোৱাৰ গৌৰৱ অনন্তকাল থাকক;
 যিহোৱাই নিজ কাৰ্যবোৰত আনন্দ কৰক।
 32 তেওঁ পৃথিৱীলৈ দৃষ্টি কৰিলে, সেয়ে কম্পিত হয়:
 তেওঁ পৰ্বতবোৰ স্পৰ্শ কৰিলে, সেইবোৰ ধূঁমায়িত হয়।
 33 মই জীয়াই থাকোঁমানে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰিম;
 মই থকালৈকে মোৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গাম।
 34 তেওঁৰ ওচৰত মোৰ ধ্যান মধুৰ হওক;
 মই যিহোৱাত আনন্দ কৰিম।
 35 পাপীবোৰ পৃথিৱীৰ পৰা উচ্ছন্ন হওক;
 দুইলোক আৰু নাথাকক।
 হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।
 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

105 অধ্যায়

1 যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰা;
 জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ জনোৱা।
 2 তেওঁৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা,
 তেওঁৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা;
 তেওঁৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰৰ বিষয়ে কোৱা।
 3 তোমালোকে তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ গৌৰৱ কৰা;
 যিহোৱাক বিচৰাসকলৰ হৃদয়ে আনন্দ কৰক।
 4 তোমালোকে যিহোৱা আৰু তেওঁৰ শক্তি বিচাৰা;
 নিতৌ তেওঁৰ সাক্ষা হ'বলৈ বিচাৰা।
 5 তেওঁ কৰা আচৰিত কাৰ্যবোৰ সোঁৱৰণ কৰা;
 তেওঁৰ অদ্ভুত কাৰ্য আৰু তেওঁৰ মুখে কৰা বিচাৰবোৰ সোঁৱৰণ কৰা।
 6 তোমালোক তেওঁৰ দাস অশ্বাহামৰ বংশধৰ,*
 তেওঁৰ মনোনীত যাকোবৰ সন্তান।
 7 তেৱেঁই আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা;
 তেওঁৰ শাসন-প্ৰণালী সমুদায় পৃথিৱীত বিদ্যমান।
 8 তেওঁ অনন্তকাললৈকে নিজ নিয়ম সোঁৱৰণ কৰে,
 আৰু সেই বাক্যৰ আদেশ তেওঁ হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দিলে।
 9 সেই নিয়ম তেওঁ অশ্বাহামৰে সৈতে স্থাপন কৰিছিল আৰু ইচহাকৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল।
 10 তেওঁ তাক যাকোবৰ কাৰণে এক বিধি ৰূপে,
 ইশ্বৰয়েলৰ কাৰণে এটি অনন্তকালীয়া নিয়ম ৰূপে স্থিৰ কৰিলে।
 11 তেওঁ ক'লে, “মই তোমাক কনান দেশখন দিম;
 সেয়াই হ'ব তোমাৰ আধিপত্য।
 12 সেই কালত তেওঁলোকৰ সংখ্যা অধিক নাছিল,
 তেওঁলোক অতি তাকৰ আছিল আৰু তাত তেওঁলোক প্ৰবাসী আছিল;
 13 তেওঁলোকে যেতিয়া তাত এটা জাতিৰ পৰা আন জাতিৰ ওচৰলৈ,
 এক ৰাজ্যৰ পৰা আন লোক সমূহৰ মাজত ভ্ৰমি ফুৰিছিল,
 14 তেতিয়া তেওঁ কোনো মনুষ্যকে তেওঁলোকৰ ওপৰত উপদ্ৰৱ কৰিবলৈ নিদিলে;
 বৰং তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ ৰজাসকলক ধমক দি কৈছিল,
 15 “তোমালোকে মোৰ অভিষিক্ত ব্যক্তিসকলক স্পৰ্শ নকৰিবা;
 মোৰ ভাববাদীসকলৰো কোনো অপকাৰ নকৰিবা।”
 16 তেওঁ সেই দেশলৈ† দুৰভিক্ষ মাতি আনিলে,

* 105 অধ্যায়:6 ইশ্বৰয়েল জাতি (1 বংশাৱলী 16:13) † 105 অধ্যায়:16 ইজিপ্ত বা মিচৰলৈ

তেওঁ সম্পূৰ্ণৰূপে শস্যৰ উৰালবোৰ ধ্বংস কৰি পেলালে‡।

17 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ আগেয়ে এজন মানুহ পঠালে- যিজনৰ নাম যোচেফ আছিল;
তেওঁক দাসৰূপে বেচা হ'ল।

18 লোকসকলে তেওঁৰ ভৱিত বেৰীৰ শিকলিৰে দুখ দিলে;
লোহাৰ শিকলিৰে তেওঁৰ ডিঙি বন্ধা হ'ল।

19 যেতিয়ালৈকে তেওঁ কোৱা বাক্য সিদ্ধ নহয়,
তেতিয়ালৈকে যিহোৱাৰ বাক্যই তেওঁক পৰীক্ষা কৰি আছিল।

20 ৰজাই লোক পঠাই তেওঁক মুকলি কৰি দিলে,
লোকসকলৰ শাসনকৰ্তাই তেওঁক মুক্ত কৰিলে।

21 তেওঁ তেওঁক নিজৰ ৰাজগৃহৰ পৰভূ পাতিলে,
সকলো সম্পত্তিৰ কৰ্তা কৰিলে।

22 যাতে তেওঁ তেওঁৰ ৰাজকমচাৰীসকলক ইচ্ছা অনুসাৰে অধীনত ৰাখিব পাৰে,
আৰু তেওঁৰ বৃদ্ধসকলক জ্ঞানৰ পৰামৰ্শ দিব পাৰে।

23 তাৰ পাছত ইশ্বায়েল মিচৰ দেশলৈ আহিল,
যাকোবে হাম বংশীয়সকলৰ দেশত প্ৰবাস কৰিলে।

24 ঈশ্বৰে নিজৰ লোকসকলৰ বংশ অতিশয় বৃদ্ধি কৰিলে,
শংৰুবোৰতকৈয়ো তেওঁলোকক শক্তিশালী কৰিলে।

25 তেওঁ মিচৰীয়সকলৰ অস্ত্ৰৰক এনে পৰিবৰ্তন আনি দিলে যে,
তেওঁলোকে তেওঁৰ লোকসকলক যুগা কৰিলে;
তেওঁৰ দাসবোৰৰ প্ৰতি ধূৰ্ত ব্যৱহাৰ কৰিলে।

26 তেওঁ নিজ দাস মোচিক আৰু তেওঁৰ মনোনীত হাৰোণক পঠালে;

27 তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মাজত নানা চিন আৰু হাম দেশত অদ্ভুত লক্ষণবোৰ দেখুৱালে;

28 তেওঁ অন্ধকাৰ পঠালে, তাতে সেই দেশ আন্ধাৰ হ'ল;

তেওঁৰ বাক্যৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে বিৰুদ্ধাচৰণ নকৰিলে।

29 তেওঁলোকৰ জল সমূহক তেওঁ তেজলৈ পৰিণত কৰিলে;

তাতে তেওঁলোকৰ সকলো মাছ মৰিল।

30 তেওঁলোকৰ দেশ বেঙেৰে ভৰি পৰিল;

এনে কি, তেওঁলোকৰ ৰজাসকলৰ ৰাজপ্ৰাসাদো বেঙেৰে ভৰি পৰিল।

31 তেওঁৰ কথাতেই তেওঁলোকৰ সকলো অঞ্চলত জাকে জাকে ডাহ আৰু ওকণী আছিল।

32 তেওঁ তেওঁলোকক বৰষুণৰ পৰিবৰ্তে শিলাবৃষ্টি দিলে;

গোটেই দেশ বিজুলী আৰু বজ্ৰপাতৰ অগ্নি বৰষালে।

33 তেওঁলোকৰ দৰাফালতা আৰু ডিম্বু গছবোৰত তেওঁ আঘাত কৰিলে,
আৰু দেশৰ গছবোৰ ডাঙি পেলালে।

34 তেওঁৰ কথাতেই কাকতি ফৰিং আহিল,
অসংখ্য সৰু ফৰিঙো আহিল।

35 সেইবাবে তেওঁলোকৰ দেশৰ সকলো শাক-পাচলি আৰু ভূমিৰ সকলো শস্য থাই পেলালে।

36 তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ সকলো শক্তিৰ প্ৰথম ফল অৰ্থাৎ দেশৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ সংহাৰ কৰিলে।

37 পাছত তেওঁ লোকসকলক ৰূপ আৰু সোণে সৈতে উলিয়াই আনিলে;

তেওঁৰ ফৈদ সমূহৰ মাজত এজনো দুৰুল হোৱা নাছিল।

38 তেওঁলোক গুছি যোৱাত মিচৰীয়সকলে আনন্দ কৰিলে,
কিয়নো তেওঁলোকে ইশ্বায়েলীয়াসকলক ভীষণ ভয় কৰিছিল।

39 তেওঁ চন্দৰতাপৰ কাৰণে মেঘ বিস্তাৰ কৰিলে;

ৰাতি পোহৰ দিবৰ কাৰণে অগ্নি দিলে।

40 তেওঁলোকে আহাৰ বিচাৰিছিলে, তাতে তেওঁ তেওঁলোকক বটা চৰাই আনি দিলে;
আৰু স্বৰ্গীয় আহাৰেৰে তেওঁলোকক তৃপ্ত কৰিলে।

41 তেওঁ শিল খুলি দিলে, তাতে জল ওলাই আহিল;

সেয়ে নদীৰ দৰে মৰুভূমিৰ মাজেদি বৈ গ'ল।

42 তেওঁ তেওঁৰ পৰিৎৰ প্ৰতিজ্ঞা সোঁৱৰণ কৰিলে;

তেওঁৰ দাস অস্বাহামকো সোঁৱৰণ কৰিলে।

43 এইদৰে তেওঁ নিজৰ লোক সমূহক আনন্দেৰে সৈতে,

তেওঁৰ মনোনীত লোকসকলক গীত-মাত্ৰেৰে সৈতে উলিয়াই আনিলে।

‡ 105 অধ্যায়:16 তেওঁলোকৰ খাদ্যৰ অভাৱ ঘটিল।

44 তেওঁ তেওঁলোকক অন্য্যাত্ম জাতিবোৰৰ দেশবোৰ দিলে;
সেই সকলো জাতিৰ পৰিশ্রমৰ ফল তেওঁৰ লোকসকলে অধিকাৰ কৰিলে,
45 যেন তেওঁলোকে তেওঁৰ বিধিবোৰ পালন কৰে আৰু তেওঁৰ ব্যৱস্থাবোৰ মানি চলে।
তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

106 অধ্যায়

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!
তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়;
কাৰণ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে।
2 কোনে যিহোৱাৰ মহা কাৰ্যবোৰ বৰ্ণনা কৰিব পাৰে?
কোনে তেওঁৰ সকলো প্ৰশংসা প্ৰকাশ কৰিব পাৰে?
3 ধন্য সেই লোকসকল, যি সকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে আৰু সকলো সময়তে ধৰ্ম্মাচৰণ কৰে।
4 হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলৰ প্ৰতি তুমি মৰম প্ৰকাশ কৰাৰ সময়ত মোকো সোঁৱৰণ কৰিবা;
তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰাৰ সময়ত মোকো সহায় কৰিবা।
5 যাতে ময়ো যেন তোমাৰ মনোনীত লোকসকলৰ উন্নতি দেখা পোওঁ,
তোমাৰ জাতিৰ আনন্দত আনন্দিত হওঁ,
আৰু তোমাৰ অধিকাৰৰ সৈতে গৌৰৱ কৰিব পাৰোঁ।
6 আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে আমিও পাপ কৰিলোঁ;
আমি অধৰ্ম্ম কৰিলোঁ, দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰিলোঁ।
7 মিচৰত থকাৰ সময়ত আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তোমাৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰৰ মান্যতা নিদিলে;
তোমাৰ প্ৰচুৰ প্ৰেমৰ কথাও সোঁৱৰণ নকৰিলে;
বৰং তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ তীৰত চূফ সাগৰৰ দাঁতিত সৰ্বোপৰি জনাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিলে।
8 তথাপিও তেওঁ নিজৰ নামৰ অৰ্থে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে,
যাতে তেওঁ নিজৰ পৰাক্ৰম প্ৰকাশ কৰিব পাৰে।
9 তেওঁৰ ধৰ্ম্মকিত চূফ সাগৰ শুকাই গ'ল;
তেওঁ তেওঁলোকক মৰুভূমিৰ মাজেদি যোৱাৰ দৰে অগাধ জলৰ মাজেদি গমন কৰালে।
10 এইদৰে তেওঁ তেওঁলোকক ঘণাকাৰীবোৰৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে,
শংৰুৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক মুক্ত কৰিলে।
11 জল সমূহে তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰক ঢাকিলে,
এজনো বাচি নাথাকিল।
12 তেতিয়া তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাক্যত বিশ্বাস কৰিলে;
তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিলে।
13 কিন্তু তেওঁৰ কাৰ্যবোৰৰ কথা তেওঁলোকে শীঘ্ৰেই পাহৰিলে;
তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰামৰ্শলৈ বাট নাচালে;
14 কিন্তু মৰুপ্ৰান্তৰত তেওঁলোকে অতিশয় লোভ কৰিলে,
মৰুভূমিত ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰিলে।
15 তেওঁলোকে যিহক বিচাৰিলে, তেওঁ তাকে তেওঁলোকক দিলে;
কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজলৈ পঠাই দিলে এক ক্ষয়ৰূপ ৰোগ।
16 তেওঁলোকে ছাউনিত থকাৰ সময়ত মোচি,
আৰু যিহোৱাৰ পৰিৎৰ লোক হাৰোণক ঈৰ্ষা কৰিলে।
17 পৃথিৱীয়ে মুখ খুলি দাখনক গ্ৰাস কৰিলে আৰু অবিৰামৰ দলক ঢাকি পেলালে।
18 তেওঁলোকৰ দলৰ মাজত জুই জুলিল।
অগ্নিশিখাই দুই লোকসকল দহ কৰিলে।
19 তেওঁলোকে হোৱেব পাহাৰত এটা দামুৰি সাজিলে,
আৰু সাঁচত ঢলা মূৰ্তিৰ পূজা কৰিলে।
20 এইদৰে তেওঁলোকে ঘাঁহ খোৱা গৰুৰ মূৰ্তিৰে সৈতে ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ সলনি কৰিলে।
21 তেওঁলোকৰ উদ্ধাৰকৰ্তা ঈশ্বৰক তেওঁলোকে পাহৰি গ'ল,
যি জনাই মিচৰত অনেক মহা কাৰ্য কৰিছিল;
22 হাম দেশত কৰা নানা আচৰিত কাৰ্যবোৰৰ বিষয়ে
আৰু চূফ সাগৰৰ দাঁতিত কৰা পৰাক্ৰম কাৰ্যবোৰৰ কথা তেওঁলোকে পাহৰি গ'ল।
23 সেয়ে তেওঁ ক'লে, তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিব লাগিব।
কিন্তু তেওঁৰ মনোনীত ব্যক্তি মোচি ভগা গড়ত থিয় হৈ তেওঁলোকৰ মধ্যস্থ হ'ল,
আৰু তেওঁলোকক ধ্বংস কৰা ক্ৰোধৰ পৰা যেন তেওঁ মন ঘূৰায়, তাৰ বাবে তেওঁ তেওঁৰ সন্মুখত থিয় হ'ল।

- 24 তাৰ পাছত তেওঁলোকে সেই মনোহৰ দেশক তুচ্ছ কৰিলে,
তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কথাত বিশ্বাস নকৰিলে;
- 25 নিজ নিজ তন্ত্ৰত তেওঁলোকে ভোৰ ভোৰালে,
যিহোৱাৰ বাক্যলৈ তেওঁলোকে কৰ্ণপাত নকৰিলে।
- 26 তাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে হাত উঠাই শপত খাই ক'লে,
“মই তেওঁলোকক মৰুভূমিতে নিপাত কৰিম;
- 27 তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলক জাতিবোৰৰ মাজত নিপাত কৰিম।
বিভিন্ন দেশত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম।
- 28 পাছত তেওঁলোক বাল পিয়োৰৰ প্ৰতি আসক্ত হ'ল;
মৃত লোকৰ উদ্দেশ্যে দিয়া বলিৰ মাংস ভোজন কৰিলে।
- 29 এই দৰে তেওঁলোকে নিজৰ অপকৰ্মৰ দ্বাৰাই যিহোৱাক ক্ৰোধত উত্তেজিত কৰিলে।
তাতে তেওঁলোকৰ মাজত মহামাৰীৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ হ'ল।
- 30 তেতিয়া পীনহচে উঠি বিচাৰ সাধন কৰিলে,
তাতে মহামাৰী নিবৃত্ত হ'ল।
- 31 পীনহচৰ পক্ষে সেয়া ধাৰ্মিকতা বুলি গণিত হ'ল;
পুৰুষে পুৰুষে চিৰকালৰ কাৰণে গণিত হ'ল।
- 32 তেওঁলোকে মিৰীবাৰ জলৰ দাঁতিত যিহোৱাৰ খং তুলিছিল,
আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণেই মোচিলে অমঙ্গল ঘটিছিল;
- 33 তেওঁলোকে তেওঁৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বেষ কৰিলে,
তাতে মোচিৰ মুখৰ পৰা অবিবেচনাৰ কথা বাহিৰ হ'ল।
- 34 যিহোৱাই তেওঁলোকক আন জাতিবোৰক ধ্বংস কৰিবলৈ যি আজ্ঞা দিছিল,
তেওঁলোকে তাক নকৰিলে।
- 35 বৰং সেই সকলো জাতিৰ লগত তেওঁলোকে নিজক মিশ্ৰিত কৰিলে,
আৰু তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ শিকিলে।
- 36 তেওঁলোকৰ মূৰ্তিবোৰক তেওঁলোকে সেৱা-পূজা কৰিলে,
আৰু সেইবোৰেই তেওঁলোকৰ ফান্দস্বৰূপ হ'ল।
- 37 এনে কি, ভূতবোৰৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকে নিজৰ পুত্ৰ-কন্যাবোৰক বলি দিলে।
- 38 তেওঁলোকে নিৰ্দ্দোষীবোৰৰ ৰক্তপাত কৰিলে,
তেওঁলোকৰ পুত্ৰ-কন্যাবোৰৰ ৰক্তপাত কৰিলে,
কনানীয়া মূৰ্তিবোৰৰ উদ্দেশ্যে সন্তানবোৰক বলি দিলে,
গোটেই দেশ তেজেৰে অপবিংগ হ'ল।
- 39 এইদৰেই তেওঁলোক নিজ নিজ কৰ্মৰ দ্বাৰাই অশুচি হ'ল;
কাৰাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে নিজকে ব্যভিচাৰী কৰিলে।
- 40 তাতে নিজৰ লোকসকলৰ ওপৰত যিহোৱাৰ ক্ৰোধ জ্বলি উঠিল;
নিজৰ অধিকাৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ ঘৃণা উপজিল।
- 41 তেওঁ অন্যান্য জাতিবোৰৰ হাতত তেওঁলোকক শোধাই দিলে;
তেওঁলোকক যিগ কৰাসকলেই তেওঁলোকক শাসন কৰিলে।
- 42 তেওঁলোকৰ শংৰুবোৰে তেওঁলোকৰ ওপৰত উপদৰৰ চলালে,
তেওঁলোকৰ ক্ষমতাৰ অধীনত তেওঁলোক বশীভূত হ'ল।
- 43 তেওঁ অনেকবাৰ তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে;
কিন্তু তেওঁলোক নিজৰ মন্ত্ৰণাতে বিদ্বেষী হ'ল;
নিজৰ অপৰাধৰ কাৰণেই তেওঁলোক নীহ অৱস্থাত পৰিল।
- 44 তথাপি তেওঁ যেতিয়া তেওঁলোকৰ কাকুতি শুনিলে, তেওঁলোকৰ সঙ্কটৰ প্ৰতি দৃষ্টিপাত কৰিলে।
- 45 তেওঁ তেওঁলোকৰ কাৰণে স্থাপন কৰা নিজৰ নিয়মটি সোঁৱৰণ কৰিলে;
নিজৰ অসীম গভীৰ প্ৰেম অনুসাৰে তেওঁলোকক দয়া কৰিলে।
- 46 যিসকলে তেওঁলোকক বন্দী কৰিছিল,
তেওঁলোক সকলোৰে দৃষ্টিত তেওঁ তেওঁলোকক দয়াৰ পাত্ৰ কৰিলে।
- 47 হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আমাক উদ্ধাৰ কৰা,
জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা তুমি আমাক একগোট কৰা,
যাতে আমি তোমাৰ পৰিৎগৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিব পাৰোঁ,
যেন তোমাৰ পৰশংসাৰ জয়গান কৰোঁ।
- 48 অনাদি কালৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে,
ধন্য ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা;

সকলো লোকে “আমেন” বুলি কওক।
তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

107 অধ্যায়

গীতমালা

পঞ্চম খণ্ড

- 1 যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়;
কাৰণ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে।
- 2 যিহোৱাৰ মুক্ত লোকসকলে এই কথা কওঁক,
যি সকলক তেওঁ শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা মুক্ত কৰিলে,
- 3 যি সকলক তেওঁ নানা দেশৰ পৰা গোট খোৱালে,
পূৱ-পশ্চিম আৰু উত্তৰ-দক্ষিণৰ পৰা গোটালে।
- 4 তেওঁলোকে মৰুভূমিৰ নিৰ্জন পথত ভ্ৰমি ফুৰিছিল,
তেওঁলোকে কোনো বসতিৰ নগৰ বিচাৰি নাপালে।
- 5 তেওঁলোক ক্ষুধিত আৰু তৃষ্ণাৰ্ত হ'ল;
তেওঁলোকৰ প্ৰাণ শ্ৰান্ত হৈ মুছিত হ'ল।
- 6 তেতিয়া তেওঁলোকে সঙ্কটত পৰি যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে;
তাতে ক্ৰেশৰ পৰা তেওঁ তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে।
- 7 তেওঁ পোন বাটেদি তেওঁলোকক গমন কৰালে;
যাতে তেওঁলোকে গৈ কোনো বসতি নগৰ পাব পাৰে।
- 8 মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে
আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।
- 9 কিয়নো তেওঁ পিপাসিত প্ৰাণক তৃপ্ত কৰে;
আৰু ক্ষুধাতুৰ প্ৰাণক উত্তম দৰবোৰে পূৰ কৰে।
- 10 কোনো লোক আন্ধাৰ আৰু মৃত্যুচ্ছায়াৰ মাজত বহিছিল;
সেই বন্দীসকলে দুখত আৰু লোহাৰ শিকলিৰ বন্ধনত কষ্ট পাইছিল।
- 11 কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছিল;
সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ পৰামৰ্শক তেওঁলোকে তুচ্ছ জ্ঞান কৰিলে।
- 12 সেই বাবেই তেওঁ কঠোৰ পৰিশ্ৰম দি তেওঁলোকৰ হৃদয়ক অৱনত কৰিলে;
তেওঁলোক পতিত হ'ল আৰু সহায় কৰিবলৈ কোনো নাছিল।
- 13 তেতিয়া সঙ্কটৰ কালত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত ক্ৰন্দন কৰিলে;
তেওঁ তেওঁলোকক কষ্টৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে।
- 14 তেওঁ তেওঁলোকক আন্ধাৰ আৰু মৃত্যুচ্ছায়াৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে;
তেওঁলোকৰ শিকলিৰ বন্ধন চিঙি পেলালে।
- 15 মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে
আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে লোকসকলে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।
- 16 তেওঁ পিতলৰ দুৱাৰবোৰ ভাঙি পেলালে;
আৰু লোহাৰ ডাংবোৰ কাটি পেলালে।
- 17 যি সকল নিৰ্বোধ,
তেওঁলোকে নিজৰ বিদ্ৰোহৰ কাৰণে আৰু অপৰাধৰ কাৰণে যাতনা ভোগিলে।
- 18 তেওঁলোকে সকলো খোৱা বস্তুকে ঘিণ কৰিলে;
তেওঁলোক মৃত্যুদ্বাৰৰ ওচৰলৈ চাপি গ'ল।
- 19 সঙ্কটৰ কালত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত ক্ৰন্দন কৰিলে;
তেওঁ তেওঁলোকক ক্ৰেশৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে।
- 20 তেওঁ নিজ বাক্য পঠাই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে;
তেওঁ বিনাশৰ পৰা তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিলে।
- 21 মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে
আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।
- 22 তেওঁলোকে ধন্যবাদাৰ্থক বলি উদ্ভাৱন কৰক;
আনন্দ গীতেৰে তেওঁৰ কৰ্মৰাজিৰ বৰ্ণনা কৰক।
- 23 যিসকলে জাহাজত উঠি সাগৰত অহা-যোৱা কৰে,
আৰু মহা জল সমূহৰ ওপৰেদি ব্যৱসায় কৰে,
- 24 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কাৰ্যবোৰ দেখে,

গভীৰ জলত তেওঁৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰ দেখে।

25 তেওঁৰ আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই প্ৰচণ্ড ধুমুহা হ'ল;

তাতে সাগৰৰ টোবোৰ ওফলি উঠে;

26 টোবোৰ বহু ওপৰলৈ উঠে, পুনৰ বহু গভীৰলৈ নামি আহে;

বিপদৰ কালত তেওঁলোকৰ* প্ৰাণ ভয়তে দৰৰ হৈ যায়।

27 মতলীয়া মানুহৰ দৰে তেওঁলোকে চলংপলং কৰে;

তেওঁলোকৰ সকলো বুদ্ধি নাইকিয়া হয়।

28 সঙ্কটৰ কালত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ওচৰত ক্ৰন্দন কৰে,

তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক্ৰেশৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে।

29 তেওঁ ধুমুহাক প্ৰশমিত কৰে,

তাৰ টোবোৰক শান্ত কৰে।

30 সাগৰ শান্ত হোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকে আনন্দ কৰে;

তেওঁ তেওঁলোকক লক্ষ্যৰ বন্দৰলৈ লৈ যায়।

31 মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে

আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।

32 সমাজৰ মাজত তেওঁলোকে তেওঁৰ গৌৰৱ-কীৰ্ত্তন কৰক,

বৃহৎসকলৰ সভাত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।

33 নদীবোৰক তেওঁ মৰুভূমিলৈ,

জলৰ ভুমুকবোৰক তেওঁ শুকান ভূমিলৈ পৰিণত কৰে;

34 তেওঁ ফলৱান দেশক লোগাময় অনুৰ্বৰ ভূমি কৰে,

সেই ঠাইৰ নিবাসীসকলৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে তেওঁ এই সকলো কৰে।

35 তেওঁ মৰুভূমিক জলাশয়লৈ,

শুকান ঠাইবোৰক জলৰ ভুমুকলৈ পৰিণত কৰে।

36 ক্ষুধাতুৰ লোকসকলক তেওঁ তাত বসতি কৰায়;

তেওঁলোকে তাত নগৰ স্থাপন কৰে।

37 তেওঁলোকে পথাৰত বীজ সিঁচে, দৰাফালতা ৰেবে,

আৰু প্ৰচুৰ ফল চপায়।

38 তেওঁ তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰে আৰু তেওঁলোক সংখ্যাত অতিশয় বৃদ্ধি পায়;

তেওঁ তেওঁলোকৰ পশুধনবোৰক হ্ৰাস হৰ্বলৈ নিদিয়ে।

39 উপদৰ, বিপদ আৰু শোকত পুনৰ তেওঁলোক সংখ্যাত হ্ৰাস পায়,

তেওঁলোকৰ নীহ অৱস্থা হয়।

40 তেওঁ উচ্চপদৰ লোকসকলৰ ওপৰত অপমান বৰষায়,

পথহীন মৰুভূমিৰ মাজত তেওঁলোকক ভ্ৰমণ কৰায়;

41 কিন্তু তেওঁ দৰিদ্ৰক দুখৰ পৰা তুলি আনি উচ্চ পদত স্থাপন কৰে,

আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ নিচিনাকৈ তেওঁৰ পৰিয়ালৰ যত্ন লয়।

42 তাকে দেখি ধাৰ্মিক লোকে আনন্দ কৰে,

কিন্তু সকলো অধৰ্মকাৰীয়ে নিজৰ মুখ বন্ধ কৰে।

43 যি জন জ্ঞানী, তেওঁ এই সকলো কথালৈ মনোযোগ দিয়ক,

যিহোৱাৰ বিশ্বস্ত প্ৰেমৰ বিষয়ে ধ্যান কৰক।

108 অধ্যায়

সঙ্গীত। দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, মোৰ মন সুস্থিৰ; মোৰ মন সুস্থিৰ আছে;

মই গীত গাম; মোৰ পৰাণেৰে সৈতে প্ৰশংসাৰ গানৰ সুৰ তুলিম।

2 হে নেবল আৰু বীণা, সাৰ পেৱা; মই প্ৰভাতক জগাম।

3 হে যিহোৱা, জাতি সমূহৰ মাজত মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম।

তেওঁলোকৰ মাজত তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।

4 কিয়নো তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম আকাশমণ্ডলতকৈয়ো উচ্চ;

তোমাৰ বিশ্বস্ততা মেঘ পৰ্যন্ত ব্যাপ্ত।

5 হে ঈশ্বৰ, আকাশমণ্ডলৰ ওপৰলৈকে তুমি উন্নত হোৱা;

গোটেই পৃথিৱীৰ ওপৰত তোমাৰ গৌৰৱ হওক।

6 তুমি যি সকলক ডালপোৱা, তেওঁলোকে যেন উদ্ধাৰ পায়,

* 107 অধ্যায়:26 জাহাজ চলোৱাসকল

তোমাৰ সোঁ হাতেৰে আমাক উদ্ধাৰ কৰা,
আৰু মোক উত্তৰ দিয়া।
7 ঈশ্বৰে নিজৰ পৰিৎৰতাত প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে,
“মই আনন্দেৰে সৈতে চিহ্নিম ভাগ বাঁটি দিম,
চুকোতৰ উপত্যকাৰ জৰীপ কৰি ভাগ কৰি দিম।
8 গিলিয়দ মোৰেই, মনচিও মোৰেই;
ইফ্ৰয়িম মোৰ শিৰোৰক্ষক;
যিহূদা মোৰ বিচাৰদণ্ড;
9 মোৰাব মোৰ প্ৰক্ষালন-পাংৰ;
ইদামৰ ওপৰলৈ মই মোৰ জোতা নিক্ষেপ কৰিম;
পলেষ্টিয়াৰ ওপৰত মই বিজয়ৰ উচ্চ-ধ্বনি কৰিম।”
10 কোনে মোক সেই শক্তিশালী নগৰৰ ভিতৰলৈ লৈ যাব?
কোনে ইদামলৈকে মোক পথ দেখুৱাই লৈ যাব?
11 হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাক জানো ত্যাগ কৰা নাই?
আমাৰ সৈন্যসকলৰ লগত যুদ্ধলৈ তুমিতো পুনৰ নোযোৱা।
12 শংৰুৰ বিৰুদ্ধে তুমি আমাক সহায় কৰ;
কিয়নো মানুহৰ সাহায্য বৃথা।
13 ঈশ্বৰৰ সহায়ত আমি সাহসেৰে কাৰ্য কৰিম;
কিয়নো আমাৰ শংৰুবোৰক তেৱেই ভৰিৰে গচকিব।

109 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 হে মোৰ প্ৰশংসাৰ যোগ্য ঈশ্বৰ, তুমি নিজম দি নাথাকিবা;
2 কিয়নো দুষ্ট আৰু ছলনাকাৰী লোকে মোৰ বিৰুদ্ধে মুখ মেলিছে;
তেওঁলোকে মিছলীয়া জিভাৰে মোৰ বিৰুদ্ধে কথা কৈছে।
3 তেওঁলোকে মোক ঘৃণীয় কথা কৈ আগুৰি ধৰিছে;
বিনা কাৰণতে মোক আক্ৰমণ কৰিছে।
4 মোৰ প্ৰেমৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে শংৰুতা কৰিছে;
কিন্তু মই হ'লে তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকোঁ।
5 মই কৰা উপকাৰৰ সলনি তেওঁলোকে মোলৈ অপকাৰ কৰিলে;
মোৰ প্ৰেমৰ সলনি মোক ঘৃণা কৰিলে।
6 “তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত দুষ্ট বিচাৰক নিযুক্ত কৰা;
বিপক্ষ তেওঁলোকৰ সোঁহাতে থিয় হওঁক।
7 বিচাৰৰ সময়ত তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰা হওঁক;
তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা পাপৰূপে গণিত হওঁক।
8 তেওঁলোকৰ আয়ুস চুটি হওঁক;
অন্য লোকে তেওঁলোকৰ পদবী লৈ লওঁক।
9 তেওঁলোকৰ সন্তানবোৰ অনাথ হওঁক;
তেওঁলোকৰ ভাৰ্যাবোৰ বিধৱা হওঁক।
10 তেওঁলোকৰ সন্তানবোৰে পথে পথে ডিফ্ৰা কৰি ফুৰক,
উচ্ছন্ন বাসস্থানৰ পৰা দূৰলৈ গৈ আহাৰ বিচাৰি ফুৰক।
11 মহাজনে তেওঁলোকৰ সৰ্বস্ব লৈ যাওক;
বিদেশীবোৰে তেওঁলোকৰ শ্ৰমৰ ফল লুটি নিয়ক।
12 তেওঁলোকলৈ দয়া কৰোঁতা কোনো নহওক;
তেওঁলোকৰ অনাথ সন্তানবোৰৰ প্ৰতি কৃপা কৰিবলৈ কোনো নাথাকক।
13 তেওঁলোকৰ ভাৰী বংশ উচ্ছন্ন হওক;
দ্বিতীয় পুৰুষতে তেওঁৰ* নাম লুপ্ত হওক।
14 তেওঁলোকৰ পিতৃবিলাকৰ অধৰ্মৰ কথা যিহোৱাৰ সোঁৱৰণত থাকক;
তেওঁলোকৰ মাতৃসকলৰ পাপ মোচন কৰা নহওঁক।
15 সকলো সময়তে সেইবোৰ যিহোৱাৰ সম্মুখত থাকক,
আৰু পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁলোকৰ স্মৃতি লুপ্ত হওঁক।
16 কাৰণ তেওঁলোকে কেতিয়াও দয়া দেখুৱাৰ কথা মনলৈ নানে,

* 109 অধ্যায়:13 তেওঁলোকৰ

- কিন্তু দুখী, দৰিদ্ৰ আৰু হতাশগ্ৰস্ত লোকসকলক বধ কৰিবৰ কাৰণে তাড়না কৰে।
 17 তেওঁলোকে শাও দিবলৈ ডাল পায়; সেই শাও তেওঁলোকৰ ওপৰলৈকে আহঁক।
 তেওঁলোকে আশীৰ্বাদ ঘূণা কৰে; সেয়ে আশীৰ্বাদ তেওঁলোকৰ পৰা দূৰ হওঁক।
 18 তেওঁলোকে শাওক নিজৰ বস্ৰৰ দৰে পিন্ধিলে;
 সেয়ে পানীৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ অন্তৰত প্ৰবেশ কৰিলে,
 তেওঁলোকৰ অস্থিৰে তেলৰ নিচিনাকৈ শুহি ল'লে।
 19 সেই শাৰে চাদৰৰ দৰে তেওঁলোকক ঢাকি ৰাখক;
 কঁকালত সদায় বন্ধা টঙালিৰ নিচিনা বান্ধি ৰাখক।”
 20 মোৰ যি বিৰোধীবিলাকে মোৰ বিৰুদ্ধে বেয়া কথা কয়,
 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পৰা যেন এই প্ৰতিফল পায়।
 21 কিন্তু হে মোৰ প্ৰভু যিহোৱা, তোমাৰ নামৰ অৰ্থে মোৰ পক্ষে দয়া ব্যৱহাৰ কৰা;
 কিয়নো তোমাৰ মঙ্গলময় অসীম প্ৰেমৰে মঙ্গলময়, এতেকে মোক উদ্ধাৰ কৰা।
 22 কিয়নো মই দুখী আৰু দৰিদ্ৰ;
 মোৰ ভিতৰৰ অন্তৰখন বিক্লিছে।
 23 আবেলিৰ ছাঁৰ নিচিনাকৈ মই নোহোৱা হৈ গৈছো;
 কাকতি ফৰিঙৰ নিচিনাকৈ মোক উডুৱাই নিয়া হৈছে।
 24 লঘোন দিয়াৰ কাৰণে মোৰ আঁঠু দুটা দুৰ্বল হৈছে;
 মোৰ শৰীৰ ক্ষীণ হৈ শুকাই গৈছে।
 25 মোৰ বিৰোধীসকলৰ ওচৰত মই নিন্দাৰ পাত্ৰ হৈছোঁ;
 মোক দেখিলেই তেওঁলোকে মূৰ জোকাৰে।
 26 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা!
 মোক সহায় কৰা, তোমাৰ দয়া অনুসাৰে মোক ৰক্ষা কৰা;
 27 তেওঁলোকে জানক যে, এয়ে তোমাৰ হাত;
 হে যিহোৱা, তুমিয়েই এই সকলো কাৰ্য কৰিলা।
 28 তেওঁলোকে শাও দিয়ক, কিন্তু তুমি হ'লে আশীৰ্বাদ কৰিবা;
 তেওঁলোকে উঠিলে লজ্জিত হ'ব;
 কিন্তু তোমাৰ দাস আনন্দিত হ'ব।
 29 মোৰ বিৰোধীৰে অপমানৰ বস্ত্ৰাবৰণ পৰিধান কৰক;
 চাদৰৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকে নিজৰ লাজক মেৰিয়াই থাকক।
 30 মই নিজ মুখেৰে অতিশয় ৰূপে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম;
 লোক সমূহৰ মাজত মই তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিম;
 31 যিজন অভাৱী, তেওঁ সেইজনক সহায় কৰোঁ; মৃত্যুদণ্ডৰ ৰায়ৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰে।[†]

110 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 যিহোৱাই মোৰ পৰভুক ক'লে,
 “যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুৰোক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰোঁ,
 তেতিয়ালৈকে তুমি মোৰ সোঁহাতে বহি থাকা।”
 2 যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাৰ শক্তিশালী ৰাজদণ্ড প্ৰেৰণ কৰিব,
 তেওঁ ক'ব, “তোমাৰ শত্ৰুৰোকৰ মাজত ৰাজত্ব কৰা।”
 3 যুদ্ধৰ দিনত তোমাৰ সৈন্য-সামন্তৰোক তুমি লৈ যাওঁতে,
 পবিত্ৰ পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ লোকসকলে স্ব-ইচ্ছাবে নিজকে উাসৰ্গ কৰিব;
 ৰাতিপুৱাৰ গৰ্ভস্থলৰ পৰা ওলোৱা নিয়ৰ নিচিনা তোমাৰ যুবকসকল তোমাৰ কাষলৈ আহিব।
 4 “তুমি মক্ষীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ কাৰণে এজন পুৰোহিত হ'বা।”
 যিহোৱাই এই শপত খালে;
 তেওঁ নিজৰ মন সলুনি নকৰিব।*
 5 যিহোৱা তোমাৰ সোঁহাতে আছে;
 কেৰাধৰ দিনত তেওঁ ৰজাসকলক চূৰ্ণ কৰিব।
 6 তেওঁ জাতি সমূহৰ মাজত বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব,
 তেওঁ মৰা শৰেৰে দেশ পৰিপূৰণ কৰিব;

[†] 109 অধ্যায়:31 তেওঁ অভাৱী জনৰ সোঁফালে থিয় হৈ থাকে। [‡] 109 অধ্যায়:31 কিছুমান অনুলিপিৰ আছে, “কিয়নো, তেওঁ অভাৱী জনৰ সোঁফালে থিয় হৈ থাকে, যেন মৃত্যুদণ্ডৰ ৰায় দি খোজা বিচাৰকৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব পাৰে”।

* 110 অধ্যায়:4 চাওক ইশ্বী 5:6, 6:20, 7:17,21

তেওঁ বিশাল পৃথিৱীত ৰজাসকলৰ মূৰ গুড়ি কৰিব।
 7 তেওঁ পথৰ দাঁতিত থকা জুৰিৰ জল পান কৰিব;
 তাতে সতেজ হৈ শেষত বিজয়ৰ শিৰ তুলি ধৰিব।

111 অধ্যায়

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!
 মই সমস্ত মনেৰে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম;
 ধাৰ্মিকসকলৰ সভাত আৰু মণ্ডলীৰ মাজত প্ৰশংসা কৰিম।
 2 যিহোৱাৰ কাৰ্যবোৰ মহা;
 যিসকল তাত আনন্দিত হয়, তেওঁলোকে সেইবোৰ ধ্যান কৰে।
 3 তেওঁৰ কাৰ্য গৌৰৱ আৰু মহিমাৰে পৰিপূৰ্ণ;
 তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা চিৰকাললৈকে থাকে।
 4 তেওঁ নিজৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰ স্মৰণীয় কৰিলে;
 যিহোৱা কৃপাময় আৰু দয়ালু।
 5 তেওঁৰ ভক্তসকলক তেওঁ আহাৰ যোগায়;
 নিজে স্থাপন কৰা নিয়মটি তেওঁ চিৰকাললৈকে সোঁৱৰণ কৰিব।
 6 অন্যান্য জাতিবোৰৰ আধিপত্য নিজৰ লোকসকলক দি
 তেওঁ নিজৰ কাৰ্যৰ শক্তি তেওঁলোকক দেখুৱালে।
 7 তেওঁৰ হাতৰ কাৰ্যবোৰ বিশ্বস্ত আৰু ন্যায্যপূৰ্ণ;
 তেওঁৰ সকলো বিধি বিশ্বাসযোগ্য।
 8 সেইবোৰ অনন্ত কাললৈকে অলৰ;
 সেইবোৰ বিশ্বস্ততা আৰু সততাৰে সৈতে স্থাপন কৰা হৈছে।
 9 নিজৰ লোকসকলৰ কাৰণে তেওঁ মূক্তি পঠাই দিলে;
 তেওঁ আজ্ঞা দি অনন্ত কালৰ কাৰণে নিজৰ নিয়ম স্থাপন কৰিলে;
 তেওঁৰ নাম পবিত্ৰ আৰু ভয়ঙ্কৰ।
 10 যিহোৱালৈ ভয় ৰখাই জ্ঞানৰ আৰম্ভণ;
 যিসকলে তেওঁৰ আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকে সুবুদ্ধি পায়;
 তেওঁৰ প্ৰশংসা অনন্ত কাললৈকে থাকে।

112 অধ্যায়

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!
 ধন্য সেইজন, যিজনে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰত অতি আনন্দিত হয়।
 2 তেওঁলোকৰ বংশধৰসকল পৃথিৱীত শক্তিশালী হ'ব;
 ঈশ্বৰভক্তসকলৰ বংশ আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব।
 3 তেওঁলোকৰ ঘৰত ধন-সম্পদ থাকে;
 তেওঁলোকৰ ধাৰ্মিকতা চিৰকাললৈকে থাকে।
 4 ঈশ্বৰভক্তসকলৰ কাৰণে অন্ধকাৰতো দীপ্তি উদয় হয়;
 তেওঁলোক* কৃপাময়, শ্লেহশীল আৰু ধাৰ্মিক।
 5 যিসকলে কৃপা কৰে আৰু ঋণ দিয়ে, তেওঁলোকৰ মঙ্গল হয়;
 তেওঁলোকে সকলো কাৰ্যৰ বিচাৰ ন্যায্যভাৱে সম্পন্ন কৰে।
 6 কাৰণ ধাৰ্মিক লোক কেতিয়াও লৰচৰ নহ'ব;
 ধাৰ্মিক লোকক মানুহে চিৰকাল সোঁৱৰণ কৰিব।
 7 দুঃসংবাদ শুনিলেও তেওঁলোকে ভয় নকৰিব;
 তেওঁলোকৰ হৃদয় দৃঢ় হৈ থাকে;
 তেওঁলোকে যিহোৱাত ডাৰসা ৰাখে।
 8 তেওঁলোকৰ হৃদয় সুস্থিৰ; তেওঁলোকে ভয় নকৰে;
 শেষত তেওঁলোকে নিজৰ শংকুৰোৰৰ ওপৰত বিজয় দেখিব।
 9 তেওঁলোকে মুক্তহস্তে দৰিদ্ৰসকলক দান কৰিলে;
 তেওঁলোকৰ ধাৰ্মিকতা চিৰকাললৈকে থাকে;
 তেওঁলোকৰ শিং† মৰ্যাদাৰে উন্নত হয়।
 10 দুষ্টলোকে তাকে দেখি ক্ৰোধিত হ'ব; তেওঁলোকে দাঁত কৰচিব আৰু গলি যাব;
 দুষ্টবোৰৰ মনৰ কামনা নিষ্ফল হ'ব।

* 112 অধ্যায়:4 যিহোৱা † 112 অধ্যায়:9 তেওঁ মহান আৰু শক্তিশালী

113 অধ্যায়

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।
 হে যিহোৱাৰ দাসবোৰ, প্ৰশংসা কৰা; যিহোৱাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰা।
 2 এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে যিহোৱাৰ নাম ধন্য হওক।
 3 সূৰ্য্যৰ উদয়স্থানৰ পৰা অন্তস্থান পৰ্যন্ত যিহোৱাৰ নাম প্ৰশংসিত হওঁক।
 4 যিহোৱা সৰ্বজাতিৰ ওপৰত উন্নত; তেওঁৰ গৌৰৱ আকাশ-মণ্ডলতকৈয়ো ওখ।
 5 আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ তুল্য কোন আছে?
 যি জনাৰ আসন আকাশৰ ওপৰত সমাহীন,
 6 যি জনাই নত হৈ আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱীলৈ দৃষ্টিপাত কৰে;
 7 তেওঁ ধূলিৰ পৰা দুখীয়াক উঠায়,
 সাৰৰ দ'মৰ পৰা দীনহীনক তোলে,
 8 যাতে তেওঁ প্ৰধানসকলৰ লগত তেওঁলোকক বহুৱাব পাৰে,
 নিজৰ লোক সকলৰ প্ৰধানসকলৰ লগত বহুৱাব পাৰে।
 9 তেওঁ বন্ধ্য মহিলাক সুখী মাতৃ কৰি পৰিয়াল দান কৰে।
 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

114 অধ্যায়

1 ইশ্ৰায়েল জাতি যেতিয়া মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিল,
 যাকোবৰ বংশই যেতিয়া বিদেশী ভাষা কোৱা লোকৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিল,
 2 তেতিয়া যিহুদা হ'ল ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ স্থান,
 ইশ্ৰায়েল হ'ল তেওঁৰ ৰাজ্য।
 3 সমুদৰই* তাকে দেখি পলায়ন কৰিলে;
 যৰদ্দন নদী উজাই গ'ল।
 4 পৰ্বতবোৰে মতা মেৰ-ছাগৰ নিচিনাকৈ,
 পাহাৰবোৰে মেৰ-ছাগ পোৱালীৰ নিচিনাকৈ জঁপিয়াবলৈ ধৰিলে।
 5 হে সমুদৰ, তোমাৰ কি হ'ল?
 কিয় তুমি পলাই গ'লা?
 হে যৰদ্দন, কিয় তুমি উজাই গ'লা?
 6 হে পৰ্বতসমূহ, কিয় তোমালোকে মতা মেৰ-ছাগৰ দৰে জঁপিয়াবলৈ ধৰিলা?
 হে পাহাৰসমূহ, কিয় তোমালোকে মেৰ-ছাগ পোৱালীৰ দৰে জঁপিয়াবলৈ ধৰিলা?
 7 হে পৃথিৱী! তুমি যিহোৱাৰ সন্মুখত কম্পমান হোৱা,
 যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত কম্পমান হোৱা।
 8 তেওঁ শিলক জলাশয়লৈ পৰিণত কৰিলে,
 চক্ৰমকীয়া কঠিন শিলক জলৰ এক ভুমুক কৰিলে।

115 অধ্যায়

1 হে যিহোৱা, আমাক নহয়, আমাক নহয়,
 কিন্তু তোমাৰ নামকহে গৌৰৱাঙ্কিত কৰা;
 তোমাৰ অসীম প্ৰেম আৰু বিস্ময়তাৰ অৰ্থেই কৰা।
 2 আন জাতিবোৰে কিয় ক'ব,
 “ক'ত আছে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ?”
 3 আমাৰ ঈশ্বৰ হ'লে স্বৰ্গত আছে;
 তেওঁ যিহক ইচ্ছা কৰে, তাকে কৰে।
 4 তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰ হ'লে ৰূপ আৰু সোণৰ,
 মনুষ্যৰ হাতৰ কাৰ্য।
 5 সেইবোৰৰ মুখ আছে, কিন্তু কথা ক'ব নোৱাৰে;
 চকু আছে, কিন্তু নেদেখে;
 6 কাণ আছে, কিন্তু নুশুনে;
 নাক আছে, কিন্তু ঘৰাণ ল'ব নোৱাৰে;
 7 হাত আছে, কিন্তু চুব নোৱাৰে;
 ডাৰি আছে, কিন্তু খোজ কাঢ়িব নোৱাৰে;
 কৰ্ণই একো মাত উলিয়াব নোৱাৰে।
 8 যিসকলে সেইবোৰক নিৰ্দ্দায় কৰে আৰু সেইবোৰত নিৰ্ভৰ কৰে,

* 114 অধ্যায়:3 সমুদৰই চূফ সাগৰ

তেওঁলোক সেইবাৰৰ নিচিনাই।

9 হে ইস্ৰায়েল, যিহোৱাত ভাৰসা কৰা!

তেৱেঁই তেওঁলোকৰ সহায় আৰু ঢাল।

10 হে হাৰোণৰ বংশ, যিহোৱাত ভাৰসা কৰা;

তেৱেঁই তেওঁলোকৰ সহায় আৰু ঢাল।

11 হে যিহোৱাৰ ভয়কাৰী লোক, যিহোৱাত ভাৰসা কৰা;

তেৱেঁই তেওঁলোকৰ সহায় আৰু ঢাল।

12 যিহোৱাই আমাক সোঁৱৰণ কৰিলে,
সেইবাবে তেওঁ আমাক আশীৰ্বাদ কৰিব;

ইস্ৰায়েলৰ বংশক আশীৰ্বাদ কৰিব;

হাৰোণৰ বংশক আশীৰ্বাদ কৰিব;

13 যিসকলে যিহোৱাক ভয় কৰে, তেওঁলোক সকলোকে তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিব,

সৰু কি বৰ সকলোকে আশীৰ্বাদ কৰিব।

14 যিহোৱাই তোমালোকক বৃদ্ধি কৰক;

তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলক বৃদ্ধি কৰক।

15 যিহোৱা, যিজন স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ স্বৰ্জনকৰ্ত্তা,

তেওঁ তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰক।

16 স্বৰ্গ হৈছে যিহোৱাৰেই স্বৰ্গ;

কিন্তু পৃথিৱীখন হ'লে তেওঁ মনুষ্যক দিলে।

17 মৃতলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা নকৰে;

যিসকলে নিস্তৰ্গ স্থানলৈ নামি যায়,

তেওঁলোক কোনেও তেওঁৰ স্তুতি নকৰে।

18 কিন্তু আমি হ'লে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম,

এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাল পযন্ত কৰিম।

তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

116 অধ্যায়

1 মই যিহোৱাক প্ৰেম কৰোঁ, কিয়নো তেওঁ মোৰ স্বৰ আৰু কাকুতি শুনিলে।

2 তেওঁ মোৰ কথালৈ কাণ পাতিলে,

সেয়ে মই জীয়াই থকা দিনলৈকে তেওঁৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিম।

3 মই মৃত্যুৰ জৰীত বান্ধ খাই পৰিছিলোঁ,

চিয়োলৰ যাতনাৰ সন্মুখীন হৈছিলো,

মই দুখ-কষ্ট পাইছিলো;

4 তেতিয়া মই যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ,

“হে যিহোৱা, মই মিনতি কৰিছোঁ, তুমি মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা!”

5 যিহোৱা দয়াময় আৰু ধাৰ্মিক;

বাস্তৱিক আমাৰ ঈশ্বৰ স্নেহময়।

6 যিহোৱাই অমায়িক লোকক ৰক্ষা কৰে;

মই অসহায় হোৱাত তেওঁ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে।

7 হে মোৰ প্ৰাণ, তোমাৰ বিস্বাস-স্থানলৈ উভটি যোৱা,

কিয়নো যিহোৱাই তোমাক প্ৰচুৰ মঙ্গল কৰিলে।

8 কাৰণ তুমিয়েই মৃত্যুৰ পৰা প্ৰাণ,

চকুলোৰ পৰা মোৰ চকু,

উজুটি খোৱাৰ পৰা মোৰ ভৰি ৰক্ষা কৰিলা।

9 মই জীৱিতসকলৰ দেশত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে অহা-যোৱা কৰিম।

10 যেতিয়া মই কৈছিলোঁ, “মই অতিশয় উঃপীড়িত হৈছোঁ”

তেতিয়াও যিহোৱাত মই বিশ্বাসত আছিলোঁ।

11 মই উদ্বেগ কৰি কৈছিলোঁ, “সকলো মানুহ মিছলীয়া।”

12 যিহোৱাই মোলৈ কৰা সকলো মঙ্গলৰ পৰিবৰ্তে

মই তেওঁক কি দিম?

13 মই পৰিৎৰাণৰ পাতপাংৰ তুলি ধৰিম,

আৰু যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম*;

* 116 অধ্যায়:13 ধন্যবাদ সেইজনা যিহোৱা, যিজনাই মোক ৰক্ষা কৰিলে; তেওঁক মই পেয় নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰা।

14 মই যিহোৱাৰ ওচৰত মোৰ সঙ্কল্পবোৰ পূৰ্ণ কৰিম;
 তেওঁৰ সমুদায় লোকৰ সাক্ষাতেই কৰিম।
 15 যিহোৱাৰ দৃষ্টিত তেওঁৰ বিশ্বাসীসকলৰ মৃত্যু বহুমূল্য।
 16 হে যিহোৱা, সচাকৈয়ে মই তোমাৰ দাস হওঁ;
 মই তোমাৰ দাস, তোমাৰেই দাসীৰ পুত্ৰ;
 তুমিয়েই মোৰ বন্ধনবোৰ মুকলি কৰিলা।
 17 মই তোমাৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিম;
 মই যিহোৱাৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰিম।
 18 মই যিহোৱাৰ ওচৰত মোৰ সঙ্কল্পবোৰ পূৰ্ণ কৰিম;
 তেওঁৰ সমুদায় লোকৰ সাক্ষাতেই কৰিম।
 19 হে যিৰূচালেম, তোমাৰেই মাজত,
 যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতাল কেইখনত, মই সেই সকলো পূৰ্ণ কৰিম।
 তোমালোকে যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰা!

117 অধ্যায়

1 হে সমুদায় জাতি, যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰা;
 হে সমুদায় লোক, তেওঁৰ মহিমা কীৰ্তন কৰা।
 2 কিয়নো আমালৈ যিহোৱাৰ প্ৰেম অসীম,
 যিহোৱাৰ বিশ্বস্ততা অনন্তকাল স্থায়ী।
 তোমালোকে যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰা।

118 অধ্যায়

1 যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়,
 কাৰণ তেওঁৰ অসীম প্ৰেম চিৰকাললৈকে থাকে।
 2 ইস্ৰায়েলে কওঁক,
 “তেওঁৰ অসীম প্ৰেম চিৰকাললৈকে থাকে।”
 3 হাৰোণৰ বংশই কওঁক,
 “তেওঁৰ অসীম প্ৰেম চিৰকাললৈকে থাকে।”
 4 যিহোৱালৈ ভয় ৰাখোঁতাসকলে কওঁক,
 “তেওঁৰ অসীম প্ৰেম চিৰকাললৈকে থাকে।”
 5 মই সঙ্কটৰ কালত যিহোৱাৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰিলোঁ;
 যিহোৱাই মোক উত্তৰ দিলে আৰু এক বহল ঠাইত থলে।
 6 যিহোৱা মোৰ পক্ষত আছে, মই ভয় নকৰোঁ;
 মানুহে মোক কি কৰিব পাৰে?
 7 মোক সহায় কৰিবলৈ যিহোৱা মোৰ পক্ষত আছে;
 গতিকে মই মোৰ বিৰোধীবোৰৰ পৰাজয় দেখা পাম।
 8 মানুহৰ ওপৰত ডাৰসা ৰখাতকৈ যিহোৱাত আশ্ৰয় লোৱাই ভাল।
 9 অধিপতিসকলৰ ওপৰত ডাৰসা ৰখাতকৈ, যিহোৱাত আশ্ৰয় লোৱাই ভাল।
 10 সমুদায় জাতিয়ে মোক আগুৰি ধৰিলে;
 মই যিহোৱাৰ অধিকাৰেৰে* তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰিলোঁ।
 11 তেওঁলোকে মোক আগুৰি ধৰিলে,
 হয়, মোক আগুৰি ধৰিলে;
 মই যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰিলোঁ।
 12 তেওঁলোকে মৌ-মাখিৰ দৰে মোক বেৰি ধৰিলে;
 কাঁইটীয়া বনৰ জুইৰ দৰে ততালিকে তেওঁলোক নুমাই গ’ল;
 মই যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰিলোঁ।
 13 মই যেন পৰি যাও, তাৰ বাবে তেওঁলোকে মোক জোৰকৈ ঠেলা মাৰিছিল,
 কিন্তু যিহোৱাই মোক সহায় কৰিলে।
 14 যিহোৱা মোৰ বল আৰু প্ৰবল শক্তি;
 তেঁৱেই মোৰ পৰিৎসৰ্গ হ’ল।
 15 ধাৰ্মিকসকলৰ তন্ত্ৰত বিজয়ৰ আনন্দপূৰ্ণ ধ্বনি হ’ল;
 “যিহোৱাৰ সোঁ-হাতে মশ্বা কাৰ্য কৰিলে।”
 16 যিহোৱাৰ সোঁ-হাত উত্তোলিত হ’ল;

* 118 অধ্যায়:10 নামেৰে

যিহোৱাৰ সোঁ-হাতে মহা কাৰ্য কৰিলে।

17 মোৰ মৃত্যু নহ'ব, কিন্তু মই জীয়াই থাকিম,

আৰু যিহোৱাই কৰা কাৰ্য্যবোৰ যোষণা কৰিম।

18 যিহোৱাই মোক বৰকৈ শাস্তি দিলে;

কিন্তু তেওঁ মোক মৃত্যুৰ হাতত শোধাই নিদিলে।

19 মৌলৈ ধাৰ্মিকতাৰা দুৱাৰবোৰ মুকলি কৰি দিয়া,

যাতে সেইবোৰৰ ভিতৰত সোমাই মই যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিব পাৰোঁ।

20 এয়াই যিহোৱাৰ দুৱাৰ; ইয়াৰ মাজেদিয়েই ধাৰ্মিকসকল সোমায়।

21 মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰোঁ;

কিয়নো তুমি মোক উত্তৰ দিলা;

তুমি মোৰ পৰিৎসৰণ থ'লো।

22 ঘৰ নিৰ্মাণকাৰীসকলে যি শিলক অগ্ৰাহ্য কৰিলে,

সেয়ে সকলোতকৈ দৰকাৰী চুকৰ প্ৰধান শিল হৈ উঠিল।

23 এইয়া যিহোৱাৰেই কাৰ্য,

আমাৰ দৃষ্টিত অতি আচৰিত লাগে।

24 এয়ে সেই দিন, যি দিন যিহোৱাই নিৰূপণ কৰিলে;

আহাঁ, আমি এই দিনত আনন্দ কৰোঁ আৰু উল্লাস কৰোঁ।

25 হে যিহোৱা, মিনতি কৰোঁ, তুমি আমাক ৰক্ষা কৰা!

হে যিহোৱা, আমি তোমাক মিনতি কৰোঁ, সফলতা দান কৰা! শুভ কৰা।

26 ধন্য সেইজন, যি জন যিহোৱাৰ নামেৰে আহিছে;

আমি যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ।

27 যিহোৱাই ঈশ্বৰ আৰু তেঁৱেই আমাক দীপ্তি দিলে;

তোমালোকে বলিৰ পশুবোৰ ৰছীৰে যজ্ঞবেদীৰ শিঙলৈকে বান্ধা।

28 তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম;

তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ মহিমা কীৰ্তন কৰিম।

29 তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়;

তেওঁৰ অসীম প্ৰেম চিৰকাললৈকে থাকে।

119 অধ্যায়

আলেফ

1 ধন্য সেইসকল, যিসকলৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ সিদ্ধ;

যিসকলে যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে চলে।

2 ধন্য সেইসকল, যিসকলে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰে;

যিসকলে সমস্ত মনেৰে সৈতে তেওঁক বিচাৰে।

3 তেওঁলোকে অন্যায় নকৰে,

যিহোৱাৰ পথত চলে।

4 তোমাৰ আদেশবোৰ যজ্ঞেৰে পালন কৰিবলৈ তুমি আমাক আজ্ঞা কৰিলা।

5 ওহ, মোৰ পথবোৰ সুস্থিৰ হওঁক;

মই যেন তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিব পাৰোঁ!

6 যেতিয়া তোমাৰ সকলো আজ্ঞাৰ প্ৰতি মই দৃষ্টি ৰাখি চলিম,

তেতিয়া মই লজ্জিত নহ'ম।

7 তোমাৰ ধাৰ্মিকতায়ুক্ত শাসন প্ৰণালীবোৰ যেতিয়া মই শিকোঁ,

তেতিয়া মই শুদ্ধ মনেৰে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম।

8 মই তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিম;

মোক নিচেইক পৰিত্যাগ নকৰিবা।

বেই।

9 যুৱকে কেনেকৈ নিজৰ পথ শুদ্ধভাৱে ৰাখিব পাৰে?

তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে সাৱধানৰে চলাৰ দ্বাৰাই পাৰে।

10 মই সমস্ত মনেৰে তোমাক বিচাৰিছোঁ;

তুমি মোক তোমাৰ আজ্ঞা-পথৰ পৰা ভ্ৰান্ত হৈ যাব নিদিবা।

11 তোমাৰ বাক্য মই মোৰ হৃদয়ত সঞ্চয় কৰি ৰাখিছোঁ,

যেন তোমাৰ অহিতে পাপ নকৰোঁ।

12 ধন্য তুমি, হে যিহোৱা;
মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকোৱা।
13 তোমাৰ মুখৰ সকলো ধাৰ্মিক শাসন প্ৰণালী,
মই নিজ ঔঠেৰে বৰ্ণনা কৰিলোঁ;
14 ধন-সম্পদত লোকে যিমান আনন্দ পায়,
তোমাৰ আজ্ঞাৰ পথত চলি মই তাতোকৈ অধিক আনন্দ পাওঁ।
15 মই তোমাৰ আদেশবোৰৰ ধ্যান কৰিম,
তোমাৰ সকলো পথলৈ মনোযোগ দিম।
16 মই তোমাৰ বিধিবোৰত আনন্দিত হ'ম;
মই তোমাৰ বাক্য নাপাহৰিম।

গীমেল

17 তোমাৰ দাসলৈ প্ৰচুৰ মঙ্গল কৰা যাতে মই জীয়াই থাকো,
আৰু তোমাৰ বাক্য পালন কৰিব পাৰোঁ।
18 মোৰ চকু মুকলি কৰি দিয়া, যাতে মই তোমাৰ ব্যৱস্থাত আচৰিত আচৰিত বিষয়বোৰ দেখা পাওঁ।
19 মই পৃথিৱীত প্ৰবাসী মাথোন,
তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ পৰা লুকুৱাই নাৰাখিবা।
20 সকলো সময়তে তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ জানিবলৈ,
মোৰ প্ৰাণ আকাঙ্ক্ষাত ভগ্ন হৈছে।
21 তুমি অহঙ্কাৰীবোৰক ধমক দিছা;
তেওঁলোকতো শাপগ্ৰস্ত,
তোমাৰ আজ্ঞা পথৰ পৰা ভ্ৰান্ত হৈ ঘূৰি ফুৰে।
22 তেওঁলোকৰ অপমান আৰু নিন্দা মোৰ পৰা দূৰ কৰা;
কিয়নো মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰি আহিছোঁ।
23 যদি শাসনকৰ্তাসকলেও বহি মোৰ অহিতে কথা কয়,
তথাপিও তোমাৰ দাসে তোমাৰ বিধিবোৰৰ ধ্যান কৰিব।
24 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ আনন্দৰ বিষয়,
সেইবাবে মোক পৰামৰ্শ দিয়ে।

দালো

25 মোৰ প্ৰাণ ধূলিত সংলগ্ন;
তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোক সঞ্জীৱিত কৰা।
26 মোৰ জীৱনৰ পথৰ কথা মই তোমাক জনালোঁ,
আৰু তুমি মোক উত্তৰ দিলা।
মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকোৱা।
27 তোমাৰ আজ্ঞাৰ পথবোৰ মোক বুজাই দিয়া;
তাতে মই তোমাৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰ* ধ্যান কৰিম।
28 দুখত মোৰ প্ৰাণ দৰবীড়ত হৈছে;
তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোক সবল কৰা।
29 মোৰ পৰা মিছা কথাৰ পথ দূৰ কৰা;
দয়া কৰি তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ শিক্ষা মোক দান কৰা।
30 মই বিশ্বস্ততাৰ পথ মনোনীত কৰিলোঁ;
মই তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ মোৰ সম্মুখত ৰাখিলোঁ।
31 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত আসক্ত হৈছোঁ;
তুমি মোক লজ্জিত হ'বলৈ নিদিবা।
32 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰৰ পথত মই লৰি যাম,
কাৰণ তুমি মোৰ হৃদয় মেলি দিলা।

হেই

33 হে যিহোৱা, তোমাৰ বিধিবোৰৰ পথৰ সন্মুখে মোক শিকোৱা;
তাতে মই শেৰ্মলেকে তাক পালন কৰিম।
34 তুমি মোক জ্ঞান দিয়া যাতে মই তোমাৰ ব্যৱস্থাবোৰ মানি চলিব পাৰোঁ,
সমস্ত হৃদয়েৰে সৈতে তাক পালন কৰিব পাৰোঁ।
35 তোমাৰ আজ্ঞা-পথত মোক চলোৱা;
কিয়নো তাতেই মই সন্তোষ পাওঁ।

* 119 অধ্যায়:27 শিক্ষাবোৰ

36 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰলৈ মোৰ হৃদয় আসক্ত কৰি ৰাখা,
স্বাৰ্থপৰ লোভলৈ আকৰ্ষিত নকৰিবা।
37 অস্মাৰ বস্তুবোৰৰ পৰা তুমি মোৰ দৃষ্টি ঘূৰাই আনা;
তোমাৰ পথত চলিবলৈ মোক পুনৰ সঞ্জীৱিত কৰা।
38 তোমাৰ এই দাসৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ কৰা;
যি প্ৰতিজ্ঞা তোমালৈ ভয়কাৰী লোকৰ বাবে তুমি স্থিৰ কৰিলা।
39 মোৰ দুৰ্নাম তুমি দূৰ কৰা, যিহক মই ভয় কৰোঁ;
কিয়নো তোমাৰ শাসন-পৰণালীবোৰ মঙ্গলময়।
40 চোৱা, মই তোমাৰ আদেশবোৰলৈ আকাংক্ষা কৰি আছোঁ;
তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰে মোক সঞ্জীৱিত কৰা।

বাৰ

41 হে যিহোৱা, তুমি মোক তোমাৰ সৃষ্টিৰ প্ৰেমৰ ভাগী হ'বলৈ দিয়া;
তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে তোমাৰ পৰিৎৰাণৰ ভাগী কৰা।
42 তেতিয়া মোক নিন্দা কৰা সকলক মই উত্তৰ দিব পাৰিম;
কিয়নো মই তোমাৰ বাক্যত ডাৰসা কৰোঁ।
43 তোমাৰ সত্যৰ বাক্য মোৰ মুখৰ পৰা কাটি নলবা;
কিয়নো তোমাৰ শাসন-পৰণালীৰ ওপৰত মোৰ আশা আছে।
44 যুগে যুগে অনন্তকাল মই তোমাৰ ব্যৱস্থা মানি চলিম।
45 মই নিৰাপদে মুক্তভাৱে বিচৰণ কৰিম;
কিয়নো মই তোমাৰ আদেশবোৰলৈ মনোযোগ দিলোঁ।
46 তুমি কোৱা সকলো আজ্ঞাৰ বিষয়ে মই ৰজাসকলৰ আগতো ক'ম;
মই লজ্জিত নহ'ম।
47 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত মই সন্তোষ পাবোঁ;
কাৰণ মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ ভাল পাবোঁ।
48 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মই পবিত্ৰ বুলি জ্ঞান কৰোঁ,
কাৰণ মই সেইবোৰ ভাল পাবোঁ;
মই তোমাৰ বিধিবোৰ ধ্যান কৰিম।

জয়িন

49 তোমাৰ এই দাসৰ আগত তুমি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলি, তাক তুমি সোঁৱৰণ কৰা;
তাৰ দ্বাৰায়েই তুমি মোক আশা দিছিলি।
50 দুখৰ সময়ত এয়ে মোৰ সাহুনা হয়;
তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাই মোক সঞ্জীৱিত কৰে।
51 অহঙ্কাৰীবোৰে মোক অতিশয় ঠাট্টা-বিদ্ৰূপ কৰে;
তথাপিও মই তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা অলপো এফলীয়া হোৱা নাই।
52 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ পুৰুকালৰ শাসন পৰণালীবোৰ সোঁৱৰণ কৰোঁ, আৰু মই নিজে শাহুনা লভো।
53 দুষ্ট লোকৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে মোৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত হয়,
কিয়নো তেওঁলোকে তোমাৰ ব্যৱস্থা ত্যাগ কৰে।
54 মোৰ এই অস্থায়ী ঘৰত তোমাৰ বিধিবোৰ মোৰ গানৰ বিষয় হৈছে।
55 হে যিহোৱা, মই ৰাতি তোমাৰ নাম সোঁৱৰণ কৰোঁ,
আৰু তোমাৰ ব্যৱস্থা মানি চলোঁ।
56 এয়ে মোৰ অভ্যাস যে মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰি চলোঁ।

হে

57 যিহোৱা মোৰ অধিকাৰৰ অংশ;
মই তোমাৰ বাক্য মতে চলিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলোঁ।
58 মই মোৰ সমস্ত চিত্তেৰে তোমাৰ অনুৰূহ বিচাৰিছোঁ; তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে তুমি মোলৈ কৃপা কৰা।
59 মই মোৰ পথবোৰৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিলোঁ,
আৰু মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰলৈ মোৰ ভৰি ঘূৰালোঁ।
60 মই শীঘ্ৰেই তুমি দিয়া আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলোঁ, পলম নকৰিলোঁ।
61 যদিও দুষ্টবোৰৰ জৰীত মই বান্ধ খাই আছোঁ,
তথাপিও মই তোমাৰ ব্যৱস্থা পাহৰি নাযাওঁ।
62 তোমাৰ ধাৰ্মিকতাত্যুক্ত শাসন-পৰণালীবোৰৰ কাৰণে মই মাজনিশা তোমাৰ স্তৱ কৰিবলৈ উঠো।
63 যিসকলে তোমাক ভয় কৰে আৰু তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰে, মই তেওঁলোক সকলোৰে সংগী।

64 হে যিহোৱা, পৃথিৱী তোমাৰ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ;
মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকোৱা।

টেইট

65 তুমি তোমাৰ দাৰ্শলে মঙ্গল ব্যৱহাৰ কৰিলা;
হে যিহোৱা, তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে কৰিলা।
66 তুমি মোক ভাল বিচাৰ-বুদ্ধি আৰু জ্ঞান শিকোৱা;
কিয়নো মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত বিশ্বাস কৰোঁ।
67 কষ্ট পোৱাৰ আগেয়ে মই বিপথে গৈছিলোঁ, কিন্তু এতিয়া হ'লে, মই তোমাৰ বাক্য পালন কৰিছোঁ।
68 তুমি মঙ্গলময় আৰু মঙ্গলৰ কাৰ্য কৰা;
মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকোৱা।
69 অহঙ্কাৰীবোৰে মোৰ অস্থিতে মিছা কথা ৰচিছে;
কিন্তু মই হ'লে সমস্ত চিত্তেৰে তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰোঁ।
70 তেওঁলোকৰ হৃদয়ত সত্যতা নাই†;
কিন্তু মই হ'লে তোমাৰ ব্যৱস্থাত হৰ্ষিত হওঁ।
71 মই যি কষ্ট পাইছা, সেয়ে মোৰ পক্ষে শুভজনক,
তাতে মই তোমাৰ বিধিবোৰ শিকিব পাৰিছোঁ।
72 তোমাৰ মুখৰ ব্যৱস্থাবোৰ মোৰ ওচৰত হাজাৰ হাজাৰ সোণ আৰু ৰূপতকৈয়ো বহুমূল্য।

ইয়াদ

73 তোমাৰ হাতেই মোক স্বৰ্ভজিলে, মোক গঠন কৰিলে;
তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ শিকিবলৈ মোক জ্ঞান-বুদ্ধি দান কৰা।
74 তোমাক ভয় কৰাসকলে মোক দেখি আনন্দিত হ'ব;
কিয়নো মই তোমাৰ বাক্যত আশা কৰিলোঁ।
75 হে যিহোৱা, মই জানো যে, তোমাৰ বিচাৰবোৰ ন্যায়পূৰ্ণ,
তুমি নিজ বিশ্বস্ততাৰে মোক দুখ দিলা।
76 তোমাৰ এই দাসৰ ওচৰত তুমি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলা,
সেই অনুসাৰে তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম মোৰ সাহুনা হওঁক।
77 মৌলৈ তোমাৰ কৃপা নামি আহঁক,
যাতে মই জীয়াই থাকিব পাৰোঁ;
কিয়নো তোমাৰ ব্যৱস্থাই মোক আনন্দ দিয়ে।
78 অহংকাৰী লোকে লাজ পাওক, কিয়নো তেওঁলোকে মিছা কথা কৈ মোৰ সৰ্বনাশ কৰিলে;
কিন্তু হ'লে মই তোমাৰ আদেশবোৰ ধ্যান কৰিম;
79 যিসকলে তোমাক ভয় কৰে, তেওঁলোক মৌলৈ ঘূৰক,
যাতে তেওঁলোকে তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ জানিব।
80 মোৰ অশুভকৰণ তোমাৰ বিধিবোৰত যেন সিন্ধ থাকে, তাতে মই লজ্জিত নহম।

কৃফ

81 তুমি মোক ৰক্ষা কৰাৰ প্ৰতীক্ষাত থাকোতে থাকোতে মোৰ প্ৰাণ ক্ৰমশঃ অৱশ হৈ গৈছে;
মই তোমাৰ বাক্যত আশা কৰিছোঁ।
82 তোমাৰ বাক্যৰ প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ হোৱাৰ অপেক্ষাত মোৰ চকু সোমাই গৈছে;
মই সুধিলো, “কেতিয়া তুমি মোক সাহুনা দিবা?”
83 কিয়নো মই ধূৱাত থকা চামৰাৰ দ্ৰাক্ষাৰস খলীৰ নিচিনা হ'লো;
তথাপিও মই তোমাৰ বিধিবোৰ পাহৰা নাই।
84 তোমাৰ দাসে কিমান কাল সহন কৰি থাকিব?
মোক তাড়না কৰা সকলৰ বিচাৰ তুমি কেতিয়া কৰিবা?
85 অহঙ্কাৰীবোৰে মোৰ বাবে গাত খান্দিছে;
তেওঁলোক তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ অনুগামী নহয়।
86 তোমাৰ সকলো আজ্ঞা বিশ্বাসযোগ্য;
লোকসকলে অকাৰণতে মোক তাড়না কৰে;
তুমি মোক সহায় কৰা।
87 তেওঁলোকে পৃথিৱীত মোক প্ৰায় নিঃশেষ কৰি পেলালে;
কিন্তু তথাপিও মই তোমাৰ আদেশবোৰ ত্যাগ কৰা নাই।
88 তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমত তুমি মোক সঞ্জীৱিত কৰা‡,

† 119 অধ্যায়:70 অশুভকৰণ চৰিব দৰে মোটা; ‡ 119 অধ্যায়:88 তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমত তুমি মোৰ জীৱন ৰক্ষা কৰা

তাতে মই তোমাৰ মুখৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিম।

লামেদ

89 যিহোৱা অনন্ত কাললৈকে বিদ্যমান;
তোমাৰ বাক্য স্বৰ্গত সৃষ্ট আছে।

90 পুৰুষে পুৰুষে তোমাৰ বিশ্বস্ততা স্থায়ী;
তুমি পৃথিৱী স্থাপন কৰিলা আৰু সেয়ে সুস্থিৰ হৈ আছে।

91 তুমি নিযুক্ত কৰা অনুসাৰে সেইবোৰ আজিও থিৰে আছে;
কিয়নো সকলোৱেই তোমাৰ অধীনৰ দাস।

92 তোমাৰ ব্যৱস্থাত যদি মই আনন্দ নাপালোহেঁতেন,
তেন্তে মোৰ ক্ৰেশতে মই বিনষ্ট হ'লহেঁতেন।

93 মই তোমাৰ আদেশবোৰ কেতিয়াও নাপাহৰিম;
কিয়নো তাৰ দ্বাৰাই তুমি মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰিলা।

94 মই তোমাৰেই, মোক ৰক্ষা কৰা;
কিয়নো মই তোমাৰ আদেশবোৰলৈ মনোযোগ কৰিলোঁ।

95 দুষ্টবোৰে মোক বিনষ্ট কৰিবলৈ খাপ দি আছে;
কিন্তু মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ বিবেচনা কৰোঁ।

96 মই সকলো শ্ৰেণীৰ পদাৰ্থ সীমায়ুক্ত দেখিলোঁ; কিন্তু তোমাৰ আজ্ঞা অসীম।

মেইম

97 ওহ, মই তোমাৰ ব্যৱস্থা কেনে ভাল পাওঁ!

সেয়ে ওৰে দিন মোৰ ধ্যানৰ বিষয়।
98 তোমাৰ আজ্ঞাই মোক মোৰ শংকুবোৰতকৈ জ্ঞানৱান কৰি তোলে;

কিয়নো তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ সদায় মোৰ লগে লগে থাকে।
99 মোৰ সকলো শিক্ষাশুভতকৈ মই জ্ঞানৱান;

কিয়নো তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ ধ্যানৰ বিষয়।
100 মই বৃদ্ধ লোক সকলতকৈয়ো অধিক বুজোঁ;

কাৰণ মই তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰি আহিছোঁ।
101 মই সকলো কু-পথৰ পৰা মোৰ ডৰি আঁতৰাই ৰাখিলোঁ,

যাতে মই তোমাৰ বাক্যবোৰ পালন কৰিব পাৰোঁ।
102 মই তোমাৰ ধাৰ্মিক শাসন-প্ৰণালীবোৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱা নাই;

কিয়নো তুমি নিজেই মোক শিক্ষা দিলা।
103 তোমাৰ বাক্যবোৰ মোৰ জিভাত কেনে মিঠা লাগে!

সেয়ে মোৰ মুখত মোৰ কোঁহটকৈয়ো মিঠা লাগে।
104 তোমাৰ আদেশবোৰৰ দ্বাৰাই মই জ্ঞান লাভ কৰোঁ;

সেই বাবেই মই সকলো মিছা পথ ঘিণ কৰোঁ।

নুন

105 তোমাৰ বাক্য মোৰ ডৰিৰ কাৰণে প্ৰদীপ স্বৰূপ আৰু মোৰ পথৰ দীপ্তি স্বৰূপ।

106 তোমাৰ ধাৰ্মিকতায়ুক্ত শাসনপ্ৰণালীবোৰ পালন কৰিবলৈ মই শপত খালোঁ,
আৰু স্থিৰ কৰিলোঁ।

107 হে যিহোৱা, মই অতিশয় দুখ পাইছোঁ;
তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা।

108 হে যিহোৱা, মোৰ মুখে কৰা প্ৰশংসা-স্তুতিৰ উৎসৰ্গ তুমি গ্ৰহণ কৰা,
আৰু তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ মোক শিকোৱা।

109 মই মোৰ প্ৰাণ সদায় হাতত লৈ ফুৰিছোঁ;
তথাপি মই তোমাৰ ব্যৱস্থা পাহৰা নাই।

110 দুষ্টবোৰে মোলৈ ফাদ পাতিলে; তথাপি মই তোমাৰ আদেশবোৰৰ পৰা বিপথে যোৱা নাই।

111 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ চিৰকালৰ আধিপত্য;
সেইবোৰ মোৰ মনৰ আনন্দজনক।

112 চিৰকাললৈকে তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিবৰ কাৰণে মই মোৰ হৃদয়ক থিৰ কৰিলোঁ।

চামেক

113 দুই মনৰ লোকক মই ঘিণ কৰোঁ; কিন্তু তোমাৰ ব্যৱস্থাক মই ভাল পাওঁ।

114 তুমি মোৰ গুপ্তস্থান আৰু ঢাল; তোমাৰ বাক্যতে মই আশা কৰোঁ।

115 হে কু-কাৰ্য কৰা লোক, মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হোৱা; মই মোৰ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিম।

116 তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোক ধৰি ৰাখা, তাতে মই জীয়াই থাকিম;
মোৰ আশাত তুমি মোক লাজ পাবলৈ নিদিবা।
117 মোক ধৰি ৰাখা, তাতে মই ৰক্ষা পাম আৰু সদায় তোমাৰ বিধিবোৰক মান্য কৰিম।
118 তোমাৰ বিধিবোৰৰ পৰা অপথে যোৱা সকলক তুমি অগ্ৰাহ্য কৰা;
কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰবঞ্চনা অসাৰ।
119 পৃথিৱীৰ সকলো দুষ্টক তুমি ময়লাৰ দৰে গণ্য কৰি দূৰ কৰা;
এই কাৰণে মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ ভাল পাওঁ।
120 তোমাৰ ভয়ত মোৰ শৰীৰ কঁপে;
তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰক মই ভয় কৰোঁ।

অযিন

121 মই ন্যায় বিচাৰ আৰু সৰ্ব কাৰ্য কৰিলোঁ; মোক উপদৰবকাৰীবোৰৰ হাতত এৰি নিদিবা।
122 তুমি তোমাৰ এই দাসৰ মঙ্গলৰ দায়িত্ব লোৱা;
অহঙ্কাৰীবোৰক মোৰ ওপৰত উপদৰব কৰিবলৈ নিদিবা।
123 তোমাৰ ধাৰ্মিকযুক্ত প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ হোৱালৈ আৰু তোমাৰ পৰিণামৰ বাবে অপেক্ষা কৰি মোৰ চকু দুৰ্বল হৈ গৈছে।
124 তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অনুসাৰে তোমাৰ দাসলৈ ব্যৱহাৰ কৰা;
তোমাৰ বিধিবোৰ মোক শিকোৱা।
125 মই তোমাৰ দাস; মোক বোধশক্তি দিয়া,
যেন তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ বুজিব পাৰোঁ।
126 হে যিহোৱা, এতিয়া তোমাৰ কাৰ্য কৰাৰ সময় হৈছে,
কিয়নো লোকসকলে তোমাৰ ব্যৱস্থা অমান্য কৰিলে।
127 মই বাস্তৱিকতে তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ ভাল পাওঁ;
সেইবোৰক সোণতকৈ, শুদ্ধ সোণতকৈয়ো ভাল পাওঁ।
128 এই কাৰণে সকলো বিষয়তে তোমাৰ আদেশবোৰ মই ন্যায় বুলি মানো; মই সকলো মিছা পথ ঘিণ কৰোঁ।

পেই

129 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ আচৰিত;
সেই বাবেই মোৰ প্ৰাণে সেইবোৰ পালন কৰে।
130 তোমাৰ বাক্য প্ৰকাশিত হ'লে দীপ্তি দিয়ে;
সৰল মনৰ লোকক বুজন শক্তি দান কৰে।
131 মই মুখ মেলি ফোপাইছিলো;
কিয়নো মই তোমাৰ আজ্ঞাৰ বাবে অতিশয় হাবিয়াহ কৰিলোঁ।
132 তোমাৰ নাম ভাল পোৱা সকলৰ প্ৰতি তুমি যেনে ৰীতি কৰা,
তেনেদৰে মৌলৈও ঘূৰি মোৰ প্ৰতি কৃপা কৰা।
133 তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে মোৰ খোজ সুস্থিৰ কৰি ৰাখা আৰু কোনো অধৰ্মক মোৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ নিদিবা।
134 মানুহৰ উপদৰবৰ পৰা মোক মুক্ত কৰা,
তাতে মই তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰিম।
135 তোমাৰ দাসৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা;
তোমাৰ বিধিবোৰ মোক শিকোৱা।
136 মোৰ চকুৰ পৰা চকুলোৰ নদী বৈ গৈছে;
কিয়নো লোকসকলে তোমাৰ ব্যৱস্থা পালন নকৰে।

চাৰ্ভেই

137 হে যিহোৱা, তুমি ধাৰ্মিক, আৰু তোমাৰ ন্যায় বিচাৰ যথার্থ।
138 তুমি সকলো বিশ্বস্ততা আৰু ধাৰ্মিকতাত তোমাৰ আজ্ঞাবোৰৰ আদেশ দিলা।
139 তোমাৰ উদ্দেশ্যে মোক গ্ৰাস কৰিছে;
কাৰণ মোৰ শত্ৰুবোৰে তোমাৰ বাক্যবোৰ পাহৰিলে।
140 তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা উত্তম বুলি প্ৰমাণিত হৈছে;
সেয়ে তোমাৰ দাসে তাক ভাল পায়।
141 যদিও মই সামান্য আৰু তুচ্ছ, তথাপিও মই তোমাৰ আদেশবোৰ পাহৰা নাই।
142 তোমাৰ ধাৰ্মিকতা চিৰস্থায়ী ধাৰ্মিকতা আৰু তোমাৰ সকলো ব্যৱস্থা সত্য।
143 সঙ্কট আৰু দুৰ্শ্বা মোৰ ওপৰত আহিল;
তথাপিও মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত আনন্দ পাওঁ।
144 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ অনন্ত কাললৈকে ধাৰ্মিক;
মোক বুজা শক্তি দিয়া, তাতে মই জীয়াই থাকিম।

কোফ

145 মই সমস্ত মনেৰে পৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, হে যিহোৱা, মোক উত্তৰ দিয়া;
 মই তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিম।
 146 মই তোমাকেই মাতিছো, মোক উদ্ধাৰ কৰা;
 মই তোমাৰ সকলো আজ্ঞা মানি চলিম।
 147 মই প্ৰভাতৰ আগেয়েই সহায়ৰ কাৰণে কাতৰোক্তি কৰিলোঁ;
 তোমাৰ বাক্যবোৰত আশা কৰিলোঁ।
 148 ৰাতি শেষ হোৱাৰ আগেয়ে মোৰ চকু মেল খায়,
 যেন তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ ধ্যান কৰিব পাৰোঁ।
 149 তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অনুসাৰে মোৰ স্বৰ শুনা;
 হে যিহোৱা, তোমাৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা।
 150 কু-কাৰ্য কৰি মোক তাড়না কৰাসকল ওচৰ চাপি আহিছে;
 তেওঁলোক তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা দূৰত থাকে।
 151 কিন্তু হে যিহোৱা, তুমি ওচৰ আৰু তোমাৰ সকলো আজ্ঞা সত্য;
 152 বহুত দিনৰ আগেয়ে মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰৰ পৰা জানিছোঁ যে,
 তুমি সেইবোৰ চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপন কৰিলা।

ৰেচ

153 তুমি মোৰ দুখলৈ দৃষ্টি কৰা আৰু মোক উদ্ধাৰ কৰা;
 কিয়নো মই তোমাৰ ব্যৱস্থা নাপাহৰো।
 154 মোৰ পক্ষে বিবাদ নিষ্পত্তি কৰা আৰু মোক মুক্ত কৰা;
 তোমাৰ বাক্যত কৰা প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা;
 155 দুইবোৰৰ পৰা পৰিষ্কাৰণ দূৰত থাকে;
 কিয়নো তেওঁলোকে তোমাৰ বিধিবোৰ নিবিচাৰে।
 156 হে যিহোৱা, তোমাৰ কৰুণা অনেক বেচি;
 তোমাৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা।
 157 মোৰ তাড়নাকাৰী আৰু শংৰু অনেক; কিন্তু মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱা নাই।
 158 মই বিশ্বাস ঘাতকবোৰক দেখি যিণ কৰোঁ; কাৰণ তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য পালন নকৰে।
 159 চোৱা, মই তোমাৰ আদেশবোৰ কিমান যে ভাল পাওঁ!
 হে যিহোৱা, তোমাৰ সৃষ্টিৰ প্ৰেম অনুসাৰে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা।
 160 তোমাৰ সমস্ত বাক্য সত্য; তোমাৰ প্ৰত্যেকটো ধাৰ্মিক শাসন-প্ৰণালী চিৰকাল স্থায়ী।

চীন

161 অধিকাৰীসকলে মোক অকাৰণে তাড়না কৰে;
 কিন্তু মোৰ হৃদয়ে তোমাৰ বাক্যলৈ ভয় ৰাখে।
 162 মই এনেকৈ তোমাৰ বাক্যত আনন্দ কৰোঁ,
 যেনেকৈ যুদ্ধত বহুত লুটদৰবা পোৱা জনে আনন্দ কৰে।
 163 মই মিছাক ঘিণাওঁ আৰু তৃচ্ছ কৰোঁ;
 কিন্তু তোমাৰ ব্যৱস্থাক প্ৰেম কৰোঁ।
 164 তোমাৰ ধাৰ্মিকতায়ুক্ত শাসন-প্ৰণালীবোৰৰ কাৰণে মই দিনে সাতবাৰকৈ তোমাৰ প্ৰশংসা কৰোঁ।
 165 যিসকলে তোমাৰ ব্যৱস্থাক প্ৰেম কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰথম শান্তি হয়;
 একোতেই তেওঁলোক উজুটি নাখায়।
 166 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ পৰিষ্কাৰণলৈ আশাৰে আছোঁ;
 মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলোঁ।
 167 মোৰ প্ৰাণে তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলে;
 মই সেইবোৰক অতি প্ৰেম কৰোঁ।
 168 মই তোমাৰ আদেশ আৰু আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলোঁ;
 কিয়নো মোৰ সকলো পথ তোমাৰ সন্মুখতে আছে।

তাৰ

169 হে যিহোৱা, মোৰ কাতৰোক্তি তোমাৰ সন্মুখত উপস্থিত হওক;
 তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোক বোধ-শক্তি দান কৰা।
 170 মোৰ নিবেদনবোৰ তোমাৰ সন্মুখত উপস্থিত হওক;
 তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে মোক উদ্ধাৰ কৰা।
 171 মোৰ ওঁঠত তোমাৰ প্ৰশংসা উপচি পৰক;
 কিয়নো তুমি মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকাইছা।
 172 মোৰ জিভাই তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ গীত গাওঁক;

কিয়নো তোমাৰ সকলো আঙ্কা ন্যায়পূৰ্ণ।

173 তোমাৰ হাতে মোক সহায় কৰিবলৈ যুগুত হওক;

কিয়নো মই তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰিবলৈ মনোনিীত কৰিলোঁ।

174 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ পৰিৎৰাণলৈ আকাংক্ষা কৰিছোঁ;

তোমাৰ ব্যৱস্থা মোৰ আনন্দৰ বিষয়

175 মোক জীয়াই থাকিবলৈ দিয়া যাতে মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰোঁ;

তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰে মোক সহায় কৰক।

176 হেৰোৱা মেৰ-ছাগৰ দৰে মই ভৰাণ্ড হ'লোঁ;

তোমাৰ দাসক তুমি বিচাৰি লোৱা; কিয়নো তোমাৰ আঙ্কাবোৰ মই পাহৰা নাই।

120 অধ্যায়

মন্দিৰ অভিমুখে যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

1 মোৰ সঙ্কটৰ কালত মই যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ; তাতে তেওঁ মোক উত্তৰ দিলে।

2 “হে যিহোৱা, মিছলীয়া ওঁঠ আৰু ছলনাকাৰী জিডাৰ পৰা তুমি মোক মুক্ত কৰা।”

3 হে ছলনাকাৰী জিডা, তোমাক তেওঁ কি দিব? তোমাক অধিক শান্তি দিবলৈ কি কৰা হ'ব?

4 তেওঁ তোমাক বীৰৰ তীক্ষ্ণ কাঁড়সমূহ আৰু ৰোতম গছৰ জুলা আঙঠাসমূহ দিব।

5 হায়, কি দুৰ্ভাগ্য মোৰ! মই মেচেকত প্ৰবাস কৰিছোঁ;

কেদৰৰ তন্তুবোৰৰ মাজত বসতি কৰিছোঁ।

6 যি সকলে শান্তিক ঘৃণা কৰে, সেই লোকসকলৰ সৈতে মই বহুকাল বাস কৰিছোঁ।

7 মই শান্তি ভাল পাওঁ;

কিন্তু মই শান্তিৰ কথা ক'লে, তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিবলৈ বিচাৰে।

121 অধ্যায়

যাংৰাৰ সঙ্গীত।

1 মই পৰ্বতবোৰৰ ফালে মোৰ চকু তুলি কওঁ,

ক'ৰ পৰা মোৰ সহায় আহিব?

2 যি জনাই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে, সেই যিহোৱাৰ পৰা মোৰ সহায় আহিব।

3 তেওঁ তোমাৰ ডৰি লৰচৰ হ'বলৈ নিদিব;

তোমাৰ ৰখীয়াজুনা টোপনি নাযাব।

4 চোৱা, যি জনাই ইশ্বায়েলক ৰক্ষা কৰে,

তেওঁ টোপনি নাযাব, নিদিৰত নহ'ব।

5 যিহোৱা তোমাৰ ৰক্ষক;

যিহোৱা তোমাৰ সোঁ হাতে থকা তোমাৰ ছাঁশ্বৰূপ।

6 দিনত সুৰাই তোমাক প্ৰহাৰ নকৰিব, আৰু ৰাতি চন্দৰয়ো তোমাক নামাৰিব।

7 যিহোৱাই তোমাক সকলো অমঙ্গলৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব;

তেওঁ তোমাৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব।

8 যিহোৱাই এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে তুমি ওলাওঁতে সোমোওঁতে তোমাক ৰক্ষা কৰিব।

122 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত যাংৰাৰ সঙ্গীত।

1 মই আনন্দিত হ'লো, যেতিয়া লোকসকলে মোক ক'লে,

“ব'লা, আমি যিহোৱাৰ গৃহলৈ যাওঁ।”

2 হে যিৰূচালেম, আমি তোমাৰ দুৱাৰবোৰৰ ভিতৰত ভৰি থৈ থিয় হৈ আছোঁ।

3 সেই যিৰূচালেমক একেলগে সন্দেহভাৱে সংযুক্ত কৰা এটি নগৰ হিচাবে গঢ়ি তোলা হৈছে।

4 সকলো ফৈদ সেই ঠাইলৈ উঠি যায়,

তেওঁলোক যিহোৱাৰ লোকসকলৰ ফৈদ;

তেওঁলোকে ইশ্বায়েল জাতিৰ বাবে দিয়া আঙ্কা অনুসাৰে যিহোৱাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিবলৈ উঠি যায়।

5 কিয়নো সেই ঠাইত বিচাৰৰ বাবে সিংহাসনবোৰ আছে,

দায়ুদৰ বংশৰ সিংহাসনবোৰ স্থাপিত আছে।

6 তোমালোকে যিৰূচালেমৰ শান্তিৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰা;

“যিসকলে যিৰূচালেমক ভাল পায়, তেওঁলোক উন্নত হওঁক।

7 তোমালোকৰ প্ৰাচীৰবোৰৰ ভিতৰত শান্তি হওঁক,

আৰু তোমালোকৰ উচ্চ অট্টালিকাবোৰ নিৰাপদে থাকক।”

৪ মোৰ কুটুম্ব আৰু বন্ধুসকলৰ অৰ্থে মই ক’ম, “যিৰুচালেমৰ মাজত শান্তি থাকক।”

৯ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ সেই ঠাইত আছে বাবেই মই তোমাৰ মঙ্গল বিচাৰি* পৰাৰ্থনা কৰিম।

123 অধ্যায়

যাংৰাৰ সঙ্গীত।

1 হে স্বৰ্গৰ সিংহাসনত থাকোঁতা জনা,

মই তোমাৰ ফালেই মোৰ চকু তুলি চাই থাকোঁ।

2 গৰাকীৰ হাতলৈ যেনেকৈ দাসবোৰৰ চকু থাকে, আৰু দাসীৰ চকু যেনেকৈ গৰাকীয়নীৰ হাতৰ ফালে থাকে, তেনেকৈ আমাক কৃপা নকৰা পৰ্যন্ত আমাৰ চকুৱে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ চাই থাকে।

3 আমাক কৃপা কৰা, হে যিহোৱা, আমাক কৃপা কৰা;

কিয়নো আমি লোকসকলৰ তুচ্ছ-তাচ্ছিল্যত অধিককৈ পোঁত গ’লো।

4 আমাৰ প্ৰাণে বহন কৰিব পৰাতকৈ লোকসকলৰ বিদ্ৰূপ আৰু অহঙ্কাৰীবোৰৰ অপমান অধিক হ’ল।

124 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত যাংৰাৰ সঙ্গীত।

1 ইশ্বৰয়েলে ইয়াকে কওঁক, “যদি যিহোৱা আমাৰ পক্ষত নাথাকিলহেঁতেন,

2 শত্ৰুৱোৰে যেতিয়া আমাক আক্ৰমণ কৰিছিল,

তেতিয়া যদি যিহোৱা আমাৰ পক্ষত নাথাকিলহেঁতেন,

3 তেন্তে তেওঁলোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে কেৰাধত জুলি উঠি আমাক জীয়াই জীয়াই গৰাস কৰিলেহেঁতেন,

4 তেতিয়া জল সমূহে আমাক উটুৱাই লৈ গ’লহেঁতেন, আমাৰ ওপৰেদি জলৰ সোঁত বৈ গ’লহেঁতেন;

5 ওফদি উঠা জল সমূহ আমাৰ ওপৰেদি বৈ গ’লহেঁতেন।

6 ধন্য যিহোৱা,

যি জনাই আমাক চিকাৰ স্বৰূপে

তেওঁলোকৰ দাঁতত পেলাই নিদিলে।

7 আমাৰ প্ৰাণ ব্যাধৰ ফান্দৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা পক্ষীৰ নিচিনাকৈ ৰক্ষা পৰিল;

ফান্দ ছিঙি গ’ল আৰু আমি ৰক্ষা পালোঁ।

8 যি জনাই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে,

সেই যিহোৱাৰ নামত আমি সহায় পাওঁ।

125 অধ্যায়

যাংৰাৰ সঙ্গীত।

1 যিসকলে যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা ৰাখে,

তেওঁলোক চিয়োন পৰ্বতৰ নিচিনাকৈ অলৰ আৰু চিৰকাল স্থায়ী।

2 যিৰুচালেমক পৰ্বতবোৰে যেনেকৈ চাৰিওফালে আৱৰি ৰাখিছে,

তেনেকৈ যিহোৱাই নিজৰ লোকসকলক আৱৰি ৰাখে;

এতিয়াৰে পৰা অনন্তকাল পৰ্যন্ত ৰাখিব।

3 ঈশ্বৰভক্ত সকলে যাতে অধৰম কাৰ্যলৈ হাত নেমেলে,

সেই বাবে ধাৰমিকসকলক দিয়া দেশৰ ওপৰত দৃষ্টিতাৰ ৰাজদণ্ড নাথাকিব।

4 হে যিহোৱা, যিসকলে মঙ্গল আচৰণ কৰে, তুমি তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰা;

যিসকলৰ অন্তৰ শুচি, তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰা।

5 কিন্তু যিসকলে নিজ ইচ্ছাৰে খলা-বমা পথেদি এফলীয়া হৈ যায়,

যিহোৱাই তেওঁলোকক কু-কাৰ্য কৰা সকলৰ লগত দূৰ কৰিব।

ইশ্বৰয়েলৰ ওপৰত শান্তি হওঁক।

126 অধ্যায়

যাংৰাৰ সঙ্গীত।

1 যিহোৱাই যেতিয়া চিয়োনক পুনৰ আগৰ অৱস্থালৈ ঘূৰাই আনিলে*,

তেতিয়া আমি সন্দেশ দেখা মানুহৰ নিচিনা হ’লো।

2 তেতিয়া আমাৰ মুখ হাঁহিৰে ভৰি পৰিল,

আমাৰ জিভা আনন্দ-গানেৰে পৰিপূৰ্ণ হ’ল;

* 122 অধ্যায়:9 বিচাৰিম।

* 126 অধ্যায়:1 যেতিয়া যিহোৱাই নিৰাসনৰ পৰা পুনৰ চিয়োনলৈ আনিলে, তেতিয়া ইয়াক পুনৰ উৰ্বৰ কৰিলে। (চিয়োনৰ আন নাম যিৰুচালেম।)

আন জাতিৰ লোকসকলে তেতিয়া কোৱাকুই কৰিলে,
“যিহোৱাই তেওঁলোকৰ কাৰণে অনেক মহা কাৰ্য কৰিলে।”

3 যিহোৱাই আমাৰ কাৰণে অনেক মহা কৰ্ম কৰিলে;
সেয়ে আমি আনন্দ কৰিলোঁ।

4 হে যিহোৱা, নেগেড মৰুভূমিৰ জুৰিবোৰৰ নিচিনাকৈ,
তুমি আমাৰ ভৱিষ্যত আগৰ অৱস্থালৈ ঘূৰাই আনা।

5 যিসকলে চকুলোৰে বয়, তেওঁলোকে আনন্দেৰে দাব।

6 যিসকলে কান্দি কান্দি কঠীয়া বৰলৈ ওলাই যায়, তেওঁলোকে নিশ্চয়ে আনন্দেৰে নিজৰ নিজৰ ডাঙৰি লৈ উলাটি আহিব।

127 অধ্যায়

চলোমনৰ ৰচিত যাংৰাৰ সঙ্গীত

1 যিহোৱাই গৃহ নিৰ্মাণ নকৰিলে, নিৰ্মাণ কৰাসকলৰ পৰিশ্ৰম বৃথা;

যিহোৱাই নগৰ ৰক্ষা নকৰিলে, ৰখীয়াই পৰ দিয়াও মিছা।

2 মিছাকৈয়ে তোমালোকে পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ ৰাতিপুৱা সোনকালে উঠা আৰু পলমকৈ শয়ন কৰিবলৈ যোৱা,
আৰু পৰিশ্ৰমৰ আহাৰ ভক্ষণ কৰা;

কিয়নো প্ৰেম কৰাজনক যিহোৱাই নিদ্ৰা অৱস্থাতো একেৰূপ ফল দিয়ে*।

3 সন্তান সকল যিহোৱাই দিয়া আধিপত্য আৰু গৰ্ভফল তেৱেঁই দিয়া পুৰস্কাৰ।

4 বীৰৰ হাতত কাঁড়বোৰ যেনে,
যুবা সন্তান সকলো তেনে।

5 সেই পুৰুষ সুখী, যিজনৰ কাঁড়েৰে পূৰ্ণ কাঁড় খোৱা চূড়া থাকে।

নগৰৰ দুৱাৰত শংৰুবোৰে সৈতে তেওঁ যেতিয়া কথা পাতে, তেওঁ লজ্জিত নহ'ব।

128 অধ্যায়

যাংৰাৰ সঙ্গীত

1 ধন্য সেইজন, যি জনে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে, আৰু তেওঁৰ পথত চলে;

2 তুমি নিজ হাতৰ শ্ৰমৰ ফল ভোগ কৰিবা,

তুমি সুখী হ'বা আৰু তোমাৰ মঙ্গল হ'ব।

3 তোমাৰ গৃহৰ ভিতৰৰ অন্তঃপুৰত তোমাৰ ভাৰ্যা ফলৱতী দৰাফালতাৰ নিচিনা হ'ব;

তোমাৰ মেজৰ চাৰিওফালে তোমাৰ সন্তান সকল জিত গছৰ পুলিৰ নিচিনা হ'ব।

4 এইদৰে যিজন যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে, তেওঁ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ'ব।

5 যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব;

তোমাৰ জীৱনৰ সকলো কালত তুমি যিৰূচালেমৰ মঙ্গল দেখা পাবা।

6 এনে কি, তুমি তোমাৰ সন্তানৰ বংশকো দেখা পাবা।

ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত শান্তি হওক।

129 অধ্যায়

যাংৰাৰ সঙ্গীত

1 ইস্ৰায়েলে কওঁক,

“যৌৱন কালৰ পৰাই তেওঁলোকে মোক অনেক আক্ৰমণ কৰিলে।”

2 “যৌৱন কালৰে পৰা তেওঁলোকে মোক অনেক দুখ দিলে;

তথাপি মোক জিনিব পৰা নাই।

3 হালোৱাই মোৰ পিঠিত হাল বালে;

তেওঁলোকে দীঘলকৈ সীৱলু কাটিলে।”

4 যিহোৱা ধাৰ্মিক; তেওঁ মোক দুইলোকৰ দাসত্বৰ পৰা মুক্ত কৰিলে*।

5 যিসকলে চিয়োনক যিণ কৰে,

তেওঁলোক লজ্জিত হওঁক, বিমুখ হওঁক।

6 তেওঁলোক ঘৰৰ চালৰ ওপৰত গজা ঘাঁহৰ দৰে হওঁক,

যি নৌ বাঢ়োতেই শুকাই যায়;

7 যেয়ে তাক দাব বিচাৰে, তাৰে তেওঁৰ হাতৰ মূঠি পূৰ নহয়,

যেয়ে তাক ডাঙৰি বান্ধিব বিচাৰে, তাৰে তেওঁৰ ভড়াল পূৰ্ণ নহয়।

8 বাটৰুবোৰে সেই ফালেদি গ'লে তেওঁলোকক এনেদৰে নকয়,

* 127 অধ্যায়:2 তেওঁ যি পাবলগীয়া, সেয়া তেওঁ নিদ্ৰাত থাকোতে পায়।

* 129 অধ্যায়:4 তেওঁ দুইবোৰ ৰচীবোৰ ছিঙি পেলালে।

“তোমালোকৰ ওপৰত যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ থাকক!
যিহোৱাৰ নামেৰে আমি তোমালোকক আশীৰ্বাদ দিছোঁ।”

130 অধ্যায়

যাংৰাৰ সঙ্গীত

- 1 হে যিহোৱা, মই গভীৰ কষ্টৰ মাজত থাকি তোমাক মাতিছো।
- 2 হে পৰভু, মোৰ স্বৰ শুনা!
মোৰ কাকুতিৰ স্বৰলৈ তুমি মনোযোগ দিয়া!
- 3 হে যিহোৱা, তুমি যদি অপৰাধ ধৰি ৰাখা,
তেন্তে প্ৰভু, কোন তিষ্ঠি থাকিব পাৰে?
- 4 কিন্তু তোমাৰ ওচৰত ক্ষমা আছে,
যেন মানুহে তোমাক ভয় কৰে।
- 5 মই যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰিছোঁ, মোৰ পৰাণে অপেক্ষা কৰিছে,
মই তেওঁৰ বাক্যত আশা কৰিছোঁ।
- 6 প্ৰহৰীসকলে যেনেকৈ ৰাতিপুৱালৈ অপেক্ষা কৰে,
হয়, তেওঁলোকে যেনেকৈ ৰাতিপুৱালৈ অপেক্ষা কৰি থাকে,
যিহোৱাৰ কাৰণে মোৰ প্ৰাণে তাতোকৈ অধিক বেচি অপেক্ষা কৰি আছে।
- 7 হে ইশ্বায়েল, যিহোৱাৰ ওপৰত আশা ৰাখা, কিয়নো যিহোৱাৰ লগত সৃষ্টিৰ প্ৰেম আছে;
তেওঁৰ মুক্তি দিয়াৰ মহান ক্ষমতা আছে।
- 8 তেৱেঁ ইশ্বায়েলক মুক্ত কৰিব,
সকলো অপৰাধৰ পৰা মুক্ত কৰিব।

131 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত যাংৰাৰ সঙ্গীত

- 1 হে যিহোৱা, মোৰ মন গৰ্বিত নহয়, মোৰ দৃষ্টিও উচ্চ নহয়,
নিজৰ কাৰণে মোৰ কোনো মহান আশা নাই,
নাইবা মোৰ পক্ষে অসম্ভৱ আশ্চৰ্য বিষয়বোৰ লৈয়ো মই চিন্তিত নহও।
- 2 কিন্তু মই মোৰ প্ৰাণক সৃষ্টিৰ আৰু শান্ত কৰি ৰাখিলোঁ,
যেনেকৈ পিয়াহ এৰা শিশুটি মাকৰ ওচৰত শান্ত হৈ থাকে;
মোৰ ভিতৰত থকা প্ৰাণটো পিয়াহ এৰা শিশুটিৰ দৰে মোৰ লগতে আছে।
- 3 হে ইশ্বায়েল, যিহোৱাত আশা ৰাখা,
এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে।

132 অধ্যায়

যাংৰাৰ সঙ্গীত।

- 1 হে যিহোৱা, তুমি দায়ুদৰ পক্ষত থাকি তেওঁ সহন কৰা সকলো ক্ৰেশ সোঁৱৰণ কৰা;
- 2 তেওঁ কেনেকৈ যিহোৱাৰ ওচৰত শপত খাইছিল,
যাকোৱৰ সৰ্বশক্তিমান জনাৰ ওচৰত সঙ্কল্প কৰিছিল।
- 3 তেওঁ কৈছিল, “মই নিজ গৃহত প্ৰবেশ নকৰিম,
নিজৰ শয্যাতে শয়ন নকৰিম,
- 4 মই মোৰ চকুক নিদ্ৰা যাবলৈ নিদিম,
চকুৰ পতাক তন্দ্রা-মগ্ন হ'বলৈ নিদিম,
- 5 যেতিয়ালৈকে মই যিহোৱাৰ কাৰণে এক স্থান বিচাৰি নাপাওঁ,
যাকোৱৰ সৰ্বশক্তিমান জনাৰ কাৰণে এক আবাস বিচাৰি নাপাওঁ।”
- 6 চোৱা, আমি ইশ্বাখাত এই বিষয়ে শূনিছিলোঁ,
কিন্তু যিয়ারৰ পথাৰত তাক পালোঁ।
- 7 “আহাঁ, আমি তেওঁৰ আবাসলৈ যাওঁ,
তেওঁৰ চৰণ তলত প্ৰণিপাত কৰোঁ।”
- 8 হে যিহোৱা, উঠা; তোমাৰ বিশ্ৰাম স্থানলৈ আহাঁ;
তুমি আহাঁ আৰু তোমাৰ শক্তিৰ চন্দ্ৰক আঁহক।
- 9 তোমাৰ পুৰোহিতসকলে ধাৰ্মিকতাৰূপ বস্তুৰ পিন্ধক,
তোমাৰ ভক্তগণে আনন্দ-ধ্বনি কৰক।
- 10 তোমাৰ দাস দায়ুদৰ কাৰণে তোমাৰ অভিষিক্ত ৰজাক তুমি বিমুখ নকৰিবা।”
- 11 যিহোৱাই দায়ুদৰ আগত নিশ্চিত ৰূপে এই শপত খালে,

তেওঁ তাৰ পৰা কেতিয়াও বিচলিত নহ'ব;
 “তোমাৰ ঔৰসত জন্মা সন্তান সকলৰ এজনক মই তোমাৰ সিংহাসনত বহুৱাম।
 12 তোমাৰ সন্তান সকলে যদি মোৰ নিয়মটি পালন কৰে,
 আৰু মই দিয়া আদেশবোৰ মানি চলে, যিবোৰ মই তেওঁলোকক শিকাম,
 তেন্তে তেওঁলোকৰ সন্তান সকলেও চিৰকাললৈকে তোমাৰ সিংহাসনত বহিব।”
 13 কিয়নো যিহোৱাই চিয়োনক মনোনীত কৰিলে,
 তেওঁ নিজৰ আবাসৰ কাৰণে তাকে বিচাৰিলে;
 14 তেওঁ ক'লে, “এয়ে মোৰ চিৰকালৰ বিশ্ৰাম স্থান;
 মই এই স্থানতে বাস কৰিম, কিয়নো মই ইয়াকে ইচ্ছা কৰিলোঁ।
 15 মই চিয়োনৰ খাদ্য-বস্তুক অধিক আশীৰ্বাদ কৰিম,
 মই ইয়াৰ দৰিদ্ৰ লোকসকলক আহাৰেৰে তৃপ্ত কৰিম,
 16 মই ইয়াৰ পুৰোহিতসকলক পৰিষ্কাৰণ ৰূপ বশ্ৰু পিন্ধাম;
 ইয়াৰ ভক্তসকলে উচ্চস্বৰেৰে আনন্দ ধ্বনি কৰিব।
 17 তাতে মই দায়ুদৰ বংশৰ পৰা এজনক মহান ৰজা পাতিলো,
 মই সংৰক্ষণৰ কাৰণে মোৰ নিৰ্বাচিত এজনক ৰজা স্বৰূপে নিযুক্ত কৰিলোঁ*।
 18 মই তেওঁৰ শংৰুবোৰক লজ্জাৰূপ বশ্ৰু পিন্ধাম,
 কিন্তু তেওঁৰ মূৰত হ'লে তেওঁৰ কিৰীটি জিলিকি থাকিব।†”

133 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত যাংৰাৰ সঙ্গীত।
 1 ই কেনে উত্তম আৰু কেনে আনন্দময় হয়,
 যেতিয়া স্বজাতীয় লোকে একেলগে ঐক্যতাৰে বাস কৰে!
 2 তেওঁলোক মূৰত চলা বহুমূল্য তেলৰ নিচিনা,
 যি তললৈ দাঢ়িলৈকে নামি আহে,
 হাৰোণেৰেই দাঢ়িৰ ওপৰেদি নামি গৈ
 তেওঁৰ বশ্ৰুৰ ডিঙিলৈকে বৈ আহিল!
 3 সেয়ে হৰমোণ পৰ্বতৰ নিয়ৰ নিচিনা,
 যি চিয়োনৰ পৰ্বতমালাৰ ওপৰলৈ নামি আহিল;
 কিয়নো তাত যিহোৱাই তেওঁৰ আশীৰ্বাদৰ ৰায় দিলে,
 অনন্ত কালৰ নিমিত্তে জীৱনৰ ৰায় দিলে।

134 অধ্যায়

যাংৰাৰ সঙ্গীত
 1 হে যিহোৱাৰ দাসবোৰ,
 তোমালোকৰ যিসকলে যিহোৱাৰ গৃহত ৰাতি থিয় হৈ তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰি থাকা,
 তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।
 2 তোমালোকে পবিত্ৰ স্থানৰ ফাললৈ নিজৰ নিজৰ হাত তুলি যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।
 3 যি জনাই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে, সেই যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাক আশীৰ্বাদ কৰক।

135 অধ্যায়

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।
 যিহোৱাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰা।
 হে যিহোৱাৰ দাসবোৰ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।
 2 তোমালোকে যিসকলে যিহোৱাৰ গৃহত, আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ চোতাল কেইখনত থিয় হৈ থাকা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!
 3 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা, কিয়নো যিহোৱা মঙ্গলময়;
 তেওঁৰ নামৰ উদ্দেশ্যে গীত-গান কৰা, কিয়নো তেওঁ দয়াময়।
 4 কাৰণ যিহোৱাই নিজৰ বাবে যাকোবক,
 নিজৰ অধিকাৰ স্বৰূপে ইশ্ৰায়েলক মনোনীত কৰিলে।
 5 কিয়নো মই জানো যে যিহোৱা মহান,
 আমাৰ পৰভু সকলো দেৱতাতকৈ মহান।
 6 আকাশ-মণ্ডলত আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত, সমুদ্ৰত আৰু সকলো গভীৰ স্থানত যিহোৱাই যি ইচ্ছা কৰে, তাকে কৰে।

* 132 অধ্যায়:17 মই সেই ঠাইত দায়ুদৰ কাৰণে এটি শিং উভৰ কৰিম, মই মোৰ অভিষিক্তজনৰ কাৰণে এক পৰ্দীপ যুগুত কৰিলোঁ। † 132 অধ্যায়:18 কিন্তু তেওঁৰ ৰাজত্ব উন্নতিশীল হ'ব।

- 7 তেওঁ পৃথিৱীৰ শেষ সীমাৰ পৰা মেঘ উঠাই আনে;
তেঁৱেই বৰষুণৰ লগত বিজুলী-ঢেৰেকণিৰ সৃষ্টি কৰে আৰু তেওঁৰ নিজ উৰালৰ পৰা বায়ু উলিয়াই আনে।
- 8 তেঁৱেই মিচৰ দেশত পৰ্ব্বথমে জন্মা সন্তান সকলক আঘাত কৰিছিল;
মানুহ আৰু পশু উভয়ৰে পৰ্ব্বথম সন্তানক মাৰিলে।
- 9 হে মিচৰ, তেওঁ তোমাৰ মাজত চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণবোৰ পঠালে;
ফৰৌণ আৰু তেওঁৰ সকলো পৰিচাৰকৰ বিৰুদ্ধে পঠাই দিলে।
- 10 তেওঁ অনেক জাতিক আঘাত কৰিলে, পৰাক্ৰমী ৰজাসকলক বধ কৰিলে।
- 11 ইমোৰীয়াবোৰৰ ৰজা চীহোন,
বাচানৰ ৰজা ওগক বধ কৰিলে;
কনানৰ সমুদায় ৰাজ্য তেওঁ বিনষ্ট কৰিলে।
- 12 তেওঁলোকৰ দেশবোৰ তেওঁ অধিকাৰৰ কাৰণে দিলে;
নিজৰ লোক ইশ্বায়েলক অধিকাৰৰ কাৰণে দিলে।
- 13 হে যিহোৱা, তোমাৰ নাম অনন্তকাল স্থায়ী;
হে যিহোৱা তোমাৰ স্মৰণ পুৰুষানুক্ৰমে স্থায়ী।
- 14 কিয়নো যিহোৱাই নিজ লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিব,
নিজ দাসবোৰক কৃপা কৰিব।
- 15 জাতি সমূহৰ প্ৰতিমাবোৰ ৰূপৰ আৰু সোণৰ;
সেইবোৰ মনুষ্যৰ হাতৰ কাৰ্য।
- 16 সেইবোৰৰ মুখ আছে, কিন্তু সেইবোৰে কথা ক'ব নোৱাৰে;
চকু আছে, কিন্তু নেদেখে;
- 17 কাণ আছে, কিন্তু নুশুনে,
সেইবোৰৰ মূখত শ্বাস-পৰশ্বাসো নাই।
- 18 সেইবোৰ নিৰ্দ্ৰাণ কৰোঁতাসকল সেইবোৰেই নিচিনা;
সেইবোৰত ডাৰসা কৰোঁতা পৰ্ব্বতিজনো সেইবোৰেই নিচিনা।
- 19 হে ইশ্বায়েলৰ বংশ, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা; হে হাৰোণৰ বংশ, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা;
20 হে লেবীৰ বংশ, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা;
হে যিহোৱালৈ ভয় ৰখা ভক্তসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।
- 21 চিয়োনৰ পৰা যিহোৱাৰ ধন্যবাদ হওঁক;
তেওঁ যিৰূচালেমত নিবাস কৰে।
তোমালোকে যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰা।

136 অধ্যায়

- 1 যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম চিৰ-কাললৈকে থাকে।
- 2 দেৱতাবোৰেও ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 3 পৰ্ব্বভূসকলৰো পৰ্ব্বভূৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 4 যি জনাই অকলে মহা মহা আচৰিত কৰ্ম কৰে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 5 যি জনাই জানেৰে আকাশ-মণ্ডল সৃষ্টি কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 6 যি জনাই জল সমূহৰ ওপৰত ভূ-মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 7 যি জনাই মহা জ্যোতিবোৰ নিৰ্দ্ৰাণ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 8 দিনৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ সূৰ্য নিৰ্দ্ৰাণ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 9 যি জনাই ৰাতিৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ চন্দৰ আৰু তৰাবোৰ নিৰ্দ্ৰাণ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 10 যি জনাই মিচৰৰ পৰ্ব্বথমে জন্মাসকলক আঘাত কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 11 যি জনাই ইশ্বায়েলক তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,

কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

12 যি জনাই পৰাৰ্শ্বমী হাত আৰু মেলা বাহুৰে তেওঁলোকক উলিয়াই আনিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

13 যি জনাই চূফ সাগৰক দুভাগ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

14 যি জনাই ইশ্বায়েলক তাৰ মাজেদি পাৰ কৰালে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

15 যি জনাই ফৰোণ আৰু তেওঁৰ সৈন্য সমূহক চূফ সাগৰত পেলাই দিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

16 যি জনাই মৰুভূমিৰ মাজেদি নিজৰ লোকসকলক চলাই নিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

17 যি জনাই মহান ৰজাসকলক পৰহাৰ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

18 যি জনাই প্ৰতাপী ৰজাসকলক বধ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

19 যি জনাই ইমোৰীয়াবোৰৰ ৰজা চীহোনক বধ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

20 যি জনাই বাচানৰ ৰজা ওগক বধ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

21 যি জনাই তেওঁলোকৰ দেশ আধিপত্য স্বৰূপে দিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

22 যি জনাই তেওঁলোকৰ দেশ নিজ দাস ইশ্বায়েলক অধিকাৰৰ কাৰণে দিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

23 যি জনাই আমাৰ হীন অৱস্থাত আমাক সুঁৱৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

24 যি জনাই আমাক আমাৰ শংৰুবোৰৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

25 যি জনাই সমুদায় পৰ্বাণীকে আহাৰ দিয়ে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

26 স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অন্ত্ৰকাল স্থায়ী।

137 অধ্যায়

1 যেতিয়া আমাৰ চিয়োনলৈ মনত পৰিছিল,

তেতিয়া বাবিলৰ নদীবিলাকৰ তীৰত বহি আমি কান্দিছিলোঁ।

2 সেই ঠাইৰ মাজত থকা বাইচি গছত, আমি আমাৰ বীণাবোৰ আৰি থৈছিলোঁ।

3 কিয়নো তাত আমাক বন্দী কৰি নিয়াসকলে আমাক গান গাবলৈ কৈছিল,

সেই উপদ্ৰকাৰীবোৰে আমাৰ পৰা আনন্দৰ গান শুনিবলৈ বিচাৰিছিল;

তেওঁলোকে কৈছিল, “আমাৰ আগত চিয়ানৰ এটি গীত গোৱা।”

4 আমি কেনেকৈ বিদেশী ভূমিত যিহোৱাৰ গীত-গান কৰিম?

5 হে যিৰূচালেম, মই যদি তোমাক পাহৰোঁ,

তেন্তে মোৰ সোঁ হাতৰ দক্ষতা যেন নিজে অকামিলা হৈ যায়।*

6 যদি মই তোমাক সোঁৱৰণ নকৰোঁ,

যদি যিৰূচালেমক মোৰ সবাতোকৈ বেচি আনন্দৰ বিষয় বুলি নাভাৱো,

তেতিয়া মোৰ জিভা তালুত লাগি ধৰক।†

7 হে যিহোৱা, যিৰূচালেমৰ ধ্বংসৰ দিনা ইদানীয়াবোৰে যি কৰিছিল

তাক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সোঁৱৰণ কৰা।

তেওঁলোকে কৈছিল, “উচ্ছেদ কৰা! যিৰূচালেমক উচ্ছেদ কৰা,

একেবাৰে ইয়াৰ ভেঁটি পৰি উচ্ছেদ কৰা।”

8 হে বাবিল কন্যা, তোমাক বিনাশ কৰা হ'ব;

তুমি আমাৰ প্ৰতি যেনে ৰূপে ব্যৱহাৰ কৰিলা,

ধন্য সেইজন, যিজনে তোমাকো তেনে ৰূপে পৰতিফল দিব।

* 137 অধ্যায়:5 মোৰ সোঁ হাতৰ বীণা ৰজোৱা দক্ষতা যেন নিজে নিজে হেৰাই যায়। † 137 অধ্যায়:6 তেতিয়া মই পুনৰ গান গাব নোৱাৰা হওঁ।

৭ ধন্য সেইজন, যি জনে তোমাৰ শিশুসকলক ধৰি শিলত আছাৰিব।

138 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1 হে যিহোৱা, মোৰ সমস্ত চিত্তেৰে মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম;
দেৱতাবোৰৰ আগত মই তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।
- 2 তোমাৰ পবিত্ৰ মন্দিৰৰ ফালে প্ৰণিপাত কৰিম;
তোমাৰ চিৰস্থায়ী প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাৰ কাৰণে তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিম;
কিয়নো তোমাৰ নাম আৰু তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ সকলোতকৈ মহান*।
- 3 মই প্ৰাৰ্থনা কৰা কালত তুমি মোক উত্তৰ দিলা;
তুমি মোৰ প্ৰাৰ্থনা শক্তি দি মোক উদ্বাসিত কৰিলা।
- 4 হে যিহোৱা, পৃথিৱীৰ সকলো ৰজাই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব;
কিয়নো তেওঁলোকে তোমাৰ মুখৰ বাক্য শুনিলে।
- 5 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পথৰ বিষয়ে গান কৰিব;
কিয়নো যিহোৱাৰ গৌৰৱ মহান।
- 6 কাৰণ যদিও যিহোৱা সকলোৰে উচ্চত, তথাপি তেওঁ হীন অৱস্থাৰ লোকলৈ দৃষ্টি ৰাখে;
কিন্তু অহংকাৰী লোকক তেওঁ দূৰেৰে পৰাই জনে।
- 7 যেতিয়া মই সঙ্কটৰ মাজেদি গমন কৰোঁ,
তেতিয়া তুমি মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবা;
তুমি মোৰ শত্ৰুবোৰৰ স্বেৰাধৰ অহিতে তোমাৰ হাত মেলিবা আৰু তোমাৰ সোঁ হাতেৰে মোক উদ্ধাৰ কৰিবা।
- 8 যিহোৱাই মোৰ পক্ষে নিজৰ উদ্দেশ্য সিদ্ধ কৰিব;
হে যিহোৱা, তোমাৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
তুমি তোমাৰ হাতৰ কৰ্ম ত্যাগ নকৰিবা।

139 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1 হে যিহোৱা, তুমি মোৰ বুজ বিচাৰ ল'লা
আৰু মোক জানিলা।
- 2 তুমি মোৰ উঠা আৰু বহকো জানিছা,
দূৰেৰে পৰাই মোৰ মনৰ চিন্তা বুজি পোৱা।
- 3 তুমি মোৰ পথ আৰু শয়ন বিচাৰ কৰি থাকা;
মোৰ সকলো পথ তুমি ভালদৰে জানা।
- 4 কিয়নো হে যিহোৱা, মোৰ জিভাত কোনো কথা অনাৰ আগেয়েই তুমি সেই সকলো জানা।
- 5 আগ-পাছ সকলো ফালে তুমি মোক ঘেৰি ৰাখিছা
আৰু মোৰ ওপৰত তোমাৰ হাত ৰাখিছা।
- 6 এনে জ্ঞান মোৰ ওচৰত অতি আশ্চৰ্য;
সেয়ে উচ্চ, মোৰ বোধৰ অগম্য;
- 7 তোমাৰ আশ্বাসৰ আগৰ পৰা মই ক'লৈ যাব পাৰোঁ?
তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা মই ক'লৈ পলাই যাব পাৰিম?
- 8 যদি স্বৰ্গত গৈ উঠোঁ, তাতো তুমি;
যদি চিয়োলত মোৰ শয়্যা পাৰোঁ, চোৱা, তাতো তুমি থাকা।
- 9 যদি মই অৰুণৰ ডেউকাত ধৰি সমুদ্ৰৰ দূৰ সীমাত গৈ বসতি কৰোঁ,
10 তাতো তোমাৰ হাতে মোক চলাব;;
তোমাৰ সোঁ হাতে মোক ধৰি ৰাখিব।
- 11 যদি মই কওঁ, “আন্ধাৰে মোক ঢাকিব
আৰু মোৰ চাৰিওফালে যি পোহৰ আছে, সেয়ে আন্ধাৰ হৈ যাব;
12 বাস্তৱিক তোমাৰ ওচৰত সেই আন্ধাৰ, আন্ধাৰ হৈ নাথাকে;
বৰং ৰাতি দিনৰ পোহৰৰ নিচিনাকৈয়ে উজ্জ্বল হয়;
তোমাৰ ওচৰত আন্ধাৰ আৰু পোহৰ উভয়েই সমান।
- 13 তুমিয়েই মোৰ অন্তৰ্ভাগ সৃষ্টি কৰিলা,
তুমি মোক মাতৃৰ গৰ্ভতে গঠন কৰিলা।

* 138 অধ্যায়:2 তুমি তোমাৰ নাম আৰু কথাবোৰ উন্নত কৰিলা। বা, তুমি তোমাৰ নাম আৰু প্ৰতিজ্ঞাক সকলোতকৈ মহান কৰিলা। † 138 অধ্যায়:7 তুমি মোক পুনৰুত্থান কৰিবা

- 14 মই তোমাৰ পৰশংসা কৰোঁ;
কিয়নো মই অতি বিস্ময় আৰু আশ্চৰ্যজনক ভাৱে নিৰ্ম্মিত হ'লোঁ;
তোমাৰ কাৰ্য্যবোৰ আচৰিত,
তাক মই ভালদৰেই জানো।
- 15 যেতিয়া মোক গোপন স্থানত গঠন কৰা হৈছিল,
যেতিয়া মই পৃথিৱীৰ অধঃস্থানত চমাঁকাৰ ৰূপে গঢ় লৈছিলোঁ,
তেতিয়াও মোৰ দেহ তোমাৰ পৰা লুকাই থকা নাছিল।
- 16 তোমাৰ চকুৱে জন্মৰ আগেয়েই মোৰ শৰীৰৰ গঠনহীন প্ৰকৃতি দেখিলে,
তোমাৰ পুস্তকত সকলো লিখা আছিল;
মোৰ কাৰণে যি দিনবোৰ নিৰূপিত কৰা হৈছিল, সেই দিনবোৰ সেই সময়ত আৰম্ভই হোৱা নাছিল।
- 17 হে ঈশ্বৰ, মোঁলে তোমাৰ পৰিকল্পনাবোৰ কেনে মূল্যবান! সেইবোৰ লেখত অগণন!
- 18 যদি মই সেইবোৰ গণনা কৰিব বিচাৰো,
তেতিয়া সেইবোৰ সংখ্যাত বালিতকৈয়ো অধিক হয়;
মই যেতিয়া সাৰ পাওঁ, তেতিয়াওঁ মই তোমাৰ কাষতে থাকো।
- 19 হে ঈশ্বৰ, তুমি নিশ্চয়ে দুষ্টবোৰক বধ কৰিবা,
হে ৰক্তপাতীবোৰ, মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হোৱা।
- 20 তেওঁলোকে দুষ্ট ভাৱনাৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়,
তোমাৰ শংকুবোৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে বৃথাই উঠে।
- 21 হে যিহোৱা, যিসকলে তোমাক ঘিণ কৰে,
মই জানো তেওঁলোকক ঘিণ নকৰোঁ?
যিসকল তোমাৰ বিৰুদ্ধে উঠে,
মই জানো তেওঁলোকৰ প্ৰতি বিৰক্ত নহওঁ?
- 22 মই তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণকৈ ঘৃণা কৰোঁ; তেওঁলোকক মোৰ শত্ৰু বুলি ভাৱো।
- 23 হে ঈশ্বৰ, মোৰ বুজ বিচাৰ লোৱা আৰু মোৰ অন্তঃকৰণ জানা;
মোক পৰীক্ষা কৰি চোৱা আৰু মোৰ সঙ্কল্পবোৰ জানা;
- 24 মোৰ ভিতৰত দুষ্টতাৰ কোনো পথ আছে কি নাই, তাক চোৱা,
আৰু মোক অনন্তকালৰ পথত গমন কৰোঁৱা।

140 অধ্যায়

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে: দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1 হে যিহোৱা, দুষ্ট লোকৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা,
অত্যাচাৰী লোকৰ হাতৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।
- 2 তেওঁলোকে মনে মনে কু-কল্পনা কৰে আৰু প্ৰতিদিনে যুদ্ধলৈ উত্তেজিত কৰে।
- 3 তেওঁলোকে সাপৰ নিচিনাকৈ নিজৰ নিজৰ জিভা ধাৰ কৰিলে;
তেওঁলোকৰ ওঁঠৰ তলত কালসৰ্পৰ বিষ থাকে! [চেলা]
- 4 হে যিহোৱা, দুষ্টৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা,
অত্যাচাৰী লোকৰ হাতৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা;
মোৰ ভৰি যেন উজুটি খায়, তাৰ বাবে তেওঁলোকে কৌশল ৰচিলে।
- 5 অহঙ্কাৰীবোৰে মোঁলে গুপতে ফান্দ প্ৰস্তুত কৰিলে;
তেওঁলোকে জৰীবোৰ জালৰ দৰে মেলিলে;
তেওঁলোকে বাটৰ কাষত মোঁলে ফান্দ পাতিলে। [চেলা]
- 6 মই যিহোৱাক কলোঁ, “তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ;
হে যিহোৱা, মোৰ কাকুতিৰ স্বৰ্গলৈ কাণ পাতা।”
- 7 হে যিহোৱা, মোৰ পৰভু, মোৰ শক্তিশালী উদ্ধাৰকৰ্তা;
যুদ্ধৰ দিনা তুমিয়েই মোক ৰক্ষা কৰিলা*।
- 8 হে যিহোৱা, দুষ্ট লোকৰ বাস্থা পূৰণ নকৰিবা;
তেওঁলোকৰ মড়য়ন্ত্ৰ সফল হ'বলৈ নিদিবা। [চেলা]
- 9 যি সকলে মূৰ উঠাই মোক বেৰি ধৰিছে,
তেওঁলোকৰ ওঁঠে যি সকলো অপকাৰ কৰিলে,
সেইবোৰে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰক!

* 140 অধ্যায়:7 যুদ্ধৰ দিনা তুমিয়েই মোৰ মূৰ ঢাকিলা।

- 10 তেওঁলোকৰ ওপৰত জলন্ত আঙঠা পৰক!
 তেওঁলোকক জুইত পেলোৱা হওক!
 তেওঁলোক পুনৰায় উঠিব নোৱাৰাকৈ গভীৰ গাতত পেলোৱা হওঁক!
 11 নিন্দকবোৰক পৃথিৱীত থিৰে থাকিবলৈ নিদিবা;
 অত্যাচাৰীজনক নিপাত কৰিবলৈ দুষ্ট লোকে চিকাৰ কৰিব!
 12 মই জানো, যিহোৱাই দৰিদ্ৰৰ পক্ষে বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব,
 আভাবীসকলৰ কাৰণে ন্যায় বিচাৰ কৰিব।
 13 ধাৰ্মিকসকলে অৱশ্যে তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিব;
 ভক্তসকলে তোমাৰ সাক্ষাতে বসতি কৰিব।

141 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1 হে যিহোৱা, মই তোমাক মাতিছো;
 তুমি শীঘ্ৰেই মোৰ ওচৰলৈ আহাঁ।
 মই পৰাৰ্থনা কৰা কালত তুমি মোৰ স্বৰ্গলৈ কাণ পাত।
 2 মোৰ পৰাৰ্থনা তোমাৰ আগত সুগন্ধি ধূপৰ দৰে হওঁক,
 মই ওপৰলৈ তোলা মোৰ হাত সন্ধিয়া উঁসৰ্গ কৰা বলিদানৰ দৰে হওঁক।
 3 হে যিহোৱা, মোৰ মুখৰ আগত তুমি ৰখীয়া ৰাখা,
 মোৰ ওঁঠৰ দুৱাৰত ৰখীয়া ৰাখা।
 4 কোনো মন্দ বিষয়ত মোৰ মন প্ৰবৃত্ত নকৰিবা,
 মই যেন অধাৰ্মিকবোৰৰ সৈতে দুষ্টতাৰ কাৰ্য নকৰোঁ;
 তেওঁলোকৰ সুস্বাদু আহাৰ যেন মই গ্ৰহণ নকৰোঁ।
 5 ধাৰ্মিক লোকে মোক প্ৰহাৰ কৰক, সেয়া মোৰ বাবে এক দয়া হ'ব;
 তেওঁ মোক অনুযোগ কৰক,
 সেয়া মোৰ মূৰত দিয়া তেলৰ নিচিনা হ'ব;
 মোৰ মূৰে তাক গ্ৰহণ কৰিবলৈ অগ্ৰাশ্য নকৰক।
 কিন্তু মোৰ প্ৰাৰ্থনা সকলো সময়তে
 দুষ্টবোৰৰ কাৰ্যৰ বিৰুদ্ধে থাকিব।
 6 তেওঁলোকৰ শাসক সকলক ওখ পৰ্বতৰ ওপৰৰ পৰা তললৈ পেলোৱা হ'ব,
 তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ বাকলৈ কাণ দিব, কিয়নো সেয়ে মধুৰ।
 7 মানুহে হাল বাই যেনেকৈ মাটি ভাঙে,
 তেনেকৈ আমাৰ অস্থিবোৰ চিয়োলৰ মুখত সিঁচৰিত হৈছে।
 8 কিন্তু হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ চকু তোমাৰ ফালেই আছে;
 মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ,
 মোৰ পৰাণ মৃত্যুৰ হাতত এৰি নিদিবা।
 9 তেওঁলোকে মোৰ কাৰণে যি জাল পাতিছে,
 তাৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা,
 অধাৰ্মিকবোৰৰ ফাল্ধৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।
 10 দুষ্ট লোক তেওঁলোকৰ নিজৰ জালত নিজেই পৰক,
 আৰু মই সেই সময়ত অকলেই ৰক্ষা পাম।

142 অধ্যায়

গুহাত থকাৰ সময়ত দায়ুদৰ ৰচিত মচকীল নামৰ গীত। এটি পৰাৰ্থনা।

- 1 মই চিঞৰি যিহোৱাৰ ওচৰত ক্ৰন্দন কৰিলোঁ,
 মই নিজ স্বৰেৰে যিহোৱাৰ আগত মিনতি কৰিলোঁ।
 2 মই মোৰ দুখৰ কথা তেওঁৰ আগত ভাঙি ক'লোঁ,
 তেওঁৰ আগত মোৰ কষ্টৰ কথা জনালোঁ।
 3 মোৰ আত্মা যেতিয়া অস্ত্ৰৰত ব্যাকুল হয়,
 তেতিয়া তুমি মোৰ পথ জানা;
 মই অহা-যোৱা কৰা পথত লোকবোৰে মোৰ বাবে গোপনে ফান্দ পাতিলে;
 4 মোৰ সোঁ ফালে দৃষ্টি কৰি চোৱা,
 মোৰ খবৰ লওঁতা কোনো নাই;
 মোৰ বাবে আশ্ৰয় স্থান নাই,

মোৰ বাবে কোনেও চিন্তা নকৰে।
 5 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ ওচৰত ক্ৰন্দনৰে কৈছো,
 “তুমিয়েই মোৰ আশ্ৰয়, জীৱিত লোকৰ দেশত তুমিয়েই মোৰ অধিকাৰ।”
 6 তুমি মোৰ কাকুতিলৈ মনোযোগ দিয়া,
 কিয়নো মই অতি অসহায় অৱস্থাত পৰিছোঁ;
 মোৰ ত্যাগকাৰীবোৰৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা,
 কাৰণ তেওঁলোক মোতকৈ শক্তিশালী।
 7 কাৰাগাৰৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰা,
 যেন মই তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিব পাৰোঁ;
 ধাৰ্মিকসকলে মোক চাৰিওফালে ঘেৰি ৰাখিব;
 কাৰণ তুমি মৌলৈ প্ৰচুৰ মঙ্গল কৰিবা।

143 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 হে যিহোৱা, মোৰ পৰাৰ্থনা শুনা,
 মোৰ কাকুতিলৈ কাণ পাতা;
 তোমাৰ বিশ্বস্ততা আৰু ধাৰ্মিকতাত মোক উত্তৰ দিয়া।
 2 তোমাৰ দাসক বিচাৰলৈ নিনিবা;
 কিয়নো তোমাৰ দৃষ্টিত কোনো জীৱিত লোক ধাৰ্মিক নহয়।
 3 শংৰুৱে মোক পাছে পাছে খেদি আহিল,
 তেওঁ মোক মাটিত পেলাই মোৰ জীৱন ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলে,
 দীৰ্ঘ দিনৰ আগেয়ে মৃত হোৱা লোকৰ দৰে তেওঁ মোক অন্ধকাৰময় ঠাইত বসতি কৰালে।
 4 সেইবাবে মোৰ আত্মা অন্তৰত ব্যাকুল হৈছে;
 মোৰ অন্তৰত মন অসাৰ হৈ পৰিছে।
 5 মই পুৰুকালৰ দিনৰ কথা মনত পেলাও,
 মই তোমাৰ সকলো কাৰ্যৰ বিষয়ে চিন্তা কৰোঁ,
 তোমাৰ হাতৰ কাৰ্যবোৰ ধ্যান কৰোঁ।
 6 মই তোমাৰ ফালে মোৰ হাত মেলি আগবঢ়াই দিছোঁ;
 শুকান ভূমি নিচিনাকৈ মোৰ পৰাণ তোমাৰ কাৰণে তৃষ্ণাতুৰ হৈছে। [চেলা]
 7 হে যিহোৱা, তুমি শীঘ্ৰে মোক উত্তৰ দিয়া,
 কাৰণ মোৰ আত্মাৰ উদ্ৰাসাহ নোহোৱা হৈছে;
 মোৰ পৰা তোমাৰ মুখ লুকুৱাই নাৰাখিবা,
 মই গাতলৈ নামি যোৱাবোৰৰ নিচিনা হৈ পৰিম।
 8 ৰাতিপুৱাতে মোক তোমাৰ সৃষ্টিৰ প্ৰেমৰ ৰচন শুনুওৱা,
 কাৰণ মই তোমাৰ ওপৰতে ডাৰসা কৰিছোঁ;
 তুমি মোক মই চলিবলগীয়া পথ শিকোঁৱা,
 কিয়নো মই মোৰ প্ৰাণ তোমালৈ তুলি ধৰিছোঁ।
 9 হে যিহোৱা, মোৰ শংৰুবোৰৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা;
 মই লুকাবৰ কাৰণে তোমাৰ ওচৰলৈ পলাই আহিছোঁ;
 10 তোমাৰ ইচ্ছাৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিবলৈ তুমি শিকোৱা,
 কিয়নো তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ;
 তোমাৰ মংগলময় আত্মাৰে মোক সমান পথত চলাই নিয়া।
 11 হে যিহোৱা, তোমাৰ নামৰ কাৰণে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা;
 তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰে সংকটৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা।
 12 তোমাৰ সৃষ্টিৰ প্ৰেমেৰে মোৰ শংৰুবোৰক উচ্ছন্ন কৰা;
 মোৰ সকলো বিপক্ষবোৰক তুমি ধ্বংস কৰা,
 কিয়নো মই তোমাৰ দাস।

144 অধ্যায়

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 যিহোৱাৰ প্ৰশংসা হওঁক; তেওঁ মোৰ আশ্ৰয়-শিলা;
 তেওঁ মোৰ হাতক যুদ্ধ কৰিবলৈ শিকায়, মোৰ আঙুলিবোৰকো ৰণ কৰিবলৈ শিকায়।
 2 তেওঁ মোৰ চিৰস্থায়ী প্ৰেম আৰু মোৰ কোঠ,

মোৰ উচ্চ দুৰ্গ আৰু মোৰ উদ্ধাৰকৰ্তা;
 তেওঁ মোৰ ঢাল আৰু মই তেওঁতে আশ্ৰয় লওঁ।
 তেৱেঁই জাতি সমূহক* মোৰ অধীনত আনে।
 3 হে যিহোৱা, মানুহ নো কি যে তুমি মানুহক গণ্য কৰা?
 মনুষ্যই বা কি যে তুমি তেওঁলোকলৈ মনোযোগ দিয়া?
 4 মনুষ্য নিঃশ্বাস মাথোন; তেওঁৰ আয়ুস গুচি যোৱা ছাঁৰ নিচিনা।
 5 হে যিহোৱা, তোমাৰ আকাশ-মণ্ডলক দোঁৱাই নত কৰি তুমি নামি আহাঁ;
 পৰ্বতবোৰক স্পৰ্শ কৰা যাতে সেইবোৰৰ পৰা ধূৱা ওলাব।
 6 তুমি বজ্ৰপাত পেলাই শত্ৰুবোৰক বিছিন্ন কৰা;
 তোমাৰ কাঁড় মাৰি তেওঁলোকক বিহ্বল কৰি তোলা।
 7 তুমি ওপৰৰ পৰা তোমাৰ হাত মেলি দিয়া;
 মোক মুক্ত কৰা, মহাজলৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা;
 সেই অন্য জাতিৰ হাতৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।
 8 তেওঁলোকৰ মুখে মিছা কথা কয়,
 তেওঁলোকৰ সোঁ হাতে বিশ্বাসঘাতকৰ কাৰ্য কৰে।
 9 হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ উদ্দেশ্যে নতুন গীত গাম;
 দহ-তাৰযুক্ত নেবল বাদ্যৰে মই তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।
 10 তুমিয়েই ৰজাসকলক জয়দান কৰা;
 তুমিয়েই নিজ দায়ুদক উদ্ধাৰ কৰিলা।
 11 নিষ্ঠুৰ তৰোৱালবোৰৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা
 আৰু বিদেশীবিলাকৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা;
 তেওঁলোকৰ মুখে মিছা কথা কয়,
 তেওঁলোকৰ সোঁ হাতে বিশ্বাসঘাতকতাৰ কাৰ্য কৰে।
 12 আমাৰ পুংৰবোৰ যেন গছ পুলিৰ নিচিনাকৈ যৌৱনত বৃদ্ধি পায়,
 আমাৰ কন্যাবোৰ যেন ৰাজঅট্টালিকাৰ গাঁথনিৰ খোদিত কৰা চুকৰ স্তম্ভৰ নিচিনা হয়;
 13 আমাৰ উঁড়ালবোৰ যেন সকলো ধৰণৰ উঁড়পাদনৰ খাদ্যবস্তুৰ পৰিপূৰণ থাকে;
 আমাৰ মেৰ-ছাগবোৰে যেন পথাৰৰ মাজত হাজাৰে হাজাৰে, লাখে লাখে পোৱালি জগায়;
 14 আমাৰ বলধবোৰে যেন গধুৰ বোজা বহন কৰিব পাৰে;
 দেৱালবোৰৰ যেন ভয় দশা নহয়, কোনো যেন বন্দী নহয়;
 আলিৰ চকবোৰত যেন দুখৰ ক্ৰন্দন শুনা নাযায়।
 15 ধন্য সেই জাতি, যাৰ এনে আশীৰ্বাদপূৰ্ণ অৱস্থা হয়;
 ধন্য সেই জাতি, যিহোৱা যাৰ ঈশ্বৰ।

145 অধ্যায়

দায়ুদৰ দ্বাৰা ৰচিত প্ৰশংসাৰ গীত।

1 হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ৰজা, মই তোমাৰ গৌৰৱ কীৰ্ত্তন কৰিম;
 যুগে যুগে অনন্ত কাললৈকে তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিম।
 2 মই প্ৰতিদিনে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম,
 আৰু যুগে যুগে অনন্ত কাললৈকে তোমাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰিম।
 3 যিহোৱা মহান, আৰু অতি প্ৰশংসাৰ যোগ্য;
 তেওঁৰ মহিমা অগম্য।
 4 এক বংশৰ লোকে পাছৰ বংশৰ লোকৰ ওচৰত
 তোমাৰ কাৰ্যবোৰৰ শলাগ ল'ব,
 তোমাৰ মহা কাৰ্যবোৰ প্ৰকাশ কৰিব।
 5 মই তোমাৰ মহিমাৰ গৌৰৱযুক্ত প্ৰতাপ
 আৰু তোমাৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰৰ বিষয়ে ধ্যান কৰিম।
 6 লোকসকলে তোমাৰ ভয়ানক পৰাক্ৰমী কাৰ্যবোৰৰ কথা ক'ব;
 আৰু মই তোমাৰ মহত্বৰ কথা ঘোষণা কৰিম।
 7 তেওঁলোকে তোমাৰ প্ৰচুৰ মঙ্গলভাৱৰ ফলস্বৰূপে প্ৰচাৰ কৰিব,
 তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে উচ্চস্বৰে গান কৰিব।
 8 যিহোৱা কৃপাময় আৰু দয়াৰে পৰিপূৰণ, কেৰাধত ধীৰ আৰু দয়াত মহান।
 9 যিহোৱা সকলোৰে বাবে মঙ্গলময়; তেওঁৰ কৰুণা তেওঁৰ সৃষ্ট সকলো বস্তুৰ ওপৰত আছে।

* 144 অধ্যায়:2 তেৱেঁই মোৰ লোকসকলক মোৰ অধীনত আনে। † 144 অধ্যায়:3 তেৱেঁই

- 10 হে যিহোৱা, তোমাৰ সমুদায় সৃষ্টিয়ে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব;
তোমাৰ ভক্তসকলে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব।
11 তেওঁলোকে তোমাৰ ৰাজ্যৰ গৌৰৱ বৰ্ণনা কৰিব আৰু তোমাৰ মহা কাৰ্য্যবোৰৰ বিষয়ে ক'ব,
12 যাতে সকলো মানুহে তোমাৰ পৰাক্ৰমী কাৰ্য
আৰু তোমাৰ ৰাজ্যৰ গৌৰৱপূৰ্ণ কথাবোৰ জানিব পাৰে।
13 তোমাৰ ৰাজ্য অনন্তকালীয়া ৰাজ্য;
তোমাৰ ৰাজশাসন সৰ্ব্বপুৰুষলৈকে স্থায়ী*।
14 যিহোৱাই পৰি যাব খোজা সকলক ধৰি ৰাখে;
অৱনত সকলক তেওঁ তুলি ধৰে।
15 সকলোৰে চকুৱে আশাৰে তোমালৈ অপেক্ষা কৰি থাকে;
তুমিয়েই তেওঁলোকক উচিত সময়ত আহাৰ দিয়া;
16 তুমি তোমাৰ হাত মেলা
আৰু সকলো জীৱকুলৰ বাহু পূৰ্ণ কৰি কৰা।
17 যিহোৱা তেওঁৰ সকলো পথতে ধাৰ্মিক
আৰু সমুদায় কাৰ্য্যতে দয়াৱান।
18 যিসকলে যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰে,
সত্যেৰে তেওঁৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰে,
যিহোৱা সেই সকলো লোকৰে ওচৰ।
19 যিসকলে তেওঁক ভয় কৰে, তেওঁ সেই সকলো লোকৰ মনৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰে।
তেওঁ তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনি তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰে।
20 যিসকলে যিহোৱাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ তেওঁলোক সকলোকে ৰক্ষা কৰে,
কিন্তু সকলো দুষ্ট লোকক হ'লে তেওঁ বিনষ্ট কৰিব।
21 মোৰ মুখে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা প্ৰচাৰ কৰিব;
সকলো পৰাণীয়ে যুগে যুগে অনন্তকাললৈকে তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিব।

146 অধ্যায়

- 1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।
হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।
2 মোৰ আয়ুস থাকেমনে মই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিম,
জীয়াই থাকোঁমানে মোৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।
3 তোমালোকে কোনো অধিপতি বা কোনো মানুহৰ সন্তানৰ ওপৰত ভাৱসা নকৰিবা;
তেওঁলোকে সহায় কৰিব নোৱাৰে।
4 তেওঁলোকৰ উপাহ বাহিৰ হৈ গ'লে, তেওঁলোক পুনৰায় মাটিলৈ ঘূৰি যায়;
সেই দিনাই তেওঁলোকৰ সকলো পৰিকল্পনা শেষ হৈ যায়।
5 যাকোৱৰ ঈশ্বৰ যাৰ সহায় সেই জন ধন্য;
যাৰ আশাভূমি যিহোৱা তেওঁৰ ঈশ্বৰ।
6 তেৱেঁই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী, সমুদ্ৰ আৰু তাত থকা সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্তা,
তেওঁ অনন্তকালে বিশ্বাসযোগ্য।
7 তেওঁ উপদৰৰ পোৱাসকলৰ পক্ষে ন্যায় বিচাৰ কৰে,
ক্ষুধাতুৰবোৰক আহাৰ দান কৰে;
যিহোৱাই বন্দীবোৰক মুক্ত কৰে;
8 যিহোৱাই অন্ধবোৰৰ চকু মুকলি কৰে,
নত অৱস্থাত থকাসকলক যিহোৱাই তুলি ধৰে;
যিহোৱাই ধাৰ্মিক লোকক প্ৰেম কৰে;
9 যিহোৱাই বিদেশীবোৰক ৰক্ষা কৰে,
তেওঁ মাউৰা আৰু বিধৱাসকলক ধৰি ৰাখে,
কিন্তু দুষ্টবোৰৰ পথ তেওঁ বিঘিনিযুক্ত কৰে।
10 যিহোৱাই অনন্ত কাল ৰাজত্ব কৰিব;
হে চিয়োন, পুৰুষানুৰূপে তোমাৰ ঈশ্বৰে ৰাজত্ব কৰিব।
তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

147 অধ্যায়

- 1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা;

* 145 অধ্যায়:13 কিছুমান অনুলিপি লিখা আছে যে, ঈশ্বৰ তেওঁৰ সকলো প্ৰতিশ্ৰুতিত বিশ্বাসযোগ্য আৰু তেওঁ কৰা সকলো কৰ্মত বিশ্বাসী।

কিয়নো আমার ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে পৰশংসাৰ গীত গোৱা কেনে উত্তম!
 কাৰণ সেয়ে সন্তোষজনক, পৰশংসাৰ উপযুক্ত।
 2 যিহোৱাই যিৰূচালেমক পুনৰায় নিৰক্ষমাণ কৰে;
 সিঁচৰতি হৈ পৰা ইস্ৰায়েলীয়াসকলক তেওঁ গোটাই একত্ৰ কৰে।
 3 তেওঁ ভগ্ন চিঠীয়া লোকক সৃষ্টি কৰে,
 তেওঁ তেওঁলোকৰ ঘাঁবোৰ বান্ধে।
 4 তেওঁ তৰাবোৰ গণনা কৰে;
 তেওঁ সেইবোৰৰ প্ৰত্যেককে নাম ধৰি ধৰি মাতে।
 5 আমাৰ পৰতু মহান;
 তেওঁৰ পৰাক্ৰম প্ৰচুৰ; তেওঁৰ জ্ঞান-বুদ্ধিৰ সীমা নাই।
 6 যিহোৱাই নম্বৰ লোকক ধৰি ৰাখে;
 দুইবোৰক মাটিলৈ পেলাই দিয়ে।
 7 তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদৰ গীত গোৱা;
 বীণাৰে সৈতে আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা।
 8 যি জনাই আকাশমণ্ডল মেঘেৰে ঢাকে,
 যি জনাই পৃথিৱীলৈ বৰষুণৰ ব্যৱস্থা কৰে,
 যি জনাই পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত ঘাঁই গজায়,
 9 পশু আৰু চিঁটীয়াই থকা কাউৰী পোৱালিবোৰে মাতিলে
 তেওঁ আহাৰ দিয়ে।
 10 ঘোঁৰাৰ শক্তিত তেওঁ সন্তোষ নাপায়,
 মানুহৰ* ভৰিৰ শক্তিতো তেওঁ সন্তুষ্ট নহয়;
 11 কিন্তু যিসকলে যিহোৱাক ভয় কৰে,
 আৰু তেওঁৰ সৃষ্টিৰ প্ৰেমত আশা ৰাখে,
 তেওঁলোকক লৈয়েই যিহোৱা সন্তুষ্ট হয়।
 12 হে যিৰূচালেম, যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা;
 হে চিয়োন, তোমাৰ ঈশ্বৰৰ পৰশংসা কৰা।
 13 কিয়নো তেওঁ তোমাৰ দুবাৰৰ ডাংবোৰ দৃঢ় কৰিলে,
 তোমাৰ মাজত বাস কৰা তোমাৰ সন্তান সকলক আশীৰ্ব্বাদ দিলে।
 14 তোমাৰ সীমাৰ ভিতৰত তেৱেঁই শান্তি ৰাখে;
 তোমাক উত্তম ঘেঁহুৰে পৰিতৃপ্ত কৰে।
 15 তেওঁ পৃথিৱীলৈ নিজৰ আজ্ঞা পঠায়;
 তেওঁৰ বাক্য ততালিকে ধাৰমান হয়।
 16 তেওঁ মেৰ-ছাগৰ নোমৰ সদৃশ তুষাৰ দিয়ে,
 ছাইৰ দৰে নিয়ৰ সিঁচি দিয়ে।
 17 তেওঁ টুকুৰা টুকুৰ কৰি শিল বৰষায়;
 তেওঁৰ শীতৰ সম্মুখত কোন থাকিব পাৰে?
 18 তেওঁ নিজৰ বাক্য পঠাই সেই সকলো দ্ৰৱীভূত কৰে;
 তেওঁ নিজৰ বতাহ বলালে পানী বৈ যায়।
 19 তেওঁ যাকোবক নিজৰ বাক্য ঘোষণা কৰিলে;
 আৰু ইস্ৰায়েলৰ ওচৰত নিজৰ বিধি আৰু শাসন প্ৰণালীবোৰ জনালে।
 20 অন্য কোনো জাতিৰ কাৰণে তেওঁ এইৰূপ ব্যৱহাৰ কৰা নাই;
 তেওঁৰ শাসন প্ৰণালীবোৰ তেওঁলোকে নাজানে।
 তোমালোকে যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰা।

148 অধ্যায়

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰা।
 স্বৰ্গৰ পৰা যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰা; উচ্চ স্থানত তেওঁৰ পৰশংসা কৰা।
 2 হে যিহোৱাৰ সকলো দূত, তেওঁৰ পৰশংসা কৰা;
 হে যিহোৱাৰ সকলো বাহিনী, তেওঁৰ পৰশংসা কৰা!
 3 হে সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ, তেওঁৰ পৰশংসা কৰা;
 হে দীপ্তিময় সকলো তৰা, তেওঁৰ পৰশংসা কৰা!
 4 হে স্বৰ্গৰ স্বৰ্গ, তেওঁৰ পৰশংসা কৰা!

* 147 অধ্যায়:10 মানুহৰ যোদ্ধা

হে আকাশ-মণ্ডলৰ উৰ্দ্ধস্থানৰ জল সমূহ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!
 5 সেইবাৰ সকলোৱে যিহোৱাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰক;
 কিয়নো তেওঁ আজ্ঞা দিলে আৰু এইবাৰৰ সৃষ্টি হ'ল।
 6 তেওঁ চিৰকালৰ কাৰণে সেইবাৰক সঠিক ঠাইত স্থাপন কৰিলে;
 তেওঁ এটা বিধি দিলে, কোনোৱে তাক উলঙ্ঘন কৰিব নোৱাৰিব।
 7 হে সাগৰৰ প্ৰকাণ্ড জলচৰবোৰ আৰু মহাসাগৰৰ গভীৰ অধোভাগ,
 পৃথিৱীৰ পৰা তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!
 8 হে জুই* আৰু শিলাবৃষ্টি, তুষাৰ আৰু কুঁৱলী,
 আৰু যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰা প্ৰবল ধুমুহা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!
 9 হে সকলো পৰ্বত আৰু পাহাৰবোৰ,
 আৰু ফলবতী গছ আৰু এৰচ গছবোৰ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!
 10 হে বনৰীয়া জন্তু আৰু ঘৰচীয়া পশুবোৰ,
 আৰু বগাই ফুৰা উৰুগ আৰু ডেউকা লগা পক্ষীসমূহ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!
 11 হে পৃথিৱীৰ ৰজাসকল আৰু সমুদায় জাতি,
 অধিপতি আৰু পৃথিৱীৰ শাসকগণ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!
 12 হে যুৱক আৰু যুৱতীসকল, বৃদ্ধ আৰু শিশুসকল,
 তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!
 13 এই সকলোবোৰে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰক;
 কিয়নো কেৱল তেওঁৰেই নাম মহান;
 তেওঁৰ গৌৰৱ পৃথিৱী আৰু আকাশ-মণ্ডলৰ ওপৰলৈকে বিস্তাৰিত।
 14 তেওঁ নিজৰ লোকসকলৰ কাৰণে এটি শিং উতোলন কৰিলে;
 সেয়া তেওঁৰ সকলো ভক্তৰ বাবে প্ৰশংসা,
 সেয়া তেওঁৰ ওচৰত থকা ইস্ৰায়েল জাতিৰ বাবে প্ৰশংসা।
 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

149 অধ্যায়

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।
 যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটি নতুন গীত গোৱা,
 ভক্তসকলৰ সমাজত তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰা,
 2 ইস্ৰায়েলে নিজৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাক লৈ আনন্দ কৰক;
 চিয়োনৰ সন্তান সকলে নিজৰ ৰজাসকলক লৈ আনন্দ কৰক।
 3 তেওঁলোকে নাচি নাচি তেওঁৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰক,
 খঞ্জৰী আৰু বীণা লৈ তেওঁৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰক।
 4 কিয়নো যিহোৱাই নিজৰ লোকসকলক লৈ আনন্দ পায়;
 তেওঁ নৰসকলক উদ্ধাৰ কৰি সন্মানিত কৰে।
 5 ভক্তসকলে বিজয়ত* উল্লাসিত হওক;
 তেওঁলোকে নিজ নিজ শয্যাত আনন্দ গান কৰক।
 6 তেওঁলোকৰ কণ্ঠত ঈশ্বৰৰ উচ্চ প্ৰশংসা থাকক,
 তেওঁলোকৰ হাতত দুধবীয়া তৰোৱাল থাকক;
 7 যাতে তেওঁলোকে জাতিবোৰৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লব পাৰে,
 আৰু লোক সমূহক শাস্তি দিব পাৰে;
 8 যেন তেওঁলোকৰ ৰজাসকলক শিকলিৰে বান্ধিব পাৰে,
 তেওঁলোকৰ মান্যৱস্ত লোকক লোহাৰ বেৰিৰে বান্ধিব পাৰে;
 9 যেন তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে লিখিত বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব পাৰে,
 এয়েই তেওঁৰ সকলো ভক্তৰ গৌৰৱ।
 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

150 অধ্যায়

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।
 ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ স্থানত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা;
 তেওঁৰ শক্তিৰে গঢ়া আকাশমণ্ডলত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।
 2 তেওঁৰ মহা কাৰ্যৰ নিমিত্তে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা,
 তেওঁৰ প্ৰচুৰ মহিমাৰ কাৰণে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।

* 148 অধ্যায়:8 বিজুলী * 149 অধ্যায়:5 গৌৰৱতে

- 3 শিঙা-বাদ্যেৰে তেওঁৰ পৰশংসা কৰা;
নেবল আৰু বীণাৰে তেওঁৰ পৰশংসা কৰা।
- 4 খঞ্জৰী লৈ নাচি নাচি তেওঁৰ পৰশংসা কৰা;
তাঁৰযুক্ত বাদ্যযন্ত্ৰ আৰু বাঁহীৰে তেওঁৰ পৰশংসা কৰা।
- 5 কৰতালৰ উচ্চ ধ্বনিৰে সৈতে তেওঁৰ পৰশংসা কৰা;
কাণ ফাটি যোৱা কৰতালৰ ধ্বনিৰে তেওঁৰ পৰশংসা কৰা।
- 6 শ্বাসযুক্ত সকলো প্ৰাণীয়েই যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰক।
তোমালোকে যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰা।

হিতোপদেশ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

“হিতোপদেশ”ৰ মূল ৰচক হ’ল ৰজা চলোমন। চলোমনৰ নাম আবিৰ্ভূত আছে 1:1, 10:1, আৰু 25:1 পদত। অন্যান্য অন্তৰ্ভুক্ত থকা অবদানকাৰীসকল হ’ল “প্ৰজ্ঞা,” আশুৰ আৰু ৰজা লেমুয়েল নামৰ এদল পুৰুষ। বাইবেলৰ বৈ যোৱা মত, ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰাণৰ পৰিকল্পনা হ’ল হিতোপদেশৰ কেন্দ্ৰবিন্দু, কিন্তু সম্ভবত অধিক চতুৰতাৰে। এই পুস্তক খনে ইস্ৰায়েলীসকলক ঈশ্বৰৰ পথ, অৰ্থাৎ সঠিক পথত বসবাস কৰিবলৈ দেখুৱাই দিছে। এইটো সম্ভব যে ঈশ্বৰে চলোমনৰ দ্বাৰা এই বিভাগটো লিপিবদ্ধ কৰিবলৈ অনুপ্ৰাণিত কৰিছিল, যিটো তেওঁৰ গোটেই জীৱনৰ বাবে উন্মুক্ত আছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 971-686 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগত।

ৰজা হিচাপে চলোমনৰ শাসনকালত, হিতোপদেশ হাজাৰ বছৰ পূৰ্বে ইস্ৰায়েলত লিখা হৈছিল, এই পুস্তকৰ জ্ঞান যিকোনো সময়ত যিকোনো সংস্কৃতিতে প্ৰযোজ্য।

প্ৰাপক

হিতোপদেশৰ অধিক পাঠক বা দৰ্শক আছে। ইয়াত অভিভাৱকসকললৈ তেওঁলোকৰ সন্তানসকলৰ প্ৰতি নিৰ্দেশনাৰ কাৰণে বক্তব্য দিয়া হৈছে। এই পুস্তক খন তৰুণ পুৰুষ আৰু মহিলাসকলৰ বাবেও ব্যৱহাৰৰ কাৰণে বিচাৰি থকা জ্ঞান, আৰু চূড়ান্ত প্ৰজ্ঞা; এই পুস্তকে আজিৰ বাইবেল পাঠকসকলকো এটা ঐশ্বৰীক জীৱন যাপনৰ বাবে ব্যৱহাৰিক উপদেশৰ যোগান ধৰে।

উদ্দেশ্য

এই হিতোপদেশ পুস্তকত চলোমনে ঈশ্বৰৰ মনৰ উচ্চ আৰু মহা, আৰু সাধাৰণ, অস্থায়ী, দৈনন্দিন পৰিস্থিতিত প্ৰকাশ কৰে। ইয়াত প্ৰকাশিত হয় যে, কোনো বিষয়ে ৰজা চলোমনৰ মনোযোগ আতৰাই নিব পৰা নাই। ব্যক্তিগত আচৰণ, যৌন সম্পৰ্ক, ব্যবসায়, সম্পদ, দান, উচ্চাকাঙ্ক্ষা, শংখলা, ঋণ, শিশু-পালন, চৰিত্ৰ গঠন, মদ, ৰাজনীতি, প্ৰতিহিংসা, আৰু ধাৰ্মিকতাৰ সৈতে সম্পৰ্কিত বহু বিষয়ৰ মাজত আছে অনেক জ্ঞানগৰ্ভ কথাকে সমৃদ্ধ বিষয়ক এই সংগ্ৰহত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে।

মূল বিষয়

জ্ঞান।

প্ৰস্তাৱেখা

1. প্ৰজ্ঞাৰ গুণাৱলী — 1:1-9:18
2. চলোমনৰ হিতোপদেশ — 10:1-22:16
3. জ্ঞানগৰ্ভ বাণী, -- — 22:17-29:27
4. আশুৰৰ কথা — 30:1-33
5. লেমুয়েলৰ কথা — 31:1-31

আডাস

- 1 দায়ুদৰ পুত্ৰ চলোমন, ইস্ৰায়েলৰ ৰজা আছিল। চলোমনৰ নীতিবচন।
- 2 প্ৰজ্ঞা আৰু শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ,
সৃষ্টিৰ বাক্য শিকোৱা,
- 3 সংশোধন গ্ৰহণ কৰা, তেতিয়া তুমি
সত্য, ন্যায়পৰায়ণ, আৰু যথাৰ্থতাত জীয়াই থাকিব পাৰিবা।
- 4 যিসকলক শিক্ষা দিয়া হোৱা নাই, তেওঁলোকক প্ৰজ্ঞা দান কৰা;
আৰু যুৱক সকলক জ্ঞান আৰু বিবেচনা দিয়া।
- 5 জ্ঞানীলোকক শুনিবলৈ দিয়া আৰু তেওঁলোকক শিক্ষাত বৃদ্ধি হ’বলৈ দিয়া।
আৰু তীক্ষ্ণবুদ্ধি সম্পন্ন লোকক পথপ্ৰদৰ্শন কৰা;
- 6 যাতে নীতিবচন আৰু বাণী,
জ্ঞানীলোকৰ বাক্য আৰু তেওঁলোকৰ নিগূঢ়ত্ব বুজিব পাৰে।
- 7 যিহোৱালৈ ভয় ৰখাই জ্ঞানৰ আৰম্ভণ,
অজ্ঞানীলোকে প্ৰজ্ঞা আৰু অনুশাসন হেয়জ্ঞান কৰে।
- 8 হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি তোমাৰ পিতৃৰ আদেশ শুনা,
আৰু তোমাৰ মাতৃৰ শাসন অৱজ্ঞা নকৰিবা;
- 9 তেওঁলোক তোমাৰ মুৰব্বী বাবে কৰুণাময় মালাৰ দৰে হ’ব,
আৰু তোমাৰ ডিঙিত ওলমি থকা মালাৰ লকেটৰ দৰে হ’ব।
- 10 হে মোৰ পুত্ৰ, পাপীলোকে যদি তোমাক তেওঁলোকৰ পাপ কাৰ্যত প্ৰলোভিত কৰে,
তেওঁলোকক অনুসৰণ নকৰিবা।

- 11 তেওঁলোকে যদি কয়, “আমাৰ লগত আহাঁ,
আমি ৰক্তপাত কৰিবলৈ খাপ দি থাকোঁ;
বিনা কাৰণে নিৰ্দ্দোষী লোকক আক্ৰমণ কৰিবলৈ লুকাই থাকোঁহক।
- 12 আহাঁ আমি চিয়োলৰ দৰে স্বাস্থ্যৱান লোকসকলক জীয়াই জীয়াই গিলি পেলাওঁ,
আৰু তেওঁলোকক গাতত পৰি থকা লোকৰ দৰে কৰোঁহক।
- 13 আমি সকলো বিধৰ বহুমূল্য বস্তু বিচাৰিম,
আৰু অন্য লোকৰ পৰা লুট কৰা বস্তুৰে আমাৰ ঘৰবোৰ পৰিপূৰণ কৰিম।
- 14 তোমাৰ লুট কৰা বস্তু আমাৰ সৈতে একেলগ কৰা,
আমাৰ সকলোৰে এখনেই মোনা হ'ব।”
- 15 হে মোৰ পুত্ৰ, তেওঁলোকৰ পথত তুমি নাযাবা;
তেওঁলোকৰ পথত তোমাৰ খোজ নিদিবা।
- 16 তেওঁলোকৰ খোজ কুকৰ্মৰ ফাললৈ লৰ মাৰে;
আৰু তেওঁলোকে ৰক্তপাত কৰিবলৈ খৰধৰ কৰে।
- 17 যি সময়ত চৰাইয়ে চাই থাকে;
সেই সময়ত চৰাই ধৰিবলৈ জাল পতা বৃথা।
- 18 সেই লোকসকলে নিজকে নিজেই ৰক্তপাত কৰিবলৈ খাপ দি থাকে;
তেওঁলোকে নিজেই নিজৰ বাবে ফাঁদ পাতে।
- 19 সেয়ে অন্যায়াভাৱে ধনী হোৱা প্ৰতিজন লোকৰ এনে গতি হয়;
অন্যায়কাৰীয়ে ন্যায্যত থকা লোকসকলৰ জীৱন লয়।
- 20 প্ৰজ্ঞাই পথত চিঞৰি ক্ৰন্দন কৰে,
তেওঁ মুকলি ঠাইত উচ্চস্বৰে কথা কয়।
- 21 তেওঁ কোলাহলপূৰণ ঘাই পথত ক্ৰন্দন কৰে,
নগৰৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত তেওঁ কয়,
- 22 “হে প্ৰজ্ঞা নথকা লোকসকল, কিমান দিন তোমালোকে নুবুজা কথাবোৰ ভাল পাই থাকিবা?
হে নিন্দকসকল কিমান দিন তোমালোকে নিন্দা কৰি সন্তুষ্ট হবা?
আৰু হে অজ্ঞানীসকল কিমান দিন জ্ঞানক ঘিণ কৰিবা?”
- 23 মোৰ অনুযোগলৈ মনোযোগ দিয়া;
মই তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ চিন্তাধাৰা বাকি দিম,
মই মোৰ কথা তোমালোকক জানিবলৈ দিম।
- 24 মই মাতিলোঁ, আৰু তোমালোকে শুনিবলৈ অমান্তি হলা;
মই মোৰ হাত মেলিলোঁ, কিন্তু কোনেও মনযোগ নিদিল।
- 25 কিন্তু তোমালোকে মোৰ সকলো পৰামৰ্শ উপেক্ষা কৰিলা;
আৰু মোৰ দোষাৰোপলৈ মনোযোগ নিদিল।
- 26 তোমালোকৰ দুৰ্যোগৰ সময়ত মই হাঁহিম,
আৰু যেতিয়া তোমালোকলৈ সন্ত্ৰাস আহিব, তেতিয়া মই ঠাট্টা কৰিম।
- 27 যেতিয়া সন্ত্ৰাস ভয়ঙ্কৰ ধুমুহাৰ দৰে তোমালোকলৈ আহিব,
আৰু বা'মাৰলিৰ দৰে তোমালোকৰ ওপৰত দুৰ্যোগ ঘটিব,
যেতিয়া বেদনা আৰু ক্ৰেশ তোমালোকৰ ওপৰলৈ আহিব,
- 28 তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিব, কিন্তু মই উত্তৰ নিদিম,
তেওঁলোকে নিদাৰুণভাবে মোক মাতিব, কিন্তু তেওঁলোকে মোক বিচাৰি নাপাব;
- 29 কাৰণ তেওঁলোকে জ্ঞানক ঘিণ কৰে,
আৰু যিহোৱাক তেওঁলোকে ভয় কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰে।
- 30 তেওঁলোকে মোৰ আদেশ অনুসৰণ নকৰে,
আৰু তেওঁলোকে মোৰ সকলো শাসন প্ৰণালী হেয়জ্ঞান কৰে।
- 31 তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পথৰ ফল ভোগ কৰিব,
তেওঁলোকে নিজৰ পৰিকল্পনাৰ ফলেৰে পৰিপূৰণ হ'ব।
- 32 অশিক্ষিত সেই লোকসকল যেতিয়া বিপথে যায়, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মৃত্যু হয়।
মূৰ্খৰ নিৰপেক্ষতাই তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিব।
- 33 কিন্তু যি জনে মোৰ কথা শুনে, তেওঁ নিৰাপদে থাকিব,
আৰু দুৰ্যোগৰ ভয় নোহোৱাকৈ সুৰক্ষিত হৈ জিৰণী ল'ব।”

2 অধ্যায়

- 1 হে মোৰ পুত্ৰ তুমি যদি মোৰ কথা গ্ৰহণ কৰা,
আৰু মোৰ আজ্ঞাবোৰ তোমাৰ সৈতে সংৰক্ষিত কৰি ৰাখা,
- 2 প্ৰজ্ঞাৰ কথা শুনা,
আৰু বুজিব পৰা শক্তিলৈ তোমাৰ হৃদয় আকৃষ্ট হব।
- 3 তুমি যদি বুজিবৰ বাবে কান্দা;
আৰু ইয়াৰ বাবে উচ্চ স্বৰে ৰিঙিওৱা,
- 4 ৰূপ বিচৰা দৰে যদি তুমি ইয়াক বিচাৰা,
আৰু গুপ্ত ধন বিচৰা দৰে বুজিব পৰা শক্তি বিচাৰা;
- 5 তেতিয়াহে যিহোৱাৰ প্ৰতি থকা ভয় তুমি বুজিব পাৰিবা,
আৰু তুমি ঈশ্বৰৰ জ্ঞান বিচাৰি পাবা।
- 6 কাৰণ যিহোৱাইহে প্ৰজ্ঞা দিয়ে,
তেওঁৰে মুখৰ পৰা জ্ঞান আৰু বিবেচনা শক্তি ওলায়।
- 7 যিসকলে তেওঁক সন্মুখ কৰে তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ নিৰ্ভৰযোগ্য প্ৰজ্ঞা সংগ্ৰহ কৰে,
যি সকলে সত্যতাত চলে তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ ঢালস্বৰূপ।
- 8 তেওঁ ন্যায়ৰ পথক প্ৰতিৰক্ষা কৰে,
আৰু যিসকল তেওঁৰ প্ৰতি বিশ্বাসী, তেওঁলোকৰ বাবে সেই পথ সংৰক্ষিত কৰি ৰাখে।
- 9 তেতিয়া তুমি ধাৰমিকতা, ন্যায় বিচাৰ, আৰু স্বাভাৱিক ন্যায়
আৰু সকলো ভাল পথ বুজিব পাৰিবা।
- 10 কাৰণ প্ৰজ্ঞা তোমাৰ হৃদয়ত প্ৰবেশ কৰিব,
আৰু জ্ঞান তোমাৰ প্ৰাণৰ বাবে সন্মুখ জনক হ'ব।
- 11 সতৰ্কতাই তোমাৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখিব,
বিচাৰ বুদ্ধিয়ে তোমাক পহৰা দিব,
- 12 এইবোৰে পাপকাৰ্য্যৰ পৰা
আৰু যিসকলে বিপথগামী কথা কয়, তাৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিব
- 13 তেওঁলোকে সত্যৰ পথ পৰিহাৰ কৰে।
আৰু আন্ধাৰ পথত চলে।
- 14 যেতিয়া তেওঁলোকে পাপ কৰম কৰে
তেতিয়া তেওঁলোকে আনন্দ কৰে,
আৰু দুৰ্নীতি পৰায়ণ পাপত তেওঁলোকে উল্লাস কৰে,
- 15 তেওঁলোকে কুটিল পথ অনুসৰণ কৰে,
তেওঁলোকে প্ৰৱঞ্চনাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ গতি পথ গোপন কৰে।
- 16 দুঃসাহসিক কাৰ্য্যলৈ দৃষ্টি কৰা, খুচামোদ কথা কোৱা
আৰু ব্যভিচাৰী মহিলাৰ পৰা প্ৰজ্ঞা আৰু সতৰ্কতাই ৰক্ষা কৰে।
- 17 তেওঁ যৌৱন কালৰ লগৰীক ত্যাগ কৰে
আৰু তেওঁ তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰতিশ্ৰুতি পাহৰে।
- 18 তেওঁৰ ঘৰ মৃত্যুলৈ আওঁৱাই,
আৰু তেওঁৰ পথে মৈদামত থকাসকলৰ ওচৰলৈ তোমাক লৈ যাব।
- 19 যিসকল লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈছে, তেওঁলোক পুনৰ ঘূৰি নাহিব,
আৰু তেওঁলোকে জীৱনৰ পথ বিচাৰি নাপাব।
- 20 সেয়ে তুমি সলোকৰ পথত চলিবা,
আৰু ন্যায়কাৰ্য্য কৰা লোকসকলৰ পথ অনুসৰণ কৰা।
- 21 যিসকল লোকে সল কাৰ্য্য কৰে, তেওঁলোকে দেশত ঘৰ সাজে,
আৰু যিসকল লোক সিদ্ধ, তেওঁলোক অৱশিষ্ট থাকিব।
- 22 কিন্তু দুষ্টসকলক দেশৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হ'ব,
আৰু অশ্বাসী লোকক দেশৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হৈ যাব।

3 অধ্যায়

সাধুতা মঙ্গলজনক

- 1 হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ আদেশবোৰ নাপাহৰিবা,
আৰু তোমাৰ হৃদয়ত মোৰ শিক্ষাবোৰ পালন কৰিবা।
- 2 কাৰণ এইবোৰৰ দ্বাৰাই তোমাৰ জীৱনৰ আয়ুস আৰু বছৰবোৰ বৃদ্ধি পাব,
আৰু জীৱনত শান্তি লাভ কৰিবা।
- 3 বিশ্বাসযোগ্য আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰতিশ্ৰুতিয়ে তোমাক কেতিয়াও ত্যাগ নকৰক;

দুয়োকো তুমি ডিঙিত বান্ধি রাখিবা,
 আৰু তোমাৰ হৃদয় ফলিত সেইবোৰ লিখি থ'বা।
 4 তেতিয়া তুমি ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ দৃষ্টিত
 অনুগ্ৰহ আৰু সূক্ষ্মস্যা পাবা।
 5 তুমি সমস্ত মনেৰে সৈতে যিহোৱাক বিশ্বাস কৰা;
 আৰু তোমাৰ নিজৰ বিবেচনাত তুমি নিৰ্ভৰ নকৰিবা।
 6 তোমাৰ সকলো পথত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিবা,
 আৰু তেওঁ তোমাৰ পথবোৰ পোন কৰিব।
 7 তুমি নিজৰ দৃষ্টিত নিজে জ্ঞানী নহ'বা;
 যিহোৱালৈ ভয় ৰাখা, আৰু পাপৰ পৰা ঘূৰি আহাঁ।
 8 ই তোমাৰ শৰীৰ সূক্ষ্ম কৰিব,
 আৰু তোমাৰ দেহলৈ সতেজতা আনিব।
 9 আৰু তোমাৰ সম্পত্তিৰে,
 আৰু তোমাৰ সকলো উদ্ভাৱনৰ প্ৰথম ফলৰ সৈতে যিহোৱাক সমাদৰ কৰা।
 10 সেয়ে তোমাৰ উৰালবোৰ পৰিপূৰ্ণ হ'ব,
 আৰু তোমাৰ দৰাফাৰসৰ পাত্ৰ নতুন দৰাফাৰসেৰে উপচি পৰিব।
 11 হে মোৰ পুত্ৰ, যিহোৱাৰ নিয়ম প্ৰণালী হেয়জ্ঞান নকৰিবা;
 আৰু তেওঁৰ অনুযোগ হেয়জ্ঞান নকৰিবা।
 12 পিতৃক সন্তুষ্ট কৰা পুত্ৰক যেনেকৈ পিতৃয়ে প্ৰেম কৰে;
 ঈশ্বৰেও যি জনক প্ৰেম কৰে, সেই জনক তেনেকৈ অনুযোগ কৰে।
 13 যি মানুহে প্ৰজ্ঞা লাভ কৰে তেওঁ সুখী হয়,
 আৰু তেওঁ সুবিবেচনাও লাভ কৰে।
 14 ৰূপৰ পৰিৱৰ্ত্তে পোৱা লাভতকৈ প্ৰজ্ঞাৰ পৰা পোৱা লাভ উত্তম।
 আৰু ইয়াৰ লাভ সোণতকৈও উত্তম।
 15 প্ৰজ্ঞা অলঙ্কাৰতকৈয়ো বহুমূলীয়া;
 আৰু তোমাৰ অভিলাষৰ কোনো বস্তুকেই প্ৰজ্ঞাৰ লগত তুলনা কৰিব নোৱাৰি।
 16 তেওঁৰ সোঁ হাতত দীৰ্ঘদিনবোৰ আছে,
 আৰু বাওঁহাত সমৃদ্ধিশালী আৰু সম্মানীয়।
 17 তেওঁৰ পথবোৰ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ;
 আৰু তেওঁৰ সকলো পথ শান্তিময়।
 18 যিসকলে তেওঁক ধৰি ৰাখে, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ জীৱনদায়ক বৃক্ষস্বৰূপ;
 আৰু যি সকলে তেওঁক ধৰি ৰাখে তেওঁলোক সুখী।
 19 যিহোৱাই প্ৰজ্ঞাৰ দ্বাৰাই পৃথিৱী স্থাপন কৰিলে,
 আৰু সুবুদ্ধিৰ দ্বাৰাই আকাশ-মণ্ডল প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে।
 20 তেওঁৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই গভীৰ অংশ মুক্ত হ'ল;
 আৰু ডাৱৰে নিয়ৰ বৰষালে।
 21 হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি সেই সকলোকে তোমাৰ দৃষ্টিৰ পৰা আতৰ হ'বলৈ নিদিবা;
 তুমি ন্যায় বিচাৰ আৰু বিচক্ষণতা ধৰি ৰাখিবা।
 22 তেওঁলোক তোমাৰ প্ৰাণৰ জীৱন স্বৰূপ হ'ব;
 আৰু অনুগ্ৰহৰ অলংকাৰ তোমাৰ ডিঙিৰ শোভাস্বৰূপ হ'ব।
 23 তেতিয়া তুমি তোমাৰ পথত সুৰক্ষিত হৈ চলিব পাৰিবা;
 আৰু তোমাৰ ভৰিয়ে উজ্জ্বলি নাখাব।
 24 তুমি শয়ন কৰাৰ সময়ত তোমাৰ ভয় নালাগিব;
 তুমি যেতিয়া শুবা;
 তেতিয়া তোমাৰ টোপনি সুমধুৰ হ'ব।
 25 তুমি আকস্মিক বিপদলৈ
 বা দুষ্টবোৰৰ দ্বাৰাই অহা বিনাশ আহিব, তেতিয়া তুমি ভয় নকৰিবা।
 26 কাৰণ যিহোৱা তোমাৰ পক্ষত থাকিব;
 আৰু তেওঁ তোমাৰ ভৰি ফাদত নপৰাকৈ ৰাখিব।
 27 তোমাৰ উপকাৰ কৰিবৰ সমৰ্থ থাকিলে,
 যিসকলক উপকাৰৰ প্ৰয়োজন, তেওঁলোকক উপকাৰ নকৰাকৈ নাথাকিবা।
 28 যেতিয়া তোমাৰ হাতত ধন থাকে, তেতিয়া ওচৰ চুবুৰীয়াক

“যোৱা, পুনৰ আহিবা, মই কাইলৈ তোমাক দিম,” এইদৰে নক’বা
 29 যি জনে তোমাক বিশ্বাস কৰে আৰু তোমাৰ ওচৰত থাকে,
 সেই ওচৰ চুবুৰীয়াক অনিষ্ট কৰিবলৈ পৰিকল্পনা নকৰিবা।
 30 তেওঁ যেতিয়া তোমাৰ কোনো অনিষ্ট নকৰে,
 তেতিয়া তেওঁৰ লগত বিনা কাৰণত তৰ্ক নকৰিবা।
 31 উগ্ৰ ব্যক্তিক ভয় নকৰিবা;
 বা তেওঁৰ কোনো পথ অনুসৰণ নকৰিবা।
 32 কাৰণ কুটিললোক যিহোৱাৰ ঘণনীয়;
 কিন্তু তেওঁ ন্যায়নিষ্ঠ সকলৰ লগত তেওঁৰ আস্থা থাকে।
 33 দুষ্ট লোকৰ ঘৰত যিহোৱাৰ শাও থাকে;
 কিন্তু তেওঁ ধাৰ্মিকৰ নিবাসক আশীৰ্বাদযুক্ত কৰে।
 34 তেওঁ নিন্দকসকলক নিন্দা কৰে;
 কিন্তু নম্বসকলক অনুগ্ৰহ দান কৰে।
 35 জ্ঞানীসকল সন্মানৰ অধিকাৰী হয়;
 কিন্তু অজ্ঞানী সকল তেওঁলোকৰ লাজতেই উধ্বংস্বী হ’ব।

4 অধ্যায়

সুশিক্ষা গ্ৰহণত পৰম লাভ।

1 হে মোৰ পুত্ৰসকল, পিতৃৰ উপদেশ শুনা,
 আৰু মনোযোগ দিয়া, যাতে তুমি সুবিবেচনা বুজিব পাৰা।
 2 মই তোমালোকক উত্তম কৰ্মবিধি দিওঁ।
 মোৰ শিক্ষা প্ৰণালী পৰিত্যাগ নকৰিবা।
 3 মই যেতিয়া মোৰ পিতৃৰ পুত্ৰ আছিলোঁ,
 মোৰ মাতৃৰ মৰমৰ একমাত্ৰ সন্তান আছিলোঁ।
 4 তেওঁ মোক শিকাইছিল আৰু মোক কৈছিল,
 “তোমাৰ হৃদয়ত মোৰ বাক্য ধৰি ৰাখা;
 মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা আৰু জীৱন ধাৰণ কৰা।”
 5 প্ৰজ্ঞা আৰু বিবেচনা শক্তি অৰ্জন কৰা;
 মোৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা বাক্য নাপাহৰিবা আৰু ত্যাগ নকৰিবা।
 6 প্ৰজ্ঞাক ত্যাগ নকৰিবা, তেতিয়া তেওঁ তোমাৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখিব;
 তেওঁক পেৰম কৰা, আৰু তেওঁ তোমাক সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিব।
 7 প্ৰজ্ঞা হৈছে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়, সেয়ে প্ৰজ্ঞা অৰ্জন কৰা;
 আৰু তুমি অৰ্জন কৰা প্ৰজ্ঞাক সকলোতে ব্যৱহাৰ কৰা, তাতে তুমি বিবেচনা শক্তি লাভ কৰিবা।
 8 প্ৰজ্ঞাক সন্নেহে প্ৰতিপালন কৰা,
 তেওঁ তোমাক উচ্চ স্থানত স্থাপন কৰিব;
 তুমি তেওঁক আঁকোৱালি ধৰিলে, তেওঁ তোমাক আদৰ কৰিব।
 9 তেওঁ তোমাৰ মূৰত সন্মানীয় মালা দিব,
 তেওঁ তোমাক এটা সুন্দৰ মুকুট দিব।”
 10 হে মোৰ পুত্ৰ শুনা, আৰু মোৰ কথালৈ মনোযোগ দিয়া;
 তেতিয়া তুমি বহু বছৰ জীয়াই থাকিবা।
 11 মই তোমাক প্ৰজ্ঞাৰ পথত পৰিচালনা কৰিছোঁ,
 মই তোমাক সৰল পথত নেতৃত্ব দিছোঁ।
 12 তুমি যেতিয়া খোজ দিবা, তেতিয়া কোনো এজনেও তোমাৰ পথত থিয় নহ’ব;
 আৰু তুমি দৌৰ মাৰিলেও উজুটি নাখাৰা।
 13 নিয়ম প্ৰণালী মানি চলিবা, ইয়াক যাৰলৈ নিদিবা;
 ইয়াক পহৰা দিয়া, কাৰণ এয়ে তোমাৰ জীৱন।
 14 পাপীবোৰৰ পথ অনুসৰণ নকৰিবা,
 আৰু মিসকলে দুষ্টকৰ্ম কৰে, তেওঁলোকৰ পথত নাযাৰা।
 15 তেওঁলোকৰ পৰা দূৰত থাকিবা, সেই পথত নাযাৰা,
 সেই পথৰ পৰা ঘূৰি আহাঁ, আৰু অন্য পথত যোৱা;
 16 কাৰণ তেওঁলোকে কুকৰ্ম নকৰালৈকে তেওঁলোকৰ টোপনি নাহে,
 আৰু তেওঁলোকে কোনো লোকক উজুটি নোখোৱালৈকে তেওঁলোকৰ টোপনি নাহে।

- 17 কাৰণ তেওঁলোকে দুষ্টতাৰূপ পিঠা ভোজন কৰে,
আৰু উপদৰৱৰূপ দৰাফাৰস পান কৰে।
- 18 ধাৰ্মিকলোকৰ পথ সূৰ্যদয়ৰ দীপ্তিৰ দৰে,
সেয়ে উজ্জ্বলতাৰ পৰা উজ্জ্বলতালৈ গতি কৰে।
- 19 দুষ্টবোৰৰ পথ অন্ধকাৰৰ নিচিনা; সিহঁতে কিহত উজুতি খায় তাক নাজানে।
- 20 হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ বাক্যলৈ মনোযোগ দিয়া,
মই কোৱা কথা শুনা।
- 21 সেইবোৰ তোমাৰ দৃষ্টিৰ পৰা দূৰ হব নিদিবা;
সেইবোৰ তোমাৰ হৃদয়ত বান্ধি ৰাখা।
- 22 কাৰণ যিসকলে সেইবোৰ বিচাৰি পায়, তেওঁলোকৰ বাবে মোৰ বাক্য জীৱনস্বৰূপ,
আৰু তেওঁলোকৰ সৰুশৰীৰলৈ সুস্বাস্থ্যস্বৰূপ।
- 23 সকলো অধ্যৱসায়ৰ দ্বাৰাই তোমাৰ হৃদয়ক অধিক যত্নেৰে ৰক্ষা কৰা,
কিয়নো তাৰ পৰাই জীৱন উপায় হয়।
- 24 তোমাৰ মুখৰ পৰা কটুকথা দূৰ কৰা,
আৰু নৈতিকতাহীন কথা তোমাৰ পৰা দূৰ কৰা।
- 25 তোমাৰ চকুৱে সম্মুখলৈ চাওক,
আৰু তোমাৰ দৃষ্টি তোমাৰ সম্মুখত স্থিৰ কৰা।
- 26 তোমাৰ ভৱিৰ কাৰণে পথ সমান কৰা,
তেতিয়া তোমাৰ সকলো পথ সুৰক্ষিত হ'ব।
- 27 সোঁ হাতে কি বাওঁ হাতে নুযুৰিবা,
মন্দৰ পৰা তোমাৰ ভৱিৰ দূৰত ৰাখিবা।”

5 অধ্যায়

বেশ্যাৰ ওচৰলৈ যোৱা নিষেধ।

- 1 হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ প্ৰজ্ঞালৈ মনোযোগ দিয়া;
সাৱধানতাৰে মোৰ তাপৰ্যপূৰ্ণ কথা শুনা।
- 2 সেয়ে তুমি সুবিবেচনা শিকিব পাৰিবা;
আৰু তোমাৰ ওঁঠে জ্ঞান ৰক্ষা কৰিব পাৰিব।
- 3 কিয়নো ব্যডিচাৰিণীৰ ওঁঠৰ পৰা টোপে টোপে মৌ বৰষে,
আৰু তেওঁৰ মুখৰ কথা তেলতকৈয়ো মসৃণ।
- 4 কিন্তু শেষত তেওঁ চোকা তৰোৱালে কটাৰ দৰে কাটে।
তিতা উদ্ভিদৰ দৰে হয়,
- 5 তেওঁৰ ভৰি মৃত্যুলৈ নামি যায়,
তেওঁ খোজ দিয়া সকলো পথ চিয়োললৈ যায়।
- 6 তেওঁ জীৱন পথত কোনো চিত্তা নকৰে;
তেওঁৰ খোজ আচৰ্যজনক,
তেওঁ ক'লৈ গৈ আছে তেওঁ নাজানে।
- 7 আৰু এতিয়া, হে মোৰ পুত্ৰসকল, মোৰ কথা শুনা,
মোৰ মুখৰ বাক্য শুনাৰ পৰা বিমুখ নহবা।
- 8 তেওঁৰ পৰা তোমাৰ পথ দূৰত ৰাখা;
তেওঁৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰলৈ নাযাৱা।
- 9 নহ'লে তোমাৰ সন্মান অন্যলোকক এৰি দিব লাগিব,
আৰু তোমাৰ জীৱনৰ বছৰবোৰ নিৰ্ভয় ব্যক্তিক দিব লাগিব।
- 10 তোমাৰ সম্পত্তি অচিনাকী লোকে ভোগ কৰিব;
আৰু তোমাৰ পৰিশ্ৰমৰ ফল অচিনাকী লোকৰ ঘৰলৈ যাব।
- 11 আৰু তোমাৰ জীৱনৰ শেষত তুমি আৰতনাদ কৰিবা;
তোমাৰ যেতিয়া শৰীৰ আৰু মাংস ক্ষয় হ'ব,
12 তুমি ক'বা, “মই কেনেকৈ শাসন প্ৰণালীক ঘিণ কৰিছিলোঁ।
আৰু মোৰ অস্ত্ৰেৰে অনুযোগ হেয়জ্ঞান কৰিলে।
- 13 মই মোৰ শিক্ষকসকলক মানিচলা নাছিলো,
বা মোক দিয়া উপদেশ নুশুনিলোঁ।
- 14 সমাজ আৰু সমবেত লোকসকলৰ মাজত
মই প্ৰায় সম্পূৰ্ণ ধ্বংস হলোঁ।”

- 15 তুমি তোমাৰ নিজৰ পুখুৰীৰ পানী খোৱা,
আৰু তোমাৰ নিজৰ নাদৰ পৰা ওলাই থকা পানী পান কৰা।
16 তোমাৰ ডুমুকবোৰ চাৰিওফালে প্ৰাৰিত হ'ব লাগে নে?
আৰু তোমাৰ জুৰিৰ পানী জনসাধাৰণৰ মাজলৈ বৈ যাব লাগে নে?
17 সেইবোৰ কেৱল তোমাৰ নিজৰ বাবেই হওক,
আৰু তোমাৰ সৈতে থকা অচিনাকী লোকৰ বাবে নহওক।
18 তোমাৰ ডুমুক আশীৰ্বাদযুক্ত হওক;
তুমি তোমাৰ যৌৱন কালৰ ডাৰ্য্যাত আনন্দ কৰা।
19 কাৰণ তেওঁ মৰণীয়াল হৰিণী আৰু লাৱন্যময়ী মৃগ,
তেওঁৰ শ্বনৰ দ্বাৰাই সকলো সময়ত তুমি তৃপ্ত হোৱা,
আৰু তেওঁৰ প্ৰেমতেই সদায় মত্ত থাক।
20 কিয়নো হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি ব্যডিচাৰিণীত কিয় মত্ত হবা?
আৰু তুমি অচিনাকী মহিলাৰ বুকু কিয় সাৱটি ধৰিবা?
21 কিয়নো মানুহে কৰা সকলো কাম যিহেৱাই চাই,
আৰু তেওঁ তাৰ সকলো পথ পৰাৰক্ষণ কৰে।
22 এজন দুষ্ট লোক নিজৰ অপৰাধতে ধৰা পৰে;
তেওঁক নিজৰ পাপৰূপ জৰীয়ে বান্ধি ৰাখে।
23 নিয়মানুবৰ্ত্তিতাৰ অভাৱত তেওঁৰ মৃত্যু হয়;
তেওঁৰ অজ্ঞানতাৰ কাৰণে তেওঁ বিপথে যায়।

6 অধ্যায়

বিবেচনা নকৰাকৈ জামিন হোৱা, আৰু এলাহ আদি নিষেধ।

- 1 হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি যদি তোমাৰ চুবুৰীয়াৰ জামিন হ'বলৈ তোমাৰ ধন এফলিয়া কৈ ৰাখা,
তুমি যদি কোনো অচিনাকী লোকক ধাৰ দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰা,
2 তেনেহ'লে তুমি নিজে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰাই ফান্দত পৰিবা,
আৰু তুমি নিজৰ মুখৰ কথাৰ দ্বাৰাই ধৰা পৰিবা।
3 হে মোৰ পুত্ৰ, সেই বিষয়ত তুমি এইদৰে কৰা আৰু নিজকে ৰক্ষা কৰা;
কাৰণ তুমি তোমাৰ চুবুৰীয়াৰ অনুগ্ৰহত আছা।
যোৱা আৰু নিজকে নশ্ৰ কৰি তোমাক মুক্ত কৰিবলৈ তোমাৰ চুবুৰীয়াক মিনতি কৰা।
4 তোমাৰ চকুক টোপনি যাবলৈ নিদিবা,
আৰু চকুৰ পতাক মৃদু যাবলৈ নিদিবা।
5 হৰিণে চিকাৰীৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ দৰে,
আৰু চৰাইয়ে চিকাৰীৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ দৰে তুমি নিজকে ৰক্ষা কৰা।
6 হে এলেহুৱা লোক, পৰুৱালৈ দৃষ্টি কৰা,
সিহঁতৰ কাৰ্যলৈ চাই জ্ঞানী হোৱা।
7 সিহঁতৰ কোনো অধিপতি,
কাৰ্য্যক্ষ, বা শাসনকৰ্ত্তা নাই,
8 তথাপি সিহঁতে জহকালৰ আহাৰ গোটায়ে,
আৰু শস্য দোৱাৰ সময়ত আহাৰ চপায়।
9 হে এলেহুৱা, তুমি কিমান কাল শুই থাকিবা?
আৰু কেতিয়া টোপনিৰ পৰা উঠিবা?
10 “আৰু অলপ শুই থাকো, আৰু অলপ টোপনিয়াও,
আৰু অলপ জিৰণী ল'বলৈ হাত সাৱটো”-
11 তেতিয়া তোমাৰ দৰিদ্ৰতা ডকাইতৰ দৰে,
আৰু তোমাৰ প্ৰয়োজনীতা সুসজ্জিত ৰণুৱাৰ দৰে আহিব।
12 এজন অপদাৰ্থ* ব্যক্তি, এজন পাপী লোক-
কটু কথাৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকে।
13 তেওঁ চকু টিপিয়াই আৰু ভৰিৰে সঙ্কেত দিয়ে,
আৰু আঙুলিৰে ইঙ্গিত কৰে।
14 তেওঁ হৃদয়ৰ প্ৰতাৰণাৰ সৈতে বেয়া চক্ৰান্ত কৰে,
তেওঁ সদায় বিবাদক আলোড়িত কৰে,

* 6 অধ্যায়:12 অপদাৰ্থ নিষ্কৰ্মা

- 15 সেই কাৰণে তেওঁলৈ অকস্মাতে দুৰ্যোগ আহে;
তাক্ষণাত সস্থ হ'ব নোৱাৰাকৈ তেওঁ ভাঙি পৰে।
- 16 যিহোৱাই যিগ কৰা বিষয় ছয়টা,
সপ্তমটো তেওঁলৈ বিতুষ্টাজনক।
- 17 গৰু কৰা চকু, মিছা কথা কোৱা জিভা,
নিৰুদ্দোষীৰ তেজত পতিত হোৱা হাত,
- 18 বেয়া পৰিকল্পনা কৰা হৃদয়,
বেয়া কৰ্ম কৰিবলৈ বেগাই দৌৰ মৰা ভৰি,
- 19 মিছা কথা ব্যক্ত কৰা সাক্ষী,
আৰু ডাইসকলৰ মাজত কন্দলৰূপ গুটি সিচোঁতা লোক।
- 20 হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি তোমাৰ পিতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰা,
আৰু তোমাৰ মাতৃৰ শিক্ষা হেয়জ্ঞান নকৰিবা।
- 21 সেইবোৰ সদায় তোমাৰ হৃদয়ত গাঁঠি থোৱা,
আৰু সেইবোৰ ডিঙিত বান্ধি ৰাখা।
- 22 তুমি যেতিয়া খোজ কাঢ়িবা, তেতিয়া সেইবোৰে তোমাক পৰিচালনা কৰিব,
তুমি যেতিয়া শুবা, তেতিয়া সেইবোৰে তোমাক পৰ দি ৰাখিব,
আৰু যেতিয়া তুমি শুই উঠিবা, তেতিয়া সেইবোৰে তোমাক শিক্ষা প্ৰদান কৰিব।
- 23 কাৰণ সেই আজ্ঞাবোৰ প্ৰদীপস্বৰূপ, আৰু সেই শিক্ষা পোহৰস্বৰূপ হয়,
নেতিবাচক অনুশাসন জীৱনৰ পথ হয়।
- 24 অস্যা মহিলাৰ পৰা,
আৰু ব্যডিচাৰিগীৰ মিঠা কথাৰ পৰা ই তোমাক দূৰ কৰি ৰাখে,
- 25 তুমি তোমাৰ অন্তৰেৰে তেওঁৰ সৌন্দৰ্যত মোহ নাযাবা,
আৰু তেওঁক তেওঁৰ চকুৰে তোমাক মোহিত কৰিব নিদিবা।
- 26 বেশ্যা মহিলাৰ সৈতে শয়ন কৰা, এটা পিঠাৰ মূল্যৰ সমান হ'ব পাৰে,
কিন্তু অন্য লোকৰ ডাৰ্য্যাই তোমাৰ সমগ্ৰ জীৱন ক্ষতি কৰিব পাৰে।
- 27 কাপোৰ নোপোৱাকৈ কোনোবাই নিজৰ বুকুত,
জুই ৰাখিব পাৰে নে?
- 28 কোনোবাই জানো নিজৰ ভৰি নোপোৱাকৈ,
জুলি থকা আঙঠাৰ ওপৰত খোজকাঁটিব পাৰে নে?
- 29 সেয়ে যি মানুহে নিজৰ চুবুৰীয়াৰ ডাৰ্য্যৰ ওচৰলৈ যায়,
সেই জনে তেওঁৰে সৈতে সম্পৰ্ক কৰিলে, তেওঁ দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকে।
- 30 চোৰে ক্ষুধাতুৰ হৈ পেট ডাৰলৈ চুৰ কৰিলে,
লোকসকলে তেওঁক যিগ নকৰিব পাৰে;
- 31 কিন্তু ধৰা পৰিলে, তেওঁ তাৰ সাত গুণ ক্ষতি পূৰণ কৰিব লাগিব,
আৰু নিজৰ ঘৰৰ সৰ্বস্বৰ মূল্য দিব লগা হ'ব।
- 32 যিজনে পৰশ্বৰীৰ সৈতে সহবাস কৰে তেওঁ জ্ঞানশূন্য;
যি মানুহে এনে কাৰ্য কৰে, তেওঁ নিজকে ধ্বংস কৰে।
- 33 তেওঁ আঘাত আৰু অপমান পোৱাৰ যোগ্য;
আৰু তেওঁৰ অপমান কেতিয়াও মচি দিয়া নহ'ব।
- 34 কাৰণ ঈৰ্ষ্যাই মানুহক ক্ৰোধাশ্বিত কৰে;
তেওঁ যেতিয়া প্ৰতিশোধ লয়, তেতিয়া তেওঁ দয়া নেদেখোৱায়।
- 35 তেওঁ কোনো প্ৰকাৰৰ ক্ষতিপূৰণ গ্ৰহণ নকৰিব;
আৰু তুমি তেওঁক বহুত উপহাৰ দিলেও তেওঁক কিনিব নোৱাৰিবা।

7 অধ্যায়

বেশ্যাৰ পৰা আঁতৰি থকা ভাল।

- 1 হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ বাক্য পালন কৰা,
আৰু মোৰ আজ্ঞাবোৰ তোমাৰ হৃদয়ত সংগ্ৰহ কৰা।
- 2 মোৰ আজ্ঞা পালন কৰি জীৱন ধাৰণ কৰা;
তোমাৰ চকুৰ মণিৰ দৰে মোৰ নিৰুদ্দেশ মানি চলা।
- 3 সেইবোৰ তোমাৰ আঙুলিত বান্ধা,

আৰু তোমাৰ হৃদয় ফলিত লিখি ৰাখা।

4 প্ৰজ্ঞাক কোৱা, “তুমি মোৰ ভনী,”

আৰু সুবিবেচনাক কোৱা তুমি মোৰ আত্মীয়।

5 প্ৰলোভনকাৰী, আৰু মুখৰ বাক্যেৰে ব্যভিচাৰ কৰা মহিলাৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰা।

6 মোৰ ঘৰৰ খিড়িকিৰ ওচৰত থিয় হৈ,

মই জালিৰে বাহিৰলৈ চাইছিলোঁ।

7 আৰু মই বহুতো শিক্ষা নোপোৱা যুৱকসকলক দেখিছিলোঁ,
যুৱক সকলৰ মাজত

মই এজন জ্ঞানশূন্য যুৱকক দেখিছিলোঁ।

8 সেই যুৱকজনে তাইৰ ঘৰৰ ওচৰৰ বাটেৰে গৈ আছিল,

আৰু তেওঁৰ ঘৰলৈ গ'ল-

9 সেই দিনা সন্ধিয়া চকামকা সময় আছিল,

ৰাতি আৰু আন্ধাৰৰ সেই সময়ত।

10 আৰু সেই ঠাইত এগৰাকী মহিলাই তেওঁক ল'গ পালে,

বেশ্যাৰ দৰে তাইৰ পোচাক, আৰু তাই জানিছিল তাই তাত কিয় আছিল।

11 তাই কোলাহলপূৰ্ণ আৰু উচ্ছৃঙ্খল,

তাইৰ ভৰি ঘৰত নাথাকে।

12 তাই কেতিয়াবা বাটত, কেতিয়াবা বজাৰত উপস্থিত হয়,

তাই প্ৰতিটো চকতে বাট চাই থাকে।

13 সেয়ে তাই তেওঁক সাৱটি ধৰি চূমা খালে;

তাই দুঃসাহসেৰে তেওঁক ক'লে,

14 “মই আজি মোৰ মঙ্গলাৰ্থক বলিদান কৰিলোঁ,

মই মোৰ সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰিলোঁ;

15 সেয়ে মই আপোনাক লগ পাবলৈ বাহিৰলৈ আহিলোঁ,

মই আগৰহেৰে আপোনাক বিচাৰিছিলোঁ, আৰু মই আপোনাক বিচাৰি পালোঁ।

16 মই মোৰ বিচনা মিচৰৰ পৰা অনা

ৰঙীণ কাপোৰেৰে ঢাকিলোঁ।

17 মই গন্ধৰস, অগৰু, আৰু ডালচেনিৰে

মোৰ বিচনা সুগন্ধি কৰিলোঁ।

18 আহাঁ, আমি ৰাতিপুৱালৈকে প্ৰেমত লীন হৈ থাকোঁ।

আহাঁ আমি বেলেগ ধৰণে প্ৰেম উপভোগ কৰোঁ।

19 মোৰ স্বামী ঘৰত নাই,

তেওঁ দূৰ যাত্ৰাত গৈছে।

20 তেওঁ তেওঁৰ লগত ধনৰ মোনা লৈ গৈছে,

তেওঁ পুৰণিমাৰ দিনহে ঘূৰি আহিব।”

21 তাই তাইৰ প্ৰলোভনযুক্ত কথাবে তেওঁক মন্ত্ৰি কৰালে;

আৰু তাইৰ মধুৰ কথাবে বাধ্য কৰালে।

22 তেওঁ কাটিবলৈ নিয়া গৰুৰ দৰে

বা ফান্দত ধৰা পৰা হৰিণৰ দৰে

তাইৰ পাছে পাছে গ'ল।

23 যেতিয়ালৈকে কলিজাৰ মাজেৰে কাঁড়ে নিবিবন্ধে

বা চৰাই জালৰ ফান্দত পৰিবলৈ যিদৰে শীঘ্ৰে উড়ি যোৱাৰ দৰে,

ইয়াৰ মূল্য যে তেওঁৰ জীৱন হ'ব পাৰে, সেই কথা তেওঁ নজনাকৈ তাইৰ পাছে পাছে গৈ থাকিল।

24 আৰু এতিয়া হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ কথা শুনা,

মই কোৱা কথালৈ মনোযোগ দিয়া।

25 তোমাৰ হৃদয় তাইৰ ফাললৈ ঢাল খাব নিদিবা,

আৰু তুমি তাইৰ পথত গৈ বিপথগামী নহবা।

26 তাই অনেকক আনি নষ্ট কৰিছে,

তেওঁলোকক গণনা কৰিব নোৱাৰি।

27 তাইৰ ঘৰেই চিয়োললৈ যোৱা বাট,

আৰু মৃত্যুৰ অণ্ডপুৰলৈ নামি যোৱা পথ।

৪ অধ্যায়

পৰজ্ঞাৰ বৰ্ণনা আৰু নিম্নৰণ

1 প্ৰজ্ঞাই জানো নকয়?

সুবুদ্ধিয়ে জানো উচ্চশ্ৰেণী নকয়?

2 বাটৰ কাষৰ ওখ ঠাইত,

চাৰিআলিত প্ৰজ্ঞা থিয় হয়।

3 তাৰ উপৰিও নগৰৰ পৰবেশস্থানত,

আৰু নগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰত থাকি ৰিঙিয়াই কয়,

4 “হে লোকসকল, মই তোমালোকক মাতিছোঁ;

আৰু মানৱজাতিৰ সন্তান সকলৰ বাবে মই উচ্চশ্ৰেণী কওঁ।

5 যিসকল শিক্ষিত নহয়, তেওঁলোকে সুবুদ্ধিক বুজা উচিত,
আৰু যিসকলে জ্ঞানক ঘিণ কৰে, তেওঁলোকৰ সুবিবেচনাৰ হৃদয় থকা উচিত।

6 শুনা, মই উত্তম বিষয়ৰ কথা কওঁ,

আৰু যেতিয়া মোৰ মুখ মেলোঁ, তেতিয়া মই সত্য কথা কওঁ।

7 কিয়নো মোৰ মুখে বিশ্বাসযোগ্য কথা কয়,

আৰু মোৰ ওঁঠে দুষ্টতা ঘিণ কৰে।

8 মোৰ মুখৰ সকলো কথা ন্যায্যপৰায়ণ;

সেইবোৰৰ মাজত বিকৃত, বা বিভ্ৰান্তিজনক বিষয়ৰ কথা নাথাকে।

9 যি সকলে বুজি পাই, তেওঁলোকৰ কাৰণে মোৰ কথাবোৰ স্পষ্ট;

যি সকলে জ্ঞান লাভ কৰে, তেওঁলোকৰ কাৰণে মোৰ কথাবোৰ সত্য।

10 ৰূপতকৈ মোৰ শিক্ষা, আৰু শুদ্ধ সোণতকৈয়ো জ্ঞান গ্ৰহণ কৰা।

11 কিয়নো প্ৰজ্ঞা পদ্মৰাগতকৈয়ো উত্তম, তুমি ইচ্ছা কৰা কোনো বস্তুকে তাৰ লগত তুলনা কৰিব নোৱাৰি।

12 মই পৰজ্ঞাই সুবুদ্ধিয়ে সৈতে বাস কৰোঁ,

আৰু মই জ্ঞান আৰু বিবেচনা লাভ কৰোঁ।

13 যিহোৱাক ভয় কৰায়েই দুষ্টতাক ঘিণ কৰা হয়;

মই অহংকাৰ, গৰ্ব, কুপথ, আৰু বিপথগামী কথা ঘিণ কৰোঁ।

14 মোৰ ডাল পৰামৰ্শ আৰু গভীৰ প্ৰজ্ঞা আছে;

সুস্মৃতি আৰু পৰাক্ৰম মোৰেই।

15 মোৰ দ্বাৰাই ৰজাসকলে ৰাজস্ব কৰে,

অভিজাত লোকসকল আৰু ন্যায়েৰে যিসকল লোকে শাসন কৰে, সেইসকলো মোৰেই।

16 অধিপতি, অভিজাত, আৰু যিসকলে

ন্যায়েৰে শাসন কৰে, সেই সকলে মোৰ দ্বাৰাই কৰে।

17 যিসকলে মোক প্ৰেম কৰে, ময়ো তেওঁলোকক প্ৰেম কৰোঁ,

আৰু যিসকলে মোক আগ্ৰহেৰে বিচাৰে, তেওঁলোকে মোক বিচাৰি পায়।

18 ঐশ্বৰ্য্য আৰু মান মৰ্য্যাদা মোৰ লগতে আছে,

এনে কি অক্ষয় সম্পত্তি আৰু ধাৰমিকতা আছে।

19 সোণতকৈ আৰু শুদ্ধ সোণতকৈয়ো মোৰ ফল উত্তম;

শুদ্ধ ৰূপতকৈয়ো মই যি উপাৰ্জন কৰোঁ সেয়া উত্তম।

20 মই যি পথেৰে যাওঁ, সেই পথ শুদ্ধ;

সেই পথে ন্যায়লৈ লৈ যায়।

21 সেয়ে যিসকলে মোক ডাল পায় তেওঁলোকক মই উত্তৰাধিকাৰ দিওঁ,

আৰু তেওঁলোকৰ উৰাল পৰিপূৰ্ণ কৰিম।

22 যিহোৱাই আৰম্ভণীৰে পৰা মোক সৃষ্টি কৰিলে-

পূৰ্বৰ দৰেই তেওঁৰ প্ৰথম কাৰ্য।

23 অনাদি কালৰ পৰা, পৃথিৱীৰ আৰম্ভণীৰে পৰা

মই স্থাপিত হৈ আছোঁ।

24 মহাসাগৰৰ আগতে, আৰু পানীৰ ভুমুকবোৰ হোৱাৰ আগতে,

মোক জন্ম দিয়া হৈছিল।

25 পৰ্বতবোৰ স্থাপন হোৱাৰ আগতে,

আৰু পাহাৰবোৰৰ পূৰ্বেই, মোৰ জন্ম হৈছিল।

26 যিহোৱাই পৃথিৱী বা পথাৰবোৰ সৃষ্টি কৰাৰ আগতে,

এনেকি পৃথিৱীত উপাৰ্জন হোৱা প্ৰথম ধূলিৰ আগতে মোৰ জন্ম হৈছিল।

২৭ তেওঁ স্বৰ্গ স্থাপন কৰা সময়ত,
আৰু তেওঁ অগাধ জলত দিগন্তৰ সীমা নিৰূপণ কৰোঁতে, মই সেই ঠাইত আছিলোঁ।
২৮ তেওঁ যেতিয়া আকাশ-মণ্ডল স্থাপন কৰিছিল,
আৰু যেতিয়া গভীৰ ভূমুকবোৰ সৃষ্টি কৰিছিল, তেতিয়া মই সেই ঠাইত আছিলোঁ।
২৯ সাগৰ সীমা নিৰূপণ কৰাৰ আগেয়ে মই সেই ঠাইত আছিলোঁ,
সেয়ে সাগৰৰ পানী তেওঁ আঙা কৰা ঠাইৰ বাহিৰে আন ঠাইত যেন প্লাৱিত নহয়।
আৰু যেতিয়া তেওঁ পৃথিৱীৰ মূল ক'ত স্থাপন হ'ব আদেশ দিছিল।
৩০ তেতিয়া মই তেওঁৰ লগত প্ৰধান শিল্পকাৰ ৰূপে আছিলোঁ,
আৰু মই দিনৰ পাচত দিন তেওঁত আনন্দ কৰিছিলোঁ,
সদায় তেওঁৰ আগত প্ৰশংসা কৰিছিলোঁ।
৩১ মই তেওঁৰ সমগ্ৰ পৃথিৱীত প্ৰশংসা কৰিছিলোঁ,
আৰু মানৱজাতিৰ মাজত মোৰ আনন্দ হৈছিল।
৩২ এতিয়া হে মোৰ পুত্ৰসকল, মোৰ কথা শুনা;
কাৰণ যিসকলে মোৰ পথত চলে, তেওঁলোক আনন্দিত হ'ব।
৩৩ মোৰ নিৰ্দেশ শুনা আৰু জ্ঞানী হোৱা;
ইয়াক অৱজ্ঞা নকৰিবা।
৩৪ যিজনে মোৰ কথা শুনে, তেওঁ আনন্দিত হ'ব-
মোৰ দুৱাৰত প্ৰতি দিনে পৰ দি থাকিব,
মোৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ কাষত মোৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকিব।
৩৫ কাৰণ যি জনে মোক বিচাৰি পায়, তেওঁ জীৱন পায়,
আৰু তেওঁ যিহোৱাৰ পৰা অনুৰূহ লাভ কৰে।
৩৬ কিন্তু যি জনে মোক বিচাৰি নাপায়, তেওঁ নিজৰ অনিষ্ট কৰে।
যিসকলোৱে মোক ঘিণ কৰে, তেওঁলোকে মৃত্যুক ভাল পায়।”

৯ অধ্যায়

প্ৰজ্ঞাৰ ভোজ।

১ প্ৰজ্ঞাই নিজৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলে;
তেওঁ শিলৰ পৰা সাতটা স্তম্ভ কাটিলে।
২ তেওঁ ৰাতিৰ আহাৰৰ বাবে নিজৰ পশু আৰু দ্ৰাক্ষাৰস যুগুত কৰিলে;
আৰু তেওঁ নিজৰ মেজ সজালে।
৩ তেওঁ নিজৰ দাসীসকলক বাহিৰলৈ পঠাই
নগৰৰ ওখ ঠাইৰ পৰা নিম্নৰণ কৰিলে।
৪ “যিসকল অশিক্ষিত, তেওঁলোক ইয়ালৈ আহক!”
যিসকল জ্ঞানশূন্য তেওঁলোকক তেওঁ ক'লে,
৫ “আহাঁ, মোৰ আহাৰ ভোজন কৰা,
আৰু মই মিহলাই থোৱা দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰা।
৬ শিক্ষাবিহীন পথ এৰি জীৱন ধাৰণ কৰা,
সুবিবেচনাৰ পথত চলা।
৭ যিজনে নিন্দক লোকক শিক্ষা দিয়ে, তেওঁ অপমান পায়,
আৰু যিজনে দুষ্টক অনুযোগ কৰে, তেওঁ মনত আঘাত পায়।
৮ তুমি নিন্দক লোকক অনুযোগ নকৰিবা, কৰিলে তেওঁ তোমাক ঘিণ কৰিব;
জ্ঞানী লোকক অনুযোগ কৰা, তেওঁ তোমাক প্ৰেম কৰিব।
৯ জ্ঞানী লোকক শিক্ষা দিয়া, তেওঁ অধিক জ্ঞানী হ'ব;
ধাৰমিক লোকক শিক্ষা দিয়া, তেওঁ শিক্ষাত বৃদ্ধি পাব।
১০ যিহোৱালৈ ভয় ৰখাই প্ৰজ্ঞাৰ আৰম্ভণ,
আৰু পবিত্ৰজনাক জনাই সুবিবেচনা।
১১ কিয়নো মোৰ দ্বাৰাই তোমাৰ আয়ুস বৃদ্ধি হ'ব,
আৰু তোমাৰ জীৱনৰ বছৰবোৰ বাঢ়ি যাব।
১২ তুমি যদি জ্ঞানী, তেনেহ'লে তোমাৰ বাবেই তুমি জ্ঞানী,
কিন্তু যদি তুমি নিন্দক, তেনেহ'লে তুমি অকলেই তাৰ ভাৰ ব'বা।”

অজ্ঞানী মহিলাই কৰা নিম্নৰণ

১৩ অজ্ঞানী মহিলা কোলাহলপূৰ্ণ-

তেওঁ অশিক্ষিত, আৰু তেওঁ একো নাজানে।

14 তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ দুৱাৰত,
আৰু নগৰৰ উচ্চ স্থানত বহে।

15 যিসকলে সেই পথেৰে যায়, তেওঁলোকক মাতে;

সেই লোকসকল নিজ পথত গৈ থাকিলেও তেওঁ মাতে,

16 “যিসকলে শিক্ষা পোৱা নাই, তেওঁলোক ইয়ালৈ আহক!”

যিসকল জ্ঞানশূন্য, তেওঁলোকক তেওঁ কয়,

17 “চুৰ কৰা পানী মিঠা,

আৰু গুপতে খোৱা আহাৰ অতি সুস্বাদু।”

18 কিন্তু মৃত্যু যে তাত আছে,

আৰু তেওঁৰ অতিথি সকল যে চিয়োলৰ গভীৰ ঠাইত আছে, সেই কথা তেওঁ নাজানে।

10 অধ্যায়

চলোমনৰ নীতি-বাক্য।

1 চলোমনৰ নীতি বাক্য।

জ্ঞানী পুংৰই পিতৃক আনন্দিত কৰে;

কিন্তু অজ্ঞানী পুংৰই নিজৰ মাতৃৰ মনত দুখ দিয়ে।

2 দুষ্টতাৰে অৰ্জুন কৰা ধন-সম্পত্তিৰ কোনো মূল্য নাই;

কিন্তু সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা জনক মৃত্যুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে।

3 যিসকলে সত্যতাৰে কাৰ্য কৰে, যিহেৱাই তেওঁলোকক ভোকত থাকিব নিদিয়;

কিন্তু তেওঁ দুষ্টবোৰৰ বাঞ্ছা পূৰ নকৰে।

4 এলেহুৱা হাতেৰে কাম কৰা মানুহ দৰিদ্ৰ হয়,

কিন্তু পৰিশ্ৰমীজনৰ হাতে তেওঁক ধনৱান কৰে।

5 গ্ৰীষ্ম কালত বুদ্ধিমান পুংৰই শস্য চপায়;

কিন্তু শস্য দোৱাৰ সময়ত টোপনিত থকা জন লজ্জাজনক পুংৰ।

6 সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা জনৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ আছে;

কিন্তু দুষ্টবোৰৰ মুখ অত্যাচাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ।

7 সত্যতাৰ কাৰ্য কৰা কোনো লোকৰ কথা ভাবিলে আমি আনন্দিত হওঁ;

কিন্তু দুষ্টবোৰৰ নাম লুপ্ত হ'ব।

8 যিসকল লোক সচেতন, তেওঁলোকে আজ্ঞা পালন কৰে;

কিন্তু অধিক কথা কোৱা মূৰ্খলোক ধৰংসৰ পথত যায়।

9 যি জনে সিদ্ধতাৰূপ পথত খোজ দিয়ে, তেওঁ সুৰক্ষিত হৈ চলে,

কিন্তু যি জনে নিজৰ পথ কুটিলতাৰে পূৰ্ণ কৰে, তেওঁক বিচাৰি উলিওৱা হ'ব।

10 চকুৰে ইঙ্গিত কৰা জনে দুখ দিয়ে;

কিন্তু কথকি মূৰ্খলোক পতিত হয়।

11 সত্যতাৰে চলা জনৰ মুখ জীৱনৰ ভূমুক স্বৰূপ;

কিন্তু দুষ্টবোৰৰ মুখে অত্যাচাৰ লুকুৱাই ৰাখে।

12 ঘৃণাই বিবাদ জন্মায়;

কিন্তু প্ৰেমে সকলো অপৰাধ ঢাকে।

13 সুবিবেচক লোকৰ ওঁঠত প্ৰজ্ঞা পোৱা যায়;

কিন্তু পিঠিত চেকনী জ্ঞানশূন্য লোকৰ বাবে হয়।

14 জ্ঞানীলোকে জ্ঞান সংৰক্ষিত কৰে;

কিন্তু অজ্ঞানৰ মুখে ধৰংস আনে।

15 ধনী লোকৰ ধন সম্পত্তিয়েই তাৰ দৃঢ় নগৰ;

কিন্তু দৰিদ্ৰলোকৰ দৰিদ্ৰতাই তেওঁলোকৰ বিনাশৰ কাৰণ।

16 সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা লোকৰ পাৰিশ্ৰমিকে জীৱন দিয়ে;

দুষ্ট লোকৰ উপাৰ্জজনৰ লাভে পাপলৈ ঠেলি দিয়ে।

17 যি জনে নিয়মানুবৰ্তিতাত চলে, তেওঁ জীৱনৰ পথত চলে;

কিন্তু যি জনে অনুযোগ অমান্য কৰে, তেওঁ বিপথে যায়।

18 যি জনে ঘৃণা গোপনে ৰাখে, তেওঁ মিছলীয়া ওঁঠৰ লোক,

আৰু যি জনে অপবাদ বিস্তাৰ কৰে, তেওঁ মূৰ্খ হয়।

19 অধিক কথাত অপৰাধৰ অভাৱ নাই;

কিন্তু যিজনে কথা কওঁতে সারধান হয়, তেওঁ জ্ঞানী।

20 যিজনে সত্যতাৰ কথা কয়, তেওঁৰ জিভা শুদ্ধ ৰূপৰ দৰে;

দুষ্টৰ হৃদয়ত সামান্য মূল্য থাকে।

21 সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা লোকৰ ওঁঠে অনেকক প্ৰতিপালন কৰে;

কিন্তু জ্ঞানশূন্যতাৰ বাবে মূৰখলোকৰ মৃত্যু হয়।

22 যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদে ধনৰান কৰে,

আৰু তেওঁ তাৰ সৈতে কোনো দুখ যোগ নকৰে।

23 দুষ্টতা মূৰখই খেলা খেল স্বৰূপ,

কিন্তু প্ৰজ্ঞা সুবিবেচনা কৰা লোকৰ বাবে আনন্দদায়ক।

24 দুষ্ট লোকে যিহঁলে ভয় কৰে, সেয়ে তালৈ গটে;

কিন্তু ধাৰ্মিকৰ বাহু সিদ্ধ হয়।

25 দুষ্ট লোক ধুমুহাৰ দৰে, সেয়ে অতিক্ৰম কৰি বিলুপ্ত হৈ যায়,

কিন্তু যিসকলে সত্যতাৰ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক চিৰস্থায়ী ভিত্তিমূলস্বৰূপ।

26 দাঁতৰ বাবে সিৰুকা, আৰু চকুৰ বাবে ধোঁৱা যেনেকুৱা,

পঠোৱা লোকসকলৰ বাবেও এলেহুৱা তেনেকুৱা।

27 যিহোৱালৈ থকা ভয়ে আয়ুস বৃদ্ধি কৰে;

কিন্তু দুষ্টবোৰৰ বছৰবোৰ কামি যাব।

28 সঁ কাৰ্য কৰা জনৰ আশা আনন্দ জনক;

কিন্তু দুষ্টবোৰৰ বছৰবোৰ কম হ'ব।

29 যিসকল লোকে পথত চলে, তেওঁলোকক যিহোৱাই ৰক্ষা কৰে।

কিন্তু দুষ্টলোকৰ বাবে সেয়ে সবুনাশ স্বৰূপ।

30 যিসকলে সঁ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক কেতিয়াও লৰচৰ নহব;

কিন্তু দুষ্টলোক দেশত অৱশিষ্ট নাথাকিব।

31 যিসকল লোকে সঁ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা প্ৰজ্ঞা ওলায়;

কিন্তু উচ্ছৃঙ্খল জিভা কাটি পেলোৱা হ'ব।

32 যিসকল লোক সকলৰ ওঁঠে সঁ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকৰ ওঁঠে গ্ৰহণীয় কি, সেই বিষয়ে জানে;

কিন্তু দুষ্টলোকৰ মুখে উচ্ছৃঙ্খলতা কি সেই বিষয়ে জানে।

11 অধ্যায়

1 ভুল তুলাচনী যিহোৱাৰ যিগলগীয়া;

কিন্তু সঠিক জোখ তেওঁৰ সন্তোষ জনক।

2 যেতিয়া অহংকাৰ হয়, তেতিয়া অপমানো হয়;

কিন্তু নম্ৰতাই প্ৰজ্ঞা আনে।

3 সাধুলোকৰ সততা তেওঁলোকৰ পথদৰ্শক;

কিন্তু বিশ্বাস-ঘাতকসকলৰ কুটিলতাই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰে।

4 কেৰাধৰ দিনত ধন-সম্পত্তি মূল্যহীন;

কিন্তু সত্যতাই মৃত্যুৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰে।

5 সিদ্ধলোকৰ ধাৰ্মিকতাই তেওঁৰ পথ সমান কৰে;

কিন্তু দুষ্টলোক নিজৰ দুষ্টতাৰ দ্বাৰাই পতিত হয়।

6 যিজনে সিদ্ধ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰক আনন্দিত কৰে, তেওঁ ৰক্ষা পায়;

কিন্তু নিজৰ আকাংক্ষাৰ বাবে বিশ্বাসঘাতক সকলে ফালত পৰে।

7 দুষ্টলোকৰ যেতিয়া মৃত্যু হয়, তেতিয়া তেওঁৰ আশাবোৰ বিলুপ্ত হৈ যায়;

আৰু আশা যি তেওঁৰ শক্তি আছিল, সেই শক্তি ব্যৰ্থ হৈ যায়।

8 সঁ কাৰ্য কৰা জনে সঙ্কটৰ পৰা ৰক্ষা পায়;

কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে দুষ্টলোকলৈ সঙ্কট আহে।

9 তেওঁ নিজৰ অবিশ্বাসী মুখেৰে চুবুৰীয়াক ধ্বংস কৰে;

কিন্তু জ্ঞানেৰে যিজনে সঁ কাৰ্য কৰে, তেওঁ সুৰক্ষিত হয়।

10 যেতিয়া সঁ কাৰ্য কৰা লোকৰ উন্নতি হয়, তেতিয়া নগৰখনে উল্লাস কৰে;

কিন্তু যেতিয়া দুষ্টলোকৰ বিনাশ ঘটে, তেতিয়া আনন্দ-ধ্বনি হয়।

11 ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰা লোকসকলৰ আশীৰ্বাদৰ দ্বাৰাই নগৰৰ উন্নতি হয়;

কিন্তু দুষ্টলোকৰ মুখৰ দ্বাৰাই নগৰ উচ্ছন্ন হয়।

12 বন্ধুক অবজ্ঞা কৰা লোক জ্ঞানশূন্য;

কিন্তু সুবিবেচনা কৰা লোক নিমাতে থাকে।

- 13 পৰচৰ্চ্ছা কৰা লোকে গুপ্ত কথা প্ৰকাশ কৰে;
কিন্তু বিশ্বাসী লোকে বিষয়বোৰ গুপ্তে ৰাখে।
- 14 যি খন দেশ জ্ঞানেৰে পৰিচালিত নহয়, সেই দেশৰ পতন হয়;
কিন্তু বহুত উপদেষ্টাৰ আলোচনাৰ দ্বাৰাই দেশৰ উন্নতি হয়।
- 15 যিজনে অচিনাকী লোকৰ জামিন হয়, তেওঁৰ নিশ্চয় অনিষ্ট হ'ব;
কিন্তু যিজনে জামিন হ'বলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেওঁ নিৰাপদে থাকে।
- 16 দয়ালু মহিলাই সন্মান পায়;
কিন্তু নিৰ্দ্দয় লোকে সম্পত্তিক ধৰি ৰাখে।
- 17 দয়ালু লোকে নিজৰ উপকাৰ কৰে;
কিন্তু নিৰ্দ্দয় লোকে নিজৰ অনিষ্ট কৰে।
- 18 দুষ্টলোকে উপাৰ্জনৰ বাবে মিছা কথা কয়;
কিন্তু যি জনে সত্যৰ গুটি সিঁচে তেওঁ প্ৰকৃত পুৰস্কাৰ পায়।
- 19 যি সাধুলোকে সঞা কাৰ্য কৰে, তেওঁ জীৱন লাভ কৰে;
কিন্তু যিলোকে দুষ্টতা অনুসৰণ কৰে, তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব।
- 20 কুটিল মনৰ লোক যিহোৱাৰ ঘিণ লগা;
কিন্তু যিসকলৰ আচৰণ সিদ্ধ, তেওঁলোকত তেওঁ আনন্দ পায়।
- 21 নিশ্চিত হোৱা যে, দুষ্ট লোকে শাস্তি নোপোৱাকৈ নাথাকিব;
কিন্তু সত্যতাত চলা লোকসকলৰ বংশই উদ্ধাৰ পাব।
- 22 গাহৰিৰ নাকত সোণৰ নথ যেনে,
সুবিবেচনা নথকা সুন্দৰী মহিলাও তেনে।
- 23 সত্যতাত চলা লোকৰ আকাংক্ষাৰ ফল উত্তম;
কিন্তু দুষ্টলোকে কেৱল ক্ৰোধৰ আশা কৰে।
- 24 যি লোকে গুটি সিঁচে, তেওঁ অধিক সংগ্ৰহ কৰে;
আৰু যি লোকে গুটি নিৰ্দিষ্ট, তেনে লোকলৈ দৰিদ্ৰতাহে আহে।
- 25 দয়ালু লোকৰ উন্নতি হয়,
আৰু যি লোকে আনলোকক পানী দিয়ে, তেওঁ নিজৰ বাবেও পানী পায়।
- 26 যি লোকে শস্য বিক্ৰী কৰিবলৈ অমান্তি হয়, তেওঁক লোকসকলে শাও দিয়ে;
কিন্তু যি লোকে বিক্ৰী কৰে, তেওঁ মূৰত মুকুট স্বৰূপ আশীৰ্বাদ লাভ কৰে।
- 27 যিলোকে আগ্ৰহেৰে ভাল কৰিবলৈ বিচাৰে, তেওঁ অনুগ্ৰহে বিচাৰে;
কিন্তু যি জনে দুষ্টতা বিচাৰে, তেওঁ তাকে পায়।
- 28 যিজনে নিজৰ ধন-সম্পত্তিত নিৰ্ভৰ কৰে, তেওঁ পতিত হয়;
কিন্তু সত্যতাত চলা জন পাতৰ দৰে লহপৰ্ছক বাঢ়ি উঠে।
- 29 যিজনে নিজৰ পৰিয়ালক দুখ দিয়ে, তেওঁৰ বায়ুৰূপ আধিপত্য হ'ব;
আৰু অজ্ঞানী লোক বুদ্ধিমানৰ দাস হ'ব।
- 30 সত্যতাত চলা জন জীৱনদায়ক গছৰ দৰে,
কিন্তু হিংস্ৰতাই জীৱন কাটি নিয়ে।
- 31 সত্যতাত চলা জনে যদি তেওঁ পাবলগীয়া প্ৰতিফল পায়,
তেনেহ'লে কিমান অধিক পৰিমাণে দুষ্টলোক আৰু পাপীয়ে পাব।

12 অধ্যায়

- 1 যি জনে অনুশাসন ভাল পায়, তেওঁ জ্ঞানকো ভাল পায়;
কিন্তু যি জনে অনুযোগ ঘিণ কৰে, তেওঁ নিৰ্বোধ।
- 2 শুদ্ধ লোকে যিহোৱাৰ পৰা অনুগ্ৰহ পায়;
কিন্তু যিজনে দুষ্ট কৰ্মৰ পৰিকল্পনা কৰে, তেওঁক দোষাৰোপ কৰা হয়।
- 3 কোনো লোক দুষ্টতাৰ দ্বাৰাই সংস্থাপিত নহয়;
কিন্তু সত্যতাত চলা জনৰ মূল লৰচৰ নহব।
- 4 গুণৱতী ডাৰ্যা স্বামীৰ মুকুটৰ দৰে;
কিন্তু লাজ দিওঁতা মহিলাৰ অস্থি ক্ষয়কাৰী ৰোগ যেন হয়।
- 5 সত্যতাত চলা জনৰ পৰিকল্পনা ন্যায় হয়;
কিন্তু দুষ্টলোকৰ উপদেশ প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ।
- 6 দুষ্টলোকৰ কথাবোৰ ৰক্তপাত কৰিবলৈ খাপ দিয়াৰ দৰে হয়;
কিন্তু ন্যায় কৰাসকলৰ কথাই তেওঁলোকক সুৰক্ষিত কৰে।
- 7 দুষ্টলোকক বিনষ্ট কৰা হয় আৰু তেওঁলোক নাইকিয়া হয়;

কিন্তু যিসকল লোকে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকৰ ঘৰ থিৰে থাকে।
 8 মানুহে নিজৰ প্ৰজ্ঞা অনুসাৰে পৰশংসা পায়;
 কিন্তু কুটিল কাৰ্য কৰা লোক ঘৃণীয় হয়।
 9 গুৰুত্বহীন পদত থকাৰ্তকৈ কেৱল দাস হোৱাই ভাল;
 খাবলৈ নাই কিন্তু নিজৰ গুৰুত্বকলৈ অহংকাৰ কৰে।
 10 যিজনে সত্যতাত চলে, তেওঁ নিজৰ পশুৰ প্ৰয়োজনীয়তালৈ যত্ন কৰে;
 কিন্তু দুষ্টলোকৰ সহানুভূতি নিষ্ঠুৰতায়ুক্ত।
 11 যিজনে নিজৰ মাটিত চহায়, তেওঁ জোৰাওঁকৈ আহাৰ পায়;
 কিন্তু যিজনে মূল্যহীন অভিপ্ৰায়ৰ অনুগামী হয়, তেওঁ জ্ঞানশূন্য।
 12 দুষ্টলোকে আনৰ পৰা চুৰ কৰা বস্তুৰ প্ৰতি পাপীলোকে আকাংক্ষা কৰে;
 কিন্তু সত্যতাত চলা জনৰ ফল নিজৰ পৰাই আহে।
 13 পাপী জনক তেওঁৰ কুকথাই ফাদত পেলাই;
 কিন্তু সত্যতাত চলাজন সঙ্কটৰ পৰা ৰক্ষা পায়।
 14 মানুহে নিজৰ কথৰ ফলৰ দ্বাৰাই ভাল বিষয়ত পৰিপূৰ্ণ হয়;
 তেওঁ নিজৰ হাতেৰে কৰা কামৰ দ্বাৰাই পুৰস্কাৰ পায়।
 15 অজ্ঞানীৰ পথ তেওঁৰ নিজৰ দৃষ্টিত শুদ্ধ;
 কিন্তু জ্ঞানীজনে পৰামৰ্শ শুনে।
 16 অজ্ঞানীয়ে খত্ৰকতে খং দেখুৱাই;
 কিন্তু যিজনে অপমান অবজ্ঞা কৰে, তেওঁ দূৰদৰ্শী হয়।
 17 যিজন সত্যবাদী, তেওঁ ন্যায় কথা কয়;
 কিন্তু মিছা সাক্ষীয়ে মিছা কথাহে কয়।
 18 যিজনে বিবেচনা নকৰি ত্যাগাত কথা কয়, তেওঁ তৰোৱালৰ আঘাতৰ দৰে;
 কিন্তু জ্ঞানী লোকৰ জিভাই সুস্থতা আনে।
 19 সত্যবাদী ওঁঠ চিৰকাললৈকে থাকে;
 কিন্তু মিছা কোৱা জিভা ক্ষুণ্ণকীয়া।
 20 কুকল্পনা কৰা সকলৰ মনত পৰতাৰণা থাকে;
 কিন্তু শান্তিৰ পৰামৰ্শ দিয়া সকলৰ আনন্দ হয়।
 21 সত্যতাত চলা জনলৈ কোনো ৰোগ নাহে;
 কিন্তু দুষ্টলোক সমস্যাবে পৰিপূৰ্ণ হয়।
 22 মিছা কোৱা ওঁঠ যিহোৱাৰ ঘিণলগীয়া;
 কিন্তু সত্য আচৰণ কৰাসকলে তেওঁক আনন্দিত কৰে।
 23 দূৰদৰ্শী লোকে জ্ঞান শুপুতে ৰাখে;
 কিন্তু অজ্ঞানীৰ মনে নিৰুদ্ধিতা প্ৰকাশ কৰে।
 24 পৰিশ্ৰমীসকলৰ হাতে শাসন কৰিবলৈ পাব;
 কিন্তু এলেহুৱা লোকক বাধ্যতাৰে পৰিশ্ৰম কৰিব দিয়া হ'ব।
 25 মানুহৰ মনৰ দুচিন্তাই তেওঁৰ মূল্য কম কৰে;
 কিন্তু ভাল কথাই তেওঁক আনন্দিত কৰে।
 26 সত্যতাত চলা জন তেওঁৰ বন্ধুৰ পথ দৰ্শক হয়;
 কিন্তু দুষ্টলোকৰ পথে তেওঁলোকক বিপথে নিয়ে।
 27 এলেহুৱাই নিজে ধৰা চিকাৰ নাৰান্ধে;
 কিন্তু পৰিশ্ৰমী লোকে মূল্যবান সম্পত্তি লাভ কৰে।
 28 যিসকলে সজ পথত চলে, তেওঁলোকে জীৱন পায়;
 আৰু এই পথত মৃত্যু নাই।

13 অধ্যায়

1 জ্ঞানৱান সন্তানে নিজৰ পিতৃৰ কথা শুনে;
 কিন্তু নিন্দকে অনুযোগ নুশুনে।
 2 মানুহে নিজৰ মুখৰ ফলৰ দ্বাৰাই মঙ্গল ভোগ কৰে;
 কিন্তু বিশ্বাসঘাতকে অত্যাচাৰলৈ অভিলাষ কৰে।
 3 যিজনে নিজৰ মুখ চম্বালে, তেওঁ নিজৰ পৰাণ ৰক্ষা কৰে;
 কিন্তু যিজনে মুখ বহলকৈ মেলে, তেওঁৰ সব্বনাশ হয়।
 4 এলেহুৱাই ইচ্ছা কৰিলেও একো নাপায়;
 কিন্তু পৰিশ্ৰমীজনে ইচ্ছা কৰিলে সম্পূৰ্ণভাৱে সন্তুষ্ট হয়।

- 5 সত্যতাত চলাজনে মিছা কথা ঘিণ কৰে;
কিন্তু দুষ্টলোকে নিজকে বিৰক্ত কৰে আৰু তেওঁ লজ্জাজনক কাৰ্য কৰে।
- 6 যেতিয়া এজন লোকে সত্যতাত চলে, তেওঁ ন্যায্যৰ পথ সুৰক্ষিত কৰে।
কিন্তু দুষ্ট লোকসকলে তেওঁলোকৰ পাপৰ কাৰণে বিনষ্ট হয়।
- 7 এনে লোক আছে, যিয়ে নিজকে ধনী দেখুৱাই, কিন্তু তেওঁৰ একো নাথাকে;
আৰু এনে লোকো আছে যি সকলো দান কৰে, তথাপি তেওঁ প্রকৃততেই ধনরান।
- 8 এজন ধনী লোকে নিজৰ সম্পত্তিৰ দ্বাৰাই নিজৰ জীৱনৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব পাৰে,
কিন্তু এজন দুখীয়া তেনেধৰণৰ ভীতিপ্ৰদৰ্শনৰ সন্মুখীন নহয়।
- 9 যিজনে সত্যতাত চলে, তেওঁৰ পৰদীপ প্রজ্বলিত হৈ থাকে;
কিন্তু দুষ্টলোকৰ চাকি নুমাই যাব।
- 10 অহঙ্কাৰে কেৱল বিবাদ জন্মায়;
কিন্তু যিসকলে সুপৰামৰ্শ শুনে, তেওঁলোকৰ লগত প্ৰজ্ঞা থাকে।
- 11 অধিক অহঙ্কাৰে সম্পত্তি হ্রাস কৰে;
কিন্তু যি জনে পৰিশ্ৰমেৰে ধন উপাৰ্জন কৰে, তেওঁৰ ধন বৃদ্ধি হয়।
- 12 যেতিয়া আশা সিদ্ধ হ'বলৈ পলম হয়, তেতিয়া হৃদয় ভাগি পৰে;
কিন্তু আকাংক্ষা সিদ্ধ হোৱাই জীৱনৰ বৃক্ষৰ দৰে।
- 13 যি জনে নিৰ্দ্দেশ অবজ্ঞা কৰে, তেওঁ তাৰ আলোচনাৰ বিষয় হ'ব;
কিন্তু যি জনে আজ্ঞা সন্মান কৰে, তেওঁ পুৰস্কাৰ পায়।
- 14 জ্ঞানী লোকৰ শিক্ষা জীৱনৰ ভূমুকম্বৰূপ হয়।
মৃত্যু ফান্দৰ পৰা তোমাক আঁতৰাই ৰাখিব।
- 15 ভাল অশ্ৰুদৃষ্টিয়ে অনুগ্ৰহ জয় কৰে;
কিন্তু বিশ্বাস-ঘাতকসকলৰ পথ দুৰ্গম।
- 16 জ্ঞানে পৰতিটো সিদ্ধান্ত লওঁতে সুবিবেচনা কৰে;
কিন্তু অজ্ঞানী লোকে মুৰ্খতা বিস্তাৰ কৰে।
- 17 দুষ্ট বৰ্ত্তাবাহক সমস্যাতে পৰে;
কিন্তু এজন বিশ্বাসী দূতে পুনৰ মিলন কৰায়।
- 18 যি জনে নিয়মানুবৰ্তিতা অগ্ৰহাৰ কৰে, তেওঁ দৰিদ্ৰ হয় আৰু লাজত পৰে;
কিন্তু যি জনে শুধৰণিৰ পৰা শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ সন্মান পায়।
- 19 বাঞ্ছা সিদ্ধিয়ে আত্মা সন্তুষ্ট দিয়ে;
কিন্তু অজ্ঞানীলোকে বেয়াৰ পৰা আঁতৰি আহিবলৈ ইচ্ছা নকৰে।
- 20 জ্ঞানীলোকৰ সঙ্গত থাকা, তাতে তুমিও জ্ঞানী হবা;
কিন্তু অজ্ঞানীলোকৰ সঙ্গীয়ে কষ্ট ভোগ কৰিব।
- 21 দুৰ্যোগে পাপীৰ পাছত দৌৰ মাৰে;
কিন্তু যিসকলে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকে উত্তম পুৰস্কাৰ পায়।
- 22 ভাল ব্যক্তিয়ে নিজৰ নাতি-নাতিনীয়েকৰ বাবে উত্তৰাধিকাৰ এৰি যায়;
কিন্তু পাপীৰ ধন সম্পত্তি সত্যতাত চলাজনৰ বাবে সংৰক্ষিত হয়।
- 23 দুখীয়াসকলে নতুন মাটিত চহালে বহুতো শস্য উৎপন্ন হয়;
কিন্তু অনায়াৰ দ্বাৰাই ই নষ্ট হয়।
- 24 যি জনে নিজৰ সন্তানক নিয়মানুবৰ্তিতাত নচলায়, তেওঁ তাক ঘিণ কৰে,
কিন্তু যি জনে তাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ উচিত সময়ত তাক শাস্তিও দিয়ে।
- 25 যিসকলে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকে হেঁপাহ পেলোৱাকৈ আহাৰ খায়;
কিন্তু দুষ্টলোক সদায় ভোকত থাকে।

14 অধ্যায়

- 1 জ্ঞানৱতী মহিলাই নিজৰ ঘৰ নিৰ্ভমাণ কৰে;
কিন্তু অজ্ঞানী মহিলাই নিজৰ হাতেৰে তাক ভাঙি পেলায়।
- 2 যি জনে সৰল পথত চলে, তেওঁ যিহোৱাক ভয় কৰে;
কিন্তু যি জনে নিজৰ পথত সত্যতাৰে নচলে সেইজনে তেওঁক হেয়জ্ঞান কৰে।
- 3 অজ্ঞানীলোকৰ মুখৰ পৰা তেওঁৰ অহঙ্কাৰৰ আঁহৰ ওলাই;
কিন্তু জ্ঞানীলোকৰ ওঁঠে সেইবোৰ সংৰক্ষিত কৰে।
- 4 য'ত গৰু নাথাকে তাত দানা পাংৰ নিকা হৈ থাকে;
কিন্তু ঘাঁড় গৰুৰ বলেৰে অধিক শস্য উৎপন্ন হয়।
- 5 বিশ্বাসী সাক্ষীয়ে মিছা কথা নকয়;

কিন্তু মিছা সাক্ষীয়ে মিছা কথাকেহে কয়।

6 নিন্দক লোকে পৰজ্ঞা বিচাৰিলে তাক নাপায়;

কিন্তু বুদ্ধিমানৰ পক্ষে জ্ঞান সুলভ হয়।

7 অজ্ঞানী লোকৰ পৰা আঁতৰি থাকা;

কাৰণ তেওঁৰ মুখত জ্ঞানৰ কথা বিচাৰি নাপাবা।

8 নিজৰ পথ বুজি পোৱাই দূৰদৰ্শীসকলৰ প্ৰজ্ঞা;

কিন্তু অজ্ঞানীলোকৰ অজ্ঞানতাই পৰবৰ্ধনা মাথোন।

9 দোষাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰোঁতে অজ্ঞানীলোকে নিন্দা কৰে;

কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ মাজত অনুগ্ৰহ থাকে।

10 হৃদয়ে নিজৰ বেদনা নিজে বুজি পায়;

কিন্তু অচিনাকী লোকে সেই আনন্দত ভাগ ল'ব নোৱাৰে।

11 দুষ্টলোকৰ ঘৰ ধ্বংস কৰা হ'ব;

কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ তনু মঙ্গলে থাকিব।

12 কোনো কোনো পথ মানুহৰ দৃষ্টিত সৰল বোধ হয়;

কিন্তু শেষত সেয়ে মৃত্যুৰ পথ।

13 দুখৰ সময়তো হৃদয়ে হাঁহিব পাৰে,

আৰু আনন্দ শেষত দুখলৈ পৰিণত হ'ব পাৰে।

14 যি জন অবিশ্বাসী, তেওঁ নিজৰ আচৰণৰ ফল ভোগ কৰিব;

কিন্তু ভাল লোকে তেওঁৰ যি আছে তাকেই পাব।

15 যি জন শিক্ষিত নহয়, তেওঁ সকলো বিশ্বাস কৰে;

কিন্তু দূৰদৰ্শী লোকে নিজৰ খোজ চিন্তা কৰে।

16 জ্ঞানী লোকে ভয় কৰে আৰু বেয়াৰ পৰা আঁতৰি থাকে;

কিন্তু অজ্ঞান লোকে দৃঢ়তাৰে সাৱধান বাণী অৱজ্ঞা কৰে।

17 ক্ষত্ৰেকতে খং উঠা লোকে অজ্ঞানীৰ দৰে কাম কৰে;

আৰু যিজনে কু-কল্পনা কৰে তেওঁ ঘৃণীয় হয়।

18 অশিক্ষিত লোকৰ মুৰ্খতা বংশানুক্ৰমে থাকে;

কিন্তু দূৰদৰ্শী লোকসকল জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ।

19 যিসকল পাপী, তেওঁলোকে সৰ্ব লোকৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে;

আৰু যিসকল দুষ্ট তেওঁলোকে ধাৰ্মিকলোকৰ দুৱাৰ ডলিত প্ৰণিপাত কৰে।

20 দৰিদ্ৰ লোকক তেওঁলোকৰ নিজৰ সঙ্গীয়েই ঘৃণা কৰে;

কিন্তু ধনী লোকৰ অনেক বন্ধু থাকে।

21 যি জনে চুবুৰীয়াক হেয়জ্ঞান কৰে, তেওঁ পাপ কৰে;

কিন্তু যি জনে দৰিদ্ৰ লোকক দয়া কৰে, তেওঁ অনন্দিত হয়।

22 যি সকলে বেয়া পৰিকল্পনা কৰে, তেওঁলোক জানো বিপথগামী নহয়?

কিন্তু যি সকলে মঙ্গল কল্পনা কৰে, তেওঁলোক বিশ্বস্ততা আৰু বিশ্বাসযোগ্য চুক্তি গ্ৰহণ কৰিব।

23 সকলো কাঠিন পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰাই লাভ হয়;

কিন্তু যেতিয়া কেৱল আলোচনা হয়, তেতিয়া দৰিদ্ৰতালৈ আগবাঢ়ি যায়।

24 জ্ঞানী লোকসকলৰ সম্পত্তি তেওঁলোকৰ মুকুট;

কিন্তু অজ্ঞানীৰ মুৰ্খতাই কেৱল অধিক মুৰ্খতাহে আনে।

25 সত্যবাদী সাক্ষীয়ে জীৱন ৰক্ষা কৰে;

কিন্তু মিছা সাক্ষীয়ে মিছা কথা কয়।

26 যিহোৱাক ভয় কৰাই দৃঢ়-বিশ্বাস,

আৰু এয়ে তেওঁৰ সন্তান সকলৰ বাবে আশ্ৰয় স্থল হ'ব।

27 যিহোৱালৈ ভয় ৰখাই জীৱনৰ ভূমুক-স্বৰূপ,

ইয়াৰে কোনো এজনে মৃত্যুৰ ফাল্ধৰ পৰা আঁতৰি থাকিব পাৰিব।

28 ৰজাৰ গৌৰৱ অধিক সংখ্যক পৰজাত বিচাৰি পোৱা যায়;

কিন্তু পৰজা অবিহনে ৰজা ধ্বংস হয়।

29 ধৈৰ্যশীল লোকৰ বিবেচনা শক্তি অধিক;

কিন্তু বেগাই খং উঠা লোকে নিজৰ মুৰ্খতা প্ৰকাশ কৰে।

30 শান্ত হৃদয় শৰীৰৰ বাবে জীৱন স্বৰূপ;

কিন্তু ঈৰ্ষা হাড়ৰ ক্ষয়স্বৰূপ।

31 যি লোকে দৰিদ্ৰক অত্যাচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাক শাও দিযে;

কিন্তু যি জনে অভাৱীলোকক দয়া কৰে, তেওঁ তেওঁক সন্মান কৰে।
 32 দুষ্ট লোক নিজৰ কু-কৰ্মৰ দ্বাৰাই পতিত হয়;
 কিন্তু ধাৰ্মিক লোকে মৃত্যুতো আশ্ৰয় পায়।
 33 প্ৰজ্ঞা হৃদয়ৰ সন্মদৰ্শীতাত প্ৰতিষ্ঠিত হয়;
 কিন্তু অজ্ঞানীলোক সকলৰ মাজতো তেওঁ নিজকে প্ৰকাশ কৰে।
 34 সঞি কাৰ্য কৰা দ্বাৰাই দেশৰ উন্নতি হয়;
 কিন্তু পাপ যি কোনো লোকৰ বাবে কলঙ্কস্বৰূপ।
 35 জ্ঞানেৰে কাৰ্য কৰা দাসলৈ ৰজাৰ অনুগ্ৰহ থাকে;
 কিন্তু লজ্জাজনক কাম কৰা দাসলৈ তেওঁৰ ক্ৰোধ জন্মে।

15 অধ্যায়

1 মৃদু উত্তৰে ক্ৰোধ ক্ষান্ত কৰে;
 কিন্তু কঠোৰ কথাই খং তোলে।
 2 জ্ঞানীলোকৰ জিভাই জ্ঞানৰ প্ৰশংসা কৰে;
 কিন্তু অজ্ঞানীৰ মুখে অজ্ঞানতাৰ কথা কয়।
 3 যিহোৱাৰ দৃষ্টি সকলো ঠাইতে থাকে,
 ভাল আৰু বেয়াৰ ওপৰত তেওঁৰ দৃষ্টি থাকে।
 4 সুস্থ জিভা জীৱন বৃক্ষস্বৰূপ;
 কিন্তু প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ জিভাই আত্মাক গুৰি কৰে।
 5 অজ্ঞানী লোকে নিজৰ পিতৃৰ নিয়মানুৰূপিতা অৱজ্ঞা কৰে;
 কিন্তু যি জনে গুণধৰণিৰ পৰা শিক্ষা লয়, তেওঁ দূৰদৰ্শী।
 6 যি সকলে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকৰ উৰাল বৃহা হয়;
 কিন্তু দুষ্ট সকলৰ উপাৰ্জনে তেওঁলোকক সমস্যাত পেলায়।
 7 জ্ঞানী লোকৰ ওঁঠে জ্ঞানৰ বিষয়ে কয়,
 কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ হৃদয়ে সেইদৰে নকৰে।
 8 দুষ্ট সকলৰ বলিদান যিহোৱাই ঘিণ কৰে;
 কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ প্ৰাৰ্থনাত তেওঁ আনন্দিত হয়।
 9 দুষ্ট লোকৰ পথ যিহোৱাই ঘিণ কৰে;
 কিন্তু সত্যতাক অনুসৰণ কৰা জনক তেওঁ প্ৰেম কৰে।
 10 যিজনে সঞি পথ ত্যাগ কৰে, তেওঁলৈ কাঠিন শাস্তি থাকে;
 আৰু যিজনে অনুযোগ ঘিণ কৰে তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব।
 11 চিয়োল আৰু বিনাশ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত লুকাই থকা নাই;
 তেনেহ'লে কিমান অধিক পৰিমাণে মনুষ্য সন্তান সকলৰ হৃদয় তেওঁৰ দৃষ্টিত থাকে।
 12 নিন্দক লোকে অনুযোগত বিৰক্তি পায়;
 তেওঁ জ্ঞানী লোকৰ ওচৰলৈ নাযায়।
 13 আনন্দিত হৃদয়ে মুখমণ্ডলক প্ৰফুল্লিত কৰে;
 কিন্তু মানসিক যন্ত্ৰণাই আত্মা ভাঙি দিয়ে।
 14 সুবিবেচকৰ হৃদয়ে জ্ঞান বিচাৰ কৰে;
 কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ মুখে অজ্ঞানতা গ্ৰহণ কৰে।
 15 নিৰ্যাতিত লোকৰ সকলো দিন কষ্টদায়ক;
 কিন্তু প্ৰফুল্লিত হৃদয়ৰ ভোজ চিৰস্থায়ী।
 16 বিদ্ৰাণ্ডিৰ সৈতে বৃহা উৰালতকৈ
 যিহোৱালৈ ভয় কৰি ৰখা অলপেই ভাল।
 17 হিংসাৰ সৈতে স্বাস্থ্যৱান গৰুতকৈ
 প্ৰেমৰে সৈতে শাক-পাচলি ভোজন কৰাই ভাল।
 18 ক্ৰোধি লোকে বিতৰ্কৰ সৃষ্টি কৰে;
 কিন্তু ক্ৰোধত ধীৰ লোকে বিবাদ ক্ষান্ত কৰে।
 19 এলেহুৱাৰ পথ কাঁইটৰ বেৰা স্বৰূপ;
 কিন্তু ন্যায়পৰায়ণৰ পথ ৰাজপথ স্বৰূপ।
 20 জ্ঞানৱান পুংৰই পিতৃক আনন্দিত কৰে;
 কিন্তু অজ্ঞানলোকে নিজ মাতৃক অৱজ্ঞা কৰে।
 21 জ্ঞানশূন্যজনক অজ্ঞান জনে আনন্দ দিয়ে;

- কিন্তু যি জন বিবেচক, তেওঁ সৰল পথত চলে।
 22 পৰামৰ্শৰ অবিহনে কৰা পৰিকল্পনা ব্যৰ্থ হয়;
 কিন্তু বহু লোকৰ পৰামৰ্শত সেয়ে সিদ্ধ হয়।
 23 মানুহে নিজৰ উপযুক্ত উত্তৰত আনন্দ পায়,
 আৰু উচিত সময়ত কোৱা বাক্য কেনে ভাল।
 24 দুৰদৰ্শী লোকৰ বাবে জীৱনৰ পথ উৰুৱা গামী হয়;
 যাতে তলত থকা চিয়োলৰ পৰা তেওঁ আতৰিব পাৰে।
 25 যিহোৱাই অহংকাৰীলোকৰ উত্তৰাধিকাৰী উচ্ছন্ন কৰে,
 কিন্তু তেওঁ বিধৱা লোকৰ সম্পত্তি সুৰক্ষিত কৰে।
 26 যিহোৱাই দুষ্ট লোকৰ কল্পনা যিণ কৰে;
 কিন্তু দয়াশীলৰ বাক্যবোৰ নিৰ্ভুল।
 27 ডকাইতে নিজৰ পৰিয়াললৈ সমস্যা আনে;
 কিন্তু ভেঁটি যিণ কৰা জন কুশলে থাকে।
 28 সত্যতাত চলা জনৰ হৃদয়ে উত্তৰ দিয়াৰ পূৰ্বেই চিন্তা কৰে;
 কিন্তু দুষ্টলোকৰ মুখেৰে সকলো বেয়া কথা বাহিৰ হয়।
 29 যিহোৱা দুষ্টলোকৰ পৰা দূৰত থাকে;
 কিন্তু সত্যতাত চলাজনৰ পৰাৰ্থনা শুনে।
 30 চকুৰ পৰসন্নতাই হৃদয়ক আনন্দিত কৰে;
 আৰু শুভবাৰ্তাই শৰীৰক স্বাস্থ্যৱান কৰে।
 31 যেতিয়া কোনো এজনে তোমাৰ আচৰণ শুধৰাই দিয়ে আৰু যদি তুমি মনোযোগ দিয়া,
 তেতিয়া তুমি জ্ঞানীসকলৰ মাজত গণ্য হবা।
 32 যিজনে নিয়মানুবৰ্তিতা অগ্ৰহণ কৰে, তেওঁ নিজকে হেয়জ্ঞান কৰে;
 কিন্তু যি জনে অনুযোগ শুনে, তেওঁ সুবিবেচনা লাভ কৰে।
 33 যিহোৱালৈ ৰখা ভয়ে প্ৰজ্ঞাৰ শিক্ষা দিয়ে,
 আৰু নশৰতা সন্মানৰ আগত আহে।

16 অধ্যায়

- 1 মনৰ কল্পনা মানুহৰ;
 কিন্তু জিভাৰ উত্তৰ যিহোৱাৰ পৰা আহে।
 2 মানুহৰ সকলো পথ নিজৰ দৃষ্টিত শুদ্ধ;
 কিন্তু যিহোৱাই আত্মাবোৰ পৰীক্ষা কৰে।
 3 তোমাৰ কাৰ্যৰ ভাৰ যিহোৱাত সমৰ্পণ কৰা;
 তাতে তোমাৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ হ'ব।
 4 যিহোৱাই সেই উদ্দেশ্যে সকলোকে সৃষ্টি কৰিলে;
 এনে কি, তেওঁ দুষ্টলোককো দুৰ্দ্দশা-দিনৰ বাবে সৃষ্টি কৰিলে।
 5 অহংকাৰী হৃদয়ৰ প্ৰত্যেক লোকক যিহোৱাই যিণ কৰে;
 যদিও তেওঁলোকে হাতত ধৰাধৰিকৈ থাকে, তথাপিও তেওঁলোকে দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিব।
 6 বিশ্বাসযোগ্য আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য চুক্তিৰ দ্বাৰাই অপৰাধৰ প্ৰমাণশীল হয়,
 আৰু যিহোৱালৈ ৰখা ভয়ৰ দ্বাৰাই মানুহ বেয়াৰ পৰা আঁতৰি আহে।
 7 যেতিয়া কোনো লোকৰ আচৰণে যিহোৱাক সন্তুষ্ট কৰে,
 তেতিয়া তেওঁ সেই জনৰ শত্ৰুসকলকো তেওঁৰ লগত শান্তিত থাকিব দিয়ে।
 8 অন্যায়ৰে সৈতে অধিক আয়তকৈ
 ন্যায়েৰে সৈতে অলপেই ভাল।
 9 মানুহে হৃদয়ত নিজৰ পথৰ বিষয়ে পৰিকল্পনা কৰে;
 কিন্তু যিহোৱাই তেওঁৰ ভবিৰ খোজ নিৰূপণ কৰে।
 10 ৰজাৰ ওঁঠত ঈশ্বৰীয় বাক্য থাকে;
 বিচাৰত তেওঁৰ মুখে অন্যায়ৰ কথা নকয়।
 11 সঠিক তুলাচনী যিহোৱাৰ পৰা আহে;
 আৰু মৌনাত থকা সকলোবোৰ দগা তেওঁৰেই সৃষ্টি।
 12 যেতিয়া ৰজাই বেয়া কৰ্ম কৰে, তেতিয়া কিছুমান অবজ্ঞা কৰিবলগীয়া বিষয় হয়,
 কাৰণ তেওঁৰ সিংহাসন সাঁ কাৰ্য কৰাৰ দ্বাৰাই স্থাপন কৰা হৈছে।
 13 ন্যায় কথা কোৱা ওঁঠে ৰজাক আনন্দিত কৰে;
 আৰু তেওঁ পোনপটীয়াকৈ কথা কোৱা লোকক ভাল পায়।

- 14 ৰজাৰ ক্ৰোধ মৃত্যুৰ বাৰ্ত্তাবাহক স্বৰূপ;
কিন্তু জ্ঞানী লোকে তেওঁৰ ক্ৰোধ শান্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে।
- 15 ৰজাৰ মুখমণ্ডলৰ উজ্জ্বলতা জীৱন স্বৰূপ,
আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহ বসন্ত কালৰ বৰষুণৰ মেঘৰ দৰে।
- 16 সোণতকৈ প্ৰজ্ঞা লাভ কৰা কেনে উত্তম!
আৰু সুবিবেচনা নিৰ্বাচন কৰা ৰূপতকৈ কেনে উত্তম।
- 17 ন্যায্যপৰায়ণ লোকৰ ৰাজপথ পাপৰ পৰা আঁতৰি থাকে;
যি জনে নিজৰ জীৱন সুৰক্ষিত কৰে, তেওঁ নিজৰ পথৰ তত্ত্বাৱধান কৰে।
- 18 বিনাশৰ আগত অহংকাৰ আছে,
আৰু পতনৰ পূৰ্বতে মনৰ গৰু হয়।
- 19 অহংকাৰী সকলৰ সৈতে লুটদৰব্য ভাগ কৰি লোৱাতকৈ,
দৰিদ্ৰ সকলৰ সৈতে নগৰ হোৱাই ভাল।
- 20 যিসকলে শিক্ষা লাভ কৰি অনুশীলন কৰে, তেওঁলোকে মঙ্গল বিচাৰি পায়;
আৰু যি সকলে যিহোৱাত নিৰ্ভৰ কৰে, তেওঁলোক সুখী হয়।
- 21 যিজন হৃদয়েৰে জ্ঞানী, তেওঁক সুবিবেচক বুলি কোৱা হয়,
আৰু মৃদু কথাই শিক্ষা দিয়া সক্ষমতা বৃদ্ধি কৰে।
- 22 বিবেচক লোকৰ বাবে সুবিবেচনা জীৱনৰ ভূমুকস্বৰূপ;
কিন্তু অজ্ঞানী সকলৰ শাস্তি তেওঁলোকৰ অজ্ঞানতা।
- 23 জ্ঞানী লোকৰ হৃদয়ে তেওঁৰ মুখেৰে জ্ঞান প্ৰকাশ কৰে;
আৰু তেওঁৰ ওঁঠত বিশ্বাসৰ কথা থাকে।
- 24 সন্তোষজনক বাক্য মৌচাকৰ দৰে;
সেয়ে আত্মালৈ মিঠা, আৰু হাড়বোৰলৈ আৰোগ্য স্বৰূপ।
- 25 এনে পথ আছে, যি মানুহৰ দৃষ্টিত শুদ্ধ;
কিন্তু শেষতে সেয়ে মৃত্যুৰ পথ হয়।
- 26 পৰিশ্ৰমী লোকৰ ক্ষুধাই তেওঁক পৰিশ্ৰম কৰায়;
তেওঁৰ ক্ষুধাই তেওঁক উদগায়।
- 27 নিষ্কৰমা লোকে দুষ্কৰ্ম খান্দি উলিয়াই,
আৰু তেওঁৰ কথা জলন্ত আঙঠাৰ দৰে।
- 28 উচ্ছৃঙ্খল লোকে বিবাদ সৃষ্টি কৰে;
পৰচৰ্চাকৰীয়ে পৰণয়ৰ বন্ধুৰ বিচ্ছেদ জন্মায়।
- 29 অত্যাচাৰী লোকে নিজৰ চুবুৰীয়াক মিছা কথা কয়;
আৰু যি পথ বেয়া, সেই পথলৈ তেওঁক লৈ যায়।
- 30 যি জনে চকু টিপিয়াই, তেওঁ অসুখ বিষয়ৰ পৰিকল্পনা কৰে।
যিসকলে ওঁঠ কামোৰে তেওঁলোকে পাপ কাৰ্য হ'বলৈ দিয়ে।
- 31 পকা চুলি গৌৰৱৰ মুকুট।
সুখত চলাৰ দ্বাৰাই ইয়াক পোৱা যায়।
- 32 ক্ৰোধত ধীৰ লোক বীৰতকৈ উত্তম;
আৰু নিজৰ মনক দমন কৰা লোক নগৰ জয়কাৰীতকৈয়ো শ্ৰেষ্ঠ।
- 33 চিঠি-খেলৰ গুটি কোঁচত পৰে,
কিন্তু সিদ্ধান্ত যিহোৱাৰ পৰা হয়।

17 অধ্যায়

- 1 বিবাদযুক্ত ভোজেৰে সৈতে পৰিপূৰণ হোৱা ঘৰতকৈ,
শান্তিৰে সৈতে শুদাই এগৰাহ খোৱাই ভাল।
- 2 এজন জ্ঞানী দাসে লাজ দিওঁতা পুংৰৰ ওপৰত শাসন কৰিব,
আৰু ভায়েকসকলৰ এজন যেন হৈ উত্তৰাধিকাৰ ভগাই লব।
- 3 ৰূপৰ কাৰণে ধাতু গলোৱা পাংৰ, আৰু সোণৰ কাৰণে ভাতী,
কিন্তু যিহোৱাই হৃদয় শোধন কৰে।
- 4 যি লোকে কুকৰ্ম কৰে, তেওঁ নীতিহীন কথা কোৱাসকলৰ কথা শুনে,
আৰু মিছলীয়াই বেয়া বিষয়ৰ কথা কওতা জনলৈ মনোযোগ দিয়ে।
- 5 দৰিদ্ৰক পৰিহাস কৰা জনে তেওঁৰ শ্ৰবজনকৰত্বকে অপমান কৰে;
আৰু যি জনে দুৰ্ভাগ্যত আনন্দ কৰে, তেওঁ দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিব।
- 6 বৃদ্ধসকলৰ নাতি নাতিনী তেওঁলোকৰ কিৰীটি স্বৰূপ;

- আৰু পিতৃসকল তেওঁলোকৰ নিজৰ সন্তানৰ গৌৰৱ স্বৰূপ।
 7 বাকপটু ওঁঠ মূৰখৰ কাৰণে উপযোগী নহয়;
 তেওঁ তাতকৈ কিমান কম পৰিমাণে মিছলীয়া ওঁঠ ৰাজভক্ত ব্যক্তিৰ উপযোগী হয়।
 8 দিয়া জনৰ বাবে ডেঁটি যাদুৰ পাখৰৰ দৰে;
 যি ফালেই তেওঁ যায়, সেই ফালেই তেওঁ সফল হয়।
 9 যি জনে অপৰাধ চাকে, তেওঁ প্ৰেমৰ চেষ্টা কৰে;
 কিন্তু যি কোনোৱে একে বিষয় বাৰে বাৰে কৈ থাকে, তেওঁ প্ৰণয়ৰ বন্ধুৰ বিচ্ছেদ জন্মায়।
 10 যি দৰে মূৰখৰ ওপৰত এশ কোবে কাম কৰে,
 সেই দৰে সুবিবেচকৰ মনলৈ অনুযোগ গভীৰ ভাবে সোমায়।
 11 দুষ্ট লোকে কেৱল বিদ্বেহৰ চেষ্টা কৰে;
 সেয়ে নিষ্ঠুৰ বাৰ্ত্তাবাহকক তেওঁৰ বিপক্ষে পঠোৱা হ'ব।
 12 নিজৰ অজ্ঞানতাত মগ্ন হোৱা অজ্ঞানী লোকৰ লগত সাক্ষাৎ হোৱাতকৈ,
 পোৱালি আজুৰি নিয়া ভালুকৰ লগত সাক্ষাৎ হোৱাই ভাল।
 13 যেতিয়া কোনো এজনে উপকাৰৰ সলনি অপকাৰ কৰে,
 তেতিয়া অপকাৰে তেওঁৰ ঘৰ পৰিত্যাগ নকৰে।
 14 বিবাদৰ আৰম্ভণি কোনো এজনে পানী চাৰিওফালে এৰি দিয়াৰ দৰে;
 এই হেতুকে দন্দ-কাজিয়া নোহোৱাৰ আগতেই বিবাদৰ পৰা আঁতৰি থাকা।
 15 যি জনে দুষ্টক নিৰ্দোষী কৰে, আৰু ধাৰমিকক দোষী কৰে,
 তেওঁলোক দুয়ো সমানে যিহোৱাৰ ঘিণলগীয়া।
 16 যিহেতু অজ্ঞানী লোকৰ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাৰ দক্ষতা নাই
 সেয়ে তেওঁ প্ৰজ্ঞা আহৰণ কৰিবলৈ কিয় ধন খৰচ কৰিব?
 17 বন্ধু সকলো সময়তে প্ৰিয় হয়;
 আৰু ভায়েকৰ দুৰ্দশাৰ দিনৰ বাবে জন্ম হয়।
 18 জ্ঞানশূন্য লোকে প্ৰতিজ্ঞাত আৱদ্ধ হয়;
 আৰু চুবুৰীয়াৰ ধাৰৰ দায়ী হয় লয়।
 19 যিজনে বিবাদ ভাল পায়, তেওঁ পাপ ভাল পায়;
 যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰবেশ দুৱাৰ ওখ কৰে, তেওঁ বিনাশৰ চেষ্টা কৰে।
 20 কুটিল মনৰ লোকে কোনো বিষয়তে মঙ্গল বিচাৰি নাপায়;
 যিজনে মিছা কথা কয়, তেওঁ বিপদত পৰে।
 21 যিজনে অজ্ঞানীক জন্ম দিয়ে, তেওঁ নিজলৈ খেদ আনে;
 আৰু অজ্ঞানীৰ পিতৃয়ে আনন্দ কৰিব নোৱাৰে।
 22 আনন্দিত হৃদয় ভাল ঔষধ হয়;
 কিন্তু ভগ্ন হৃদয়ে হাড়বোৰ শুকুৱায়।
 23 ন্যায়ৰ পথ বিপথগামী কৰিবলৈ
 দুষ্টলোকে গুপতে দিয়া ডেঁটি গ্ৰহণ কৰে।
 24 যিজনৰ সুবিবেচনা থাকে, তেওঁ প্ৰজ্ঞাৰ সম্মুখত থাকে;
 কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ চকু পৃথিবীৰ অন্তত থাকে।
 25 অজ্ঞানী পুংৰই তেওঁৰ পিতৃক বেজাৰ দিয়ে,
 আৰু তেওঁক জন্ম দিয়া মহিলাৰ কাৰণে তেওঁ দুখ দায়ক।
 26 ন্যায় কৰা জনক শাস্তি দিয়া অনুচিত;
 আৰু সাধুলোকক তেওঁৰ সৰলতাৰ বাবে প্ৰহাৰ কৰা ভাল নহয়।
 27 জ্ঞানী লোকে কাম কথা কয়;
 আৰু ধীৰ মনৰ লোক বিবেচক।
 28 এনেকি অজ্ঞানী লোকে নিম্নতে থাকিলে জ্ঞানী বুলি ভবা যায়;
 তেওঁ যেতিয়া মুখ বন্ধ কৰি ৰাখে, তেতিয়া তেওঁ বুধিয়ক বুলি গণিত হয়।

18 অধ্যায়

- 1 যি জনে নিজকে পৃথকে ৰাখে, তেওঁ কেৱল নিজৰ আকাংক্ষা সিদ্ধিৰ চেষ্টা কৰে,
 আৰু সকলো সুপৰামৰ্শৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ কৰে।
 2 অজ্ঞানী লোকে বিবেচনাত সন্তোষ নাপায়,
 কিন্তু কেৱল নিজৰ হৃদয়ত থকা কথা প্ৰকাশ কৰে।
 3 যেতিয়া দুষ্ট লোক আহে, তেওঁৰ লগত অপমানো আহে;
 আৰু অপমানৰ লগত নিন্দাও আহে।

- 4 মানুহৰ মুখৰ কথা গভীৰ জলৰ দৰে;
 প্রজ্ঞাৰ ডুমুক বৈ থকা জুৰিৰ তিচিনা।
 5 দৃষ্ট লোকলৈ পক্ষপাত হোৱা ভাল নহয়,
 আৰু ন্যায কৰা সকলৰ বিচাৰ অগ্রাহ্য কৰা ভাল নহয়।
 6 অজ্ঞানী লোকৰ ওঁঠে তেওঁৰ লগত বিবাদ আনে,
 আৰু তেওঁৰ মুখৰ কথাই তেওঁক মাৰ খোৱাই।
 7 অজ্ঞানী লোকৰ মুখে তেওঁৰ ধ্বংস আনে,
 আৰু তেওঁৰ ওঁঠে তেওঁক ফাল্গত পেলাই।
 8 পৰচৰচ্চাকাৰীৰ কথা সুশাস্তি আহাৰৰ দৰে;
 সেয়ে শৰীৰৰ ভিতৰৰ অংশলৈকে সোমায় যায়।
 9 আৰু যি জনে নিজৰ কাৰ্যত অৱহেলা কৰে,
 তেওঁ ধ্বংসকাৰীৰ ভায়েকৰ দৰে।
 10 যিহোৱাৰ নাম দৃঢ় দুৰ্গ স্বৰূপ;
 স। কাৰ্য কৰা লোকে পলাই গৈ সেই দুৰ্গত বক্ষা পায়।
 11 ধনৱানৰ ধন-সম্পত্তিয়েই তেওঁৰ দৃঢ় নগৰ;
 আৰু তেওঁৰ কল্পনাত সেইবাৰ ওখ দেৱালৰ দৰে।
 12 পতনৰ পূৰ্বে মানুহৰ হৃদয় অহংকাৰী হয়,
 কিন্তু নম্ৰতা সন্মানৰ আগে আহে।
 13 যি জনে নৃশূনাৰ পূৰ্বেই উত্তৰ দিয়ে,
 সেয়ে তেওঁৰ অজ্ঞানতা আৰু অপমান।
 14 মানুহৰ আত্মাই অসুস্থতাতো জীয়াই ৰাখিব;
 কিন্তু ভগ্ন আত্মাক কোনে সহিব পাৰে?
 15 বুধিয়কৰ হৃদয়ে জ্ঞান অৰজন কৰে,
 আৰু জ্ঞানী লোকে শূনাৰ দ্বাৰাই জ্ঞান বিচাৰি পায়।
 16 মানুহৰ উপহাৰে হয়তো পথ মুকলি কৰিব পাৰে,
 আৰু গণ্যমান্য লোকৰ আগলৈ তেওঁক লৈ যায়।
 17 যেতিয়ালৈকে বিপক্ষ জন আহি তেওঁক প্ৰশ্ন নকৰে;
 তেতিয়ালৈকে গোচৰত প্ৰথমে উপস্থিত হোৱা জন নিৰ্দোষী যেন বোধ হয়;
 18 চিঠি-খেলে বিবাদ সমাপ্ত কৰে,
 আৰু পৰাক্ৰমী বিপক্ষ সকলক পৃথকে ৰাখে।
 19 দৃঢ় নগৰ জয় কৰাতকৈ ক্ষুদ্ৰ ভায়েকক জয় কৰা টান;
 আৰু বিবাদ দুৰ্গত লগোৱা মাৰিৰ দৰে।
 20 নিজৰ মুখৰ ফলেৰে পেট পৰিপূৰ্ণ হয়;
 আৰু তেওঁৰ ওঁঠৰ শস্যৰে তেওঁ সন্তুষ্ট হয়।
 21 জিভাৰ শক্তিত মৃত্যু আৰু জীৱন থাকে;
 আৰু যিসকলে তাক ভাল পায়, তেওঁলোকে তাৰ ফল ভোগ কৰিব।
 22 যি জনে ভাৰ্যা পায়, তেওঁ পৰম বস্ত্ৰ পায়,
 আৰু যিহোৱাৰ পৰা অনুগ্ৰহ লাভ কৰে।
 23 দৰিদ্ৰ লোকে কৃপাৰ বাবে বিনয় কৰে;
 কিন্তু ধনৱান লোকে কঠুৰা উত্তৰ দিয়ে।
 24 যি জনে অনেক লোকৰ সৈতে বন্ধুত্ব কৰে, তেওঁ নিজৰ সবুনাশলৈহে তাকে কৰে;
 কিন্তু এনে বন্ধু থাকে যি ভায়েকতকৈ আপোন হয়।

19 অধ্যায়

- 1 নিজৰ সিদ্ধতাত চলা দৰিদ্ৰ লোক,
 কোনো এজন কথাত বিপথগামী আৰু অজ্ঞানী লোকতকৈ ভাল।
 2 জ্ঞানৰ অবিহনে অভিপ্ৰায় থকা ভাল নহয়;
 আৰু যি জনে বেগেৰে যায়, তেওঁ পথ হেৰুৱাই।
 3 মানুহৰ অজ্ঞানতাই তেওঁৰ জীৱন ধ্বংস কৰে;
 আৰু তেওঁৰ হৃদয় যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে ক্ৰোধাশ্বিত হয়।
 4 ধন-সম্পত্তিয়ে অনেক বন্ধু একত্ৰিত কৰে;
 কিন্তু দৰিদ্ৰ লোক নিজৰ বন্ধুসকলৰ পৰা বিছিন্ন হয়।
 5 মিছা সাক্ষী দিয়া জনে দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিব;

আৰু যি জনে মিছা কথা কয় তেওঁৰো অব্যাহতি নাপায়।

6 অনেক লোকে অনুগ্ৰহ পাৰ্বলৈ দয়ালু লোকৰ আগত নিবেদন কৰে,

আৰু যি জনে উপহাস দিয়ে, তেওঁৰ সকলো বন্ধু হয়।

7 যদি দৰিদ্ৰ লোকৰ ভায়েক সকলে তেওঁক ঘিণ কৰে;

তেনেহলে তাতকৈ কিমান অধিক পৰিমাণে তেওঁৰ বন্ধুসকল তেওঁৰ পৰা আঁতৰি যাব।

তেওঁ তেওঁলোকক আহ্বান কৰে, কিন্তু তেওঁলোক আতৰি যায়।

8 যি জনে জ্ঞান লাভ কৰে, তেওঁ নিজৰ প্ৰাণক প্ৰেম কৰে,

যি জনে বিবেচনা শক্তি ৰাখে, তেওঁ যি ভাল তাক বিচাৰি পায়।

9 মিছা সাক্ষী দিয়া জনে দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিব;

কিন্তু মিছা কথা কোৱা জন বিনষ্ট হ'ব।

10 অজ্ঞানী লোকে বিলাসীতা জীৱন যাপন কৰা অনুপযুক্ত;

তেনেহলে ৰাজকুমাৰৰ ওপৰত দাসে শাসন কৰা তাতকৈ কিমান অধিক পৰিমাণে অনুপযুক্ত।

11 মানুহৰ বিবেচনাই তেওঁক শ্ৰেণীত ধীৰ কৰে,

আৰু অপৰাধ অৱমাননা কৰা তেওঁৰ গৌৰৱ।

12 ৰজাৰ শ্ৰেণীত ডেকা সিংহৰ গৰ্ভজ্ঞানৰ দৰে;

কিন্তু তেওঁৰ অনুগ্ৰহ ঘাইৰ ওপৰত পৰা নিয়ৰৰ দৰে।

13 মূৰখ পুংৰই পিতৃলৈ ধ্বংস আনে,

আৰু কন্দল কৰা মহিলা টোপ-টোপকৈ পৰি থকা পানীৰ দৰে।

14 ঘৰ আৰু ধন-সম্পত্তি পিতৃসকলৰ পৰা পোৱা উত্তৰাধিকাৰ;

কিন্তু জ্ঞানৱতী ভাৰ্যা যিহোৱাৰ পৰা পোৱা যায়।

15 এলাহে মানুহক দুৰ্ঘোৰ নিদ্রাত পেলায়,

কিন্তু যি জনে কাম কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেওঁ ভোকত থাকিব।

16 যি জনে আজ্ঞা পালন কৰে, তেওঁ নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰে;

কিন্তু যি জনে নিজৰ পথৰ বিষয়ে চিন্তা নকৰে, তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব।

17 যি জনে দৰিদ্ৰক দয়া কৰে, তেওঁ যিহোৱাক ঋণ দিয়ে;

আৰু তেওঁ কৰা কাৰ্যৰ বিনিময়, তেওঁ তেওঁক পৰিশোধ কৰিব।

18 আশা থাকোতে নিজৰ সম্ভাৱক নিয়মানুবৰ্তিতা শিকোৱা;

আৰু সম্ভাৱক মাৰি পেলাৱাৰ কথা হৃদয়ত নাভাবিবা।

19 অতি শ্ৰেণীত মানুহে দণ্ড পোৱা উচিত;

যদি তুমি তেওঁক মূৰ্খ কৰা, তেনেহলে তুমি দ্বিতীয় বাৰৰ বাবেও কৰিব লাগিব।

20 তুমি জীৱনৰ শেষ বয়সত জ্ঞানী হ'বলৈ

পৰামৰ্শ শুন, আৰু নিৰ্দেশ গ্ৰহণ কৰা।

21 মানুহৰ হৃদয়ত বহুতো আঁচনি থাকে;

কিন্তু যিহোৱাৰ অভিপ্ৰায় থিৰে থাকিব।

22 আনুগত্য মানুহৰ ইচ্ছাৰে হয়,

আৰু মিছলীয়াতকৈ দৰিদ্ৰ লোক ভাল।

23 যিহোৱাক তেওঁৰ পাবলগীয়া সন্মান দিয়া,

আৰু সেয়ে তোমাৰ জীৱনদায়ক হ'ব,

আৰু যি জনৰ সেয়া আছে, তেওঁ তৃপ্ত হৈ থাকিব;

আৰু তেওঁ অনিষ্টৰ দ্বাৰাই পীড়িত নহ'ব।

24 এলেহুৱাই পাৰৰ আশাৰত হাত সুমুৱাই,

এনেকি পুনৰায় মুখলৈ ঘূৰাই নিব নোৱাৰিব।

25 নিন্দকক প্ৰহাৰ কৰা, তাতে অশিক্ষিত দুৰ্দৰ্শী হ'ব;

আৰু সুবিবেচকক অনুযোগ কৰা, তাতে তেওঁ জ্ঞান লাভ কৰিব।

26 যি পুংৰই পিতৃক লুট কৰে, আৰু মাতৃক খেদি দিয়ে,

তেওঁ এনে পুত্ৰ যি জনে লাজ আৰু অপমান আনে।

27 হে মোৰ পুত্ৰ, যদি তুমি উপদেশ শুনিবলৈ এৰি দিয়া,

তুমি জ্ঞানৰ বাক্যৰ পৰা ভ্ৰান্ত হবা।

28 দুৰনীতিগ্ৰস্ত সাক্ষীয়ে ন্যায় বিচাৰৰ নিন্দা কৰে,

আৰু দুইসকলৰ মুখে অপৰাধ গ্ৰাস কৰে।

29 নিন্দকসকলৰ বাবে দণ্ড যুগুত আছে,

আৰু অজ্ঞানী সকলৰ পিঠিৰ বাবে সাঁচ বহা কোব যুগুত আছে।

20 অধ্যায়

- 1 দৰাষ্কাৰস নিন্দক, আৰু সুৰা দ্বন্দ্ব-কাজিয়া কৰা লোক;
যি কোনোৱে সুৰা পান কৰি মতলীয়া হয়, তেওঁ জ্ঞানী নহয়।
- 2 ৰজাৰ ক্ৰোধ যুবা সিংহৰ গৰজ্জনৰ দৰে;
যিজনে তেওঁৰ খং তোলে, তেওঁ নিজৰ জীৱন হেৰুৱাই।
- 3 বিবাদৰ পৰা দূৰত থকাই মানুহৰ সন্মান;
কিন্তু পৰত্যেক অজ্ঞানী লোকে বিতৰ্কত সোমায়।
- 4 এলেহুৱা লোকে শৰণ কালত হাল নাৰায়;
আৰু তেওঁ শস্য দোৱাৰ সময়ত অলপ শস্য বিচাৰে, কিন্তু একোকে নাপায়।
- 5 মানুহৰ হৃদয়ৰ অভিপ্ৰায় গভীৰ জলৰ দৰে;
কিন্তু সেই কল্পনা বিবেচক ব্যক্তিয়ে বাহিৰত প্ৰকাশ কৰে।
- 6 বহুতো লোকে নিজৰ সাধুতা ঘোষণা কৰে;
কিন্তু বিশ্বাসী লোক কোনে বিচাৰি পায়?
- 7 ন্যায় কাৰ্য কৰা লোকে নিজৰ ন্যায়পৰায়ণতাত চলে,
আৰু তেওঁক অনুসৰণ কৰা তেওঁৰ সন্মান সকল সুখী হয়।
- 8 সিংহাসনত বহা ৰজাই বিচাৰকৰ দায়িত্ব পালন কৰে;
তেওঁৰ আগত থকা সকলো দুষ্টতা তেওঁৰ দৃষ্টিৰে পৰীক্ষা কৰে।
- 9 কোনে ক'ব পাৰে “মই মোৰ হৃদয় শুদ্ধ কৰি ৰাখিছোঁ,
আৰু মোৰ পাপৰ পৰা মই মুক্ত হ'লো?”
- 10 পাৰ্থক্য থকা ওজন, আৰু অসমান জোখ,
এই দুয়োটাকে যিহোৱাই যিণ কৰে।
- 11 এনেকি যুৱক এজনে তেওঁৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই পৰিচিত হয়,
শুদ্ধ আৰু ন্যায়পৰায়ণ আচৰণৰ দ্বাৰাই তেওঁক বুজিব পৰা যায়।
- 12 শ্ৰৱনকাৰী কাণ আৰু দৰ্শনকাৰী চকু,
এই দুয়োকো যিহোৱাই সৃষ্টি কৰিলে।
- 13 নিদৰাক ভাল নাপাবা অথবা, তুমি দৰিদ্ৰ হবা;
তোমাৰ চকু মেলা, আৰু তোমাৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণে খোৱা বস্তু থাকিব।
- 14 কিনা জনে কয়, “বেয়া! বেয়া!
কিন্তু যেতিয়া তেওঁ আঁতৰি যায়, তেতিয়া তেওঁ অহংকাৰ কৰে।
- 15 সোণ আৰু অজস্ৰ মূল্যবান পাথৰ আছে;
কিন্তু জ্ঞানযুক্ত ওঠ অমূল্য ৰত্ন।
- 16 যি জনে অচিনাকীৰ জামিন হয়, তেওঁৰ বস্তুৰ লোৱা;
যেতিয়া তেওঁ কোনো ব্যভিচাৰিণীৰ বাবে জামিন হয়, তেতিয়া তেওঁৰ পৰা বন্ধক লোৱা।
- 17 পৰবৰ্ত্তনাবে পোৱা পিঠাৰ সোৱাদ মিঠা লাগে;
কিন্তু পাছত তেওঁৰ মুখ শিলেৰে পূৰ্ণ হয়।
- 18 পৰামৰ্শৰ দ্বাৰাই আঁচনিবোৰ সিদ্ধ হয়;
আৰু কেৱল জ্ঞানী লোকৰ নেতৃত্বত যুদ্ধ আৰম্ভ কৰা হয়।
- 19 পৰচৰ্চ্চাকাৰীয়ে গুপ্ত কথা প্ৰকাশ কৰে;
সেয়ে যি জনে বহু কথা কয়, তেওঁৰ সৈতে সহযোগ নকৰিবা।
- 20 যি জনে নিজৰ পিতৃক নাইবা মাতৃক শাও দি়ে,
যোৰ অন্ধকাৰত তাৰ চাকি নুমাই যায়।
- 21 উত্তৰাধিকাৰ আৰম্ভণিতে শীঘ্ৰে পোৱা যায়;
কিন্তু শেষত সেয়ে ভাল নহব।
- 22 এইদৰে নকবা, “মই তোমাৰ ভুলৰ বাবে পৰিত্কাৰ সাধিমা!”
যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা, তেওঁ তোমাক উদ্ধাৰ কৰিব।
- 23 যিহোৱাই অসমান ওজন যিণ কৰে,
ফাঁকি তুলাচনী ভাল নহয়।
- 24 মানুহৰ ভৱিৰ খোজ যিহোৱাৰ পৰিচালিত;
তেনেহলে মানুহে কেনেকৈ নিজৰ পথ বুজিব?
- 25 কোনো লোকে হঠাতে “এই বস্তু পবিত্ৰ” বুলি কোৱা, মানুহ;
আৰু সঙ্কল্প কৰাৰ পাছত তাৰ অৰ্থ কি সেই বিষয়ে চিন্তা কৰা মানুহৰ বাবে ফাল্গৰ দৰে।
- 26 জ্ঞানী ৰজাই দুষ্টসকলক পৃথক কৰে,

আৰু তাৰ পাছত তেওঁ শম্য মৰা গাড়ী তেওঁলোকৰ ওপৰেদি চলায়।

27 মানুহৰ আত্মা যিহোৱাৰ পৰদীপস্বৰূপ;

সেয়ে তেওঁ সকলোৰে অন্তৰৰ ভিতৰ অংশ বিচাৰে।

28 বিশ্বাসযোগ্য আৰু বিশ্বস্ততাৰ নিয়মে বজাক সংৰক্ষিত কৰে,

আৰু তেওঁৰ সিংহাসন প্ৰেমৰ দ্বাৰাই নিৰাপদে থাকে।

29 যুৱকৰ বলেই তেওঁৰ গৌৰৱ,

আৰু পকা চুলিয়ে বৃদ্ধ লোকৰ অভিজ্ঞতা দৰ্শাই।

30 যা লগোৱা পৰহাৰে দুষ্টতা পৰিষ্কাৰ কৰে,

আৰু প্ৰহাৰে অন্তৰৰ গভীৰতম অংশ পৰিষ্কাৰ কৰে।

21 অধ্যায়

1 ৰজাৰ হৃদয় যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা বৈ থকা পানীৰ দৰে;

তেওঁ এই পানী যি দিশলৈ ইচ্ছা কৰে, সেই দিশলৈ বোৱায়।

2 সকলো মানুহৰ পথ তেওঁৰ নিজৰ দৃষ্টিত ন্যায়;

কিন্তু যিহোৱাই হৃদয় জেখে।

3 যি সত্য আৰু ন্যায়, এনে কাৰ্য কৰা;

বলিদানতকৈ এই কাৰ্য সমূহ যিহোৱাৰ গ্ৰহণীয়।

4 অহংকাৰী দৃষ্টি আৰু দাণ্ডিক হৃদয়;

দুষ্ট লোকৰ প্ৰদীপ পাপেৰে পৰিপূৰণ।

5 পৰিশ্ৰমী লোকৰ কল্পনাই কেৱল উন্নতিলৈ লৈ যায়;

কিন্তু যি সকলে খৰকৈ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকলৈ কেৱল দৰিদ্ৰতা আহে।

6 মিছলীয়া জিভাৰ দ্বাৰাই অৰ্জন কৰা ধন-সম্পত্তি

অস্থায়ী ভাপ, সেইবাৰ মৃত্যু বিচাৰে,

7 দুষ্ট লোকৰ অত্যাচাৰে তেওঁলোকক দূৰ কৰিব;

কাৰণ তেওঁলোকে ন্যায় পথত চলিবলৈ অসম্মত হয়।

8 অপৰাধীৰ পথ কুটিল হয়,

কিন্তু যি জন শুদ্ধ, তেওঁ সোঁ কাৰ্য কৰে।

9 দন্দুৱী স্বভাৱৰ ডাৰ্যাৰ সৈতে ঘৰত বাস কৰাতকৈ,

ঘৰৰ চালৰ এচুকত বাস কৰাই ভাল।

10 দুষ্ট লোকৰ আত্মাই পাপ আকাংক্ষা কৰে,

আৰু তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ চুবুৰীয়া কৃপা দৃষ্টি নাপায়।

11 যেতিয়া নিন্দক লোকে দণ্ড পায়, তেতিয়া অশিক্ষিত লোক জ্ঞানী হয়,

আৰু যেতিয়া জ্ঞানী লোকে নিৰ্দ্দেশ পায়, তেতিয়া তেওঁৰ জ্ঞান বৃদ্ধি হয়।

12 যি জনে সোঁ কাৰ্য কৰে, তেওঁ দুষ্ট লোকৰ ঘৰ পৰ্যবেক্ষণ কৰে;

তেওঁ দুষ্ট লোকলৈ সবুনাশ কঢ়িয়াই আনে।

13 যি জনে দৰিদ্ৰ লোকৰ কাতৰোক্তি নুশনে,

সেই জন যেতিয়া কান্দিব, তেতিয়া কোনেও নুশনিব।

14 গুপ্ত উপহাৰ ক্ৰোধ শান্ত কৰে,

আৰু গোপন উপহাৰে পৰচণ্ড ক্ৰোধৰ পৰা আঁতৰায় ৰাখে।

15 যেতিয়া ন্যায় বিচাৰ হয়, তেতিয়া ন্যায় কৰা জনে আনন্দ পায়;

কিন্তু কুকৰ্ম কৰা জনলৈ সবুনাশ কঢ়িয়াই আনে।

16 যি জনে বিবেচনা শক্তিৰ পথৰ পৰা ভ্ৰমি ফুৰে,

সেই জনে মৃত সকলৰ সমাজত জিৰণী ল'ব।

17 যি মানুহে ৰং-ধেমালি কৰি ভাল পায়, তেওঁ দৰিদ্ৰ হ'ব;

আৰু যি জনে দৰাফাৰস আৰু তেল ভাল পায় তেওঁ ধনৱান নহ'ব।

18 সোঁ কাৰ্য কৰা লোকৰ বাবে দুষ্টলোকে প্ৰায়শ্চিত্ত পায়;

আৰু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ বাবে বিশ্বাসঘাতকৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হয়।

19 দন্দুৱী আৰু সকলো সময়তে অভিযোগ কৰি থকা মহিলাৰ সৈতে বাস কৰাতকৈ,
মৰুভূমিত বাস কৰাই ভাল।

20 জ্ঞানী লোকৰ ঘৰত বহুমূল্য বস্তু আৰু তেল থাকে;

কিন্তু অজ্ঞানী লোকে সেইবাৰে অপব্যৱহাৰ কৰে।

21 যি জনে সোঁ কাৰ্য কৰে আৰু দয়ালু হয়,

তেওঁ জীৱন পায়, উচিত সিদ্ধান্ত লয়, আৰু সন্মান লাভ কৰে।
 22 জ্ঞানী লোকে বীৰসকলৰ নগৰৰ বিৰুদ্ধে উঠি যায়,
 আৰু সুৰক্ষা দিয়া দুৰ্গ তেওঁ ধ্বংস কৰে।
 23 যি জনে নিজৰ মুখ আৰু জিভা চম্ভালি ৰাখে,
 তেওঁ সৰ্ফটৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰে।
 24 গৰ্ব্বি আৰু অহংকাৰী লোকক “নিন্দক” বুলি কোৱা হয়;
 তেওঁ দাণ্ডিকতাৰে কাৰ্য কৰে।
 25 এলেহুৱা লোকৰ অভিলাষে তেওঁক বধ কৰে;
 কাৰণ তেওঁৰ হাতে কাম কৰিবলৈ অমাত্ৰি হয়।
 26 ওৰে দিনটো তেওঁ অধিকতকৈ অধিক পাৰ্বলৈ আকাংক্ষা কৰে;
 কিন্তু সৰ্ব কাৰ্য কৰা জনে দান দিয়ে, আৰু দান দিয়া বন্ধ নকৰে।
 27 দুষ্ট লোকৰ বলিদান ঘৃণনীয়;
 তাতে বেয়া মনোভাৱেৰে অনাৰ বাবে তাতকৈ কিমান বেছি ঘৃণনীয় হ'ব।
 28 মিছা সাক্ষী দিয়া জন ধ্বংস হ'ব;
 কিন্তু কথা শুনা জনে, তেওঁ সকলো সময়ৰ বাবে কথা ক'ব।
 29 দুষ্ট লোকে নিজকে পৰাক্ৰমী দেখুৱাই;
 কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকে নিজৰ পথ বিবেচনা কৰে।
 30 যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰজ্ঞা, বিবেচনা,
 বা পৰামৰ্শ একোৱেই স্থিৰ হ'ব নোৱাৰে।
 31 যুদ্ধৰ দিনৰ বাবে যোঁৰাক সু-সজ্জিত কৰা হয়,
 কিন্তু জয় যিহোৱাৰ কাৰণেহে হয়।

22 অধ্যায়

1 পৰুৰ ধনতকৈয়ো সুনাম মনোনীত কৰা,
 সোণ আৰু ৰূপতকৈ অনুৰূপ উত্তম।
 2 ধনী আৰু দৰিদ্ৰ লোক উভয়ৰে মাজত কোনো পাৰ্থক্য নাই,
 তেওঁলোকৰ সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্ত্তা যিহোৱা হয়।
 3 দূৰদৰ্শী লোকে বিপদ দেখা পায়, আৰু নিজকে লুকুৱাই ৰাখে;
 কিন্তু অশিক্ষিত লোক আগুৱাই যায়, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ বাবে কষ্ট পায়।
 4 যিহোৱালৈ ৰখা ভয় নশৰতা, সম্পত্তি,
 আৰু জীৱনলৈ সন্মান আনে।
 5 কুটিল লোকৰ পথত কাঁইট আৰু প্ৰবঞ্চনাৰ ফাদ থাকে;
 যি জনে নিজৰ আত্মা ৰক্ষা কৰে, তেওঁ সেইবাৰৰ পৰা দূৰত থাকে।
 6 সন্তানক তাৰ চলিবলগীয়া পথ অনুসাৰে শিক্ষা দিয়া,
 তাতে তেওঁ প্ৰাপ্ত বয়স্ক হ'লেও তেওঁ তাৰ পৰা ঘূৰি নাহিব।
 7 ধনী লোকে দৰিদ্ৰ লোকৰ ওপৰত শাসন কৰে,
 আৰু যি জনে ধাৰ লয়, তেওঁ ধাৰ দিয়া জনৰ দাস হয়।
 8 যি জনে দুষ্টতাৰ গুটি সিচি, তেওঁ সমস্যাৰ শস্য দাব;
 আৰু তেওঁৰ কেৰাধৰ লাঠি ব্যৱহাৰ কৰা নহ'ব।
 9 উদাৰ দৃষ্টিৰ লোক আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব,
 কাৰণ তেওঁ দৰিদ্ৰৰ সৈতে নিজৰ আহাৰ ভাগ কৰে।
 10 নিন্দকক উলিয়াই পঠোৱা, তেতিয়া তাত আৰু বিবাদ নহ'ব,
 এনে কি বিৰোধ আৰু অপমানো নহ'ব।
 11 যি জনে শুদ্ধ হৃদয় ভাল পায়,
 আৰু যাৰ কথা অমায়িক,
 তেওঁৰ বন্ধুৰ বাবে তেওঁৰ এজন ৰজা হ'ব।
 12 যিহোৱাৰ চকুৰে জ্ঞানৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখে;
 কিন্তু তেওঁ বিশ্বাসঘাতকৰ কথা উচ্চাত কৰে।
 13 এলেহুৱাই কয়, “বাটত এটা সিংহ আছে!
 মুকলি ঠাইত মোক বধ কৰিব।”
 14 ব্যভিচাৰিণীৰ মুখ দ' গাতৰ দৰে;
 যি কোনোৱে সেই গাতত পৰিব তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত হ'ব।
 15 সন্তানৰ হৃদয়ত মূৰ্খতা আৱদ্ধ হৈ থাকে;

কিন্তু চেকনীৰ অনুশাসনে তাক তাৰ পৰা দূৰ কৰে।

16 নিজৰ ধন বৃদ্ধি কৰিবলৈ দৰিদ্ৰ লোকক উপদৰ্শ কৰা জন,
বা ধনী লোকক দান দিয়া জন, দৰিদ্ৰ হ'ব।

17 জ্ঞানী লোকৰ কথা শুনা; আৰু মনোযোগ দিয়া;
আৰু মোৰ জ্ঞানৰ কথাত তোমাৰ হৃদয় মনোনিবেশ কৰা।

18 কাৰণ তুমি যদি সেইবাৰক তোমাৰ অন্তৰত ৰাখা, আৰু যদি সেই সকলোবোৰ তোমাৰ ওঁঠত থাকে,
তেনেহ'লে সেয়ে তোমাৰ বাবে সুখজনক হ'ব।

19 সেয়ে তোমাৰ বিশ্বাস যাতে যিহোৱাত হ'ব পাৰে,
মই আজি সেইবাৰ তোমাক শিকালোঁ, এনে কি কেৱল তোমাকেই এই সকলো শিকালোঁ।

20 পৰামৰ্শ আৰু জ্ঞানৰ বিষয়ে
মই তোমাৰ বাবে ত্ৰিশটা নীতিবচন লিখা নাই নে?

21 তোমাক বিশ্বাসযোগ্য বাক্যৰ সত্যতাক শিকালোঁ,
যাতে তোমাক পঠোৱা সকলক তুমি বিশ্বাসযোগ্য উত্তৰ দিব পাৰা।

22 দৰিদ্ৰ লোকৰ বস্তু কাটি নলবা, কিয়নো তেওঁ দৰিদ্ৰ;
বা দুৱাৰত থকা অভাৱি লোকক দমন নকৰিবা।

23 কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকৰ অভিযোগৰ প্ৰতিবাদ কৰিব,
আৰু যি সকলে তেওঁলোকৰ বস্তু কাটি লয়, তেওঁ তেওঁলোকৰ জীৱন কাটি ল'ব।

24 যিজনে ক্ৰোধেৰে শাসন কৰে, তেওঁৰ সৈতে বন্ধুত্ব নকৰিবা,
আৰু শ্ৰেষ্ঠী লোকৰ সৈতে তুমি যোৱা উচিত নহয়;

25 নহ'লে তুমি তেওঁৰ আচৰণ শিকিবা,
আৰু তুমি নিজকে নিজে ফাল্গত পেলাবা।

26 ধনৰ বিষয়ে প্ৰতিজ্ঞা কৰা জনৰ দৰে নহবা,
আৰু তুমি অন্য লোকৰ ধাৰৰ বাবে জামিনদাৰ হোৱা উচিত নহয়।

27 যদি ধাৰ শুজিবলৈ তোমাৰ উপায় নাথাকে,
তেনেহ'লে তোমাৰ শোৱাপাটি তোমাৰ পৰা তেওঁ লৈ যোৱাত কিহে বাধা দিব পাৰিব?

28 তোমাৰ পিতৃয়ে স্থাপন কৰা,
পুৰুষ সীমাৰ শিল নুগুচাবা।

29 নিজৰ কামত নিপুন থকা লোকক তুমি দেখিছা নে? তেওঁ ৰজাৰ আগত থিয় হ'ব,
তেওঁ সৰুসাধাৰণ লোকৰ আগত থিয় নহ'ব।

23 অধ্যায়

1 যেতিয়া তুমি কোনো শাসনকৰ্ত্তাৰ সৈতে ভোজনত বহা,
তেতিয়া তোমাৰ সন্মুখত কোন আছে সাৱধানে লক্ষ্য কৰিবা।

2 কাৰণ তুমি যদি অধিক আহাৰ খাবলৈ ভাল পোৱা,
তেনেহ'লে নিজৰ ডিঙিত নিজে ছুৰী দিবা।

3 তেওঁৰ উত্তম খোৱা বস্তুলৈ হেঁপাহ নকৰিবা,
কিয়নো সেয়ে প্ৰবঞ্চক আহাৰ।

4 ধনী হ'বলৈ অধিক কষ্ট নকৰিবা,
কেতিয়া বন্ধ কৰিব লাগে সেই কথা জানিবলৈ যথেষ্ট জ্ঞানী হোৱা।

5 যেতিয়া তোমাৰ দৃষ্টি ধনত পৰে, সেয়ে গুচি যায়,
আৰু হঠাতে ডেউকা লগাই,

আৰু ঙ্গলৰ দৰে আকাশলৈ উৰি যায়।

6 তোমাৰ আহাৰলৈ কোনো লোকে বহু সময় চাই থাকিলে, পাপী মানুহৰ আহাৰ ভোজন নকৰিবা,
আৰু তেওঁৰ উত্তম খোৱা বস্তুলৈ হেঁপাহ নকৰিবা;

7 কাৰণ তেওঁ এনে এজন মানুহ যি তোমাৰ আহাৰৰ হিচাপ লয়।
তেওঁ তোমাক কয়, “ভোজন-পান কৰা!”

কিন্তু তেওঁৰ হৃদয় তোমাৰ সৈতে নাথাকে।

8 তুমি যি অলপ খাইছা, সেয়াও বন্নি কৰিবা,
আৰু তোমাৰ অভিনন্দন বৃথা হ'ব।

9 অজ্ঞানী লোকে শুনি থকাকৈ কথা নকৰা;
কিয়নো তেওঁ তোমাৰ প্ৰজ্ঞাৰ কথা তুচ্ছ কৰিব।

10 পুৰণি সীমাৰ দেৱাল আতৰাই নিদিবা,
বা অনাথ সকলৰ পথাৰৰ সীমালঙ্ঘন নকৰিবা;

- 11 কিয়নো তেওঁলোকৰ মুক্তিকৰ্ত্তা বলরান;
আৰু তেওঁ তোমাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকৰ হৈ প্ৰতিবাদ কৰিব।
- 12 তোমাৰ হৃদয়ে অনুশাসনলৈ মনোযোগ দিয়ক,
আৰু জ্ঞানৰ কথালৈ তোমাৰ কাণ পাত।
- 13 সন্তানক শাস্তি দিবলৈ ক্ৰটি নকৰিবা;
কিয়নো তুমি তাক চেকনীৰে কোবালে সি নমৰিব।
- 14 তুমি যদি তাক চেকনীৰে কোবোৱা,
তেনেহ'লে তুমি তাৰ আত্মা চিয়োলৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবা।
- 15 হে মোৰ পুত্ৰ, যদি তোমাৰ হৃদয় জ্ঞানী হয়,
তেনেহ'লে মোৰ হৃদয়ো আনন্দিত হ'ব;
- 16 যেতিয়া তোমাৰ ওঁঠে যথাৰ্থ কথা কয়,
তেতিয়া মোৰ অন্তঃকৰণ উল্লাসিত হয়।
- 17 তোমাৰ হৃদয়ে পাপীক ঈৰ্ষা নকৰক;
কিন্তু তুমি ওৰে দিনটো যিহোৱাৰ ভয়ত থাকা;
- 18 অৱশ্যে ইয়াত তোমাৰ ভবিষ্যত জড়িত হৈ আছে,
আৰু তোমাৰ আশা খণ্ডন কৰা নহব।
- 19 হে মোৰ পুত্ৰ, শুনা আৰু জ্ঞানী হোৱা,
আৰু তোমাৰ হৃদয় সৰল পথত চলোৱা।
- 20 সুৰা প্ৰিয় লোকৰ সৈতে সহযোগী নহ'বা,
বা অধিক মাংস ভোজন কৰা সকলৰ সঙ্গী নহবা।
- 21 কাৰণ মতলীয়া আৰু খকুৱা লোক দৰিদ্ৰ হয়,
আৰু মানুহৰ টোপনিয়ে তেওঁলোকক ফটা বস্ত্ৰ পিন্ধায়।
- 22 তোমাক জন্ম দিয়া পিতৃৰ কথা শুনা,
আৰু তোমাৰ মাতৃৰ বৃদ্ধা অৱস্থাত তেওঁক হেয়জ্ঞান নকৰিবা।
- 23 সত্যক কিনা, কিন্তু ইয়াক বিক্ৰী নকৰিবা;
প্ৰজ্ঞা, অনুশাসন, আৰু সুবিবেচনা কিনা।
- 24 ন্যায় কাৰ্য কৰা জনৰ পিতৃ অতিশয় উল্লাসিত হয়,
আৰু জ্ঞানী পুত্ৰৰ জন্মদাতাই তেওঁৰ বাবে আনন্দ কৰিব।
- 25 তোমাৰ পিতৃ আৰু মাতৃক আনন্দিত হ'বলৈ দিয়া,
আৰু তোমাৰ জন্মদাতাক উল্লাসিত হ'ব দিয়া।
- 26 হে মোৰ পুত্ৰ, তোমাৰ হৃদয় মোক দিয়া,
তোমাৰ চকুক মোৰ পথলৈ নিৰীক্ষণ কৰিবলৈ দিয়া।
- 27 কাৰণ বেশ্যা দ গাতৰ দৰে,
আৰু অন্য লোকৰ ভাৰ্যা ঠেক নাদৰ দৰে।
- 28 তেওঁ ডকাইতৰ দৰে খাপ দি থাকে,
আৰু মনুষ্যসকলৰ মাজত বিশ্বাসঘাতকতৰ দল বৃদ্ধি কৰে।
- 29 কাৰ দুৰ্দশা আছে? কাৰ দুখ আছে? কোনে কাজিয়া কৰে?
কোনে অভিযোগ কৰে? কোনে অকাৰণে মাৰ খায়? কাৰ চকু ৰঙা হয়?
- 30 যিসকলে বহুদিন দৰাফাৰসত লিপ্ত থাকে,
আৰু যিসকলে দৰাফাৰসৰ মিহলাবলৈ চেষ্টা কৰে।
- 31 যেতিয়া দৰাফাৰস ৰঙা হৈ থাকে,
পাংৰত দগমগায়,
আৰু সহজে পেটলৈ যায়, তেতিয়া তালৈ দৃষ্টি নকৰিবা।
- 32 শেষতে সেয়ে সাপৰ নিচিনাকৈ কামুৰিব,
আৰু বিষাক্ত সাপৰ দৰে ইয়াৰ দংশন।
- 33 তোমাৰ চকুৰে আচৰিত বস্তু দেখিব,
আৰু তোমাৰ হৃদয়ে মন্দ কথা কব;
- 34 প্ৰচণ্ড সমুদ্ৰৰ ওপৰত শোৱা জনৰ দৰে,
বা জাহাজৰ মাজস্থলৰ ওপৰত শোৱা লোকৰ দৰে হ'ব;
- 35 তুমি কবা, “তেওঁলোকে মোক মাৰিলে!” কিন্তু মই আঘাত পোৱা নাই,
তেওঁলোকে মোক প্ৰহাৰ কৰিলে, কিন্তু মই অনুভব কৰা নাই।
মই যেতিয়া সাৰ পাম? তেতিয়া মই পুনৰ দ্ৰাফাৰস পান কৰিম।”

24 অধ্যায়

- 1 দুষ্ট লোকক ঈৰ্ষা নকৰিবা,
নাইবা তেওঁলোকৰ লগত থাকিবলৈ ইচ্ছা নকৰিবা;
2 কাৰণ তেওঁলোকৰ হৃদয়ে অত্যাচাৰৰ চক্ৰান্ত কৰে,
আৰু তেওঁলোকৰ ওঁঠে সমস্য্যৰ কথা কয়।
3 পৰজ্ঞাৰ দ্বাৰাই ঘৰ নিৰ্মাণ হয়,
আৰু বিবেচনাৰ দ্বাৰাই ঘৰ সংস্থাপন হয়।
4 জ্ঞানৰ দ্বাৰাই কোঁঠালিবোৰ পৰিপূৰ্ণ হয়,
লগতে সকলো বহুমূল্য আৰু আনন্দদায়ক বস্তুৰে পৰিপূৰ্ণ হয়।
5 সাহসী লোক বলৱান হয়,
কিন্তু বলৱান লোকতকৈ জ্ঞানী লোক ভাল।
6 সুপৰামৰ্শৰ দ্বাৰাই তুমি তোমাৰ যুদ্ধ আৰম্ভ কৰিব পাৰা,
আৰু বহুতো উপদেষ্টাৰ সৈতে জয় লাভ হয়।
7 অজ্ঞানী লোকৰ বাবে পৰজ্ঞা অতি উচ্চ বিষয়;
আৰু দুৱাৰত তেওঁ কথা কয়।
8 তাত আমাৰ এজন দুষ্ট কাৰ্য কল্পনা কৰা লোক আছে,
লোকসকলে তেওঁক পৰিকল্পনাৰ পৰিচালক বুলি কয়।
9 জ্ঞানহীন আঁচনি পাপ,
আৰু নিন্দক লোকক মানুহে ঘৃণা কৰে।
10 সমস্য্যৰ দিনত যদি তোমাৰ ভীৰুতা দেখুওৱা,
তেনেহ'লে তুমি নিশকতীয়া*।
11 মৃত্যুলৈ লৈ যোৱা লোকসকলক ৰক্ষা কৰা,
আৰু বধ কৰিবলৈ নিওতে যিসকল হতভম্ব হয় তেওঁলোকক তুমি যদি পাৰা ঘূৰাই আনা।
12 তুমি যদি কোৱা, “আমি এই বিষয়ে একো নাজানো।”
তুমি কি কৈছা? সেই বিষয়ে যি জনাই হৃদয় পৰীক্ষা কৰে, তেওঁ জানো নুবুজে?
আৰু যিজনাই তোমাৰ জীৱন ৰক্ষা কৰে, তেওঁ জানো এই বিষয়ে নাজানে?
ঈশ্বৰে মানুহক কৰ্ম অনুসাৰে জানো ফল নিদিয়?
13 হে মোৰ পুত্ৰ, মৌ খোৱা, কাৰণ ই ভাল,
আৰু মৌচাকৰ পৰা নিগৰি অহা মৌ তোমাৰ জিভাৰ বাবে সুস্বাদু।
14 তেনেকৈ পৰজ্ঞা তোমাৰ আত্মাৰ বাবে
তুমি যদি তাক বিচাৰি পোৱা, তেনেহ'লে তাত তোমাৰ ভবিষ্যত আছে,
আৰু তোমাৰ আশা খণ্ডন কৰা নহব।
15 ন্যায় কাৰ্য কৰাসকলৰ ঘৰ যিজনে আক্ৰমণ কৰে,
তেনে দুষ্ট মানুহৰ দৰে তুমি মিছা কথা নকৰা,
তেওঁলোকৰ ঘৰ ধ্বংস নকৰিবা।
16 কাৰণ যিসকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক সাতবাৰ পৰিলেও,
তেওঁ পুনৰ উঠিব।
কিন্তু দুষ্ট লোক দুৰ্ভ্যাগত পৰি বিনষ্ট হয়।
17 যেতিয়া তোমাৰ শংকুৰ পতন হয়, তেতিয়া আনন্দ নকৰিবা,
আৰু যেতিয়া তেওঁ উজুতি খায়, তেতিয়া তোমাৰ মনক উল্লাসিত হ'বলৈ নিদিবা।
18 কিয়নো যিহোৱাই চাব আৰু অগ্ৰাহ্য কৰিব,
আৰু তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ শ্ৰেণীৰ দূৰ কৰিব।
19 কুকৰ্ম কৰা সকলৰ বাবে উদ্ভিগ্ন নহবা,
আৰু দুষ্ট লোকক ঈৰ্ষা নকৰিবা,
20 কাৰণ দুষ্ট লোকৰ কোনো ভবিষ্যত নাই,
আৰু দুষ্ট লোকৰ পৰদীপ নুমাই যাব।
21 হে মোৰ পুত্ৰ, যিহোৱালৈ ভয় কৰা, আৰু ৰজাক ভয় কৰা।
তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰা সকলৰ সৈতে সহযোগ নকৰিবা।
22 কাৰণ হঠাতে তেওঁলোকলৈ বিপৰ্যয় আহিব,
তেওঁলোক দুয়োৰে পৰা বিনাশ কিমান পৰিমাণে হ'ব কোনে জানে?
23 এই সকলো জ্ঞানী লোকৰ বচন।

* 24 অধ্যায়:10 নিশকতীয়া বা ক্ষুদ্ৰ শক্তিৰ গৰাকী

বিচাৰত পক্ষপাত কৰা উচিত নহয়।

24 যি জনে দোষীজনক কয়, “তুমি নিৰ্দোষী হোৱা,”

তেওঁক মানুহে শাও দিব, আৰু দেশবাসীয়ে ঘিণ কৰিব।

25 কিন্তু যিসকলে দুষ্টলোকক নিন্দা কৰে, তেওঁলোক আনন্দিত হ'ব,

আৰু তেওঁলোকলৈ ওপৰত উত্তম আশীৰ্বাদ আহে।

26 যি জনে সত্যতাত উত্তৰ দিয়ে,

তেওঁ ওঠক চুমা খায়।

27 তোমাৰ বাহিৰৰ কাম প্ৰস্তুত কৰা,

আৰু নিজৰ বাবে মুকলি ঠাইত সকলো বস্তু যুগুত কৰা,

আৰু তাৰ পাছতহে তোমাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰা।

28 কাৰণ নোহোৱাকৈ তোমাৰ চুবুৰীয়াৰ অহিতে সাক্ষী নহ'বা;

আৰু তোমাৰ মুখেৰে প্ৰত্যাহ্বান নকৰিবা।

29 এইদৰে নক'বা, “তেওঁ মোলৈ যিদৰে কৰিলে, মইয়ো তালৈ সেইদৰেই কৰিম;

তেওঁ যি কৰিলে তাৰ প্ৰতিফল মই তেওঁক দিম।”

30 মই এলেহুৱা মানুহৰ পথাৰৰ মাজেৰে গৈছিলোঁ,

জ্ঞানশূন্য মানুহৰ দৰাফাবাৰীৰ ওচৰেদি গৈছিলোঁ।

31 চাৰি ওফালে কাঁহীয়া বন গজিছিল,

গোটেই পথাৰ কাঁহীটে ঢাকি ধৰিছিল,

আৰু সীমাত থকা শিলৰ বেৰা ভাঙি গৈছিল।

32 তাৰ পাছত মই চাই বিবেচনা কৰিলোঁ;

আৰু চালোঁ আৰু শিক্ষা পালোঁ।

33 “অলপ টোপনি, আৰু অলপ টোপনি,

জীৰণি লবলৈ হাত সাৰটি থাকিলে,

34 দৰিদ্ৰতা ডকাইতৰ দৰে তোমালৈ আহিব,

আৰু তোমাৰ প্ৰয়োজনীয়তা সুসজ্জিত যুদ্ধাৰুৰ দৰে আহিব।

25 অধ্যায়

1 যিহূদাৰ ৰজা হিঙ্কিয়াৰ লোক সকলে সংগ্ৰহ কৰা চলোমনৰ নীতিবাক্য এইবোৰ।

2 বিষয়সমূহ গোপন ৰখাই ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ;

কিন্তু কথা অনুসন্ধান কৰি মুকলি কৰা ৰজাসকলৰ গৌৰৱ।

3 উচ্চতাৰ কাৰণে আকাশ, আৰু গভীৰতাৰ কাৰণে পৃথিৱী যিদৰে,

সেইদৰে ৰজাসকলৰ হৃদয় অনুসন্ধান কৰা নাযায়।

4 ৰূপৰ পৰা ধাতু মল দূৰ কৰা;

ধাতুৰ কাম কৰা জনে তেওঁৰ শিল্পকাৰ্যত ৰূপ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে;

5 তাৰ উপৰিও ৰজাৰ সম্মুখৰ পৰা দুষ্টক দূৰ কৰা;

ন্যায় কাৰ্য কৰাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সিংহাসন স্থাপিত হ'ব।

6 ৰজাৰ সম্মুখত নিজকে নিজে প্ৰশংসা নকৰিবা;

আৰু মহান লোকৰ বাবে ৰখা ঠাইত তুমি থিয় নহ'বা।

7 উচ্চপদস্থ ব্যক্তিৰ উপস্থিতিত অপদস্থ হোৱাতকৈ,

“হয়ালৈ আহাঁ”, এই বুলি তেওঁ তোমাক কোৱা ভাল।

তোমাৰ সাক্ষ্য কি আছিল,

8 বিচাৰত বেগাই গৈ উপস্থিত নহ'বা;

কাৰণ যেতিয়া তোমাৰ চুবুৰীয়াই তোমাক লাজ দিব,

তেতিয়া শেষত তুমি কি কৰিবা?

9 তোমাৰ আৰু চুবুৰীয়াৰ মাজত হোৱা বিবাদ নিজেই বিচাৰ কৰা,

কিন্তু আন জনৰ গুপ্ত কথা প্ৰকাশ নকৰিবা;

10 তোমাৰ কথা যি জনে শুনে, তেওঁ তোমাক লাজত পেলাব,

আৰু দুষ্ট লোকে তোমাৰ বিষয়ে গোচৰ দিলে গুপ্তে নাথাকিব।

11 ভাল কথা কোৱাটো

ৰূপত খটোৱা সোণৰ আপেলৰ দৰে,

12 শুদ্ধ সোণেৰে গঢ়া সোণৰ আঙঠি বা অলঙ্কাৰ যেনে,

জ্ঞানী লোকৰ অনুযোগ শুনা কাণো তেনে।

- 13 শস্য দোৱাৰ সময়ত হিমৰ চেঁচা যেনে,
 বিশ্বাসী বাৰুতাবাহক পঠোৱা সকলৰ বাবে তেনে;
 তেওঁ তেওঁৰ মালিকৰ আত্মা সতেজ কৰে;
 14 বৰমুগ নোহোৱা মেঘ আৰু বতাহ যেনে,
 মিছাকৈ দান দিছোঁ বুলি অহংকাৰ কৰা জনো তেনে।
 15 ধৈৰ্য্যেৰে শাসনকৰ্ত্তাই প্ৰত্যয় জন্মাব পাৰে,
 আৰু নগ্ন জিভাই হাড় ভাঙিব পাৰে।
 16 তুমি যদি মৌ বিচাৰি পোৱা, যিমান প্ৰয়োজন সিমানহে খাবা;
 নহ'লে মৌ অতিৰিক্ত খালে তুমি বমি কৰিবা।
 17 তোমাৰ চুবুৰীয়াৰ ঘৰলৈ সঘনে নাযাবা,
 তেওঁ তোমালৈ আমনি পাই তোমাক যিগ কৰিব।
 18 যিজনে চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিয়ে,
 তেওঁ যুদ্ধত ব্যৱহাৰ কৰা গদা, বা তৰোৱাল, বা তীক্ষ্ণ কাঁড়ৰ দৰে।
 19 বেয়া দাঁত অথবা পিছল খোৱা ডৰিৰ যেনে,
 সঙ্কটৰ সময়ত অবিশ্বাসী লোকক বিশ্বাস কৰাও তেনে।
 20 কোনো এজনে মনৰ বেজাৰত গীত গোৱা যেনে,
 জাৰ কালিত কপোৰ সোলোকাই খোৱা মানুহ,
 বা খাৰৰ ওপৰত দিয়া ভিনেগাৰো তেনে।
 21 তোমাৰ শংৰু যদি ক্ষুধাতুৰ হয়, তেনেহ'লে তেওঁক আহাৰ খাবলৈ দিয়া;
 আৰু তেওঁ যদি তৃষ্ণাতুৰ হয়, তেনেহ'লে তেওঁক পানী খাবলৈ দিয়া।
 22 কিয়নো সেইদৰে কৰিলে, তুমি তেওঁৰ মূৰত জ্বলি থকা আঙঠা বেলচাৰে আঁতৰাই দিয়া হ'ব,
 আৰু যিহোৱাই তোমাক পুৰস্কাৰ দিব।
 23 উত্তৰৰ বতাহে যেনেকৈ বৃষ্টি আনে,
 তেনেকৈ যিজনে গুপ্ত কথা কয় তেওঁৰ মুখমণ্ডল ঘৃণনীয়।
 24 দ্বন্দুৱী মহিলাৰ সৈতে ঘৰত বাস কৰাতকৈ,
 ঘৰৰ ছালৰ এচুকত থকাই ভাল।
 25 তৃষ্ণাতুৰ লোকৰ বাবে চেঁচা পানী যেনে,
 দূৰ দেশৰ পৰা অহা মঙ্গল সন্মদো তেনে।
 26 ঘোলা পানীৰ নিজৰা, বা নষ্ট হৈ যোৱা ভূমুক যেনে,
 দুষ্ট লোকৰ সম্মুখত ভাল মানুহো খৰক-বৰক হোৱাও তেনে।
 27 অধিককৈ মৌ খোৱা ভাল নহয়,
 সেয়া সন্মানৰ ওপৰি সন্মান বিচৰা দৰে হয়।
 28 যি জনে নিজৰ মনক দমন নকৰে,
 তেওঁ গড় ভগা বা গড় নথকা নগৰৰ দৰে।

26 অধ্যায়

- 1 গ্ৰীষ্ম কালত বৰফ, আৰু শস্য দোৱাৰ সময়ত বৃষ্টি যেনে,
 সেইদৰে অজ্ঞানীয়ে সন্মান পোৱাৰ যোগ্য নহয়।
 2 যিদৰে ঘৰ চিৰিকাই জাপ মাৰি মাৰি খোৱা বস্ত গিলি ক্ষিপ্ৰ গতিত উৰি যায়,
 সেইদৰে অকাৰণে দিয়া শাও প্ৰজ্বলিত নহয়।
 3 ঘোঁৰাৰ বাবে চাবুক আৰু গাধৰ বাবে লাগাম,
 আৰু অজ্ঞানীসকলৰ পিঠিৰ বাবে চেকনী।
 4 অজ্ঞানীক উত্তৰ নিদিবা, আৰু অজ্ঞানীৰ অজ্ঞানতাত সহযোগ নকৰিবা;
 নহ'লে তুমি তেওঁৰ দৰেই হ'বা।
 5 অজ্ঞানীক উত্তৰ দিয়া আৰু তেওঁৰ অজ্ঞানতাত সহযোগ কৰা;
 সেয়ে তেওঁ নিজৰ দৃষ্টিত জ্ঞানী বোধ নকৰিব।
 6 যি জনে অজ্ঞানী লোকৰ হাতত বাৰতা পঠিয়াই,
 তেওঁ নিজৰ ভৰি নিজে কাটি পেলায়, আৰু অত্যাচাৰ ভোগ কৰে।
 7 জঠৰ ৰোগীৰ ভৰি যিদৰে তললৈ ওলমি থাকে,
 অজ্ঞানীসকলৰ মুখত নীতিবাক্যও সেইদৰে।
 8 ফিঙ্গাত শিল বন্ধা যেনে,
 অজ্ঞানীক সন্মান দিয়াও তেনে।
 9 মতলীয়াৰ হাতত বিন্ধা কাঁইট যেনে,

অজ্ঞানীৰ মুখত নীতিবাক্যও তেনে।

- 10 ধনুৰ্দ্ধৰে যিদৰে সকলোকে আঘাত কৰে,
কোনো এজনে অজ্ঞানী, বা বাটবুৰাক মজুৰি কৰোৱাও তেনে।
- 11 কুকুৰে যিদৰে নিজৰ বমি পুনৰ খায়,
তেনেদৰে অজ্ঞানীয়ে পুনৰ অজ্ঞানতাৰ কাম কৰে।
- 12 নিজকে নিজে জ্ঞানী বুলি ভবা মানুহ তুমি দেখিছা নে?
তেওঁতকৈ অজ্ঞানীৰ বাবে বহুতো আশা আছে।
- 13 এলেহুৱা ব্যক্তিয়ে কয়, “বাটত এটা সিংহ আছে!
মুকলি ঠাইৰ মাজত এটা সিংহ আছে।”
- 14 দুৱাৰ যেনেকৈ কবজাত ঘূৰে,
এলেহুৱা ব্যক্তিও তেনেকৈ নিজৰ শোৱাপাটিত বাগৰে।
- 15 এলেহুৱা এজনে পাংৰত থকা আহাৰত হাত সুমুৱাই দিয়ে,
কিন্তু তেওঁৰ মুখলৈ সেই আহাৰ নিবলৈ শক্তি নাথাকে।
- 16 সাত জন বুদ্ধিমান ব্যক্তিতকৈ
এলেহুৱা লোকে নিজৰ দৃষ্টিত নিজকে জ্ঞানী বুলি ডাবে।
- 17 কুকুৰৰ কাণত ধৰা লোকৰ যেনে,
বাটবুৱাই আনৰ বিবাদত ক্ৰোধিত হোৱা তেনে।
- 18 জুলন্ত কাঁড় মৰা জন যেনে,
19 নিজৰ চুবুৰীয়াক প্ৰতাৰণা কৰা জনো তেনে,
আৰু তেওঁ কয়, “মই জানো ধেমালি কৰা নাই?”
- 20 যেনেকৈ খৰিৰ অভাৱত জুই নুমায় যায়,
তেনেকৈ পৰচৰ্চ্চাকাৰী নহ'লে কন্দলো নহয়।
- 21 জুলি থকা আঙঠাৰ বাবে কাঠকয়লা আৰু জুইৰ বাবে খৰি যেনে,
বিবাদত ইন্ধন যোগাবলৈ হৃদুৱা লোক তেনে।
- 22 পৰচৰ্চ্চাকাৰীৰ কথা সৃষ্ণাদু আহাৰৰ দৰে;
সেয়ে শৰীৰৰ ভিতৰলৈকে সোমাই যায়।
- 23 জুলন্ত ওঁঠ আৰু দুষ্টৰ হৃদয়,
মাটিৰ পাংৰত সানি দিয়া জিলিকনিৰ দৰে।
- 24 যি জনে ওঁঠে প্ৰকাশ কৰা কথা যিণ কৰে,
তেওঁ নিজৰ ভিতৰত প্ৰতাৰণা স্থাপন কৰে;
- 25 তেওঁ অমায়িভাবে কথা ক'ব, কিন্তু তেওঁক বিশ্বাস নকৰিবা,
কাৰণ তেওঁৰ হৃদয়ত যিগলগীয়া বস্তু সাতটা থাকে;
- 26 যদিও তেওঁৰ ঘৃণা কপটেৰে ঢকা,
তথাপি তেওঁৰ দুষ্টতা সমাজত প্ৰকাশিত হ'ব।
- 27 যি কোনোৱে খাল খানে, তেঁৱেই সেই খালত পৰিব;
আৰু যি কোনোৱে শিল ঠেলি পঠায়, তেওঁলৈ সেই শিল ঘূৰি আহিব।
- 28 মিছলীয়া জিডাই দমন কৰা লোকক যিণ কৰে,
আৰু আত্মতুপ্তিকৰ মুখে নিজলৈ বিনাশ আনে।

27 অধ্যায়

- 1 কাইলৈৰ বিষয়ে অহংকাৰ নকৰিবা;
কাৰণ দিনটোত কি হ'ব, সেই বিষয়ে তুমি নাজানা।
- 2 আনলোকে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক, কিন্তু তোমাৰ নিজৰ মুখে নকৰক;
অচিনাকী লোকে কৰক, কিন্তু তোমাৰ নিজৰ ওঁঠে নকৰক।
- 3 গধুৰ শিল, আৰু বালিৰ ওজনৰ গুৰুত্ব বিবেচনা কৰা;
কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ উত্তেজনা এই দুয়োটাৰকৈ গধুৰ।
- 4 স্ৰেৰাধ নিষ্ঠুৰ, আৰু খং বানপানীৰ দৰে;
কিন্তু স্ৰেৰাৰ আগত কোনে থিয় হ'ব পাৰে?
- 5 লুকুৱাই ৰখা প্ৰেমতকৈ,
প্ৰকাশিত অনুযোগ ভাল।
- 6 বন্ধুৰ দ্বাৰা বিশ্বাসঘাত হয়;
কিন্তু এজন শত্ৰুৱে বহুতো চুমা খাব পাৰে।
- 7 তুপ্ত হোৱা জনে মৌ চাককো যিণ কৰে;

- কিন্তু ক্ষুধাতুৰ লোকৰ বাবে সকলো তিতা বস্তুও মিঠা।
 8 নিজৰ বাহৰ পৰা ভৰমি ফুৰা চৰাই যেনে,
 নিজৰ থকা ঠাইৰ পৰা পথভৰি হোৱা মানুহ তেনে।
 9 সুগন্ধ দ্ৰব্য আৰু ধূপে যেনেকৈ হৃদয় আনন্দিত কৰে,
 কিন্তু বন্ধুৰ পৰামৰ্শতকৈ তেওঁৰ আন্তৰিকতা শ্ৰেষ্ঠ।
 10 তোমাৰ বন্ধু আৰু তোমাৰ বন্ধুৰ পিতৃক পৰিত্যাগ নকৰিবা,
 আৰু তোমাৰ বিপদৰ দিনত ভায়েকৰ ঘৰলৈ নাযাবা।
 দূৰত থকা ভায়েকতকৈ ওচৰত থকা চুবুৰীয়াই ভাল।
 11 হে মোৰ পুত্ৰ, জ্ঞানৱান হোৱা, আৰু মোৰ হৃদয়ক আনন্দিত কৰা।
 তাৰ পাছত মই বিদ্ৰূপ কৰা সকলক উত্তৰ দিম।
 12 দূৰদৰ্শী লোকে বিপদ দেখি নিজকে লুকুৱায়;
 কিন্তু অশিক্ষিত লোকে আশুৱাই যায় আৰু ইয়াৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ কৰিবলগীয়া হয়।
 13 যি জনে অচিনাকী লোকৰ জামিন হয়, তেওঁৰ বশুৰ লোৱা;
 আৰু অচিনাকী লোকৰ বাবে নিৰাপত্তা স্বৰূপে ধন লোৱা।
 14 যি কোনোৱে ৰাতিপুৱাতে উচ্চস্বৰে নিজৰ চুবুৰীয়াক আশীৰ্বাদ কৰে,
 সেই আশীৰ্বাদ শাও ৰূপেহে গণ্য হয়।
 15 এজনী হৃদুৰী ভাৰ্যা
 বৰষুণৰ দিনত টোপ টোপকৈ পানী পৰাৰ দৰে হয়।
 16 তেওঁক দমন কৰা মানে বতাহক দমন কৰা,
 আৰু তোমাৰ সোঁ হাতত তেল ধৰাৰ দৰে হয়।
 17 যেনেকৈ লোহাই লোহাক চোকা কৰে,
 তেনেকৈ এজন মানুহে নিজৰ বন্ধুৰ মুখ উজ্জ্বল কৰে।
 18 যি জনে ডিম্ব গছক যত্ন কৰে, সেই জনে তাৰ ফল খাবলৈ পায়;
 আৰু যি জনে নিজৰ মালিকক সুৰক্ষা দিয়ে, তেওঁ সন্মান পায়।
 19 পানীত যেনেকৈ মানুহৰ মুখৰ প্ৰতিবিম্ব দেখা যায়,
 তেনেকৈ মানুহৰ হৃদয়ে মানুহৰ প্ৰতিবিম্ব দেখুৱাই।
 20 চিয়োল আৰু আৱদ্ধান যেনেকৈ কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়,
 তেনেকৈ মানুহৰ চকুও কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়।
 21 ৰূপৰ বাবে ৰূপ গলেৱা পাংৰ, আৰু সোণৰ বাবে অগ্নিশাল;
 আৰু এজন মানুহক প্ৰশংসাৰ দ্বাৰাই পৰীক্ষা কৰা হয়।
 22 যদিও তুমি অজ্ঞানীক যেনে ধানৰ সৈতে খুন্দা,
 তথাপিও তেওঁৰ অজ্ঞানতা দূৰ নহ'ব।
 23 তোমাৰ পশু জাকৰ অৱস্থাৰ বুজলৈ তুমি নিশ্চিত হোৱা,
 আৰু তোমাৰ পশুৰ জাকৰ বিষয়ে চিত্ৰকৰা,
 24 কিয়নো ধন-সম্পত্তি চিৰস্থায়ী নহয়।
 আৰু কিৰীটিও জানো পুৰুষানুৰূপে থাকে?
 25 ঘাই শুকাই গৈ পুনৰ নতুন ঘাই গজে,
 আৰু পৰ্বতত পশুৰ বাবে আহাৰ থাকে।
 26 মেৰ-ছাগবোৰে তোমাৰ বস্ত্ৰৰ যোগান ধৰিব,
 আৰু ছাগলীবোৰে তোমাৰ পথাৰৰ মূল্যৰ যোগান ধৰিব।
 27 তোমাৰ আৰু তোমাৰ পৰিয়ালৰ আহাৰৰ বাবে
 আৰু তোমাৰ দাসীসকলৰ প্ৰতিপালনৰ বাবে ছাগলীবোৰে গাখীৰ দিব।

28 অধ্যায়

- 1 কোনো লোকে খেদি নগলেও দুইলোক দৌৰি পলায়;
 কিন্তু ন্যায় কাৰ্য কৰা সকল যুৱা সিংহৰ দৰে সাহসী হয়।
 2 দেশৰ আইন উলঙ্ঘনৰ বাবে দেশত অনেক শাসনকৰ্ত্তা হয়;
 কিন্তু জ্ঞানী আৰু বিবেচনা কৰা লোকৰ দ্বাৰাই শাসন চিৰস্থায়ী হয়।
 3 যিজন দৰিদ্ৰ লোকে দৰিদ্ৰক উপদৰৰ কৰে,
 তেওঁ খাদ্য নষ্ট কৰা বৰষুণৰ দৰে।
 4 যি জনে বিধান ত্যাগ কৰে, তেওঁ দুইলোকক প্ৰশংসা কৰে,
 কিন্তু যি জনে বিধান পালন কৰে, তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ কৰে।

- 5 দুষ্ট লোকে ন্যায়বিচার নুবুজে;
কিন্তু যি জনে যিহোৱাক বিচাৰে, সেই জনে সকলো বুজি পায়।
- 6 কুটিল পথত চলা ধনী মানুহতকৈ,
ন্যায়পৰায়ণতাত চলা দৰিদ্ৰ লোকেই শ্ৰেষ্ঠ।
- 7 যি জনে বিধান পালন কৰে, তেওঁ সুবিবেচনা থকা সম্ভাৱন দৰে;
কিন্তু যি জনৰ ভোজনবিলাসী সঙ্গী থাকে, তেওঁ নিজৰ পিতৃক লাজ দিয়ে।
- 8 যি কোনোৱে অধিক সূত লোৱাৰ দ্বাৰাই নিজৰ ভবিষ্যতলৈ সম্পত্তি সাঁচে,
সেই জনে দৰিদ্ৰ লোকক দয়া কৰা লোকৰ বাবে সেই ধন সাঁচে।
- 9 কোনোৱে যদি বিধানৰ কথা শুনাৰ পৰা আঁতৰি থাকে,
তেনেহ'লে তেওঁৰ পৰাৰ্থনাও ঘৃণিত হয়।
- 10 যি কোনোৱে ন্যায়পৰায়ণ লোকক কুপথত চলিবলৈ বিদ্রান্ত কৰে,
তেনেহ'লে তেওঁ নিজে খন্দা গাতত নিজে পৰে;
কিন্তু নিৰ্দোষী লোকে ভাল উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰে।
- 11 ধনী লোক নিজৰ দৃষ্টিত জ্ঞানী হ'ব পাৰে;
কিন্তু বিবেচনা শক্তি থকা দৰিদ্ৰ লোকে তেওঁক বিচাৰি উলিয়াব।
- 12 ন্যায় কাৰ্য কৰা লোক যেতিয়া জয়ী হয়, তেতিয়া তাত মহাগৌৰৱ হয়,
কিন্তু যেতিয়া দুষ্ট লোকে উন্নতি কৰে, তেতিয়া লোকসকলে নিজকে লুকুৱাই থাকে।
- 13 যি জনে নিজৰ পাপ ঢাকি ৰাখে, তেওঁৰ উন্নতি নহব;
কিন্তু যি জনে নিজৰ পাপ স্বীকাৰ কৰি সেইবোৰ ত্যাগ কৰে, সেই জনে দয়া পাব।
- 14 যি জনে সদায় গভীৰ ভক্তিৰে জীৱন যাপন কৰে, সেই জন সুখী হয়;
কিন্তু যিকোনোৱে নিজৰ হৃদয় কঠিন কৰে, সেই জন সমস্যাত পৰে।
- 15 গৰ্ভজনকাৰী সিংহ আৰু আক্ৰমণকাৰী ভালুক যেনে,
দৰিদ্ৰ লোকৰ ওপৰত দুষ্ট শাসনকৰ্ত্তাও তেনে।
- 16 বিবেচনা শক্তি নথকা শাসনকৰ্ত্তা অত্যাচাৰী হয়;
কিন্তু যি জনে অসাধুতাক ঘিণ কৰে, তেওঁ দীৰ্ঘজীৱি হয়।
- 17 যদি কোনো মানুহ আনৰ ৰক্তপাতত দোষীসাব্যস্ত হয়,
তেওঁ মৃত্যুলৈকে পলাই ফুৰে;
আৰু কোনোও তেওঁক সহায় নকৰে।
- 18 যি কোনোৱে শুদ্ধ পথত চলে, তেওঁ ৰক্ষা পায়,
কিন্তু যি জনে কুটিল পথত চলে; তেওঁ হঠাৎ পতিত হয়।
- 19 যি কোনোৱে নিজৰ মাটিত কাম কৰে, তেওঁ জোৰাওঁকৈ আহাৰ পায়,
কিন্তু যি জন নিষ্কৰ্ম লোকৰ অনুগামী হয়, সেই জনৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণে অভাৱ হয়।
- 20 বিশ্বাসী লোকে বহুতো আশীৰ্ব্বাদ পায়;
কিন্তু যি জন শীঘ্ৰে ধনী হয়, সেই জনে দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকে।
- 21 পক্ষপাত কৰা ভাল নহয়;
কিন্তু এডোখৰ ৰুটিৰ বাবেও মানুহে ভুল কৰে।
- 22 কৃপণ লোকে ধনী হ'বলৈ অগ্ৰসৰ হয়;
কিন্তু দৰিদ্ৰতা যে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি আছে, সেই বিষয়ে তেওঁ নাজানে।
- 23 কথাকে খুচামোদ কৰা লোকতকৈ,
কোনো এজনক অনুযোগ কৰা জনে পৰৱৰ্ত্তি সময়ত অধিক অনুগ্ৰহ পায়।
- 24 যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ আৰু মাতৃৰ ধন-সম্পত্তি অপহৰণ কৰি কয়, “এয়া পাপ নহয়,”
তেওঁ বিনাশকাৰীৰ সঙ্গী হয়।
- 25 লুভীয়া স্বভাৱৰ লোকে বিবাদ উৎপন্ন কৰে;
কিন্তু যিহোৱাত ভাৰসা কৰা লোকৰ উন্নতি হয়।
- 26 যি জনে নিজৰ হৃদয়ত ভাৰসা কৰে, তেওঁ অজ্ঞানী হয়; কিন্তু যি মানুহে পৰজ্ঞাৰ পথত চলে, তেওঁ বিপদৰ পৰা ৰক্ষা পায়।
- 27 যি মানুহে দৰিদ্ৰক দান কৰে, তেওঁৰ অভাৱ নহয়;
কিন্তু যি কোনোৱে তেওঁলোকলৈ চকু মুদে, তেওঁ অধিক শাও পায়।
- 28 দুষ্টলোকৰ উন্নতি হলে, মানুহে নিজকে লুকুৱাই ৰাখে;
কিন্তু দুষ্টলোক নষ্ট হলে, ন্যায় কাৰ্য কৰা লোকৰ বৃদ্ধি হয়।

29 অধ্যায়

- 1 যি মানুহে বাৰে বাৰে অনুযোগ পায়ো নিজৰ ডিঙি ঠৰ কৰে,

সুস্থ হ'ব নোৱাৰাকৈ তেওঁ হঠাতে ভগ্ন হ'ব।

2 সাঁ কাৰ্য কৰা লোক যেতিয়া বৃদ্ধি পায়, তেতিয়া লোকসকল আনন্দ কৰে।

কিন্তু যেতিয়া এজন দুষ্টলোক শাসনকৰ্ত্তা হয়, তেতিয়া লোকসকল বিৰক্তি পায়।

3 যি জনে পৰজ্ঞাক ভাল পায়, সেই জনে নিজৰ পিতৃক আনন্দিত কৰে;

কিন্তু যি কোনোৱে বেশ্যাসকলৰ সৈতে সঙ্গী হয়, তেওঁ নিজৰ ধন-সম্পত্তি অপব্যয় কৰে।

4 ৰজাই ন্যায় বিচাৰ কৰাৰ দ্বাৰাই দেশ প্ৰতিষ্ঠা কৰে;

কিন্তু যি জনে উপহাৰ দাবী কৰে, সেই জনে দেশ নষ্ট কৰে।

5 যি মানুহে নিজৰ চুবুৰীয়াক তোষামোদ কৰে,

তেওঁ নিজৰ ভৰিলে জাল পাতে।

6 দুষ্ট লোক নিজৰ পাপৰ দ্বাৰাই ফালত পৰে;

কিন্তু সাঁ কাৰ্য কৰে, সেই জনে হৰ্ষিত মনেৰে গীত গায়।

7 ন্যায় কাৰ্য কৰা লোকে দৰিদ্ৰ লোকৰ হৈ ওকালতি কৰে;

কিন্তু দুষ্ট লোকে সেই জ্ঞানৰ কথা বুজি নাপায়।

8 নিন্দক লোকে নগৰত জুই জ্বলাই;

কিন্তু যি সকল জ্ঞানী, তেওঁলোকে শ্ৰেধাৰ পৰা আঁতৰি থাকে।

9 যেতিয়া অজ্ঞানী লোকৰ লগত জ্ঞানী লোকৰ বিবাদ হয়,

তেতিয়া তেওঁ ক্ৰোধিত হৈ হাঁহে, আৰু কোনো শান্তি লাভ নকৰে।

10 নিৰ্দ্দোষী লোকক ৰক্তপাতকাৰী সকলে যিণ কৰে;

কিন্তু সৰল লোকসকলৰ প্ৰাণ বিচাৰি ফুৰে।

11 অজ্ঞানী লোকে নিজৰ মনৰ সকলো ডাব পৰকাশ কৰে;

কিন্তু জ্ঞানী লোকে নিজৰ মনৰ ডাব দমন কৰি শান্ত হৈ থাকে।

12 যি শাসনকৰ্ত্তাই মিছা কথালৈ মনোযোগ দিয়ে,

তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰী দুষ্ট প্ৰকৃতিৰ হয়।

13 দৰিদ্ৰৰ আৰু অত্যাচাৰী লোক দুয়ো একেলগ হয়;

আৰু যিহোৱাই দুয়ো জনৰ চকুত পোহৰ দিয়ে।

14 যদি ৰজাই সত্যতাৰে দৰিদ্ৰৰ লোকৰ বিচাৰ কৰে,

তেতিয়া তেওঁৰ সিংহাসন চিৰকালৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠিত হয়।

15 চেকনী আৰু দোষাৰোপে পৰজ্ঞা দিয়ে;

কিন্তু শাসন নকৰা সন্তানে নিজৰ মাতৃক লাজ দিয়ে।

16 যেতিয়া দুষ্টলোক বৃদ্ধি হয়, তেতিয়া অপৰাধো বৃদ্ধি হয়;

কিন্তু যি সকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পতন দেখা পাই।

17 তোমাৰ সন্তানক অনুশাসন কৰা; তাতে তেওঁ তোমাক শান্তি দিব,

আৰু তোমাৰ পৰাণক আনন্দিত কৰিব।

18 যি ঠাইত ভবিষ্য দৰ্শনৰ অভাৱ থাকে, তাত লোকসকল অবাধ্য হয়;

কিন্তু যি জনে বিধান পালন কৰে, সেই জন সুখী হয়।

19 কথাৰ দ্বাৰাই দাসক শুধৰাব নোৱাৰি;

যদিও তেওঁ বুজি পায়, তথাপিও তেওঁ প্ৰতিক্ৰিয়া নকৰে।

20 দ্ৰুতগতিত কথা কোৱা লোকক চোৱা;

তেওঁতকৈ অজ্ঞানী লোকৰ অধিক আশা আছে।

21 যি জনে নিজৰ দাসক যৌৱন কালৰে পৰা প্ৰশ্ৰয় দিয়ে,

ইয়াৰ কাৰণে সেই দাসে শেষত সমস্যাতে পেলায়।

22 ক্ৰোধি লোকে বিবাদ সৃষ্টি কৰে,

আৰু শ্ৰেধাৰে পৰিচালিত লোকে অধিক পাপ কৰে।

23 মানুহৰ অহঙ্কাৰে তেওঁক নত কৰায়;

কিন্তু যি জনৰ নম্ৰ গুণ থাকে, তেওঁক সন্মান দিয়া হ'ব।

24 যি জনে চোৱাৰ সৈতে অংশীদাৰ হয়, সেই জনে নিজৰ পৰাণক যিণ কৰে;

শ্যঙ দিয়া শূনিও তেওঁ একো নকয়।

25 মানুহৰ ভয়েই তেওঁলৈ বিপদ আনে;

কিন্তু যি জনে যিহোৱাত ভাৱসা কৰে, সেই জন নিৰাপদে থাকে।

26 অনেক লোকে শাসনকৰ্ত্তাৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰে;

কিন্তু তেওঁৰ বাবে যিহোৱাৰ পৰাহে ন্যায় আছে।

27 অন্যায়কাৰী মানুহ ন্যায় কৰা লোকসকলৰ বাবে ঘৃণনীয়;

কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ পথ দুষ্ট লোকৰ বাবে ঘৃণনীয়।

30 অধ্যায়

- 1 যাকিৰ পুংৰ আগুৰে ঈশ্বৰীয় বচন কোৱা:
এই মানুহে ঈযীয়েল আৰু উকালত ঘোষণা কৰে:
2 যি কোনো মনুষ্যতকৈ নিশ্চয় মই বহুত বেছি জন্তুৰ দৰে,
আৰু মনুষ্যজাতিৰ বুজা শক্তি মোৰ নাই,
3 আৰু মই পৰজ্ঞা শিকা নাই,
নাইবা পৰিৎৰ জনাৰ বিষয়েও জ্ঞান পোৱা নাই।
4 কোন স্বৰ্গলৈ উঠি গৈছিল, আৰু নামি আহিছিল?
কোনে নিজৰ হাতৰ মুঠিত বতাহ ধৰিছিল?
কোনে জল সমূহক বান্ধি লুকুৱাই ৰাখিছিল?
কোনে পৃথিবীৰ সকলো সীমা স্থাপন কৰিছিল?
তেওঁৰ নাম কি? আৰু তেওঁৰ পুংৰ নাম কি? নিশ্চয় তুমি জানা!
5 ঈশ্বৰৰ পৰতিটো বাক্য প্ৰমাণিত,
তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা সকলৰ তেওঁ ঢাল হয়।
6 তেওঁৰ বাক্যৰ লগত একো যোগ নিদিবা;
নহ'লে তেওঁ তোমাক তিৰস্কাৰ কৰিব, আৰু তুমি মিছলীয়া বুলি প্ৰমাণিত হবা।
7 মই তোমাৰ আগত দুটা বস্তু খুজিছোঁ;
মোৰ মৃত্যু হোৱাৰ আগতে সেই বস্তু দুটা মোক দিবলৈ আমাৰি নহ'বা।
8 অহংকাৰ আৰু মিছা কথা মোৰ পৰা দূৰ কৰা;
মোক দৰিদ্ৰ নাইবা ধনৱান নকৰিবা;
কেৱল মোৰ প্ৰয়োজনীয় আহাৰ মোক দিয়া।
9 কাৰণ মোৰ যদি অতিৰিক্ত থাকে, তেনেহ'লে মই তোমাক অস্বীকাৰ কৰিম আৰু ক'ম, “যিহোৱা নো কোন?”
বা মই যদি দৰিদ্ৰ হওঁ আৰু চুৰ কৰোঁ,
তেনেহ'লে মোৰ ঈশ্বৰৰ নাম মই অপবিত্ৰ কৰিম।
10 দাসক তেওঁৰ মালিকৰ আগত নিন্দা নকৰিবা;
কৰিলে তেওঁ তোমাক শাও দিব, আৰু তুমি দোষী বুলি গণিত হ'ব।
11 এটা বংশ আছে, যি নিজৰ পিতৃক শাও দিয়ে,
আৰু নিজৰ মাতৃক মহিমাযিত নকৰে।
12 সেই বংশই নিজে নিজৰ দৃষ্টিত শুদ্ধ;
কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ কলুষিতা পৰিত্যাগ নকৰে।
13 সেই বংশ নিজৰ দৃষ্টিতে নিজে বহুত অহংকাৰী!
আৰু তেওঁলোকে চকুৰ পিৰিঠি ওপৰ কৰি ৰাখে!
14 তেওঁলোক এনে বংশ; যিসকলৰ দাঁত তৰোৱালৰ দৰে, আৰু গালৰ হাড় ছুৰিৰ দৰে,
সেয়ে তেওঁলোকে দেশৰ পৰা দৰিদ্ৰ সকলক আৰু মানুহৰ মাজৰ পৰা অভাৱী সকলক গ্ৰাস কৰিব পাৰে।
15 জোকৰ দুজনী জীয়েক আছে; “দিয়া দিয়া” বুলি তেওঁলোকে কান্দে।
তিনিটা বিষয় আছে, যি কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়,
চতুৰ্থ বিষয়ে কেতিয়াও নকয় “যথেষ্ট হ'ল”
16 চিয়েল, বাঁজী তিৰোতাৰ গৰুড,
পানীৰ বাবে তৃষ্ণাতুৰ হোৱা মাটি,
আৰু জুইয়ে কেতিয়াও নকয়, “যথেষ্ট হ'ল।”
17 যি চকুৰে নিজৰ পিতৃক উপহাস কৰে,
আৰু মাতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ ঘিণ কৰে,
তেওঁৰ চকু উপত্যকাৰ কাউৰীবোৰৰ দ্বাৰাই কাটি উলিওৱা হ'ব,
আৰু শপুণে তেওঁক খাব।
18 ইয়াত তিনিটা বিষয় আছে, যি মোৰ বাবে অতি অদ্ভুত,
চতুৰ্থ বিষয় মই বুজি নাপাওঁ:
19 ঈগলে আকাশত উৰে;
সাপে শিলত বগায়;
জাহাজে সমুদ্ৰৰ মাজত গতি কৰে,
আৰু পুৰুষে মহিলাৰ সৈতে জীৱনধাৰণ কৰে।
20 এইদৰে ব্যভিচাৰিণীৰ পথ;
তেওঁ খাই আৰু মুখ মঁচে

আৰু কয়, “মই কোনো ভুল কৰা নাই।”

21 তিনিটা বিষয়ত পৃথিৱী কঁপে,

আৰু চতুৰ্থ বিষয় সহিব নোৱাৰি:

22 যেতিয়া এজন দাস ৰজা হয়;

আৰু এজন মূৰখই আহাৰ খাই তৃপ্ত হয়;

23 ঘিণেলগীয়া মহিলাই যেতিয়া বিবাহ হয়;

আৰু এগৰাকী দাসীয়ে যেতিয়া নিজৰ গৃহিণীৰ স্থান লয়।

24 পৃথিৱীত চাৰিটা ক্ষুদ্ৰ বস্তু আছে;

তথাপিও সেইবোৰ বহুত জ্ঞানী।

25 পৰুৱা শক্তিশালী প্ৰাণী নহয়,

তথাপি সিহঁতে গ্ৰীষ্ম কালত সিহঁতৰ আহাৰ যুগুত কৰে;

26 চাফন পশু শক্তিমান জীৱ নহয়,

তথাপি সিহঁতে শিলৰ মাজত নিজৰ ঘৰ সাজে;

27 ফৰিংবোৰৰ ৰজা নাথাকে,

তথাপি সিহঁত সকলোৱে শ্ৰেণী অনুসাৰে অতিক্ৰম কৰে;

28 জেঠীক তুমি তোমাৰ দুয়োখন হাতেৰে ধৰি ৰাখিব পাৰা;

তথাপি সিহঁত ৰজাৰ অট্টালিকাত বাস কৰে।

29 নিজৰ দীঘল খোজৰ বাবে গৌৰৱ কৰা তিনিটা জীৱ আছে,

চতুৰ্থবোৰ নিজৰ খোজ কঢ়াৰ ধৰণৰত গৌৰৱ কৰে।

30 জল্লৰ মাজত শক্তিশালী সিংহ,

আৰু ই কোনো বস্তুৰ পৰা আঁতৰি নাহে;

31 বুকু ফিন্দাই খোজ কঢ়া মতা কুকুৰা, মতা ছাগলী,

আৰু সৈন্যসকলৰ কাষত থকা ৰজা।

32 তুমি যদি অজ্ঞানী হোৱা, তেনেহ'লে তুমি নিজকে প্ৰশংসা কৰা,

বা যদি তুমি কু-কল্পনা কৰা,

তেনেহ'লে তোমাৰ মূখত তোমাৰ হাত দিয়া।

33 যিদৰে গাখীৰ মন্থন কৰিলে মাখন হয়,

আৰু নাক মোহাৰিলে তেজ ওলায়,

সেইদৰে কেৰাধে বিবাদ সৃষ্টি কৰে।

31 অধ্যায়

ৰজা লম্বুৱেলৰ নীতি বাক্য।

1 ৰজা লম্বুৱেলৰ বাক্য; তেওঁৰ মাতৃয়ে তেওঁক ঈশ্বৰীয় বচন শিক্ষা দিয়া।

2 মোৰ পুত্ৰ কি? আৰু মোৰ গৰ্ভৰ পৰা জন্মা পুংৰ কি?

আৰু মোৰ সঙ্কল্পৰ পুত্ৰ কি?

3 তোমাৰ শক্তি মহিলাক নিদিবা,

আৰু ৰজাক ধ্বংস কৰা সকলৰ পথত নচলিবা।

4 হে লম্বুৱেল, এইটো ৰজাসকলৰ বাবে নহয়, ৰজাসকলৰ বাবে সুৰা পান কৰা উপযুক্ত নহয়;

অথবা “সুৰা ক'ত আছে?” বুলি শাসনকৰ্ত্তাই সোধা অনুচিত;

5 তেওঁলোকে পান কৰিব আৰু বিধানত কি আছে তাক পাহৰিব,

আৰু সকলো দুৰ্দশাগ্ৰস্ত লোকৰ অধিকাৰক বিপথগামী কৰিব।

6 বিনাশলৈ যোৱা জনক সুৰা দিয়া,

আৰু বেদনাদায়ক যত্নগত ডুগি থকা সকলক দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰোঁৱা।

7 তেওঁ পান কৰিব আৰু নিজৰ দৰিদ্ৰতাক পাহৰিব,

আৰু তেওঁৰ সমস্যাৰ কথা মনত নাথাকিব।

8 কথা ক'ব নোৱাৰা সকলৰ বাবে কথা কোৱা,

বিনাশ হোৱা সকলৰ কাৰণ সমূহৰ বাবে কথা কোৱা।

9 আৰু ন্যায়ৰ জোখেৰে বিচাৰ কৰা,

আৰু দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱী লোকৰ বাবে আশ্বাসমৰ্থন কৰা।

গুণৱতী স্ৰংৰীৰ বৰ্ণনা।

10 প্ৰতিভাসম্পন্ন ভাৰ্য্যা কোনে বিচাৰি পায়?

মূল্যবান ৰত্নতকৈ তেওঁৰ মূল্য অতি অধিক।

- 11 তেওঁৰ স্বামীৰ হৃদয়ে তেওঁত বিশ্বাস কৰে,
আৰু তেওঁৰ স্বামীৰ কেতিয়াও অভাৱ নহয়।
- 12 তেওঁ স্বামীৰ বাবে ভাল কাৰ্য কৰে, বেয়া কাৰ্য নকৰে।
- 13 তেওঁ ঊণ আৰু শণ সূতা বাচি লয়,
আৰু সেই সূতাৰে নিজ হাতেৰে আনন্দেৰে কাম কৰে।
- 14 তেওঁ বণিকৰ জাহাজৰ দৰে,
তেওঁ বহুত দূৰৰ পৰা নিজৰ খোৱা বস্তু আনে,
- 15 তেওঁ ৰাতিপুৱা নহওঁতেই সাৰ পায়,
আৰু ঘৰৰ সকলোকে খাবলৈ আহাৰ দিয়ে,
আৰু তেওঁ নিজৰ দাসীসকলক কাম ভগাই দিয়ে।
- 16 তেওঁ খেতি পথাৰৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰে, আৰু মাটি কিনি লয়;
তেওঁ নিজৰ হাতৰ শ্ৰমৰ ফলেৰে দৰাফাবাৰী পাতে।
- 17 তেওঁ নিজৰ শক্তিকে পোচাক পৰিধান কৰে,
আৰু নিজৰ বাহ বলৱান কৰে।
- 18 তেওঁৰ বাবে লাভ জনক, তেওঁ তেনে বিষয় চিন্তা কৰে,
আৰু গোটেই ৰাতি তেওঁৰ চাকি নুন্মায়।¹⁹ তেওঁ টাকুৰি ঘূৰাবলৈ নিজৰ হাত মেলে,
আৰু তেওঁ সূতা ঘূৰাই হাত দাঙি ৰাখে।
- 20 তেওঁ দৰিদৰ লোকলৈ নিজৰ হাত মুকলি কৰে,
অভাবি লোকলৈ তেওঁ নিজৰ হাত মেলে।
- 21 তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ লোকৰ বাবে হিম পৰালৈ ভয় নকৰে;
তেওঁৰ ঘৰৰ সকলো লোকে ৰঙা বৰণীয়া কাপোৰ পিন্ধে।
- 22 তেওঁ নিজৰ বিছনাৰ বাবে বিছনা চাদৰ প্ৰস্তুত কৰে;
তেওঁ মিহি শণ সূতাৰ বেঙুনীয়া ৰঙৰ পোচাক পিন্ধে।
- 23 যেতিয়া তেওঁ দেশত বৃদ্ধসকলৰ লগত বহে,
তেতিয়া তেওঁৰ স্বামী সকলোৰে পৰিচিত হয়;
- 24 তেওঁ শণ সূতাৰ বস্তুৰ প্ৰস্তুত কৰে, আৰু বিক্ৰী কৰে,
আৰু তেওঁ ব্যৱসায়ী সকলক পাণ্ডুৰিৰ কাপোৰ যোগান ধৰে।
- 25 তেওঁ বল আৰু সম্মানেৰে পোচাক পিন্ধে;
তেওঁ আহিব লগা দিনৰ বাবে নিশ্চিত হৈ হাঁহে।
- 26 তেওঁ প্ৰজ্ঞাৰ কথা ক'বলৈ নিজৰ মুখ মেলে;
আৰু তেওঁৰ জিভাত দয়াৰ শিক্ষা থাকে।
- 27 তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ লোকসকলৰ চালচলনলৈ দৃষ্টি ৰাখে,
আৰু তেওঁ এলেহুৱাৰ আহাৰ নাখায়।
- 28 তেওঁৰ সম্ভৱন সকলে সাৰ পায়, আৰু যি বস্তুৰে সিহঁতক সুখী কৰিব পাৰে, তেনে তেওঁ সিহঁতক দিয়ে।
তেওঁৰ স্বামীয়ে তেওঁক প্ৰশংসা কৰি কয়,
- 29 “অনেক জীয়েকে ভাল কাৰ্য কৰে,
কিন্তু তুমি তেওঁলোক সকলোকে অতিক্ৰম কৰিলা।”
- 30 সৌন্দৰ্য বিভ্ৰান্তিকৰ, লাৱণ্য মূল্যহীন,
কিন্তু যিহেৰালৈ ভয় ৰখা মহিলা প্ৰশংসনীয়।
- 31 তেওঁৰ হাতৰ শ্ৰম অনুসাৰে তেওঁক ফল দিয়া,
আৰু দুৱাৰত তেওঁৰ কামবোৰক প্ৰশংসা কৰা।

উপদেশক

গল্প ৰচয়িতা

উপদেশক পুস্তকৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট লিখকক চিহ্নিত কৰি কোনো উল্লেখ নাই। ইব্ৰী শব্দ ‘কুওহেলেথ’ৰ দ্বাৰা উপদেশক পুস্তকৰ 1:1 পদে নিজে এই পুস্তকৰ লিখকৰ চিনাকি দিছে; এই শব্দটোৰ অনুবাদ ক’ব “ধৰ্ম প্ৰচাৰক” এই প্ৰচাৰকে নিজেকে আস্থান কৰিছে, “যিৰূচালেমত থকা ৰজা দায়ুদৰ পুত্ৰ বুলি, এজন, যিজন বৃদ্ধি হৈছিল, জ্ঞানত যিৰূচালেমত সকলোতকৈ আগত, আৰু যিজেনে বহু হিতোপদেশ সংগ্ৰহ কৰিছিল” (উপদেশক 1:1, 16; 12:9)। এই চহৰৰ পৰা সমগ্ৰ ইশ্ৰায়েল দেশত ৰাজস্ব কৰাৰ কাৰণে চলোমনে দায়ুদৰ সিংহাসনৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ উভতি আহিল (1:12)। চলোমনে এই পুস্তকত এনে কিছুমান পদ লিখিছে। চলোমনৰ মৃত্যুৰ পাছত বিভিন্ন লিখকে এই পুস্তকত লিখা বুলি এই প্ৰসংগত কিছুমান চিনাক্ত কৰা সংকেত থকাৰ ইংগিত দিয়ে, সম্ভৱতঃ এয়া বহু শত শত বছৰৰ পাছত হৈছে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 940-931

খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত। চলোমনৰ ৰাজস্বকালৰ শেষৰফালে সম্ভৱতঃ উপদেশক পুস্তক খন লিখা হৈছিল, এয়া হয়তো যিৰূচালেমত লিখিছিল।

প্ৰাপক

প্ৰাচীন ইশ্ৰায়েলী লোকসকলৰ কাৰণে উপদেশক পুস্তক লিখা হৈছিল আৰু পাছত বাইবেলৰ সমস্ত পাঠকসকল।

উদ্দেশ্য

এই পুস্তক খন আমাৰ ওচৰত এটা কঠোৰ সতৰ্কবাণী হিচাপে থিয় হৈ আছে। ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভয় আৰু লক্ষ্য নথকা জীৱন যাপন হ’ল এটা অকাৰ্যকৰ, ব্যৰ্থ, আৰু এটা বতাহ আহিলেই সিঁচৰিত হোৱাৰ দৰে। আমি যিমনেই সুখ, ঐশ্বৰ্য, সৃজনশীল কাৰ্যকলাপ, জ্ঞান, বা সাধাৰণ সুখ কামনা নকৰোঁ কিয়, আমি জীৱনৰ শেষ প্ৰান্তলৈ আহি দেখা পাম যে আমাৰ জীৱন বৃথা হৈ গৈছে। জীৱনৰ অৰ্থ মাত্ৰ ঈশ্বৰৰ ওপৰত নিবন্ধ এটা জীৱনৰ যোগেদিহে আহে।

মূল বিষয়

ঈশ্বৰৰ পৰা অহা বিষয়বোৰৰ বাহিৰে আন সকলো বৃথা।

প্ৰান্তৰেখা

1. ভূমিকা — 1:1-11
2. জীৱনৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত বিভিন্ন বৃথা আছে — 1:12-5:7
3. ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভয় — 5:8-12:8
4. সিদ্ধান্ত — 12:9-14

এজন দাৰ্শনিক ৰজাৰ গভীৰ চিন্তা

1 দায়ুদৰ পুংৰ, যিৰূচালেমত থাকি ৰাজস্ব কৰা উপদেশকৰ কথা।

সকলো অসাৰ

2 উপদেশকে কৈছে,

“অসাৰৰ অসাৰ!

সকলোৱেই অসাৰ।

3 সূৰ্য্যৰ তলত* মানুহে যি যি পৰিশ্ৰম কৰে, সেই সকলো পৰিশ্ৰমত তেওঁৰ কি লাভ?

4 এক পুৰুষ যায় আৰু এক পুৰুষ আহে; কিন্তু পৃথিৱী চিৰকাল থাকে।

5 সূৰ্য্য উদয় হয়, সূৰ্য অস্ত যায়; বেগেৰে নিজৰ উদয় স্থানলৈ ঘূৰি গৈ পুনৰ উদয় হয়।

6 বতাহ দক্ষিণ দিশলৈ বয়, আৰু চৌপাশে ঘূৰি উত্তৰলৈ যায়;

এইদৰে বতাহ নিজৰ পথত ঘূৰি থাকে,

আৰু পুনৰ নিজ চৰ্কেলৈ উলটি আহে।

7 সকলো নদী গৈ সমুদ্ৰত পৰে; তথাপি সমুদ্ৰৰ কেতিয়াও পূৰ্ণ নহয়;

নদীবোৰ যি ঠাইলৈ যায়, সেই ঠাইলৈকে পুনৰায় একেৰাহে গৈ থাকে।

8 সকলোবোৰ বিষয়েই বিৰক্তিকৰ, তাৰ ব্যাখ্যা দিব পৰা মানুহৰ পক্ষে অসাধ্য।

চকুৱে যিমনেই দৰ্শন নকৰক, চকু তৃপ্ত নহয়;

কাণে যিমনেই শ্ৰৱণ নকৰক, কাণ তৃপ্ত নহয়।

9 যি হৈ গ’ল, সেয়ে পুনৰ হ’ব;

যি কৰা হ’ল, তাক পুনৰ কৰা হ’ব;

সূৰ্য্যৰ তলত নতুন একোৱেই নাই।

* 1 অধ্যায়:3 অৰ্থাৎ এই পৃথিৱীত

10 এনে কিবা আছেন, যার বিষয়ে মানুহে ক'ব পাৰে যে,
'চোৱা এইটো নতুন'?

যি যি বিদ্যমান, ইতিমধ্যে বহু দিন ধৰি আছিল,
আমাৰ যুগৰ আগতেও বিদ্যমান আছিল।

11 অতীতত ঘটা বিষয়বোৰৰ কথা কাৰো মনত নাই;

অনেক পাছত যি ঘটিছিল,

আৰু ভৱিষ্যতেও যি যি হ'ব, সেই বিষয়েও মানুহে সোঁৱৰণ নকৰিব।"

জ্ঞান অসাৰ

12 মই উপদেশক; মই যিবুচালেমত ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰজা আছিলোঁ।¹³ আকাশৰ তলত যি যি কৰা হয়, তাক জ্ঞানৰ দ্বাৰা পৰীক্ষা আৰু অনুসন্ধান কৰিবৰ কাৰণে মই মনতে স্থিৰ কৰিলোঁ। মই দেখিলোঁ, ঈশ্বৰে মনুষ্যক ব্যস্ত ৰাখিবলৈ ই এক দুৰ্ভেদ কাৰ্য্যভাৰ।¹⁴ সূৰ্যৰ তলত যি যি কৰা হয়, সেই সকলোকে মই চালোঁ; দেখিলোঁ, এই সকলো অসাৰ আৰু কেৱল বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ নিচিনা।

15 যি বেকা তাক পোন কৰিব নোৱাৰি।

যি অনুপস্থিত, তাক গণনা কৰা অসাধ্য।

16 মই মনে মনে ক'লোঁ, "মোৰ আগেয়ে যিসকল যিবুচালেমত আছিল, সেইসকল লোকতকৈ মই অধিক প্ৰজ্ঞা অৰ্জন কৰিলোঁ; মোৰ মনে প্ৰজ্ঞা আৰু জ্ঞানৰ মহান অভিজ্ঞতা পালে।"¹⁷ তাৰ পাছত মই প্ৰজ্ঞা, উন্নততা আৰু মূৰখতা জানিবলৈ মনোযোগ কৰিলোঁ; তাতে মই বুজিলো যে, ইও বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰা মাংৰ।¹⁸ কিয়নো প্ৰজ্ঞাৰ বাহ্যতাত অধিক নেৰাশ্যতা বাঢ়ে আৰু যিজনো জ্ঞান বৃদ্ধি কৰে, তেওঁ দুখো বৃদ্ধি কৰে।

2 অধ্যায়

নিজ বাসনা পূৰণত অসাৰতা

1 মই মোৰ হৃদয়ক ক'লোঁ, "আহাঁ, মই আমোদ-প্ৰমোদেৰে তোমাক পৰীক্ষা কৰি চাম; সেয়ে, এতিয়া সুখ উপভোগ কৰা।" কিন্তু দেখিলোঁ, ইও কেৱল এক অস্থায়ী বতাহৰ দৰে অসাৰ আছিল।² মই হাঁহিৰ বিষয়ে ক'লোঁ, "ই বলিয়ালি," আনন্দৰ বিষয়ত "ই কি কৰিব পাৰে?"³ আকাশৰ তলত, মানুহৰ কিছুদিনৰ জীৱনকালত তেওঁলোকৰ কাৰণে কি ভাল, তাক মই দেখা নোপোৱালৈকে কেনেকৈ দ্ৰাক্ষাৰসেৰে মোৰ শৰীৰক আনন্দিত কৰিম; কেনেকৈ মোৰ মনক অবিৰামে পৰিচালিত কৰা প্ৰজ্ঞাৰে সৈতে অজ্ঞানতাক ধৰি ৰাখি উল্লাসিত হ'ম, মই মনতে অৱেষণ কৰি চালোঁ।⁴ মই কিছুমান মহা কাৰ্য্য কৰিলোঁ; মই নিজৰ কাৰণে অনেক ঘৰ সাজিলোঁ আৰু দৰাক্ষাবাৰী পাতিলোঁ;⁵ মই ঠায়ে ঠায়ে অনেক বাগিছা আৰু উদ্যান তৈয়াৰ কৰি তাত সকলো ধৰণৰ ফল ধৰা গছ ৰুলোঁ;⁶ গছ উঁপন্ন হোৱা বাৰীত পানী দিবলৈ মই ঠায়ে ঠায়ে পুখুৰী খানিলোঁ;⁷ মই অনেক দাস আৰু দাসীক কিনি ল'লোঁ; মোৰ ৰাজপ্ৰাসাদতো অনেক দাস-দাসীৰ জন্ম হৈছিল; মোৰ আগেয়ে যিসকল যিবুচালেমত আছিল, তেওঁলোক সকলোতকৈ মোৰ অনেক বেছি গৰু-ছাগলী আৰু মেৰ-ছাগ আদি পশুধনৰ জাক আছিল;⁸ মই অনেক ৰূপ আৰু সোণ, অন্যান্য ৰজাসকলৰ আৰু বিভিন্ন প্ৰদেশৰ ধন-সম্পদ আনি নিজৰ কাৰণে জমা কৰিলোঁ; মোৰ কাৰণে অনেক গায়ক-গায়িকা আৰু মাংসক সন্তোষ দিওঁতা অনেক উপপত্নী আছিল।

⁹ মোৰ আগেয়ে যিবুচালেমত যিসকল আছিল, তেওঁলোকতকৈ মই অনেক বেছি মহান আৰু ঐশ্বৰ্য্যশালী হ'লো। তেতিয়াও প্ৰজ্ঞা মোৰ লগত আছিল।

10 মোৰ চকুত যি ভাল লাগে, মই সেইবোৰৰ পৰা আতৰাই নাৰাখিলোঁ;

মই মোৰ মনক কোনো আমোদ-প্ৰমোদৰ পৰা আটক নকৰিলোঁ,

কিয়নো মোৰ সকলো কাৰ্যত মোৰ মনে আনন্দ কৰে;

আৰু আনন্দই মোৰ সকলো পৰিশ্ৰমৰ পুৰস্কাৰ আছিল।

11 তাৰ পাছত মই মোৰ হাতে যি যি কাৰ্য্য কৰিলোঁ,

আৰু তাক কৰিবলৈ মই যি পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ,

তাক চাই দেখিলোঁ যে, সেই সকলো অসাৰ;

কেৱল বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ বাহিৰে একো নহয়;

সূৰ্যৰ তলত একোতেই লাভ নাই।

12 পাছত মই প্ৰজ্ঞা, বলিয়ালি আৰু অজ্ঞানতাৰ কথা চিন্তা কৰিলোঁ;

ৰজাৰ পাছত যিজন পৰৱৰ্তী ৰজা আহিব, তেওঁ কি কৰিব পাৰে?

কেৱল ইতিমধ্যে যি যি কৰা হৈছে, তাকেই কৰিব।

13 মই দেখিলোঁ, অন্ধকাৰতকৈ পোহৰ যেনেকৈ উত্তম, তেনেকৈ অজ্ঞানতকৈ প্ৰজ্ঞা উত্তম।

14 জ্ঞানী মানুহৰ মূৰত চকু থাকে;

কিন্তু অজ্ঞান লোকে হ'লে অন্ধকাৰত ভ্ৰমণ কৰে;

তথাপি মই এটাই বুজিলো যে, সকলোৰে শেষ দশা একে হয়।

15 তেতিয়া মই মনতে ক'লোঁ, অজ্ঞানলৈ যেনে দশা হয়, মৌলেকোতো তেনে দশাই হ'ব;

† 1 অধ্যায়:14 অৰ্থাৎ বতাহক খোৱাৰ দৰে

তেনেহ'লে অধিক জ্ঞানী হৈ মোৰ কি লাভ হ'ল?
মই মনতে ক'লোঁ, “ইও অসাৰ।”

16 মানুহে অজ্ঞানীক যেনেদৰে মনত নাৰাখে,
তেনেদৰে জ্ঞানীকো বেছি দিন মনত নাৰাখে;
ভবিষ্যতে তেওঁলোক দুয়াকে মানুহে পাহৰি যাব।
অজ্ঞানীজন মৰাৰ দৰে জ্ঞানীও মৰে।

17 এই হেতুকে জীৱনলৈ মোৰ ঘৃণা উপজিল। কাৰণ সূৰ্যৰ তলত যি কৰা হয়, সেই সকলো কাৰ্য মোৰ পক্ষে দুখজনক;
কিয়নো সকলোৰেই অসাৰ আৰু বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰা মাংৰ।

18 সূৰ্যৰ তলত মই যি যি পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ, সেই সকলো পৰিশ্ৰমত মোৰ এতিয়া যিগ লাগিছে; কিয়নো মোৰ পাছত
যিজন আহিব, তেওঁৰ বাবেইতো তাৰ ফল থৈ যাব লাগিব। 19 সেই লোক জ্ঞানী নে অজ্ঞানী হ'ব, তাক কোনে জানে? তথাপি
তেৱেই মোৰ সকলো কাৰ্যৰ ফল ভোগ কৰিব, কিয়নো তেওঁৰ বাবেই মই সূৰ্যৰ তলত পৰিশ্ৰম কৰিছোঁ আৰু জ্ঞানৰ পৰিচয়
দিলোঁ। ইও অসাৰ। 20 এই হেতুকে সূৰ্যৰ তলত মই যি যি পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ, তাৰ বাবে মোৰ মন নিৰাশ হ'বলৈ ধৰিলে।
21 কিয়নো কোনো মানুহে প্ৰজ্ঞা, জ্ঞান, আৰু দক্ষতাৰে পৰিশ্ৰম কৰিব পাৰে; কিন্তু পাছত তেওঁৰ সকলোখিনি এনে এজনৰ
কাৰণে ৰাখি যাব লগা হয়, যি মানুহে তাৰ বাবে কোনো পৰিশ্ৰমেই কৰা নাই। ইও অসাৰ আৰু এক অতি দুখৰ কথা। 22 সূৰ্যৰ
তলত মানুহে যি যি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰে আৰু মনৰ চাপ লয়, তাৰ ফলত তেওঁৰ কি লাভ হয়? 23 প্ৰত্যেক দিনা তেওঁৰ
কামত দুখ আৰু বিৰক্তি থাকে; এনেকি ৰাতিও তেওঁৰ মনে বিশ্ৰাম নাপায়। ইও অসাৰ।

24 তেস্তে মানুহৰ পক্ষে ভোজন-পান কৰা আৰু নিজ পৰিশ্ৰমত সন্তুষ্ট হৈ থকাৰ বাহিৰে উত্তম একোকে নাই। মই দেখিলোঁ
যে এই সকলো ঈশ্বৰৰ হাতৰ পৰাহে আছে। 25 কাৰণ ঈশ্বৰে* নিদিলে কোনে মোক বাদ দি খাব পাৰে অথবা কোনে যি কোনো
ধৰণৰ আনন্দ ভোগ কৰিব পাৰে? 26 যি মানুহে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰে, তেওঁক তেওঁ প্ৰজ্ঞা, জ্ঞান, আৰু আনন্দ দান কৰে; কিন্তু
তেওঁ পাপীক হ'লে, ধন-সম্পদ গোটাৱা আৰু জমা কৰাৰ কাৰ্য দিয়ে, যাতে তেওঁ ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰা লোকক দিব পাৰে। ইও
অসাৰ আৰু বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰা মাংৰ।

3 অধ্যায়

সকলোৰে বাবে এক সময় আছে

- 1 প্ৰত্যেক বিষয়ৰ কাৰণে এক এক সময় আছে; আকাশৰ তলত প্ৰত্যেকটো কাৰ্যৰ একোটা নিৰ্দিষ্ট সময় আছে।
- 2 জন্মৰ যেনেকৈ এক সময় আছে, মৃত্যুৰো তেনেকৈ সময় আছে; ৰোপণৰ সময় আছে আৰু উখালি পেলাবৰো সময়
আছে।
- 3 বধ কৰা আৰু সুস্থ কৰাৰ এক নিৰ্দিষ্ট সময় আছে। ভাঙি পেলোৱাৰ যেনেকৈ সময় আছে, তেনেকৈ গঢ়িবৰো সময় আছে।
- 4 কাপ্তিবৰ সময় আৰু হাঁহিবৰ সময় আছে; শোক কৰাৰ সময় আৰু নাচিবৰ সময় আছে।
- 5 শিল দলিয়াবৰ আৰু শিল গোটাৱাৰো সময় আছে। আঁকোৱালি লোৱাৰ সময় আৰু আঁকোৱালি ধৰাৰ পৰা আতৰি থকাৰ
সময় আছে।
- 6 বস্ত বিচাৰিবৰ সময় আছে, পুনৰ নিবিচৰাৰো এক সময় আছে। বস্ত ৰাখি থোৱা আৰু পেলাবৰো এক এক সময় আছে।
- 7 কাপোৰ ফালিবৰ সময় আৰু চিলাই কৰাৰ সময় আছে; মনে মনে থকাৰ সময় আৰু কথা মৈদাম সময় আছে।
- 8 ভালপোৱাৰ সময় আৰু ঘৃণা কৰাৰ সময় আছে; যুদ্ধ কৰাৰ এক সময় আছে আৰু শান্তি ৰক্ষা কৰাৰো সঠিক সময় আছে।

ঈশ্বৰ-প্ৰদত্ত কাৰ্য

- 9 শ্ৰমিকে তেওঁৰ পৰিশ্ৰমৰ কি ফল লাভ কৰে? 10 ঈশ্বৰে মনুষ্যক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ যি কাম দিছে, তাক মই দেখিলোঁ।
- 11 নিজ নিজ উপযুক্ত সময়ৰ বাবে ঈশ্বৰে সকলোবোৰ ঠিক কৰি ৰাখিছে। তেওঁ মানুহৰ হৃদয়বোৰত অনন্ত কাল ৰাখিছে।
তথাপিও আদিৰ পৰা অষ্টলৈকে ঈশ্বৰে যি যি কাম কৰিছে মানুহে তাক বুজিব পৰা নাই।
- 12 মই জানিলোঁ যে, মানুহৰ বাবে জীৱন কালত আনন্দ আৰু স্নান কৰাৰ বাহিৰে ভাল একো নাই। 13 ইও ঈশ্বৰৰ দান।
প্ৰত্যেক মানুহে খোৱা-বোৱা কৰি সকলো কাৰ্যতে সন্তুষ্ট হৈ থকা উচিত।
- 14 মই জানো যে, ঈশ্বৰে যি যি কৰে, সেই সকলো চিৰকাল থাকে; তাক বঢ়াবও নোৱাৰি বা কমাবও নোৱাৰি; ঈশ্বৰে এনেদৰে
কৰিলে যাতে মানুহে তেওঁক ভয় কৰে।
- 15 যি যি আছে, সেয়ে পূৰ্বেও আছিল;
যি যি হ'ব, সেয়াও পূৰ্বে আছিল;
যি হৈ গ'ল, ঈশ্বৰে পুনৰ তাকেই বিচাৰে।

ন্যায় বিচাৰ আৰু ভবিষ্যত ঈশ্বৰৰ হাতত

- 16 মই সূৰ্যৰ তলত আৰু এক বিষয় দেখিলোঁ যে, ন্যায় বিচাৰ আৰু ধাৰ্মিকতাৰ ঠাইত দুষ্ণতা আছে। 17 মই মনতে ক'লোঁ,
“ঈশ্বৰে ধাৰ্মিক আৰু দুষ্ণ এই দুজনৰ বিচাৰ কৰিব; কাৰণ ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰত্যেক বিষয় আৰু কৰ্মৰ বাবে এক নিৰ্দিষ্ট সময়
আছে।”
- 18 মই মনতে ক'লোঁ, “ঈশ্বৰে লোকসকলক যেন পৰীক্ষা কৰি বুজিবলৈ দিয়ে যে, তেওঁলোক নিজে পশুতুল্য।”

* 2 অধ্যায়:25 সহায় নিদিলে

19 কাৰণ মানুহলৈ যি ঘটে সেয়ে পশুৱলৈকে ঘটে; পশু যেনেকৈ মৰে, মানুহো মৰে। উভয়ে একে বায়ুৰ শ্বাস-পৰশ্বাস লয়; সেয়ে পশুতকৈ মানুহৰ কোনো প্ৰাধান্য নাই; কিয়নো একোৱেই স্থায়ী নহয়। 20 সকলোৱেই একে মাটিলৈকে যায়; সকলোৱেই ধূলিৰ পৰা আহিছে আৰু ধূলিলৈকে উলটি যায়।

21 মানুহৰ প্ৰাণবায়ু যে উৰ্দ্ধগামী হয় আৰু পশুৰ পৰাণবায়ু যে মাটিৰ তললৈ অধোগামী হয়, তাক কোনে জানে? 22 মই আকৌ উপলব্ধি কৰিলোঁ যে, নিজৰ কাৰ্যত সন্তুষ্ট হোৱাৰ বাহিৰে মানুহৰ বাবে আন একোৱেই ভাল নাই; কিয়নো এয়ে মানুহৰ কাৰ্য। কাৰণ মানুহৰ মৃত্যুৰ পাছত কি ঘটিব, তাক দেখুৱাবলৈ কোনে তেওঁক ঘূৰাই আনিব?।

4 অধ্যায়

নানা উপদ্রৱ, পৰিশ্ৰম আৰু সংগীহীন অৱস্থা

1 পুনৰ মই সূৰ্যৰ তলত যি সকলো উপদ্রৱ হয়, সেইবোৰলৈ এবাৰ চালাওঁ।

চোৱা, উপদ্রৱ পোৱা লোকসকলে কান্দিছে,

কিন্তু তেওঁলোকক শান্তনা দিওঁতা কোনো নাই;

যিসকলে উপদ্রৱ কৰে, তেওঁলোকৰ হাতত ক্ষমতা আছে;

কিন্তু উপদ্রৱ পোৱাসকলক শান্তনা দিওঁতা কোনো নাই।

2 সেয়ে মই ভাবিলোঁ, যিসকল বৰ্ত্তমান জীয়াই আছে,

সেই জীৱিতসকলতকৈ যিসকলৰ আগেয়ে মৃত্যু হ'ল, তেওঁলোক অধিক সৌভাগ্যশালী।

3 কিন্তু এই দুজনতকৈ সেইজন বেছি সৌভাগ্যশালী যিজনৰ এতিয়াও জন্ম হোৱা নাই আৰু

সূৰ্যৰ তলত যি দুষ্ট কাৰ্য কৰা হয়, তাক দেখা নাই।

4 তাৰ পাছত মই দেখিলোঁ, সকলো পৰিশ্ৰমৰ কাৰ্য আৰু সকলো দক্ষ কাৰ্যক্ষম এজন লোকৰ প্ৰতি আন জনৰ হিংসাত্মক থকাৰ পৰাই হয়। ইয়া অসাৰ; কেৱল বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ বাহিৰে একো নহয়।

5 অজ্ঞান লোকে হাত সাৱটি একো নকৰাকৈ থাকে,

তেওঁলোকে নিজকে ধ্বংস কৰে*।

6 বতাহক ধৰাৰ চেষ্টা কৰি পৰিশ্ৰমেৰে দুই মুঠি লাভ কৰাতকৈ শান্তিৰে সৈতে এমুঠি পোৱাই অনেক ভাল।

7 পাছত মই পুনৰ সূৰ্যৰ তলত অসাৰতা দেখিলোঁ।

8 কোনো এজন মানুহ একেবাৰে অকলশৰীয়াকৈ থাকে,

তেওঁৰ দ্বিতীয়জন বুলিবলৈ কোনো নাই; এনেকি তেওঁৰ পুত্ৰও নাই, ভাই-ককাই কোনো নাই; তথাপিও তেওঁৰ পৰিশ্ৰমৰ শেষ নাই

আৰু ধন-সম্পত্তি লাভৰ বিষয়ত তেওঁৰ চকু তৃপ্ত নহয়।

তেওঁ সুখে, “তেওঁ মই কাৰ নিমিত্তে পৰিশ্ৰম কৰিছোঁ?”

কিয় আমোদ-প্ৰমোদৰ পৰা নিজক বঞ্চিত কৰিছোঁ?”

ইও অসাৰ, অতি দুখজনক অৱস্থা।

এজন বন্ধুৰ মূল্য

9 এজনতকৈ দুজন ভাল, কিয়নো তেওঁলোকৰ পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰাই অনেক সুফল হয়।

10 কাৰণ তেওঁলোকৰ এজন যদি পৰে, তেন্তে তেওঁৰ সঙ্গীয়ে তেওঁক তুলিব পাৰে।

কিন্তু হয় সেই অকলে থকা লোক!

কিয়নো তেওঁ পৰিলে তেওঁক তুলিবলৈ দ্বিতীয়জন কোনো নাই।

11 তাৰ উপৰি দুজনে একেলগে শুলে উম পায়;

কিন্তু এজনে অকলে কেনেকৈ উম পাব?

12 যিজন অকলশৰীয়া তেওঁ সহজে পৰাজয় হ'ব পাৰে,

কিন্তু দুজনে আক্ৰমণক প্ৰতিৰোধ কৰিব পাৰে।

তিনিডাল ৰছী একেলগে মেৰাই ল'লে বেগাই নিছিগে।

13 এজন অজ্ঞান বৃদ্ধ ৰজা, যিজনে কোনো সতৰ্কবাণীলৈ কাণ নিদিয়ে আৰু নুবুজেও, তেনে ৰজাতকৈ বৰং দৰিদ্ৰ অখচ জ্ঞানী যুবকেই শ্ৰেয়। 14 সেই যুবক দেশৰ ৰজা হ'বলৈ কাৰাগাৰৰ পৰাও ওলাই আহিব পাৰে নাইবা তেওঁ নিজৰ ৰাজ্যৰ এক দৰিদ্ৰ পৰিয়ালতো জন্ম গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

15 মই দেখিলোঁ যে, যি সকলো জীয়াই আছিল অৰ্থাৎ সূৰ্যৰ তলত চলা-ফুৰা কৰি আছিল, তেওঁলোকে সেই বৃদ্ধ ৰজাজনৰ পদত অধিষ্ঠিত হোৱা যুবক ৰজাজনক অনুসৰণ কৰি চলিল। 16 এই নতুন ৰজাই নেতৃত্ব দিয়া লোকসকলৰ সীমা নাছিল; কিন্তু পাছত তেওঁলোকৰ অনেকেই তেওঁৰ ওপৰত সন্তুষ্ট নাছিল। ইও অসাৰ, আৰু কেৱল বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ নিচিনা হয়।

5 অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভয়-ভক্তি, নম্ৰতা আৰু সন্তুষ্ট হোৱা

* 4 অধ্যায়:5 নিজৰ মগ্ধই তেওঁৰ আহাৰ হয়।

1 ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ যোৱা কালত তোমাৰ ভৰি সারধানে ৰাখিবা। যিসকলে নিজে কৰা অন্যায় কামবোৰ বৃজি নাপায়, তেনে অজ্ঞানী লোকৰ দৰে বলিদান কৰাতকৈ বৰং তাত শুনিবলৈ ওচৰ চপাই ভাল।

2 তোমাৰ মুখে কেতিয়াও বেগা-বেগীকৈ কথা নকওঁক।

ঈশ্বৰৰ আগত বেগা-বেগীকৈ কোনো কথা উচ্চাৰণ নকৰিবা;

কিয়নো ঈশ্বৰ স্বৰ্গত আৰু তুমি পৃথিৱীত আছা;

এই হেতুকে তোমাৰ কথা যেন অলপ হয়।

3 অধিক কাৰ্যৰ ভাৱ-চিত্তা থাকিলে মানুহে যেনেকৈ সপোন দেখে,

তেনেকৈ আৰু অধিককৈ কথা ক'লে অজ্ঞানতা প্ৰকাশ পায়।

4 ঈশ্বৰৰ আগত সংকল্প কৰিলে, তাক সিদ্ধ কৰিবলৈ পলম নকৰিবা; কিয়নো তেওঁ অজ্ঞানসকলত সন্তোষ নাপায়। তুমি যি সংকল্প কৰা, তাক সিদ্ধ কৰা। 5 সেয়ে সংকল্প কৰি সিদ্ধ নকৰাতকৈ সংকল্প নকৰাই ভাল। 6 তোমাৰ মুখে যেন তোমাৰ শৰীৰক পাপৰ পথলৈ লৈ নাযায়; “মোৰ সংকল্প কৰা ভুল হ'ল” এই কথা প্ৰাৰ্থনা গৃহৰ পুৰোহিতৰ আগত নকৰা; মিছা সংকল্পৰে তোমাৰ কথৰ কাৰণে তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য নষ্ট কৰিবলৈ ঈশ্বৰক কিয় শ্ৰেণীত কৰা? 7 কিয়নো অধিক সপোন আৰু অধিক কথৰ সৈতে অসাৰতা আহে; কিন্তু তুমি ঈশ্বৰক ভয় কৰিবা।

প্ৰত্যেক শাসকৰ ওপৰত এজন শাসক আছে

8 তোমাৰ এলেকাত যদি কোনো দৰিদ্ৰক অত্যাচাৰ কৰা দেখা নাইবা কোনোবাই ন্যায় বিচাৰ আৰু ন্যায় অধিকাৰ নোপোৱা যেন দেখা, তেন্তে সেই কথাত আচৰিত নামানিবা; কিয়নো উচ্চ পদত থাকোঁতা ক্ষমতাসালী লোকসকলে তেওঁলোকৰ অধীনত থকাসকলৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰাখে আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰতো আন উচ্চতম পদত লোক আছে। 9 কিন্তু ভূমিত উপাদান কৰিবলৈ এজন ৰজা থাকিলে এখন দেশৰ বাবে সকলোপ্ৰকাৰে এক লাভ হয়।

ধন-সম্পদ আৰু সন্মান অস্থায়ী

10 যি মানুহে ধন-ৰূপ ভাল পায়, তেওঁ কেতিয়াও ধন-ৰূপত তৃপ্ত নহয়;

যি মানুহে অধিক ধন-সম্পত্তি বিচাৰে,

তেওঁ আয়ত তৃপ্ত নহয়।

ইও অসাৰ।

11 ধন-সম্পত্তি বাঢ়িলে খাওঁতাও বাঢ়ে; এতেকে তাক চকুৰে দেখাৰ বাহিৰে সেই সম্পত্তিত গৰাকীৰ কি লাভ? 12 যি জনে পৰিশ্ৰম কৰে, তেওঁ কম খাওঁক বা বেচি খাওঁক, তেওঁৰ টোপনি ভাল হয়। কিন্তু ধনৱানৰ অধিক ধন-সম্পত্তিয়ে তেওঁক টোপনি যাব নিদিয়ে।

13 সূৰ্যৰ তলত মই এক ভীষণ দুখৰ বিষয় দেখিলোঁ:

ঈশ্বৰৰ গৰাকীয়ে নিজৰ দুৰ্দশাৰ কাৰণেহে ধন জমা কৰি ৰাখে।

14 দুৰ্ঘটনাত সেই ধন ধ্বংস হৈ যায়। তাতে তেওঁৰ পুংৰ কাৰণে একোৱেই নাথাকে।

খালি হাতে আহোঁ আৰু খালি হাতে আহোঁ

15 মাকৰ গৰ্ভৰ পৰা মনুষ্য যেনেকৈ উদঙে* আছে,

তেনেকৈ তেওঁ উদঙে এই জীৱন এৰি পুনৰায় গুছি যায়।

নিজৰ পৰিশ্ৰমৰ একোৱেই তেওঁ হাতত লৈ যাব নোৱাৰে।

16 ইও এক ভীষণ দুখৰ বিষয় যে, এজন ব্যক্তি যেনেকৈ আছে, তেনেকৈয়ে গুছি যায়; সেয়ে তেওঁৰ কি লাভ? তেওঁতো বতাহক ধৰিবলৈহে পৰিশ্ৰম কৰে। 17 তেওঁ অতি পীড়িত হৈ ৰোগ-ব্যাধি আৰু খণ্ডেৰে জীৱন কটায় আৰু গোটেই জীৱনকাল আন্ধাৰত বসবাস কৰে।

18 তাৰ পাছত মই উত্তম আৰু উপযুক্তভাৱে থাকিবৰ বাবে ইয়াকে বুজিব পাতিলোঁ: ঈশ্বৰে যি কেইটা দিন মানুহক জীয়াই থাকিবলৈ দিছে, সেই সকলো দিনত খোৱা-বোৱা কৰি থাকিবলৈ আৰু সূৰ্যৰ তলত কৰা সকলো পৰিশ্ৰমেৰে সৈতে সন্তুষ্ট উপভোগ কৰিবলৈ দিছে; কিয়নো এয়ে আমাৰ কাৰ্য। 19 তেনেকৈয়ে ঈশ্বৰে কোনো মানুহক ধন-সম্পত্তি দিয়ে আৰু সেইবোৰ ভোগ কৰিবলৈ দিয়ে; নিজৰ কাৰণে প্ৰাপ্যৰ অংশ পাবলৈ সমৰ্থৱান কৰে আৰু নিজৰ পৰিশ্ৰমত আনন্দ কৰিবলৈ দিয়ে; এই সকলোও ঈশ্বৰৰ এক দান। 20 তেওঁ নিজৰ আয়ুসৰ দিনবোৰৰ কথা মনলৈ নানে, কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনত আনন্দ দি তেওঁক ব্যস্ত ৰাখে।

6 অধ্যায়

ধনৱানৰ অভিলাষ হতশাগ্ৰস্ত

1 মই সূৰ্যৰ তলত আন এক দুখৰ বিষয় দেখিলোঁ; সেয়ে মানুহৰ পক্ষে অতি কষ্টকৰ। 2 ঈশ্বৰে কোনো কোনোকে ইমান ধন-সম্পত্তি আৰু সন্মান দান কৰে যে, তেওঁৰ অভিলাষৰ একো বন্ধৰে আডাৰ নাথাকে; তথাপিও ঈশ্বৰে তেওঁক ভোগ কৰিবৰ ক্ষমতা নিদিয়; আন লোকে তেওঁৰ বন্ধবোৰ ভোগ কৰে। ইও অসাৰ আৰু ভীষণ দুঃখজনক।

3 কোনো লোকৰ এশজন সন্তান থাকিব পাৰে আৰু তেওঁ অনেক দিন ধৰি জীয়াও থাকিব পাৰে, কিন্তু তেওঁৰ হৃদয়ে যদি জীৱনত সন্তোষ নাপায় আৰু সন্মানৰে সৈতে যদি তেওঁৰ মৈদাম নহয়, তেন্তে সেই লোক যিমান বহুৰেই জীয়াই নাথাকক কিয়, মই কওঁ তেওঁকৈ বৰং মৃত কেঁচুৱাৰ জন্ম হোৱাই অনেক ভাল। 4 সেই মৃত সন্তানে বৃথাই আহি আন্ধাৰতেই বিদায় লয়

* 5 অধ্যায়:15 যেনেকৈ উদং হতে আছে † 5 অধ্যায়:17 তেওঁ অন্ধকাৰত আহাৰ কৰে।

আৰু সেই কেঁচুৱাৰ নাম নাইকিয়া হৈ যায়*। 5 যদিও এই কেঁচুৱাটিয়ে কেতিয়াও সূৰ্য দেখা নাপায় অথবা একোকে নাজানে, তথাপিও সেই ধনী মানুহতকৈ সি অধিক বিপ্ৰাম পায়। 6 এনেকি, যদি কোনো লোক দুই হাজাৰ বছৰো জীয়াই থাকে, কিন্তু জীৱনত সুখ নাপায়, তেন্তে তাৰ কি লাভ? সকলোৱেই জানে একে ঠাইলৈকে নাযায়?

7 মানুহৰ সকলো পৰিশ্ৰমেই তেওঁৰ পেটৰ কাৰণে, তথাপিও তেওঁৰ ভোক কেতিয়াও নপলায়। 8 অজ্ঞানতকৈ জ্ঞানী লোকৰ সুবিধা কি? আন লোকসকলৰ আগত কিদৰে চলিব লাগে, তাক জানিলে এজন দৰিদ্ৰৰ কি লাভ হয়? 9 অধিক পোৱাৰ বাসনাতকৈ বৰং চকুৱে যি দেখা পায়, তাতে সন্তুষ্ট থকা ভাল। ইও অসাৰ, কেৱল বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হয়।

10 যি যি আছে, তাৰ নাম আগেয়ে দিয়া হৈছে; মানুহনে কি, তাকো জনা গৈছে যে তেওঁলোকে নিজতকৈ যি জনা শক্তিশালী, তেওঁৰ লগত যুঁজ কৰিব নোৱাৰে। 11 যিমানে বেছি কথা কোৱা হয়, সিমানে অসাৰতা বাঢ়ে; তাৰ দ্বাৰাই মানুহৰ কি লাভ?

12 মানুহৰ অসাৰ জীৱনকালত তেওঁৰ কাৰণে কি ভাল তাক কোনে জানে? তেওঁতো নিজৰ অল্পস্থায়ী দিনবোৰ এক ছাঁয়াৰ দৰে কটায়। তেওঁ গুছি যোৱাৰ পাছত সূৰ্যৰ তলত কি ঘটিব তাক কোনে তেওঁক ক'ব পাৰিব?

7 অধ্যায়

জ্ঞানৰ কথা

1 সুগন্ধি মূল্যবান তেলতকৈ সুনাম উত্তম,

জন্মৰ দিনতকৈ মৰণৰ দিন ভাল।

2 ভোজনৰ ঘৰলৈ যোৱাতকৈ শোকৰ ঘৰলৈ যোৱা ভাল;
কিয়নো জীৱনৰ শেষত সকলো মানুহৰে মৃত্যু আহিব,
জীৱিত লোকে এই কথা তাক মনত ৰখা উচিত।

3 হাঁহিতকৈ দুখ ভোগ ভাল।

কাৰণ মুখৰ বিষন্নতাৰ দ্বাৰাই হৃদয়ক আনন্দিত কৰা হয়।

4 জ্ঞানবানৰ হৃদয় শোকৰ ঘৰত থাকে;

কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ হৃদয় কেৱল আমোদ-প্ৰমোদৰ ঘৰত থাকে।

5 অজ্ঞানীৰ প্ৰশংসাৰ গান শুনাতকৈ জ্ঞানবানৰ তিৰস্কাৰ শুনাই ভাল।

6 কেৰাহীৰ তলত জ্বলন্ত কাঁইট খৰিৰ ফুটফুটনি যেনেকুৱা,
মূৰখৰ হাঁহিও ঠিক তেনেকুৱা;

ইও অসাৰ।

7 অন্যায়ভাৱে দাবী কৰা জ্ঞানী লোক স্বৰূপেই মূৰ্খ হৈ যায়;

ভেঁটিয়ে বিবেচনা-শক্তি নষ্ট কৰে।

8 কোনো কাৰ্যৰ আৰম্ভণতকৈ তাৰ শেষ ভাল, আৰু অহংকাৰী আত্মাতকৈ ধৈৰ্যশীল আত্মা ভাল।

9 তোমাৰ আত্মাক হঠাৎ খং উঠিবলৈ নিদিবা;

কিয়নো খং অজ্ঞানীবোৰৰ হৃদয়ত বাস কৰে।

10 বৰ্ত্তমান কালতকৈ আগৰ কাল কিয় ভাল আছিল?

এনে কথা নুসুধিবা;

কিয়নো এই প্ৰশ্ন কৰা প্ৰজ্ঞাৰ কাম নহয়।

11 পৈৰিক ধন-সম্পত্তি পোৱাৰ দৰে প্ৰজ্ঞা বহুমূল্য উত্তম বস্তু।

পৃথিৱীত ভালদৰে জীৱিত থকা লোকসকল*।

12 কিয়নো ধনৰ দৰে প্ৰজ্ঞায়েও নিৰাপত্তা দান কৰে।

কিন্তু জ্ঞানৰ সুবিধা হৈছে এয়ে যে,

জ্ঞানবানৰ জ্ঞানেই তেওঁৰ জীৱন ৰক্ষা কৰে।

13 ঈশ্বৰৰ কাৰ্যবোৰ ভাৱি চোৱা;

কিয়নো তেওঁ যিহক বেঁকা কৰিছে, তাক কোনে পোনাৰ পাৰে?

14 সুখৰ দিনত সুখী হোৱা;

কিন্তু দুখৰ দিনত এই কথা বিবেচনা কৰি চাবা;

ঈশ্বৰে যেনেকৈ সুখ ৰাখিছে, তেনেকৈ দুখকো ওচৰা-ওচৰিকৈ ৰাখিছে।

সেয়ে মানুহে নিজৰ ভৱিষ্যতৰ একো কথাকে নাজানে।

জীৱনৰ ৰহস্য

15 মোৰ এই অসাৰ জীৱনকালত মই অনেক বিষয় দেখিলোঁ।

কোনো কোনো ধাৰ্মিক লোক নিজৰ ধাৰ্মিকতাৰ মাজত বিনষ্ট হৈ যায়,

আৰু কোনো কোনো দুষ্ট লোক নিজৰ দুষ্টতাৰ মাজত অনেক দিন জীয়াই থাকে।

16 নিজৰ চকুত নিজে অতিৰিক্ত ধাৰ্মিক নহবা বা

নিজকে অতিৰিক্ত জ্ঞানী নেদেখুৱাবা;

* 6 অধ্যায়:4 আত্মাৰতেই সেই কেঁচুৱাৰ নাম ঢাক খাই যায়।

* 7 অধ্যায়:11 ই সূৰ্যক দেখা জীৱিত লোকক উপকাৰ কৰে।

কিয় তুমি নিজকে ধ্বংস কৰিবা?

17 অতিশয় দুষ্ট নহবা, আৰু অজ্ঞানীও নহবা;

কিয় তুমি সময়ৰ আগেয়ে মৰিবা?

18 এই জ্ঞানৰ কথা তুমি ধৰি ৰখা ডাল;

এটাকো হাতৰ পৰা যাবলৈ নিদিবা;

যি লোকে ঈশ্বৰক ভয় কৰে,

তেওঁ সকলো কঠিনতাত কৃতকাৰ্য হ'ব।

19 দহজন শাসনকর্তাই এখন নগৰক যিমান শক্তিশালী কৰে, প্রজ্ঞাই এজন জ্ঞানবানক তাতোকৈ অধিক পৰিমাণে শক্তিশালী কৰে।

20 পৃথিৱীত বাস্তৱিক এনে কোনো সালোক নাই, যি জনে ডাল কাম কৰে আৰু কেতিয়াও পাপ নকৰে। 21 মানুহে কোৱা সকলো কথালৈ কাণসাৰ নিদিবা, হয়তো তোমাৰ দাসে তোমাক শাও দিয়াহে শুনিবা। 22 কাৰণ তুমিও তোমাৰ হৃদয়ত জানা যে, তুমি নিজেও আনক অনেকবাৰ সেইদৰে শাও দিছা।

23 এই সকলো মই পৰজ্ঞাৰ দ্বাৰাই পৰীক্ষা কৰি চাই ক'লোঁ,
“মই জ্ঞানবান হ'ম,”

কিন্তু জ্ঞান মোৰ পৰা দূৰৈত আছিল।

24 প্রজ্ঞালাভ মোৰ পৰা অতি দূৰৈত আৰু ই অতি গভীৰ। কোনে তাক পাব পাৰে?

25 সেইবাবে মই মন স্থিৰ কৰিলোঁ যাতে জ্ঞানৰ লগতে যি সকলো বাস্তৱ ব্যাখ্যাবোৰ আছে,

তাক জানিব পাৰোঁ আৰু পৰীক্ষা তথা অনুসন্ধান কৰি চাব পাৰোঁ,

লগতে বুজিব পাৰোঁ যে দুষ্টতা হৈছে মুখতা আৰু মুখতাই হৈছে বিচাৰবুদ্ধিহীনতা।

26 মই দেখিলোঁ, মৃত্যুতকৈয়ো তিতা হৈছে স্ত্রী,

যাৰ হৃদয় ফান্দ আৰু জালেৰে পৰিপূৰ্ণ আৰু হাত দুখন শিকলিস্বৰূপ।

যি মানুহ ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰে,

তেওঁ তাইৰ হাতৰ পৰা সাৰিব,

কিন্তু পাপী তাইৰ দ্বাৰা ফান্দত পৰিব।

27 উপদেশকে কৈছে, “চোৱা, মই যি দৃষ্টিগোচৰ কৰিলোঁ, তাক বিবেচনা কৰা।” সকলো কথাৰ অন্তৰালত যি সাৰ আছে, তাক উলিয়াবলৈ মই এটাৰ পাছত এটাকে বিচাৰ কৰি কিছুমান বিষয় জানিব পাতিলোঁ। 28 মোৰ পৰাণে যি বিচাৰিছে, তাক মই এতিয়াও পোৱা নাই; হাজাৰজনৰ মাজত এজনহে সালু পুৰুষ পালোঁ, কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত এগৰাকী স্ত্রীকো সালু দেখা নাপালোঁ।

29 কেৱল ইয়াকেহে মই জানিব পাতিলোঁ যে, ঈশ্বৰে মানুহক সৰল কৰি স্ৰবজন কৰিছিল, কিন্তু মানুহ নানা যুক্তিৰ আলম লৈ অবাটে গ'ল।

8 অধ্যায়

ৰজাৰ বাধ্য হোৱা

1 জ্ঞানবানৰ তুল্য কোন আছে?

যি ঘটে, কোনে তাৰ অৰ্থ বুজাব পাৰে?

প্রজ্ঞাই মানুহৰ মুখ উজ্জ্বল কৰে,

আৰু তেওঁৰ মুখৰ কঠিনতা পৰিৱৰ্তন কৰিব পাৰে।

2 মই তোমাক উপদেশ দিওঁ যে ৰজাক প্ৰতিৰক্ষা দিয়া ঈশ্বৰৰ শপতৰ কাৰণে তুমি ৰজাৰ আজ্ঞা পালন কৰা। 3 তেওঁৰ আগৰ পৰা লৰালৰিকৈ গুছি নাযাবা; মন্দ একোৰে লগত যুক্ত নহ'বা; কাৰণ ৰজাই তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসাৰে কাৰ্য কৰে। 4 ৰজাৰ কথাতে যেতিয়া সামৰ্থ্য আছে, তেতিয়া কোনে তেওঁক ক'ব পাৰে, “আপুনি কি কৰিছে?” 5 যি মানুহে ৰজাৰ আজ্ঞা পালন কৰে, তেওঁৰ কোনো ক্ষতি নহব; জ্ঞানবান লোকসকলৰ হৃদয়ে কাৰ্যৰ উপযুক্ত সময় আৰু পদ্ধতি জানে। 6 প্ৰত্যেক বিষয়ে উপযুক্ত সময় আৰু পদ্ধতি আছে; যদিও মানুহে অধিক দুখকষ্ট ভোগ কৰে। 7 কিয়নো কোনো মানুহেই যেতিয়া পাছত কি ঘটিব তাক নাজানে, তেতিয়া সেয়ে কিদৰে ঘটিব বুলি তেওঁক কোনে জনাব পাৰে? 8 নিজৰ আশ্বাক কোনে নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰে*! তেনেকৈ মৃত্যুৰ দিনৰ ওপৰতো কাৰো হাত নাই। যুদ্ধৰ সময়ত যেনেকৈ কোনো সৈনিক মুক্ত নহয়, তেনেকৈ দুষ্টতাৰ বশত থকা ব্যক্তিৰ দুষ্ট কাৰ্যৰ অভ্যাসৰ পৰা সেই দুষ্টতাই তেওঁক মুক্ত কৰিব নোৱাৰে।

9 সূৰ্য্যৰ তলত কৰা সকলো কাৰ্যলৈ মনোযোগ কৰি মই এই পৰ্যবেক্ষণ কৰিলোঁ যে, এজন লোকে আন জনৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব চলাবলৈ অভ্যাস কৰি আন জনক ভীষণ আঘাত দিয়ে। 10 তাৰ পাছত মই দেখিলোঁ যে, কেনেকৈ দুষ্ট লোকক সন্মানেৰে মৈদাম দিয়া হৈছিল। এই দুষ্ট লোকসকলে পৰিৎস্নাৰ স্থানত অহা-যোৱা কৰিছিল; যি নগৰত তেওঁলোকে দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰিছিল, সেই নগৰৰ লোকসকলে তেওঁলোকক প্ৰশংসা কৰিলে। ইও অসাৰ। 11 অন্যায় কাৰ্যৰ শাস্তি যদি বেগাই কাৰ্যকৰী নহয়, তেন্তে মানুহৰ মনলৈ অন্যায় কাৰ্য কৰাৰ প্ৰৱণতা আছে। 12 পাপী লোকে যদিও এশটা কুকৰম কৰি দীৰ্ঘকাল জীয়াই থাকে, তথাপিও মই হ'লে নিশ্চয়কৈ জানো যে, ঈশ্বৰক যিসকলে ভয় কৰে, তেওঁলোকৰ মঙ্গল হ'ব; কাৰণ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ

* 8 অধ্যায়:8 বতাহক যেনেকৈ বন্ধ কৰি ৰাখিবলৈ বতাহৰ ওপৰত কোনো মানুহৰ ক্ষমতা নাই, † 8 অধ্যায়:10 ধ্বংস

সাক্ষাতে ভয়েৰে থিয় হয়। ¹³ কিন্তু দুই লোকৰ হ'লে মঙ্গল নহব; তেওঁলোকৰ আয়ুস বৃদ্ধি নাপাব; তেওঁলোকৰ জীৱনকাল হৃতগামী ছাঁ স্বৰূপ; কাৰণ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে ভয়েৰে থিয় নহয়।

¹⁴ পৃথিৱীত ঘটা আন এটা অসাৰ বিষয় হৈছে দুই লোকে তেওঁলোকৰ কাৰ্য অনুসাৰে পাবলগীয়া দুষ্টতাৰ ফল ধাৰ্মিক লোকে ভোগ কৰে আৰু ধাৰ্মিক লোকে পাবলগীয়া ফল দুষ্ট লোকে ভোগ কৰে। মই ক'লো, ইও অসাৰ। ¹⁵ সেয়ে মই জীৱনত আমোদ-প্ৰমোদেৰে পৰশংসা কৰিছোঁ; কিয়নো সূৰ্যৰ তলত ভোজন-পান আৰু আনন্দ কৰাৰ বাহিৰে মানুহৰ বাবে আন একোৱেই ভাল নাই। তেত্তে সূৰ্যৰ তলত ঈশ্বৰে দিয়া মানুহৰ জীৱনৰ সকলো দিনবোৰত আনন্দই হ'ব তেওঁৰ পৰিশ্ৰমত সংগী।

ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰ বোধগম্যতা

¹⁶ প্ৰজ্ঞা পাবলৈ আৰু পৃথিৱীত যি কৰা হয়, তাক জানিবলৈ, দিনে-ৰাতিয়ে কাম কৰি চকুৰে নুশোৱাকৈ থাকে তাক বুজিবৰ কাৰণে যেতিয়া মই মনোযোগ দিলোঁ, ¹⁷ তেতিয়া মই ঈশ্বৰৰ সকলো কাৰ্য বিবেচনা কৰি বুজিলো যে, সূৰ্যৰ তলত যি কাৰ্য কৰা হয়, মানুহে তাক সম্পূৰ্ণকৈ বুজিব নোৱাৰে। সেয়ে মানুহে তাৰ উত্তৰ বিচাৰি পাবলৈ সকলো ধৰণৰ পৰিশ্ৰম কৰিলেও তাক বিচাৰি পাব নোৱাৰে। এনেকি, জ্ঞানৱান লোকেও যদি তাক জানো বুলি বিশ্বাস কৰে, তেওঁ প্ৰকৃততে সম্পূৰ্ণকৈ নাজানে।

9 অধ্যায়

সকলোৰে শেষ অৱস্থা একেই

¹ সেয়ে মই এই সকলো বিষয়ে চিন্তা কৰিলোঁ আৰু দেখিলোঁ যে, ধাৰ্মিক আৰু জ্ঞানী লোকসকল তথা তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য ঈশ্বৰৰ হাতত। কোনেও নাজানে তেওঁক প্ৰেম কৰা হ'ব নে ঘৃণা কৰা হ'ব।

² সকলোৰে ক্ষেত্ৰত শেষ পৰিণতি একেই। ভৱিষ্যতে একেই ঘটে। ধাৰ্মিক হওঁক বা দুষ্ট হওঁক, সঞি আৰু বেয়া, শুচি আৰু অশুচি, বলি উাসৰ্গ কৰক বা নকৰক সকলোলৈকে একে ঘটে; যেনেদৰে সঞি লোকৰ মৃত্যু হয়, তেনেদৰে পাপীৰো হয়; ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়াজনৰ যেনেদৰে মৃত্যু হয়, তেনেকৈ প্ৰতিশ্ৰুতি দিবলৈ ভয় কৰা জনৰো হয়।

³ সূৰ্যৰ তলত যি সকলো কাৰ্য কৰা হয়, তাৰ ভিতৰত অতি দুখৰ বিষয় এয়ে যে, একে দশা সকলোলৈকে ঘটে; মানুহৰ হৃদয়বোৰ দুষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ আৰু জীয়াই থাকে মানে তেওঁলোকৰ হৃদয়ত উন্মত্ততা থাকে। তাৰ পাছত তেওঁৰ মৃত্যু হয়।

⁴ সকলো জীৱিত লোকৰ কাৰণে আশা আছে। এই প্ৰবাদ আছে যে, 'মৃত সিংহতকৈ জীৱিত কুকুৰেই শ্ৰেয়'। ⁵ কিয়নো জীৱিত লোকসকলে জানে যে তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ব। কিন্তু মৃতলোকসকলে একোকেই নাজানে; মৃত লোকে পাবৰ কাৰণে একো পুৰস্কাৰ নাই, কাৰণ তেওঁলোকৰ কথা মানুহে পাহৰি যায়। ⁶ তেওঁলোকৰ প্ৰেম, ঘৃণা আৰু হিংসা সকলো বিলুপ্ত হৈ যায়। সূৰ্যৰ তলত কৰা যিকোনো কাৰ্যত তেওঁলোকৰ পুনৰ কোনো ভাগ নাথাকিব।

প্ৰিয়জনৰ লগত জীৱন উপভোগ কৰা

⁷ সেয়ে তুমি গৈ আনন্দেৰে নিজৰ আহাৰ ভোজন কৰা আৰু হৰ্ষিত হৃদয়েৰে নিজৰ দৰাস্কাৰস পান কৰাওঁ; কিয়নো তোমাৰ সকলো কৰ্ম ঈশ্বৰে পূৰ্বৰে পৰা গ্ৰহণ কৰিলে। ⁸ সকলো সময়তে বশংক বগা বস্ত্ৰ পিন্ধি আৰু মূৰত তেল দি আনন্দ প্ৰকাশ কৰিবা।

⁹ সূৰ্যৰ তলত ঈশ্বৰে তোমাক এই যি সকলো অস্থায়ী আয়ুসৰ কাল দিছে, তোমাৰ জীৱনৰ সেই সকলো অসাৰ দিনত তোমাৰ ভাৰ্যা, যাক তুমি ভালপোৱা, তেওঁৰে সৈতে আনন্দেৰে জীৱন কটোৱা। কিয়নো সূৰ্যৰ তলত তোমাৰ জীৱনকালত আৰু তোমাৰ পৰিশ্ৰমত এয়ে তোমাৰ পাবলগা ভাগ। ¹⁰ তোমাৰ হাতত যি কাৰ্যই আইক, তোমাৰ সকলো শক্তিৰে সৈতে তাক কৰিবা; কিয়নো তুমি যি ঠাইলৈ গৈ আছা, সেই চিয়োলত কোনো কাৰ্য বা পৰিকল্পনা বা বুদ্ধি কি জ্ঞান একোৱেই নাই।

¹¹ সূৰ্যৰ তলত মই পুনৰ কিছুমান আমোদজনক বিষয় দেখিলোঁ:

যিসকলে বেগেৰে লৰ মাৰে, তেওঁলোকেই যে সকলো সময়তে জয়ী হয়, এনে নহয়;

বীৰসকলেই যে সকলো সময়তে ৰণত জয়ী হয়, এনে নহয়;

জ্ঞানীসকলেই যে সকলো সময়তে পেট ভৰাই খাবলৈ পায়, এনে নহয়;

বুদ্ধিমান লোকেই যে সকলো সময়তে ধনী হয়, এনে নহয়;

বিদ্বান লোকেই যে সকলো সময়তে সুযোগ পায়, এনে নহয়;

পৰিবৰ্তে, সময় আৰু সুযোগৰ দ্বাৰা তেওঁলোক সকলো প্ৰভাৱাৰিত হয়।

¹² কোনেও নাজানে তেওঁৰ মৃত্যুৰ সময় কেতিয়া আহিব। যেনেকৈ মাছ নিৰ্ভুল জালত পৰে আৰু চৰাইবোৰ ফালত ধৰা পৰে, তেনেকৈ বিপদ হঠাতে মানুহৰ ওপৰলৈ আহে আৰু তেওঁক ফালত পেলায়।

মুখতকৈ প্ৰজ্ঞা ভাল

¹³ মই সূৰ্যৰ তলত প্ৰজ্ঞা সন্মুখে আন এক বিষয় দেখিলোঁ আৰু সেয়ে মৌলৈ অতি গুৰুতৰ বোধ হ'ল। ¹⁴ এখন সৰু নগৰত অতি তাকৰ মানুহ আছিল; এজন শক্তিশালী ৰজাই নগৰখনৰ বিৰুদ্ধে আহি তাক অৱৰোধ আক্ৰমণ কৰিবলৈ বৰ বৰ কোঠ সাজিলে। ¹⁵ সেই নগৰত এজন জ্ঞানৱান দৰিদ্ৰ মানুহক পোৱা গ'ল; তেওঁ নিজৰ পৰজ্ঞাৰ দ্বাৰাই নগৰখন ৰক্ষা কৰিলে; কিন্তু কোনেও সেই দৰিদ্ৰ মানুহজনক সোঁৱৰণ নকৰিলে।

¹⁶ সেয়ে মই ক'লোঁ, "শক্তিতকৈ প্ৰজ্ঞা উত্তম; কিন্তু দৰিদ্ৰ লোকৰ পৰজ্ঞাক হেয়জ্ঞান কৰা হয় আৰু তেওঁৰ কথা কোনেও নুশনে।"

জ্ঞানী আৰু অজ্ঞানীৰ তুলনা

17 অজ্ঞানীসকলৰ মাজত কৰা এজন শাসনকৰ্তাৰ গৰ্জনতকৈ বৰং জ্ঞানৱানৰ শান্ত-সৌম্য কথা শুনা ভাল।
18 যুদ্ধৰ অশংক-শস্ত্ৰতকৈ প্ৰজ্ঞা উত্তম; কিন্তু এজন পাপীয়ে অনেক ভাল কাৰ্য নষ্ট কৰে।

10 অধ্যায়

মিশ্ৰিত পৰ্যবেক্ষণ

1 যেনেকৈ মৰা মাথিয়ে সুগন্ধি তেলৰ দ্ৰব্য দুৰ্গন্ধময় কৰি তোলে, তেনেকৈ অলপ অজ্ঞানতাৰ কাৰ্যই প্ৰজ্ঞা আৰু সন্মানক মছি পেলায়।² জ্ঞানৱানৰ হৃদয় ভাল পথৰ ফালে ঘূৰে; কিন্তু অজ্ঞানীৰ হৃদয় ভুল পথেলৈ ঘূৰে।³ বাটত খোজকঢ়াৰ সময়তো এজন অজ্ঞানীৰ বুদ্ধিৰ অভাৱ দেখা যায় আৰু সকলোৰে আগত তেওঁৰ অজ্ঞানতা প্ৰকাশ কৰে।⁴ অধিপতি যদি তোমাৰ ওপৰত ক্ৰুদ্ধ হয়, তথাপিও তুমি তোমাৰ পদ ত্যাগ নকৰিবা; কিয়নো শান্তভাৱে* থাকিলে ডাঙৰ ডাঙৰ অন্যায়কো শান্ত কৰিব পাৰি।

⁵ অধিপতিৰ পৰা উপায় হোৱা এক প্ৰকাৰ ভৰাণ্ডি আৰু এক দুষ্টতাৰ বিষয় মই সূৰ্যৰ তলত দেখিলোঁ।⁶ অজ্ঞানীসকলক উচ্চ পদবোৰত নিযুক্ত কৰা হয় আৰু সফল লোক নিম্ন পদত নিযুক্ত হয়।⁷ মই দাসক যোঁৱাত উঠি যোৱা, আৰু অধিপতিক দাসৰ দৰে মাটিত খোজ কাটি যোৱা দেখিছোঁ।

⁸ যি মানুহে গাত খন্দে, তেওঁ তাৰ ভিতৰত পৰিব পাৰে; যি মানুহে শিলৰ দেৱাল ভাঙে তেওঁক সাপে খুঁটিব পাৰে।
⁹ যি মানুহে শিলবোৰ কাটে, তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই আঘাত পাব পাৰে। যি মানুহে কাঠ ডোখৰ ডোখৰ কৰে, তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই বিপদত পৰিব পাৰে।¹⁰ কুঠাৰ যদি ভোঁতা হয় আৰু তাক ধাৰ দিয়া নহয়, তেন্তে তাক ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ অধিক বল লাগে; কিন্তু সফলতাৰ কাৰণে জ্ঞানৰ ব্যৱহাৰ উপযোগী।¹¹ মন্বৰে মুখ কৰাৰ আগেয়েই যদি সাপে খুটে, তেন্তে মন্বৰ গাওঁতাজনৰ কোনো লাভ নাই।

¹² জ্ঞানৱান লোকৰ মুখৰ কথাই খ্যাতি আনে; কিন্তু অজ্ঞানীৰ ওঁঠে নিজকে ধ্বংস কৰে।¹³ অজ্ঞানীৰ কথাৰ আৰম্ভণিতেই নিবুদ্ধিতা থাকে আৰু তেওঁৰ কথাৰ শেষত দুষ্ট বিচাৰবুদ্ধিহীনতা থাকে।¹⁴ অজ্ঞানী লোকে অনেক কথা কয়; কিন্তু কি হ'ব, তাক কোনেও নাজানে; ভৱিষ্যত কালত কি ঘটিব, সেই কথা মানুহক কোনে জনাব পাৰে? ¹⁵ অজ্ঞানী লোকৰ পৰিষ্কৰণেই তেওঁলোকক ক্লান্ত কৰে, নগৰলৈ যোৱা বাটকো তেওঁ নাজানে।

¹⁶ দেশৰ ৰজা যেতিয়া অল্পবয়সীয়া হ'য়, সেই দেশ অস্থিৰ হয়; মন্বৰীসকলে ৰাতিপুৱাতেই ভোজ খায়।¹⁷ কিন্তু দেশৰ ৰজা যেতিয়া ভদৰ বংশজাতৰ পুত্ৰ হয়, সেই দেশত আনন্দ হয়; মন্বৰীসকলে মতলীয়া হ'বলৈ নহয়, কিন্তু শক্তি বৃদ্ধিৰ কাৰণে উচিত সময়ত ভোজন পান কৰে।¹⁸ এলেহুৱা লোকৰ ঘৰৰ চাল ধ্বংস হয়; সোৰোপা হাতৰ কাৰণে ঘৰত পানী পৰে।¹⁹ আমোদৰ কাৰণেই ভোজ-মেল পতা হয়; দৰাফাৰসে জীৱনলৈ আনন্দ আনে আৰু অৰ্থই অনেক অভাৱ পূৰ্ণ কৰে।²⁰ ৰজাক শাও নিদিবা, এনেকি মনে মনেও নিদিবা; তোমাৰ শোৱা কোঠালিত ধনীক শাও নিদিবা; কিয়নো আকাশৰ এটি সৰু চৰায়ে তোমাৰ সেই কথা শুনি বৈ নিব পাৰে নাইবা কিছুমান ডেউকাযুক্ত জীৱই উৰি গৈ সকলোকে সেই কথা কৈ দিব পাৰে।

11 অধ্যায়

শ্ৰমৰ মূল্য

1 তুমি তোমাৰ আহাৰ পানীৰ ওপৰত পেলাই দিয়া*;
কিয়নো অনেক দিনৰ পাছত তাক পুনৰ ঘূৰাই পাবা।
2 তোমাৰ কাৰ্য সাধনৰ উপায়বোৰ, সাত বা আঠজনৰ সৈতে ভাগ বাঁটি লোৱা;
কিয়নো পৃথিৱীত কি দুৰ্যোগ ঘটিব, তাক তুমি নাজানা।
3 যেতিয়া মেঘবোৰ বৃষ্টিৰে পূৰ্ণ হৈ থাকে,
তেতিয়া তাৰ পৰা পৃথিৱীত বৰষুণ পৰে;
গছ উত্তৰ বা দক্ষিণ যি দিশতেই পৰক,
কিন্তু যি ঠাইত পৰে, সেই ঠাইতেই পৰি থাকে।
4 যি কোনোৱে বতাহক নিৰীক্ষণ কৰে,
তেওঁ বীজ ৰোপন কৰিব নোৱাৰে,
যি কোনোৱে বৰষুণক নিৰীক্ষণ কৰে,
তেওঁ শস্য দাব নোৱাৰে।
5 বতাহা কোন দিশৰ পৰা বলিব, তুমি নাজানা;
তুমি নাজানা মাতৃগৰ্ভত এটি শিশুৰ হাড়বোৰ কেনেকৈ বৃদ্ধি হয়;
সেইদৰে যিজন সকলো বস্তুৰে সৃষ্টিকৰ্তা, সেই ঈশ্বৰৰ কাৰ্যও তুমি বুজিব নোৱাৰা।
6 ৰাতিপুৱা তুমি তোমাৰ বীজ ৰোপন কৰিবা,
আৰু গধূলি পৰত তোমাৰ হাতক কমহীন নকৰিবা;
কিয়নো পুৱা বা গধূলি কৰা কোনটো কাৰ্যত তুমি সফল হ'বা, তুমি নাজানা;

* 10 অধ্যায়:4 তেওঁক সমৰ্পণ কৰিলে † 10 অধ্যায়:16 দাসক ৰজাক পাতিলে * 11 অধ্যায়:1 আহাৰ বিতৰণ কৰা বা সলনি কৰা প্ৰসংগত কোৱা হৈছে। - পানীত যদি পেলাই দিয়া মানে হ'ল, জাহাজত বস্তু পঠাই দি ৰেলগ দেশত ব্যৱসায় কৰা। † 11 অধ্যায়:5 আত্মা কোন দিশৰ পৰা আহিব নাজানা।

এই কাৰ্যত নে সেই কাৰ্যত, অথবা দুয়োটাই একে সমানেই ভাল হ'ব, তাক নাজানা।

যৌৱন আৰু বৃদ্ধ কাল

7 স্বৰূপেই পোহৰ সুন্দৰ আৰু চকুৰ বাবে সূৰ্য্যক দেখা পোৱা এক সন্তোষজনক বিষয়

8 কোনো মানুহ যদি অনেক বছৰ জীয়াই থাকে,

তেওঁ তেওঁ যেন নিজৰ সেই দিনবোৰত আনন্দ উপভোগ কৰে;

কিন্তু অন্ধকাৰৰ আগন্তুক দিনবোৰৰ কথাও যেন তেওঁ মনত ৰাখে;

কিয়নো সেই দিনবোৰ হ'ব অনেক।

যি যি ঘটিব সেই সকলোৱেই অস্থায়ী, অসাৰ।

9 হে যুবক, তুমি তোমাৰ যৌৱনকালত আনন্দ কৰা; যুবা বয়সৰ দিনবোৰত তোমাৰ হৃদয়ে তোমাক আনন্দিত কৰক; তুমি তোমাৰ হৃদয়ৰ সঁ ইচ্ছাবোৰৰ পথত চলিবা আৰু নিজ চকুৰ দৃষ্টিত যি ভাল তাকে কৰিবা। কিন্তু জানিবা যে, ঈশ্বৰে এই সকলো বিষয়ৰ কাৰণে তোমাক বিচাৰৰ ঠাইলৈ আনিব।

10 এই হেতুকে তোমাৰ হৃদয়ৰ পৰা ক্ৰোধ দূৰ কৰা; তোমাৰ শৰীৰৰ কষ্টলৈ মনোযোগ নিদিবা; কিয়নো যৌৱন আৰু যুবা কালৰ শক্তি ভাপ-স্বৰূপ।

12 অধ্যায়

1 বৃদ্ধকালৰ দুখ-কষ্টৰ দিন আৰু বছৰবোৰ অহাৰ আগেয়েই তুমি যৌৱন কালতেই তোমাৰ সৃষ্টিকৰ্তাক সোঁৱৰণ কৰা; সেই দিনবোৰত তুমি ক'বা, “জীয়াই থকাত মই আৰু সন্তোষ নাপাওঁ।”² সূৰ্য, চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰৰ জ্যোতি তোমাৰ ওচৰত অন্ধকাৰ হৈ অহাৰ আগেয়েই, বৰষুণৰ পাছতেই পুনৰায় ক'লা ডাঁৱৰ অহাৰ আগেয়েই তুমি সৃষ্টিকৰ্তাক সোঁৱৰা।³ সেই সময়ত তোমাৰ ঘৰৰ প্ৰহৰী কঁপিব, শক্তিশালী লোক কুঁজা হৈ যাব, যি সকল তিবোতাই জাঁত পিহে, তেওঁলোক তাকৰ হোৱাৰ বাবে পিহিবলৈ এৰিব আৰু থিড়িকিয়েদি চোৱাজনে স্পষ্টকৈ দেখা নাপাব।

4 সেইসময়ত বাটৰ ফালৰ দুৱাৰ বন্ধ হ'ব, জাঁত পিহাৰ শব্দও বন্ধ হৈ যাব, এটি চৰাইৰ মাততে মানুহ চমকি সাৰ পাব, গায়িকাসকলৰ কণ্ঠৰ সুৰ কমি যাব।

5 সেই সময়ত মানুহে ওখ ঠাইত উঠি যাবলৈ ভয় খাব আৰু বাটত থকা বাধা-বিঘিনিৰ ওপৰেদি খোজ কাঢ়ি যাবলৈ ভয় খাব। তেতিয়া বাদাম গছত বগা ফুল ফুলিব, ফৰিঙৰ দৰে নিজকে টানি টানি খোজ কাঢ়িব, স্বাভাৱিক কামনা-বাসনা উত্তেজিত নহ'ব। তাৰ পাছতে মানুহ নিজৰ অন্তকালৰ ঘৰলৈ গুছি যায় আৰু বিলাপকাৰীসকল শোভাযাত্ৰাৰ পথলৈ নামি যায়।⁶ সেয়ে বৃষৰ তাঁৰ ছিঙি যোৱাৰ পূৰ্বেই বা সোনৰ পাত্ৰ ভাঙি যোৱাৰ পূৰ্বেই, নিজৰাৰ কামত কলহ চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ হোৱাৰ পূৰ্বেই তোমাৰ সৃষ্টিকৰ্তাক সোঁৱৰণ কৰা।⁷ মাটিৰ পৰা অহা ধূলি মাটিলে ঘূৰি যোৱাৰ পূৰ্বেই আৰু ঈশ্বৰে দিয়া আত্মা তেওঁলৈ উলটি যোৱাৰ পূৰ্বেই তুমি যৌৱন কালত তোমাৰ সৃষ্টিকৰ্তাক সোঁৱৰা।

8 উপদেশকে কৈছে, অসাৰৰ অসাৰ, সকলোৱেই অসাৰ।

উপসংহাৰ

9 উপদেশক নিজে জ্ঞানী আছিল আৰু তেওঁ লোকসকলকো জ্ঞানৰ শিক্ষা দিছিল। তেওঁ চিত্ৰা কবি আৰু পৰীক্ষা কৰি অনেক নীতিবচন ৰচনা কৰিছিল।

10 উপদেশকে সত্যৰ ন্যায় বচন প্ৰাণৱন্ত ৰূপত ব্যৱহাৰ কৰি লিখিবলৈ বিচাৰিছে।

11 জ্ঞানী লোকসকলৰ কথা ৰখীয়াৰ তীক্ষ্ণ লাঠিডালৰ নিচিনা। তেওঁলোকৰ কথাবোৰ একত্ৰিত কৰিলে ডাৰ হয়, সেইবোৰ গভীৰলৈকে হানি যোৱা গজালৰ নিচিনা। সেই সকলো এজন ৰখীয়া*ৰ দ্বাৰাই দিয়া হৈছে।

12 হে মোৰ বোপা, তুমি সতৰ্ক হোৱা; অনেক পুথি লিখাৰ শেষ নাই। অধিক অধ্যয়নে শৰীৰক ক্লান্ত কৰে।

13 সকলোবোৰতো শুনা হ'ল: এতিয়া আহাঁ, আমি সকলোৱে সাৰ কথা শুনো। ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখা, আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা সমূহ পালন কৰা; কিয়নো মানুহৰ সকলো কৰ্তব্য এয়ে।¹⁴ ঈশ্বৰে ভাল কি বেয়া আটাইবোৰ গুপত বিষয়ৰে সৈতে সকলো কৰ্মকে বিচাৰ স্থানলৈ আনিব।

* 12 অধ্যায়:11 'এজন ৰখীয়া' মানে হ'ল 'চলোমনৰ ঈশ্বৰ'

পৰমগীত

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পুস্তকৰ প্ৰথম পদৰ পৰা এই পুস্তকৰ শিৰোনামা চলোমনৰ গান বুলি ল'ব পাৰি, যিটো গীতৰ পৰা অহাৰ যোগেদি উল্লেখ হয়: “যিটো চলোমনৰ পৰম গীত” (1:1)। অবশেষত এই পুস্তকৰ শিৰোনামা ৰজা চলোমনৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰা হয়, কাৰণ এই পুস্তকৰ বিভিন্ন ঠাইত তেওঁৰ নামৰ উল্লেখ আছে (1:5; 3:7, 9, 11; 8:11-12)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 971-965 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

এই পুস্তকৰ লিখক চলোমন। তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ ৰজা হিচাপে ৰাজত্ব কৰাৰ সময়ত এই পুস্তকখন তেওঁ লিখিছিল। যিসকল পণ্ডিতে এই পুস্তক চলোমনে লিখা বুলি সন্মতি প্ৰদান কৰে, তেওঁলোকৰ মতে, চলোমনে এই পুস্তকখন তেওঁৰ ৰাজত্বকালৰ আৰম্ভণিতে লিখিছিল। এই কবিতাই কেৱল যুৱকসকলক উৎসাহিত কৰা বাবে নহয়, কিন্তু ইয়াত লিখকে দেশৰ দক্ষিণ আৰু উত্তৰ অঞ্চলৰ দুখন ঠাইৰ নাম উল্লেখ কৰাৰ লগতে লেবানন আৰু ইজিপ্তৰ নামো উল্লেখ কৰিছে।

প্ৰাপক

বিবাহিত দম্পতি আৰু একাকী বিবাহৰ চিত্ৰ।

উদ্দেশ্য

চলোমনৰ গান এটা গীতি কবিতা, য'ত প্ৰেমৰ প্ৰতি ভক্তিভাব প্ৰকাশ কৰিছে আৰু বিবাহক পৰিস্কাৰভাবে ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে। এজন পুৰুষ আৰু এজনী নাৰীয়ে বিবাহৰ প্ৰসংগক্ৰমে এজনে আন জনৰ সৈতে আধ্যাত্মিকভাবে, আবেগত, আৰু শাৰীৰিকভাবে প্ৰেমত একেলগে বসবাস কৰিব লাগে।

মূল বিষয়

প্ৰেম আৰু বিবাহ

প্ৰস্তাৱ

1. চলোমন সম্পৰ্কে ন-কইনাৰ ভাবনা — 1:1-3:5

2. ন-কইনাৰ বিবাহৰ বাবে বাগদানৰ স্বীকৃতি আৰু বিবাহৰ প্ৰতি অপেক্ষাৰত হোৱা — 3:6-5:1

3. ন-কইনাৰ দৰাক হেৰুওৱাৰ সপোন — 5:2-6:3

4. দৰা আৰু ন-কইনাৰ প্ৰশংসা — 6:4-8:14

চলোমনৰ পৰমগীত

1 ৰজা চলোমনৰ অতি সুন্দৰ গীতৰ শৰাই-

কইনাই নিজৰ ভালপোৱা স্বীকাৰ কৰা:

প্ৰিয়াৰ কথা

2 তুমি তোমাৰ মুখৰ চুম্বনবোৰেৰে মোক* ভৰাই দিয়া,

কাৰণ তোমাৰ ভালপোৱা দ্ৰাক্ষাৰসতকৈও উত্তম।

3 তোমাৰ তেলৰ সুগন্ধই আনন্দৰ সৌৰভ আনে;

বাকি দিয়া সুগন্ধৰ দৰেই তোমাৰ নাম;

সেই বাবেই যুৱতীসকলে তোমাক ভাল পায়।

4 (যুৱতীয়ে নিজৰ মনতে ক'লে) মোক তোমাৰ লগত লৈ ব'লা; আমি সোনকালে পলাই যাম।

ৰজাই মোক তেওঁৰ কক্ষৰ ভিতৰলৈ লৈ আনিলে;

প্ৰিয়াৰ প্ৰতি কইনাৰ কথা:

মই সুখী; মই তোমাক লৈ আনন্দ কৰোঁ;

মোক তোমাৰ প্ৰেমত উল্লাসিত হ'বলৈ দিয়া; তোমাৰ ভালপোৱা দ্ৰাক্ষাৰসতকৈও উত্তম।

আন ৰমণীসকলে যে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰে, ই স্বাভাৱিক কথা।

আন ৰমণীসকলৰ প্ৰতি:

5 হে যিষূচালেমৰ

ৰমণীসকল, মই ক'লা বৰণীয়া হ'লেও সুন্দৰী;

মই কেদৰৰ তন্তুৰ নিচিনা ক'লা আৰু চলোমনৰ পৰ্দাবোৰৰ দৰে সুন্দৰী।

6 মই ক'লা বাবেই মৌলৈ

চাই নাথাকিবা; কাৰণ সূৰ্যৰ তাপে মোক ডেই নিলে।

মোৰ ডাই-ককাইসকলে

মোৰ ওপৰত খং কৰি মোক

* 1 অধ্যায়:2 তেওঁ তেওঁৰ ওঁঠ

দৰাক্ষাবাৰীবোৰৰ দেখা-শুনা কৰিবলৈ দিছিল;
সেয়ে মই মোৰ নিজৰ দৰাক্ষাবাৰীৰ য়শ্ব ল'ব পৰা নাই।
প্ৰিয়ৰ প্ৰতি য়ুৱতীৰ কথা:

7 হে মোৰ প্ৰিয়তম, মোৰ প্ৰাণে তোমাকে ভালপায়!
মোক কোৱা, তুমি তোমাৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক কোন ঠাইত চৰোৱা?
তুমি তোমাৰ মেৰ-ছাগবোৰক দুপৰীয়া ক'ত বিপ্ৰাম কৰোঁৱা?
তোমাৰ লগৰীয়াৰ মেৰ-ছাগৰ জাকবোৰৰ কাষত,
মই কিয় ওৰণি লোৱা[†] জনীৰ নিচিনা ঘূৰি ফুৰিম?

চলোমন আৰু তেওঁৰ কন্যা দুয়ো দুয়োতে সুখী
প্ৰিয়ৰ কথা:
8 তুমি যদি তাক নাজানা, হে পৰম সুন্দৰী য়ুৱতী,
মোৰ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ খোজৰ
চিনবোৰৰ পাছে পাছে আহাঁ আৰু
তোমাৰ ছাগলী পোৱালিবোৰক মেৰ-ছাগ ৰখীয়াসকলৰ তন্তুৰ ওচৰতে চৰোৱা।

9 হে মোৰ প্ৰিয়তমা,
ফৰৌণৰ ৰথৰ এজনী ঘোঁৰাৰে সৈতে,
মই তোমাক তুলনা কৰিছোঁ।
10 গালৰ দুপাশৰ গহণাৰে সৈতে, তোমাৰ গাল দুখন সুন্দৰ দেখাইছে,
আৰু মুকুতাৰ কণ্ঠহাৰে তোমাৰ ডিঙি শোভিত কৰিছে।

11 মই তোমাৰ কাৰণে ঠায়ে

ঠায়ে ৰূপ খচিত
সোণৰ অলঙ্কাৰ নিৰ্মাণ কৰিম।

প্ৰিয়াৰ কথা:

12 ৰজাই যেতিয়া তেওঁৰ বিচনাত[‡] শুইছিল,
তেতিয়া মোৰ সুগন্ধৰ সূয়াণ বিয়পি পৰিল।
13 মোৰ ওচৰত মোৰ প্ৰিয় গন্ধৰস খোৱা এটি মোনাৰ দৰে,
যি মোৰ স্তনযুগলৰ মাজত গোটেই ৰাতি থাকে।

14 মোৰ প্ৰিয় মোৰ ওচৰত যেন এখোপা জেতুকা ফুল,
যি অয়িন-গদীৰ দৰাক্ষাবাৰীত উৎপন্ন হয়।

প্ৰিয়ৰ কথা:

15 চোৱা, কি সুন্দৰী তুমি! মোৰ প্ৰিয়া;
তুমি কিমান যে সুন্দৰী! তোমাৰ দুচকু কপৌৰ নিচিনা।

প্ৰিয়াৰ কথা:

16 চোৱা, কি সুন্দৰ তুমি! মোৰ প্ৰিয়;
তুমি কিমান যে সুন্দৰ!

আমাৰ শয়্যা সেউজীয়া ঘাহেঁৰে ভৰা।

17 এৰচ গছৰ ডাল আমাৰ ঘৰৰ চতি আৰু আমাৰ ঘৰৰ বাটাম দেবদাৰুৰ ডাল।

2 অধ্যায়

প্ৰিয়াৰ কথা:

1 মই যেন চাৰোণৰ এটি গোলাপ, উপত্যকাৰ এটি লিলি ফুল।

প্ৰিয়ৰ কথা:

2 কাইটবোৰৰ মাজত লিলি* ফুল এটি যেনে

ছোৱালীবোৰৰ মাজত মোৰ প্ৰিয়া তেনে।

প্ৰিয়াৰ কথা:

3 বননিৰ গছবোৰৰ মাজত সূমথিৰা টেঙাৰ গছ যেনে,

য়ুৱকসকলৰ মাজত মোৰ প্ৰিয় তেনে।

মই তেওঁৰ ছায়াত বহি আনন্দ পাবোঁ,

মোৰ মুখত তাৰ ফল মিঠা লাগে।

4 তেওঁ মোক ভোজৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল,

আৰু প্ৰেমেই হ'ল মোৰ

ওপৰত তেওঁৰ নিচান।

5 কিচমিচৰ পিঠাৰে মোক শক্তিশালী কৰা,

† 1 অধ্যায়:6 নিজৰ সৌন্দৰ্য ‡ 1 অধ্যায়:7 ঘূৰি ফুৰা § 1 অধ্যায়:12 বা, মহাভোজত বহিছিল * 2 অধ্যায়:2 লিলি কনবি

আৰু সুমথিৰা টেঙাৰে মোৰ পৰাণ জৰুউৱা;
কিয়নো প্ৰেমতে মই দুৰ্বল হৈছোঁ।

6 মোৰ মূৰৰ তলত তেওঁৰ বাওঁহাত আছে,
আৰু তেওঁৰ সোঁহাতে মোক আকোঁৱালি ধৰিছে।

7 হে যিৰুচালেমৰ যুৱতীসকল,
কৃষ্ণস্বৰ আৰু পথাৰৰ হৰিণবোৰৰ নামেৰে মোৰ ওচৰত প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া,
আমাৰ প্ৰেমৰ সময় শেষ নোহোৱালৈকে
তোমালোকে আমাৰ ভালপোৱাত বিঘিনি নিদিবা।

কইনাই নিজৰ প্ৰিয়তমৰ প্ৰশংসা কৰা
8 সেয়া শুনা, মোৰ পিৰয়ৰ শব্দ!

সেয়া চোৱা, তেওঁ আহিছে,
তেওঁ পাহাৰ-পৰ্বতৰ ওপৰেদি
ডেও দি জপিয়াই আহিছে।

9 মোৰ পিৰয় যেন কৃষ্ণস্বৰ বা যুৱা হৰিণ;
সোঁৱা চোৱা, তেওঁ আমাৰ দেৱালৰ পাছফালে থিয় হৈ আছে,
তেওঁ খিড়িকিবোৰেদি চাই পঠাইছে,
চিলিঙৰ মাজেদি উকি মাৰিছে,

10 মোৰ পিৰয়ই মোক ক'লে,

“হে মোৰ পিৰয়া, উঠা;
হে মোৰ সুন্দৰী, আহাঁ।

11 চোৱা, শীতকাল গ'ল,
বৰ্ষাও শেষ হৈ গুছি গ'ল।

12 ভূমিত ফুলবোৰ ফুলি উঠিছে;
পক্ষীবোৰে গান গোৱাৰ সময় আহিছে;
আমাৰ দেশত কপৌৰ মাত শুনা গৈছে।
13 ডিমৰু গছৰ কেঁচা গুটি পকিবলৈ ধৰিছে,
দৰাফালতাই ফুল ধৰি সুখৰাণ বিতৰণ কৰিছে।

হে মোৰ পিৰয়া, উঠা; হে মোৰ সুন্দৰী, আহাঁ।

14 হে মোৰ কপৌ, তুমি শিলৰ ফাটত,
পাহাৰৰ গড়ৰ গুপত ঠাইত লুকাই আছা।

মোক তোমাৰ মুখ চাবলৈ দিয়া;
তোমাৰ কণ্ঠৰ স্বৰ শুনিবলৈ দিয়া;
কিয়নো তোমাৰ মাত মধুৰ আৰু তোমাৰ মুখ অতি সুন্দৰ।”

ৰমণীসকলৰ প্ৰতি উক্তি:
15 তোমালোকে সেই শিয়ালবোৰক,
সৰু সৰু শিয়ালবোৰক ধৰা,
কাৰণ সিহঁতে আমাৰ
দৰাফাবাৰীবোৰ নষ্ট কৰে।
আমাৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীত ফুল ফুলিছে।

প্ৰিয়াৰ কথা:

16 মোৰ পিৰয় মোৰেই আৰু মই তেওঁৰেই;
তেওঁ লিলি ফুলৰ মাজত চৰে।

17 হে মোৰ পিৰয়, তুমি গুছি যোৱা,
অন্ধকাৰৰ ছাঁয়াবোৰ বিলীন হোৱাৰ আগেয়ে আৰু
পুৱতি নিশাৰ কোমল বতাহ বলাৰ আগেয়ে
তুমি গুছি যোৱা।

তুমি কৃষ্ণস্বৰ বা যুৱা হৰিণৰ দৰে সুউচ্চ পাহাৰলৈ ঘূৰি যোৱা।

3 অধ্যায়

কইনাৰ সপোন:

1 ৰাতি মোৰ শয়্যাত
মোৰ পৰাণৰ পিৰয়তমক মই বিচাৰিলো;
মই তেওঁক বিচাৰিলো, কিন্তু নাপালোঁ;

2 মই ভাবিলোঁ, “মই এতিয়া উঠি নগৰখনৰ মাজত ঘূৰি ফুৰিম;
 ৰাস্তায় ৰাস্তায়, চকবোৰত ঘূৰি ফুৰিম;
 তাত মই মোৰ প্ৰাণৰ প্ৰিয়তমক বিচাৰিম।”
 মই তেওঁক বিচাৰিলোঁ, কিন্তু নাপালোঁ।
 3 পৰহৰীবোৰে নগৰ ঘূৰি ফুৰি পহৰা দিয়াৰ সময়ত,
 মোক দেখা পালে।
 মই তেওঁলোকক সূধিলোঁ, আপোনালোকে মোৰ পৰাণৰ প্ৰিয়তমক দেখিছিল নে?”
 4 তেওঁলোকক পাৰ হৈ আগুৱাই যাওঁতেই,
 মই মোৰ পৰাণৰ প্ৰিয়তমক দেখা পালোঁ।
 তেওঁক ধৰি মোৰ মাতৃৰ ঘৰলৈ লৈ নহালোঁকে,
 মই তেওঁক এৰি নিদিলোঁ;
 যি গৰাকীয়ে মোক গৰ্ভত ধাৰণ কৰিছিল,
 মই তেওঁৰেই শোৱনি কোঠালিলে প্ৰিয়তমক লৈ আনিলো।
 ৰমণীসকলৰ প্ৰতি উক্তি:
 5 হে যিৰুচালেমৰ যুৱতীসকল,
 কৃষ্ণস্বৰ আৰু পথাৰৰ হৰিণবোৰৰ নামেৰে মোৰ ওচৰত প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া,
 আমাৰ প্ৰেমৰ সময় শেষ নোহোৱালৈকে
 তোমালোকে আমাৰ ডালপোৱাত বিধিনি নিদিবা।
 বিবাহৰ বাবে চলোমনৰ আগমণ
 6 মৰুভূমিৰ পৰা ধোঁৱাৰ স্তম্ভৰ দৰে সেই গৰাকী কোন আহিছে?
 তেওঁ ব্যৱসায়ীৰ সকলো ধৰণৰ মছলাগুৰিৰ গন্ধ লৈ,
 গন্ধৰস আৰু সুগন্ধি ধূপৰ সুবাসেৰে এক ধোঁৱাৰ স্তম্ভৰ দৰে আহিছে।
 7 চোৱা, সোঁৱা চলোমনৰ দোলা;
 মাঠিজন বীৰ যোদ্ধাই সেই দোলাক ঘেৰি ৰাখিছে;
 তেওঁলোক ইশ্ৰায়েলৰ শক্তিশালী সৈন্য।
 8 তেওঁলোক সকলোৰে লগত আছে তৰোৱাল;
 যুদ্ধত তেওঁলোক সুদক্ষ;
 তৰোৱাল ককালত বান্ধি লৈ
 তেওঁলোক প্ৰতিজন প্ৰস্তুত আছে ৰাতিৰ বিপদৰ কাৰণে।
 9 ৰজা চলোমনে লিবানোনৰ কাঠেৰে নিজৰ বাবে,
 এটি দোলা নিৰ্মাণ কৰিলে।
 10 দোলাৰ খুটাবোৰ ৰূপেৰে
 পিছৰ ভাগ সোণেৰে,
 আসনখন বেঙেনা বৰণীয়া কাপোৰেৰে তৈয়াৰী;
 যিৰুচালেমৰ ৰমণীসকলৰ প্ৰেমেৰে
 তাৰ ভিতৰ অংশ খচিত আৰু শোভিত কৰা হ'ল
 11 হে চিয়োনৰ যুৱতীসকল, তোমালোক বাহিৰলৈ ওলাই আহাঁ,
 চোৱা, ৰজা চলোমনে মুকুট পিন্ধি আছে;
 তেওঁৰ বিবাহৰ দিনা, তেওঁৰ সেই মনৰ আনন্দৰ দিনা,
 তেওঁৰ মাকে তেওঁক মুকুট পিন্ধাই দিছে।

4 অধ্যায়

চলোমনে কইনাৰ সৌন্দৰ্যৰ প্ৰশংসা কৰা
 প্ৰিয়ৰ কথা:

¹ প্ৰিয়া মোৰ, কিমান যে সুন্দৰী তুমি!

তুমি সুন্দৰী।

ওৰণিৰ ভিতৰত তোমাৰ দুচকু কপৌৰ নিচিনা;

তোমাৰ চুলিকোছা গিলিয়দ পাহাৰৰ পৰা নামি অহা ছাগলীৰ জাকৰ নিচিনা।

² এইমাত্ৰ নোম কাটি গা ধুই অহা মাইকী মেৰ-ছাগৰ জাকৰ নিচিনা তোমাৰ দাঁতবোৰ।

সিহঁতৰ প্ৰত্যেকৰে যমজ পোৱালি আছে,

আৰু সিহঁতৰ কোনেও নিজৰ পোৱালিক হেৰুৱা নাই।

³ তোমাৰ ওঁঠ দুটা এডাল ৰক্তিম সূতাৰ দৰে ৰঙা;

কি যে মৰমলগা তোমাৰ মুখ।

ওৰণিৰ তলত তোমাৰ গাল দুখন

দুফাল কৰা আধা ডালিমৰ নিচিনা।

4 তোমাৰ ডিঙি, শিলেৰে শাৰিপাতি বনোৱা দায়ুদৰ ওখ স্তম্ভটিৰ দৰে,
য'ত ওলমি আছে এহেজাৰ ঢাল;

সেই সকলোবোৰেই সৈন্যসকলৰ।

5 তোমাৰ স্তন দুটা লিলি ফুলৰ বনত চৰি ফুৰা
কৃষ্ণসৰৰ যমজ পোৱালীৰ নিচিনা।

6 ভোৰ নোহোৱালৈকে আৰু অন্ধকাৰৰ ছায়া আঁতৰি নোযোৱালৈকে,
হয়, মই গন্ধৰসৰ আৰু ধূপৰ পাহাৰতে গৈ থাকিম।

7 মোৰ পিৰিয়া, তুমি সৰ্ব্বাসু-সুন্দৰী;
তোমাত কোনো খুঁত নাই।

8 হে মোৰ কইনাজনী, লিবানোনৰ পৰা মোৰ লগত আহাঁ।

লিবানোনৰ পৰা মোৰ লগতেই আহাঁ;

অমানাৰ চূড়াল পৰা, চনীৰ আৰু হৰমোণ পাহাৰৰ ওপৰৰ পৰা,
সিংহবাৰৰ গাতৰ পৰা, আৰু নাহৰফুটুকী বাঘবোৰৰ পাহাৰী বাসস্থানৰ পৰা
তুমি নামি আহাঁ*।

9 মোৰ প্ৰিয়া, মোৰ কইনাজনী, তুমি মোৰ মনকে চুৰ কৰিলা;

তোমাৰ চকুৰ এক চাৰনীৰে,

তোমাৰ ডিঙিৰ হাৰৰ এটা মণিৰে

তুমি মোৰ মন বন্দী কৰিলা।

10 হে মোৰ প্ৰিয়া, মোৰ কইনাজনী,

তোমাৰ ভালপোৱা কিমান যে মনমোহা!

দৰাফাৰসতকৈয়ো তোমাৰ ভালপোৱা আৰু

সকলো সুগন্ধি দ্ৰব্যতকৈয়ো তোমাৰ ঘ্ৰাণৰ সৌৰভ কেনে উত্তম।

11 হে মোৰ কইনাজনী, তোমাৰ ওঁঠযুৰিৰ পৰা টোপ-টোপ কৰি মধু পৰে;

তোমাৰ জিভাৰ তলত মধু আৰু দুগ্ধ আছে;

তোমাৰ বশ্ৰৰ গন্ধ লিবানোনৰ বনৰ গন্ধৰ নিচিনা।

12 মোৰ প্ৰিয়া, মোৰ কইনাজনী বন্ধ কৰি খোৱা এক উদ্যান;

এক বন্ধ কৰি খোৱা সুৰক্ষিত উদ্যান, মোহৰ মাৰি ৰখা এটি জুৰি।

13 এক ডালিম গছেৰে ভৰা উদ্যান; ডালবোৰ উত্তম উত্তম ফলেৰে ভৰা;

তাত জেতুকা আৰু সুগন্ধি লতা আছে।

14 জটামাংসী, জাফৰন, সুগন্ধি বচ, ডালচেনি,

আৰু সকলো ধৰণৰ মছলাৰ গছ আছে।

তাত গন্ধৰস, অগৰু আদিকে ধৰি সকলো বিধৰ সুগন্ধি গছ আছে।

15 তুমি যেন উদ্যানৰ জুৰি,

যেন নিৰ্মল পানীৰ এটি কুৰাঁ,

যেন লিবানোনৰ পৰা বৈ নামি অহা জলশ্ৰোত।

প্ৰিয়াৰ কথা:

16 হে উত্তৰৰ বতাহ, সাৰ পোৱা; হে দক্ষিণৰ বতাহ, তুমি আহাঁ;

মোৰ উদ্যানৰ ওপৰেদি প্ৰৱাহিত হোৱা, যাতে তাৰ সুগন্ধি দ্ৰব্যৰ সুখৰাণ বিয়পি পৰে।

মোৰ প্ৰিয়তম যেন তেওঁৰ উদ্যানলৈ আহে আৰু তাৰ উত্তম ফলবোৰ ভোজন খায়।

5 অধ্যায়

প্ৰিয়াৰ কথা:

1 মোৰ প্ৰিয়া, মোৰ কইনাজনী, মই মোৰ উদ্যানত প্ৰবেশ কৰিলোঁ;

মই মোৰ গন্ধৰস আৰু সুগন্ধি দ্ৰব্য গোটালোঁ;

মই মৌচাকৈৰে সৈতে মোৰ মধু খালোঁ;

মই গাখীৰেৰে সৈতে মোৰ দৰাফাৰস পান কৰিলোঁ।

ভোজন কৰা, বন্ধ।

হে বন্ধ, খোৱা;

হৃদয় তৃপ্ত কৰি মোৰ ভালপোৱা পান কৰা।

প্ৰিয়াৰ কথা:

2 মই টোপনিত আছিলোঁ, কিন্তু মোৰ হৃদয় সাৰে আছিল,

তেনেতে মোৰ পিৰিয়ই দুৱাৰত টুকুৰিয়াই ক'লে,

* 4 অধ্যায়:8 নত হোৱা।

“হে মোৰ প্ৰিয়তমা, মোৰ কইনাজনী, মোৰ কপৌ, অকলুষিতজনী,
দুৱাৰখন খুলি দিয়া।

মোৰ মূৰ নিয়ৰেৰে সিজ হৈ পৰিছে,
ৰাতিৰ কুঁৱলীত মোৰ চুলিকোছা সেমেকি গৈছে।”

3 “মোৰ বস্ত্ৰ মই খুলি থলোঁ, তাক মই পুনৰ পিন্ধিম নে?

মোৰ ভৰি দুখন মই ধুলোঁ, তাক মই পুনৰ মলিন কৰিম নে?”

4 মোৰ পিৰয়ই দুৱাৰৰ বিন্ধাইদি হাত ডৰালে,
মোৰ মন তেওঁৰ বাবে ব্যাকুল হ'ল।

5 মোৰ পিৰয়ক দুৱাৰ খুলি দিবলৈ মই উঠিলোঁ;
মোৰ হাত দুখন গন্ধৰসেৰে ডিজি আছিল,
তৰল গন্ধৰসেৰে ভিজা মোৰ আঙুলিয়েদি
দুৱাৰৰ শলখাডালো ডিজি গ'ল।

6 মোৰ পিৰয়ৰ কাৰণে মই দুৱাৰখন খুলি দিলোঁ;
কিন্তু মোৰ পিৰয় নাছিল, উলটি গুচি গল;
মোৰ হৃদয় ডাঙি পৰিল, মই হতশাসত ডাগি পৰিলো।
মই তেওঁক বিচাৰি ফুৰিলোঁ, কিন্তু নাপালোঁ;
মই তেওঁক মাতিলো, কিন্তু তেওঁ মোক উত্তৰ নিদিলে।

7 পৰহৰীবোৰে নগৰ ঘূৰি ফুৰি পহৰা দিয়াৰ সময়ত,
মোক দেখা পালে;
তেওঁলোকে মোক কোবালে, মোক ক্ষতবিক্ষত কৰিলে;
নগৰৰ দেৱালৰ পৰহৰীবোৰে মোৰ গাৰ পৰা মোৰ চোলা কাটি নিলে।

8 হে যিৰুচালেমৰ ৰমণীসকল,
মই তোমালোকৰ ওচৰত নিবেদন কৰিছোঁ,
তোমালোকে যদি মোৰ পিৰয়তমক লগ পোৱা,
তেন্তে তেওঁক কবা যে, মই তেওঁৰ প্ৰতি প্ৰেমত দুৰ্বল হৈছোঁ।
যিৰুচালেমৰ ৰমণীসকলৰ কথা:

9 নাৰীসকলৰ মাজত তুমি পৰম সুন্দৰী,
তোমাৰ প্ৰিয়তম অন্যান্য প্ৰেমিকতকৈ কিহত উত্তম?
তোমাৰ প্ৰিয় আন প্ৰেমিকতকৈ কিয় উত্তম,
যে তুমি আমাৰ পৰা এনে প্ৰতিশ্ৰুতি বিচাৰিছা?
প্ৰিয়াৰ কথা:

10 মোৰ পিৰয়ৰ চেহেৰা সুন্দৰ
আৰু শক্তিশালী;
তেওঁৰ লগত কাৰো তুলনা নহয়।*

11 তেওঁৰ মূৰ অতি উত্তম নিৰ্ব্বল সোণৰ নিচিনা;
তেওঁৰ চুলি কোচা কেঁকোৰা আৰু ঢোঁৰা কাউৰীৰ নিচিনা ক'লা।

12 তেওঁৰ চকুযুৰি জুৰিৰ দাঁতিত থকা এযোৰ কপৌৰ নিচিনা;
তাক গাখীৰেৰে ধোৱা মুকুতাৰ দৰে খোদিত কৰা।

13 তেওঁৰ গাল দুখন যেন সুগন্ধি মছলাৰ দলিচা,
য'ৰ পৰা সুগন্ধি সুগ্ৰাণ ওলায়।

তেওঁৰ ওঁঠযুৰি যেন তৰল গন্ধৰস বাগৰি অহা লিলি ফুল।

14 তেওঁৰ বাহু দুখন যেন ৰন্ধখচিত সোণৰ দণ্ড;
তেওঁৰ শৰীৰতো হাতী দাঁতৰে তৈয়াৰ কৰা; নীলকান্ত মণিৰে ঢকা।

15 তেওঁৰ ভৰি দুখন নিখুঁত সোণৰ আধাৰত বহুৱা মাৰ্বলৰ স্তম্ভৰ নিচিনা।
তেওঁ দেখিবলৈ লিবানোনৰ ওখ এৰচ গছৰ নিচিনা উত্তম।

16 তেওঁৰ মুখখন অতি মধুৰ;
সম্পূৰ্ণৰূপে সুন্দৰ ব্যক্তি তেওঁ।

হে যিৰুচালেমৰ ৰমণীসকল,
তেৱেঁই মোৰ প্ৰিয়তম, মোৰ বন্ধু।

6 অধ্যায়

যিৰুচালেমৰ ৰমণীসকলৰ কথা:

* 5 অধ্যায়:10 মোৰ পিৰয়ৰ চেহেৰা উজ্জ্বল, গাৰ বৰণ ৰঙচুৱা; তেওঁ দহ হাজাৰ জনৰ মাজত বিশেষ এজন।

1 হে নাৰীসকলৰ মাজত পৰম সুন্দৰী,
তোমাৰ প্ৰিয় ক'লে গ'ল?
তোমাৰ প্ৰিয়তম কোন দিশে গ'ল?
আমাক কোৱা, যাতে আমিও তোমাৰ লগতে তেওঁক বিচাৰি যাব পাৰোঁ।
প্ৰিয়াৰ কথা:

2 মোৰ প্ৰিয়তম তেওঁৰ উদ্যানলৈ নামি গৈছে,
সুগন্ধি মছলাৰ দলিচাখনলৈ;
তেওঁ উদ্যানত ঘূৰি ফুৰিবলৈ, আৰু লিলি ফুল গোটাৰলৈ গৈছে।

3 মই মোৰ প্ৰিয়ৰ, আৰু মোৰ প্ৰিয়ও মোৰেই;
তেওঁ লিলি ফুলৰ বনত আনন্দেৰে চৰে।
চলোমন আৰু তেওঁৰ কইনাই পৰস্পৰত আনন্দিত হোৱা
প্ৰিয়ৰ কথা:

4 হে মোৰ প্ৰিয়া, তুমি তিৰুচা নগৰৰ নিচিনা সুন্দৰী,
ঘিৰুচালেমৰ নিচিনা মনোৰম, মোক সম্পূৰ্ণকৈ বিমুগ্ধ কৰিছা।
5 তুমি মোৰ পৰা তোমাৰ চকু দুটি আঁতৰ কৰা;
কিয়নো সেয়ে মোক ব্যাকুল কৰি তোলে।
তোমাৰ চুলিকোছা গিলিয়দ পাহাৰৰ পৰা তললৈ নামি অহা ছাগলীৰ জাকৰ নিচিনা।

6 এইমাত্ৰ গা ধুই অহা মাইকী মেৰ-ছাগৰ জাকৰ নিচিনা তোমাৰ দাঁতবোৰ।
সিহঁতৰ প্ৰত্যেকৰে যমজ পোৱালি আছে,
আৰু সিহঁতৰ কোনেও নিজৰ পোৱালিক হেৰুৱা নাই।

7 ওৰণিৰ তলত তোমাৰ গাল দুখন
দুফাল কৰা আধা ডালিমৰ নিচিনা।

8 ষাঠিজনী ৰাণী আৰু আশীজনী উপপত্নী, আৰু অসংখ্য যুৱতী থাকিব পাৰে;

9 কিন্তু মোৰ কপোজনী, মোৰ নিখুঁতজনী হ'লে অদ্বিতীয়া;
তেওঁ নিজ মাতৃৰ বিশেষ জী,
তেওঁক গৰ্ভত ধাৰণ কৰাজনৰ, তেওঁ আদৰৰ জী।
মোৰ গাঁৱৰ জীয়াৰীসকলে তেওঁক দেখি ধন্য বুলিলে;
ৰাণী আৰু উপপত্নীসকলে তেওঁক দেখি তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিলে।

10 “পুৱাৰ অৰুণৰ দৰে দেখা দিয়া,
কোন এইগৰাকী যুৱতী,
যি চন্দৰৰ নিচিনা সুন্দৰী,
সূৰ্যৰ দৰে উজ্জ্বল আৰু
সম্পূৰ্ণ মোহময়ী?”

প্ৰিয়াৰ কথা:

11 মই উপত্যকাৰ নতুনকৈ গজা পুলিবোৰ চাবলৈ,
দৰাফ্ৰালতাই কলি ধৰিছে নে নাই চাবলৈ, আৰু
ডালিম ফুলিছে নে নাই, তাক চাবলৈ
মই বাদাম গছবোৰৰ উদ্যানখনলৈ নামি গলোঁ।

12 মই আনন্দত উৱাৰল হ'লো,
মই বুজি পোৱাৰ আগেয়েই যেন মোৰ ডালপোৱাই মোক মোৰ স্বজন,
যুৱৰাজৰ এখন ৰথত বহালে
আৰু মই গৈ আছিলোঁ।

আন ৰমণীসকলৰ কথা:

13 হে চুলশ্মী*, উলটি আহাঁ, উলটি আহাঁ;
আমি যেন তোমাক দেখা পোওঁ, উলটি আহাঁ।

প্ৰিয়ৰ কথা:

মহনয়িমৰ† নৃত্য চোৱাৰ দৰে,
নিখুঁত যুৱতীজনীক আপোনালোকে কিয় চাবলৈ বিচাৰিছে?

7 অধ্যায়

প্ৰিয়ৰ কথা:

1 হে ৰাজকন্যা, জোতা পিন্ধা তোমাৰ ভৰি দুখন

* 6 অধ্যায়:13 চুলশ্মী† নিখুঁত যুৱতী † 6 অধ্যায়:13 মহনয়িম - অৰ্থাৎ সৈন্য সমূহ (আদি 32:2, 2 চমুৱেল 17:24, যিহোছা 13:26)

দেখাত কিমান যে ধুনীয়া!

তোমাৰ বক্ৰ আকৃতিৰ দুটি কৰঙন মণি-মুক্তাৰ দৰে,
সেয়া যেন নিপুণ শিল্পকাৰৰ হাতৰ কাৰ্য।

² তোমাৰ নাভি এক গোলাকাৰ পাত্ৰৰ নিচিনা;

তাত মিশ্ৰিত দৰাফাৰসৰ অভাৱ নহয়।
তোমাৰ উদৰ যেন ধানৰ এক দ'মৰ নিচিনা,
যাৰ চৌদিশ লিলি ফুলেৰে ঘেৰা।

³ তোমাৰ স্তন দুটা যেন

হৰিণীৰ দুটি পোৱালি,
এটি কৃষ্ণসাৰৰ যমজ পোৱালি।

⁴ হাতী-দাঁতৰ ওখ স্তম্ভৰ নিচিনা

তোমাৰ ডিঙিৰ গঠন;
তোমাৰ নয়ন দুটি, হিচবোনত
বা-ৰব্বীম দুৱাৰৰ ওচৰত থকা পুখুৰীৰ নিচিনা;
তোমাৰ নাক লিবানোনৰ স্তম্ভৰ নিচিনা, যেন দম্বেচকলৈ
যি দম্বেচকৰ মুখ কৰি থকা লিবানোনৰ স্তম্ভ।

⁵ তোমাৰ ওপৰত থকা মূৰটো

কৰ্মিল পাহাৰৰ নিচিনা, আৰু
তোমাৰ মূৰৰ চুলিকোছা

ঘন বেঙেনা বৰণীয়া;
সেই চুলিকোছাই ৰজাক বন্দী কৰি ৰাখিছে।

⁶ হে মোৰ প্ৰিয়া, তোমাৰ আনন্দেৰে সৈতে তুমি যে কিমান সুন্দৰ আৰু মনোহৰ!

⁷ তোমাৰ দীৰ্ঘকায় গঠন খাজুৰ গছৰ নিচিনা,

বুকুখন যেন দ্ৰাক্ষাগুটিৰ দুটা থোক।

⁸ মই মনতে ক'লো, “মই সেই খাজুৰ গছত উঠি তাৰ ডালবোৰ ধৰিম।”

তোমাৰ বক্ষুয়ুগল দুখোপা দ্ৰাক্ষাগুটিৰ নিচিনা হওঁক,
তোমাৰ নিশ্বাসৰ খৰাণ সুমথিৰা টেঙাৰ নিচিনা হওক;

⁹ তোমাৰ মুখৰ চুমা মোৰ বাবে

সকলোতকৈ উত্তম দৰাফাৰসৰ নিচিনা*।
সেই ৰস, ওঁঠ আৰু দাঁতৰ ওপৰেদি ধীৰে ধীৰে মোৰ প্ৰিয়ালৈ বাগৰি যাওঁক।
প্ৰিয়াৰ কথা:

¹⁰ মই মোৰ প্ৰিয়ৰ,

আৰু তেওঁৰ বাঞ্ছা মেলৈ;

¹¹ হে মোৰ প্ৰিয়, ব'লা, আমি নগৰৰ বাহিৰলৈ যাওঁ,
আৰু ৰাতি গাৰ্ৱীবোৰত গৈ থাকোঁগৈ।

¹² ব'লা, আমি পুৱাতে উঠি দৰাফাৰাবাৰীলৈ যাওঁ;

দৰাফালতাই কলি ধৰিছে নে নাই,

তাৰ ফুল ফুলিছে নে নাই,

আৰু ডালিমৰ ফুল ফুলিছে নে নাই, তাক চাওঁগৈ;

তাত মই তোমাক মোৰ ডালপোৱা দান কৰিম।

¹³ দুদা †ফলে নিজৰ সুখৰাণ বিতৰণ কৰিছে;

ন-পুৰণি সকলো ধৰণৰ ফল

আমি থকা ঠাইৰ দুৱাৰতে আছে।

হে মোৰ প্ৰিয়, মই তোমাৰ বাবেই এই সকলো সাঁচি ৰাখিছো।

8 অধ্যায়

প্ৰিয়াৰ কথা:

¹ অহ! তুমি মোৰ ভাইৰ নিচিনা হোৱা হ'লে,

যি জনে মোৰ মাতৃৰ স্তন পান কৰিছে!

তেতিয়া মই তোমাক বাহিৰত দেখা পালেও,

* 7 অধ্যায়:9 তোমাৰ মুখ সকলোতকৈ উত্তম দৰাফাৰসৰ নিচিনা হওঁক। † 7 অধ্যায়:11 উত্তম বনৰীয়া ফুলত ‡ 7 অধ্যায়:13 'দুদা' বা 'মাদ্ৰাক' মূলতঃ ইন্ধী ভাষাৰ পৰা আহিছে। ই এবিধ দীঘল পাট আৰু বেঙুনীয়া ৰঙৰ ফলৰ এবিধ ওখ গছ। ইয়াক 'পেৰমৰ আপেল' বুলিও কয়। যেতিয়া ইয়াক খোৱা হয়, তেতিয়া যৌন ইচ্ছা বৃদ্ধি হয় আৰু মহিলাক গৰ্ভধাৰণ কৰাত সহায় কৰে।

তোমাক চুমা খাব পাৰিলোহেঁতেন;
কেনেও মোক নিন্দা কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন।
২ মই তোমাক মোৰ মাৰ ঘৰলৈ লৈ আনিলোহেঁতেন,
আৰু তেওঁ মোক শিক্ষা দিব*।
আৰু মই তোমাক মচলাযুক্ত দ্রাক্ষাৰস,
আৰু তোমাক সুগন্ধি ডালিমৰ ৰস পান কৰালোহেঁতেন।
৩ তেওঁৰ বাওঁ হাত মোৰ মূৰৰ তলত আছে,
আৰু তেওঁৰ সোঁ হাতে মোক আঁকোৱালি ধৰিছে।
৪ হে যিৰুচালেমৰ যুৱতীসকল,
মোৰ ওচৰত প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া,
আমাৰ প্ৰেমৰ সময় শেষ নোহোৱালৈকে
তোমালোকে আমাৰ ডালপোৱাত বিঘিনি নিদিবা।
যিৰুচালেমৰ ৰমণীসকলৰ কথা:

৫ নিজ প্ৰিয়তমৰ ওপৰত ভাৰসা কৰি
মৰুভূমিৰ পৰা সেই গৰাকী কোন আহিছে?
প্ৰিয়াৰ কথা:

যি ঠাইত তোমাৰ মাতৃয়ে
গৰ্ভ ধাৰণ কৰি তোমাক জন্ম দিলে,
যি ঠাইত তোমাক প্ৰসৱ কৰিলে,
সেই সুমথিৰা† টেঙাৰ গছৰ তলত মই তোমাক জগাই তুলিলোঁ।

৬ মোহৰ মাৰাৰ দৰে তুমি
মোক তোমাৰ হৃদয়ত, আৰু
তোমাৰ বাহত ৰাখা;
কিয়নো ডালপোৱা মৃত্যুৰ দৰেই শক্তিশালী,
কামনাৰ আবেগ চিয়োলৰ দৰে কঠোৰ;
এক জুলি থকা অগ্নিশিখাৰ দৰে ই বিস্ফোৰিত হয়,
ই আন সকলো জ্বলন্ত অগ্নিশিখাতকৈও উত্তপ্ত।
৭ জল সমূহেও ডালপোৱাৰ শিখাক নুমাৰ নোৱাৰে,
আৰু বন্যাৰ ধলেও তাক উটুৱাই নিব নোৱাৰে;
যদি কোনোৱে ডালপোৱাৰ কাৰণে নিজৰ ঘৰৰ সবুস্ব দিয়ে,
সেই সমৰ্পণ অৱশ্যেই তুচ্ছ কৰা হ'ব।
যুৱতীৰ ককায়েকসকলৰ কথা;

৮ আমাৰ এজনী সৰু ভনী আছে,
তাইৰ আজিলৈকে বুকু উঠা নাই;
যি দিনা তাইক বিবাহৰ প্ৰস্তাৱ দিব,
আমি সেই ভনীৰ কাৰণে কি কৰিব পাৰোঁ?

৯ তাইৰ বুকু যদি এক প্ৰাচীৰ হয়,
তেন্তে আমি তাইৰ ওপৰত এটা ৰূপৰ মিনাৰ সাজিম।

তাই যদি এক দুৱাৰ হয়,
তেন্তে আমি এৰচ কাঠৰ তক্তাৰে
তাক অলঙ্কৃত কৰি ৰাখিম।
ককায়েকসকলে যুৱতীৰ কথা:

১০ মই মোৰ প্ৰিয় দৃষ্টিত
মই সম্পূৰ্ণ পৰিপক্ক,
সেয়ে মই তেওঁৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত‡।

১১ বাল-হামোনত চলোমনৰ এখন দৰাফাবাবী আছে;
তেওঁ তাক চোৱা-চিতা কৰিবলৈ
কেইজনমান ৰথীয়াৰ হাতত তাক সমৰ্পণ কৰিছিল।
তাৰ ফলৰ বেচ হিচাবে প্ৰতিজনে
এক এক হাজাৰ চেকল§ ৰূপ দিবলগীয়া হৈছিল।

* ৪ অধ্যায়:২ তুমি মোক শিক্ষা দিবা। † ৪ অধ্যায়:৫ খুবানি, সুমথিৰা ৰঙৰ এবিধ টেঙা ফল ‡ ৪ অধ্যায়:১০ মই এক প্ৰাচীৰ আছিলোঁ, কিন্তু এতিয়া মোৰ
বক্ষুগল মিনাৰৰ কোঠৰ নিচিনা, সেয়ে, মই সম্পূৰ্ণকৈ তেওঁৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছো। § ৪ অধ্যায়:১১ এক চেকল হ'ল, সেই সময়ত এজন গাৰ্ভীয়া কৰ্মীৰ
এদিনৰ হাজিৰা।

12 মোৰ নিজৰ দৰাফাবাৰী আছে,
 হে মোৰ প্ৰিয় চলোমন, সেই এক হাজাৰ চেকল তোমাৰেই
 আৰু দুশ চেকল ৰূপ তেওঁলোকৰ কাৰণে,
 যিসকলে ফলবোৰৰ চোৱাচিতা কৰে।
 প্ৰিয়ৰ কথা:

13 হে উদ্যানবাসিনী,
 তোমাৰ লগৰীয়া কেইজনে
 তোমাৰ স্বৰ শুনিলে কাণ পাতি আছে;
 তাক মোকো শুনিলে দিয়া।
 প্ৰিয়ৰ কথা:

14 হে মোৰ প্ৰিয়,
 শীঘ্ৰে আহা,
 সুগন্ধময় পাহাৰৰ ওপৰত
 তুমি কৃষ্ণাৰৰ দৰে হোৱা;
 অথবা যুবা হৰিণৰ সদৃশ হোৱা।

যিচয়া

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

যিচয়া পুস্তক নামাকৰণটো লিখক যিচয়াৰ নামৰ পৰা লোৱা হৈছে, তেওঁ এজনী ডাববাদিনীক বিয়া কৰাইছিল, তেওঁ তেওঁক দুজন পুত্ৰৰ জন্ম দিছিল (যিচয়া 7:3; 8:3)। তেওঁ যিহূদীয়াৰ উজ্জিয়া, যোথাম, আহজ, আৰু হিঙ্কিয়া নামৰ চাৰিজন ৰজাৰ ৰাজত্বকালত ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিছিল (1:1) আৰু তেওঁ সম্ভৱতঃ পঞ্চম ৰজাক সাক্ষাৎ কৰিছিল তেওঁৰ মৃত্যুত, সেয়া আছিল মন্দ ৰজা মনচি।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 740-680 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগত।

ৰজা উজ্জিয়াৰ ৰাজত্ব কালৰ অন্তিম সময়ত আৰু ৰজা যোথাম, আহজ, আৰু হিঙ্কিয়াৰ ৰাজত্বৰ সময়ত লিখা হৈছিল।

প্ৰাপক

যিচয়াই যিসকল প্ৰাথমিক শ্ৰোতাক সন্বেদন কৰিছিল, তেওঁলোক আছিল যিহূদীয়াৰ লোক; যিসকলে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ প্ৰয়োজনীয়তা অনুযায়ী জীৱন যাপন কৰিবলৈ ব্যৰ্থ হৈছিল।

উদ্দেশ্য

যিচয়াৰ উদ্দেশ্য আছিল সমগ্ৰ পুৰণি নিয়মত থকা যীচু খ্ৰীষ্টৰ এটা ব্যাপক ছবিৰ ভৱিষ্যত বাণী প্ৰদান কৰা। ইয়াৰ মাজত আছে তেওঁৰ জীৱনৰ সম্পূৰ্ণ সুযোগ; তেওঁ অহাৰ ঘোষণা (যিচয়া 40:3 - 5), কুমাৰীত তেওঁৰ জন্ম (7:14), তেওঁৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা (61:1), তেওঁৰ বলিদান মৃত্যু (52:13 - 53:12), আৰু তেওঁৰ উভতি অহাৰ দাবী নিজে জনোৱা (60:2-3)। মূলতঃ ডাববাদী যিচয়াই যিহূদা ৰাজ্যৰ ওপৰত প্ৰাথমিকভাবে ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিছিল। যিহূদাৰ সেই সময় আছিল পুনৰুত্থান আৰু বিদ্রোহৰ সময়ৰ মাজেদি যোৱা সময়। অচুৰীয়া আৰু মিচৰৰ যোগেদি যিহূদাক ধ্বংসৰ হুমকি দিয়া হৈছিল, কিন্তু তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ কৰুণাৰ বাবে ৰক্ষা পাইছিল। যিচয়াই পাপৰ পৰা মনপালটন কৰাৰ বাৰ্তা ঘোষণা কৰিছিল আৰু ভৱিষ্যতে মুক্তিৰ আশাত আশাবাদী আছিল।

মূল বিষয়

মুক্তি

প্ৰান্তৰেখা

1. যিহূদাৰ তিৰস্কাৰ — 1:1-12:6
2. অন্যান্য জাতিৰ বিৰুদ্ধেও তিৰস্কাৰ — 13:1-23:18
3. ভৱিষ্যতৰ ক্ৰেশ — 24:1-27:13
4. যিহূদা আৰু ইশ্ৰায়েলৰ তিৰস্কাৰ — 28:1-35:10
5. ইতিহাস, হিঙ্কিয়া আৰু যিচয়াৰ — 36:1-38:22
6. বেবিলনীয় প্ৰেক্ষাপট — 39:1-47:15
7. শান্তিৰ বাবে ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা — 48:1-66:24

1 যিহূদা দেশৰ ৰজা উজ্জিয়া, যোথাম, আহজ, আৰু হিঙ্কিয়াৰ শাসনকালত আমোচৰ পুংৰ যিচয়াই যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ বিষয়ে পোৱা দৰ্শন।

যিহোৱাই তেওঁৰ লোকসকলৰ মন পালটাবলৈ কোৱা।

2 হে আকাশ-মণ্ডল গুণা, আৰু হে পৃথিৱী কাণ পাতা; কিয়নো যিহোৱাই কৈছে,

“মই সন্তান সকলক প্ৰতিপালন কৰি ডাঙৰ দীঘল কৰিলোঁ; কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে বিদেহাৰ আচৰণ কৰিলে।

3 গৰুৱে নিজৰ গৰাকীক আৰু গাধাই নিজৰ মালিকৰ দানা পাংৰ চিনি পায়;

কিন্তু ইশ্ৰায়েলে চিনি নাপায়, আৰু বুজিও নাপায়।”

4 হায় হায় পাপী জাতি, আৰু অপৰাধত ডাৰাংৰস্ত লোক,

কুকৰ্ম কৰাসকলৰ বংশধৰ, হে ভৰ্ষতাৰে কাৰ্য কৰা সন্তান সকল!

তেওঁলোকে যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলে, তেওঁলোক ইশ্ৰায়েলৰ পবিত্ৰৰ ঈশ্বৰ জনাক হেয়জ্ঞান কৰিলে;

তেওঁলোক নিজকে তেওঁৰ পৰা বিছিন্ন কৰিলে।

5 তোমালোকে কিয় বিদেহাৰ আচৰণ কৰি থাকা? তোমালোকে কিয় এতিয়াও প্ৰহাৰিত হ'বা?

সম্পূৰ্ণ মূৰ ৰোগাগ্ৰস্ত, আৰু সম্পূৰ্ণ হৃদয় দুৰ্বল;

6 ভৰিৰ তলুৱাৰে পৰা মূৰলৈকে কোনো এটা অংশ আঘাত নোপোৱাকৈ নাই;

কেৱল ঘা, আঘাত, আৰু মুকলি ঘাঁবোৰ সতেজ;

সেইবোৰ বন্ধ কৰা নাই, চাফা কৰা নাই আৰু বন্ধা নাই, নাইবা তেলেৰে সূক্ষ্মাও কৰা নাই।

7 তোমালোকৰ দেশ উচ্ছন্ন হৈছে; তোমালোকৰ নগৰবোৰ অগ্নিদগ্ধ হৈছে;

বিদেশীলোকে তোমালোকৰ চকুৰ আগতে সেইবোৰ ধ্বংস কৰিছে;

সেয়ে বিদেশীসকলৰ বিধ্বংসৰ দ্বাৰাই পৰিত্যক্ত কৰি উচ্ছন্ন কৰা হৈছে।

8 দৰাফাবাৰীৰ পঁজাৰ দৰে, আৰু তিৰ্যহ বাৰীৰ চাঙিৰ দৰে,

আৰু অৱৰোধ কৰা নগৰৰ দৰে, চিয়োন* -জীয়াৰী পৰিত্যক্ত হৈছে।

9 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই আমাৰ বাবে অলপ অৱশিষ্ট নৰখা হ'লে,

আমি চদোম আৰু ঘমোৰাৰ দৰে হ'লোঁহেঁতেন।

10 হে চদোমৰ শাসনকৰ্তাসকল, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা;

হে ঘমোৰাৰ লোকসকল আমাৰ ঈশ্বৰৰ বিধানলৈ মনোযোগ দিয়া।

11 যিহোৱাই কৈছে, “মৌলৈ তোমালোকৰ বহু সংখ্যক বলিদান কি?”

মেৰ-ছাগ পোৱালি আৰু হুইপুই পশুৰ তেলেৰে দিয়া হোম বলি মোৰ যথেষ্ট আছে;

ভতৰা গৰু, মেৰ-ছাগ, বা ছাগলীবোৰৰ তেজত মই সন্তুষ্ট নহওঁ।

12 যেতিয়া তোমালোকে মোৰ আগত উপস্থিত হ'বলৈ আহাঁ,

আৰু মোৰ চোতালখন গচকা, তেতিয়া তোমালোকৰ পৰা এইবোৰ কোনে খুজিছিল?

13 অনৰ্থক নৈবেদ্য আৰু নানিবা; আৰু ধূপ মৌলৈ ঘিণলগীয়া;

তোমালোকৰ ন-জোন, বিস্মাৰাৰ, আৰু মই এই দুষ্টসকলৰ সভ্যসমূহ সহিব নোৱাৰোঁ।

14 তোমালোকৰ ন-জোন, আৰু তোমালোকৰ নিৰুপিত উাৰবোৰ মোৰ আন্মাই ঘিণ কৰে;

সেইবোৰ মৌলৈ ডাৰ স্বৰূপ, মই সেইবোৰ সহন কৰি ভাগৰি গলোঁ।

15 সেয়ে তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনাৰ বাবে তোমালোকৰ হাত মেলা, তেতিয়া মই তোমালোকৰ পৰা দৃষ্টি আঁতৰাওঁ;

এনে কি, তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিলেও মই নুশুনিম;

তোমালোকৰ হাত নিৰ্দোষীৰ তেজেৰে পৰিপূৰণ হৈছে।

16 নিজকে ধুই শুচি কৰা;

মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা তোমালোকৰ পাপ কৰ্মবোৰ দূৰ কৰা;

পাপ কৰিবলৈ বন্ধ কৰা,

17 ডাল কৰ্ম কৰিবলৈ শিকা।

ন্যায়বিচাৰ বিচাৰা, আৰু নিপীড়িতক সহায় কৰা,

পিতৃহীনক ন্যায় দিয়া আৰু বিধৱাক সুৰক্ষা দিয়া।”

18 যিহোৱাই কৈছে, “এতিয়া আহাঁ, আমি তৰ্কবিতৰ্ক কৰোঁহক,”

তোমালোকৰ পাপবোৰ উজ্বল ৰঙা হ'লেও, হিমৰ দৰে বগা কৰা হ'ব; আৰু অগ্নিবৰণৰ দৰে ৰঙা হ'লেও, উৰণ দৰে হৈ পৰিব।

19 তোমালোকে যদি ইচ্ছা কৰা আৰু বাধ্য হোৱা, তেনেহ'লে তোমালোকে দেশৰ উত্তম ফল ভোগ কৰিবলৈ পাবা।

20 কিন্তু যদি তোমালোক অসম্মত হৈ বিদেৱাহ আচৰণ কৰা, তেনেহ'লে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই গৰাস কৰা হ'ব,”

কিয়নো যিহোৱাৰ মুখে এই কথা ক'লে।

21 কিদৰে বিশ্বাসী নগৰ বেশ্যালৈ পৰিণত হ'ল!

তেওঁ ন্যায় বিচাৰেৰে আৰু ধাৰমিকতাৰে পৰিপূৰণ আছিল;

কিন্তু এতিয়া তেওঁ হত্যাকাৰীসকলৰ দ্বাৰা পৰিপূৰণ।

22 তোমালোকৰ ৰূপ বিশুদ্ধলৈ পৰিণত হ'ল, আৰু তোমালোকৰ দৰাফাৰস পানীৰে মিহলোৱা হ'ল।

23 তোমালোকৰ শাসনকৰ্তাসকল বিদেৱাহী আৰু চোৰৰ সঙ্গী হ'ল;

প্ৰতিজনে উাৰোচ ডাল পায়, আৰু পুৰস্কাৰৰ পাছত দৌৰে;

তেওঁলোকে পিতৃহীনক সুৰক্ষা নিদিয়ে, নাইবা বিধৱাৰ গোচৰ তেওঁলোকে আগলৈ নানে।

24 এই কাৰণে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, ইশ্বায়েলৰ পৰাক্ৰমী জনা প্ৰভুৱে এই কথা কৈছে:

“তেওঁলোকৰ সন্তাপ হওক! মই মোৰ শংক্ৰসকলৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিশোধ ল'ম, আৰু মোৰ শক্ৰসকলৰ বিৰুদ্ধে মই নিজে প্ৰতিশোধ সাধিম;

25 মই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত ঘূৰাই আনিম,

তোমালোকৰ আৰম্ভণিবোৰ আঁতৰাই শুদ্ধ কৰিম, আৰু তোমালোকৰ সকলো অসাৰ বস্তু নাইকিয়া কৰিম।

26 মই আগৰ দৰেই তোমালোকৰ বিচাৰকৰ্তাসকলক, আৰু আৰম্ভণীৰ দৰে তোমালোকৰ পৰামৰ্শদাতাসকলক পুনৰায় স্থাপন কৰিম;

তাৰ পাছতহে তোমালোকে ধাৰমিকতাৰ দ্বাৰাই আৰু বিশ্বাসীৰ নগৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হ'বা।”

27 চিয়োন ন্যায়বিচাৰৰ দ্বাৰাই, আৰু ধাৰমিকতাৰ দ্বাৰাই অন্ততপ্ত হ'ব।

28 বিদেৱাহী আৰু পাপীসকল একেলগে চূৰণ কৰা হ'ব, আৰু যিহোৱাক ত্যাগ কৰাসকলক তেওঁলোকৰ সৈতে নষ্ট কৰা হ'ব।

29 “কিয়নো তোমালোকে পবিত্ৰ ওক গছবোৰত আৰাধনা কৰা দেৱতাবোৰৰ বাবে লাজ পাবা,

আৰু তোমালোকৰ মনোনীত বাগিছাবোৰৰ বাবে বিদ্রোহ হ'বা।

30 কাৰণ তোমালোক ওক গছৰ শুকান পাতৰ দৰে,

আৰু পানী নথকা বাগিছাৰ দৰে হ'বা।

* 1 অধ্যায়:8 যিৰূচালেম নগৰ

31 পৰাক্ৰমী লোক জুলি শেষ হৈ যোৱা পদাৰ্থৰ দৰে, আৰু তেওঁৰ কৰ্ম ফিৰিঙতিৰ দৰে হ'ব;
সেইবোৰ দুয়ো একেলগে জুলিব আৰু কোনেও তাক নুমাৰ নোৱাৰিব।

2 অধ্যায়

চিয়োনৰ গৌৰৱ। আহিব লগা যিহোৱাৰ কেৰাধৰ দিন।

- 1 আমোচৰ পুংৰ যিচয়াই যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ বিষয়ে পোৱা দৰ্শন।
- 2 ভবিষ্যতৰ দিনবোৰত, যিহোৱাৰ পৰ্বতত গৃহ স্থাপন কৰা হ'ব
পৰ্বতবোৰৰ দৰে ওখ আৰু পাহাৰবোৰতকৈয়ো উচ্চ কৰা হ'ব;
আৰু সকলো জাতি তালৈ সোঁত বোৱাৰ দৰে বৈ যাব।
- 3 অনেক লোক আহিব আৰু ক'ব,
“আহাঁ, আমি যিহোৱাৰ পৰ্বতলৈ, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ উঠি যাওঁহঁক;
সেয়ে তেওঁ আমাক তেওঁৰ কিছুমান পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিব; তাতে আমি তেওঁৰ পথত গমন কৰিব পাৰিম।”
কিয়নো চিয়োনৰ পৰা বিধান আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা যিহোৱাৰ বাক্য ওলাই যাব।
- 4 তেওঁ দেশবোৰৰ মাজত বিচাৰ কৰিব, আৰু অনেক লোকৰ বাবে সিদ্ধান্ত ল'ব;
তেওঁলোকে নিজৰ তৰোৱাল ভাঙি নাঙলৰ ফাল গঢ়াব, আৰু যাঠি ভাঙি কলম দিয়া কটাৰী গঢ়াব;
এখন দেশে আনখন দেশৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱাল নাদাঙিব, নাইবা তেওঁলোকে যুদ্ধ-বিদ্যা আৰু নিশিকিব।
- 5 হে যাকোবৰ বংশ আহাঁ, যিহোৱাৰ পোহৰত চলি যাওঁহঁক।
- 6 কিয়নো তুমি তোমাৰ যাকোবৰ বংশৰ লোকসকলক ত্যাগ কৰিলা;
কাৰণ তেওঁলোক পূবদেশৰ ৰীতি নীতিৰে পৰিপূৰ্ণ, আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ দৰে ভবিষ্যত পঢ়ালোক সকলে,
বিদেশীৰ সন্তানসকলৰ লগত মিত্ৰতা কৰে।
- 7 তেওঁলোকৰ দেশ ৰূপেৰে আৰু সোণেৰে পৰিপূৰ্ণ, আৰু তেওঁলোকৰ ধনসম্পত্তি সীমাহীন;
তেওঁলোকৰ দেশ ঘোঁৰাৰে পৰিপূৰ্ণ, আৰু তেওঁলোকৰ ৰথৰ সীমাহীন।
- 8 মূৰ্ত্তিৰে তেওঁলোকৰ দেশ পৰিপূৰ্ণ,
তেওঁলোকে নিজৰ হাতেৰে গঢ়া, আৰু নিজৰ আঙুলিৰে সজা মূৰ্ত্তিক সেৱা কৰে।
- 9 লোকসকলে আঠকাটি প্ৰণিপাত কৰিব, আৰু ব্যক্তিগতভাবে তলত পৰিব, সেই কাৰণে তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা নহ'ব।
- 10 যিহোৱাৰ ভয়ৰ পৰা, আৰু তেওঁ ঈশ্বৰ্যৰ প্ৰতাপৰ পৰা
তোমালোক শিলাময় ঠাইলৈ যোৱা আৰু মাটিত লুকুৱা।
- 11 মানুহৰ উৰ্ব্বদৃষ্টি অৱনত হ'ব; আৰু লোকসকলৰ গৰু নাশ কৰা হ'ব;
আৰু ভবিষ্যতৰ সেই সোধবিচাৰ দিনা কেৱল যিহোৱাই উন্নত হ'ব।
- 12 কিয়নো গৰ্বী, অহংকাৰী, আৰু উন্নত হোৱা সকলোৰে বিৰুদ্ধে
বাহিনীসকলৰ যিহোৱা এদিন আহিব, আৰু সকলোকে নত কৰিব;
- 13 আৰু লিবানোনৰ সকলো ওখ আৰু উন্নত এৰচ গছ,
আৰু বাচানৰ সকলো ওক গছৰ বিৰুদ্ধে
- 14 সকলো ওখ পৰ্বত, সকলো ওখ পাহাৰ,
- 15 সকলো ওখ শৃঙ্গ, সকলো দৃঢ় দেৱাল,
- 16 তৰ্চীচৰ সকলো জাহাজ, আৰু সকলো ধুনীয়া নাওঁৰ বিৰুদ্ধে,
- 17 মানুহৰ অহংকাৰ নত কৰা হ'ব, আৰু লোকসকলৰ গৰু নাশ কৰা হ'ব;
সেইদিনা কেৱল যিহোৱাই উন্নত হ'ব।
- 18 মূৰ্ত্তিবোৰ সম্পূৰ্ণকৈ আঁতৰোৱা হ'ব।
- 19 যিহোৱাৰ ভয়, আৰু তেওঁৰ ঈশ্বৰ্যৰ প্ৰতাপৰ পৰা বাচিবলৈ,
লোকসকল শিলৰ গুহাত আৰু মাটিৰ গাতত সোমাব।
- 20 সেইদিনা লোকসকলে ৰূপ আৰু সোণৰ মূৰ্ত্তিবোৰ পেলাব,
আৰাধনা কৰিবলৈ নিজৰ বাবে তেওঁলোকে সাজি লোৱা মূৰ্ত্তিবোৰ তেওঁলোকে এন্দুৰ আৰু বাদুলীৰ আগত পেলাই দিব।
- 21 যিহোৱাই যেতিয়া পৃথিৱী কঁপাব তেতিয়া তেওঁৰ ভয়ৰ পৰা আৰু তেওঁৰ ঈশ্বৰ্যৰ প্ৰতাপৰ পৰা,
বাচিবলৈ লোকসকল শিলৰ গুহা, আৰু অসমান শিলৰ গাতৰ ভিতৰত সোমাব।
- 22 নাকেৰে নিশ্বাস লোৱা মানুহক বিশ্বাস কৰিবলৈ এৰা;
কিহৰ বাবে তেওঁ গণ্য হ'ব পাৰে?

3 অধ্যায়

- 1 কিয়নো চোৱা, বাহিনীসকলৰ প্ৰভু যিহোৱাই, যিৰূচালেম আৰু যিহূদাৰ পৰা
লাখুটি আৰু সাহায্য, আহাৰৰ সকলো যোগান, আৰু পানীৰ সকলো যোগান গুচাব।
- 2 পৰাক্ৰমী লোক, যুদ্ধাৰ, বিচাৰকৰ্ত্তা, ভাববাদী, মঙ্গল চোৱা লোক আৰু প্ৰধানলোক,

* 2 অধ্যায়:9 গ্ৰহণ † 2 অধ্যায়:16 সূন্দৰ হস্তকৰ্ম

3 পঞ্চাশপতি সন্মানীয় নাগৰিক, পৰামৰ্শদাতা, দক্ষ শিল্পকাৰ, আৰু নিপুণ মায়াৰী, এই সকলো দূৰ কৰিব।

4 “মই কেৱল যুৱকসকলক তেওঁলোকৰ অধিপতি নিযুক্ত কৰিম, আৰু যুৱকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব।

5 পৰতিজন লোকে ইজনে সিজনৰ পৰা, আৰু নিজৰ চুবুৰীয়াৰ পৰা উপদৰৰ পাব;

সম্মতে অহংকাৰেৰে ডাঙৰক অমান্য কৰিব, আৰু নীহ লোকে সন্মানীয় লোকক প্ৰত্যাহ্বান দিব।

6 এনে কি, এজন মানুহে নিজৰ ভায়েকক নিজৰ পিতৃৰ ঘৰত ধৰি ক’ব,

“তোমাৰ এটা বস্ংৰ আছে, আমাৰ শাসনকৰ্ত্তা হোৱা, আৰু এই ধ্বংস তোমাৰ অধীনত হওঁক।”

7 সেই দিনা তেওঁ চিঞৰী ক’ব,

“মই সুস্থকাৰী হ’ব নোৱাৰো; মোৰ আহাৰ অথবা বস্ংৰ নাই;

তোমালোকে মোক লোকসকলৰ শাসনকৰ্ত্তা নিযুক্ত কৰিব নোৱাৰা।”

8 কাৰণ যিৰূচালেম ধ্বংস হৈছে, আৰু যিহূদা পতিত হৈছে;

কিয়নো তেওঁলোকৰ কথা আৰু কাৰ্যবোৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে, এনে কি, তেওঁৰ ৰাজকীয় ক্ষমতাও অমান্য কৰা হৈছে।

9 তেওঁলোকৰ মুখ-চোৱা কাৰাই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিয়ে, আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ পাপ গোপন নকৰি চদোমৰ দৰে প্ৰকাশ কৰে।

তেওঁলোকৰ সম্ভাপ হ’ব। কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ ওপৰত আকস্মিক দুৰ্ঘটনা আনে।

10 তোমালোকে ধাৰ্মিক লোকৰ বিষয়ে কোৱা যে, তেওঁলোকৰ মঙ্গল হ’ব, কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ কাৰ্যৰ ফল ভোগ কৰিব।

11 দুষ্ট লোকৰ সম্ভাপ হ’ব;

তেওঁৰ অমঙ্গল হ’ব; কাৰণ তেওঁৰ হাতৰ কাৰ্যৰ ফল তেওঁ পাব।

12 মোৰ লোকসকল! সম্মত সকল তেওঁলোকৰ উপদৰৰকাৰী, আৰু মহিলাসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব।

মোৰ লোকসকল, তোমালোকৰ পৰিচালকসকলে তোমালোকক বিপথে নিব, আৰু তোমালোকৰ পথৰ লক্ষ্য বিভ্ৰান্ত কৰিব।

13 যিহোৱাই ন্যায়ালয়ত থিয় হৈছে; তেওঁ তেওঁৰ লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিবলৈ থিয় হৈছে।

14 যিহোৱাই পৰিচাৰকসকল আৰু লোকসকলৰ অধ্যক্ষসকলৰ বিচাৰত কৈছে,

“তোমালোকে দৰাফাৰাৰীখন খাই পেলাইছিলো, আৰু দৰিদ্ৰসকলৰ পৰা কাঢ়া বস্তু তোমালোকৰ ঘৰতেই আছে।

15 বাহিনীসকলৰ পৰা যিহোৱাই কৈছে,

তোমালোকে কিয় মোৰ লোকসকলক চূৰণ কৰিলা, আৰু দৰিদ্ৰসকলৰ মুখ পিহিলা?

16 যিহোৱাই কৈছে যে, চিয়োনৰ জীয়াৰীসকল অহংকাৰী,

আৰু নিজৰ মূৰ দাঙি অহংকাৰেৰে খোজ কাঢ়ে, আৰু তেওঁলোকে চকুৰে প্ৰেমৰ অভিনয় কৰে,

তেওঁলোকে কৃত্ৰিম ভংগীত খোজ দিয়ে, আৰু ভৰিৰে মৃদু শব্দ কৰে।

17 সেই কাৰণে যিহোৱাই চিয়োনৰ জীয়াৰীসকলৰ মূৰত খজুৱতি ৰোগ দিব, আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকক টকলা কৰাব।

18 সেই দিনা পৰাভুৱে তেওঁলোকৰ ধুনীয়া নেপুৰ, মূৰৰ ফিটা, অৰ্ধচন্দ্ৰকাৰ অলঙ্কাৰ,

19 কাণফুলি, খাৰু, ওৰণি, 20 কপালি, ভৰিৰ শিকলি, টঙালি, সুগন্ধি দ্ৰব্যৰ টোমা, অমঙ্গল নিবাৰণ কৰা তাৰীজ।

21 তেওঁ আঙঠি, আৰু নথ সকলো সোলোকাব; 22 উঁসৱৰ সাজ, আৱৰণ, ওৰণি, আৰু হাতত লোৱা বেগ, 23 হাতত লোৱা দাপোণ, মিহি শন সূতাৰ বস্ংৰ, পাগুৰি, আৰু গা চকা কাপোৰ, এই সকলো শোভাৰ বস্ংৰ কাটি ল’ব।

24 সুগন্ধি দ্ৰব্যৰ সলনি দুৰ্গন্ধ, আৰু টঙালিৰ সলনি ৰচি,

পৰিপাটিকৈ ৰখা চুলিৰ সলনি টকলা মূৰ, আৰু দীঘল পৰিধান বস্ংৰ সলনি চট কাপোৰ,

আৰু সৌন্দৰ্যৰ সলনি পোৰা দাগ দিব।

25 তোমালোকৰ পুৰুষসকল তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পৰাজিত হ’ব, আৰু তোমালোকৰ পৰাক্ৰমী লোকসকল ৰণত পৰাজয় হ’ব।

26 যিৰূচালেমৰ ৰাজ-দুৱাৰবোৰে ঞ্ৰন্দন আৰু বিলাপ কৰিব, আৰু তেওঁ অকলশৰে মাটিত বহিব।

4 অধ্যায়

1 সেই দিনা সাত গৰাকী মহিলাই এজন পুৰুষক ধৰিব,

আৰু ক’ব, “আমি আমাৰ নিজৰ আহাৰ খাম, আৰু নিজৰ বস্ত্ৰ পিন্ধিম;

কিন্তু আমাৰ লাজ দূৰ কৰিবলৈ আপোনাৰ নাম লবলৈ দিয়ক।”

ইশ্ৰায়েলৰ শেষ শুভগতি।

2 সেই দিনা যিহোৱাৰ শাখা সৌন্দৰ্য্যময়, প্ৰতাপী, আৰু পৃথিৱীত উঁপন্ন হোৱা ফল সুস্বাদু হ’ব আৰু ইশ্ৰায়েলৰ ৰক্ষা পোৱা সকলৰ বাবে আনন্দদায়ক হ’ব।

3 তেতিয়া চিয়োন আৰু যিৰূচালেমত থকা অৱশিষ্ট লোকসকলৰ নাম জীৱন পুস্তকত লিখা থাকিব, আৰু তেওঁলোক প্ৰতিজনকে পবিত্ৰ বুলি কোৱা হ’ব। 4 ন্যায়ৰ আশ্বাৰ দ্বাৰাই আৰু জুলি থকা জুইৰ আশ্বাৰ দ্বাৰাই পৰাভুৱে যেতিয়া চিয়োন জীয়াৰীসকলৰ কলুষ ধূই পেলাব, আৰু যিৰূচালেমৰ মাজৰ পৰা তেজৰ দাগ পৰিষ্কাৰ কৰিব।

5 তেতিয়া যিহোৱাই চিয়োন পৰ্বতৰ সকলো ঠাই, আৰু তাৰ সকলো সমবেত হোৱা ঠাইৰ ওপৰত দিনত মেঘ আৰু ধোঁৱাৰে, আৰু ৰাতি জ্বলন্ত অগ্নিশিখাৰ পোহৰৰ দ্বাৰাই সমুদায় প্ৰতাপৰ ওপৰত এখন চল্ৰতাপ হ’ব। 6 এই সকলো দিনৰ সময়ত গৰমৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ ছাঁ, আৰু ধুমুহা আৰু বৰষুণৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ আশ্ৰয় আৰু আৱৰণ হ’ব।

5 অধ্যায়

দৰাক্ষাবাৰীৰ দৃষ্টান্ত।

1 মোৰ প্ৰিয়ৰ উদ্দেশ্যে গীত গাঁও, তেওঁৰ দৰাক্ষাবাৰীৰ বিষয়ে মোৰ প্ৰিয় গীত গাঁও।

মোৰ প্ৰিয়ৰ অতি উৰুৰা এক পাহাৰত এখন দৰাক্ষাবাৰী আছিল।

2 তেওঁ তাক খানি তাৰ পৰা শিলবোৰ উলিয়াই পেলালে, আৰু তাত উত্তম দৰাক্ষালতা বুলে,

তাৰ মাজত এটা ওখ শ্ৰুস্ত সাজিলে, আৰু এটা দৰাক্ষাকুণ্ড নিৰ্মাণ কৰিলে;

তেওঁ উত্তম দৰাক্ষাগুলি লগা আশা কৰিছিল, কিন্তু তাত বনৰীয়া দৰাক্ষাগুলি লাগিল।

3 সেয়ে এতিয়া হে যিৰুচালেম নিবাসীসকল আৰু যিহূদাৰ লোকসকল,

মোৰ আৰু মোৰ দৰাক্ষাবাৰীৰ মাজত বিচাৰ কৰা।

4 মই মোৰ দৰাক্ষাবাৰীৰ বাবে আৰু কি কৰিব পাতিলোঁ হেতেন, যিটো মই তাৰ বাবে কৰা নাই?

মই দৰাক্ষাগুলি লাগিবৰ অপেক্ষাত থাকোঁতে, কিয় তাত বনৰীয়া দৰাক্ষাগুলি লাগিল?

5 মই মোৰ দৰাক্ষাবাৰীলৈ যি কৰিম এতিয়া তাক মই তোমালোকক জনাওঁ; মই জোপোহা গছৰ বেৰাবোৰ গুচাম,

মই তাক চৰণীয়া পথাৰলৈ বৃশান্তি কৰিম, আৰু তাৰ দেবালবোৰ ভাঙিম তাতে তাক গছকা হ'ব।

6 মই তাৰ জাৰবোৰ তাতে ৰাখিম; আৰু ইয়াক কলম দিয়া নহ'ব, বা কোৰ মৰাও নহ'ব।

কিন্তু তাত কাঁইট গছ আৰু কাঁইটিয়া বন গজি উঠিব,

আৰু মই মেঘক ইয়াৰ ওপৰত বৰষুণ নিদিবলৈ আজ্ঞা দিম।

7 কিয়নো ইস্ৰায়েল বংশৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ দৰাক্ষাবাৰী,

আৰু যিহূদাৰ লোকসকল তেওঁৰ আনন্দদায়ক গছ ৰোৱা লোক;

তেওঁ ন্যায়ৰ বাবে অপেক্ষা কৰিছিল, কিন্তু তাৰপৰিৰতে তাত হত্যা কৰা হৈছিল; ধাৰ্মিকতালৈ অপেক্ষা কৰিছিল, কিন্তু

তাৰপৰিৰতে সহায়ৰ বাবে ক্ৰন্দন হৈছিল।

8 ঘৰৰ লগত ঘৰ, আৰু পথাৰৰ লগত পথাৰ যোগ দিয়া সকলৰ সন্তাপ হওক;

কোঠালি অৱশিষ্ট নাথাকালৈকে, দেশত কেৱল তোমালোক অৱশিষ্ট থাকিবা।

9 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই মোক কৈছিল,

“অনেক ঘৰ খালী হৈ থাকিব, এনে কি, ডাঙৰ আৰু সুন্দৰ ঘৰবোৰতো কোনো প্ৰাণী বাস নকৰাকৈ থাকিব।

10 *কিয়নো দহ একৰ আসক্ত হ'বলৈ অতি ৰাতিপুৱাতে উঠে, আৰু এক হোমৰ বীজত এক ঐফা উদ্ভাপ হয়।

11 আৰু দৰাক্ষাৰসেৰে মতলীয়া নোহোৱালৈকে বহু ৰাতিলৈকে বহি থাকে তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব।

12 তেওঁলোকৰ ভোজৰ আয়োজন ৰীণা, নেবল, খঞ্জৰী, বাহী, আৰু দৰাক্ষাৰস; কিন্তু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কাৰ্য বুজি নাপায়,

নাইবা তেওঁৰ হাতৰ কাৰ্য বিবেচনা নকৰে।

13 এই হেতুকে জ্ঞানৰ অভাৱত মোৰ লোকসকলক বন্দীকৰিলে নিয়া হৈছে; তেওঁলোকৰ মূখ্যলোক সকল ডোকাতুল হৈছে,

আৰু তেওঁৰ লোক সকলৰ পান কৰিবলৈ পানী নাছিল।

14 সেই কাৰণে মৃত্যুৰে তেওঁলোকৰ ডোক বঢ়াইছে, আৰু নিজৰ মুখ বহলৈকে মেলিছে,

তেওঁলোকৰ মাজৰ অভিজাতলোক, লোক সমূহ, মূখ্যলোক, আনন্দকৰা লোক, আৰু উন্মাদিত লোকসকল চিয়োললৈ নামি

গৈছে।

15 মানুহবোৰে তলমুখ কৰিছে, আৰু মহান লোক নষ্ট হৈছে, আৰু অহঙ্কাৰীবোৰৰ দৃষ্টি নত হৈছে।

16 বাহিনীসকলৰ যিহোৱা ন্যায় বিচাৰত উন্নত হৈছে, আৰু পবিত্ৰৰ ঈশ্বৰ নিজৰ ধাৰ্মিকতাত পবিত্ৰীকৃত হৈছে।

17 তাৰ পাছত মেৰ-ছাগবোৰে নিজৰ চৰণীয়া পথাৰত চৰাৰ দৰে চৰিছে, আৰু ধনী লোকৰ ধ্বংসাৱশেষৰ মেৰ-ছাগবোৰে

চৰিছে।

18 যিসকলে অসাৰতাৰূপ ৰছীৰে অপৰাধ আৰু ৰছীৰে গাড়ী টনা জৰী সৈতে পাপ টানি নিয়ে, তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব;

19 যি সকলে কয়, ঈশ্বৰ লৰালৰি কৰক, তেওঁৰ কাৰ্য শীঘ্ৰে কৰক, সেয়ে আমি ইয়াক ঘটা দেখিবলৈ পাম;

আৰু আমি যেন জানিব পৰো তাৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰৰ ঈশ্বৰ জনাৰ কল্পনাই আকৃতিলৈ আহক।”

20 যি সকলে বেয়াক ডাল আৰু ডালক বেয়া বোলে,

যি সকলে আন্ধাৰক পোহৰৰ দৰে আৰু পোহৰক আন্ধাৰৰ দৰে,

আৰু যি সকলে তিতাক মিঠাৰ দৰে আৰু মিঠাক তিতাৰ দৰে জ্ঞান কৰে, তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব।

21 যি সকল নিজৰ দৃষ্টিত জ্ঞানী, আৰু নিজৰ বিবেচনাত বিচক্ষণ, তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব।

22 যি সকল দৰাক্ষাৰস পান কৰাত প্ৰথমশ্ৰেণীৰ, আৰু সুৰা মিহলি কৰাত নিপুণ, তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব।

23 ভেঁটীৰ বাবে যি সকলে দৃষ্টক নিৰ্দোষী কৰে, আৰু নিৰ্দোষীক ধাৰ্মিকতাৰ পৰা বঞ্চিত কৰে।

24 এই হেতুকে জুইৰ জিভাই যেনেকৈ নৰা গ্ৰাস কৰে

আৰু অগ্নিশিখাত যেনেকৈ শুকান ঘাঁহ ডগ্ন হৈ যায়,

সেয়ে তেওঁলোকৰ ভিত্তিমূল পচিব, আৰু তেওঁলোকৰ ফুলবোৰ ধূলিৰ দৰে উড়ি যাব;

কাৰণ তেওঁলোকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা অগ্ৰহাৰ কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰৰ ঈশ্বৰৰ বাক্য তুচ্ছ জ্ঞান কৰিলে।

* 5 অধ্যায়:10 দহ একৰ হ'ল প্ৰায় তিনিখন ফুটলৈ পথাৰে আগুৰা ঠাই। † 5 অধ্যায়:17 অৰ্থাৎ আন লোকে সেই ঠাইত খাব।

25 এই হেতুকে নিজৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ কেৰাধ প্ৰজলিত হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ হাত মেলি তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিলে;
তাতে পৰ্বতবোৰ কঁপিল, আৰু বাটৰ মাজত তেওঁলোকৰ শৰবোৰ বাটৰ জাবৰৰ দ্বৰে হ'ল,
কিন্তু এতিয়াও তেওঁ দণ্ড দিবলৈ হাত দাঙি আছে।
26 তেওঁ দূৰ দেশবোৰৰ বাবে সঙ্কেত দিয়া পতাকা তুলিব, আৰু পৃথিৱীৰ অস্ত্ৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ বাবে সুহৰি মাৰিব;
চোৱা তেওঁলোক ক্ষিপ্ৰতাৰে আৰু শীঘ্ৰে আহিব।
27 তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনেও ক্লান্ত নহ'ব, নাইবা উজুটি নাখাব, আৰু টোপনি নাযাব নাইবা গভীৰ টোপনি নাযাব;
নাইবা তেওঁলোকৰ কটিবন্ধন টিলা নহ'ব, নাইবা তেওঁলোকৰ জোতাৰ আগভাগো নাভাঙিব।
28 তেওঁলোকৰ কাঁড়বোৰ চোকা, আৰু আটাই ধনু ডিৰোৱা;
তেওঁলোকৰ ঘোঁৰাবোৰৰ খুৰা চকমকিয়া পাথৰৰ দৰে, আৰু তেওঁলোকৰ ৰথৰ চক্ৰবোৰ ধুমুহাৰ দৰে;
29 তেওঁলোকৰ গৰ্জ্জন সিংহৰ গৰ্জ্জনৰ দৰে হ'ব; তেওঁলোকে যুবা সিংহৰ দৰে গুজৰিব
এনে কি, কোনেও উদ্ভাৱ কৰিব নোৱাৰাকৈ তেওঁলোকে গুজৰি চিকাৰ ধৰিব আৰু টানি লৈ যাব।
30 সেই দিনা তেওঁলোকে সমুদ্ৰই গৰ্জ্জন কৰাৰ দৰে চিকাৰৰ বিৰুদ্ধে গৰ্জ্জন কৰিব,
কোনোৱে যদি ভূমিৰ ওপৰেৰে চায় তেওঁ কেৱল অন্ধকাৰ আৰু সঙ্কট দেখিব, আৰু মেঘৰ দ্বাৰাই পোহৰ অন্ধকাৰময় হ'ব।

6 অধ্যায়

কাৰ্য্যত নিযুক্ত হোৱা যিচয়াৰ দৰ্শন।

1 উজ্জিয়া ৰজা মৃত্যু হোৱা বছৰত, মই পৰ্ভুক উচ্চ আৰু উন্নত সিংহাসনত বহি থকা দেখিলোঁ; তেওঁৰ ৰাজবশ্বৰ চোলাৰ পাতলিয়ে গোটেই মন্দিৰ জুৰি লৈছিল।² তেওঁৰ ওপৰত চিৰাফসকল থিয় হৈ আছিল; তেওঁলোক পৰতিজনৰ ছয়খনকৈ ডেউকা আছিল; তাৰ দুখনেৰে নিজৰ মুখ, দুখনেৰে নিজৰ চৰণ ঢাকে, আৰু দুখনেৰে উৰি যায়।³ প্ৰতিজনে আন জনক মাতি ক'লে,

“পবিংৰ, পবিংৰ, পবিংৰ, বাহিনীসকলৰ যিহোৱা! সমগ্ৰ পৃথিৱী তেওঁৰ মহিমাৰে পৰিপূৰ্ণ।”

4 আটাই পাৰা সকলৰ মাতত দুৱাৰ আৰু প্ৰবেশস্থল কঁপিবলৈ ধৰিছে, আৰু গৃহটি ঘোঁৰাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈছে।

5 মই তেতিয়া কলোঁ,

মোৰ সন্তাপ হওক! কিয়নো মই দণ্ডপ্ৰাপ্ত হৈছোঁ, কাৰণ মই অশুচি ওঠৰ মানুহ,

আৰু মই অশুচি ওঠৰ মানুহৰ মাজত বাস কৰিছোঁ;

কাৰণ মই নিজৰ চকুৰে ৰজা, যিহোৱা, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাক দেখিছোঁ।

6 তাৰ পাছত সেই চিৰাফসকলৰ মাজৰ এজনে যজ্ঞবেদিৰ পৰা চেপেনাৰে এটুকুৰা জুলি থকা আঙঠা হাতত লৈ মোৰ ওচৰলৈ উভি আহিল।⁷ তেওঁ তাৰে মোৰ মুখত স্পৰ্শ কৰি ক'লে,

“চোৱা, ই তোমাৰ ওঠত স্পৰ্শ কৰিছে; তোমাৰ অপৰাধ গুচোৱা হ'ল, আৰু তোমাৰ পাপ পৰায়শ্চিত্ত হ'ল।”

8 মই পৰ্ভুকৰ মতে কোৱা শুনিলোঁ, “মই কাক পঠিয়াম, আমাৰ কাৰণে কোন যাব?” তেতিয়া মই ক'লোঁ, “মই ইয়াত আছোঁ, মোক পঠাওক।”

9 তেওঁ মোক ক'লে, “যোৱা আৰু সেই লোকসকলক কোৱা,

‘তোমালোক শূনা, কিন্তু বুজি নোপোৱা; চোৱা, কিন্তু উপলব্ধি কৰিব নোৱাৰা।

10 এই লোকসকলৰ অস্ত্ৰৰ অনুভূতিহীন কৰা, তেওঁলোকৰ কাণ কলা কৰা, আৰু তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰা;

সেয়ে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখিব, কাণেৰে নশুনিব, আৰু অস্ত্ৰেৰে বুজি নাপাব, আৰু তেতিয়াহে পুনৰ ঘূৰি আহিব, আৰু সুস্থ হ'ব।”

11 তেতিয়া মই সুধিলোঁ, “হে পৰ্ভুক, কিমান সময়?” তেওঁ উত্তৰ দিলে,

যেতিয়ালৈকে নগৰবোৰ ধ্বংস হয়, এটাও প্ৰাণী নাবাচে,

আৰু ঘৰবোৰ মানুহ নোহোৱাকৈ উচ্ছন্ন নহ'ব, আৰু দেশ জনশূন্য হোৱা জাবৰৰ দ্বৰে নহয়,

12 যিহোৱাই যেতিয়ালৈকে লোকসকলক বহু দূৰলৈ নপঠিয়াই, আৰু দেশ নিৰ্ৰজনতাৰে পৰিত্যক্ত নহ'ব।

13 যদিও তাত দহ ভাগৰ এভাগ লোক অৱশিষ্ট থাকিব, তথাপি পুনৰায় তাক ধ্বংস কৰা হ'ব;

যি দৰে এলা আৰু ওক গছ কটা হ'য়, কিন্তু তাৰ গছৰ গুৰি অৱশিষ্ট থাকে,

পবিংৰ বীজ তাৰ গছৰ গুৰিত থাকি যায়।”

7 অধ্যায়

যিচয়াই আহজৰ লগত সাক্ষাৎ হোৱা, আৰু তাৰ ফল।

1 উজ্জিয়াৰ নাতি যোথমৰ পুংৰ যিহূদাৰ আহজ ৰজাৰ ৰাজত্বৰ সময়ত, অৰামৰ ৰচীন ৰজা আৰু ৰমলিয়াৰ পুংৰ ইশ্বৰায়েলৰ পেকহ ৰজা, এই দুজন ৰজাই যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিল; কিন্তু তাক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিলে।² সেই সময়ত অৰামে ইশ্বৰমিম*ৰ সৈতে যোগ দিয়া কথা দামূদৰ বংশৰ লোকসকলক কোৱা হৈছিল; সেয়ে বতাহত অৰন্যৰ গছ কঁপাৰ দৰে তেওঁৰ মন আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ মন কঁপিছিল।

* 7 অধ্যায়:2 ইশ্বৰমিম হ'ল ইশ্বৰায়েলৰ উত্তৰাঞ্চলত অৱস্থিত এক ৰাজ্য।

3 তেতিয়া যিহোৱাই যিচয়াক ক'লে, “তুমি তোমাৰ পুংৰ চাৰ-যাবুচৰ সৈতে ওপৰৰ পুখুৰীৰ নলাৰ শেষ অংশত, ধোবাৰ পথাৰৰ ফাললৈ যোৱা পথত আহজক সাক্ষাত কৰিবৰ অৰ্থে ওলাই যোৱা। 4 আৰু তেওঁক এই কথা ক'বা যে, ‘সাহায্য হোৱা; নীৰৱে থাকা, দুখিৰ জুলি থকা কাঠলৈ অৰ্থাৎ ৰচীন আৰু অৰাম, আৰু ৰমলিয়াৰ পুত্ৰ পেখাৰ ভয়ঙ্কৰ শ্ৰেণীৰ পৰা ভয় নকৰিব।

5 অৰাম, ইফ্ৰয়িম, আৰু ৰমলিয়াৰ পুত্ৰই তোমাৰ বিৰুদ্ধে কুম্ভংগ কৰি কৈছে, 6 “আহাঁ, আমি যিহূদাক আক্ৰমণ কৰোঁ, তেওঁক আতঙ্কিত কৰোঁ, আৰু পৰাজয় কৰি তাত টাবেলৰ পুংৰক আমাৰ ৰজা পাতো।”

7 পৰভু যিহোৱাই কৈছে, “এইটো স্থাপন নহ'ব, আৰু কৰা নহ'ব,

8 কাৰণ অৰামৰ নেতৃত্বত দম্বেচক আৰু দম্বেচকৰ নেতৃত্বত ৰচীন।

পয়স্ৰী বছৰৰ ভিতৰত ইফ্ৰয়িম ভাগি ডোখৰ ডোখৰ হ'ব আৰু কোনো লোক নাথাকিব।

9 আৰু ইফ্ৰয়িমৰ নেতৃত্বত চমৰীয়া, আৰু চমৰিয়াৰ নেতৃত্বত ৰমলিয়াৰ পুত্ৰ

তোমালোক যদি কিয়াসত দৃঢ় হৈ নাথাকা, তেন্তে তোমালোক নিশ্চয় নিৰাপদে থাকিব নোৱাৰিব।” 10

10 যিহোৱাই পুনৰ আহজক ক'লে, 11 “তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰা এটা চিন খোজা; অধঃস্থান বা উৰ্দ্ধস্থানত তাক খোজা।” 12 কিন্তু আহজক ক'লে, “মই নোখোজোঁ, অথবা মই যিহোৱাক পৰীক্ষাও নকৰোঁ।”

13 সেয়ে যিচয়াই উত্তৰ দি ক'লে, “হে দায়ুদৰ বংশ শুনো, লোকসকলৰ ধৈৰ্যৰ পৰীক্ষা যথেষ্ট হোৱা নাই নে! মোৰ ঈশ্বৰৰ ধৈৰ্যকো পৰীক্ষা কৰিবা নে? 14 এই হেতুকে পৰভুৱে নিজেই তোমালোকক এটা চিন দিব: চোৱা, যুৱতী কন্যা গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল* ৰখা হ'ব। 15 যেতিয়া তেওঁ বেয়াক অগ্ৰহাণ, আৰু ভালক গ্ৰহণ কৰিবৰ জ্ঞান পাব, তেতিয়া তেওঁ দে আৰু মৌজোল খাব।

16 কিয়নো ল'ৰাটিয়ে বেয়াক অগ্ৰহাণ আৰু ভালক গ্ৰহণ কৰিবলৈ জনাৰ আগতেই, তুমি যি দেশৰ দুজন ৰজালৈ ভয় কৰিছা, সেই দেশ পৰিত্যক্ত হ'ব। 17 যিহূদাৰ পৰা ইফ্ৰয়িম বিচ্ছেদ হোৱাৰ পৰা যেনেকুৱা দিন কেতিয়াও হোৱা নাই, যিহোৱাই তোমালৈ আৰু তোমাৰ লোকসকললৈ, আৰু তোমাৰ পিতৃ-বংশলৈ তেনেকুৱা দিন আনিব আৰু তোমালোকৰ ওপৰত অচূৰৰ ৰজাক নিযুক্ত কৰিব।”

18 সেই সময়ত

যিহোৱাই মিচৰ দেশৰ দুৰৰ নদীৰ পৰা মাথিৰ বাবে,

আৰু অচূৰ দেশৰ পৰা মৌ-মাথিৰ বাবে সুহৰি মাৰিব।

19 সেইবোৰ সকলো আহিব আৰু সকলো সক্ষীণ* ঠাইত, শিলৰ ফাটবোৰত,

সকলো কাঁটনিত, আৰু সকলো চৰণীয়া পথাৰত বাস কৰিব।

20 সেই সময়ত পৰভুৱে ইফ্ৰাত নদীৰ সিপাৰত থকা ৰজা অচূৰীয়াৰ পৰা ভাড়া দি অনা খুৰেৰে খুৰাব

তেওঁ তোমালোকৰ মূৰৰ চুলি আৰু ভৰিৰ নোম খুৰাব, আৰু তেওঁ ডাটিও খুৰাব।

21 সেই দিনা এজন মানুহে এজনী চেঁউৰী গৰু আৰু দুজনী ভেৰা জীয়াই ৰাখিব,

22 সিহঁতে দিয়া প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ গাখীৰৰ পৰা তেওঁ দে খাব;

কাৰণ দেশত অৱশিষ্ট থকা প্ৰতিজনে দে আৰু মৌ খাব।

23 সেই সময়ত, যি ঠাইত হাজাৰ ৰূপ চেকল*ৰ মূল্য, হাজাৰ দৰাফালতা আছিল,

এতিয়া সেইবোৰ ঠাইত কাঁটীয়া বন আৰু কাঁটীয়া গছৰ বাহিৰে একো নাই।

24 মানুহে তালৈ কাঁড়-ধনু লৈ চিকাৰ কৰিবলৈ যাব; কাৰণ সমগ্ৰ দেশত কাঁটীয়া বন আৰু কাঁটীয়া গছ হ'ব।

25 যিবোৰ পাহাৰ কোৱমাৰি খেতি কৰা হৈছিল, তেওঁলোকে কাঁটীয়া বন আৰু কাঁটী গছৰ ভয়ত তাৰ পৰা আঁতৰি থাকিব;

কিন্তু সেই ঠাই গৰু আৰু ছাগলীৰ চৰণীয়া ঠাই হ'ব।

8 অধ্যায়

যিচয়াই এটি চিন দেখুওৱা। অচূৰীয়াসকলৰ আশ্ৰমণ। আহিব লগা আভিষিক্ত জন।

1 যিহোৱাই মোক ক'লে, “তুমি এখন ডাঙৰ ফলি লোৱা আৰু তাত এইদৰে লিখা ‘মহেৰচালল-হ-বজ’* 2 পুৰোহিত উৰিয়া আৰু যিবোৰেযিহোৱাৰ পুংৰ জখৰিয়াক, মোৰ প্ৰমাণৰ বাবে বিশ্বাসী সাক্ষীস্বৰূপে মাতিম।”

3 মই ভাববাদিনীৰ ওচৰলৈ গ'লো, আৰু তেওঁ গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে। তেতিয়া যিহোৱাই মোক ক'লে, “তেওঁক ‘মহেৰচালল-হ-বজ’ বুলি মাতিবা। 4 কাৰণ লৰাটিয়ে মোৰ মা, আৰু মোৰ দেউতা, বুলি মাতিবলৈ জনাৰ পুৰুষই, দম্বেচকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু চমৰিয়াৰ লুটদৰব্য ৰজা অচূৰৰ দ্বাৰাই কঢ়িয়াই নিয়া হ'ব।”

5 যিহোৱাই মোক পুনৰ কৈছিল,

6 কাৰণ এই লোকসকল চীলোহৰ শীতল পানী অগ্ৰহাণ কৰিছে,

ৰচীন আৰু ৰমলিয়াৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে আনন্দ কৰিছে।

7 এই কাৰণে পৰভুৱে নদীৰ প্ৰবল আৰু প্ৰচুৰ জল সমূহ ৰজা অচূৰীয়া আৰু তেওঁৰ সকলো প্ৰতাপৰ ওপৰলৈ আনিব;

সি সকলো সুঁতি পূৰ কৰিব, আৰু পাৰৰ ওপৰেদি বাগৰি যাব।

† 1 অধ্যায়:14 ইম্মানুৱেল আমাৰ লগত ঈশ্বৰ

‡ 7 অধ্যায়:23 এক হাজাৰ চেকল ৰূপ মানে হ'ল এক হাজাৰ এক শ পছপন্ন কিলোগ্ৰাম ৰূপ

* 8 অধ্যায়:1

বেগাই লুট কৰ, চিকাৰলৈ ল'ব ধৰ

৪ আৰু সি বৈ যিহূদা দেশত সোমাব; আৰু ডিঙি নোপোৱালৈকে প্লাবিত হৈ যাব।

হে ইন্মানুৱেল, তাৰ বিস্তাৰিত ডেউকাই তোমাৰ সমগ্ৰ দেশ ঢাকিব।

৭ হে লোকসকল, তোমালোক ডোখৰ ডোখৰ হ'ব। সকলো দূৰত থকা দেশবোৰ শুনা, যুদ্ধৰ বাবে নিজকে সুসজ্জিত কৰা, আৰু ডোখৰ ডোখৰকৈ ভঙা হ'ব।

১০ পৰিকল্পনা কৰা, কিন্তু সেয়ে বিফল হ'ব; আদেশ দিয়া, কিন্তু সেয়াও বিফল হ'ব; কাৰণ ঈশ্বৰ আমাৰ লগত আছে।

১১ যিহোৱা তেওঁৰ পৰাক্ৰমী হাত মোৰ ওপৰত ৰাখিছে, আৰু এই লোকসকলৰ পথত গমন নকৰিবলৈ সাৱধান কৰি মোক ক'লে,

১২ এই লোকসকলে যি বিষয়ক ষড়যন্ত্ৰ বুলি কয়, তেনে কোনো বিষয়ক ষড়যন্ত্ৰ বুলি নকবা, তেওঁলোকে যি ভয় কৰে, তুমি তালৈ ভয় নকৰিবা, আৰু আতংকিত নহবা।

১৩ তোমালোকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাক পৰিৎৰ বুলি সন্মান কৰিবা; তেওঁক ভয় কৰিবা, তেঁৱেই সেই জন যি জনক তোমালোকে ভয় কৰা উচিত।

১৪ তেঁৱেই পৰিৎৰ স্থান হ'ব, কিন্তু তেওঁ এটা ক্ষুদ্ৰ পদক্ষেপ দিয়া শিল আৰু উজুটি খোৱা শিল হ'ব, যিৰুচালেম নিৱাসী লোকৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ দুয়োটা বংশ[†] ফান্দ আৰু জালৰ দৰে হ'ব।

১৫ তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকে তাত উজুটি খাই পৰি ভগ্ন হ'ব, আৰু ফান্দত পৰি ধৰা পৰিব।

১৬ মোৰ সাক্ষ্য[‡]ৰ কথা বান্ধি ৰাখা, কাৰ্যালয়ৰ নথি পত্ৰত মোহৰ মাৰি ৰাখা, আৰু ইয়াক মোৰ শিষ্যসকলক দিয়া।

১৭ যি জনাই যাকোবৰ বংশৰ পৰা নিজৰ মুখ ঢাকি ৰাখিছে, মই সেই যিহোৱালৈ বাট চাম, আৰু তেওঁ লৈ অপেক্ষা কৰিম।

১৮ চিয়োন পৰ্ব্বতত থকা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ পৰা

যিহোৱাই চিন স্বৰূপে ইস্ৰায়েলৰ অঙ্কিত লক্ষ্যণৰ বাবে দিয়া পুত্ৰসকল আৰু মোক চোৱা,

১৯ তেওঁলোকে তোমালোকক ক'ব, “যি সকলে গুণমন্ত্ৰ জানে তেনে যাদুকৰ আৰু মধ্যস্থতাকাৰীৰ সৈতে আলোচনা কৰা” কিন্তু লোকসকলে নিজৰ ঈশ্বৰক নুসুধিব নে? তেওঁলোকে জীৱিতসকলৰ হৈ মৃতবোৰক সুধিব নে? ২০ সেয়ে তোমালোকে বিধান আৰু সাক্ষ্যলৈ মনোযোগ দিয়া উচিত। যদি তেওঁলোকে এই বিষয়ে নকয়, তেনেহ'লে ইয়াৰ কাৰণে তেওঁলোকলৈ পুৱাৰ পোহৰ নহ'ব।

২১ তেওঁলোক দুখিত ও ক্ষুধিত হৈ দেশৰ মাজেদি যাব। তেওঁলোকৰ যেতিয়া ভোক লাগিব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ খং উঠিব; আৰু তেওঁলোকৰ মুখ ওপৰলৈ কৰি নিজৰ ৰজা আৰু নিজৰ ঈশ্বৰক শাও দিব।

২২ তেওঁলোকে পৃথিৱীলৈ চাব;

আৰু সঙ্কট, আন্ধাৰ, আৰু দুখ যাতনা দেখিব। তেওঁলোকক আন্ধাৰকাৰৰ দেশলৈ নিয়া হ'ব।

৯ অধ্যায়

১ যন্ত্ৰণাত থকা জনীৰ পৰা আন্ধাৰ দূৰ হ'ব,

তেওঁ প্ৰথম অৱস্থাত জব্বলুন আৰু নপ্তালী দেশক অপদস্থ কৰিছিল,

কিন্তু পৰবৰ্তী সময়ত সমুদ্ৰৰে যোৱা পথ, যৰ্দনৰ সিপাৰে, গালীল দেশৰ লোকসকলক গৌৰৱান্বিত কৰিব।

২ আন্ধাৰত ফুৰা সকলে মহাজ্যোতি দেখিলে;

মৃত্যু ছাঁয়াৰ দেশত বাস কৰা সকলৰ ওপৰত দীপ্তি প্ৰকাশিত হ'ল।

৩ তুমি সেই দেশৰ লোক বহু সংখ্যক কৰিলা, তুমি তেওঁলোকৰ আনন্দ বৃদ্ধি কৰিলা;

শস্য দোৱাৰ সময়ত আনন্দ কৰাৰ দৰে,

আৰু লুটদৰবা ভাগ-বাঁটি লোৱাত আনন্দ কৰা দৰে, তেওঁলোকে তোমাৰ সাক্ষাতে আনন্দ কৰে।

৪ কাৰণ তুমি মিদিয়নৰ সময়ত কৰা দৰে,

তেওঁৰ ডাৰ স্বৰূপ যুৱলি, তেওঁৰ কান্ধৰ কানমাৰি, আৰু তেওঁৰ উপদৰকাৰী দণ্ড ভাঙি পেলালা।

৫ কাৰণ যোৰ যুদ্ধত সুসজ্জিত থকা সৈন্যৰ সকলো প্ৰকাৰৰ সাজ,

আৰু তেজেৰে লেটিপেটি হোৱা পোচাক,

জুইৰ বাবে ইন্ধনৰ দৰে পোৱা যাব।

৬ কাৰণ আমালৈ এটি লৰা জন্মিল, আমালৈ এটি পুংৰ দান কৰা হ'ল;

আৰু তেওঁৰ কান্ধত শাসন ভাৰ অৰ্পিত হ'ব,

আৰু তেওঁ আশ্চৰ্য্য পৰামৰ্শদাতা, পৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ, অগ্ৰকালস্থায়ী পিতৃ, আৰু শান্তিৰাজ নামে পৰখ্যাত হ'ব।

৭ দায়ুদৰ সিংহাসন আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ ওপৰত শাসন কৰোঁতে

তাক সুস্থিৰ আৰু দৃঢ় কৰিবলৈ,

এই সময়ৰ পৰা চিৰকাললৈকে ন্যায় আৰু ধাৰ্মিকতাৰ সৈতে ৰাজ্যত

তেওঁৰ শাসন আৰু শান্তি বৃদ্ধি হৈ থাকিব।

বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ আগ্ৰহে ইয়াক সিদ্ধ কৰিব।

৮ পৰভূৱে যাকোবৰ বিৰুদ্ধে এটি বাক্য পঠালে; সেয়ে ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত পৰিল,

† ৪ অধ্যায়:14 ইস্ৰায়েল আৰু যিহূদা বংশ ‡ ৪ অধ্যায়:16 যিচ্যাই প্ৰাৰম্ভিক পৰ্যায়ত লিখা কথাবোৰৰ পৃথি

- 9 গৰ্ব আৰু অহংকাৰী হৃদয়েৰে কথা কোৱা জনক সকলো লোকে জানে, এনেকি ইফ্ৰয়িম আৰু চমৰিয়াৰ লোকসকলেও জানে;
- 10 “ইটাবোৰ খহি পৰিল, কিন্তু আমি কটা শিলেৰে পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিম; ডিম্ব গছবোৰ কটা হ'ল, কিন্তু আমি তাৰ সলনি এৰচ কাঠ লগাম।”
- 11 এই হেতুকে যিহোৱাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ৰচীন, আৰু তেওঁৰ বিৰোধী সকলক উন্নত কৰিব, আৰু তেওঁৰ শত্ৰুবোৰক উত্তেজিত কৰিব।
- 12 পূব দিশত অৱাম, আৰু পশ্চিম দিশত পলেষ্টীয়াসকল, তেওঁলোকে মুখ মেলি ইশ্ৰায়েলক গ্ৰাস কৰিব। কাৰণ তেওঁলোকৰ ক্ৰোধ যিহোৱাই ক্ষান্ত নকৰিব; কিন্তু আঘাত কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ হাত উদ্যত হৈ থাকিব।
- 13 তথাপিও যিহোৱাই যিসকল লোকক প্ৰহাৰ কৰিব সেই লোকসকল তেওঁলৈ ন্যূৰিব, নাইবা তেওঁলোকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাক নিবিচাৰিব।
- 14 এই হেতুকে যিহোৱাই একে দিনাই ইশ্ৰায়েলৰ আৰম্ভণীৰ পৰা শেষলৈকে, খাজুৰ পাত আৰু খাগৰি কাটি পেলাব।
- 15 মুখ্য আৰু সম্ভ্ৰান্ত লোকসকল নেতৃত্বত থাকিব; আৰু মিছা শিক্ষা দিওতা ভাববাদীসকল শেষত থাকিব।
- 16 নেতৃত্ব দিয়া লোকসকলে তেওঁলোকক বিপথে নিয়ে, আৰু তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই চালিত হোৱা লোকসকল বিনষ্ট হ'ব।
- 17 পৰভূৰে সেই কাৰণে তেওঁলোকৰ যুবক সকলৰ ওপৰত আনন্দ নকৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃহীন আৰু বিধবাসকলক দয়া নকৰিব;
- কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক জনেই অধৰমি আৰু কুকৰ্মী, আৰু প্ৰত্যেকেই জ্ঞানহীন কথা কয়। এই সকলোৰ বাবে তেওঁৰ কেৰাধ শান্ত নহ'ব; কিন্তু তেওঁৰ হাত দণ্ড দিবলৈ উদ্যত হৈ থাকিব।
- 18 দুষ্টতা জুইৰ দৰে পুৰিব, ই কাইটীয়া বননী আৰু কাইটীয়া হাবি গ্ৰাস কৰিব; এনে কি, ই ঘন হাবিও পুৰিব, যাৰ ঘোঁৰা স্তম্ভ হৈ ওপৰলৈ উঠিব।
- 19 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ কেৰাধত দেশ দক্ষ হ'ল; আৰু লোকসকল জুইৰ ইন্ধন স্বৰূপ হ'ল; কোনো লোকে নিজৰ ভায়েকক ক্ষমা নকৰিব।
- 20 তেওঁলোকে সোঁ হাতেৰে মাংস টুকুৰা কৰিব, তথাপিও ডোকত থাকিব; তেওঁলোকে বাঁও হাতেৰে মাংস ভোজন কৰিব, কিন্তু সন্তুষ্ট নহ'ব;
- তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজৰ বাহু*ৰ মাংস খাব।
- 21 মনচিয়ে ইফ্ৰয়িমক, আৰু ইফ্ৰয়িমে মনচিক ধ্বংস কৰিব, আৰু দুয়ো একেলগে যিহূদাক আক্ৰমণ কৰিব। এই সকলোৰ কাৰণে যিহোৱাৰ কেৰাধ শান্ত নহ'ব; কিন্তু দণ্ড দিবৰ বাবে তেওঁৰ হাত উদ্যত হৈ থাকিব।

10 অধ্যায়

- 1 অন্যায় বিধি স্থাপন কৰা সকল আৰু অসাধু আজ্ঞা লিখা সকলৰ সন্তাপ হ'ব।
- 2 তেওঁলোকে অভাৱী লোকসকলৰ ন্যায় বিচাৰ বঞ্চিত কৰে, আৰু মোৰ দৰিদ্ৰলোক সকলৰ স্বপ্ন কাটি লয়, বিধৱা সকলক লুট কৰে, আৰু পিতৃহীন সকলক তেওঁলোকৰ লুট কৰা বস্তু যেন কৰে।
- 3 বিচাৰ দিনা দুৰৰ পৰা যেতিয়া বিনাশ আহিব তেতিয়া তোমালোকে কি কৰিবা?
- তোমালোকে কাৰ ওচৰলৈ সহায়ৰ বাবে দৌৰি যাবা, আৰু তোমালোকৰ সম্পত্তি কোন ঠাইত এৰি যাবা?
- 4 একোৱেই অৱশিষ্ট নাথাকিব, আৰু তোমালোক বন্দীসকলৰ মাজত কুঁচিমুচি হৈ বহি থাকিবা বা মৃতলোকৰ মাজত থাকিবা। এই সকলোৰ বাবে যিহোৱাৰ কেৰাধ শান্ত নহ'ব; কিন্তু তেওঁৰ হাত তেতিয়াও উদ্যত হৈ আছে।
- 5 অচুৰৰ লোকসকলৰ সন্তাপ হওক, মোৰ কেৰাধৰ দণ্ডডাল, যি দণ্ডডালেৰে মোৰ কেৰাধক মই পৰিচালনা কৰোঁ!
- 6 মই তেওঁক এখন অহংকাৰী দেশৰ বিৰুদ্ধে, আৰু মোৰ প্ৰচুৰ কেৰাধ সস্ত কৰা লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে পঠালোঁ। মই তেওঁক লুটদ্রব্য ল'বৰ বাবে লুট কৰিবলৈ, আৰু বাটৰ বোকাৰ দৰে গচকিবলৈ আদেশ দিলোঁ।
- 7 কিন্তু তেওঁ মনস্থ কৰা অথবা তেওঁ ভবাৰ দৰে এইটো নহয়। কিন্তু তেওঁ বহুতো দেশ বিনষ্ট কৰি ত্যাগ কৰিবলৈ চিন্তা কৰে।
- 8 কাৰণ তেওঁ কৈছে, “মোৰ সকলো অধিপতি ৰজা নহয় নে?”
- 9 কলনো জানো কৰ্কমীচৰ দৰে নহয় নে?
- হমা□ অৰপদৰ দৰে নহয় নে? চমৰিয়া জানো দম্বেচকৰ দৰে নহয় নে?
- 10 যি ৰাজ্যবোৰৰ কটা-প্ৰতিমাবোৰ যিৰূচালেম আৰু চমৰিয়াৰ মূৰ্ত্তিবোৰতকৈ উত্তম আছিল, সেই মূৰ্ত্তিপূজক সকলৰ ৰাজ্যবোৰ মোৰ হাতেৰে পৰাজিত কৰিলোঁ।
- 11 যিদেৰে মই চমৰিয়া আৰু তেওঁৰ মূল্যহীন মূৰ্ত্তিবোৰক কৰিছিলোঁ, সেই একেদৰে যিৰূচালেম আৰু তেওঁৰ প্ৰতিমাবোৰকো মই নকৰিম নে?”
- 12 যিহোৱাই যেতিয়া চিয়োন পৰ্বত আৰু যিৰূচালেমত তেওঁৰ কাৰ্য্য সমাপ্ত কৰিব, তেতিয়া তেওঁ ক'ব: “মই ৰজা অচুৰৰ গৰ্ভী অন্তৰৰ কথা আৰু অহংকাৰী দৃষ্টিক দণ্ড দিম।”¹³ কাৰণ তেওঁ কৈছে, “মোৰ শক্তি আৰু জ্ঞানেৰে মই কাৰ্য্য কৰিলোঁ, মোৰ সহানুভূতি আছে; আৰু মই লোকসকলৰ সীমা গুচালোঁ। মই তেওঁলোকৰ সঞ্চিত সম্পদ হৰণ কৰিলোঁ,

* 9 অধ্যায়:20 সন্তানসকলৰ মাংস

আৰু সিংহাসনত বহাসকলক মই বীৰ পুৰুষ*ৰ দৰে তললৈ নমালোঁ।

14 মোৰ হাতে পক্ষীৰ বাহ জন্ম কৰা দৰে দেশবাসীৰ ধন-সম্পত্তি জন্ম কৰিম,
এজনে পৰিত্যক্ত কণী গোটোৱাৰ দৰে, মই সমগ্ৰ পৃথিৱী একত্ৰিত কৰিম।

ডেউকা জোকাৰিবলৈ, বা মুখ মেলিবলৈ, নাইবা চিটিয়াবলৈকো কোনো নাথাকিব।

15 কুঠাৰখন ব্যৱহাৰ কৰা জনৰ বিৰুদ্ধে জানো নিজৰ বিষয়ে গৰু কৰিব? কৰতখনে জানো কাটোতা জনতকৈ নিজৰ
প্ৰশংসা কৰিব?

দণ্ডডাল ওপৰলৈ ডাঙি ধৰা সকলৰ দৰে জানো কাঠৰ দণ্ডডালে কোনো ব্যক্তিক ডাঙি ধৰিব পাৰিব।

16 এই হেতুকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই সৰ্বোত্তম যুদ্ধাৰুৰ মাজলৈ দ্ৰুততা পঠিয়াব;

আৰু তেওঁৰ মহিমা জুলি থকা জুইৰ দৰে প্ৰজ্বলিত হ'ব।

17 যিহোৱাৰ জ্যোতি ইশ্বায়েলৰ অগ্নিস্বৰূপ হ'ব, আৰু তেওঁৰ পবিংৰ জনা অগ্নিশিখা হ'ব;

সেই দিনতে তেওঁৰ কাঁইটীয়া বন আৰু কাঁইটীয়া বননি জ্বলাই গ্ৰাস কৰিব।

18 যিহোৱাই তেওঁৰ অৰণ্যৰ মহিমা আৰু ফলপ্ৰসূ ভূমি, আত্মা আৰু শৰীৰ দুয়োকে গ্ৰাস কৰিব;

ৰোগী মানুহৰ জীৱন অপব্যয় হোৱাৰ দৰে ই পতিত হ'ব।

19 তেওঁৰ অৰণ্যৰ অৱশিষ্ট গছ ইমান তাকৰ হ'ব যে, সবু লৰা-ছোৱালীয়েও তাক গণনা কৰিব পাৰিব।

20 সেই দিনা ইশ্বায়েলৰ অৱশিষ্ট লোক, যাকোবৰ বংশৰ ৰক্ষা পোৱা লোকসকলে, তেওঁলোকক পৰাজিত কৰা সকলৰ
ওপৰত আৰু নিৰ্ভৰ নকৰিব; কিন্তু বাস্তৱিকতে ইশ্বায়েলৰ পবিংৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাত, নিৰ্ভৰ কৰিব। 21 যাকোবৰ অৱশিষ্ট
লোকসকল পৰাশ্বৰমী ঈশ্বৰলৈ ঘূৰি আহিব।

22 কাৰণ তোমাৰ ইস্ৰায়েলী লোকসকল সমুদ্ৰতীৰৰ বালিৰ দৰে হ'লেও, তেওঁলোকৰ কেৱল অৱশিষ্ট সকলহে ঘূৰি আহিব।
প্ৰচুৰ ধাৰ্মিকতা দাবী কৰাৰ দ্বাৰাই বিধানত ধ্বংস স্থিৰ কৰা হৈছে। 23 কাৰণ বাহিনীসকলৰ পৰভু যিহোৱাই সমগ্ৰ পৃথিৱীত
ধ্বংস আনিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছে।

24 এই হেতুকে বাহিনীসকলৰ পৰভু যিহোৱাই কৈছে, হে মোৰ চিয়োন-নিবাসী লোকসকল, যদিও অচুৰে তোমালোকক
দণ্ডেৰে পৰহাৰ কৰিব, আৰু মিচৰনিবাসী সকলে কৰাৰ দৰে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে লাখুটি দাঙিব, তথাপি অচুৰলৈ ভয় নকৰিবা।
25 তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা, কাৰণ ক্ষত্ৰক সময়ৰ পাছতেই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে থকা মোৰ ক্ৰোধৰ অন্ত পৰিব, আৰু মোৰ
ক্ৰোধ তেওঁৰ বিনাশলৈ গতি কৰিব।

26 ওৰেবৰ শিলত যেতিয়া মিদিয়নক পৰাজিত কৰিব, তেতিয়া বাহিনী সকলৰ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে চাবুক ব্যৱহাৰ
কৰিব। তেওঁ সাগৰৰ ওপৰত তেওঁৰ লাখুটি দাঙিব, আৰু তেওঁ মিচৰত দণ্ডৰ দৰে তাক দাঙিব।

27 সেই দিনা তোমালোকৰ কান্দৰ পৰা তেওঁৰ ৰোজা আৰু তোমাৰ ডিঙিৰ পৰা তেওঁৰ যুৱলি তোলা হ'ব,

আৰু তোমালোকৰ ডিঙি অধিক শকত হোৱাৰ কাৰণে যুৱলি ধ্বংস হ'ব।

28 শত্ৰুবোৰ অয়ালৈ আহিল,

আৰু মিস্ৰেণৰ মাজেদি আহিল; তেওঁ মিকমচত তেওঁ বিধান সংৰক্ষিত কৰিলে।

29 তেওঁলোকে ঠেক পথ অতিক্ৰম কৰিলে, আৰু গেবাত অস্থায়ীভাৱে থাকিলে।

ৰামা কঁপিছে, চৌলৰ গিবিয়া পলাইছে।

30 হেগ্ৰীম জীয়াৰী, তুমি জোৰকৈ চিঞা! হে লয়িচা, মনোযোগ দিয়া!

হে দুৰ্ভগীয়া অনাথোতা!

31 মদমেনা পলৰীয়া;

গেবিম নিবাসীসকল নিৰাপত্তাৰ কাৰণে দৌৰা।

32 এই বিশেষ দিনত তেওঁ নোৱত ৰ'ব;

চিয়োন জীয়াৰীৰ পৰতত, যিৰুচালেমৰ পাহাৰত হাতৰ মুঠি জোকাৰিব।

33 চোৱা বাহিনী সকলৰ যিহোৱা পৰভুৱে ভয়ানক মৰ মৰ শব্দেৰে ডাল কাটি পেলাব;

ওখ গছবোৰ কাটি পেলোৱা হ'ব, আৰু সূউক্ষবোৰক তল কৰা হ'ব।

34 যিহোৱাই কুঠাৰেৰে ঘন অৰণ্য কাটি পেলাব, আৰু তেওঁৰ মহত্ব লিবানোন পতিত হ'ব।

11 অধ্যায়

আহিব লগা অভিষিক্ত জনা, আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য। ইশ্বায়েলৰ পুনৰাগমন।

1 যিচয়ৰ মূলৰ পৰা এটি পোখা ওলাব, আৰু মূলৰ পৰা এটা শাখা ওলাই ফলৱান হ'ব।

2 যিহোৱাৰ আত্মা, পৰজ্ঞাৰ আত্মা, আৰু সুবিবেচনা,

পৰামৰ্শ, আৰু পৰাক্ৰমৰ আত্মা, জ্ঞান আৰু যিহোৱা বিষয়ক ভয়ৰ আত্মা, তেওঁৰ ওপৰত স্থিতি ল'ব।

3 যিহোৱাৰ ভয়ত তেওঁৰ আনন্দ হ'ব,

তেওঁৰ চকুৱে দেখাৰ দ্বাৰাই তেওঁ বিচাৰ নকৰিব, নাইবা তেওঁৰ কাণে শুনাৰ দ্বাৰাই তেওঁ সিদ্ধান্ত নল'ব।

4 তাৰপৰিৱৰ্তে তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে দৰিদ্ৰসকলৰ বিচাৰ কৰিব, আৰু ন্যায়েৰে পৃথিৱীৰ নম্বৰ লোকসকলৰ বাবে সিদ্ধান্ত ল'ব।

তেওঁ নিজৰ মুখৰ শাসন দণ্ডেৰে পৃথিৱীক পৰহাৰ কৰিব, আৰু নিজৰ ওঁঠৰ ফুৰে দুষ্টক সংহাৰ কৰিব।

* 10 অধ্যায়:13 বা ষাঁড় গৰুৰ দৰে

- 5 ধাৰ্মিকতা তেওঁৰ কঁকালৰ টঙালি হ'ব, আৰু বিশ্বস্ততা তেওঁৰ কটিবন্ধন হ'ব।
 6 কুকুৰনেচীয়া বাঘ মেৰ-ছাগ পোৱালিৰ সৈতে বাস কৰিব, আৰু নাহৰফুটুকী বাঘ ছাগলী পোৱালিৰ সৈতে শুব।
 দামুৰি আৰু যুবা সিংহ, আৰু হুইপুইট দামুৰি একেলগে থাকিব। এটি সৰু লৰাই সিহঁতক চলাব।
 7 গৰু আৰু ডালুকে একেলগে চৰিব, আৰু সিহঁতৰ পোৱালিবোৰ একেলগে শুব,
 সিংহই ঘাঁড় গৰুৰ দৰে ধান খেৰ খাব।
 8 কেঁচুৱাই সাপ থকা গাতৰ ওপৰত খেলিব,
 আৰু পিয়াহ এৰা ল'ৰাই সৰ্প থকা গাতত হাত দিব।
 9 মোৰ সমগ্ৰ পৰিৎৰ পৰ্বতত সিহঁতে আহাত বা ধ্বংস নকৰিব;
 কাৰণ পানীয়ে যি দৰে সমুদ্ৰক ঢাকে, সেইদৰে যিহোৱাৰ জ্ঞানে পৃথিৱী পৰিপূৰণ কৰিব।
 10 সেইদিনা লোকসকলৰ বাবে যিচয়ৰ মূল নিচানৰূপে থিয় হ'ব।
 দেশবাসীয়ে তেওঁক বিচাৰি উলিয়াব আৰু তেওঁৰ বিস্ৰামস্থান গৌৰৱান্বিত হ'ব।
 11 পথেৰাচ, কুচ, এলম, চিনাৰ, হমা, আৰু সমুদ্ৰৰ দ্বীপ* বোৰ,
 অচুৰ আৰু মিচৰীয়াৰ বাকী থকা অৱশিষ্ট লোকসকলক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ
 সেইদিনা পৰভূৱে তেওঁৰ হাত পুনৰ আগবঢ়াব।
 12 তেওঁ দেশবাসীৰ বাবে এখন নিচান স্থাপন কৰিব, আৰু ইশ্ৰায়েলৰ দেশ ত্যাগ কৰাসকল,
 আৰু পৃথিৱীৰ চাৰিও চকুৰ পৰা খেদি দিয়া যিহূদাৰ লোকসকলক তেওঁ একত্ৰিত কৰিব।
 13 তেওঁ ইফ্ৰয়িমৰ অসূয়া বন্ধ কৰিব, আৰু যিহূদাক অত্যাচাৰ কৰাসকলক উচ্ছন্ন কৰা হ'ব;
 ইফ্ৰয়িমে যিহূদাক অসূয়া নকৰিব, আৰু যিহূদাই ইফ্ৰয়িমক আৰু অত্যাচাৰ নকৰিব।
 14 তথাপিও তেওঁলোকে পশ্চিম ফালে থকা পলেষ্টীয়াসকলৰ পাহাৰবোৰ অৱবোধ কৰিব; আৰু তেওঁলোক দুয়ো একেলগে
 পূব দিশৰ লোকসকলক লুট কৰিব।
 তেওঁলোক ইদাম আৰু মোৱাবক আক্ৰমণ কৰিব; আৰু অস্মোনৰ লোকসকল তেওঁলোকক মানি চলিব।
 15 যিহোৱাই মিচৰীয়াৰ সমুদ্ৰৰ উপসাগৰ বিভক্ত কৰিব। তেওঁ ইফ্ৰাতাচ নদীৰ ওপৰত তপত বতাহ নিজৰ হাতেৰে বলাব,
 আৰু সাতটা সূঁতিত বিভক্ত কৰিব, সেয়ে লোকসকল জোতা পিন্ধিহে পাৰ হ'ব পাৰিব।
 16 মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা দিনা যি দৰে ইশ্ৰায়েলৰ বাবে এটি পথ হৈছিল,
 সেইদৰে অৱশিষ্ট থকা লোকসকলৰ বাবে অচুৰৰ পৰা এটি ৰাজপথ হ'ব।

12 অধ্যায়

- 1 সেই দিনা তুমি ক'বা,
 "হে যিহোৱা, মই আপোনাৰ ধন্যবাদ কৰিম; কাৰণ যদিও আপুনি মোৰ ওপৰত ক্ৰোধ আছিল, তথাপিও আপোনাৰ ক্ৰোধ
 আঁতৰিল, আৰু আপুনি মোক শাস্ত্যনা দিলে।
 2 চোৱা, ঈশ্বৰ মোৰ পৰিৎৰাণকৰ্ত্তা, মই তেওঁত ভাৰসা কৰিম, আৰু ভয় নকৰিম;
 কাৰণ যিহোৱা, হয়, যিহোৱাই মোৰ শক্তি আৰু মোৰ গান, তেওঁ মোৰ পৰিৎৰাণকৰ্ত্তা হ'ল।"
 3 পৰিৎৰাণৰ নাদৰ পৰা তুমি আনন্দেৰে সৈতে পানী তুলিবা।
 4 সেই দিনা তোমালোকে ক'বা, "যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, আৰু তেওঁৰ নাম লোৱা;
 লোকসকলৰ মাজত তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ পৰকাশ কৰা, তেওঁৰ নাম মহিমান্বিত বুলি ঘোষণা কৰা।
 5 যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা, কিয়নো তেওঁ মহা কাৰ্য কৰিলে; সমগ্ৰ পৃথিৱীত এই সকলো জানিবলৈ দিয়া হওক।
 6 হে চিয়োন-নিবাসীসকল তোমালোক উচ্চস্বৰেৰে আনন্দ-ধ্বনি কৰা; কিয়নো ইশ্ৰায়েলৰ পৰিৎৰ ঈশ্বৰ জনা তোমালোকৰ
 মাজত মহান।"

13 অধ্যায়

- বাবিলৰ বিষয়ে কোৱা ভাববাণী।
 1 আমোচৰ পুংৰ যিচয়াই পোৱা বাবিলৰ বিষয়ে ঘোষণা।
 2 তোমালোকে গছ-গছনি নথকা পৰ্বতৰ ওপৰত এখন সংকেত পতাকা স্থাপন কৰা, আৰু তেওঁলোকলৈ উচ্চধ্বনি কৰা,
 প্ৰধান লোকৰ দুৱাৰলৈ তেওঁলোক সোমায় যাবলৈ তোমাৰ হাত জোকাৰা।
 3 মই মোৰ পৰিৎৰীকৃত লোকসকলক আদেশ দিলোঁ;
 হয়, মই মোৰ ক্ৰোধ কাৰ্যকাৰী কৰিবলৈ মোৰ পৰাক্ৰমী লোক এনে কি, গৰুৰে উল্লাস কৰা সকলকো মাতিলোঁ।
 4 বহু লোকৰ চিঞৰৰ দৰে পৰ্বতবোৰত বহুসংখ্যক লোকৰ শব্দ!
 বহু দেশ একলগে হৈ চিঞৰৰ দৰে ৰাজ্যৰ প্ৰচণ্ড আলোড়ন।
 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই যুদ্ধৰ বাবে সৈন্যসকলক একত্ৰিত কৰিছে।
 5 তেওঁলোকে দূৰ দিগন্ত দেশৰ পৰা,
 যিহোৱাৰ বিচাৰৰ অসংখ্য-শব্দৰ সৈতে সমগ্ৰ দেশ ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছে।

* 11 অধ্যায়:11 প্ৰাচীন কালৰ ইতিহাস অনুসৰি সমুদ্ৰৰ দ্বীপবোৰ মনে দূৰ্গত থকা দেশবোৰক বুজায়।

- 6 যিহোৱাৰ সোধবিচাৰৰ দিন অতি ওচৰ; সবুশক্তিমান জনাৰ পৰা সবুনাশ আহিছে।
 7 সেই কাৰণে সকলো হাত দুৰুল হ'ব, আৰু পৰত্যেক হৃদয় দৰৰ হ'ব;
 8 প্ৰসন্ন কৰা মহিলাৰ দৰে তেওঁলোকে ভয় খাব, যত্নৰণা পাব আৰু বেদনাই তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰিব।
 তেওঁলোক ইজনে সিজনক দেখি আচৰিত হ'ব, তেওঁলোকৰ মুখ উজুলি উঠিব।
 9 চোৱা, দেশ উচ্ছন্ন কৰিবলৈ, আৰু তাৰ পৰা পাপীবোৰক বিনষ্ট কৰিবলৈ,
 যিহোৱাৰ দিন খং আৰু পৰচণ্ড ক্ৰোধেৰে আহিছে।
 10 আকাশ মণ্ডলৰ তৰা আৰু নক্ষত্ৰবোৰে নিজৰ দীপ্তি প্ৰকাশ নকৰিব;
 পূৱাৰ পৰাই সূৰ্য আন্ধাৰেৰে আবৃত হ'ব, আৰু চন্দ্ৰই দীপ্তি নিদিব।
 11 মই জগতখনক কুকাৰ্য্যৰ বাবে আৰু দুষ্টবোৰক তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ বাবে দণ্ড দিম,
 মই অহঙ্কাৰীবোৰৰ দৰ্প শেষ কৰিম, আৰু কঠিন হৃদয়ৰ লোকসকলৰ অহংকাৰ নাশ কৰিম।
 12 মই মানুহক শুদ্ধ সোণতকৈ, আৰু মনুষ্যক ওফীৰৰ শুদ্ধ সোণতকৈয়ো দুৰ্বল কৰিম।
 13 এই হেতুকে মই আকাশ মণ্ডলক কঁপাম,
 আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ স্বেৰাধত আৰু তেওঁৰ পৰচণ্ড খঙৰ দিনত পৃথিৱী জোকাৰ খাই স্থানান্তৰিত হ'ব।
 14 খেদা খোৱা হৰিণৰ বা ৰথীয়া নথকা মেৰ-ছাগৰ দৰে
 তেওঁলোক পৰতিজনে নিজৰ দেশলৈ পলাই যাব।
 15 বিচাৰি পোৱা প্ৰতিজনকে হত্যা কৰা হ'ব, আৰু বন্দী কৰা প্ৰতিজনকে তৰোৱালেৰে বধ কৰা হ'ব।
 16 তেওঁলোকৰ চকুৰ আগতে তেওঁলোকৰ কেঁচুৱাবোৰক দলিয়াই ডোখৰ ডোখৰ কৰিব,
 তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ লুট কৰা হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকলক ধৰ্ষণ কৰা হ'ব।
 17 চোৱা, ৰূপ গণ্য নকৰা, আৰু সোণতো সন্তুষ্ট নোহোৱা
 লোকসকলক আক্ৰমণ কৰিবলৈ মই মাৰ্দিয়াসকলক উচটাম।
 18 তেওঁলোকৰ ধনুকাঁড় ডেকাসকলক বিক্ৰি,
 তেওঁলোকে শিশুবোৰক দয়া নকৰিব, আৰু সন্তান সকলক কৃপাদৃষ্টি নকৰিব।
 19 আৰু বাবিল, যি ৰাজ্যবোৰৰ প্ৰশংসিত, যাৰ ঐশ্বৰ্য্যত কলদীয়াই অহংকাৰ কৰে,
 ঈশ্বৰে নিপাত কৰা চদোম আৰু ঘমোৰাৰ দৰে হ'ব।
 20 সেয়ে ই কেতিয়াও নিবাসস্থান নহ'ব, আৰু পুৰুষে পুৰুষে কোনেও তাত বাস নকৰিব।
 আৰবী লোকসকলেও তাত তশ্বু নতৰিব, বা ডেৰা-ৰথীয়াসকলেও সেই ঠাইত নিজৰ জাকক নুশুৱাব।
 21 কিন্তু মৰুভূমিৰ বনৰীয়া জন্তুৱে তাত বাস কৰিব; তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ ফেঁচাৰে পৰিপূৰণ হ'ব,
 আৰু সেই ঠাইত উট পক্ষীয়ে আৰু বনৰীয়া ছাগলীবোৰে জপিয়াব।
 22 তেওঁলোকৰ দুৰ্গবোৰত ৰাংকুকুৰ, আৰু মনোহৰ অট্টালিকাবোৰত শিয়ালে চিঞৰিব। তেওঁৰ সময় ওচৰ চাপিছে, আৰু
 তেওঁৰ দিনবোৰ বিলম্ব নকৰিব।

14 অধ্যায়

- 1 যিহোৱাই যাকোৰক দয়া কৰিব; ইশ্বায়েলক পুনৰায় মনোনীত কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ দেশত তেওঁলোকক স্থান পৰিব। বিদেশীসকলে তেওঁলোকৰ সৈতে যোগ দিব আৰু তেওঁলোকে নিজেই যাকোৰৰ বংশত সংযুক্ত হ'ব।² আৰু দেশবাসীয়ে তেওঁলোকক লৈ গৈ তেওঁলোকৰ নিজৰ ঠাইত থ'ব। তাৰ পাছত ইশ্বায়েল বংশৰ লোকসকলে তেওঁলোকক যিহোৱাৰ দেশলৈ দাস দাসীৰ দৰে লৈ যাব। তেওঁলোকক বন্দী কৰা লোকসকলক তেওঁলোকে বন্দী কৰিব, আৰু তেওঁলোকক উপদৰৰ কৰা লোকসকলৰ ওপৰত তেওঁলোকে শাসন কৰিব।
 3 সেই দিনা দুখ, কষ্ট, আৰু কঠিন বন্দীস্থত থাকি কাম কৰিবলৈ বাধ্য হোৱাৰ পৰা যিহোৱাই তোমালোকক জিৰণী দিব।
 4 তোমালোকে বাবিলৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰূপৰ গীত গাবা,
 উপদৰ কৰা সকলৰ কেনেকৈ অন্ত হ'ল, গৰ্বেৰে কৰা উত্তেজনাৰ অন্ত হ'ল।
 5 যিহোৱাই দুষ্টবোৰৰ লাঠি, আৰু সেই শাসনকৰ্তা সকলৰ ৰাজদণ্ড ভাঙিব,
 6 যাৰ দ্বাৰাই অবিৰাম ভাৱে ডুকুৱাত ক্ৰোধেৰে লোকসকল প্ৰভাৱিত হৈছিল,
 দেশবাসীসকলক খঙেৰে আক্ৰমণ কৰি শাসন কৰাত অনিয়ন্ত্ৰিত হৈছিল।
 7 সমস্ত পৃথিৱী শান্ত আৰু সুস্থিৰ হৈ আছে; তেওঁলোকে গীতেৰে সৈতে উঁসৰ পালন কৰিছে;
 8 এনে কি, দেবদাৰু আৰু লিবানোনৰ এৰু গছবোৰেও আনন্দ কৰিছে,
 সিহঁতে কৈছে, 'তুমি পতিত হোৱাৰ পৰা আমাক কাটিবলৈ কোনো খৰিকটীয়া আহা নাই।'
 9 তুমি যেতিয়া সেই ঠাইলৈ গৈছিল, তেতিয়া তোমাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ চিয়াল অধঃস্থানৰ পৰা উঁসুক হৈছে;
 পৃথিৱীৰ সকলো ৰজাসকল আৰু মৃতবোৰ তোমাৰ বাবে উঠিছে,
 দেশবোৰৰ সকলো ৰজাক নিজৰ সিংহাসনৰ পৰা উঠাইছে।
 10 তেওঁলোক সকলোৱে তোমাৰ সৈতে কথা পাতি ক'ব,
 'তুমিও আমাৰ দৰে দুৰ্বল হৈছা, তুমি আমাৰ দৰেই হৈছা।'
 11 তোমাৰ আডম্বৰ আৰু তোমাৰ নেবল যত্নৰ বাদ্য চিয়াললৈ নমোৱা হ'ল,

তোমাৰ চাৰিওফালে পোকবোৰ সিঁচৰিত হ'ল, আৰু কেঁচুবোৰে তোমাক ঢাকিলে।¹

12 তুমি আকাশ মণ্ডল, নক্ষত্ৰ, আৰু পৰ্ভাতীয় তৰাৰ পৰা কেনেকৈ পৰিলা!

দেশবোৰক জয় কৰা জন যি তুমি বিছিন্ন হৈ মাটিত কেনেকৈ পৰিলা!

13 তুমি তোমাৰ মনতে কৈছিলো, 'মই স্বৰ্গলৈ উঠিম,

ঈশ্বৰৰ তৰাবোৰৰ ওপৰত মই মোৰ সিংহাসন উন্নত কৰিম;

আৰু মই উত্তৰ দিশৰ অগ্ৰভাগত সজা বহা পাহাৰত বহিম।

14 মই মেঘবোৰতকৈয়ো ওখ ঠাইত উঠিম; মই নিজকে সৰ্বোপৰি জনাৰ তুল্য কৰিম।²

15 তথাপি তোমাক এতিয়া চিয়োলৰ গাতৰ অগ্ৰভাগলৈকে নমোৱা হ'ল।

16 তেওঁমালৈ স্থিৰ হৈ দৃষ্টি কৰা সকল তোমাৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰিব,

তেওঁলোকে ক'ব, "পৃথিৱীখন কেঁপোৱা, আৰু ৰাজ্যবোৰক জোকাৰা মানুহ জন সেই জনেই নে?"

17 পৃথিৱীখনক মন্থপ্ৰান্ত স্বৰূপ কৰা, নগৰবোৰ উচ্ছন্ন কৰা, আৰু বন্দীসকলক ঘৰলৈ যাবলৈ নিদিয়া জন সেই জনেই নে?

18 দেশবোৰৰ সকলো ৰজা,

তেওঁলোকৰ সকলোৱে নিজৰ মৈদামত সন্মানৰে শুইছ।

19 কিন্তু ডালবোৰ কাটি পেলাৱাৰ দৰে তোমাক মৈদামৰ পৰা নিক্ষেপ কৰা হৈছে,

শিলৰ গাতলৈ নিয়া আৰু তৰোৱালেৰে খোচা মতলোকে বস্ত্ৰৰ দৰে তোমাক ঢাকি ধৰিছে।

20 মৃত দেহ গচকাৰ দৰে, তুমি তেওঁলোকৰ সৈতে কেতিয়াও মৈদামত যোগ দিয়া নহ'বা;

কাৰণ তুমি তোমাৰ দেশ ধ্বংস কৰিলা, নিজৰ লোকসকলক বধ কৰা জন তুমিয়ে;

অন্যায়কাৰী সকলৰ পুত্ৰৰ নাম পুত্ৰৰ উল্লেখ কৰা নহ'ব।

21 তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলৰ অপৰাধৰ বাবে, তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক বধ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হোৱা,

সেয়ে তেওঁলোকে উঠি নাহিব, আৰু পৃথিৱীখন অধিকাৰ কৰিছে, আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীত নগৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈছে।

22 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, "মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে উঠিম"

বাবিলৰ নাম, বংশধৰ, আৰু ভাবী বংশ উচ্ছন্ন কৰিম" এইয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।

23 মই তেওঁক ফেঁচাৰ বাসস্থানলৈ, আৰু পুখুৰীৰ পানীলৈ লৈ যাম,

আৰু মই তেওঁক সৰ্বনাশৰ বাঢ়নিৰে সাৰি পেলাম" বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে,

24 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই শপত কৰি কৈছে, "নিশ্চয়ে,

মই সঙ্কল্প কৰাৰ দৰে, এইটা মৌলৈ ঘটিব; আৰু মই অভিপ্ৰায় কৰাৰ দৰে সেয়ে হ'ব;

25 মই মোৰ দেশত আচুৰক ভাঙিম, আৰু মোৰ পৰ্বতৰ ওপৰত ভৰিৰে গচকিম।

তেতিয়া তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁৰ যুৱলী আঁতৰাব আৰু তেওঁলোকৰ কান্ধৰ পৰা তেওঁৰ ডাৰ দূৰ কৰা হ'ব।"³

26 সমগ্ৰ পৃথিৱী বাবে স্থিৰ কৰা অভিপ্ৰায় এয়ে, আৰু সকলো দেশৰ ওপৰত উঠা হাত এয়ে।

27 কাৰণ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এয়ে পৰিকল্পনা কৰিলে; তেওঁক কোনে বাধা দিব পাৰে? তেওঁৰ হাত দাঙিব; আৰু কোনে তাক তললৈ কৰিব পাৰিব?

28 ৰজা আহজৰ মৃত্যু হোৱাৰ বছৰত এই ঘোষণা হৈছিল।

29 হে পলেষ্টিয়া, তোমালোকক পৰহাৰ কৰা দণ্ডডাল ভগা দেখি তোমালোকে আনন্দ নকৰিবা।

কাৰণ সাপৰ গাতৰ পৰা এটা বিষাক্ত সাপ বাহিৰ ওলাব, আৰু তাৰ পোৱালিবোৰ অগ্নিসদৃশ উৰণীয়া সাপ হ'ব।

30 দৰিদ্ৰ⁴সকলৰ প্ৰথমে জন্মাই খাব, আৰু আভাবগ্ৰস্ত সকলে সুৰক্ষাৰ বাবে শুই পৰিব।

আকালৰ দ্বাৰাই মই তোমাৰ মূল নষ্ট কৰিম, আৰু তোমাৰ অৱশিষ্ট ভাগক বধ কৰা হ'ব।

31 হে পলেষ্টিয়াৰ দুৱাৰ গৰজন কৰা, আৰু হে নগৰ ক্ৰন্দন কৰা, তুমি দ্ৰৱ হৈ শেষ হৈ যাবা।

কাৰণ উত্তৰ দিশৰ পৰা ধূঁৱাৰ দৰে ডাৰৰ আহিব, আৰু তেওঁৰ শ্ৰেণীত এজনে পাৰ্শ্বস্থ নাথাকিব।

32 তেনেহলে দেশৰ বাৰ্ত্তাবহক সকলক কেনেকৈ উত্তৰ দিব?

সেয়ে যিহোৱাই চিয়োনক সংস্থাপন কৰিলে, আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ নিপীড়িতসকলক আশ্ৰয়স্থান বিচাৰি দিব।

15 অধ্যায়

মোৱাৰৰ বিষয়ে কোৱা ভাববাণী।

¹ মোৱাৰৰ বিষয়ে ঘোষণা।

বাস্তৱিক একে ৰাতিতে আৰ-মোৱাৰ উচ্ছন্ন আৰু ধ্বংস হ'ল;

বাস্তৱিকতে একে নিশাতে কীৰ-মোৱাৰ উচ্ছন্ন আৰু ধ্বংস হ'ল।

² তেওঁলোক মন্দিৰৰ ওপৰলৈ গ'ল, আৰু দীৱানৰ লোকসকল কান্দিবলৈ ওখ স্থানলৈ গ'ল;

নবো আৰু মেদবাৰ ওপৰত মোৱাবে বিলাপ কৰিছে;

সকলোৰে মূৰ টকলা কৰা হৈছে, আৰু পৰতিজনৰ ডাচি কটা হৈছে।

³ তেওঁলোকৰ পথত তেওঁলোকে চট কাপোৰ পিন্ধিছে; আৰু কেঁকাল বান্ধিছে;

আৰু প্ৰতিজনে চকবোৰত চকু পানী বোৱাই কান্দিছে।

* 14 অধ্যায়:30 দৰিদ্ৰসকলৰ অতি দৰিদ্ৰবোৰে

- 4 হিচবোন আৰু ইলিয়ালিয়ে চিঞৰিছে, তেওঁলোকৰ শব্দ যহচৰলৈকে শুনা গৈছে।
সেয়ে মোৰাবৰ অস্ত্ৰধাৰী লোকসকল আৰুতনাদ কৰিছে; আৰু তেওঁলোকৰ আত্মাই কঁপিছে।
5 মোৰ হৃদয়ে মোৰাবৰ বাবে কান্দিছে, তাৰ পৰধান লোকসকলে চোৰৰলৈ ইয়া-চলিচিয়ালৈ পলাই গৈছে।
তেওঁলোকে লুহীতলৈ উঠি যোৱা বাটেদি কান্দি কান্দি উঠি গৈছে;
তেওঁলোকে হোৰোণয়িমলৈ যোৱাৰ বাটত তেওঁলোকৰ বিনাশৰ কাৰণে উচ্চস্বৰে বিলাপ কৰিছে।
6 কাৰণ নিম্বীময়ৰ পানীসমূহ শুকাই গৈছে;
ঘাঁহবোৰ শুকাই গৈছে, নতুন ঘাঁহও শুকাই গৈছে, সেউজীয়া একোৱেই নাই।
7 তেওঁলোকে যথেষ্ট ধন বৃদ্ধি কৰিলে, আৰু গোটালে
তেওঁলোকে ৰাও গছৰ জুৰিৰ কাৰ্শলৈ লৈ গ'ল।
8 সেই ক্ৰন্দন মোৰাবৰ সীমাৰ চাৰিওফালে,
আৰু তাৰ বিলাপ এগালীমৰ পৰা বেৰ-এলীমলৈকে শুনা গৈছে।
9 কিয়নো দীমোনৰ পানী তেজেৰে পৰিপূৰণ; কিন্তু মই দীমোনলৈ আৰু বেছি দুখ আনিম।
মোৰাবৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা লোকসকল, আৰু দেশৰ অৱশিষ্ট থকা লোকসকলক এটা সিংহই আক্ৰমণ কৰিব।

16 অধ্যায়

- 1 মৰুপ্ৰান্তৰ চেলাৰ পৰা চিয়োন-জীয়াৰীৰ পৰ্বতলৈ
দেশৰ শাসনকৰ্ত্তাৰ ওচৰলৈ মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰ পঠাই দিয়া।
2 ভ্ৰমি ফুৰা চৰাই আৰু সিঁচৰিত হৈ থকা বাহঁৰ দৰে,
মোৰাবৰ মহিলাসকল অৰ্ণোন নদীৰ পাৰত আছে।
3 “পৰামৰ্শ দিয়া, ন্যায় বিচাৰ কৰা, দুপৰীয়া ৰাতি হোৱাৰ দৰে ছাঁ প্ৰদান কৰা;
পলাতক লোকসকলক লুকুৱাই ৰাখা, আৰু তেওঁলোকক বিশ্বাসঘাতক নকৰিবা।
4 মোৰাবৰ পৰা অহা শৰণাৰ্থী সকলক তোমালোকৰ লগত বাস কৰিবলৈ দিয়া;
বিনাশৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ তেওঁলোকৰ বাবে লুকাই থকা ঠাই হোৱা।”
কিয়নো অত্যাচাৰ, আৰু ধ্বংস বন্ধ কৰা হ'ব;
অপমান কৰা সকল দেশৰ পৰা অদৃশ্য হ'ব।
5 বিশ্বাসযোগ্য নিয়মেৰে এখন সিংহাসন স্থাপিত হ'ব, আৰু দায়ুদৰ তম্বুৰ পৰা এজন বিশ্বাসী তাত বহিব।
তেওঁ ন্যায় বিচাৰ বিচৰা দৰে তেওঁ বিচাৰ কৰিব, আৰু ধাৰ্মিকতাৰে কাৰ্য কৰিব।
6 আমি মোৰাবৰ অহংকাৰ, আৰু তেওঁৰ গৰুৰ কথা শুনিলাওঁ,
তেওঁৰ আত্মগৌৰৱ, আৰু তেওঁৰ ক্ৰোধৰ বিষয়েও শুনিলাওঁ; কিন্তু তেওঁৰ আত্মগৌৰৱ মূল্যহীন।
7 সেয়ে মোৰাবৰ বাবে মোৰাব পৰ্বতিজনে বিলাপ কৰিছে;
আৰু সম্পূৰ্ণভাৱে ধ্বংস হৈ যোৱা কীৰ-হেৰচত*ৰ বাবে বিলাপ আৰু শোক কৰিছে।
8 হিচবোনৰ পথাৰবোৰ আৰু চিবমাৰ দৰাফালতা শুকাই গ'ল।
দেশবোৰৰ শাসনকৰ্ত্তাসকলে উত্তম দ্ৰাফাগুটি গচকিব,
সেইবাবে যাজেৰ গৈ পাইছিল; আৰু মৰুভূমিত বিয়পি পৰিছিল।
ইয়াৰ পোখাবোৰ বিদেশলৈকে বিস্তাৰিত হৈছে; সেইবোৰ সাগৰৰ ওপৰেৰে গৈছে।
9 বাস্তৱিকতে মই চিবমাৰ দ্ৰাফাবাৰীৰ কাৰণে যাজেৰৰ সৈতে কান্দিম।
হে হিচবোন, আৰু ইলিয়ালি, মই মোৰ চকুলোৰে পানী দিম;
তোমাৰ পথাৰৰ গ্ৰীষ্মকালৰ ফল আৰু শস্য দোৱাৰ কাৰণে মই আনন্দৰ উচ্চধ্বনি সমাপ্ত কৰিম।
10 আনন্দ আৰু উল্লাস ফলৱান বাৰীৰ পৰা দূৰ কৰা হ'ব; আৰু তোমাৰ দৰাফাবাৰীবোৰত গান বা আনন্দ ধ্বনি আৰু নহ'ব;
দৰাফাকুণ্ডত গচকি দৰাফাৰস উলিয়াবলৈ কোনো গচকা লোক নাথাকিব; মই দৰাফাবাৰীৰ গচকা আনন্দ ধ্বনি থমালোঁ।
11 সেয়ে মোৰ হৃদয়ৰ শ্বাসনিশ্বাস মোৰাবৰ বাবে আৰু মোৰ অস্ত্ৰৰ ভাগবোৰ কীৰ-হেৰচতৰ বাবে এখন বীণাৰ দৰে বাজিছে।
12 যেতিয়া মোৰাবে ওখ স্থানত নিজকে পৰিধান কৰিব,
আৰু পৰাৰ্থনা কৰিবলৈ তেওঁৰ মন্দিৰত সোমাব, তেতিয়া তেওঁৰ পৰাৰ্থনা কৃতকাৰ্য্য নহ'ব।
13 এয়ে যিহোৱাই মোৰাবৰ বিষয়ে পূৰ্বতে কোৱা বাক্য; 14 পুনৰ যিহোৱাই কৈছে, “তিনি বছৰৰ ভিতৰত মোৰাবৰ গৌৰৱ দূৰ
কৰা হ'ব; তেওঁৰ অনেক লোকৰ ওপৰিও, তেওঁৰ অৱশিষ্ট ভাগ অতি ক্ষুদ্ৰ আৰু নগণ্য হ'ব।

17 অধ্যায়

দম্বেচক আৰু ইফ্ৰয়িমৰ বিৰুদ্ধে কোৱা ভাৱবাণী।

- 1 দম্বেচক বিষয়ক ভাৱবাক্য।
চোৱা, দম্বেচক আৰু নগৰ হৈ নাথাকিব; ই ধ্বংসৰ স্থাপ হ'ব।
2 অৰোয়েৰ নগৰবোৰ পৰিত্যক্ত হ'ব;

* 16 অধ্যায়:7 বা, কীৰ-হেৰচতৰ দৰাফাগুটিৰ পিঠাৰ বাবে শোক কৰিছে।

সেইবাবৰ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ বাবে শোৱা ঠাই হ'ব; আৰু কোনোৱে সিহঁতক ভয় নকৰিব।

3 ইফ্ৰয়িমৰ পৰা শক্তিশালী নগৰবোৰ, দম্বেচকৰ পৰা ৰাজ্য,

আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, অৱামৰ অৱশিষ্ট ভাগ ইশ্বৰয়েলৰ সন্তান সকলৰ গৌৰৱৰ সদৃশ হ'ব।

4 সেই দিনা এই দৰে হ'ব

যাকোবৰ গৌৰৱ অতি দুৰ্বল হ'ব, আৰু তাৰ হস্তপুষ্ট শৰীৰ ক্ষীণ হ'ব।

5 যি দৰে ধান দাওঁতে থিয় হৈ থকা শস্য গোটাই আৰু তেওঁৰ হাতেৰে থোকবোৰ কাটে,

বা কোনোৱে ৰফায়ীম উপত্যকাত শস্যৰ থোকবোৰ সংগ্ৰহ কৰাৰ দৰে হ'ব।

6 তথাপি, ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে, “যেতিয়া জিত গছ জোকৰা হয়,

তেতিয়া অতি ওখ ডালত দুটা বা তিনিটা জলফাই ফল থাকে, বা এজোপা ফলৱতী গছৰ অতি ওখ ডালবোৰত চাৰিটা বা পাঁচটা ফল থাকে,” সেই দৰে তাত অৱশিষ্ট থাকিব।

7 সেইদিনা মানুহে নিজৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তালৈ মনযোগ দিব, আৰু তেওঁলোকৰ চকুৱে ইশ্বৰয়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ জনালৈ দৃষ্টি কৰিব।

8 তেওঁলোকে নিজৰ হাতেৰে তৈয়াৰ কৰা যজ্ঞ-বেদীলৈ চকু নিদিব, নাইবা তেওঁলোকৰ আঙুলিৰে সজা আচৰা মুৰ্ছতিবোৰ বা সূৰ্য প্ৰতিমাবোৰলৈ দৃষ্টি নকৰিব।

9 সেই দিনা তেওঁলোকৰ দৃঢ় নগৰবোৰ, পৰ্বতৰ টিঙত থকা এচলীয়া পৰিত্যক্ত কাঠনিৰ দৰে হ'ব,

আৰু ইশ্বৰয়েলী লোকসকলকৰ বাবে সেইবোৰ পৰিত্যাগ কৰা হৈছে, আৰু সেইবোৰ জনশূন্যতালৈ পৰিণত হ'ব।

10 কাৰণ তোমালোকে তোমালোকৰ পৰিৎৰাণকৰ্ত্তা ঈশ্বৰক পাহৰিলা, আৰু তোমালোকৰ বলস্বৰূপ শিলালৈ অৱহেলা কৰিলা;

সেয়ে তোমালোকে আনন্দদায়ক পুলিবোৰ ৰোপন কৰা, আৰু অদ্ভুত শেলুৱইবোৰ আঁতৰোৱা;

11 সেই দিনা তোমালোক পুলি ৰুবা, বেৰা দিবা আৰু খেতি কৰিবা। অতি সোনকালে তোমালোকৰ বীজ গজি উঠিব;

কিন্তু দুৰদশা আৰু প্ৰচণ্ড দুঃখৰ দিনা শস্য গোটোৱা বিফল হ'ব।

12 সমুদ্ৰৰ গৰ্ভজনৰ দৰে গৰ্ভজন কৰা অনেক লোক সমুদ্ৰৰ কোলাহল!

আৰু তীব্ৰবেগেৰে যোৱা প্ৰবল পানীৰ শব্দৰ দৰে দেশবাসীৰ বেগেৰে যোৱা শব্দ!

13 অনেক পানী বেগেৰে বৈ যোৱা শব্দৰ দৰে, দেশবাসীসকলে গৰ্ভজন কৰিব;

কিন্তু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিব; তাতে তেওঁলোক বহু দুৰলৈ পলাই যাব,

আৰু বতাহৰ আগত পৰ্বতৰ ওপৰত বিধৱালোকে পিন্ধা কাপোৰৰ দৰে, আৰু বতাহৰ আগত ঘূৰি ঘূৰি যোৱা ধূলিৰ দৰে তেওঁলোকক খেদি দিয়া হ'ব।

14 চোৱা, সন্ধ্যাপৰত ৰাস হ'ব; আৰু ৰাতিপুৱা নহওঁতেই তেওঁলোক গুচি যাব।

এয়ে আমাক লুট কৰাসকলৰ অংশ, আৰু এয়ে আমাক অপহৰণ কৰাসকলৰ ভাগ।

18 অধ্যায়

1 হাঁয় হাঁয়, ইথপিয়া* নদীৰ সিপাৰে থকা পখীৰ মৰ্মৰন্ধন হোৱা দেশ,

2 ৰাজদূতসকলক নলখাগড়িৰ জাহাজত সমুদ্ৰৰ বাটেদি পঠোৱা জন,

যি দেশৰ লোকসকল বলিষ্ঠ আৰু ধুনীয়া, যি সকল আদিৰ পৰা এতিয়ালৈকে ভয়ানক,

যি সকলৰ দেশ নদীবোৰেৰে বিভক্ত, সেই দেশলৈ বেগী দূতবোৰ যোৱা।

3 হে পৃথিৱী নিবাসী, আৰু হে পৃথিৱীত থকা লোকসকল,

যেতিয়া পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত নিচান তোলা হ'ব, তেতিয়া চাবা, আৰু যেতিয়া শিঙা বাজিব, তেতিয়া শুনিবা।

4 যিহোৱাই মোক কোৱা কথা এই, “নিৰমল আকাশৰ ৰ'দৰ দৰে, আৰু শস্য চপোৱা কালৰ গৰম নিয়ৰযুক্ত মেঘৰ দৰে,

মই মোৰ গৃহৰ পৰা নিজমে নিৰীক্ষণ কৰিম।”

5 শস্য চপোৱাৰ পূৰ্বে যি সময়ত ফুল সৰিল, আৰু ফুল পকা ড্ৰাক্সাণ্ডিত পৰিণত হ'ল,

এনে সময়ত তেওঁ কাঁইটবোৰ কটাৰীৰে কাটি পেলাব, আৰু সিঁচৰিত হৈ থকা ডালবোৰ কাটি দূৰ কৰিব।

6 পৰ্বতৰ চৰাইবোৰৰ বাবে, আৰু পৃথিৱীৰ জন্তুবোৰৰ বাবে সেই সকলো পৰিত্যক্ত হ'ব;

চৰাইবোৰে সেইবোৰৰ ওপৰত গ্ৰীষ্মকাল, আৰু পৃথিৱীৰ জন্তুবোৰে সেইবোৰৰ ওপৰত জাৰকাল তিৰাহিত।

7 সেই সময়ত দীৰ্ঘকায় আৰু নিমজ গাৰে লোকসকল আগৰে পৰা এতিয়ালৈকে ভয়ঙ্কৰ এক জাতি, নদীবোৰে দেশ বিভক্ত কৰা দুগুণ পৰাক্ৰমী আৰু মৰ্দনকাৰী এটা দেশ উপহাৰস্বৰূপে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ওচৰলৈ, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নাম থকা ঠাই চিয়োন পৰ্বতলৈ অনা হ'ব।

19 অধ্যায়

মিচৰৰ বিষয়ে ভাববাণী; আৰু ঈশ্বৰৰ যোষণা।

1 মিচৰৰ বিষয়ে কৰা যোষণা।

চোৱা, যিহোৱাই দৰুতগামী মেঘত উঠি মিচৰ দেশলৈ আহিছে;

তেওঁৰ সন্মুখত মিচৰৰ মুৰ্ছতিবোৰ কম্পমান কৰিছে, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ হৃদয় তেওঁলোকৰ ভিতৰত দ্ৰৱ হৈছে।

* 18 অধ্যায়:1 ইথপিয়া কূচ

- 2 “মই মিচৰীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধেই মিচৰীয়াসকলক উচটাম; মানুহে নিজৰ ভাইৰ বিৰুদ্ধে, আৰু নিজৰ চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব; নগৰৰ বিৰুদ্ধে নগৰ, আৰু ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্যই যুদ্ধ কৰিব।
- 3 মিচৰীয়াসকলৰ আত্মা নিজৰ ভিতৰত দুৰ্বল হ'ব, মই তেওঁলোকৰ মন্ত্ৰ ধ্বংস কৰিম; তাতে তেওঁলোকে মূৰ্ত্তিবোৰৰ, ভূত পোহা, আৰু আত্মজ্ঞানীসকলৰ মন্ত্ৰ চিঞৰিব।
- 4 বাহিনীসকলৰ প্ৰভু যিহোৱাই কেঁচু,
- “মই মিচৰীয়াসকলক এজন নিষ্ঠুৰ মালিকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম, আৰু এজন পৰাক্ৰমী ৰজাই তেওঁলোকক শাসন কৰিব।”
- 5 সমুদ্ৰৰ পানী শুকাই যাব, আৰু নদী শুকাই খালী যাব।
- 6 নদীবোৰ দুৰ্গন্ধযুক্ত হ'ব, আৰু মিচৰৰ নদীৰ পানী কমি শুকাই যাব; নল আৰু খাগড়ি নিৰ্জীৱ হ'ব।
- 7 নীল নদীৰ ঘাট,
আৰু নীল নদীৰ দাঁতিৰ ঘাঁহনিবোৰ শুকাই ধূলিলৈ পৰিণত হ'ব, আৰু বতাহে উৰুৱাই লৈ যাব।
- 8 মাছমৰীয়াসকল ক্ৰন্দন কৰিব, আৰু নদীত বৰশী টুপুৱাসকলে বিলাপ কৰিব, তেওঁলোকৰ দৰে পানীত জাল পেলোৱাসকলেও দুঃখ কৰিব।
- 9 শণ সূতা ফনিওৱা কাম কৰাসকল আৰু বগা বস্তুৰ বোৱাসকল বিবৰ্ণ হ'ব।
- 10 মিচৰীয়াৰ কাপোৰৰ কাম কৰা লোকসকলক ভগ্ন কৰা হ'ব; আৰু হাজিৰাত কাম কৰাসকলে মনত কষ্ট পাব।
- 11 চোৱনৰ ৰাজকুমাৰ সকল সম্পূৰ্ণ মূৰ্খ, আৰু ফৰৌণৰ সকলোকে জ্ঞানী পৰামৰ্শদাতা সকলৰ মন্ত্ৰণা জ্ঞানশূন্য হ'ব।
- “মই জ্ঞানীলোকৰ পুংৰ, পৰাচীন ৰজাসকলৰ সন্তান,”
এই বুলি ফৰৌণৰ আগত তোমালোক প্ৰতিজনে কেনেকৈ ক'ব পাৰা?
- 12 তেনেহ'লে তোমালোকৰ জ্ঞানীলোক ক'ত?
তেওঁলোকে তোমালোকক কওক, আৰু মিচৰৰ বিষয়ে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কি পৰিকল্পনা কৰিছে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানক।
- 13 চোৱনৰ ৰাজকুমাৰসকল মূৰ্খ হ'ল, নোফ* নগৰৰ ৰাজকুমাৰ সকল প্ৰভাৱিত হ'ল; তেওঁলোকে মিচৰৰ জাতিবোৰৰ চুকৰ শিল স্বৰূপ, তেওঁলোকে মিচৰীয়াসকলক বিপথগামী কৰিলে।
- 14 যিহোৱাই তেওঁৰ ভিতৰত বিকৃত আত্মা বাকি দিলে,
মতলীয়ালোকে বমি কৰি চলংপলং কৰাৰ দৰে, তেওঁলোকে মিচৰক তেওঁৰ সকলো কাৰ্যত বিপথগামী কৰিলে,
- 15 মূৰ বা নেগুৰ, খাজুৰ পাত বা খাগৰি তাত কোনো এজনে মিচৰৰ বাবে একো কৰিব নোৱাৰে।
- 16 সেই দিনা, মিচৰীয়াসকল মহিলাৰ দৰে হ'ব; বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত উঠোৱাৰ বাবে, তেওঁলোকে কঁপিব আৰু ভয় কৰিব। 17 যিহূদা দেশ মিচৰীয়াসকলৰ আগত ৰাসৰ কাৰণ হ'ব। মিচৰৰ বিৰুদ্ধে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৰা পৰিকল্পনাৰ কাৰণে যেতিয়াই কোনো এজনে তেওঁলোকক সোঁৱৰণ কৰিব, তেতিয়া তেওঁলোকে ভয় কৰিব।
- 18 সেই দিনা কনানীয়া ভাষা কোৱা আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱালৈ শপত খোৱা পাৰ্চখন নগৰ হ'ব। এই পাৰ্চখনৰ এখন সূৰ্য্যৰ নগৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হ'ব।
- 19 সেই দিনা মিচৰ দেশৰ মাজত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী, আৰু সীমাত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা শিলৰ স্তম্ভ হ'ব।
- 20 সেয়ে মিচৰ দেশত বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ অৰ্থে এটা চিন আৰু সাক্ষীস্বৰূপ হ'ব। যেতিয়া তেওঁলোকে উপদৰৰকাৰী সকলৰ বাবে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিব; তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ তেওঁ এজন ত্ৰানকৰতা আৰু উদ্ধাৰকৰতা পঠাব, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক মুক্ত কৰিব।
- 21 যিহোৱা মিচৰত জনাজাত হ'ব, আৰু সেই দিনা মিচৰীয়াসকলে যিহোৱাক জানিব। তেওঁলোকে বলিদান আৰু উৰ্জাসৰগৰ সৈতে তেওঁৰ আৰাধনা কৰিব, আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সঙ্কল্প কৰিব, আৰু সিদ্ধও কৰিব। 22 যিহোৱাই মিচৰক প্ৰহাৰ কৰিব, আৰু প্ৰহাৰ কৰি সুস্থ কৰিব; তেওঁলোকে যিহোৱালৈ ঘূৰি আহিব, তাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ নিবেদন শুনিব আৰু তেওঁলোকক সুস্থ কৰিব।
- 23 সেই দিনা সেই ঠাইত মিচৰ দেশৰ পৰা অচূৰলৈকে এটা ৰাজপথ হ'ব, তাতে অচূৰীয়া লোকে মিচৰলৈ, আৰু মিচৰীয়া লোকে অচূৰলৈ অহা যোৱা কৰিব; আৰু মিচৰীয়াসকলে অচূৰীয়াসকলৰ সৈতে আৰাধনা কৰিব।
- 24 সেই দিনা মিচৰ আৰু অচূৰৰ সৈতে ইশ্ৰায়েল তৃতীয় হৈ পৃথিৱীৰ মাজত আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ'ব। 25 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিব আৰু ক'ব, “মোৰ মিচৰীয়া লোকসকল, মোৰ হাতে কৰা কাৰ্য অচূৰ, আৰু মোৰ আধিপত্য ইশ্ৰায়েল আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হওক।”

20 অধ্যায়

মিচৰ আৰু কুচৰ পৰাজয় কৰাৰ বিষয়।

1 সেই বছৰত অচূৰৰ ৰজা চৰ্গোনে যেতিয়া তৰতনক পঠালে, তেতিয়া তৰতন অচদোদ নগৰলৈ আহিল; আৰু অচদোদৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি তাক জন্ম কৰিলে। 2 সেই সময়ত যিহোৱাই আমোচৰ পুংৰ যিচয়াৰ দ্বাৰাই কথা ক'লে, “যোৱা তোমাৰ

* 19 অধ্যায়:13 বা, মেমপিছ

কঁকালৰ পৰা চট কাপোৰ গুচুউৱা, আৰু তোমাৰ ভৰিৰ জোতা সোলোকোৱা।” তাতে তেওঁ সেইদৰেই কৰি উদং গাৰে আৰু শুদা ভৰিৰে খোজ কাটিলে।

³ যিহোৱাই ক’লে, “মোৰ দাসৰ দৰে যিচয়াই মিচৰ আৰু কুচৰ বিষয়ে এক চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণস্বৰূপে উদং গাৰে আৰু শুদা ভৰিৰে তিনিবছৰলৈকে খোজ কাটিলে, ⁴ এই দৰে অচুৰৰ ৰজাই বন্দি কৰা মিচৰীয়া লোকসকলক লৈ যাব, আৰু কুচ দেশৰ বহিষ্কৃত লোকসকল যুবক আৰু বুঢ়া, উদং আৰু খালী ভৰি, আৰু অনাবৃত টিকাৰে, মিচৰৰ লাজৰ বাবে লৈ যাব।

⁵ কুচদেশ তেওঁলোকৰ আশা আৰু মিচৰ দেশ তেওঁলোকৰ গৌৰৱ সেই কাৰণে তেওঁলোক আতঙ্কিত আৰু লজ্জিত হ’ব। ⁶ সেই দিনা সাগৰৰ তীৰৰ দেশ নিবাসীসকলে ক’ব, “বাস্তৱিকতে, অচুৰীয়া ৰজাৰ পৰা উদ্ধাৰ পাবৰ কাৰণে সহায়ৰ বাবে য’লৈ আমি পলাই গৈছিলোঁ, আমাৰ সেই আশাৰ এনে দশা; তেনেহ’লে আমি কেনেকৈ ৰক্ষা পাম?”

21 অধ্যায়

বাবিল, ইদাম, আৰু আৰবৰ বিষয়ে কোৱা ভাববাণী। সাগৰৰ তীৰৰ মৰুভূমি বিষয়ে ঘোষণা।

¹ সাগৰৰ তীৰৰ মৰুভূমিৰ বিষয়ে কৰা ঘোষণা।

দক্ষিণ অঞ্চলত বা’মৰলী বতাহ বেগেৰে চলাৰ দৰে,
এখন ভয়ানক দেশৰ পৰা আৰু অৰণ্যৰ পৰা পাৰ হৈ আছে।

² এটি বেদনাদায়ক দৰ্শন মোক দেখুৱা হৈছে;

বিশ্বাসঘাতকে বিশ্বাসঘাতকতা আচৰণ কৰে, আৰু বিনাশকাৰীয়ে বিনাশ কৰে।

হে এলম, উঠি যোৱা, আৰু আক্ৰমণ কৰা; হে মাদিয়া, অবৰোধ কৰা;

মই তেওঁৰ সকলো ক্ৰন্দন শান্ত কৰিলোঁ।

³ এই কাৰণে মোৰ কঁকাল বেদনাৰে পূৰ হৈছে;

প্ৰসৰ কৰিব লোৱা মহিলাৰ বেদনাৰ দৰে বেদনা মোৰ হৈছে;

মই যি শুনিলো তাৰ দ্বাৰাই মোৰ আঁঠু কুচ গৈছে; আৰু যি দেখিলোঁ তাৰ দ্বাৰাই মোৰ শান্তিভঙ্গ হৈছে,

⁴ মোৰ হৃদয় চূৰণ হৈছে; কম্পমানে মোক অতিক্ৰম কৰিছে;

সেই নিশা মই যি ইচ্ছা কৰি আছিলোঁ, সেইয়া মোক কম্পমান কৰিবলৈ ঘূৰি আহিছিল।

⁵ তেওঁলোকে মেজ যুগুত কৰিছিল, আৰু ভোজন পান কৰিবলৈ মেজত কাপোৰ পাৰিছিল;

হে সেনাপতিসকল উঠা, ঢালত তেল ঘঁহা।

⁶ কিয়নো প্ৰভুৱে মোক এই দৰে কৈছে,

“যোৱা, এজন প্ৰহৰী নিযুক্ত কৰা; তেওঁ যি দেখিব, সেই বিষয়ে নিশ্চয় তেওঁ সংবাদ দিব।

⁷ যেতিয়া তেওঁ অশ্বাৰোহীৰ সৈতে এটা ৰথক দেখিব,

আৰু গাধ, উটবোৰত আৰোহী দেখিব,

তেতিয়া তেওঁ মনোযোগ দিব লাগিব আৰু অতি সচেতন হ’ব লাগিব।”

⁸ সেই প্ৰহৰীজনে ৰিঙিয়াই ক’লে,

“হে প্ৰভু, মই প্ৰতিদিনে প্ৰহৰী স্তম্ভত দিনটো থিয় হৈ থাকো,

আৰু ওৰে ৰাতি পৰ দিয়া ঠাইত মই থিয় হৈ থাকো।”

⁹ ৰথচালকৰ সৈতে সৈন্য, আৰু যোৰকৈ অশ্বাৰোহী হৈছিলে আহিছে।

তেওঁ চিঞৰি ক’লে, “বাবিল পতিত হ’ল;

আৰু দেৱতাবোৰৰ সকলো মূৰ্ত্তিবোৰ ভাঙি মাটিত পৰিছে।”

¹⁰ হে মোৰ মৰণা মৰা আৰু পৰিষ্কাৰ জন, হে মোৰ মৰণা মৰা ঠাইৰ সন্তান,

ইশ্বৰায়েলৰ ঈশ্বৰ আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ পৰা মই যি শুনিলোঁ,

সেই কথা মই তোমালোকক ঘোষণা কৰিলোঁ।

¹¹ দুমা^{*}ৰ বিষয়ে ঘোষণা।

চেয়ীৰ[†]ৰ পৰা এজনে মোক মাতি কৈছে, “হে প্ৰহৰী, ৰাতিৰ কিমান ভাগ গ’ল? হে প্ৰহৰী, ৰাতিৰ কিমান ভাগ গ’ল?”

¹² প্ৰহৰীয়ে উত্তৰ দিলে, “ৰাতিপুৱা হৈছে, আৰু ৰাতিও আহিছে; যদি আপুনি সুধিব, সোধক; আৰু তাৰ পাছত পুনৰ ঘূৰি আহক।”

¹³ আৰবৰ বিষয়ে ঘোষণা।

হে দদানীয়া পথিকসকল, তোমালোকে আৰবৰ অৰণ্যত ৰাতি থাকিব লাগিব।

¹⁴ তৃষ্ণাতুৰ লোকসকলৰ বাবে পানী আনা;

তোমা দেশৰ নিবাসীসকলক আহাৰৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰা।

¹⁵ কিয়নো তেওঁলোক তৰোৱাল, খোলা তৰোৱালৰ পৰা পলাই অহা,

ভিৰোৱা ধেনু, আৰু কষ্টদায়ক যুদ্ধৰ পৰা পলাইছে।

* 21 অধ্যায়:11 দুমা মানে হ’ল নীৰৰ। ই ইদামৰ আন এটা নাম। ইয়াত ইদাম ৰাজ্যৰ বিষয়ে কৈছে। † 21 অধ্যায়:11 চিয়ৰ হ’ল ইদামৰ আন এটা নাম।

16 সেই বাবে পৰভূৰে মোক কৈছে, “এবছৰৰ ভিতৰত হাজিৰাত কাম কৰা মানুহৰ দৰে কেদৰৰ[‡] সকলো গৌৰৱ লুপ্ত হ'ব।
17 আৰু কেদৰৰ বংশৰ বীৰ পুৰুষ ধনুৰদ্ধৰসকলৰ অৱশিষ্ট সংখ্যা তাকৰ হ'ব;” কিয়নো ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

22 অধ্যায়

যিৰূচালেমৰ ক্ষমা কৰিব নোৱাৰা পাপ।

1 উপত্যকা*ৰ বিষয়ে দেখা দৰ্শনৰ ঘোষণা।

তোমালোক সকলোৰে ঘৰৰ চালত কিহৰ বাবে উঠিলা?

2 কোলাহলপূৰ্ণ নগৰ, হে উম্মাসপ্ৰিয় নগৰ,

তোমালোকৰ মৃতবোৰ তবোৱালেৰে হ'ত হোৱা নাই, আৰু তেওঁলোক যুদ্ধতো মৰা নাই।

3 তোমালোকৰ শাসনকৰ্তাসকল একেলগে পলাই গ'ল, কিন্তু তেওঁলোকক বিনা ধনুৰে ধৰা হ'ল;
তেওঁলোকক সকলোকে বন্দী কৰা হ'ল, তেওঁলোকে দুৰ্বলৈ পলাইছিল।

4 সেই বাবে মই ক'লো, “মোলৈ দৃষ্টি নকৰিবা, মই সত্তাপেৰে ঋন্দন কৰিম;

মোৰ লোকসকল জীয়াৰীৰ সৰুনশৰ বাবে মোক শক্তনা দিবলৈ চেষ্টা নকৰিবা।

5 কিয়নো বাহিনীসকলৰ পৰভূ যিহোৱাৰ বাবে ইয়াত এটা বিক্ষোভ, পদদলিত কৰা দিন উপস্থিত হৈছে,
দৰ্শনৰ উপত্যকাত, দেৱালবোৰ ভঙা হৈছে, আৰু আটাই পৰাৰ শব্দ পৰুওঁলোকে গৈছে।

6 এলমে ৰথ আৰু অশ্বাৰোহীৰ সৈতে তৃণ লৈ গৈছে,

আৰু কীৰ ঢাল খুলিছে।

7 তোমালোকৰ মনোৰম্যা উপত্যকা অহাৰ বিষয়ে

ৰথবোৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব, আৰু অশ্বাৰোহীসকলে ৰাজদুৱাৰত নিজৰ স্থান ল'ব।”

8 তেওঁ যিহূদাৰ সুৰক্ষা আতৰালে;

আৰু সেই দিনা তোমালোক জংঘলৰ ৰাজপ্ৰাসাদত থকা অসংৰশস্ত দেখিছিল্লা;

9 তোমালোক দায়ূদৰ নগৰৰ বিচ্ছেদ দেখিলা সেইবোৰ অনেক আছিল;

আৰু তোমালোক পুখুৰীৰ তলৰ পানীবোৰ গোটালা।

10 তোমালোকে যিৰূচালেমৰ ঘৰবোৰ গণনা কৰিলা, আৰু নগৰৰ গড় সুদৃঢ় কৰিবৰ বাবে তাৰ ঘৰবোৰ ডাঙি পেলালা;

11 তোমালোকে পুৰণি পুখুৰীৰ পানীৰ বাবে দেৱাল দুটাৰ মাজত এটা জলাধাৰ তৈয়াৰ কৰিলা।

কিন্তু যি জনে বহু দিন আগতে এই পৰিকল্পনা কৰিছিল সেই জনলৈ তোমালোকে দৃষ্টি নকৰিলা,

12 সেইদিনা বাহিনীসকলৰ পৰভূ যিহোৱাই,

কাপিৰলৈ, বিলাপ কৰিবলৈ, মূৰ টকলা কৰিবলৈ, আৰু চট কাপোৰ কঁকালত বান্ধিবলৈ মাতিছিল;

13 কিন্তু চোৱা, তাৰ পৰিৱৰ্তে উম্মাসৰ উদযাপন, উম্মাস, পহু বধ, মেৰ-ছাগ বলি,

মাংস-ডোজন, আৰু দৰাষ্কাৰস পান কৰা চলি আছিল; “আহাঁ, আমি ডোজন পান কৰোঁহক, কিয়নো কাইলৈ আমি মৰিম।”

14 মই শুনা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ দ্বাৰাই কোৱা কথা এই,

“তোমালোকৰ এই অপৰাধ ক্ষমা কৰা নহ'ব, এনে কি, তোমালোকে মৰিলেও নহ'ব” এইয়ে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা পৰভূৰ কোৱা কথা।

15 বাহিনীসকলৰ যিহোৱা পৰভূৰে এইদৰে কৈছে, “চেবনাৰ বংশৰ ওপৰত থকা তহাৰধায়কৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু কোৱা,

16 ‘ইয়াত তোমাৰ কি আছে, আৰু তুমি কোন, যে তুমি ইয়াত নিজৰ বাবে এটা মৈদাম খানিলা?

সিও নিজৰ বাবে এটা মৈদাম খানিলে, নিজৰ বাবে শিলত এটা বিশ্ৰামস্থান ক্ষোদিত কৰিলে।’”

17 চোৱা, যিহোৱাই তোমাক দলিয়াই পেলাব, পৰাক্ৰমী জন তললৈ দলিয়াই পেলাব, তেওঁ তোমাক দুৰ্বলভাৱে হাতেৰে মুচৰিব।

18 তেওঁ নিশ্চয়কৈ তোমাক গুল গুলকৈ নুৰিয়াই বলৰ দৰে গোল কৰি বহল দেশত পেলাই দিব;

তোমাৰ পৰভূৰ বংশক লাজ দিয়া জন যি তুমি, তুমি সেই ঠাইত মৰিবা, আৰু তোমাৰ তেজস্বী ৰথবোৰ তাত থাকিব।

19 “মই তোমাক তোমাৰ কাৰ্যালয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ স্থানৰ পৰা খেদিম। তোমাক তলত পেলাই দিয়া হ'ব।

20 সেই দিনা অহাৰ সময়ত, মই মোৰ দাস হিন্দিয়াৰ পুংৰ হিলিয়াকীমক মাতিম;

21 মই তোমাৰ ৰাজবংশৰ, আৰু তোমাৰ টঙালি তেওঁক পিন্ধাম, আৰু মই তোমাৰ ক্ষমতাৰ ডাৰ তেওঁৰ হাতত অৰ্পণ কৰিম।

তেওঁ যিৰূচালেম নিবাসীসকলৰ আৰু যিহূদা বংশৰ পিতৃস্বৰূপ হ'ব।

22 মই দায়ূদৰ বংশৰ চাৰি তেওঁৰ কান্ধত দিম;

তাতে তেওঁ খুলিব, আৰু কোনেও বন্ধ নকৰিব, তেওঁ বন্ধ কৰিব, আৰু কোনেও নোখুলিব।

23 মই সুৰক্ষিত স্থানত তেওঁক গজাল স্বৰূপে মাৰিম;

আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ বংশলৈ গৌৰৱৰ আসন স্বৰূপ হ'ব।

24 তেওঁৰ পিতৃ-বংশৰ সকলো গৌৰৱ, সন্তান সকল আৰু বংশধৰ, প্ৰতিটো সৰু পাত্ৰ,

‡ 21 অধ্যায়:16 কেদৰ হ'ল, মৰুপ্ৰান্তত থকা এখন আৰবীয় দেশ। * 22 অধ্যায়:1 অৰ্থাৎ যিৰূচালেম

আৰু পিয়লাৰ পৰা সকলো কলহলৈকে তেওঁলোকে নিজৰ ওপৰত আৰি থ'ব।

²⁵ সেই দিনা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৰা ঘোষণা এই, “দৃঢ় স্থানত মৰা খুটিটো খহি পৰিব, বিছিন্ন হ'ব, পতিত হ'ব, আৰু তাৰ ওপৰত আৰি থোৱা ডাৰ বিছিন্ন হ'ব” কিয়নো যিহোৱাই এই কথা ক'লে।

23 অধ্যায়

তুৰৰ বিষয়ে ঘোষণা।

¹ তুৰৰ বিষয়ে কৰা ঘোষণা:

হে তৰুচীচৰ জাহাজবিলাক, হাহাকাৰ কৰা; কিয়নো ঘৰ কি সোমোৱা বাট একোৱেই নাই;

কিত্তীম দেশৰ পৰা তেওঁলোকলৈ ইয়াক প্ৰকাশ কৰা হ'ল।

² হে দ্বীপ-নিবাসীসকল, তোমালোক নিমাত হৈ থাকা;

চীদোনীয়া বণিকসকল সমুদ্ৰৰ পাৰ হৈ আহি তোমাক যোগান ধৰিছিল।

³ চীহোৱৰ উপ্পন্ন দৰব্য মহাজলত আছিল,

নীল নদীৰ শস্য তাৰ আয় হৈছিল; আৰু সেয়ে দেশবাসীসকলৰ বজাৰ কৰা ঠাই আছিল।

⁴ হে চীদোন, তুমি লজ্জিত হোৱা; কিয়নো সাগৰে কৈছে, সমুদ্ৰৰ দৃঢ় কোঠে কৈছে,

“মই প্ৰসন্ন কৰা নাই, মই সন্তান জন্ম দিয়া নাই,

মই ডেকাসকলক প্ৰতিপালন কৰা নাই, নাইবা যুৱতীসকলক ডাঙৰ দীঘল কৰা নাই।”

⁵ যেতিয়া বাৰতা মিচৰ দেশলৈ আহিব, তেতিয়া তেওঁলোক তুৰৰ বিষয়ে অতিশয় দুখিত হ'ব।

⁶ তোমালোকে তৰুচীচলৈ পাৰ হৈ যোৱা, হে দ্বীপ নিবাসীসকল, হাহাকাৰ কৰা।

⁷ হে উল্লাস কৰা নগৰ তোমাৰ সৈতে এইদৰে হ'ল নে? যাৰ উপপতি প্ৰচীচীন কালৰ পৰা আছে।

⁸ যাৰ বনিকসকল ৰাজপুত্ৰ, যাৰ বেপাৰীসকল পৃথিৱীৰ মান্যৱস্ত লোক,

সেই ৰাজমুকুট দিয়া তুৰ নগৰৰ বিৰুদ্ধে কোনে এই কল্পনা কৰিলে?

⁹ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই তেওঁৰ অহংকাৰ অমৰ্যাদা কৰিবলৈ,

আৰু তেওঁৰ সকলো গৌৰৱ, আৰু পৃথিৱীৰ মান্যৱস্ত লোকক অপমানিত কৰিবলৈ পৰিকল্পনা কৰিছে।

¹⁰ হে তৰুচীচ জীয়াৰী নীল নদীৰ দৰে তোমালোক দেশত হাল বোৱা; তোমাৰত বহু দিনলৈকে বজাৰৰ ঠাই নাই।

¹¹ যিহোৱাই সমুদ্ৰৰ ওপৰত নিজৰ হাত মেলিলে, তেওঁ ৰাজ্যবোৰ জোকাৰিলে,

যিহোৱাই কনান^{*}ৰ বিষয়ে তাৰ দুৰ্গবোৰ বিনষ্ট কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

¹² তেওঁ ক'লে, “চীদোনৰ নিৰ্যাতিতা কুমাৰী জীয়াৰী, তুমি আৰু উল্লাস নকৰিবা,

উঠা, কিত্তীমলৈ পাৰ হৈ যোৱা; কিন্তু তাতো তুমি জিৰণি নাপাৰা।

¹³ কলদীয়া[†]সকলৰ দেশ চোৱা; সেই লোকসকল আৰু নাই; অচুৰীয়া লোকে বনৰীয়া জন্তুৰ বাবে ইয়াক আৰণ্য নিৰূপণ কৰিলে;

সিহঁতে আক্ৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে ওখ দ'ম স্থাপন কৰিলে; সিহঁতে তাৰ উট্টালিকাবোৰ ধ্বংস কৰিলে; সিহঁতে তাক ভগ্নৰাশি কৰিলে।

¹⁴ হে তৰুচীচৰ জাহাজবিলাক, হাহাকাৰ কৰা; কিয়নো তোমালোকৰ আশ্ৰয় উচ্ছন্ন হ'ল।

¹⁵ সেই সময়ত, ৰজাৰ ৰাজস্বকাল দৰে তুৰ নগৰক সত্তৰ বছৰ পহৰা যাব; সত্তৰ বছৰৰ পাছত তুৰ নগৰৰ দশা কেশ্যৰ গীতৰ দৰে হ'ব।

¹⁶ “হে বিস্মৃতা কেশ্যা, বীণা লৈ নগৰ খন ফুৰা;

তোমাৰ স্মৰণ ৰাখিবৰ বাবে মনোহৰ বাদ্য বজোৱা, অনেক গীত গোৱা।”

¹⁷ সত্তৰ বছৰৰ পাছত যিহোৱাই তুৰক সহায় কৰিব; আৰু তেওঁ নিজৰ লাভ জনক ব্যৱসায় পুনৰায় কৰিব, আৰু ৰাজ্যৰ সকলোতে আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্যে সৈতে কেশ্যা কৰ্ম কৰিব। ¹⁸ তেওঁৰ উপাৰ্জন আৰু আয় যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ৰখা হ'ব; সেয়ে উৰালত গোটাটো থোৱা বা সাঁচি ৰখা নহ'ব; কিয়নো তেওঁৰ উপাৰ্জন যিহোৱাৰ সম্মুখত বাস কৰাসকলৰ অৰ্থে যথেষ্ট পৰিমাণে খাবৰ বাবে আৰু সুন্দৰ বস্তুৰ বাবে ব্যৱহাৰ হ'ব।

24 অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ মহাবিচাৰৰ দিন

¹ চোৱা, যিহোৱাই পৃথিৱী খালী কৰিছে, আৰু তাক শূন্য কৰিছে, আৰু তাৰ মুখ তল কৰি তাৰ নিবাসীসকলক সিঁচৰিত কৰিছে।

² প্ৰজা যেনে পুৰোহিতো তেনে, দাস যেনে মালিকো তেনে, দাসী যেনে মালিকনীও তেনে,

কিনা জন যেনে বিক্ৰী কৰা জনো তেনে, ধাৰ দিয়া জন যেনে ধাৰ লোৱা জনো তেনে, সূত লোৱা জন যেনে সূত দিয়া জনো তেনে হ'ব।

³ পৃথিৱী সম্পূৰ্ণকৈ শূন্য আৰু লুট কৰা হ'ব;

কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে,

⁴ পৃথিৱীয়ে শোক কৰি লেৰেলা পৰিছে, জগতখন দুৰ্বল হৈ জয় পৰিছে,

* 23 অধ্যায়:11 আন নাম ফ'নেচিয়া † 23 অধ্যায়:13 আন নাম বেবিলন

পৃথিবীৰ সম্ভাৰ লোকসকল দুৰ্বল হৈছে।

5 পৃথিবীও তাৰ নিবাসীসকলৰ দ্বাৰাই অপৰিষ্কাৰ হ'ল, কাৰণ তেওঁলোক আজ্ঞাবোৰ লঙ্ঘন কৰিলে, বিধি পৰিবৰ্তন কৰিলে, আৰু চিৰস্থায়ী নিয়ম ভঙ্গ কৰিলে।

6 সেই বাবে অভিশাপে পৃথিবী গৰাস কৰিলে, আৰু তাৰ নিবাসীসকলক দোষী পোৱা গ'ল।

পৃথিবী নিবাসীসকল দন্দ হ'ল, আৰু অলপ সংখ্যক লোক অৱশিষ্ট থাকিল।

7 নতুন দৰাফাৰসে শোক কৰিছে, দৰাফালতা জয় পৰি গৈছে, আনন্দিত মনৰ লোকসকলে হুমুণীয়াহ কাটিছে।

8 খঞ্জৰীবোৰৰ আনন্দ ধ্বনি বন্ধ হ'ল, উল্লাস কৰা সকল ওৰ পৰিল,

বীণাৰ আনন্দ ধ্বনি শেষ হ'ল।

9 তেওঁলোক আৰু দৰাফাৰস পান কৰা নাই আৰু গান গোৱা নাই; সুৰা পান কৰা লোকৰ মুখত সুৰা তিতা লাগিব;

10 উচ্ছন্নপুৰি ভগ্ন হ'ল; প্ৰতিখন ঘৰ খালী আৰু বন্ধ হ'ল।

11 দৰাফাৰসৰ কাৰণে লোকসকলে বাটত কান্দিছে;

সকলো আনন্দ মাৰ গ'ল, দেশত আনন্দ ধ্বনি নাইকিয়া হ'ল।

12 নগৰত কেৱল ধ্বংস বাকি থাকিল, আৰু দুৱাৰখন ডাঙি নষ্ট হ'ল।

13 কিয়নো জিত গছ জোকাৰিলে যেনে হয়, দৰাফাফল গোটাৰ পাছত চেৰ পৰা গুটি যেনে হয়, পৰজাসকলৰ মাজত পৃথিবীও তেনে হয়।

14 তেওঁলোক উচ্চ স্বৰেৰে যিহোৱাৰ ঐশ্বৰ্য্যৰ জয় ধ্বনি কৰিব,

সমুদৰৰ পৰা আনন্দেৰে উচ্চ ধ্বনি কৰিব।

15 এই হেতুকে পূব দিশত যিহোৱা গৌৰৱাঙ্কিত হৈছে,

আৰু সমুদৰৰ দ্বীপবোৰত ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম গৌৰৱাঙ্কিত হৈছে।

16 আমি পৃথিবীৰ অন্তভাগৰ পৰা গীত শুনিলোঁ, “ধাৰ্মিকজনৰ গৌৰৱ হওক।”

কিন্তু মই কলোঁ, “মই ক্ষয় হৈ গৈছোঁ, মই ক্ষয় হৈ গৈছোঁ, মোৰ সন্তাপ হ'ল; বিশ্বাসঘাতকসকলে অতিশয় বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলে।

17 পৃথিবী নিবাসীসকল তোমালোকৰ বাবে আপদ, গাত, আৰু ফাল্দি নিৰুপিত কৰা আছে।

18 সেই আপদৰ বাৰতা পাই পলোৱা জন সেই গাতত পৰিব,

আৰু সেই গাতৰ ভিতৰৰ পৰা ওলোৱা জন সেই ফাল্দিত ধৰা পৰিব,

কিয়নো স্বৰ্গৰ দুৱাৰবোৰ মুকলি হ'ব, আৰু পৃথিবীৰ মূলবোৰ লৰিব।

19 পৃথিবী সম্পূৰ্ণকৈ ভগ্ন হ'ব, পৃথিবী ডোখৰ ডোখৰ হ'ব;

পৃথিবী অতন্ত লৰিব।

20 পৃথিবী মাতাল মানুহৰ দৰে চলং পলং কৰিব, আৰু জুলনিৰ দৰে জুলিব,

আৰু তাৰ অপৰাধ তাৰ ওপৰত গধুৰ হোৱাত পতিত হ'ব, পুনৰায় আৰু নুঠিব।

21 যেতিয়া সেই দিন আহিব, সেই দিনা যিহোৱাই উচ্চস্থানত উচ্চস্থানীয় বাহিনীসকলক,

আৰু পৃথিবীত পৃথিবীৰ ৰজাসকল দণ্ড দিব।

22 কাৰাগাৰত বন্দীয়াৰসকলক গোটেৱাৰ দৰে তেওঁলোকক গোটেৱা হ'ব, আৰু বন্দীশালত বন্ধ কৰা হ'ব;

আৰু অনেক দিনৰ পাছত তেওঁলোকক দণ্ড দিয়া হ'ব।

23 তেতিয়া চন্দৰ লজ্জিত হ'ব আৰু সূৰ্য্য অপদস্থ হ'ব; কাৰণ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই

চিয়োন পৰ্বত, যিৰূচালেমত, আৰু নিজৰ পৰিচাৰকসকলৰ সন্মুখত গৌৰৱেৰে ৰাজস্ব কৰিব।

25 অধ্যায়

ঈশ্বৰীয় পৰিষ্কাৰৰ বিষয়ে ভাববাণী।

1 হে যিহোৱা আপুনি মোৰ ঈশ্বৰ; মই আপোনাক মহিমাঙ্কিত কৰিম, মই আপোনাৰ নাম প্ৰশংসা কৰিম; কাৰণ আপুনি আচৰিত কৰম কৰিলে, বহু আগৰ কল্পনাবোৰ বিশ্বস্ততাৰে আৰু সত্যতাৰে সিদ্ধ কৰিলে।

2 কিয়নো আপুনি আমাৰ শত্ৰুবোৰক নগৰখনত স্থপত পৰিণত কৰিলা, আৰু গড়েৰে আবৃত নগৰক ধ্বংস কৰিলে, বিদেশীসকলৰ নগৰৰ দুৰ্গ নোহোৱা হ'ল।

3 সেই বাবে বলবন্ত লোকসকলে আপোনাক গৌৰৱাঙ্কিত কৰিব, ভয়ানক জাতিবোৰৰ নগৰে আপোনাক ভয় কৰিব।

4 কিয়নো আপুনি দুখীয়াৰ বাবে সুৰক্ষা, আৰু দুৰৱস্থাত থকা অডাৰীসকলৰ প্ৰতিপালক,

ধুমুহাৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ আশ্ৰয়, আৰু সূৰ্য্যৰ তাপ নাপাবলৈ ছাঁস্বৰূপ হৈছে।

5 খৰাং দেশত ৰ'দ যেনে,

তেনেকৈ আপুনি বিদেশীসকলৰ কোলাহল দমন কৰিব;

যি দৰে মেঘৰ ছাঁৰে ৰ'দ নিবাৰণ কৰা হয়, সেই দৰে নিষ্ঠুৰ লোকৰ গান স্থগিত কৰা হ'ব।

6 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই পৰ্বতত সকলো জাতিৰ বাবে চৰ্ণিয়ুক্ত আহাৰৰ ভোজ,

নিৰ্বাচিত দৰাফাৰস, কোমল মাংস, ক'ম পৰিমাণে ভোজ যুগুত কৰিব।

7 যি ওৰণিৰে সকলো লোকক ঢকা হৈছে,

আৰু যি আৰণ্যত সকলো জাতি সমূহৰ ওপৰত বিস্তাৰিত আছে, যিহোৱাই এই পৰ্বতত তাক নষ্ট কৰিব।

8 তেওঁ চিৰকাললৈকে মৃত্যুক গ্ৰহণ কৰিব,

আৰু পৰভূ যিহোৱাই সকলোৰে চেহেৰাৰ পৰা চকুলো মচিব,

আৰু গোটেই পৃথিৱীৰ পৰা নিজৰ পৰজাসকলৰ দুৰ্গাম দূৰ কৰিব; কিয়নো যিহোৱাই এই কথা ক'লে।

9 সেই দিনা এই দৰে কোৱা হ'ব, “চোৱা, এৱেঁই আমাৰ ঈশ্বৰ, আমি এওঁলৈ অপেক্ষা কৰি আছিলোঁ, আৰু এৱেঁই আমাক পৰিষ্কাৰ কৰিব;

এৱেঁই যিহোৱা; আমি এওঁলৈ অপেক্ষা কৰি আছিলোঁ, আমি তেওঁৰ পৰিষ্কাৰণত উন্মাদিত হৈ আনন্দ কৰিম।

10 কিয়নো চিয়োন পৰ্বতত যিহোৱাৰ হাতে স্থিতি ল'ব,

আৰু গোৱাৰ পেলোৱা গাতত যিদৰে খেৰ গচকা হয়, সেই দৰে মোৱাবক নিজৰ ঠাইত গচকা হ'ব।

11 আৰু সাঁতোৰা মানুহে যিদৰে সাঁতুৰিবলৈ হাত দুখন মেলে, সেই দৰে তেওঁ তাৰ মাজত নিজৰ হাত মেলিব;

কিন্তু যিহোৱাই তেওঁৰ নানাবিধ হাতৰ কৌশলেৰে সৈতে তাৰ গৰু খৰু কৰিব।

12 তোমালোকৰ ওখ দুৰ্গত থকা দেৱালবোৰ তেওঁ মাটিত পেলাব, এনে কি, ধূলিত পৰিণত কৰিব।

26 অধ্যায়

পৰিষ্কাৰণৰ অৰ্থে কৰা প্ৰাৰ্থনা।

1 সেই দিনা যিহুদাৰ দেশত এই গীত গোৱা হ'ব,

“আমাৰ এখন দৃঢ় নগৰ আছে; প্ৰভুৱে পৰিষ্কাৰকেই তাৰ দেৱাল আৰু গড় নিৰূপিত কৰিলে।

2 সত্যক পালন কৰা ধাৰ্মিক দেশবাসী সোমাবলৈ তোমালোকে দুৱাৰবোৰ মেলি দিয়া।

3 যাৰ মনে আপোনাত নিৰ্ভয় কৰে, আপুনি তেওঁক সম্পূৰ্ণ শান্তি ৰাখিব; কিয়নো তেওঁ আপোনাত ভাৰসা কৰিছে।

4 তোমালোকে চিৰকাললৈকে যিহোৱাত ভাৰসা কৰা; কিয়নো যিহোৱা চিৰস্থায়ী শিলা।

5 কাৰণ অহঙ্কাৰেৰে জীৱন যাপন কৰা সকলক তেওঁ নত কৰিব;

তেওঁ তাক অবনত কৰিব, মাটিৰে সৈতে সমান কৰিলে। তেওঁ ধূলিৰ সমান কৰিব।

6 দৰিদ্ৰসকলৰ ভৰিয়ে তাক গচকিছে, আৰু অভাৱীসকলেও তাক গচকিছে।

7 ধাৰ্মিকলোকৰ পথ সৰল; আপুনি ধাৰ্মিকসকলৰ পথ সমান কৰিছে।

8 হে যিহোৱা, আপোনাৰ বিচাৰৰ পথত আমি আপোনালৈ অপেক্ষা কৰি আছোঁ;

আপোনাৰ নাম আৰু আপোনাৰ স্মৃতিবোৰ আমাৰ আত্মাই হেপাহ কৰিছে।

9 ৰাতি মোৰ পৰাণে সৈতে মই আপোনালৈ হাবিয়াহ কৰিলোঁ; এনে কি, মোৰ আত্মাৰে সৈতে যজ্ঞেৰে আপোনাক বিচাৰিম;

কিয়নো পৃথিৱীত আপোনাৰ বিচাৰ অহাৰ সময়ত পৃথিৱীৰ নিবাসীসকলে ধাৰ্মিকতা শিকে।

10 দৃষ্ট লোকে অনুগ্ৰহ পালেও, ধাৰ্মিকতা নিশিকে; ন্যায্যৰ দেশত তেওঁ অন্যায্য কৰে,

আৰু যিহোৱাৰ মহিমালৈ দৃষ্টি নকৰে।

11 হে যিহোৱা, আপোনাৰ হাত দণ্ড আছে, তথাপি তেওঁলোক দৃষ্টি নকৰে;

কিন্তু তেওঁলোকে লোকসকলৰ বাবে আপোনাৰ উদ্ভাস দেখি লজ্জিত হ'ব; কাৰণ অগ্নিয়ে আপোনাৰ শত্ৰুবোৰক গ্ৰাস কৰিব।

12 হে যিহোৱা, আপুনি আমালৈ শান্তি নিৰূপন কৰিব; কিয়নো আপুনি আমাৰ বাবে সকলো কাৰ্যকেই সিদ্ধ কৰি আৰিছ।

13 হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপোনাৰ বাহিৰে আন পৰভূসকলে আমাৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিছিল, কিন্তু আমি কেৱল আপোনাৰ নামৰ স্তুতি কৰিম।

14 সিহঁত মৰা, পুনৰায় নিজীৱ; সিহঁত মৃত, পুনৰায় নৃষ্ঠিব;

আপুনি বিচাৰত আহি সিহঁতক নষ্ট কৰিলে, আৰু সিহঁতৰ সকলো নাম লুপ্ত কৰিলে।

15 আপুনি জাতিটো বৃদ্ধি কৰিলে; আপোনাৰ গৌৰৱ হ'ল, আপুনি দেশৰ আটাই সীমা বহল কৰিলে।

16 হে যিহোৱা, সঙ্কট সময়ত লোকসকল আপোনাৰ দৃষ্টি কৰিছিল; তেওঁলোকৰ ওপৰত আপোনাৰ শাসন থকা সময়ত তেওঁলোকে চয়তানৰ বিৰুদ্ধে মৃদুশ্বৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল।

17 গৰ্ভৱতী মহিলাই সন্তান প্ৰসৱ কৰা সময়ত যেনেকৈ ছটফটাই বেদনাত চিঞৰে,

হে যিহোৱা, সেই দৰে আমি আপোনাৰ আগত আছিলোঁ।

18 আমি গৰ্ভৱতী আছিলোঁ, আমি বেদনাত আছিলোঁ, আমি যেন বতাহহে প্ৰসৱ কৰিছিলোঁ; আমাৰ দ্বাৰাই পৃথিৱীত কোনো পৰিষ্কাৰ সিদ্ধ হোৱা নাই,

নাইবা পৃথিৱীৰ নিবাসীসকল পতিত হোৱা নাই।

19 আপোনাৰ মৃত লোকসকল পুনৰায় জীৱ, আমাৰ মৰা শৰবোৰ আকৌ উঠিব; হে ধূলিত স্থাপিত হোৱা সকল সাৰ পোৱা আৰু গান কৰা;

কিয়নো তোমাৰ নিয়ৰ তৃণ আদি সতেজ কৰা সকল নিয়ৰৰ দৰে হ'ব, আৰু পৃথিৱীয়ে মৃতবোৰক উলিয়াব।

20 হে মোৰ লোকসকল যোৱা, তোমালোকৰ কোঠালিত সোমোৱা, আৰু চাৰিও ফালে দুৱাৰ বন্ধ কৰা;

ক্ৰোধ মাৰ নোযোৱালৈকে খন্তেক মনে মনে লুকাই থাকা।

21 কিয়নো চোৱা, পৃথিৱীৰ নিবাসীসকলক তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ বাবে দণ্ড দিবলৈ তেওঁ নিজৰ ঠাইৰ পৰা ওলাই আহিছে, পৃথিৱীয়ে তাৰ ৰক্তপাত দেখুৱাই দিব, আৰু নিজৰ হ'ত হোৱা লোকক আৰু ঢাকি নাৰাখিব।”

27 অধ্যায়

- 1 সেই দিনা যিহোৱাই তেওঁৰ চোকা, ডাঙৰ, আৰু শকত তৰোৱালৰ সৈতে, দৰুতগামী লিবিয়াখন নাগক, আৰু বেকাৰ্বেকৈ যোৱা লিবিয়াখন নাগক দণ্ড দিব, আৰু সমুদ্ৰত থকা বৃহৎ জন্তুটোক বধ কৰিব।
- 2 সেইদিনা- “এখন মনোৰম দৰাক্ষাবাৰীত, সেই বিষয়ে গান কৰিবা।
- 3 “মই যিহোৱাই তাৰ প্ৰতিপালক, মই প্ৰতি নিমিষতে তাত পানী দিওঁ; মই দিনে ৰাতিয়ে তাক পহৰা দিওঁ যাতে কোনোৱে তাক হানি নকৰে।
- 4 মই শ্ৰেৰাধ কৰা নাই; অহ, কাইটীয়া বন আৰু কাইট গছৰ হাবি, যুদ্ধত মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে গলে। মই সেইবোৰক একেলগে দন্দ কৰিম।
- 5 নতুবা সি মোৰ পৰাস্কৰমৰ আশ্ৰয় লওক, আৰু মোৰে সৈতে সন্ধি কৰক, মোৰে সৈতে সন্ধি কৰিবলৈ দিয়া হওক।
- 6 ভবিষ্যত দিনত যাকোৰে শিপা ধৰিব; ইশ্বায়েলে কলি ধৰিব আৰু ফুলিব, আৰু তেওঁলোকে ভূ-মণ্ডলক ফলেৰে পৰিপূৰণ কৰিব।”
- 7 তেওঁ ইশ্বায়েলৰ প্ৰহাৰক যেনেকৈ প্ৰহাৰ কৰিছিল, তেনেকৈ তেওঁ ইশ্বায়েলক প্ৰহাৰ কৰিলে নে? তাৰ দ্বাৰাই হ'ত হোৱাসকলৰ হত্যাৰ দৰে জানো তেওঁৰ হত্যা হ'ল নে?
- 8 তেওঁ যাকোৰ আৰু ইশ্বায়েলক যুদ্ধলৈ পঠাই দিয়াৰ দ্বাৰাই দণ্ড* দিছা; তেওঁৰ পূব দিশৰ বতাহৰ দিনা নিজৰ পৰবল বায়ুৰ দ্বাৰাই তেওঁক স্থানান্তৰিত কৰিলে।
- 9 এই হেতুকে ইয়াৰ দ্বাৰাই, যাকোৰৰ অপৰাধ মোচন কৰা হ'ব, ইয়াৰ বাবে তেওঁৰ পাপ মোচন কৰাৰ এইয়ে সকলো ফল, আচেৰাৰ শুল্কবোৰ, প্ৰতিমাবোৰ পুনৰাই তুলিব নোৱাৰাকৈ, আৰু যজ্ঞবেদীবোৰ তেওঁ শিলবোৰৰ দৰে কৰিব।
- 10 কিয়নো গড্ৰেৰ আবৃত নগৰ পৰিত্যক্ত হ'ব, আৰু মানুহ নথকা বাসস্থান হৈ অৰণ্যৰ দৰে নিৰ্জন হ'ব; তাত দামুৰি চৰিব, তাত শুব আৰু ডালবোৰ খাব।
- 11 তাৰ ডাল যেতিয়া শুকাই যায়, তেতিয়া সেইবোৰ ভাঙি যাব; আৰু মহিলাসকলে আহি সেইবোৰ লৈ জুই ধৰিব; কিয়নো এই লোকসকল বিবেচনা শক্তি থকা লোক নহয়; এই হেতুকে তাৰ সৃষ্টিৰূপতাই তাক দয়া নকৰিব, আৰু তেওঁৰ নিৰ্ম্মাণৰূপতাই তাক কৃপা নকৰিব।
- 12 সেই দিনা এই সকলো ঘটিব, যিহোৱাই ফৰা নদীৰ বৈ যোৱা সোঁতৰ পৰা মিচৰৰ জুৰিলৈকে সম্পূৰণ পৰাস্ত কৰিব; আৰু হে ইশ্বায়েলৰ লোকসকল তোমালোকক এটা এটা কৈ গোট খোৱা হ'ব।
- 13 সেই দিনা এটা ডাঙৰ শিঙা বজোৱা হ'ব; আৰু অচূৰ দেশত নষ্ট হ'ব লগাসকল আৰু মিচৰ দেশলৈ বন্দী কৰি নিয়া লোকসকল আহিব; তেওঁলোকে যিৰূচালেমত থকা পবিত্ৰ পৰ্বতত যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিব।

28 অধ্যায়

যিৰূচালেমৰ অধ্যক্ষসকলৰ বিৰুদ্ধে কোৱা বাক্য।

- 1 ইফ্ৰয়িমৰ মতলীয়াসকলৰ অহঙ্কাৰৰ ৰাজমুকুট*, আৰু দৰাক্ষাৰসেৰে পৰাজিত হোৱাসকলৰ উৰুৱা উপত্যকাৰ মূৰত থকা জয় পৰা সুন্দৰ ভূষণস্বৰূপ ফুলৰ সন্তাপ হ'ব।
- 2 চোৱা, পৰভূৰ এজন পৰাস্কৰমী আৰু বলৱান লোক আছে; শিলৰ ধুমুহাৰ দৰে, ধ্বংসাত্মক পৰচণ্ড বতাহৰ দৰে, তললৈ নিয়া পৰবল ধল পানীৰ সোঁতৰ দৰে, তেওঁ নিজৰ হাতেৰে পৃথিৱীক প্ৰহাৰ কৰিব।
- 3 ইফ্ৰয়িমৰ মতলীয়াবোৰৰ অহঙ্কাৰৰ ৰাজমুকুট ভৰিৰে গচকা হ'ব।
- 4 ঘামকালৰ পূৰ্বতে হোৱা প্ৰথমে পকা যি ডিমৰু গুটিক লোকে দেখামাৎৰে চকু দিয়ে, আৰু হাতত পৰিলে গিলি পেলায়, উৰুৱা উপত্যকাত মূৰত থকা সুন্দৰ ভূষণস্বৰূপ তাৰ জয় পৰা ফুলটি, সেই গুটিৰ দৰে হ'ব।
- 5 সেই দিনা বাহিনীসকলৰ যিহোৱা নিজৰ পৰজাসকলৰ অৱশিষ্ট ভাগৰ বাবে সুন্দৰ ৰাজমুকুট আৰু শোভা কৰোঁতা মুকুটস্বৰূপ হ'ব;
- 6 বিচাৰ আসনত বহা জনৰ বাবে ন্যায় বিচাৰৰ আশ্বা, আৰু তেওঁলোকৰ দুৰাৰত শত্ৰুবোৰক ঘূৰাই অনা লোকসকললৈ বল হ'ব।
- 7 কিন্তু দৰাক্ষাৰসেৰে ভৰাত, আৰু সুৰাপানেৰে বিপথগামী হৈছে; পুৰোহিত আৰু ভাববাদী সুৰাপানেৰে ভৰাত হৈছে, আৰু তেওঁলোক দৰাক্ষাৰসেৰে নষ্ট হৈছে, সুৰাপানেৰে বিপথগামী হৈছে, আৰু দৰ্শনত ভৰাত হৈছে আৰু বিচাৰত বিচলিত হৈছে।

* 27 অধ্যায়:8 পৰিমিত জোখত দণ্ড দিছা। * 28 অধ্যায়:1 মূৰত লোৱা ফুলৰ মালা

- 8 কিয়নো আটাই মেজ বঁমিৰে পূৰ হৈ আছে, কোনো পৰিষ্কাৰ স্থান নাই।
 9 তেওঁ কাক জ্ঞান শিকাব? আৰু কাক নো বাৰ্তা বুজাব?
 গাখীৰ এৰুউৱা আৰু পিয়হ খাব নিদিয়া কেঁচুৱাসকলক নে?
 10 কিয়নো আজ্ঞাৰ উপৰি আজ্ঞা, আজ্ঞাৰ উপৰি আজ্ঞা, নিয়মৰ উপৰি নিয়ম, নিয়মৰ উপৰি নিয়ম, ইয়াত অলপ তাত অলপ।”
 11 বাস্তৱিকতে, তেওঁ নিন্দক ওঁঠৰে, আৰু বিদেশী জিৱাৰে তেওঁ এই লোকসকলক কথা ক’ব।
 12 তেওঁ অতীত তেওঁলোকক কৈছিল, “এয়ে জিৰণি, তোমালোকে ভাগৰোৱা জনক জিৰণি দিয়া, আৰু এয়ে বিশ্ৰাম;” কিন্তু তেওঁলোকে শুনা নাছিল।
 13 সেয়ে তেওঁলোকে গৈ যেন উজুটি খাই চিত হৈ পৰি ভগ্ন হ’ব, আৰু ফালত ধৰা পৰিব, সেই বাবে তেওঁলোকলৈ যিহোৱাৰ বাক্য “আজ্ঞাৰ উপৰিও আজ্ঞা, “আজ্ঞাৰ উপৰিও আজ্ঞা, নিয়মৰ উপৰি নিয়ম, নিয়মৰ উপৰি নিয়ম, ইয়াত অলপ তাত অলপ হ’ব।”
 14 যিৰুচালেমৰ লোকসকলক শাসন কৰা জন হৈ নিন্দক লোকসকল, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা।
 15 তোমালোকে কৈছিলো, “আমি মৃত্যুৰ সৈতে এটি নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ, আৰু চিয়ালৰ সৈতে আমাৰ চুক্তি আছে। সেয়ে যেতিয়া পৰলয় কৰা বিচাৰ মাজেৰে যাব তেতিয়া আমাৰ ওচৰ নাচাপিব; কিয়নো আমি মিছাক আমাৰ আশ্ৰয়, আৰু ছলক আমাৰ লুকুৱাৰ ঠাই কৰিলোঁ।”
 16 এই কাৰণে পৰভু যিহোৱাই কৈছে,
 “চোৱা, মই চিয়োনত ভিত্তিমূলৰ এটা শিল, এটা পৰীক্ষিত শিল, আৰু দৃঢ়কৈ বহুউৱা চুকৰ এটা বহুমূল্য শিল স্থাপন কৰিলোঁ। যি জনে বিশ্বাস কৰিব, তেওঁ অধৈৰ্য নহ’ব।
 17 মই ন্যায় বিচাৰক পৰিমান-জৰী আৰু ধাৰমিকক ওলোম-জৰী কৰিম;
 তাতে শিলাবৃষ্টিয়ে সেই মিছা আশ্ৰয় ভাঙি পেলাব, সেই লুকুউৱা স্থানক বানপানীয়ে তললৈ লৈ যাব।
 18 মৃত্যুৰ সৈতে কৰা তোমালোকৰ নিয়মটি মচি পেলুৱা হ’ব, আৰু চিয়ালৰ সৈতে কৰা চুক্তি স্থিৰ নাথাকিব;
 প্ৰাৱন কৰা ধল পানী দেশৰ মাজেদি গ’লে, তোমালোকক তাৰ দ্বাৰাই গচকি পেলোৱা হ’ব।
 19 সি যিমান বাৰ দেশৰ মাজেদি যাব, সিমানবাৰ তোমালোকক প্ৰাৰিত কৰিব;
 কিয়নো সি প্ৰতি ৰাতিপুৱা, আৰু দিনত ও ৰাতিও দেশৰ মাজেদি যাব,
 যেতিয়া বাৰ্ণুটি বুজিব তেতিয়া কেৱল আতঙ্ক হ’ব।
 20 কিয়নো মানুহে ভৰি মেলিবলৈ খাট অতি চুটি আৰু গাত লৰলৈ কাপোৰ অতি ঠেক হৈছে।”
 21 যিহোৱাই নিজৰ কাৰ্য নিজৰ নজনা নুশুনা ব্যাপাৰ, নিজৰ নজনা নুশুনা ব্যাপাৰ সাক্ষল কৰিবলৈ,
 পৰাচীন পৰ্বতত যেনেকৈ উঠিছিল, তেনেকৈ উঠিব, আৰু গিৰিয়োন উপত্যকাত যেনেকৈ শ্ৰেৰাধ কৰিছিল, তেনেকৈ শ্ৰেৰাধ কৰিব।
 22 এতিয়া সেই কাৰণে নিন্দা নকৰিবা, বা তোমালোকৰ বান্ধ শকত হ’ব;
 কিয়নো মই বাহিনীসকলৰ যিহোৱা পৰভুৰ পৰা গোটেই পৃথিৱীত উচ্ছলতাৰ আজ্ঞা শুনিবোঁ।
 23 তোমালোকে মনোযোগ দি মোৰ কথা শুনা, মনোযোগী হৈ মোৰ বাক্য শুনা।
 24 গুটি সিঁচিবলৈ জানো খেতিয়কে দিনটো হাল বায়? তেওঁ জানো সদায় খলি কাটে আৰু নিজৰ মাটিৰ চপৰা জানো সদায় ডাঙে?
 25 মাটি সমান কৰা পাছত তেওঁ জানো কালজীৱা নবয়, আৰু ভূগ জীৱা নিসিঁচে?
 শাৰী শাৰী কৰি যোঁহ আৰু নিৰুপিত ঠাইত যব, আৰু তাৰ কিনাৰে কিনাৰে জনাৰ ধান জানো নবয়?
 26 তেওঁৰ ঈশ্বৰে তেওঁক শিক্ষা দিয়ে, আৰু তেওঁ তেওঁক জ্ঞানেৰে শিক্ষা দিয়ে।
 27 তাৰ উপৰিও, কালজীৱা মৰণা মৰা যন্ত্ৰেৰে মৰা নাযায়, আৰু ৰথৰ চকৰ ভোগজীৱাৰ ওপৰত চলোৱা নাযায়,
 কিন্তু কালজীৱা বাৰিৰে, আৰু ভোগজীৱা লাখুটিৰে মৰা যায়।
 28 পিঠাৰ শস্য গুড়ি কৰিব লগা হয়; কিন্তু সদায় মৰণা মৰাত লাগি নাথাকে;
 আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰেদি যন্ত্ৰৰ চকৰ চলায় হয়, কিন্তু নিজৰ যোঁৰাবোৰেৰে তাক গুড়ি নকৰে।
 29 যি জনা শিক্ষাত আশ্চৰ্য, আৰু প্ৰজ্ঞাত মহান,
 বাহিনীসকলৰ সেই যিহোৱাৰ পৰা এয়াও ওলাইছে।

29 অধ্যায়

যিৰুচালেমৰ বিষয়ে যিহোৱাই সিদ্ধ কৰিব লগীয়া উদ্দেশ্য।

1 হে অৰিয়েল*, হে অৰিয়েল, দায়ুদে ছাউনি পতা নগৰ!
 বছৰত বছৰ যোগ দিয়া; উঁসৰৰ পাছত উঁসৰ আহক।

† 28 অধ্যায়:26 গীতমালা 118:22,23; ৰোমীয় 9:33, 10:11; 1পিতৰ 2:6

* 29 অধ্যায়:1 ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ বা যজ্ঞবেদীৰ জুইৰ ঠাই বা যিৰুচালেম নগৰ

2 কিন্তু মই অৰিয়েলক অৱৰোধ কৰিম; আৰু তেওঁ শোক আৰু বিলাপ কৰিব,
আৰু তেওঁ মোৰ পক্ষে অৰিয়েলৰ দৰে হ'ব।

3 মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে চাৰিওফালে চাউনি পাতিম,
আৰু লোহাৰ বেৰেৰে তোমাক বেৰি ধৰিম, আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে কাম কৰা গড় তুলিম।

4 তুমি নত হ'বা, ভূমিৰ পৰা কথা কবা; তোমাৰ বাক্য সৰু হৈ ধূলিৰ পৰা ওলাব।
তোমাৰ মাত ভূতৰ দৰে ভূমিৰ পৰা ওলাব, আৰু তোমাৰ বাক্যৰ অতি দুৰ্বল হৈ ধূলিৰ পৰা ওলাব।

5 কিন্তু তোমাৰ আক্ৰমণকাৰীৰ দলসমূহ মিহি ধূলিৰ দৰে হ'ব, আৰু ভয়ানক লোক সমূহ উৰি যোৱা তুঁহৰ দৰে হ'ব;
এই সকলো অকস্মাতে, চকুৰ পৰাচাৰতে ঘটিব।

6 মেঘ-গৰ্জ্জন, ভূমিকম্প, মহাশব্দ, বা'মৰলী বতাহ, ধুমুহা আৰু সংহাৰক অগ্নিশিখাৰে সৈতে
বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ দ্বাৰাই দণ্ড দিয়া যাব।

7 অৰিয়েলৰ বিৰুদ্ধে যি সকলো জাতি সমূহে যুদ্ধ কৰিব,
আৰু তেওঁৰ দৃঢ় কোঁঠৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব, আৰু তেওঁক ক্ৰেশ দিব,
এই সকলো এটা সপোন, আৰু ৰাতিৰ এটা দৰ্শনৰ দৰে হ'ব।

8 যেনেকৈ ক্ষুধাতৰ মানুহে সপোনত ভোজন কৰে, কিন্তু সাৰ পালে পেট খালী হৈ থাকে,
বা যেনেকৈ তৃষ্ণাতৰ মানুহে সপোনত পান কৰে, কিন্তু সাৰ পালে পিয়াহত দুৰ্বল হয়, আৰু অন্তৰত পিয়াহ লাগে,
হয়, তেনেকৈয়ে চিয়োন পৰ্বতৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা সকলো দেশ সমূহ হ'ব।

9 নিজকে বিস্মিত কৰা, আৰু বিস্মিত হোৱা! নিজকে অন্ধ কৰা, আৰু অন্ধ হোৱা;
মতলীয়া হোৱা, কিন্তু দৰাফাৰসেৰে নহয়; চলং পলং হোৱা, কিন্তু যবসুৰাৰে নহয়;

10 কিয়নো যিহোৱাই তোমালোকৰ ওপৰত যোৰ নিদৰাজনক আত্মা ঢালি দিলে,
তেওঁ তোমালোকৰ ভাববদীৰূপ চকুবোৰ মুদালে, আৰু তোমালোকৰ দৰ্শকৰ মূৰ ঢাকিলে।

11 সকলো দৰ্শন তোমালোকলৈ চাব মাৰি বন্ধ কৰা এখনি পৃথিৰ বাক্যস্বৰূপ; “হ্যাক পাঠ কৰা।” এই বুলি কৈ জ্ঞানী
এজনক সেই পৃথি খন দিলে তেওঁ কয়, “মই নোৱাৰোঁ, কাৰণ এয়ে চাব মাৰি বন্ধ কৰা।”¹² যদি “হ্যাক পাঠ কৰা,” এই বুলি
কৈ অজ্ঞান এজনক পৃথিখন দিয়ে, তেওঁ কয়, “মই পঢ়িব নাজানো।”

13 যিহোৱাই ক'লে, “এই লোকসকলে মোৰ ওচৰলৈ চাপি নিজৰ নিজৰ মুখেৰে
আৰু ওঁঠেৰেহে মোক সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ অন্তৰ হ'লে মোৰ পৰা দূৰত আছে।

তেওঁলোকৰ মোৰ প্ৰতি থকা সন্মানে মানুহৰ দ্বাৰাই শিকোৱা।

14 এই হেতুকে, চোৱা, মই এই লোকসকলৰ মাজত অদ্ভুত ৰূপে, আৰু এটাৰ পাছত এটা আচৰিত কাৰ্য কৰি থাকিম,
তেওঁলোকৰ জ্ঞানী লোকসকলৰ জ্ঞান নষ্ট হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ বুদ্ধিমত্তা লোকসকলৰ সুবুদ্ধি লুপ্ত থাকিব।

15 যিহোৱাৰ পৰা নিজৰ কল্পনা গভীৰ ভাৱে লুকুৱাব খোজা জনৰ সন্তাপ হ'ব,
আৰু আত্মাৰত কাৰ্য কৰা জন, তেওঁলোকে কয়, “আমাক কোনে দেখে? আমাক কোনে জানে?” তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব।

16 তোমালোকৰ বিষয়সমূহ বিপৰীত দিশে ঘূৰোৱা! কুমাৰ কুমাৰৰ মাটিৰ সন্মান বিবেচিত হয় নে?

“তেওঁ মোক নিৰ্দ্দায় কৰা নাই,” এই বুলি নিৰ্দ্দায় বস্ত্ৰে নিৰ্দ্দায়কৰতাৰ বিষয়ে ক'ব পাৰে নে?

“তেওঁ বুজা নাই,” গঠিত বস্ত্ৰে তাৰ গঠনকাৰীৰ বিষয়ে ক'ব পাৰে নে?

17 অতি অলপ সময়,

লিবানোন এটা পথাৰত পৰিণত হ'ব, আৰু সেই পথাৰ জংঘললৈ পৰিণত হ'ব।

18 সেই দিনা কলাসকলে পুস্তকখনৰ বাক্য শুনিব,
আৰু অন্ধসকলৰ চকুৱে অন্ধকাৰৰ মাজৰ পৰা দেখিবলৈ পাব।

19 নিপীড়িত লোকসকলে পুনৰ যিহোৱাত আনন্দ কৰিব,
আৰু দৰিদ্ৰ লোকসকলৰ মাজত ইশ্বায়েলৰ পবিংৰ ঈশ্বৰ জনাত উল্লাস কৰিব।

20 কিয়নো নিষ্ঠুৰ লোক লোপ হ'ব, আৰু নিন্দক শেষ হৈছে, আৰু পাপ কাৰ্য কৰিবলৈ ভাল পোৱা সকলো লোক নিষ্কাশন হ'ব,
21 যিবোৰে গোচৰত মানুহক অপৰাধী পাতে, নগৰৰ দুৱাৰত প্ৰতিবাদী জনলৈ ফান্দ পাতে,
আৰু মিছা কথাৰে ধাৰমিকৰ ন্যায় দূৰ কৰে, সেই সকলোকে উচ্ছন্ন কৰা হৈছে।

22 এই হেতুকে অশ্বাহামৰ মুক্তি দাতা যিহোৱাই যাকোবৰ বংশৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে,
এতিয়াৰ পৰা যাকোব লজ্জিত নহ'ব, আৰু নাইবা তেওঁৰ মুখ বিবৰ্ণ নহ'ব।

23 কিন্তু যেতিয়া তেওঁ মোৰ হাতৰ কাৰ্য নিজৰ সন্তান সকলক দেখিব, তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ নাম পবিংৰ কৰিব;
এনে কি, তেওঁলোকে যাকোবৰ পবিংৰ জনাক পবিংৰ বুলি মানিব, আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰক ভয় কৰিব।

24 ভ্ৰান্ত মনৰ লোকসকলেও বিবেচনা শক্তি পাব, অভিযোগ কৰা সকলে জ্ঞান শিকিব।”

30 অধ্যায়

মিচৰত নিৰ্ভয় কৰা ফল। ইশ্বায়েলৰ ভাবী উন্নতি। অচূৰৰ বিনাশ।

1 “হে সন্তাপ পোৱা বিদ্রোহী সন্তান” এইয়া যিহোৱাৰ ঘোষণা।

তেওঁলোকে মোৰ নিৰ্দেশ নমনাকৈ পৰিকল্পনা কৰে, আৰু আন দেশৰ সৈতে সন্ধি কৰে, কিন্তু মোৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোক পৰিচালিত নহয়,

সেয়ে তেওঁলোকে পাপৰ উপৰি পাপ কৰে।

2 তেওঁলোকে মোৰ পৰামৰ্শ নোলোৱাকৈ মিচৰলৈ যাবলৈ ওলাইছে।

তেওঁলোকে ফৰৌণৰ পৰা সুৰক্ষা বিছাৰিছে আৰু মিচৰৰ ছাঁত আশ্ৰয় লৈছে।

3 সেই বাবে ফৰৌণৰ সুৰক্ষা তোমালোকক লাজ দিওঁতা হ'ব,

আৰু মিচৰৰ ছাঁত আশ্ৰয় লোৱাই তোমালোকৰ বাবে অপমান জনক হ'ব।

4 যদিও তেওঁলোকৰ প্ৰধান লোকসকল চোৱনত আছে, আৰু তেওঁলোকৰ বাৰ্তাবাহসকল হানেচলৈ আহিল।

5 তথাপি তেওঁলোকক সহায় কৰিব নোৱাৰা লোকসকলৰ কাৰণে তেওঁলোক লজ্জিত হ'ব,

যি সহায় কৰা বা উপকাৰী নহয়, কিন্তু লাজ দিওঁতা আৰু দুৰ্ভাগজনকহে হয়।”

6 দক্ষিণ আঞ্চল^{*}ৰ পশুবোৰ বিষয়ে কৰা ঘোষণা:

মাইকী সিংহ আৰু সিংহ, কালসৰপ আৰু জুইৰ দৰে উৰি ফুৰা সৰ্পৰ দ্বাৰা দেশত সঙ্কট আৰু ক্ৰেশ হৈছে,

তেওঁলোকক সহায় নকৰা জনলৈ

তেওঁলোকে গাধবোৰৰ পিঠিত ধন-সম্পত্তি, আৰু উটবোৰৰ কুঁজত বহুমূল্য বস্তু তুলি লৈ গৈছে।

7 মিচৰীয়াসকলৰ সহায় অৰ্থহীন,

সেই বাবে মই তেওঁলোকক ৰাহৰ[†] বুলি মাতিলোঁ, যি সকলে এতিয়াও বহি আছে।

8 এতিয়া যোৱা, সেই কথা তেওঁলোকৰ সন্মুখত ফলিত লিখা, আৰু নৃৰীয়া পুথিত তালিকাভুক্ত কৰা,

ভবিষ্যতলৈ যাতে সাক্ষ্য হ'ব পাৰে সেই বাবে এই সমূহ সংৰক্ষিত কৰি ৰাখা।

9 কিয়নো এওঁলোক বিদ্ৰোহী, আৰু মিছলীয়া সন্তান,

এওঁলোক যিহোৱাৰ শিক্ষা নুশুনা সন্তান।

10 তেওঁলোকে দৰ্শনকাৰী সকলক কয়, “দৰ্শন নাচাবা;” আৰু ভাববাদীসকলক কয়, “আমালৈ সত্যবাক্যৰ যথাৰ্থ ভাববাণী নকৰা;

আমাৰ আগত খ্ৰামোদি বাক্য কোৱা ময়ামুক্ত ভাববাণী কোৱা।

11 গতিপথৰ পাৰ ঘূৰি আহাঁ, পথৰ পৰা ঘূৰি আহাঁ;

ইশ্বায়েলৰ পৰিৎৰ ঈশ্বৰ জনাক আমাৰ চকুৰ আগৰ পৰা দূৰ কৰা।”

12 এই হেতুকে ইশ্বায়েলৰ পৰিৎৰ ঈশ্বৰ জনাই কৈছে,

“তোমালোকে এই বাক্য হেয়জ্ঞান কৰিছা,

আৰু উপদৰৰ আৰু বিপৰীত আচৰণত বিশ্বাস কৰি তাৰ ওপৰত নিৰ্ভয় কৰিছা;

13 সেয়ে যাৰ পতন অকস্মাতে মুহূৰ্ততে হ'ব,

ভগ্ন অংশ আৰু ওখ দেৱালৰ ক্ষিণ অংশ পৰিবলৈ প্ৰস্তুত হোৱাৰ দৰে,

এই পাপ তোমালোকলৈ হ'ব।”

14 কুমাৰৰ পাৰ ভঙাৰ দৰে তেওঁ তাক ভাঙিব; অলপো নৰথকে তাক ডোখৰ ডোখৰ কৈ ভাঙিব;

তাতে জুইশালৰ পৰা জুই লৰলৈ, বা চৌৱাচা পৰা পানী তুলিবলৈ

তাৰ টুকুৰাবোৰৰ মাজৰ এডোখৰো পোৱা নাযাব।

15 কিয়নো ইশ্বায়েলৰ পৰিৎৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছিল,

“মোলৈ ঘূৰি আহিল আৰু বিশ্বাস ল'লে তোমালোকে পৰিৎৰাণ পাবা, নিৰৱতায় আৰু বিশ্বাসত তোমালোকৰ শক্তি হ'ব,

কিন্তু তোমালোকে ইচ্ছা নকৰিলা।

16 তোমালোকে ক'লা, “নহয়;

কাৰণ আমি যোঁৰাত পলাই যাম;” সেয়ে তোমালোকে পলাবা;

আৰু আমি বগী যোঁৰাত উঠি যাম, সেয়ে তোমালোকক খেদি যোৱাসকলো বেগী হ'ব।

17 এজনৰ ভয় প্ৰদৰ্শনত এক হাজাৰ জন পলাই যাব,

আৰু পাঁচজনৰ ভয় প্ৰদৰ্শনত তোমালোক পলাবা;

যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ অৱশিষ্ট ভাগ পৰ্বতৰ টিঙত থকা পতাকা দণ্ড, আৰু পৰ্বতৰ ওপৰত থকা পতাকাৰ দৰে হ'ব।”

18 তথাপিও যিহোৱাই তোমালোকক দয়া কৰিবলৈ অপেক্ষা কৰিব, সেই বাবে তেওঁ তোমালোকক অনুগ্ৰহ কৰিবলৈ উন্নত হ'ব।

কাৰণ যিহোৱা ন্যায় বিচাৰ কৰা ঈশ্বৰ, যি সকলে তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰে, তেওঁলোক সৌভাগ্যশীল।

19 কিয়নো লোকসকল যিৰুচালেমৰ চিয়োনত বাস কৰিব; সেয়ে তোমালোকে আৰু নাকাণ্ডিবা।

তোমালোকৰ কাতৰোক্তিৰ শব্দ শুনি তেওঁ অৱশ্যে তোমালোকক দয়া কৰিব। শুনা মাংৰকেই তেওঁ তোমালোকক উত্তৰ দিব।

20 যদিও পৰ্বতুৱে তোমালোকক সঙ্কটযুক্ত আহাৰ, আৰু ক্ৰেশযুক্ত জল দিয়ে,

তথাপি তোমালোকৰ শিক্ষকসকল আৰু লুকাই নাথাকিব, কিন্তু তোমালোকে নিজৰ চকুৰে শিক্ষকসকলক দেখিবলৈ পাব।

21 যেতিয়া তোমালোকে সোঁফালে কি বাঁওফালে ঘূৰিবা,

* 30 অধ্যায়:6 বেণেড † 30 অধ্যায়:7 সপসিংহ; ইশ্বায়েলৰ কল্পকাহিনীৰ এক চৰিত্ৰ

তেতিয়া তোমালোকৰ কাণে তোমালোকৰ পাছফালে কোৱা বাক্য শুনিবলৈ পাব,
“এয়ে পথ, এই পথে চলা,”

22 তোমালোকে নিজৰ কটা-মূৰ্তিত মৰা ৰূপৰ আৰু সোনৰ পতা অশুচি কৰিবা,
তোমালোকে তাক অশুচি বস্তু দৰে পেলাই দি ক’বা, “ইয়াৰ পৰা দূৰ হোৱা।”

23 তোমালোকে যেতিয়া মাটিত গুটি সিঁচিবা, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকৰ গুটিৰ অৰ্থে বৰষুণ দিব;
আৰু তেওঁ ভূমিৰ পৰা অধিকপৰিমাণে আহাৰ দিব আৰু শস্য প্ৰচুৰপৰিমাণে হ’ব।

সেই দিনা তোমালোকৰ পশুৰ জাকবোৰে বহল পথাৰত চৰিব।

24 মাটি চাহ কৰা ষাঁড়গৰু আৰু গাধবোৰেও,

বেলচা আৰু কুলাৰে সৈতে জাৰা পুৰঠ দানা খাব

25 মহাহত্যাৰ দিনা যেতিয়া ওখ দুৰ্গবোৰ ভাগি পৰিব

তেতিয়া প্ৰত্যেক উচ্চ পাহাৰৰ ওপৰত আৰু প্ৰত্যেক ওখ পৰ্বতৰ ওপৰত নৈ আৰু পানীৰ জুৰি হ’ব।

26 যি দিনা যিহোৱাই তেওঁৰ লোকসকলৰ ভগ্না অঙ্গ জোৰা দিব, আৰু প্ৰহাৰত লগা ঘা সুস্থ কৰিব,

সেই দিনা চলন্দৰ পোহৰ সূৰ্যৰ পোহৰৰ দৰে হ’ব, আৰু সূৰ্যৰ পোহৰ সাত গুণে অধিক হ’ব, আৰু সাত দিনৰ পোহৰৰ দৰে হ’ব।

27 চোৱা, যিহোৱাৰ নাম দূৰৈৰ পৰা আহিছে; তেওঁৰ শ্বেৰাধাৰি জ্বলিছে; ওপৰলৈ উঠা তেওঁৰ ধুৱাৰাশি অতি ডাঠ;
তেওঁৰ ওঁঠ শ্বেৰাধেৰে পৰিপূৰ্ণ, আৰু তেওঁৰ জিভা গ্ৰাস কৰোঁতা অগ্নিশ্বৰূপ।

28 তেওঁৰ প্ৰশ্বাস-বায়ু প্লাৱিত হোৱা বন্যাৰ দৰে সেয়া ডিঙিৰ মাজ ভাগলৈকে উঠে,
লোকসকলক ধ্বংসৰ চালনিৰে চালি নিৰ্বাচন কৰিব। তেওঁৰ প্ৰশ্বাস-বায়ু লোকসকলৰ মুখত ভ্ৰান্তিজনক লাগাম হ’ব।

29 পবিত্ৰৰ ভোজ পালন কৰা ৰাতিৰ গীতৰ দৰে তোমালোকৰ গীত হ’ব,

যিহোৱাৰ পৰ্বতলৈ, ইস্ৰায়েলৰ শিলালৈ বাঁহী বজাই যোৱাৰ দৰে তোমালোকৰ মনত আনন্দ হ’ব।

30 যিহোৱাই নিজৰ জলন্ত শ্বেৰাধেৰে আৰু গ্ৰাস কৰোঁতা অগ্নিশিখাৰে, প্ৰচণ্ড বতাহ আৰু ধুমুহাৰে, আৰু শিলাবৃষ্টিৰে,
তেওঁ নিজৰ মহিমাৱিত স্বৰ শুনাব, আৰু নিজৰ বাহু লৰচৰ কৰি দেখুৱাব।

31 কিয়নো যি অচূৰে দণ্ডৰে আঘাত কৰিছিল, এনে অচূৰ যিহোৱাৰ মাতত অচূৰ ভাগি ডোখৰ ডোখৰ হ’ব, তেওঁ তেওঁলোকক
দণ্ডৰে প্ৰহাৰ কৰিব।

32 যিহোৱাই প্ৰত্যেক নিৰূপিত দণ্ড তেওঁলোকৰ ওপৰত পেলাব,

তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে খঞ্জৰী আৰু বীণাৰে যুদ্ধ আৰু বিবাদ কৰিব,

33 কাৰণ জলন্ত ঠাই এখন পুৰুৰে পৰা তৈয়াৰ কৰা আছে। বাস্তৱিকতে এইটা ৰজাৰ বাবে প্ৰস্তুত; আৰু ঈশ্বৰে তাক দ আৰু
বহল কৰিলে।

জুই আৰু অধিক খৰিৰে স্থপ প্ৰস্তুত আছে।

গন্ধক প্ৰবাহিত হোৱাৰ দৰে যিহোৱাৰ নিঃশ্বাসে ইয়াক জ্বলাব।

31 অধ্যায়

মিচৰৰ সহায় বৃথা। যিহোৱাই ৰক্ষা কৰা।

1 যি সকলে সহায়ৰ বাবে মিচৰলৈ নামি যায়, আৰু যোঁৰাবোৰত ডাৰসা কৰে, তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ’ব;
তেওঁলোকে ৰখত* আৰু অস্বাৰোহীত ডাৰসা কৰে†

কিন্তু তেওঁলোক ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ জনাৰ প্ৰতি উদ্ভিন্ন নহয়, নাইবা যিহোৱাৰ ওচৰলৈ নাযায়।

2 তথাপি তেওঁ জ্ঞানবান, তেওঁ দুৰ্যোগ ঘটাব, আৰু নিজৰ বাক্য প্ৰত্যাহাৰ নকৰিব।

কিন্তু কুকৰ্মীবোৰৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে আৰু পাপ কাৰ্য কৰিবলৈ সহায় কৰা সকলকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ উঠিব।

3 মিচৰীয়াসকল মানুহ মাখোন, ঈশ্বৰ নহয়; যোঁৰাবোৰো মাংস মাংস, আত্মা নহয়।

যিহোৱাই যেতিয়া নিজৰ হাত মেলিব; তেতিয়া সহায় কৰা জনে উজুটি খাব, আৰু সহায় পোৱা জনেও পতিত হ’ব; দুয়ো একে
লগে বিনষ্ট হ’ব।

4 কিয়নো যিহোৱাই মোক এই দৰে কৈছে,

যেনেকৈ সিংহ, অথবা যুবা সিংহই ধৰা পশুৰ ওপৰত গুজৰি থাকোঁতে,

যেতিয়া তাৰ বিৰুদ্ধে মেৰখীয়া সকলক মাত দিয়ে,

কিন্তু তেওঁলোকৰ মাতত সি ভয় নকৰে, নাইবা তাৰ শব্দৰ পৰিৱৰ্তন নহয়,

তেনেকৈ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই যুদ্ধ কৰিবলৈ চিয়োন পৰ্বত আৰু তাৰ পাহাৰৰ ওপৰলৈ নামি আহিব।

5 জাক পাতি উৰি ফুৰা চৰাইৰ দৰে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই যিৰুচালেমক ৰক্ষা কৰিব,

তেওঁ ৰক্ষা কৰিব আৰু ইয়াক অতিক্ৰম কৰি যাওঁতে উদ্ধাৰ কৰিব আৰু সংৰক্ষন কৰিব।

6 হে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল, তোমালোকে যি জনালৈ অতিশয় ভাবে পিঠি দিছিলো, সেই জনালৈ উভটি আহাঁ। 7 কাৰণ
সেই দিনা তোমালোক প্ৰতিজনে পাপেৰে সৈতে নিজৰ হাতেৰে নিৰ্মাণ কৰা ৰূপ আৰু সোণৰ মূৰ্তিবোৰ পেলাই দিবা।

* 31 অধ্যায়:1 কাৰণ সেই বোৰ অধিক † 31 অধ্যায়:1 কাৰণ সেয়া অসংখ্য

৪ সেই সময়ত অচুৰীয়া লোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব, আৰু মানুহৰ দ্বাৰাই চালিত নোহোৱা তৰোৱালে তেওঁক গ্ৰাস কৰিব।

তেওঁ তৰোৱালৰ পৰা পলাব, আৰু তেওঁৰ যুবকসকলক কঠিন পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ বাধ্য কৰাব।

৭ যি জনাৰ অগ্নি চিয়োনত, আৰু যি জনাৰ অগ্নিকুণ্ড যিবুচালেমত আছে, সেই যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে ভয়াবহ অৱস্থাৰ কাৰণে আত্মবিশ্বাস হেৰুৱাব, আৰু তেওঁলোকৰ সেনাপতিসকলে যিহোৱাৰ যুদ্ধৰ নিচানলৈ ভয় কৰিব।”

32 অধ্যায়

অভিযুক্ত জনাৰ ৰাজ্য বৰণনা।

১ চোৱা, এজন ৰজাই ধাৰ্মিকতাৰে ৰাজত্ব কৰিব, আৰু শাসনকৰ্তাসকলে ন্যায্যবিচাৰেৰে শাসন কৰিব।

২ খৰাং ঠাইত পানীৰ সোঁতৰ দৰে, আৰু পৰিশ্ৰান্ত দেশত বৃহা শিলৰ ছাঁৰ দৰে,

তেওঁলোক প্ৰতিজনে বতাহৰ পৰা আশ্ৰয়, আৰু ধুমুহাৰ পৰা নিৰাপত্তা পাব,

৩ তেতিয়া চকুৰে দেখা পোৱা সকলৰ চকু অস্পষ্ট নহ'ব, আৰু কাণেৰে শুনা সকলে মনোযোগেৰে শুনিব;

৪ অবিবেচক সকলে সাৱধানৰে বিবেচনাৰে কৰিব, আৰু খুনাসকলে সহজে স্পষ্টকৈ কথা ক'ব।

৫ মূৰখ লোকক সন্মানীয় বুলি আৰু মতা নহ'ব, নাইবা প্ৰবঞ্চকলোকক নিয়ম নীতি মানি চলা বুলি কোৱা নহ'ব।

৬ কিয়নো অপৰিবেচক কাৰ্য কৰিবলৈ, যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে ভ্ৰান্তিজনক কথা কব,

ক্ষুধাতুৰ পেট শুনা ৰাখিব, আৰু তৃষ্ণাতুৰৰ পানীৰ অভাৱ কৰাব,

কাৰণ মূৰখই মূৰখতাৰ কথা ক'ব, আৰু তেওঁৰ হৃদয়েৰে অধৰম চিন্তা কৰিব।

৭ প্ৰবঞ্চকলোকৰ প্ৰণালী মন্দ। তেওঁ নীতিহীন পদ্ধতিৰ পৰিকল্পনা কৰে,

দুখীয়াই সঁচা কথা ক'লেও দুখীয়ালোকক মিছা কথাৰে ধ্বংস কৰিব।

৮ কিন্তু সন্মানীয় লোকে সৰ্ব বিষয়ৰ পৰিকল্পনা কৰে, আৰু তেওঁৰ সৰ্ব কাৰ্যৰ কাৰণে তেওঁ যিৰে থাকিব।

৯ হে নিশ্চিত্তে থকা মহিলাসকল, উঠা, আৰু মোৰ কথা শুনা;

হে চিন্তা-ভাবনা নকৰা যুৱতীসকল, মোৰ বাক্য শুনা।

১০ হে দায়িত্বহীন মহিলা, এবছৰ হৈ কিছু দিন গ'লে তোমালোকৰ আত্মবিশ্বাস চূৰণ বিচূৰণ হ'ব,

কাৰণ দৰাফাফ্ৰেংৰ নষ্ট হ'ব, ফল চপোৱা সময় নাহিব।

১১ হে নিশ্চিত্তে থকা মহিলা কম্পিত হোৱা; হে আত্মবিশ্বাসী কম্পমান হোৱা,

উত্তম বস্ত্ৰ সোলোকাই বিবস্ৰং হোৱা, আৰু কঁকালত চট বান্ধা।

১২ তোমালোকে মনোহৰ খেতি, আৰু ফলৱতী দৰাফালতাৰ বাবে বিলাপ কৰিবা।

১৩ মোৰ লোকসকলৰ ভূমি, এনে কি, এটা সময়ত ৰং-ৰহইচৰে আনন্দত থকা ঘৰবোৰৰ বাৰীত,

কাইটিয়া বন আৰু কাইট গছৰে ভৰি পৰিব।

১৪ কাৰণ ৰাজপ্ৰসাদ পৰিত্যাগ হ'ব, ঘনবসতিপূৰ্ণ নগৰ মৰুভূমি হ'ব,

পাহাৰ আৰু পৰ্ব্বীয়া ঘৰ সৰুকাললৈ গুহাম্বৰূপ হ'ব, বনৰীয়া গাধৰ ধেমালি কৰা ঠাই, পশুৰ জাকবোৰ চৰা ঠাই হ'ব।

১৫ ওপৰৰ পৰা আমাৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ আত্মা বাকী নিদিয়া পৰ্যন্ত,

মৰুপ্ৰান্তৰ ফলৱতী উদ্যান নোহোৱালৈকে, আৰু ফলৱতী উদ্যান অৰণ্য বুলি গণিত নোহোৱালৈকে তেনে অৱস্থাতে থাকিব।

১৬ তাৰ পাছত সেই মৰুপ্ৰান্তত ন্যায্যবিচাৰ বাস কৰিব, আৰু সেই ফলৱতী উদ্যানত ধাৰ্মিকতাই বসতি ল'ব।

১৭ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্যৰে শান্তিৰ হ'ব, আৰু ধাৰ্মিকতাৰ ফল চিৰকাললৈ সুস্থিৰ আৰু বিশ্বাসযোগ্য হ'ব।

১৮ মোৰ লোকসকলে শান্তিপূৰ্ণ বাসস্থানত, নিৰাপত্তাহীন ঘৰবোৰত, আৰু শান্তিপূৰ্ণ বিস্ৰামৰ ঠাইবোৰত বাস কৰিব।

১৯ কিন্তু তথাপিও যদি শিলাবৃষ্টি হয়, অৰণ্য ধ্বংস হ'ব, আৰু নগৰবোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে বিলুপ্ত হ'ব।

২০ জল সমূহৰ কাষত বীজ সিঁচা সকলে, আৰু যাঁড় গৰু আৰু গাধক চৰিবলৈ এৰি দিয়া সকলে সকলোৱে আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব।

33 অধ্যায়

যিবুচালেমৰ বৰ্তমান দুৰৱস্থা, আৰু তাৰ ভাৱি গৌৰৱ।

১ নিজৰ ধ্বংস নোহোৱাকৈ ধ্বংস কৰা যি তুমি!

বিশ্বাসঘাতকতা নোহোৱাকৈ বিশ্বাসঘাতকতা কৰা যি তুমি, তোমাৰ সন্তাপ হ'ব।

যেতিয়া তুমি ধ্বংস কৰিব এৰিবা তেতিয়া তোমাৰ ধ্বংস হ'ব।

যেতিয়া তুমি বিশ্বাস ঘাতকতা কৰিব এৰিবা, তেতিয়া তেওঁলোকে তোমাক বিশ্বাস ঘাতকতা কৰিব।

২ হে যিহোৱা আমাক দয়া কৰক; আমি আপোনালৈ বাট চাই আছেঁ;

প্ৰতি ৰাতিপুৱাতে আপুনি আমাৰ বাহুম্বৰূপ হয়, সঙ্কটৰ সময়ত আপুনি আমাৰ পৰিৰাণকৰ্তা হয়।

৩ কোলাহল শব্দত লোক সমূহ পলাব; আপুনি যেতিয়া উঠিব তেতিয়া জাতিবোৰ চিন্ন ভিন্ন হ'ব।

৪ কাকতী ফৰিঙে গোটোৱাৰ দৰে তোমাৰ ধ্বংস গোটোৱা হ'ব, ফৰিঙাবোৰে জপিওৱাৰ দৰে তাৰ ওপৰত লোকসকলে জাঁপ দিব।

৫ যিহোৱা উন্নত, তেওঁ উদ্ধলোকত বাস কৰে; তেওঁ চিয়োনক ন্যায্য বিচাৰেৰে আৰু ধাৰ্মিকতাৰে পৰিপূৰণ কৰিব।

- 6 তোমালোকৰ সময়ত তেওঁ স্থায়ীভাৱে থাকিব,
পৰিৎৰাণ, জ্ঞান, আৰু বুদ্ধি প্ৰচুৰ পৰিমাণে হ'ব; যিহোৱা বিষয়ক ডয়েই তেওঁ^{*}ৰ পৰমধন।
- 7 চোৱা, তেওঁলোকৰ কটকীসকলে বাটত চিঞৰিছে; কুটনীতিজ্ঞ সকলে শান্তিৰ কাৰণে আশা কৰি মনোবেদনাত কান্দিছে।
- 8 ৰাজপথবোৰ জনপ্ৰানীহীন হ'ল, তাত যাত্ৰীসকল নোহোৱা হ'ল।
চুক্তিবোৰ ভঙা হ'ল, সাক্ষ্যবোৰক অৱজ্ঞা কৰা হ'ল, আৰু নগৰবোৰক অসম্মানিত কৰা হ'ল।
- 9 দেশে শোক কৰিছে আৰু নষ্ট হৈছে; লিবানোনে বিবুদ্ধিত পৰিছে আৰু জঁই পৰিছে;
চাৰোগ মৰুভূমিৰ দৰে হৈছে; বাচান আৰু কৰ্মিলে পাত সৰাইছে।
- 10 যিহোৱাই কৈছে, “এতিয়াই মই উঠিম, এতিয়াই মই উন্নত হ'ম, এতিয়াই মই উন্নীত হ'ম।
- 11 তোমালোকে তুঁহ গৰ্ভধাৰণ কৰিবা, আৰু তোমালোকে নৱা প্ৰসৱ কৰিবা, তোমালোকৰ নিঃশ্বাস-প্ৰশ্বাস জুই সেয়ে
তোমালোকক গ্ৰাস কৰিব।
- 12 কাঁটিয়া জোপোহা কাটি জুইত পোৱাৰ দৰে লোকসকল জুলি চূণ হ'ব।
- 13 তোমালোক যি সকল দূৰৈত আছা, মই কৰা কাৰ্যৰ কথা শুনা; আৰু তোমালোক যি সকল ওচৰত আছা, মোৰ পৰাক্ৰম
স্বীকাৰ কৰা।”
- 14 চিয়োনত থকা পাপীবোৰে ভয় কৰিছে; অধৰ্মি জনক কঁপনিয়ে ধৰিছে।
আমাৰ মাজৰ কোনে গ্ৰাসকৰী অগ্নিয়ে সৈতে বাস কৰিব পাৰে? আমাৰ মাজৰ কোনে অনন্ত কাললৈকে জুলি থকা জুইৰে
সৈতে বাস কৰিব পাৰে?
- 15 যি জনে ধাৰমিকতাৰ পথত চলে, আৰু ন্যায় কথা কয়, যি জনে অত্যাচাৰ কৰি পোৱা লাভ ঘিণ কৰে,
যি জনে ভেটি ল'বলৈ অস্বীকাৰ কৰে, যি জনে চৰম অপৰাধৰ আচনি নকৰে,
আৰু কুকৰ্মলৈ চকু নিদিয়ে।
- 16 সেই জনে নিজৰ ঘৰ উচ্চস্থানত স্থাপন কৰিব;
তেওঁৰ প্ৰতিৰক্ষাৰ স্থান শিলৰ দুৰ্গ হ'ব; তেওঁৰ আহাৰ আৰু পানী দৃঢ়ভাবে সৰবৰাহ হ'ব।
- 17 তুমি নিজ চকুৰে ৰজাক তেওঁৰ সুন্দৰ অৱস্থাত থকা দেখিবা, তেওঁলোকে বিশাল দেশ দেখিব।
- 18 তোমাৰ মনে হৈ যোৱা সৰ্কটৰ বিষয়ে ভাবিব; লিখক ক'ত, ধন জুখা জন ক'ত? কোঠিবোৰ গণনা কৰা জন ক'ত আছে?
- 19 তুমি বুজিব নোৱাৰা অপৰিচিত ভাষা কোৱা, অবাধ্য মানুহ আৰু দেখিবলৈ নাপাবা।
- 20 আমাৰ উপাসৰ নগৰ চিয়োনলৈ তুমি দৃষ্টি কৰা;
যাৰ খুটি কেতিয়াও উঘালিব নোৱাৰিব, যাৰ ৰছী কেতিয়াও নিছিগে,
স্থানান্তৰ কৰিব নোৱাৰা এনে তত্ত্বম্বৰূপ শান্ত বাসস্থান যিৰূচালেমক তোমাৰ নিজৰ চকুৰে দেখিবা।
- 21 তাৰ পৰিবৰ্তে, বহল নদীবোৰত আৰু সূতীবোৰত মহান যিহোৱা আমাৰ সৈতে থাকিব।
তাত বঠাৰে চলোৱা যুদ্ধ জাহাজ, আৰু পৰকাণ্ড জাহাজ নচলিব।
- 22 কিয়নো যিহোৱা আমাৰ বিচাৰকৰতা, আমাৰ ব্যৱস্থাপক, আৰু আমাৰ ৰজা; তেৱেই আমাক পৰিৎৰাণ কৰিব।
- 23 তোমাৰ পালবোৰ টিলা হৈ পৰিছে, সিহঁতে মান্তল থিৰকৈ ধৰি ৰাখিব নোৱাৰে, সিহঁতে পাল তৰিব নোৱাৰে;
সেই কালত অনেক লুটদৰবা ভাগ বাটি দিয়া হ'ল, লেণ্ডৰায়ো লুটদৰবা নিলে।
- 24 “মই অসুস্থ,” এই বুলি বাসিন্দা সকলে নক'ব, তাত থকা লোকসকলৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা হ'ব।

34 অধ্যায়

ইদামৰ ওপৰত সাধন কৰিব লগীয়া প্ৰতিকাৰ।

- 1 হে জাতি সমূহ ওচৰলৈ আহা আৰু শুনা, হে লোক সমূহ মনোযোগ দিয়া!
পৃথিৱী আৰু ইয়াক পৰিপূৰ্ণ কৰা সকলোৱে, জগত আৰু তাৰ পৰা উপাৰ্জন হোৱা সকলোৱে অৱশ্যে শুনক।
- 2 কাৰণ সকলো জাতিৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্ৰোধ আছে, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সৈন্যৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ অগ্নিশৰ্মা;
তেওঁ তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণ ভাবে ধ্বংস কৰিব, বধ কৰিবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক প্ৰাণীহত্যা কাৰীৰ হাতত শোধাই দিব।
- 3 তেওঁলোকৰ নিহত সকলক মৈদাম নিদিয়াকৈ থ'ব; তেওঁলোকৰ মৰা শৰবোৰৰ পৰা চাৰিও ফালে দুৰ্গন্ধ হ'ব,
তেওঁলোকৰ তেজেৰে পৰুতবোৰ ভিজিব।
- 4 আকাশৰ সকলো তৰাবোৰ অদৃশ্য হৈ যাব,
আৰু নুৰিওৱা পৃথিৱীৰ দৰে আকাশক নুৰিওৱা হ'ব; আৰু তাৰ সকলো তৰা অদৃশ্য হ'ব,
দৰাকালতাৰ পৰা পাত লেবেলি সৰি পৰাৰ দৰে, আৰু বেটিকে পকা ডিমৰু যি দৰে ডিমৰু গছৰ পৰা সৰি পৰে,
5 কাৰণ যেতিয়া মোৰ তৰোৱালে স্বৰ্গত পূৰ্ণ হোৱাকৈ তেজ পান কৰিব;
চোৱা, এইটো এতিয়া ইদামৰ ওপৰলৈ আহিব, সেই লোকসকললৈ মই ধ্বংস কৰিবলৈ পঠিয়াম।
- 6 যিহোৱাৰ তৰোৱাল তেজেৰে টোপাটোপে পৰা, আৰু চৰ্বিৰে আবৃত,
ডেৰা আৰু ছাগলীবোৰৰ তেজেৰে টোপাটোপে পৰা, মতা ডেড়া ছাগলীৰ মূত্ৰাশয়ৰ চৰ্বিৰে আবৃত।
কাৰণ যিহোৱাই বশ্বা নগৰত বলিদান কৰিছে আৰু ইদাম দেশত মহাহত্যা হৈছে।
- 7 তেওঁলোকৰ সৈতে ভতৰা গৰুও হত্যা কৰা হ'ব আৰু কম বয়সীয়া ভতৰা গৰুৰ সৈতে বুঢ়া গৰুও।

* 33 অধ্যায়:6 চিয়োন † 33 অধ্যায়:8 নগৰবোৰক

তেওঁলোকৰ দেশ তেজেৰে মাতাল হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ ধূলি চৰ্বিৰে চৰ্বিযুক্ত হ'ব।

8 কাৰণ এইয়ে যিহোৱাৰ পৰতিশোধ লোৱা দিন হ'ব, চিয়োনৰ অৰ্থে পোনৰ পৰতিফল দিয়া বছৰ হ'ব।

9 ইদামৰ তৈবোৰ আলকতৰালৈ পৰিণত হ'ব, তাইৰ ধূলিবোৰ গন্ধক হ'ব,

আৰু তাইৰ দেশ পৰজুলিত আলকতৰা হ'ব।

10 সেয়ে দিনে ৰাতিয়ে জুলিব; চিৰকাললৈ ইয়াৰ ধোঁৱা উঠিব;

পুৰুষানুশ্ৰমে ই অনুৰ্বৰ হৈ থাকিব; কোনেও তাৰ মাজেদি চিৰকাললৈকে নাযাব।

11 কিন্তু বনৰীয়া চৰাই আৰু পশু তাত বাস কৰিব, ফেঁচা আৰু ঢোঁৰা কাউৰীয়ে তাত বাহ সাজিব।

তেওঁ তাৰ ওপৰত ধ্বংসৰ পৰিমাণ-জৰী আৰু ওলোম সূতা বিস্তাৰ কৰিব।

12 তাইৰ পৰধান লোকসকলৰ

ৰাজ্য বুলি কবলৈ একো নাথাকিব, আৰু তাইৰ ৰাজকুমাৰসকলৰ কাকো নাথাকিব।

13 তাইৰ ৰাজপ্ৰসাদবোৰ কাইটো ছাটি ধৰিব, চোৰাত গছ আৰু কাইটীয়া জাৰণি তাইৰ দুৰ্গ হ'ব।

এইয়া শিয়ালৰ বসতি স্থান আৰু উট পক্ষীৰ কাৰণে ঠাই হ'ব।

14 বনৰীয়া জন্তু আৰু বাংকুকুৰে তাত লগ হ'ব, আৰু বনৰীয়া ছাগলীয়ে ইটোৱে সিটোৰ বাবে চিঞৰিব।

সেই ঠাইত নিশাচৰ জন্তুৰে নিবাস কৰিব, আৰু নিজৰ বাবে বিশ্ৰামৰ ঠাই বিচাৰি পাব।

15 ফেঁচাই বাহ সাজি, কণী উমনি দি পোৱালি জগাব, আৰু পোৱালবোৰক সুৰক্ষা দিব।

হয় সেই ঠাইত প্ৰতিজনী শেন চৰাইয়ে নিজৰ সঙ্গীৰ সৈতে গোট খাব।

16 যিহোৱাৰ নৃৰীয়া পুথিত একাদিক্ৰমে বিচাৰা; ইয়াৰ এটাৰো অভাৱ নহ'ব।

সঙ্গী বাবে কাৰো অভাৱ নহ'ব, কাৰণ যিহোৱাই নিজৰ মুখেৰে এই আদেশ দিলে, আৰু তেওঁৰ আশ্বাই সিহঁতক গোটালে।

17 তেওঁ সিহঁতৰ বাবে চিঠি খেলালে, আৰু সিহঁতৰ বাবে তেওঁ নিজৰ হাতেৰে পৰিমাণ-জৰীৰ দ্বাৰাই তাক ভাগ বাটি দিলে।

সিহঁত তাক সদাকালৰ বাবে অধিকাৰ কৰিব, পুৰুষানুশ্ৰমে তাত বাস কৰিব।

35 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ পুনঃস্থাপন।

1 মৰুপ্ৰান্ত আৰু নিৰজন ঠাইবোৰ আনন্দিত হ'ব, আৰু গোলাপ ফুলৰ দৰে, মৰুভূমি ফুল ফুলিব আৰু পৰফুলিত হ'ব।

2 প্ৰচুৰ পৰিমাণে ফুলিব, আনন্দ আৰু গানেৰে সৈতে উল্লাসিত হ'ব;

লিবানোনৰ গৌৰৱ, কৰ্মিল আৰু চাৰোণৰ মহিমা তাক দিয়া হ'ব;

তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৌৰৱ, আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ জ্যোতি দেখিবলৈ পাব।

3 তোমালোকে দুবুল হাত সবল কৰা, আৰু কঁপা আঠু সুস্থিৰ কৰা।

4 ভয়াতুৰ মনৰ লোকক কোৱা, “শক্তিশালী হোৱা, ভয় নকৰিবা!

চোৱা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ পৰতিকাৰৰ সৈতে,

পৰতিফল দিবলৈ আহিব; তেওঁ আহিব আৰু তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিব।”

5 তেতিয়া অন্ধসকলে চকুৰে দেখিব, আৰু কাণেৰে নুশুনাসকলে কাণেৰে শুনিব,

6 সেই সময়ত খোৰাসকলে হৰিণীৰ দৰে জাঁপ মাৰিব, আৰু বোবাসকলৰ জিভাই গান গাব,

কাৰণ মৰুভূমিৰ পৰা পানীৰ ভুমুক আৰু মৰুপ্ৰান্তৰত জুৰিবোৰ ওলাব।

7 জলন্ত বালি গভীৰ জলাশয় হ'ব, আৰু খৰাং মাটি পানীৰ ভুমুক হ'ব;

শিয়ালৰ বাসতিস্থান, য'ত এসময়ত সিহঁত শুইছিল, তাত নল খাগৰি আৰু কুঁহিলাৰ ঘাঁহনি হ'ব।

8 তাত থকা ৰাজপথবোৰ পৰিষ্কাৰ পথ বুলি মতা হ'ব।

সেই পথেদি কোনো অশুচি লোকে যাত্ৰা নকৰিব। কিন্তু যি সকলে ইয়াত অহা-যোৱা কৰিব তেওঁলোকৰ বাবেহে হ'ব,

কোনো মুখব্যক্তি সেই পথত নাযাব।

9 সেই ঠাইত সিংহ নাথাকিব, কোনো হিংস্ৰ জন্তু তাত নাথাকিব, তাত সিহঁতক পোৱা নাযাব,

কিন্তু উদ্ধাৰ পোৱা সকলে তাত অহা যোৱা কৰিব।

10 যিহোৱাৰ মুক্তিপণ ঘূৰি আহিব,

আৰু গীত গানেৰে সৈতে চিয়োনলৈ আহিব; তেওঁলোকৰ মূৰত চিৰস্থায়ী আনন্দৰ মুকুট হ'ব;

উল্লাস আৰু আনন্দই তেওঁলোকক লগ ধৰিব; শোক আৰু হুমুনিয়াহ দূৰ হৈ যাব।

36 অধ্যায়

অচুৰীয়াসকলৰ পৰা ইশ্বায়েলে ৰক্ষা পোৱা।

1 ৰজা হিঙ্কিয়াৰ ৰাজত্বৰ চতুৰদশ বছৰত, অচুৰৰ ৰজা চনহেৰীবে, গড়েৰে আবৃত যিহূদাৰ সকলো নগৰবোৰ আক্ৰমণ কৰে আৰু সেইবোৰ অধিকাৰ কৰে।² তাৰ পাছত ৰজা অচুৰীয়াই লাখীচৰ পৰা ৰবচাকিক বহুতো সেন্যাসামন্তই সৈতে যিৰূচালেমলৈ, ৰজা হিঙ্কিয়াৰ ওচৰলৈ পঠালে। তেওঁ ধোবা-ঘাটলৈ যোৱা ৰাজ আলিৰ ওপৰত থকা পুখুৰীৰ নলাৰ ওচৰ চাপি তাৰ কাষত

থিয় হ'ল।³ তাতে হিন্দিয়াৰ পুংৰ ৰজাৰ ঘৰগিৰী ইলিয়াকীম, ৰাজ লিখক চেবনা, আৰু ইতিহাস লিখক আচফৰ পুংৰ যোৱাহে তেওঁৰে সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল।

⁴ ৰবচাকিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “হিন্দিয়াক কোৱা যে, মহাৰাজ অচুৰীয়াই এই কথা কৈছে, ‘তোমাৰ আত্মবিশ্বাসৰ উদ্দেশ্য কি?’⁵ তুমি কেৱল মূল্যহীন কথা কোৱা, তুমি কোৱা যে যুদ্ধৰ কাৰণে পৰামৰ্শ আৰু শক্তি আছে। এতিয়া তুমি কাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা! মোৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বেষ কৰিবলৈ কোনে তোমাক সাহ দিলে?

⁶ চোৱা, তুমি সেই খেতেলা খোৱা মিচৰৰ নল- খাগৰিত ভাৰসা কৰিছা, কিন্তু মানুহে যদি তাত ভৰ দিয়ে, সেয়ে তেওঁৰ হাতত লাগি ধৰিব আৰু ই বিন্ধিব। মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ ওপৰত যি সকলে ভাৰসা কৰে তেওঁলোকৰ সেই দৰেই হ'ব।⁷ কিন্তু যদি তোমালোকে মোক কোৱা, “আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাত ভাৰসা কৰিছোঁ,” তেনেহ'লে যিজনে যিহোৱাৰ পবিত্ৰ মন্দিৰ আৰু যজ্ঞ বেদিবোৰ গুচাই দিলে, আৰু যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ লোকসকলক ক'লে, যিৰূচালেমৰ যজ্ঞ বেদিৰ সম্মুখত নিশ্চয়কৈ সেৱা কৰিব লাগিব, তেওঁ সেই হিন্দিয়াই নহয় নে?”

⁸ সেই কাৰণে, মই এতিয়া মোৰ পৰভু ৰজা অচুৰীয়াৰ পৰা অহা এটা ডাল প্ৰতিশ্ৰুতিত তোমাক বান্ধিব বিচাৰিছোঁ। যদি তুমি যোঁৱাত উঠিব পৰা দুই হাজাৰ মানুহ দিব পাৰা, তেনেহ'লে মই তোমাক দুই হাজাৰ যোঁৱা দিম।

⁹ তুমি মোৰ পৰভুৰ দাস সকলৰ মাজৰ সকলোতকৈ সৰু সেনাপতি এজনক কেনেকৈ প্ৰতিহত কৰিবা? তুমি ৰথ আৰু অশ্বাৰোহীৰ কাৰণে মিচৰত ভাৰসা কৰিছা!¹⁰ মই জানো যিহোৱাৰ অবিহনে ইয়ালৈ আহি এই দেশৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি ধ্বংস কৰিম? যিহোৱাই মোক ক'লে, “এই দেশ আক্ৰমণ কৰা আৰু ধ্বংস কৰা।”

¹¹ তেতিয়া ইলিয়াকীম, চেবনা, আৰু যোৱাহে ৰবচাকিক ক'লে, “অনুগ্ৰহ কৰি, আপোনাৰ দাস সকলক অৰামীয়া ভাষাত কথা কওক, কাৰণ আমি অৰামীয়া বুজি পাওঁ। কিন্তু গড়ৰ ওপৰত থকা লোকসকলে শুনকৈ ইশ্বী ভাষাৰে আমাক কথা নক'ব।”¹² কিন্তু ৰবচাকিয়ে ক'লে, “মোৰ পৰভুৱে তোমাৰ পৰভু আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ জানো মোক এই বোৰ কথা ক'বলৈ পঠাইছে? যি সকলে তোমালোকৰ সৈতে নিজৰ বিষ্ঠা খাবলৈ, আৰু নিজৰ প্ৰশ্নাৰ পান কৰিবলৈ গড়ৰ ওচৰত বহি আছে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ জানো মোক পঠোৱা নাই?

¹³ তাৰ পাছত ৰবচাকিয়ে থিয় হৈ ইশ্বী ভাষাৰে ডাঙৰ মাতৰে চিঞৰি ক'লে, তোমালোকে মহান ৰজা অচুৰীয়া কথা শুনা।¹⁴ ৰজাই এইদৰে কৈছে, হিন্দিয়াক তোমালোকক প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ নিদিবা; কাৰণ তেওঁৰ তোমালোকক ৰক্ষা কৰিব পৰা সমৰ্থ নাই।¹⁵ “যিহোৱাই আমাক অৱশ্যে উদ্ধাৰ কৰিব, ৰজা অচুৰীয়াৰ হাতত এই নগৰ কেতিয়াও শোধাই নিদিয়ে, এই বুলি কৈ হিন্দিয়াই তোমালোকক যিহোৱাত ভাৰসা নকৰাওক।

¹⁶ তোমালোকে হিন্দিয়াৰ কথা নুশুনিবা; কাৰণ অচুৰীয়া ৰজাই এইদৰে কৈছে, তোমালোকে মোৰ সৈতে সন্ধি কৰা, আৰু মোৰ ওচৰলৈ ওলাই আহাঁ। তেতিয়া তোমালোকৰ প্ৰত্যেক জনে নিজৰ দৰাক্ষাণ্ডটি, নিজৰ ডিমৰু গছৰ গুটি আৰু নিজৰ নাদৰ পানী খাবা।¹⁷ যেতিয়ালৈকে মই আহি তোমালোকৰ নিজৰ দেশৰ দৰে শস্য আৰু নতুন দৰাক্ষাৰস থকা দেশ, অন্ন আৰু দৰাক্ষাৰাৰী থকা দেশলৈ তোমালোকক লৈ নাযাওঁ তেতিয়া লৈকে তোমালোকে এই দৰে কৰিবা।’

¹⁸ ‘যিহোৱাই আমাক উদ্ধাৰ কৰিব বুলি’ হিন্দিয়াই তোমালোকক নুভুলাওক। লোকসকলৰ কোনো এজন দেৱতাই জানো ৰজা অচুৰীয়াৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিছিল? ¹⁹ হমাতৰ আৰু অৰপদৰ দেৱতাবোৰ ক'ত? চফৰুয়িমৰ দেৱতাবোৰ ক'ত? তেওঁলোকে জানো মোৰ শক্তিৰ পৰা চমৰিয়াক উদ্ধাৰ কৰিছিল? ²⁰ সেই দেশবোৰৰ দেৱতাবোৰৰ মাজত এনে কোনো দেৱতা আছে নে যি মোৰ শক্তিৰ পৰা তেওঁৰ দেশ উদ্ধাৰ কৰিছিল, যিহোৱাই মোৰ শক্তিৰ পৰা যিৰূচালেম যেন উদ্ধাৰ কৰিব পাৰিব?

²¹ কিন্তু লোকসকল মনে মনে থাকিল আৰু উত্তৰ নিদিলে; কাৰণ ৰজাৰ আজ্ঞা আছিল, “তেওঁক উত্তৰ নিদিবা।”²² তাৰ পাছত হিন্দিয়াৰ পুংৰ ৰজাৰ ঘৰগিৰী ইলিয়াকীম, ৰাজলিখক চেবনা, আৰু ইতিহাস লিখক আচফৰ পুত্ৰ যোৱাহে নিজৰ কাপোৰ ফালি হিন্দিয়াৰ ওচৰলৈ আহি ৰবচাকিক কথা জনালে।

37 অধ্যায়

¹ সেই কথা শুনা মাৰ্ণে ৰজা হিন্দিয়াই নিজৰ বশ্ৰংৰ ফালি চট কাপোৰ পিন্ধিলে, আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ গ'ল।² চট কাপোৰ পিন্ধা ৰজাৰ ঘৰগিৰী ইলিয়াকীম, ৰাজলিখক চেবনা, আৰু পুৰোহিতসকলৰ বৃদ্ধ লোকক আমোচৰ পুংৰ যিচ্যা ভাববাদী ওচৰলৈ পঠাই দিলে।

³ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, ‘যিদেৰ এটি সন্তানৰ পৰসৱৰ সময় হয়, কিন্তু মাতৃৰ সন্তান পৰসৱ কৰাৰ শক্তি নাথাকে সেইদৰেই আজি সঙ্কট, তাড়না, আৰু অপমানৰ দিন হয়। ⁴ যি ৰবচাকিক নিজৰ পৰভু ৰজা অচুৰীয়াৰ জীৱন্ত ঈশ্বৰক ধিক্কাৰ দিবলৈ পঠাইছিল, আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই ৰবচাকিক কথা শুনিব, আৰু আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজে শুনা কথাৰ বাবে হয়ত দুগু দিব; সেয়ে এতিয়া অৱশিষ্ট থকা ভাগৰ বাবে আপুনি প্ৰাৰ্থনা উদ্ভাসৰ্গ কৰক।

⁵ সেয়ে ৰজা হিন্দিয়াৰ দাসবোৰ যিচ্যাৰ ওচৰলৈ আহিল, ⁶ যিচ্যাই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ গৰাকীক কোৱা, যিহোৱাই কৈছে, “তুমি যি বাক্য শুনিলা, আৰু যিহৰ দ্বাৰাই ৰজা অচুৰীয়াৰ দাসবোৰে মোক নিন্দা কৰিলে, এই সকলো কথালৈ ভয় নকৰিবা। ⁷ চোৱা, মই তেওঁৰ অন্তৰত এক আত্মা স্থাপন কৰিম, আৰু তেওঁ বিশেষ সম্বাদ শুনি নিজৰ দেশলৈ উভটি যাব; মই তেওঁৰ দেশত তেওঁক তৰোৱালে নিপাত কৰিম।

⁸ তাৰ পাছত ৰবচাকিয়ে উভটি গৈ ৰজা অচুৰীয়াই লিবনাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি থকা পালে; কাৰণ তেওঁ শুনিলে যে, ৰজা লাখীচৰ পৰা আঁতৰি গ'ল। ⁹ তেতিয়া ৰজা অচুৰীয়াই শুনিলে যে, কূচ আৰু মিচৰীয়া দেশৰ ৰজা তিব্ৰহাকাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সৈন্য সমবেত কৰিছে; সেয়ে তেওঁ বাৰতাৰে সৈতে বাৰতাবাহকক হিন্দিয়াৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে। ¹⁰ যিহূদাৰ ৰজা

হিষ্কিয়াক কোৱা, যি ঈশ্বৰত তুমি ভাৰসা কৰিছা, “ৰজা অচুৰীয়াৰ হাতত যিবুচালেমক শোধাই দিয়া নহ’ব বুলি” তোমাৰ সেই ঈশ্বৰে তোমাক নুভুলাওক।

11 কোৱা, ৰজা অচুৰীয়াই সকলো দেশ সম্পূৰ্ণকৈ ধ্বংস কৰি কৰিছিল, সেই বিষয়ে তুমি শুনিবলৈ পালা, সেয়ে তুমি জানো ৰক্ষা পাবা? 12 মোৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে ধ্বংস কৰা দেশবাসী গোজন, হাৰণ, ৰেচফ, আৰু তলচ্ছাৰত থকা এদৰৰ সন্তানসকলক তেওঁলোকৰ দেৱতাৰে জানো তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিছে?” 13 হমাতৰ ৰজা, অৰ্পদৰ ৰজা, চফৰুয়িম নগৰৰ ৰজা, হেনাৰ আৰু ইৰাৰ ৰজা সকল ক’ত আছে?

14 হিষ্কিয়াই বাৰ্তাবাহকসকলৰ পৰা পংৰখন গ্ৰহণ কৰিলে আৰু পাটিলে। তাৰ পাছত তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহলৈ গৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত পত্ৰখন মেলি দিলে। 15 হিষ্কিয়াই যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক’লে, 16 “হে কৰুৰ দুটাৰ মাজত বাস কৰা ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, আপুনি ঈশ্বৰ, পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্যৰ মাজত কেৱল আপুনিয়েই ঈশ্বৰ, আপুনিয়েই আকাশ মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে।

17 হে যিহোৱা কাণ পাতি শুনক; হে যিহোৱা আপোনাৰ চকু মেলি দৃষ্টি কৰক আৰু জীৱন্ত ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিবলৈ চনহেৰীবে কৈ পঠোৱা সকলো কথা শুনক। 18 হে যিহোৱা এইটো সত্য যে, অচুৰীয়াৰ ৰজাসকলে সকলো দেশবাসী আৰু তেওঁলোকৰ দেশ ধ্বংস কৰিলে।

19 তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাৰোক জুইত পেলালে; কিয়নো সেইবোৰ দেৱতা নহয়, কিন্তু মনুষ্যৰ হাতৰ কাৰ্যহে, সেইবোৰ কাঠ আৰু শিল মাথোন, সেয়ে অচুৰীয়াসকলে সেইবোৰ বিনষ্ট কৰিলে। 20 এই হেতুকে হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, অকল আপুনিয়েই যে যিহোৱা ইয়াক পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্যৰ লোকসকলে জানিবৰ বাবে আপুনি তেওঁৰ হাতৰ পৰা আমাক নিস্তাৰ কৰক।”

21 তাৰ পাছত আমোচৰ পুংৰ যিচয়াই হিষ্কিয়াৰ ওচৰলৈ বাৰ্তা পঠিয়াই ক’লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, কাৰণ তুমি অচুৰৰ ৰজা চনহেৰীবৰ বিষয়ে মোৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলা; 22 তেওঁৰ বিষয়ে যিহোৱাই কোৱা কথা এই: কুমাৰী চিয়োন-জীয়াৰীয়ে তোমাক হেয়জ্ঞান কৰিছে, আৰু তোমাক হাঁহিছে; যিবুচালেম জীয়াৰীয়ে তোমালৈ মূৰ জোকাৰিলা।

23 তুমি কাক উপেক্ষা আৰু অপমান কৰিলা? আৰু কাৰ বিৰুদ্ধে উচ্চ স্বৰেৰে কথা কৈছা, আৰু অহঙ্কাৰেৰে কাৰ ওপৰত দৃষ্টি কৰিলা? ইশ্বায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ জনাৰ বিৰুদ্ধেই কৰিলা।

24 তুমি তোমাৰ দাসবোৰৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৰ উপেক্ষা কৰিলা, আৰু ক’লা, মোৰ অধিক ৰথে সৈতে ওখ পৰ্বতবোৰৰ টিঙলৈকে, লিৱানোনৰ ওখ স্থানলৈ উঠি গলোঁ।

আৰু মই তাৰ ওখ ওখ দেৱদাৰু আৰু তাৰ উত্তম ডিম্ব গছবোৰ কাটি পেলাম,

আৰু তাৰ অন্ত ভাগৰ ওখ ঠাইত তাৰ ফলৱতী উদ্যানত সোমাম।

25 মই কুঁৱা খানিলোঁ আৰু বিদেশী পানী খালোঁ, আৰু মই মোৰ ভৰিৰ তলুৱাৰে মিচৰৰ সকলো নদীবোৰ শুকুৱাম।

26 বহুকালৰে পৰা মই তাক কেনেকৈ স্থিৰ কৰিলোঁ, আৰু প্ৰাচীন কালত মই তাক কেনেকৈ কাৰ্যকাৰী কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে তুমি শুনা নাই নে? মই এতিয়া তাক বৈ যাব দিম। আপুনি দুৰ্ভেদ্য নগৰবোৰ হ্ৰাস কৰি উচ্ছন্ন ভগ্ন ৰাশি কৰিবলৈ ইয়াত আছে।

27 তাৰ নিবাসীসকল দুৰ্বল আছিল; তেওঁলোক চূৰণবিচূৰণ হৈ লজ্জিত হৈছিল। তেওঁলোকে পথাৰত সেউজীয়া ঘাঁহ বুইছিল,

পূবদিশৰ বতাহৰ আগত।

ঘৰৰ চালত বা পথাৰত গজা ঘাঁহৰ দৰে।

28 কিন্তু তুমি বহা, তুমি বাহিৰলৈ আৰু ভিতৰলৈ অহা যোৱা কৰা, আৰু মোৰ বিৰুদ্ধে তুমি কৰা ক্ৰোধ, এই সকলোকে মই জানিছোঁ।

29 তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে কৰা ক্ৰোধৰ কাৰণে, আৰু তোমাৰ অহঙ্কাৰৰ কথা মোৰ কাণত পৰাৰ কাৰণে মই তোমাৰ নাকত মোৰ হাঁকোটো, আৰু তোমাৰ মুখত মোৰ লাগাম লগাম,

আৰু যি বাটেদি তুমি আহিলা, সেই বাটেদিয়েই তোমাক উভটাই পঠাম।

30 তোমাৰ বাবে এইয়ে এক চিন হ’ব, যে, এই বছৰত নিজে উপাস্য হোৱা শস্য, আৰু দ্বিতীয় বছৰত তাৰ পৰা উপাস্য হোৱা শস্য তোমালোকে ভোজন কৰিবা; কিন্তু তৃতীয় বছৰত তোমালোকে নিশ্চয়কৈ কাঠীয়া সিঁচি শস্য দাবা, আৰু দৰাক্ষাবাৰী পাতি তাৰ ফল ভোগ কৰিবা।

31 যিহুদা বংশৰ ৰক্ষা পোৱা অবশিষ্ট লোকে পুনৰাই পুখা মেলিব, আৰু ফলৱান হ’ব।

32 কাৰণ যিবুচালেমৰ পৰা অবশিষ্ট লোক আৰু চিয়োন পৰ্বতৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা লোক ওলাই আহিব; বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ উপাস্য হৈ ইয়াক সিদ্ধ কৰিব।

33 এই হেতুকে ৰজা অচুৰীয়াৰ বিষয়ে যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

তেওঁ এই নগৰলৈ নাহিব, ইয়ালৈ এপাত কাঁড়ো নামাৰিব,

ইয়াৰ সন্মুখলৈ চাল লৈ নাহিব, আৰু ইয়াৰ বিৰুদ্ধে হাদাম নাবাদিব।

34 যিহোৱাই কৈছে যে, তেওঁ যি বাটেদি আহিল, সেই বাটেদিয়েই উভটি যাব, তেওঁ এই নগৰত নোহোমাব।

35 মই নিজৰ আৰু মোৰ দাস দায়ুদৰ কাৰণে এই নগৰ ৰক্ষা আৰু উদ্ধাৰ কৰিম।”

36 তাৰ পাছত যিহোৱাৰ দূতবোৰে ওলাই গৈ অচুৰীয়াসকলৰ চাউনিত আক্ৰমণ কৰিলে, আৰু এক লাখ পঁচাত্তালী হাজাৰ লোকক মাৰিলে। তাতে লোকসকলে ৰাতিপুৱা উঠি তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে মৰা শৰ পৰি থকা দেখিলে। 37 সেই বাবে অচুৰৰ ৰজা চনহেৰীবে ইস্ৰায়েল ত্যাগ কৰি ঘৰলৈ উভটি গৈ নীনবিত বাস কৰিলে।

38 তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ নিষ্পেক নামেৰে দেৱতাৰ গৃহত পৰিণিপাত কৰোঁতে, অদৰমেলক আৰু চৰেচ নামৰ তেওঁৰ পুত্ৰ দুজনে তেওঁক তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোক অৰাৰট দেশলৈ পলাই গ'ল। পাছত তেওঁৰ পুত্ৰ এচৰ-হদানে তেওঁৰ পাছত ৰাজত্ব কৰিলে।

38 অধ্যায়

হিষ্কিয়া সুস্থ হোৱা।

1 সেই সময়ত হিষ্কিয়াৰ সাংঘাতিক নৰিয়া হৈছিল। আমোচৰ পুত্ৰ ডাববাদী যিচয়াই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক ক'লে, “যিহোৱাই কৈছে, ‘তুমি তোমাৰ ঘৰ স্খলিবন্ধ কৰা; কাৰণ তোমাৰ মৃত্যু হ'ব, তুমি আৰু জীয়াই নাথাকিবা।’” 2 তাৰ পাছত হিষ্কিয়াই দেৱালৰ ফাললৈ মুখ ঘূৰাই যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, 3 তেওঁ ক'লে, “হে যিহোৱা বিনয় কৰোঁ, মই সত্যভাৱে আৰু শুদ্ধ মনেৰে আপোনাৰ সাক্ষাতে কেনেকৈ চলি আহিছোঁ, আৰু আপোনাৰ দৃষ্টিত কেনে সদাচৰণ কৰি আহিছোঁ, তাক আপুনি এতিয়া সোঁৱৰণ কৰক; এই বুলি হিষ্কিয়াই বৰকৈ কান্দিলে।

4 যিচয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, 5 “তুমি গৈ হিষ্কিয়াক কোৱা, তোমাৰ ওপৰ পিতৃ দায়ুদৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, মই তোমাৰ পৰাৰ্থনা শুনিছোঁ, আৰু তোমাৰ চকুলোত মোৰ দৃষ্টি পৰিল; চোৱা, মই তোমাৰ আয়ুস পোন্ধৰ বছৰ বঢ়াই দিম। 6 আৰু মই ৰজা অচুৰীয়াৰ হাতৰ পৰা তোমাক আৰু এই নগৰক উদ্ধাৰ কৰিম; আৰু মই এই নগৰৰ চালস্বৰূপ হ'ম।

7 আৰু যিহোৱাৰ পৰা তোমালৈ এই চিন হ'ব, যে, মই যি কৈছো সেয়াই সিদ্ধ কৰিম। 8 চোৱা, আহজৰ খটখটিত ছাঁটো দহ খাপ ওভটাবলৈ মই খটখটিত ছাঁ পেলাম।” সেয়ে সেই খটখটিৰ ছাঁটো আশুৱাই যোৱা স্থানৰ পৰা দহ খোজ উভটি গৈছিল।

9 যিহুদাৰ ৰজা হিষ্কিয়াই নৰিয়া পৰি সুস্থ হোৱাৰ পাছত লিখা পৰাৰ্থনা এইয়া আছিল:

10 মই কৈছিলোঁ যে, মোৰ জীৱনৰ আধা ভাগত

মই চিয়োলৰ দুৱাৰৰ মাজেৰে যাম; মোৰ আয়ুসৰ অৱশিষ্ট ভাগৰ বাবে মোক তালৈ পঠোৱা হৈছে।”

11 মই কৈছিলোঁ যে, “মই জীৱিত লোকৰ দেশত যিহোৱাক আৰু দেখিবলৈ নাপাম;

পৃথিৱীৰ নিবাসী বা মনুষ্যক মই আৰু নাচাও।

12 মেৰ-ছাগ ৰখীয়াৰ তন্তুৰ দৰে মোৰ জীৱন* মোৰ পৰা আঁতৰাই নিয়া হ'ল;

মই সিপিনীয়ে বোৱা কাপোৰৰ দৰে মোৰ জীৱন নুৰিয়ালোঁ, আপুনি মোক তাঁত শালৰ পৰা কাটিলে;

দিন আৰু ৰাতিৰ ভিতৰত আপুনি মোৰ জীৱনটো শেষ কৰিব।

13 মই ৰাতিপুৱালৈকে কান্দিছোঁ,

সিংহৰ দৰে তেওঁ মোৰ আটাই হাড় ভাঙিছে; দিন আৰু ৰাতিৰ ভিতৰতে আপুনি মোৰ জীৱন শেষ কৰিলে।

14 মই বগলীৰ দৰে টিটিয়াই আছোঁ; কপোৰ দৰে শোক ধ্বনি কৰিছোঁ;

ওপৰলৈ চাওঁতে চাওঁতে মোৰ চকু দুৱল হ'ল; হে যিহোৱা মই উপদৰৰ পাইছোঁ, মোক সহায় কৰক।

15 মই কি ক'ম? তেওঁ মোক ক'লে, আৰু তেওঁ সিদ্ধও কৰিলে;

মোৰ আত্মা দুখৰে পৰিপূৰণ হোৱাৰ বাবে মই মোৰ গোটেই জীৱনত লাহে লাহে খোজ কাটিম।

16 হে প্ৰভু, আপুনি দিয়া কষ্ট মোৰ বাবে লাভজনক; মোৰ জীৱনটো পুনৰ ঘূৰাই দিব পাৰে;

আপুনি মোৰ জীৱন আৰু স্বাস্থ্য পুনৰ স্থাপন কৰিলে।

17 মই তেনে কষ্ট অনুভৱ কৰাটো মোৰ বাবে লাভজনক

আপুনি মোক ধ্বংসৰ গাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে;

কিয়নো আপুনি মোৰ সকলো পাপ আপোনাৰ পাছফালে দলিয়াই পেলালে।

18 কাৰণ চিয়ালে আপোনাক ধন্যবাদ নিদিয়; মৃত্যুৰে আপোনাৰ প্ৰশংসা নকৰে;

গাতলৈ নামি যোৱাসকলে আপোনাৰ বিশ্বাসযোগ্যতালৈ আশা কৰিব নোৱাৰে।

19 আজি মই যেনেকৈ কৰিছোঁ, তেনেকৈ জীৱিত লোকেহে আপোনাক ধন্যবাদ দিব পাৰে;

পিতৃয়ে সন্তান সকলক আপোনাৰ বিশ্বাসযোগ্যতা জানিব দিব।

20 যিহোৱাই মোক পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ যুগুত আছে,

আমাৰ জীৱনৰ প্ৰতিটো দিনত যিহোৱাৰ গৃহত

আমি সঙ্গীতেৰে সৈতে উদযাপন কৰিম।

21 তেতিয়া যিচয়াই ক'লে, “ডিম্বৰ গুটিৰ লদা আনি, খহৰ ওপৰত লগাই দিয়া যাওক; তাতে তেওঁ সুস্থ হ'ব।” 22 হিষ্কিয়ায়ো ক'লে, “মই যে, যিহোৱাৰ গৃহলৈ উঠি যাম, ইয়াৰ চিন কি হ'ব?

* 38 অধ্যায়:12 নিবাসস্থান

39 অধ্যায়

বাবিলৰ পৰা হিঙ্কিয়াৰ ওচৰলৈ দূত অহা।

1 সেই সময়ত বলদানৰ পুংৰ মৰোদক বলদান নামেৰে বাবিলৰ ৰজাই হিঙ্কিয়াৰ ওচৰলৈ এখন পংৰ আৰু এটি উপহাৰ পঠালে; কাৰণ তেওঁ শুনিলে যে, হিঙ্কিয়া নৰিয়া পৰি সুস্থ হৈছিল।² হিঙ্কিয়াই এই বস্তুবোৰৰ দ্বাৰাই সন্তুষ্ট হ'ল; তেওঁ বাৰ্ত্তাবাহকক তেওঁৰ গোদামত থকা বহুমূল্য বস্তুবোৰ দেখুৱালে- ৰূপ, সোণ, মছলাবোৰ, বহুমূলীয়া তেল, আৰু তেওঁৰ অশ্বৰ শস্ত্ৰৰ গোদাম, তেওঁৰ গোদামত থকা সকলো বস্তু দেখুৱালে। হিঙ্কিয়াৰ ঘৰত, বা তেওঁৰ গোটেই ৰাজ্যত তেওঁ তেওঁলোকক নেদেখুউৱা কোনো বস্তু নাছিল।

3 তাৰ পাছত ডাববাদী যিচয়াই ৰজা হিঙ্কিয়াৰ ওচৰলৈ আহিলে আৰু সুধিলে, “এই মানুহবোৰে আপোনাক কি ক'লে? আৰু তেওঁলোক ক'ৰ পৰা আহিছে?” তেতিয়া হিঙ্কিয়াই ক'লে, “তেওঁলোক দূৰ দেশ বাবিলৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ আহিছে।”⁴ যিচয়াই সুধিলে, “আপোনাৰ গৃহত তেওঁলোকে কি কি দেখিলে?” তেতিয়া হিঙ্কিয়াই ক'লে, “তেওঁলোক মোৰ গৃহত থকা সকলোকে দেখিলে; মোৰ বহুমূল্য বস্তুৰ মাজৰ, মই তেওঁলোকক নেদেখুউৱা কোনো বস্তুৱেই নাই।”

5 তেতিয়া যিচয়াই হিঙ্কিয়াক ক'লে, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য শুন: 6 চাওক, আপোনাৰ গৃহত যি যি আছে, আৰু আপোনাৰ পুৰুষসকলে সাঁচি থৈ যোৱা যি যি বস্তু আজিলৈকে আছে, সেই সকলোকে বাবিললৈ নিবৰ দিন ওচৰ চাপিছে, সেইবোৰৰ অলপো অৱশিষ্ট নাথাকিব, ইয়াক যিহোৱাই কৈছে।

7 আপোনাৰ ঔৰসত যি যি পুত্ৰসকল জন্ম হ'ব, তেওঁলোকৰ আপুনি পিতৃ তুল্য হ'ব; তেওঁলোকে তেওঁলোকক লৈ যাব আৰু তেওঁলোক বাবিলৰ ৰাজ গৃহত নপুংসক দাস হ'ব।”⁸ তেতিয়া হিঙ্কিয়াই যিচয়াক ক'লে, “তুমি যিহোৱাৰ যি বাক্য ক'লা, সেয়ে উত্তম।” কাৰণ তেওঁ ভাবিলে যে, “মোৰ দিনত সেই ঠাইত শান্তি আৰু স্থিৰতা হ'ব।

40 অধ্যায়

যিহোৱাৰ পৰিৎৱাণৰ প্ৰতিজ্ঞা।

1 তোমালোকৰ ঈশ্বৰে কৈছে, মোৰ লোকসকলৰ শাস্ত্ৰনা হওক।

2 যিৰুচালেমক নশ্বৰতৰে কোৱা, আৰু তেওঁলৈ ঘোষণা কৰা, যে তেওঁৰ সংগ্ৰাম শেষ হ'ল, তেওঁৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা হ'ল, তেওঁৰ সকলো পাপৰ সলনি যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা তেওঁ দুগুণ মঙ্গল পালে।

3 এটা মাতে চিঞৰিছে,

মৰুপ্ৰান্তৰত যিহোৱাৰ পথ যুগুত কৰা,
আমাৰ ঈশ্বৰৰ বাবে মৰুভূমিত এটি পোন ৰাজপথ তৈয়াৰ কৰা।”

4 প্ৰত্যেক উপত্যকা ওখ কৰা হ'ব; আৰু প্ৰত্যেক পৰ্বত আৰু পাহাৰ সমান কৰা হ'ব;
অসমতল ঠাই সমান কৰা হ'ব, খলাবমা মাটি সমান কৰা হ'ব;

5 আৰু যিহোৱাৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰা হ'ব, আৰু সকলো মৰুভূমি একে সময়তে তাক দেখিব; কাৰণ যিহোৱাই নিজৰ মুখেৰে ইয়াকে ক'লে।

6 এজনে কৈছে, “কান্দা।” আন এজনে উত্তৰ দিছে, “মই কিয় কান্দিম?”

সকলো মানুহেই তৃণ হ'য়, আৰু তেওঁৰ সকলো বিশ্বাসযোগ্য চুক্তি পথাৰৰ ফুলৰ দৰে।

7 যেতিয়া যিহোৱাৰ প্ৰশ্বাস-বায়ু তাৰ ওপৰত বলায় তেতিয়া ঘাঁহ শুকাই যায়, ফুল জঁয় পৰে; আৰু লোকসকল নিশ্চয় ঘাঁহ।

8 ঘাঁহ শুকাই যায়, ফুল জয় পৰে, কিন্তু আমাৰ ঈশ্বৰৰ বাক্য অনন্ত কাললৈকে থাকে।

9 হে চিয়োন*ৰ আগত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰোঁতা লোক, ওখ পৰ্বতলৈ উঠি যোৱা;
যিৰুচালেমলৈ শুভবাৰ্ত্তা ঘোষণা কৰা, শক্তিয়ে সৈতে জেৰেৰে ৰিঙিওৱা। চিঞৰি কান্দা, ভয় নকৰিবা।
যিহূদাৰ নগৰবোৰক কোৱা, “এইয়া তোমালোকৰ ঈশ্বৰ।”

10 চোৱা, পৰ্বত যিহোৱা জয়যুক্ত বীৰস্বৰূপে আহিছে, আৰু তেওঁ নিজ বাহুৰে শাসন কৰিব।

চোৱা তেওঁৰ পুৰস্কাৰ তেওঁৰ লগত আছে, তেওঁৰ প্ৰতিদান তেওঁৰ আগে আগে যায়।

11 তেওঁ মেৰ-ছাগ ৰখীয়াৰ দৰে নিজৰ জাকক চৰাব, তেওঁ নিজৰ বাহুৰ তলত মেৰ-ছাগ পোৱালিক গোটাৱ,
আৰু সিহঁতক হৃদয়ৰ কাষ চপায় কঢ়িয়াব আৰু সিহঁতৰ সৰুবোৰক মৰমেৰে প্ৰতিপালন কৰি চলাই নিব।

12 কোনে নিজৰ হাতৰ তলুৱাত জলৰাশি জুখিছিল? আৰু কোনে আকাশ-মণ্ডল জুখিছিল?

কোনে পৃথিৱীৰ সমুদায় ধূলি দোনত ভৰাই জুখিছিল? কোনে পৰ্বতবোৰক পাল্লাত
বা পাহাৰবোৰক তুলাচনীত জুখিছিল?

13 কোনে যিহোৱাৰ আত্মাৰ তত্ত্ব নিৰূপণ কৰিছিল? বা কোনে তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতা হৈ তেওঁক শিক্ষা দিছিল?

14 তেওঁ কাৰ পৰা পৰামৰ্শ পাইছিল? কোনে তেওঁক ন্যায় কাৰ্য কৰিবলৈ শিকাইছিল?

আৰু কোনে তেওঁক জ্ঞানৰ শিক্ষা দিছিল, আৰু তেওঁক বিবেচনাৰ পথ দেখুৱাইছিল?

15 চোৱা, দেশবাসীসকল কলহৰ গাত লাগি থকা পানীৰ কণিকাৰ দৰে আৰু তুলাচনীত লাগি থকা ধূলিৰ কণিকাৰ দৰে গণিত
হয়;

* 40 অধ্যায়:9 চিয়োনৰ পৰা † 40 অধ্যায়:9 যিৰুচালেমৰ পৰা

চোৱা, তেওঁ অতি ক্ষুদ্ৰ বস্তুৰ দৰে দ্বীপবোৰক তোলে।

16 ইন্ধনৰ বাবে লিৱানোন,

নাইবা হোম বলিৰ বাবে অৰণ্যৰ জন্তুবোৰ যথেষ্ট নহয়।

17 তেওঁৰ দৃষ্টিত সকলো দেশবাসী অপৰাণ্ড; তেওঁৰ আগত তেওঁলোক একোৱে নহয় দৰে গণিত হয়।

18 তেওঁ তোমালোকে কাৰ সৈতে ঈশ্বৰক তুলনা কৰিবা? বা তেওঁৰ লগত কোন মূৰ্ত্তিৰ উপমা দিবা?

19 এটা কটা মূৰ্ত্তি! এজন কৰ্মকাৰে নিজে তৈয়াৰ কৰে; সোণাৰীয়ে তাৰ ওপৰত সোণৰ পতা মাৰে, আৰু তাৰ বাবে ৰূপৰ শিকলি যুগুত কৰে।

20 মানুহে উপহাৰ দিবলৈ নপচা কাঠ বাচি লৈ;

পৰিব নোৱাৰা প্ৰতিমা নিজৰ বাবে যুগুত কৰিবলৈ নিপুণ শিল্পকাৰ বিচাৰে।

21 তোমালোকে নাজানা নে? তোমালোকে শুনা নাই নে? আদিৰে পৰা তোমালোকক সম্বাদ দিয়া নাই নে?

পৃথিৱীৰ মূল স্থাপন কৰাৰে পৰা তোমালোকে বুজা নাই নে?

22 যি জনা পৃথিৱীৰ আকাশ মণ্ডলৰ ওপৰত বহি আছে, আৰু তেওঁৰ আগত তাৰ নিবাসীসকল ফৰিঙৰ দৰে,

তেওঁ পৰ্দাৰ দৰে আকাশ মণ্ডল বিস্তাৰ কৰে, আৰু বাস কৰা তন্তুৰ দৰে তাক প্ৰসাৰিত কৰে।

23 তেওঁ শাসনকৰ্ত্তাসকলক নথকাৰ দৰে লুপ্ত কৰে; আৰু পৃথিৱীৰ শাসনকৰ্ত্তাসকলক অৰ্থহীনৰ দৰে কৰে;

24 চোৱা, তেওঁলোকে কেৱল ৰোৱে আৰু বয়, এনে কি, তেওঁলোকৰ মুঢ়ায়ে মাটিত কেৱল শিপা ধৰিছে,

তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত ফু দিয়াৰ আগতে তেওঁলোক শুকাই যায়, আৰু তেওঁলোকক বা'মৰলী বতাহে মৰাৰ দৰে উৰুৱাই নিয়ে।

25 পৰিৎৰ জনাই কৈছে, “তেনেহ'লে তোমালোকে মোক কাৰ সৈতে উপমা দিলে মই তাৰ সদৃশ হ'ম?”

26 আকাশলৈ চকু তুলি চোৱা, কোনে সৌ তৰাবোৰ সৃষ্টি কৰিলে?

তেওঁ তেওঁলোকৰ সমস্ত সৃষ্টি পৰিচালনা কৰে, আৰু তেওঁ সেইবোৰক নাম কাঢ়ি মাতে,

সেই জনাৰ অধিক সামৰ্থ্য আৰু বহু পৰাশ্ৰমৰ কাৰণে সেইবোৰক কোনো এটাও অনুপস্থিত নাথাকে।

27 মোৰ পথ যিহোৱাৰ পৰা শুণ্ড হৈ আছে, আৰু মোৰ গোচৰলৈ তেওঁ মন নিদিয়ে,

হে যাকোৰ আৰু হে ইশ্বায়েল, তুমি কিয় এনে কথা কৈছা?

28 তুমি জনা নাই নে? তুমি জানো শুনা নাই?

অনাদি অনন্ত ঈশ্বৰ যিহোৱাই, পৃথিৱীৰ সীমাবোৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা

তেওঁ ক্লান্ত নহয়, আৰু ভাগৰ নাপায়, আৰু তেওঁৰ বুদ্ধি অগম্য।

29 তেওঁ ক্লান্ত হোৱা লোকক শক্তি দান কৰে, আৰু দুৰ্বল হোৱা লোকক অধিক বল দান কৰে।

30 এনে কি ডেকাসকলে ক্লান্ত হৈ ভাগৰ পায়, আৰু যুৱকসকলে উজুতি খাই পৰে।

31 কিন্তু যিসকলে যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰে, তেওঁলোকে নতুন বল পাব, তেওঁলোকে কুৰৰ পক্ষীৰ দৰে ডেউকাৰে ওপৰলৈ উৰিব,

তেওঁলোকে দৌৰিব আৰু ক্লান্ত নহ'ব, তেওঁলোকে খোজ কাঢ়িব আৰু ভাগৰ নাপাব।

41 অধ্যায়

কোৰাৰ বিষয়ে কোৱা ভাববাণী।

1 হে দ্বীপবোৰ, মোৰ আগত নিজম দি শুনা, দেশবাসীয়ে নতুন বল পাওক;

তেওঁলোকক ওচৰত আহি কথা পাতিব দিয়া, আৰ্হা আমি একে লগে বিবাদৰ বিচাৰলৈ যাওঁহঁক।

2 কোনে পূব দিশত এজনক উত্তেজিত কৰিলে? ধাৰ্মিকতা কাৰ্য কৰিবলৈ কোনে তেওঁক নিজৰ ভৰিৰ ওচৰলৈ মাতিছে*?

তেওঁ সেই জনৰ আগত দেশবাসীক শোধাই দিছে, আৰু তেওঁক ৰজাসকলৰ পৰাভূত কৰাইছে;

তেওঁ তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে ধূলিৰ দৰে আৰু তেওঁৰ ধনুৰে উৰি যোৱা নৰাৰ দৰে কৰিছে।

3 তেওঁ তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি গৈছে, আৰু তেওঁ বাটত ভৰি নিদিয়াকৈ নিৰাপদে আগ বাঢ়ি গৈছে।

4 কোনে সেই কাৰ্য কৰিলে আৰু তাক সিদ্ধও কৰিলে? কোনে আৰম্ভণীৰে পৰা প্ৰজন্মক উপায় কৰে?

প্ৰথম যি মই, আৰু শেষৰ সঙ্গী যি মই যিহোৱা, ময়েই সেই জনা।

5 দ্বীপবোৰে দেখি ভয় কৰিলে, পৃথিৱীৰ অন্তৰ্বোৰ কঁপিল;

সিহঁত ওচৰ চাপি আহিল।

6 প্ৰতিজনে নিজৰ ওচৰ চুবুৰীয়াক সহায় কৰিলে, আৰু প্ৰতিজনে ইজনে আন জনক ক'লে, ‘সাহ কৰা।’

7 সেই দৰে বাঢ়েয়ে সোণাৰীক, আৰু হাতুৰীৰে কাম কৰা জনক নিয়াৰিত খুন্দা জনক সাহস দিলে।

ঢালাই কৰাৰ বিষয়ে ক'লে, এইটো উত্তম; আৰু সি গজাল মাৰি তাক সংলম্ব কৰিলে যাতে সেইয়া তলত নপৰে।

8 কিন্তু হে মোৰ দাস ইশ্বায়েল, যাকোৰ যাক মই মনোনীত কৰিলোঁ,

মোৰ বন্ধু অশ্বাহামৰ সন্তান,

9 যাক মই পৃথিৱীৰ অন্তৰ পৰা হাতেৰে ধৰি আনিলো, আৰু যাক মই অতি দূৰৰ পৰা মাতিলো আনিলো,

যাক মই ক'লো, ‘তুমি মোৰ দাস;’ মই তোমাক মনোনীত কৰিলোঁ আৰু তোমাক ত্যাগ কৰা হোৱা নাই।

* 41 অধ্যায়:2 কোৰা নামৰ পাৰস্যৰ ৰজাই। প্ৰসংগত চাওক যিচয়া 45: 1

- 10 ভয় নকৰিবা, কাৰণ মই তোমাৰ লগত আছোঁ; ব্যাকুল নহ'বা, কাৰণ মই তোমাৰ ঈশ্বৰ;
মই তোমাক শক্তি দিম, মই তোমাক সহায় কৰিম, আৰু মোৰ বিজয় যুক্ত সোঁ হাতেৰে তোমাক ধৰি ৰাখিম।
- 11 চোৱা, যিসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে ক্ৰোধ কৰিছে, সেই সকলোৱে লাজ পাই বিবৰ্ণ হ'ব;
যিসকলে তোমাক প্ৰতিবাদ কৰে, তেওঁলোক একো নোহোৱা যেন হ'ব, আৰু বিনষ্ট হ'ব;
- 12 যিসকলে তোমাৰ বিৰোধ কৰে, তেওঁলোকক তুমি বিচাৰি নাপাবা;
যিসকলে তোমাৰ লগত যুদ্ধ কৰে, তেওঁলোক শূন্য আৰু একো নোহোৱা যেন হ'ব।
- 13 কিয়নো তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা যি মই, ময়েই তোমাৰ সোঁ হাতত ধৰোঁ,
আৰু কওঁ, 'ভয় নকৰিবা; ময়েই তোমাক সহায় কৰিম।'
- 14 হে পোক যাকোব, হে ইশ্বায়েল লোকসকল, ভয় নকৰিবা;
যিহোৱাই কৈছে "ময়েই তোমাক সহায় কৰিম" আৰু ইশ্বায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ জনাই তোমাৰ মুক্তিদাতা।
- 15 চোৱা, মই তোমাক এক নতুন চোকা দাঁত থকা মৰণা মৰা যন্ত্ৰৰূপ কৰিম;
তুমি পৰ্বতবোৰ মৰণা মাৰি গুড়ি কৰিবা, আৰু পাহাৰবোৰক তুহঁৰ দৰে কৰিবা।
- 16 তুমি সেইবোৰক জাৰিবা, আৰু বতাহে সেইবোৰক উড়ুৱাই নিব, আৰু বা'মৰলী বতাহে সেইবোৰক সিঁচৰিত কৰিব;
কিন্তু তুমি যিহোৱাত উল্লাস কৰিবা, তুমি ইশ্বায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ জনাত গৌৰৱ কৰিবা।
- 17 দুখী আৰু অভাৱীসকলে পানী বিচাৰে কিন্তু তাত পানী নাই, আৰু তেওঁলোকৰ জিভা পিয়াহতে শুকাই যায়;
মই যিহোৱাই তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ শুনিম, মই ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ তেওঁলোকক ত্যাগ নকৰিম।
- 18 মই এচলীয়া স্থানৰ পৰা তললৈ যোৱাকৈ নদীবোৰ, আৰু উপত্যকাৰ মাজত ডুমুকবোৰ উলিয়াম;
মই মৰুভূমিক এক জলাশয় কৰিম, আৰু খৰাং মাটিৰ ডুমুকৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিম।
- 19 মই অৰণ্যত বনৰীয়া এৰাচ, বাবল, মেদি আৰু জলফাই গছ ৰুম;
আৰু মৰুভূমিত দেৱদাৰু, তিধৰ, তালুৰ গছ একেলগে ৰুই থম।
- 20 যিহোৱাই নিজ হাতে যে, এই কাৰ্য কৰিলে, আৰু ইশ্বায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ জনাই যে তাক সৃষ্টি কৰিলে,
ইয়াক লোকসকলে যেন দেখিব আৰু বিবেচনা কৰি একে সময়তে বুজিব পাৰে, এনে অভিপ্ৰায়েৰে মই সেই কাৰ্য কৰিম।
- 21 যিহোৱাই কৈছে, "তোমালোকৰ গোচৰ উপস্থিত কৰা,"
যাকোবৰ ৰজাই কৈছে, "তোমালোকৰ মুৰ্ত্তিৰ বাবে দৃঢ় প্ৰমাণ আনা।"
- 22 তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰমাণ আমালৈ আনিবলৈ দিয়া হওক, আৰু আগলৈ কি ঘটিব, তাক আমাৰ আগত প্ৰকাশ
কৰিবলৈ দিয়া হওক;
- সেয়ে আমি এই সকলো ভালদৰে বুজিব পাৰিম।
আগেয়ে কৰা ভবিষ্যতবাণী আমাক কোৱা হওক, সেয়ে আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰতিফলিত কৰিম আৰু তেওঁলোকে
কিদৰে সিদ্ধ কৰিব তাক জানিম।
- 23 তোমালোক যে ঈশ্বৰ, ইয়াক আমি জানিবলৈ ভবিষ্যতে কি ঘটিব, তাক প্ৰকাশ কৰা;
আমি যাতে শক্তি আৰু বিস্ময় মানি দেখিবৰ বাবে তোমালোকে মঙ্গল বা অমঙ্গল কৰা।
- 24 চোৱা, তোমালোকৰ মুৰ্ত্তিবোৰ একো নহয়, আৰু তোমালোকৰ কাৰ্যও একো নহয়; তোমালোকক মনোনীত কৰা জন
ঘৃণীয়।
- 25 মই উত্তৰ দিশত এজনক উঁপন্ন কৰিলোঁ, আৰু তেওঁ আহিছে; মোৰ নাম লোৱা জনক সূৰ্য উদয় হোৱা ফালে মই মাতিলোঁ;
বোকা গচকাৰ দৰে, আৰু কুমাৰে মাটি খচাৰ দৰে, তেওঁ শাসনকৰ্তাসকলক গচকিব।
- 26 কোনে ইয়াক আদিৰে পৰা প্ৰকাশ কৰিলে? আৰু কোনে আগতে কৰিলে? সেই কথা জানিবৰ বাবে, যাতে আমি ক'ব
পাৰোঁ "তেওঁ সত্য"
- বাস্তৱিকতে তেওঁলোকৰ কোনোৱে এই আজ্ঞা দিয়া নাছিল, তুমি কোৱা কথা কোনো শূন্য নাছিল।
- 27 মই প্ৰথমে চিয়োনক কৈছিলোঁ, "ইয়াত এওঁলোকক চোৱা," মই এজন প্ৰচাৰক যিৰুচালেমলৈ পঠালোঁ।
- 28 যেতিয়া মই চলোঁ, তাত কোনো এজনো নাই; ভাল পৰামৰ্শ দিব পৰা কোনো এজনো তেওঁলোকৰ মাজত নাই,
মই সুধিলে উত্তৰত এটা শব্দ ক'ব পৰা কোন আছে।
- 29 চোৱা, তেওঁলোকৰ সকলোৱে অসাৰ,
আৰু তেওঁলোকৰ কাৰ্যও অসাৰ; তেওঁলোকৰ সাঁচত চলা মুৰ্ত্তিবোৰ ভাপ আৰু শূন্য মাথোন।

42 অধ্যায়

যিহোৱাৰ দাস। যিহোৱাৰ মুক্তিৰ কাৰ্য। ইশ্বায়েলৰ বৰ্ত্তমান দুৰৱস্থা।

- 1 সোৱা চোৱা, মোৰ দাস, মই তেওঁক ধৰি ৰাখিছোঁ; মোৰ মনোনীত লোকত, মোৰ আশ্বাই সন্তুষ্ট হৈছ;
মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ আশ্বা স্থিতি কৰিলোঁ; তেওঁ দেশবাসীসকলৰ মাজত ন্যায় বিচাৰ কৰিব।
- 2 তেওঁ নাকান্দিব অথবা নিচিঞৰিব, আৰু নিজৰ মাত পথত শুনকৈ নক'ব।
- 3 তেওঁ খেতেলা নল নাভাঙিব, ধোঁৱাই থকা শলিতাও নুমাৰ;
কিন্তু তেওঁ সত্যতাৰে ন্যায় বিচাৰ কৰিব।
- 4 তেওঁ পৃথিৱীত ন্যায় বিচাৰ স্থাপন নকৰালৈকে

দুৰুল কি নিৰুাসাহ নহ'ব;

আৰু দ্বীপ^১বোৰে তেওঁৰ বিধানৰ বাবে অপেক্ষা কৰিব।

৫ যিজনাই আকাশ মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে, সেইজনাই পৃথিৱী আৰু তাত উাপন হোৱা সকলোকে দলিচা পৰাৰ দৰে পাৰিলে, আৰু জীৱন দিলে;

যি জনাই লোকসকলক নিশ্বাস দিলে জীয়াই থকা সকলক প্ৰাণ দিলে,

সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা কোৱা কথা এই,

৬ মই তোমাক ধাৰমিকতালৈ মাতিলো, আৰু তোমাৰ হাত ধৰি ৰাখিম,

মই লোকসকলৰ নিয়ম স্থাপকৰূপে, দেশবাসীসকলৰ দ্বীপ্তি স্বৰূপে তোমাক নিযুক্ত কৰিম।

৭ অন্ধ লোকসকলৰ চকু মুকলি কৰিবলৈ, বন্দীশালৰ পৰা বন্দীসকলক মুক্ত কৰিবলৈ,

আৰু কাৰাগাৰৰ অন্ধকাৰত বহি থকা সকলক তাৰ পৰা আনিবলৈ।

৮ মই যিহোৱা, এয়ে মোৰ নাম;

আৰু মই মোৰ গৌৰৱ আনক, বা মোৰ প্ৰশংসা কটা মুৰ্ত্তিবোৰক নিদিওঁ।

৯ চোৱা, আগৰ কথা ফলিয়ালে

এতিয়া নতুন বিষয় মই প্ৰকাশ কৰোঁ;

সেইবোৰ সিদ্ধ নহওঁতেই সেইবোৰৰ বিষয়ে মই তোমালোকক কওঁ।^{১০}

১০ হে সমুদ্ৰৰ ভিতৰত থকাসকল আৰু তাত থকা সকলোবোৰ, হে দ্বীপবোৰ আৰু তাৰ নিবাসীসকল তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নতুন গীত গোৱা, আৰু পৃথিৱীৰ সীমাৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰা।

১১ মৰুভূমি আৰু তাৰ নগৰবোৰে কান্দক, কেদৰে বসতি কৰা গাওঁবোৰে উচ্ছ্বাস কৰক;

চেলা-নিবাসীসকল গান কৰক, পৰ্বতৰ টিঙৰ পৰা জয় ধ্বনি কৰক।

১২ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৌৰৱ স্বীকাৰ কৰক, আৰু দ্বীপবোৰৰ মাজত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।

১৩ যিহোৱা বীৰৰ দৰে ওলাই আহিব; তেওঁ যুদ্ধাৰুৰ দৰে নিজৰ উাসাহ বঢ়াব; তেওঁ জয় ধ্বনি কৰিব,

এনে কি, মহা ধ্বনি কৰিব; তেওঁ শত্ৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে পৰাক্ৰমী কাৰ্য প্ৰদৰ্শন কৰিব।

১৪ মই বহু সময়ৰ বাবে নিজম দি থাকিলোঁ, এতিয়াও মই মোখ বন্ধ কৰিম,

কিন্তু এতিয়া মই প্ৰসন্ন কৰা তিৰোতাৰ দৰে চিঞৰিম, একেবাৰে নেথাম আৰু ঘনকৈ উশাহ ল'ম।

১৫ মই পৰ্বত আৰু পাহাৰবোৰ ধংস কৰিম, আৰু সেই বোৰৰ ওপৰত থকা সকলো গছ গছনি শুকুৱাম;

আৰু মই নৈ বোৰ দ্বীপত পৰিনত কৰিম, আৰু জলাশয়বোৰ শুকুৱাম।

১৬ মই অন্ধসকলক তেওঁলোকে নজনা বাটেদি লৈ যাম, তেওঁলোকে নজনা পথেদি তেওঁলোকক লৈ যাম;

মই তেওঁলোকৰ আগত আন্ধাৰক পোহৰ কৰিম, আৰু বেঁকাবোৰক ঠাই পোন কৰিম।

এইবোৰ কাৰ্য মই কৰিম; আৰু সেইবোৰ মই পৰিত্যাগ নকৰিম।

১৭ যিসকলে কটা প্ৰতিমাৰোৰত বিশ্বাস কৰে, আৰু যিসকলে সাঁচত চলা মুৰ্ত্তিবোৰক কয়, “তোমালোক আমাৰ ঈশ্বৰ,”

সেই আটাইলোক সকলে বিমুখ হৈ সম্পূৰ্ণকৈ লাজিত হ'ব।

১৮ হে কলাসকল শুনা; হে অন্ধসকল চকু মেলা তাতে দেখা পাব।

১৯ কিন্তু মোৰ দাসৰ দৰে অন্ধ কোন? আৰু মই পঠোৱা দূতৰ দৰে কলা কোন?

মোৰে সৈতে শান্তিৰে থকা লোকৰ দৰে অন্ধ কোন? যিহোৱাৰ দাসৰ দৰে অন্ধ কোন?

২০ তুমি অনেক বিষয় দেখিছা, কিন্তু হৃদয়ঙ্গম নকৰা; কাণ মুকলি আছে, কিন্তু তেওঁ নুশুনো।

২১ যিহোৱাই নিজৰ ধাৰমিকতালৈ চাই, ব্যৱস্থাক মহা আৰু আদৰণীয় কৰিবলৈ সন্তুষ্ট হ'ল।

২২ কিন্তু এই লোকসকল ডকাইত আৰু লুট কৰি নিয়া লোক,

তেওঁলোক সকলোৰেই গাতত ধৰা পৰিল, আৰু বন্দীশালত বন্দী কৰা হ'ল;

তেওঁলোকক লুট কৰা হ'ল, কিন্তু তেওঁলোকক কোনেও উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰে; আৰু কোনেও নকয় “ওডোটাই দিয়া” বুলি।

২৩ তোমাৰ মাজত কোনে এই কথা শুনিব? আৰু কোনে শুনি ভবিষ্যত কালৰ বাবে শুনিব?

২৪ কোনে থাকোৱাক লোট আৰু কোনে ইশ্বায়েলক ডকাইতৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে?

যি জনাৰ বিৰুদ্ধে আমি পাপ কৰিলোঁ, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে চলিবলৈ অমাণ্ডি হ'ল,

আৰু যিজনাৰ ব্যৱস্থালৈ লোকসকলে কাণ নিদিলে, সেই যিহোৱাই নহয় নে?

২৫ সেই বাবে তেওঁ তাৰ ওপৰত নিজৰ শ্ৰেণীয়া আৰু যুদ্ধৰ প্ৰচণ্ডতা বৰষালে;

তাতে সেয়ে চাৰিওফালে জ্বলি উঠিল, তথাপিও তেওঁলোকে উপলব্ধি নকৰিলে; সেয়ে তেওঁলোকক পুৰিলে, তথাপি তেওঁলোকে হৃদয়েৰে গ্ৰহণ নকৰিলে।

43 অধ্যায়

যিহোৱাই ইশ্বায়েলক দিয়া সন্তানা দায়ক প্ৰতিজ্ঞা।

১ কিন্তু হে থাকোৱা মই সৃষ্টিকৰ্ত্তা যিহোৱাই, আৰু হে ইশ্বায়েল, তোমাৰ নিৰ্ভ্ৰাম্যকৰ্ত্তা যিহোৱা এইদৰে কৈছে, “ভয় নকৰিবা, কিয়নো মই তোমাক মুক্ত কৰিলোঁ; মই তোমাৰ নাম ধৰি তোমাক মাতিলোঁ, তুমি মোৰেই।”

* 42 অধ্যায়:4 প্ৰাচীন কালৰ লোকসকলে দূৰত থকা দেশবোৰক দ্বীপ বুলি কৈছিল।

- 2 তুমি যেতিয়া পানীৰ মাজেদি পাৰ হ'লে, মই তোমাৰ লগত থাকিম, আৰু নদীবোৰৰ মাজেদি গ'লে সেইবাবে তোমাক প্লাবিত নকৰিব;
- যেতিয়া তুমি জুইৰ মাজেদি খোজ কাঢ়িবা তুমি দক্ষ নহ'বা, নাইবা তাৰ শিখাই তোমাক অনিষ্ট নকৰিব।
- 3 কিয়নো মই তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ জনা, তোমাৰ ৰাণকৰ্ত্তা;
- মই তোমাৰ মুক্তিস্বৰূপে মিচৰ, তোমাৰ সলনি কুচ আৰু চিবা দিলোঁ
- 4 এতিয়াও তুমি মোৰ দৃষ্টিত বহুমূল্য আৰু আদৰণীয়, মই তোমাক প্ৰেম কৰোঁ;
- সেই বাবে মই তোমাৰ সলনি মানুহবোৰক, তোমাৰ প্ৰাণৰ সলনি লোক সমূহক দিম।
- 5 ভয় নকৰিবা, কিয়নো মই তোমাৰ লগত আছোঁ;
- মই পূব দিশৰ পৰা তোমাৰ বংশক আনিম, আৰু পশ্চিম দিশৰ পৰা তোমাক গোটাম।
- 6 মই উত্তৰ দিশক ক'ম, 'তেওঁলোকক এৰি দিয়া, আৰু দক্ষিণ দিশক ক'ম, ধৰি নাৰাখিবা,
- মোৰ পুত্ৰসকলক দূৰৰ পৰা, আৰু মোৰ জীয়েকসকলক পৃথিৱীৰ সীমাৰ পৰা আনি দিয়া।
- 7 মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা, আৰু মোৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে মই সৃষ্টি কৰা পৰতিজনক আনি দিয়া; তেওঁলোকক মই গঠন কৰিলোঁ, মই নিৰ্মাণ কৰিলোঁ।
- 8 তোমালোকে চকু থকা অন্ধ লোকক, আৰু কাণ থকা কলা লোকক উলিয়াই আনা।
- 9 সকলো দেশবাসী গোট খাওক, আৰু লোক সমূহ সমবেত হওক;
- তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনে ইয়াক প্ৰকাশ কৰিব পাৰে? আৰু আগৰ কালৰ কথা কোনে আমাক শুনাৱ পাৰে?
- তেওঁলোকৰ নিজৰ কথা প্ৰমাণ কৰিবলৈ নিজৰ সাক্ষী আনক; তেওঁলোকক শুনা হওক আৰু "সেয়ে সঁচা" বুলি নিশ্চিত কৰা হওক।
- 10 যিহোৱাই কৈছে, "তোমালোকে যাতে জানিব পাৰা আৰু মোক বিশ্বাস কৰা, আৰু মইয়ে যে তেওঁ, ইয়াক বুজিব পাৰা, সেয়ে তোমালোকেই মোৰ সাক্ষী আৰু মোৰ মনোনীত দাস।
- মোৰ পুত্ৰে কোনে ঈশ্বৰ নিৰ্ম্মিত হোৱা নাই, আৰু মোৰ পাছতো কোনো নহ'ব।
- 11 মই, মইয়েই যিহোৱা, মোৰ বাহিৰে আন কোনো ৰাণকৰ্ত্তা নাই।
- 12 মইয়েই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, মইয়েই পৰিৱৰণ কৰিলোঁ, আৰু মইয়েই ঘোষণা কৰিলোঁ; আৰু আন কোনো দেৱতা তোমালোকৰ মাজত নাই;
- যিহোৱাই কৈছে, "তোমালোকে মোৰ সাক্ষী, আৰু মইয়েই ঈশ্বৰ;
- 13 আদিৰে পৰা মইয়েই তেওঁ,
- মোৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰোঁতা কোনো নাই; মই কাৰ্য কৰিম, আৰু কোনে তাক ঘূৰাব পাৰে?"
- 14 তোমালোকৰ মুক্তিদাতা ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে,
- "মই তোমালোকৰ বাবে বাৰিলাই লোক পঠালোঁ, আৰু মই তেওঁলোকৰ সকলোকে পলাতক অৱস্থাত লৈ যাম,
- মই কলনীয়াসকলক তেওঁলোকৰ আনন্দ কৰাৰ পৰা বিলাপলৈ পৰিণত কৰিম।
- 15 মইয়েই যিহোৱা, তোমালোকৰ পবিত্ৰ জনা, ইস্ৰায়েলৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা, তোমালোকৰ ৰজা।"
- 16 সমুদ্ৰৰ মাজেদি বাট, (মেহাজলৰাশিৰ মাজেদি পথ যুগুত কৰা যিহোৱাই এই কথা কৈছে,
- 17 ৰথ আৰু যোঁৱা, সৈন্য-সামন্ত আৰু বীৰসকলক বাহিৰ কৰি অনা জন, তেওঁলোকে একেলগে শুলে,
- তেওঁলোক আৰু নুঠে; আৰু তেওঁলোক লুপ্ত হ'ব, জ্বলি থকা শলিতাৰ দৰে নুমাই যায়)
- 18 তোমালোকে পুৰুকালৰ কথা সোঁৱৰণ নকৰিবা, আৰু পুৰণি কথাবোৰলৈ বিবেচনা নকৰিবা।
- 19 চোৱা, মই এক নতুন কাৰ্য কৰিবলৈ উদ্যত; সেয়ে এতিয়া ঘটিব; তোমালোকে জানো তাক নাজানিবা?
- মই অৰণ্যৰ মাজত পথ, আৰু মৰুভূমিৰ মাজত নদীবোৰ উদ্ভাৱন কৰিম।
- 20 বনৰীয়া জন্তুবোৰে, শিয়াল আৰু উট পক্ষীবোৰে মোক সন্মান কৰিব;
- কাৰণ মই আৰণ্যত পানী দিলোঁ, মৰুভূমিত নদী,
- 21 এই লোকসকলক মোৰ নিজৰ বাবে নিৰ্ম্মাণ কৰিলোঁ,
- যাতে তেওঁলোকে মোৰ প্ৰশংসা গুণ কীৰ্ত্তন কৰিব পাৰে।
- 22 কিন্তু হে যাকোব, তুমি মোক হ'লে, আহ্বান কৰা নাই; আৰু হে ইস্ৰায়েল, তুমি মোৰ পৰা আমনি পাইছা।
- 23 তুমি মোৰ ওচৰলৈ তোমাৰ মেৰ-ছাগ জাকৰ পৰা এটাও মেৰ-ছাগ হোম বলিৰ বাবে নানিলা;
- নাইবা তুমি বলিদানৰ দ্বাৰাই মোক সমাদৰ কৰা নাই। নেবেদ্যেৰে কৰা সেৱাকৰ্ম মই তোমাক কৰোঁৱা নাই, নাইবা ধূপ লগোৱাই
- তোমাক ক্লান্ত কৰা নাই।
- 24 তুমি ধন দি মোৰ বাবে উত্তম সৃগন্ধি কিনা নাই, নাইবা তুমি তোমাৰ বলিৰ তেলেৰে মোক তৃপ্ত কৰা নাই;
- কিন্তু তোমাৰ পাপ বোৰৰ দ্বাৰাই মোক ডাৰুগ্ৰস্ত কৰিলা, আৰু তোমাৰ অপৰাধবোৰেৰে মোক চিত্তিত কৰিলা।
- 25 মই, মইয়েই মোৰ নিজৰ বাবে তোমাৰ অধৰ্মবোৰ মোচন কৰোঁ; আৰু তোমাৰ পাপবোৰ মই আৰু মনত নাৰাখিম;
- 26 কি হৈছিল তাৰ বাবে মোক সোঁৱৰণ কৰা; আৰ্হী, আমি একেলগে বাদনুবাদ কৰোঁহক; তুমি যাতে নিৰ্দ্দোষী প্ৰমাণিত হোৱা তাৰ বাবে কাৰণ দৰ্শোৱা।

27 তোমাৰ আদিপিতৃ*য়ে পাপ কৰিলে, আৰু তোমাৰ মূখ্যসকলে মোৰ বিৰুদ্ধে অধৰ্ম আচৰণ কৰিলে।

28 এই হেতুকে মই পবিত্ৰীকৃত অধ্যক্ষসকলক অপবিত্ৰ কৰিম, মই যাকোবক সৰুনাস আৰু ইশ্বায়েলক নিন্দাৰ বিষয় কৰিম।

44 অধ্যায়

1 মোৰ দাস যাকোব, আৰু মই মনোনীত কৰা ইশ্বায়েল, এতিয়া শুনা।

2 যিজনাই তোমাক নিৰ্দ্ৰাণ কৰিলে, আৰু তোমাক গৰ্ভত গঠন কৰিলে, যিজনাই তোমাক সহায় কৰিব, সেই যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “হে মোৰ দাস যাকোব, আৰু মই মনোনীত কৰা যিচুৰণ*, ভয় নকৰিবা।”

3 কাৰণ মই তুম্বাতুৰ ভূমিৰ ওপৰত পানী বৰষাম, আৰু খৰাং ঠাইৰ ওপৰত নদী বোৱাম;

মই তোমাৰ বংশৰ ওপৰত নিজ আত্মা, তোমাৰ সন্তানৰ ওপৰত নিজৰ আশীৰ্বাদ বাকি দিম।

4 তাতে বোৱতী পানীৰ দাঁতিত উইল গছ বঢ়াৰ দৰে ঘাঁহবোৰৰ মাজত সেইবোৰ গজি বাঢ়িব।

5 এজনে ক’ব, মই যিহোৱাৰেই, আনজনে নিজকে যাকোবৰ বুলি ক’ব, আৰু আন এজনে ‘মই যিহোৱাৰ হ’য়’ এই বুলি নিজৰ হাতত লিখিব, আৰু ইশ্বায়েলৰ নামেৰে জনাজাত হ’ব।”

6 ইশ্বায়েলৰ ৰজাক, তেওঁৰ মুক্তিৰতা, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই দৰে কৈছে;

“ময়েই আদি, আৰু ময়েই অশ্ব; মোৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই।

7 মোৰ দৰে কোন হ’য়? তেওঁক এই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰি মোক ক’ব দিয়া

মোৰ প্ৰাচীন কালৰ লোকসকলক মই প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰে পৰা, সেই বিষয়বোৰ ঘটি আহিছে, আৰু আহিবলগীয়া ঘটনাৰ কথা তেওঁলোকক ঘোষনা কৰিব দিয়া।

8 তোমালোকে ভয় নকৰিবা বা ভয়াতুৰ নহবা। মই জানো পুৰুষে পৰা তোমালোকৰ আগত এই বিষয়ে প্ৰকাশ আৰু ঘোষনা কৰা নাই?

তোমালোকেই মোৰ সাক্ষী: মোৰ বাহিৰে জানো আন কোনো ঈশ্বৰ আছে? আন কোনো শিলা† নাই; মই আন কাকো নাজানো‡।”

9 কটা-মূৰ্ত্তি সাজোঁতাবোৰ সকলোৰে অসাৰ; তেওঁলোকে আনন্দ কৰা বিষয়বোৰ মূল্যহীন;

তেওঁলোকৰ সাক্ষীবোৰে একো নেদেখে বা নাজানে, আৰু সেয়ে তেওঁলোকক লাজত পৰিব।

10 মূল্যহীন দেৱতা বা কটা মূৰ্ত্তি কোনে নিৰ্দ্ৰাণ কৰিলে?

11 চোৱা, তেওঁৰ সকলো সহযোগী সকল লাজত পৰিব; শিল্পকাৰসকল কেৱল মানুহ মাথোন।

তেওঁলোকক একেলগেই থিৰে থাকিব দিয়া; তেওঁলোক কাপুৰুষ আৰু তেওঁলোকে লাজ পাব।

12 কমাৰে তেওঁৰ সজুলিৰে সৈতে কাম কৰে, তেওঁ লোহাৰ অশ্বৰ আঙঠাৰ ওপৰত দি নিৰ্দ্ৰাণ কৰে।

তেওঁ হাতুৰীৰে তাক গঢ় দিয়ে, আৰু নিজৰ বলবান হাতেৰে তাক বনায়।

তেওঁ ভোকাতুৰ হয়, আৰু তেওঁৰ বল হ্রাস পায়, তেওঁ পানী নাখায় আৰু মূৰ্ছা যায়।

13 বাঢ়েয়ে কাঠ ৰেখা টানি ৰঙা জোখে, আৰু লিখনিৰে সৈতে তাক চিন দিয়ে।

তেওঁ কম্পাচেৰে সৈতে চিন দি সজুলিৰে সৈতে তাক গঢ় দিয়ে,

তেওঁ আকৰ্ষণীয় মানুহৰ আকৃতিৰে তাক গঢ় দিয়ে, যাতে তাক মন্দিৰত থ’ব পাৰে।

14 তেওঁ এৰচ গছ কাটে; বা তেওঁ দেবদাৰু (চাইপৰাচ) আৰু ওক গছ বাছি লয়;

সি অৰণ্যৰ পৰা গছবোৰ নিজৰ বাবে লয়। ফাৰ‡ গছ ৰোৱে, আৰু বৰষুণে তাক বৃদ্ধি কৰে।

15 তাৰ পাছত মানুহে তাক জুইৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰে, আৰু নিজে শেক লয়। হয়, তেওঁ জুই জ্বলায়; আৰু তাত পিঠা শেকে।

তেওঁ তাৰে এটা দেৱতা নিৰ্দ্ৰাণ কৰি তাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে, আৰু তেওঁ এটা মূৰ্ত্তি সাজি তাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে।

16 তেওঁ জুইৰ বাবে সেই কাঠৰ এডাগ পোৰে, তাৰ ওপৰত মঙহ পোৰে। তেওঁ তাক ভোজন কৰি তৃপ্ত হয়।

তেওঁ নিজকে প্ৰাণবন্ত কৰি ক’য়, ও মই প্ৰাণবন্ত হৈছোঁ, মই জুই দেখিছোঁ।”

17 তাৰ অৱশিষ্ট কাঠেৰে তেওঁ এক দেৱতা নিৰ্দ্ৰাণ কৰিলে, তেওঁ তাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে, আৰু তাক সন্মান কৰে, আৰু তাৰ আগত প্ৰশংসা কৰি ক’য়, “মোক উদ্ধাৰ কৰা; কাৰণ তুমি মোৰ দেৱতা।”

18 তেওঁলোকে নাজানে, আৰু তেওঁলোকে নুবুজে; কাৰণ তেওঁলোক চকু অন্ধ আৰু দেখা নাপায়, আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয় অনুভব নকৰে।

19 কোনো এজনে নাভাৰে নাইবা তেওঁলোকে হৃদয়ঙ্গম নকৰে আৰু ক’য়,

মই সেই কাঠৰ এটা অংশ জুইত পুৰিলোঁ, হয়, তাৰ আঙঠাৰ ওপৰত মই পিঠা শেকিলোঁ, আৰু মই তাৰ আঙঠাৰ ওপৰত মাংস খৰিকাত দি খালোঁ।

এতিয়া তাৰ অৱশিষ্ট ভাগেৰে সেৱা কৰিবলৈ মই কিবা এটা ঘিণলগীয়া বস্তু সাজিম নে? কাঠডোখৰৰ আগত মই প্ৰণিপাত কৰিম নে?”

20 এইটো তেওঁ ছাই ভোজন কৰাৰ দৰে; তেওঁক প্ৰবঞ্চক হৃদয়ে বিপথে নিয়ে। তেওঁ নিজৰ প্ৰাণক উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰে, নাইবা তেওঁ ক’য়, “মোৰ সোঁ হাতে থকা এই বস্তু অনর্থক দেৱতা।”

21 হে যাকোব, আৰু ইশ্বায়েল, এই বিষয়ে চিন্তা কৰা; কাৰণ তুমি মোৰ দাস;

* 43 অধ্যায়:27 যাকোব, চাওক দ্বিতীয় বিৱৰণ 26:5, হেচয়া 12: 2-4,12

* 44 অধ্যায়:2 ইশ্বায়েল

† 44 অধ্যায়:8 সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰ ‡ 44 অধ্যায়:8

মই তোমাক নিৰ্ৰমাণ কৰিলোঁ; তুমি মোৰ দাস; হে ইশ্বায়েল মই তোমাক নাপাহৰিম।²² তোমাৰ ঘন মেঘৰ দৰে অপৰাধবোৰ, আৰু তোমাৰ মেঘৰ দৰে পাপবোৰ মচি পেলাম;

তুমি মৌলৈ ঘূৰি আহাঁ, কিয়নো মই তোমাক মুক্ত কৰিলোঁ।

²³ হে আকাশ মণ্ডল গান কৰা, কাৰণ যিহোৱাই এই কাৰ্য্য সিদ্ধ কৰিলে; হে পৃথিৱীৰ অধঃস্থান, জয়ধ্বনি কৰা;

হে পৰ্বতবোৰ, হে অৰণ্য আৰু তাৰ মাজত থকা সকলো গছ, আনন্দ গান কৰি উৎফুলিত হোৱা;

কিয়নো যিহোৱাই যাকোবক মুক্ত কৰিলে, আৰু ইশ্বায়েলৰ মাজত নিজৰ গৌৰৱ প্ৰকাশ কৰিব।

²⁴ তোমাৰ মুক্তিদাতা, আৰু তোমাক গৰ্ভত গঠন কৰা যিহোৱাই এই কথা কৈছে,

“মইয়ে যিহোৱা যি সকলো সৃষ্টি কৰিলে,

যি জনাই অকলেই আকাশ মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিলে, আৰু যি জনাই অকলেই পৃথিৱী সজালে,

²⁵ যি জনাই অনৰ্থক কথা কোৱাসকলৰ লক্ষণবোৰ ব্যৰ্থ কৰে, মঙ্গলতীবোৰক বলীয়া কৰে, আৰু যি সকলে মঙ্গল চাই তেওঁলোকক অপমান কৰে,

আৰু মই সেই জন যি জনে জ্ঞানীসকলৰ প্ৰজ্ঞা বিপৰ্য্যস্ত কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শ মুৰ্খতালৈ বৃপান্তৰিত কৰে।

²⁶ মইয়ে যিহোৱা যি জনে নিজৰ দাসৰ কথা সিদ্ধ কৰে, আৰু নিজৰ দূতৰ পৰামৰ্শ সিদ্ধ কৰে,

যি জনাই যিৰূচালেমৰ বিষয়ে কয়, ‘সেয়ে বসতিৰ ঠাই নহ’ব,’ আৰু যিহূদাৰ নগৰবোৰৰ বিষয়ে কয়, ‘সেইবোৰ পুনৰ নিৰ্ৰমাণ কৰা হ’ব, আৰু তাৰ বিশ্বস্ত হোৱা ঠাইবোৰ পুনৰ স্থাপন কৰিম,

²⁷ যি জনাই অগাধ সমুদ্ৰক কয়, ‘শুকাই যা, আৰু মই তেওঁৰ সোঁতবোৰ শুকুৱাম,

²⁸ যি জনাই কোৱচৰ বিষয়ে কয়, ‘তেওঁ মোৰ মেৰ-ছাগ ৰখীয়া, আৰু মোৰ সকলো বাঞ্ছা সিদ্ধ কৰিব,’ তেওঁ যিৰূচালেমৰ বিষয়েও কয়, ‘তাক পুনৰ নিৰ্ৰমাণ কৰা হওক,’ আৰু মন্দিৰৰ বিষয়ে কয়, ‘তোমাৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰা হওক,’”

45 অধ্যায়

1 যাৰ সম্মুখত সকলো জাতিবোৰৰ বশীভূত কৰিবলৈ মই তেওঁৰ সোঁ হাত ধৰিছোঁ,

দুৱাৰবোৰ পুনৰায় জাপ নোখোৱাকৈ যাৰ আগত সেই দুৱাৰবোৰ মুকলিকৈ ৰাখিবলৈ ৰজাসকলক অস্থহীন কৰিম, যিহোৱাই নিজৰ অভিশিষ্ট কোৱচক এই কথা কৈছে,

2 মই তোমাৰ আগে আগে যাম আৰু পৰ্বতবোৰ সমান কৰিম,

মই পিতলৰ দুৱাৰবোৰ ডাঙি ডোখৰ ডোখৰ কৰিম, আৰু লোহাৰ ডাংবোৰ কাটি টুকুৰা টুকুৰ কৰিম।

3 মই যে তোমাৰ নাম কাটি মাতোঁতা ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি তাক জানিবৰ বাবে,

মই আন্ধাৰত থকা ধন আৰু গুপ্ত ঠাইত লুকুৱাই থোৱা বহুমূল্য বস্তু তোমাক দিম।

4 মোৰ দাস যাকোবৰ আৰু মোৰ মনোনীত ইশ্বায়েলৰ বাবে,

যদিও তুমি মোক নাজানা, তথাপিও মই তোমাক নাম ধৰি মাতিলোঁ আৰু সন্মানীয় উপাধি দিলোঁ।

5 ময়েই যিহোৱা, সেইস্থানত আন কোনো নাই; মোৰ বাহিৰে কোনো ঈশ্বৰ নাই।

6 সূৰ্য্য উদয় হোৱা ঠাইৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈকে সকলো লোকে মোৰ বাহিৰে যে কোনো ঈশ্বৰ নাই তাক যেন জানিব পাৰে; ময়েই যিহোৱা, আন কোনো নাই।

7 মই পোহৰ সৃষ্টি কৰোঁ, আৰু অন্ধকাৰ সৃজন কৰোঁ,

মই শান্তি স্থাপন কৰোঁ, আৰু দুৰ্যোগ সৃষ্টি কৰোঁ, মই এই সকলোকে সিদ্ধ কৰোঁতা যিহোৱা।

8 হে গগন মণ্ডল, ওপৰৰ পৰা তুমিয়ে বৰষুণ বৰষোৱা! বৰষুণ স্বৰূপে আকাশৰ পৰা তুমিয়ে ধাৰ্মিকতা ৰূপে পৰিত্ৰান বৰষোৱা। পৃথিৱীয়ে ইয়াক শুহি লওক, সেই পৰিষ্কাৰ যেন লহপহঁক বাঢ়িব;

আৰু ধৰ্মপৰায়ণতা ইয়াৰ সৈতে একেলগে উদ্ভৱ হওক। মই, যিহোৱাইয়ে দুয়োকো সৃষ্টি কৰিলোঁ।

9 যি কোনোৱে নিজৰ নিৰ্ৰমাণকৰ্ত্তাৰ লগত বাদানুবাদ কৰে, তেওঁৰ সন্তাপ হ’ব! তেওঁ পৃথিৱীৰ সকলো মাটিৰ খোলাকটিবোৰৰ মাজৰ এডোখৰ খোলাকটি মাখোন!

‘তুমি কি কৰিছা?’ এই বুলি জানো কুমাৰ জনক মাটিয়ে ক’ব? বা ‘তুমি কি বনাইছা- যেতিয়া তুমি এইটা কৰিছিলে তেতিয়া তোমাৰ অধিকাৰ নাছিল নেকি?’ তাৰ হাত নাই, এই বুলি জানো তোমাৰ সজা বস্তুৰে ক’ব? ¹⁰ ‘আপুনি জন্মনাতা ৰূপে কি কৰিছে?’ এই বুলি যি জনে পিতৃক, বা ‘আপুনি কি জন্ম দিছে?’ এই বুলি মহিলাক কয়, তেওঁৰ সন্তাপ হ’ব।

11 ইশ্বায়েলৰ পবিংৰ ঈশ্বৰ জনা, নিৰ্ৰমাণকৰ্ত্তা যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

আগলৈ হ’ব লগা ঘটনাৰ বিষয়ে, আৰু মোৰ সন্তান সকলৰ বিষয়ে মোক প্ৰশ্ন কৰিছানে? মোৰ হাতৰ কাৰ্য্যৰ বিষয়ে কি কৰিম তোমালোকে মোক কৈছানে?’

12 মইয়ে পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলোঁ, আৰু তাত মনুষ্য সৃষ্টি কৰিলোঁ।

ময়েই নিজ হাতেৰে আকাশ-মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিলোঁ; আৰু সকলো তৰাবোৰক দৃষ্টিগোচৰ হবলৈ মই আজ্ঞা দিলোঁ।

13 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, মই ন্যায়পৰায়ণতাত কোৱচক আলোড়িত কৰিলোঁ, আৰু মই তেওঁৰ সকলো পথ সমান কৰিম।

তেঁৱেই মোৰ নগৰখন নিৰ্মান কৰিব, আৰু বিনামূল্যে কি বিনা ভেঁটিয়ে মোৰ দেশান্তৰিত লোকসকলক পঠাই দিব।”

14 যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, “মিচৰৰ পৰিষ্ৰম ফল আৰু কূচ দেশৰ বাণিজ্যদৰব্য আৰু দীৰ্ঘকায়ী চৰায়ীয়া লোকক

তোমাৰ ওচৰলৈ অনা হ'ব। তেওঁলোক তোমাৰেই হ'ব। তেওঁলোক তোমাৰ পাছত চলোঁতা হ'ব; তেওঁলোক শাৰী পাতি আহিব।

তেওঁলোকে তোমাৰ আগত পৰণিপাত কৰি এই বুলি পৰাৰ্থনা কৰিব,
‘নিশ্চয়ে তোমাৰ লগত ঈশ্বৰ আছে; তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই।’”

15 হে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ, ৭ৰাণকৰ্ত্তা, নিশ্চয়ে আপুনি নিজকে গোপন ৰাখোঁতা ঈশ্বৰ।

16 মুৰ্ত্তি সাজোঁতাসকলে অপমান পাব, তেওঁলোকে লাজ পাব আৰু অপদস্থ হ'ব।

17 কিন্তু ইশ্বায়েলে যিহোৱাৰ দ্বাৰাই অনন্তকালীয়া পৰিৱৰণেৰে ৰক্ষিত হ'ব;

তোমালোক পুনৰ লজ্জিত বা অপমানিত নহ'বা।

18 কোনে পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে আৰু গঠন কৰিলে কোনে তাক স্থাপন কৰিলে।

তেওঁ অনৰ্থকৰূপে সৃষ্টি কৰা নাই, কিন্তু বাসস্থানৰ বাবেহে তাক নিৰ্মাণ কৰিলে,

আকাশ মণ্ডল সৃষ্টি কৰা সেই সত্য ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে,

ময়েই যিহোৱা, মোৰ কোনো সমকক্ষ নাই।

19 মই গুপতে অন্ধকাৰময় কোনো ঠাইত কথা কোৱা নাই;

‘মোক নিৰর্থক ভাবে বিচাৰা,’ এই বুলি মই যাকোবৰ বংশক কোৱা নাই।

মই যিহোৱাই, যি অন্তৰিকতাবে কওঁ, যি সত্য মই তাক ঘোষনা কৰোঁ।

20 জাতিবোৰৰ মাজৰ শৰণাৰ্থীসকল, তোমালোক একগোটহে নিজকে সমবেত কৰা আৰু আহাঁ!

যিসকলে কটা পৰতিমা ডাৰ বৈ ফুৰে, আৰু ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰা দেৱতাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰে, তেওঁলোকৰ কোনো ক্ষানো নাই।

21 ওচৰলৈ আহা আৰু মোৰ আগত এইতো ঘোষনা কৰা, প্রমান আনা! তেওঁলোকক একেলগে মিলিত হ'লে দিয়া।

কোনে আগৰ পৰা এইসকলে দেখুৱাই আহিছে? কোনে ঘোষনা কৰিছে?

মই যিহোৱাই নহয়নে? মোৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই, মই ন্যায়ৱান ঈশ্বৰ, আৰু ৭ৰাণকৰ্ত্তা; মোৰ বাহিৰে আন কোনো নাই।

22 পৃথিৱীৰ অষ্টলৈকে থকা সকল, মৌলে ঘূৰি আহা আৰু পৰিৱৰণপৰাপ্ত হোৱা;

কাৰণ ময়েই ঈশ্বৰ, আৰু ইয়াত আন কোনো দেৱতা নাই।²³ মোৰ আগত পৰত্যেকে আঁঠু ল'ব, প্ৰত্যেক জীৱাই শপত খাব;

মই নিজেই শপত খালোঁ;

মোৰ ন্যায়পৰায়ণ বিধানৰ কথা কলোঁ, আৰু সেয়ে পুনৰ ঘূৰি নাহিব।

24 লোকসকলে ক'ব “কেৱল যিহোৱাত হে পৰিত্ৰান আৰু শক্তি আছে।”

যিসকলে তেওঁৰ প্ৰতি কুপিত তেওঁলোক তেওঁৰ সম্মুখত লাজত সঙ্কুচিত হ'ব।

25 যিহোৱাতেই ইশ্বায়েলৰ আটাই বংশ ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'ব, আৰু তেওঁত গৌৰৱ কৰিব।

46 অধ্যায়

ব্যবিলৰ দেৱতাবোৰৰ বিনাশ আৰু তাৰ পতন।

1 বেল দেৱতা মুৰ্ত্তিবোৰ নত হ'ল, নবো মুৰ্ত্তিবোৰ দোঁ খালে,

সেইবোৰ গধুৰ হোৱা বাবে কঢ়িয়াই নিয়া জঙ্ঘবোৰ নিগ্নগামী হ'ল। এই কঢ়িয়াই নিয়া মুৰ্ত্তিবোৰ ভাগৰুৱা জঙ্ঘৰ বাবে গধুৰ বোজা হ'ল।

2 একেলগে সিহঁত নত হ'য়, আৰু কাঢ়ে; সিহঁতে প্ৰতিমাবোৰ উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰে;

কিন্তু সিহঁত নিজেও বন্দী অৱস্থালৈ যায়।

3 গৰুডৰ পৰা আৰু জন্মৰ আগৰে পৰা যিসকলক মই কঢ়িয়াই আনিছো:

সেই যাকোবৰ বংশ আৰু ইশ্বায়েলৰ বংশৰ অৱশিষ্ট লোকসকল, মোৰ কথা শুনা।

4 আনকি তোমালোকৰ বৃদ্ধ অৱস্থালৈকে মইয়ে সেই জন, আৰু চুলি নপকা প্ৰথম ময়েই তোমালোকক কঢ়িয়াম;

ময়েই তোমালোকক সৃষ্টি কৰিলোঁ, আৰু ময়েই তোমালোকক পোহপাল দিম; মই তোমালোকক সুৰক্ষিত শ্বাহালৈ লৈ যাম।

5 তোমালোকে মোক কাৰ সৈতে তুলনা কৰিবা? আৰু মই কাৰ সাদৃশ্যে জানো আমাক তুলনা কৰিব পাৰিব?

6 লোকসকলে মোনাৰ পৰা সোণ ঢালি দিয়ে আৰু তৰজুত ৰূপ জোখে।

তেওঁলোকে তাৰ দ্বাৰাই এক দেৱতা নিৰ্মাণ কৰিবলৈ সোণাৰীক বেচ দিয়ে; তেওঁলোকে সেই দেৱতাক পৰণিপাত কৰে, আৰু পূজাও কৰে।

7 তেওঁলোকে তাক তেওঁলোকৰ কান্ধত উঠাই আৰু কঢ়িয়াই লৈ যায়, তেওঁলোকে নিজ ঠাইত তাক স্থাপন কৰে; তাতে সি থিয় হৈ থাকে, আৰু নিজ ঠাইৰ পৰা লৰচৰ নহয়।

তেওঁলোকে তাৰ আগত কান্দে, কিন্তু উত্তৰ দিব নোৱাৰে, নাইবা তেওঁলোকক সঙ্কটৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবও নোৱাৰে।

8 হে তোমালোক বিদ্ৰোহীসকল এই বিষয়ে চিন্তা কৰা; কেতিয়াও প্ৰত্যাখ্যান নকৰিবা 9 সময়ৰ সৈতে পাৰ হৈ যোৱা আগৰ কথাবোৰ সোঁৱৰণ কৰা;

কাৰণ ময়েই ঈশ্বৰ, আৰু আন কোনো নাই; ময়েই ঈশ্বৰ, মোৰ তুল্য কোনো নাই।

10 মই আৰম্ভণিৰে পৰা শেষৰ কথা ঘোষনা কৰিছোঁ, আৰু আগতিয়াকৈ সেইবোৰ এতিয়াও ঘটা নাই;

মই কৈছো “মোৰ পৰিকল্পনা সিদ্ধ কৰিম, আৰু মই যি দৰে ইচ্ছা কৰোঁ সেই দৰে কৰিম।”

11 মই পূব দিশৰ পৰা এক হিংসুক চৰাইক, দূৰ দেশৰ পৰা মোৰ মনোনীত পুৰুষক মাতিম;

হয় মই কলোঁ; মই তাক সিদ্ধ কৰিম; মোৰ উদ্দেশ্য আছে, মইয়ো কৰিম।

12 সুকাৰ্য্যৰ পৰা দূৰৈত থাকা জেদী লোকসকল মোৰ কথা শুনা।

13 মই মোৰ ধাৰমিকতা ওচৰলৈ আনো; এইটো দূৰত নাথাকে, আৰু মোৰ পৰিষ্কাৰণ বাট নাচায়;

আৰু মই চিয়োনক পৰিত্ৰান আৰু ইশ্ৰায়েলক মোৰ সৌন্দৰ্য্য দিম।

47 অধ্যায়

1 হে বাবিলৰ কুমাৰী জীয়াৰী, তুমি নামি আহা, আৰু ধূলিত বহা;

হে কলদীয়া জীয়াৰী, সিংহাসনৰ অবিহনে, মাটিত বহা।

তোমাক ধুনীয়া আৰু লাহী বুলি পুনৰায় কোৱা নাযাব।

2 জাঁত লোৱা আৰু আটা পিহি গুৰি কৰা, তোমাৰ ওৰণি গুচুউৱা,

তোমাৰ তললৈকে ওলমি যোৱা কাপোৰ সোলোকাই থোৱা, তোমাৰ ভৰিৰ আৱৰণ গুচাই নদী পাৰ হোৱা।

3 তোমাৰ বিৰস্খৰতা প্ৰকাশ পাব, হ'য়, তোমাৰ লাজ দেখা যাব:

মই প্ৰতিশোধ ল'ম, আৰু কোনো পুৰুষক ক্ষমা নকৰিম।

4 আমাৰ মুক্তিদাতাৰ নাম, বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, ইশ্ৰায়েলৰ পৰিষ্কাৰ ঈশ্বৰ জনা।

5 হে কলদীয়া জীয়াৰী, নিজম দি বহা, আৰু আহাৰৰ মাজলৈ যোৱা;

কাৰণ তোমাক আৰু ৰাজ্যবোৰৰ ৰাণী বুলি মতা নহ'ব।

6 মই মোৰ প্ৰজাসকলৰ ওপৰত ক্ৰোধ কৰিলোঁ, মই মোৰ আধিপত্য অপৰিষ্কাৰ কৰিলোঁ;

আৰু তেওঁলোকক আপোনাৰ হাতত দিলোঁ, কিন্তু আপুনি তেওঁলোকলৈ একো দয়া নেদেখুৱালে,

আপুনি বৃদ্ধসকলৰ ওপৰত অতি গধুৰ যুৱলি দিলে।

7 তুমি ক'লা, “মই চিৰকাললৈকে একচ্ছ্ৰী ৰাণী হৈ থাকিম;”

এই কাৰণে তুমি এইবোৰ কথাত মনোযোগ দিয়া নাই, নাইবা তেওঁলোকক কেনেকৈ উলিয়াই দিবা সেই বিষয়ে ভবা নাই।

8 নিশ্চিত মনে বহি থকা হে ইন্দ্ৰিয়াসক্ত, সেইয়ে তুমি এতিয়া এই কথা শুনা,

তুমি নিজৰ মনতে কৈছা, “মই বৰ্তি আছোঁ, মোৰ দৰে আন কোনো নাই;

মই কেতিয়াও বিধৱা হৈ নাথাকিম, নাইবা সন্তান হানি হোৱা অনুভব নকৰিম।”

9 কিন্তু এই দুয়োটা বিষয়েই তোমালৈ এদিনতে ঘটিব:

তোমাৰ অধিক মাযাকৰ্ম আৰু তোমাৰ অনেক তনুৰ মনুৰ থকা স্বতেও,

সন্তান হানি আৰু বৈধব্য, সম্পূৰ্ণ শক্তিৰে তোমালৈ ঘটিব।

10 তুমি তোমাৰ দুষ্ততাত নিৰ্ভৰ কৰিছা; তুমি কোৱা “মোক কোনেও নেদেখে;”

তোমাৰ প্ৰজ্ঞা আৰু তোমাৰ জ্ঞানেই তোমাক বিপথগামী কৰিলে;

কিন্তু তুমি মনতে কোৱা, “মই বৰ্তি আছোঁ, মোৰ দৰে আন কোনো নাই।”

11 বিপৰ্য্যে তোমাক পৰাজিত কৰিব; তুমি তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰেৰে তাক দূৰ কৰিব নোৱাৰিবা।

বিপৰ্য্য তোমাৰ ওপৰত পৰিব; তুমি তাৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ সক্ষম নহবা।

তুমি জনাৰ পূৰ্বেই, দুৰ্যোগে তোমাক আঘাত কৰিব।

12 যি তনুৰ মনুৰ আৰু মাযাকৰ্মবোৰত তুমি লাগি আছিল

সৰু কালৰে পৰা যিবোৰ বিশ্বাসেৰে আৰ্হি কৰিলা, সেইবোৰত লাগি থাকা;

হয়তো তুমি জয়ী হ'ব পাৰা, হয়তো তুমি দুৰ্যোগৰ আতঙ্ক দূৰ কৰিব পাৰা।

13 তুমি অনেক পৰামৰ্শৰ সৈতে ভাগৰি পৰিছা; সেই লোকসকলক ঠিয় হ'ব দিয়া

মিসকলে গ্ৰহ নক্ষত্ৰ আৰু তৰা গণনা কৰে তোমাক উদ্ধাৰ কৰিব,

নতুন জোন যোমনা কৰাসকলক তোমালৈ যি যি ঘটিব, তাৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰিব দিয়া।

14 চোৱা, তেওঁলোক খেৰৰ দৰে হ'ব; তেওঁলোকক জুইয়ে পুৰি পেলাব,

তেওঁলোকে অগ্নিশিখাৰ পৰা নিজৰ প্ৰাণ উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিব;

সেয়ে উম লবলৈ, বা আগত বহি জুই ফুৰাবলৈ তাত কোনো আশ্ৰী নাথাকিব।¹⁵ সেইবোৰ তোমাৰ কাৰণে একো নহয় কিন্তু

কঠোৰ পৰিশ্ৰম মাথো, মিসকলৰ সৈতে সৰু কালৰে পৰা তুমি বেপাৰ বাণিজ্য কৰিলে,

তেওঁলোক প্ৰতিজনে দিহাদিহি গুচি যাব, তোমাক উদ্ধাৰকৰিবলৈ কোনো নাথাকিব।

48 অধ্যায়

বাবিলৰ পৰা ইশ্ৰায়েলৰ নিস্তাৰ।

1 হে ইশ্ৰায়েল নামেৰে প্ৰখ্যাত, আৰু যিহূদাৰ জল সমূহৰ পৰা উৰ্দ্ধপন্ন হোৱা যাকোবৰ বংশ, এই কথা শুনা,

মিসকলে যিহোৱাৰ নাম লৈ শপত খায়, ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত সাহায্য প্ৰাৰ্থনা কৰে,

কিন্তু আন্তৰিকতাৰে বা সত্যনিষ্ঠাৰে নকৰে।

- 2 কাৰণ তেওঁলোকে নিজকে পবিত্ৰ নগৰ লোক বুলি কয়,
আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নামেৰে পৰখ্যাত ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰে।
- 3 মই বহু দিনৰ আগৰে পৰা কথাবোৰ যোমনা কৰিলোঁ; এনে কি, সেইবোৰ মোৰ মূৰৰ পৰা ওলাল, আৰু মই সেইবোৰ জানিবলৈ দিলোঁ;
- অকস্মাৎ মই সেইবোৰ সিদ্ধ কৰিলোঁ, আৰু সেইবোৰ ঘটি উঠিল।
- 4 কাৰণ মই জানো, যে, তুমি অবাধ্য,
তোমাৰ ডিঙিৰ মাংসপেশী লোহাৰ দৰে টান, আৰু তোমাৰ কপাল পিতলস্বৰূপ,
- 5 এই হেতুকে মই ইতিপূৰ্বে তাক তোমাৰ আগত পৰকাশ কৰিলোঁ; সেইবোৰ ঘটৰ পূৰ্বেই মই তোমাক জনালোঁ,
যাতে তুমি নোকোৱা “সেইবোৰ মোৰ মূৰ্ত্তিয়ে কৰিলে,” বা “মোৰ কটা পৰতিমাই মোৰ সাঁচত চলা মূৰ্ত্তিয়ে সেইবোৰ আজ্ঞা কৰিলে।”
- 6 তুমি এই কথাৰ বিষয়ে শুনিলা; তুমি এই সকলো সাক্ষ্য চোৱা; আৰু মই যি কৈছিলোঁ তাক জানো সত্য বুলি স্বীকাৰ নকৰিব?
এতিয়াৰে পৰা মই তোমাক নতুন বিষয়বোৰ, তুমি আগেয়ে নজনা গুপ্ত বিষয়বোৰ তোমাক দেখুৱাও।
- 7 সেইবোৰ এতিয়া স্বৰজন কৰা হ'ল, আগৰ পৰা নাছিল, আজিৰ আগতে তুমি সেইবোৰৰ বিষয়ে শুনা নাছিল,
এই বুলি তুমি নকৰৰ নিমিত্তে, আজিৰ পূৰ্বতে সেইবোৰ শুনা নাছিল, সেয়ে তুমি ক'ব নোৱাৰা যে, “হ'য় মই এই বিষয়ে জানো।”
- 8 তুমি কেতিয়াও শুনা নাই, জনাও নাই, তোমালোকে শূনিবৰ বাবে এইবোৰ কথা আগেয়ে মুকলি হোৱা নাছিল।
কাৰণ মই জানো, যে তুমি অতি প্ৰবঞ্চক, আৰু সেই তুমি জন্মেৰে পৰা বিদ্ৰোহী। 9 মই তোমাক উচ্ছন্ন নকৰিবৰ বাবে মই মোৰ নামৰ কাৰণে ক্ৰোধ স্তম্ভিত ৰাখিম, আৰু মোৰ সন্মানৰ কাৰণে কুঠীবোধ কৰিম।
- 10 চোৱা, মই তোমাক সংশোধিত কৰিম, কিন্তু ৰূপৰ দৰে নহয়; অত্যন্ত যত্নত অগ্নিশীত মই তোমাক শুদ্ধ কৰিম।
- 11 মই নিজৰ কাৰণে, কেৱল নিজৰ কাৰণে কাৰ্য কৰিম; কাৰণ মোৰ নাম কেনেকৈ অসন্মানিত হ'বলৈ দিব পাৰোঁ?
মই মোৰ গৌৰৱ অন্য কাকো নিদিম।
- 12 হে মোৰ আমনিৰত যাকোব আৰু ইস্ৰায়েল, মোৰ কথা শুনা;
মইয়ে তেওঁ, মইয়ে আদি, মইয়ে অন্তও। 13 হ'য়, মোৰ হাতে পৃথিৱীৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলে, আৰু মোৰ সোঁহাতে আকাশ মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিলে;
- মই যেতিয়া তেওঁলোকক মাতে, তেওঁলোক একেলগে থিয় হয়। 14 তোমালোক সকলোৱে নিজকে সমবেত কৰা, আৰু শুনা;
তোমালোকৰ মাজৰ কোনে এইবোৰ কথা পৰকাশ কৰিলে?
বাবিলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱা আৰু তেওঁৰ মিত্ৰই তেওঁৰ উদ্দেশ্য পূৰণ কৰিব। তেওঁ কলদীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিব।
- 15 মই, মইয়েই কথা ক'লোঁ, হ'য়, মইয়েই সেই জনক মাতিলোঁ, মইয়েই সেই জনক আনিলোঁ; আৰু তেওঁ কৃতকাৰ্য্য হ'ব।
- 16 তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ আহি এই কথা শুনা;
মই আদিৰে পৰা গুপতে কথা কোৱা নাই; এই ঘটনা যেতিয়া ঘটে, মই তাতে আছোঁ,
এতিয়া পৰভূ যিহোৱাই নিজ আত্মা দি মোক পঠালে।
- 17 তোমাৰ মৃত্তিদাতা ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:
“মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যিজনে তোমাক কৃতকাৰ্য্য হ'বলৈ শিকাই,
তোমালোকৰ যাবলগীয়া পথত যিজনে চলাই নিয়ে।
- 18 যদি তোমালোকে কেৱল মোৰ আজ্ঞাবোৰ মানি চলিলা হয়!
তোমালোকৰ শান্তি আৰু উন্নতি নদীৰ দৰে প্ৰবাহিত হ'ল হয়, আৰু তোমাৰ পৰিত্ৰান সমুদৰৰ টোৰ দৰে হ'ল হয়।
- 19 তোমালোকৰ বংশ বাবিলৰ দৰে অসংখ্য, আৰু তোমালোকৰ ঔৰসত জন্মা সন্তান বাবিলৰ কণিকা সমূহৰ দৰে অসংখ্য হ'লহেঁতেন;
তেওঁলোকৰ নাম মোৰ আগৰ পৰা লুপ্ত বা নষ্ট নহ'ব।
- 20 বাবিলৰ পৰা ওলাই আহা! কলদীয়াসকলৰ মাজৰ পৰা পলাই যোৱা!
উচ্চ ধ্বনিৰে ইয়াক পৰকাশ কৰা! ইয়াক জানিবলৈ দিয়া, পৃথিৱীৰ সীমালৈকে পৰচাৰ কৰা!
তোমালোকে কোৱা, ‘যিহোৱাই নিজ দাস যাকোবক মুক্ত কৰিলে।’” 21 যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক শুকান ভূমিয়েদি লৈ গৈছিল, তেতিয়া তেওঁলোকৰ পিয়াহ লগা নাছিল;
তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে শিলটোৰ পৰা পানী বোৱালে,
আৰু তেওঁ শিলটো ফালিলত জল সমূহ বেগেৰে ওলাল।
- 22 যিহোৱাই কৈছে, “দুষ্ট লোকসকলৰ কাৰণে কোনো শান্তি নাই।”

49 অধ্যায়

যিহোৱাৰ দাস আৰু তেওঁ কৃতকাৰ্য্য হোৱা বিষয়।

1 হে দ্বীপবাসী, মোৰ বাক্য শুনা! আৰু দূৰত থকা লোকসকল, মনোযোগ দিয়া।

যিহোৱাই মোক জন্ম হোৱা দিনৰ পৰা, যেতিয়া মোৰ মাতৃয়ে মোক পৃথিৱীলৈ আনিলে তেতিয়াৰ পৰা মাতিলে।

2 তেওঁ মোৰ মুখ চোকা তৰোৱালৰ দৰে কৰিলে, তেওঁ নিজৰ হাতৰ ছাঁত মোক লুকুৱাই থলে;

তেওঁ মোক শান্ত দিয়া কাঁড় কৰিলে, তেওঁ নিজৰ তৃণৰ ডিতৰত মোক লুকুৱাই ৰাখিলে।

3 তেওঁ মোক ক'লে, “ইশ্ৰায়েল তুমি মোৰ দাস, যাৰ যোগেদি মই মোৰ গৌৰৱ দেখিবলৈ পাম।”

4 যদিও মই ডাবো, মই মিছাকৈয়ে শ্ৰম কৰিলোঁ, মই অনৰ্থক ৰূপে মোৰ শক্তি নষ্ট কৰিলোঁ;

তথাপিও মোৰ ন্যায় যিহোৱাৰ লগত আছে, আৰু মোৰ পুৰস্কাৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে আছে।

5 আৰু এতিয়া যিহোৱাই কৈছে, মই নিজৰ ওচৰলৈ যাকোবক পুনৰায় আনিবৰ বাবে, আৰু ইশ্ৰায়েলক তেওঁৰ ওচৰত গোট খুৱাবৰ অৰ্থে,

তেওঁৰ দাস হ'বলৈ মোক জন্মৰ পৰাই গঠন কৰিলে,

মই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত মৰ্যাদাৱান, আৰু মোৰ ঈশ্বৰ মোৰ বলস্বৰূপ।

6 তেওঁ কৈছে, যাকোবৰ ফৈদসকলক পুনঃস্থাপন কৰিবলৈ,

আৰু ইশ্ৰায়েলৰ জীৱিত লোকসকলক পুনৰায় স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে তুমি মোৰ দাস হোৱা অতি সৰু বিষয়। মই তোমাক ধৰ্মহীন লোকৰ আগত দ্বীপ্তিস্বৰূপ কৰিম।

সেয়ে হয়তো পৃথিৱীৰ অন্তঃলৈকে তুমি মোৰ পৰিষ্কাৰৰ উপায় হ'ব।

7 ইশ্ৰায়েলৰ মূৰ্ছিদাতা, তেওঁলোকৰ পৰিষ্কাৰৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে,

যাক মানুহে হেয়জ্ঞান কৰে, যাক দেশৰ লোকে ঘিণ কৰে, যি জনা অধিপতিসকলৰ দাস;

কাৰণ বিশ্বাসীযোগ্য যিহোৱাই, তাৰ ওপৰিও ইশ্ৰায়েলৰ পৰিষ্কাৰ জনাই তোমাক মনোনীত কৰিলে।

তেওঁৰেই বাবে ৰজাসকলে তোমাক দেখিলে উঠিব, আৰু অধিপতিসকলে তোমাক দেখিলে পৰিণিপাত কৰিব।

8 যিহোৱাই এই কথা কৈছে,

একে সময়তে মই তোমাক মোৰ অনুগ্ৰহ আৰু উত্তৰ দিবলৈ সিদ্ধান্ত ল'ম, আৰু পৰিষ্কাৰৰ দিনা মই তোমাক সহায় কৰিম;

উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰে পোৱা উচ্ছন্ন হৈ যোৱা দেশ পুনৰ নিৰ্দিষ্ট কৰি গঠন কৰিবলৈ,

মই তোমাক সুৰক্ষা দিম, আৰু তোমাক চুক্তি হিচাবে লোকসকলৰ কাৰণে দিম।

9 অন্ধৰূপত থকা বন্দীসকলক তুমি কোৱা ‘ওলাই আহাঁ’, আৰু ‘নিজক দেখুৱা।’

তেওঁলোকে পশুবোৰক বাটৰ কাষে কাষে চৰাব, আৰু আটাই খালী এচলীয়া ঠাই সিহঁতৰ চৰণীয়া ঠাই হ'ব।

10 তেওঁলোক ক্ষুধাতুৰ বা তৃষ্ণাতুৰ নহ'ব; গৰমে বা সূৰ্যৰ তাপে তেওঁলোকক কষ্ট নিদিব;

কাৰণ যি জনাই তেওঁলোকক দয়া কৰে, তেওঁ তেওঁলোকক চলাই লৈ যাব, আৰু জলৰ ডুমুকলৈ পথ দৰ্শক হৈ তেওঁলোকক চলাই নিব।

11 আৰু মই মোৰ পৰ্বতবোৰ বাটলৈ পৰিনত কৰিম আৰু মোৰ ৰাজবাটবোৰ সমান কৰিম।”

12 চোৱা, এইবোৰ দূৰৰ পৰা আহিব, কিছুমান উত্তৰৰ পৰা আৰু কিছুমান পশ্চিম দিশৰ পৰা; আৰু আনবোৰ চিনীম* দেশৰ পৰা আহিব।

13 হে আকাশ মণ্ডল, গীত-গান কৰা; হে পৃথিৱী, উল্লাসিত হোৱা; হে পৰ্বতবোৰ, আনন্দ গান কৰিবলৈ ধৰা!

কাৰণ যিহোৱাই নিজৰ প্ৰজাসকলক শান্ত্বনা দিব, আৰু তেওঁৰ দুখিত সকলক তেওঁ দয়া কৰিব।

14 কিন্তু চিয়ানে ক'লে, “যিহোৱাই মোক ত্যাগ কৰিলে আৰু পৰভূৱে মোক পাহৰিলে।”

15 মহিলাই নিজে জন্ম দিয়া সন্তানক জানো পাহৰিব পাৰে, সেয়ে স্নেহ নকৰাকৈ জানো নিজৰ পিয়াহ খুৱাব পাৰে?

হয়, তেওঁলোকে হয়তো পাহৰিব পাৰে, কিন্তু মই তোমাক নাপাহৰো।

16 চোৱা, মই মোৰ হাতৰ তলুৱাত তোমাৰ নাম খোদিত কৰিলোঁ; আৰু তোমাৰ গড়বোৰ অবিৰাম ভাবে মোৰ দৃষ্টিত থাকিব।

17 তোমাৰ সন্তান সকল যেতিয়া বেগবেগি ঘূৰি আহিব; তেতিয়া তোমাক ধ্বংস কৰাসকল আঁতৰি যাব।

18 চাৰিওফালে চোৱা; তেওঁলোক সকলো গোট খাইছে আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে।

“নিশ্চিতভাবে যি দৰে মই জীয়াই আছোঁ” এয়া যিহোৱাৰ যোষনা- “তোমালোকে সেইবোৰ অলঙ্কাৰৰ দৰে নিশ্চয় পিন্ধিবা; তোমালোকে সেইবোৰ কন্যাৰ দৰে পিন্ধিবা।

19 ধ্বংস হোৱা দেশত যদিও তোমালোক পতিত আৰু উচ্ছন্ন হৈছিল,

এতিয়া বাসিন্দা হ'বৰ বাবে তোমালোক অতি তাকৰ, আৰু যিসকলে তোমালোকক গৰাস কৰিছিল তেওঁলোক এতিয়া বহু দূৰত। 20 তোমালোকৰ সন্তাপৰ সময়ত জন্ম হোৱা সন্তান সকলে তোমালোকে শুনাকৈ ক'ব,

‘এই ঠাই আমাৰ কাৰণে অতি ঠেক, আমাৰ বাবে ঠাই যুগুত কৰা; আমি যেন ইয়াত বাস কৰিব পাৰোঁ।’

21 তেতিয়া তোমালোকে নিজকে ক'বা, “কোনে মোৰ কাৰণে এই সন্তান জন্ম দিলে?”

মই সন্তাপ আৰু বাঁজী, দেশান্তৰিত আৰু বিবাহ-বিচ্ছেদ ব্যক্তি আছিলোঁ। এই সন্তান সকলক কোনে প্ৰতিপালন কৰিলে?

চোৱা, মোক অকলে এৰিলে; এইসকল ক'ব পৰা আহিলে?”

22 পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা, মই দেশ নিবাসী সকললৈ মোৰ হাত দাঙিম, লোকসকললৈ মোৰ চিহ্ন ধৰজা তুলিম।

তেওঁলোকে তোমালোকৰ পুংসকলক বাহুত আনিব, আৰু তোমাৰ জীয়াৰীসকলক কান্ধত তুলি অনিব।

23 ৰজাসকলে তোমালোকৰ লালন-পালন কৰা পিতৃ হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ ৰাণীসকলে তোমালোকক প্ৰতিপালন কৰা দাসী হ'ব;

* 49 অধ্যায়:12 আন নাম হল, আচৰান

তেওঁলোকে মাটিত মুখ লগাই তোমালোকৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিব, আৰু তোমালোকৰ ভৰিৰ ধুলি চেলেকিব; আৰু মইয়ে যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবলৈ পাবা, আৰু মোলে অপেক্ষা কৰা সকল লাজত নপৰিব।”

24 যুদ্ধাৰোসকলে লুঠন কৰি অনা বস্তু জানো তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ল'ব পাৰি; বা বন্দীসকলক অত্যাচাৰীৰ পৰা উদ্ধাৰ?

25 কিন্তু যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

হ'য় যুদ্ধাৰোসকলৰ পৰা বন্দীসকলক উলিয়াই অনা হ'ব, আৰু লুঠন কৰি অনা বস্তু উদ্ধাৰকৰা হ'ব;

কাৰণ মই তোমালোকৰ প্ৰতিশূলীক বাধা দিম আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলক ৰক্ষা কৰিম।

26 আৰু তোমালোকক উপদৰ্শ কৰোঁতা সকলক মই তেওঁলোকৰ নিজৰেই মঙহ খুৱাম; আৰু তেওঁলোকে দৰাফাৰস বুলি নিজৰ তেজকেই নিজে পান কৰি মতলীয়া হ'ব;

সেয়ে, মইয়ে যে যিহোৱা, তোমালোকৰ ৰাণকৰ্ত্তা আৰু মুক্তিদাতা, যাকোবৰ পৰাশ্বৰমী জনা, সেই কথা সকলো মানৱজাতিয়ে জানিব।

50 অধ্যায়

1 যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “মই যি পংৰৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ মাতৃক ত্যাগ কৰিলোঁ, তোমালোকৰ মাতৃৰ সেই ত্যাগপংৰ ক'ত?

আৰু মোৰ মহাজনসকলৰ কোনজনলৈ তোমালোকক বেচিলোঁ?

চোৱা, তোমালোকৰ অপৰাধৰ বাবেহে তোমালোকক বেচা হ'ল, আৰু তোমালোকৰ বিদ্ৰোহৰ কাৰণেহে তোমালোকৰ মাতৃক পঠিয়াই দিয়া হ'ল।² তাত কোনো এজন নাছিল তথাপি মই কিয় আহিছিলো? কোনো এজনে উত্তৰ দিয়া নাছিল তথাপি মই কিয় মাতিছিলোঁ?

তোমালোকক মুক্ত কৰিবলৈ মোৰ হাত ইমান চুটি নে? তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ মোৰ কোনো শক্তি নাই নে?

চোৱা, মোৰ ধমকিতেই মই সমুদ্ৰ শুকুৱাও; মই নদীবোৰক মৰুভূমি কৰোঁ;

পানীৰ অভাৱত তাত থকা মাছবোৰ মৰিব আৰু গেলিব।

3 মই আন্ধাৰেৰে আকাশ আচ্ছাদিত কৰোঁ, আৰু চট কাপোৰেৰে ইয়াক ঢাকি ধৰোঁ।

4 মই যেন ক্ৰান্ত জনক বহন কৰিব পৰা বাক্য ক'ব পাৰোঁ,

সেয়ে শিক্ষা দিয়া সকলৰ এজন বুলি, প্ৰভু যিহোৱাই মোক কথা কোৱা জিভা দিলে। তেওঁ প্ৰতিটো পুৰাতেই মোক সজাগ কৰে, এনে কি, শিক্ষা লাভ কৰা সকলৰ দৰে তেওঁ মোৰ কাণ সজাগ কৰে।

5 প্ৰভু যিহোৱাই মোৰ কাণ মুকলি কৰিলে;

আৰু মই বিদ্ৰোহী নাছিলোঁ, বা মই পিছফালেও ঘূৰা নাছিলোঁ।

6 প্ৰহাৰ কৰা সকললৈ মই মোৰ পিঠি দিলোঁ, আৰু মোৰ ডাটি উঘালোঁতাবিলাকলৈ মোৰ গাল পাতি দিলোঁ, অপমান আৰু ঘৃণাৰ পৰা মই মোৰ মুখ লুকুৱা নাই।

7 কাৰণ প্ৰভু যিহোৱাই মোক সহায় কৰিব; সেই বাবে মই অপমানিত নহম;

সেয়ে মই মোৰ মুখ চকমকি পাথৰৰ দৰে কৰিলোঁ; কাৰণ মই জানো যে মই লাজ নাপাম।

8 যি জনে মোক ন্যায্য বুলি প্ৰমান কৰিলে যিহোৱা মোৰ ওচৰত আছে; কোনে মোৰ বিৰোধিতা কৰিব? আহাঁ আমি থিয় হওঁ আৰু ইজনে সিজনৰ সম্মুখীন হ'ও।

মোক দোষাৰোপ কৰা জন কোন? তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ আহিব দিয়া।

9 চোৱা, প্ৰভু যিহোৱাই মোক সহায় কৰিব; কোনে মোক দোষী কৰিব?

চোৱা, তেওঁলোক সকলোৱেই কাপোৰৰ দৰে ক্ষয় হ'ব; পোকে তেওঁলোকক খাই পেলাব।

10 তোমালোকৰ মাজৰ কোনে যিহোৱাক ভয় কৰা? তেওঁৰ দাসৰ বাক্য কোনে পালন কৰা?

কোনে পোহৰ নোহোৱাকৈ যোৰ আন্ধাৰত খোজ কাঢ়া?

তেওঁ যিহোৱাৰ নামত ডাৰসা কৰক, আৰু তেওঁৰ ঈশ্বৰত নিৰ্ভৰ কৰক।

11 চোৱা, তোমালোক যিসকলোৱে জুই জুলোৱা, আৰু যি জনে নিজকে টৰ্চলাইটেৰে সজ্জিত কৰা;

তোমালোকে নিজৰ জুইৰ পোহৰত আৰু তোমালোকে জুলোৱা সেই অগ্নিশিখাৰ পোহৰত খোজ কাঢ়া।

যিহোৱাই কৈছে ‘মোৰ হাতৰ পৰা’ এই সকলো তোমালোকলৈ ঘটিব; কষ্টৰ ঠাইত তোমালোকে শয়ন কৰিবা।’

51 অধ্যায়

পৰিৎৰাণৰ উদয়। চিয়োনৰ দুৰৱস্থাৰ পৰিবৰ্ত্তন।

1 তোমালোক যি জনে ধাৰমিকতাত চলা, যি জনে যিহোৱাক বিচাৰা, মোৰ কথা শুনা:

তোমালোকক যি শিলৰ পৰা কটা আৰু যি গাতৰ পৰা খন্দা হৈছিল, তালৈ দৃষ্টি কৰা।

2 তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ অশ্বাহাম আৰু তোমালোকৰ প্ৰসৱকাৰিণী চাৰলৈ দৃষ্টি কৰা; কাৰণ তেওঁ যেতিয়া অকলশৰীয়া ব্যক্তি আছিল,

তেতিয়া মই তেওঁক মাতি আশীৰ্ব্বাদ দি বহুবংশ কৰিলোঁ।³ হ'য় যিহোৱাই চিয়োনক শান্তনা দিব, তেওঁ সকলো উচ্ছন্ন ঠাইক শান্তনা দিব;

তাৰ জনবসতিহীন ঠাইবোৰ এদনৰ দৰে, আৰু জৰ্দন নদীৰ উপত্যকাৰ কাষৰ সমতল মৰুভূমি যিহোৱাৰ উদ্যানৰ দৰে কৰিলে; তাত আনন্দ আৰু উল্লাস, ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জ্ঞাপন, আৰু স্তুতি-গীতৰ ধ্বনি পোৱা যাব।

4 “হে মোৰ লোকসকল, মৌলৈ মনোযোগ দিয়া, আৰু মোৰ কথা শুনা!

কাৰণ মই এক বিধান প্ৰকাশ কৰিম, আৰু জাতিবোৰৰ কাৰণে পোহৰ হবলৈ মোৰ ন্যায় বিচাৰ স্থাপন কৰিম।

5 মোৰ ধাৰ্মিকতা ওচৰ হ'য়, মোৰ পৰিষ্কাৰণ ওলায় যাব, আৰু মোৰ বাহুৰে জাতিবোৰৰ বিচাৰ কৰিব;

উপকূলডুমিয়ে মৌলৈ বাট চাব, আৰু মোৰ বাহুবলৰ কাৰণ আগহৰে বাট চাব।⁶ তোমালোকে আকাশলৈ চকু তুলি চোৱা, আৰু তলত থকা পৃথিৱীলৈ দৃষ্টি কৰা;

কাৰণ আকাশ-মণ্ডল ঘোঁৱাৰ দৰে অদৃশ্য হ'ব, পৃথিৱী কাপোৰৰ দৰে ক্ষয় হ'ব, আৰু তাৰ নিবাসীসকল মাথিৰ দৰে মৰিব।

কিন্তু মোৰ পৰিষ্কাৰণ অনন্তকাললৈ অবিৰাম চলি থাকিব, আৰু মোৰ ধাৰ্মিকতাই কেতিয়াও কাম কৰা বন্ধ নকৰিব।

7 তোমালোক যিসকলে সত্য কি জানা, মোৰ বিধান তোমালোকৰ হৃদয়ত ধৰি ৰখা লোকসকল, মোৰ কথা শুনা:

মানুহৰ অপমানলৈ ভয় নকৰিবা, নাইবা তেওঁলোকৰ অপব্যৱহাৰত হতাশ নহবা।

8 কাৰণ কাপোৰ খোৱা পোকে কাপোৰ খোৱাৰ দৰে তেওঁলোকক খাব, আৰু পোকে উল খোৱাৰ দৰে তেওঁলোকক খাব;

কিন্তু মোৰ ধাৰ্মিকতা অনন্তকালৰ বাবে হ'ব, আৰু মোৰ পৰিষ্কাৰণ পুৰুষানুক্ৰমে থাকিব।⁹

9 সজাগ হোৱা, সজাগ হোৱা, যিহোৱাৰ বাহু-বল আৰু শক্তিয়ে তোমালোকে নিজকে আবৃত কৰা।

প্ৰাচীন কালৰ প্ৰজন্মসকল, পুৰনি দিনৰ দৰে সজাগ হোৱা।

সাগৰৰ ৰাফ্‌সক গুৰি কৰা আৰু ৰাহাব*ক খোচা জন আপুনিযে নে?

10 সাগৰক, মহাজল সমূহক আপুনিযে শুকুউৱাই,

মুক্তসকলক পাৰ হৈ যাবৰ বাবে অগাধ সাগৰক পথ কৰা জন আপুনিযে নহয়নে?

11 যিহোৱাই মুক্তিপন দিয়াসকল ঘূৰি আহিব, আৰু আনন্দ-গানেৰে চিয়োনলৈ আহিব;

তেওঁলোকৰ মূৰ সদাকালৰ বাবে আন্দেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব; উল্লাস আৰু আনন্দ হ'ব, দু:খ আৰু শোক দূৰ হ'ব।

12 মই, ময়েই যিজনে তোমালোকক শাস্ত্ৰনা দিওঁ;

তোমালোকে কিয় মানুহলৈ ভয় কৰা, কাৰ মৃত্যু হ'ব, মানুহৰ পুত্ৰ, কোনে তোমালোকক তৃণৰ দৰে সৃষ্টি কৰিলে?

13 যি জনাই আকাশ-মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিলে, আৰু পৃথিৱীৰ মূল স্থাপন কৰিলে,

তোমালোকৰ সেই নিৰ্ৰক্ষাৰত্না যিহোৱাক কিয় পাহৰিছা?

কাৰণ যেতিয়া অতি ক্ৰোধত অত্যাচাৰীয়ে ধ্বংস কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লয়, তেতিয়া প্ৰতিদিনে তোমালোক অবিৰাম ভাবে আতঙ্কত থাকা। সেই অত্যাচাৰীবোৰৰ ক্ৰোধ ক'ত?

14 যিজন লোক নশ হ'ব, যিহোৱাই তেওঁক মুকলি কৰিবলৈ খৰধৰ কৰিব; তেওঁৰ মৃত্যু নহব আৰু নৰকলৈ নাযাব; অথবা তেওঁৰ আহাৰৰ অভাৱ নহব।

15 কাৰণ মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যি জনাই টোবোৰে গৰ্জ্জন কৰিবৰ বাবে, সাগৰক আন্দোলিত কৰে, তেওঁৰেই নাম বাহিনীসকলৰ যিহোৱা।

16 মই আকাশ-মণ্ডলক স্থাপন কৰিব পাৰোঁ, পৃথিৱীৰ আধাৰশিলা স্থাপন কৰোঁ, আৰু চিয়োনক ক'ও 'তোমালোকেই মোৰ লোকসকল,'

সেই বাবে মোৰ বাক্য তোমালোকৰ মুখত থলোঁ, আৰু মোৰ হাতৰ ছাঁত তোমালোকক ঢাকি ৰাখিলোঁ।¹⁷

17 যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা তেওঁৰ ক্ৰোধৰ পান-পাংৰ পান কৰা;

হে যিৰূচালেম, সজাগ হোৱা, সজাগ হোৱা, ঠিয় হোৱা;

তোমালোকে পান-পাত্ৰ পান কৰিছা, চলংপলং কৰোঁতা পান-পাংৰ, আৰু তোমালোকে তাক উলিয়াইছা।

18 তেওঁ জন্ম দিয়া সন্তান সকলৰ মাজৰ কোনো এজন নাই তেওঁক পথ দেখুৱাবলৈ;

যিসকল সন্তান তেওঁ ডাঙৰ-দীঘল কৰিলে তেওঁলোকৰ মাজত কোনো এজন নাই তেওঁক হাতত ধৰি নিবলৈ।

19 এই দুই ঘটনা তোমালোকলৈ ঘটিল- কোনে তোমালোকৰ বাবে বিলাপ কৰিব?-

জনশূণ্য ঠাই আৰু ধ্বংস, আকাল আৰু তৰোৱাল। কোনে তোমালোকক শাস্ত্ৰনা দিব?

20 জ্বালত পৰা হৰিণৰ দৰে তোমালোকৰ সন্তান সকল অচেতন হ'ল, তেওঁলোক প্ৰত্যেক আলিৰ চুকত পৰি ৰ'ল;

তেওঁলোক যিহোৱাৰ ক্ৰোধ আৰু ঈশ্বৰৰ তিৰস্কাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ।

21 নিপীড়িত আৰু মতলীয়া হোৱা জন, কিন্তু দৰাফাৰসেৰে নহয়, এতিয়া এই কথা শুনা:

22 তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, তোমালোকৰ পৰভূ যিহোৱা, যিজনে তেওঁৰ লোকসকলৰ বাবে মিনতি কৰে, তেওঁ এই কথা কৈছে:

“চোৱা মই চলংপলং কৰা পান-পাংৰৰ পৰা তোমালোকৰ হাত ললোঁ,

এনে কি, মোৰ ক্ৰোধৰ পান-পাংৰৰ পৰাও ললোঁ, তোমালোকে পুত্ৰ তাক পান নকৰিবা।

23 মই তোমালোকৰ উপীড়ক জনৰ হাতত তাক দিম; যিসকলে তোমালোকক কৈছিল, ‘উবুৰি হৈ পৰা, যাতে আমি তোমালোকৰ ওপৰেৰে যাব পাৰোঁ,’

আৰু তেওঁলোকে খোজ কাটিব পৰাকৈ তোমালোকৰ পিঠি মাটিৰ দৰে আৰু বাটৰ দৰে কৰা।¹⁸ আলি স্বৰূপে তোমাৰ পিঠি পাতি দিলা।

52 অধ্যায়

1 হে চিয়োন, সজাগ হোৱা, সজাগ হোৱা, তোমালোকৰ শক্তি তুলি ধৰা;

* 51 অধ্যায়:9 সপসিংহ হৈস্ৰায়েলৰ কল্পকাহিনীৰ এটা চৰিত্ৰ

- হে পবিংৰ নগৰ যিবুচালেম, তোমালোকৰ সুন্দৰ বশংৰবোৰ পিন্ধা;
 কাৰণ পুনৰ কেতিয়াও চুম্ৰা নোহোৱা বা অশুচি লোক তোমালোকৰ মাজত নোসোমাব।
 2 হে যিবুচালেম, ধূলিৰ পৰা তোমালোকে নিজকে জোকাৰি দিয়া;
 উঠি বহা; হে বন্দী-অৱস্থাত থকা হে চিয়োনৰ বন্দী জীয়াৰী, তোমালোকৰ ডিঙিৰ পৰা শিকলি খুলি দিয়া।
 3 কাৰণ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “তোমালোক বিনামূল্যে বেচা গৈছিলো, আৰু তোমালোক বিনামূল্যে মুক্ত হবা।”
 4 কাৰণ পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, আগত মোৰ লোকসকল মিচৰলৈ অস্থায়ীভাবে বাস কৰিবলৈ গৈছিল;
 কিছু দিনৰ আগত অচুৰীয়া সকলে তেওঁলোকক উপদৰ কৰিছিল।
 5 এইয়া যিহোৱাৰ ঘোষনা: “মই দেখিলোঁ যে মোৰ লোক সকলক বিনা কাৰণে লৈ যোৱা হৈছে, এতিয়া ইয়াত মোৰ কৰিবলৈ
 কি আছে? যি সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত শাসন কৰিছিল তেওঁলোকে নিন্দা* কৰিছে, আৰু গোটেই দিন অবিৰাম
 ভাবে মোৰ নাম নিন্দিত হৈছে।”
 6 সেইবাবেই মোৰ লোকসকলে মোৰ নাম জানিব;
 তেওঁলোকে সেই দিনা জানিব যে মইয়ে সেই জন যি জনে এই কথা কৈছোঁ। হয় মইয়ে।”
 7 যিজন বাৰ্তাবাহকে শুভবাৰ্ত্তা আনে,
 যিজনে শান্তি প্ৰচাৰ কৰে, যিজনে মঙ্গলৰ শুভবাৰ্ত্তা আনে, যিজনে পবিংৰাণ ঘোষণা কৰে,
 যিজনে চিয়োনক কয়, “তোমালোকৰ ঈশ্বৰে ৰাজত্ব কৰিছে।” সেই জনৰ চৰণ পৰভুৰ ওপৰত কেনে সুন্দৰ!
 8 শূনা, তোমালোকৰ পৰহৰীসকলে তেওঁলোকৰ মাত উচ্চ কৰিছে; একেলগে তেওঁলোকে জয়-ধ্বনি কৰিছে;
 কাৰণ যিহোৱা চিয়োনলৈ ঘূৰি অহা, তেওঁলোকে, তেওঁলোকৰ প্ৰতেক চকুৱে দেখিবলৈ পাব।
 9 যিবুচালেমৰ উচ্ছন্ন লোকসকল, একেলগে গানেৰে আনন্দত উল্লাস কৰা,
 কাৰণ যিহোৱাই তেওঁৰ লোকসকলক শান্তনা দিলে, তেওঁ যিবুচালেমক মুক্ত কৰিলে।
 10 যিহোৱাই সকলো জাতিৰ দৃষ্টিতে তেওঁৰ পবিংৰ বাহু অনাবৃত কৰিলে;
 সমগ্ৰ পৃথিৱীয়ে আমাৰ ঈশ্বৰৰ পবিংৰাণ দেখিবলৈ পাব।
 11 তোমালোকে এৰি যোৱা, এৰিয়োৱা; তাৰ পৰা ওলাই যোৱা, কোনো অশুচি বস্ত্ৰ নচুৰা;
 তাৰ মাজৰ পৰা ওলাই যোৱা; তোমালোকে যিসকলে যিহোৱাৰ পাংৰ কঢ়িয়াইছা, নিজকে শুচি কৰা।
 12 কাৰণ তোমালোকে বেগবেগিকৈ ওলাই যাব লগা নহব, নাইবা আতঙ্কত এৰি যাব লগা নহব;
 কাৰণ যিহোৱা তোমালোকৰ আগে আগে যাব, আৰু ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ তোমালোকৰ পাছত যাওঁতা হ'ব।
 13 চোৱা, মোৰ দাসবোৰে জ্ঞানেৰে কাৰ্য কৰিব আৰু কৃতকাৰ্য হ'ব;
 তেওঁ উচ্চস্থানত আৰু উন্নীত হ'ব; তেওঁ অধিক মৰ্যদাপূৰ্ণ হ'ব।
 14 তেওঁৰ আকৃতিতকৈ তেওঁৰ আকৃতি ইমান বিকৃত আছিল যে,
 সেয়ে মানুহৰ অৱস্থাতকৈ তেওঁৰ দৃশ্য ব্যতিক্ৰমি আছিল-
 সেয়ে অনেকে আপোনালৈ ভয় কৰিছিল-
 15 সেয়ে তেওঁ অনেক দেশবাসীক সচকিত কৰিব; তেওঁৰ কাৰণে ৰজাসকলে তেওঁলোকৰ মুখ বন্ধ ৰখিব।
 যি কথা তেওঁলোকক কোৱা হোৱা নাছিল, তেওঁলোকে দেখিবলৈ পাব, আৰু যি শূনা নাছিল, তেওঁলোকে বুজিব পাৰিব।

53 অধ্যায়

- 1 আমি যি শুনিলো সেয়া কোনে বিশ্বাস কৰিলে? আৰু যিহোৱাৰ বাহু কাৰ বাবে পৰকাশিত হ'ল?
 2 কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ আগত গছ পুলিৰ দৰে, আৰু শুকান মাটিত অঙ্কুৰিত হোৱা কোমল গজালিৰ দৰে বাঢ়ি উঠিল;
 তেওঁৰ কোনো বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ চেহেৰা বা ঐশ্বৰ্য নাছিল, আমি যেতিয়া তেওঁক চাওঁ তেতিয়া আমাক আকৰ্ষণ কৰিব পৰা তেওঁৰ
 কোনো সৌন্দৰ্য নাছিল।
 3 তেওঁ ঘৃণিত আৰু মানুহৰ দ্বাৰাই প্ৰত্যেকখণ্ড কৰা; শোকাভূৰ আৰু যাতনা* পৰিচিত ব্যক্তি।
 যাৰ পৰা মানুহে মুখ লুকাই ৰাখে, তেওঁ তাৰ দৰে; তেওঁক তুচ্ছ জ্ঞান কৰা হ'ল, আৰু আমি তেওঁক বিশেষত্বহীন বুলি বিবেচনা
 কৰিলোঁ।
 4 নিশ্চয়ে তেওঁ আমাৰ যাতনাবোৰ ললে, আমাৰ ৰোগৰ ভাৰ বলে,
 তথাপি আমি তেওঁক ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই শাস্তি পোৱা, ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই পৰহাৰিত, আৰু পীড়িত বুলি ভাবিলো।
 5 কিন্তু আমাৰ বিদ্ৰোহী কাৰ্যবোৰৰ বাবে তেওঁক খোচা হ'ল, আমাৰ পাপবোৰৰ বাবে গুড়ি কৰা হ'ল।
 আমাৰ শাস্তিৰ বাবে তেওঁক শাস্তি দিয়া হ'ল, আৰু তেওঁৰ আঘাতৰ দ্বাৰাই আমি সুস্থ হ'লোঁ।
 6 আমি সকলোৱে মেৰ-ছাগৰ দৰে অপথে গৈছিলোঁ; আমি পৰতিজনে নিজৰ নিজৰ পথে ঘূৰিছিলোঁ,
 আৰু যিহোৱাই আমাৰ সকলোৱে যোৰ অধৰ্মৰ ভাৰ তেওঁৰ ওপৰত দিলে।
 7 তেওঁক অত্যাচাৰ কৰা হৈছিল, তথাপি তেওঁ নিজকে নম্ব কৰিলে, আৰু তেওঁ নিজৰ মুখ নেমেলিলে;
 যেনেকৈ কাটিবলৈ নিয়া মেৰ-ছাগ, আৰু যেনেকৈ নোম কাটোতাৰ আগত মেৰ-ছাগে নিজম দি থকে,
 সেই দৰে তেওঁ নিজৰ মুখক নেমেলিলে।

* 52 অধ্যায়:5 বিলাপ * 53 অধ্যায়:3 কষ্ট বা ৰোগগ্ৰস্ত

8 তেওঁক দমন নীতি আৰু বিচাৰৰ দ্বাৰাই দোষী কৰা হৈছিল; সেই প্ৰজন্মৰ পৰা কোনো তেওঁৰ বিষয়ে আৰু অধিক চিন্তা কৰিছিল?

কিন্তু জীৱিতসকলৰ দেশৰ পৰা তেওঁক বিচ্ছেদ কৰা হৈছিল; আৰু মোৰ লোকসকলৰ দোষৰ কাৰণে তেওঁক শাস্তি দিয়া হৈছিল।

9 তেওঁলোকে অপৰাধীসকলৰ সৈতে তেওঁৰ মেদাম স্থাপন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, আৰু মৃত্যুত তেওঁ ধনৱানৰ সৈতে আছিল, তথাপি তেওঁ কোনো অত্যাচাৰ কৰা নাছিল, নাইবা তেওঁৰ মুখত কোনো প্ৰতাৰণাৰ কথা নাছিল।

10 তথাপি যিহোৱাই তেওঁক আঘাতপ্ৰাপ্ত কৰি গুড়ি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে; কিন্তু তোমালোকে যদি তেওঁৰ জীৱন পাপৰ বাবে উাসৰ্গ কৰিব খুজিছা,

তেনেহ'লে তুমি নিজৰ সন্তান সকলক দেখিবা, তেওঁৰ আয়ুস দীঘল হ'ব, আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্য তেওঁৰ যোগেদি সিদ্ধ কৰিব।

11 তেওঁৰ আত্মাই কষ্ট পোৱাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই নিজকে সন্তুষ্ট হোৱা দেখিব।

মোৰ ধাৰ্মিক দাসে অনেকক নিৰ্দোষী প্ৰমাণ কৰিব, তেৱেঁই তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ ভাৰ বহন কৰিব।

12 সেইবাবে অনেক লোকসকলৰ মাজত মই তেওঁৰ অংশ দিম, আৰু তেওঁ বহুতৰ সৈতে লুটদৰবা ভাগ কৰিব;

কাৰণ তেওঁ নিজৰ জীৱন মৃত্যুলৈ প্ৰকাশিত কৰিলে, আৰু আইন ভঙ্গ কৰাসকলৰ সৈতে গণিত হ'ল।

তেওঁ অনেকৰ পাপৰ ভাৰ বহন কৰিলে, আৰু আইন ভঙ্গ কৰাসকলৰ কাৰণে মধ্যস্থতা কৰিলে।

54 অধ্যায়

যিৰূচালেমৰ ভাবী মঙ্গল।

1 সন্তান জন্ম নিদিয়া মহিলা সকল গোৱা, কেতিয়াও প্ৰসৱ-বেদনা নোপোৱা মহিলা সকল, তোমালোকে আনন্দ গান আৰু উচ্ছ্বাসেৰে উল্লাসিত হোৱা;

কাৰণ যিহোৱাই কৈছে, বিবাহিত মহিলাৰ সন্তানতকৈ পৰিত্যক্ত মহিলাৰ সন্তান অধিক।

2 তোমালোকৰ তন্তু ডাঙৰ কৰা, আৰু তন্তুবোৰ পৰ্দাবোৰ যিমান পাৰা বহলাই দিয়া;

তোমালোকৰ জৰীবোৰ দীঘল কৰা আৰু খুটিবোৰ শক্তিশালী কৰা।

3 তোমালোকৰ সোঁহাত আৰু বাওঁহাত মেলি দিয়া হ'ব,

আৰু তোমালোকৰ বংশধৰসকলে দেশবোৰ জয় কৰিব, আৰু পৰিত্যক্ত নগৰবোৰ পুনৰ স্থাপন কৰিব।

4 ভয় নকৰিবা, কাৰণ তোমালোক লঙ্ঘিত নহ'ব; বা নিৰাশ নহ'বা কাৰণ তোমালোক অপমানিত নহ'বা;

তোমালোকে যৌৱন-কালৰ লাজ আৰু তোমালোকক বৰ্জন কৰাৰ অপমান পাহৰিবা।

5 তোমালোকৰ সৃষ্টিকৰ্তাই তোমালোকৰ স্বামী; তেওঁৰ নাম বাহিনীসকলৰ যিহোৱা।

ইশ্বায়েলৰ পৰিৎৰ ঈশ্বৰ জনা তোমালোকৰ মুক্তিদাতা; তেওঁ সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ঈশ্বৰ বুলি প্ৰখ্যাত।

6 কাৰণ আত্মত শোক পোৱা আৰু পৰিত্যাগ হোৱা, যৌৱনকালত বিয়া হৈ অগ্ৰাহ হোৱা মহিলাৰ দৰে,

যিহোৱাই পুনৰ ডাৰাৰ দৰে তোমালোকক আহ্বান কৰিছে, এই কথা তোমালোকৰ যিহোৱাই কৈছে।

7 “মই অলপ সময়ৰ বাবে তোমালোকক ত্যাগ কৰিছিলোঁ; কিন্তু অধিক দয়াৰে মই তোমালোকক চপাম।

8 অত্যন্ত ক্ৰোধত, মই ক্ষত্ৰকৰ বাবে তোমালোকৰ পৰা মোৰ মুখ লুকুৱাইছিলোঁ;

কিন্তু অনন্তকালীয়া বিশ্বাসযোগ্য চুক্তিৰে মই তোমালোকক দয়া কৰিম,” তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰা যিহোৱাই কৈছে,

9 “এইয়া মোৰ বাবে নোহৰ সময়ৰ জল সমূহৰ দৰে;

সেই নোহৰ সময়ৰ জল সমূহে পুনৰায় পৃথিৱী প্লাবিত নকৰিব বুলি মই যেনেকৈ শপত কৰিছিলোঁ,

সেই দৰে মই এতিয়া শপত কৰিছোঁ যে, মই তোমালোকক খং নকৰোঁ, আৰু ধমকিও নিদিওঁ।

10 যদিও পৰ্বতবোৰ ধ্বংস হ'ব, আৰু পাহাৰবোৰ কঁপিব;

তথাপিও তোমালোকৰ পৰা মোৰ বিশ্বাসযোগ্য চুক্তি আঁতৰি নাযাব, বা মোৰ শাস্তিৰ চুক্তি লৰচৰ নহ'ব, যি জনে তোমালোকক অনুগ্ৰহ কৰে সেই যিহোৱাই কৈছে।

11 হে পীড়িত জন, ধুমুহাত ক্ষতিগ্ৰস্ত আৰু শত্ৰুনা নোপোৱা জন,

চোৱা, মই ফিৰোজাৰে তোমালোকৰ ফুটপাথ, আৰু নীলকান্ত মণিৰে তোমালোকৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিম।

12 মই বুৰী বাখৰৰে তোমালোকৰ চূড়াবোৰ, আৰু চিকমিকিৰা পাথৰৰে তোমালোকৰ দুৱাৰবোৰ স্থাপন কৰিম,

আৰু তোমালোকৰ চাৰিও সীমা ধুনীয়া পাথৰৰে নিৰ্দ্ৰাণ কৰিম।

13 তোমালোকৰ সকলো সন্তান যিহোৱাৰ দ্বাৰাই শিক্ষিত হ'ব,

আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলৰ শাস্তি মহান হ'ব।

14 ধাৰ্মিকতাত মই তোমালোকক পুনৰ স্থাপন কৰিম;

তোমালোকৰ আৰু অত্যাচাৰ অভিভুক্ততা নহ'ব, কাৰণ তোমালোকৰ ভয় নহ'ব; আৰু আতঙ্কজনক কোনো কথাই তোমালোকৰ ওচৰলৈ নাহিব।

15 চোৱা, যদি কোনো এজন যন্ত্ৰণাৰে আলোড়িত কৰে, সেইয়া মোৰ পৰা নহয়; যি কোনোৱে তোমালোকক যন্ত্ৰণাৰে আলোড়িত কৰাৰ সৈতে তোমালোকক পৰাজিত কৰিব।

16 চোৱা, মই কাৰিকৰ সৃষ্টি কৰিলোঁ, যি জনে জ্বলি থকা কয়লাত ফু মাৰে,

ধাতুৰে অশ্বংৰ-শস্ত্ৰ গঢ়া তেওঁৰ কাম, সেই কমাৰক ময়েই সৃষ্টি কৰিলোঁ, আৰু মই ধ্বংস কৰিবলৈ ধ্বংসকাৰী সৃষ্টি কৰিলোঁ।

17 তোমাৰ বিৰুদ্ধে গঢ়া কোনো অশংৰ সফল নহ'ব;

আৰু তোমালোকক দোষাৰোপ কৰা প্ৰতিজনকে তোমালোকে দোষাৰোপ কৰিবা।

যিহোৱাৰ দাস সকলৰ এয়ে জন্ম স্বত্ব, আৰু তেওঁলোকে মোৰ পৰা পোৱা সমৰ্থন" এয়াই যিহোৱাৰ ঘোষণা।

55 অধ্যায়

পৰিৎৰাণ গ্ৰহণ কৰিবলৈ নিমন্ত্ৰণ।

1 "হে তৃষ্ণাতুৰ লোকসকল, পানীৰ ওচৰলৈ আহাঁ! আৰু যি সকলৰ ধন নাই,

সকলো আহাঁ; খোৱা বস্তু কিনা, আৰু ভোজন কৰা! আহাঁ, বিনামূল্যে বিনাদামে দৰাফ্ৰাৰস আৰু গাখীৰ কিনা।

2 যি আহাৰ নহয় তাৰ বাবে ৰূপ কিয় জোখা? আৰু যি হে সন্তুষ্ট নিদিয়ে তাৰ বাবে কিয় পৰিশ্ৰম কৰা?

সাৱধানেৰে মোৰ কথা শুনা, আৰু যি উত্তম, সেই সকলো ভোজন কৰা, আৰু পুষ্টিৰ বস্ত্ৰ দ্বাৰাই জীৱন আনন্দিত কৰা।

3 মনোযোগ দিয়া আৰু মোৰ ওচৰলৈ আহাঁ! শুনা, তাৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ পৰাণ যেন সজীৱ হয়!

মই নিশ্চয় তোমালোকৰ সৈতে অনন্তকালীয়া চুক্তি, দায়ুদক দিয়া বিশ্বাসযোগ্য নিয়মৰ চুক্তি স্থাপন কৰিম।

4 চোৱা, মই তেওঁক দেশবোৰৰ সাক্ষীস্বৰূপে, আৰু লোকসকলৰ মুখ্য ব্যক্তি আৰু অধ্যক্ষস্বৰূপে নিযুক্ত কৰিলোঁ।"

5 চোৱা, যি জাতিক তোমালোকে নাজানা, এনে জাতিক তোমালোকে আহ্বান কৰিবা, আৰু যি জাতিয়ে তোমালোকক নাজানে, এনে জাতি তোমালোকৰ ওচৰলৈ দৌৰি আহিব;

তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, ইশ্বায়েলৰ পৰিৎৰাণ জনা, যি জনে তোমালোকক গৌৰৱান্বিত কৰিলে, তেওঁৰ বাবে এনে ঘটিব।

6 যিহোৱাক পাব পৰা সময়ত তোমালোকে তেওঁক বিচাৰা; তেওঁ ওচৰত থাকোঁতে তেওঁক মাতা।

7 দুই লোকে তেওঁলোকৰ পথ আৰু পাপীলোকে তেওঁলোকৰ চিন্তাধাৰা ত্যাগ কৰক।

তেওঁলোক যিহোৱালৈ ঘূৰি আহক, তাতে তেওঁ তেওঁলোকক দয়া কৰিব; আৰু যি জনে প্ৰচুৰ পৰিমাণে তেওঁলোকক ক্ষমা কৰিব, আমাৰ সেই ঈশ্বৰলৈ ঘূৰি আহাঁ। 8 "কাৰণ মোৰ চিন্তাধাৰা তোমালোকৰ চিন্তাধাৰা নহয়, বা তোমালোকৰ পথ মোৰ পথ নহয়" এইয়া যিহোৱাৰ ঘোষণা।

9 "কাৰণ যি দৰে পৃথিবীতকৈ আকাশ-মণ্ডল ওখ, সেই দৰে তোমালোকৰ সকলো পথতকৈ মোৰ পথ ওখ, আৰু তোমালোকৰ চিন্তাধাৰাতকৈ মোৰ চিন্তাধাৰা।

10 কাৰণ যি দৰে বৰষুণ আৰু হিম আকাশৰ পৰা নামি আহে,

আৰু পৃথিবীক যেতিয়ালৈকে নিভিজাই তেতিয়ালৈকে ঘূৰি নামায়,

ই উপায় কৰিবলৈ আৰু গজালি মেলিবলৈ ভূমি প্ৰস্তুত কৰে, গুটি সিঁচোতাক ফল দিয়ে আৰু খাওঁতাক আহাৰ দিয়ে,

11 সেয়ে মোৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা বাক্যও সেই দৰে ওলায় যায়: সেয়ে ফলপ্ৰদ নোহোৱাকৈ মৌলৈ ঘূৰি নাহিব,

কিন্তু মই ইচ্ছা কৰাৰ দৰেই সম্পন্ন কৰিব, আৰু যিহৰ বাবে ইয়াক পঠাওঁ, সেই বিষয়ত সফল হ'ব।

12 সেয়ে তোমালোক আনন্দেৰে বেবিলনৰ পৰা বাহিৰ ওলাই যাবা, আৰু তোমালোকক শাস্তিৰে নিয়া হ'ব;

পৰ্বত আৰু পাহাৰবোৰে তোমালোকৰ আগত উচ্চ-স্বৰে আনন্দ কৰিব, আৰু পথাৰত থকা গছবোৰে হাত তালি দিব।

13 কাঁইট গছৰ সলনি চিৰসেউজীয়া গছ গজিব; আৰু কাঁইটীয়া জাৰণিৰ পৰিৱৰ্তে সুগন্ধি পাত আৰু ফুলযুক্ত গছ গজিব; আৰু সেয়ে যিহোৱা আৰু তেওঁৰ নামৰ বাবে হ'ব, কেতিয়াও লুপ্ত নোহোৱা, অনন্ত কালৰ বাবে এক চিন হ'ব।

56 অধ্যায়

পৰাজিত আৰু নপুংসকলৈ কৰা প্ৰতিজ্ঞা।

1 যিহোৱাই এই কথা কৈছে, "তোমালোকে যি ন্যায়সঙ্গত তাক পালন কৰা, যি সত্যপৰায়ণ তাক কৰা;

কাৰণ মোৰ পৰিৎৰাণ অতি ওচৰ, আৰু মোৰ ধৰ্মপৰায়ণতা মুহূৰ্ততে প্ৰকাশ পাব।

2 যি মানুহে এই কৰ্ম কৰে, আৰু যি সকলে তাক দৃঢ় ভাবে ধৰি ৰাখে তেওঁলোক আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব।

তেওঁলোকে অপৰিৎৰ নকৰাকৈ বিশ্বাস বাৰ পালন কৰে, আৰু নিজৰ হাত যিকোনো কুকৰ্ম নকৰাকৈ ধৰি ৰাখে।"

3 "যিহোৱাই নিশ্চয়কৈ মোক নিজৰ লোকসকলৰ পৰা পৃথক কৰি থ'ব,"

এই বুলি যিসকল বিদেশী যিহোৱাৰ অনুগামী তেওঁলোকে নকওক।

"চোৱা, মই শুকান গছ," এই বুলি নপুংসকে ক'ব নালাগে।

4 কাৰণ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যি সকল নপুংসক মোৰ বিশ্বাস বাৰ পালন কৰে,

আৰু মই সন্তুষ্ট হোৱা বিষয় বাচি ল'য়, আৰু মোৰ নিয়মেৰে উপবাস ৰাখে-

5 তেওঁলোকৰ বাবে মই মোৰ গৃহত আৰু মোৰ দেৱালৰ ভিতৰত ল'ৰা আৰু ছোৱালী সকলতকৈ উত্তম কীৰ্তিস্তম্ভ স্থাপন কৰিম;

কেতিয়াও লুপ্ত নোহোৱা চিৰস্থায়ী কীৰ্তিস্তম্ভ তেওঁলোকক দিম।"

6 যি বিদেশীসকলে নিজকে যিহোৱাৰ সৈতে সংযুক্ত কৰে,

তেওঁক পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, আৰু যি সকলে যিহোৱাৰ নাম শ্ৰেণ কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ উপাসনা কৰিবলৈ,

আৰু দাস হ'বলৈ যি পৰজাতিসকলে তেওঁৰ লগ লয়, যি প্ৰতিজনে অপৰিৎৰ নকৰাকৈ বিশ্বাস-বাৰ পালন কৰে, আৰু মোৰ নিয়মেৰে উপবাস ৰাখে-

7 সেই সকলোকে মই নিজৰ পবিত্ৰ পৰ্বতলৈ আনিম, আৰু মোৰ প্ৰাৰ্থনা-গৃহত তেওঁলোকক আনন্দিত কৰিম;
 তেওঁলোকৰ হোম-বলি আৰু তেওঁলোকৰ বলিদান মোৰ যজ্ঞ-বেদিৰ ওপৰত গ্ৰহণ কৰা হ'ব,
 কাৰণ মোৰ গৃহক সকলো জাতিৰ প্ৰাৰ্থনা-গৃহ বুলি কোৱা হ'ব।
 8 যি জনে ইস্ৰায়েলৰ সমাজচ্যুত সকলক গোটায়, সেই ঈশ্বৰ যিহোৱাই ঘোষনা কৰিছে:
 তেওঁলোকৰ উপৰিও মই এতিয়াও আন লোকসকলকো গোটাম।
 9 পথাৰৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুবোৰ, অৰন্যত থকা জন্তুবোৰ, আহা আৰু গ্ৰাস কৰ।
 10 তাৰ সকলো প্ৰহৰী অন্ধ; তেওঁলোকে বুজি নাপায়;
 তেওঁলোক সকলো ভতুৱা কুকুৰ; ভুকিব নোৱাৰে;
 তেওঁলোকে সপোন দেখি থাকে, তলত বাগৰি থাকে, আৰু শুৱলৈ ডাল পায়।
 11 সেই কুকুৰবোৰৰ অধিক ডোক লাগে; সিহঁতৰ কেতিয়াও যথেষ্ট নহয়;
 তেওঁলোক নিৰ্ণয় ল'ব নোৱাৰা মেৰ-ছাগ ৰখীয়া,
 তেওঁলোক সকলোৱে নিজৰ বাটে ঘূৰি গ'ল, আৰু অন্যায় লাভৰ বাবে প্রতিজনেই লোভী।
 12 তেওঁলোকে কয়, “আহা আমি দৰাফাৰস আৰু সুৰা পান কৰোঁহক;
 অহা কালি আজিৰ দৰে হ'ব, জুথিব নোৱাৰাকৈ এটা মহান দিন হ'ব।”

57 অধ্যায়

1 ধাৰ্মিক লোক ধ্বংস হৈছে, কিন্তু ইয়াক কোনেও বিবেচনা নকৰে;
 আৰু বিশ্বাসযোগ্য চুক্তিৰ লোকসকল আঁতৰি যায়, কিন্তু কোনেও নুবুজে।
 সেয়ে ধাৰ্মিকসকল পাপৰ পৰা আতৰি যায়।
 2 তেওঁ শান্তিত প্ৰবেশ কৰে;
 যি সকলে তেওঁলোকৰ সত্যতাত চলে তেওঁলোকে নিজৰ শয্যাত বিশ্বাস কৰে।
 3 কিন্তু তত্ত্ব-মত্ত্ব কৰা লোকৰ পুত্ৰসকল,
 ব্যভিচাৰী আৰু যি মহিলাই নিজকে ৰেশ্যা কৰিলে, তেওঁলোকৰ সন্তান সকল ওচৰলৈ আহা।
 4 তোমালোকে কাক আনন্দেৰে উপহাস কৰিছা?
 কাৰ বিৰুদ্ধে মুখ মেলিছা আৰু জিভা উলিয়াইছা? তোমালোক বিদ্ৰোহী আৰু প্ৰবঞ্চকৰ সন্তান নোহোৱানে?
 5 তোমালোকে ওক গছ আৰু প্ৰত্যেক জোপা সেউজীয়া গছৰ তলত কামান্নিত উত্তেজিত হোৱা,
 যি তোমালোক, তোমালোকে ওপৰৰ পৰা ওলমি থকা শিলাময়ৰ তলৰ নদীৰ কিনাৰত নিজৰ সন্তান সকলক বধ কৰোঁতা।
 6 নদীৰ উপত্যকাৰ মাজৰ মূসণ বস্তুবোৰ তোমালোকৰ বাবে আৰোপিত। সেইবাবেই তোমালোকৰ উপাসনাৰ সামগ্ৰী।
 সেইবোৰৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকে পেয় নিবেদ্য আৰু শস্যৰ নিবেদ্য চালিছা।
 7 ওখ পৰ্বতৰ ওপৰত তুমি তোমাৰ শোৱাপাটি পাৰিলা;
 আৰু তুমি বলিদান কৰিবলৈ সেই ঠাইত উঠিলা;
 8 তুমি দুৱাৰ আৰু দুৱাৰৰ খুটাৰ পাছফালে নিজৰ প্ৰতীক স্থাপন কৰিলা;
 তুমি মোক পৰিত্যাগ কৰিলা, নিজে বিৰক্ত থ'লে আৰু ওপৰলৈ উঠিলা; তুমি তোমাৰ শোৱাপাটি বহল কৰিলা।
 তেওঁলোকৰ লগত তুমি এটি নিয়ম কৰিলা, তুমি তেওঁলোকৰ শোৱাপাটিবোৰ ভাল পোৱা; তুমি তেওঁলোকৰ গোপনীয়
 অংশবোৰ দেখিছা।
 তুমি তোমাৰ ৰাজদূতক বহু দূৰত পঠোৱা; তুমি চিয়োলৰ তললৈ গৈছা।
 9 তুমি তেলেৰে সৈতে মলেক নামৰ দেৱতাৰ* ওচৰলৈ গ'লা; আৰু তুমি সুগন্ধি দৰব্য অধিক কৰিলা,
 তুমি তোমাৰ ৰাজদূতক বহু দূৰলৈ পঠোৱা, আৰু চিয়োললৈকে নিজকে অৱনত কৰিলা;
 10 তোমাৰ দীঘল যাত্ৰাৰ বাবে তুমি ভাগৰিলা; কিন্তু তুমি কেতিয়াও এই বুলি নকলা, “এইটো আশাহীন।”
 তুমি তোমাৰ হাতত জীৱন পালা; সেই কাৰণে তুমি দুৰুল হোৱা নাই।
 11 তুমি কাৰ বিষয়ে চিন্তিত আৰু ভয় কৰিছা যে, তুমি অতি প্ৰতাৰণাপুৰুষ কাৰ্য কৰিছা?
 তুমি মোক সোঁৱৰণ কৰা নাই বা মোৰ বিষয়ে গম্ভীৰভাৱে বিবেচনা কৰা নাই।
 মই বহুদিনৰ পৰা নিজম দি থকা নাই নে? কিন্তু তথাপিও তুমি মোক গম্ভীৰভাৱে লোৱা নাই।
 12 মইয়ে তোমাৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ কৰিম, কিন্তু তোমাৰ কাৰ্যৰ দৰে,
 তোমাক সেইবাবে সহায় নকৰিব।
 13 যেতিয়া তুমি কাতৰোক্তি কৰা, তেতিয়া তুমি গোটাৱা দেৱতাবোৰে তোমাক উদ্ধাৰ কৰক;
 কিন্তু সেই আটাইবোৰক বতাহে উৰোৱাই নিব, আৰু এক ফুঁতে সেইবোৰক নিয়া হ'ব।
 তথাপি যি মানুহে মোত আশ্ৰয় লব, তেওঁ দেশৰ আধিপত্য পাব, আৰু মোৰ পবিত্ৰ পৰ্বতটোত অধিকাৰ কৰিব।
 14 তেওঁ ক'ব,
 “নিৰ্ভাৰ কৰা, নিৰ্ভাৰ কৰা! পথ যুগুত কৰা! মোৰ লোকসকলৰ বাবে পথৰ পৰা উজুটি খোৱা মূঢ়া দূৰ কৰা।
 15 এইটোৱা কাৰণে যি জন অন্তকালস্থায়ী, যাৰ নাম পবিত্ৰ, আৰু উৰ্ব্ব আৰু উন্নত যি জন তেওঁ এইদৰে কৈছে,

* 57 অধ্যায়:9 ৰজাৰ

“মই উৰুদ্ধলোকত আৰু পবিত্ৰৰ স্থানত বাস কৰোঁ, আৰু নগৰ মনৰ লোকসকলক সচেতন কৰিবলৈ, ভগ্নচিঠীয়াসকলৰ হৃদয় সতেজ কৰিবলৈ,

মই সেই ভগ্নচিঠীয়া আৰু নগৰ মনৰ লোকৰ লগতো বাস কৰোঁ।

16 কাৰণ মই সদায় আভিযোগ নকৰিম, নাইবা চিৰকাললৈকে মই ক্ৰোধ কৰি নাথাকিম;

কিয়নো তেনে কৰিলে, মই নিৰ্ম্মাণ কৰা জীৱন, মানুহৰ আত্মা মোৰ আগত মুৰ্ছিত হ'ব।

17 তেওঁৰ হিংসাত্মক কাৰ্য্যৰ দ্বাৰাই কৰা পাপৰ কাৰণে, মই ক্ৰোধিত হৈছিলো, আৰু তেওঁক দণ্ড দিছিলোঁ; মই মোৰ মুখ লুকুৱাই ক্ৰোধ কৰিলোঁ;

কিন্তু তেওঁ বিপথে গৈ নিজৰ মনৰ ইচ্ছামতে চলি থাকিল।

18 মই তেওঁৰ পথ দেখিলোঁ,

কিন্তু মই তেওঁক সুস্থ কৰিম; মই তেওঁক চলাম, আৰু শোক কৰাসকলক শান্ত্বনা পুনৰায় দিম।

19 আৰু মই ওঁঠৰ ফল সৃষ্টি কৰোঁ; যিহোৱাই কৈছে, ওচৰত থকা আৰু দূৰত থকা উভয়ৰ মাজত শান্তি হওক, শান্তি হওক; আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম।

20 কিন্তু দুষ্টবোৰ চঞ্চল সমুদৰৰ দৰে; যি থিৰে থাকিব নোৱাৰে, আৰু তাৰ জল সমূহে বোকা আৰু মল তোলে;

21 ঈশ্বৰে কৈছে, “দুষ্টবোৰৰ তাত কোনো শান্তি নাই।”

58 অধ্যায়

লঘোন আৰু বিস্বাসবান্ধৱ পালনৰ বিষয়।

1 তুমি উচ্চশ্বৰে কাল্দা, বৈ নাথাকিবা; শিঙাৰ দৰে উচ্চ-ধ্বনি কৰা,

মোৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ অধৰ্ম্মৰ সৈতে, আৰু যাকোৱৰ বংশৰ আগত তেওঁলোকৰ পাপবোৰ সন্মুখীন কৰোঁৱা।

2 তথাপি তেওঁলোকে মোক প্ৰতিদিনে বিচাৰে, আৰু মোৰ পথৰ বিষয়ে জানিবলৈ ভাল পায়;

নিজৰ ঈশ্বৰৰ বিধি ত্যাগ নকৰে আৰু অভ্যস্ত ধৰ্ম্মৰ জাতিৰ দৰে

তেওঁলোকে ধৰ্ম্মৰ বিচাৰবোৰ মোৰ পৰা খোজে, আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপিবলৈ ভাল পায়।

3 তেওঁলোকে কয়, “আমি কিয় লঘোনে থাকিলো?” তুমি দুষ্টি নকৰিলা? আমি কিয় নিজকে নস্পৰ কৰিলোঁ, তুমি মন নিদিলা? চোৱা, তোমালোকে লঘোনত থকা দিনাও তোমালোকৰ নিজৰ আনন্দ বিচাৰা আৰু তোমালোকৰ বনুৱাসকলক উপদৰৰ কৰা।

4 চোৱা, তোমালোকে বিবাদ আৰু হৃদয় কৰা, আৰু খণ্ডেৰে ডুকু মাৰিবৰ অৰ্থেহে লঘোন দিয়া;

বৰ্ত্তমানে তোমালোকে উৰুদ্ধলোকত তোমালোকৰ মাত শুনাব পৰাকৈ লঘোন নিদিয়া।

5 মই বিচাৰা লঘোন সঁচাই এইয়ে নে? প্ৰতিজনে নিজকে নস্পৰ কৰিবলৈ এদিন,

নলখাগড়িৰ দৰে তেওঁৰ মূৰ দোঁওৱা, আৰু চটকাপোৰ বিস্তাৰ কৰা আৰু ছাঁহিত বহা,

তুমি সঁচাই ইয়াকে লঘোন বোলা নে আৰু যিহোৱাৰ গ্ৰহণীয় দিন বোলা নে?

6 মই মনোনীত কৰা লঘোন এয়া নহয়:

দুষ্টতাৰ বান্ধ মুকলি কৰা, যাঁড়গৰুৰ যুৱলিৰ শলমাৰি সোলোকোৱা,

ভগ্ন কৰিবলৈ লোৱা লোকক স্ৱাধীন কৰা, আৰু প্ৰত্যেক যুৱলি ভগ্নাই জানো মোৰ মনোনীত লঘোন নহয়?

7 ক্ষুধাতুৰ লোকৰ সৈতে তোমাৰ আহাৰ ভগাই লোৱা, আৰু ঘৰহীনা দুখীয়াসকলক নিজৰ ঘৰত আশ্ৰয় দিয়াই লঘোন নহয় নে?

যেতিয়া তুমি চোৱা কোনোএজন বিৰত্বতাত আছে, তুমি তেওঁক বস্ত্ৰ দিয়া উচিত; আৰু তোমাৰ সম্পৰ্কীয় লোকৰ পৰা নিজকে লুকুৱাই ৰখা উচিত নহয়।

8 ইয়াকে কৰিলে, অৰুণোদয়ৰ দৰে তোমাৰ দীপ্তি প্ৰকাশ পাব, আৰু তোমাৰ আৰোগ্যতা শীঘ্ৰে দেখা যাব,

তোমাৰ ধাৰমিকতা তোমাৰ আগত যাওঁতা, আৰু যিহোৱাৰ গৌৰৱ তোমাৰ পাছত যাওঁতা হ'ব।

9 তেতিয়া তুমি মাতিলে, যিহোৱাই তোমাক উত্তৰ দিব; তুমি সহায়ৰ বাবে কাতৰোক্তি কৰিলে, তেওঁ ক'ব, “এইয়া মই আছোঁ।”

যদি তুমি নিজৰ মাজৰ পৰা যুৱলি, দোমাৰোপ কৰা আঙুলি, আৰু অৰধন্যবাক্য দূৰ কৰা,

10 যদি তুমি তোমাৰ আহাৰ ক্ষুধাতুৰ লোকক দিয়া, আৰু দুখিত পৰাণীক সন্তুষ্ট কৰা,

তেনেহ'লে আত্মাৰ মাজত তোমাৰ দীপ্তি উদয় হ'ব, আৰু তোমাৰ অন্ধকাৰ দূৰৰ বেলাৰ দৰে হ'ব;

11 আৰু যিহোৱা সদায় তোমাৰ পথদৰ্শক হ'ব, আৰু শুকান ঠাইবোৰত তোমাৰ পৰাণ তৃপ্ত কৰিব,

আৰু তোমাৰ অস্থিৰোৰ সৰল কৰিব; তাতে তুমি পানী দিয়া এক উদ্যানৰ দৰে হ'বা,

আৰু যাৰ জল কেতিয়াও শুকাই নাযায়, তুমি এনে এক জলভূমুকৰ দৰে হ'বা।

12 তোমাৰ বংশৰ কিছুলোকে বহু দিনৰ পৰা উচ্ছন্ন হৈ থকা ঠাইবোৰ পুনৰায় নিৰ্ম্মাণ কৰিব; আৰু তুমি অনেক প্ৰজন্মৰ উচ্ছন্ন হোৱা ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিবা;

তুমি দেৱাল মেৰামতকাৰী বুলি মতা হ'বা, আৰু দেশ নিবাসীৰ বাবে পথ যুগুত কৰোঁতা বুলি প্ৰখ্যাত হ'বা।

13 যদি তুমি মোৰ বিস্বাম-দিনৰ ভ্ৰমণৰ পৰা তোমাৰ ভৰি আঁতৰোৱা, আৰু বিস্বাম দিনত নিজৰ সুখদায়ক কাৰ্য্য কৰা।

যদি যিহোৱাৰ পবিত্ৰ দিনক মাননীয় বুলি কোৱা, আৰু যিহোৱা বিষয়ক পবিত্ৰ আৰু সম্মানীয় বুলি মতা,

তোমাৰ নিজৰ কাৰ্য সিদ্ধ নকৰি, তোমাৰ অভিলষিত চেষ্টা নকৰি, আৰু নিজৰ কথা নকৈ তাক মান্য কৰা,
14 তেনেহ'লে তুমি যিহোৱাত সুখী হবা; আৰু মই তোমাক ৰখত তুলি পৃথিৱীৰ ওখ ঠাইবোৰৰ ওপৰত ফুৰাম,
আৰু তোমাৰ পিতৃ যাকোৱৰ আধিপত্য তোমাক ভোগ কৰাম। কিয়নো যিহোৱাৰ নিজৰ মুখে ইয়াক ক'লে।

59 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ পাপ আৰু তেওঁলোকৰ পৰিষ্কাৰণ।

- 1 চোৱা, যিহোৱাৰ হাত এনে চুটি নহয় যে, তেওঁ তাৰে পৰিষ্কাৰণ কৰিব নোৱাৰে, আৰু তেওঁৰ কাণ এনে গধূৰ নহয় যে, তেওঁ তাৰে শুনিব নোৱাৰে;
- 2 কিন্তু তোমালোকৰ অপৰাধবোৰেই তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ পৰা তোমালোকক বিচ্ছেদ কৰিছে, আৰু তোমালোকৰ পাপবোৰেই তোমালোকৰ পৰা তেওঁৰ মুখ ঢাকিছে, সেই বাবে তেওঁ নুশনে।
- 3 কিয়নো তোমালোকৰ হাত তেজেৰে আৰু তোমালোকৰ আঙুলিবোৰ অপৰাধেৰে অশুচি হৈ আছে। তোমালোকৰ ওঁঠে মিছা কথা কৈছে, তোমালোকৰ জিভাই দুস্ততাৰ কথা কৈছে।
- 4 কোনেও ধাৰ্মিকতাৰে গোচৰ নকৰে, আৰু কোনেও সত্যতাৰে প্ৰতিবাদ নকৰে; তেওঁলোকে অসাৰ কথাত ভাৰসা কৰে, আৰু মিছা কথা কয়, তেওঁলোকে সমস্যা গৰ্ভধাৰণ কৰি অধৰ্ম প্ৰসৰ কৰে।
- 5 তেওঁলোক সাপৰ কণী উমনি লৈ জগায়, আৰু মকৰাৰ জাল গাঁথৈ; যি জনে তেওঁলোকৰ কণী খায়, সি মৰে, আৰু যি কণী ভাগে, তাৰ পৰা কালসৰূপ বাহিৰ হয়।
- 6 তেওঁলোকে গাঁথা উন বস্ৰৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা নহ'ব, আৰু তেওঁলোকে কৰা বস্ৰেৰে নিজৰ গা নাঢ়াকিব; তেওঁলোকৰ কাৰ্য অধৰ্মৰ কাৰ্য, আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ হাতেৰে অত্যাচাৰ কৰে।
- 7 তেওঁলোকৰ ভৰি কুকৰ্মৰ ফাললৈ বেগাই চলে, আৰু তেওঁলোকে নিৰ্দোষীৰ ৰক্তপাত কৰিবলৈ বেগাবেগি কৰে; তেওঁলোকৰ কল্পনাবোৰ অধৰ্মৰ কল্পনাহে; ধ্বংস আৰু উচ্ছন্নতা তেওঁলোকৰ পথত আছে।
- 8 তেওঁলোকে শান্তিৰ পথ নাজানে, আৰু তেওঁলোকৰ পথত ন্যায় বিচাৰ নাই; তেওঁলোকে কুটিল পথ সাজে; যি জনে সেই পথত চলে, তেওঁ শান্তিৰ কথা নাজানে।
- 9 এই কাৰণে ন্যায় বিচাৰ আমাৰ পৰা বহু দূৰত আছে, আৰু ধাৰ্মিকতাই আমাৰ লগ ধৰিব নোৱাৰে। আমি পোহৰৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকোঁ, কিন্তু অন্ধকাৰ দেখা পোওঁ, আৰু দীপ্তিলৈ বাট চাই থাকোঁ, কিন্তু যোৰ অন্ধকাৰত ভ্ৰমণ কৰোঁ।
- 10 আমি অন্ধলা লোকৰ দৰে দেৱালত খপিয়াওঁ, চকুহীন লোকৰ দৰে খপিয়াই ফুৰোঁ; গধূলি বেলাৰ দৰে দুপৰ বেলাতো আমি উজটি খাওঁ; আৰু শক্তিমান লোকৰ মাজত* আমি মৰা মানুহৰ দৰে থাকোঁ।
- 11 আমি ভালুকৰ দৰে চিঞৰি আছোঁ, আৰু কপোৰ দৰে শোকধ্বনি কৰি আছোঁ; আমি ন্যায় বিচাৰৰ বাবে অপেক্ষা কৰোঁ, কিন্তু সেয়ে নাই; আৰু পৰিষ্কাৰণলৈ বাট চাই থাকোঁ, কিন্তু সিও আমাৰ পৰা বহু দূৰত থাকে।
- 12 কিয়নো আপোনাৰ সাক্ষাতে আমাৰ অপৰাধ অনেক, আৰু আমাৰ পাপবোৰে আমাৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিছে; কিয়নো আমাৰ অপৰাধবোৰ আমাৰ লগত আছে, আৰু আমি আমাৰ অৰ্ধশ্ৰমবোৰ জনো।
- 13 এইবোৰেই অপৰাধ কৰি যিহোৱাক অস্বীকাৰ কৰা, নিজৰ ঈশ্বৰৰ পাছত চলাৰ পৰা বিমুখ হোৱা, আমি অনন্য দাবীৰ কথা কৈছিলোঁ আৰু পৃথকে ঘূৰিছিলোঁ, আৰু অন্তৰত মিছা কথা গৰ্ভধাৰণ কৰি তাক প্ৰসৰ কৰা।
- 14 আৰু ন্যায় বিচাৰ পাছলৈ হ'হঁকি গৈছে, আৰু ধাৰ্মিকতা দূৰত থিয় হৈ আছে; কিয়নো জনসাধাৰণৰ মাজত সত্যতা উজুটি খাই পৰিছে, আৰু সত্যতা তাত আহিব নোৱাৰে।
- 15 বিশ্বাসযোগ্যতা সত্যতাৰ আঁতৰি গ'ল, আৰু অধৰ্ম ত্যাগ কৰা লোক নিজকে জীৱন্ত বলি সাজিছে।
- 16 যিহোৱাই দৃষ্টি কৰি ন্যায় বিচাৰ নেদেখি অসন্তোষ হ'ল। আৰু তেওঁ কোনো পুৰুষ বা মধ্যস্থ নেদেখি বিস্মিত হ'ল হ'ল; সেই বাবে তেওঁৰ নিজৰ বাস্তৱেই তেওঁৰ কাৰণে পৰিষ্কাৰ সিদ্ধ কৰিলে, আৰু তেওঁৰেই ধাৰ্মিকতা তেওঁৰ আশ্বৰ্য হ'ল।
- 17 তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰূপ বুকু-পটা পিন্ধিলে, আৰু মূৰত পৰিষ্কাৰৰূপ শিৰোৰক্ষক পিন্ধিলে, আৰু গাৰ বস্ত্ৰৰ বাবে প্ৰতিকাৰৰূপ সাজ পৰিধান কৰিলে, আৰু আবেগপূৰ্ণ জামা গাত দিলে।
- 18 তেওঁ তেওঁলোকৰ কাৰ্য অনুসাৰে প্ৰতিফল দিব; তেওঁৰ শত্ৰুবোৰক শ্ৰেণীভাৱে, নিজ বৈৰীবোৰক অপকাৰৰ প্ৰতিফল দিব; আৰু দ্বীপবোৰক তেওঁ প্ৰতিফলৰ দৰে দণ্ড দিব।
- 19 সেয়ে লোকসকলে পশ্চিম দিশৰ পৰা যিহোৱাৰ নামলৈ, আৰু সূৰ্য উদয় হোৱা ফালৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰতাপলৈ ভয় কৰিব; †যেতিয়া শত্ৰু প্ৰাৱনৰ দৰে আহিব, তেতিয়া যিহোৱাৰ আত্মা ধ্বজাৰ দৰে তাৰ বিৰুদ্ধে থাকিব।
- 20 “চিয়োনলৈ, আৰু যাকোৱৰ মাজত থকা অপৰাধৰ পৰা ঘূৰাসকলৰ ওচৰলৈ এজন মুক্তিদাতা আহিব,” এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।
- 21 “মোৰ বাবে তেওঁলোকে সৈতে নিয়ম এই” যিহোৱাই কৈছে, “তোমাৰ ওপৰত থকা মোৰ আত্মা, আৰু মই তোমাৰ মুখত থোৱা মোৰ বাক্যবোৰ, তোমাৰ মুখৰ পৰা, বা তোমাৰ বংশৰ মুখৰ পৰা, নাইবা তোমাৰ বংশত উা পন্ন হোৱা বংশৰ মুখৰ পৰাও, আজিৰে পৰা সৰুকাললৈকে কেতিয়াও নুশুচিব, এয়ে যিহোৱাৰ বচন।”

* 59 অধ্যায়:10 জনশূন্য স্থানত † 59 অধ্যায়:19 কিয়নো যিহোৱাই ফু মাৰি পঠাই দিয়া বেগেৰে বৈ যোৱা সোঁতৰ দৰে তেওঁ আহিব।

60 অধ্যায়

নতুন যিৰুচালেমৰ গৌৰৱ।

- 1 উঠা, দীপ্তি দিয়া; কিয়নো তোমাৰ পোহৰ আহিছে, আৰু যিহোৱাৰ গৌৰৱ তোমাৰ ওপৰত উদয় হৈছে।
- 2 কাৰণ চোৱা, আন্ধাৰে পৃথিৱী ঢাকিব, আৰু যোৰ আন্ধাৰে লোক সমূহক ঢাকিব;
কিন্তু যিহোৱা তোমাৰ ওপৰত উদয় হ'ব, আৰু তোমাৰ ওপৰত তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশিত হ'ব।
- 3 লোক সমূহ তোমাৰ পোহৰৰ ওচৰলৈ আহিব, আৰু ৰজাসকলে তোমাৰ উদয় হোৱা দীপ্তিৰ ওচৰলৈ আহিব।
- 4 তুমি চকু ফুৰাই চাৰিওফালে চোৱা; তেওঁলোক সকলোৱে গোট খাই তোমাৰ ওচৰ চাপিছে;
তোমাৰ পুংৰসকল দূৰৰ পৰা আহিছে আৰু তোমাৰ জীয়েকসকলক বাহত বুকি অনা হৈছে।
- 5 সেই কালত তুমি দেখি প্ৰফুল্লিত হ'বা, আৰু তোমাৰ হৃদয় আনন্দেৰে উপচি পৰিব,
কাৰণ সমুদ্ৰৰ প্ৰচুৰ ধন তোমাক দিয়া যাব আৰু লোকসকলৰ সম্পত্তি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিব।
- 6 উটসমূহে, মিদিয়ন আৰু ঐফাৰ ডেকা উটবোৰে তোমাক ঢাকি পেলাব;
সেই আটাইবোৰ চিৰাৰ পৰা আহিব;
সেইবোৰে সোণ আৰু কুন্দুৰু বৈ আনিব, আৰু যিহোৱাৰ প্ৰশংসা গীত গাব।
- 7 কেদৰৰ আটাই মেৰ-ছাগৰ জাক তোমাৰ ওচৰত গোট খাব আৰু নবায়োতৰ মতা মেৰ-ছাগবোৰে তোমাৰ পৰিচৰ্যা কৰিব;
সেইবোৰ গৰহণীয় হৈ মোৰ যজ্ঞ-বেদিত উঠিব, আৰু মোৰ গৌৰৱযুক্ত গৃহ মই গৌৰৱান্বিত কৰিম।
- 8 মেঘৰ দৰে আৰু নিজৰ বাহৰ সোমোৱা বাটলৈ অহা কপৌৰ দৰে উড়ি অহা এওঁলোক কোন?
- 9 নিশ্চয়ে দ্বীপবোৰে মেলৈ অপেক্ষা কৰিব;
তোমাৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ ৰূপৰ আৰু সোণৰ সৈতে দূৰৰ পৰা আনিবলৈ,
ঈশ্বৰ যিহোৱাই, ইশ্বায়েলৰ পবিংৰ ঈশ্বৰ জনাই তোমাক গৌৰৱান্বিত কৰাৰ কাৰণে, তৰুচীচৰ জাহাজ আগ হ'ব।
- 10 বিদেশী লোকসকলে দেৱাল পুনৰায় নিৰ্মাণ কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকলে তোমাৰ পৰিচৰ্যা কৰিব;
কিয়নো মই যেনেকৈ তোমাক ক্ৰোধত দণ্ড দিলোঁ, তেনেকৈ অনুগ্ৰহত তোমালৈ দয়াও কৰিলোঁ।
- 11 লোকসকলে যেন জাতি সমূহৰ ধন-সম্পত্তি আৰু বন্দি কৰি অনাসকলৰ ৰজাসকলক তোমাৰ ভিতৰলৈ আনিব পাৰে,
সেই বাবে তোমাৰ দুৱাৰবোৰ সদায় মেলা হৈ থাকিব, দিন বা ৰাতি কেতিয়াও বন্ধ কৰা নহ'ব।
- 12 কিয়নো যি জাতি আৰু যি ৰাজাই তোমাৰ বশ্যতা স্বীকাৰ নকৰিব, সেই উভয়েই সম্পূৰ্ণ বিনষ্ট হ'ব;
- 13 লিৱানোৱনৰ গৌৰৱ তোমালৈ আহিব; দেৱদাৰু, তিধৰ, আৰু ত্ৰাচুৰ গছ একেলগে,
মোৰ পবিংৰ স্থান ভূষিত কৰিবৰ অৰ্থে আহিব; আৰু মই মোৰ চৰণ খোৱা ঠাই প্ৰতাপযুক্ত কৰিম।
- 14 তেওঁলোক তোমাক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিব, তোমাক কষ্ট দিয়াসকলৰ সন্ধানবোৰ মূৰ দোঁৱাই তোমাৰ চৰণত পৰি
প্ৰণিপাত কৰিব,
তেওঁলোকে তোমাক যিহোৱাৰ নগৰ, ইশ্বায়েলৰ পবিংৰ ঈশ্বৰ জনাৰ চিয়োন বুলি মাতিব।
- 15 তুমি এনে পৰিত্যক্তা আৰু ঘৃণিতা থ'লো যে, কোনো পথিক তোমাৰ মাজেদি নাজায়;
তাৰ সলনি মই তোমাক চিৰকাল থকা প্ৰশংসাৰ, আৰু পুৰুষানুৰূপে আনন্দৰ বিষয় কৰিম।
- 16 আৰু তুমি জাতি সমূহৰ দুৰ্দ্ধ পান কৰিবা, আৰু ৰজাসকলৰ স্তন চুহিবা;
তাতে মই যিহোৱা যে তোমাৰ ৰাণকৰ্ত্তা, তোমাৰ মুক্তিদাতা, যাকোবৰ পৰাৰুৰনী জনা, ইয়াক তুমি জানিবা।
- 17 মই পিতলৰ সলনি সোণ, লোহাৰ সলনি ৰূপ,
কাঠৰ সলনি পিতল, আৰু শিলবোৰৰ সলনি লোহা আনিম; আৰু মই শান্তিক তোমালোকৰ অধ্যক্ষসকলৰ দৰে, আৰু
ন্যায়বিচাৰক শাসনকৰ্ত্তাৰ দৰে নিযুক্তি কৰিম।
- 18 তোমাৰ দেশত অত্যাচাৰৰ আৰু তোমাৰ সীমাৰ ভিতৰত বিনষ্ট হোৱাৰ বা ধ্বংসৰ কথা আৰু শূন্য নাযাব;
কিন্তু তুমি তোমাৰ দেৱালৰ নাম পৰিংৰাণ, আৰু তোমাৰ দুৱাৰৰ নাম প্ৰশংসা ৰাখিবা।
- 19 দিনত সূৰ্য্য তোমাৰ দীপ্তি আৰু নহ'ব,
আৰু পোহৰৰ অৰ্থে চন্দৰই তোমাক জোনাক নিদিব;
কিন্তু যিহোৱায়েই তোমাৰ অনন্তকলীয়া জ্যোতি, আৰু তোমাৰ ঈশ্বৰেই তোমাৰ ভূষণস্বৰূপ হ'ব।
- 20 তোমাৰ সূৰ্য্য আৰু অস্ত নাযাব, তোমাৰ চন্দৰও আৰু মাৰ নাযাব,
কিয়নো যিহোৱা তোমাৰ অনন্তকলীয়া জ্যোতি হ'ব, আৰু তোমাৰ শোকৰ দিন সমাপ্ত হ'ব।
- 21 মই গৌৰৱান্বিত হ'বলৈ মই ৰোৱা গছৰ পোখা আৰু মোৰ হাতে কৰা কৰমস্বৰূপ
যি তোমাৰ লোক সকলোৱেই ধাৰমিক হ'ব; তেওঁলোকে অনন্ত কাললৈকে দেশ অধিকাৰ কৰিব।
- 22 যি সৰু সি হাজাৰ হৈ উঠিব; সৰু জাতি বৃহা হ'ব;
মই যিহোৱাই উচিত সময়ত ইয়াক সাফল কৰিবলৈ বেগী হম।

61 অধ্যায়

চিয়োনৰ পৰিংৰাণৰ আৰু মঙ্গলৰ প্ৰচাৰ।

- 1 প্ৰভু যিহোৱাৰ আত্মা মোত স্থিতি লৈছে, কাৰণ যিহোৱা মোক অভিষিক্ত কৰিলে

- নগৰ লোকসকলৰ আগত শুভবাৰ্ত্তা পৰচাৰ কৰিবলৈ, ভগ্নচিঠীয়াসকলক সুস্থ কৰিবলৈ,
বন্দীস্থত থকাসকলৰ আগত মুক্তিৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ, আৰু বন্দীশালত থকা সকলক মুকলি কৰিবলৈ।
2 যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহৰ বছৰ আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিফল দিয়া দিন ঘোষণা কৰিবলৈ,
আটাই শোক কৰা সকলক শান্তনা দিবলৈ, তেওঁ মোক পঠিয়ালে।
3 চিয়োনত শোক কৰা সকলৰ বাবে ঠাই প্ৰস্তুত কৰিবলৈ, ছাঁইৰ সলনি পাণ্ডুৰি,
শোকৰ সলনি আনন্দৰ তেল, আৰু দুৰুল আশ্বাৰ সলনি পৰশংসাৰ আশ্বা দান কৰিবলৈ,
তেওঁলোকক ধাৰ্মিকতাৰ গছ, আৰু যিহোৱাৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে তেওঁ পতা উদ্যান বুলি পৰখ্যাত হ'ব।
4 তেওঁলোকে পুৰণি ধ্বংসস্থানবোৰ পুনৰায় নিৰ্মাণ কৰিব, আগৰ কালৰে পৰা উচ্ছন্ন হৈ থকা ঠাইবোৰ পুনৰায় স্থাপন কৰিব,
বহু আগৰ পৰা পুৰুষানুক্ৰমে ধ্বংস হৈ জনশূন্য হোৱা নগৰবোৰ পুনৰ স্থাপন কৰিব।
5 বিদেশী লোকসকল দায়িত্ব ল'ব আৰু তোমালোকৰ জাকবোৰ চৰাব, আৰু বিদেশী লোকসকলৰ পুত্ৰ সকলে তোমালোকৰ
পথাৰত আৰু দৰাফাৰাৰীত কাম কৰিব।
6 তোমালোকক যিহোৱাৰ পুৰোহিত বুলি মতা হ'ব; তেওঁলোকে তোমালোকক ঈশ্বৰৰ দাস বুলি ক'ব;
তোমালোকে দেশৰ ধন-সম্পত্তি ভোগ কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ ঐশ্বৰ্যত তোমালোকে গৌৰৱ কৰিবা।
7 তোমালোকৰ লাজৰ পৰিৱৰ্ত্তে তোমালোকে দুগুণ পাবা, আৰু তেওঁলোকে অপমানৰ পৰিৱৰ্ত্তে নিজৰ অংশত আনন্দ
কৰিব;
সেয়ে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেশত দুগুণ অংশ লাভ কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ অনন্তকলীয়া আনন্দ হ'ব।
8 কাৰণ মই যিহোৱাই ন্যায় বিচাৰ ভাল পাওঁ, মই চুৰ কৰা কাৰ্য আৰু অন্যায়* অত্যাচাৰ ঘিণ কৰোঁ;
মই বিশ্বাসযোগ্যতাৰে তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিম, আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে অনন্তকলীয়া চুক্তি স্থাপন কৰিম।
9 তেওঁলোকৰ বংশৰ লোকসকল দেশৰ মাজত, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তানসকল লোকসকলৰ মাজত পৰখ্যাত হ'ব;
তেওঁলোকক যি সকলে দেখিব, তেওঁলোকে তেওঁলোকক যিহোৱাৰ আশীৰ্ব্বাদপ্ৰাপ্ত বংশ বুলি স্বীকাৰ কৰিব।
10 মই যিহোৱাত অতিশয় আনন্দ কৰিম মোৰ পৰাণে মোৰ ঈশ্বৰত উল্লাস কৰিব;
কাৰণ তেওঁ মোক পৰিৎসৰ্গৰূপ বশংসৰ পিন্ধালে, আৰু ধাৰ্মিকতাৰূপ চোলাৰে মোক বিভূষিত কৰিলে,
যিদৰে দৰাই পাণ্ডুৰিৰে নিজকে বিভূষিত কৰে, আৰু কন্যাই যিদৰে অলঙ্কাৰেৰে নিজকে শোভিত কৰে।
11 কাৰণ পৃথিৱীয়ে যিদৰে গছবোৰৰ পোখা মেলায়, আৰু বাৰীয়ে যিদৰে তাত ৰোৱা সকলোকে গজায়,
সেইদৰে পৰভূ যিহোৱাই সকলো দেশবাসীৰ সাক্ষাতে ধাৰ্মিকতা আৰু পৰশংসা উপাৰ্জন কৰিব।

62 অধ্যায়

- 1 চিয়োনৰ বাবে মই নিজম দি নাথাকোঁ, আৰু যিৰূচালেমৰ বাবে মই নিৰৱে নাথাকোঁ,
যেতিয়ালৈকে তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা উজ্বলতাৰে আশুৱাই নাযায়, আৰু তেওঁৰ পৰিৎসৰ্গ জুলি থকা পৰ্দীপৰ দৰে নহয়।
2 দেশবাসীয়ে তোমাৰ ধাৰ্মিকতা, আৰু সকলো ৰজাই তোমাৰ গৌৰৱ দেখিব;
আৰু যিহোৱাই নিৰ্বাচন কৰা এটা নতুন নামেৰে তোমাক মতা হ'ব।
3 তোমালোক যিহোৱাৰ হাতত এটি সুন্দৰ কিৰীটি, আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ হাতত এটি ৰাজমুকুটস্বৰূপ হ'ব।
4 তোমালোকক পুনৰ “পৰিত্যক্ত” বোলা নহ'ব, নাইবা তোমালোকৰ দেশক “উচ্ছন্ন দেশ” বুলি পুনৰ মতা নহ'ব;
তাৰপৰিৱৰ্ত্তে “তেওঁত মই আনন্দিত*” বুলি মতা হ'ব; আৰু তোমাৰ দেশ “বিবাহিতা†” বুলি পৰখ্যাত হ'ব;
কিয়নো যিহোৱা তোমালোকত সন্তুষ্ট হৈছে, আৰু তোমালোকৰ দেশ বিবাহিত হ'ব।
5 কাৰণ যিদৰে যুৱকে যুৱতীক বিবাহ কৰে, সেইদৰে তোমালোকৰ পুংৰ‡সকলে তোমাক বিবাহ কৰিব;
আৰু যিদৰে দৰাই কন্যাত আনন্দ কৰে, সেইদৰে তোমালোকৰ ঈশ্বৰেও তোমালোকত আনন্দ কৰিব।
6 হে যিৰূচালেম, তোমাৰ গড়ৰ ওপৰত মই পৰহৰীসকল নিযুক্ত কৰিলোঁ;
তেওঁলোকে দিনত বা ৰাতি নিজম দি নাথাকিব।
হে যিহোৱাক সোঁৱৰণ কৰাসকল, তোমালোক ক্ষান্ত নহ'বা;
7 তেওঁ পুনৰ সংস্থাপন নোহোৱালৈকে তেওঁক জিৰণী ল'বলৈ নিদিবা,
যিৰূচালেম আৰু তেওঁৰ সৃষ্টিয়ে পৃথিৱীত পৰশংসা কৰক।
8 যিহোৱাই নিজৰ সোঁ হাত, আৰু নিজৰ বলৱান বাহুৰে শপত কৰিলে,
“তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ আহাৰৰ বাবে, নিশ্চয়ে মই তেওঁলোকক তোমাৰ শস্য আৰু নিদিম,
আৰু বিদেশীসকলে তুমি পৰিশ্ৰমেৰে অৰজ্জা তোমাৰ দৰাফাৰাস আৰু পান কৰিবলৈ নাপাব;
9 কাৰণ যিসকলে শস্য চপাই, তেওঁলোকে তাক ভোজন কৰিব আৰু যিহোৱাৰ পৰশংসা কৰিব,
আৰু যিসকলে দৰাফাগুটি গোটাই, তেওঁলোকে মোৰ ধৰ্মমধ্যমৰ চোতালবোৰত তাৰ দৰাফাৰাস পান কৰিব।”
10 আহাঁ, দুৱাৰৰ মাজেদি আহাঁ! লোকসকলৰ বাবে পথ যুগুত কৰা!
নিৰ্মাণ কৰা, ৰাজআলি নিৰ্মাণ কৰা! শিলবোৰ গুটাই পেলাই দিয়া,
দেশবাসীসকলৰ বাবে নিচান পতাকা তোলা।

* 61 অধ্যায়:8 লুদ্ৰবাবে দিয়া হোমবলি
নিৰ্মান কৰিলে

* 62 অধ্যায়:4 হিফ্ৰ নাম “হেফ্ৰিবাহ”

† 62 অধ্যায়:4 হিফ্ৰ নাম “বেউলাহ”

‡ 62 অধ্যায়:5 যিয়ে তোমাক

11 চোৱা, যিহোৱাই পৃথিবীৰ অৰ্জলৈকে ঘোষণা কৰিছে,

“তোমালোকে চিয়োনজীয়াৰীক কোৱা চোৱা, তোমাৰ ৰাণকৰ্ত্তা আহি আছে;

চোৱা, তেওঁৰ পুৰস্কাৰ তেওঁৰ সৈতে আছে, আৰু তেওঁৰ আগত তেওঁ দিব লগীয়া প্ৰতিফল আছে।”

12 তেওঁলোকে তোমাক “পবিংৰ লোক” আৰু “যিহোৱাৰ মুক্তলোক” বুলি মাতিব; আৰু তুমি “অৰেষিতাৰ্গ” আৰু “অপৰিত্যক্ত নগৰ” বুলি প্ৰখ্যাত হ'বা।

63 অধ্যায়

ইদামৰ পৰতিকাৰৰ দিন। লোকসকলৰ পৰাৰ্থনা।

1 ইদামৰ পৰা, বশ্বাৰ ৰঙা বস্ত্ৰেৰে সৌজন কোন আহিছে?

ৰাজকীয় বস্ত্ৰেৰে, নিজৰ শক্তিৰ বাহুল্যত দুঢ়তাৰে খোজ কাটি অহা জন কোন?

“ধাৰ্মিকতাৰে কথা কোৱা জন, আৰু পৰাক্ৰমেৰে পবিংৰাণ কৰিবলৈ সমৰ্থ থকা জন মই।”

2 তোমাৰ সাজ ৰঙা কিয়, আৰু কিয় তোমাৰ বশ্বৰ দ্ৰাক্কাকুণ্ডত দৰাক্কাগুটি গচকা লোকৰ দৰে?

3 মই অকলেই দ্ৰাক্কাকুণ্ডত দৰাক্কাগুটি গচকিলোঁ, আৰু দেশৰ কোনো এজনো মোক সহযোগ নকৰিলে;

মই মোৰ শ্ৰেৰাধত সেইবাৰ গচকিলোঁ, আৰু খঙত সেইবাৰ গচকিলোঁ,

মোৰ বশ্বৰত সেইবাৰৰ তেজৰ ছিটা লাগিল, আৰু মোৰ গোটেই সাজত দাগ লগালে।

4 কাৰণ পৰতিকাৰ সাধিবৰ দিনলৈ মই চালোঁ, আৰু মোৰ মুক্ত কৰিব লগা বছৰ উপস্থিত হৈছিল।

5 মই দেখিলোঁ যে, সহায় কৰা কোনো এজন নাছিল, মই আচৰিত হৈছিলোঁ যে সহায় কৰা কোনো নাছিল;

কিন্তু মোৰ নিজৰ বাহুৰে মোৰ বাবে পবিংৰাণ সিদ্ধ কৰিলে, আৰু মোৰ অতি শ্ৰেৰাধেই মোক উপকাৰ কৰিলে।

6 মই মোৰ শ্ৰেৰাধত লোকসকলক গচকিলোঁ, আৰু মোৰ খঙত তেওঁলোকক মাতাল কৰিলোঁ,

আৰু মই তেওঁলোকৰ তেজ মাটিত ছটিয়াই দিলোঁ।

7 মই যিহোৱাৰ বিশ্বাসযোগ্য নিয়মৰ কাৰ্য্যবোৰ, আৰু প্ৰশংসনীয় কাৰ্য্যবোৰৰ বিষয়ে ক'ম;

আৰু যিহোৱাই আমাৰ বাবে কৰা সকলো কাৰ্য্যৰ বিষয়ে ক'ম, আৰু ইশ্ৰায়েলৰ বংশলৈ কৰা উপকাৰৰ বিষয়ে ক'ম।

তেওঁৰ অনুগ্রহৰ কাৰণে এই সকলো দয়া আমাক দেখালে, আৰু বিশ্বাসযোগ্য নিয়মেৰে বহু কাৰ্য্য কৰিলে।

8 কাৰণ তেওঁ কৈছিল, “অৱশ্যে তেওঁলোক মোৰ লোক, এওঁলোক বিশ্বাসঘাত নকৰা সন্তান।”

তেওঁ তেওঁলোকৰ ৰাণকৰ্ত্তা হৈছিল।

9 তেওঁলোকৰ সমস্ত দুখত

তেওঁ দৃথিত হৈছিল, আৰু দুতে তেওঁৰ সম্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক পবিংৰাণ কৰিছিল।

তেওঁৰ প্ৰেম আৰু অনুগ্রহত তেওঁলোকক মুক্ত কৰিছিল,

আৰু তেওঁ পুৰুষ সকলো সময়ত তেওঁলোকক উন্নত কৰিছিল, আৰু দাঙি নিছিল।

10 কিন্তু তেওঁলোকে বিদেহ কৰি তেওঁৰ পবিংৰ আত্মাক দুখ দিছিল;

সেয়ে তেওঁ তেওঁলোকৰ শত্ৰু হৈছিল, আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছিল।

11 তেওঁৰ লোকসকলে পুৰুকালৰ মোচিৰ বিষয়ে শিকিছিল।

তেওঁলোকে কৈছিল যে, “যি জনাই নিজৰ মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰৰ সৈতে তেওঁলোকক সমুদৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল, সেই ঈশ্বৰ ক'ত?

তেওঁলোকৰ মাজত পবিংৰ আত্মা স্থাপন কৰা ঈশ্বৰ ক'ত?

12 মোচিৰ সোঁহাতত নিজৰ পৰাক্ৰমী শক্তি দিয়া ঈশ্বৰ ক'ত?

নিজৰ নাম চিৰস্থায়ী কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকৰ আগত জল সমূহ দুভাগ কৰা ঈশ্বৰ ক'ত?

13 তেওঁলোকে উজুটি নোখোৱাকৈ, অৰণ্যত দৌৰা যোঁৱাৰ দৰে অগাধ জলৰ মাজেদি তেওঁলোকক লৈ অহা ঈশ্বৰ ক'ত?

14 উপত্যকালৈ নামি যোৱা পশুৰ জাকৰ দৰে যিহোৱাৰ আত্মাই তেওঁলোকক জিৰণি দিছিল;

নিজৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ তুমি তোমাৰ লোকসকলক লৈ আহিছিল।

15 স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ দৃষ্টি কৰা, আৰু তোমাৰ পবিংৰতাৰ আৰু গৌৰৱৰ নিৰ্যাসৰ পৰা মনযোগ দিয়া;

তোমাৰ আগ্ৰহ আৰু মত্ৰ কাৰ্য্যবোৰ ক'ত?

16 কাৰণ তুমি আমাৰ পিতৃ;

কাৰণ অশ্বাহমে আমাক নাজানে, আৰু ইশ্ৰায়েলে আমাক স্বীকাৰ নকৰে;

হে যিহোৱা, তুমিয়েই আমাৰ পিতৃ; আৰু পুৰুকালৰে পৰা তুমি আমাৰ মুক্তিদাতা, এয়ে তোমাৰ নাম।

17 হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ পথৰ পৰা আমাক কিয় অপথে লৈ গৈছা? আৰু তোমাৰ অবাধ্য হ'বলৈ আমাৰ মন কিয় কঠিন কৰিছা?

তোমাৰ দাসবোৰৰ, তোমাৰ আধিপত্যৰ জাতিবিলাকৰ কাৰণে উভটি আহাঁ।

18 তোমাৰ লোকসকল অলপ সময়হে তোমাৰ পবিত্ৰস্থানৰ আধিপত্য ভোগ কৰিলে; কিন্তু এতিয়া আমাৰ শত্ৰুবোৰে এইসকলো ভৰিৰে গচকিলে।

19 যিসকলৰ ওপৰত তুমি কেতিয়াও ৰাজস্ব কৰা নাই, আৰু যিসকল তোমাৰ নামেৰে পৰখ্যাত হোৱা নাই, আমি এনে লোকসকলৰ দৰে হ'লোঁ।

64 অধ্যায়

- 1 অহ, তুমি আকাশ-মণ্ডল বিদাৰি নামি আহিলে, পৰ্বতবোৰ তোমাৰ সাক্ষাতে দৰৱ হৈ গ'লে, কেনে ভাল আছিল।
- 2 দেশবাসীসকলে তোমাৰ সাক্ষাতে কঁপিবলৈ তোমাৰ শংকুবোৰৰ আগত তোমাৰ নাম জনাবলৈ, অগ্নিয়ে জেং খৰি পোৱাৰ দৰে, আৰু জুয়ে পানী উতলোৱাৰ দৰে তুমি নামি আহিলে, কেনে ভাল আছিল।
- 3 আমি আশা নকৰা ভয়ানক কাৰ্যবোৰ তুমি কৰি নামি আহিলে, আৰু তোমাৰ সাক্ষাতে পৰ্বতবোৰ দৰৱ হৈ গলে, কেনে ভাল আছিল।
- 4 তোমালৈ অপেক্ষা কৰা জনলৈ কাৰ্য সিদ্ধ কৰোঁতা যি তুমি, তোমাৰ বাহিৰে আন ঈশ্বৰ আছে বুলি আগৰ কালৰ পৰা মানুহে শুনা নাই বা চকুৰে দেখা নাই।
- 5 সাক্ষাৰ্য কৰি আনন্দ কৰা জনক, আৰু তোমাৰ পথ সোঁৱৰণ কৰি চলা জনক সহায় কৰিবলৈ তুমি আহিলা। আমি যেতিয়া পাপ কৰিছিলোঁ, তুমি শ্ৰেণীভিত্তি হৈছিলো, তোমাৰ পথত আমি সকলো সময়তে উদ্ধাৰ হ'ব পাৰিম।
- 6 কিয়নো আমি সকলোৱেই অশুচি লোকৰ সদৃশ হ'লোঁ, আৰু আমাৰ সকলো ধাৰমিকতা চূৰা কাপোৰৰ দৰে হল; আমি সকলোৱে পাতৰ দৰে জয় পৰিছোঁ, আৰু আমাৰ অপৰাধবোৰে বতাহৰ দৰে আমাক উড়ুৱাই লৈ গৈছে।
- 7 তোমাৰ নামেৰে পৰাৰ্থনা কৰা কোনো এজন নাই; কোনেও তোমাত আশ্ৰয় ল'বলৈ ইচ্ছা কৰা নাই; কিয়নো তুমি আমাৰ পৰা মুখ লুকুৱাই ৰাখিছা, আৰু আমাৰ অপৰাধৰ প্ৰতাপত আমাক গলি যাবলৈ দিছা।
- 8 কিন্তু এতিয়াও, হে যিহোৱা, তুমি আমাৰ পিতৃ; আমি মাটি, তুমি আমাৰ কুমাৰ; আৰু আমি সকলোৱেই তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য।
- 9 হে যিহোৱা, তুমি অত্যন্ত শ্ৰেণীভিত্তি নহ'বা, বা আমাৰ অপৰাধবোৰ আমাৰ বিৰুদ্ধে সদায় সোঁৱৰণ কৰি নাথাকিবা; অনুগ্ৰহ কৰি তোমাৰ লোক, আমাক সকলোলৈ দৃষ্টি কৰ।
- 10 তোমাৰ পবিত্ৰ নগৰবোৰ অৰণ্য হৈ পৰিছে; চিয়োন অৰণ্য হৈ গ'ল; যিৰূচালেম ধ্বংসস্থান হ'ল।
- 11 আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰা, আমাৰ সেই পবিত্ৰ সুন্দৰ মন্দিৰ অগ্নিৰে দহ হ'ল; আৰু আমাৰ মনমোহা সকলো ঠাই উচ্ছন্ন হ'ল।
- 12 হে যিহোৱা; এতিয়াও তুমি কেনেকৈ আঁতৰি থাকিবা? কেনেকৈ তুমি মনে মনে থাকি, আমাক অত্যন্ত দুখ দিবা?

65 অধ্যায়

অপথে যোৱা লোকক যিহোৱাই ধমকি দিয়া; আৰু তেওঁৰ লোকসকলক মঙ্গলৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰা।

- 1 যি সকলে মোক নুশুধিলে, মই তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই অশ্ৰেণীভিত্তি কৰাবলৈ প্ৰস্তুত আছিলোঁ; আৰু যি সকলে মোক নিবিচাৰিলে, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মোক বিচৰাবলৈ মই প্ৰস্তুত আছিলোঁ;
- মোৰ নামেৰে পৰখ্যাত নোহোৱা দেশবাসীসকলক “এইয়া চোৱা, মই আছোঁ, মই আছোঁ, এই বুলি মই কলোঁ।
- 2 যি সকলে নিজৰ কল্পনামতে কুপথত চলে, আৰু যি ভাল নহয় তেনে পথত চলে, এনে বিদেৱাহী লোকসকলক আগত ওৰে দিনটো মই মোৰ হাত মেলিলোঁ।
- 3 বাৰীত বলিদান দিলে, আৰু ইটাৰ ওপৰত ধূপ জ্বলালে, এওঁলোকেই সেই লোক যি সদায় মোক অসন্তুষ্ট কৰিলে।
- 4 তেওঁলোক মৈদামবোৰৰ মাজত বহে, আৰু গোটেই ৰাতি পহৰা দিয়ে, গাহৰি মাংস খায়, আৰু নিজৰ পাংৰত ঘিণলগীয়া মাংসৰ জোল ৰাখে,
- 5 তেওঁলোকে কয়, “দূৰত থিয় থাকা; মোৰ ওচৰলৈ নাহিবা, কিয়নো মই তোমাতকৈ পবিত্ৰ;” তেওঁলোক মোৰ নাকত ধোঁৱাই, আৰু ওৰে দিনটো জুলি থকা অগ্নিৰূপ।
- 6 চোৱা, মোৰ আগত এয়ে লিখা আছে, মই মনে মনে নাথাকিম, কাৰণ মই প্ৰতিফল দিম; মই তেওঁলোকৰ কাৰ্য অনুসাৰে তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিম।
- 7 যিহোৱাই কৈছে, মই একেবাৰে তোমালোকৰ নিজৰ নিজৰ অপৰাধৰ পৰ্বতবোৰত ধূপ জ্বলোৱা আৰু উপ-পৰ্বতবোৰত মোক নিন্দা কৰা, তোমালোকৰ অপৰাধ আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰো অপৰাধৰ প্ৰতিফল তোমালোকক দিম, আৰু মই প্ৰথমতে তেওঁলোকৰ অতীতৰ কাৰ্য জুখি তেওঁলোকৰ বুকুত প্ৰতিফল দিম।
- 8 যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “যেনেকৈ দৰাফাৰ খোকত ৰস পোৱা যায়, আৰু যেতিয়া কোনো এজনে কয়, তাক নষ্ট নকৰিবা, কিয়নো তাত ভাল আছে, সেই দৰে, মই মোৰ দাসবোৰৰ বাবেও তেনে কৰিম, মই সকলোকে নষ্ট নকৰিম।
- 9 মই যাকোৱৰ বংশৰ পৰা, আৰু যিহূদাৰ পৰা মোৰ পৰ্বতবোৰৰ এক অধিকাৰী উপপন্ন কৰিম; আৰু মোৰ মনোনীত লোকসকলে তাত অধিকাৰ কৰিব, আৰু মোৰ দাসবোৰে তাত বসতি কৰিব।

† 63 অধ্যায়:19 যি প্ৰাচীন লোকসকলৰ ওপৰত কেতিয়াও শাসন কৰা নাই

10 মোক বিচাৰা মোৰ লোকসকলৰ বাবে,

চাৰোণ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ চৰণীয়া ঠাই হ'ব, আৰু আখোৰ উপত্যকা গৰুৰ জাকবোৰৰ শোৱা ঠাই হ'ব।

11 কিন্তু যিহোৱাক ত্যাগ কৰা, আৰু মোৰ পৰিৎৰ পৰ্বতক পাহৰা,

ভাগ্যদেৱতালৈ মেজ সজোৱা, ভাগ্য নিৰূপণ দেৱীলৈ দৰাফাৰসেৰে পানপাংৰ পূৰ কৰা যি তোমালোক,

12 তোমালোকক তৰোৱালৰ বাবে মই নিৰূপণ কৰিম, আৰু তোমালোকে বলি হ'বলৈ মূৰ দোঁৱাবা।

কাৰণ মই যেতিয়া মাতিলা তোমালোকে উত্তৰ নিদিলো, আৰু মই যেতিয়া কনোঁ, তোমালোকে নশুনিলো;

কিন্তু মোৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, তাকেই তোমালোকে কৰিলা, আৰু যিহতে মোৰ সন্তোষ নাপাওঁ, তাকেই কৰিবলৈ তোমালোকে বাচি ল'লা।

13 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে,

“চোৱা, মোৰ দাসবোৰে ভোজন কৰিব, কিন্তু তোমালোক ভোকত থাকিব;

চোৱা, মোৰ দাসবোৰে পান কৰিব, কিন্তু তোমালোক পিয়াহত থাকিব;

চোৱা, মোৰ দাসবোৰে আনন্দ কৰিব, কিন্তু তোমালোকে লাজ পাবা;

14 চোৱা, মোৰ দাসবোৰে মনৰ আনন্দ গান কৰিব,

কিন্তু তোমালোকে মনৰ দুখত কাতৰোক্তি কৰিবা, আৰু মন ভগ্ন হোৱাৰ কাৰণে হাহাকাৰ কৰিবা।

15 মোৰ মনোনীত লোকসকলৰ বাবে শাওঁ দিবলৈ তোমালোকে তোমালোকৰ নাম থৈ যাবা, আৰু মই, পৰভু যিহোৱাই তোমাক মৃত্যু দিম,

আৰু নিজ দাসবোৰ আন নামেৰে মাতিব।

16 যি মানুহে পৃথিৱীত নিজকে আশীৰ্বাদিত বুলি কয়, তেওঁলোক মোৰ দ্বাৰাই আশীৰ্বাদিত হ'ব।

আৰু যি মানুহে পৃথিৱীত শপত খায়, তেওঁ সত্য ঈশ্বৰৰ নামেৰেহে শপত খাব;

কিয়নো পৰুকালৰ সকলো সঙ্কট পাহৰা হ'ল, আৰু মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা সেইবোৰ লুকাল।

17 কিয়নো চোৱা, মই নতুন আকাশ-মণ্ডল আৰু নতুন পৃথিৱী সৃষ্টি কৰোঁ;

আৰু পৰুকালৰ বস্তুবোৰ সোঁৱৰণ কৰা বা মনত ৰখা নহ'ব।

18 কিন্তু মই যি সৃষ্টি কৰোঁ, তাত তোমালোকে অনন্ত কাল আনন্দ আৰু উল্লাস কৰা; কিয়নো চোৱা, মই যিৰূচালেমক উল্লাসৰ বিষয়, আৰু তাৰ লোকসকলক আনন্দৰ বিষয় কৰি সৃষ্টি কৰোঁ।

19 মই যিৰূচালেমত উল্লাস, আৰু মোৰ লোকসকলত আনন্দ কৰিম,

তাত ৰবন্দনৰ শব্দ কি কাতৰোক্তিৰ শব্দ আৰু শুনা নাযাব।

20 সেই ঠাইৰ পৰা কোনো অলপদিনীয়া কেঁচুৱা,

বা সম্পূৰ্ণ আয়ুস নোপোৱা কোনো বুঢ়া লোকক মৈদামলৈ নিয়া নহ'ব;

ডেকা লোক এশ বছৰ বয়সীয়া হৈ মৰিব,

আৰু পাপী জনে এশ বছৰ বয়স পাই অডিপ্ত হৈ মৰিব।

21 তেওঁলোকে ঘৰ সাজি তাৰ ভিতৰত বাস কৰিব, আৰু দৰাফাবাৰী পাতি তাৰ ফল ভোগ কৰিব।

22 আন লোক বাস কৰিবলৈ তেওঁলোকে ঘৰ নাসাজিব, আৰু আন লোক ভোগ কৰিবলৈ তেওঁলোকে বাৰী নাপাতিব;

কিয়নো গছৰ আয়ুস যিমান, মোৰ লোকসকলৰো আয়ুস সিমান হ'ব, আৰু মোৰ মনোনীত লোকসকলে নিজৰ হাতেৰে কৰা কাৰ্যৰ ফল বহুকাললৈকে ভোগ কৰিব।

23 তেওঁলোকে বৃথা পৰিশ্ৰম নকৰিব, আৰু আপদৰ বাবে সন্তান পৰসৰ নকৰিব;

কিয়নো তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান যিহোৱাৰ পৰা আশীৰ্বাদ পোৱাসকলৰ বংশ।

24 তেওঁলোকে নামাতোঁতেই মই উত্তৰ দিম, আৰু তেওঁলোকৰ কথা কয় শেষ নকৰোঁতেই মই শুনিম।

25 ৰাংকুকুৰ আৰু মেৰ-ছাগ পোৱালি একে ঠাইত চৰিব, সিংহই গৰুৰ দৰে খেৰ খাব,

আৰু ধূলিয়েই সৰ্পৰ আশ্ৰয় হ'ব।

যিহোৱাই কৈছে, মোৰ সমস্ত পৰ্বতত কোনেও কাকো অপকাৰ কি বিনষ্ট নকৰিব।

66 অধ্যায়

ইস্ৰায়েলৰ সুখ, আৰু শংকুবোৰৰ বিনাশ।

1 যিহোৱাই এই কথা কৈছে,

“স্বৰ্গ মোৰ সিংহাসন, আৰু পৃথিৱী মোৰ ভৰিৰ পীৰা; তোমালোকে মোৰ অৰুখে কেনেকুৱা গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰিবা? মই বিশ্রাম ল'ব পৰা স্থান ক'ত?”

2 মোৰ হাতে সকলো নিৰ্ম্মাণ কৰিলে, সেই বাবেই এই সকলো হ'ল, ইয়াক যিহোৱাই কৈছে;

দুখীয়া, ভগ্ন-চিতীয়া, আৰু মোৰ বাক্যত কঁপা জনলৈহে মই অনুমতি দিম।

3 যি জনে গৰু বধ কৰে, তেওঁ মানুহ বধ কৰাৰ দৰে; আৰু যি জনে মেৰ-ছাগ পোৱালি বলিদান কৰে, তেওঁ কুকুৰৰ ডিঙি ভঙাৰ দৰে;

যি জনে শস্য উৎসৰ্গ কৰে, তেওঁ গাহৰি পোৱালিৰ তেজ উৎসৰ্গ কৰাৰ দৰে আৰু যি জনে স্মৃতিচিহ্ন ধূপ জ্বলায়, তেওঁ দুষ্টতাক আশীৰ্বাদ কৰাৰ দৰে;

তেওঁলোকে নিজৰ পথ বাচি ল'লে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ যিগলগীয়া কৰ্মত সন্তোষ পায়।

4 সেই একে দৰে, মই তেওঁলোকৰ দণ্ড মনোনীত কৰিম, আৰু তেওঁলোকে যিহকে ভয় কৰে, তাকেই তেওঁলোকলৈ ঘটাম; কাৰণ মই যেতিয়া মাতিবলোঁ, তেওঁলোক কোনেও উত্তৰ নিদিলে, আৰু মই যেতিয়া কলোঁ, তেওঁলোকে নুশুনিলে; মোৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, তাকেই তেওঁলোকে কৰিলে, আৰু যিহত মোৰ সন্তোষ নাই, তাকেই তেওঁলোকে বাচি ল'লে।

5 যিহোৱাৰ বাক্যত কল্পমান হোৱা যি তোমালোক, তোমালোক তেওঁৰ বাক্য শুনা;

তোমালোকৰ যি ভাইসকল তোমালোকক যিগ কৰে, আৰু মোৰ নামৰ অৰ্থে তোমালোকক বহিষ্কৃত কৰে, তেওঁলোকে কয়, 'যিহোৱা মহিমাৱিত হওক, তেতিয়া আমি তোমালোকৰ আনন্দ দেখিবলৈ পাম; কিন্তু তেওঁলোক লজ্জিত হ'ব।

6 নগৰৰ পৰা যুদ্ধৰ আলোড়নৰ শব্দ, মন্দিৰৰ পৰা শব্দ, আৰু তেওঁৰ শংখবোৰক প্ৰতিফল দিয়া যিহোৱাৰ ধ্বনি শুনা গৈছে।

7 বেদনা হোৱাৰ আগতে তেওঁ প্ৰসন্ন কৰিলে, গৰ্ভবেদনা নোহোৱাৰ পূৰ্বেই তেওঁ এটি পুংৰ জন্ম দিলে;

8 এনে কথা কোনেও শুনিলে নে? বা এনে কৰ্ম কোনেও দেখিছে নে?

একে দিনাই জানো কোনো দেশ উৰ্দ্ধাপন্ন হয়? বা কোনো জাতি জানো এক মুহূৰ্ততে স্থাপন হ'ব পাৰে?

চিয়ানে গৰ্ভবেদনা পোৱামাৰ্গকে নিজৰ সন্তান সকলক প্ৰসন্ন কৰিলে।

9 যিহোৱাই সুধিছে, মই প্ৰসন্নৰ সময়লৈকে আনি জানো সন্তান প্ৰসন্ন নকৰাম?

তোমাৰ ঈশ্বৰে সুধিছে, "প্ৰসন্ন কৰাওঁতা যি মই, মই জানো গৰ্ভ বন্ধ কৰিম?"

10 তেওঁক প্ৰেম কৰা সকলোৱে, যিৰুচালেমৰ সৈতে আনন্দ কৰা আৰু তেওঁৰ বাবে সন্তুষ্ট হোৱা, তেওঁত শোক কৰা সকলোৱে, তেওঁৰ সৈতে আনন্দ কৰা,

11 কাৰণ তোমালোক শুশ্ৰূসা কৰিবা, আৰু সন্তুষ্ট হ'বা; তেওঁৰ স্তনে তোমালোকক সাত্ৰনা দিব;

কাৰণ তুমি সেইবাৰ পান কৰি তৃপ্ত হ'বা আৰু তেওঁৰ অজস্ৰ গৌৰৱৰ সৈতে আনন্দিত হ'বা,

12 কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে,

"চোৱা, মই নদীৰ দৰে তেওঁৰ ওপৰত উন্নতি বিস্তাৰ কৰিম,

সীমা বাগৰি যোৱা সোঁতৰ দৰে জাতিবিলাকৰ ঐশ্বৰ্য্য বঢ়াম;

তোমালোকে তেওঁৰ ফালে চুপিবলৈ পাবা; তোমালোকক কোলাত লৈ নিয়া যাব, আৰু আঁঠুৰ ওপৰত নচোৱা হ'ব।

13 যিদৰে মাতৃয়ে নিজৰ সন্তানক সুখ দিয়ে, সেইদৰে মই তোমালোকক সুখ দিম; আৰু তোমালোকে যিৰুচালেমত সুখ পাবা।

14 এই সকলো দেখি তোমালোকৰ হৃদয় আনন্দ কৰিব, আৰু তোমালোকৰ অস্থিৰোৰ নতুন তৃণৰ দৰে সতেজ হ'ব;

আৰু যিহোৱাৰ হাত তেওঁৰ দাসবোৰৰ আগত পৰিচিত হ'ব, কিন্তু শত্ৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ শ্ৰেণী হ'ব।

15 কিয়নো চোৱা, যিহোৱা জুইৰ সৈতে আহিছে, আৰু তেওঁৰ বথ ধুমহাৰ দৰে আহিছে,

তেওঁৰ শ্ৰেণীৰ তাপ আনিছে আৰু অগ্নিশিখাৰ সৈতে তিৰস্কাৰ কৰিব।

16 কাৰণ যিহোৱাই অগ্নিৰ আৰু নিজৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই সকলো মৰ্ত্যলোকৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব; আৰু যিহোৱাৰ দ্বাৰাই হত হোৱা লোক অনেক হ'ব।

17 যিহোৱাই এই কথা কৈছে, "যি সকলে মূৰ্তি পূজাত গাহৰিৰ মাংস, বা যিগলগীয়া বস্তু যেনে এন্দুৰ খায়,

আৰু উদ্ভাদনলৈ যাবৰ অৰ্থে তেওঁলোকে নিজকে পৰিৎৰ আৰু শুচি কৰে,

তেওঁলোক একেবাৰে বিনষ্ট হ'ব।

18 কাৰণ মই তেওঁলোকৰ কাৰ্য আৰু কল্পনাবোৰ জানো। যি সময়ত সকলো জাতিক; আৰু সকলো ভাষা কোৱা লোকসকলক মই গোচ খুৱাম, এনে সময় আহিছে। তেওঁলোকে আহিব আৰু মোৰ প্ৰতাপ দেখিবলৈ পাব। 19 মই তেওঁলোকৰ মাজত এক মহা চিন স্থাপন কৰিম। তাৰ পাছত মই তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাসকলক জাতিবিলাকলৈ পঠাম; মোৰ কীৰ্তি নুশুনা, বা মোৰ প্ৰতাপ নেদেখা তৰুচাচ, পুল, আৰু ধনুৰদ্ধৰ লুদ, তুল, যাবন এই জাতিবিলাকলৈ, আৰু দূৰত থকা নীপনিবাসীসকলৰ ওচৰলৈ পঠাম। তেওঁলোকে জাতিবিলাকৰ মাজত মোৰ প্ৰতাপ প্ৰচাৰ কৰিব।"

20 তেওঁলোকে সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ সকলো ভাইক ঘূৰাই আনিব। তেওঁলোক যোঁৰাত, ৰথত, মালগাড়ীত, খছৰত, আৰু উটত তুলি, মোৰ পৰিৎৰ প্ৰতাপ যিৰুচালেমলৈ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰস্বৰূপে আনিব," ইয়াকে যিহোৱাই কৈছে। ইশ্ৰায়েলী লোকসকলৰ বাবে যিহোৱাৰ গৃহত পৰিষ্কাৰ পাত্ৰত শস্য উৰ্দ্ধাপন্ন কৰিবলৈ আনিব।

21 যিহোৱাই কৈছে, "এনে কি, মই তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কিছুমান লোকক পুৰোহিত আৰু লেবীয়া হ'বলৈ মনোনীত কৰিম।"

22 "কাৰণ মই যি নতুন আকাশ-মণ্ডল আৰু নতুন পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিম,

সেয়ে যেনেকৈ মোৰ সন্মুখত সদায় থাকিব, যিহোৱাই কৈছে, তেনেকৈ তোমালোকৰ বংশ, আৰু তোমালোকৰ নামো সদায় থাকিব।"

23 যিহোৱাই কৈছে, "প্ৰত্যেক মাহত আৰু প্ৰত্যেক বিংশমবাৰত

সকলো লোক মোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিব।"

24 তেওঁলোকে বাহিৰলৈ যাব আৰু মোৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহাচৰণ কৰাসকলৰ মৃত দেহ দেখিব;

কাৰণ তেওঁলোকক পোক খাব কিন্তু নমৰিব, আৰু তেওঁলোকক অগ্নিয়ে গ্ৰাস কৰিব কিন্তু নুশুনা,

আৰু তেওঁলোক সকলো মৰ্ত্যৰ আগত ঘৃণনীয় হ'ব।"

যিৰিমিয়া

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পুস্তকৰ লিখক যিৰিমিয়া, তেওঁৰ লিখক বাবুকৰ সৈতে এই পুস্তক লিখিছিল। যিৰিমিয়াই এজন পুৰোহিত আৰু ডাববাদী হিচাপে সেৱা আগবঢ়াইছিল, তেওঁ আছিল হিষ্কিয়া নামেৰে এজন পুৰোহিতৰ পুত্ৰ (তেওঁ মহা-পুৰোহিত নাছিল, 2 ৰজাৱলী 22:8, তেওঁ আছিল অনাথো। নামৰ এখন ক্ষুদ্ৰ গাওঁৰ পৰা (যিৰিমিয়া 1:1-2))। বাবুক নামেৰে এজন লিখকৰ দ্বাৰা তেওঁ পৰিচৰ্যাত সহায় পাইছিল, যিৰিমিয়াই তেওঁক শ্ৰুতলিপি দিছিল আৰু তেওঁ তাকে লিখিছিল, আৰু ডাববাদীৰ বাণীবোৰ সংকলন কৰি লিখাৰ পাছত সকলোবোৰ তেওঁৰ অধীনত আছিল (যিৰিমিয়া 36:4,32; 45:1)। যিৰিমিয়া এজন ক্ৰন্দন কৰা ডাববাদী হিচাপে পৰিচিত (যিৰি. 9:1; 13:17; 14:17), এটা দ্বন্দ্বৰ মাজত জীয়াই থকাৰ জীৱন আছিল তেওঁৰ, কাৰণ তেওঁ বেবিলনীসকলে আক্ৰমণ কৰাৰ দ্বাৰা সোধবিচাৰ হ'ব বুলি ডাববাণী কৰিছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 626-570 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

সম্ভবতঃ বেবিলনত নিৰ্বাসনৰ কাল অলপ শেষ হোৱাৰ সময়ত যদিও কিছুমানে বিবেচনা কৰে যে, এই পুস্তকৰ সম্পাদনা পাছলৈও ধাৰাবাহিকভাবে কৰা হয়।

প্ৰাপক

যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ লোকসকল আৰু পাছত বাইবেলৰ সকলো পাঠক।

উদ্দেশ্য

এই যিৰিমিয়া পুস্তক খনে আমাক এটা নতুন পৰতিজ্ঞাৰ পৰিস্কাৰ আভাস প্ৰদান কৰি কয় যে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকৰ সৈতে সংকল্পিত খ্ৰীষ্ট এবাৰ পৃথিৱীলৈ আহিব। এই নতুন চুক্তিৰ অৰ্থ হ'ল ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ কাৰণে পুনৰুদ্ধাৰ হোৱাৰ কথা কোৱা, যেনে তেওঁ তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজত তেওঁৰ বিধান শিলৰ ফলিত লিখাটোকে মাংসময় হৃদয়ত লিখিলে। যিৰিমিয়া পুস্তক খন যিহূদাৰ প্ৰতি চূড়ান্ত ডাববাণীৰ এক তথ্য, যদি জাতিৰ লোকসকলে মনপালটন নকৰে, তেনেহলে আহিবলগীয়া ধ্বংসৰ বাবে ই এটা সতৰ্কবাণী আছিল। যিৰিমিয়াই জাতিক ঈশ্বৰলৈ ঘূৰি আহিবৰ বাবে আহ্বান লৈ আহিছিল। একে সময়তে, যিৰিমিয়াই স্বীকৃতি দিছিল যে অনৈতিকতা আৰু ব্যাভিচাৰৰ কাৰণে যিহূদাৰ ধ্বংস অৰণ্যস্বাৰী।

মূল বিষয়

সোধবিচাৰ।

প্ৰান্তৰেখা

1. ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা যিৰিমিয়াৰ আহ্বান — 1:1-19
2. যিহূদাৰ প্ৰতি সতৰ্কবাৰ্তা — 2:1-35:19 যিৰিমিয়াৰ দুখভোগ — 36:1-38:28
3. যিৰূচালেমৰ পতন আৰু ইয়াৰ পৰিণতি — 39:1-45:5
4. জাতি সমূহৰ সম্পৰ্কে ভবিষ্যত বাণী — 46:1-51:64
5. ঐতিহাসিক পৰিশিষ্ট — 52:1-34

1 এয়েই আছিল হিষ্কিয়াৰ পুত্ৰ যিৰিমিয়াৰ বাক্য, যিজনে এই পুস্তক লিখিছিল। তেওঁ বিন্যামীন ফৈদৰ পৰদেশত থকা অনাথো। নিবাসীৰ এজন পুৰোহিত আছিল। 2 যিহূদা দেশৰ ৰজা আমোনৰ পুংৰ যোচিয়াৰ ৰাজত্ব কালৰ ৭ৰয়োদশ বছৰ ধৰি যিহোৱাই তেওঁৰ এই বাক্যবোৰ যিৰিমিয়ালৈ দিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। 3 যোচিয়াৰ পুংৰ যিহূদাৰ যিহোয়াকীম ৰজাৰ শাসন কালত আৰু যোচিয়াৰ পুংৰ যিহূদাৰ চিদ্দিকিয়া ৰজাৰ ৰাজত্ব কালৰ একাদশ বছৰৰ শেষলৈকে, তেওঁৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহি আছিল। এয়েই বছৰৰ পঞ্চম মাহ আছিল যেতিয়া যিৰূচালেমৰ লোকসকলক বাবিলনলৈ দেশান্তৰ কৰি নিয়া হৈছিল।

যিৰিমিয়াক আৰম্ভণ কৰা। বাদামৰ আৰু কেৰাহীৰ দৰ্শন।

4 এদিনাখন যিহোৱাই এই বাক্য মৌলৈ দিছিল: 5 বোলে, “তোমাৰ মাতৃৰ গৰ্ভত তোমাক নিৰ্ম্মাণ কৰাৰ আগতে মই তোমাক জানিলোঁ।

আৰু তুমি গৰ্ভৰ পৰা বাহিৰ হোৱা আগতে মোৰ গৌৰৱৰ অৰ্থেই মই তোমাক পৃথক কৰিলোঁ; আৰু মই তোমাক মোৰ ডাববাদী হবলৈ নিযুক্ত কৰিলোঁ

গোটেই জাতিবোৰৰ বাবে।” 6 তেতিয়া মই ক'লোঁ, “হায় হায় মোৰ পৰভু যিহোৱা, আপুনি বুজা নাই নে, যে আপোনাৰ কাৰণে ক'লা কৰিলে মই যোগ্য নহওঁ? কিয়নো মই নিচেই ডেকা!”

7 যিহোৱাই উত্তৰ দি ক'লে, “তুমি এনে কথা নকবা, কিয়নো, মই তোমাক যিসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াম, তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকজনৰ ওপৰলৈ তুমি যাবই লাগিব, আৰু তোমাক যি যি আজ্ঞা কৰিম, সেই সকলোকে তুমি তেওঁলোকক কবই লাগিব।

8 তুমি যিসকলক ক'লা ক'বা, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই অনিষ্ট হোৱাৰ পৰা মই তোমাক সুৰক্ষা দিম। আৰু এইয়া নিশ্চয়কে ঘটিব, কিয়নো মই যিহোৱাই ইয়াকে ক'লো।

9 তেতিয়া যিহোৱাই নিজ হাত মেলি মোৰ মুখ স্পৰ্শ কৰিলে আৰু মোক ক'লে, চোৱা, মই মোৰ বাক্য তোমাৰ মুখত দিলোঁ; 10 চোৱা, উয়ালিবলৈ আৰু ডাঙিবলৈ, বিনষ্ট কৰিবলৈ আৰু উঁপাত কৰিবলৈ, সাজিবলৈ আৰু বুৰ্বলৈ, জাতিবোৰৰ আৰু ৰজাসকলৰ ওপৰত মই আজি তোমাক নিযুক্ত কৰিলোঁ।

11 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, বোলে, “হে যিৰিমিয়া, তুমি কি দেখিছা?” তাতে মই ক'লোঁ, “বাদাম গছৰ এডাল ডাল দেখিছোঁ।” 12 যিহোৱাই ক'লে, “ঠিকেই দেখিছা। কিয়নো ‘বাদাম’ শব্দটো ‘সজাগতা’ শব্দটোৰ লগত মিল আছে, অৰ্থাৎ যি ঘটিবলৈ আছে মই তালৈ সজাগ হৈ আছোঁ, আৰু জাতিবোৰ ধ্বংস হোৱাৰ বাবে মোৰ বাক্য সিদ্ধ কৰিবলৈ সজাগে আছোঁ।”

13 তেতিয়া পুনৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, বোলে, “এতিয়া তুমি কি দেখিছা?” মই উত্তৰ দি ক'লোঁ, “মই এটা ঘূৰণীয়া পাত্ৰ দেখিছোঁ য'ত উতলি থকা পানীৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আছে। দক্ষিণ ফালৰ পৰা তাৰ মুখ ফালে কাতি হৈ আছে।”

14 যিহোৱাই উত্তৰ দি ক'লে, “হ্যাঁ! ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল, ঘূৰণীয়া পাত্ৰৰ পৰা উতলা পানী চলাব দৰে, উত্তৰ দিশৰ পৰা এই আটম দেশ-নিবাসীলৈ অমঙ্গলৰে বিয়পি পৰিব।

15 মই কি কৈ আছোঁ, তাক শুনা: যিহূদাৰ উত্তৰ দিশত থকা ৰাজ্যবোৰৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ আহিবলৈ মাতি পঠিয়াম। তেওঁলোকৰ ৰজাসকলে আহি যিৰূচালেমৰ দুৱাৰবোৰৰ সোমোৱা ঠাইত আৰু তাৰ চাৰিওফালে থকা গড়বোৰৰ সম্মুখত, আৰু আটাই নগৰবোৰৰ সম্মুখত নিজ নিজ সিংহাসন স্থাপন কৰি, এতিয়া তেওঁলোক যিহূদাৰ ৰজা বুলি, নিৰূদেশ দিব। 16 তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ আটাই দৃষ্টতাৰ কাৰণে মোৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে মোৰ দণ্ডাজ্ঞা প্ৰচাৰ কৰিম; কিয়নো তেওঁলোকে মোক পৰিত্যাগ কৰি ইতৰ দেৱতাবোৰৰ আগত ধূপ জলাইছে। আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ হাতেৰে নিৰ্মান কৰা মূৰ্তিৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিছে।

17 এই হেতুকে তুমি কঁকাল বান্ধি কাৰ্মলে বুলি সাজো হোৱা! মই তোমাক যি যি আজ্ঞা কৰোঁ, সেই সকলোকে যিহূদাৰ লোকসকলক কোৱা। তেওঁলোকৰ আগত ব্যাকুল নহ'বা, যদি হোৱা, মই তেওঁলোকৰ আগত উদাহৰণ ৰূপে তোমালোকো দণ্ডাজ্ঞা দিম। 18 কিয়নো শুনা! মই আজি সন্মুখ দেশৰ, যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ, ইয়াৰ অধ্যক্ষসকলৰ, পুৰোহিতসকলৰ আৰু দেশৰ সাধাৰণ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে তোমাক দৃঢ় নগৰ, লোহাৰ স্তম্ভ আৰু পিতলৰ গড়ম্বৰূপ কৰিলোঁ। 19 তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব, কিন্তু তোমাক ঘটোৱাব নোৱাৰিব, কিয়নো মই তোমাৰ লগত থাকিম আৰু তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিম। আৰু ই নিশ্চয়কৈ ঘটিব কিয়নো মই, যিহোৱাই ইয়াকে ক'লোঁ!”

2 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ বিশ্বাস-ঘাতকতা আৰু তাৰ ফল।

1 যিহোৱাই আৰু এটি বাক্য মোক দিলে, 2 যেন, কাণে শুনাকৈ যিৰূচালেমৰ প্ৰতিজনলৈ এই কথা প্ৰচাৰ কৰা হয়। আৰু তেওঁ কৈছিল যে, মই যেন এই কথা তেওঁলোকক কওঁ:

“মই, যিহোৱাৰ, অতি পূৰ্বে তুমি মোক মানি চলা আৰু আমাৰ অংগীকাৰত বিশ্বাস কৰা সেই সকলো কথা মোৰ মনত আছে।

বাস্তান কৰা কালত কন্যাটো দৰাক কৰাৰ দৰে মোক আনন্দিত কৰিছিল;

তুমি মোক প্ৰেম কৰিছিলি, আৰু মৰুভূমিৰ মাজেৰে মোৰ পাছে পাছে তুমি গমন কৰিছিলি;

3 সেই কালত তুমি ইশ্বায়েল মৌলৈ নিলগে আছিলি; শস্যৰ প্ৰথমে পকা ফলৰ গৰাকি হোৱাৰ দৰে তোমালোক মোৰ আছিলি। যিসকলে মোৰ লোকসকলক অনিষ্ট কৰিছিল, তেওঁলোকৰ প্ৰতি দণ্ডাজ্ঞা দিবলৈ আৰু দুৰ্যোগ পঠিয়াবলৈ মই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলোঁ। মই, যিহোৱাই কৈছিলোঁ যে, এইবোৰ ঘটিব, ঠিক তেনেদৰেই এইবোৰ অমঙ্গল ঘটিব।”

4 হে যাকোবৰ বংশ, হে ইশ্বায়েলৰ আটাই লোকসকল,

5 যিহোৱাই কি কৈছে, সেই বাক্য শুনা: “যিহোৱাই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে কি অনায়াস পালে, যে, তেওঁলোক মোৰ পৰা আঁতৰ হৈ গৈ,

অসাৰৰ পাছত চলি অসাৰ হল?

6 তেওঁলোকে নকলে, যে, যি জনাই মিচৰ দেশৰ পৰা আমাক উলিয়াই আনিছিল, যি জনাই মৰুভূমিৰ মাজেদি, বালুকাময় আৰু গুহাময় দেশৰ মাজেদি,

খৰাং আৰু মৃত্যুচ্ছায়াস্বৰূপ দেশৰ মাজেদি পথিক নচলা আৰু নিবাসী নথকা দেশৰ মাজেদি আমাক লৈ আহিছিল, সেই যিহোৱা ক'ত?

7 মই তোমালোকক এখন উদ্যানময় দেশলৈ, তাৰ ফল আৰু উত্তম উত্তম বস্তু ভোজন কৰিবলৈ আনিছিলোঁ,

কিন্তু যেতিয়া তোমালোকে সোমোৱা, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ দেশ অশুচি কৰিলা আৰু মোৰ আধিপত্য যিগলগীয়া কৰিলা।

8 ‘এতিয়া যিহোৱা ক'ত’ বুলি তোমালোকৰ পুৰোহিতসকলে নক'লে, আৰু ব্যৱস্থাত পাৰ্গতলোকে মোক নাজানিলে,

আৰু তোমালোককৰ পালকসকলেও মোৰ বিৰুদ্ধে অধৰ্ম-আচৰণ কৰিলে, আৰু ভাৱবাদীসকলেও বালৰ নামেৰে ভাৱবাদী প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু অনুপকাৰী বস্ত্ৰ* পাছত চলিলে।”

9 এই হেতুকে, যিহোৱাই কৈছে, মই তোমালোকৰ লগত আৰু প্ৰতিবাদ কৰিম, আৰু তোমালোকৰ পো-নাতিসকলৰ সৈতেও প্ৰতিবাদ কৰিম।

* 2 অধ্যায়:8 বস্ত্ৰৰ প্ৰতিমাত্ৰ

- 10 কিয়নো, তোমালোকে কিত্তীম দ্বীপবোৰলৈ পাব হৈ গৈ চোৱা, আৰু কেদৰলৈ মানুহ পঠোৱা, তাত এনেকুৱা কথা কৈছে নে নাই তাক চোৱা
ডালকৈ বিবেচনা কৰা, তেওঁলোকৰ দেশৰ কোনো লোকে এনে কাম কৰা নাই, যিবিলাক তোমালোকৰ লোকসকলে কৰিলে!
11 যিবোৰ ঈশ্বৰ নহয়, এনে দেৱতাবোৰক কোনো এক জাতিয়ে জানো সলনি কৰিছিল?
কিন্তু মোৰ পৰজাসকলে উপকাৰ নকৰা বস্তুৰ লগত নিজৰ গৌৰৱ সলনি কৰিলে।
12 যিহোৱাই কৈছে, হে আকাশ-মণ্ডল, ইয়াত বিস্ময় মানা, ভয়ত নোম শিয়ৰোৱা, অতিশয় তথা লগা।
13 কিয়নো মোৰ পৰজাসকলে দুটা দোষ কৰিলে; তেওঁলোকে জীৱন্ত জলৰ ডুমুকস্বৰূপ মোক ত্যাগ কৰিলে,
আৰু তেওঁলোকে নিজৰ কাৰণে জলাধাৰ, পানী ৰাখিব নোৱাৰা ভগা জলাধাৰ খানিলে।
14 ইশ্বৰয়েল জানো বন্দী? বা তেওঁলোক জানো ঘৰ-ওপজা বন্দী?
15 তেওঁ তেওঁলোকে কিয় লুটদৰব্য হৈছে? ডেকা সিংহবাবে তাৰ ওপৰত গৰ্জিছে, গৰ্জ্জন কৰিছে; সিহঁতে তাৰ দেশ
উচ্ছন্ন কৰিলে।
তাৰ নগৰবোৰ দক্ষ হৈ নিবাসীহীন হৈছে।
16 নোফৰ আৰু তৎপন্থেছৰ সন্ধান সকলেও তোমালোকৰ মূৰৰ তালু টকলা কৰিলে।
17 তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক পথনি লৈ যোৱা সময়ত তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক তুমি পৰিত্যাগ কৰাত, তুমি জানো নিজে নিজক
ইয়াক ঘটোৱা নাই?
18 আৰু এতিয়া চীহোৰাৰ জল পান কৰিবলৈ মিচৰৰ বাটত তোমাৰ কি কাম আছে?
আৰু ফৰা নদীৰ জল পান কৰিবলৈ অচুৰৰ বাটত তোমাৰ কি কাম আছে?
19 তোমাৰ নিজ দুষ্টতাই তোমাক শাস্তি দিব, আৰু তোমাৰ অপথে যোৱাই তোমাক ধমকি দিব।
এই হেতুকে তুমি ঈশ্বৰ যিহোৱাক ত্যাগ কৰা আৰু অন্তৰত মোৰ ভয় নৰখা যে বেয়া আৰু তিতা,
ইয়াক জ্ঞাত হৈ বুজা, এয়ে পৰভু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বচন।
20 কিয়নো বহুকাল হ'ল, তুমি তোমাৰ যুৱলি ভাঙিলা;
আৰু যোঁত-জৰী চিঙি ক'লা, “মই পৰাধীন নহম,” কাৰণ তুমি প্ৰত্যেক ওখ পৰ্বতত, আৰু কেঁচাপতীয়া গছৰ তলত মূৰ
দোৱাই বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা।
21 তথাপি মই তোমাক উত্তম দৰাফালতা বুলি, সকলোভাবে প্ৰকৃত গুটি বুলি ৰুইছিলোঁ;
তেওঁ তুমি কেনেকৈ মোৰ গুৰিত বিজাতীয় দৰাফালতাৰ নৰম ডালত পৰিৱৰতন হলা?
22 কিয়নো যদিও খাৰেৰে নিজৰ গা ধোৱা, আৰু অনেক চাবোন লগোৱা, তথাপি মোৰ দৃষ্টি তোমাৰ অপৰাধ দাগস্বৰূপ হৈ
থাকিব,
এয়েই সত্য, কিয়নো ইয়াক পৰভু যিহোৱাই কৈছে।
23 তুমি কেনেকৈ কব পৰা, যে, মই অশুচি নহওঁ, বালদেৱতাবোৰৰ পাছত চলা নাই?
উপত্যকাত কৰা তোমাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ চোৱা, তুমি কি কৰিলা, তাক জ্ঞাত হোৱা; তুমি তোমাৰ পথত পকোৱা-পকিকৈ
ভ্ৰমি ফুৰোঁতা এজনী বেগীউটৰ নিচিনা।
24 তুমি নিজ অভিলাষত বায়ু সৃষ্টি ফুৰা অৰণ্যত অভ্যাস হোৱা এজনী বনৰীয়া গাধৰ নিচিনা; তাই কামাতুৰ হোৱা সময়ত
কোনে তাইক ওলোটাব পাৰে?
তাইলৈ অভিলাষ কৰি বিচৰাবোৰে ভাগৰ নাপাব, তাইৰ নিয়মিত মাহত তাইক পাব।
25 তুমি তোমাৰ ভৰি পইজাৰ নোহোৱা হবলৈ, আৰু ডিঙিৰ নলী শুকান হবলৈ নিদিবা।
কিন্তু তুমি কৈছা, “ইয়াত আশা নাই, সমূলি নাই; কিয়নো মই বিদেশীসকলক পেৰম কৰোঁ, তেওঁলোকৰেই পাছত চলিম!”
26 চোৰ ধৰা পৰিলে যেনেকৈ সি লাজত পৰে, তেনেকৈ ইশ্বৰয়েল বংশই লাজ পাইছে। তেওঁলোক, তেওঁলোকৰ ৰজা, অধ্যক্ষ,
পুৰোহিত আৰু ডাববাদীসকলে লাজ পাইছে।
27 তেওঁবিলাক প্ৰতিজনে এডোখৰ কাঠক, ‘তুমি মোৰ পিতৃ!’ এইবুলি, আৰু এটা শিলক, তুমি মোক উপাস কৰিলা ‘তুমি
মোৰ মাতৃ!’ এইবুলি কয়;
কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ ফালে মূৰ নকৰি পিঠিহে দিলে; কিন্তু আপদৰ দিনত তেওঁলোকে কব, তুমি উঠি আমাক উদ্ধাৰ
কৰা!
28 তুমি নিজৰ কাৰণে যি দেৱতাবোৰ সাজিলা, তোমাৰ সেই দেৱতাবোৰ ক'ত? সেইবোৰেই উঠি, যদি পাৰে, তেওঁ আপদৰ
সময়ত তোমাক নিস্তাৰ কৰক;
কিয়নো হে যিহূদা, তোমাৰ যিমান নগৰ, সিমান তোমাৰ দেৱতা আছে।
29 যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকে কিয় মোৰ লগত প্ৰতিবাদ কৰিছা? তোমালোক সকলোৱেই মৌলৈ বিদ্ৰোহ আচৰণ কৰিছা?
30 মই তোমালোকৰ সন্ধান সকলক বৃথা প্ৰহাৰ কৰিলোঁ; তেওঁলোকে শাস্তি নুবুজিলে;
বৰং তোমালোকৰ নিজৰ তৰোৱালেই বিনাশক সিংহৰ দৰেই তোমালোকৰ ভাববাদীসকলক গৰাস কৰিলে।
31 তেওঁ হে বৰতমান কালৰ লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য আলোচনা কৰা।
ইশ্বৰয়েলৰ পক্ষে মই জানো অৰণ্য বা অন্ধকাৰময় দেশস্বৰূপ? তেওঁ মোৰ পৰজাসকলে কিয় কয় যে, আমি মুকলি হ'লো,
আমি তোমাৰ ওচৰলৈ আৰু নাযাওঁ?’

32 যুৱতীয়ে জানো নিজৰ অলঙ্কাৰ বা কন্যাই জানো নিজৰ পিন্ধা সাজ পাহৰিব পাৰে?

কিন্তু মোৰ পৰজাসকলে অসংখ্য দিন মোক পাহৰি আছে।

33 তুমি প্ৰেম বিচাৰিবলৈ কেনে সুন্দৰৰূপে নিজ পথ যুগুত কৰিছা।

এই কাৰণে দুষ্ট স্বীসকলকো তুমি নিজ পথ শিকাল।

34 তোমাৰ বস্ৰৰ আঁচলতে নিৰ্দোষী দৰিদৰ পৰাণীবোৰৰ তেজ পোৱা গৈছে;

মই বৰকৈ বিচাৰি বিচাৰি যে তাক পালোঁ, এনে নহয়, কিন্তু সেই সকলোৰে ওপৰত তাক পালোঁ।

35 তথাপি তুমি কৈছা, মই নিৰ্দোষী, অৱশ্যে মোৰ পৰা তেওঁৰ ঞ্বেৰাঘ ঘূৰিল।

চোৱা, মই পাপ কৰা নাই, তুমি এই কথা কোৱাৰ কাৰণে, মই তোমাৰে সৈতে বিচাৰস্থানত সোমাম।

36 তুমি তোমাৰ পথ সলনি কৰিবৰ মনেৰে কিয় ইমানকৈ ভ্ৰমণ কৰিছা?

তুমি অচুৰৰ পৰা যেনেকৈ লাজ পাইছিল, তেনেকৈ মিচৰৰ পৰাও লাজ পাব।

37 অৱশ্যে তাৰ ওচৰৰ পৰাও মূৰত হাত দি গুচি যাবা;

কিয়নো যিহোৱাই তোমাৰ আশ্ৰয়স্থানবোৰ অগ্ৰাহ্য কৰিলে; সেইবাবৰত তোমাৰ কুশল নহব।”

3 অধ্যায়

1 মোচিয়ে এইদৰে লিখিছিল যে, কোনোৱে নিজ স্ত্ৰীক ত্যাগ কৰাৰ পাছত, সেই স্ত্ৰীয়ে তেওঁৰ স্বামীৰ লগ এৰি, যদি আন পুৰুষৰ

সৈতে বিবাহ হয়, তেতিয়া তাইৰ প্ৰথম স্বামীয়ে পুনৰায় তাইক নিজৰ পত্নীৰূপে ঘূৰাই নল'ব,

যদি যায়, তেন্তে সেই গোটেই দেশ নিচেইক মৌলৈ গ্ৰহণীয় নহ'বলৈ সেয়ে এক কাৰণ হ'ব।

কিন্তু তুমি অনেক পিৰয়ই সৈতে বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা আৰু সেইবোৰে সৈতে শয়ন কৰিলা! গতিকে মোৰ ওচৰলৈ যদি তুমি ওলাটো আহাঁ, মই জানো তোমাক গ্ৰহণ কৰিম?” এইবুলি যিহোৱাই কৈছে।

2 “চকু তুলি গছশূন্য পাহাৰ টিলাবোৰলৈ চোৱা। তুমি আৰাধ্য কৰা প্ৰতিমাবোৰ প্ৰত্যেক পাহাৰ টিলাবোৰতেই আছে।

তুমি অৰণ্যত থকা আৰবীয়াৰ দৰে মানুহবোৰলৈ বাট চাই ৰাজ-আলিত আক্ৰমণ কৰি লুটপাত কৰিবলৈ বহি থকাৰ দৰে যেন তেওঁলোক সকলোৱে প্ৰেমিকহে যাৰে সৈতে বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা।

কিয়নো প্ৰতিমাবোৰক আৰাধনা কৰি আৰু বেশ্যাকৰ্ম আৰু কুকৰ্মৰ দ্বাৰাই তুমি দেশখন মৌলৈ অগ্ৰহণীয় কৰিলা।

3 সেইবাবেই বছৰৰ নিৰূপিত সময়ত হ'ব লগীয়া বৃষ্টি মই আটক কৰিলোঁ, যেতিয়া তোমালোকে ইয়াৰ প্ৰয়োজন বোধ কৰিছিল।

তথাপি তুমি বেশ্যাকৰ মুখ ধাৰণ কৰি, লজ্জিত হ'বলৈ অস্বীকাৰ কৰিলা।

4 তুমি আজিৰ পৰা মোৰ আগত পৰাৰথনা কৰি নকৰা নে, যে, ‘হে মোৰ পিতৃ! তুমি মোৰ যৌৱনকালৰ পথদৰ্শক!

5 তুমি জানো চিৰকাললৈকে তোমাৰ ঞ্বেৰাঘ মোৰ ওপৰত ৰাখিবা!’

চোৱা, তুমি মন্দ কথা ক'লা, আৰু কুকৰ্মও কৰি আছা আৰু নিজ ইচ্ছামতে তাক সিদ্ধও কৰি আছা!”

ইশ্বায়েল আৰু যিহূদাৰ পাপৰ ক্ষমা।

6 যিহূদাৰ ৰজা, ৰজা যোচিয়াই ৰাজস্ব কৰি থকা কালত এদিনাখন যিহোৱাই মোক ক'লে, “বিপথগামিনী ইশ্বায়েলে যি কৰিলে, তাক তুমি দেখিবলৈ পালো নে? নিজৰ স্বামীক ত্যাগ কৰি আন লোকৰ সৈতে শয়ন কৰাৰ দৰে তেওঁলোক মোৰ পৰা বিমুখ হ'ল। তেওঁলোকে প্ৰত্যেক ওখ পৰ্বতৰ ওপৰত আৰু প্ৰত্যেক কেঁচাপতীয়া গছৰ তলত গৈ, সেই সেই ঠাইত বেশ্যাকৰ্ম কৰিলে। 7 মই ভাবিছিলোঁ যে এইবোৰ কাম কৰাৰ পাছত তেওঁলোক মোৰ ওচৰলৈ উলটি আহিব, গতিকে মই ক'লোঁ, ‘মৌলৈ ঘূৰি আহাঁ! কিন্তু তেওঁলোকে উলটি নাহিল। আৰু তেওঁলোকৰ বিশ্বাস-ঘাতকিনী যিহূদাই তাক দেখিলে।

8 আৰু মই দেখিলোঁ, যে, বিপথগামিনী ইশ্বায়েলে ব্যভিচাৰ কৰিলে, এই কাৰণে মই পত্নীক ত্যাগ-পংৰ দি এৰি দিয়াৰ দৰে, অন্য দেশলৈ পঠিয়াই দিলোঁ। মই তেওঁলোকক কি কৰিলোঁ, বিশ্বাস-ঘাতকিনী বায়েক যিহূদাই সেই সকলো দেখিও ইশ্বায়েলৰ দৰেই বেশ্যাকৰ্ম কৰিলে। মই তেওঁলোকলৈ কি কৰিব পাৰোঁ, তালৈ যিহূদাই ভয় নকৰিলে, কিন্তু স্বীসকলে নিজৰ স্বামীক এৰি আন পুৰুষলৈ যোৱাৰ দৰে দেৱ-দেৱীৰ উপাসক হৈ মোৰ পৰা নিজলৈ বিমুখ কৰিলে। 9 তেওঁলোকে বেশ্যাকৰ্ম লঘু জ্ঞান কৰি তেওঁলোকে শিল আৰু কাঠেৰে সজা দেৱ-দেৱীৰ উপাসক হৈ দেশখন অশুচি কৰিলে। 10 ইশ্বায়েলৰ বিশ্বাস-ঘাতকিনী বায়েক যিহূদাই সম্পূৰ্ণ মনেৰে সৈতে নহয়, কেৱল কপটভাৱেৰে মৌলৈ উলটিল। এয়েই সত্য হোৱাৰ বাবে মই, যিহোৱাই ইয়াকে ক'লো।”

11 তেতিয়া যিহোৱাই মোক ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ লোকসকলে মোৰ পৰা ঘূৰি গ'ল, কিন্তু বিশ্বাস-ঘাতকিনী যিহূদাই বিপদ-ঘামিনী ইশ্বায়েলতকৈ নিকৃষ্টতৰভাৱে বিপথে গ'ল। 12 গতিকে তুমি গৈ ইশ্বায়েলৰ লোকসকলক কোৱাগৈ: ‘তেওঁৰ পৰা উলটি যোৱা হে ইশ্বায়েলৰ লোকসকল, যিহোৱাই এই কথা তোমালোকক কৈছে: মই তোমালৈ আৰু ঞ্বেৰাঘ-দৃষ্টি নকৰিম। কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মই দয়ালু আৰু মই চিৰকাললৈকে ঞ্বেৰাঘ নাৰাখোঁ। গতিকে তোমালোক মৌলৈ উলটি আহাঁ।

13 তোমাৰ সেই দোষ স্বীকাৰ কৰা যে, তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে তুমি অপৰাধ কৰিলা,

আৰু পৰজাতিসকলক বিচাৰি ইফালে সিফালে ফুৰি প্ৰত্যেক কেঁচাপতীয়া গছৰ তলত তেওঁলোকৰ সৈতে শয়ন কৰিলা অৰ্থাৎ সেই দেৱ-দেৱীৰ উপাসনা কৰিলা,

তোমালোকে মোৰ বাক্য পালন নকৰি মোৰ পৰা আঁতৰি গ'লা।

14 যিহোৱাই কৈছে, হে বিপদ-ঘামিনী সন্তান সকল, মৌলৈ উলটি আহাঁ; কিয়নো ময়েই তোমালোকৰ স্বামী!

তোমালোক উলটি আহিলে, মই এখন নগৰৰ পৰা এজন আৰু এক গোষ্ঠীৰ পৰা দুজনকৈ লৈ চিয়োনলৈ অৰুখা যিৰুচালেমলৈ তোমালোকক আনিম।

15 তোমালোকে এইদৰে কৰিলে, মই তোমালোকক মোৰ মনৰ দৰে এজন বখীয়া দিম; তেওঁলোকে জ্ঞান আৰু বুদ্ধিৰে তোমালোকক চৰাব, কাৰণ তেওঁলোকে মোক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ জানে আৰু বুজে।

16 যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনত, যেতিয়া তোমালোক বাটি বহুপৰজা হ'ব, তেতিয়া, “যিহোৱাৰ নিয়ম চন্দুক” এই কথা মানুহে আৰু নক'ব, আৰু সেয়ে মনত নপৰিব, লোকে তাক সোঁৱৰণ নকৰিব, সেয়ে নোহোৱাত লোকে বেজাৰ নাপাব আৰু তাক পুনৰায় সজা নাযাব।

17 সেই সময়ত লোকসকলে ক'ব, “যিৰুচালেম যিহোৱাৰ সিংহাসন বুলি প্ৰখ্যাত হ'ব, আৰু সকলো জাতিয়ে তাৰ ওচৰত যিৰুচালেমত যিহোৱাৰ নামেৰে গোট খাব আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ দুষ্ট মনৰ কঠিনতা অনুসাৰে আৰু নচলিব।

18 সেই কালত যিহুদা বংশই ইস্ৰায়েল বংশই সৈতে সমভাবে চলিব, আৰু তেওঁলোক একে লগে উত্তৰ দেশৰ পৰা ওলাই, তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলক আধিপত্যৰ অৰুখে মই দিয়া দেশলৈ আনিম।

19 আৰু ময়েই কৈছিলোঁ, তোমালোক ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল, মই তোমালোকক গ্ৰহণ কৰিবলৈ তোমালোক মোৰ সন্তান হোৱা। কাৰণ মই তোমালোকক এক মনোহৰ দেশ দিম।

আন জাতিৰ দেশতকৈ এই দেশ অধিককৈ মনোহৰ! মই ইচ্ছা কৰিছোঁ যেন তোমালোকে মোক ‘পিতৃ’ বুলি সন্মান কৰা, আৰু মোৰ পাছত চলাৰ পৰা কেতিয়াও উলটি নাযাব।

20 কিন্তু তোমালোকে পল্লীয়ে যেনেকৈ নিজ স্বামীক বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰি এৰে, তেনেকৈ তোমালোকেও স্বৰূপেই মোৰ অস্থিত বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিলা।

সেইবাবেই যিহোৱাই কৈছে, আৰু মই ইস্ৰায়েল বংশক এই কথা ক'লো।

21 “গছশূন্য পৰ্বতত ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ কান্দোন আৰু কাকুতি-মিনতি শুনা গৈছে;

কাৰণ, তেওঁলোক বিপদগামী হৈছিল আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক পাহৰি গৈছিল বুলি স্বীকাৰ কৰিছে।

22 যিহোৱাই তেওঁলোকক ক'ব, “হে বিপদগামী ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকল, মৌলি উলটি আহাঁ! তেনে কৰিলে মই তোমালোকৰ বিপদগমনস্বৰূপ ৰোগ সূস্থ কৰিম।”

তেতিয়া লোকসকলে উত্তৰ দি ক'ব, “চোৱা, আমি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; কিয়নো তুমিয়েই আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

23 স্বৰূপেই গিৰিবোৰৰ পৰা আশা কৰা সহায় আৰু পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত দেৱ-দেৱীৰ আগত কৰা কঢ়াল মিছা।

স্বৰূপেই উপলব্ধি কৰিছোঁ যে, আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাইহে ইস্ৰায়েলৰ পৰিৰাণ!

24 কিন্তু সেই লজ্জাজনক বাল দেৱতাই, আমাৰ লৰা কালৰে পৰা আমাৰ পিতৃসকলৰ শৰমেৰে অৰুজ্জা সম্পত্তি, তেওঁলোকৰ গৰু, মেৰ আদি জাক আৰু তেওঁলোকৰ লৰা-ছোৱালী সকলক গৰাস কৰিলে।

25 সেয়ে আমি আমাৰ লাজস্বৰূপ বিছনাত শোওঁ আৰু আমাৰ অপমানে আমাক ঢাকক; কিয়নো আমাৰ পুৰুষপুৰুষসকলে, আৰু আমিও লৰা কালৰে পৰা আজিলৈকে নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ অস্থিত পাপ কৰিলোঁ,

আৰু নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন নকৰিলোঁ।”

4 অধ্যায়

যিৰুচালেমৰ ভৱিষ্যতে হ'বলগীয়া বিনাশ।

1 যিহোৱাই কৈছে: হে ইস্ৰায়েল লোকসকল, এই আন আন দেৱ-দেৱীবোৰক এৰা আৰু মৌলি উলটি আহাঁ!

তুমি যদি এই জঘন্য দেৱ-দেৱীবোৰৰ পৰা আঁতৰি আহিব খোজা, তেন্তে তোমাক অগ্ৰাহ্য কৰা নহ'ব।

2 আৰু যদি তুমি ঘোষণা কৰা, যে ‘নিশ্চয়কৈ যিহোৱা জীৱিত, তেওঁ যিটো কয়, সেয়ে সত্য, ন্যায় আৰু ধাৰমিকতাৰ জীৱনৰ কথা কয়’,

যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত কৰিবা আৰু জাতিবোৰে তেওঁতেই নিজক আশীৰ্ব্বাদপ্ৰাপ্ত বুলি জ্ঞাত কৰিব, আৰু তেওঁতেই তেওঁলোকে গৌৰৱ কৰিব।

3 সেই বাবেই যিহোৱাই যিহুদা আৰু যিৰুচালেমৰ লোকসকলক এই কথা কৈছে,

“খেতিয়কে নিজৰ কঠিন মাটি চহাই গুটি বুৰলৈ প্ৰস্তুত কৰাৰ দৰে মোৰ বাক্য তোমালোকৰ গুপ্ত স্থানত গ্ৰহণ কৰিবলৈ যুগুত থাকিবা।

কিন্তু যিহেতু খেতিয়কে কাঁইটীয়া বন থকা মাটিত নষ্ট হ'বলৈ ডাল গুটি নিসিঁচে, তেনেকৈ তোমালোকৰ কঠিন মনত সেই বাক্য দি, নষ্ট কৰিবলৈ মই নোখোজো।

4 হে যিহুদাৰ লোক, হে যিৰুচালেম নিবাসীসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে চুন্ন হোৱা, নিজ নিজ হৃদয়ৰ অগ্ৰচৰম্ণ* গুচাই পেলোৱা, নতুবা তোমালোকৰ কাৰ্যৰ দুষ্টতাৰ বাবে মোৰ স্বেৰাধায়ি জলি উঠি কোনেও নুমাৰ নোৱাৰাকৈ দক্ষ কৰিব।

5 যিহুদাত বাকি ঠাইবোৰত প্ৰচাৰ কৰা আৰু যিৰুচালেমৰ সকলো লোকসকলৰ আগত ঘোষণা কৰা। আৰু চোৱা, “দেশত তোমালোকে শিঙা বজোৱা;” আৰু ৰিঙিয়াই কোৱা, “গোট খোৱা, আহাঁ, আমি গড়েৰে আবৃত হোৱা নগৰবোৰত সোমাইগৈ।”

6 যিৰুচালেমৰ লোকসকলক চিঞৰি কোৱা, “স্বপ্ন পাবলৈ পেলোৱা! পলম নকৰিবা, কিয়নো মই উত্তৰ দিশৰ পৰা তোমালোকৰ ওপৰত ভয়ানক অমঙ্গল আৰু মহাসংহাৰ আনি আছোঁ।”

* 4 অধ্যায়:4 নিজক মৌলি অৰ্পণ কৰা

7 এটা সিংহই নিজ গাতৰ পৰা ওলাই আন আন জন্তুবোৰক সংহাৰ কৰাৰ দৰে বহু জাতিক সংহাৰ কৰা সৈন্যই তোমালোকক আক্ৰমণ কৰিব। সৈন্যসকলে ইতিমধ্যে তোমালোকৰ দেশৰ অভিমুখে কুচকাৰাজ কৰি খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিছে। তেওঁলোকে তোমালোকৰ নগৰবোৰ ধ্বংস কৰিব আৰু তাত থকা সকলোকে উচ্ছন্ন কৰি মানুহশূন্য কৰি এৰি থৈ যাব।⁸ এই হেতুকে তোমালোকে কঁকালত চট বান্ধা, বুকুত ভুকুৰাই হাৰাঁকাৰ কৰি ক্ৰন্দন কৰা আৰু দেখুওৱা যে তোমালোকে যি যি কৰিলা তাৰ বাবে তোমালোক অতি দুখিত কিয়নো যিহোৱাৰ জলন্ত ক্ৰোধ আমাৰ পৰা এতিয়াও ঘূৰি যোৱা নাই।

9 যিহোৱাই ঘোষণা কৰিছে যে, যেতিয়া তেওঁ শাস্তি দিয়ে, সেই কালত ৰজাৰ মন আৰু অধ্যক্ষসকলৰ মন ব্যাকুল হব, পুৰোহিতসকলে বিস্ময় মানিব, আৰু ডাৰবাদীসকল আতংকিত হ'ব।¹⁰ তেতিয়া মই উত্তৰ দি ক'লোঁ, “হায় হায়, হে মোৰ পৰভূ যিহোৱা, স্বৰূপেই তুমি এই জাতিক আৰু যিৰূচালেমক অত্যন্ত পৰবঞ্চনা কৰিলা, কাৰণ তুমি কৈছিলি, ‘তোমালোকৰ শাস্তি হ'ব’ অথচ তৰোৱালে মৰম ভেদিছে।”

11 সেই কালত এই জাতিক আৰু যিৰূচালেমক এই কথা কোৱা যাব, “যেহঁৰ পৰা তুঁহ আঁতৰোৱা কোমল বতাহৰ দৰে নহয়, কিন্তু অৰণ্যত থকা গছ-শূন্য পৰ্বতবোৰৰ পৰা গৰম বতাহৰ দৰে এক বৃষ্টি সৈন্যৰ দলে তোমালোকক আক্ৰমণ কৰিব।¹² সেয়ে এক পৰবল বা-মাৰলি মোৰ আজ্ঞাত আহিব। গতিকে এতিয়া মইও তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে দণ্ডাজ্ঞা প্ৰচাৰ কৰিম।”

13 চোৱা, আমাৰ শত্ৰুবোৰ আমালৈ বেগেৰে আহি আছে; সি মেঘবোৰৰ দৰে উঠি আহিব; তাৰ বথবোৰ বা-মাৰলী বতাহস্বৰূপ; তাৰ ঘোঁৰাবোৰ কুৰৰ পক্ষীতকৈয়ো বেগী। হায় হায়, আমাৰ সৰ্বনাশ! কিয়নো আমি নষ্ট হ'লোঁ।¹⁴ হে যিৰূচালেমৰ লোকসকল, যিহোৱাই ৰক্ষা কৰিবলৈ, তোমালোকৰ হৃদয় ধুই দুষ্টতা দূৰ কৰা। তোমালোকৰ অন্তৰত কু-ভাবনা আৰু কিমান দিন ৰাখিবা? ¹⁵ কিয়নো দানৰ নগৰৰ পৰা ইফ্ৰয়িম পৰ্বতৰ উত্তৰ ফালে অতি দূৰত কোনো প্ৰচাৰ কৰোঁতাৰ দ্বাৰাই অমঙ্গলৰ বাৰতা শব্দ শুনা গৈছে।

16 ইয়াক তোমালোকে আন আন জাতিবোৰৰ আগত কোৱাও আৰু যিৰূচালেমতো ঘোষণা কৰা: যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, অৱোধকাৰীবোৰ যে দূৰ দেশৰ পৰা আহিব লাগিছে, আৰু যিহূদাৰ নগৰবোৰৰ বিৰুদ্ধে যে তেওঁলোকে ৰণ-ধ্বনি কৰিব।¹⁷ খেতিৰ সময়ত খেতি-ৰখীয়াবোৰৰ দৰে তেওঁলোকে যিৰূচালেমৰ চাৰিওফালে অস্থায়ীভাৱে ছাউনি পাতি থাকিব। যিহোৱাই কৈছে, এইদৰেই ঘটিব, কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ অস্থিত বিদেৱাহ-আচৰণ কৰিলে।¹⁸ তোমালোকলৈ সেই শাস্তি অতি কঠোৰ হ'ব; তোমালোকৰ কলিজাবোৰত তৰোৱালে খোচ মাৰি আঘাত কৰাৰ দৰে হ'ব। তোমালোকৰ নিজ আচৰণ আৰু কাৰ্যবোৰেই তোমালোকলৈ ইয়াক ঘটাইছে; সেয়ে তোমালোকৰ দুষ্টতাৰ ফল।

19 হায় হায় মোৰ নাড়ী! মোৰ নাড়ী! মই অতিশয় শোক-পীড়িত হৈছোঁ; মোৰ অন্তৰত মই অতি বেদনা পাইছোঁ। মোৰ কলিজাৰ ধপধপনি অধিক হৈছে। কিন্তু মই নিৰবে থাকিব নোৱাৰোঁ, কিয়নো যিহূদাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ আৰম্ভ হৈছে হ'ব, শত্ৰুৰ শিঙাৰ শব্দ আৰু যুদ্ধৰ ধ্বনি মই শুনিবো।²⁰ গোটেই দেশ উচ্ছন্ন নোহোৱালৈকে বিনাশৰ উপৰি বিনাশ হ'ব। অকস্মাতে আমাৰ তলুৱাৰ, মুহূৰ্ততে ধ্বংস হ'ব; আনকি মোৰ তলুৱাৰ কাপোৰবোৰ ফালি চিৰাচিৰ হ'ব।

21 কিমান কাল এই যুদ্ধ চলিব? কিমান কালতো শত্ৰুৰ এই যুদ্ধৰ নিচান দেখিম আৰু তেওঁলোকৰ ৰণশিঙাৰ শব্দ শুনিম?²² যিহোৱাই কৈছে: কিয়নো মোৰ পৰজাসকল অজ্ঞানী! মোৰ সৈতে তেওঁলোকৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই। তেওঁলোক মূৰ্খ, অজলা লৰা-ছোৱালিৰ দৰে কোনো বিষয় বুজি নাপায়। তেওঁলোক কদাচৰত পটু, কিন্তু সদাচৰণত অজ্ঞান।

23 ঈশ্বৰে মোক এক দৰ্শন দিলে য'ত মই পৃথিৱীলৈ চাই দেখিলোঁ, চোৱা, সেয়ে ধ্বংস হ'ল আৰু উদং; আৰু আকাশ-মণ্ডললৈ চালোঁ, তাত কোনো দীপ্তি নাছিল।²⁴ মই পৰ্বতবোৰলৈ দৃষ্টি কৰিলোঁ, চোৱা, সেইবোৰ এফালৰ পৰা আনফাললৈ কঁপিছে, আৰু আটাই গিৰিবোৰ লৰিছে।²⁵ মই চাই দেখিলোঁ, কোনো মানুহ যেন নাই আৰু আকাশৰ পক্ষীবোৰো পলাই গ'ল।²⁶ মই চাই দেখিলোঁ, ফলৰতী পথাৰবোৰ মৰুভূমি হৈ পৰিল যিবোৰ আগতে ফলৰতী বাৰী আছিল। আটাই নগৰ ভয় হ'ল; সেই সকলো যিহোৱাৰ সাক্ষাতে আৰু তেওঁৰ অতি জলন্ত ক্ৰোধৰ প্ৰভাৱত ধ্বংস কৰা হ'ল।

27 কিয়নো যিহোৱাই এই কথাই কৈছে: গোটেই যিহূদাৰ দেশ ধ্বংসৰ ঠাই হ'ব, তথাপি মই নিঃশেষে সংহাৰ নকৰিম।²⁸ এই হেতুকে মই যি ক'লোঁ, মোৰ লোকসকললৈ এইদৰেই কৰিম, আৰু মোৰ মন মই সলনি নকৰিম। গতিকে যেতিয়া এইবোৰ ঘটিব, পৃথিৱীয়ে শোক কৰা যেন হ'ব আৰু ওপৰত থকা আকাশ-মণ্ডল অন্ধকাৰময় যেন হ'ব।”²⁹ অগ্ৰাৰোহী আৰু ধনুৰদ্ধসকলৰ শব্দত নগৰখনেই পলাব। কোনো কোনোৱে ডাঠ হাবিত সোমাব, আৰু কোনো কোনোৱে শত্ৰুৰ হাতত নিহত হোৱাৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ শিলত উঠিব। যিহূদাৰ গোটেই নগৰ ত্যাগ কৰা হ'ব; তাৰ মাজত বাস কৰোঁতা মানুহ কোনো নাথাকিব।

30 এতেকে তোমালোক নিশ্চয়ে ধ্বংস হ'বা, হে বিনষ্টা, তেতিয়া তোমালোকে কি কৰিবা? যদিও তুমি কাপোৰ পিন্ধা, সোণৰ অলঙ্কাৰেৰে নিজকে ভূষিত কৰা আৰু কাজলেৰে চকু দুটা ডাঙৰ কৰা, তথাপিও তুমি নিজকে সুন্দৰী কৰা বৃথা; উপপতিবোৰে তোমাক ঘৃণা, তেওঁলোকে তোমাৰ প্ৰাণ নষ্ট কৰিবলৈ বিচাৰিব।³¹ কিয়নো মই ইতিমধ্যেই যিৰূচালেমৰ লোকসকলৰ মাত শুনিবলৈ পালোঁ যেন এগৰাকি প্ৰসৱকাৰিণী স্ত্ৰীৰ কন্দোন, প্ৰথম লৰা ওপজোৱা জনীৰ বেদনাৰ শব্দ যেন শুনিছোঁ; কোনোজনৰ পৰা সহায় পাবলৈ কান্দি কান্দি কাতৰোক্তি কৰি কোৱাৰ দৰেহে যেন কৈছে, “মোৰ সৰ্বনাশ! কিয়নো বধকাৰীবোৰৰ আগত মোৰ প্ৰাণ অচেতন হৈছে,” এই বুলি কৈ দীঘল নিশ্বাস পেলাৱা; হাত বিস্তাৰ কৰা চিয়োন জীয়াৰীৰ শব্দ শুনিছোঁ!”

5 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ শত্ৰুৰ আগমণ আৰু তাৰ কাৰণ।

1 “তোমালোকে যিৰূচালেমৰ বাটে বাটে ইফালে সিফালে লৰি ফুৰা আৰু মন দি চোৱা, আৰু তাৰ চুকে চুকে বিচাৰা,

ন্যায় কাৰ্যকাৰী আৰু সত্যৰ অনুগামী এজনকো যদি পোৱা,

তেওঁ মই নগৰখনক ক্ষমা কৰিম।

2 যদিও তেওঁলোকে 'যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত,' এই বুলি ক'য়, তথাপি তেওঁলোকে মিছা শপতহে খায়।

3 হে যিহোৱা, তোমাৰ দৃষ্টি সতালৈ নহয় নে? তুমি তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিলা; তথাপি তেওঁলোক দুখিত নহ'ল।

তুমি তেওঁলোকলৈ বিনাশ আনিলা, তথাপি তেওঁলোক শাস্তি গ্ৰহণ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে, তেওঁলোকে নিজ নিজ মুখ

শিলতকৈয়ো টান কৰি উভটি আহিবলৈ অমান্তি হ'ল।

4 তেতিয়া মই ক'লোঁ, "স্বৰূপেই এইসকল দৰিদ্ৰ লোক।

তেওঁলোক অজ্ঞানী, কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পথ, আৰু নিজৰ ঈশ্বৰৰ পথ নাজানে।

5 মই ডাঙৰীয়াসকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকৰ আগত কথা কয়; কিয়নো তেওঁলোকে ক'লে, যিহোৱাৰ পথ আৰু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰৰ শাসন জানে,

কিন্তু তেওঁলোকে এক মত হৈ যুৱলি ডাঙিলে আৰু যোঁত-জৰী চিঙি পেলালে।

6 এই কাৰণে কাঠনিৰ পৰা সিংহ আহি তেওঁলোকক বধ কৰিব। সন্ধ্যাবেলাত ওলোৱা ৰাংকুকুৰে তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব। নাহৰফুটুকী বাঘে তেওঁলোকৰ নগৰৰ ওচৰত খাপ দি থাকিব। যেষে নগৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাব, তাক চিৰাচিৰ কৰা হ'ব।

কাৰণ তেওঁলোকৰ অধৰম অধিক আৰু তেওঁলোকৰ বিপথগমন সৰহ।

7 ইয়াৰ বাবে মই এই লোকসকলক কেনেকৈ ক্ষমা কৰিব পাৰোঁ?

তোমাৰ সন্ধান সকলে মোক ত্যাগ কৰি অনীশ্বৰবোৰৰ নামেৰে শপত খালে।

মই যেতিয়া তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণকৈ খুৱাইছিলোঁ, তেতিয়া তেওঁলোকে পৰসংৰীগমন কৰিছিল আৰু বেশ্যাৰ ঘৰত জুমে জুমে গোট খাইছিল।

8 তেওঁলোকে ৰাতিপুৱাতে উঠি, দানা খুউৱা মতা যোঁৰাৰ নিচিনাকৈ প্ৰতিজনে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ পত্নীলৈ ঢেকঢেকায়।

9 গতিকে মই জানো এই কাৰ্যবোৰৰ বাবে দণ্ড নিদিম? এইয়েই যিহোৱাৰ ঘোষণা।

নাইবা মোৰ প্ৰাণে জানো এনে জাতিৰ প্ৰতিকাৰ নাসাধিব?

10 তোমালোকে তাইৰ দ্ৰাক্ষাবাৰী* বোৰ পাৰ হৈ তাক নষ্ট কৰা।

কিন্তু নিঃশেষে সংহাৰ নকৰিবা।

তাৰ ডালবোৰ দূৰ কৰা, কাৰণ সেইবোৰ যিহোৱাৰ নহয়।

11 কিয়নো এয়েই যিহোৱাৰ ঘোষণা, কাৰণ ইস্ৰায়েল বংশ আৰু যিহূদা বংশই মোৰ অহিতে অতিশয় বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলে।

12 তেওঁলোকে মোক অস্বীকাৰ কৰিলে। আৰু ক'লে, 'এওঁ আচল নহয়।

আমালৈ অমঙ্গল নঘটিব, আমি তৰোৱাল কি আকাল নেদেখিম।

13 ভাববাদীসকল বায়ুস্বৰূপ হ'ল, তেওঁলোকৰ মাজত যিহোৱাৰ বাক্য ঘোষণা কৰিবলৈ কোনো নাই। তেওঁলোকৰ আশংকা তেওঁলোকতেই হওক।"

14 এই কাৰণে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে, চোৱা এই কথা কোৱা বাবে, মই তোমাৰ মুখত মোৰ বাক্য অগ্নিস্বৰূপ, আৰু এই জাতিক খৰিস্বৰূপ কৰিম; সেয়ে তেওঁলোকক গৰাস কৰিব।

15 যিহোৱাই এই কথা ঘোষণা কৰিলে, হে ইস্ৰায়েল বংশ, চোৱা! মই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে দূৰৰ পৰা এক জাতি আনিম।

তেওঁলোক বলৱান জাতি! তুমি সেই জাতিৰ ভাষা নাজানা,

বা তেওঁলোকৰ কথাও নুবুজা!

16 তেওঁলোকৰ টোণ মুকলি মৈদামৰ নিচিনা, আৰু তেওঁলোকৰ আটাই লোক বীৰ।

17 তেওঁলোকে তোমাৰ পো-জীসকলে খাব লগীয়া শস্য আৰু আহাৰ খাব।

তেওঁলোকে তোমাৰ মেৰ আৰু গৰুৰ জাকবোৰ খাব; তেওঁলোকে তোমাৰ দৰাক্ষালতা আৰু ডিমৰু ফলবোৰ খাব।

গড়্জেৰ আয়ুত যি নগৰবোৰত তুমি বিশ্বাস কৰিছা, তেওঁলোকে সেইসকলক তৰোৱালেৰে গুড়ি কৰিব।

18 যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, কিন্তু সেই কালতো মই তোমালোকক নিঃশেষে সংহাৰ নকৰিম। 19 আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আমালৈ এইবোৰ কিয় কৰিলে? এইবুলি যেতিয়া তোমাৰ লোকসকলে সুধিব, তেতিয়া তুমি, যিৰিমিয়া, তেওঁলোকক ক'বা, "তোমালোকে যেতিয়া মোক ত্যাগ কৰি তোমালোকৰ নিজ দেশত বিজাতীয় দেৱতাবোৰৰ বন্দীকাম কৰোৱালা, তেনেকৈ বিদেশত বিদেশীবোৰৰো বন্দীকাম কৰিবা।

20 তোমালোকে যাকোৱৰ বংশক এই কথা জনোৱা, আৰু যিহূদাৰ মাজত এই কথা প্ৰচাৰ কৰা,

21 যে, 'হে অজ্ঞান আৰু নিৰোধ জাতি! কাৰণ এই মূৰ্ত্তিবোৰত কোনো ইন্দ্ৰিয়ানুভূতি নাই;

চকু থকাতো অন্ধ। আৰু কাণ থকাতো কলা। 22 এনে জনা যি মই, মোকেই তোমালোকে ভয় নকৰিবা নে? মোৰেই আগত তোমালোকে কম্পিত নহ'বা নে?

তোমালোকে এই কথা শুনা, যিহোৱাই কৈছে, যি জনাই চিৰস্থায়ী আদেশেৰে সাগৰৰ সীমা বালিৰে এনেকৈ স্থিৰ কৰিলে, যে, সি তাক পাৰ হব নোৱাৰে,

আৰু তেওঁৰ টোবোৰে আক্ষালন কৰিলেও, সেইবোৰে পৰাজয় কৰিব নোৱাৰে, আৰু গৰ্জ্জন কৰিলেও, তাক অতিশ্ৰম কৰিব নোৱাৰে।

23 কিন্তু এই জাতি অতিশয় আঁকোৰগোজ আৰু বিদেৰাহীমনা, তেওঁলোকে বিদেৰাহ কৰি অবাটে গ'ল।

* 5 অধ্যায়:10 গড়্জবোৰ † 5 অধ্যায়:18 তোমাৰ লোকসকলক

- 24 কাৰণ তেওঁলোকে এইবুলি নকয়, “আহাঁ, আমাৰ ঈশ্বৰ সেই যিহোৱাক আমি ভয় কৰোঁহক, যি জনাই বতৰত আগতীয়া আৰু শেষতীয়া এই দুয়ো বৰষুণ দিয়ে, যি জনাই শস্য দোৱা নিৰ্বৃপিত সপ্তাহ কেইটা আমাৰ নিমিত্তে ৰক্ষা কৰে,” এইবুলি তেওঁলোকৰ মনত তেওঁলোকে নকয়।
- 25 তোমালোকৰ অপৰাধে এইবোৰ ঘটালে। আৰু তোমালোকৰ পাপবোৰে তোমালোকৰ পৰা মঙ্গল আটক কৰিলে।
- 26 কিয়নো মোৰ পৰজাসকলৰ মাজত দুষ্টলোক পোৱা যায়; চৰাই-মৰিয়াই খাপ দি থকাৰ দৰে, তেওঁলোকে খাপ দি থাকে, তেওঁলোকে ফান্দ পাতি মানুহকই ধৰে।
- 27 সজা যেনেকৈ চৰাইৰ পূৰ, তেওঁলোকৰ ঘৰ তেনেকৈ ছলেৰে পৰিপূৰ্ণ। এই কাৰণে তেওঁলোক বৰ লোক আৰু ধনী হ'ল।
- 28 তেওঁলোক ৰিষ্ট-পুষ্ট আৰু চিকচিকীয়া, এনে কি, তেওঁলোকে দুষ্কৰ্মত অতিৰিক্ত কৰে। তেওঁলোকে বিচাৰত প্ৰতিবাদ নকৰে,
- পিতৃহীনৰ কুশলৰ অৰ্থে তেওঁলোকে বিচাৰত প্ৰতিবাদ নকৰে, আৰু দৰিদ্ৰসকলৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি নকৰে।
- 29 যিহোৱাই এইদৰে ঘোষনা কৰিছে, যে এইবোৰ কাৰ্যৰ বাবে মই জানো তেওঁলোকক দণ্ড নিদিম? মোৰ প্ৰাণে জানো এনে জাতিৰ প্ৰতিকাৰ নাসাধিব?
- 30 দেশৰ মাজত এক আচৰিত আৰু নোম শিষ্যৰ উঠা ঘটনাবোৰ ঘটিছে।
- 31 ভাববাদীসকলে মিছা ভাববানী পৰাচাৰ কৰে, আৰু পুৰোহিতসকলে তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই চালিত হৈ শাসন কৰে। আৰু মোৰ পৰজাসকলে এনেকুৱাবোৰ হোৱাতোহে ভাল পায়; কিন্তু ইয়াৰ অন্তত তোমালোকৰ পৰিণাম কি হ'ব?

6 অধ্যায়

যিৰুচালেমৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে তাৰ অৱৰোধ।

- 1 “হে বিন্যামীনৰ সন্তান সকল, তোমালোকে যিৰুচালেমৰ মাজৰ পৰা ৰক্ষাৰ পাবৰ বাবে পলোৱা, আৰু তকোৱাত শিঙা বজোৱা। আৰু বোহুস্কৰমত এক নিচান তোলা; কিয়নো উত্তৰ ফালৰ পৰা এক অমঙ্গল আৰু মহাসংহাৰে দেখা দিছে।
- 2 সুন্দৰী আৰু আলসুৱা চিয়োন জীয়াৰীক মই সংহাৰ কৰিম।
- 3 মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰে নিজ নিজ জাক লগত লৈ তাইৰ ওচৰলৈ আহিব; তেওঁলোকে তাইৰ বিৰুদ্ধে চাৰিওফালে নিজ নিজ তষু তৰিব, আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ ঠাইত চৰিব।
- 4 তোমালোকে তাইৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ আয়োজন কৰা। “আমি উঠি দুপৰীয়া যাংবা কৰোঁহক। কি দুখৰ বিষয়! চোৱা, দিনৰ শেষ হৈছে, এনে কি, সন্নিয়া বেলৰ ছাঁ দীঘলীয়া হৈছে।
- 5 আমি উঠি ৰাতি যাংবা কৰি তাইৰ অট্ৰালিকাবোৰ নষ্ট কৰোঁহক।”
- 6 কিয়নো বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: তোমালোকে কাঠ কাটি যিৰুচালেমৰ অস্থিত দ'ম বান্ধা। সেয়ে দণ্ড পাবলগীয়া নগৰী; তাৰ মাজত সম্পূৰ্ণ অত্যাচাৰ আছে।
- 7 যেনেকৈ ভুমুকে নিজৰ শীতল পানী উলিয়াই থাকে, তেনেকৈ তাই নিজৰ দুষ্টতা উলিয়াই থাকে। তাইৰ মাজত অত্যাচাৰ আৰু লুটৰ কথা শুনা যায়; নৰিয়া পৰা আৰু ঘা লগা সদায় মোৰ চকুত পৰে।
- 8 হে যিৰুচালেম, সতৰক হোৱা, নহ'লে মোৰ মন তোমাৰ পৰা নিলগত হব; নহ'লে মই তোমাক উচ্ছন্ন ঠাই আৰু নিবাসীহীন দেশ কৰিম।
- 9 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যে তেওঁলোকে দৰাক্ষাফলৰ দৰে ইশ্বায়েলৰ অৱশিষ্টখিনি সম্পূৰ্ণকৈ গোটাৰ। দৰাক্ষাশুটি চপাওঁতা জনৰ নিচিনা তুমি বাৰে বাৰে পাচিলৈ হাত নিয়া।
- 10 তোমালোকে শূনিবৰ কাৰণে মই কাৰ আগত কম, আৰু সাক্ষ্য দিম? চোৱা, তেওঁলোকৰ কাণ অচুম্ৰা*, তেওঁলোকে শূনিব নোৱাৰে;
- চোৱা! যিহোৱাৰ বাক্য তেওঁলোকৰ ধিক্কাৰৰ বিষয় হৈছে; তেওঁলোকে তাত একো সন্তোষ নাপায়।
- 11 এই হেতুকে মই যিহোৱাৰ ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈছোঁ; মই তাক আটক কৰি ৰাখিবলৈ ৰূপ হৈছোঁ। আলিত শিশুসকলৰ ওপৰত,
- আৰু ডেকাসকলৰ সভাৰ ওপৰত তাক একেবাৰে চালি দিয়া। কিয়নো ডাৰাৰ্য্যৰ সৈতে স্বামী, সম্পূৰ্ণ আয়ুসপ্ৰাপ্ত লোকৰ সৈতে বৃদ্ধ, সকলোকে ধৰা যাব।
- 12 তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ, পথাৰবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকলক অন্যক দিয়া যাব। কাৰণ যিহোৱাই কৈছে, মই দেশনিবাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত মেলিম।
- 13 কিয়নো তেওঁলোকৰ সৰুৰ পৰা বৰলৈকে প্ৰতিজন লোভত আসক্ত, আৰু ভাববাদীৰ পৰা পুৰোহিতলৈকে প্ৰতিজনে প্ৰবঞ্চনা কাৰ্য কৰে।
- 14 যেতিয়া কোনো শান্তি! নাই, তেতিয়া তেওঁলোকে শান্তি! বুলি কৈ মোৰ পৰজাসকলৰ ঘা সামান্যৰূপে সুস্থ কৰিলে।
- 15 তেওঁলোক যিগলগীয়া কাৰ্য কৰাত তেওঁলোকে লাজ পাওক ছাৰি মুখ বিবৰণ কৰিবলৈ জনা নাই; সেই কাৰণে তেওঁলোকে পতিত হোৱা লোকসকলৰ মাজত পতিত হব। যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক দণ্ড দিয়াৰ সময়ত তেওঁলোকে উজুটি খাই পৰিব।”
- 16 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যে, তোমালোকে চাৰিআলিৰ মূৰত থিয় হৈ চোৱা; আৰু প্ৰাচীন পথবোৰৰ বিষয়ে সোধা,

* 6 অধ্যায়:10 বহু

‘উত্তম পথ কোনটো? আৰু তাত চলা; তাতে তোমালোকৰ প্ৰাণত বিশ্বাস পাবলৈ এটি ঠাই বিচাৰি লোৱা; কিন্তু তেওঁলোকে ক’লে, আমি তাত নচলোঁ।

17 শিশুৰ শব্দলৈ কাণ পাতিবা বুলি কৈ, মই তোমালোকৰ ওপৰত প্ৰহৰীবোৰ নিযুক্ত কৰিলোঁ; কিন্তু তেওঁলোকে ক’লে, “আমি কাণ নাপাতিম।”

18 এই হেতুকে হে জাতি সমূহ, শুনা! হে মণ্ডলী, তেওঁলোকৰ অন্তৰত কি আছে, তাক বুজা।

19 শুনা, হে পৃথিৱী! চোৱা, মই এই জাতিৰ ওপৰত অমঙ্গল ঘটাম, তেওঁলোকৰ কল্পনাবোৰৰ ফল দিম।

কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ বাকলৈ কাণ দিয়া নাই, আৰু মোৰ ব্যৱস্থা অগ্ৰহাণ কৰিলে।

20 চিবাৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ কুন্দুৰু, আৰু দূৰ দেশৰ পৰা সুগন্ধি বাচ কি অডিপ্ৰায়েৰে আহিছে?

তোমালোকৰ হোম-বলিবোৰ গৰহণীয় নহয়, নাইবা তোমালোকৰ মঙ্গলাৰ্থক বলি মোৰ সন্তোষজনক নহয়।

21 এই হেতুকে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই এই জাতিৰ আগত উজুটি খোৱা মূঢ়া থম;

তেতিয়া বাপেক আৰু পুতেকহঁতে একে সময়ত তাত উজুটি খাই পৰিব। ওচৰ-চুবুৰীয়া আৰু তাৰ বন্ধু বিনষ্ট হ’ব।

22 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, উত্তৰ দেশৰ পৰা এক জাতি আহিছে,

পৃথিৱীৰ অন্তৰ্ভাগৰ পৰা এক মহাজাতি উত্তেজিত হৈছে।

23 তেওঁলোকে ধনু আৰু বৰছা ধৰিব। তেওঁলোক নিষ্ঠুৰ আৰু দয়াহীন; তেওঁলোকৰ শব্দ সমুদৰৰ গৰ্জ্জনৰ নিচিনা,

আৰু তেওঁলোক যোঁৰাত উঠে; হে চিয়োন-জীয়াৰী, তোমাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোক প্ৰতিজনে যুদ্ধাৰুৰ দৰে সাজু হৈ আছে।

24 আমি তেওঁলোকৰ যশস্যা শুনিছোঁ। আমাৰ হাত দুৰুল হ’ল। যাতনাই, প্ৰসৱকাৰীণীৰ বেদনাৰ দৰে বেদনাই আমাক ধৰিছে।

25 পথাৰলৈ নাযাবা, আৰু ৰাজআলিত অহা-যোৱা নকৰিবা,

কিয়নো শংৰু তৰোৱাল, চাৰিওফালে ৰাসৰ সৃষ্টি কৰি আছে।

26 হে মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰী, কঁকালত চট বান্ধা, আৰু ছাইত বাগৰা; একেটি পুংৰ মৃত্যুৰ বাবে শোক কৰাৰ দৰে শোক কৰা।

আৰু অত্যন্ত বিলাপ কৰা, কিয়নো বিনষ্ট কৰোঁতাই অকস্মাতে আমাৰ ওপৰত আক্ৰমণ চলাব।

27 মোৰ প্ৰজাসকলৰ পথ পৰীক্ষা কৰি জানিবৰ বাবে, মই তেওঁলোকৰ মাজত তোমাক পৰীক্ষক কৰি দুৰ্গস্বৰূপ স্থাপন কৰিলোঁ।

28 তেওঁলোক সকলোৱেই অতিশয় বিদেৱাহী আৰু পৰচৰ্চ্চাকাৰী।

তেওঁলোক পিতল আৰু লোহাস্বৰূপ; তেওঁলোক সকলো দুৰাচাৰী।

29 ভাতীয়ে বৰকৈ তাও দিছে; সীহ জুইত নষ্ট হৈছে;

লোকে মিছাকৈয়ে খপি থাকিছে; কিয়নো ভাঁজস্বৰূপ দুষ্টবোৰক বাহিৰ কৰা নাযায়।

30 যিহোৱাই তেওঁলোকক অগ্ৰহাণ কৰা বাবে, মানুহে তেওঁলোকক “পেলনীয়া ৰূপ” বুলিব!”

7 অধ্যায়

লোকসকলৰ কু-আচৰণৰ কাৰণে কোৱা যিহোৱাৰ ক্ৰোধ-বাক্য।

1 যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ এই বাক্য আহিল আৰু ক’লে: 2 বোলে, তুমি যিহোৱাৰ গৃহৰ বাহিৰৰ দুৱাৰ মুখত থিয় হৈ, তাত এই বাক্য প্ৰচাৰ কৰা আৰু কোৱা, ‘যিহোৱাক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ এই দুৱাৰবোৰত সোমোৱা হে যিহুদাৰ লোকসকল, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা।

3 ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে তোমালোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰ্য শুধৰোৱা; তেতিয়া মই তোমালোকক এই ঠাইত বাস কৰোৱাম। 4 এইবাৰ “যিহোৱাৰ মন্দিৰ! যিহোৱাৰ মন্দিৰ! যিহোৱাৰ মন্দিৰ!” এই বুলি কোৱা কথাত তোমালোকে বিশ্বাস নকৰিবা।

5 কিয়নো যদি তোমালোকে নিজ নিজ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰ্য সম্পূৰ্ণকৈ শুধৰোৱা, যদি কোনো মানুহ আৰু তাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ মাজত তোমালোকে ন্যায় বিচাৰ সম্পূৰ্ণকৈ সিদ্ধ কৰা, 6 বিদেশী, মাউৰা আৰু বিধৱাক উপদৰ নকৰা, আৰু এই ঠাইত নিৰ্দ্দাষীৰ ৰক্তপাত নকৰা, নাইবা তোমালোকৰ অপৰাধৰ কাৰণে ইতৰ দেৱতাবোৰৰ পাছত নচলা, 7 তেন্তে মই এই ঠাইত তোমালোকৰ পুৰুষসকলক দিয়া এই দেশত তোমালোকক অনন্ত কাললৈকে বাস কৰোৱাম।

8 চোৱা! উপকাৰ কৰিব নোৱাৰা মিছা কথাত তোমালোকে বিশ্বাস কৰিছা। 9 তোমালোকে চুব, নৰ-বধ, পৰশুৰীগমন আৰু মিছা শপত খোৱা, বাল দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জলাই, তোমালোকে নজনাত ইতৰ দেৱতাবোৰৰ পাছত চলি, সেই সকলো যিগলগীয়া কাৰ্য কৰা? 10 মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত এই গৃহত সোমাই মোৰ আগত থিয় হৈ, ‘আমি মুক্তি পালোঁ’ এইবুলি কবা নে? 11 মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত এই গৃহ তোমালোকৰ দৃষ্টিত ডকাইতৰ গুহা হ’ল নে? যিহোৱাই ইয়াকেই ঘোষণা কৰিছে, চোৱা! মই, মইয়ো ইয়াকেই দেখিলোঁ।

12 কিন্তু, পুত্ৰুতে মই য’ত মোৰ নাম স্থাপন কৰিছিলোঁ, চীলোত থকা মোৰ সেই ঠাইলৈ তোমালোক যোৱা, আৰু মোৰ প্ৰজা ইশ্বৰয়েলৰ দৃষ্টতাৰ কাৰণে মই তাক যি কৰিছিলোঁ, তাক চোৱা। 13 আৰু যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকে এইবাৰ কাৰ্য কৰিলা, আৰু মই অতি ৰাতিপুৱাতে উঠি তোমালোকক এই কথা কওঁতেও তোমালোকে নুশুনিলা আৰু মই মাতোতে তোমালোকে উত্তৰ নিদিলা। 14 এই হেতুকে, মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত, তোমালোকে বিশ্বাস কৰা এই গৃহক, তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ

পুৰুপুৰুষসকলক মই দিয়া এই ঠাইক, মই চীলোক কৰাৰ দৰে কৰিম।¹⁵ আৰু তোমালোকৰ ভাইসকলক, এনে কি, ইফ্ৰয়িমৰ গোটেই বংশক যেনেকৈ দূৰ কৰি পেলালোঁ, তেনেকৈ তোমালোককো মোৰ সম্মুখৰ পৰা দূৰ কৰি পেলাম।

¹⁶ এই হেতুকে, তুমি এই জাতিৰ কাৰণে পৰাৰ্থনা নকৰিবা, বা তেওঁলোকৰ কাৰণে নিবেদন কি, পৰাৰ্থনা উসৰ্গ নকৰিবা, বা অনুৰোধ নকৰিবা; কিয়নো মই তোমাৰ কথা নুশুনিম।¹⁷ তেওঁলোকে যিহূদাৰ নগৰবোৰত আৰু যিৰূচালেমৰ আলিবোৰত যি কৰিছে, তাক জানো তুমি দেখা নাই? ¹⁸ মোক বেজাৰ দি আকাশৰ ৰাণীৰ উদ্দেশ্যে পিঠা বনাবলৈ আৰু ইতৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে পেয়-নৈবেদ্য উসৰ্গ কৰিবলৈ লৰা-ছোৱালীসকলে খৰি বোটলে, বাপেকহঁতে জুই জ্বলাই, আৰু মহিলাসকলে মৈদা খচে।

¹⁹ যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে জানো মোকহে দুখ দিব? কিন্তু নিজৰ মুখ বিবৰ্ণ কৰিবলৈ জানো নিজৰ মনকেই বেজাৰ নিদিব? ²⁰ এই হেতুকে পৰত্ন যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, এই ঠাইৰ ওপৰত মানুহ, পশু, বাৰীৰ গছ, আৰু ডুম্বৰ ফল, এই সকলোৰে মোৰ স্ৰেৰাধ আৰু ক্ৰোধাশ্ৰি ঢলা যাব আৰু সেয়ে দগ্ন কৰিব, নুমাই নাযাব।

²¹ ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে তোমালোকৰ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ লগত হোম-বলি যোগ কৰা, আৰু মাংস খোৱা। ²² কিয়নো যি দিনা মই তোমালোকৰ পুৰুপুৰুষসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিছিলোঁ, সেই দিনা মই হোম-বলি কি মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ বিষয়ে কোৱা বা আজ্ঞা দিয়া নাছিলোঁ। ²³ কিন্তু তেওঁলোকক এই আজ্ঞাহে দিছিলোঁ! যে, তোমালোকে মোৰ বাক্য শুনা, তেতিয়া মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম, আৰু তোমালোক মোৰ পৰজা হ'ব; আৰু যি পথত চলিবলৈ মই তোমালোকক আজ্ঞা কৰোঁ, তোমালোকৰ ভালৰ অৰ্থে তোমালোকে সেই পথত চলা।

²⁴ কিন্তু তেওঁলোকে নুশুনি কাণ নাপাতি নিজৰ মনৰ্ণনা আৰু দুষ্ট মনৰ কঠিনতা অনুসাৰে চলিলে আৰু আগ নাৰাচি পাছ হুইকিল। ²⁵ তোমালোকৰ পুৰুপুৰুষসকল মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা দিনৰে পৰা আজিলৈকে, মই পৰ্বতি পৰ্বততে উঠি, সদায় মোৰ সকলো দাস ভাববাদীসকলক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠাই আছোঁ। ²⁶ তথাপি তেওঁলোকে মোৰ বাক্যলৈ মন নিদিলে, আনকি কাণো নাপাতিলে; কিন্তু নিজ নিজ ডিঙি ঠৰ কৰিলে, নিজৰ পুৰুপুৰুষসকলতকৈয়ো অধিক কু-আচৰণ কৰিলে।

²⁷ তুমি তেওঁলোকক এই আটাইবোৰ কথা ক'বা, কিন্তু তেওঁলোকে তোমাৰ কথা নুশুনিব; আৰু তুমি তেওঁলোকক মাতিব, কিন্তু তেওঁলোকে তোমাক উত্তৰ নিদিব। ²⁸ তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক ক'বা, 'এয়ে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য নুশুনা বা শাস্তি গ্ৰহণ নকৰা জাতি; বিশ্বস্ততা নষ্ট হ'ল, আৰু এওঁলোকৰ মুখৰ পৰা তাক দূৰ কৰা হ'ল!'

²⁹ হে যিৰূচালেম তোমাৰ চুলি কাটি পেলাই দিয়া; আৰু গছ-শূন্য পৰ্বতবোৰত উঠি বিলাপ কৰা।

কিয়নো যিহোৱাই নিজ স্ৰেৰাধৰ পাত্ৰৰ এই বংশক অগ্ৰহাণ কৰিলে, পৰিত্যাগ কৰিলে। ³⁰ কিয়নো, যিহোৱাই কৈছে, মোৰ সাক্ষাতে যি কুচ্ছিত, যিহূদাৰ সন্তান সকলে তাকেই কৰিলে। মোৰ নামেৰে পৰখ্যাত হোৱা গৃহটি অশুচি কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকে তাৰ ভিতৰত নিজৰ ঘিণলগীয়া বস্তুবোৰ ৰাখিলে।

³¹ আৰু তেওঁলোকৰ পো-জীসকলক জুইত পুৰিবলৈ হিলোমৰ পুতেকৰ উপত্যকাত থকা তোফতৰ ওখ ঠাইবোৰ সাজিলে, ইয়াক মই আজ্ঞা কৰা নাছিলোঁ। আৰু এই বিষয় মোৰ মনত উদয়ো হোৱা নাছিল। ³² যিহোৱাই কৈছে, এই হেতুকে চোৱা, যি দিনা সেই ঠাই তোফত বা হিলোমৰ পুতেকৰ উপত্যকা বুলি পৰখ্যাত নহ'ব, কিন্তু হত্যাৰ উপত্যকা বুলি পৰখ্যাত হ'ব, এনে দিন আহিছে; কাৰণ সেইদিনা তোমালোকে তোফতত পুতিবলৈ ঠাই নোহোৱালৈকে তাত মৰা শৰ পুতি থাকিব।

³³ তেতিয়া এই জাতিৰ শৰ আকাশৰ চৰাইৰ আৰু পৃথিৱীৰ জন্তুবোৰৰ আহাৰ হ'ব, সেইবোৰক কোনেও ভয় দেখুৱাই বাধা দিব নোৱাৰিব। ³⁴ তেতিয়া মই যিহূদাৰ নগৰবোৰৰ পৰা আৰু যিৰূচালেমৰ আলিবোৰৰ পৰা উম্মাসৰ ধ্বনি, আনন্দৰ ধ্বনি আৰু দৰা-কন্যাৰ ধ্বনি লুপ্ত কৰিম; কিয়নো এই দেশ উচ্ছন্ন ঠাই হ'ব।'

8 অধ্যায়

¹ যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনা শংৰু যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ, তাৰ অধ্যক্ষসকলৰ, পুৰোহিতসকলৰ, ভাববাদীসকলৰ, আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলৰ হাড়বোৰ তেওঁলোকৰ মৈদামৰ পৰা উলিয়াব। ² তেওঁলোকে ভালপোৱা, সেৱা কৰা, পাছত চলা, বিচাৰা আৰু পৰণিপাত কৰা সূৰ্য্য চন্দৰ আদি আকাশ-মণ্ডলৰ আটাই বাহিনীৰ আগত তেওঁলোকে সেই হাড়বোৰ মেলিব; সেইবোৰক গোটোৱা বা পাতা নহ'ব, সেইবোৰ মাটিৰ ওপৰত সাৰস্বৰূপ হৈ থাকিব। ³ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, মই যি যি ঠাইলৈ এই দুষ্ট গোষ্ঠীৰ অৱশিষ্ট ভাগ কৰি থেদিছোঁ, সেই সেই ঠাইত অৱশিষ্ট গোষ্ঠীৰ পক্ষে জীৱনতকৈ মৃত্যু বাঞ্ছনীয় হ'ব।

⁴ তুমি তেওঁলোকক আৰু এই কথা ক'বা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মানুহ পৰি জানো পুনৰায় নুঠিব? বা অপথে গৈ জানো আকৌ উলটি নাহিব?

⁵ তেন্তে কিয় যিৰূচালেমৰ এই জাতিয়ে বাট এৰি নিত্যে বিপথগামী হৈ থাকে?

তেওঁলোকে পৰতাৰগাত লাগি থাকি উলটি আহিবলৈ অমান্তি হয়।

⁶ মই কাণ পাতি শুনিছোঁ; তেওঁলোকে যথাৰ্থ কথা নক'লে;

“মই কি কৰিলোঁ?” এই বুলি কৈ কোনো মানুহে নিজ দুষ্টতাৰ নিমিত্তে খেদ নকৰে, যুদ্ধলৈ অতি বেগেৰে লৰ মাৰি যোৱা

হোঁৱাৰ দৰে, তেওঁলোক পৰতিজনে নিজ নিজ পথলৈ ঘূৰে।

⁷ আকাশত ফুৰা হাড়গিলাই নিজৰ নিৰূপিত সময় বুজে, আৰু কপৌ, তেলটুপি আৰু বগলীয়ে নিজ নিজ অহাৰ কাল পালন কৰে;

কিন্তু মোৰ পৰজাসকলে যিহোৱাৰ শাসন নাজানে।

৪ “আমি জ্ঞানী, আৰু যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা আমাৰ লগত আছে”, এই বুলি তোমালোকে কেনেকৈ ক’ব পাৰা?

কিন্তু চোৱা! লিখকসকলৰ মিছাকৈ লিখা লিখনীয়ে তাক মিছা কৰি পেলালে।

৯ জ্ঞানীসকলে লাজ পাইছে, তেওঁলোক ব্যাকুল হৈ ধৰা পৰিল; চোৱা, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাক্য অগ্ৰহাৰ কৰিলে, তেন্তে তেওঁলোকৰ জ্ঞান কেনে ধৰণৰ?

১০ সেই কাৰণে মই তেওঁলোকৰ পল্লিসকলক আনৰ হাতত শোধাই দিম, আৰু আন আন অধিকাৰীসকলক তেওঁলোকৰ খেতিবোৰ দিম,

কিয়নো সৰুৰ পৰা বৰলৈকে প্ৰতিজন অতি লোভীয়া! ডাববাদীৰ পৰা পুৰোহিতলৈকে প্ৰতিজনে পৰবঞ্চনা কাৰ্য কৰে।

১১ যেতিয়া কোনো শান্তি নাই, তেতিয়া তেওঁলোকে শান্তি শান্তি বুলি কৈ মোৰ পৰজাসকলৰ ঘা সামান্যৰূপে সুস্থ কৰিলে।

১২ তেওঁলোকে ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰাত লাজ পাওঁক ছাৰি তেওঁলোকে মুখ বিবৰণ কৰিবলৈকে জনা নাই? এই কাৰণে তেওঁলোক পতিত হোৱা লোকসকলৰ মাজত পতিত হ’ব; যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক দণ্ড দিয়া সময়ত তেওঁলোকে উজুটি খায় পৰিব।¹³ যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক একত্ৰিত কৰিম*। দৰাফালতাত দৰাফাণ্ডটি বা ডিমৰু গছত গুটি নাথাকিব, আৰু পাত জঁয় পৰিব, আৰু মই তেওঁলোকৰ কাৰণে আৰুৰণকাৰীসকলক নিৰূপণ কৰিম।

১৪ “আমি কিয় বহি থাকোঁ? আহাঁ, আমি একে লগ হৈ গড়েৰে আবৃত নগৰত সোমোওঁ, আৰু তাত নিজম দি থাকোঁ, কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰে আমাৰ মুখ বন্ধ কৰিলে, আৰু বিহ গছৰ বস পান কৰালে, কাৰণ আমি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।

১৫ আমি শান্তিৰ আশা কৰিছিলোঁ, কিন্তু মঙ্গল নহ’ল;

আৰু সুস্থৰ সময়লৈ বাট চাইছিলোঁ, কিন্তু চোৱা, ৰাস উপস্থিত।”

১৬ দানৰ পৰা শত্ৰু যোঁৰাবোৰৰ নাকৰ শব্দ শুনা গৈছে? তাৰ বলনৰ যোঁৰাবোৰৰ চেকচেকনিত গোটেই দেশ কঁপিছে; কিয়নো সিহঁতে আহি দেশ আৰু তাৰ মাজত থকা সকলো বস্তু, নগৰ আৰু তাৰ নিবাসীসকলক ৰাস কৰিছে।

১৭ কিয়নো চোৱা, মই তোমালোকৰ মাজলৈ মন্ত্ৰ নমনা সৰূপ, কালসৰূপবোৰ পঠিয়াম; যিহোৱাই কৈছে, সেইবোৰে তোমালোকক দংশিব।

যিৰিমিয়াৰ বিলাপ-গীত।

১৮ অহ, মই দুখ-নিবাৰক শান্তনা পোৱা হ’লে, কেনে ভাল আছিল! মোৰ হৃদয় মোৰ অন্তৰত অতি দুৰ্বল হৈছে।

১৯ চোৱা! অতি দুৰ দেশৰ পৰা মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ কাতৰোক্তিৰ স্বৰ শুনা গৈছে। যিহোৱা চিয়ানত নাই নে?

২০ তাৰ ৰজা তাৰ ভিতৰত নাই নে? তেওঁলোকে কটা প্ৰতিমা আৰু বিজাতীয় অসাৰ বস্তুবোৰৰ দ্বাৰাই মোক কিয় বেজাৰ দিছে? ২০ শস্য দোৱাৰ সময় অতীত হ’ল; গুটি পৰিবৰ সময় শেষ হ’ল, কিন্তু আমি পৰিচৰণ পোৱা নাই।

২১ মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ আঘাতৰ কাৰণে মই অতিশয় আঘাতিত হৈছোঁ, মই শোক কৰিছোঁ, বিচুৰ্তি খাইছোঁ।

২২ গিলিয়দ প্ৰদেশত জানো যা সুস্থ কৰা গছৰস নাই? বা তাত জানো চিকিৎসক নাই?

তেন্তে মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ ঘা কিয় সুস্থ হোৱা নাই?

৯ অধ্যায়

১ মোৰ মূৰ জলময়, আৰু মোৰ চকু দুটা চকু-লোৰ ভূমুকস্বৰূপ হোৱা হ’লে!

কেনে ভাল আছিল, অহ, মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ হত হোৱাসকলৰ বাবে দিনে ৰাতিয়ে ক্ৰন্দন কৰিব পাৰিলেহঁতে ন।

২ অহ, মোৰ জাতি এৰি তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যাবৰ বাবে, অৰণ্যত পথিকসকলৰ ৰাতি থকা ঠাই মোৰ হোৱা হ’লে কেনে ভাল আছিল!

কিয়নো তেওঁলোক সকলোৱেই ব্যভিচাৰী, বিশ্বাসঘাতক লোকৰ সমাজ।

৩ আৰু তেওঁলোকে নিজৰ জিভাৰূপ ধনুত নিজৰ মিছা কথাস্বৰূপ বাণ জেৰে, আৰু দেশত পৰাৰ্হনী হয়, কিন্তু সত্যৰ বাবে নহয়।

কিয়নো তেওঁলোকে এক দুষ্টতাৰ পৰা আন দুষ্টতালৈ আগ বাঢ়ি যায় আৰু যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে মোক হ’লে নাজানে।

৪ তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ বিষয়ে সাৱধান হোৱা, আৰু কোনো ভাইক বিশ্বাস নকৰিবা;

কিয়নো প্ৰতিজনে ভায়ে সম্পূৰ্ণৰূপে ঠগায় আৰু প্ৰতিজন চুবুৰীয়াই কথা চৰ্চ্চি ফুৰে।

৫ আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াক পৰবঞ্চনা কৰে, সত্য নহয়;

তেওঁলোকে মিছা কথা ক’বলৈ নিজ নিজ জিভাক শিকালে; তেওঁলোকে অপৰাধ কৰি নিজকে নিজে ভাগৰ লগায়।

৬ তোমাৰ বসতিৰ ঠাই ছলৰ মাজত আছে; যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে ছলৰ কাৰণে মোক জানিবলৈ অমান্তি হয়।

৭ এই হেতুকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই তেওঁলোকক গলাই পৰীক্ষা কৰিম আৰু নিৰীক্ষণ কৰিম;

কিয়নো মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ কাৰণে মই আন কি কৰিব পাৰোঁ?

৮ তেওঁলোকৰ জিভা প্ৰাণনাশক বাণস্বৰূপ, সেয়ে ছলৰ কথা কয়;

তেওঁলোক প্ৰতিজনে মুখেৰে ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ লগত শান্তিৰ কথা কয়, কিন্তু অন্তৰত তাৰ বাবে খাপ দি থাকে।

৯ যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক এইবোৰৰ কাৰণে দণ্ড নিদিম নে?

মোৰ প্ৰাণে এনে জাতিৰ প্ৰতিকাৰ নাসাধিব নে?

১০ মই পৰুবোৰৰ কাৰণে ক্ৰন্দন আৰু হাহাঁকাৰ কৰিম, আৰু অৰণ্যৰ চৰণীয়া ঠাইৰ কাৰণে বিলাপ কৰিম।

* ৪ অধ্যায়:13 নিঃশেষে উচ্ছন্ন কৰিম

কিয়নো সেইবোৰৰ মাজেদি কোনেও যাব নোৱাৰাকৈ সেইবোৰ দক্ষ হ'ল, পশুৰ মাত তাত শুনা নাযায়, আকাশৰ চৰাইবোৰ আৰু পশুবোৰো পলাই গুচি গ'ল।

11 মই যিৰুচালেমক ভগ্নৰাশি, শিয়ালৰ বাসস্থান কৰিম।

আৰু মই যিহূদাৰ নগৰবোৰ নিবাসী-শূন্য ধ্বংসস্থান কৰিম।

12 সেই সকলো বুজিব পৰা কোন জ্ঞানী লোক আছে? আৰু তাক প্ৰকাশ কৰিবৰ বাবে যিহোৱাই যাব আগত নিজ মুখে কৈছিল?

এনে কোন মানুহ আছে? এই দেশৰ মাজেদি কোনেও যাব নোৱাৰাকৈ এয়ে কিয় বিনষ্ট আৰু মৰুভূমিৰ নিচিনা দক্ষ হ'ল?

13 যিহোৱাই কৈছে, 'কাৰণ এই, মই তেওঁলোকৰ আগত স্থাপন কৰা মোৰ ব্যৱস্থা তেওঁলোকে ত্যাগ কৰিলে, আৰু মোৰ বাকলৈ কাণ নিদিলে, বা তাত নচলিলে। 14 কিন্তু নিজ মনৰ কঠিনতা অনুসাৰে আৰু তেওঁলোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলে তেওঁলোকক শিকোৱা বাল দেৱতাবোৰৰ পাছত চলিলে।

15 এই হেতুকে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই এই লোকসকলক নাগদানা ভোজন কৰোৱাম, আৰু বিহ গছৰ ৰস পান কৰোৱাম। 16 তেওঁলোকে বা তেওঁলোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলে নজনা জাতি সমূহৰ মাজত মই তেওঁলোকক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম; আৰু মই তেওঁলোকক সংহাৰ নকৰোঁমানলৈকে, তেওঁলোকৰ পাছে পাছে তৰোৱাল পঠিয়াম। 17 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে বিবেচনা কৰা;

বিলাপ-কাৰিণীহঁতক মাতা, তেওঁলোক আহক; বিলাপ কৰাত নিপুণ মহিলাসকলৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিওৱা, তেওঁলোক আহক।

18 তেওঁলোকে খৰকৈ আহি আমাৰ কাৰণে হাৰ্হাৰ কৰক,

যাতে চকু-লোত আমাৰ চকু উঠি যাবৰ বাবে, আৰু আমাৰ চকুৰ পিৰঠিয়েদি বেগেৰে পানী ওলাই যায়।

19 কিয়নো চিয়োনৰ পৰা হাৰ্হাৰ শব্দ শুনা গৈছে, আমি কেনে বিনষ্ট হ'লো!

আমি দেশ ত্যাগ কৰা বাবে, তেওঁলোকে আমাৰ নিবাসবোৰ ভাঙি পেলোৱাৰ কাৰণে আমি অতি ব্যকুল হ'লো।

20 তথাপি হে মহিলাসকল, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: আৰু তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁৰ মুখৰ বাক্য মনোযোগেৰে গ্ৰহণ কৰা।

আৰু তোমালোকে নিজ নিজ জীয়েৰাসকলক হাৰ্হাৰ কৰিবলৈ শিক্ষা দিয়া, আৰু তোমালোক প্ৰত্যেকে নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াক বিলাপ কৰিবলৈ শিকোৱা।

21 কিয়নো মৃত্যুৰে বাহিৰত লৰাহঁত আৰু চকত ডেকাসকল উচ্চন কৰিলে।

খিড়িকিয়েদি উঠি আমাৰ অট্টালিকাবোৰত সোমাল।

22 তুমি কোৱা, যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: লোকসকলৰ শৰ সাৰৰ দৰে পৰি থাকিব,

আৰু দাওঁতাৰ পাছত এৰি যোৱা মুঠিৰ দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগোটাৰ।

যিহোৱা-বিষয়ক জ্ঞানৰ প্ৰাধান্যতা আৰু দেৱপূজাৰ মূৰ্খতা।

23 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: জ্ঞানীয়ে নিজ জ্ঞানত গৌৰৱ নকৰক,

বীৰে নিজ পৰাক্ৰমত, আৰু ধনীয়ে নিজ ধনত গৌৰৱ নকৰক।

24 কিন্তু যি জনে গৌৰৱ কৰে, তেওঁ ইয়াতহে গৌৰৱ কৰে, যে, তেওঁ মোৰ বিষয়ে বুজে আৰু জানে,

যে মই পৃথিৱীত দয়া, বিচাৰ আৰু ধাৰমিকতা সিদ্ধ কৰোঁতা যিহোৱা; কিয়নো এইবোৰত মই সন্তোষ পাব, ইয়াক যিহোৱাই কৈছে।

25 যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, এনে দিন আহিছে, যে, সেই দিনা মই চূন্ন হোৱাসকলক অচূন্ন বুলি দণ্ড দিম। 26 মই মিচৰ, যিহূদা, ইদাম, অস্বোনৰ সন্তান সকল, মোৱাৰ আৰু কুমৰ গুড়িত ডাটি-চুলি কটা অৰণ্য-নিবাসী লোকসকলক দণ্ড দিম। কিয়নো সেই আটাৰি জাতি সমূহ অচূন্ন, আৰু ইশ্বায়েলৰ গোটেই বংশ হৃদয়* পালটন কৰা লোক নহয়।"

10 অধ্যায়

1 হে ইশ্বায়েল বংশ, যিহোৱাই তোমালোকক যি কথা ঘোষণা কৰিছে, তাক শুনা।

2 যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: তোমালোকে বিভিন্ন জাতিৰ ব্যৱহাৰ নিশিকিবা, আৰু আকাশ-মণ্ডলৰ নানা অদ্ভুত লক্ষণ দেখি ব্যকুল নহবা; কাৰণ বিভিন্ন জাতিয়েহে সেইবোৰ দেখি ব্যকুল হয়।

3 কিয়নো জাতিবোৰৰ ৰীতি-নীতিবোৰ অসাৰ। কাৰণ এজন মানুহে কাঠনিৰ পৰা এডাল গছ কাটি উলিয়ায়; সেয়ে কুঠাৰেৰে কৰা মানুহৰ হাতৰ কাৰ্য হৈ উঠে।

4 তেতিয়া তেওঁলোকে তাক ৰূপ আৰু সোণেৰে অলংকৃত কৰে। আৰু সেয়ে নপৰিবৰ বাবে হাতুৰীৰে গজাল মাৰি তাক মজবুত কৰে।

5 সেইবোৰ শিল্পকাৰে খাজুৰ গছৰ আকৃতিৰে কুন্দত কটা কাঠৰ নিচিনা, আৰু কথা কব নোৱাৰে। সেইবোৰক বৈ নিব লগীয়া হয়, কাৰণ সেইবোৰে খোজ কাটিব নোৱাৰে।

তোমালোকে সেইবোৰলৈ ভয় নকৰিবা; কাৰণ সেইবোৰে কোনো পাপ কৰিব নোৱাৰে আৰু হিত কৰিবলৈকো সেইবোৰৰ সাধ্য নাই।

6 হে যিহোৱা, তোমাৰ তুল্য কোনো নাই। তুমি মহান, আৰু তোমাৰ নাম পৰাক্ৰমত মহা।

7 হে জাতিবোৰৰ মহাৰাজ, তোমাক কোনে ভয় নকৰিব? কিয়নো সেয়ে তোমাৰে বাবে উপযুক্ত, কাৰণ জাতিবোৰৰ সকলো জ্ঞানী লোকৰ মাজত আৰু তেওঁলোকৰ সকলো ৰাজ্যৰ মাজত তোমাৰ তুল্য কোনো নাই।

* 9 অধ্যায়:26 অচূন্ন।

- 8 কিন্তু তেওঁলোক সম্পূৰ্ণকৈ পশুত্বল্য আৰু নিৰোধ; মূৰ্ত্তিবেৰাৰ শিক্ষা লোৱা এডোখৰ কাঠ মাথোন।
 9 তৰচীচৰ পৰা শিল্পকাৰৰ আৰু সোণাৰীৰ হাতে কৰা পতা-ৰূপ আৰু উফজৰ পৰা সোণ তেওঁলোকে আনে, সেইবোৰৰ পৰিধান-বস্তুৰ তীল আৰু বেঙেনা বৰনীয়া সুতাৰে কৰা; সেই আটাইবোৰ নিপুণ মানুহৰ কাৰ্য।
 10 কিন্তু যিহোৱা সত্য ঈশ্বৰ। তেওঁ জীৱন্ত ঈশ্বৰ, আৰু অনন্তকাল স্থায়ী ৰজা।
 তেওঁৰ শ্ৰেৰাধত পৃথিৱী কঁপে, আৰু জাতিবোৰে তেওঁৰ কোপ সহিব নোৱাৰে।
 11 তোমালোকে তেওঁলোকক এই কথা কোৱা, 'যি দেৱতাবোৰে আকাশ-মণ্ডল স্বৰজন কৰা নাই, সেইবোৰ পৃথিৱীৰ পৰা, আকাশ-মণ্ডলৰ তলৰ পৰা উচ্ছন্ন হব।'
 12 তেওঁ নিজ শক্তিৰে, পৃথিৱী স্বৰজন কৰিলে, নিজ জ্ঞানেৰে জগত স্থাপন কৰিলে, আৰু নিজ বুদ্ধিৰে আকাশ-মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিলে।
 13 তেওঁ মাত লগালে আকাশ-মণ্ডলৰ জল সমূহৰ কোলাহল হয়, আৰু তেওঁ পৃথিৱীৰ অন্ত ভাগৰ পৰা ভাপবোৰ তোলে।
 তেওঁ বৃষ্টিৰ কাৰণে বিজুলি স্বৰজে আৰু নিজ উঁৰালৰ পৰা বতাহ বাহিৰ কৰি আনে।
 14 প্ৰতিজন মানুহ পশুত্বল্য আৰু জ্ঞান-শূন্য, প্ৰতিজন সোণাৰী আৰু কটা-প্ৰতিমাৰ দ্বাৰাই লজ্জিত হয়।
 কাৰণ তাৰ সাঁচত চলা মূৰ্ত্তিবেৰাৰ মিছা; সেইবোৰৰ ভিতৰত কোনো নিশ্বাস-প্ৰশ্বাস নাই।
 15 সেইবোৰ ভাপ আৰু প্ৰবঞ্চনাৰ কাৰ্য মাথোন; দণ্ড দিয়াৰ সময়ত সেইবোৰ বিনষ্ট হব।
 16 যাকোবৰ অংশ সেইবোৰৰ দৰে নহয়; কাৰণ তেওঁ সকলোৰে নিৰ্মাণকৰ্ত্তা।
 আৰু ইশ্বায়েল তেওঁৰ আধিপত্যৰ ফৈদ; বাহিনীসকলৰ যিহোৱা তেওঁৰ নাম।

যিৰুচালেম-নিবাসীসকললৈ ঘটিব লগা আপদ।

- 17 হে অৱৰুদ্ধ নগৰ-নিবাসিনী, তোমাৰ বন্ধ-বাহানি গোটাই লৈ এই ঠাইৰ পৰা আঁতৰি যোৱা।
 18 কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই এইবোৰ দেশ নিবাসীসকলক ফিঙ্গাৰ শিলৰ নিচিনাকৈ দলিয়াই পেলাম, আৰু তেওঁলোকৰ মনত লগাকৈ তেওঁলোকক দুখ দিম।'
 19 হয় হয়, মই কেনে ভগ্ন হলেঁ! মোৰ যা অতি কষ্টদায়ক।
 তথাপি মই ক'লোঁ, 'এয়ে মোৰ ৰোগ*, মই তাক সহিবই লাগিব।
 20 মোৰ তনু নষ্ট হ'ল, মোৰ সকলো ৰছী ছিগি গ'ল।
 তেওঁলোকে মোৰ পোহতক মোৰ পৰা আঁতৰাই নিলে, তেওঁলোক আৰু জীয়াই নাথাকিব। মোৰ তনু আকৌ তৰিবলৈ, আৰু মোৰ তনুৰ কাপোৰ তুলিবলৈ আৰু কোনো নাই।
 21 কিয়নো ৰখীয়াসকল পশু-ত্বল্য হ'ল। আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাক নিবিচাৰিলে।
 এই কাৰণে তেওঁলোকে মঙ্গল পোৱা নাই; তেওঁলোকৰ আটাই জাক গোট গোট হৈ গ'ল।
 22 চোৱা! খবৰৰ গোচৰবোৰ আহি পৰিছে: উত্তৰ দিশৰ পৰা এক ভয়ানক ভূমিকম্প আহি আছে।
 যিহূদাৰ নগৰবোৰক ধ্বংসস্থান আৰু শিয়ালৰ বাসস্থান কৰিবলৈ।
 23 হে যিহোৱা, মই জানো যে, মানুহৰ গতি নিজ অধিকাৰত নাথাকে। নিজ খোজ স্থিৰ কৰিবলৈ খোজ চলাওঁতা জনাৰ শক্তি নাই।
 24 হে যিহোৱা, মোক কেৱল ন্যায়েৰে শুধৰোৱা, কিন্তু শ্ৰেৰাধেৰে নহয়; নহলে, মোক গ্ৰাস কৰিব।
 25 যি জাতিবোৰে তোমাক নাজানে, আৰু যি গোষ্ঠীবোৰে তোমাৰ নামত প্ৰাৰ্থনা নকৰে, তেওঁলোকৰ ওপৰত তোমাৰ শ্ৰেৰাধ চালা।
 কিয়নো তেওঁলোকে যাকোবক গ্ৰাস কৰিলে, আৰু তাৰ বাসস্থান ধ্বংস কৰিলে।''

11 অধ্যায়

লোকসকলে নিয়মটি ভঙা আৰু ভাৱবাদীলৈ কু-ব্যৱহাৰ কৰা।

1 যিৰিমিয়ালৈ যিহোৱাৰ পৰা এই বাক্য আহিল, বোলে, 2 "তোমালোকে এই নিয়মটিৰ বাক্য শুনা, যিহূদাৰ লোকসকলক ও যিৰুচালেম-নিবাসীসকলক কোৱা।

3 তুমি তেওঁলোকক কোৱা, 'ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: যি কোনোৱে এই নিয়মটিৰ প্ৰতি কাণ নিদিয়ে, সেই প্ৰতিজনেই অডিপশু। 4 তোমালোকৰ পুৰুষসকলক আজ্ঞা কৰা এই নিয়মটিৰ বাক্য, যি দিনাখন অগ্নি-কুণ্ডস্বৰূপ মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনিছিলো। মই ক'লো, "শুনা, মোৰ বাক্য পালন কৰা আৰু মই তোমালোকক দিয়া সকলো আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য কৰা, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ প্ৰজা হ'বা আৰু মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম।" 5 মোৰ বাক্য শুনা যাতে আজি-কালি তোমালোকে বাস কৰা গাখীৰ, মৌজোল বোৱা এই দেশ তোমালোকৰ পুৰুষসকলক দিবলৈ যি শপত কৰিছিলোঁ।' তেতিয়া মই উত্তৰ দি ক'লো, 'হয়, যিহোৱা!'

6 আৰু যিহোৱাই মোক ক'লে, 'যিহূদাৰ নগৰবোৰত, আৰু যিৰুচালেমৰ আলিবোৰত এই সকলো বাক্য ঘোষণা কৰি কোৱা, "তোমালোকে এই নিয়মটিৰ বাক্যলৈ কাণ দিয়া, আৰু ইয়াক পালন কৰা।" 7 কিয়নো 'মোৰ বাক্যলৈ কাণ দিয়া' বুলি কৈ, মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকৰ পুৰুষসকলক উলিয়াই আনিবৰ দিনা মই অতি যত্নেৰে সাক্ষ্য দিছিলোঁ, আৰু আজিলৈকে প্ৰত্যেকে উঠি সাক্ষ্য দি আছে। 8 তথাপি তেওঁলোকে পালন নকৰিলে, বা কাণ নাপাতিলে। কিন্তু তেওঁবিলাক প্ৰতিজনে

* 10 অধ্যায়:19 ৰোগ যাতনা

নিজ নিজ দুষ্ট মনৰ কঠিনতা অনুসাৰে চলিলে; এই হেতুকে এই নিয়মটিৰ যিবোৰ বাক্য পালন কৰিবলৈ মই তেওঁলোকক আজ্ঞা দিছিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে নকৰিলে, সেই আটাইবোৰ অভিশপ্ত বাক্য মই তেওঁলোকৰ ওপৰত ঘটালোঁ।”

9 পাছে যিহোৱাই মোক ক’লে, “যিহূদাৰ লোকসকলক আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলৰৰ ভিতৰত চৰ্শ্বান্ত পোৱা গৈছে। 10 তেওঁলোকে মোৰ বাক্য শুনিবলৈ অস্বীকাৰ কৰা তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলৰ অপৰাধবোৰলৈ ঘূৰিল, আৰু দেৱপূজা কৰিবলৈ ইতৰ দেৱতাবোৰৰ পাছত গল; ইশ্বায়েল আৰু যিহূদা বংশই তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলৰ লগত মই স্থাপন কৰা নিয়মটি ভাঙিলে।”

11 এই হেতুকে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “চোৱা, তেওঁলোকে সাৰিৰ নোৱাৰা অমঙ্গল মই তেওঁলোকলৈ ঘটাম। তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিব, কিন্তু মই তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিম। 12 তেতিয়া যিহূদাৰ নগৰবোৰৰ লোকে আৰু যিৰূচালেম নিবাসীসকলে গৈ, তেওঁলোকে ধূপ জ্বলাৱা দেৱতাবোৰৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিব, কিন্তু সেইবোৰে তেওঁলোকৰ আপদৰ সময়ত তেওঁলোকক সমূলি ৰাণ কৰিব নোৱাৰিব। 13 কিয়নো হে যিহূদা, তোমাৰ নগৰ যিমান, তোমাৰ দেৱতা সিমানেই বাঢ়িল। আৰু যিৰূচালেমৰ আলি যিমান, লজ্জাজনক বস্ত্ৰৰ উদ্দেশ্যে, এনে কি, বালৰ কাৰণে ধূপ জ্বলাবলৈ তোমালোকে সিমান যজ্ঞ-বাদি স্থাপন কৰিলা।

14 এই হেতুকে যিৰিমিয়া, তুমি নিজে এই জাতিৰ বাবে পৰাৰ্থনা নকৰিবা। তেওঁলোকৰ বাবে নিবেদন কি পৰাৰ্থনা উদ্ভাসৰূপ নকৰিবা। কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ আপদৰ কাৰণে মোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰা সময়তো মই নুশুনিম।

15 মোৰ গৃহত মোৰ প্ৰিয়াৰ কি কাৰ্য, কিয়নো তাই অনেক লোকে সৈতে ব্যডিচাৰ কৰিলে?

আৰু তোমাৰ পৰা পৰিৎৰ মাংস গ’ল; যেতিয়া তুমি দুহুৰম কৰা, তেতিয়া তুমি উল্লাস কৰি থাকা।

16 পুৰুষে যিহোৱাই তোমাক ‘উত্তম ফলেৰে শোভিত কেঁচাপতীয়া জিতগছ’ এই নাম দিলে।’

তেওঁ মহা-কোলাহলৰ শব্দেৰে সৈতে তোমাৰ ওপৰত জুই জ্বলালে, আৰু তাৰ ডালবোৰ ভগ্ন হ’ল।

17 কিয়নো বালৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাই মোক বেজাৰ দিবৰ অৰ্থে যিহূদা আৰু ইশ্বায়েল বংশই নিজৰ বিৰুদ্ধে যি দুহুৰম কৰিছিল, তাৰ কাৰণে তোমাক ৰোপণ কৰা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই তোমাৰ বিৰুদ্ধে অমঙ্গল পৰকাশ কৰিলে।

18 আৰু যিহোৱাই মোক তাৰ বিষয়ে জ্ঞান দিয়াত মই তাক জানিবলৈ পালোঁ। সেই সময়ত তুমি মোক তেওঁলোকৰ কাৰ্য দেখুৱালা। 19 কিন্তু মই, বধ কৰিবলৈ নিয়া মৰমৰ মেৰ-ছাগ পোৱালিৰ দৰে আছিলোঁ; আৰু ‘ফলে সৈতে গছডাল কাটোইক’, তেওঁৰ নাম সোঁৱৰণ আৰু নহৰৰ কাৰণে আমি জাতিবোৰৰ দেশৰ পৰা তাক উচ্ছন্ন কৰোঁক বুলি কৈ তেওঁলোকে যে মোৰ বিৰুদ্ধে কু-আলচ পাতিছিল, তাক মই জনা নাছিলোঁ।

20 কিন্তু ধাৰ্মিকতাৰে বিচাৰ কৰোঁতা, অন্তৰ আৰু হৃদয় পৰীক্ষা কৰোঁতা হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, তেওঁলোকৰ ওপৰত তুমি সাধা প্ৰতিকাৰ মোক দেখিবলৈ দিয়া।

কিয়নো মই তোমাৰ আগতেই মোৰ গোচৰ সোধালোঁ।

21 এই হেতুকে অনাথোতৰ লোকসকলৰ বিষয়ে যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তেওঁলোকে তোমাৰ প্ৰাণ বিচাৰি কয়, যে, যিহোৱাৰ নামেৰে ভববানী প্ৰচাৰ নকৰিবা, কৰিলে তুমি আমাৰ হাতত মৰা পৰিবা।” 22 এই হেতুকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, চোৱা, মই তেওঁলোকক দণ্ড দিম। ডেকাবোৰ তৰোৱালত আঘাতিত হৈ মৰিব। তেওঁলোকৰ পো-জীসকল আকালত মৃত্যু হ’ব। 23 আৰু তেওঁলোকৰ কোনো অৱশিষ্ট নাথাকিব। কিয়নো মই অনাথোতৰ লোকসকললৈ অমঙ্গল ঘটাম, এনে কি, তেওঁলোকক দণ্ড দিয়াৰ বছৰ উপস্থিত কৰিম।”

12 অধ্যায়

দুষ্টৰ উন্নতি। যিৰিমিয়াৰ দুখভোগ। দেশৰ বিনাশ। ইশ্বায়েলৰ শংৰুৰ শেষ গতি।

1 “হে যিহোৱা, তুমি ধাৰ্মিক, তথাপি তোমাৰ লগত মোক প্ৰতিবাদ কৰিবলৈ দিয়া, বিচাৰৰ সম্পৰ্কে মোক তোমাৰ লগত কেৱল কথা কৰিলে দিয়া। “দুষ্টবোৰৰ পথ কিয় উন্নত হয়? অতি বিশ্বাস-ঘাতকবোৰ কিয় শান্তিৰে থাকে?”

2 তুমি তেওঁলোকক ৰোপন কৰিলা, এনে কি, তেওঁলোক শিপালে। তেওঁলোক বাঢ়িছে, এনে কি, ফলো ধৰিছে; তুমি তেওঁলোকৰ মুখৰ বাক্যত ওচৰ, কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ পৰা দূৰ।

3 কিন্তু হে যিহোৱা, তুমি হ’লে মোক জানি আছা। মোক দেখিও আছা, আৰু তোমালৈ মোৰ মন কেনে, তাক পৰীক্ষাও কৰিছা।

বধ কৰিবৰ কাৰণে উলিওৱা মেৰ-ছাগৰ দৰে তেওঁলোকক টানি উলিওৱা, আৰু হত্যা দিনৰ কাৰণে তেওঁলোকক পৃথক কৰি ৰাখা।

4 কিমান দিন দেশে শোক কৰিব, আৰু সমস্ত দেশৰ তৃণ শুকাই থাকিব? নিবাসীসকলৰ দুষ্টতাৰ বাবে

পশু আৰু পক্ষীবোৰ সংহাৰ হৈছে; কাৰণ, আমাৰ অস্তিম কাল কোনেও নেদেখিব বুলি তেওঁলোকে কৈছে।

5 তুমি পদাতিকসকলক লগত লৰ মাৰিলে, তেওঁলোকে যদি তোমাক ৰক্ত কৰে, তেন্তে যোঁৱাৰ লগত লৰ মাৰি কেনেকৈ জিকিবা?

আৰু যদিও তুমি শান্তিৰ দেশত নিৰাপদে থাকা, তথাপি যৰূদনৰ শোভাস্বৰূপ অৰণ্যত কি কৰিবা?

6 কিয়নো তোমাৰ ভাইসকলে, তোমাৰ পিতৃ-বংশয়েই তোমালৈ বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিছে, এনে কি, তেওঁলোকে তোমাক ধৰ ধৰ বুলি বৰকৈ চিঞৰিছে।

তেওঁলোকে তোমাক ভাল কথা ক’লেও, তেওঁলোকৰ কথাত প্ৰত্যয় নকৰিবা।

7 মই মোৰ গৃহ ত্যাগ কৰিলোঁ; মোৰ আধিপত্য এৰি দিলোঁ।

মই মোৰ পৰাগৰ পিৰিয়াক শংৰু হাতত শোধাই দিলোঁ।

8 মোৰ পক্ষে মোৰ আধিপত্য কাঠনিত থকা সিংহৰ দৰে হ'ল;

সি মোৰ বিৰুদ্ধে গুজৰিছে, সেই কাৰণে মই তাক ঘিণ কৰিলোঁ।

9 মোৰ আধিপত্য মোৰ কাৰণে ফুটুকী-ফুটুকী চৰাইৰ নিচিনা নহয় নে? তাৰ চাৰিওফালে চিকানী চৰাই*বোৰ নাই নে?

তোমালোকে যোৱা, মোৰ আধিপত্য ভোজন কৰিবলৈ বনৰীয়া পশু আটাইবোৰ গোটাই আনগৈ।

10 অনেক মেৰ-ছাগৰখীয়াই মোৰ দৰাফাবাৰী নষ্ট কৰিলে, মোৰ ভাগ ভৰিৰ তলত মোহাৰিলে;

মোৰ সন্তোষজনক ভাগ ধ্বংস-অৰণ্য কৰিলে।

11 তেওঁলোকে তাক উচ্ছন্ন ঠাই কৰিলে, সেয়ে ধ্বংস হৈ মোৰ আগত বিলাপ কৰিছে; সমুদায় দেশ উচ্ছন্ন হ'ল, কাৰণ কোনেও মনোযোগ কৰা নাই।

12 অৰণ্যত থকা গছশূন্য পৰ্বতবোৰৰ ওপৰলৈকে ধ্বংসকাৰীসকল গ'ল;

কিয়নো যিহোৱাৰ তৰোৱালে এক সীমাৰ পৰা আন সীমালৈকে সকলোকে গৰাস কৰিছে, কোনো পৰাণীৰ শান্তি নাই।

13 তেওঁবিলাকে ঘেঁ বৈ কাইট দালে। তেওঁলোকে দুখ কৰিও একো উপকাৰ নাপালে;

তেওঁলোকে যিহোৱা পৰচও শ্ৰেণীৰ কাৰণে নিজ নিজ ফলৰ বিষয়ে লজ্জিত হোৱা।

14 মই মোৰ পৰজা ইস্ৰায়েলক অধিকাৰ কৰোঁৱা অধিপত্যক স্পৰ্শ কৰা মোৰ আটাই দুই ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: চোৱা, মই তেওঁলোকৰ মাটিৰ পৰা তেওঁলোকক উঘালিম, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যিহূদা বংশকো উঘালিম।¹⁵ কিন্তু উঘলাৰ পাছত, মই পুনৰায় দয়া কৰিম; আৰু পৰতিজনক তাৰ আধিপত্যলৈ, আৰু তাৰ মাটিলৈ আনিম।

16 এনেকৈ তেওঁলোকে মোৰ পৰজাসকলক বালৰ নামেৰে শপত খাবলৈ শিকাইছিল, তেনেকৈ “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত!” বুলি মোৰ নামেৰে শপত কৰিবলৈ মোৰ পৰজাসকলৰ পথ যদি তেওঁলোকে যল্গেৰে শিকে, তেন্তে মোৰ পৰজাসকলৰ মাজত তেওঁলোকক স্থাপন কৰা হ'ব।¹⁷ যদি তেওঁলোকে নুশুনে, তেন্তে মই সেই জাতিক উঘালি পেলাম। আৰু নিশ্চয়কৈ উঘালি পেলাই তাক নষ্ট কৰিম। এইযি যিহোৱাৰ ঘোষণা।”

13 অধ্যায়

পোতা টঙালিৰ উপমা। যিহূদীসকলৰ অদম্য দৃষ্টতা।

1 যিহোৱাই মোক এইদৰে ক'লে, “তুমি গৈ শণ সূতাৰে বোৱা কাপোৰৰ এগছ টঙালি কিনি তোমাৰ কঁকালত বান্ধ, তাক প্ৰথমে পানীত নিতিয়াবা।”² সেয়ে মই যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে এগছ টঙালি কিনি মোৰ কঁকালত বান্ধি ল'লোঁ।³ তেতিয়া দ্বিতীয়বাৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 4 বোলে, “তুমি যি টঙালি কিনিলা, আৰু তোমাৰ কঁকালত আছে, তাক লোৱা, আৰু উঠি ফৰাতলৈ যাত্ৰা কৰা আৰু শিলৰ ফাটত তাক লুকুৱাই ৰাখা।”

5 এইদৰে মই যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে গৈ ফৰাতৰ কামত তাক লুকুৱাই ৰাখিলোঁ।⁶ বহু দিনৰ পাছত যিহোৱাই মোক ক'লে, “তুমি উঠি ফৰাতলৈ যোৱা। মই তাত লুকুৱাই ৰাখিবলৈ তোমাক আজ্ঞা দিয়া টঙালিগছ তাৰ পৰা আনগৈ।”⁷ তেতিয়া মই ফৰাতলৈ গৈ, মই লুকুৱাই থোৱা ঠাইৰ পৰা টঙালিগছ খানি উলিয়ালোঁ। কিন্তু চোৱা! সেই টঙালিগছ নষ্ট হ'ল; কোনো কাৰ্যৰ যোগ্য নাছিল।

8 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ পুনৰ আহিল, বোলে,⁹ “যিহোৱাই কৈছে: ‘এনেদৰেই মই যিহূদাৰ অহংকাৰ আৰু যিৰূচালেমৰ মহা অহংকাৰ নষ্ট কৰিম।’¹⁰ এই যি দুচৰিওৰ লোকসকলে মোৰ কথা শুনিবলৈ অমান্তি হৈ নিজ হৃদয়ৰ কাঠনতা অনুসাৰে চলে, আৰু ইতৰ দেৱতাবোৰক সেৱাপূজা আৰু সেইবোৰৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিবৰ অৰ্থে সেইবোৰৰ পাছত যায়, তেওঁলোক কোনো কাৰ্যৰ যোগ্য নোহোৱা এই টঙালি গছৰ নিচিনা হ'ব।¹¹ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মানুহৰ কঁকালত যেনেকৈ টঙালি লাগি থাকে, তেনেকৈ মই গোটেই ইস্ৰায়েল বংশক আৰু গোটেই যিহূদা বংশক মোৰ পৰজা, আৰু মোৰ কীৰ্তি, পৰশংসা, আৰু ভূষণস্বৰূপ কৰিবৰ অৰ্থে নিজতে লগাই ৰাখিছিলোঁ; কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ কথা নুশুনিলে।”

12 এই হেতুকে তুমি তেওঁলোকক এই কথা ক'বই লাগিব: যে, “ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “আটাইবোৰ মোট দৰাফাৰসেৰে পূৰ কৰা যাব।” তেওঁলোকে তোমাক ক'ব, “পৰত্যেক মোট যে দৰাফাৰসেৰে পূৰ কৰা যাব, তাক জানো আমি ভালকৈ নাজানো?”¹³ তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক ক'বা, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই এই দেশ-নিবাসী আটাইক, এনে কি, মানুহৰ সিংহাসনত বহোঁতা ৰজাসকলক, পুৰোহিতসকলক, ভাৱবাদীসকলক, আৰু যিৰূচালেম নিবাসী সকলোকে দৰাফাৰসেৰে পূৰ কৰি মতোৱাল কৰিম।¹⁴ মই পৰস্পৰক, এনে কি, বাপেক-পুতেকহঁতক লগ লগাই খুন্দিয়া-খুন্দি কৰোৱাম; যিহোৱাৰ এইযি ঘোষণা যে - মই যে তেওঁলোকক নষ্ট নকৰিবৰ মনেৰে তেওঁলোকক মৰম, দয়া, কি অনুগ্ৰহ কৰিম, এনে নহ'ব।

15 তোমালোকে শুনা, কাণ দিয়া, অহংকাৰ নকৰিবা, কিয়নো যিহোৱাই কথা কৈছে।

16 তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই অন্ধকাৰ নৌ আনোতেই,

অন্ধকাৰময় পৰ্বতত তোমাৰ ভৰি উজুটি নৌ খাওঁতেই,

আৰু তোমালোকে পোহৰলৈ বাট চোৱাত তেওঁ তাক মৃত্যুচ্ছায়াত পৰিবৰ্তন নৌ কৰোঁতেই, আৰু তাক ঘোৰ অন্ধকাৰ নৌ কৰোঁতেই তেওঁক গৌৰাশিত কৰা।

* 12 অধ্যায়:9 হয়েনা † 12 অধ্যায়:13 তেওঁলোকে

- 17 কিন্তু তোমালোকে যদি তাক নুশুনা, তোমালোকৰ গৰুৰ কাৰণে মোৰ মনে নিৰলে স্বৰ্গদান কৰিব।
আৰু যিহোৱাৰ জাকক বন্দী কৰি নিয়াৰ বাবে মোৰ চকুৰ পৰা বহু অশ্রু ওলাব, আৰু পানীৰে ধাৰ বব।
- 18 তুমি ৰজা আৰু ৰাজমাক কোৱা, “নিজকে নশ কৰা আৰু তোমালোক চাপৰত বহা,
কিয়নো তোমালোকৰ শিৰোভাঙণ, এনে কি, সুন্দৰ মুকুট খহি পৰিল।
- 19 দক্ষিণ অঞ্চল^{*}ৰ নগৰবোৰ বন্ধ হ'ল, সেইবোৰ মেলি দিওঁতা কোনো নাই; গোটেই যিহূদাক দেশান্তৰলৈ নিয়া হ'ল, তাৰ সকলো
লোককে নিয়া হ'ল।
- 20 তোমালোকে উত্তৰ দিশৰ পৰা অহা এই লোকসকলক চোৱা।
তোমাক দিয়া সেই মেৰৰ জাকটি, তোমাৰ সুন্দৰ জাকটি ক'ত?
- 21 তুমি নিজে নিজৰ বিপক্ষে তোমাৰ বন্ধুসকলক শিক্ষা দিয়াত, যেতিয়া তেওঁ তোমাৰ ওপৰত সেই বন্ধুসকলক মূৰবী
পাতিব?
তেতিয়া তুমি কি কৰা? পৰসৱকাৰিণীৰ বেদনাৰ দৰে বেদনাই তোমাক নধৰিব নে?
- 22 তেতিয়া হয়তো তুমি মনতে ক'বা, যে, “মোৰ এনে দশা কিয় ঘটিল?”
তেন্তে শুনা, তোমাৰ অপৰাধ অধিক হোৱাত তোমাৰ বশংৰৰ আঁচল ওপৰলৈ তোলা হ'ল, আৰু তোমাক বলাকাৰ কৰা
হ'ল।
- 23 কুচীয়া লোকে জানো নিজৰ ছাল, বা নাহৰফুটুকী বাঘে জানো নিজ গাৰ ফুটুকা-ফুটুকীবোৰ, সলনি কৰিব পাৰে?
যদি পাৰে, তেন্তে কুকৰ্মত অভ্যাস থকা যি তোমালোক, তোমালোকেও সাকৰ্ম কৰা সম্ভৱ।
- 24 এই হেতুকে মই অৰণ্যৰ বতাহত উৰি যোৱা খেৰৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকক উৰুৱাই দিম।
- 25 যিহোৱাই কৈছে, এয়ে তোমাৰ নিৰূপিত ভাগ, মই তোমাক জুখি দিয়া অংশ;
কিয়নো তুমি মোক পাহৰিলা, আৰু মিছাত বিশ্বাস কৰিলা।
- 26 সেই কাৰণে মইয়া তুমি পিন্ধা কাপোৰৰ আঁচল মুখৰ ওপৰলৈকে দাঙিম; আৰু তোমাৰ লাজৰ ঠাই দেখা যাব।
- 27 চহৰৰ বাহিৰৰ পৰ্বতত মই তোমাৰ ঘিণলগীয়া কাম, এনে কি, তোমাৰ ব্যভিচারকৰ্ম, তোমাৰ চেকচেকনি, আৰু বেশ্যাবৃত্তিৰ
কুকৰ্ম দেখিলোঁ,
হে যিৰূচালেম তুমি সন্তাপৰ পাংৰী! তুমি শুচি হবলৈ ইচ্ছা নকৰা। তুমি এনে অৱস্থাত আৰু কিমান কাল থাকিবা?

14 অধ্যায়

অনাবৃষ্টিৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ বাক্য আৰু ভাববাদীৰ নিবেদন।

- 1 অনাবৃষ্টিৰ বিষয়ে যিৰিমিয়ালৈ অহা এয়েই যিহোৱাৰ বাক্য।
- 2 “যিহূদাক শোক কৰিবলৈ দিয়া; আৰু তাৰ বৰদুৱাৰ কেইখনে বিলাপ কৰ'ক। তেওঁলোকে ক'লা কাপোৰ পিন্ধি মাটিত বহিছে;
আৰু যিৰূচালেমৰ চিঞৰ ওপৰলৈ উঠিছে।
- 3 তেওঁলোকৰ বৰ লোকসকলে নিজ নিজ অধীনৰ দাসবোৰক পানীৰ বাবে পঠাইছে।
তেওঁলোকে জলাধাৰবোৰৰ ওচৰলৈ গৈ পানী নাপাই শুদা পাংৰ লৈ উলটি আহিছে;
তেওঁলোকে লাজ পাই মুখ বিবৰ্ণ কৰিছে,
আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ ঢাকিছে।
- 4 দেশত বৃষ্টি নোহোৱাত মাটি টান হ'ল, কাৰণ যেতিয়কসকলে লাজ পাই নিজ নিজ মূৰ ঢাকি ৰাখিছে।
- 5 এনে কি, ঘাঁহ নোহোৱাতে হৰিণীয়েও পথাৰত পোৱালি জগাই এৰি থৈ গৈছে।
- 6 আৰু বনৰীয়া গাধবোৰে গছশূন্য পৰ্বতত থিয় হৈ শিয়ালৰ দৰে বায়ুৰ কাৰণে হেঁপাই-ফোঁপাই ফুৰিছে।
তৃণ নথকাত তেওঁলোকৰ চকু ক্ষীণাই গৈছে।”
- 7 হে যিহোৱা, যদিও আমাৰ অপৰাধবোৰে আমাৰ অহিতে সাক্ষ্য দিছে, তথাপি তুমি নিজ নামলৈ চাই কাৰ্য কৰা।
কিয়নো আমাৰ বিপথগমন অনেক; আমি তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।
- 8 হে ইস্ৰায়েলৰ আশাভূমি, তাৰ সঙ্কটৰ কালৰ ৰাণকৰ্ত্তা,
তুমি কিয় দেশত পৰবাস কৰা লোকৰ দৰে, আৰু ৰাতি থকা পথিকৰ নিচিনা?
তুমি কিয় তথা লগা মানুহৰ দৰে, আৰু ৰাণ কৰিবলৈ সমৰ্থ নথকা বীৰৰ নিচিনা?
তথাপি হে যিহোৱা, তুমি আমাৰ মাজত আছা! আৰু আমি তোমাৰ নামেৰে প্ৰৰ্থ্যাত। আমাক ত্যাগ নকৰিবা।
- 10 যিহোৱাই এই জাতিৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে: “তেওঁলোকে সিমানেকে ভ্ৰমণ কৰিবলৈ ভাল পায়, তেওঁলোকে নিজ নিজ
ভৰি নাৰাখিলে।”
এই কাৰণে যিহোৱাই তেওঁলোকক গ্ৰহণ নকৰে। তেওঁ এতিয়া তেওঁলোকৰ অপৰাধ সোঁৱৰণ কৰিব আৰু তেওঁলোকৰ
পাপবোৰৰ কাৰণে তেওঁলোকক দণ্ড দিব। 11 যিহোৱাই মোক আৰু ক'লে, তুমি এই জাতিৰ মঙ্গলৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা
নকৰিবা। 12 তেওঁলোকে লঘোন দিলেও মই তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি নুশনিম আৰু তেওঁলোকে শ্ৰোম ও নৈবেদ্য
উাসৰণ কৰিলেও তেওঁলোকক গ্ৰহণ নকৰিম; কিন্তু তৰোৱাল, আকাল, আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই মই তেওঁলোকক
সংহাৰ কৰিম।”

* 13 অধ্যায়:19 বেগেভ

13 তেতিয়া মই ক'লোঁ, “হায় হায়, পৰভূ যিহোৱা! চোৱা! ভাববাদীসকলে তেওঁলোকক কয়, “তোমালোকে তৰোৱাল নেদেখিবা; বা তোমালোকৰই আকাৰ নঘটিব, কিন্তু মই এই ঠাইত তোমালোকক পৰকৃত শান্তি দিম।” 14 তেতিয়া যিহোৱাই মোক ক'লে, ‘সেই ভাববাদীবোৰে মিছাকৈয়ে মোৰ নাম কৰি ভাববাণী পৰচাৰ কৰে। মই তেওঁলোকক পঠোৱা, কি কোনো আজ্ঞা দিয়া নাই, নাইবা তেওঁলোকক কোনো কথা কোৱা নাই। তেওঁলোকক তোমালোকৰ আগত মিছা দৰ্শন, মঙ্গল চোৱা কথা, অসাৰ কথা, আৰু নিজ নিজ মনৰ পৰবঞ্চনামূলক ভাববাণী পৰচাৰ কৰে।

15 এই হেতুকে “যি ভাববাদীবোৰক মই পঠোৱা নাই, তথাপি তৰোৱাল আৰু আকাল এই দেশত নহব বুলি কৈ তেওঁলোকে মোৰ নামেৰে ভাববাণী পৰচাৰ কৰে: সেই ভাববাদীসকলৰ বিষয়ে যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তৰোৱাল আৰু আকালৰ দ্বাৰাই সেই ভাববাদীসকলক সংহাৰ কৰা যাব। 16 আৰু তেওঁলোকে যি জাতিৰ আগত ভাববাণী পৰচাৰ কৰে, আকাল আৰু তৰোৱালৰ কাৰণে যিৰুচালেমৰ আলিত তেওঁলোকক পেলাই দিয়া যাব, আৰু তেওঁলোকক, তেওঁলোকৰ স্ত্ৰীসকলক, লৰা-ছোৱাৰীসকলক মৈদাম দিওঁতা কোনো নহ'ব, কিয়নো মই তেওঁলোকৰ দুষ্টতাৰ ফল তেওঁলোকৰ ওপৰত ঢালি দিম।

17 তুমি তেওঁলোকক এই কথা কোৱা, দিনে-ৰাতিয়ে মোৰ চকুৰ পৰা ধাৰেৰে পানী বৈ থাকক, নাথাক।

কিয়নো মোৰ জাতিস্বৰূপা কুমাৰী জীয়াৰী মহা-আঘাতত,

আৰু অত্যন্ত কষ্টদায়ক পৰহাৰত ভগ্ন হ'ল।

18 মই যদি ওলাই পথাৰলৈ যাওঁ, তেতিয়া তাত তৰোৱালেৰে হত হোৱা লোক দেখোঁ, আৰু যদি নগৰত সোমোওঁ, আৰু তাতো আকালত পীড়িত হোৱা মানুহ দেখোঁ; কিয়নো ভাববাদী আৰু পুৰোহিত দুয়ো দেশত ভ্ৰমি ফুৰে, একো নাজানে।

19 তুমি যিহূদাক নিচেইক অগ্ৰহাৰ কৰিলা নে? তোমাৰ মনে চিয়োনক যিণ কৰিলে নে?

তুমি আমাক সুস্থ হ'ব নোৱাৰকৈ কিয় পৰহাৰ কৰিলা? আমি শান্তিলৈ বাট চলোঁ, কিন্তু কোনো মঙ্গল নাছিল, আৰু সুস্থ হ'বৰ সময়লৈ বাট চলোঁ, কিন্তু চোৱা, কেৱল ৰাসহে।

20 হে যিহোৱা, আমাৰ দুষ্টতা, আৰু আমাৰ পিতৃসকলৰ অপৰাধ আমি স্বীকাৰ কৰোঁ, কিয়নো আমি তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।

21 তুমি নিজ নামলৈ চাই আমাক যিণ নকৰিবা! নিজ গৌৰৱযুক্ত সিংহাসন অপমানিত নকৰিবা।

সোঁৱৰণ কৰা, আমাৰ সৈতে স্থাপন কৰা তোমাৰ নিয়মটি নাভাঙিবা।

22 জাতিবোৰৰ অসাৰ দেহতাবোৰৰ মাজত বৃষ্টি দিব পৰা এনে কোন আছে? বা আকাশে জানো নিজ জল বৰষাৰ পাৰে?

হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমিয়েই জানো এই জনা নোহোৱা? এই হেতুকে আমি তোমালৈ বাট চাই থাকিম; কিয়নো তুমিয়েই এই সকলো কৰিলা।

15 অধ্যায়

আহিব লগা আপদ। ভাববাদীৰ বিলাপ আৰু যিহোৱাৰ উত্তৰ।

1 তেতিয়া যিহোৱাই মোক ক'লে, “যদিও মোচি আৰু চমুবেল মোৰ আগত থিয় হয়, তথাপি মোৰ মন এই জাতিৰ সন্মুখ নহ'ব; তুমি মোৰ আগৰ পৰা তেওঁলোকক বিদায় কৰা, তেওঁলোক ওলাই গুচি যাওঁক। 2 আৰু আমি ক'লে ওলাই যাম বুলি যেতিয়া তেওঁলোকে ক'ব, তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক ক'বা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

মৃত্যুলৈ নিৰূপিত লোক মৃত্যুলৈ; তৰোৱাললৈ নিৰূপিত লোক তৰোৱাললৈ।

আকাললৈ নিৰূপিত লোক আকাললৈ, বন্দী-অৱস্থালৈ নিৰূপিত লোক বন্দী-অৱস্থালৈ ওলাই যাওঁক।’

3 আৰু যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ তৰোৱাল, ছিৰিবলৈ কুকুৰ, খাবলৈ আৰু বিনষ্ট কৰিবলৈ আকাশৰ পক্ষী আৰু পৃথিৱীৰ জন্তু, এই চাৰি বিধক মই তেওঁলোকৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিম। 4 আৰু যিহূদাৰ পুংৰ যিহূদাৰ ৰজা মনচিয়ে যিৰুচালেমত কৰা কাৰ্যৰ কাৰণে, পৃথিৱীৰ আটাই ৰাজ্যৰ মাজত মই তেওঁলোকক ৰাসৰ বিষয় কৰিম।

5 কিয়নো হে যিৰুচালেম, কোনে তোমাক দয়া কৰিব, আৰু তোমাৰ বাবে বিলাপ কৰিব?

বা তোমাৰ মঙ্গল সুধিবলৈ কোনে এফলীয়া হৈ যাব?

6 যিহোৱাই কৈছে, তুমি মোক ত্যাগ কৰিলা, তুমি পাছ হুঁকি গ'লা।

এই কাৰণে মই তোমাৰ অহিতে মোৰ হাত মেলি তোমাক নষ্ট কৰিলোঁ; মই ক্ষমা কৰি কৰি আমনি পাইছোঁ।

7 মই তেওঁলোকক দেশৰ দুৱাৰবোৰত কুলাৰে জাৰিলোঁ।

তেওঁলোকক সন্ধানহীন কৰিলোঁ। মোৰ জাতিক বিনষ্ট কৰিলোঁ; তেওঁলোক নিজৰ পথৰ পৰা নুলটিল।

8 মোৰ আগত তেওঁলোকৰ বিধৱাসকল সমুদ্ৰৰ বালিৎকয়ো অধিক হৈছে;

মই তেওঁলোকৰ মাজৰ ডেকাসকলৰ মাকৰ বিৰুদ্ধে দুপৰবেলাত এজন সংহাৰক আনিিলোঁ, তাইলৈ অকস্মাতে দুখ আৰু ৰাস উপস্থিত কৰিলোঁ।

9 সাত পুংৰ পৰসৰ কৰা মাতৃয়ে স্ত্ৰীগাই প্ৰগাণত্যাগ কৰিলে। দিন থাকোঁতেই তাইৰ বেলি মাৰ গ'ল।

তাই লাজ পাই বিবৰ্ণ হ'ল, মই তেওঁলোকৰ অৱশিষ্ট ভাগক শংৰু আগত তৰোৱালত সমৰ্পণ কৰিম এইয়েই যিহোৱাৰ ঘোষণা।

10 হায় হায়, হে মোৰ মাতৃ! সমস্ত পৃথিৱীত বিবাদ আৰু কন্দল কৰাকৈ তুমি মোক পৰসৰ কৰিলা।

মই একো সুতলৈ ধাৰ দিয়া নাই, বা মোকো কোনেও সুতলৈ ধাৰ দিয়া নাই; তথাপি সকলোৱে মোক শাও দিয়ে।

11 যিহোৱাই ক'লে; “মই নিশ্চয়ে তোমাক মঙ্গলৰ কাৰণে সবল নকৰিম নে?

নিশ্চয়ে সঙ্কটৰ কালত আৰু দুৰ্দশাৰ সময়ত মই শংৰু তোমাৰ আগত নিবেদন কৰাম।

12 কোনো মানুহে জানো লোহাক গুড়ি কৰিব পাৰে? এনে কি, উত্তৰ দেশীয় লোহা, আৰু পিতল ভাঙিব পাৰে?

13 মই তোমাৰ সম্পত্তি আৰু তোমাৰ বহুমূল্য বস্তু বিনামূল্যে লুটদৰব্যস্বৰূপে দিম।

এনে কি, তোমাৰ পাপ সমূহৰ কাৰণে তোমাৰ সীমাৰ সকলো ফালে তাক কৰিম।

14 তেতিয়া শত্ৰুৱে সৈতে তুমি নজনা দেশলৈ সেইবাব নিয়াম,

কিয়নো মোৰ শ্ৰেৰাধাঙ্গি জ্বলিছে, সেয়ে তোমালোকৰ ওপৰত জ্বলি থাকিব।

15 হে যিহোৱা, তুমিয়েই জানি আছা! মোক সোঁৱৰণ কৰা, মোলৈ কৃপা দৃষ্টি কৰা। আৰু মোৰ অৰ্থে মোৰ তাড়ণাকাৰীৰ প্ৰতিকাৰ সাধা।

তোমাৰ দীৰ্ঘ্য সহিষ্ণুতাত মোক বিনষ্ট হব নিদিবা। মই যে তোমাৰ কাৰণে অপমান সহন কৰিলোঁ, তাক তুমি মনত পেলোৱা।

16 মই তোমাৰ বাক্যবোৰ পোৱা মাংৰকে অতি আগ্ৰহেৰে গ্ৰহণ কৰিলোঁ, আৰু তোমাৰ বাক্যবোৰ মোৰ পক্ষে মোৰ মনৰ আনন্দ আৰু উল্লাসজনক হল,

কিয়নো হে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই তোমাৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত।

17 মই আমোদকাৰী সকলৰ সভাত বহি উল্লাস কৰা নাই।

তোমাৰ হাতৰ কাৰণে মই অকলেই বহোঁ, কিয়নো তুমি মোক শ্ৰেৰাধেৰে পৰিপূৰণ কৰিলা।

18 মোৰ বেদনা কিয় চিৰকলীয়া? আৰু মোৰ ঘা কিয় সুস্থ হব নোৱাৰে? সেয়ে ভাল হব নোখোজে?

তুমি জানো সচাকৈয়ে মোৰ আগত মিছা জুৰি আৰু অস্থায়ী জল স্বৰূপ হবা?

19 এই হেতুকে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: তুমি যদি উলটি আহাঁ, তেন্তে মোৰ আগত থিয় হব পৰাকৈ মই তোমাক আকৌ আনিম।

আৰু যদি অধম বস্ত্ৰ মাজৰ পৰা ৰঙ্গ বাহিৰ কৰি লোৱা, তেন্তে মোৰ মুখস্বৰূপ হ'বা; তেওঁলোক তোমালৈ ঘূৰি আহিব, কিন্তু তুমি তেওঁলোকলৈ নুঘূৰিবা।

20 মই এই জাতিৰ আগত তোমাক পিতলৰ দৃঢ় গড়স্বৰূপ কৰিম; তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব, কিন্তু তোমাক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিব।

কিয়নো, যিহোৱাই কৈছে, তোমাৰ ৰাণ আৰু উদ্ধাৰৰ অৰ্থে মই তোমাৰ লগত আছোঁ।

21 আৰু দুষ্টবোৰৰ হাতৰ পৰা মই তোমাক উদ্ধাৰ কৰিম, আৰু ভয়ানকবোৰৰ হাতৰ পৰা তোমাক মুক্ত কৰিম।”

16 অধ্যায়

যিহূদীসকলৰ পাপ আৰু ভাবী দুৰৱস্থা।

1 এয়েই যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ² বোলে, “তুমি বিবাহ নকৰিবা, এই ঠাইত তোমাৰ পো-জী হ'বলৈ নিদিবা।” ³ কিয়নো, এই ঠাইত ওপজা পো-জীৰ বিষয়ে আৰু এই দেশত তেওঁলোকক প্ৰসন্ন কৰা মাতৃসকলৰ, আৰু তেওঁলোকক জন্ম দিয়া পিতৃসকলৰ বিষয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ⁴ “তেওঁলোকে কষ্টদায়ক মৃত্যুত প্ৰাণত্যাগ কৰিব। আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনেও বিলাপ নকৰিব। তেওঁলোক মাটিৰ ওপৰত সাৰৰ নিচিনাকৈ পৰি থাকিব। আৰু তেওঁলোকক মৈদাম দিয়া নাযাব; তেওঁলোক তৰোৱাল ও আকালৰ দ্বাৰাই হত হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ শৰ আকাশৰ চৰাইৰ আৰু পৃথিৱীৰ জন্তুৰ আহাৰ হ'ব।

⁵ কিয়নো যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তুমি শোকৰ কোনো ঘৰত নোসোমাবা। তুমি বুকু ডুকুৰাবলৈ নাযাবা, আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে বিলাপ নকৰিবা। কাৰণ, মই এই জাতিৰ পৰা মোৰ শান্তি, এনে কি, দয়া আৰু অনুগ্ৰহ দূৰ কৰিলোঁ!” যিহোৱাই এইদৰেই কৈছে। ⁶ “এই দেশত থকা বৰ আৰু সৰু লোক মৰিব। তেওঁলোকক মৈদাম দিয়া নাযাব আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনেও বুকু নুডুকুৰাব। আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনেও নিজ ঘা কাট-কুট নকৰিব, বা মূৰ নুখুৰাব।

⁷ লোক সকলে মৃত লোকৰ কাৰণে তেওঁলোকক শাস্তনা দিবলৈ শোক কৰোঁতে তেওঁলোকক পিঠা নিবিলাব, নাইবা তেওঁলোকৰ পিতৃ কি মাতৃৰ কাৰণে পান কৰিবলৈ লোক সকলে তেওঁলোকক শাস্তনাদায়ক পান-পাংৰ নিদিব। ⁸ তুমি তেওঁলোকৰ লগত ভোজন-পান কৰিবৰ অৰ্থে, তেওঁলোকৰ লগত বহিবলৈ ভোজৰ ঘৰত নোসোমাবা।” ⁹ কিয়নো ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “চোৱা, মই তোমালোকৰ চকুৰ আগতে আৰু তোমালোকৰ দিনতে এই ঠাইৰ পৰা উল্লাসৰ ধ্বনি, আনন্দৰ ধ্বনি, আৰু দৰা-কন্যাৰ ধ্বনি লুপ্ত কৰিম।

¹⁰ আৰু তেতিয়া তুমি এই জাতিৰ আগত এই সকলো কথা প্ৰচাৰ কৰিবা, আৰু তেওঁলোকে তোমাক ক'ব, যে, ‘যিহোৱাই আমাৰ বিৰুদ্ধে এই মহা বিপদৰ কথা কিয় ক'লে? বা আমাৰ অপৰাধ কি? আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে কৰা আমাৰ পাপ কি?’ ¹¹ তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক ক'বা, ‘যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকৰ পুৰুষসকলে মোক ত্যাগ কৰিলে,’ ইতৰ দেৱতাবোৰৰ পাছত চলিলে, সেইবোৰক সেৱাপূজাও কৰিলে আৰু সেইবোৰৰ আগত প্ৰৰণিপাত কৰিলে। কিন্তু মোক হ'লে ত্যাগ কৰিলে, মোৰ ব্যৱস্থা পালন নকৰিলে।

¹² আৰু তোমালোক হ'লে তোমালোকৰ পুৰুষসকলতকৈয়ো অধিক কদাচৰণ কৰিছা, কিয়নো চোৱা! তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ দুষ্ট মনৰ কঠিনতা অনুসাৰে চলি মোৰ কথাত কাণ নিদিয়া। ¹³ এই হেতুকে তোমালোকৰ পুৰুষসকলে আৰু তোমালোকেও যি দেশ জনা নাই, এনে এক দেশলৈ মই এই দেশৰ পৰা তোমালোকক দূৰ কৰি দিম; সেই ঠাইত তোমালোকে দিনে-ৰাতিয়ে ইতৰ দেৱতাবোৰক সেৱাপূজা কৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকক অনুগ্ৰহ নকৰিম।

¹⁴ এই হেতুকে চোৱা! এনে কোনো দিনবোৰ আহিছ “যিহোৱাই কৈছে”, সেই দিনা লোকসকলে আৰু নক'ব, যে, যি জনাই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক মিচৰ দেশৰ পৰা আনিলে, সেই যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত। ¹⁵ কিন্তু এনেকৈ কব, যে, যি জনাই

ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক উত্তৰ দেশৰ পৰা, আৰু যি যি দেশলৈ তেওঁলোকক খেদিছিল, সেই সকলো দেশৰ পৰা আনিবলৈ, সেই যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত। মই তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলক যি দেশ দিছিলোঁ, সেই দেশলৈ পুনৰায় তেওঁলোকক আনিম।

16 চোৱা! মই অনেক মাছ-মৰিয়া অনাম, “যিহোৱাই কৈছে”, তেওঁলোকে মাছ ধৰাদি তেওঁলোকক ধৰিব। পাছে মই অনেক ব্যাধ অনাম, তেওঁলোকে চিকাৰীৰ দৰে চিকাৰ কৰি প্ৰত্যেক পৰ্বত, প্ৰত্যেক গিৰি আৰু শিলবোৰৰ খোৰোঙৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াব। 17 কিয়নো তেওঁলোকৰ সকলো পথত মোৰ চকু আছে, তেওঁলোক মোৰ পৰা গুপতে নাথাকিব বা তেওঁলোকৰ অপৰাধ মোৰ দৃষ্টিত অগোচৰ নহ'ব। 18 মই প্ৰথমে তেওঁলোকৰ অপৰাধ আৰু পাপৰ দুগুণ প্ৰতিফল দিম; কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ ঘিণলগীয়া বস্ত্ৰৰ শৰেৰে মোৰ দেশ অশুচি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ঘৃণনীয় পদাৰ্থৰে মোৰ আধিপত্য পৰিপূৰণ কৰিলে।

19 হে মোৰ বল, হে মোৰ কোঠ, আৰু সৰুটৰ কালৰ মোৰ আশ্ৰয় হে যিহোৱা, পৃথিৱীৰ অন্তৰ পৰা জাতিবোৰে তোমাৰ ওচৰলৈ আহি ক'ব, “আমাৰ পুৰুষসকলে মিছা,

এনে কি অসাৰ আৰু অনুপকাৰী বস্ত্ৰৰ বাহিৰে একো অধিকাৰ কৰা নাই।

20 যি ঈশ্বৰ নহয়, মানুহে নিৰ্জলৈ জনো এনে দেৱতাবোৰ সাজিব?

21 এই হেতুকে চোৱা! মই তেওঁলোকক জনাম, মোৰ হাত আৰু মোৰ পৰাক্ৰম তেওঁলোকক একেৰাহে জ্ঞাত কৰাম, তাতে মোৰ নাম যে যিহোৱা, ইয়াকে তেওঁলোকে জানিবলৈ পাব।

17 অধ্যায়

1 যিহূদাৰ পাপ লোহাৰ লিখনী আৰু হীৰাৰ কাঁইটেৰে লিখা হৈছে।

তাক তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰূপ ফলিত আৰু তোমালোকৰ যজ্ঞ-বেদিৰ শিঙাত কটা হৈছে।

2 সেই সময়ত যিহূদাৰ সন্তান সকলে কেঁচাপতীয়া গছবোৰৰ গুৰিত তেওঁলোকৰ নিজ নিজ যজ্ঞ-বেদি, আৰু নিজ নিজ আচৰা মূৰ্ত্তিক ওখ পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত সোঁৱৰণ কৰে।

3 দেশৰ মাজত থকা তেওঁলোকৰ লোকসকলে ওখ পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ যজ্ঞ-বেদিবোৰ সোঁৱৰণ কৰে। মই তোমাৰ সম্পত্তি আৰু সকলো বহুমূল্য বস্তু লুটদৰব্যস্বৰূপে আনক দিম।

মোৰ পাপৰ কাৰণে তোমাৰ সীমাৰ সকলো ফালে, তোমাৰ ওখ ঠাইবোৰকো লুটদৰব্য কৰিম।

4 আৰু তুমি নিজেই মই তোমাক দিয়া আধিপত্য হেৰুৱাব।

আৰু মই তোমাক, তুমি নজনা দেশত তোমাৰ শংৰুবোৰৰ বন্দীকাম কৰোৱাম,

কাৰণ তুমি মোৰ ষ্ৰেণীয়া জ্বালা, সেয়ে চিৰকাল জ্বলি থাকিব।

5 যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “যি মানুহে মানুহত ডাৰসা ৰাখে, তেওঁ শাপগ্ৰস্ত;

তেওঁ মৰ্ত্যক নিজৰ বাহু জ্ঞান কৰে, আৰু তেওঁৰ মন যিহোৱাৰ পৰা আঁতৰ হয়।

6 কিয়নো তেওঁ অৰণ্যত থকা ঝাও গছৰ দৰে হ'ব, আৰু মঙ্গল আছিল তেওঁ গম নাপাব।

কিন্তু তেওঁ মৰুভূমিৰ খৰাং ঠাইত নিবাসী-শূন্য লোণা দেশত থাকিব।

7 যি পুৰুষে যিহোৱাত নিৰ্ভৰ কৰে, আৰু যি জনাৰ বিশ্বাস-ভূমি যিহোৱা, সেই পুৰুষ ধন্য।

8 কিয়নো তেওঁ জলৰ দাঁতিত ৰোৱা, আৰু নদীৰ পাৰত বহু শিপা মেলা গছৰ নিচিনা হ'ব।

খৰ মাৰিলে সি ভয় নকৰিব, কিন্তু তাৰ পাত কেঁচাই থাকিব।

আৰু তেতিয়া অনা বৃষ্টিৰ বছৰতো তাৰ চিন্তা নহ'ব, আৰু গুটি নলগাকৈ নাথাকিব।

9 মন সকলোতকৈ কপটময়। তাৰ ৰোগ সূস্থ কৰিব নোৱাৰি; কোনে তাক বুজিব পাৰে?

10 মই যিহোৱা, মনৰ বিচাৰ আৰু মৰ্ম্ম পৰীক্ষা কৰোঁতা।

প্ৰতিজন মানুহক তেওঁৰ নিজ নিজ আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসাৰে, তেওঁৰ কাৰ্যৰ ফল অনুসাৰে প্ৰতিফল দিওঁ।

11 ন্যায্যৰূপে ধন লোগোটোৱা মানুহ, নিজে নজগোৱা আন পোৱালি গোটোৱা কইৰা চৰাইৰ নিচিনা;

তাৰ আধা বয়সতে সেয়ে তাক এৰি যাব, আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব।

12 আদিৰে পৰা উচ্চস্থানত স্থাপিত গৌৰৱান্বিত সিংহাসন আমাৰ ধৰ্ম্মধাম।

13 যিহোৱাই ইশ্ৰায়েলৰ আশা-ভূমি। যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোক সকলোৰেই লজ্জিত হ'ব; যিসকলে সেই ঠাইত তোমাৰ পৰা আঁতৰি যায় তেওঁলোক বঞ্চিত হ'ব।

কিয়নো তেওঁলোকে জীৱিত জলৰ ভূমুকস্বৰূপ যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলে।

14 হে যিহোৱা, মোক সূস্থ কৰা, তাতে মই সূস্থ হম! মোক ৰক্ষা কৰা, তেতিয়া মই পৰিষ্কাৰ পাম। কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰশংসাৰ স্থল।

15 চোৱা, তেওঁলোকে মোক কৈছে, “যিহোৱাৰ বাক্য ক'ত? সেয়ে এতিয়া ঘটক।”

16 মই হ'লে তোমাৰ পাছে পাছে মেৰ-ছাগ ৰখীয়া হ'বলৈ সততে বিনুখ হোৱা নাই, নাইবা দুখপূৰ্ণ দিনলৈ মই ইচ্ছা কৰা নাই। তাক তুমি জানি আছা; মোৰ ওঠৰ পৰা যি ওলাইছিল, সেয়ে তোমাৰ আগত আছিল।

17 মৌলৈ ৱাসস্বৰূপ নহ'ব। বিপদৰ দিনত তুমিয়েই মোৰ আশ্ৰয়।

18 মোৰ তাজনকাৰীসকলে লাজ পাতকৈ, কিন্তু মোক হ'লে লাজ পাবলৈ নিদিবা। তেওঁলোক হ'লে ব্যাকুল হওঁক, কিন্তু মোক হ'লে ব্যাকুল হবলৈ নিদিবা।

তেওঁলোকৰেই ওপৰত বিপদৰ দিন ঘটোৱা, আৰু দুগুণ সংহাৰেৰে তেওঁলোকক সংহাৰ কৰা।”

বিশ্বাস-বাৰ বিষয়ক যিহোৱাৰ বাক্য।

19 যিহোৱাই মোক এই কথা ক'লে: “যিহূদাৰ ৰজাসকল যি দুৰাৰেদি সোমায় আৰু ওলায়, তুমি গৈ সবুসাধাৰণ* লোকসকলৰ সেই দুৰাৰত, আৰু যিৰূচালেমৰ সকলো দুৰাৰত থিয় হোৱা। 20 আৰু তেওঁলোকক কোৱা, ‘সেই দুৰাৰবোৰেদি সোমোৱা হে যিহূদাৰ ৰজাসকল, সমুদায় যিহূদা, আৰু যিৰূচালেম-নিবাসী সকলো লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা।

21 যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তোমালোক সাৰধান হোৱা, বিশ্বাস-বাৰে কোনো বোজা বৈ নানিবা, বা যিৰূচালেমৰ দুৰাৰেদি তাক ডিতৰলৈ নানিবা। 22 আৰু বিশ্বাস-বাৰে নিজ নিজ ঘৰৰ পৰা কোনো বোজা বাহিৰ নকৰিবা, আৰু কোনো কাম নকৰিবা; কিন্তু মই তোমালোকৰ পুৰুষসকলক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে বিশ্বাস-বাৰ পৰিৎ কৰা। 23 তেওঁলোকে সেই আজ্ঞা শুনিলে খোজ নাছিল, আৰু তালৈ কাণ দিয়া নাছিল, কিন্তু নুশুনিলে আৰু শিক্ষা গ্ৰহণ নকৰিলে নিজ নিজ ডিঙি ঠৰ কৰিছিল।

24 আৰু যিহোৱাই কৈছে, এইদৰে নিশ্চয় ঘটিব, যদিহে তোমালোকে যজ্ঞৰে মোৰ বাক্যত যদি মন দিয়া। তোমালোকে বিশ্বাস-বাৰে এই নগৰৰ দুৰাৰেদি কোনো বোজা ডিতৰলৈ নানিবা, আৰু সেইদিনা কোনো কাম নকৰিবা বৰং বিশ্বাস-দিন পৰিৎ কৰা। 25 তেওঁ দায়ুদৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহোঁতা ৰজাসকল, আৰু প্ৰধান লোকসকল ৰখত আৰু যোঁৱাত উঠি এই নগৰৰ দুৰাৰেদি সোমাব, তেওঁলোকৰ প্ৰধান লোকসকল, যিহূদাৰ লোক আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকল সোমাব; আৰু এই নগৰ চিৰকাললৈকে থাকিব।

26 আৰু তেওঁলোকে যিহূদাৰ নগৰবোৰৰ পৰা, যিৰূচালেমৰ চাৰিওফালৰ অঞ্চল, বিন্যামীন প্ৰদেশ, নিগ্ন-ডুমি, পৰ্বতীয়া অঞ্চল আৰু দক্ষিণ অঞ্চলৰ† পৰা হোম আদি বলি, নৈবেদ্য আৰু ধূপ লৈ আহিব আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহলৈ ধন্যবাদাৰ্থক বলি আনিব। 27 কিন্তু যদি তোমালোকে বিশ্বাস-দিন পৰিৎ কৰিলে আৰু বিশ্বাস-বাৰে বোজা বৈ যিৰূচালেমৰ দুৰাৰেদি লোকসকলক সোমাবলৈ দিয়া আৰু মোৰ আজ্ঞালৈ কাণ নিদিয়া, তেন্তে মই তাৰ দুৰাৰবোৰত অগ্নিৰে প্ৰজ্বলিত কৰিম, সেয়ে যিৰূচালেমৰ অট্টালিকাবোৰ গ্ৰাস কৰিব, সেইবোৰ নুমাৰ’।”

18 অধ্যায়

কুমাৰে নতুনকৈ কৰা পাংৰৰ উপমা।

1 যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ এই বাক্য আহিল, 2 বোলে, “তুমি উঠি কুমাৰৰ ঘৰলৈ নামি যোৱা, আৰু তাতেই মই তোমাক মোৰ বাক্য শুনাম।” 3 তেতিয়া মই কুমাৰৰ ঘৰলৈ নামি গ'লো, আৰু চোৱা! কুমাৰে তাৰ চাকত নিজৰ কাম কৰি আছে। 4 আৰু তেওঁ মাটিৰে তৈয়াৰ কৰা পাংৰ তেওঁৰ হাতত বেয়া হোৱা দেখি, তেওঁ তাক লৈ পুনৰায় নিজ ইচ্ছামতে আন এটা পাংৰ বনালে।

5 তেতিয়া যিহোৱাৰ পৰা মোলৈ বাক্য আহিল আৰু ক'লে, 6 যিহোৱাই কৈছে, “হে ইশ্বৰয়েল বংশ, এই কুমাৰৰ দৰে তোমালোকৰ লগত মই জানো ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰোঁ?” “হে ইশ্বৰয়েল-বংশ, চোৱা! যেনেকৈ কুমাৰৰ হাতত মাটি, তেনেকৈ মোৰ হাতত তোমালোক আছে। 7 যি মুহূৰ্ততে তুমি কোনো এক জাতি আৰু কোনো এক ৰাজ্যৰ বিষয়ে উঘলা, ভঙা আৰু তাক বিনষ্ট কৰা কথা কওঁ, 8 মই কোৱা সেই জাতি যদি সেই মুহূৰ্ততে তেওঁলোকৰ দুষ্টতাৰ পৰা ঘূৰে, তেন্তে মই তেওঁলোকলৈ কৰিব খোজা মঙ্গলৰ পৰা মন পালটাম।

9 আৰু যি মুহূৰ্ততে কোনো এক জাতি আৰু কোনো এক ৰাজ্যৰ বিষয়ে সজা আৰু ৰোৱা কথা কওঁ, 10 সেই মুহূৰ্ততে যদি সেই জাতিয়ে মোৰ বাক্য পালন নকৰি মোৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰে, তেন্তে মই তেওঁলোকলৈ কৰিব খোজা মঙ্গলৰ পৰা মন পালটাম।

11 এই হেতুকে এতিয়া তুমি যিহূদাৰ লোকসকলক আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলক কোৱাওঁ, যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, “চোৱা, মই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মঙ্গল-চিত্ৰা কৰিছোঁ। আৰু তোমালোকৰ অহিতে কল্পনা কৰিছোঁ; তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ কু-পথৰ পৰা ওলটা, নিজ নিজ পথ আৰু কাৰ্য শুধৰোৱা।” 12 কিন্তু তেওঁলোকে কয়, ‘কি কাম আছে? কিয়নো আমি নিজ নিজ কল্পনা অনুসাৰে চলিম, আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ দুষ্ট মনৰ কঠিনতা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিম।’”

13 এই হেতুকে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তোমালোকে এতিয়া জাতি সমূহৰ মাজত সোধা, এনে কথা কোনে শুনিলে?

কুমাৰী ইশ্বৰয়েলে অতিশয় নোম শিয়ৰি যোৱা কাৰ্য কৰিলে।

14 লিবাণেনৰ হিম জানো দেশৰ মাজত থকা এই পৰ্বতকেইটাক ত্যাগ কৰে?

বা দূৰৰ পৰা বৈ অহা শীতল জলৰ জুৰি জানো শুকায়?

15 কিয়নো মোৰ প্ৰজাসকলে মোক পাহৰিলে, তেওঁলোকে অসাৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলালে; আৰু তেওঁলোকৰ দেশ আচৰিতৰ আৰু সদায় হুঁ হুঁ কৰাৰ বিষয় কৰিবৰ বাবে,

16 নবন্ধা পথ সৰু সৰু বাটত ফুৰালৈ সেইবোৰে তেওঁলোকৰ বাটত, পৰাচীন পথত উজুটি খুৱালে।

যি কোনোৱে সেই দেশেদি যাব, তেওঁ আচৰিত হৈ নিজৰ মূৰ জুকাৰিব।

17 মই পূব ফালৰ বতাহৰ দৰে শংৰুবোৰৰ আগত তেওঁলোকক চিন্ত-ভিন্ন কৰিম; তেওঁলোকৰ সঙ্কটৰ কালত মই তেওঁলোকক মুখ নেদেখুৱাই পিঠি দেখুৱাম।

18 তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, ‘আহাঁ, আমি যিৰিমিয়াৰ অহিতে কু-মনৰণা কৰোঁহক; কিয়নো পুৰোহিতৰ পৰা ব্যৱস্থা, জ্ঞানীসকলৰ পৰা মনৰণা আৰু ভাববাদীৰ পৰা বাক্য লুপ্ত নহ'ব; আহাঁ, আমি জিভাৰে তাক প্ৰহাৰ কৰোঁ, তাৰ কোনো বাক্যত মন নিদিওঁ।

19 হে যিহোৱা! মোলৈ মন দিয়া, আৰু মোৰ বিপক্ষবোৰৰ কথা শুনা।

* 17 অধ্যায়:19 বেঞ্জামিনৰ † 17 অধ্যায়:26 নেগেড

20 উপকাৰৰ সলনি জানো অপকাৰ কৰা যাব? কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ পৰাওঁলৈ গাত খানিলে; মই তেওঁলোকৰ পক্ষে হিত কথা কৈ তেওঁলোকৰ পৰা তোমাৰ শ্ৰেণী থমাবলৈ, তোমাৰ আগত কেনেকৈ থিয় হৈছিলোঁ, তাক সোঁৱৰণ কৰা।

21 এই হেতুকে তুমি তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক দুৰ্ভিক্ষত সমৰ্পণ কৰা, আৰু তেওঁলোকক তৰোৱালৰ হাতত শোধাই দিয়া; তেওঁলোকৰ স্ত্ৰীসকল পুংৰহীনা আৰু বিধৱা হওঁক, তেওঁলোকৰ পুৰুষবোৰ মহামাৰীত মৰক, আৰু তেওঁলোকৰ ডেকাবোৰ যুদ্ধত তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হওঁক।²² তুমি তেওঁলোকলৈ অকস্মাতে সৈন্য এদল আনিলে তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰৰ পৰা এটি চিঞৰ শুনা যাওঁক; কিয়নো তেওঁলোকে মোক ধৰিবলৈ এটা গাত খানিলে, আৰু মোৰ ভৰিলৈ ফান্দ পাতিলে!

23 তথাপি হে যিহোৱা, মোক বধ কৰাবলৈ মোৰ অহিতে কৰা তেওঁলোকৰ সকলো মনংৰণা তুমি জানি আছা।

তুমি তেওঁলোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰিবা, নাইবা তেওঁলোকৰ পাপ তোমাৰ দৃষ্টিৰ পৰা মচি নেপেলাবা;

কিন্তু তেওঁলোকক তোমাৰ আগত উজুটি খুৱাই পেলোৱা হওঁক, তুমি নিজ শ্ৰেণীৰ সময়ত তেওঁলোকলৈ কাৰ্য কৰা।

19 অধ্যায়

ভগা পাংৰৰ উপমা। যিৰিমিয়াৰ দুখ-ভোগ।

1 যিহোৱাই এই কথা ক'লে, “তুমি গৈ কুমাৰৰ এটা টেকেলি কিনা, আৰু পৰজাসকলৰ জনচাৰেক ও পুৰোহিতসকলৰ জনচাৰেক বন্ধ লোকসকল² খোলা-কটি পৰি থকা দুৱাৰৰ সোমোৱা ঠাইৰ ওচৰত থকা হিম্মোমৰ পুতেকৰ উপত্যকালৈ ওলাই যোৱা, আৰু মই তোমাক বাক্য কৰিম, তাত এই বাক্য প্ৰচাৰ কৰিবা;³ আৰু ক'বা, ‘হে যিহূদাৰ ৰজাসকল, হে যিৰূচালেম-নিবাসীসকল! যিহোৱাৰ বাক্য শুনা, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: চোৱা! মই ঠাইলৈ অমঙ্গল ঘটাম; যেয়ে তাক শুনিব, তাৰেই নাম শিয়ৰি উঠিব।

4 তেওঁলোকে মোক ত্যাগ কৰিলে, এই ঠাই বিজাতীয় ঠাই কৰিলে, আৰু তেওঁলোক, তেওঁলোকৰ পুৰুষপুত্ৰসকল আৰু যিহূদাৰ ৰজাসকলে নজনা ইতৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে এই ঠাইত ধূপ জ্বলালে আৰু নিৰ্দোষী লোকসকলৰ তেজেৰে এই ঠাই পৰিপূৰণ কৰিলে।⁵ তেওঁলোকে বালৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলিস্বৰূপে নিজ নিজ পুতেকসকলক জুইত পৰিবলৈ, বালৰ কাৰণে ওখ ঠাইবোৰ সাজিলে, ইয়াক মই আড্ডা কৰা নাছিলোঁ, কোৱা নাছিলোঁ, বা মোৰ মনত উদয়ো হোৱা নাছিল।

6 এই কাৰণে যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, “যি দিনা এই ঠাই তোফা, বা হিম্মোমৰ পুতেকৰ উপত্যকা বুলি আৰু প্ৰখ্যাত হ'ব, এনে দিন আহিছে।⁷ আৰু মই এই ঠাইত যিহূদাৰ আৰু যিৰূচালেমৰ মনংৰণা ব্যৰ্থ কৰিম আৰু শংৰুবোৰৰ আগত তৰোৱালৰ দ্বাৰাই, আৰু তেওঁলোকৰ পৰাণ লবলৈ বিচাৰি ফুৰাবোৰৰ হাতৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক পতিত কৰোৱাম, আৰু তেওঁলোকৰ শৰ আকাশৰ চৰাইবোৰক আৰু পৃথিৱীত ফুৰা জন্তুবোৰক খাবলৈ দিম।⁸ আৰু তেতিয়া মই এই নগৰ বিস্ময় মনাৰ আৰু ইহু ইহু কৰাৰ বিষয় কৰিম; যি কোনোৱে তাৰ ওচৰেদি যাব, তেওঁ বিস্ময় মানিব, আৰু তালৈ গটা আটাই মহামাৰীৰ উপাত্ত দেখি ইহু ইহু কৰিব।⁹ আৰু নগৰ অৱৰোধ কৰা সময়ত, শংৰুবোৰৰ আৰু পৰাণ লবলৈ বিচাৰি ফুৰাবোৰৰ দ্বাৰাই গটা সঙ্কটৰ কালত, মই তেওঁলোকক নিজ নিজ পো-জীৰ মাংস ভোজন কৰিব আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ বন্ধুৰ মাংস খাব।”

10 পাছে তোমাৰ লগত যোৱা পুৰুষসকলৰ আগতে তুমি সেই টেকেলিতো ভাঙি পেলাবা,¹¹ আৰু তেওঁলোকক ক'বা, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, “কুমাৰৰ যি পাংৰ ভাঙিলে পুনৰায় বনাব নোৱাৰে, এনে পাংৰ ভঙাৰ দৰে মই এই জাতি আৰু এই নগৰ ভাঙি পেলাম; তাত তোফতত পুতিবলৈ ঠাই নোহোৱালৈকে তেওঁলোকে তাত মৰা শৰ পুতি থাকিব।

12 যিহোৱাই কৈছে, মই এই ঠাইলৈ, আৰু ইয়াৰ নিবাসীসকললৈ এইদৰেই কৰিম, এনে কি, মই এই নগৰ তোফতৰ নিচিনা কৰিম।¹³ গতিকে যিৰূচালেমৰ আৰু যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ অশুচি কৰা ঘৰবোৰ, এনে কি, যি ঘৰবোৰৰ চালত তেওঁলোকে আকাশ-মণ্ডলৰ বাহিনীসকলৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলায়, আৰু ইতৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে পেয় নৈবেদ্য চালে, সেই ঘৰবোৰ তোফতৰ ঠাইৰ নিচিনা হ'ব।”

14 পাছে যিহোৱাই যিৰিমিয়াক ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিবৰ অৰ্থে যি তোফতলৈ পঠাইছিল, তাৰ পৰা তেওঁ আহি যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতালত থিয় হৈ আটাই লোকসকলক ক'লে:¹⁵ “ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা, মই এই নগৰ আৰু তাৰ সকলো উপনগৰৰ ওপৰত, তাৰ বিৰুদ্ধে মই কোৱা সকলো অমঙ্গল ঘটাম; কাৰণ, মোৰ বাক্য নুশুনিবৰ বাবে তেওঁলোকে নিজ নিজ ডিঙি ঠৰ কৰিলে।’”

20 অধ্যায়

1 যিহোৱাৰ গৃহৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ ইশ্ৰায়েলৰ পুতেক পুৰোহিত পচহৰে যিৰিমিয়াৰ এইবোৰ ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰা শুনি,² তেওঁ যিৰিমিয়া ডাববাদীক প্ৰহাৰ কৰি, যিহোৱাৰ গৃহত থকা ওপৰ-দুৱাৰৰ কুন্দাত বন্ধ কৰি ৰাখিলে।

3 পাছদিনা পচহৰে যিৰিমিয়াক কুন্দৰ পৰা মুকলি কৰি উলিয়াই আনিলত, যিৰিমিয়াই তেওঁক ক'লে, “যিহোৱাই তোমাৰ নাম পচহৰ ৰখা নাই, কিন্তু মগোগ-মিছৰীবাৰ⁴ ৰাখিলে।⁴ কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা! মই তোমাৰ পক্ষে, আৰু তোমাৰ আটাই বন্ধুৰ পক্ষে তোমাক ৰাস্যৰ বিষয় কৰিম; কিয়নো তেওঁলোক শংৰুবোৰৰ তৰোৱালত পতিত হ'ব, আৰু তুমি তাক নিজ চকুৰে দেখিবলৈ পাবা। আৰু মই গোটেই যিহূদাক বাবিলৰ ৰজাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম। তেওঁ তেওঁলোকক বন্দী কৰি বাবিললৈ নিব, বা তৰোৱালেৰে আক্ৰমণ কৰিব।

* 20 অধ্যায়:3 অৰ্থ হ'ল ‘উদ্ভাৰ’ † 20 অধ্যায়:3 চাৰিওফালে ৰাস্য

৫ ইয়াত বাজে মই এই নগৰৰ সকলো সম্পত্তি আৰু তাৰ আটাই পৰিষ্ৰমৰ ফল, আৰু আটাই বহুমূল্য বস্তু, এনে কি, যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ সমস্ত উৰালৰ উত্তম দৰবা তেওঁলোকৰ শংৰুবোৰৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম; তেওঁলোকে সেইবোৰ লুট কৰি বাবিললৈ লৈ যাব। ৬ আৰু হে পচহৰ, তুমি আৰু তোমাৰ গৃহবাসী সকলোৱেই বন্দী-অৱস্থালৈ যাব, আৰু তুমি বাবিললৈ গৈ তাত মৰিবা; আৰু তাত তোমাক, আৰু তুমি যিসকলৰ আগত মিছাকৈ ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিছিলো, তোমাৰ সেই সকলো বন্ধুক পোতা যাব।

7 হে যিহোৱা, তুমি মোৰ প্ৰবৃত্তি জন্মোৱাতহে মোৰ প্ৰবৃত্তি জন্মিল; তুমি মোতকৈ বলৱান, এই কাৰণে তুমি মোক বলে পাৰিলা।

মই ওৰে দিনটো হাঁহিয়াতৰ বিষয় হৈছোঁ, সকলোৱে মোক ঠাট্টা কৰে।

8 কিয়নো মই যিমানবাৰ কথা কওঁ, সিমানবাৰ মই চিঞৰোঁ, 'মই অত্যাচাৰ আৰু অপহৰণ' বুলি চিঞৰোঁ।

কাৰণে যিহোৱা বাক্য মোৰ পক্ষে ওৰে দিনটো নিন্দা আৰু উপহাসৰ কাৰণ হৈছে।

9 আৰু যদি মই কওঁ, যে, 'মই যিহোৱাক আৰু উল্লেখ নকৰোঁ; বা তেওঁৰ নামেৰে আৰু নকওঁ;

তেনেহ'লে মোৰ হাড়বোৰত বন্ধ কৰা জুলি থকা জুই যেন মোৰ অন্তৰত লাগে; মই সহি সহি ৰক্ত হ'লো, সহি আৰু থকিব নোৱাৰোঁ।

10 কিয়নো অনেকে দুৰ্গাম কৰা মই শুনিলোঁ; চাৰিওফালে ৰাস: 'তোমালোকে তাৰ বিৰুদ্ধে কথা কোৱা, আৰু আমিও তাৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়,'

মই উজুটি খাবলৈ বাট চাই থকা মোৰ সকলো বন্ধু কয়, "কিজানি তাক ভুলুৱা যাব,

তাতো আমি তাক বলে পাৰিম, আমি তাৰ ওপৰত প্ৰতিকাৰ সাধিম।"

11 কিন্তু যিহোৱা ভয়ানক বীৰৰ নিচিনাকৈ মোৰ সঙ্গত থাকে, সেইবাবে মোৰ তাড়নাকাৰীসকলে উজুটি খাব।

আৰু তেওঁলোক কৃতকাৰ্য্য নহ'ব।

তেওঁলোকে জ্ঞানেৰে সৈতে ব্যৱহাৰ নকৰাত অতিশয় লাজ পাব; সেই অপমান কেতিয়াও পাহৰা নাযাব, চিৰকাললৈকে থাকিব।

12 কিন্তু ধাৰ্মিকক পৰীক্ষা কৰোঁতা, মৰ্ম্ম আৰু হৃদয় দেখোঁতা হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা,

তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁলোকে সধা প্ৰতিকাৰ তুমি মোক দেখিবলৈ দিয়া; কিয়নো তোমাৰ আগতহে মোৰ গোচৰ সমৰ্পণ কৰিলোঁ।

13 তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা! যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

কাৰণ তেওঁ দুৰাচাৰীবোৰৰ হাতৰ পৰা দৰিদ্ৰ লোকৰ প্ৰাণ উদ্ধাৰ কৰিলে।

14 মই যি দিনা জন্মিছিলোঁ, সেই দিন অভিশপ্ত হওঁক।

মোৰ মাতৃয়ে যি দিনা মোক প্ৰসৱ কৰিছিল, সেই দিন আশীৰ্বাদহীন হওঁক।

15 তোমাৰ পুংৰ সন্তান জন্মিল বুলি যি মানুহে মোৰ পিতৃক সম্বাদ দি আনন্দ কৰিছিল, তেওঁ অভিশপ্ত হওঁক।

16 সেই মানুহ, যিহোৱাই ক্ষমা নকৰি উঁপাত কৰা নগৰ কেইখনৰ নিচিনা হওঁক।

তেওঁ ৰাতিপুৱা চিঞৰ আৰু দুপৰ বেলা উচ্চ-ধ্বনি শুনক।

17 কাৰণ সি গৰ্ভতে মোক মাৰি নেপেলালে; তাকে কৰা হ'লে, মোৰ মাতৃয়েই মোৰ মৈদাম হ'লহেতেন,

আৰু তেওঁৰ গৰ্ভ সদায় ভাৰী হৈ থাকিলহেতেন।

18 মোৰ দিন লাজেৰে অন্ত হবৰ বাবে, পৰিষ্ৰম আৰু শোক দেখিবলৈ মই কিয় গৰ্ভৰ পৰা বাহিৰ হ'লোঁ?"

21 অধ্যায়

চিদ্দিকিয়াৰ নিবেদন আৰু যিহোৱাই তেওঁক উত্তৰ দিয়া।

1 চিদ্দিকিয়া ৰজাই মন্সীয়াৰ পুংৰ পচহৰক, আৰু মাচেয়া পুংৰ চফনিয়া পুৰোহিতক যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ পঠোৱা সময়ত যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়াৰ গুৰিলৈ অহা বাক্য আছিল আৰু এইবুলি ক'লে, 2 "মিনতি কৰোঁ, তুমি আমাৰ কাৰণে যিহোৱাৰ আগত সোধা; কিয়নো বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে; তেওঁ আমাৰ ওচৰৰ পৰা গুচি যাবৰ কাৰণে কিজানি যিহোৱাই নিজৰ সকলো আচৰিত কাৰ্য্য অনুসাৰে আমালৈ ব্যৱহাৰ কৰিব।"

3 সেই সময়ত যিৰিমিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোক চিদ্দিকিয়াক এইদৰে ক'বগৈ: 4 'ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "চোৱা, বাবিলৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে, আৰু গড়ৰ বাহিৰে তোমালোকক অৱৰোধ কৰোঁতা কলদীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা তোমালোকৰ হাতৰ যুদ্ধাসংৰৰ মুখ ঘূৰাম আৰু তেওঁলোকক আনি এই নগৰৰ মাজ ঠাইত গোটাম। 5 আৰু মই নিজেও, মেলি থকা হাত আৰু বলৱান বাহুৰে, এনে কি, খং-ৰাগ আৰু মহাকোপেৰে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিম।

6 মই এই নগৰ নিবাসী মানুহ, পশু, সকলোকে সংহাৰ কৰিম; সেই সকলোৱে যোৰ মহামাৰীত প্ৰণাত্যগ কৰিব। 7 যিহোৱাই আৰু কৈছে, "তাৰ পাছত মই যিহূদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়াক, তেওঁৰ পাংৰমন্সীসকলক, আৰু প্ৰজাসকলক, এনে কি, মহামাৰী, তৰোৱাল আৰু আকালৰ পৰা এই নগৰত অৱশিষ্ট থকাসকলক বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰৰ, তেওঁলোকৰ শংৰু, তেওঁলোকৰ প্ৰাণ বিচৰাবোৰৰ হাতত শোধাই দিম; তেওঁ তৰোৱালৰ ধাৰেৰে তাক বধ কৰিব, তেওঁলোকক কৃপা, ক্ষমা কি দিয়া নকৰিব।"

8 তেতিয়া তুমি এই লোকসকলক কোৱা, 'যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, "চোৱা, মই তোমালোকৰ আগত জীৱনৰ পথ আৰু মৃত্যুৰ পথ ৰাখিছোঁ। 9 যি মানুহ এই নগৰত থাকিব, তেওঁ তৰোৱাল, আকাল, বা মহামাৰীত মৰা পৰিব; কিন্তু যি মানুহে বাহিৰলৈ গৈ, তোমালোকক অৱৰোধ কৰোঁতা কলদীয়াসকলৰ ফলিয়া হ'বলৈ ওলাই যাব, তেওঁ জীৱ, আৰু তেওঁৰ প্ৰাণ

তেওঁলৈ লুটদৰবা যেন হ'ব।¹⁰ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মই মঙ্গলৰ বাবে নহয়, কিন্তু অমঙ্গলৰ বাবেহে এই নগৰৰ অস্থিত মুখ কৰিছোঁ; ইয়াক বাবিলৰ ৰজাৰ হাতত দিয়া যাব, আৰু তেওঁ ইয়াক অগ্নিৰে দহ কৰিব।¹¹

11 আৰু যিহূদাৰ ৰাজ-বংশৰ বিষয়ে তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা।

12 হে দায়ুদৰ বংশ, যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 'তোমালোকে প্ৰতি ৰাতিপুৰা বিচাৰ নিশ্চিন্তি কৰা।

আৰু অপহাৰিত জনাক উপদৰৱকাৰীৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা।

নতুবা তোমালোকৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে মোৰ ক্ৰোধ অগ্নি দৰে ওলাই কোনেও নুমাৰ নোৱাৰাকৈ দহ কৰিব।

13 যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, হে উপত্যকাত থকা লোক! হে সমথলৰ পৰ্বত-নিবাসীনী, চোৱা, মই তোমাৰ বিপক্ষ

“আমাৰ বিৰুদ্ধে কোন নামি আহিব? আমাৰ বাসস্থানবোৰত কোন সোমাব?” এই বুলি কোৱা যি তোমালোক, মই তোমালোকৰ বিপক্ষ?”

14 যিহোৱাই কৈছে, মই তোমালোকৰ কৰ্মফল অনুসাৰে তোমালোকক দণ্ড দিম।

“মই যিৰূচালেমৰ কাঠনিত জুই লগাম, তেতিয়া সেয়ে তাৰ চাৰিওফালে থকা সকলোকে গ্ৰাস কৰিব।”

22 অধ্যায়

যিহোয়াকীমৰ, চল্লমৰ আৰু কনিয়াৰ বিষয়ে কোৱা বাক্য।

1 যিহোৱাই এইদৰে ক'লে: “তুমি যিহূদাৰ ৰাজগৃহলৈ গৈ সেই ঠাইত এই কথা ঘোষণা কৰা।² কোৱা, ‘হে দায়ুদৰ সিংহাসনত বহোঁতা যিহূদাৰ ৰজা, তুমি, তোমাৰ মন্ত্ৰী আৰু এই দুৱাৰবোৰত সোমোৱা তোমাৰ প্ৰজা, এই আটাইয়ে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা।’”³ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তোমালোকে ন্যায় বিচাৰ আৰু ধাৰ্মিকতা সিদ্ধ কৰা আৰু অপহাৰিত জনাক উপদৰৱকাৰীৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা; বিদেশী, পিতৃহীন বা বিধৱাক অপকাৰ আৰু অত্যাচাৰ নকৰিবা নাইবা এই ঠাইত নিৰ্দ্দোষীৰ ৰক্তপাত নকৰিবা।

4 কিয়নো, তোমালোকে যদি এই কথা যত্নেৰে পালন কৰা, তেন্তে দায়ুদৰ সিংহাসনত বহোঁতা ৰজাসকলে ৰথত আৰু ঘোঁৰাত উঠি প্ৰতিজনে মন্ত্ৰী আৰু প্ৰজাৰে সৈতে এই গৃহৰ দুৱাৰবোৰেদি সোমাব।⁵ কিন্তু তোমালোকে যদি এইবাৰ বাক্য নুশুনা,” তেন্তে যিহোৱাই কৈছে, “মই মোৰ নামেৰে শপত খাই কৈছোঁ, তেনেহ'লে এই গৃহ উচ্ছন্ন ঠাই হ'ব।

6 কিয়নো যিহোৱাই যিহূদাৰ ৰাজগৃহৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে:

‘তুমি মোৰ বিবেচনাত গিলিয়দ আৰু লিবানোনৰ ওখ ভাগৰ দৰে হ'লেও, নিশ্চয়ে মই তোমাক মৰুভূমিত, আৰু নিবাসী নোহোৱা নগৰবোৰৰ দৰে কৰিম।

7 আৰু মই তোমাৰ অস্থিত নিজ নিজ অশ্ৰেংৰে সৈতে বিনাশক লোকসকল যুগুত কৰিম তেওঁ লোকে তোমাৰ উত্তম উত্তম গছবোৰ কাটি জুইত পেলাই দিব।

8 আৰু অনেক জাতিয়ে এই নগৰৰ ওচৰেদি যাওঁতে ইজনে সিজনক কব, “যিহোৱাই এই মহানগৰলৈ কিয় এনে ব্যৱহাৰ কৰিলে?”⁹ তেতিয়া তেওঁলোকে উত্তৰ কৰিব, “কাৰণ ইয়াৰ লোকসকলে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়মটি ত্যাগ কৰি ইতৰ দেৱতাবোৰৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিছিল, আৰু সেইবোৰক সেৱাপূজা কৰিছিল।”

10 তোমালোকে মৃত জনৰ বাবে নাকাণ্দিবা, আৰু সেইজনৰ বাবে বিলাপ নকৰিবা; কিন্তু দুৰলৈ যোৱা মানুহজনৰ নিমিত্তে বৰকৈ ক্ৰন্দন কৰা,

কিয়নো তেওঁ আৰু উলটি নাহিব, বা নিজৰ জন্ম দেশ আৰু নেদেখিব।”¹¹

11 কাৰণ, যিহূদাৰ যোচিয়া ৰজাৰ পুতেক যি চল্লম তেওঁৰ পিতৃ যোচিয়াৰ পদত ৰজা হৈছিল, আৰু এই ঠাইৰ পৰা গ'ল, তেওঁৰ বিষয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, তেওঁ এই ঠাইলৈ আৰু উলটি নাহিব;¹² কিন্তু তেওঁলোকে যি ঠাইলৈ তেওঁক বন্দী কৰি নিলে, সেই ঠাইতে মৰিব, এই দেশ আৰু নেদেখিব।”

13 যি জনে অধৰ্মৰ দ্বাৰাই নিজ গৃহ, আৰু অন্যায়ৰ দ্বাৰাই নিজৰ ওপৰ-কোঠালি সাজে,

যি জনে বেচ নিদিয়াকৈ নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক বন্দী-কাম কৰোৱায়, আৰু তাৰ শৰ্মৰ ফল তাক নিদিয়ে।

14 যি জনে নিজৰ বাবে এটা ডাঙৰ ঘৰ, আৰু বহল ওপৰ-কোঠালি সাজোঁ বুলি কয়, আৰু নিজৰ বাবে খিড়িকি দুৱাৰ কাটে, আৰু ভিতৰ ফালে ওপৰত এৰু কাঠ লগায়, আৰু সেন্দূৰ বৰণীয়া ৰং দিয়ে, তাৰ সত্তাপ হ'ব।”

15 এৰু কাঠৰ কথাত জিকিৰলৈ চেষ্টা কৰাৰ কাৰণে জানো তুমি ৰাজত্ব কৰি থাকিবা?

তোমাৰ পিতৃয়ে জানো ভোজন-পান কৰা আৰু বিচাৰ ও ন্যায় সিদ্ধ কৰা নাছিল? তাতে তেওঁৰ মঙ্গল হৈছিল।

16 তেওঁ দুখী-দৰিদ্ৰৰ বিচাৰ কৰাতে তেওঁৰ মঙ্গল হৈছিল; যিহোৱাই কৈছে, মোক জনাৰ প্ৰমাণ এয়ে নাছিল নে?

17 কিন্তু তোমাৰ চকু আৰু মন; নিজৰ লাভ বিচাৰত বাজে, আৰু নিৰ্দ্দোষীত ৰক্তপাত কৰাত,

আৰু আনক উপদৰৱ ও অত্যাচাৰ কৰাত বাজে আন একোতো নালাগে।¹⁸ এই হেতুকে যোচিয়াৰ পুংৰ যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ বিষয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “হয় হয় মোৰ ভাই বা হয় হয় মোৰ ভনী!” এই বুলি লোকে তেওঁৰ বিষয়ে বিলাপ নকৰিব; আৰু হয় হয় মোৰ প্ৰভু, বা “হয় হয় তেওঁৰ গৌৰৱ, এনে বুলি বিলাপ নকৰিবা।”

19 লোকে তেওঁক টানি নি যিৰূচালেমৰ দুৱাৰৰ বাহিৰে দূৰত পেলাই দি গাধ পোতাৰ দৰে পুতিব।

20 তুমি লিবানোনত উঠি চিঞা; আৰু বাচানত বৰকৈ মাতা,

আৰু অবাৰীমৰ পৰা চিঞা, কিয়নো তোমাক প্ৰেম কৰোঁতা আটাইবিলাক বিনষ্ট হ'ল।

21 তোমাৰ মঙ্গলৰ সময়ত মই তোমাক কৈছিলোঁ; কিন্তু তুমি, “মই নুশুনো” বুলি ক'লা।

তুমি যে মোৰ বাক্য পালন নকৰা, এয়ে লৰা কালৰে পৰা তোমাৰ দস্তৰ।

22 বতাহে তোমাৰ মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰক চলাই নিব, তোমাক প্ৰেম কৰা সকলোৰে বন্দী-অৱস্থালৈ যাব।

তেতিয়া অৱশ্যে তুমি তোমাৰ দুষ্টতাৰ বাবে লাজ পাবা আৰু বিবৰ্ণ হবা।

23 এৰচ কাঠৰ মাজত নিজৰ বাহ সজা হে লিবানোন-বাসিনী,

তেতিয়া যাতনাই, প্ৰসৰকাৰিণীৰ বেদনাৰ দৰে বেদনাই তোমাক আৰ্হৰমণ কৰিব, তেতিয়া তুমি কিমান বেছিকৈ কৃপাৰ যোগ্য হবা।”

24 যিহোৱাই কৈছে, “মোৰ জীৱনৰ শপত”, “যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ পুংৰ কনিয়া মোৰ সোঁ হাতত থকা মোহৰৰ দৰে হলেও, মই তোমাক তাৰ পৰা খহাই পেলাম।” 25 আৰু মই তোমাক তোমাৰ প্ৰাণ বিচৰাবোৰৰ হাতত, আৰু তুমি ভয় কৰাবোৰৰ হাতত, এনে কি, বাবিলৰ ৰজা নবুদনেচৰৰ আৰু কলদীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিম। 26 তোমাক আৰু তোমাক জন্মোৱা মাতৃক, তোমালোক নজনা আন দেশত পেলাই দিম। সেই ঠাইত তোমালোক মৰিবা।

27 তেওঁলোকৰ মনে যি দেশলৈ আহিবলৈ হাবিয়াহ কৰে, সেই দেশলৈ তেওঁলোক উলটি নাহিব।

28 এই পুৰুষ কনিয়া ঘৃণিত ভগ্ন পাংৰ নে? ইয়াক আৰু ইয়াৰ বংশক কিয় বাহিৰলৈ পেলোৱা হৈছে?

তেওঁলোকে নজনা দেশত এওঁলোকক কিয় পেলোৱা হৈছে?

29 হে পৃথিৱী, হে পৃথিৱী, হে পৃথিৱী! যিহোৱাৰ বাক্য শুনা।

যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, “তোমালোকে এই মানুহ সন্তানহীন বুলি, ইয়াৰ দিনত উন্নতি কৰিব নোৱাৰা মানুহ বুলি লিখা।

30 কিয়নো ইয়াৰ বংশৰ কোনো মানুহ দামুদৰ সিংহাসনত বহিবলৈ,

আৰু যিহূদাত শাসন কৰিবলৈ, কৃতকাৰ্য্য নহব।”

23 অধ্যায়

শাসনকৰ্ত্তা, ভাববাদী আৰু পুৰোহিতসকলৰ বিৰুদ্ধে কোৱা বাক্য।

1 “যি ৰখীয়াবোৰে চৰণীয়া ঠাইৰ জাকৰ মেৰ-ছাগবোৰক নষ্ট ছিন্ন-ভিন্ন কৰে, সিহঁতৰ সন্তাপ হব” এয়ে যিহোৱাৰ বচন। 2 এই হেতুকে মোৰ প্ৰজাসকলক চৰাওঁতা মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰৰ বিৰুদ্ধে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তোমালোকে মোৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক গোট গোট কৰিলা, সেইবোৰক খেদাই দিলা, আৰু সেইবোৰৰ বিচাৰ নললা; যিহোৱাই কৈছে, চোৱা! মই তোমালোকৰ কাৰ্য্যৰ দুষ্টতাৰ ফল তোমালোকক দিম।

3 আৰু যি যি দেশলৈ মই মোৰ জাকক খেদিলাঁ, তাৰ পৰা তেওঁলোকৰ অৱশিষ্ট ভাগ গোটাম, আৰু পুনৰায় তেওঁলোকৰ গঁৰাললৈ তেওঁলোকক আনিম; তাতে তেওঁলোক প্ৰজাৱন্ত হৈ বহবংশ হব। 4 যি মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়াসকলে তেওঁলোকক চৰাব, মই তেওঁলোকৰ ওপৰত এনে ৰখীয়াসকলক নিযুক্তি কৰিম; তেতিয়া তেওঁলোকে আৰু ভয় নকৰিব আৰু বিহবল নহব; আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনো নাইকিয়া নহব”, ইয়াকে যিহোৱাই কৈছে।

5 যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, যি সময়ত মই দামুদৰ বংশত এক ধাৰ্মিক গজালি উৎপন্ন কৰিম এনে কাল আহিছে।

তেওঁ ৰজা হৈ ৰাজত্ব কৰিব, জ্ঞানেৰে সৈতে কাৰ্য্য কৰিব, আৰু দেশত বিচাৰ ও ন্যায় সিদ্ধ কৰিব।

6 তেওঁৰ কালত যিহূদাই পৰিৎসাৰণ পাব, ইস্ৰায়েলে নিৰাপদে বাস কৰিব।

আৰু “যিহোৱাই আমাৰ ধাৰ্মিকতা,” এই নামেৰে তেওঁ প্ৰখ্যাত হব।

7 এই হেতুকে যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, এনে কোনো দিন আহিছে,” যে, ‘সেই দিনা তেওঁলোকে আৰু নকব, যি জনাই ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, সেই ‘যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত’; 8 কিন্তু এনেকৈ কব, যে, “যি জনাই ইস্ৰায়েল বংশত জন্ম সন্তান সকলক উত্তৰ দেশৰ পৰা; আৰু যি যি দেশলৈ মই তেওঁলোকক খেদিছিলোঁ, সেই সকল দেশৰ পৰা উলিয়াই চলাই লৈ আহিলে সেই যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত।’ তথাপি তেওঁলোকে নিজৰ দেশত নিবাস কৰিব।

9 ভাববাদীবোৰৰ বিষয়। মোৰ অন্তৰত মোৰ হৃদয় ভগ্ন হ’ল, আৰু মোৰ আটাই হাড়বোৰ কঁপিছে;

যিহোৱাৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ পবিত্ৰ বাক্যৰ কাৰণে মই মতলীয়া লোকৰ দৰে, এনে কি, দৰাফ্ৰাৰসে পৰাজয় কৰা মানুহৰ দৰে হ’লোঁ।

10 কিয়নো দেশ ব্যাডিচাৰী লোকেৰে পৰিপূৰ্ণ; কাৰণ শাওৰ প্ৰভাৱত দেশে শোক কৰিছে।

অৰণ্যত থকা চৰণীয়া ঠাইবোৰ শুকাইছে; তেওঁলোকৰ গতি মন্দ, আৰু তেওঁলোকৰ পৰাৰ্হৰম ন্যায়সঙ্গত নহয়।

11 কিয়নো ভাববাদী আৰু পুৰোহিত দুয়ো অপৰিৎৰ; যিহোৱাই কৈছে, মোৰ গৃহতেই মই সিহঁতৰ দুষ্টতা পালোঁ।

12 এই কাৰণে তেওঁলোকৰ পথ তেওঁলোকৰ কাৰণে অন্ধকাৰত থকা পিছল ঠাইৰ নিচিনা হব;

তেওঁলোকে খেদা খাই তাৰ পৰা পতিত হব; কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকৰ ওপৰতে অমঙ্গল ঘটাম, এনে কি, তেওঁলোকক দণ্ড দিয়াৰ বছৰ উপস্থিত কৰোৱাম।

13 মই চমৰিয়াৰ মাজৰ ভাববাদীসকলৰ মাজত অজ্ঞানতাৰ কাৰ্য্য দেখিলোঁ; তেওঁলোকে বালৰ নামেৰে ভাববাদী প্ৰচাৰ কৰি মোৰ প্ৰজা ইশ্ৰায়েল লোকক ভুলালে।

14 মই যিৰূচালেমৰ ভাববাদীসকলৰ মাজতো নোম শিয়ৰি যোৱা এটা কাৰ্য্য দেখিলোঁ; তেওঁলোকে প্ৰবংশবীণমন কৰে, মিছাত চলে,

আৰু তেওঁলোকে কুকৰ্ম কৰাসকলৰ হাত এনেকৈ সবল কৰে, যে, তেওঁলোকৰ কোনোও নিজ দুষ্টতাৰ পৰা উলটি নাহে; তেওঁলোক সকলোৰেই মোৰ আগত চদোমৰ দৰে আৰু তাৰ নিবাসীসকল ঘমোৱাৰ সদৃশ।”

15 এই হেতুকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই সেই ভাববাদীসকলৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে,

“চোৱা, মই তেওঁলোকক নাগদানা ভোজন কৰাম, আৰু বিহ গছৰ ৰস পান কৰাম, কিয়নো যিৰুচালেমৰ ভাববাদীসকলৰ পৰা অপৰিষ্কৃত্য ওলাই গোট্টেই দেশত ব্যাপিল।”

16 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তোমালোকৰ আগত ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰোঁতা ভাববাদীবোৰৰ বাক্য নুশুনিবা। তেওঁলোকে তোমালোকক অসাৰতা শিকায়! আৰু যিহোৱাৰ মুখৰ পৰা নোহোৱা নিজ নিজ মনৰ দৰ্শনৰ কথা কয়।”

17 মোক হেয়জ্ঞান কৰোঁতাসকলৰ আগত তেওঁলোকে সদায় কৈ থাকে, যে, ‘যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকে শান্তি পাবা।’ আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ মনৰ কঠিনতা অনুসাৰে চলোঁতা সকলোৰে আগত কয়, ‘তোমালোকলৈ অমঙ্গল নঘটিব।’

18 কাৰণ কোনে যিহোৱাৰ সভাত থিয় হৈছে, যে, তেওঁ নিজ চকুৰে চাই তেওঁৰ বাক্য শুনিব?

কোনে তেওঁৰ বাক্যত কাণ পাতি তাক শুনিবলৈ পালে?

19 সোৱা, চোৱা, যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড শ্ৰেণীধৰু পুৰুষ! এনে কি, প্ৰবল বাহ্মাৰলি বতাহ আহিছে।

সেয়ে দুষ্টবোৰৰ মূৰত কোবেৰে লাগিব।

20 যিহোৱাই কাৰ্য সমাপ্ত নকৰালৈকে, আৰু তেওঁৰ মনৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ নকৰালৈকে তেওঁৰ শ্ৰেণীধৰু নাথামিব। তোমালোকে শেষকালত তাক সম্পূৰ্ণকৈ বুজিবা।

21 মই এই ভাববাদীসকলক পঠোৱা নাই, তথাপি তেওঁলোকে নিজে নিজেই লৰিলে;

মই তেওঁলোকক কোৱা নাই, তথাপি তেওঁলোকে নিজে নিজেই ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিলে।

22 কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ সভাত থিয় হোৱা হ’লে, মোৰ প্ৰজাসকলক মোৰ বাক্য শুনোৱালেহেঁতেন, আৰু তেওঁলোকৰ কু-পথ ও কুকৰ্মৰ পৰা তেওঁলোকক ওভটাই আনিলেহেঁতেন।

23 যিহোৱাই কৈছে, মই জনো ওচৰত থকাহে ঈশ্বৰ? দূৰত থকাও ঈশ্বৰ নহওঁ জনো?

24 যিহোৱাই কৈছে, মই দেখা নোপোৱাকৈ কোনো মানুহ জনো গুপতে লুকাই থাকিব পাৰে?

যিহোৱাই কৈছে, মই জনো স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী ব্যাপি নাথাকোঁ?

25 ‘মই সপোন দেখিলোঁ! মই সপোন দেখিলোঁ!’ এই বুলি কৈ মোৰ নামেৰে মিছা ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰোঁতা ভাববাদীসকলে কোৱা কথা মই শুনিলাঁ। 26 মিছা ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰোঁতা ভাববাদীসকলৰ, এনে কি, নিজ নিজ মনৰ কপটতা প্ৰকাশ কৰোঁতা ভাববাদীসকলৰ অন্তৰত এয়ে কিমান কাল থাকিব? 27 তেওঁলোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলে বালত আসক্ত হৈ মোৰ নাম পাহৰা দৰে তেওঁলোকে নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ আগত কোৱা সপোনৰ দ্বাৰাই মোৰ প্ৰজাসকলক মোৰ নাম পাহৰাবলৈ খুজিছে।

28 সপোন দেখা ভাববাদীয়ে সপোনৰ কথা কওঁক, আৰু মোৰ বাক্য পোৱা জনে মোৰ বাক্য বিশ্বাসেৰে কওঁক;

যিহোৱাই কৈছে, ধানৰ মাজত খেৰ কি? 29 যিহোৱাই কৈছে, “মোৰ বাক্য অগ্নিশ্বৰুপ নহয় নে?” “আৰু শিল টুকুৰা-টুকুৰী কৰা হাতুৰীৰ নিচিনা নহয় নে? 30 এই হেতুকে, যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ পৰা মোৰ বাক্য চৰ কৰা ভাববাদীসকলৰ প্ৰতি মই বিপক্ষ।”

31 যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, যি ভাববাদীবোৰে নিজ নিজ জিভা ব্যৱহাৰ কৰি, তেওঁ কৈছে বুলি কয়, মই সেই ভাববাদীবোৰৰ বিপক্ষ। 32 যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, যি ভাববাদীবোৰে নানা মিছা সপোন প্ৰচাৰ কৰে, আৰু সেইবোৰকৈ তেওঁলোকৰ মিছা কথা আৰু অনৰ্থক অহংকাৰৰ দ্বাৰাই মোৰ প্ৰজাসকলক ভ্ৰান্ত কৰে, সেই ভাববাদীসকলৰ মই বিপক্ষ।” কিয়নো মই তেওঁলোকক পঠোৱা কি আজ্ঞা দিয়া নাছিলোঁ; এই হেতুকে তেওঁলোকে এই প্ৰজাসকলক সন্মিলি উপকাৰ নকৰিব, ইয়াক যিহোৱাই কৈছে।

33 “আৰু যেতিয়া এই জাতিবোৰে, বা ভাববাদীয়ে বা পুৰোহিত তোমাক সুধিব, ‘যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য কি?’ তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক কবা, ভাৰ-বাক্য কি? যিহোৱাই কৈছে মই তোমালোকক দূৰ কৰি দিম। 34 যি ভাববাদী, পুৰোহিত, কি প্ৰজাই “যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য” এই বুলি ক’ব, মই সেই মানুহক আৰু তাৰ বংশক দণ্ড দিম।

35 তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াক আৰু নিজ নিজ ভাইক এই কথা ক’বা, ‘যিহোৱাই কি উত্তৰ দিলে?’ বা ‘যিহোৱাই কি ক’লে?’ 36 “যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য” এই বুলি তোমালোকে আৰু উল্লেখ নকৰিবা; কাৰণ প্ৰতিজনেৰ বাক্যেই তালৈ ভাৰস্বৰুপ হ’ব, কিয়নো তোমালোকে জীৱন্ত ঈশ্বৰ, আমাৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য বিপৰীত কৰিছা।

37 তুমি ভাববাদীক এইদৰে ক’বা, ‘যিহোৱাই তোমাক কি উত্তৰ দিলে? বা যিহোৱাই কি ক’লে?’ 38 কিন্তু “যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য” এই বুলি যদি তোমালোকে কোৱা, তেন্তে অৱশ্যে যিহোৱাই এইদৰে ক’ব, “যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য” এই বুলি নকৰলৈ কৈ পঠোৱাতো “যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য” এই বুলি কোৱা বাবে, চোৱা, মই তোমালোকক নিচেইকৈ পাহৰিম; 39 আৰু মই তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলক দিয়া এই নগৰখন মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা দলিয়াই পেলাম, আৰু পাহৰিব নোৱাৰা চিৰকলীয়া দুৰ্গাম আৰু সৰুদায় থকা লাজ তোমালোকলৈ ঘটাম। 40 আৰু পাহৰিব নোৱাৰা চিৰকলীয়া দুৰ্গাম আৰু সৰুদায় থকা লাজ তোমালোকলৈ ঘটাম।”

24 অধ্যায়

ডিমৰুৰে ভৰা দুটা পাচিৰ উপমা।

1 যিহোৱাই মোক কিবা এটা দেখুৱাইছিল। যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ সন্মুখত ৰাখি থোৱা ডিমৰু গুটিৰ দুটা পাচি মোক দেখুৱাইছিল। বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে যিৰুচালেমৰ পৰা কমাৰ, বাটে আদি শিল্পকাৰীয়েসেতে যিহোৱাকীমৰ পুংৰ যিহুদাৰ ৰজা যকনিয়াক, আৰু যিহুদাৰ প্ৰধান লোকসকলক বাবিললৈ বন্দী কৰি নিয়াৰ পাছত এই দৰ্শন ঘটিছিল। 2 এটা পাচিত প্ৰথমে পকা ডিমৰু গুটিৰ নিচিনা অতি উত্তম ডিমৰু গুটি আছিল, আৰু আন পাচিত বেয়াৰ বাবে খাব নোৱাৰা অতি বেয়া ডিমৰু গুটি আছিল।

3 তেতিয়া যিহোৱাই মোক সুধিলে, “হে যিৰিমিয়া, তুমি কি দেখিছা?” তেতিয়া মই ক’লোঁ, “ডিমৰু গুটি; তাৰ মাজত ভাল অতি উত্তম, আৰু বেয়া ইমান বেয়া, যে, বেয়াৰ নিমিত্তে খাব নোৱাৰে।

4 পাছে যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল: 5 বোলে, “ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: এই ঠাইৰ পৰা কলদীয়াসকলৰ দেশলৈ মই বন্দী কৰি পঠোৱা যিহুদাৰ লোকসকলক মই এই উত্তম ডিমৰু গুটিৰ দৰে মঙ্গলৰ অৰ্থে সুদৃষ্টি কৰিম। 6 কিয়নো মই তেওঁলোকৰ মঙ্গলৰ অৰ্থে তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ চকু ৰাখিম, আৰু মই তেওঁলোকক পুনৰায় এই দেশলৈ আনিম আৰু তেওঁলোকক স্থাপন কৰিম, নাভাঙিম; ৰোপণ কৰিম, ন্যায্যিম। 7 আৰু মই যে যিহোৱা, ইয়াক জানিবৰ মন মই তেওঁলোকক দিম; আৰু তেওঁলোক মোৰ পৰজা হ’ব, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ’ম; কিয়নো তেওঁলোকে সমস্ত মনেৰে মৌলৈ উলটি আহিব।

8 আৰু যিহুদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়াক, তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকলক, আৰু এই দেশত বাকী থকা যিৰুচালেমৰ অৱশিষ্ট ভাগক, আৰু মিচৰ দেশত প্ৰবাস কৰা লোকসকলক, বেয়াৰ বাবে খাব নোৱাৰা সেই বেয়া ডিমৰু গুটিৰ দৰে মই ত্যাগ কৰিম, ইয়াক যিহোৱাই নিশ্চয়কৈ কৈছে। 9 এনে কি, অমঙ্গলৰ অৰ্থে মই তেওঁলোকক পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্যত ৭ৰাসৰ বিষয় হ’বলৈ, আৰু যি যি ঠাইলৈ তেওঁলোকক খেদিম, সেই সকলো ঠাইত তেওঁলোকক অপমান, দৃষ্টান্ত, বিদৰূপ, আৰু শাওৰ বিষয় হ’বলৈ দিম। 10 আৰু মই তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলক দিয়া দেশৰ পৰা তেওঁলোক উচ্ছন্ন নোহোৱালৈকে, তেওঁলোকৰ মাজলৈ তৰোৱাল, আকাল, আৰু মহামাৰী পঠাই থাকিম।

25 অধ্যায়

যিহুদীসকলৰ বন্দী আৰু জাতিবোৰৰ দণ্ড।

1 যিহুদাৰ আটাই লোকৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ এই বাক্য আহিছিল। যোচিয়াৰ পুংৰ যিহুদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ ৰাজত্বৰ চতুৰ্থ বছৰত বাবিলৰ নবুখদনেচৰ ৰজাৰ ৰাজত্বৰ প্ৰথম বছৰত এই বাক্য আহিছিল। 2 যিৰিমিয়া ভাববাদীয়ে যিহুদাৰ সকলো লোকৰ, আৰু যিৰুচালেম-নিবাসী সকলোৰে আগত সেই বাক্য প্ৰচাৰ কৰি ক’লে।

3 তেওঁ ক’লে, “আমোদৰ পুংৰ যিহুদাৰ ৰজা যোচিয়াৰ ৰাজত্ব কালৰ ৭ৰোদশ বছৰৰ পৰা আজিলৈকে এই তেইশ বছৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহি আছে আৰু মই প্ৰতি প্ৰভাতে উঠি তোমালোকক তাক কৈ আছোঁ। মই তোমালোকক ক’বলৈ অতি ইচ্ছুক আছিলোঁ, কিন্তু তোমালোকে কাণ দিয়া নাই। 4 যিহোৱাই প্ৰতি প্ৰভাতে উঠি তেওঁৰ সকলো দাস ভাববাদীসকলক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠাই আছে, কিন্তু তোমালোকে শুনা নাই, আৰু শুনিবলৈ কাণো পতা নাই।

5 এই ভাববাদীসকলে কৈছিল, “বিনয় কৰোঁ, তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ কু-পথৰ পৰা আৰু নিজ নিজ দৃষ্টতাৰ পৰা ঘূৰা, আৰু যিহোৱাই তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলক দিয়া দেশত যুগে যুগে অনন্ত কাললৈকে বাস কৰা। 6 আৰু ইতৰ দেৱতাবোৰক সেৱাপূজা আৰু সেইবোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ সেইবোৰৰ অনুগামি নহ’বা, আৰু তেওঁলোকৰ হাতে কৰা কাৰ্যৰ দ্বাৰাই মোক বেজাৰ নিদিবা; তেতিয়া মই তোমালোকৰ কোনো অপকাৰ নকৰিম।”

7 তথাপি, যিহোৱাই কৈছে, “তোমালোকে নিজৰ নিজৰ অপকাৰৰ অৰ্থে তোমালোকৰ হাতে কৰা কাৰ্যৰ দ্বাৰাই মোক বেজাৰ দিবলৈ মৌলৈ কাণ দিয়া নাই।” 8 এই হেতুকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তোমালোকে মোৰ বাক্য নুশুনা, এইবাবে, 9 চোৱা, মই মানুহ পঠাই উত্তৰ দিশত থকা আটাই গোষ্ঠীক আনিম, ইয়াক যিহোৱা কৈছে: মই মোৰ দাস বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠাই, এই দেশৰ, ইয়াৰ নিবাসীসকলৰ, আৰু চাৰিওফালে থকা এই আটাইবোৰ জাতিৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকক আনিম; আৰু মই তেওঁলোকক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিম, আৰু মই এওঁলোকক আচৰিতৰ ও ইচ্ছা কৰাৰ বিষয় আৰু এওঁলোকৰ ঠাই চিৰকালীয়া ধ্বংসস্থান কৰিম।

10 ইয়াৰ বাহিৰে মই এওঁলোকৰ পৰা উল্লাসৰ ধ্বনি, আনন্দৰ ধ্বনি, দৰা-কন্যাৰ ধ্বনি, জাঁতৰ শব্দ আৰু চাকিৰ পোহৰ নাইকিয়া কৰিম। 11 তেতিয়া এই গোটেই দেশ ধ্বংস আৰু আচৰিতৰ ঠাই হ’ব, আৰু এই জাতিবোৰে সত্তৰ বছৰলৈকে বাবিলৰ ৰজাৰ বন্দী-কাম কৰিব।

12 যিহোৱাই আৰু কৈছে: এই সত্তৰ বছৰ পূৰ হ’লে, মই বাবিলৰ ৰজাক, আৰু সেই জাতিক, আৰু কলদীয়াসকলৰ দেশক তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ বাবে দণ্ড দিম; আৰু মই তাক চিৰকালৰ বাবে ধ্বংসস্থান কৰিম। 13 আৰু মই সেই দেশৰ বিৰুদ্ধে কোৱা মোৰ সকলো বাক্য, এনে কি, যিৰিমিয়াই সকলো জাতিৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা, এই পৃথিৱীত লিখা সকলোকে সেই দেশলৈ ঘটাম। 14 কিয়নো অনেক জাতি আৰু মহান ৰজাসকলে তেওঁলোকক বন্দী-কাম কৰোৱাব; আৰু মই তেওঁলোকক কৰম আৰু তেওঁলোকৰ হাতৰ কাৰ্য অনুসাৰে তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিম।

15 কিয়নো ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মোক এইদৰে কৈছে: “তুমি মোৰ সেৱাধৰ্মৰূপ সেই দৰাষ্কাৰসৰ পান-পাংৰ মোৰ হাতৰ পৰা লোৱা, আৰু যি যি জাতিৰ ওচৰলৈ মই তোমাক পঠাওঁ, তুমি গৈ সেই সেই জাতিক ইয়াক পান কৰোৱাব। 16 তেওঁলোকে পান কৰি চলং-পলং কৰিব আৰু মই তেওঁলোকৰ মাজলৈ যি তৰোৱাল পঠিয়াম, তাৰ কাৰণে তেওঁলোক পগলা যেন হ’ব।

17 তেতিয়া মই যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা সেই পান-পাংৰ লৈ, যিহোৱাই যিবোৰ জাতিৰ ওচৰলৈ মোক পঠিয়ালে, তেওঁলোকক পান কৰোৱালোঁ, 18 অৰ্থাৎ আজিৰ দৰেই, তেওঁলোকক ধ্বংসস্থান, আচৰিত, ইচ্ছা ইচ্ছা, আৰু শাওৰ বিষয় কৰিবলৈ যিৰুচালেমক, যিহুদাৰ নগৰবোৰক তাৰ ৰজাসকলক, আৰু তাৰ প্ৰধান লোকসকলক পান কৰোৱালোঁ।

19 আন জাতি সমূহেও ইয়াক পান কৰিব লগীয়া হৈছিল: আৰু মিচৰৰ ৰজা ফৰোণক আৰু তেওঁৰ মন্ত্ৰীসকলক, তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকলক, 20 তেওঁৰ সকলো প্ৰজাক, মিশ্ৰিত জাতি সমূহক, উচ্চ দেশৰ সকলো ৰজাক, পল্টীয়াসকলক

আটাই বজাক বিশেষকৈ অঙ্কিলোন, গাজা, ইক্ৰাণ, আৰু অচ্চদোদৰ অৱশিষ্ট ভাগক, ²¹ ইদাম, মোৰাব, আৰু অন্মোনৰ সন্তান সকলক, তুৰৰ সকলো বজাক;

²² চীদোনৰ সকলো বজাক, সমুদৰৰ সিপাৰে থকা দ্বীপৰ সকলো বজাক, ²³ দদান, তেমা, বুজ, আৰু কুমৰ গুৰিত ডাটি-চুলি কটা সকলোৱে পান কৰিবলগীয়া হৈছিল।

²⁴ আৰবৰ সকলো বজাক, মৰুভূমি-নিবাসী মিশ্ৰিত জাতিৰ সকলো বজাক, ²⁵ যিদ্দীৰৰ সকলো বজাক, এলমৰ সকলো বজাক, মাৰিয়াসকলৰ সকলো বজাক, ²⁶ পৰভেদ নৰখাকে উত্তৰ দেশৰ ওচৰত কি দূৰত থকা সকলো বজাক, পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা জগতৰ সকলো ৰাজ্যক পান কৰোৱালোঁ; আৰু তেওঁলোকৰ পাছত চেচক ৰজাই পান কৰিব।”

²⁷ ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “আৰু তুমি তেওঁলোকক এই কথা ক’বা, তোমালোকে পান কৰি মতলীয়া হৈ বঁতিওৱা, আৰু তোমালোকৰ মাজলৈ মই যি তৰোৱাল পঠিয়াম, তাৰ কাৰণে পতিত হোৱা, আৰু নুঠিবা।” ²⁸ আৰু তেতিয়া যদি তেওঁলোকে পান কৰিবলৈ তোমাৰ হাতৰ পৰা পান-পাংৰটি লবলৈ অস্বীকাৰ কৰে, তেতিয়া তেওঁলোকক ক’বা, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, তোমালোকে অৱশ্যে পান কৰিবই লাগে। ²⁹ কাৰণ, চোৱা, মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা নগৰখনতেই অমঙ্গল আনিবলৈ ধৰিছোঁ, এনে স্থলত, তোমালোকে একেবাৰে দণ্ড নোপোৱাকৈ থাকিবা নে? তোমালোকে দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিবা; কিয়নো বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, মই পৃথিৱী-নিবাসী সকলোৰে অস্থিত তৰোৱাল মাতিম।

³⁰ এই হেতুকে তুমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এই সকলো ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা, আৰু তেওঁলোকক কোৱা, ‘যিহোৱাই উচ্চস্থানৰ পৰা গৰ্জ্জন কৰিব, আৰু তেওঁ নিজৰ পবিত্ৰ নিবাসৰ পৰা উচ্চ-ধ্বনি শুনাৱ, তেওঁৰ মেৰ-ছাগ চৰোৱা ঠাইৰ বিৰুদ্ধে বৰকৈ গৰ্জ্জিব, আৰু পৃথিৱী-নিবাসী সকলোৰে বিৰুদ্ধে দৰাফাশুটি গচকোঁতাসকলৰ দৰেই উচ্চ-ধ্বনি কৰিব।

³¹ পৃথিৱীৰ সীমালৈকে ধ্বনিয়ে ব্যাপিব; কিয়নো জাতি সমূহে সৈতে যিহোৱাৰ বিবাদ আছে, তেওঁ মৰ্ত্যাসকলে সৈতে প্ৰতিবাদ কৰিব; দুইহঁতক হ’লে, তেওঁ তৰোৱালত শোধাই দিব।” এয়ে যিহোৱাৰ বচন।

³² বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “চোৱা, এক জাতিৰ পৰা আন জাতিলৈ অমঙ্গল ওলাব, আৰু পৃথিৱীৰ অন্ত ভাগৰ পৰা বৰ ধুমুহা আহিব। ³³ সেই দিনা পৃথিৱীৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ যিহোৱাৰ হত লোক হ’ব; কোনেও তেওঁলোকৰ বাবে বিলাপ নকৰিব, আৰু তেওঁলোকক গোটোৱা কি পোতা নহ’ব, তেওঁলোক মাটিৰ ওপৰত সাৰস্বৰূপ হ’ব।

³⁴ হে মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰ, তোমালোকে হাৰ্কাৰ আৰু কাতৰোক্তি কৰা; আৰু হে মেৰ-ছাগৰ জাকৰ প্ৰধান লোকসকল, তোমালোক ছাইত বাগৰা।

কিয়নো তোমালোকৰ হত্যাৰ দিন আহি পৰিল; মই তোমালোকক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম, তাতে তোমালোক মনোহৰ পাংৰৰ দৰে পতিত হবা।

³⁵ মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰে পলাবলৈ, বা মেৰ-ছাগৰ জাকৰ প্ৰধান লোকসকলে ৰক্ষা পাবলৈ বাট নাপাব।

³⁶ মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰৰ কাতৰোক্তি আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ প্ৰধান লোকসকলৰ হাৰ্কাৰৰ শব্দ শুনা গৈছে;

কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকৰ চৰণীয়া ঠাই উচ্ছন্ন কৰিছে।

³⁷ আৰু যিহোৱাৰ কেৰাধৰ কাৰণে শান্তিপূৰ্ণ মেৰ-ছাগৰ গঁৰালবোৰ নিস্তন্ন হ’ল।

³⁸ তেওঁ সিংহৰ নিচিনাকৈ নিজৰ গহবৰ এৰি আহিছে; কিয়নো অত্যাচাৰকাৰী তৰোৱালৰ ভয়ানকতা আৰু তেওঁৰ পৰচণ্ড কেৰাধৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ দেশ আচৰিতৰ বিষয় হৈছে,

কাৰণ তেওঁৰ খয়াল ক্ৰোধৰ বাবে।”

26 অধ্যায়

যিৰিমিয়াই সঙ্কটত পৰা।

¹ যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ ৰাজত্বৰ আৰম্ভণিত যিহোৱাৰ পৰা এই বাক্য আহিল আৰু ক’লে, ² বোলে, “যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: তুমি যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতালত থিয় হোৱা, আৰু যিহোৱাৰ গৃহত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ অহা যিহূদাৰ সকলো নগৰৰ লোকসকলক, মই তেওঁলোকক ক’বলৈ তোমাক আজ্ঞা দিয়া সকলো বাক্য কোৱা, এটি কথাও নোকোৱাকৈ নাথাকিবা। ³ কিজানি তেওঁলোকে শুনি নিজ নিজ কু-পথৰ পৰা উলটিব; সেয়ে হ’লে, তেওঁলোকৰ দুষ্টতাৰ বাবে মই তেওঁলোকলৈ কৰিব খোজা অমঙ্গলৰ পৰা থামিম।

⁴ তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যি ভাববাদীসকলক মই প্ৰভাতে উঠি তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই থাকোঁ, কিন্তু তোমালোকে যদি নুশুনা, ⁵ মোৰ দাস সেই ভাববাদীসকলৰ বাক্য শুনিবলৈ, তোমালোকৰ আগত মই স্থাপন কৰা মোৰ ব্যৱস্থামতে চলিবলৈ, যদি তোমালোকে মোলৈ কাণ নিদিয়া, ⁶ তেনেহলে মই এই গৃহক চীলোৱা দৰে কৰিম, আৰু এই নগৰক পৃথিৱীৰ আটাই জাতিৰ শাওৰ বিষয় কৰিম।

⁷ যেতিয়া যিৰিমিয়াই যিহোৱাৰ গৃহত এই সকলো বাক্য কোৱাত ভাববাদী আৰু আটাই প্ৰজাসকলে শুনিলে। ⁸ আৰু যিৰিমিয়াই সকলো লোকৰ আগত, যিহোৱাই আজ্ঞা কৰা সকলো কথা কৈ এটোৱাৰ পাছত, পুৰোহিত, ভাববাদী আৰু আটাই প্ৰজাসকলে তেওঁক ধৰি ক’লে, “তুমি নিশ্চয়ে মৰিবা! ⁹ এই গৃহ চীলোৱা দৰে হ’ব আৰু এই নগৰ উচ্ছন্ন হৈ নিবাসী-শূন্য হ’ব বুলি কৈ, তুমি যিহোৱাৰ নামেৰে কিয় ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিছা?” সেই কাৰণে সকলো প্ৰজাই যিহোৱাৰ গৃহত যিৰিমিয়াৰ আগত গোট খালে।

10 তেতিয়া যিহূদাৰ প্ৰধান লোকসকলে এই কথা শুনি ৰাজ গৃহৰ পৰা যিহোৱাৰ গৃহলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোক যিহোৱাৰ গৃহত নতুন দুৱাৰৰ সোমোৱা ঠাইত বহিল। 11 পাছে পুৰোহিত আৰু ডাববাদীসকলে প্ৰধান লোকসকলক আৰু আটাই প্ৰজাসকলৰ আগত ক'লে, “এই মানুহ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য; কিয়নো তেওঁ এই নগৰৰ বিৰুদ্ধে ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিলে, তাক তোমালোকে নিজ কাণে শুনিলা!” 12 তেতিয়া যিৰিমিয়াই সকলো প্ৰধান লোক আৰু আটাই প্ৰজাৰ আগত ক'লে, “এই গৃহ আৰু নগৰৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে শুনা আটাইবোৰ ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিবলৈ যিহোৱাই মোক পঠিয়ালে। 13 এই হেতুকে এতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ আচৰণ আৰু কৰ্ম শুদ্ধ কৰা, আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰা; তাতে যিহোৱাই তোমালোকৰ অহিতে কৰিব খোজা অমঙ্গলৰ পৰা থামিব। 14 কিন্তু চোৱা! মই হ'লে তোমালোকৰ হাততে আছোঁ। তোমালোকৰ দৃষ্টিত যি ভাল আৰু ন্যায্য, তাকে মৌলৈ কৰা। 15 কিন্তু তোমালোকে নিশ্চয় জানিবা, যে, যদি তোমালোকে মোক বধ কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ নিজৰ নিজৰ, এই নগৰৰ, আৰু ইয়াৰ নিবাসীসকলৰ ওপৰত নিৰ্দোষীৰ ৰক্তপাতৰ দোষ ঘটোৱাব। কিয়নো সঁচাকৈ সেই সকলো কথা তোমালোকৰ কাণত ক'বলৈ যিহোৱাই মোক তোমালোকৰ গুৰিলৈ পঠিয়ালে।”

16 তেতিয়া প্ৰধান লোকসকল আৰু আটাই প্ৰজাই পুৰোহিত আৰু ডাববাদীসকলক ক'লে, “এই মানুহ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য নহয়; কিয়নো এওঁ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে আমাক কথা ক'লে।” 17 তাৰ পাছত দেশৰ বৃদ্ধসকলৰ মাজৰ কিছু লোকে উঠি প্ৰজাসকলৰ গোটেই সমাজক ক'লে।

18 তেওঁলোকে ক'লে, “যিহূদাৰ হিষ্টিয়া ৰজাৰ ৰাজত্বৰ কালত মোৰেইয়া মীখায়াই ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিছিল। তেওঁ যিহূদাৰ আটাই লোকক কৈছিল, ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছিল: “চিয়োনক পথাৰৰ দৰে চহোৱা হ'ব, যিৰূচালেম ভগ্নৰাশি হ'ব আৰু গৃহটি থকা পৰ্ব্বতটো কাঠনিৰ ওখ ঠাইৰ দৰে হ'ব।” 19 কোৱাচোন, যিহূদাৰ হিষ্টিয়া ৰজাই আৰু গোটেই যিহূদাই জানো তেওঁক বধ কৰিছিল? হিষ্টিয়াই জানো যিহোৱালৈ ভয় কৰা নাছিল? আৰু তেওঁ জানো যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহ প্ৰাৰ্থনা কৰা নাছিল? তাতে যিহোৱাই তেওঁলোকলৈ কৰিব খোজা অমঙ্গলৰ পৰা জানো নাথামিল? তোমালোকে কোৱাৰ দৰে কৰিলে আৰু নিজ নিজ প্ৰাণৰ অহিতে মহা-অমঙ্গল ঘটাম।

20 যিহোৱাৰ নামেৰে ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰা আৰু এজন লোক আছিল, তেওঁ কিৰিয়া-যিয়াৰীম নিবাসী চমৰিয়াৰ পুংৰ উৰিয়া; তেওঁ যিৰিমিয়াৰ সকলো বাক্যৰ দৰে এই নগৰ আৰু এই দেশৰ অহিতে ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিছিল। 21 কিন্তু যিহোয়াকীম ৰজা, তেওঁৰ বাঁহসকলক আৰু সকলো প্ৰধান লোক তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ পোৱাত, ৰজাই তেওঁক বধ কৰিবলৈ পুৰুষাৰ্থ কৰিলে; কিন্তু উৰিয়াই তাকে শুনি ভয় পাই পলাই মিচৰলৈ গ'ল।

22 তেতিয়া যিহোয়াকীম ৰজাই মিচৰলৈ মানুহ পঠিয়ালে, অৰ্থাৎ অকবোৰৰ পুংৰ ইলনাথনক আৰু তেওঁৰ লগত কেইজনমান লোকক মিচৰলৈ পঠিয়ালে। 23 পাছত তেওঁলোকে উৰিয়াক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই যিহোয়াকীম ৰজাৰ গুৰিলৈ আনিলাত, ৰজাই তবোৱালৰ দ্বাৰাই তেওঁক বধ কৰি সামান্য লোকৰ মৈদামত তেওঁৰ শৱ পেলাই দিলে। 24 কিন্তু চাফনৰ পুংৰ অহীকামৰ হাত যিৰিমিয়াৰ পক্ষে থকাত, বধ কৰিবৰ অৰ্থে লোকসকলৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিয়া নহ'ল।

27 অধ্যায়

যোঁত-জৰী আৰু যুঁৱলি পঠোৱাৰ উপমা।

1 যোচিয়াৰ পুংৰ যিহূদাৰ ৰজা চিদিকিয়াৰ ৰাজত্বৰ আৰম্ভণিত যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ এই বাক্য আহিল, বোলে, 2 “যিহোৱাই মোক ক'লে, তুমি যোঁত-জৰী আৰু যুঁৱলি সাজি তোমাৰ ডিঙিত লগোৱা। 3 আৰু যিৰূচালেমলৈ যিহূদাৰ চিদিকিয়া ৰজাৰ গুৰিলৈ দূতবোৰৰ হাতত, ইদামৰ ৰজা, মোৱাবৰ ৰজা, অম্মোনৰ সন্তানসকলৰ ৰজা, তুৰৰ ৰজা, আৰু চীদোনৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ সেইবোৰ পঠিয়াই দিয়া। 4 আৰু নিজ নিজ প্ৰভুক ক'বৰ বাবে তেওঁলোকক এই আদেশ দিয়া, ‘ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে: “তোমালোকে নিজ নিজ প্ৰভুক এই এই কথা ক'বা, 5 ‘ময়েই নিজ মহাশক্তিৰে আৰু মেলা বাহুৰে পৃথিৱীক আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা মানুহ আৰু পশুবোৰক সৃষ্টি কৰিলোঁ, আৰু মোৰ দৃষ্টিত যাক ভাল দেখোঁ, তাকে তাক দিওঁ। 6 এই হেতুকে এতিয়া মই এই সকলো দেশ মোৰ দাস বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰৰ হাতত দিলোঁ, আৰু তেওঁৰ বন্দীকাম কৰিবৰ অৰ্থে বনৰ জন্তুবোৰকো মই তেওঁক দিলোঁ। 7 আৰু তেওঁৰ নিজ দেশৰ সময় শেষ নোহোৱালৈকে সকলো জাতিয়ে তেওঁৰ, তেওঁৰ পুতেকৰ আৰু তেওঁৰ নাতিয়েকৰ বন্দী-কাম কৰিব; সেই সময় হ'লে অনেক জাতি আৰু মহান ৰজাসকলে তেওঁক তেওঁলোকৰ বন্দী-কাম কৰোৱাব।

8 যি জাতি আৰু ৰজাই সেই বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰৰ বন্দী-কাম নকৰিব, আৰু বাবিলৰ ৰজাৰ যুৱলিত নিজৰ ডিঙি নাৰাখিব, যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁৰ হাতেৰে এই জাতিক সংহাৰ নকৰালৈকে তবোৱাল আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই দণ্ড দিম।

9 কিন্তু তোমালোকে হ'লে! তোমালোকে বাবিলৰ ৰজাৰ বন্দী-কাম কৰিবলৈ নাপাবা, ‘এই বুলি তোমালোকক কোৱা তোমালোকৰ ডাববাদী, মঙ্গলতী, স্বপ্নদৰ্শক, গণক, কি মায়াবীৰ কথা নশুনিবা।’ 10 কিয়নো তোমালোকৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক দূৰ কৰিবৰ কাৰণে আৰু মই তোমালোকক খেদাই দিলে তোমালোক নষ্ট হ'বলৈ তোমালোকৰ আগত তেওঁলোকে মিছা ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰে। 11 কিন্তু যি জাতিয়ে বাবিলৰ ৰজাৰ যুৱলিৰ তলত নিজৰ ডিঙি ৰাখিব, আৰু তেওঁৰ বন্দীকাম কৰিব, যিহোৱাই কৈছে, ‘মই সেই জাতিক নিজ দেশত থাকিবলৈ দিম; তেওঁলোকে তাত কৃষিকাৰ্য্য কৰিব, আৰু তাত বাস কৰিব।’ 12”

12 পাছত মই সেই সকলো বাক্য অনুসাৰে যিহূদাৰ ৰজা চিদিকিয়াক ক'লোঁ: “তোমালোকে নিজ নিজ ডিঙি বাবিলৰ ৰজাৰ যুৱলিৰ তলত ৰাখি, তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ বন্দী-কাম কৰি জীয়াই থাকা। 13 যি জাতিয়ে বাবিলৰ ৰজাৰ বন্দী-কাম

নকৰিব, সেই জাতিৰ বিষয়ে যিহোৱাই কোৱাৰ দৰে, তুমি আৰু তোমাৰ পৰজাসকল তৰোৱাল, আকাল আৰু মহামাৰীত কিয় মৰিবা?

14 'বাবিলৰ ৰজাৰ বন্দী-কাম কৰিব নাপাবা' বুলি তোমালোকক কোৱা ডাববাদীসকলৰ কথা নুশুনিবা; কিয়নো তেওঁলোকে তোমালোকৰ আগত মিছা ডাববাদী পৰচাৰ কৰে। 15 কাৰণ, যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক পঠোৱা নাই" কিন্তু মই তোমালোকক খেদাই দিলে তোমালোক আৰু তোমালোকৰ আগত ডাববাদী পৰচাৰ কৰা ডাববাদীসকল বিনষ্ট হ'ব কাৰণে, তেওঁলোকে মিছাকৈয়ে মোৰ নামেৰে ডাববাদী পৰচাৰ কৰে।

16 পাছে মই পুৰোহিতসকলক আৰু এই সকলো পৰজাক ক'লোঁ, "যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, যিহোৱাৰ গৃহৰ বস্তুবোৰ অলপতে পুনৰায় বাবিলৰ পৰা অনা যাব বুলি তোমালোকৰ আগত ডাববাদী পৰচাৰ কৰা তোমালোকৰ ডাববাদীসকলৰ কথালৈ কাণ নিদিবা; কিয়নো সিহঁতে তোমালোকৰ আগত মিছা ডাববাদী পৰচাৰ কৰে। 17 তেওঁলোকৰ কথালৈ কাণ নিদিবা, কিন্তু বাবিলৰ ৰজাৰ বন্দী-কাম কৰি জীয়াই থাকা; এই নগৰ কিয় ধ্বংসস্থান হ'ব? 18 কিন্তু যদি তেওঁলোক ডাববাদী হয়, আৰু যদি যিহোৱাৰ বাক্য তেওঁলোকৰ লগত আছে, তেন্তে যিহোৱাৰ গৃহত, যিহুদাৰ ৰাজগৃহত আৰু যিৰূচালেমত অৱশিষ্ট থকা বস্তুবোৰ বাবিললৈ নাযাবলৈ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ আগত তেওঁলোকে পৰাৰ্থনা কৰক।

19 কিয়নো বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচেৰে যিহোয়াকীমৰ পুতেক যিহুদাৰ ৰজা যকনিয়াক, আৰু যিহুদাৰ ও যিৰূচালেমৰ পৰধান লোকসকলক আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা বাহিৰলৈ বন্দী কৰি নিয়া সময়ত, 20 স্তম্ভ কেইটা, সন্মুদৰ-পাণ্ডাৰটো, আৰু আধাৰবোৰ আদি কৰি এই নগৰৰ অৱশিষ্ট থকা যি যি বস্তু বাবিলত ৰজা নবুখদনেচেৰে নিয়া নাছিল, সেইবোৰৰ বিষয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে; 21 এনে কি, যিহোৱাৰ গৃহত, যিহুদাৰ ৰাজগৃহত, আৰু যিৰূচালেমত অৱশিষ্ট থকা সেই বস্তুবোৰৰ বিষয়ে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, 22 সেই সকলোকে বাবিললৈ নিয়া হ'ব, আৰু মই সেইবোৰৰ বিচাৰ নকৰা দিনলৈকে সেইবোৰ সেই ঠাইত থাকিব, ইয়াকে যিহোৱাই কৈছে; সেই দিন উপস্থিত হ'লে, মই সেইবোৰ আনি এই ঠাইত পুনৰাই স্থাপন কৰিম।"

28 অধ্যায়

মিছা ডাববাদী হননীয়ৰ দণ্ড।

1 পাছত সেই বছৰত যিহুদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়াৰ ৰাজত্ব কালৰ আৰম্ভণিত চতুৰ্থ বছৰৰ পঞ্চম মাহত, যিহোৱাৰ গৃহত, পুৰোহিত আৰু সকলো পৰজাৰ আগত গিৰিয়োন নিবাসী অৰুজ্জ্বৰ পুং হননিয়া ডাববাদীয়ে মোক এই কথা ক'লে, 2 "ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 'মই বাবিলৰ ৰজাৰ যুৱলি ডাঙিলোঁ। 3 এই ঠাইৰ পৰা বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচেৰে বাবিললৈ লৈ যোৱা যিহোৱাৰ গৃহৰ সকলো বস্তু সম্পূৰ্ণ দুই বছৰৰ ভিতৰত মই পুনৰায় এই ঠাইলৈ আনিম। 4 আৰু যিহোৱাই কৈছে, 'মই যিহোয়াকীমৰ পুং যিহুদাৰ ৰজা যকনিয়াক, বাবিললৈ বন্দী কৰি নিয়া যিহুদাৰ সকলোৰে সৈতে এই ঠাইলৈ পুনৰায় আনিম; কিয়নো মই বাবিলৰ ৰজাৰ যুৱলি ডাঙিম।'"

5 তেতিয়া যিৰিমিয়া ডাববাদীয়ে যিহোৱাৰ গৃহত থিয় হৈ থকা পুৰোহিতসকল আৰু পৰজাসকলৰ আগত হননিয়া ডাববাদীক কথা ক'লে, 6 যিৰিমিয়া ডাববাদীয়ে এই কথা ক'লে, আমেন, যিহোৱাই তাকেই কৰ'ক; বাবিলৰ পৰা এই ঠাইলৈ যিহোৱাৰ গৃহৰ বস্তুবোৰ আৰু দেশান্তৰত হোৱা আটাইকৈ পুনৰায় আনিব বুলি তুমি পৰচাৰ কৰা সেই ডাববাদীবোৰ যিহোৱাই সিদ্ধ কৰ'ক। 7 তথাপি তোমাৰ কাণত আৰু আটাই পৰজাৰ কাণত এই যি কথা মই কওঁ, তাক শুনা।

8 মোৰ আৰু তোমাৰ আগেয়ে যি পৰাচীন ডাববাদীসকল আছিল, তেওঁলোকে অনেক অনেক দেশ আৰু মহা মহা ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ, অমঙ্গল আৰু মহামাৰী হ'ব বুলি ডাববাদী পৰচাৰ কৰিছিল। 9 যি ডাববাদীয়ে শান্তি হ'ব বুলি ডাববাদী পৰচাৰ কৰে, সেই ডাববাদীৰ বাক্য ফলিয়ালেহে, যিহোৱাই সঁচাকৈ তেওঁক পঠোৱা হয় বুলি জনা যাব।"

10 পাছত হননিয়া ডাববাদীয়ে যিৰিমিয়া ডাববাদীৰ ডিঙিৰ পৰা যুৱলিখন সোলোকাই ডাঙি পেলালে। 11 আৰু হননিয়াই আটাই পৰজাসকলৰ আগত ক'লে, "যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'সম্পূৰ্ণ দুইবছৰৰ ভিতৰত মই বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচেৰেৰ যুৱলি এইদৰেই ডাঙি আটাই জাতিৰ ডিঙিৰ পৰা গুচাম।'" তেতিয়া যিৰিমিয়া ডাববাদী নিজ বাটে গুচি গ'লে।

12 পাছত হননিয়া ডাববাদীয়ে যিৰিমিয়া ডাববাদীৰ ডিঙিৰ পৰা যুৱলিখন ডাঙি গুচুৱাৰ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য যিৰিমিয়ালৈ আহিল, বোলে, 13 "তুমি গৈ হননিয়াক কোৱা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে, 'তুমি কাঠৰ যুৱলি ডাঙিলা হয়, কিন্তু তাৰ সলনি লোহাৰ যুৱলি যুগুত কৰিব লাগে।'" 14 কিয়নো ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, বাবিলৰ নবুখদনেচেৰ ৰজাৰ বন্দী-কাম কৰিবলৈ মই সকলো জাতিৰ ডিঙিত লোহাৰ যুৱলি লগালোঁ; তাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বন্দী-কাম কৰিব; আৰু মই বনৰ জন্তুবোৰকো তেওঁক দিলোঁ।"

15 পাছত যিৰিমিয়া ডাববাদীয়ে হননিয়া ডাববাদীক ক'লে, "হে হননিয়া, শুনা; যিহোৱাই তোমাক পঠোৱা নাই, কিন্তু তুমি এই লোকসকলক মিছা কথাতে বিশ্বাস কৰাইছা। 16 এই হেতুকে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'চোৱা, মই তোমাক পৃথিৱীৰ পৰা দূৰ কৰি দিম; তুমি এই বছৰৰ ভিতৰতে মৰিবা, কাৰণ তুমি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিদেহাৰ কথা ক'লা। 17 আৰু হননিয়া ডাববাদী সেই বছৰৰ সপ্তম মাহত মৰিল।

29 অধ্যায়

দেশান্তৰিতসকললৈ লিখা যিৰিমিয়াৰ পংৰ।

1 যিৰুচালেমৰ পৰা যিৰিমিয়া ডাববাদীয়ে পঠোৱা পংৰখনৰ কথা এইবাৰ - যিবোৰ দেশান্তৰলৈ নিয়া বৃদ্ধসকলৰ অৱশিষ্ট বাৰ্গলৈ, আৰু যিৰুচালেমৰ পৰা বাবিললৈ নবুখদনেচৰে বন্দী কৰি নিয়া পুৰোহিত, ডাববাদী, আৰু সকলো পৰজালৈ পঠিয়াইছিল। 2 আৰু এইয়া হৈছিল যেতিয়া যকনিয়া ৰজা, ৰাজমাও, নপুংসকসকল, যিহূদা আৰু যিৰুচালেমৰ পৰধান লোকসকল, আৰু ৰাজমিস্ত্ৰৰ বাটে আদি শিল্পকাৰীসকলে যিৰুচালেমৰ পৰা পৰস্থান কৰিছিল। 3 এই পত্ৰ যিহূদাৰ চিদ্দিকিয়া ৰজাই বাবিললৈ, বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰৰ গুৰিলৈ পঠোৱা চাফনৰ পুংৰ ইলিয়াচাৰ, আৰু হিষ্ট্ৰিয়াৰ পুংৰ গমৰিয়াৰ হাতত পঠিয়াইছিল।

4 পত্ৰখনত এইদৰে কৈছিল, যে, “মই যিৰুচালেমৰ পৰা বাবিললৈ বন্দী কৰি নিয়া সকলো দেশান্তৰিত লোকক ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 5 তোমালোকে ঘৰ সাজি তাত বাস কৰা, আৰু বাৰী পাতি তাৰ ফল ভোগ কৰা।

6 বিবাহ কৰি লৰা-ছোৱালী জন্ম দিয়া, আৰু লৰা-ছোৱালী জন্মিবৰ কাৰণে তোমালোকৰ পুত্ৰসকললৈ ছোৱালী আনা, আৰু জীয়েকসকলক বিয়া দিয়া। এইদৰে যেন তোমালোক সংখ্যাত কম নহৈ বাঢ়ি যোৱা। 7 আৰু মই তোমালোকক বন্দী কৰি নিয়া নগৰৰ শান্তিলৈ চেষ্টা কৰা আৰু তাৰ বাবে যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰা; কিয়নো তাৰ শান্তিতে তোমালোকৰো শান্তি হ'ব।

8 কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: তোমালোকৰ মাজত থকা তোমালোকৰ ডাববাদী আৰু মঙ্গলতীসকলে তোমালোকক নুড়লাওক, নাইবা তোমালোকৰ সপোনত তোমালোকক দেখুওৱা কথালৈ কাণ নিদিবা। 9 কিয়নো তেওঁলোকে মিছাকৈ মোৰ নামেৰে তোমালোকৰ আগত ডাববাদী পৰচাৰ কৰে; যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক পঠোৱা নাই।

10 কিয়নো যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ‘বাবিলত থকা সত্তৰ বছৰ পূৰ হ'ল, মই তোমালোকৰ বিচাৰ ল'ম আৰু এই ঠাইলৈ তোমালোকক ওলোটাই আনি তোমালোকলৈ মোৰ মঙ্গল বাক্য সিদ্ধ কৰিম। 11 কাৰণ যিহোৱাই কৈছে, মই তোমালোকৰ বিষয়ে কৰা সঙ্কল্প ময়েই জানো; তোমালোকৰ শেষ-অৱস্থাত তোমালোকক আশা দিবলৈ সেয়ে মঙ্গলৰ সঙ্কল্প, অমঙ্গলৰ নহয়।

12 আৰু তেতিয়া তোমালোকে মোক মাতিবা আৰু গৈ মোৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিবা; তেতিয়া মই তোমালোকৰ কথা শুনিম। 13 আৰু তোমালোকে সমস্ত মনেৰে মোক বিচাৰিলে মোক বিচাৰি পাবা। 14 আৰু যিহোৱাই কৈছে: ‘মই তোমালোকক মোক পাবলৈ দিম, মই তোমালোকৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্ত্তন কৰিম, আৰু মই তোমালোকক দেশান্তৰিত কৰা সকলো জাতিৰ পৰা আৰু সকলে ঠাইৰ পৰা তোমালোকক গোটাই আনিম,’ ইয়াক যিহোৱাই কৈছে: ‘আৰু যি ঠাইৰ পৰা মই তোমালোকক বন্দী কৰি নিয়ালোঁ, সেই ঠাইলৈ পুনৰায় আনিম।

15 যিহেতু তোমালোকে কৈছা, যিহোৱাই বাবিলত আমাৰ কাৰণে ডাববাদীসকলক উপাস্ত কৰিলে, 16 এই হেতুকে তোমালোকে জানিবা, যে, দায়ুদৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহোঁতা ৰজাৰ, আৰু তোমালোকৰ সৈতে দেশান্তৰলৈ নোযোৱা তোমালোকৰ ভাই এই নগৰ-নিবাসী সকলো পৰজাৰ বিষয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 17 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘চোৱা, মই তেওঁলোকৰ মাজলৈ তৰোৱাল, আকাল, আৰু মহামাৰী পঠিয়াম; আৰু তোমালোক অতি বেয়া হোৱাৰ কাৰণে মই তোমালোকক খাব নোৱাৰা ঘিণলগীয়া ডিম্বৰ গুটিৰ দৰে কৰিম।

18 মই তৰোৱাল, আকাল, আৰু মহামাৰী লৈ তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদিম, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্যৰ মাজত তেওঁলোকক ৰাসৰ বিষয় কৰিম; আৰু মই তেওঁলোকক খেদাই দিয়া সকলো জাতিৰ মাজত তেওঁলোকক শাও, আচৰিত, ইহু ইহু আৰু ধিক্কাৰৰ বিষয় কৰিম। 19 কাৰণ যিহোৱাই কৈছে: ‘মই অতি পৰভাতে উঠি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ মোৰ দাস ডাববাদীসকলৰ দ্বাৰাই পঠোৱা মোৰ বাক্যলৈ তোমালোকে কাণ নিদিলা;’ যিহোৱাই কৈছে: ‘তোমালোকে মোৰ বাক্য শুনিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলা।’

20 এই হেতুকে যিৰুচালেমৰ পৰা বাবিললৈ মই পঠোৱা দেশান্তৰিত হোৱা যি তোমালোক, সকলোৱে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা:

21 ‘কোলায়াৰ পুংৰ যি আহাবে, আৰু মাচেয়াৰ পুংৰ যি চিদ্দিকিয়াই মোৰ নামেৰে তোমালোকৰ আগত মিছা ডাববাদী পৰচাৰ কৰিলে, তেওঁলোকৰ বিষয়ে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ‘চোৱা, মই তেওঁলোকক তোমালোকৰ চকুৰ আগতেই বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰৰ হাতত শোধাই দিম।

22 আৰু বাবিলৰ ৰজাই জুইত পোৱা চিদ্দিকিয়া আৰু আহাবৰ দৰে যিহোৱাই তোমাক কৰক বুলি কৈ, বাবিলত থকা যিহূদাৰ সকলো দেশান্তৰিত লোকে তেওঁলোকক দৃষ্টান্ত স্থল কৰি শাও দিব।’ 23 কিয়নো তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ মাজত অজ্ঞানতাৰ কাৰ্য কৰিলে, আৰু নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ স্ত্ৰীলৈ গমন কৰিলে, আৰু মই তেওঁলোকক আজ্ঞা নিদিয়া বাক্য মিছাকৈয়ে মোৰ নামেৰে পৰচাৰ কৰিলে।’ যিহোৱাই কৈছে: ‘ময়েই জানো, আৰু ময়েই সাক্ষী আছোঁ।’

24 তুমি নিহিলামীয়া চময়িয়াৰ বিষয়ে এই কথা কোৱা: 25 ‘ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: যিৰুচালেমত থকা সকলো লোকলৈ, আৰু মাচেয়াৰ পুংৰ চফনিয়া পুৰোহিত আদি সকলো পুৰোহিতলৈ তুমি নিজৰ নামেৰে পংৰ পঠিয়াই কৈছা, 26 ‘যি কোনো মানুহে বলীয়া হৈ নিজকে ডাববাদী পাতে, সেই মানুহক কুদ্দাত আৰু শিকলিত বন্ধ কৰিবলৈ, যিহোৱাৰ গৃহত অধ্যক্ষ হ'বৰ কাৰণে যিহোয়াদা পুৰোহিতৰ সলনি যিহোৱাই তোমাক পুৰোহিত নিযুক্ত কৰিলে।

27 এই হেতুকে অনাতোথীয়া যি যিৰিমিয়াই তোমালোকৰ আগত নিজকে নিজে ডাববাদী পাতে, সেই যিৰিমিয়াক তুমি কিয় ধমকি দিয়া নাই? 28 কিয়নো বাবিলত থকা আমালৈ তেওঁ কৈ পঠিয়াইছে, যে, বহুদিন হ'ব, তোমালোকে ঘৰ সাজি তাত বাস কৰা, বাৰী পাতি তাৰ ফল ভোগ কৰা।’ 29 চফনিয়া পুৰোহিতে সেই পংৰখন যিৰিমিয়া ডাববাদীয়ে শুনাকৈ পাঠ কৰিলে।

30 তাতে যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, বোলে, 31 তুমি দেশান্তৰিত হোৱা লোকসকলৰ আগলৈ এই কথা কৈ পঠিওৱা, যিহোৱাই নিহিলামীয়া বিষয়ে এই কথা কৈছে, মই চময়িয়াক নপঠোৱাকৈয়ে তেওঁ তোমালোকৰ আগত ডাববাদী পৰচাৰ কৰিলে, আৰু মিছা কথাত তোমালোকৰ বিশ্বাস জন্মালে। 32 এই হেতুকে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই

নিহিলামীয়া চময়িক আৰু তাৰ বংশক দণ্ড দিম; এই জাতি সমূহৰ মাজত বসতি কৰিবলৈ তাৰ এটি সন্তানো নাথাকিব, আৰু যিহোৱাই কৈছে, মই মোৰ পৰজাসকলৰ যি মঙ্গল কৰিম, তাক তেওঁ ভোগ কৰিবলৈ নাপাব; কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিদেহাৰ কথা ক'লে।”

30 অধ্যায়

যিহূদীসকললৈ যিহোৱাই কৰা প্ৰতিজ্ঞা।

1 যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ অহা বাক্য এই আৰু ক'লে, 2 “ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মই তোমাৰ আগত কোৱা সকলো বাক্য এখন পুথিত লিখি থোৱা। 3 কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, ‘চোৱা, মই যি দিনা মোৰ পৰজা ইশ্ৰায়েল আৰু যিহূদাৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, এনে দিন আহিছে,’ ইয়াক যিহোৱাই কৈছে, ‘মই তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক যি দেশলৈ তেওঁলোকক ওভটাই আনিম আৰু তেওঁলোকে তাক অধিকাৰ কৰিব।”

4 ইশ্ৰায়েল আৰু যিহূদাৰ বিষয়ে যিহোৱাই কোৱা বাক্য এইবোৰ: 5 “সঁচাকৈয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ‘আমি শান্তিজনক নোহোৱা কম্পন আৰু ভয়ৰ শব্দ শুনিবলৈ।

6 এতিয়া তোমালোকে সুধি চোৱা, পুৰুষৰ পৰসৰ-বেদনা হয় নে? পৰসৰকাৰিণীৰ দৰে প্ৰত্যেক পুৰুষে কঁকালত হাত দি থকা মই কিয় দেখিছোঁ?

আৰু পৰসৰকাৰিণী স্বীৰ দৰে সকলোৰে মুখ কিয় বিবৰণ হৈছে?

7 হয় হয়! সেই দিন ইমান মহা, যে, তাৰ নিচিনা আৰু কোনো দিন নাই।

এয়ে যাকোবৰেই সঙ্কটৰ কাল, কিন্তু তেওঁ তাৰ পৰা ৰক্ষা পাব।

8 আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে: সেই দিনা মই তোমাৰ ডিঙিৰ পৰা তেওঁৰ যুৱলি ডাঙি পেলাম; আৰু তোমাৰ যোত-জৰীবোৰ চিঙি পেলাম, বিদেশীসকলে তেওঁক আৰু বন্দী-কাম নকৰাব। 9 কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ভজনা কৰিব আৰু মই যি জনাক তেওঁলোকৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিম, তেওঁলোকৰ সেই ৰজা দায়ুদৰ বন্দী-কাম কৰিব।

10 এই হেতুকে, যিহোৱাই কৈছে, হে মোৰ দাস যাকোব, ভয় নকৰিবা; হে ইশ্ৰায়েল ব্যাকুল নহবা। কিয়নো চোৱা, মই দূৰৰ পৰা তোমাক, আৰু বন্দী-অৱস্থাত থকা দেশৰ পৰা তোমাৰ বংশক নিস্তাৰ কৰিম।

কাৰণ যাকোব ঘূৰি আহি নিৰ্ভয় আৰু নিশ্চিত হৈ থাকিব, কেনেও তেওঁক ভয় নেদেখুৱাব।

11 কিয়নো, যিহোৱাই কৈছে, ‘তোমাক ৰক্ষা কৰিবলৈ তোমাৰ লগত আছে; কাৰণ মই যি জাতিৰ মাজলৈ তোমাক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলোঁ, সেই আটাই জাতিক মই নিঃশেষে সংহাৰ কৰিলেও,

তোমাক নিঃশেষে সংহাৰ নকৰিম; কিন্তু তোমাক সুবিচাৰেৰে শান্তি দিম, তোমাক কোনোমতেই দণ্ড নিদিয়াকৈ নেৰোঁ।

12 কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তোমাৰ ক্ষত চিকিৎসাৰ বাহিৰে, আৰু তোমাৰ ঘা কষ্টদায়ক।

13 তোমাক আৰোগ্য কৰিবলৈ কোনেও গাত নলয়, তোমাৰ ঘা সুস্থ কৰিব পৰা কোনো ঔষধ নাই।

14 তোমাৰ প্ৰেমকাৰিণী সকলোৱে তোমাক পাহৰিলে, তেওঁলোকে তোমাক নিবিচাৰে,

কিয়নো তোমাৰ অপৰাধৰ বহল্যৰ কাৰণে, তোমাৰ পাপৰ বৃদ্ধিৰ কাৰণে শংকুৰে আঘাত কৰাৰ দৰে মই তোমাক আঘাত কৰিলোঁ,

নিষ্ঠুৰ লোকে শান্তি দিয়াৰ দৰে শান্তি দিলোঁ।

15 তোমাৰ ক্ষমতাৰ কাৰণে তুমি কিয় চিঞৰিছা? তোমাৰ বেদনা উপশম হ'ব নোৱাৰা অৱস্থাত।

তোমাৰ অনেক অপৰাধৰ কাৰণে তোমাৰ পাপৰ বৃদ্ধিৰ কাৰণে, মই তোমালৈ এইবোৰ কৰিলোঁ।

16 এই হেতুকে তোমাক গ্ৰাস কৰোঁতা সকলোকে গ্ৰাস কৰা হ'ব, আৰু তোমাৰ আটাই শংকুৰোৱাৰ প্ৰত্যেকে বন্দী-অৱস্থালৈ যাব।

তোমাৰ লুটকাৰীসকল লুটৰ বিষয় হ'ব, আৰু তোমাক চিকাৰ কৰোঁতা সকলোকে মই চিকাৰস্বৰূপ কৰিম।

17 কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, ‘মই তোমাক পুনৰায় আৰোগ্য কৰিম; আৰু তোমাৰ ঘাঁবোৰ সুস্থ কৰি।

কাৰণ কোনো মানুহে নিবিচাৰা এয়ে চিয়োন বুলি কৈ লোকে তোমাক সমাজভ্ৰষ্টা বোলে।”

18 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই যাকোবৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, আৰু তেওঁৰ বাসস্থানবোৰলৈ কৃপা কৰিম।

আৰু নগৰখন নিজ উপপৰ্বতৰ ওপৰত পুনৰায় সজা হ'ব, আৰু ৰাজগৃহত ৰীতিমতে মানুহৰ বসতি হ'ব।

19 আৰু সেইবোৰৰ পৰা স্তুতি-গীত আৰু আমোদকাৰীসকলৰ ধনি উঠিব,

মই তেওঁলোকক বৃদ্ধি কৰিম, তেতিয়া তেওঁলোক কম নহ'ব; মই তেওঁলোকক গৌৰৱযুক্তও কৰিম, তাতে তেওঁলোক সামান্য নহ'ব।

20 তেওঁলোকৰ সন্তান-সন্ততিসকল আগৰ দৰে হ'ব, তেওঁলোকৰ মণ্ডলী মোৰ আগত স্থাপিত হ'ব,

আৰু মই তেওঁলোকৰ উপদৰৱকাৰী সকলোকে দণ্ড দিম।

21 তেওঁলোকৰ অধিপতি তেওঁলোকৰ ভিতৰতে হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ শাসনকৰ্তা তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা ওলাব;

আৰু মই তেওঁক মোৰ ওচৰ চপাম, তেতিয়া তেওঁ মোৰ ওচৰ চাপিব;

কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ কাৰ সাহস আছে?”

22 আৰু তোমালোক মোৰ পৰজা হ'বা, আৰু মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম।

23 সোৱা চোৱা, যিহোৱাৰ পৰচও স্বেৰূপ ধুমুহা, এনে কি, উৰুৱাই নিয়া প্ৰবল বতাহ আহিছে।

সেয়ে দুষ্টবোৰৰ মূৰত কোবেৰে লাগিব।

24 যিহোৱাই নিজ কাৰ্য নিষ্পত্তি নকৰালৈকে আৰু নিজ মনৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ নকৰালৈকে, তেওঁ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধ নাথামিব। তোমালোকে শেষ কালত তাক বুজিবা।”

31 অধ্যায়

- 1 “সেই সময়ত” - যিহোৱাৰ এই ঘোষণা - “মই ইস্ৰায়েলৰ সকলো গোষ্ঠীৰ ঈশ্বৰ হ'ম, আৰু তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব।”
- 2 যিহোৱাই এই কথা কৈছে:
- যি ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলে তৰোৱালৰ পৰা ৰক্ষা পাই জীয়াই আছিল তেওঁলোক অৰণ্যত দয়া পালে।
- 3 যিহোৱাই অতীতৰ পৰা দৰ্শন দিলে, আৰু মোক ক'লে, “সঁচাকৈ মই চিৰস্থায়ী প্ৰেমৰে তোমাক প্ৰেম কৰোঁ। এই কাৰণে মই তোমাক বহুকালৰে পৰা দয়া কৰি আহিছোঁ।
- 4 হে কুমাৰী ইস্ৰায়েল, মই তোমাক পুনৰ নিৰ্ভ্ৰাম্য কৰিম, তাতে তুমি নিৰ্ভ্ৰাম্য হ'বা। তুমি তোমাৰ খঞ্জৰীৰে পুনৰায় ভূমিতা হ'বা, আৰু আমোদকাৰীসকলৰ লগত নাচিবাগি ওলাই যাবা।
- 5 তুমি চমৰিয়াৰ পৰ্বতবোৰত পুনৰায় দৰাক্ষাবাৰী পাতিবা; খেতিয়কসকলে তাক বুব, আৰু তাৰ ফল ভোগ কৰিব।
- 6 কিয়নো ইস্ৰায়েলৰ পৰ্বতত প্ৰহৰীসকলে ঘোষণা কৰিব বোলে, “উঠা, ব'লা, আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গুৰিলৈ চিয়োনলৈ যাওঁক।”
- 7 কাৰণ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “তোমালোকে যাকোবৰ কাৰণে আনন্দেৰে গীত গোৱা! আৰু জাতিবোৰৰ মুখিয়ালসকলৰ কাৰণে উল্লাসেৰে জয়-ধ্বনি কৰা, প্ৰচাৰ কৰা! প্ৰশংসা কৰা। আৰু কোৱা, ‘যিহোৱাই নিজ প্ৰজা ইস্ৰায়েলৰ অৱশিষ্ট ভাগক ৰক্ষা কৰিলে।’
- 8 চোৱা, মই তেওঁলোকক উত্তৰ দিশৰ পৰা আনিম। মই পৃথিৱীৰ অন্তৰ্ভাগৰ পৰা তেওঁলোকক গোট খুৱাম। তেওঁলোকৰ মাজত অন্ধ আৰু খোৰা লোক থাকিব; গৰ্ভৱতী আৰু গৰ্ভবেদনা পোৱা মহিলাসকল তেওঁলোকৰ লগত থাকিব। আৰু এই ঠাইলৈ এটা মহান সভা ঘূৰি আহিব।
- 9 তেওঁলোকে ক্ৰন্দন কৰি আহিব; আৰু তেওঁলোকে বিনয় কৰি থকা অৱস্থাত মই তেওঁলোকক চলাম। মই তেওঁলোকক জুৰিৰ ওচৰেদি গমন কৰাম। যি পোন বাটত তেওঁলোকে যেন উজুটি নাথাই, কিয়নো মই ইস্ৰায়েলৰ পিতৃ, আৰু ইস্ৰায়েল মোৰ জেষ্ঠ পুত্ৰ।”
- 10 হে জাতি সমূহ, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা। দূৰত থকা দ্বীপবোৰত সেই বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰা। হে জাতি সমূহ, তোমালোকে কোৱা, “যি জনে ইস্ৰায়েলক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিছিল, তেৱেঁই তাইক গোটাব, আৰু ৰখীয়াই নিজৰ জাকক ৰখাৰ দৰে তেওঁ তাইক সেইদৰে ৰাখিব।”
- 11 কিয়নো যিহোৱাই যাকোবক মোকললে, আৰু তাতকৈ অধিক বলৱান জনৰ হাতৰ পৰা তেওঁক মুক্ত কৰিলে।
- 12 তেতিয়া তেওঁলোকে আহি চিয়োনৰ উচ্ছ্বাসনত আনন্দ কৰিব। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সততা আনন্দ কৰিব, যেনে যেন, নতুন দৰাক্ষাৰস, তেল আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ পোৱালিবোৰ। কিয়নো তেওঁলোকৰ জীৱন পানী দিয়া উদ্যানৰ নিচিনা হ'ব, আৰু তেওঁলোকে কেতিয়াও পুনৰ শোক অনুভৱ নকৰিব।
- 13 তেতিয়া যুৱতীসকলে নাচত আনন্দ কৰিব আৰু ডেকা আৰু বুঢ়া লোকসকলে একে লগে তেওঁলোকৰ সৈতে আনন্দ কৰিব। “কিয়নো মই তেওঁলোকৰ বিলাপ হৰ্ষলৈ পৰিবৰ্তন কৰিম। মই তেওঁলোকৰ ওপৰত দয়া কৰিম, আৰু তেওঁলোকৰ শোক গুচাই তাৰ সলনি তেওঁলোকক আনন্দিত কৰাম।
- 14 আৰু মই পুষ্টিৰ দৰব্যেৰে পুৰোহিতসকলৰ মন প্ৰচুৰতাৰে তৃপ্ত কৰিম। আৰু মোৰ প্ৰজাসকলে মোৰ উত্তম বস্ত্ৰেৰে নিজকে পৰিপূৰণ কৰিব” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।
- 15 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “ৰামাত বিলাপৰ আৰু ক্ৰন্দাৰ শব্দ শুনা গৈছে। ৰাহেলে নিজৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে ক্ৰন্দন কৰিছে; তেওঁ নিজৰ সন্তান সকলৰ বিষয়ে শান্তনা দিয়া কথা নামানে, কিয়নো তেওঁলোক আৰু জীৱিত নাই।”
- 16 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “তুমি ক্ৰন্দন কৰিবলৈ আৰু চকু-লো বোৱাবলৈ এৰা; কিয়নো তোমাৰ কষ্টৰ প্ৰস্কাৰ দিয়া হ'ব” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। “তোমাৰ সন্তান সকল শংৰুৰ দেশৰ পৰা পুনৰায় আহিব।
- 17 তোমাৰ শেষ অৱস্থাৰ বিষয়ে আশা আছে” - এয়ে যিহোৱাৰ বচন। “তোমাৰ সন্তান সকল নিজৰ অঞ্চললৈ ঘূৰি আহিব।”
- 18 “মই ইস্ৰায়েলক বিলাপেৰে সঁচাকৈ কোৱা শুনিবোঁ। তুমি মোক শাস্তি দিলা, আৰু মই শাস্তি ভোগ কৰিলোঁ। যুৱলিত অভ্যাস নোহোৱা দামুৰি পোৱালিৰ নিচিনাকৈ তুমি মোক ঘূৰুওৱা, তাতে মই ঘূৰিম, কিয়নো তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।
- 19 নিশ্চয়ে মই ঘূৰাৰ পাছতে মই মন পালটালোঁ; আৰু মই শিক্ষা পোৱাৰ পাছত মই শোকত মোৰ বুকুত চপৰিয়ালোঁ; মোৰ ডেকা কালৰ অপমান ভাৰ বোৱাৰ কাৰণে মই লাজ পালোঁ এনে কি, বিবৰণ হলোঁ।’
- 20 ইস্ৰায়েল মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ নহয় নে? সি মোৰ মৰমৰ লৰা নহয় নে? কিয়নো যিমানবাৰ মই তাৰ অস্থিত কথা কওঁ, যিমানবাৰ পুনৰায় তাক অনুগ্ৰহেৰে সোঁৱৰণ কৰোঁ; এইদৰে তাৰ কাৰণে মোৰ হৃদয়ে হেঁপাহ কৰে।

অৱশ্যে মই তাক দয়া কৰিম।” - এয়ে যিহোৱাৰ বচন।

21 তুমি ঠায়ে ঠায়ে নিজৰ কাৰণে বাটৰ চিন ৰাখা। তোমাৰ বাট দেখুওৱা খুঁটা স্থাপন কৰা; তুমি যি সুপথে গৈছিলো, সেই পথ মনত ৰাখা,

যি পথটো তুমি ল'বা। হে কুমাৰী ইশ্বায়েল! ওলোটা, পুনৰায় তোমাৰ এই নগৰবোৰলৈ উলটি আহাঁ।

22 হে অবিশ্বাসী জীয়াৰী, তুমি কিমান কাল অস্থিৰে থাকিবা?

কাৰণ যিহোৱাই পৃথিৱীত এটা নতুন বস্তু সৃষ্টি কৰিলে: তিৰোতাসকলে শক্তিশালী পুৰুষসকলক আৱৰি ধৰিব।

23 ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মই যেতিয়া এই লোকসকলৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্ত্তন কৰিম, তেতিয়া তেওঁলোকে যিহূদা দেশত আৰু তাৰ নগৰবোৰত পুনৰায় এই কথা ক'ব: ‘হে ধৰ্ম্মনিবাস, হে পবিংৰ পৰ্ব্বত, যিহোৱাই তোমাক আশীৰ্ব্বাদ কৰক।’ 24 কিয়নো যিহূদা আৰু তাৰ সকলো নগৰবোৰে সেই ঠাইত বাস কৰিব। খেতিয়ক আৰু মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়াসকলে মেৰ-ছাগৰ জাক লৈ একে লগে তাত বাস কৰিব। 25 কিয়নো মই ভাগৱাসকলক প্ৰাণ জুৱাম, আৰু পৰত্যেক দুখিত প্ৰাণক পৰিতৃপ্ত কৰিম।” 26 ইয়াৰ পাছত মই সাৰ পালোঁ আৰু মোৰ নিদ্ৰা মৌলৈ সুখদায়ক আছিল সেয়া অনুভৱ কৰিলোঁ।

27 যিহোৱাই কৈছে - “চোৱা, এনে দিনবোৰ আহি আছে”, যে, সেই দিনা মই ইশ্বায়েল আৰু যিহূদা বংশত মানুহ আৰু পশুস্বৰূপ গুটি সিঁচিম। 28 তেতিয়া মই তেওঁলোকক উঘালিবলৈ, ভাঙিবলৈ, নিপাত কৰিবলৈ, বিনষ্ট কৰিবলৈ আৰু দুখ দিবলৈ তেওঁলোকৰ পক্ষে যেনেকৈ জাগি আছিলোঁ, তেওঁলোকক সাজিবলৈ আৰু বুৰলৈ সেই দৰে তেওঁলোকৰ পক্ষে জাগি থাকিম” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।

29 সেই দিনবোৰত কোনো এজন লোকে এনে কথা নকব,
‘পিতৃসকলে টেঙা দৰাফা গুটি খালে, কিন্তু পুতেকসকলৰ দাঁত টেঙালে।’ 30 কিয়নো প্ৰতিজনে নিজ নিজ অপৰাধৰ কাৰণে মৰিব; যি সকলে টেঙা দৰাফাগুটি খাব, তেওঁৰেইহে দাঁত টেঙাব।

31 যিহোৱাই কৈছে: “চোৱা, এনে কোনো দিন আহি আছে - “সেই দিনা মই ইশ্বায়েল-বংশ আৰু যিহূদা বংশৰ সৈতে এক নতুন নিয়ম স্থাপন কৰিম। 32 মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনাৰ দিনত তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলৰ হাত ধৰিবৰ দিনা তেওঁলোকৰ সৈতে যি নিয়ম স্থাপন কৰা হৈছিল সেই নিয়মটিৰ অনুসাৰে নহয়। সেই দিনবোৰত তেওঁলোকে মোৰ নিয়মটি ভাঙিছিল, যদিও মই তেওঁলোকৰ স্বামীৰ দৰে আছিলোঁ” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।

33 “কিন্তু সেই দিনৰ পাছত ইশ্বায়েল-বংশৰ লগত মই যি নিয়ম কৰিম, সেই নিয়মটি এই” - মই তেওঁলোকৰ অগ্ৰভৱত মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰিম, আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত সেই বিষয়ে লিখিম, কিয়নো মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম আৰু তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব। 34 তেতিয়া প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াক বা প্ৰতিজনে নিজ নিজ ভাইক এই শিক্ষা নিদিব বোলে, ‘যিহোৱাক জানা!’ কিয়নো তেওঁলোকৰ সকলো বৰৰ পৰা সৰ্ব্বলৈকে সকলোৰে মোক জানিব” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। “কিয়নো মই তেওঁলোকৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰিম আৰু তেওঁলোকৰ পাপ মই আৰু কেতিয়াও নুসঁৰিম।”

35 যিহোৱাই এইদৰে কৈছে - যি জন যিহোৱাই দিনৰ পোহৰৰ কাৰণে সূৰ্য্য আৰু ৰাতিৰ পোহৰৰ কাৰণে চন্দৰ আৰু তৰাবোৰৰ নিয়ম স্থাপন কৰে, যি জনে সাগৰৰ টোৱে গৰ্জ্জন কৰাকৈ সমুদ্ৰক আক্ষালন কৰায়, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁ এই কথা কৈছে:

36 “যদিহে এই স্থায়ী নিয়মবোৰ মোৰ আগৰ পৰা গুচে” - যিহোৱাই এই কথা কৈছে -

তেন্তে ইশ্বায়েল বংশও চিৰকালৰ কাৰণে মোৰ আগত এক জাতি হোৱাৰ পৰা স্থগিত হ'ব।”

37 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যদি ওপৰত আকাশ-মণ্ডল জুখিব পাৰি,

আৰু তলত পৃথিৱীৰ মূলবোৰ অনুসন্ধান কৰিব পাৰি,

তেনেহ'লে ইশ্বায়েলে কৰা সকলো কৰ্ম্মৰ কাৰণে মইও গোটেই ইশ্বায়েল-বংশক দূৰ কৰিম - এয়ে যিহোৱাৰ বচন।

38 যিহোৱাই এই কথা কৈছে - “চোৱা, এনে কোনো দিন আহি আছে” - যি দিনা মোৰ উদ্দেশ্যে হননেলৰ কোঠাৰ পৰা চুকৰ দুৱাৰলৈকে নগৰখন সজা হ'ব, 39 তেতিয়া পৰিমাণ-জৰী গাৰেৰ পৰ্ব্বতলৈকে পোনে পোনে টনা যাব; আৰু ঘূৰি গোৱালৈ আহিব। 40 আৰু মৰা শব আৰু ছাঁই পেলোৱা গোটাটাই উপত্যকা, আৰু কিদ্ৰেৰাণ জুৰিলৈকে সকলো মুকলি ঠাই পূৰ্ণকালে থকা অশ্ব-দুৱাৰৰ চুকলৈকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ হ'ব; তাক চিৰকালৰ কাৰণে উঘলা বা কেতিয়াও পৰাভূত কৰা নহ'ব।”

32 অধ্যায়

যিৰিমিয়াই কিনি লোৱা এডোখৰ মাটিৰ উপমা।

1 যিহূদাৰ চিদ্দিকিয়া ৰজাৰ ৰাজত্ব কালৰ দশম বছৰত, অৰ্থাৎ নত্বখনেচৰৰ ৰাজত্ব কালৰ অষ্টাদশ বছৰত যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যি বাক্য আহিছিল, তাৰ বিষয় এই। 2 সেই সময়ত, বাবিলৰ ৰজাৰ সৈন্য-সামন্তই যিৰূচালেম অৱৰোধ কৰিছিল, আৰু যিৰিমিয়া ভাববাদী যিহূদাৰ ৰাজগৃহৰ প্ৰহৰীৰ চোতালত বন্দী অৱস্থাত আছিল।

3 যিহূদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়াই তেওঁক বন্দী কৰি থৈ কৈছিল, “তুমি এই বুলি কিয় ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিছা বোলে, ‘যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: চোৱা, মই এই নগৰখন বাবিলৰ ৰজাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম, আৰু তেওঁ তাক অধিকাৰ কৰি ল'ব; 4 যিহূদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়া কলদীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা সাৰি নাজাব কিয়নো তেওঁক অৱশ্যে বাবিলৰ ৰজাৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব। তেওঁ সম্মুখা-সম্মুখি হৈ ৰজাৰ লগত কথা হ'ব, আৰু তেওঁ ৰজাৰ চকুৱে চকুৱে দেখা দেখি হ'ব; 5 কিয়নো চিদ্দিকিয়া বাবিললৈ

যাব, আৰু মই তেওঁৰ বিচাৰ নকৰালৈকে তাতেই তেওঁ থাকিব” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। তোমালোকে যদিও কলদীয়াসকলৰ সৈতে ৰণ কৰিছা, তথাপি কৃতকাৰ্য্য নহ'ব।”

6 যিৰিমিয়াই ক'লে, “যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 7 ‘চোৱা, তোমাৰ দদায়েৰা চল্লমৰ পুংৰ হনমেনে তোমাৰ ওচৰলৈ আহি এই কথা ক'ব, “অনাথোতত থকা মোৰ শস্যক্ষেংৰখন তুমি নিজৰ কাৰণে কিনি লোৱা, কিয়নো তাক কিনি মোকলাবলৈ তোমাৰ স্বপ্ন আছে।”

8 পাছত যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে মোৰ দদাইৰ পুত্ৰ হনমেনে পৰহীৰ চোতাললৈ মোৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, বিন্যামীন দেশৰ অনাথোত থকা মোৰ শস্যক্ষেংৰখন তুমি কিনি লোৱা, কিয়নো তাৰ উত্তৰাধীকাৰ আৰু মোকলাবৰ স্বপ্ন তোমাৰ; তুমি নিজৰ কাৰণে তাক কিনি লোৱা।” তেতিয়া, এয়ে যে যিহোৱাৰ বাক্য, সেই বিষয়ে মই জানিলোঁ। 9 এই কাৰণে মই মোৰ দদাইৰ পুত্ৰ হনমেনৰ পৰা অনাথোতত থকা শস্যক্ষেংৰখন কিনি লৈ তাৰ ধন সোঁতৰ চেকল ৰূপ তেওঁক জুখি দিলোঁ।

10 মই দলীলত চহী দি তাক মোহৰ মাৰি বন্ধ কৰিলোঁ, আৰু সাক্ষী মাতি, তেওঁক তৰজুত সেই ৰূপ জুখি দিলোঁ। 11 তাৰ পাছত মই মাটিৰ বৰ্ণনা আৰু নিয়ম থকা খৰিদ্দা দলীল দুখন, অৰ্থাৎ মোহৰ মাৰি বন্ধ কৰা আৰু খোলা এই দুয়োখন ল'লোঁ। 12 তাৰ পাছত মোৰ দদাইৰ পুত্ৰ হনমেনৰ সম্মুখত, খৰিদ্দা দলীলত চহী দিয়া সাক্ষীবোৰৰ আগত আৰু পৰহীৰ চোতালত বহি থকা সকলো যিহুদী লোকৰ আগত মই এই খৰিদ্দা দলীলখন মহচ্চয়াৰ নাতিয়েক নেৰিয়াৰ পুংৰ বাবুকৰ হাতত শোধাই দিলোঁ।

13 তেতিয়া তেওঁলোকৰ আগতে বাবুকক মই এই আজ্ঞা দিলোঁ, মই ক'লো 14 “ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘তুমি মোহৰ মাৰি বন্ধ কৰা এই খৰিদ্দা দলীলখন আৰু এই খোলা দলীলখন, দুয়োখন লৈ বহুদিনলৈ থাকিবৰ কাৰণে এক নতুন মাটিৰ পাংৰত থোৱা।’ 15 কিয়নো ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘ঘৰ, শস্যক্ষেংৰ আৰু দৰাক্ষাবাৰী এই দেশত পুনৰায় কিনা যাব।’”

16 নেৰিয়াৰ পুংৰ বাবুকক এই খৰিদ্দা দলীলখন দিয়াৰ পাছত মই যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰি ক'লোঁ, 17 “হে পৰভূ যিহোৱা, চোৱা, তুমিয়েই তোমাৰ মহা শক্তিৰে আৰু মেলা বহুৰে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী নিৰ্মাণ কৰিলা। তোমাৰ অসাধ্য একোৱেই নাই; 18 তুমি হাজাৰ হাজাৰ লোকলৈ দয়া প্ৰকাশ কৰোঁতা, আৰু লোকসকলৰ অপৰাধৰ প্ৰতিফল তেওঁলোকৰ পাছত হোৱা তেওঁলোকৰ সন্তান-সন্ততিৰ বুকুত দিওঁতা। তুমিয়ে মহান পৰাৰ্থৰমী ঈশ্বৰ; বাহিনীসকলৰ যিহোৱা তোমাৰ নাম।

19 তুমি জ্ঞানত মহান, আৰু কাৰ্যত শ্ৰেষ্ঠ, কিয়নো প্ৰতিজনৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰ্যৰ ফল অনুসাৰে প্ৰতিফল দিবলৈ মনুষ্য সন্তান সকলৰ আটাই আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ ওপৰত তোমাৰ চকু মেলা আছে। 20 তুমি মিচৰ দেশত নানা চিন আৰু বিস্মিত লক্ষণ দেখুৱাইছিলি। আজিলৈকে ইস্ৰায়েল আৰু আন আন লোকসকলৰ মাজত তুমি নিজৰ কাৰণে তোমাৰ নাম প্ৰখ্যাত কৰিলা। 21 তুমি নানা চিন, বিস্মিত লক্ষণ, বলী হাত, মেলা বাহু আৰু মহাভয়ানকতাৰে তোমাৰ প্ৰজা ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিছিলি।

22 আৰু গাথীৰ মৌ-জোল বৈ যোৱা যি দেশ তেওঁলোকক দিম বুলি তুমি তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলৰ আগত শপত কৰিছিলি, সেই দেশ তুমি তেওঁলোকক দিলা। 23 তেতিয়া তেওঁলোকে সোমাই তাক অধিকাৰ কৰি ল'লে। কিন্তু তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য পালন নকৰিলে, বা তোমাৰ ব্যৱহাৰত নচলিলে। তুমি তেওঁলোকক যি যি কাৰ্য কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছিলি, সেইবোৰৰ একোকে তেওঁলোকে নকৰিলে, আৰু এই কাৰণে তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত এই সকলো দুৰ্যোগ ঘটলা।

24 চোৱা! নগৰখন অধিকাৰ কৰিবলৈ উদ্দেশ্যেৰে সোৱা হাদামবোৰ ওচৰ পালেহি। কিয়নো তৰোৱাল, অকাল আৰু মহামাৰীৰ কাৰণে এই নগৰখন তাৰ অহিতে যুদ্ধ কৰা কলদীয়াসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হৈছে। আৰু তুমি যি ঘটাব কথা কৈছিলি সেয়ে ঘটি আছে; আৰু চোৱা, তুমি তাকেই দেখি আছা। 25 আৰু হে পৰভূ, তুমি এই বুলি মোক কৈছিলি বোলে, “ৰূপ দি শস্যক্ষেংৰ কিনা, আৰু সাক্ষী মাতি, অথচ এই নগৰখন কলদীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে।”

26 তেতিয়া যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিল বোলে, 27 “চোৱা! ময়েই যিহোৱা, সকলো মৰ্ত্যুৰেই ঈশ্বৰ। মোৰ অসাধ্য জানো কিবা আছে নে?” 28 এই কাৰণে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা, মই কলদীয়াসকলক আৰু বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ হাতত এই নগৰখন সমৰ্পণ কৰিম। তেতিয়া তেওঁ তাক হাত কৰি ল'ব।

29 আৰু এই নগৰখনৰ বিৰুদ্ধে যি কলদীয়াসকলে যুদ্ধ কৰিছে, তেওঁলোকে আহি এই নগৰত জুই লগাই দিব, আৰু মোক উত্তেজিত কৰাৰ কাৰণে যি ঘৰবোৰৰ চালত লোকসকলে বালৰ উদ্দেশ্যে ধূপ উৎসৰ্গ কৰিছিল আৰু আন দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে পেয় নৈবেদ্য ঢালিছিল, সেইবোৰ ঘৰে সৈতে এই সকলোবোৰ পুৰি পেলাব। 30 কিয়নো ইস্ৰায়েল আৰু যিহুদাৰ সন্তান সকলে লৰা কালৰে পৰা মোৰ সাক্ষাতে কেৱল কু-কৰ্মহে কৰা লোক আছিল; ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলে নিজ নিজ হাতৰ কাৰণে কেৱল মোক বেজাৰহে দিছে।” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।

31 “কিয়নো তেওঁলোকে এই নগৰখন সজা দিনৰে পৰা আজিলৈকে, ই মোৰ পক্ষে কেৱল মোৰ স্বেৰাধ আৰু কোপৰ কাৰণ হৈছে পৰিছে। সেই কাৰণে মোৰ আগৰ পৰা মই এই নগৰখন দূৰ কৰি ইয়াৰ পৰা বিমূখে থাকিম, 32 কিয়নো ইস্ৰায়েল আৰু যিহুদাৰ সন্তান সকলে, মোক বেজাৰ দিবৰ অৰ্থে কৰা তেওঁলোকৰ সকলো দুষ্কৰ্মৰ দৰাৰাই মোক উত্তেজিত কৰিলে - তেওঁলোকৰ ৰজাসকল, প্ৰধান লোকসকল, পুৰোহিতসকল, ভাববাদীসকল আৰু যিহুদাৰ প্ৰত্যেক জন লোক আৰু যিহুচালেম-নিবাসীসকল।

33 তেওঁলোকে মৌলৈ মুখ নিদি পিঠি দিলে যদিও মই পৰভূতে তেওঁলোকক আগ্ৰহৰে শিক্ষা দিছিলোঁ। মই তেওঁলোকক শিক্ষা দিবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰিছিলোঁ তথাপি তেওঁলোকৰ কোনো এজনো মোৰ সন্নিবিষ্ট শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ কাণ নিদিলে। 34 কিন্তু মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা গৃহটি অশুচি কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকে তাৰ ভিতৰত তেওঁলোকৰ ঘৃণনীয় বস্তুবোৰ ৰাখিলে।

35 তাৰ পাছত তেওঁলোকে হিন্নোমৰ পুত্ৰৰ উপত্যকাত থকা বালৰ পবিত্ৰ ঠাইবোৰ সাজিলে যাতে তেওঁলোকে মৌলকৰ উদ্দেশ্যে নিজ নিজ পো-জীবোৰক বলি দিব পাৰে যি বিষয়ে সেই যিগলগীয়া কাৰ্য কৰিবৰ কাৰণে মই আজ্ঞা কৰা নাছিলোঁ, আৰু মোৰ মনত উদযো হোৱা নাছিল। এইদৰে কাৰ্য কৰি তেওঁলোকে যিহূদাক পাপ কৰালে।

36 এই কাৰণে এতিয়া, মই যিহোৱা, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰে এই নগৰৰ বিষয়ে কৈছে, যাৰ বিষয়ে তোমালোকে কৈছা, 'যি তৰোৱাল, আকাল আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই এই নগৰখন বাবিলৰ ৰজাৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে: 37 চোৱা, মই মোৰ শ্ৰেণী, কোপ আৰু মহাৰোগত তেওঁলোকক যি যি দেশলৈ খেদাই পঠাইছিলোঁ, সেই সকলো দেশৰ পৰাই তেওঁলোকক মই গোট খুৱাম, আৰু মই পুনৰায় তেওঁলোকক এই ঠাইলৈ আনি নিৰাপদে বাস কৰাম।

38 তেতিয়া তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হম। 39 মই তেওঁলোকক এক চিত্ৰ আৰু এক পথ দিম যাতে তেওঁলোকে মোক প্ৰতিদিনে সন্মান কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ পাছৰ সন্তান সকলৰ মঙ্গল হয়। 40 তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰিবলৈ অৰ্থে, মই যেন তেওঁলোকৰ পৰা নুঘূৰিম, সেই কাৰণে মই তেওঁলোকৰ সৈতে এনে এক চিৰস্থায়ী নিয়ম স্থাপন কৰিম যাতে তেওঁলোকৰ মনত মোৰ বিষয়ৰ ভয় স্থাপন কৰিম যাতে তেওঁলোক মোৰ পাছত চলি মোৰ পৰা কেতিয়াও আঁতৰ নহয়। 41 তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰিবলৈ মই তেওঁলোকত আনন্দ কৰিম, আৰু নিশ্চয়ে সমস্ত মনেৰে আৰু সমস্ত প্ৰাণেৰে মই তেওঁলোকক এই দেশত ৰোম।”

42 কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই লোকসকললৈ যেনেকৈ এই সকলো মহা-আপদ ঘটালোঁ, তেনেকৈ মই তেওঁলোকলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰা সকলো মঙ্গলো ঘটাম।

43 তেতিয়া এই যি দেশৰ বিষয়ে, 'ই মনুষ্য আৰু পশুশূন্য ধ্বংসস্থান, ইয়াক কলদীয়াসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হৈছে', এই বুলি তোমালোকে কৈছা, এই দেশৰ শস্যক্ষেত্ৰৰ কিনা হ'ব। 44 তেওঁলোকে ধন দি শস্যক্ষেত্ৰৰ কিনিব, আৰু দলীলত চহী দি, মোহৰ মাৰি বন্ধ কৰিব। বিন্যামীন প্ৰদেশত, যিৰূচালেমৰ চাৰিওফালে থকা ঠাইত, আৰু যিহূদাৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ নিগ্ন-ভূমিৰ, আৰু দক্ষিণ অঞ্চলৰ নগৰবোৰত সাক্ষী মাতিব; কিয়নো মই তেওঁলোকৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।

33 অধ্যায়

যিহূদীসকলৰ বন্দীশ্বৰ পৰিবৰ্তন।

1 তাৰ পাছত দ্বিতীয়বাৰ যিৰিমিয়ালৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল বোলে, সেই সময়ত তেওঁ প্ৰহৰীৰ চোতালত বন্দী অৱস্থাত আছিল। 2 “এই কাৰ্য কৰণত যিহোৱা, যি জনাই ইয়াক সিদ্ধ কৰিবলৈ কল্পনা কৰে, যিহোৱা নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা সেই যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 3 ‘তুমি মোৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা; তাতে মই তোমাক উত্তৰ দিম, আৰু তুমি নজনা মহত আৰু অগম্য কথা তোমাক জনাম।’

4 কিয়নো হদামবোৰআৰু তৰোৱালৰ পৰা ৰক্ষাৰ উপায় কৰিবলৈ এই নগৰৰ আৰু যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ যি ঘৰবোৰ ভাঙা হৈছে, সেই ঘৰবোৰৰ বিষয়ে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 5 লোকসকলে কলদীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিছে, কিন্তু যিসকলক মই মোৰ শ্ৰেণী আৰু মহা-কোপত বধ কৰিলোঁ, আৰু যিসকলৰ সকলো দুষ্টতাৰ কাৰণে মই এই নগৰৰ পৰা মোৰ মুখ লুকুৱাই ৰাখিলোঁ, সেইবোৰ মানুহৰ মৰা শৰেৰে এই ঘৰবোৰ পৰিপূৰ্ণ কৰিবলৈহে আহিছে।

6 কিন্তু চোৱা, মই নগৰৰ ঘা বান্ধি চিকিৎস্যা কৰিম, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম আৰু তেওঁলোকলৈ প্ৰচুৰ পৰিমাণে কুশল, শান্তি আৰু সত্যতা আনিম। 7 কিয়নো মই যিহূদা আৰু ইশ্বায়েলৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, আৰু আগৰ দৰে পুনৰায় তেওঁলোকক স্থাপন কৰিম। 8 আৰু যি অপৰাধৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে মোৰ অহিতে পাপ কৰিলে, তেওঁলোকৰ সেই সকলো অপৰাধ মই ধুই পেলাম; আৰু যি নানা অপৰাধেৰে তেওঁলোকে মোৰ অহিতে পাপ কৰিলে, আৰু যাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে অধৰ্ম-আচৰণ কৰিলে, মই তেওঁলোকৰ সেই সকলো অপৰাধ ক্ষমা কৰিম। 9 আৰু মই তেওঁলোকলৈ কৰা সকলো মঙ্গল-কাৰ্য্যৰ কথা পৃথিৱীৰ যি জাতি সমূহে শুনিব, আৰু মই তেওঁলোকৰ কাৰণে কৰা আটাই মঙ্গল আৰু শান্তিৰ কথা শুনি ভয়ত কঁপিব, সেই সকলো জাতিৰ আগত এই নগৰ মোৰ পক্ষে আনন্দজনক নাম, প্ৰশংসা আৰু গৌৰৱৰ বিষয় হ'ব।”

10 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “এই যি ঠাইৰ বিষয়ে তোমালোকে কৈছা, যে, 'ই উচ্ছন্ন। মনুষ্য আৰু পশুশূন্য, এই ঠাইত মনুষ্য আৰু পশুশূন্য আৰু যিহূদাৰ নগৰ আৰু যিৰূচালেমৰ আলিবাটবোৰ নিৰ্জন। 11 আকৌ আনন্দৰ ধৰ্মি, উল্লাসৰ ধৰ্মি, দৰা-কন্যা ধৰ্মি আৰু “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো যিহোৱা মঙ্গলময়, কাৰণ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে,” এই বুলি কোৱাসকলৰ ধৰ্মি, আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ ধন্যবাদাৰ্থক বলি অনাসকলৰ ধৰ্মি পুনৰায় শুনা যাব। কিয়নো, মই এই দেশৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰি আগৰ দৰে কৰিম। কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

12 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “এই উচ্ছন্ন ঠাইত মানুহ আৰু পশুশূন্য আৰু ইয়াৰ সকলো নগৰত মেৰ-ছাগৰ জাকক শয়ন কৰাওঁতা ৰথীয়াসকলৰ বসতিৰ ঠাই পুনৰায় হ'ব। 13 পৰ্বতীয়া অঞ্চলত, নিগ্ন-ভূমিৰ আৰু দক্ষিণ অঞ্চলৰ নগৰবোৰত, বিন্যামীন প্ৰদেশত, যিৰূচালেমৰ চাৰিওফালৰ ঠাইবোৰত আৰু যিহূদাৰ নগৰবোৰত মেৰ-ছাগ গণনাকাৰী লোকৰ হাতৰ তলেদি মেৰ-ছাগৰ জাকবিলাক পুনৰায় গমন কৰিব। যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

14 যিহোৱাই কৈছে - “চোৱা, ইশ্বায়েল-বংশ আৰু যিহূদা-বংশৰ বিষয়ে মই কোৱা মঙ্গল-বাক্য যি দিনা সিদ্ধ কৰিম, এনে দিনবোৰ আহি আছে। 15 সেই দিনা আৰু সেই কালত মই দায়ুদৰ বংশত এটা ধাৰ্মিক গজালি গজাম, আৰু তেওঁ দেশত বিচাৰ আৰু ন্যায় সিদ্ধ কৰিব। 16 সেই দিনা যিহূদাই পৰিষ্কাৰ পাব, আৰু যিৰূচালেমে নিৰাপদে বাস কৰিব, আৰু “যিহোৱাই আমাৰ ধাৰ্মিকতা,” এই নামেৰে সেই নগৰ প্ৰখ্যাত হ'ব।

17 কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ইশ্বায়েল-বংশৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহিবলৈ দায়ুদ-বংশীয় পুৰুষৰ কেতিয়াও অভাৱ নহ'ব; 18 আৰু মোৰ আগত হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ, নৈবেদ্য দক্ষ কৰিবলৈ, আৰু নিত্য নিত্য মঙ্গলাৰ্থক বলিদান কৰিবলৈ লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ কোনো পুৰুষৰ অভাৱ নহ'ব।

19 পাছত যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, আৰু ক'লে, 20 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: দিন আৰু ৰাতিৰ মোৰ নিয়ম যদি তোমালোকে এনেকৈ ভাঙিব পাৰা, যে, নিজ নিজ সময়ত দিন কি ৰাতি নহ'ব, 21 তেন্তে মোৰ দাস দায়ুদে সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটিও এনেকৈ ভাঙিব পৰা যাব, যে, তেওঁৰ সিংহাসনত বহি ৰাজশাসন কৰিবলৈ তেওঁৰ এটি সন্তানো নহ'ব; আৰু মোৰ পৰিচাৰক লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটিও ভাঙিব পৰা যাব। 22 সৰগৰ বাহিনীসকলক যেনেকৈ গণিব নোৱাৰি, আৰু সমুদ্ৰৰ বালি যেনেকৈ জুখিব নোৱাৰি, সেইদৰে মই মোৰ দাস দায়ুদৰ বংশৰ আৰু মোৰ পৰিচৰ্যা কৰোঁতা লেবীয়াসকলক বৃদ্ধি কৰিম।”

23 পুনৰায় যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, বোলে, 24 “এই জাতিয়ে যি কৈছে, সেই বিষয়ে জানো তুমি ভূ পোৱা নাই যেতিয়া তেওঁলোকে কৈছে, ‘যিহোৱাই নিজৰ মনোনীত এই দুই গোষ্ঠীক অগ্ৰহাণ কৰিছে’; তেওঁলোকে নিজৰ আগত মোৰ পৰজাসকলক এক জাতি বুলি আৰু গণনা নকৰি এইদৰে হেয়জ্ঞান কৰে।”

25 মই যিহোৱাই এই কথা কৈছোঁ: দিন আৰু ৰাতি মোৰ নিয়ম যদি নৰয়, আৰু যদি মই স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ নিয়মবোৰ নিৰূপণ নকৰাকৈ থাকোঁ, 26 তেতিয়া মই যাকোবৰ আৰু মোৰ দাস দায়ুদৰ বংশকো অগ্ৰহাণ কৰি অশ্বহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ বংশৰ ওপৰত শাসন কৰিবলৈ তেওঁৰ বংশৰ এজনকো নলম; কিয়নো মই তেওঁলোকৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া কৰিম।

34 অধ্যায়

চিদ্দিকিয়াৰ ভাৰী বন্দীত্ব, আৰু তেওঁ পতা নিয়মটিৰ বিষয়।

1 বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ, তেওঁৰ সৈন্য-সামন্ত আৰু তেওঁৰ অধীনে থকা পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজবোৰ, আৰু সকলো জাতি সমূহে যিৰুচালেম আৰু তাৰ সকলো নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা সময়ত, যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ পৰা এই বাক্য আহিল, বোলে, 2 “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘তুমি যোৱা, আৰু যিহূদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়াৰ লগত কথা হৈ তেওঁক কোৱা, ‘যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: চোৱা, মই বাবিলৰ ৰজাৰ হাতত এই নগৰখন সমৰ্পণ কৰিম, আৰু তেওঁ এই নগৰখন জুইৰে দক্ষ কৰিব; 3 আৰু তুমি তেওঁৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা নাপাবা, কিন্তু নিশ্চয়ে ধৰা পৰি তেওঁৰ হাতত সমৰ্পিত হ'বা; তুমি যেতিয়া বাবিললৈ যাবা তেতিয়া তোমাৰ চকুৱে বাবিলৰ ৰজাৰ চকুৱে চকুৱে দেখিব, আৰু তেওঁ সম্মুখা-সম্মুখী হৈ তোমাৰ লগত কথা হ'ব।’

4 হে যিহূদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়া, তুমি যিহোৱাৰ বাক্য শুনা! যিহোৱাই তোমাৰ বিষয়ে এইদৰে কৈছে: ‘তুমি তৰোৱালৰ দ্বাৰাই নমৰিবা; 5 তুমি শাস্তিৰে মৰিবা। তোমাৰ আগেয়ে হোৱা তোমাৰ পুৰুষপুৰুষ ৰজাসকলৰ কাৰণে লোকসকলে যেনেকৈ সুগন্ধি দৰবা জ্বলাইছিল, তেনেকৈ তোমাৰ বাবেও জ্বলাব, আৰু তেওঁলোকে “হায় পৰভু” এই বুলি কৈ তোমাৰ কাৰণে বিলাপ কৰিব; কিয়নো এতিয়া মই এই কথা কলোঁ। এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।”

6 তেতিয়া যিৰিমিয়া ভাববাদীয়ে যিৰুচালেমত যিহূদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়াক সেই সকলো কথাবোৰ ক'লে। 7 সেই কালত বাবিলৰ ৰজাৰ সৈন্যসামন্তই যিৰুচালেম আৰু যিহূদাৰ অৱশিষ্ট আটাই নগৰৰ বিৰুদ্ধে, লাখীচ আৰু অজেকাৰ অহিত্তে যুদ্ধ কৰিছিল; কিয়নো যিহূদাৰ নগৰবোৰৰ মাজত কেৱল এই দুখনহে গড়েৰে আবৃত নগৰ অৱশিষ্ট আছিল।

8 বন্দী-বেটীৰ আগত মুক্তি ঘোষণা কৰিবলৈ, চিদ্দিকিয়া ৰজাই যিৰুচালেমত থকা আটাই পৰজাৰে সৈতে এটি নিয়ম স্থাপন কৰাৰ পাছত, যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ এই বাক্য আহিল - 9 সেই নিয়মটি এই, যে, পৰত্যেক মানুহে নিজ ইশ্বী বন্দী বা বেটিক মুকলি কৰি দিব, অৰ্থাৎ কোনো এজন যিহূদী লগৰীয়াক আৰু কেতিয়াও বন্দী-কাম নকৰাব।

10 তেতিয়া সকলো পৰধান লোক আৰু আটাই পৰজা এই নিয়মটিত মাতি হ'ল। পৰত্যেকে নিজৰ বন্দীক আৰু নিজৰ বেটীক মুকলি কৰি দিব আৰু কোনেও যেন তেওঁলোকক আৰু কেতিয়াও বন্দী-কাম নকৰাব। লোকসকলে এই নিয়মটিত মাতি হৈ তেওঁলোকক এৰি দিলে। 11 কিন্তু পাছত তেওঁলোকে মন ঘূৰালে, আৰু তেওঁলোকে মুকলি কৰি দিয়া বন্দী-বেটীসকলক ঘূৰাই আনিলে আৰু নিজৰ বন্দী-বেটী কৰিবলৈ তেওঁলোকক বশীভূত কৰিলে।

12 এই কাৰণে যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ এই বাক্য আহিল বোলে, 13 “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: বন্দীঘৰস্বৰূপ মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলক উলিয়াই অনা দিনা ময়েই তেওঁলোকৰ লগত নিয়ম এটি স্থিৰ কৰিছিলোঁ। তেতিয়া মই কৈছিলোঁ যে, 14 ‘তোমালোক পৰতিজনে নিজ নিজ ইশ্বী ভাইক সপ্তম বছৰৰ মূৰত এৰি দিবা, যি জন তোমাৰ হাতত বেচা হ'ল, আৰু তোমাৰ অধীনত ছবছৰ সেৱা কৰিলে, তুমি তাক মুকলি কৰি তোমাৰ ওচৰৰ পৰা বিদাই দিবা।’ কিন্তু তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলে মোৰ কথা নামানিলে, আৰু কাণো নাপাতিলে।

15 সপ্তপৰতি তোমালোকে মন ঘূৰাই পৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ আগত মুক্তি ঘোষণা কৰি, মোৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তাকে কৰিছিলো, আৰু মোৰ নামেৰে পৰখ্যাত গৃহত মোৰ আগত এটি নিয়ম স্থাপন কৰিছিলো। 16 কিন্তু তোমালোকে আকৌ মন ঘূৰাই মোৰ নাম অপৰিষ্কাৰ কৰিলা, আৰু যি বন্দী-বেটীসকলক নিজ ইচ্ছামতে যাবলৈ এৰি দিছিলো, তোমালোক পৰতিজনে নিজ নিজ সেই বন্দী-বেটীক ওলোটাই আনি তেওঁলোকক আকৌ বন্দী-বেটী কৰিবলৈ বশীভূত কৰিলা।”

17 এই কাৰণে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘তোমালোক পৰতিজনে নিজ নিজ ভাইৰ আগত, পৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ আগত মুক্তি ঘোষণা কৰিবলৈ মোলৈ কাণ নিদিলা; গতিকে চোৱা, মই এতিয়া তোমালোকৰ মুক্তি ঘোষণা কৰিম’ -

যিহোৱাৰ ঘোষণা এই, মইও তৰোৱাল, মহামাৰী, আৰু আকাললৈ তোমালোকৰ আগত মৃত্তি ঘোষণা কৰিছোঁ, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্যৰ মাজত তোমালোকক ৭ৰাসৰ বিষয় কৰিম।¹⁸ তাৰ পাছত যি লোকসকলে মোৰ নিয়মটি ভাঙিলে আৰু মোৰ আগত বন্ধা নিয়মটিৰ বাক্য পালন নকৰিলে, তেওঁলোকক মই তেওঁলোকে যিদৰে দামুৰিটোক দুডোখৰ কৰি তাৰ অংশৰ মাজেদি গমন কৰিছিল, তেওঁলোককো মই তেনে কৰিম।¹⁹ তেতিয়া দামুৰিৰ অংশৰ মাজেদি যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ প্ৰধান লোক, নপুংসক, পুৰোহিতসকল আৰু দেশৰ সকলো প্ৰজাই গমন কৰিলে।

²⁰ মই তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ শংৰুবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰাণ ল'বলৈ বিচাৰি ফুৰাবোৰৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম। তেওঁলোকৰ মৰা শৰ আকাশৰ চৰাইবোৰ আৰু পৃথিৱীৰ জন্তুবোৰৰ আহাৰ হ'ব।²¹ সেই কাৰণে মই যিহূদাৰ ৰজা চিদিকিয়াক আৰু তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকলক তেওঁলোকৰ শংৰুবোৰৰ হাতত, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰাণ ল'বলৈ বিচাৰি ফুৰাবোৰৰ হাতত, আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে উঠি যোৱা বাবিলৰ ৰজাৰ সৈন্যসামন্তৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম।²² চোৱা, মই তোমালোকক এটা আজ্ঞা কৰিম” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা - মই তেওঁলোকক পুনৰায় এই নগৰৰ অস্থিত যুদ্ধ কৰি, হ্যাক হাত কৰি লৈ, জুই দি পুৰিবলৈ, তেওঁলোকক এই নগৰলৈ ঘূৰাই আনিম। কিয়নো মই যিহূদাৰ নগৰবোৰ নিবাসী-শূন্য ধ্বংসস্থান কৰিম।

35 অধ্যায়

ৰেখবীয়াসকলৰ বাধ্যতা।

¹ যোচিাৰ পুংৰ যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ ৰাজত্বৰ সময়ত যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ এই বাক্য আহিল, বেলে,² “তুমি ৰেখব-বংশীয় লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ লগত কথা বতৰা কৰা। তাৰ পাছত তেওঁলোকক যিহোৱাৰ গৃহৰ কোনো এটা কোঠালিলৈ আনি, পান কৰিবলৈ দৰাফাৰস দিয়া।”

³ তেতিয়া মই হৰচিনিয়াৰ নাতিয়েক যিৰিমিয়াৰ পুংৰ যাজনিয়া, তেওঁৰ ককায়েক-ডায়েকসকলক, তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু ৰেখবীয়াৰ গোটেই বংশক লগত লৈ গ'লো।⁴ মই তেওঁলোকক যিহোৱাৰ গৃহলৈ, ঈশ্বৰৰ লোক যিগলিয়াৰ পুংৰ হাননৰ পুত্ৰসকলৰ কোঠালিলৈ নিলোঁ। সেই কোঠালি চম্ভুৰ পুংৰ মাচেয়া নামেৰে দুৱৰীৰ কোঠালিৰ ওপৰত প্ৰধান লোকসকলৰ কোঠালিৰ কাষত আছিল।

⁵ তাৰ পাছত মই ৰেখব-বংশৰ লোকসকলৰ সন্মুখত দৰাফাৰসেৰে ডৰা কলহ আৰু বাতি আগত ৰাখি তেওঁলোকক ক'লোঁ, “তোমালোকে কিছু দৰাফাৰস পান কৰা।”⁶ কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, “আমি একো দৰাফাৰস পান নকৰোঁ, কিয়নো আমাৰ পুৰুষৰ ৰেখবৰ পুংৰ যোনাদবে আমাক এই আজ্ঞা দিছিল, ‘তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলে কোনোও চিৰকালৈকে দৰাফাৰস পান নকৰিবা।’⁷ আৰু কোনো ঘৰ নাসাজিবা, গুটি নিসিচিবা, দৰাফাবাৰী নাপাতিবা আৰু এইবোৰৰ একোৰো অধিকাৰি নহ'বা; কিয়নো তোমালোকে প্ৰবাস কৰা দেশত বহু দিন থাকিবৰ কাৰণে, তোমালোকৰ সকলো কালত তন্তুত বাস কৰিবা।”

⁸ আমি আমাৰ পত্নী, লৰা আৰু ছোৱালী সকলোৱে আমাৰ গোটেই জীৱনৰ কালত দৰাফাৰস পান নকৰিবলৈ, আৰু আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ ৰেখবৰ পুংৰ যোনাদবে দিয়া সকলো আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিছোঁ।⁹ আমি নিবাসৰ অৰ্থে ঘৰ কেতিয়াও নাসাজিম, আৰু আমাৰ দৰাফাবাৰী, শস্যক্ষেত্ৰৰ আৰু কঠীয়াত আমাৰ কোনো অধিকাৰ নাই।¹⁰ কিন্তু আমি তন্তুত থাকি, আমাৰ পুৰুষপুৰুষ যোনাদবে দিয়া আজ্ঞা মানি, সেই অনুসাৰে সকলো কাম কৰি আহিছোঁ।¹¹ কিন্তু যেতিয়া বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ এই দেশ আক্ৰমণ কৰিছিল, তেতিয়া আমি ক'লোঁ, ‘আহাঁ, আমি কলদীয়া আৰু অৰামীয়াসকলৰ সৈন্যসামন্তৰ পৰা হাৰি যিৰূচালেমলৈ যাওঁহঁক।’ এই কাৰণে আমি যিৰূচালেমত বাস কৰিছোঁ।”

¹² পাছত যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, বেলে,¹³ “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰে এই কথা কৈছে: তুমি গৈ যিহূদাৰ লোকসকলক আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলক কোৱা, যিহোৱাই কৈছে, ‘তোমালোকে মোৰ বাক্যলৈ কাণ দিবলৈ উপদেশ গ্ৰহণ নকৰিবা নে?’¹⁴ ৰেখবৰ পুংৰ যোনাদবে দৰাফাৰস পান নকৰিবলৈ তেওঁৰ সন্তান সকলক যি বাক্যৰে আজ্ঞা কৰিছিল, তেওঁৰ সেই বাক্য আজিলৈকে সিদ্ধ আছে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পুৰুষপুৰুষৰ আজ্ঞা মানে; কিন্তু মই অতি প্ৰভাৱে উঠি তোমালোকক কৈ আছোঁ, তথাপি তোমালোকে মোৰ বাক্য নামানা।

¹⁵ মই মোৰ সকলো দাস, ডাৰবাদীসকলক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিলোঁ আৰু প্ৰভাৱে উঠি তেওঁলোকক পঠিয়াই তোমালোকক কোৱাইছিলোঁ, “তোমালোকে এতিয়া নিজ নিজ কু-পথৰ পৰা ঘূৰি নিজ নিজ আচাৰ-ব্যৱহাৰ শুদ্ধ কৰা। আন আন দেৱতাবোৰক সেৱাপূজা কৰিবৰ অৰ্থে সেইবোৰৰ পাছত যাওঁতা নহ'বা। তাৰ পৰিবৰ্ত্তে মই তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলক দিয়া দেশলৈ তোমালোকে ঘূৰি আহা। তথাপিও তোমালোকে মোৰ কথালৈ কাণ দিয়া নাই আৰু মোৰ বাক্যলৈ মনকো দিয়া নাই।”¹⁶ ৰেখবৰ পুংৰ যোনাদবৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকক দিয়া তেওঁলোকৰ পুৰুষ-পুৰুষৰ আজ্ঞা পালন কৰি আহিছে, কিন্তু এই জাতিৰ লোকসকলে মোৰ কথালৈ কাণ দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছে।”

¹⁷ এই কাৰণে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই, এই কথা কৈছে: ‘চোৱা, যিহূদা আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলৰ অস্থিত মই কোৱা সকলো অমঙ্গলৰ কথা তেওঁলোকলৈ ঘটাম, কিয়নো মই তেওঁলোকক যি ঘোষণা কৰিছিলোঁ, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নুশুনিলে। মই তেওঁলোকক মাতিিলো কিন্তু তেওঁলোকে উত্তৰ নিদিলে।”

¹⁸ যিৰিমিয়াই ৰেখবীয়া বংশক ক'লে, “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষ যোনাদবৰ আজ্ঞালৈ মনোযোগ কৰি তেওঁৰ সকলো আদেশ পালন কৰিছা, আৰু তেওঁ তোমালোকক দিয়া আটাই আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিছা;¹⁹ এই কাৰণে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰে এই কথা কৈছে: মোক সেৱা কৰিবৰ কাৰণে ৰেখবৰ পুংৰ যোনাদবৰ বংশৰ পৰা কেতিয়াও কোনো এজন লোকৰ অভাৱ নহ'ব।”

36 অধ্যায়

যিৰিমিয়াই লিখা পুথি।

1 যোচিয়াৰ পুংৰ যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ ৰাজত্বৰ চতুৰ্থ বছৰত যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ এই বাক্য আহিল, বোলে, 2 “তুমি এখন নুৰিওৱা পুথি লোৱা; আৰু মই তোমাক পৰ্ব্বথমে কোৱা দিনৰে পৰা, যোচিয়াৰ ৰাজত্বৰ কালৰে পৰা আজিলৈকে, ইশ্বৰয়েলৰ, যিহূদাৰ, আৰু সকলো জাতিৰ বিৰুদ্ধে যি যি কথা মই তোমাৰ আগত কৈ আছোঁ, সেই সকলো কথা সেই পুথিত লিখা। 3 যিহূদা বংশলৈ মই যি অমঙ্গল ঘটাবলৈ কল্পনা কৰিছোঁ, কিজানি নিজ নিজ কুপথৰ পৰা ঘূৰিবলৈ তেওঁলোকে সেই সকলো অমঙ্গলৰ কথা শুনিব; তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ অপৰাধ আৰু পাপ ক্ষমা কৰিম।”

4 তেতিয়া যিৰিমিয়াই নেৰিয়াৰ পুংৰ বাবুকক মাতি আনিবলৈ, যিৰিমিয়াক কোৱা যিহোৱাৰ সকলো বাক্য বাবুকক তেওঁৰ মুখৰ পৰা সেই নুৰিওৱা পুথিখনত লিখিলে। 5 পাছে যিৰিমিয়াই বাবুকক আজ্ঞা দি কলে, মই বন্ধ আছোঁ, যিহোৱাৰ গৃহলৈ যাব নোৱাৰোঁ। 6 এই হেতুকে তুমি গৈ যিহোৱাৰ গৃহত উপবাসৰ দিনা, মোৰ মুখৰ পৰা পুথিখনত লিখা যিহোৱাৰ বাক্যবোৰ তেওঁৰ গৃহত থকা লোকসকলে আৰু বিভিন্ন নগৰৰ পৰা অহা যিহূদাৰ সকলো লোকে শুনাকৈ পাঠ কৰা।

7 কিজানি তেওঁলোকে নিজ নিজ নিবেদন যিহোৱাৰ আগত জনাব। আৰু তেওঁলোক পৰ্ব্বতিজনে নিজ নিজ কুপথৰ পৰা ঘূৰিব; কিয়নো এই জাতিৰ বিৰুদ্ধে পৰকাশ কৰা যিহোৱাৰ শ্ৰেৰাধ আৰু কোপ অতি পৰ্ব্বল। 8 পাছে পুথিখনত লিখা যিহোৱাৰ বাক্যবোৰ নেৰিয়াৰ পুংৰ বাবুকক যিহোৱাৰ গৃহত পাঠ কৰি যিৰিমিয়া ডাববদীৰ আজ্ঞা পালন কৰিলে।

9 যোচিয়াৰ পুংৰ যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ ৰাজত্ব কালৰ পঞ্চম বছৰৰ নৱম মাহত যিহূদাৰ নগৰলৈ অহা পৰ্ব্বজাসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপবাস ঘোষণা কৰিলে। 10 তেতিয়া বাবুকক যিহোৱাৰ গৃহত, চাফনৰ পুংৰ গমৰিয়া লিখকৰ কোঠালিত, যিহোৱাৰ গৃহৰ নতুন দুৱাৰৰ সোমোৱা ঠাইত, ওপৰ চোতালত, সেই পুথিখনত লিখা যিৰিমিয়াৰ বাক্যবোৰ সকলো লোকে শুনাকৈ পাঠ কৰিলে।

11 আৰু চাফনৰ নাতিয়েক গমৰিয়াৰ পুংৰ মীখায়াই সেই পুথিখনৰ পৰা যিহোৱাৰ সকলো বাক্য শুনিলে। 12 তেওঁ ৰাজ-গৃহলৈ লিখকৰ কোঠালিলৈ নামি গ'ল; চোৱা, সেই সময়ত সকলো পৰ্ব্বধান লোক, অৰ্থাৎ ইলীচামা লিখক, চমৰিয়াৰ পুংৰ দলায়া, অকবোৰৰ পুংৰ ইলনাথন, চাফনৰ পুংৰ গমৰিয়া, আৰু হননিয়াৰ পুংৰ চিদিকিয়া আদি সকলো পৰ্ব্বধান লোক তাত বহি আছিল।

13 তেতিয়া লোকসকলে শুনিবলৈ বাবুকক পুথিখন পাঠ কৰা সময়ত মীখায়াই যি সকলো বাক্য শুনিলে, তেওঁ তাক তেওঁলোকৰ আগত পৰকাশ কৰিলে। 14 এই হেতুকে সকলো পৰ্ব্বধান লোকে কুচীৰ পৰ্ব্বপোংৰ চেলেমিয়াৰ নাতিয়েক নথনিয়াৰ পুংৰ যিহূদীক বাবুকৰ ওচৰলৈ এই কথা কৈ পঠিয়ালে, “লোকসকলে শুনাকৈ তুমি পাঠ কৰা নুৰিওৱা পুথিখন তুমি হাতত লৈ আহাঁ।” 15 তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “এতিয়া বহি আমি শুনাকৈ পাঠ কৰা; তেতিয়া বাবুক তেওঁলোকে শুনাকৈ পাঠ কৰিলে।”

16 তেতিয়া সেই সকলো কথা শুনি তেওঁলোক আটাইৰে ভয় লাগি ইজনে সিজনলৈ চোৱা-চোই কৰি বাবুকক ক'লে, “আমি এই সকলো কথাৰ বিষয়ে অৱশ্যে ৰজাক জনাব লাগিব।” 17 পাছে তেওঁলোকে বাবুকক সুধিলে, “কোৱাচোন, তুমি কেনেকৈ তেওঁৰ মুখৰ পৰা এইবোৰ কথা লিখিছিলো? 18 তেতিয়া বাবুক উত্তৰ দি ক'লে, “তেওঁ মুখেৰে মোৰ আগত এই সকলো বাক্য উচ্চাৰণ কৰিছিল, আৰু মই চিয়াহীৰে এই পুথিত এই সকলো লিখিছিলোঁ। 19 তেতিয়া পৰ্ব্বধান লোকসকলে বাবুকক ক'লে, “তুমি আৰু যিৰিমিয়া গৈ, তোমালোকৰ থকা ঠাই কোনেও নজনাকৈ লোকাই থাকাগৈ।”

20 তেতিয়া তেওঁলোকে ইলীচামা লিখকৰ কোঠালিত পুথিখন থৈ ৰজাৰ ওচৰলৈ অৰ্থাৎ চোতাললৈ সোমাই গ'ল, আৰু ৰজাই শুনাকৈ সেই সকলো বাক্য পৰকাশ কৰিলে। 21 তেতিয়া ৰজাই পুথিখন আনিবলৈ যিহূদীক পঠিয়ালে, যিহূদীয়ে ইলীচামা লিখকৰ কোঠালিৰ পৰা তাক আনিলে। আৰু ৰজাই শুনাকৈ, আৰু তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা সকলো পৰ্ব্বধান লোকে শুনাকৈ যিহূদীয়ে তাক পাঠ কৰিলে। 22 সেই সময়ত ৰজাই নৱম মাহত জাৰকালিত থকা ঘৰত বহি আছিল, আৰু তেওঁৰ আগত টিফাইত জুই জ্বলি আছিল।

23 পাছত যিহূদীয়ে পৃষ্ঠাৰ তিনি চাৰি অংশ পাঠ কৰাৰ পাছত ৰজাই লিখকৰ কলম কটা কটাৰীৰে তাক কাটি টিফাইৰ জুইত পেলায়; এইহেৰে গোটেই পুথিখন টিফাইৰ জুইত নষ্ট নোহোৱালৈকে তেওঁ কাটি কাটি পেলাই আছিল। 24 সেই সকলো বাক্য শুনিও ৰজা আৰু মন্ৱৰী কোনেও ভয় নকৰিলে, বা নিজ নিজ বংশৰ নামফালিলে।

25 ইলনাথন, দলায়া, আৰু গমৰিয়াই পুথিখন নুপুৰিবলৈ ৰজাক বিনয় কৰিলে; তথাপি তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে। 26 পাছত ৰজাই যিৰহমেল কোঁৱৰক, অৰ্জীয়েলৰ পুংৰ চৰায়াক, অশ্বেয়েলৰ পুংৰ চেলেমীয়াক, বাবুক লিখক আৰু যিৰিমিয়া ডাববদীক ধৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে; কিন্তু যিহোৱাই তেওঁলোকক লুকুৱাই থৈছিল।

27 তেতিয়া ৰজাই, যিৰিমিয়াৰ মুখৰ পৰা শুনি শুনি বাবুকক লিখা বাক্যবোৰে সৈতে পুথিখন পুৰি পেলোৱাৰ পাছত যিহোৱাৰ এই বাক্য যিৰিমিয়ালৈ আহিল, বোলে, 28 “তুমি পুনৰায় আৰু এখন নুৰিওৱা পুথিৰ বিষয়ে কোৱা, আৰু যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমে পুৰি পেলোৱা সেই পৰ্ব্বথম পুথিত আগেয়ে যি যি লিখা আছিল, সেই সকলো তাত লিখা। 29 তেতিয়া যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ বিষয়ে নিশ্চয় তুমি ক'বা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যে, বাবিলৰ ৰজাই অৱশ্যে আহি এই দেশ নষ্ট কৰিব, আৰু ইয়াত পশু আৰু মানুহ নোহোৱা কৰিব, এনে কথা এই পুথিখনত কিয় লিখিছা? এই বুলি তুমি তাক পুৰি পেলোৱা!’

30 এই হেতুকে যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ বিষয়ে যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যে, যিহূদাৰ সিংহাসনত বহিবলৈ তেওঁৰ বংশৰ কোনো নাথাকিব, আৰু তেওঁৰ শৱ দিনত ৰ'দত আৰু ৰাতি হিমত পৰি থাকিব।³¹ আৰু মই তোমাক, “তোমাৰ বংশক, আৰু তোমাৰ মন্বৰীসকলক তোমালোকৰ অপৰাধৰ কাৰণে দণ্ড দিম। আৰু তোমালোকৰ অহিতে, যিবৃচালেম-নিবাসীসকল আৰু যিহূদী লোকসকলৰ অহিতে যি অমঙ্গলৰ কথা ক'লোঁ, কিন্তু তোমালোকে নুশুনিলে, সেই সকলো অমঙ্গল মই তোমালোকলৈ ঘটাম।”

32 তেতিয়া যিৰিমিয়াই আৰু এখন তুৰিওৱা পুথিলৈ নেৰিয়াৰ পুংৰ বাবুকে লিখকক দিলে। বাবুকে যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমে, যিৰিমিয়াৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা সকলো বাক্য জুইত পুৰি পেলোৱা পুথিখনৰ সকলো বাক্য তাত লিখিলে। তাৰ বাহিৰে তেনেকুৱা আৰু অনেক কথাও তাত যোগ দিয়া হ'ল।

37 অধ্যায়

যিৰিমিয়া বন্দীশালত আৰু কুপত থকা।

1 বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে যিহূদা দেশৰ ওপৰত পতা ৰজা যোচিয়াৰ পুংৰ চিদ্দিকিয়া যিহোয়াকীমৰ পুংৰ কনিয়াৰ সলনি ৰজা হ'ল।² কিন্তু তেওঁ, তেওঁৰ মন্বৰীসকল আৰু দেশীয় লোকসকলে যিৰিমিয়া ডাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা যিহোৱাৰ বাকলৈ কাণ নিদিলে।

3 গতিকে চিদ্দিকিয়া ৰজাই চেলেমিয়াৰ পুংৰ যিহূখলক আৰু মাচেয়াৰ পুংৰ চফনিয়া পুৰোহিতক যিৰিমিয়া ডাববাদীৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দি ক'লে, “তুমি অনুগ্ৰহ কৰি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আমাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা।”⁴ সেই সময়ত যিৰিমিয়াই তেওঁলোকৰ মাজত অহা-যোৱা কৰিছিল, কিয়নো সেই সময়ত তেওঁক বন্দীশালত থোৱা হোৱা নাছিল।⁵ পাছত ফৰোণৰ সৈন্য-সামন্ত মিচৰৰ পৰা ওলাল আৰু যিবৃচালেম-অৱৰোধকাৰী কলদীয়াসকলে তাৰ বাৰ্তা শুনি যিবৃচালেমৰ পৰা ছাউনি ভাঙি গুচি গ'ল।

6 তেতিয়া যিৰিমিয়া ডাববাদীৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিল, বোলে,⁷ “ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যিহূদাৰ যি ৰজাই মোৰ গুৰিত সুধিবলৈ তোমালোকক পঠিয়াইছে, তেওঁক এই কথা ক'বা, ‘চোৱা, ফৰোণৰ যি সৈন্য-সামন্তই তোমালোকক সহায় কৰিবলৈ ওলাই আহিছে, তেওঁলোক নিজ দেশ মিচৰলৈ উলটি যাব।’⁸ আৰু কলদীয়াসকলে পুনৰায় আহিব আৰু এই নগৰৰ অহিতে যুদ্ধ কৰি ইয়াক হাত কৰি লৈ জুইৰ পুৰি পেলাব।

9 যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “কলদীয়াসকল আমাৰ ওচৰৰ পৰা একেবাৰে গুচি যাব বুলি কৈ তোমালোকে নিজক নুভুলাবা,” কিয়নো তেওঁলোক একেবাৰে গুচি নাযাব।¹⁰ কাৰণ তোমালোকৰ অহিতে যুদ্ধ কৰা কলদীয়াসকলৰ গোটেই সৈন্য-সামন্ত যদিও তোমালোকে একেবাৰে প্ৰহাৰ কৰা আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ খন হোৱা লোক মাথোন অৱশিষ্ট থাকে, তথাপি তেওঁলোকে প্ৰতিজনে নিজ নিজ তত্ত্ব উঠিব আৰু এই নগৰ জুই দি পুৰি পেলাব।”¹¹

11 কলদীয়াসকলৰ সৈন্য-সামন্তই যি সময়ত ফৰোণৰ সৈন্য-সামন্তৰ ভয়ত যিবৃচালেমৰ পৰা ছাউনি ভাঙি উলটি গৈছিল,¹² সেই সময়ত যিৰিমিয়াই বিন্যামীন প্ৰদেশত লোকসকলৰ মাজত থকা তেওঁৰ ভাগ লবৰ মনেৰে তালৈ যাবলৈ যিবৃচালেমৰ পৰা ওলাইছিল।¹³ পাছত যেতিয়া তেওঁ বিন্যামীন নামেৰে বৰ দুৱাৰ পালেগৈ, তেতিয়া সেই ঠাইত হননিয়াৰ নাতিয়েক চেলেমিয়াৰ পুতেক যিৰিয়া নামেৰে দুৱাৰীৰ এজন অধ্যক্ষ আছিল। তেওঁ যিৰিমিয়া ডাববাদীক ধৰি ক'লে, “তুমি কলদীয়াসকলৰ ফলিয়া হ'বলৈ গৈছা।

14 তেতিয়া যিৰিমিয়াই ক'লে, “এয়ে মিছা কথা, মই কলদীয়াসকলৰ ফলিয়া হ'বলৈ নাযাও।” তথাপি যিৰিমিয়াই তেওঁৰ কথা নুশুনি, তেওঁক ধৰি প্ৰধান লোকসকলৰ গুৰিলৈ লৈ গ'ল।¹⁵ সেই প্ৰধান লোকসকলে যিৰিমিয়ালৈ ক্ৰোধ হৈ তেওঁক কোবাই যোনাথন লিখকৰ ঘৰত থকা বন্দীশালত পেলাই হ'ল; কিয়নো তেওঁলোকে তাকেই বন্দীশাল কৰিছিল।

16 যিৰিমিয়াই কাৰাকুপত, আৰু সবু সবু কোঠালিবোৰত সোমাই সেই ঠাইত ডালেমান দিন কটালে।¹⁷ চিদ্দিকিয়া ৰজাই মানুহ পঠিয়াই তেওঁক অনোৱালে আৰু ৰজাই নিজৰ ঘৰত গুপতে সুধিলে, বোলে, “যিহোৱাৰ পৰা অহা কোনো বাক্য আছে নে?” তাতে যিৰিমিয়াই ক'লে, “আছে,” তেওঁ আৰু ক'লে, “আপোনাক বাবিলৰ ৰজাৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।”

18 যিৰিমিয়াই চিদ্দিকিয়া ৰজাক আৰু ক'লে, “আপোনাৰ বা আপোনাৰ পাংৰ-মন্বৰীসকলৰ বা এই লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে মই কি অপৰাধ কৰিছোঁ, যে, আপোনালোকে মোক বন্দীশালত পেলাই দিছে? ¹⁹ আৰু বাবিলৰ ৰজা আপোনালোকৰ বা এই দেশৰ বিৰুদ্ধে নাহিব, এই বুলি কৈ আপোনালোকৰ আগত ডাববাদী প্ৰচাৰ কৰা আপোনালোকৰ ডাববাদীসকল ক'ত? ²⁰ এতিয়া হে মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ! অনুগ্ৰহ কৰি শুনক, মই যোনাথন লিখকৰ ঘৰত যেন নমৰোঁ, এই কাৰণে আপুনি সেই ঠাইলৈ মোক আৰু পঠিয়াই নিদিব। বিনয় কৰোঁ, মোৰ এই মিনতি আপোনাৰ আগত গ্ৰহণ হওঁক।”

21 তেতিয়া, চিদ্দিকিয়া ৰজাই আজ্ঞা দিয়াত লোকসকলে যিৰিমিয়াক প্ৰহৰীৰ চোতালত ৰাখিলে। আৰু যেতিয়ালৈকে নগৰৰ সকলো বুটী নুঢ়াকাল, তেতিয়ালৈকে প্ৰতি দিনেই বুটাৱালা-পটিৰ পৰা এটা এটা বুটী আনি তেওঁক দিয়া হ'ল। এইদৰে যিৰিমিয়া প্ৰহৰীৰ চোতালত থাকিল।

38 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত মতনৰ পুংৰ চফটিয়া আৰু পচহৰৰ পুংৰ গদলিয়া আৰু মন্সীয়াৰ পুংৰ পচহৰে, আটাই লোকৰ আগত যিৰিমিয়াই কোৱা এই বাক্য শুনিলে, বোলে,² “যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যি কোনো লোক এই নগৰত থাকিব, তেওঁ তৰোৱালত, আকালত, আৰু মহামাৰীত মৰিব; কিন্তু যি জনে কলদীয়াসকলৰ ওচৰলৈ ওলাই যাব, তেওঁ জীয়াই থাকিব, আৰু লুটীদৰব্যৰ

নিচিনাকৈ নিজ পৰাণ লাভ কৰি জীয়াই থাকিব।³ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যে, এই নগৰ অৱশ্যে বাবিলৰ ৰজাৰ সৈন্য-সামন্তৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হ'ব আৰু তেওঁ তাক হাত কৰি ল'ব।⁴

⁴ তাতে পৰধান লোকসকলে ৰজাক ক'লে, “আমি মিনতি কৰোঁ, এই মানুহৰ পৰাণ দণ্ড কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়ক; কিয়নো তেওঁ লোকসকলক এনেকুৱা কথা কৈ, এই নগৰ অৱশিষ্ট যুদ্ধাৰুসকলৰ আৰু আটাই পৰজাসকলৰ হাত দুৱল কৰিছে, কাৰণ এই মানুহে এই জাতিৰ মঙ্গললৈ চেষ্টা নকৰি, কেৱল অমঙ্গললৈ চেষ্টা কৰে।”⁵ তেতিয়া চিদ্দিকিয়া ৰজাই ক'লে, “চোৱা, তেওঁ তোমালোকৰ হাততে আছে; কাৰণ তোমালোকৰ অহিতে কৰিবলৈ ৰজাৰ একো সাধ্য নাই।

⁶ তাতে তেওঁলোকে যিৰিমিয়াক ধৰি পৰহৰীৰ চোতালত থকা মস্ত্ৰিয়া, ৰাজকোঁৱৰৰ কুপত পেলালে। ৰছীৰে যিৰিমিয়াক নমাই দিলে। সেই কুপত পানী নাছিল, কেৱল বোকা আছিল; তাতে যিৰিমিয়া বোকাত পৰায় পোত গৈছিল।

⁷ এনেতে যিৰিমিয়াক কুপত পেলোৱা কথা ৰাজগৃহত থকা এবদ-মেলক নামেৰে এজন কুচদেশীয় নপুংসকে শুনিলে। তেতিয়া ৰজা বিন্যামীনৰ দুৱাৰত বহি আছিল।⁸ এবদ-মেলকে ৰাজগৃহৰ পৰা ওলাই গৈ ৰজাক ক'লে,⁹ “হে মোৰ পৰভূ মহাৰাজ, সেই লোকসকলে যিৰিমিয়া ডাববাদীক কুপত পেলাই দি তেওঁলৈ নিতান্ত মন্দ ব্যৱহাৰ কৰিছে; তেওঁ যি ঠাইত আছে, সেই ঠাইত তেওঁ ডোকত মৰিব লগীয়া হৈছে, কিয়নো নগৰত আৰু বুটী নাই।”

¹⁰ তেতিয়া ৰজাই কুচীয়া এবদ-মেলকক আজ্ঞা কৰিলে, বোলে, “তুমি এই ঠাইৰ পৰা িবশ জন মানুহ লগত লৈ গৈ যিৰিমিয়া ডাববাদী নৌ মৰোঁতেই তেওঁক কুপৰ পৰা তোলা।”¹¹ তেতিয়া এবদ-মেলকে সেই িবশ জন মানুহক লগত লৈ ৰাজগৃহৰ উঁৱালৰ তলৰ ঠাইলৈ গৈ তাৰ পৰা পেলনীয়া পুৰণি কাপোৰ আৰু পুৰণি পচা ফতাকানি উলিয়াই, যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ কুপলৈ ৰছীৰে সেইবোৰ নমাই দিলে।

¹² আৰু কুচীয়া এবদ-মেলকে যিৰিমিয়াক ক'লে, “এই পুৰণি পেলনীয়া কাপোৰ আৰু পচা ফতাকানি তোমাৰ কাষলতিত ৰছীৰ তলত দিয়া।” তাতে তেওঁ তাকে কৰিলে।¹³ তেওঁলোকে সেই ৰছীত ধৰি টানি কুপৰ পৰা যিৰিমিয়াক তুলিলে। তেতিয়াৰে পৰা যিৰিমিয়া পৰহৰীৰ চোতালত থাকিল।

¹⁴ পাছে চিদ্দিকিয়া ৰজাই মানুহ পঠিয়াই যিৰিমিয়া ডাববাদীক যিহোৱাৰ গৃহৰ তৃতীয় পৰৱেশস্থানলৈ নিজৰ ওচৰলৈ অনোৱালে। আৰু ৰজাই যিৰিমিয়াক ক'লে, “মই তোমাক এটি কথা সোধোঁ, তুমি মোৰ পৰা কোনো কথা গুপতে নাৰাখিবা।”¹⁵ তেতিয়া যিৰিমিয়াই চিদ্দিকিয়াক ক'লে, “মই যদি আপোনাক জনাওঁ, তেন্তে আপুনি মোক অৱশ্যে বধ নকৰিব নে? আৰু যদি আপোনাক পৰামৰ্শ দিওঁ, তেন্তে আপুনি মোৰ কথা নুশুনিব।”¹⁶ তাতে চিদ্দিকিয়া ৰজাই গুপতে যিৰিমিয়াৰ আগত শপত খাই ক'লে, “আমাৰ এই জীৱান্মাৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, মই তোমাক বধ নকৰোঁ, আৰু তোমাৰ পৰাণ লবলৈ বিচাৰি ফুৰা এই লোকসকলৰ হাততো তোমাক সমৰ্পণ নকৰোঁ।”

¹⁷ তেতিয়া যিৰিমিয়াই চিদ্দিকিয়াক ক'লে, “বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যে, তুমি যদি বাহিৰ ওলাই বাবিলৰ ৰজাৰ পৰধান লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোৱা, তেন্তে তোমাৰ পৰাণ থাকিব, আৰু এই নগৰ জুইৰে পোৱা নহ'ব আৰু তুমি সপৰিবাৰে জীয়াই থাকিবা।¹⁸ কিন্তু যদি বাবিলৰ ৰজাৰ পৰধান লোকসকলৰ গুৰিলৈ নোযোৱা, তেন্তে এই নগৰ কলদীয়াসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হ'ব আৰু তেওঁলোকে ইয়াক জুইৰে পুৰি পেলাব আৰু তুমিও তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ নাপাবা।

¹⁹ তেতিয়া চিদ্দিকিয়া ৰজাই যিৰিমিয়াক ক'লে, “যি যিহুদী লোকসকল কলদীয়াসকলৰ ফলিয়া হৈ গ'ল, তেওঁলোকলৈ মই ভয় ক'ৰোঁ, যে, কিজানি তেওঁলোকে মোক তেওঁলোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব, তাতে তেওঁলোকে মোক বিদৰূপ কৰিব।”

²⁰ কিন্তু যিৰিমিয়াই ক'লে, “তেওঁলোকে আপোনাক সমৰ্পণ নকৰিব। বিনয় কৰোঁ, যি বিষয়ে মই আপোনাক কৈছোঁ, সেই বিষয়ে আপুনি যিহোৱাৰ বাকলৈ কাণ দিয়ক; তাতে আপোনাৰ মঙ্গল হ'ব, আৰু আপোনাৰ পৰাণ বাচিব।²¹ কিন্তু যদি আপুনি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ যাবলৈ অসম্মত হয়, তেন্তে শুনক, যিহোৱাই মোক জনোৱা কথাতো এই:

²² চোৱা, যিহুদাৰ ৰাজগৃহত অৱশিষ্ট থকা সকলো মহিলাক বাবিলৰ ৰজাৰ পৰধান লোকসকলৰ গুৰিলৈ নিয়া হ'ব; আৰু চোৱা, সেই মহিলাসকলে ক'ব,

‘তোমাৰ পৰাণৰ বন্ধুসকলে তোমাক ডুলাই তোমাৰ পৰবৃত্তি জন্মালে।

এতিয়া তোমাৰ ভৰি বোকাত পোত যোৱা দেখি তোমাৰ পৰা বিমুখ হৈছে।²³ আৰু আপোনাৰ আটাই মহিলাৰ, আৰু আপোনাৰ সন্তান সকলক উলিয়াই কলদীয়াসকলৰ গুৰিলৈ নিয়া হ'ব; আপুনি তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা সাৰিব নোৱাৰিব, কিন্তু বাবিলৰ ৰজাৰ হাতত ধৰা পৰিব, আৰু আপুনি এই নগৰক জুইৰে পুৰি পেলাব।”

²⁴ পাছে চিদ্দিকিয়াই যিৰিমিয়াক ক'লে, “এইবোৰ কথা কেনেও বুজ নাপাওঁক; তাতে তুমি নমৰিবা।²⁵ কিন্তু যদি পৰধান লোকসকলে মই তোমাৰে সৈতে কথা হোৱা বাৰতা পাই তোমাৰ গুৰিলৈ আহি কয়, যে, ‘তুমি ৰজাক কি ক'লা, তাক আমাক কোৱা। আমাৰ পৰা তাক গুপতে নাৰাখিবা, তেতিয়া আমি তোমাক বধ নকৰিম, আৰু ৰজাই তোমাক কি কলে, তাকো কোৱা;²⁶ তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক এই কথা ক'বা, ‘যোনাথনৰ ঘৰত মৰিবৰ কাৰণে মোক আকৌ তালৈ নপঠাবলৈ মই ৰজাৰ আগত মিনতি জনাইছিলোঁ।”

²⁷ তেতিয়া সকলো পৰধান লোকে যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে; আৰু তেওঁ, ৰজাই আজ্ঞা দিয়া সেই সকলো কথা অনুসাৰে তেওঁলোকক ক'লে। এই হেতুকে তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত কথা হ'বলৈ এৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকে সেই কথাটো বুজ নাপালে।²⁸ তেতিয়াৰে পৰা যিহুচালেম শত্ৰুৰ হাতত পৰা দিন নোহোৱালৈকে যিৰিমিয়া সেই পৰহৰীৰ চোতালত থাকিল।

39 অধ্যায়

যিৰুচালেমৰ পতন।

1 পাছত যিৰুচালেম শত্ৰুৰ হাতত পৰা সময়ত, যিহূদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়াৰ ৰাজত্বৰ নৱম বছৰৰ দশম মাহত বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য-সামন্তই যিৰুচালেমৰ বিৰুদ্ধে আহি তাক অৱৰোধ কৰিলে। 2 পাছত চিদ্দিকিয়াৰ ৰাজত্বৰ একাদশ বছৰৰ চতুৰ্থ মাহৰ নৱম দিনা নগৰৰ গড় ডাঙি বাট কৰা হ'ল। 3 বাবিলৰ ৰজাৰ আটাই প্ৰধান লোকসকল, অৰ্থাৎ নেৰ্গল-চৰেচৰ, চমগৰ-নবো, প্ৰধান নপুংসক চৰুথীম আৰু প্ৰধান গণক নেৰ্গল-চৰেচৰ আদি বাবিলৰ ৰজাৰ আটাই প্ৰধান লোকসকল সোমাই মধ্যম দুৱাৰত বহিল।

4 পাছত যেতিয়া যিহূদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়া আৰু সকলো যুদ্ধাৰ লোকে তেওঁলোকক সোমোৱা গম পালে, তেতিয়া তেওঁলোক পলাই ৰজাৰ উদ্যানৰ বাটেদি, দুই গড়ৰ মাজত থকা দুৱাৰেদি নগৰৰ বাহিৰলৈ ৰাতিয়েই ওলাই গ'ল; আৰু ৰজাই অৰাবাৰ বাটেদি ওলাই গ'ল। 5 কিন্তু কলদীয়াসকলৰ সৈন্য-সামন্তই তেওঁলোকৰ পাছত খেদি গৈ যিৰীহোৰ সম্বলত চিদ্দিকিয়াক লগ পাই, তেওঁক ধৰি হমা। দেশৰ ঝিলাই বাবিলৰ ৰজাৰ নবুখদনেচৰৰ গুৰিলৈ নিলে; আৰু তেওঁ তেওঁলৈ দণ্ডাজ্ঞা কৰিলে।

6 পাছে বাবিলৰ ৰজাই ঝিলাই চিদ্দিকিয়াৰ পুতেকসকলক তেওঁৰ চকুৰ আগতে বধ কৰিলে আৰু বাবিলৰ ৰজাই যিহূদাৰ সকলো মুখ্য লোককো বধ কৰিলে। 7 তাৰ বাহিৰে, তেওঁ চিদ্দিকিয়াৰ চকু কাটি, তেওঁক বাবিললৈ লৈ যাবৰ কাৰণে শিকলিৰে বান্ধিলে।

8 পাছত কলদীয়াসকলে ৰাজগৃহ আৰু প্ৰজাসকলৰ ঘৰবোৰ জুই দি পুৰিলে আৰু যিৰুচালেমৰ গড়বোৰ ডাঙি পেলালে।

9 এই সময়ত নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে নগৰৰ বাকী থকা লোকসকলক, তেওঁৰ ফলীয়া হ'বলৈ পলাই যোৱাসকলক আৰু আন আন অৱশিষ্ট লোকসকলক বন্দী কৰি বাবিললৈ লৈ গ'ল। 10 কিন্তু নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে কেতবোৰ একো নথকা দৰিদ্ৰ লোকক যিহূদা দেশত অৱশিষ্ট ৰাখিলে, আৰু সেই কালত তেওঁলোকক দৰাফাৰাৰী আৰু মাটি দান কৰিলে।

11 বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে যিৰিমিয়াৰ বিষয়ে নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতিক এই আজ্ঞা দিলে, বোলে, 12 “তুমি তেওঁক গ্ৰহণ কৰি তেওঁলৈ কৃপা দৃষ্টি কৰিবা, তেওঁৰ কোনো অপকাৰ নকৰিবা; কিন্তু তেওঁ তোমাক যেনেকৈ ক'ব, তেওঁলৈ তেনেকৈ কৰিবা।” 13 এই হেতুকে নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতি, প্ৰধান নপুংসক নবুচৰজবান আৰু প্ৰধান গণক নেৰ্গল-চৰেচৰ আদি বাবিলৰ ৰজাৰ আটাই প্ৰধান বিষয়াসকলে মানুহ পঠিয়াই প্ৰহৰীৰ চোতালৰ পৰা যিৰিমিয়াক আনিলে। 14 আৰু তেওঁক ঘৰলৈ লৈ যাবৰ কাৰণে চাফনৰ নাতিয়েক অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াৰ হাতত গটাই দিলে; আৰু তেওঁ লোকসকলৰ মাজত বাস কৰিলে।

15 যিৰিমিয়া প্ৰহৰীৰ চোতালত বন্ধ থকা সময়ত তেওঁৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিছিল, বোলে, 16 “তুমি গৈ কুচীয়া এবদ-মেলকক কোৱা, ‘ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মঙ্গলৰ কাৰণে নহয়, অমঙ্গলৰ কাৰণেহে মই এই নগৰলৈ মোৰ বাক্য ফলিওৱাম। সেই দিনা তোমাৰ আগত সেইবোৰ ফলিয়াব।

17 কিন্তু যিহোৱাই কৈছে, “সেই দিনা মই তোমাক উদ্ধাৰ কৰিম; আৰু তুমি ভয় কৰা লোকসকলৰ হাতত তোমাক সমৰপণ কৰা নহ'ব। 18 কিয়নো মই তোমাক অৱশ্যে উদ্ধাৰ কৰিম। তুমি তৰোৱালত পতিত নহবা। কিন্তু তুমি তোমাৰ নিজ প্ৰাণ লুটদৰবাৰ নিচিনাকৈ লাভ কৰিবা; কাৰণ, যিহোৱাই কৈছে: তুমি মোক বিশ্বাস কৰিলা।”

40 অধ্যায়

যিৰিমিয়াক মুক্ত কৰা। গদলিয়াক বধ কৰা। লোকসকলে পলাই মিচৰলৈ যাবা কৰা।

1 বাবিললৈ বন্দী কৰি লৈ যোৱা যিৰুচালেমৰ আৰু যিহূদাৰ লোকসকলৰ মাজত যিৰিমিয়াক নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে শিকলিৰে বন্ধা পাই তেওঁক ৰামাৰ পৰা পঠাই দিয়াৰ পাছত যিহোৱাৰ পৰা যি বাক্য আহিছিল, সেই বাক্য। 2 ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে যিৰিমিয়াক গ্ৰহণ কৰি ক'লে, “তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই ঠাইৰ বিষয়ে এই অমঙ্গলৰ কথা কৈছিল,

3 আৰু যিহোৱাই তাক ঘটালে। আৰু নিজ বাক্য অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলে; তোমালোকে যিহোৱাৰ অস্থিত পাপ কৰিলা আৰু তেওঁৰ বাক্য পালন নকৰিলা, এই কাৰণে তোমালোকলৈ এই ঘটনা ঘটিল। 4 এতিয়া চোৱা! আজি মই তোমাক, তোমাৰ হাতত থকা শিকলিৰ পৰা মুক্ত কৰিলোঁ; তুমি যদি মোৰ লগত বাবিললৈ যাবলৈ ভাল দেখা, তেন্তে আহাঁ, মই তোমালৈ দৃষ্টি ৰাখিম; আৰু যদি মোৰ লগত বাবিললৈ যাবলৈ বেয়া দেখা, তেন্তে নালাগে। চোৱা, গোটেই দেশ তোমাৰ আগত আছে, যি ঠাইলৈ যোৱা তোমাৰ পক্ষে ভাল আৰু সুবিধাজনক, তালৈকে যোৱা।”

5 যিৰিমিয়াই উত্তৰ নিদিয়া দেখি তেওঁ আকৌ ক'লে, “তেওঁ যি জনক বাবিলৰ ৰজাই যিহূদাৰ নগৰবোৰৰ ওপৰত শাসনকৰ্ত্তা নিযুক্ত কৰিলে, চাফনৰ নাতিয়েক অহীকামৰ পুংৰ সেই গদলিয়াৰ ওচৰলৈ উলটি যোৱা আৰু লোকসকলৰ মাজত তেওঁৰ লগত বাস কৰাণে, বা যি ঠাইলৈ যোৱা তোমাৰ পক্ষে সুবিধাজনক তালৈকে যোৱা; এই বুলি ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে তেওঁৰ বাটৰ সমল আৰু উপহাৰ দি বিদায় কৰিলে। 6 পাছত যিৰিমিয়াই মিস্পালৈ অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু দেশত অৱশিষ্ট থকা লোকসকলৰ মাজত তেওঁৰে সৈতে বাস কৰিলে।

7 পাছত, বাবিলৰ ৰজাই অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াক দেশৰ শাসনকৰ্ত্তা পতা কথা, আৰু পুৰুষ, মহিলা, লৰা, ছোৱালী আদি বাবিললৈ বন্দী কৰি লৈ নোযোৱা দেশৰ কেতবোৰ দুখীয়া মানুহক তেওঁৰ হাতত গটাই দিয়া কথা যেতিয়া নগৰৰ বাহিৰত থকা ফৌজৰ সেনাপতিসকলে আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকলে শুনিবলৈ পালে, 8 তেতিয়া তেওঁলোকে, অৰ্থাৎ নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েল, কাৰেৰ দুজন পুতেক যোহানন আৰু যোনাথন, তনহুমতৰ পুতেক চৰায়া, নটোফাতীয়া এফঘৰ পুতেক কেইজন আৰু মাখাথীয়াৰ পুতেক যাজনিয়া নিজ নিজ লোকসকলে সৈতে মিস্পালৈ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ আহিল।

9 তেতিয়া চাফনৰ নাতিয়েক অহীকামৰ পুংৰ গলিয়াই তেওঁলোকৰ আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকলৰ আগত শপত খাই ক'লে, “তোমালোকে কলদীয়াসকলৰ অধীন হ'বলৈ ভয় নকৰিবা; দেশত বাস কৰি বাবিলৰ ৰজাৰ অধীন হোৱা, তেতিয়া তোমালোকৰ মঙ্গল হ'ব।” 10 আৰু চোৱা, মই হ'লে যি কলদীয়াসকল আমাৰ ওচৰলৈ আহিব, তেওঁলোকৰ আগত থিয় হ'বলৈ মিস্পাত বাস কৰিম; কিন্তু তোমালোকে দৰাফ্ৰাৰস, ফল আৰু তেল গোটাই নিজ নিজ পাংৰত ৰাখা আৰু তোমালোকে লোৱা নিজ নিজ নগৰত বাস কৰা।”

11 তেতিয়া বাবিলৰ ৰজাই যিহূদাৰ এটি অৱশিষ্ট ভাগ এৰি যোৱা কথা আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত চাফনৰ নাতিয়েক অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াক শাসনকৰ্ত্তা পতা কথা যেতিয়া মোৱাবত, অশ্বোৱনৰ সন্তান সকলৰ মাজত আৰু ইদাম আদি সকলো দেশত থকা আটাই যিহূদীসকলে শুনিবলৈ পালে, 12 তেতিয়া, যি যি ঠাইলৈ সেই যিহূদীসকলক খেদাই দিয়া হৈছিল, সেই সকলো ঠাইৰ পৰা তেওঁলোক সকলোৱেই যিহূদা দেশৰ মিস্পালৈ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ উলটি আহিল আৰু অধিক পৰিমাণে দৰাফ্ৰাৰস আৰু ফল গোটালে।

13 পাছে কাৰেহৰ পুতেক যোহানন আদি নগৰৰ বাহিৰত থকা ফৌজন সকলোৱে সেনাপতিয়ে মিস্পালৈ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, 14 “অশ্বোৱনৰ সন্তান সকলৰ ৰজা বালীচে তোমাৰ পৰাণ লবলৈ নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলক পঠিয়াইছে, তুমি তাক জানা নে?” কিন্তু অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াই তেওঁলোকৰ কথা বিশ্বাস নকৰিলে।

15 পাছে কাৰেহৰ পুতেক যোহাননে মিস্পাত গদলিয়াক গুপতে ক'লে, “মই মিনতি কৰোঁ, মোক যাৰলৈ দিয়া, কোনো মানুহে নজনাকৈ মই নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলক বধ কৰোঁগৈ; তেওঁ কিয় তোমাৰ পৰাণ ল'ব আৰু তোমাৰ ওচৰত গোট খোৱা সকলো যিহূদী লোক ছিন্ন-ভিন্ন হ'ব আৰু যিহূদাৰ অৱশিষ্ট ভাগ নষ্ট হ'ব? 16 কিন্তু অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াই কাৰেহৰ পুতেক যোহাননক ক'লে, “তুমি এনে কাম নকৰিবা; কিয়নো তুমি ইশ্মায়েলৰ বিষয়ে মিছা কথা কৈছা।”

41 অধ্যায়

1 পাছে সপ্তম মাহত, ৰজাৰ পৰধান বিষয়াসকলৰ মাজত গণিত হোৱা ৰাজবংশীয় ইলীচামাৰ নাতিয়েক নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলে দহজন লোকক লগত লৈ, মিস্পালৈ অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকে মিস্পাত একেলগে ভোজন কৰিলে। 2 পাছত নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েল আৰু তেওঁৰ লগত থকা সেই দহজন লোকে উঠি, বাবিলৰ ৰজাই দেশৰ শাসনকৰ্ত্তা নিযুক্ত কৰা চাফনৰ নাতিয়েক অহীকামৰ পুংৰ সেই গদলিয়াক তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে। 3 আৰু মিস্পাত গদলিয়াৰ লগত থকা সকলো যিহূদীক আৰু তাত পোৱা যুদ্ধাৰু কলদীয়াসকলকো ইশ্মায়েলে বধ কৰিলে।

4 তেতিয়া গদলিয়াক বধ কৰাৰ পিছৰ দিন আছিল, তেতিয়া সেই কথা কোনো মানুহে জনা নাছিল। 5 চিথিম, চীলো আৰু চমৰিয়াৰ পৰা অহা সম্পূৰ্ণ ডাটি খুৰুউৱা, পিন্ধা কাপোৰ ছিৰা আৰু নিজ নিজ গা কাটকুট কৰা আশী জন মানুহ যিহোৱাৰ গৃহত উদ্ভাসৰ্গ কৰিবলৈ হাতত নৈবেদ্য আৰু ধূপ লৈ আহিছিল।

6 পাছত নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলে তেওঁলোকৰ লগত সাক্ষাত কৰিবলৈ মিস্পাৰ পৰা কান্দি কান্দি ওলাই গ'ল; আৰু তেওঁলোকৰ সাক্ষাত হৈ তেওঁলোকক ক'লে, “অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ আহা!” 7 তেতিয়া, তেওঁলোক নগৰৰ মাজ ঠাইলৈ আহি পাওঁতে, নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলে আৰু তেওঁৰ লগত সেই লোক কেইজনে তেওঁলোকক বধ কৰি গাতটোৰ ভিতৰলৈ পেলাই দিলে।

8 কিন্তু তেওঁবিলাকৰ মাজত এনে দহ জন মানুহ পোৱা গৈছিল, যে, তেওঁলোকে ইশ্মায়েলক ক'লে, “আমাক বধ নকৰিবা, কিয়নো পথৰত পুতি থোৱা আমাৰ ফেঁছ, যৰ, তেল আৰু মৌৰ ভঁৰাল আছে।” এই বুলি কোৱাত ইশ্মায়েলে ক্ষান্ত হৈ তেওঁলোকৰ ভায়েকসকলৰ মাজত তেওঁলোকক বধ নকৰিলে। 9 যি গাতত ইশ্মায়েলে নিজে বধ কৰা সকলো মানুহৰ মৰা শৰ গদলিয়াৰ শৰৰ কাষত পেলাই দিছিল, সেই গাত ইশ্মায়েলৰ বাচা ৰজাৰ ভয়ত আচা ৰজাই খনোৱা গাত আছিল; নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলে ইয়াক বধ কৰা লোকৰ শৰেৰে পূৰ কৰিলে।

10 পাছত ইশ্মায়েলে মিস্পাত অৱশিষ্ট থকা সকলো লোকক, নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াৰ হাতত গতাই দিয়া ৰাজবংশীয় জীয়াৰীসকল আদি কৰি মিস্পাত অৱশিষ্ট থকা সকলো লোকক বন্দী কৰি নিলে; নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলে তেওঁলোকক বন্দী কৰি লৈ অশ্বোৱনৰ সন্তান সকলৰ ওচৰলৈ যাৰলৈ পৰস্থান কৰিলে।

11 কিন্তু কাৰেহৰ পুতেক যোহাননে আৰু তেওঁৰ লগত থকা ফৌজৰ সকলো সেনাপতিয়ে, নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলে কৰা আটাই কুকৰ্মৰ কথা শুনিবলৈ পালে। 12 তেতিয়া তেওঁলোকে সকলো মানুহক লগত লৈ নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল আৰু গিৰিয়োনৰ থকা বৰ পুখুৰীৰ ওচৰত তেওঁক দেখা পালে।

13 পাছত যেতিয়া ইশ্মায়েলৰ লগত থকা সকলো লোকসকলে, কাৰেহৰ পুতেক যোহাননক আৰু তেওঁৰ লগৰ ফৌজৰ সেনাপতিসকলক দেখিবলৈ পালে, তেতিয়া তেওঁলোক আনন্দিত হ'ল। 14 আৰু ইশ্মায়েলে মিস্পাৰ পৰা বন্দী কৰি নিয়া সকলো লোকে মুখ ঘূৰাই কাৰেহৰ পুতেক যোহাননৰ শুৰিলে উলটি আহিল।

15 কিন্তু নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েল আঠোটা মানুহে সৈতে যোহাননৰ আগৰ পৰা পলাই অশ্বোৱনৰ সন্তান সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। 16 নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলে অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াক বধ কৰাৰ পাছত, তাৰ হাতৰ পৰা কাৰেহৰ পুতেক যোহাননে আৰু তেওঁৰ লগৰ সেনাপতিসকলে যিসকল অৱশিষ্ট লোক মিস্পাৰ পৰা এৰুৱাই ওভটাই আনিছিল, তেওঁলোকক অৰ্থাৎ যুদ্ধ কৰিব পৰা পুৰুষসকলক আৰু গিৰিয়োনৰ পৰা অনা মহিলা, ল'ৰা আৰু নপুংসকসকলক তেওঁলোকে লগত ল'লে।

17 আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ, কল্দীয়াসকলৰ ভয়ত মিচৰলৈ যাবৰ মনোৰে যৌলেহেনৰ কাষত থকা গেৰু-কিমহমত বাস কৰিলে। 18 কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁলোকলৈ ভয় কৰিছিল; কাৰণ নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্মায়েলে বাবিলৰ ৰজাই দেশৰ ওপৰত শাসনকৰ্ত্তা নিযুক্ত কৰা অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াক বধ কৰিছিল।

42 অধ্যায়

1 তেতিয়া কাৰেহৰ পুতেক যোহানন, হোচয়াৰ পুতেক যাজনিয়া আদি ফৌজৰ সকলো সেনাপতি আৰু সৰুৰ পৰা বৰলৈকে সকলো প্ৰজাই যিৰিমিয়া ডাববদীৰ ওচৰলৈ চাপি আহিল।² তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ আগত আমাৰ নিবেদন ৱাশ্ব হওঁক আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আমাৰ বাবে, এই সকলো অৱশিষ্ট লোকৰ বাবেই প্ৰাৰ্থনা কৰা, কিয়নো তুমি নিজ চকুৰে দেখিছা যে অধিক লোকৰ পৰা আমি অলপ মাথোন অৱশিষ্ট আছোঁ।”³ আমি কোন বাটেদি যোৱা উচিত আৰু কি কাৰ্য কৰা উচিত ইয়াকে দেখুৱাবৰ অৰ্থে তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক নিবেদন কৰা।”

4 তেতিয়া যিৰিমিয়া ডাববদীয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকৰ কথা শুনিছোঁ; চোৱা তোমালোকৰ বাক্য অনুসাৰে মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম আৰু যিহোৱাই তোমালোকলৈ যি যি উত্তৰ দিব, তাৰ সকলো কথা তোমালোকক জনাম, তাৰ একোকে তোমালোকৰ পৰা গুপতে নাৰাখিম।”⁵ তেতিয়া তেওঁলোকে যিৰিমিয়াক ক'লে, “তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাৰ দ্বাৰাই যি যি বাক্য আমালৈ কৈ পঠিয়াব, সেই সকলো বাক্য অনুসাৰে আমি যদি কাৰ্য নকৰোঁ, তেন্তে যিহোৱা আমাৰ বিৰুদ্ধে সত্য আৰু বিশ্বাসী সাক্ষী হওঁক।⁶ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য আমি পালন কৰিলে আমাৰ মঙ্গল কাৰণে, আমি যিজনৰ ওচৰলৈ তোমাক পঠিয়ালোঁ, আমাৰ ঈশ্বৰ সেই যিহোৱাৰ বাক্য ভাল বা বেয়া হওঁক, আমি তাক পালন কৰিম।”

7 পাছত দহ দিনৰ মূৰত যিহোৱাৰ বাক্য যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ আহিল।⁸ তেতিয়া তেওঁ কাৰেহৰ পুতেক যোহাননক আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো সেনাপতিক আৰু সৰুৰ পৰা বৰলৈকে সকলো প্ৰজাক মাতি আনিলে।⁹ আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ নিবেদন জনাবলৈ যিজনৰ ওচৰলৈ মোক পঠিয়াইছিল, সেই ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ¹⁰ ‘তোমালোকে যদি এতিয়াও এই দেশত বাস কৰা, তেন্তে মই তোমালোকক পাতিম, নাভাঙিম, তোমালোকক বুম, নুয়ালিম; কিয়নো তোমালোকৰ যি অমঙ্গল কৰিছোঁ, সেই বিষয়ে মই ক্ষান্ত হ'লো।

11 যিজনৰ পৰা তোমালোকে ভয়ত আছা, সেই বাবিলৰ ৰজালৈ ভয় নকৰিবা; যিহোৱাই কৈছে, ‘তেওঁলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমালোকক নিস্তাৰ কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ মই তোমালোকৰ লগত আছোঁ।’¹² আৰু মই তোমালোকক কৰুণা দান কৰিম; আৰু তোমালোকক দয়া কৰি তোমালোকৰ দেশলৈ তোমালোকক উভটাই আনিম।

13 “কিন্তু, আমি এই দেশত বাস নকৰোঁ,” এই বুলি কৈ যদি তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য নুশুনা,¹⁴ আৰু যদি তোমালোকে কোৱা, যে, “সেয়ে নহ'ব! আমি য'ত ৰণ নেদেখিম, শিঙাৰ শব্দ নুশুনিম, আৰু আহাৰৰ অভাৱত ক্ষুধাতুৰ নহ'ম, সেই মিচৰ দেশত আমি সোমোৱাওঁ, আৰু আমি তাত বাস কৰিম।”

15 তেতিয়া হে যিহুদাৰ অৱশিষ্ট ভাগ, তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা। ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে যদি মিচৰত সোমাবলৈ একেবাৰে সেইফালে মুখ কৰা আৰু তাত বাস কৰিবলৈ যোৱা,¹⁶ তেতিয়া তোমালোকে যি তৰোৱাললৈ ভয় কৰিছা সেই তৰোৱাল মিচৰ দেশতেই তোমালোকক লগ পাব আৰু যি দুৰ্ভিক্ষলৈ তোমালোকে ৱাস পাইছা, সেই দুৰ্ভিক্ষই মিচৰ দেশতেই তোমালোকক ঢুকি পাব, আৰু তোমালোক তাত মৰিবা।¹⁷ যিসকল লোকে প্ৰবাস কৰিবৰ অৰ্থে মিচৰত সোমাবলৈ মুখ কৰিব, তেওঁলোক সকলোৰে সেই দশা হ'ব; তেওঁলোক তৰোৱাল, আকাল আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই মৰা পৰিব; আৰু মই তেওঁলোকলৈ যি অমঙ্গল ঘটাম, তাৰ পৰা তেওঁলোকৰ কোনেও উদ্ধাৰ কি ৰক্ষা নাপাব।

18 কিয়নো ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যিৰুচালেম-নিবাসীসকলৰ ওপৰত যেনেকৈ মোৰ ষ্ৰেৰাধ আৰু কাপ ঢালি দিয়া হৈছিল, তেনেকৈ তোমালোকে মিচৰ দেশত সোমোৱা সময়ত তোমালোকৰ ওপৰতো মোৰ ষ্ৰেৰাধ ঢালি দিয়া হ'ব; আৰু তোমালোক শাও, বিস্ময়, অভিশাপ আৰু নিন্দাৰ বিষয় হ'ব; তোমালোকে এই ঠাই আৰু দেখিবলৈ নাপাব।¹⁹ হে যিহুদাৰ অৱশিষ্টভাগ, তোমালোকক যিহোৱাই ক'লে; তোমালোক মিচৰত নোসোমাবা! মই আজি তোমালোকক সতৰক কৰিলোঁ, ইয়াক নিশ্চয়ে জানিবা।

20 কিয়নো তোমালোকে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকক ভৰাণ্ড কৰিলা; কাৰণ তোমালোকে মোক নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গুৰিলৈ পঠিয়াইকৈছিল, যে, ‘তুমি আমাৰ বাবে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা; তেতিয়া আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি যি ক'ব, সেইদৰে তুমি আমাক জনাবা, আমি তাক কৰিম।’²¹ পাছে আজি মই তোমালোকক তাক জনালোঁ; কিন্তু যি বিষয়ে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিল, সেই বিষয়ৰ কোনো কথাত, তেওঁৰ বাক্যলৈ তোমালোকে কাণ দিয়া নাই।²² এতেকে এতিয়া নিশ্চয়ে জানিবা, যে, তোমালোকে প্ৰবাস কৰিবলৈ যি ঠাইলৈ যাব খুজিছা, সেই ঠাইত তৰোৱাল, আকাল আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই মৃত্যুৰ মুখত পৰিবা।”

43 অধ্যায়

1 সকলো লোকৰ আগত ক'বলৈ তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যিৰিমিয়াৰ দ্বাৰাই যি যি বাক্য তেওঁলোকলৈ কৈ পঠিয়াইছিল, যিৰিমিয়াই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সেই সকলো বাক্য তেওঁলোক সকলোৰে আগত কৈ এটালে।² হোচয়াৰ পুতেক অভৰিয়া আৰু কাৰেহৰ পুতেক যোহানন আদি সকলো গৰ্ভী লোকে যিৰিমিয়াক ক'লে, “তুমি মিছাকৈ কৈছা। প্ৰবাস কৰিবৰ অৰ্থে তোমালোকে মিচৰত নোসোমাবা, এই বুলি ক'বলৈ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক পঠিওৱা নাই।”³ কিন্তু আমাক বধ কৰিবলৈ আৰু বাবিললৈ আমাক বন্দী কৰি লৈ যাবলৈ কলদীয়াসকলৰ হাতত শোধ্যাই দিবৰ মৰ্বেৰে নেৰিয়াৰ পুতেক বাবুকে আমাৰ অস্থিত তোমাক বুদ্ধি দিছে।

4 এই হেতুকে কাৰেহৰ পুতেক যোহানন আদি ফোঁজৰ কোনো সেনাপতিয়ে আৰু পৰ্বজাসকলৰ কোনেও যিহূদা দেশত বাস কৰিবলৈ যিহোৱাৰ বাক্যলৈ কাণ নিদিলে।⁵ কিন্তু যি যি জাতিৰ মাজলৈ যিহূদাৰ লোকসকলক খেদাই দিয়া হৈছিল, যিহূদা দেশত পৰ্বাস কৰিবলৈ, সেই সেই জাতিৰ পৰা উলটি অহা যিহূদাৰ আটাই অৱশিষ্ট ভাগক লৈ গৈছিল।⁶ অৰ্থাৎ পুৰুষ, মহিলা, ল'ৰা, ছোৱালী আৰু ৰাজকুমাৰী আদি চাফনৰ নাতিয়েক অহীকামৰ পুংৰ গদলিয়াৰ হাতত নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে গতাই দিয়া সকলো লোকক, যিৰিমিয়া ভাববাদীক আৰু নেৰিয়াৰ পুংৰ বাবুকক কাৰেহৰ পুতেক যোহানন আৰু ফোঁজৰ আন সকলো সেনাপতিয়ে লগত লৈ গ'ল; আৰু তেওঁলোক মিচৰ দেশত সোমাল।⁷ কিয়নো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাক্যলৈ কাণ নিদিলে; আৰু তেওঁলোক তংপন্থেচলৈকে গ'ল।

8 তেতিয়া তংপন্থেচত যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, বেলে,⁹ “তুমি তোমাৰ হাতত গোটাদিয়েক ডাঙৰ শিল লৈ তংপন্থেচত ফৰোণৰ ৰাজগৃহলৈ সোমোৱা ঠাইত যি ইটাৰ গঠনি আছে, তাৰ চুৰকীৰ মাজত যিহূদী লোকৰ সাক্ষাতে সেই শিলবোৰ পুতি থ'বা।¹⁰ তেওঁলোকক ক'বা, “ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘চোৱা, মই দূত পঠিয়াই মোৰ দাস বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰক অনোৱাম আৰু মই পুতি থোৱা এই শিলবোৰৰ ওপৰত তেওঁৰ সিংহাসন স্থাপন কৰিম; আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত নিজৰ ৰাজকীয় চন্দৰতাপ তৰিব।

11 তেওঁ আহি মিচৰক আঘাত কৰিব; আৰু মৃত্যুৰ বাবে নিৰূপিত লোক মৃত্যুলৈ, বন্দীৰ বাবে নিৰূপিত লোক বন্দী অৱস্থালৈ আৰু তৰোৱাললৈ নিৰূপিত লোক তৰোৱাললৈ সমৰপিত হ'ব।¹² আৰু তেতিয়া মই মিচৰৰ দেৱতাবোৰৰ ঘৰত জুই লগাম; তেওঁ সেইবোৰ কেতবোৰ দহ কৰিলৈ যাব; আৰু মেৰখীয়াই নিজৰ গাত কাপোৰ লোৱাদি তেওঁ এই মিচৰ দেশেৰে নিজকে সজ্জিত কৰিব; পাছে তেওঁ এই ঠাইৰ পৰা শান্তিৰে ওলাই যাব।¹³ তেওঁ মিচৰ দেশত থকা বৈ—চেমচৰ শুভবোৰ ডাঙিৰ আৰু মিচৰৰ দেৱতাবোৰৰ ঘৰবোৰ জুই দি পুৰি পেলাব।

44 অধ্যায়

মিচৰত থকা যিহূদীসকলৰ বিৰুদ্ধে যিৰিমিয়াই তাত কোৱা ভাববাণী।

1 মিগদোল তংপন্থেচত, নোফত আৰু পথেচা পৰদেশত থকা মিচৰ-দেশনিবাসী সকলো যিহূদীসকলৰ বিষয়ে যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ অহা বাক্য।² ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘যিৰূচালেমলৈ আৰু যিহূদাৰ সকলো নগৰলৈ মই ঘটোৱা সকলো অমঙ্গল তোমালোকে দেখিলা; চোৱা, সেইবোৰ আজি উচ্ছন্ন হোৱা ঠাই, সেইবোৰৰ মাজত কোনেও বাস নকৰে।³ ধূপ জ্বলাবলৈ আৰু তেওঁলোকে বা তোমালোকে বা তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলেও নজনা ইতৰ দেৱতাবোৰক সেৱা পূজা কৰিবলৈ যোৱাৰ দ্বাৰাই মোক বেজাৰ দিবলৈ তেওঁলোকে কৰা দুষ্কৰ্মই ইয়াৰ কাৰণ।

4 তথাপি মই পৰ্বডাতে উঠি সকলো দাস ভাববাদীসকলক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই কোৱাইছিলোঁ যে, ‘তোমালোকে মোৰ যিগলগীয়া এই গৰহিত কাৰ্য নকৰিবা।’⁵ কিন্তু তেওঁলোকে নুশুনিলে; আৰু নিজ নিজ দৃষ্টতাৰ পৰা ঘূৰিবলৈ, ইতৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ নজ্বলাবলৈ তেওঁলোকে কাণ নাপাতিলে।⁶ এই কাৰণে মোৰ ক্ৰোধ আৰু কোপৰূপ অগ্নি বৰষিলে আৰু যিহূদাৰ নগৰবোৰত, আৰু যিৰূচালেমৰ আলিবোৰত সেয়ে জ্বলি উঠিল; আজি তোমালোকে দেখাৰ দৰে সেইবোৰক উচ্ছন্ন আৰু ধ্বংস কৰা হৈছে।

7 এই হেতুকে এতিয়া ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোক উচ্ছন্ন হ'বলৈ আৰু পৃথিৱীৰ সকলো জাতিৰ মাজত অভিশাপ আৰু ধিক্কাৰৰ বিষয় হ'বলৈ, তোমালোকে পৰ্বাস কৰিবলৈ অহা এই মিচৰ দেশত ইতৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাই তোমালোকৰ হাতৰ কাৰেৰে মোক বেজাৰ দিলা।⁸ তোমালোকৰ কোনো অৱশিষ্ট নথকাকৈ, যিহূদাৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ সম্পৰ্কীয় পুৰুষ, মহিলা, ল'ৰা আৰু পিয়াহ খোৱা কেঁচুৱাক উচ্ছন্ন কৰিবলৈ তোমালোকে কিয় নিজ নিজ পৰাণৰ বিৰুদ্ধে এই মহাপাপ কৰিছা?

9 যিহূদা দেশত আৰু যিৰূচালেমৰ আলিত কৰা তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলৰ যিহূদাৰ ৰজাসকলৰ, তেওঁলোকৰ ডাৰ্ভাসকল আৰু তোমালোকৰ নিজৰ নিজৰ দুষ্কৰ্ম আৰু তোমালোকৰ ডাৰ্ভাসকলৰ দুষ্কৰ্ম পাহৰিলা নে?¹⁰ তেওঁলোকে আজিলৈকে নম্ব হোৱা নাই, ভয়ো কৰা নাই আৰু তোমালোকৰ ও তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলৰ আগত মই স্থাপন কৰা মোৰ ব্যৱস্থা কি বিধিবোৰৰ দৰে চলা নাই।

11 এই হেতুকে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা, মই অমঙ্গল কৰিবলৈ এনে কি গোটেই যিহূদাক উচ্ছন্ন কৰিবলৈ তোমালোকৰ ফাললৈ মুখ কৰিম।¹² আৰু এই মিচৰ দেশত পৰ্বাস কৰিবৰ অৰ্থে ইয়াত সোমাবলৈ মুখ কৰা যিহূদাৰ অৱশিষ্ট ভাগক মই ধৰিম, তেতিয়া তেওঁলোকৰ সকলো উচ্ছন্ন হ'ব; তেওঁলোক এই মিচৰ দেশতেই পতিত হ'ব; তেওঁলোক তৰোৱাল আৰু আকালৰ দ্বাৰাই নষ্ট হ'ব; সৰুৰ পৰা বৰলৈকে তেওঁলোক তৰোৱালত আৰু দুৰ্ভিক্ষত মৰা পৰিব; আৰু তেওঁলোক শাও, বিষম, অভিশাপ, আৰু ধিক্কাৰৰ বিষয় হ'ব।

13 কিয়নো যেনেকৈ মই তৰোৱাল, আকাল আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই যিৰূচালেমক দণ্ড দিলোঁ, তেনেকৈ এই মিচৰ দেশত পৰ্বাস কৰা লোকসকলকো দণ্ড দিম।¹⁴ তেতিয়া এই মিচৰ দেশত পৰ্বাস কৰিবলৈ অহা যিহূদাৰ অৱশিষ্ট ভাগে যি যিহূদাত বাস কৰিবৰ কাৰণে উলটি যাবলৈ ইচ্ছা কৰিছে, সেই যিহূদালৈ উলটি যাবৰ বাবে, তেওঁলোকৰ কোনেও ৰক্ষা নাপাব বা অৱশিষ্ট নাথাকিব; কিয়নো পলৰীয়াসকলৰ বাহিৰে কোনেও উলটি নাযাব।”

15 তেতিয়া যি সকলো পুৰুষে, তেওঁলোকৰ ডাৰ্ভাসকলে ইতৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাইছে বুলি জানিছিল, তেওঁলোকে আৰু ওচৰত থকা মহিলাসকলৰ মহা সমাজে, অৰ্থাৎ মিচৰ দেশত থকা আটাই লোকসকলে পথেচাত

যিৰিমিয়াক উত্তৰ দিলে।¹⁶ তেওঁলোকে ক'লে, “তুমি যিহোৱাৰ নামেৰে আমাক কোৱা বাক্যৰ বিষয়ে হ'লে, আমি তোমালৈ কাণ নিদিওঁ।¹⁷ কিন্তু আমি আৰু আমাৰ পুৰুষপুৰুষসকলে আমাৰ ৰজা আৰু পৰধান লোকসকলে যিহূদাৰ নগৰবোৰত আৰু যিৰূচালেমৰ আলিত যেনেকৈ কৰিছিলোঁ, তেনেকৈ আকাশৰ ৰাণীৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাবলৈ আৰু তেওঁৰ উদ্দেশ্যে পেয় নৈবেদ্য ঢালিবলৈ আমাৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰত্যেক বাক্য আমি নিশ্চয়ে সিদ্ধ কৰিম; কাৰণ সেই কালত আমাৰ আহাৰ অধিক আছিল আৰু আমি কুশলে আছিলোঁ, কোনো অমঙ্গল নেদেখিছিলোঁ।

¹⁸ কিন্তু যেতিয়াৰে পৰা আমি আকাশৰ ৰাণীৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাবলৈ আৰু পেয় নৈবেদ্য ঢালিবলৈ এৰিলোঁ, তেতিয়াৰে পৰা আমাৰ আটাই বস্তুৰ অভাৱ হ'ল আৰু তৰোৱাল ও দুৰ্ভিক্ষৰ দ্বাৰাই আমাৰ সৰ্বনাশ হ'ল।”¹⁹ “আমি যেতিয়া আকাশৰ ৰাণীৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাওঁ আৰু তেওঁৰ উদ্দেশ্যে পেয় নৈবেদ্য ঢালোঁ, তেতিয়া জানো নিজ নিজ স্বামীৰ বিনা অনুমতিৰে তেওঁক সেৱা-পূজা কৰিবৰ অৰ্থে আমি তেওঁৰ উদ্দেশ্যে পিঠা বনাওঁ আৰু তেওঁৰ উদ্দেশ্যে পেয় নৈবেদ্য ঢালোঁ?”

²⁰ তেতিয়া যিৰিমিয়াই সকলো লোকসকলক তেওঁক উত্তৰ দিয়া পুৰুষ মহিলা আদি সকলো লোকসকলক এই কথা ক'লে, ²¹ “যিহূদাৰ নগৰবোৰত আৰু যিৰূচালেমৰ আলিত তোমালোকে, তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকল, তোমালোকৰ ৰজা, তোমালোকৰ পৰধান লোকসকল আৰু দেশৰ পৰজাসকলে যি ধূপ দাহ কৰিছিল, সেই ধূপ দাহ জানো যিহোৱাই সোঁৱৰণ কৰা নাই? এই সকলো তেওঁৰ মনত আছিল।

²² এই কাৰণে যিহোৱাই তোমালোকৰ দুৰ্ভিক্ষৰ কাৰণে আৰু তোমালোকে কৰা যিগলগীয়া কাৰ্যৰ বাবে আৰু সহি থাকিব নোৱাৰিলে; এই হেতুকে তোমালোকে আজি দেখাৰ দৰে তোমালোকৰ দেশ-নিবাসীশূণ্য হৈ, ধ্বংসস্থান আৰু বিস্ময় ও শাওৰ বিষয় হ'ল।²³ তোমালোকে ধূপ জ্বলালা, যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলা, যিহোৱাৰ বাক্যলৈ কাণ নিদিলা, তেওঁৰ ব্যৱস্থা, বিধি, কি সাক্ষ্য অনুসাৰে নচলিলা; এই কাৰণে আজি দেখাৰ দৰে তোমালোকলৈ এই অমঙ্গল ঘটিল।”

²⁴ তেতিয়া তাত বাজে যিৰিমিয়াই সকলো লোকসকলক আৰু সকলো মহিলাক ক'লে, “হে মিচৰ দেশত থকা আটাই যিহূদী লোকসকল, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা।²⁵ ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “আমি আকাশৰ ৰাণীৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাবলৈ আৰু তেওঁৰ উদ্দেশ্যে পেয় নৈবেদ্য ঢালিবলৈ আমি কৰা সঙ্কল্পবোৰ অৱশ্যে সিদ্ধ কৰিম, এই বুলি কৈ তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ মহিলাসকলে মুখেৰে কথা ক'লা আৰু হাতেৰে তাক সিদ্ধও কৰিছা; বাৰু তোমালোকৰ সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰা আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ সঙ্কল্প সাক্ষ্য কৰা।

²⁶ এই হেতুকে হে মিচৰৰ দেশত থকা আটাই যিহূদী লোকসকল, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: যিহোৱাই কৈছে, ‘চোৱা, মই মোৰ মহান নাম লৈ শপত খাইছোঁ, যে, যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত বুলি কৈ এই গোটেই মিচৰ দেশত কোনো যিহূদী লোকে মোৰ নাম আৰু মুখত নানিবা।’²⁷ চোৱা, তেওঁলোকৰ মঙ্গলৰ বাবে নহয়, কিন্তু অমঙ্গলৰ বাবেহে মই তেওঁলোকলৈ জাগি থাকিম; আৰু এই মিচৰ দেশত থকা সকলো যিহূদী লোকক তৰোৱাল আৰু আকালৰ দ্বাৰাই নিঃশেষে বিনষ্ট কৰা হ'ব।²⁸ আৰু তৰোৱালৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা অতি কম সংখ্যক লোকে এই মিচৰ দেশৰ পৰা যিহূদা দেশলৈ উলটি যাব; তাতে মোৰ নে তেওঁলোকৰ, কাৰ বাক্য ৰব, এই মিচৰ দেশত পৰবাস কৰিবৰ অৰ্থে ইয়াত সোমোৱা সকলো অৱশিষ্ট যিহূদী লোকসকলে তাক জানিব।

²⁹ যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকৰ অমঙ্গলৰ কাৰণেহে যে মোৰ বাক্য অৱশ্যে ফলিয়াব, তাক তোমালোকে জানিবৰ বাবে মই যে এই ঠাইত তোমালোকক দশ দিন তাৰ পৰমাণৰ অৰ্থে এয়ে তোমালোকলৈ চিন হ'ব।³⁰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা, মই যেনেকৈ যিহূদাৰ চিদিফিয়া ৰজাক তেওঁৰ পৰাণ ল'বলৈ বিচাৰা তেওঁৰ শংৰু বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছিলোঁ, তেনেকৈ মই মিচৰৰ ৰজা ফৰোণহফৰকো তেওঁৰ পৰাণ ল'বলৈ বিচাৰা শংৰুবোৰৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম।’

45 অধ্যায়

বাৰুক দিয়া আশ্বাস বাক্য।

¹ যোচিয়াৰ পুংৰ যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ ৰাজত্ব কালৰ চতুৰ্থ বছৰত, নেৰিয়াৰ পুংৰ বাৰুক এইবোৰ কথা যিৰিমিয়াৰ মুখৰ পৰা পুথি এখনত লিখা সময়ত, যিৰিমিয়া ভাববাদীয়ে তেওঁক এই কথা ক'লে, ² “হে বাৰুক, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক এইদৰে কৈছে: ³ তুমি ক'লা, যে, ‘হয় হয়, মই সন্তাপৰ পাংৰ। কিয়নো যিহোৱাই মোৰ বেদনাতে শোক লগ লগাই দিছে; মই কেঁকাই কেঁকাই ক্লান্ত হৈছোঁ, অলপ জিৰণী নাপাওঁ।’

⁴ তুমি তেওঁক কোৱা: যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই যি সাজিলোঁ, তাক ভাঙিম, আৰু মই যি ক'লোঁ, তাক উঘালিম, আৰু গোটেই দেশত এনেকৈয়ে কৰিম।⁵ তেওঁ তুমি নিজৰ বাবে মহন্ত বিচাৰিছা নে? সেইবোৰ নিবিচাৰিবা; কিয়নো, যিহোৱাই কৈছে, মই সকলো মৰতলৈ অমঙ্গল ঘটাম; কিন্তু তুমি যি যি ঠাইলৈ যাবা, সেই সেই ঠাইত মই তোমাক লুটদৰবাণৰূপে তোমাৰ পৰাণ দান কৰিম।”

46 অধ্যায়

জাতি সমূহৰ বিষয়ে ভাববাণী। মিচৰৰ বিষয়।

¹ জাতি সমূহৰ বিষয়ে যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ ওচৰলৈ অহা যিহোৱাৰ বাক্য।² মিচৰৰ বিষয়। যোচিয়াৰ পুংৰ যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ ৰাজত্ব কালৰ চতুৰ্থ বছৰত বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে পৰাজয় কৰা ফৰা। নদীৰ পাৰৰ কৰুকমীচত থকা মিচৰীয়া ৰজা ফৰোণ নখোৰ সৈন্য-সামন্তৰ বিষয়:

³ তোমালোকে ঢাল আৰু ফৰ যুগুত কৰা আৰু যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে ওচৰ চাপা।

⁴ হে অশ্বাৰোহীসকল, যোঁৱাবোৰ সজোঁৱা, যোঁৱাত উঠা আৰু শিৰোৰক্ষক টুপী পিন্ধি, আগলৈ গৈ থিয় হোৱা,

বৰচা জকমকোওৱা, কৰচ পিন্ধা।

5 মই কিয় এনেকুৱা দেখিছোঁ? তেওঁলোক ব্যাকুল হৈছে, পাছ হুঁহকি গৈছে;

তেওঁলোকৰ বীৰসকল বিহ্বল হৈ বেগাই পলাইছে আৰু পাছলৈ নাচায়; যিহোৱাই কৈছে, চাৰিওফালে ৭ৰাস।

6 বেগী লোক পলাই যাব নোৱাৰে, বীৰ সাৰিব নোৱাৰে;

উত্তৰফালে ফৰা নদীৰ পাৰত তেওঁলোকে উজুটি খাই পৰিছে।

7 যাৰ জল সমূহে নৈবোৰৰ দৰে আক্ষালন কৰিছে, নীল নদীৰ দৰে বাঢ়ি অহা সৌ জন কোন?

8 মিচৰৰ নীল নদীৰ দৰে বাঢ়ি আহিছে, আৰু তাৰ জল সমূহে নদীবোৰৰ দৰে আক্ষালন কৰিছে।

আৰু সি কৈছে, ‘মই বাঢ়ি পৃথিৱী তল নিয়াম, নগৰ আৰু তাৰ নিবাসীসকলক নষ্ট কৰিম।’

9 হে যোঁৰাবিলাক, উঠি যোৱা, হে ৰথবিলাক, বাতুলৰ নিচিনাকৈ লৰি যোৱা:

বীৰসকল ঢালধাৰী কূচ আৰু পুট আৰু ধনুৰুৱৰ ও ধনুত জোঁৰ দিয়া লুদীয়া লোকসকল বাহিৰ ওলাওঁক।

10 কিয়নো এই দিন বাহিনীসকলৰ পৰত্ন যিহোৱাৰ দিন, তেওঁৰ শংৰুবোৰক পৰতিফল দিবলৈ শংৰুৰ পৰতিকাৰ সধা দিন;

তৰোৱালে ৭ৰাস কৰি হেপাহ পলোৱাৰ আৰু তেওঁলোকৰ তেজ পান কৰি পৰিতৃপ্ত হ'ব;

কিয়নো উত্তৰ দেশত ফৰা নদীৰ পাৰত বাহিনীসকলৰ পৰত্ন যিহোৱাৰ এক যজ্ঞ হৈছে।

11 হে কুমাৰী মিচৰ জীয়াৰী, তুমি গিলিয়দলৈ উঠি গৈ সুস্থজনক গছৰ ৰস লোৱা।

তুমি বৃথা অনেক ঔষধ ব্যৱহাৰ কৰিছা, তোমাৰ কোনো সুস্থতা নাই।

12 জাতিবোৰে তোমাৰ অপমানৰ কথা শুনিছে, আৰু তোমাৰ চিঞৰৰ শব্দেৰে পৃথিৱী পৰিপূৰ্ণ হৈছে,

কিয়নো বীৰে বীৰত খুন্দা খাই দুয়ো একেলগে পতিত হ'ল।

13 বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে আহি মিচৰ দেশ পৰাজয় কৰিবৰ বিষয়ে যিৰিমিয়া ভাববাদীক কোৱা যিহোৱাৰ বাক্য:

14 “তোমালোকে মিচৰত প্ৰচাৰ কৰা, মিগদোলত ঘোষণা কৰা, নোফ আৰু

তপ্পেছত ঘোষণা কৰা। তোমালোকে কোৱা, “তুমি আগলৈ গৈ থিয় হোৱা, নিজকে যুগুত কৰা; কিয়নো তৰোৱালে তোমাৰ চাৰিওফালে ৭ৰাস কৰিছে।”

15 তোমাৰ বলৱান জনক কেলেই পেলোৱা হ'ল? তেওঁ থিয় হৈ নাথাকিল; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক পেলালে।

16 তেওঁ অনেকক উজুটি খুৱালে, এনেকি তেওঁলোকে পৰস্পৰে পৰা-পৰি হ'ল;

আৰু তেওঁলোকে ক'লে, “উঠা আমি এই সংহাৰক তৰোৱালৰ মুখৰ পৰা নিজ জাতিৰ ওচৰলৈ আৰু আমাৰ জন্মৰ দেশলৈ উলটি যাওঁক।”

17 তেওঁলোকে তাত চিঞৰি ক'লে, “মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ সৰ্বনাশ হ'ল; তেওঁ উপযুক্ত সময় বৃথা নষ্ট কৰিলে।”

18 বাহিনীসকলৰ যিহোৱা নামেৰে প্ৰখ্যাত ৰজাই কৈছে, “মোৰ জীৱনৰ শপত,”

“পৰুতবোৰৰ মাজত পৰ্বত তাৰোৰ যেনে, আৰু সমুদ্ৰৰ পাৰত থকা কৰ্মিল যেনে, নিশ্চয়ে তেওঁ তেনে হৈ আহিব।”

19 হে মিচৰ নিবাসিনী জীয়াৰী, বন্দী অৱস্থালৈ যাবৰ বাবে নিজৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তু লোৱা;

কিয়নো নোফ উচ্ছন্ন ঠাই হ'ব, দক্ষ আৰু নিবাসীশূণ্য হ'ব।

20 মিচৰ অতি সুন্দৰী চেঁউৰী গৰু; কিন্তু উত্তৰ দিশৰ পৰা এটা ডাঁহ আহিল, পালেহি।

21 তাইৰ মাজত থকা তাইৰ বেচ খোৱাবোৰ হষ্টপুষ্ট দামুৰিৰ সদৃশ; কিয়নো তেওঁলোকো বিমুখ হৈ গৈছে।

একেবাৰে পলাইছে, থিয়কেই নিদিলে; কাৰণ তেওঁলোকৰ আপদৰ দিন, তেওঁলোকৰ দণ্ডৰ সময় তেওঁলোকৰ ওচৰত উপস্থিত।

22 পলাই যাওঁতে, তাই যোৱা শব্দ সাপ যোৱা শব্দৰ দৰে হ'ব;

কিয়নো শংৰুৰে সন্সেয়ো যাংৰা কৰি, কাঠকটীয়াৰ দৰে কুঠাৰেৰে তাইক আৰম্ভণ কৰিব।

23 যিহোৱাই কৈছে, যদিও তাইৰ কাঠনি অগম্য, তথাপি তেওঁলোকে তাক কাটি পেলাব;

কিয়নো তেওঁলোক অৰ্থাৎ শত্ৰুসকল ফৰিঙৰ জাকতকৈয়ো অধিক আৰু অসংখ্য।

24 মিচৰ জীয়াৰী লজ্জিত হ'ব; তাইক উত্তৰ-দেশীয়সকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হ'ব।”

25 ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, মই নোত থকা আমোনক, ফৰৌণক, মিচৰক আৰু তাৰ দেৱতাবোৰক আৰু তাৰ ৰজাসকলক, এনে কি ফৰৌণ আৰু তেওঁক ডাৰসা কৰা সকলোকে দণ্ড দিম। 26 আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰাণ বিচাৰি ফুৰাসকলৰ হাতত, বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰৰ আৰু তেওঁৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীসকলৰ হাতত মই তেওঁলোকক সমৰ্পণ কৰিম; তথাপি যিহোৱাই কৈছে, পাছত সেই দেশ আগৰ কালৰ দৰে বসতিস্থান হ'ব।

27 “কিন্তু হে মোৰ দাস যাকোব, ভয় নকৰিবা, হে ইশ্বায়েল ব্যাকুল নহ'বা; কিয়নো চোৱা, মই দূৰৰ পৰা তোমাক, আৰু বন্দী অৱস্থাত থকা দেশৰ পৰা তোমাৰ বংশক নিস্তাৰ কৰিম; তাতে যাকোব ঘূৰি আহি নিৰ্ভয় আৰু নিশ্চিত হৈ থাকিব, কোনেও তেওঁক ভয় নেদেখুৱাব। 28 যিহোৱাই কৈছে, হে মোৰ দাস যাকোব, ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তোমাৰ লগত আছোঁ; কাৰণ, মই যি জাতিৰ মাজলৈ তোমাক খেদিবোঁ, সেই সকলো জাতিক মই নিঃশেষে সংহাৰ কৰিলেও, তোমাক নিঃশেষে সংহাৰ নকৰিম; কিন্তু তোমাক সুবিচাৰেৰে শান্তি দিম, তোমাক কোনোমতেই দণ্ড নিদিয়াকৈ নোৰোঁ।”

47 অধ্যায়

পলেষ্টীয়াসকলৰ বিষয়।

- 1 ফৰোঁণে গাজাক প্ৰহাৰ কৰা আগতে, পলেষ্টীয়াসকলৰ বিষয়ে যিৰিমিয়া ভাববান্ধিলে অহা যিহোৱাৰ বাক্য।
 2 “যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, উত্তৰ দিশৰ পৰা জল সমূহ বাঢ়ি আহিছে, সেয়ে প্লাৱন কৰোঁতা ধল পানী হৈ, দেশ আৰু তাত থকা সকলোকে, নগৰ আৰু নিবাসীসকলক তল নিয়াব।
 তাতে লোকসকলে চিঞৰিব,
 আৰু দেশত বাস কৰা সকলোৱে হাহাকাৰ কৰিব।
 3 শংৰুৰ বলী যোঁৱাৰ খুৱাৰ খটখটনিত,
 ৰথৰ ঘৰ্ঘৰণিত, চক্ৰৰ গুমগুমনিত,
 পিতৃসকলৰ হাত দুখন দ্ৰুৱল হোৱাৰ বাবে নিজ নিজ সন্তান সকললৈ ঘূৰি নাচাব।
 4 কাৰণ সকলো পলেষ্টীয়াসকলে বিনষ্ট কৰিবৰ দিন, তুৰ আৰু চীদোনৰ পৰা,
 প্ৰত্যেক অৱশিষ্ট সহকাৰীক উচ্ছন্ন কৰিবৰ দিন আহিছে; কিয়নো যিহোৱাই পলেষ্টীয়াসকলক, কণ্ডোৰ দ্বীপৰ অৱশিষ্ট ভাগক বিনষ্ট কৰিব।
 5 গাজাৰ মূৰ টকলা কৰা হ'ল, তেওঁলোকৰ উপত্যকাৰ অৱশিষ্ট ভাগ অস্তিলোন নষ্ট হ'ল; তুমি কিমান কাল তোমাৰ গা কাটকুট কৰিবা? 6 হে যিহোৱাৰ তৰোৱাল! তুমি কিমান কাল ক্ষত্ৰ নোহোৱাকৈ থাকিবা?
 তুমি তোমাৰ ফাকত সোমোৱা; তুমি বিশ্ৰাম কৰা আৰু শান্ত হোৱা।
 7 যিহোৱাই তোমাক আজ্ঞা দিয়াত তুমি কেনেকৈ ক্ষত্ৰ হ'ব পাৰা?
 তেওঁ অস্তিলোন আৰু সমুদৰৰ দাঁতিৰ বিৰুদ্ধে তাক নিযুক্ত কৰিলে।”

48 অধ্যায়

মোৱাবৰ বিষয়।

- 1 মোৱাবলৈ, ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:
 “হয় হয় নবো! কিয়নো সেয়ে উচ্ছন্ন হ'ল; কিৰিয়াথয়িমে লাজ পালে, ধৰা পৰিল;
 মিচগবে লাজ পালে আৰু ব্যাকুল হ'ল।
 2 মোৱাবৰ গৌৰৱ আৰু নাই। শংৰুৰ তাৰ বিৰুদ্ধে হিবোনত অমঙ্গলৰ মন্ত্ৰণা কৰিছে।
 তেওঁলোকে কৈছে, ‘আহা, আমি তাক এক জাতি হোৱাৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰোঁহক’। হে মদমেন, তোমাকো নিস্তাৰ কৰা হ'ব;
 তৰোৱাল তোমাৰ পাছে পাছে যাব।’
 3 শুনা হোৱোগয়িমত চিঞৰ-বাখৰ শুনা গৈছে, লুট আৰু মহাসংহাৰ হৈছে।
 4 মোৱাব নষ্ট হ'ল। তাৰ সন্তান সকলে চিঞৰৰ শব্দ শুনাইছে।
 5 কিয়নো লুহীতলৈ উঠি যোৱা বাটেদি তেওঁলোকে ঋন্দনেৰে উঠি যাব,
 কাৰণ হোৰোগয়িমলৈ নামি যোৱা বাটত সংহাৰৰ দুখৰ চিঞৰ শুনা গৈছে।
 6 তোমালোকে পলোৱা! নিজ নিজ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা, অৰণ্যত থকা ঝাণ্ডা গছৰ নিচিনা হোৱা।
 7 কিয়নো তুমি তোমাৰ কাৰাত আৰু তোমাৰ বহুমূল্য বস্তুত নিৰ্ভৰ কৰাৰ কাৰণে তুমিও ধৰা পৰিবা।
 আৰু তেতিয়া কমেচ, তাৰ পুৰোহিতসকল আৰু তাৰ প্ৰধান লোকসকল বন্দী-অৱস্থালৈ একেলগে ওলাই যাব।
 8 প্ৰত্যেক নগৰলৈ বিনাশক আহিব আৰু কোনো নগৰ ৰক্ষা নাপাব;
 যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে তলভূমি বিনষ্ট হ'ব, সমতলো বিনষ্ট হ'ব।
 9 তোমালোকে মোৱাবক আপোন বাটে উড়ি যাবৰ বাবে ডেউকা দিয়া।
 তাৰ নগৰবোৰ ধ্বংস কৰা হ'ব, তাত বাস কৰোঁতা কোনো নহ'ব।
 10 যি জনে যিহোৱাৰ কাৰ্য্য এলাহেৰে কৰে, তেওঁ শাপগ্ৰস্ত হওঁক আৰু যি জনে ৰক্তপাতৰ পৰা নিজ তৰোৱাল কোঁচাই ৰাখে
 তেওঁ শাপগ্ৰস্ত হওঁক।
 11 মোৱাব সৰু কালৰে পৰা নিশ্চিন্তভাৱে আছে, আৰু সি নিজৰ গেদৰ ওপৰত সুস্থিৰে আছে,
 এক পাংৰৰ পৰা আন পাংৰত চলা হোৱা নাই, আৰু সি বন্দী-অৱস্থালৈ যোৱাও নাই; এই কাৰণে তাৰ সুস্বাদ তাতে আছে
 আৰু তাৰ দধ পৰিৱৰ্ত্তন হোৱা নাই।
 12 এই হেতুকে, যিহোৱাই কৈছে, “গতিকে চোৱা, এই দিনবোৰ আহি আছে, যি দিনা মই ঢালিবলৈ মানুহ পঠিয়াম সেই দিন
 আহিছে সেই দিনা তেওঁলোকে তাক ঢালিব, তাৰ পাংৰবোৰ শুদা কৰিব আৰু তাৰ ঘটবোৰ ডোখৰ ডোখৰ কৰিব।
 13 ইশ্বায়েল বংশই নিজ বিশ্বাসৰ ভূমি বৈয়ালৰ বিষয়ে লাজ পোৱাৰ দৰে মোৱাবেও কমেচৰ বিষয়ে লাজ পাব।
 14 ‘আমি বীৰ আৰু যুদ্ধৰ বাবে পৰাক্ৰমী মানুহ, বুলি তোমালোকে কেনেকৈ ক'ব পাৰা?
 15 মোৱাব উচ্ছন্ন হ'ল, আৰু তাৰ নগৰবোৰ ধূঁৱা হৈ উড়ি গ'ল আৰু তাৰ মনোনীত ডেকা লোকসকল
 বধৰ ঠাইলৈ নামি গ'ল,
 বাহিনীসকলৰ যিহোৱা নামেৰে প্ৰখ্যাত ৰজাই ইয়াক কৈছে।
 16 মোৱাবৰ আপদ ওচৰ পালেহি আৰু তাৰ অমঙ্গল অতিশয় বেগেৰে আহিছে।
 17 মোৱাবৰ চাৰিওফালে থকা তাৰ নাম জনা তোমালোক সকলোৱে তাৰ নিমিত্তে বিলাপ কৰি কোৱা,
 এই শকত লাখুটি আৰু সুন্দৰ দণ্ডালি কেনেৰূপে ভাগিল!
 18 হে দীবোন-নিবাসিনী জীয়াৰী, তুমি তোমাৰ প্ৰতাপৰ পৰা নামি তুম্বাতুৱা হৈ মাটিত বহা;
 কিয়নো মোৱাবৰ সংহাৰক তোমাৰ বিৰুদ্ধে উঠি আহিল, তেওঁ তোমাৰ দুৰ্গবোৰ বিনষ্ট কৰিলে।

19 হে অৰোয়েৰ-নিবাসিনী, তুমি বাটৰ কাষত থিয় হৈ চোৱা।

পলাই যোৱা লোকক আৰু ৰক্ষা পোৱা মহিলাক কি হ'ল বুলি সোধা।

20 মোৱাবে লাজ পালে, কিয়নো সেই নগৰ ভগ্ন হ'ল; তোমালোকে হাহাকাৰ কৰা আৰু চিঞৰি কান্দা;

মোৱাব যে উচ্ছন্ন হ'ল, তাক অৰ্ণোনেত পৰিচাৰ কৰা।

21 আৰু শান্তি আহিল সমথলৰ দেশলৈ,

হোলোন, যহচা, মেফা□,

22 দীবোন, নবো, বৈ□-দ্ৰিাথযিম,

23 কিৰিয়াথযিম, বৈ□-গামূল, বৈ□-মিয়োন,

24 কৰিয়ো□ আৰু বশ্বা

দূৰত কি ওচৰত থকা মোৱাবদেশীয় সকলো নগৰৰ ওপৰলৈ দণ্ড আহিল।

25 যিহোৱাই কৈছে, মোৱাবৰ শিংটি কটা হ'ল আৰু বাহু ভঙা হ'ল।

26 তোমালোকে তাক মতোৱাল কৰা, কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে গৰু কৰিলে আৰু মোৱাবে নিজ বঁতিওৱা ঠাইত বাগৰিব আৰু বিদৰূপৰ বিষয়ে হ'ব। 27 কিয়নো ইস্ৰায়েল জানো তোমাৰ আগত বিদৰূপৰ বিষয় নাছিল? তাক জানো চোৱাৰ মাজত পোৱা নগৈছিল? কাৰণ তুমি যিমানবাৰ তাৰ বিষয়ে কোৱা, সিমানবাৰ তুমি তোমাৰ মূৰ জোকাৰা।

28 হে মোৱাব-নিবাসীসকল, তোমালোকে নগৰবোৰ এৰি শিলত বাস কৰা

আৰু গাতৰ মুখৰ কিনাৰত বাহ সজা কপৌটিৰ দৰে হোৱা।

29 আমি মোৱাবৰ অহংকাৰৰ বিষয়ে শুনিলোঁ, যে সি বৰ গৰ্বী;

তাৰ অভিমান, অহংকাৰ, দৰপ আৰু মনৰ গৰ্বৰ কথা আমি শুনিলোঁ।

30 যিহোৱাই কৈছে, “মই জানো; তাৰ স্ৰেৰাধ মিছা, তাৰ বৰ বৰ কথা নিষ্ফল।

31 এই কাৰণে মই মোৱাবৰ বিষয়ে হাহাকাৰ কৰিম, এনেকি, গোটেই মোৱাবৰ বাবে চিঞৰি কান্দিম;

কীৰ-হেৰচৰ লোকসকলৰ বিষয়ে বিলাপ কৰা যাব।

32 হে চিবমাৰ দৰাফালতা, মই যাজেৰৰ স্ৰন্দনতকৈয়ো তোমাৰ বিষয়ে অধিক কৈ স্ৰন্দন কৰিম তোমাৰ ডালবোৰ সমুদৰৰ সিপাৰলৈকে গৈছিল সেয়ে যাজেৰৰ সমুদৰলৈকেও ফেৰ মেলিছিল; তোমাৰ যামকালিৰ ফলৰ বাবে আৰু তোমাৰ চপাবলগীয়া দৰাফা গুটিৰ বাবে বিনাশক আহিল।

33 মোৱাব দেশৰ ফলৱতী বাৰীৰ পৰা আনন্দ আৰু হৰষ দূৰ কৰা হ'ল,

আৰু “মই দৰাফাকুণ্ডত দৰাফাৰস নাইকিয়া কৰিলোঁ; কেনেও আনন্দৰ ধ্বনিৰে নগচকিব; সেই ধ্বনি আনন্দৰ ধ্বনি নহ'ব।

34 হিচবোনত এনে চিঞৰ বাগৰ হৈছে, যে, তাৰ শব্দ ইলিয়ালিলৈকে আৰু যহচলৈকে গৈছে আৰু চোৱাৰৰ পৰা চিঞৰ-বাখৰৰ শব্দ হোৱোগযিমলৈকে আৰু ইয়া-চলিচিয়ালৈকে গৈছে; কিয়নো নিম্বীমৰ জল সমূহো মৰুভূমি হ'ব। 35 ইয়াত বাজে, উচ্ছন্নত উ□সৰণ কৰোঁতা, আৰু নিজ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাওঁতা লোক মোৱাবত নাইকিয়া কৰিম।” ইয়াকে যিহোৱাই কৈছে।”

36 এই কাৰণে মোৰ অন্তৰ মোৱাবৰ বাবে বাহীৰ নিচিনাকৈ বাজিছে আৰু মোৰ হৃদয় কীৰ-হেৰচৰ লোকসকলৰ বাবে বাহীৰ দৰে বাজিছে; কাৰণ সি অৰজ্ঞা অধিক বস্ত্ৰ নষ্ট হ'ল। 37 কিয়নো প্ৰত্যেকৰ মূৰ টকলা কৰা হ'ল আৰু প্ৰত্যেকৰ ডাটি কটা হ'ল, সকলোৰে হাতত কাটকূট আৰু কঁকালত চট আছে।

38 মোৱাবৰ সকলো ঘৰৰ চালত, আৰু তাৰ চকবোৰৰ সকলোফালে বিলাপ শুনা গৈছে; কিয়নো যিহোৱাই কৈছে ডাল নোপোৱা কোনো পান্ৰৰ নিচিনাকৈ মই মোৱাবক ডাঙি পেলালোঁ।

39 “সি কেনে ভগ্ন হ'ল! তেওঁলোকে কেনে হাহাকাৰ কৰিছে! মোৱাবে লাজতে কেনেৰূপে মুখ ঘূৰালে! এইদৰে মোৱাব নিজৰ চাৰিওফালে থকা সকলোৰে আগত বিদৰূপৰ আৰু ৰাসৰ বিষয় হ'ব।”

40 কিয়নো যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, “চোৱা, তেওঁ কুৰৰ পখীৰ দৰে উড়ি আহি, মোৱাবৰ বিৰুদ্ধে নিজ ডেউকা মেলিব।

41 কৰিয়োক হাত কৰি লোৱা হ'ল, দুৰ্গবোৰ হঠা□ আৰুৰমণ কৰা হ'ল;

আৰু মোৱাবৰ বীৰসকলৰ হৃদয় সেইদিনা পৰসৰ বেদনা পোৱা মহিলাৰ হৃদয়ৰ দৰে হ'ব।

42 মোৱাবে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অভিমান কৰাৰ বাবে, সি এটি জাতি হোৱাৰ পৰা উচ্ছন্ন হ'ব।

43 যিহোৱাই কৈছে, হে মোৱাব নিবাসী লোক, তোমাৰ বাবে আপদ, গাত আৰু ফাদ নিৰূপিত আছে।”

44 “যি কোনোৱে সেই আপদৰ পৰা পলাব, তেওঁ সেই গাতত পৰিব

আৰু যি কোনোৱে সেই গাতৰ পৰা উঠিব, তেওঁ সেই ফাদত ধৰা পৰিব;

কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁৰ ওপৰত, মোৱাবেই ওপৰত প্ৰতিফল দিয়াৰ বছৰ আনিম।”

45 পলৰীয়াসকল হিচবোনৰ ছাঁত শক্তিবিহীন হৈ থিয় দি আছে; কাৰণ হিচবোনৰ পৰা অগ্নি

আৰু চীহোনৰ মাজৰ পৰা জুইৰ শিখা ওলাই মোৱাবৰ ডাটিৰ কাষ আৰু কোলাহলকাৰীসকলৰ তালু টকলা কৰিলে।

46 হায় হায় মোৱাব! কমেচাৰ পৰজাসকলৰ সৰ্বনাশ হ'ল,

কাৰণ তোমাৰ পুত্ৰসকলক বন্দী কৰি নিয়া হ'ল; আৰু তোমাৰ জীয়ৰিসকলক বন্দী অৱস্থালৈ নিয়া হ'ল।

47 তথাপি, যিহোৱাই কৈছে, “মই শেষকালত মোৱাবৰ বন্দী অৱস্থা পৰিবৰ্ত্তন কৰিম।”

মোৱাবৰ দণ্ড ইমানলৈকে।

49 অধ্যায়

অস্মোনৰ সন্তানসকলৰ বিষয়।

1 অস্মোনৰ সন্তানসকলৰ বিষয়। যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ইস্ৰায়েলৰ জানো পুংৰ নাই? তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰী জানো কোনো নাই? তেওঁ মিস্ৰুমৰ মূৰ্তিৰ পূজা কৰাসকলে কিয় গাদক অধিকাৰ কৰিছে? আৰু তাৰ পৰজাবিলাকে কিয় গাদৰ নগৰবোৰত বাস কৰিছে? 2 এই নিমিত্তে, যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, যিদিনা মই অস্মোনৰ সন্তানসকলৰ ৰব্বাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ ধ্বনি শুনাম, এনে দিন আহিছে; সেয়ে ভগ্নৱাশি হ'ব, আৰু তাৰ উপনগৰবোৰ জুইৰে পোৰা যাব; তেতিয়া যিহোৱাই কৈছে, ইস্ৰায়েলক অধিকাৰ কৰা-বিলাকক ইস্ৰায়েলে অধিকাৰ কৰিব। 3 হে হিচবোন, হাফাকাৰ কৰা, কিয়নো অয়ক বিনষ্ট কৰা হ'ল; হে ৰব্বাৰ জীয়াৰীবিলাক, চিঞৰি কান্দা, চট পিন্ধা, বিলাপ কৰি গড়ৰ কাষে কাষে ইফালে সিফালে লৰি ফুৰা; কিয়নো মিস্ৰুম, তাৰ পুৰোহিতবিলাক, আৰু তাৰ পৰধান লোক-বিলাক একেলগে বন্দী অৱস্থালৈ যাব। 4 মোৰ ওচৰলৈ কোন আহিব পাৰে বুলি কৈ নিজ ধনত ভাৱসা কৰোঁতা হে বিপথগামিনী জীয়াৰী, তোমাৰ উপত্যকাবোৰত, তোমাৰ ৰক্তপৰবাহী উপত্যকাটিত কিয় গৌৰৱ কৰিছা? 5 বাহিনীসকলৰ পৰভু যিহোৱাই কৈছে চোৱা, মই তোমাৰ চাৰিওফালে থকা আটাইৰে পৰা তোমালৈ ভয় উপস্থিত কৰিম; তোমালোকৰ প্ৰতিজনক পোনে পোনে খেদাই দিয়া হ'ব আৰু পলৰীয়াক গোটাৰলৈ কোনো নহ'ব। 6 কিন্তু, যিহোৱাই কৈছে, পাছত মই অস্মোনৰ সন্তানসকলৰ বন্দী অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম।

ইদামৰ বিষয়।

7 ইদামৰ বিষয়। বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তৈমনত জানো আৰু জ্ঞান নাই? বুদ্ধিয়কবিলাকৰ পৰা জানো পৰামৰ্শ লোপ পালে? তেওঁবিলাকৰ জ্ঞান জানো নাইকিয়া হ'ল? 8 হে দদান-নিবাসীবিলাক, তোমালোক পলোৱা মুখ ঘূৰাই গভীৰ ঠাইত সোমাই বাস কৰা; কিয়নো মই এচৌৰ ওপৰলৈ তাৰ আপদ আৰু দণ্ড তাক দিয়াৰ সময় আনিম। 9 তোমাৰ ওচৰলৈ দৰাফাণ্ডটি চপাওঁতাৰিলাক আহিলে, সিহঁতে কিছু দৰাফাণ্ডটি অৱশিষ্ট নাৰাখিব নে? ৰাতি চোৰ আহিলে, সিহঁতে প্ৰয়োজন মতে চুৰ কৰি ক্ষান্ত নহ'ব নে? 10 কিন্তু মই হ'লে এচৌক শূণ্য কৰিলোঁ আৰু তাৰ গোপনীয় ঠাইবোৰ মুকলি কৰিলোঁ, সি লুকাই থাকিব নোৱাৰিব; তাৰ বংশ, ডায়েকবিলাক আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ বিনষ্ট হ'ল, আৰু সি লোপ পালে। 11 তোমাৰ পিতৃহীন সন্তানসকলক এৰা, ময়েই সিহঁতক জীয়াই ৰাখিম; আৰু তোমাৰ বিধৱাৰিলাকে মোত ভাৱসা কৰক। 12 কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, পান্ধত পান কৰা যিবিলাকৰ স্বপ্ন নাই, তেওঁবিলাকেই অৱশ্যে পান কৰিব; তেওঁ তুমি জানো সমূলি দণ্ড পাব নলগা লোক? তুমি দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিবা, তুমি অৱশ্যে পান কৰিবা। 13 কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মই মোৰ নাম লৈ এই শপত খাই কৈছোঁ যে, বশ্বা আচৰিতৰ, ধিক্কাৰৰ, ধ্বংসৰ আৰু শাওৰ বিষয় হ'ব, আৰু তাৰ আটাই নগৰ চিৰকলীয়া ধ্বংসস্থান হ'ব।

14 মই যিহোৱাৰ পৰা বাৰ্তা শুনিলোঁ, আৰু জাতিবিলাকৰ মাজলৈ এজন দূত পঠোৱা হ'ল, “তোমালোকে একেলগে গোট খাই তাৰ বিৰুদ্ধে যাংবা কৰা, আৰু যুদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে উঠা”। 15 কিয়নো, চোৱা, মই তোমাক জাতিবিলাকৰ মাজত সৰু, আৰু মানুহৰ মাজত নীহ কৰিলোঁ। 16 হে শিলৰ খোৰোঙত বাস কৰা জন, হে পৰ্বতৰ উচ্চস্থানত থকা জন, তোমাৰ ভয়ানকতাৰ বিষয়ে হ'লে, তোমাৰ মনৰ অহঙ্কাৰে তোমাক পৰবৰ্ণনা কৰিলে; যিহোৱাই কৈছে, তুমি কুৰৰ পথীৰ নিচিনাকৈ ওখত তোমাৰ বাহ সাজিলেও, মই তাৰ পৰা তোমাক নমাই আনিম। 17 ইদাম বিস্ময়ৰ বিষয় হ'ব; তাৰ ওচৰেদি অহা-যোৱা কৰা প্ৰতিজনে বিস্ময় মানিব আৰু তালৈ ঘটা আটাই উলপাত দেখি ইচ ইচ কৰিব। 18 যিহোৱাই কৈছে, চদোম, ঘমোৰা, আৰু তাৰ ওচৰৰ নগৰ কেইখন নষ্ট হোৱাৰ সময়ৰ নিচিনাকৈ কোনো মানুহে তাত বাস নকৰিব, কোনো মানুহ-সন্তানে তাৰ মাজত পৰ্বাস নকৰিব। 19 চোৱা, যৰদনৰ শোভাস্থানৰ পৰা সিংহ উঠি অহাৰ নিচিনাকৈ তেওঁ চিৰস্থায়ী চৰণীয়া ঠাইৰ বিৰুদ্ধে আহিব; কিন্তু মই চকুৰ পচাৰতে তেওঁক তাৰ পৰা লৱৰাম আৰু মই তাৰ ওপৰত মোৰ মনোনীত জনক নিযুক্ত কৰিম; কাৰণ মোৰ নিচিনা কোন আছে? আৰু মোৰ নিমিত্তে কোনে সময় নিৰূপণ কৰিব? আৰু মোৰ আগত তিষ্ঠিব পৰা কোন ৰখীয়া আছে?

20 এই হেতুকে, যিহোৱাই ইদামৰ বিৰুদ্ধে কৰা মন্বৰণা, আৰু তৈমন-নিবাসীবিলাকৰ অস্থিত কৰা অভিপ্ৰায়বোৰ তোমালোকে শুনা; অৱশ্যে জাকৰ সৰুবোৰেও সিহঁতক টানি লৈ যাব, অৱশ্যে সিহঁতৰ চৰণীয়া ঠায়ে সিহঁতৰ বিষয়ে বিস্ময় মানিব। 21 সিহঁতৰ পতনৰ শব্দত পৃথিৱী কঁপিছে; সিহঁতৰ চিঞৰৰ শব্দ চূফ সাগৰলৈকে শুনা গৈছে। 22 চোৱা, তেওঁ কুৰৰ পথীৰ নিচিনাকৈ উডি আহিব, আৰু বশ্বাৰ অস্থিত নিজ ডেউকা মেলিব, আৰু সেই দিনা ইদামৰ বাৰবিলাকৰ হৃদয় পৰসৱেদনা পোৱা তিৰোতাৰ হৃদয়ৰ নিচিনা হ'ব।

দম্বেচকৰ বিষয়।

23 দম্বেচকৰ বিষয়। হমা! আৰু অৰ্পদে লাভ পালে; কিয়নো সিহঁতে অমঙ্গলৰ বাৰ্তা শুনি দৰৰ হৈ গৈছে; সাগৰ খনত শোক দেখা গৈছে, সেয়ে স্থিৰ হ'ব নোৱাৰে। 24 দম্বেচক দুৱল হৈ পৰিল, সি পলাবলৈ ঘূৰিল আৰু কল্পনে তাক ধৰিলে, পৰসৱকাৰিণী তিৰোতাৰ নিচিনাকৈ যাতনা আৰু বেদনাই তাক আৰ্ৰমণ কৰিলে। 25 পৰশংসাৰ নগৰ, মোৰ আনন্দৰ নগৰ কিয় পৰিত্যক্ত নহ'ল? 26 এতেকে, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, তাৰ ডেকাবিলাক তাৰ চকবোৰত পতিত হ'ব, আৰু আটাই যুদ্ধবিলাকক সেই দিনা নিস্তক্ৰ কৰা হ'ব। 27 আৰু মই দম্বেচকৰ গড়ৰ ভিতৰত জুই লগাম; সেয়ে বিন-হৃদৰ অট্টালিকাবোৰ ৰাস কৰিব।

কেদৰ আৰু হাচোৰৰ বিষয়।

28 বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে পৰহাৰ কৰা কেদৰৰ আৰু হাচোৰীয়া ৰাজ্যবোৰৰ বিষয়। যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তোমালোকে উঠি কেদৰলৈ যোৱা, আৰু পূৱদেশীয় সন্তানসকলক বিনষ্ট কৰা। 29 শংৰুৱে সিহঁতৰ তনু আৰু পশুৰ জাকবোৰ লৈ যাব, আৰু

সিহঁতৰ আঁৰ কাপোৰ আদি আটাই বস্তু আৰু উটবোৰ নিজৰ নিমিত্তে নিব, আৰু সিহঁতে শংৰুৰ কাৰণে চিঞৰিব, সকলো ফালে ৭ বাস।³⁰ যিহোৱাই কৈছে, হে হাচোৰনিবাসীবিলাক, পেলোৱা, দুৰলৈ ভ্ৰমণ কৰি গভীৰ ঠাইত বাস কৰা; কিয়নো বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে তোমালোকৰ অহিত মন্সৰণা কৰিলে, আৰু তোমালোকৰ অহিত কল্পনা স্থিৰ কৰিলে।³¹ যিহোৱাই কৈছে, তোমালোক উঠা, নিৰ্ভয়ে আৰু নিশ্চিন্তে বাস কৰা, আৰু দুৱাৰ কি ডাং নথকা অকলেই বাস কৰা এটি জাতিৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে যাংবা কৰা।³² সিহঁতৰ উটবোৰ চিকাৰৰ বস্তু যেন হ'ব, আৰু সিহঁতৰ পশুসমূহ লুট দৰবা হ'ব। আৰু কুমৰ গুৰিত ডাটি-চুলি কটা আটাইবোৰকে মই সকলো ফালে বায়ুত উড়ুৱাই দিম; আৰু যিহোৱাই কৈছে, মই সিহঁতৰ সকলো ফালৰ পৰা সিহঁতলৈ আপদ আনিম।³³ হাচোৰ শিয়ালৰ বাসস্থান, চিৰকলীয়া ধ্বংস স্থান হ'ব; তাত কোনো মানুহ নাথাকিব, নাইবা কোনো মনুষ্য-সন্তানে তাৰ মাজত প্ৰবাস নকৰিব।

এলমৰ বিষয়।

³⁴ যিহুদাৰ ৰজা চিদিকিয়াৰ ৰাজত্বৰ আৰম্ভণত এলমৰ বিষয়ে যিৰিমিয়া ভাববাদীলৈ অহা যিহোৱাৰ বাক্য।³⁵ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, মই শক্তিৰ প্ৰধান অশংক এলমৰ ধনু ভাঙি পেলাম।³⁶ আৰু আকাশৰ চাৰি দিশৰ পৰা চাৰি বায়ু মই এলমৰ ওপৰলৈ বলোৱাম, আৰু সেই সকলো বায়ুত মই সিহঁতক উড়ুৱাই দিম; দুৰীকৃত এলমীয়াবিলাক যি জাতিৰ ওচৰলৈ নাযাব, এনে কোনো জাতি নহ'ব।³⁷ আৰু এলমৰ শংৰুবোৰৰ আগত, আৰু সিহঁতৰ প্ৰাণ বিচৰাবোৰৰ আগত মই সিহঁতক ব্যাকুল কৰিম; আৰু যিহোৱাই কৈছে মই সিহঁতৰ ওপৰলৈ অমঙ্গল, এনেকি মোৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধ উৎপন্ন কৰিম; আৰু সিহঁতক সংহাৰ নকৰালৈকে সিহঁতৰ পাছে পাছে মই তৰোৱাল পঠাম।³⁸ যিহোৱাই আৰু কৈছে, মই এলমত নিজ সিংহাসন স্থাপন কৰিম, আৰু তাৰ পৰা দণ্ডাঙ্গা দি, ৰজা আৰু প্ৰধান লোকবিলাকক উচ্ছন্ন কৰিম।³⁹ কিন্তু, যিহোৱাই কৈছে, শেষকালত মই এলমৰ বন্দী অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম।

50 অধ্যায়

বাবিলৰ বিষয়।

¹ যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই বাবিলৰ বিষয়ে আৰু বাবিলৰ লোকসকলৰ* বিষয়ে যিহোৱাই কোৱা বাক্য।² তোমালোকে জাতিবিলাকৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰা, যোগা কৰা আৰু ধ্বংসা তোলা; গুপতে নাৰাখিবা; কোৱা, “বাবিল হাত কৰি লোৱা হ'ল, বেলে লাজ পালে, মৰোদক ব্যাকুল হ'ল; তাৰ মুৰ্ত্তিবোৰে লাজ পালে, তাৰ প্ৰতিমাবোৰ ব্যাকুল হ'ল।”³ কিয়নো তাৰ বিৰুদ্ধে উত্তৰৰ পৰা এক জাতি আহিছে; সেই জাতিয়ে তাৰ দেশ ধ্বংস কৰিব তাত কোনোও বাস নকৰিব; সিহঁত পলাল মানুহ আৰু পশু সকলো গ'ল।⁴ যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনত আৰু সেই কালত ইশ্বায়েলৰ সন্তানসকল আৰু যিহুদাৰ সন্তানসকল একে লগ হৈ আহিব আৰু ক্ৰন্দন কৰি কৰি গমন কৰি তেওঁবিলাকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিচাৰ কৰিব।⁵ তেওঁবিলাকে এই ফাললৈ মুখ কৰি চিয়োনৰ বিষয়ে সুধিব আৰু ক'ব যে আহা, আমি পাহৰিব নোৱাৰা চিৰকলীয়া এটি নিয়মেৰে যিহোৱাত আসক্ত হওঁ।

⁶ মোৰ প্ৰজাবিলাক হেৰোৱা মেৰ-ছাগ স্ৰবুপ হ'ল; তেওঁবিলাকৰ ৰথীয়াবিলাকে তেওঁবিলাকক বিপথগামী কৰিলে, পৰুতবোৰত তেওঁবিলাকৰ বাট হেৰুৱালে; তেওঁবিলাক এক পৰুতৰ পৰা আন পৰুতলৈ গ'ল, তেওঁবিলাকে নিজৰ শোৱা ঠাই পাহৰিলে।⁷ তেওঁবিলাকক পোৱা সকলোৱে তেওঁবিলাকক গ্ৰাস কৰিলে, আৰু তেওঁবিলাকৰ শংৰুবোৰে ক'লে, আমি দোষ কৰা নাই, কাৰণ সিহঁতে ধৰ্মনিবাস যিহোৱাৰ, সিহঁতৰ পুৰুষসকলৰ বিশ্বাস ভূমি যিহোৱাৰেই বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলে।⁸ তোমালোক বাবিলৰ মাজৰ পৰা পেলোৱা, কলদীয়াহঁতৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱা, আৰু জাকৰ আগে আগে যাওঁতা মতা ছাগবোৰৰ নিচিনা হোৱা।⁹ কিয়নো চোৱা, মই উত্তৰ দেশৰ পৰা বাবিলৰ অহিত মহা জাতিবোৰৰ এক লোক সমূহক উচটাই আনিম, আৰু সিহঁতে তাৰ বিৰুদ্ধে বেহু পাতিব, তাত তাক হাত কৰি লোৱা যাব; সিহঁতৰ কাঁড়বোৰ, বিফলে উলটি নহা নিপুন বীৰৰ কাঁড়বোৰৰ নিচিনা হ'ব।¹⁰ কলদীয়া দেশ লুট দৰবা হ'ব, যিহোৱাই কৈছে, তাৰ লুটকাৰী আটাইবোৰ পৰিতৃপ্ত হ'ব।

¹¹ হে মোৰ লোকসকলৰ আধিপত্য অপহৰণ কৰোঁতাবিলাক, তহঁতে আনন্দ কৰিছ, উল্লাস কৰিছ, শস্য মাৰোঁতা এজনী টেউৰী গৰুৰ নিচিনাকৈ দেও দিছ, আৰু বলী যোঁৱাৰ নিচিনাকৈ ঢেকঢেকাইছ।¹² এতেকে, তহঁতৰ মাৰে অত্যন্ত লাজ পাব। তহঁতৰ জননী ব্যাকুল হ'ব, দেখ, তাই জাতিবিলাকৰ মাজত সকলোতকৈ পাছ হ'ব, অৰণ্য শুকান ভূমি আৰু মৰুভূমি হ'ব।¹³ যিহোৱাৰ ক্ৰোধৰ কাৰণে এই দেশ বসতিস্থান নহ'ব, কিন্তু সম্পূৰ্ণ উচ্ছন্ন ঠাই হ'ব; বাবিলৰ ওচৰেদি যোৱা প্ৰতিজনে আচৰিত হৈ তালৈ ঘটাৰ আটাই উপাত দেখি হু হু কৰিব।¹⁴ ধনু ভিৰাওঁতা তোমালোক আটাই বাবিলৰ অহিতে চাৰিওফালে বেহু পাত; তোমালোকে তালৈ কাঁড় মাৰা, এটি কাঁড়ো বাকী নাৰাখিবা; কিয়নো সি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলে।¹⁵ চাৰিওফালে তাৰ বিৰুদ্ধে জয়-ধ্বনি কৰা; সি হাত যোৰ কৰিছে, তাৰ কোঁঠবোৰ পৰি গ'ল, তাৰ গড়বোৰ ভাঙি পেলোৱা হ'ল; কিয়নো এয়ে যিহোৱাই সধা প্ৰতিকাৰ; তোমালোকে তাৰ প্ৰতিকাৰ সধা, সি কৰা নিচিনাকৈ তাক কৰা।¹⁶ বাবিলৰ পৰা কঠীয়া সিচোঁতাক আৰু শস্যৰ সময়ত কাঁট ধৰোঁতাক উচ্ছন্ন কৰা; সংহাৰক তৰোৱালৰ ভয়ত সিহঁত প্ৰতিজনে নিজ নিজ জাতিলৈ মুখ কৰিব, আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ দেশলৈ পলাই যাব।

¹⁷ ইশ্বায়েল ছিন্ন-ভিন্ন মেৰস্ৰবুপ; সিংহবোৰে তাক খেদি দিলে; প্ৰথমে অচুৰৰ ৰজাই তাক গ্ৰাস কৰিলে আৰু শেষত বাবিলৰ ৰজা এই নবুখদনেচৰে তাৰ হাড়বোৰ ভাঙিলে।¹⁸ এই হেতুকে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, মই অচুৰৰ ৰজাক দণ্ড দিয়াৰ নিচিনাকৈ বাবিলৰ ৰজাক আৰু তেওঁৰ দেশকো দণ্ড দিম।¹⁹ আৰু মই ইশ্বায়েলক মোৰ চৰণীয়া ঠাইলৈ ওলোটাই আনিম; তাত সি কৰ্মিল আৰু বাচানত চৰিব, ইফ্ৰয়িম পৰুতত আৰু গিলিয়দত তাৰ প্ৰাণ

* 50 অধ্যায়:1 কলদীয়াহঁতৰ

তৃপ্ত হ'ব। 20 যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনত আৰু সেই কালত ইস্ৰায়েলৰ অপৰাধ বিচাৰ কৰা যাব, কিন্তু একো পোৱা নাযাব, আৰু যিহূদাৰ পাপবোৰ বিচাৰ কৰা হ'ব, কিন্তু সেইবোৰ পোৱা নাযাব; কিয়নো মই অৱশিষ্ট ৰখাবোৰক ক্ষমা কৰিম।

21 তুমি মধ্যযুগীয়া দেশৰ বিৰুদ্ধে আৰু প্ৰকাশ নিবাসীবিলাকৰ অস্থিত যান্ধা কৰা; যিহোৱাই কৈছে, তুমি সিহঁতৰ পাছে পাছে গৈ সিহঁতক বধ কৰি নিঃশেষে বিনষ্ট কৰা, আৰু মই তোমাক দিয়া সকলো আদেশ অনুসাৰে কাৰ্য কৰা। 22 দেশত ৰণৰ আৰু মহাসংহাৰৰ শব্দ শুনা গৈছে। 23 গোটেই পৃথিৱীৰ হাতুৰীতো ক'গগেনে চিন্ন আৰু ভয় হ'ল। জাতিবিলাকৰ মাজত বাবিল কেনে ধ্বংসস্থান হ'ল। 24 হে বাবিল মই তোমাৰ নিমিত্তে ফন্দ পাতিবোঁ, তুমি নজনকৈ তাত লাগিলা; তুমি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিবাদ কৰাৰ কাৰণে তোমাক পোৱা গ'ল, আৰু ধৰাও পৰিলা। 25 যিহোৱাই নিজ অশ্বৰৰ উঁড়াল মেলি নিজৰ স্ৰোতৰ অশ্বৰবোৰ উলিয়াই আনিলে; কিয়নো কলদীয়াবিলাকৰ দেশত পৰভূৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ কৰিবলৈ এটা কাৰ্য আছে। 26 তোমালোকে শেষ সীমাৰ পৰা তাৰ বিৰুদ্ধে আহা, তাৰ শস্যৰ উঁড়ালবোৰ মেলা; শস্যৰাশিৰ নিচিনাকৈ তাক দ'ম কৰা, আৰু তাক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰা, তাৰ একোকে থাকিব নিদিবা। 27 তাৰ সকলো ভতৰাক বধ কৰা; সিহঁত বধ কৰা ঠাইলৈ নামি যাওক; হয় হয়! সিহঁতৰ দিন, সিহঁতৰ দণ্ডৰ সময় আহিল। 28 শূনা, সেইয়া বাবিল দেশৰ পৰা পলোৱা আৰু ৰক্ষা পোৱাবিলাকৰ মাত; আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সধা প্ৰতিকাৰ, তেওঁৰ মন্দিৰৰ অৰ্থে সধা প্ৰতিকাৰ সিবিলাকে চিয়োনত প্ৰকাশ কৰিছে।

29 তোমালোকে বাবিলৰ বিৰুদ্ধে ধনুৰুৰ বিলাকক, ধনু ডিৰাওঁতা আটাইকৈ মাতা, চাৰিওফালে তাৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পাতা, সিহঁতৰ কাকো সাৰি যাব নিদিবা, তাৰ কাৰ্য অনুসাৰে তাক প্ৰতিফল দিয়া, সি কৰা সকলো কাৰ্য অনুসাৰে তালৈ কৰা; কিয়নো সি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে, ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ জনাৰ বিৰুদ্ধে গৰু কৰিলে। 30 এই নিমিত্তে, যিহোৱাই কৈছে তাৰ ডেকাবিলাক তাৰ চকবোৰত পতিত হ'ব, আৰু তাৰ আটাই যুদ্ধাৰুবিলাকক সেই দিনা নিশ্চল কৰা হ'ব। 31 বাহিনীসকলৰ পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, হে গৰু, দেখ, মই তোৰ বিপক্ষ; কিয়নো তোৰ দিন, মই তোক দণ্ড দিয়াৰ সময় আহিল। 32 আৰু গৰু জন উজুটি খাই পতিত হ'ব, কোনেও তাক নুতুলিব; আৰু মই তাৰ নগৰবোৰত জুই লগাম, আৰু সেয়ে তাৰ চাৰিওফালে থকা সকলোকে গৰাস কৰিব।

33 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ইস্ৰায়েল আৰু যিহূদাৰ সন্তান-বিলাকে একেলগে উপদৰৰ পাইছে আৰু তেওঁবিলাকক বন্দী কৰি লোৱা সকলোৱে তেওঁবিলাকক দৃঢ়কৈ ধৰিছে, এৰি দিবলৈ অসম্মত। 34 তেওঁবিলাকৰ মুক্তিদাতা বলৰান, তেওঁৰ নাম বাহিনীসকলৰ যিহোৱা; তেওঁ পৃথিৱীক বিশ্বাস দিবৰ নিমিত্তে আৰু বাবিল নিবাসীবিলাকক অস্থি কৰিবৰ নিমিত্তে তেওঁবিলাকৰ অভিযোগ সম্পূৰ্ণকৈ প্ৰতিবাদ কৰিব। 35 যিহোৱাই কৈছে, কলদীয়াবিলাকৰ আৰু বাবিল-নিবাসীবিলাকৰ ওপৰত আৰু তাৰ প্ৰধান জ্ঞানী লোকবিলাকৰ ওপৰত তৰোৱাল আছে। 36 বৰ বৰ কথা কওঁতাবোৰৰ ওপৰত তৰোৱাল আছে আৰু সিহঁত হতবুদ্ধি হ'ব; তাৰ বীৰ বিলাকৰ ওপৰত তৰোৱাল আছে আৰু সিবিলাক ব্যাকুল হ'ব। 37 সিহঁতৰ ঘোঁৰা ৰথ, আৰু তাৰ মাজত থকা আটাই মিহলি লোকৰ ওপৰত তৰোৱাল আছে আৰু সিহঁত তিৰোতাৰ নিচিনা হ'ব; তাৰ বহুল্য বস্ত্ৰবোৰৰ ওপৰত তৰোৱাল আছে, আৰু সেইবোৰক লুট কৰা হ'ব। 38 তাৰ জল সমূহৰ ওপৰত খৰ আছে আৰু সেইবোৰ শুকাব; কিয়নো সেয়ে কটা-প্ৰতিমাৰ দেশ আৰু তাৰ লোকবিলাক মূৰতিত বলীয়া। 39 এই নিমিত্তে অৰণ্যৰ বনৰীয়া জন্তুবোৰে ৰাংকুকুৰবোৰে সৈতে তাত বাস কৰিব আৰু উট পক্ষীবোৰে তাত বাস কৰিব আৰু সেয়ে চিৰকালৰ নিমিত্তে আৰু বাসস্থান নহ'ব বা পুৰুষানুপুৰুষে কোনেও তাত বাস নকৰিব। 40 যিহোৱাই কৈছে, ঈশ্বৰে চদাম, ঘমোৰা, আৰু তাৰ ওচৰত থকা নগৰবোৰ ধ্বংস কৰা সময়ৰ নিচিনাকৈ কোনো মানুহে সেই ঠাইত বাস নকৰিব আৰু কোনো মনুষ্য-সন্তানে তাৰ মাজত প্ৰবাস নকৰিব।

41 চোৱা, উত্তৰৰ পৰা এক জাতি আহিছে, পৃথিৱীৰ অন্তৰ্ভাগৰ পৰা এক মহাজাতি আৰু অনেক ৰজা উত্তেজিত হৈছে। 42 সিহঁত ধনু আৰু বৰষা ধৰে, সিহঁত নিষ্ঠুৰ আৰু দয়াহীন; সিহঁতৰ শব্দ সমুদ্ৰৰ গৰুজ্ঞনৰ নিচিনা আৰু সিহঁত ঘোঁৰাত উঠে; হে বাবিল-জীয়াৰী, তোমাৰ বিৰুদ্ধে সিহঁত প্ৰতিজনে যুদ্ধাৰুৰ নিচিনাকৈ সাজু হৈ আছে। 43 বাবিলৰ ৰজাই সিহঁতৰ যশস্যা শুনিছে, তাতে তেওঁৰ হাত দুৰ্বল হ'ল; যাতনাই, প্ৰসৰকাৰিণীৰ বেদনাৰ নিচিনা বেদনাই তেওঁক ধৰিছে। 44 চোৱা, যৰদনৰ শোভাস্থানৰ পৰা সিংহ উঠি অহাৰ নিচিনাকৈ তেওঁ চিৰস্থায়ী চৰণীয়া ঠাইৰ বিৰুদ্ধে আহিব; কিন্তু, মই চকুৰ প্ৰচাৰতে সিহঁতক তাৰ পৰা লৰুৱাম, আৰু মই তাৰ ওপৰত মোৰ মনোনীত জনক নিযুক্তি কৰিম; কাৰণ মোৰ নিচিনা কোন আছে? আৰু মোৰ নিমিত্তে কোনে সময় নিৰূপ কৰিব? আৰু মোৰ আগত তিষ্ঠিব পৰা কোন ৰখীয়া আছে? 45 এই হেতুকে, যিহোৱাই বাবিলৰ বিৰুদ্ধে কৰা মন্বৰণা, আৰু কলদীয়া দেশৰ অস্থিত কৰা আভিপ্ৰায়বোৰ তোমালোকে শুনা; অৱশ্যে জাকৰ সৰুবোৰেও সিহঁতক টানি লৈ যাব, অৱশ্যে সিহঁতৰ চৰণীয়া ঠাই সিহঁতৰ বিষয়ে বিশ্বাস মানিব। 46 বাবিলক হাত কৰি লোৱাৰ শব্দত পৃথিৱী কঁপিছে, আৰু জাতিবিলাকৰ মাজত চিঞৰৰ শব্দ শুনি গৈছে।

51 অধ্যায়

1 যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, মই বাবিলৰ আৰু লেব-কাময়-নিবাসী-বিলাকৰ বিৰুদ্ধে এক বিনাশক বতাহ বলোৱাম। 2 আৰু বাবিললৈ বিদেশীবোৰক পঠাম, সিহঁত তাক জানিব আৰু তাৰ দেশ শূণ্য কৰিব; কিয়নো সঙ্কটৰ দিনা সিহঁত চাৰিওফালে তাৰ বিৰুদ্ধী হ'ব। 3 ধনুৰুৰে নিজ ধনু নিডিৰাওক আৰু কৰচ পিন্ধি অহংকাৰ নকৰক; তোমালোকে তাৰ ডেকা মানুহবিলাকক দয়া নকৰিবা, তাৰ সকলো সৈন্যক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰা। 4 সিহঁত কলদীয়াবিলাকৰ দেশত হত হৈ আৰু তাৰ আলিত খোঁচ খাই পৰি থাকিব।

5 কিয়নো, যদিও ইস্ৰায়েল কি যিহূদা দেশ ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ জনাৰ বিৰুদ্ধে দোষেৰে ভৰা, তথাপি বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দ্বাৰাই সি পৰিত্যক্ত হোৱা নাই। 6 তোমালোকে বাবিলৰ মাজৰ পৰা পলোৱা, আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা, তাৰ দোষত বিনষ্ট নহ'বা; কিয়নো এয়ে যিহোৱাই সধা প্ৰতিকাৰৰ সময়, তেওঁ তাক প্ৰতিফল দিব। 7 বাবিল,

সমস্ত পৃথিৱীক মতলীয়া কৰা যিহোৱাৰ হাতত থকা সোণৰ এক পান-পাংৰ; জাতিবিলাকে তাৰ দৰাফাৰস পান কৰিলে, সেই নিমিত্তে জাতিবিলাক পগলা হ'ল।⁸ বাবিল অকস্মাৎ পতিত হৈ বিনষ্ট হ'ল; তোমালোকে তাৰ নিমিত্তে হাহাকাৰ কৰা, তাৰ বেদনাৰ নিমিত্তে সুস্থজনক গছৰ ৰস লোৱা, কিজানি সি সুস্থ হ'ব পাৰে।⁹ আমি বাবিলক সুস্থ কৰিবলৈ যত্ন কৰিছিলোঁ, কিন্তু সি সুস্থ নহ'ল, তোমালোকে তাক ত্যাগ কৰা, আহাঁ আমি প্ৰতিজনে নিজ নিজ দেশলৈ যাওঁহঁক; কিয়নো তাৰ দোষে আকাশ স্পৰ্শ কৰিছে, আৰু গগন মণ্ডলক উঠিছে।¹⁰ যিহোৱাই আমাৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ কৰিলে; আহাঁ আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কৰ্ম চিয়োনত প্ৰচাৰ কৰোঁগৈ।

¹¹ তোমালোকে কাঁড়বোৰ ধাৰ দিয়া, ঢাল শকতকৈ ধৰা; যিহোৱাই মাদিয়া ৰজাবিলাকৰ মন উচটাইছে, কিয়নো বাবিলক নষ্ট কৰিবৰ নিমিত্তে তেওঁৰ কল্পনা তাৰ বিৰুদ্ধে; কাৰণ এয়ে যিহোৱাই সদা প্ৰতিকাৰ।¹² তোমালোকে বাবিলৰ গড়ৰ অহিতে ধ্বজা তোলা, পৰিয়ালবোৰক সাহিয়াল কৰোঁৱা, পৰহৰী নিযুক্ত কৰা, আৰু গুপত ঠাইত সৈন্য ৰাখা; কিয়নো যিহোৱাই বাবিল-নিবাসীবিলাকৰ বিষয়ে কোৱা কথা কল্পনা কৰিলে আৰু সিদ্ধও কৰিলে।¹³ হে বহুজল-নিবাসিনী, বহুমূলা বস্ত্ৰে পৰিপূৰ্ণা, তোমাৰ অগ্ৰিম কাল উপস্থিত, তোমাৰ লোভৰ পৰিমাণ পূৰ হ'ল।¹⁴ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই নিজ নাম লৈ শপত খাই ক'লে, মই অৱশ্যে ফৰিঙৰ নিচিনাকৈ মানুহেৰে তোমাক পৰিপূৰ্ণ কৰিম, আৰু সিহঁতে তোমাৰ বিৰুদ্ধে জয়-ধ্বনি কৰিব।

¹⁵ তেওঁ নিজ শক্তিৰে পৃথিৱী স্বৰজন কৰিলে, নিজ জানেৰে জগত স্থাপন কৰিলে আৰু নিজ বুদ্ধিৰে আকাশ-মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিলে।¹⁶ তেওঁ মাত লগালে আকাশ-মণ্ডলত জল সমূহৰ কোলাহল হয়, আৰু তেওঁ পৃথিৱীৰ অগ্ৰভাগৰ পৰা ভাপবোৰ তোলে; তেওঁ বৃষ্টিৰ নিমিত্তে বিজুলী স্বৰ্জ, আৰু নিজ উঁড়ালৰ পৰা বতাহ বাহিৰ কৰি আনে।¹⁷ প্ৰতিজন মানুহ পশুতুল্য আৰু জ্ঞানশূন্য প্ৰতিজন সোণাৰী তাৰ কটা প্ৰতিমাৰ দ্বাৰাই লজ্জিত হয়; কাৰণ তাৰ সাঁচত চলা মূৰ্ত্তি মিছা, সেইবোৰৰ ভিতৰত নিশ্বাস-প্ৰশ্বাস নাই।¹⁸ সেইবোৰ ভাপ আৰু প্ৰবঞ্চনাৰ কাৰ্য মাথোন; দণ্ড দিয়া কালত সেইবোৰ বিনষ্ট হ'ব।¹⁹ যাকোবৰ অংশ সেইবোৰৰ নিচিনা নহয়; কিয়নো তেওঁ সকলোৰে নিৰ্ম্মাণকৰ্ত্তা আৰু ইশ্বৰয়েল তেওঁৰ আধিপত্যৰ ফৈদ; বাহিনীসকলৰ যিহোৱা তেওঁৰ নাম।

²⁰ তুমি মোৰ গদা আৰু যুদ্ধৰ অস্বৰ; তোমাৰ দ্বাৰাই মই নানা জাতিক খণ্ড খণ্ড কৰিম আৰু তোমাৰ দ্বাৰাই নানা ৰাজ্য সংহাৰ কৰিম; ²¹ মই তোমাৰ দ্বাৰাই ঘোঁৰা আৰু তাত উঠাজনক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম, তোমাৰ দ্বাৰাই ৰথ আৰু তাত উঠা জনক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম। ²² মই তোমাৰ দ্বাৰাই মতা আৰু তিৰোতাক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম আৰু তোমাৰ দ্বাৰাই বুঢ়া আৰু ডেকাক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম আৰু তোমাৰ দ্বাৰাই যুৱা আৰু যুৱতীক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম; ²³ মই তোমাৰ দ্বাৰাই জাকৰ ৰথীয়াক আৰু তাৰ জাকক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম তোমাৰ দ্বাৰাই খেতিয়কক আৰু তাৰ বলধালক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম, তোমাৰ দ্বাৰাই শাসনকৰ্ত্তা আৰু দেশাধ্যক্ষবিলাকক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম। ²⁴ আৰু যিহোৱাই কৈছে, মই বাবিলক আৰু কলদীয়ানিবাসী আটাইবোৰক তোমালোকৰ দৃষ্টিত সিহঁতে চিয়োনত কৰা সকলো কুকৰ্মৰ প্ৰতিফল দিম।

²⁵ যিহোৱাই কৈছে, হে সমস্ত পৃথিৱী বিনষ্ট কৰোঁতা বিনাশক পৰ্বত, মই তোমাৰ বিপক্ষ, মই তোমাৰ ওপৰলৈ মোৰ হাত মেলি শিলবোৰৰ পৰা তোমাক বগৰাম, আৰু তোমাক জ্বলি যোৱা পৰ্বত কৰিম। ²⁶ চুকৰ পৰা ভিত্তিমূলৰ নিমিত্তে কোনো মানুহে তোমাৰ পৰা এটি শিলো নল'ব; কিন্তু যিহোৱাই কৈছে, তুমি চিৰকলীয়া ধ্বংসস্থান হ'ব।

²⁷ তোমালোকে দেশত নিচান তোলা, জাতিবিলাকৰ মাজত শিঙা ৰজোৱা, তাৰ অহিতে জাতিবিলাকক যুগুত কৰা, অৰাৰট, মিনী, আৰু অন্ধিন ৰাজ্যবোৰক তাৰ অহিতে মাতা, তাৰ অহিতে প্ৰধান সেনাপতি নিযুক্ত কৰা, গুং থকা ফৰিঙৰ নিচিনাকৈ ঘোঁৰাবোৰ পঠোৱা। ²⁸ তোমালোকে তাৰ অহিতে জাতিবিলাকক, মাদিয়া দেশৰ ৰজাবিলাকক, তাৰ শাসনকৰ্ত্তা আৰু সকলো দেশাধ্যক্ষবিলাকক আৰু তেওঁবিলাকৰ ৰাজ্যৰ সমস্ত দেশৰ লোকক যুগুত কৰা। ²⁹ দেশ কঁপিছে আৰু বেদনা পাইছে; কিয়নো বাবিল দেশক ধ্বংস আৰু নিবাসী-শূণ্য কৰিবলৈ বাবিলৰ অহিতে যিহোৱাৰ সঙ্কল্প সিদ্ধ হৈছে। ³⁰ বাবিলৰ বীৰবিলাকে যুদ্ধ কৰিবলৈ এৰিছে, তেওঁবিলাকৰ দৃঢ় কোঁঠবোৰত থাকিছে; তেওঁবিলাকৰ শক্তি নাইকিয়া হ'ল; তেওঁবিলাক তিৰোতাৰ নিচিনা হ'ল, বাবিলৰ বাসস্থানবোৰত জুই লাগিল, তাৰ ডাংবোৰ ভাগিল। ³¹ বাবিলৰ ৰজাৰ নগৰ যে চাৰিওপিনে শংৰুৰ হাতত পৰিল, ইয়াকে তেওঁক জনাৰৰ নিমিত্তে এটা ডাকৱালা লৰি গৈ আন ডাকৱালাৰ, ³² আৰু এজন দূতে আন দূতৰ লগ পাইছে; আৰু পাৰ ঘাটবোৰ লৰোৱা হ'ল, নলবোৰ জুই লগাই পুৰিলে, আৰু যুদ্ধবিলাক বিহ্বল হ'ল। ³³ কিয়নো ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “বাবিল-জীয়াৰী শস্য মৰণা মৰা কালৰ খলাস্বৰূপ, আৰু অলপতে শস্য কাটিবৰ সময় তাইল আহিব।” ³⁴ বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে মোক গ্ৰাস কৰিলে, মোক গুৰি কৰিলে, মোক শূণ্যপাংৰ কৰিলে, মোক নাগৰ দৰে গিলি পেলালে, মোৰ সূ-স্বাদু বস্ত্ৰে উদৰ পূৰ কৰিলে, আৰু মোক বাহিৰলৈ পেলালে। ³⁵ মৌলৈ আৰু মোৰ মাংসলৈ কৰা অত্যাচাৰৰ ফল বাবিললৈ হওক, এই বুলি চিয়োন-নিবাসিনীয়ে ক'ব; আৰু মোৰ ৰক্তপাতৰ ফল কলদীয়ানিবাসীবিলাকলৈ ঘটক, এই বুলি যিৰুচালেমে ক'ব। ³⁶ এই হেতুকে যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, মই তোমাৰ অভিজোগ্য প্ৰতিবাদ কৰিম, আৰু তোমাৰ নিমিত্তে প্ৰতিকাৰ সাধিম; মই তাৰ সমুদৰ, জলশূন্য কৰিম আৰু তাৰ ভূমুক শুকুৱাম। ³⁷ আৰু বাবিল ভগ্নৰাশি, শিয়ালৰ বাসস্থান, আচৰিত আৰু ইচ ইচৰ বিষয় আৰু নিবাসীশূণ্য হ'ব। ³⁸ সিহঁতে ডেকা সিংহৰ নিচিনাকৈ একেলগে গৰ্জ্জন কৰিব; সিহঁতে সিংহৰ পোৱালিৰ নিচিনাকৈ গোঁজৰিব। ³⁹ যিহোৱাই কৈছে, সিহঁতৰ ৰাগী ধৰা সময়ত মই সিহঁতলৈ ভোজ পাতিম আৰু সিহঁতে ৰং-ধেমালি কৰিবৰ নিমিত্তে আৰু অনন্ত নিন্দা গৈ সাৰ নাপাবৰ নিমিত্তে সিহঁতক মতলীয়া কৰিম। ⁴⁰ মই সিহঁতক মেৰ পোৱালিৰ নিচিনাকৈ মতা ছাগেৰে সৈতে মতা মেৰৰ নিচিনাকৈ বধৰ ঠাইলৈ নমাই আনিম। ⁴¹ চেচকক কেনেৰূপে হাত কৰি লোৱা হ'ল! গোটেই পৃথিৱীৰ প্ৰশংসাৰ স্থল কেনে অকস্মাৎ ধৰা পৰিল! জাতিবিলাকৰ মাজত বাবিল কেনে ধ্বংসস্থান হ'ল! ⁴² বাবিলৰ ওপৰত সমুদৰ উঠিল, তাৰ টোসমূহেৰে তাক ঢকা হ'ল।

43 তাৰ নগৰবোৰ ধ্বংসস্থান, শুকান ভূমি, মৰুভূমি, মানুহে বাস নকৰা বা তাৰ মাজেদি মনুষ্য সন্তান লোযোৱা ঠাই হ'ল। 44 মই বাবিলত বেল দেৱতাক দণ্ড দিম আৰু সি গিলি পেলোৱা বস্তু তাৰ মুখৰ পৰা উলিয়াম; জাতিবিলাকে তাৰ ওচৰলৈ একেলগে সোঁত বোৱাদি আৰু নবৰ; এনে কি বাবিলৰ গড়ো পতিত হ'ব।

45 হে মোৰ পৰজাবিলাক, তোমালোক তাৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা; আৰু প্ৰতিজনে যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড শ্ৰেৰাধৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰা। 46 তোমালোকৰ হৃদয় সাহ নাইকিয়া নহওক, বা দেশত শুনা জনৰবৰ নিমিত্তে তোমালোকে ভয় নকৰিবা; কিয়নো এবছৰত এটি জনৰব হ'ব, আৰু দেশত অত্যাচাৰ, শাসনকৰ্ত্তাৰ অহিত শাসনকৰ্ত্তা হ'ব। 47 এই হেতুকে চোৱা, যি দিনা মই বাবিলৰ কটা প্ৰতিমাবোৰক দণ্ড দিম, আৰু তাৰ গোটেই দেশে লাজ পাব, এনে দিন আহিছে; আৰু তাৰ সমস্ত হত লোক তাৰ মাজত পতিত হ'ব। 48 তেতিয়া আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী, আৰু সেইবোৰত থকা সকলোৰে বাবিলৰ ওপৰত আনন্দ গান কৰিব; কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, বিনাশকবোৰ উত্তৰৰ পৰা তাৰ গুৰিলৈ আহিব। 49 বাবিলে যেনেকৈ ইশ্বৰয়েলৰ হত লোকবিলাকক পতিত কৰিলে, সেইদৰে সমস্ত দেশৰ হত লোকবিলাক বাবিলত পতিত হ'ব। 50 হে তৰোৱালৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা লোকবিলাক, তোমালোকে যোৱা, ৰৈ নাথাকিবা, দুৰৈৰ পৰা যিহোৱাক সোঁৱৰণ কৰা, আৰু যিৰূচালেম তোমালোকৰ মনত উদয় হওক। 51 আমি শিক্কাৰৰ কথা শুনি লাজ পাইছোঁ, আমাৰ মুখ অপমানে ঢাকিছে; কিয়নো বিদেশীবিলাক যিহোৱাৰ গৃহৰ পবিত্ৰ-স্থানবোৰত সোমাল। 52 এই হেতুকে, যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, যি দিনা মই তাৰ কটা-প্ৰতিমাবোৰক দণ্ড দিম, আৰু তাৰ দেশৰ সকলোফালে খুন হোৱা লোকে কেঁকাব, এনে দিন আহিছে। 53 যিহোৱাই কৈছে, বাবিল যদিও আকাশলৈকে উন্নত হয়, আৰু তাৰ ওখ কোঠবোৰ দৃঢ় কৰে, তথাপি মোৰ পৰা তাৰ ওপৰলৈ বিনাশকবিলাক যাব।

54 বাবিলৰ পৰা চিঞৰ আৰু কলদীয়াবিলাকৰ দেশৰ পৰা মহাসংহাৰৰ শব্দ উঠিছে। 55 কিয়নো যিহোৱাই বাবিলক উন্নত কৰিছে আৰু তাৰ মাজত হোৱা মহাশব্দ নাইকিয়া কৰিছে; সিহঁতৰ টোবোৰে জল সমূহৰ নিচিনাকৈ গৰ্জ্জন কৰিছে, সিহঁতৰ কোলাহলৰ শব্দ শুনা গৈছে। 56 কাৰণ তাৰ ওপৰলৈ, বাবিলৰ ওপৰলৈকে বিনাশক আহিল, আৰু তাৰ বীৰবিলাক ধৰা পৰিল, তেওঁবিলাকৰ ধনু ডোখৰ ডোখৰকৈ ভঙা হ'ল; কিয়নো যিহোৱা প্ৰতিফল দিওঁতা ঈশ্বৰ, তেওঁ অৱশ্যে প্ৰতিফল দিব। 57 আৰু মই তাৰ প্ৰধান আৰু জ্ঞানীবিলাকক, তাৰ শাসনকৰ্ত্তা আৰু দেশাধ্যক্ষবিলাকক, আৰু তাৰ বাৰবিলাকক, মতলীয়া কৰিম; আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱা নামেৰে প্ৰখ্যাত ৰজাই কৈছে, তেওঁবিলাকে অনন্ত নিদৰা গৈ সাৰ নাপাব। 58 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, বাবিলৰ বহল গড়বোৰ, নিঃশেষে বিনষ্ট হ'ব, আৰু তাৰ ওখ দুৱাৰবোৰ অগ্নিৰে পোৱা হ'ব আৰু লোকবিলাকে অসাৰৰ নিমিত্তে, আৰু জাতিবিলাকে অগ্নিৰ নিমিত্তে পৰিশ্ৰম কৰিব, আৰু সিহঁত ক্লান্ত হ'ব।

59 মন্ত্ৰচাৰ্য্যৰ নাতিয়েক নেৰিয়াৰ পুংৰ চৰায়া যিহূদাৰ ৰজা চিদ্দিকিয়াই সৈতে বাবিললৈ যোৱা সময়ত, তেওঁৰ ৰাজস্বৰ চতুৰ্থ বছৰত যিৰিমিয়া ভাববাদীয়ে তেওঁক দিয়া আজ্ঞাৰ কথা। সেই চৰায়া ৰাজগৃহৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ আছিল। 60 আৰু বাবিললৈ যাবলৈ লগা সকলো অমঙ্গলৰ কথা, অৰ্থাৎ বাবিলৰ বিষয়ে লিখা এই আটাইবোৰ বাক্য যিৰিমিয়াই এখন পুথিত লিখিলে। 61 আৰু যিৰিমিয়াই চৰায়াক ক'লে, সাৱধান, তুমি বাবিল পালে এই সকলো কথা পাঠ কৰিবা, 62 আৰু ক'বা, হে যিহোৱা, পশু কি মানুহ কোনেও ইয়াত বাস নকৰিবৰ নিমিত্তে, কিন্তু চিৰকাললৈকে ধ্বংসস্থান হ'বৰ নিমিত্তে উচ্ছন্ন কৰিবৰ কথা তুমি এই ঠাইৰ বিষয়ে কৈছা। 63 পাছে তুমি এই পুথিখন পঢ়ি এঁটোৱা হ'লে, ইয়াত এটা শিল বান্ধি ফৰা নদীৰ মাজ ঠাইত পেলাই দিবা, 64 আৰু তুমি ক'বা, মই বাবিললৈ যি অমঙ্গল ঘটাম, তাৰ কাৰণে বাবিল এইদৰে মগ্ন থাকিব, কেতিয়াও আৰু নুঠিব; “আৰু সিহঁত ক্লান্ত হ'ব”। যিৰিমিয়াৰ বাক্য ইমানলৈকে।

52 অধ্যায়

যিৰূচালেমৰ আৰু যিহূদাৰ বিনাশ।

1 চিদ্দিকিয়াই একেৰ বছৰ বয়সত ৰজা হৈ যিৰূচালেমত এঘাৰ বছৰ ৰাজস্ব কৰিলে; তেওঁৰ মাকৰ নাম লিবনা নিবাসী যিৰিমিয়াৰ জীয়েক হমতুল। 2 যিহোয়াকীমৰ সকলো কাৰ্য অনুসাৰে তেওঁ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে; 3 কিয়নো, যিৰূচালেম আৰু যিহূদাৰ লোকবিলাকক যিহোৱাই নিজৰ আগৰ পৰা দূৰ নকৰিলেমনে, তেওঁৰ শ্ৰেৰাধৰ কাৰণে তেওঁলোকলৈ দুৰ্ঘটনা ঘটিল।

আৰু চিদ্দিকিয়াই বাবিলৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে বিদেৱাহ-আচৰণ কৰিলে। 4 পাছে তেওঁৰ ৰাজস্বৰ নৱম বছৰৰ দশম মাহৰ দশম দিনা, বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্যসামন্তই যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে আহি ছাউনি পাতিলে আৰু তাৰ অহিত চাৰিওফালে কোঠ সাজিলে। 5 এইদৰে ৰজা চিদ্দিকিয়াৰ ৰাজস্ব কালৰ একাদশ বছৰলৈকে নগৰখন অৱৰোধ কৰা আছিল। 6 পাছত চতুৰ্থ মাহৰ নৱম দিনা নগৰত আকাল অতিশয় টান হোৱাত, দেশৰ লোকবিলাকৰ নিমিত্তে খোৱা বস্তু একোৱেই নাথাকিল। 7 সেই সময়ত নগৰৰ গড়ৰ কোনো এক ঠাই ভঙা হ'লত, সকলো যুদ্ধাৰ লোক পলাই ৰজাৰ উদ্যানৰ ওচৰত থকা গড় দুটাৰ মাজৰ দুৱাৰখনৰ বাটেদি নগৰৰ বাহিৰলৈ ৰাতিয়েই ওলাই গ'ল, তেতিয়া কলদীয়াবিলাক নগৰৰ বিৰুদ্ধে চাৰিওফালে আছিল আৰু তেওঁবিলাক অৰাবাৰ বাটেদি গ'ল। 8 কিন্তু কলদীয়াবিলাকৰ সৈন্যসামন্তই ৰজাৰ পাছত খেদি গৈ, যিৰূচালেমৰ সম্বন্ধত চিদ্দিকিয়াক লগ ধৰিলে; তেতিয়া তেওঁৰ সকলো সৈন্য-সামন্ত তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা ছিন্ন-ভিন্ন হৈ গ'ল। 9 পাছে সিহঁতে ৰজাক ধৰি হমা; দেশৰ ঝিৰালৈ বাবিলৰ ৰজাৰ গুৰিলৈ নিলে; তাতে তেওঁলৈ দণ্ডাজ্ঞা কৰিলে। 10 বাবিলৰ ৰজাই চিদ্দিকিয়াৰ পুতেকবিলাকক তেওঁৰ চকুৰ আগতে বধ কৰিলে। আৰু যিহূদাৰ আটাই প্ৰধান লোককো ঝিৰাত বধ কৰিলে। 11 তাৰ বাহিৰে বাবিলৰ ৰজাই চিদ্দিকিয়াৰ চকু কাটি, তেওঁক শিকলিৰে বান্ধি বাবিললৈ লৈ গ'ল, আৰু তেওঁ নমৱা দিনলৈকে তেওঁক বন্দীশালত বন্দী কৰি ৰাখিলে।

12 পাছে পঞ্চম মাহৰ দশম দিনা বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ ৰাজস্বৰ উল্লেখ বছৰৰ বছৰি বাবিলৰ ৰজাৰ আগত থিয় হওঁতা নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে যিৰুচালেমলৈ আহি, 13 যিহোৱাৰ গৃহটি আৰু ৰাজ গৃহটি পুৰিলে আৰু যিৰুচালেমৰ সকলো ঘৰ জুই দি পুৰিলে। 14 আৰু সেই ৰক্ষক-সেনাপতিৰ লগত অহা কলদীয়াবিলাকৰ সকলো সৈন্যসামগ্ৰই যিৰুচালেমৰ চাৰিওফালৰ আটাইবোৰ গড় ডাঙি পেলালে। 15 আৰু নবুজৰদানৰ ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে পৰজাবিলাকৰ কেতবিলাক দৰিদ্ৰ লোকক, নগৰৰ বাকী থকা লোকবিলাকক বাবিলৰ ৰজাৰ ফলীয়া হ'বলৈ পলাই যোৱাবিলাকক বন্দী কৰি লৈ গ'ল। 16 কিন্তু দৰাফ্ৰা আপডাল কৰোঁতা আৰু খেতিয়ক হ'বলৈ নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে দেশৰ কেতবিলাক দুখীয়া মানুহ এৰি গ'ল।

17 আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পিতলৰ স্তম্ভ দুটা, আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ আধাৰবোৰ ও পিতলৰ সমুদ্ৰ-পাংৰটো কলদীয়াবিলাকে ডোখৰ ডোখৰকৈ ডাঙি সেইবোৰৰ আটাইবোৰ পিতল বাবিললৈ লৈ গ'ল। 18 আৰু ছাঁই পেলোৱা পাংৰ, ছাঁই উলিওৱা হেতা, কটাৰী, তেজ পেলোৱা পাংৰ, পিয়লা আদি কৰি পৰিচৰ্যা কৰম কৰা পিতলৰ আটাই বস্তু সিহঁতে লৈ গ'ল। 19 আৰু চৰিয়া, আঙঠা ধৰা, তেজপেলোৱা পাংৰ, ছাঁই পেলোৱা পাংৰ, দীপাধাৰ, পিয়লা, বাটি আদি কৰি সোণৰ পাংৰৰ সোণ, আৰু ৰূপৰ পাংৰ ৰূপ ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে লৈ গ'ল। 20 আৰু চলোমন ৰজাই যিহোৱাৰ গৃহৰ নিমিত্তে সেই যি দুটা স্তম্ভ, এটা সমুদ্ৰ পাংৰ, আৰু আধাৰবোৰৰ তলত থকা বাৰটা পিতলৰ বৃষ সজাইছিল, সেই সকলো বস্তুৰ পিতল অপৰিমিত আছিল। 21 আৰু সেই স্তম্ভ দুটাৰ বিষয়ে হ'লে পৰথমটো ওখই ওঠৰ হাত; আৰু বাৰহতীয়া সূতাই তাক মেৰাৰ পাৰিছিল, আৰু তাৰ ডাঠ চাৰি আঙুল; সেয়ে ফোপোলা আছিল। 22 আৰু তাৰ ওপৰত পিতলৰ এটা মাথলা আছিল, সেই মাথলা ওখই পাঁচ হাত; আৰু মাথলাত চাৰিওফালে জালি কটা আৰু ডালিম আছিল; সেই আটাইবোৰ পিতলৰ; দ্বিতীয় স্তম্ভটোও সেই পৰকাৰ, আৰু তাৰো ডালিম আছিল। 23 চাৰিওফালে ছয়াৰ্শৰোটা ডালিম আছিল, আৰু চাৰিওফালে জালি কটাৰ ওপৰত সবুৰুঠ এশ ডালিম আছিল।

24 পাছে ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে পৰধান পুৰোহিত চৰায়াক, আৰু দ্বিতীয় পুৰোহিত চফনিয়াক, আৰু তিনি জন দুৰৰীক ধৰিলে। 25 আৰু নগৰৰ লোকবিলাকৰ মাজৰ, যুদ্ধাৰুবিলাকৰ ওপৰত নিযুক্ত এজন অধ্যক্ষক, নগৰত পোৱা ৰাজসভাসদ সকলৰ সাতজন মানুহক, দেশৰ পৰজাবিলাকৰ সৈন্যৰ নাম ভৰ্ত্তি কৰোঁতা পৰধান সেনাপতিৰ লিখক জনক, আৰু নগৰৰ মাজত পোৱা দেশৰ পৰজাবিলাকৰ ষাঠিজন মানুহক ধৰিলে। 26 আৰু নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে তেওঁবিলাকক ৰিগ্নালৈ বাবিলৰ ৰজাৰ গুৰিলৈ লৈ গ'ল। 27 পাছে বাবিলৰ ৰজাই হমা দেশৰ ৰিগ্নাত তেওঁবিলাকক আঘাত কৰাই বধ কৰিলে। এইদৰে যিহূদাক নিজ দেশৰ পৰা দেশান্তৰ কৰা হ'ল।

28 নবুখদনেচৰে দেশান্তৰ কৰা লোকবিলাকৰ সংখ্যা এই; সপ্তম বছৰত তেওঁ তিনি হাজাৰ তেইশজন যিহূদী মানুহক দেশান্তৰ কৰি নিলে; 29 নবুখদনেচৰ ৰাজস্বৰ অষ্টাদশ বছৰত তেওঁ যিৰুচালেমৰ পৰা আঠশ বটিৰশ জনক দেশান্তৰ কৰি লৈ গ'ল; 30 নবুখদনেচৰ ৰাজস্বৰ তেইশ বছৰৰ বছৰি নবুজৰদান ৰক্ষক-সেনাপতিয়ে যিহূদী বিলাকৰ মাজৰ পৰা সাতশ পঞ্চল্লিশ জনক দেশান্তৰ কৰি লৈ গ'ল; সবুৰুঠ চাৰি হাজাৰ ছশ লোক লৈ গ'ল।

31 পাছে যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াখীনৰ বন্দী অৱস্থাৰ সাতটিৰশ বছৰৰ বছৰি, দ্বাদশ মাহৰ পঁচিশ দিনৰ দিনা বাবিলৰ ইবীল-মৰোদক ৰজাই নিজৰ ৰাজস্বৰ পৰ্ব্বম বছৰত যিহূদাৰ ৰজা যিহোয়াখীনৰ মূৰ দাঙি, তেওঁক বন্দীশালৰ পৰা মুক্ত কৰিলে; 32 আৰু তেওঁক মৰমৰ কথা ক'লে, আৰু বাবিলত তেওঁৰ লগত থকা ৰজাবিলাকৰ আসনতকৈ তেওঁৰ আসন ওখত স্থাপন কৰিলে। 33 আৰু তেওঁ নিজৰ বন্দীশালৰ কাপোৰ সলালে, আৰু তেওঁ জীয়াই থাকে মানে ৰজাৰ আগত সদায় ভোজন কৰিলে। 34 আৰু তেওঁৰ খৰাকৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁ জীয়াই থাকে মানে নমৰালৈকে বাবিলৰ ৰজাৰ আঞ্জাৰে এক এক দিনৰ উপযুক্ত খাদ্য দৰবা পৰতি দিনে তেওঁক দিয়া হৈছিল।

বিলাপ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

বিলাপ পুস্তকৰ লিখকৰ নাম পুস্তক খনত উল্লেখ নকৰাকৈ ৰৈ গৈছে। কিন্তু ইহুদি আৰু খ্ৰীষ্টিয়ান উভয় ঐতিহ্যই এই পুস্তক খনৰ লিখক হিচাপে যিৰিমিয়াকে স্বীকৃতি দিয়ে। এই পুস্তক খনৰ লিখক যিৰুচালেম ধ্বংসৰ ফলাফলৰ চাফুচ সাক্ষী আছিল, ধাৰণা হয় তেওঁ তেওঁ নিজে যিৰুচালেম আক্ৰমণৰ সাক্ষী আছিল। (বিলাপ 1:13-15)। উভয় ঘটনাৰ বাবে যিৰিমিয়া উপস্থিত আছিল। যিহুদাই ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা বিধান ভংগ কৰিছিল। ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলক নিয়মানুবৰ্তীতালৈ আনিবৰ বাবে বেবিলনীয় লোকসকলক নগণ্য সহকাৰী হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰাৰ যোগেদি সহায় দিছিল। এই পুস্তক খনত গভীৰ দুখভোগৰ বাখ্যা আছে, তিনিটা অধ্যায়ত সাময়িক বিৰতিৰ সৈতে এটা আশাৰ প্ৰতিজ্ঞা আছে। যিৰিমিয়াই ঈশ্বৰৰ মঙ্গলময়তা স্মৰণ কৰে। তেওঁ ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসযোগ্য সত্যৰ যোগেদি সন্তোষ নিবেদন কৰে, তেওঁৰ পাঠকসকলক ঈশ্বৰৰ দয়া আৰু অব্যৰ্থ প্ৰেমৰ বিষয়ে কয়।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 586-584 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

ভাববাদী যিৰিমিয়াই বেবিলনীয়সকলে এই যিৰুচালেম নগৰ যেনাও কৰা আৰু ধ্বংস কৰাৰ পাছত ইয়াৰ দুৰ্দশাৰ এজন চাফুচ সাক্ষী আছিল।

প্ৰাপক

ইব্ৰীয় লোকসকল, মিসকল নিৰ্বাসনত বৰ্তি আছিল আৰু ইস্ৰায়েললৈ উভতি আহিছিল, আৰু বাইবেলৰ পাঠকসকল।

উদ্দেশ্য

পাপ,জাতীয় আৰু ব্যক্তিগত উভয় ক্ষেত্ৰৰ প্ৰভাৱ, ঈশ্বৰে তেওঁৰ অনুসৰণকাৰীসকলক তেওঁলৈ উভতাই আনিবৰ বাবে আহিলা হিচাপে লোকসকলক আৰু পৰিস্থিতিক ব্যৱহাৰ কৰে; একমাত্ৰ ঈশ্বৰত আশা মিছা, এইদৰে ঈশ্বৰ নিৰ্বাসনত ইহুদিসকলৰ অৱশেষ লোকসকলৰ ওপৰত ক্ষমাৰাৱণ হয়। সেয়ে তেওঁ একমাত্ৰ তেওঁৰ পুত্ৰ যীচুক উদ্ধাৰকৰ্তাৰূপে পঠিয়াই। পাপে অনন্ত মৃত্যু লৈ আহিছে, কিন্তু ঈশ্বৰে পৰিত্ৰাণৰ পৰিকল্পনাৰ যোগেদি অনন্ত জীৱন প্ৰদান কৰিছে। বিলাপ পুস্তকে এটা বিষয় স্পষ্ট কৰি দিয়ে যে পাপ আৰু বিদ্ৰোহৰ কাৰণে ঈশ্বৰে ক্ৰোধ ঢালি দিয়ে (1:8-9; 4:13; 5:16)।

মূল বিষয়

খেদোক্তি

প্ৰান্তৰেখা

1. যিৰুচালেমৰ বাবে যিৰিমিয়াৰ শোক — 1:1-22
2. পাপে ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ লৈ আহে — 2:1-22
3. ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলক কেতিয়াও বৰ্জন নকৰে — 3:1-66
4. যিৰুচালেমে মহিমা হেৰুৱাই পেলোৱা — 4:1-22
5. লোকসকলৰ বাবে যিৰিমিয়াই মধ্যস্থতা কৰা — 5:1-22

যিৰুচালেমৰ দুখভোগ।

1 যি যিৰুচালেম নগৰ এসময়ত প্ৰজাৰে পৰিপূৰ্ণ আছিল, সেই নগৰ এতিয়া কেনে অকলশৰীয়া হৈ ৰৈ আছে!

যদিও তাই জাতি সমূহৰ মাজত ক্ষমতাসালী আছিল, তথাপি তাই বিধৱাৰ দৰে হ'ল!

প্ৰদেশবোৰৰ মাজত তাই ৰাণী আছিল, কিন্তু এতিয়া দাসত্বৰ অধীন হ'ল!

2 তাই ৰাতি উচুপি বিলাপ কৰে আৰু তাইৰ চকুৰ পানী গালেৰে বৈ যায়।

তাইৰ প্ৰেমিক সকলৰ মাজত তাইক শান্তনা দিবলৈ কোনো নাই।

তাইৰ সকলো বন্ধুৱে তাইক বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিলে। তেওঁলোক তাইৰ শংৰু হ'ল।

3 দৰিদ্ৰতা আৰু ক্ৰেশ-ভোগ কৰাৰ পাছত যিহুদা বন্দীস্থত গ'ল।

তাই কোনো বিশ্বাস নোপোৱাকৈ সকলো জাতিৰ মাজত বাস কৰি আছে।

তাই হতাশ হোৱাত তাইৰ শত্ৰু সকলে তাইক আক্ৰান্ত কৰিলে।

4 নিৰ্ধাৰিত পৰ্বলৈ কোনো নোয়োৱাত, চিয়োনৰ পথবোৰে শোক কৰিছে।

তাইৰ আটাই দুৱাৰ অৱহেলিত হ'ল। তাইৰ পুৰোহিতসকলে দুখত কেঁকাই আছে।

তাইৰ কুমাৰীসকল শোকত আছে আৰু নিজেও অতি বেজাৰত আছে।

5 তাইৰ শংৰুবোৰ, তাইৰ প্ৰভু হ'ল; আৰু তেওঁলোকৰ উন্নতি হ'ল।

কিয়নো তাইৰ অপৰাধ অধিক হোৱা কাৰণে যিহোৱাই তাইক ক্ৰেশ দিলে।

তাইৰ শিশুসকল শংৰুৰ হাতত বন্দী-অৱস্থালৈ গ'ল।

6 আৰু চিয়োন-জীয়াৰীৰ সৌন্দৰ্য্যই তাইক ত্যাগ কৰিলে।

তাইৰ ৰাজকুমাৰসকল চৰণীয়া ঠাই নোপোৱা হৰিণৰ দৰে হ'ল,
আৰু শক্তিহীন হৈ খেদি নিয়া শত্ৰুৰ আগে আগে গ'ল।

7 যিৰুচালেমে নিজৰ দুখ আৰু কষ্টৰ দিনত,

পূৰ্বকালৰ নিজৰ সকলো মনোহৰ বস্তুবোৰৰ বিষয়ে সোঁৱৰণ কৰিছে।

যেতিয়া তাইৰ পৰজাসকল শংৰুৰ হাতত পৰিল, তেতিয়া কোনেও তাইক সহায় নকৰিলে।

শংৰুবোৰে তাইৰ ধ্বংস হোৱা অৱস্থা দেখি উপহাস কৰিলে।

8 যিৰুচালেমে অতিশয় পাপ কৰিলে; এই কাৰণে তাই অশুচি বস্তু যেন হ'ল।

তাইৰ সন্মানকাৰীসকলে তাইৰ উলঙ্গতা দেখি তাইক তুচ্ছ জ্ঞান কৰিলে।

তাই দুখেৰে কেঁকাই পাছফালে মুখ ঘূৰায়।

9 তাইৰ চুৱা, তাইৰ কাপোৰৰ আঁচলত লাগি আছে। তাই নিজৰ শেষ গঢ়িলে মন নকৰিলে।

এই কাৰণে আচৰিতৰূপে তাইৰ অধোগতি হ'ল। তাইক শাস্তনা দিওঁতা কোনো নাই।

হে যিহোৱা, মোৰ ক্ৰেশ্বলৈ দৃষ্টি কৰক, কাৰণ শংৰু অতি মহান হ'ল!

10 শংৰুৱে তাইৰ আটাই মনোহৰ বস্তুবোৰৰ ওপৰত হাত দিলে।

যি জাতিবোৰক আপোনাৰ সমাজত সোমাবলৈ আপুনি নিষেধ কৰিছিল,

তাই সেই জাতিবোৰক তাইৰ পৰিষ্কাৰ স্থানত প্ৰবেশ কৰা দেখিলে।

11 তাইৰ সকলো পৰজাই অন্ন বিচাৰি দুখত কেঁকাই আছে।

তেওঁলোকে আহাৰ খাই পুনৰ জীৱন প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ নিজ নিজ মনোহৰ বস্তুবোৰ দিলে।

হে যিহোৱা, চাওঁক আৰু মোৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰক, কিয়নো মই অযোগ্য হ'লো।

12 হে বাটৰুৱাসকল, এয়ে তোমালোকৰ দৃষ্টিত একোকে নহয় নে?

বিচাৰ কৰা আৰু চোৱা, মৌলৈ কৰা মোৰ এই দুখৰ নিচিনা আৰু দুখ হ'ব পাৰেনে?

কিয়নো যিহোৱাই নিজৰ পৰ্বচণ্ড ক্ৰোধৰ দিনা মোক যন্ত্ৰণা দিলে।

13 তেওঁ ওপৰৰ পৰা মোৰ হাড়বোৰৰ মাজলৈ অগ্নি পঠিয়ালে আৰু সেয়ে হাড়বোৰক জ্বলাই পেলালে।

তেওঁ মোৰ ভৰিত জাল পাতিলে আৰু মোক ঘূৰাই আনিলে।

তেওঁ মোক সঘনাই পৰিত্যক্ত আৰু শক্তিহীন কৰিলে।

14 মোৰ অপৰাধৰূপ ঘূৰলি, তেওঁৰ হাতেৰে বন্ধা হ'ল।

সেইবোৰক একেলগে গোঠি মোৰ ডিঙিত পিন্ধাই দিয়া হ'ল। তেওঁ মোক শক্তিহীন কৰিলে।

যি সকলৰ বিৰুদ্ধে মই থিয় হ'ব নোৱাৰোঁ, তেওঁলোকৰ হাতত যিহোৱাই মোক সমৰ্পণ কৰিলে।

15 মোক ৰক্ষা কৰা মোৰ আটাই বীৰকে পৰভূৱে তুচ্ছ কৰিলে।

তেওঁ মোৰ বলৱান লোকসকলক গুৰি কৰিবলৈ মোৰ অৰ্থিত এখন সভা আহ্বান কৰিলে।

পৰভূৱে মোৰ যিহূদা-জীয়াৰীক দৰাস্কাকুণ্ডত গচকা দি গচকিলে।

16 এইবোৰ কথাৰ কাৰণে মই কান্দিছোঁ। মোৰ চকুৰ পৰা পানী বৈ গৈছে;

কিয়নো মোৰ প্ৰাণ জুৰাব পৰা শাস্তনাকাৰীজন মোৰ পৰা আঁতৰত আছে।

শংৰু জয়ী হোৱাত মোৰ সন্তান সকল অৱহেলিত হ'ল।

17 চিয়নে সহায়ৰ বাবে বহলকৈ হাত মেলিছে; তাইক শাস্তনা দিবলৈ কোনো নাই।

যাকোৱৰ চাৰিওফালে থকা লোকসকলক, তাইৰ শংৰু হ'বলৈ যিহোৱাই আজ্ঞা দিছে।

তেওঁলোকৰ মাজত যিৰুচালেম অশুচি বস্তু যেন হ'ল।

18 যিহোৱা ধাৰ্মিক, কিয়নো মই তেওঁৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধে বিদেৱাহ কৰিলোঁ।

হে জাতি সমূহ শুন, মই তোমালোকক বিনয় কৰোঁ আৰু মোৰ দুখলৈ মন কৰা।

মোৰ যুৱতী আৰু বীৰসকল বন্দী অৱস্থালৈ গ'ল।

19 মই মোৰ প্ৰেমকাৰীসকলক মাতিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোক মোৰ প্ৰতি বিশ্বাসঘাতক হ'ল।

যেতিয়া নিজ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে তেওঁলোকে আহাৰ বিচাৰিছিল;

তেতিয়া মোৰ পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সমূহে নগৰত প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে।

20 হে যিহোৱা, চাওঁক, মই সঙ্কটত পৰিলোঁ; মোৰ হৃদয় অত্যন্ত দুখিত হৈছে।

মোৰ অন্তৰত মোৰ হৃদয় বিকৃত হ'ল, কাৰণ মই অত্যন্ত বিদেৱাহ কৰিলোঁ।

বাহিৰত আমাক তৰোৱালেৰে নিঃসন্তান কৰিছে; আৰু ঘৰত যেন মৃত্যুহে উপস্থিত হৈছে।

21 মোৰ কেঁকনি শুনক। মোক শাস্তনা দিবলৈ কোনো নাই।

মোৰ আটাই শত্ৰুৱে মোৰ দুৰৱস্থাৰ বিষয়ে শুনিলে, আৰু আপুনি যে এনে অৱস্থা কৰিলে, সেই কাৰণে তেওঁলোক আনন্দিত হৈছে।

আপুনি যি দিনৰ বিষয়ে ঘোষণা কৰিলে, সেই দিন উপস্থিত কৰক, তেতিয়া তেওঁলোকো মোৰ দৰে হ'ব।

22 তেওঁলোকৰ সকলো দুষ্টতা আপোনাৰ আগত উপস্থিত হওঁক,

মোৰ সকলো অপৰাধৰ কাৰণে আপুনি মৌলৈ কৰা নিচিনাকৈ তেওঁলোককৈকো কৰক;

কিয়নো মোৰ দুখৰ কেঁকনি অনেক আৰু মোৰ অন্তৰ দুৰ্বল।

2 অধ্যায়

যিবুচালেমক দিয়া দণ্ড। বিলাপ আৰু নিবেদন।

1 পৰভূৰে নিজ ক্ৰোধত কেনে এটা ডাঙৰ মেঘেৰে চিয়োন-জীয়াৰীক সম্পূৰ্ণৰূপে ঢাকিলে!

তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা ইস্ৰায়েলৰ শোভাক পৃথিৱীলৈ পঠিয়াই দিলে;
আৰু নিজ ক্ৰোধৰ দিনত নিজৰ ভৱি-পীৰালৈ সোঁৱৰণ নকৰিলে।

2 পৰভূৰে দয়া নকৰি যাকোবৰ সকলো নগৰবোৰ গ্ৰাস কৰিলে।

তেওঁ নিজ ক্ৰোধত যিহূদা-জীয়াৰীৰ দুৰ্গবোৰ ডাঙি পেলালে;

তেওঁ সেইবোৰক অপমানৰে মাটিৰ সমান কৰিলে, সেই ৰাজ্য আৰু তাইৰ ৰাজকুমাৰসকলক অপবিংৰ কৰিলে।

3 তেওঁ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধত ইস্ৰায়েলৰ সকলো শক্তি ছেদন কৰিলে।

তেওঁ শংৰুৰ সন্মুখৰ পৰা নিজৰ সোঁ হাত কোঁচালে।

আৰু চাৰিওফালে সকলো গ্ৰাস কৰোঁতা জুলন্ত অগ্নিশিখাৰ দৰে তেওঁ যাকোবক দহ কৰিলে। 4 শংৰুৰ নিচিনাকৈ তেওঁৰ
নিজৰ ধন আমাৰ দিশে ভাঁজ কৰিলে। তেওঁ যুদ্ধত থকা শত্ৰুৰ দৰে, আমালৈ মাৰি পঠিয়াবৰ বাবে নিজ হাতক সাজু
কৰালে। তেওঁৰ দৃষ্টিত তৃপ্তজনক সকলোকে বধ কৰিলে।

চিয়োন-জীয়াৰীৰ তম্বুৰ ওপৰত তেওঁ নিজৰ ক্ৰোধ অগ্নিৰ দৰে বৰমালে।

5 পৰভূৰে শংৰু যেন হ'ল। তেওঁ ইস্ৰায়েলক গ্ৰাস কৰিলে।

তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ আটাই ৰাজ-অট্টালিকাবোৰ গ্ৰাস কৰিলে; আৰু তাৰ দুৰ্গবোৰ ধংস কৰিলে।

তেওঁ যিহূদা-জীয়াৰীৰ মাজত শোক আৰু বিলাপ বঢ়ালে।

6 তেওঁ নিজ তম্বুৰাৰীৰ টঙি ধংস কৰাৰ দৰে ধংস কৰিলে আৰু নিজৰ সমাজ পতা ঠাই বিনষ্ট কৰিলে।

যিহোৱাই চিয়োনত পৰু আৰু বিস্বাম দিন পাহৰালে,

কিয়নো তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধত ৰজা আৰু পুৰোহিতসকলক তেওঁ হেয়জ্ঞান কৰিলে।

7 পৰভূৰে তেওঁৰ যজ্ঞবন্দী অগ্ৰাহ্য কৰিলে; আৰু তেওঁৰ পবিংৰ স্থান যিণ কৰিলে।

তেওঁ তাইৰ অট্টালিকাৰ গড়বোৰ শংৰুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে।

তেতিয়া তেওঁলোকে পৰ্বদিনৰ নিচিনাকৈ যিহোৱাৰ গৃহত জয়েৰে কোলাহল কৰিলে।

8 যিহোৱাই উদ্দেশ্যমূলকভাৱে চিয়োন-জীয়াৰীৰ গড় নষ্ট কৰিবলৈ মনস্থ কৰিলে।

তেওঁ পৰিমান-জৰী পাৰি সেই গড় বিনষ্ট কৰাৰ পৰা তেওঁৰ হাত নোকোঁচালে।

আৰু তেওঁ দুৰ্গৰ চৰিওফালে থকা গড়বোৰক বিলাপ কৰালে আৰু দুৰ্গবোৰ শক্তিহীন কৰিলে। 9 চিয়োন-জীয়াৰীৰ দুৱাৰবোৰ

মাটিত পোত গ'ল; চিয়োনৰ দুৱাৰৰ ডাংবোৰ যিহোৱাই নষ্ট কৰিলে আৰু ডাঙিলে।

তাইৰ ৰজা আৰু ৰাজকুমাৰসকল অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত আছে, য'ত মোচিৰ কোনো বিধান নাই।

আনকি তাইৰ ভাববাদীসকলে যিহোৱাৰ পৰা কোনো দৰ্শন পোৱা নাছিল।

10 চিয়োন-জীয়াৰীৰ বৃদ্ধসকলে মাটিত বহি নীৰৱে শোক কৰি আছে।

তেওঁলোকে নিজ নিজ মূৰত ধূলি ছটিয়াইছে; আৰু কঁকালত চট কাপোৰ বান্ধিছে।

যিবুচালেমৰ কুমাৰীসকলে মাটিতে মূৰ দোঁৱাই আছে।

11 মোৰ চকু-লো বন্ধ হৈ ৰঙা হ'ল; মোৰ হৃদয় অত্যন্ত দুখিত হৈছে।

মোৰ জাতিস্বৰূপ জীয়াৰীৰ লোকসকলৰ ধ্বংসৰ কাৰণে মোৰ কলিজাৰ পিতৃপানী মাটিত চলাইছে,
কিয়নো নগৰৰ বাটবোৰত শিশু আৰু পিয়াহ খোৱা কেঁচুৱাসকল মুৰ্চ্ছিত হৈছে আৰু মৃত্যুৰ মুখত পৰিছে।

12 “আহাৰ আৰু দৰাফাৰস ক'ত?” এই বুলি তেওঁলোকে নিজ নিজ মাতৃসকলক প্ৰশ্ন কৰে।

সিহঁত নগৰৰ বাটবোৰত আহত হোৱা মানুহৰ দৰে মুৰ্চ্ছিত হৈছে,

আৰু নিজ নিজ মাতৃৰ কোলাত প্ৰাণত্যাগ কৰিছে।

13 হে যিবুচালেম-জীয়াৰী, তোমাৰ বিষয়ে মই কি সাক্ষ্য দিম? তোমাক শাস্তা দিবৰ বাবে তোমাৰে সৈতে কিহৰ তুলনা দিম?
হে কুমাৰী চিয়োন-জীয়াৰী,

কিয়নো তোমাৰ ডাঙা-ৰূপ সাগৰৰ দৰে বৃহা; কোনে তোমাক সস্থ কৰিব পাৰে?

14 তোমাৰ ভাববাদীসকলে তোমাৰ পক্ষে মিছা আৰু মূৰখতাৰ দৰ্শন পালে।

আৰু তোমাৰ সম্পত্তিবোৰ পুনৰায় ঘূৰাই পাবলৈ তেওঁলোকে তোমাৰ অপৰাধবোৰ প্ৰকাশ নকৰিলে,
কিন্তু তেওঁলোকে দৰ্শন পাই তোমাৰ পক্ষে অসাৰ্থক বাণী আৰু দেশান্তৰৰ কাৰণ প্ৰচাৰ কৰিলে।

15 আটাই বাটবুৰাই তোমাক দেখি হাত-তালি দিছে।

তেওঁলোকে যিবুচালেম-জীয়াৰীক সুহৰিয়াই মূৰ জোকাৰি কয় বোলে,

“পৰম সুন্দৰী আৰু গোটেই পৃথিৱীৰ আনন্দদায়িনী বুলি মানুহে কোৱা নগৰী এইখনেই নে?”

16 তোমাৰ আটাই শংৰুৰে তোমাৰ অস্থিত মুখ বহলকৈ মেলিলে আৰু তোমাৰ বিপক্ষে ঠাঙা কৰিলে।

তেওঁলোকে সুহৰিয়াই আৰু দাঁত কৰচি কয়, “আমি তাইক গ্ৰাস কৰিলোঁ।

আমি বাট চাই থকা দিন, নিশ্চয় এই দিনটোৱেই; আমি পালোঁ, আমি দেখিলোঁ!”

17 যিহোৱাই নিজেই কৰা সংকল্প সিদ্ধ কৰিলে, পুৰুকালত আঙা কৰা তেওঁৰ বাক্য পূৰ্ণ কৰিলে।

তেওঁ দয়া নকৰি ভাঙি পেলালে,

আৰু তাৰ ওপৰত শংৰুক আনন্দ কৰালে; তেওঁ তোমাৰ বৈৰীবোৰৰ শিংটো উন্নত কৰিলে।

18 তেওঁলোকে মনতে পৰভূৰ আগত কাতৰোক্তি কৰি ক'লে,

“হে চিয়োন-জীয়াৰীৰ গড়, দিনে-ৰাতিয়ে চকু লো নৈৰ নিচিনাকৈ বৈ থাকক।

তুমি নিজকে অলপো বিস্বাস নিদিবা। তোমাৰ চকুৰ মনিক শান্ত হ'বলৈ নিদিবা।

19 উঠা আৰু পৰত্যেক পৰহৰ আৰম্ভণতে ৰাতি চিঞৰি কান্দা

পৰভূৰ আগত তোমাৰ হৃদয় পানীৰ দৰে ঢালি দিয়া।

তোমাৰ যি শিশুসকলক পৰত্যেক আলিৰ মূৰত ডোকত মূৰ্চ্ছিত হৈছে, তেওঁলোকৰ প্ৰাণৰক্ষাৰ অৰ্থে তেওঁলৈ হাত তোলা।”

20 হে যিহোৱা, বিবেচনা কৰি চোৱা, তুমি যি জনলৈ এনে ব্যৱহাৰ কৰিছা।

মহিলাসকলে হাত নিচুকুৱা সন্তান নিজৰ গৰ্ভডফলক ডক্ষণ কৰিবনে?

পুৰোহিত আৰু ডাববাদীক পৰভূৰ পবিত্ৰ স্থানত বধ কৰা হ'ব নে?

21 ডেকা আৰু বুঢ়া লোক, আলিবাটৰ মাটিত পৰি আছে।

মোৰ যুৱতী আৰু যুৱকসকল তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হৈছে।

তুমি তোমাৰ শ্ৰেণীৰ দিনাত তেওঁলোকক বধ কৰিলা; তুমি দয়া নকৰি হত্যা কৰিলা।

22 তুমি পৰ্বদিনৰ নিচিনাকৈ চাৰিওফালৰ পৰা মৌলৈ নানা ৰাস* মাতিলা;

আৰু যিহোৱাৰ শ্ৰেণীৰ দিনত ৰক্ষা পোৱা, আৱশিষ্ট কোনো নাছিল।

মই নিচুকাই ডাঙৰ-দীঘল কৰা সকলক মোৰ শংৰুৱে সংহাৰ কৰিলে।

3 অধ্যায়

যিৰিমিয়াৰ দুখ আৰু বিশ্বাস।

1 যিহোৱাৰ শ্ৰেণীৰ দণ্ডৰ দ্বাৰাই দুখ ভোগ কৰা পুৰুষজন ময়েই।

2 তেওঁ মোক খেদি পঠিয়ালে আৰু মোক পোহৰত নহয়, কিন্তু অন্ধকাৰৰ পথতহে গমন কৰালে।

3 নিশ্চয়কৈ তেওঁ মোক বিমূৰ্খ কৰিলে; ওৰে দিনটো তেওঁ মোৰ অস্থিৰে নিজ হাত চলায়।

4 তেওঁ মোৰ মাংস আৰু ছাল জীৰণ কৰিলে; তেওঁ মোৰ হাড়বোৰ ভাঙিলে।

5 তেওঁ মোৰ অস্থিৰে চাৰিওফালে তিক্ততা আৰু শ্ৰান্তিৰূপ গড়েৰে অৱৰোধ কৰিলে।

6 বহু সময় ধৰি মৃত্যু হোৱা মানুহৰ দৰে, তেওঁ মোক অন্ধকাৰ ঠাইবোৰত বাস কৰালে।

7 মই ওলাই যাব নোৱাৰাকৈ তেওঁ মোৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে। তেওঁ মোৰ শিকলি গধূৰ কৰিলে।

8 যদিও মই সহায়ৰ বাবে চিঞৰি কাতৰোক্তি কৰিছোঁ, তথাপি তেওঁ মোৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ নিদিয়ে।

9 তেওঁ মোৰ পথবোৰ কটা শিলেৰে বন্ধ কৰিলে; মই লোৱা প্ৰতিটো বাটেই বেঁকা।

10 মোৰ পক্ষে তেওঁ খাপ দি থকা ডালুক, গুপুত ঠাইত থকা সিংহৰ দৰে।

11 তেওঁ মোৰ বাট আওবাট কৰিলে। তেওঁ মোক চকুলোৰে পৃথক কৰিলে, আৰু মোক অনাথ কৰিলে।

12 তেওঁ নিজৰ ধনু ডিৰাই ল'লে আৰু মৌলৈ লক্ষ্য কৰি কাঁড় মাৰিলে।

13 তেওঁ নিজৰ তৃণৰ বাগ মোৰ মৰ্মস্থানত সূমুৱালে।

14 মই মোৰ লোকসকলৰ হাৰি উদ্দেৰক কৰা ব্যক্তি হৈ পৰিলোঁ, দিনে দিনে তেওঁলোকৰ বিদ্ৰূপাত্মক গানৰ বিষয় হৈছোঁ।

15 তেওঁ মোক তিতাৰে পূৰ কৰিলে আৰু মোক অধিককৈ নাগদানা খুৱালে।

16 খোৱা বস্তুত মিহলি হোৱা শিল গুটিৰে তেওঁ মোৰ দাঁতো ভাঙিলে; তেওঁ মোক ছাঁইলে ঠেলি পঠিয়ালে।

17 তুমি মোৰ জীৱনৰ পৰা শান্তি আঁতৰ কৰিলা; মই মঙ্গল পাহৰিলোঁ।

18 গতিকে মই ক'লে, “মোৰ জাকজমকতা শেষ হৈ গ'ল, সেয়ে মোৰ আশা অৱশ্যেই যিহোৱাৰ পৰা আহিবা!”

19 মোৰ দুখ আৰু তাড়না সোঁৱৰণ কৰোঁতে, মই নাগদানা আৰু বিহ সোঁৱৰণ কৰোঁ।

20 মোৰ প্ৰাণৰ সোঁৱৰণত সেইবোৰ এতিয়াও আছে আৰু মোৰ প্ৰাণ মোৰ অন্তৰত নত হৈছে।

21 কিন্তু মোৰ মনত ইয়াক পুনৰায় সোঁৱৰণ কৰোঁ, এই হেতুকে মোৰ আশা আছে।

22 আমি যে সম্পূৰ্ণ শেষ নহলোঁ, এইটোৱে যিহোৱাৰ বিস্বাসযোগ্য নিয়ম; কিয়নো তেওঁৰ কৰুণাময় কাৰ্যৰ শেষ নাই।

23 তেওঁৰ কৰুণাময় কাৰ্য প্ৰতি প্ৰভাততে নতুন হয়; তোমাৰ বিশ্বস্ততা মহা!

24 মোৰ প্ৰাণে কয়, “যিহোৱায়েই মোৰ অংশ,” এই হেতুকে মই তেওঁত ভাৱসা কৰিম।

25 যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰোঁতা সকললৈ, তেওঁক বিচাৰোঁতাসকলৰ জীৱনলৈ তেওঁ মঙ্গলময়।

26 যিহোৱাৰ পৰিৱৰ্ত্তনলৈ আশা কৰি নীৰৱে বাট চাই থকাই ভাল।

27 যৌৱন-কালত যুৱলি বোৱাই মানুহৰ পক্ষে মঙ্গলময়।

28 তেওঁ তাৰ ওপৰত যুৱলি দিয়াৰ কাৰণে সি অকলেই বহি থাকক আৰু নিজম দি থাকক।

29 সি নিজৰ মুখ ধূলিত ৰাখক; কিজানি আশা হ'ব পাৰে।

30 সি তাৰ প্ৰহাৰ কৰা জনলৈ গাল পাতি দিয়ক, সি নিন্দাৰে পৰিপূৰ্ণ হওঁক,

* 2 অধ্যায়:22 শংৰুক

- 31 যাতে পৰভূৰে চিৰকাললৈকে তাক ত্যাগ নকৰিব!
 32 যদিও তেওঁ কষ্ট দিয়ে, তথাপি তেওঁৰ অধিক দয়া অনুসাৰে কৃপা কৰিব।
 33 কিয়নো তেওঁ নিজ ইচ্ছাৰে কষ্ট নিদিয়ে, বা মানুহৰ সন্তান সকলক বেজাৰ নিদিয়ে।
 34 পৃথিৱীৰ আটাই বন্দীবোৰক ভৰিৰ তলত গুড়ি কৰা,
 35 সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ আগত মানুহৰ স্বপ্ন গুচুওৱা,
 36 আৰু মানুহৰ গোচৰত তাক অন্যায় কৰা - যিহোৱাই জনো সেইবোৰৰ বিষয়ে নেদেখে?
 37 পৰভূৰে আজ্ঞা নকৰাকৈ, কোন ব্যক্তিয়ে কোৱা বাক্য সিদ্ধ হয়?
 38 সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ মুখৰ পৰা মঙ্গল আৰু অমঙ্গল নোলায়?
 39 জীৱিত মানুহে কিয় আপত্তি কৰে? মানুহে নিজ পাপৰ দণ্ডৰ বাবে কিয় আপত্তি কৰে?
 40 আৰ্হা, আমি বিচাৰ কৰি আমাৰ নিজ পথবোৰ পৰীক্ষা কৰোঁহক আৰু পুনৰায় যিহোৱালৈ ঘূৰোঁহক।
 41 স্বৰ্গনিবাসী ঈশ্বৰলৈ আমাৰ হৃদয় আৰু হাত তুলি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁহক।
 42 “আমি অপৰাধ আৰু বিদ্বেষ কৰিলোঁ, সেয়ে তুমিও আমাক ক্ষমা নকৰিলা।
 43 তুমি নিজকে ক্ৰোধেৰে ঢাকিলা আৰু আমাক পাছে পাছে খেদিলা। তুমি আমাক হত্যা কৰিলা, আৰু আমাক তুমি দয়া
 নকৰিলা।
 44 তুমি নিজকে মেঘে সৈতে ঢাকিলা, সেয়ে কোনো প্ৰাৰ্থনাই ভেদ কৰিব নোৱাৰিলে।
 45 তুমি আমাক লোক সমূহৰ মাজত পৰিত্যক্ত আৰু অস্বীকাৰ কৰিলা।
 46 আমাৰ আটাই শংক্ৰে আমাৰ অহিতে মুখ বহলকৈ মেলি ঠাট্টা কৰিলে।
 47 সেই গাতৰ ভয়, নিৰ্জনতা আৰু নিষ্পেষণ, আমালৈ একেলগে আহিছে।”
 48 মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ নিষ্পেষণৰ কাৰণে, মোৰ চকুৰ পৰা পানীৰ সোঁত বৈছে।
 49 মোৰ চকুৰ পানী নিগৰে, আৰু ই ক্ষান্ত নহয় আৰু শেষ নোহোৱাকৈ নিগৰে;
 50 যেতিয়ালৈকে যিহোৱাই স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ চাই দৃষ্টি নকৰে।
 51 মোৰ নগৰৰ আটাই জীয়াৰীৰ কাৰণে মোৰ চকুৰে মোৰ প্ৰাণক দুখ দিছে।
 52 শংক্ৰবোৰে বিনাকাৰণত পক্ষী চিকাৰ কৰাৰ দৰে, মোক নিৰ্দ্দয়ভাবে চিকাৰ কৰিলে।
 53 তেওঁলোকে অন্ধকূপত মোৰ প্ৰাণ সংহাৰ কৰিলে আৰু মোৰ ওপৰত এটা শিল ৰাখি হ'ল*।
 54 মোৰ মূৰৰ ওপৰেদি পানী বৈ গ'ল; মই কলোঁ যে, “মই উচ্ছন্ন হলোঁ!”
 55 হে যিহোৱা, মই দ অন্ধকূপৰ পৰা তোমাৰ নাম ললোঁ।
 56 যেতিয়া মই ক'লো, “সহায় পাবলৈ কৰা মোৰ কাতৰোজিলৈ তুমি কাণত সোপা নিদিবা।” তেতিয়া তুমি মোৰ ধ্বনি শুনিলা।
 57 তোমাৰ নাম লোৱা দিনত, তুমি ওচৰ চাপি আহি ক'লা, “ভয় নকৰিবা!”
 58 হে পৰভূ, তুমি মোৰ প্ৰাণৰ অভ্যুত্থান প্ৰতিবাদ কৰিলা; তুমি মোৰ জীৱন মুক্ত কৰিলা।
 59 হে যিহোৱা, তেওঁলোকে মোলৈ কৰা অন্যায় তুমি দেখিছা; মোৰ গোচৰ বিচাৰ কৰা।
 60 তেওঁলোকৰ আটাই পতিকাৰৰ কাৰ্য আৰু মোৰ অহিতে কৰা তেওঁলোকৰ সকলো আলচ তুমি দেখিলা।
 61 হে যিহোৱা, তেওঁলোকৰ দিগ্ভাৰ আৰু মোৰ অহিতে কৰা তেওঁলোকৰ সকলো আলোচনা তুমি শুনিলা।
 62 তুমি মোৰ অহিতে উঠাৰোৰ ওঁঠৰ বাক্য আৰু গোটেই দিন মোৰ বিৰুদ্ধে কৰা তেওঁলোকৰ কল্পনা শুনিলা।
 63 তুমি তেওঁলোকৰ বহা আৰু উঠা দেখা; মই তেওঁলোকৰ ঠাট্টাৰ গানৰ বিষয়।
 64 হে যিহোৱা, তেওঁলোকৰ হাতৰ কাৰ্য অনুসাৰে তুমি তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিয়া।
 65 তুমি তেওঁলোকক মনৰ জঠৰতা প্ৰদান কৰা; তোমাৰ শাও তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰক।
 66 তুমি ক্ৰোধত তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি যোৱা আৰু যিহোৱাৰ আকাশ-মণ্ডলৰ তলৰ পৰা তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰা।

4 অধ্যায়

সকলো শ্ৰেণীৰ ইহুদীসকলৰ দুখ।

- 1 সুবৰ্ণ কেনে মলিন হল! অতি শুদ্ধ সোণ কেনে পৰিৱৰ্তন হ'ল।
 পৰিষ্কাৰৰ পাথৰবোৰ প্ৰত্যেক আলিৰ মূৰত পেলোৱা হ'ল।
 2 উত্তম সোণৰ তুল্যা চিয়োনৰ বহুমূল্য পুৰসকল কুমাৰৰ হাতৰ কৰ্ম মাটিৰ কলহ যেন কেনে গণ্য হ'ল!
 3 শিয়ালবোৰেও নিজ নিজ পোৱালিবোৰক পিয়াহ দি প্ৰতিপালনকাৰিণী হয়,
 কিন্তু মোৰ নিজৰ লোকসকলৰ জীয়াৰীসকলে হ'লে অৰণ্যত থকা উট পক্ষীৰ নিচিনা নিষ্ঠুৰ হ'ল।
 4 পিয়াহ খোৱা কেঁচুৱাৰ জিভা পিয়াহত তালুত লাগিল;
 শিশুসকলে পিঠা খুজিছে, কিন্তু কোনেও তেওঁলোকক দিয়া নাই।
 5 সুখাদ্য খোৱাসকলে আলিত অনাথ হৈ পৰি আছে;
 ৰঙা বিছনাত শুই ডাঙৰ-দীঘল হোৱা সকলে গোবৰৰ দ'ম সাৰিছে।
 6 মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰী সকলৰ অপৰাধ, সেই চৰ্দামৰ পাপতকৈয়ো অধিক,

* 3 অধ্যায়:53 তেওঁলোকে অন্ধকূপত মোক দলিয়াই দিলে আৰু মোৰ ওপৰত শিল দলিয়ালে।

যি চদাম মুহূৰ্ত্ততে বিনষ্ট হৈছিল, যদিও কোনো হাতে তাইক ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰা নাছিল।
 7*তেওঁৰ পৰধান লোকসকল হিমতকৈয়ো নিৰ্ম্মল, এঁৱা গাখীৰতকৈয়ো বগা আছিল।
 তেওঁলোকৰ গা পদ্মৰাগ মণিতকৈয়ো ৰঙা আছিল; তেওঁলোকৰ উজ্বলতা নীলকান্ত মণিৰ সদৃশ আছিল।
 8 এতিয়া তেওঁলোকৰ মুখ এগ্ৰাৰতকৈ ক'লা হ'ল, আৰু তেওঁলোকক আলিবাটত চিনি পোৱা নাযায়।
 তেওঁলোকৰ ছাল হাড়ত লাগিল। ই শুকাই কাঠ যেন হ'ল।
 9 ভোকত মৰা লোকতকৈ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱা লোক ধন্য,
 কিয়নো তেওঁলোক পথাৰত উা পন্ন হোৱা শস্যৰ অভাৱত ভোকৰূপ তৰোৱালেৰে খোচা যেন হৈ ক্ষীণাই গৈছে।
 10 শ্লেহৱতী মহিলাসকলে নিজ হাতেৰে নিজ নিজ সন্তান সিজালে;
 মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ সংহাৰৰ কালত সিহঁত তেওঁলোকৰ খোৱা বস্তু যেন হৈছে।
 11 যিহোৱাই নিজৰ শ্ৰেৰাধ সিদ্ধ কৰিলে, নিজৰ পৰচও শ্ৰেৰাধ বৰমানে; তেওঁ চিয়োনত
 জুই জ্বলালে, সেয়ে তাৰ ভিত্তিমূলবোৰ গ্ৰাস কৰিলে।
 12 ইয়াক পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে নাইবা আটাই জগত নিবাসীয়ে বিশ্বাস নকৰিব
 যে, শংৰু আৰু বৈৰী যিৰুচালেমৰ দুৱাৰত সোমাব পাৰে।
 13 সেই ভাববাদীসকলৰ পাপৰ আৰু সেই পুৰোহিতসকলৰ অপৰাধৰ বাবে এয়ে ঘটিল
 তাৰ যি ভাববাদীসকলে আৰু তাৰ যি পুৰোহিতসকলে তাৰ ভিতৰত ধাৰ্মিকসকলৰ ৰক্তপাত কৰিছিল।
 14 সিহঁত অন্ধ লোকসকলৰ দৰে আলিত ভৰমণ কৰিছিল। সিহঁত তেজেৰে এনেকৈ অশুচি হৈছিল,
 যে, লোকসকলে সিহঁতৰ কাপোৰ চুব নোৱাৰিছিল।
 15 লোকসকলে সিহঁতক ৰিঙিয়াই কৈছিল, “শুচ, হে অশুচি, শুচ, শুচ, নুচুবি।”
 সিহঁত পলাই ভৰমণ কৰোঁতে, লোকসকলে জাতিবোৰৰ মাজত কৈছিল, “সিহঁত এই ঠাইত পুনৰ বিদেশী হৈ নাথাকিব।”
 16 যিহোৱাৰ শ্ৰেৰাধে সিহঁতক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলে; তেওঁ সিহঁতলৈ পুনৰ দৃষ্টি নকৰিব।
 লোক সকলে সেই পুৰোহিতসকলক সন্মান নকৰিলে, সেই বৃদ্ধসকলক দয়া নকৰিলে।
 17 আমি সহায়ৰ বাবে বৃথা আশা কৰোঁতে, আমাৰ চকু দুৰ্বল হৈ গ'ল,
 ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰা এক জাতিৰ বাবে আমি আমাৰ পৰহৰী-ঘৰত চাই আছিলোঁ।
 18 শংৰুবোৰে আমাৰ খোজলৈ এনেকৈ খাপ দি আছিল যে,
 আমাৰ চকবোৰত আমি ফুৰিব নোৱাৰিলোঁ। আমাৰ অস্তিম ওচৰ, আমাৰ দিন ওৰ পৰিল; কিয়নো আমাৰ অস্তিম উপস্থিত।
 19 আমাৰ পাছে পাছে খেদি অহাবোৰ আকাশৰ কুৰা† পক্ষীতকৈও বেগী আছিল।
 সিহঁত পৰ্বতত আমাক ধৰোঁধৰোঁকৈ খেদিলে, সিহঁত মৰুপ্ৰান্তত আমাৰ বাবে খাপ দিলে।
 20 আমাৰ নাকৰ নিশ্বাসস্বৰূপ যিহোৱাৰ সেই অভিষিক্ত জনক সিহঁতৰ গাতত ধৰা হ'ল,
 যি জনৰ বিষয়ে আমি কৈছিলোঁ, “জাতি সমূহৰ মাজত আমি তেওঁৰ ছাঁত জীয়াই থাকিম।”
 21 হে উচ দেশীয় ইদাম নিবাসিনী জীয়াৰী সকল উল্লাস কৰা আৰু আনন্দিত হোৱা,
 কাৰণ পান-পাংৰটি পাৰ হৈ তোমাৰ ওচৰলৈকো যাব। তাতে তুমি মতলীয়া হৈ নিজকে বিবশ্বং কৰিবা।
 22 হে চিয়োন-জীয়াৰী, তোমাৰ অপৰাধৰ দণ্ড সম্পূৰ্ণ হ'ল; তেওঁ পুনৰ তোমাক বন্দী অৱস্থালৈ নিবিব।
 কিন্তু হে ইদাম-জীয়াৰী, তেওঁ তোমাৰ অপৰাধৰ প্ৰতিফল দিব; তেওঁ তোমাৰ পাপ পৰকাশ কৰিব।

5 অধ্যায়

চিয়োনৈ ভোগ কৰা নানা অপমান আৰু তেওঁৰ পৰাৰ্থনা

1 হে যিহোৱা, আমালৈ যি ঘটিল, তাক সোঁৱৰণ কৰা।
 দৃষ্টি কৰা আৰু আমাৰ অপমান চোৱা।
 2 আমাৰ আধিপত্য* বিদেশীসকলৰ হাতলৈ গ'ল;
 আমাৰ ঘৰবোৰ বিজাতীয়সকলৰ অধিকাৰলৈ গ'ল।
 3 আমি অনাথ আৰু পিতৃহীন হলোঁ,
 আমাৰ মাতৃসকল বিধৱা যেন হ'ল।
 4 আমাৰ পানী আমি ধন দি পান কৰোঁ
 আৰু আমাৰ খৰি আমি দাম দি কিনো।
 5 আমাৰ তাড়নাকাৰীবোৰে আমাৰ ডিঙিত যুৱলি লগাইছে।
 আমি শ্ৰান্ত হলোঁ আৰু অলপো বিশ্বাম নাপাওঁ।
 6 আমি মিচৰীয়াহঁতৰ ফালে হাত মেলিলোঁ,
 আৰু আহাৰেৰে তৃপ্ত হ'বৰ বাবে অচৰীয়াহঁতলৈ হাতযোৰ কৰিলোঁ।
 7 আমাৰ পুৰুষসকলে পাপ কৰিলে, আৰু তেওঁলোক এতিয়া নাই,
 আমি তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ ডাৰ বৈছোঁ।
 8 আমাৰ ওপৰত বন্দীবোৰে শাসন কৰে, তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰোঁতা কোনোৱেই নাই।

* 4 অধ্যায়:7 যিৰুচালেম † 4 অধ্যায়:19 কুৰ ঈগল * 5 অধ্যায়:2 ঘৰ আৰু সম্পত্তিৰ অধিকাৰ

- 9 আমার পৰাণৰ সংশয়েৰেহে আমি আমাৰ আহাৰ আনো,
 অৰণ্যৰ তৰোৱালৰ কাৰণে, ¹⁰ দুৰ্ভিক্ষৰ জ্বলন্ত তাপৰ কাৰণে;
 আমাৰ ছাল তন্দুৰৰ নিচিনাকৈ জ্বলে।
 11 শংকুবোৰে চিয়োনত মহিলাসকলক বলাপ্ৰকাৰ কৰিলে,
 সিহঁতে যিহূদা নগৰবোৰত কুমাৰীসকলক ভৰ্ষ্টা কৰিলে।
 12 পৰধান লোকসকলক হাতত ডোল লগাই ওলোমাই দিয়া হ'ল,
 বৃদ্ধসকলৰ মুখক আদৰ কৰা নহ'ল।
 13 ডেকাসকলে জাঁত-শিল বলে,
 আমাৰ লৰাসকলে খৰিৰ ভৰত উজুটি খালে।
 14 বৃদ্ধসকলে ঘৰ-দুৱাৰ ত্যাগ কৰিলে,
 ডেকাসকলে গানবাদ্য এৰিলে।
 15 আমাৰ মনৰ উল্লাস গ'ল;
 আমাৰ নাচবাগ গুচি শোক হ'ল।
 16 আমাৰ মূৰৰ পৰা মূকুটটি খহি পৰিল!
 আমাৰ সম্ভাপ হ'ল! কিয়নো আমি পাপ কৰিলোঁ!
 17 এই কাৰণে আমাৰ অন্তৰ পীড়িত হ'ল,
 এইবোৰৰ বাবে আমাৰ চকু দুবুল হ'ল,
 18 কিয়নো চিয়োন পৰ্ব্বতক ধংস কৰা হ'ল, তাৰ ওপৰত শিয়ালবোৰ ফুৰে।
 19 হে যিহোৱা, তুমি চিৰকাললৈকে আছা,
 তোমাৰ সিংহাসন পুৰুষানুৰূপে আছে।
 20 তুমি চিৰকাললৈকে আমাক কিয় পাহৰিলা?
 আৰু ইমান কাল আমাক কিয় ত্যাগ কৰিবা?
 21 হে যিহোৱা, তোমালৈ আমাক উভতাই আনা, তেতিয়াহে আমি অন্তশু হ'ম;
 আগৰ কালৰ নিচিনা আমাৰ দিন পুনৰায় কৰা,
 22 যদিহে তুমি আমাক সম্পূৰ্ণকৈ ত্যাগ কৰা নাই,
 আৰু আমাৰ অহিতে অতিশয় ৰুদ্ৰ হোৱা নাই!

যিহিঙ্কেল

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পুস্তক খন পুৰোহিত আৰু ডাববাদী, বুজিৰ পুত্ৰ যিহিঙ্কেলে লিখা। তেওঁ যিৰুচালেমত থকা এটা পুৰোহিত পৰিয়ালত জন্মিছিল আৰু নিৰ্বাসনৰ সময়ত বেবিলনত ইহুদিসকলৰ সৈতে বাস কৰিছিল। যিহিঙ্কেলৰ পুৰোহিত বংশৰ খ্যাতিৰ যোগেদি তেওঁৰ ডাববাদীৰ পৰিচাৰ্য্য কৰিছিল, তেওঁ প্ৰায়ে নিজে কিছুমান বিষয়ৰ প্ৰতি সচেতন আছিল, যেনে মন্দিৰ, পৌৰহিত্য, ঈশ্বৰৰ মহিমা, আৰু বলিদান পদ্ধতি।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 593-570 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

যিহিঙ্কেলে এই পুস্তক বেবিলনৰ পৰা লিখিছিল, কিন্তু তেওঁৰ ডাববাদীবোৰ আছিল ইস্ৰায়েল, ইজিপ্ত আৰু চুবুৰীয়া অন্যান্য দেশকলৈ উদ্বিগ্ন হোৱা।

প্ৰাপক

বেবিলনৰ নিৰ্বাসনত থকা আৰু ঘৰত থকা ইস্ৰায়েলসকল; আৰু পাছত বাইবেলৰ সকলো পাঠক।

উদ্দেশ্য

যিহিঙ্কেলে তেওঁৰ প্ৰজন্মৰ মাজত পৰিচাৰ্য্য কৰিছিল, যিসকল আছিল উভয়ে অতি পাপী আৰু অতিশয় হতাশাগ্ৰস্ত। অৰ্থাৎ তেওঁৰ ডাববাদী পৰিচাৰ্য্যত তেওঁ তেওঁলোকক ত্যাগ মানপালটন কৰাই আনিবলৈ আৰু দূৰৈত থকা ভৱিষ্যত প্ৰতি ডাবসা দিবলৈ প্ৰচেষ্টা চলাইছিল। তেওঁ শিক্ষা দিছিল যে ঈশ্বৰে মানৱ বাৰ্তাবাহকসকলৰ যোগেদি কাম কৰে, আনকি পৰাজয়ৰ যোগেদি আৰু ঈশ্বৰৰ লোকৰ হতাশাত ঈশ্বৰৰ সাৰ্বভৌম প্ৰয়োজনীয়তাই নিশ্চিত প্ৰদান কৰে। ঈশ্বৰৰ কৰ্ম কেতিয়াও নিষ্ফল নহয়, ঈশ্বৰ বৰ্তমান হয় আৰু তেওঁৰ আৰাধনা সকলোতে কৰিব পাৰি। যেতিয়া আমি বিনষ্ট হোৱা অনুভৱ কৰো, সেই অন্ধকাৰ সময়বোৰত যিহিঙ্কেল পুস্তক খনে আমাক ঈশ্বৰক যে তেতিয়া বিচাৰি পোৱা যায়, সেই কথা সোঁৱৰাই দিয়ে; আমাৰ জীৱনক নিজকে পৰীক্ষা কৰিব দিয়ে, আৰু একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰৰ সৈতে আমাক শ্ৰেণীবদ্ধ কৰায়।

মূল বিষয়

প্ৰভুৰ মহিমা

প্ৰস্তাৱনা

1. যিহিঙ্কেলৰ আস্থান — 1:1-3:27
2. যিৰুচালেম, যিহুদা আৰু মন্দিৰৰ বিৰুদ্ধে ভবিষ্যত বাণী — 4:1-24:27
3. জাতিসমূহৰ বিৰুদ্ধে ভবিষ্যতবাণী — 25:1-32:32
4. ইস্ৰায়েলীসকলৰ সম্পৰ্কে ভবিষ্যতবাণী — 33:1-39:29
5. পুনৰুদ্ধাৰৰ দৰ্শন — 40:1-48:35

যিহিঙ্কেলক কাৰ্যত নিযুক্ত কৰাৰ দৰ্শন।

1 বিংশ বছৰ, চতুৰ্থ মাহৰ পঞ্চম দিনা*, মই কবাৰ নদীৰ পাৰত বন্দী অৱস্থাত থকা লোকসকলৰ মাজত থাকোঁতে, স্বৰ্গৰ মুকলি কৰি দিয়া হ'ল আৰু মই ঐশ্বৰিক দৰ্শন পালোঁ। 2 পঞ্চম বছৰৰ সেই মাহৰ পঞ্চম দিনা, যিহোয়াখীন ৰজা দেশান্তৰিত হোৱাৰ সময়ত, 3 কলদীয়াসকলৰ দেশত, কবাৰ নদীৰ পাৰত, বুজীৰ পুংৰ পুৰোহিত যিহিঙ্কেলৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য পৰাক্ৰমেৰে আহিল আৰু সেই ঠাইত যিহোৱাৰ হাত তেওঁৰ ওপৰত অৰ্পিত হ'ল।

4 তেতিয়া মই দেখিলোঁ যে, উত্তৰ দিশৰ পৰা ধুমুহা বতাহ আহি আছিল - তেতিয়া এখন ডাঙৰ মেঘ চিকমিকোৱা অগ্নিৰ দাঁপৰে সৈতে তাৰ ভিতৰত আৰু চাৰিওফালে বিয়পি আছিল আৰু সেই মেঘৰ ভিতৰত থকা জুই জাংফাই† ৰঙৰ আছিল। 5 তাৰ মাজত চাৰিজন জীয়া পৰাণীৰ নিচিনা দেখা গ'ল। তেওঁলোকৰ আকৃতি এনেকুৱা: তেওঁলোকৰ ৰূপ মানুহৰ দৰে আছিল। 6 কিন্তু পৰতিজনৰ চাৰিখন চাৰিখন মুখমণ্ডল আৰু প্ৰতিজনৰ চাৰিখনকৈ ডেউকা আছিল।

7 তেওঁলোকৰ ভৰি পোন, কিন্তু তেওঁলোকৰ ভৰিৰ তলুৱা দামুৰিৰ খুৰাৰ তলুৱাৰ নিচিনা আছিল; যি চিকুণ কৰা পিতলৰ দৰে জিলিকিছিল। 8 তথাপিও তেওঁলোকৰ ডেউকাৰ চাৰিওকাষে তলত মানুহৰ দৰে হাত আছিল। তেওঁলোক চাৰিওজনৰ মুখমণ্ডল আৰু ডেউকা এনেধৰণৰ আছিল; 9 তেওঁলোকৰ ডেউকা পৰস্পৰে লগ লাগি আছিল আৰু যোৱা সময়ত তেওঁলোকে কোনো ফালে ন্যুৰিছিল; তেওঁলোক পৰতিজনে পোনে পোনে আগবাঢ়ি গৈছিল।

10 তেওঁলোকৰ মুখমণ্ডলৰ আকৃতি এজন মানুহৰ নিচিনা, তেওঁলোকৰ সোঁফালৰ মুখমণ্ডল সিংহৰ মুখ আৰু বাওঁফালৰ চাৰিওজনৰ মুখমণ্ডল যাঁড়-গৰুৰ মুখৰ দৰে আৰু শেষতে প্ৰতিজনৰে ঈগল পক্ষীৰ দৰে মুখমণ্ডল আছিল। 11 তেওঁলোকৰ মুখ সেইদৰেই আছিল আৰু তেওঁলোকৰ ডেউকাৰ ওপৰ অংশ পৃথকে বহল হৈ গৈছিল, এইদৰে পৰতিজনৰ দুখন দুখন ডেউকা পৰস্পৰৰ লগত লগ লাগি থাকে আৰু দুখন দুখন ডেউকাই তেওঁলোকৰ শৰীৰটো ঢাকি ৰাখে। 12 তেওঁলোক

* 1 অধ্যায়:1 যিহিঙ্কেলৰ বয়স ত্ৰিশ বছৰ চাৰি মাহ পাঁচ দিনৰ দিনা

† 1 অধ্যায়:4 জাংফাই (কেৰু-মণি) তৈয়াৰ কৰাত ব্যৱহাৰ হোৱা গছৰ পৰা পোৱা এবিধ সোঁ

বৰণীয়া জলজলীয়া আঠা

পৰতিজনে পোনে পোনে ওলাই গৈছিল, এইদৰে যি ফালে আত্মাই তেওঁলোকক যাবলৈ আদেশ দিয়ে, তেওঁলোক সেই ফালেই নুঘৰাকৈ গুচি যায়।

13 সেই জীৱিত পৰাণী কেইজনৰ ৰূপ জ্বলি থকা জুইৰ আঙঠা আৰু এগাৰবোৰৰ নিচিনা; উজ্জ্বল অগ্নিও তেওঁলোকৰ মাজত ঘূৰি ফুৰিছিল আৰু তাত অত্যন্ত বজ্ৰপাত পৰিছিল। 14 সেই জুই পৰাণী কেইজনৰ মাজত ওপৰ আৰু তললৈ অহা-যোৱা কৰে, সেই জীৱিত পৰাণী কেইজনৰ গমন বিজুলীৰ চমকৰ দৰে দেখা যায়।

15 মই জীৱিত পৰাণী কেইজনলৈ চাই তেওঁলোকৰ চাৰিখন মূখৰ পৰতিখনৰ বাবে তেওঁলোকৰ কাষত মাটিত এটা এটা চক্ৰ দেখিলোঁ। 16 সেই চক্ৰ কেইটাৰ আভা বৈদূৰ্য্য মণিৰ নিচিনা আৰু সেইবোৰ বৈদূৰ্য্য মণিৰে কৰা যেন দেখা যায়; সেই চাৰিওটা একে পৰকাৰৰ। সেইবোৰৰ আভা আৰু সেইবোৰৰ গঠন দেখিলে চক্ৰৰ মাজত থকা চক্ৰ যেন দেখা যায়। 17 যোৱা সময়ত সেইবোৰ চাৰিওকাষে যায়; যোৱা সময়ত সেইবোৰ কোনো ফালে নুঘৰে। 18 চকাৰ আঙঠিবোৰ ওখ আৰু ভয়ঙ্কৰ; আৰু সেইবোৰ আঙঠিবোৰৰ চাৰিওফালে চক্ৰে ভৰা। 19 যেতিয়া পৰাণী কেইজন যায়, তেতিয়া চক্ৰ কেইটাও তেওঁলোকৰ কাষে কাষে যায়; আৰু যেতিয়া পৰাণী কেইজনে মাটিৰ পৰা ওপৰলৈ উঠে, তেতিয়া চক্ৰ কেইটাও ওপৰলৈ উঠে। 20 আত্মাই য'লৈকে যাব খোজে, ত'লৈকে তেওঁলোকো যায়; কোনো ঠাইলৈ আত্মা যাব খুজিলেই চক্ৰ কেইটা তেওঁলোকৰ ওচৰতে ওপৰলৈ উঠে; কিয়নো পৰাণী কেইজনৰ আত্মা চক্ৰ কেইটাত আছিল।

21 তেওঁলোক গ'লে, সেইবোৰো যায়; তেওঁলোক ৰৈ গ'লে, সেইবোৰো ৰয়; আৰু তেওঁলোক মাটিৰ পৰা দাং খালে, চক্ৰ কেইটাও তেওঁলোকৰ কাষত দাং খায়; কিয়নো পৰাণী কেইজনৰ আত্মা চক্ৰ কেইটাত আছিল।

22 আৰু পৰাণী কেইজনৰ মূৰৰ ওপৰত, ভয়ানক স্ফটিক বৰণৰ, তেওঁলোকৰ মূৰৰ ওপৰত ওখত তৰা এখন চন্দৰতাপৰ নিচিনা এক বস্তু আছিল। 23 চন্দৰতাপখনৰ তলত তেওঁলোকৰ ডেউকা পৰস্পৰৰ ফালে পোন আৰু গা ঢাকিবৰ বাবে পৰতিজনৰ এফালে দুখন আনফালে দুখন ডেউকা আছিল।

24 তেওঁলোক যোৱা সময়ত মহাজলৰ শব্দৰ নিচিনা, সবুশক্তিমান জনাৰ ধ্বনিৰ দৰে মই তেওঁলোকৰ ডেউকাৰ শব্দ শুনিবলোঁ, সৈন্য-সামন্তৰ ধ্বনিৰ দৰে কোলাহলৰ শব্দ শুনিবলোঁ; তেওঁলোক ৰৈ যোৱা সময়ত তেওঁলোকে নিজ নিজ ডেউকা চপায়। 25 তেওঁলোকৰ মূৰৰ ওপৰত থকা চন্দৰতাপখনৰ ওপৰৰ পৰা এক ধ্বনি শূন্য যায়; তেওঁলোক ৰৈ থকা সময়ত, তেওঁলোকে নিজ নিজ ডেউকা চপায়।

26 তেওঁলোকৰ মূৰৰ ওপৰৰ চন্দৰতাপখনৰ ওপৰত নীলকান্ত বাখৰৰ এখন সিংহাসনৰ আকৃতিৰ দৰে এটা বস্তু আছিল; সেই বস্তুটোৰ ওপৰৰ ওখত এজন মানুহৰ আকৃতিৰ নিচিনা এটা মূৰ্তি আছিল।

27 আৰু তেওঁৰ কঁকালত যেন বস্তুটোৰ পৰা ওপৰলৈ, মই ভিতৰে চাৰিওফালে উজ্জ্বল ধাতুৰ দৰে জুইৰ আকৃতি যেন দেখিলোঁ; আৰু তেওঁৰ কঁকাল যেন বস্তুটোৰ পৰা তললৈ জুইৰ আকৃতি যেন দেখিলোঁ আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালে দীপ্তি আছিল। 28 বৃষ্টিৰ নিচিনা মেঘত থকা ধনুখনৰ আকৃতি যেনে, তেওঁৰ চাৰিওফালৰ দীপ্তিৰ আকৃতি তেনে। যিহোৱাৰ গৌৰৱৰ দৰে পদাৰ্থটোৰ ৰূপ দেখা গ'ল। তাক দেখামাত্ৰে মই উৰুৰি হৈ পৰিলোঁ আৰু বাক্য কওঁতা এজনৰ মাত মোৰ কাণত পৰিল।

2 অধ্যায়

1 তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য-সন্তান, এতিয়া নিজৰ ভৰিত থিয় দিয়া; মই তোমাৰ সৈতে কথা পাতিম।” 2 যেতিয়া তেওঁ মোৰে সৈতে কথা পাতি আছিল, তেতিয়া সেই আত্মাই মোৰ অন্তৰত উদগাই মোক নিজ ভৰিত থিয় কৰোৱালে আৰু তেওঁ কোৱা বাক্য মই শুনিবলোঁ। 3 তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য-সন্তান, যি জাতি বিদেৱাহী আৰু তেওঁলোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলে এই দিনলৈকে মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰি আহিছে, সেই ইশ্বৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওচৰলৈ মই তোমাক পঠিয়াম।

4 তেওঁলোক আঁকোৱগোজ মুখমণ্ডলৰ আৰু কঠিন হৃদয়ৰ বংশধৰ। মই তোমাক সেই লোকসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াম। তুমি তেওঁলোকক ক'বা, ‘পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 5 তেওঁলোকে শুনক বা নুশুনক; যিহেতু তেওঁলোক বিদেৱাহী বংশধৰ, তথাপিও তেওঁলোকৰ মাজত এজন ভাববাদী যে উপস্থিত হ'ব, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব।

6 আৰু তুমি, হে মনুষ্য-সন্তান, তুমি তেওঁলোকলৈ বা তেওঁলোকৰ কথালৈ ভয় নকৰিবা। যদিও তুমি কাইটীয়া বন আৰু কাইট গছৰ হাবি আৰু কেঁকোৱাৰিছাবোৰৰ মাজত থকাৰ দৰে বাস কৰি আছা, তথাপিও তেওঁলোকৰ কথালৈ ভয় নকৰিবা বা তেওঁলোকৰ মুখ দেখি ব্যাকুল নহ'বা, কিয়নো তেওঁলোক বিদেৱাহী বংশ।

7 যদিও তেওঁলোকে সেই বিষয়ে শুনক বা নুশুনক, কিন্তু তুমি হ'লে মোৰ বাক্য তেওঁলোকক ক'বা, কিয়নো তেওঁলোক অত্যন্ত বিদেৱাহী।

8 কিন্তু হে মনুষ্য-সন্তান, তুমি হ'লে মই কোৱা কথা শুন। সেই বিদেৱাহী বংশৰ নিচিনা তুমি বিদেৱাহী নহ'বা; তুমি নিজ মুখ মেলা আৰু মই তোমাক যি দিম তাক খোৱা।”

9 তেতিয়া মই চাই দেখিলোঁ যে, মৌলে এখন হাত মেলা হ'ল; আৰু তাত এখন নুৰিওৱা পুথি আছিল। 10 তেওঁ সেই নুৰিওৱা পুথিখন মোৰ আগত মেলি দিলে; সেই পুথিখনৰ আগফালে আৰু পাছফালে দুয়ো পিঠিত লিখা আছিল; তাত বিলাপ, শোক আৰু সন্তাপৰ বিষয়ে লিখা আছিল।

3 অধ্যায়

1 তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য-সন্তান*, তুমি যি বিচাৰি পাইছা, তাকে খোৱা! এই নৃষিওৱা পৃথিখন ভোজন কৰা, তাৰ পাছত ইশ্ৰায়েল পৰিবাৰক গৈ কোৱা।” 2 সেই কাৰণে মই মুখ মেলিলো আৰু তেওঁ মোক সেই নৃষিওৱা পৃথিখন খুৱাই দিলে। 3 তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য-সন্তান, মই তোমাক দিয়া নৃষিওৱা পৃথিখন পেটলৈ নি, তাৰে তোমাৰ উদৰ পূৰ কৰা।” সেই কাৰণে মই তাক খালোঁ আৰু সেয়ে মোৰ মুখত মৌ-জোলৰ নিচিনা মিঠা লাগিল।

4 পাছত তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য-সন্তান, ইশ্ৰায়েলৰ পৰিবাৰৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু মোৰ বাক্য তেওঁলোকক কোৱা। বাক্য কোৱা। 5 কিয়নো অস্পষ্ট কথা আৰু কঠিন ভাষা কোৱা জাতিৰ ওচৰলৈ তোমাক পঠিওৱা হোৱা নাই, কিন্তু ইশ্ৰায়েল-বংশৰ ওচৰলৈহে পঠোৱা হৈছে। 6 যি জাতিবোৰৰ বাক্য তুমি বুজি নোপোৱা, অস্পষ্ট কথা আৰু কঠিন ভাষা কোৱা এনে জাতিৰ অনেকৰ ওচৰলৈ তোমাক পঠোৱা হোৱা নাই। মই যদি তোমাক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁহেঁতেন, তেন্তে নিশ্চয়ে তেওঁলোকে তোমাৰ কথা শুনিলেহেঁতেন। 7 কিন্তু ইশ্ৰায়েল বংশই তোমাৰ কথা শুনিবলৈ সন্মত নহ'ব, কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ কথা শুনিবলৈ সন্মত নহয়। কাৰণ ইশ্ৰায়েলৰ গোটেই বংশ জেদী আৰু কঠিন চিঠীয়া।

8 চোৱা! তোমাৰ মণ্ডল মই তেওঁলোকৰ মণ্ডলৰ দৰে আঁকোৰগোজ কৰিলোঁ আৰু তোমাৰ চেলাউৰি তেওঁলোকৰ চেলাউৰিৰ দৰে কঠিন কৰিলোঁ। তেওঁলোকৰ কপালৰ আগত তোমাৰ কপাল টান কৰিলোঁ। 9 মই তোমাৰ কপাল চকমকিয়া পাৰ্থৱতকৈ কঠিন হীৰা যেন কৰিলোঁ; তেওঁলোক বিদেৱাহী বংশ হলেও, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা বা তেওঁলোকৰ মুখ দেখি ব্যাকুল নহ'বা।”

10 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, হে মনুষ্য-সন্তান, মই তোমাৰ আগত যি যি কথা যোগা কৰিলোঁ, সেই সকলো কথা অন্তৰত গ্ৰহণ কৰা আৰু সেই কথাবোৰত কাণ দিয়া। 11 তাৰ পাছত তোমাৰ দেশান্তৰিত স্বজাতীয় সন্তান সকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক কোৱা; তেওঁলোকক কোৱা, তেওঁলোকে শুনক বা নুশুনক, তথাপি তুমি কোৱা যে, “পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে।”

12 তেতিয়া আত্মাই মোক দাঙি লৈ গ'ল; তেতিয়া মোৰ পাচফালে এটা মহা ভূমিকম্পৰ শব্দৰদৰে এই বাক্য কোৱা শুনিবলৈ বোলে, যে, “নিজ ঠাইত বাস কৰা যিহোৱাৰ গৌৰৱ ধন্য।” 13 তেতিয়া মই জীৱিত পৰাণী কেইজনৰ ডেউকা পৰম্পৰে লগ লগাত, তাৰ শব্দ শুনিলো আৰু তাৰে সৈতে অতি বেগেৰে যোৱা চকাবোৰৰ আৰু এটা মহা ভূমিকম্পৰ শব্দ শুনিবলৈ।

14 এইদৰে আত্মাই মোক দাঙি লৈ গ'ল; আৰু মোৰ আত্মাৰ আবেগত মই বেজাৰত আছিলোঁ, কিয়নো যিহোৱাৰ হাত মোৰ ওপৰত পৰবল আছিল। 15 তাৰ পাছত কবাব নদীৰ পাৰত থকা তেল-আবীৰ নিবাসী দেশান্তৰিত লোকসকলৰ ওচৰত মই উপস্থিত হালোঁ, আৰু তেওঁলোকে বাস কৰা ঠাইলৈ গৈ, মই আচৰিত হৈ তেওঁলোকৰ মাজত সাত দিন বহি থাকিলোঁ।

16 তাৰ পাছত সাত দিনৰ মূৰত যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল যে, 17 “হে মনুষ্য-সন্তান, মই তোমাৰ ইশ্ৰায়েল বংশৰ কাৰণে প্ৰহৰী নিযুক্ত কৰিলোঁ; এই কাৰণে মোৰ মুখৰ পৰা বাক্য শুনি মোৰ নামেৰে তেওঁলোকক সেই বিষয়ে সাৱধানতাই থকিবলৈ দিয়া। 18 “তুমি নিশ্চয়ে মৰিবা”, এইদৰে মই দুষ্ট লোকসকলক কোৱা সময়ত তুমি যদি তাক সতৰ্ক নকৰা বা তেওঁলোকৰ প্ৰাণ নিস্তাৰ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মন্দ পথৰ পৰা তেওঁলোকক সাৱধান হ'বলৈ নোকোৱা, তেতিয়া সেই দুষ্ট লোকসকল নিজ অপৰাধত মৰিব - কিন্তু মই তোমাৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকৰ ৰক্তৰ প্ৰতিশোধ ল'ম। 19 কিন্তু তুমি যদি তেওঁলোকক সতৰ্ক কৰা কিন্তু তেওঁলোকে নিজ দুষ্টতাৰ পৰা বা নিজ কু পথৰ পৰা নুঘূৰে, তেতিয়া তেওঁলোকে নিজ অপৰাধত মৰিব; কিন্তু তুমি হ'লে, তোমাৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবা। 20 যদি এজন ধাৰ্মিক লোকে নিজ ধাৰ্মিকতাৰ পৰা ঘূৰি অপৰাধ কৰে, তেতিয়া মই তেওঁৰ আগত উজুটি খোৱা মৃত্যু ৰাখিম আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব, কিয়নো তুমি তেওঁক সতৰ্ক নকৰিলা। তেওঁ নিজ পাপত মৰিব, কিন্তু তেওঁ কৰা ধৰ্ম-কৰ্মবোৰ মই সোঁৱৰণ নকৰোঁ; কিন্তু তেওঁৰ ৰক্তৰ প্ৰতিশোধ মই তোমাৰ হাতৰ পৰা ল'ম। 21 আৰু ধাৰ্মিক লোক এজনক পাপ নকৰিবৰ কাৰণে তুমি যদি তেওঁক সতৰ্ক কৰা আৰু তেওঁ যদি পুনৰ পাপ নকৰে, তেন্তে তেওঁ সতৰ্ক হোৱাৰ কাৰণে অৱশ্যে জীয়াই থাকিব; আৰু তুমিও নিজ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবা।”

ভাববাদীৰ মুখ বন্ধ হোৱা।

22 সেই ঠাইতে যিহোৱাৰ হাত মোৰ ওপৰত অৰ্পিত হ'ল আৰু তেওঁ মোক কলে, “উঠা! উপত্যকালৈ ওলাই যোৱা, মই সেই ঠাইত তোমাৰ লগত কথা পাতিম।” 23 তেতিয়া মই উঠি উপত্যকালৈ ওলাই গ'লো আৰু দেখিলোঁ যে, কবাব নদীৰ ওচৰত মই দেখা গৌৰৱৰ নিচিনাকৈ যিহোৱাৰ গৌৰৱ সেই ঠাইত বৈ আছিল; তেতিয়া মই উবুৰি হৈ পৰিলোঁ।

24 তাৰ পাছত মৌলৈ সেই আত্মাই আহিল আৰু মোক থিয় কৰোৱালে; আৰু তেওঁ মোৰ লগত কথা হৈ মোক ক'লে, “তুমি নিজ ঘৰলৈ গৈ নিজকে বন্ধ কৰি ভিতৰত ৰাখা, 25 কিয়নো এতিয়াৰ কাৰণে হে মনুষ্য-সন্তান, লোক সকলে তোমাক লেজু লগাই তাৰে তোমাক বান্ধিব, যাতে তুমি তেওঁলোকৰ মাজলৈ যাব নোৱাৰিবা; 26 মই তোমাৰ জিৱা তালুত লগাম, যাতে তুমি বোবা হ'বা আৰু তেওঁলোকৰ আগত অনুযোগ কৰোঁতা নহ'বা; কিয়নো তেওঁলোক বিদেৱাহী বংশ। 27 কিন্তু মই তোমাৰ লগত কথা হোৱা সময়ত যেতিয়া তোমাৰ মুখ মেলিম, তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক ক'বা “পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে”; যি জনে শুনে, তেওঁ শুনক আৰু যি জনে নুশুনে, তেওঁ নুশুনক; কিয়নো তেওঁলোক বিদেৱাহী বংশ।”

4 অধ্যায়

যিহুচালেমক অৱবোধ কৰাৰ বিষয়ে দেখুওৱা কেইটামান চিন।

* 3 অধ্যায়:1 মৰণশীল মানুহ † 3 অধ্যায়:12 ঈশ্বৰৰ আত্মা ‡ 3 অধ্যায়:14 ঈশ্বৰৰ আত্মা § 3 অধ্যায়:24 ঈশ্বৰৰ আত্মা

1 হে মনুষ্য সন্তান, তুমি এটা ইটা লোৱা আৰু নিজৰ সন্মুখত ৰাখা। তাৰ পাছত সেই ইটাটোৰ ওপৰত যিৰুচালেম নগৰৰ নক্সা আঁকা।² আৰু তাক অৱৰোধ কৰা, তাৰ বিপৰীতে কোঠী সাজা, তাৰ বিপৰীতে হাদাম বান্ধা, তাৰ বিপৰীতে চাৰিওফালে ছাউনি পাতা আৰু তাৰ বিপৰীতে চাৰিওফালে গড় ভগ্না যন্ত্ৰৰ স্থাপন কৰা।³ আৰু তুমি এখন লোহাৰ তাওৱা লৈ, তোমাৰ আৰু নগৰৰ মাজত লোহাৰ গড়স্বৰূপে তাক স্থাপন কৰা। আৰু তালৈ কঠিন দৃষ্টি কৰা, তাতে সেয়ে অৱৰোধৰ অৱস্থাত পৰিব আৰু তুমি তাক অৱৰোধ কৰিবা; ইশ্বায়েল-বংশৰ কাৰণে এয়ে চিন হ'ব।

4 তাৰ বাহিৰে তুমি বাওঁকাষে শুই তাৰ ওপৰত ইশ্বায়েল-বংশৰ অপৰাধৰ ডাৰ ৰাখা; তুমি সেই কাষে শোৱা দিনৰ সংখ্যা অনুসাৰে তুমি তেওঁলোকৰ অপৰাধ বৰা।⁵ কিয়নো মই তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ বছৰৰ সংখ্যা তোমাৰ কাৰণে কেতবোৰ দিনৰ সংখ্যা কৰিলোঁ, অৰ্থাৎ তিনিশ নৈৰ দিন কৰিলোঁ; এইদৰে তুমি ইশ্বায়েল বংশৰ অপৰাধ বৰা।

6 যেতিয়া তুমি এইদৰে এই দিনবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবা, তাৰ পাছত দ্বিতীয় বাৰৰ বাবে আকৌ সোঁকাষে শুবা আৰু চল্লিশ দিনলৈকে যিহূদা-বংশৰ অপৰাধ বৰা; মই এক এক বছৰ তোমাৰ কাৰণে এক এক দিন কৰিলোঁ।⁷ তুমি বাহু উদং কৰি যিৰুচালেমৰ অৱৰোধলৈ স্থিৰ দৃষ্টি কৰি তাৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিবা।⁸ কাৰণ চোৱা! মই ৰছীৰে তোমাক বান্ধিম; তাতে তোমাৰ অৱৰোধৰ দিন তুমি সম্পূৰ্ণ নকৰালৈকে এক কামৰ পৰা আন কামলৈ বাগৰিব নোৱাৰিবা।

9 আৰু তুমি নিজৰ বাবে ঘেঁহু, যৱ, মাহ, মচুৰ বজৰা আৰু জনৰা লৈ এটা পাংৰত ৰাখি তাৰে পিঠা বনোৱা; তুমি কতি হৈ শুই থকা দিনৰ সংখ্যা অনুসাৰে তিনিশ নৈৰ দিন তাক ভোজন কৰিবা।¹⁰ ভোজনৰ আহাৰ তুমি ভোজন কৰিবা আৰু প্ৰতিদিনে বিশ চেকল জোখৰ আহাৰ খাবা। তুমি সময়ে সময়ে ইয়াক ভোজন কৰিবা।¹¹ আৰু তুমি পানী জোখ কৰি লৈ এক হীনৰ ছয় ভাগৰ* এভাগ পানী পান কৰিবা।

12 আৰু তুমি যৱৰ পিঠাৰ দৰে তাক তৈয়াৰ কৰি ভোজন কৰিবা; আৰু তেওঁলোকৰ চকুৰ আগতে, মানুহৰ পৰা বাহিৰ হোৱা বিষ্ঠাৰে তাক তাও দিবা।¹³ যিহোৱাই পুনৰ ক'লে, “যি জাতিবোৰৰ মাজলৈ মই এই ইশ্বায়েল সন্তান সকলক খেদিম, সেই জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁলোকে নিজ নিজ আহাৰ এইদৰে অশুচিকৈ খাব।”

14 তেতিয়া মই ক'লোঁ, “হায় হায় প্ৰভু যিহোৱা! চোৱা, মোৰ প্ৰাণ অশুচি কৰা নাই! কিয়নো মই ল'ৰা কালৰে পৰা আজিলৈকে নিজে মৰা বা জন্তুৰে ছিৰা একোকে খোৱা নাই, নাইবা যিগলগীয়া মাংস মোৰ মুখত কেতিয়াও সোমোৱা নাই।”¹⁵ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “মই মানুহৰ বিষ্ঠাৰ সলনি তোমাক গোবৰ দিলোঁ; তুমি তাৰে নিজৰ পিঠা তাও দি তৈয়াৰ কৰিবা।

16 ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, চোৱা! মই যিৰুচালেমত অন্নৰূপে লাখুটি ডাঙিম; তেওঁলোকে পিঠা আৰু পানীৰ অভাৱত পৰিবৰ বাবে আৰু পৰস্পৰে আচৰিত হৈ তেওঁলোকৰ অপৰাধত ক্ষীণাই যাবৰ বাবে,¹⁷ তেওঁলোকে সাৱধানৰে জুখি জুখি পিঠা খাব আৰু আচৰিত হৈ জুখি জুখি পানী পান কৰিব।

5 অধ্যায়

1 “আৰু হে মনুষ্য সন্তান, তুমি এখন চোকা তৰোৱাল লোৱা; তুমি তাক নাপিতৰ খুৰস্বৰূপে লৈ নিজ মূৰৰ চুলি আৰু ডাটিৰ ওপৰত চলোৱা। পাছত এখন তৰুজু লৈ, সেই ডাটি চুলিবোৰ জুখি ভাগ ভাগ কৰিবা।² নগৰ অৱৰোধ কৰা দিন সম্পূৰ্ণ হ'লে, তুমি তাৰ তিনি ভাগৰ এভাগ নগৰৰ মাজত জুইত পুৰিবা; তুমি দ্বিতীয় ভাগ লৈ, নগৰৰ চাৰিওফালে তাক তৰোৱালেৰে পৰহাৰ কৰিবা; আৰু তুমি তৃতীয়ভাগ বায়ুত উডুৱাই দিবা আৰু মই ফাকৰ পৰা তৰোৱাল উলিয়াই তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি যাম।

3 কিন্তু তুমি অলপ সংখ্যক চুলি ল'বা আৰু তোমাৰ কাপোৰৰ আঁচলত বান্ধিবা।⁴ তাৰ পাছত তাৰে অধিক চুলি ল'বা আৰু জুইৰ মাজত পেলাই দিবা; আৰু জুইৰ পুৰিবা। তাৰ পৰা জুই ওলাই গোটাই ইশ্বায়েল-বংশত সোমাব।

5 প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “এয়ে যিৰুচালেম; মই ইয়াক জাতিবোৰৰ মাজত স্থাপন কৰিলোঁ আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালে আন জাতি সমূহ আছে।⁶ কিন্তু ই মোৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰৰ বিৰুদ্ধে জাতি সমূহতকৈয়ো অধিক দুৰ্ভৱম কৰিলে আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালে থকা দেশৰ লোকসকলতকৈয়ো মোৰ বিধিবোৰৰ বিৰুদ্ধে অধিক বিদ্বেষ কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ অগ্ৰাহ্য কৰিলে আৰু মোৰ বিধিবোৰৰ বিৰুদ্ধে গ'ল, সেইবাবে তেওঁলোক নচলিল।

7 এই কাৰণে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “তোমালোকৰ চাৰিওফালে থকা জাতিবোৰতকৈ তোমালোকে অধিক অত্যাচাৰ কৰিলা, মোৰ বিধিবোৰত নচলিলা, মোৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ পালন নকৰিলা আৰু তোমালোকৰ চাৰিওফালে থকা জাতিবোৰৰ শাসন-প্ৰণালী অনুসাৰেও কাৰ্য্য নকৰিলা।⁸ এই কাৰণে” প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “চোৱা! মই ময়েই তোমাৰ বিপক্ষ! আৰু মই জাতি সমূহৰ সাক্ষতে তোমাৰ মাজত দণ্ডাজ্ঞা সিদ্ধ কৰিম।

9 যিহক মই কেতিয়াও কৰা নাই আৰু যিহৰ নিচিনা কেতিয়াও নকৰিম, তোমাৰ আটাই যিগলগীয়া কাৰাবোৰৰ কাৰণে তাকেই তোমাৰ মাজত কৰিম।¹⁰ এই কাৰণে তোমাৰ মাজত বাপেকহঁতৰ পুতেকহঁতক খাব আৰু পুতেকহঁত বাপেকহঁতক খাব; এই প্ৰকাৰে মই তোমাৰ মাজত দণ্ডাজ্ঞা সিদ্ধ কৰিম আৰু তোমাৰ আটাই অৱশিষ্ট ভাগ চাৰিওফালে বায়ুত উডুৱাই দিম।¹¹ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “মোৰ জীৱনৰ শপত, তোমাৰ আটাই যিগলগীয়া বস্তুৰে আৰু তোমাৰ আটাই যুগলীয় কাৰ্য্যৰে তুমি মোৰ পবিত্ৰ স্থান অশুচি কৰা বাবে, মই নিশ্চয়ে তোমাক হ্বাস কৰিম, তোমালৈ কৃপাদৃষ্টি নকৰিম আৰু তোমাক দয়াও নকৰিম।¹² তোমাৰ তিনি ভাগৰ এভাগ লোক তোমাৰ মাজত মহামাৰীত মৰিব আৰু আকালৰ দ্বাৰাই নষ্ট

* 4 অধ্যায়:11 এক হীনৰ ছয় ভাগৰ ইব্ৰীসকলৰ পানীৰ জোখ। প্ৰায় 1:13 লিটাৰ

হ'ব; দ্বিতীয় ভাগ তোমাৰ চাৰিওফালে তৰোৱালত পতিত হ'ব; আৰু তৃতীয় ভাগ মই চাৰিওফালে বায়ুত উড়ুৱাই দিম আৰু ফাকৰ পৰা তৰোৱাল উলিয়াই তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি যাম।

¹³ এইদৰে মোৰ শ্বেৰাধ সিদ্ধ হ'ব আৰু মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোপ বৰষাই ক্ষান্ত হ'ম; মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ শ্বেৰাধ সিদ্ধ কৰাৰ পাছত, তেওঁলোকে জানিব যে, মই যিহোৱা, মই মৰ্য্যাদা ৰখাৰ উদ্ভাসহতে এই কথা কলোঁ। ¹⁴ ইয়াৰ বাহিৰে, আটাই পথিকসকলৰ দৃষ্টিত তোমাৰ চাৰিওফালে থকা জাতিবোৰ মাজত মই তোমাক ধ্বংসস্থান আৰু ধিকাৰৰ বিষয় কৰিম।

¹⁵ তাতে, মই শ্বেৰাধত, কোপত আৰু কোপযুক্ত ধমকিত তোমাৰ মাজত দণ্ডাজ্ঞা সিদ্ধ কৰিলোঁ। তোমাৰ চাৰিওফালে থকা সেই জাতিবোৰৰ কাৰণে সেই নগৰ ধিকাৰ, বিদ্রুপ, শিক্ষা আৰু আচৰিতৰ বিষয় হ'ব; মই যিহোৱাই এই কথা কলোঁ। ¹⁶ “মই সেই সময়ত তেওঁলোকৰ মাজলৈ আকালস্বৰূপ বিনাশাৰ্থক অনিষ্টকাৰী বাণ মাৰিম, তোমালোকক বিনষ্ট কৰিবৰ অৰ্থেই সেইবোৰ মাৰিম; মই তোমালোকৰ ওপৰত আকাল বচাম আৰু তোমালোকৰ অন্নৰূপ লাখুটি ডাঙিম। ¹⁷ মই তোমালোকৰ অহিত আকাল আৰু হিংসক জন্তুবোৰ পঠাম, সিহঁতে তোমাক সন্তানহীন কৰিব; মহামাৰী আৰু ৰক্তপাত তোমাৰ মাজেদি যাব আৰু মই তোমাৰ অহিতে তৰোৱাল অনাম। মই যিহোৱাই এই কথা কলোঁ!”

6 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ পৰুতবোৰৰ বিৰুদ্ধে কোৱা ভাববাণী।

¹ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁ ক'লে, ² “হে মনুষ্য সন্তান, ইশ্বায়েলৰ পৰুতবোৰৰ ফাললৈ মুখ কৰি সেইবোৰৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা। ³ আৰু কোৱা, ‘হে ইশ্বায়েলৰ পৰুতবোৰ, পৰুত যিহোৱাৰ বাক্য শুনা; পৰুত যিহোৱাই পৰুত, উপপৰুত, জুৰি বৈ যোৱা ঠাই আৰু উপত্যকাবোৰক এই কথা কৈছে, চোৱা, মই, ময়েই তোমাৰ অহিতে তৰোৱাল অনাম আৰু তোমালোকৰ ওখ ঠাইবোৰ বিনষ্ট কৰিম।

⁴ তাতে তোমালোকৰ যজ্ঞবেদিবোৰ ধ্বংস কৰা হ'ব আৰু তোমালোকৰ সূৰ্যমূৰ্তিবোৰ ভঙা হ'ব আৰু মই তোমালোকৰ হত লোকসকলক তোমালোকৰ মুৰ্তিবোৰৰ আগত পেলাম। ⁵ আৰু মই ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ শৰ তেওঁলোকৰ মুৰ্তিবোৰৰ আগত ৰাখিম আৰু তোমালোকৰ যজ্ঞ-বেদিবোৰৰ চাৰিওফালে তোমালোকৰ হাড়বোৰ সিঁচৰিত কৰিম।

⁶ তোমালোকৰ যজ্ঞবেদিবোৰ উচ্ছন্ন আৰু ধ্বংস হ'বৰ কাৰণে আৰু তোমালোকৰ হাতৰ কাৰ্যবোৰ লোপ পাবৰ কাৰণে তোমালোকৰ আটাই বাসস্থানত, নগৰবোৰ উচ্ছন্ন আৰু ওখ ঠাইবোৰ ধ্বংস কৰা হ'ব। ⁷ আৰু তোমালোকৰ মাজত লোক হত হৈ পৰিব; আৰু মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা।

⁸ তথাপি, যেতিয়া দেশবোৰৰ মাজত তোমালোক ছিন্ন-ভিন্ন হ'বা, তেতিয়া তৰোৱালৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা তোমালোকৰ কেতবোৰ লোক যেন জাতিবোৰৰ মাজত হ'ব, এই কাৰণে মই এক অৱশিষ্ট ভাগ এৰিম। ⁹ আৰু মোৰ পৰা আঁতৰ হোৱা তেওঁলোকৰ বেশ্যালী মন আৰু তেওঁলোকৰ মুৰ্ত্তিৰ পাছে পাছে ব্যডিচাৰী হৈ যোৱা তেওঁলোকৰ চকু যেতিয়া মই দমন কৰিম, তেতিয়া তোমালোকৰ ৰক্ষা পোৱা লোকসকলে তেওঁলোকক বন্দী কৰি নিয়া জাতিবোৰৰ মাজত মোক সোঁৱৰণ কৰিব আৰু তেওঁলোকৰ আটাই ঘিণলগীয়া বস্তুৰ সম্পৰকে তেওঁলোকে কৰা মন্দ কাৰ্যৰ বাবে নিজৰ দৃষ্টিত নিজক ঘিণ কৰিব। ¹⁰ আৰু মই যে যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে জানিব। মই যে তেওঁলোকলৈ এই অমঙ্গল কৰিম, ইয়াক মই বুখা কোৱা নাই।

¹¹ পৰুত যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুমি হাত তালি দি আৰু মাটিত ভৰি মাৰি ইশ্বায়েলৰ-বংশৰ আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ বাবে “হায় হায়” কৰা! কিয়নো তেওঁলোক তৰোৱাল, আকাল আৰু মহামাৰীত পতিত হ'ব। ¹² দূৰত থকা লোক মহামাৰীত মৰিব, ওচৰত থকা লোক তৰোৱালত পতিত হ'ব আৰু নগৰত অৱশিষ্ট থাকি অৱৰুদ্ধ হোৱা লোক আকালত মৰিব; এইদৰে মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ শ্বেৰাধ সিদ্ধ কৰিম।

¹³ য'ত তেওঁলোকে নিজ নিজ দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধি দৰবা উদ্ভাসৰণ কৰিছিল, সেই ওখ গিৰি, আটাই পৰুতৰ টিঙত, পৰুতোক কেঁচাপতীয়া গছৰ তলত আৰু পৰুতোক জোপোহা এলোন গছৰ তলত, তেওঁলোকৰ যজ্ঞবেদীৰ চাৰিওফালে থকা নিজ মুৰ্ত্তিৰ মাজত যেতিয়া তেওঁলোকৰ হত লোকসকল পৰি থাকিব, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা! ¹⁴ আৰু মই তেওঁলোকৰ অহিতে মোৰ হাত মেলি, অৰণ্যৰ পৰা দিৱালৈকে তেওঁলোকৰ দেশৰ আটাই বাসস্থান ধ্বংস আৰু উচ্ছন্ন কৰিম; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে জানিবা!”

7 অধ্যায়

¹ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ² “তোমালোক, হে মনুষ্য সন্তান, পৰুত যিহোৱাই ইশ্বায়েল দেশক এই কথা কৈছে:

এতিয়া ইশ্বয়েল আহিল! দেশৰ চাৰি সীমালৈ অন্ত আহিল!

³ এতিয়া তোমালৈ অন্ত উপস্থিত হ'ল, কিয়নো মই তোমাৰ ওপৰলৈ মোৰ শ্বেৰাধ পঠিয়াম আৰু মই তোমাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসাৰে বিচাৰ কৰিম;

তাৰ পাছত তোমাৰ আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ ফল তোমালৈ পৰিশোধ কৰিম।

⁴ কিয়নো মই তোমালৈ কৰুণাময় দৃষ্টিপাত নকৰোঁ আৰু তোমাক দয়াও নকৰিম; কিন্তু তোমাৰ আচৰণৰ ফলৰ কাৰণে মই তোমাক শাস্তি দিম,

আৰু তোমাৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ ফল তোমাৰ মাজত থাকিব, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা!

⁵ পৰুত যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

অমঙ্গল! কেৱল অমঙ্গলৰ পাছত অমঙ্গল! চোৱা, সেয়ে আহি পালেহি!

6 অস্ত্ৰ নিশ্চয়কৈ উপস্থিত হ'ব; সেয়ে তোমাৰ অহিতে জাগি উঠিছে। চোৱা, সেয়ে আহি পালেহি।

7 তোমালোকৰ যি সকলে দেশত নিবাস কৰি আছে, তোমাৰ বিনাশ তোমালৈ আহি আছে।

সেই সময় উপস্থিত হ'ল; বিনাশৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছে আৰু পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত কেতিয়াও আনন্দ-ধ্বনিৰ দিন নহ'ব, কোলাহলৰহে দিন হ'ব!

8 এতিয়া মই তোমাৰ ওপৰত মোৰ শ্বেৰাধ বৰষাম আৰু তোমাৰ অহিতে মোৰ কোপ তোমাৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ কৰিম,

মই তোমাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসাৰে বিচাৰ কৰিম আৰু তোমাৰ সকলো ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ ফল তোমালৈ পৰিশোধ কৰিম।

9 মই কৃপাদৃষ্টি নকৰিম আৰু দয়াও নকৰিম। তোমালোকে ঘিঁদৰে কৰিলা, মইয়া তোমালোকলৈ সেইদৰেই কৰিম;

আৰু তোমালোকৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ ফল তোমালোকৰ মাজত থাকিব, তেতিয়া মই যে তোমালোকৰ প্ৰহাৰ কৰোঁতা যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিব।

10 আৰু চোৱা! সেই দিন আহি পালেহি। বিনাশ ওলাই আহিল।

তোমালোকৰ দণ্ডডালিত অহঙ্কাৰ কলি ধৰিলে।

11 দৌৰাশ্ব্য দুষ্টতাৰ দণ্ড হৈ উঠিল-

তেওঁলোকৰ এজনো আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনেও বা তেওঁলোকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু তেওঁলোকৰ কোনো প্ৰাধান্যতাৰ অৱশিষ্ট নাথাকিব।

12 সেই সময় উপস্থিত হৈ আহি আছে; সেই দিন ওচৰ চাপিছে, কিনোতাই আনন্দ নকৰক,

বা বেচোঁতাই বেজাৰ নকৰক; যিহেতু মোৰ শ্বেৰাধ সকলো লোকৰ ওপৰত উপস্থিত হ'ব।

13 কিয়নো ৰেচোঁতাসকলে জীয়াই থকা সেই সময়লৈকে তেওঁলোকে বেচো তেওঁলোকৰ সেই সম্পৰ্কীয় সম্পত্তি* কেতিয়াও পুনৰায় দেখিবলৈ নাপাব, কিয়নো নিজ নিজ জীৱনৰ পাপ আচৰণত তেওঁলোকৰ কোনেও জীৱন ধাৰণ কৰিব নোৱাৰিব।

14 তেওঁলোকে শিঙা বজাই সকলোকে যুগুত কৰিলে, কিন্তু যুদ্ধলৈ যাবৰ বাবে কোনো এজনো নাই;

কিয়নো মোৰ শ্বেৰাধ তাৰ (ইস্ৰায়েল) সকলো লোকৰ ওপৰত আছে।

15 তৰোৱাল দেশৰ বাহিৰত আৰু মহামাৰী আৰু আকাল দেশৰ ভিতৰত আছে।

যি সকল লোক পথাৰত আছে, তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে বধ হ'ব আৰু যি সকল লোক নগৰৰ ভিতৰত আছে, তেওঁলোকক আকাল আৰু মহামাৰীয়ে গ্ৰাস কৰিব।

16 কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কিছুমান জীৱিত লোক সাৰি যাব আৰু তেওঁলোকে গৈ পৰ্বতত থাকিব।

তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে নিজ নিজ পাপৰ কাৰণে উপত্যকাত থকা কপোৰ দৰে শোক কৰিব।

17 সকলোৰে হাত দুৱল হ'ব আৰু সকলোৰে আঁঠু পানীৰ নিচিনা অস্থিৰ হ'ব,

18 তেওঁলোকে চট কপোৰ পিন্ধিব আৰু মহাংৰাস তেওঁলোকৰ আৱৰণস্বৰূপ হ'ব;

প্ৰতিজনৰ মুখমণ্ডল লজ্জিত হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ সকলো মূৰ টকলা কৰা হ'ব।

19 তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ৰূপ বাটত পেলাই দিব আৰু তেওঁলোকৰ সোণ অশুচি বস্তু যেন হ'ব। তেওঁলোকৰ সোণ আৰু ৰূপ যিহোৱাৰ শ্বেৰাধৰ দিনা সেইবাবে তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিব। তেওঁলোকৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা নহ'ব,

আৰু তেওঁলোকৰ উদৰ পূৰ কৰা নহ'ব, কিয়নো তেওঁলোকৰ অপৰাধবোৰেই তেওঁলোকৰ বিঘিনি হৈ পৰিছে।

20 তেওঁৰ সুন্দৰ ভূমণৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁ তাক গৌৰৱযুক্ত কৰি স্থাপন কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে তাত তেওঁলোকৰ ঘিণলগীয়া দেৱতাৰ মূৰ্তি আৰু তেওঁলোকৰ ঘণনীয় বস্তু স্থাপন কৰিলে,

এই কাৰণে মই সেইবাবে তেওঁলোকলৈ অশুচি বস্তু যেন কৰিলোঁ।

21 আৰু মই সেইবাবে বস্তু বিদেশীসকলৰ হাতত লুটদৰব্য হিচবে, পৃথিৱীৰ দুষ্টবোৰৰ হাতত শোধাই দিম;

তেতিয়া তেওঁলোকে তাক অপৰিৎ কৰিব।

22 যেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ গুপ্তস্থান অশুচি কৰিব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ পৰা মই বিমূখ হ'ম;

ডকাইতবাবে তাত সোমাই তাক অপৰিৎ কৰিব।

23 তুমি এডাল শিকলি গঢ়োৱা, কিয়নো দেশ ৰক্তপাতৰ অপৰাধেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আছে

আৰু নগৰ অত্যাচাৰেৰে সম্পূৰ্ণকৈ ভৰি আছে।

24 এই কাৰণে মই জাতি সমূহৰ মাজৰ অতি দুষ্টবোৰক আনিম আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ অধিকাৰ কৰি ল'ব আৰু মই বলৱানসকলৰ গৰু খৰু কৰিম; কিয়নো তেওঁলোকৰ পৰিৎৰ স্থানবোৰ অপৰিৎ কৰা হ'ব।

25 ভয় আহিব! তেওঁলোকে শাস্তি বিচাৰিব, কিন্তু নাপাব!

26 আপদৰ ওপৰি আপদ হ'ব, আৰু জনৱৰৰ উপৰি জনৱৰ হ'ব।

সেই কালত তেওঁলোকে ভাববাদীৰ দৰ্শন বিচাৰিব, কিন্তু পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰকসকলৰ পৰা ব্যৱস্থাৰ পৰা মনঃৰণা লোপ পাব।

27 ৰজাই শোক কৰিব আৰু ৰাজকুমাৰে শোকৰ বস্তুৰ পৰিধান কৰিব

আৰু দেশৰ প্ৰজাসকলৰ হাত ভয়ত কঁপিব; মই তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসাৰে তেওঁলোকৰ বিচাৰ কৰিম!

আৰু যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে জানিব পাৰিব যে, মইয়ে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা; তেতিয়ালৈকে মই তেওঁলোকক নিজ মানবিশিষ্ট বিচাৰ কৰিম।"

* 7 অধ্যায়:13 সম্পত্তি ইস্ৰায়েল

৪ অধ্যায়

যিহুদীসকলৰ নানাবিধ দেৱপূজাৰ দৰ্শন।

1 আমাৰ নিৰ্বাসনৰ ষষ্ঠ বছৰৰ ষষ্ঠ মাহৰ পঞ্চম দিনা, মোৰ ঘৰত মই বহি থাকোঁতে আৰু যিহুদাৰ পৰিচাৰকসকল মোৰ আগত বহি থাকোঁতে, সেই ঠাইত পৰভূ যিহোৱাৰ হাত পুনৰায় মোৰ ওপৰত অৰ্পিত হ'ল।² তেতিয়া চোৱা! মই মনুষ্যৰূপে এক মূৰ্ত্তি যেন দেখা পালোঁ; আৰু তেওঁৰ কঁকালৰ তলৰ পৰা যেন অগ্নিৰ দৰে আৰু তেওঁৰ কঁকালৰ পৰা ওপৰ অংশ উজ্বল ধাতুৰ দৰে দেখা গ'ল।

3 তেতিয়া তেওঁ হাত এখনৰ আকৃতিৰে মোৰ মূৰৰ চুলি ঢুকি পোৱাকৈ ধৰিলে; সেই আশ্বাই মোক ওপৰলৈ দাঙি নিলে আৰু ঈশ্বৰীয় দৰ্শনত যিহুচালেমত, যি ঠাইত অন্তৰ্জ্বালাজনক অহংকাৰী-মূৰ্ত্তিটো স্থাপিত হৈ আছিল, সেই ঠাইৰ উত্তৰ দিশে থকা ভিতৰ-চোতালৰ প্ৰবেশ কৰা পথত, পৃথিৱী আৰু আকাশৰ মাজেদি মোক লৈ আহিল।⁴ মই সেই উপত্যকাত যি অৱস্থাত সেই দৰ্শন দেখিছিলোঁ, সেইদৰে ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ গৌৰৱো সেই ঠাইত আছিল।

5 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি চকু তুলি উত্তৰ ফালে চোৱা।” সেই কাৰণে মই উত্তৰ ফালে চকু তুলি চালোঁ আৰু যজ্ঞবেদীৰ উত্তৰফালে প্ৰবেশ কৰা স্থানটোৰ ঠাইত সেই অহংকাৰী মূৰ্ত্তিটো আছিল।⁶ পাছত তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, লোকসকলে কি কৰি আছে সেয়া তুমি দেখিছা নে? মোৰ পবিত্ৰৰ স্থানৰ পৰা মই আঁতৰ হ'বলৈ ইশ্বায়েল-বংশই যিবোৰ বৰ বৰ যিগলগীয়া কাৰ্য কৰিছে, সেইবোৰ তুমি দেখিছা নে? কিন্তু তুমি ইয়াতকৈয়ো অধিক যিগলগীয়া কাৰ্য দেখিবলৈ পাবা!”

7 এই বুলি তেওঁ মোক চোতালৰ বাট-চৰাৰ দুৱাৰৰ ভিতৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তাত মই চাই দেৱালত এটা বিন্ধা দেখিলোঁ।⁸ তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, এই দেৱালখন খান্দি পেলোৱা।” তেতিয়া মই দেৱালখন খান্দোতে এখন দুৱাৰ দেখা পালোঁ।⁹ তেতিয়া তেওঁ মোক পুনৰ ক'লে, “তুমি ভিতৰলৈ গৈ তেওঁলোকে তাত কৰি থকা যিগলগীয়া দুষ্কৰ্মবোৰ চোৱা।”

10 তেতিয়া মই ভিতৰলৈ গৈ চাই দেখিলোঁ যে, সকলোবিধ উৰণ জন্তুৰ আৰু যিগলগীয়া পশুৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি আৰু ইশ্বায়েল বংশৰ প্ৰতিমাবোৰ চাৰিওফালে দেৱালত খোদাই কৰি থোৱা আছিল।¹¹ আৰু সেইবোৰৰ আগত ইশ্বায়েল বংশৰ পৰিচাৰকসকলৰ সত্তৰজন পুৰুষ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত চাফনৰ পুত্ৰ যাজনিয়া থিয় হৈ আছিল। তেওঁলোক প্ৰতিজনে প্ৰতিমাবোৰৰ সন্মুখত থিয় হৈ হাতত এটা এটা ধূপৰ পাংৰ ল'লে যাতে সেই ধূপৰ সুগন্ধযুক্ত ধোঁৱা ওপৰলৈ উঠে।

12 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, ইশ্বায়েল-বংশৰ পৰিচাৰকসকলে অন্ধকাৰত কি কৰিছে সেই বিষয়ে তুমি দেখিছা নে? এইদৰে প্ৰতিজনে নিজ নিজ গুপ্ত কোঠালিত প্ৰতিমাবোৰৰ সৈতে তেওঁলোকে কয়, ‘যিহোৱাই আমাক দেখা নাপায়। যিহোৱাই দেশখন ত্যাগ কৰিলে।’”¹³ তেওঁ মোক পুনৰ ক'লে, “তুমি আকৌ ঘূৰি চোৱা, তেওঁলোকে কৰি থকা যিগলগীয়া কাৰ্যবোৰতকৈয়ো অতি বেছি দেখিবলৈ পাবা।”

14 তাৰ পিছত তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ উত্তৰফালৰ বাট-চৰাৰ দুৱাৰমুখলৈ মোক লৈ যাওঁতে মই দেখিলোঁ, আৰু চোৱা! সেই ঠাইত মহিলাসকলে বহি তন্মূৰ্জ*ৰ বাবে কান্দি আছিল।¹⁵ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি দেখিছা নে? তুমি ইয়াতকৈয়ো অধিক যিগলগীয়া কাৰ্য দেখিবলৈ পাবা।”

16 আৰু তেওঁ মোক যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিতৰ চোতাললৈ লৈ গ'ল, আৰু চোৱা! মই দেখিলোঁ, যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ দুৱাৰমুখত, বাৰাণ্ডা আৰু যজ্ঞবেদীৰ মাজ ভাগত যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ ফাললৈ পিঠি দি পূৰ্বফালে মুখ কৰি প্ৰায় পঞ্চাশজনমান লোকে সূৰ্যৰ† আগত প্ৰণিপাত কৰি আছিল।

17 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইয়াক দেখিছা নে? ইয়াত যিহুদা বংশই যি যি যিগলগীয়া কাৰ্য কৰিছে, সেই সকলো কাৰ্য জানো তেওঁলোকলৈ লঘু বিষয়? কিয়নো তেওঁলোকে দেশ অত্যাচাৰেৰে পূৰ কৰিলে আৰু মোক বেজাৰ দিবলৈ পুনৰায় ঘূৰিছে; আৰু চোৱা, তেওঁলোকে ডালবোৰ নাকত লগাইছে।¹⁸ এই হেতুকে ময়ো কোপেৰে কাৰ্য কৰিম; কৃপাদৃষ্টি নকৰিম; আৰু দয়াও নকৰিম; আৰু তেওঁলোকে বৰ মাতেৰে মোৰ কাণত কাতৰোক্তি কৰিলেও মই তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিম।”

৯ অধ্যায়

যিহুচালেম-নিবাসীসকলক বধ কৰাৰ দৰ্শন।

1 তেতিয়া যিহোৱাই বৰ মাতেৰে কোৱা এই বাক্য মোৰ কাণত পৰিল আৰু ক'লে, “প্ৰহৰীসকলৰ প্ৰতিজনক নিজ নিজ হাতত বিনাশক অশ্বৰ লৈ নগৰলৈ আহিবলৈ দিয়া।”² তেতিয়া চোৱা! উত্তৰ দিশৰ পৰা ওপৰ বাট-চৰাৰ বাটেদি নিজ নিজ হাতত হত্যাৰ অশ্বৰ লৈ ছয়জন লোক আহিল। তেওঁলোকৰ মাজত শণ সূতাৰ বশ্বৰ পিন্ধা আৰু কঁকালত লিখকৰ মৈলাম* থকা এজন লোক আছিল। এইদৰে তেওঁলোক ভিতৰলৈ সোমাই পিতলৰ যজ্ঞবেদীৰ কাষত থিয় হ'ল।

3 তেতিয়া যি কৰ্ব্ব কেইজনৰ ওপৰত ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ আছিল, সেই গৌৰৱ, সেই কৰ্ব্ব কেইজনৰ পৰা উঠি গৃহটিৰ দুৱাৰডলিলৈ উঠি গ'ল। আৰু শণ সূতাৰ বশ্বৰ পিন্ধা আৰু কঁকালত মৈলাম থকা সেই লোকজনক যিহোৱাই মাতিলে।⁴ যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তোমালোকে নগৰৰ মাজেৰে যোৱা যিহুচালেমৰ মাজেৰে আৰু নগৰৰ মাজত চলি থকা সকলো যিগলগীয়া কাৰ্যৰ কাৰণে হুমুনিয়াহ পেলোৱা আৰু চিঞৰি কন্দা-কতা কৰি থকা লোকসকলৰ কপালত চিন দিয়া।”

* ৪ অধ্যায়:14 পৰাচীন পুৰ প্ৰস্তুত, তন্মূৰ্জক দেৱতা হিচাবে বিক্ৰমা কৰা হৈছিল। যেতিয়া গছপুলি মৰে, তেতিয়া সি মৰে, আৰু পুনৰ সেই বছৰতে মৃত্যুৰ পৰা জী উঠে, তেওঁৰ মৃত্যুৰ বাবে মহিলাৰ মনক্ষুণ্ণ হয়। † ৪ অধ্যায়:16 সূৰ্যৰ ছামেছ - ভূৱা ঈশ্বৰ * ৯ অধ্যায়:2 মৈলাম দেৱাত-চিয়াহীৰ পাত্ৰ

5 তেতিয়া তেওঁ মই শুনাকৈ আন কেইজনক ক'লে, “তোমালোকে তেওঁৰ পাছে পাছে নগৰৰ মাজেদি যোৱা আৰু পৰহাৰ কৰা! তোমালোকৰ চকুত কৃপাদৃষ্টি কি দয়া নাথাকক, 6 বুঢ়া, ডেকা, যুৱতী, শিশু আৰু মহিলা আদি সকলোকে নিঃশেষে বধ কৰা, দয়া নকৰিবা! কিন্তু মৃত চিন থকা কোনো লোকৰ কাষলৈ নাযাৱা। মোৰ পৰিৎৰ স্থানৰ পৰা আৰম্ভ কৰা!” গতিকে তেওঁলোকে গৃহৰ সন্মুখত থকা সেই বৃদ্ধ লোকসকলৰ পৰা আৰম্ভ কৰিলে।

7 তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “গৃহটি অশুচি কৰা, চোতাল কেইখন হত হোৱা লোকসকলেৰে পূৰ কৰা। আগবাঢ়া!” গতিকে তেওঁলোকে ওলাই গৈ জেৰুচালেম নগৰক আক্ৰমণ কৰিলে। 8 যেতিয়া তেওঁলোকে পৰহাৰ কৰি আছিল, তেতিয়া মই নিজকে অকলশৰীয়া যেন অনুভৱ কৰিলোঁ আৰু উৰুৰি হৈ পৰি চিঞৰি কান্দি কান্দি কলোঁ, “হায় হায় পৰভু যিহোৱা! আপুনি যিৰুচালেমৰ ওপৰত আপোনাৰ ৰেৰাধ বৰষাই ইশ্বায়েলৰ সকলোক অৱশিষ্ট ভাগ বিনষ্ট কৰিব নে?”

9 তেওঁ মোক ক'লে, “ইশ্বায়েল আৰু যিহুদা বংশৰ অপৰাধ অতিশয় গভীৰ। আৰু দেশ তেজেৰে পৰিপূৰ্ণ, আৰু নগৰখন দুৰ্নীতিৰে ভৰা; কিয়নো তেওঁলোকে কয়, ‘যিহোৱাই দেশখন ত্যাগ কৰিলে’ আৰু ‘যিহোৱাই দেখা নাপায়!’ 10 গতিকে মই হ'লে কৃপাদৃষ্টি নকৰিম আনকি দয়াও নকৰিম। বৰং তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰ ফল তেওঁলোকৰ মৃত্যুত ফলিওৱাম।” 11 আৰু চোৱা! শণ সূতাৰ বস্ৰৰ পিন্ধা আৰু কঁকালত মেলাম থকা সেই পুৰুষজন ঘূৰি আহিল। “তুমি মোক আজ্ঞা দিয়া অনুসাৰে মই সকলো কৰিলোঁ”, এই বুলি তেওঁ বাৰ্তা দিলেহি।

10 অধ্যায়

ঈশ্বৰীয় অগ্নি যিৰুচালেমৰ ওপৰত পৰাৰ দৰ্শন।

1 তেতিয়া মই কৰুব কেইজনৰ মূৰৰ ওপৰত থকা চল্ৰতাপ যেন বস্ত্ৰটো গম্ভূজৰ ফালে চাই দেখিলোঁ; তেওঁলোকৰ ওপৰত এটি নীলকান্ত মণিৰ নিচিনা, এখন সিংহাসনৰ মূৰ্তিৰ নিচিনা এক পদাৰ্থই দেখা দিছিল। 2 আৰু যিহোৱাই শণ সূতাৰ বস্ৰৰ পিন্ধা পুৰুষজনক কৈছিল, “তুমি ঘূৰি থকা চৰ্ৰবোৰৰ মাজলৈ, কৰুব কেইজনৰ তললৈ গৈ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা অঞ্জলী ভৰাই জুইৰ আগুঠা লৈ নগৰখনত সেইবোৰ সিঁচৰিত কৰি পেলোৱা।” তেতিয়া সেই পুৰুষজন মই লক্ষ্য কৰি থাকোতেই তাত সোমাল।

3 সেই পুৰুষজন সোমোৱা সময়ত, কৰুব কেইজন গৃহৰ সোঁফালে থিয় হৈ আছিল আৰু ভিতৰ চোতালখন মেঘেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আছিল। 4 তেতিয়া যিহোৱাৰ গৌৰৱ কৰুব কেইজনৰ পৰা উঠি গৈ গৃহৰ দুৱাৰ ডলিৰ ওপৰত আছিল; আৰু গৃহটি মেঘেৰে আৰু চোতালখন যিহোৱাৰ গৌৰৱৰ দীপ্তিৰে পৰিপূৰ্ণ হৈছিল। 5 আৰু সব্ৰশক্তিমান ঈশ্বৰে কথা কোৱা সময়ৰ শব্দৰ দৰে কৰুব কেইজনৰ ডেউকাৰ শব্দ বাহিৰ-চোতাললৈকে শুনাত গৈছিল।

6 “তুমি ঘূৰি থকা চৰ্ৰবোৰৰ মাজৰ পৰা কৰুব কেইজনৰ মাজ ঠাইৰ পৰা জুই লোৱা” এইবুলি তেওঁ শণ সূতাৰ বস্ৰৰ পিন্ধা পুৰুষজনক আজ্ঞা দিয়াত, তেওঁ সোমাই গৈ এটা চৰ্ৰৰ কাষত থিয় হ'ল। 7 তেতিয়া কৰুবজনে কৰুব কেইজনৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ মাজত থকা জুইলৈ হাত মেলি তাৰ কিছু লৈ শণ সূতাৰ বস্ৰৰ পিন্ধা পুৰুষজনৰ হাতত দিলে। তেওঁ সেইখিনি লৈ ওলাই আহিল। 8 আৰু কৰুব কেইজনৰ গাত, তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ডেউকাৰ তলত মানুহৰ হাতৰ নিচিনা এক বস্তু দেখা গ'ল।

9 পাছত মই চাই দেখিলোঁ, আৰু চোৱা! এজন কৰুবৰ কাষত এটা চৰ্ৰ আৰু আন কৰুবৰ কাষত আন চৰ্ৰ, এইদৰে চাৰিজন কৰুবৰ কাষত চাৰিটা চৰ্ৰ আছিল; আৰু সেই চৰ্ৰ কেইটাৰ আভা বৈদূৰ্য্য মণিৰ নিচিনা। 10 আৰু সেইবোৰৰ আকৃতি হ'লে, চাৰিওটা একে আকৃতিৰ, এনে লাগে যেন চৰ্ৰৰ মাজতহে চৰ্ৰ আছে। 11 যোৱা সময়ত সেইবোৰ চাৰিকাষে যায়; যোৱা সময়ত সেইবোৰ কোনো ফালে নুঘৰে, কিন্তু যি ঠাই মূৰটোৰ সন্মুখ, সেইবোৰ সেই ঠাইৰ ফালে পাছে পাছে যায়, যোৱা সময়ত কোনো ফালে নুঘৰে।

12 আৰু তেওঁলোকৰ গোটেই গা আৰু তেওঁলোকৰ পিঠি, হাত, ডেউকা আৰু চৰ্ৰ চাৰিওফালে চকুৰে ভৰা, তেওঁলোক চাৰিওজনৰেই চৰ্ৰ চকুৰে ভৰা। 13 সেই চৰ্ৰকেইটাৰ বিষয়ে হ'লে, মই সেইবোৰক ঘূৰি থকা চৰ্ৰ বুলি মতা শুনিলোঁ। 14 পৰতিজনৰ চাৰিখন চাৰিখন মুখ; পৰথমখন কৰুবৰ, দ্বিতীয়খন মানুহৰ, তৃতীয়খন সিংহৰ আৰু চতুৰ্থখন কুৰৰ পক্ষীৰ মুখ।

15 পাছত কৰুব কেইজন ওপৰলৈ উঠি গ'ল। কবাৰ নদীৰ পাৰত মই দেখা পৰাণী এইবোৰ। 16 কৰুব কেইজন যোৱা সময়ত চৰ্ৰকেইটাও তেওঁলোকৰ কাষে কাষে যায়; আৰু কৰুব কেইজনে পৃথিৱীৰ পৰা ওপৰলৈ উঠিবলৈ ডেউকা দঙা সময়ত, চৰ্ৰকেইটায়ো তেওঁলোকৰ কাষ নেৰে। 17 তেওঁলোক ৰ'লে, সেইবোৰো ৰয় আৰু তেওঁলোক ওপৰলৈ উঠা সময়ত সেইবিলাকো তেওঁলোকৰ লগত উঠে; কিয়নো পৰাণী কেইজনৰ আশ্বা সেইবোৰত আছিল।

18 পাছত যিহোৱাৰ গৌৰৱ দুৱাৰডলিৰ ওপৰৰ পৰা পৰস্থান কৰি কৰুব কেইজনৰ ওপৰত ৰ'ল। 19 কৰুব কেইজনে পৰস্থান কৰোঁতে, ডেউকা দাঙি মোৰ সন্মুখেৰে পৃথিৱীৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ কাষে কাষে চৰ্ৰকেইটাও গ'ল। তেওঁলোক যিহোৱাৰ গৃহৰ পূব দিশৰ বাট-চৰাৰ দুৱাৰমুখত থিয় হ'ল আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ মহিমা তেওঁলোকৰ ওপৰত আছিল।

20 তেতিয়া মই ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ তলত থকা কবাৰ নদীত দেখা দৰ্শনৰ পশুবোৰৰ কথা স্মৰণ কৰিলোঁ; আৰু বুজিব পাতিলোঁ যে, সেইবোৰ কৰুব আছিল। 21 পৰতিজনৰ চাৰিখন চাৰিখন মুখ আৰু চাৰিখন চাৰিখন ডেউকা আৰু নিজ নিজ ডেউকাৰ তলত মানুহৰ হাতৰ দৰে হাত আছিল। 22 তেওঁলোকৰ মুখৰ আকৃতিৰ বিষয়ে হ'লে, মই কবাৰ নদীৰ ওচৰত দেখা মুখেই মুখ আৰু একে আকৃতি, একে বস্তু; তেওঁলোক পৰতিজনে পোনে পোনে যায়।

11 অধ্যায়

বাবিলৰ বিৰুদ্ধে বিদেৱাহ কৰিব খোজা লোকসকলৰ অহিতে কোৱা ভাববাণী।

1 তেতিয়া সেই আন্মাই মোক ওপৰলৈ তুলি নিলে, আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পূব দিশত পূবমুৱাকৈ থকা প্ৰবেশ পথৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু চোৱা! সেই প্ৰবেশ পথৰ দুৱাৰমুখত পঁচিশজন পুৰুষ আছিল। তেতিয়া মই লোকসকলৰ চলাওঁতা অজ্জুবৰ পুংৰ যাজনিয়া আৰু বনায়ৰ পুংৰ পেলাটিয়াক তেওঁলোকৰ মাজত, এই দুজনক তেওঁলোকৰ মাজত দেখিলোঁ।

2 ঈশ্বৰে মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, এইসকল লোকেই এই নগৰখনত অতিশয় অনৈতিক আচৰণ কৰোঁতা আৰু কু-মন্ৱৰণা দিওঁতা। 3 তেওঁলোকে কৈ থাকে যে, ‘ঘৰবোৰ সাজিবৰ সময় ওচৰ চপা নাই; এই নগৰখন কেৰাহী আৰু আমি মাংস-স্বৰূপ।’ 4 এই হেতুকে হে মনুষ্য সন্তান, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা!”

5 তেতিয়া যিহোৱাৰ আশ্বা মোৰ ওপৰত স্থিতি হ'ল আৰু তেওঁ মোক ক'লে, “তুমি কোৱা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: হে ইশ্বায়েল-বংশ, তোমালোকে যিবোৰ কথা কৈ আছা, তোমালোকৰ মনত উদয় হোৱা সেই কথাবোৰৰ বিষয়ে মই জানো। 6 তোমালোকে এই নগৰত হত হোৱা লোকসকলৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিলা আৰু ইয়াৰ বাট-পথবোৰ তেওঁলোকেৰে পৰিপূৰণ কৰিলা। 7 এই হেতুকে পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে যি সকলক বধ কৰিলা আৰু যিৰুচালেমৰ মাজত যিসকলৰ মৃতদেহবোৰ পেলাই থ'লা, তেওঁলোকক মাংস আৰু নগৰ খনক কেৰাহী যেন কৰিলা; কিন্তু তোমালোকক এই নগৰখনৰ মাজৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়া হ'ব।

8 তোমালোকে তৰোৱাললৈ ভয় কৰিছা, এই কাৰণে মই তোমালোকৰ ওপৰলৈ তৰোৱালকেই আনিম।” এয়ে পৰভূ যিহোৱাই কৰা ঘোষণা। 9 “মই তোমালোকক নগৰৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিম আৰু বিদেশীসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম, কিয়নো মই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে দণ্ডাজ্ঞা সিদ্ধ কৰিম। 10 তোমালোক তৰোৱালত পতিত হ'বা। মই ইশ্বায়েলৰ সীমাৰ ভিতৰতেই তোমালোকৰ বিচাৰ কৰিম, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা!

11 এই নগৰখন তোমালোকৰ কেৰাহীস্বৰূপ নহ'ব, বা তোমালোক তাৰ মাজত থকা মাংসস্বৰূপ নহ'বা। মই ইশ্বায়েলৰ সীমাৰ ভিতৰতেই তোমালোকৰ বিচাৰ কৰিম। 12 তেতিয়া তোমালোকে জানিবা যে, মইয়ে যিহোৱা। মোৰ আজ্ঞা তোমালোকে লঙ্ঘন কৰিছিল। তোমালোকে মোৰ পথ অনুসৰণ কৰা নাই। বৰং তোমালোকৰ চাৰিওফালে থকা জাতিবোৰৰ শাসন প্ৰণালী অনুসাৰে তোমালোকে কাৰ্য কৰি আছা।”

13 আৰু এইদৰে মই ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি থকাৰ সময়ত, বনায়ৰ পুত্ৰ পেলাটিয়াৰ মৃত্যু হ'ল। মই মূৰ দোৱাই উবুৰি পৰি চিঞৰি বৰ মাতেৰে কলোঁ, “হায় হায়, পৰভূ যিহোৱা! আপুনি ইশ্বায়েলৰ অৱশিষ্ট থকা সকলকো সম্পূৰ্ণৰূপে বিনষ্ট কৰিব নে?”

14 যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ পুনৰায় আহি মোক ক'লে, 15 “হে মনুষ্য সন্তান, তোমাৰ ডাইসকল! তোমাৰ পৰিয়াল, তোমাৰ বংশৰ লোকসকল আৰু ইশ্বায়েলৰ গোটেই বংশ! তোমালোকৰ এই সকলোকে যিৰুচালেমত থকা সকলো নিবাসীসকলে কয়, ‘তেওঁলোক যিহোৱাৰ পৰা বহু আঁতৰত আছে! অধিকাৰস্বৰূপে এই দেশ আমাকহে দিয়া হৈছিল।’

16 এই হেতুকে তুমি ক'বা, ‘পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যদিও মই তেওঁলোকক জাতি সমূহৰ মাজৰ পৰা দূৰ কৰিলোঁ আৰু যদিও মই দেশবোৰৰ মাজত তেওঁলোকক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলোঁ, তথাপি তেওঁলোক যি যি দেশলৈ গৈছিল, সেই ঠাইবোৰত মই অলপকাল তেওঁলোকৰ ধৰ্মমধ্যম হৈ আছিলোঁ।’ 17 এই হেতুকে কোৱা, ‘পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই জাতি সমূহৰ মাজৰ পৰা তোমালোকক সংগ্ৰহ কৰিম আৰু ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা দেশবোৰৰ পৰা তোমালোকক গোটাি আনিম আৰু মই তোমালোকক ইশ্বায়েলৰ দেশখন দিম। 18 তেতিয়া তেওঁলোকে সেই ঠাইলৈ যাব আৰু তাৰ পৰা আটাই জঘন্য আৰু ঘৃণনীয় বস্তুবোৰ দূৰ কৰিব।

19 যেতিয়া তেওঁলোক মোৰ ওচৰ চাপিব, তেওঁলোকক মই এখন নতুন অস্ত্ৰ দিম আৰু তেওঁলোকত এক নতুন আশ্বা স্থিতি কৰিম; মই তেওঁলোকৰ অস্ত্ৰ আৰু তেওঁলোকৰ শৰীৰৰ পৰা শিলৰূপ হৃদয় গুচাই তেওঁলোকক মাংসৰূপ হৃদয় দিম, 20 তেওঁলোকে মোৰ বিধি চলিব আৰু মোৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ পালন কৰি সেই অনুসাৰে কাৰ্য কৰিব। তেতিয়া তেওঁলোক মোৰ পৰজা হ'ব আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম। 21 কিন্তু তেওঁলোকৰ যিসকলে গৰ্ভিত আৰু যিগলগীয়া বস্তুবোৰৰ পাছত চলি, মই তেওঁলোকৰ নিজ নিজ মূৰত তেওঁলোকৰ সেই কাৰ্যৰ প্ৰতিফল আনিম। এয়ে পৰভূ যিহোৱাৰ ঘোষণা।”

22 তেতিয়া কৰূৰ কেইজনে তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ডেউকাবোৰ দাঙি তুলিলে আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে কাষে কাষে চক্ৰকেইটাও আছিল আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ আছিল। 23 আৰু যিহোৱাৰ গৌৰৱ নগৰৰ মাজৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি গ'ল আৰু নগৰৰ পূৰ্ণফালে থকা পৰ্বতখনৰ ওপৰত ৰ'ল।

24 আৰু সেই আন্মাই মোক তুলিলে দৰ্শনস্বৰূপে ঈশ্বৰৰ আশ্বাৰ দৱাৰাই কলদীয়া দেশলৈ দেশান্তৰিত লোকসকলৰ ওচৰলৈ আহিল। তেতিয়া মই দেখা সেই দৰ্শন মোৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি গ'ল। 25 তেতিয়া যিহোৱাই মোক দেখুওৱা সকলোৰে বিষয় মই দেশান্তৰিত লোকসকলক কলোঁ।

12 অধ্যায়

ৰজা আৰু পৰজাক দেশান্তৰলৈ নিয়া বুজাবৰ দৃষ্টান্ত।

1 পাছত যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 2 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি বিদেৱাহী বংশৰ মাজত বাস কৰিছা; দেখিলে চকু থকাতো তেওঁলোকে নেদেখে, শুনিবলৈ কাণ থকাতো তেওঁলোকে নশুন, কিয়নো তেওঁলোক বিদেৱাহী বংশ।

3 এই হেতুকে হে মনুষ্য সন্তান, তুমি নিজৰ বাবে দেশান্তৰৰ সামগ্ৰী যুগুত কৰা আৰু দিনতে তেওঁলোকৰ চকুৰ আগতে নিজ দেশান্তৰলৈ প্ৰস্থান কৰা। তুমি তেওঁলোকৰ চকুৰ আগতে নিজ ঠাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ যোৱা। তেওঁলোক বিদেৱাহী বংশ হ'লেও কিজানি বিবেচনা কৰিব।

4 তুমি দিনতে তেওঁলোকৰ চকুৰ আগতে দেশান্তৰৰ সামগ্ৰীৰ দৰে তোমাৰ সামগ্ৰী বাহিৰ কৰি নিবা আৰু দেশান্তৰলৈ ওলোৱা লোকৰ নিচিনাকৈ তুমি তেওঁলোকৰ চকুৰ আগতে গধূলি নিজে ওলাবা। 5 তুমি তেওঁলোকৰ চকুৰ আগত নগৰৰ দেৱালখন বিদ্ধা কৰি তাৰ মাজেদি সামগ্ৰী উলিয়াবা। 6 তেওঁলোকৰ চকুৰ আগত তুমি তাক কান্ধত তুলি আন্ধাৰত বাহিৰলৈ লৈ যাবা; তুমি দেশখন নেদেখিবলৈ তোমাৰ মুখ ঢাকিবা, কিয়নো মই ইশ্বায়েল বংশৰ কাৰণে এক চিনস্বৰূপে তোমাক প্ৰস্থান কৰিলোঁ।”

7 গতিকে মই আজ্ঞামতে কাম কৰিলোঁ; মই দিনতে দেশান্তৰৰ সামগ্ৰীৰ নিচিনাকৈ মোৰ সামগ্ৰী উলিয়াই নিলোঁ আৰু গধূলি মোৰ হাতেৰেই দেৱালখন খানিলোঁ; মই আন্ধাৰত তাক উলিয়াই তেওঁলোকৰ চকুৰ আগত কান্ধত তুলি লৈ গ'লো।

8 পাছত ৰাতিপুৱাতে যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 9 “হে মনুষ্য সন্তান, ‘তুমি কি কৰিছা?’ এই বুলি বিদেৱাহী বংশই ইশ্বায়েল বংশই তোমাক জানো কোৱা নাই? 10 তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: এই ভাৱে যিৰূচালেমত থকা অধিপতিজনক আৰু তাৰ মাজত থকা ইশ্বায়েলৰ আটাই বংশক বুজায়।

11 তুমি কোৱা, মই তোমালোকৰ পক্ষে চিনস্বৰূপ; মই কৰা নিচিনাকৈ তেওঁলোকলৈ কৰা হ'ব; তেওঁলোক দেশান্তৰলৈ বন্দী-অৱস্থালৈ যাব। 12 আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থকা অধিপতিজনে নিজ কান্ধত বোজা লৈ আন্ধাৰত ওলাই যাব; তেওঁলোকে সামগ্ৰী উলিয়াবৰ কাৰণে দেৱাল খানিব। তেওঁ নিজৰ মুখ ঢাকিব, কাৰণ তেওঁ চকুৰে দেশখন নেদেখিব।” 13 মোৰ জালখন মই তেওঁৰ ওপৰত মেলিম দিম আৰু তেওঁ মোৰ ফান্দত পৰিব; আৰু মই তেওঁক কলদীয়াসকলৰ দেশলৈ অৰথা বাবিললৈ লৈ যাম, তথাপি তেওঁ তাক নেদেখিব। অথচ তেওঁ তাতেই মৰিব।

14 আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালে থকা তেওঁৰ আটাই সহায়কাৰীক আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্যক মই আটাই বায়ুত উড়ুৱাই দিম; আৰু মই ফাকৰ পৰা তৰোৱাল উলিয়াই তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি যাম। 15 যেতিয়া মই তেওঁলোকক জাতিবোৰৰ মাজত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম আৰু দেশবোৰৰ মাজত তেওঁলোকক গোট গোট কৰিম, তেতিয়া মই যে যিহোৱা তাক তেওঁলোকে জানিব। 16 কিন্তু তেওঁলোক যি জাতিবোৰৰ মাজলৈ যাব, সেই জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁলোকে নিজৰ যিগলগীয়া কাৰ্য প্ৰকাশ কৰিবৰ কাৰণে, তৰোৱালৰ পৰা, আকালৰ পৰা আৰু মহামাৰীৰ পৰা তেওঁলোকৰ কেতবোৰ লোকক মই অৱশিষ্ট ৰাখিম, তাতে, মইয়ে যিহোৱা তাক তেওঁলোকে জানিব।”

17 পাছে যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 18 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি কঁপি কঁপি নিজৰ আহাৰ ভোজন কৰা, কস্পন আৰু সাৱধানৰে নিজৰ জল পান কৰা।

19 আৰু তুমি দেশৰ লোকসকলক কোৱা, ‘ইশ্বায়েল দেশত থকা যিৰূচালেম-নিবাসীসকলৰ বিষয়ে পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তাৰ নিবাসী আটাইবোৰৰ অত্যাচাৰৰ কাৰণে তাত থকা সকলো নষ্ট হৈ তেওঁলোকৰ দেশ উচ্ছন্ন হ'বৰ কাৰণে, তেওঁলোকে সাৱধানৰে তেওঁলোকৰ আহাৰ ভোজন কৰিব আৰু বিশ্ময়েৰে তেওঁলোকৰ জল পান কৰিব।” 20 আৰু বাস কৰা নগৰবোৰ উচ্ছন্ন কৰা হ'ব আৰু দেশ ধ্বংসস্থান হ'ব; তাতে, মই যে, যিহোৱা তাক তোমালোকে জানিবা।”

21 আকৌ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 22 “হে মনুষ্য সন্তান, দিন পলম হৈছে, প্ৰত্যেক দৰ্শন বিফল হৈছে”, ‘ইশ্বায়েল দেশত প্ৰচলিত হোৱা তোমালোকৰ এইটো কি কথা?’ 23 এই হেতুকে তেওঁলোকক কোৱা, পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মই এই প্ৰচলিত কথা লুপ্ত কৰিম আৰু এইটো ইশ্বায়েলৰ মাজত আৰু নচলিব।’ কিন্তু তেওঁলোকক কোৱা, ‘দিন আৰু প্ৰত্যেক দৰ্শনৰ সফলতা ওচৰ।”

24 কিয়নো ইশ্বায়েল বংশৰ ভিতৰত অনৰ্থক দৰ্শন বা মানুহে ভাল পোৱা মঙ্গল চোৱা কথা আৰু নহ'ব। 25 কাৰণ ময়েই যিহোৱা। মই ক'ম আৰু মই কোৱা বাক্য সিদ্ধ হ'ব। তাক আৰু আগলৈ খোৱা নহ'ব। কিয়নো হে বিদেৱাহী বংশ, পৰভু যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকৰ দিনতেই মই বাক্য ক'ম আৰু তাক সিদ্ধও কৰিম।

26 আকৌ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 27 “হে মনুষ্য সন্তান, চোৱা! ইশ্বায়েল-বংশই কয়, ‘তেওঁ পোৱা দৰ্শনৰ কথা ঘটাবলৈ বহুদিন আছে, তেওঁ অতি দীৰ্ঘকালৰ বিষয়ে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰে।’ 28 এই হেতুকে তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মোৰ বাক্য কোনোটোৱেই ফলিয়াবলৈ পলম নহ'ব; কিন্তু মই যি বাক্য ক'ম, সেয়ে সিদ্ধ হ'ব।’ এয়ে পৰভু যিহোৱাৰ বচন।”

13 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ মিছা ভাববাদী আৰু ভাববাদিনীবোৰৰ বিৰুদ্ধে কোৱা ভাববাণী।

1 পুনৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 2 “হে মনুষ্য সন্তান, ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰোঁতা ইশ্বায়েলৰ ভাববাদীসকলৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা আৰু নিজ নিজ হৃদয়ৰ পৰা ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰোঁতা সকলক কোৱা, ‘তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা! 3 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “নিজ নিজ আন্ধাৰ আৰু নোপোৱা দৰ্শনৰ অনুগামী হোৱা মুৰ্খ ভাববাদীবোৰৰ সত্তাপ হ'ব। 4 হে ইশ্বায়েল, তোমাৰ ভাববাদীসকল উচ্ছন্ন ঠাইৰ শিয়ালৰ নিচিনা।

5 যিহোৱাৰ যুদ্ধৰ দিনা থিৰে থাকিবলৈ, তোমালোকে দেৱালৰ ভঙা বাটত উঠা নাই বা ইশ্বায়েলৰ বংশৰ চাৰিওফালে দেৱাল নিৰ্ভ্ৰাণ কৰা নাই; 6 যিহোৱাই কৈছে এই বুলি কওঁতাসকলে অনৰ্থক দৰ্শন পায়, মিছা মঙ্গল চায়।” আৰু যিহোৱাই

নপঠোৱাকৈয়ে বাক্য সিদ্ধ হ'ব বুলি বাট চাই থাকে।⁷ তোমালোকে জানো অনৰ্থক দৰ্শন পোৱা নাই? আৰু মিছা মঙ্গলৰ কথা জানো কোৱা নাই? “তথাপি মই নোকোৱাকৈয়ে যিহোৱাই কৈছে বুলি তোমালোকে কোৱা?”

⁸ এই হেতুকে পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে অনৰ্থক বাক্য কৈছা আৰু মিছা দৰ্শন পাইছা; চোৱা, মই তোমালোকৰ বিপক্ষ - এই কাৰণে, পৰভু যিহোৱাই এইদৰে কৈছে।⁹ “মোৰ হাত অনৰ্থক দৰ্শন পোৱা, আৰু মিছা মঙ্গল চোৱা ভাববাদীসকলৰ বিপক্ষ হ'ব। তেওঁলোক মোৰ পৰজাসকলৰ সভাত নাথাকিব বা ইশ্বায়েল-বংশৰ নামৰ তালিকাত তেওঁলোকৰ নাম লিখা নহ'ব; তেওঁলোক কোনোমতে ইশ্বায়েল দেশত সোমাব নোৱাৰিব। কাৰণ মই যে পৰভু যিহোৱা, এই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা!

¹⁰ শান্তি নোহোৱাকৈয়ে তেওঁলোকে ‘শান্তি!’ বুলি কৈ মোৰ পৰজাসকলক ভুলায় আৰু যেতিয়া কোনোৱে দেৱাল সাজে, তেতিয়া তেওঁলোকে তাক চুপেৰে লিখে।¹¹ এই হেতুকে চুপেৰে লিপি থকা লোকসকলক তুমি কোৱা: ‘এইবোৰ পৰিব; প্ৰাৰন কৰোঁতা মহাবৃষ্টি আহিব; এইবোৰ পৰিবলৈ মই বৃষ্টিৰ মহাশিল আৰু ডাঙিবলৈ মহা বতাহ পঠিয়াম।¹² চোৱা, যেতিয়া দেৱাল পৰিব, তেতিয়া, “তোমালোকে যিবোৰত চুপ দিলা, সেই লেও ক'ত? এইবুলি তোমালোকক কোৱা নাযাব নে?”

¹³ এই হেতুকে পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মই মোৰ শ্ৰেৰ্ণত মহা বতাহেৰে তাক ডাঙিম, প্ৰাৰন কৰোঁতা মহাবৃষ্টি মোৰ কোপত আহিব, আৰু মোৰ শ্ৰেৰ্ণত নষ্ট কৰিবলৈ মহাশিলাবৃষ্টি হ'ব! ¹⁴ এইদৰে, তোমালোকে চুপেৰে লিখা দেৱাল মই ডাঙিম, আৰু ইয়াৰ ডিঙিমূল ওলাই পৰাকৈ মই তাক মাটিৰে সমান কৰিম। গতিকে সেয়ে পৰিব আৰু তোমালোকে তাৰ মাজত বিনষ্ট হ'ব। তেতিয়া মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা!

¹⁵ মোৰ শ্ৰেৰ্ণেৰে দেৱালৰ ওপৰত আৰু চুপেৰে লিপাবোৰ নিৰ্মূল কৰিম, মই এইদৰে সিদ্ধ কৰিম আৰু মই তোমালোকক ক'ম, সেই দেৱাল আৰু নাই, আৰু তাক লিপাবোৰো, ¹⁶ অৰ্থাৎ যিৰ্চালেমৰ বিষয়ে ভাববাণী পৰচাৰ কৰা আৰু শান্তি নথকাতো তাৰ বাবে দৰ্শন পোৱা ইশ্বায়েলৰ ভাববাদীবোৰো নাই।” ইয়াক পৰভু যিহোৱাই কৈছে।

¹⁷ আৰু হে মনুষ্য সন্তান, তোমাৰ জাতিৰ যি জীয়াবোৰে নিজ নিজ হৃদয়ৰ পৰা ভাববাণী পৰচাৰ কৰে, তেওঁলোকৰ অহিত তুমি মুখ কৰা আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী পৰচাৰ কৰা। ¹⁸ এইদৰে কোৱা, ‘পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: লোকৰ পৰাণ মৃগয়া কৰিবলৈ, আটাইবোৰ কিলাকুটিত গাঁৱ সিয়াই দিওঁতা আৰু ওখ অনুসাৰে পৰ্য্যেকৰ মূৰৰ কাৰণে ওৰণি তৈয়াৰ কৰোঁতা মহিলাসকলৰ সন্তান হ'ব; তোমালোকে মোৰ পৰজাসকলৰ পৰাণ মৃগয়া কৰি তোমালোকৰ কাৰণে পৰাণবোৰ জীয়াই ৰাখিবা নে?

¹⁹ মিছা কথালৈ কাণ দিওঁতা মোৰ পৰজাসকলৰ আগত তোমালোকে মিছা কথা কৈ, মৰিব নলগাসকলৰ পৰাণ বধ কৰিবলৈ আৰু জীয়াই থাকিব নলগাসকলৰ পৰাণ জীয়াই ৰাখিবলৈ কেই-খামোচমান যৰৰ আৰু কেইডোখৰ মান পিঠাৰ কাৰণে মোৰ পৰজাসকলৰ মাজত মোক অপৰিষ্কাৰ কৰিলা।

²⁰ এই হেতুকে পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, যি গাঁৱবোৰে পক্ষী-চিকাৰৰ দৰেই তোমালোকে পৰাণবোৰ মৃগয়া কৰা, তোমালোকৰ সেই গাঁৱবোৰৰ মই বিপক্ষ আৰু মই তোমালোকৰ বাহুৰ পৰা সেইবোৰ ছিঙি পেলাম আৰু পক্ষী-চিকাৰৰ দৰেই তোমালোকে মৃগয়া কৰা পৰাণবোৰ এৰি দিম। ²¹ মই তোমালোকৰ ওৰণিও ফালিম আৰু তোমালোকৰ হাতৰ পৰা মোৰ পৰজাসকলক উদ্ধাৰ কৰিম, মৃগয়া কৰিবলৈ তোমালোকৰ হাতত তেওঁলোক আৰু নাথাকিব; তাতে মই যে, যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা।

²² মই দুখ নিদিয়া ধাৰ্মিকসকলৰ হৃদয়ত তোমালোকে মিছা কথাবে দুখ দিয়াৰ কাৰণে আৰু দুইই নিজ পৰাণ জীয়াই ৰাখিবলৈ নিজ কু-পথৰ পৰা নুঘূৰিবৰ কাৰণে সেই দুষ্টৰ হাত সবল কৰাৰ কাৰণে, ²³ তোমালোকে অনৰ্থক দৰ্শন আৰু দেদেখিবা আৰু মঙ্গল চাবলৈ নাপাৰা; কিন্তু মই তোমালোকৰ হাতৰ পৰা মোৰ পৰজাসকলক উদ্ধাৰ কৰিম; তাতে, মই যে, যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা!”

14 অধ্যায়

যিহোৱাক সোধা দেৱপূজকসকলৰ বিষয়।

¹ ইশ্বায়েলৰ পৰিচাৰকসকলৰ কেইজনমান মোৰ ওচৰলৈ আহি মোৰ আগত বহিল। ² তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ³ “হে মনুষ্য সন্তান, এই লোকসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰক নিজ নিজ হৃদয়ত ঠাই দিছে আৰু নিজৰ সন্মুখত নিজৰ নিজৰ অপৰাধ জন্মাওঁতা বিধিনি ৰাখিছে। সেই বিষয়ে মই জানো তেওঁলোকক পৰামৰ্শ দিম?

⁴ সেইবাবে তুমি তেওঁলোকক এই কথা কৈ ঘোষণা কৰা, ‘পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ইশ্বায়েল-বংশৰ যি কোনো লোকে নিজ প্ৰতিমাবোৰক হৃদয়ত ঠাই দিব বা নিজৰ সন্মুখত নিজৰ অপৰাধ জন্মাওঁতা বিধিনি ৰাখিব আৰু কোনো এজন লোকে যেতিয়া ভাববাদী এজনৰ ওচৰলৈ আহিব - সেই অহা লোকজনৰ বাহুল্য প্ৰতিমাবোৰৰ অনুসাৰে, মই যিহোৱাই, নিজেই তেওঁক উত্তৰ দিম। ⁵ মই এইদৰে কৰিম যাতে ইশ্বায়েলৰ গোটেই বংশ তেওঁলোকৰ হৃদয় মৌলৈ পুনৰায় ঘূৰাই আনিব পাৰিম, কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰে তেওঁলোকক মোৰ পৰা আঁতৰ কৰি ৰাখিছে।’

⁶ এই হেতুকে তুমি ইশ্বায়েল বংশক কোৱা, ‘পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে মন পালটোৱা আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিমাবোৰৰ পৰা ঘূৰি আহাঁ! আৰু তোমালোকৰ আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যবোৰলৈ পিঠি দিয়া!

⁷ কিয়নো ইশ্বায়েল বংশৰ মাজত আৰু ইশ্বায়েলত পৰবাস কৰা বিদেশীবোৰৰ মাজত যি কোনোৱে মোৰ পৰা নিজকে পৃথকে ৰাখিব, যিজনে নিজৰ প্ৰতিমাবোৰক হৃদয়ত ঠাই দিব আৰু নিজৰ সন্মুখত নিজৰ অপৰাধ জন্মাওঁতা বিধিনি ৰাখিব আৰু যিজনে মোক বিচাৰি ভাববাদী এজনৰ ওচৰলৈ আহিব - মই যিহোৱাই নিজেই তেওঁক উত্তৰ দিম! ⁸ তাৰ বাবে মই সেই

মানুহজনৰ বিৰুদ্ধে বিমুখে থাকিম আৰু তেওঁক এটা চিন আৰু দৃষ্টান্তৰ বিষয় কৰিম, কিয়নো তেওঁক মই মোৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিম; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা।

9 যদি কোনো ভাববাদীয়ে ভ্ৰান্ত হৈ আৰু কোনো বাক্য কয়, তেতিয়া মই, যিহোৱাই, সেই ভাববাদীজনক ভ্ৰান্ত কৰিম; আৰু মই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে হাত মেলি, মোৰ পৰজা ইস্ৰায়েল লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁক বিনষ্ট কৰিম।¹⁰ এইদৰে তেওঁলোকে নিজ নিজ অপৰাধৰ দণ্ড ভুগিব। সেই ভাববাদীজনৰ ওচৰলৈ পৰামৰ্শ ল'বলৈ যোৱা লোকজনৰ অপৰাধ দুয়োৰে সমান হ'ব।¹¹ ইয়াৰ অভিপ্ৰায় এই, যেন ইস্ৰায়েল-বংশই মোৰ পৰা বিপথে নাযায়; আৰু তেওঁলোকৰ অপৰাধবোৰৰ কোনো অপৰাধেৰে নিজক আৰু অশুচি নকৰে, কিন্তু তেওঁলোক যেন মোৰ পৰজা হয় আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হওঁ, ইয়াক প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে।

¹² তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ¹³ “হে মনুষ্য সন্তান, যদি এখন দেশে সত্য লঙ্ঘন কৰি মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে আৰু মই তাৰ অহিত্তে মোৰ হাত মেলি তাৰ অন্নৰূপ লাখুটি ভাঙো আৰু তালৈ আকাল পঠিয়াই তাৰ পৰা মানুহ আৰু পশু সকলোকে উচ্ছন্ন কৰোঁ; ¹⁴ তেতিয়া যদিও নোহ, দানিয়েল আৰু ইয়াব, এই তিনিজন লোক সেই ঠাইৰ মাজত থাকিলেও, তেওঁলোকে নিজ নিজ ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই কেৱল নিজ নিজ প্ৰাণহে ৰক্ষা কৰিব পাৰিব,” এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ বচন।

¹⁵ বা যদি সেই দেশৰ সকলো ফালে হিংস্ৰ জন্তু পঠিয়াই দিওঁ আৰু সেইবোৰে তাক সন্তানহীন কৰে আৰু সেই জন্তুবোৰৰ কাৰণে কোনো মানুহ তাৰ মাজেদি যাব নোৱাৰাকৈ উচ্ছন্ন হয়, ¹⁶ তেন্তে সেই একে তিনিজনলোক তাত থাকিলেও, মোৰ জীৱনৰ শপত, “প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে পো বা জীহঁতক উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিব, কেৱল তেওঁলোকেহে ৰক্ষা পাব, কিন্তু দেশ হ'লে উচ্ছন্ন হ'ব।

¹⁷ বা যদি মই সেই দেশৰ বিৰুদ্ধে এখন তৰোৱাল আনো আৰু কওঁ ‘হে তৰোৱাল, দেশৰ মাজেদি যা আৰু তাৰ পৰা লোক সমূহ আৰু পশু সকলোকে উচ্ছন্ন কৰ’ - ¹⁸ তেতিয়া সেই তিনিজন লোক সেই ঠাইৰ মাজত থাকিলেও - মোৰ জীৱনৰ শপত, “প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “তেওঁলোকে পো বা জীহঁতক উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিব, কেৱল তেওঁলোকেহে ৰক্ষা পাব।

¹⁹ বা যদি মই সেই দেশৰ বিৰুদ্ধে এক মহামাৰী পঠিয়াওঁ আৰু তাৰ পৰা মানুহ আৰু পশু সকলোকে উচ্ছন্ন কৰিবলৈ তাৰ ওপৰত মোৰ শ্ৰেৰাধ বৰষাই তেজ বোৱাওঁ, ²⁰ তেতিয়া যদিওবা নোহ, দানিয়েল আৰু ইয়াব সেই ঠাইত থাকিলে হয় - মোৰ জীৱনৰ শপত, “প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “তেওঁলোকে নিজৰ পো'সকলক বা আনকি নিজৰ জী'সকলক উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিব; কেৱল তেওঁলোকৰ নিজ প্ৰাণহে ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই ৰক্ষা পাব।”

²¹ কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মই নিশ্চয়কৈ নিকৃষ্টৰভাৱে মানুহ আৰু পশুক যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে সকলোকে উচ্ছন্ন কৰিবলৈ মোৰ এই চাৰিওটা মহা-আপদ অৰ্থাৎ তৰোৱাল, আকাল, হিংস্ৰ জন্তু আৰু মহামাৰী পঠিয়াম।

²² তথাপি চোৱা! তাৰ মাজত ৰক্ষা পোৱা লোকসকল তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকল আৰু জীয়েকসকলৰ লগত বাহিৰলৈ ওলাই যাব। চোৱা! তেওঁলোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ ওলাই আহিব আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু তেওঁলোকৰ কাৰ্য দেখিবলৈ পাবা; তেতিয়া যিৰূচালেমলৈ মই ঘটোৱা অমঙ্গলৰ বিষয়ে আৰু তাৰ বিৰুদ্ধে মই ঘটোৱা সকলোৰে বিষয়ে তোমালোকে শান্তনা পাবা। ²³ তোমালোকে তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰ্য দেখিলে, তেওঁলোকে তোমালোকক শান্তনা দিব; তেতিয়া তোমালোকে জানিবা যে, মই তাৰ বিৰুদ্ধে কৰা একোকে বিনা কাৰণে কৰা নাই।” এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ বাক্য।

15 অধ্যায়

দৰাফালতাৰ কাঠৰ উপমা।

¹ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ² “হে মনুষ্য সন্তান, দৰাফালতাৰ কাঠ, কাঠনিৰ গছবোৰৰ মাজৰ দৰাফালতাৰ ডাল আন সকলো গছৰ কাঠতকৈ কিহত শ্ৰেষ্ঠ? ³ কোনো কাৰ্য কৰিবলৈ মানুহে জানো দৰাফালতাৰ কাঠৰ পৰা কাঠ ল'ব? বা কোনো পাণ্ডৰ আঁৰি থবলৈ জানো তাৰ পৰা এটি খুটি আনিব? ⁴ চোৱা! ইন্ধন যোগাবলৈ যদি তাক পুৰিবলৈ জুইত পেলাই দিয়া হয় আৰু যদি জুয়ে তাৰ দুই মূৰ ভস্ম কৰিলে আৰু তাৰ মাজ ভাগ পোৱা গ'লে সেয়ে জানো কোনো কাৰ্যৰ যোগ্য হ'ব?”

⁵ চোৱা! যেতিয়া সেয়ে সম্পূৰ্ণ হলেও কোনো কাৰ্যৰ উপযুক্ত নহয়; তেন্তে জুয়ে তাক ভস্ম কৰিলে আৰু সেয়ে পোৱা গ'লেও কোনো কামৰ বাবে সেয়ে আৰু কিমান কম উপযুক্ত হ'ব? ⁶ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: কাঠনিৰ গছবোৰৰ মাজৰ দৰাফালতাক যেনেকৈ লোকে পুৰিবলৈ জুইত দিয়ে, তেনেকৈ মই যিৰূচালেম নিবাসীসকলৰ প্ৰতিও তেনে কৰিম।

⁷ কাৰণ মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মুখ ঘুৰাম। যদিওবা তেওঁলোক জুইৰ পৰা ওলাই যাব, কিন্তু আন জুইয়ে তেওঁলোকক ভস্ম কৰিব; আৰু যেতিয়া মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মুখ কৰিম, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা। ⁸ আৰু তেওঁলোকে সত্য লঙ্ঘন কৰাৰ বাবে, মই দেশ উচ্ছন্ন কৰিম।” ইয়াক যিহোৱাই কৈছে।

16 অধ্যায়

যিৰূচালেমক অসতী স্ত্ৰীৰ লগত তুলনা কৰা।

1 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 2 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি যিৰূচালেমক তাইৰ নিজৰ যিগলগীয়া কাৰ্যবোৰ জনোৱা, 3 আৰু কোৱা, ‘পৰভূ যিহোৱাই যিৰূচালেমক এই কথা কৈছে: “তোমাৰ উত্থাপ্তি আৰু জন্মৰ ঠাই কনানীয়াসকলৰ দেশ; তোমাৰ পিতৃ ইমোৰীয়া আৰু তোমাৰ মাতৃ হিতীয়া আছিল।

4 তোমাৰ জন্মবৃত্তান্ত এই, তোমাৰ জন্ম দিনা তোমাৰ নাড়ী কটা নাছিল বা তোমাক পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ তোমাক পানীত ধুওৱা নাছিল, তোমাক সমূলি লোণ ঘঁহা কি কাপোৰেৰে মেৰোৱা নাছিল। 5 তোমাক দয়া কৰি তোমালৈ এইবাৰৰ কোনো এটাকে কৰিবৰ অৰ্থে তোমালৈ কেনেও কৃপাদৃষ্টি নকৰিছিল; কিন্তু তোমাৰ জন্মদিনা, তোমাৰ গা যিগলগীয়া হোৱাৰ কাৰণে তোমাক মুকলি পথাৰত পেলাই দিয়া হৈছিল।

6 সেই সময়ত মই তোমাৰ ওচৰেদি গৈ তোমাৰ তেজত তোমাক ধৰফেৰোৱা দেখি তোমাক ক'লোঁ যে, যদিও তুমি নিজ তেজত পৰি আছা, তথাপি জীয়াই থাকা, হয়, মই তোমাক ক'লোঁ, যে, যদিও তুমি নিজ তেজত পৰি আছা, তথাপি জীয়াই থাকা। 7 পথাৰত গজা তৃণৰ দৰে মই তোমাক অধিককৈ বঢ়ালোঁ আৰু তুমি বাঢ়ি ডাঙৰ-দীঘল থ'লো আৰু অতি সুন্দৰী থ'লো; তোমাৰ স্তন পূৰ্ণ হ'ল আৰু কেশ দীৰ্ঘ হ'ল, তথাপি তুমি বিবস্ং'ৰা আৰু উলঙ্গিনী আছিল।

8 তেতিয়া মই তোমাৰ ওচৰেদি গৈ তোমাক দেখিলোঁ, চোৱা! তোমাৰ সময় প্ৰেমৰ সময়; এই কাৰণে মই তোমাৰ ওপৰত বস্ং'ৰৰ আঁচল মেলি দি তোমাৰ উলঙ্গতা ঢাকিলোঁ” আৰু পৰভূ যিহোৱাই কৈছে মই তোমাৰ আগত শপত কৰি তোমাৰে সৈতে এটি নিয়ম বান্ধিলোঁ, “তাতে তুমি মোৰ থ'লো।

9 গতিকে মই তোমাক পানীৰে ধুৱোঁ, এনে কি, তোমাৰ গাৰ পৰা তোমাৰ তেজ সম্পূৰ্ণকৈ ধুই তেল ঘৰিলোঁ। 10 মই তোমাক কাৰচিপি বন কৰা কাপোৰো পিন্ধালোঁ, তোমাৰ ভৰিত তহু জন্তুৰ ছালৰ জোতা দিলোঁ, তোমাৰ কঁকালত মিহি শণ সূতাৰ টঙালি বান্ধিলোঁ আৰু তোমাক পাতৰ বস্ং'ৰেৰে বিভূষিত কৰিলোঁ। 11 মই তোমাক অলঙ্কাৰেৰেও সজালোঁ, তোমাৰ হাতত খাৰু আৰু ডিঙিত হাৰ দিলোঁ। 12 মই তোমাৰ নাকত নথ, কাণত কুণ্ডল, আৰু তোমাৰ মূৰত সুন্দৰ কিৰীটি দিলোঁ।

13 এইদৰে তোমি আৰু বুপেৰে তোমাক সজোৱা হ'ল; তোমাৰ বস্ং'ৰ মিহি শণ সূতাৰ পাতৰ আৰু কাৰচিপি বন কৰা; তুমি মিহি আটা, মৌ-জোল আৰু তেল খাইছিল; তুমি অতি সুন্দৰী হৈ উন্নতি-লাভ কৰি ৰাণী পদ পলা। 14 আৰু তোমাৰ সৌন্দৰ্য্যৰ কাৰণে তোমাৰ যশস্যা জাতিবোৰৰ মাজত ব্যাপিল, কিয়নো পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, মই তোমাৰ ওপৰত স্থাপন কৰা মোৰ শ্ৰীৰ বাবে তোমাৰ সৌন্দৰ্য্য সম্পূৰ্ণ হ'ল।”

15 কিন্তু তুমি নিজ সৌন্দৰ্য্যত নিৰ্ভৰ কৰি নিজৰ যশস্যৰ কাৰণে বেশ্যাবৃত্তি ধৰিলা আৰু পৰত্যেক বাটৰুৱাৰ লগত অধিক পৰিমাণে বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা; তাৰহে ভোগ হ'ল। 16 আৰু তুমি নিজৰ কেইখনমান কাপোৰ লৈ, তাৰে নিজৰ বাবে চিং'ৰিচিং'ৰ ওখ ঠাই কৰি তাৰ ওপৰত বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা; এনে কথা হোৱা নাই, আৰু নহ'বও।

17 মই তোমাক দিয়া মোৰ সোণ আৰু বুপেৰে কৰা তোমাৰ সুন্দৰ অলঙ্কাৰ তুমি লৈ, তোমাৰ কাৰণে তাৰে পুৰুষাকৃতিৰ মূৰ্ত্তি কৰি সেইবাবে সৈতে বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা। 18 আৰু তোমাৰ কাৰচিপি বন কৰা কাপোৰ লৈ তাৰে সেইবাবৰ ঢাকিলা আৰু সেইবাবৰ আগত মোৰ তেল আৰু ধূপ থলা। 19 পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, মই তোমাক দিয়া মোৰ আহাৰ, মই তোমাক খাবলৈ দিয়া মিহি আটা, তেল আৰু মৌ-জোল তুমি সূৰাণৰ অৰ্থে সেইবাবৰ আগত থলা আৰু সেইদৰেই হ'ল।

20 “হিয়াৰ বাহিৰে তুমি মৌলৈ জন্মোৱা তোমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীসকললৈ, গৰাস কৰিবৰ বাবে সেইবাবৰ আগত বলিস্বৰূপে দিলা; তোমাৰ বেশ্যাকৰ্মবোৰ সামান্য বিষয় আছিল নে? 21 যে তুমি মোৰ সন্তান সকলক বধ কৰিলা আৰু সেইবাবৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকক জুইৰ মাজেদি গমন কৰাই উত্থাপন কৰিলা? 22 তোমাৰ আটাই যিগলগীয়া কাৰ্যত আৰু বেশ্যাকৰ্মত তুমি আসক্ত থকাত, বিবস্ং'ৰা আৰু উলঙ্গিনী হোৱা আৰু তোমাৰ তেজত ধৰফেৰোৱা তোমাৰ সেই যৌৱন কালৰ দিন তুমি সোঁৱৰণ নকৰিলা।

23 আৰু তোমাৰ আটাই দুষ্টতাৰ পাছত পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, তোমাৰ সন্তাপ হ'ব, তোমাৰ সন্তাপ হ'ব, 24 তুমি নিজৰ বাবে এক বেশ্যালয় সাজিলা আৰু পৰত্যেক চকত নিজৰ বাবে এডোখৰ ওখ ঠাই কৰিলা।

25 তুমি পৰত্যেক আলিৰ মূৰত তোমাৰ ওখ ঠাই সাজি তোমাৰ সৌন্দৰ্য্য ঘূৰাৰ বিষয় কৰিলা, পৰত্যেক বাটৰুৱালৈ তোমাৰ ভৰি দুখন মেলি দিলা আৰু তোমাৰ বেশ্যালি অধিককৈ বঢ়ালা। 26 তোমাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া স্থলকায় মিচৰীয়াসকলৰ লগতো তুমি বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা; আৰু তুমি মোক বেজাৰ দিবলৈ তোমাৰ বেশ্যালি অধিককৈ বঢ়ালা।

27 এই হেতুকে চোৱা, মই তোমাৰ ওপৰলৈ মোৰ হাত মেলি তোমাৰ দৈনিক খোৱাক কমালোঁ আৰু তোমাৰ বেশ্যা চাবৰ কাৰণে লাভ পোৱা, তোমাক যিগ কৰা পলেষ্টীয়াসকলৰ জীয়াৰীসকলৰ ইচ্ছাত তোমাক সমৰ্পণ কৰিলোঁ। 28 তুমি তৃপ্ত নোহোৱাত অচুৰীয়াসকলে সৈতেও বেশ্যাকৰ্ম কৰিও তৃপ্ত নথ'লো। 29 তুমি বাণিজ্যদেশ কলদীয়াসকললৈ তোমাৰ বেশ্যালি বঢ়ালা; তথাপি তুমি তাৰেও তৃপ্ত নথ'লো।

30 পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, তোমাৰ অন্তৰ কেনে কামাতুৰ! কাৰণ তুমি স্বেচ্ছাচাৰিণী বেশ্যা স্ত্ৰীৰ দৰে এই আটাইবাবৰ কাৰ্য কৰিছা; 31 তুমি পৰত্যেক আলিৰ মূৰত তোমাৰ বেশ্যালয় সাজিছা, পৰত্যেক চকত তোমাৰ ওখ ঠাই নিৰ্ম্মাণ কৰিছা আৰু তুমি বেশ্যা কৰ্মৰ বেচ তুচ্ছ কৰাত বেশ্যাৰ নিচিনা নোহোৱা।

32 তুমি ব্যভিচারিণী, তোমাৰ স্বামীৰ সলনি পৰক গৰহণ কৰোঁতা ঘৈণী। 33 আটাই বেশ্যাক লোকে ধন দিয়ে; কিন্তু তোমাৰ আটাই প্ৰেমকাৰীক তুমিহে ধন দিয়া আৰু তোমাৰ লগত বেশ্যাকৰ্ম কৰিবলৈ, চাৰিওফালৰ পৰা তোমাৰ প্ৰেমকাৰীবোৰ আহিবৰ কাৰণে তেওঁলোকক ভেটী দিয়া। 34 বেশ্যাকৰ্ম কৰিবলৈ কেনেও তোমাৰ পাছে পাছে নাযায়, তোমাৰ বেশ্যাকৰ্মৰ এই কথাত আন স্বীকৃতি তুমি বিপৰীত; তুমি বেচ দিয়া, কিন্তু তোমাক কেনেও বেচ নিদিয়ে, সেইবাবে তুমি বিপৰীত।

35 এই হেতুকে হে বেশ্যা, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা! 36 পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “তুমি পৰভূৰ পৰিমাণে অশুচি কাৰ্য কৰাৰ বাবে আৰু তোমাৰ প্ৰেমকাৰীসকলৰ লগত কৰা তোমাৰ বেশ্যাকৰ্মৰ দ্বাৰাই তোমাৰ বিবসংৰতা প্ৰকাশ পোৱা বাবে আৰু তোমাৰ যিগলগীয়া আটাই মূৰ্ত্তিবিলাকৰ আৰু তুমি সেইবোৰৰ আগত দিয়া তোমাৰ সন্তান সকলৰ ৰক্তপাতৰ কাৰণে, 37 চোৱা! তুমি যিসকলৰ সৈতে আমোদ-প্ৰমোদ কৰিলা, তোমাৰ সেই আটাই প্ৰেমকাৰীক আৰু তুমি প্ৰেম কৰা ও যিগ কৰা আটাইকে মই গোটাম; মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে চাৰিওফালৰ পৰাই তেওঁলোকক গোটাম আৰু তেওঁলোকক তোমাৰ সমস্ত বিবসংৰতা দেখিবলৈ তেওঁলোকৰ আগত তোমাৰ বিবসংৰতা প্ৰকাশ কৰিম।

38 আৰু সতীশ্ব লঙ্ঘন কৰা ও ৰক্তপাত কৰা সকলক দণ্ড দিয়াৰ দৰে মই তোমাক দণ্ড দিম; মই শ্ৰেৰাধ আৰু অস্ত্ৰৰাজ্যলত তোমাৰ ৰক্তপাত কৰিম। 39 মই তেওঁলোকৰ হাতত তোমাক সমৰ্পণ কৰিম; তাতে তেওঁলোকে তোমাৰ বেশ্যালেয় নষ্ট কৰিব, তোমাৰ ওখ ঠাইবোৰ ভাঙি পেলাব, তোমাক বিবসংৰা কৰিব আৰু তোমাৰ সুন্দৰ অলঙ্কাৰবোৰ লৈ যাব; তেওঁলোকে তোমাক বিবসংৰা আৰু উলঙ্গী কৰি এৰিব।

40 তেতিয়া তেওঁলোকে তোমাৰ অহিতে এক সমাজ পাতি তোমাক শিল দলিয়াই মাৰিব, তৰোৱালেৰে ডোখৰ ডোখৰকৈ কাটিব আৰু তোমাৰ ঘৰবোৰ জুই দি পুৰিব। 41 এইদৰে অনেক স্ত্ৰীৰ আগত তোমাক দণ্ড দিব; এইদৰে মই তোমাক বেশ্যাকৰ্ম কৰাৰ পৰা এৰুৱাম, তুমি বেশ্যাৰ বেচ আৰু নিদিবা। 42 তেতিয়া মই এইদৰে তোমাৰ ওপৰত মোৰ শ্ৰেৰাধ মাৰ নিয়াম; তেতিয়া তোমাৰ পৰা মোৰ অস্ত্ৰৰাজ্যল দূৰ হ'ব আৰু মই শান্তিৰে থাকিম, পুনৰায় শ্ৰেৰাধ নকৰিম।

43 তুমি তোমাৰ যৌৱন কাল মনত নকৰিলা, কিন্তু এই আটাইবোৰ কাৰ্যত মোক বেজাৰ দিলা, এই হেতুকে চোৱা! পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, ময়ো তোমাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ ফল তোমাৰ মূৰত ফলিওৱাম” - আৰু তুমি তোমাৰ আটাই যিগলগীয়া কাৰ্যৰ উপৰিও, এই ব্যভিচাৰ আৰু কৰিবলৈ নাপাবা।

44 চোৱা! যোজনা দিয়া প্ৰতিজনে, ‘মাক যেনে জীয়েক তেনে’, এই বুলি তোমাৰ বিৰুদ্ধে যোজনা দিব। 45 নিজ স্বামী আৰু নিজ সন্তানক যিগ কৰা তোমাৰ মাতৃৰ জীয়েক তুমি; নিজ স্বামী আৰু নিজ সন্তানক যিগ কৰা তোমাৰ ভায়েৰা-ভনীয়েৰাৰ তুমি ভনীয়েক; তোমালোকৰ মাতৃ হিতীয়া আৰু তোমালোকৰ পিতৃ ইমৰীয়া আছিল।

46 তোমাৰ বায়েৰা নিজ জীয়েকসকলেৰে সৈতে তোমাৰ বাওঁহাতে বাস কৰা চমৰিয়া আৰু তোমাৰ সোঁহাতে বাস কৰা তোমাৰ ভনীয়েৰা জীয়েকসকলৰ সৈতে থকা চদোম।

47 তথাপি তুমি তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰত যে চলিলা, বা তেওঁলোকৰ যিগলগীয়া কাৰ্য অনুসাৰে যে কাৰ্য কৰিলা, সেয়ে নহয়; কিন্তু তাক অতি ক্ষুদ্ৰ বুলি ভাবি তোমাৰ আটাই আচাৰ-ব্যৱহাৰত তুমি তেওঁলোকতকৈ অধিক ভ্ৰষ্টা থ'লে। 48 পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, “মোৰ জীৱনৰ শপত, তুমি আৰু তোমাৰ জীসকলে কৰা দৰে তোমাৰ ভনী চদোমে আৰু তাইৰ জীসকলে কৰা নাই।

49 চোৱা! তোমাৰ ভনী চদোমৰ এই অপৰাধ আছিল: যে, তাইৰ আৰু তাইৰ জীসকলৰ অহংকাৰ, আশাৰ সম্পূৰ্ণতা আৰু নিশ্চিন্ততায়ুক্ত সুখ আছিল; তাই দুখী দৰিদ্ৰৰ হাত সবল নকৰিছিল। 50 তেওঁলোক গৰ্বী আছিল আৰু মোৰ আগত যিগলগীয়া কাৰ্য কৰিছিল; এই হেতুকে মই যি ভাল দেখিলোঁ, তাকে কৰি তেওঁলোকক দূৰ কৰিলোঁ।

51 চমৰিয়াই তোমাৰ পাপৰ আধাও কৰা নাই; কিন্তু তুমি তেওঁলোকতকৈ তোমাৰ যিগলগীয়া কাৰ্য অধিক বৃদ্ধি কৰিলা আৰু তুমি কৰা তোমাৰ আটাই যিগলগীয়া কাৰ্যৰ দ্বাৰাই তোমাৰ বায়েৰা-ভনীয়েৰাক ধাৰ্মিক পাতিলা। 52 বিশেষকৈ তুমি নিজৰ বায়েৰা-ভনীয়েৰাৰ বাবে বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰাত তুমিও নিজ অপমান ভোগ কৰা; তুমি তেওঁলোকতকৈ যি অধিক যিগলগীয়া পাপ কৰিলা, তোমাৰ সেই পাপবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁলোক তোমাতকৈ অধিক ধাৰ্মিক হ'ল; এতেকে তুমি নিজৰ বায়েৰা-ভনীয়েৰাক ধাৰ্মিক পতাত নিজেও বিবৰণ হোৱা আৰু নিজ অপমান ভোগ কৰা।

53 আৰু তেওঁলোকলৈ শাস্ত্ৰনাৰ স্থল হৈ তুমি কৰা আটাই কাৰ্যৰ কাৰণে তুমি তোমাৰ অপমান ভোগ কৰি অপমানিত হ'বৰ কাৰণে, 54 মই তেওঁলোকৰ বন্দী অৱস্থা অৰ্থাৎ চদোম আৰু তাইৰ জীসকলৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থকা তোমাৰ বন্দীবোৰৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম। 55 আৰু জীসকলে সৈতে চদোম আৰু জীসকলে সৈতে চমৰিয়া, তোমাৰ এই দুজনী বায়েৰা-ভনীয়েৰা আগৰ নিজ নিজ অৱস্থালৈ উলটিব; তুমি আৰু তোমাৰ জীসকলে, তোমালোকৰ আগৰ অৱস্থালৈ উলটিব।

56 তোমাৰ গৰুৰ দিনা তোমাৰ মুখত তোমাৰ ভনীয়েৰা চদোমৰ নাম নোলাল। 57 অৱামৰ জীয়াৰীসকলে তোমাক অপমান কৰাত আৰু তোমাৰ চাৰিওফালৰ আটাইবোৰে অৰ্থাৎ তোমাৰ চাৰিওফালে তোমাক তুচ্ছ জ্ঞান কৰোঁতা পলেষ্টীয়াসকলৰ জীয়াৰীসকলে তোমাক অপমান কৰাত যেনেকৈ তোমাৰ দৃষ্টতা বৰ্তমানে প্ৰকাশ পাইছে, তেনেকৈ সেই দিনা তোমাৰ দৃষ্টতা প্ৰকাশ পোৱা নাছিল। 58 যিহোৱাই কৈছে, “তুমি নিজ ব্যভিচাৰৰ আৰু যিগলগীয়া কাৰ্যৰ ফল ভোগ কৰিছা।”

59 কিয়নো পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “নিয়মটি ভাঙি শপতটো তুচ্ছ কৰা যি তুমি, তুমি কৰা দৰেই মই তোমালৈ কাৰ্য কৰিছোঁ।

60 তথাপি মই তোমাৰ যৌৱনকালত তোমাৰে সৈতে পতা মোৰ নিয়মটি সোঁৱৰণ কৰিম আৰু তোমাৰ অৰ্থে এটি চিৰস্থায়ী নিয়ম স্থাপন কৰিম। 61 আৰু যেতিয়া তুমি নিজৰ বায়েৰা-ভনীয়েৰাক গৰহণ কৰিবা, তেতিয়া তুমি নিজ আচাৰ-ব্যৱহাৰ মনত কৰি লাজ পাবা; আৰু মই তেওঁলোকক জীশ্বৰূপে তোমাক দিম, কিন্তু তোমাৰ লগত কৰা নিয়মটিৰ দ্বাৰাই নহয়।

62 আৰু পৰভূ যিহোৱাই কৈছে! তুমি কৰা সকলো কাৰ্যৰ বাবে মই তোমাক ক্ষমা কৰা সময়ত, তুমি মনত কৰি বিবৰণ হ'বলৈ আৰু তুমি লাজ পাই তোমাৰ মুখ পুনৰায় কেতিয়াও নেমেলিবলৈ, মই তোমাৰে সৈতে মোৰ নিয়মটি স্থাপন কৰিম।” 63 তাতে, মই যে যিহোৱা, তাক তুমি জানিবা।”

17 অধ্যায়

চিদিকিয়াই শপত লঙ্ঘন কৰা আৰু তাৰ ফল।

1 যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 2 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইশ্বায়েল বংশৰ আগত এটা সাঁথৰ বাক্য প্ৰকাশ কৰা আৰু এটা দৃষ্টান্ত কোৱা। 3 তুমি কোৱা, “প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

“ডাঙৰ ডেউকা থকা আৰু ডেউকাত দীঘল পাখি থকা এটা ডাঙৰ ঈগল পক্ষীয়ে, আৰু যি নানা বৰণৰ পাখিৰে ভৰা, সি লিবানোনলৈ আহি এৰচ গছজোপাৰ ওপৰত আহি বহিল।

4 সি সেই গছৰ আটাইতকৈ ওপৰত থকা আগডালদোখৰ ছিঙি বাণিজ্য* দেশলৈ লৈ গ'ল।

সি বেপাৰীসকলৰ নগৰত তাক বুই হ'ল।

5 সি সেই দেশৰ মাজৰ গুটিবোৰৰ পৰা এটি গুটি লৈ উৰুৱা মাটিত বুলে।

সি বিজল সমূহৰ কাষত তাক থলে; সি বাইশী† গছৰ দৰে তাক বুলে।

6 তেতিয়া সেয়ে গজি বাটি, মাটিৰ তললৈ ব্যাপি যোৱা এক দৰাফালতা হ'ল।

তাৰ ডালবোৰে সেই ঈগল পক্ষীৰ ফালে মুখ কৰিছিল আৰু শিপাবোৰ তাৰ তলত গজিছিল।

সেয়ে এইদৰে দৰাফালতা হৈ ডালবোৰ উঁপন্ন হ'ল আৰু পোখাবোৰ মেলিলে।

7 কিন্তু বহুত পাখি আৰু ডাঙৰ ডেউকা থকা আন এটা ঈগল পক্ষী আছিল। আৰু চোৱা! এই দৰাফালতাৰ শিপাবোৰে নিজকে সেই ঈগল পক্ষীটোৰ ফালে শিপা মেলিলে,

আৰু যি ভেটিটোত ৰোৱা হৈছিল, সেই ঠাইৰ পৰা সি পানী দিবৰ বাবে তাৰ ফালে ডালবোৰ বিয়পি গ'ল।

8 সেয়ে বহু জল সমূহৰ কাষত আৰু উৰুৱা মাটিত তাক ৰোৱা হৈছিল।

যাতে সেয়ে ডাল মেলিব আৰু ফল উঁপন্ন কৰি এখন উত্তম দৰাফালতা হ'ব!”

9 তুমি লোকসকলক কোৱা: “প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: সেয়ে উন্নতি লাভ কৰিব নে?

তেওঁ জানো তাৰ শিপাবোৰ উঘালি নল'ব নে বা তাৰ ফলবোৰ ছিঙি নল'ব নে যাতে তাৰ নতুনকৈ ওলোৱা আটাই পাতবোৰ শুকাই লেৰেলা হৈ পৰে?

তাৰ শিপা উঘালিবলৈ অধিক বল কি আনকি অনেক মানুহ নালাগিব।

10 সেই কাৰণে চোৱা! সেয়ে আকৌ ৰোৱাৰ পাছত তাৰ উন্নতি হ'ব নে? পূৰ্বৰ বতাহ তাত লগা মাংসৰ সেয়ে একেবাৰে শুকাই নাজাব নে?

সেয়ে তাৰ গজা ভেটিতে সম্পূৰ্ণৰূপে শুকাই যাব।”

11 তাৰ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 12 “তুমি সেই বিদেৱাই বংশক কোৱা: ‘এইবোৰৰ অৰ্থ কি, সেই বিষয়ে তোমালোকে নাজানা নে? চোৱা! বাবিলৰ ৰজাই যিৰুচালেমলৈ আহি তাৰ ৰজাৰ সৈতে তাৰ বিষয়াসকলক ধৰি বাবিললৈ নিজৰ ঠাইলৈ লৈ আনিলে।

13 তাৰ পাছত তেওঁ ৰাজবংশীয় এজনক ল'লে আৰু তেওঁৰ লগত এটি নিয়ম স্থাপন কৰিলে। 14 ৰাজ্যখন যেন সামান্য হয় আৰু নিজকে যেন বৰ বুলি নামানে আৰু তেওঁৰ নিয়মটি পালন কৰিলে হে দেশখন স্থিৰেৰে থাকিব পাৰিব, সেই কাৰণে তেওঁ দেশৰ বীৰ সকলক আটাই লৈ গ'ল।

15 কিন্তু যিৰুচালেমৰ ৰজাই মিচৰীয়াসকলৰ পৰা যোঁৱা আৰু অনেক মানুহ পাবৰ কাৰণে মিচৰলৈ নিজ দূতবোৰক পঠিয়াই দিলে আৰু তেওঁৰ অহিতে বিদেৱাহ কৰিলে। তেওঁ উন্নতি লাভ কৰিব নে? এনে কৰম কৰা জনে জানো ৰক্ষা পাব? তেওঁ যদি এই নিয়মটি ভাঙে, তেওঁ ৰক্ষা পাব নে? 16 ‘মোৰ জীৱনৰ শপত, প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে - যি ৰজাই তেওঁ নিজ থকা ঠাইত তেওঁক ৰজা পাতিলে, যাৰ শপত তেওঁ তুচ্ছ কৰিলে আৰু যাৰ নিয়মটি তেওঁ ভাঙিলে, বাবিলৰ মাজত তেওঁৰ তাতেই মৃত্যু হ'ব।

17 অনেক লোকক বধ কৰিবলৈ হাদাম বান্ধা আৰু কোঠ সজা সময়ত, ফৰোণেও তেওঁৰ পৰাৰম্ভী সৈন্য-সামন্ত আৰু মহাদলৰ সৈতে ৰণত তেওঁক ৰক্ষা কৰিবলৈ নোৱাৰিব। 18 কিয়নো ৰজাই নিয়মটি ভাঙি শপতটো তুচ্ছ কৰিলে; চোৱা, তেওঁ হাতযোৰ কৰি শপত লোৱাৰ পাছতো, এই আটাই কাৰ্য কৰিলে; তেওঁ ৰক্ষা নাপাব।

19 এই কাৰণে ‘প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে - ‘মোৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ শপত আৰু তেওঁ ভঙা মোৰ নিয়মটিৰ তুচ্ছ কৰা নাছিল নে? এই কাৰণে তেওঁ পাবলগীয়া শাস্তি মই তেওঁৰ ওপৰত ফলিওৱাম। 20 মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ জাল মেলিম আৰু তেওঁ মোৰ ফান্দত ধৰা পৰিব। তেতিয়া মই তেওঁক বাবিললৈ নি তেওঁ মোৰ অহিতে কৰা তেওঁৰ অপৰাধৰ কাৰণে সেই ঠাইত তেওঁৰ ওপৰত গোচৰ কৰিম। 21 তেতিয়া তেওঁৰ সকলো দলৰ আটাই আশ্ৰয়প্ৰাৰ্থী সকল তৰোৱালত মৰা পৰিব আৰু অৱশিষ্ট থকা সকলোকে চাৰিওফালে বায়ুত উড়ুৱাই নিয়া হ'ব; তেতিয়া মই যিহোৱায়েই যে এই কথা ক'লোঁ, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা।”

22 প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “ময়েই এৰচ গছজোপাৰ ওখত থকা আগডোখৰৰ এটা ডাল লৈ তাক ৰোম; এনে কি, সকলোতকৈ ওপৰত থকা তাৰ পোখাবোৰৰ মাজৰ পৰাই মই এটি পোখা ছিঙি এখন ওখ আৰু উন্নত পৰ্বতত ৰোম! 23 ইশ্বায়েলৰ ওখ পৰ্বতখনতেই মই তাক ৰুম; তেতিয়া সি ডাল মেলিব আৰু ফল ধৰি এজোপা উত্তম এৰচ গছ হ'ব; যাতে সকলো বিধৰ চৰাইয়ে তাৰ তলত বাস কৰিব আৰু তাৰ ডালবোৰৰ ছাঁত সিহঁতে বাস কৰিব।

* 17 অধ্যায়:4 বাণিজ্য কনন † 17 অধ্যায়:5 বাইশী এবিধ টান কাঠৰ গছ

24 তেতিয়া মই যে যিহোৱা সেই বিষয়ে পথাৰত থকা সকলো গছবোৰে জানিব। মই ওখ গছজোপা চাপৰ, চাপৰ গছজোপা ওখ কৰোঁ, মই কেঁচাপতীয়া গছজোপা শুকান আৰু শুকান গছজোপা জকমকীয়া কৰোঁ। মই যিহোৱা; এই কথা ঘোষণা কৰিলোঁ আৰু ইয়াক সিদ্ধও কৰিলোঁ!”

18 অধ্যায়

1 যিহোৱাৰ বাক্য আকৌ মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 2 “ইস্ৰায়েল দেশৰ যোজনা যে তোমালোকে দিয়া, তাৰ অৰ্থ কি? আৰু এইবুলি কোৱা,

‘বাপেকহঁতে টেঙা দৰাফাণ্ডটি খাই কিন্তু তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলৰ দাঁত টেঙায়?’

3 মোৰ জীৱনৰ শপত”- পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “ইস্ৰায়েলত এই যোজনা দিবলৈ তোমালোকে আৰু কেতিয়াও সুযোগ নাপাব। 4 চোৱা! আটাই পৰাণ মোৰেই; যেনেকৈ বাপেকৰ পৰাণ মোৰ, তেনেকৈ পুতেকৰ পৰাণো মোৰ; যি পৰাণীয়ে পাপ কৰে সেই পৰাণীহে মৰিব।

5 কোনো মানুহ যদি ধাৰমিক হয় আৰু যি উচিত আৰু ন্যায় তাকহে সম্পন্ন কৰে, 6 আৰু যদি পৰ্বতবোৰৰ পবিত্ৰ স্থান বোৰত ভোজন নকৰে বা ইস্ৰায়েল বংশৰ প্ৰতিমাবোৰলৈ চকু নোতোলে- বা নিজ ওচৰ চুবুৰীয়াৰ স্ত্ৰীক অশুচি কৰা নাই বা কোনো স্ত্ৰীক অশুচি হোৱা সময়ত তাইৰ ওচৰলৈ যোৱা নাই -

7 আৰু কাকো অন্যায় কৰা নাই কিন্তু তাৰ সলনি তেওঁৰ ধৰুৱাক তেওঁৰ বন্ধক ঘূৰোৱাই দিছে - কাকো বস্ত্ৰ বলেৰে কাটি লোৱা নাই, কিন্তু তাৰ সলনি ক্ষুধাতুৰক নিজৰ আহাৰ দিয়ে আৰু নাশুঠাক কাপোৰেৰে ঢাকে;

8 তেওঁ যদি সুতলৈ ধাৰ নিদিয়ে বা তাক বঢ়াই নিদিয়ে - বা অন্যায়ৰ পৰা নিজ হাত কোঁচায়, মানুহৰ মাজত সত্য বিচাৰ কৰি, মোৰ বিধি বোৰত চ'লে, 9 আৰু যথাৰ্থ কাৰ্য কৰি মোৰ শাসন-পৰগালীবোৰ পালন কৰে, তেন্তে তেওঁহে ধাৰমিক; তেওঁহে অৱশ্যে জীবি!” এয়ে পৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।

10 কিন্তু যদি তেওঁৰ এজন উগ্ৰ পুতেক আছে আৰু সি যদি ৰক্তপাত কৰা আদি তেনে কোনো কাৰ্যবোৰ কৰে - 11 আৰু যদিও তেওঁৰ পিতৃয়ে সেইবোৰৰ কোনো কৰ্তব্য কৰম নকৰে - কিন্তু যদি তেওঁৰ পুতেকে পৰ্বতবোৰৰ পবিত্ৰ স্থানবোৰত ভোজন কৰে আৰু নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ স্ত্ৰীক অশুচি কৰে -

12 সি যদি দুখী-দৰিদ্ৰক অন্যায় কৰে, বা যদি বলেৰে কাটি লয় বা বন্ধক ঘূৰোৱাই নিদিয়ে, প্ৰতিমাবোৰলৈ চকু তোলে বা ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰে; 13 সি যদি সুতলৈ ধাৰ দিয়ে বা অনুচিত লাভ লয়, তেনেহলে সি জীয়াই থাকিব নে? সি জীয়াই নাথাকিব! সি এই আটাইবোৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰিলে; তাৰ অৱশ্যে মৃত্যু হ'ব আৰু তাৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তাৰ ওপৰত থাকিব।

14 কিন্তু চোৱা! যদি তাৰ এজন পুত্ৰ জন্মে, তেওঁৰ পিতৃয়ে কৰা সকলো পাপ দেখিছে আৰু সি ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখি তেনে কাৰ্যবোৰ নকৰে - 15 সি পৰ্বতবোৰৰ পবিত্ৰ স্থানবোৰৰ ওপৰত ভোজন নকৰে বা ইস্ৰায়েল বংশৰ প্ৰতিমা বোৰলৈ চকু নোতোলে আৰু যদি সি চুবুৰীয়াৰ স্ত্ৰীক অশুচি নকৰে;

16 বা কাকো অন্যায় নকৰে, বন্ধকৰ কাৰণে একো নলয়, বা বলেৰে বস্ত্ৰ কাটি নলয়, কিন্তু ক্ষুধাতুৰক নিজৰ আহাৰ দিয়ে আৰু নাশুঠাক কাপোৰেৰে ঢাকে - 17 সি যদি দুখীয়াক উপদৰ কৰাৰ পৰা নিজৰ হাত কোঁচায়, সুত বা অনুচিত লাভ নলয়; মোৰ শাসন-পৰগালীবোৰ পালন কৰে আৰু মোৰ বিধিবোৰত চ'লে, তেন্তে সেই পুত্ৰই নিজৰ পিতৃৰ পাপবোৰৰ কাৰণে নমৰিব। তেওঁ অৱশ্যে জীয়াই থাকিব।

18 তেওঁৰ পিতৃৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁ অত্যন্ত অত্যাচাৰ কৰাত, বলেৰে নিজ ডাইৰ বস্ত্ৰ কাটি লোৱাত আৰু নিজ লোকসকলৰ মাজত, যি ভাল নহয়, সেইবোৰ কৰাৰ বাবে - চোৱা, তেওঁ নিজ অপৰাধৰ বাবে মৰিব।

19 তথাপি তোমালোকে কোৱা, “পুত্ৰই কিয় পিতৃৰ অপৰাধৰ ভাৰ নবয়?” কিয়নো সেই পুত্ৰই উচিত আৰু ন্যায় কাৰ্য কৰে আৰু মোৰ সকলো বিধি পালন কৰে। সি সেই সকলোবোৰৰ মতে কৰম কৰে। তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়ে জীয়াই থাকিব।

20 যিজনে পাপ কৰে, তেওঁ মৰিব। পুত্ৰই পিতৃৰ অপৰাধৰ ভাৰ নবব আৰু ধাৰমিকৰ ধাৰমিকতা ধাৰমিকৰ গাত আৰু দুষ্টৰ দুষ্টতা দুষ্টৰ গাত থাকিব।

21 কিন্তু যদি দুষ্টজনে নিজে কৰা আটাই পাপৰ পৰা ঘূৰি মোৰ সকলো বিধি পালন কৰে আৰু উচিত আৰু ন্যায় সকলো কাৰ্যবোৰ কৰে, তেন্তে তেওঁ নমৰি অৱশ্যে জীয়াই থাকিব, 22 তেওঁ কৰা অপৰাধবোৰৰ কোনো অপৰাধকে তেওঁৰ অহিতে সোঁৱৰণ কৰা নহ'ব। তেওঁ নিজ ধাৰমিকতাৰ বাবেহে জীয়াই থাকিব।

23 পৰভু যিহোৱাই ঘোষণা কৰিছে - “দুষ্টজনৰ মৃত্যুত জানো মই অতিকৈ সন্তোষ পাম?” - যিহেতু তেওঁলোকে নিজ কু-পথৰ পৰা ঘূৰি আহি জীয়াই থাকিব পাৰিলেহেঁতেন?

24 কিন্তু যদি ধাৰমিকজনে তেওঁৰ ধাৰমিকতাৰ পৰা ঘূৰি অপৰাধ কৰে আৰু দুষ্ট লোকসকলে কৰা আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ দৰে কাৰ্য কৰে, তেন্তে তেওঁ জীয়াই থাকিব নে? তেওঁ কৰা ধৰ্ম-কৰ্মবোৰৰ একোকেই সোঁৱৰণ কৰা নাযাব। সেই কাৰণে তেওঁ কৰা অপৰাধতেই আৰু তেওঁ কৰা পাপতেই তেওঁ মৰিব।

25 তথাপি তোমালোকে কোৱা, ‘পৰভুৰ পথ স। নহয়।’ শুনা, হে ইস্ৰায়েল বংশ! মোৰ পথবোৰ স। নহয়নে? তোমালোকৰ পথবোৰহে জানো স। নহয়? 26 ধাৰমিক লোকজনে যদি নিজ ধাৰমিকতাৰ পৰা ঘূৰি অপৰাধ কৰে আৰু সেই বাবে তেওঁৰ মৃত্যু হয়, তেতিয়া তেওঁ কৰা অপৰাধতেই তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব।

27 কিন্তু যেতিয়া দুষ্ট লোকজনে যদি তেওঁ কৰা দুষ্কৰ্মৰ পৰা ঘূৰি উচিত আৰু ন্যায় কাৰ্য কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজ পৰাণ জীয়াই ৰাখিব। 28 তেওঁ বিবেচনা কৰি তেওঁ কৰা আটাই দুষ্কৰ্মৰ পৰা ঘূৰি অহাত, তেওঁ জীয়াই থাকিব; তেওঁৰ মৃত্যু নহ'ব।

29 তথাপি ইশ্বায়েল বংশই কয়, ‘পৰভূৰ পথ সঞা নহয়!’ হে ইশ্বায়েল বংশ, মোৰ পথ কিয় সঞা নহয়? তোমালোকৰ পথহে জানো অসঞা নহয়? 30 এই হেতুকে, পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, “হে ইশ্বায়েল বংশ, পৰতিজনৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসাৰে, মই তোমালোকৰ বিচাৰ কৰিম!” “তোমালোক উলটি আহা আৰু তোমালোকৰ সকলো অধৰ্মৰ পৰা ঘূৰা যেন অপৰাধ তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সৰ্বনাশৰ কাৰণ নহ’ব।

31 যি যি অপৰাধেৰে তোমালোকে অপৰাধ কৰিলা, তোমালোকৰ সেই সকলো অপৰাধবোৰ তোমালোকৰ পৰা দূৰ কৰা আৰু তোমালোকৰ নিজৰ কাৰণে এক নতুন হৃদয় আৰু এক নতুন আত্মা কৰা; কিয়নো হে ইশ্বায়েল বংশ, তোমালোক কিয় মৰিবা? 32 কিয়নো যি জন লোকৰ মৃত্যু হয়, তেওঁৰ মৃত্যুত মই সন্তোষ নকৰোঁ” - এই কথা পৰভূ যিহোৱাই ঘোষণা কৰিছে। “এই হেতুকে তোমালোক মনপালটন কৰি জীয়াই থাকা!”

19 অধ্যায়

যিহূদাৰ অধিপতিসকলৰ বিষয়ৰ বিলাপ।

- 1 “আৰু যি তুমি! ইশ্বায়েলৰ অধিপতিসকলৰ বিষয়ে বিলাপ আৰম্ভ কৰা 2 আৰু তেওঁলোকক কোৱা, ‘তোমাৰ মাতৃ কোন আছিল? এজনী সিংহী, তাই সিংহৰ পুতেকৰ লগত আছিল? তাই ডেকা সিংহবোৰৰ মাজত পোৱালিবোৰৰ প্ৰতিপালন কৰিছিল। 3 তাই নিজৰ পোৱালিবোৰৰ মাজত ডেকা সিংহ হৈ উঠিবলৈ এটা পোৱালি তুলি ল’লে আৰু সি চিকাৰ ধৰিবলৈ শিকিলে আৰু মানুহকো খাবলৈ ধৰিলে। 4 তেতিয়া জাতি সমূহে তাৰ বিষয়ে শুনিলে। সি তেওঁলোকৰ গাতত ধৰা পৰিল আৰু তেওঁলোকে তাক হাঁকোটা লগাই মিচৰ দেশলৈ আনিলে। 5 যেতিয়া তাই দেখিলে যে, তাই তাৰ কাৰণে বাট চাই থাকোঁতে তাইৰ আশা বিফল হ’ল, তেতিয়া তাই নিজৰ আন এটা পোৱালি লৈ তাক ডেকা সিংহ কৰি তুলিলে। 6 এই ডেকা সিংহই সিংহবোৰৰ মাজত অহা-যোৱা কৰোঁতে, সি ডেকা সিংহ হৈ উঠিল আৰু সি চিকাৰ ধৰিবলৈ শিকিলে; সি মানুহ খাবলৈ ধৰিলে। 7 তেতিয়া সি তেওঁলোকৰ বিধৱা নাৰীসকলক ধৰ্ষণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ নগৰবোৰ ধ্বংস কৰিলে। তাৰ গৰ্ভজ্ঞনৰ শব্দত দেশ আৰু তাৰ সকলো উচ্ছন্ন হ’ল! 8 কিন্তু জাতি সমূহৰ চাৰিওফালে থকা প্ৰদেশবোৰৰ পৰা তাৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ কৰিবলৈ আহিল; তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ জাল মেলিলে। সি তেওঁলোকৰ ফাৰ্দত ধৰা পৰিল। 9 তেওঁলোকে তাক হাঁকোটা লগাই পিঞ্জৰাত সোমোৱাই বাবিলৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ আনিলে। ইশ্বায়েলৰ পৰ্বতৰ ওপৰত তাৰ মাতৃ আৰু নৃশুনিবলৈ তেওঁলোকে তাক সেই পৰ্বতত ৰাখিলে। 10 তোমাৰ নিৰাপদৰ সময়ত তোমাৰ মাতৃ জল সমূহৰ গুৰিত ৰোৱা এডালি দৰাকালতাস্বৰূপ আছিল; সেয়ে বহু জল সমূহৰ কাৰণে ফলেৰে আৰু ডালেৰে পূৰ হৈছিল। 11 তাইৰ শক্তিশালী ডালবোৰ শাসনকৰ্তাসকলৰ ৰাজদণ্ডৰ যোগ্য আছিল, আৰু তাই উচ্চ স্থান চুকি পোৱা হ’ল আৰু অধিক ডাল আৰু উচ্চতাৰ কাৰণে তাইক ডালকৈ দেখা গ’ল। 12 কিন্তু দ্ৰাকালতাক উয়ালি মাটিত পেলোৱা হ’ল আৰু পূবৰ বতাহে তাইৰ ফল শুকুৱালে। তাইৰ শকত ডালবোৰ ভঙ্গ হৈ শুকাল, জুয়ে সেইবোৰ ধ্বংস কৰিলে। 13 এতিয়া তাইক মৰুভূমিত, খৰাং আৰু শুকান দেশত ৰোৱা হ’ল। 14 আৰু তাইৰ দণ্ডস্বৰূপ ডালবোৰৰ পৰা জুই ওলাই তাইৰ ফল গ্ৰাস কৰিলে। শাসন কৰিবলৈ দণ্ডৰ উপযুক্ত শকত ডাল তাইৰ মাজত আৰু নাথাকিল।’ এয়ে বিলাপ আৰু বিলাপেৰে গান কৰা হ’ব।”

20 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ পূৰ্বৰ আৰু বৰ্তমানৰ বিপথ-গমন, তাৰ দণ্ড, আৰু তেওঁলোকৰ ভাবী নিস্তাৰ।

- 1 আমাৰ নিৰাসনৰ সপ্তম বছৰৰ পঞ্চম মাহৰ দশম দিনা ইশ্বায়েলৰ পৰিচাৰকসকলৰ মাজৰ কেইজনমান পুৰুষে যিহোৱাক সুধিবলৈ আহি মোৰ আগত বহিল। 2 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক’লে, 3 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইশ্বায়েলৰ পৰিচাৰক কেইজনে সৈতে কথা হৈ তেওঁলোকক কোৱা, পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে মোক সুধিবলৈ আহিছা নে? মোৰ জীৱনৰ শপত, মই তোমালোকক মোক সুধিবলৈ নিদিওঁ!” এইদৰে পৰভূ যিহোৱাই কৈছে। 4 “হে মনুষ্য সন্তান*, তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত গোচৰ নচলোৱা নে? তুমি গোচৰ নচলোৱা নে? তেওঁলোকৰ পুৰুষসকলৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্যবোৰ তেওঁলোকক জানিবলৈ দিয়া আৰু তেওঁলোকক কোৱা। 5 তেওঁলোকক কোৱা, ‘পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মই যিদিনা ইশ্বায়েলক মনোনীত কৰিছিলোঁ আৰু যাকোবৰ বংশৰ সন্তান সকলৰ পক্ষে হাত দাঙি শপত গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ পক্ষে মোৰ হাত দাঙি মিচৰ দেশত তেওঁলোকক চিনাকি দিছিলোঁ। মই কৈছিলোঁ ‘ময়েই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা’ - 6 সেই দিনা আটাই দেশৰ ভূষণ স্বৰূপ, গাখীৰ আৰু মৌ-জোল বোৱা, তেওঁলোকৰ বাবে মই অনুসন্ধান কৰা এখন দেশলৈ মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনিম বুলি তেওঁলোকৰ পক্ষে মোৰ হাত দাঙি শপত খাই তেওঁলোকক কৈছিলোঁ।

* 20 অধ্যায়:4 মৰণশীল মানুহ

7 মই তেওঁলোকক কৈছিলোঁ, ‘তোমালোকে তোমালোকৰ চকুত লগা সকলো ঘিণলগীয়া বস্তু দূৰ কৰা আৰু মিচৰৰ প্ৰতিমাবোৰেৰে তোমালোকক অশুচি নকৰিবা; ময়েই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।’

8 কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বেহ কৰিলে আৰু মোৰ কথা শুনিবলৈ অমান্তি হ’ল। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ চকুত লগা ঘিণলগীয়া বস্তুবোৰ দূৰ নকৰিলে, বা মিচৰৰ প্ৰতিমাবোৰো ত্যাগ নকৰিলে। তেতিয়া মই মিচৰ দেশৰ মাজত তেওঁলোকৰ অহিতে মোৰ শ্ৰেণী সিদ্ধ কৰিবলৈ, তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোপ বৰষাৰলৈ মন কৰিছিলোঁ। 9 কিন্তু মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই অনাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোক থকা যি জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে মই তেওঁলোকক মোৰ পৰিচয় দিছিলোঁ, সেই জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে মোৰ নাম অপবিত্ৰ কৰা নহ’বলৈ মোৰ নামৰ কাৰণে, এইদৰে মোৰ কাৰ্য কৰিলোঁ।

10 মই তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অৰণ্যৰ মাজলৈ আনিলোঁ। 11 তেতিয়া যি বিধি ও শাসন-পৰগালী অনুসাৰে মানুহে কাৰ্য কৰিলে জীয়াই থাকিব পাৰে, মোৰ এনে বিধি তেওঁলোকক দিলোঁ আৰু মোৰ এনে শাসন-পৰগালী তেওঁলোকক মই দেখুৱালোঁ। 12 ইয়াৰ বাহিৰে, মই যে তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰোঁতা যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিবৰ বাবে মোৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত এটি চিন হ’বলৈ মোৰ বিস্বাম দিনবোৰ তেওঁলোকক দিলোঁ।

13 কিন্তু ইশ্বায়েল বংশই অৰণ্যত মোৰ অহিতে বিদ্বেহ কৰিলে। তেওঁলোকে মোৰ বিধিমনে নচলিলে আৰু যি শাসন-পৰগালী অনুসাৰে মানুহে কাৰ্য কৰিলে তাৰে জীয়াই থাকিব পাৰে, তেওঁলোকে মোৰ সেই শাসন-পৰগালীবোৰ অগ্ৰহণ কৰিলে আৰু মোৰ বিস্বাম দিনবোৰ অতি অপবিত্ৰ কৰিলে; তাতে মই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিবৰ অৰ্থে, অৰণ্যত তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোপ বৰষাৰলৈ মন কৰিছিলোঁ। 14 কিন্তু যি জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে মই তেওঁলোকক উলিয়াই আনিছিলোঁ, সেই জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে মোৰ নাম অপবিত্ৰ কৰা নহ’বৰ বাবে মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে মই কাৰ্য কৰিলোঁ।

15 ইয়াত বাজে, আটাই দেশৰ ভ্ৰমণস্বৰূপ, গাখীৰ আৰু মৌ-জোল বোৱা, মই তেওঁলোকক দান কৰা দেশৰ মাজলৈ তেওঁলোকক নিনিও বুলি মই অৰণ্যত তেওঁলোকৰ অহিতে হাত দাঙি শপত কৰিছিলোঁ। 16 কাৰণ তেওঁলোকে মোৰ শাসন-পৰগালীবোৰ অগ্ৰহণ কৰিলে, মোৰ বিধিমনে নচলিলে আৰু মোৰ বিস্বাম-দিনবোৰ অপবিত্ৰ কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ মন তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰৰ পাছত চলি আছিল। 17 তথাপি মই তেওঁলোকলৈ কৃপাদৃষ্টি কৰি তেওঁলোকক বিনষ্ট নকৰিলোঁ আৰু অৰণ্যত তেওঁলোকক নিঃশেষে সংহাৰ নকৰিলোঁ।

18 আৰু অৰণ্যত মই তেওঁলোকৰ সন্তানসকলক কলোঁ, ‘তোমালোকে তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ বিধিবোৰত নচলিবা, বা তেওঁলোকৰ শাসন-পৰগালীবোৰ পালন নকৰিবা, নাইবা তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰেৰে তোমালোকে নিজক অশুচি নকৰিবা। 19 ময়েই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা! মোৰ বিধিমনে চলা, মোৰ শাসন-পৰগালীবোৰ পালন কৰা আৰু সেই অনুসাৰে কাৰ্য কৰা! 20 আৰু তোমালোকে মোৰ বিস্বাম-দিনবোৰ পবিত্ৰ কৰা; তাতে মই যে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, ইয়াক তোমালোকে জানিবৰ বাবে মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত এইবাৰেই এটি চিন হ’ব।

21 তেতিয়া মই কলোঁ, মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ ক্ৰোধ বাকি দিবলৈ আৰু তেওঁলোকক মৰুপ্ৰান্তত মোৰ খণ্ডত মই শেষ কৰিবলৈ বিচাৰিলো। 22 তথাপি, যি জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে মই তেওঁলোকক উলিয়াই আনিছিলোঁ, সেই জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে মোৰ নাম অপবিত্ৰ কৰা নহ’বৰ বাবে মই মোৰ হাত কোঁচাই মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে কাৰ্য কৰিলোঁ।

23 ইয়াৰ উপৰিও, জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁলোকক ছিন্ন-ভিন্ন আৰু দেশবোৰৰ মাজত তেওঁলোকক গোট গোট কৰিম বুলি মই অৰণ্যত তেওঁলোকৰ অহিতে মোৰ হাত দাঙি শপত কৰিলোঁ। 24 কাৰণ তেওঁলোকে মোৰ শাসন-পৰগালী অনুসাৰে কাৰ্য নকৰিলে, কিন্তু মোৰ বিধিবোৰ অগ্ৰহণ কৰিলে, মোৰ বিস্বাম-দিনবোৰ অপবিত্ৰ কৰিলে। তেওঁলোকৰ চকু তেওঁবিলাকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ প্ৰতিমাবোৰত আস্যক্ত থাকিল।

25 ইয়াৰ উপৰিও, যি বিধি ভাল নহয় আৰু যি শাসন-পৰগালীৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে জীয়াই থাকিব নোৱাৰিব, এনে বিধি আৰু শাসন-পৰগালী মই তেওঁলোকক দিলোঁ। 26 মই যে যিহোৱা, ইয়াক যেন তেওঁলোকে জানিব, এই কাৰণে মই তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰিবলৈ, প্ৰথমে জন্মা তেওঁলোকৰ আটাইকে জুইৰ মাজেদি গমন কৰোঁৱাৰ দ্বাৰাই, তেওঁলোকক, তেওঁলোকৰ উপহাৰেৰে অশুচি কৰিলোঁ।

27 এই হেতুকে হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইশ্বায়েল বংশক কোৱা; তেওঁলোকক এই কথা কোৱা, ‘পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে মোৰ অহিতে অপৰাধ কৰি, ইয়াতে মোক আৰু অপমান কৰিলে; 28 কিয়নো যি দেশ তেওঁলোকক দিম বুলি মই হাত দাঙি শপত কৰিছিলোঁ, সেই দেশলৈ মই যেতিয়া তেওঁলোকক আনিলোঁ, তেতিয়া তেওঁলোকে যি যি ঠাইত কোনো ওখ পৰ্বত আৰু কোনো ঘনপতীয়া গছ দেখা পালে, সেই সেই ঠাইত তেওঁলোকে নিজ নিজ বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল, সেই সেই ঠাইত বিৰক্তজনক নিজ নিজ নৈবেদ্য দিছিল, সেই সেই ঠাইত নিজ নিজ সুস্বাৰাণ্যক দৰবা খৈছিল আৰু সেই সেই ঠাইত পেয় নৈবেদ্য ঢালিছিল। 29 তেতিয়া মই তেওঁলোকক কলোঁ, ‘যি ওখ ঠাইখনলৈ তোমালোক উঠি যোৱা, সেই ঠাই কি? এই দৰে সেই ঠাই আজিলৈকে “বামাঈ” নামেৰে পৰসিদ্ধ।’

30 এই হেতুকে তুমি ইশ্বায়েল-বংশক কোৱা, ‘পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে তোমালোকে তোমালোকক অশুচি কৰা নাই নে? আৰু তেওঁলোকৰ ঘিণলগীয়া বস্তুৰ পাছে পাছে ব্যভিচারী হৈ যোৱা নাই নে? 31 আৰু তোমালোকে নিজৰ উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰি, নিজৰ সন্তান সকলক অগ্নিৰ মাজেদি গমন কৰাই আজিলৈকে তোমালোকৰ আটাই প্ৰতিমাৰে সৈতে নিজকে অশুচি কৰা নাই নে? তেওঁ হে ইশ্বায়েল বংশ, মই জানো তোমালোকক মোক

† 20 অধ্যায়:18 মৰুপ্ৰান্ত মানুহ ‡ 20 অধ্যায়:21 তেতিয়া মই কলোঁ, মোৰ ক্ৰোধ বাকি দি, তেওঁলোকক মই শেষ কৰিবলৈ বিচাৰিলো। বা, কিন্তু সেই সন্তানসকলে মোৰ অহিতে বিদ্বেহ কৰিলে। তেওঁলোকে মোৰ বিধিমনে নচলিলে, বা যি শাসন-পৰগালী অনুসাৰে মানুহে কাৰ্য কৰিলে জীয়াই থাকিব পাৰে, মোৰ সেই শাসন-পৰগালীবোৰ তেওঁলোকে পালন নকৰিলে। তেওঁলোকে মোৰ বিস্বাম-দিনবোৰ অপবিত্ৰ কৰিলে। সেয়ে মই অৰণ্যত তেওঁলোকৰ অহিতে মোৰ শ্ৰেণী সিদ্ধ কৰিবলৈ, তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোপ বৰষাৰলৈ মন কৰিছিলোঁ। § 20 অধ্যায়:29 আৰাধনা কৰা ওখ ঠাই

সুধিবলৈ দিম? “ “পৰভু যিহোৱাই কৈছে, মোৰ জীৱনৰ শপত, মই তোমালোকক মোক সুধিবলৈ নিদিওঁ।” ” 32 আমি কাঠ আৰু শিলক পূজা কৰি, জাতিবোৰ দেশে-বিদেশে থকা গোষ্ঠীসকলৰেই দৰে হ'ম বুলি তোমালোকক কোৱা কথা, তোমালোকৰ মনত উদয় হোৱা, কথা সমূলি নঘটিব।

33 “পৰভু যিহোৱাই কৈছে”, মোৰ জীৱনৰ শপত, পৰাক্ৰমী হাতেৰে, মেলা বাহুৰে আৰু শ্ৰেৰাধ বৰ্ষণেৰে মই নিশ্চয়ে তোমালোকৰ ওপৰত ৰজা হ'ম। 34 পৰাক্ৰমী হাতেৰে, মেলা বাহুৰে, আৰু শ্ৰেৰাধ বৰ্ষণেৰে মই জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনিম আৰু তোমালোক ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা দেশৰ পৰা তোমালোকক গোটাৰ। 35 মই তোমালোকক জাতিবোৰৰ অৰণ্যলৈ নি, তাত তোমালোকে সৈতে সম্মুখা-সম্মুখি হৈ প্ৰতিবাদ কৰিম।

36 পৰভু যিহোৱাই কৈছে, “মিচৰ দেশৰ অৰণ্যত মই তোমালোকৰ পুৰুষসকলৰ লগত প্ৰতিবাদ কৰাৰ দৰে তোমালোকৰ লগতো প্ৰতিবাদ কৰিম। 37 আৰু মই তোমালোকক দণ্ডডালিৰ তলেদি গমন কৰাম আৰু নিয়মটিৰ বান্ধনীলৈ আনিম; 38 আৰু মই বিদেৱাহীতক আৰু মোৰ অহিতে সত্যলঙ্ঘন কৰাসকলক জাৰি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দূৰ কৰিম; তেওঁলোকে প্ৰবাস কৰা দেশৰ পৰা মই তেওঁলোকক উলিয়াম, কিন্তু তেওঁলোক ইশ্বায়েল দেশত নোসোমাব তাত মই যে, যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা!”

39 হে ইশ্বায়েল-বংশ, পৰভু যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তোমালোক যোৱা, প্ৰতিজনে নিজ নিজ প্ৰতিমাবোৰক সেৱা পূজা কৰাৰ; কিন্তু তোমালোকে ভৱিষ্যতে মোৰ কথালৈ অৱশ্যে কাণ দিবা আৰু মোৰ পবিংৰ নাম তোমালোকৰ উপহাৰ আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিমাৰে তোমালোকে আৰু অশুচি নকৰিবা।

40 কিয়নো, পৰভু যিহোৱাই কৈছে, মোৰ পবিংৰ পৰ্বতখনত, ইশ্বায়েলৰ ওখ পৰ্বতখনতেই ইশ্বায়েলৰ আটাই বংশই, তেওঁলোকৰ আটাই দেশত সেই ঠাইতে মোৰ আৰাধনা কৰিব, সেই ঠাইতে মই তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰিম আৰু সেই ঠাইতে তোমালোকৰ সকলো পবিংৰ বস্তুৰে সৈতে তোমালোকৰ উপহাৰ আৰু নৈবেদ্যস্বৰূপে দিবলগীয়া তোমালোকৰ আগভাগ পাবলৈ মই ইচ্ছা কৰিম। 41 যেতিয়া মই তোমালোকক জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিম আৰু তোমালোক ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা দেশবোৰৰ পৰা তোমালোকক গোটাৰ, তেতিয়া মই তোমালোকক সুস্বৰূপে গ্ৰহণ কৰিম আৰু মই জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে তোমালোকৰ মাজত পবিংৰীকৃত হ'ম।

42 তেতিয়া যি দেশ তোমালোকৰ পুৰুষসকলক দিম বুলি মই হাত দাঙি শপত কৰিছিলোঁ, সেই ইশ্বায়েল দেশলৈ মই তোমালোকক যেতিয়া আনিম তেতিয়া মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা। 43 আৰু যি যি আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰোৱে তোমালোকে নিজকে অশুচি কৰিলা, সেই সেই আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰ্য তাত তোমালোকে মনত কৰিবা আৰু তোমালোকে কৰা সকলো কুকৰ্মৰ বাবে তোমালোকে তোমালোকৰ দৃষ্টিত নিজকে যিগ কৰিবা। 44 আৰু পৰভু যিহোৱাই কৈছে, হে ইশ্বায়েল বংশ তোমালোকৰ কু-আচৰণ বা তোমালোকৰ দুষ্কৰ্ম অনুসাৰে নহয়, কিন্তু মোৰ নামৰ অৰ্থেহে যেতিয়া মই তোমালোকলৈ কাৰ্য কৰিম, তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা।

প্ৰতিকাৰ সাধিবলগা যিহোৱাৰ তৰোৱাল।

45 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 46 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি দক্ষিণ ফাললৈ তোমাৰ মুখ কৰি, দক্ষিণ দিশে তোমাৰ বাক্য বৰষোৱা আৰু দক্ষিণ অঞ্চলত থকা দেশৰ কাঠনিৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা। 47 আৰু তুমি দক্ষিণ অঞ্চলৰ সেই কাঠনিক কোৱা, ‘যিহোৱাৰ বাক্য শুনা, পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে। চোৱা, মই তোমাৰ মাজত একুৰা জুই জ্বলাম আৰু সেই জুইয়ে তোমাৰ মাজত থকা প্ৰত্যেক কেঁচাপতীয়া আৰু প্ৰত্যেক শুকান গছ ভষ্ম কৰিব; সেই প্ৰজ্বলিত অগ্নি নুমুৱা নহ'ব আৰু দক্ষিণৰ পৰা উত্তৰলৈকে সকলোৰে মুখ তাৰে পোৱা হ'ব।

48 তেতিয়া মই যিহোৱায়েই যে, তাক জ্বলোঁ, সকলো মানুহে তাক জানিব; তাক নুমুৱা নহ'ব।” 49 তেতিয়া মই ক'লোঁ, “হায় হায়! পৰভু যিহোৱা, লোকে মোৰ বিষয়ে কয়, এইজনে নিগঢ় বাক্যৰে কথা নকয় নে?”

21 অধ্যায়

1 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 2 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি যিৰূচালেমৰ ফাললৈ তোমাৰ মুখ কৰি, পবিংৰ স্থানবোৰৰ ফাললৈ বাক্য বৰষোৱা; ইশ্বায়েল দেশৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা। 3 তুমি ইশ্বায়েল দেশক কোৱা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! মই তোমাৰ বিপক্ষ! মই মোৰ তৰোৱাল ইয়াৰ ফাকৰ পৰা উলিয়াই তোমাৰ মাজৰ পৰা ধাৰ্মিক আৰু দুষ্ট দুয়োকো উচ্ছন্ন কৰিম।

4 মই ধাৰ্মিক আৰু দুষ্ট দুয়োকো তোমাৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিম; সেইবাবে দক্ষিণৰ পৰা উত্তৰলৈকে সকলো মত্যাৰ অহিতে মোৰ তৰোৱাল ইয়াৰ ফাকৰ পৰা ওলাব। 5 আৰু মই যিহোৱায়েই যে ইয়াৰ ফাকৰ পৰা মোৰ তৰোৱাল উলিয়ালোঁ, ইয়াক সকলো মত্যাৰে জানিব। ই পুনৰায় ঘূৰি নাযাব।’

6 আৰু তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, কঁকাল ভগাকৈ হমুনিয়াহ পেলোৱা! আৰু মনৰ বেজাৰেৰে সৈতে তেওঁলোকৰ আগত হমুনিয়াহ পেলোৱা! 7 তেতিয়া ‘কিয় তুমি হমুনিয়াহ পেলাইছা?’ এইবুলি যেতিয়া তেওঁলোকে তোমাক সুধিব, তেতিয়া তুমি ক'বা, বাৰতাৰ কাৰণে; কিয়নো সেয়ে আহিছ আৰু প্ৰত্যেকৰ হৃদয় কোমল হ'ব, আটাইৰে হাত দুৰ্বল হ'ব, প্ৰত্যেকৰ মন নিৰুসাহ হ'ব আৰু সকলোৰে আঁঠু পানীৰ নিচিনা অস্থিৰ হ'ব; চোৱা! পৰভু যিহোৱাই কৈছে, সেয়ে আহিছ আৰু সকলো সিদ্ধ হ'ব।”

8 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 9 “হে মনুষ্য সন্তান, ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি কোৱা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

তুমি কোৱা, তৰোৱাল! তৰোৱাল! তোমাক ধৰ দিয়া আৰু চিকুণ কৰা হ'ব।

10 বধ কৰিবৰ বাবে তোমাক ধৰ দিয়া হৈছে, বিজুলীৰ দৰে হ'বৰ বাবে তোমাক চিকুণ কৰা হৈছে।

তেনেহলে আমি জানো আমোদ পৰমোদ কৰিম? মোৰ পুংৰ দণ্ডডালিয়ে আটাই কাঠকে তুচ্ছ কৰে।

11 তাক হাতত ল'বৰ বাবে, তেওঁ তাক চিকুণ কৰিবলৈ আঙা দিছে।

বধ কৰোঁতাৰ হাতত দিবৰ বাবে তৰোৱালখন ধৰ দিয়া হৈছে। এনে কি চিকুণ কৰাও হৈছে।

12 হে মনুষ্য সন্তান, চিঞৰি ক্ৰন্দন কৰা আৰু বিলাপ কৰা; কিয়নো সেই তৰোৱাল মোৰ প্ৰজা আৰু ইশ্বায়েলৰ আটাই বিষয়াসকলৰ ওপৰলৈ আহিল।

তেওঁলোকক মোৰ পৰজাসকলে সৈতে তৰোৱালত শোধাই দিয়া হ'ল; এই হেতুকে তুমি নিজ কৰঙনত চপৰিওৱা।

13 কিয়নো পৰীক্ষা কৰা হৈছে; তুচ্ছ কৰোঁতে দণ্ডডালিও যদি নাথাকে, তেন্তে কি হ'ব? এয়ে পৰভূ যিহোৱাৰ বচন।

14 এই হেতুকে এতিয়া তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ডাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা আৰু হাত তালি দিয়া; অনেক লোকক বধ কৰা তৰোৱালখনেই তৃতীয়বাৰ দুগুণ কোবেৰে কাটক।

সেয়ে তেওঁলোকৰ ভিতৰ- কোঁঠালিত সোমোৱা, মহা লোক জনক সাংঘাতিকৰূপে আঘাত কৰা তৰোৱাল।

15 তেওঁলোকৰ হৃদয় কোমল হ'বৰ বাবে আৰু তেওঁলোকৰ উজুটি খাই পৰা লোকৰ সংখ্যা সৰহ হ'বৰ কাৰণে এই তৰোৱালখনৰ আগটো তেওঁলোকৰ আটাই নগৰ দুৱাৰৰ অহিতে স্থাপন কৰিলোঁ। হায় হায়! তাক বিজুলী যেন কৰা হ'ল, বধ কৰিবৰ কাৰণে তাক ধৰ দিয়া হ'ল।

16 হে তৰোৱাল, তোমাৰ সমূদায় বল সংগ্ৰহ কৰি সোঁফালে ঘূৰা! যুগুত হৈ বাওঁফালে ঘূৰা! যি ফালে তোমাৰ ধাৰ* আছে তুমি সেই ফাললৈ গমন কৰা।

17 ময়ো হাত-তালি দিম আৰু মোৰ শ্ৰেৰাধ মাৰ নিয়াম; মই যিহোৱাই ইয়াকে ক'লোঁ।

18 পুনৰায় যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ¹⁹ “হে মনুষ্য সন্তান, বাবিলৰ ৰজাৰ তৰোৱালখন আহিবৰ কাৰণে তুমি দুটা পথ নিৰ্ধাৰণ কৰা, সেই দুটা পথ একেখন দেশৰ পৰা ওলাই আহিব; আৰু তুমি হাতৰ আকৃতিৰ এক চিন কাটা, নগৰ কেইখনলৈ অহা বাটৰ মূৰত তাক কাটা। ²⁰ তৰোৱালখন অশ্বোৱনৰ সন্তান সকলৰ ৰব্বা নগৰলৈ আহিবৰ কাৰণে এটা পথ আৰু যিৰূদাৰ মাজত থকা গড়ৰে আবৃত, যিৰূচালেম নগৰলৈ আহিবৰ কাৰণে এটা পথ তুমি আঁকা।

21 কিয়নো বাবিলৰ ৰজাই দুই বাটৰ জোৰাত, দুই বাটৰ মূৰত মঙ্গল চাবলৈ থিয় হ'ব। তেওঁ কাঁড় দুডাল ইফালে সিফালে জোকাৰিব, গৃহ-দেৱতাৰোক সুধিব আৰু মেৰৰ আগমণ্ডহ চাব।

22 পাছে গড় ভঙা ঘনংৰ স্থাপন কৰিবলৈ, হত্যাৰ বাবে হুকুম দিবলৈ, উচ্ছ্বৰে জয়ধ্বনি কৰিবলৈ, দুৱাৰবোৰৰ অহিতে গড় ভঙা ঘনংৰ স্থাপন কৰিবলৈ, হাদাম বান্ধিবলৈ, কোঁঠ সাজিবলৈ তেওঁৰ সোঁ হাতত যিৰূচালেমৰ নাম উঠিল। ²³ সেই মঙ্গলচোৱা কাৰাটো বৃথা হ'ব বুলি

বাবিলনৰ ৰজাৰ আগত শপত খোৱা যিৰূচালেমৰ লোকসকলে ডাবিবা। কিন্তু অৱোধ কৰিবলৈ যি চুক্তি তেওঁলোকে উলংঘন কৰাৰ বাবে ৰজাই তেওঁলোকক দোষাৰূপ কৰিব।

24 এই হেতুকে পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তেওঁলোক ধৰা পৰিবৰ কাৰণে তেওঁ অপৰাধবোৰ সোঁৱৰণ কৰাব, তোমালোকৰ আটাই কাৰ্যৰ দ্বাৰাই, তোমালোকৰ পাপবোৰ ওলাই পৰাকৈ তোমালোকৰ অপৰাধবোৰ প্ৰকাশিত হ'ব। এইদৰে তোমালোকে নিজৰ দুষ্কৰ্ম সোঁৱৰণ কৰালা আৰু তোমালোকলৈ মোৰ মনত পৰিব; এতেকে তোমালোক শত্ৰুৰ হাতত ধৰা পৰিবা।

25 আৰু তুমি, হে অশুচি আৰু দুষ্ট ইশ্বায়েলৰ অধিপতি, যিজনৰ শাস্তিৰ কাল উপস্থিত হ'ল, হত হ'বলগীয়া অন্তজনক অপৰাধৰ কাল উপস্থিত হোৱা দিন উকলিল, ²⁶ পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: পাণ্ডুৰি গুচুউৱা আৰু ৰাজমুকুট দূৰ কৰা। এইবোৰ আৰু একেই হৈ নাথাকিব। চাপৰক ওখ কৰা হ'ব আৰু ওখক চাপৰ কৰা হ'ব। ²⁷ মই সকলো নষ্ট কৰিম। নষ্ট কৰিম। নষ্ট কৰিম। স্বপ্ন থকা জনা নহালৈকে নিশ্চয়ে এই ৰাজমুকুট আৰু নাথাকিব; আৰু তেতিয়া মই এইবোৰ সেই জনাকহে দিম।

28 হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ডাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰি কোৱা, “পৰভূ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে যে, অশ্বোৱনৰ সন্তান সকলৰ আৰু তেওঁলোকে দিয়া অপমানৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে: এখন তৰোৱাল, ফাকৰ পৰা এখন তৰোৱাল উলিওৱা হৈছে; স্ৰাস কৰিবলৈ, বিজুলীস্বৰূপ হ'বলৈ হত্যাৰ কাৰণে তাক সজা হৈছে। ²⁹ তেওঁলোকে তোমাৰ পক্ষে অনৰ্থক দৰ্শন পোৱাত আৰু তোমাৰ পক্ষে মিছা মঙ্গল চোৱাত, হত হ'বলগীয়া সেই দুষ্টবোৰৰ ডিঙিত তোমাক পেলাবলৈ সেই অন্তজনক অপৰাধৰ সময়ৰ দিন উপস্থিত হ'ব।

30 তুমি তাক ফাকত পুনৰ সুমুউৱা। তোমাক সৃষ্টি কৰা ঠাইত, তোমাৰ জন্মদেশত মই তোমাক দণ্ড দিম। ³¹ আৰু মই তোমাৰ ওপৰত মোৰ শ্ৰেৰাধ বৰষাম, মোৰ শ্ৰেৰাধাণি তোমাৰ ওপৰত ফুঁৰাম আৰু বিনষ্ট কৰিবলৈ নিপুণ পশুতুল্য লোকসকলৰ হাতত তোমাক শোধাই দিম।

32 তুমি জুইৰ খৰিস্বৰূপ হ'বা। দেশৰ মাজত তোমাৰ ৰক্তপাত হ'ব। তোমাক আৰু সোঁৱৰণ কৰা নাযাব, কিয়নো মই যিহোৱাই ইয়াক কলোঁ।”

* 21 অধ্যায়:16 মুখ কৰি আছা

22 অধ্যায়

অপৰাধী ইশ্বায়েলৰ ঘটিব লগা দণ্ড।

1 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 2 “এতিয়া তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি গোচৰ নচলোৱা নে? ৰক্তপাতকাৰিণী নগৰীৰ ওপৰত গোচৰ নচলোৱা নে? তেওঁ তাইৰ আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্য তাইক জনোৱা। 3 আৰু তুমি ক'ব লাগিব, ‘পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ই কেনেকুৱা নগৰী যে, নিজৰ সময় আহিবৰ কাৰণে নিজৰ মাজত ৰক্তপাত কৰে আৰু নিজকে অশুচি কৰিবলৈ নিজৰ কাৰণে প্ৰতিমাবোৰ নিৰ্ম্মাণ কৰে।

4 হে নগৰী তুমি কৰা ৰক্তপাতত তুমি দোষী থ'লো আৰু তুমি নিৰ্ম্মাণ কৰা তোমাৰ প্ৰতিমা-বোৰৰ দ্বাৰাই তুমি অশুচি থ'লো! আৰু তুমি কাল ওচৰ চপাইছা আৰু তোমাৰ আয়ুসৰ শেষলৈ আহিছা। এই হেতুকে মই জাতিবোৰৰ আগত তোমাক ধিক্কাৰ আৰু আটাই দেশৰ আগত বিদ্ৰূপৰ বিষয় কৰিম। 5 হে বদনামী কলহপূৰ্ণা নগৰী, তোমাৰ ওচৰত আৰু নিলগত থকা সকলোৱে তোমাক বিদ্ৰূপ কৰিব।

6 চোৱা, ইশ্বায়েলৰ অধ্যক্ষসকলে নিজ নিজ বাহুবল অনুসাৰে ৰক্তপাত কৰিবলৈ তোমাৰ মাজত আছে। 7 তোমাৰ মাজত পিতৃ-মাতৃক শ্ৰেয়ঙ্কান কৰা হৈছে, তোমাৰ মাজত বিদেশীক অত্যাচাৰ কৰা হৈছে; তোমাৰ মাজত পিতৃহীন আৰু বিধৱাক অন্যায় কৰা হৈছে। 8 তুমি মোৰ পৰিৎৰ বস্ত্ৰবোৰ ঘিণ কৰিছা আৰু মোৰ বিশ্বাম-দিনবোৰ অপৰিৎৰ কৰিছা! 9 ৰক্তপাত কৰিবলৈ তোমাৰ মাজত চৰচ্চিফুৰা লোক আছে। তোমাৰ মাজত লোকে পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত ভোজন কৰে। তোমাৰ মাজত ব্যভিচাৰ কৰে!

10 তোমাৰ মাজত পিতৃৰ উলঙ্গতা প্ৰকাশ কৰে। তোমাৰ মাজত ঋতু-জ্ঞান হোৱা স্ত্ৰীক বলাকাৰ কৰে। 11 কোনোৱে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ স্ত্ৰীৰে সৈতে ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰে, কোনোজনে নিজৰ বোৱাৰীয়েকক কুকৰ্মৰে অশুচি কৰে আৰু তোমাৰ মাজত আন কোনোৱে নিজৰ ভনীয়েকক, বপেকৰ ভীয়েকক বলাকাৰ কৰে। 12 ৰক্তপাত কৰিবলৈ তোমাৰ মাজত লোকে ভেঁট লয়। তুমি সূত আৰু বাটি লওঁতা আৰু তুমি লোভ কৰি অত্যাচাৰৰ দ্বাৰাই তোমাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ পৰা লাভ কৰিছা, কিন্তু মোক হ'লে পাহৰিছা!” ইয়াক পৰভু যিহোৱাই কৈছে।

13 এই হেতুকে চোৱা! তুমি কৰা অন্যায় লাভত আৰু তোমাৰ মাজত ৰক্তপাতত তুমি এইবোৰ কৰাত মই হাত তালি দিছোঁ। 14 মই যি দিনা তোমাৰ প্ৰতিশোধ ল'ম, সেইদিনা তোমাৰ হৃদয়ে সহি থাকিব পাৰিব নে? বা তোমাৰ হাত সবল হ'ব নে? মই, যিহোৱাই ইয়াক ক'লোঁ আৰু মই ইয়াক সিদ্ধও কৰিম। 15 মই জাতিবোৰৰ মাজত তোমাক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম, দেশবোৰৰ মাজত তোমাক গোট গোট কৰিম আৰু তোমাৰ মাজৰ পৰা তোমাৰ লেতেৰাবোৰ নিকা কৰিম। 16 আৰু তোমাক জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে অপৰিৎৰ কৰা হ'ব। আৰু মই যে যিহোৱা, তাক তুমি জানিবা!”

17 তাৰ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 18 “হে মনুষ্য সন্তান, ইশ্বায়েল বংশ মোৰ দৃষ্টিত আৱৰ্জনাশ্বৰূপ হ'ল। তেওঁলোক সকলোৱেই মুহিত দিব লগা পিতল, বগীতাম, লোহা আৰু সীহশ্বৰূপ তেওঁলোক ৰূপৰ আৱৰ্জনাশ্বৰূপ। 19 এই হেতুকে পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘তোমালোক সকলোৱেই আৱৰ্জনাশ্বৰূপ হোৱাৰ বাবে চোৱা! মই তোমালোকক যিৰূচালেমৰ মাজত গোটাম।

20 মানুহে ৰূপ, পিতল, লোহা, সীহ আৰু বগীতাম গলাবৰ বাবে, তাৰ ওপৰত জুই ফুঁৱাবলৈ মূহীৰ মাজত তাক গোটাই দিয়াৰ দৰে মই তোমালোকক মোৰ শ্ৰেৰাধত আৰু কোপত গোটাম আৰু তোমালোকক তাত পেলাই গলাম। 21 এনে কি, মই তোমালোকক গোটাই, মোৰ শ্ৰেৰাধায়ি তোমালোকৰ ওপৰত ফুঁৱাম; তাতো তোমালোক তাৰ মাজত গলি যাবা। 22 মূহীৰ মাজত ৰূপ গলাবৰ দৰে তাৰ মাজত তোমালোক গলিবা; গতিকে মই যিহোৱায়েই যে তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ শ্ৰেৰাধ বৰষালোঁ, তাক তোমালোকে জানিবা!”

23 যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 24 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি যিহুদাক কোৱা, ‘তুমি হাবি নকটা, বা শ্ৰেৰাধৰ দিনা বৰষুণ নিদিয়া দেশ। 25 তাৰ মাজত তাৰ ভাববাদীসকলে চৰ্কাৰ কৰিছে, তেওঁলোকে চিকাৰ ধৰোঁতে গৰ্ভজ্ঞান কৰোঁতা সিংহৰ নিচিনা; তেওঁলোকে মনুষ্যক গ্ৰাস কৰে! তেওঁলোকে ধন-সম্পত্তি আৰু বহুমূল্য বস্তু নিয়ে; তেওঁলোকে তাৰ মাজত তাৰ বিধৱাৰ সংখ্যা বঢ়ালে।

26 তাৰ পুৰোহিতবোৰে মোৰ ব্যৱস্থাৰ বিপৰীতে অত্যাচাৰ কৰে; তেওঁলোকে পৰিৎৰ আৰু সাধাৰণৰ মাজত প্ৰভেদ নাৰাখে, বা শুচি আৰু অশুচিৰ মাজত বিভিন্ন কৰিবলৈ মানুহক নিশিকাই; তেওঁলোকে মোৰ বিশ্বাম-দিনবোৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ চকু ঢাকে আৰু মই তেওঁলোকৰ মাজত অপৰিৎৰীকৃত হ'লো। 27 অন্যায় লাভ কৰিবৰ কাৰণে ৰক্তপাত কৰিবলৈ আৰু মনুষ্যক বিনষ্ট কৰিবলৈ তাৰ মাজত থকা তাৰ মুখ্যসকল চিকাৰ ধৰোঁতা ৰাংকুকুৰশ্বৰূপ। 28 যিহোৱাই লোকোৱাকৈয়ে পৰভু যিহোৱাই এইদৰে কৈছে বুলি তাৰ ভাববাদীসকলে কৈ, অনৰ্থক দৰ্শন দেখি আৰু তেওঁলোকৰ পক্ষে মিছা মঙ্গল চাই, তেওঁলোকৰ বাবে চুণেৰে লিপে।

29 দেশৰ প্ৰজাসকলে উপদৰ কৰে, বলেৰে লয়, এনে কি, দুখী-দৰিদ্ৰক দুখ দিয়ে আৰু বিদেশীক অন্যায়কৈ অত্যাচাৰ কৰে।

30 আৰু মই দেশ নষ্ট নকৰিবৰ কাৰণে, চাৰিওফালে গড় নিৰ্ম্মাণ কৰিব পৰা আৰু দেশৰ অৰ্থে মোৰ আগত গড় ভঙা বাটত থিয় হ'ব পৰা এনে এজন মানুহ তেওঁলোকৰ মাজত বিচাৰিলোঁ, কিন্তু মই কাকো নাপালোঁ। 31 এই হেতুকে মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ শ্ৰেৰাধ বৰষাম, মোৰ শ্ৰেৰাধায়ি তেওঁলোকক সংহাৰ কৰিম! মই তেওঁলোকৰ নিজৰ নিজৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ ফল তেওঁলোকৰ মূৰত ফলিওৱাম।” এইদৰে পৰভু যিহোৱাই কৈছে।”

23 অধ্যায়

অহলা আৰু অহলীবা নামেৰে দুজনী মহিলাৰ দৃষ্টান্ত।

1 যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ²“হে মনুষ্য সন্তান, দুজনী মহিলা আছিল; তেওঁলোক একেজনী মাতৃৰে জীয়েক। ³ তেওঁলোকে মিচৰত যৌৱন কালতেই বেশ্যাকৰ্ম কৰিছিল। আৰু সেই ঠাইতে তেওঁলোকে বেশ্যাকৰ্ম কৰিছিল। তেওঁলোকৰ পিয়াহ মোচৰা হৈছিল আৰু তাত তেওঁলোকৰ জীয়াৰী কালৰ পিয়াহৰ মূৰ টিপা হৈছিল। ⁴ তেওঁলোকৰ মাজৰ বৰ জনীৰ নাম অহলা আৰু তাইৰ ভনীয়েকৰ নাম অহলীবা। তেতিয়া তেওঁলোক মোৰ হ'ল আৰু তেওঁলোকে মৌলৈ পো-জী পৰসৰ কৰিলে। তেওঁলোকৰ নামে এই বুজায়: অহলা মানে চমৰিয়া আৰু অহলীবা মানে যিৰুচালেম।

5 কিন্তু অহলা মোৰ পল্লী হৈ থাকোতেও, তাই বেশ্যাকৰ্ম কৰি থাকিল; তাইৰ প্ৰেমকাৰীসকলত তাই আসক্ত হ'ল, কিয়নো অচূৰ দেশৰ তেওঁলোক প্ৰভাৱশালী, ⁶ নীলবস্ৰৰ পিন্ধা যি ৰাজ্যপাল আৰু তেওঁৰ বিষয়াসকল, সকলোৱেই মনোহৰ আৰু প্ৰভাৱশালী আছিল আৰু যোঁৱাৰ ওপৰত উঠা সকলো অশ্বাৰোহী আছিল! ⁷ সেই কাৰণে তাই তেওঁলোকৰ সৈতে বেশ্যাকৰ্ম কৰিলে, কিয়নো আটাইবোৰ অচূৰৰ মনোনীত লোক! আৰু তাই যিবোৰত আসক্ত হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ আটাই প্ৰতিমাবোৰৰ দ্বাৰাই তাই নিজকে অশুচি কৰিলে। ⁸ কিয়নো মিচৰত থকা দিনৰে পৰা তাই নিজৰ বেশ্যালি এৰা নাছিল, যেতিয়া তাইৰ যৌৱন কালত তেওঁলোকে তাইৰ লগত শয়ন কৰিছিল আৰু তাইৰ জীয়াৰী কালৰ পিয়াহৰ মূৰ টিপিছিল আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তাইৰ লগত অধিক পৰিমানে বেশ্যাকৰ্ম কৰিছিল। ⁹ এই হেতুকে মই তাইৰ প্ৰেমকাৰীসকলৰ, তাইৰ সৈতে আসক্ত হোৱা সেই অচূৰীয়াসকলৰ হাতত তাইক শোধাই দিলোঁ! ¹⁰ তেওঁলোকে তাইৰ উলঙ্গতা প্ৰকাশ কৰিলে। তেওঁলোকে তাইৰ পো-জীসকলক লৈ গ'ল আৰু তাইক তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে আৰু এইদৰে তাই আন মহিলাসকলৰ মাজত লঙ্কিত হ'ল আৰু কিদৰে দণ্ড ভোগ কৰিলে।

11 তাইৰ ভনীয়েক অহলীবাই ইয়াক দেখিও, নিজ কামাসক্ত আৰু নিজ বায়েকৰ বেশ্যালিতকৈ অধিক হোৱা নিজ বেশ্যাকৰ্মত তাইতকৈ বেছি ভ্ৰষ্টা হ'ল! ¹² অতি জাকজমকৈ বস্ৰৰ পিন্ধা দেশাধিপতি আৰু শাসনকৰ্তাসকলত, যোঁৱাৰ ওপৰত উঠা অশ্বাৰোহী তাইৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া অচূৰীয়াসকলত তাই আসক্ত হ'ল! তেওঁলোক সকলোৱেই সবল আৰু মনোহৰ যুৱা আছিল। ¹³ আৰু মই দেখিলোঁ যে তাই নিজকে অশুচি কৰিলে। দুয়ো জনীয়ে একে পথ ল'লে।

14 তেতিয়া তাই নিজ বেশ্যালি আৰু আধিককৈ ব্যালে! কিয়নো তাই দেৱালত আঁকা পুৰুষসকলক, অৰ্থাৎ সন্দুৰেৰে আঁকা কলদীয়াসকলৰ নম্ৰা দেখিলে, ¹⁵ তেওঁলোকৰ ককালত টঙালি বন্ধা আৰু তাৰে সৈতে মূৰত ওলোমি থকা পাগুৰি মৰা! তেওঁলোক সকলোৱেই দেখিবলৈ সেনাপতি দলৰ নিচিনা, যি বাবিলীয়াসকলৰ জন্মদেশ যেন দেখা যায়।

16 যেতিয়াই তাই তেওঁলোকক দেখিলে, তাই তেওঁলোকত আসক্ত হ'ল আৰু সেই কাৰণে কলদীয়া দেশলৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ দূত পঠিয়ালে। ¹⁷ তেতিয়া বাবিলীয়াসকল তাইৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰেমশয্যাত উঠিল আৰু বেশ্যাকৰ্মেৰে তাইক অশুচি কৰিলে; তাই তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই অশুচি হ'ল আৰু তেতিয়া তাই তাইৰ মনত তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ঘিণ লাগিল।

18 এইদৰে তাই নিজৰ বেশ্যালি প্ৰকাশ কৰি নিজৰ বিবস্ৰৰতা অনাবৃত কৰিলে,

তেতিয়া মোৰ মনত তাইৰ বায়েকলৈ ঘিণ লগা নিচিনাকৈ তাইলৈকো মোৰ মনত ঘিণ লাগিল!

19 তেতিয়া তাই নিজ যৌৱন কাল সোঁৱৰণ কৰিলে আৰু নিজৰ বেশ্যালি আৰু অধিককৈ বৃদ্ধি কৰিলে,

যিদৰে তাই মিচৰ দেশত থাকোতে বেশ্যাকৰ্ম কৰিছিল!

20 সেই কাৰণে তাই নিজ প্ৰেমিকসকলৰ সৈতে আসক্ত হ'ল,

যিসকলৰ গাধৰ দৰে জননেদ্ৰিয় বিষয়ক আৰু যোঁৱাৰ বীৰ্যৰ নিচিনা বীৰ্য।

21 তাই আকৌ তাইৰ যৌৱন কালৰ ব্যভিচাৰ পুনৰায় কৰিবলৈ ধৰিলে, যেতিয়া মিচৰীয়াসকলে তাইৰ পিয়াহৰ মূৰ টিপিছিল।

কাৰণ তাইৰ যৌৱন কালৰ পিয়াহ!

22 এই হেতুকে, হে অহলীবা, পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা, মই তোমাৰ প্ৰেমকাৰীসকললৈ তোমাৰ বিৰুদ্ধে কৰিম! যিসকলৰ পৰা তোমাৰ মনত ঘিণ আছিল, মই তেওঁলোকক তোমাৰ বিৰুদ্ধে উচটাম, তোমাৰ চাৰিওফালৰ পৰা তোমাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকক আনিম।

23 বাবিলীয়া আৰু আটাই কলদীয়াসকল! পকোদ, চোৱা আৰু কোৱাক! আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে আটাই অচূৰীয়াসকলক! সকলোৱেই প্ৰভাৱশালী মনোহৰ যুৱা! ৰাজ্যপাল আৰু বিষয়াসকল; তেওঁলোক সেনাপতি আৰু সম্মানিত লোক! তেওঁলোক আটাইবোৰ অশ্বাৰোহী। ²⁴ তেওঁলোকে অস্ৰ-শস্ৰৰ, ৰথ, গাড়ী আৰু বিশাল লোক সকলে সৈতে তোমাৰ বিৰুদ্ধে আহিব।

তেওঁলোকে ফৰ আৰু ঢাল লৈ আৰু শিৰোৰক্ষক টুপি পিন্ধি তোমাৰ অহিত চাৰিওফালে বেহ পাতিব!

মই তেওঁলোকৰ হাতত বিচাৰডাৰ সমৰ্পণ কৰিম; তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বিচাৰ অনুসাৰে তোমাৰ বিচাৰ কৰিব!

25 আৰু মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ অস্ত্ৰজ্বালা পৰজ্বলিত কৰিম আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালৈ শ্ৰেণী কৰিব!

তেওঁলোকে তোমাৰ নাক আৰু কাণ কাটিব আৰু তোমাৰ অৱশিষ্ট ভাগ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব! তেওঁলোকে তোমাৰ পো-জীবোৰক লৈ যাব, যতে তোমাৰ অৱশিষ্ট বংশ জুইত পোৱা হ'ব।

26 তেওঁলোকে তোমাক উলঙ্গও কৰিব আৰু তোমাৰ সুন্দৰ আলঙ্কাৰবোৰ নিব। ²⁷ এইদৰে মই তোমাৰ পৰা তোমাৰ ব্যভিচাৰ আৰু মিচৰ দেশত অভ্যাস কৰা তোমাৰ বেশ্যালি নোহোৱা কৰিম। তুমি তেওঁলোকলৈ আৰু চকু তুলি হেঁপাহেৰে নাচাবা আৰু মিচৰলৈ কেতিয়াও সোঁৱৰণ নকৰিবা।’

28 কিয়নো পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, 'চোৱা! যিবোৰলৈ তোমাৰ মনত ঘিণ আছিল, তুমি হিংসা কৰাবোৰৰ হাতত, মই তোমাক সেইসকলৰ হাতত শোধাই দিম।' 29 তেওঁলোকে তোমাক ঘিণ কৰিব; তোমাৰ সকলো পৰিশ্ৰমৰ ফল নিব আৰু তোমাক উলঙ্গিনী আৰু বিবশ্বংৰতা কৰি এৰিব। তেতিয়া তোমাৰ বেশ্যাকৰ্মৰ দ্বাৰাই হোৱা বিবশ্বংৰতা, তোমাৰ ব্যভিচাৰ আৰু বেশ্যা-কাৰ্য্য পৰকাশ পাব।

30 তুমি বেশ্যা হৈ জাতি সমূহৰ পাছে পাছে যোৱাৰ কাৰণে, আৰু তুমি তেওঁলোকে প্ৰতিমাবোৰেৰে কলঙ্কিত হোৱাৰ কাৰণে এইবোৰ কাৰ্য্য তোমালৈ কৰা যাব। 31 তুমি তোমাৰ বায়েৰাৰ পথত গমন কৰিলা; এই হেতুকে মই তাইৰ পানপাংৰ তোমাৰ হাতত দিম।'

32 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'তুমি তোমাৰ বায়েৰাৰ দ আৰু বহল পানপাংৰত পান কৰিবা;

তুমি পৰিহাসৰ আৰু বিদৰ্শনৰ বিষয় হ'বা - সেই পান পাংৰত বহুত ধৰে।

33 তুমি মাতলামি আৰু দুখেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'বা;

সেয়ে তোমাৰ বায়েৰা চমৰিয়াৰ বিশ্ময় আৰু ধ্বংসজনক পানপাংৰ।

34 তুমি তাত পান কৰিবা আৰু চুঁচি শেষ কৰি খাবা; তাৰ পাছত খোলাবোৰ চোৱাৰা আৰু নিজ স্তন বিদাৰিবা।

কিয়নো পৰভু যিহোৱাই ইয়াক ঘোষণা কৰিছে।' এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।

35 এই হেতুকে, পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, 'কিয়নো তুমি মোক পাহৰিলা, আৰু মোক পাহাফাললৈ পেলালা; এই কাৰণে তুমিও তোমাৰ ব্যভিচাৰ আৰু বেশ্যাকৰ্মৰ ফল ভোগ কৰিবা।'

36 যিহোৱাই মোক ক'লে "হে মনুষ্য সন্তান, তুমি অহলা আৰু অহলীবাৰ ওপৰত গোচৰ কৰিবা নে? তেওঁ তেওঁলোকৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্য্যবোৰ তেওঁলোকক সোঁৱৰা। 37 কিয়নো তেওঁলোকে ব্যভিচাৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ হাতত তেজ লাগি আছে; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰেৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিলে আৰু তেওঁলোকে মোৰ কাৰণে পৰসৰ কৰা তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক গৰাসিত হ'বলৈ সেইবোৰৰ উদ্দেশ্যে জুইৰ মাজেদি সিহঁতক গমনো কৰালে।

38 তেওঁলোকে মৌলৈ এইটোও কৰি থাকিলে: তেওঁলোকে মোৰ ধৰ্মধাম আশুচি কৰিলে আৰু মোৰ বিশ্ৰাম-দিনবোৰ সেই দিনাই অপবিত্ৰ কৰিলে। 39 কিয়নো, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতিমা বোৰৰ উদ্দেশ্যে নিজ নিজ সন্তান সকলক বধ কৰাৰ পাছত, সেই দিনাই মোৰ ধৰ্মধামলৈ আহি তাক অপবিত্ৰ কৰিলে! সেই বাবে চোৱা! মোৰ গৃহৰ মাজতে তেওঁলোকে কি প্ৰকাৰ কৰিলে!

40 তোমালোক দূৰ পৰা মানুহক আহিবলৈ মাতিলা, যিসকললৈ এজন দূত পঠোৱা হৈছিল - আৰু চোৱা! তেওঁলোক সঁচাকৈ আহিল; যিসকলৰ কাৰণে তুমি গা ধুলা, তোমাৰ চকুত কাজল দিলা আৰু অলঙ্কাৰেৰে নিজকে বিভূষিতা কৰিলা।

41 আৰু তুমি ৰাজকীয় শয্যাতে বহিলা আৰু তাৰ আগত এখন মেজ সজোৱাত তাৰ ওপৰত তুমি মোৰ ধূপ আৰু মোৰ তেল থ'লা।

42 আৰু নিশিঙে থকা লোক সকলৰ কোলাহল তাইৰ তাত শূনা গ'ল আৰু সামান্য শ্ৰেণীৰ মানুহবোৰৰ লগত মৰুপ্ৰাপ্তৰ পৰা মতোৱালবোৰ অনা হ'ল তেওঁলোকে তোমালোকক দুজনীৰ হাতত খাৰু আৰু মূৰত সুন্দৰ মুকুট পিন্ধাই দিলে।

43 তেতিয়া ব্যভিচাৰত বুঢ়ী হোৱাজনীৰ বিষয়ে মই কলোঁ, 'তেওঁলোকে তাইৰ লগত আৰু তাই তেওঁলোকৰ লগত এতিয়া বেশ্যাকৰ্ম কৰিব।' 44 পাছত পুৰুষবোৰে বেশ্যাত গমন কৰা নিচিনাকৈ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লগত গমন কৰিলে; এইদৰে তেওঁলোকে সেই দোষী ব্যভিচাৰিণী মহিলা অহলা আৰু অহলীবাত গমন কৰিলে। 45 কিন্তু ধাৰ্মিকসকলে ব্যভিচাৰিণীক আৰু ৰক্তপাতকাৰিণীক দণ্ড দিয়াৰ দৰে সিহঁত দুজনীক দণ্ড দিব, কিয়নো তেওঁলোক ব্যভিচাৰিণী; আৰু তেওঁলোকৰ হাতত তেজ লাগি আছে।

46 সেই কাৰণে পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সমাজক আনিম আৰু মই তেওঁলোকক ৰাসৰ বিষয় আৰু লুটদৰব্যস্বৰূপ হ'বলৈ দিম; 47 তেতিয়া সেই সমাজে তেওঁলোকলৈ শিল দলিয়াব আৰু নিজ নিজ তৰোৱালেৰে তেওঁলোকক ডোখৰ ডোখৰ কৰিব। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পো-জীবোৰক বধ কৰিব, আৰু জুই লগাই তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ পুৰি পেলাব।

48 এইদৰে মই দেশৰ পৰা ব্যভিচাৰ দূৰ কৰিম আৰু সকলো মহিলাক তোমালোকৰ ব্যভিচাৰ মতে কাৰ্য্য কৰিবলৈ নিশিকিব।

49 তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকৰ ব্যভিচাৰৰ ৰোজা তোমালোকৰ ওপৰত ৰাখিব আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰতিমাসম্বন্ধীয় পাপৰ ভাৰ বৰা; তেতিয়া মই যে পৰভু যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা।

24 অধ্যায়

কঁহে ধৰা টোৰ দৃষ্টান্ত।

1 পুনৰায় আমাৰ নিৰ্বাসনৰ নৱম বছৰৰ দশম মাহৰ দশম দিনা যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 2 "হে মনুষ্য সন্তান, তুমি নিজেই লিখা, এই দিনেই নাম লিখা; আজি এই দিনটোতেই বাবিলৰ ৰজাই যিৰূচালেম আশ্ৰমণ কৰিছে।

3 তুমি সেই বিদেৱাণী বংশৰ আগত দৃষ্টান্ত দি তেওঁলোকক কোৱা, "পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

তুমি ৰন্ধন টোটা বহোৱা! ঠিক ঠাইত বহোৱা! আৰু তাত পানী বাকি দিয়া!

4 তাত দিব লগীয়া ডোখৰবোৰ, পাছ-পিৰা, আগ-পিৰা আদি উত্তম উত্তম ডোখৰবোৰ তাৰ মাজত গোটাই দিয়া;

উত্তম হাড়বোৰেৰে তাক পূৰ কৰা!

5 জাকৰ মাজৰ উত্তম মেৰবোৰ লোৱা আৰু টোটাৰ তলত হাড়বোৰো দমোৱা;

তাক ভালকৈ উতলোৱা, এনে কি, তাৰ মাজত থকা হাড়বোৰ সিজক।

6 এই হেতুকে পৰভু যিহোৱাই কৈছে: কঁহে* ধৰা আৰু কঁহ নুগুচা টোৰূপ ৰক্তপাতকাৰিণী নগৰীৰ সন্তাপ হ'ব; তুমি চিঠি নেখেলোৱাকৈ এডোখৰ এডোখৰকৈ তাৰ সকলোকে উলিওৱা।

7 কিয়নো তাই কৰা ৰক্তপাত তাইৰ মাজত আছে। তাই শুদা শিলৰ ওপৰত তাক ৰাখিছে; তাই ধূলিৰে ঢাকি ৰাখিবৰ কাৰণে মাটিৰ ওপৰত তাক চলা নাই, 8 যেন প্ৰতিকাৰ সাধিবৰ অৰ্থে কেৰাধ তোলে। তাই উলিওৱা ৰক্ত ঢাক নাখাবৰ বাবে মই তাক শুদা শিলত ৰাখিলোঁ।

9 এই হেতুকে পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ৰক্তপাতকাৰিণী নগৰীৰ সন্তাপ হ'ব; ময়ো দমটো ডাঙৰ কৰি দিম। 10 খৰি দমোৱা! জুই বৰকৈ জুলোৱা! মাংস ডালকৈ সিজোৱা, জোল সুস্বাদু হবলৈ চুৰুহা ডাঠ কৰা! আৰু হাড়বোৰ ডালদৰে পুৰিবলৈ দিয়া!

11 তাৰ পিছত টোটে গৰম হ'বলৈ আৰু তাৰ পিতল পুৰিবলৈ, তাৰ মল তাত গলিবলৈ আৰু তাৰ কঁহ গুচিবলৈ তাৰ আঙঠাৰ ওপৰত তাক খালিকৈ বহোৱা! 12 সেয়ে মোক পৰিশ্ৰমেৰে ৰক্ত কৰিলে, তথাপি তাৰ বৰ কঁহ তাৰ পৰা নুগুচে; সেয়ে তাক জুইত দিব লাগে।

13 তোমাৰ অশুচি তাত লজ্জাজনক আচৰণবোৰ আছে, কাৰণ মই তাক শুচি কৰিলোঁ, কিন্তু তোমাক শুচি কৰিবলৈ যন্ত্ৰ কৰিলেও তুমি শুচি নোহোৱা। এই কাৰণে মই তোমাৰ ওপৰত মোৰ কেৰাধ মাৰ নিনিয়ালৈকে তুমি তোমাৰ অশুচি তাৰ পৰা আৰু শুচি নহ'বা।

14 মই, যিহোৱায়ে ইয়াক কলোঁ যে এয়ে ঘটিব আৰু মই ইয়াক সিদ্ধ কৰিম! মই দয়া নকৰিম আনকি ক্ষান্তও নহ'ম। তোমাৰ আচৰণ আৰু কাৰ্য অনুসাৰে তোমাক দণ্ড দিয়া হ'ব।" এইয়াই পৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।

ভাববাদীৰ ডাৰ্য্যাক মৃত্যু।

15 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 16 "হে মনুষ্য সন্তান, চোৱা! মই আঘাতেৰে তোমাৰ চকুৰ তৃপ্তিজনক বস্ত্ৰ তোমাৰ পৰা দূৰ কৰিম; তথাপিও তুমি বিলাপ কি স্বপ্ন নকৰিবা আৰু তোমাৰ চকুলো বৈ নাযাওক। 17 তুমি নিৰে হুমুনিয়াহ পেলাবা। মৃত লোকৰ বাবে শোক নকৰিবা। তোমাৰ মূৰত পাগুৰি বান্ধা আৰু ভৰিত জোতা পিন্ধা, তোমাৰ মুখমণ্ডল নাঢ়াকিবা আৰু পঞ্জীসকলক হেৰোৱাই শোক কৰা লোকসকলে দিয়া পিঠা নাখাৰা।"

18 গতিকে ৰাতিপুৱা মই লোকসকলক এইদৰে কলোঁ আৰু গধূলি মোৰ ডাৰ্য্যাক মৃত্যু হ'ল। আৰু আজ্ঞা পোৱাৰ দৰে মই ৰাতিপুৱা সেইদৰে কৰিলোঁ।

19 লোকসকলে মোক প্ৰশ্ন কৰিলে, "তুমি যে এইবোৰ কৰি আছা, এইবোৰৰ অৰ্থ কি? তাক তুমি আমাক নক'বা নে?" 20 তেতিয়া মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, "যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 21 'তুমি ইস্ৰায়েল বংশক কোৱা, পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! তোমালোকৰ বলদায়ক অহঙ্কাৰ স্থল, তোমালোকৰ চকুৰ তৃপ্তিজনক আৰু তোমালোকৰ পৰাণৰ আকাঙ্ক্ষিত বস্ত্ৰ যি মোৰ ধৰ্ম-ধাম, তাক অপবিংৰ কৰি আছে। সেয়ে তোমালোকে এৰি যোৱা তোমালোকৰ পো-জীসকল তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব।

22 তেতিয়া মই কৰাৰ দৰে তোমালোকেও কৰিবা: তোমালোকে তোমালোকৰ ওঠ নাঢ়াকিবা বা শোক কৰি থকা লোকসকলে দিয়া পিঠা নাখাৰা! 23 বৰং, তোমালোকৰ পাগুৰি তোমালোকৰ মূৰত আৰু তোমালোকৰ জোতা তোমালোকৰ ভৰিত থাকিব; তোমালোকে বিলাপ কি স্বপ্ন নকৰিবা, কিন্তু নিজ নিজ অপৰাধত ক্ষীণ হৈ যাবা আৰু এজনে আন জনৰ আগত কঁকাৰা। 24 এইদৰে যিহিঙ্কল তোমালোকৰ চিনস্বৰূপ হ'ব; তেওঁ কৰা আটাই কাৰ্য অনুসাৰে তোমালোকেও কৰিবা। এয়ে যেতিয়া ঘটিব, তেতিয়া, মই যে পৰভু যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা!"

25 "কিন্তু তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, যি দিনা মই তোমালোকৰ বল, তেওঁলোকৰ আনন্দদায়ক গৌৰৱ স্থল, তেওঁলোকৰ চকুৰ তৃপ্তিজনক আৰু মনৰ অভিলাম্বিত বস্ত্ৰ আৰু তেওঁলোকৰ পো-জীসকলক তেওঁলোকৰ পৰা দূৰ কৰিম - 26 সেই দিনাখন পলাই ৰক্ষা পোৱা এজন লোকে সেই কথা তোমাৰ কাণত পেলাবলৈ তোমাৰ ওচৰলৈ আহিবা। 27 সেই দিনাখনত পলাই ৰক্ষা পোৱাজনৰ আগত তোমাৰ মুখ মুকলি হ'ব - তেতিয়া তুমি আৰু নিৰে নাখাকিবা। তুমি আৰু বোবা নহ'বা। এইদৰে তুমি তেওঁলোকৰ আগত চিনস্বৰূপ হ'বা আৰু মই যে যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে জানিবা!"

25 অধ্যায়

অস্মোনৰ সন্তান সকলৰ বিৰুদ্ধে কোৱা ভাববাণী।

1 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 2 "হে মনুষ্য সন্তান, তুমি অস্মোনৰ সন্তান সকলৰ ফালে মুখ কৰি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা।

3 তুমি অস্মোনৰ সন্তান সকলক কোৱা, 'তোমালোকে পৰভু যিহোৱাৰ বাক্য শুনা। পৰভু যিহোৱাই এই কথা ঘোষণা কৰিছে: মোৰ ধৰ্মমধ্যম যেতিয়া অপবিংৰ হৈছিল তেতিয়া তাৰ অস্থিত আৰু ইস্ৰায়েল-ভূমি ধ্বংস হোৱাত তাৰ অস্থিত আৰু যিহূদা বংশ দেশান্তৰলৈ যোৱাৰ সময়ত সেই বংশৰ অস্থিত "ডাল হৈছে।" এইবুলি তোমালোকে কৈছিল। 4 এই হেতুকে চোৱা! অধিকাৰৰ অৰ্থে মই তোমাক পূৰদেশীয় লোকসকলৰ হাতত শোধাই দিম; তেওঁলোকে তোমাৰ মাজত নিজ নিজ ছাউনি পাতিব আৰু তোমাৰ মাজত নিজৰ নিজৰ বসতিস্থান কৰিব। তেওঁলোকে তোমাৰ ফল খাব আৰু তোমাৰ গাখীৰ পান কৰিব। 5 আৰু মই ৰব্বাক উটৰ শাল বনাম আৰু অস্মোনৰ লোকসকলৰ দেশখন মেৰ পোৱা গঁৰাল কৰিম, তাতে, মই যে, যিহোৱা তাক তোমালোকে জানিবা!

* 24 অধ্যায়:6 কঁহে মামৰে

৬ কিয়নো পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুমি হাত তালি দিলা, মাটিত ভৰি মাৰিলা আৰু ইশ্বায়েল দেশৰ অহিতে তোমাৰ পৰাণ জুৱাই হিংসাৰে আনন্দ কৰিলা। 7 এই হেতুকে চোৱা! মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত মেলি জাতিবোৰৰ শুৰিত লুটদৰব্যস্বৰূপ তোমাক শোধাই দিম। মই জাতিবোৰৰ পৰা তোমাক উচ্ছন্ন কৰিম আৰু দেশবোৰৰ মাজৰ পৰা তোমাক লুণ্ড কৰিম! দেশখনৰ পৰা মই তোমাক বিনষ্ট কৰিম, আৰু মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তুমি জানিবা!”

মোৱাবৰ, ইদামৰ আৰু পলেষ্ঠীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে কোৱা ভাববাণী।

৮ পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা! যিহূদা-বংশ আন সকলো জাতিৰ দৰেই হ’ল!” 9 এই হেতুকে চোৱা! নগৰ কেইখনৰ পোনে, বৈ-যিচীমো, বাল-মিয়োন আৰু কিৰিয়াথয়িম, দেশৰ গৌৰৱ স্বৰূপ মোৱাবৰ সীমাত থকা তাৰ এই নগৰ কেইখনৰ পোনে, 10 অশ্মোনৰ লোকসকলৰ অহিতে যিসকললৈ পূৰ্বদেশীয় সন্তান সকলৰ বাবে মই মোৱাবৰ দাঁতিত বাট উলিয়াম, আৰু অশ্মোনৰ লোকসকলক জাতিবোৰৰ সোঁৱৰণত নাথাকিবৰ বাবে মই অধিকাৰৰ অৰ্থে সেইবোৰ তেওঁলোকক দিম। 11 আৰু মই মোৱাবক দণ্ড দিম, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব।

12 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “ইদামে পৰতিকাৰ সাধিবৰ মনেৰে যিহূদা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ পৰতিকাৰ সাধি অতিশয় দোষ কৰিলে।” 13 সেইবাবে, পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মই ইদামৰ অহিতে মোৰ হাত মেলি তাৰ পৰা মানুহ আৰু পশু সকলোকে উচ্ছন্ন কৰিম। আৰু তেমনেৰে পৰা মই তাক ধ্বংসস্থান কৰিম, দদানলৈকে তেওঁলোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ’ব।

14 মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ দ্বাৰাই মই ইদামৰ ওপৰত মোৰ পৰতিকাৰ সাধিম আৰু তেওঁলোকে মোৰ ক্ৰোধ ও কোপ অনুসাৰে ইদামত কাৰ্য কৰিব। তেতিয়া, তেওঁলোকে মোৰ প্ৰতিশোধ বুজি পাব।” এয়েই হৈছে পৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।

15 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “পলেষ্ঠীয়াসকলে পৰতিকাৰ সাধিবৰ মনেৰে কাৰ্য কৰিলে, আৰু চিৰস্থায়ী শংক্ৰুতাৰে বিনষ্ট কৰিবলৈ মনৰ হিংসাৰে পৰতিশোধ ল’লে।” 16 এই কাৰণে পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! মই পলেষ্ঠীয়াসকলৰ অহিতে মোৰ হাত মেলি কৰেথীয়াসকলক উচ্ছন্ন কৰিম আৰু সমুদৰৰ কাষত থকা অৱশিষ্ট ভাগক সংহাৰ কৰিম। 17 আৰু কোপযুক্ত নানা ধৰ্মকি দি মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মহা পৰতিকাৰ সাধিম; আৰু মই তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰতিকাৰ সাধিলে, মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব।

26 অধ্যায়

তুৰৰ বিনাশৰ বিষয়ে কোৱা ভাববাণী।

1 পিছত আমাৰ নিবাসনৰ একাদশ বছৰত মাহৰ প্ৰথম দিনা যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক’লে, 2 “হে মনুষ্য সন্তান, তুৰে যিৰূচালেমৰ অহিতে ক’লে, ‘ডাল হৈছে! লোকসকলৰ দুৱাৰবোৰ ভগ্ন হ’ল! সেয়ে মৌলৈ মুকলি হ’ল; সেই নগৰ নষ্ট হোৱাৰ কাৰণে মই পৰিপূৰণ হ’ম।’

3 এই হেতুকে পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘হে তুৰ, চোৱা! মই তোমাৰ বিপক্ষ; সমুদৰই নিজৰ টোৱে উটুৱাদি মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে অনেক জাতিক তুলিম। 4 তেওঁলোকে তুৰৰ গড়বোৰ নষ্ট কৰিব আৰু তাৰ ওখ ঘৰবোৰ ভাঙি পেলাব। আৰু মই তাৰ পৰা ধূলি পৰিষ্কাৰ কৰি পেলাই তাক শুদা শিলত পৰিণত কৰিম।

5 সেই নগৰ সমুদৰৰ মাজত জাল মেলি দিয়া ঠাই হ’ব; কিয়নো পৰভু যিহোৱাই কৈছে, মই ইয়াক ক’লো, আৰু নগৰ জাতিবোৰলৈ লুটদৰব্যস্বৰূপ হ’ব। 6 আৰু গাৰেঁড়ুয়ে থকা তাৰ জীয়াৰীসকলক তৰোৱালেৰে বধ কৰা হ’ব; তাতে মই যে যিহোৱা তাক তেওঁলোকে জানিব।

7 কিয়নো পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! যোঁৰা, ৰথ, অশ্বাৰোহী, সৈন্যদল আৰু অনেক লোকে সৈতে উত্তৰৰ পৰা মই ৰাজাধিৰাজ বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰক তুৰৰ বিৰুদ্ধে আনিম। 8 তেওঁ গাৰেঁড়ুয়ে থকা তোমাৰ জীসকলক তৰোৱালেৰে বধ কৰিব, তোমাৰ অহিতে কোঁঠ সাজিব। তোমাৰ বিৰুদ্ধে হাদাম বান্ধিব আৰু তোমাৰ অহিতে ঢাল পাতিব।

9 আৰু তেওঁ তোমাৰ গড়ৰ অহিতে গড় ভাঙা যলংৰ স্থাপন কৰিব আৰু কুঠাৰেৰে তোমাৰ ওখ ঘৰবোৰ ভাঙিব। 10 তেওঁৰ অধিক যোঁৰাবোৰেৰে সৈতে তোমাক সেইবোৰৰ ধূলিয়ে ঢাকিব। মানুহে গড় ভাঙি নগৰত সোমোৱাদি তেওঁ তোমাৰ নগৰৰ দুৱাৰত সোমোৱা কালত অশ্বাৰোহী, গাড়ী আৰু ৰথৰ শব্দত তোমাৰ গড়বোৰ লৰিব। 11 তেওঁ নিজৰ যোঁৰাবোৰৰ খোৱাৰে তোমাৰ আটাইবোৰ আলি গচকিব; তেওঁ তৰোৱালেৰে তোমাৰ পৰজাসকলক বধ কৰিব, আৰু তোমাৰ শক্তিশালী সন্ত্ৰবোৰ মাটিৰ লগত সমান হ’ব।

12 শত্ৰুৱাৰে তোমাৰ সম্পত্তি লুট কৰিব আৰু তোমাৰ বাণিজ্যদৰব্য কাটি নিব। তেওঁলোকে তোমাৰ গড় ভাঙি পেলাব, তোমাৰ মনোহৰ ঘৰবোৰ বিনষ্ট কৰিব, আৰু তোমাৰ শিল, কাঠ, ধূলি জল সমূহৰ মাজত পেলাব। 13 মই তোমাৰ গীতৰ শব্দ নাইকিয়া কৰিম; তোমাৰ বীণাৰ স্বৰ আৰু শুনা নাযাব। 14 আৰু মই তোমাক শুদা শিলত পৰিণত কৰিম; তুমি জাল মেলা ঠাই হ’বা; তোমাক আৰু সজা নাযাব।” কিয়নো পৰভু যিহোৱাই কৈছে, মই যিহোৱাই ইয়াকে ক’লোঁ।

15 “পৰভু যিহোৱাই তুৰক এইদৰে কৈছে: যেতিয়া খুন হোৱাবোৰে কেঁকাৰ, যেতিয়া তোমাৰ মাজত হত্যা হ’ব, তেতিয়া তোমাৰ পতনৰ শব্দত নীপবোৰ নকঁপিব নে? 16 সেই সময়ত সমুদৰৰ আটাই অধিপতিয়ে নিজৰ নিজৰ সিংহাসনৰ পৰা নামি নিজ নিজ ৰাজবস্ৰংৰ ত্যাগ কৰিব, নিজ নিজ কাৰচিপি বন কৰা কাপোৰ, সোলোকাই পেলাব, ৭ৰাসৰূপ বস্ৰংৰ পিন্ধিব, মাটিত বহিব, বিস্ময় মানিব।

17 আৰু তেওঁলোক তোমাৰ অৰ্থে বিলাপ কৰিবলৈ ধৰি তোমাক ক’ব,

যি নগৰীয়ে সাগৰ-নিবাসীসকলত নিজৰ ডয় লগাইছিল, সমুদৰ-ব্যৱসায়ী নিজ নিবাসীসকলে সৈতে সমুদৰত পৰাৰ্হৰমী আৰু বিখ্যাত সেই নগৰী যি তুমি, কেতে বিনষ্ট থ'লো! 18 তোমাৰ পতনৰ দিনত দ্বীপবোৰ কঁপিব, এনে কি তুমি লুপ্ত বোৰাত সমুদৰত থকা দ্বীপবোৰ বিহ্বল হ'ব।

19 কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: নিবাসীশূণ্য নগৰবোৰৰ দৰে যেতিয়া মই তোমাক উচ্ছন্ন নগৰী কৰিম, যেতিয়া মই তোমাৰ ওপৰলৈ অগাধ জল সমূহ আনিম, আৰু মহাজল সমূহে তোমাক ঢাকিব, 20 তেতিয়া তুমি বাসস্থান নহ'বৰ বাবে, মই তোমাক গাতলৈ নমাসকলৰ সৈতে আগৰ কালৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ নমাম আৰু পৃথিৱীৰ তল ভাগত, আগৰ কালৰ পৰা উচ্ছন্ন হোৱা ঠাইবোৰত, গাতলৈ নামিব লগাবোৰৰ লগত বাস কৰাম, আৰু মই জীৱিত লোকৰ দেশত গৌৰৰ স্থাপন কৰিম। 21 মই তোমাক ৰাস্যৰ বিষয় কৰিম; তুমি আৰু নহ'বা; তোমাক বিচাৰিলেও আৰু কেতিয়াও পোৱা নাযাব।" এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ বচন!*

27 অধ্যায়

তুৰৰ বিনাশৰ কাৰণে বিলাপ।

1 যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ পুনৰায় আহিল, আৰু ক'লে, 2 "হে মনুষ্য সন্তান, তুমি তুৰৰ বিষয়ে বিলাপ আৰম্ভ কৰা, 3 আৰু তুৰক কোৱা, "তোমালোক যিসকল সাগৰৰ প্ৰবেশস্থানত-নিবাস কৰা অনেক দ্বীপত থকা বাণিজ্যকাৰীসকলক কোৱা বোলে, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

হে তুৰ! তুমি কৈছিল "মই পৰম সুন্দৰী!"

4 তোমাৰ সীমাৰ ভিতৰৰ ঠাইখন গভীৰ সমুদৰৰ মাজত আছিল; তোমাৰ নিৰ্ম্মাণকাৰীবোৰে তোমাৰ সৌন্দৰ্য্য সম্পূৰ্ণ কৰিছিল। 5 তেওঁলোকে চনীৰ পৰা অনা দেৱদাৰু* কাঠেৰে তোমাৰ সকলো তক্তা বনাইছিল;

তেওঁলোকে তোমাৰ কাৰণে এডাল মাঙ্গল কৰিবলৈ লিবােনেৰ পৰা এৰচ কাঠ আনিছিল।

6 তেওঁলোকে বাচান দেশীয় এলোন কাঠেৰে তোমাৰ বঠাবোৰ তৈয়াৰ কৰিছিল;

তেওঁলোকে কিত্তীম দ্বীপবোৰৰ পৰা অনা তাম্বুৰ কাঠবোৰ আনিছিল আৰু তাতে তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত হাতীৰ দাঁতদি শায়িত কৰি তোমাৰ বঠা বাওঁতাবোৰৰ আসনবোৰ সাজিছিল।

7 তোমালৈ নিচানস্বৰূপ হ'বৰ কাৰণে, তোমাৰ নাৱৰ পালবোৰ মিচৰ দেশৰ পৰা অনা কাৰচিপি বন কৰা মিহি শণ সূতাৰ ৰং কৰা হৈছিল! তোমাৰ চন্দৰতাপ ইলীচা দ্বীপবোৰৰ পৰা অনা নীল আৰু বেঙেনা বৰণীয়া সূতাৰে বনোৱা হৈছিল।

8 যি লোকসকল চীদোন আৰু অৰুদত বাস কৰি আছিল, তেওঁলোক তোমাৰ বঠা বাওঁতা আছিল;

হে তুৰ, তোমাৰ জ্ঞানী লোকসকল তোমাৰ মাজত আছিল আৰু তোমাৰ পথ প্ৰদৰ্শক আছিল।

9 গবলৰ বিশেষ অভিজ্ঞতা থকা কাৰিকৰবোৰে তোমাৰ জাহাজবোৰক মেৰামতি কৰিছিল;

তোমাৰ বাণিজ্য-দৰব্য বেহা-বেপাৰ কৰিবলৈ সমুদৰৰ আটাই জাহাজবোৰ আৰু সেইবোৰৰ নাৱিকবোৰ তোমাৰ মাজত আছিল।

10 পাৰস্য, লুদ আৰু পুটদেশীয় লোক তোমাৰ সৈন্য-সামন্ত আছিল, তেওঁলোক তোমাৰ ৰণুৱা!

তেওঁলোকে তোমাৰ মাজত ঢাল আৰু শিৰোৰক্ষক টুপী আৰি থৈছিল; তেওঁলোকে তোমাক সুশোভিতা কৰিছিল! 11 তোমাৰ সৈন্য-সামন্তৰ অৰুদ আৰু সেলেথৰ লোকসকল তোমালোকক চাৰিওফালে তোমাৰ গড়বোৰৰ ওপৰত আছিল, আৰু গম্বদীয়া লোকসকল তোমাৰ দুৰ্গবোৰত আছিল! তেওঁলোকে চাৰিওফালে তোমাৰ গড়ৰ ওপৰত নিজ নিজ ঢাল আৰি থৈছিল! তেওঁলোকে তোমাৰ সৌন্দৰ্য্য সম্পূৰ্ণ কৰিছিল!

12 তোমাৰ সকলো প্ৰকাৰৰ ধন-ঐশ্বৰ্য্যৰ কাৰণে তৰ্চীচ তোমাৰ গ্ৰাহক আছিল; তেওঁলোকে ৰূপ, লোহা, বগীতাম আৰু সীহ আনি সেইবোৰৰ বেপাৰ কৰিছিল! 13 যাবন, তুবল আৰু মেচেক- তেওঁলোক তোমাৰ বেপাৰী আছিল; তেওঁলোকে মানুহ আৰু পিতলৰ পাংৰ দি তোমাৰ বাণিজ্য-দৰব্যৰ সৈতে বেপাৰ কৰিছিল।

14 তোগৰমা বংশীয় লোকসকলে যোঁৰা, যুদ্ধাৰ যোঁৰা আৰু খহৰ দি তোমাৰ বয়-বস্তবোৰ লৈছিল। 15 দদানৰ লোকসকলেও তোমাৰ বেপাৰী আছিল। অনেক দ্বীপ তোমাৰ অধীনৰ বজাৰ আছিল। তেওঁলোকে শিঙৰ আকৃতিৰ হাতী-দাঁত আৰু অবলুচ কাঠ তোমালোকৰ লগত সলনি কৰিছিল।

16 তোমাৰ হাতেৰে সজা অনেক বস্তৰ কাৰণে অৰাম আছিল তোমাৰ বণিক; তেওঁলোকে মৰকত মণি, বেঙেনা বৰণীয়া সূতা, ৰঙীণ বন কৰা কাপোৰ, মিহি শণ সূতাৰ কাপোৰ পোৱাল আৰু পদ্মৰাগ মণি দি তোমাৰ বাণিজ্য-দৰব্য লৈছিল। 17 যিহূদা আৰু ইশ্বৰয়েল দেশ তোমাৰ লগত বেপাৰী আছিল। তেওঁলোকে মিনীতৰ য়েঁহ ধান, পন্নগ, মিঠাই, মৌ, তেল আৰু সুস্থজনক গছৰ এঁঠা দি তোমাৰ বয়-বস্ত লৈছিল। 18 তোমাৰ হাতেৰে সজা অধিক বয়-বস্তবোৰ আৰু তোমাৰ সকলো প্ৰকাৰৰ ধন-ঐশ্বৰ্য্যৰ কাৰণে দম্বেচক তোমাৰ বণিক আছিল; তাৰ লোকসকলে হিব্ৰোনৰ দৰাফাৰস আৰু মেৰ-ছাগৰ বগা নোম আনিছিল।

19 উজালত থকা দান আৰু যাবনে তোমাক উজ্জ্বল লোহা, ডালচেনি আৰু সুগন্ধি ৰচ আদি বয়-বস্তবোৰ যোগাৰ কৰিছিল। এয়ে তোমাৰ বাণিজ্য-দৰব্য হ'বলৈ ধৰিলে। 20 যোঁৰাত উঠিবৰ কাৰণে জীন কাপোৰৰ, দদান তোমাৰ ব্যৱসায়ী আছিল। 21 আৰব আৰু কেদৰৰ আটাই মুখ্য লোকসকল তোমাৰ বণিক আছিল; তেওঁলোকে তোমাক মেৰ-ছাগ পোৱালি, মতা মেৰ আৰু মতা ছাগলী যোগাৰ কৰি দিছিল।

* 26 অধ্যায়:21 এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ বচন! * 27 অধ্যায়:5 দেৱদাৰু এবিধ চিৰসেউজীয়া গছ

22 চিবাৰ আৰু ৰয়মাৰ বেপাৰীসকলে তোমাক সকলো বিধৰ শ্ৰেষ্ঠ সুগন্ধি দৰব্য আৰু সকলো বিধৰ বহুমূল্য পাথৰ বিক্ৰী কৰিবলৈ আহিছিল; তেওঁলোকে সোণৰ সলনি তোমাৰ বয়-বস্তুবোৰৰ বেপাৰ কৰিছিল। 23 হাৰণ, কল্পি আৰু এদনৰ সৈতে চিবা, অচুৰ আৰু কিস্মদৰ বেপাৰীবোৰ তোমাৰ বণিক আছিল।

24 বহুমূল্য বস্ত্ৰ, নীল বৰণীয়া আৰু কাৰচিপি বন কৰা চোলা, আৰু ৰচীৰে বন্ধা এৰচ কাঠৰ তৈয়াৰী বহুমূল্য কাপোৰ থকা চন্দুক তোমাৰ বজাৰলৈ অনা এইবোৰ বস্ত্ৰেই তোমাৰ বনিক আছিল। 25 তৰ্চীচৰ জাহাজবোৰ তোমাৰ বাণিজ্য-দৰব্য লৈ যোৱা বণিকৰ দলস্বৰূপ আছিল!

সেই কাৰণে তুমি তোমাৰ সামগ্ৰীবোৰেৰে পৰিপূৰণ হৈ সমুদৰৰ মাজত অতিশয় গৌৰৱাৱিত হৈছিল।

26 তোমাৰ বঠা বাওঁতাসকলে তোমাক মহাজল সমূহলৈ লৈ আহিল;

পূৰৰ বতাহে সমুদৰৰ মাজত তোমাক ধংস কৰিলে। 27 তোমাৰ ধন-সম্পত্তি, বয়-বস্ত্ৰ, বাণিজ্য দৰব্য; তোমাৰ পথ প্ৰদৰ্শকসকল, নাৱিকসকল, আৰু তোমাৰ জাহাজ নিৰ্ভ্ৰম কৰা লোকসকল; বাণিজ্য-দৰব্যবোৰৰ বণিকসকল আৰু তোমাৰ লগত উপস্থিত থকা সকলো যুদ্ধু আৰু তোমাৰ সকলো কৰমচাৰীবোৰ - তোমাৰ বিনাশৰ দিনা এই সকলো লোক সকলে সৈতে সমুদৰৰ মাজত বিনষ্ট হ'ব।

28 তোমাৰ পথ দৰ্শকসকলৰ চিঞৰৰ শব্দত তোমাৰ চাৰিওফালৰ ঠাইবোৰ কঁপিব।

29 আটাই বঠা বাওঁতাসকলে নিজ নিজ জাহাজৰ পৰা বামত নামি আহিব;

সমুদৰৰ পথ দৰ্শক আৰু সকলো সমুদৰৰ প্ৰত্যেক জন নাৱিকে মাটিৰ ওপৰত থিয় হ'ব।

30 তেতিয়া তেওঁলোকে তোমাক তেওঁলোকৰ মাত শুনোৱাৰ আৰু বৰ বেজাৰেৰে শোক কৰিব; তেওঁলোকে নিজ নিজ মূৰত ধূলি ছটিয়াব। তেওঁলোকে ছাইত বাগৰি পৰিব।

31 তোমাৰ কাৰণে তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ মূৰ টকলা কৰিব, চট কাপোৰেৰে কঁকাল বান্ধিব।

আৰু অত্যন্ত শোকেৰে মনৰ তাপত তেওঁলোকে তোমাৰ কাৰণে কান্দিব।

32 তেওঁলোকে হাহাকাৰ কৰি তোমাৰ বিলাপ কৰিবলৈ ধৰিব আৰু তোমাৰ বিষয়ে এই বিলাপৰ কথা ক'ব, তুৰৰ নিচিনা, সমুদৰৰ মাজত নিশ্চক্ৰে থকা জনীৰেই নিচিনা কোন আছে?

33 সমুদৰৰ পৰা তোমাৰ বয়-বস্তুবোৰ বৈ যোৱাৰ সময়ত তুমি অনেক লোকক সন্মুখ কৰিলা;

তোমাৰ অধিক ধন-সম্পত্তি আৰু বাণিজ্য-দৰব্যেৰে পৃথিৱাৰ ৰজাসকলক তুমি চহকী কৰিছিল।

34 কিন্তু যেতিয়া তোমাক সমুদৰৰ দ্বাৰাই জল সমূহৰ গভীৰ ঠাইবোৰত তোমাক ভগ্ন কৰা হৈছিল,

তোমাৰ বাণিজ্য-দৰব্য আৰু তোমাৰ আটাই দল বুৰ গ'ল!

35 দ্বীপ নিবাসী সকলোৱে তোমাক দেখি ভয় খালে,

আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকলৰ নোম শিয়ৰি উঠিল! তেওঁলোকৰ মুখমণ্ডল ভয়েৰে কপিলে!

36 লোকসকলৰ মাজত থকা বণিকসকলে তোমাক দেখি ইহ ইহ কৰে। তুমি ৰাসৰ বিষয় থ'লো, তুমি আৰু কেতিয়াও অৱশিষ্ট নাথাকিবা।”

28 অধ্যায়

তুৰৰ শাসনকৰ্ত্তাজনৰ পতন।

1 তাৰ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য পুনৰায় মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 2 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি তুৰৰ শাসনকৰ্ত্তাজনক কোৱা, “পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমাৰ হৃদয় গৰ্বিত হ'ল! তুমি কৈছা, “মই এজন দেৱতা! মই সমুদৰৰ মাজত দেৱতাবোৰৰ আসনত বহি থাকিম।” যদিও তুমি নিজ মনক দেৱতাৰ মন বুলি মানিছা, তথাপি তুমি মাথোন মানুহ হে, কিন্তু ঈশ্বৰ নহয়; 3 তুমি নিজকে দানিয়েলতকৈ জ্ঞানী বুলি ভাবিছা, আৰু তোমাক আচৰিত কৰিব পৰা কোনো গুপ্ত কথা নাই।

4 তোমাৰ জ্ঞান আৰু বুদ্ধিৰে তুমি নিজকে প্ৰতিপত্তিশালী কৰিলা আৰু সোণ আৰু ৰূপ আৰুজি তোমাৰ উৰালত ৰাখিলা।

5 তোমাৰ বাণিজ্য*, তোমাৰ জ্ঞান আছিল; তুমি ধন-সম্পত্তি বঢ়ালা আৰু তোমাৰ ধন-সম্পত্তিৰ কাৰণে তোমাৰ মন গৰ্বিত হ'ল!

6 এই কাৰণে পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: কিয়নো তুমি নিজ মনক দেৱতাৰ মন বুলি মানিছা, 7 এই কাৰণে চোৱা, মই বিদেশীসকলক তোমাৰ বিৰুদ্ধে আনিম, যি সকল আন জাতিবোৰৰ মাজৰ ভয়ানক মানুহ। তেওঁলোকে তোমাৰ জ্ঞান-কাণ্ডিৰ বিৰুদ্ধে নিজ নিজ তৰোৱাল উলিয়াব আৰু তোমাৰ উজ্জ্বলতা অশুচি কৰিব।

8 তেওঁলোকে তোমাক গাতলৈ নমাই পঠিয়াব আৰু তোমাৰ সাগৰৰ মাজ ঠাইত হত হোৱা লোকৰ দৰে মৃত্যু হ'ব। 9 যি জন লোকে তোমাক বধ কৰিব, সেই জন লোকৰ আগত তুমি সঁচাকৈ তেতিয়াও, “মই এজন দেৱতা” বুলি ক'বা নে? তুমি মনুষ্য মাংস কিন্তু ঈশ্বৰ নহয়, আৰু যি জন লোকে তোমাক বধ কৰিব, সেই জনৰ হাতত তোমাক শোধাই দিয়া হ'ব। 10 তুমি বিদেশীসকলৰ হাতত অচম্ভাসকলৰ দৰে মৰিবা, কিয়নো মই এই কলোঁ! এয়ে পৰভূ যিহোৱাৰ ঘোষণা।”

11 পুনৰায় যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 12 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি তুৰৰ ৰজাৰ বিষয়ে বিলাপ কৰা আৰু তেওঁক কোৱা, “পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুমি সৰু গুণৰ সমষ্টি, পূৰ্ণজ্ঞানী আৰু পৰমসুন্দৰ আছিল। 13 ঈশ্বৰৰ বাৰী এদনত, তুমি আছিল।! সকলো বহুমূল্য পাথৰ তোমাৰ আৱৰণ আছিল: চুনী, পীতমণি, হীৰা, বৈদ্যু মণি, গোমেদক,

* 28 অধ্যায়:5 তোমাৰ বাণিজ্যৰ সৈতে

সূৰ্য্যকান্ত, নীলকান্ত, পদ্মবাগ আৰু মৰকত! আৰু সোণেৰে তোমাৰ খঞ্জৰী আৰু বাঁহীৰ বাদ্য তোমাৰ মাজত আছিল। তুমি সৃষ্টি হোৱা দিনাই, সেইবোৰ তুমি আৱৰণ কৰিবলৈ তোমাৰ বাবে যুগুত কৰা হৈছিল।

14 মই তোমাক ঈশ্বৰৰ পৰিৎৰ পৰ্বতত স্থাপন কৰিছিলোঁ আৰু অভিযুক্ত কৰা কৰুবৰ দৰে তুমি ঢাকি ধৰোঁতা আছিলোঁ। তুমি জুইৰ নিচিনা চক্ৰমকীয়া পাথৰবোৰৰ মাজত অহা-যোৱা কৰিছিলোঁ। 15 তোমাত অন্যায় পোৱা নোযোৱালৈকে তুমি সৃষ্টি হোৱা দিনৰ পৰাই তোমাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰত সিদ্ধ আছিলোঁ।

16 তোমাৰ বাণিজ্যৰ বাহুল্যত তোমাৰ ভিতৰখন অত্যাচাৰেৰে পৰিপূৰণ হোৱাৰ কাৰণে তুমি পাপ কৰিলোঁ। মই তোমাক অশুচি বুলি ঈশ্বৰৰ পৰ্বতৰ পৰা বাহিৰ কৰিলোঁ; আৰু হে ঢাকি ধৰোঁতা কৰব, জুইৰ দৰে চক্ৰমকীয়া পাথৰবোৰৰ মাজৰ পৰা মই তোমাক লুপ্ত কৰিলোঁ। 17 তোমাৰ সৌন্দৰ্য্যৰ কাৰণে তোমাৰ হৃদয় গৰ্বিত হৈছিল; তোমাৰ উজ্জ্বলতাৰ কাৰণে তুমি নিজ জ্ঞান নষ্ট কৰিলোঁ। মই তোমাক মাটিৰ সমান কৰিলোঁ। ৰজাসকলে তোমাক দেখা পাবলৈ তোমাক তেওঁলোকৰ সন্মুখত ৰাখিলোঁ।

18 তোমাৰ অপৰাধ অধিক হোৱাত, তোমাৰ বাণিজ্যৰ অন্যায়েৰে তোমাৰ ধৰ্মমধ্যমবোৰ তুমি অপৰিৎৰ কৰিলোঁ। এই হেতুকে মই তোমাৰ মাজৰ পৰাই অগ্নি উলিয়ালোঁ। সেয়ে তোমাক গৰাস কৰিব। আৰু তোমাক সকলোৱে দেখাকৈ মই তোমাক মাটিত ডুগ কৰিম। 19 জাতিবোৰৰ মাজত তোমাক জনা সকলোৱেই তোমাক দেখি বিস্ময় মানিব; তুমি গৰাসৰ বিষয় হ'বা আৰু তোমাৰ অস্তিত্ব কেতিয়াও নাথাকিব!"

চীদোনৰ বিৰুদ্ধে কোৱা ভাববাণী।

20 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 21 "হে মনুষ্য সন্তান, তুমি চীদোনৰ ফালে মুখ কৰি তাইৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা। 22 আৰু কোৱা, পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, হে চীদোন! মই তোমাৰ বিপক্ষ; মই তোমাৰ মাজত গৌৰৱান্বিত হ'ম, যেতিয়া মই তাক দণ্ড দিম আৰু তাৰ মাজত পৰিৎৰীকৃত হ'ম। তেতিয়া মই যে পবিত্ৰ, সেয়ে তোমাত প্ৰকাশিত হ'ম।

23 কিয়নো মই তাৰ মাজলৈ মহামাৰী আৰু তাৰ আলিবোৰত ৰক্তপাত কৰিবলৈ মানুহ পঠিয়াম। আৰু যেতিয়া চাৰিওফালৰ পৰা তোমাৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱা লোক পতিত হ'ব, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা। 24 তাৰ পাছত ইশ্বায়েল-বংশক বিদ্বোতা কোন হ'ব বা দুখ দিওঁতা কোনো কাঁইট বা তাইৰ চাৰিওফালে থকা তাইক হেয়জ্ঞান কৰা লোকসকলৰ মাজত কোনো অৱশিষ্ট নাথাকিব; তেতিয়া মই যে পৰভূ যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিবা।

25 পৰভূ যিহোৱাই এই কথা ঘোষণা কৰিছে: "মই যেতিয়া ইশ্বায়েল বংশৰ ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা লোকসকলৰ পৰা তেওঁলোকক গোট খুৱাম, আৰু যাতে জাতি সমূহৰ সাক্ষাতে মই তেওঁলোকৰ মাজত পৰিৎৰীকৃত হ'ম, তেতিয়া মই মোৰ দাস যাকোকৰ দিয়া দেশখনত তেওঁলোকে নিজ দেশতে বাস কৰিব। 26 তেতিয়া তেওঁলোকে নিৰ্ভয়ে বাস কৰিব আৰু তেওঁলোকে ঘৰ সাজিব, দৰাফাৰাৰী পাতিল আৰু নিৰ্ভয়ে বাস কৰি থাকিব যেতিয়া মই চাৰিওফালে তেওঁলোকক হিংসা কৰোঁতা সকলক দণ্ড দিম; তেতিয়া, মই যে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব।"

29 অধ্যায়

মিচৰৰ পতন আৰু পুনঃস্থাপন।

1 আমাৰ নিৰ্বাসনৰ দশম বছৰৰ, দশম মাহৰ দ্বাদশ দিনা, যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 2 "হে মনুষ্য সন্তান, তুমি মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ ফালে মুখ কৰি তাৰ আৰু গোটেই মিচৰৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা। 3 ঘোষণা কৰি কোৱা, "পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

হে মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণ, চোৱা! মই তোমাৰ বিপক্ষ!

তুমি, যি নিজ নৈবোৰৰ মাজত পৰি থকা সাগৰৰ বৃহা প্ৰাণী,

যিহে মোক এই বুলি কৈ, "মোৰ নৈ মোৰ নিজৰেই! নিজৰ কাৰণেই মই তাক কৰিলোঁ।"

4 কিয়নো মই তোমাৰ জামু-দাঁতৰ গুৰিত হাঁকোটা লগাম, আৰু তোমাৰ নীল নৈবোৰৰ মাছবোৰ তোমাৰ বাকলিত লগাই ৰাখিম; মই তোমাৰ বাকলিত লাগি থকা তোমাৰ নৈবোৰৰ আটাই মাছে সৈতে তোমাৰ নৈবোৰৰ মাজৰ পৰা তোমাক ওপৰলৈ তুলি আনিম।

5 মই তোমাক আৰু তোমাৰ নৈবোৰৰ আটাই মাছবোৰক মৰুপ্ৰান্তলৈ পেলাই দিম।

তুমি মুকলি পথাৰত পৰি থাকিবা, তোমাক চপোৱা কি গোটেৱা নাযাব;

মই তোমাক পৃথিৱীৰ জন্তুৰ আৰু আকাশৰ পক্ষীবোৰৰ আহাৰ হ'বলৈ দিম।

6 তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে মিচৰ সকলো নিবাসীয়ে জানিব,

কিয়নো তেওঁলোক ইশ্বায়েল-বংশলৈ নলৰ লাখুটিস্বৰূপ।

7 যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক খামোচ মাৰি ধৰিছিল, তেতিয়া তোমালোকে তেওঁলোকক ডাঙিলা আৰু সকলোৱে কান্ধ ফালিলা;

আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকৰ ওপৰত ডৰ দিছিল, তেতিয়া তুমি তেওঁলোকৰ ভৰি ডাঙিলা আৰু তেওঁলোকৰ সকলোৱে কঁকালৰ জোৰা লৰাই তেওঁলোকক অচল কৰিলা।

8 এই কাৰণে পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে এখন তৰোৱাল আনিম আৰু তোমাৰ মাজৰ পৰা মানুহ আৰু পশু সকলোকে উচ্ছন্ন কৰিম। 9 তাৰ পাছত মিচৰ দেশ ধ্বংস আৰু উচ্ছন্ন হ'ব; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব, কাৰণ সেই সাগৰৰ প্ৰাণীয়ে কৈছিল, "নৈখন মোৰেই আৰু ময়েই তাক কৰিলোঁ।" 10 এই কাৰণে,

চোৱা! মই তোমাৰ আৰু তোমাৰ নৈবোৰৰ বিপক্ষ; মই মিচৰ দেশ সম্পূৰ্ণকৈ উচ্ছন্ন আৰু ধ্বংসস্থান কৰিম আৰু মিগদোলৰ পৰা চিবেনিলেকে, এনে কি, কুচৰ সীমালৈকে তুমি ধ্বংসস্থান হৈ পৰিবা।

11 মানুহ বা পশু তাৰ মাজেদি নাযাব আৰু চল্লিশ বছৰলৈকে তাত বাস কৰা নহ'ব।¹² ধ্বংস কৰা দেশবোৰৰ মাজত মই মিচৰ দেশকো এক ধ্বংসস্থান কৰিম; আৰু উচ্ছন্ন হোৱা নগৰবোৰৰ মাজত তাৰ নগৰবোৰো চল্লিশ বছৰলৈকে ধ্বংসস্থান হৈ থাকিব; মই মিচৰীয়াসকলক জাতি সমূহৰ মাজত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম, আৰু দেশবোৰৰ মাজত গোট গোট কৰিম।

13 কিয়নো পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যি জাতি সমূহৰ মাজত মিচৰীয়াসকলক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিছিলোঁ, সেই জাতি সমূহৰ মাজৰ পৰা মই চল্লিশ বছৰৰ মূৰত তেওঁলোকক গোটাই আনিম।¹⁴ মই মিচৰৰ বন্দী অৱস্থা পৰিৱৰ্ত্তন কৰিম, আৰু তেওঁলোকৰ উপত্যিকাৰ দেশ পথেৰাচ দেশলৈ তেওঁলোক লৈ আহিম। তেতিয়া সেই ঠাইত তেওঁলোক এক সামান্য ৰাজ্য হ'ব।

15 সেয়ে ৰাজ্যবোৰৰ মাজত সকলোতকৈ সামান্য হ'ব, আৰু আন জাতি সমূহৰ ওপৰত আৰু মূৰ নুতুলিব; আৰু মই তেওঁলোকক হৰাস কৰিম যেন আন জাতি সমূহৰ ওপৰত তেওঁলোকে কেতিয়াও পৰভুত্ব কৰিব নোৱাৰে।¹⁶ তেওঁলোকে কেতিয়াও ইশ্বায়েল-বংশৰ বিশ্বাস-ভূমি নহ'ব আৰু মিচৰ পাছত যাবলৈ তেওঁলোকে মুখ কৰা কালত তেওঁলোক অপৰাধ সোঁৱৰণ কৰাওঁতাও আৰু নহ'ব; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব।”

যিহোৱাই মিচৰক বাবিলৰ ৰজাক দিয়া আৰু তাৰ ধ্বংস অৱস্থা।

17 তাৰ পাছত, আমাৰ নিৰ্বাসনৰ সাতাইশ বছৰৰ বছৰি প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে,¹⁸ “হে মনুষ্য সন্তান, বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰে নিজৰ সৈন্য-সামন্তক তুৰৰ বিৰুদ্ধে বৰ পৰিশ্ৰম কৰালে। সকলোৰে মূৰ টকলা কৰা হ'ল, আৰু সকলোৰে কান্ধৰ ছাল ছিগিল; তথাপি তুৰৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ কৰা পৰিশ্ৰমৰ কাৰণে, তুৰৰ পৰা তেওঁ কি তেওঁৰ সৈন্য-সামন্তই একো বেচ নাপালে।

19 এই হেতুকে, পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা! মই বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰক মিচৰ দেশ দিম; তেওঁ তাৰ ধন লৈ যাব আৰু তাৰ দৰব্য লুট কৰিব আৰু তাৰ সকলো বস্তু কাটি লৈ যাব; সেইবোৰেই তেওঁৰ সৈন্য-সামন্তৰ বেচ হ'ব।²⁰ তেওঁ পৰিশ্ৰম কৰাৰ বেচ স্বৰূপে মই তেওঁক মিচৰ দেশ দিম কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ অৰ্থে কাৰ্য কৰিলে।’ এয়ে পৰভু যিহোৱাই কৰা ঘোষণা।

21 “সেই দিনা মই ইশ্বায়েলৰ-বংশৰ কাৰণে এক শিং গজাম, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তোমাৰ মুখ খুলিম; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব।”

30 অধ্যায়

1 যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে,² “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ভাববাণী পৰচাৰ কৰি কোৱা, যে পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

তোমালোকে হাহাকাৰ কৰি কোৱা, ‘হায়, হায়, সেয়ে কেনে দিন হ'ব!’³ কিয়নো সেই দিন ওচৰ! এনে কি, যিহোৱাৰ দিন, মেঘে ঢকা দিন হ'ব, সেয়ে জাতিবোৰৰ বাবে কাল হ'ব।

4 তেতিয়া মিচৰৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱাল আহিব, আৰু তেতিয়া কুচত যাতনা হ'ব, যেতিয়া মিচৰত হত লোকবোৰ পতিত হ'ব - তাৰ লোক সমূহক” তাৰ পৰা নিয়া হ'ব আৰু তাৰ ভিত্তিমূলবোৰ ভঙা হ'ব।

5 কুচ, পূট, লুদ, মিহলি থকা আটাই লোক সমূহ কুব আৰু নিয়মটি পতা দেশৰ লোকসকল তেওঁলোকৰ লগত তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব।

6 যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

“যিসকল মিচৰৰ স্তম্ভস্বৰূপ অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ ফলিয়া হ'ব, তেওঁলোকো পতিত হ'ব আৰু তাৰ পৰাশ্ৰমৰ গৰু খৰু হ'ব।

মিগদোলৰ পৰা চিবেনিলেকে তেওঁলোকৰ সৈন্য সমূহ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব!” এইয়াই পৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা!

7 আৰু ধ্বংস কৰা দেশবোৰৰ মাজত তেওঁলোককো ধ্বংস অৱস্থাত পোৱা লোক হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ নগৰবোৰ উচ্ছন্ন হোৱা নগৰবোৰৰ মাজৰ উচ্ছন্ন নগৰ হ'ব।

8 যেতিয়া মই মিচৰত জুই লগাম, আৰু ইয়াৰ আটাই সাহায্যকাৰীসকল নষ্ট হ'ব; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তেওঁলোকে জানিব।⁹ সেইদিনা নিশ্চিত থকা কুটীয়াসকলক ভয় লগাবলৈ দূতবোৰে মোৰ আগৰ পৰা জাহাজেৰে ওলাই যাব, আৰু সেইদিনা মিচৰত হোৱাৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ মাজত যাতনা হ'ব। কিয়নো চোৱা! সেয়ে আহিছ।

10 পৰভু যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “মই বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ হাতৰ দ্বাৰাই মিচৰৰ লোক সমূহক লুপ্ত কৰিম।¹¹ তেওঁক আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পৰজাসকলক, জাতিবোৰৰ ভয়ানক লোকক দেশ বিনষ্ট কৰিবৰ অৰ্থে অনা হ'ব; আৰু তেওঁলোকে মিচৰৰ বিৰুদ্ধে নিজ নিজ তৰোৱাল ফাৰকৰ পৰা উলিয়াই হত লোকসকলেৰে দেশ পৰিপূৰণ কৰিব।

12 মই নদীবোৰ শুকান ঠাই কৰিম, আৰু এই দেশ দুই লোকসকলৰ হাতত বেচি দিম। মই তাত থকা সকলোকে বিদেশী লোকৰ হাতৰ দ্বাৰাই উচ্ছন্ন কৰোৱাম! মই, যিহোৱাই ইয়াক ঘোষণা কৰিলোঁ!”

13 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মই মূৰ্ত্তিবোৰো নষ্ট কৰিম আৰু নোফৰ পৰা প্ৰতিমাবোৰ লুপ্ত কৰিম। আৰু মিচৰ দেশৰ পৰা অধিপতি আৰু নোলাব, আৰু মই মিচৰ দেশত আতংক আনিম।¹⁴ ইয়াত মই পথেৰাচক ধ্বংস কৰিম, চোৱনত জুই লগাম আৰু নো নগৰক দণ্ড দিম।

* 30 অধ্যায়:4 তাৰ সকলো মূল্যৱান সম্পত্তি

15 আৰু মই মিচৰৰ দুৰ্গ চীনৰ ওপৰত মোৰ স্বেৰাধ বৰষাম আৰু নো নগৰৰ লোক সমূহক উচ্ছন্ন কৰিম। 16 তেতিয়া মই মিচৰত জুই লগাম। চীনে যাতনাত ধৰফৰাব, আৰু নো নগৰক ভঙা হ'ব। আৰু প্ৰতিদিনে শংৰুৱে নোফক আৰুৰমণ কৰিব।

17 আৰনৰ আৰু পী-বেচতৰ ডেকাসকল তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব, আৰু সেই দুখন নগৰৰ লোকসকল বন্দী অৱস্থালৈ যাব। 18 যেতিয়া মই তপন্থেহত মিচৰৰ যুৱলিবোৰ ডাঙিম, তেতিয়া তাত দিন অন্ধকাৰ হ'ব, আৰু মিচৰৰ মাজত থকা পৰাৰুৰমৰ গৰু খৰু হ'ব। আৰু তাৰ নিজৰ বিষয়ে হ'লে, এডোখৰ মেয়ে তাক ঢাকিব আৰু তাৰ জীয়াৰীসকল বন্দী অৱস্থালৈ যাব। 19 এইদৰে মই মিচৰক দণ্ড দিম; তাতে মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব।

ফৰোণৰ বাহু ভগ্ন হোৱা।

20 একাদশ বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ সপ্তম দিনা যিহোৱাৰ বাক্য মৌলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 21 “হে মনুষ্য সন্তান, মই মিচৰৰ ৰজা ফৰোণৰ বাহু ভাঙিলোঁ। আৰু চোৱা! তৰোৱাল ধৰিবলৈ শক্তি পাবৰ কাৰণে তাত ঔষধ লগাই পটি দি তাক বন্ধা নহল।”

22 সেই কাৰণে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা, মিচৰৰ ৰজা ফৰোণলৈ। তেওঁৰ বিপক্ষে মই তেওঁৰ বলী ও ভগা বাহু এই দুয়োকো ভাঙিম আৰু তেওঁৰ হাতৰ পৰা তৰোৱালখন পৰি যোৱা কৰিম। 23 আৰু মই মিচৰীয়াসকলক জাতিবোৰৰ মাজত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম আৰু দেশবোৰৰ মাজত গোট গোট কৰিম। 24 মই বাবিলৰ ৰজাৰ বাহু দুটা সবল কৰিম আৰু তেওঁৰ হাতত মোৰ তৰোৱাল দিম যাতে মই ফৰোণৰ বাহু দুটা ভাঙি পেলাব পাৰিম। তাতে সাংঘাতিকৰূপে আঘাতিত হোৱা লোকে কেঁকোৱাৰ দৰে তেওঁৰ আগত তেওঁ কেঁকাব।

25 আৰু মই বাবিলৰ ৰজাৰ বাহু দুটা শক্তিশালী কৰিম, কিন্তু ফৰোণৰ বাহু দুটা হ'লে ভাঙি পৰিব। তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব, যেতিয়া মই বাবিলৰ ৰজাৰ হাতত মোৰ তৰোৱাল দিম; আৰু ইয়াৰেই তেওঁ মিচৰ দেশৰ বিৰুদ্ধে তাক আক্ৰমণ কৰিব। 26 মই মিচৰীয়াসকলক জাতিবোৰৰ মাজত ছিন্ন-ভিন্ন আৰু দেশবোৰৰ মাজত গোট গোট কৰিম। তেতিয়া মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব!”

31 অধ্যায়

ফৰোণক অচুৰৰূপ বৃহা এৰচ গছৰ লগত তুলনা কৰা।

1 তেতিয়া আমাৰ নিবাসনৰ একাদশ বছৰৰ তৃতীয় মাহৰ প্ৰথম দিনা যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 2 “হে মনুষ্য সন্তান, মিচৰৰ ৰজা ফৰোণক আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালে থকা দাস সমূহক কোৱা, ‘তুমি তোমাৰ মহত্বত কাৰ নিচিনা?

3 চোৱা! অচুৰ লিৱানোনত সুন্দৰ ডাল, ঘন ছাঁ আৰু ওখ হৈ থকা এজোপা এৰচ গছৰ দৰে আছিল; আৰু তাৰ ওপৰ ভাগ মেঘস্পৰ্শী যেন হৈছিল।

4 জল সমূহে তাক ডাঙৰ-দীঘল কৰিছিল; অগাধ জলে তাক বঢ়াইছিল। তাৰ সুঁতিবোৰ তাৰ ৰোৱা ঠাইৰ চাৰিওফালে বৈছিল, আৰু সি নিজৰ সুঁতিবোৰ পথাৰৰ আটাই গছৰ গুৰিলৈ পঠাইছিল।

5 এই হেতুকে ওখই সি পথাৰৰ আটাই গছতকৈ ওখ আছিল; সি পঠোৱা অনেক পানীৰ কাৰণে তাৰ ডালবোৰ বৃদ্ধি হৈছিল, আৰু প্ৰচুৰ জল পোৱাত তাৰ শাখাবোৰ দীঘল আৰু অনেক হৈছিল।

6 তাৰ ডালবোৰত আকাশৰ আটাই পক্ষীয়ে বাহ লৈছিল, তাৰ শাখাবোৰৰ তলত আটাই বনৰীয়া জন্তুৱে পোৱালি জগাইছিল। আৰু তাৰ ছাঁত আটাই মহাজাতিয়ে বাস কৰিছিল।

7 এইদৰে, তাৰ শিপা অনেক জল সমূহৰ কাষত থকাত, সি নিজ মহত্বত আৰু নিজ ডালবোৰৰ দৈৰ্ঘ্যত সুন্দৰ আছিল।

8 ঈশ্বৰৰ উদ্যানৰ এৰচ গছবোৰে তাক লুকুৱাব নোৱাৰিছিল!

দেৱদাৰু গছবোৰ তাৰ ডালবোৰৰ নিচিনা নাছিল, আৰু অৰ্শ্বোন গছবোৰ তাৰ শাখাবোৰৰ নিচিনা নাছিল;

আৰু ঈশ্বৰৰ উদ্যানত থকা কোনো গছ সৌন্দৰ্য্যত তাৰ নিচিনা নাছিল।

9 মই তাক অধিক ডালবোৰেৰে তাক এনে সুন্দৰ কৰিছিলোঁ;

যে, ঈশ্বৰৰ উদ্যানত থকা এদনৰ সকলো গছে তাক ঈৰ্ষা কৰিছিল!”

10 এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: সি উচ্চতাত ওখ হোৱাৰ, আৰু সি তাৰ ওপৰ ভাগ মেঘস্পৰ্শী কৰাৰ, আৰু তাৰ হৃদয় নিজৰ উচ্চতাত গৰ্বিত হোৱাৰ কাৰণে, 11 মই তাক জাতিবোৰ পৰাৰুৰমী জনৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলোঁ! এই শাসনকৰ্তৃতাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উচিত কাৰ্য কৰিলে আৰু তাৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে তাক দূৰ কৰি দিয়া হ'ল।

12 আৰু জাতিবোৰৰ ভয়ানক বিদেশীসকলে তেওঁক কাটি এৰি থৈ গ'ল। পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত আৰু আটাই উপত্যকাত তাৰ ডালবোৰ পৰি আছে, আৰু দেশৰ আটাই জুৰিবোৰৰ কাষত তাৰ শাখাবোৰ ভাগি গ'ল। আৰু তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো জাতিবোৰে তেওঁৰ ছাঁৰ পৰা নামি গ'ল আৰু এৰি গুচি গ'ল।

13 পৰি থকা সেই গছডালত আকাশৰ আটাই পক্ষীবোৰে তাত বাস কৰিছে,

আৰু তাৰ শাখাৰ ওপৰত আটাই বনৰীয়া জন্তু বহি আছে।

14 জল সমূহৰ কাষত থকা গছবোৰৰ কোনো গছে নিজ উচ্চতাত গৰু নকৰিবৰ নিমিত্তে, বা তাৰ ওপৰ ভাগ মেঘস্পৰ্শী নকৰিবলৈ, নাইবা সেইবোৰৰ বৃহাবোৰৰ মাজৰ পানী পান কৰাসকলৰ মাজৰ কোনেও উচ্চতাত নিজকে ওখ নেদেখুৱাবৰ বাবে, মই ইয়াক কৰিলোঁ। কিয়নো সেই আটাইবোৰ মৃত্যুলৈ, পৃথিৱীৰ আধা ভাগলৈ, গাতলৈ নামিব লগাবোৰে সৈতে মনুষ্য সন্তান সকলৰ মাজত সমৰ্পিত হ'ল।”

15 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “সি চিয়োললৈ নামি যোৱা দিনা মই শোকৰ আঙা দিলোঁ; মই তাৰ কাৰণে অগাধ জলক ঢাকিলোঁ, তাক সুঁতিবোৰ বন্ধ কৰিলোঁ, আৰু মহাজল সমূহক স্থগিত কৰা হ'ল; মই তাৰ বাবে লিবানোনক শোক কৰালোঁ, আৰু পথাৰৰ আটাই গছ তাৰ বাবে জঁই পৰিল।

16 গাতলৈ নামিব লগাবোৰে সৈতে মই তাক চিয়োললৈ পেলোৱা সময়ত তাৰ পতনৰ শব্দত মই জাতিবোৰক কঁপালে; আৰু এদনৰ আটাই গছে, লিবানোনৰ মনোনীত আৰু উ্যকৃষ্ট পানী পান কৰা আটাইবোৰে পৃথিৱীৰ অৰ্ধভাগত শান্তনা পালে। 17 যিসকলে তাৰ বাহুস্বৰূপ আছিল, যিসকলে জাতিবোৰৰ মাজত তাৰ ছাঁত বাস কৰিছিল, তেওঁলোকে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱা লোকৰ গুৰিলৈ তাৰে সৈতে চিয়োললৈ নামি গ'ল। 18 এইদৰে তুমি প্ৰতাপত আৰু মহত্বত এদনৰ গছবোৰৰ মাজত কাৰ সদৃশ? তথাপি পৃথিৱীৰ অধোভাগলৈ এদনৰ গছবোৰে সৈতে তোমাকো নমোৱা হ'ব; তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱাসকলে সৈতে অচূৰ্মসকলৰ মাজত তুমিও পৰি থাকিবা! ফৰৌণ আৰু তাৰ আটাই লোক সকলৰ এইৰূপ গতি হ'ব!” এয়েই পৰভু যিহোৱাই কৰা ঘোষণা!

32 অধ্যায়

মিচৰ আৰু ফৰৌণৰ বিষয়ৰ বিলাপ।

1 তেতিয়া আমাৰ নিৰ্বাসনৰ দ্বাদশ বছৰৰ দ্বাদশ মাহৰ প্ৰথম দিনা যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 2 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ বাবে বিলাপ কৰা, আৰু তেওঁক কোৱা, ‘তুমি নিজকে জাতিবোৰৰ মাজত ডেকা সিংহ বুলি ভাবিছা,

কিন্তু তুমি সমুদ্রত থকা মকৰ মাথোন; তোমাৰ নদীবোৰত তুমি উঁপাত কৰিছা, তোমাৰ ডৰিৰে জল সমূহ আস্থালন কৰিছা আৰু তাৰ সুঁতিবোৰ যোলা কৰিছা!”

3 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

গতিকে মই অনেক লোক সকলে সৈতে, তোমাৰ ওপৰত মোৰ জাল পেলাম, আৰু তেওঁলোকে তোমাক মোৰ জালেৰে আনিব।

4 পাছত মই তোমাক বামত এৰি দিম! মই তোমাক পথাৰত পেলাই দিম

আৰু আকাশৰ আটাই পক্ষীক তোমাৰ ওপৰত পৰিৰলৈ দিম; আৰু গোটেই পৃথিৱীৰ ভোকত থকা জন্তুবোৰে তোমাক ভক্ষন কৰি সিহঁতৰ হেপাহ পেলোৱাব।

5 মই পৰভুবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ মাংস পেলাম আৰু তোমাৰ দীঘল শৰেৰে উপত্যকাবোৰ পৰিপূৰ্ণ কৰিম!

6 তেতিয়া মই পৰভুবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ তেজ বাকি দিম,

আৰু জুৰি বৈ যোৱা উপত্যকাবোৰ তোমাৰে পূৰ হ'ব।

7 আৰু তেতিয়া মই তোমাক নমুওৱা সময়ত, মই আকাশ-মণ্ডলক ঢাকিম, আৰু তৰাবোৰৰ দীপ্তি নাইকিয়া কৰিম;

মই এডোখৰ মেঘেৰে সূৰ্যক ঢাকিম আৰু চন্দৰই পোহৰ নিদিব।

8 আকাশ-মণ্ডলৰ উজ্জ্বল দীপ্তিবোৰ মই তোমাৰ ওপৰত অন্ধকাৰময় কৰিম,

আৰু তোমাৰ দেশৰ ওপৰত অন্ধকাৰ ব্যাপ্ত কৰিম!” এয়েই হৈছে পৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।

9 “যেতিয়া মই জাতিবোৰৰ মাজলৈ, তুমি নজনা দেশবোৰলৈ তোমাৰ বিনাশৰ বাৰ্তা আনিম, তেতিয়া মই দেশসমূহৰ লোকৰ হৃদয়ত বেজাৰ দিম। 10 এনে কি, যেতিয়া মই অনেক জাতিৰ আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকলৰ আগত মোৰ তৰোৱাল ঘূৰাম, তেতিয়া সেই জাতিবোৰক মই তোমাৰ বিষয়ে বিশ্মিত কৰিম, আৰু সেই ৰজাসকলে তোমাক দেখি শিৰি উঠিব; আৰু তোমাৰ পতনৰ দিনা তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ প্ৰাণৰ বাবে প্ৰত্যেক মূৰত্বত কঁপি উঠিব।”

11 কিয়নো পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “বাবিলৰ ৰজাৰ তৰোৱালখনে তোমাৰ বিৰুদ্ধে আৰম্ভণ কৰিব।

12 ৰণুৱাসকলৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই মই তোমাৰ লোক সমূহক নিপাত কৰিম; প্ৰত্যেক ৰণুৱাই জাতি সমূহৰ ভয়ানক লোক! এই ৰণুৱাসকলে মিচৰৰ গৰুৰ বস্ত্ৰ লুট কৰিব, আৰু তাৰ আটাই লোক সমূহক নষ্ট কৰিব।

13 মই অনেক জল সমূহৰ কাষৰ পৰা তাৰ আটাই পশুক উচ্ছন্ন কৰিম;

আৰু মানুহৰ ভৰিয়ে বা পশুৰ খুৰাই তাৰ পানীখিনি যোলা নলবিব।

14 তেতিয়া মই তাৰ পানীবোৰ নিৰ্ৰক্ষণ কৰিম আৰু তাৰ নৈ বোৰ তেলৰ নিচিনাকৈ বোৱাম।”

এয়েই হৈছে পৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা!

15 “যেতিয়া মই মিচৰ দেশ ধ্বংসস্থান আৰু উচ্ছন্ন কৰিম, তাত উঁপন্ন হোৱা আটাই বস্ত তাত নাইকিয়া কৰিম;

যেতিয়া মই তাৰ নিবাসী আটাইকে প্ৰহাৰ কৰিম, তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তেওঁলোকে জানিব।

16 এয়ে কৰিবলগীয়া তেওঁলোকৰ বিলাপ! জাতিবোৰৰ জীয়াৰীসকলে ইয়াৰে বিলাপ কৰিব, তেওঁলোকে গোটেই মিচৰত বিলাপ কৰিব।

তেওঁলোকে আটাই দাসবোৰৰ বাবে বিলাপ কৰিব।” এয়েই পৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা!

17 পাছে দ্বাদশ বছৰত মাহৰ পঞ্চদশ দিনা যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে,

18 “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি মিচৰৰ দাসকলৰ বিষয়ে ক্ৰন্দন কৰা, আৰু তেওঁলোকক তললৈ পেলাই দিয়া -

তাক আৰু বিখ্যাত জাতি সমূহৰ জীয়াৰীসকলে গাতলৈ নামিব লগাবোৰে সৈতে পৃথিৱীৰ অৰ্ধভাগলৈ পেলাই দিয়া!

19 তুমি সকলোতকৈ সুন্দৰী নে? নামি যোৱা অচূৰ্মসকলৰ লগত শয়ন কৰা!

- 20 তেওঁলোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱা লোকসকলৰ মাজত পতিত হ'ব! মিচৰক তৰোৱালত শোধাই দিয়া হৈছে; তাইৰ শক্ৰসকলে তাইক আৰু তাইৰ দাসবোৰক টানি লৈ যাব।
- 21 পৰাষ্ৰমী বীৰসকলে চিয়োলত তাইৰ আৰু তাইৰ সহায়কাৰীসকলক কথা ক'ব:
তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱা অচুম্ৰাসকল তললৈ নামি গৈ পৰি আছে।'
- 22 অচুম্ৰ আৰু তাৰ আটাই লোক সমূহ তাত আছে; তাইৰ মৈদামবোৰ তাইৰ চাৰিওফালে আছে;
তেওঁলোক আটাইবোৰ হত হ'ল, তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ল।
- 23 তেওঁলোকৰ মৈদামবোৰ গাতৰ অন্তভাগত কৰা হ'ল আৰু তাৰ লোক সমূহ তাৰ মৈদামৰ চাৰিওফালে আছে। আটাইবোৰ হত হ'ল, তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ মৈদামবোৰ চাৰিওফালে আছে,
যিসকলে জীৱিতসকলৰ দেশত ৰাসৰ সৃষ্টি কৰিছিল।
- 24 এলম, আৰু তাইৰ মৈদামৰ চাৰিওফালে তাইৰ লোক সমূহ তাত আছে; তেওঁলোক আটাইবোৰ হত হ'ল; তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ল।
- যিসকল তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ল, তেওঁলোক অচুম্ৰ অৱস্থাবেই পৃথিৱীৰ অৰ্দ্ধভাগলৈ নামি গ'ল,
যিসকলে জীৱিতসকলৰ দেশত ৰাস জন্মাইছিল আৰু গাতলৈ নামি যোৱাসকলেৰে সৈতে নিজৰ লাজৰ ডাৰ ৰৈছে।
- 25 হত লোকসকলৰ মাজত, এলম, তাইৰ আটাই লোক সকলে সৈতে তাৰ বাবে এক শয্যা যুগুত কৰা হ'ল; তাইৰ চাৰিওফালে তাৰ মৈদামবোৰ আছে;
- তেওঁলোক আটাইবোৰ অচুম্ৰ, তেওঁলোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হ'ল,
কিয়নো তেওঁলোকে জীৱিতসকলৰ দেশত ৰাস জন্মাইছিল, আৰু গাতলৈ নামি যোৱাসকলেৰে সৈতে নিজৰ লাজৰ ডাৰ ৰৈছে; এলম, হত লোকসকলৰ মাজত ৰখা হৈছে।
- 26 মেচেক তুবল, আৰু তাৰ আটাই দাসবোৰ তাত আছে। তাৰ চাৰিওফালে তেওঁলোকৰ মৈদামবোৰ আছে।
তেওঁলোক আটাইবোৰ অচুম্ৰ, তেওঁলোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হ'ল; কিয়নো তেওঁলোকে জীৱিতসকলৰ দেশত ৰাস জন্মাইছিল।
- 27 যি বীৰসকল অচুম্ৰ অৱস্থাবে পতিত হ'ল, যিসকলে নিজ নিজ যুদ্ধৰ অশ্বৰে সৈতে চিয়োললৈ নামি গ'ল,
যিসকলৰ তৰোৱাল তেওঁলোকৰ মূৰৰ তলত থোৱা হ'ল,
আৰু জীৱিতসকলৰ দেশত বীৰসকলৰ ৰাস জন্মোৱাৰ কাৰণে যিসকলৰ হাড়বোৰত তেওঁলোকৰ অপৰাধ লাগি আছে,
সেই বীৰসকলৰ লগত, তেওঁলোক নুশুব।
- 28 গতিকে তুমি মিচৰ, তুমিও অচুম্ৰাসকলৰ মাজত ভগ্ন হ'বা! আৰু তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱাসকলৰ সৈতে শয়ন কৰিবা।
- 29 ইদাম, তাইৰ ৰজাসকল, আৰু তাইৰ আটাই প্ৰধান লোক তাত আছে; তেওঁলোক পৰাষ্ৰমী হ'লেও, তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱাসকলৰ সৈতে তেওঁলোকক ৰখা হৈছে; তেওঁলোক অচুম্ৰাসকলৰ সৈতে, গাতলৈ নামি যোৱাসকলৰ লগত শুব।
- 30 হত হোৱাসকলেৰে সৈতে নামি যোৱা উত্তৰদেশীয় অধিপতি আটাইবোৰ, আৰু আটাই চীদোনীয়া লোক তাত আছে।
তেওঁলোকে নিজ নিজ পৰাষ্ৰমৰ দ্বাৰাই ৰাস জন্মোৱাতো তেওঁলোকে লাজ পাইছে, আৰু তেওঁলোকে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱাসকলৰ লগত অচুম্ৰ অৱস্থাবেই পৰি আছে, আৰু গাতলৈ নামি যোৱাসকলেৰে সৈতে নিজৰ লাজৰ ডাৰ ৰৈছে।
- 31 ফৰৌণে তেওঁলোকক দেখি নিজৰ আটাই লোক সকলৰ বাবে শত্ৰুনা পাব।" এয়েই হৈছে পৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।
- 32 "কিয়নো মই জীৱিতসকলৰ দেশত তাৰ ৰাস জন্মাইছিলোঁ, আৰু পৰভু যিহোৱাইকেছে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱাসকলৰ লগত অচুম্ৰাসকলৰ মাজত তাক ৰখা হ'ব, ফৰৌণ আৰু তাৰ আটাই লোক সমূহক ৰখা হ'ব। এয়েই হৈছে পৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।

33 অধ্যায়

লোকসকলৰ পক্ষে ডাববাদী এজন নিযুক্ত প্ৰহৰীস্বৰূপ।

- 1 পুনৰায় যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 2 "হে মনুষ্য সন্তান, তুমি তোমাৰ জাতিৰ সন্তান সকলক এই কথা ঘোষণা কৰা; তেওঁলোকক কোৱা, 'যেতিয়া মই কোনো দেশৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱাল আনিম, তেতিয়া সেই দেশৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কোনো এজন লোকক লৈ তেওঁলোকৰ কাৰণে তাক প্ৰহৰী নিযুক্ত কৰিব। 3 তেওঁ দেশৰ অস্থিত তৰোৱাল অহা দেখি শিঙা বজাই লোকসকলক সতৰ্ক কৰে। 4 তেতিয়া যদি সেই লোকসকলে শিঙাৰ শব্দ শুনি সতৰ্ক নহয়, আৰু তৰোৱালে আহি তেওঁলোকক বধ কৰে, তেনেহ'লে তেওঁলোকৰ ৰক্তপাতৰ দোষ প্ৰতিজনৰ নিজৰ মূৰতে পৰিব। 5 যদি কোনো এজন লোকে তেওঁ শিঙাৰ শব্দ শুনিও সতৰ্ক নহ'ল, তেওঁৰ ৰক্তপাতৰ দোষ তেওঁৰ ওপৰতে পৰিব; কিন্তু যদি তেওঁ সতৰ্ক হয়, তেনেহ'লে তেওঁ নিজৰ পৰাণ ৰক্ষা কৰিব পাৰিব। 6 কিন্তু প্ৰহৰীয়ে তৰোৱাল অহা দেখিও যদি শিঙা নবজায়, আৰু লোকসকলক সতৰ্ক হ'বলৈ সূযোগ নিদিয়, আৰু তৰোৱালে আহি তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কোনো এজন লোকক প্ৰাণ লৈ, তেন্তে তেওঁ নিজৰ অপৰাধৰ কাৰণেই হ'ব, কিন্তু মই প্ৰহৰীৰ হাতৰ পৰা তেওঁৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ ল'ম। 7 এতিয়া তুমিও, হে মনুষ্য সন্তান! মই তোমাৰ ইস্ৰায়েল বংশৰ প্ৰহৰীস্বৰূপে নিযুক্ত কৰিলোঁ; তুমি মোৰ মুখৰ পৰা বাক্য শুনি মোৰ নামেৰে তেওঁলোকক সতৰ্ক কৰা। 8 যদি মই এজন দুষ্ট লোকক কওঁ, 'হে দুষ্ট, তুমি নিশ্চয়ে মৰিবা।' কিন্তু যদি তুমি সেই দুষ্টজনক তেওঁৰ পথৰ পৰা ঘূৰিবলৈ সতৰ্ক কৰিবলৈ একো নোকোৱা, তেতিয়া সেই দুষ্ট লোকজনে নিজ অপৰাধৰ কাৰণে মৰিব, কিন্তু মই তোমাৰ হাতৰ পৰা তেওঁৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ ল'ম। 9 কিন্তু যদি সেই দুষ্ট লোকজনক তেওঁৰ পথৰ

পৰা ঘূৰিবলৈ তেওঁৰ পথৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰা, আৰু তেওঁ নিজ পথৰ পৰা নুঘূৰে, তেন্তে তেওঁ নিজ অপৰাধৰ কাৰণে মৰিব, কিন্তু তুমি তোমাৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবা।

10 গতিকে তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইশ্বায়েলবংশক কোৱা, 'তোমালোকে এই কথা কৈছা: আমাৰ অপৰাধ আৰু পাপৰ ডাৰ আমাৰ ওপৰত আছে আৰু আমি সেইবোৰৰ কাৰণে ধংস হৈ আছোঁ। তেন্তে আমি কেনেকৈ জীয়াই থাকিম?' 11 তুমি তেওঁলোকক কোৱা, 'প্ৰভু যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত - প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে - দুইৰ মৰণত মই সন্তোষ নাপাওঁ, কিয়নো দুইই যদি নিজ পথৰ পৰা ঘূৰে, তেতিয়া তেওঁ জীয়াই থাকে! ঘূৰা! তোমালোকৰ কু-পথৰ পৰা তোমালোক ঘূৰা! কিয়নো হে ইশ্বায়েল বংশ, তোমালোক কিয় মৰিবা?'

12 আৰু তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি তোমাৰ জাতিৰ সন্তান সকলক কোৱা, 'ধাৰমিকৰ ধাৰমিকতাই তেওঁৰ অপৰাধৰ দিনা তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰে; আৰু দুইৰ দুইতাৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁ নিজ দুইতাৰ পৰা ঘূৰা দিনা তাৰ দ্বাৰাই তেওঁ পতিত নহ'ব। কিয়নো ধাৰমিক জনে পাপ কৰিলে নিজ ধাৰমিকতাৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব নোৱাৰিব। 13 যেতিয়া মই ধাৰমিকৰ বিষয়ে, "তেওঁ জীয়াই থাকিব!", এই বুলি কওঁ, তেতিয়া যদি তেওঁ নিজ ধাৰমিকতাত নিৰ্ভৰ কৰি অপৰাধ কৰে, তেন্তে তেওঁ ধৰ্মকৰ্মবোৰৰ কোনো এটাও সোঁৱৰণ কৰা নহ'ব; তেওঁ কৰা অপৰাধৰ কাৰণে তেওঁ মৰিব।

14 পুনৰায় যেতিয়া মই দুইক কওঁ, "তুমি অৱশ্যে মৰিবা!" তেতিয়া যদি তেওঁ নিজ পাপৰ পৰা ঘূৰি ন্যায় আৰু উচিত কাৰ্য কৰে- 15 যদি তেওঁ বন্ধক ওলাটাই দিয়ে, বা চূৰ কৰা বস্তু পুনৰায় ঘূৰাই দিয়ে, আৰু কোনো অপৰাধ নকৰি জীৱন দায়ক বিধিৰোৰত চ'লে, তেন্তে তেওঁ নিশ্চয়ে জীয়াই থাকিব; তেওঁ নমৰিব। 16 তেওঁ কৰা পাপবোৰৰ কোনো পাপকে তেওঁৰ অহিত্তে সোঁৱৰণ কৰা নহ'ব; তেওঁ উচিত আৰু ন্যায় কাৰ্য কৰিলে; তেওঁ অৱশ্যে জীয়াই থাকিব।

17 তথাপি তোমাৰ জাতিৰ সন্তান সকলে কয়, "প্ৰভুৰ পথ ন্যায় নহয়!" কিন্তু তেওঁলোকৰ পথবোৰ হে ন্যায় নহয়! 18 যেতিয়া ধাৰমিক জনে নিজ ধাৰমিকতাৰ পৰা উলটি অপৰাধ কৰে, তেতিয়া তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই মৰিব। 19 আৰু যেতিয়া দুইই নিজ দুইতাৰ পৰা ঘূৰি উচিত আৰু ন্যায় কাৰ্য কৰে, তেতিয়া তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব! 20 তথাপি তোমালোকে কোৱা, "প্ৰভুৰ পথ ন্যায় নহয়!" হে ইশ্বায়েল বংশ, মই তোমালোকৰ নিজ নিজ আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসাৰে তোমালোকৰ প্ৰতিজনৰ বিচাৰ কৰিম!"

যিহিঙ্কলে যিৰূচালেমৰ পতনৰ বাৰ্ত্তা পোৱা।

21 আমি দেশান্তৰিত হোৱাৰ দ্বাদশ বছৰৰ দ্বাদশ মাহৰ পঞ্চম দিনা যিৰূচালেমৰ পৰা ওলাই ৰক্ষা পোৱা এজনে মোৰ ওচৰলৈ আহি মোক ক'লে, "নগৰখন শংৰুৰ হাতত পৰিল!" 22 পলাই ৰক্ষা পোৱা জন অহাৰ আগেয়ে সন্ধ্যাৰ সময়ত যিহোৱাৰ হাত মোৰ ওপৰত অৰ্পিত আছিল; আৰু তেওঁ ৰাতিপুৱাতে মোৰ ওচৰলৈ আহাৰ সময়ত মোৰ মূখ মেলা হ'ল। সেই কাৰণে মোৰ মূখ মেল খালে; মই আৰু বোৱা হৈ নাথাকিলোঁ!

23 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 24 "হে মনুষ্য সন্তান, ইশ্বায়েলৰ ধংসস্থানবোৰত বাস কৰা লোকসকলে কয়, "অশ্বাহাম এজন মাংস লোক আছিল, তথাপি তেওঁ দেশ অধিকাৰ কৰিছিল; কিন্তু আমি হ'লে অনেক! অধিকাৰৰ অৰ্থে দেশ আমাকেই দিয়া হৈছে।"

25 এই হেতুকে তেওঁলোকক কোৱা, "প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "তোমালোক সতেজ হৈ মাংস খোৱা, ঘূৰ্ত্তিবোৰলৈ চকু তোলা আৰু ৰক্তপাত কৰা লোক; তেন্তে তোমালোকে জানো সঁচাকৈ দেশ অধিকাৰ কৰিবা নে? 26 তোমালোকে নিজ নিজ তৰোৱালত নিৰ্ভৰ কৰা, যিগলগীয়া কাৰ্য কৰা আৰু নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ পত্নীক অশুচি কৰা লোক; তোমালোকে জানো সঁচাকৈ দেশ অধিকাৰ কৰিবা?"

27 তুমি তেওঁলোকক এই কথা ক'বা, "প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মোৰ জীৱনৰ শপত, ধংসস্থান-বোৰত বাস কৰা লোকসকল অৱশ্যে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব, আৰু মুকলি পথাৰত থকাটোক খাবৰ কাৰণে মই বনৰীয়া জন্তুবোৰক দিম, আৰু দুৰ্গ আৰু গুহাত থকাবোৰ মহামাৰীত মৰিব। 28 তাৰ পাছত মই দেশক ধংস আৰু আচৰিতৰ বিষয় কৰিম; তেতিয়া তাৰ পৰাৰম্ভৰ গৰু খৰু হ'ব, আৰু ইশ্বায়েল পৰুতবোৰ এনেকৈ ধংস কৰা হ'ব যে, কোনেও সেইবোৰৰ মাজেদি নাযাব।" 29 মই তেওঁলোকে কৰা তেওঁলোকৰ আটাই যিগলগীয়া কাৰ্যৰ কাৰণে মই দেশখন ধংস আৰু আচৰিতৰ বিষয় কৰিম। তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব।

30 আৰু তুমি, হে মনুষ্য সন্তান - তোমাৰ বিষয়ে হ'লে, তোমাৰ জাতিৰ সন্তান সকলে দেৱালৰ কাষত আৰু ঘৰৰ দুৱাৰমুখত তোমাৰ বিষয়ে কথা পাতে; আৰু ভায়েকে ভায়েকে পৰস্পৰে কোৱাকুই কৰি কয়, "ব'লা, যিহোৱাৰ মুখৰ পৰা আজি ওলোৱা বাক্য কি, সেই বিষয়ে আমি গৈ ডাৰবাদীজনৰ পৰা শুনোহঁক।" 31 তেতিয়া মোৰ প্ৰজাসকলে তোমালোকৰ ওচৰলৈ প্ৰায়ে যিদৰে আহে, সেইদৰে আহিব আৰু তোমালোকৰ আগত বহিব, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ বাক্য শুনিব, কিন্তু সেইদৰে কাৰ্য নকৰিব; কিয়নো তেওঁলোকে মুখেৰে অধিক প্ৰেম দেখুৱায়, কিন্তু তেওঁলোকৰ অন্তৰ তেওঁলোকৰ লাভৰ পাছত চলে।

32 কিয়নো চোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ কাৰণে সুন্দৰ গীতৰ দৰে, আৰু ভালকৈ বাদ্য কৰিব পৰা মনোহৰ গান যেন হে; তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য শুনিব, কিন্তু সেইদৰে কাৰ্য নকৰিব। 33 আৰু যেতিয়া সেয়ে ঘটিব - চোৱা! সেয়ে ঘটিব দিন ওচৰ হৈছে - তেতিয়া, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মাজত যে এজন ডাৰবাদী আছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব।

34 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ নিৰ্দ্দয় মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰৰ বিষয় আৰু দেশ পুনঃস্থাপন।

1 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, ² “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইশ্বায়েলৰ মেৰ-ছাগ ৰথীয়াবোৰৰ বিষয়ে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা! ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি তেওঁলোকক কোৱা, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “নিজকেই প্ৰতিপালন কৰা ইশ্বায়েলৰ মেৰ-ছাগ ৰথীয়াবোৰ সত্তাপৰ পাণ্ডা! মেৰ-ছাগ ৰথীয়াবোৰে জানো মেৰ-ছাগবোৰক প্ৰতিপালন কৰিব নালাগে? ³ তোমালোকে তেল খোৱা, তোমালোকে নোমেৰে পিন্ধা কাপোৰ কৰি লোৱা! তোমালোকে হুঁপুট মেৰ-ছাগবোৰ বধ কৰা! কিন্তু জাকক হ'লে তোমালোকে প্ৰতিপালন নকৰা।

⁴ তোমালোকে দুৰুলবোৰক সবল নকৰিলা, আৰু কোনোজন যদি ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ আছে তেওঁকো সুস্থ নকৰিলা। যিসকল ভাগি পৰিছে, তেওঁলোকক তুমি একত্ৰিত নকৰিলা, নাইবা জাতিচ্যুত লোকক পুনৰাই ঘূৰাই নানিল বা হেৰোৱাজনক নিবিচাৰিলা। বৰং বল আৰু উপদৰেৰে তোমালোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰাজ্য চলালা। ⁵ তেতিয়া ৰথীয়া নোহোৱাত তেওঁলোক ছিন্ন-ভিন্ন হ'ল, আৰু ছিন্ন-ভিন্ন হোৱাৰ পাছত তেওঁলোক আটাই বনৰীয়া জন্তুৰ আহাৰ হ'ল। ⁶ মোৰ মেৰ-ছাগবোৰে পৰ্বতে পৰ্বতে আৰু প্ৰত্যেক ওখ গিৰিৰ ওপৰত ভ্ৰমণ কৰিছে, এনে কি, মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ গোটেই পৃথিৱীত ছিন্ন-ভিন্ন হ'ল। তথাপিও তেওঁলোকক চাওঁতা কি বিচাৰোঁতা কোনো নাই।”

⁷ এই হেতুকে হে মেৰ-ছাগ ৰথীয়াবোৰ, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: ⁸ প্ৰভু যিহোৱাৰ এইটোৱেই ঘোষণা, “মোৰ জীৱনৰ শপত,” কিয়নো মেৰ-ছাগ ৰথীয়াবোৰে মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ নিবিচৰাত আৰু মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ প্ৰতিপালন নকৰি নিজকেই প্ৰতিপালন কৰি থকাত, ৰথীয়াসকল নোহোৱা হ'ল, ফলত মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ লুটদৰবা আৰু আটাই বনৰীয়া জন্তুৰ আহাৰ হ'ল। ⁹ এই হেতুকে হে মেৰ-ছাগ ৰথীয়াবোৰ, যিহোৱাৰ ঘোষণা শুনা: ¹⁰ “প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা! মই মেৰ-ছাগ ৰথীয়াবোৰৰ বিপক্ষ, মই তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ আদায় কৰিম। আৰু তেওঁলোকক মেৰ-ছাগ ৰথীয়া বাবৰ পৰা বৰ্থাস্ত কৰিম; মেৰ-ছাগ ৰথীয়াসকলে নিজকেই আৰু প্ৰতিপালন নকৰিব, আৰু মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ তেওঁলোকলৈ আহাৰ নহ'বৰ কাৰণে মই তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা মেৰ-ছাগবোৰক উদ্ধাৰ কৰিম।”

¹¹ কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! মই নিজেই মোৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ বুজ বিচাৰ ল'ম, আৰু সেইবোৰক বিচাৰি উলিয়াম। ¹² নিজ মেৰ-ছাগবোৰৰ মাজত থকা দিনা মেৰ-ছাগ ৰথীয়াই ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা নিজৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক বিচাৰি উলিওৱাৰ দৰে, মই মোৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক বিচাৰি উলিয়াম; আৰু মেয়ে ঢাকি আন্ধাৰ কৰা দিনা, সেইবোৰ ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা আটাই ঠাইৰ পৰা মই সেইবোৰক উদ্ধাৰ কৰিম। ¹³ তেতিয়া মই আটাই লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনিম; আৰু দেশবোৰৰ পৰা সেইবোৰক গোটায়ে তেওঁলোকক নিজৰ দেশলৈ আনিম। আৰু ইশ্বায়েলৰ পৰ্বতত, জুৰিবাৰৰ কাষত আৰু বসতিৰ যোগ্য ঠাইবোৰত মই সেইবোৰক চৰাম।

¹⁴ মই উত্তম ঘাঁহনিত সেইবোৰক চৰাম; আৰু ইশ্বায়েলৰ ওখ পৰ্বতৰ ওপৰত সেইবোৰ তেওঁলোকৰ চৰণীয়া ঠাই হ'ব। তেওঁলোকে তাত উত্তম চৰণীয়া ঠাইত শয়ন কৰিব আৰু ইশ্বায়েলৰ পৰ্বতৰ ওপৰত পুষ্টিকৰ ঘাঁহনিত চৰিব। ¹⁵ ময়েই মোৰ মেৰ-ছাগবোৰক চৰাম আৰু মই নিজেই সেইবোৰক শয়ন কৰাম।” এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা। ¹⁶ “মই হেৰোৱাজনক বিচাৰিম, জাতিচ্যুত কৰাজনক ঘূৰাই আনিম; মই ভাগি পৰাজনৰ ভগ্না* ঠাই বান্ধিম, অসুস্থজনক সবল কৰিম। আৰু মই হুঁপুট আৰু বলীজনক সংহাৰ কৰিম! আৰু ন্যায়েৰে প্ৰতিপালন কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ ৰথীয়া হ'ম।

¹⁷ আৰু তোমালোক, হে মোৰ মেৰ-ছাগৰ জাক,” প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে “চোৱা! তোমালোকৰ বিষয়ে হ'লে, মই এটা এটাকৈ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ বিচাৰ কৰিম, মতা মেৰ-ছাগ আৰু মতা ছাগৰ সমানে বিচাৰ কৰিম। ¹⁸ এয়ে তোমালোকৰ মানত সামান্য বিষয় নে, যে, তোমালোকে উত্তম ঘাঁহনিত চৰিছা, আকৌ তোমালোকৰ চৰণীয়াৰ অৱশিষ্ট ঘাঁহিখিনি তোমালোকৰ ভৰিৰে গচকিছা, আৰু নিৰ্ম্মল জল পান কৰি, তোমালোকৰ ভৰিৰে অৱশিষ্ট ভাগ যোলা কৰিছা? ¹⁹ কিন্তু এতিয়া মোৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ ৰথীয়াৰ দ্বাৰাই চালিত, মোৰ মেৰ-ছাগবোৰে হ'লে, তোমালোকে তোমালোকৰ ভৰিৰে গচকা ঘাঁহে খাবলৈ পায়, আৰু তোমালোকৰ ভৰিৰে যোলা কৰা পানীহে পান কৰিবলৈ পায়।”

²⁰ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই তেওঁলোকক এই দৰে কৈছে: “চোৱা! মই, ময়েই হুঁপুট আৰু ক্ষীণ মেৰ-ছাগবোৰৰ মাজত বিচাৰ কৰিম, ²¹ তোমালোকে দুৰুলবোৰক বাহিৰ কৰি ছিন্ন-ভিন্ন নকৰালৈকে, কোৰেৰে আৰু কান্ধেৰে ঠেলা, আৰু শিঙেৰে আটাইকৈ খোচা।

²² এই কাৰণে মই মোৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক ৰক্ষা কৰিম; তেওঁলোক আৰু লুটদৰবা নহ'ব। আৰু মই এটা এটাকৈ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ বিচাৰ কৰিম। ²³ আৰু মই সেইবোৰৰ ওপৰত এজন মানুহ ৰথীয়া মোৰ দাস দায়ুদক নিযুক্ত কৰিম! তেওঁ সেইবোৰক প্ৰতিপালন কৰিব; তেৱেঁই সেইবোৰক প্ৰতিপালন কৰি সেইবোৰৰ ৰথীয়া হ'ব। ²⁴ কাৰণ মই, যিহোৱাই, মোৰ লোকসকলৰ ঈশ্বৰ হ'ম, আৰু মোৰ দাস তেওঁলোকৰ মাজত অধিপতি হ'ব। ইয়াক মই, যিহোৱাই ঘোষণা কৰিলোঁ।

²⁵ আৰু মই তেওঁলোকৰ লগত এটি শাস্ত্ৰৰ নিয়ম স্থাপন কৰিম, আৰু দেশৰ পৰা হিংসুক জন্তুবোৰ দূৰ কৰিম; যেন তেওঁলোকে মৰুভূমিত নিৰ্ভয়ে বাস কৰিব, আৰু কাঠনিত টোপনি যাব। ²⁶ আৰু মই তেওঁলোকক, আৰু মোৰ পৰ্বতৰ চাৰিওফালে থকা ঠাইবোৰ আশীৰ্ব্বাদ যুক্ত কৰিম আৰু মই উচিত সময়ত বৃষ্টি অনাম, আৰু আশীৰ্ব্বাদযুক্ত বৃষ্টি পৰিব। ²⁷ আৰু পথাৰৰ গছে নিজৰ ফল উৎপন্ন কৰিব, পৃথিৱীয়ে নিজৰ শস্য দিব, আৰু তেওঁলোক নিজৰ দেশত নিৰ্ভয়ে থাকিব; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তেওঁলোকে জানিব, যেতিয়া মই তেওঁলোকৰ যুৱলিৰ শলমাৰি ভাঙি তেওঁলোকক বন্ধীকাম কৰোঁৱাৰোৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিম।

* 34 অধ্যায়:16 পহৰা দিন

28 আৰু তেওঁলোক জাতিবোৰৰ লুটদৰব্য আৰু নহ'ব, বা বনৰীয়া জন্তুবোৰে তেওঁলোকক গ্ৰাস নকৰিব; কিন্তু তেওঁলোকে নিৰাপদে বাস কৰিব, আৰু তেওঁলোকে শংকিত নহ'ব। 29 মই গৌৰৱৰ অৰ্থে তেওঁলোকৰ বাবে এটি পুলি উদ্ভাৱন কৰিম; তেওঁলোক দেশত আকালৰ দ্বাৰাই আৰু বিনষ্ট নহ'ব, বা জাতিবোৰে দিয়া লাজ তেওঁলোকে আৰু ভোগ নকৰিব।

30 তেতিয়া তেওঁলোকে জানিব যে যিহোৱা তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ, মই তেওঁলোকৰ লগত আছোঁ। তেওঁলোক ইস্ৰায়েলৰ বংশ, মোৰ প্ৰজা!" প্ৰভু যিহোৱাই ইয়াকে ঘোষণা কৰিছে। 31 আৰু প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, কাৰণ তোমালোক মোৰ মেৰ-ছাগ, মোৰ চৰণীয়া পথাৰৰ মেৰ-ছাগ, আৰু মোৰ প্ৰজা হোৱা! মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম!" এয়েই প্ৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।"

35 অধ্যায়

ইদামৰ বিষয়ে কোৱা বাক্য।

1 পাছে যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 2 "হে মনুষ্য সন্তান, তুমি চেয়ীৰ পৰ্বতৰ ফালে মুখ কৰি তাৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা। 3 আৰু তাক কোৱা, "প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! হে চেয়ীৰ পৰ্বত, মই তোমাৰ বিপক্ষ, আৰু মই তোমাৰ অস্থিত মোৰ হাত মেলি তোমাক ধ্বংস কৰিম আৰু বিস্ময়ৰ ঠাই কৰিম।

4 মই তোমাৰ নগৰবোৰ উচ্ছন্ন কৰিম, আৰু অৱহেলিত হ'ব; তেতিয়া মই যে যিহোৱা ইয়াক তুমি জানিবা। 5 কিয়নো ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতি তোমাৰ চিৰকলীয়া শংৰুভাৱ আছে, আৰু অন্তৰ্জনক অপৰাধৰ কালত, তেওঁলোকৰ আপদৰ কালতেই তুমি তেওঁলোকক তৰোৱালৰ হাতত শোধাই দিলা - 6 এই কাৰণে, প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, 'মোৰ জীৱনৰ শপত, মই তোমাক ৰক্তময় কৰিম, আৰু ৰক্তই তোমাৰ পাছে পাছে খেদি যাব। যিহেতু তুমি ৰক্তময় যিণ কৰা নাছিল, ৰক্তই তোমাক অনুসৰণ কৰিব।

7 এইদৰে মই চেয়ীৰ পৰ্বতক বিস্ময়ৰ আৰু ধ্বংসৰ ঠাই কৰিম, আৰু তাৰ মাজেদি অহা-যোৱা কৰা লোকক তাৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰিম। 8 আৰু মই তাৰ হত হোৱা লোকেৰে সৈতে তাৰ পৰ্বতবোৰ পূৰ কৰিম। তোমাৰ গিৰিবোৰত, তোমাৰ উপত্যকাবোৰত আৰু তোমাৰ আটাই জুৰিবোৰৰ কামত তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱা লোকসকল পতিত হ'ব। 9 মই তোমাক চিৰকলীয়া ধ্বংসস্থানত পৰিণত কৰিম। তোমাৰ নগৰবোৰত কোনেও বসতি নকৰিব, কিন্তু মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা।

10 তুমি কৈছ, "সেই দুই জাতিৰ মাজত আৰু সেই দুখন দেশত যিহোৱা থাকিলেও সেইবোৰ মোৰেই হ'ব, আৰু আমি সেইবোৰ অধিকাৰ কৰিম।" 11 এই হেতুকে, প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, মোৰ জীৱনৰ শপত, 'মই তোমাৰ শ্ৰেণী অনুসাৰে, আৰু তেওঁলোকক যিণ কৰি তুমি দেখুওৱা তোমাৰ ঈশ্বৰ অনুসাৰে মই কাৰ্য কৰিম; আৰু যেতিয়া মই তোমাক বিচাৰিসিদ্ধ দণ্ড দিম, তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ মাজত নিজকে চিনাকি দিম।

12 গতিকে তুমি জানিবা যে ময়েই যিহোৱা! ইস্ৰায়েলৰ পৰ্বতবোৰ ধ্বংস কৰা হ'ল, সেইবোৰ গ্ৰাস কৰিবৰ নিমিত্তে আমাকেই দিয়া হ'ল, এইবুলি সেইবোৰ বিৰুদ্ধে তুমি কোৱা তোমাৰ আটাই নিন্দা-বাক্য মই শুনিবলোঁ। 13 আৰু তোমালোকে মোৰ অস্থিত নিজ নিজ মুখেৰে গৰু কৰিলা; আৰু মোৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ বাক্য বঢ়ালা; তাক ময়েই শুনিবলোঁ।

14 প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: গোটেই পৃথিৱীয়ে আনন্দ কৰা সময়ত মই তোমাক ধ্বংস কৰিম। 15 ইস্ৰায়েল বংশৰ আধিপত্য ধ্বংস কৰা হোৱাত যেনেকৈ তুমি তাৰ ওপৰত আনন্দ কৰিছিল, তেনেকৈ তোমাৰ অস্থিত ময়ে আনন্দ কৰিম; হে চেয়ীৰ পৰ্বত, হে গোটেই ইদাম, তোমাৰ সকলোকে ধ্বংস কৰা হ'ব; তাত, মই যে যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে জানিব!"

36 অধ্যায়

ইস্ৰায়েলৰ পৰ্বতবোৰৰ অৰ্থে কৰা মঙ্গল-প্ৰতিজ্ঞা।

1 এতিয়া তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইস্ৰায়েলৰ পৰ্বতবোৰৰ আগত ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি কোৱা, 'হে ইস্ৰায়েলৰ পৰ্বতবোৰ, তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা! 2 প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: শংৰুৱে তোমালোকৰ অস্থিত কৈছে, "ভাল হৈছে", আৰু "পুৰাতন উচ্ছন্নবোৰ আমাৰ অধিকাৰ হ'ল।" 3 এই হেতুকে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি কোৱা, "প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: জাতিবোৰ অৱশিষ্ট লোকে তোমালোকক অধিকাৰ কৰিবৰ কাৰণে, তেওঁলোকে তোমালোকক ধ্বংস কৰিলে আৰু চাৰিওফালে তোমালোকক গ্ৰাস কৰিলে; আৰু তোমালোক গপীহঁতৰ গপৰ ও লোকসকলে চৰ্চ্চি ফুৰাৰ বিষয় থ'লে।

4 এই কাৰণে, হে ইস্ৰায়েলৰ পৰ্বতবোৰ, তোমালোকে প্ৰভু যিহোৱাৰ বাক্য শুনা; চাৰিওফালে থকা জাতিবোৰৰ অৱশিষ্ট ভাগলৈ লুটদৰব্য আৰু নিন্দাৰ বিষয় হোৱা পৰ্বত আৰু উপপৰ্বতবোৰক, জুৰি বৈ থকা ঠাই আৰু উপত্যকাবোৰক, উচ্ছন্ন, ধ্বংসস্থান আৰু পৰিত্যক্ত নগৰবোৰক প্ৰভু যিহোৱাই এইদৰে কৈছে - 5 সেইবোৰ লুটদৰব্য আৰু নিন্দাৰ বিষয় হোৱা হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: লুটৰ আশাৰে মোৰ দেশ শূণ্য কৰিবলৈ, জাতিবোৰৰ যি অৱশিষ্ট ভাগে আৰু গোটেই ইদামে হৃদয়ৰ সম্পূৰ্ণ আনন্দৰে আৰু প্ৰাণৰ হিংসাৰে নিজৰ বাবে অধিকাৰৰ অৰ্থে মোৰ দেশ নিৰূপণ কৰিলে, তেওঁলোকৰ অস্থিত মোৰ অন্তৰ্জ্বালাৰ অগ্নিত মই কৈছোঁ। 6 এতেকে তুমি ইস্ৰায়েলৰ দেশৰ বিষয়ে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি পৰ্বত আৰু উপপৰ্বতবোৰক কোৱা, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! জাতিবোৰে দিয়া লাজ তোমালোকে ভোগ কৰাৰ কাৰণে মোৰ অন্তৰ্জ্বালাত আৰু মোৰ শ্ৰেণীত মই কৈছোঁ।

7 এই হেতুকে, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই হাত দাঙি শপত খাই কৈছোঁ, তোমালোকৰ চাৰিওফালে থকা জাতিবোৰেহে নিজ নিজ লাজ ভোগ কৰিব।

৪ কিন্তু হে ইস্ৰায়েলৰ পৰত্যাগ, তোমালোকে হ'লে, তোমালোকৰ ডালবোৰ বঢ়াবা, আৰু মোৰ পৰজা ইস্ৰায়েলৰ কাৰণে তোমালোকে ফল উপাৰ্জন কৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকৰ অহা সময় ওচৰ চাপিছে।^৯ কাৰণ চোৱা, মই তোমালোকৰ সপক্ষ, আৰু মই তোমালোকলৈ ঘূৰিম; তোমালোকক চহোৱা আৰু তোমালোকত বোৱা হ'ব।

10 আৰু মই তোমালোকৰ ওপৰত লোকসকলক, গোটেই ইস্ৰায়েল বংশক, তাৰ আটাইকৈ বঢ়াম। আটাইকৈ! তেতিয়া আৰু নগৰবোৰত বসতি হ'ব, আৰু উচ্ছন্ন ঠাইবোৰত ঘৰ সজা হ'ব।¹¹ আৰু মই তোমালোকৰ ওপৰত মানুহ ও পশু বৃদ্ধি কৰিম তাতে সেইবোৰ বাঢ়ি বাঢ়ি অধিক পৰাণী উপাৰ্জন কৰিব। আৰু তেতিয়া মই তোমালোকৰ দেশ আগৰ কালৰ দৰে বাসস্থান কৰিম, আৰু তোমালোকৰ আদি অৱস্থাতকৈ তোমালোকক অধিক মঙ্গল দান কৰিম; তেতিয়াহে মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা।¹² এনে কি, মই তোমালোকৰ ওপৰেদি মানুহ, মোৰ পৰজা ইস্ৰায়েলে অহা-যোৱা কৰিব, তুমি তেওঁলোকৰ আধিপত্য হ'ব, আৰু তুমি তেওঁলোকক পুনৰায় সন্তানহীন নকৰিবা।

13 পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “তুমি মনুষ্য গৰাসকাৰিণী আৰু তোমাৰ জাতিৰ সন্তানহীন-কাৰিণী” বুলি তেওঁলোকে তোমালোকক কয়;¹⁴ এই হেতুকে পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, তুমি আৰু মনুষ্যক গৰাস নকৰিবা, বা তোমাৰ জাতিক আকৌ সন্তানহীন নকৰিবা।¹⁵ আৰু জাতিবোৰে দিয়া লাজৰ কথা মই তোমাৰ কাণত আৰু নেপেলাম, লোকসকলৰ ধিক্কাৰ তুমি আৰু ভোগ নকৰিবা, আৰু তোমাৰ জাতিক আৰু উজুটি নুখুৱাবা, ইয়াক পৰভূ যিহোৱাই কৈছে।

ইস্ৰায়েলক শুচি কৰা।

16 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, বোলে,¹⁷ “হে মনুষ্য সন্তান, ইস্ৰায়েল বংশই যেতিয়া নিজ দেশত বসতি কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰোৰে তাক অশুচি কৰিছিল; মোৰ আগত তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ, ঋতুগ্নান হোৱা স্ত্ৰীৰ অশৌচৰ দৰে আছিল।¹⁸ এই হেতুকে, তেওঁলোকে দেশত ৰক্তপাত কৰাৰ কাৰণে, আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ্ত্তিৰে তাক অশুচি কৰাৰ কাৰণে, মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোপ বৰষালোঁ।

19 আৰু মই তেওঁলোকক জাতিবোৰৰ মাজত ছিন্নভিন্ন কৰিলোঁ, তেওঁলোক দেশবোৰৰ মাজত গোট গোট হ'ল; তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰ্য অনুসাৰে মই তেওঁবিলাকক বিচাৰ সিদ্ধ দণ্ড দিলোঁ।²⁰ তেতিয়া তেওঁলোক যি জাতিবোৰৰ গুৰিলৈ গ'ল, সেই জাতিবোৰ গুৰিলৈ গৈ তেওঁলোকে মোৰ পবিত্ৰৰ নাম অপবিত্ৰ কৰিলে; কিয়নো লোকে তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছিল, ইহঁত যিহোৱাৰ পৰজা, আৰু তেওঁৰেই দেশৰ পৰা ওলাই অহা লোক।²¹ কিন্তু ইস্ৰায়েল-বংশ যোৱা জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁলোকে অপবিত্ৰ কৰা মোৰ পবিত্ৰৰ নামৰ কাৰণে মোৰ দয়া জন্মিল।

22 এই হেতুকে তুমি ইস্ৰায়েল বংশক কোৱা, “পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: হে ইস্ৰায়েল বংশ, মই তোমালোকৰ কাৰণে কাৰ্য নকৰোঁ, কিন্তু তোমালোক যোৱা জাতিবোৰৰ মাজত তোমালোকে অপবিত্ৰ কৰা মোৰ পবিত্ৰৰ নামৰ কাৰণেহে কৰিম।²³ আৰু জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁলোকে অপবিত্ৰ কৰা জাতিবোৰৰ মাজত অপবিত্ৰীকৃত হোৱা মোৰ মশা নাম মই পবিত্ৰ কৰিম; আৰু পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, যেতিয়া মই জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে তোমালোকৰ মাজত পবিত্ৰীকৃত হ'ম, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, ইয়াকে জাতিবোৰে জানিব।

24 কিয়নো মই জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা তোমালোকক লৈ, আটাই দেশৰ পৰা তোমালোকক গোটাই তোমালোকৰ নিজ দেশলৈ লৈ যাম।²⁵ তেতিয়া মই তোমালোকৰ ওপৰত শুচি জল ছটিয়াম, তাতে তোমালোক শুচি হ'বা; মই তোমালোকৰ আটাই অশৌচৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ আটাই মূৰ্ত্তিৰ পৰা তোমালোকক শুচি কৰিম।

26 মই তোমালোকক এক নতুন হৃদয় দিম, আৰু তোমালোকৰ অন্তৰত এক নতুন আত্মা স্থাপন কৰিম; আৰু মই তোমালোকৰ শৰীৰৰ পৰা শিলৰূপ মন গুচাই তোমালোকক মাংসৰূপ মন দিম।²⁷ আৰু মই তোমালোকৰ অন্তৰত মোৰ আত্মা স্থাপন কৰি, তোমালোকক মোৰ বিধিবোৰত চলাম; তাতে তোমালোকে মোৰ শাসন পৰগালীবোৰ পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবা।²⁸ আৰু মই তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলক দিয়া দেশত তোমালোকে বাস কৰিবা; আৰু তোমালোক মোৰ পৰজা হ'বা, আৰু মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম।

29 মই তোমালোকৰ আটাই অশৌচৰ পৰা তোমালোকক ৰক্ষা কৰিম; আৰু মই যোঁৱান আহ্বান কৰি তাক বৃদ্ধি কৰিম, আৰু তোমালোকৰ ওপৰত দুৰ্ভিক্ষভাৰ অৰূপণ নকৰিম।³⁰ তোমালোকে জাতিবোৰৰ মাজত দুৰ্ভিক্ষৰ দুৰ্গাম আৰু নাপাবৰ কাৰণে গছৰ ফল আৰু পথাৰৰ উপাৰ্জন বন্ধ মই বৃদ্ধি কৰিম।³¹ তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ কু-আচৰণ আৰু মন্দ কাৰ্যবোৰ সোঁৱৰণ কৰিবা; তোমালোকৰ অপৰাধ আৰু যিগলগীয়া কাৰ্যৰ কাৰণে তোমালোকে নিজৰ দৃষ্টিত নিজকে ঘিণাবা।

32 পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকলৈ চাই যে মই এই কাৰ্য নকৰোঁ, ইয়াক তোমালোকে জনা উচিত; হে ইস্ৰায়েল-বংশ, তোমালোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ কাৰণে তোমালোক লজ্জিত আৰু বিৰূণ হোৱা।³³ পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তোমালোকৰ আটাই অপৰাধৰ পৰা মই তোমালোকক শুচি কৰা দিনা মই নগৰবোৰ বাসস্থান কৰিম, আৰু উচ্ছন্ন ঠাইবোৰ পুণৰায় নিৰ্মাণ কৰা হ'ব।³⁴ আৰু যি দেশ আটাই বাটৰুৱাৰ সাক্ষাতে উচ্ছন্ন আছিল, সেই উচ্ছন্ন দেশ তোমালোকে চহোৱা।

35 আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে ক'ব, “এই যি দেশ ধ্বংস কৰা হৈছিল, এই দেশ এদন বাৰীৰ নিচিনা হ'ল, আৰু এই যি নগৰবোৰ ধ্বংসস্থান, উচ্ছন্ন, আৰু ভগ্ন হৈছিল, এই নগৰবোৰ গড়েৰে আবৃত আৰু বাসস্থান হ'ল।”³⁶ তেতিয়া মই যিহোৱায়েই যে ভগা ঠাইবোৰ পুনৰায় নিৰ্মাণ কৰিলোঁ, আৰু ধ্বংস কৰা ঠাই বাৰী কৰিলোঁ, ইয়াকে তোমালোকৰ চাৰিওফালে অৱশিষ্ট থকা জাতিবোৰে তেতিয়া জানিব। মই যিহোৱাই ইয়াক কলোঁ, আৰু ইয়াক সিদ্ধও কৰিম।

37 পৰভূ যিহোৱাই এই দৰে কৈছে: “আৰু এটা কথা আছে; মই যেন ইস্ৰায়েল বংশৰ কাৰণে ইয়াক কৰিম, সেইবাবে তেওঁলোকে মোৰ আগত পৰাৰথনা কৰিবলৈ মই বাট চাই থাকিম; মই মেৰ-ছাগৰ জাকৰ দৰে তেওঁলোকক মানুহেৰে বৃদ্ধি

কৰিম।³⁸ পবিত্ৰ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ, যিৰুচালেমৰ নিৰুপিত উঁসৰৰ মেৰ-ছাগৰ জাকৰেই দৰেই ধ্বংস নগৰবোৰ মানুহৰ জাকেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব; তাতে, মই যে যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে জানিব।”

37 অধ্যায়

ইশ্বায়েল জাতিক পুনৰায় জীউৱা।

1 পাছত যিহোৱাৰ হাত মোৰ ওপৰত অৰপিত হ'ল, আৰু যিহোৱাই নিজ আশ্বাৰে মোক লৈ গৈ উপত্যকাটিৰ মাজত থলে। সেই উপত্যকা হাজেৰে পৰিপূৰ্ণ আছিল।² তেওঁ সেইবাৰৰ ওচৰে ওচৰে এইদৰে চাৰিওফালে মোক ফুৰালে। আৰু চোৱা! সেই উপত্যকাটিত অনেক অনেক হাড় আছিল। আৰু চোৱা! সেইবাৰ অতি শুকান।³ তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, এই হাড়বোৰ জীৱ পাৰেনে?” তেতিয়া মই ক'লোঁ, “হে পৰভু যিহোৱা, আপুনিহে জানে!”

4 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “তুমি এই হাড়বোৰৰ আগত ডাববাণী পৰচাৰ কৰা, আৰু এইবাৰক কোৱা, ‘হে শুকান হাড়বিলাক! যিহোৱাৰ বাক্য শুনা।’⁵ পৰভু যিহোৱাই এই হাড়বোৰক এই কথা কৈছে: ‘চোৱা! মই তোমালোকৰ ভিতৰত নিশ্বাস* সন্মুখম; তাতে তোমালোক জীৱা।’⁶ আৰু মই তোমালোকৰ ওপৰত সিৰ দিম, মাংস উঁপন্ন কৰিম, তোমালোকক ছালেৰে ঢাকিম, আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত পৰাণবায়ু দিম; তাতে তোমালোক জীৱা, আৰু মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিব।”

7 পাছত মই আজ্ঞা পোৱাৰ দৰে ডাববাণী পৰচাৰ কৰিলোঁ; মই পৰচাৰ কৰোঁতে এটি শব্দ হ'ল, মৰ মৰ শব্দ হ'ল। আৰু হাড়বোৰ গোটখাই নিজ নিজ হাড়ত লাগিল।⁸ আৰু মই চাই দেখিলোঁ, সেইবাৰত সিৰ হ'ল, মাংস উঁপন্ন হ'ল, আৰু সেইবাৰক ছালে ঢাকিলে! কিন্তু সেইবাৰৰ ভিতৰত পৰাণ-বায়ু নাছিল।

9 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “বায়ুৰ আগত ডাববাণী পৰচাৰ কৰা! হে মনুষ্য সন্তান ডাববাণী পৰচাৰ কৰি বায়ুক কোৱা ‘পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: হে বায়ু চাৰিওদিশৰ পৰা আহি এই হত লোকবোৰ জীৱৰ নিমিত্তে ইহঁতৰ ওপৰত বলোওৱা।’”

10 তেতিয়া তেওঁ মোক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰ, মই ডাববাণী পৰচাৰ কৰিলোঁ; তেতিয়া সিহঁতৰ ভিতৰত পৰাণ-বায়ু সোমালত সিহঁত জীলে! আৰু তেতিয়া অতিশয় মহাবাহিনী হৈ নিজ নিজ ভৰিত ভৰ দি থিয় হ'ল।

11 আৰু ঈশ্বৰে মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, এই হাড়বোৰেই ইশ্বায়েলৰ গোটেই বংশ। চোৱা! তেওঁলোকে কয়, ‘আমাৰ হাড়বোৰ শুকান, আৰু আমাৰ আশা নাইকিয়া হ'ল, আমি নিচেইক উচ্ছন্ন হ'লোঁ।’¹² এই হেতুকে তুমি ডাববাণী পৰচাৰ কৰি তেওঁলোকক কোৱা, ‘পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! হে মোৰ পৰজাসকল, মই তোমালোকৰ মৈদামবোৰ মুকলি কৰিম, আৰু তোমালোকৰ মৈদামৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াম! আৰু মই তোমালোকক ইশ্বায়েল দেশলৈ লৈ যাম।’

13 তেতিয়া হে মোৰ পৰজাসকল, মই যেতিয়া তোমালোকৰ মৈদামবোৰ মুকলি কৰিম, আৰু তোমালোকৰ মৈদামৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াম তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তোমালোকে জানিব।¹⁴ আৰু মই তোমালোকৰ অশ্ৰুত মোৰ আশ্বা স্থাপন কৰিম, তেতিয়া তোমালোক জীৱা, আৰু মই তোমালোকৰ দেশত তোমালোকক বহুৱাম; আৰু মই যিহোৱায়েই যে ইয়াক কলোঁ, আৰু ইয়াক সিদ্ধ কৰিলোঁ।” তাক তোমালোকে জানিব, ইয়াক যিহোৱাই কৈছে।

15 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ গুৰিলে আহিল, বোলে,¹⁶ “এতিয়া তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি নিজৰ কাৰণে এডাল কাঠ লৈ তাৰ ওপৰত এই কথা লিখা, ‘যিহূদাৰ আৰু তেওঁৰ লগৰীয়া ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল।’ আৰু এডাল কাঠ লৈ তাৰ ওপৰত এই কথা লিখা, ‘যোচেফৰ, অৰখা ইশ্বৰিয়মৰ আৰু তেওঁৰ লগৰীয়া ইশ্বায়েলৰ আটাই বংশৰ কাঠ।’¹⁷ আৰু সেই দুডাল তোমাৰ হাতত এডাল হ'বৰ কাৰণে এডালৰ লগত আন ডাল লগ লগাই তোমাৰ কাৰণে এডাল কৰা।

18 “আৰু এইবাৰৰ দ্বাৰাই তুমি কি বুজাইছা, তাক তুমি আমাক নজনাৱানে?” এইবুলি তোমাৰ জাতিৰ সন্তানসকলে যেতিয়া তোমাক সুধিব,¹⁹ তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক ক'বা, ‘পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! মই ইশ্বৰিয়মৰ হাতত থকা, যোচেফৰ কাঠডাল, আৰু তেওঁৰ লগৰীয়া ইশ্বায়েলৰ ফৈদবোৰক লৈ, যিহূদাৰ কাঠডালৰ লগতে লগ লগাই এডাল কৰিম, আৰু তেওঁলোক মোৰ হাতত এডাল হ'ব।’²⁰ তেতিয়া তুমি লিখা কাঠ দুডাল তেওঁলোকৰ আগত তোমাৰ হাতত থাকিব।

21 আৰু তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল যোৱা জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা মই তেওঁলোকক লৈ চাৰিওফালৰ পৰা তেওঁলোকক গোটায়ে তেওঁলোকৰ নিজ দেশলৈ লৈ যাম।’²² পাছে মই দেশত ইশ্বায়েলৰ পৰ্ব্বতবোৰৰ ওপৰত তেওঁলোকক এক জাতি কৰিম, আৰু এজন ৰজা তেওঁলোকৰ আটাইৰে ৰজা হ'ব; তেওঁলোক পুনৰায় দুই জাতি নহ'ব, বা কেতিয়াও দুই ৰাজ্য বিভক্ত নহ'ব।²³ আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ মূৰ্ত্তিৰে, নিজৰ ঘিণলগীয়া বস্ত্ৰে, নাইবা নিজৰ অপৰাধৰ কোনো অপৰাধেৰে নিজক আৰু অশুচি নকৰিব; কিন্তু তেওঁলোকে পাপ কৰা তেওঁলোকৰ আটাই বাসস্থানৰ পৰা মই তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিম, আৰু তেওঁলোকক শুচি কৰিম; তেতিয়া তেওঁলোক মোৰ পৰজা হ'ব, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম।

24 আৰু মোৰ দাস দায়ুদ তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰজা হ'ব, আৰু তেওঁলোক সকলোৰে এজন ৰখীয়া হ'ব; তেওঁলোকে মোৰ শাসন-পৰণালী বোৰত চলিব, আৰু মোৰ বিধিবোৰ পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব।²⁵ আৰু তোমালোকৰ পুৰুষসকলে বাস কৰা, মোৰ দাস যাকোবক মই দিয়া দেশখনত তেওঁলোকে বাস কৰিব; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পুং-পৌৰাণিকৰে চিৰকাললৈকে তাত বাস কৰিব, আৰু মোৰ দাস দায়ুদ চিৰকাললৈকে তেওঁলোকৰ অধিপতি হ'ব।

26 ইয়াৰ বাহিৰে মই তেওঁলোকৰ লগত এটি শান্তিৰ নিয়ম কৰিম; সেয়ে তেওঁলোকে সৈতে এটি চিৰকালীয়া নিয়ম হ'ব; মই তেওঁলোকক স্থাপন কৰি তেওঁলোকক বৃদ্ধি কৰিম, আৰু চিৰকাললৈকে তেওঁলোকৰ মাজত মোৰ ধৰ্ম্মধাম স্থাপন কৰিম।

* 37 অধ্যায়:5 পৰাণবায়ু

27 মোৰ আৰাসো তেওঁলোকৰ লগত থাকিব, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম, আৰু তেওঁলোক মোৰ পৰজা হ'ব। 28 আৰু যেতিয়া মোৰ ধৰ্মমধ্যম তেওঁলোকৰ মাজত চিৰকাললৈকে থাকিব, তেতিয়া মই যে ইশ্বায়েলক পৰিৎৰ কৰোঁতা যিহোৱা, তাক জাতিবোৰে জানিব!"

38 অধ্যায়

অন্তিম কালত গোগে ইশ্বায়েলক আৰ্শ্বৰমণ কৰা। গোগৰ বিনাস।

1 পাছত যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, 2 "হে মনুষ্য সন্তান, মাগোগদেশীয়, ৰোচ, মেচেক আৰু তুবলৰ অধিপতি গোগৰ ফাললৈ মুখ কৰা; তাৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি কোৱা! 3 "পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা! ৰোচ, মেচেক আৰু তুবলৰ অধিপতি হে গোগ, মই তোমাৰ বিপক্ষ।

4 মই তোমাক ওলোটাম, আৰু তোমাৰ জামুদাঁতৰ গুৰিত হাঁকোটা লগাম; আৰু তোমাক আৰু তোমাৰ ঘোঁৰা আৰু অশ্ববোৰী আদি আটাই সৈন্যসামগ্ৰিক উলিয়ায়; তেওঁলোক আটাইবোৰ সু-সজ্জিত, ফৰ আৰু ঢাল ধৰা মহাদল; তেওঁলোক আটাইবোৰ তৰোৱালধাৰী। 5 তেওঁলোকৰ লগত পাৰস্য, কুচ আৰু পূট আছে; তেওঁলোক আটাইবোৰ ঢাল লোৱা, আৰু শিৰোৰক্ষক টুপি পিন্ধা। 6 গোমৰ আৰু তাৰ আটাই দলসমূহ, উত্তৰৰ অন্ত্ৰ ভাগত থকা তোগৰ্ভমাৰ বংশ আৰু তাৰ আটাই দলসমূহ আদি কৰি অনেক অনেক জাতি তোমাৰে সৈতে আছে।

7 তুমি যুগুত হোৱা! নিজকে যুগুত কৰা; তুমি নিজৰ ওচৰত গোট খোৱা দলসমূহে সৈতে যুগুত হোৱা, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ ৰখীয়া হোৱা। 8 বহুদিনৰ পাছত তোমাৰ সৈন্য সমূহ গোটোৱা হ'ব; তৰোৱালৰ মুখৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা, অনেক জাতি সমূহৰ পৰা গোটোৱা লোকসকলৰ দেশলৈ, বহুকালৰ পৰা উচ্ছন্ন হোৱা ইশ্বায়েলৰ পৰ্বতবোৰলৈ কৰবোৰৰ শেষ ভাগত তুমি যাংবা কৰিবা; কিন্তু সেই দেশৰ লোকসকলক জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা উলিওৱা হ'ল আৰু তেওঁলোক আটাই নিৰাপদে বাস কৰিছে। 9 তুমি উঠি ধুমুহাৰ দৰে যাংবা কৰিবা; তুমি আৰু তোমাৰ আটাই দলসমূহে আৰু তোমাৰে সৈতে অনেক জাতিয়ে মেঘৰ দৰে দেশ ঢাকিবা।

10 পৰভূ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: "সেই দিনা তোমাৰ মনত নানা ভাব উদয় হ'ব আৰু তুমি কু-কল্পনা কৰিবা।" 11 আৰু তুমি ক'বা, "লুট কৰিবলৈ আৰু বস্ত কাটি আনিবলৈ, বৰতমানে বাস কৰা; আৰু উচ্ছন্ন ঠাইবোৰৰ অহিতে আৰু জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা গোটোৱা গৰু, ছাগলী, আদি বস্ত অৰজ্জা, পৃথিৱীৰ মাজ ঠাইত বাস কৰা জাতিৰ অহিতে মোৰ হাত চলাবলৈ, 12 গড় নোহোৱা গাওঁ থকা দেশখনলৈ মই উঠি যাম, সুস্থিৰে থকা নিৰাপদে বাস কৰা, সমূলি গড়, ডাং কি কপাট নোহোৱাকৈ বাস কৰা লোকসকলৰ তালৈ যাম।

13 চিবা, দদান, তৰ্বীচৰ বণিকসকল আৰু তাৰ আটাই ডেকা সিংহবোৰে তোমাক ক'ব, "আপুনি লুট কৰিবলৈ জানো অহা নাই? বস্ত কাটি নিবলৈ, সোণ আৰু ৰূপ লৈ যাবলৈ, গৰু, মেৰ-ছাগ আদি অধিক লুটদৰব্য লৈ যাবলৈ আপুনি জানো আপোনাৰ দলসমূহক গোটোৱা নাই?"

14 এই হেতুকে, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি গোগক কোৱা, "পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: সেইদিনা যেতিয়া মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলে নিৰাপদে বাস কৰিব, তেতিয়া তুমি দানো তাক নাজানিবা? 15 সেইদৰে তুমি উত্তৰৰ অন্ত্ৰভাগৰ নিজ ঠাইৰ পৰা যাংবা কৰিবা, আৰু তোমাৰে সৈতে অনেক জাতি যাব; তেওঁলোক আটাইবোৰ অশ্ববোৰী, তেওঁলোক মহাদল আৰু পৰাৰ্শ্বৰী সৈন্য-সামগ্ৰিক। 16 তুমি এডোখৰ মেঘৰ দৰে দেশ ঢাকি মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ অহিতে উঠি যাবা; হে গোগ, মই জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে তোমাৰ মাজত পৰিৎৰীকৃত হ'লে জাতিবোৰে মোক জানিবৰ কাৰণে শেষ কালত মোৰ দেশৰ বিৰুদ্ধে মই তোমাক লৈ যাম।"

17 পৰভূ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে তোমাক আনিম বুলি আগৰ কালত অনেক বছৰ ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা মোৰ দাস ভাববাদীসকলৰ দ্বাৰাই যাৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ, তুমিয়েই সেইজন নোহোৱানে? 18 আৰু পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, 'গোগ, ইশ্বায়েল দেশৰ বিৰুদ্ধে যোৱা দিনা মোৰ নাকত শ্ৰেৰাধানি উঠিব!'

19 কিয়নো মোৰ অন্ত্ৰজালাত আৰু শ্ৰেৰাধানিত মই কৈছোঁ, ইশ্বায়েল দেশত সেই দিনা নিশ্চয়ে মই কল্পন হ'ব যে, 20 সমুদ্ৰৰ মাছ, আকাশৰ পক্ষী, বনৰীয়া জন্তু, মাটিত বগাই ফুৰা আটাই উৰণ জন্তু আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো লোক মোৰ সন্মুখত ৰূপিব আৰু পৰ্বতবোৰ পেলোৱা হ'ব, গড়া ঠাইবোৰ খহি পৰিব আৰু পৰত্যেক গড় মাটিৰে সমান হ'ব।

21 আৰু পৰভূ যিহোৱাই কৈছে, মোৰ সকলো পৰ্বতত মই তাৰ অহিতে তৰোৱাল মাতিম; পৰত্যেক মানুহৰ তৰোৱাল নিজ নিজ ভাইৰ বিৰুদ্ধে হ'ব। 22 আৰু মই মহামাৰী আৰু ৰক্তপাতেৰে তেওঁলোকৰ বিচাৰ উচিত দণ্ড দিম; আৰু মই তেওঁলোকৰ, তেওঁলোকৰ দলসমূহৰ আৰু তাৰ লগত থকা অনেক জাতিৰ ওপৰত প্ৰাৱন কৰোঁতা বৰষুণ, মহাশিলাবৃষ্টি, অগ্নি, আৰু গন্ধক বৰষাম। 23 আৰু মই নিজকে মহান আৰু পৰিৎৰ কৰিম, আৰু অনেক জাতিৰ আগত নিজকে চিনাকি দিম; তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব।

39 অধ্যায়

1 "এতিয়া তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি গোগৰ বিৰুদ্ধে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি কোৱা, পৰভূ যিহোৱাই এই দৰে কৈছে: ৰোচ, মেচেক, আৰু তুবলৰ অধিপতি হে গোগ চোৱা! মই তোমাৰ বিপক্ষ। 2 আৰু মই তোমাক ওলোটাম, তোমাক চলাই লৈ আহিম, আৰু উত্তৰৰ অন্ত্ৰভাগৰ পৰা তোমাক উলিয়াই ইশ্বায়েলৰ পৰ্বতবোৰৰ ওপৰলৈ তোমাক আনিম। 3 আৰু মই পৰহাৰ কৰি তোমাৰ ধন তোমাৰ বাওঁ হাতৰ পৰা পেলাই দিম আৰু তোমাৰ সোঁ-হাতৰ পৰা তোমাৰ কাঁড়বোৰ পৰি যোৱা কৰিম।

4 তুমি ইশ্বায়েলৰ পৰুবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ আটাই দলসমূহ আৰু তোমাৰ লগত থকা জাতিবোৰে সৈতে পৰি থাকিবা; তোমাক খাবলৈ মই সকলো বিধৰ হিংসক পক্ষী আৰু বনৰীয়া জন্তু তোমাক দিম। 5 পৰভু যিহোৱাই কৈছে, তুমি মুকলি পথাৰত পৰি থাকিবা; কাৰণ ময়েই ইয়াক কলোঁ। 6 'আৰু মই মাগোগৰ মাজলৈ, আৰু দ্বীপবোৰত নিৰাপদে বাস কৰিবোৰৰ মাজলৈ অগ্নি পঠিয়াম; তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তেওঁলোকে জানিব।

7 আৰু মই মোৰ পৰিণতৰ নাম মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ মাজত জনাম আৰু মোৰ পৰিণতৰ নাম অপৰিণতীকৃত হ'বলৈ আৰু নিদিম; তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইশ্বায়েলৰ পৰিণতৰ জনা তাক জাতিবোৰে জানিব। 8 পৰভু যিহোৱাই কৈছে, চোৱা! সেয়ে আহিছে, সেয়ে সিদ্ধ হ'ব, মই নিজে কোৱা দিন এয়ে।

9 সেই সময়ত ইশ্বায়েলৰ নগৰ নিবাসীসকলে ওলাই গৈ, ফৰ আৰু ঢাল, ধনু আৰু কাঁড়, হাতৰ লাঠি আৰু যাঠী আদি অশংকৰবোৰ খৰি কৰি পুৰিব; তেওঁলোকে সাত বছৰলৈকে সেইবোৰ খৰি কৰি পুৰি থাকিব। 10 তেওঁলোকে পথাৰৰ পৰা খৰি নানিব আৰু কাঠনিতে কোনো গছ নাকাটিব; কিয়নো তেওঁলোকে অশংকৰবোৰকে খৰি কৰি পুৰিব। পৰভু যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকক লুট কৰিবোৰক তেওঁলোকে লুট কৰিব আৰু তেওঁলোকক অপহৰণ কৰাসকলক তেওঁলোকে অপহৰণ কৰিব।

11 তেতিয়া আৰু মই সেই দিনা ইশ্বায়েলৰ মাজত সমুদৰৰ পূব ফালৰ বাটবুৱাসকলৰ উপত্যকাটোত গোগক পুতিবলৈ ঠাই দিম; সেয়ে বাটবুৱাৰ বাট বন্ধ কৰিব; সেই ঠাইতে তেওঁলোকে গোগ আৰু তাৰ আটাই লোক সমূহক পুতিব; আৰু তেওঁলোকে তাৰ নাম হামোন-গোগৰ [গোগৰ লোক সমূহৰ] উপত্যকা থ'ব।

12 আৰু দেশ শুচি কৰিবৰ কাৰণে ইশ্বায়েল বংশই সাত মাহলৈকে তেওঁলোকক পুতি থাকিব। 13 এনে কি, দেশৰ সকলো লোকে তেওঁলোকক পুতিব; পৰভু যিহোৱাই কৈছে, মই গৌৱাণিত হ'বৰ দিনা সেয়ে তেওঁলোকলৈ যশস্যৰ কাৰণ হ'ব।

14 তেতিয়া লোকসকলে কামত লাগি থাকিব পৰা মানুহক বাচি ল'ব; তেওঁলোকে দেশ ভ্ৰমণ কৰি কৰি দেশ শুচি কৰিবৰ অৰ্থে মাটিত পৰি থকা অৱশিষ্টসকলক বাটবুৱাৰ সহায়ত পুতি থ'ব; সাত মাহৰ মূৰত তেওঁলোকে বিচাৰি ফুৰিব। 15 আৰু কোনো বাটবুৱাই দেশৰ মাজেদি যাওঁতে যদি মানুহৰ হাড় দেখে, তেন্তে, পেঁতোতা মানহি হামোন গোগৰ উপত্যকাত তাক পোতক বুলি তেওঁ তাৰ ওপৰত এটা চিন দিব। 16 আৰু হামোনা [লোক সমূহ] বুলি এখন নগৰৰ নামো হ'ব। এইদৰে তেওঁলোকে দেশ শুচি কৰিব।

17 আৰু হে মনুষ্য সন্তান, পৰভু যিহোৱাই এই দৰে কৈছে: আটাই বিধৰ পক্ষীক আৰু আটাই বনৰীয়া জন্তুক তুমি কোৱা, "তোমালোকে গোট খাই আহা! তোমালোকে মাংস খাবলৈ আৰু ৰক্তপান কৰিবলৈ, মোৰ যজ্ঞলৈ, ইশ্বায়েলৰ পৰুবোৰৰ ওপৰত মই যি যজ্ঞ কৰিম, তালৈকে চাৰিওফালৰ পৰা আহি একত্ৰিত হোৱা। 18 তোমালোকে বীৰসকলৰ মাংস খাবা আৰু মতা মেৰ-ছাগ, মেৰ-ছাগ পোৱালি, ছাগ আৰু ভতৰাম্বৰূপ পৃথিৱীৰ অধিপতিসকলৰ ৰক্ত পান কৰিবা; তেওঁলোক সকলোৱে বাচানৰ হস্তপুষ্টি পশুস্বৰূপ।

19 তেতিয়া তোমালোকৰ কাৰণে মই যি যজ্ঞ কৰিম, তাৰ তেল তোমালোকে তৃপ্ত নোহোৱালৈকে ভোজন কৰিবা আৰু তোমালোকে মতলীয়া নোহোৱালৈকে তাৰ তেজ পান কৰিবা। 20 আৰু পৰভু যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকে মোৰ মেজত বহি ঘোঁৰা আৰু ৰথ, বীৰ আৰু আটাই ৰণবাক খাই পেট ভৰাবা।"

21 তেতিয়া এইদৰে মই জাতিবোৰৰ মাজত মোৰ গৌৱৰ স্থাপন কৰিম, আৰু মোৰ যি দণ্ড মই সিদ্ধ কৰিম, আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ যি হাত অৰূপ কৰিম, তাক আটাই জাতিয়ে দেখিব। 22 ইশ্বায়েল বংশই সেই দিনাৰ পৰা আগলৈ মই যে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ইয়াক জানিব।

23 আৰু জাতিবোৰে জানিব, যে, ইশ্বায়েল বংশই নিজ অপৰাধতে দেশান্তৰলৈ গৈছিল; কাৰণ তেওঁলোকে মোৰ অহিত্তে বিদেহ কৰাত, মই তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ ঢাকি তেওঁলোকৰ শংকৰ হাতত তেওঁলোকক শোধাই দিছিলোঁ, আৰু তেওঁলোক সকলোৱে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হৈছিল। 24 তেওঁলোকৰ অশৌচ আৰু নানা অপৰাধ অনুসাৰে, মই তেওঁলোকলৈ কাৰ্য কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ ঢাকিছিলোঁ।

25 কিন্তু পৰভু যিহোৱাই কৈছে, এতিয়া মই যাকোৱৰ বন্দী অৱস্থা পৰিৱৰ্ত্তন কৰিম, আৰু গোটেই ইশ্বায়েল বংশক দয়া কৰিম আৰু মোৰ পৰিণতৰ নামৰ অৰ্থে মই উদ্ৰাসাহী হ'ম। 26 আৰু এতিয়া তেওঁলোকে নিজ দেশত নিৰাপদে বাস কৰিব, আৰু কোনো তেওঁলোকক ভয় নেদেখুৱাব, 27 যেতিয়া মই তেওঁলোকক জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা ওলোটাৰ আনি, তেওঁলোকৰ শংকৰ দেশবোৰৰ পৰা গোটাৰ অনেক জাতিৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকৰ মাজত পৰিণতীকৃত হ'ম, তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ লাজৰ আৰু তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে কৰা নিজৰ আটাই অপৰাধৰ ডাৰ বব।

28 আৰু মই তেওঁলোকক জাতিবোৰৰ মাজলৈ দেশান্তৰ কৰাৰ পাছত তেওঁলোকৰ দেশলৈ আনি তেওঁলোকক গোটালৈ, মই যে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে জানিব আৰু মই তাত তেওঁলোকৰ কাকো আৰু অৱশিষ্ট নাৰাখিম। 29 আৰু মই তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ আৰু নাঢ়াকিম; কিয়নো পৰভু যিহোৱাই কৈছে, মই ইশ্বায়েল-বংশৰ ওপৰত মোৰ আত্মা বাকি দিম।"

40 অধ্যায়

নতুন মন্দিৰৰ বৰণনা।

1 আমি বাবিলনৰ পৰা দেশান্তৰিত হোৱাৰ পঁচিশ বছৰৰ বছৰি, বছৰৰ আৰম্ভণত, মাহৰ দশম দিনা, নগৰখন পৰহাৰিত হোৱাৰ চতুৰ্দশ বছৰৰ সেই দিনাই যিহোৱাই তেওঁৰ হাত মোৰ ওপৰত দি মোক তালৈ নিলে। 2 তেওঁ মোক ঈশ্বৰীয় দৰ্শনত ইশ্বায়েল দেশলৈ নি এখন অতিশয় ওখ পৰুবত বহুৱালে; তাৰ ওপৰত দক্ষিণফালে এক নগৰস্বৰূপ গৃহ দেখা গৈছিল।

3 তেতিয়া তেওঁ মোক তালৈ নিলে, আৰু চোৱা, হাতত এগছ শণ সূতাৰ ৰছী আৰু এডাল পৰিমান-নল লোৱা পিতলৰ আভাৰ দৰে আৰা থকা এজন পুৰুষ আছিল; তেওঁ বাট-চৰাত থিয় হৈ আছিল। 4 পাছে সেই পুৰুষে মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি নিজৰ চকুৰে চোৱা, নিজৰ কাণেৰে শুনা আৰু মই তোমাক যি যি দেখুৱাম, সেই সকলোৱে মন দিয়া; কিয়নো মই যেন সেই সকলোকে তোমাক দেখুৱাম, এই অভিপ্ৰায়েৰেহে তোমাক ইয়ালৈ অনা হ'ল; তুমি যি যি দেখিবা, সেই সকলোকে ইশ্বৰয়েল বংশক জনাব।

5 আৰু চোৱা, গৃহৰ বাহিৰে চাৰিওফালে এটা গড় আছিল, আৰু পুৰুষজনৰ হাতত জুখিবৰ কাৰণে ছহাত দীঘল এডাল নল আছিল; তাৰ প্ৰত্যেক হাতৰ জোখ এক হাত চাৰি আঙুল; পাছে তেওঁ গড় জুখিলত, ডাঠে এক নল, আৰু ওখই এক নল হ'ল। 6 তেতিয়া তেওঁ পূৰ্ণফালে মুখ কৰা বাট-চৰালৈ আহি তাৰ খটখটিয়েদি উঠিল আৰু তেওঁ সেই বাট-চৰাৰ দুৱাৰডলি জুখিলত, বহল এক নল হ'ল; আৰু এক নল বহল আন দুৱাৰডলিও আছিল। 7 আৰু প্ৰত্যেক প্ৰহৰী কোঠালি এক নল দীঘল আৰু এক নল বহল আছিল, আৰু সেই কোঠালিবোৰ পাঁচ হাত পাঁচ হাত অস্ত্ৰৰ আছিল; আৰু গৃহৰ ফালে বাট-চৰাটোৰ বাৰাণ্ডাৰ কাষত থকা দুৱাৰডলি এক নল আছিল।

8 তেওঁ বাট-চৰাটোৰ গৃহৰ ফাললৈ থকা বাৰাণ্ডা জুখি এক নল পালে। 9 পাছত তেওঁ বাট-চৰাটোৰ বাৰাণ্ডা জুখি আঠ হাত পালে আৰু বাৰাণ্ডাৰ ওলাই থকা সম্মুখৰ দুই ভাগ জুখি দুহাত দুহাত পালে আৰু বাট-চৰাটোৰ বাৰাণ্ডা গৃহৰ ফাললৈ আছিল। 10 আৰু সেই পূৰ্ণফালৰ বাট-চৰাটোৰ প্ৰহৰী কোঠালি এফালে তিনটা আনফালে তিনটা আছিল, সেই তিনিওটা একে জোখৰ; আৰু ইফালে সিফালে থকা, প্ৰহৰী কোঠালি পৃথক কৰা দেৱালবোৰ একে জোখৰ।

11 পাছে তেওঁ বাট-চৰাটোৰ প্ৰবেশস্থানৰ প্ৰস্থ জুখি দহ হাত পালে আৰু বাট-চৰাটোৰ দৈৰ্ঘ্য জুখি তেৰ হাত পালে। 12 আৰু প্ৰত্যেক প্ৰহৰী-কোঠালিৰ আগত ইফালে এশ হাতৰ সিফালে এশ হাতৰ সীমা আছিল আৰু প্ৰত্যেক প্ৰহৰী-কোঠালি ইফালে ছহাত সিফালে ছহাত আছিল। 13 আৰু তেতিয়া তেওঁ এটা প্ৰহৰী-কোঠালিৰ চালৰ পৰা আন চাললৈকে বাট-চৰাটো জুখি পঁচিশ হাত বহল পালে, দুৱাৰ সম্মুখা-সম্মুখি।

14 তেতিয়া তেওঁ বাৰাণ্ডাৰ জোখ থিৰ কৰি বিশ হাত পালে; বাট-চৰাটোৰ কেউফালে থকা চোতালখন বাৰাণ্ডাত লাগি আছিল। 15 আৰু বাট-চৰাটোৰ প্ৰবেশস্থানৰ সম্মুখৰ পৰা বাট-চৰাটোৰ গৃহৰ ফালে থকা বাৰাণ্ডাৰ সম্মুখলৈ পঞ্চাশ হাত। 16 প্ৰহৰী-কোঠালিবোৰত, বাট-চৰাটোৰ ভিতৰে কেউফালে সেইবোৰ পৃথক কৰা দেৱালবোৰত, আৰু সেইবোৰ খিলানবোৰত, চিলিঙি দিয়া খিডিকি আছিল আৰু সেই খিডিকি ভিতৰে কেউফালে আছিল আৰু বাৰাণ্ডাৰ ওলাই থকা সম্মুখৰ দুই ভাগত খাজুৰ গছৰ আকৃতি আছিল।

17 তেতিয়া তেওঁ মোক বাহিৰে চোতালখনলৈ নিলে আৰু চোৱা, চোতালখনৰ কেউফালে সজা অনেক কোঠালি আৰু শিল পাৰি দিয়া এডোখৰ ঠাই আছিল; সেই ঠাইডোখৰত বিৰশটা কোঠালি আছিল। 18 আৰু ঠাইডোখৰ বাট-চৰাকেইটাৰ কাষে কাষে আছিল; সেয়ে বহলে বাট-চৰাকেইটাৰ দীঘলৰ সমান সেয়ে শিলপাৰি দিয়া চাপৰ ঠাই। 19 পাছত তেওঁ তলৰ বাট-চৰাটোৰ সম্মুখৰ পৰা ভিতৰৰ চোতালখনৰ সম্মুখলৈ, বাহিৰে প্ৰস্থ জুখি পূৰ আৰু উত্তৰ দুয়োফালে এশ এশ হাত পালে।

20 পাছত তেওঁ বাহিৰে চোতালখনৰ উত্তৰ ফালে মুখ কৰা বাট-চৰাটোৰ দৈৰ্ঘ্য আৰু প্ৰস্থ জুখিলে। 21 তাৰ প্ৰহৰী-কোঠালি ইফালে তিনিটা সিফালে তিনিটা আছিল আৰু তাৰ ওলাই থকা সম্মুখৰ দুই ভাগ আৰু তাৰ খিলনিবোৰ প্ৰথম বাট-চৰাটোৰ পৰিমাণ মতেই; তাৰ দৈৰ্ঘ্য পঞ্চাশ হাত আৰু প্ৰস্থ পঁচিশ হাত।

22 তাৰ খিডিকিবোৰ, তাৰ খিলনিবোৰ আৰু তাৰ খাজুৰ গছৰ আকৃতিৰ পূৰ্ণফালৰ বাট-চৰাটোৰ পৰিমাণ মতেই; সাতখাপ গৈ তাৰ ওপৰত উঠা যায়; তাৰ খিলনিবোৰ ভিতৰ ফালে আছিল। 23 উত্তৰফালৰ বাট-চৰাটোৰ আৰু পূৰ্ণফালৰ বাট-চৰাটোৰ সম্মুখত ভিতৰ চোতালখনৰ বাট-চৰা আছিল; আৰু তেওঁ এটা বাট-চৰাৰ পৰা আন এটা বাট-চৰাটোলৈ জুখি এশ হাত পালে।

24 পাছত তেওঁ মোক দক্ষিণ ফাললৈ নিলে আৰু চোৱা, দক্ষিণফালে মুখ কৰা এটা বাট-চৰা আছিল আৰু তেওঁ তাৰ ওলাই থকা সম্মুখৰ দুই ভাগ তাৰ খিলনিবোৰ জুখি সেই পৰিমাণতেই পালে। 25 তাত আৰু তাৰ কেউফালে থকা খিলানবোৰত ওপৰে কোৱা খিডিকিৰ দৰে খিডিকি আছিল, তাৰ দৈৰ্ঘ্য পঞ্চাশ হাত আৰু প্ৰস্থ পঁচিশ হাত।

26 তাৰ ওপৰত উঠিবলৈ সাতখাপ আছিল; তাৰ খিলানবোৰ ভিতৰ ফালে আছিল আৰু তাৰ বাৰাণ্ডা ওলাই থকা সম্মুখৰ দুই ভাগত ইফালে সিফালে খাজুৰ গছৰ আকৃতি আছিল। 27 আৰু দক্ষিণ পালে ভিতৰ চোতালখনৰ এটা বাট-চৰা আছিল; তেওঁ এটা বাট-চৰাৰ পৰা আনটোলৈ দক্ষিণ পালে জুখি এশ হাত পালে।

28 পাছে তেওঁ মোক দক্ষিণফালৰ বাট-চৰাইদি ভিতৰ চোতালখনলৈ নিলে আৰু তেওঁ দক্ষিণৰ বাট-চৰা জুখি সেই পৰিমাণমতেই পালে; 29 তাৰ প্ৰহৰী-কোঠালিবোৰ, তাৰ পৰা ওলাই থকা বাৰাণ্ডাৰ দুই ভাগ, আৰু তাৰ খিলানবোৰ সেই পৰিমাণমতেই আছিল; তাত আৰু তাৰ কেউফালে তাৰ খিলানবোৰত খিডিকি আছিল; তাৰ দৈৰ্ঘ্য পঞ্চাশ হাত আৰু প্ৰস্থ পঁচিশ হাত। 30 আৰু কেউফালে পঁচিশ হাত দীঘল আৰু পাঁচ হাত বহল খিলানবোৰ আছিল; 31 তাৰ খিলানবোৰ বাহিৰে চোতালখনৰ ফাললৈ আছিল, আৰু তাৰ বাৰাণ্ডাৰ ওলাই থকা সম্মুখৰ দুই ভাগত খাজুৰ গছৰ আকৃতি আছিল আৰু তাৰ ওপৰত উঠিবলৈ আঠ খাপ আছিল।

32 পাছত তেওঁ মোক পূৰ্ণফাললৈ ভিতৰ চোতালখনৰ মাজলৈ নিলে আৰু বাট-চৰাটো জুখি সেই পৰিমাণতেই পালে। 33 তাৰ প্ৰহৰী-কোঠালিবোৰ, তাৰ বাৰাণ্ডাৰ ওলাই থকা সম্মুখৰ দুই ভাগ আৰু তাৰ খিলানবোৰ সেই পৰিমাণতেই আছিল; তাত আৰু তাৰ কেউফালে তাৰ খিলানবোৰত খিডিকি আছিল; বাট-চৰাটো পঞ্চাশ হাত দীঘল আৰু পঁচিশ হাত বহল।

34 তাৰ খিলানবোৰ বাহিৰ চোতালখনৰ ফাললৈ আছিল আৰু ইফালে সিফালে তাৰ বাৰাণ্ডাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগত খাজুৰ গছৰ আকৃতি আছিল; আৰু তাৰ ওপৰত উঠিবলৈ আঠ খাপ আছিল।

35 পাছত তেওঁ মোক উত্তৰ বাট-চৰাটোলৈ নিলে আৰু তেওঁ তাক জুখি সেই পৰিমাণমতেই পালে। 36 তাৰ পৰহী-কোঁঠালিবোৰ, তাৰ বাৰাণ্ডাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগ আৰু তাৰ খিলানবোৰ সেই পৰিমাণতেই আছিল আৰু কেউফালে তাত খিড়িকি আছিল; তাৰ দৈৰ্ঘ্য পঞ্চাশ হাত আৰু প্ৰস্থ পঁচিশ হাত আছিল। 37 তাৰ বাৰাণ্ডা বাহিৰ চোতালৰ ফাললৈ আছিল আৰু তাৰ ইফালে সিফালে ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগত খাজুৰ গছৰ আকৃতি আছিল; আৰু তাৰ ওপৰত উঠিবলৈ আঠ খাপ আছিল।

38 প্ৰত্যেক বাট-চৰাৰ বাৰাণ্ডাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগৰ ওচৰত দুৱাৰ থকা এটা এটা কোঁঠালি আছিল; তাত হোম-বলি ধোৱা হয়। 39 হোম-বলি, পাপাৰ্থক-বলি আৰু মোমাৰ্থক বলি কাটিবলৈ বাট-চৰাটোৰ বাৰাণ্ডাত ইফালে দুখন সিফালে দুখন মেজ আছিল।

40 আৰু উত্তৰ ফালৰ বাট-চৰাটোৰ প্ৰবেশস্থানত খটখটিৰ ওচৰত বাহিৰে এফালে দুখন মেজ আছিল আৰু আনফালে বাট-চৰাটোৰ বাৰাণ্ডাৰ দাঁতিত দুখন মেজ আছিল। 41 এইদৰে বাট-চৰাটোৰ ভিতৰত চাৰিখন আৰু বাট-চৰাটোৰ বাহিৰত চাৰিখন মেজ আছিল; বলি কাটিবলৈ সৰ্বমুঠ আঠখন মেজ আছিল।

42 আৰু হোম-বলিৰ অৰ্থে ডেৰ হাত দীঘল, ডেৰ হাত বহল, আৰু এক হাত ওখ, কটাশিলৰ এনে চাৰিখন মেজ আছিল; তাত হোম-বলি আৰু আন আন বলি কটা অশ্বৰ ৰখা হয়। 43 আৰু ভিতৰে কেউফালে চাৰি আঙুলিয়া হাঁকোটিবোৰ লগোৱা আছিল আৰু মেজ কেইখনত উদ্ভাসৰ্গ কৰি মাংস থোৱা হয়।

44 আৰু ভিতৰ বাট-চৰাটোৰ বাহিৰত উত্তৰ বাট-চৰাটোৰ কাষত ভিতৰ চোতালখনত গায়ন-বায়নসকলৰ কাৰণে কেইটামান কোঁঠালি আছিল, সেইবোৰৰ মুখ দক্ষিণ ফালে; পূব বাট-চৰাটোৰ কাষত উত্তৰ ফালে মুখ কৰা এটা কোঁঠালি আছিল। 45 আৰু তেওঁ মোক ক'লে, “দক্ষিণফালে মুখ কৰা এই কোঁঠালিটো গৃহ ৰক্ষক পুৰোহিতসকলৰ কাৰণে।

46 আৰু উত্তৰ ফালে মুখ কৰা কোঁঠালিটো যজ্ঞ-বেদি ৰক্ষক পুৰোহিতসকলৰ কাৰণে; তেওঁলোক চাদোৱক সন্তান; লেবীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকেই যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ তেওঁৰ গুৰিলৈ আহে। 47 আৰু তেওঁ চোতালখন জুখি এশ হাত দীঘল আৰু এশ হাত বহল পালে, সেয়ে চাৰিওফালে সমান; যজ্ঞ-বেদিটো গৃহৰ আগত আছিল।

48 পাছত তেওঁ মোক গৃহৰ বাৰাণ্ডালৈ নি, সেই বাৰাণ্ডাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ প্ৰত্যেক ভাগ জুখি, ইফালে পাঁচ হাত সিফালে পাঁচ হাত পালে, আৰু প্ৰত্যেক প্ৰবেশস্থানৰ কাষৰ ওলাই থকা ভাগৰ প্ৰস্থ ইফালে তিনি হাত আনফালে তিনি হাত পালে। 49 বাৰাণ্ডাৰ দৈৰ্ঘ্য বিশ হাত আৰু প্ৰস্থ বাৰ হাত আছিল আৰু তালৈ উঠিব পৰা খটখটা আছিল; আৰু বাৰাণ্ডাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগৰ ওচৰত এফালে এটা স্তম্ভ আৰু আনফালে এটা স্তম্ভ আছিল।

41 অধ্যায়

1 তেতিয়া তেওঁ মোক মন্দিৰৰ গুৰিলৈ নি, তাৰ সন্মুখৰ ওলাই থকা দুই ভাগ জুখি, এফালে ছহাত আনফালে ছহাত বহল পালে। সেয়ে তম্বুৰ বহলৰ সমান। 2 আৰু প্ৰবেশস্থানৰ প্ৰস্থ দহ হাত; আৰু প্ৰবেশস্থানৰ সন্মুখৰ দুই ভাগ ইফালে পাঁচ হাত সিফালে পাঁচ হাত আছিল; আৰু তেওঁ তাৰ দৈৰ্ঘ্য জুখি চল্লিশ হাত আৰু প্ৰস্থ জুখি বিশ হাত পালে।

3 তেতিয়া তেওঁ ভিতৰ ফালে গৈ প্ৰবেশস্থানৰ সন্মুখৰ ওলাই থকা দুই ভাগ জুখি দুহাত দুহাত পালে আৰু প্ৰবেশস্থান জুখি ছহাত পালে; প্ৰবেশস্থানৰ প্ৰস্থ সাত হাত আছিল। 4 তেতিয়া তেওঁ তাৰ দৈৰ্ঘ্য জুখি বিশ হাত পালে আৰু “এয়ে অতি পবিত্ৰ স্থান” বুলি তেওঁ মোক ক'লে।

5 তেতিয়া তেওঁ গৃহটিৰ দেৱাল জুখি ছহাত পালে আৰু চাৰিওফালে গৃহ মেৰাই থকা কিনাৰৰ কোঁঠালিবোৰৰ প্ৰত্যেক কোঁঠালিৰ প্ৰস্থ জুখি চাৰি হাত পালে। 6 কিনাৰৰ কোঁঠালিবোৰ ওপৰা-ওপৰিকৈ তিনি শাৰী আছিল আৰু প্ৰত্যেক শাৰীত বিংশটা কোঁঠালি আছিল আৰু কিনাৰৰ কোঁঠালিবোৰ যেন লাগি থাকে, এই অভিশ্ৰমেই সেইবোৰ কেউফালৰ কিনাৰৰ কোঁঠালিত গৃহৰ দেৱালত সোমাল, কিন্তু গৃহৰ দেৱালত সেইবোৰ বন্ধ নাছিল। 7 আৰু কিনাৰৰ কোঁঠালিবোৰে গৃহটি মেৰাই যিমান ওপৰলৈ গ'ল, সেইবোৰ সিমানে বহল হৈ গ'ল, কিয়নো গৃহৰ কেউফালে গৃহৰ মেৰ ৰুমে ওখ হৈ গৈছিল; এই হেতুকে গৃহৰ ফালে প্ৰস্থই ওপৰলৈ ৰুমে বাঢ়িল; এই কাৰণে লোকে তলৰ কোঁঠালিৰ পৰা ওপৰৰ কোঁঠালিলৈ মাজৰ কোঁঠালিয়েদি উঠে।

8 তেতিয়া মই দেখিলোঁ, গৃহৰ চাৰিওফালে ওখ ভিত্তিমূল আছিল; কিনাৰৰ কোঁঠালিবোৰৰ ভিত্তিমূল দীঘল হাতৰ ছহাত পৰিমাণৰ সম্পূৰ্ণ এক নল। 9 কিনাৰৰ কোঁঠালিবোৰৰ বাহিৰ ফালৰ দেৱালৰ ডাঠ পাঁচ হাত আৰু বাকী শূন্য ঠাইখিনি পাঁচ হাত আছিল।

10 কেউপিনে গৃহৰ চাৰিওফালে কোঁঠালিবোৰৰ মাজত বিশ হাত বহল এডোখৰ ঠাই আছিল। 11 তাত কিনাৰৰ কোঁঠালিবোৰৰ দুৱাৰ বাকী শূন্য ঠাইডোখৰৰ ফাললৈ আছিল; এখন উত্তৰ ফালে আৰু আনখন দক্ষিণফালে আছিল; আৰু বাকী শূন্য ঠাইডোখৰৰ প্ৰস্থ কেউফালে পাঁচ হাত।

12 আৰু পৃথক কৰা ঠাইৰ সন্মুখত পশ্চিমফালে থকা ঘৰ সত্তৰ হাত বহল; আৰু ঘৰৰ দেৱালৰ ডাঠ চাৰিওফালে পাঁচ হাত আৰু তাৰ দৈৰ্ঘ্য নৈৰ হাত। 13 তেতিয়া তেওঁ গৃহ জুখি এশ হাত দীঘল পালে আৰু পৃথক কৰা ঠাই আৰু দেৱালে সৈতে

ঘৰটো জুখি এশ হাত দীঘল পালে।¹⁴ আৰু তেওঁ পূৰফালে গৃহৰ আৰু পৃথক কৰা ঠাইৰ আগফালৰ পৰস্থ জুখি এশ হাত পালে।

¹⁵ আৰু তেতিয়া পৃথক কৰা ঠাইৰ মূৰত, তাৰ পাছফালে থকা ঘৰটোৰ দৈৰ্ঘ্য আৰু ইফালে সিফালে থকা তাৰ ঠেক বাৰাণ্ডাবোৰৰ দৈৰ্ঘ্য জুখি তেওঁ এশ হাত পালে; আৰু তেওঁ মন্দিৰ, ভিতৰ-মন্দিৰ আৰু চোতালখনৰ বাৰাণ্ডা জুখিলে।¹⁶ এই তিনিওটাৰ কেউফালে দুৱাৰডলি, চিলিঙি দিয়া খিড়িকি আৰু ঠেক বাৰাণ্ডা আছিল; চোতালখনৰ বাৰাণ্ডাৰ সন্মুখত কেউফালে মজিয়াৰ পৰা খিড়িকিলৈকে তক্তা লগোৱা আছিল; খিড়িকিবোৰ ঢকা আছিল।¹⁷ আৰু দুৱাৰৰ ওপৰ ভাগ, ভিতৰ গৃহটি, বাহিৰৰ ঠাই আৰু গোটেই দেৱাল, চাৰিওফালে ভিতৰে আৰু বাহিৰে যি যি আছিল, সেই সকলোকে জোখা হ'ল।

¹⁸ কৰুব আৰু খাজুৰ গছৰ আকৃতি এইদৰে কৰা হৈছিল, যে, দুটা দুটা কৰুবৰ আকৃতিৰ মাজত এজোপা এজোপা খাজুৰ গছৰ আকৃতি আছিল; আৰু পৰত্যেক কৰুবৰ দুখন দুখন মুখ আছিল।¹⁹ এইদৰে, এফালে খাজুৰ গছৰ আকৃতিটোৰ পোনে মানুহৰ মুখ আৰু আনফালে খাজুৰ গছৰ আকৃতিটোৰ পোনে ডেকা সিংহৰ মুখ আছিল; কেউফালে গোটেই গৃহত এইদৰে কৰা হ'ল।²⁰ মজিয়াৰ পৰা দুৱাৰৰ ওপৰলৈকে কৰুব আৰু খাজুৰ গছৰ আকৃতি কৰা হৈছিল; মন্দিৰৰ দেৱাল এই পৰকাৰ আছিল।

²¹ মন্দিৰৰ বিষয়ে হ'লে, দুৱাৰৰ খুটাকেইটা চাৰিসিৰীয়া কৰা আছিল; অতি পৰিষ্কাৰ স্থানৰ আগফালৰ বিষয়ে হ'লে, তাৰ আকৃতি মন্দিৰৰ আকৃতিৰ নিচিনা।²² বেদিটো কাঠৰ, তিনিহাত ওখ আৰু দুহাত দীঘল, তাৰ চুক আৰু দীঘে পখালিয়ে গোটেই গা কাঠৰ আছিল। পাছে তেওঁ মোক ক'লে, “এই বেদিয়েই যিহোৱাৰ আগত থকা মেজ।”²³ মন্দিৰ আৰু অতি পৰিষ্কাৰ স্থানৰ দুফলীয়া দুখন দুৱাৰ আছিল।²⁴ আৰু পৰত্যেক ফালৰ ঘূৰাৰ পৰা দুই দুই খলপ আছিল। এফালে দুখলপ আৰু আনফালে দুখলপ আছিল।²⁵ দেৱালত কৰাৰ দৰে সেইবোৰত, মন্দিৰৰ দুৱাৰ কেইখনত কৰুব আৰু খাজুৰ গছৰ আকৃতি কৰা আছিল; আৰু বাহিৰত বাৰাণ্ডাৰ আগফালৰ ওপৰত ডাঠ কাঠৰ চতি আছিল।²⁶ বাৰাণ্ডাৰ দুই কাষে, ইফালে সিফালে চিলিঙি দিয়া খিড়িকি আৰু খাজুৰ গছৰ আকৃতি আছিল; গৃহৰ কিনাৰৰ কোঠালিবোৰ আৰু ডাঠ কাঠৰ চতিকেইটা এই পৰকাৰ আছিল।

42 অধ্যায়

¹ তাৰ পাছত সেই মানুহে মোক উত্তৰ ফালৰ বাটেদি বাহিৰ চোতালখনলৈ নি আৰু পৃথক কৰা ঠাইৰ সন্মুখত আৰু উত্তৰ ফালৰ ঘৰটোৰ সন্মুখত থকা কোঠালিবোৰলৈ নিলে।² আৰু এশ হাত দীঘল ঠাইৰ আগত উপস্থিত কৰোৱালে; দুৱাৰ উত্তৰ ফালে আছিল; পৰস্থ পঞ্চাশ হাত।³ সেই কোঠালিবোৰ ভিতৰ চোতালখনৰ বিশ হাতৰ আগত আৰু বাহিৰ চোতালখনৰ শিলত পাৰি দিয়া ঠাইৰ সন্মুখত আছিল; তৃতীয় খাপৰ ঠেক বাৰাণ্ডাবোৰ সন্মুখা-সন্মুখিকৈ আছিল।

⁴ আৰু ভিতৰ ফালে কোঠালিবোৰৰ আগত দহ হাত বহল আৰু এশ হাত দীঘল এটা অহা-যোৱা কৰা বাট আছিল; আৰু সেইবোৰৰ দুৱাৰ উত্তৰফালে আছিল।⁵ ওপৰৰ কোঠালিবোৰ ঠেক; কিয়নো ঘৰটোত ঠেক বাৰাণ্ডা কেইটাই তলৰ আৰু মাজৰ কোঠালিতকৈ অধিক ঠাই লৈছিল।⁶ কাৰণ সেইবোৰ তিনিও খাপত আছিল, আৰু বাহিৰ চোতালখনৰ কোঠালিবোৰৰ স্তম্ভৰ দৰে সেইবোৰৰ স্তম্ভ নাছিল; এই হেতুকে ওপৰৰ কোঠালিবোৰ মাটিত থকা তলৰ কোঠালিতকৈ আৰু মাজৰ কোঠালিতকৈ অধিক ঠেক আছিল।⁷ আৰু বাহিৰত, বাহিৰ চোতালখনৰ ফালে কোঠালিবোৰৰ কাষত আৰু কোঠালিবোৰৰ সন্মুখত যি গড় আছিল, সেয়ে পঞ্চাশ হাত দীঘল।⁸ কিয়নো বাহিৰ চোতালখনৰ ফালে থকা কোঠালিবোৰৰ দৈৰ্ঘ্য পঞ্চাশ হাত; কিন্তু মন্দিৰৰ ফালে থকা কোঠালিবোৰৰ দৈৰ্ঘ্য এশ হাত।⁹ বাহিৰ চোতালখনৰ পৰা সেইবোৰ কোঠালিত সোমাবলৈ গ'লে, সেইবোৰৰ ঠাইটকৈ চাপৰত, পূৰফালে সোমোৱা বাট পোৱা যায়।

¹⁰ চোতালখনৰ গড়ৰ বহলফালে পূৰ্বে পৃথক কৰা ঠাইৰ আৰু ঘৰটোৰ আগত কোঠালিবোৰ আছিল।¹¹ এইবোৰৰ আগত যি এটা বাট আছিল, সেই বাট উত্তৰফালে থকা কোঠালিবোৰৰ সন্মুখৰ বাটৰ নিচিনা যেন দেখা যায়; এইবোৰ সেইবোৰৰ সমানে দীঘল আৰু বহল আৰু এইবোৰৰ আটাইবোৰ বাহিৰলৈ ওলোৱা বাট সেইবোৰৰ দৰে আৰু সেই ধৰণেই।¹² বাটৰ মূৰত, দক্ষিণফালে থকা কোঠালিবোৰৰ দুৱাৰবোৰৰ নিচিনা এখন দুৱাৰ আছিল; সেই কোঠালিবোৰত সোমাবলৈ গ'লে, পূৰফালে ঠিক গড়ৰ সন্মুখত সেই দুৱাৰ পোৱা যায়।

¹³ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “পৃথক কৰা ঠাইৰ সন্মুখত থকা উত্তৰ আৰু দক্ষিণৰ কোঠালিবোৰ পৰিষ্কাৰ কোঠালি*”; যিহোৱাৰ ওচৰত থকা পুৰোহিতসকলে তাত অতি পৰিষ্কাৰ বস্ত্ৰ ভোজন কৰে; তাত তেওঁলোকে অতি পৰিষ্কাৰ বস্ত্ৰবোৰ, ভক্ষ্য নৈবেদ্য, পাপাৰ্থক বলি আৰু দোষাৰ্থক বলি থয়; কিয়নো সেই ঠাই পৰিষ্কাৰ।¹⁴ যেতিয়া পুৰোহিতসকল পৰিষ্কাৰ স্থানত সোমায়, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্যা বস্ত্ৰৰ তাত নৰখাকৈ তাৰ পৰা বাহিৰ চোতালখনলৈ নাযায়; কিয়নো সেইবোৰ পৰিষ্কাৰ; তেওঁলোকে আন বস্ত্ৰৰ পিন্ধি লোকসকলৰ ঠাইলৈ যায়।”

¹⁵ পাছত তেওঁ ভিতৰ গৃহ জুখি এটালত, পূৰফালেমুখ কৰা বাট-চৰাইদি মোক উলিয়াই নিলে আৰু চাৰিওফালে গোটেই গৃহ জুখিলে।

¹⁶ তেওঁ পূৰফালে পৰিমাণ নলেৰে জুখি পাঁচশ হাত পালে।¹⁷ তেওঁ ঘূৰি উত্তৰফালে পৰিমাণ নলেৰে জুখি পাঁচশ হাত পালে।¹⁸ তেওঁ দক্ষিণফালে পৰিমাণ নলেৰে জুখি পাঁচশ হাত পালে।¹⁹ আৰু তেওঁ পশ্চিমফালে ঘূৰি সেই ফালে পৰিমাণ নলেৰে জুখি পাঁচশ হাত পালে।

* 42 অধ্যায়:13 পুৰোহিতসকলৰ কোঠালি।

20 তেওঁ চাৰিওফালে তাক জুখিলে; পৰিৎৰ আৰু সাধাৰণ ঠাইৰ মাজত পৰ্বেড কৰিবলৈ, তাৰ চাৰিওফালে পাঁচশ হাত দীঘল আৰু পাঁচশ হাত বহল এনে এটা গড় আছিল।

43 অধ্যায়

নতুন মন্দিৰত যিহোৱাৰ পৰবেশ। যজ্ঞ-বেদিৰ আৰু তাৰ পৰ্বেষ্ঠাৰ বিষয়।

1 পাছত সেই মানুহে বাট-চৰাটোলে, পূৰ্ণফালে মুখ কৰা বাট-চৰাটোলে মোক নিলে। 2 আৰু চোৱা! পূৰ্ণফালৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ আছিল; তেওঁৰ ধৰ্মনি বহু জল সমূহৰ শব্দৰ দৰে আৰু পৃথিৱী তেওঁৰ গৌৰৱেৰে উজ্জ্বল হ'ল।

3 আৰু মই দৰ্শনত দেখা পদাৰ্থৰ দৰে, নগৰখন ধ্বংস কৰিবলৈ অহা সময়ত মই দৰ্শনত দেখা পদাৰ্থ আছিল আৰু কবাৰ নদীৰ ওচৰত মই দৰ্শনত দেখা পদাৰ্থৰ দৰেই এই দৰ্শনত দেখা পদাৰ্থ আছিল। তাতে মই উবুৰি হৈ পৰিলোঁ। 4 আৰু যিহোৱাৰ গৌৰৱ পূৰ্ণফালে মুখ কৰা বাট-চৰাটোৰ বাটেদি গৃহটিত সোমাল। 5 তেতিয়া আত্মাই মোক তুলি ভিতৰ-চোতালখনলৈ নিলে; আৰু চোৱা, যিহোৱাৰ গৌৰৱে গৃহটি পৰিপূৰ্ণ কৰিলে।

6 আৰু গৃহটিৰ ভিতৰৰ পৰা এজনে মোক কথা কোৱা মই শুনিবলৈ পালোঁ। আৰু এজন পুৰুষ মোৰ ওচৰত থিয় হ'লহি। 7 তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, এয়ে মোৰ সিংহাসনৰ আৰু মোৰ ভৰিৰ তলুৱাৰ ঠাই; ইয়াত মই চিৰকাললৈকে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত বাস কৰিম, আৰু ইশ্বায়েল বংশই তেওঁলোকে বা তেওঁলোকৰ ৰজাসকলে নিজৰ বেশ্যাকৰ্মৰে, আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকলৰ মৰণ কালত তেওঁলোকৰ ‘মৰা শৰেৰে’ মোৰ পৰিৎৰ নাম পুনৰায় অশুচি নকৰিব। 8 তেওঁলোকে মোৰ দুৱাৰডলিৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ দুৱাৰডলি, আৰু মোৰ দুৱাৰ খুটাৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ দুৱাৰ খুটা দি, মোৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত কেৱল এটা দেৱাল ৰাখি অশুচি নকৰিব। তেওঁলোকে কৰা তেওঁলোকৰ যিগলগীয়া কাৰ্যেৰে তেওঁলোকে মোৰ পৰিৎৰ নাম অপৰিৎৰ কৰিলে; এই কাৰণে মই কোৱাধত তেওঁলোকক নষ্ট কৰিলোঁ।

9 এতিয়া তেওঁলোকৰ বেশ্যাকৰ্ম আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকলৰ মৰা শৰ তেওঁলোকে মোৰ পৰা দূৰ কৰক; তাতে মই তেওঁলোকৰ মাজত চিৰকাললৈকে বাস কৰিম।

10 হে মনুষ্য সন্তান, ইশ্বায়েল-বংশই নিজ অপৰাধৰ কাৰণে লাজ পাবৰ কাৰণে তুমি তেওঁলোকক গৃহটি দেখুওৱা; আৰু সুন্দৰকৈ গাঁথা গৃহটি তেওঁলোকে জোখক। 11 আৰু তেওঁলোকে কৰা আটাই কাৰ্যৰ কাৰণে যদি তেওঁলোক লজ্জিত হয়, তেন্তে তেওঁলোকে গৃহটিৰ সমুদায় আকৃতি আৰু তাৰ আটাই নিয়ম পৰ্ণালী ৰক্ষা কৰি সেই মতে যেন কাৰ্য কৰে, এই অভিপ্ৰায়ে গৃহটিৰ আকাৰ, তাৰ গঠন, ভিতৰলৈ বাহিৰলৈ অহা যোৱা কৰা তাৰ বাটবোৰ, তাৰ সকলো পৰকাৰ আকাৰ আৰু তাৰ আটাই ব্যৱস্থা তেওঁলোকক জনোৱা আৰু তেওঁলোকৰ আগতে লিখা।

12 এয়ে গৃহটিৰ ব্যৱস্থা, পৰ্বতখনৰ টিঙত তাৰ সমুদায় সীমা চাৰিওফালে পৰিৎৰ হ'ব। চোৱা! গৃহটিৰ ব্যৱস্থা এয়ে।

13 আৰু যজ্ঞ-বেদিটোৰ হাতৰ জোখ এইবাবেই সেই হাত, এক হাত চাৰি আঙুল। তল ভাগ এক হাত, পৰ্শ্ব এক হাত আৰু চাৰিওফালে তাৰ কিনাৰৰ বাৰ এবেকেগত হ'ব; এয়ে যজ্ঞ-বেদিটোৰ তলি হ'ব। 14 আৰু মাটিত থকা তল ভাগৰ পৰা তল খাপলৈ দুহাত আৰু বহলে এক হাত হ'ব।

15 আৰু যজ্ঞ-বেদিটোৰ ওপৰ ভাগ চাৰি হাত হ'ব আৰু যজ্ঞ-বেদিটোৰ জুইশালৰ পৰা ওপৰলৈ চাইটা শিং হ'ব। 16 যজ্ঞ-বেদিটোৰ জুইশাল বাৰ হাত দীঘল আৰু বাৰ হাত বহল হ'ব; তাৰ চাৰিওফালে সমান হ'ব। 17 আৰু ওপৰ ভাগ চৌদ্ধ হাত দীঘল আৰু চৌদ্ধ হাত বহল, চাৰিচুকীয়া হ'ব; আৰু তাৰ চাৰিওফালে থকা বাৰ আধা হাত, আৰু তাৰ তল ভাগ চাৰিওফালে এক হাত হ'ব; তাৰ খটখটী পূৰ্ণফাললৈ মুখ কৰি থাকিব।”

18 তাৰ পাছত তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, পৰ্বেড যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যজ্ঞ-বেদিটো সাজি এঁটোৱা দিনা তাত হোম বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আৰু তেজ ছটিয়াবলৈ তাৰ নিয়ম পৰ্ণালী এইবোৰ। 19 মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ মোৰ ওচৰত থকা চাদোক বংশৰ লেবীয়া পুৰোহিতসকলক তুমি পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা ডেকা ভতৰা দিবা।” এয়েই পৰ্বেড যিহোৱাই দিয়া ঘোষণা

20 তেতিয়া তুমি তাৰ অলপ তেজ লৈ বেদিটোৰ চাৰিটা শিঙত, তাৰ ওপৰ ভাগৰ চাৰি চুকত আৰু চাৰিওফালে তাৰ বাৰত লগাবা; তুমি এইদৰে তাক শুচি কৰিবা। 21 পাছত পাপাৰ্থক বলিৰ সেই ভতৰাটো লৈ তাক ধৰ্মধামৰ বাহিৰে গৃহৰ নিৰ্বূপিত ঠাইত দাহ কৰা হ'ব।

22 তেতিয়া দ্বিতীয় দিনা তুমি পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা নিযুণ মতা ছাগ উৎসৰ্গ কৰিবা; তাতে পুৰোহিতসকলে ভতৰাটোৰে যজ্ঞ-বেদিটো শুচি কৰা দৰে যজ্ঞ-বেদিটো শুচি কৰিব। 23 তাক শুচি কৰি এঁটালে তুমি এটা নিযুণ ডেকা ভতৰা আৰু জাকৰ পৰা এটা নিযুণ মতা মেৰ উৎসৰ্গ কৰিবা। 24 তুমি সেই দুটাক যিহোৱাৰ আগলৈ আনিবা; তাতে পুৰোহিতসকলে সেইবোৰৰ ওপৰত লোণ ছটিয়াব আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলিস্বৰূপে সেইবোৰ উৎসৰ্গ কৰিব।

25 তুমি সাতদিনলৈকে পৰ্বতিদিনে পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে এটা এটা ছাগ উৎসৰ্গ কৰিবা; আৰু তেওঁলোকে এটা ডেকা ভতৰা, আৰু জাকৰ পৰা এটা নিযুণ মেৰ উৎসৰ্গ কৰিব। 26 সাতদিনলৈকে তেওঁলোকে যজ্ঞবেদিটো পৰ্যায়শ্চিত্ত কৰি তাক শুচি কৰিব; এইদৰে তেওঁলোকে তাৰ পৰ্বতিষ্ঠা কৰিব। 27 আৰু তেওঁলোকে দিন সম্পূৰ্ণ হ'লে, অষ্টম দিনা আৰু তাৰ পাছত পুৰোহিতসকলৰ যজ্ঞ-বেদিটোত তোমালোকৰ হোম বলি আৰু তোমালোকৰ মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিব; তাতে, পৰ্বেড যিহোৱাই কৈছে, “মই তোমালোকক গ্ৰহণ কৰিম।”

44 অধ্যায়

নতুন মন্দিৰত কাম কৰা লোকসকলৰ বিষয়।

1 তেতিয়া সেই মানুহে ধৰ্মমধ্যমৰ পূৰ্বফালে মুখ কৰা বাহিৰ বাট-চৰাটোলে মোক ওলোটাই নিলে, সেয়ে টানকৈ বন্ধ কৰি থোৱা আছিল। 2 পাছত যিহোৱাই মোক ক'লে, “এই বাট-চৰাটো বন্ধ থাকিব, মেলা নাযাব আৰু এইপিনে কোনো লোক নোসোমাব; কিয়নো ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইফালেই প্ৰৱেশ কৰিলে; এই হেতুকে ই বন্ধ থাকিব। 3 অধিপতিজনৰ বিষয়ে হ'লে, কেৱল তেওঁহে যিহোৱাৰ আগত আহাৰ কৰিবৰ অৰ্থে তাত বহিব তেওঁ বাট-চৰাটোৰ বাৰাণ্ডাৰ বাটেদি সোমাব আৰু সেই একে বাটেদিয়েই বাহিৰ ওলাব।”

4 তাৰ পাছত তেওঁ উত্তৰ বাট-চৰাটোৰ বাটেদি মোক গৃহটিৰ আগলৈ নিলে আৰু মই চাই দেখিলোঁ, যিহোৱাৰ গৌৰবে যিহোৱাৰ গৃহটি পৰিপূৰণ কৰিলে; তাতে মই উবুৰি হৈ পৰিলোঁ। 5 পাছে যিহোৱাই মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, যিহোৱাৰ গৃহটিৰ সকলো নিয়ম প্ৰণালী আৰু তাৰ আটাই ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে মই তোমাক যি যি ক'ম, তুমি সেই সকলোলৈ মনোযোগ কৰা, চকুদিয়া, কাণ দিয়া আৰু ধৰ্মমধ্যমৰ বাহিৰলৈ যোৱা প্ৰত্যেক বাটলৈ আৰু গৃহটিৰ প্ৰৱেশস্থানলৈ ডালকৈ মন দি চোৱা।

6 আৰু তুমি বিদেৱাহী ইস্ৰায়েল বংশক ক'বা, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 7 হে ইস্ৰায়েল বংশ, তোমালোকে মোক আহাৰ, অৰখা তেল আৰু তেজ উৎসৰ্গ কৰা সময়ত, মোৰ গৃহটি অপবিংৰ কৰিবৰ কাৰণে মোৰ ধৰ্মমধ্যমত ভৰি দিবলৈ অচূৰ্য্য হৃদয়ৰ আৰু অচূৰ্য্য মাংসৰ বিজাতীয়সকলক মোৰ ধৰ্মমধ্যমলৈ যে আনিলা, তোমালোকৰ আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ মাজত সেইটোৱেই তোমালোকৰ পক্ষে যথেষ্ট হওক; তোমালোকৰ আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে মোৰ নিয়মটি ভাঙিলা।

8 আৰি তোমালোকে মোৰ পবিংৰ বস্তুবিষয়ক ৰক্ষণীয় ৰক্ষা কৰা নাই; কিন্তু তোমালোকে মোৰ ধৰ্মমধ্যমত মোৰ ৰক্ষণীয় ৰক্ষা কৰিবলৈ ইচ্ছামতে ৰক্ষক পাতিলো। 9 প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত থকা বিজাতীয়সকলৰ অচূৰ্য্য হৃদয়ৰ আৰু অচূৰ্য্য মাংসৰ কোনো বিজাতীয় মোৰ ধৰ্মমধ্যমত নোসোমাব।

10 কিন্তু ইস্ৰায়েল বিপথে যোৱা সময়ত, যি লেবীয়াসকলে নিজ নিজ মূৰ্ত্তিৰ পাছত চলি মোৰ পৰা বিপথে গৈছিল, মোৰ পৰা আঁতৰ হোৱা সেই লেবীয়াসকলে নিজ নিজ অপৰাধৰ ভাৰ বব। 11 তেওঁলোকে গৃহটিৰ দুৱাৰ ৰথীয়া আৰু গৃহটি পৰিচৰ্যা কৰি মোৰ ধৰ্মমধ্যমত পৰিচাৰক হ'ব; তেওঁলোকেই হোম-বলি আৰু প্ৰজাসকলৰ অৰ্থে দিয়া বলি কাটিব আৰু প্ৰজাসকলৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ তেওঁলোকেই তেওঁলোকৰ আগত থিয় হ'ব। 12 তেওঁলোকে প্ৰজাসকলৰ মূৰ্ত্তিবোৰৰ আগত তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্যা কৰি ইস্ৰায়েল-বংশৰ অপৰাধজনক বিঘিনিম্বৰূপ হৈছিল; এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকৰ অহিতে মোৰ হাত দাঙি শপত কৰিলোঁ, যে, তেওঁলোকে নিজ নিজ অপৰাধৰ ভাৰ বব।

13 আৰু তেওঁলোকে মোৰ ওচৰত পুৰোহিত কৰ্ম কৰিবলৈ নাহিব, মোৰ পবিংৰ, মোৰ অতি পবিংৰ বস্তুবোৰৰ কোনো বস্তুৰ ওচৰ নাচাপিব, কিন্তু তেওঁলোকৰ লাজৰ আৰু তেওঁলোকে কৰা ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ ভাৰ বব। 14 গৃহটিৰ সকলো সেৱকীয়া কাৰ্যত আৰু তাত কৰিব লগা আটাই কৰ্মত মই তেওঁলোকক গৃহটিৰ ৰক্ষণীয় ৰক্ষক কৰিম।

15 কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকল মোৰ পৰা বিপথে যোৱা কালত, মোৰ ধৰ্মমধ্যমৰ ৰক্ষণীয় ৰক্ষা কৰা চাদোকৰ সন্তান লেবীয়া পুৰোহিতসকলে হ'লে, মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ মোৰ গুৰিলৈ আহিব; আৰু প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে তেল আৰু তেজ মোৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিবলৈ মোৰ আগত থিয় হ'ব। 16 তেওঁলোকে মোৰ ধৰ্মমধ্যমত সোমাব, মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ মোৰ মেজৰ ওচৰলৈ আহিব আৰু মোৰ ৰক্ষণীয় ৰক্ষা কৰিব।

17 আৰু তেওঁলোকে ভিতৰ চোতালখনৰ বাট-চৰা কেইটাইদি সোমালে, তেওঁলোকে শণ সূতাৰ বস্তুৰ পিন্ধিব; আৰু তেওঁলোকে ভিতৰ চোতালখনৰ বাট-চৰা কেইটাত আৰু গৃহত পৰিচৰ্যা কৰোঁতে তেওঁলোকৰ গাত নোমৰ কাপোৰ নাথাকিব। 18 তেওঁলোকৰ মূৰত শণ সূতাৰ পাগুৰি, আৰু কঁকালত শণ সূতাৰ জাণ্ডিয়া থাকিব; ঘাম উলিওৱা কোনো কাপোৰ তেওঁলোকে কঁকালত নাৰাখিব।

19 যেতিয়া তেওঁলোকে বাহিৰ চোতালখনলৈ, তেওঁলোকৰ গুৰিলৈ বাহিৰ চোতালখনলৈকে ওলাই যাব, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্যা বস্তুৰ সোলোকাই পবিংৰ কোঠালিবোৰত থব আৰু তেওঁলোকৰ বস্তুৰে তেওঁলোকক পবিংৰ নকৰিবৰ কাৰণে আন বস্তুৰ পিন্ধিব।

20 তেওঁলোকে মূৰ নুখৰাব, বা চুলি দীঘল হ'বলৈ নিদিব, কেৱল মূৰৰ চুলি কাটিব। 21 ভিতৰ-চোতালখনত সোমোৱা সময়ত কোনো পুৰোহিত দৰাক্ষাৰস পান নকৰিব। 22 তেওঁলোকে বিধৱা, বা পৰিত্যক্ত স্ত্ৰীক বিয়া নকৰিব, কিন্তু ইস্ৰায়েল বংশৰ ওঁৰসত জন্মা কুমাৰীক, বিধৱা হ'লেও, পুৰোহিতৰ বিধৱাক বিয়া কৰিব।

23 আৰু তেওঁলোকে মোৰ প্ৰজাসকলক পবিংৰ আৰু সাধাৰণৰ মাজত প্ৰভেদ শিকাব, শুচি আৰু অশুচিৰ মাজত বিভিন্ন কৰিবলৈ শিকিব। 24 আৰু কোনো বিবাদ হ'লে, তেওঁলোকে বিচাৰ কৰিবলৈ থিয় হ'ব; মোৰ বিচাৰ অনুসাৰে তেওঁলোকে বিচাৰ কৰিব; মোৰ আটাই নিৰূপিত প্ৰত্যাহাৰত মোৰ ব্যৱস্থা আৰু বিধিবোৰ তেওঁলোকে পালন কৰিব; আৰু মোৰ বিশ্ৰাম-দিনবোৰ পবিংৰ কৰিব।

25 আৰু তেওঁলোকৰ কোনেও নিজকে অশুচি কৰিবলৈ মৰা মানুহৰ ওচৰলৈ নাযাব, কিন্তু, বায়েক, মাক, পুতেক, জীয়েক আৰু ভায়েকৰ কি স্বামী নোহোৱা ভনীয়েকৰ কাৰণে নিজকে অশুচি কৰিব পাৰে। 26 কোনো পুৰোহিত শুচি হোৱাৰ পাছত তাৰ কাৰণে সাত দিন নিৰূপণ কৰা হ'ব। 27 প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “ধৰ্মমধ্যমত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, ধৰ্মমধ্যমত ভিতৰ-চোতালখনত তেওঁ সোমোৱা দিনা নিজৰ পাপাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিব।”

28 'আৰু পুৰোহিতসকলে এক আধিপত্য পাব; ময়েই তেওঁলোকৰ সেই আধিপত্য; আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ইশ্বায়েলৰ মাজত কোনো আধিপত্য নিদিব; ময়েই তেওঁলোকৰ আধিপত্য।' 29 ভক্ষ্য নৈবেদ্য, পাপাৰ্থক বলি, আৰু দোমাৰ্থক বলি তেওঁলোকেই খাব; আৰু ইশ্বায়েলৰ প্ৰত্যেক বৰ্জিত বস্তু তেওঁলোকেই হ'ব;

30 আৰু প্ৰথমে পকা শস্যাদিৰ প্ৰত্যেকৰ আগ ভাগ আৰু তোমালোকৰ আটাই উত্তোলনীয় উপহাৰৰ প্ৰত্যেক বস্তুৰ উত্তোলনীয় ভাগ পুৰোহিতসকলেই হ'ব; আৰু তোমাৰ ঘৰত আশীৰ্বাদ থাকিবৰ কাৰণে তুমি তোমাৰ খৰচিয়া শস্যৰ আগ ভাগ পুৰোহিতক দিবা। 31 আৰু চৰাই হওঁক কি পশু হওঁক, নিজে মৰা বা জন্তুৰ ছিৰা একোকেই পুৰোহিতসকলে নাখাব।

45 অধ্যায়

নতুন ইশ্বায়েলৰ অধিপতিজনে, পুৰোহিতে আৰু লেবীয়াসকলে পাব লগা ভাগবোৰৰ বিষয়।

1 হোৱাৰ বাহিৰে, যেতিয়া তোমালোকে আধিপত্যৰ অৰ্থে চিঠি-খেলৰে দেশ ভাগ বাটীবা, তেতিয়া তোমালোকে দেশৰ এক পৰিৎৰ অংশ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰস্বৰূপে উসৰ্গ কৰিবা; সেয়ে দীঘলে পঁচিশ হাজাৰ হাত; আৰু বহলে বিশ হাজাৰ হাত হ'ব; সেয়ে চাৰিওফালে তাৰ সমুদায় সীমাৰ ভিতৰত পৰিৎৰ হ'ব। 2 তাৰে পাঁচ শ হাত দীঘল আৰু পাঁচ শ হাত বহল চাৰিওফালে সমান এনে এডোখৰ ঠাই পৰিৎৰ স্থানৰ কাৰণে থাকিব আৰু তাৰ বাহিৰে ফালে মুকলি ঠাইৰ কাৰণে কেউপিনে পঞ্চাশ হাত থাকিব।

3 আৰু তুমি সেই পৰিমিত অংশৰ পঁচিশ হাজাৰ হাত দীঘল আৰু দহ হাজাৰ হাত বহল ঠাই এডোখৰ জুখিবা আৰু তাত পৰিৎৰ ধৰ্মধাম হ'ব। 4 সেয়ে দেশৰ পৰিৎৰ অংশ; সেয়ে যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ অহা ধৰ্মধামৰ পৰিচাৰক পুৰোহিতসকলৰ কাৰণে হ'ব; আৰু সেয়ে তেওঁলোকৰ ঘৰৰ কাৰণে ঠাই হ'ব, আৰু ধৰ্মধামৰ কাৰণে পৰিৎৰ স্থান হ'ব। 5 বিশটা কোঠালি হ'বলৈ পঁচিশ হাজাৰ হাত দীঘল আৰু দহ হাজাৰ হাত বহল ঠাই এডোখৰ গৃহটিৰ পৰিচাৰক লেবীয়াসকলৰ আধিপত্যৰ অৰ্থে হ'ব।

6 আৰু উপহাৰ স্বৰূপে উসৰ্গ কৰা পৰিৎৰ অংশৰ একাষে, পাঁচহাজাৰ হাত দীঘল এডোখৰ ঠাই নগৰখনৰ আধিপত্য, তোমালোকে নিৰূপণ কৰিবা; সেয়ে ইশ্বায়েলৰ সমুদায় বংশৰ কাৰণে হ'ব। 7 পৰিৎৰ উপহাৰৰ আৰু নগৰখনৰ আধিপত্যৰ ইফালে সিফালে, পৰিৎৰ উপহাৰ আৰু নগৰখনৰ আধিপত্যৰ সন্মুখত, পশ্চিমফালৰ পশ্চিমদিশে আৰু পূৰ্বফালৰ পূৰ্বদিশে অধিপতিজনৰ ভাগ হ'ব; আৰু সেই ভাগ দীঘলে পশ্চিম সীমাৰ পৰা পূৰ্বসীমালৈকে অংশবোৰৰ এক অংশৰ সমান হ'ব।

8 দেশত ইশ্বায়েলৰ মাজত সেয়ে তেওঁৰ আধিপত্যৰ অৰ্থে হ'ব; আৰু মোৰ অধিপতিসকলে মোৰ প্ৰজাসকলক আৰু অত্যাচাৰ নকৰিব, কিন্তু ইশ্বায়েল-বংশৰ ফৈদ অনুসাৰে তেওঁলোকক দেশ দিব।

9 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'হে ইশ্বায়েলৰ অধিপতিসকল, তোমালোকৰ পক্ষে যথেষ্ট হ'ল; তোমালোকে অত্যাচাৰ আৰু লুট দূৰ কৰা, বিচাৰ আৰু ন্যায় সিদ্ধ কৰা; পৰভু যিহোৱাই কৈছে তোমালোকে মোৰ প্ৰজাসকলক খেদাই দিবলৈ ক্ষান্ত হোৱা। 10 'তোমালোকৰ ন্যায় পাল্লা, ন্যায় ঐফা আৰু ন্যায় বা' হ'ব লাগে। 11 বতত এক হোমৰ দহ ভাগৰ এভাগ আৰু ঐফাত এক হোমৰ দহ ভাগৰ এভাগ ধৰিবৰ কাৰণে ঐফা আৰু বা' একে পৰিমাণৰ হ'ব; তাৰ পৰিমাণ হোমৰ অনুসাৰে হ'ব। 12 আৰু চেকলত বিশ গেৰা থাকিব; তোমালোকৰ মানিত বিশ চেকল, পঁচিশ চেকল, পোন্ধৰ চেকল থাকিব।

13 তোমালোকে দিব লগীয়া উপহাৰ এই। তোমালোকে এক হোমৰ য়েঁখনৰ পৰা ঐফাৰ ছয় ভাগৰ এভাগ আৰু এক হোমৰ ঘৰৰ পৰা ঐফাৰ ছয় ভাগৰ এভাগ দিবা। 14 আৰু তেলৰ, বা' সম্পৰ্কীয় তেলৰ নিৰূপিত ভাগ এক কোৰৰ পৰা বতৰ দহ ভাগৰ এভাগ হ'ব; এক কোৰত দহ বা', অৰ্থাৎ এক হমৰ আছে; কিয়নো এক হোমৰত দহ বা' থাকে। 15 আৰু পৰভু যিহোৱাই কৈছে, লোকসকলক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ, ভক্ষ্য নৈবেদ্য, হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে ইশ্বায়েলৰ পুষ্টিৰ ঘাঁহনিত চৰা দুশ দুশ মেৰৰ ভিতৰত জাকৰ পৰা এটা এটা মেৰ দিব লাগিব।'

16 দেশৰ সকল প্ৰজাই ইশ্বায়েলৰ অধিপতিজনক সেই উপহাৰ দিব। 17 আৰু প্ৰতবেৰত ন-জোনত, বিশ্বাম-দিনত ইশ্বায়েল বংশৰ আটাই নিৰূপিত উসৰ্গত হোম-বলি ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য উসৰ্গ কৰিবলৈ অধিপতিজন বাধ্য হ'ব; ইশ্বায়েল বংশক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ তেওঁ পাপাৰ্থক বলি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য, হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উসৰ্গ কৰিব।'

নানা সময়ত দিব লগা নতুন ইশ্বায়েলৰ বলিদান আৰু নৈবেদ্যৰ বিষয়।

18 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা তুমি এটা নিৰ্বৃণী ভতৰা লৈ ধৰ্ম ধামক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিবা। 19 পুৰোহিতে সেই পাপাৰ্থক বলিৰ কিছু তেজ লৈ গৃহটিৰ দুৱাৰৰ খুঁটাত যজ্ঞ-বেদিৰ ওপৰ ভাগৰ চাৰি চুকত আৰু ভিতৰ-চোতালখনৰ বাট-চৰাটোৰ দুৱাৰৰ খুঁটাত লগাব। 20 আৰু ভুল কৰা কোনো লোকৰ আৰু কোনো নিৰোধ মানুহৰ কাৰণেও মাহৰ সপ্তম দিনা তুমি সেই দৰে কৰিবা।

21 প্ৰথম মাহৰ চৌদ্দ দিনৰ দিনা তোমালোকৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব, সাতদিনীয়া ভোজ হ'ব; সেইদিনা খমিৰ নিদিয়া পিঠা খাব লাগিব। 22 সেই দিনা অধিপতিজনে নিজৰ কাৰণে আৰু দেশৰ আটাই প্ৰজাৰ কাৰণে পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে এটা ভতৰা উসৰ্গ কৰিব।

23 আৰু তেওঁ ভোজৰ সাতদিন যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলিৰ কাৰণে দিনে দিনে সাতোটা সাতোটা নিৰ্বৃণী ভতৰা আৰু সাতোটা সাতোটা মতা মেৰ-ছাগ উসৰ্গ কৰিব আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে প্ৰতিদিনে এটা এটা ছাগ উসৰ্গ কৰিব। 24 আৰু তেওঁ এটা এটা ভতৰাৰ এক এক ঐফা আৰু এটা এটা মতা মেৰ-ছাগৰ লগত এক এক ঐফা আৰু এক এক ঐফাৰ লগত এক এক হীন তেল দি ভক্ষ্য নৈবেদ্য উসৰ্গ কৰিব।

25 সপ্তম মাহৰ পোন্ধৰ দিনৰ দিনাও পাপাৰ্থক বলি, হোম বলি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু তেল উদ্ভাসৰ্গ কৰিব; তেওঁ ভোজত সাত দিনলৈকে সেইদৰে কৰিব।*

46 অধ্যায়

1 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘পূৰ্বফালে মুখ কৰা ভিতৰ চোতালখনৰ বাট-চৰাটো কাম কৰা হয় দিন বন্ধ থাকিব; কিন্তু বিশ্বাম দিনত আৰু ন-জোনৰ দিনা খোলা হ’ব। 2 আৰু অধিপতিজন বাহিৰৰ পৰা বাট-চৰাৰ বাৰাণ্ডাৰ বাটেদি সোমাই বাট-চৰাটোৰ দুৱাৰ খটাৰ ওচৰত থিয় হ’ব আৰু পুৰোহিতসকলে তেওঁৰ হোম-বলি ও মঙ্গলাৰ্থক বলি উদ্ভাসৰ্গ কৰিব আৰু তেওঁ দুৱাৰভলিত পৰ্ণিপাত কৰিব, পাছত ওলাই যাব; কিন্তু বাট-চৰাটো গধূলি নোহোৱালৈকে বন্ধ কৰা নাযাব।

3 আৰু দেশৰ পৰজাসকলে বিশ্বাম দিনত আৰু ন-জোনত যিহোৱাৰ আগত সেই বাট-চৰাটোৰ পৰ্বেশস্থানত পৰ্ণিপাত কৰিব। 4 আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অধিপতিজনে উদ্ভাসৰ্গ কৰিব লগীয়া হোম বলি এই; বিশ্বামবাৰে ছটা নিৰ্ঘূণী মেৰ-ছাগ পোৱালি আৰু এটা নিৰ্ঘূণী মতা মেৰ-ছাগ হ’ব। 5 মতা মেৰ-ছাগটোৰ লগত দিয়া ভক্ষ্য নৈবেদ্য এক ঐফা হ’ব আৰু মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰৰ লগত দিয়া ভক্ষ্য নৈবেদ্য তেওঁৰ শক্তি অনুসাৰে হ’ব আৰু এক এক ঐফাৰ লগত এক এক হীন তেল হ’ব।

6 আৰু ন-জোনৰ দিনা এটা নিৰ্ঘূণী ডেকা ভতৰা হ’ব; আৰু ছটা মেৰ-ছাগ পোৱালি আৰু এটা মতা মেৰ-ছাগ হ’ব, এইবোৰো নিৰ্ঘূণী হ’ব। 7 আৰু ভতৰাটোৰ লগত এক ঐফা, মতা মেৰ-ছাগটোৰ লগত এক ঐফা, মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰৰ লগত তেওঁৰ শক্তি অনুসাৰে আৰু এক এক ঐফাৰ লগত এক এক হীন তেল দি তেওঁ ভক্ষ্য নৈবেদ্য যুগুত কৰিব। 8 যেতিয়া অধিপতিজন সোমাব, তেতিয়া তেওঁ বাট-চৰাটোৰ বাৰাণ্ডাৰ বাটেদি সোমাব আৰু সেই একে বাটেদিয়েই ওলাই যাব।

9 কিন্তু যেতিয়া দেশৰ পৰজাসকল নিৰ্বৃপিত উদ্ভাসৰত যিহোৱাৰ আগলৈ আহিব, তেতিয়া যি জনে পৰ্ণিপাত কৰিবলৈ উত্তৰ বাট-চৰাটোৰ বাটেদি সোমাব, তেওঁ দক্ষিণ বাট-চৰাটোৰ বাটেদি ওলাই যাব আৰু যি জনে দক্ষিণ বাট-চৰাটোৰ বাটেদি সোমাব, তেওঁ উত্তৰ বাট-চৰাটোৰ বাটেদি ওলাই যাব; তেওঁ সোমোৱা বাট-চৰাটোৰ বাটেদি ওলাই নাযাব, কিন্তু পোনে পোনে ওলাই যাব। 10 আৰু তেওঁলোক সোমোৱা সময়ত অধিপতিজন তেওঁলোকৰ মাজত হৈ সোমাব; আৰু ওলোৱা সময়ত তেওঁলোক সকলোৱে একেলগে ওলাব।

11 পৰভুতবোৰ আৰু নিৰ্বৃপিত সময়ত ভক্ষ্য নৈবেদ্য এটা এটা ভতৰাৰ লগত এক এক ঐফা, এটা এটা মতা মেৰৰ লগত এক এক ঐফা, মেৰ পোৱালিবোৰৰ লগত তেওঁৰ শক্তি অনুসাৰে, আৰু এক এক ঐফাৰ লগত এক এক হীন তেল হ’ব। 12 আৰু যেতিয়া অধিপতিজনে ইচ্ছামতে দিয়া উপহাৰ উদ্ভাসৰ্গ কৰিব, অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলি বা মঙ্গলাৰ্থক বলি ইচ্ছামতে দিয়া উপহাৰস্বৰূপে উদ্ভাসৰ্গ কৰিব, তেতিয়া পূৰ্বফালে মুখ কৰা বাটচৰাটো তেওঁৰ কাৰণে খোলা হ’ব আৰু তেওঁ বিশ্বামবাৰে কৰা দৰে নিজৰ হোমবলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উদ্ভাসৰ্গ কৰিব; পাছে তেওঁ বাহিৰলৈ যাব আৰু তেওঁ ওলাই যোৱাৰ পাছত বাট-চৰাটো বন্ধ কৰা হ’ব।

13 আৰু তুমি দিনে দিনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলিৰ কাৰণে এটা এটা এবছৰীয়া নিৰ্ঘূণী মেৰ পোৱালি উদ্ভাসৰ্গ কৰিবা; প্ৰতি ৰাতিপুৱা তুমি তাক উদ্ভাসৰ্গ কৰিবা। 14 আৰু তুমি ঐফাৰ ছয় ভাগৰ এভাগ আৰু মিহি আটাগুড়ি ভেজাবলৈ হীনৰ তিনিভাগৰ এভাগ তেল দি প্ৰতি ৰাতিপুৱা তাৰ লগত এক এক ভক্ষ্য নৈবেদ্য উদ্ভাসৰ্গ কৰিবা; সেয়ে চিৰস্থায়ী নিয়ম অনুসাৰে নিত্যে নিত্যে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিব লগীয়া ভক্ষ্য নৈবেদ্য। 15 এইদৰে তেওঁলোকে প্ৰতি ৰাতিপুৱা নিত্য হোমবলিৰ অৰ্থে, মেৰ পোৱালি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু তেল উদ্ভাসৰ্গ কৰিব।*

16 পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘যদি অধিপতিজনে তেওঁৰ পুংৰসকলৰ কোনো এজনক কিবা বস্তু দান কৰে, তেন্তে সেই বস্তুত সেইজনৰ স্বস্ত থাকিব, সেয়ে তেওঁৰ পুংৰসকলৰ হ’ব; পুংৰ-পৌণ্ডৰাদিশ্বৰমে তাত তেওঁলোকৰ স্বস্ত থাকিব। 17 কিন্তু তেওঁ যদি তেওঁৰ আধিপত্যৰ পৰা তেওঁৰ বন্দীবোৰৰ কোনো বন্দীক কিবা বস্তু দান কৰে, তেন্তে সেয়ে মুক্তি*ৰ বছৰলৈকে তাৰ হৈ থাকিব; তাৰ পাছত অধিপতিজনৰ পুনৰায় হ’ব। কিন্তু তেওঁৰ আধিপত্য হ’লে তেওঁৰ পুংৰসকলৰ হ’ব। 18 ইয়াৰ উপৰিও, অধিপতিজনে পৰজাসকলৰ আধিপত্যৰ পৰা তেওঁলোকক খেদাবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ আধিপত্যৰ পৰা একো নল’ব; মোৰ পৰজাসকলৰ এজনে নিজ আধিপত্যৰ পৰা ছিন্ন-ভিন্ন নহ’বৰ কাৰণে তেওঁ নিজ আধিপত্যৰ পৰাই তেওঁৰ পুংৰসকলক আধিপত্য দিব।’*

19 তাৰ পাছত তেওঁ উত্তৰফালে মুখ কৰা পুৰোহিতসকলৰ পৰিৎৰ কোঠালিলৈ বাট-চৰাটোৰ কাষৰ পৰ্বেশস্থানেদি মোক নিলে, আৰু চোৱা! পশ্চিমদিশে পাছফালে এখন ঠাই আছিল। 20 তেতিয়া তেওঁ মোক ক’লে, পুৰোহিতসকলে লোকসকলক পৰিৎৰ কৰিবলৈ দোমাৰ্থক বলি, পাপাৰ্থক বলি আৰু ভক্ষ্য নৈবেদ্য বাহিৰ চোতালখনলৈ নিতিনিবৰ কাৰণে, সেই পাপাৰ্থক ও দোমাৰ্থক বলি সিজোৱা আৰু ভক্ষ্য নৈবেদ্য তাও দিয়া ঠাই এয়ে।’*

21 তেতিয়া তেওঁ মোক বাহিৰ চোতালখনলৈ নি চোতালখনৰ চাৰিচুকৈদি ফুৰালে; আৰু চোৱা, চোতালখনৰ প্ৰত্যেক চুকত এখন এখন চোতাল আছিল। 22 চোতালখনৰ চাৰিচুকত, গড়েৰ আৰুত চলিশ হাত দীঘল আৰু বিংশ হাত বহল এখন এখন চোতাল আছিল; চুকৰ এই চাৰিখন চোতাল একে পৰিমাণৰ। 23 সেই চাৰিখনৰ প্ৰত্যেকখনৰ চাৰিওফালে লগালগি এশাৰী এশাৰী ঘৰ আছিল; আৰু চাৰিওফালৰ সেই ঘৰবোৰৰ তলত সিজাবৰ কাৰণে চৌকা পতা আছিল। 24 পাছত তেওঁ মোক ক’লে, “গৃহটিৰ পৰিচাৰকসকলে তেওঁলোকৰ বলিৰ মাংস সিজোৱা ঘৰ এইবাৰ।”

47 অধ্যায়

নতুন মন্দিৰৰ তলৰ পৰা ওলাই অহা নদী। নতুন ইস্ৰায়েল দেশৰ সীমা।

* 46 অধ্যায়:17 জৰিলী বছৰ (পুনৰুদ্ধাৰৰ পৰা 50 বছৰ)

1 তেতিয়া সেই মানুহে মোক গৃহটিৰ দুৱাৰমুখলৈ উলিয়াই আনিলে; আৰু চোৱা! গৃহটিৰ দুৱাৰ ডলিৰ তলৰ পৰা জল সমূহ ওলাই পূৰ দিশলৈ বৈ গ'ল, কিয়নো গৃহটিৰ আগফাল পূৱদিশে আছিল; আৰু বেদিটোৰ দক্ষিণে গৃহটিৰ সোঁ কাষৰ তলৰ পৰা সেই জল সমূহ নামি গৈছিল। 2 পাছত তেওঁ মোক বাটচৰাটোৰ বাটেদি উত্তৰফালে উলিয়াই নিলে আৰু মোক ঘূৰি অহা বাটেদি, পূৰ্ণফালে মুখ কৰা বাটচৰাটোলৈ যোৱা পথেদি বাহিৰৰ বাটচৰাটোলৈ আনিলে, আৰু চোৱা, সোঁ ফালে জল সমূহ ওলাই বৈ গৈছিল।

3 পাছত পুৰুষজনে হাতত ৰছী এডাল লৈ পূৰ্ণফাললৈ আগ বাঢ়ি গৈ এক হাজাৰ হাত জুখিলে আৰু মোক জল সমূহৰ মাজেদি নিলে; সেয়ে খাৰ-গাঠিয়া পানী। 4 তেতিয়া তেওঁ এক হাজাৰ হাত জুখিলে আৰু জল সমূহৰ মাজেদি মোক নিলে; সেয়ে একাঠুৱা পানী। পুনৰায় তেওঁ এক হাজাৰ হাত জুখিলে আৰু মোক জল সমূহৰ মাজেদি নিলে; সেয়ে এককলীয়া পানী। 5 পাছত তেওঁ আকৌ এক হাজাৰ হাত জুখিলে, সেয়ে মই পাৰ হৈ যাব নোৱাৰা এখন নদী; কিয়নো জল সমূহ বাঢ়িল, সাঁতোৰিব লগা জল সমূহ হ'ল, পাৰ হৈ যাব নোৱাৰা এখন নদী হ'ল।

6 তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইয়াক দেখিছা নে?” এইবুলি তেওঁ মোক পুনৰায় নদীখনৰ দাঁতিলৈ লৈ গ'ল। 7 মই উলটি অহাত, চোৱা, নদীখনৰ পাৰত ইপাৰে সিপাৰে অনেক অনেক গছ আছে। 8 পাছত তেওঁ মোক ক'লে, এই জল সমূহ পূৰ অঞ্চললৈ ওলাই গৈছে; এয়ে অৰাৰাৰ মাজেদি নামি যাব, তাৰ পাছত সমূদৰলৈ যাব; এই জন সমূহ সমূদৰত সোমালে তাৰ পানী উত্তম হৈ যাব।

9 আৰু এই মহানদীখন যোৱা সকলো ঠাইৰ অসংখ্য জীৱ-জন্তু জীৱ আৰু বহুসংখ্যক মাছ হ'ব; কিয়নো এই জল সমূহ সমূদৰলৈ গ'লে তাৰ জল সমূহ উত্তম হৈ যাব; আৰু নদীখন যোৱা সকলো ঠাই সকলো পৰাণী জীৱ। 10 তাৰ পাৰত মাছমৰীয়াসকল থিয় হ'ব আৰু অয়িন-গদীৰ পৰা অয়িন-ইন্দ্ৰিয়মলৈকে জাল মেলি দিয়া ঠাই হ'ব; তেওঁলোকৰ মাছ মহাসমূদৰৰ মাছৰ দৰে নানা বিধৰ অসংখ্য মাছ হ'ব।

11 কিন্তু তাৰ বোকা ঠাই আৰু দল-দলনিবোৰ উত্তম নহ'ব; সেইবোৰ লোণীয়া ঠাই হ'ব। 12 আৰু নদীখনৰ কাষত, তাৰ পাৰত ইফালে সিফালে সকলোবিধৰ খোৱা গুটিৰ গছ হ'ব, সেইবোৰৰ পাত জঁয় নপৰিব আৰু গুটি ন্যুঢ়কাব; জল সমূহ ধৰ্মধামৰ পৰা ওলোৱাৰ কাৰণে সেইবোৰত মাহে মাহে নতুন নতুন গুটি ধৰিব; আৰু সেইবোৰৰ গুটি আহাৰৰ কাৰণে, আৰু সেইবোৰৰ পাত সৃষ্টি কৰিবৰ কাৰণে হ'ব।

13 প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যি সীমাৰ ভিতৰত তোমালোকে ইশ্বায়েলৰ বাৰ ফৈদ অনুসাৰে আধিপত্যৰ কাৰণে দেশ ভাগ বাট্টবা, সেই সীমা এই; যোচেফে দুভাগ পাব। 14 আৰু মই তোমালোকৰ পুৰুষসকলক দিবলৈ যি দেশৰ বিষয়ে হাত দাঙি শপত কৰিছিলোঁ, সেই দেশ তোমালোকে সমানে আধিপত্যস্বৰূপে ল'বা; সেই দেশ আধিপত্যস্বৰূপে তোমালোকৰ হ'ব।

15 আৰু দেশৰ সীমা এইদৰে হ'ব। উত্তৰফালে মহাসমূদৰৰ পৰা হিতলোনৰ বাটেদি চদাদৰ প্ৰবেশ স্থানৰ ফাললৈ। 16 হমায়া, বেৰোথা, দম্বেচকৰ আৰু হমাতৰ সীমাৰ মাজত থকা চিষ্মিয়ম, আৰু হাওৰাণৰ সীমাত থকা হাচেৰ-হতীকোণ। 17 এইদৰে সীমাটো সমূদৰৰ পৰা দম্বেচকৰ সীমাত থকা হচৰ-এননলৈকে যাব আৰু উত্তৰ ফালে উত্তৰদিশে হমাতৰ সীমা।

18 এয়ে উত্তৰ ফাল। আৰু পূৰ্ণফাল হাওৰাণ, দম্বেচক, ও গিলিয়দ, এই কেইটাৰে আৰু ইশ্বায়েল দেশৰে মাজত থকা যৰুদন হ'ব; উত্তৰ সীমাৰ পৰা পূৰ সমূদৰলৈকে তোমালোকে জুখিবা। 19 এয়ে পূৰ ফাল। আৰু দক্ষিণ দিশে দক্ষিণ ফাল, তামৰৰ পৰা মৰীবো-কাদেচৰ জল সমূহেদি, মিচৰ জুৰিয়েদি মহাসমূদৰলৈকে হ'ব। এয়ে দক্ষিণ দিশৰ দক্ষিণ ফাল। 20 আৰু দক্ষিণ সীমাৰে পৰা হমাতৰ প্ৰবেশস্থানৰ সন্মুখলৈকে পশ্চিমফাল মহাসাগৰ হ'ব।

21 এয়ে পশ্চিমফাল। এইদৰে ইশ্বায়েলৰ ফৈদ অনুসাৰে তোমালোকে এইদেশ তোমালোকৰ কাৰণে ভাগ বাট্টবা। 22 তোমালোকে নিজৰ নিজৰ কাৰণে, আৰু বিদেশী লোকসকলে তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰি তোমালোকৰ মাজত সন্তান উৎপন্ন কৰিব, তেওঁলোকৰ কাৰণেও তাক আধিপত্যৰ অৰ্থে চিঠি-খেলৰে বাগ বাট্টবা; আৰু তেওঁলোক ইশ্বায়েলৰে সন্তান সকলৰ মাজত তোমালোকৰ বিবেচনাত স্বজাতীয় যেন হ'ব; তেওঁলোকে ইশ্বায়েলৰ ফৈদবোৰৰ মাজত তোমালোকৰ লগত আধিপত্য পাব। 23 তেতিয়া প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, ‘যি ফৈদৰ মাজত বিদেশীয়ে বাস কৰিব, তাতেই তোমালোকে তাৰ আধিপত্য দিবা।’

48 অধ্যায়

নতুন ইশ্বায়েল দেশ বাগ বাট্ট দিয়া।

1 ফৈদবোৰ এই এই নাম। একেবাৰে মূৰত উত্তৰ ফালে হিতলোনৰ বাটৰ কাষেদি হমাতৰ প্ৰবেশস্থানলৈকে দম্বেচকৰ সীমাত থকা হচৰ-এননলৈকে, উত্তৰফালে হমাতৰ কাষত পূৰ আৰু পশ্চিমলৈ দানে এক অংশ পাব। 2 আৰু দানৰ সীমাৰ কাষেদি পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ আচেৰে এক অংশ পাব। 3 আৰু আচেৰৰ সীমাৰ কাষেদি পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ নগালীয়ে এক অংশ পাব।

4 আৰু নগালীৰ সীমাৰ কাষেদি পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ মনচিয়ে এক অংশ পাব। 5 আৰু মনচিৰ সীমাৰ কাষেদি পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ ইফ্ৰিয়মে এক অংশ পাব। 6 আৰু ইফ্ৰিয়মৰ সীমাৰ কাষেদি পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ বুবেগে এক অংশ পাব। 7 আৰু বুবেগৰ সীমাৰ কাষেদি পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ যিহুদাই এক অংশ পাব।

8 আৰু যিহুদাৰ সীমাৰ কাষেদি পূৱ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ, পাঁচশ হাজাৰ হাত বহল আৰু দীঘলে পূৱ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ আন অংশবোৰৰ এক অংশ সমান তোমালোকে দিব লগা উপহাৰ ভূমি হ'ব; আৰু ধৰ্মমধ্যম তাৰ মাজত হ'ব। 9 যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকে দিব লগা উপহাৰ ভূমি পাঁচশ হাজাৰ হাত দীঘল আৰু দহ হাজাৰ হাত বহল হ'ব।

10 আৰু সেই পৰিৱৰ্ত্তৰ উপহাৰ ভূমি পুৰোহিতসকলৰ কাৰণে হ'ব। সেয়ে উত্তৰ ফালে পাঁচশ হাজাৰ হাত দীঘল, পশ্চিম ফালে দহ হাজাৰ হাত বহল, পূৱ ফালে দহ হাজাৰ হাত বহল, আৰু দক্ষিণ ফালে পাঁচশ হাজাৰ হাত দীঘল হ'ব; তাৰ মাজ ঠাইত যিহোৱাৰ ধৰ্মমধ্যম থাকিব। 11 ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকল বিপথে যোৱা সময়ত লেবীয়াসকলে বিপথে যোৱাৰ দৰে বিপথে নোযোৱা মোৰ ৰক্ষণীয় ৰক্ষা কৰা চাদোকৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰিৱৰ্ত্তিত পুৰোহিতসকলৰ কাৰণে সেয়ে হ'ব। 12 সেয়ে তেওঁলোকৰ পক্ষে, দেশৰ উপহাৰ ভূমিৰ পৰা লোৱা, লেবীয়াসকলৰ সীমাৰ কাষত এক অতি পৰিৱৰ্ত্তৰ উপহাৰ হ'ব।

13 আৰু লেবীয়াসকলে পুৰোহিতসকলৰ সীমাৰ সন্মুখত দীঘলে পাঁচশ হাজাৰ হাত আৰু বহলে দহ হাজাৰ হাত এডোখৰ ভূমি পাব; তাৰ গোটেই দৈৰ্ঘ্য পাঁচশ হাজাৰ হাত আৰু প্ৰস্থ দহ হাজাৰ হাত। 14 তেওঁলোকে ইয়াৰ অলপো সলনি নকৰিব, নাইবা দেশৰ প্ৰথম ফল হস্তান্তৰ নকৰিব; কিয়নো এয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিৱৰ্ত্তৰ।

15 আৰু পাঁচশ হাজাৰ হাতৰ সন্মুখৰ বহলৰ বাকী পাঁচ হাজাৰ হাত সাধাৰণ হ'ব; সেয়ে নগৰখন বসতিস্থান আৰু চাৰিওফালৰ মুকলি ঠাইৰ কাৰণে হ'ব; নগৰখন তাৰ মাজ ঠাইত হ'ব। 16 তাৰ পৰিমাণ এইবোৰ; উত্তৰফাল চাৰি হাজাৰ পাঁচশ হাত, দক্ষিণ ফাল চাৰি হাজাৰ পাঁচশ হাত, পূৱ ফাল চাৰি হাজাৰ পাঁচ শ হাত আৰু পশ্চিম ফাল চাৰি হাজাৰ পাঁচ শ হাত।

17 আৰু নগৰখনৰ চাৰিওফালে মুকলি ঠাই থাকিব; উত্তৰ দিশে দুশ পঞ্চাশ হাত, দক্ষিণ দিশে দুশ পঞ্চাশ হাত পূৱ দিশে দুশ পঞ্চাশ হাত আৰু পশ্চিম দিশে দুশ পঞ্চাশ হাত। 18 আৰু পৰিৱৰ্ত্তৰ উপহাৰ ভূমিৰ সন্মুখৰ বাকী ভাগ পূৱ দিশে দহ হাজাৰ হাত আৰু পশ্চিম দিশে দহ হাজাৰ হাত হ'ব আৰু এয়ে পৰিৱৰ্ত্তৰ উপহাৰ ভূমিৰ আগত হ'ব; আৰু তাৰ উপাংশ শস্য নগৰখনত কাম কৰোঁতা লোকসকলৰ আহাৰৰ কাৰণে হ'ব।

19 আৰু ইস্ৰায়েলৰ আটাই ফৈদৰ মাজৰ যি লোকসকলে নগৰখনত কাম কৰে, তেওঁলোকে তাক চহাৰ। 20 গোটেই উপহাৰ ভূমি দীঘলে পাঁচশ হাজাৰ হাত আৰু বহলে পাঁচশ হাজাৰ হাত হ'ব; তোমালোকে নগৰখনৰ অধিকৃত অংশই সৈতে সেই পৰিৱৰ্ত্তৰ উপহাৰ ভূমি চাৰি-চুকীয়া কৰি উপাংশ কৰিবা।

21 পৰিৱৰ্ত্তৰ উপহাৰ ভূমিৰ আৰু নগৰখনৰ অধিকৃত অংশৰ ইফালৰ সিফালৰ অৱশিষ্ট ভাগ অধিপতিজনৰ কাৰণে হ'ব; পূৱ সীমাৰ ফালে উপহাৰ ভূমিৰ পাঁচশ হাজাৰ হাতৰ সন্মুখৰ আৰু পশ্চিম দিশে পশ্চিম সীমাৰ ফাললৈ পাঁচশ হাজাৰ হাতৰ সন্মুখৰ অংশবোৰৰ কাষৰ ভাগ অধিপতিজনৰ কাৰণে হ'ব; আৰু পৰিৱৰ্ত্তৰ উপহাৰ ভূমি ও গৃহটীৰ ধৰ্মমধ্যম তাৰ মাজ ঠাইত হ'ব। 22 অধিপতিজনৰ অংশৰ মাজ ঠাইত থকা যি ভাগ লেবীয়াসকলৰ অধিকৃত অংশৰ আৰু নগৰখনৰ অধিকৃত অংশৰ বাহিৰে যিহুদা আৰু বিন্যামীনৰ সীমাৰ মাজত হ'ব সেয়ে অধিপতিজনৰ হ'ব।

23 আৰু অৱশিষ্ট ফৈদবোৰৰ এই এই অংশ হ'ব; পূৱ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ বিন্যামীনে এক অংশ পাব। 24 আৰু বিন্যামীনৰ সীমাৰ কাষেদি পূৱ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ চিমিয়নে এক অংশ পাব। 25 আৰু চিমিয়নৰ সীমাৰ কাষেদি পূৱ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ ইচাখৰে এক অংশ পাব। 26 আৰু ইচাখৰৰ সীমাৰ কাষেদি পূৱ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ জব্বুলনে এক অংশ পাব।

27 আৰু জব্বুলনৰ সীমাৰ কাষেদি পূৱ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ গাদে এক অংশ পাব। 28 গাদৰ সীমাৰ কাষেদি দক্ষিণ ফালে দক্ষিণ দিশে তামৰৰ পৰা মৰীবো। কাদেচৰ জল সমূহৰ মাজেদি, মিচৰ জুৰিয়েদি মহাসমুদ্ৰলৈ সীমা হ'ব। 29 প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, অধিপত্যৰ অৰ্থে ইস্ৰায়েলৰ ফৈদবোৰৰ কাৰণে তোমালোকে চিঠি-খেলৰে ভাগ বাঁটব লগা দেশ এয়ে, আৰু এইবোৰেই তেওঁলোকৰ অংশ।

30 আৰু নগৰখন, চাৰিওফালৰ সীমা এইবোৰ। উত্তৰ ফালে চাৰিহাজাৰ পাঁচশ হাত। আৰু 31 নগৰখনৰ দুৱাৰবোৰ ইস্ৰায়েলৰ ফৈদৰ নাম অনুসাৰে হ'ব; উত্তৰ ফালে তিনিখন দুৱাৰ, বুবেণৰ এখন, যিহুদাৰ এখন আৰু লেবীৰ এখন। 32 আৰু পূৱ ফালে চাৰি হাজাৰ পাঁচ শ হাত, আৰু তিনিখন দুৱাৰ, যোচেফৰ এখন, বিন্যামীনৰ এখন আৰু দানৰ এখন।

33 আৰু দক্ষিণ ফালে চাৰি হাজাৰ পাঁচ শ হাত, আৰু তিনিখন দুৱাৰ, চিমিয়নৰ এখন, ইচাখৰৰ এখন, আৰু জব্বুলনৰ এখন। 34 আৰু পশ্চিম ফালে চাৰি হাজাৰ পাঁচ শ হাত আৰু তাৰ তিনিখন দুৱাৰ, গাদৰ এখন, আচৰৰ এখন, আৰু নগ্ৰালীৰ এখন। 35 চাৰিওফালে ওঠৰ হাজাৰ হাত হ'ব; আৰু সেই দিনৰ পৰা নগৰখন “যিহোৱা চান্মা”*, এই নামেৰে প্ৰখ্যাত হ'ব।

* 48 অধ্যায়:35 যিহোৱা তাত আছে

দানিয়েল

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পুস্তকখনক লিখকৰ নামেৰে পাছত জনা যায়, দানিয়েল পুস্তকখন হ'ল ইস্ৰায়েলৰ পৰা ইহুদিসকল নিৰ্বাসনত থকাৰ দৰে তেওঁৰ সময়ত বেবিলনৰ এটা উদ্ভূত পাদিত ফল। “দানিয়েল” নামৰ অৰ্থ হ'ল “ঈশ্বৰ আমাৰ বিচাৰক”। এই পুস্তক খনৰ বিভিন্ন অধ্যায়ে ইংগিত দিয়ে যে ইয়াৰ লিখক দানিয়েল, যেনে 9:2; 10:2। দানিয়েলে তেওঁৰ অভিজ্ঞতা লিপিবদ্ধ কৰিছিল আৰু বেবিলনৰ ৰাজধানীত তেওঁৰ সময়ত থকা নিৰ্বাসিত ইহুদিসকলৰ বাবে ভাববাণী কৰিছিল, য'ত ৰজাৰ ওচৰত তেওঁৰ সেৱাই তেওঁক সমাজৰ সৰ্বোচ্চ স্তৰত প্ৰৱেশৰ সুযোগ দিছিল। দেশত প্ৰভুৰ প্ৰতি তেওঁৰ বিশ্বাসযোগ্য সেৱা আৰু মাত্ৰ তেওঁ সংস্কৃতিয়ে তেওঁক বিশেষ কৰি তোলা নাই, কিন্তু শাস্ত্ৰৰ সকলো লোকতকৈ তেওঁ অন্যতম।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 605-530 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

প্ৰাপক

বেবিলনত থকা নিৰ্বাসিত ইহুদিসকল আৰু পাছত বাইবেলৰ সকলো পাঠক।

উদ্দেশ্য

দানিয়েল পুস্তক খনে লিপিবদ্ধ কৰিছে, কৰ্ম, ভাববাণী, আৰু ভাববাদী দানিয়েলৰ দৰ্শন। এই পুস্তক খনে শিকাই যে, ঈশ্বৰ তেওঁৰ অনুসৰণকাৰীসকলৰ প্ৰতি বিশ্বস্ত। লোভ আৰু চাপ সত্ত্বেও, বিশ্বাসীসকলে তেওঁলোকৰ পাৰ্থিৱ দায়িত্ব পালন কৰাৰ সময়ত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বিশ্বস্ত থাকিব লাগে।

মূল বিষয়

ঈশ্বৰৰ সাৰ্বভৌমত্ব

প্ৰান্তৰেখা

1. সপোনত দেখা বৃহা মূৰ্তিটোৰ বিষয়ে দানিয়েলৰ বাখ্যা — 1:1-2:49
2. বিশাল অগ্নিৰ মাজৰ পৰা চন্দ্ৰক, মৈচক আৰু ওবেদ নগোগক উদ্ধাৰ কৰা — 3:1-30
3. নবুখদনেজৰৰ সপোন — 4:1-37
4. চলন্ত আঙুলিয়ে লিখা আৰু দানিয়েলে কৰা বিনাশৰ ভাববাণী — 5:1-31
5. সিংহৰ গাতত দানিয়েল — 6:1-28
6. চাৰি প্ৰাণীৰ দৰ্শন — 7:1-28
7. এটা ভেড়া, ছাগলী আৰু এটা ক্ষুদ্ৰ শিশুৰ দৰ্শন — 8:1-27
8. দানিয়েলৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰৰ সৈতে 70 (সত্তৰ) বছৰ — 9:1-27
9. দানিয়েলৰ চূড়ান্ত যুদ্ধৰ দৰ্শন — 10:1-12:13

দানিয়েল আৰু তেওঁৰ তিনি জন বন্ধুৰ বিষয়।

1 যিহুদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ ৰাজত্ব কালৰ তৃতীয় বছৰত, বাবিলৰ ৰজা নবুখদনেচৰ যিহুচালেমলৈ আহিল, আৰু সকলো দিশৰ পৰা যোগান বন্ধ কৰিবলৈ নগৰখন বেৰি ধৰিলে। 2 পৰভুৱে নবুখদনেচৰক যিহুদাৰ ৰজা যিহোয়াকীমৰ ওপৰত জয়যুক্ত কৰিলে, আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰা কিছুমান পবিত্ৰ বস্তু তেওঁক দিলে। নবুখদনেচৰে সেই বস্তুবোৰ চিনাৰ দেশত থকা নিজৰ দেৱতাৰ গৃহলৈ লৈ গ'ল; আৰু তেওঁ সেই বস্তুবোৰ নিজৰ দেৱতাৰ উৰালত হ'ল।

3 তাৰ পাছত ৰজাই তেওঁৰ নপুংসকসকলৰ অধ্যক্ষ অস্পনজকক কৈছিল, “ৰাজ-বংশৰ আৰু প্ৰধান লোকসকলৰ মাজৰ কিছুমান 4 কলঙ্ক নথকা, দেখাত আকৰ্ষণীয়, সকলো বিদ্যাত নিপুণ, জ্ঞান আৰু বিবেচনাৰে পৰিপূৰ্ণ, আৰু ৰাজগৃহত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ যোগ্যতা থকা ইস্ৰায়েলী যুৱকসকলক মাতি আনা। তেওঁ তেওঁলোকক কলদীয় সাহিত্য আৰু ভাষা শিকাইছিল। 5 ৰজাই তেওঁৰ বিশেষ উত্তম খাদ্যৰ পৰা আৰু তেওঁ পান কৰা দৰাষ্কাৰসৰ পৰা তেওঁলোকক প্ৰতিদিনৰ ভাগ দিছিল। এই যুৱক সকলক তিনি বছৰৰ বাবে প্ৰশিক্ষণ দিয়া হ'ব, আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোকে ৰজাৰ আগত পৰিচৰ্যা কৰিব পাৰিব।

6 তেওঁলোকৰ মাজত যিহুদা-বংশৰ দানিয়েল, হননিয়া, মীচায়েল, আৰু অজৰিয়াও আছিল। 7 নপুংসকসকলৰ অধ্যক্ষই তেওঁলোকৰ নাম সলনি কৰি দানিয়েলক বেলটচচৰ, হননিয়াক চদৰক, মীচায়েলক মৈচক, আৰু অজৰিয়াক অবেদ-নগো নাম দিলে।

8 কিন্তু দানিয়েলে ৰজাৰ উত্তম খাদ্য আৰু পান কৰা দৰাষ্কাৰসেৰে সৈতে নিজকে অশুচি নকৰিবলৈ তেওঁ চিন্তিত আছিল; সেই বাবে দানিয়েলে নপুংসকসকলৰ অধ্যক্ষৰ অনুমতি বিচাৰিছিল, যাতে তেওঁ এইবোৰ খাদ্য গ্ৰহণ কৰি অশুচি নহয়। 9 তেতিয়া ঈশ্বৰে দানিয়েলক নপুংসকসকলৰ সেই অধ্যক্ষৰ আগত দয়া আৰু অনুৰোধ প্ৰকাশ কৰিলে। 10 তাতে নপুংসকসকলৰ সেই অধ্যক্ষই দানিয়েলক ক'লে, “মোৰ পৰভু মহাৰাজক মই ভয় কৰোঁ। তোমালোকে কি খাবা আৰু কি পান কৰিবা সেই বিষয়ে ৰজাই মোক আদেশ দিছে, কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ মুখ তোমালোকৰ সমবয়সীয়া যুৱকসকলতকৈ নিকৃষ্ট দেখিব? তোমালোকৰ কাৰণে মোৰ ওপৰত ৰজাৰ প্ৰতাপ আছে।”

11 তাৰ পাছত দানিয়েল, হনিনিয়া, মীচায়েল, আৰু অজৰিয়াৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা তত্ত্বাবধায়কৰ সৈতে দানিয়েলে কথা পাতিলে। 12 তেওঁ ক'লে, “আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি, দহ দিন আপোনাৰ এই দাস সকলক পৰীক্ষা কৰি চাওক; আমাক খাবলৈ কেৱল শাক-পাচলি, আৰু পান কৰিবলৈ পানী দিয়ক। 13 তাৰ পাছত আমাৰ, আৰু ৰজাৰ উত্তম খাদ্য খোৱা যুৱকসকলৰ চেহেৰাৰ পৰীক্ষা কৰি চাওক; আপুনি যি দেখিব, সেইদৰে আপোনাৰ এই দাসবোৰলৈ ব্যৱহাৰ কৰিব।”

14 সেয়ে তেওঁ তেওঁলোকৰ সেই কথাত মাতি হৈ দহ দিনলৈকে তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰিলে। 15 দহ দিনৰ পাছত দেখা গ'ল, ৰজাৰ উত্তম খাদ্য খোৱা যুৱকসকলতকৈ তেওঁলোকৰ চেহেৰা অধিক স্বাস্থ্যৱান, আৰু অধিক পৰিপূৰ্ণ হ'ল। 16 সেয়ে তত্ত্বাবধায়কে তেওঁলোকক উত্তম আহাৰ, আৰু দৰাষ্কাৰসৰ সলনি তেওঁলোকক শাক-পাচলি দিবলৈ ধৰিলে।

17 ঈশ্বৰে সেই চাৰি জন যুৱকক সকলো আভ্যন্তৰীণ বিষয়ৰ শিক্ষা, জ্ঞান আৰু প্ৰজ্ঞা দিলে। তাতে দানিয়েলে সকলো প্ৰকাৰৰ দৰ্শন আৰু সপোনৰ কথা বুজিব পৰা হ'ল। 18 তাৰ পাছত ৰজাৰ দ্বাৰাই নিৰ্ণয় কৰা যি সময়ত সকলোকে আনিবলৈ ৰজাই আজ্ঞা দিছিল। সেই সময়ত নপুংসকসকলৰ অধক্ষ্যই ৰজা নবুখদনেচৰৰ আগত তেওঁলোকক উপস্থিত কৰালে।

19 ৰজাই তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতিলে, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো দলৰ মাজত, দানিয়েল, হনিনিয়া, মীচায়েল, আৰু অজৰিয়াৰ তুলনাত আন কাকো পোৱা নগ'ল। সেয়ে তেওঁলোকে ৰজাৰ আগত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হ'ল। 20 ৰজাই তেওঁলোকক সোধা জ্ঞান আৰু বিবেচনাৰ প্ৰতিটো প্ৰশ্নৰ বিষয়ত, তেওঁৰ ৰাজ্যত থকা শাস্ত্ৰৰাজ আৰু গণকসকলতকৈ তেওঁলোকক দহগুণে শ্ৰেষ্ঠ পালে। 21 দানিয়েল ৰজা কোৱাৰ ৰাজস্বৰ প্ৰথম বছৰলৈকে সেই ঠাইতে থাকিল।

2 অধ্যায়

ৰজা নবুখদনেচৰৰ সপোন আৰু তাৰ ফলিতা।

1 ৰজা নবুখদনেচৰে তেওঁৰ ৰাজস্বৰ দ্বিতীয় বছৰত এটা সপোন দেখিলে; সেয়ে তেওঁ চিন্তিত হ'ল, আৰু তেওঁ টোপনি যাব নোৱাৰিলে। 2 তাৰ পাছত ৰজাই মায়ীৰী আৰু যিসকলে মৃতলোকৰ সৈতে কথা পতাৰ দাবি কৰে, তেনে লোক, যাদুকৰ, আৰু জ্ঞানী লোকসকলক মাতিলে; আৰু তেওঁ দেখা সপোনৰ বিষয়ে তেওঁলোকক ক'বলৈ ইচ্ছা কৰিলে। পাছত তেওঁলোক আহিল, আৰু ৰজাৰ আগত উপস্থিত হ'ল।

3 তেতিয়া ৰজাই তেওঁলোকক ক'লে, “মই এটা সপোন দেখিলোঁ, সেই সপোনৰ ফলিতা জানিবলৈ মোৰ মন উন্মুক্ত হৈছে।” 4 তেতিয়া জ্ঞানী লোকসকলে অৰাৰীয়া ভাষাৰে ৰজাক ক'লে, “মহাৰাজ চিৰজীৱি হওক! আপোনাৰ দাস যি আমি, আমাক আপোনাৰ সপোনটো কওক, আৰু আমি তাৰ ফলিতা প্ৰকাশ কৰিম।*”

5 ৰজাই জ্ঞানী লোকসকলক উত্তৰ দিলে, “এই বিষয়ে স্থিৰ কৰা হৈছে যে, আপোনালোকে যদি সপোন আৰু তাৰ ফলিতা মোক ক'ব নোৱাৰে, তেনেহ'লে আপোনালোকৰ শৰীৰ ডোখৰ ডোখৰ কৈ কটা যাব, আৰু আপোনালোকৰ ঘৰবোৰ গোবৰৰ দ'ম যেন কৰা হ'ব। 6 কিন্তু যদি সেই সপোন আৰু তাৰ ফলিতা আপোনালোকে মোক ক'ব পাৰে, তেনেহ'লে মোৰ পৰা উপহাৰ, পুৰস্কাৰ, আৰু অধিক সন্মান পাব; সেয়ে সেই সপোন আৰু তাৰ ফলিতা মোক কওক।”

7 তেওঁলোকে পুনৰ উত্তৰ দি ক'লে, “মহাৰাজ আপোনাৰ দাসক সপোনটো কওঁক; আৰু আমি তাৰ ফলিতা আপোনাক ক'ম।” 8 ৰজাই উত্তৰ দিলে, “মই নিশ্চয়কৈ জানিছোঁ, এই বিষয়ত মোৰ সিদ্ধান্ত দৃঢ় হোৱা দেখি আপোনালোকে অধিক সময় বিচাৰিছে। 9 কিন্তু যদি আপোনালোকে সেই সপোন মোক নকয়, তেনেহ'লে আপোনালোকৰ বাবে কেৱল এটাই শাস্তি আছে। যেতিয়ালৈকে মোৰ মন সলনি নহয়, তেতিয়ালৈকে আপোনালোকে মোক মিছা আৰু বিভ্ৰান্তিকৰ কথা ক'বলৈ একেলগে সন্মত হৈছে, সেয়ে এতিয়া আপোনালোককই মোৰ আগত সপোনটোও কওক; আৰু তেতিয়া মই জানিম যে, আপোনালোকে তাৰ ফলিতাও মোৰ আগত ক'ব পাৰিব।”

10 জ্ঞানী লোকসকলে ৰজাক উত্তৰ দি ক'লে, “মহাৰাজৰ দাবী পূৰণ কৰিব পৰা এনে কোনো মানুহ পৃথিৱীত নাই। মহান আৰু পৰাক্ৰমী কোনো ৰজাই মায়ীৰী, বা মৃতলোকৰ লগত কথা পতাৰ দাবী কৰা জনক, বা জ্ঞানী লোকৰ পৰা কেতিয়াও এনে বিষয়ত দাবী কৰা নাই। 11 মহাৰাজে যি দাবী কৰিছে, সেয়া কঠিন; আৰু মনুষ্যৰ লগত বাস নকৰা দেৱতাবোৰৰ বাহিৰে, আন কোনেও মহাৰাজৰ আগত এই বিষয়ে ক'ব নোৱাৰে।”

12 এই কথা শুনাৰ পাছত ৰজা খঙাল আৰু অতিশয় ক্ৰোধান্বিত হৈ বাবিলৰ যি সকল লোক নিজৰ জ্ঞানসম্পন্নতাৰ দ্বাৰা পৰিচিত, তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। 13 সেয়ে এই আজ্ঞা প্ৰচাৰিত হ'ল। জ্ঞানসম্পন্নতাৰ দ্বাৰাই পৰিচিত লোকসকলক বধ কৰিবলৈ ধৰিলে; তেওঁলোকে দানিয়েল আৰু তেওঁৰ বন্ধুসকলকো বধ কৰিবলৈ বিচাৰি ফুৰিলে।

14 তাৰ পাছত বাবিলৰ জ্ঞানসম্পন্নতাৰ দ্বাৰাই পৰিচিত লোকসকলক বধ কৰিবলৈ ওলাই অহা ৰজাৰ দেহৰক্ষক সেনাপতি অৰিয়োকক দানিয়েলে সুবুদ্ধি আৰু বিবেচনাৰে উত্তৰ দিলে। 15 দানিয়েলে ৰজাৰ সেনাপতিক সুধিলে, “ৰজাৰ এই আজ্ঞা কিয় ইমান জৰুৰী?” সেয়ে কি ঘটিল, সেই বিষয়ে অৰিয়োকক দানিয়েলক ক'লে। 16 তেতিয়া দানিয়েল ভিতৰলৈ গ'ল, আৰু ৰজাৰ আগত যাতে সপোন ব্যাখ্যা কৰিব পাৰে; সেই বাবে ৰজাৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ তেওঁ অনুৰোধ কৰিলে।

17 তাৰ পাছত দানিয়েল তেওঁৰ ঘৰলৈ গ'ল, আৰু হননীয়া, মীচায়েল, আৰু অজৰিয়াক যি ঘটিল সেই সকলো ব্যাখ্যা কৰিলে। 18 বেবিলনৰ অৱশিষ্ট জ্ঞানসম্পন্ন লোকসকলৰ সৈতে, তেওঁ আৰু তেওঁৰ বন্ধুসকলক যাতে বধ কৰা নহয়; সেই বাবে তেওঁ স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ পৰা সেই নিগূঢ় বিষয়ত অনুগ্ৰহ বিচাৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ তেওঁলোকক মাতিলে।

19 সেই ৰাতি দানিয়েলৰ দৰ্শনত সেই নিগূঢ় বিষয় প্ৰকাশিত হ'ল, তেতিয়া দানিয়েলে স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ প্ৰশংসা কৰিলে, আৰু ক'লে,

20 ঈশ্বৰৰ নাম যুগে যুগে চিৰকাললৈকে ধন্য হওক;

* 2 অধ্যায়:4 এই পুস্তকৰ 2:4 পদৰ পৰা 7:28 পদলৈ আৰাৰীয়া ভাষাত লিখা।

কিয়নো জ্ঞান আৰু পৰাক্ৰম তেওঁৰেই।

21 তেওঁ সময়,

আৰু কাল পৰিবৰ্তন কৰে;

তেওঁ ৰজাক তেওঁৰ সিংহাসনৰ পৰা আঁতৰাই,

আৰু সিংহাসনত ৰজাক বহুৱাই;

তেওঁ জ্ঞানীলোকক প্ৰজ্ঞা দিয়ে,

আৰু বিবেচকসকলক জ্ঞান দিয়ে।

22 তেওঁ গভীৰ আৰু গোপন বিষয় প্ৰকাশ কৰে,

কাৰণ তেওঁ আন্ধাৰত কি আছে তাক জানে,

আৰু তেওঁৰ লগত পোহৰ থাকে।

23 হে মোৰ পুৰুষপুত্ৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ, মই আপোনাৰ ধন্যবাদ আৰু প্ৰশংসা কৰিছোঁ;

কাৰণ আপুনি মোক প্ৰজ্ঞা আৰু শক্তি দিলে।

আমি প্ৰাৰ্থনাত আপোনাৰ পৰা যি বিচাৰিছিলোঁ; এতিয়া আপুনি মোক জনালে;

ৰজাৰ চিন্তনীয় বিষয় আপুনি আমাক জনালে।”

24 এই সকলোৰে সৈতে ৰজাই বাবিলৰ জ্ঞানীলোক সকলক বধ কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা অৰিয়োকক দানিয়েলে চাবলৈ গ’ল। তেওঁ গৈ, তেওঁক ক’লে, “বাবিলৰ জ্ঞানীলোক সকলক বধ নকৰিব। ৰজাৰ আগলৈ মোক নিৰাপত্তা দিলে যাওক, আৰু মই ৰজাক সপোনৰ ফলিতা ক’ম।”

25 তেতিয়া অৰিয়োক বেগাই দানিয়েলক ৰজাৰ ওচৰলৈ লৈ গ’ল আৰু ৰজাক ক’লে, “দেশান্তৰিত যিহূদীসকলৰ মাজত মই এইজন মানুহ পালোঁ, যি জনে ৰজাৰ সপোনৰ ফলিতা ক’ব।” 26 তেতিয়া ৰজাই দানিয়েলক (যাক বেলচচৰ মতা হৈছিল) ক’লে, “মই দেখা সপোন আৰু তাৰ ফলিতা তুমি মোক ক’ব পাৰিবা নে?” 27 তেতিয়া দানিয়েলে ৰজাৰ আগত উত্তৰ দি ক’লে, “মহাৰাজে দাবী কৰা নিগঢ় বিষয়, জ্ঞানসম্পন্ন লোক, বা মৃতলোকৰ সৈতে কথা পতাৰ দাবী কৰাজন, বা মায়াবী, বা জ্যোতিষীৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশিত হোৱা সম্ভৱ নহয়। 28 কিন্তু মহাৰাজ, স্বৰ্গত থকা এজন ঈশ্বৰ আছে; যিজনে গোপন কথা প্ৰকাশ কৰে, আৰু আহিব লগা দিনবোৰত কি ঘটিব, সেই সকলোকে তেওঁ আপোনাক জানিব দিব; আপুনি শয্যাত শুই থকা সময়ত দেখা সপোন আৰু দৰ্শন এইবোৰ:

29 হে মহাৰাজ, আপুনি শয্যাত ভবিষ্যতৰ বিষয়ে নানা কথা চিন্তা কৰিছিল; আৰু নিগঢ় বিষয় প্ৰকাশ কৰা জনে, আগলৈ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে আপোনাক জানিবলৈ দিলে। 30 আন জীৱিত লোকতকৈ মোৰ অধিক জ্ঞান আছে বুলি যে মোৰ আগত এই বিষয় প্ৰকাশিত হ’ল, এনে নহয়, কিন্তু মহাৰাজে যাতে সপোনৰ ফলিতা, আৰু আপোনাৰ মনৰ গভীৰ চিন্তা আপুনি জানিব পাৰে, সেই বাবে মৌলৈ সেই নিগঢ় বিষয় প্ৰকাশিত হ’ল।

31 হে মহাৰাজ আপুনি ওপৰলৈ চাই, এটা বৃষ্ণ মূৰ্তি দেখিছিল। আপোনাৰ আগত থিয় হোৱা সেই মূৰ্তি অতিশয় ডাঙৰ আৰু উজ্জ্বল আছিল; আৰু তাৰ উজ্জ্বলতা ভয়ানক আছিল। 32 সেই মূৰ্তিটোৰ মূৰ শুক্ৰ সোণৰ, বুকু আৰু বাহু ৰূপৰ, মাজভাগ আৰু কৰ্ণপিতলৰ, 33 আৰু তাৰ ভৰিবোৰ লোহাৰ, আৰু ভৰিৰ পতা কিছু পৰিমাণে লোহা আৰু কিছু পৰিমাণে মাটিৰে তৈয়াৰী আছিল।

34 আপুনি চাই থাকোঁতেই এটা শিল কাটি উলিওৱা হ’ল, কিন্তু মনুষ্যৰ হাতৰ দ্বাৰাই কটা নহয়, আৰু সেই শিলে মূৰ্তিটোৰ ভৰিৰ লোহা আৰু মাটিৰ পতা দুখনত খুন্দা মাৰি গুড়ি কৰিলে। 35 তেতিয়া সেই লোহা, মাটি, পিতল, ৰূপ আৰু সোণ একেসময়তে ডোখৰ ডোখৰ হৈ ভাঙিলে, আৰু গ্ৰীষ্ম কালৰ মৰণা মৰা ঠাইৰ ধূলিৰ দৰে হ’ল। বতাহে সেইবোৰ উড়ুৱাই লৈ গ’ল, আৰু তাৰ কোনো চিন পোৱা নগল; কিন্তু যি শিলটোৱে মূৰ্তিটোক খুন্দা মাৰিছিল, সেয়ে বৃষ্ণ পৰ্বত হ’ল, আৰু গোটেই পৃথিৱী ভৰি পৰিল।

36 এয়ে আপোনাৰ সপোন আছিল। এতিয়া আমি মহাৰাজৰ আগত ফলিতা কওঁ। 37 হে মহাৰাজ, আপুনি ৰাজাধিৰাজ; স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰে আপোনাক ৰাজ্য, ঐশ্বৰ্য্য, পৰাক্ৰম, আৰু সন্মান দিছে। 38 মানুহ বাস কৰা ঠাই, হাবিত থকা জন্তু, আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰক, তেওঁ আপোনাৰ হাতত দিলে, আৰু সেই সকলোৰে ওপৰত আপোনাক শাসনকৰ্ত্তা পাতিলে; সেই মূৰ্তিটোৰ সোণৰ মূৰ আপুনিয়েই।

39 আপোনাৰ পাছত, আন এটা ৰাজ্য আহিব, যি আপোনাতকৈ নিকৃষ্ট হ’ব; আৰু তাৰ পাছত পিতলৰ দৰে আন এক তৃতীয় ৰাজ্য আহিব, সেয়ে গোটেই পৃথিৱীত শাসন কৰিব।

40 আৰু চতুৰ্থ ৰাজ্য লোহাৰ দৰে দৃঢ় হ’ব; কাৰণ লোহাই আন বস্তু ডোখৰ ডোখৰ কৰি ভাঙে, আৰু সকলো বস্তু গুড়ি কৰে, সেয়ে সকলো বস্তু ভাঙিব, আৰু সেইবোৰ গুড়ি হ’ব।

41 আপুনি দেখাৰ দৰে, ভৰিৰ পতা আৰু ভৰিৰ আঙুলিবোৰ কিছু পৰিমাণে শেকা মাটিৰ আৰু কিছু পৰিমাণে লোহাৰে তৈয়াৰী আছিল; সেয়ে এয়া বিভক্ত ৰাজ্য হ’ব; এই ৰাজ্যত কিছু লোহাৰ শক্তি থাকিব, আৰু আপুনি দেখাৰ দৰে লোহাৰ সৈতে কোমল মাটি মিহলি হৈ থাকিব। 42 ভৰিৰ আঙুলিবোৰ কিছু লোহাৰ আৰু কিছু মাটিৰ দ্বাৰাই তৈয়াৰী আছিল, সেই দৰে ৰাজ্যও এভাগ দৃঢ়, আৰু এভাগ সহজে ভাঙিব পৰা হ’ব। 43 আপুনি কোমল মাটিৰ সৈতে মিহলোৱা লোহা দেখাৰ দৰে সেই ৰাজ্যৰ লোকসকল সংমিশ্ৰণ হৈ থাকিব; কিন্তু যেনেকৈ লোহা মাটিত লাগি নাথাকে, তেনেকৈ তেওঁলোক একেলগে বাস নকৰিব।

44 আৰু সেই ৰজাসকলৰ সময়ত স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰে এক ৰাজ্য স্থাপন কৰিব; সেয়ে কেতিয়াও বিনষ্ট নহ'ব, নাইবা আন লোকৰ দ্বাৰাই এই ৰাজ্য পৰাজিত নহ'ব, আৰু সকলো ৰাজ্যক ভাঙি ডোখৰ ডোখৰ কৰি সকলোকে সংহাৰ কৰিব; আৰু এই ৰাজ্য চিৰকাললৈকে থাকিব। 45 আপুনি দেখাৰ দৰে পৰ্বতৰ পৰা এটা শিল কাটি উলিওৱা হৈছিল; কিন্তু মনুষ্যৰ হাতৰ দ্বাৰাই কটা নহয়। সেই শিল লোহা, পিতল, মাটি, ৰূপ আৰু সোণ সকলোকে ডোখৰ ডোখৰকৈ ভাঙিছিল। মহান ঈশ্বৰে ইয়াৰ দ্বাৰাই মহাৰাজক ইয়াৰ পাছত কি ঘটিব সেই বিষয়ে জনালে; সপোনটো সঁচা আৰু তাৰ ফলিতাও বিশ্বাসযোগ্য।”

46 তেতিয়া ৰজা নব্বুখদনেচৰে দানিয়েলৰ আগত উবুৰি হৈ পৰিল, আৰু সন্মান জনালে; আৰু তেওঁৰ উদ্দেশ্যে নৈবেদ্য যুগুত কৰি ধূপ উসৰণ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। 47 ৰজাই দানিয়েলক ক'লে, “তোমাৰ ঈশ্বৰ সঁচা, ঈশ্বৰৰো ঈশ্বৰ, ৰজাৰো ৰজা, আৰু নিগূঢ় বিষয় প্ৰকাশ কৰিব পৰা এজন, সেয়ে তুমি এই নিগূঢ় কথা বুজিব পাৰিছা।”

48 তেতিয়া ৰজাই দানিয়েলক অধিক সন্মান কৰিলে, আৰু অনেক আচৰিতজনক উপহাৰবোৰ দিলে। তেওঁ গোটেই বাবিল দেশৰ ওপৰত দানিয়েলক শাসনকৰ্ত্তা নিযুক্ত কৰিলে। দানিয়েল বাবিলত থকা সকলো জ্ঞানী লোকৰ ওপৰত প্ৰধান অধ্যক্ষ হ'ল। 49 দানিয়েলে ৰজাৰ আগত নিবেদন কৰিলে, আৰু ৰজাই চদৰক, মৈচক, আৰু অবেদ-নেগোকো বাবিল প্ৰদেশৰ ওপৰত ৰাজকাৰ্যত নিযুক্ত কৰিলে; কিন্তু দানিয়েল ৰাজ প্ৰাসাদত থাকিল।

3 অধ্যায়

দানিয়েলৰ তিনিজন বন্ধুক অগ্নিকুণ্ডত পেলোৱা।

1 ৰজা নব্বুখদনেচৰে ষাঠি হাত ওখ আৰু ছহাত বহল এনে এক সোণৰ মূৰ্ত্তি সাজি বাবিল প্ৰদেশৰ দুৰা নামৰ সমথলত স্থাপন কৰিলে। 2 তাৰ পাছত ৰজা নব্বুখদনেচৰে যি মূৰ্ত্তি স্থাপন কৰিছিল, সেই মূৰ্ত্তি উসৰণ কৰিবৰ বাবে, প্ৰদেশৰ অধ্যক্ষ, আঞ্চলিক অধ্যক্ষ, স্থানীয় অধ্যক্ষৰ সৈতে, প্ৰদেশৰ উপদেষ্টা, ধনভঁৰালী, বিচাৰক, বিচাৰকৰ্ত্তা আৰু সকলো মুখ্য কৰ্মচাৰী সকলক একত্ৰিত হৈ, আহিবলৈ বাৰতা পঠিয়ালে।

3 নব্বুখদনেচৰে যি মূৰ্ত্তি স্থাপন কৰিছিল, সেই মূৰ্ত্তি উসৰণ কৰিবলৈ, প্ৰদেশৰ অধ্যক্ষ, আঞ্চলিক অধ্যক্ষ, স্থানীয় অধ্যক্ষৰ সৈতে, প্ৰদেশৰ উপদেষ্টা, ধনভঁৰালী, বিচাৰক, বিচাৰকৰ্ত্তা আৰু সকলো মুখ্য কৰ্মচাৰী একত্ৰিত হৈ আহিল; আৰু মূৰ্ত্তিৰ আগত উপস্থিত হ'ল। 4 তাৰ পাছত ঘোষণাকাৰীয়ে উচ্চস্বৰে চিঞৰিলে, “হে সকলো দেশ লোক, আৰু সকলো ভাষাৰ লোকসকল, আপোনালোকক আজ্ঞা দিয়া হৈছে যে, 5 যি সময়ত আপোনালোকে শিঙা, বাঁহী, বীণা, সুৰবাহাৰ, পেপা, আৰু সকলো ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰ বাদ্য শুনিবলৈ পাব, সেই সময়তেই ৰজা নব্বুখদনেচৰে স্থাপন কৰা সোণৰ মূৰ্ত্তিত আপোনালোক সকলোৱে উবুৰি হৈ সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিব লাগিব।

6 যি সকলে সেই মুহূৰ্ত্তত উবুৰি নহ'ব আৰু সেৱা নকৰিব, তেওঁলোকক পৰজ্বলিত অগ্নিকুণ্ডত পেলোৱা হ'ব।” 7 সেয়ে সকলো লোকে যেতিয়াই শিঙা, বাঁহী, বীণা, সুৰবাহাৰ, পেপা, আৰু সকলো ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰ বাদ্য শুনিলে, তেতিয়াই দেশৰ সকলো লোকে, আৰু সকলো ভাষাৰ লোকসকলে ৰজা নব্বুখদনেচৰে স্থাপন কৰা সোণৰ মূৰ্ত্তিক উবুৰি হৈ সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিলে।

8 সেই সময়ত কলদীয়া মানুহ কেইজনমান আহিল, আৰু যিহূদীসকলৰ অহিতে অভিযোগ কৰিলে। 9 তেওঁলোকে ৰজা নব্বুখদনেচৰক ক'লে, “মহাৰাজ চিৰজীৱি হওক! 10 হে মহাৰাজ আপুনি এই আজ্ঞা কৰিছিল যে, প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে যেতিয়াই শিঙা, বাঁহী, বীণা, সুৰবাহাৰ, পেপা, আৰু সকলো ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰ বাদ্য শুনিব, তেতিয়াই সকলোৱে সোণৰ মূৰ্ত্তিত উবুৰি হৈ সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিব লাগিব।

11 কিন্তু যি জনে উবুৰি হৈ সেৱা নকৰিব, তেওঁক পৰজ্বলিত অগ্নিকুণ্ডত পেলোৱা হ'ব। 12 ইয়াত বাবিল প্ৰদেশৰ ৰাজ কাৰ্যত আপুনি নিযুক্ত কৰা চদৰক, মৈচক, আৰু অবেদ-নেগো নামেৰে কেইজনমান যিহূদীলোক আছে; তেওঁলোকে আপোনাৰ কথালৈ মনোযোগ দিয়া নাই। তেওঁলোকে আপোনাৰ দেৱতাবোৰক সেৱা নকৰে, আৰু আপুনি স্থাপন কৰা সোণৰ মূৰ্ত্তিক সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত নকৰে।”

13 ইয়াকে শুনি নব্বুখদনেচৰে খং আৰু ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল, আৰু চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে সেই লোক কেইজনক ৰজাৰ ওচৰলৈ আনিলে। 14 নব্বুখদনেচৰে তেওঁলোকক ক'লে, “হে চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগো, আপোনালোকে মোৰ দেৱতাবোৰক সেৱা কৰা নাই, আৰু মই স্থাপন কৰা সোণৰ মূৰ্ত্তিত সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰা নাই, এই কাৰ্য আপোনালোকে জানিয়ে কৰিছে নে?

15 এতিয়াও যদি আপোনালোকে শিঙা, বাঁহী, বীণা, সুৰবাহাৰ, পেপা, আৰু সকলো ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰ ধ্বনি শুনাব সময়ত মই সজা সোণৰ মূৰ্ত্তিত উবুৰি হৈ সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ যুগুত হয়, তেনেহ'লে সকলো ভালে হ'ব; কিন্তু যদি আপোনালোকে সেৱা নকৰে, তেনেহ'লে সেই মুহূৰ্ত্ততেই আপোনালোকক পৰজ্বলিত অগ্নিকুণ্ডত পেলোৱা হ'ব। মোৰ হাতৰ পৰা আপোনালোকক উদ্ধাৰ কৰিব পৰা দেৱতা কোন আছে?”

16 তেতিয়া চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোৱে ৰজাক উত্তৰ দি ক'লে, “হে নব্বুখদনেচৰ, আপোনাক এই বিষয়ে উত্তৰ দিয়া আমাৰ একো প্ৰয়োজন নাই। 17 ইয়াৰ উত্তৰ যদি আছে, তেনেহ'লে মহাৰাজ, আমি যি জনাৰ সেৱা কৰোঁ, আমাৰ সেই ঈশ্বৰে পৰজ্বলিত অগ্নিকুণ্ডৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰিবলৈ সমৰ্থ, আৰু তেওঁ আমাক আপোনাৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে। 18 কিন্তু যদি উদ্ধাৰ নকৰেও, তথাপিও হে মহাৰাজ, আপোনাক জনাওঁ যে, আমি আপোনাৰ দেৱতাবোৰক সেৱা নকৰোঁ, আৰু আপুনি স্থাপন কৰা সোণৰ মূৰ্ত্তিক সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত নকৰোঁ।”

19 তাৰ পাছত নবুখদনেচৰে শ্বেৰাধেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোৰ অস্থিত মুখমণ্ডল বিকৃত কৰিলে। তেওঁ অগ্নিকুণ্ডৰ জুই নিয়মিত পৰিমাণতকৈ সাত গুণ বেছি পৰজ্বলিত কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। 20 তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁৰ সৈন্যৰ মাজৰ কিছুমান বলী মানুহক চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোক বান্ধি পৰজ্বলিত অগ্নিকুণ্ডত পেলাইবলৈ আজ্ঞা দিলে।

21 তেতিয়া সেই কেইজনক চোলা, জামা, পাগুৰি, আৰু আন আন বস্ত্ৰসৈতে তেওঁলোকক বান্ধি অগ্নিকুণ্ডত পেলাই দিয়া হ'ল। 22 ৰজাৰ আজ্ঞা যথাযথভাবে পালন কৰা হৈছিল, আৰু অগ্নিকুণ্ড অতিশয় তপত আছিল, সেয়ে চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোক লৈ যোৱা মানুহ কেইজনক সেই অগ্নিশিখাই গ্ৰাস কৰিলে। 23 চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগো, এই তিনি জন লোক বন্ধা অৱস্থাতে অগ্নিকুণ্ডৰ ভিতৰত পৰিল।

24 তাৰ পাছত ৰজা নবুখদনেচৰে আচৰিত হৈ বেগাই থিয় হ'ল। তেওঁ তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতা সকলক সুধিলে, “আমি তিনি জন মানুহক বান্ধি জুইত পেলোৱা নাছিলো নে?” তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, “হয় মহাৰাজ।” 25 তেতিয়া ৰজাই ক'লে, “কিন্তু মই চাৰিজন মানুহ মুকলি হৈ জুইৰ মাজত অহা-যোৱা কৰি থকা দেখিছোঁ; আৰু তেওঁলোকৰ একো ক্ষতি হোৱা নাই, আৰু চতুৰ্থ জনৰ উজ্জ্বলতা দেৱতাৰ পুংৰৰ দৰে।”

26 তেতিয়া নবুখদনেচৰে সেই পৰজ্বলিত অগ্নিকুণ্ডৰ দুৱাৰৰ ওচৰলৈ গৈ মাতিলে, “হে সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ দাস চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগো ওলাই আহাঁ; ইয়ালৈ আহাঁ!” তাতে চৈদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগো অগ্নিৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিল। 27 প্ৰদেশৰ অধ্যক্ষ, আঞ্চলিক অধ্যক্ষ, আন অধ্যক্ষসকল, আৰু ৰজাৰ পৰামৰ্শদাতাসকল সকলোৱে সেই তিনিজন লোকক চাবলৈ একগোট হ'ল। তেওঁলোকৰ শৰীৰত জুইয়ে একো ক্ষতি কৰা নাছিল, তেওঁলোকৰ মূৰৰ চুলি এডালো পোৰা নাছিল, তেওঁলোকৰ বশ্ৰও নষ্ট হোৱা নাছিল, আৰু তেওঁলোকৰ গাত জুইৰ গোন্ধও নাছিল।

28 তেতিয়া নবুখদনেচৰে ক'লে, “চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোক নিজৰ দূত পঠিয়াই ৰক্ষা কৰা ঈশ্বৰক আহাঁ আমি প্ৰশংসা কৰোঁহক! তেওঁলোকে মোৰ আজ্ঞা লঙ্ঘন কৰা সময়ত তেওঁলোকে তেওঁতেই ডৰসা কৰিছিল, আৰু নিজৰ ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন দেৱতাক যেন সেৱা বা সন্তোষে প্ৰণিপাত কৰিবলগীয়া নহয়, সেই বাবে তেওঁলোকৰ শৰীৰ সমৰ্পণ কৰিলে।

29 সেই কাৰণে মই এই আজ্ঞা দিছোঁ যে, যিকোনো লোক, যিকোনো দেশ, বা যিকোনো ভাষাৰ লোকে চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোৰ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে ক'ব, তেওঁলোকক ডোখৰ ডোখৰকৈ কটা যাব, আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰ জাবৰৰ দ'মৰ দৰে কৰা হ'ব; কাৰণ এইদৰে ৰক্ষা কৰিব পৰা ইয়াত আন কোনো দেৱতা নাই।” 30 তেতিয়া ৰজাই চদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোক বাবিল প্ৰদেশত উচ্চ পদত নিযুক্ত কৰিলে।

4 অধ্যায়

ৰজা নবুখদনেচৰ বলীয়া হোৱা।

1 পৃথিৱীত থকা সকলো লোক, দেশ, আৰু সকলো ভাষাৰ লোকসকললৈ ৰজা নবুখদনেচৰে এই আজ্ঞা দি পঠিয়ালে, “আপোনালোকৰ মাজত শান্তি বৃদ্ধি হওক! 2 সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰে মোৰ বাবে যি অদ্ভুত লক্ষণ আৰু আচৰিত কাৰ্য্য দেখুৱালে, সেই সকলোকে মই প্ৰচাৰ কৰা উচিত বুলি ভাবিলোঁ।

3 তেওঁৰ অদ্ভুত লক্ষণবোৰ কেনে মহা!

আৰু তেওঁৰ আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ কেনে পৰাক্ৰমী!

তেওঁৰ ৰাজ্য চিৰকালীয়া ৰাজ্য,

আৰু তেওঁৰ ৰাজত্ব পুৰুষানুসৰে থাকে।”

4 মই নবুখদনেচৰে মোৰ ঘৰত শান্তিৰে আৰু মোৰ ৰাজগৃহত কুশলে আছিলোঁ। 5 কিন্তু এটা সপোনে মোক আতঙ্কিত কৰিলে; আৰু মই শুই থকা সময়ত দেখা প্ৰতিবিম্ব আৰু মানসিক দৰ্শনে মোক ব্যাকুল কৰিলে। 6 সেয়ে মোৰ সপোনৰ ফলিতা মোক জনাবৰ বাবে বাবিলৰ সকলো জ্ঞানসম্পন্ন লোকক মোৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ মই আজ্ঞা কৰিলোঁ।

7 তেতিয়া মায়াবীলোক, মৃতলোকৰ লগত কথা পতা দাবী কৰা লোক, জ্ঞানীলোক, জ্যোতিষী সকল মোৰ ওচৰলৈ আহিল। মই তেওঁলোকক সপোনটো ক'লোঁ; কিন্তু তেওঁলোকে মোক তাৰ ফলিতা ক'ব নোৱাৰিলে। 8 কিন্তু শেষত মোৰ দেৱতাৰ নাম অনুসাৰে যাৰ নাম বেলটচচৰ, আৰু যাৰ অন্তৰত পবিংৰ দেৱতাবোৰৰ আত্মা আছে, সেই দানিয়েল মোৰ সন্মুখলৈ আহিল; আৰু মই তেওঁক মোৰ সপোন ক'লোঁ, 9 “হে মায়াবীসকলৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ বেলটচচৰ, মই জানোঁ যে, পবিংৰ দেৱতাবোৰৰ আত্মা আপোনাত আছে, আৰু কোনো নিগূঢ় বিষয় আপোনাৰ বাবে কঠিন নহয়। মোৰ সপোন, আৰু সপোনৰ ফলিতা মোক কোৱা।

10 মই মোৰ শয়্যাত শুই থকা সময়ত মোৰ মানসিক দৰ্শনত মই দেখিলোঁ: পৃথিৱীৰ মাজত এজোপা গছ আছিল, আৰু তাৰ উচ্চতা অতিশয় অধিক আছিল। 11 সেই গছ বৃদ্ধি হৈ বৃহৎ হ'ল, আৰু তাৰ আগভাগে আকাশ চুকি পোৱা হ'ল; আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰান্তৰ পৰা তাক দেখা গ'ল। 12 তাৰ পাতবোৰ ধুনীয়া, তাৰ ফল প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ আছিল আৰু সকলোৱে বাবে খাব পৰা আছিল। তাৰ তলত বনৰীয়া জন্তুবোৰে ছাঁ লৈছিল, তাৰ ডালবোৰত আকাশৰ চৰাইবোৰে বাঁহ লৈছিল, আৰু সকলো জীৱিত পৰাণীয়ে তাৰ পৰা আহাৰ পাইছিল।

13 মই মোৰ শয়্যাত শুই থকা সময়ত দৰ্শন দেখিলোঁ যে, এজন পবিংৰ বাৰুতাবাহক স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিল। 14 তেওঁ চিঞৰি ক'লে, “গছজোপা কাটা, আৰু তাৰ ডালবোৰ কাটি পেলোৱা, তাৰ পাতবোৰ টুটি পেলোৱা, আৰু তাৰ ফলবোৰ সিঁচৰিত কৰি পেলোৱা। তাৰ তলৰ পৰা জন্তুবোৰ, আৰু তাৰ ডালবোৰৰ পৰা পক্ষীবোৰ পলাই য়াওক।

15 কিন্তু তোমালোকে তাৰ মুঢ়াটো লোহা আৰু পিতলৰ শিকলিৰে বান্ধি পথাৰৰ মাটিত কুমলীয়া ঘাঁহৰ মাজত ৰাখা। আকাশৰ পৰা অহা নিয়ৰত তাক তিতিব দিয়া; মাটিত থকা গছ গছনিৰ মাজত জঙ্ঘবোৰৰ লগত তাক থাকিবলৈ দিয়া। 16 সাত বছৰলৈকে তেওঁৰ হৃদয় মনুষ্য হৃদয়ৰ পৰা সলনি কৰি তেওঁক জঙ্ঘৰ হৃদয় দিয়া হওক।

17 এই সিদ্ধান্ত বাৰ্তাবাহক জনোৱা আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই আৰু পবিত্ৰ জনাৰ দ্বাৰাই লোৱা সিদ্ধান্ত। সেয়ে যিসকল জীৱিত তেওঁলোকে জানিব লাগে যে, মানুহৰ ৰাজ্যত সৰ্ব্বোপৰি জনাই শাসন কৰে, আৰু যিজনকে তেওঁ ইচ্ছা কৰে, সেই জনক সেই ৰাজ্য দিয়ে, এনে কি, অতি নম্ৰ লোককো তাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰে।¹⁸ মই ৰজা নবুখদনেচৰ এই সপোন দেখিলোঁ। এতিয়া হে বেলটচচৰ, আপুনি ইয়াৰ ফলিতা কওক; কিয়নো মোৰ ৰাজ্যত থকা কোনো জ্ঞানসম্পন্ন লোকে মোক ইয়াৰ ফলিতা ক'ব পৰা নাই। আপুনি ক'ব পাৰিব, কাৰণ আপোনাৰ অন্তৰত পবিত্ৰৰ দেৱতাবোৰৰ আশ্বাস আছে।”

19 তেতিয়া বেলটচচৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত দানিয়েলে অলপ সময়ৰ বাবে বিচলিত হ'ল, আৰু চিন্তাত ব্যাকুল হ'ল। ৰজাই ক'লে, “হে বেলটচচৰ, সেই সপোন আৰু তাৰ ফলিতাই আপোনাক ব্যাকুল নকৰক।” বেলটচচৰে উত্তৰ দি ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু, আপোনাক ষিণ কৰা সকল আৰু আপোনাৰ শত্ৰুবোৰৰ বাবে এই সপোন আৰু ইয়াৰ ফলিতা হওক।

20 আপুনি দেখা সেই গছ বৃদ্ধি হৈ বৃহা হ'ল, ওখই আকাশ ঢুকি পোৱা হ'ল, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো প্ৰান্তৰ পৰা সেই গছজোপা দেখা গ'ল।²¹ তাৰ পাত ধূনীয়া আৰু তাৰ ফল প্ৰচুৰ পৰিমাণে আছিল, সেয়ে সকলোৰে বাবে খাব পৰা হৈছিল, তাৰ তলত বনৰীয়া জঙ্ঘবোৰে বাস কৰিছিল, আৰু তাৰ ডালবোৰত আকাশৰ চৰাইবোৰে বাঁহ লৈছিল।²² হে মহাৰাজ, সেই গছজোপা আপুনিযেই। আপুনি বৃদ্ধি হৈ অতি বলৱান হৈছে, আপোনাৰ মহিমা বৃদ্ধি পাই আকাশ ঢুকি পোৱা হৈছে; আপোনাৰ ক্ষমতা পৃথিৱীৰ অৰ্দ্ধলৈকে হৈছে।

23 মহাৰাজা আপুনি দেখিছিল যে, এজন পবিত্ৰৰ বাৰ্তাবাহক স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছিল, আৰু আপোনাক কৈছিল, “গছজোপা কাটি নষ্ট কৰা; কিন্তু তাৰ মুঢ়াটো লোহা আৰু পিতলৰ শিকলিৰে বান্ধি মাটিত পথাৰৰ কুমলীয়া ঘাঁহৰ মাজত ৰাখা; তাক আকাশৰ নিয়ৰত তিতিব দিয়া, আৰু সাত বছৰলৈকে পথাৰৰ জঙ্ঘবোৰৰ লগত তাক থাকিব দিয়া।”

24 হে মহাৰাজ, ইয়াৰ ফলিতা এই, মোৰ প্ৰভু মহাৰাজলৈ সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ পৰা অহা আজ্ঞা এই।²⁵ মানুহৰ ৰাজ্য যে সৰ্ব্বোপৰি জনাই শাসন কৰে, আৰু তেওঁ যিজনক দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, সেই জনকে সেই ৰাজ্য দিয়ে, এই কথা আপুনি নজনালৈকে, আপোনাক মানুহৰ মাজৰ পৰা দূৰ কৰা হ'ব, আৰু পথাৰৰ পশুবোৰৰ লগত আপুনি বাস কৰিব লাগিব, আপুনি গৰুৰ দৰে ঘাঁহ খাব লাগিব, আৰু আপুনি আকাশৰ পৰা অহা নিয়ৰত তিতিব লাগিব, এইদৰে আপোনাৰ ওপৰত সাত বছৰৰ অতিবাহিত হ'ব।

26 কিন্তু গছৰ মুঢ়াটো যে ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিয়া হৈছিল, তাৰ অৰ্থ এই, স্বৰ্গৰ বিধিসমূহৰ শিক্ষা পোৱাৰ পাছতহে, আপোনাৰ হাতলৈ আপোনাৰ ৰাজ্য পুনৰ ঘূৰি আহিব।²⁷ এই কাৰণে, হে মহাৰাজ, মোৰ পৰামৰ্শ আপোনাৰ আগত গ্ৰহণ হওক; পাপ নকৰিব, আৰু সৰ্ব কাৰ্য কৰক। নিপীড়িত সকলক দয়া কৰক আৰু আপুনি অপৰাধৰ পৰা দূৰ হওক; তাৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ উন্নতি দীৰ্ঘকালীন হ'ব পাৰে।

28 এই সকলো ৰজা নবুখদনেচৰত ঘটিলে।²⁹ বাৰ মাহৰ পাছত তেওঁ বাবিলৰ ৰাজ-গৃহত তেওঁ খোজ কাটি আছিল, 30 ৰজাই কৈছিল, “মই মোৰ ঐশ্বৰ্য্যৰ গৌৰৱৰ বাবে মোৰ ৰাজকীয় গৃহ নিৰ্মাণ কৰিছিলোঁ, এয়াই সেই বিশাল বাবিল নহয় নে?”

31 ৰজাই এই কথা কৈ থাকোঁতেই, আকাশীবাণী হ'ল, হে ৰজা নবুখদনেচৰ তোমাৰ বিৰুদ্ধে আজ্ঞা দিয়া হৈছে যে; এই ৰাজ্য দীৰ্ঘদিন তোমাৰ হৈ নাথাকিব।³² মানুহৰ মাজৰ পৰা তোমাক দূৰ কৰা হ'ব; পথাৰত বনৰীয়া জঙ্ঘৰ সৈতে তোমাৰ ঘৰ হ'ব; আৰু গৰুৰ দৰে তুমি ঘাঁহ খাব লাগিব। সৰ্ব্বোপৰি জনাই শাসন কৰে, আৰু তেওঁ যিজনক দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, সেই জনকে সেই ৰাজ্য দিয়ে, এই কথা আপুনি নজনালৈকে, সাত বছৰ অতিবাহিত হ'ব।”

33 এই আজ্ঞা সেই মুহূৰ্ত্ততে নবুখদনেচৰ বিৰুদ্ধে ফলিয়ালে। তেওঁক মানুহৰ মাজৰ পৰা দূৰ কৰা হ'ল, আৰু তেওঁ গৰুৰ দৰে ঘাঁহ খালে, তেওঁৰ শৰীৰ আকাশৰ নিয়ৰত তিতিলে; তেওঁৰ চুলি ঈগল চৰাইৰ পাখিৰ দৰে দীঘল হ'ল, আৰু তেওঁৰ নখ চৰাইৰ নখৰ দৰে বাঢ়িল।

34 সেই দিনবোৰৰ শেষত মই নবুখদনেচৰে স্বৰ্গলৈ দৃষ্টি কৰিলোঁ, আৰু মোৰ মানসিক সূস্থতা মোক ঘূৰাই দিয়া হ'ল।

“মই সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ প্ৰশংসা কৰিলোঁ,
আৰু অনন্ত কাললৈকে থকা জনাক সন্মান আৰু গৌৰৱ কৰিলোঁ;
কাৰণ তেওঁৰ ৰাজ শাসন চিৰকালীয়া ৰাজ শাসন,
আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য পুৰুষানুশ্ৰমে স্থিৰ হৈ থাকে।

35 তেওঁৰ দ্বাৰাই পৃথিৱীৰ সকলো নিবাসী একো নোহোৱাৰ দৰে বিবেচিত হৈছে;

তেওঁ স্বৰ্গৰ বাহিনীসকলৰ আৰু পৃথিৱী নিবাসী সকলৰ মাজত

নিজৰ ইচ্ছা অনুসাৰে কাৰ্য কৰে;

কোনো তেওঁক ৰখা নোৱাৰে, বা তেওঁক আপত্তি কৰিব নোৱাৰে; আৰু ‘আপুনি কি কৰিছে?’ এই বুলি তেওঁক কোনেও সুধিব নোৱাৰে।”

36 সেই একে সময়তে মোৰ মানসিক সূস্থতা মৌলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু মোৰ ৰাজ্যৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে মোৰ ৰাজপদ আৰু ঐশ্বৰ্য্য মৌলৈ ঘূৰি আহিল। মোৰ উপদেষ্টা আৰু মুখ্য লোকসকলে মোৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰিলে; মোৰ সিংহাসন মোক পুনৰায় দিয়া হ'ল, এনে কি, মোৰ মহত্বও মোক দিয়া হ'ল।³⁷ এতিয়া মই নবুখদনেচৰে স্বৰ্গৰ ৰজাৰ প্ৰশংসা, গুণ কীৰ্ত্তন আৰু তেওঁক

সমাদৰ কৰিছোঁ; কাৰণ তেওঁৰ সকলো কাৰ্য সত্য, আৰু তেওঁৰ পথবোৰ ন্যায্য। যি সকলে নিজৰ অহংকাৰত চলে, তেওঁ তেওঁলোকক নশ কৰিব পাৰে।

5 অধ্যায়

বেলচচৰ ৰজাৰ ডোজ, আৰু বাবিল ৰাজ্যৰ পতন।

1 বহ বছৰৰ পাছত বেলচচৰ ৰজাই তেওঁৰ এক হাজাৰ পৰ্বধান লোকৰ বাবে এটা বৰ ডোজ দিলে, আৰু সেই এক হাজাৰ লোকৰ সাক্ষাতে তেওঁ দৰাফাৰস পান কৰিলে। 2 বেলচচৰে দৰাফাৰস পান কৰি থাকোঁতে, যিবুচালেম মন্দিৰৰ পৰা তেওঁৰ পিতৃ নবুখদনেচৰে অনা সোণৰ আৰু ৰূপৰ পাংৰবোৰত যাতে ৰজা আৰু তেওঁৰ পৰ্বধান লোকসকল, তেওঁৰ পত্নী আৰু উপপত্নীসকলে পান কৰিব পাৰে, সেই বাবে সেই পাংৰবোৰ আনিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে।

3 যিবুচালেমত থকা ঈশ্বৰৰ গৃহৰ মন্দিৰৰ পৰা অনা সেই সোণৰ পাংৰবোৰ দাস সকলে আনিলে। ৰজা আৰু তেওঁৰ পৰ্বধান লোকসকল, তেওঁৰ পত্নী আৰু উপপত্নীসকলে সেই পাত্ৰবোৰত পান কৰিলে। 4 তেওঁলোকে দৰাফাৰস পান কৰি তেওঁলোকৰ সোণ, ৰূপ, পিতল, লোহা, কাঠ, আৰু শিলৰ দেৱতাবোৰৰ পৰশংসা কৰিলে।

5 সেই মুহূৰ্ততে মানুহৰ হাতৰ আঙুলি ওলাই দীপাধাৰৰ সম্মুখত দেখা দিলে, আৰু ৰাজ প্ৰাসাদৰ দেৱালত লিপা চূৰণ ওপৰত লিখিলে। লিখি থকাৰ সময়ত ৰজাই হাতৰ এটা অংশ দেখা পালে। 6 তেতিয়া ৰজাৰ মুখ বিবৰ্ণ হ'ল, তেওঁ চিন্তাত ব্যাকুল হ'ল; তেওঁৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গই ভাৰগ্ৰস্ত হ'ল, আৰু তেওঁৰ আঁঠু কঁপিবলৈ ধৰিলে।

7 ৰজাই বৰকৈ চিঞৰী, মৃতলোকৰ লগত কথা পতা বুলি দাবী কৰা সকলক, জ্ঞানীলোকক, আৰু জ্যোতিষী সকলক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৰজাই বাবিলত নিজৰ জ্ঞানসম্পন্নতাৰ দ্বাৰাই পৰিচিত লোকসকলক ক'লে, “যি কোনোৱে ইয়াত লিখা কথা আৰু ইয়াৰ অৰ্থ মোক ব্যাখ্যা কৰি বুজাব, তেওঁক বেঙেনা বৰণীয়া বস্ত্ৰ পিন্ধোৱা হ'ব, আৰু তেওঁৰ ডিঙিত সোণৰ হাৰ দিয়া হ'ব। তেওঁক ৰাজ্যৰ তৃতীয় শ্ৰেণীৰ শাসকৰ ক্ষমতা দিয়া হ'ব।

8 তাৰ পাছত ৰজাৰ লোকসকল, যি নিজৰ জ্ঞানসম্পন্নতাৰ দ্বাৰাই পৰিচিত, তেওঁলোকে ভিতৰলৈ সোমাল; কিন্তু তেওঁলোকে সেই লিখা কথা পঢ়িব নোৱাৰিলে, বা ৰজাক তাৰ অৰ্থ ব্যাখ্যা কৰি বুজাবও নোৱাৰিলে। 9 তেতিয়া ৰজা বেলচচৰ অতিশয় ব্যাকুল হ'ল, আৰু তেওঁৰ মুখ বিবৰ্ণ হ'ল। তাতে তেওঁৰ পৰ্বধান লোকসকল বিহ্বল হ'ল।

10 তেতিয়া ৰজা আৰু তেওঁৰ পৰ্বধান লোকসকলৰ কথা শুনি, ৰাজমাতা ডোজৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই আহিল, ৰাজমাতাই ক'লে, “মহাৰাজ চিৰজীৱি হওক! আপোনাৰ চিন্তাই আপোনাক অশান্তি নকৰক, আৰু আপোনাৰ মুখ বিবৰ্ণ নহওক।

11 পৰিবৰ দেৱতাবোৰৰ আত্মা থকা এজন মানুহ আপোনাৰ ৰাজ্যত আছে। আপোনাৰ পিতৃ থকা সময়ত জ্ঞান, বিবেচনা, আৰু দেৱতাবোৰৰ প্ৰজ্ঞাৰ দৰে প্ৰজ্ঞা তেওঁত বিচাৰি পোৱা গৈছিল। আপোনাৰ পিতৃ, ৰজা নবুখদনেচৰে, তেওঁক শাস্ত্ৰজ্ঞ, মৃতলোকৰ লগত কথা পতাসকল, জ্ঞানীলোক, আৰু জ্যোতিষী সকলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ নিযুক্ত কৰিছিল। 12 তেওঁৰ অন্তৰত উত্তম আত্মা, বিবেচনা শক্তি, সপোনৰ ফলিতা ক'ব পৰা, নিগূঢ় বাক্য ব্যাখ্যা কৰিব পৰা, আৰু সমস্যা সামাধান কৰিব পৰা গুণ পোৱা গৈছিল; তেওঁৰ নাম দানিয়েল, ৰজাই তেওঁক বেলচচৰ নাম দিছিল। এতিয়া সেই দানিয়েলক মতা হওক, আৰু তেৱেঁ আপোনাক ইয়াত কি লিখা আছে তাৰ অৰ্থ ক'ব।”

13 তাৰ পাছত দানিয়েলক ৰজাৰ ওচৰলৈ অনা হ'ল, ৰজাই দানিয়েলক ক'লে, “মোৰ পিতৃ মহাৰাজে যিহূদা দেশৰ পৰা অনা দেশান্তৰিত যিহূদী লোকসকলৰ মাজত যি দানিয়েল আছিল, সেই দানিয়েল আপুনিযে নে? 14 মই আপোনাৰ বিষয়ে শুনিছোঁ যে, আপোনাত দেৱতাবোৰৰ আত্মা আছে, আৰু জ্ঞান, বিবেচনা, আৰু উত্তম প্ৰজ্ঞা আপোনাত পোৱা যায়।

15 জ্ঞানসম্পন্নতাৰ দ্বাৰাই পৰিচিত লোক, আৰু মৃতলোকৰ সৈতে কথা পতা বুলি দাবী কৰা লোকসকলক ইয়াত কি লিখা আছে পঢ়ি ইয়াৰ অৰ্থ মোক বুজাবলৈ, মোৰ ওচৰলৈ অনা হৈছিল; কিন্তু তেওঁলোকে এই কথাখিনিৰ অৰ্থ বুজাব নোৱাৰিলে। 16 মই শুনিছোঁ যে, আপুনি অৰ্থ বুজাব পাৰে, আৰু সমস্যা সামাধান কৰিব পাৰে। সেয়ে এতিয়া যদি আপুনি এই লিখা কথাখিনি পঢ়িব পাৰিব, আৰু ইয়াৰ অৰ্থ মোক বুজাব পাৰিব, তেনেহ'লে আপোনাক বেঙেনা বৰণীয়া বস্ত্ৰ পৰিধান কৰোঁৱা হ'ব, আপোনাৰ ডিঙিত সোণৰ হাৰ পিন্ধোৱা হ'ব, আৰু আপোনাক ৰাজ্যৰ তৃতীয় শ্ৰেণীৰ শাসকৰ ক্ষমতা দিয়া হ'ব।

17 তেতিয়া দানিয়েলে ৰজাৰ সম্মুখত উত্তৰ দি ক'লে, “আপোনাৰ উপহাৰবোৰ নিজৰ বাবে ৰাখক, আৰু আপোনাৰ পুৰস্কাৰ আন লোকক দিয়ক। তথাপি মই মহাৰাজৰ আগত এই লিখা কথাখিনি পঢ়িম, আৰু ইয়াৰ অৰ্থ মহাৰাজক বুজাম। 18 হে মহাৰাজ, সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰে আপোনাৰ পিতৃ নবুখদনেচৰক ৰাজ্য, মহিমা, মৰ্যাদা, আৰু ঈশ্বৰ্য দিছিল। 19 ঈশ্বৰে তেওঁক দিয়া মহিমাৰ কাৰণে, সকলো দেশৰ লোক, আৰু সকলো ভাষাৰ লোকে তেওঁৰ সাক্ষাতে কঁপিছিল আৰু ভয় কৰিছিল। তেওঁ যিসকলক বধ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, তেওঁলোকক বধ কৰিছিল, আৰু যিসকলক জীয়াই ৰাখিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, তেওঁলোকক জীয়াই ৰাখিছিল। তেওঁ ইচ্ছা কৰা সকলক উন্নত কৰিছিল, আৰু যি সকলক ইচ্ছা কৰিছিল তেওঁলোকক নত কৰিছিল।

20 যেতিয়া তেওঁৰ হৃদয় অহংকাৰী আৰু তেওঁৰ মন কঠিন হৈছিল, আৰু তেওঁ গৰু আচৰণ কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁক ৰাজ সিংহাসনৰ পৰা নমোৱা হৈছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ ঈশ্বৰ্য কাটি লৈছিল। 21 তেওঁক মানুহৰ মাজৰ পৰা দূৰ কৰা হৈছিল, তেওঁৰ হৃদয় জন্তৰ সন্দূশ হৈছিল, আৰু তেওঁ বনৰীয়া গাধৰ লগত বাস কৰিছিল, তেওঁ গৰুৰ দৰে ঘাঁহ খাইছিল, আৰু তেওঁৰ শৰীৰ আকাশৰ নিয়ন্ত্ৰিত তিতিছিল; মানুহৰ ৰাজ্যত যে, সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰে শাসন কৰে, আৰু যিজনক তেওঁ ইচ্ছা কৰে, সেই জনক তাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰে, এই বিষয়ে তেওঁ নজনালৈকে সেই অৱস্থাত আছিল।

২২ হে বেলচচৰ, আপুনি তেওঁৰেই পুংৰ, আপুনি এই সকলো জানিও, আপোনাৰ হৃদয় নম্বৰ কৰা নাই। ২৩ স্বৰ্গৰ পৰভূৰ বিৰুদ্ধে আপুনি নিজকে উচ্চ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ গৃহৰ পৰা পাত্ৰবোৰ তেওঁলোকে আপোনাৰ আগত আনিলে, আৰু আপুনি আৰু আপোনাৰ প্ৰধান লোকসকল, আপোনাৰ পত্নী আৰু উপপত্নীসকলে সেইবোৰত দৰাফাৰস পান কৰিলে। যিবোৰে নেদেখে, নুশনে, আৰু একোকে নাজানে, তেনে ৰূপ, সোণ, পিতল, লোহা, কাঠ, আৰু শিলৰ দেৱতাবোৰক আপুনি প্ৰশংসা কৰিলে। আপোনাৰ নিশ্বাস যি জনাৰ হাতত আছে, আৰু আপোনাৰ সকলো পথ যি জনে জানে, সেই ঈশ্বৰক আপুনি সমাদৰ নকৰিলে। ২৪ সেই বাবে ঈশ্বৰৰ সন্মুখৰ পৰা এখন হাত পঠালে, আৰু এই কথাখিনি লিখা হ'ল।

২৫ লিখা কথা যিনি এই, “মিনে, মিনে, তিকেল, উফ্ৰচীন।” ২৬ কথাখিনিৰ অৰ্থ এই: মিনে*, ঈশ্বৰে আপোনাৰ ৰাজ্য গণনা কৰি, তাৰ অন্ত কৰিলে; ২৭ তিকেল†, আপোনাক তুলাচনীত জোখা হ'ল, আৰু কম পোৱা গ'ল; ২৮ পিৰেচ‡, আপোনাৰ ৰাজ্য ভাঙি মাদীয়া আৰু পাৰসীসকলক দিয়া হৈছে।”

২৯ তাৰ পাছত বেলচচৰে আজ্ঞা দিলে, আৰু তেওঁলোকে দানিয়েলক বেঙেনা বৰণীয়া বস্ৰৰ, তেওঁৰ ডিঙিত সোণৰ হাৰ পিন্ধালে; আৰু ৰাজ্যৰ তৃতীয় শ্ৰেণীৰ শাসকৰ ক্ষমতা তেওঁৰ থাকিব বুলি ৰজাই ঘোষণা কৰিলে।

৩০ সেই ৰাতিয়েই কল্দীয়াৰ ৰজা বেলচচৰক হত্যা কৰা হৈছিল। ৩১ তাৰ পাছত মাদীয়াৰ দাৰিয়াবচৰ প্ৰায় বাষষ্ঠি বছৰ বয়সত তেওঁ সেই ৰাজ্য পাইছিল।

6 অধ্যায়

সিংহৰ মুখৰ পৰা দানিয়েল ৰক্ষা পোৱা

১ তাৰ পাছত দাৰিয়াবচ উচিত দেখি, গোটেই ৰাজ্যৰ ওপৰত এশ বিশ জন প্ৰাদেশিক অধ্যক্ষ নিযুক্ত কৰিলে। ২ তেওঁলোকৰ ওপৰত তিনি জন প্ৰধান বিষয়া নিযুক্ত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত দানিয়েল এজন আছিল। ৰজাই যাতে কোনো প্ৰকাৰৰ ক্ষতি বহন কৰিবলগীয়া নহয় সেই বাবে এই প্ৰশাসক সকলৰ ওপৰত তত্ত্বাৱধান কৰিবলৈ প্ৰাদেশিক সকলক নিযুক্ত কৰিছিল। ৩ দানিয়েলৰ অন্তৰত অসাধাৰণ আত্মা থকাৰ বাবে তেওঁ আন প্ৰধান বিষয়াতকৈ আৰু প্ৰাদেশিক অধ্যক্ষতকৈ তেওঁ বিশিষ্ট আছিল; সেয়ে ৰজাই তেওঁক সমগ্ৰ ৰাজ্যৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিবলৈ চিন্তা কৰিলে।

৪ তাৰ পাছত আন প্ৰধান বিষয়া আৰু প্ৰাদেশিক অধ্যক্ষসকলে, ৰাজ্যৰ বাবে কৰা কাৰ্যবোৰত দানিয়েলৰ ডুল বিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁ বিশ্বাসী হোৱাৰ বাবে তেওঁৰ কাৰ্যত কোনো দুৰ্নীতি বা দোষ পোৱা নগ'ল; তেওঁত কোনো ডুল বা অৱহেলা পোৱা নগ'ল। ৫ তেতিয়া সেই লোকসকলে ক'লে, “আমি এই দানিয়েলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিবলৈ কোনো বিষয় বিচাৰি নাপালোঁ। তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ বিধানৰ বিষয়ে ডুল বিচাৰি নাপোৱালৈকে, আমি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে আন কোনো ডুল বিচাৰি নাপাম।

৬ তাৰ পাছত সেই বিষয়া আৰু অধ্যক্ষসকলে ৰজাৰ আগত এটা পৰিকল্পনাৰ কথা আনিলে, “মহাৰাজ দাৰিয়াবচ, চিৰজীৱি হওক! ৭ হে মহাৰাজ, ৰাজ্যৰ সকলো প্ৰধান বিষয়া, আঞ্চলিক অধ্যক্ষ, প্ৰাদেশিক অধ্যক্ষ, পৰামৰ্শদাতা, আৰু দেশাধ্যক্ষসকলে একেলগে আমি আলোচনা কৰিছোঁ আৰু সিদ্ধান্ত লৈছোঁ যে, মহাৰাজে এটা আজ্ঞা জাৰি কৰি তাক পালন কৰিবলৈ জোৰ দিয়া উচিত; সেয়ে এই যে, হে মহাৰাজ, যি কোনো মানুহে ত্ৰিশ দিনৰ বাবে আপোনাৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতা বা মানুহৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰে, সেই জনক সিংহৰ গাতত পেলোৱা হ'ব।

৮ এতিয়া মহাৰাজ এই আজ্ঞা জাৰি কৰক, আৰু এই নথি-পত্ৰত চহী কৰক; যাতে মাদীয়া ও পাৰসীসকলৰ বিধানৰ দ্বাৰাই পৰিচালিত হৈ এই আজ্ঞা সলনি নহয়। ৯ সেয়ে ৰজা দাৰিয়াবচ নথি-পত্ৰত চহী কৰি সেই ৰাজ আজ্ঞা বিধানত সন্নিবিষ্ট কৰিলে।

১০ যেতিয়া দানিয়েলে সেই বিধানৰ নথি-পত্ৰ চহী হোৱা বুলি জানিলে, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ গল; সেই সময়ত তেওঁৰ ওপৰ-কোঠালিৰ খিড়িকিবোৰ যিৰুচালেমৰ ফালে খোলা আছিল, আৰু তেওঁ আগেয়ে দিনটোত তিনিবাৰ আঁঠু কাটি নিজৰ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ দৰেই তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু ধন্যবাদ দিলে। ১১ তেতিয়া যিসকল লোকে একলগ হৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিছিল, তেওঁলোকে আহি দানিয়েলক তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা আৰু সহায় বিচাৰি অনুৰোধ কৰি থকা দেখা পালে।

১২ তাৰ পাছত তেওঁলোকে ৰজাৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাৰ বিষয়ে ক'লে, “হে মহাৰাজ, যি কোনো মানুহে ত্ৰিশদিনলৈকে আপোনাৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতা বা মানুহৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিব, তেওঁক সিংহৰ গাতত পেলোৱা যাব, এনে আজ্ঞা আপুনি দিয়া নাছিল নে?” ৰজাই উত্তৰ দিলে, হয়, মাদীয়া আৰু পাৰসীসকলৰ বিধান অনুসৰে সেই কথা স্থিৰ কৰা হৈছিল; এই আজ্ঞা সলনি কৰা নহয়।”

১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে ৰজাৰ আগত উত্তৰ দি ক'লে, “হে মহাৰাজ, দেশান্তৰিত যিহূদীসকলৰ মাজত যি দানিয়েল, তেওঁ আপোনাক, বা আপুনি চহী কৰা আজ্ঞাক নামানে। তেওঁ নিজৰ ঈশ্বৰক প্ৰতিদিনে তিনিবাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰে।” ১৪ ৰজাই সেই কথা শুনি, অতিশয় বেজাৰ পালে আৰু দানিয়েলক সেই নিয়মৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ চিন্তা কৰিলে। ৰজাই বেলি মাৰ নোযোৱালৈকে দানিয়েলক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ অনেক চেষ্টা কৰিলে।

১৫ তাৰ পাছত যি লোকসকল একলগ হৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিছিল, তেওঁলোক ৰজাৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু ক'লে, “হে মহাৰাজ, আপুনি জানে যে, ৰজাই জাৰি কৰা কোনো আজ্ঞা বা বিধি মাদীয়া আৰু পাৰসীয়াসকলৰ বিধান অনুসৰে সলনি হ'ব নোৱাৰে।”

১৬ তেতিয়া ৰজাই আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে দানিয়েলক সিংহৰ গাতত পেলোৱা হ'ল। ৰজাই দানিয়েলক ক'লে, “তুমি সদায় যি জনাৰ সেৱা কৰা, তোমাৰ সেই ঈশ্বৰে তোমাক ৰক্ষা কৰিব।” ১৭ তাৰ পাছত এটা শিল আনি গাতৰ মুখত দিয়া হ'ল; আৰু দানিয়েলৰ বিষয়ে কোনো কথা যেন সলনি নহয়, সেই বাবে ৰজাই নিজৰ আঙঠিৰ মোহৰেৰে, আৰু প্ৰধান লোকসকলৰ

* 5 অধ্যায়:26 মিনে গণনা কৰা † 5 অধ্যায়:27 তিকেল জোখা হ'ল ‡ 5 অধ্যায়:28 পিৰেচ বিভক্ত

আগুঠিৰ মোহৰেৰে তাত ছাব মাৰিলে।¹⁸ ৰজাই নিজৰ ৰাজ গৃহলৈ গ'ল, আৰু গোটেই ৰাতি লঘোনে থাকিলে। ৰজাৰ ওচৰলৈ কোনো বাদ্যযন্ত্ৰৰ আনিবলৈ দিয়া ন'হ'ল, আৰু তেওঁৰ টোপনি নাছিল।

¹⁹ ৰজাই দোকমোকালিতে উঠি বেগাই সিংহৰ গাতৰ ওচৰলৈ গ'ল।²⁰ তেওঁ গাতৰ ওচৰ পাই দুখেৰে দানিয়েলক মাতিলে। ৰজাই দানিয়েলক ক'লে, “হে জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ দাস দানিয়েল, তুমি সদায় যি জনাক সেৱা কৰা, তোমাৰ সেই ঈশ্বৰে সিংহবোৰৰ পৰা তোমাক ৰক্ষা কৰিব পাৰিলে নে?”

²¹ তেতিয়া দানিয়েলে ৰজাক ক'লে, “মহাৰাজ চিৰজীৱী হওক! ²² মোৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ দূত পঠাই সিংহবোৰৰ মূখ বন্ধ কৰিলে, আৰু সিহঁতে মোৰ অনিষ্ট কৰা নাই; কাৰণ তেওঁৰ সন্মুখত মোক নিৰ্দোষী পালে; আৰু হে মহাৰাজ, আপোনাৰ সাক্ষাতেও মই কোনো দোষ কৰা নাই।”

²³ তেতিয়া ৰজাই অতিশয় আনন্দিত হৈছিল। ৰজাই দানিয়েলক গাতৰ পৰা তুলিবলৈ আজ্ঞা দিলে, তাতে দানিয়েলক গাতৰ পৰা তোলা হ'ল। দানিয়েল নিজৰ ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰিছিল, সেয়ে তেওঁৰ গাত কোনো পৰকাৰৰ আঘাত পোৱা নগল।

²⁴ ৰজাই আজ্ঞা দিয়াত, দানিয়েলৰ অহিতে অভিযোগ কৰা সকলৰ সৈতে তেওঁলোকৰ সন্তান সকল, আৰু ভাৰ্যা সকলক সিংহৰ গাতত পেলোৱা হ'ল। তাতে তেওঁলোক গাতৰ তলত নাপাওঁতেই সিংহবোৰে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰি তেওঁলোকৰ হাড়বোৰ ভাঙি ডোখৰ ডোখৰ কৰিলে।²⁵ তেতিয়া ৰজা দাৰিয়াৰচে গোটেই পৃথিৱীত বাস কৰা সকলো দেশৰ লোক, আৰু সকলো ভাষাৰ লোকলৈ এই পংকি লিখিলে:

“তোমালোকৰ মাজত শান্তি বৃদ্ধি হওক।

²⁶ মই এই আজ্ঞা কৰিছোঁ যে, মোৰ ৰাজ্যৰ সকলো ঠাইৰ লোকসকলে দানিয়েলৰ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে কস্পমান হওক; আৰু তেওঁক ভয় কৰক;

কাৰণ তেওঁ জীৱন্ত ঈশ্বৰ, আৰু চিৰকাললৈকে থাকে;

আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য উচ্ছন্ন নহ'ব,

তেওঁৰ ৰাজস্ব শেষলৈকে থাকিব।

²⁷ তেওঁ আমাক সুৰক্ষিত কৰে, আৰু উদ্ধাৰ কৰে;

স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীত,

তেওঁ আচৰিত কাৰ্য কৰে;

তেওঁ সিংহৰ শক্তিৰ পৰা দানিয়েলক ৰক্ষা কৰে।”

²⁸ সেয়ে দাৰিয়াবচৰ আৰু পাৰস্যৰ কোৰচৰ ৰাজস্বৰ সময়ত দানিয়েলৰ উন্নতি হ'ল।

7 অধ্যায়

দানিয়েলে দৰ্শনত দেখা চাৰিটা জন্তুৰ বিষয়।

¹ বাবিলৰ ৰজা বেলচচৰ ৰাজস্বৰ প্ৰথম বছৰত, দানিয়েলে শুই থকা সময়ত সপোন আৰু দৰ্শন পালে। তেতিয়া তেওঁ সপোনত দেখা বিষয়বোৰ আৰু অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ ঘটনাবোৰ লিখিলে।² দানিয়েলে ব্যাখ্যা কৰিলে যে, “মই ৰাতি দৰ্শনত দেখিলোঁ যে, আকাশৰ চাৰিও দিশৰ পৰা পৰচণ্ড বতাহ আহি মহাসমুদ্ৰৰ ওপৰত মন্থন হৈ আছিল।³ সমুদ্ৰৰ পৰা চাৰিটা প্ৰকাণ্ড জন্তু ওলাই আহিল; আৰু সিহঁতৰ প্ৰত্যেকটো জন্তুৱেই পৃথক আছিল।

⁴ প্ৰথমটো সিংহৰ দৰে, কিন্তু কুৰৰ পক্ষীৰ ডেউকাৰ দৰে তাৰ ডেউকা আছিল; মই চাই থাকোঁতে, তাৰ ডেউকা দুখন তাৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰা হৈছিল; আৰু মানুহৰ দৰে সি দুখন ভৰিত থিয় হৈছিল, তাক মানুহৰ হৃদয় দিয়া হৈছিল।⁵ তাৰ পাছত দ্বিতীয়টো জন্তু ভালুকৰ দৰে, সি এফালৰ ভৰিৰে ভৰ দি উঠিল, তাৰ মূখৰ আৰু দাঁতৰ মাজত তিনি ডাল কামীহাড় আছিল; আৰু তাক কোৱা হৈছিল, উঠ আৰু বহুতো মানুহক খাই শেষ কৰ।

⁶ তাৰ পাছত মই পুনৰ চালোঁ। তাত আন এটা জন্তু আছিল, সি নাহৰফুটুকী বাঘৰ দৰে। তাৰ পিঠিত চৰাইৰ ডেউকাৰ দৰে চাৰিখন ডেউকা আছিল, আৰু সেই জন্তুৰ চাৰিটা মূৰ আছিল; তাক শাসনভাৰ দিয়া হৈছিল।⁷ তাৰ পাছত মই ৰাতি সপোনত চতুৰ্থ জন্তুটো দেখিলোঁ; সি আতঙ্জনক, ভয়ঙ্কৰ, আৰু অতিশয় শক্তিমান আছিল। তাৰ ডাঙৰ ডাঙৰ লোহাৰ দাঁত আছিল; সি ডোখৰ ডোখৰকৈ ভাঙি খাইছিল, আৰু অৱশিষ্টবোৰ ভৰিৰে গচকিছিল। আন জন্তুবোৰতকৈ সি বেলেগ, আৰু তাৰ দহটা শিং আছিল।

⁸ মই সেই শিঙাবোৰলৈ মন কৰি থাকোঁতেই, মই দেখিলোঁ যে সেইবোৰৰ মাজৰ পৰা আন এটা সৰু শিং গজি ওলাইছে। পূৰ্বৰ শিংবোৰৰ তিনিটা শিং গুৰিৰ পৰা উঘলা হৈছিল; আৰু সেই শিংটোত মানুহৰ চকুৰ দৰে দুটা চকু, আৰু গৰু কৰি ডাঙৰ ডাঙৰ কথা কোৱা এখন মূখ আছিল।

⁹ মই দেখিলোঁ যে,

সেই ঠাইত সিংহাসনবোৰ স্থাপন কৰা হৈছিল,

আৰু প্ৰাচীন কালে তেওঁৰ আসনত বহিলে;

তেওঁৰ বশ্ৰৰ হিমৰ দৰে বগা আছিল,

আৰু তেওঁৰ মূৰৰ চুলি বিশুদ্ধ উপৰ দৰে আছিল;

তেওঁৰ সিংহাসন অগ্নিশিখাৰ আছিল,

আৰু তাৰ চকুৰবোৰ জলন্ত জুইৰ আছিল।

* 7 অধ্যায়:9 ঈশ্বৰ

10 তেওঁৰ সন্মুখেৰে এখন অগ্নিৰ নৈ বৈ গৈছিল;
হাজাৰ হাজাৰে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰিছিল,
আৰু অযুত অযুত দূতে তেওঁৰ আগত থিয় হৈছিল;
ন্যায়ালয়ৰ সভা বহিছিল,
আৰু পৃথিবোৰ খোলা আছিল।

11 মই একেৰাহে চাই আছিলোঁ, কাৰণ সেই গৰুৰ কথাবোৰ সেই শিঙটোৱে কৈ আছিল। মই চালোঁ সেই জন্তুটো যেতিয়া
বধ কৰা হৈছিল, আৰু তাৰ শৰীৰ ধ্বংস কৰা হৈছিল; তেতিয়া তাক অগ্নিশিখাত পেলাই দিয়া হৈছিল। 12 বাকী থকা চাৰিটা
জন্তুৰ শাসন কৰা ক্ষমতা সিহঁতৰ পৰা কাটি লোৱা হৈছিল; কিন্তু সিহঁতৰ জীৱন কিছুসময়ৰ বাবে বচাই দিয়া হৈছিল।

13 মই সেই দৰ্শনত,
আকাশৰ ডাৱৰৰ সৈতে মানুহৰ পুত্ৰৰ দৰে এজনক অহা দেখিলোঁ;
তেওঁ প্ৰাচীন জনৰ ওচৰলৈ আহিল
আৰু তেওঁৰ সন্মুখত উপস্থিত হৈছিল।

14 তেওঁক শাসন ক্ষমতা, মহিমা, আৰু ৰাজকীয় পৰাক্ৰম দিয়া হ'ল;
সেয়ে সকলো দেশৰ লোক, আৰু সকলো ভাষাৰ লোকে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰা উচিত।
তেওঁৰ শাসন ক্ষমতা চিৰকাললৈকে থকা ক্ষমতা, সেয়ে কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব;
আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য এনেকুৱা যে, সেই ৰাজ্য কেতিয়াও ধ্বংস নহ'ব।

15 মই যি দানিয়েল, মোৰ ভিতৰত মোৰ আত্মাই কষ্ট পাইছিল, আৰু মোৰ মানসিক দৰ্শনে মোক ব্যাকুল কৰিছিল। 16 তাৰ
পাছত মই থিয় হৈ থকাসকলৰ মাজৰ এজনৰ ওচৰলৈ গ'লো, আৰু এই সকলো বিষয়ৰ অৰ্থ দেখুৱাবলৈ তেওঁক কলোঁ।

17 এই প্ৰকাণ্ড জন্তু চাৰিটা হ'ল, পৃথিবীৰ পৰা আহিব লগা চাৰিজন ৰজা। 18 কিন্তু সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পৰিৎৰ লোকসকলে
ৰাজ্যভাৰ পাব, আৰু যুগে যুগে অনন্ত কাললৈকে ৰাজস্ব ভোগ কৰিব।

19 তাৰ পাছত মই চতুৰ্থ জন্তুটোৰ বিষয়ে অধিক জানিবলৈ বিচাৰিলো, ই আন সকলোতকৈ বেলেগ আছিল। ই লোহাৰ
দাঁত আৰু পিতলৰ নখৰ সৈতে অতি ভয়ানক আছিল, ই ডোখৰ ডোখৰ কৰি খাইছিল আৰু অৱশিষ্টবোৰ ভৰিৰে গচকিছিল।
20 তাৰ মূৰত থকা দহোটা শিঙ আৰু তিনিটা শিং উমলাৰ পূৰ্বে গজা আনটো শিঙৰ বিষয়ে মই জানিব বিচাৰিছিলোঁ। চকু
থকা, গৰ্বৰ কথা কোৱা মুখ থকা আৰু নিজৰ সঙ্গীসকলকৈ অধিক গৰ্বী দেখুউৱা শিঙটোৰ বিষয়ে মই জানিব বিচাৰিছিলোঁ।

21 মই চাই থাকোঁতে দেখিলোঁ যে, প্ৰাচীন কালত তেওঁ থকাৰ দৰে, সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পৰিৎৰ লোকসকলক ন্যায়বিচাৰ দিয়া,
পৰিৎৰ লোকসকলে ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱা সময় আহিল, 22 সেই শিঙটোৱে পৰিৎৰ লোকসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিলে আৰু
তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলে।

23 সেই পুৰুষজনে চতুৰ্থ জন্তুটোৰ বিষয়ে কোৱা কথা এয়া,
এয়ে পৃথিবীৰ চতুৰ্থ ৰাজ্য হ'ব,

বাকী সকলো আন ৰাজ্যতকৈ এই ৰাজ্য পৃথক হ'ব,
এই ৰাজ্যই সমগ্ৰ পৃথিবীক গৰাস কৰিব,
ই ভৰিৰে গচকিব,
আৰু ডোখৰ ডোখৰ কৰি ভাঙিব।

24 সেই দহটা শিঙৰ অৰ্থ এই,
সেই ৰাজ্যৰ পৰা দহ জন ৰজা উপাস্ত হ'ব;
তেওঁলোকৰ পাছত আন এজন ৰজা উপাস্ত হ'ব;
তেওঁ আগৰ জনতকৈ পৃথক হ'ব,
আৰু তেওঁ তিনিও জন ৰজাক জয় কৰিব।

25 তেওঁ সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'ব,
আৰু সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পৰিৎৰ জনক তাড়না কৰিব,
তেওঁ পৰ্ব আৰু বিধান সলনি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব।
আৰু এক কাল, দুই কাল আৰু আধা কালৰ বাবে
এই সকলো তেওঁৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।

26 কিন্তু ন্যায়ালয়ৰ সভা বহিব;
আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা ৰাজকীয় পৰাক্ৰম কাটি ল'ব;
শেষত গ্ৰাস কৰা হ'ব, আৰু ধ্বংস কৰা হ'ব।

27 ৰাজ্য আৰু ৰাজশাসন,
আৰু গোটেই আকাশ মণ্ডলৰ তলত থকা ৰাজ্যবোৰৰ মহিমা,
যিসকল লোক সৰ্ব্বোপৰি পবিত্ৰ ঈশ্বৰৰ
সেই লোকসকলক দিয়া হ'ব;
তেওঁৰ ৰাজ্য অনন্তকালীয়া ৰাজ্য,

আৰু আন সকলো ৰাজাই তেওঁক সেৱা কৰিব, আৰু তেওঁক মানি চলিব।

28 এইখিনিতে সেই বিষয় সমাপ্ত হ'ল। দানিয়েল যি মই, মোৰ চিন্তাই মোক অতিশয় ব্যাকুল কৰিলে, আৰু মোৰ মুখ বিবৰণ হল; কিন্তু মই মোৰ নিজৰ মনতে সেই বিষয়সমূহ সাঁচি ৰাখিলোঁ।”

8 অধ্যায়

দানিয়েলে দৰ্শনত দেখা মতা মেৰ-ছাগ আৰু মতা ছাগলীৰ বিষয়।

1 বেলচচৰ ৰজাৰ ৰাজত্বৰ তৃতীয় বছৰত, প্ৰথমে পোৱা দৰ্শনৰ পাছত মই দানিয়েলে আন এটা দৰ্শন দেখিলোঁ। 2 মই সেই দৰ্শনত দেখিলোঁ যে, মই এলম প্ৰদেশৰ চুচন ৰাজকোঁঠত আছিলোঁ; আৰু সেই দৰ্শনত দেখিলোঁ যে মই উলয় নদীৰ পাৰত আছিলোঁ। 3 তেতিয়া মই চকু তুলি চালোঁ যে, নদীৰ সন্মুখত দুটা শিং থকা এটা মতা মেৰ-ছাগ থিয় হৈ আছিল; এটা শিং আনটো শিঙতকৈ দীঘল আছিল; কিন্তু দীঘল শিংটো ছুটি শিঙতকৈ অধিক লাহে লাহে বাঢ়িছিল সেয়ে ছুটি শিংটো দীঘল শিঙতকৈ বাঢ়ি উঠিল। 4 মই দেখিলোঁ সেই মেৰ-ছাগে পশ্চিম, উত্তৰ, আৰু দক্ষিণ ফাললৈ খুন্দিয়াই আছিল; তাৰ আগত আন কোনো জন্তু থিয় হ'ব নোৱাৰিলে। তাৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব পৰা তেওঁলোকৰ মাজত কোনো নাছিল; তাৰ যি ইচ্ছা গৈছিল তাকে কৰি আছিল, আৰু সি পৰাক্ৰমী হৈ উঠিছিল।

5 এই বিষয়ে চিন্তা কৰি থাকোঁতে মই দেখিলোঁ যে, পশ্চিম ফালৰ পৰা এটা মতা ছাগলী গোটেই পৃথিৱীৰ ওপৰেদি মাটিত ভৰি নিদিয়াকৈ বেগেৰে দৌৰি আহি আছিল। সেই ছাগলীৰ চকু দুটাৰ মাজত এটা ডাঙৰ শিং আছিল। 6 দুটা শিং থকা মতা মেৰ-ছাগৰ ওচৰত সেই ছাগলীটো আহিছিল, আৰু মই মেৰ-ছাগটোক নদীৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা দেখিছিলোঁ। সেই ছাগলীটোৱে দৌৰি মেৰ-ছাগৰ ওচৰলৈ গৈ, তাৰ পঞ্চও শ্ৰেণীত তাক আশ্ৰমণ কৰিছিল।

7 মই ছাগলীটোক মেৰ-ছাগটোক ওচৰলৈ অহা দেখিলোঁ। তাৰ মেৰ-ছাগটোক ওপৰত অতিশয় খং উঠিছিল, আৰু সি মেৰ-ছাগক খুন্দা মাৰি তাৰ শিং দুটা ভাঙি দিলে। তাৰ আগত থিয় হৈ থাকিবলৈ সেই মেৰ-ছাগৰ আৰু শক্তি নাছিল। সেই ছাগলীটোৱে মেৰ-ছাগটোক মাটিত পেলাই ভৰিৰে গচকিলে, সেই ঠাইত ছাগলীটোক হাতৰ পৰা ভেড়াটোক উদ্ধাৰ কৰিব পৰা কোনো নাছিল। 8 তাৰ পাছত সেই ছাগলীটো অতিশয় ডাঙৰ হ'ল; কিন্তু সি যেতিয়া বলৱান হ'ল তাৰ ডাঙৰ শিংটো ভাগি গ'ল, আৰু তাৰ সলনি আকাশৰ চাৰিদিশৰ বতাহৰ ফালে চাৰিটা ডাঙৰ শিং গজি উঠিল।

9 সেইবোৰৰ মাজৰ এটা শিঙৰ পৰা আন এটা শিং গজিল; প্ৰথমে শিংটো সৰু আছিল, কিন্তু পাছত দক্ষিণ, পূব আৰু ইস্ৰায়েলৰ ঐশ্বৰ্য্যময় দেশৰ ফাললৈ অতিশয় বৃদ্ধি পালে। 10 সি ইমান ডাঙৰ হ'ল যে, স্বৰ্গৰ বাহিনীসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ল'লে। বাহিনীসকলৰ কিছুমানক আৰু তৰা কিছুমানক মাটিত পেলাই ভৰিৰে গচকিলে।

11 সি ডাঙৰ হ'ল এনে কি, সি বাহিনীসকলৰ স্বৰ্গীয় অধিপতিৰ দৰে ডাঙৰ হ'ল। সি তেওঁৰ পৰা নিত্য বলিদান কাঢ়ি লৈছিল, আৰু তেওঁৰ পবিত্ৰ স্থান দূষিত কৰিছিল। 12 দুষ্টতাৰ কাৰণে বাহিনীসকলক তাৰ ওপৰত দিয়া হ'ল, আৰু হোম বলি বন্ধ কৰা হ'ল। এইদৰে সকলো সত্যতাক ভুল-লুপ্ত কৰিলে; আৰু যি কৰিলে তাত কৃতকাৰ্য হ'ল।

13 তাৰ পাছত মই পবিত্ৰ জনক কোৱা শুনিলাঁ; আৰু আন পবিত্ৰ জনক উত্তৰ দিয়া শুনিলাঁ, “কিমান দিনলৈ এই সকলো থাকিব, এই দৰ্শন হোম বলিৰ বিষয়ে নে, পাপে সেই ধ্বংস আনিব নে, পবিত্ৰ স্থানৰ ওপৰত হাত দিয়া হ'ব নে, আৰু স্বৰ্গীয় বাহিনীসকলক গচকা হ'ব নে?” 14 তেওঁ মোক ক'লে, “এই সকলো দুই হাজাৰ তিনিশ সন্ধিয়া আৰু পুৱালৈকে থাকিব; তাৰ পাছত সেই পবিত্ৰ স্থান শুচি কৰা হ'ব।”

15 মই দানিয়েলে যেতিয়া এই দৰ্শন পাইছিলোঁ, তেতিয়া মই তাক বুজিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ; আৰু সেই ঠাইত মানুহৰ দৰে এজন লোক মোৰ সন্মুখত থিয় হৈছিল। 16 উলয় নদীৰ মাজৰ পৰা মই এজন মানুহৰ মাত শুনিলাঁ; তেওঁ ক'লে, “হে গাম্বিয়েল, সেই মানুহজনক এই দৰ্শন বুজিবলৈ সহায় কৰা।” 17 তাতে মই থিয় হৈ থকা ঠাইৰ ওচৰলৈ তেওঁ আহিল। তেওঁ যেতিয়া আহিল, মই শঙ্কিত হলোঁ, আৰু মাটিত উৰুৰি হৈ পৰিলোঁ। তেওঁ মোক ক'লে, “হে মানুহৰ সন্তান, বুজি লোৱা, কিয়নো এই দৰ্শন শেষৰ সময়ৰ বিষয়ে।”

18 তেওঁ মোৰ লগত কথা পাতি থাকোঁতে, মই মাটিত উৰুৰি হৈ পৰি যোৱা নিদৰা গলোঁ; তেতিয়া তেওঁ মোক স্পৰ্শ কৰিলে আৰু মোক থিয় কৰালে। 19 তেওঁ ক'লে, “চোৱা, শ্ৰেণীৰ শেষ সময়ত যি ঘটিব, তাক মই তোমাক দেখুৱাম; কাৰণ এই দৰ্শন শেষৰ নিৰূপিত সময়ৰ বাবে।

20 দুটা শিং থকা যি মেৰ-ছাগ তুমি দেখিছিলো, সি মাদিয়া আৰু পাৰস্যৰ ৰজা দুজনক বুজাইছে। 21 আৰু সেই মতা ছাগলীটো গ্ৰীচৰ ৰজা; আৰু তাৰ চকু দুটাৰ মাজত থকা ডাঙৰ শিংটো প্ৰথম ৰজা।

22 আৰু সেয়ে ভাঙি যোৱা শিঙৰ ঠাইত তাৰ সলনি আন চাৰিটা শিং গজি উঠাৰ অৰ্থ এই, তেওঁৰ দেশৰ পৰা চাৰিখন ৰাজ্য উৎপন্ন হ'ব, কিন্তু তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ সৈতে নহ'ব। 23 সেই ৰাজ্যবোৰৰ শেষৰ সময়ত, পাপীসকলে যেতিয়া সীমা চেৰাব, তেতিয়া কঠোৰ চেহেৰা থকা, এজন অতি বুদ্ধিয়ক ৰজা উৎপন্ন হ'ব;

24 তেওঁ পৰাক্ৰম মহান, কিন্তু নিজৰ পৰাক্ৰমেৰে নহয়। তেওঁৰ কাৰণে ধ্বংস আহিব, আৰু তেওঁ যি কৰিব তাতে কৃতকাৰ্য হ'ব। তেওঁ পবিত্ৰ পৰাক্ৰমী লোকসকলক ধ্বংস কৰিব। 25 তেওঁৰ শিল্পকৰ্মৰ দ্বাৰাই তেওঁ নিজৰ হাতেৰে মিছা উন্নতি সিদ্ধ কৰিব, এনে কি, তেওঁ নিজৰ ৰজাৰো ৰজাৰ বিৰুদ্ধে উঠিব, আৰু তেওঁক ভঙা হ'ব; কিন্তু মানুহৰ শক্তিয়ে নহয়।

26 সন্ধিয়া আৰু ৰাতিপুৱা বিষয়ৰ যি দৰ্শনৰ কথা কোৱা হ'ল, সেয়ে সত্য; কিন্তু এই দৰ্শন চাব মাৰি বন্ধ কৰা আছে; কিয়নো এয়ে ভবিষ্যতৰ অনেক দিনবোৰক নিৰূপণ কৰা হৈছে।”

২৭ তাৰ পাছত মই দানিয়েলে মুৰ্চ্ছিত হৈ কিছু দিনলৈকে নৰিয়াত পৰি আছিলোঁ। তাৰ পাছত মই উঠিলোঁ, আৰু ৰজাৰ ব্যৱসায়লৈ গলো; কিন্তু সেই দৰ্শনৰ বাবে মই হতভম্ব হৈছিলোঁ, আৰু সেই ঠাইত সেই দৰ্শন বুজি পোৱা কোনো এজনো নাছিল।

৯ অধ্যায়

দানিয়েলৰ পৰাৰ্থনা, আৰু দৰ্শনত দেখা সত্তৰ সপ্তাহৰ বিষয়।

১ মাদিয়া বংশৰ অহৰবেৰোচৰ পুত্ৰ দাৰিয়াবচক কলদীয়া ৰাজ্যৰ ওপৰত ৰজা পতা হৈছিল। ২ দাৰিয়াবচৰ ৰাজত্ব কালৰ প্ৰথম বছৰত মই দানিয়েলে, ভাববাদী যিৰিমিয়ালৈ অহা যিহোৱাৰ বাক্য থকা পুথি পঢ়িছিলো। মই পঢ়ি জানিব পাৰিছিলো যে, ইয়াত সত্তৰ বছৰলৈকে যিৰূচালেম ত্যাগ কৰা সমাপ্ত কৰা হ'ব।

৩ তেতিয়া মই লঘোন দি, চট কাপোৰ পিন্ধি, ছাঁহত বহি, অনুৰোধ আৰু পৰাৰ্থনাৰে পৰভু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰিবলৈ মই তেওঁলৈ মুখ কৰিলোঁ। ৪ মই মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, আৰু পাপ স্বীকাৰ কৰি কলোঁ, “হে পৰভু আবেদন কৰোঁ, আপুনি মহান আৰু অসাধাৰণ, আপোনাক ভাল পোৱা আৰু আপোনাৰ আজ্ঞা পালন কৰা সকললৈ আপুনি বিশ্বাসযোগ্য নিয়ম স্থিৰ কৰা ঈশ্বৰ,

৫ আমি পাপ কৰিলোঁ, অসৎ কাৰ্য, দুষ্কৰ্ম, আৰু বিদেহাহ আচৰণ কৰিলোঁ, আৰু তোমাৰ আজ্ঞা আৰু বিধান ত্যাগ কৰিলোঁ; ৬ আপোনাৰ দাস যি ভাববাদীসকলে আমাৰ ৰজা, মুখ্যলোক, পুৰুষ, আৰু দেশৰ সকলো লোকক আপোনাৰ নামেৰে কথা কৈছিল, আমি তেওঁলোকৰ কথা শুনা নাছিলোঁ।

৭ হে পৰভু ধৰ্মিকতা আপোনাৰেই; যিহূনাৰ লোক, যিৰূচালেম নিবাসী, আৰু সকলো ইশ্ৰায়েল লোকৰ আজি মুখ বিবৰণ হৈছে। আপোনাৰ বিৰুদ্ধে কৰা বিশ্বাসঘাতৰ বাবে আপোনাৰ দ্বাৰাই কৰা সকলো দেশত ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা, ওচৰত থকা আৰু দূৰত থকা সকলো ইশ্ৰায়েলী লোকসকলৰ মুখ বিবৰণ হৈছে। ৮ হে পৰভু, আমাৰ ৰজাসকল, মুখ্য লোকসকল, আৰু আমাৰ পুৰুষসকলৰ মুখ বিবৰণ হৈছে; কাৰণ আমি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।

৯ আমি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কৰা বিদেহাহৰ বাবে দয়া আৰু ক্ষমা আমাৰ পৰভু ঈশ্বৰৰেই আছে; ১০ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য আমি শুনা নাই, আৰু তেওঁৰ দাস ভাববাদীসকলৰ দ্বাৰাই আমাক দিয়া বিধানবোৰো মানি চলা নাই। ১১ ইশ্ৰায়েলী লোকসকলে আপোনাৰ বিধান লঙ্ঘন কৰিলে, আৰু বিপথগামী হৈ আপোনাৰ কথা মানি চলিবলৈ অমান্তি হ'ল। ঈশ্বৰৰ দাস মোচিৰ বিধানত লিখা শাও আৰু শপত আমাৰ ওপৰত অধিক পৰিমাণে ফলিয়ালে; কাৰণ আমি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।

১২ যিহোৱাই আমাৰ আৰু আমাৰ শাসকসকলৰ বিৰুদ্ধে কোৱা কথা সিদ্ধ কৰিলে, আৰু আমাৰ ওপৰত মহা দুৰ্যোগ আনিলে। কিয়নো যিৰূচালেমলৈ যেনে কৰা হ'ল, গোটেই আকাশ মণ্ডলৰ তলত থকা কোনো ঠাইলৈ তেনে কৰা হোৱা নাই। ১৩ মোচিৰ বিধানত লিখাৰ দৰে, সকলো দুৰ্যোগ আমাৰ ওপৰত আহিল, তথাপি আমি নিজৰ অপৰাধৰ পৰা মন পালটন কৰি আপোনাৰ সত্যতালৈ মনোযোগ দি, আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰা অনুগ্ৰহ পাবলৈ পৰাৰ্থনা কৰা নাই। ১৪ সেই কাৰণে যিহোৱাই হাতত ধৰি দুৰ্যোগবোৰ আমাৰ ওপৰলৈ আনিলে; কাৰণ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৰা সকলো কাৰ্য ধৰ্মময়, তথাপি আমি তেওঁৰ কথা মানি চলা নাই।

১৫ এতিয়া হে আমাৰ পৰভু ঈশ্বৰ, মিচৰ দেশৰ পৰা নিজৰ লোকসকলক পৰাক্ৰমী হাতেৰে উলিয়াই আনিলে, আজিলৈকে আপোনাৰ নাম কীৰ্ত্তিমন্ত কৰি ৰাখিলে। কিন্তু আমি এতিয়াও পাপ, আৰু দুষ্কৰ্ম কৰি আছোঁ। ১৬ হে পৰভু, বিনয় কৰোঁ, আপুনি কৰা সকলো ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে আপোনাৰ নগৰ যিৰূচালেমৰ পৰা, আপোনাৰ পবিত্ৰ পৰ্বতৰ পৰা আপোনাৰ খং আৰু শ্ৰেৰাৰ আঁতৰাওক। আমাৰ পাপ আৰু আমাৰ পুৰুষসকলৰ অপৰাধৰ কাৰণে, যিৰূচালেম আৰু আপোনাৰ লোক, আমাৰ চাৰিওফালে থকা সকলোৰে বাবে ঘৃণাৰ পাত্ৰ হৈছে।

১৭ এতেকে হে আমাৰ ঈশ্বৰ, আপোনাৰ এই দাসৰ পৰাৰ্থনা আৰু অনুগ্ৰহৰ বাবে কৰা মিনতি শুনক, আপোনাৰ অভিপ্ৰায়ৰ বাবে, ধ্বংস হোৱা আপোনাৰ পবিত্ৰ স্থানলৈ আপোনাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰক। ১৮ হে মোৰ ঈশ্বৰ, কাণ পাতক; চকু মেলি আমাক চাওক; আমি উচ্ছন্ন হ'লো, আপোনাৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত নগৰখনলৈ দৃষ্টি কৰক। আমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আপোনাৰ অধিক অনুগ্ৰহৰ কাৰণেহে, আমি আপোনাৰ সহায় পাবলৈ বিনয় কৰিছোঁ। ১৯ হে পৰভু, শুনক! হে পৰভু, ক্ষমা কৰক! হে পৰভু মনোযোগ দিয়ক, আৰু কাৰ্য কৰক! হে মোৰ ঈশ্বৰ, আপোনাৰ অভিপ্ৰায়ৰ বাবে পলম নকৰিব। আপোনাৰ নগৰ আৰু লোকসকলে আপোনাৰ নামেৰে মাতি আছে।”

২০ এইদৰে যি সময়ত মই কথা কৈ মোৰ পাপ আৰু মোৰ ইশ্ৰায়েলী লোকসকলৰ পাপ স্বীকাৰ কৰি আছিলোঁ, আৰু ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ পৰ্বতৰ হৈ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত মোৰ অনুৰোধ কৰি আছিলোঁ, ২১ এনে কি, গধূলীৰ বলিদান উৎসৰ্গ কৰা সময়ত মই পৰাৰ্থনা কৰি আছিলোঁ, সেই সময়ত আগেয়ে দৰ্শনত দেখা মানুহ যি গাৰ্শিয়েল তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ বেগেৰে উড়ি আহিল।

২২ তেওঁ মোক বিবেচনা শক্তি দিলে, আৰু মোক ক'লে, “হে দানিয়েল, তোমাক বিবেচনা শক্তি আৰু অন্তৰ্ভূষ্টি দিবলৈ মই আছিলোঁ। ২৩ যেতিয়া তুমি অনুগ্ৰহৰ বাবে বিনয় কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিলো, তেতিয়াই আজ্ঞা দিয়া হৈছিল, আৰু মই তাক তোমাৰ আগত ক'বলৈ আছিলোঁ, কাৰণ তুমি অতি পিৰয়। সেই কাৰণে কথাটো বিবেচনা কৰা, আৰু দৰ্শনৰ কথাবোৰ বুজা।

২৪ অধৰ্ম শেষ কৰিবলৈ, পাপৰ অন্ত কৰিবলৈ, পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ, চিৰস্থায়ী ধাৰ্মিকতা আনিবলৈ, দৰ্শন আৰু ভাববাণী ক'বলৈ, আৰু মহাপবিত্ৰৰ স্থান অভিষেক কৰিবলৈ, তোমাৰ লোক আৰু তোমাৰ পবিত্ৰ স্থান*ৰ বাবে সত্তৰ সপ্তাহ নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে। ২৫ সেয়ে জানি লোৱা আৰু বুজি লোৱা যে, যিৰূচালেম পুনৰ নিৰ্মাণ কৰাৰ আজ্ঞা পোৱাৰ পৰা আৰু

* ৯ অধ্যায়:24 আৰাধনাৰ ঠাই

অভিষেক[†] কৰা শাসনকৰ্ত্তাজন অহালৈকে[‡] সাত সপ্তাহ আৰু বাৰ্ষিক সপ্তাহলৈকে হ'ব। যন্ত্ৰনাৰ সময়ৰ স্ত্ৰেও গড়েৰে সৈতে যিৰূচালেমৰ ৰাস্তা পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হ'ব।

²⁶ বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ পাছত, অভিষিক্ত লোকসকলক উচ্ছন্ন কৰা হ'ব, আৰু কোনো নাথাকিব। আহিব লগা শাসনকৰ্ত্তাৰ সৈন্যই নগৰখন আৰু ধৰ্মধাম ধ্বংস কৰিব। জলপ্লাৱনৰ দ্বাৰাই সেইজন শেষ হ'ব, আৰু শেষলৈকে সেই ঠাইত যুদ্ধ হ'ব; আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই জনশূন্যতা নিৰূপিত কৰা হৈছে।

²⁷ এক সপ্তাহৰ বাবে সেইজনে অনেকৰ সৈতে এটি নিয়ম সুনিশ্চিত কৰিব। সেই সপ্তাহৰ মাজৰ দিনত বলিদান আৰু নৈবেদ্য স্থগিত কৰিব। কোনো এজন যিগলগীয়া ডেউকাৰ সৈতে আহিব, আৰু ধ্বংস কৰিব। ধ্বংস কৰা জনৰ ওপৰত আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই সম্পূৰ্ণ সমাপ্ত বৰষোৱা হ'ব।

10 অধ্যায়

দানিয়েলে ভবিষ্যতৰ বিষয়ে দৰ্শন পোৱা, আৰু তেওঁৰ আগত কোৱা ভাববাণী।

¹ পাৰস্যৰ ৰজা কোৰচৰ ৰাজত্ব কালৰ তৃতীয় বছৰত দানিয়েলৰ* আগত এটা বাৰ্ত্তা প্ৰকাশ হৈছিল; আৰু সেই বাৰ্ত্তা সত্য। এইটো আছিল এটা মহাযুদ্ধৰ বিষয়। দানিয়েলে দৰ্শনৰ দ্বাৰাই অন্তৰ্দৃষ্টিৰে সেই বাৰ্ত্তা বুজি পালে।

² সেই দিনবোৰত মই দানিয়েলে তিনি সপ্তাহ শোক কৰি আছিলোঁ।³ সেই তিনি সপ্তাহ সম্পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে মই সুস্বাদু আহাৰ, মাংস খোৱা নাছিলো, ড্ৰাক্সাৰস পান কৰা নাছিলো, আৰু মই গাত তেলো ঘঁহা নাছিলো।

⁴ তাৰ পাছত প্ৰথম মাহৰ চৌবিশ দিনৰ দিনা, মই মহানদীৰ পাৰত আছিলোঁ, নদীখনৰ নাম হিদ্দকেল,⁵ মই ওপৰলৈ চালোঁ, আৰু শণ সূতাৰ বস্ত্ৰৰ পিন্ধা, আৰু উফজৰ উত্তম সোণেৰে তৈয়াৰী টঙালি কঁকালত বন্ধা এজন মানুহক দেখিলোঁ।⁶ তেওঁৰ শৰীৰ পোখৰাজ মণিৰ দৰে, তেওঁৰ মুখমণ্ডল উজল, চকু দুটা জ্বলি থকা মশালৰ দৰে, তেওঁৰ বাহ আৰু ভৰি চকচকিয়া পিতলৰ দৰে, আৰু তেওঁৰ কোৱা কথাৰ শব্দ বহু লোকৰ কথা কোৱা শব্দৰ দৰে।

⁷ মই দানিয়েল অকলেই সেই দৰ্শন দেখিলোঁ; মোৰ লগত থকা লোকসকলে সেই দৰ্শন দেখা নাপালে; কাৰণ তেওঁলোক অতিশয় আতঙ্কিত হ'ল; আৰু নিজকে লুকুৱাবলৈ তেওঁলোক পলাল।⁸ সেয়ে মই অকলেই অৱশিষ্ট থাকিলো, আৰু সেই মহা দৰ্শন দেখা পালোঁ। মোৰ গাত একো শক্তি বাকী নাথাকিল; মোৰ প্ৰভাশালী চেহেৰা ভীতিজনক চেহেৰালৈ সলনি হৈছিল, আৰু মোৰ গাত শক্তি নাইকিয়া হৈছিল।⁹ তাৰ পাছত মই তেওঁৰ কথা শুনিлоঁ, তেওঁৰ কথাবোৰ শুনা সময়ত মই মাটিত উবুৰি হৈ পৰি যোৱা নিদৰাত আছিলোঁ।

¹⁰ তেতিয়া এখন হাতে মোক চুলে, আৰু মই কঁপি উঠিলো, মোৰ আঁঠু আৰু দুই হাতৰ তলুৱাও ভয়ত কঁপি উঠিল।¹¹ সেই দূত মোক ক'লে, “হে দানিয়েল, হে অতি প্ৰিয় পুৰুষ, যি কথা মই তোমাক কৈ আছোঁ তুমি তাক বুজি লোৱা আৰু উঠি থিয় হোৱা; কাৰণ মোক তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা হ'ল।” যেতিয়া তেওঁ মোক সেই কথা কৈ আছিল, তেতিয়া মই উঠি থিয় হৈ কঁপিবলৈ ধৰিলোঁ।

¹² তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “হে দানিয়েল ভয় নকৰিবা; কাৰণ তুমি বুজিবলৈ, আৰু নিজকে ঈশ্বৰৰ আগত নম্ব কৰিবলৈ মন স্থিৰ কৰা প্ৰথম দিনৰে পৰা তোমাৰ বাক্য শুনা গৈছে; আৰু তোমাৰ বাক্যৰ কাৰণেই মই আহিলোঁ।¹³ পাৰস্যৰ ৰক্ষকদূত মোক প্ৰতিৰোধ কৰিছিল, আৰু মই পাৰস্যৰ ৰজাৰ সৈতে একৈশ দিনলৈকে আবদ্ধ কৰি ৰখা হৈছিলো। কিন্তু প্ৰধান ৰক্ষক শসনকৰ্ত্তা[†] এজনে মোক সহায় কৰিবলৈ আহিল।

¹⁴ এতিয়া শেষ সময়ত তোমাৰ লোকসকলে যি ঘটিব, তাকে তোমাক বুজাবলৈ মই আহিলোঁ। কিয়নো এই দৰ্শন আহিব লগা দিনবোৰৰ বাবে হয়।”¹⁵ যেতিয়া তেওঁ মোক এই কথা কৈ আছিল, তেতিয়া মই মাটিতে মুখ কৰি আছিলোঁ আৰু কথা ক'ব পৰা নাছিলোঁ।

¹⁶ তেতিয়া মানুহৰ দৰে এজন পুৰুষে মোৰ ওঁঠ চুলে, আৰু মই মুখ মেলি মোৰ আগত থিয় হৈ থকা জনক ক'লো, “হে মোৰ মহাশয়, এই দৰ্শনৰ কাৰণে মোৰ ভিতৰত মৰ্মবেদনাই ধৰিছে, মোৰ গাৰ বল নাইকিয়া হ'ল।¹⁷ মই আপোনাৰ দাস কেনেকৈ মই মোৰ গৰাকীৰ লগত কথা পাতিব পাৰোঁ? কাৰণ মোৰ গাত বল নাই, আৰু মোৰ উশাহো নাইকিয়া হ'ল।”

¹⁸ তেতিয়া মানুহৰ আকৃতিৰ সেই পুৰুষ জনে পুনৰাই মোক চুই সবল কৰিলে।¹⁹ তেওঁ ক'লে, “হে অতি প্ৰিয় পুৰুষ ভয় নকৰিবা; তোমাৰ শক্তি হওক; তুমি এতিয়া সবল হোৱা, সবল হোৱা!” যেতিয়া তেওঁ মোক কথা কৈ আছিল, তেতিয়া মই সবল হ'লো আৰু ক'লোঁ, “মোৰ পৰভূৰে কওক; কাৰণ আপুনি মোক সবল কৰিলে।”

²⁰ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “মই তোমাৰ ওচৰলৈ কিয় আহিছোঁ, তুমি জানা নে? এতিয়া মই পাৰস্যৰ ৰক্ষক দূতবোৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ ঘূৰি যাওঁ। মই যেতিয়া শুচি যাম তেতিয়া গ্ৰীচৰ ৰক্ষকদূত আহিব।²¹ কিন্তু সত্যৰ পুস্তকত কি লিখা আছে, সেই কথা মই তোমাক জনাম; তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মোক সহায় কৰিবলৈ তোমালোকৰ ৰক্ষক দূতবোৰৰ মাজত মীথয়েল[‡]ৰ বাহিৰে আন কোনো শক্তিশালী নাই।”

11 অধ্যায়

¹ মাদীয়া দাৰিয়াবচৰ ৰাজত্ব কালৰ প্ৰথম বছৰতে ময়েই মিথয়েলক সমৰ্থন আৰু ৰক্ষা কৰিবলৈ থিয় হৈছিলোঁ।² আৰু এতিয়া মই তোমাৰ আগত সত্যবিষয় প্ৰকাশ কৰোঁ। পাৰস্য দেশত তিনি জন ৰজা উপস্থিত হ'ব; আৰু চতুৰ্থ ৰজা জন আন

† 9 অধ্যায়:25 নিযুক্ত ‡ 9 অধ্যায়:25 যি জন নেতা হ'ব * 10 অধ্যায়:1 বেলটচৰ নামেৰে পৰখ্যাত † 10 অধ্যায়:13 প্ৰধান ৰক্ষক দূত ‡ 10 অধ্যায়:21 ইশ্বৰয়েলৰ ঈশ্বৰৰ দূতবোৰৰ মাজৰ মীথয়েল নামেৰে

সকলতকৈ অধিক ধনরান হ'ব। তেওঁ নিজৰ ধন-সম্পত্তিৰ দ্বাৰাই ক্ষমতা অৰ্জন কৰিব, আৰু তেওঁ সকলোকে গ্ৰীচ ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে উচটাব।

3 তাৰ পাছত এজন পৰাক্ৰমী ৰজা উা পন্ন হ'ব; তেওঁ অতি বৃহা ৰাজ্য শাসন কৰিব, আৰু তেওঁ নিজৰ ইচ্ছাৰে সকলো কাৰ্য কৰিব। 4 যেতিয়া তেওঁ উা পন্ন হ'ব, তেওঁৰ ৰাজ্য ভগ্ন হ'ব, আৰু আকাশৰ চাৰিও দিশৰ বায়ুলে বিভক্ত হ'ব। তেওঁৰ ৰাজ্য তেওঁৰ বংশধৰসকলক দিয়া নহ'ব; আৰু তেওঁ শাসন কৰা সময়ত থকা ক্ষমতা আৰু নাথাকিব। কিয়নো তেওঁৰ ৰাজ্য উাখাত কৰা হ'ব, আৰু তেওঁৰ বংশধৰক নিদি আন সকলক দিয়া হ'ব।

5 দক্ষিণ* দেশৰ ৰজা বলরান হ'ব; কিন্তু তেওঁৰ সেনাপতি সকলৰ মাজৰ এজন তেওঁতকৈয়ো অধিক বলরান হৈ এখন ডাঙৰ ৰাজ্য শাসন কৰিব। 6 কেইবছৰমানৰ পাছত যেতিয়া নিৰ্বপিত সময় আহিব, তেতিয়া তেওঁলোকে মিত্ৰতা কৰিব। চুক্তি সূনিশ্চিত কৰিবলৈ দক্ষিণ দেশৰ ৰজাৰ জীয়েকক উত্তৰ† দেশৰ ৰজালৈ দিয়া হ'ব; কিন্তু জীয়েকে নিজৰ ক্ষমতা হেৰুৱাব, আৰু তেওঁক পৰিত্যক্ত কৰা হ'ব। তেওঁ আৰু তেওঁক অনাসকলক, তেওঁৰ পিতৃক, আৰু সেই সময়ত তেওঁক সমৰ্থন কৰা জনক আপদত পেলাব হ'ব।

7 তথাপি তেওঁৰ শিপাৰ এটি শাখা তেওঁৰ ঠাইত উা পন্ন হ'ব; তেওঁ সৈন্যসামন্তক আক্রমণ কৰিব, আৰু উত্তৰ দেশৰ ৰজাৰ দুৰ্গত সোমাব, আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে কাৰ্য কৰি জয়ী হ'ব। 8 ৰূপ আৰু সোণৰ অতি সুন্দৰ পাংৰবোৰে সৈতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰ, আৰু দেৱতাৰোমো মিত্ৰলৈ কাটি নিব। কেইবছৰমানৰ বাবে উত্তৰ দেশৰ ৰজাক আক্রমণ কৰাৰ পৰা বিৰত থাকিব। 9 সেই ৰজা দক্ষিণ দেশৰ ৰজাৰ ৰাজ্যত সোমাব, কিন্তু তেওঁ নিজৰ দেশলৈ ঘূৰি যাব।

10 তেওঁৰ পুত্ৰসকল যুদ্ধ কৰিব, আৰু মহা সৈন্য-সামন্ত গোটাব; তেওঁলোকে দেশৰ মাজেৰে জলপ্লাবনৰ দৰে সোমাব, আৰু তেওঁলোকৰ দুৰ্গৰ সকলো পথত পুনৰ হঠাতে আক্রমণ কৰিব।

11 দক্ষিণ দেশৰ ৰজা অতিশয় ক্ৰোধান্বিত হৈ উত্তৰ দেশৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব। উত্তৰ দেশৰ ৰজাই মহা সৈন্য-সামন্ত গোটাব, কিন্তু সেই সৈন্যসামন্তক দক্ষিণ দেশৰ ৰজাৰ হাতত গতাই দিয়া হ'ব। 12 যেতিয়া সৈন্য-সামন্ত লৈ অহা হ'ব, তেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ ৰজা অহঙ্কাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব। তেওঁৰ হাজাৰ হাজাৰ শত্ৰুক হত্যা কৰা হ'ব, কিন্তু তেওঁ কৃতকাৰ্য নহ'ব।

13 উত্তৰ দেশৰ ৰজাই আন এটা সৈন্যৰ দল গঠন কৰিব; সেয়া আগতকৈয়ো ডাঙৰ হ'ব, কেইবছৰমানৰ পাছত উত্তৰ দেশৰ ৰজাই বহুতো সা-সঁজুলিৰ সৈতে ডাঙৰ সৈন্যৰ দল লৈ আহিব।

14 সেই সময়ত দক্ষিণ দেশৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে অনেক লোক উঠিব। এই দৰ্শনৰ কথা সিদ্ধ হ'বলৈ, তোমাৰ লোকসকলৰ মাজৰ অতি অত্যাচাৰী লোকসকলে† নিজকে নিজে উঠাব; কিন্তু তেওঁলোক উজুটি খাই পৰিব।

15 উত্তৰ দেশৰ ৰজা আহি টিপত এচলীয়া পথ নিৰ্মাণ কৰিব, আৰু দুৰ্গৰ নগৰ অধিকাৰ কৰিব। দক্ষিণ দেশৰ সৈন্যসকল থিৰে থাকিব নোৱাৰিব; এনে কি, তেওঁলোকৰ শ্ৰেষ্ঠ সৈন্যসকলৰো থিৰে থাকিবলৈ শক্তি নহ'ব। 16 কিন্তু উত্তৰ দেশৰ ৰজাই দক্ষিণ দেশৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে যি ইচ্ছা তাকেই কৰিব, আৰু কোনেও তেওঁক বাধা দিব নোৱাৰিব। তেওঁ সম্পূৰ্ণ ধ্বংসৰ সৈতে, এখন সমৃদ্ধিশালী দেশত নিজকে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব।

17 উত্তৰ দেশৰ ৰজাই তেওঁৰ ৰাজ্যৰ সকলো শক্তিকে সৈতে আহিবলৈ স্থিৰ কৰিব। দক্ষিণ দেশৰ ৰজাৰ সৈতে তেওঁ এটা চুক্তি কৰিব; আৰু সেই চুক্তি কাৰ্যকৰী কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁ দক্ষিণ দেশ ধ্বংস কৰিবলৈ দক্ষিণ দেশৰ ৰজালৈ এজনী ছোৱালীক বিয়া দিব; কিন্তু পৰিকল্পনাটো সফল নহ'ব আৰু তাৰ পৰা তেওঁৰ সহায়ো নহ'ব। 18 ইয়াৰ পাছত উত্তৰ দেশৰ ৰজাই সাগৰৰ পাৰৰ ঠাইবাৰলৈ দৃষ্টি কৰি, তাৰ অনেক ঠাই তেওঁ অধিকাৰ কৰিব; সেনাপতিয়ে তেওঁৰ অপমান দূৰ কৰিব কিন্তু তেওঁৰ অপমানৰ কাৰণে সেয়া তেওঁলৈ পুনৰ ঘূৰি আহিব। 19 তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দেশৰ দুৰ্গবোৰলৈ মন কৰিব, কিন্তু তেওঁ বিঘিনি পাই পতিত হ'ব; তেওঁক বিচাৰি পোৱা নাযাব।

20 তাৰ পাছত ৰাজ্যৰ ঐশ্বৰ্য্যৰ বাবে কৰ দিবলৈ জোৰ দিয়া এজনে তেওঁৰ স্থান ল'ব। এই জনো অলপ দিনৰ ভিতৰতে বিনষ্ট হ'ব, কিন্তু শ্ৰেদ্ধত বা যুদ্ধত নহয়। 21 তেওঁৰ স্থানত আন এজন ঘণনীয় ব্যক্তি আহিব; লোকসকলে তেওঁক ৰাজকীয় সন্মান নিদিব। তেওঁ নিঃশব্দে আহিব আৰু তোমামোদেৰে ৰাজ্যৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিব। 22 তেওঁৰ আগত অতিশয় ডাঙৰ সৈন্যৰ দলো জলপ্লাবনৰ দৰে উটি যাব। সৈন্য সমূহ আৰু চুক্তিৰে স্থাপন কৰা অধিপতিসকল‡ ধ্বংস হ'ব।

23 তেওঁৰ লগত মিংৰতা থিৰ কৰাৰে পৰা তেওঁ প্ৰতাৰণাৰ কাম কৰিব। কেৱল কম সংখ্যক লোকৰ সৈতেহে তেওঁ পৰাক্ৰমী হ'ব। 24 তেওঁ প্ৰদেশৰ ঐশ্বৰ্য্যশালী অংশলৈ সাৱধানবাণী নিদিয়াকৈ সোমাব, আৰু তেওঁৰ পিতৃ, বা পিতৃৰ পিতৃয়ে যি কৰা নাই, তেনে কাৰ্য কৰিব। তেওঁ লুটদৰব্য, কাটি লোৱা বস্তু, আৰু ধন সম্পত্তি তেওঁৰ অনুসৰণকাৰী সকলৰ মাজত বিলাই দিব; এনে কি, তেওঁ দুৰ্গবোৰৰ সৰ্বনাশ কৰিবলৈ কল্পনা কৰিব; কিন্তু অলপ সময়ৰ বাবেহে।

25 তেওঁ দক্ষিণ দেশৰ ৰজাৰ সৈন্যসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ ক্ষমতা আৰু সাহস উত্তেজিত কৰিব। দক্ষিণ দেশৰ ৰজাই অধিক পৰাক্ৰমী সৈন্য সমূহ লগত লৈ, যুদ্ধ কৰিবলৈ ধৰিব কিন্তু তিষ্ঠিব নোৱাৰিব; কাৰণ লোকসকলে তেওঁৰ অহিতে নানা কল্পনা কৰিব। 26 আনকি যিসকলে ৰজাৰ মেজৰ পৰা আহাৰ খায়, তেওঁলোকেও তেওঁক নষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব, আৰু তেওঁৰ সৈন্য সমূহ বানপানীৰ দৰে উটি যাব, আৰু তেওঁলোকৰ অনেকক হত্যা কৰা হ'ব। 27 আৰু এই দুজন ৰজাই ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে উত্তৰত বোয়া ভাব ৰাখিব, তেওঁলোকে একেখন মেজতে বহিব আৰু ইজনে সিজনক মিছা ক'ব; কিন্তু কোনো উদ্দেশ্যত নহয়। কাৰণ নিৰ্বপিত সময়তহে সেই কথা ফলিয়াব।

* 11 অধ্যায়:5 মিচৰ (ইজিপ্ত)

† 11 অধ্যায়:6 চৰিয়া

‡ 11 অধ্যায়:14 দানিয়েল নিজে ইহুদী লোক

§ 11 অধ্যায়:22 ইহুদী মহাপুৰোহিত

28 তাৰ পাছত অনেক ধন-সম্পত্তি লৈ উত্তৰ দেশৰ ৰজা নিজৰ দেশলৈ উভটি যাব, কিন্তু তেওঁৰ মন পৰিৎৰ নিয়মটোৰ বিৰুদ্ধে হ'ব। তেওঁ নিজৰ ইচ্ছা অনুসাৰে কাৰ্য কৰি নিজ দেশলৈ উভটি যাব।

29 নিৰূপিত সময়ত তেওঁ ঘূৰি আহিব আৰু দক্ষিণ দেশ পুনৰ আক্ৰমণ কৰিব। কিন্তু আগতে যেনেদৰে হৈছিল, তেতিয়া সেইদৰে নহ'ব। 30 কিয়নো কিত্তীমৰ জাহাজবোৰ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে আহিব; আৰু তেওঁ নিৰুয়াস হৈ ঘূৰি যাব। পৰিৎৰ নিয়মৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ শ্ৰেৰাধ কৰিব আৰু পৰিৎৰ নিয়ম অমান্য কৰা লোকসকলক অনুগ্রহ দেখুৱাব।

31 তেওঁৰ সৈন্যদল উঠিব আৰু পবিত্ৰস্থান আৰু দুৰ্গ অশুচি কৰিব। তেওঁলোকে প্ৰতিদিনৰ হোম-বলি বন্ধ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে ঘৃণনীয় বস্তু স্থাপন কৰিব যিয়ে ধ্বংসাত্মকৰূপে অপবিত্ৰ কৰিব। 32 নিয়ম লঙ্ঘন কৰা সকলক তেওঁ খুচামোদ কৰিব আৰু তেওঁলোকক ভৰ্ত কৰিব; কিন্তু নিজৰ ঈশ্বৰক জনা লোকসকল বলৱন্ত হ'ব আৰু ইয়াৰ বিৰুদ্ধে কাৰ্য কৰিব।

33 মানুহৰ মাজৰ জ্ঞানী লোকসকলে অনেকক বিবেচনা শক্তি দিব; কিন্তু কিছুদিনৰ বাবে তৰোৱাল, আৰু অগ্নিশিখাৰে পতিত হ'ব, তেওঁলোকক বন্দীসকলৰ দৰে আটক কৰা হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ সা-সম্পত্তি লুট কৰা হ'ব। 34 তেওঁলোকে উজুটি খোৱা সময়ত অলপ সহায় পাব; তেওঁলোকে কি কয় সেই কথা নুবুজা অনেক লোকে তেওঁলোকৰ লগত যোগদান কৰিব। 35 শেষৰ সময় নহালৈকে পৰীক্ষাসিদ্ধ, পৰিৎৰ, আৰু শুদ্ধ হ'বলৈ জ্ঞানী লোকসকলৰ কিছুমানে উজুটি খাব; কাৰণ নিৰূপিত সময় এতিয়াও আহিবলৈ আছে।

36 ৰজাই যি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, সেয়াই কৰিব। তেওঁ সকলো দেৱতাতকৈ নিজকে উন্নত আৰু অতিৰঞ্জিত কৰিব, আৰু দেৱতাবোৰৰ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে আশ্বৰ্যজনক কথা ক'ব। ক্ৰোধ সিদ্ধ নোহোৱালৈকে তেওঁ কৃতকাৰ্য হ'ব; কাৰণ বিধানত যি আছে, সেয়াই সিদ্ধ কৰা হ'ব। 37 তেওঁ নিজৰ পুৰুষসকলৰ দেৱতাবোৰৰ বাবে বিবেচনা নকৰিব, কাৰণ মহিলাৰ দ্বাৰাই আকাংক্ষা কৰা দেৱতা, নাইবা আন কোনো দেৱতাবোৰকো নামানিব। তেওঁ অহঙ্কাৰেৰে কাৰ্য কৰিব আৰু সকলোতকৈ ওপৰত বুলি দাবী কৰিব।

38 তেওঁলোকৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁ দুৰ্গৰ দেৱতাক সন্মান কৰিব। নিজৰ পুৰুষসকলে নজনা এজন দেৱতাক তেওঁ সোণ, ৰূপ, বহুমূলীয়া পাত্ৰ, মূল্যবান উপহাৰেৰে সন্মান কৰিব। 39 তেওঁ বিজাতীয় দেৱতাৰ সহায়ত শত্ৰুৰেৰ অতি দৃঢ় দুৰ্গবোৰ আক্ৰমণ কৰিব*। যি সকলে তেওঁক স্বীকাৰ কৰিব, তেওঁলোকক তেওঁ সন্মান কৰিব। অনেকলোকৰ ওপৰত তেওঁ তেওঁলোকক শাসনকৰ্তা পাতিব, আৰু ধনৰ বাবে তেওঁ মাটি ভাগ কৰিব।

40 শেষৰ সময়ত দক্ষিণ দেশৰ ৰজাই আক্ৰমণ কৰিব। উত্তৰ দেশৰ ৰজাই ৰথ, অশ্বাৰোহী, আৰু অনেক জাহাজেৰে সৈতে বা'ম্বাৰলী বতাহৰ দৰে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে আহিব। তেওঁ অনেক দেশ আক্ৰমণ কৰিব, আৰু বানপানীৰ দৰে তেওঁলোকৰ মাজেদি ওলাই যাব। 41 তেওঁ সমৃদ্ধিশালী দেশলৈ সোমাই আহিব, আৰু অনেক পৰাজিত হ'ব; কিন্তু ইদাম, মোৱাৰ, আৰু অশ্মোনৰ অনেক প্ৰধান লোকে তেওঁৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পাব।

42 তেওঁ অনেক দেশৰ ওপৰত তেওঁৰ ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰিব, আৰু মিচৰ দেশখনেও ৰক্ষা নাপাব। 43 মিচৰ দেশৰ আটাই বহুমূল্য বস্তুৰ ওপৰত আৰু সোণ ৰূপৰ ভঁৰালৰ ওপৰত তেওঁৰ ক্ষমতা থাকিব। লুবিয়া আৰু কুচীয়াসকলে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰিব।

44 পূব আৰু উত্তৰৰ পৰা অহা সন্মুখে তেওঁক সজাগ কৰিব; তাতে তেওঁ বিনষ্ট কৰিবলৈ, আৰু অনেকক নিঃশেষে সংহাৰ কৰিবলৈ মহাশ্ৰেণীৰে ওলাই যাব। 45 সমুদ্ৰ আৰু পৰিৎৰতাৰ সৌন্দৰ্যৰ পাহাৰৰ মাজত তেওঁ নিজৰ ৰাজপ্ৰসাদৰ তত্ত্ব তৰিব। তেওঁ তেওঁৰ শেষ অৱস্থাত আহিব, কিন্তু তেওঁক সহায় কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব।

12 অধ্যায়

1 সেই সময়ত তোমাৰ লোকসকলক সুৰক্ষা দান কৰা মহাৰক্ষক-দূত মীখায়েল থিয় হ'ব। দেশৰ আৰম্ভণি নোহোৱা সময়ৰে পৰা যেনে সঙ্কট কেতিয়াও হোৱা নাই, তেনে সঙ্কটৰ সময় আহিব। সেই সময়ত পুস্তক খনত নাম লিখা তোমাৰ আটাই লোকসকলে ৰক্ষা পাব। 2 পৃথিৱীৰ ধূলিত শুই থকা বহুতো লোকে সাৰ পাব। কিছুমানে অনন্তকালীয়া জীৱন, কিছুমানে লাজ, আৰু অনন্তকালীয়া ঘৃণাৰ বাবে সাৰ পাব।

3 যিসকল জ্ঞানী, তেওঁলোক আকাশৰ দিশীৰ দৰে প্ৰজ্বলিত হ'ব, আৰু অনেকক ধাৰ্মিকতালৈ ঘূৰাই অনা লোকসকল তৰাবোৰৰ দৰে চিৰকাল জিলিকি থাকিব। 4 কিন্তু হে দানিয়েল, তুমি শেষ কাললৈকে এই বাক্যবোৰ গোপনে ৰাখা আৰু এই পুস্তকত মোহৰ মাৰা। অনেক লোক ইফালে সিফালে দৌৰিব, আৰু জ্ঞান বৃদ্ধি হ'ব। 5

5 তাৰ পাছত মই দানিয়েলে চালোঁ আৰু আন দুজন পুৰুষক থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে নদীৰ ইপাৰে আৰু আনজনে নদীৰ সিপাৰে থিয় হৈ আছিল। 6 নদীৰ কাষত শণ সূতাৰ বস্তুৰ পিন্ধি থিয় হৈ থকা পুৰুষ জনক তেওঁলোকৰ এজনে ক'লে, "এই আচৰিত ঘটনাবোৰ সিদ্ধ হ'বলৈ কিমান দিন লাগিব?"

7 নদীৰ কাষত শণ সূতাৰ বস্তুৰ পিন্ধি থিয় হৈ থকা পুৰুষ জনে নিজৰ সোঁ আৰু বাওঁ হাত আকাশৰ ফাললৈ দাঙিলে, আৰু অনন্তকাললৈকে জীয়াই থকা জনৰ নামেৰে শপত খালে, সেয়ে সময়, সময়, আৰু অৱধ সময়* হ'ব। যেতিয়া পৰিৎৰ লোকসকলৰ শক্তি চূৰ্ণবিচূৰ্ণ কৰা শেষ হ'ব, তেতিয়া এইসকলো সিদ্ধ হ'ব।

8 মই শুনিবলোঁ, কিন্তু বুজিব নোৱাৰিলোঁ; সেয়ে মই সুধিলোঁ, "হে মোৰ পৰভূ, এইসকলো বিষয়ৰ পৰিনতি কি হ'ব?" 9 তাতে তেওঁ ক'লে, "হে দানিয়েল, তুমি নিজৰ পথত যোৱা; কাৰণ শেষ সময়লৈকে এই বাক্যবোৰ বন্ধ কৰা আৰু মোহৰ মৰা হ'ল।

* 11 অধ্যায়:39 তেওঁ অনুসন্ধান কৰিছিল বিদেশী দেৱতাবোৰৰ আৰাধনা কৰা লোক, যিয়ে তেওঁ শক্তিশালী শত্ৰুৰ পৰা উদ্ধাৰ পাবলৈ সহায় কৰিব পাৰিব। * 12 অধ্যায়:7 অৰ্থাৎ তিনিবছৰ আৰু ছয় মাহ

¹⁰ অনেক লোকে নিজকে শুদ্ধ, পবিত্ৰ, আৰু পৰীক্ষাসিদ্ধ কৰিব; কিন্তু দুষ্টসকলে দুহুৰমই কৰি থাকিব। দুষ্টসকলৰ মাজৰ কোনেও বুজি নাপাব, কিন্তু জ্ঞানীলোক সকলেহে বুজি পাব। ¹¹ যেতিয়াৰ পৰা হোম বলিদান বন্ধ কৰা হৈছিল, আৰু ধ্বংসকাৰী যিগলগীয়া বস্তু স্থাপন কৰা হৈছিল, তেতিয়াৰ পৰা এক হাজাৰ দুশ নব্বই দিন হ'ব।

¹² যিজনে এক হাজাৰ তিনিশ পয়ত্ৰিশ দিনলৈকে অপেক্ষা কৰিব, তেওঁ আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব। ¹³ তুমি শেষলৈকে নিজৰ পথত চলি থাকা; আৰু তুমি বিশ্বাস পাবা। শেষৰ দিনত তোমাক নিযুক্ত কৰা স্থানত তুমি থিয় হ'বা।”

হেচেয়া

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

হেচেয়া পুস্তকৰ অধিকাংশ বাৰ্তা হেচেয়াৰ দ্বাৰা উচ্চাৰিত হোৱা। আমি নাজানো যে, এই পুস্তক তেওঁ নিজে লিখিছিল নে নাই; সম্ভৱতঃ তেওঁৰ কথাবোৰ তেওঁৰ অনুগামীসকলে সংগ্ৰহ কৰিছিল, যি লোকসকলে বিশ্বাস কৰিছিল যে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ ববে কথা কৈছিল। ডাববানীৰ নামৰ অৰ্থ হ'ল “পৰিত্ৰাণ”। আন সকলোবোৰ ডাববানীতকৈ হেচেয়াই তেওঁৰ ব্যক্তিগত জীৱনৰ বিষয়ৰ সৈতে অতি ঘনিষ্ঠভাবে তেওঁৰ বাৰ্তাক সংযুক্ত কৰিছে। এই মহিলা গৰাকীক বিয়া কৰোঁৱাৰ দ্বাৰা তেওঁ জানিছিল যে, অবশেষত তেওঁৰ আত্মিক সেই মহিলা গৰাকীয়ে বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব আৰু তেওঁৰ সন্তানসকলৰ নামেৰে ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত বিচাৰৰ বাৰ্তা পঠাব; হেচেয়াৰ ডাববানীযুক্ত বাক্য তেওঁৰ পাৰিবাৰিক জীৱনৰ পৰা প্ৰবাহিত হৈছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 750-710 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগত।

হেচেয়াৰ বাৰ্তাবোৰ সংগ্ৰহ কৰা, সম্পাদনা কৰা আৰু অনুলিপি কৰা বাৰ্তা। এইটো স্পষ্ট নহয় যে এই প্ৰক্ৰিয়া কেতিয়া শেষ হৈছিল, তথাপিও যিৰূচালেম ধ্বংস হৈ যোৱাৰ আগতেই শেষ হোৱাৰ সম্ভাৱনাই অধিক বুলি বিবেচিত হয়।

প্ৰাপক

হেচেয়াৰ মৌখিক বাৰ্তাৰ মূল দৰ্শকসকল আছিল ইস্ৰায়েলৰ উত্তৰ অঞ্চলৰ সাম্ৰাজ্য। তাৰ পাছত তেওঁলোকক পদদলিত কৰা হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ বাক্য এটা ডাববানী হিচাপে বিচাৰৰ সতৰ্কবাণী হ'ল, এটা মনপালটনৰ প্ৰতি আহ্বান আৰু পুনৰুদ্ধাৰৰ প্ৰতিশ্ৰুতি হ'ল।

উদ্দেশ্য

হেচেয়াই এই পুস্তক খন লিখিছিল ইস্ৰায়েলী আৰু আমাক সোঁৱৰাই দিবলৈ যে, ঈশ্বৰত বিশ্বাসযোগ্যতাৰ প্ৰয়োজন আছে। যিহোৱাই হ'ল একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ, আৰু তেওঁ অবিভক্ত বিশ্বস্ততা দাবী কৰে। পাপে বিচাৰৰ ৰায় লৈ আহে। হেচেয়াই বেদনাদায়ক পৰিণতি, আগ্ৰাসন আৰু দাসত্ব সম্পৰ্কে সতৰ্ক কৰিছে। ঈশ্বৰ মানুহৰ নিচিনা নহয় যে, তেওঁ বিশ্বাসযোগ্যতাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দি পাছত তাক ভংগ কৰিব। ইস্ৰায়েলে বিশ্বাসঘাতকতা কৰা সত্ত্বেও, ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতি প্ৰেম অব্যাহত ৰাখিছে, আৰু তেওঁলোকৰ পুনৰুদ্ধাৰৰ বাবে এটা উপায় প্ৰদান কৰিছে। হেচেয়া আৰু গোমৰৰ বিবাহৰ উপাস্থাপনাৰ প্ৰতীকটোৰ যোগেদি ইস্ৰায়েল জাতিৰ মূৰ্তিপূজকসকলৰ বাবে ঈশ্বৰ প্ৰেমৰ এটা সবল ৰূপক হিচাপে প্ৰকাশিত হৈছে, য'ত পাপৰ মূল বিষয়ত সোধবিচাৰ, আৰু ক্ষমাশীল প্ৰেম আছে।

মূল বিষয়

অবিশ্বাসযোগ্যতা।

প্ৰস্তাৱেখা

1. হেচেয়াৰ অবিশ্বস্ত স্ত্ৰী — 1:1-11
2. ইস্ৰায়েলৰ বিচাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ শাস্তি — 2:1-23
3. ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকক উদ্ধাৰ কৰে — 3:1-5
4. শাস্তি আৰু ইস্ৰায়েলৰ অবিশ্বাস — 4:1-10:15
5. ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুনৰুদ্ধাৰ — 11:1-14:9

1 যিহূদা দেশৰ ৰজা উজ্জিয়া, যোথম, আহজ, আৰু হিঙ্কিয়াৰ ৰাজত্বৰ সময়ত আৰু ইস্ৰায়েলৰ ৰজা যোৱাচৰ পুংৰ যাৰবিয়ামৰ ৰাজত্বৰ সময়ত বেৰীৰ পুংৰ হেচেয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল।

হেচেয়াৰ পৰিয়াল

2 হেচেয়াৰ মাধ্যমেদি প্ৰথমে কথা প্ৰকাশ কৰাৰ সময়ত যিহোৱাই হেচেয়াক কলে, “তুমি যোৱা আৰু নিজৰ বাবে এগৰাকী বেশ্যা মহিলাক বিবাহ কৰা। বেশ্যাস্বভাৱৰ ফলত জন্ম পোৱা তাইৰ সন্তান সকলকো গ্ৰহণ কৰিবা; কিয়নো দেশখনে যিহোৱাৰ পৰা আঁতৰি গৈ অতি ঘৃণনীয় বেশ্যা কৰ্ম কৰিছে।”

3 সেইদৰে হেচেয়াই গৈ দ্বিঘৃণিতৰ জীয়েক গোমৰক বিবাহ কৰিলে; তাৰ পাছত তাই গৰ্ভৱতী হৈ হেচেয়ালৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে।

4 তেতিয়া যিহোৱাই হেচেয়াক ক'লে, “তুমি সেই ল'ৰাৰ নাম যিঞ্জিৰয়েল* ৰাখা; কিয়নো কিছু সময়ৰ ভিতৰত যিঞ্জিৰয়েল নগৰত য়েহুৰে কৰা ৰক্তপাতৰ কাৰণে মই য়েহুৰ বংশক দণ্ড দিম আৰু মই ইস্ৰায়েল-বংশৰ ৰাজ্য শেষ কৰি দিম।”⁵ সেইদিনা মই যিঞ্জিৰয়েলৰ উপত্যকাত ইস্ৰায়েলৰ ধনু ডাঙিম।”

6 পাছত গোমৰ পুনৰায় গৰ্ভৱতী হৈ এজনী ছোৱালী প্ৰসৱ কৰিলে; তেতিয়া যিহোৱাই হেচেয়াক ক'লে, “তুমি ছোৱালীজনীৰ নাম লো-ৰুহামা# ৰাখা; কিয়নো ইস্ৰায়েলৰ লোক সকলক মই পুনৰায় দয়া নকৰিম, তেওঁলোকক কোনোমতেই

* 1 অধ্যায়:4 অৰ্থ হ'ল, “ঈশ্বৰে উদ্ধাৰ কৰে।” † 1 অধ্যায়:4 যিঞ্জিৰয়েল নগৰত য়েহুৰে ইস্ৰায়েলৰ ৰজা আৰু ৰাজপৰিয়ালৰ সকলো সদস্যকে বধ কৰিছিল। আৰু তেওঁ নতুন নিয়ম প্ৰবৰ্তন কৰিছিল (2ৰজাৱলী অধ্যায় 1-10) ‡ 1 অধ্যায়:6 অৰ্থ হ'ল, “দয়াৰ পাত্ৰ নহয়।”

ক্ষমা নকৰিম।⁷ কিন্তু যিহূদাৰ লোকসকলক হলে মই দয়া কৰিম আৰু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিম; সেই উদ্ধাৰ ধনু, তৰোৱাল বা যুদ্ধ অথবা ঘোঁৰা বা অশ্বাৰোহীৰ দ্বাৰা নহ'ব।”

⁸ লো-বুহামাক পিয়াহ এৰুউৱাৰ পাছত গোমৰ গৰ্ভৱতী হৈ পুনৰায় এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিলে।⁹ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “তুমি তাৰ নাম লো-অমীঈ⁸ ৰাখা; কিয়নো তোমালোক মোৰ প্ৰজা নোহোৱা নতুবা মইও তোমালোকৰ ঈশ্বৰ নহয়।”

ইশ্ৰায়েলৰ পুণঃ প্ৰতিষ্ঠা

¹⁰ তথাপিও ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ সংখ্যা সাগৰৰ পাৰৰ বালিৰ নিচিনা জুখিব আৰু গণিব নোৱাৰা কৰিম; যি ঠাইত তেওঁলোকক কোৱা হৈছিল, “তোমালোক মোৰ লোক নোহোৱা,” সেই ঠাইত, তেওঁলোকক কোৱা হ'ব, “জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ সন্তান।”¹¹ যিহূদা আৰু ইশ্ৰায়েলৰ লোকসকল মিলিত হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত এজন নেতা তেওঁলোকে নিযুক্ত কৰিব। তাৰ পাছত তেওঁলোকে সেই ঠাই অধিকাৰ কৰিব, কাৰণ যিঞ্জিৰয়েলৰ সেই দিন মহা^{*} হ'ব।

2 অধ্যায়

1 তোমালোকৰ ভাইসকলক তোমালোকে অমী^{*} আৰু ভনীসকলক বুহামা[†] বুলি ক'বা।

ইশ্ৰায়েলৰ কু-আচৰণ, শাস্তি আৰু উদ্ধাৰ।

² তোমালোকৰ মাতৃৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে বিবাদ কৰা, তোমালোকে বিবাদ কৰা;

কিয়নো তাই মোৰ ভাৰ্যা নহয়, আৰু মইও তাইৰ স্বামী নহয়।

তাই নিজৰ চকুৰ চাৱনীৰ পৰা পতিতা আৰু তাইৰ স্তনৰ পৰা নিজ ব্যভিচাৰ দূৰ কৰক।

³ সেয়ে নহ'লে মই তাইক নগ্ন কৰিম আৰু তাই জন্ম হোৱাৰ দিনা যেনেকৈ উলঙ্গ আছিল, তাইৰ অৱস্থা তেনে কৰিম।

মই তাইক মৰুভূমিৰ নিচিনা কৰিম; খৰাং মাটিতে পৰিণত কৰিম আৰু তাইক পিয়াহত মৰিবলৈ দিম।

⁴ মই তাইৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক দয়া নকৰিম; কাৰণ তেওঁলোক বেশ্যাব সন্তান।

⁵ তেওঁলোকৰ মাকে বেশ্যাকৰ্ম কৰিলে; যি গৰাকীয়ে তেওঁলোকক গৰ্ভধাৰণ কৰিছিল, তাই লাজ লগা কৰ্ম কৰিলে।

কাৰণ তাই কৈছিল, “মই মোৰ প্ৰেমিকসকলৰ পাছত যাম; তেওঁলোকেই মোক খোৱা-বস্ত আৰু পানী, ঊণ আৰু শণ সূতা, তেল আৰু পানীয় দিয়ে।”

⁶ সেই কাৰণে, মই কাইটেৰে তাইৰ পথ বন্ধ কৰিম;

মই তাইৰ অহিত এখন দেৱাল সাজিম যাতে তাই নিজৰ পথ বিচাৰি পাব নোৱাৰে।

⁷ তাই নিজৰ প্ৰেমিকসকলৰ পাছত যাব,

কিন্তু তেওঁলোকক লগ ধৰিব নোৱাৰিব;

তাই সিহঁতক বিচাৰিব, কিন্তু নাপাব।

তেতিয়া তাই ক'ব, “মই মোৰ প্ৰথম স্বামীৰ ওচৰলৈকে ঘূৰি যাওঁ, কিয়নো এতিয়াৰ দিনতকৈ মই আগেয়ে বহুত ভালেকে আছিলোঁ।”

⁸ কিয়নো তাই জনা নাছিল যে, ময়েই তাইক সেই শস্য, দ্ৰাক্ষাৰস আৰু তেল দিছিলোঁ;

তাইক প্ৰচুৰ পৰিমাণে ৰূপ আৰু সোণ দিছিলোঁ, যিবোৰ তাই বাল দেৱতাৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

⁹ সেইবাবে শস্য দোৱাৰ সময়ত আৰু নতুন দ্ৰাক্ষাৰস তৈয়াৰ হোৱা বতৰত মই তাইৰ শস্য ঘূৰাই লম।

তাইৰ উলঙ্গতা ঢাকিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা মোৰ ঊণ আৰু শণ সূতা মই কাটি লম।

¹⁰ মই এতিয়া তাইৰ প্ৰেমিকসকলৰ চকুৰ সন্মুখতে তাইৰ লজ্জা খুলি নগ্ন কৰিম; মোৰ হাতৰ পৰা তাইক কেনেও উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিব।

¹¹ মই তাইৰ সকলো আমোদ-প্ৰমোদ বন্ধ কৰিম; তাইৰ উ[‡]সৱবোৰ, ন-জোন, বিশ্বাম-দিন আৰু তাইৰ সকলো বিশেষ নিৰূপিত উ[‡]সৱবোৰ বন্ধ কৰি দিম।

¹² মই তাইৰ সকলো দৰাক্ষালতা আৰু ডিমৰু গছবোৰ ধ্বংস কৰিম; তাই সেইবোৰৰ বিষয়ে কৈছিল, “এইবোৰ বেচ হিচাপে মোৰ প্ৰেমিকসকলে মোক দিছিল।” মই সেই বাৰীবোৰক অৰণ্যলৈ পৰিণত কৰিম আৰু বনৰীয়া পশুবোৰে তাৰ পৰা আহাৰ খাব।

¹³ তাই যিমান দিন ধৰি বাল দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলাইছিল,

নথ[§] আৰু অলঙ্কাৰেৰে সৈতে নিজকে ভূষিত কৰি প্ৰেমিকসকলৰ পাছত গৈ মোক পাহৰি গৈছিল,

সিমান দিনৰ বাবে মই তাইক শাস্তি দিম। যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

¹⁴ এই হেতুকে মই এতিয়া তাইক বিমোহিত কৰিম আৰু তাইক মৰুপ্ৰান্তৰলৈ আনি তাইৰ সৈতে মৰমেৰে কথা পাতিম।

¹⁵ মই সেই ঠাইত তাইক তাইৰ দৰাক্ষাৰাবীৰোৰ উভটাই দিম আৰু আখোৰ উপত্যকাক আশাৰ দুৱাৰস্বৰূপ কৰিম।

যৌৱনকালৰ নিচিনাকৈ তাই তাত নিজৰ প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰকাশ কৰি গীত গাব, যেনেকৈ তাই মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ সময়ত গীত গাইছিল।

¹⁶ যিহোৱাই কৈছে, “সেই দিনা তুমি মোক “মোৰ স্বামী” বুলি মাতিবা আৰু “মোৰ বাল”^{*} বুলি পুনৰায় নামাতিবা।¹⁷ কিয়নো মই তাইৰ মূখৰ পৰা বাল দেৱতাবোৰৰ নাম দূৰ কৰিম; তাই পুনৰ সেইবোৰৰ নাম সোঁৱৰণ নকৰিব।¹⁸ মই সেইদিনা তোমাৰ

[§] 1 অধ্যায়:9 ইয়াৰ অৰ্থ, “মোৰ লোক নহা” * 1 অধ্যায়:11 ঈশ্বৰে লোকসকলৰ কাৰণে পুনৰ পৰিকল্পনা কৰিলে। * 2 অধ্যায়:1 যাব অৰ্থ ‘মোৰ লোক’

† 2 অধ্যায়:1 যাব অৰ্থ ‘হল’, ‘দয়াৰ পাতী’। ‡ 2 অধ্যায়:13 নথ মহিলাসকলে নাকত পিন্ধা অলঙ্কাৰ § 2 অধ্যায়:15 যেনেদৰে সেই সময়ত প্ৰকাশ কৰিছিল।

* 2 অধ্যায়:16 মোৰ গৰাকী

কাৰণে বনৰীয়া জন্তু, আকাশৰ চৰাই, আৰু মাটিত বগাই ফুৰা প্ৰাণীবোৰেৰে সৈতে এটি নিয়ম স্থাপন কৰিম; সকলোৱে যাতে নিৰাপদে শুব পাৰে, তাৰ বাবে মই দেশৰ পৰা ধনু, তৰোৱাল, আৰু যুদ্ধ দূৰ কৰিম।

19 মই তোমাক চিৰকালৰ বাবে মোৰ ভাৰ্যা কৰি ল'ম; ধাৰ্মিকতা, ন্যায় বিচাৰ, গভীৰ প্ৰেম আৰু দয়াৰে মই তোমাক ভাৰ্যা কৰি ল'ম। 20 মই বিশ্বস্ততাৰে তোমাক ভাৰ্যা কৰি ল'ম আৰু তেতিয়া তুমি যিহোৱাক জানিব পাৰিবা।

21 যিহোৱাই কৈছে, “সেই দিনা মই উত্তৰ দিম;

মই আকাশ-মণ্ডলক উত্তৰ দিম;

আকাশ-মণ্ডলে পৃথিৱীক উত্তৰ দিব,

22 পৃথিৱীয়ে শস্য, দৰাফাৰস, আৰু তেলক উত্তৰ দিব, আৰু সেইবাবে যিঞ্জিৰয়েলক[†] উত্তৰ দিব।

23 মই তাইক মোৰ কাৰণে দেশত ৰোপণ কৰিম। লো-ৰুহামাক[‡] মই দয়া কৰিম;

লো-অশ্বীক[§] মই ক'ম “তুমি মোৰেই প্ৰজা” আৰু তেওঁ ক'ব “আপুনিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ।”

3 অধ্যায়

হোচেয়াই গোমৰক দাসত্বৰ পৰা কিনি লোৱা

1 পাছত যিহোৱাই মোক ক'লে, “যেনেদেৰে ইশ্বায়েলীয়াসকল যদিও আন দেৱতাবোৰৰ ফালে ঘূৰিল আৰু অৰ্ঘ্যত দিয়া কিচমিচৰ পিঠা খাবলৈ তেওঁলোকে ভাল পায়, তথাপিও যিহোৱাই তেওঁলোকক প্ৰেম কৰে; সেইদেৰে তোমাৰ ভাৰ্যাৰ আন এজন প্ৰেমিক থকাত যদিও তাই ব্যভিচাৰ কৰিলে, তথাপিও তুমি পুনৰ উঠি যোৱা আৰু তাইক প্ৰেম কৰা।”^{*}

2 সেয়ে মই পোন্ধৰ চেকল[†] ৰূপ আৰু ডেৰ হোম[‡] যৰেৰে তাইক নিজৰ বাবে কিনি ল'লোঁ। 3 তাৰ পাছত মই তাইক কলোঁ, “তুমি অনেক দিন পৰ্যন্ত মোৰ বাবে অপেক্ষা কৰিব লাগিব; তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা বা কোনো পুৰুষৰে সৈতে ভালপোৱাৰ সম্পৰ্ক নাৰাখিবা; মইও তোমাৰ প্ৰতি তেনে ব্যৱহাৰ কৰিম।”

4 কিয়নো ইশ্বায়েলীয়াসকল অনেক দিনলৈকে ৰজা, অধ্যক্ষ, যজ্ঞ, স্তম্ভ, এফোদ আৰু দেৱমূৰ্তিবোৰ নোহোৱাকৈ থাকিব। 5 তাৰ পাছত ইশ্বায়েলীয়াসকলে ঘূৰি আহি তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আৰু তেওঁলোকৰ ৰজা দায়ুদক বিচাৰিব। শেষকালত তেওঁলোকে ভয়েৰে যিহোৱা আৰু তেওঁৰ উত্তমতালৈ আহিব।

4 অধ্যায়

ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলক অভিযোগ কৰা

1 হে ইশ্বায়েলীয়াসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা;

কিয়নো দেশৰ বাসিন্দাসকলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ এক অভিযোগ আছে।

সেয়া হৈছে, দেশখনত বিশ্বস্ততা বা সত্যবাদিতা নাই আৰু ঈশ্বৰ সন্মুখে কোনো জ্ঞান নাই।

2 কেৱল শপত ভাঙা, মিছা কথা কোৱা, নৰ-বধ কৰা, চুৰ কৰা আৰু ব্যভিচাৰ চলিছে; ৰক্তপাতৰ উপৰি ৰক্তপাত হৈছে।

3 এই কাৰণে দেশে শোক কৰিছে, আৰু যি সকলে তাত বাস কৰে তেওঁলোক দুৰ্বল হৈ গৈছে।

বনৰীয়া পশু আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ, এনেকি সমুদ্ৰৰ মাছবোৰৰ বিনাশ হৈছে।

4 তথাপিও কোনো মানুহে বিবাদ নকৰক,

কোনো কাৰো বিৰুদ্ধে অভিযোগ নকৰক;

কিয়নো, হে পুৰোহিতসকল, তোমালোকৰ ওচৰত মোৰ অভিযোগ আছে।

5 পুৰোহিতসকল, তোমালোকে দিনত উজুটি খাবা,

ৰাতি তোমালোকৰ সৈতে ভাৰবাদীয়েও উজুটি খাব;

মই তোমালোকৰ মাতৃ ইস্ৰায়েলক বিনষ্ট কৰিম।

6 জ্ঞানৰ অভাৱত মোৰ লোকসকল নষ্ট হৈছে।

তোমালোকে সেই জ্ঞানক অগ্ৰহণ কৰাৰ কাৰণে মইও তোমালোকক মোৰ পুৰোহিত হিচাবে অগ্ৰহণ কৰিলোঁ।

তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ব্যৱস্থা তোমালোকে পাহৰি গৈছে,

সেয়ে মইও তোমালোকৰ সন্তান সকলক পাহৰি যাম।

7 পুৰোহিতসকল সংখ্যাত যিমানে বৃদ্ধি পাইছে,

সিমানে তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিছে;

মই তেওঁলোকৰ গৌৰৱ লাজত পৰিবৰ্ত্তন কৰিম।

8 মোৰ লোকসকলৰ পাপ কাৰ্যত তেওঁলোকে আহাৰ পায়;

লোকসকলৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে তেওঁলোক লোভী হয়।

9 এই হেতুকে, যেনেকৈ লোকসকল, তেনেকৈ পুৰোহিতসকলৰো হ'ব;

দুয়োকো তেওঁলোকৰ দুষ্ট পথৰ বাবে মই শাস্তি দিম।

মই তেওঁলোকৰ কাৰ্যবোৰৰ বাবে তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিম।

† 2 অধ্যায়:22 যিঞ্জিৰয়েল: ইস্ৰায়েলক ৰজাইছে। ‡ 2 অধ্যায়:23 লো-ৰুহামাক দয়াৰ পাত্ৰ নোহোৱাজনীক § 2 অধ্যায়:23 লো-অশ্বীক মোৰ প্ৰজা নোহোৱাজনক * 3 অধ্যায়:1 ‘উঠা’ মান, “কিছুমান পিঠা তৈয়াৰ কৰা”। † 3 অধ্যায়:2 15 চেকল মানে, 170 গ্ৰাম ৰূপ। ‡ 3 অধ্যায়:2 এক হোমৰ মানে হ'ল, এক শস্য জোখা পাত্ৰৰ মাপ; প্ৰায় 110 লিটাৰ, বা 150 কিলোগ্ৰাম।

10 তেওঁলোকে ভোজন কৰিব, কিন্তু তৃপ্ত নহ'ব,
বেশ্যাকৰ্ম কৰিব, কিন্তু সংখ্যা বৃদ্ধি নহ'ব;
কিয়নো তেওঁলোকে মূৰ্তিপূজা কৰি যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলে।

ইশ্ৰায়েলৰ মূৰ্তিপূজা

11 ব্যডিচাৰ, দৰাফাৰস আৰু নতুন দ্রাফাৰসে লোকসকলৰ বৃদ্ধি নষ্ট কৰিছে।

12 মোৰ লোকসকলে এডোখৰ কাঠৰ মূৰ্তিৰ ওচৰত পৰামৰ্শ বিচাৰে,
তেওঁলোকৰ লাখুটিডালে তেওঁলোকক নিৰ্দেশনা দিয়ে,
কিয়নো বেশ্যাকৰ্মলৈ নিয়া আত্মাই তেওঁলোকক বিপথে লৈ গৈছে।
তেওঁলোকে বেশ্যাকৰ্ম কৰি নিজৰ ঈশ্বৰক ত্যাগ কৰিলে।

13 তেওঁলোকে পৰ্বতৰ উচ্চ চূড়াবোৰত বলি উৎসৰ্গ কৰে,
পাহাৰবোৰৰ ওপৰত নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰে,
অলোন, লিবনি, আৰু এলা গছৰ তলত, য'ত আৰামদায়ক ছাঁ আছে, তাত ধূপ জ্বলায়।
সেই কাৰণেই তোমালোকৰ ছোৱালীবোৰ বেশ্যা হয়,
আৰু তোমালোকৰ বোৱাৰীবোৰে ব্যডিচাৰ কৰে।

14 তোমালোকৰ ছোৱালীবোৰে বেশ্যাকৰ্ম কৰিলেও, বা তোমালোকৰ বোৱাৰীবোৰে ব্যডিচাৰ কৰিলেও মই তেওঁলোকক
শাস্তি নিদিম;

কিয়নো পুৰুষসকলে নিজেই বেশ্যাসকলৰ সৈতে নিৰ্জন ঠাইলৈ যায়,
আৰু দেৱদাসী বেশ্যাসকলৰ সৈতে বলি উৎসৰ্গ কৰে;
এই বুদ্ধিহীন জাতি ধ্বংস হৈ যাব*।

15 হে ইশ্ৰায়েল, তুমি যদিও ব্যডিচাৰ কৰিছা, তথাপিও যিহূদা যেন সেই দোষত দোষী নহয়;
তোমালোক গিলগললৈ নাযাবা,

বোঁ-আবনলৈকে উঠি নাযাবা;
“জীৱন্ত যিহোৱাৰ শপত” বুলি শপত নাখাবা।

16 ঠৰডিঙীয়া চেঁউৰী গাইৰ নিচিনা ইশ্ৰায়েলীয়াসকল ঠৰডিঙীয়া।

সেয়ে, বহল পথাৰত পোৱালি মেৰ-ছাগ এটাক চৰোৱাৰ দৰে যিহোৱাই জানো এতিয়া তেওঁলোকক চৰাব পাৰে?

17 ইফ্ৰয়িম মূৰ্তিবোৰৰ সৈতে যোগ দিছে। তেওঁক সেইদৰেই থাকিব দিয়া।

18 যেতিয়া তেওঁলোকৰ সুৰা পান কৰা শেষ হয়, তেতিয়া তেওঁলোকে বেশ্যাকৰ্ম কৰি থাকে;
তেওঁলোকে নিজৰ গৌৰৱতকৈ ব্যডিচাৰী কাৰ্যক অধিক বেছি ভাল পায়।

19 শাস্তিৰ এক বায়ুৱে নিজৰ ডেউকাৰে সেই জাতিক মেৰিয়াই উৰাই লৈ যাব;
তাতে তেওঁলোকে নিজৰ উৎসৰ্গবোৰৰ কাৰণে লাজ পাব।

5 অধ্যায়

ইশ্ৰায়েল আৰু যিহূদালৈ আহিবলগীয়া দণ্ড।

1 হে পুৰোহিতসকল, এই কথা শুনা!

হে ইশ্ৰায়েলীয়া-বংশ, মনোযোগ দিয়া!

হে ৰাজবংশৰ লোকসকল, শুনা!

কিয়নো তোমালোক সকলোৰে বিৰুদ্ধে বিচাৰ কৰা হৈছে।

কাৰণ তোমালোক মিস্পাত পতা ফান্দস্বৰূপ,
আৰু তাবোৰত মেলি দিয়া এক জালস্বৰূপ হৈছা।

2 বিদ্বেষীসকলে অনেক লোকক বধ কৰি গভীৰলৈকে খন্দা ৰক্তৰ গাতলৈকে গ'ল,
মই তেওঁলোকৰ সকলোকে শাস্তি দিম।

3 মই ইফ্ৰয়িমক জানো;

ইশ্ৰায়েল মোৰ পৰা লুকাই থকা নাই;

হে ইফ্ৰয়িম, তুমি এতিয়া পতিতাৰ কৰ্ম কৰিছা;

ইশ্ৰায়েল অশুচি হ'ল।

4 তেওঁলোকৰ কাৰ্যবোৰে তেওঁলোকক ঈশ্বৰলৈ উলটি যাব নিদিয়ে,

কিয়নো তেওঁলোকৰ অন্তৰত ব্যডিচাৰী আত্মা আছে,

আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাক নাজানে।

5 ইশ্ৰায়েলৰ অহঙ্কাৰেই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিয়ে;

* 4 অধ্যায়:14 এই লোকসকলে কনানীয়াসকলৰ মূৰ্তিপূজাৰ আৰাধনালয়ত আৰাধনা কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক উন্নতি পাবৰ কাৰণে কৰিছিল। ইয়াক ব্যৱহাৰ কৰাৰ বাবে লোকসকলে বিশ্বাস কৰিছিল যে এই মহিলাসকলৰ সৈতে শাৰিৰীক (যৌন) সম্পৰ্ক কৰিলে নিশ্চিতভাৱে তেওঁলোকৰ পোহনীয়া জন্তু আৰু শস্য পথাৰত উন্নতি পাব।

ইফ্ৰয়িমে নিজৰ অপৰাধতে উজুটি খাইছ;

তেওঁলোকৰ লগতে যিহূদায়েও উজুটি খাইছ।

6 নিজৰ মেৰ-ছাগ আৰু গৰুৰ জাকবোৰক লৈ তেওঁলোকে যিহোৱাক বিচাৰি যাব,
কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক নাপাব;

কাৰণ তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা যিহোৱাই নিজক আঁতৰাই নিলে।

7 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সৈতে বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলে,

তেওঁলোকে জাৰজ সন্তানবোৰক জন্ম দিলে।

এতিয়া তেওঁলোকৰ পথাৰবোৰৰ লগতে ন-জোনৰ উঁসৰে তেওঁলোকক গৰাস কৰিব।

8 তোমালোকে গিৰিয়াত শিঙা বজোৱা,

ৰামাত তুৰী বজোৱা।

বৈ-আবনত যুদ্ধৰ উচ্ছ্বাস কৰি কোৱা,

হে বিন্যামীন, “তোমাৰ পাছ ফালৰ শত্ৰু লৈ চোৱা!”

9 শাস্তি দিয়াৰ দিনা ইফ্ৰয়িম জনশূন্য হৈ পৰিব।

যি ঘটনাবোৰ নিশ্চয়ে ঘটিব, সেই বিষয়ে মই ইশ্বৰয়েলৰ ফৈদবোৰৰ মাজত সতৰ্ক কৰি ঘোষণা কৰিলোঁ।

10 যি সকলে চাৰিসীমাৰ শিল আঁতৰায়, যিহূদাৰ নেতাসকল তেওঁলোকৰ নিচিনাই হ'ল।

মই তেওঁলোকৰ ওপৰত পানীৰ ধলৰ নিচিনাকৈ মোৰ ক্ৰোধ ঢালি দিম।

11 ইফ্ৰয়িমক নিৰ্যাতিত কৰা হ'ল;

বিচাৰত তেওঁক চূৰ্ণ কৰা হ'ল;

কাৰণ ইফ্ৰয়িমে অসমৰ মূৰ্তিবোৰৰ পাছত চলিবলৈ মনস্থ কৰিলে।

12 সেয়ে মই ইফ্ৰয়িমলৈ নষ্টকাৰক পোকৰ নিচিনা হ'লো,

আৰু যিহূদা-বংশলৈ ধ্বংস কৰা ক্ষয়কাৰকৰ দৰে হ'লো।

13 ইফ্ৰয়িমে নিজৰ অসুস্থতা দেখা পালে,

আৰু যিহূদাই নিজৰ আঘাত দেখা পালে;

সেয়ে ইফ্ৰয়িমে অচুৰীয়াৰ ওচৰলৈ সহায়ৰ বাবে গ'ল;

মহাৰাজৰ ওচৰলৈ লোক পঠাই বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰিলে;

কিন্তু মহাৰাজে তোমাক আৰোগ্য কৰিব নোৱাৰিব;

তেওঁ তোমাৰ আঘাত নিৰাময় কৰিব নোৱাৰিব।

14 মই ইফ্ৰয়িমলৈ সিংহৰ নিচিনা হ'ম,

যিহূদা-বংশলৈ এটা ঘূৰা সিংহৰ নিচিনা হ'ম;

মই নিজেই তেওঁলোকক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম আৰু আঁতৰ হৈ যাম;

মই তেওঁলোকক দুৰ্বলৈ লৈ যাম,

তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব।

15 মই মোৰ নিজৰ ঠাইলৈ ঘূৰি যাম। তেওঁলোকে নিজৰ দোষ স্বীকাৰ নকৰা পৰ্যন্ত আৰু মোক বিচাৰি নহালৈকে মই সেই ঠাইত

থাকিম।

তেওঁলোকৰ সঙ্কটৰ সময়ত তেওঁলোকে মোক বিচাৰিবলৈ আপ্ৰাণ চেষ্টা কৰিব।”

6 অধ্যায়

অনুতপ্তৰ বাবে আমন্ত্ৰণ

1 “আহাঁ, আমি যিহোৱাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাওঁ;

তেঁৱেই আমাক চিন্ন-ভিন্ন কৰিলে আৰু তেওঁ আমাক সুস্থও কৰিব;

তেঁৱেই আমাক আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁ আমাৰ ঘা পটিৰে বান্ধিও দিব।

2 দুদিনৰ পাছত তেঁৱেই পুনৰায় আমাক জীৱন দিব;

তৃতীয় দিনা তেওঁ আমাক তুলিব,

যাতে আমি তেওঁৰ সন্মুখত জীয়াই থাকিব পাৰোঁ।

3 আহাঁ, আমি যিহোৱাক জানোহাঁক,

তেওঁক জানিবলৈ ওচৰ চাপি যাওহাঁক;

পুৱাৰ সূৰ্যোদয়ৰ দৰে তেওঁ নিশ্চয় প্ৰকাশিত হ'ব;

বৰষুণৰ দৰে তেওঁ আহিব,

বসন্তকালৰ ভূমি ডিজাই তোলা বৰষুণৰ দৰেই তেওঁ আহিব।”

ইশ্বৰয়েল আৰু যিহূদাৰ কঠিন মন

4 হে ইফ্ৰয়িম, মই তোমাক লৈ কি কৰিম?

হে যিহূদা, তোমাক লৈয়ে বা কি কৰিম?

কিয়নো তোমালোকৰ বিশ্বস্ততা ৰাতিপুৱাৰ কুঁৱলীৰ নিচিনা;
 অতি শীঘ্ৰেই অদৃশ্য হৈ যোৱা ৰাতিপুৱাৰ নিয়ৰ নিচিনা।
 5 সেই কাৰণেই মই ভাববাদীৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক খণ্ড-খণ্ডকৈ কাটিলোঁ,
 মোৰ মুখৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক বধ কৰিলোঁ;
 মোৰ বিচাৰৰ ৰায় তোমালোকৰ ওপৰত বিজুলীৰ নিচিনাকৈ চমকি উঠিছে।
 6 কিয়নো মই বলিদান নিবিচাৰোঁ, বিশ্বাসপূৰ্ণ প্ৰেমহে বিচাৰো;
 মই বিচাৰো মানুহে যেন হোম-বলিতকৈ ঈশ্বৰ-বিষয়ক জ্ঞান অধিককৈ লাভ কৰে।
 7 তেওঁলোকে আদমৰ দৰে মই স্থাপন কৰা নিয়ম অমান্য কৰিলে;
 তেওঁলোকে মোৰ প্ৰতি বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিলে।
 8 গিলিয়দ হৈছে দুই লোকসকলৰ নগৰ,
 য'ত তেজময় পদচিহ্ন ভৰি আছে।
 9 ডকাইতবোৰে যেনেকৈ মানুহৰ অপেক্ষাত খাপ দি থাকে,
 তেনেকৈ পুৰোহিতসকলেও খাপ দি থাকে;
 তেওঁলোকে চিখিমলৈ যোৱা বাটত মানুহক বধ কৰে, এনে কি ভয়ঙ্কৰ অপৰাধমূলক কাৰ্য কৰে।
 10 ইশ্বৰায়লীয়া সকলৰ মাজত মই এক ভয়ানক বিষয় দেখিলোঁ;
 তাত ইশ্বৰয়িমে ব্যভিচাৰ কৰিছে আৰু ইশ্বৰয়েল অশুচি হ'ল।
 11 হে যিহূদা, তোমাৰ কাৰণেও ফচল কাটিবৰ সময় স্থিৰ কৰা হৈছে।
 সেই সময়ত মই মোৰ লোকসকলক বন্দী অৱস্থাৰ পৰা ঘূৰাই আনি পুনৰায় স্থাপন কৰিম।

7 অধ্যায়

1 যেতিয়া মই ইশ্বৰয়েলক সস্তু কৰিব বিচাৰো,
 তেতিয়া ইশ্বৰয়িমৰ পাপৰ লগতে
 চমৰিয়াৰ দুষ্টতাৰ কাৰ্যবোৰ পৰকাশ পায়;
 তেওঁলোকে ছলনা কৰে,
 ঘৰৰ ভিতৰত চোৰ সোমায় আৰু বাহিৰত ডকাইতবোৰে লুট-পাট কৰে।
 2 কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ মনত বিবেচনা কৰি নাচায় যে, তেওঁলোকৰ সকলো দুষ্টতা মই মনত ৰাখোঁ।
 এতিয়া তেওঁলোকৰ পাপ কাৰ্যবোৰে তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণকৈ আঙুৰি ৰাখিছে;
 মোৰ চকুৰ সন্মুখত সেইবোৰ সকলো সময়তে আছে।
 3 তেওঁলোকে দুষ্টতাৰে সৈতে তেওঁলোকৰ ৰজাক আৰু মিছা কথাবে সৈতে প্ৰধান লোকসকলক আনন্দিত কৰে।
 4 তেওঁলোক সকলোৱেই ব্যভিচাৰী;
 তেওঁলোক পিঠা প্ৰস্তুত কৰোঁতাৰ তপত তন্দুৰৰ নিচিনা;
 পিঠা প্ৰস্তুত কৰোঁতাজনে আটাগুড়ি খচাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি পিঠা ফুলি উঠালোকে তন্দুৰৰ জুই লৰচৰ কৰাৰ প্ৰয়োজন নহয়।
 5 আমাৰ ৰজাৰ উা়সৰ দিনা প্ৰধান লোকসকল দৰাফাৰসৰ ৰাগীত অসুস্থ হৈছিল;
 নিন্দকসকলৰ সৈতে তেওঁ নিজৰ হাত আগবঢ়াইছিল।
 6 কিয়নো এক তন্দুৰৰ দৰে প্ৰজ্বলিত হৃদয়েৰে সৈতে,
 তেওঁলোকে নিজৰ ভিতৰতে ছলনাৰ পৰিকল্পনা কৰে;
 ওৰে ৰাতি তেওঁলোকৰ খং ধূমায়িত হৈ থাকে;
 ৰাতিপুৱা সেই খং এক জ্বলন্ত অগ্নিশিখাৰ দৰে প্ৰখৰতাৰে জ্বলি উঠে।
 7 তেওঁলোক সকলোৱেই এটা তন্দুৰৰ দৰেই তপত;
 তেওঁলোকৰ শাসনকৰ্তাসকলক তেওঁলোকে গৰাস কৰে;
 তেওঁলোকৰ সকলো ৰজা পতিত হ'ল;
 তেওঁলোকৰ কোনেও সহায়ৰ বাবে মোক নামাতে।
 8 ইশ্বৰয়িম অন্যান্য জাতিবোৰৰ লগত মিলি গৈছে;
 ইশ্বৰয়িম এফালে পুৰি যোৱা এনে এক পিঠা যাক লুটিয়াই দিয়া হোৱা নাই।
 9 বিদেশীসকলে তেওঁৰ শক্তি দুৰ্বল কৰিলে,
 কিন্তু তেওঁ তাক বুজি পোৱা নাই;
 তেওঁৰ মূৰৰ চুলিবোৰ ঠায়ে ঠায়ে পকিছে,
 কিন্তু তেওঁ তাক লক্ষ্য কৰা নাই।
 10 ইশ্বৰয়েলৰ অহঙ্কাৰেই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিছে;
 এই সকলোবোৰৰ উপৰিও, তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰলৈ তেওঁলোক উলটি নাছিল বা তেওঁক নিবিচাৰিলেও।
 11 ইশ্বৰয়িম যেন এটা অজলা কপৌ হ'ল, একেবাৰে বুদ্ধিহীন;
 তেওঁলোকে এবাৰ মিচৰক মাতে,

পুনৰ অচুৰীয়াৰ ওচৰলৈ যায়।

12 কিন্তু তেওঁলোক যেতিয়া যাব, মই তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ জাল পেলাম;

আকাশৰ চৰাইবোৰৰ নিচিনাকৈ মই তেওঁলোকক তললৈ নমাই আনিম;

তেওঁলোকৰ মণ্ডলীৰ ওচৰত যেনেকৈ কোৱা হৈছিল, সেইদৰেই মই তেওঁলোকক শাস্তি দিম।

13 তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব!

কাৰণ তেওঁলোক মোৰ ওচৰৰ পৰা বিপথে গ'ল!

তেওঁলোকৰ বিনাশ হ'ব!

তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে;

মই তেওঁলোকক মুক্ত কৰিবলৈ বিচাৰিলো,

কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে মিছা কথা ক'লে।

14 তেওঁলোকে নিজৰ বিচনাৰ ওপৰত বিলাপ কৰিলে,

কিন্তু অন্তৰৰ পৰা মোৰ ওচৰত তেওঁলোকে কাতৰোক্তি নকৰিলে।

শস্য আৰু নতুন দৰাফাৰস পাবৰ কাৰণে তেওঁলোক একগোট হয় আৰু মোৰ অস্থিতে বিদ্ৰোহ কৰে।

15 যদিও মই তেওঁলোকক শিক্ষা দিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ বাহু শক্তিশালী কৰিলোঁ,

কিন্তু তেওঁলোকে এতিয়া মোৰেই বিৰুদ্ধে কুকল্পনা কৰিছে।

16 তেওঁলোকে ঘূৰিছে, কিন্তু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰ মোলৈ ঘূৰা নাই;

তেওঁলোক এক ক্ৰটিপূৰ্ণ ধনুৰ নিচিনা হ'ল;

তেওঁলোকৰ নেতাসকল নিজৰ জিভাৰ দাঙিকপূৰ্ণ কথাৰ কাৰণে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব।

এইদৰে ইস্ৰায়েলীয়াসকল মিচৰ দেশত হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ হ'ব।

8 অধ্যায়

ইশ্ৰায়েলৰ মূৰ্তিপূজা

1 তোমাৰ মুখত এটি শিঙা ৰাখা।

মোৰ অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ গৃহৰ ওপৰত শত্ৰু এক ঈগল চৰাইৰ নিচিনাকৈ আহিছে;

কিয়নো ইস্ৰায়েলবাসীয়ে মই দিয়া নিয়মটি লঙ্ঘন কৰিলে,

আৰু মোৰ ব্যৱস্থাৰ অস্থিতে বিদ্ৰোহ কৰিলে।

2 ইস্ৰায়েলে মোৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰি কৈছে, 'হে মোৰ ঈশ্বৰ, আমি ইস্ৰায়েলবাসীয়ে আপোনাক জানো।'

3 কিন্তু যি উত্তম, ইস্ৰায়েলে তাক অগ্ৰাহ্য কৰিলে;

সেয়ে শংৰুৱে তেওঁৰ পাছে পাছে খেদি যাব।

4 মোৰ নিৰ্দেশ নোলোৱাকৈয়ে ইস্ৰায়েলীয়াসকলে ৰজাসকলক নিযুক্ত কৰিলে;

মই নজনাকৈয়ে তেওঁলোকে নেতাসকলক মনোনীত কৰিলে।

তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ সোণ আৰু ৰূপেৰে তেওঁলোকৰ বাবে মূৰ্তি তৈয়াৰ কৰি নিজৰেই সৰ্বনাশ কৰিলে।

5 হে চমৰিয়া*, মই তোমাৰ দামুৰিৰ মূৰ্তিক অগ্ৰাহ্য কৰিলোঁ।

এই লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে মোৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্বলিত হ'ল;

নিৰ্দোষী হ'বলৈ তেওঁলোকৰ পুনৰ কিমান কাল লাগিব?

6 কিয়নো এই দামুৰিৰ মূৰ্তি ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলেই নিৰ্মাণ কৰিছে;

এজন শিল্পকাৰে তাক নিৰ্মাণ কৰিলে;

কিন্তু সেয়া ঈশ্বৰ নহয়;

চমৰিয়াৰ সেই দামুৰিৰ মূৰ্তিটো ডোখৰ ডোখৰকৈ ভঙা হ'ব।

7 তেওঁলোকে বতাহক ৰোপণ কৰে আৰু শেষত বা'মৰলীৰ শস্য দাব।

শস্যৰ গোচাত কোনো দানা নাথাকে,

তাৰ পৰা কোনো আহাৰ উৎপন্ন নহ'ব।

যদি তাত কিছু উৎপন্ন হয়ও, তেন্তে বিদেশীসকলে তাক গ্ৰাস কৰিব।

8 ইস্ৰায়েলক গ্ৰাস কৰা হ'ল;

তেওঁলোক এতিয়া বিভিন্ন জাতিবোৰৰ মাজত এক অৱহেলিত পাত্ৰৰ নিচিনাকৈ আছে।

9 এটা বনৰীয়া গাধই অকলে ইফালে-সিফালে ঘূৰি ফুৰাৰ দৰে তেওঁলোক অচুৰলৈকে উঠি গ'ল;

ইফ্ৰয়িমে নিজকে প্ৰতিৰক্ষা কৰিবলৈ প্ৰেমিকসকলক বেচ দি আনিলে।

10 যদিও তেওঁলোকে বিভিন্ন জাতিবোৰৰ সৈতে বেচ দি বন্ধুত্ব কৰিলে,

তথাপিও মই এতিয়া তেওঁলোকক বিনাশ কৰিবলৈ একেলগে গোটাম;

ৰজা আৰু নেতাসকলৰ অত্যাচাৰৰ অধীনত তেওঁলোকে যাতনা ভোগ কৰিব।

11 পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবৰ কাৰণে ইফ্ৰয়িমে অনেক যজ্ঞ-বেদী সাজিলে;

* 8 অধ্যায়:5 চমৰিয়া আছিল ইস্ৰায়েলৰ ৰাজধানী।

কিন্তু সেইবোৰ পাপ কৰাৰ যজ্ঞ-বেদী হ'ল।

12 মোৰ ব্যৱস্থাৰ অনেক কথাও যদি মই লিখোঁ,

সেইবোৰ এক বিজতৰীয়া কোনো অদ্ভুত কথা বুলি গণ্য হ'ব।

13 যদিও তেওঁলোকে মোৰ উদ্দেশ্যে পশু বলি দি তাৰ মাংস খায়,

কিন্তু মই যিহোৱাই তেওঁলোকক গ্ৰহণ নকৰোঁ।

এতিয়া মই তেওঁলোকৰ অপৰাধ সোঁৱৰণ কৰি তেওঁলোকক পাপৰ প্ৰতিফল দিম;

তেওঁলোক মিচৰলৈ উলটি যাব।

14 ইস্ৰায়েলে মোক, তেওঁলোকৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰক পাহৰি গৈ ডাঙৰ ডাঙৰ ৰাজগৃহ নিৰ্মাণ কৰিলে;

যিহূদাই অনেক নগৰ গড়েৰে আবৃত কৰিলে;

কিন্তু মই তেওঁৰ নগৰবোৰৰ ওপৰত জুই বৰ্ষাম;

তাতে তেওঁৰ সকলো কোঠ জুইয়ে পুৰি গ্ৰাস কৰিব।

9 অধ্যায়

ইশ্ৰায়েলৰ পাপৰ প্ৰতিফল

1 হে ইস্ৰায়েল, অন্যান্য জাতিবোৰৰ দৰে তুমি অতিশয় আনন্দ নকৰিবা;

তুমিতো তোমাৰ ঈশ্বৰৰ পৰা আঁতৰি গৈ বেশ্যাকৰ্ম কৰিছা,

মৰণা মৰা প্ৰত্যেক মজিয়াত তুমি বেশ্যাকৰ্মৰ বেচ পাই আনন্দিত হৈছা।

2 মৰণা মৰা মজিয়া আৰু দৰাফা পেৰা কুণ্ডই লোকসকলক খাবলৈ নিদিব;

তেওঁলোকে নতুন দ্ৰাক্ষাৰস নাপাব।

3 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ দেশত বাস নকৰিব;

কিন্তু ইফ্ৰয়িম হ'লে মিচৰলৈ উলটি যাব,

আৰু তেওঁলোকে অচুৰীয়াত অশুচি আহাৰ খাব*।

4 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দৰাফাৰসৰ পানীয় নৈবেদ্য ঢালিবলৈ নাপাব;

তেওঁলোকৰ বলিবোৰে তেওঁক সন্তুষ্ট নকৰিব;

তেনে বলিদানবোৰ শোকাৰ্ত্ত লোকসকলৰ আহাৰৰ নিচিনা হ'ব;

সেইবোৰ যিসকলে খাব, তেওঁলোক সকলো অশুচি হ'ব;

কিয়নো সেই আহাৰ কেৱল তেওঁলোকৰ নিজৰ ডোক গুচাবৰ কাৰণেই হ'ব,

কিন্তু যিহোৱাৰ গৃহলৈ নাহিব।

5 তেওঁলোকৰ পৰ্বৰ দিনা আৰু যিহোৱাৰ উদ্ভাসৰ দিনা তেওঁলোকে কি কৰিব?

6 তেওঁলোকে যদি অচুৰীয়াত বিনাশৰ পৰা ৰক্ষাও পায়, কিন্তু মিচৰে তেওঁলোকক পৰলোকলৈ গোটাৰ আৰু মেঞ্চিচ নগৰে

তেওঁলোকক মৈদাম দিব।

তেওঁলোকৰ সাঁচতীয়া মূল্যৱান ৰূপৰ বস্ত্ৰবোৰৰ লগতে তেওঁলোকৰ তক্ষুবোৰ চোৰাত গছ আৰু কাইতীয়া গছে ঢাকি পেলাব।

7 ইস্ৰায়েলীয়াসকলে ইয়াকে জানিব যে, শাস্তিৰ দিনবোৰৰ সমাগত,

প্ৰায়শ্চিত্তৰ দিন উপস্থিত হৈছে;

তেওঁলোকৰ অনেক অধৰ্ম আৰু অধিক বিদ্বেষৰ কাৰণে

তেওঁলোকে “ভাববাদীক নিৰ্বোধ আৰু ঈশ্বৰৰ আশ্বা পোৱা লোকক পগলা বুলি ভাবে।”

8 মোৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে ভাববাদীজন ইফ্ৰয়িমৰ প্ৰহৰী হ'লেও

তেওঁৰ সকলো পথতে থাকে ব্যাধৰ ফাল;

ঈশ্বৰৰ গৃহত তেওঁৰ বিপক্ষে থাকে শংৰুতা।

9 গিবিয়াৰ সময়ত যেনেকৈ আছিল, সেইদৰে ইস্ৰায়েলীয়াসকল ভ্ৰষ্টতাৰ মাজত ডুব গ'ল।

ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ অধৰ্মৰ কথা সোঁৱৰণ কৰিব;

তেওঁলোকৰ পাপ কাৰ্যৰ প্ৰতিকাৰ সাধিব।

10 যিহোৱাই কৈছে, “মৰুভূমিত পোৱা দৰাফাগুটিৰ নিচিনাকৈ মই ইস্ৰায়েলক বিচাৰি পালেঁ;

প্ৰথম ঋতুৰ প্ৰথমে ফল ধৰা ডিমৰু গছৰ গুটিৰ নিচিনাকৈয়ে মই তোমালোকৰ পুৰুষসকলক দেখা পাইছিলোঁ;

কিন্তু তেওঁলোকে বাল-পিয়োৰৰ ওচৰলৈ গৈ সেই লজ্জাপূৰ্ণ মূৰ্তিটোৰ উদ্দেশ্যে নিজকে দিছিল;

তাতে তেওঁলোকৰ প্ৰিয় মূৰ্তিটোৰ দৰেই তেওঁলোক ঘৃণিত হৈ পৰিল।

11 ইফ্ৰয়িমৰ বিষয়ে হ'লে, চৰাইৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ গৌৰৱ দুৰ্বল উড়ি যাব;

তেতিয়া সন্তানৰ জন্ম নহ'ব, কোনো গৰ্ভৱতী নহ'ব আৰু কোনেও গৰ্ভধাৰণা নকৰিব।

12 যদিওবা কোনোৱে সন্তান সকলক ডাঙৰ-দীঘল কৰে, সেই সন্তান সকলৰ মৃত্যু ঘটাই মই তেওঁলোকক সন্তানহীন কৰিম;

তেওঁলোকৰ এজুনো অৱশিষ্ট নাথাকিব।

যেতিয়া মই তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰি যাম,

* 9 অধ্যায়:3 মোচিৰ বিধানত নিৰ্দিষ্ট এই খাদ্যবোৰ নিশ্চিতভাৱে অশুচি বুলি ঘোষণা কৰা আছে আৰু সেই বাবে এইবোৰ খাব নালাগে।

তেওঁলোকৰ অৱশ্যেই সন্তাপ হ'ব।

13 এদিন মই ইফ্ৰয়িমক এক মনোহৰ ঠাইত ৰোপণ কৰা তূৰ যেন দেখিছিলোঁ;

কিন্তু এতিয়া ইফ্ৰয়িমে নিজৰ সন্তান সকলক বাহিৰ কৰি বধকাৰীৰ ওচৰলৈ তেওঁলোকক লৈ যাব।”

14 হে যিহোৱা, তেওঁলোকক দিয়ক; আপুনি তেওঁলোকক কি দিব?

আপুনি তেওঁলোকক গৰ্ভফল নষ্ট হৈ যোৱা গৰ্ভ আৰু গাখীৰ নথকা শুকান স্তন দিয়ক।

15 যিহোৱাই কৈছে, “গিলগলত তেওঁলোকে নিজৰ সকলো দুষ্টতা আৰম্ভ কৰিছিল;

সেই ঠাইত মই তেওঁলোকক ঘৃণা কৰিবলৈ ধৰিলো।

তেওঁলোকৰ পাপকৰ্মৰ কাৰণে মই মোৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক খেদি বাহিৰ কৰি দিম;

মই তেওঁলোকক পুনৰায় প্ৰেম নকৰিম;

তেওঁলোকৰ সকলো নেতাই বিদেৰাহী।

16 ইফ্ৰয়িমক আহত কৰা হৈছে,

তেওঁলোকৰ শিৰা শুকাই গৈছে,

তেওঁলোকে কোনো ফল উৎপন্ন নকৰিব;

তেওঁলোকৰ সন্তান জন্ম হ'লেও,

মই তেওঁলোকৰ গৰ্ভৰ প্ৰিয় সন্তানবোৰক মাৰি পেলাম।”

17 মোৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক অগ্ৰাহ্য কৰিব,

কিয়নো তেওঁলোক তেওঁৰ আজ্ঞাৰ বাধ্য নহ'ল;

তেওঁলোক বিভিন্ন জাতিবোৰৰ মাজত যাবাবৰী হৈ ঘূৰি ফুৰিব।

10 অধ্যায়

ইশ্ৰায়েলৰ পাপ আৰু বন্দীত্ব

1 ইশ্ৰায়েল এক লহপহীয়া দৰাফালতা; তাত প্ৰচুৰ ফল ধৰে।

তাৰ ফল যিমানে বৃদ্ধি পালে,

সিমান অধিক বেছি সংখ্যাৰ যজ্ঞবেদী তেওঁ নিৰ্মাণ কৰিলে।

তেওঁৰ দেশৰ যিমানে উন্নতি হ'ল,

তেওঁ নিজৰ পবিত্ৰ স্তম্ভবোৰ সুন্দৰভাৱে সাজিলে।

2 তাৰ লোকসকলৰ অন্তৰ প্ৰবঞ্চনাপূৰ্ণ;

সেয়ে এতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ দোষৰ বোজা বৰ লাগিব।

যিহোৱাই তেওঁলোকৰ যজ্ঞবেদীবোৰ ভাঙি পেলাব,

তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ নষ্ট কৰি দিব।

3 তেতিয়া তেওঁলোকে অৱশ্যেই ক'ব, “আমি যিহোৱাক ভয় নকৰাৰ কাৰণে আমাৰ কোনো ৰজা নাই;

কিন্তু ৰজা থাকিলেও, তেওঁ আমাৰ কাৰণে কি কৰিব পাৰিলেহেঁতেন?”

4 তেওঁলোকে অনেক অনৰথক কথা কয়,

নিয়ম স্থাপন কৰাৰ সময়ত মিছা শপত খায়;

সেয়ে পথাৰৰ মাটিত বিহ গছ গজাৰ নিচিনাকৈ বিচাৰ গজি উঠিছে।

5 চমৰিয়াত বসবাস কৰা লোকসকলে বৈ—আবনৰ দাম্বুৰি-মূৰ্তিৰ কাৰণে ভয়তে কঁপিছে;

সেয়ে তাৰ লোকসকলে শোক কৰিব,

সেইদৰে, সেই মূৰ্তিপূজাত আনন্দিত হোৱা পুৰোহিতসকলেও বিলাপ কৰিব;

কাৰণ সেই মূৰ্তিৰ গৌৰৱ এতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ কৰা হৈছে।

6 সেইটো অচুৰীয়ালৈ লৈ যোৱা হ'ব,

আৰু মহাৰাজৰ উপহাৰস্বৰূপে তাক দিয়া হ'ব।

ইফ্ৰয়িমে লাজ পাব,

ইশ্ৰায়েলে কাঠৰ মূৰ্তিক* অনুসৰণ কৰাৰ কাৰণে লজ্জিত হ'ব।

7 পানীয়ে যেনেকৈ কাঠৰ সৰু টুকুৰা উটুৱাই লৈ যায়, চমৰিয়াৰ ৰজাৰ বিনাশ তেনেদৰে হ'ব।

8 বৈ—আবনৰ পূজাৰ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ অৰ্থাৎ ইশ্ৰায়েলৰ পাপময় ঠাইবোৰ ধ্বংস হ'ব।

কাইটীয়া বন আৰু গছবোৰ গজি উঠি সেইবোৰৰ যজ্ঞবেদীবোৰ ঢাকি পেলাব;

তেতিয়া তেওঁলোকে পৰ্বতবোৰক ক'ব, “আমাক ঢাকি পেলোৱা!”

সৰু সৰু পাহাৰবোৰক ক'ব, “আমাৰ ওপৰত পৰা!”

9 যিহোৱাই কৈছে, “হে ইশ্ৰায়েল, গিৰিয়াত থকা দিনৰে পৰা তুমি পাপ কৰি আহিছা;

পাপৰ মাজতেই তোমালোক থাকি গ'লা;

গিৰিয়াত যুদ্ধই জানো অধৰ্মচাৰীবোৰক লগ নাপাব?

* 10 অধ্যায়:6 পৰামৰ্শ

- 10 যেতিয়াই মোৰ ইচ্ছা হয়, তেতিয়াই মই উচ্ছৃঙ্খল লোকসকলক শাস্তি দিবলৈ আহিম;
তেওঁলোকৰ দুটা পাপৰ কাৰণে তেওঁলোকক শাস্তি দিবলৈ তেওঁলোকৰ অস্থিত বিভিন্ন জাতিবোৰক একত্ৰিত কৰা হ'ব।
- 11 ইফ্ৰয়িম এক শিক্ষা পোৱা চেঁউৰী গৰু, যি শস্য মৰণা মাৰিবলৈ ভাল পায়।
মই তাইৰ সুন্দৰ ডিঙিত যুঁৱলি দিম,
মই ইফ্ৰয়িমৰ ওপৰত এক যুঁৱলি দিম;
যিহূদাই নাঙল টানিব,
যাকোৰে নিজৰ কাৰণে মৈ টানিব।”
- 12 তোমালোকে নিজৰ কাৰণে ধাৰ্মিকতাৰ কঠীয়া সিচাঁ,
প্ৰেমৰ শস্য দোৱা,
পতিত ভূমি চহোৱা;
যিহোৱাক বিচাৰিবৰ সময় হৈছে।
যেতিয়া তোমালোকে তেনে কৰিবা, তেতিয়া যিহোৱাই আহি তোমালোকৰ ওপৰত ধাৰ্মিকতাৰূপ বৃষ্টি বৰষাব।
- 13 কিন্তু তোমালোকে দুঃস্ততাৰ ভূমি চহালা,
অন্যায়ৰ শস্য চপালা,
ছলনাৰ ফল ভোগ কৰিলা;
তোমালোকে নিজৰ শক্তি আৰু অনেক সৈন্যবোৰৰ ওপৰত ভাৰসা কৰিছা।
- 14 সেই কাৰণে তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত যুদ্ধৰ কোলাহল উঠিব,
তোমালোকৰ সকলো দুৰ্গবোৰ বিনষ্ট হ'ব।
যেনেকৈ চলমতে যুদ্ধৰ দিনা বৈ-অৰ্বেলক ধ্বংস কৰিছিল।
সেই সময়ত ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ সৈতে মাকসকলক আছাৰি ছিৰা-ছিৰ কৰা হৈছিল।
- 15 হে বৈএল, তোমালোকলৈকো তেনেদৰে ঘটিব। কাৰণ তোমাৰ দুঃস্ততা অতি বেছি।
ৰাতিপুৱা হ'লে ইশ্বায়েলৰ ৰজাক সম্পূৰ্ণকৈ ধ্বংস কৰা হ'ব।

11 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ প্ৰেম

- 1 ইশ্বায়েল যেতিয়া শিশু আছিল তেতিয়া মই তেওঁক প্ৰেম কৰিছিলোঁ,
মই মিচৰৰ পৰা মোৰ পুংৰক মাতি আনিছিলোঁ।
- 2 মই তেওঁলোকক যিমনে মাতিছিলোঁ,
সিমনেই তেওঁলোক মোৰ ওচৰৰ পৰা দুৰলৈ আঁতৰি গ'ল*;
তেওঁলোকে বাল দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল,
আৰু কটা মূৰ্ত্তিবোৰৰ কাৰণে ধূপ জ্বলাইছিল।
- 3 তথাপিও ময়েই ইফ্ৰয়িমক খোজ কাটিবলৈ শিকালোঁ।
ময়েই তেওঁক মোৰ কোলাত লৈ ফুৰিলোঁ;
কিন্তু তেওঁলোকে নাজানিলে যে মই তেওঁলোকৰ কাৰণে চিন্তা কৰোঁ।
- 4 মই তেওঁলোকক প্ৰেমমজৰী আৰু প্ৰেমৰ বান্ধোনেৰে চলাই আনিছিলোঁ;
মই তেওঁলোকৰ বাবে কান্দৰ ওপৰৰ পৰা যুৱলিখন তুলি ধৰা লোকৰ নিচিনা হলোঁ;
পাছত কুজাঁ হৈ তেওঁলোকক আহাৰ খোৱাই প্ৰতিপালন কৰিলোঁ।
- 5 যিহেতু ইশ্বায়েলীয়াসকল মৌল উলটি আহিবলৈ অসম্মত হ'ল,
সেয়ে তেওঁলোক মিচৰলৈ উলটি নাযাব।
আৰু অচুৰীয়াই তেওঁলোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব।
- 6 তেওঁলোকৰ নগৰবোৰৰ ওপৰত যুদ্ধৰ তৰোৱাল পৰিব;
তাতে তেওঁলোকৰ দুৱাৰবোৰৰ ডাংবোৰ নষ্ট হ'ব;
নিজৰ পৰিকল্পনাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোক বিনষ্ট হ'ব।
- 7 মোৰ লোকসকল মোৰ পৰা ঘূৰি যাবলৈ স্থিৰ কৰিছে;
যদিও তেওঁলোকে মোক অৰ্থাৎ অতি উদ্ধত থকা জনাক মাতিলেও,
তেওঁ তেওঁলোকক মুঠেই উদ্ধত তুলি নলব।
- 8 হে ইফ্ৰয়িম, মই তোমাক কেনেকৈ ত্যাগ কৰিম?
হে ইশ্বায়েল, মই তোমাক কেনেকৈ আনৰ হাতত শোধাই দিম?
মই তোমাক কেনেকৈ অন্ধাৰ নিচিনা কৰিম?
মই তোমাৰ অৱস্থা কেনেকৈ চৰোয়ীমৰ নিচিনা কৰিম?
মোৰ হৃদয় ব্যাকুল হৈছে;

* 11 অধ্যায়:2 তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ মই যিমন আনিছিলো, তেওঁলোক সিমনে মোৰ পৰা দুৰলৈ আতৰি গৈছে।

মোৰ সকলো মমতা জাগি উঠিছে।

9 মোৰ পৰচও কেৱাধ মই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে প্ৰকাশ নকৰিম;

মই ইফ্ৰয়িমক পুনৰ বিনষ্ট নকৰিম;

কিয়নো মই ঈশ্বৰ, মানুহ নহওঁ;

মই তোমালোকৰ মাজত থকা পবিত্ৰ জনা;

মই কেৱাধেৰে উপস্থিত নহম।

10 তোমাৰ লোকসকল মোৰ (যিহোৱাৰ) পাছত চলিব;

মই সিংহৰ নিচিনাকৈ গৰ্ভজ্ঞান কৰি মাতিম;

মই গৰ্ভজ্ঞান কৰি মাতিলে মোৰ সন্তান সকল পশ্চিম ফালৰ পৰা কঁপি কঁপি আহিব।

11 মিচৰ দেশৰ পৰা চৰাইৰ নিচিনাকৈ,

অচুৰীয়াৰ পৰা কপৌৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক কপি কপি আহিব;

মই তেওঁলোকক নিজ নিজ ঘৰত বাস কৰাম।

মই যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

12 যিহোৱাই কৈছে, “ইফ্ৰয়িমৰ মিছা কথা,

ইশ্ৰায়েল বংশৰ ছলনাই মোক চাৰিওফালে বেৰি ৰাখিছে;

কিন্তু যিহুদাই এতিয়াও মোৰ অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ লগত অহা-যোৱা কৰিছে

আৰু মৌলে অৰ্থাৎ পবিত্ৰ জনালৈ বিশ্বস্ত হৈ আছে।

12 অধ্যায়

1 ইফ্ৰয়িমে বতাহ খায়; তেওঁ গোটেইদিনটো পূবৰ বতাহৰ পাছত খেদি যায়; তেওঁ মিছা কথা আৰু অত্যাচাৰ বৃদ্ধি কৰে; তেওঁ অচুৰীয়াৰ সৈতে সন্ধি কৰে আৰু মিচৰলৈ তেল পঠায়।

ইশ্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱা

2 যিহুদাৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ এটা গোচৰ আছে;

তেওঁ যাকোবক তেওঁৰ আচৰণ অনুসাৰে দণ্ড দিব আৰু তেওঁৰ কাৰ্য অনুসাৰে পৰতিফল দিব।

3 গৰ্ভৰ ভিতৰত যাকোবে তেওঁৰ ককায়েকৰ গোৰোহাত ধৰিছিল*;

বয়সত নিজ শক্তিকে তেওঁ ঈশ্বৰৰ লগত যুদ্ধ কৰিছিল।

4 তেওঁ দূতৰ লগত যুদ্ধ কৰি জয়ী হৈছিল;

তেওঁ দয়া বিচাৰি সেই দূতৰ ওচৰত কাপিছিল আৰু মিনতি কৰিছিল;

তেওঁ ঈশ্বৰক বোঁএলত লগ পাইছিল;

সেই ঠাইত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিছিল।

5 তেওঁ যিহোৱা, বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ; যিহোৱা তেওঁৰ নাম।

6 এতিয়া হে যাকোবৰ বংশ,

তোমালোক তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহোঁ।

প্ৰেম আৰু ন্যায্যবিচাৰ ধৰি ৰাখা আৰু সদায় তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ অপেক্ষাত থাকা।

7 যিহোৱাই কৈছে, “ইফ্ৰয়িম ব্যৱসায়ী;

তেওঁৰ হাতত প্ৰবঞ্চনাৰ পাল্লা আছে;

তেওঁ অত্যাচাৰ কৰিবলৈ ডাল পায়।

8 ইফ্ৰয়িমে কয়, ‘নিশ্চয়ে মই চহকী হ'লোঁ,

নিজৰ কাৰণে মই ধন-সম্পদ গোটােলোঁ;

মোৰ সকলো পৰিশ্ৰমত, লোকে মোৰ কোনো দোষ বা পাপ বিচাৰি নাপাব।’

9 কিন্তু হে ইফ্ৰয়িম, ময়েই তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

মই মিচৰ দেশৰ পৰাই তোমাৰ লগত আছোঁ।

তোমাৰ পৰ্বৰ দিনৰ নিচিনাকৈ মই পুনৰায় তোমাক তন্তুত বাস কৰাম।

10 মই ভাববাদীসকলৰ আগত কথা ক'লোঁ,

অনেক দৰ্শন দিলোঁ;

তেওঁলোকৰ যোগেদি দৃষ্টান্তে অনেক কথা ক'লে।

11 গিলিয়দ অপৰাধেৰে পূৰ্ণ। তাৰ লোকসকল অপদাৰ্থ।

গিলগলত লোকসকলে বলধ উাসৰ্গ কৰে;

তেওঁলোকৰ যজ্ঞ-বেদীবোৰ পথাৰৰ মাটিত থকা শিলৰ দ'মৰ নিচিনা হ'ব।

12 যাকোব অৰাম[§] দেশলৈ পলাই গৈছিল;

† 11 অধ্যায়:9 নগৰৰ বিৰুদ্ধে নাহিম।

* 12 অধ্যায়:3 আদি পুস্তক 25:26

† 12 অধ্যায়:3 আদি পুস্তক 32:24-26

‡ 12 অধ্যায়:4 আমাৰ সৈতে কথা

পাতে। § 12 অধ্যায়:12 অৰাম: চিৰিয়া দেশ

ভাৰ্য্যা পাবৰ কাৰণে ইশ্বায়েলে মজুৰিৰ কাৰ্যৰ লগতে মেৰ-ছাগ চৰোৱাৰ কাৰ্য কৰিছিল।

13 যিহোৱাই এজন ভাববাদীৰ দ্বাৰাই মিচৰ দেশৰ পৰা ইশ্বায়েলক আনিছিল;

এজন ভাববাদীৰ দ্বাৰাই তেওঁ প্ৰতিপালিত হৈছিল।

14 কিন্তু ইফ্ৰয়িমে যিহোৱাক অতিশয় বেজাৰ দিলে;

সেয়ে তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁ কৰা ৰক্তপাতৰ দোষৰ কাৰণে তেওঁকেই দোষী কৰিব;

তেওঁ যি অপমানৰ কাৰ্য কৰিছে, সেই অপমান প্ৰভুৱে তেওঁকে ঘূৰাই দিব।

13 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ন্যায় বিচাৰ

1 ইফ্ৰয়িমে কথা ক'লে, লোকসকল কঁপে; ইশ্বায়েলৰ ফৈদ সমূহৰ মাজত তেওঁ মহান হৈছিল।

কিন্তু বাল দেৱতাৰ সেৱা উপসনা কৰাৰ দোষত দোষী হৈ তেওঁ মৰিল।

2 এতিয়া তেওঁলোকে অধিককৈ পাপ কৰি আছে;

তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ৰূপে নিজৰ কাৰণে সাঁচত চলা মূৰ্তি, অৰ্থাৎ নিজৰ কলা-কৌশলেৰে প্ৰতিমা সাজিলে;

এই সকলোবোৰ শিল্পকাৰৰ কাৰ্য;

এই মূৰ্তিবোৰৰ সন্মুখে তেওঁলোকে কয়, “যি সকলে উাসৰ্গ কৰে, তেওঁলোকে দামুৰিৰ মূৰ্তিবোৰক চুমা খাওঁক”।

3 সেই বাবে তেওঁলোক প্ৰভুতৰ কুঁৱলীৰ নিচিনা হ'ব,

সোনকালে অদৃশ্য হৈ যোৱা নিয়ৰ নিচিনা,

মৰণা মৰা মজিয়াৰ পৰা বা'মৰলী বতাহে উৰুৱাই নিয়া তুঁহৰ নিচিনা,

খিড়িকিয়েদি বাহিৰলৈ ওলোৱা ধূঁৱাৰ নিচিনা হ'ব।

4 তথাপি মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি অনা দিনৰে পৰা ময়েই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা;

মোৰ বাহিৰে তোমালোকৰ আন কোনো ঈশ্বৰ নাই;

মোৰ বাহিৰে তোমালোকৰ আন কোনো উদ্ধাৰকৰ্ত্তা নাই।

5 মৰুভূমিত, শুকান দেশত ময়েই তোমালোকক দেখা-শুনা কৰিছিলোঁ।

6 যেতিয়া তোমালোকে চৰণী পালা, তেতিয়া তোমালোক তৃপ্ত হলা,

তোমালোক তৃপ্ত হোৱাত, তোমালোকৰ মনত গৰু হ'ল,

এই নিমিত্তে তোমালোকে মোক পাহৰিলা।

7 সেই কাৰণে মই তেওঁলোকৰ ওপৰত সিংহৰ দৰেই হ'ম;

নাহৰফুটুকী বাঘৰ নিচিনাকৈ বাটত খাপ দি থাকিম।

8 পোৱালি কাটি চূৰ কৰি নিয়া ভালুকীৰ দৰে মই তেওঁলোকৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰি তেওঁলোকৰ হিয়া চিৰা-ছিৰ কৰিম;

সিংহীৰ নিচিনাকৈ মই তেওঁলোকক সেই ঠাইতে গৰাস কৰিম;

বনৰীয়া জন্তুৰ দৰে তেওঁলোকক ছিন্ন ভিন্ন কৰিম।

9 হে ইশ্বায়েল, তুমি মোৰ বিপক্ষে অৰ্থাৎ তোমালোকৰ সহায়কাৰী*ৰ বিপক্ষে থকাৰ কাৰণে মই তোমাক বিনাশ কৰিম,

10 এতিয়া তোমাৰ ৰজা ক'ত আছে, যি জনে সকলো নগৰতে তোমাক ৰক্ষা কৰিব পাৰিব?

এতিয়া তোমাৰ শাসনকৰ্ত্তাসকল ক'ত আছে, যি সকলৰ বিষয়ে তুমি মোক কৈছিল,

“মোক এজন ৰজা আৰু শাসনকৰ্ত্তাসকলক দিয়া?”

11 সেয়ে মই খং উঠি তোমাক এজন ৰজা দিছিলোঁ

আৰু মোৰ ক্ৰোধে তেওঁক আঁতৰাই নিলে।

12 ইফ্ৰয়িমৰ অপৰাধ বান্ধি থোৱা হ'ল;

তেওঁৰ পাপবোৰ সাঁচি থোৱা হ'ল।

13 নাৰীৰ প্ৰসৱবেদনাৰ দৰে তেওঁৰ ওপৰলৈ কষ্ট আহিব।

কিন্তু তেওঁতো এজন অজ্ঞান পুংৰ;

জন্মৰ সঠিক সময়ত তেওঁ গৰ্ভৰ প্ৰসৱ-দুৱাৰৰ মুখলৈ নাহা।

14 চিয়োলৰা† শক্তিৰ পৰা মই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিম নে?

মৃত্যুৰ পৰা মই তেওঁক মুক্ত কৰিম নে?

হে মৃত্যু, তোমাৰ মহামাৰীবোৰ ক'ত?

হে চিয়োল, তোমাৰ সংহাৰ ক'ত?

মোৰ চকুৰ পৰা মমতা লুকাই আছে।

15 ইফ্ৰয়িমে তেওঁৰ ডাইসকলৰ মাজত সফলতা লাভ কৰিলেও,

যিহোৱাৰ পৰা এক প্ৰলয় পূৰ্বৰ বতাহ আহিব,

মৰুভূমিৰ পৰা বৈ আহিব;

ইফ্ৰয়িমৰ জুৰিবোৰ শুকাই যাব আৰু কুৱাঁত পানী নোহোৱা হ'ব;

* 13 অধ্যায়:9 তোমাৰ সহায়কাৰী মোৰ লগত আছে।

† 13 অধ্যায়:14 চিয়োলৰ মৈদাম

শংৰুৱে তেওঁৰ উঁৰালৰ সকলো মূল্যৱান বস্তু লুট কৰি নিব।

¹⁶ চমৰিয়া দোষী হ'ব;

কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বেষ কৰিলে;

তেওঁলোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই মৰিব,

তেওঁলোকৰ শিশুসকলক আচাৰি ছিন্ন-ভিন্ন কৰা হ'ব,

তেওঁলোকৰ গৰ্ভৱতী নাৰীসকলৰ উদৰ ফালি পেলোৱা হ'ব।

14 অধ্যায়

যিহোৱালৈ মন-পালটন

¹ হে ইশ্বৰয়েল, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ উলটি আহাঁ,

তোমালোকৰ অপৰাধৰ কাৰণে তোমালোক পতিত থ'লো।

² মন পালটনৰ ব্যাক লগত লোৱা আৰু যিহোৱালৈ ঘূৰি তেওঁক কোৱা,

“আমাৰ সকলো পাপ-অপৰাধ দূৰ কৰক আৰু আমাৰ যি উত্তম, তাক গ্ৰহণ কৰক;

যাতে আমি আমাৰ ওঁঠে*ৰে আপোনাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰোঁ।

³ অচূৰীয়াই আমাক উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিব;

যোঁৱৰ ওপৰত ভাৰসা কৰি আমি যুদ্ধ নকৰিম।

আমাৰ হাতেৰে নিৰ্মাণ কৰা মূৰ্তিক আমি পুনৰ ‘তুমি আমাৰ ঈশ্বৰ’ বুলি কেতিয়াও নকম; কিয়নো আপোনাৰ ওচৰতে

অনাথজনে দয়া বিচাৰি পায়।”

যিহোৱাই ইশ্বৰয়েলক ক্ষমা কৰিব

⁴ যিহোৱাই কৈছে, “তেওঁলোকক বিপথে যোৱাৰ পৰা মই ঘূৰাই আনি সুস্থ কৰিম,

মই বিনা চৰ্তেই তেওঁলোকক প্ৰেম কৰিম;

কিয়নো মোৰ স্বেৰাধ তেওঁলোকৰ ওপৰৰ পৰা আঁতৰি গ'ল।

⁵ মই ইশ্বৰয়েলে নিয়ৰৰ নিচিনা হম;

তেওঁ লিলি ফুলৰ নিচিনাকৈ ফুলিব,

লিবানোনৰ এৰচ গছৰ নিচিনাকৈ তেওঁৰ শিপা নামি যাব।

⁶ তেওঁৰ ডালবোৰ বিস্তাৰিত হৈ বাঢ়ি যাব;

জিত গছৰ নিচিনা তেওঁৰ সৌন্দৰ্য হ'ব;

তেওঁৰ সুগন্ধ লিবানোনৰ এৰচ গছৰ নিচিনা হ'ব।

⁷ তেওঁলোকে পুনৰায় মোৰ ছাঁত বাস কৰিবলৈ আহিব†;

তেওঁলোক প্ৰচুৰ শস্যৰে পুনৰ্জীৱিত হ'ব,

আৰু দৰাক্ষালতাৰ নিচিনাকৈ ফুলিব;

লিবানোনৰ দৰাক্ষাৰসৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ সুখ্যাতি হ'ব।

⁸ ইশ্বৰয়েলে ক'ব, “মূৰ্তিবোৰৰ লগত মোৰ পুনৰ কি সম্পৰ্ক?”

মইয়ে তোমাক উত্তৰ দিম আৰু তেওঁৰ যন্ত্ৰ ল'ম।

মই এক কেঁচাপতীয়া দেৱদাৰু গছৰ নিচিনা;

তোমাৰ বিশ্বস্ততাৰ ফল মোৰ কামৰ পৰাই আহে।”

⁹ জ্ঞানৱানজনে এইবোৰ কথা বুজে;

বিবেচকজনে এইবোৰ কথা জানে;

কিয়নো যিহোৱাৰ পথবোৰ সততাৰ পথ আৰু

ধাৰ্মিকজনে সেই পথত গমন কৰে,

কিন্তু অধাৰ্মিকজনে হ'লে সেইবোৰত উজুটি খায়।

* 14 অধ্যায়:2 যাঁৰ গৰু † 14 অধ্যায়:7 তেওঁলোকে পুনৰায় যিহোৱাৰ ছাঁত বাস কৰিব

যোৱেল

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

যোৱেল পুস্তকৰ লিখক আছিল ডাববাদী যোৱেল (যোৱেল 1:1)। এই পুস্তকত কিছুমান ব্যক্তিগত তথ্যৰ বাহিৰে আমি ডাববাদী যোৱেলৰ সম্পৰ্কে অতি কম জানিবলৈ পাওঁ। তেওঁ নিজকে পিথুয়েলৰ পুত্ৰ হিচাপে চিনাকি দিছে, তেওঁ যিহূদাৰ লোকসকলৰ প্ৰতি প্ৰচাৰ কৰে, আৰু যিৰুচালেমলৈ অধিক আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰে। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ পুৰোহিত আৰু মন্দিৰ সম্পৰ্কত বিভিন্ন মন্তব্য প্ৰদান কৰিছে, লগতে যিহূদাৰ উপাসনা কেন্দ্ৰৰ সৈতেও ঘনিষ্ঠ ইংগিত প্ৰদান কৰিছে। (যোৱেল 1:13-14; 2:14,17)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 835-600 খ্ৰীষ্টপূৰ্ব মাজভাগত।

সম্ভৱতঃ পুৰণি নিয়মৰ ইতিহাসৰ সময় পাৰস্য কালত যোৱেলে বসবাস কৰিছিল। সেই সময়ত, পাৰস্যৰ লোকসকলে কিছুমান ইহুদিক যিৰুচালেমলৈ উভতি যাবৰ বাবে অনুমতি দিছিল আৰু অৱশেষত মন্দিৰৰ পুনৰ নিৰ্মান হয়। যোৱেল আছিল মন্দিৰৰ সৈতে পৰিচিত, সেয়ে তেওঁ নিশ্চিতভাবে পুনৰুদ্ধাৰৰ পাছত হ'ব।

প্ৰাপক

ইশ্ৰায়েলৰ লোক আৰু পাছত বাইবেলৰ সকলো পাঠক।

উদ্দেশ্য

ঈশ্বৰ দয়ালু ও হয়, যিসকলে মনপালটন কৰে, সেই লোকক ক্ষমা দান কৰে। এই পুস্তক খনৰ দ্বাৰা দুটা প্ৰধান ঘটনাক দৃষ্টিগোচৰ কৰিছে। এটা হ'ল ফৰিঙৰ আক্ৰমণ আৰু আনটো হ'ল আত্মাৰ প্ৰকাশ। পাঁচনিৰ কৰ্ম দুই অধ্যায়ত পিতৰৰ যোগেদি পঞ্চাশদিনীয়া পৰ্বৰ ঠাইত এই উদ্ধৃতি প্ৰাথমিকভাবে পৰিপূৰ্ণ হয়।

মূল বিষয়

প্ৰভুৰ দিন।

প্ৰান্তৰেখা

1. ফৰিঙৰ দ্বাৰা ইশ্ৰায়েল আক্ৰান্ত হোৱা — 1:1-20
2. ঈশ্বৰৰ শাস্তি — 2:1-17
3. ইশ্ৰায়েলৰ পুনৰুদ্ধাৰ — 2:18-32
4. ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজত থাকি দেশৰ বিচাৰ কৰে — 3:1-21

বৰ্ত্তমানৰ আপদৰ বিষয়।

- 1 পথুৱেলৰ পুংৰ যোৱেললৈ অহা এইটো যিহোৱাৰ বাক্য।
- 2 হে পৰিচাৰকসকল, এই কথা শুনা? আৰু হে দেশনিবাসীসকল, কাণ দিয়া। তোমালোকৰ দিনত বা তোমালোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলৰ দিনত এনে ঘটিছিল নে?
- 3 তোমালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলক এই বিষয়ে কোৱা, আৰু তেওঁলোকেও নিজ নিজ সন্তান সকলক কওঁক, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলেও তেওঁলোকৰ ভাৰী সন্তান সকলক কওঁক।
- 4 কুটি খোৱা ফৰিঙে এৰাখিনি কাকতী ফৰিঙে খালে; আৰু কাকতী ফৰিঙে এৰাখিনি চেলেকা ফৰিঙে খালে; আৰু চেলেকা ফৰিঙে এৰাখিনি বিনাশকাৰী* ফৰিঙে খালে।
- 5 হে মতলীয়াসকল, সাৰ পোৱা আৰু কাল! বিলাপ কৰা, হে দৰাফ্কাৰস পান কৰোঁতাসকল, কাৰণ নতুন দ্ৰাক্কাৰস তোমালোকৰ মুখৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে আতৰাই দিয়া হ'ল।
- 6 কিয়নো এটা জাতি† মোৰ দেশৰ বিৰুদ্ধে উঠি আহিল, অসুখ্য পৰাণী থকা এক বলৱান জাতি। সিহঁতৰ দাঁত সিংহৰ দাঁতৰ নিচিনা, আৰু সিংহী#ৰ গুৰি দাঁতৰ নিচিনা সিহঁতৰ গুৰি দাঁত।
- 7 সিহঁতে মোৰ দৰাফ্কাৰতা ধ্বংস কৰিলে, আৰু মোৰ ডিমৰু গছৰ বাকলি এৰুৱালে। সিহঁতে তাক নিচেইকৈ বখলিয়ালে আৰু পেলাই দিলে; তাৰ ডালবোৰ বগা কৰিলে।
- 8 যৌৱন কালৰ স্বামীৰ শোকত চট কাপোৰেৰে কঁকাল বন্ধা কন্যাৰ নিচিনাকৈ তুমি বিলাপ কৰা।

* 1 অধ্যায়:4 বিনাশকাৰী ডুৰ পোক † 1 অধ্যায়:6 ফৰিঙৰ এটা বৃহৎ সৈন্য দল। ‡ 1 অধ্যায়:6 প্ৰকাশিত বাক্য 9:7-10

9 যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য বন্ধ কৰা হ'ল।

যিহোৱাৰ দাসবোৰ, পুৰোহিতসকলে শোক কৰিছে।

10 পথাৰবোৰ নষ্ট হ'ল,

ভূমিয়ে শোকঃ কৰিছে।

কিয়নো শস্য নষ্ট কৰা হ'ল,

নতুন দৰাক্ষাৰস শুকাল,

আৰু তেল নাইকিয়া হ'ল।

11 হে খেতিয়কসকল, লজ্জিত হোৱা,

হে দৰাক্ষাবাৰী আপডাল কৰোঁতাসকল,

যেঁহু ধান আৰু যৱৰ বাবে বাবে বিলাপ কৰা।

কিয়নো পথাৰৰ শস্য বিনষ্ট হ'ল।

12 দৰাক্ষালতা শুকাল, ডিম্বু গছ জঁয় পৰিল,

ডালিম, খাজুৰ আৰু আপেলৰ গছবোৰ -

পথাৰৰ সকলো গছ শুকাল। সঁচাকৈ মনুষ্য সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা আমোদ প্ৰমোদ নাইকিয়া হ'ল।

13 হে পুৰোহিতসকল, তোমালোকে চট কাপোৰ পৰিধান কৰি বিলাপ কৰা!

হে যজ্ঞ-বেদিৰ পৰিচাৰকসকল, বিলাপ কৰা।

হে মোৰ ঈশ্বৰৰ দাসবোৰ, আহাঁ, চট কাপোৰ পিন্ধি ওৰে ৰাতি পৰি থাকা।

কিয়নো তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰা ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য প্ৰতিৰোধ কৰা হৈছে।

14 তোমালোকে পবিত্ৰৰ উপবাস নিৰূপণ কৰা,

সমাজ গোট খাবলৈ ঘোষণা কৰা।

পৰিচাৰকসকল আদি কৰি দেশনিবাসী আটাই লোকক গোট খুউৱাই

তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহত

যিহোৱালৈ কাতৰোক্তি কৰা,

15 হয় হয়, এয়ে কেনে দিন!

কিয়নো যিহোৱাৰ ভয়ংকৰ দিন ওচৰ।

এই সকলোৰে সৈতে সবুশক্তিমান ঈশ্বৰৰ পৰা যেন প্ৰলয়হে উপস্থিত হ'ল।

16 আমাৰ চকুৰ আগত থোৱা বস্ত্ৰবোৰ,

আৰু এনেকি আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ আনন্দ আৰু উল্লাস লোপ পোৱা নাই নে?

17 বোৱা কঠীয়াৰ ধানবোৰ নিজ নিজ চপৰাৰ তলত শুকাই গ'ল,

উঁৰালবোৰ ধ্বংস কৰা হ'ল, শস্যৰ ঘৰবোৰ ভাগিল,

কাৰণ শস্যবোৰ নাইকিয়া হ'ল।

18 পশুবোৰে কেনেকৈ কেঁকাইছে!

চৰণীয়া ঠাই নোহোৱাৰ বাবে

গৰুৰ জাকবোৰ ব্যাকুল হৈছে।

এনেকি মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলীৰ জাকবোৰে দণ্ড ভোগ কৰিছে।

19 হে যিহোৱা, মই তোমাৰেই আগত কাতৰোক্তি কৰিছোঁ।

কিয়নো অগ্নিয়ে অৰণ্যৰ চৰণীয়া ঠাইবোৰ গ্ৰাস কৰিলে,

অগ্নিশিখাই খেতিৰ সকলো গছবোৰ পুৰি পেলালে।

20 বনৰ পশুবোৰেও তোমাৰ আগত ক্ৰন্দন কৰিছে,

কিয়নো জলৰ জুৰিবোৰ শুকাল,

আৰু অৰণ্যৰ চৰণীয়া ঠাইবোৰ অগ্নিয়ে গ্ৰাস কৰিলে।

2 অধ্যায়

যিহোৱাৰ আহিব লগা ক্ৰোধৰ দিন।

1 তোমালোকে চিয়োনত শিঙা বজোৱা,

আৰু মোৰ পবিত্ৰৰ পৰ্বতখনত সতৰ্ক-ধ্বনি কৰা!

দেশ-নিবাসী সকলোৰেই ভয়ত কঁপমান হওঁক,

কিয়নো যিহোৱাৰ দিন আহি আছে;

হয়, সঁচাই সেয়ে ওচৰ পাইছেহি;

2 সেয়ে আন্ধাৰ আৰু ঘোৰ অন্ধকাৰৰ দিন,

ডাৱৰীয়া আৰু ঘন মেঘেৰে হোৱা অন্ধকাৰৰ দিন।

পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত ব্যাপি থকা অৰুণ যেন ব্যাপ্ত,

মহা আৰু যেন পৰাক্ৰমী এক জাতি আহিছে।
 তাৰ নিচিনা কেতিয়াও হোৱা নাই,
 আৰু তাৰ পাছত পুনৰ কেতিয়াও নহ'ব,
 আনকি পুৰুষানুশ্ৰমে অনেক বছৰলৈকে পুনৰ নহ'ব।
 ৩ তাৰ আগত অগ্নিয়ে গ্ৰাস কৰিছে,
 আৰু তাৰ পাছত অগ্নিশিখা জ্বলিছে।
 তাৰ আগত দেশখন এদন বাৰীৰ নিচিনা,
 আৰু তাৰ পাছত ধ্বংস কৰা মৰুভূমিৰ নিচিনা।
 এনেকি একোৱেই তাৰ পৰা ৰক্ষা নাপায়।
 ৪ সিহঁতৰ আকৃতি যোঁৱাৰ আকৃতিৰ নিচিনা,
 আৰু সিহঁত অশ্বাৰোহী সকল দৰে যোৱাৰ দৰে বেগেৰে যায়।
 ৫ সিহঁতে জপিওৱা শব্দ পৰুতবোৰৰ টিঙত চলা ৰথসমূহৰ শব্দৰ নিচিনা,
 সিহঁত খোৱা শব্দ নৰা গ্ৰাসকাৰী অগ্নিশিখাৰ শব্দৰ নিচিনা,
 সিহঁত যুদ্ধলৈ বেহ পতা পৰাক্ৰমী এক জাতিৰ সদৃশ।
 ৬ সিহঁতৰ আগত জাতিবোৰে যাতনা পায়,
 আৰু সিহঁতৰ আটাইৰে মুখ বিবৰ্ণ হয়।
 ৭ সিহঁতে বীৰসকলৰ দৰে লৰ মাৰে;
 সিহঁতে যুদ্ধাৰু নিচিনাকৈ গড়ত উঠে;
 সিহঁতে নিজ নিজ শাৰীত থাকে,
 আৰু তাক নভঙাকৈ নিজ নিজ পথত যাংবা কৰে।
 ৮ সিহঁতে ইটাৰে সিটাৰে ঠেলাঠেলি নকৰে;
 প্ৰতিজনে নিজ নিজ পথত যাংবা কৰে;
 সিহঁতে নিৰাপত্তা ব্যৱস্থাত বলপূৰ্বক প্ৰবেশ কৰে,
 আৰু সিহঁতে পৰিলেও যাংৰাপথৰ পৰা বাহিৰ নহয়।
 ৯ সিহঁতে নগৰত ভ্ৰমি ফুৰে,
 গড়ৰ ওপৰত লৰ মাৰে,
 উঠি ঘৰৰ ভিতৰত সোমায়,
 আৰু চোৰৰ দৰে খিডিকিয়েদি সোমায়।
 ১০ সিহঁতৰ আগত পৃথিৱী কঁপে,
 আকাশ-মণ্ডল জোকাৰ খায়,
 চন্দৰ আৰু সূৰ্য অন্ধকাৰময় হয়,
 আৰু তৰাবোৰে নিজৰ পোহৰ নিদিয়।
 ১১ যিহোৱাই নিজ সৈন্যসামন্তৰ আগত নিজ কণ্ঠধ্বনি শুনাইছ,
 কিয়নো তেওঁৰ বাহিনী অতিশয় অধিক;
 কাৰণ তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰোঁতাসকল বলৱান।
 কিয়নো যিহোৱাৰ দিন মহা আৰু অতি ভয়ানক।
 কোনে তাক সহন কৰিব পাৰে?
 ১২ যিহোৱাই কৈছে, “তথাপি এতিয়াও”,
 “তোমালোকৰ সমস্ত মনেৰে সৈতে মৌলৈ ঘূৰা। লয়োন, ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰা।”
 ১৩ আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ বশ্ৰুৰ নিছিৰি, হৃদয় ছিৰা,
 তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ ঘূৰা।
 কিয়নো তেওঁ কৃপাময় আৰু দয়ালু,
 ক্ৰোধত ধীৰ আৰু দয়াত মহান,
 আৰু অমঙ্গলৰ পৰা নিজকে ঘূৰাওঁতা।
 ১৪ কোনে জানে? তেওঁ ঘূৰি মন পাল্টাব পাৰে,
 আৰু নিজৰ পাছত আশীৰ্বাদ দি যাব পাৰে,
 তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশে দিবলৈ ভক্ষ্য নৈবেদ্য থৈ যাব পাৰে।
 ১৫ তোমালোকে চিয়োনত শিঙা ৰজোৱা,
 পবিংৰ উপবাস নিৰূপণ কৰা,
 পবিংৰ সমাজ গোট খাবলৈ ঘোষণা কৰা।
 ১৬ লোকসকলক গোটাৱা,
 সমাজখন পবিংৰ কৰা,
 পৰিচাৰকসকলক গোটাৱা,

শিশুসকলক গোটোৱা

আৰু পিয়াহ খোৱাসকলক গোটোৱা।

দৰা নিজৰ কোঠালিৰ পৰা,

আৰু কন্যা নিজৰ বিয়াৰ তন্তুৰ পৰা ওলাই আহক।

17 যিহোৱাৰ পুৰোহিত, পৰিচাৰকসকল,

যজ্ঞ-বেদী আৰু বাৰাণ্ডাৰ মাজৰ ঠাইত কৰন্দন কৰক। তেওঁলোকক ক'বলৈ দিয়া, “হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলক দয়া কৰা,

আৰু তোমাৰ আধিপত্যক ধিক্কাৰৰ বিষয় হ'বলৈ নিদিবা,

যাতে তেওঁলোকৰ ওপৰত জাতি সমূহে শাসন কৰিব।

কিয় তেওঁলোকে জাতি সমূহৰ মাজত ক'ব,

কত তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ?”

ঈশ্বৰৰ দয়া, তেওঁৰ দাস সকলৰ মঙ্গল, আৰু তেওঁৰ শংৰুবোৰৰ বিনাশ।

18 তেতিয়া যিহোৱা নিজ দেশৰ বাবে উদ্যোগী

আৰু নিজ লোকসকললৈ দয়ালু হ'ল।

19 যিহোৱাই উত্তৰ দি তেওঁৰ লোকসকলক ক'লে:

“চোৱা, মই তোমালোকলৈ শস্য, দৰাফাৰস, আৰু তেল পঠিয়াম। তোমালোক তাৰেই তৃপ্ত হবা,

মই পুনৰ জাতি সমূহৰ মাজত তোমালোকক ধিক্কাৰৰ বিষয় নকৰিম।

20 মই তোমালোকৰ পৰা উত্তৰদেশীয় সৈন্য-সামন্তক দূৰ কৰিম,

আৰু মই তাক শুকান আৰু ধ্বংস কৰা দেশলৈ খেদি দিম।

তাৰ আগ-ভাগ পূৰ সাগৰত,

আৰু তাৰ পাছ-ভাগ পশ্চিম সাগৰত পেলাই দিম;

তাতে তাৰ গেলা গন্ধ ওলাব,

দূৰগন্ধ উঠিব।

কাৰণ সি মহা কাৰ্য কৰিলে।”

21 হে দেশ ভয় নকৰিবা, উল্লাসিত হৈ আনন্দ কৰা,

কিয়নো যিহোৱাই মহা কাৰ্য কৰিলে।

22 হে পথাৰৰ পশুবিলাক, ভয় নকৰিবা,

কিয়নো মৰুভূমিত থকা চৰণীয়া ঠাইত ঘাঁহ গজিছে,

গছে গুটি ধৰিছে,

ডিমৰু গছ আৰু দৰাফালতাই নিজ নিজ ফল উপায় কৰিছে।

23 হে চিয়োনৰ সন্তানসকল, তোমালোক আনন্দিত হোৱা,

আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাত উল্লাস কৰা;

কিয়নো তেওঁ তোমালোকক উচিত পৰিমাণে* আগতীয়া বৰষুণ দিছে,

আৰু আগৰ দৰে জাকে জাকে আগতীয়া আৰু শেষতীয়া বৰষুণ বৰষাইছে।

24 মৰণা মৰা খলাবোৰ শস্যৰে পূৰ হ'ব,

দৰাফাৰস আৰু তেলেৰে কুণ্ডবোৰ উপচি পৰিব।

25 “আৰু তোমালোকৰ মাজলৈ মই পঠোৱা সৈন্যসামন্তই, কাকতী ফৰিং,

চেলেকা ফৰিং, বিনাশকাৰী ফৰিং, আৰু কুটি খোৱা ফৰিঙে সেই কেইবছৰ খোৱাখিনি মই পুনৰায় তোমালোকক দিম।

26 তাতে তোমালোকে পৰচুৰ পৰিমাণে খাই তৃপ্ত হবা,

যিহোৱাৰ নাম প্ৰশংসা কৰিবা,

আৰু তোমালোকলৈ আচৰিতৰূপে কাৰ্য কৰা তোমালোকৰ ঈশ্বৰ,

মোৰ সন্তান সকলে কেতিয়াও পুনৰ লাজ নাপাব।

27 তেতিয়া মই যে ইশ্বায়েলৰ মাজত আছোঁ,

মই যে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা,

আৰু আন কোনো যে নাই, তাক তোমালোকে জানিবা;

মোৰ সন্তান সকলে কেতিয়াও পুনৰ লাজ নাপাব।

28 তাৰ পাছতে

মই গোটেই মনুষ্যজাতিৰ ওপৰত মোৰ আত্মা বাকি দিম,

তাতে তোমালোকৰ পো-জীসকলে ডাববাণী প্ৰচাৰ কৰিব।

তোমালোকৰ বৃদ্ধসকলে সপোন দেখিব,

আৰু তোমালোকৰ য়ৱক-য়ৱতীসকলে দৰ্শনা পাব।

* 2 অধ্যায়:23 তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰ বৰষুণ † 2 অধ্যায়:28 পাঁচনিৰ কৰ্ম 2:16-17

29 আৰু দাস-দাসীসকলৰ ওপৰতো
সেই কালত মোৰ আত্মা বাকি দিম।
30 মই তেজ, অগ্নি, ধূঁৱাস্তম্ভৰে
আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱীত অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱাম।
31 যিহোৱাৰ সেই মহা আৰু ভয়ানক দিন অহাৰ আগেয়ে
সূৰ্য অন্ধকাৰত পৰিণত হ'ব,
আৰু চন্দৰ তেজলৈ পৰিৱৰ্তন হ'ব।
32 যিকোনোৱে যিহোৱাৰ নাম ল'ব, তেওঁ উদ্ধাৰ পাব।
কিয়নো যিহোৱাই এইদৰে কৈছে,
“পৰিৎৰাণ আৰু ৰক্ষা পোৱাসকলৰ মাজৰ পৰা
পৰিৎৰাণ পোৱা আৰু ৰক্ষা পোৱাসকলৰ মাজৰ পৰা
যিহোৱাই যিসকলক আহ্বান কৰিলে।

3 অধ্যায়

1 চোৱা, সেইবোৰ দিনত আৰু সময়ত,
মই যিহূদাৰ আৰু যিৰূচালেমৰ বন্দী-অৱস্থাত থকা লোকসকলক ঘূৰাই আনিম,
2 মই সকলো জাতিক গোটাই যিহোচাফটৰ* উপত্যকালৈ নমাই আনিম। সেই ঠাইত মই তেওঁলোকৰ বিচাৰ কৰিম,
কিয়নো মোৰ পৰজাবোৰক আৰু মোৰ যি উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপ ইশ্বৰয়েলক
তেওঁলোকে জাতিবোৰৰ মাজত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলে,
আৰু তেওঁলোকে মোৰ দেশ ভাগ বাঁটি ল'লে।
3 তেওঁলোকে মোৰ পৰজাসকলৰ কাৰণে চিঠি খেলালে,
ল'ৰাক বিক্ৰী কৰি তাৰ সলনি বেশ্যা ল'লে,
আৰু ছোৱালীক বিক্ৰী কৰি
পান কৰিবৰ অভিপ্ৰায়েৰে দৰাফাৰস কিনিিলে।
4 এতিয়া তোমালোকে মোৰ প্ৰতি কিয় খং কৰিছা,
হে তুৰ, চাঁদোন আৰু পলেষ্টিয়াসকলৰ আটাই অঞ্চল?
তোমালোকে মোক ক্ষতিপূৰণ দিয়া নে?
যদি তোমালোকে মোক ক্ষতিপূৰণ দিয়া,
তেতিয়া হ'লে মই অতি শীঘ্ৰে বেগেৰে গৈ তোমালোকে দিয়া ক্ষতিপূৰণৰ প্ৰতিফল তোমালোকৰ মূৰৰ ওপৰত দিম।
5 কিয়নো তোমালোকে মোৰ ৰূপ আৰু সোণ নিলা,
আৰু তোমালোকৰ মন্দিৰবোৰলৈ মোৰ উত্তম উত্তম মনোহৰ বস্তুবোৰ লৈ গলা।
6 তোমালোকে যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ সন্তান সকলক গৰীকসকলৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰিলা
যাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকক দেশৰ পৰা অপসাৰণ কৰি দূৰলৈ নিয়াৰ নিৰ্দেশ দিব পাৰে।
7 কিন্তু চোৱা, যি ঠাইত তোমালোকে তেওঁলোকক বিক্ৰী কৰিলা, সেই ঠাইৰ পৰা নিজ ঠাইলৈ ঘূৰিবলৈ মই তেওঁলোকক উদ্ধাৰ
কৰিম,
আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিকাৰৰ প্ৰতিফল মই তোমালোকৰ মূৰৰ ওপৰত দিম।
8 আৰু তোমালোকৰ পো-জীবোৰক
যিহূদাৰ সন্তান সকলৰ হাতত বিক্ৰী কৰিম।
তেওঁলোকে দূৰত থকা জাতি চিবায়ীয়া লোকসকলৰ ওচৰত
তেওঁলোকক বিক্ৰী কৰিব।
কিয়নো যিহোৱাই এই কথা ক'লে।
9 তোমালোকে জাতি সমূহৰ মাজত এই কথা ঘোষণা কৰা:
‘যুদ্ধ কৰিবলৈ সাজু হোৱা,
বীৰ লোকসকলক জাগ্ৰত কৰা,
তেওঁলোকক ওচৰলৈ আনা,
আৰু আটাই ৰণুৱা উপস্থিত হওঁক।
10 তোমালোকে তোমালোকৰ নাঙলৰ ফাল পিটি তৰোৱাল,
আৰু তোমালোকৰ কলম দিয়া কটাৰী পিটি যাঠী গঢ়োৱা।
“মই শক্তিশালী”,
এই বুলি দ্বন্দ্বল সকলে কওঁক।
11 হে চাৰিওফালে থকা জাতি সমূহ,

* 3 অধ্যায়:2 যিহোচাফটৰ যিহোৱাৰ বিচাৰ

অগ্ৰসৰ হোৱা আৰু আহা,
হে যিহোৱা,

তোমাৰ বীৰসকলক সেই ঠাইলৈ নমাই আনা।

12 জাতি সমূহ নিজে জাগি উঠক,
আৰু যিহোচাফটৰ উপত্যকালৈ আহক;
কিয়নো মই সেই ঠাইত
চাৰিওফালে থকা জাতি সমূহৰ বিচাৰ কৰিবলৈ বহিম।

13 তোমালোকে কাঁচি লগোৱা,
কিয়নো শস্য পকিল।
আহাঁ দৰাফ্ৰাকুণ্ড গচকা,
কিয়নো দৰাফ্ৰাকুণ্ড পৰিপূৰণ হৈছে,
আৰু ৰসৰ আধাৰবোৰ উপচি পৰিছে, কিয়নো তেওঁলোকৰ দুষ্টতা অধিক।”

14 তাত আলোড়ন হৈছে। সোধ-বিচাৰ কৰা উপত্যকাত আলোড়ন হৈছে।।
কিয়নো সোধ-বিচাৰৰ উপত্যকাত দণ্ড দিব লগা যিহোৱাৰ দিন ওচৰ হৈছে।

15 সুৰ্য আৰু চন্দৰ অন্ধকাৰ হৈছে,
আৰু তৰাবোৰে নিজৰ পোহৰ নিদিয়া হৈছে।

16 যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা গৰ্জ্জন কৰিব,
আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা নিজৰ মাত শুনাব।

আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী কঁপিব,
কিন্তু যিহোৱা নিজ প্ৰজাসকলৰ আশ্ৰয়
আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ কোঠাম্বৰূপ হ'ব।

17 “তেতিয়া মই যে মোৰ পৰিৎৰ পৰ্বত চিয়োনত বাস কৰোঁতা তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা,
সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা।

তেতিয়া যিৰূচালেম পৰিৎৰ হ'ব,
আৰু কোনো বিদেশী সৈন্য দলে তাৰ মাজেদি পুনৰ অহা-যোৱা কৰিব নোৱাৰিব।

18 সেই দিনা
পৰ্বতবোৰৰ পৰা নতুন দৰাফ্ৰাৰস টোপা-টোপে পৰিব,
ওখ পৰ্বতবোৰৰ পৰা গাখীৰৰ সূঁতী বৈ যাব,
যিহূদাৰ আটাই জুৰিবোৰৰ পানী বৈ যাব,
আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা এটা ভুমুক ওলাই চিটীমৰ উপত্যকাত পানী দিব।

19 যিহূদাৰ সন্তানসকলক কৰা অত্যাচাৰৰ কাৰণে মিচৰ ধ্বংসস্থান হ'ব,
আৰু ইদোম ধ্বংস-অৰণ্য হ'ব,
কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ দেশতে নিৰ্দোষীৰ ৰক্তপাত কৰিলে।

20 কিন্তু যিহূদী চিৰকাললৈকে,
আৰু যিৰূচালেম পুৰুষানুৰূপে থাকিব।

21 মই তেওঁলোকৰ যি ৰক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰ সধা নাই, সেই ৰক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰ সাধিম†,
কিয়নো যিহোৱাই চিয়োনত বাস কৰিছে।

† 3 অধ্যায়:21 যিসকলক মই শাস্তি নিদিয়াকৈ উভতি আহিলোঁ, তেওঁলোকৰ ৰক্তপাতৰ শাস্তি নিদিয়াকৈ মই উভতি নাহোঁ।

আমোচ

গ্রন্থ ৰচয়িতা

আমোচ পুস্তকৰ 1:1 পদে চিহ্নিত কৰে যে, আমোচ পুস্তকৰ লিখক ভাববাদী আমোচ। টেকোৱাত এদল মেৰৰখীয়াৰ মাজত ভাববাদী আমোচে বসবাস কৰিছিল। আমোচে স্পষ্টৰূপে তেওঁৰ লিখনিত কৈছে যে, তেওঁ কোনো ভাববাদীৰ পৰিয়ালৰ পৰা অহা নাই, আনকি তেওঁ নিজেও এজন বুলি বিবেচনা নকৰে। ঈশ্বৰে মহামাৰীৰ দ্বাৰা আৰু জুইৰ দ্বাৰা সোধবিচাৰৰ ভীতিপ্ৰদৰ্শন কৰে, কিন্তু আমোচৰ প্ৰাৰ্থনা আছিল ইশ্ৰায়েলৰ প্ৰতি ক্ষমাপৰায়ণ হোৱা।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 760-750 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

আমোচে ইশ্ৰায়েলৰ উত্তৰাঞ্চলৰ সাম্ৰাজ্যত থকা বৈএল আৰু চমৰীয়াত প্ৰচাৰ কৰিছিল।

প্ৰাপক

আমোচ পুস্তকৰ মূল দৰ্শকসকল আছিল ইশ্ৰায়েলৰ উত্তৰাঞ্চল আৰু ভবিষ্যত বাইবেলৰ পাঠকসকল।

উদ্দেশ্য

ঈশ্বৰে অহংকাৰ গৃণা কৰে। লোকসকলে বিশ্বাস কৰে যে তেওঁলোকৰ যথেষ্ট আছে আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা অহা সকলোবোৰ তেওঁলোকে পাহৰি যায়। হলেও ঈশ্বৰে সকলো লোককে মূল্য দিয়ে, দুখীয়াসকলৰ দুৰ্বল ব্যৱস্থাৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্ক কৰে। অৱশেষত ঈশ্বৰে আন্তৰিকতাপূৰ্ণ আৰাধনাৰ সৈতে তেওঁক সন্মান দিয়া ব্যৱহাৰ দাবী কৰে। আমোচৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ বাক্যই ইশ্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ সুবিধাৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্দেশ কৰিছিল, এই লোকসকল যিসকলে তেওঁলোকৰ চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰিব পৰা নাছিল, যিসকলে কেৱল আনৰ পৰা সুবিধাহে গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু যিসকলে মাত্ৰ তেওঁলোকৰ উচিতটোহে বিচাৰি ফুৰিছিল।

মূল বিষয়

সোধবিচাৰ

প্ৰান্তৰেখা

1. জাতি সমূহৰ ওপৰত অহা ধ্বংস — 1:1-2:16
2. ভাববাণীপূৰ্ণ আহ্বান — 3:1-8
3. ইশ্ৰায়েলৰ বিচাৰ — 3:9-9:10
4. পুনৰুদ্ধাৰ — 9:11-15

1 আমোচ তকেৱাৰ মেৰ-ছাগ ৰখীয়াসকলৰ মাজৰ এজন আছিল। তেতিয়া যিহূদাৰ ৰজা আছিল উজ্জিয়া আৰু ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা আছিল যোৱাচৰ পুত্ৰ যাৰবিয়াম। ভূমিকম্পৰ দুবছৰৰ আগেয়ে ইশ্ৰায়েলৰ বিষয়ে আমোচে এই সকলো দৰ্শন পায়।

ইশ্ৰায়েলৰ প্ৰতিবেশীসকলৰ দণ্ড - অৰামৰ দণ্ড

2 আমোচে ক'লে, “যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা গৰ্জজন কৰিছে, আৰু যিৰূশালেমৰ পৰা উচ্চশ্বৰে কথা কৈছে। মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰৰ চৰণীয়া ঠাইবোৰৰ শোক হ'ব আৰু কৰ্মিল পৰ্বতৰ চূড়া শুকাই গৈছে।”

3 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “দম্বেচকৰ তিনিটা এনে কি চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো শস্যৰ মৰণা মৰা লোহাৰ যন্ত্ৰে তেওঁলোকে গিলিয়দক মাৰিলে। 4 সেইবাবে মই হজায়েলৰ ৰাজপ্ৰাসাদৰ ওপৰত অগ্নি নিক্ষেপ কৰিম; সেই জুইয়ে বিন-হদদৰ দুৰ্গবোৰ গৰাস কৰিব। 5 মই দম্বেচকৰ দুৱাৰৰ ডাঙৰোৰ ভাঙি পেলাম। মই আনৰ উপত্যকাৰ পৰা বাসিন্দাসকলক* আৰু বৈএল-এদনৰ পৰা ৰাজদণ্ড ধৰা লোকক উচ্ছন্ন কৰিম; অৰামৰ† লোকসকল বন্দী হৈ কীৰ্ত্তিলা যাব।”

ফিলিস্তিনীয়াসকলৰ দণ্ড

6 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “গাজাৰ তিনিটা, এনে কি, চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো ইদামৰ হাতত শোধাই দিবৰ কাৰণে তেওঁলোকে সকলো লোকক বন্দী কৰি লৈ গৈছিল। 7 সেইবাবে মই গাজাৰ প্ৰাচীৰৰ ওপৰত অগ্নি নিক্ষেপ কৰিম; সেই অগ্নিয়ে তাৰ দুৰ্গবোৰ গৰাস কৰি পেলাব। 8 মই অচুদেদৰ বাসিন্দাসকলক আৰু অস্তিলোনৰ পৰা ৰাজদণ্ড ধৰা লোকক উচ্ছন্ন কৰিম; মই ইশ্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত চলাম আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ অৱশিষ্ট জীৱিত লোক বিনষ্ট হ'ব।”

তুৰৰ দণ্ড

9 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুৰৰ তিনিটা এনে কি, চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো ভাত্ৰবোধৰ চুক্তি অগ্ৰাহ্য কৰি তেওঁলোকে সকলো লোকক ইদামৰ হাতত শোধাই দিলে। 10 সেইবাবে মই তুৰৰ প্ৰাচীৰৰ ওপৰত অগ্নি নিক্ষেপ কৰিম; সেই জুইয়ে তাৰ দুৰ্গবোৰ গৰাস কৰি পেলাব।”

ইদামবাসীৰ দণ্ড

* 1 অধ্যায়:5 ৰজা † 1 অধ্যায়:5 অৰামৰ চিৰিয়া

11 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “ইদামৰ তিনিটা, এনে কি চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো সকলো দয়া-মমতা ত্যাগ কৰি ইদামে হাতত তৰোৱাল লৈ নিজ ভাইবোৰক খেদিলে; তেওঁলোকৰ ভয়ঙ্কৰ শ্ৰেৰাধ অবিৰামে চলি আছিল আৰু তেওঁলোকে তাক চিৰকাল ধৰি ৰাখিছিল। 12 সেইবাবে মই তৈমনৰ ওপৰলৈ অগ্নি নিক্ষেপ কৰিম; সেই অগ্নিয়ে বশ্বৰ ৰাজঅট্টালিকাবোৰ গ্ৰাস কৰি পেলাব।”

অস্মোনবাসীৰ দণ্ড

13 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “অস্মোনৰ লোকসকলৰ তিনিটা, এনে কি চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো নিজৰ সীমা ব্যাবৰ কাৰণে তেওঁলোকে গিলিয়দৰ গৰ্ভৱতী মহিলাসকলৰ উদৰ ফালিলে। 14 সেইবাবে যুদ্ধৰ দিনত বিজয়ধ্বনিৰ সৈতে, ভয়ঙ্কৰ বা'ম্বৰলী বতাহৰ দিনত ধুমুহাৰে সৈতে মই বৰাৰ প্ৰাচীৰবোৰত জুই লগাই দিম; সেয়ে ৰাজঅট্টালিকাবোৰ গ্ৰাস কৰি পেলাব। 15 তেওঁলোকৰ ৰজা আৰু তেওঁলোকৰ অধিকাৰীসকলক একেলগে বন্দী কৰি লৈ যোৱা হ'ব।”

2 অধ্যায়

মোৱাবৰ দণ্ড

1 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মোৱাবৰ তিনিটা, এনে কি চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো সি ইদামৰ ৰজাৰ হাড়বোৰ পুৰি চূৰণ কৰিলে। 2 সেইবাবে মই মোৱাবৰ ওপৰলৈ অগ্নি নিক্ষেপ কৰিম; সেয়ে কৰিয়োতৰ দুৰ্গবোৰ গ্ৰাস কৰি পেলাব; যুদ্ধৰ ধ্বনি আৰু ভীষণ শিঙাৰ শব্দেৰে সৈতে কোলাহলৰ মাজত মোৱাবৰ পতন হ'ব। 3 মোৱাবৰ মাজৰ পৰা মই বিচাৰকৰ্ত্তাক উচ্ছন্ন কৰিম আৰু তেওঁৰ লগত সকলো অধিকাৰীকো বধ কৰিম।”

যিহূদাৰ দণ্ড

4 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “যিহূদাৰ তিনিটা, এনে কি চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম। কিয়নো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা অগ্ৰাহ্য কৰিলে; তেওঁৰ বিধিবোৰ পালন নকৰিলে; তেওঁলোকৰ পুৰুষপুৰুষসকলে যি মিথ্যা দেৱতাবোৰৰ পাছত চলিছিল, তেওঁলোকো সেইদৰে বিপথে গ'ল। 5 সেইবাবে মই যিহূদাৰ ওপৰলৈ অগ্নি নিক্ষেপ কৰিম আৰু সেয়ে যিৰূচালেমৰ দুৰ্গবোৰ গ্ৰাস কৰি পেলাব।

ইস্ৰায়েলৰ দণ্ড।

6 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “ইস্ৰায়েলৰ তিনিটা, এনে কি চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কাৰণ তাৰ লোকসকলে ৰূপৰ বিনিময়ত সোণ লোকক আৰু এযোৰ জোতাৰ বিনিময়ত দৰিদ্ৰক বিক্ৰি কৰে। 7 তেওঁলোকে দৰিদ্ৰৰ মূৰবোৰ মাটিৰ ধূলিত গছকে আৰু পীড়িতসকলক পথৰ পৰা দুৰলৈ ঠেলি পঠায়। পিতৃ আৰু পুত্ৰই একেজনী যুৱতীৰ সৈতে শয়ন কৰে আৰু এইদৰে মোৰ পবিত্ৰৰ নাম অপবিত্ৰ কৰে। 8 তেওঁলোক প্ৰত্যেক যজ্ঞ-বেদীৰ কাষত বন্ধকত লোৱা কাপোৰৰ ওপৰত শোৱে। জৰিমনা কৰি পোৱা ধনেৰে দ্ৰাক্ষাৰস কিনি তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ মূৰিৰত পান কৰে। 9 ইস্ৰায়েলীয়সকল যদিও এৰচ গছৰ নিচিনা ওখ আৰু অস্মোন গছৰ নিচিনা শক্তিশালী, আছিল তথাপিও তোমালোকৰ সম্মুখতে মই সেই ইস্ৰায়েলীয় লোকক ধ্বংস কৰিলোঁ; মই ওপৰত থকা তেওঁলোকৰ ফল আৰু তলত থকা তেওঁলোকৰ শিপা নষ্ট কৰিলোঁ। 10 সেই ইস্ৰায়েলীয়সকলৰ দেশত আধিপত্য দিবৰ কাৰণে ময়েই মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনি চম্পন বছৰলৈকে মৰুপ্ৰান্তৰত লৈ ফুৰালোঁ। 11 হে ইস্ৰায়েলবাসী, মই যে তোমালোকৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোক ভাববাদী আৰু যুৱকসকলৰ মাজৰ কোনো কোনোক নাচৰীয়া হিচাবে বাচি ল'লোঁ, এই কথা জানো সত্য নহয়?” যিহোৱাই ইয়াকে কৈছে। 12 “কিন্তু তোমালোকে সেই নাচৰীয়াসকলক দৰাক্ষাৰস পান কৰা আৰু ভাৱবাদী প্ৰচাৰ কৰিবলৈ সেই ভাৱবাদীসকলক নিষেধ কৰিলা।

13 চোৱা, শস্যভৰা গাড়ীৰ তলত শস্য পৰিলে যেনেকৈ গুড়ি হয়, তেনেকৈ এতিয়া মই তোমালোকক পিহি গুড়ি কৰিম। 14 সেই কালত দ্ৰুতগামী লোকেও পলায়ন কৰি ৰক্ষা পোৱাৰ উপায় নাথাকিব; বলবানে নিজৰ বল দেখাব নোৱাৰিব আৰু পৰাক্ৰমীজনেও নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিব; 15 ধনুৰুৰ স্থিৰভাৱে ৰৈ থাকিব নোৱাৰিব; বেগী দৌৰবিদজনে পলাব নোৱাৰিব; এনেকি অগ্ৰাৰোহীয়ে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিব। 16 যোদ্ধাসকলৰ মাজৰ অতি সাহায্য লোকেও সেই দিনা উলঙ্গ হৈ পলাই যাব।” ইয়াক যিহোৱাই কৈছে।

3 অধ্যায়

ইস্ৰায়েলৰ প্ৰতি সতৰ্কবাণী আৰু প্ৰথম দণ্ড

1 হে ইস্ৰায়েলৰ লোক সমূহ, তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে অৰ্থাৎ যিসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা মই উলিয়াই আনিলো, সেই গোটেই ফৈদৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাই কোৱা এই বাক্য শুনা; 2 “পৃথিৱীৰ সকলো ফৈদৰ মাজৰ পৰা মই কেৱল তোমালোককেই বাচি ল'লোঁ। এই কাৰণে তোমালোকৰ সকলো পাপ কাৰ্যৰ বাবে মই তোমালোকক দণ্ড দিম। 3 এক-পৰামৰ্শ নহলে দুজনে জানো একেলগে খোজ কাঢ়ে? 4 চিকাৰ নোপোৱাকৈ অৰণ্যত সিংহই জানো গৰ্জ্জন কৰে? একো নধৰাকৈ যুৱা সিংহই জানো তাৰ গাতৰ ভিতৰত গুজৰি থাকে? 5 ফালত টোপ নাথাকিলে জানো চৰাই ফালৰ ওচৰলৈ আহে? একো নধৰাকৈ জানো ফাল উফৰি উঠে? 6 নগৰত ৰণশিঙা বজালে পৰজাসকল জানো নৰ্কপিব? যিহোৱাই নঘটালে জানো নগৰত বিপৰ্যয় ঘটবে? 7 অৱশ্যে প্ৰভু যিহোৱাই তেওঁৰ দাস ভাৱবাদীসকলৰ ওচৰত নিজৰ পৰিকল্পনা প্ৰকাশ নকৰাকৈ একোকে নকৰে। 8 সিংহই গৰ্জ্জন কৰিলে কোনে ভয় নকৰিব? প্ৰভু যিহোৱাই কবলৈ কলে কোনে ভাৱবাদীৰূপে কথা নোকোৱাকৈ থাকিব পাৰিব? 9 তোমালোকে

অচুদোদ আৰু মিচৰৰ সকলো দুৰ্গৰ লোকসকলৰ ওচৰত পৰচাৰ কৰি কোৱা, ‘তোমালোকে চমৰিয়াৰ পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত গোট খোৱা; চোৱা, তাৰ মাজত কিমান বিশৃঙ্খল হৈছে! লোকসকলৰ মাজত কিমান অত্যাচাৰ হৈছে!’”

10 কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “তেওঁলোকে ন্যায় কাৰ্য কৰিব নাজানে; তেওঁলোকৰ দুৰ্গবোৰৰ ভিতৰত তেওঁলোকে অত্যাচাৰ আৰু লুট-দ্বব্য সাঁচি থৈছে। 11 এই হেতুকে কোনো এজন শংখুৰে দেশ যোৱাও কৰিব; তেওঁ তেওঁলোকৰ শক্তিশালী প্ৰতিৰক্ষাৰ উপায়বোৰ ধ্বংস কৰিব আৰু দুৰ্গবোৰ লুট কৰিব।”

12 যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “মেৰ-ছাগ ৰখীয়াই যেনেকৈ সিংহৰ মুখৰ পৰা কেৱল মেৰ-ছাগৰ দুখন ঠেং বা কাণৰ এডোখৰ উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে, তেনেকৈ চমৰিয়াত যি ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলে বাস কৰে, তেওঁলোকে কেৱল শয্যাৰ চুক বা বিচনা চাদৰৰ এটা টুকুৰাৰ সৈতে উদ্ধাৰ পাব।”*

13 বাহিনীগণৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে, “তোমালোকে শুনা আৰু যাকোবৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিয়া। 14 কিয়নো মই যিদিনা পাপৰ কাৰণে ইস্ৰায়েলক দণ্ড দিম, সেইদিনা মই বৈএলৰ যজ্ঞবেদীবোৰ ভাঙি পেলাম; বেদীৰ শিংবোৰ ভাঙি মাটিত পৰিব। 15 মই জাৰকাল কটোৱা ঘৰ আৰু জহকাল কটোৱা ঘৰ ভাঙি পেলাম; হাতী দাঁতৰ শিল্পকাৰ্য কৰা ঘৰবোৰ নষ্ট কৰা হ’ব আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ ঘৰবোৰ ধ্বংস কৰা হ’ব।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

4 অধ্যায়

ইশ্ৰায়েল ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি নাহিল। ইস্ৰায়েলৰ প্ৰতি দ্বিতীয় দণ্ড।

1 হে চমৰিয়াৰ পৰ্বতত বাস কৰা বাচান*ৰ গাইৰ দৰে মহিলাসকল, তোমালোকে শুনা। তোমালোকে দুখীয়াক অত্যাচাৰ কৰা, অভাৱীসকলক চূৰণ কৰা, আৰু নিজ নিজ স্বামীক কোৱা, “আমাৰ কাৰণে পানীয় আনা।” 2 প্ৰভু যিহোৱাই নিজ পবিত্ৰতাৰ শপত খাই কৈছে: “চোৱা, সেই সময় নিশ্চয় আহিব, তেতিয়া হকেঁতা লগাই তোমালোকক টানি লৈ যোৱা হ’ব। তোমালোকৰ শেষজনকো বৰশীৰে টানি নিয়া হ’ব।” 3 তোমালোক প্ৰতিগৰাকীয়ে নিজৰ সম্মুখতে পোৱা নগৰৰ দেৱালৰ ভগ্নস্থানৰ মাজেদি পোনে পোনে বাহিৰ ওলাই যাবা আৰু তোমালোকক হৰ্মোনা† ফালে পেলোৱা হ’ব। মই যিহোৱাই এই কথা কৈছোঁ।

4 তোমালোক বৈএললৈ যোৱা আৰু পাপ কৰা; গিলগললৈ গৈ অধিক বেছি পাপ কৰা। তোমালোকে প্ৰতি ৰাতিপুৱা তোমালোকৰ উস্ৰগৰ বলি আৰু প্ৰতি তিনি দিনৰ দিনা তোমালোকৰ দশম ভাগ আনা। 5 তোমালোকে ধন্যবাদৰ অৰ্থে খমিৰ দিয়া পিঠা উস্ৰগ কৰা আৰু ইচ্ছাকৃতভাৱে দিয়া উস্ৰগৰ বিষয়ে পৰচাৰ কৰা; সেইবোৰৰ বিষয়ে ঘোষণা কৰা; কিয়নো, হে ইস্ৰায়েলৰ লোক সমূহ, তোমালোকে এই সকলো কৰিয়েই সন্তোষ পোৱা।” প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

6 “মই তোমালোকৰ নগৰবোৰত আহাৰ নিদি তোমালোকৰ দাঁত পৰিস্কাৰ কৰি ৰাখিলোঁ আৰু তোমালোকৰ সকলো ঠাইত অগ্নৰ অভাৱ কৰিলোঁ; তথাপি, তোমালোক মোলৈ ঘূৰি নাহিলা।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। 7 “শস্য দাবলৈ তিনি মাহ থাকোঁতেই মই তোমালোকৰ ওপৰত বৰষুণ পৰা বন্ধ কৰি দিলোঁ; এখন নগৰৰ ওপৰত বৰষুণ বৰষালোঁ আৰু আনখনত বৰষুণ বন্ধ কৰিলোঁ। এডোখৰ ভূমিয়ে বৰষুণ পালে আৰু আন এডোখৰে বৰষুণ নোপোৱাত শুকাই গ’ল। 8 পানী খাবৰ কাৰণে দুই তিনিখন নগৰৰ লোকসকলে চলং পলং কৰি আন নগৰলৈ গ’ল, কিন্তু যথেষ্ট পানী নাপালে। তথাপিও তোমালোক মোলৈ ঘূৰি নাহিলা।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। 9 “মই তোমালোকৰ শস্যবোৰ শুকাই যোৱা ৰোগ আৰু ভেঁকুৰ ধৰা ৰোগেৰে আঘাত কৰিলোঁ; তোমালোকৰ বাগানসমূহ, দৰাফাবাৰীবোৰ, ডিম্বু আৰু জিত গছবোৰ কাকতি ফৰিঙে খাই ধ্বংস কৰিলে; তথাপি তোমালোকে মোলৈ ঘূৰি নাহিলা।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। 10 মিচৰলৈ যেনেকৈ পঠাইছিলো, তেনেকৈ “মই তোমালোকৰ মাজলৈ মহামাৰী পঠালোঁ; তোমালোকৰ যুবকসকলক মই তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰিলোঁ; তোমালোকৰ যোঁৱাবোৰ লৈ গলোঁ; তোমালোকৰ ছাউনিৰ দুৰ্গন্ধ তোমালোকৰ নাকত সূমুৱাই দিলোঁ; তথাপি তোমালোকে মোলৈ ঘূৰা নাই।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। 11 মই, তোমালোকৰ ঈশ্বৰে চদোম আৰু ঘমোৰাক যেনেকৈ ধ্বংস কৰিছিলোঁ, তোমালোককো সেইদৰে ধ্বংস কৰিলোঁ। তোমালোক জুইৰ পৰা উলিয়াই অনা আধা পোৰা কাঠৰ নিচিনা থ’লো, তথাপিও তোমালোকে মোলৈ ঘূৰা নাই।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। 12 সেই কাৰণে, হে ইস্ৰায়েলৰ লোক সমূহ, মই তোমালোকলৈ ভয়ানক কিবা এটা ব্যৱহাৰ কৰিম; মই ভয়ানক ব্যৱহাৰ কৰিম বাবে হে ইস্ৰায়েলবাসী, তোমালোকে নিজ ঈশ্বৰৰ লগত সাক্ষাৎ হ’বলৈ যুগুত হোৱা। 13 কাৰণ চোৱা, যি জনাই পৰ্বতবোৰ নিৰ্ঘূষণ কৰে, বতাহ সৃষ্টি কৰে আৰু মানুহৰ ওচৰত নিজৰ ভাব প্ৰকাশ কৰে; যি জনাই ৰাতিপুৱাৰ পোহৰক অন্ধকাৰ কৰে আৰু পৃথিৱীৰ উচ্চস্থানবোৰত অহা-যোৱা কৰে, তেওঁৰ নাম বাহিনীগণৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

5 অধ্যায়

ইশ্ৰায়েলৰ কাৰণে বিলাপৰ গান

1 হে ইস্ৰায়েল-বংশ; মই তোমালোকৰ যি বিষয় লৈ বিলাপ কৰিছোঁ, সেই বিষয়ে তোমালোকে শুনা।

2 “কুমাৰী ইস্ৰায়েল পতিত হ’ল,

তেওঁ পুত্ৰ নুঠিব;

তেওঁক নিজৰ দেশৰ মাটিত পৰিত্যক্তা কৰি পেলাই থোৱা হৈছে,

* 3 অধ্যায়:12 সেই সময়ত বনৰীয়া জন্তুৱে আহি কোনো মেৰ-ছাগ বধ কৰিলে, তাৰ ৰৈ যোৱা অংশ গৰাকীৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা ৰখীয়াৰ কৰ্তব্য। যদি ৰখীয়াই এই কৰ্তব্য পালন নকৰে, তেন্তেহলে সেই মেৰ-ছাগৰ মূল্য ৰখীয়াজনে দিব লাগিব। * 4 অধ্যায়:1 অতি উস্ৰগৰ পানীয়লৈ ঠাই † 4 অধ্যায়:3 উচ্চভূমিৰ নিকট ঠাই

তেওঁক তুলিবলৈ কোনো নাই।”

3 কিয়নো পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “ইস্ৰায়েলৰ যি নগৰৰ পৰা এক হাজাৰ সৈন্য ওলাই যায়, তাৰে এশজন জীয়াই থাকিব আৰু যি নগৰৰ পৰা এশজন লোক ওলাই যায়, তাৰ মাত্ৰ দহ জন ইস্ৰায়েল-বংশলৈ অৱশিষ্ট থাকিব।”

যিহোৱাক বিচাৰি জীয়াই থাকা

4 যিহোৱাই ইস্ৰায়েল-বংশক এই কথা কৈছে, “তোমালোকে মোক বিচাৰা আৰু জীয়াই থাকা; 5 কিন্তু বৈএলক বিচাৰি নাযাব; গিলগলত নোসোমাবা, আৰু বেৰ-চেবলৈ নাযাবা; কিয়নো গিলগল অৱশ্যেই বন্দী হ’ব, আৰু বৈএল-এলৰ সৰ্বনাশ হ’ব।

6 তোমালোকে যিহোৱাক বিচাৰা, তাতে জীয়াই থাকিবা; নহলে তেওঁ যোচেফৰ বংশৰ* মাজত অগ্নিৰ দৰে জ্বলি উঠি গ্ৰাস কৰিব আৰু তাক নুমাৰলৈ বৈএলত কোনো নাথাকিব। 7 তোমালোকে সুবিচাৰক তিতালৈ পৰিণত কৰিছা আৰু ধাৰ্মিকতাক ভূমিসাল কৰিছা। 8 যি জনাই কৃত্তিকা আৰু মৃগশীৰ্ষ কালপুৰুষ নামৰ নক্ষত্ৰ মণ্ডলীক নিৰ্মাণ কৰিলে, অন্ধকাৰক পুৱাৰ পোহৰলৈ পৰিবৰ্তন কৰে, দিনক ৰাতিলৈ সলনি কৰে, যি জনাই সাগৰৰ জল সমূহক আহ্বান কৰি ভূমিৰ ওপৰত ঢালি দিয়ে, তেওঁৰ নাম যিহোৱা! 9 তেওঁ শক্তিশালী সৈন্যবোৰৰ ওপৰত হঠাৎ বিনাশ উপস্থিত কৰায়, তাতে দুৰ্গবোৰৰ ওপৰলৈ ধ্বংস নামি আহে।

10 নগৰৰ দুৱাৰত অন্যান্যৰ বিৰুদ্ধে থিয় হোৱাজনক, তোমালোকে ঘিণ কৰা আৰু সত্য কথা কোৱা জনক তুচ্ছ কৰা। 11 তোমালোকে দুখীয়াক অত্যাচাৰেৰে গছকি বলেৰে যেনে ধান আদায় কৰা। সেয়ে যদিও তোমালোকে কটা-শিলৰ ডাঙৰ ঘৰ তৈয়াৰ কৰিলা, তথাপিও তোমালোকে তাত বাস কৰিবলৈ নাপাবা; মনোহৰ দৰাক্ষাবাৰী পাতিলেও, তাৰ দৰাক্ষাৰস পান কৰিবলৈ নাপাবা। 12 কিয়নো, মই জানো তোমালোকৰ অপৰাধ কিমান অধিক আৰু তোমালোকৰ পাপবোৰ কিমান ভীষণ! তোমালোকে সা লোকৰ ওপৰত উদ্ভৱ কৰা আৰু ভেটী লোৱা; নগৰৰ দুৱাৰত তোমালোকে দৰিদ্ৰসকলৰ প্ৰতি অন্যান্য কৰিছা। 13 সেই বাবে এই, এই সময়ত বিজ্ঞ লোক মনে মনে থাকে; কিয়নো ই এক দুঃসময়।

14 তোমালোকে যাতে জীয়াই থাকিব পাৰা, সেইবাবে ভাল কামৰ পিছত যোৱা, বেয়া কামৰ পিছত নহয়। তেতিয়া তোমালোকে কোৱাৰ দৰে বাহিনীগণৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমালোকৰ লগত থাকিব। 15 যি মন্দ, তাক ঘিণ কৰা আৰু যি ভাল, তাক ভালপোৱা। নগৰৰ দুৱাৰত সুবিচাৰ স্থাপন কৰা; তেতিয়া কিজানি যোচেফৰ জীয়াই থকা অৱশিষ্ট লোকৰ প্ৰতি বাহিনীগণৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দয়া কৰিব। 16 সেইবাবে বাহিনীগণৰ ঈশ্বৰ পৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “নগৰৰ চকবোৰত লোকে বিলাপ কৰিব, আলিবোৰত হয়! হয়! কৰিব; তেওঁলোকে খেতিয়কক শোক কৰিবলৈ, আৰু শোক কৰাসকলক বিলাপ কৰিবলৈ মাতিব। 17 সকলো দৰাক্ষাবাৰীতে বিলাপ হ’ব, কিয়নো মই তোমালোকৰ মাজেদি যাম।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

প্ৰভুৰ দিন

18 তোমালোক যিসকলে পৰভুৰ বিচাৰৰ দিন চাবলৈ আকাংক্ষা কৰা, সেই লোকসকলক ধিক। তোমালোকে কিয় যিহোৱাৰ সোধবিচাৰৰ দিনলৈ আকাংক্ষা কৰা? সেই দিন অন্ধকাৰ, পোহৰ নহয়। 19 যেনেদৰে কোনো মানুহ সিংহৰ মুখৰ পৰা পলাই গৈ এটা ভালুকৰ সন্মুখত পৰে, নাইবা নিজৰ ঘৰত সোমাই দেৱালত হাত দিওঁতে তেওঁক সাপে খুটে, তেনেদৰেই হ’ব সেইদিন। 20 যিহোৱাৰ দিন জানো পোহৰ নহৈ অন্ধকাৰ নহ’ব? সেয়ে জানো উজ্জ্বলতা নথকা যোৰ অন্ধকাৰৰ দিন নহ’ব?

21 মই তোমালোকৰ পৰ্ববোৰ ঘিণ কৰোঁ, অগ্ৰাহ্য কৰোঁ; মই তোমালোকৰ ধৰ্ম-সভাবোৰত আনন্দ নকৰোঁ। 22 তোমালোকে মোৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকৰ হোম-বলি আৰু ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিলেও মই সেইবোৰ গ্ৰহণ নকৰিম; এনেকি তোমালোকে যদি হস্তপুষ্প পশুৰে মঙ্গলার্থক বলিও দিয়া, তথাপিও মই তালৈ দৃষ্টি নকৰিম। 23 তোমালোকৰ গানৰ কোলাহল মোৰ পৰা দূৰ কৰা; মই তোমালোকৰ বীণাৰ শব্দ শুনিব নোখোজোঁ; 24 কিন্তু ন্যায়বিচাৰ পানীৰ নিচিনাকৈ আৰু ধাৰ্মিকতা অবিৰামে বৈ থকা নদীৰ নিচিনাকৈ বৈ যাওঁক। 25 হে ইস্ৰায়েল-বংশ, মৰুপ্ৰান্তৰ চম্পিশ বছৰ তোমালোকে মোৰ উদ্দেশ্যে জানো কোনো বলি আৰু নৈবেদ্য আনিছিলো? 26 বৰং তোমালোকে নিজে নিৰ্মাণ কৰা তোমালোকৰ ৰজা-দেৱতা চিকুত! আৰু তৰা দেৱতা কিয়নৰ মূৰ্ত্তিক বৈ লৈ গৈছিলো। 27 সেয়ে, মই তোমালোকক দম্বেচকৰ সিফালে বন্দী হিচাবে লৈ যাম।” মই বাহিনীগণৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যি জনৰ নাম বাহিনীগণৰ ঈশ্বৰ।”

6 অধ্যায়

ভোগ-বিলাসত আত্মসন্তুষ্টি লভা লোকৰ স্তম্ভাপ

1 ধিক তোমালোক! তোমালোক যিসকল চিয়োনত নিচিন্তভাৱে আছা আৰু চমৰিয়া পাহাৰত নিৰাপদে বাস কৰি আছা, যি সকলৰ ওচৰলৈ ইস্ৰায়েল বংশৰ সকলো লোক সহায়ৰ বাবে আহে, তোমালোক জাতিবোৰৰ প্ৰধানসকলৰ মাজত প্ৰসিদ্ধ লোক। 2 তোমালোকে কলনিলৈ গৈ চোৱা; তাৰ পৰা হমাতলৈ যোৱা, তাৰ পাছত পলেষ্টীয়া লোকসকলৰ গাত নগৰলৈ নামি যোৱা; সেই ৰাজ্যবোৰতকৈ তোমালোকৰ এই দুই ৰাজ্য উত্তম নে? তোমালোকৰ সীমা, সেইবোৰৰ সীমাতকৈ ডাঙৰ নে? 3 তোমালোকে বেয়া দিনক দূৰ কৰি এক অত্যাচাৰীৰ ৰাজত্বক ওচৰ চপাই আনিলা। 4 যিসকলে হাতীদাঁতৰ পালেঙত শয়ন কৰে আৰু তেওঁলোকৰ শয্যাত আৰামেৰে দীঘল দি পৰে, জাকৰ পৰা মেৰ-ছাগ পোৱালি আৰু গোহালিৰ পৰা দামুৰি ভোজন কৰে; 5 যিসকলে বীণা বাদ্যেৰে অসাৰ্থক গীত গায়, দায়ুদৰ নিচিনাকৈ বাদ্য-যন্ত্ৰৰ গীত ৰচনা কৰে, 6 যিসকলে পাত্ৰবোৰৰ পৰা দৰাক্ষাৰস পান কৰে আৰু উত্তম সুগন্ধি তেলেৰে সৈতে নিজকে অভিষেক কৰে, কিন্তু যোচেফৰ বিনষ্টৰ কাৰণে তেওঁলোকে দুখ নকৰে! 7 গতিকে বন্দী হৈ অন্য দেশলৈ যাব লগা সকলৰ মাজত এইসকলেই প্ৰথমে দেশান্তৰিত হ’ব;

* 5 অধ্যায়:6 যোচেফৰ বংশৰ ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল † 5 অধ্যায়:26 চিকুত আৰু কিয়ন: অচুৰিয়া দেৱতাৰ নাম

তেতিয়া ভোগবিলাসত আৰামেৰে থকাসকলৰ চিঞৰ-বাখৰ নাইকিয়া হ'ব।⁸ বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ পৰভু যিহোৱাই নিজৰ নামেৰে শপত খাই কৈছে: “মই যাকোৱৰ অহংকাৰ আৰু তেওঁৰ দুৰ্গবোৰ ঘিণ কৰোঁ; সেই বাবে মই নগৰখন আৰু তাত থকা সকলোবোৰ আনৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম।”

⁹ তাতে এটা ঘৰত দহজন লোক জীয়াই থাকিলেও, তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ব।¹⁰ যেতিয়া কোনোবাজনৰ আশ্বীয়াই মৃতদেহ দাহ কৰিবৰ কাৰণে শৰটো ঘৰৰ পৰা বাহিৰলৈ দাঙি লবলৈ আহিব আৰু তেওঁ ঘৰৰ একেবাৰে ভিতৰত থকা কাৰোবাক “তোমাৰ লগত আন কোনোবা আছে নেকি” বুলি জানিবলৈ সুধিব; তেতিয়া তেওঁ ক'ব, “নাই।” তাতে সেই আশ্বীয়াই ক'ব, “মনে মনে থাকা! আমি যিহোৱাৰ নাম উল্লেখ কৰিব নাপায়।”

¹¹ কিয়নো চোৱা, যিহোৱাই আঙা দিব,

ডাঙৰ ডাঙৰ ঘৰ ডাঙি চূৰমাৰ হ'ব আৰু সৰু সৰু ঘৰ টুকুৰা-টুকুৰ কৰা হ'ব।

¹² যোঁৰাবোৰে জানো খলাবমা শিলনিত লৰ মাৰিব পাৰে?

কোনোৱে জানো তাত বলদেৰে হাল বাব পাৰে?

কিন্তু তোমালোকে ন্যায়বিচাৰক বিহঁলে পৰিণত কৰিলা আৰু

ধাৰ্মিকতাৰ ফলক তিতা ফাললৈ পৰিবৰতন কৰিলা।

¹³ তোমালোকে লো-দেৱাৰ*ত ব্যৰ্থ আনন্দ কৰিছা;

তোমালোকে কোৱা, “আমি জানো নিজৰ শক্তিকে কানয়িম† অধিকাৰ কৰা নাই?”

¹⁴ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, “হে ইশ্বায়েল-বংশ, চোৱা মই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে এক জাতিক উঠাম;

সেই জাতিয়ে লিবো হমাতৰ পৰা অৰাৱাৰ উপত্যকা পৰ্যন্ত তোমালোকৰ ওপৰত উপদ্ৰ কৰিব।”

7 অধ্যায়

ভৱিষ্যত দণ্ডৰ বিষয়ে আমোচৰ তিনিটা দৰ্শন।

¹ পৰভু যিহোৱাই মোক এই দৰ্শন দেখুৱালে: “চোৱা, যেতিয়া দ্বিতীয়বাৰ শস্য বাঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, সেই সময়ত তেওঁ কাকতি ফৰিংবোৰ সৃষ্টি কৰিছিল। ৰজাই প্ৰথম শস্য দেৱাৰ পাছত এইটো আছিল দ্বিতীয় শস্যৰ খেতি।² সেই কাকতি ফৰিংবোৰে যেতিয়া দেশৰ সকলো সেউজীয়া শাক-পাচলি খাই শেষ কৰি পেলাইছিল, তেতিয়া মই মিনতি কৰিলোঁ, “হে পৰভু যিহোৱা, অনুগ্রহ কৰি ক্ষমা কৰক; যাকোৱ নো কেনেকৈ জীয়াই থাকিব? তেওঁ যে অতি সৰু।”

³ তেতিয়া যিহোৱাই এই বিষয়ত মন সলনি কৰি ক'লে, “এইদেৰে নঘটিব।”

⁴ পৰভু যিহোৱাই মোক এইদেৰে দৰ্শন দিলে: যিহোৱা ঈশ্বৰে বিচাৰৰ অৰ্থে অগ্নিক মাতিলে। সেই অগ্নিয়ে মহাসমুদ্ৰক শুকুৱাই পেলালে আৰু ভূমিকো গৰাস কৰিবলৈ ধৰিলে।⁵ তেতিয়া মই কলোঁ,

“হে পৰভু যিহোৱা, “মই অনুৰোধ কৰিছোঁ,

আপুনি ক্ষান্ত হওঁক,

যাকোৱ নো কেনেকৈ জীয়াই থাকিব?

তেওঁ যে অতি সৰু।”

⁶ তেতিয়া যিহোৱাই এই বিষয়ত মন সলনি কৰি ক'লে, “এইদেৰে নঘটিব।”

⁷ তেওঁ মোক পুনৰ এটা দৰ্শন দিলে: পৰভুৱে এডাল ওলোম-জৰী হাতত লৈ, ওলোমৰ জোখ লৈ তৈয়াৰ কৰা এটা দেৱালৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল।⁸ যিহোৱাই মোক ক'লে, “হে আমোচ, তুমি কি দেখিছা?” তেতিয়া মই কলোঁ, “এডাল ওলোম জৰী দেখিছোঁ।” তেতিয়া পৰভুৱে ক'লে,

“চোৱা, মই মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ মাজত এডাল ওলোম-জৰী ৰাখিছোঁ।”

তেওঁলোকক মই আৰু কেতিয়াও ক্ষমা নকৰিম।

⁹ ইচহাকৰ বংশৰ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ ধ্বংস হ'ব

আৰু ইশ্বায়েলৰ পূণ্যধামবোৰ উচ্ছন্ন হ'ব;

মই তৰোৱাল লৈ যাৰবিয়ামৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে উঠিম।”

অমচিয়া পুৰোহিতৰ ৰজাক আপত্তি জনোৱা

¹⁰ তাৰ পাছত বৈএলৰ পুৰোহিত অমচিয়াই ইশ্বায়েলৰ ৰজা যাৰবিয়ামৰ ওচৰলৈ এই খবৰ কৈ পঠালে: “ইশ্বায়েলৰ বংশৰ মাজত আপোনাৰ বিৰুদ্ধে আমোচে চৰ্কাৰ কৰিছে; দেশৰ লোকসকলে তেওঁৰ কোনো কথা সহিব পৰা নাই।¹¹ আমোচে এই কথা কৈছে:

‘যাৰবিয়াম তৰোৱালৰ আঘাতৰ দ্বাৰাই মৃত্যু হ'ব;

ইশ্বায়েলে অৱশ্যেই নিজ দেশৰ পৰা বন্দী হৈ আন দেশলৈ যাব লাগিব।’”

¹² অমচিয়াই আমোচক ক'লে, “হে ডাৱবাদী, যোৱা! তুমি ইয়াৰ পৰা যিহূদা দেশলৈ গুচি যোৱা। তাতেই ডাৱবাদী হিচাবে জীৱিকা উলিওৱা আৰু তাতেই ডাৱবাদী প্ৰচাৰ কৰা।¹³ কিন্তু বৈএলত হলে পুনৰ ডাৱবাদী প্ৰচাৰ নকৰিবা; কিয়নো এই ঠাই ৰজাৰ পূণ্যধাম আৰু এক ৰাজকীয় মন্দিৰ*।”¹⁴ তেতিয়া আমোচে উত্তৰ দি অমচিয়াক ক'লে, “মই ডাৱবাদীও নহওঁ নাইবা ডাৱবাদীৰ শিষ্যও নহওঁ। মই এজন পশু-ৰখীয়া আৰু ডিমৰু গছবোৰৰ ফল সংগ্ৰহ† কৰোঁতা আছিলোঁ।¹⁵ যিহোৱাই

* 6 অধ্যায়:13 নগৰ, (যাৰ অৰ্থ অসাব)

† 6 অধ্যায়:13 নগৰ (যাৰ অৰ্থ ‘শক্তি’)

* 7 অধ্যায়:13 ৰাজপ্ৰসাদ

† 7 অধ্যায়:14 আপদাল কৰোঁতা

মোক মেৰ-ছাগৰ জাক চৰোৱা কাৰ্যৰ পৰা আনি মোক ক'লে, 'তুমি যোৱা আৰু মোৰ ইশ্বায়েলৰ লোকসকলৰ আগত গৈ ডাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা'।

16 তেনেহ'লে এতিয়া আপুনি যিহোৱাৰ বাক্য শুনক; আপুনি কৈছে, 'ইশ্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে ডাৰবাণী প্ৰচাৰ নকৰিবা আৰু ইছাহাকৰ বংশৰ বিৰুদ্ধেও প্ৰচাৰ নকৰিবা।' 17 সেইবাবে যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

'তোমাৰ ডাৰ্যা নগৰখনৰ মাজত বেষ্যা হ'ব,

তোমাৰ ল'ৰা-ছোৱালী তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব,

তোমাৰ মাটি জুখি জুখি আনৰ মাজত ভগাই দিয়া হ'ব;

তুমি নিজেও এক অশুচি[‡] দেশত মৰিবা,

ইশ্বায়েলক নিজ দেশৰ পৰা দেশান্তৰিত হ'ব।'

8 অধ্যায়

আমোচৰ চতুৰ্থ দৰ্শন

1 প্ৰভু যিহোৱাই, মোক পুনৰ এটা দৰ্শন দেখুৱালে: তেওঁ মোক এপাচি পকা ফল* দেখুৱালে। 2 তেওঁ ক'লে, "আমোচ তুমি কি দেখা পাইছা?" মই কলোঁ, "এপাচি পকা ফল†।" তেতিয়া যিহোৱাই মোক ক'লে,

"মোৰ পৰজা ইশ্বায়েলৰ শেষ সময় উপস্থিত হৈছে:

মই তেওঁলোকক কেতিয়াও পুনৰ ক্ষমা নকৰিম।

3 প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, "সেইদিনা ৰাজকীয়-মন্দিৰৰ গানবোৰ বিলাপৰ ধ্বনি হ'ব;

মৰা-শৰ অনেক হ'ব; সেইবোৰ নীৰৱে পেলোৱা হ'ব। "মনে মনে থাকা!"

4 তোমালোক যিসকলে দৰিদ্ৰক ভৰিৰে গছকা আৰু দুখীয়াক নাশ কৰিছা, তোমালোকে এই কথা শুনা।

5 তোমালোকে কোৱা যে,

"ন-জোনৰ উঁসৰ কেতিয়া শেষ হ'ব?

"আমি পুনৰ শস্য বিক্ৰী কৰিবৰ বাবে,

বিশ্বাস-দিন কেতিয়া শেষ হ'ব?

আমি বজাৰত যেহঁ বিক্ৰী কৰিবৰ বাবে,

আমি ঐফা[‡] সৰু কৰিম, চেকেল[§] বঢ়াম,

আৰু অন্যান্যৰ তুলাচনী ব্যৱহাৰ কৰি পৰবঞ্চনা কৰিম।

6 ৰূপৰ বিনিময়ত দৰিদ্ৰক আৰু এযোৰ জোতাৰ বিনিময়ত অভাৱীক কিনি ল'ম।

সাৰি পেলাই দিয়া যেহঁ বিক্ৰী কৰিম।"

7 যাকোৱৰ গৌৰৱৰ নামেৰে যিহোৱাই শপত খাই কৈছে, "মই নিশ্চয়ে তেওঁলোকে যি কাৰ্যবোৰ কৰিছে, তাৰ এটিকো কেতিয়াও নাপাহৰিম।"

8 ইয়াৰ বাবে জানো দেশ নকঁপিব?

তাৰ মাজত বাস কৰা সকলোৱে জানো বিলাপ নকৰিব?

গোটেই দেশখন নীল নদীৰ বন্যৰ দৰে ওফন্দি উঠিব, অশান্ত হ'ব আৰু পুনৰ নামি যাব,

ঠিক মিচৰৰ নদীখনৰ নিচিনাই হ'ব।

9 প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

"সেই দিনা মই দুপৰীয়াতে সূৰ্যক অস্ত যাবলৈ দিম,

দুপৰীয়াই পৃথিৱীক অন্ধকাৰ কৰিম।

10 মই তোমালোকৰ উঁসৰবোৰ শোকলৈ আৰু

তোমালোকৰ সকলো গান বিলাপলৈ পৰিণত কৰিম;

তোমালোক সকলোৰে কঁকালত শোকবস্ত্ৰৰ চট পিন্ধাম,

প্ৰত্যেকৰ মূৰ টকলা হ'ব;

একেটি পুংৰ বিয়োগৰ শোকৰ দৰে মই সেই সময়ক শোকলৈ পৰিণত কৰিম,

আৰু শেষলৈকে এই তিঙতাৰ দিন চলি থাকিব।

11 প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

"চোৱা, এনে দিন আহিছে, যেতিয়া মই দেশৰ মাজলৈ দুৰ্ভিক্ষ পঠাম;

লোকে তেতিয়া অন্নৰ বাবে ক্ষুধিত অথবা

পানীৰ বাবে তৃষ্ণাতুৰ নহ'ব।

কিন্তু যিহোৱাৰ বাক্য শুনাবৰ বাবে আকাল হ'ব।

12 লোকসকলে যিহোৱাৰ বাক্য বিচাৰি মৰু সাগৰৰ পৰা ভূমধ্য সাগৰলৈকে

আৰু উত্তৰৰ পৰা পূবলৈকে ভ্ৰমণ কৰি ইফালে সিফালে ঘূৰি ফুৰিব।

কিন্তু তাক নাপাব।

‡ 7 অধ্যায়:17 ঈশ্বৰক নজনা দেশত
দাম

* 8 অধ্যায়:1 দিমৰু ফল

† 8 অধ্যায়:2 দিমৰু ফল

‡ 8 অধ্যায়:5 ঐফা জোখা পাত্ৰ

§ 8 অধ্যায়:5 চেকেল

13 সেই সময়ত সুন্দৰী যুৱতী আৰু সুন্দৰ যুৱকসকল পিয়াহত মূৰ্ছা যাব।
 14 যিসকলে চমৰিয়াৰ পাপৰ* শপত খাই কয়,
 'হে দান, তোমাৰ জীৱন্ত দেৱতাৰ শপত'
 নাইবা কয়, 'বেৰ-চেবাৰ দেৱতাৰ শপত'
 তেওঁলোক পতিত হ'ব; পুনৰায় কেতিয়াও নুঠিব।

9 অধ্যায়

আমোচৰ পঞ্চম দৰ্শন আৰু ইস্ৰায়েলৰ বিনাশ

1 মই পৰভুক বেদীৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। প্ৰভুৱে ক'লে, "সন্তবোৰৰ শীৰ্ষস্থানত আঘাত কৰা যাতে তাৰ ভেঁটিবোৰ
 কঁপি উঠে।

সেই ঠাইৰ সকলো লোকৰ মূৰৰ ওপৰত যাতে সেইবোৰ ডোখৰ ডোখৰকৈ ভাঙি পৰে আৰু

যি সকল জীয়াই থাকিব, মই তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে বধ কৰিম;

তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনেও পলাই যাব নোৱাৰিব;

তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনেও সাৰিব নোৱাৰিব।

2 তেওঁলোকে চিয়োলৰ গভীৰ পথত গাত খান্দি গ'লেও,

মোৰ হাতে তাৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনিব।

তেওঁলোকে আকাশ পৰ্যন্ত উঠিলেও, তাৰ পৰা মই তেওঁলোকক নমাই আনিম।

3 তেওঁলোকে কৰ্মিল পাহাৰৰ চূড়াত নিজকে লুকুৱাই ৰাখিলেও,

তাৰ পৰা মই তেওঁলোকক বিচাৰি উলিয়াই ধৰি আনিম;

তেওঁলোকে মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা সাগৰৰ তলত গৈ লুকালেও,

সেই ঠাইত তেওঁলোকক দংশন কৰিবলৈ মই নাগক আজ্ঞা দিম,

তাতে সি তেওঁলোকক দংশন কৰিব।

4 শংৰুবোৰৰ দ্বাৰা তেওঁলোক বন্দী হৈ আন দেশলৈ গলেও,

সেই ঠাইতো মই তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ তৰোৱালক আজ্ঞা দিম।

মঙ্গলৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু অমঙ্গলৰ কাৰণেহে মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ দৃষ্টি ৰাখিম।

5 বাহিনীসকলৰ প্ৰভু যিহোৱাই দেশখনক চুলে, দেশ পমি যায়;

তাৰ বাস কৰা সকলোৱে শোক কৰে।

তেওঁৰ স্পৰ্শত গোটেই দেশ মিচৰৰ নীল নদীৰ দৰে বন্যাত ওফন্দি উঠে, তাৰ পাছত পুণৰায় নামি যায়।

6 তেওঁ আকাশ-মণ্ডলত নিজৰ উচ্চ কোঠালিবোৰ সাজিলে, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত নিজৰ চন্দৰতাপৰ দৰে আকাশ স্থাপন
 কৰিলে।

তেওঁ সমুদ্ৰৰ জলক আহ্বান কৰি ভূমিৰ ওপৰত ঢালি দিয়ে।

যি জনাই এই সকলো কৰে, তেওঁৰ নাম যিহোৱা।

7 যিহোৱাই কৈছে, "হে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল, তোমালোক জানো মোৰ ওচৰত কুচীয়া* লোকসকলৰ নিচিনা নোহোৱা?

মই জানো মিচৰ দেশৰ পৰা ইস্ৰায়েলক, কণ্ঠোৱৰ† পৰা পলেষ্টীয়াসকলক আৰু কীৰৰ পৰা অৰামীয়াসকলক‡ জানো
 উলিয়াই অনা নাই?

8 চোৱা, পৰভু যিহোৱাৰ দৃষ্টি অৱশ্যেই এই পাপপূৰ্ণ ৰাজ্যৰ ওপৰত আছে। পৃথিৱীৰ পৰা মই তাক উচ্ছন্ন কৰিম।

তথাপিও মই যাকোৱৰ বংশক সম্পূৰ্ণকৈ ধ্বংস নকৰিম।

9 মই এক আজ্ঞা দিম,

চালনীত যেনেকৈ শস্য চলা হয়, তেনেকৈ সকলো জাতিৰ মাজত মই ইস্ৰায়েল বংশক চালিম;

কিন্তু শস্যৰ এটা ধানো মাটিত নপৰিব।

10 মোৰ প্ৰজাসকলৰ সকলো পাপীলোকে কয়, "অমঙ্গলে আমাক ঢুকি নাপাব নাইবা আমাৰ ওচৰলৈ নাইব; তেওঁলোক
 সকলোৱে মৃত্যু তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হ'ব।

ইস্ৰায়েলৰ উদ্ধাৰ

11 যিহোৱাই কৈছে, "সেই দিনা মই দায়ুদৰ পৰি যোৱা পঁজাটো পুনৰায় তুলিম;

মই তাৰ ভাঙি যোৱা ফাটবোৰ মেৰামতি কৰিম,

ধ্বংসস্থানবোৰ ঠিক কৰিম,

তাক আগৰ নিচিনাকৈ পুনৰায় গঢ়িম;

12 যাতে ইস্ৰায়েলে ইদামৰ বাকী অংশ আৰু মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা সকলো জাতিবোৰৰ দেশ অধিকাৰ কৰিব পাৰে।"

যি জনে এই সকলো কাৰ্য কৰে, সেই জন ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা ঘোষণা কৰিছে।

13 যিহোৱাই পুনৰ কৈছে, "চোৱা, সেই দিনবোৰ নিশ্চয়ে আহিব,

* 8 অধ্যায়:14 চমৰিয়াৰ পাপ অৰ্থাৎ চমৰিয়াৰ মূৰ্তি † 8 অধ্যায়:14 মূৰ্তিপূজা * 9 অধ্যায়:7 ইথিউপিয়া † 9 অধ্যায়:7 ক্ৰীতি ‡ 9 অধ্যায়:7 চিৰিয়া

যেতিয়া হালোৱাই শস্য দোৱাজনক অতিক্ৰম কৰি আগবাঢ়িব;
 দ্ৰাক্ষাগুটি গচকাজনে গুটি বোৱাজনক লগ ধৰি অতিক্ৰম কৰি যাব;
 পৰ্বতবোৰৰ পৰা মিঠা দৰাক্ষাৰস জৰি জৰি পৰিব,
 আৰু সেইবাবে সকলো উপ-পৰ্বতবোৰক ধুই লৈ যাব।

14 বন্দী অৱস্থাত থকা মোৰ লোক ইস্ৰায়েলীয়াসকলক মই পুনৰ ঘূৰাই আনিম;
 তেওঁলোকৰ ধ্বংস হোৱা নগৰবোৰ পুনৰায় সাজিব আৰু সেইবোৰত বাস কৰিব;
 তেওঁলোকে আঙুৰ খেতি কৰি দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিব;
 তেওঁলোকে বাৰী পাতি তাৰ ফল ভোগ কৰিব;

15 মই ইস্ৰায়েলীয়া সকলক তেওঁলোকৰ দেশত বুম,
 যি দেশ মই তেওঁলোকক দিছোঁ, তাৰ পৰা তেওঁলোকক কেতিয়াও পুনৰ উঘলা নহব।”
 এই কথা তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে।

ওবদিয়া

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পুস্তক খন ওবদিয়া নামেৰে এজন ভাববাদীৰ প্ৰতি আৰোপিত, কিন্তু তেওঁৰ সম্পৰ্কে আমি কোনো জীৱনীসংক্ৰান্তীয় তথ্য পোৱা নাই। ইদামৰ বিদেশী জাতিৰ ওপৰত বিচাৰৰ ভাববাণীৰ যোগেদি ওবদিয়াৰ যিৰূচালেমৰ ওপৰত গুৰুত্ব আছিল, আমি অগ্ৰতঃ অনুমান কৰিব পাৰোঁ যে, ওবদিয়া যিহূদাৰ দক্ষিণাঞ্চলত পবিত্ৰ নগৰৰ ওচৰৰ কোনো ঠাইৰ পৰা আহিছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 605-586 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ মাজভাগত।

এইটো ধাৰণা হয় যে ওবদিয়া যিৰূচালেমৰ পতনৰ বহু পাছত লিখা নহয় (ওবদিয়া 11-14), এয়া হয়তো বেবিলনৰ নিৰ্বাসনত থকা অলপ সময়ৰ পাছত হ'ব পাৰে।

প্ৰাপক

এই আভীষ্ট দৰ্শকসকল আছিল ইদামীয়াসকলৰ আক্ৰমণৰ পৰিণামত যিহূদাত থকা লোকসকল।

উদ্দেশ্য

ওবদিয়া এজন ঈশ্বৰৰ ভাববাদী, যিজনে এই সুযোগ ব্যৱহাৰ কৰিছিল ঈশ্বৰ আৰু ইস্ৰায়েল উভয়ৰ পাপৰ বিৰুদ্ধে ইদামক নিন্দা কৰিছিল। ইদামীয়াসকল হ'ল এচৌৰ বংশধৰ আৰু ইস্ৰায়েলীসকল হ'ল তেওঁৰ যমজ ভাই যাকোবৰ বংশধৰ। এই দুজন ভাইৰ মাজত থকা কাজিয়াই তেওঁলোকৰ বংশধৰক ক্ষতি কৰিছিল। এই বিভাজনৰ কাৰণে ইদামীয়াসকলে মিচৰৰ পৰা ইস্ৰায়েলীসকল যাত্ৰা কৰি ওলাই অহাৰ সময়ত ইস্ৰায়েলক তেওঁলোকৰ দেশ পাৰ হোৱাত নিষেধ কৰিছিল। এই অহংবোধৰ পাপৰ বাবে এতিয়া প্ৰভুৰ ওচৰৰ পৰা বিচাৰৰ এটা শক্তিশালী বাক্যৰ প্ৰয়োজন হ'ল। যেতিয়া ঈশ্বৰৰ লোকসকলক উদ্ধাৰ কৰাৰ দৰে তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব, সেই শেষৰ দিনত চিয়ানৰ উদ্ধাৰ আৰু পৰিপূৰ্ণতাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰে এই পুস্তক খন সমাপ্ত হৈছিল।

মূল বিষয়

ন্যায় বিচাৰ

প্ৰান্তৰেখা

1. ইদামৰ সৰ্বনাশ — 1:1-14
2. ইস্ৰায়েলৰ চূড়ান্ত বিজয় — 1:15-21

ইদামৰ বিনাশ।

1 ওবদিয়াৰ দৰ্শন। পৰভূ যিহোৱাই ইদামৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি ক'লে: আমি যিহোৱাৰ পৰা বাৰতা শুনিবলৈ, আৰু দেশীয়াসীৰ মাজলৈ এজন ৰাজদূত পঠালোঁ। তেওঁ কৈছিল, “উঠা, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ তোমালোক উঠা।”² চোৱা, মই তোমাক দেশীয়াসীৰ মাজত সৰু কৰিম; আৰু তোমাক অতিশয় হেয়জ্ঞান কৰা হ'ব।

3 উচ্চস্থানত শিলৰ গুহাত বাস কৰা জনৰ মনৰ অহংকাৰে তেওঁক পৰবঞ্চনা কৰিলে। কোনে তোমাৰ মনত কয়, “কোনে মোক মাটিলৈ নমাৰ?”⁴ যিহোৱাই কৈছে, তুমি ঈগল পক্ষীৰ দৰে ওপৰলৈ উৰিলেও, আৰু তোমাৰ বাহ তৰাবোৰৰ মাজত স্থাপিত হ'লেও, মই তাৰ পৰা তোমাক নমাই আনিম।

5 তোমাৰ ওচৰলৈ যদি ৰাতি চোৱা বা ডকাইত আহে, তেনেহ'লে (তোমাক কিদৰে উচ্ছন্ন কৰা হৈছে) তেওঁলোকে কেৱল নিজৰ বাবে যথেষ্ট পৰিমাণে চুৰ কৰিব নে? যদি তোমাৰ ওচৰলৈ দৰাফাগুটি চাপোৱাসকল আহে তেনেহ'লে তেওঁলোকে সংগ্ৰহ কৰা দৰাফাগুটিৰ অৱশিষ্ট নাৰাখিব নে? 6 এচৌৰ সম্পত্তি কেনেকৈ লুট কৰা হৈছিল, আৰু তেওঁৰ গুপ্ত ধনবোৰ কেনেকৈ অনুসন্ধান* কৰি উলিওৱা হৈছিল!

7 তোমাৰ সৈতে সমস্ত স্থাপন কৰা লোকসকলে তোমাক নিজৰ বাটে সীমালৈকে পঠিয়াব। তোমাৰ সৈতে মিলেৰে থকা লোকসকলে তোমাক পৰবঞ্চনা কৰিলে, আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে অধিক প্ৰভাৱশীল হ'ল। তোমাৰ আহাৰ খোৱা লোকসকলে তোমাৰ বাবে ফাল্দ পাতে। ইদামৰ একো বিবেচনা শক্তি নাই। 8 যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনা মই ইদামৰ জ্ঞানী লোকসকলক ধ্বংস নকৰিম নে, আৰু এচৌৰ পৰ্বতৰ পৰা বিবেচনা দূৰ নকৰিম নে? 9 হে তেমন, তোমাৰ লোকসকল আতঙ্কিত হ'ব, সেয়ে সকলো লোকক এচৌৰ পৰ্বতৰ পৰা হত্যা কৰাৰ দ্বাৰাই উচ্ছন্ন কৰা হ'ব।

10 তোমাৰ ভাই যাকোবক কৰা অত্যাচাৰৰ বাবে তুমি লাজত পৰিবা, আৰু তুমি সৰুকালৰ বাবে উচ্ছন্ন হবা। 11 সেই দিনা তুমি আঁতৰি থাকিবা, আৰু অচিনাকী লোকে তেওঁৰ ধন-সম্পত্তি লৈ যাব। বিদেশীসকলে তেওঁৰ দুৱাৰত প্ৰবেশ কৰি, যিৰূচালেমৰ বাবে চিঠি খেলাব, আৰু তেওঁলোকৰ দৰে তুমিও এজন হ'বা।

12 কিন্তু তোমাৰ ভায়েৰাৰ বিপদৰ সময়ত তুমি নাহাঁহিবা। যিহূদাৰ লোকসকলৰ বিনাশৰ দিনত তেওঁলোকৰ ওপৰত আনন্দ নকৰিবা; আৰু তেওঁলোকৰ যন্ত্ৰনাৰ দিনত গৰু নকৰিবা। 13 তুমি মোৰ লোকসকলৰ দুৰ্যোগৰ সময়ত তেওঁলোকৰ নগৰৰ দুৱাৰত নোসোমাবা; এনে কি, তেওঁলোকৰ বিপদৰ সময়ত তেওঁলোকৰ ক্ৰেশত উল্লাসিত নহ'বা। তেওঁলোকৰ ধ্বংসৰ

* 1 অধ্যায়:6 লুট কৰা হৈছিল।

সময়ত তেওঁলোকৰ ধন-সম্পত্তি লুট নকৰিবা। ¹⁴ তুমি পলাতক লোকসকলক উচ্ছন্ন কৰিবলৈ চাৰিআলিত থিয় নহবা, আৰু যন্ত্ৰণাৰ সময়ত তেওঁৰ অৱশিষ্ট লোকসকলক শোধাই নিদিবা।

¹⁵ যিহোৱাৰ দিন দেশবাসী সকলৰ বাবে ওচৰ চাপিছে। তুমি কৰাৰ দৰেই, তোমালৈ কৰা হ'ব, আৰু তুমি কৰা কাৰ্যৰ প্ৰতিফল তোমাৰ মূৰত পৰিব। ¹⁶ কাৰণ মোৰ পৰিৎৰ পৰ্বতত তোমালোকে পান কৰাৰ দৰে, সকলো দেশবাসী সকলে অবিৰাম পান কৰিব। তেওঁলোকে পান কৰিব আৰু গিলিব, আৰু তেওঁলোকে কেতিয়াও খাবলৈ নোপোৱাৰ দৰে খাব।

ইস্ৰায়েলৰ মঙ্গল।

¹⁷ কিন্তু ৰক্ষা পোৱাসকল চিয়োন পৰ্বতত থকিব, আৰু সেয়ে পৰিৎৰ হ'ব; আৰু যাকোবৰ বংশই তেওঁলোকৰ নিজৰ সম্পত্তি অধিকাৰ কৰিব। ¹⁸ যাকোবৰ বংশ অগ্নি, আৰু যোচেফৰ বংশ অগ্নিশিখা, আৰু এচৌৰ বংশ নৰাৰ দৰে হ'ব; আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ জ্বলাব, আৰু গৰাস কৰিব। এচৌৰ বংশত কোনো অবশিষ্ট নাথাকিব; কাৰণ যিহোৱাই ইয়াক কৈছিল।

¹⁹ আৰু দক্ষিণ অঞ্চলত লোকসকলে এচৌৰ পৰ্বত অধিকাৰ কৰিব, আৰু নিম্নভূমিৰ লোকসকলে পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশ অধিকাৰ কৰিব। তেওঁলোকে ইশ্বৰিয়মৰ আৰু চমৰিয়াৰ ভূমি অধিকাৰ কৰিব; আৰু বিন্যামীনীয়া লোকসকলে গিলিয়দ অধিকাৰ কৰিব।

²⁰ ইস্ৰায়েলী লোকসকলৰ বন্দীস্থত থকা সৈন্য সমূহে কনানীয়াৰ পৰা চাৰিফতলৈকে অধিকাৰ কৰিব; আৰু চাফৰদত থকা যিৰুচালেমৰ বন্দী লোকসকলে দক্ষিণ অঞ্চলৰ নগৰবোৰ অধিকাৰ কৰিব। ²¹ এচৌৰ পৰ্বতৰ বিচাৰ কৰিবলৈ উদ্ধাৰকৰ্তাসকলে চিয়োন পৰ্বতত উঠিব; আৰু ৰাজ্য যিহোৱাৰ হ'ব।

যোনা

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

যোনা 1:1 পদে বিশেষভাবে ভাববাদী যোনাৰ এই যোনা পুস্তকৰ লিখক বুলি চিহ্নিত কৰে। যোনা গা-হেফাৰ নামৰ চহৰৰ পৰা আহিছিল, এই চহৰ নাচৰত অঞ্চলৰ ওচৰত আছিল, পাছত ইয়াক গালিলী বুলি জনাজাত হৈছিল (2 ৰজাৰলী 14:25)। ইস্ৰায়েলৰ উত্তৰাঞ্চলৰ পৰা অহা অতি কম সংখ্যক ভাববাদীসকলৰ ভিতৰত যোনা এজন আছিল। যোনা পুস্তক খনে ঈশ্বৰৰ সহনশীলতা আৰু প্ৰেমময় উদাৰতাক সকলোৰে দৃষ্টিগোচৰ কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ আগ্ৰহপূৰ্ণ ইচ্ছাই অবাধ্যসকলক দ্বিতীয় সুযোগ প্ৰদান কৰে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 793-450 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

এই কাহিনী ইস্ৰায়েলত আৰম্ভ হৈ ভূমধ্যসাগৰৰ বন্দৰ যোশ্বালে বিয়পি যায় আৰু নিনবীত শেষ হয়; এই নিনবী নগৰ হ'ল টাইগ্ৰীচ নদীৰ তীৰত অৱস্থিত অচুৰীয় সাম্ৰাজ্যৰ ৰাজধানী।

প্ৰাপক

ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল আছিল যোনা পুস্তকৰ দৰ্শক আৰু পাছত বাইবেলৰ সকলো পাঠক।

উদ্দেশ্য

এই পুস্তকৰ মূল বিষয় হ'ল অবাধ্যতা আৰু পুনৰ জাগৰণ। যোনাৰ অভিজ্ঞতা, তেওঁ মনপালটনৰ দৰে এটা বিশেষ উদ্ভাৱৰ এটা বিশেষ সুযোগৰ সৈতে তেওঁক তিনি মাছৰ পেটত যোগান ধৰিছিল। তেওঁৰ প্ৰাথমিক অবাধ্যতা একমাত্ৰ তেওঁৰ ব্যক্তিগত পুনৰ জাগৰণৰ বাবে নহয়, বৰং নিনবীয়সকলৰ সৈতে একেলগে হৈছিল। মাত্ৰ মানুহক আমি ভালপোৱাৰ বাবে নহয়, বা যিবোৰ আমাৰ অনুৰূপ হয় সেইসকলৰ বাবে নহয়, ঈশ্বৰৰ বাৰ্তা সকলো বিশ্ববাসীৰ বাবে হয়। ঈশ্বৰৰ প্ৰয়োজন প্ৰকৃত মনপালটন। তেওঁ আমাৰ হৃদয় আৰু সত্য অনুভূতিৰ সৈতে সচেতন, ভাল কামেৰে আনক সন্তুষ্ট দিবৰ বাবে নহয়।

মূল বিষয়

ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ সকলো মানুহৰ বাবে।

প্ৰান্তৰেখা

1. যোনাৰ অবাধ্যতা — 1:1-14
2. যোনাৰ এটা বৃহৎ মাছে গিলি পেলোৱা — 1:15, 16
3. যোনাৰ মনপালটন — 1:17-2:10
4. যোনাই নিনবীত প্ৰচাৰ কৰা — 3:1-10
5. ঈশ্বৰৰ দয়াত যোনা ক্ৰুদ্ধ হোৱা — 4:1-11

যোনাই মাছৰ পেটৰ পৰা উদ্ধাৰ পোৱা

1 অমিত্যৰ পুংৰ যোনালৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিল; তেওঁ ক'লে 2 “তুমি উঠা, মহানগৰ নীনবীলৈ গৈ তাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰচাৰ কৰা; কিয়নো সিহঁতৰ দুষ্টতা মোৰ ওচৰ আহি পালে। 3 কিন্তু যোনাই যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা তৰ্চীচলৈ পলাই যাবৰ কাৰণে যফোলে নামি গ'ল আৰু তাত তৰ্চীচলৈ যোৱা এখন জাহাজ পালে। তেওঁ যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই যাবলৈ জাহাজ খনত ভাড়া দি উঠিল আৰু তৰ্চীচলৈ যাত্ৰা কৰিলে।

4 কিন্তু যিহোৱাই সাগৰলৈ প্ৰবল বতাহ পঠিয়াই দিলে; তাতে সাগৰত ভয়ঙ্কৰ ধুমুহা হ'ল আৰু জাহাজ খন ভাঙি যোৱাৰ উপক্ৰম হ'ল। 5 তেতিয়া নাবিকসকলৰ অতিশয় ভয় লাগিল আৰু সকলোৰে নিজৰ নিজৰ দেৱতাৰ আগত চিঞৰি কাতৰোক্তি কৰিবলৈ ধৰিলে। জাহাজৰ ওজন কমাবলৈ তেওঁলোকে জাহাজত থকা মালবস্তুবোৰ সাগৰত পেলাই দিলে। কিন্তু যোনাই হ'লে জাহাজৰ তলৰ ফালে নামি গৈ অন্তৰ্ভাগত শুই পৰিল আৰু তেওঁ যোৰ টোপনিত আছিল। 6 তেতিয়া জাহাজৰ অধিনায়ক জনে যোনাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হেৰি! কি কৰি আছে, আপুনি টোপনি গৈছে? উঠক, আৰু আপোনাৰ দেৱতাক মাতক! কিজানি আপোনাৰ দেৱতাই আমালৈ মন মেলিব আৰু তেতিয়া হয়তো আমাৰ বিনাশ নহ'ব।” 7 তাৰ পাছত তেওঁলোকে এজনে আন জনক ক'লে, “আমালৈ ঘটা এই অমঙ্গলৰ কাৰণে দোষী কোন, সেই বিষয়ে জানিবৰ বাবে আহাঁ আমি চিঠি খেলোহঁক।” এইবুলি তেওঁলোকে চিঠি খেলোতে, যোনাৰ নাম উঠিল। 8 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “কোন জনৰ দোষৰ বাবে আমালৈ এই অমঙ্গল ঘটিছে, এই বিষয়ে আপুনি আমাক দয়া কৰি কওক। আপোনাৰ জীৱিকা কি? আপুনি ক'ৰ পৰা আহিছে? আপুনি কোন দেশৰ আৰু কোন জাতিৰ লোক?” 9 তেতিয়া যোনাই তেওঁলোকক ক'লে, “মই এজন ইষ্টীয়; সাগৰ আৰু ভূমিৰ সৃষ্টিকৰ্তা স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক মই ভয় কৰোঁ।” 10 যোনাই যে যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই আহিছে, তেতিয়া লোকসকলে সেই বিষয়ে জানিব পাৰিলে; কিয়নো তেওঁ সেই কথা তেওঁলোকক জনালে। তেতিয়া লোকসকলে অধিককৈ ভয় খাই তেওঁক সুধিলে, “আপুনি এয়া কি কৰিলে?”

11 তেতিয়া তেওঁলোকে যোনাক সুধিলে, “এতিয়া আমাৰ বাবে সমুদ্ৰ শান্ত হ'বলৈ আমি আপোনাক লৈ কি কৰিম?” কিয়নো সমুদ্ৰত তেতিয়া ধুমুহা ক্ৰমে তীব্ৰতৰ হ'বলৈ ধৰিছিল। 12 তেতিয়া যোনাই তেওঁলোকক ক'লে, “মোক দাঙি সমুদ্ৰত পেলাই দিয়ক, তেতিয়া আপোনালোকৰ বাবে সাগৰ শান্ত হ'ব; কিয়নো মই জানো যে, মোৰ কাৰণেই আপোনালোকৰ ওপৰলৈ এই

প্রবল ধুমুহা আছিল।”¹³ তথাপিও নাবিকসকলে সমুদ্র তীৰ পাৰৰ বাবে পুণৰায় বৰকৈ বাই যাবলৈ ধৰিলে, কিন্তু তেওঁলোক সফল নহ'ল।¹⁴ প্ৰচণ্ড ধুমুহা আৰু উতাল সমুদ্র টো অধিক শক্তিশালী হৈ উঠিব ধৰিলে।¹⁵ এই হেতুকে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰি ক'লে, “আমি আপোনাক বিনয় কৰোঁ, হে যিহোৱা, আপোনাক বিনয় কৰোঁ, এই মানুহৰ পৰাণৰ কাৰণে আমাক বিনষ্ট হ'বলৈ নিদিব আৰু নিৰ্দোষীৰ ৰক্তপাতৰ কাৰণে আমাক দোষী নকৰিব; কিয়নো হে যিহোৱা, আপুনিও আপোনাৰ ইচ্ছামতে কাৰ্য কৰিছে।”¹⁶ এই বুলি কৈ তেওঁলোকে যোনাক দাঙি নি সাগৰত পেলাই দিলে, তেতিয়া সমুদ্রৰ ভয়ানক মূৰ্চি নাইকিয়া হ'ল।¹⁷ সেই লোকসকলে যিহোৱাক অতন্ত্ৰ ভয় কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা বলি উৎসৰ্গ কৰিলে আৰু তেওঁৰ ওচৰত সংকল্প কৰিলে।

¹⁷ আনফালে যোনাক গিলি খবৰ কাৰণে যিহোৱাই এটা ডাঙৰ মাছ নিৰুপণ কৰি থৈছিল আৰু সেই মাছৰ পেটত যোনা তিনিদিন তিনিৰাতি থাকিল।

2 অধ্যায়

যোনাৰ প্ৰাৰ্থনা

¹ যোনাই সেই মাছৰ পেটৰ পৰা নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।² তেওঁ ক'লে,
“মই যিহোৱাক মোৰ কষ্টৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনাত ক'লো;

তাতে তেওঁ মোক উত্তৰ দিলে।

চিয়োলৰ” ভিতৰৰ পৰা মই সহায়ৰ কাৰণে কাতৰোক্তি কৰিলোঁ আৰু আপুনি মোৰ স্বৰ শুনিলে।

³ আপুনি মোক গভীৰ জলত সাগৰৰ মাজত পেলালে

আৰু মোক সাগৰৰ সোঁতে বেৰি ধৰিলে,

আপোনাৰ আটাই টো আৰু তৰঙ্গ মোৰ ওপৰেদি গ'ল।

⁴ মই ক'লো, ‘আপোনাৰ দৃষ্টিৰ পৰা মোক দূৰ কৰি

দিলে; মই কেনেকৈ পুনৰ আপোনাৰ পবিত্ৰ মন্দিৰৰ ফালে দৃষ্টি কৰিম?

⁵ জল সমূহে মোক গ্ৰাস কৰি প্ৰাণৰ সংশয়লৈ লৈ

গ'ল; অগাধ জলে মোক আশুৰি ধৰিলে;

সাগৰৰ লতা-বনবোৰে মোৰ মূৰ মেৰাই ধৰিলে।

⁶ মই ডুবি গৈ পৰুতবোৰৰ মূল পৰ্যন্ত নামি গ'লোঁ;

নিজৰ ডাংবোৰেৰে পৃথিৱীয়ে মোক চিৰকাললৈকে আটক কৰিলে;

কিন্তু, হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি সেই গাতৰ পৰা মোক উঠাই আনিলে।

⁷ মোৰ পৰাণ যেতিয়া মোৰ অন্তৰত ব্যাকুল হ'ল,

মই যিহোৱাক সোঁৱৰণ কৰিলোঁ আৰু মোৰ প্ৰাৰ্থনা

আপোনাৰ ওচৰত আপোনাৰ পবিত্ৰ মন্দিৰত উপস্থিত হ'ল।

⁸ যিসকলে অসাৰ দেৱতাবোৰক মানে,

তেওঁলোকে আপোনাৰ যি বিশ্বস্ততা, তাক অৱহেলা কৰে।

⁹ কিন্তু মই হ'লে স্তুতি-ধন্যবাদেৰে আপোনাৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰিম;

মই কৰা সংকল্প সিদ্ধ কৰিম;

পবিত্ৰৰাণ যিহোৱাৰ পৰাই আহে!”

¹⁰ পাছত যিহোৱাই মাছটোক আঞ্জা দিয়াত মাছটোৱে যোনাক বামত বমি কৰি উলিয়াই দিলে।

3 অধ্যায়

যোনাই নীনবিত প্ৰচাৰ কৰা

¹ তাৰ পাছত দ্বিতীয়বাৰৰ বাবে যিহোৱাৰ বাক্য যোনাৰ ওচৰলৈ আহিল।² তেওঁ ক'লে, “তুমি উঠি সেই মহানগৰ নীনবিলৈ যোৱা আৰু মই যি কথা তোমাক ক'বলৈ দিম, সেই কথা তাত ঘোষণা কৰিবা।”³ তেতিয়া যোনাই যিহোৱাৰ কথা অনুসাৰে নীনবিলৈ গ'ল। নীনবি এখন অতি ডাঙৰ নগৰ আছিল; গোটেই নগৰখন ঘূৰিবলৈ তিনি দিন⁴ৰ সময় লাগে।⁵ যোনাই সেই নগৰত সোমাই এদিনৰ বাট গ'ল আৰু এই কথা ঘোষণা কৰিলে, “চল্লিশ দিনৰ পাছত নীনবি ধ্বংস হৈ যাব।”

⁶ তেতিয়া নীনবিৰ লোকসকলে ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিলে আৰু তাৰ কাৰণে উপবাস ঘোষণা কৰিলে; ডাঙৰৰ পৰা সৰুলৈকে সকলোৱে চট কাপোৰ পিন্ধিলে।⁷ শীয়েই সেই খবৰ গৈ ৰজাৰ কাণত পৰিল। তেতিয়া তেওঁ সিংহাসন এৰি উঠি আহিল আৰু গাৰ পৰা ৰাজবশ্ৰুংৰ সোলোকাই চট কাপোৰ পিন্ধি ছাইত বহিল।⁸ তাৰ পাছত তেওঁ নীনবিত তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ মন্ত্ৰীসকলৰ যোগেদি এই আদেশ ঘোষণা কৰালে:

“মানুহ বা পশু, গৰু বা মেৰ-ছাগৰ জাক কোনেও একো বস্তুৰ আশ্বাদ নলওক; আহাৰ কি পানী নাখাওঁক।⁹ মানুহ আৰু পশু সকলোৱে গাত চট কাপোৰ পিন্ধক আৰু ঈশ্বৰৰ আগত উচ্চ স্বৰেৰে কাতৰোক্তি কৰক। প্ৰত্যেকে নিজ নিজ মন্দ পথৰ পৰা ঘূৰক আৰু হিংস্ৰতাৰ কাৰ্য এৰি দিয়ক।¹⁰ কোনে জানে? হয়তো ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰ পৰা মন ঘূৰাই কোমল হ'ব, আৰু তেতিয়া আমিও ধ্বংস হৈ নাযাম।”¹¹

* 2 অধ্যায়:2 চিয়োল, অৰ্থাৎ মৈদাম। * 3 অধ্যায়:3 খোজেৰে গলে তিনি দিনৰ বাট।

পথৰ পৰা ঘূৰিলে, সেই বিষয়ে যেতিয়া ঈশ্বৰে দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ মন ঘূৰালে। তাতে তেওঁ যি শাস্তি দিব বুলি মনস্থ কৰিছিল, তাক তেওঁ নকৰিলে।

4 অধ্যায়

যোনাৰ কেৰাধ আৰু ঈশ্বৰৰ কৃপা

¹ সেয়ে যোনা অতিশয় অসন্তুষ্ট হ'ল আৰু ক্ৰোধিত হৈ পৰিল। ² তেওঁ যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে যিহোৱা, মই নিজ দেশত থাকোঁতেই ডাৰিছিলো যে, এনেকুৱাই হ'ব। সেই কাৰণেই মই প্ৰথমে তৰচীচলৈ পলাই গৈছিলোঁ; কিয়নো মই জানিছিলোঁ যে, আপুনি কৃপালু ঈশ্বৰ, প্ৰেমেৰে পৰিপূৰ্ণ, কেৰাধত ধীৰ, দয়াত মহান আৰু ধ্বংস কৰাৰ পৰা মন পৰিবৰ্তন কৰোঁতা। ³ এতিয়া হে যিহোৱা, মিনতি কৰোঁ, আপুনি মোৰ পৰাণ লওক; কিয়নো মই জীয়াই থকাতকৈ মৰি যোৱাই ভাল।”

⁴ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “তুমি খং কৰাটো জানো উচিত হৈছে?” ⁵ তাৰ পাছত যোনা নগৰখনৰ পৰা ওলাই গ'ল। তেওঁ নগৰখনৰ পূবদিশে এটা আশ্ৰয় গৃহ সাজি তাৰ ছাঁয়াত বহিল আৰু নগৰখনৰ কি দশা হ'ব, তাক চাবলৈ অপেক্ষা কৰি থাকিল।

⁶ পাছত ঈশ্বৰ যিহোৱাই এজোপা এৰাগছ নিৰূপণ কৰিলে আৰু যোনাই কষ্ট নাপাবলৈ তেওঁৰ গাত ছাঁ পৰিবৰ বাবে মূৰৰ ওপৰলৈকে গছ পুলিতো বঢ়ালে। সেই গছ জোপাৰ কাৰণে যোনা অতি আনন্দিত হ'ল। ⁷ কিন্তু পাছদিনা অতি ৰাতিপুৱাতে ঈশ্বৰে এটা পোক পঠালে আৰু সেই পোকটোৱে গছডাল কুটাত, গছডাল শুকাই গ'ল। ⁸ পাছত সূৰ্যোদয়ৰ সময়ত ঈশ্বৰে পূবৰ পৰা গৰম বতাহ বলিবলৈ দিলে; তাতে যোনাৰ মূৰত এনেকৈ ৰ'দ পৰিল যে, তেওঁ অজ্ঞান হোৱাৰ দৰে হ'ল। তেতিয়া যোনাই নিজৰ মৃত্যু বিচাৰি ক'লে, “মই জীয়াই থকাতকৈ মৰি যোৱাই ভাল।”

⁹ কিন্তু ঈশ্বৰে যোনাক ক'লে, “এৰা গছজোপাৰ কাৰণে খং কৰি তুমি ভাল কৰিছা নে?” যোনাই ক'লে, “হয়, মই খং কৰি ভালৈ কৰিছোঁ, এনেকি মৃত্যু পৰ্যন্ত কৰিম।” ¹⁰ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “তুমি পৰিশ্ৰম নকৰা, নবঢ়োৱা, একে ৰাতিতে গজি একে ৰাতিতে মৰা এৰাগছ জোপালৈ তোমাৰ মৰম লাগিল; ¹¹ কিন্তু যি নীনবিত সোঁহাত আৰু বাওঁহাতৰ মাজৰ পৰ্শভেদ নজনা একলাখ বিশ হাজাৰতকৈও অধিক সন্তান আছে আৰু অনেক পশুও আছে; তেনেহ'লে মোৰ জানো সেই মহানগৰ নীনবিলৈ দয়া নালগিব?”

মীখা

গল্প ৰচয়িতা

মীখা পুস্তকৰ লিখক আছিল ডাববাদী মীখা (মীখা 1:1)। মীখা এজন গাৰ্ৱলীয়া ডাববাদী আছিল, যিজনে এখন চহৰত ঈশ্বৰৰ বাৰ্তা দিবৰ বাবে অৱতীৰ্ণ হয়; আৰু তাতে তেওঁ সামাজিক আৰু আধ্যাত্মিক অবিচাৰ, আৰু ধৰ্মীয় আচৰণ সম্বন্ধে ঈশ্বৰৰ আসন্ন বিচাৰৰ বাণী প্ৰচাৰ কৰে। দেশৰ বেছি সংখ্যক লোক কৃষিকৰ্মৰ মাজত বসবাস কৰে, মীখাই তেওঁৰ দেশৰ চৰকাৰী ক্ষমতাৰ বাহিৰত বাস কৰিছিল, সমাজৰ হীন আৰু কম সোঁভাগ্যৱান পংগু, নিৰ্বাসিত, আৰু পীড়িত লোকক দৃঢ় কৰাৰ নেতৃত্ব লয়, (মীখা 4:6)। মীখা পুস্তক খনে পুৰণি নিয়মত যীচু খ্ৰীষ্টৰ জন্মৰ সম্পৰ্কে সকলোতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ ভবিষ্যতবাণী প্ৰদান কৰিছে, খ্ৰীষ্টৰ জন্মৰ 700 বছৰ পূৰ্বে তেওঁৰ জন্মঠাই বোলেহেম হ'ব বুলি নেদেখ কৰিছিল আৰু তেওঁৰ অনন্তকালীয়া আচৰণৰ বিষয়ে কৈছিল (মীখা 5:2)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 730-650 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

মীখা পুস্তকৰ প্ৰথম বাক্যবোৰ ইস্ৰায়েলৰ উত্তৰাঞ্চলৰ সাম্ৰাজ্যৰ পতনৰ ঠিক আগে আগে অহা বুলি ধাৰণা কৰিব পাৰি (1:2-7)। এই মীখা পুস্তকৰ কিছুমান অংশ বেবিলনৰ নিৰ্বাসনৰ সময়ত লিখিবলৈ উদ্ভব হোৱা বুলি ক'ব পাৰি আৰু কিছুমান নিৰ্বাসনৰ পাছত ঘৰলৈ উভতি অহা লিখা বুলি ক'ব পাৰি।

প্ৰাপক

মীখা পুস্তক খন ইস্ৰায়েলৰ উত্তৰাঞ্চলৰ ৰাজ্য আৰু দক্ষিণাঞ্চলৰ উভয় ৰাজ্যৰ প্ৰতি লিখা।

উদ্দেশ্য

মীখা পুস্তক খনে দুটা গুৰুত্বপূৰ্ণ ভবিষ্যতবাণী কৰিছে; এটা হ'ল ইস্ৰায়েল আৰু যিহূদাৰ ওপৰত সোধবিচাৰ (1:1-3:12); আনটো হ'ল হাজাৰ বছৰৰ ৰাজস্বত ঈশ্বৰৰ লোকসকলক পুনঃপ্ৰতিষ্ঠা কৰা (4:1-5:15)। ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ হৈ নিজৰ পক্ষৰ পৰা তেওঁৰ ভাল কৰ্ম সমূহ আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি তেওঁ কেনেকৈ ত্যাগৰান লয়, সেই বিষয়ে স্মৰণ কৰাই দিয়ে।

মূল বিষয়

স্বৰ্গীয় সোধবিচাৰ।

প্ৰস্তাৱেখা

1. সোধবিচাৰৰ বাবে ঈশ্বৰ আহিব — 1:1-2:13
2. ধ্বংসৰ বাৰ্তা — 3:1-5:15
3. নিন্দাৰ বাৰ্তা — 6:1-7:10
4. উপসংহাৰ — 7:11-20

1 যিহূদাৰ ৰজা যোথম, আহজ, আৰু হিষ্টিয়াৰ ৰাজস্বৰ সময়ত চমৰিয়া আৰু যিবুচালেমৰ বিষয়ে দৰ্শনত পোৱা, মোৰেষ্টিয়া মীখালে অহা যিহোৱাৰ বাক্য।

চমৰিয়া আৰু যিবুচালেমৰ ডাবী দণ্ড। মীখাৰ বিলাপ।

2 হে লোকসকল, সকলোৰে শুনক।

হে পৃথিৱী আৰু তাত থকা সকলোৰে শুনক।

পৰভূ যিহোৱা নিজৰ পবিত্ৰ মন্দিৰৰ পৰা

আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী হওক;

3 চাওক, যিহোৱা নিজৰ স্থানৰ পৰা ওলাই আহিছে;

তেওঁ নামি আহিব আৰু

পৃথিৱীত থকা মূৰ্তি পূজা কৰা মন্দিৰবোৰ ধ্বংস কৰিব।

4 জুইৰ তাপত মম গলাৰ দৰে পৰভূবোৰ তেওঁৰ আগত পমি যাব,

এচলীয়া ঠাইৰ পৰা যেনেকৈ পানী ঢালিলে তললৈ বৈ আহে তেনেকৈ তেওঁৰ আগত উপত্যকাবোৰ ভাঙি ছিন্ন ভিন্ন হৈ যাব।

5 যাকোৱৰ বিদেৱাহ,

আৰু ইস্ৰায়েল-বংশৰ পাপৰ কাৰণেই এই সকলো হ'ব;

যাকোৱৰ বিদেৱাহৰ কাৰণ কি আছিল?

চমৰিয়া নহনে নে? যিহূদাৰ মন্দিৰবোৰৰ কাৰণ কি? যিবুচালেম নহয় নে?

6 মই পথাৰত চমৰিয়াক দৰাফাবাৰীত গছ ৰোৱা ঠাইৰ দৰে,

ধ্বংস স্তম্ভ কৰিম।

মই তেওঁৰ গৃহৰ শিলবোৰ উপত্যকালৈ বগৰাই পেলাম,

মই তেওঁৰ ডিঙিমূল অনাবৃত কৰিম।

7 তেওঁৰ সকলো কটা-মূৰ্তিবোৰ ভাঙি ডোখৰ ডোখৰ কৰা হ'ব,

আৰু তেওঁৰ সকলো উপহাৰ জুইৰে পোৰা যাব।
তেওঁৰ সকলো পৰতিমাবোৰ মই উচ্ছন্ন কৰিম;
কাৰণ তেওঁ বেশ্যাবৃত্তিৰ পৰা সেই সকলো উপহাৰৰ গোটাইছিল,
আৰু বেশ্যই পৰিশোধ কৰাৰ দৰে, তেওঁলোকে ঘূৰাই দিব।”

8 এই কাৰণে মই বিলাপ আৰু ক্ৰন্দন কৰি চিঞৰিম;

মই খালি ভৰি আৰু বিবস্ত্ৰ হৈ যাম;

মই শিয়ালৰ দৰে চিঞৰিম,

আৰু ফেঁচাৰ দৰে শোক প্ৰকাশ কৰিম।

9 তেওঁৰ ঘাঁবোৰ সুস্থ হ'ব নোৱাৰাৰ কাৰণে;

সেইবোৰ যিহূদালৈকে আহিল।

সেই ঘাঁবোৰ যিবুচালেমলৈ মোৰ লোকসকলৰ দুৱাৰলৈ আহি পালে।

10 গাত নগৰত এই বিষয়ে নকবা,

আৰু একেবাৰে নাকান্দিবা,

বৈলি-অশ্বৰাত মই নিজকে ধূলিত বাগৰাম।

11 বিবস্ত্ৰৰ আৰু লজ্জিত হৈ

চাফীৰ নিবাসী সকলৰ মাজেৰে যোৱা।

চাননৰ নিবাসী সকল বাহিৰলৈ ওলাই নাহিল।

তেওঁলোকৰ বক্ষণাবেক্ষণ বঞ্চিত কৰাৰ বাবে

বৈলি-এচলে বিলাপ কৰিলে।

12 কাৰণ মাৰো নিবাসী সকলে শুভ সম্বাদৰ বাবে আগ্ৰহেৰে অপেক্ষা কৰি আছিল,

কিন্তু যিবুচালেমৰ দুৱাৰলৈ,

যিহোৱাৰ পৰা দুৰ্যোগ নামি আহিল।

13 লাখীচ নিবাসী সকলৰ ঘোঁৰাৰ দলত ৰথ লগোৱা;

চিয়োন জীয়াৰী বাবে লাখীচেই পাপৰ আৰম্ভণ;

কিয়নো ইশ্বায়েলৰ অধৰ্ম কাৰ্যবোৰ তোমাৰ মাজত পোৱা গল।

14 সেয়ে আপুনি মোৰেচ-গতক বিদায় উপহাৰ দিব;

ইশ্বায়েলৰ ৰজাসকলক অকজীৱৰ নগৰে নিৰাশ কৰিব।

15 মাৰেচা-নিবাসী সকলক মই আপোনাৰ ওচৰলৈ আনিম,

তাৰে এজনে আপোনাৰ অধিকাৰ ল'ব;

ইশ্বায়েলৰ মুখ্য* লোকসকল অদুলমৰ গুহালৈকে যাব।

16 চুলি কাটক,

আৰু মূৰ খুৰাওক।

যি সন্তান সকলৰ কাৰণে আপুনি আনন্দ কৰে;

ঈগল চৰাইৰ দৰে নিজকে টপা কৰক;

কাৰণ আপোনাৰ সন্তান সকল আপোনাৰ পৰা বহিষ্কৃত হ'ব।

2 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ পৰধান লোকসকলৰ পাপ। ইশ্বায়েলৰ পুনৰ স্থাপন।

1 যিবোৰে নিজৰ নিজৰ শয্যাত অধৰ্ম কল্পনা কৰে,

আৰু কুকৰ্ম চিন্তা কৰে, তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব।

ৰাতিপুৱাৰ পোহৰত তেওঁলোকে এইবোৰ কৰে;

কাৰণ তেওঁলোকৰ ক্ষমতা আছে।

2 তেওঁলোকে পথাৰলৈ লোভ কৰে আৰু সেইবোৰ কাটি লয়,

আৰু তেওঁলোকে ঘৰবোৰলৈ লোভ কৰে আৰু সেইবোৰ দখল কৰি লয়;

এইদৰে তেওঁলোকে মানুহ আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰ,

মানুহ আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰিক অত্যাচাৰ কৰে।

3 সেই কাৰণে যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

“চোৱা, মই এই জাতিৰ বিৰুদ্ধে দুৰ্যোগ আনিম,

সেই দুৰ্যোগৰ পৰা তোমালোকে নিজৰ ডিঙি গুচাব নোৱাৰিবা,

আৰু তোমালোক গৰুৰে চলিব নোৱাৰিবা,

কাৰণ এয়া অমঙ্গলৰ সময়।

4 সেই দিনা তোমাৰ শত্ৰুসকলে বিলাপ কৰি ক্ৰন্দনেৰে

* 1 অধ্যায়:15 গৌৰৱ

তোমাৰ বিষয়ে এটি গীত গাব,
 তেওঁলোকে গাব, 'আমি ইশ্ৰায়েলীসকল সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস হলোঁ;
 যিহোৱাই মোৰ লোকসকলৰ অঞ্চল সলনি কৰিছে;
 তেওঁ ইয়াক মোৰ পৰা কেনেকৈ দূৰ কৰিব?
 বিদেৱাহী সকলক তেওঁ আমাৰ পথাৰবোৰ ভগাই দিছে।
 5 সেই বাবে যিহোৱাৰ সমাজত
 চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই অঞ্চল ভাগ কৰিবলৈ ধনী লোকসকলৰ কোনো বংশধৰ নাথাকিব।
 6 "ভাববাণী প্ৰচাৰ নকৰিবা,"
 তেওঁলোকে কয়,
 "তেওঁলোকে এইবাৰৰ বিষয়ে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা উচিত নহয়;
 আৰু নিন্দা অহা উচিত নহয়।"
 7 যাকোবৰ বংশক প্ৰকৃততে এইদৰে কোৱা উচিত নে?
 "যিহোৱাৰ আত্মা ক্ৰোধত আছে নে?
 এইবাৰ সঁচাই তেওঁৰ কাৰ্য নে?"
 যি জনে ন্যায়ত চলে,
 মোৰ বাক্যই তেওঁক উপকাৰ নকৰিব নে?
 8 ইতিমধ্যে মোৰ লোকসকল শত্ৰুৰ দৰে হৈ উঠিছে;
 নিৰাপদে আছোঁ বুলি ভাবি যুদ্ধৰ পৰা ঘূৰি অহা সৈন্যসকলৰ দৰে,
 সন্দেহ নোহোৱা পথিকৰ পৰা তুমি পোচাক, আৰু বস্ত্ৰ খুলি লৈছা;
 9 তোমালোকে মোৰ লোকসকলৰ মহিলাসকলক তেওঁলোকৰ আনন্দদায়ক ঘৰৰ পৰা খেদি দিছা;
 তুমি তেওঁলোকৰ তৰুণ সন্তান সকলৰ পৰা মোৰ আশীৰ্বাদ* চিৰকাললৈকে কাটি লৈছা।
 10 উঠা, আৰু এই ঠাই এৰি যোৱা,
 অশুচিতাৰ কাৰণে
 এই ঠাই তোমালোক থাকিবৰ বাবে নহয়;
 ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰা হ'ব।
 11 মিথ্যা আত্মা আৰু মিছা কথাৰে কোনো এজনে যদি তোমাৰ ওচৰলৈ আহি কয়,
 "মই দৰাস্কাৰস আৰু সুৰা পানৰ বিষয়ে তোমাৰ আগত ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিম;"
 তেনেহ'লে তেওঁক এই লোকসকলৰ কাৰণে ভাববাদী হ'বলৈ বিবেচনা কৰা হ'ব।
 12 হে যাকোব, মই নিশ্চয়ে তোমাৰ সকলো লোকক সমবেত কৰিম;
 মই নিশ্চয় ইশ্ৰায়েলৰ অৱশিষ্ট ভাগক একগোট কৰিম;
 গৰালত থকা মেৰ-ছাগবোৰৰ দৰে,
 আৰু চৰণীয়া পথাৰৰ মাজত থকা এজাক পশুৰ দৰে, মই তেওঁলোক একত্ৰিত কৰিম।
 অধিক লোক হোৱাৰ কাৰণে তাত কোলাহলপূৰ্ণ শব্দ হ'ব।
 13 কোনো এজনে তেওঁলোকৰ বাবে বাট ভাঙি উলিয়াবলৈ তেওঁলোকৰ আগে আগে যাব;
 তেওঁলোকে দুৱাৰ ভাঙিব; আৰু দুৱাৰৰ মাজেৰে বাহিৰ ওলাই যাব;
 তেওঁলোকৰ ৰজা তেওঁলোকৰ আগেয়ে ওলাই যাব,
 যিহোৱা তেওঁলোকৰ আগধৰোঁতা হ'ব।

3 অধ্যায়

1 মই কলোঁ,
 "যাকোবৰ মূখ্য লোকসকল,
 আৰু ইশ্ৰায়েলৰ বংশৰ শাসনকৰ্তাসকল এতিয়া শুনা:
 ন্যায় বুজি পোৱাটো তোমালোকৰ বাবে উচিত নহয় নে?
 2 তোমালোকৰ যিসকলে ভাল কৰ্ম যিণ কৰে,
 আৰু পাপক ভাল পায়,
 তেওঁলোকৰ তোমালোকে ছাল বখলিয়াবা,
 আৰু তেওঁলোকৰ হাড়ৰ পৰা মাংস এৰুৱাবা,
 3 তোমালোকে মোৰ লোকসকলৰ মাংসও খোৱা,
 তোমালোকে মোৰ লোকসকলৰো ছাল বখলিওৱা,
 তেওঁলোকৰ হাড় ভাঙা,
 পাত্ৰৰ বাবে মাংস,
 আৰু কেৰাহীত দিয়া মাংসৰ দৰে,
 তোমালোকে তেওঁলোকক টুকুৰা টুকুৰ কৰা আৰু খোৱা।

* 2 অধ্যায়:9 মহিমা

4 তেতিয়া শাসনকৰ্তাসকলে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিব,
কিন্তু তেওঁ তোমালোকক উত্তৰ নিদিব।
সেই সময়ত তেওঁ তোমালোকৰ পৰা মুখ লুকুৱাব,
কাৰণ তোমালোকে পাপ কৰ্ম কৰিছা।”

5 ডাববাদীসকলৰ বিষয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে,
মোৰ লোকসকলক কোনে ভ্ৰান্ত কৰে;
যিসকলে তেওঁলোকক আহাৰ খুৱাই, তেওঁলোকৰ বাবে
তেওঁলোকে ঘোষণা কৰে, ‘তাত উন্নতি হ’ব।’
কিন্তু যিসকলে নিজৰ মুখত একো নলয়, তেওঁলোকৰ বাবে
তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ ঘোষণা কৰে।

6 সেই কাৰণে কোনো দৰ্শন নোহোৱাকৈ তোমালোকলৈ ৰাতি হ’ব;
আৰু তোমালোকে ভৱিষ্যৎ গণনা কৰিব নোৱাৰাকৈ তোমালোকলৈ আন্ধাৰ হ’ব;
ডাববাদীসকলৰ ওপৰত সূৰ্য মাব, যাব,
আৰু সেই দিনা তেওঁলোকৰ ওপৰত আন্ধাৰ হ’ব।

7 দৰ্শকসকলক লাজত পেলোৱা হ’ব,
আৰু ভৱিষ্যৎ গণনা কৰা সকল বিভ্ৰান্ত হ’ব।
তেওঁলোক সকলোৰে নিজৰ মুখ ঢাকিব;
কাৰণ মোৰ পৰা তেওঁলোকলৈ একো উত্তৰ নাহিব;”

8 কিন্তু মোৰ ক্ষেত্ৰত, যাকোবক তেওঁৰ অপৰাধ
আৰু ইশ্বায়েলক তেওঁৰ পাপ ঘোষণা কৰিবলৈ,
মই যিহোৱাৰ আশ্বাৰ দ্বাৰাই শক্তি,
ন্যায় বিচাৰ, আৰু পৰাক্ৰমেৰে পৰিপূৰ্ণ।

9 সকলো সাৎ কৰ্মত বিপথে যোৱা,
আৰু ন্যায় ঘৃণা কৰা হে যাকোবৰ বংশৰ মুখ্য লোকসকল,
আৰু ইশ্বায়েল বংশৰ শাসনকৰ্তাসকল, এতিয়া এই কথা শুনা;

10 তোমালোকে ৰক্তপাতেৰে চিয়োন,
আৰু পাপেৰে যিৰূচালেম নিৰ্মাণ কৰিলা;

11 তোমালোকৰ মুখ্য লোকসকলে উৰ্দ্ধাকাচৰ বাবে বিচাৰ কৰে,
তোমালোকৰ পুৰোহিতসকলে মূল্যৰ বাবে শিক্ষা দিয়ে,
আৰু তোমালোকৰ ডাববাদীসকলে ধনৰ বাবে ভৱিষ্যত বাণী কৰে,
তথাপি তোমালোকে যিহোৱাৰ ওপৰত ডাৰসা কৰি কোৱা,
“যিহোৱা আমাৰ লগত নাই নে?
কোনো আপদ আমালৈ নাহিব;
12 এই হেতুকে তোমালোকৰ কাৰণে
পথাৰ চহোৱাৰ দৰে চিয়োনক চহোৱা হ’ব,
যিৰূচালেম ধ্বংসৰ স্থপ হ’ব,
আৰু মন্দিৰ থকা পাহাৰ জংঘলৰ দৰে হ’ব।

4 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ ভাবী মঙ্গল।

1 কিন্তু আহি থকা দিনত এইদৰে ঘটিব,
যিহোৱাৰ গৃহ থকা পৰ্বতটো
আন পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত স্থাপন কৰা হ’ব।
এই গৃহটি পাহাৰবোৰতকৈয়ো উচ্চ কৰা হ’ব;
আৰু লোকসকল সোঁত বোৱাদি তালৈ যাব।

2 অনেক দেশৰ লোক যাব আৰু ক’ব,
“আহাঁ, আমি যিহোৱাৰ পৰ্বতটোলৈ উঠোঁহঁক,
আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ যাওঁহঁক।
তেওঁ আমাক তেওঁৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিব,
আৰু আমি তেওঁৰ পথত চলিম;”
কিয়নো চিয়োনৰ পৰা বিধান,
আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা যিহোৱাৰ বাক্য বাহিৰ ওলাব।

3 তেওঁ অনেক লোকৰ মাজত বিচাৰ কৰিব,

আৰু দূৰত থকা বহুতো দেশবাসীৰ বিষয়ে সিদ্ধান্ত ল'ব;
 তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ তৰোৱাল ডাঙি নাঙলৰ ফাল,
 আৰু তেওঁলোকৰ যাঠী ডাঙি কলম দিয়া কটাৰী গঢ়াই ল'ব;
 এটা দেশে আন দেশৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱাল নাদাঙিব,
 অথবা তেওঁলোকে যুদ্ধবিদ্যা পুনৰ নিশিকিব।

4 তাৰ পৰিৱৰ্তে প্ৰতিজন লোকে দৰাফাৰাৰী,
 আৰু ডিম্ব গছৰ তলত বহিব।

কোনেও তেওঁলোকক ভয় খুৱাব নোৱাৰিব;
 কাৰণ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই নিজৰ মুখেৰে এই কথা কৈছিল,

5 কাৰণ সকলো লোকে
 নিজৰ নিজৰ দেৱতাৰ নামেৰে চলে,
 কিন্তু আমি চিৰকাললৈকে

আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে চলিম।

6 যিহোৱাই কৈছে, “সেই দিনা মই যিসকলক দুৰ্দশাগ্ৰস্ত কৰিছিলোঁ,
 সেই পঙ্গুসকলক মই একগোট কৰিম,
 আৰু অনুন্নত লোকসকলক একত্ৰিত কৰিম।

7 মই পঙ্গুক অৱশিষ্ট কৰি ৰাখিম,
 আৰু যিজনক দূৰ কৰা হৈছিল, তেওঁক এক বলৱান জাতি কৰিম;
 আৰু মই, যিহোৱাই এতিয়াৰ পৰা চিৰকাললৈকে
 চিয়োন পৰ্বতত তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিম।

8 তোমালোক পশুৰ জাকৰ বাবে পহৰা দিয়া দুৰ্গ,

আৰু তোমালোকলৈ
 চিয়োন জীয়াৰীৰ পাহাৰ,
 পূৰ্বৰ শাসন,

যিবুচলেম জীয়াৰীৰ ৰাজ্য আহিব।

9 এতিয়া কিয় তোমালোকে চিঞৰি কান্দিছা?
 প্ৰসৱ কৰা মহিলাৰ দৰে, তোমালোকৰ যে আকস্মিক বেদনা হৈছে;
 তোমালোকৰ মাজত কোনো ৰজা নাই নে?
 আৰু তোমালোকৰ পৰামৰ্শদাতা বিনষ্ট হ'ল নে?

10 চিয়োন জীয়াৰী,
 বেদনা অনুভৱ কৰা,

প্ৰসৱ কৰিবলৈ লোৱা মহিলাৰ দৰে,
 উপন্ন কৰিবলৈ পৰিশ্ৰম কৰা,

কাৰণ তোমালোক এতিয়া নগৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গৈ,
 পথাৰত থাকিব লাগিব,
 আৰু বাবিললৈ যাব লাগিব;

সেই ঠাইত তোমালোকে উদ্ধাৰ পাবা,

সেই ঠাইতেই যিহোৱাই তোমাৰ
 শংক্ৰ হাতৰ পৰা তোমাক মুক্ত কৰিব।

11 এতিয়া অনেক দেশ তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে একত্ৰিত হ'ব;
 তেওঁলোকে কৈছে, তেওঁক কলুষিত হ'ব দিয়া,
 আমাৰ চকুক চিয়োনক আগ্ৰহেৰে চাব দিয়া।”

12 ভাববাদীয়ে কৈছে, “তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কল্পনাবোৰ নাজানে,
 নাইবা তেওঁলোকে তেওঁৰ আঁচনিবোৰ নুবুজে;
 কাৰণ তেওঁ মৰণা মৰা ঠাইত ডাঙৰি গোটোৱাৰ দৰে তেওঁলোকক গোটাইছ।”

13 যিহোৱাই কৈছে, “হে চিয়োন জীয়াৰী উঠা, আৰু প্ৰহাৰ কৰা;

কাৰণ মই তোমাৰ শিং লোহাৰ

আৰু তোমাৰ খুৰা পিতলৰ কৰিম;

তুমি অনেক লোকক মাৰি চূৰ্ণ কৰিবা;

মই যিহোৱাই নিজৰ বাবে তেওঁলোকৰ অন্যাযৰ সম্পত্তি উসৰ্গ কৰিম,
 তেওঁলোকৰ অধিকাৰ গোটাই পৃথিবীৰ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে উসৰ্গ কৰিম।”

5 অধ্যায়

- 1 যিৰুচালেমৰ লোকসকল,
এতিয়া একলগ হৈ যুদ্ধলৈ শাৰী পাতি আহাঁ,
তোমালোকৰ নগৰৰ চাৰিওফালে এখন দেৱাল আছে,
কিন্তু তেওঁলোকে ইশ্ৰায়েলৰ মূখ্যলোকসকলক
লাঠিৰে গালত প্ৰহাৰ কৰিব।
- 2 কিন্তু হে বোলেহেম-ইশ্বৰাখা,
যিহূদাৰ গোষ্ঠীবোৰৰ মাজত যদিও তোমালোক অতি ক্ষুদ্ৰ,
তথাপিও ইশ্বৰায়েলক শাসন কৰিবলৈ
তোমালোকৰ পৰাই এজন মোৰ ওচৰলৈ আহিব,
সেই জনৰ আৰম্ভণি পূৰ্বকালৰ পৰা অনন্তকাললৈকে;
- 3 এই হেতুকে
ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ত্যাগ কৰিব;
যেতিয়ালৈকে তেওঁ পৰসৰ বেদনাৰে সন্তান জন্ম নিদিব,
আৰু তেওঁৰ ভাইৰ অৱশিষ্ট লোকসকল ইশ্বৰায়েলৰ লোকসকললৈ উলটি আহিব।
- 4 যিহোৱাৰ শক্তিয়ে তেওঁ থিয় হ'ব,
আৰু তেওঁৰ পশুৰ জাক চৰাব,
তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ মহিমাত,
তেওঁলোকে বাস কৰিব;
কাৰণ তেওঁ পৃথিবীৰ শেষলৈকে মহান হ'ব।
- 5 তেঁৱেই আমাৰ শান্তি হ'ব;
যেতিয়া অচূৰে আমাৰ দেশলৈ সোমাই আহিব,
আৰু আমাৰ দুৰ্গবোৰৰ অধিত্যে তেওঁলোকে দৃঢ়ভাৱে অগ্ৰগতি কৰিব,
তেতিয়া আমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাত জন মেৰ-ছাগ ৰখীয়া,
আৰু লোকসকলৰ ওপৰত আঠ জন মূখ্য লোকক তুলি ধৰিম।
- 6 এই লোকসকলে তৰোৱালেৰে অচূৰৰ দেশ,
আৰু নিজৰ হাতৰ তৰোৱালেৰে নিম্ৰোদৰ দেশ শাসন কৰিব।
যেতিয়া অচূৰে আমাৰ দেশত সোমাব,
আৰু আমাৰ সীমাৰ ভিতৰত খোজ দিব,
তেতিয়া তেওঁ আমাক অচূৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।
- 7 বহুতো মানুহৰ মাজত যাকোবৰ অৱশিষ্ট লোক,
যিহোৱাৰ পৰা অহা নিয়ৰ,
আৰু ঘাঁহিত পৰা বৰষুণৰ দৰে থাকিব।
সেইবোৰে মানুহৰ,
আৰু মনুষ্য সন্তান সকলৰ বাবে অপেক্ষা নকৰে।
- 8 দেশৰ আৰু বহুতো মানুহৰ মাজত
যাকোবৰ অৱশিষ্ট লোক,
জংঘলত জন্তুৰ মাজত থকা সিংহ দৰে,
আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ মাজত থকা যুবা সিংহৰ দৰে থাকিব।
যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজেৰে যায়,
তেওঁ তেওঁলোকক গচকে আৰু ফালি টুকুৰা টুকুৰ কৰে,
আৰু সেই ঠাইত তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো নাথাকে।
- 9 তোমাৰ শংকুবোৰৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ হাত তুলি ধৰা হওক,
আৰু সেয়ে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিব।
- 10 “সেই দিনা এইদৰে ঘটিব,” যিহোৱাই কৈছে,
“মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ ঘোঁৰাবোৰ ধ্বংস কৰিম,
আৰু তোমালোকৰ ৰথবোৰ বিনষ্ট কৰিম।
- 11 মই তোমালোকৰ দেশৰ নগৰবোৰ উচ্ছন্ন কৰিম,
আৰু তোমালোকৰ দুৰ্গবোৰ ভাঙি পেলাম।
- 12 মই তোমালোকৰ হাতৰ মায়াকৰ্ম নষ্ট কৰিম,
আৰু তোমালোকৰ কোনো গণক দীৰ্ঘ সময় নাথাকিব।
- 13 মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা কটা-প্ৰতিমাবোৰ,

আৰু তোমালোকৰ শিলৰ শুভবোৰ ধ্বংস কৰিম।
তোমালোকৰ নিজৰ হাতৰ কাৰ্যক পৰিণিপাত কৰি নাথাকিবা;
14 মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা আচৰা খুঁটা বিনাশ কৰিম,
আৰু মই তোমালোকৰ নগৰবোৰ ধ্বংস কৰিম।
15 যি দেশে মোৰ কথা নুশুনে, সেই দেশৰ ওপৰত
মই খং আৰু ক্ৰোধেৰে প্ৰতিকাৰ সাধিম।

6 অধ্যায়

যিহোৱাৰ অভিযোগ আৰু লোকসকলৰ উত্তৰ।

1 যিহোৱাই যি কৈছে, এতিয়া তোমালোকে শুনা।
মীখাই তেওঁক ক'লে, “উঠক আৰু পৰ্বতবোৰৰ সন্মুখত আপোনাৰ অৱস্থাৰ বিষয়ে কওক,
পাহাৰবোৰক আপোনাৰ মাত শুনিবলৈ দিয়ক।
2 হে পৰ্বতবোৰ, আৰু পৃথিবীৰ স্থায়ী ভিত্তিমূল,
যিহোৱাৰ অভিযোগ শুনা;
কাৰণ যিহোৱাৰ নিজৰ লোকসকলৰ সৈতে অভিযোগ আছে,
আৰু তেওঁ ইশ্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে ন্যায়ালয়ত যুঁজিব।
3 “হে মোৰ লোকসকল, মই তোমালোকক কি কৰিলোঁ?
মই কেনেকৈ তোমালোকক পৰিশ্ৰান্ত কৰিলোঁ?
মোৰ অহিতৈ সাক্ষ্য দিয়া।
4 কাৰণ মই তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলাঁ,
আৰু বন্দীঘৰৰ পৰা তোমালোকক মুক্ত কৰিলোঁ;
মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ মোচি, হৰোণ, আৰু মিৰিয়মক পঠিয়াইছিলোঁ।
5 হে মোৰ লোকসকল, মোৱাবৰ ৰজা বালাকে কি পৰিকল্পনা কৰিছিল,
আৰু বিয়োৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মে বালাকক কি উত্তৰ দিছিল, সেই বিষয়ে সোঁৱৰণ কৰা।
তাতে চিটীম*ৰ পৰা গিলগল†লে যাওঁতে যি ঘটিছিল,
যিহোৱাৰ সেই ন্যায় কাৰ্যবোৰৰ বিষয়ে তোমালোকে জানিব পাৰিবা।
6 সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰক প্ৰণাম কৰোঁতে,
মই যিহোৱালৈ কি লৈ যাম?
মই তেওঁৰ ওচৰলৈ এবছৰীয়া দামুৰিৰ সৈতে
হোম-বলি লৈ যোৱা উচিত নে?
7 হাজাৰ হাজাৰ মেৰ-ছাগ,
বা দহ হাজাৰ তেলৰ নদীত যিহোৱা সন্তুষ্ট হ'ব নে?
মোৰ অপৰাধৰ বাবে মোৰ প্ৰথমে জন্ম হোৱা সন্তান,
আৰু মোৰ নিজৰ পাপৰ বাবে মোৰ ওঁৰসৰ ফল দান কৰিম নে?
8 হে মনুষ্য, যিহোৱাই যি ডাল,
সেই বিষয়ে তোমালোকক কৈছিল;
আৰু যিহোৱাই তোমালোকৰ পৰা এইবোৰ বিচাৰে:
ন্যায়ৰূপ কাৰ্য কৰা,
দয়ালুতাৰ ডাল পোৱা,
আৰু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ সৈতে নগ্নভাৱে চলা।
9 যিহোৱাই নগৰলৈ যোষণা কৰি কৈছে,
এনে কি, এতিয়া প্ৰজ্ঞায়ো তোমাৰ নাম স্বীকাৰ কৰিছে:
“তোমালোকে দণ্ড ডাললৈ
আৰু যিজনো নিৰ্দ্দীষ্ট ঠাইত ইয়াক ৰাখিছে, সেই জনলৈ মনোযোগ দিয়া।
10 দুষ্ট লোকৰ ঘৰৰ সম্পত্তিবোৰ অস[],
আৰু মিছা জোখবোৰ যিগলগীয়া।
11 অন্যাযৰ তুলাচনী আৰু প্ৰবঞ্চক
ওজনৰ মোনা ব্যৱহাৰ কৰা জনক মই নিৰ্দ্দোষী বুলি বিবেচনা কৰিম নে?
12 ধনী লোকসকল অত্যাচাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ,
তাৰ নিবাসী সকলে মিছা কথা কয়,
আৰু তেওঁলোকৰ জিভা প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ।

* 6 অধ্যায়:5 চিটীম আছিল জৰদনৰ পূব প্ৰান্তত কৰা ইশ্ৰায়েলীসকলৰ শেষ চাউনি (যিহোচুৱা 3:1)। † 6 অধ্যায়:5 গিলগল আছিল কনান দেশৰ পশ্চিম প্ৰান্তত কৰা ইশ্ৰায়েলীসকলৰ প্ৰথম চাউনি (যিহোচুৱা 4:19)। এই কাৰ্যৰ আগতে তেওঁলোকে আচৰিত ধৰণে জৰদন নদী পাৰ হৈছিল।

13 এই হেতুকে মই বিষম আঘাতেৰে তোমালোকক আঘাত কৰিলোঁ;
তোমালোকৰ পাপৰ কাৰণে মই তোমালোকক ধ্বংস[‡] কৰিলোঁ।
14 তোমালোকে খাবা কিন্তু তৃপ্ত নহবা,
তোমালোকৰ পেট খালীয়ে হৈ থাকিব;
তোমালোকে বস্ত্ৰবোৰ গোটাৰা কিন্তু ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিবা;
আৰু তোমালোকে যি ৰক্ষা কৰিবা, তাক মই তৰোৱালক শোধাই দিম।
15 তোমালোকে সিঁচিবা কিন্তু দাবলৈ নাপাবা;
তোমালোকে জিত গচকিবা কিন্তু তেল নিজে ঘঁহিব নাপাবা;
তোমালোকে দৰাফাণ্ডটি চেপিবা, কিন্তু দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিবলৈ নাপাবা।
16 অশ্বীৰ বিধিবোৰ,
আৰু আহাবৰ বংশৰ সকলো কাৰ্য্যবোৰ পালন কৰিছা,
তোমালোকে তেওঁলোকৰ উপদেশত চলিছিল;
সেয়ে মই তোমালোকৰ নগৰ ধ্বংস কৰিম,
আৰু তোমালোকক নিবাসীসকলে বিদ্রূপ কৰিব,
মোৰ লোকসকলৰ অৱজ্ঞা তোমালোকে বহন কৰিবা।”

7 অধ্যায়

1 মোৰ সন্ত্ৰাপ হ'ল!
কাৰণ মই গ্ৰীষ্মকালৰ ফল চপাই শেষ হৈ যোৱাৰ নিচিনা,
আৰু দৰাফাৰাবীত থাকি যোৱা দ্ৰাক্ষাণ্ডটি গোটোৱাৰ দৰে হ'লোঁ,
কাৰণ তাত পুনৰ কোনো ফলৰ থোপা বিচাৰি পোৱা নাযায়,
তথাপিও মই প্ৰথম পকা ডিমৰু ফল পাবলৈ ইচ্ছা কৰিছোঁ।
2 পৃথিৱীৰ পৰা ঈশ্বৰ বিশ্বাসী লোক উচ্ছন্ন হ'ল,
লোকসকলৰ মাজত এজনো ন্যায়পৰায়ণ লোক অৱশিষ্ট নাই;
তেওঁলোক সকলোৱে ৰক্তপাত কৰিবলৈ খাপ দি থাকে,
প্ৰতিজন লোক আৰু তেওঁৰ ভায়েকসকলে জালেৰে আনকোনো এজন লোকক ধৰে।
3 অনিষ্ট কাৰ্য কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ হাত পাৰ্গত;
শাসনকৰ্তাই ধন খোজে,
বিচাৰকৰ্তাই উকোচ ল'বলৈ প্ৰস্তুত থাকে,
আৰু প্ৰভাৱশালী লোকে যি পাবলৈ ইচ্ছা কৰে, তাক আনৰ আগত কয়;
সেয়ে তেওঁলোকে একেলগে পৰিকল্পনা কৰে।
4 তেওঁলোকৰ মাজৰ শ্ৰেষ্ঠ জন জংঘলী গোলাপৰ দৰে,
ন্যায়পৰায়ণ লোক জোপোহা কাঁইটীয়া গছৰ বেৰা;
তোমাৰ প্ৰহৰীসকলৰ দ্বাৰাই কোৱা ভবিষ্যতবাণীৰ দিন এয়ে;
তোমাৰ দণ্ডৰ দিন এয়া;
এতিয়া তাত বিভ্ৰান্তিৰ সৃষ্টি হৈছে।
5 কোনো চুবুৰীয়াক বিশ্বাস নকৰিবা,
কোনো বন্ধুৰ ওপৰত আস্থা নাৰাখিবা,
তুমি কি কৈছা, সেই বিষয়ে সাৱধান হোৱা,
এনে কি, যি মহিলাই তোমাৰ আঁৰত মিছা কথা কয়, তেওঁৰ প্ৰতিও সাৱধান হোৱা;
6 কাৰণ পুত্ৰই নিজৰ পিতৃক অমান্য কৰে,
জীয়েকে নিজৰ মাতৃৰ বিৰুদ্ধে উঠে,
আৰু বোৱাৰীয়েকে নিজৰ শাহুৱেকৰ বিৰুদ্ধে উঠে;
তেওঁৰ নিজৰ ঘৰৰ মানুহেই তেওঁৰ শত্ৰু হয়;
7 কিন্তু মই হ'লে, যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰিম;
মই মোৰ ৰাণকৰ্ত্তা ঈশ্বৰলৈ অপেক্ষা কৰিম;
মোৰ ঈশ্বৰে মোৰ কথা শুনিব।
8 হে মোৰ শত্ৰু, মোৰ অস্থিত আনন্দ নকৰিবা;
মই পৰি যোৱাৰ পাছত,
পুনৰ উঠিম,
মই যেতিয়া অন্ধকাৰত বহোঁ,

[‡] 6 অধ্যায়:13 ৰোগগ্ৰস্ত কৰি জনশূন্য কৰিলোঁ

তেতিয়া যিহোৱা মোৰ বাবে পোহৰ হয়।
 9 কাৰণ মই যিহোৱাৰ অহিতে পাপ কৰিলোঁ,
 তেওঁ মোৰ বিষয়ে বিচাৰ নকৰালৈকে,
 মই তেওঁৰ স্বেৰাধ সহন কৰিম*,
 আৰু তেওঁ মোৰ বাবে ন্যায় বিচাৰ কৰিব,
 তেওঁ মোক পোহৰলৈ আনিব,
 তেতিয়া ন্যায় বিচাৰেৰে তেওঁ মোক ৰক্ষা কৰা, মই দেখিবলৈ পাম।

10 তেতিয়া মোৰ শত্ৰুৱে সেয়া চাব,
 “তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ক’ত?”
 বুলি সোধা জন লাজত পৰিব,
 মোৰ দৃষ্টিয়ে তেওঁক চাব;
 তেওঁক বাটৰ বোকাৰ নিচিনাকৈ গচকা হ’ব।
 11 তোমাৰ দেৱালবোৰ নিৰ্মাণ কৰাৰ দিন আহিছে;
 সেই দিনা সীমাবোৰ দুৰলৈকে সম্পৰসৰিত হ’ব।
 12 সেই দিনা অচুৰৰ পৰা মিচৰত থকা নগৰবোৰলৈকে,
 মিচৰৰ পৰা বৃহত নদীলৈকে,
 সমুদ্ৰৰ পৰা সমুদ্ৰলৈকে,
 আৰু পৰ্বতৰ পৰা পৰ্বতলৈকে,
 আপোনাৰ লোকসকল আপোনাৰ ওচৰলৈ আহিব।
 13 এতিয়া তাত বাস কৰা লোকসকলৰ,
 আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ ফলৰ কাৰণে,
 সেই দেশবোৰ উচ্ছন্ন হ’ব।
 14 আপোনাৰ লোকসকলক আৰু আপোনাৰ আধিপত্যৰ পশুৰ জাকক,
 আপোনাৰ লাখুটিৰে চৰাওক;
 যদিও তেওঁলোক কমিল পাহাৰৰ
 অৰণ্যত অকলশৰে আছে,
 তথাপিও তেওঁলোকক আগৰ দৰেই,
 বাচানত আৰু গিলিয়দত খাবলৈ দিয়ক।
 15 তোমালোক মিচৰৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা দিনৰ দৰে,
 মই তেওঁলোকক আচৰিত কাৰ্য দেখুৱাম।
 16 দেশবাসীয়ে সেই সকলো দেখিব
 আৰু নিজৰ সকলো পৰাক্ৰমৰ বিষয়ে লাজিত হ’ব,
 তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ হাত মুখত দিব,
 আৰু তেওঁলোকৰ কাণ কলা হ’ব।
 17 তেওঁলোকে সাপৰ দৰে ধূলি চেলেকিব,
 আৰু পৃথিবীত বগাই ফুৰা পৰাণীৰ দৰে,
 তেওঁলোকে গুহাৰ পৰা ভয়েৰে বাহিৰ ওলাব;
 তেওঁলোকে ভয়েৰে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰলৈ আহিব,
 আৰু আপোনাৰ কাৰণে তেওঁলোকে ভয় কৰিব।
 18 পাপ ক্ষমা কৰা,
 আৰু নিজৰ আধিপত্যৰ অৱশিষ্ট ভাগৰ অপৰাধ এৰি দিয়া,
 এনে আপোনাৰ দৰে ঈশ্বৰ কোন আছে?
 আপুনি আপোনাৰ ক্ৰোধ চিৰকাললৈকে ধৰি নাৰাখে,
 কাৰণ আপুনি আপোনাৰ নিৰ্ভৰযোগ্য চুক্তি আমাক দেখুৱাবলৈ ডাল পায়।
 19 আপুনি পুনৰ আমাক দয়া কৰিব,
 আমাৰ অপৰাধবোৰ আপোনাৰ ভৰিৰে গচকিব;
 আপুনি আমাৰ সকলো পাপ গভীৰ সমুদ্ৰত পেলাই দিব।
 20 যি দৰে আপুনি অনাদি কালত আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত শপত কৰিছিল,
 সেই দৰে আপুনি যাকোবলৈ সত্যতা
 আৰু অস্বাহামলৈ বিশ্বস্ততাৰ চুক্তি দেখুৱাব।

* 7 অধ্যায়:9 তেওঁৰ স্বেৰাধ বৈ লৈ যাম

নহুম

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

নহুমক “এন্টোচাইট” হিচাপে নহুম পুস্তকৰ লিখক বুলি চিহ্নিত কৰে, (এন্টোচাইট ইব্ৰী ভাষাৰ শব্দ, ইয়াৰ অৰ্থ, ‘সাম্ভৱনাকাৰী’ বা সাম্ভৱনাদাতা) (1:1)। ভাববাদী হিচাপে নহুমক অচুৰীয়া লোকসকলক মনপালটনৰ আহ্বান দিবৰ বাবে পঠিয়াইছিল, বিশেষকৈ তেওঁলোকৰ ৰাজধানী চহৰ নিনবীৰ বাবে। এই ঘটনাৰ প্ৰায় 150 বছৰৰ পাছত, যেতিয়া যোনাই নিনবীৰ লোকসকলৰ প্ৰতি মনপালটনৰ বাৰ্তা লৈ আহিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ আগতে পূৰ্বৰ মূৰ্তিপূজাৰ পৰা মনপালটন কৰিছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 620-612 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

নহুমৰ সময় ন্যায়ভাবে সহজতে নিৰ্ধাৰণ কৰিব পাৰি, কাৰণ ইয়াৰ লগত দুটা সুপৰিচিত ঘটনা পৰিস্কাৰভাবে জড়িত হৈ আছে: এটা থেবেচৰ পতন আৰু আনটো নিনবীৰ পতন।

প্ৰাপক

নহুমৰ ভবিষ্যতবাণী আছিল অচুৰীয়াৰ প্ৰতি উভয়কৈ মুকলি কৰি দিয়াৰ, কাৰণ তেওঁলোকে উত্তৰাঞ্চলৰ দহটা ফৈদক দখল কৰিছিল আৰু তেওঁলোকক লৈ আহিছিল, আৰু যিহূদাৰ দক্ষিণাঞ্চলৰ লোকসকল, যিসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰতিও এনে দশা হ'ব বুলি ভয় পাই আছিল।

উদ্দেশ্য

ঈশ্বৰৰ ন্যায়বিচাৰ সৰ্বদায় সঠিক আৰু সৰ্বদায় নিশ্চিত। তেওঁ এই সময়ৰ বাবে দয়া কৰাটো উচিত আছিল, ভাল উপহাৰ সকলোৰে বাবে শেষ পৰ্যন্ত বিচাৰ প্ৰভুৰ চূড়ান্ত অনুভূতিৰ বুজাবুজিৰে নহব। ঈশ্বৰে ইতিমধ্যে 150 বছৰ পূৰ্বে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ ভাববাদী যোনাৰ সৈতে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা প্ৰেৰণ কৰিছিল, যদি তেওঁলোকে এই মন্দপথত ধাৰাবাহিকভাবে চলি থাকে তেন্তেহে তেওঁলোকৰ প্ৰতি এয়া সম্ভৱ হ'ব। সেই সময় জনগণে মনপালটন কৰিছিল, কিন্তু এতিয়াও তেওঁলোক সিমান বেয়া নহয় পূৰ্বে তেওঁলোক যিমান বেয়া আছিল। তেওঁলোকৰ বিজয়ত অচুৰীয়াসকল একেবাৰে পাপবিহীন হৈ উঠিছিল। এতিয়া নহুম যিহূদা জাতিক নিৰাশ নহবৰ বাবে কৈছিল, কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ বিচাৰৰ ৰায় উচ্চাৰণ কৰিছে আৰু অচুৰীয়াসকলে অতি সোনকালে তেওঁলোকৰ পাবলগীয়া যি, সেয়া পাব।

মূল বিষয়

সন্তোনা।

প্ৰস্তাৱেখা

1. ঈশ্বৰৰ মহিমা — 1:1-14
2. ঈশ্বৰৰ সোধবিচাৰ আৰু নিনবী — 1:15-3:19

1 মই ইলকোচ গাৱঁৰ নহুম। যিহোৱাই মোক দৰ্শনৰ যোগেদি দিয়া নীনবি নগৰৰ বিষয়ে এই এক ঘোষণা।

নিজ শংৰুবোৰৰ ওপৰত ঈশ্বৰে সধা প্ৰতিকাৰ

2 যিহোৱা নিজ মৰ্যাদা ৰখাত উদ্যোগী আৰু প্ৰতিকাৰ সাধোতা ঈশ্বৰ; যিহোৱা প্ৰতিকাৰ সাধোতা আৰু শ্ৰেৰাধেৰে পৰিপূৰণ; যিহোৱাই তেওঁৰ নিজ বিৰোধী সকলৰ ওপৰত প্ৰতিকাৰ সাধে আৰু নিজ শংৰুবোৰৰ কাৰণে শ্ৰেৰাধ ৰাখে। 3 যিহোৱা শ্ৰেৰাধত ধীৰ আৰু পৰাক্ৰমত মহান; কিন্তু তেওঁ দৌৰীক কোনো মতেই নিৰ্দোষী ঘোষণা নকৰে; বা-মাৰলী আৰু ধুমুহা হ'ল যিহোৱাৰ পথ আৰু মেঘ তেওঁৰ ভৰিৰ ধূলিস্বৰূপ।

4 তেওঁ সমুদ্ৰক ধমকি দি শুকুৱাই পেলায় আৰু আটাই নদ-নদী শুকান কৰে; বাচানৰ সৈতে কৰ্মিল অৱসন্ন হ'ল, লিবানোনৰ ফুলবোৰো শুকাই গ'ল। 5 তেওঁৰ ভয়ত পৰুতবোৰ কঁপে আৰু গিৰিবোৰ দ্ৰৱীভূত হয়; তেওঁৰ আগত পৃথিৱী, এনে কি, জগতখন আৰু তাৰ সকলো নিবাসী ভাগি পৰে।

6 তেওঁৰ শ্ৰেৰাধৰ আগত কোনে থিয় হ'ব পাৰে? তেওঁৰ পৰচও ক্ৰোধক কোনে সহ্য কৰিব পাৰে? তেওঁৰ পৰচও ক্ৰোধৰ সম্মুখত কোনে থিয় হ'ব পাৰে? তেওঁৰ শ্ৰেৰাধ অগ্নিৰ দৰে আহে আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই শিলবোৰ ডোখৰ ডোখৰকৈ ভাঙা হয়।

7 যিহোৱা মঙ্গলময়, সঙ্কটৰ দিনা তেওঁ দৃঢ় কোঠাস্বৰূপ; আৰু তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা লোকসকলক তেওঁ জনে। 8 কিন্তু তেওঁৰ শত্ৰুসকলক তেওঁ বানপানীৰ ধলৰ দ্বাৰাই সম্পূৰ্ণকৈ শেষ কৰিব আৰু তেওঁ সেই লোকসকলক আন্ধাৰলৈ খেদি পঠাব। 9 তোমালোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে কি চক্ৰান্ত কৰিছা? তেওঁ সম্পূৰ্ণকৈ অস্ত কৰিব; দ্বিতীয়বাৰ সঙ্কট নহব। 10 কিয়নো, সিহঁত জোঁট লগা কাঁইটৰ নিচিনা হলেও, সিহঁতক শুকান নৰাৰ নিচিনাকৈ ভস্ম কৰা হ'ব। 11 তোমালোকৰ নীনবি নগৰৰ পৰাই যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে কু-কল্পনা কৰোঁতা, কু-আলচ কৰোঁতা এজন ওলাল। 12 যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যদিও তেওঁলোক শক্তিবোৰ পূৰ আৰু বহুসংখ্যক; তথাপি তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰা হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ কোনো এজনো অৱশিষ্ট নাথাকিব। কিন্তু হে যিহূদা, যদিও মই তোমাক দুখ দিলোঁ, তথাপি মই তোমাক পুনৰ দুখ নিদিম। 13 মই এতিয়া তোমাৰ পৰা তাৰ যুৱলি ভাঙি পেলাম, আৰু তোমাৰ বান্ধবোৰ ছিঙি পেলাম।”

14 আৰু হে নীনবি নগৰ, তোমালোকৰ বিষয়ে যিহোৱাই আজ্ঞা দিছে যে, তোমালোকৰ কোনো বংশধৰৰ নাম ৰখা নাযাব; মই তোমালোকৰ দেৱতাবোৰৰ ঘৰৰ পৰা কটা-মূৰ্ত্তি আৰু সাঁচত চলা মূৰ্ত্তিবোৰ উচ্ছন্ন কৰিম; মই তোমালোকৰ মৈদাম খান্দিম, কিয়নো তোমালোক পাপিষ্ঠ।

15 চোৱা, যি জনে শুভবাৰ্ত্তা আনে আৰু শান্তি প্ৰচাৰ কৰে, সেই জনৰ চৰণ পৰ্বতৰ ওপৰত আছে। হে যিহূদা, তোমালোকৰ পৰ্বতবোৰ পালন কৰা আৰু তোমালোকৰ পৰতিজ্ঞাবোৰ সিদ্ধ কৰা, কিয়নো দুষ্ট লোকজনে তোমালোকক আক্ৰমণ নকৰিব; সি নিঃশেষে বিনষ্ট হ'ল।

2 অধ্যায়

নীনবিৰ অৱৰোধ আৰু পতন।

1 যি জনে তোমালোকক ডোখৰ-ডোখৰকৈ ডাঙিব, তেওঁ তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে উঠি আহি আছে। তোমালোকে দুৰ্গবোৰ দূচ কৰা, বাটবোৰলৈ পহৰা দি থাকা, নিজকে অতিশয় বলৱান কৰা আৰু নিজ সৈন্যদলবোৰক একত্ৰিত কৰা।² কিয়নো যদিও লুঠন কৰোঁতা সকলে তেওঁলোকক খালি কৰি উলিয়াই পঠিয়ালে আৰু তেওঁলোকৰ দৰাফালতৰ ডালবোৰ নষ্ট কৰিলে তথাপিও যিহোৱাই ইস্ৰায়েলৰ মহত্বৰ দৰে যাকোৱৰ মহত্ব পুনৰায় স্থাপন কৰিব।

3 তেওঁৰ বীৰ লোকসকলৰ ঢালৰ ৰং ৰঙা আৰু পৰাশ্বৰ্মী লোকসকল সেন্দূৰ বৰণীয়া কাপোৰ পিন্ধা; যুদ্ধলৈ সাজু হোৱাৰ দিনা তেওঁলোকৰ ৰথবোৰৰ তীখা* জিলিকে আৰু ছাইপ্ৰচ গছবোৰৰ জাঠিবোৰ হাতত বৰকৈ বতাহত তুলি ধৰি লৰাবলৈ ল'লে।⁴ ৰথবোৰ অতি বেগে বাটৰ মাজেদি চলিবলৈ ধৰিলে; তেওঁলোকে বহল মুকলি বাটবোৰত ইখনে সিখনক ইফালে-সিফালে চলালে। সেইবোৰ দেখিবলৈ আৰিয়াৰ নিচিনা আৰু সেইবোৰ বিজুলীৰ নিচিনাকৈ অতি বেগেৰে গৈছে।

5 যি জনে তোমালোকক ডোখৰ-ডোখৰকৈ ডাঙিব, তেওঁ নিজ বিষয়সকলক মাতি পঠিয়াইছে; এনেতে তেওঁলোকে বেগেৰে যাওঁতে যাওঁতে উজুটি খালে; তেওঁলোকে ততালিকে দুৰ্গটো আক্ৰমণ কৰিবলৈ যায়। আক্ৰমণ কৰোঁতা সকলক ৰক্ষা কৰিবলৈ ঢালবোৰ যুগুত কৰা হ'ল।

6 নদীবোৰত থকা দুৱাৰবোৰ মুকলি হৈ গ'ল, তেতিয়া ৰাজগৃহ পানীত নশ হৈ গ'ল।⁷ যিহোৱাই এই বিষয়ে কথা কৈছিল: ৰাণী হুব অনাবৃত্তা হ'ল আৰু তেওঁক নিয়া হ'ল; তেওঁৰ দাসীসকলে বুকুত ডুকুৱাই কপৌৰ স্বৰেৰে শোক কৰিছে।

8 কিন্তু নীনবি আগৰ কালৰে পৰা এটা জলপূৰ্ণ পুখুৰীস্বৰূপ; তথাপি তেওঁলোক বৈ যোৱা পানীৰ দৰে পলাইছে। অন্য লোকসকলে “ৰ'বা ৰ'বা” বুলি চিঞৰে, কিন্তু কোনেও ঘূৰি নাচায়।⁹ তোমালোকে ৰূপ লুট কৰি নিয়া, সোণ লুট কৰি নিয়া, কিয়নো বস্ত্ৰবোৰৰ সৌন্দৰ্যৰ মহিমা সীমাহীন। ইয়াতে সকলো প্ৰকাৰ মনোহৰ বস্তু অতিশয় অধিক পৰিমাণে আছে।¹⁰ সেই নীনবি শুনা আৰু উচ্ছন্ন; প্ৰতিজনৰ ভয়ত মন পমি গৈছে আৰু আঁঠুৱে আঁঠুৱে লগালগি হৈছে, সকলোৰে বেদনা, আৰু সকলোৰে মুখ বিবৰণ হৈছে।

11 যি ঠাইত কোনেও ভয় নথকাকৈ সিংহ, সিংহিনী আৰু সিংহ পোৱালিৰ দৰে ফুৰিছিল, সিংহৰ সেই গুহা আৰু যুবা সিংহৰ সেই খোৱা ঠাই ক'ত?¹² সিংহই নিজৰ পোৱালিবোৰৰ কাৰণে জোৰাওঁকৈ অনেক পশু ছিৰিছিল আৰু নিজ সিংহিনীবোৰৰ কাৰণে ডিঙিত টেপা দি মাৰিছিল আৰু বলিৰ চিকাৰেৰে নিজৰ গুহাবোৰ আৰু ধৰি অনা নিজৰ চিকাৰবোৰ গাতবোৰত ডৰাই ৰাখিছিল।

13 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, মই তোমালোকৰ বিপক্ষ;” “মই তোমালোকৰ ৰথবোৰ ধুঁৱাত পুৰি পেলাম আৰু তৰোৱালোঁ তোমালোকৰ যুবা সিংহবোৰক গ্ৰাস কৰিব; মই তোমালোকৰ দেশৰ পৰা তোমালোকৰ চিকাৰ উচ্ছন্ন কৰিম আৰু তোমালোকৰ দূতবোৰৰ মাত আৰু শুনা নাজাব।

3 অধ্যায়

1 পৰিপূৰ্ণ ৰক্তৰে নগৰীৰ স্তম্ভপ হওঁক! তাই মিছা কথা আৰু লুঠনৰ সম্পত্তিৰে পৰিপূৰ্ণ; তাইৰ ওচৰত স্ক্ৰুতিগ্ৰস্তসকল সদায় থাকে।² কিন্তু এতিয়া চাবুকৰ শব্দ, চকাৰ ঘৰঘৰণিৰ শব্দ, জপিয়াই থকা ঘোঁৰা আৰু জপিওৱা ৰথৰ শব্দ শুনা যায়।

3 আশ্ৰমণকাৰী অশ্বাৰোহী, চিকমিকোৱা তৰোৱাল, জিলিকা বৰছা, হত হোৱা লোক সমূহ আৰু দ'ম হৈ থকা বৃহা মৃত-দেহবোৰ; মৰা শৱবোৰৰ সীমা নাই, তেওঁলোকৰ শৱৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ আশ্ৰমণকাৰীসকলে উজুটি খায়।⁴ এইবোৰ সংঘটিত হোৱাৰ কাৰণ হ'ল, যি ময়ামবিনী সুলৰী বেশ্যই নিজৰ বেশ্যা কৰ্মৰ দ্বাৰাই জাতি সমূহক আৰু নিজৰ ময়াকাৰ্য্যৰ দ্বাৰাই প্ৰজাসকলক বিক্ৰী কৰিলে; তাইৰ অধিক বেশ্যাকৰ্মৰ কাৰণে এইবোৰ ঘটিছে।⁵ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, মই তোমাৰ বিপক্ষে; মই তোমাৰ কাপোৰৰ আঁচল তোমাৰ মুখৰ ওপৰলৈকে দাঙি তোমাক অনাবৃত্তা কৰিম; মই জাতি সমূহক তোমাৰ বিবশ্বংৰতা আৰু ৰাজ্যক তোমাৰ লাজ দেখুৱাম।⁶ মই তোমাৰ ওপৰত মলিয়ন ঘিণলগীয়া বস্তু পেলাই তোমাক ঘৃণনীয় কৰিম; মই তোমাক মানুহে ঠৰ লাগি চাই থকা বস্ত্ৰৰ দৰে স্থাপন কৰিম।⁷ তেতিয়া এনে ঘটিব, যে যি জনে তোমালৈ চাব, তেওঁ তোমাৰ পৰা পলাব আৰু ক'ব, ‘নীনবি বিনষ্ট হ'ল; কোনে তাইৰ কাৰণে বিলাপ কৰিব?’ মই ক'ব পৰা তোমাৰ কাৰণে শত্ৰুনা দিওঁতা লোক বিচাৰি আনিম?”

* 2 অধ্যায়:3 তীখা লো আৰু কাৰুন মিহলাই তৈয়াৰ কৰা সংকৰ ধাতু † 2 অধ্যায়:13 যুৱ সৈন্যবোৰে তোমালোকৰ সৈন্যবোৰক বধ কৰিব

৪ হে নীনবি, তুমি জানো যি থিচ্চ (নো-আমোন নগৰ)* নীল নদীবোৰৰ মাজত সজা আছিল, যাৰ চাৰিওফালে জল সমূহ আছিল, যাৰ কোঠ সাগৰ আৰু গড় সমুদৰ, সেই থিচ্চতকৈ† তুমি জানো উতম? ৭ কুচ আৰু মিচৰ তাইৰ ক্ষমতা আছিল আৰু সেয়ে অসংখ্য আছিল; পুটীয়া আৰু লুবীয়া তাইৰ মিত্ৰ আছিল।

10 তথাপি তাইক‡ নিয়া হৈছিল, তাই বন্দী-অৱস্থালৈ গ'ল, তাইৰ আটাই শিশুক আলিৰ মূৰত আছাৰি ডোখৰ ডোখৰ কৰা হ'ল; শংৰুবোৰে তাইৰ সম্ভৱান্ত লোকসকলৰ বাবে চিঠি খেলিলে আৰু তাইৰ আটাই বৰ লোকসকলক শিকলিৰে বন্ধা হ'ল। 11 তুমিও মতলীয়া হ'বা; নিজকে লুকুৱাই ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিবা; তুমি শংৰুৰ ভয়ত আশ্রয় লবলৈ এটা দুৰ্গ বিচাৰিবা। 12 তোমাৰ আটাই কোঠ আগতিয়া গুটি লগা ডিমৰু গছৰ নিচিনা হ'ব; যেতিয়া সেইবোৰত জোকাৰণি লাগে, তেতিয়া সেইবোৰ খাওঁতাৰ মুখত পৰে। 13 চোৱা, তোমাৰ মাজত থকা পৰজাসকল মহিলাসকলৰ নিচিনা; তোমাৰ দেশৰ দুৱাৰবোৰ শংৰুবোৰৰ কাৰণে বহলকৈ মেলা আছে; অগ্নিয়ে তোমাৰ দুৱাৰবোৰৰ ডাংবোৰ গৰাস কৰিলে।

14 অৱৰোধ কালৰ কাৰণে তুমি পানী তুলি থোৱা; তোমাৰ কোঠবোৰ দৃঢ় কৰা, বোকালৈ গৈ বোকা খচা; ইটাৰ ভাটাবোৰ মেৰামতি কৰা। 15 সেই ঠাইতে অগ্নিয়ে তোমাক গৰাস কৰিব আৰু তৰোৱালে তোমাক ছেদন কৰিব। ফৰিঙৰ দৰে তোমাক খাই পেলাব; তুমি ফৰিঙ আৰু কাকতী ফৰিঙৰ নিচিনা বহুসংখ্যক হোৱা। 16 তুমি আকাশৰ তৰাবোৰতকৈ তোমাৰ বণিকসকলক অধিক কৰিলা; কিন্তু তেওঁলোক ফৰিঙবোৰৰ নিচিনা: তেওঁলোকে দেশ লুণ্ঠন কৰি তাৰ পাছত উড়ি গুচি যাই। 17 তোমাৰ ৰাজকুমাৰসকল কাকতী ফৰিঙৰ সংখ্যাবোৰৰ নিচিনা আৰু তোমাৰ সেনাপতিসকল এনে ফৰিঙৰ নিচিনা যি ফৰিঙে জাৰৰ দিনা বেৰাত আশ্ৰয় লয় - কিন্তু যেতিয়া বেলি উদয় হয়, তেতিয়া তেওঁলোকে যি ঠাইলৈ উড়ি যায়, সেই ঠাইৰ বিষয়ে কোনেও নাজানে।

18 হে অচূৰৰ ৰজা, তোমাৰ মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰ টোপনিত আছে; তোমাৰ পৰধান লোকসকলে বিস্বাস কৰি আছে। তোমাৰ পৰজাবোৰ পৰ্বতৰ ওপৰত গোট গোট হ'ল, কিন্তু তেওঁলোকক একেলগে গোট খোৱাবলৈ কোনো নাই। 19 তোমাৰ যা সুস্থ হ'বলৈ কোনো সম্ভাৱনা নাই। তোমাৰ যা অত্যন্ত। তোমাৰ বিষয়ে বাৰ্তা শুনা সকলোৱে তোমালৈ হাত-তালি দিব; কাৰণ কোনে তোমাৰ অনৰ্গল‡ দুহুৰ্মৰ পৰা মুক্তি পাইছে?

* 3 অধ্যায়:8 ইজিপ্তৰ ৰাজধানী † 3 অধ্যায়:8 থিচ্চতকৈ নো-আমোনতকৈ ‡ 3 অধ্যায়:10 তাইক (থিচ্চক) § 3 অধ্যায়:19 পৰিবেশন

হব্ৰুক

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

হব্ৰুক 1:1 পদে চিহ্নিত কৰে যে, হব্ৰুক পুস্তক খন ডাববাদী হব্ৰুকৰ পৰা বাণী হিচাপে আহিছে। তেওঁৰ নামৰ বাহিৰে হব্ৰুকৰ বিষয়ত আমি বিশেষকৈ আন একো নাজানো। তেওঁক “হব্ৰুক ডাববাদী” বুলি কোৱা হয়, ধাৰণা হয় যে অপেক্ষাকৃতভাৱে তেওঁ এই নামেৰে সুপৰিচিত আছিল; আৰু ইয়াতকৈ আন কোনো প্ৰয়োজনীয় চিনাক্তকৰণ কৰিবলগীয়া তথ্য নাছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 612-605 খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ভিতৰত।

দক্ষিণাঞ্চলত থকা ৰাজ্য যিহূদাৰ পতনৰ ঠিক আগে আগে এই পুস্তক হয়তো হব্ৰুকে লিখিছিল।

প্ৰাপক

যিহূদাৰ লোকসকল আৰু সকলোতে থকা ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি সাধাৰণ পত্ৰ।

উদ্দেশ্য

হব্ৰুক বিস্মিত হৈ গৈছিল যে, কিয় ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনোনীত লোকসকলক তেওঁলোকৰ শত্ৰুসকলৰ হাতৰ যোগেদি অত্যাচাৰ পাৰ্বলৈ অনুমতি দিয়ে। ঈশ্বৰে উত্তৰ দিছিল আৰু হব্ৰুকৰ বিশ্বাসক পুনঃস্থাপন কৰিছিল; এই পুস্তকৰ উদ্দেশ্য হ'ল, যিসকলে তেওঁৰ ওপৰত আস্থা বজায় ৰাখে, তেওঁৰ সেই লোকসকলৰ সুৰক্ষা দাতা হিচাপে যিহোৱাক ঘোষণা কৰা, আৰু যিহূদাৰ সাৰ্বভৌম যোদ্ধা হিচাপে যিহোৱাক ঘোষণা কৰা; এদিন তেওঁ অত্যাচাৰী বেবিলনীয়সকলৰ ওপৰত বিচাৰ কৰিব। হব্ৰুক পুস্তকে আমাক এজন গৰ্বিত নশ্ৰ মানুহৰ ছবি প্ৰদান কৰে, য'ত ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰা ধাৰ্মিকতাৰ জীৱন দেখা পাওঁ (2:4)।

মূল বিষয়

সাৰ্বভৌম শ্ৰেষ্ঠৰ বিশ্বাস।

প্ৰস্তাৱেখা

1. হব্ৰুকৰ অভিযোগ — 1:1-2:20

2. হব্ৰুকৰ প্ৰাৰ্থনা — 3:1-19

ডাববাদী হব্ৰুকে দৰ্শনত পোৱা গভীৰ বাক্য।

1 ডাববাদী হব্ৰুকে ঘোষণা কৰা বাৰ্ত্তা গৃহীত কৰিলে।

2 “হে যিহোৱা, মই কিমান দিন সহায়ৰ বাবে কান্দি থাকিম, আৰু আপুনি নুশুনাকৈ থাকিব?

মই আপোনাৰ আগত অত্যাচাৰৰ ভয়ত কাতৰোক্তি কৰিছোঁ, কিন্তু আপুনি মোক ৰক্ষা নকৰে।

3 আপুনি মোক কিয় অপৰাধ, আৰু অন্যায় কাৰ্য চাব দিছে?

মোৰ আগত উপদৰৰ আৰু অত্যাচাৰ হৈ আছে, ইয়াত বিৰোধ, আৰু বিবাদ বৃদ্ধি পাইছে।

4 সেই কাৰণে বিধান দুৰ্বল হৈছে, আৰু ন্যায় বিচাৰ বহুদিনলৈকে নাথাকিব।

দুইই ধাৰ্মিকক চাৰিওফালে বেৰি ধৰাৰ কাৰণে, ভুল বিচাৰ হয়।”

5 “দেশীয় লোকসকলক চোৱা, আৰু পৰীক্ষা কৰা, আচৰিত আৰু বিস্মিত হোৱা!

কাৰণ মই তোমালোকৰ দিনত নিশ্চয় এনে কাৰ্য কৰিম; যি কাৰ্য তোমালোকৰ আগত প্ৰকাশ হলেওঁ তোমালোকে বিশ্বাস নকৰিব।

6 কাৰণ চোৱা! দেশৰ হিংস্ৰ আৰু অবিবেচক কলদীয়া* সকলক মই তুলি ধৰিবলৈ উদ্যত।

তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ প্ৰস্থয়েদি যাত্ৰা কৰি, যিবোৰ তেওঁলোকৰ নহয়, সেইবোৰ ঘৰ অধিকাৰ কৰিব।

7 তেওঁলোক ৭ ৰাসজনক আৰু ভয়ানক; তেওঁলোকৰ বিচাৰ আৰু ঐশ্বৰ্য্য তেওঁলোকৰ নিজৰ পৰাই আৰম্ভ হয়।

8 তেওঁলোকৰ যোঁৰাবোৰ নাহৰফুটুকী বাঘতকৈয়ো দ্ৰুতবেগী, আৰু গধূলি পৰৰ বাংকুকুৰতকৈয়ো বেগী!

সেয়ে তেওঁলোকৰ যোঁৰাবোৰ ছাব মৰা,

আৰু তেওঁলোকৰ অশ্বাৰোহীসকল ঈগলে খাবলৈ বেগেৰে উৰি অহাৰ দৰে, বহু দূৰৰ পৰা বেগেৰে আহে।

9 তেওঁলোক সকলোৱে অত্যাচাৰ কৰিবলৈ আহে;

তেওঁলোক দলে দলে মৰুভূমিৰ বতাহৰ দৰে যায়, আৰু তেওঁলোকে বালিৰ দৰে বন্দীসকলক গোট খোৱাই।

10 সেয়ে তেওঁলোকে ৰজাক বিদ্ৰূপ কৰে, আৰু শাসনকৰ্ত্তাসকল তেওঁলোকৰ বাবে হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ হয়।

তেওঁলোকে পৰ্বত্যক দুৰ্গক তুচ্ছ জ্ঞান কৰে; কাৰণ তেওঁলোকে মাটি দ'ম কৰে আৰু সীমা বান্ধি সেই সকলো কাটি লয়।

11 তাৰ পাছত তেওঁলোকে বতাহৰ দৰে স্ফি-প্ৰগতিৰে আগবাঢ়িব; আৰু যিসকলৰ শক্তিয়েই নিজৰ দেৱতা, সেই দোষী লোকসকলৰ ওপৰেৰে পাৰ হ'ব।”

12 “হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ পৰিৱেৰ জনা, আপুনি অনাদি কালৰে পৰা নাই জানো? আমাৰ মৃত্যু নহ'ব।

* 1 অধ্যায়:6 বাবিলনীয়

যিহোৱাই বিচাৰৰ বাবে তেওঁলোকক অভিষেক কৰিলে, আৰু আপুনি শিল, তেওঁলোকক সংশোধন কৰিবলৈ আপুনি প্রতিষ্ঠিত হ'ল।

13 পাপলৈ স্থিৰভাৱে দৃষ্টি কৰিবলৈ আপোনাৰ দৃষ্টি অতি পবিত্ৰ, আৰু আপুনি অনুগ্রহেৰে সৈতে অন্যায় কাৰ্য চাব নোৱাৰে। তেনেহ'লে আপুনি বিশ্বাসঘাত কৰা সকললৈ কিয় অনুগ্রহেৰে দৃষ্টি কৰিছে?

দৃষ্টলোকে নিজতকৈ অধিক ধাৰ্মিক লোকক গৰাস কৰাৰ সময়ত আপুনি কিয় নিৰ্বেৰ থাকে?

14 আপুনি সাগৰৰ মাছৰ দৰে, আৰু শাসনকৰ্ত্তা নোহোৱা বগাই যোৱা লতাৰ দৰে মানুহক সৃষ্টি কৰিলে?

15 তেওঁলোকে সকলোকে তেওঁলোকৰ বৰশীৰে তোলে, তেওঁলোকে মাছ ধৰা জালেৰে মানুহক ধৰে, আৰু তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ জালেৰে গোটায়; এই কাৰণে তেওঁলোকে উদ্দেশ্যে হৈ চিঞৰে আৰু আনন্দ কৰে।

16 সেই কাৰণে তেওঁলোকে নিজৰ মাছ ধৰা জালৰ উদ্দেশ্যে উদ্দেশ্যেৰে গৰা কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ জালৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলায়; কাৰণ হস্তপুষ্ট পশুবোৰ তেওঁলোকৰ অংশ আৰু চৰ্ব্বিযুক্ত মাংস তেওঁলোকৰ আহাৰ হয়।

17 সেয়ে তেওঁলোকে সহানুভূতি নোহোৱাকৈ নিজৰ জাল খালি কৰি, অবিৰাম দেশীয় লোকসকলক বধ কৰিব নে?

2 অধ্যায়

1 মোৰ পৰহীস্থানত মই থিয় হম, আৰু পহৰা দিয়া ওখ স্তম্ভত মই নিজে থাকিম, আৰু মই সাৱধানে পহৰা দিম।

আৰু তেওঁ মোক কি ক'ব, আৰু মোৰ অভিযোগৰ পৰা মই কেনেকৈ ঘূৰিব পাৰোঁ, সেই বিষয়ে মই চাম।

2 যিহোৱাই মোক উত্তৰ দি ক'লে,

“এই দৰ্শনৰ কথা লিখি থোৱা, আৰু এনে স্পষ্টকৈ ফলিত লিখা, যাতে যি কোনোৱে খৰকৈ পঢ়িব পাৰে।

3 কাৰণ এই দৰ্শন যদিও ভবিষ্যত সময়ৰ বাবে তথাপিও শেষত এই দৰ্শন প্রকাশ পাব আৰু বিফল নহ'ব।

যদিও পলম হয়, তাৰ বাবে অপেক্ষা কৰা; কাৰণ সেয়া নিশ্চয় সিদ্ধ হ'ব, আৰু পলম নহ'ব।

4 চোৱা! মানুহৰ আত্মা অহংকাৰী হয়, আৰু নিজেই নিজৰ বাবে ন্যায়পৰায়ণ নহয়, কিন্তু ধাৰ্মিক লোক নিজৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব।

5 কাৰণ সুৰা^{*}ই গৰ্ব্বী যুৱকক বিশ্বাসঘাতক কৰে; সেয়ে তেওঁ সহ্য নকৰিব,

কিন্তু তেওঁৰ বিস্তৃত আকাংক্ষা সমাধি আৰু মৃত্যুৰ দৰে সম্প্ৰসাৰিত কৰে, যি কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়।

তেওঁ নিজৰ বাবে সকলো দেশ আৰু লোকসকলক গোটাই,

6 এই লোকসকল তেওঁৰ বিৰুদ্ধে দৃষ্টান্ত স্বৰূপ আৰু তেওঁৰ সম্পৰকে বিদৰূপজনক বাক্য নক'ব নে? তেওঁলোকে ক'ব,

‘যি নিজৰ নহয়, তেনে সন্তাপ যিজনে বৃদ্ধি কৰে! তেনেদৰে তুমি কিমান দিন পৰতিজ্ঞাৰ বোজাৰ ডাৰ বৃদ্ধি কৰিবা?

7 যিজনে তোমাৰ অহিত দাঁতকৰচে, সেই জনে অকস্মাতে তোমাৰ অহিতে উঠে, আৰু যিজনে তোমাক আতঙ্কিত কৰে, সেই জনে জাগ্ৰত নহ'ব নে?

তুমি তেওঁলোকৰ বাবে প্রতাৰিত লোক হ'বা!

8 তুমি অনেক দেশ লুট কৰাৰ কাৰণে, সকলো অৱশিষ্ট লোকে তোমাক লুট কৰিব;

মানুহৰ ৰক্তপাতৰ কাৰণে, দেশ, গাঁও, আৰু তাৰ আটাই নিবাসীসকললৈ কৰা অত্যাচাৰৰ বাবে এয়ে সিদ্ধ হ'ব।

9 যিজনে নিজৰ ঘৰৰ বাবে পাপ অৰ্জন কৰে, সেই জনৰ সন্তাপ হ'ব।

দৃষ্টৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ পাবলৈ, তেওঁ ওখ ঠাইত নিজৰ অশ্রয়স্থান স্থাপন কৰে।’

10 তুমি অনেক লোকক উচ্ছন্ন কৰিবলৈ তোমাৰ ঘৰৰ বাবে লজ্জাজনক চিন্তা কৰিলা, আৰু তোমাৰ নিজৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলা।

11 দেৱালৰ মাজৰ পৰা শিলে চিঞৰি কান্দিব, আৰু কাঠৰ মাজৰ পৰা চটিয়ে তাৰ উত্তৰ দিব।

12 ৰক্তপাতেৰে নগৰ নিৰ্মাণ কৰা জনৰ আৰু অপৰাধৰ দ্বাৰাই নগৰ স্থাপন কৰা জনৰ সন্তাপ হ'ব।

13 এয়ে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ পৰা নহয় নে?

লোকসকলে জুইৰ বাবে পৰিশ্ৰম কৰে, আৰু সেই দেশবাসীয়ে অসাৰ বস্ত্ৰৰ বাবে চিন্তিত হয়,

14 সমুদ্ৰ যেনেকৈ পানীৰে পৰিপূৰ্ণ, সেইদৰে পৃথিৱীখন যিহোৱাৰ জনৰ মাইমাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব।

15 যিজনে নিজৰ চুবুৰীয়াক সুৰা পান কৰায়, আৰু যেতিয়ালৈকে মতলীয়া নহয়, তুমি বিষ দি তেওঁক সুৰা পান কৰায় থাকা, যাতে তুমি তেওঁৰ বিবস্ত্ৰতা দেখা পোৱা!’

16 তুমি গৌৰৱৰ পৰিৱৰ্ত্তে লাজেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'বা; তুমিও পান কৰা, আৰু তোমাৰ নিজৰ বিবস্ত্ৰতা প্রকাশ কৰা!

যিহোৱাৰ সোঁ হাতত থকা পিয়লা তোমালৈ ঘূৰি আহিব, আৰু অপমানে তোমাৰ সম্মান ছানি ধৰিব।

17 লিৱানোনত হোৱা অত্যাচাৰে তোমাক ঢাকিব, আৰু পশুবোৰৰ ধংস দেখি তুমি আতঙ্কিত হ'বা;

মানুহৰ ৰক্তপাতৰ কাৰণে, আৰু দেশ, নগৰ, আৰু তাত থকা সকলো নিবাসীলৈ কৰা অত্যাচাৰৰ বাবেই এইদৰে ঘটিব।

18 কটা-পৰতিমাই তোমাক কি উপকাৰ কৰে? যে তাৰ বাবে নিৰ্মাণকাৰীয়ে যেতিয়া তাক কাটে বা গলোৱা ধাতুৰ পৰা যেতিয়া প্রতিমা তৈয়াৰ কৰে, তেওঁ এজন মিছা শিক্ষক;

যেতিয়া নিৰ্মাণকাৰীয়ে নিশ্চয় মূৰ্ত্তি তৈয়াৰ কৰে, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ হাতৰ কৰ্ম্মত বিশ্বাস কৰে।

19 যি জনে কাঠক সাৰ পোৱা বুলি কয়, বা শিলক উঠা বুলি কয়, তেওঁৰ সন্তাপ হ'ব! সেইবাবে জানো শিক্ষা দিব?

* 2 অধ্যায়:5 ধন-সম্পত্তি † 2 অধ্যায়:19 কাঠৰ মূৰ্ত্তিক ‡ 2 অধ্যায়:19 শিলৰ পৰতিমূৰ্ত্তিক

চোৱা, এইবাৰত সোণ আৰু ৰূপ খটোৱা হৈছে, কিন্তু সেইবাৰৰ ভিতৰত কিঞ্চিৎ প্ৰাণবায়ু নাই।
20 কিন্তু যিহোৱা নিজৰ পবিত্ৰ মন্দিৰত আছে; সন্মুখ্য পৃথিৱী তেওঁৰ আগত নিজম দি থাকক।

3 অধ্যায়

হব্বুকৰ পৰাৰ্থনা।

1 ভাববাদী হব্বুকৰ পৰাৰ্থনা:

2 হে যিহোৱা, মই আপোনাৰ বাৰ্তা শুনিলাঁ, আৰু মোৰ ভয় লাগিছে।

হে যিহোৱা, এই সময়ৰ ভিতৰত আপোনাৰ কাৰ্য পুনৰ আৰম্ভ কৰক, আৰু এই সময়ৰ ভিতৰতে আমাক জনাওঁক;
ক্ৰোধৰ সময়ত আপুনি দয়া সোঁৱৰণ কৰক।

3 ঈশ্বৰ তৈমন*ৰ পৰা, আৰু পবিত্ৰ জনা পাৰণ পৰ্বতৰ পৰা আহিছে; চেলা।†

তেওঁৰ গৌৰৱে আকাশ-মণ্ডল আৱৰি ধৰিছিল, আৰু পৃথিৱী তেওঁৰ পৰশংসাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈছিল।

4 তেওঁৰ হাতৰ ৰশ্মি জ্বলি থকা পোহৰৰ দৰে,
আৰু তাতেই তেওঁ তেওঁৰ পৰাক্ৰম ধৰি ৰাখে।

5 তেওঁৰ আগে আগে মহামাৰী যায়, আৰু তেওঁৰ খোজৰ পাছত ৰোগ যায়।

6 তেওঁ থিয় হয় আৰু পৃথিৱী জোখে†; তেওঁ চাই আৰু দেশবিলাক কম্পমান কৰে।

এনে কি চিৰস্থায়ী পৰ্বতবোৰ ছিন্ন-ভিন্ন হৈছে, আৰু চিৰস্থায়ী পাহাৰবোৰ পৰি গৈছে;

তেওঁৰ পথ অনন্তকালীয়া।

7 মই দেখিলাঁ, কূচনৰ তলুৱাৰ দুখত আছে; আৰু মিসিয়ন দেশৰ তলুৱাৰ কাপোৰবোৰ কাঁপিছে।

8 নদীবোৰৰ সৈতে যিহোৱাৰ ক্ৰোধ হৈছে নে? আপোনাৰ ক্ৰোধ নদীবোৰৰ বা আপোনাৰ উত্তেজনা সাগৰৰ বিৰুদ্ধে নে?
যেতিয়া আপুনি আপোনাৰ যোঁৱাবোৰৰ ওপৰত উঠে, তেতিয়া আপোনাৰ ৰথে ৰক্ষা পাই নে?

9 আপুনি আপোনাৰ ধন আৰু আৰু নকৰাকৈ লৈ আহিছে; আপুনি আপোনাৰ ধনুত কাঁড় লগাইছে। চেলা।

আপুনি পৃথিৱীখন নদীবোৰেৰে ভাগ কৰিছা।

10 পৰ্বতবোৰে আপোনাক দেখিছে আৰু ক্ৰেশত মোচোৱা খাইছে;

অগাধ জল সেইবোৰৰ ওপৰেৰে গৈছে; গভীৰ সাগৰে গৰ্জন কৰিছে।

ই ওপৰলৈ চৌপ্ৰদেয় উঠায়।

11 আপোনাৰ উৰি যোৱা কাঁড়ৰ পোহৰ আৰু আপোনাৰ চকমকায় থকা যাঠিৰ উজ্বলতাত,
সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ নিজৰ নিজৰ উচ্চ স্থানত স্থিৰ হৈ আছে।

12 আপুনি বিহ্বলৰে পৃথিৱীৰ মাজেদি যাংৱা কৰিছে। আপুনি ক্ৰোধত দেশবোৰক মৰণা মাৰাদি মাৰিছে।

13 আপুনি আপোনাৰ লোকসকলৰ পৰিঃৰাণৰ আৰু আপোনাৰ অভিযুক্ত জনৰ পৰিঃৰাণৰ বাবে ওলাই গৈছে।

আপুনি দুষ্টলোকৰ ঘৰৰ মূৰবীক গুড়ি কৰি ডিঙিৰ পৰা ডিঙিমূললৈকে অনাবৃত কৰিলে। চেলা।

14 আপুনি যুদ্ধাৰুসকলৰ সেনাপতিসকলক তেওঁলোকৰ নিজৰ কাঁড়েৰে মূৰবোৰ* খুচিলে; তেওঁলোকে ধুমুহাৰ দৰে আমাক
ছিন্ন-ভিন্ন কৰিবলৈ আহিছিল,

তেওঁলোকে দুখীয়াক গুপুত স্থানত ৰখাৰ দৰে ৰাস কৰিছিল।

15 আপুনি যোঁৱাবোৰে সৈতে সাগৰৰ ওপৰেৰে যাত্ৰা কৰিলে, আৰু মহাজলৰাশিক স্থপকৃত কৰিলে।

16 মই শুনিলাঁ আৰু মোৰ ভিতৰ অংশ কাঁপি উঠিল! শব্দত মোৰ ওঁঠ কাঁপি উঠিছে।

মোৰ হাড়বোৰ ক্ষয় হ'ব ধৰিছে, আৰু মোৰ ভিতৰ অংশ কাঁপি উঠিছে

তথাপি যি সকলে আমাক আক্রমণ কৰিলে, তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ সঙ্কটৰ দিন অহাৰ বাবে মই নিৰৱে অপেক্ষা কৰি আছোঁ।

17 যদিও ডিমৰু গছত কলি হোৱা নাই, আৰু তাত দৰাফালতাৰ পৰা গুটি উদ্ভাৱন হোৱা নাই,

যদিও জিত গছৰ উদ্ভাৱন হ'ব কৰিছে, আৰু পথাৰবোৰত শস্য উদ্ভাৱন হোৱা নাই,

যদিও গঁড়ালৰ পৰা মেৰ-ছাগৰ জাকক উচ্ছন্ন কৰা হৈছে, আৰু গোহালিত এটাও গৰু নাই,

18 তথাপিও মই যিহোৱাত আনন্দ কৰিম, মোৰ ৰাণকৰ্ত্তা ঈশ্বৰত মই উল্লাস কৰিম।

19 পৰ্বত যিহোৱা মোৰ বল;

আৰু তেওঁ মোৰ ভৰি হৰিণীৰ ঠেঙৰ দৰে কৰিছে, আৰু মোৰ ওখ ঠাইবোৰত মোক চলাই লৈ যাব।

সংগীত পৰিচালকলৈ; মোৰ তাৰযুক্ত বাদ্যেৰে।

* 3 অধ্যায়:3 তৈমন হ'ল যিহুদাৰ দক্ষিণ অঞ্চলত থকা ইদামৰ এখন জিলা † 3 অধ্যায়:3 এই শব্দটো গীতমালাত বহু ঠাইত উল্লেখ কৰা আছে। ইয়াক গীতৰ
বিৰতিৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হয় ‡ 3 অধ্যায়:6 কম্পমান কৰে § 3 অধ্যায়:10 হাত উঠাই * 3 অধ্যায়:14 নেতাবোৰক

চফনিয়া

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

চফনিয়া 1:1 পদে লিখক হিচাপে নিজে পৰিচয় কৰাই কয় যে, “ইষ্কিয়াৰ বন্ধু পৰিনাতি, অমৰিয়াৰ পৰিনাতি, গদলিয়াৰ নাতি, কুচীৰ পুত্ৰ চফনিয়া”। চফনিয়া নামৰ অৰ্থ হ’ল “ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা ৰক্ষিত”, ইয়াৰ মাজত উল্লেখযোগ্য হ’ল পুৰোহিত যিৰিমিয়া (21:1; 29:25, 29; 37:3; 52:24), কিন্তু ইয়াৰ সৈতে চফনিয়া নামৰ কোনো সম্পৰ্ক পোৱা নাযায়। প্ৰায়ে দাবী কৰে যে, চফনিয়াই তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি এটা ৰাজকীয় পটভূমি তৈয়াৰ কৰিছে। ডাববাদী যিচয়া আৰু মীখাৰ সময়ৰ পৰা যিহূদাৰ বিৰুদ্ধে ডাববাদী কৰা ডাববাদীসকলৰ ভিতৰত চফনিয়াই আছিল প্ৰথম।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 640-607 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

এই পুস্তক খনে আমাক যিহূদাৰ পৰা যিচিয়াৰ ৰাজত্বকালত কৰা ভবিষ্যতবাণীৰ বিষয়ে কয় (চফনিয়া 1:1)।

প্ৰাপক

যিহূদাৰ লোকসকল (দক্ষিণাঞ্চল ৰাজ্যৰ) আৰু সকলোতে থকা ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি সাধাৰণ পত্ৰ।

উদ্দেশ্য

চফনিয়াৰ সোধবিচাৰৰ বাৰ্তা আৰু বিধানৰ তিনিটা প্ৰধান উদ্দেশ্য হ’ল, ঈশ্বৰ সকলো জাতিৰ ওপৰত সাৰ্বভৌম, দুইলোকে দণ্ড পাব আৰু ধাৰ্মিকসকল সোধবিচাৰৰ দিনত সপ্ৰমাণ হ’ব; যিসকল লোকে মনপালটন কৰে আৰু তেওঁত আস্থা ৰাখে, ঈশ্বৰে সেই লোকসকলক আশীৰ্বাদ দিয়ে।

মূল বিষয়

প্ৰভুৰ মহান দিন।

প্ৰাক্তৰেখা

1. ধ্বংসৰ কাৰণে প্ৰভুৰ দিন অহা — 1:1-18
2. আশাৰ সঞ্চাৰ — 2:1-3
3. জাতি সমূহৰ ওপৰত ধ্বংস — 2:4-15
4. যিৰূচালেমৰ ওপৰত ধ্বংস — 3:1-7
5. আশাৰ উভতনি — 3:8-20

1 আমোনৰ পুত্ৰ যিহূদাৰ ৰজা যোচিয়াৰ ৰাজত্বৰ সময়ত কুচীৰ পুত্ৰ চফনিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য উপস্থিত হ’ল। কুচী আছিল গদলিয়াৰ পুত্ৰ, গদলিয়া অমৰিয়াৰ পুত্ৰ, অমৰিয়া ইষ্কিয়াৰ পুত্ৰ।

ইহূদীসকললৈ আহিব লগা দণ্ড।

2 যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “মই পৃথিৱীৰ বুকুৰ পৰা সকলোকে নিঃশেষ কৰি পেলাম।

3 মানুহ আৰু পশু, আকাশৰ পক্ষী আৰু সমুদ্ৰৰ মাছবোৰক মই শেষ কৰি দিম।

মই দুইবোৰৰ পতন ঘটাম!

পৃথিৱীৰ পৰা মই মানুহক উচ্ছন্ন কৰিম।

4 মই যিহূদাৰ বিৰুদ্ধে আৰু যিৰূচালেমৰ নিবাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত মেলিম।

মই এই দেশত থকা বাল দেৱতাৰ অৱশেষ আৰু প্ৰতিমা পূজাকাৰীসকলৰ সৈতে পুৰোহিতসকলৰ নাম লুপ্ত কৰিম;

5 যিসকলে আকাশৰ বাহিনীবোৰক ঘৰৰ চালৰ ওপৰত উঠি প্ৰণাম কৰে আৰু

যিসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰণাম কৰি শপত খায়, অথচ পাছত মলকম দেৱতাৰ* নামেৰেও শপত খাই প্ৰণিপাত কৰে, তেওঁলোকক মই নিঃশেষ কৰিম।

6 যিসকলে যিহোৱাৰ পাছত চলাৰ পৰা উলটি গৈছে আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ইচ্ছাত চলা নাই নাইবা তেওঁৰ ইচ্ছা জানিবলৈও বিচাৰা নাই, সেই সকলোকে মই নিঃশেষ কৰিম।”

7 পৰভু যিহোৱাৰ উপস্থিতিত আপোনালোক নীৰবে থাকক; কিয়নো যিহোৱাই সোধ-বিচাৰ কৰা দিন ওচৰ চাপি আহিছে; কাৰণ যিহোৱাই এক যজ্ঞৰ আয়োজন কৰিছে; নিজৰ নিমন্ত্ৰিত লোকসকলক পৰিৎস কৰিলে।

8 যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “মোৰ সেই যজ্ঞৰ দিনা মই ৰাজ অধ্যক্ষসকলক, ৰাজপুত্ৰসকলক,

আৰু বিদেশী পোছক পৰিহিত সকলো লোককে দণ্ড দিম।

9 যিসকলে জাঁপ দি দুৱাৰডলি পাৰ হয়,

যিসকলে নিজৰ প্ৰভুৰ গৃহ হিংস্ৰতা আৰু ছলনাৰে পূৰ কৰে,

সেই দিনা মই তেওঁলোক সকলোকে দণ্ড দিম।”

10 যিহোৱাই কৈছে, “সেই দিনা মাস্য-দ্বাৰৰ পৰা যন্ত্ৰণাৰ ক্ৰন্দন শুনা যাব;

দ্বিতীয় বিভাগৰ পৰা বিলাপৰ শব্দ,

* 1 অধ্যায়:5 অমোনিয়াকলৰ দেৱতা † 1 অধ্যায়:9 আৰাধনাৰ ঠাই

পৰ্বতবোৰৰ পৰা এক বৃহৎ শব্দ শুনা যাব।

11 হে মকটেচৰ বাসিন্দাসকল, তোমালোকে বিলাপ কৰা;

কিয়নো তোমালোকৰ সকলো ব্যৱসায়ী লোকক[‡] নিঃশেষ কৰা হ'ব; ৰূপ বৈ অনা সকলোকে নিঃশেষ কৰা হ'ব।

12 সেই সময়ত মই এটা চাকি ল'ম আৰু যিবুচালেমৰ সকলো ঠাইতে বিচাৰিম;

যিসকলে তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষাৰসতে সন্তুষ্ট থাকে আৰু মনতে কয়, 'যিহোৱাই মঙ্গল কি অমঙ্গল একোৱেই নকৰিব' তেওঁলোকক
দণ্ড দিম।

13 তেওঁলোকৰ সম্পদ লুট কৰা হ'ব, তেওঁলোকৰ ঘৰ-বাৰীবোৰ ধ্বংসস্থান হ'ব;

এনে কি, তেওঁলোকে ঘৰ সাজিব, কিন্তু তাত বাস কৰিবলৈ নাপাব;

দৰাক্ষাৰাৰী পাতিব, কিন্তু দৰাক্ষাৰস পান কৰিবলৈ নাপাব।

যিহোৱাৰ মহা দিন

14 যিহোৱাৰ সেই মহা দিন নিকটৱৰ্তী; ওচৰ চাপি আহিছে আৰু অতি বেগেৰে আহিছে।

সোৱা শুনা, সেয়া যিহোৱাৰ সেই দিনৰ শব্দ!

তেতিয়া যোদ্ধাসকলে চিঞৰি চিঞৰি কান্দোনত ডাঙি পৰিব।

15 সেই দিন হ'ব কেৱাধৰ দিন, অতি সঙ্কটময় আৰু ক্ৰেশৰ দিন,

এক ধুমুহা আৰু ধ্বংসৰ দিন, ঘন অন্ধকাৰ আৰু হতশাৰ দিন,

মেঘাছন্ন আৰু উতাল তৰঙ্গৰ অন্ধকাৰৰ দিন,

16 শিঙা-ধ্বনি আৰু ৰণনাদৰ দিন;

সেই দিন গডেৰ আবৃত নগৰবোৰৰ আৰু ওখ কোঠবোৰৰ বিপক্ষৰ দিন হ'ব।

17 মই লোকসকলৰ ওপৰত ভীষণ ক্ৰেশ আনিম; তেওঁলোকে অন্ধ মানুহৰ নিচিনাকৈ ফুৰিব, কাৰণ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে
তেওঁলোকে পাপ কৰিলে!

তেওঁলোকৰ তেজ ধূলিৰ নিচিনাকৈ পেলাই দিয়া হ'ব। তেওঁলোকৰ দেহ গোবৰৰ নিচিনাকৈ মাটিত পৰি থাকিব।

18 যিহোৱাৰ কেৱাধৰ দিনা তেওঁলোকৰ ৰূপ বা সোণেও তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিব;

কিন্তু তেওঁৰ অস্তৰজ্বালাৰ তাপত গোটেই দেশ অগ্নিত গ্ৰাসিত হ'ব;

কিয়নো পৃথিৱী নিবাসী সকলোকে তেওঁ নিঃশেষ কৰি দিব; হয়, ভয়ানকভাৱে সংহাৰ কৰিব।

2 অধ্যায়

বিভিন্ন জাটিলে আহিব লগা দণ্ড

1 হে নিলাজ জাতি, তোমালোক একত্ৰিত হোৱা, একেলগ হৈ গোট খোৱা।

2 কিয়নো দণ্ডাজ্ঞাৰ আদেশ জাৰি হোৱাৰ আগেয়ে,

সেই দিন তুঁহৰ দৰে উৰি অহাৰ আগেয়ে;

যিহোৱাৰ জ্বলন্ত ক্ৰোধ আপোনালোকৰ ওপৰলৈ অহাৰ আগেয়ে,

যিহোৱাৰ ক্ৰোধৰ দিন আপোনালোকৰ ওপৰলৈ অহাৰ আগেয়ে,

আপোনালোক একত্ৰিত হওঁক!

3 হে পৃথিৱীৰ সমুদায় নগ্ন লোক, আপোনালোক যিসকলে যিহোৱাৰ শাসন-প্ৰণালী মানি চলিছে, আপোনালোকে যিহোৱাক
বিচাৰক!

আপোনালোকে ধাৰ্মিকতা অনুশীলন কৰক! নম্ৰতাৰ অনুশীলন কৰক!

কিজানি যিহোৱাৰ কেৱাধৰ দিনত আপোনালোকে ৰক্ষা পাব।

4 গাজা জনশূণ্য হ'ব আৰু অঙ্কিলোন ধ্বংসস্থান হ'ব;

অচ্ছদাদৰ লোক সমূহক দুপৰ বেলা খেদাই দিয়া হ'ব,

আৰু ইক্ৰাণক উঘালি পেলোৱা হ'ব।

5 হে সমুদ্ৰতীৰত বাস কৰা কৰেথীয়া লোকসকল,

আপোনালোকৰ সন্তাপ হ'ব।

হে পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশ কনান!

যিহোৱাই আপোনালোকৰ বিপক্ষে কৈছে,

“কোনো অৱশিষ্ট নথকালৈকে মই তোমাক উচ্ছন্ন কৰিম।”

6 সমুদ্ৰৰ তীৰৰ এলেকা হ'ব চৰণীয়া ভূমি;

মেৰ-ছাগ ৰথীয়াৰ তৃণভূমি আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ নিৰাপদ আশ্ৰয়স্থান হ'ব।

7 সেই সমুদ্ৰতীৰৰ এলেকা, যিহূনা বংশৰ জীয়াই থকা অৱশিষ্ট লোকৰ অধিকাৰত থাকিব।

তেওঁলোকে তাত মেৰ-ছাগৰ জাক চৰাব;

সন্ধিয়া তেওঁলোকে অঙ্কিলোনৰ ঘৰত শুই থাকিব;

তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁলোকক প্ৰতিপালন কৰিব;

তেওঁ তেওঁলোকৰ ভৱিষ্যত অৱস্থা পূৰ্ণস্থাপন কৰিব।

[‡] 1 অধ্যায়:11 সকলো কনানীয়া জাতি

8 “মই মোৱাবে কৰা উপহাস আৰু অস্মোনৰ সন্ধানবোৰে কৰা গালি-শপনিবোৰ শুনিলো;
 তেওঁলোকে মোৰ লোকসকলক তিৰস্কাৰ কৰিলে
 আৰু নিজৰ দেশ বঢ়াইলৈ লোকসকলৰ অহিতে সীমা উলঙ্ঘন কৰিলে।”
 9 সেয়ে, বাহিনীগণৰ যিহোৱা, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰে এইদৰে কৈছে,
 “মোৰ জীৱনৰ শপত, মোৱাৰ নিশ্চয়ে চন্দামৰ নিচিনা, আৰু অস্মোনীয়াসকল ঘমোৰাৰ নিচিনা হ’ব;
 এক কাইটীয়া হাবিৰে ডৰা ঠাই আৰু এক লোণৰ কূপলৈ পৰিণত হ’ব;
 চিৰকালৰ পতিত ভূমি হৈ থাকিব;
 মোৰ পৰজাসকলৰ অৱশিষ্ট লোকে তেওঁলোকক লুট কৰিব আৰু
 মোৰ জাতিৰ অৱশিষ্ট লোকে তেওঁলোকৰ দেশ আধিকাৰ কৰিব।”
 10 মোৱাৰ আৰু অস্মোনৰ অহঙ্কাৰৰ কাৰণেই তেওঁলোকলৈ এনে ঘটিব;
 কাৰণ তেওঁলোকে বাহিনীগণৰ যিহোৱাৰ লোকসকলৰ প্ৰতি ঠাট্টা-বিদ্ৰূপ কৰিলে,
 আৰু তেওঁলোকৰ অহিতে নিজৰ দেশ বঢ়াই তুলিছে।
 11 যিহোৱা তেওঁলোকৰ ওচৰত ভীষণৰূপে ভয়ানক হ’ব;
 তেওঁ পৃথিৱীৰ সকলো দেৱ-দেবীক শক্তিহীন কৰিব;
 তেতিয়া সকলো জাতিৰ লোকে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিব;
 নিজ নিজ দেশৰ পৰা, সমুদ্ৰৰ উপকূলসমূহৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰত প্ৰণিপাত কৰিব।
 12 হে কুচীয়াসকল*, তোমালোকো মোৰ তৰোৱালৰ আঘাতত নিহত হ’বা।
 13 যিহোৱাই উত্তৰ দিশৰ বিৰুদ্ধে হাত মেলি আচৰক বিনষ্ট কৰিব;
 নীনবি নগৰক একেবাৰে জনশূণ্য আৰু মৰুভূমিৰ দৰে শুকান ভূমি কৰিব।
 14 তাৰ পাছত পশুৰ জাক আৰু বন্য প্ৰাণীবোৰে তাত বাস কৰিব;
 নগৰৰ ধ্বংসস্থপবোৰত চৰাই আৰু ফেঁচাবোৰে বাহঁ সাজি ৰাতি কটাব।
 খিড়িকীত সিহঁতৰ চিৰিক-চিৰিক এক শব্দ শুনা যাব;
 কাউৰীবোৰে খালী ঘৰবোৰৰ দুৱাৰমুখত আহি মাতিব; কিয়নো ঘৰৰ এৰচ কাঠৰ চটিবোৰ তেওঁ উন্মুক্ত কৰিলে।
 15 এয়ে সেই নিৰ্ভয়ে থকা উল্লাসপ্ৰিয়া নীনবি নগৰ;
 তাই নিজৰ মনতে কয়, “ময়েই আছোঁ, মোৰ সমান আন কোনো নাই!”
 তাই কেনেকৈ ধ্বংস হৈ গ’ল! বন্য পশুৰ আশ্ৰয়স্থল হ’ল!
 যিসকলে তাইৰ ওচৰেদি যাব, প্ৰতিজনে ইচ ইচ কৰি ঘণা কৰিব আৰু তাইক হাতেৰে ভুকু দেখুৱাব।

3 অধ্যায়

যিৰূচালেমৰ ভৱিষ্যত

1 ষিক সেই বিদ্ৰোহিণী নগৰ*! ষিক ভৰ্ণাচাৰী আৰু অত্যাচাৰকাৰিণী নগৰ†। 2 তাই ঈশ্বৰৰ কথালৈ মনোযোগ নিদিয়ৈ;
 যিহোৱাৰ শাসন গ্ৰহণ নকৰে! যিহোৱাৰ ওপৰত ডাৰসা নকৰে; নিজ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ তাই নাহে। 3 তাইৰ ৰাজপুত্ৰবোৰ যেন
 গৰ্জ্জনকাৰী সিংহ আৰু বিচাৰকৰ্ত্তব্যবোৰ গধূলি বেলাৰ ক্ষুধাৰ্ত্ত ৰাংকুকুৰ; সিহঁতে ৰাতিপুৰাৰ কাৰণে একো পেলাই নাৰাখে।
 4 তাইৰ ভাববাদীসকল দাৰ্শিক আৰু বিশ্বাসঘাতক! তাইৰ পুৰোহিতসকলে পবিত্ৰক অপবিত্ৰ কৰিছে আৰু ব্যৱস্থাৰ বিৰুদ্ধে
 অনিষ্ট কাৰ্য কৰিছে। 5 তাইৰ মাজত থকা যিহোৱা ধাৰ্মিক; তেওঁ কোনো অন্যায় নকৰে; প্ৰতি-ৰাতিপুৰাতে তেওঁ নিজৰ
 ন্যায়বিচাৰ কৰে। তেওঁৰ ন্যায় বিচাৰ পোহৰৰ পৰা লুকাই নাথাকিব, তথাপিও অপৰাধীৰ লজ্জাবোধ নাই। 6 যিহোৱাই কৈছে,
 “মই জাতিবোৰক উচ্ছন্ন কৰিলোঁ, তেওঁলোকৰ কোঠবোৰ ধ্বংস কৰা হ’ল; মই তেওঁলোকৰ আলিবোৰ জনশূণ্য কৰিলোঁ;
 কোনোও সেইবোৰেদি অহা-যোৱা নকৰে; তেওঁলোকৰ সকলো নগৰ বিনষ্ট হৈ গ’ল; সেইবোৰত কোনো মানুহ নাই; কোনোও বাস
 নকৰে। 7 মই যিৰূচালেমক ক’লো, ‘এতিয়া তুমি অৱশ্যেই মোক ভয় কৰিবা আৰু মোৰ শাসন গ্ৰহণ কৰিবা। তাতে তোমাৰ
 নিবাস উচ্ছন্ন কৰা নহ’ব।’ এয়ে তোমাৰ বিষয়ে মই নিৰূপিত কৰা মোৰ পৰিকল্পনা। কিন্তু তাইৰ লোকসকলে ৰাতিপুৰাতে উঠি
 অতি আগ্ৰহেৰে সৈতে দৃষ্টতাৰ কাৰ্যবোৰ কৰি থাকিল।” 8 যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, “সেইবাবে তোমালোক সেই দিন পৰ্যন্ত মোৰ
 অপেক্ষাত থাকা, যি দিনা মই লুটপাত কৰিবলৈ উঠিম! কিয়নো মই এয়ে ঠিক কৰিছোঁ যে, জাতিবোৰক মই একগোট কৰিম,
 ৰাজ্যবোৰক একত্ৰিত কৰিম আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোপ, মোৰ জলন্ত ক্ৰোধ ঢালি দিম। মোৰ অন্তৰ্জ্বালাৰ অগ্নিৰে
 গোটেই পৃথিৱী গ্ৰাসিত হ’ব। 9 তাৰ পাছত মই জাতিবোৰক পবিত্ৰ ওঠ দিম যাতে তেওঁলোকে সকলোৰে কান্ধত কান্ধ মিলাই
 একে মনেৰে মোৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰে। 10 মোৰ লোকসকল, যিসকল সিঁচৰিত হৈ ইথাপীয়া দেশৰ# নৈৰ সিপাৰত থাকে, মোৰ
 সেই আৰাধনাকাৰীসকলে মোৰ উদ্দেশ্যে উৰ্গসগৰ উপহাৰ লৈ আহিব। 11 তুমি মোৰ আহিতে যি যি অপৰাধ কৰিলা, তাৰ বাবে
 তোমাক সেই দিনা লজ্জিত কৰা নহ’ব। কিয়নো সেই সময়ত\$ অহংকাৰত উল্লাস কৰোঁতা লোকসকলক মই তোমাৰ মাজৰ
 পৰা দূৰ কৰিম; তাতে মোৰ পবিত্ৰ পৰ্বতৰ ওপৰত তুমি পুনৰ কেতিয়াও অহংকাৰ নকৰিবা। 12 কিন্তু মই তোমাৰ মাজত
 এক নগ্ন আৰু দুখী দৰিদ্ৰ জাতিক অৱশিষ্ট ৰাখিম; তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নামত নিৰ্ভৰ কৰিব। 13 ইস্ৰায়েলৰ সেই অৱশিষ্ট

* 2 অধ্যায়:12 কুচীয়াসকল (ইথিওপিয়া) * 3 অধ্যায়:1 জেৰূচালেম † 3 অধ্যায়:1 জেৰূচালেম ‡ 3 অধ্যায়:10 দেশৰ কুচ-দেশীয় § 3 অধ্যায়:11
 তোমালোকে উল্লাস কৰিব

ভাগে অপৰাধ নকৰিব; তেওঁলোকে মিছা কথা নকব আৰু তেওঁলোকৰ মুখত ছলনাৰ কথা নাথাকিব। এইদৰে তেওঁলোকে চৰিব আৰু শুব; তেওঁলোকক ভয় দেখুৱাবলৈ কোনো নাথাকিব।”¹⁴ হে চিয়োন-কন্যা*, গান গোৱা! হে ইশ্বায়েল, জয়-ধ্বনি কৰা; হে যিৰূচালেম-কন্যা†, সমস্ত মনেৰে সৈতে আনন্দ আৰু উল্লাস কৰা! ¹⁵ যিহোৱাই তোমাৰ দণ্ডবোৰ দূৰ কৰিলে; তোমাৰ শংৰুবোৰক খেদি দিলে; ইশ্বায়েলৰ ৰজা যিহোৱা তোমাৰ মাজত আছে; তুমি আৰু কেতিয়াও অমঙ্গললৈ ভয় নকৰিবা। ¹⁶ সেই দিনা যিৰূচালেমক এই কথা কোৱা হ’ব, ‘হে চিয়োন, তুমি ভয় নকৰিবা; তোমাৰ হাত শিথিল নহওক।’ ¹⁷ তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমাৰ মাজত আছে; সেই পৰাক্ৰমীজনে তোমাক ৰক্ষা কৰিব; তেওঁ আনন্দেৰে সৈতে তোমাৰ বিষয়ে উল্লাস কৰিব; তেওঁ তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমেৰে সৈতে তোমাৰ বিষয়ে নীৰব‡ হ’ব। তেওঁ গানেৰে সৈতে তোমাৰ বিষয়ে আনন্দ কৰিব। ¹⁸ পৰ্বৰ সময়ত আনন্দ কৰা মানুহৰ দৰে আনন্দ কৰিব।”

যিহোৱাই কৈছে, “মই তোমাৰ লজ্জা আৰু বিনাশৰ ভয়বোৰ দূৰ কৰিম। ¹⁹ চোৱা! তোমাৰ উপদ্ৰৱকাৰীলৈ সেই সময়ত মই যি কৰিব লাগে, তাকে কৰিম; মই সহায়হীন খোৱাক ৰক্ষা কৰিম আৰু খেদি দিয়াত সিঁচৰিত হোৱাসকলক গোটাঁম; যি যি দেশত তেওঁলোক লজ্জিত হৈছিল, সেই সকলোতে মই তেওঁলোকক প্ৰশংসা আৰু সুখ্যাতি দান কৰিম। ²⁰ সেই সময়ত মই তোমালোকক একেলগ কৰি লৈ আনিম; সেই সময়ত মই তোমালোকক একত্ৰিত কৰিম; কিয়নো, মই যেতিয়া তোমালোকৰ ভৱিষ্যত পুনৰ গঠন কৰিম, তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো জাতিৰ মাজত মই তোমালোকক এক সুখ্যাতি আৰু প্ৰশংসা দান কৰিম আৰু তোমালোকে তাক দেখা পাবা।”

* 3 অধ্যায়:14 ইশ্বায়েলৰ লোকসকল † 3 অধ্যায়:14 জেৰূচালেমৰ লোকসকল ‡ 3 অধ্যায়:17 তোমাৰ জীৱন নতুন কৰিব

হুম্ময়

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

হুম্ময় 1:1 পদে ডাববাদী হুম্ময় এই 'হুম্ময় পুস্তক'ৰ লিখক হিচাপে চিহ্নিত কৰে। ডাববাদী হুম্ময়ে যিৰূচালেমৰ ইহুদি লোকসকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ চাৰিটা বাৰ্তা লিপিবদ্ধ কৰে। হুম্ময় 2:3 পদে চিহ্নিত কৰে যে, ডাববাদীয়ে নিৰ্বাসন আৰু মন্দিৰ ধ্বংসৰ আগত যিৰূচালেমত আছিল, ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল তেওঁ এজন বয়স্ক লোক, তেওঁ তেওঁৰ জাতিৰ ঐতিহ্যক উভতি চাইছিল, নিৰ্বাসনৰ ছাঁইৰ পৰা তেওঁৰ লোকসকল উথিত হোৱাৰ উশাহী আশাৰ সৈতে ডাববাদীয়ে অনুপ্ৰেৰণা যোগাইছিল আৰু ইস্তৰৰ পোহৰ হিচাপে জাতি সমূহৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ সঠিক ঠাইত ঘোষণা কৰা হ'ব।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ আনুমানিক সময় প্ৰায় 520 খ্ৰীষ্টপূৰ্বত।

এই পুস্তক খন নিৰ্বাসনৰ পাছৰ পুস্তক, ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল, এই পুস্তক খন বেবিলনত থকা নিৰ্বাসনৰ পাছত লিখা।

প্ৰাপক

যিৰূচালেমত বসবাস কৰা লোকসকল আৰু যিসকল নিৰ্বাসনৰ পৰা উভতি আহিছিল।

উদ্দেশ্য

জাতিৰ মূল লক্ষ্য হিচাপে আৰাধনা আৰু মন্দিৰ পুনৰ নিৰ্মানৰ প্ৰচেষ্টা তৈয়াৰ কৰাৰ যোগেদি বিশ্বাসৰ প্ৰকাশৰ প্ৰতি দেশলৈ উভতাই অনাৰ সৈতে তপ্তি পৰিত্যাগ কৰাৰ পৰা অৱশিষ্টসকললৈ উভতি অহাৰ বাবে উশাহ দিয়া যিহোৱাই তেওঁলোকক উশাহ দি মন্দিৰ পুনৰ নিৰ্মান কৰিবলৈ ঘূৰাই অনাৰ দৰে আশীৰ্বাদ আৰু এই দেশ দিব, তেওঁলোকৰ অতীতৰ বিদ্ৰোহৰ ঘৃণা স্ক্বেও তেওঁলোকৰ উভতি অহাসকলৰ বাবে যিহোৱাই ভবিষ্যতলৈ এক গুৰুপূৰ্ণ অৱশিষ্ট ঠাই ৰাখিছিল।

মূল বিষয়

মন্দিৰ পুনৰ নিৰ্মাণ।

প্ৰান্তৰেখা

1. মন্দিৰ নিৰ্মাণৰ প্ৰতি আস্থান — 1:1-15
2. প্ৰভুত থকা সাহস — 2:1-9
3. জীৱনৰ নিমলতাৰ বাবে আস্থান — 2:10-19
4. ভবিষ্যতে থকা আস্থানৰ বাবে আস্থান — 2:20-23

হুম্ময়ৰ প্ৰথম ডাববাদী।

1 ৰজা দাৰিয়াচৰ ৰাজত্বৰ দ্বিতীয় বছৰৰ, ষষ্ঠ মাহৰ প্ৰথম দিনা, যিহূদাৰ শাসনকৰ্ত্তা চৰ্শ্টীয়েলৰ পুংৰ জৰুৱাবিললৈ, আৰু যিহোচাদকৰ পুংৰ প্ৰধান পুৰোহিত যিহোচূৱলৈ ডাববাদী হুম্ময়ৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, আৰু তেওঁ ক'লে, 2 "বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'এই লোকসকলে কয়, "যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ, এতিয়াই আমাৰ অহাৰ সময় নহয়।"।"

3 সেয়ে ডাববাদী হুম্ময়ৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, আৰু ক'লে,

4 "তোমাৰ বাবে এইটোৱেই সময় যে, তুমি তোমাৰ সম্পূৰ্ণ হোৱা ঘৰত বাস কৰা।

যিহেতু এই ঘৰ ধ্বংস হৈছিল।"

5 সেয়ে এতিয়া বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

তোমালোকৰ পথ বিবেচনা কৰা!

6 তোমালোকে অধিক গুটি সিঁচিছিলো, কিন্তু অলপহে চপালা; তোমালোকে খোৱা, কিন্তু তোমালোকৰ যথেষ্ট পৰিমাণে নাথাকে; তোমালোকে পান কৰা, কিন্তু মতলীয়া নোহোৱা; তোমালোকে বস্ত্ৰ পিন্ধা, কিন্তু তোমালোকে উম নোপোৱা; উপাৰ্জকে উপাৰ্জন কৰা ধন কেৱল বিক্ৰা থকা মোনাত থ'বলৈ উপাৰ্জন কৰে!"

7 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

'তোমালোকৰ পথ বিবেচনা কৰা!

8 পৰ্বতলৈ উঠি গৈ কাঠ আনা; আৰু মোৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰা।

যিহোৱাই কৈছে, "তেতিয়াহে মই সন্তুষ্ট হ'ম, আৰু মই গৌৰৱান্বিত হ'ম।"

9 "তোমালোকে অধিকৰ বাবে প্ৰত্যাশা কৰা, কিন্তু চোৱা! মই ফু মাৰি উৰুৱাই দিয়াৰ বাবে তোমালোকে অলপহে ঘৰলৈ আনিলা। কিয়? এই বুলি বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই ঘোষণা কৰিছে!

কাৰণ, মোৰ গৃহটি উচ্ছন্ন হৈ পৰি আছে, তথাপিও তোমালোকৰ প্ৰতিজনে নিজৰ ঘৰত সন্তুষ্ট হৈ আছে।

10 এই কাৰণে আকাশে তোমালৈ নিয়ৰ বৰষাৰলৈ প্ৰতিৰোধ কৰি ৰাখিছে, আৰু পৃথিৱীয়ে উপাধন আটক কৰি ৰাখিছে।

11 মই দেশ, পৰ্বত, আৰু শস্যৰ ওপৰত,

নতুন দৰাফাৰস, তেল, আৰু ডুমিয়ে উপাধন কৰা বস্ত্ৰৰ ওপৰত,

আৰু মানুহ, পশু, আৰু তোমালোকৰ হাতৰ পৰিশ্ৰমৰ সকলো ফলৰ ওপৰত খৰাং মাতিলো।"

12 তেতিয়া চষ্টীয়েলৰ পুংৰ জৰুৰীয়াবিল, যিহোচাদকৰ পুংৰ প্ৰধান পুৰোহিত যিহোচুৰা, আৰু লোকসকলৰ সকলো ইশ্ৰায়েলৰ অৱশিষ্ট লোকে* তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য, আৰু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই পঠোৱা ভাববাদী হগ্নয়ৰ কথা শুনিলে, আৰু লোকসকলে যিহোৱালৈ ভয় কৰিলে। 13 তেতিয়া যিহোৱাৰ বাৰ্ত্তাবাহক হগ্নয়ে যিহোৱাৰ বাৰ্ত্তা লোকসকলক ক'লে, “মই তোমালোকৰ লগত আছোঁ।” এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।”

14 সেয়ে যিহোৱাই যিহুদাৰ শাসনকৰ্ত্তা চষ্টীয়েলৰ পুংৰ জৰুৰীয়াবিল, যিহোচাদকৰ পুংৰ প্ৰধান পুৰোহিত যিহোচুৰা, আৰু জনসাধাৰণৰ অৱশিষ্ট লোকসকলৰ আত্মা উত্তেজিত কৰিলে; সেই বাবে তেওঁলোকে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ কাম কৰিবলৈ গ'ল, 15 তেতিয়া ৰজা দাৰিয়াবচৰ ৰাজত্বৰ দ্বিতীয় বছৰৰ ষষ্ঠ মাহৰ চৌবিশ দিন আছিল।

2 অধ্যায়

হগ্নয়ৰ দ্বিতীয়, তৃতীয়, আৰু চতুৰ্থ ভাববাদী

1 ৰজা দাৰিয়াবচৰ ৰাজত্ব কালৰ দ্বিতীয় বছৰৰ সপ্তম মাহৰ একৈশ দিনৰ দিনা ভাববাদী হগ্নয়ৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ বাক্য পুনৰ আহিল, 2 “যিহুদাৰ শাসনকৰ্ত্তা চষ্টীয়েলৰ পুংৰ জৰুৰীয়াবিল, যিহোচাদকৰ পুংৰ প্ৰধান পুৰোহিত যিহোচুৰা, আৰু জনসাধাৰণৰ মাজৰ অৱশিষ্ট লোকক এই কথা কোৱা,

3 তোমালোকৰ মাজত কোন আছে?

যিজনে এই গৃহৰ পুৰুষ গৌৰৱ দেখিছে;

আৰু এতিয়া এই গৃহ কেনে দেখিছা?

তোমালোকৰ দৃষ্টিত এয়ে একো নোহোৱাৰ দৰে নহয় নে?

4 ‘হে জৰুৰীয়াবিল বলৱান হোৱা!’ যিহোৱাই এই কথা ঘোষণা কৰিছে,

যিহোচাদকৰ পুংৰ হে প্ৰধান পুৰোহিত যিহোচুৰা, তুমিও বলৱান হোৱা;

আৰু যিহোৱাই কৈছে, দেশৰ সকলো লোক তোমালোক বলৱান হোৱা,

আৰু কাৰ্য কৰা; কাৰণ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, ‘মই তোমালোকৰ লগত আছোঁ।’

5 তোমালোক যেতিয়া মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিলা, তেতিয়া প্ৰতিজ্ঞাবোৰ অস্ত্ৰভুক্ত কৰাৰ দ্বাৰাই, মই তোমালোকৰ সৈতে নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ।

আৰু মোৰ আত্মা তোমালোকৰ মাজত স্থিতি ল'লে; সেয়ে তোমালোকে ভয় নকৰিবা।

6 কাৰণ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘খন্তেক পাছতে,

মই আৰু এবাৰ আকাশ-মণ্ডল, পৃথিৱী, সমুদ্ৰ আৰু শুকান ভূমি কঁপাম।

7 আৰু মই প্ৰত্যেক দেশবোৰক কঁপাম, আৰু প্ৰত্যেক দেশে মৌলে বহুমূল্যৱান বস্তু আনিব;

বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, মই এই গৃহ গৌৰৱেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিম।

8 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, ৰূপ আৰু সোণবোৰ মোৰ।

9 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, এই গৃহৰ পুৰুষ প্ৰতাপতকৈ ডৰিম্ব্যতৰ প্ৰতাপ অধিক হ'ব,

আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে ঘোষণা কৰিছে, এই ঠাইত মই শান্তি দান কৰিম।

10 ৰজা দাৰিয়াবচৰ ৰাজত্বৰ দ্বিতীয় বছৰৰ নৱম মাহৰ চৌবিশ দিনৰ দিনা, ভাববাদী হগ্নয়ৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ বাক্য আহিল,

11 “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তুমি পুৰোহিতসকলক বিধানৰ বিষয়ে সোধা আৰু কোৱা: 12 কোনোৱে যদি নিজৰ বস্তুত পৰিৎৰ মাংস বান্ধি লৈ যায়, আৰু যদি পিঠা, সিজোৱা দাইল, দৰাফাৰস, তেল, বা আন কোনো খোৱা বস্তু তেওঁৰ সেই বান্ধি লৈ যোৱা বস্তুত লাগে, তেনেহ'লে সেই খোৱা বস্তুবোৰ পৰিৎৰ হ'ব নে?’” পুৰোহিত সকলে উত্তৰ দি ক'লে, “নহ'ব।”

13 তেতিয়া হগ্নয়ে ক'লে, “মৰা শৰ চুই অশুচি হোৱা কোনো মানুহে যদি সেইবোৰৰ মাজৰ পৰা কোনো বস্তু চোৱে, তেনেহ'লে সেয়ে অশুচি হ'ব নে?” পুৰোহিতসকলে উত্তৰ দি ক'লে, “হয়, সেয়ে অশুচি হ'ব।” 14 তেতিয়া হগ্নয়ে উত্তৰ দি ক'লে, “যিহোৱাই কৈছে, মোৰ আগত এই লোকসকল আৰু এই দেশ তেনেকুৱা, আৰু তেওঁলোকৰ হাতৰ সকলো কাৰ্যও তেনেকুৱা। তেওঁলোকে মৌলে ঘি উদ্ৰাসক কৰে, সেইবোৰ অশুচি।

15 সেয়ে এতিয়া যিহোৱাৰ মন্দিৰত শিলৰ ওপৰত শিল স্থাপন নকৰা দিনৰে পৰা আজিলৈকে সেইবোৰ দিন বিবেচনা কৰা।

16 কোনো মানুহে যেতিয়াই শস্যৰ দ'মৰ পৰা বিশ জোখ*ৰ শস্য ল'বলৈ আহে, তেতিয়া তাত কেৱল দহ জোখ†ৰ শস্য মাথোন পায়, আৰু কোনো মানুহে যেতিয়া পঞ্চাশ কলহ দৰাফাৰস ল'বলৈ দৰাফাৰস ল'লে আহে, তেতিয়া তাত কেৱল বিশ কলহহ পায়। 17 যিহোৱাই এই কথা কৈছে, মই তোমালোকক দুৰ্দশাগ্ৰস্ত কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকৰ হাতৰ সকলো উদ্ভিদ ৰোগেৰে নষ্ট কৰিলোঁ, তথাপিও তোমালোকে এতিয়ালৈ মৌলে ঘূৰি অহা নাই।

18 ‘নৱম মাহৰ চৌবিশ দিনলৈকে ঘিমান দিন অতীত হৈ গ'ল, আৰু যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰা দিনৰে পৰা আজিলৈকে সকলো দিন বিবেচনা কৰা! 19 উৰালত এতিয়ালৈকে শস্য আছে নে? দৰাফালতা, ডিম্ব গছ, ডালিম, আৰু জিত গছ ফল দিয়া নাছিল; কিন্তু আজিৰ পৰা মই তোমাক আশীৰ্ব্বাদ কৰিম।”

20 তাৰ পাছত ৰজা দাৰিয়াবচৰ ৰাজত্ব কালৰ দ্বিতীয় বছৰৰ সপ্তম মাহৰ চৌবিশ দিনৰ দিনা যিহোৱাৰ বাক্য দ্বিতীয়বাৰ হগ্নয়লৈ আহিল, আৰু তেওঁ ক'লে, 21 “যিহুদাৰ শাসনকৰ্ত্তা জৰুৰীয়াবিলক কোৱা, মই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী কঁপাম;

* 1 অধ্যায়:12 বাবিলৰ নিৰ্ব্বাৰণৰ পৰা উভতি অহা লোকসকল

* 2 অধ্যায়:16 প্ৰায় দুশ কিলোগ্ৰাম

† 2 অধ্যায়:16 প্ৰায় এশ কিলোগ্ৰাম

22 মই ৰাজ্যবোৰৰ সিংহাসন লুটিয়াই পেলাম, আৰু দেশৰ ৰাজ্যবোৰৰ শক্তি নাশ কৰিম,
আৰু ৰথ আৰু ৰথৰ আৰোহীসকলক লুটিয়াই পেলাম; যোঁৰা আৰু যোঁৰাৰ আৰোহী প্ৰতিজনক নিজৰ ভায়েকৰ তৰোৱালেৰে
আঘাত কৰি তলত পেলোৱা হ'ব।

23 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই ঘোষণা কৰিছে, সেই দিনা মোৰ দাস চৰ্শ্চায়েলৰ পুংৰ জৰুৰাবিলক মই গ্ৰহণ কৰিম;
আৰু মই তোমাক মোৰ আঙঠিত মোহৰৰ দৰে স্থাপন কৰিম;
কাৰণ, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, মই তোমাক মনোনীত কৰিলোঁ!

জখৰিয়া

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

জখৰিয়া 1:1 পদে “জখৰিয়া পুস্তক”ৰ লিখক হিচাপে ইন্দোৰ নাতি বেৰেখিয়াৰ পুত্ৰ ডাববাদী জখৰিয়াক চিহ্নিত কৰে। ইন্দো আছিল নিৰ্বাসনৰ পৰা উভতি অহা পুৰোহিত পৰিয়াল সমূহৰ ভিতৰত এজন অন্যতম প্ৰধান লোক (নহিমিয়া 12:4,16)। যেতিয়া যিৰূচালেমলৈ তেওঁৰ পৰিয়াল উভতি আহিছিল, তেতিয়া জখৰিয়া হয়তো এজন যুৱক আছিল। কাৰণ তেওঁৰ পৰিয়ালৰ বংশগতভাবে জখৰিয়া আছিল এজন পুৰোহিত, লগতে এজন ডাববাদী। গতিকে যদিও তেওঁ সম্পূৰ্ণভাবে মন্দিৰৰ সেৱাকৰ্ম কৰা নাছিল, তথাপি তেওঁ ইহুদিসকলে উপাসনা কৰা অভ্যাসবোৰৰ সৈতে অতি ঘনিষ্ঠভাবে পৰিচিত আছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

আনুমানিক লিখাৰ সময় প্ৰায় 520-480 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

বেবিলনৰ বন্দীহৰ পৰা উভতি অহাৰ পাছত লিখা হৈছিল। মন্দিৰ পুনৰ নিৰ্মানৰ কাম সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ আগতে ডাববাদী জখৰিয়াই 1-8 অধ্যায় লিখিছিল আৰু মন্দিৰৰ পুনৰ নিৰ্মানৰ কাম সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পাছত 9-14 অধ্যায় লিখিছিল।

প্ৰাপক

যিৰূচালেমত বসবাস কৰা লোকসকল আৰু নিৰ্বাসনৰ পৰা যিসকল লোক উভতি আহিছিল, সেই লোকসকল।

উদ্দেশ্য

জখৰিয়াৰ লিখাৰ উদ্দেশ্য আছিল অৱশিষ্টসকলৰ প্ৰতি আশা আৰু বোধশক্তি দিয়া আৰু যিজন খ্ৰীষ্ট যীচু হয়, তেওঁলোকৰ সেই আহিবলগীয়া মছীহৰ প্ৰতি চোৱা। জখৰিয়াই বাখ্যা কৰিছিল যে ঈশ্বৰে ডাববাদীসকলক শিক্ষা দিবলৈ, সতৰ্ক কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ লোকসকলক সংশোধন কৰিবৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। দুৰ্ভাগ্যবশত, তেওঁলোকে ইয়াক শুনিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল। তেওঁলোকৰ পাপে, তেওঁলোকলৈ ঈশ্বৰৰ শাস্তি কঢ়িয়াই আনিছিল। ইয়াৰ উপৰিও এই পুস্তকে প্ৰমাণ দিয়ে যে, আনকি ভৱিষ্যত বানীও বিকৃত হ'ব পাৰে।

মূল বিষয়

ঈশ্বৰৰ উদ্ভাৱ।

প্ৰস্তাৱনা

1. মনপালটনৰ বাবে আস্থান - 1:1-6
2. জখৰিয়াৰ দৰ্শন - 1:7 - 6:15
3. উপবাস সম্পৰ্কীয় প্ৰশ্ন - 7:1-8:23
4. ভৱিষ্যত সম্পৰ্কত ৰোজা - 9:1-14:21

মন পালটাবলৈ আমন্বৰণ। জখৰিয়াৰ প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় দৰ্শন।

1 দাৰিয়াবচৰ ৰাজত্বৰ দ্বিতীয় বছৰৰ অষ্টম মাহত, ইন্দোৰ নাতিয়েক বেৰেখিয়াৰ পুংৰ জখৰিয়া ডাববাদীৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল:

2 “যিহোৱাই তোমালোকৰ পুৰপুৰুষসকলৰ ওপৰত অতিশয় অসন্তুষ্ট হৈছিল! 3 সেই কাৰণে তুমি লোকসকলক কোৱা: ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তোমালোকে মৌলৈ ঘূৰা!’ এয়ে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য; ‘তেতিয়া মই তোমালোকলৈ ঘূৰিম!’ এই কথা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে।

4 তোমালোকৰ পুৰ-পুৰুষসকলৰ নিচিনা তোমালোক নহ'বা; যিসকলৰ আগত আগৰ কালৰ ডাববাদীসকলে কৈছিল, ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে নিজ নিজ কু-পথৰ, আৰু নিজ নিজ কু-কাৰ্যৰ পৰা ঘূৰা!’ কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা নশুনিলে, বা মৌলৈ কাণ নিদিলে।” এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।

5 “তোমালোকৰ পুৰপুৰুষসকল ক'ত? আৰু ডাববাদীসকল চিৰকাললৈকে জীয়াই আছে নে?

6 কিন্তু মোৰ দাস ডাববাদীসকলক মই আজ্ঞা কৰা মোৰ বাক্য আৰু নিয়মবোৰ তোমালোকৰ পুৰপুৰুষসকলৰ কাণত পৰা নাছিল নে?

তেতিয়া তেওঁলোকে মন পালটন কৰি ক'লে, ‘আমাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু আমাৰ কাৰ্য অনুসাৰে আমালৈ কৰিবৰ কাৰণে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই থিৰ কৰাৰ দৰে তেওঁ আমালৈ কৰিলে।’

7 দাৰিয়াবচৰ ৰাজত্বৰ দ্বিতীয় বছৰৰ একাদশ, অৰ্থাৎ চৰ্বাট মাহৰ চৌবিশ দিনৰ দিনা ইন্দোৰ নাতিয়েক বেৰেখিয়াৰ পুংৰ জখৰিয়া ডাববাদীক যিহোৱাৰ দ্বাৰাই এই বাক্য জনোৱা হ'ল, 8 “মই ৰাতি দৰ্শনত দেখিলোঁ যে, এজন লোকে এটা ৰঙা যোঁৰাত উঠি সমতলত থকা মেণ্ডি গছবোৰৰ মাজত থিয় হৈ আছিল; আৰু তেওঁৰ পাছত ৰঙা, মুগা আৰু বগা বৰণীয়া কেইবাটাও যোঁৰা আছিল। 9 তেতিয়া মই সুধিলোঁ, “হে মোৰ প্ৰভু, এইবোৰ কি বস্তু?” তেতিয়া মোৰ লগত কথা হোৱা দূতজনে মোক ক'লে, “এইবোৰ কি বস্তু সেই বিষয়ে মই তোমাক দেখুৱাম।”

10 তেতিয়া মেদি গছবোৰৰ মাজত থিয় দি থকা সেই লোকজনে উত্তৰ দি ক'লে, “পৃথিৱীত চাৰিওফালে ফুৰিবলৈ যিহোৱাই পঠোৱা লোক এইসকল।”¹¹ তেতিয়া তেওঁলোকে মেদি গছবোৰৰ মাজত থিয় হৈ থকা যিহোৱাৰ দূতজনাক উত্তৰ দি ক'লে, “আমি পৃথিৱীৰ সকলো ফালে ফুৰিলোঁ আৰু চোৱা, গোটেই পৃথিৱী সুস্থিৰ আৰু বিশ্ৰামে আছে।”

12 তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতজনে উত্তৰ দি ক'লে, “হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, যি যিৰূচালেমৰ, আৰু যিহূদাৰ নগৰবোৰৰ অস্থিত আপুনি এই সত্তৰ বছৰ শ্ৰেণী কৰিয়েই আছে, সেই যিৰূচালেম আৰু যিহূদাৰ সেই নগৰবোৰৰ ওপৰত আপুনি কিমান কাললৈ দয়া নকৰাকৈ থাকিব?”¹³ তেতিয়া যিহোৱাই মোৰে সৈতে কথা হোৱা দূতজনক উত্তৰ বাক্য, এনে কি, শাস্ত্ৰনাদায়ক বাক্যেৰে উত্তৰ দিলে।

14 তেতিয়া মোৰ লগত কথা হোৱা দূতজনে মোক ক'লে, “তুমি ঘোষণা কৰি কোৱা, ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

“মই যিৰূচালেম আৰু চিয়োনৰ অৰ্থে মহা অস্তৰজ্বালাৰে জুলিছোঁ।

15 আৰু নিশ্চিত হৈ থকা জাতি সমূহৰ ওপৰত মই অতিশয় অসন্তুষ্ট হৈছোঁ;

কিয়নো মই কেৱল অলপ অসন্তুষ্ট হোৱাত, তেওঁলোক অমঙ্গলৰ অৰ্থে সাহায্য কৰোঁতা হ'ল।”

16 এই হেতুকে যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

“মই নানা দয়াৰে সৈতে যিৰূচালেমলৈ ঘূৰিলোঁ; তাত মোৰ গৃহ সজা হ'ব।”

বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ এই বচন- “আৰু যিৰূচালেমৰ ওপৰত এডাল পৰিমাণ-জৰী বিস্তাৰ কৰা হ'ব।”

17 তুমি আকৌ ঘোষণা কৰি কোৱা,

‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মোৰ নগৰবোৰ পুনৰায় মঙ্গলেৰে উপচি পৰিব,

যিহোৱাই চিয়োনক পুনৰায় শাস্ত্ৰনা কৰিব আৰু যিৰূচালেমক আকৌ মনোনীত কৰিব।”

18 পাছত চকু তুলি চাই মই চাৰিটা শিং দেখিলোঁ।¹⁹ তেতিয়া মোৰ লগত কথা হোৱা দূতজনক মই সুধিলোঁ, “এইবোৰ কি?” তেতিয়া তেওঁ মোক উত্তৰ দি ক'লে, “যিহূদা, ইশ্ৰায়েল আৰু যিৰূচালেমক ছিন্ন-ভিন্ন কৰা শিং এইবোৰ।”

20 তাৰ পাছত যিহোৱাই মোক চাৰিজন শিল্পকাৰ দেখুৱালে।²¹ তেতিয়া মই সুধিলোঁ, “এওঁলোকে কি কৰিবলৈ আহিছে?” তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “যি কোনো মানুহক নিজৰ মূৰ দাঙিব নোৱাৰাকৈ যিহূদাক ছিন্ন-ভিন্ন কৰা শিং এইবোৰ; কিন্তু যি জাতিবোৰে যিহূদা দেশ ছিন্ন-ভিন্ন কৰিবলৈ নিজ নিজ শিং তুলিছিল, সেই জাতিবোৰক ৱাসিত কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ শিংবোৰ ভাঙি পেলাবলৈ, এওঁলোক আহিছে।

2 অধ্যায়

জখৰিয়াৰ তৃতীয় দৰ্শন।

1 তাৰ পাছত মই চকু তুলি চাই হাতত এডাল পৰিমাণ-জৰী লোৱা এজন পুৰুষক দেখিলোঁ।² তেতিয়া মই সুধিলোঁ, “আপুনি ক'লে যায়?” তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “যিৰূচালেমৰ দৈৰ্ঘ্য আৰু প্ৰস্থ কিমান, তাক জুখি নিৰ্ণয় কৰিবলৈ যাওঁ।”

3 তেতিয়া মোৰে সৈতে কথা হোৱা দূতজন আগবাঢ়ি গ'ল, আৰু আন এজন দূতে তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই আহিল।⁴ আৰু দ্বিতীয় দূতজনে তেওঁক ক'লে, “তুমি বেগাই যোৱা আৰু সেই ডেকাক এই কথা কোৱা, ‘যিৰূচালেম গড় নোহোৱা গাওঁৰ নিচিনা বসতিস্থান হ'ব; যিৰূচালেমৰ মাজত থকা অধিক মানুহ আৰু পশুৰ কাৰণে।

5 কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, ‘ময়েই তাৰ চাৰিওফালে অগ্নি গড়, আৰু তাৰ মাজত গৌৰবস্বৰূপ হ'ম।

6 যিহোৱাই কৈছে, হে লোকসকল, হে লোকসকল! তোমালোক উত্তৰ দেশৰ পৰা পলাই যোৱা;

কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, ‘আকাশৰ চাৰি বায়ুৱে কৰা নিচিনাকৈ মই তোমালোকক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলোঁ।’

7 ‘বাবিল জীয়াৰীয়ে সৈতে প্ৰবাস কৰা হে চিয়োন, ৰক্ষাৰ অৰ্থে পলোৱা।’

8 কিয়নো বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই মোক সন্মানিত কৰিলে, আৰু তোমালোকক লুণ্ঠন কৰা জাতিবোৰৰ ওচৰলৈ তেওঁ মোক পঠিয়ালে; কাৰণ যিজনে তোমালোকক স্পৰ্শ কৰে, সেইজনে তেওঁৰ চকুৰ মৰ্ণি স্পৰ্শ কৰে।

9 কিয়নো চোৱা, মই যেতিয়া সিহঁতৰ ওপৰত মোৰ হাত জোকাৰিম; তেতিয়া সিহঁত সেই লোকসকলৰ বন্দীকাম কৰা লোকৰ লুটদৰব্য হ'ব।” আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই যে মোক পঠিয়ালে, তেতিয়া তোমালোকে জানিবা।

10 “হে চিয়োন জীয়াৰী, গীত গাই আনন্দ কৰা;” কিয়নো, যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, “মই আহিছোঁ, আৰু মই তোমালোকৰ মাজত বাস কৰিম।”

11 তেতিয়া সেই দিনা অনেক জাতিয়ে যিহোৱাৰ লগ ল'ব। তেওঁ ক'ব, “তোমালোক মোৰ প্ৰজা হ'ব;

আৰু মই তোমাৰ মাজত বাস কৰিম।” তেতিয়া বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই যে মোক তোমাৰ ওচৰলৈ পঠালে, ইয়াকে তুমি জানিবা।

12 আৰু যিহোৱাই পবিত্ৰ দেশত নিজ অংশস্বৰূপে যিহূদা অধিকাৰ কৰিব আৰু পুনৰায় যিৰূচালেমক মনোনীত কৰিব।

13 হে সমুদায় লোক, যিহোৱাৰ আগত মনে মনে থাকা; কিয়নো তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা জাগি উঠিছে।

* 2 অধ্যায়:8 মোৰ

3 অধ্যায়

জখৰিয়াৰ চতুৰ্থ দৰ্শন।

1 তেতিয়া যিহোৱাই দূতজনৰ আগত প্ৰধান পুৰোহিত যিহোচুৱাক থিয় হৈ থকা দেখুৱালে আৰু তেওঁৰ অহিতে শংক্ৰতা দেখুৱাবৰ কাৰণে তেওঁৰ সোঁহাতে চয়তানক থিয় হৈ থকা যেন তেওঁ মোক দেখুৱালে। 2 তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে* চয়তানক ক'লে, “হে চয়তান, যিহোৱাই তোমাক ধমকি দিয়ক; যিজনে যিৰূচালেমক মনোনীত কৰিলে, তেওঁ তোমাক ধমকি দিয়ক! এওঁ জুইৰ পৰা উলিয়াই অনা আধা পোৰা খৰি যেন নহয় নে?” 3 সেই সময়ত যিহোচুৱাই মলিন বশ্ৰৰ পিন্ধি দূতজনৰ আগত থিয় হৈ আছিল,

4 সেইবাবে দূতে ক'লে আৰু তেওঁৰ আগত থিয় হৈ থকাসকলক ক'লে, “এওঁৰ গাৰ পৰা মলিন বশ্ৰৰ সোলোকাই পেলোৱা।” তেতিয়া তেওঁ যিহোচুৱাক ক'লে, “চোৱা! মই তোমাৰ অপৰাধ তোমাৰ পৰা আতৰালোঁ, আৰু মই তোমাক উত্তম বশ্ৰৰ পিন্ধাম।” 5 মই কলোঁ, “তেওঁৰ মূৰত তোমালোকে এটা পাণ্ডৰি পিন্ধাই দিয়া।” এইদৰে যিহোৱাৰ দূত যেতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে যিহোচুৱাৰ মূৰত এটা শুচি পাণ্ডৰি পিন্ধাই দিলে, আৰু তেওঁক বশ্ৰৰ পিন্ধালে।

6 তাৰ পাছত যিহোৱাৰ দূতজনাই যিহোচুৱাক শ্ৰদ্ধাৰে আজ্ঞা কৰি ক'লে, 7 “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

তুমি যদি মোৰ পথত চলা, আৰু মোৰ আজ্ঞাবোৰ যদি পালন কৰা,

তেনেহ'লে তুমি মোৰ গৃহটিৰ কাৰ্য চলাবা আৰু মোৰ চোতালখন ৰাখিবা;

কাৰণ মোৰ আগত থিয় হৈ থকা এই লোকসকলৰ মাজত, মই তোমাক অহা যোৱা কৰিবলৈ অধিকাৰ দিম।

8 হে প্ৰধান পুৰোহিত যিহোচুৱা, শুনা, তুমি আৰু তোমাৰ আগত বহি থকা লগৰীয়াসকল শুনা!

কিয়নো তেওঁলোকেই চিনস্বৰূপ লোক, কাৰণ চোৱা, মই মোৰ দাসৰ এটি গজালি উপস্থাপন কৰিম।

9 এতিয়া যিহোচুৱাৰ আগত মই স্থাপন কৰা শিলটোৱে চোৱা। এইটা শিলৰ ওপৰতেই সাতোটা চকু ৰখা হৈছে,

বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, মই তাৰ উপযুক্ত শিলালিপি খোদিত কৰিম,

‘আৰু এই দেশৰ পাপসমূহ একেদিনাই মচি পেলাম’।

10 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, ‘সেইদিনা প্ৰতিজনে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক নিজ নিজ দৰাফালতাৰ ডালৰ ওচৰলৈ আৰু ডিমৰু গছজোপাৰ তললৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিবা।

4 অধ্যায়

জখৰিয়াৰ পঞ্চম দৰ্শন।

1 পাছত মোৰ সৈতে কথা হোৱা দূতজন পুনৰ উভতি আহিল, আৰু টোপনিত থকা মানুহক জগোৱাৰ দৰে মোক জগালে। 2 তেওঁ মোক ক'লে, “তুমি কি দেখিছা?” তেতিয়া মই ক'লোঁ, “মই সম্পূৰ্ণ সোণেৰে নিৰ্ম্মান কৰা এক দীপাধাৰ দেখিছোঁ; তাৰে ওপৰত এটা পাংৰ আছে। তাতে সেই পাংৰৰ ওপৰত সাতোটা প্ৰবীপ আছে, আৰু তাৰ ওপৰত থকা প্ৰত্যেক দীপাধাৰৰ সৈতে সাতডালকৈ শলিতা আছে; 3 আৰু তাৰ ওচৰত দুজোপা জিতগছ আছে, এজোপা তেলধাৰৰ সোঁফাল আৰু আনজোপা তাৰ বাওঁফালে।”

4 পাছত মোৰ সৈতে কথা হোৱা দূতজনক আকৌ মই সুধিলোঁ, “হে মোৰ প্ৰভু এইবোৰৰ অৰ্থ কি?” 5 তেতিয়া মোৰে সৈতে কথা হৈ থকা দূতজনে উত্তৰ দি মোক ক'লে, “ইয়াকো তুমি নাজানা নে?” মই ক'লো, “হে মোৰ প্ৰভু, মই নাজানা।”

6 তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি মোক এই কথা ক'লে, “জৰুৰাবিললৈ অহা যিহোৱাৰ বাক্য এই,

‘শক্তি বা পৰাক্ৰমৰ দ্বাৰাই নহয়, কিন্তু মোৰ আত্মাৰ দ্বাৰাইহে,’

ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে।”

7 “হে বৃহা প্ৰভুত, তুমি কোন? জৰুৰাবিলৰ আগত তুমি সমথল হৈ যাবা,

আৰু ‘অনুগ্ৰহ,* ইয়ালৈ অনুগ্ৰহ হওক।’ এই জয়ধ্বনিৰ সৈতে তেওঁ প্ৰধান শিলটো উলিয়াই আনিব।”

8 পাছত যিহোৱাৰ বাক্য মৌলৈ আহিল আৰু ক'লে, 9 “বোলে, জৰুৰাবিলৰ হাতে এই গৃহটিৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলে আৰু তেওঁৰ হাতে ইয়াক সমাপ্তও কৰিব; ইয়াতে তুমি জানিবা যে, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালে 10 কিয়নো সবু সবু বিষয়ৰ দিন কোনে হেয়জ্ঞান কৰিব? তেতিয়া লোকসকলে আনন্দ কৰিব আৰু জৰুৰাবিলৰ হাতত ওলোম-ৰচীডাল দেখিব। এইবাবেই গোটেই পৃথিৱীত ইফালৰ পৰা সিফালে ভৰমি ফুৰে। 11 পাছত মই তেওঁক উত্তৰ দিলোঁ আৰু আকৌ সুধিলোঁ, “দীপাধাৰৰ সোঁ আৰু বাওঁফালে থকা এই দুজোপা জিতগছ কি?”

12 পাছত দ্বিতীয়বাৰ মই তেওঁক সুধিলো আৰু ক'লো, “যি দুডাল সোণোৱালী নলীয়ে নিজৰ নিজৰ পৰা সোণোৱালী তেল ঢালি দিয়ে, সেই নলী দুডালৰ ওচৰত থকা জিতগছৰ সেই ডালদুটা বা কি?”

13 তেতিয়া তেওঁ মোক উত্তৰ দি ক'লে, “সেই কেইডাল কি, ইয়াকো তুমি নাজানা নে?” মই ক'লো, “হে মোৰ প্ৰভু, মই নাজানো।”

14 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “গোটেই পৃথিৱীৰ যিহোৱাৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা এই দুডাল তেল যোগাওঁতা পুৰুষ।”

* 3 অধ্যায়:2 যিহুদাৰ পত্ৰ 1:9 † 3 অধ্যায়:5 তেওঁ ক'লে * 4 অধ্যায়:7 সৌন্দৰ্যতা

5 অধ্যায়

জখৰিয়াৰ মঠ আৰু সপ্তম দৰ্শন।

1 পাছত মই উভতি আহিলোঁ আৰু চকু তুলি চালোঁ, তাতে মই এখন উডি থকা নুৰিয়াৰ পৰা পুথি দেখিলোঁ।² তেতিয়া দূতে মোক ক'লে, “তুমি কি দেখিছা?” মই উত্তৰ দি ক'লোঁ, “মই নুৰিয়াৰ পৰা এখন উডি থকা পুথি দেখিছোঁ, সেয়ে দীঘলে বিশ হাত আৰু বহলে দহ হাত।”

3 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “গোটেই দেশৰ ওপৰেদি ওলাই যোৱা এয়ে অভিশাপ, কিয়নো যিয়ে চুৰ কৰে, সি তাৰ এপিঠিৰ মতে উচ্ছন্ন হ'ব আৰু যিয়ে মিছা শপত খায়, সি তাৰ আন পিঠিৰ মতে উচ্ছন্ন হ'ব।

4 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, ‘ইয়াক মই উলিয়ালোঁ,’

আৰু সেয়ে চোৰৰ ঘৰত আৰু মোৰ নামেৰে মিছা শপত খোৱাজনৰ ঘৰত সোমাব।

আৰু সেয়ে তাৰ ঘৰৰ মাজত থাকি কাঠ আৰু শিলে সৈতে তাক বিনষ্ট কৰিব।”

5 তেতিয়া মোৰে সৈতে কথা হোৱা দূতজনে ওলাই আহি মোক ক'লে, “তুমি চকু তুলি চোৱা, সোঁটো কি আহিছে?”

6 তেতিয়া মই সুধিলোঁ, “সেইটো কি?” তেওঁ ক'লে, “আহি থকা সেইটো এটা ঐফা-পাংৰ। সেইটোৱেই গোটেই দেশৰ লোকসকলৰ অতিশয় অনৈতিক* আচৰণৰ উপমাশ্বৰুপ।”⁷ তাৰ পাছত দূতে সেই পাত্ৰটোৰ পৰা ঘূৰণীয়া সীহৰ ঢাকনীখন মুকলি কৰি দিলে আৰু সেই ঐফা-পাংৰটোৰ তলিত এগৰাকী তিৰোতা বহি আছিল।

8 দূতে মোক ক'লে, “এয়ে দৃষ্টতা!” এইবুলি তেওঁ তাইক ঐফা-পাংৰৰ ভিতৰলৈ হেঁচা মাৰি ঠেলি দিলে আৰু মুকলি কৰা সীহৰ ঢাকনীখন পুনৰ বন্ধ কৰিলে।⁹ তেতিয়া মই চকু তুলি চাই দেখিলোঁ যে, দুগৰাকী মহিলা মোৰ ফালে আহি আছিল আৰু সেই দুগৰাকীৰ ডেউকাত বায়ু আছিল; সিহঁতৰ ডেউকা বৰটোকোলাৰ ডেউকাৰ নিচিনা আছিল। সেই দুগৰাকীয়ে পৃথিৱী আৰু আকাশৰ মাজেদি ঐফা-পাংৰটো তুলি লৈ গৈছিল।

10 সেয়ে মোৰে সৈতে কথা হৈ থকা দূতজনক মই সুধিলোঁ, “সেই দুগৰাকীয়ে ঐফা-পাংৰটো লৈ ক'লে গৈছে?”¹¹ তেওঁ মোক ক'লে, “চিনাৰ দেশত সেই পাত্ৰৰ বাবে এটা মন্দিৰ সাজিবলৈ গৈছে, সেইটো সজা হ'লে, তাইক তাইৰ নিজৰ ঠাইত স্থাপন কৰা হ'ব।”

6 অধ্যায়

জখৰিয়াৰ অষ্টম দৰ্শন।

1 তেতিয়া পুনৰায় মই মোৰ চকু তুলি চাই দেখিলোঁ, দুই পৰ্বতৰ মাজৰ পৰা চাৰিখন বথ ওলাই আহিল। সেই পৰ্বত পিতলৰ পৰ্বত।² পৰ্বথম বথত বগা যোঁৰা, দ্বিতীয়খনত ক'লা যোঁৰা,³ তৃতীয়খনত বগা যোঁৰা আৰু চতুৰ্থখনত বৰী ফুটুকা যোঁৰা।

4 তেতিয়া মোৰে সৈতে কথা হোৱা দূতজনক মই প্ৰশ্ন কৰি ক'লো, “হে মোৰ পৰভু, এইবাৰ কি?”

5 দূত-জনে উত্তৰ দি মোক ক'লে, “এইবাৰ হ'ল গোটেই পৃথিৱীৰ পৰভুৰ আগত থিয় হৈ থকাৰ পৰা ওলাই অহা আকাশৰ চাৰি বায়ু*।⁶ ক'লা যোঁৰাৰ বথখন উত্তৰ দেশৰ ফাললৈ ওলাই গৈছে, বগাবোৰ পশ্চিম† দেশৰ ফালে আৰু অনুজুল দাগ থকাবোৰ দক্ষিণ দেশলৈ গৈছে।”

7 আৰু বৰীবোৰে ওলাই গৈ, পৃথিৱীত ইফালে সিফালে ফুৰিবৰ বাবে অনুমতি খুজিলে, তেতিয়া দূতে ক'লে, “যোৱা পৃথিৱীত ইফালে সিফালে ফুৰাওঁ!” তেতিয়া সেইবোৰে পৃথিৱীত ইফালে সিফালে ফুৰিবলৈ ধৰিলে।⁸ তেতিয়া তেওঁ মোক আহ্বান কৰিলে আৰু মোক মাতি ক'লে, “চোৱা, উত্তৰ দেশৰ ফালে ওলাই যোৱাবোৰে উত্তৰ দেশত মোৰ শ্ৰেণীৰ মৰ নিয়ালে।”

9 সেয়ে যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে,¹⁰ “বোলে তুমি গৈ হিন্দু, টোবিয়া, যিদয়া - এই দেশপ্ৰতি লোকসকলৰ পৰা ৰূপ আৰু সোণ‡ লোৱাওঁ; আৰু আজিয়েই তুমি নিজে এইবাৰ লৈ যিজন বাবিলৰ পৰা আহিল, সেই চফনিয়াৰ পুত্ৰ যোচিয়াৰ ঘৰলৈ যোৱা।¹¹ তাতে সেই ঘৰত সোমাই সেই ৰূপ আৰু সোণ লৈ, তাৰে দুটা কিৰীটি সাজি যিহোচাদকৰ পুংৰ যিহোচুৱা পৰধান পুৰোহিতৰ মূৰত দিয়াওঁ।

12 আৰু তুমি তেওঁক ক'বা, ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

“চোৱা, সেই পুৰুষ জনৰ নাম পোখা! তেওঁ যি ঠাইত আছে, সেই ঠাইতেই বাঢ়িব;

আৰু তেওঁ তেতিয়া যিহোৱাৰ মন্দিৰ সাজিব।

13 হয়, তেৱেঁই যিহোৱাৰ মন্দিৰ সাজিব আৰু তেওঁ গৌৰৰ মুকুটেৰে বিভূষিত কৰিব; তেওঁ নিজ সিংহাসনত বহি ৰাজত্ব কৰিব। আৰু পুৰোহিত হৈ নিজ সিংহাসনত বহিব আৰু দুয়োটাৰে মাজত শান্তিৰ মন্বৰণা থাকিব।

14 আৰু সেই দুটা কিৰীটি হেলেম, টোবিয়া, যিদয়া, আৰু চফনিয়াৰ পুংৰ যোচিয়াৰ উদাৰতাৰ সোঁৱৰণৰ অৰ্থে, যিহোৱাৰ মন্দিৰত ৰখা হ'ব।¹⁵ আৰু দূৰত থকা লোকসকল যেতিয়া আহি যিহোৱাৰ মন্দিৰ নিৰ্মাণৰ সাহায্য কৰিব, তেতিয়া বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই যে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে, ইয়াক তোমালোকে জানিবা; আৰু তোমালোকে যদি যজ্ঞেৰে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰা, তেতিয়া এয়ে সিদ্ধ হ'ব।”

7 অধ্যায়

ইশ্বৰায়েলে পঠোৱা দূতবোৰৰ পৰশ্ন আৰু তাৰ উত্তৰ।

* 5 অধ্যায়:6 চকুৰ দৃষ্টি   * 6 অধ্যায়:5 আশ্বা   † 6 অধ্যায়:6 বগা যোঁৰাবোৰে ক'লা যোঁৰাবোৰক অনুসৰণ কৰিলে   ‡ 6 অধ্যায়:10 উপহাৰ   § 6 অধ্যায়:14 হন

1 পাছত ৰজা দাৰিয়াবচৰ ৰাজস্বৰ চতুৰ্থ বছৰৰ কিল্লেব নামেৰে নৱম মাহৰ চতুৰ্থ দিনা, জখৰিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল।² সেই সময়ত, যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ য়োৱাএলৰ লোকসকলে চৰেচৰ, বেগক-মেলক আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিলে।³ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহত উপস্থিত থকা বাহিনীসকল আৰু ভাববাদীসকলক ক'লে “মই ইমান বছৰ যি দৰে শোক কৰি আহিছোঁ, সেইদৰে নিজকে পৃথক ৰাখি পঞ্চম মাহত ব্ৰত ৰাখিম নে?”

4 তেতিয়া বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে,

5 “তুমি দেশৰ সকলো লোকসকলক আৰু পুৰোহিতসকলক এই কথা কোৱা, ‘যেতিয়া তোমালোকে যি পঞ্চম আৰু সপ্তম মাহত স্বত আৰু শোক কৰিছিলো, তেতিয়া তোমালোকে সেই সত্তৰ বছৰত, মোৰ উদ্দেশ্যে প্ৰকৃততে স্বত কৰিছিলো নে?’

6 আৰু যেতিয়া তোমালোকে ভোজন-পান কৰিছিলো, তেতিয়া তোমালোকে নিজৰ নিজৰ কাৰণে ভোজন-পান কৰা নাছিলো নে?

7 এই কথাই পুৰুকালৰ ভাববাদীসকলৰ দ্বাৰাই যিহোৱাই ঘোষণা কৰি কোৱা সেই বাক্য নহয়নে,

যি কালত যিৰূচালেম আৰু তাৰ চাৰিওফালে উন্নত অৱস্থাত থকা নগৰবোৰ আৰু তাৰে সৈতে দক্ষিণ অঞ্চল* আৰু পশ্চিমাঞ্চলৰ নিম্নভূমিত† তোমালোকে বাস কৰিছিলো?”

8 পুনৰায় জখৰিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, 9 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে সত্যৰে, কিস্বাসেৰে আৰু দয়াৰে বিচাৰ কৰা,

আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ ভাইৰে সৈতে দয়া আৰু কৰুণা ব্যৱহাৰ কৰা;

10 আৰু যি সকল বিধৱা, পিতৃহীন, বিদেশী আৰু দৰিদ্ৰ সেই লোকসকলক অত্যাচাৰ নকৰিবা;

আৰু তোমালোক কোনেও নিজ নিজ ভাইৰ বিৰুদ্ধে নিজ মনত কু-কল্পনা নকৰিবা।’

11 কিন্তু তেওঁলোকে শুনিবলৈ অসম্মত হ'ল; আৰু কান্ন আঁতৰাবলৈ থিৰ কৰিলে; আৰু শূন্যত সন্মত নহ'বলৈ নিজ নিজ কাণত সোপা দিলে।¹² এনে কি তেওঁলোকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই নিজ আশ্বাসৰ দ্বাৰাই আগৰ কালৰ ভাববাদীসকলৰ যোগেদি পঠোৱা বাক্য নুশুনিবৰ কাৰণে তেওঁলোকে নিজ নিজ হৃদয় হীৰাৰদৰে টান কৰিলে; এই কাৰণে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ মাহেশ্বৰাধ হ'ল।

13 যেতিয়া বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই লোকসকলক মাতিছিল, তেতিয়া লোকসকলে নুশুনিলে। ‘সেই একেধৰণে’ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই ক'লে, “তেওঁলোকে চিঞৰি মাতিব, কিন্তু মই নুশুনিম।¹⁴ কিন্তু মই তেওঁলোকে নজনাকৈ আটাই জাতিৰ মাজলৈ বামাৰলি বতাহেৰে তেওঁলোকক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম। এইদৰে তেওঁলোকৰ পাছত দেশখন এনেদৰে উচ্ছন্ন হ'ল, যে তাৰ মাজেদি কোনেও অহা-যোৱা নকৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মনোহৰ দেশখন উচ্ছন্ন হ'ল।”

8 অধ্যায়

1 তেতিয়া বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে,² “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মই চিয়োনৰ অৰ্থে মহা অন্তৰ্জ্বালাৰে জ্বলিছোঁ, মই তাইৰ অৰ্থে মহা ক্ৰোধেৰে জ্বলিছোঁ।’

3 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

‘মই চিয়োনলৈ উলটি আহিলোঁ আৰু যিৰূচালেমৰ মাজত বাস কৰিম,

কাৰণ যিৰূচালেম সত্যপূৰী বুলি আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ পৰ্বতখন পবিত্ৰ বুলি পৰখ্যাত হ'ব!”

4 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

অতি বুঢ়া হোৱাৰ কাৰণে পুনৰায় যিৰূচালেমৰ চকবোৰত বহিব,

প্ৰতিজন বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে নিজ নিজ হাতত লাখুটি ল'ব।

5 আৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ খেল ধেমালিৰে সেই নগৰৰ আলিবাটবোৰ পৰিপূৰ্ণ হ'ব।”

6 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

“সেই দিনত এই লোকসকলৰ যি অৱশিষ্ট ভাগ থাকিব, সেই লোকসকলৰ দৃষ্টিত সেয়ে আচৰিত বোধ হ'ব;

মোৰ দৃষ্টিতো সেয়ে আচৰিত বোধ হ'ব নে?” ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে।

7 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

‘চোৱা, মই পূৱ আৰু পশ্চিম দেশৰ পৰা মোৰ প্ৰজাসকলক নিস্তাৰ কৰি আনিম।

8 কিয়নো যিৰূচালেমত বাস কৰিবলৈ মই তেওঁলোকক ঘূৰাই আনিম,

যাতে তেওঁলোক পুনৰায় মোৰ প্ৰজা হ'ব,

আৰু সত্যতাত আৰু ধাৰ্মিকতাত মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম!”

9 “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

‘তোমালোক সাহিয়াল হোৱা, যি কথা বৰ্তমান শুনি আছে

সেই একেই বাক্য ভাববাদীসকলৰ মুখেৰে কোৱা হৈছিল,

যেতিয়া তেওঁলোকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰা হৈছিল, তেতিয়াই মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল।

10 কিয়নো সেই কালৰ পূৰ্বে

কোনো লোকক মজুৰি দিবৰ বাবে বা কোনো পশুক কেৰিয়া ল'বৰ বাবে টকা নাছিল।

* 7 অধ্যায়:7 বেগেণ নগৰ † 7 অধ্যায়:7 চেফেলা,

আৰু বাহিৰলৈ যোৱাজনৰেই হওঁক বা কি ভিতৰলৈ অহা জনৰেই হওঁক শত্ৰুৰ পৰা কোনো শাস্তি নাছিল।
কিয়নো মই প্ৰতিজনক নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে উচটাই দিছিলোঁ।

11 কিন্তু এতিয়া মই পুৰ্ব কালৰ দৰে এই লোকসকলৰ অৱশিষ্ট ভাগলৈ ব্যৱহাৰ নকৰিম! ”

এইটোৱেই হ'ল বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ঘোষণা।

12 “কিয়নো কুশলযুক্ত কঠীয়া সিচাঁ হ'ব। দৰাফালতাই নিজ নিজ ফল ধৰিব,
ভূমিয়ে নিজৰ শস্য উৎপন্ন কৰিব, আৰু আকাশ-মণ্ডলে নিজৰ নিয়ৰ বৰষাৰ,
কাৰণ মই এই অৱশিষ্ট লোকসকলক সেই সকলোৰে অধিকাৰী কৰিম।

13 জাতিবোৰৰ মাজত তোমালোক যেনেকৈ শাওৰ উদাহৰণস্বৰূপ হৈছিল,
সেই যিহূদা বংশ আৰু হে ইশ্বায়েল বংশ,
তেনেকৈ এতিয়া মই তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিম আৰু তোমালোক আশীৰ্বাদৰ বিষয় হ'ব।
ভয় নকৰিবা, তোমালোকৰ হাত সবল হওঁক!”

14 কিয়নো বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “তোমালোকৰ পুৰ্ব-পুৰুষসকলে মোৰ ক্ৰোধ তোলা সময়ত মই যেনেকৈ
তোমালোকৰ অমঙ্গল কৰিবলৈ সক্ষম কৰিছিলোঁ, ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, ‘আৰু মই মন পালটোৱা নাছিলোঁ,
15 তেনেকৈ আকৌ এই কালত যিৰূচালেমৰ আৰু যিহূদা-বংশৰ মঙ্গল কৰিবলৈ সক্ষম কৰিছোঁ! তোমালোকে ভয় নকৰিবা!

16 তোমালোকে কৰিবলগীয়া কাৰ্য এইবোৰ: প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ সৈতে সত্য আলাপ কৰিবা,
তোমালোকে নগৰৰ দুৱাৰত যথাৰ্থ আৰু শান্তিজনক বিচাৰ সিদ্ধ কৰিবা। 17 তোমালোক কোনেও নিজ মনত নিজ ওচৰ-
চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে কু-কল্পনা নকৰিবা আৰু মিছা শপত নিদিবা; কিয়নো এই আটাইবোৰ মই যিণ কৰোঁ!” এই কথা যিহোৱাই
কৈছে।

18 পাছে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, 19 “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:
‘চতুৰ্থ, পঞ্চম, সপ্তম আৰু দশম মাহৰ উপবাস যিহূদা-বংশৰ কাৰণে আনন্দ ও উল্লাসৰ বিষয় আৰু সন্তোষজনক উৎসৱ
হ'ব! এই হেতুকে তোমালোকে সত্যক আৰু শাস্তিক ভাল পোৱা!”

20 “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘লোকসকল আকৌ আহিব, আনকি ভিন ভিন নগৰত নিবাস কৰা
লোকসকলো আহিব। 21 আৰু এখন নগৰৰ নিবাসীসকলে আন এখন নগৰলৈ গৈ ক'ব, ‘ব'লা, যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহ পৰাৰ্থনা
কৰিবলৈ আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাক বিচাৰিবলৈ আমি বেগাই যাওঁক! ময়ো যাম! 22 হয়, অনেক দেশৰ লোক আৰু
পৰাক্ৰমী জাতি সমূহ যিৰূচালেমত বাহিনীসকলৰ যিহোৱাক বিচাৰিবলৈ আৰু যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহ পৰাৰ্থনা কৰিবলৈ আহিব!”

23 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘সেই দিনা জাতি সমূহৰ মাজৰ আটাই ভাষা ক'ব পৰা দহ জন লোকে এজন
যিহূদী লোকৰ কাপোৰৰ আঁচল ধৰি ক'ব, “আমি তোমালোকৰ লগত যাম, কিয়নো আমি গুনিছোঁ, ঈশ্বৰ তোমালোকৰ লগত
আছে!”

9 অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ শংৰুবোৰে ভোগ কৰিব লগীয়া দণ্ড। অভিষিক্তজনাৰ আগমন।

1 হদ্ৰক দেশৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ বাক্য হ'ল আৰু দম্বেচকত তেওঁৰ আশ্ৰয় হ'ল; কিয়নো ইশ্বায়েল আটাই ফেদৰ ওপৰত
থকাৰ দৰে মনুষ্য জাতিৰ ওপৰত যিহোৱাৰ দৃষ্টি হ'ব। 2 আৰু দম্বেচকৰ সীমান্ত থকা হমাতে আশ্ৰয় হ'ব, চীদোনে সেতে তূৰো
হ'ব, যদিওবা সিহঁত বৰ জ্ঞানী।

3 তূৰে নিজৰ বাবে দৃঢ় কোঠ সাজিলে আৰু ধূলিৰ দৰে ৰূপ আৰু বাটৰ বোকাৰ দৰে উত্তম সোণ দ'ম কৰিলে। 4 চোৱা
পৰ্বভূমে তাইৰ আধিপত্য আতৰাব, আৰু সমুদ্ৰত থকা তাইৰ পৰাক্ৰম নষ্ট কৰিব আৰু তাইক অগ্নিৰ দ্বাৰাই গ্ৰাসিত কৰা
হ'ব।

5 ইয়াকে দেখি অস্কিলোনে ভয় কৰিব! কৰিব! আৰু ঘচায়ো দেখি গাজায়ো অতন্ত কঁপিব! ইশ্বায়েল, তাইৰ আশা হতবুদ্ধি
হ'ব! কিয়নো তাইৰ আশাভূমি লাজ দিওঁতা হ'ব; ঘচাৰ পৰা ৰজা লুগু হ'ব আৰু কোনেও অস্কিলোনেত বাস নকৰিব! 6 এক
অচিনাকি জাতিয়ে অচুদেদত বাস কৰিব, আৰু মই পলেষ্টীয়াসকলৰ গৰু বিচ্ছিন্ন কৰিম। 7 আৰু মই তেওঁৰ মুখৰ পৰা তেওঁ
পান কৰা তেজ আৰু তেওঁৰ দাঁতৰ মাজৰ পৰা তেওঁৰ যিগলগীয়া প্ৰসাদ আতৰাই দিম; তেতিয়া তেৱোঁ আমাৰ ঈশ্বৰৰ পক্ষে
অৱশিষ্ট লোক হ'ব, তেওঁ যিহূদাত প্ৰধান লোক বুলি গণিত হ'ব আৰু ইশ্বায়েল যিৰূচীয়াস্বৰূপ হ'ব।

8 কোনেও মাজেদি অহা-যোৱা কৰিব নোৱাৰাকৈ মোৰ বংশৰ চাৰিওফালে সেনাসামন্তৰ বিৰুদ্ধে মই ছাউনি পাতিম, তেতিয়া
কোনো অত্যাচাৰী লোক তেওঁলোকৰ মাজেদি পুনৰায় যাব নোৱাৰিব; কাৰণ নিজ চকুৰে এতিয়া মই দৃষ্টি কৰিলোঁ!

9 হে চিয়োন-জীয়াৰী, অতিশয় উল্লাস কৰা, হে যিৰূচালেম-জীয়াৰী, জয়ধ্বনি কৰা!

চোৱা! তোমাৰ ৰজা তোমাৰ ওচৰলৈ ধাৰ্মিকতাৰে আহিছে

তেওঁ ন্যায়, পৰিষ্কাৰণ আৰু নৰম; তেওঁ গাধত, গাধীৰ পোৱালিতেই উঠি আহিছে।

10 মই ইশ্বৰমিমৰ পৰা ৰথ আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা যোঁৰা উচ্ছন্ন কৰিম আৰু যুদ্ধৰ ধন উচ্ছন্ন কৰা হ'ব; কিয়নো তেওঁ জাতিবোৰক
শান্তিৰ কথা ক'ব, তেওঁৰ ৰাজ্য সমুদ্ৰৰ পৰা সমুদ্ৰলৈকে আৰু নদীৰ পৰা পৃথিৱীৰ অস্ত্ৰলৈকে হ'ব।

11 আৰু তোমাৰ বিষয়ে হ'লে, তোমাৰে সৈতে স্থাপন কৰা নিয়মটিৰ তেজৰ গুণত পানী নথকা গাতৰ পৰা মই তোমাৰ
বন্দীয়াবোৰক মোকলো। 12 হে আশা কৰা বন্দীয়াসকল, তোমালোকে উলটি সংৰক্ষিত দুৰ্গলৈ আহাঁ! মই আজিয়েই
প্ৰকাশ কৰিছোঁ যে, মই তোমাৰ দুগুণ মঙ্গল দান কৰিম। 13 কিয়নো মই যিহূদাক মোৰ পক্ষে ধনুস্বৰূপে ডিৰালোঁ আৰু

ইফ্ৰয়িমক কাঁড়স্বৰূপে গুণত জুৰিলোঁ। হে চিয়োন, তোমাৰ সন্তান সকলৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ সন্তান সকলক মই উচটাম, আৰু গ্ৰীকসকল, মই তোমাক এজন বীৰৰ তৰোৱালস্বৰূপ কৰিম।

14 যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত দেখা দিব আৰু তেওঁৰ কাঁড় বিজুলীৰ নিচিনাকৈ ওলাব। পৰভু যিহোৱাই শিঙা বজাব আৰু দক্ষিণ অঞ্চলৰ বা'ম্বাৰলী বায়ুস্বৰূপ ৰথত গমন কৰিব। 15 বাহিনীসকলৰ যিহোৱা তেওঁলোকৰ ঢালস্বৰূপ হ'ব আৰু তেওঁলোকে শংৰুৰ মঙহ খাব আৰু ফিঙ্গাৰ শিলস্বৰূপে সিহঁতক ডৰিৰ তলত গচকিব। তেতিয়া তেওঁলোকে সিহঁতৰ তেজ পান কৰিব আৰু দৰাফাৰস পান কৰি গোলমাল কৰাৰ দৰে গোলমাল কৰিব; আৰু তেজ ৰখা পাংৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক তেজেৰে পূৰ হ'ব আৰু যজ্ঞবেদীৰ চাৰি চুকৰ নিচিনা হ'ব।

16 সেইদিনা তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ মেৰ-ছাগৰ জাকস্বৰূপ পৰজা বুলি তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিব; কিয়নো তেওঁলোক দেশৰ ওপৰত তেওঁৰ কিৰীটিৰ এটি জকমকোৱা মুকুতাশ্বৰূপ হ'ব। 17 কাৰণ তেওঁৰ মঙ্গল কেনে মহা! আৰু তেওঁৰ সৌন্দৰ্য বা কেনে মহা! শশাই য়ুৱাসকলক আৰু নতুন দৰাফাৰসে যুৱতীসকলক সতেজ কৰিব।

10 অধ্যায়

ইশ্বায়েললৈ কৰা যিহোৱাৰ মঙ্গল প্ৰতিজ্ঞা।

1 তোমালোকে বসন্তকালৰ সময়ত যিহোৱাৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰা-

ধুমুহা-বৰষুণ সৃষ্টি কৰোঁতা যিহোৱা তেৱেঁই আৰু তেৱেঁই তেওঁলোকৰ বাবে জাকে জাকে বৰষুণ দিব, মানুহ আৰু পথাৰ উভয়ৰ বাবেই বৰষুণ বৰষাব।

2 কিয়নো গৃহ-দেৱতাবোৰে অসাৰ কথা কয় আৰু দৈৱজ্ঞবোৰে মিছা দৰ্শন পাই, তেওঁলোকে মিছা সপোনৰ কথা প্ৰকাশ কৰি বৃথা সন্ধান দিয়ে;

এই কাৰণে তেওঁলোকে মেৰ-ছাগৰ নিচিনাকৈ ভ্ৰমি ফুৰে আৰু ৰখীয়া নোহোৱাত দুখ পায়।

3 মেৰ-ছাগ ৰখীয়াসকলৰ অস্থিত মোৰ শ্বেধাৰ জুলি উঠিছে, আৰু এই পৰিচাৰকসকলক* মই দণ্ড দিম; কিয়নো বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই তেওঁৰ জাক যিহূদা-বংশৰ বুজ-বিচাৰ লৈ, তেওঁলোকক নিজৰ উত্তম ৰণুৱা যোঁৱা যেন কৰিব।

4 তাৰে পৰাই চুকৰ শিলটো, তম্বু ধৰি ৰখা খুটি, যুদ্ধৰ ধনু আৰু অধিপতি সকল আহিব। 5 তেওঁলোকে বীৰ হৈ যুঁজত বাটৰ বোকাত তেওঁলোকৰ শংৰুবোৰক গচকিব; তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিব, কিয়নো যিহোৱা তেওঁলোকৰ লগত আছে, আৰু যিসকল অগ্ন্যৰোহী, তেওঁলোকক লজ্জিত কৰিব।

6 "মই যিহূদা বংশক সবল কৰিম আৰু যোচেফৰ বংশক উদ্ধাৰ কৰিম; কিয়নো তেওঁলোকক মই পুনৰায় পুৰ অৱস্থালৈ আনিম কাৰণ তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ দয়া আছে। তেওঁলোক যেন মোৰ দ্বাৰাই পৰিত্যক্ত হোৱা নাছিল, এনেকুৱা তেওঁলোক হ'ব; কাৰণ মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আৰু মই তেওঁলোকৰ পৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিম। 7 তেতিয়া ইফ্ৰয়িমীয়াসকল বীৰপুৰুষৰ নিচিনা হ'ব আৰু দৰাফাৰসৰ দ্বাৰাই যেনেকৈ মানুহৰ মনত আনন্দ হয়, তেওঁলোকৰ হৃদয়ত তেনে আনন্দ হ'ব; তেওঁলোকৰ সন্তান সকলে তাকে দেখি আনন্দ কৰিব। তেওঁলোকৰ হৃদয়ে যিহোৱাত উল্লাস কৰিব।

8 মই তেওঁলোকক সূৰ্য্যৰিষাই মাটি একগোট কৰিম, কিয়নো মই তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিম আৰু তেওঁলোক পুনৰায় বৃদ্ধি পোৱাৰ দৰে বৃদ্ধি পাব। 9 মই তেওঁলোকক জাতি সমূহৰ মাজত বীজ সিঁচাৰ দৰে সিঁচিছিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে দূৰ দেশত মোক সোঁৱৰণ কৰিব যাতে তেওঁলোকে নিজ নিজ সন্তান সকলৰ সৈতে জীৱন-যাপন কৰি ঘূৰি আহিব। 10 কিয়নো মই তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা ঘূৰাই আনিম আৰু অচূৰৰ পৰা তেওঁলোকক গোট খুৱাম। যেতিয়া তেওঁলোকৰ ঠাইৰ নাটনি হ'ব, তেতিয়া মই তেওঁলোকক গিলিয়দ দেশ আৰু লিবানোনলৈ আনিম।

11 তেওঁলোকে সঙ্কটপূৰ্ণ সমুদৰৰ মাজেদি যাত্ৰা কৰিব; তেওঁলোকে সাগৰৰ টোক পৰহাৰ কৰিব; আৰু নীল নদীৰ সকলো জল তেওঁলোকে শুকুৱাই পেলাব। অচূৰৰ মহত্ব তল পেলোৱা হ'ব আৰু মিচৰৰ দণ্ডডালি তেওঁলোকৰ পৰা দূৰ কৰা যাব। 12 মই তেওঁলোকক মোৰ সৈতে সবল কৰিম আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ নামেৰে অহা-যোৱা কৰিব।" এয়েই যিহোৱাৰ ঘোষণা।

11 অধ্যায়

ইশ্বায়েলক চৰোৱা মেৰ-ছাগ ৰখীয়াজনে নিজৰ কাম এৰি যোৱা।

1 হে লিবানোন, অগ্নিয়ে তোমাৰ এৰু গছবোৰ গ্ৰাস কৰিবৰ কাৰণে তোমাৰ দুৰাৰবোৰ মুকলি কৰা!

2 হে দেৱদাৰু, বিলাপ কৰা, কিয়নো এৰু বৃক্ষ পতিত হ'ল, কাৰণ যি উত্তম আছিল সেইবোৰ নষ্ট হ'ল!

হে বাচানৰ অলোন গছবোৰ, বিলাপ কৰা কিয়নো দুৰ্গম কাঠনি ভাঙি পৰিছে।

3 মেৰ-ছাগ ৰখীয়াবোৰৰ মাতে চিঞৰিছে, কিয়নো তেওঁলোকৰ গৌৰৱ ধ্বংস-প্ৰাপ্ত হ'ল!

যুৱা সিংহবোৰ গৰ্ভজি উঠিছে, কিয়নো যৰদনৰ গৌৰৱ উচ্ছন্ন হ'ল।

4 এই হেতুকে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা ক'লে, "বধ কৰিবলগীয়া মেৰ-ছাগৰ জাকক তুমি চৰোৱা; 5 (সেইবোৰৰ কিনোতাবোৰে সেইবোৰক বধ কৰে আৰু নিজক দোষী বুলি নাভাবে; আৰু সেইবোৰক বেচোঁতা প্ৰতিজনে কয়, 'যিহোৱা ধন্য হওঁক! কিয়নো মই ধনী হ'লো', কাৰণ সেইবোৰৰ নিজ ৰখীয়াসকলে সেইবোৰক মৰম নকৰে।) 6 কিয়নো দেশ-নিবাসীসকলক মই দয়া নকৰিম।" এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। "কিন্তু চোৱা! মই লোকসকলৰ প্ৰতিজনক নিজ মেৰ-ৰখীয়াৰ আৰু নিজ ৰজাৰ হাতত শোধাই দিম; তেওঁলোকে দেশ চূৰ্ণ কৰিব, কিন্তু মই তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক উদ্ধাৰ নকৰিম।"

* 10 অধ্যায়:3 মতা ছাগলীবোৰক

7 তেতিয়া বেচোঁতাসকলৰ বধ কৰিবলগীয়া সেই মেৰ-ছাগ জাকবোৰৰ ৰখীয়া মই হ'লো, আৰু মই নিজৰ কাৰণে দুডাল লাখুটি লালোঁ; এডালৰ নাম “দয়া” আৰু আনডালৰ নাম “একতা” ৰাখিলোঁ। এইদৰে মই মেৰ-ছাগৰ জাকটো চৰাবলৈ ধৰিলোঁ। 8 মই এক মাহৰ ভিতৰতে সেই তিনিজন মেৰ-ছাগ ৰখীয়াক বিনষ্ট কৰিলোঁ; কিয়নো মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি অধৈৰ্য হ'লো - কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰাণেও মোক ঘিণ কৰিলে। 9 তেতিয়া মই ক'লো, “মই তোমালোকক আৰু নচৰাওঁ। যিবোৰ মৰি আছে - সেইবোৰক বিনষ্ট হ'বলৈ দিয়া। আৰু যিবোৰ অৱশিষ্ট থাকিব, সেইবোৰক ইজনে সিজনে মাংস খাওঁক।”

10 সেই কাৰণে মই সকলো জাতিৰ লগত স্থাপন কৰা নিয়মটি ভাঙিবলৈ মোৰ সেই “দয়া” নামৰ লাখুটিডাল দুডোখৰ কৰিলোঁ। 11 সেইদিনা সেই নিয়মটি ভঙা হ'ল আৰু মোক সেইদৰে কৰা দেখি বেচোঁতাসকলে জানিলে যে, এয়ে যিহোৱাৰ বাক্য। 12 মই তেওঁলোকক কলোঁ, “যদি তোমালোকে ভাল দেখা, তেন্তে মোক মোৰ বেচ দিয়া; যদি ভাল নেদেখা তেন্তে নালাগে।” তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ বেচৰ অৰ্থে বিৰশ চেকল” ৰূপ জুখি মোক দিলে।

13 তেতিয়া যিহোৱাই মোক ক'লে, “সেই ৰূপ ধন-ভঁৰালত জমা দিয়া, তেওঁলোকৰ বিবেচনাত এয়ে উচিত মূল্য।” তেতিয়া মই সেই বিৰশ চেকল” ৰূপ লৈ যিহোৱাৰ গৃহত কুমাৰৰ আগত জমা দিলোঁ। 14 পাছত যিহূদা আৰু ইশ্ৰায়েলৰ মাজত ভ্ৰাতৃত্ব বন্ধন ভাঙিবলৈ মোৰ “একতা” নামৰ আনডাল লাখুটি দুডোখৰ কৰিলোঁ।

15 তেতিয়া যিহোৱাই মোক পুনৰায় ক'লে, “তুমি আকৌ নিজৰ বাবে এজন অজ্ঞান মেৰ-ছাগ ৰখীয়াৰ সঁজুলি লোৱা, 16 কিয়নো চোৱা! মই দেশত এজন মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া উপাৰ্জন কৰিম। তেওঁ নষ্ট হ'বলগীয়া ছাগলীবোৰৰ বুজ বিচাৰ নলাব। ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা ছাগলীবোৰক নিবিচাৰিব বা ভগ্ন হোৱাটোক সুস্থ নকৰিব। আনকি সুস্থকো প্ৰতিপালন নকৰিব, কিন্তু হষ্টপুষ্টবোৰে মাংস খাব পাব আৰু সেইবোৰৰ খুৰাও ডোখৰ ডোখৰকৈ ছিঙিব।

17 হয়, জাক এৰি যোৱা অযোগ্য মেৰ-ৰখীয়া!

তেওঁৰ সোঁ চকু আৰু সোঁ হাতৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱাল লৈ আহা!

তেওঁৰ সোঁ হাত নিষ্কৰ্ম হৈ যাব আৰু তেওঁৰ সোঁ চকু অন্ধ হ'ব।

12 অধ্যায়

যিহোৱাই তেওঁৰ প্ৰজাসকলৰ ঢালস্বৰূপ হোৱা। লোকসকলৰ মন-পালটন আৰু তাৰ ফল।

1 ইশ্ৰায়েলৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ বক্তব্য - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা,

যি জন আকাশ মণ্ডল বিস্তাৰ কৰোঁতা, পৃথিৱীৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰোঁতা আৰু মনুষ্যৰ অন্তৰত আত্মা গঠন কৰোঁতা; 2 চোৱা! মই যিৰূচালেমক চাৰিওফালে থকা আটাই জাতিবোৰক চলংপলং হোৱা পান-পাংৰস্বৰূপ কৰিম আৰু যিৰূচালেমক অৱৰোধ কৰা সময়ত এয়ে যিহূদাৰ বিৰুদ্ধেও ঘটিব। 3 সেই দিনা মই যিৰূচালেমক সকলো জাতিৰ পক্ষে তুলিবলৈ কষ্টকৰ শিলস্বৰূপ কৰিম; আৰু যিসকলে তাক তুলিব, তেওঁলোকে নিজকে বৰকৈ আঘাত কৰিব আৰু পৃথিৱীৰ আটাই জাতিয়ে তাইৰ অহিতে গোটি খাব।

4 সেইদিনা যিহোৱাৰ ঘোষণা এই - “মই প্ৰত্যেক যোঁৰাক আঘাত কৰি ভয় লগাম আৰু তাত উঠা জনক বলীয়া কৰিম; মই যিহূদা বংশলৈ মোৰ চকু মুকলি কৰিম, কিন্তু সৈন্যসকলৰ প্ৰত্যেক যোঁৰাক আঘাত কৰি কণা কৰিম। 5 তেতিয়া যিহূদাৰ প্ৰধান লোকসকলে নিজ নিজ মনতে ক'ব, ‘যিৰূচালেম নিবাসীসকল আমাৰ বল, কাৰণ বাহিনীসকলৰ যিহোৱা তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ’।

6 সেই দিনা মই যিহূদাৰ পৰিচাৰকসকলক খৰিব মাজত থকা জুই ধৰা পাংৰবদৰে আৰু ডাঙৰিবাৰৰ মাজত জ্বলাই থোৱা আৰিয়াৰ দৰে কৰিম; তেওঁলোকে সোঁ আৰু বাওঁ ফালে চাৰিওকাষে আটাই জাতিক গৰাস কৰিব আৰু নিজ ঠাই যিৰূচালেমতেই পুনৰায় বাস কৰিব।

7 দায়ূদৰ বংশ আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকল যিহূদাতকৈ বৰ বুলি বিবেচিত নহ'বৰ কাৰণে, যিহোৱাই যিহূদাৰ তন্তুবোৰ প্ৰথমে ৰক্ষা কৰিব। 8 সেইদিনা যিহোৱা যিৰূচালেম-নিবাসীসকলৰ ঢালস্বৰূপ হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ দুবুল লোক সেইদিনা দায়ূদৰ সদৃশ হ'ব আৰু দায়ূদৰ বংশ ঈশ্বৰৰ সদৃশ, তেওঁলোকৰ আগে আগে যোৱা যিহোৱাৰ দূতৰেই সদৃশ হ'ব। 9 আৰু সেইদিনা যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে অহা আটাই জাতিক মই নষ্ট কৰিবলৈ থিৰ কৰিম।”

10 আৰু দায়ূদ-বংশৰ আৰু যিৰূচালেম নিবাসীসকলৰ ওপৰত মই অনুগ্ৰহ আৰু মিনতিৰ কাৰণে আত্মা বাকি দিম; তেতিয়া তেওঁলোকে মোক যি দৰে বিদ্ধিছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে চাব। একেটি পুংৰ কাৰণে বিলাপ কৰা নিচিনাকৈ তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে বিলাপ কৰিব আৰু প্ৰথমে জন্মা পুংৰ বিয়োগত মানুহে বেজাৰ পোৱাৰ দৰে তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে মনত বেজাৰ পাব। 11 মগিদোন সমতলৰ হদন-ৰিস্মোগত কৰা বিলাপৰ নিচিনাকৈ যিৰূচালেমত সেই দিনা মহা বিলাপ হ'ব।

12 দেশৰ প্ৰত্যেক গোষ্ঠীয়ে বেলেগে বেলেগে বিলাপ কৰিব; দায়ূদ-বংশৰ গোষ্ঠীয়ে বেলেগে আৰু তেওঁলোকৰ পল্লীসকল বেলেগে; নাথন বংশৰ গোষ্ঠীয়ে বেলেগে আৰু তেওঁলোকৰ পল্লীসকল বেলেগে বিলাপ কৰিব। 13 লেবী-বংশৰ গোষ্ঠীয়ে বেলেগকৈ আৰু তেওঁলোকৰ পল্লীসকল বেলেগে; চিমিয়ীৰ গোষ্ঠীয়ে বেলেগে আৰু তেওঁলোকৰ পল্লীসকল বেলেগে; 14 প্ৰত্যেক অৱশিষ্ট গোষ্ঠীৰ মাজত এক এক গোষ্ঠীয়ে বেলেগে আৰু তেওঁলোকৰ পল্লীসকলে বেলেগে বেলেগে বিলাপ কৰিব।

* 11 অধ্যায়:12 সেই সময়ত এক চেকেল এদিনৰ দৰমহা † 11 অধ্যায়:13 সেই সময়ত এক চেকেল এদিনৰ দৰমহা

13 অধ্যায়

1 “সেই দিনা পাপ আৰু অশুচিতা গুচাবলৈ দায়ুদ বংশৰ আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলৰ কাৰণে এক ভূমুক খোলা যাব। 2 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ঘোষণা এই - “সেইদিনা মই দেশৰ পৰা প্ৰতিমাবোৰৰ নাম লুপ্ত কৰিম, তেতিয়া সেইবোৰক পুনৰ সোঁৱৰণ কৰা নহ’ব; আৰু মই ডাববাদীসকলক আৰু অশুচিতাজনক আত্মাক দেশৰ পৰা উলিয়াই পঠিয়াম।

3 তেতিয়াও যদি কোনোৱে ডাববানী প্ৰচাৰ কৰে, তেনেহ’লে তেওঁৰ জন্মদাতা পিতৃ-মাতৃয়ে তেওঁক ক’ব, ‘তই জীয়াই নাথাকিবি, কিয়নো তই যিহোৱাৰ নাম লৈ মিছা কথা কৰা!’ আৰু সি প্ৰচাৰ কৰিলে তেওঁৰ জন্মদাতা পিতৃ-মাতৃয়ে তেওঁক খুচি মাৰিব।

4 তেতিয়া এনে ঘটিব যে, সেই দিনা প্ৰত্যেক ডাববাদীয়ে প্ৰচাৰ কৰা সময়ত নিজ নিজ দৰ্শনৰ বিষয়ে লজ্জিত হ’ব আৰু তেওঁলোকে ছল কৰিবৰ অৰ্থে নোমাল হোলোচোলা পুনৰ নিপিন্ধিব। 5 কিয়নো তেওঁ ক’ব, “মই ডাববাদী নহয়! মই কেৱল খেতিয়কহে; কিয়নো ল’ৰা কালৰে পৰা মই খেতি কৰি আহিছোঁ। 6 কিন্তু কোনোৱে তেওঁক ক’ব, ‘তোমাৰ বাহু দুটাৰ মাজত এইবোৰ ঘাৰ দাগ কিহৰ?’ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দিব, ‘মোৰ বন্ধুসকলৰ ঘৰত মই এইবোৰ আঘাত পোৱা দাগ।’”

মেৰ-ছাগ ৰখীয়াক আঘাত কৰা। শেষকালৰ মহাযুজ আৰু ইশ্বৰয়েলৰ উদ্ধাৰ। অভিষিক্তজনৰ ৰাজত্ব।

7 “হে তৰোৱাল! তুমি মোৰ মেৰ-ছাগ ৰখীয়াৰ অস্থিত,

মোৰ লগৰীয়া পুৰুষজনৰেই অস্থিত সাৰ পোৱা”-

এয়ে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ঘোষণা।

“মেৰ-ছাগ ৰখীয়াজনক আঘাত কৰা,

তেতিয়া মেৰ-ছাগবোৰ ছিন্ন-ভিন্ন হৈ যাব!

কিয়নো মই ক্ষুদ্ৰসকলৰ ওপৰত মোৰ হাত চলাম।

8 যিহোৱাই কৰা ঘোষণা এই,

গোটেই দেশৰ দুভাগ লোক উচ্ছন্ন হ’ব!” তেওঁলোক অৱশিষ্ট নাথাকিব;

কেৱল তৃতীয় ভাগ তাত অৱশিষ্ট থাকিব।

9 আৰু সেই তৃতীয় ভাগক মই জুইত সুমুৱাই,

ৰূপ খপাৰ দৰে খপিম

আৰু সোণ পৰীক্ষা কৰাৰ দৰেপৰীক্ষা কৰিম।

তেওঁলোকে মোৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিব,

আৰু মই তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক’ম,

‘এয়ে মোৰ প্ৰজা!’

আৰু তেওঁলোকে ক’ব, ‘যিহোৱা মোৰ ঈশ্বৰ!’”

14 অধ্যায়

1 চোৱা! যি দিনা তুমি লুট কৰি লোৱা দৰবা শংকুৱে তোমাৰ মাজত ভাগ কৰি ল’ব, যিহোৱাৰ এনে এটা সোধ-বিচাৰৰ দিন আহি আছে। 2 কিয়নো মই যুঁজৰ অৰ্থে যিৰূচালেমৰ অস্থিত আটাই জাতিক গোটাম; তাত নগৰখন আটক কৰা হ’ব! ঘৰবোৰ লুট কৰা হ’ব আৰু মহিলাসকলক বলাপ্ৰকাৰ কৰা হ’ব! নগৰখনৰ এভাগ লোক বন্দী অৱস্থালৈ ওলাই যাব, কিন্তু অৱশিষ্ট লোকসকলক নগৰখনৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা নহ’ব।

3 কিন্তু যিহোৱাই যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই যাব আৰু সেই নগৰবোৰৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ যুঁজ কৰাৰ দৰেই যুঁজ কৰিব। 4 সেই দিনা পূৰ্ণফালে যিৰূচালেমৰ সম্মুখত থকা জৈতুন পৰ্বতৰ ওপৰত তেওঁৰ চৰণ স্থিতি হ’ব; আৰু জৈতুন পৰ্বত মাজেৰে ফাটি পূব আৰু পশ্চিম ফালে ভাগ হৈ বৰ ডাঙৰ উপত্যকা হ’ব আৰু পৰ্বতৰ এফাল উত্তৰ দিশে আৰু আন ফাল দক্ষিণ দিশে হুঁহকি যাব।

5 তেতিয়া তোমালোকে মোৰ* পৰ্বত দুখনৰ উপত্যকাইদি পলাবা; কিয়নো পৰ্বত দুখনৰ সেই উপত্যকা আঁচলৈকে বিস্তৃত হ’ব। এনে কি, যিহূদাৰ ৰজা উজ্জিয়াৰ ৰাজত্বৰ সময়ত ভূমিকম্প হওঁতে যেনেকৈ তোমালোক পলাইছিলো, তেনেকৈ পলাবা; তেতিয়া মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আহিব আৰু তোমালোকৰ সৈতে সকলো পৰিষ্কাৰ লোক থাকিব।

6 আৰু সেই দিনা পোহৰ নাইকিয়া হ’ব, তৰাবোৰ স্নান হৈ যাব। 7 কিন্তু সেয়ে যিহোৱাই জনা অনুপম দিন হ’ব, সেয়ে দিনো নহয় ৰাতিও নহয়, কিন্তু সন্ধিয়া সময়ত পোহৰ হ’ব। 8 আৰু সেইদিনা যিৰূচালেমৰ পৰা জীৱন্ত জল সমূহ ওলাব, তাৰ আধা পূব সমুদ্ৰৰ ফালে, আধা পশ্চিম সমুদ্ৰৰ ফালে যাব; সেয়ে গৰম বা জাৰকালতো থাকিব।

9 যিহোৱা গোটেই পৃথিৱীৰ ওপৰত ৰজা হ’ব! সেইদিনা যিহোৱা অদ্বিতীয় হ’ব আৰু তেওঁৰ নামো অদ্বিতীয় হ’ব। 10 গেৱাৰে পৰা তাৰ মাজত দক্ষিণফালে থকা ৰিশ্মোনলৈকে গোটেই দেশ পৰিবৰ্তন হৈ অৰাৰা যেন হ’ব আৰু নগৰখন বিন্যাসীনৰ দুৱাৰৰ পৰা প্ৰথম দুৱাৰৰ ঠাইলৈকে, চুকৰ দুৱাৰলৈকে আৰু হননেলৰ ওখ কোঠৰ পৰা ৰজাৰ দৰাক্ষাকুণ্ডলৈকে ওখ হৈ নিজ ঠাইত স্থাপিত হ’ব। 11 লোকসকলে যিৰূচালেমত বাস কৰিব; কোনো শত্ৰুৱে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিবলৈ তালৈ নাহিব। যিৰূচালেম নিৰাপদে বাস কৰিব।

12 যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ কৰা আটাই জাতিক যিহোৱাই এই মহামাৰীৰে আঘাত কৰিব: ভৰিৰ ওপৰত ভৰ দি থিয় হৈ থাকোঁতে তেওঁলোকৰ মাংস ক্ষয় পাব, চকুৰ গাতত তেওঁলোকৰ চকু ক্ষয় পাব আৰু তেওঁলোকৰ মুখত তেওঁলোকৰ

* 14 অধ্যায়:5 যিহোৱাৰ

জিভা ক্ষয় পাব।¹³ আৰু সেই দিনা তেওঁলোকৰ মাজত যিহোৱাৰ পৰা মহাকোলাহল উপস্থিত হ'ব; তেতিয়া প্ৰতিজনে নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ হাতত ধৰিব আৰু প্ৰতিজনে নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ অৰ্থিত হাত তুলিব।

¹⁴ যিহূদায়ো যিৰূচালেমত যুঁজ কৰিব! তেওঁলোকে চাৰিওফালে থকা সকলো জাতিৰ সোণ ৰূপ, কাপোৰ আদি ধন-সম্পত্তি অধিকৰূপে গোটাৰ।¹⁵ আৰু সেই ছাউনিবোৰত থকা ঘোঁৰা, খছৰ, গাধ আদি সকলো পশুৰ আঘাতবোৰ, সেই আঘাতৰ নিচিনাই হ'ব।

¹⁶ আৰু যিৰূচালেমৰ বিৰুদ্ধে অহা আটাই জাতিৰ অৱশিষ্ট থকা প্ৰতিজনে বছৰে বছৰে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা ৰজাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আৰু পঁজা-পৰু পালন কৰিবলৈ উঠি আহিব।¹⁷ পৃথিবীৰ আটাই গোষ্ঠীবোৰৰ মাজত যিসকলে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা ৰজাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ যিৰূচালেমলৈ উঠি নাহিব, তেওঁলোকৰ ওপৰত বৃষ্টি নহ'ব।¹⁸ আৰু মিচৰীয়া গোষ্ঠী যদি উঠি আহি উপস্থিত নহয়, তেন্তে তেওঁলোকৰ ওপৰতো বৰষুণ নহ'ব; পঁজা-পৰু পালন কৰিবলৈ উঠি নহা জাতিক যিহোৱাই মহামাৰীৰে আঘাত কৰিব।¹⁹ এয়ে মিচৰৰ আৰু পঁজা-পৰু পালন কৰিবলৈ উঠি নহা আটাই জাতিৰ দণ্ড হ'ব।

²⁰ কিন্তু সেই দিনা, “যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰা!” এই কথা ঘোঁৰাবোৰৰ টিলিঙাত থাকিব আৰু যিহোৱাৰ গৃহত থকা সকলো ৰন্ধন-পাংৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত থকা তেজ ৰখা পাংৰবোৰৰ নিচিনা হ'ব;²¹ এনে কি, যিৰূচালেম আৰু যিহূদাৰ প্ৰত্যেক ৰন্ধন-পাংৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিংৰ হ'ব; আৰু বলিদান কৰোঁতা আটাইলোকে আহি তাৰ মাজত কোনো কোনো পাংৰ লৈ তাতে সিজাব। সেই দিনা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ গৃহত কনানীয়া লোকাঁ পুনৰ নাথাকিব।

মলাখী

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

মলাখী 1:1 পদে এই “মলাখী পুস্তক”ৰ লিখক হিচাপে ভাববাদী মলাখীক চিহ্নিত কৰে। এই নামটো ইব্ৰী শব্দৰ পৰা আহিছে, ইয়াৰ অৰ্থ হ’ল, “বাতাবাহক”, এই দিশৰ পৰা চালে মলাখী ভাববাদী হিচাপে প্ৰভুৰ পৰা অহা, ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰে। দুটা অৰ্থত “মলাখী”য়ে এই পুস্তকত আমালৈ বাৰ্তা আনিছে, আৰু তেওঁৰ বাৰ্তা হ’ল যে, ভবিষ্যতে এজন বাৰ্তাবাহক আহিব, মহান ভাববাদী এলিয়াৰ দৰে এজন প্ৰভুৰ দিন অহাৰ আগতে উভতি আহিব।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ আনুমানিক সময় পৰায় 430 খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ ভিতৰত।

এইখন হ’ল নিৰ্বাসনৰ পাছত লিখা পুস্তক, অৰ্থাৎ বেবিলনত থকা বন্দীশ্বৰৰ পৰা উভতি অহাৰ পাছত লিখা।

প্ৰাপক

এয়া যিৰুচালেমত থকা ইহুদীসকলৰ প্ৰতি আৰু সকলোতে থকা ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি লিখা পত্ৰ।

উদ্দেশ্য

লোকসকলক মনত পেলাই দিবলৈ যে, ঈশ্বৰে যিবোৰ কৰে, সেই সকলোবোৰ তেওঁৰ লোকসকলৰ সহায়ৰ বাবে কৰে আৰু স্মৰণ কৰাই দিয়ে যে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ধৰি ৰাখে বিচাৰক হিচাপে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ তেওঁলোকৰ মন্দতাৰ হিচাপ লবলৈ; বিধানৰ আশীৰ্বাদবোৰ পৰিপূৰ্ণ হ’বলৈ তেওঁলোকৰ মন্দতাৰ পৰা মনপালটন কৰিবলৈ প্ৰেৰণা দিয়ে। লোকসকলক ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উভতি আহিবৰ বাবে মলাখীৰ যোগেদি ঈশ্বৰে সতৰ্কবাণী দিছিল। চূড়ান্ত পুস্তক হিচাপে এই পুস্তক খনেৰে পুৰণি নিয়ম সমাপ্ত হয়, ইস্ৰায়েলীসকলৰ কাণত সংকেত দিয়াৰ দৰে আহিবলগীয়া মছীহৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ ন্যায় আৰু তেওঁৰ পুনৰুত্থান প্ৰতিজ্ঞা উচ্চাৰিত হয়।

মূল বিষয়

লৌকিকতাবাদৰ বাধা

প্ৰস্তাৱনা

1. ঈশ্বৰৰ সন্মানৰ প্ৰতি পুৰোহিতসকলৰ উদ্দেশ্যে দিয়া — 1:1-2:9
2. বিশ্বাসযোগ্যতাৰ প্ৰতি যিহূদাৰ উদ্দেশ্যে — 2:10-3:6
3. ঈশ্বৰৰ প্ৰতি উভতি অহালৈ যিহূদাই দিয়া উদ্দেশ্যে — 3:7-4:6

1 মলাখীৰ দ্বাৰাই ইস্ৰায়েলীয়াসকললৈ যিহোৱাৰ বাক্য।

ইস্ৰায়েলীয়াসকলৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ প্ৰেম

2 যিহোৱাই কৈছে, “মই তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ,” কিন্তু তোমালোকে কোৱা, “আপুনি আমাক কেনেকৈ প্ৰেম কৰিলে?” যিহোৱাই কৈছে, “এচৌ জানো যাকোৱাৰ ককায়েক নাছিল? 3 তথাপিও মই যাকোৱাকহে প্ৰেম কৰিলোঁ; কিন্তু এচৌক অগ্ৰাহ্য* কৰিলোঁ। মই তেওঁৰ পৰুতবোৰ এক ধ্বংসস্থান কৰিলোঁ আৰু তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ মৰুভূমিৰ শিয়ালবোৰক দিলোঁ।” 4 যদিও ইদোমো† কৈছে, “আমাক চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ কৰা হ’ল; কিন্তু আমি ধ্বংসস্থানবোৰ পুনৰায় সাজিম;” সেয়ে, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, “তেওঁলোকে সাজিব পাৰে, কিন্তু মই ভাঙি পেলাম; লোক সকলে তেওঁলোকক ‘দুষ্টতাৰ দেশ’ আৰু ‘যিহোৱাই চিৰকাল ক্ৰোধ কৰা জাতি বুলি’ ক’ব। 5 ইয়াক তোমালোকে নিজৰ চকুৰে দেখা পাবা আৰু তোমালোকে ক’বা, “ইস্ৰায়েলৰ সীমাৰ বাহিৰতো যিহোৱা মহান হওঁক!”

পুৰোহিতসকলৰ কু-আচৰণ

6 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “পুংৰই নিজৰ পিতৃক আৰু দাসে নিজৰ মালিকক সমাদৰ কৰে; মই যদি পিতৃ হওঁ, তেন্তে মোৰ সন্মান ক’ত? মই যদি মালিক হওঁ, তেন্তে মোৰ প্ৰতি ভয় ক’ত? হয় পুৰোহিতসকল, তোমালোকেই মোৰ নাম তুলি কৰিছা। কিন্তু তোমালোকে কৈছা, ‘আমি কেনেকৈ আপোনাৰ নাম তুলি কৰিলোঁ?’ 7 তোমালোকে মোৰ যজ্ঞ-বেদীৰ ওপৰত অশুচি খোৱা-বস্তু উদ্ভাসৰ্গ কৰিছা। তথাপিও কৈছা, ‘আমি কেনেকৈ আপোনাক অশুচি কৰিলোঁ?’ এই কথা ক’ওঁতেই যিহোৱাৰ মেজক ঘৃণিত কৰা হয়। 8 তোমালোকে বলিদানৰ অৰ্থে যেতিয়া অন্ধ পশু উদ্ভাসৰ্গ কৰা, সেয়া জানো দুষ্টতা নহয়? তোমালোকে যেতিয়া খোৱা আৰু ৰোগীয়া পশু উদ্ভাসৰ্গ কৰা সেয়াও জানো দুষ্টতা নহয়? তোমালোকৰ দেশাধিপতিৰ আগত তাক উপহাৰ স্বৰূপে দি চোৱাচোন; তেওঁ গ্ৰাস্ত কৰিবনে বা তোমালোকৰ প্ৰতি প্ৰসন্ন হ’বনে? ইয়াকে বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে। 9 এতিয়া তোমালোকে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবেদন কৰা যেন তেওঁ আমাৰ প্ৰতি সদয় হয়; তোমালোকৰ হাতেৰেই এনে উদ্ভাসৰ্গ কৰা হৈছে, সেয়ে তেওঁ জানো তোমালোকৰ এজনকো গ্ৰাস্ত কৰিব? 10 ইয়াকে বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে। 10 “ওহা তোমালোকৰ মাজৰ এজনেও যদি মন্দিৰৰ দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰিলেহেঁতেন, তেনেহলে তোমালোকে মোৰ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত বৃথাই জুই নজ্বলালেহেঁতেন! তোমালোকত মই অলপো সন্তুষ্ট নহয়।” ইয়াক বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে। “তোমালোকৰ

* 1 অধ্যায়:3 ঘৃণা কৰিলোঁ, ৰোমীয় 9:13 † 1 অধ্যায়:4 ইদামীয়াসকলে, এচৌৰ বংশধৰ

হাতৰ পৰা মই কোনো উদ্ভাসৰ্গ গ্ৰহণ নকৰিম।¹¹ কিয়নো সূৰ্যৰ উদয়স্থানৰ পৰা অস্তগমণস্থান পৰ্যন্ত সকলো জাতিৰ মাজত মোৰ নাম মহান হ'ব আৰু প্ৰত্যেক স্থানত মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলোৱা আৰু শুচি নৈবেদ্য উদ্ভাসৰ্গ কৰা হ'ব; কিয়নো মোৰ নাম জাতিবোৰৰ মাজত মহান হ'ব" বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে,¹² "কিন্তু, তোমালোকেই ইয়াক অপবিত্ৰ কৰিছা; কিয়নো তোমালোকে কৈছা, যিহোৱাৰ মেজ অশুচি; সেই মেজৰ ফল আৰু তাৰ খাদ্যক ঘৃণা কৰা হ'ব।"¹³ তোমালোকে পুনৰ কৈছা, 'এয়া কি যে কষ্টকৰ' আৰু তাৰ ওপৰত তোমালোকে ঘৃণাপূৰ্ণ হেস্তাধৰনি (নাকেৰে কৰা শব্দ) কৰা;" ইয়াকে বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে। "তোমালোকেতো লুট কৰা, খোৱা আৰু ৰোগীয়া পশু আনি বলি উদ্ভাসৰ্গৰ কাৰণে দিয়া। মই জানো সেয়া তোমালোকৰ হাতৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিম?" ইয়াক যিহোৱাই কৈছে,¹⁴ "যি ছলনাকাৰীয়ে নিজৰ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ মাজত মতা মেৰ-ছাগ থাকিলেও প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সঙ্কল্প কৰি এজনী ঘূণীয়া মাইকী পশুৰ বলি উদ্ভাসৰ্গ কৰে, তেওঁ শাপগ্ৰস্ত হওঁক; কিয়নো মই মহান ৰজা; সকলো জাতিৰ মাজত মোৰ নাম ভয়াবহ।" ইয়াক বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে।

2 অধ্যায়

পুৰোহিতসকলৰ বাবে সতৰ্কবাণী

1 এতিয়া হে পুৰোহিতসকল, তোমালোকৰ প্ৰতি এই আজ্ঞা।² বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, "মোৰ নামৰ মহিমা স্বীকাৰ কৰিবৰ কাৰণে তোমালোকে যদি মোৰ কথা নুশুনা আৰু মনোযোগ নিদিয়া, তেন্তে মই তোমালোকৰ ওপৰত এক শাও পঠাম আৰু তোমালোকৰ সকলো আশীৰ্বাদৰ পাত্ৰক শাওলৈ পৰিণত কৰিম। বাস্তৱিক ইতিমধ্যে মই সকলোকে শাও দিলোঁ; কাৰণ তোমালোকে মোৰ আজ্ঞালৈ মনোযোগ দিয়া নাই।³ চোৱা, মই তোমালোকৰ কাৰণেই তোমালোকৰ বংশধৰসকলক শাস্তি দিম। তোমালোকৰ মুখত মই উদ্ভাসৰ উদ্ভাসিত পশুৰ বিষ্ঠা লিপি দিম আৰু তাৰেই সৈতে তোমালোকক লৈ যোৱা হ'ব।"⁴ "তোমালোকে জানিবা যে, মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ এই আজ্ঞা পঠাইছা যাতে লেবী"ৰ সৈতে স্থাপন কৰা মোৰ ব্যৱস্থা চলি থাকে।" ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে।⁵ "লেবীৰ লগত মই যি ব্যৱস্থা স্থাপন কৰিছিলোঁ, সেয়া জীৱন আৰু শাস্তিৰ ব্যৱস্থা; মই তেওঁক সেই দুয়োকো দিছিলোঁ; তেওঁ মোক যাতে ভয় কৰে, ই এক ভয়ৰ ব্যৱস্থাও; তেওঁ মোক সঁচাই ভয় কৰিছিল আৰু মোৰ নামত ভীত হৈছিল।⁶ তেওঁৰ মুখত সত্যতাৰ শিক্ষা আছিল আৰু তেওঁৰ ওঁঠত কোনো অধৰ্ম পোৱা নাছিলো; তেওঁ শাস্তিৰে আৰু সত্যতাৰে মোৰ লগত অহাযোৱা কৰিছিল আৰু অনেকক পাপৰ পৰা ঘূৰাইছিল।⁷ এজন পুৰোহিতৰ ওঁঠে জ্ঞান ৰক্ষা কৰিব লাগে আৰু মানুহে তেওঁৰ মুখৰ পৰা আদেশ বিচাৰিব লাগে; কাৰণ তেঁৱেই মোৰ অৰ্থাৎ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাৰ্তাবাহক।⁸ কিন্তু তোমালোকে হ'লে সত্যৰ পথৰ পৰা এফলীয়া হৈ গ'লা; ব্যৱস্থা সম্পৰ্কীয় শিক্ষাত অনেকক উজুটি খুৱালা। এইদৰে লেবীৰ সৈতে হোৱা মোৰ নিয়মটি তোমালোকে নষ্ট কৰিলা।" ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে।⁹ "সকলো লোকৰ সন্মুখত মই তোমালোকক তুচ্ছ আৰু ঘৃণাৰ পাত্ৰ কৰিলোঁ; কাৰণ মোৰ পথত তোমালোকে চলা নাই, কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে ব্যৱস্থাৰ বিষয়ত লোকসকলৰ লগত পক্ষপাতিত্ব কৰিলা।"

যিহুদাই ব্যৱস্থা তুচ্ছ কৰা

10 আমাৰ সকলোৰে পিতৃ এজন নহয় জানো? এজন ঈশ্বৰেই জানো আমাক স্ৰজন কৰা নাই? তেন্তে আমি কিয় প্ৰতিজনে নিজ নিজ ভাইলৈ বিশ্বাসঘাতকতা কৰি আমাৰ পৈতৃক ব্যৱস্থাক অপবিত্ৰ কৰোঁ?¹¹ যিহুদাই বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলে; ইশ্বায়েল আৰু যিৰুচালেমত যিগলগীয়া কাৰ্য কৰা হৈছে; কিয়নো যিহুদাই যিহোৱাৰ সেই পবিত্ৰস্থান, যাক তেওঁ প্ৰেম কৰে, তাক অপবিত্ৰ কৰিছে; যিহুদাৰ লোকে এজন বিদেশী দেৱতাৰ কন্যাক বিয়া কৰিছে।¹² যি ব্যক্তিয়ে এনেৰূপ কাৰ্য কৰে, তেওঁ যদিও বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নৈবেদ্য উদ্ভাসৰ্গ কৰে, তথাপিও যিহোৱাই যাকোৰ বংশৰ মাজৰ পৰা তেওঁক উচ্ছন্ন কৰিব।¹³ তোমালোকৰ আন এটা অপকৰ্ম এই; তোমালোকে চকু-লো, স্বৰ্দন আৰু বিলাপেৰে যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদী সম্পূৰ্ণকৈ তিয়াই পেলাইছা; সেই কাৰণে তোমালোকে যি উদ্ভাসৰ্গ কৰে, তাৰ প্ৰতি তেওঁ দৃষ্টিপাত নকৰে আৰু প্ৰসন্ন হৈ তোমালোকৰ হাতৰ পৰা তাক গ্ৰহণো নকৰে।¹⁴ তোমালোকে কোৱা, "কিয় নকৰে?" ইয়াৰ কাৰণ হৈছে, যিহোৱা তোমালোক প্ৰত্যেকজন লোক আৰু তেওঁৰ যৌৱনকালৰ ডাৰ্যাৰ বিবাহৰ মাজত সাক্ষী হৈছিল; যদিও তেওঁ তোমাৰ সংগী আৰু বিবাহৰ নিয়মৰ দ্বাৰা হোৱা তোমাৰ ডাৰ্যা, তথাপিও তুমি তেওঁৰ প্ৰতি বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিছা।¹⁵ যিহোৱাই জানো স্বামী আৰু ডাৰ্যাৰ নিজৰ আত্মাৰ এক অংশৰে এক কৰা নাই? শৰীৰ আৰু আত্মাত তেওঁলোক তেওঁৰেই। তেওঁ তেওঁলোকক কিয় এক কৰিলে? কাৰণ তেওঁ তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰভক্ত বংশ পাবলৈ আশা কৰি আছিল; গতিকে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ আত্মাৰ বিষয়ে সাৱধান হোৱা; যৌৱনকালৰ ডাৰ্যাৰ সৈতে কোনেও বিশ্বাস-ঘাতকতা নকৰিব।¹⁶ "কিয়নো মই ডাৰ্যা ত্যাগ যিগ কৰোঁ" ইয়াক ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে। বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে, "যিজনে নিজৰ বস্ত্ৰ অত্যাচাৰেৰে ঢাকে, তেওঁক মই যিগ কৰোঁ;" সেয়ে আপোনালোকে নিজৰ নিজৰ আত্মাৰ বিষয়ে সাৱধান হওঁক, বিশ্বাস-ঘাতকতা নকৰিব।

ইহুদীসকলৰ প্ৰতি অনুযোগ। ধাৰ্মিকতাৰূপ সূৰ্যৰ আগমণ।

17 তোমালোকে নিজৰ কথাৰ দ্বাৰাই যিহোৱাক ৰূপ কৰি তুলিছা; কিন্তু তোমালোকে কৈছা, "কেনেকৈ আমি তেওঁক ৰূপ কৰিছোঁ?" এইদৰে তোমালোকে কৰিছা, কিয়নো তোমালোকে কৈছা, "যিসকলে দুষ্কৰ কৰে, তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত উত্তম আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত সন্তুষ্ট," নাইবা তোমালোকে কৈছা, "ন্যায় বিচাৰ কৰোঁতা সেই ঈশ্বৰ ক'ত আছে?"

* 2 অধ্যায়:4 লেবীৰ বংশধৰ

3 অধ্যায়

আহিবলগা বাৰ্তাবাহক

1 বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, মই মোৰ নিজ বাৰ্তাবাহকক পঠাম আৰু তেওঁ মোৰ আগেয়ে গৈ পথ যুগুত কৰিব; তাৰ পাছত যি পৰভূৰ কাৰণে তোমালোকে অপেক্ষা কৰিছা, তেওঁ হঠাতে নিজৰ মন্দিৰলৈ আহিব; নিয়মৰ সেই বাৰ্তাবাহক, যিজনাত তোমালোকে আনন্দিত হোৱা, চোৱা, তেওঁ আহি আছে।”

2 কিন্তু তেওঁৰ আগমনৰ দিন কোনে সহিব পাৰিব? তেওঁ উপস্থিত হ'লে কোনে থিয় হৈ থিৰেৰে থাকিব পাৰিব? কিয়নো তেওঁ শোধন কৰা একুৰা জুইৰ তুল্য আৰু ধোৱাৰ চাবোনৰ তুল্য। 3 তেওঁ ৰূপ পৰিষ্কাৰ আৰু বিশুদ্ধ কৰা লোকৰ দৰে বিচাৰ কৰিবলৈ বহিব। তেওঁ লেবীৰ সন্তান সকলক শুচি কৰিব; সোণ আৰু ৰূপৰ দৰে তেওঁলোকক বিশুদ্ধ কৰিব। পাছত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ধাৰ্মিকতাৰ নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিব। 4 তেতিয়া যেনেকৈ পূৰ্বৰ দিনবোৰত আৰু আদিকালৰ বছৰবোৰত হৈছিল, তেনেকৈ যিহূদা আৰু যিৰূচালেমৰ লোকসকলৰ উৎসৰ্গৰ নৈবেদ্যৰে যিহোৱাক সন্তুষ্ট কৰিব। 5 বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে, “তেতিয়া মই বিচাৰ কৰিবৰ কাৰণে তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিম; সেই সময়ত ময়্যাবী, ব্যডিচাৰী, মিছা সাক্ষী আৰু যিসকলে বনুৱাৰ পাৰিশ্ৰমিকত অন্যায্য কৰে, বিধৱা আৰু পিতৃহীনক অত্যাচাৰ কৰে, বিদেশীৰ প্ৰতি অবিচাৰ কৰে আৰু যিসকলে মোক ভয় নকৰে, সেই লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে মই এক দ্ৰুত সাক্ষী হৈ আহিম।”

6 “কিয়নো মই, যিহোৱা, মোৰ কোনো পৰিবৰ্ত্তন নাই; সেয়ে, হে যাকোবৰ বংশধৰ, তোমালোকক বিনষ্ট হোৱা নাই।

7 তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দিনৰে পৰা তোমালোকে মোৰ বিধিবোৰ ত্যাগ কৰি আহিছা, সেইবোৰ পালন কৰা নাই। মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহাঁ আৰু ময়ো তোমালোকৰ কাষলৈ ঘূৰি আহিম; কিন্তু তোমালোকে কৈছা, ‘আমি কেনেকৈ ঘূৰি আহিম?’

ঈশ্বৰক নষ্টগাৱ

8 মানুহে ঈশ্বৰক ঠগাৱ নেকি? কিন্তু তোমালোকেতো মোক ঠগাইছা। তথাপিও তোমালোকে কৈছা, ‘আমি কেনেকৈ আপোনাক ঠগাইছোঁ?’ আয়ৰ দশম ভাগত আৰু দানৰ বিষয়ত তোমালোকে মোক ঠগাইছা। 9 তোমালোক এক অভিশাপত অভিশপ্ত; কিয়নো তোমালোকে মোকেই ঠগাইছা, এনে কি গোটেই জাতিয়েই ঠগাইছা। 10 তোমালোকে তোমালোকৰ সমস্ত আয়ৰ দশমাংশ মোৰ গৃহত আহাৰ হ'বৰ কাৰণে উৰাললৈ আনা। মই তোমালোকলৈ আকাশৰ দুৱাৰ মুকলি কৰিম নে নকৰিম, আৰু ঠায়ে নধৰকৈ তোমালোকলৈ আশীৰ্ব্বাদ বৰষাম নে নবৰষাম, তাক জানিবলৈ তোমালোকে ইয়াৰেই মোক পৰীক্ষা কৰি চোৱা।” বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে। 11 “মই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে গৰাসকাৰী পোকক ধমকি দিম যাতে সেইবোৰে তোমালোকৰ ভূমিৰ শস্য নষ্ট নকৰিব; তোমালোকৰ বাৰীৰ দৰাফালত ফল সময়ৰ আগেয়ে সৰি নপৰিব।” ইয়াক বাহিনীগণৰ যিহোৱাই কৈছে। 12 “সকলো জাতিয়ে তোমালোকক ধন্য বুলিব; কিয়নো, তোমালোক আনন্দপূৰ্ণ দেশৰ লোক হ'বা।” বাহিনীগণৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

13 যিহোৱাই পুনৰ কৈছে, “তোমালোকে মোৰ অহিতে টান টান কথা কৈছা।” কিন্তু তোমালোকে কৈছা, ‘আমি তোমাৰ অহিতে কি কলোঁ?’ 14 তোমালোকে ক'লা, ‘ঈশ্বৰৰ ভজনা কৰা অনর্থক। তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা বা শোক প্ৰকাশ কৰি বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে চলা-ফুৰা কৰাৰ দ্বাৰাই আমাৰ কি লাভ হ'ল?’ 15 আমি এতিয়া গৰ্ভী লোকসকলক ধন্য বোলোঁ; হয়, দুষ্টাচাৰীসকল প্ৰতিষ্ঠিত হৈছে আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰিও ৰক্ষা পাইছে।”

16 তেতিয়া যিসকলে যিহোৱাক ভয় কৰে, তেওঁলোকে এজনে আন জনৰ সৈতে আলাপ কৰিলে আৰু যিহোৱাই তাক মনোযোগেৰে শুনিলে; যিহোৱালৈ ভয় ৰাখোঁতা আৰু তেওঁৰ নামক সন্মান কৰোঁতা সকলৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ সন্মুখত এখন স্মৰণাৰ্থক পুথি লিখা হ'ল। 17 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, “তেওঁলোক মোৰেই হ'ব; মই কাৰ্য কৰাৰ দিনা তেওঁলোক মোৰ নিজৰ বিশেষ সম্পত্তি হ'ব; মানুহে যেনেকৈ নিজৰ সেৱাকাৰী পুতেকক মৰম কৰি শাস্তিৰ পৰা ৰেহাই দিয়ে, ময়ো তেওঁলোকক ৰেহাই দিম। 18 তেতিয়া পুনৰায় তোমালোক ঘূৰি আহিবা; ধাৰ্মিক আৰু দুষ্টৰ মাজত, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰা লোকৰ আৰু তেওঁৰ আৰাধনা নকৰা লোকৰ মাজত পৰভেদ দেখিবলৈ পাবা।”

4 অধ্যায়

যিহোৱাৰ মহা দিন

1 বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “কিয়নো চোৱা, সেই দিন আহিছে; সেয়ে অগ্নিশালৰ নিচিনাকৈ জ্বলিব। সেই দিনা সকলো গৰ্ভী ও দুষ্টাচাৰী লোক নৰাৰ নিচিনা হ'ব; যি দিন আহি আছে, সেই দিনে তেওঁলোকক পুৰি পেলাব; এডাল শিপা কি ডাল একোকে অৱশিষ্ট নথকাকৈ তেওঁলোকক পুৰি পেলাব। 2 কিন্তু মোৰ নামত ভয় ৰাখোঁতা যি তোমালোক, তোমালোকৰ প্ৰতি ধাৰ্মিকতাৰূপ সূৰ্য উদ্দিত হ'ব, যাৰ কিৰণ সুস্থতাদায়ক; তোমালোকে বাহিৰ হৈ গোহালিৰ পৰা মুকলি হোৱা দামুৰিৰ নিচিনাকৈ ডেও দিবা। 3 তোমালোকে দুই লোকসকলক গচকিবা; মই এই কাৰ্য কৰাৰ দিনা তেওঁলোক তোমালোকৰ ভৱিৰ তলত থকা ছাই যেন হ'ব।” ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে।

4 “তোমালোকে মোৰ দাস মোচিৰ ব্যৱস্থাৰ কথা অৰ্থাৎ মই তেওঁক হোৱেৰ পৰ্বতত সকলো ইয়ায়েলৰ কাৰণে যি সকলো বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰ দিছিলোঁ, সেইবোৰ সোঁৱৰণ কৰা।

5 চোৱা, যিহোৱাৰ সেই মহা দিন আৰু ভয়ানক দিন অহাৰ পূৰ্বেই মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ এলিয়া ডাববদীক পঠাম। 6 তেওঁ পিতৃসকলৰ হৃদয় সন্তান সকলৰ প্ৰতি আৰু সন্তান সকলৰ হৃদয় পিতৃসকললৈ ঘূৰাৰ যাতে মই আহি পৃথিৱীক অভিশাপেৰে আঘাত নকৰিম।”

মথিয়ে লিখা শুভবার্তা

গ্রন্থ ৰচয়িতা

মথি আছিল এই পুস্তকৰ ৰচক। তেওঁ এজন কৰ সংগ্ৰহক আছিল, পাছত তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্টক অনুসৰণ কৰাৰ কাৰণে এই কাম এৰি দিছিল (9:9,13)। মাৰ্ক আৰু লুকে তেওঁলোকৰ পুস্তকত তেওঁক লেবী হিচাপে উল্লেখ কৰিছে। তেওঁৰ নামৰ অৰ্থ হ'ল প্ৰভুৰ উপহাৰ। প্ৰথম মণ্ডলীৰ পূৰ্বপুৰুষসকল সৰ্বসম্মতিক্ৰমে সন্মত হয় যে, 12 জন পাঁচনিৰ মাজত মথি এজন আছিল, তেঁৱেই এই পুস্তকৰ লিখক। মথি আছিল যীচুৰ পৰিচাৰ্য্যৰ এজন প্ৰত্যক্ষদৰ্শী অন্যান্য শুভবার্তা পুস্তকৰ সৈতে মথিয়ে লিখা শুভবার্তাৰ তুলনামূলক গবেষণা কৰিলে প্ৰমাণ হয় যে, পাঁচনিসকলৰ সম্বন্ধীয় সাক্ষ্য ভাগ কৰিব পৰা নাযায়।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

আনুমানিক সময় প্ৰায় 50-70 খ্ৰীষ্টাব্দ।

মথি শুভবার্তাৰ যিহুদীয় প্ৰকৃতি বিবেচনা কৰিলে ইয়াক পেলেষ্টাইন বা চিৰিয়াত লিখা বুলি ক'ব পাৰি, তথাপিও কিছুমানে ইয়াক আন্ত্ৰিয়াত লিখা বুলি কয়।

প্ৰাপক

তেওঁৰ শুভবার্তা পুস্তকখন গ্ৰীক ভাষাত লিখা আছিল, মথিয়ে হয়তো এনে পাঠকৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈছিল, যিসকল গ্ৰীকভাষী ইহুদী সম্প্ৰদায়ৰ পৰা আহিছিল। বহু উপাদানে ইহুদী পাঠকসকলক নিৰ্দেশ কৰে: মথি পুৰণি নিয়মৰ সিদ্ধতাৰ সৈতে সচেতন আছিল; তেওঁৰ যীচুৰ বংশাৱলী ৰচনা অব্ৰাহামৰ পৰা আছিল (1:1, 17); তেওঁ ইহুদী পৰিভাষা ব্যৱহাৰ কৰিছিল স্বৰ্গৰাজ্য, য'ত স্বৰ্গ প্ৰকাশ হয়, সেই ঠাইত ইহুদীসকলে ঈশ্বৰৰ নাম ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ অনিচ্ছা প্ৰকাশ কৰে; আৰু তেওঁ যীচুক দায়ুদৰ পুত্ৰ হিচাপে গুৰুত্ব দিছিল (1:1; 9:27; 12:23; 15:22; 20:30, 31; 21:9, 15; 22:41,45)। কোৱা হয় যে মথিয়ে ইহুদী সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰতি অতি বেছি মনোযোগ দিছে।

উদ্দেশ্য

যেতিয়া এই শুভবার্তা লিখা হৈছিল, সেই সময়ত মথিৰ অভিপ্ৰায় আছিল ইহুদী পাঠকৰ প্ৰতি যীচু খ্ৰীষ্টক নিশ্চিত কৰি জনোৱা। ইয়াত মূল লক্ষ্য হ'ল মানৱজাতিৰ ওচৰত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য লৈ অহা। তেওঁ যীচুক ৰজা হিচাপে প্ৰক্ষেপ কৰিছিল, যিজনে পুৰণি নিয়মত উল্লেখিত ভাববাণী আৰু প্ৰত্যাশাবোৰ সিদ্ধ কৰিবলৈ আহিছিল (মথি 1:1; 16:16; 20:28)।

মূল বিষয়

যীচু - ইহুদীসকলৰ ৰজা।

প্ৰান্তৰেখা

1. যীচুৰ জন্ম — 1:1-2:23
2. গালীলত কৰা যীচুৰ পৰিচাৰ্য্য — 3:1-18:35
3. যিহুদীয়াত কৰা যীচুৰ পৰিচাৰ্য্য — 19:1-20:34
4. যিহুদীয়াত থকা শেষৰ দিনবোৰ — 21:1-27:66
5. উপসংহাৰ — 28:1-20

যীচুৰ বংশাৱলী

1 যীচু খ্ৰীষ্ট দায়ুদৰ বংশৰ আৰু দায়ুদ অস্বাহামৰ বংশৰ লোক। যীচু খৰীষ্টৰ বংশৰ তালিকা এই:-
 2 অস্বাহামৰ পুংৰ ইছাহাক; ইছাহাকৰ পুংৰ যাকোব; যাকোবৰ পুংৰ যিহুদা আৰু তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েক সকল;
 3 যিহুদাৰ পুংৰ পেৰচ আৰু চেৰহৰ, তেওঁলোকৰ মাক আছিল তামাৰ। পেৰচৰ পুংৰ হিষ্ট্বাণ; হিষ্ট্বাণৰ পুংৰ ৰাম। 4 ৰামৰ পুংৰ অশ্বীনাদব; অশ্বীনাদবৰ পুংৰ নহচান; নহচানৰ পুংৰ চলমোন। 5 চলমোনৰ পুংৰ বোৱজ - তেওঁৰ মাক আছিল ৰাহব। বোৱজৰ পুংৰ ওবেদ তেওঁৰ মাক আছিল ৰুখ। ওবেদৰ পুংৰ যিচয়; 6 যিচয়ৰ পুংৰ দায়ুদ ৰজা। দায়ুদৰ পুত্ৰ চলোমন, তেওঁৰ মাক আছিল উৰিয়াৰ ডাৰ্যা।

7 চলোমনৰ পুংৰ ৰহবিয়াম; ৰহবিয়ামৰ পুংৰ অবিয়। অবিয়ৰ পুংৰ আচা; 8 আচাৰ পুংৰ যিহোচাফট। যিহোচাফটৰ পুংৰ যোৰাম; যোৰামৰ পুংৰ উচিয়। 9 উচিয়ৰ পুংৰ যোথম; যোথমৰ পুংৰ আহু; আহুৰ পুংৰ হিষ্ট্বিয়া। 10 হিষ্ট্বিয়াৰ পুংৰ মনচি; মনচিৰ পুংৰ আমোন; আমোনৰ পুংৰ যোচিয়া। 11 যোচিয়াৰ পুত্ৰ য়েখনীয়া আৰু তেওঁৰ ভায়েক সকল। ইষ্ট্ৰায়েল জাতিক বাবিল দেশলৈ বন্দী হিচাপে লৈ যোৱাৰ সময়ত এওঁলোক আছিল।

12 বাবিল দেশলৈ নিয়াৰ পাছত য়েখনীয়াৰ পুংৰ চ'টীয়েলৰ জন্ম হ'ল। চ'টীয়েলৰ পুংৰ জৰুৰাবিল; 13 জৰুৰাবিলৰ পুংৰ আৰীহুদ। আৰীহুদৰ পুংৰ ইলীয়াকীম; ইলীয়াকীমৰ পুংৰ আচোৰ। 14 আচোৰৰ পুংৰ চাদোক; চাদোকৰ পুংৰ আখীম। আখীমৰ পুংৰ ইলীহুদ; 15 ইলীহুদৰ পুংৰ ইলিয়াচৰ। ইলিয়াচৰ পুংৰ মতন; মতনৰ পুংৰ যাকোব। 16 যাকোবৰ পুংৰ যোচেফ; তেওঁ মৰিয়মৰ স্ত্ৰী আৰু এই মৰিয়মৰ গৰ্ভত যীচুৰ জন্ম হয়, যি জনক খৰীষ্ট বোলা হয়।

17 এইদৰে অস্বাহামৰ পৰা দায়ুদ লৈ মুঠ চোন্ধ পুৰুষ; দায়ুদৰ পৰা বাবিল দেশলৈ বন্দী কৰি নিয়া পৰ্যন্ত মুঠ চোন্ধ পুৰুষ; পুংৰ বাবিললৈ বন্দী কৰি নিয়াৰ পাছৰ পৰা খৰীষ্টলৈ মুঠ চোন্ধ পুৰুষ।

যীচুৰ জন্ম

18 যীচু খৰীষ্টৰ জন্ম এইদৰে হৈছিল। যীচুৰ মাক মৰিয়মক যোচেফলৈ বাশ্পান কৰা হৈছিল, কিন্তু তেওঁলোক একেলগ হোৱাৰ পূৰ্বেই মৰিয়মে পবিত্ৰৰ আত্মাৰ শক্তিতে গৰ্ভৱতী হোৱা অনুভৱ কৰিলে।¹⁹ তেওঁৰ স্বামী যোচেফ এজন ধাৰ্মিক লোক হোৱাত মৰিয়মক মানুহৰ আগত নিন্দাৰ পাণ্ডৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰি, গুপতে ত্যাগ কৰিবলৈ মন কৰিলে।

20 কিন্তু তেওঁ যেতিয়া এইবোৰ কথা চিন্তা কৰিলে, তেতিয়া পৰভূৰ এজন দূত আহি সপোনত তেওঁক দৰ্শন দি ক'লে, “হে দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান যোচেফ, তোমাৰ ডাৰ্যা মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিবলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো তেওঁৰ গৰ্ভৰ সন্তান পবিত্ৰৰ আত্মাৰ পৰা হৈছে।²¹ তেওঁ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিব আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যীচু থবা। কাৰণ তেৰেই নিজৰ লোকক তেওঁলোকৰ পাপ সমূহৰ পৰা মুক্ত কৰিব।”

22 এই সকলো ঘটনা হৈছিল যাতে ডাৱবাদীৰ দ্বাৰাই পৰভূৰে এই যি বচন কোৱাইছিল সেয়া পূৰ্ণ হয়:

23 “চোৱা*, সেই কুমাৰী গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুংৰ প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল† থব;”

এই নামৰ অৰ্থ আমাৰ লগত ঈশ্বৰ‡।

24 পাছত যোচেফে টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই উঠি, পৰভূৰ দূতে তেওঁক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে নিজৰ ডাৰ্য্যৰূপে মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিলে।

25 কিন্তু পুংৰ প্ৰসৱ নকৰা পৰ্যন্ত যোচেফে তেওঁৰ সৈতে সহবাস নকৰিলে। পাছত যোচেফে সেই সন্তানৰ নাম যীচু§ থলে।

2 অধ্যায়

জ্যোতিষী পণ্ডিত সকল অহা

1 হেৰোদ যেতিয়া যিহূদীয়াৰ ৰজা আছিল, তেতিয়া যিহূদীয়াৰ বৈলেহেম নামৰ ঠাইত যীচুৰ জন্ম হ'ল। সেই সময়ত পূব দেশৰ পৰা কেইজনমান জ্যোতিষী পণ্ডিতে যিৰূচালেমলৈ আহি সুধিলে,² “যিহূদী সকলৰ যি জন ৰজা জন্মিছে, তেওঁ ক'ত? কিয়নো পূব দিশত আমি তেওঁৰ তৰা দেখা পালোঁ, আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিছোঁ।”

3 এই কথা শুনাত হেৰোদ ৰজাৰ লগতে গোটেই যিৰূচালেমত উণ্ডল-খুণ্ডল লাগিল।⁴ তেতিয়া হেৰোদে সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক মাতি একগোট কৰিলে আৰু তেওঁলোকক সুধিলে, “খৰীষ্টই ক'ত জন্ম গ্ৰহণ কৰিব?”⁵ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “যিহূদীয়া প্ৰদেশৰ বৈলেহেম নামৰ ঠাইত; কিয়নো ডাৱবাদীৰ দ্বাৰাই এইদৰে লিখা আছে,

6 “আৰু তুমি, যিহূদা প্ৰদেশৰ বৈলেহেম, তুমি যিহূদাৰ অধিপতি সকলৰ মাজত কোনোমতে নগণ্য নহয়।

কিয়নো তোমাৰ মাজৰ পৰাই এজন শাসনকৰ্তা ওলাব, তেৰে মোৰ লোক ইশ্বায়েলক চৰাব।”*

7 তেতিয়া হেৰোদে সেই জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনক গুপতে মাতি সেই তৰা সঠিকৰূপে কোন সময়ত আবিৰ্ভূত হৈছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ পৰা জানিবৰ বাবে সুধিলে।⁸ তাৰ পাছত তেওঁলোকক বৈলেহেমলৈ পঠিয়াই দি ক'লে, “আপোনালোক যাক আৰু সেই শিশুটোৰ বিষয়ে ভালদৰে বিচাৰ লওক; আৰু বিচাৰি পালে, তেওঁৰ সন্ধান আহি মোক দিব, তেতিয়া ময়োগৈ তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিব পাৰিম।”⁹ ৰজাৰ এই কথা শুনি তেওঁলোক গুচি গ'ল; তাতে যি তৰা তেওঁলোকে পূব দিশত দেখিছিল, সেই তৰা তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ শিশুটি থকা ঠাই পালে, আৰু সেই ঠাইৰ ওপৰত বৈ থাকিল।¹⁰ তাতে সেই তৰা দেখি, তেওঁলোক আনন্দত অতি আত্মহাৰা হ'ল।¹¹ তাৰ পাছত তেওঁলোকে ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাইগৈ মাক মৰিয়মে সৈতে শিশুটিক দেখি নতশিৰে প্ৰণিপাত কৰি তেওঁৰ আৰাধনা কৰিলে। তাৰ পাছত নিজৰ নিজৰ বহুমূলীয়া বস্তুৰ টোপোলা মেলি, সোণ, ধূনাএঠা আৰু গন্ধৰুস উপহাৰ দিলে।¹² পাছত হেৰোদৰ ওচৰলৈ উলটি নাযাবৰ বাবে তেওঁলোকে সপোনত ঈশ্বৰৰ পৰা সাৱধান বাণী পোৱাত, তেওঁলোকে বেলেগ বাটেৰে নিজৰ নিজৰ দেশলৈ উভটি গ'ল।

বৈলেহেমৰ শিশু পুত্ৰ সকলক বধ কৰা

13 তেওঁলোক যোৱাৰ পাছত, পৰভূৰ এজন দূতে সপোনত আবিৰ্ভূত হৈ যোচেফক ক'লে, “উঠা, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ, মিচৰ দেশলৈ পলাই যোৱা আৰু মই তোমাক লোকোৱা পৰ্যন্ত সেই ঠাইতে থাকিবা, উলটি নাহিবা; কিয়নো ল'ৰা জনক বিনাশ কৰিবৰ কাৰণে হেৰোদে তেওঁক বিচাৰি আছে।”¹⁴ সেই নিশাই যোচেফে উঠি, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ মিচৰ দেশলৈ গ'ল,¹⁵ আৰু হেৰোদৰ মৃত্যুলৈকে তেওঁলোক সেই ঠাইতে থাকিল। “মিচৰ দেশৰ পৰা মই মোৰ পুংৰক মাতিলা”† এই যি বচন ডাৱবাদীৰ দ্বাৰাই পৰভূৰে কোৱাইছিল, এই বচন সিদ্ধ হ'বলৈ এইদৰে ঘটিল।

16 তেতিয়া জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনৰ দ্বাৰাই নিজকে প্ৰবৰিঙত হোৱা দেখি হেৰোদ অতিশয় ক্ৰুদ্ধ হ'ল। তেওঁ জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনৰ পৰা যি সময়ৰ কথা জানিছিল, সেই কাল অনুসাৰে দুবছৰ আৰু তাতকৈ কম বয়সৰ যিমান ল'ৰা শিশু বৈলেহেম আৰু ইয়াৰ আশে-পাশে থকা অঞ্চল সমূহত আছিল, সেই সকলোকে বধ কৰিবলৈ আদেশ দি পঠিয়াই দিলে।

17 তেতিয়া যিৰিমিয়া ডাৱবাদীৰ দ্বাৰাই যি কথা কোৱা হৈছিল, সেয়া সিদ্ধ হ'ল:‡

* 1 অধ্যায়:23 ঘিচা 7:14 † 1 অধ্যায়:23 ঘিচা 8:8, 10 ‡ 1 অধ্যায়:23 মথি 28:20 § 1 অধ্যায়:25 মথি 1:21 * 2 অধ্যায়:6 মীথা 5:2

† 2 অধ্যায়:15 হেচয়া 11:1 ‡ 2 অধ্যায়:17 যিৰিমিয়া 31:15

18 “ৰামাত এটা মাত শুনা গ’ল,
বিলাপৰ ৰোল আৰু মহা-শোক,
ৰাহেলে নিজৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে ক্ৰন্দন কৰিছে আৰু
তেওঁ সাধুনা পাবলৈও ইচ্ছা কৰা নাই,
কাৰণ তেওঁলোকৰ কোনো জীয়াই থকা নাই।”

মিচৰৰ পৰা যোচেফ আৰু মৰিয়মৰ প্ৰত্যাহ্বান

19 পাছত যেতিয়া হেৰোদৰ মৃত্যু হ’ল, তেতিয়া প্ৰভুৰ এজন দূতে মিচৰ দেশত থাকোঁতেই সপোনত আবিষ্কৃত হৈ যোচেফক ক’লে, 20 “উঠা, ল’ৰাটি আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ ইশ্ৰায়েল দেশলৈ উলটি যোৱা; কিয়নো যি সকলে এই শিশুটোৰ প্ৰাণ নাশ কৰিবলৈ বিচাৰি আছিল, তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ’ল।” 21 তেতিয়া যোচেফে উঠি, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ ইশ্ৰায়েল দেশলৈ আহিল। 22 কিন্তু যেতিয়া যোচেফে শুনিলে যে যিহূদীয়াত পিতৃ হেৰোদৰ স্থানত তেওঁৰ পুত্ৰ আৰখিলায়ে ৰাজ্য শাসন কৰিছে, তেতিয়া তেওঁ তালৈ উলটি যাবৰ বাবে ভয় কৰিলে; পাছত ঈশ্বৰে এক সপোনত সাৱধান কৰি দিয়াত তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গ’ল, 23 আৰু তাত নাচৰত নামৰ এখন নগৰত বসবাস কৰিব ধৰিলে। তেওঁক নাচৰতীয়া বুলি মতা হ’ব, এই যি কচন ডাৰবাদী সকলৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, এই কচন সিদ্ধ হবৰ বাবে এইদৰে ঘটিল।

3 অধ্যায়

যোহন বাপ্তাইজকৰ প্ৰচাৰ কাৰ্য

1 সেই কালত বাপ্তাইজক যোহন* আহি, যিহূদীয়াৰ মৰুপ্ৰান্তত প্ৰচাৰ কৰিব ধৰিলে। 2 তেওঁ ক’লে, “মন-পালটন কৰক। কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ হ’ল।”

3 কাৰণ এৱেঁই সেই যোহন, যি জনৰ বিষয়ে যিচয়া ডাৰবাদীৰ দ্বাৰাই এই বুলি কোৱা হৈছিল যে,
“মৰুপ্ৰান্তত এজনৰ উচ্চস্বৰ শুনা গৈছে,
তোমালোকে প্ৰভুৰ পথ প্ৰস্তুত কৰা।
তেওঁৰ বাট পোন কৰা।” †

4 যোহনে উটৰ নোমেৰে তৈয়াৰী কাপোৰ পিন্ধিছিল, কঁকালত চামৰাৰ টঙালি বান্ধিছিল। কচুৱা ফৰিং আৰু হাবিৰ মৌ তেওঁৰ আহাৰ আছিল। 5 সেই সময়ত যিৰূচালেম, সমগ্ৰ যিহূদীয়া আৰু যৰ্দন নদীৰ দাতিকাষৰীয়া অঞ্চলৰ লোক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলে। 6 লোক সকলে যেতিয়া নিজৰ নিজৰ পাপ সমূহ স্বীকাৰ কৰিলে, তেতিয়া বাপ্তাইজক যোহনে তেওঁলোকক যৰ্দন নদীত বাপ্তিস্ম দিলে।

7 যোহনে যেতিয়া দেখিলে যে অনেক ফৰীচী† আৰু চদ্দুকী সকল‡ বাপ্তিস্মৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “সৰুপৰ বংশধৰ সকল! আগলৈ যি ক্ৰোধ হব লগা আছে, তাৰ পৰা পলাবৰ বাবে আপোনালোকক কোনে চেতনা দিলে? 8 মন-পালটনৰ উপযুক্ত ফল* ধৰি ফলৱান হওক। 9 আপোনালোকে নিজৰ মনতে আমাৰ পুৰুষ অশ্বাহাম আছে বুলি চিন্তাও নকৰিব; কিয়নো মই আপোনালোকক কওঁ, ঈশ্বৰে এই শিলবোৰৰ পৰাও অশ্বাহামৰ বাবে বংশৰ সন্তান উৎপন্ন কৰিব পাৰে। 10 গছবোৰৰ গুৰিত কুঠাৰ লাগি আছে; যি যি গছে ভাল গুটি নধৰে, তাক কাটি জুইত পেলোৱা হয়।

11 আপোনালোকে মন-পালটন কৰা বাবে মই† আপোনালোকক পানীত বাপ্তিস্ম দিছোঁ, কিন্তু যি জন আহি আছে, তেওঁ মোতকৈও শক্তিশালী; মই তেওঁৰ পাদুকা বৰলৈকো যোগ্য নহওঁ; তেওঁ আপোনালোকক পবিত্ৰৰ আশ্বা আৰু জুইত বাপ্তাইজ কৰিব। 12 তেওঁৰ কুলা তেওঁৰ হাততে আছে; তেওঁ শস্যৰ মৰণা মৰা চোতাল ভালকৈ পৰিষ্কাৰ কৰিব আৰু তেওঁ নিজৰ শস্য উৰালত চপাই থব; কিন্তু ঘুলা, সেই জুইত পুৰি পেলাব, যি জুই কেতিয়াও নুমায।”

যীচুৰ বাপ্তিস্ম

13 সেই সময়ত যীচুৰে বাপ্তিস্ম লবলৈ গালীল প্ৰদেশৰ পৰা যৰ্দন নদীৰ পাৰত থকা বাপ্তাইজক যোহনৰ কাষলৈ আহিল। 14 কিন্তু যোহনে তেওঁক বাধা দি ক’লে, “মইহ আপোনাৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজ হোৱা উচিত, এনে স্থলত আপুনি মোৰ ওচৰলৈ আহিছে?” 15 কিন্তু যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, “এতিয়া এনেকৈয়ে হবলৈ দিয়া; কিয়নো সকলো ধাৰ্মিকতা আমি এইদৰে পূৰ্ণ কৰা উচিত।” তেতিয়া যোহন সন্মত হ’ল।

16 যীচুৰে বাপ্তিস্মলৈ পানীৰ পৰা উঠাৰ লগে লগে তেওঁৰ সম্মুখত হঠাৎ স্বৰ্গ মুকলি হ’ল আৰু ঈশ্বৰৰ আশ্বা কপোৰ দৰে নামি আহি তেওঁৰ ওপৰত পৰা দেখিলে। 17 তেতিয়া এই আকাশ-বাণী হ’ল, “চোৱা, এওঁ মোৰ পিয় পুত্ৰ, এওঁত মই পৰম সন্তুষ্ট।”

4 অধ্যায়

যীচুৰ পৰীক্ষা

* 3 অধ্যায়:1 যো. 1:6, 7 † 3 অধ্যায়:3 যিচয়া 40:3 ‡ 3 অধ্যায়:7 ফৰীচী: ইহুদী সকলৰ এক গোড়া ধৰ্মীয় সম্প্ৰদায়, যি সকলে নিজকে পুৰণি ইহুদী ধৰ্ম, মোচিৰ বিধান আৰু ৰীতি-নীতি কঠোৰভাৱে পালনকাৰী হিচাপে দাবী কৰে। এওঁলোক সমাজত অত্যন্ত পূজনীয় আৰু ধৰ্মীয় শিক্ষা দিছিল। § 3 অধ্যায়:7 চদ্দুকী: ইহুদী ধৰ্মৰিন্দী সকলৰ এক বিশেষ সম্প্ৰদায়, যি সকলে পুৰণি ধৰ্ম নিয়মৰ কেৱল প্ৰথম পাটটা পুস্তকক স্বীকৃতি দিয়ে আৰু মৃত্যুৰ পাছত পুণৰ্থান বিশ্বাস নকৰে।

* 3 অধ্যায়:8 পাঁ 26:20 † 3 অধ্যায়:11 যো. 1:26, পাঁ. 1:5

1 তাৰ পাছত চয়তানে যেন যীচুৰ পৰীক্ষা কৰিব পাৰে, সেয়ে *পবিত্ৰ আত্মাই তেওঁক মৰুপৰাঙলৈ লৈ গ'ল। 2 তাত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি উপবাসে থকাৰ পাছত যীচুৰ ভোক লাগিল। 3 তেতিয়া চয়তানে আহি তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুং হ'য়, তেনেহলে এই শিলবোৰ পিঠা হ'বলৈ আজ্ঞা দিয়ক।” 4 তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাৰে জীয়াই নাথাকে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰত্যেকটো বাকৰেহে জীয়াই থাকে।”†

5 তেতিয়া চয়তানে তেওঁক পবিত্ৰ নগৰ যিৰূচালেম মন্দিৰৰ কলচীৰ ওপৰলৈ লৈ গ'ল;
6 আৰু যীচুৰ ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুং হ'য়, তেনেহলে নিজকে তললৈ পেলাই দিয়ক; কিয়নো শাস্ত্ৰত এইদৰে লিখা আছে,
তেওঁ নিজৰ দূত সকলক তোমাৰ অৰ্থে আজ্ঞা দিব আৰু
তোমাৰ ভৰি যেন শিলত খুন্দা নাখায়,
এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমাক হাতেৰে দাঙি ধৰিব।”‡

7 যীচুৱে তাক ক'লে, “তোমাৰ পৰভূ পৰমেশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা, এই বুলিও শাস্ত্ৰত লিখা আছে।”§
8 তাৰ পাছত আকৌ চয়তানে তেওঁক এক অতি ওখ ঠাইলৈ লৈ গ'ল আৰু জগতৰ সকলো ৰাজ্যৰ সৈতে সেইবোৰৰ ঐশ্বৰ্য দেখুৱালে। 9 চয়তানে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি মূৰ দোৱাই মোৰ উপাসনা কৰে, তেনেহলে এই সকলোকে মই আপোনাক দিম।” 10 তেতিয়া যীচুৱে তাক ক'লে, “গুচি যা চয়তান! কিয়নো শাস্ত্ৰত এই বুলিও লিখা আছে, তোমাৰ পৰভূ পৰমেশ্বৰক পৰিণীপাত কৰা আৰু কেৱল তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা।” 11 তেতিয়া চয়তানে তেওঁক এৰি গুচি গ'ল আৰু স্বৰ্গৰ দূত সকল আহি যীচুৰ গুপ্তম্বা কৰিলে।

প্ৰভূ যীচুৱে পৰকাশকৈ কাৰ্য আৰম্ভ কৰা
12 যীচুৱে যেতিয়া যোহনক বন্দী কৰি নিয়া বুলি শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গ'ল। 13 তেওঁ নাচৰত এৰি জবুলন আৰু নগ্ৰালী এলেকাৰ গালীল সাগৰৰ তীৰত থকা কফৰনাহূমলৈ গৈ, তাত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে।
14 যিচয়া ডাৱবাদীৰ দ্বাৰাই এই যি বচন কোৱা হৈছিল তাক পূৰ্ণ কৰিবলৈ এই সকলো ঘটিল:
15 “জবুলন দেশ আৰু নগ্ৰালী দেশ,
সাগৰৰ তীৰত, যৰূদনৰ সিপাৰত
অনা-ইহুদী সকলৰ গালীল!
16 যি সকল লোকে অন্ধকাৰত বাস কৰি আছিল
তেওঁলোকে মহা-জ্যোতি দেখিবলৈ পালে।
যি সকল লোকে মৃত্যুছায়াৰ দেশত বাস কৰিছিল
তেওঁলোকৰ ওপৰত দিগ্ভী প্ৰকাশিত হ'ল।”*

যীচুৰ শিষ্য নিৰ্বাচন
17 সেই সময়ৰে পৰা যীচুৱে এই বুলি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, “তোমালোকে মন-পালটন কৰা; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ আহি পালে।”
18 পাছত যীচুৱে গালীল সাগৰৰ পাৰত খোজকাটি ফুৰোতে দুজন ভাই-ককাই চিমন, যাক পিতৰো বোলে আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দিৰয়ক, সাগৰত জাল পেলোৱা দেখিলে। কিয়নো তেওঁলোক মাছমৰীয়া আছিল। 19 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মোক অনুসৰণ কৰি আহা, মই তোমালোকক মানুহ ধৰা জালোৱা কৰিম।” 20 তেতিয়াই তেওঁলোকে জাল এৰি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল।
21 তাৰ পৰা আগুৱাই গৈ যীচুৱে যাকোব আৰু যোহন নামৰ আন দুজন ভাই-ককাইক দেখা পালে। তেওঁলোক চিৰদিয়ৰ পুতেক আছিল। বাপেক চিৰদিয়ৰ সৈতে তেওঁলোকে নাৱত বহি নিজৰ নিজৰ জালবোৰ ঠিক কৰি আছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক মাতিলে। 22 তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ নাও আৰু বাপেককো এৰি যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল।

গালীলত যীচুৰ পৰিচৰ্যা
23 যীচুৱে গালীল প্ৰদেশৰ সকলো ঠাইতে থকা নাম-ঘৰবোৰত গৈ উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিলে; আৰু লোক সকলক মাজৰ পৰা নানা ধৰণৰ ৰোগ-ব্যধিত থকা লোকক সুস্থ কৰিলে। 24 সমগ্ৰ চিৰিয়া দেশতে তেওঁৰ খ্যাতি বিয়পি পৰিল আৰু লোক সকলে নানা ধৰণৰ বেমাৰ আৰু যন্ত্ৰণাত আক্ৰান্ত লোক, ভুতে পোৱা লোক, মৃগী ৰোগী আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত আদি নানা ধৰণৰ ৰোগী সকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। যীচুৱে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। 25 তাতে গালীল, দিকাপলি, যিৰূচালেম, আৰু যিহুদীয়া লগতে যৰূদনৰ সিপাৰৰ পৰাও বহু মানুহ দল বান্ধি যীচুৰ পাছে পাছে আহিল।

5 অধ্যায়

পৰ্বতত দিয়া যীচুৰ উপদেশ
1 তেতিয়া যীচুৱে বহু লোকৰ ভিৰ দেখা পাই পাহাৰৰ ওপৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁ তাত বহিল। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। 2 তেওঁ মাত লগাই তেওঁলোকক এই বুলি উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে,
3 আত্মাত দৰিদ্ৰৰ সকল ধন্য; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য

* 4 অধ্যায়:1 আত্মা-পবিত্ৰ আত্মা ঈশ্বৰ অৰ্থাৎ স্বয়ং ঈশ্বৰ † 4 অধ্যায়:4 দি বি 8:3 ‡ 4 অধ্যায়:6 গীত 91:11-12 § 4 অধ্যায়:7 দি বি 6:16 * 4 অধ্যায়:16 যিচয়া 9:1-2

তেওঁলোকৰ।

- 4 শোক কৰা সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে সাধুনা পাব।
- 5 নগৰ সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে দেশ খন অধিকাৰ কৰিব।
- 6 ধাৰ্মিকতালৈ ডোক আৰু পিয়াহ লগা সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোক তৃপ্ত হব।
- 7 দয়ালু সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে দয়া পাব।
- 8 নিৰ্ভুল চিত্তৰ লোক সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ দৰ্শন পাব।
- 9 মিলনকাৰী সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি প্ৰখ্যাত হব।
- 10 ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে তাড়না পোৱা সকল ধন্য; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ।

11 যেতিয়া লোক সকলে মোৰ কাৰণে তোমালোকক নিন্দা আৰু তাড়না কৰিব, আৰু তোমালোকৰ অস্থিত মিছাকৈ সকলো প্ৰকাৰৰ কু-কথা কব, তেতিয়া তোমালোক ধন্য।¹² আনন্দ কৰা আৰু উল্লাসিত হোৱা; কিয়নো স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ অধিক আছে। কাৰণ তোমালোকৰ পুৰুষে যি ভাববাদী সকল আছিল, তেওঁলোককো লোক সকলে সেইদৰে তাড়না কৰিছিল।

শিষ্য সকল লোণ আৰু পোহৰ সদৃশ

13 তোমালোক পৃথিৱীৰ লোণ; কিন্তু লোণৰ সোৱাদ যদি হেৰাই যায়, তেনেহলে সেই লোণ কিহেৰে লুণীয়া কৰা যাব? তেতিয়া সেইবোৰ পুণৰ কোনো কামৰ নহব, কেৱল বাহিৰলৈ পেলোৱাৰ আৰু মানুহৰ গচকাৰ যোগ্যহে হ'ব।¹⁴ *তোমালোক জগতৰ পোহৰ। পৰ্বতৰ ওপৰত থকা নগৰ গুপ্ত হ'ব নোৱাৰে।¹⁵ মানুহে চাকি লগাই পাত্ৰৰে চাকি নথয়,† কিন্তু গছৰ ওপৰত থয় আৰু ই ঘৰৰ সকলোকে পোহৰ দিয়ে।¹⁶ এইদৰে তোমালোকৰ পোহৰ মানুহৰ আগত প্ৰকাশিত হওক; তাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ ভাল কৰ্ম দেখি, স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃৰ স্তুতি কৰিব।

পুৰণি নিয়ম সম্পৰ্কে যীচুৰ শিক্ষা

17 †নাভাবিবা যে মই বিধানধৰ্মা ভাববাদী সকলৰ বাক্য বিনষ্ট কৰিবলৈ আহিছোঁ, কিন্তু সিদ্ধ* কৰিবলৈহে আহিলোঁ।¹⁸ কিয়নো মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত নহয় মানে আৰু সকলো সিদ্ধ নোহোৱালৈকে, বিধানৰ এটি ইকাৰ বা এক বিন্দুও কোনোৰূপে লুপ্ত নহব।

19 এই হেতুকে যি কোনোৱে এই আজ্ঞাবোৰৰ মাজৰ সৰু এটিও উলঙ্ঘন কৰে আৰু আন লোকক সেইদৰে কৰিবলৈ শিকায়, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত সকলোতকৈ সৰু বুলি গণ্য হ'ব; কিন্তু যি কোনোৱে সেইবোৰ পালন কৰে আৰু সেইদৰে শিকায়, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত মহান বুলি গণ্য হ'ব।²⁰ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতা, ধৰ্মীয় অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলতকৈ অধিক নহলে তোমালোকে কোনো প্ৰকাৰে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰবেশ কৰিব নোৱাৰিবা।

ক্ৰোধ সম্পৰ্কে যীচুৰ শিক্ষা

21 তোমালোকে শূনিছা, পূৰ্বকালৰ লোক সকলৰ আগত ইয়াকে কোৱা হৈছিল যে তুমি নৰ-বধ নকৰিবা† আৰু যি কোনোৱে নৰ-বধ কৰে, সি সোধ-বিচাৰত দণ্ডৰ পাণ্ড হ'ব।²² কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে তেওঁৰ ভায়েকৰ‡ওপৰত খং কৰে, তেওঁ সোধ-বিচাৰত দণ্ডৰ পাণ্ড হ'ব আৰু যি কোনোৱে তেওঁৰ ভায়েকক 'তুমি অপদাৰ্থ' এইদৰে কয়, তেওঁ মহাসভাত দণ্ডৰ পাণ্ড হ'ব আৰু যি কোনোৱে নিজ ভাইক 'তুমি অবাধ্য' বুলি কয়, তেওঁ অমিয় নৰকৰ দণ্ডৰ পাণ্ড হ'ব।

23 এই হেতুকে বেদি তোমাৰ নৈবেদ্য উ‡স্বৰ্গ কৰোঁতে, তোমাৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ ভায়েকাৰ কোনো কথা আছে বুলি যদি তোমাৰ মনত পৰে,²⁴ তেনেহলে তুমি বেদিৰ আগত তোমাৰ নৈবেদ্য ৰাখি থৈ প্ৰথমে তোমাৰ ভায়েকাৰ সৈতে মিলন হোৱা আৰু তাৰ পাছত পুণৰ আহি নৈবেদ্য উ‡স্বৰ্গ কৰা।

25 তোমাৰ গুচৰিয়াৰ সৈতে তুমি আদালতৰ চোতাললৈ গৈ থাকোতেই বেগাই মিলন হোৱা; অন্যথা জানোছা তোমাৰ গুচৰিয়াই তোমাক বিচাৰকৰ হাতত শোধাই দিয়ে; বিচাৰকেও তোমাক টেকেলাৰ হাতত শোধাই দিয়ে আৰু তেতিয়া তোমাক কাৰাগাৰত ভৰাই থোৱা হ'ব।²⁶ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যেতিয়ালৈকে দিবলগীয়া ধনৰ শেষ পঁচঠাটি পৰ্যন্ত আদায় নিদিয়া, তেতিয়ালৈকে তোমালোকে তাৰ পৰা কোনোমতে ওলাব নোৱাৰিবা।

ব্যভিচাৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

27 "তোমালোকে এই বুলি কোৱা শূনিছা, 'ব্যভিচাৰ নকৰিবা'।²⁸ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে মহিলাৰ ফালে কাম ভাৱে চায়, সি তেতিয়াই মনতে তাইৰ সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিলে।²⁹ যদি তোমাৰ সোঁ চকুৱে তোমাৰ বিধিনি জন্মায়,

* 5 অধ্যায়:14 ইফি. 5:8, ফিল. 2:15, যো. 8:12 † 5 অধ্যায়:15 মাৰ্ক 4:21, লু. 8:16; 11:33 ‡ 5 অধ্যায়:17 ৰো. 3:31 § 5 অধ্যায়:17 মথি 7:12

* 5 অধ্যায়:17 ৰো. 10:4, 13:8 † 5 অধ্যায়:21 তুমি নকৰিবা। যাজা 20:13, দি বি 5:17 ‡ 5 অধ্যায়:22 ভায়েক - আক্ষৰিক অৰ্থৰ ভায়েক বা চুবুৰীয়া নহয়, কিন্তু তেওঁৰ এজন সহভাগী বিশ্বাসীক বুজাইছে।

তেনেহলে তাক কাটি তোমাৰ পৰা উলিয়াই পেলাই দিয়া; কিয়নো তোমাৰ গোটেই শৰীৰ নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, এটা অঙ্গ নষ্ট হোৱাই তোমাৰ পক্ষে ভাল।³⁰ যদি তোমাৰ সোঁ হাতে তোমাৰ বিঘিনি জন্মায়, তেনেহলে তাকো কাটি তোমাৰ পৰা পেলাই দিয়া; কিয়নো তোমাৰ গোটেই শৰীৰ নৰকলৈ যোৱাতকৈ এটা অঙ্গ নষ্ট হোৱাই তোমাৰ ভাল।”

বিবাহ বিচ্ছেদৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

³¹ এইদৰেও কোৱা হৈছিল, ‘যি কোনোৱে নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰে, তেনেহলে তেওঁ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ-পংৰ দিয়ক।’³² কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে, একমাত্ৰ ব্যভিচাৰৰ দোষত বাহিৰে কোনোৱে যদি আন কাৰণত নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰে, তেনেহলে তেওঁ তেওঁক ব্যভিচাৰিণী কৰায় আৰু যি কোনোৱে সেই ত্যাগ কৰা মহিলাক বিয়া কৰাই তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে।

শপতৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

³³ পুনৰায় তোমালোকে শুনিছা, পূৰ্বকালত এই কথা কোৱা হৈছিল যে ‘তুমি মিছা শপত নাখাৰা, বৰং প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে কৰা তোমাৰ শপত পালন কৰিবা।’³⁴ কিন্তু মই কওঁ, তোমালোকে কোনো শপতেই নাখাৰা; স্বৰ্গৰ নামত শপত নাখাৰা, কাৰণ সেয়ে ঈশ্বৰৰ সিংহাসন,³⁵ আৰু পৃথিৱীৰ নামতো শপত নাখাৰা, কিয়নো সেয়ে তেওঁৰ ভৰি-পীৰা; যিৰূচালেমৰ নামেৰেও নহয়, কিয়নো সেয়া মহান ৰজাৰ নগৰ।³⁶ এনে কি নিজৰ মূৰত ধৰিও শপত নাখাৰা, কিয়নো এডাল চুলিকো তোমালোকে বগা বা ক’লা কৰিব নোৱাৰা।³⁷ কিন্তু তোমালোকৰ কথা ‘হয় যদি হয় বা ‘নহয়’ যদি নহয় হওক। ইয়াতকৈ অধিক যি, সেয়া চয়তানৰ পৰাহে হয়।

প্ৰতিশোধ লোৱা বিষয়ত শিক্ষা

³⁸ তোমালোকে ‘চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত’ এই যি কথা কোৱা হৈছিল, সেই বিষয়ে শুনিছা।³⁹ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে দুই লোক সকলৰ প্ৰতিৰোধ নকৰিবা; বৰং কোনোৱে যদি তোমাৰ সোঁ গালত চৰ মাৰে, তেনেহলে তেওঁলৈ আন খন গালো পাতি দিবা।⁴⁰ কোনোৱে যদি আদালতত তোমাৰ ওপৰত গোচৰ তৰি তোমাৰ ঢোলা ল’ব খোজে, তেনেহলে তেওঁক তোমাৰ চাদৰখনো এৰি দিবা।⁴¹ যি কোনোৱে তোমাক এমাইল বাট বলেৰে নিয়ে, তেওঁৰ লগত দুমাইল যাৰা।⁴² যি জনে তোমাক খোজে, সেই জনক দিবা আৰু কোনোৱে তোমাৰ পৰা ধাৰ বিচাৰিলে, তেওঁক বিমুখ নকৰিবা।

শত্ৰুক প্ৰেম কৰাৰ বিষয়ে শিক্ষা

⁴³ তোমালোকে কোৱা শুনিছা, ‘তোমাৰ চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰিবা আৰু শংৰুক যিগ কৰিবা।’⁴⁴ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ শংৰুক প্ৰেম কৰিবা আৰু তোমালোকক তাড়না কৰা সকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা,⁴⁵ তেতিয়াহে তোমালোক স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ সন্তান হ’ব পাৰিবা। কিয়নো তেওঁ দুই আৰু স্না দুয়োৰো ওপৰত সূৰ্য উদয় হ’বলৈ দিয়ে আৰু ধাৰ্মিক অথবা অধাৰ্মিক এই দুয়োৰো ওপৰত বৰষুণ বৰষায়।⁴⁶ কিয়নো যি মানুহে তোমালোকক প্ৰেম কৰে, তোমালোকে যদি কেৱল তেওঁলোককে প্ৰেম কৰা, তেনেহলে কি পুৰস্কাৰ পাবা? কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলেও জানো তাকে নকৰে? ⁴⁷ তোমালোকে যদি কেৱল তোমালোকৰ ভাই সকলকে শুভেচ্ছা জনোৱা, তেনেহলে আনতকৈ অধিক বেচি কি কৰিলা? অনা-ইহুদী সকলেও জানো তাকে নকৰে? ⁴⁸ এই হেতুকে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃ যেনে সিদ্ধ, তোমালোকো তেনে সিদ্ধ হোৱা।

6 অধ্যায়

দান দিয়াৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

¹ সাৱধান! মানুহক দেখুৱাবলৈ তেওঁলোকৰ আগত তোমালোকে নিজ নিজ ধাৰ্মিকতাৰ কৰম নকৰিবা; তেনেকুৱা কৰিলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ওচৰৰ পৰা তোমালোকে একো পুৰস্কাৰ নাপাবা।² এই হেতুকে, তুমি যেতিয়া দান কৰা, তেতিয়া মানুহৰ পৰা প্ৰশংসা পাবলৈ কপটীয়া সকলৰ নিচিনাকৈ নকৰিবা। তেওঁলোকে নাম-ঘৰে, নাম-ঘৰে আৰু বাটে-পথে নিজৰ আগে আগে ঢাক-ঢোল কোবাই দান দিয়ে। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ পুৰস্কাৰ পালেই।³ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া দান দিবা, তেতিয়া তোমালোকৰ সোঁ হাতে কি কৰে বাঁও হাতক সেই বিষয়ে জানিবলৈ নিদিবা; ⁴ কিয়নো তেতিয়াহে তোমালোকৰ দান গোপন হ’ব আৰু গুপতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক প্ৰতিদান দিব।

প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

⁵ তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া কপটীয়া সকলৰ দৰে নহবা; কিয়নো মানুহক দেখুৱাবৰ কাৰণে তেওঁলোকে নাম-ঘৰে, নাম-ঘৰে আৰু আলিবাটৰ চুকে চুকে থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ভালপায়। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজ নিজ পুৰস্কাৰ পালেই।⁶ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া ভিতৰ-কোঠালীলৈ গৈ দুৱাৰ বন্ধ কৰিবা আৰু যি জনক দেখা পোৱা নাযায়, তোমালোকৰ সেই পিতৃৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; তাতে গুপতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক প্ৰতিদান দিব।

⁷ প্ৰাৰ্থনা কৰা সময়ত অনা-ইহুদী সকলৰ নিচিনাকৈ তোমালোকে অনৰ্থক পুণৰুক্তি নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে ভাবে, তেওঁলোকৰ বেচি কথাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা তেওঁ শুনিব।⁸ এতেকে তোমালোক তেওঁলোকৰ নিচিনা নহবা; কিয়নো তোমালোকক কি কি প্ৰয়োজন আছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে পিতৃৰ পৰা খোজাৰ আগেয়ে, তোমালোকৰ পিতৃয়ে জানে।⁹ এই হেতুকে তোমালোকে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; ‘হে আমাৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃ, তোমাৰ নাম পূজনীয় হওক;

10 তোমাৰ ৰাজ্য হওক;

যেনেকৈ স্বৰ্গত, তেনেকৈ পৃথিৱীতো তোমাৰ ইচ্ছা পূৰ হওক।

11 আমাৰ প্ৰয়োজনীয় আহাৰ আজি আমাক দিয়া।

12 আমাৰ ধৰুৱাহঁতক আমি যেনেকৈ ক্ষমা কৰিলোঁ, তেনেকৈ আমাৰো ধাৰ ক্ষমা কৰা।

13 আমাক পৰীক্ষালৈ নিনিবা,

কিন্তু পাপ আত্মাৰ পৰা আমাক ধৰি ৰাখা।*

14 কিয়নো তোমালোকে যদি আন লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা, তেনেহলে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে তোমালোকৰো অপৰাধ ক্ষমা কৰিব; 15 কিন্তু তোমালোকে যদি আন লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰা, তেনেহলে তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰো অপৰাধ ক্ষমা নকৰিব।

লঘোনৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

16 যেতিয়া তোমালোকে লঘোন দিয়া, তেতিয়া কপটীয়া সকলৰ নিচিনাকৈ মুখ মলিন নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে লঘোনীয়া বুলি মানুহক দেখুৱাবলৈ মুখ বিবৰণ কৰে। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজ নিজ পুৰস্কাৰ পালেই। 17 কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া লঘোন দিয়া, তেতিয়া তোমাৰ মূৰত তেল সানিবা আৰু মুখ ধুই ল'বা; 18 যাতে আনে জানিব নোৱাৰে যে, তোমালোকে লঘোন দিছা। কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃ, যি জনক তোমালোকে দেখা নোপোৱা, কেৱল তেৱেই ইয়াক দেখা পাব। তাতে গুপতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক পুৰস্কাৰ দিব।

সাংসাৰিক আৰু পৰমাৰ্থিক চিন্তা

19 যি ঠাইত পোক আৰু মামৰে ক্ষয় কৰে, চোৰেও সিন্ধি দি চুৰ কৰে, এনে পৃথিৱীত নিজলৈ ধন নাসাঁচিবা; 20 কিন্তু য'ত পোক আৰু মামৰে ক্ষয় নকৰে, চোৰেও সিন্ধি দিব নোৱাৰে, এনে স্বৰ্গত নিজৰ বাবে ধন সাঁচা। 21 কিয়নো য'তে তোমালোকৰ ধন থাকিব, ত'তে তোমালোকৰ মনো হ'ব।

22 চকুৱেই শৰীৰৰ পৰ্দীপ; এই হেতুকে তোমালোকৰ চকু যদি ডালে থাকে, তেনেহলে তোমালোকৰ গোটেই শৰীৰ দীপ্তিময় হ'ব; 23 কিন্তু তোমালোকৰ চকু যদি বেয়া হয়, তেনেহলে তোমালোকৰ গোটেই শৰীৰ অন্ধকাৰময় হ'ব। এতেকে তোমালোকৰ তাত থকা পোহৰ যদি আচলতে অন্ধকাৰময় হয়, তেনেহলে সেই আন্ধাৰ কিমান গভীৰ হব! 24 কোনেও দুজন গৰাকীৰ ওচৰত সেৱাকৰ্ম কৰিব নোৱাৰে; কিয়নো তেওঁ এজনক ঘিণ কৰি আন জনক প্ৰেম কৰিব; নাইবা এজনত আসক্ত হৈ, আন জনক হেয়জ্ঞান কৰিব। তোমালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন, এই উভয়তে কৰ্ম কৰিব নোৱাৰা।

25 এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, 'কি ভোজন কৰিম বা কি পান কৰিম'- এই বুলি প্ৰাণৰ কাৰণে, নাইবা 'কি পিন্ধিম'- এই বুলি শৰীৰৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা। আহাৰতকৈ প্ৰাণ, আৰু কাপোৰতকৈ শৰীৰ শ্ৰেষ্ঠ নহয় নে? 26 আকাশৰ চৰাইবোৰলৈ চোৱা; সেইবোৰে নৰয়, নাদায়, আৰু ভঁৰালত নচপায়; তথাপি তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে সেইবোৰকো আহাৰ দিয়ে। তোমালোক সেইবোৰতকৈ অধিক মূল্যৱান নোহোৱা নে? 27 আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ আয়ুস এহাতকে ব্যাৰ পাৰে? 28 বস্ৰৰ বাবেও কিয় চিন্তা কৰা? পথাৰৰ লিলাঁফুলবোৰ কেনেকৈ বাঢ়ে, সেই বিষয়ে ভাবি চোৱা; সেইবোৰে শ্ৰম নকৰে, কাপোৰো নৰয়; 29 তথাপি মই তোমালোকক কওঁ, চলোমন ৰজা ইমান ঐশ্বৰ্যৰ মাজত থাকিও এইবোৰৰ এটাৰো নিচিনা নিজক বিভূষিত কৰিব পৰা নাছিল। 30 এতেকে, পথাৰৰ যি বন আজি আছে, কাইলৈ জুইশালত পেলোৱা হ'ব, সেই বনকো যদি ঈশ্বৰে এনেকৈ ভূষিত কৰে, তেনেহলে হে অল্পবিধাসী সকল, তেওঁ তাতকৈ তোমালোকক অধিক ভূষিত নকৰিব নে? 31 এই হেতুকে কি খাম? কি পান কৰিম? বা কি পিন্ধিম? এই বুলি চিন্তা নকৰিবা। 32 কিয়নো অনা-ইহদী সকলেও এইবোৰ বিচাৰে আৰু এইবোৰ যে তোমালোকৰো প্ৰয়োজন, এই বিষয়ে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে জানে। 33 কিন্তু তোমালোকে প্ৰথমে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু ধাৰ্মিকতা বিচাৰা; তাতে এই সকলোবোৰ তোমালোকক দিয়া হ'ব।

34 এতেকে কাইলৈৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা; কিয়নো কাইলৈয়ে নিজে নিজৰ বাবে চিন্তা কৰিব। দিনৰ যি কষ্ট, দিনটোলৈ সেয়ে যথেষ্ট।

7 অধ্যায়

লোকৰ বিচাৰ কৰাৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

1 তোমালোকে অন্য লোকৰ সোধ-বিচাৰ নকৰিবা, তেতিয়াহে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা নহ'ব। 2 কিয়নো যেনেকুৱা বিচাৰেৰে তোমালোকে সোধ-বিচাৰ কৰা, তেনেকুৱা বিচাৰেৰে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা হ'ব, আৰু যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোককো জোখা হ'ব। 3 তুমি নিজৰ চকুত থকা চটি ডাললৈ মন নকৰি, ভায়েৰাৰ চকুত থকা সৰু কুটা ডাললৈ কিয় চাইছা? 4 তোমাৰ নিজৰ চকুত এডাল চটি লাগি থাকোতেই, তোমাৰ ভাইক "আহা, তোমাৰ চকুৰ পৰা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ দিয়া" এই কথা কেনেকৈ কব পাৰা? 5 হে কপটীয়া, প্ৰথমে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা সেই চটি ডাল উলিয়াই পেলোৱা, তেতিয়াহে তোমাৰ ভাইৰ চকুৰ পৰা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ ডালকৈ দেখিবা।

6 কোনো পবিত্ৰ বস্তু কুকুৰবোৰক নিদিবা আৰু গাহৰিৰ আগত তোমালোকৰ মুকুতা নেপেলাবা; হয়তো সিহঁতে সেইবোৰ ভৰিৰ তলত লৈ গচকি নষ্ট কৰিব আৰু তোমাৰ ফালে ঘূৰি আহি তোমাকো টুকুৰা-টুকুৰ কৰি ছিৰি পেলোৱা।

পৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

* 6 অধ্যায়:13 কিছুমান পুৰণি অনুলিপিত পোৱা যায়, "কিয়নো ৰাজ্য, মহিমা আৰু পৰাৰ্জন চিৰকাল তোমাৰেই হওক। আমেন।" † 6 অধ্যায়:28 লিপি কনবি

7 খোজা, তেতিয়াহে তোমালোকক দিয়া হ'ব; বিচাৰা, তেতিয়াহে পাবা; টুকুৰিওৱা, তেতিয়াহে তোমালোকলৈ দূৰাৰ মুকলি কৰা হ'ব। 8 কিয়নো যি জনে খোজে, সেই জনে পায়; যি জনে বিচাৰে, সেই জনে দেখা পায় আৰু যি জনে টুকুৰিয়ায়, সেই জনলৈকে দূৰাৰ মুকলি কৰা হয়। 9 তোমালোকৰ মাজত এনে কোনো মানুহ আছে নেকি যে, তেওঁৰ ল'ৰাই পিঠা খুজিলে তাক শিল দিব? 10 নাইবা মাছ খুজিলে সাপ দিব? 11 তোমালোক দুষ্ট হৈয়ো যদি নিজৰ সন্তানক উত্তম বস্তু দিব জানা, তেনেহলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ওচৰত যি সকলে বিচাৰে, সেই লোক সকলক জানো তেওঁ অধিকৰূপে ভাল বস্তু নিদিব?

12 এতেকে, লোকে তোমালোকক যেনে ব্যৱহাৰ কৰিলে তোমালোকে ভাল পোৱা, তোমালোকেও তেওঁলোকক তেনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিবা; কিয়নো এয়ে বিধান আৰু ডাববাদী সকলৰ শিক্ষাৰ সাৰ।

স্বৰ্গীয় পথৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

13 ঠেক দূৰাৰেদি সোমোৱা; কিয়নো যিয়ে সৰ্বনাশলৈ নিয়ে, সেই দূৰাৰ ডাঙৰ আৰু বাটো বহল। তাৰ মাজেদি সোমোৱা লোকো অনেক। 14 কিন্তু যিয়ে জীৱনলৈ নিয়ে, সেই দূৰাৰ সৰু আৰু বাটো ঠেক। অতি কম লোকেহে ইয়াক বিচাৰি পায়।

আনৰ কাৰ্যক লক্ষ্য কৰা

15 ডুৱা ডাববাদী সকলৰ বিষয়ে সাৱধান হোৱা। সিহঁতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ মেৰৰ বেশ লৈ আহে, অথচ ভিতৰি সিহঁত হিংস্ৰ ৰাংকুকুৰ। 16 সিহঁতৰ জীৱনৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে সিহঁতক চিনি পাবা। মানুহে জানো কাঁইটিয়া জেপোহাৰ মাজৰ পৰা আঙুৰ ফল বা কাঁইট গছৰ পৰা ডিম্ব ফল পাব পাৰে? 17 ঠিক তেনেদৰে প্ৰত্যেক ভাল গছত ভাল ফল ধৰে আৰু বেয়া গছত বেয়া ফল ধৰে। 18 ভাল গছত বেয়া ফল আৰু বেয়া গছত ভাল ফল ধৰিব নোৱাৰে। 19 যি গছত ভাল ফল নধৰে, সেই গছ কাটি জুইত পেলোৱা হয়। 20 এতেকে সিহঁতৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে সিহঁতক চিনি পাবা। 21 যি সকলে মোক 'পৰভু পৰভু' বোলে, তেওঁলোক সকলোৱে যে স্বৰ্গৰাজ্যত সোমাব, এনে নহয়; কিন্তু যি জনে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, সেই জনেহে সোমাব। 22 সেইদিনা বহুলোকে মোক ক'ব, 'হে পৰভু, হে পৰভু' আমি আপোনাৰ নামেৰে ভাবেক্তি পৰচাৰ কৰা নাই নে? আপোনাৰ নামেৰে ভূত খেদোৱা নাই নে? আপোনাৰ নামেৰে অনেক পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰা নাই নে? 23 তেতিয়া মই সিহঁতক স্পষ্টকৈ ক'ম, 'মই তহঁতক কেতিয়াও চিনি নাপাও, দুৰাচাৰীবোৰ। মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হ'।

দুই ধৰণৰ লোকৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

24 সেই কাৰণে কওঁ, যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো কথা শুনি পালন কৰে, তেওঁ এনেকুৱা এজন বুদ্ধিমান লোকৰ নিচিনা যি জনে শিলৰ ওপৰত তেওঁৰ ঘৰ সাজিলে। 25 পাছত বৰষুণ পৰিল, ধল আহিল আৰু প্ৰচণ্ড বতাহ বলাত সেই ঘৰত আহি খুন্দা লাগিল; কিন্তু সেই ঘৰটো নপৰিল, কাৰণ ইয়াক শিলৰ ওপৰত নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। 26 পুনৰ যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো কথা শুনি পালন নকৰে, তেওঁ এনেকুৱা এজন মুৰ্খ লোকৰ নিচিনা, যি জনে বালিৰ ওপৰত তেওঁৰ ঘৰ সাজিছিল। 27 পাছত বৰষুণ পৰিল, ধল আহিল আৰু প্ৰচণ্ড বতাহ বলাত সেই ঘৰতো আহি খুন্দা লাগিল; তাতে সেই ঘৰটো পৰি গ'ল আৰু সম্পূৰ্ণকৈ ঘৰটোৰ পতন হ'ল।

28 যীচুৱে যেতিয়া কথা কৈ শেষ কৰিলে, তেতিয়া লোক সকলে তেওঁৰ শিক্ষাত বিস্মিত হৈ গ'ল; 29 কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকৰ বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ দৰে উপদেশ দিয়া নাছিল, বৰঞ্চ এজন অধিকাৰ থকা লোকৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকক উপদেশ দিছিল।

8 অধ্যায়

যীচুৱে এজন কুষ্ঠ ৰোগীক সুস্থ কৰা

1 যীচু যেতিয়া পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া মানুহৰ বহু দল এটাও তেওঁৰ পাছে পাছে আহিবলৈ ধৰিলে। 2 সেই সময়ত এজন কুষ্ঠ ৰোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁক ক'লে, "হে পৰভু, আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে মোক শুচি কৰিব পাৰে।" 3 যীচুৱে হাত খন আগবঢ়াই তেওঁক চুই ক'লে, "মই ইচ্ছা কৰিছোঁ; তুমি শুচি হোৱা।" লগে লগে মানুহ জনৰ কুষ্ঠৰোগ ভাল হৈ গ'ল। 4 তেতিয়া যীচুৱে মানুহ জনক ক'লে, 'সাৱধান, তুমি এই কথা কাকো নকবা; বৰং যোৱা, পুৰোহিতৰ আগত গৈ নিজকে দেখুওৱা আৰু মোচিৰ আদেশ অনুসাৰে নৈবৈদ্য উাসৰ্গ কৰা। তেতিয়া লোক সকলৰ আগত তুমি সাক্ষ্য হবা যে, তুমি সুস্থ হ'লা।'

যীচুৱে এশৰ সেনাপতিৰ দাসক সুস্থ কৰা

5 ইয়াৰ পাছত যীচু কফৰনাহূম নগৰলৈ গ'ল। তাত এজন এশৰ সেনাপতিয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি বিনয় কৰি ক'লে, "হে পৰভু, মোৰ এজন দাস ঘৰত বিচনাতে পৰি আছে। সি পক্ষাঘাত ৰোগত অতিশয় যাতনা পাই আছে।" 7 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "মই আহিম আৰু তেওঁক সুস্থ কৰিম।" 8 সেই সেনাপতিয়ে উত্তৰ দি ক'লে, "হে পৰভু, মই এনে যোগ্য নহওঁ যে আপুনি মোৰ ঘৰত সোমাব; কিন্তু মুখেৰে মাথোন কৈ দিয়ক, তাতে মোৰ দাস সুস্থ হ'ব। 9 মই নিজেও আনৰ অধিকাৰৰ অধীন আৰু মোৰ অধীনতো সৈন্য সকল আছে। মই এজনক 'থা' বুলিলে, সি যায়; আন জনক 'আহ' বুলিলে, সি 'আহে' আৰু মোৰ দাসক 'এইটো কৰ' বুলিলে সি সেই কাম কৰে।" 10 যীচুৱে এই কথা শুনি বিস্মিত হ'ল আৰু যি সকল লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ আছিল, সেই লোক সকলক উদ্দেশ্য কৰি তেওঁ ক'লে, "মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কৈছোঁ, ইশ্বৰয়েলত ইমান বেচি বিশ্বাস মই কাৰো মাজত দেখা পোৱা নাই।

11 মই আপোনালোকক কওঁ, পূব আৰু পশ্চিম সকলো দিশৰ পৰা অনেক আহিব আৰু অশ্বাহাম, ইছাক আৰু যাকোবৰ লগত স্বৰ্গৰাজ্যত ভোজন কৰিবলৈ বহিব; 12 কিন্তু যি সকল এই ৰাজ্যৰ সন্তান, তেওঁলোকক বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলোৱা

হ'ব। তাতে লোক সকলে ঋন্দন কৰিব আৰু যন্ত্ৰণাত দাঁত কৰচিব।”¹³ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই এশৰ সেনাপতিক ক'লে, “তুমি যোৱা; তুমি যি দৰে বিশ্বাস কৰিলা, সেইদৰেই হওক।” সেই সময়তেই তেওঁৰ দাস জন সুস্থ হ'ল।

পিতৰৰ শাহুৱেকৰ জুৰ ডাল কৰা

14 পাছত যীচু পিতৰৰ ঘৰত সোমাল আৰু তাতে পিতৰৰ শাহুৱেকৰ জুৰত পৰি থকা দেখিলে।¹⁵ যীচুৱে তেওঁৰ হাত খন স্পৰ্শ কৰিলে আৰু লগে লগে তেওঁৰ জুৰ নাইকিয়া হ'ল। তেতিয়া তেওঁ বিচনাৰ পৰা উঠি যীচুৰ সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ ধৰিলে।¹⁶ সন্ধিয়া হোৱাত লোক সকলে ভূতে পোৱা অনেক মানুহক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে। তেওঁ মুখৰ কথাৰেই সেই ভূতৰ আত্মাবোৰ খেদালে আৰু যি সকল অসুস্থ আছিল, সেই সকলো ৰোগীকে সুস্থ কৰিলে।¹⁷ ইয়াৰ দ্বাৰা যিচয়া ভাববাদীয়ে কোৱা এই বচন পূৰ্ণ হ'ল, “তেৱেই আমাৰ দুৰ্বলতা ল'লে আৰু আমাৰ ৰোগৰ ভাৰ বলে।”^{*}

18 যীচুৱে নিজৰ চাৰিওফালে বহু মানুহৰ দল দেখি শিষ্য সকলক গালীল সাগৰৰ সিপাৰলৈ যাবৰ বাবে আজ্ঞা দিলে।¹⁹ সেই সময়ত বিধানৰ অধ্যাপক এজনে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হে গুৰু, আপুনি য'লৈকে যাব, ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে তালৈ যাম।”²⁰ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “শিয়ালৰ গাত আৰু আকাশৰ চৰাইৰো বাহ আছে; কিন্তু মানুহৰ পুংৰৰ নিজৰ মূৰ খৰলৈ ঠাই নাই।”²¹ শিষ্য সকলৰ মাজৰ আন এজনে আহি তেওঁক ক'লে, “হে পৰভূ, প্ৰথমতে গৈ মোৰ পিতৃক মৈদাম দি আহিবলৈ অনুমতি দিয়ক।”²² যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “যি সকল মৃত, তেওঁলোকেই মৃত সকলক মৈদাম দিয়ক, কিন্তু তুমি মোৰ পাছে পাছে আহ।”

ধুমুহা বতাহ শান্ত কৰা

23 তাৰ পাছত যীচু নাৱত উঠিল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলেও তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে।²⁴ হঠাৎ সাগৰত প্ৰবল ধুমুহা আহিল আৰু নাও খনৰ ওপৰলৈকে টোৰ লহৰবোৰ ওফন্দি উঠিবলৈ ধৰিলে; তেতিয়া যীচু টোপনিত আছিল।²⁵ শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক জগাই ক'লে, “হে পৰভূ, আমাক বচাওঁক; আমি এতিয়া মৰিম।”²⁶ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “অল্লবিয়াসীৰ দল! তোমালোকে কিয় ইমান ভয় খাইছা?” পাছত তেওঁ উঠি, বতাহ আৰু সাগৰক ডৰিয়ালে; তেতিয়া সকলোবোৰ অতি শান্ত হ'ল।²⁷ ইয়াকে দেখি লোক সকলে বিশ্বাস মানিলে আৰু ক'লে, “এওঁ কেনে ধৰণৰ মানুহ যে বতাহ আৰু সাগৰেও এওঁৰ কথা মানে।”

দুজন মানুহৰ পৰা ভূত খেদোৱা

28 যীচু যেতিয়া সাগৰৰ সিপাৰে থকা গাদাৰীয়া সকলৰ দেশলৈ আহিল, তাতে ভূতে পোৱা দুজন মানুহ মৈদামনিৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আহিল আৰু তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল। সিহঁত ইমানেই ভয়ানক আছিল যে, কোনোৱে সেই বাটেদি যাব নোৱাৰিছিল।²⁹ সিহঁতে চিঞৰি ক'লে, “হে ঈশ্বৰৰ পুংৰ, আপোনাৰ লগত আমাৰনো কি কাম আছে? নিৰ্দ্দিশ্ৰ সময়ৰ পূৰ্বেই আমাক যাতনা দিবলৈ ইয়ালৈ আহিছ নে কি?”

30 সেই সময়ত সিহঁতৰ পৰা নাতিদূৰত এজাক গাহৰি চৰি আছিল।³¹ ভূতবোৰে যীচুক কাকুতি কৰি ক'লে, আপুনি যদি আমাক খেদাবলৈকে বিচাৰে, তেনেহলে সেই গাহৰি জাকৰ মাজত সোমাবলৈ আমাক পঠিয়াই দিয়ক।³² তেওঁ সিহঁতক ক'লে, “তেনেহলে যা!” তেতিয়া মানুহ দুজনৰ পৰা ভূতবোৰ বাহিৰ ওলাই আহি গাহৰিবোৰত সোমাল। তাতে সেই গাহৰিৰ জাকটো পাহাৰৰ গৰায়েদি নামি দৌৰি গ'ল আৰু সাগৰত পৰি পানীত ডুবি মৰিল।³³ তেতিয়া গাহৰি চৰোৱা ৰথীয়াবোৰে দৌৰি পলাই গৈ নগৰত থকা মানুহবোৰক সকলোবোৰ কথা জনালে; বিশেষকৈ ভূতে পোৱা লোক দুজনৰ বিষয়েও সম্বাদ দিলে।³⁴ তেতিয়া যীচুক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ নগৰৰ সকলো মানুহ ওলাই আহিল; তেওঁলোকে যীচুক দেখা পাই তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক'লে, তেওঁ যেন তেওঁলোকৰ অঞ্চলৰ পৰা গুচি যায়।

9 অধ্যায়

এজন পক্ষাঘাত ৰোগীক যীচুৱে সুস্থ কৰা

1 পাছত যীচুৱে নাৱত উঠি সাগৰ পাৰ হৈ নিজৰ নগৰলৈ আহিল।² এনেতে কেইজনমান লোকে বিচনাত পৰি থকা এজন পক্ষাঘাত* ৰোগত আক্ৰান্ত অৱশ ৰোগীক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে। সেই লোক সকলৰ দৃঢ় আস্থা দেখি যীচুৱে ৰোগীজনক ক'লে, “বোপা, নিৰ্ভয় হোৱা; তোমাৰ সকলো পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।”³ তেতিয়া বিধানৰ অধ্যাপক কেইজনমানে নিজৰ মাজতে মনে মনে কবলৈ ধৰিলে, “এই মানুহ জনে ঈশ্বৰৰ নিন্দা কৰিছে।”⁴ যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা বুজি পাই ক'লে, “আপোনালোকে মনে মনে বেয়া চিন্তা কৰিছে কিয়?”⁵ কোনটো কোৱা সহজ- ‘তোমাৰ পাপ সমূহ ক্ষমা কৰা হ'ল’ নে ‘তুমি উঠি খোজকাটি ফুৰা?’⁶ কিন্তু আপোনালোকে যেন জানিব পাৰে যে, এই পৃথিৱীত পাপ ক্ষমা কৰাৰ ক্ষমতা মানুহৰ পুংৰৰ আছে; ইয়াকে কৈ যীচুৱে সেই ৰোগীজনক ক'লে, ‘উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লোৱা আৰু নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা।’⁷ তাতে তেওঁ উঠি নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল।⁸ ইয়াকে দেখি লোক সকলৰ ভয় লাগিল আৰু ঈশ্বৰে মানুহক এনে ক্ষমতা দিয়াৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলে।

মথিক আস্থান কৰা

9 যীচু যেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা গৈ আছিল, তেতিয়া মথি নামেৰে এজন মানুহক কৰ সংগ্ৰহ কৰা ঠাইত বহি থকা দেখা পালে। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোৰ পাছত আহ।” মথিয়ে তেতিয়াই উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল।¹⁰ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে

* 8 অধ্যায়:17 যিচয়া 53:4

* 9 অধ্যায়:2 পুৰণি বাইবেলত ‘জঠৰ ৰোগ’ বুলি উল্লেখ আছে। মূল শব্দ পেৰেলাইজ।

মথিৰ ঘৰত ভোজন কৰিবলৈ বহিল। তাত াঁকৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু পাপী লোক সকল আহি যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ লগত ভোজনত বহিল।¹¹ ফৰীচী সকলে ইয়াকে দেখি যীচুৰ শিষ্য সকলক সুধিলে, “তোমালোকৰ গুৰুৱে কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু ‘পাপী লোক’[‡] সকলৰ সৈতে কিয় ভোজন কৰে?”¹² এই কথা শুনি যীচুৱে ক’লে, “সুস্থ মানুহৰ কাৰণে চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই; কিন্তু ৰোগী সকলৰ কাৰণেহে প্ৰয়োজন আছে।¹³ “মই বলিদান নোখোজো, দয়াহে বিচাৰো,”[§] শাস্ত্ৰৰ এই কথাষাৰৰ অৰ্থ কি সেই বিষয়ে শিকি আহগৈ। কিয়নো মই ধাৰ্মিক লোকক মন-পালটন কৰিবৰ বাবে নিমন্ত্ৰণ কৰা নাই, কিন্তু পাপী লোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিবৰ বাবেহে মই আহিছোঁ।”

লঘোনৰ বিষয়ে শিক্ষা

¹⁴ তাৰ পাছত যোহনৰ শিষ্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “আমি আৰু ফৰীচী সকলে প্ৰায়েই লঘোন দিওঁ, কিন্তু আপোনাৰ শিষ্য সকলে কিয় লঘোন নিদিয়ে?”¹⁵ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “দৰা লগত থাকোতে জানো দৰাৰ সখি সকলে শোক কৰিব পাৰে? কিন্তু এনে দিন আহিব, যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যোৱা হ’ব; তেতিয়া তেওঁলোকেও লঘোন দিব।”

¹⁶ “কোনোও পুৰণি বস্তুত নতুন কাপোৰৰ টাপলি নামাৰে; কিয়নো টাপলি মাৰা নতুন কাপোৰ ডোখৰে সেই বস্তুৰক ফালি নিয়; তাতে ফটা ডোখৰ বেচিকৈহে ফাটে।”

¹⁷ এনেদৰে কোনো মানুহে নতুন দৰাফাৰস*চামৰাৰ পুৰণি মোটটানথয়; যদি থয়, মোটবোৰ ফাটগৈ সেই দৰাফাৰস পৰি যায় আৰু মোটবোৰো নষ্ট হয়। বৰং মানুহে নতুন দৰাফাৰস নতুন মোটতহে থয়, আৰু তেতিয়াহে দুয়ো সুৰক্ষিত থাকে।”

এগৰাকী অসুস্থ মহিলাৰ আৰোগ্য লাভ আৰু যায়ীৰ জীয়েকৰ জীৱন দান

¹⁸ যীচুৱে লোক সকলক যেতিয়া এইবাৰ কথা কৈ আছিল, তেতিয়া এজন শাসনকৰ্তাই আহি তেওঁক পৰিণীত কৰি ক’লে, “মোৰ ছোৱালী জনীৰ এইমাত্ৰ মৃত্যু হ’ল; আপুনি আহি তাইৰ ওপৰত হাত ৰাখক, তাতে তাই জীয়াই উঠিব।”¹⁹ তেতিয়া যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলে উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল।

²⁰ সেই সময়তে এগৰাকী মহিলাই পাছফালৰ পৰা যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি চুলে; সেই মহিলা গৰাকী বাৰ বছৰ ধৰি ৰক্তশ্ৰাৱ[‡] ৰোগত ভুগি আছিল।²¹ তেওঁ মনে মনে ডাৱিছিল, “যদি মই যীচুৰ কাপোৰ খনক অকল চুব পাৰোঁ, তেনেহলেও মই ভাল হৈ যাম।”²² যীচুৱে মুখ ঘূৰাই তেওঁক দেখি ক’লে, “ভনী, নিৰ্ভয় হোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে।” সেই সময়ৰে পৰা সেই মহিলা গৰাকী সুস্থ হ’ল।

²³ তাৰ পাছত যীচু সেই শাসনকৰ্তাৰ ঘৰলৈ গ’ল। তাত তেওঁ বাহীবাদক সকলক দেখিলে আৰু লোক সকলে হলস্থল কৰি থকা দেখা পালে।²⁴ যীচুৱে ক’লে, “চাওঁ, তোমালোক আতৰ হোৱা। ছোৱালী জনী মৰা নাই, টোপনি গৈছে।” এই কথা শুনি তেওঁলোকে হাঁহিবলৈ ধৰিলে।²⁵ পাছত লোক সকলক ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়াত যীচু ভিতৰলৈ গ’ল আৰু ছোৱালী জনীৰ হাতত ধৰিলে; তেতিয়া তাই উঠিল।²⁶ পাছত সেই অঞ্চলৰ সকলো ঠাইতে এই ঘটনাৰ বিষয়ে বিয়পি পৰিল।

দুজন অন্ধ আৰু এজন বোবাক সুস্থ কৰা

²⁷ যীচু তাৰ পৰা যাওঁতে দুজন অন্ধ লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল। তেওঁলোকে চিঞৰি চিঞৰি কৰিলে ধৰিলে, “হে দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, আমাক দয়া কৰক।”²⁸ পাছত যীচু যেতিয়া ঘৰ আহি পালে, সেই অন্ধ দুজন তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “মই এই কম কৰিব পাৰোঁ বুলি তোমালোকে বিশ্বাস কৰা নে?” তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “হয় প্ৰভু, কৰোঁ।”²⁹ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু চুই ক’লে, “তোমালোকে যেনেদৰে বিশ্বাস কৰিছা, তোমালোকৰ প্ৰতি সেইদৰেই হওক।”³⁰ সেই মুহূৰ্ততে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হ’ল। তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে সান্থন কৰি দি ক’লে, “চাবা, এই বিষয়ে যেন কোনোও নাজানে।”³¹ কিন্তু তেওঁলোকে ওলাই গৈ সেই এলেকাৰ সকলো ঠাইতে এই বিষয়ে কৈ ফুৰিলে।

³² সেই দুজন মানুহ যেতিয়া ওলাই গ’ল, সেই সময়তে কিছুমান মানুহে ভুতে পোৱা এজন বোবা লোকক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে।³³ যীচুৱে সেই ভুতক খেদোৱাৰ পাছত বোবা মানুহ জনে কথা কৰিলে ধৰিলে। ইয়াকে দেখি সকলো মানুহে আচৰিত হৈ ক’লে, “ইশ্বাৰয়েল দেশত আগেয়ে কেতিয়াও এনেকুৱা দেখা পোৱা নাই।”³⁴ কিন্তু ফৰীচী সকলে ক’লে, “সি ভুতবোৰৰ ৰজা চয়তানৰ সহায়ত ভুতক খেদায়।”

বাৰ জন পাঁচনিক আদেশ দি পঠিওৱা

³⁵ যীচুৱে সকলো নগৰ আৰু গাওঁবোৰত গৈ ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰবোৰত উপদেশ দিলে আৰু ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। ইয়াৰ বাহিৰেও তেওঁ সকলো ধৰণৰ ৰোগ-ব্যধিত পৰি থকা লোক সকলক সুস্থতা দান কৰিলে।³⁶ তাতে লোক সকলৰ ভিৰ দেখা পাই, তেওঁলোকৰ প্ৰতি যীচুৰ মৰম লাগিল; কাৰণ তেওঁলোক ৰথীয়া নোহোৱা মেৰৰ নিচিনা ক্ৰান্ত আৰু অসহায় আছিল।³⁷ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক’লে, “শস্য সৰহ, কিন্তু বনুৱা তাকৰ।”³⁸ এই হেতুকে শস্যৰ গৰাকীৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তেওঁ নিজৰ শস্যক্ষেত্ৰলৈ বনুৱা সকলক পঠাই দিয়ে।”

† 9 অধ্যায়:10 কৰ সংগ্ৰহকাৰী: ইহুদী সকলৰ পৰা কৰ তুলিবলৈ নিযুক্ত ৰোমৰ চৰকাৰী কৰচাৰী। ইহুদী সকলে তেওঁলোকক বিশ্বাসঘাতক আৰু পাপী বুলি ঘৃণা কৰিছিল। ‡ 9 অধ্যায়:11 ফৰীচী সকলৰ দৃষ্টিত যি সকল পাপী, যেনে- ব্যভিচাৰী, পাতকী আদি। § 9 অধ্যায়:13 হেৰোচ্যা 6:6 * 9 অধ্যায়:17 দৰাফাৰস

- আঙুৰৰ ৰস † 9 অধ্যায়:17 মোট - পনীয়া দ্ৰব্য সংৰক্ষণৰ বাবে পশুৰ ছালৰে বনোৱা মোনা। ‡ 9 অধ্যায়:20 মহিলা সকলৰ পৰসৰাৰ দ্বাৰে তেজ যোৱা ৰোগ।

10 অধ্যায়

যীচুৱে প্ৰচাৰৰ বাবে পাঁচনি সকলক পঠোৱা

1 যীচুৱে তেওঁৰ বাৰ জন শিষ্যক একেলগে ওচৰলৈ মাতি তেওঁলোকক অশুচি আত্মাক খেদাবলৈ আৰু সকলো ধৰণৰ ৰোগ-ব্যাদি আৰু অসুস্থ জনক সুস্থ কৰিবলৈ অধিকাৰ দিলে। 2 সেই বাৰ জন পাঁচনিৰ নাম এই, প্ৰথম চিমন, যি জনক পিতৰো বোলে আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়, চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহন, 3 ফিলিপ আৰু বাৰ্থলময়, থোমা আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰী মথি, আলফয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু থদ্দেয়, 4 জাতীয়তাবাদী* চিমন আৰু যীচুক যি জনে শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিছিল, সেই ঈষ্কৰিয়োতীয়া যিহূদা।

5 এই বাৰ জনক যীচুৱে এই আদেশ দি পঠালে, “তোমালোকে অনা-ইহুদী সকলৰ কোনো ঠাইলৈ নাযাবা আৰু চমৰীয়া সকলৰ কোনো নগৰত নোসোমাবা। 6 কিন্তু ইশ্ৰায়েল জাতিৰ হেৰোৱা মেৰবোৰৰ ওচৰলৈ যোৱা। 7 বাটত যাওঁতে যাওঁতে এই কথা প্ৰচাৰ কৰিবা যে ‘স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ হ’ল।’ 8 অসুস্থ লোকক সুস্থ কৰিবা, মৃত লোকক তুলিবা, কুষ্ঠ ৰোগী সকলক শুচি কৰিবা, ভূতক খেদাবা। তোমালোকে বিনামূল্যে পাইছা, বিনামূল্যেই দিবা। 9 তোমালোকৰ কঁকালৰ পেটিত তোমালোকে সোণ, ৰূপ বা তাম নাইবা পইচাও নিনিবা। 10 বাটত যোৱাৰ কাৰণে কোনো জোলাঙা, দুটা ঢোলা, পাদুকা বা লাখুটি এইবোৰও নলবা; কিয়নো বনুৱা নিজৰ পাৰিশ্ৰমিক পোৱাৰ যোগ্য।

11 তোমালোকে যেতিয়া কোনো নগৰ বা গাঁৱত সোমাবা, তাত এজন উপযুক্ত মানুহ বিচাৰি ল’বা আৰু আন ঠাইলৈ নোযোৱা পৰ্যন্ত সেই ঘৰতে থাকিবা। 12 যেতিয়া তোমালোকে কোনো এঘৰত সোমাবা, তেতিয়া সেই ঘৰৰ লোকক শুভেচ্ছা জনাই মঙ্গলবাদ দিবা। 13 সেই ঘৰ যদি উপযুক্ত হয়, তেনেহলে তোমালোকৰ শান্তি সেই ঘৰৰ ওপৰলৈ নামি আহক; কিন্তু সেই ঘৰ যদি উপযুক্ত নহয়, তেনেহলে তোমালোকৰ শান্তি তোমালোকৰ ওচৰলৈ উলটি আহক। 14 যদি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথাও নুশুনে, তেনেহলে সেই ঘৰ বা নগৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে তোমালোকৰ ভৱিৰ ধূলি জোকাৰি পেলাবা। 15 মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মহা-বিচাৰৰ দিনা সেই নগৰতকৈ বৰং চদোম আৰু ঘমোৱা নগৰৰ দশা অধিক সহিব পৰা হ’ব।”

শিষ্য সকললৈ যীচুৰ সতৰ্ক বাণী

16 শুনা! মই ৰাংকুকুৰবোৰৰ মাজলৈ তোমালোকক মেৰ-পোৱালিৰ* নিচিনাকৈ পঠিয়াইছা; এই হেতুকে তোমালোক সাপৰ দৰে টেঙৰ আৰু কপৌৰ নিচিনা অমায়িক হোৱা। 17 সতৰ্কভাৱে চলিবা; কিয়নো লোক সকলে তোমালোকক বিচাৰ সভাত শোধাই দিব আৰু তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰবোৰত তোমালোকক কোবাব। 18 মোৰ কাৰণেই তোমালোকক ৰাজ্যপাল আৰু ৰজা সকলৰ সন্মুখলৈ লৈ যোৱা হ’ব, যাতে তোমালোকে তাত তেওঁলোকৰ আৰু অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰত সাক্ষ্য দিব পাৰা। 19 লোক সকলে যেতিয়া তোমালোকক শোধাই দিব, তেতিয়া কেনেকৈ, কি কথা ক’ব লাগে, সেই বিষয় লৈ চিন্তা নকৰিবা; কিয়নো তেতিয়া যি কথা ক’ব লাগে, সেই বিষয়বোৰ সেই মুহূৰ্ত্ততে তোমালোকক দিয়া হ’ব। 20 কিয়নো সেই কথা তোমালোকে নহয়, কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃৰ আত্মাই*† তোমালোকৰ ভিতৰৰ পৰা কব।* 21 ককায়েকে ভায়েকক আৰু বাপেকে পুতেকক মৃত্যুদণ্ডলৈ শোধাই দিব। সম্ভৱ সকলে মাক-বাপেকৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁলোকক মৃত্যুৰ মুখলৈ ঠেলি দিব। 22 মোৰ নামৰ কাৰণে, তোমালোক সকলোৱে ঘৃণাৰ পাত্ৰ হ’ব; কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেই জনেই পৰিষ্কাৰ পাব। 23 যেতিয়া কোনো নগৰৰ লোকে তোমালোকক তাড়না কৰে, তেতিয়া আন এখন নগৰলৈ পলাই যাবা; মই তোমালোকক সঁচাকৈ কৈছোঁ, ইশ্ৰায়েল দেশৰ সকলো নগৰলৈ তোমালোকে গৈ শেষ কৰাৰ আগেয়ে মানুহৰ পুংৰ আহিব। 24 শিষ্য কেতিয়াও গুৰুতকৈ উৰ্দ্ধত নহয়, দাসো পৰভূতকৈ উৰ্দ্ধত নহয়। 25 শিষ্য যদি গুৰুৰ দৰে আৰু দাস যদি নিজৰ পৰভূৰ দৰে হ’ব পাৰে, সেয়ে যথেষ্ট। ঘৰৰ গৰাকীকে যেতিয়া তেওঁলোকে বেলচৰ্বৰ বুলিলে, তেনেহলে তেওঁৰ পৰিয়ালৰ আন সকলোকে কিমান অধিক বুলিব!

26 গতিকে তোমালোকে তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো লুকুৱাই ৰখা সকলো বিষয়েই প্ৰকাশ পাব আৰু গোপনে ৰখা সকলো বিষয়েই জনোৱা হ’ব। 27 মই তোমালোকক আন্ধাৰত যি কওঁ, সেইবোৰ তোমালোকে পোহৰত প্ৰকাশ কৰিবা আৰু তোমালোকে কাৰণে যি শুনিছা, সেইবোৰ ঘৰৰ ওপৰত উঠি ঘোষণা কৰিবা। 28 যি সকলে কেৱল শৰীৰকহে বধ কৰে, কিন্তু আত্মাক বধ কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিন্তু যি জনে আত্মা আৰু শৰীৰ, এই দুয়োকো নৰকত নষ্ট কৰিব পাৰে, তেওঁকেহে ভয় কৰিবা। 29 দুটা ঘৰ-চিৰিকা ক্ষুদ্ৰ পইচালৈ নেবেচে নে? তথাপি তোমালোকৰ পিতৃৰ অনুমতি অবিহনে সেইবোৰৰ এটিও মাটিত নপৰে। 30 তোমালোকৰ মূৰৰ আটাইবোৰ চুলিৰো হিচাব ৰখা আছে। 31 এই হেতুকে ভয় নকৰিবা; তোমালোক অনেক ঘৰ-চিৰিকাতকৈ বহুমূলীয়া। 32 এতেকে যি কোনোৱে মানুহৰ আগত মোক স্বীকাৰ কৰে, ময়ো স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিম; 33 কিন্তু মানুহৰ আগত যি কোনোৱে মোক অস্বীকাৰ কৰে, স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত ময়ো তেওঁক অস্বীকাৰ কৰিম।

34 মই পৃথিৱীত শান্তি দিবলৈ আহিলোঁ বুলি নাভাবিবা; শান্তি দিবলৈ নহয়, কিন্তু তৰোৱাল দিবলৈহে আহিলোঁ। 35 বাপেকৰ বিৰুদ্ধে পুতেকৰ, মাকৰ বিৰুদ্ধে জীয়েকৰ, শাস্ত্ৰেৰকৰ বিৰুদ্ধে বোৱাৰীয়েকৰ ভেদ জন্মাবলৈহে আহিলোঁ; 36 নিজৰ পৰিয়ালৰ লোক সকলেই মানুহৰ শত্ৰু হ’ব। 37 যি কোনোৱে মোতকৈয়ো নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক অধিক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়; আৰু যি কোনোৱে মোতকৈ নিজৰ পুতেক বা জীয়েকক অধিক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়। 38 যি কোনোৱে

* 10 অধ্যায়:4 জাতীয়তাবাদী- ৰোমান শাসনৰ পৰা ইহুদী সকলক মুক্ত কৰিবলৈ বিচাৰ এক দল। † 10 অধ্যায়:16 মেৰ-ছাগ বা ভেড়া পোৱালিৰূপ পৰভূৱে নিজৰ শিষ্য সকলক কৈছে। ‡ 10 অধ্যায়:20 যো. 15:26 § 10 অধ্যায়:20 পিতৃৰ আত্মা - পবিত্ৰ আত্মা, ঈশ্বৰক বুজাইছে। * 10 অধ্যায়:20 লুক 12:12, পাঁ. 4:8, 6:10,

নিজৰ স্ক্ৰুচ লৈ মোৰ পাছে পাছে নাহে; তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়।³⁹ যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ জীৱন হেৰুৱাব; আৰু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন উৎসৰ্গ কৰে, তেওঁ জীৱন পাব।

⁴⁰ যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই গ্ৰহণ কৰে।⁴¹ এজন ডাৱবাদীক যদি কোনোৱে ডাৱবাদী বুলি গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ডাৱবাদীৰ পুৰস্কাৰ পাব আৰু এজন ধাৰমিকক যদি কোনোৱে ধাৰমিক বুলি গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ধাৰমিকৰ পুৰস্কাৰ পাব।⁴² যি কোনোৱে এই সাধাৰণ লোক সকলৰ মাজৰ এজনক মোৰ শিষ্য বুলি এবাটি চোঁচা পানী মাথোন খুৱায়, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ কোনোমতেই নিজৰ পুৰস্কাৰ নেহেৰুৱাব।

11 অধ্যায়

¹ যীচুৱে তেওঁৰ বাৰ জন শিষ্যক এইদৰে আদেশ দি শেষ কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ নগৰে নগৰে শিক্ষা দিবৰ বাবে আৰু প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণে সেই ঠাইৰ পৰা গুচি গ'ল।

যোহন বাগ্‌টাইজকৰ প্ৰশ্ন; যীচুৰ উত্তৰ

² যোহন* বদীশালৰ পৰা যেতিয়া খৰীষ্টৰ কৰ্মৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া নিজৰ শিষ্য সকলৰ দ্বাৰাই যীচুক সোধি পঠালে, ³ ক'লে “আহিব লগা জন আপুনিয়ে হয়নে, নে আমি অন্য কোনোবা এজনলৈ অপেক্ষা কৰিম?” ⁴ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যোৱা, তোমালোকে যি শুনিছা আৰু দেখিছা, সেই বিষয়ৰ সম্বন্ধ যোহনক দিয়াগৈ।⁵ অন্ধই দৃষ্টিশক্তি পাইছে, খোৱাই খোজ কাটিছে, কুষ্ঠ ৰোগীক শুচি কৰা হৈছে, কলাই পুণৰ শুনিছে, মৃত সকলক জীৱনলৈ পুণৰুথিত কৰা হৈছে, দৰিদ্ৰৰ সকলৰ আগত শুভবাৰতা ঘোষণা কৰা হৈছে।⁶ ধন্য সেই লোক, যি জনে মোক লৈ কোনো বাধা নাপায়।”

⁷ যোহনৰ শিষ্য সকল যেতিয়া উলটি গ'ল, সেই সময়ত যীচুৱে যোহনৰ বিষয়ে লোক সকলৰ আগত এই কথা ক'বলৈ ধৰিলে, “আপোনালোকে কি চাবৰ বাবে মৰুপৰাঞ্চলৈ গৈছিল- বতাহে লৰোৱা এক নল-খাগৰি? ⁸ তেনেহলে কি চাবলৈ ওলাই গৈছিল- মিহি কাপোৰ পিন্ধা মানুহ নে? বাস্তৱিকতে, যি সকলে মিহি কাপোৰ পিন্ধে, তেওঁলোক ৰজাৰ ভৱনতহে থাকে। ⁹ তেনেহলে কি চাবলৈ ওলাই গৈছিল - এজন ডাৱবাদীক নে? হয়, মই আপোনালোকক কওঁ, তেওঁ ডাৱবাদীতকৈয়ো মহান। ¹⁰ এই জন তেৱেঁই, যি জনৰ বিষয়ে শাস্ত্ৰত লিখা আছে,

‘চোৱা, মই তোমাৰ আগত

মোৰ বাৰ্তাবাহকক পঠাম,

তেওঁ তোমাৰ আগত

তোমাৰ পথ প্ৰস্তুত কৰিব।’

¹¹ মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, মহিলাৰ গৰ্ভত যিমান মানুহৰ জন্ম হৈছে, তেওঁলোকৰ মাজত বাগ্‌টাইজক যোহনতকৈ মহান কোনো নাই; কিন্তু স্বৰ্গৰাজ্যত আটাইতকৈ গুৰুত্বহীন সৰু ব্যক্তিকো যোহনতকৈ মহান।¹² বাগ্‌টাইজক যোহনৰ দিনৰ পৰা এতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰাজ্য ভীষণভাৱে আশ্চৰ্য হৈছে আৰু বলৱান লোকে বলেৰে তাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে।¹³ যোহনৰ সময়লৈকে সকলো ডাৱবাদীয়ে আৰু বিধান-শাস্ত্ৰ ৰই ভাবেক্তি প্ৰকাশ কৰিছে।¹⁴ আপোনালোকে যদি এই কথা গ্ৰহণ কৰিব খোজে, তেনেহলে আহিব লগা যি এলিয়াৰ্, এই যোহনেই সেই জন।¹⁵ যি জনৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

¹⁶ এই যুগৰ লোক সকলক কাৰ লগত তুলনা কৰিম? এওঁলোক এনেকুৱা ল'ৰা-ছোৱালীৰ নিচিনা, যি সকলে বজাৰত বহি সঙ্গী সকলক মাতি কয়; ¹⁷ ‘আমি তোমালোকৰ কাৰণে বাঁহী বজালো, তোমালোকে নানাচিলা; আমি শোকৰ গান গালো, তোমালোকে বিলাপ নকৰিলা।’¹⁸ যোহনে আহি ভোজন গ্ৰহণ বা দাস্কাৰস পান একো নকৰাৰ কাৰণে লোকে কয়, ‘তেওঁক ভুতে পাইছ’।¹⁹ মানুহৰ পুংৰই আহি ভোজন-পান কৰিলে কাৰণে লোকে কয়, ‘এই চোৱা, এই জন এজন খকুৱা আৰু মদাহী মানুহ; কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু পাপীবোৰৰ বন্ধু! কিন্তু জ্ঞান যে সত্য, নিজৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই প্ৰমাণিত হয়।’”

অবিশ্বাসী সকলৰ উদ্দেশ্যে যীচুৰ সতৰ্ক বাণী

²⁰ যীচুৱে যিবোৰ নগৰত বেচি ভাগ পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰিছিল, সেইবোৰ ঠাইৰ নিবাসী সকলক তেওঁ গৰিহণা দিলে, কাৰণ তেওঁলোকে মন-পালটন নকৰিলে।²¹ “হায় কোৱাচীন! হায় বোঁ-চৈদা! কিয়নো তোমালোকৰ মাজত যিবোৰ পৰাশ্ৰম কাৰ্য কৰা হ'ল, সেইবোৰ কাৰ্য যদি তুৰ আৰু চীদোন নগৰত কৰিলোঁ হয়, তেনেহলে বহু দিনৰ আগেয়ে তাৰ নিবাসী সকলে চট পিন্ধিলেহেঁতেন আৰু ছাইত বহি মন-পালটন কৰিলেহেঁতেন।²² কিন্তু মই আপোনালোকক কওঁ, সোধ-বিচাৰৰ দিনা আপোনালোকতকৈ তুৰ আৰু চীদোনৰ দশা সহিব পৰা হ'ব।²³ তুমি, কফৰনাহূম! তুমি ভাৱা নেকি যে তোমাক স্বৰ্গলৈ তোলা হ'ব? কেতিয়াও নহয়, তোমাক মৃতলোকলৈ, অৰ্থাৎ নৰকলৈহে অনা হ'ব। কিয়নো তোমাৰ মাজত যিবোৰ পৰাশ্ৰম কাৰ্য কৰা হ'ল, সেইবোৰ কৰ্ম যদি চদোমত কৰা হ'লেহেঁতেন, তেনেহলে চদোম আজিও থাকিলেহেঁতেন।²⁴ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, সোধ-বিচাৰৰ দিনা তোমালোকতকৈ চদোম নগৰৰ দশা সহিবৰ বাবে অধিক সহজ হ'ব।”

যীচুৰ প্ৰাৰ্থনা; পৰিশ্ৰান্ত সকলক নিমন্ত্ৰণ কৰা

²⁵ সেই সময়ত যীচুৱে মাত লগাই ক'লে, “হে পিতৃ, তুমি স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰভু, মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰোঁ, কাৰণ তুমি জ্ঞানী আৰু বুদ্ধিমন্ত লোকৰ পৰা এইবোৰ কথা গুপতে ৰাখিছা, কিন্তু শিশু সকলৰ দৰে সৰল লোক সকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা।²⁶ হয় পিতৃ, এইদৰে তোমাৰ দৃষ্টিত ই সন্তোষজনক হৈছে।²⁷ কিয়নো মোৰ পিতৃয়ে সকলোকে মোৰ হাতত সমৰ্পন

* 11 অধ্যায়:2 এওঁ বাস্তৱ দিওঁতা যোহন। † 11 অধ্যায়:14 এলিয়া - মলায়ী 4:5, 6 ‡ 11 অধ্যায়:22 তুৰ আৰু চীদোন - লেবাননৰ দুখন চহৰ, য'ত দুই লোক সকল বাস কৰিছিল।

কৰিছে; পিতৃৰ বাহিৰে পুত্ৰক কোনেও নাজানে: পুত্ৰৰ বাহিৰে পিতৃক কোনেও নাজানে। পুত্ৰই যি জনৰ আগত পিতৃক প্ৰকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেৱেঁই তেওঁক জানে।²⁸ হে পৰিশ্ৰান্ত আৰু ডাৰাশ্ৰান্ত লোক সকল, মোৰ ওচৰলৈ আহা; মই তোমালোকক জিৰণি দিম।²⁹ মই নশৰ আৰু কোমল চিত্তৰ মানুহ; এই হেতুকে, তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ যুৱলি লোৱা আৰু মোৰ শিক্ষা লোৱা; তাতে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ মনত জিৰণি পাবা।³⁰ কিয়নো মোৰ যুৱলি বৈ নিয়া সহজ আৰু মোৰ বোজাও লঘু।”

12 অধ্যায়

বিশ্বাসম্বাৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

1 এদিন বিশ্বাসম্বাৰে শিষ্য সকলৰ সৈতে যীচু শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজেদি গৈ আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ ডোক লাগিছিল বাবে তেওঁলোকে শস্যৰ থোক ছিঙি ছিঙি খাইছিল।² ইয়াকে দেখি ফৰীচী সকলে তেওঁক ক’লে, “চাওক, বিধানৰ মতে বিশ্বাসম্বাৰে যি কৰম কৰিব নাপায়, সেই কৰম আপোনাৰ শিষ্য সকলে কৰিছে।”³ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “দায়দ আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলৰ যেতিয়া ডোক লাগিছিল, তেতিয়া তেওঁ যি কৰিছিল সেই বিষয়ে জানো আপোনালোকে পঢ়া নাই? 4 কেনেকৈ, তেওঁ ঈশ্বৰৰ গৃহত সোমাই উষ্ণৰ পিঠা খাইছিল; সেই দৰ্শন পিঠা বিধানৰ মতে তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলে অৱশ্যেই খোৱা উচিত নাছিল। সেই পিঠা কেৱল পুৰোহিত সকলেহে খাব পাৰে। 5 তাৰোপৰি আপোনালোকে মোচিৰ বিধান-শাস্ত্ৰত পঢ়া নাই নে, বিশ্বাসম্বাৰে যে পুৰোহিত সকলে মন্দিৰত কাম কৰি বিশ্বাসম্বাৰৰ নিয়ম উলঙ্ঘন কৰিলেও নিৰ্দোষী হয়? 6 কিন্তু মই আপোনালোকক কওঁ, মন্দিৰতকৈয়ো মহান এজন ইয়াত আছে। 7 মই বলিদান নোখোজো, দয়াহে খোজো*শাস্ত্ৰৰ এই কথাৰ অৰ্থ আপোনালোকে জনা হ’লে, নিৰ্দোষী সকলক দোষী নকৰিলেহেঁতেন। 8 কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰই বিশ্বাসম্বাৰৰ অধিপতি।”

যীচুৱে এজন পঙ্গু সৃষ্টি কৰা

9 তাৰ পাছত যীচু সেই ঠাইৰ পৰা গ’ল আৰু তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰত সোমাল।¹⁰ তাত এজন মানুহ আছিল, আৰু সেই মানুহ জনৰ এখন হাত শুকাই গৈছিল। যীচুক পাপ কৰাৰ অপৰাধত দোষ দিবৰ উদ্দেশ্যে ফৰীচী সকলে তেওঁক সুধিলে, “বিধান অনুসাৰে বিশ্বাসম্বাৰে সৃষ্টি কৰিব পাৰ নে?”¹¹ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “আপোনালোকৰ মাজৰ কাৰোবাৰ যদি কোনবা এটা মেৰাঁথাকে আৰু সেই মেৰাঁথাকে বিশ্বাসম্বাৰে গাতত পৰে, তেনেহলে তাক ধৰি তুলি আনিবলৈ নোযোৱা কোনোবা আছে নে?”¹² তেনেহলে মেৰাঁথকে মানুহ কিমান বহুমূলীয়া! এই হেতুকে, বিশ্বাসম্বাৰে ভাল কৰম কৰা বিধানযুক্ত।¹³ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই মানুহ জনক ক’লে, “তোমাৰ হাত খন মেলি দিয়া।” তাতে মানুহ জনে নিজৰ হাত খন মেলি দিয়াত, সেই হাত খন সম্পূৰ্ণ সৃষ্টি হৈ আন খন হাতৰ নিচিনা হ’ল।¹⁴ তেতিয়া ফৰীচী সকল বাহিৰলৈ ওলাই গ’ল আৰু যীচুক বধ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰিবলৈ ধৰিলে।

যীচু ঈশ্বৰৰ মনোনীত দাস

15 যীচুৱে সেই বিষয়ে বুজি পোৱাত, তেওঁ তাৰ পৰা আতৰি গ’ল। তেতিয়া বহু মানুহ তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল আৰু সেই লোক সকলক তেওঁ সৃষ্টি কৰিলে।¹⁶ যীচুৱে তেওঁলোকক তেওঁৰ বিষয়ে আনৰ আগতকৈ নুফুৰিবলৈ সাৱধান কৰি দিলে।¹⁷ এইদৰে যিচয়া ডাৱৰাদীৰ যোগেদি কোৱা এই কথা পূৰ্ণ হ’ল;* বোলে-

18 “চোৱা, তেওঁ মোৰ সেৱক,
তেওঁক মই মনোনীত কৰিলোঁ।
তেৱেঁই মোৰ পিৰয়জন,
মোৰ প্ৰাণ তেওঁতেই পৰম সন্তুষ্ট হয়।
মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ আশ্বা দিম,
তাতে তেওঁ অনা-ইহুদী সকলক
ন্যায়-বিচাৰ যোষণা কৰিব।

19 তেওঁ দ্বন্দ্ব নকৰিব বা আটাই নাপাবিব;
আলিবাটত কোনেও তেওঁৰ মাত নুশুনিব!

20 ন্যায়-বিচাৰ জয়যুক্তলৈ প্ৰচাৰ নকৰে মানে,
তেওঁ খেতেলি যোৱা নল নাভাঙিব,
ধোৱাই থকা শলিতাও নুনুমাৰ;

21 আৰু অনা-ইহুদী সকলে তেওঁৰ নামত আশা ৰাখিব।”

ভূতে পোৱা এজন লোকক সৃষ্টি কৰা; ফৰীচী সকলে যীচুক নিন্দা কৰা আৰু ক্ষমা নোহোৱা পাপ

22 সেই সময়ত মানুহ কিছুমানে ভূতে পোৱা মানুহ এজনক যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল। মানুহ জন অন্ধ আৰু বোৱা আছিল। যীচুৱে তেওঁক সৃষ্টি কৰাত সেই বোৱাই কথা ক’লে আৰু দৃষ্টিও পালে।²³ তাতে সকলো লোকে বিস্ময় মানি ক’লে, “এই মানুহ দায়ুদৰ বংশধৰ হ’ব পাৰে নে?”

* 12 অধ্যায়:7 মই খোজো হেচেয়া 6:6 † 12 অধ্যায়:11 মেৰ-ছাগ বা এক শ্ৰেণীৰ ভেড়া ছাগলী ‡ 12 অধ্যায়:11 মেৰ-ছাগ বা ভেড়া পৰজাতিৰ ছাগলী

§ 12 অধ্যায়:12 মেৰ-ছাগ বা ভেড়া পৰজাতিৰ ছাগলী * 12 অধ্যায়:17 যিচয়া 42:1-4 † 12 অধ্যায়:18 অনা-ইহুদী সকলৰ দেশত বা সকলো জাতিৰ মাজত।

24 ফৰীচী সকলে যীচুৰ এই আচৰিত কাৰ্যৰ কথা শুনি ক'লে, “এই মানুহে ভূতবোৰৰ ৰজা বেলচব্বৰ সহায় অবিহনে ভূতক নেখেদায়।”²⁵ কিন্তু যীচুৱে ফৰীচী সকলৰ মনৰ ভাব বুজিব পাৰি তেওঁলোকক ক'লে, “যি ৰাজ্য নিজৰ মাজতে বিবাদ কৰি ভাগ ভাগ হয়, সেই ৰাজ্য ধ্বংস হয় আৰু যি নগৰ বা পৰিয়াল নিজৰ মাজতে বিবাদত লিপ্ত হৈ বিভক্ত হয়, সেই নগৰ বা পৰিয়াল বৰ্তি নাথাকিব।

26 চয়তানে যদি চয়তানকে খেদায়, তেনেহলে সি নিজৰ মাজতে ভাগ ভাগ হয়; তেতিয়া তাৰ ৰাজ্য কেনেকৈ বৰ্তি থাকিব? 27 মই যদি বেলচব্বৰ শক্তিৰ সহায়ত ভূতৰ আত্মা খেদাও, তেনেহলে আপোনালোকৰ অনুগামী সকলে কি শক্তিৰ সহায়ত সিহঁতক খেদায়? গতিকে আপোনালোকৰ অনুগামী সকলে আপোনালোকক সঠিক কথা কৈছে নে নাই বিচাৰ কৰিব।

28 কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই ভূতৰ আত্মাবোৰক খেদাও, তেনেহলে জানিব যে, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য অৱশ্যেই আপোনালোকৰ ওচৰ আহি পালে।²⁹ বলৱান জনক প্ৰথমে নাবান্ধিলে কোনেবাই জ্ঞানো তেওঁৰ ঘৰত সোমাই বস্তু লুট কৰিব পাৰে? বলৱান জনক বন্দী কৰাৰ পাছতহে তেওঁৰ ঘৰৰ সকলো বস্তু তেওঁ লুট কৰিব পাৰিব।³⁰ যি জন মোৰ পক্ষত নহয়, তেওঁ মোৰ বিপক্ষ; আৰু যি জনে মোৰ সৈতে নচপায়, তেওঁ সিটি পেলায়।³¹ এই হেতুকে মই আপোনালোকক কওঁ, মানুহৰ সকলো পাপ আৰু ঈশ্বৰক কৰা নিন্দা ক্ষমা হ'ব, কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে কোৱা কোনো নিন্দাজনক কথা ক্ষমা কৰা নহ'ব।³² মানুহৰ পুংৰ বিৰুদ্ধে কোনোৱে কথা ক'লে, তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব, কিন্তু কোনোৱে পবিত্ৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'লে তেওঁক ইহলোকত বা পৰলোকতো ক্ষমা কৰা নহ'ব।

ফলৰ দ্বাৰা গছ চিনিব পাৰি

33 গছ ভাল হ'লে ফল ভাল হয় আৰু গছ বেয়া হ'লে ফল বেয়া হয়। কিয়নো এজোপা গছক তাৰ ফল দেখি চিনিব পাৰি।³⁴ সৰ্বপৰ বংশধৰসকল! নিজে বেয়া হৈ কেনেকৈ আপোনালোকে ভাল কথা ক'ব পাৰিব? মানুহৰ মন যি কথাকে পূৰ্ণ থাকে, মুখ সেই কথাকে কয়।³⁵ ভাল মানুহে তেওঁৰ অন্তৰত ভৰি থকা ভাল সঞ্চয়ৰ পৰা ভাল কথা উলিয়ায় আৰু বেয়া মানুহে তেওঁৰ অন্তৰত ভৰি থকা বেয়া সঞ্চয়ৰ পৰা বেয়া কথা উলিয়ায়।³⁶ কিন্তু মই আপোনালোকক কওঁ, লোক সকলে যিবোৰ অনৰথক কথা কয়, সোধ-বিচাৰৰ দিনা প্ৰত্যেকটো কথাক হিচাব তেওঁলোকে দিব লাগিব।³⁷ কিয়নো আপোনাৰ নিজৰ কথাক দ্বাৰাই আপুনি নিৰ্দ্দোষী বুলি প্ৰমাণিত হ'ব আৰু আপোনাৰ নিজৰ কথাক দ্বাৰাই আপোনাক দোষী বুলি প্ৰমাণিত কৰা হ'ব।

ফৰীচী সকলে যীচুৰ ওচৰত চিন বিচৰা

38 তাৰ পাছত কেইজনমান বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীয়ে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, “হে গুৰু, আমি আপোনাৰ পৰা চিন হিচাপে এটা পৰাক্ষম কাৰ্য চাবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ।”³⁹ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “এই যুগৰ দুষ্ট আৰু ব্যভিচাৰীসকলসকলে পৰাক্ষম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে; কিন্তু যোনা ডাববদীৰ চিনৰ বাহিৰে আন কোনো চিন তেওঁলোকক দেখুওৱা নহ'ব।⁴⁰ যোনা যেনেকৈ তিনি দিন তিনি ৰাতি ডাঙৰ মাছৰ পেটৰ ভিতৰত আছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুংৰও তিনি দিন তিনি ৰাতি মাটিৰ তলত থাকিব।

41 বিচাৰৰ দিনা এই কালৰ মানুহৰ সৈতে নীনবি নগৰৰ লোক সকল উঠি তেওঁলোকক দোষী কৰিব, কিয়নো নীনবিৰ লোক সকলে যোনাৰ প্ৰচাৰৰ ফলত মন-পালটন কৰিছিল। চাওক, ইয়াত যোনাতকৈয়ো অধিক মহান এজন আছে।

42 বিচাৰৰ দিনা এই কালৰ মানুহৰ সৈতে দক্ষিণ দেশৰ ৰাণীয়ে উঠি তেওঁলোকক দোষী কৰিব, কিয়নো চলোমন ৰজাৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ তেওঁ পৃথিৱীৰ শেষ সীমাৰ পৰা আহিছিল। চাওক, ইয়াত চলোমনতকৈয়ো অধিক মহান এজন আছে।

43 যেতিয়া কোনো অশুচি আত্মা কোনো মানুহৰ পৰা বাহিৰ ওলায়, তেতিয়া সি জিৰণি বিচাৰি পানী নথকা শুকান ঠাইবোৰত ঘূৰি ফুৰে। কিন্তু সি যেতিয়া সেই ঠাই নাপায়;⁴⁴ তেতিয়া সি কয়, “যি ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ, পুনৰ মই সেই ঘৰলৈকে উলটি যাম।” পাছত সি যেতিয়া ঘূৰি আহি দেখে, কোনোবাই সেই ঘৰ সৰাপোঁচা কৰি সকলো সজাই-পৰাই পৰিস্কাৰ কৰি থৈছে;⁴⁵ তেতিয়া সেই অশুচি আত্মাইগৈ নিজতকৈয়ো দুষ্ট আন সাতোটা ভূতৰ আত্মাক লগত লৈ আনে আৰু তাতে সোমাই বাস কৰে। তাতে সেই মানুহৰ প্ৰথম অৱস্থাতকৈ শেষ অৱস্থা অধিক বেয়া হৈ যায়। এই কালৰ দুষ্ট লোক সকলৰ অৱস্থাও তেনে হ'ব।”

যীচুৰ অনুকাৰী সকলেই তেওঁৰ পৰিয়াল

46 যীচুৱে যেতিয়া লোক সকলৰ আগত কথা কৈ আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েক সকলে আহি তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিবৰ বাবে বাহিৰত থিয় হৈ অপেক্ষা কৰি আছিল।⁴⁷ তেনেতে কোনো এজন লোকে তেওঁক ক'লে, “চাওক, আপোনাৰ মা আৰু ভাই সকলে আপোনাৰ লগত কথা পাতিবৰ কাৰণে বাহিৰত থিয় হৈ আছে।”⁴⁸ যীচুৱে তেতিয়া সেই লোক জনক ক'লে, “কোন মোৰ মা নাইবা মোৰ ভাই সকলেই বা কোন?”⁴⁹ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ হাত খন মেলি শিষ্য সকলৰ ফালে দেখুৱাই ক'লে, “এয়া চাওক, এওঁলোকেই মোৰ মা আৰু মোৰ ভাই সকল।⁵⁰ কাৰণ, যি কোনোৱে মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁলোকেই মোৰ ভাই, ভনী আৰু মা।

13 অধ্যায়

এজন খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

1 সেইদিনা যীচুৱে ঘৰৰ পৰা ওলাই সাগৰৰ তীৰত গৈ বহিছিল।² তাতে তেওঁৰ চাৰিওফালে বহুতো লোক আহি গোট খোৱাত, তেওঁ এখন নাৱত উঠি বহিল আৰু সেই গোট খোৱা সকলো মানুহ বামতে থিয় হৈ থাকিল।³ তেতিয়া যীচুৱে

তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেদি বহুত বিষয়ৰ ওপৰত কথা কবলৈ ধৰিলে। তেওঁ ক'লে, “এজন খেতিয়কে কঠিয়া সিচিবলৈ গ'ল।⁴ তেওঁ সিচোঁতে সিচোঁতে, কিছুমান কঠিয়া বাটৰ কাষত পৰিল; তাতে চৰাইবোৰে আহি সেইবোৰ খুটি খালে।⁵ কিছুমান কঠিয়া শিলাময় মাটিত পৰিল। তাত মাটি বেছি নথকাত আৰু মাটিও গভীৰ নোহোৱা কাৰণে যদিও সোনকালে গজালি ওলাল, ⁶ তথাপি সূৰ্য উদয় হোৱাৰ পাছত, শিপা গভীৰ নোহোৱা কাৰণে তাপ লাগি সেইবোৰ লেৰেলি শুকাই গ'ল।⁷ আন কিছুমান কাঁইটনিত পৰিল; তাতে কাঁইটীয়া বনবোৰ বাঢ়ি উঠাত, সেইবোৰ হেচি ধৰি মাৰিলে।⁸ আনবোৰ কঠিয়া ভাল মাটিত পৰিল আৰু শস্য উৎপন্ন কৰিলে। তাতে কিছুমানত এশ গুণ, কিছুমানত ষাঠি গুণ আৰু কিছুমানত ত্ৰিশ গুণকৈ শস্য উৎপন্ন হ'ল।⁹ যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।”

দৃষ্টান্ত কোৱাৰ উদ্দেশ্য

¹⁰ যীচুৰ শিষ্য সকলে আহি তেওঁক সুধিলে, “আপুনি কিয় দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেৰে লোক সকলৰ আগত কথা কয়?”¹¹ উত্তৰত তেওঁ শিষ্য সকলক ক'লে, “স্বৰ্গৰাজ্যৰ বিষয়বোৰৰ নিগূঢ়-তত্ত্ববোৰ তোমালোকক জানিবলৈ সুযোগ দিয়া হৈছে; কিন্তু তেওঁলোকক দিয়া হোৱা নাই।¹² কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁক অধিক দিয়া হ'ব, তাতে তেওঁৰ প্ৰচুৰ হ'ব। কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে সেইখিনিও তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব।¹³ সেই বাবেই মই তেওঁলোকৰ আগত দৃষ্টান্ত দি কওঁ। কিয়নো, তেওঁলোকে দেখিও নেদেখে, শুনিও নুশনে আৰু নুবুজেও।¹⁴ এইদৰে যিচয়া ভাৱবাদীয়ে কোৱা এই ভাৱবাদী তেওঁলোকলৈ পূৰ্ণ হৈছে, 'তোমালোকে শুনোতে শুনিবা, কিন্তু কোনোমতে নুবুজিবা; দেখোতে দেখিবা, কিন্তু কোনোমতে নাজানিবা; ¹⁵ কিয়নো এই লোক সকলৰ হৃদয় অসাৰ হৈছে, আৰু কাণ গধুৰ হৈ গৈছে, তেওঁলোকে চকুও বন্ধ কৰি ৰাখিছে তাতে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখে, কাণেৰে নুশনে, হৃদয়েৰে নুবুজে, আৰু তেওঁলোক যেন পুণৰ ঘূৰি নাহে, আৰু মই তেওঁলোকক যেন সুস্থ নকৰোঁ।”*

¹⁶ কিন্তু তোমালোকৰ চকু ধন্য, কিয়নো সেইবোৰে দেখে; তোমালোকৰ কাণো ধন্য, কিয়নো সেইবোৰে শুনে।¹⁷ তোমালোকক মই সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে যিবোৰ দেখিছা, সেইবোৰ অনেক ভাৱবাদী আৰু ধাৰ্মিক লোকে চাবলৈ ইচ্ছা কৰিও দেখা নাপালে, আৰু তোমালোকে যিবোৰ শুনিছা, এইবোৰ শুনিবলৈ নাপালে।”

খেতিয়কৰ দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ

¹⁸ “এতিয়া তোমালোকে সেই কঠিয়া সিঁচা খেতিয়কৰ দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ শুন।¹⁹ যেতিয়া কোনোৱে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা শুনিও নুবুজে, তেতিয়া দৃষ্ট-আত্মাই অৰখা চয়তানে আহি, তেওঁৰ হৃদয়ত যিবোৰ সিঁচা হ'ল, সেইবোৰ কাটি নিয়ে; এই জন লোক বাটৰ কাষত পৰা কঠিয়া স্বৰূপ।

²⁰ শিলাময় মাটিত যি কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে এজন লোক যি জনে বাক্য শুনে আৰু লগে লগে আনন্দেৰে সেই বাক্য গ্ৰহণ কৰে।²¹ কিন্তু তেওঁৰ ভিতৰত সেই বাক্যৰ শিপা গভীৰ নোহোৱাত, তেওঁ অলপ দিনৰ বাবে মাখোন স্থিৰ হৈ থাকে। যেতিয়া সেই বাক্যৰ কাৰণে দুখ-কষ্ট বা তাড়না আহে, তেতিয়াই তেওঁ বাক্য ত্যাগ কৰে।

²² কাঁইটনিত পৰা কঠিয়াবোৰ এনে ধৰণৰ লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনে কিন্তু সংসাৰৰ চিন্তা-ভাৱনা আৰু ধন-সম্পত্তিৰ মায়াই সেই বাক্যক হেচি ধৰে; তাতে তেওঁ বিফল হয়।²³ ভাল মাটিত যি কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে লোক যি জনে বাক্য শুনে, বাক্য বুজে আৰু প্ৰকৃতাৰ্থত উন্নত কৰি ফল উৎপন্ন কৰে। তাতে কোনোৱে এশ গুণ, কোনোৱে ষাঠি গুণ, কোনোৱে ত্ৰিশ গুণ ফল দিয়ে।”

বিনে বনৰ গুটিৰ দৃষ্টান্ত

²⁴ এবাৰ যীচুৱে লোক সকলৰ আগত আৰু এটা দৃষ্টান্ত দিলে। “স্বৰ্গৰাজ্য এজন খেতিয়কৰ নিচিনা, যি জনে নিজৰ পথাৰত ভাল কঠিয়া সিঁচিলে।²⁵ পাছত যেতিয়া সকলো মানুহ টোপনি গ'ল, তেতিয়া সেই মানুহ জনৰ শত্ৰুৱে আহি ধানৰ মাজত বিনে বনৰ গুটি সিঁচি গুচি গ'ল।²⁶ শেষত যেতিয়া সেই ধান গছ বাঢ়ি থোক ওলাল, তেতিয়া তাৰ মাজত বিনে বনো গজালি মেলি দেখা দিলে।²⁷ পাছত সেইবোৰ দেখি গৃহস্থৰ দাস সকলে আহি তেওঁক ক'লে, ‘মহাশয়, আপুনি জানো পথাৰত ভাল কঠিয়া সিঁচা নাছিল? তেনেহলে এতিয়া বিনে বন ক'ৰ পৰা হ'ল?’²⁸ তেওঁ সিহঁতক ক'লে, ‘কোনোবা শংৰুৱে এইটো কৰিছে।’ দাস সকলে তেওঁক ক'লে, ‘তেনেহলে আপুনি বিচাৰে যদি আমি গৈ সেইবোৰ তুলি পেলাম?’²⁹ গৃহস্থই ক'লে, ‘নহয়, বনবোৰ উভালিবলৈ যাওঁতে তোমালোকে কিজানি ধানকো তাৰ লগতে উভালি পেলাবা।’³⁰ গতিকে শস্য দোৱাৰ সময়লৈকে সেইবোৰক একেলগে বাঢ়িবলৈ দিয়া। শস্য চপোৱাৰ সময়ত মই দায়নী সকলক ক'ম, প্ৰথমতে বিনে বনবোৰ উভালিবা আৰু পুৰিবৰ বাবে মূঠি মূঠিকৈ বান্ধিবা। তাৰ পাছত মোৰ ভঁৰালত ধান চপাই থবা।”

সৰিয়হ গুটি আৰু খমিৰৰ দৃষ্টান্ত

* 13 অধ্যায়:15 যিচয়া 6:9-10

31 যীচুৱে তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত দিলে। তেওঁ ক'লে, “স্বৰ্গৰাজ্য এটি সৰিয়হ গুটিৰ নিচিনা; সেই গুটি কোনো এজন মানুহে লৈ নিজৰ পথাৰত সিঁচিলে। 32 সকলো বীজৰ মাজত ই অৱশ্যে আটাইতকৈ সৰু; কিন্তু বৃদ্ধি পোৱাৰ পাছত ই শাক-পাচলিৰ গছবোৰৰ মাজত সকলোতকৈ ডাঙৰ হৈ এজোপা গছ হয় আৰু আকাশৰ চৰায়ে আহি তাৰ ডালত বাস কৰে।”

33 যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “স্বৰ্গৰাজ্য খম্বিৰ নিচিনা। এগৰাকী মহিলাই তাকে লৈ প্ৰায় তিনি দোণ পিঠাগুড়িৰ লগত মিহলালে। তাৰ ফলত আটাইখিনি পিঠা গুড়ি ফুলি উঠিল।” 34 যীচুৱে দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰাই লোক সকলৰ আগত এইবোৰ কথা ক'লে। তেওঁ দৃষ্টান্ত নিদিয়াকৈ তেওঁলোকক একো কথা নক'লে। 35 ভাৱবাদীৰ দ্বাৰাই যি কথা কোৱা হৈছিল সেয়া যেন পূৰণ হয়, তাৰ বাবেই এইদৰে ঘটিল -

মই দৃষ্টান্তৰে মোৰ মুখ মেলিম,

জগত স্থাপনৰ আৰম্ভণিৰে পৰা যি গুপ্ত আছিল, সেইবোৰ প্ৰকাশ কৰিম।†

বিনে বনৰ দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ

36 পাছত যীচুৱে লোক সকলক বিদায় দি ঘৰলৈ আহিল। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, “পথাৰৰ বিনে বনৰ দৃষ্টান্তটো আমাক বুজাই দিয়ক।” 37 তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “যি জনে ভাল কঠিয়া সিঁচে, তেওঁ মানুহৰ পুংৰ। 38 পথাৰ খন এই জগত আৰু ভাল কঠিয়া হৈছে স্বৰ্গৰাজ্যৰ সন্ধান সকল। সেই বিনে বনবোৰ হৈছে চয়তানৰ সন্ধান। 39 যি শংৰুৱে সেইবোৰ সিঁচিলে, সি চয়তান; শস্য দোৱাৰ সময়ই এই জগতৰ শেষ সময় আৰু দাৱনী সকল স্বৰ্গৰ দূত। 40 এতেকে যেনেকৈ বনবোৰ গোটাই জুইত পোৰা যায়, সেইদৰে জগতৰ শেষতো হ'ব। 41 মানুহৰ পুংৰই তেওঁৰ দূত সকলক পঠাই দিব আৰু সেই দূত সকলে পাৰ্পলে নিয়া সকলো বিঘ্নজনক বিষয়বোৰ আৰু দুৰাচাৰী লোক সকলক, মানুহৰ পুত্ৰৰ ৰাজ্যৰ মাজৰ পৰা গোটাই অগ্নিকুণ্ডত পেলাই দিব। 42 তেতিয়া তাত ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব। 43 সেই সময়ত ধাৰ্মিক সকল তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত সূৰ্য্যৰ নিচিনাকৈ উজ্জ্বল হ'ব। যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

গুপ্ত ধন আৰু মুকুতাৰ দৃষ্টান্ত

44 “স্বৰ্গৰাজ্য, পথাৰৰ মাজত লুকুৱাই থোৱা ভঁৰালৰ নিচিনা; এজন মানুহে সেইবোৰ বিচাৰি পোৱাৰ পাছত পুনৰ লুকুৱাই থলে। তাৰ পাছত তেওঁ আনন্দ মনেৰে গুছি গ'ল আৰু তেওঁৰ যি যি আছিল, সবুশ্ৰু বেচি সেই পথাৰ কিনি ল'লে।” 45 “পুণৰ স্বৰ্গৰাজ্য এনে এজন সদাগৰৰ নিচিনা, যি জনে উত্তম মুকুতা বিচাৰিছিল। 46 যেতিয়া তেওঁ এটা বহুলীয়া মুকুতা বিচাৰি পালে, তেওঁ গৈ নিজৰ যি যি আছিল, সবুশ্ৰু বেচি সেই মুকুতাটো কিনি ল'লে।”

মাছ ধৰা জালৰ দৃষ্টান্ত

47 “আকৌ স্বৰ্গৰাজ্য এখন জালৰ নিচিনা। সেই জাল সাগৰত পেলোৱা হ'ল আৰু সকলো বিধৰ মাছ সেই জালত উঠিল 48 জাল পৰিপূৰ্ণ হোৱাত মাছমৰীয়া সকলে তাক টানি বামলৈ তুলিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে বহি ডাল মাছবোৰ বাছি খালৈত ৰাখিলে আৰু বেয়াবোৰ পেলাই দিলে। 49 জগতৰ শেষ কালতো এইদৰেই হ'ব। স্বৰ্গৰ দূত সকলে আহি ধাৰ্মিক সকলৰ মাজৰ পৰা দৃষ্টবোৰক পৃথক কৰিব আৰু জলন্ত অগ্নিত সিহঁতক পেলাব; 50 তাত ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।”

51 তাৰ পাছত যীচুৱে শিষ্য সকলক সুধিলে, “তোমালোকে এই সকলো কথা বুজি পালো নে?” তেওঁলোকে ক'লে, “হয়, পালোঁ।” 52 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “গতিকৈ, স্বৰ্গৰাজ্যৰ বিষয়ে শিক্ষা পোৱা প্ৰত্যেক জন বিধানৰ অধ্যাপক এনে এজন শিষ্যত পৰিণত হয়, যি জনে এজন গৃহস্থৰ দৰে নিজৰ ভঁৰালৰ পৰা নতুন আৰু পুৰণি উভয় বস্তু বাহিৰলৈ উলিয়াই।”

যীচু নিজ নগৰত অগ্ৰহণ হোৱা

53 যীচুৱে এই দৃষ্টান্তবোৰ কোৱাৰ পাছত তাৰ পৰা গুচি গ'ল।

54 তাৰ পাছত যীচু নিজৰ নগৰলৈ আহিল আৰু লোক সকলক তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰত শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে। তাতে তেওঁৰ কথা শুনি তেওঁলোক বিস্মিত হৈ গ'ল। তেওঁলোকে ক'লে, “এই মানুহ জনে এনে জ্ঞান আৰু পৰাশ্ৰম কাৰ্যবোৰ কৰাৰ ক্ষমতা ক'ৰ পৰা পালে? 55 ই জানো সেই বাঁচৰ পুতেক নহয়? ইয়াৰ মাকৰ নাম মৰিয়ম আৰু ডায়েকহঁতৰ নাম যাকোব, যোচেফ, চিমন, আৰু যিহূদা নহয় নে? 56 ইয়াৰ সকলো ভনীয়েকো ইয়াত আমাৰ মাজতে নাই জানো? তেনেহলে ই এইবোৰ ক'ৰ পৰা পালে?”

57 এইদৰে যীচুক লৈ লোক সকলে বিস্মিত পালে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “ভাৱবাদী নিজৰ দেশ আৰু নিজৰ ঘৰৰ বাহিৰে আন কোনো ঠাইতে অসম্মানিত নহয়।” 58 লোক সকলৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁ তাত বিশেষ বেছি পৰাশ্ৰম কাৰ্য নকৰিলে।

14 অধ্যায়

বাণ্টিস্ম দিয়া যোহনক বধ কৰা

1 সেই সময়ত গালীলৰ শাসনকৰ্তা হেৰোদে যীচুৰ সূখ্যাতিৰ বিষয়ে শুনিলে। 2 তেওঁ নিজৰ দাস সকলক ক'লে, “এই লোক জন নিশ্চয় যোহন বাণ্টিস্মজক; তেওঁ মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা উঠিল আৰু সেই বাবে এই সকলো পৰাশ্ৰম কাৰ্য সাধন কৰিছে। 3 কিয়নো হেৰোদে লোক সকলৰ দ্বাৰাই যোহনক বান্ধি কাৰাগাৰত বন্দী কৰি ৰাখিছিল। তেওঁ নিজৰ ডায়েক

ফিলিপৰ ভাৰ্যা হেৰোদিয়াক ডাৰা ব্যাৰিছিল আৰু তেওঁৰ কাৰণে এইদৰে বন্দী কৰিছিল। 4 কাৰণ যোহনে হেৰোদক কৈছিল, “হেৰোদিয়াক আপুনি ভাৰ্যা হিচাপে ৰখা বিধান সম্মত নহয়।” 5 সেয়ে হেৰোদে যোহনক বধ কৰিবলৈ চলি বিচাৰি আছিল, কিন্তু তেওঁ লোক সকললৈ ভয় কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে যোহনক এজন ভাববাদীৰূপে মান্য কৰিছিল।

6 পাছত হেৰোদৰ জন্ম দিনৰ দিনা, হেৰোদিয়াৰ জীয়েকে সভাৰ মাজত নাচি হেৰোদক সন্তুষ্ট কৰিলে। 7 সেয়েহে, হেৰোদে তাইক শপত খাই প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে যে, তাই যিহক বিচাৰিব তাকে তেওঁ তাইক দিব। 8 ছোৱালী জনীয়ে মাকৰ পৰা পৰামৰ্শ পাই ক’লে, “এখন খালত বাপ্তাইজক যোহনৰ মূৰটো আনি মোক দিয়ক।” 9 তাতে ৰজা অতিশয় দুঃখিত হ’ল; কিন্তু নিজৰ শপতৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ সৈতে একেলগে ভোজনত বহা সকলৰ কাৰণেও, তেওঁ সেই মতে কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। 10 তেওঁ মানুহ পঠাই কাৰাগাৰত যোহনৰ শিৰচ্ছেদ কৰালে। 11 পাছত মূৰটো এখন খালত আনি ছোৱালী জনীক দিলে আৰু তাই সেইটো মাকৰ ওচৰলৈ লৈ গ’ল। 12 তাৰ পাছত যোহনৰ শিষ্য সকলে আহি মৃতদেহটো লৈ গৈ মৈদাম দিলে আৰু পাছত তেওঁলোকে গৈ সেই সকলো কথা যীচুক জনালে।

পাঁচ হাজাৰ মানুহক খুউৱা

13 যোহনৰ মৃত্যুৰ কথা শুনি যীচু অকলে এখন নাৱত উঠি সেই ঠাইৰ পৰা কোনো এক নিৰ্জন ঠাইলৈ গ’ল। কিন্তু লোক সকলে ইয়াকে জানিব পাৰি বিভিন্ন নগৰৰ পৰা ওলাই বামেদি খোজকাটি তেওঁৰ পাছ ল’লে। 14 তেওঁ নাৱৰ পৰা নামি মানুহৰ বৃহৎ দলটো দেখা পাই তেওঁলোকৰ আগলৈ আহিল। তাতে সেই লোক সকললৈ যীচুৰ মৰম লগাত তেওঁলোকৰ ৰোগবোৰ সুস্থ কৰিলে। 15 তেতিয়া গধূলি হ’বলৈ ধৰিছিল, শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “এই ঠাই নিৰ্জন আৰু দিনৰ সময়ো পৰ্যায় শেষ হ’ল; লোক সকলক বিদায় দিয়ক, তেতিয়া তেওঁলোকে গাওঁবোৰলৈ গৈ নিজৰ কাৰণে খোৱা বস্তু কিনিব পাৰিব।” 16 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “তেওঁলোক যোৱাৰ পৰয়োজন নাই। তোমালোকেই তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।” 17 শিষ্য সকলে তেওঁক ক’লে, “আমাৰ ইয়াত কেৱল পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছহে আছে।” 18 যীচুৱে ক’লে, “সেইখিনিয়ে মোৰ ওচৰলৈ আনা।” 19 পাছত তেওঁ লোক সকলক বনৰ ওপৰত বহিবলৈ আদেশ দিলে। তাৰ পাছত সেই পাঁচোটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ তেওঁ স্বৰ্গলৈ চাই আশীৰ্বাদ কৰিলে। তাৰ পাছত পিঠা খিনি ভাঙি শিষ্য সকলক দিলে আৰু শিষ্য সকলে সেইবোৰ লোক সকলক খাবলৈ দিলে। 20 তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ’ল; খোৱাৰ পাছত শিষ্য সকলে ৰৈ যোৱা সেই ভঙা টুকুৰাবোৰৰ বাৰটা পাচি তুলি ল’লে। 21 তাত ভোজন কৰা মানুহৰ মাজত মহিলা আৰু সৰু ল’ৰা-ছোৱালীক বাদ দি পুৰুষ মানুহ পৰ্যায় পাঁচ হাজাৰ মান আছিল।

পানীৰ ওপৰত খোজ কঢ়া

22 ইয়াৰ পাছতে, যীচুৱে শিষ্য সকলক আদেশ দিলে, তেওঁলোকে যেন নাৱত উঠি তেওঁৰ আগেয়ে সিপাৰলৈ যায় আৰু লোক সকলক তেওঁ নিজে বিদায় দিলে। 23 লোক সকলক বিদায় দি তেওঁ পৰাৰ্থনা কৰিবৰ কাৰণে পাহাৰৰ ওপৰলৈ অকলে উঠি গ’ল; আৰু যদিও তেতিয়া অন্ধকাৰ হৈ আহিছিল, তথাপি তেওঁ অকলশৰে তাতে আছিল। 24 ইতিমধ্যে নাওখনে মাটি ভাগৰ পৰা আহি সাগৰৰ মাজ পালে আৰু বিপৰীত দিশৰ পৰা বতাহ বলাত নাওখনে প্ৰায় নিয়ন্ত্ৰণ হেৰুৱাই টোৰ কোবত চলং-পলং হ’বলৈ ধৰিলে। 25 শেষ নিশা যীচু সাগৰৰ ওপৰত খোজকাটি শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি আছিল। 26 শিষ্য সকলে যীচুক সাগৰৰ ওপৰত খোজকাটি আহি থকা দেখি ভীষণভাৱে ভয় খাই “ভূত, ভূত” বুলি চিঞৰিবলৈ ধৰিলে। 27 যীচুৱে তেতিয়াই তেওঁলোকক ক’লে, “এয়া মহিহ; ভয় নকৰিবা, সাহসী হোৱা।”

28 পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দি ক’লে, “হে পৰভু, যদি আপুনিহে হয়, তেনেহলে পানীৰ ওপৰেদি আপোনাৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে মোক আজ্ঞা দিয়ক।” 29 যীচুৱে ক’লে, “আহা।” পিতৰে তেতিয়া নাৱৰ পৰা নামি পানীৰ ওপৰেদি খোজকাটি যীচুৰ কাষলৈ আগবাঢ়ি গ’ল। 30 কিন্তু বতাহ দেখা পাই তেওঁ ভয় খোৱাত ডুবিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া তেওঁ চিঞৰি মাতিলে, “পৰভু, মোক ৰচাওঁক।” 31 যীচুৱে তেতিয়াই নিজে হাত মেলি তেওঁক ধৰি ক’লে, “অল্লবিয়াসী, কিয় সন্দেহ কৰিলা?” 32 পাছত যেতিয়া যীচু আৰু পিতৰ নাৱত উঠিল, বতাহ নাইকিয়া হ’ল। 33 তেতিয়া নাৱত থকা শিষ্য সকলে যীচুক পৰণিপাত কৰি ক’লে, “আপুনি সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ পুৰুষ।”

34 তাৰ পাছত তেওঁলোক পাৰ হৈ, গিনেচৰা নামৰ প্ৰদেশ পালে। 35 তাতে সেই ঠাইৰ মানুহবোৰে যীচুক চিনি পোৱাত, সেই অঞ্চলৰ সকলো ঠাইতে তেওঁ অহাৰ বাৰ্তা পঠিয়াই দিলে। তাতে লোক সকলে ৰোগী সকলক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে। 36 তেওঁলোকে যীচুক মিনতি কৰিলে যেন সেই ৰোগী সকলে তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি মাথোন চুবলৈ পায়। তাতে যিমান লোকে চুলে, তেওঁলোক সকলোৱে সুস্থ হ’ল।

15 অধ্যায়

অশুচিতাৰ বিষয়ে শিক্ষা

1 সেই সময়ত যিৰূচালেমৰ পৰা কেইজনমান ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, 2 “আমাৰ পৰিচাৰক সকলৰ দিনৰ পৰা চলি অহা বিধান, আপোনাৰ শিষ্য সকলে কিয় মানি নচলে? কিয়নো তেওঁলোকে ভোজন কৰাৰ আগত হাতো নোদোৱে।” 3 যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক’লে, “আপোনালোকৰ পৰম্পৰাগত বিধান পালনৰ কাৰণে আপোনালোকে কিয় ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা উলঙ্ঘন কৰে?”

4 কাৰণ ঈশ্বৰে কৈছে, 'তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা';* আৰু 'যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক কুবচন কয়, তেওঁৰ মৃত্যুদণ্ড হ'ব।'[†] 5 কিন্তু আপোনালোকে কয়, 'যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক কয়, "মোৰ যি যি বস্তু আপোনালোকৰ সহায় হ'ব পাৰে, সেইবোৰ মই ঈশ্বৰক উপহাৰ দিলোঁ।'" 6 তেনেহলে পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি তেওঁ কোনো সন্মান কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। এইদৰে আপোনালোকৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধানৰ কাৰণেই আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ বাক্য মূল্যহীন কৰিছে।

7 আপোনালোক কপটীয়া। যিচয়া ভাৱবাদীয়ে আপোনালোকৰ বিষয়ে ঠিকেই ভাৱবাণী কৰিলে,

8 "এই মানুহবোৰে ওঠেৰে মোক সন্মান কৰে,
কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা দূৰৈত থাকে;

9 তেওঁলোকে অনৰ্থকৰূপে মোৰ আৰাধনা কৰে।

কাৰণ তেওঁলোকে মানুহৰ ৰীতি নীতিবোৰ, আজ্ঞাৰ দৰে শিকায়।"

10 তাৰ পাছত যীচুৱে লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, "মোৰ কথা শুনক আৰু বুজক। 11 মুখত যি সোমায়, সেয়ে মানুহক অশুচি নকৰে, কিন্তু মুখৰ পৰা যি ওলায়, সেয়েহে মানুহক অশুচি কৰে।"

12 তেতিয়া শিষ্য সকলে আহি যীচুক ক'লে, "ফৰীচী সকলে যে আপোনাৰ এই কথা শুনি অপমান বোধ কৰিছে, ইয়াক আপুনি জানে নে?" 13 যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, "যিবোৰ গছপুলি মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে ৰোৱা নাই, তাক উডালি পেলাৱা যাব। 14 তেওঁলোকৰ কথা এৰি দিয়া; তেওঁলোক অন্ধ পথ পৰদৰ্শক। অন্ধই অন্ধক বাট দেখুৱালে, দুয়ো খাবৈত পৰিব।"

15 তেতিয়া পিতৰে যীচুক ক'লে, "এই দৃষ্টান্তটোৰ অৰ্থ আমাক বুজাই দিয়ক।" 16 তেওঁ ক'লে, "তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাই নে? 17 তোমালোকে এই কথাও নুবুজা নে- মুখত যি সোমায়, সেয়ে পেটৰ ভিতৰলৈ যায় আৰু শৌচৰ ঘাৰেদি বাহিৰলৈ ওলায়।

18 কিন্তু মুখৰ পৰা যিবোৰ ওলায়, সেইবোৰ মানুহৰ হৃদয়ৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলায় আৰু সেইবোৰেই মানুহক অশুচি কৰে। 19 কিয়নো মানুহৰ মনৰ পৰাই সকলো কুচিন্তা, নৰ-বধ, ব্যডিচাৰ, যৌনপাপ, চৰি, মিছা সাক্ষ্য আৰু নিন্দা এইবোৰ ওলায়। 20 এইবোৰেহে মানুহক অশুচি কৰে; কিন্তু নোখোৱা হাতেৰে ভোজন কৰিলে মানুহ অশুচি নহয়।"

এগৰাকী কনানীয়া মহিলাৰ জীয়েকক সূস্থ কৰা

21 তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাই এৰি তুৰ আৰু চীদোন অঞ্চললৈ গ'ল। 22 সেই ঠাইৰ এগৰাকী কনান দেশীয় মহিলাই আহি চিঞৰি চিঞৰি কবলৈ ধৰিলে "হে পৰভূ, দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, মোলৈ দয়া কৰক। ভূতে পোৱাৰ বাবে মোৰ ছোৱালী জনীয়ে অতিশয় যত্ন গ্ৰহণ পাই আছে।" 23 কিন্তু যীচুৱে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলে। শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি অনুৰোধ কৰি ক'লে, "তাহিক বিদায় দিয়ক; কিয়নো তাই চিঞৰি চিঞৰি আমাৰ পাছে পাছে আহি আছে।"

24 কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, "মোক আন কোনো মানুহৰ ওচৰলৈ পঠোৱা নাই, কেৱল ইশ্ৰায়েল-বংশৰ হেৰোৱা মেৰুৰ ওচৰলৈহে পঠোৱা হৈছে।" 25 তাতে মহিলা গৰাকীয়ে আহি যীচুক প্ৰৰণিপাত কৰি ক'লে, "হে পৰভূ, মোলৈ দয়া কৰক।" 26 কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, "ল'ৰা-ছোৱালীৰ খোৱা বস্তুবোৰ কুকুৰৰ আগত পেলাই দিয়া উচিত নহয়।"

27 তাই ক'লে, "হয় পৰভূ, কিন্তু গৰাকীৰ মেজৰ পৰা উফৰি পৰাৰো কুকুৰে খাবলৈ পায়।" 28 তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দিলে, "হে নাৰী, তোমাৰ বিশ্বাস মহা; তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰেই তোমালৈ হওক।" তাতে সেই মুহূৰ্ত্তে পৰা মহিলা গৰাকীৰ জীয়েক সূস্থ হ'ল।

29 তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাইৰ পৰা গালীল সাগৰৰ ওচৰলৈ গ'ল। তাতে তেওঁ গৈ এটা পাহাৰৰ ওপৰত উঠি বহিল। 30 তেতিয়া বহু মানুহৰ দল এটা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; তেওঁলোকে খোৱা, অন্ধ, বোবা, কোণ্ডা আৰু অনেক ৰোগীক যীচুৰ চৰণলৈ আনিলে আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক সূস্থ কৰিলে। 31 তাতে সেই লোক সকলে বোৱাক কথা কোৱা, কোণ্ডাক সূস্থ হোৱা, খোৱাক খোজ কঢ়া আৰু অন্ধক দৃষ্টি পোৱা দেখি বিস্ময় মানি ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিলে।

চাৰি হাজাৰ মানুহক খুউৱা

32 পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, "এই লোক সকললৈ মোৰ মৰম লাগিছে; কিয়নো তেওঁলোক মোৰ লগত তিনি দিন ধৰি আছে আৰু তেওঁলোকৰ লগত একো খোৱা বস্তু নাই। তেওঁলোকক ল'বোনে বিদায় দিবলৈ মোৰ ইচ্ছা নাই; হয়তো বাটত অসুস্থ হৈ পৰিব পাৰে।" 33 তেতিয়া শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, "এনেকুৱা এক নিৰ্জন ঠাইত ইমানবোৰ মানুহক খুৱাবৰ বাবে আমি ইমান পিঠা ক'ত পাম?" 34 যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, "তোমালোকৰ ওচৰত কেইটা পিঠা আছে?" তেওঁলোকে ক'লে, "সাতটা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।" 35 তেতিয়া যীচুৱে লোক সকলক মাটিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

36 তেওঁ সেই সাতোটা পিঠা আৰু মাছকেইটা ললে। তাৰ পাছত ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি সেইবোৰ ভাঙি শিষ্য সকলক দিলে আৰু শিষ্য সকলে খাবৰ বাবে লোক সকলক ভগাই দিলে। 37 তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ'ল আৰু যি টুকুৰাবোৰ পৰি থাকিল শিষ্য সকলে সেইবোৰ গোটাই সাতটা পাচি পূৰ কৰিলে। 38 যি সকলে খাইছিল সেই সকলৰ মাজত মহিলা আৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ উপৰি চাৰি হাজাৰ পুৰুষ আছিল। 39 তাৰ পাছত যীচুৱে লোক সকলক বিদায় দি নৱত উঠি মগদনৰ অঞ্চললৈ গ'ল।

* 15 অধ্যায়:4 তোমাৰ কৰা যাত্ৰা 20:12, দি বি 5:16 † 15 অধ্যায়:4 যি হ'ব যাত্ৰা 21:17 ‡ 15 অধ্যায়:24 মেৰ-ছাগ বা মেৰ হ'ল এটা ভেড়া প্ৰজাতিৰ ছাগলী।

16 অধ্যায়

ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলে যীচুক পৰীক্ষা কৰা

1 ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলে যীচুক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু আকাশৰ পৰা কোনো এটা পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন তেওঁলোকক দেখুৱাবলৈ ক'লে। 2 যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “সন্ধিয়া হলে আপোনালোকে কয়, ‘বতৰ ফৰকাল হব, কিয়নো আকাশ খন ৰঙা হৈছে।’

3 ৰাতিপুৱা কয়, ‘আজি ডাৰুৱীয়া হব; কিয়নো আকাশ ৰঙা ও অন্ধকাৰ হৈছে।’ আপোনালোকে আকাশৰ অৱস্থাৰ পৰভেদ বিচাৰ কৰিব জানে, অথচ সময়ৰ চিন বুজিব নোৱাৰে। 4 এই যুগৰ পাপী আৰু ব্যভিচাৰী* লোক সকলে পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে। কিন্তু যোনাৰ চিনৰ বাহিৰে তেওঁলোকক আন একো চিন দেখুওৱা নহ'ব।” তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এৰি গুচি গ'ল।

ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলৰ শিক্ষালৈ সারধান

5 পাছত তেওঁৰ শিষ্য সকল সিপাৰলৈ আহিল, কিন্তু লগত পিঠা আনিবলৈ পাহৰি গ'ল। 6 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে শুনা! ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলৰ খমিৰৰ পৰা সারধানে থাকিবা।” 7 শিষ্য সকলে নিজৰ মাজত কোৱা-কুই কৰিলে, “আমি পিঠা অনা নাই কাৰণে তেওঁ এইদৰে ক'লে নেকি।” 8 এই কথা বুজিব পাৰি যীচুৱে ক'লে, “অল্লবিধাসী সকল, তোমালোকে নিজৰ মাজত পিঠা লৈ নহাৰ কাৰণে এই কথা কৈছোঁ বুলি কিয় আলোচনা কৰিছা?

9 তোমালোকে এতিয়াও বুজা নাই নে বা তোমালোকৰ মনতো পৰা নাই নে সেই পাঁচ হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে পাঁচটা পিঠাৰ কথা আৰু তাৰ পাছত কেইটা পাচি তোমালোকে তুলি লৈছিলো? 10 নাইবা সেই চাৰি হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে সাতটা পিঠাৰ কথা আৰু কেইটা পাচি তোমালোকে তুলি লৈছিলো?

11 মই যে তোমালোকক পিঠাৰ কথা কোৱা নাই, সেই বিষয়ে তোমালোকে কিয় বুজি পোৱা নাই? কিন্তু ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলৰ খমিৰৰ পৰা সারধান হবলৈহে কৈছোঁ।” 12 তেতিয়া শিষ্য সকলে বুজি পালে যে, তেওঁ পিঠাৰ খমিৰৰ পৰা তেওঁলোকক সারধান হবলৈ কোৱা নাই, কিন্তু ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলৰ শিক্ষাৰ পৰাহে সারধান হ'বৰ বাবে কৈছে।

যীচু অভিষিক্ত জন বুলি প্ৰকাশিত হোৱা

13 তাৰ পাছত যীচু যেতিয়া চীজাৰিয়া-ফিলিপীৰ অঞ্চললৈ গ'ল, তেতিয়া শিষ্য সকলক তেওঁ সূধিলে “মানুহৰ পুংৰ কোন”† এই বিষয়ে লোক সকলে কি বুলি কয়? 14 তেওঁলোকে ক'লে, “কোনো কোনোৱে কয় বাপ্তিস্ম দিওঁতা যোহন; কোনোৱে এলিয়া, আন কোনোৱে যিৰিমিয়া বা ডাৱবাদী সকলৰ এজন বুলি কয়।” 15 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সূধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ভাৱা?” 16 তেতিয়া চিমোন পিতৰে উত্তৰ দি কলে, “আপুনি সেই অভিষিক্ত জন অৰথা খ্ৰীষ্ট, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ পুংৰ।”

17 তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “বাৰ যোনাৰ পুংৰ চিমোন, তুমি ধন্য; কিয়নো তেজ আৰু মাংসই তোমাৰ আগত এই কথা প্ৰকাশ কৰা নাই, কিন্তু স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃয়েহে প্ৰকাশ কৰিলে। 18 ময়ো তোমাক কওঁ যে ‘তুমি পিতৰ অৰথা শিল’, আৰু এই শিলৰ ওপৰত মই মোৰ মণ্ডলী স্থাপন কৰিম, মৃত্যুৰ কোনো শক্তিৰেই ইয়াক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিব। 19 মই তোমাক স্বৰ্গৰাজ্যৰ চাবিবোৰ দিম, তাতে তুমি এই পৃথিৱীত যিহকে বান্ধিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো বান্ধি ৰখা হ'ব; আৰু তুমি পৃথিৱীত যিহকে মুকলি কৰিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো মুকলি হবলৈ দিয়া হ'ব।” 20 তেতিয়া যীচুৱে শিষ্য সকলক এই আজ্ঞা দিলে, তেওঁলোকে যাতে কাকো নকয় যে তেৱেই “খ্ৰীষ্ট, অৰথা অভিষিক্ত জন”।

যীচুৱে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে জনোৱা

21 সেই সময়ৰ পৰা যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক জনাবলৈ ধৰিলে যে, তেওঁ অৱশ্যেই যিৰুচালেমলৈ যাব লাগিব, আৰু তাত পৰিচাৰক, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ পৰা অনেক দুখভোগ পাই মৃত্যুভোগ কৰি তিন দিনৰ দিনা পুনৰায় উঠিব লাগিব। 22 তেতিয়া পিতৰে তেওঁক একাৰলৈ নি অনুযোগ কৰি ক'লে “হে প্ৰভু, ই আপোনাৰ পৰা দূৰ হওক! আপোনাৰ প্ৰতি কেতিয়াও এনে নঘটক।” 23 কিন্তু যীচুৱে পিতৰৰ ফালে ঘূৰি চাই তেওঁ ক'লে, “মোৰ আগৰ পৰা দূৰ হ চয়তান; তই মোৰ পথৰ বিঘিনি স্বৰূপ, তই ঈশ্বৰৰ কথা নাভাবি, মানুহৰ কথাহে ভাবিছ।”

24 তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰক আৰু নিজৰ স্বৰূচ তুলি লৈ, মোক অনুসৰণ কৰক। 25 কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন ৰক্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন হেৰুৱায়, তেওঁ সেই জীৱন পাব। 26 কাৰণ কোনো মানুহে গোটেই খন জগত পায়ো যদি নিজৰ জীৱনকে হানি কৰে, তেনেহলে তেওঁৰ কি লাভ? মানুহে নিজৰ প্ৰাণৰ সলনি কি দিব পাৰে? 27 কিয়নো মানুহৰ পুংৰই নিজৰ পিতৃৰ প্ৰত্যাপেৰে স্বৰ্গৰ দূত সকলক লগত লৈ আহিব। তেতিয়া তেওঁ প্ৰতিজনক নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে ফল দিব।” 28 মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান লোক ইয়াত থিয় হৈ আছে, যি সকলে মানুহৰ পুংৰক নিজৰ ৰাজ্যলৈ অহা নেদেখা পৰ্যন্ত মৃত্যুভোগ নকৰে।”

* 16 অধ্যায়:4 ঈশ্বৰক বিশ্বাস নকৰা লোক। † 16 অধ্যায়:13 মানুহৰ পুংৰ; যীচুৱে নিজৰ কাৰণে এই নাম ব্যৱহাৰ কৰিছিল। দানিয়েল 7: 13-14: মচীহ অৰ্থাৎ অভিষিক্ত জনাৰ কাৰণে এই নাম ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে যি নাম ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনোনীত সকলক উদ্ধাৰ কৰাৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। ‡ 16 অধ্যায়:18 পুৰণি অনুবাদত ‘নৰককুণ্ডৰ ঘাৰ’ লিখা আছে।

17 অধ্যায়

যীচুৰে অন্যৰূপ ধৰা

1 ছয় দিনৰ পাছত যীচুৰে পিতৰ, যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক লগত লৈ এটা ওখ পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠি গ'ল।
2 যীচুৰে তেওঁলোকৰ সন্মুখত অন্যৰূপ ধৰিলে; তেওঁৰ মুখ সূৰ্য্যৰ দৰে দীপ্তিমান আৰু বস্ৰৰ পোহৰৰ নিচিনা শুক্ৰ হৈ গ'ল।

3 তেতিয়া হঠাৎ মোচি আৰু এলিয়াই তেওঁলোকৰ কাষত উপস্থিত হৈ যীচুৰ লগত কথোপকথন কৰিলে।⁴ তাতে পিতৰে মাত লগাই যীচুক ক'লে, “পৰভু, ডালেই হৈছে যে, আমি ইয়াত আছোঁ। আপোনাৰ ইচ্ছা হ'লে, মই ইয়াত তিনিটা পঁজা সাজিম - এটা আপোনাৰ, এটা মোচিৰ আৰু এটা এলিয়াৰ কাৰণে।”

5 তেওঁ যেতিয়া কথা কৈ আছিল, সেই সময়ত এচপৰা উজ্জ্বল মেঘে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰিলে। সেই মেঘৰ পৰা এই বাণী শুনা গ'ল, “এওঁ মোৰ পিয় পুংৰ, এওঁত মই পৰম সন্তুষ্ট, এওঁৰ কথা শুনা।”⁶ এই কথা শুনি শিষ্য সকলে অতিশয় ভয় পাই মাটিত উৰুৰি খাই পৰিল।⁷ তেতিয়া যীচুৰে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, “উঠা, ভয় নকৰিবা।”⁸ তাৰ পাছত তেওঁলোকে চকু তুলি চাই যীচুৰ বাহিৰে আন কোনো দেখা নাপালে।

9 পাছত তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নামি আহি থাকোতে, যীচুৰে তেওঁলোকক আজ্ঞা দি ক'লে, “মানুহৰ পুংৰ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উত্থান নোহোৱা পৰ্যন্ত তোমালোকে এই দৰ্শনৰ কথা ককা নকবা।”¹⁰ তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগে বুলি বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কিয় কয়?”¹¹ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “এলিয়া অৱশ্যেই আহিব আৰু তেওঁ সকলো পুনঃস্থাপন কৰিব।¹² কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, এলিয়া ইতিমধ্যেই আহি গ'ল আৰু লোক সকলে তেওঁক চিনি নাপালে; লোক সকলে তেওঁৰ প্ৰতি যি ইচ্ছা তাকে কৰিলে। এইদৰে মানুহৰ পুংৰয়ে তেওঁলোকৰ হাতত দুখভোগ কৰিব লাগিব।”¹³ তেতিয়া শিষ্য সকলে বুজি পালে যে, তেওঁ বাপ্তিস্ম দিয়া যোহন*ৰ বিষয়ে তেওঁলোকক কৈ আছে।

যীচুৰে এজন অসুস্থ লৰাক সুস্থ কৰা

14 যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যেতিয়া লোক সকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, তেতিয়া এজন মানুহ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰ আগত আঁঠুকাটি ক'লে,¹⁵ “হে পৰভু, আপুনি মোৰ পুংৰলৈ দয়া কৰক। সি মূগী ৰোগত আৰ্হা হৈ বৰ কষ্ট পাই আছে। সি বাৰে বাৰে হয় জুই অথবা পানীত পৰি যায়।¹⁶ মই আপোনাৰ শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আনিছিলো, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক সুস্থ কৰিব নোৱাৰিলে।”

17 তেতিয়া যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোক অবিশ্বাসী আৰু অপথে যোৱা বংশ; আৰু কিমান কাল মই তোমালোকৰ লগে লগে থাকিম? কিমান দিন নো মই তোমালোকক সহিম? লৰাটিক মোৰ ওচৰলৈ আনা।”¹⁸ তেতিয়া যীচুৰে সেই ভূতৰ আত্মাক ডৰিয়াই দিয়াত, সি লৰাটোৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু সেই মুহূৰ্ত্তৰে পৰা ল'ৰাটো সুস্থ হ'ল।

19 তাৰ পাছত শিষ্য সকলে নিৰলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “আমি নো তাক কিয় খেদাব নোৱাৰিলো?”²⁰ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ অশ্ৰু-বিশ্বাসৰ কাৰণে; কিয়নো মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এটি সৰিয়হ গুটিৰ সমানো যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস থাকে, তেনেহলে এই পৰ্বতটোক যদি তোমালোকে কোৱা ‘ইয়াৰ পৰা তালৈ যা’ তেতিয়া ই যাব। তোমালোকৰ বাবে একোৱেই অসাধ্য নহব।²¹ পৰাৰ্থনা আৰু লয়োনৰ বিনে এই ধৰণৰ দুই আত্মা কোনোমতে বাহিৰ নহয়।”

নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে দ্বিতীয় বাৰ জনোৱা

22 পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল গালীল প্ৰদেশত থকা সময়ত যীচুৰে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “মানুহৰ পুংৰক লোক সকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হব।²³ লোক সকলে তেওঁক বধ কৰিব আৰু তিন দিনৰ দিনা তেওঁ পুনৰাই জীয়াই উঠিব।” এই কথা শুনি শিষ্য সকল অতি দুঃখিত হ'ল।

কৰ দিয়াৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

24 যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল কফৰনাহূমলৈ গ'ল। যি সকল কৰ সংগ্ৰহকাৰীয়ে আধলি †তোলে, তেওঁলোকে পিতৰৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “তোমালোকৰ গুৰুৱে আধলিটো ‡নিদিয়ে নে?”²⁵ তেওঁ ক'লে “দিয়ে।” ইয়াৰ পাছত পিতৰে ঘৰলৈ আহি কিবা কোৱাৰ আগেয়ে যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “চিনো, তোমাৰ মনত কি ভাব হয়? পৃথিৱীৰ ৰজা সকলে কোন লোকৰ পৰা কৰ বা মাচুল আদায় কৰে? নিজৰ দেশৰ লোক সকলৰ পৰা নে আন বিদেশী সকলৰ পৰা?”

26 পিতৰে ক'লে “বিদেশী সকলৰ পৰা”, যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “তেনেহ'লে নিজৰ দেশৰ লোক সকল কৰ দিয়াৰ পৰা মুক্ত।²⁷ তথাপি আমি যেন কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলৰ বিঘিনি নজন্মাও, এই কাৰণে তুমি সাগৰলৈ গৈ বৰশী বোৱা আৰু প্ৰথমে যি মাছ উঠিব সেইটোকে ধৰি মুখ মেলিলে এটকা ৰূপ*পাবা; সেইটো আনি, মোৰ আৰু তোমাৰ কাৰণে দিবলগীয়া কৰ তেওঁলোকক দিয়াগৈ।”

18 অধ্যায়

শ্বৰ্গৰাজ্যত শ্ৰেষ্ঠ কোন

* 17 অধ্যায়:13 অৰ্থাৎ যোহন বাপ্তিস্মিক † 17 অধ্যায়:24 আধলি- মূল বাইবেলত ‘চকেল’ লিখা আছে, ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল ‘ইহুদী সকলে ব্যবহাৰ কৰা মুদৰা।’
‡ 17 অধ্যায়:24 আধলি মুদৰা § 17 অধ্যায়:24 আধলিটো মুদৰা * 17 অধ্যায়:27 ৰূপ মুদা

1 সেই সময়ত শিম্ব্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “পৰভু, স্বৰ্গৰাজ্যত শ্ৰেষ্ঠ কোন?” 2 তেতিয়া যীচুৱে এটি শিশুক ওচৰলৈ মাতি আনি তেওঁলোকৰ মাজত থিয় কৰাই কলে, 3 “মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যদি তোমালোকে মন পৰিৱৰ্তন কৰি শিশু সকলৰ দৰে হব নোৱাৰা, তেনেহলে কোনেওমতেই স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰবেশ কৰিব নোৱাৰিব। 4 এতেকে যি কোনোৱে এই শিশুটিৰ দৰে নিজকে নম্ব কৰে, তেৱেই স্বৰ্গৰাজ্যত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। 5 আকৌ যি কোনোৱে এনে এটি শিশুক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে। 6 মোক বিশ্বাস কৰা এই নম্ব সকলৰ মাজৰ কোনোবা এজনক যদি কোনোৱে পাপৰ পথত লৈ যায়, তেনেহলে তেওঁক ডিঙিত এটা ডাঙৰ জাঁত বান্ধি বৰং সমুদ্ৰৰ গভীৰ পানীত ডুবাই দিয়াই তেওঁৰ পক্ষে ভাল হব।

7 হয়! বিঘিনিৰ সময়ৰ কাৰণে এই জগত; *কিয়নো বিঘিনিৰ সময় অৱশ্যেই আহিব। কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই বিঘিনি হয়, তেওঁৰ সন্তাপ হ'ব। 8 তোমালোকক পাপলৈ নিয়াৰ কাৰণ যদি তোমালোকৰ হাত বা ভৰি হয়, তেনেহলে তাক কাটি দূৰলৈ দলিয়াই পেলোৱা; দুই হাত বা দুই ভৰি লৈ অনন্ত জুইত পেলোৱা হোৱাতকৈ, কোণ্ডা বা খোৰা হৈ জীৱনত প্ৰবেশ কৰাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল। 9 তোমালোকৰ চকুৱে যদি তোমালোকক পাপৰ পথলৈ নিয়ে, তেনেহলে তাকো কাটি তোমালোকৰ পৰা দূৰলৈ দলিয়াই পেলোৱা; দুই চকু লৈ অনন্ত অগ্নিময় নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, বৰং কণা হৈ জীৱনত সোমোৱাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল।

10 সেয়ে সাৱধানে চলিবা; তোমালোকে এই সবু সকলৰ মাজৰ এজনকো হেয়জান নকৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, স্বৰ্গত তেওঁলোকৰ দূত সকলে মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃৰ মুখ সদায় যেন দেখা পায়। 11 কাৰণ যি হেৰাল, তাক বিচাৰি ৰক্ষা কৰিবলৈ মানুহৰ দূত আহিল।

12 তোমালোকে কি ভাবা? যদি কোনো এজন মানুহৰ এশটা মেৰ আছে আৰু তাৰ মাজৰ পৰা যদি এটা ডুল পথে গৈ হেৰাই যায়, তেতিয়া তেওঁ জনো নিৰান্ধকৈটা মেৰক পাহাৰৰ দাঁতিত এৰি থৈ হেৰোৱা মেৰটোক বিচাৰি নাযাব? 13 আৰু যদি হেৰোৱাটোক কেনেকৈ পায়, তেনেহলে মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে, ডুল পথে নোযোৱা সেই নিৰান্ধকৈটা মেৰতকৈ, যিটো হেৰাই গৈছিল সেই মেৰটোক ঘূৰাই পোৱাত তেওঁ অধিক আনন্দ কৰিব। 14 এইদৰে এই সবু সকলৰ মাজৰ এটিও নষ্ট হোৱাটো স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়ে ইচ্ছা নকৰে।

ক্ষমাৰ বিষয়ে শিক্ষা

15 কিন্তু তোমাৰ ডায়েৰাই যদি তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে, তেনেহলে তেওঁ অকলে থাকোতেই ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ দোষ দেখুৱাই দিয়া। তেওঁ যদি তোমাৰ কথা শুনে, তেনেহলে তুমি তোমাৰ ডায়েৰাক ঘূৰাই পাল। 16 কিন্তু যদি নুশনে, তেনেহলে দুই এজন ভাইক তোমাৰ লগত লৈ যোৱা, যাতে দুই বা তিনি জন সাক্ষীৰ কথাত প্ৰত্যেকটো বিষয় সত্য বুলি প্ৰমাণিত হয়। 17 যদি তেওঁ তেওঁলোকৰ কথাও নুশনে, তেনেহলে মণ্ডলীক জনাবা; মণ্ডলীৰ কথাও যদি নুশনে, তেনেহলে তেওঁ তোমাৰ ওচৰত অনা-ইহুদী আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলৰ দৰে হওক। 18 মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে পৃথিৱীত যিহকে বান্ধিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো বন্ধ কৰা হ'ব আৰু পৃথিৱীত যিহকে মুকলি কৰিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো মুকলি কৰা হ'ব। 19 পুনৰায় মই তোমালোকক কওঁ, পৃথিৱীত তোমালোকৰ দুজনৰ যদি প্ৰাৰ্থনীয় কোনো বিষয়ত এক মন হয়, তেনেহলে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকলৈ সেই বিষয় সিদ্ধ কৰা হ'ব 20 কিয়নো যি ঠাইত দুই বা তিনি জন মোৰ নামেৰে গোট খায়, সেই ঠাইত ময়ো তেওঁলোকৰ মাজত থাকোঁ।”

21 তেতিয়া পিতৃৰ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “হে পৰভু, মোৰ ভায়ে মোৰ অহিতে কিমান বাৰ পাপ কৰিলে মই তেওঁক ক্ষমা কৰিম? সাত বাৰলৈকে নে?” 22 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “সাত বাৰলৈকে বুলি মই তোমাক নকওঁ; কিন্তু সাত সত্তৰ গুণ বাৰ বুলিহে কওঁ। 23 স্বৰ্গৰাজ্যক এনেদৰে তুলনা দিয়া হয়; যেনেকৈ, এজন ৰজাই নিজৰ দাস সকলৰ ওচৰত হিচাব বিচাৰিলে। 24 যেতিয়া তেওঁ হিচাব ল'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁৰ আৰ্গলৈ এনে এজন দাসক অনা হ'ল যি জনৰ ৰজাৰ ওচৰত দহ হাজাৰ ৰূপৰা* ঋণ আছিল। 25 কিন্তু পৰিশোধ কৰিবলৈও তেওঁৰ ক্ষমতা নাছিল। তেতিয়া ৰজা জনে এই আদেশ দিলে যে, সেই লোক জনৰ সৈতে তেওঁৰ শ্ৰেণী, ল'ৰা-ছোৱালী আৰু তেওঁৰ সবুস্ব বিক্ৰী কৰি যেন ঋণ পৰিশোধ কৰা হয়। 26 তেতিয়া সেই দাসে মাটিত পৰি ৰজাৰ ভৰিত ধৰি ক'লে, ‘হে পৰভু, ধৈৰ্য ধৰক, মই আপোনাৰ আটাইখিনি ঋণ পৰিশোধ কৰিম।’ 27 তেতিয়া সেই ৰজা জনে মৰম কৰি সেই দাসক এৰি দিলে আৰু তাৰ ঋণও ক্ষমা কৰি দিলে। 28 পাছত সেই দাসে বাহিৰলৈ গৈ তেওঁৰ এজন সহকৰ্মীক দেখা পালে। তাৰ ওচৰত সেই সহকৰ্মী জনৰ পৰায় এশ মূদৰা† ঋণ আছিল। দাস জনে সেই সহকৰ্মী জনৰ ডিঙি চেপি ক'লে, ‘তই যি মূদৰা ধাৰে লৈছিলি, সেই মূদৰা এতিয়া পৰিশোধ কৰ’। 29 তেতিয়া তাৰ সহকৰ্মী জনে মাটিত পৰি কাকুতি-মিনতি কৰি ক'লে, ‘ধৈৰ্য ধৰছোন, মই তোৰ সকলো ধাৰ পৰিশোধ কৰিম’। 30 কিন্তু তেওঁ সম্মত নহ'লে। বৰং পৰিশোধ নকৰা পৰ্যন্ত তেওঁক বন্দীশালত বন্দী কৰি থলে। 31 তেতিয়া তেওঁৰ সহদাসৰে এই ঘটনা দেখি অতিশয় দুঃখিত হ'ল। সিহঁতে ৰজাৰ ওচৰলৈ গৈ যি যি ঘটিল, সেই সকলো বিষয় তেওঁক জনালে।

32 তেতিয়া ৰজাই সেই দাসক মাতি কলে, ‘দুষ্ট দাস! তই মোক কাকুতি-মিনতি কৰাত মই তোৰ সকলো ধাৰ ক্ষমা কৰিলোঁ 33 তেনেহলে মই যেনেকৈ তোকে দয়া কৰিছিলোঁ, তয়ো তেনেকৈ তোৰ সহদাসক দয়া কৰা উচিত নাছিল নে?’

34 তেতিয়া ৰজাৰ খং উঠিল আৰু দিবলগীয়া আটাইখিনি ঋণ পৰিশোধ নকৰা পৰ্যন্ত দাস জনক যাতনাকাৰীৰ হাতত শোধাই দিলে।

35 ঠিক সেইদৰে তোমালোক প্ৰতিজনে যদি তোমালোকৰ ভাইক অগ্ৰৰেৰে সৈতে ক্ষমা নকৰা, তেনেহলে মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়েও তোমালোকক এইদৰে কৰিব।”

* 18 অধ্যায়:7 1যো 2:15-17 † 18 অধ্যায়:24 ৰূপৰ মূল বাইবেলত ‘টেলেণ্ড’ লিখা আছে; ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল এজন লোকৰ পোন্ধৰ বছৰৰ পাকি-ৰমীকৰ সমান

‡ 18 অধ্যায়:28 মূদৰা দীনৰ

19 অধ্যায়

ত্যাগ-পংৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

1 এইবোৰ কথা কোৱাৰ অন্তত যীচু গালীল প্ৰদেশৰ পৰা যৰূদনৰ সিপাৰে থকা যিহূদীয়াৰ সীমালৈ আহিল। 2 মানুহৰ বৃহা দল এটাও তেওঁৰ পাছে পাছে আহিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁ সেই লোক সকলক সুস্থ কৰিলে।

3 সেই সময়ত কেইজনমান ফৰীচীয়ে আহি যীচুক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে সুধিলে, “কোনো লোকৰ পক্ষে যি কোনো কাৰণত পল্লীক ত্যাগ কৰাটো বিধান সম্মত হয় নে?” 4 তাতে যীচুৱে উত্তৰ দি ক’লে, “আৰম্ভণীতে সৃষ্টিকৰ্তাই যে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি স্ৰজন কৰিলে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানো পঢ়া নাই?” 5 তাৰ পাছত ঈশ্বৰে আকৌ কৈছিল, ‘এই হেতুকে মানুহে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি, নিজৰ স্ত্ৰীত আসক্ত হৈ এক দেহ হ’ব?’† 6 তেওঁলোক এতিয়া দুজন নহয়, কিন্তু দুয়ো এক দেহ হ’ল। এতেকে ঈশ্বৰে যি জনক একেলগে যোগ কৰিছে, মানুহে তেওঁক বিয়োগ নকৰক।”

7 তেতিয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে মোচিয়ে কিয় ত্যাগ-পংৰ দি ভাৰ্যাক এৰিবলৈ আজ্ঞা দিছে?” 8 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “আপোনালোকৰ কঠোৰ মনৰ কাৰণে মোচিয়ে নিজৰ ভাৰ্যাক ত্যাগ কৰিবলৈ আপোনালোকক আজ্ঞা দিছে; আৰম্ভণীতে কিন্তু এনেকুৱা নাছিল। 9 সেয়ে, মই আপোনালোকক কওঁ, যদি কোনো মানুহে ব্যভিচারৰ বাহিৰে আন কোনো কাৰণত ভাৰ্যাক ত্যাগ কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনেহলে সেই জনে ব্যভিচার কৰে আৰু কোনোৱে যদি পৰিত্যক্ত হোৱা সেই ভাৰ্যাক বিয়া কৰায়, তেনেহলে তেওঁ ব্যভিচার কৰে।”

10 তেতিয়া শিষ্য সকলে যীচুক ক’লে, “যদি নিজৰ ভাৰ্যাক সৈতে এজন পুৰুষৰ সম্পৰ্ক এনেকুৱাই হয়, তেনেহলে বিয়া নকৰোঁৱাই ভাল।” 11 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “সকলোৱে এই শিক্ষা মানি লব নোৱাৰে, কেৱল যি সকলক সেই ক্ষমতা দিয়া হৈছে, তেওঁলোকেহে এই বিষয় মানি লব পাৰে। 12 কোনোৱে মাকৰ গৰ্ভৰ পৰাই নপুংসক হৈ জন্ম পাইছে; আন কাৰোবাক মানুহেই নপুংসক কৰিছে; পুংৰ এনে কোনো কোনো লোক আছে যি সকলে স্বৰ্গৰাজ্যৰ কাৰণে নিজকে নিজে নপুংসক কৰিছে। যি জনে এই শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে, তেওঁ গ্ৰহণ কৰক।”

শিশু সকলক আশীৰ্বাদ কৰা

13 তাৰ পাছত লোক সকলে সৰু সৰু ল’ৰা ছোৱালীবোৰক যীচুৰ কাষলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰে; কিন্তু যীচুৰ শিষ্য সকলে তেওঁলোকক ডৰিয়াব ধৰিলে। 14 তেতিয়া যীচুৱে ক’লে, “শিশুবোৰক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য এওঁলোকৰ নিচিনা লোক সকলৰ বাবেহে।” 15 ইয়াৰ পাছত তেওঁ শিশু সকলৰ ওপৰত নিজৰ হাত ৰাখিলে। পাছত সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁ আতৰি গ’ল।

ধন-সম্পত্তি আৰু অনন্ত জীৱনৰ বিষয়ে শিক্ষা

16 এদিন এজন যুৱকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “হে গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবৰ কাৰণে মই কি সঁচা কৰম কৰিব লাগিব?” 17 যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “সঁচা কৰম কি, এই বিষয়ে তুমি মোক কিয় সুধিছা? সঁচা মাংৰ এজনেই আছে। যদি তুমি সেই অনন্ত জীৱনত সোমাবলৈ ইচ্ছা কৰা, তেনেহলে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা।”

18 মানুহ জনে তেওঁক সুধিলে, “কোনবোৰ আজ্ঞা?” যীচুৱে ক’লে, “নৰ-বধ নকৰিবা; ব্যভিচার নকৰিবা; চুৰ নকৰিবা; 19 মিছা সাক্ষ্য নিদিবা; নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সম্মান কৰা; আৰু তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবা।”

20 সেই যুৱক জনে তেতিয়া তেওঁক ক’লে, “মইতো এই সকলোবোৰ পালন কৰি আহিছোঁ; এতিয়া মোৰ কি কৰিবলৈ বাকী আছে?” 21 যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “যদি তুমি নিখুঁত হ’বলৈ ইচ্ছা কৰা, তেনেহলে যোৱা; তোমাৰ সবুস্ব বেচা আৰু দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰা, তাতে স্বৰ্গত তোমাৰ ধন হ’ব। তাৰ পাছত আহা, মোৰ অনুকাৰী হোৱা।” 22 এই কথা শুনি যুৱক জন অতি দুঃখিত হৈ গুচি গ’ল; কিয়নো তেওঁৰ বহুত ধন-সম্পত্তি আছিল।

23 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক’লে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, ধনী লোকৰ বাবে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰবেশ কৰা কঠিন। 24 পুনৰায় মই তোমালোকক কওঁ, ধনী ব্যক্তিৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমোৱাতকৈ বৰং বেজীৰ বিদ্যায়োদি উট সোমোৱা উজু।”

25 এই কথা শুনি শিষ্য সকলে অতিশয় বিস্মিত হৈ ক’লে, “তেনেহলে পৰিৎৰাণ পোৱা কাৰ সম্ভৱ?” 26 যীচুৱে তেওঁলোকলৈ চাই ক’লে, “ই মানুহৰ পক্ষে অসম্ভৱ ঠিকেই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পক্ষে সকলো সম্ভৱ।” 27 তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “চাওক, আমি সকলোকে এৰি আপোনাৰ পাছত আহিছোঁ, তেনেহলে আমি পাম নে?” 28 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মই সঁচাকৈ তোমালোকক কওঁ, তোমালোক যি সকল মোৰ অনুগামী হ’লা, নতুন সৃষ্টিৰ সময়ত যেতিয়া মানুহৰ পুংৰ নিজৰ প্ৰতাপেৰে সিংহাসনত বহিব, তেতিয়া তোমালোকেও বাৰ খন সিংহাসনত বহিবা আৰু ইশ্বায়েলৰ বাৰ ফৈদৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবা। 29 যি কোনোৱে মোৰ নামৰ কাৰণে নিজৰ ঘৰ, ভাই, ভনী, পিতৃ, মাতৃ, সন্তান, বা মাটিকে এৰে, তেওঁ তাৰ এশ গুণ বেচি পাব আৰু অনন্ত জীৱনৰো অধিকাৰী হ’ব। 30 যি সকল এতিয়া প্ৰথমত আছে, তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেক পাছ হ’ব, আৰু যি সকল শেষত আছে, তেওঁলোকৰ মাজৰ বহু লোক আগ হ’ব।”

20 অধ্যায়

বনুৱা সকলৰ দৃষ্টান্ত

* 19 অধ্যায়:4 আদি 1:27, 5:2 † 19 অধ্যায়:5 আদি:2: 24

1 “স্বৰ্গৰাজ্য এজন গৰাকীৰ নিচিনা। তেওঁ এদিন নিজৰ দৰাক্ষাবাৰীৰ কামৰ বাবে অতি ৰাতিপুৱাতে বনুৱা সকলক বিচাৰি ওলাই গ’ল। 2 তেওঁ এক এক দীনাৰ দিবলৈ বনুৱা সকলক সৈতে বন্দবস্ত কৰি সিহঁতক দৰাক্ষাবাৰীলৈ পঠাই দিলে। 3 প্ৰায় নটা বজাত তেওঁ আকৌ ওলাই গ’ল আৰু আন কিছুমান বনুৱাক বজাৰত তেতিয়াও থিয় হৈ থকা দেখি তেওঁ সিহঁতক ক’লে, 4 ‘তোমালোকেও মোৰ দৰাক্ষাবাৰীলৈ কাম কৰিবলৈ যোৱা। তোমালোককো মই উচিত মজুৰী দিম।’ তেতিয়া সিহঁতেও কাম কৰিবলৈ গ’ল।

5 আকৌ প্ৰায় বাৰটা আৰু তাৰ পাছত তিনিটা বজাত তেওঁ ওলাই গৈ, সেই একেদৰেই কৰিলে। 6 পূণৰ প্ৰায় পাঁচ মান বজাত তেওঁ ওলাই গৈ আন কেইজনমান বনুৱাক থিয় হৈ থকা দেখি সিহঁতক সুধিলে, ‘তোমালোকে একো কাম নকৰকৈ গোটেই দিনতো ইয়াত কিয় থিয় হৈ আছা? 7 সিহঁতে তেওঁক ক’লে, ‘কোনেও আমাক কামত লগোৱা নাই।’ তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক ক’লে, ‘তোমালোকো মোৰ দৰাক্ষাবাৰীৰ কামলৈ যোৱা।’ 8 পাছত গধূলি সময়ত, সেই দৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকীয়ে নিজৰ কৰ্মচাৰীক ক’লে, ‘বনুৱা সকলক মাতি শেষৰ জনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি, প্ৰথম জনলৈকে প্ৰত্যেককে মজুৰী দিয়া।’ 9 পাঁচ মান বজাত যি সকলক বনুৱাক কামত লগোৱা হৈছিল, সিহঁতে আহি এক দীনাৰকোঁপালে। 10 তাতে যি সকল বনুৱাক প্ৰথমে কামত লগোৱা হৈছিল, সিহঁতে বেচিকৈ মজুৰী পাব বুলি মনে মনে ডাৰিলে; কিন্তু সিহঁতেও এক এক দীনাৰহে পালে। 11 সিহঁতে নিজৰ মজুৰী পোৱাৰ পাছত গৰাকীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰি ক’লে, 12 “আমি গোটেই দিনটো ৰ’দৰ তাপত কাম কৰিলোঁ; কিন্তু এই শেষত অহা বনুৱা সকলে মাংৰ এফটা কাম কৰিছে, তথাপি আপুনি সিহঁতক আমাৰ সমানেই দিলে।” 13 তেতিয়া গৰাকীয়ে সিহঁতৰ মাজৰ এজনক উত্তৰ দিলে, “বন্ধু, মই তোমালোকৰ ওপৰত একো অন্যায় কৰা নাই; তোমালোকে জানো মোৰ লগত এক দীনাৰত কাম কৰিবলৈ বন্দবস্ত কৰা নাছিলো? 14 তোমালোকক যিমান দিছোঁ, এই শেষৰ কেইজনকো সিমান দিবলৈ মোৰ ইচ্ছা; নিজৰ পাবলগীয়াখিনি লৈ তোমালোক গুচি যোৱা। 15 যিবোৰ মোৰ নিজৰ বস্তু, সেইবোৰ মই নিজৰ ইচ্ছামতে ব্যৱহাৰ কৰাৰ অধিকাৰ জানো মোৰ নাই? নে মই উত্তম কৰ্ম কৰা বাবে তোমালোকৰ চকু পুৰিছে? 16 এইদৰে পাছ হোৱা সকল আগ হ’ব আৰু আগ হোৱা সকল পাছ হ’ব।”

নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে তৃতীয় বাৰ জনোৱা

17 তাৰ পাছত যীচু যিৰূচালেমলৈ যোৱাৰ পথত, বাৰ জন শিষ্যক একাষৰীয়া কৰি মাতি নি ক’লে, 18 “চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ গৈ আছোঁ; তাত মানুহৰ পুংৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হ’ব; তাতে তেওঁলোকে তেওঁক দোষী কৰি প্ৰাণদণ্ডৰ আড্ডা দিব; 19 তেওঁলোকে তেওঁক বিদ্ৰূপ কৰিবৰ কাৰণে চাবুকেৰে কোৱাবলৈ আৰু ক্ৰুচত দিবলৈ অনা-ইহুদী সকলৰ হাতত শোধাই দিব; কিন্তু তিন দিনৰ দিনা তেওঁক তোলা হ’ব।”

চিৰদিয়ৰ দুজন পুংৰৰ মাকৰ নিবেদন

20 তাৰ পাছত চিৰদিয়ৰ পুতেক দুজনক সিহঁতৰ মাকে লগত লৈ যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু প্ৰৰণিপাত কৰি তেওঁৰ ওচৰত যাচনা কৰিলে। 21 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক সুধিলে “তুমি কি বিচাৰি আহিছা?” তেওঁ যীচুক ক’লে, “আপুনি এই আদেশ দিয়ক যেন আপোনাৰ ৰাজ্যত মোৰ এই দুটা পুংৰৰ এটাই আপোনাৰ সোঁ হাতে, আনটোৱে বাওঁহাতে বহিবলৈ পায়।”

22 যীচুৱে উত্তৰ দি ক’লে, “তোমালোকে কি খুজিছা, সেই বিষয়ে নাজানা। মই যি পাংৰত পান কৰিবলৈ গৈছোঁ, তোমালোকে সেই পাংৰত পান কৰিব পাৰিবা নে?” তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে ‘পাৰিম’। 23 তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে মোৰ পান-পাংৰত পান কৰিবা হয়, কিন্তু মোৰ সোঁ হাতে আৰু বাওঁহাতে বহিবলৈ দিবৰ বাবে মোৰ ক্ষমতা নাই। মোৰ পিতৃয়ে যি লোক সকলৰ কাৰণে ইয়াক যুগুত কৰি ৰাখিছে, তেওঁলোককহে দিয়া হ’ব।” 24 এই কথা শুনি আন দহ জন শিষ্যই এই দুজন ভাই-ককায়েকৰ প্ৰতি অসন্তুষ্ট হ’ল।

25 তেতিয়া যীচুৱে শিষ্য সকলক মাতি ক’লে, “তোমালোকে এই কথা জানা যে, অনা-ইহুদী সকলৰ শাসনকৰ্তা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে, আৰু নেতা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ষমতা চলায়। 26 তোমালোকৰ মাজত তেনে হোৱা উচিত নহয়; তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে মহান হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱাকাৰী হওক। 27 যি কোনোৱে তোমালোকৰ মাজত প্ৰথম হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ দাস হওক, 28 মানুহৰ পুংৰই সেৱা-শুশ্ৰূষা পাবলৈ নহয়, কিন্তু সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ আৰু অনেকৰ মৃত্তিৰ মূল্যৰ অৰ্থে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈহে আহিল।”

দুজন অন্ধক চকু দিয়া

29 পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিৰীহো নগৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, অনেক লোক যীচুৰ পাছে পাছে গ’ল। 30 তাতে বাটৰ কাষত দুজন অন্ধ বহি আছিল; যীচু সেই বাটেদি যোৱা শুনি সিহঁতে চিঞৰি চিঞৰি কবলৈ ধৰিলে, “হে দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান আমাক দয়া কৰক।” 31 কিন্তু সিহঁতক মনে মনে থাকিবলৈ লোক সকলে ডৰিয়ালে; কিন্তু সিহঁতে তেতিয়া পুনৰ বৰকৈ চিঞৰিহে ক’লে, “হে প্ৰভু, দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, আমাক দয়া কৰক।”

32 তেতিয়া যীচু থমকি ৰ’ল আৰু সিহঁতক মাতি সুধিলে, “তোমালোকে কি বিচাৰা? মই তোমালোকৰ কাৰণে কি কৰিম?” 33 সিহঁতে যীচুক ক’লে, “হে প্ৰভু, আমাৰ চকু মুকলি কৰক।” 34 তেতিয়া সিহঁতলৈ মৰম লাগি যীচুৱে সিহঁতৰ চকু চুলে; তেতিয়াই সিহঁতে দেখা পালে আৰু তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল।

21 অধ্যায়

যীচুৰ যিৰূচালেমলৈ জয়-যাংৰা

* 20 অধ্যায়:2 এক দীনা - এদিনৰ মজুৰী † 20 অধ্যায়:9 দীনাৰ বা এক দিনৰ মজুৰী ‡ 20 অধ্যায়:10 এদিনৰ মজুৰী

1 যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিৰূচালেমৰ ওচৰৰ জৈতুন পৰ্বতৰ বোফগী গাওঁলৈ আহিল, তেতিয়া যীচুৱে দুজন শিষ্যক এই কথা কৈ পঠিয়ালে, ² “তোমালোক সন্মুখৰ গাওঁখন লৈ যোৱা; তাতে বান্ধি থোৱা গাধ এজনী পোৱালিয়ে সৈতে পাবা; সেই দুটা মোৰ বাবে খুলি আনগৈ। ³ যদি তোমালোকক কোনোবাই কিবা কয়, তেনেহলে তোমালোকে কবা, “প্ৰভুৰ এই দুটাৰ প্ৰয়োজন আছে, তাতে তেওঁ লগে লগেই তোমাক দি পঠাব।”

4 যি কন ডাৰবাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, এইটো সম্পূৰ্ণ হওক,

5 “তোমালোকে চিয়োন-জীয়াৰীক কোৱা,
চোৱা, তোমাৰ ৰজা তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে,
তেওঁ নম্বৰ হৈ, গাধৰ ওপৰত বহি,
অৰ্থাৎ গাধ পোৱালিৰ ওপৰত উঠি।”

6 সেই কন সিদ্ধ হবলৈ এয়ে ঘটিল; তেতিয়া শিষ্য সকল গ'ল আৰু যীচুৱে দিয়া আদেশ অনুসৰি কৰিলে, ⁷ গাধজনী আৰু পোৱালিটো আনিলে, আৰু সিহঁতৰ পিঠিত তেওঁলোকৰ কাপোৰ পাৰি দিলে; তাৰ পাছত তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল। ⁸ তেতিয়া লোক সকলৰ অধিক ভাগে নিজৰ নিজৰ কাপোৰ বাটত পাৰি দিলে; আৰু কিছুমান লোকে গছৰ ডালবোৰকে কাটি আনি বাটত পাৰি দিলে;

9 আৰু তেওঁৰ আগে-পাছে যোৱা লোক সকলে ৰিঙিয়াই ক'লে,

“হোচানা! হোচানা*! দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান।
যি জন প্ৰভুৰ নামেৰে আহিছে, তেওঁ ধন্য;
উৰ্দ্ধলোকত জয়ধ্বনি হওক!”

10 যেতিয়া যীচু যিৰূচালেমত প্ৰবেশ কৰিলে, তেতিয়া লোক সকলে পুণৰ উদ্‌যুক্তিত হৈ কব ধৰিলে “এই জন কোন?”
11 তাতে লোক সকলে ক'লে, “এওঁ গালীল প্ৰদেশৰ নাচৰতৰ পৰা অহা ডাৰবাদী যীচু।”

12 পাছত যীচু ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত সোমাল, তাত যি সকলে মন্দিৰৰ ভিতৰত বেচা-কিনা কৰে, তেওঁলোকক বাহিৰ কৰিলে আৰু ধন সলোৱা সকলৰ মেজ আৰু কপৌ বেচাবোৰৰ আসনবোৰ লুটিয়াই পেলালে। ¹³ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এইটো লিখা আছে, ‘মোৰ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ কোৱা হ'ব’, কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহা কৰিছা।” ¹⁴ তেতিয়া অন্ধ আৰু খোৱা সকল সেই মন্দিৰলৈ আহিল আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।

15 কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁ কৰা আচৰিত কৰ্মবোৰ দেখি আৰু যেতিয়া ল'ৰাবোৰে মন্দিৰত চিঞৰি “জয়! জয়! দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান”, বুলি কোৱা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক ক্ষোভিত হ'ল। ¹⁶ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, “লোক সকলে কি কৈছে তুমি শুনিছা নে?” যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “হয়! আপোনালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই নে, ‘তুমি শিশু আৰু কেচুৱাবোৰৰ মুখৰ পৰা স্তুতি সম্পূৰ্ণ কৰিলা?’” ¹⁷ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক এৰি নগৰৰ পৰা ওলাই বৈথনিয়া গাঁৱলৈ গ'ল আৰু ৰাতিতো তাতেই থাকিল।

ফলহীন ডিমৰু গছক শাও দিয়া

18 ৰাতিপুৱা নগৰলৈ ঘূৰি আহোতে তেওঁৰ ডোক লাগিল। ¹⁹ এনেতে বাটৰ কাষত এজোপা ডিমৰু গছ দেখা পালে আৰু তেওঁ ওচৰলৈ গ'ল, কিন্তু পাতৰ বাহিৰে একো নোপোৱাত, তেওঁ ক'লে, “এতিয়াৰ পৰা এই গছত কোনো কালে ফল নধৰক”। লগে লগেই সেই ডিমৰু জোপা শুকাই গ'ল।

20 যেতিয়া শিষ্য সকলে সেই গছজোপাৰ অৱস্থা দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁলোকে বিস্ময় মানি ক'লে, “এই ডিমৰু গছজোপা অকস্মাৎ কেনেকৈ শুকাই গ'ল?” ²¹ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে যদি সন্দেহ নকৰি বিশ্বাস কৰা, তেনেহলে কেৱল ডিমৰু গছকে এইদৰে কৰিব পাৰিবা এনে নহয়; কিন্তু এই পৰ্বতটোক যদি কোৱা, ইয়াৰ পৰা উঠি সাগৰত পৰ গৈ, তেতিয়া সিও হ'ব। ²² তোমালোকে প্ৰাৰ্থনাৰে বিশ্বাস কৰি যি যি যোজা সকলোকে পাবা।”

যীচুৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

23 যীচু মন্দিৰলৈ আহি উপদেশ দি থকাৰ সময়ত, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “তুমি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছা? এই অধিকাৰ তোমাক কোনে দিলে?” ²⁴ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “ময়ো আপোনালোকক এই কথা সুধো; যদি আপোনালোকে মোক কয়, তেনেহলে ময়ো কি অধিকাৰে এইবোৰ কৰিছোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকক কম। কওকচোন-

25 বাস্তব দিওঁতা যোহন- তেওঁ কৰ পৰা আহিছে? স্বৰ্গৰাজ্যৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা?” তাতে তেওঁলোকে পৰম্পৰে আলোচনা কৰি ক'লে, “আমি যদি কওঁ স্বৰ্গৰ পৰা, তেওঁ আমাক ক'ব, তেনেহলে কিয় তেওঁ বিশ্বাস নকৰিলা? ²⁶ কিন্তু আমি যদি কওঁ ‘মানুহৰ পৰা’, তেনেহলে লোক সকললৈ আমাৰ ভয় লাগে; কিয়নো সকলোৱে যোহনক ডাৰবাদী বুলি মানে।” ²⁷ পাছত তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, “আমি নাজানো।” তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে কি অধিকাৰে মই এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ময়ো আপোনালোকক নকওঁ।”

দুজন পুংৰৰ দৃষ্টান্ত

* 21 অধ্যায়:9 হোচানা ইশ্বী ডায়াৰ পৰা অহা অৰামাইক শব্দ; ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল ‘এতিয়াই বক্ষা কৰা’

28 “কিন্তু আপোনালোকে কি ভাবে? এজন মানুহৰ দুজন পুতেক আছিল; তেওঁ প্ৰথম জনৰ ওচৰলৈ গৈ ক’লে, ‘বোপা তুমি আজি দৰাক্ষাবাৰীত কাম কৰা’গে।’ 29 তাতে সি পিতাকক উত্তৰ দিলে, ‘মই নাযাওঁ; কিন্তু পাছত মনত অনুশোচনা কৰি গ’ল।’ 30 দ্বিতীয় জনৰ ওচৰলৈকো গৈ, সেই একে কথাকে ক’লে। তাতে তেওঁ উত্তৰ দিলে, ‘মই যাম পিতা’; কিন্তু তেওঁ নগ’ল।’ 31 এই দুয়োজনৰ মাজত পিতাকৰ ইচ্ছা কোন জনে পালন কৰিলে?’ তেওঁলোকে ক’লে, ‘প্ৰথম জনে।’ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, ‘মই আপোনালোকক সঁচাকৈ কওঁ, কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু বেশ্যাবোৰে আপোনালোকৰ আগেয়ে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব।’ 32 কিয়নো যোহন আপোনালোকৰ ওচৰলৈ ধাৰ্মিকতাৰ পথেৰে আহিল, তথাপি আপোনালোকে তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলে; কিন্তু কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু বেশ্যাবোৰে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে; আপোনালোকে এইবাব দেখিও, পাছত বিশ্বাস কৰিবলৈকো অনুতাপ নকৰিলে।”

কেইজনমান বিশ্বাসঘাতক খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

33 “আৰু এটা দৃষ্টান্ত শুনক। এজন মানুহ আছিল; তেওঁ এখন দৰাক্ষাবাৰী পাতিলে, আৰু তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দি, তাৰ মাজত পেৰাশাল পাতিলে। তাৰ পাছত টঙি সাজিলে, আৰু খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি, তেওঁ আন দেশলৈ গ’ল। 34 যেতিয়া দৰাক্ষাশুটি চপোৱাৰ বতৰ ওচৰ হ’ল, তেওঁ নিজৰ গুটি পাৰলৈ, খেতিয়ক সকলৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ দাসবোৰক পঠাই দিলে। 35 কিন্তু দৰাক্ষাবাৰীৰ খেতিয়ক সকলে তেওঁৰ দাসবোৰক ধৰিলে; এজনক কোবালে, এজনক বধ কৰিলে, এজনক শিল দলিয়াই মাৰিলে। 36 পুনৰায় তেওঁ আগতকৈ অধিক দাস পঠালে; তাতে সিহঁতকো সেই একেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে। 37 পাছত দৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকীয়ে ‘পুংৰক আদৰ কৰিব বুলি’, সিহঁতৰ ওচৰলৈ পঠালে। 38 কিন্তু খেতিয়ক সকলে পুংৰক দেখি, পৰস্পৰে ক’লে, ‘এওঁৱেই উত্তৰাধিকাৰী; আহা, আমি এওঁক বধ কৰোঁহক, তাতে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হ’ব।’ 39 এই বুলি সিহঁতে তেওঁক ধৰি, দৰাক্ষাবাৰীৰ বাহিৰলৈ নি বধ কৰিলে।

40 এনে স্থলত সেই দৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকী জন আছিল, সেই খেতিয়ক সকলক কি কৰিব?’ 41 লোক সকলে তেওঁক ক’লে, “তেওঁ সেই দূৰ্ভজনবোৰক নিষ্ঠুৰভাবে সংহাৰ কৰিব, আৰু যি সকলে বতৰত ফলবোৰ শোধাই দিব, এনে আন খেতিয়ক সকলৰ হাতত সেই দৰাক্ষাবাৰী গতাই দিব।”

42 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “এই শাস্ত্ৰীয় বচন আপোনালোকে পঢ়া নাই নে, ‘ঘৰ-সজা সকলে যি শিল অগ্ৰাশ্য কৰিলে, সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ’ল; এয়ে প্ৰভুৰ পৰা হ’ল, আৰু আমাৰ দেখাত আচৰিত?’

43 এই হেতুকে মই আপোনালোকক কওঁ, আপোনালোকৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নিয়া হ’ব, আৰু তাৰ ফল উাপন্ন কৰা জাতিক দিয়া হ’ব। 44 এই শিলৰ ওপৰত যি কোনো পৰিব, তেওঁ ডোখৰ-ডোখৰকৈ ভাগি যাব; কিন্তু যাৰ ওপৰত এই শিল পৰিব, তেওঁক ধূলিৰ দৰে উৰুৱাই পেলাব।”

45 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে তেওঁৰ এই দৃষ্টান্তবোৰ শুনি, তেওঁ যে তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছে এই কথা বুজি পালে। 46 কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিবলৈ ছল বিচাৰিলে, কাৰণ লোক সকলক ভয় কৰিলে; কিয়নো লোক সকলে তেওঁক ভাববাদী বুলি মানিছিল।

22 অধ্যায়

বিয়াৰ ভোজৰ দৃষ্টান্ত

1 যীচুৱে উত্তৰ দিলে, আৰু দৃষ্টান্তৰে তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি ক’লে যে, 2 “স্বৰ্গৰাজ্যৰ তুলনা এনে এজন ৰজাৰ লগত দিয়া যায়, যি জনে তেওঁৰ পুতেকৰ বিয়াৰ ভোজ পাতি, 3 এই ভোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ তেওঁৰ দাসবোৰক পঠাই দিলে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত সকল আহিবলৈ মন নকৰিলে। 4 পুনৰায় তেওঁ আন দাসবোৰক এই আদেশ দি পঠালে, ‘যি সকলক নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছে তেওঁলোকক কোৱা’গে; চোৱা, মই ভোজ যুগুত কৰিলোঁ। মোৰ বলধ আদি হস্তপুণ্ড পশু মৰা হৈছে, আৰু সকলো সম্পূৰ্ণ হ’ল; তোমালোকে বিয়াৰ ভোজলৈ আহা।’ 5 কিন্তু তেওঁলোকে অৱহেলা কৰি কোনোৱে নিজৰ খেতিলৈ আৰু কোনোৱে নিজৰ বেয়া-বেপাৰলৈ ওলাই গ’ল। 6 আৰু অৱশিষ্টবোৰে তেওঁৰ সেই দাসবোৰক ধৰি, অপমান কৰি বধ কৰিলে। 7 তাতে ৰজাৰ খং উঠি, তেওঁৰ সৈন্য সকলক পঠিয়াই, সেই নৰবৰীবোৰক সংহাৰ কৰি, সিহঁতৰ নগৰ খন পুৰি পেলালে। 8 তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰক ক’লে, ‘বিয়াৰ ভোজ যুগুত হৈ আছে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত সকল যোগ্য নাছিল; 9 এই কাৰণে তোমালোকে ৰাজপথৰ চাৰিআলিলৈ গৈ যিমান মানুহ পোৱা, সেই আটাই লোককে বিয়াৰ উাসৰলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰা’গে।’ 10 তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰে বাটলৈ ওলাই গৈ, ভাল-বেয়া যিমান মানুহ পালে, সেই সকলোকে গোটাই আনিলে; তাতে আলহী সকলৰ বিয়া-ঘৰ ভৰি পৰিল।

11 কিন্তু ৰজাই আলহী সকলক চাবলৈ ভিতৰলৈ আহোতে বিয়াৰ কাপোৰ নিপিদ্ধা এজন মানুহ দেখি সুধিলে, 12 ‘হে মিত্ৰ, বিয়াৰ কাপোৰ নোহোৱাকৈ তুমি আহি ইয়াত কেনেকৈ সোমাল?’ তেতিয়া তেওঁ অবাৰ হ’ল; 13 তাতে ৰজাই তেওঁৰ দাস সকলক মাতি ক’লে, ‘ইয়াক হাত-ভৰি বান্ধি, বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলাই দিয়া; তাতে শব্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ’ব।’ 14 কিয়নো নিমন্ত্ৰিত লোক অনেক, কিন্তু মনোনীত লোক তাকৰ।”

চীজাৰক কৰ বিয়াৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

15 তার পাছত ফৰীচী সকল গ'ল, আৰু কেনেকৈ যীচুক নিজে কোৱা কথাত তেওঁলোকে বন্দী কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে পৰিকল্পনা কৰিব ধৰিলে। 16 এনে মনংৰণা কৰি, তেওঁলোকে হেৰোদীয়া মানুহৰ সৈতে তেওঁলোকৰ শিষ্য সকলক যীচুৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে। তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, “হে গুৰু, আপুনি সত্য, আৰু সত্যৰূপে ঈশ্বৰৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিছে, আপুনি কোনো ব্যক্তিৰ মতামতক ভয় নকৰে; এই কাৰণে কোনো লোকৰ সৈতে আপুনি পক্ষপাত নকৰে। 17 গতিকে আমাক কওকচোন, ‘চীজাৰক কৰ দিয়া বিধান সম্মত হয় নে নহয়?’ এই বিষয়ে আপুনি কি ভাবে, চীজাৰক কৰ দিব পায় নে নাপায়?”

18 যীচুৱে তেওঁলোকৰ দুষ্টতা বুজি পাই ক'লে, “হে কপটীয়া সকল, কিয় মোক পৰীক্ষা কৰিছে? 19 কৰ দিয়া ধন মোক দেখুৱাওঁক।” তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ আগলৈ আধলি *এটা আনিলে।

20 যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নাম কাৰ হয়?” 21 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “চীজাৰক।” তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে যি চীজাৰক, সেয়া চীজাৰক দিয়ক আৰু যি ঈশ্বৰক, সেয়া ঈশ্বৰক দিয়ক।” 22 এই কথা শুনি তেওঁলোকে বিস্ময় মানিলে। পাছত তেওঁলোকে তেওঁক এৰি গুচি গ'ল।

মৃত লোকৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

23 সেইদিনা পুনৰুত্থান বিশ্বাস নকৰা চদ্দুকী সকল যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল। তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, 24 “হে গুৰু মোচিয়ে ক'লে, ‘কোনো মানুহ যদি সন্তান নোহোৱাকৈ মৰে, তেনেহলে ভায়েকে তেওঁৰ পত্নীক বিয়া কৰাই ককায়েকলৈ বংশ উা পন্ন কৰিব’।

25 আমাৰ ইয়াত সাত জন ভাই-ককাই আছিল; প্ৰথম জনে বিয়া কৰালে আৰু সন্তান নোহোৱাকৈ মৰি, তেওঁৰ তিৰোতাক ভায়েকলৈ এৰি গ'ল। 26 পাছত দ্বিতীয়, তৃতীয় আদি কৰি সাতো জন ভাই একেদৰে কৰিলে আৰু মৰিল। 27 সকলোৱে পাছত সেই তিৰোতা জনী মৰিল। 28 তেনেহলে পুনৰুত্থানত তেওঁ সেই সাত জনৰ ভিতৰত কোন জনৰ পত্নী হ'ব? কিয়নো সকলোৱে তেওঁক বিয়া কৰাইছিল।”

29 যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম নাজানি ভুল কৰিছে। 30 কিয়নো পুনৰুত্থানত বিয়া নকৰাই, বিয়া দিয়াও নহয়; কিন্তু স্বৰ্গত থকা দূতৰ নিচিনা হয়।

31 মৃত সকলৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে যি বাক্য ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই আপোনালোকক কোৱা হৈছিল বোলে, 32 “মই অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ, ইছাহাকৰ ঈশ্বৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰ;†তেওঁ মৃত সকলৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিত সকলৰহে ঈশ্বৰ।” 33 ইয়াকে শুনি, লোক সকলে তেওঁৰ উপদেশত বিস্ময় মানিলে।

প্ৰধান আজ্ঞাৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

34 যেতিয়া ফৰীচী সকলে শুনিলে যে, যীচুৱে চদ্দুকী সকলক নিৰুত্তৰ কৰিছে, তেতিয়া তেওঁলোক একগোট হ'ল; 35 তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন বিধান পণ্ডিতে তেওঁক পৰীক্ষা কৰি সুধিলে- 36 “হে গুৰু, বিধানৰ কোনটো আজ্ঞা প্ৰধান?”

37 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “‘তুমি সকলো হৃদয়, সকলো প্ৰাণ, আৰু সকলো চিত্তেৰে তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰেম কৰা।’ 38 এইটোৱেই প্ৰধান আৰু প্ৰথম আজ্ঞা। 39 এইদৰে দ্বিতীয়টো আজ্ঞা হ'ল- ‘তোমাৰ চুবুৰীয়াক তোমাৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।’ 40 এই দুটা‡আজ্ঞাই গোটেইবিধান আৰু ভাৱবাদী সকলৰ কথাক নিৰ্ভৰ কৰে।”

দায়ুদৰ সন্তানৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

41 ফৰীচী সকল গোট খাই থাকোঁতে, যীচুৱে তেওঁলোকক এটা প্ৰশ্ন সুধিলে, 42 তেওঁ সুধিলে, “খৰীষ্টৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ মনে কি ধৰে? তেওঁ কাৰ সন্তান?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “দায়ুদৰ সন্তান।”

43 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে দায়ুদে কেনেকৈ আপুনাৰ দ্বাৰাই প্ৰভু বুলিলে আৰু ক'লে,

44 প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক ক'লে,মই

তোমাৰ শংৰুবোৰক তোমাৰ চৰণৰ অধীন নকৰালৈকে,

মোৰ সোঁ হাতে বহি থাকা।

45 এতেকে দায়ুদে যদি খৰীষ্টক প্ৰভু বোলে, তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ সন্তান হ'ব পাৰে?” 46 তেতিয়া কোনেও তেওঁক একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে; আৰু সেই দিনাৰে পৰা তেওঁক কোনো কথা সুধিবলৈকো কাৰো সাহস নহ'ল।

23 অধ্যায়

যীচুৱে ফৰীচী আৰু অধ্যাপক সকলৰ দোষ দেখুওৱা

1 তেতিয়া যীচুৱে লোক সকলক আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, 2 তেওঁ ক'লে “বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল মোচিৰ আসনত বহি আছে। 3 এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমালোকক যি আজ্ঞা দিয়ে, সেই সকলোকে পালন আৰু মান্য কৰিবা; কিন্তু তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ দৰে নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে যি দৰে কয়, সেইদৰে নকৰে।

4 হয়, তেওঁলোকে গধুৰ আৰু অসহনীয় ভাৱ বান্ধি মানুহবোৰৰ কান্ধত দিয়ে, কিন্তু নিজে এটা আঙুলিৰেও সেই ভাৱ লৰাবলৈ ইচ্ছা নকৰে। 5 তেওঁলোকে মানুহক দেখুৱাবলৈ নিজৰ সকলো কৰ্ম কৰে; তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ তাবিজ ডাঙৰকৈ লয়, আৰু কাপোৰৰ দহি দীঘলকৈ ৰাখে। 6 ভোজত প্ৰধান ঠাই, আৰু নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন, 7 হাট-বজাৰত নমস্কাৰ আৰু লোক সকলে ‘ৰবি’*সম্বোধন কৰিলে তেওঁলোকে ভালপায়। 8 কিন্তু তোমালোকে হ'লে, ‘ৰবি’†বুলি মতা নহ'বা; কিয়নো

* 22 অধ্যায়:19 আধলি দিনাৰ † 22 অধ্যায়:32 এওঁলোকৰ মৃত্যু হোৱাৰ বহু বছৰ পাছত ঈশ্বৰে মোচিক কৈছিল, তেওঁ এওঁলোকৰ ঈশ্বৰ, অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ মৃত্যুৰ কথা ঈশ্বৰে কোৱা নাছিল। যা:3:6 ‡ 22 অধ্যায়:40 ৰো. 13:8, 10 § 22 অধ্যায়:40 গালা. 5:14 * 23 অধ্যায়:7 ৰবি গুৰু † 23 অধ্যায়:8 ৰবি গুৰু

এজন তোমালোকৰ গুৰু আছে, আৰু তোমালোক সকলো ভাই ভাই।⁹ পৃথিৱীত কাকো পিতৃ বুলি নামাতিবা; কিয়নো এজন, অৰ্থাৎ স্বৰ্গত থকা জনাই তোমালোকৰ পিতৃ।¹⁰ আৰু তোমালোকে আচাৰ্য্যবুলি মতা নহ'বা; কিয়নো খৰীষ্টই তোমালোকৰ আচাৰ্য্য।¹¹ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত যি জন শ্ৰেষ্ঠ, তেওঁ তোমালোকৰ পৰিচাৰক হ'ব।¹² যি কোনোৱে নিজকে নিজে বৰ বুলি মানিব, তেওঁক সৰু কৰা হ'ব; আৰু যি কোনোৱে নিজকে নিজে সৰু বুলি মানিব, তেওঁক বৰ কৰা হ'ব।

¹³ কিন্তু হয় হয় কপটীয়া বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ; কিয়নো মানুহবোৰৰ আগত আপোনালোকে স্বৰ্গৰাজ্যৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰিছে; কাৰণ আপোনালোকে নিজেও নোসোমাই, আৰু সোমাবলৈ ধৰা সকলকো সোমাবলৈ নিদিয়।¹⁴ হয় হয় কপটীয়া, অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোকে বাৰী-বিধৱা সকলৰ ঘৰ-বাৰী গ্ৰাস কৰে আৰু দীঘল প্ৰাৰ্থনাৰে ছদ্মবেশ ধৰে, এই হেতুকে আপোনালোকে অধিক দণ্ড পাব।¹⁵ হয় হয় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ; কিয়নো আপোনালোকে এজনক ইহুদী ধৰ্ম দিবলৈ, সাগৰ আৰু পৃথিৱী ঘূৰি ফুৰে; আৰু যেয়ে লয়, সেই জনক নিজজঁকৈয়ো দুগুণ নৰকী কৰে।

¹⁶ হয় হয় অন্ধ পথ পৰ্দশক! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ; কিয়নো আপোনালোকে কয় যে, মন্দিৰত ধৰি শপত খালে একো নহয়; কিন্তু যি জনে মন্দিৰৰ সোণত ধৰি শপত খায়, তেওঁহে ধৰুৱা হয়।¹⁷ হে নিব্ৰোধ আৰু অন্ধ সকল, সোণ আৰু সোণক পবিত্ৰ কৰা যি মন্দিৰ, এই দুয়োৰো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ?

¹⁸ আপোনালোকে কয় যে, বেদিত ধৰি শপত খালে, একো নহয়; কিন্তু যি জনে তাৰ ওপৰৰ নৈবেদ্যত ধৰি শপত খায়, তেওঁহে ধৰুৱা।¹⁹ হে অন্ধ সকল, নৈবেদ্য আৰু নৈবেদ্যক পবিত্ৰ কৰা যি বেদি, এই দুয়োৰো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ?

²⁰ এতেকে যি কোনোৱে বেদিত ধৰি শপত খায়, তেওঁ বেদিত আৰু তাৰ ওপৰৰ সকলোতে ধৰি শপত খোৱা হয়;²¹ আৰু যি কোনোৱে মন্দিৰত ধৰি শপত খায়, তেওঁ মন্দিৰ আৰু তাত বাস কৰা জনতো ধৰি শপত খোৱা হয়।²² যি কোনোৱে স্বৰ্গৰ নামে শপত খায়, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সিংহাসন আৰু তাৰ ওপৰত বহা জনৰ নামেৰেও শপত খায়।

²³ হয় হয় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ; কিয়নো আপোনালোকে পদিনা, গুৱামুৰি, আৰু জীৱাৰ দশম ভাগ দান কৰে, কিন্তু বিধানৰ মাজৰ গুৰুপূৰ্ণ যি ভাগ, ন্যায়-বিচাৰ, দয়া আৰু বিশ্বাস, এইবোৰৰ ভাগ হলে নিদিয়। কিন্তু এইবোৰ পালন কৰা, আৰু সেইবোৰক ত্যাগ নকৰা আপোনালোকৰ উচিত আছিল।²⁴ হে অন্ধ পথদৰ্শক সকল, আপোনালোকে পোক এটাকে ছেকি পেলাই, কিন্তু উটকে গিলি খায়!

²⁵ হয় হয় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ; কিয়নো আপোনালোকে বাটী-কাহীৰ বাহিৰফাল শুচি কৰে, কিন্তু ভিতৰফাল অপহৰণ আৰু অতিশয়ৰে পৰিপূৰ্ণ।²⁶ হে অন্ধ ফৰীচী সকল, আপোনালোকে আগেয়ে বাটী-কাহীৰ ভিতৰফাল পৰিষ্কাৰ কৰক, তেতিয়াহে তাৰ বাহিৰ ফালো শুচি হ'ব।

²⁷ হয় হয় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ। আপোনালোক বগাকৈ লিপা মৈদামৰ নিচিনা; সেইবোৰৰ বাহিৰফাল দেখিবলৈ সুন্দৰ, কিন্তু ভিতৰফাল মৰা মানুহৰ হাড় আৰু সকলো প্ৰকাৰ মলিৰে পৰিপূৰ্ণ।²⁸ সেইদৰে আপোনালোকো বাহিৰফালে মানুহে দেখাত ধাৰ্মিক; কিন্তু ভিতৰত, কপট আৰু অধৰ্মেৰে পূৰ হৈ আছে।

²⁹ হয় হয় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ; কিয়নো আপোনালোকে ডাৱবাদী সকলৰ মৈদাম বান্ধিছে, আৰু ধাৰ্মিক সকলৰ মৈদাম শোভিত কৰিছে।³⁰ আপোনালোকে কয় যে, 'আমাৰ পুৰু-পুৰুষ সকলৰ দিনত আমি থকা হ'লে, ডাৱবাদী সকলৰ ৰক্তপাতত তেওঁলোকৰ সঙ্গী নহলোহেঁতেন'।³¹ এইদৰে, আপোনালোক যে ডাৱবাদী সকলক বধ কৰোঁতা সকলৰ সন্তান, এই বিষয়ে আপোনালোকে নিজেই নিজৰ পক্ষত সাক্ষ্য দিছ।

³² এই হেতুকে চোৱা, আপোনালোকেও নিজৰ পুৰুপুৰুষ সকলৰ জোখৰ পাংৰ পূৰ কৰক।³³ হে সৰ্বপণ, কালসৰ্বপৰ বংশ, আপোনালোকে নো কেনেকৈ নৰকৰ সোধ-বিচাৰৰ পৰা সাৰিব?

³⁴ এই কাৰণে চাওক, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ ডাৱবাদী, জ্ঞানী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক পঠাওঁ; তেওঁলোকক আপোনালোকে বধ কৰিব, ক্ৰুচত দিব; কিছুমানক আপোনালোকে নাম-ঘৰত কোবাব, আৰু নগৰে নগৰে তাড়না কৰিব।³⁵ তাতে ধাৰ্মিক হেবলৰ ৰক্তপাতৰ পৰা, বৰখিয়াৰ পুতেক যি জখৰিয়াক আপোনালোকে মন্দিৰ আৰু বেদিৰ মাজত বধ কৰিছিল, তেওঁৰ ৰক্তপাতলৈকে পৃথিৱীৰ ওপৰত সকলো ধাৰ্মিকৰ ৰক্তপাতৰ দোষ আপোনালোকৰ ওপৰত পৰিব।³⁶ মই আপোনালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এইবোৰ এই কালৰ লোক সকললৈ হ'ব।"

যিৰূচালেমৰ কাৰণে বিলাপ

³⁷ "যিৰূচালেম, যিৰূচালেম, যি জনে ডাৱবাদী সকলক বধ কৰে আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা সকলক শিল দলিয়াই মাৰে, কিমান বাৰ মই তোমালোকৰ সন্তান সকলক একলগ কৰিবলৈ যত্ন কৰিলোঁ, কুকুৰাই যেনেকৈ নিজৰ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত চপাই লয়, তেনেকৈ ময়ো তোমাৰ সন্তানবোৰক চপাই লবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ, কিন্তু তুমি সম্মত নহলা।³⁸ চোৱা, তোমাৰ ঘৰ তোমাৰ বাবে পৰিত্যক্ত হৈছে;³⁹ কিয়নো মই তোমাক কওঁ, প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন আহিছে তেওঁ ধন্য, এই কথা নোকোৱালৈকে তুমি এতিয়াৰ পৰা পুনৰ মোক দেখিবলৈ নাপাবা।"

24 অধ্যায়

যিৰূচালেমৰ বিনাশ; যীচুৰ পুনৰাগমনৰ বিষয়ে জনোৱা

1 যীচু ধৰ্মমথামৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক মন্দিৰৰ গাঁথনিবোৰ দেখুৱাবলৈ ওচৰলৈ আহিল। 2 কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে এই সকলোকে নেদেখিছা নে? মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি শিল পেলোৱা নহব, ইয়াত এনে এটা শিলো আন এটা শিলৰ ওপৰত ৰখা নহ'ব।”

3 পাছত তেওঁ যেতিয়া জৈতন পৰ্বতৰ ওপৰত বহিল, তেতিয়া শিষ্য সকলে গুপতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সেই বিষয়ে সুধিলে, “এইবোৰ কেতিয়া হ'ব? আপোনাৰ আগমণ আৰু এই জগতৰ শেষ হোৱাৰ চিন কি? সেই বিষয়েও আমাক কওক।”

4 তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “কোনেও যেন তোমালোকক নুভুলায়, এই বিষয়ে সাৰধান হোৱা। 5 কিয়নো অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, ‘মই খৰীষ্ট’ বুলি অনেকক ভুলাব।

6 তোমালোকে ৰণৰ কথা আৰু যুদ্ধৰ সন্ভাৱনাৰ বাতৰি শুনিবা। সাৰধান হোৱা, ব্যাকুল নহ'বা; কিয়নো এইদৰে ঘটিব লাগে; কিন্তু তেতিয়াও শেষ নহ'ব। 7 জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি, ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্যৰ উঠিব, ঠায়ে ঠায়ে আকাল আৰু ভূমিকম্প হ'ব।

8 এই সকলো মাথোম পৰসৰ যাতনাৰ আৰম্ভণিহে।

9 সেই কালত ক্ৰেশভোগ কৰিবলৈ মানুহবোৰে তোমালোকক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিব, বধো কৰিব। মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকে সকলো জাতিৰ ঘৃণাৰ পাণ্ডৰ হ'বা। 10 তেতিয়া অনেকে বিশ্বাসত বিঘিনি পাব, ইজনে সিজনক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিব আৰু ইজনে সিজনক ঘিণ কৰিব। 11 বহুতো মিছা-কোৱা ভাববাদী ওলাই অনেকক ভুলাব।

12 কাৰণ অধৰম অধিক হোৱাত, অনেকৰ প্ৰেম চোঁচ হৈ যাব। 13 কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেই জনেই পৰিৎৰাণ পাব। 14 সকলো জাতিৰ আগত সাম্ৰ্য হবৰ বাবে স্বৰ্গৰাজ্যৰ এই শুভবাৰ্তা যেতিয়া গোটেই জগতত ঘোষণা কৰা হ'ব; তেতিয়াহে শেষ সময় উপস্থিত হ'ব।

15 এই হেতুকে যি অৱহেলিত ধ্বংসকাৰী ঘিণলগীয়া বস্তৰ কথা দানিয়েল ডাৱবাদীৰ দৰাৰাই কোৱা^{*}হৈছিল, তাক তেতিয়া পৰিৎৰ ঠাইত থকা দেখিবা। এই বিষয়ো যি জনে পঢ়ে, তেওঁ বুজক। 16 তেতিয়া যিহুদীয়াত থকা মানুহবোৰ পৰতলৈ পলাই যাওঁক; 17 ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে, তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা বস্তবোৰ উলিয়াই নিবলৈ নানামক; 18 পথাৰত থকা জনে, তেওঁৰ কাপোৰ খন লবলৈ উলটি নাযাওঁক। 19 কিন্তু সেই কালত গৰভৱতী আৰু নিজৰ কেচুৱাক প্ৰতিপালন কৰি থকা তিৰোতা সকলৰ সন্তাপ হ'ব। 20 তোমালোকৰ পেলোৱা সেইদিন যেন জাৰকালি বা বিশ্বামাৰে নহয়, ইয়াৰ কাৰণে পৰাৰ্থনা কৰা। 21 কিয়নো সেই কালত মহাক্ৰেশ হ'ব, জগতৰ আদিৰে পৰা এতিয়ালৈকে তেনে ক্ৰেশ কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু নহবও।

22 সেই দিনৰ সংখ্যা কম নকৰা হ'লে কোনো মানুহৰ ৰক্ষা নহলহেঁতেন; কিন্তু মনোনীত লোকৰ কাৰণে সেই দিনৰ সংখ্যা কম কৰা হ'ব।

23 তেতিয়া যদিও তোমালোকক কোনোৱে কয়, ‘চোৱা, খৰীষ্ট ইয়াত আছে’ বা ‘তাত আছে!’ তথাপি বিশ্বাস নকৰিবা। 24 কিয়নো ভুৱা খৰীষ্ট আৰু ভুৱা ডাৱবাদীবোৰ ওলাই এনে মহা চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱাব যে, সাধ্য হ'লে, মনোনীত লোক সকলকো ভুলাব। 25 চোৱা, এই কথা মই আগেয়ে তোমালোকক কলোঁ।

26 এই হেতুকে কোনো মানুহে আহি যদি তোমালোকক কয়, ‘চোৱা, খৰীষ্ট মৰুপ্ৰান্তত আছে’; তেনেহলে ওলাই নাযাবা; নাইবা, ‘চোৱা, তেওঁ ডিতৰ-কোঠালীত আছে’ বুলিলেও বিশ্বাস নকৰিবা। 27 কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ পূবৰ পৰা ওলাই পশ্চিমলৈ চমকনি মাৰে, তেনেকৈ মানুহৰ পুংৰৰো আগমণ হ'ব। 28 য'ত মৰা শ থাকে, সেই ঠাইত শগুনো গোট খায়।

29 কিন্তু সেই কালৰ ক্ৰেশৰ পাছতেই সূৰ্য্য অন্ধকাৰময় হ'ব, চন্দৰয়ো পোহৰ নিদিব; আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ খহি পৰিব আৰু আকাশৰ পৰাৰম্ভবোৰ লৰোৱা হ'ব।

30 যেতিয়া আকাশত মানুহৰ পুংৰৰ চিন পৰকাশিত হ'ব; তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো ফেদে হিয়া ভুকুৱাব। আকাশত মেঘৰ ওপৰত মানুহৰ পুংৰক পৰাৰম্ভ আৰু মহা পৰতাপেৰে অহা দেখিব। 31 তেতিয়া তুৰীৰ মহাশব্দেৰে তেওঁ নিজৰ দূত সকলক পঠাব; তাতে তেওঁলোকে আকাশৰ এক সীমাৰ পৰা আন সীমালৈকে চাৰিওফালৰ পৰা তেওঁৰ মনোনীত লোক সকলক আনি গোটাব।

32 ডিমৰু গছৰ পৰা এটা দৃষ্ট শিকা। যেতিয়া তাৰ ঠাল কোমল হৈ কুঁহিপাত মেলে, তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে জানা। 33 সেইদৰে যেতিয়া এই সকলোকে দেখিবা, তেতিয়া তেওঁ ওচৰ চাপি দুৱাৰমুখ পালেহি বুলি তোমালোকে জানিবা। 34 মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এই সকলো নঘটে মানে এই কালৰ মানুহবোৰ লুপ্ত নহ'ব। 35 আকাশ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্য হলে কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব।

36 কিন্তু অকল পিতৃৰ বাহিৰে স্বৰ্গৰ দূতবোৰ বা পুংৰ বা আন কোনেও সেইদিন আৰু সময় নাজানে।

37 নোহৰ দিনৰদৰে সেইদিনা মানুহৰ পুংৰৰ আগমণ হ'ব। 38 কিয়নো জলপ্লাৱনৰ আগেয়ে নোহ জাহাজত সুমুৱা দিনলৈকে যেনেকৈ মানুহবোৰে ভোজন-পান কৰি বিয়া কৰাই, বিয়া দি আছিল, 39 আৰু জলপ্লাৱন আহি সকলোকে উটুৱাই নিনিয়ালৈকে জ্ঞান নাপালে, সেইদৰেই মানুহৰ পুংৰৰ আগমণ হ'ব।

40 তেতিয়া দুজন মানুহ পথাৰত থাকোঁতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব আৰু এজনক ত্যাগ কৰা হ'ব। 41 দুজনী তিৰোতাই জাঁতৰে ডলি থাকোঁতে এজনীক গ্ৰহণ কৰা হ'ব আৰু এজনীক ত্যাগ কৰা হ'ব। 42 এই হেতুকে পৰ দি থাকা; কিয়নো তোমালোকৰ পৰভু কোন ঘূহৰত্ত আহিব, সেই বিষয়ে তোমালোকে নাজানা।

43 কোন পৰত চোৱা আহিব, সেই বিষয়ে গৃহস্থ জনে আগেয়ে জনা হ'লে পৰ দি থাকি নিজৰ ঘৰত সিদ্ধি দিব নিদিলেহেঁতেন; ইয়াক তোমালোকে জানা। 44 এতেকে তোমালোকো যুগুত হৈ থাকা; কিয়নো যি সময় তোমালোকে নাভাবা, সেই সময়ে মানুহৰ পুংৰ আহিব।

* 24 অধ্যায়:15 দান. 9:27, 11:31, 12:11 † 24 অধ্যায়:15 দান. 9:22, 23, 25; প্ৰ. বা. 1:3

45 এই কারণে বুদ্ধিমান আৰু বিশ্বাসী দাস কোন জন হয়, উচিত সময়ত আহাৰ দিবলৈ যি জন দাসক পৰভূৰে সিহঁতৰ ওপৰত গৰাকী পাতিলে সেই জন নহয় নে? 46 পৰভূ অহা কালত, যি দাসক এইদৰে কৰা দেখে, সেই দাস ধন্য। 47 মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ সৰ্বস্বৰ ওপৰত সেই জনক ঘৰিণী পতিব।

48 কিন্তু মোৰ পৰভূৰে পলম কৰিছে, এই বুলি সেই দুষ্ট দাসে মনতে কৈ, 49 যদি তাৰ সহদাস সকলক কোবাবলৈ ধৰে আৰু মতলীয়াবোৰৰ লগত ভোজন-পান কৰে, 50 তেনেহলে যিদিনা সেই দাসে অপেক্ষা নকৰে আৰু যি সময়ৰ বিষয়ে সি নাজানে, সেই সময়তে তাৰ পৰভূ আহি, 51 তাক দুডোখৰ কৰি কপটীয়া সকলৰ লগত তাৰ পাবলগীয়া ভাগ নিৰূপণ কৰিব; তাতে ঋন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।

25 অধ্যায়

দহ জনী কন্যা আৰু গাগৰিৰ দুষ্টত্ব

1 তেতিয়া চাকি লৈ, দৰাক আগবঢ়াবলৈ ওলাই যোৱা দহ জনী কন্যাৰ লগত স্বৰ্গৰাজ্যৰ তুলনা দিয়া হ'ব। 2 তেওঁলোকৰ মাজত পাঁচ জনী নিৰুদ্ধি আৰু পাঁচ জনী সুবুদ্ধি আছিল। 3 কিয়নো নিৰুদ্ধি কেইজনীয়ে নিজৰ নিজৰ চাকি লওঁতে লগত তেল নল'লে; 4 কিন্তু সুবুদ্ধি কেইজনীয়ে তেওঁলোকৰ চাকিৰ লগত নিজৰ নিজৰ পাংৰত তেলো ল'লে।

5 পাছত দৰা আহোতে পলম হোৱাত, সকলোৱে কলমটীয়াই টোপনি গ'ল। 6 কিন্তু মাজনিশা যেতিয়া; 'চোৱা, সোৱা দৰা! তেওঁক আগবঢ়াই আনিবলৈ ওলোৱাইক', এই বুলি চিঞৰিলে।

7 তেতিয়া সেই আটাই কেইজনী কন্যাই উঠি, তেওঁলোকৰ জুলোৱা চাকি সাজু কৰি ললে। 8 এনেতে নিৰুদ্ধি কেইজনীয়ে সুবুদ্ধি কেইজনীক ক'লে, তোমালোকৰ পৰা অলপ মান তেল আমাক দিয়া; কিয়নো আমাৰ চাকি নুমাওঁ নুমাওঁ হেছে। 9 কিন্তু সুবুদ্ধি কেইজনীয়ে উত্তৰ দি ক'লে, 'কিজানি তোমালোকক দিলে আমালৈ নুজুৰিব; তাতকৈ তেল-বেচোঁতাৰ ওচৰলৈ গৈ, তোমালোকৰ কাৰণে কি নি আনোঁগৈ'।

10 কিন্তু তেওঁলোকে কিনিবলৈ যাওঁতেই, দৰা আহিল আৰু সাজু হৈ থকা কেইগৰাকীয়ে তেওঁৰ লগত বিয়াৰ ভোজলৈ গ'ল আৰু দুৱাৰ বন্ধ কৰা হ'ল। 11 পাছত আন কেইজনী কন্যাই আহি ক'লে, 'হে পৰভূ, হে পৰভূ, আমালৈ দুৱাৰ মেলি দিয়ক'। 12 কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, 'মই সঁচাকৈ কওঁ তোমালোকক মই চিনি নাপাওঁ'। 13 এতেকে পৰ দি থাকা; কিয়নো সেইদিন বা সময় তোমালোকে নাজানা।

14 কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য এনে এজন মানুহৰ নিচিনা, যি নিজৰ দাসবোৰক মাতি আনি নিজ সম্পত্তি সিহঁতৰ হাতত শোধাই দি দূৰ দেশলৈ যায়। 15 তেওঁ এজনক পাঁচ গাগৰি, এজনক দুই গাগৰি, এজনক এক গাগৰি, এইদৰে প্ৰতিজনক যোগ্যতা অনুসারে ধন দি যাংৰা কৰিলে। 16 তাতে যি জনে পাঁচ গাগৰি পাইছিল, তেওঁ তেতিয়াই গৈ বেপাৰ কৰি পুনৰ পাঁচ গাগৰি লাভ উলিয়ালে।

17 সেইদৰে যি জনে দুই গাগৰি পাইছিল, তেওঁ পুনৰ দুই গাগৰি লাভ উলিয়ালে। 18 কিন্তু যি জনে এক গাগৰি পাইছিল, সি গৈ মাটিত গাত খান্দি পৰভূৰ ধন লুকাই থ'লে। 19 বহু দিনৰ পাছত সেই দাসবোৰৰ পৰভূ আহিল আৰু সিহঁতৰ সৈতে হিচাব কৰিলে। 20 তেতিয়া যি জনে পাঁচ গাগৰি পাইছিল, সি আকৌ পাঁচ গাগৰি আনি ক'লে, 'হে পৰভূ আপুনি মোক পাঁচ গাগৰি গতাই দিছিল; চাওক মই পুনৰ পাঁচ গাগৰি লাভ কৰিলোঁ'। 21 পৰভূৰে তেওঁক ক'লে, 'চাবাইছ উত্তম বিশ্বাসী দাস! অলপ বিষয়তে তুমি বিশ্বাসী আছিল, তোমাক বহু বিষয়ত গৰাকী পাতিম। তুমি তোমাৰ পৰভূৰ আনন্দৰ ভাগী হোৱা।'

22 পাছত যি জনে দুই গাগৰি পাইছিল, তেওঁ আহি ক'লে, 'হে পৰভূ, আপুনি মোক দুই গাগৰি গতাই দিছিল; চাওক মই আৰু দুই গাগৰি লাভ কৰিলোঁ'। 23 তেতিয়া পৰভূৰে তেওঁক ক'লে, 'চাবাইছ উত্তম বিশ্বাসী দাস, তুমি অলপ বিষয়তে বিশ্বাসী আছিল, তোমাক অনেক বিষয়ৰ গৰাকী পাতিম। তুমি তোমাৰ পৰভূৰ আনন্দৰ ভাগী হোৱা।'

24 পাছত যি জনে এক গাগৰি পাইছিল, তেওঁ আহি ক'লে, 'হে পৰভূ, আপুনি কঠিন মানুহ, ইয়াক মই জানিছিলোঁ; আপুনি যি ঠাইত বোৱা নাই তাতে দায় আৰু যি ঠাইত সিঁচা নাই তাতে চপায়; 25 সেয়েহে ভয় লাগি, মই গৈ আপোনাৰ ধনৰ গাগৰি মাটিত লুকাই থৈছিলোঁ। চাওক, আপুনি যি দিছিল সেয়া ঘূৰাই পাইছে'।

26 কিন্তু তেওঁৰ পৰভূৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, 'হেৰু দুষ্ট আৰু এলেহুৱা দাস, মই যি ঠাইত নবওঁ তাতে দাওঁ আৰু যি ঠাইত নিসিচোঁ তাতে চপাওঁ, ইয়াকে যদি তুমি জানিছিল; 27 তেনেহলে ধন ভৰালীৰ ওচৰত মোৰ ধন থব লাগিছিল, তেতিয়া মই আহি সুতে সৈতে মোৰ ধন পালোহেঁতন।

28 এই কাৰণে এওঁৰ পৰা এই গাগৰি লৈ যাৰ দহ গাগৰি আছে, তেওঁক দিয়া। 29 কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁকৈই দিয়া হ'ব, তাতে তেওঁৰ অধিক হ'ব; কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, সেয়া তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব। 30 এই অনুপযুক্ত দাসক বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলোৱাওঁ; তাতে ঋন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।'

শেষ-কালৰ মহা-বিচাৰৰ দিনৰ বৰ্ণনা

31 'যেতিয়া মানুহৰ পুংৰ সকলো দূতক লগত লৈ নিজৰ প্ৰতাপেৰে আহিব, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ প্ৰতাপৰ সিংহাসনত বহিব। 32 সকলো জাতিৰ মানুহক তেওঁৰ আগলৈ গোটাই অনা হ'ব আৰু ৰখীয়াই যেনেকৈ ছাগলীৰ পৰা মেৰবোৰক* পৃথক কৰে, তেনেকৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ এজনৰ পৰা আন জনক পৃথক কৰি, 33 মেৰবোৰক সোঁফালে আৰু ছাগলীবোৰক বাওঁফালে থ'ব।

34 তেতিয়া ৰজাই তেওঁৰ সোঁফালে থকা সকলক ক'ব, 'আহা, মোৰ পিতৃৰ আশীৰ্বাদ পোৱা সকল, জগত স্থাপন কৰাৰে পৰা তোমালোকৰ কাৰণে যুগুত কৰি থোৱা ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱা। 35 কিয়নো মোৰ ভোক লাগিছিল, তাতে তোমালোকে

* 25 অধ্যায়:32 বা মেৰবোৰক

মোক খাবলৈ দিছিলো; মোৰ পিয়াহ লাগিছিল, মোক পান কৰিবলৈ দিছিলো; অতিথি হৈছিলোঁ, মোক আশ্ৰয় দিছিলো; 36 উদঙে আছিলোঁ, মোক কাপোৰ পিন্ধাইছিলো; নৰিয়া পৰিছিলোঁ, মোক চাবলৈ গৈছিলো; আৰু বন্দীশালত আছিলোঁ, তাতো মোৰ ওচৰলৈ গৈছিলো'।

37 তেতিয়া ধাৰমিক সকলে তেওঁক উত্তৰ দি ক'ব, 'হে পৰভু আমি কেতিয়া আপোনাৰ ভোক লগা দেখি, খাবলৈ দিছিলোঁ? পিয়াহ লাগোতে পান কৰাইছিলো? 38 আমি কেতিয়া আপোনাৰ অচিন-অতিথি হোৱা দেখি আশ্ৰয় দিছিলোঁ? নাইবা উদঙে থকা দেখি, কাপোৰ পিন্ধাইছিলো? 39 আমি কেতিয়া আপোনাৰ নৰিয়া পৰা, বা বন্দীশালত থকা দেখি, আপোনাৰ ওচৰলৈ গৈছিলোঁ? 40 তেতিয়া ৰজাই উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'ব, 'মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মোৰ ভাইবোৰৰ মাজত সৰু এটিলেকো যি কৰিছিলো, সেয়া মৌলৈহে কৰিছিলো'।

41 তেতিয়া তেওঁৰ বাওঁফালে থকাবোৰক কব, 'হেৰ মোৰ পৰা আতৰি থকা সকল, চয়তান আৰু তাৰ দূতবোৰৰ কাৰণে যুগুত কৰি থোৱা অনন্ত জুইলৈ তোমালোক গুচি যোৱা। 42 কিয়নো মোৰ ভোক লাগিছিল, তোমালোকে মোক খাবলৈ নিদিলা; পিয়াহ লাগিছিল, মোক পান কৰিবলৈ নিদিলা; 43 অতিথি হৈছিলো, মোক আশ্ৰয় নিদিলা; উদঙে আছিলোঁ, মোক কাপোৰ নিপিন্ধালা; নৰিয়া আৰু বন্দীশালত পৰিছিলোঁ; মোক চাবলৈ নগ'লা'।

44 তেতিয়া সিহঁতে উত্তৰ দি ক'ব, 'হে পৰভু, আমি নো কেতিয়া আপোনাৰ ভোক বা পিয়াহ লগা, অতিথি হোৱা, উদঙে থকা, নৰিয়াত পৰা, বন্দীশালত থকা দেখি আপোনাৰ সেৱা শুশ্ৰূষা কৰা নাছিলো? 45 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'ব, 'মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এইবোৰৰ সৰু এটিলেকো যি নকৰিলা, সেয়া মৌলৈহে নকৰিলা'। 46 এই কাৰণে সিহঁত অনন্ত দণ্ডলৈ, কিন্তু ধাৰমিক সকল অনন্ত জীৱনলৈ যাব।"

26 অধ্যায়

সমৰ্পিত হোৱাৰ বিষয়ে জনোৱা আৰু সুগন্ধি তেল ঘঁহা

1 যীচুৱে এই সকলো কথা কৈ শেষ কৰোঁতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, 2 "তোমালোকে জানা নে দুদিনৰ পাছত নিস্তাৰ-পৰু হ'ব, মানুহৰ পুংৰক ক্ৰুচত দিবলৈ শংৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।"

3 তেতিয়া পৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকল কায়ফা নামেৰে মহা-পুৰোহিতৰ চোতালত গোট খালে; 4 তেওঁলোকে যীচুক ছলেৰে ধৰি বধ কৰিবলৈ আলোচনা কৰিলে। 5 তেওঁলোকে ক'লে, 'ভোজৰ সময়ত নহয়, কিয়নো লোক সকলৰ মাজত হুৱামুৰা লাগিব।'

6 পাছত যীচু বৈথনিয়া গাঁৱত চিমোন নামৰ কুষ্ঠৰোগীৰ ঘৰত থকা সময়ত 7 এগৰাকী মহিলাই বহুমূলীয়া সুগন্ধি ডৰা এটা বগা তেলৰ বটল লৈ যীচু ভোজনত বহি থাকোঁতে, তেওঁৰ মূৰত বাকি দিলেহি। 8 শিষ্য সকলে তাকে দেখি ঞ্চুৱ হৈ ক'লে, 'কি কাৰণে এইদৰে অপচয় কৰিছা? 9 কিয়নো ইয়াক বেছি ধনত বিক্ৰী কৰি দৰিদৰ সকলক দান কৰিব পৰা গ'লহেঁতেন'।

10 কিন্তু যীচুৱে, ইয়াকে জানিবলৈ পায়, তেওঁলোকক ক'লে, "এই মহিলা জনীক কিয় অসুবিধা দিছা? কাৰণ তেওঁ মৌলৈ উত্তম কৰম কৰিলে। 11 কিয়নো দৰিদৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদায় আছে; কিন্তু তোমালোকৰ লগত মই সদায় নাথাকে।

12 এই কাৰণে তেওঁ এই সুগন্ধি তেল যে মোৰ শৰীৰত বাকি দিলে; এয়া মোক মৈদামত থবৰ অৰ্থেহে কৰিলে। 13 মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, গোটেই জগতৰ যি যি ঠাইত এই শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হ'ব, সেই ঠাইতে এই যি কৰম মহিলা গৰাকীয়ে কৰিলে, তেওঁক সঁচাকৈ কওঁ, ইয়াকো কোৱা হ'ব।"

ঈশ্বৰিয়োতীয়া যিহূদাৰ বন্দবস্ত

14 তেতিয়া বাৰ জনৰ মাজৰ, ঈশ্বৰিয়োতীয়া যিহূদা নামেৰে এজনে পৰধান পুৰোহিত সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল, 15 আৰু ক'লে "মই আপোনালোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিলে, মোক কি দিবলৈ ইচ্ছা কৰে?" তাতো তেওঁলোকে তেওঁক বিংশ টা ৰূপৰ মুদ্ৰা দিম বুলি ক'লে। 16 তেতিয়াৰে পৰা তেওঁ যীচুক শোধাই দিবলৈ সুযোগ বিচাৰি থাকিল।

নিস্তাৰ পৰুৰ ভোজ খোৱা আৰু পৰভু-ভোজ স্থাপন কৰা

17 পাছত খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৰুৰ পৰথম দিনা শিষ্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, "নিস্তাৰ-পৰু ভোজ আপোনাৰ কাৰণে আমি ক'ত যুগুত কৰাটো বিচাৰে?" 18 তেওঁ ক'লে, "নগৰলৈ গৈ নিৰদিষ্ট জনক কোৱাওঁ, গুৰুৱে কৈছে, মোৰ কাল ওচৰ হৈছে; মোৰ শিষ্য সকলে সৈতে মই তোমাৰ ঘৰত নিস্তাৰ-পৰুৰ ভোজ পালন কৰিম।" 19 তেতিয়া শিষ্য সকলে যীচুৱে আদেশ দিয়াৰ দৰে নিস্তাৰ-পৰুৰ ভোজ যুগুত কৰিলেগৈ।

20 পাছত সন্ধিয়া হোৱা সময়ত তেওঁ বাৰ জন শিষ্যৰ সৈতে ভোজনত বহিল; 21 এনেতে তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, তেওঁ ক'লে, 'মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক শোধাই দিব'। 22 তেতিয়া তেওঁলোকে অতি দুখিত হৈ, পৰতিজনে যীচুক সুধিবলৈ ধৰিলে, 'হে পৰভু, সেই জন মই নে?'

23 যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, 'মোৰে সৈতে যি জনে ভোজন-পাৰত হাত জুৰিয়ালে, তেৱেই মোক শোধাই দিব। 24 মানুহৰ পুংৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ তেওঁৰ গতি হ'ব; কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই মানুহৰ পুংৰক শোধাই দিয়া হয়, তেওঁ সন্তাপৰ পাৰ; সেই মানুহৰ জন্ম নোহোৱা হ'লেই ভাল আছিল'। 25 তেতিয়া তেওঁক শোধাই দিয়া যিহূদাই মাত লগাই ক'লে, 'ৰবি, সেই জন মই নে? তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তুমি নিজকে নিজেই ক'লা"।

26 পাছত তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, যীচুৱে পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাঙি শিষ্য সকলক দি ক'লে, "লোৱা, খোৱা এয়ে মোৰ শৰীৰ"।

27 পাছত তেওঁ পান-পাংৰকোলে স্তুতি কৰি, তেওঁলোকক দি ক'লে, “লোৱা, তোমালোকে সকলোৰে পান কৰা; 28 কিয়নো মোৰ যি তেজ, এয়া নিয়মৰ তেজ। অনেকৰ পাপ মোচনৰ কাৰণে উলিওৱা হৈছে, সেয়ে এই। 29 কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে সৈতে মই মোৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত ন ৰস পান নকৰা দিনলৈকে, এতিয়াৰ পৰা এই দৰাৰাঙাটিৰ ৰস পান নকৰোঁ।”

30 পাছত তেওঁলোকে বাহিৰ ওলাই গীত গাই গাই জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল।

পিতৰে যীচুক অস্বীকাৰ কৰা

31 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এই ৰাতি তোমালোক সকলোৱে মোক এৰি যাবা; কিয়নো লিখা আছে, ‘মই মেৰৰখীয়াক আঘাত কৰিম তাতে জাকৰ মেৰবোৰ ছিন্ন-ভিন্ন হৈ যাব।’

32 কিন্তু মোৰ উত্থানৰ পাছত মই তোমালোকৰ আগে আগে গালীল পৰদেশলৈ যাম।” 33 তেতিয়া পিতৰে তেওঁক ক'লে, “সকলোৱে আপোনাত বিঘিনি পাই আতৰি গলেও, মই কেতিয়াও নাযাওঁ।” 34 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মই তোমাক স্বৰূপকৈ কওঁ, এই ৰাতি কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি মোক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।” 35 পিতৰে তেওঁক ক'লে, “যদি আপোনাৰ লগত মই মৰিবও লাগে, তথাপি আপোনাক অস্বীকাৰ নকৰিম।” সেইদৰে সকলো শিষ্যয়ো ক'লে।

গোচিমানী বাৰীত যীচুৰ আন্তৰিক যাতনা

36 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ সৈতে গোচিমানী নামেৰে এখন ঠাইলৈ গৈ, তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “মই সৌখিনিলৈ গৈ পৰাৰথনা কৰি অহালৈকে তোমালোক ইয়াতে বহি থাকা।” 37 পাছত তেওঁ পিতৰক আৰু চিবদিয়ৰ পুতেক দুজনক লগত লৈ শোকাকুল আৰু ব্যাকুল হ'বলৈ ধৰিলে। 38 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ পৰাণ মৰণৰ তুল্য শোকাতুৰ হৈছে; তোমালোকে ইয়াতে থাকি মোৰ লগত পৰ দিয়া।”

39 পাছত তেওঁ অলপ আগুৱাই গৈ উমুৰি হৈ পৰি পৰাৰথনা কৰি ক'লে “হে মোৰ পিতৃ, যদি সম্ভব হয়, তেনেহলে এই দুখৰ পান-পাংৰ মোৰ পৰা দূৰ হওক; তথাপি মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে নহয়, তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰেই হওক।” 40 পাছত শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক টোপনি যোৱা দেখি, তেওঁ পিতৰক ক'লে, “তোমালোকে মোৰ লগত এঘণ্টাও পৰ দি থাকিব নোৱাৰিলা নে? 41 পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে পৰ দি পৰাৰথনা কৰা; আশ্বা ইচ্ছুক, কিন্তু শৰীৰ দুৰ্বল।” 42 পুনৰায় তেওঁ দ্বিতীয় বাৰ গৈ, পৰাৰথনা কৰি ক'লে, “হে মোৰ পিতৃ, মই পান নকৰাকৈ যদি এই দুখৰ পান-পাংৰ দূৰ হ'ব নোৱাৰে, তেনেহলে তোমাৰ ইচ্ছাই পূৰ হওক।” 43 পাছত তেওঁ পুনৰায় আহি তেওঁলোকক টোপনি যোৱা দেখিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু টোপনিত জাপ খাই গৈছিল। 44 পুনৰায় তেওঁ তেওঁলোকক এৰি থৈ, তৃতীয়বাৰো একে কথাকে কৈ পৰাৰথনা কৰিলে। 45 তেতিয়া তেওঁ শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক ক'লে, “বাৰু, এতিয়া টোপনিত থাকি বিশ্ৰাম কৰা? চোৱা, সময় ওচৰ হ'ল আৰু মানুহৰ পুংৰক পাপীবোৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। 46 উঠা, আমি যাওঁহক; চোৱা, মোক শোধাই দিয়া জন ওচৰ পালেহি।”

শংৰুৰ হাতত সমৰ্পিত হোৱা

47 যীচুৱে কথা কৈ থাকোতেই, চোৱা, বাৰ জনৰ মাজৰ যিহূদা আৰু তেওঁৰ সৈতে পৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকল তৰোৱাল আৰু টাণ্ডোন ধৰা মানুহৰ ডাঙৰ দল এটা সেই ঠাইলৈ আহিল। 48 তেওঁক শোধাই দিয়া জনে তেওঁলোকক এই চিনেৰে সজ্জত দিছিল, বোলে, ‘মই যি জনক চুমা খাম, তেৱেই সেই জন; তেওঁকে ধৰিবা’। 49 তেতিয়াই তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ, ‘ৰবিৰ পৰগাম’ এই বুলি, তেওঁক চুমা খালে। 50 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “বন্ধু, তুমি যি কৰিবলৈ আহিলা তাকে কৰা।” তেতিয়া তেওঁলোকে ওচৰলৈ আহি, যীচুৰ গাত হাত দি তেওঁক ধৰিলে। 51 চোৱা, যীচুৰ লগৰ এজনে হাত মেলি, নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াই মহা-পুৰোহিতৰ দাস এজনক আঘাত কৰি তাৰ কাণ এখন কাটি পেলালে। 52 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ তৰোৱাল পুনৰায় খাপত সোমাই থোৱা; কিয়নো যি জনে তৰোৱাল ধৰে, সেই জন তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হ'ব। 53 ‘মোৰ পিতৃয়ে এতিয়াই মোলৈ বাৰ বাহিনীতকৈয়ো’ অধিক স্বৰ্গৰ দূত পঠাই দিয়ক’, মই এনে নিবেদন কৰিব নোৱাৰোঁ বুলি তুমি ভাবিছা নে? 54 কিন্তু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনত যিহেতু কোৱা হৈছে, সেয়েহে এইদৰে সিদ্ধ হ'বলৈ নঘটিব নে?” 55 সেই সময়ত যীচুৱে লোক সকলক ক'লে, “আপোনালোকে তৰোৱাল আৰু টাণ্ডোন লৈ ডকাইত ধৰাৰ নিচিনাকৈ মোক ধৰিবলৈ ওলাই আহিছ যে; যেতিয়া মই নিতৌ মন্দিৰত বহি উপদেশ দি আছিলোঁ, তেতিয়া আপোনালোকে মোক নধৰিলে, 56 কিন্তু ভাববাদী সকলৰ শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হ'বলৈ এই সকলো ঘটিল।” তেতিয়া সকলো শিষ্যই তেওঁক এৰি পলাই গ'ল।

মহাসভাৰ আগত সোধ-বিচাৰ

57 পাছত বিধানৰ অধ্যাপক আৰু পৰিচাৰক সকল যি ঠাইত গোট খাই আছিল, সেই ঠাইলৈকে যীচুক ধৰা সকলে লৈ গৈ কায়ফা নামেৰে মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ তেওঁক আনিলে। 58 কিন্তু পিতৰে মহা-পুৰোহিতৰ চোতাললৈকে আতৰে আতৰে তেওঁৰ পাছ পাছ গৈ, তাত সোমাই শেষত কি হয়, তাকে চাবলৈ টেকলাবোৰৰ লগত বহিল। 59 তেতিয়া পৰধান পুৰোহিত সকল আৰু গোটেই মহাসভাই যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য বিচাৰিলে। 60 অনেক মিছা সাক্ষী আগুৱাই আহিছিল, তথাপি তেওঁলোকে এজনকো বিচাৰি নাপালে। কিন্তু শেষত দুজন আগুৱাই আহিল আৰু ক'লে, 61 “এওঁ কৈছিল - ‘মই ঈশ্বৰৰ এই মন্দিৰ ধ্বংস কৰি, তিন দিনৰ ভিতৰতে তাক সাজিব পাৰোঁ।’” 62 তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে উঠি যীচুক ক'লে, “তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নে? তোমাৰ অহিত এওঁলোকে কি সাক্ষ্য দিছে?” 63 কিন্তু যীচুৱে নিজম দি থাকিল। তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে তেওঁক ক'লে, “তোমাক জীৱনময় ঈশ্বৰৰ শপত দিছোঁ, তুমি ঈশ্বৰৰ পুংৰ, খৰীষ্ট হোৱা নে নোহোৱা, আমাক কোৱা।” 64 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি সঁচাকৈ ক'লা; তথাপি মই আপোনালোকক কওঁ, এতিয়াৰ পৰা আপোনালোকে

* 26 অধ্যায়:53 এটা লেগিয়নৰ বাহিনীত ছয় হাজাৰ

মানুহৰ পুংৰক পৰাশ্ৰমৰ সোঁ হাতে বহি থকা আৰু স্বৰ্গৰ পৰা মেঘত অহা দেখিব।”⁶⁵ তেতিয়া মহা-পুৰোহিত নিজৰ কাপোৰ ফালি ক’লে, “এওঁ ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিলে; এতিয়া আমাৰ সাক্ষীৰ কি প্ৰয়োজন আছে? চোৱা, এতিয়া তোমালোকে নিজে ঈশ্বৰক নিন্দা শুনিলা।⁶⁶ গতিকে তোমালোকে কি ভাৱা?” তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক’লে, “এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য।”⁶⁷ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ মুখত খুই পেলাই ডুকুৱালে;⁶⁸ আৰু কেতবোৰে ঢকিয়াই সুধিলে, “হে’ৰা খৰীষ্ট, ভাবোক্তিৰ দ্বাৰাই আমাক কোৱাচোন, তোমাক কোনে মাৰিলে?”

পিতৰে যীচুক অস্বীকাৰ কৰা

⁶⁹ সেই সময়ত পিতৰ বাহিৰফালে চোতালত বহি আছিল; তাতে এজনী চাকৰণী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক’লে, ‘তুমিও গালীলীয়া যীচুৰ লগত আছিল।’⁷⁰ কিন্তু তেওঁ আটাইৰে আগতে অস্বীকাৰ কৰি ক’লে, ‘তুমি কি কৈছা, মই বুজা নাই।’⁷¹ পাছত তেওঁ বাট-চ’ৰালৈ ওলাই গ’ল, তাতে আন এজনী চাকৰণীয়ে তেওঁক দেখিলে আৰু তাত থকা লোক সকলৰ আগত ক’লে, ‘এওঁ নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিল।’⁷² তাতে তেওঁ শপত খাই আকৌ অস্বীকাৰ কৰি ক’লে, ‘মই সেই মানুহ জনক চিনি নাপাওঁ।’⁷³ অৰ্থাৎ পাছত তাত থকা সকলে ওচৰলৈ আহি পিতৰক ক’লে, ‘অৱশ্যে তুমিও তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন; কিয়নো তোমাৰ ভাষাই তোমাৰ চিনাকি দিছে।’⁷⁴ তাতে তেওঁ শাওঁ দি আৰু শপত খাই ক’লে, ‘মই সেই মানুহক চিনিয়ে নাপাওঁ।’ আৰু তেতিয়াই কুকুৰাই ডাক দিলে।⁷⁵ তেতিয়া যীচুৱে কোৱা সেই কথালৈ পিতৰৰ মনত পৰিল। যীচুৱে যে কৈছিল, ‘কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি মোক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা’, এই কথা মনত পৰাত পিতৰে বাহিৰলৈ গৈ অতি শোকৰে ক্ৰন্দন কৰিলে।

27 অধ্যায়

পীলাতৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ আৰু প্ৰাণদণ্ডৰ আৰ্জ

¹ পাছত ৰাতি পুৱালত সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকলে যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কুম্ভংগ কৰিলে; ² তেওঁক বান্ধিলে আৰু পীলাত নামেৰে দেশাধিপতিৰ হাতত শোধাই দিলে। ³ তেতিয়া তেওঁক শংৰুৰ হাতত অৰ্পণ কৰা যিহুদাই তেওঁক দোষী কৰি দণ্ডাৰ্জা দিয়া দেখি মনত খেদ পাই প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলক সেই বিৰশ টা ৰূপ মূদ্ৰা ওভোতাই দিলে; ⁴ আৰু ক’লে, ‘নিৰ্দোষীৰ তেজ শোধাই দি মই পাপ কৰিলোঁ’; কিন্তু তেওঁলোকে ক’লে, ‘তাতনো আমাৰ কি কাম? তুমিয়েই তোমাৰ বিষয়ে চাবা।’⁵ তেতিয়া তেওঁ মন্দিৰত সেই ৰূপ পেলাই দি তাৰ পৰা গুচি গৈ নিজকে নিজে ফাঁচি ল’লে। ⁶ পাছত প্ৰধান পুৰোহিত সকলে সেই ৰূপ লৈ ক’লে, ‘এই ৰূপ তেজৰ মূল্য হোৱা হেতুকে উৰালত থোৱা বিধান সম্মত নহয়।’⁷ তাতে তেওঁলোক একেবিৰত হৈ পৰামৰ্শ কৰিলে আৰু বিদেশী সকলক মৈদাম দিবলৈ সেই ৰূপেৰে কুমাৰৰ পথাৰ কিনিিলে। ⁸ এই কাৰণে আজিলৈকে সেই পথাৰ ‘তেজৰ মাটি’ বুলি জনাজাত। ⁹ তেতিয়া যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই যি বচন কোৱা হৈছিল, বোলে ‘ইশ্বায়েলৰ সন্তানৰ কোনো কোনোৱে যি জনৰ মূল্য নিৰূপণ কৰিলে, সেই মূল্য নিৰূপণ কৰা জনৰ ত্ৰিশ টা ৰূপ মূদ্ৰা সিহঁতে ললে, ¹⁰ আৰু প্ৰভুৱে মোক আদেশ দিয়াৰ দৰে কুমাৰৰ মাটিৰ কাৰণে দিলে’, এই বচন সিদ্ধ হ’ল।

¹¹ পাছত যীচুক সেই দেশাধিপতিৰ সন্মুখত থিয় কৰোঁৱাত, দেশাধিপতিয়ে তেওঁক সুধিলে, ‘তুমি ইহুদী সকলৰ ৰজা নে?’ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, ‘ঠিক তুমিয়েই কৈছা।’¹² কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলে তেওঁক অপবাদ দিয়াতো, তেওঁ একো উত্তৰ নিদিিলে। ¹³ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক’লে, ‘এওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান সাক্ষ্য দিছে, সেই বিষয়ে তুমি শুনা নাই নে?’¹⁴ কিন্তু তেওঁ এষাৰো উত্তৰ নিদিয়াত দেশাধিপতিয়ে অতিশয় বিস্ময় মানিলে।

¹⁵ সেই পৰ্বৰ সময়ত লোক সকলে যি বন্দীক মুকলি কৰি দিয়াটো ইচ্ছা কৰে, দেশাধিপতিয়ে তেওঁকে তেওঁলোকলৈ মুকলি কৰি দিয়ে, তেওঁৰ এনে দস্তৰ আছিল। ¹⁶ সেই সময়ত বাৰাব্বা নামেৰে এজন কুখ্যাত কাৰাবন্দী আছিল। ¹⁷ তাতে তেওঁলোক গোট খোৱাত, পীলাতে তেওঁলোকক সুধিলে, ‘মই তোমালোকলৈ কোন জনক মুকলি কৰাটো তোমালোকে ইচ্ছা কৰা, বাৰাব্বাক নে খৰীষ্ট বোলা যীচুক?’¹⁸ কিয়নো তেওঁলোকে যে অসূয়া কৰি যীচুক শোধাই দিছিল, সেই কথা তেওঁ জানিছিল। ¹⁹ পাছত তেওঁ বিচাৰৰ আসনত বহি থাকোঁতে তেওঁৰ ভাৰ্য্যাই তেওঁলৈ কৈ পঠালে, বোলে, ‘সেই ধাৰমিক জনৰ কথাত তুমি একো হাত নিদিবা; কিয়নো তেওঁৰ কাৰণে, মই আজি সপোনত যি দেখিলোঁ বহুত দুখ পালোঁ।’²⁰ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলে বাৰাব্বাক মুকলি কৰি দিবলৈ আৰু যীচুক বধ কৰিবলৈ লোক সকলক উচচালে। ²¹ তাতে দেশাধিপতিয়ে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক’লে, ‘এই দুই জনৰ মাজত মই কোন জনক মুকলি কৰাটো তোমালোকৰ ইচ্ছা?’ তেওঁলোকে ক’লে, ‘বাৰাব্বাক।’²² পীলাতে তেওঁলোকক ক’লে, ‘তেনে হ’লে খৰীষ্ট বোলা যীচুক মই কি কৰিম?’ সকলোৱে ক’লে, ‘তাক ক্ৰুচত দিয়ক।’²³ তাতে তেওঁ ক’লে, ‘কিয়? তেওঁ কি দোষ কৰিলে?’ কিন্তু তেওঁলোকে বৰকৈ আটাই পাৰি ক’লে, ‘তাক ক্ৰুচত দিয়ক।’

²⁴ তেতিয়া পীলাতে দেখিলে যে তেওঁ একো কৰিব নোৱাৰিব, কিন্তু মানুহবোৰৰ মাজত সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষ আৰম্ভ হৈ বাঢ়িবহে ধৰিলে, ইয়াকে দেখি পীলাতে লোক সকলৰ আগত পানী লৈ হাত ধুই ক’লে, ‘এই ধাৰমিক জনৰ ৰক্তপাতত মই নিৰ্দোষী; এওঁক তোমালোকেই চাবা।’²⁵ তাতে সকলোৱে উত্তৰ দি ক’লে, ‘তেওঁৰ তেজে আমাক আৰু আমাৰ সন্তানবোৰক পাপওঁক।’²⁶ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকলৈ বাৰাব্বাক মুকলি কৰিলে। কিন্তু যীচুক চাৰুকৰে কোৱাই ক্ৰুচত দিবলৈ শোধাই দিলে।

²⁷ তেতিয়া দেশাধিপতিৰ সেনাবোৰে যীচুক পিষ্টাৰিয়ামৰ ভিতৰলৈ নি তেওঁৰ ওচৰত গোটাই সৈন্য দলক গোটালে;²⁸ আৰু তেওঁৰ গাৰ কাপোৰ গুচাই, উজল বৰণৰ* ৰাজবস্ত্ৰৰ পিন্ধাই দিলে।²⁹ কাইটোৱে কিৰীটি সাঁজি তেওঁৰ মূৰত দিলে আৰু সোঁ

* 27 অধ্যায়:28 মূল গ্ৰন্থক ভাষাৰ পৰা ইংৰাজী অনুবাদত স্থানান্তৰিত

হাতত এডাল নিৰ্দেশক দণ্ড দি তেওঁৰ আগত আঁঠু ললে আৰু তেওঁক বিদৰূপ কৰি কলে- “হে, ইহুদী সকলৰ ৰজা, জয় হওক!”³⁰ তাতে তেওঁলোকে যীচুৰ গাত খুই পেলালে আৰু দণ্ড ডাল লৈ মূৰত কোবালে।³¹ এইদৰে তেওঁক বিদৰূপ কৰি তেওঁৰ পৰা ৰাজবস্ৰং খুলি পেলালে আৰু তেওঁক নিজৰ কাপোৰ পিন্ধাই ক্ৰুচত দিবলৈ লৈ গ’ল।

যীচুৰ ক্ৰুচত মৃত্যু

³² পাছত তেওঁলোক ওলাই যাওঁতে কুৰীণীৰ পৰা অহা চিমন নামেৰে এজন মানুহক বিচাৰি পালে, তেওঁলোকে তেওঁক যীচুৰ ক্ৰুচ বৈ নিবলৈ ধৰি নিলে।³³ তেওঁলোকে তেতিয়া গলগথা, অৰ্থাৎ ‘মূৰৰ লাওখোলা’ নামৰ এখন ঠাই পালে।³⁴ তাতে তেওঁলোকে তেওঁক তিতাৰে মিহলি দৰাফাৰস পান কৰিবলৈ দিলে; কিন্তু তেওঁ তাক চেকি চাই পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে।³⁵ পাছত তেওঁলোকে যীচুৰ ক্ৰুচত দি তেওঁৰ কাপোৰ চিঠি খেলি ভাগ-বাঁট ল’লে;³⁶ আৰু তাতে বহি তেওঁলোকে যীচুক পহৰা দি থাকিল।³⁷ তেওঁৰ এই অপবাদ লিখি, মূৰত এখন ফলক আৰি দিলে, “এই জন ইহুদী সকলৰ ৰজা যীচু।”

³⁸ সেই সময়ত তেওঁৰ সোঁফালে এটা, বাওঁফালে এটা, এইদৰে দুটা ডকাইতক তেওঁৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া হ’ল।³⁹ তাতে যি সকলে সেই বাটেদি অহা-যোৱা কৰিছিল, সেই বাটবোৰোৰে মূৰ জোকাৰি জোকাৰি, নিন্দা কৰি ক’লে, “হে’ৰা মন্দিৰ নষ্ট কৰোঁতা আৰু তিন দিনৰ ভিতৰত সাজোঁতা, নিজকে ৰক্ষা কৰা। তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুংৰ হোৱা, তেনেহলে ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহা।”⁴¹ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে বিদৰূপ কৰি ক’লে, “তেওঁ আন লোকক ৰক্ষা কৰিলে, কিন্তু নিজকে ৰক্ষা নকৰে কিয়। তেওঁ বোলে ইশ্বায়েলৰ ৰজা; এতিয়া ক্ৰুচৰ পৰা নামকচোন; তেতিয়াহে আমি তেওঁক বিশ্বাস কৰিম।

⁴³ তেওঁ ঈশ্বৰত ভাৰসা কৰিছে; ঈশ্বৰে যদি তেওঁক ডালপায়, তেনেহলে এতিয়া তেওঁক নিস্তাৰ কৰকচোন; কিয়নো নিজকে কৈছিল ‘ময়েই ঈশ্বৰৰ পুংৰ’।”⁴⁴ তেতিয়া তেওঁৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া সেই দুটা ডকাইতও তেওঁক একেদৰেই নিন্দা কৰিলে।

⁴⁵ পাছত বাৰ বজাৰ পৰা তিনি বজালৈকে, গোটেই খন দেশৰ ওপৰত আন্ধাৰ হ’ল;⁴⁶ আৰু তিনি মান বজাত যীচুৰে বৰ মাতোৰে ৰিঙিয়াই ক’লে, “এলী, এলী, লামা চবজানী”? অৰ্থাৎ, “হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ; কিয় মোক পৰিত্যাগ কৰিলা”?⁴⁷ তেতিয়া তাতে থিয় হৈ থকা কোনো কোনোৱে ইয়াকে শুনি ক’লে, “তেওঁ এলিয়াক মাতিছে।”⁴⁸ তেতিয়াই তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে ল’ৰি গৈ, স্পঞ্জ এটুকুৰা লৈ চিৰকাৰে পূৰ কৰি, তাক নলৰ আগত লগাই তেওঁক পান কৰিবলৈ দিলে।⁴⁹ কিন্তু আনবোৰে ক’লে, “অকলে থকিবলৈ দিয়া; এলিয়াই তেওঁক ৰক্ষা কৰিবলৈ আহে নে নাহে তাকে চাওঁ।”⁵⁰ তেতিয়া যীচুৰে বৰ মাতোৰে ৰিঙিয়ালে আৰু প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে।

⁵¹ চোৱা, তেতিয়াই মন্দিৰৰ আঁৰ-কাপোৰ ওপৰৰ পৰা মজিয়ালৈকে ফাটি দুছিটা হ’ল। ভূমিকম্প হ’ল; শিলবোৰ ফাটিল;⁵² তেতিয়া মৈদামবোৰ মুকলি হৈ গ’ল আৰু বহু নিদিৰত পৰিৎৰ লোকৰ দেহ উথিত হ’ল।⁵³ তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ পাছত তেওঁলোকে মৈদামৰ পৰা ওলাই পৰিৎৰ নগৰলৈ গ’ল আৰু বহু ব্যক্তিক দেখা দিলে।⁵⁴ পাছত এশৰ সেনাপতি আৰু তেওঁৰ লগত যীচুক পহৰা দি থকা সকলে, এইদৰে ভূমিকম্প আদি ঘটনা হোৱা দেখি বৰ ভয় পাই ক’লে, “এওঁ সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ পুংৰ।”⁵⁵ গালীল প্ৰদেশৰ পৰা তেওঁক শুশ্ৰূষা কৰা বহু মহিলা তেওঁৰ পাছে পাছে আহি আছিল, তেওঁলোকে দূৰৰ পৰা সকলো চাই আছিল।⁵⁶ তেওঁলোকৰ ভিতৰত মন্দ্ৰলীনী মৰিয়ম, যাকোৰ আৰু যোচেফৰ মাক মৰিয়ম আৰু চিৰদিয়ৰ পুতেক দুজনৰ মাক, আদি কৰি যীচুৰ সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ যীচুৰ লগত অহা মহিলা সকল আছিল।

যীচুক মৈদাম দিয়া

⁵⁷ তেতিয়া গধূলি হৈ আহিছিল, তালৈ অৰিমাথিয়া নগৰৰ পৰা এজন ধনী মানুহ আহিল, তেওঁৰ নাম যোচেফ, তেওঁ যীচুৰ শিষ্য আছিল।⁵⁸ তেওঁ পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ, যীচুৰ দেহ খুজিলে; তেতিয়া পীলাতে দেহ দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।⁵⁹ পাছত যোচেফে দেহ লৈ, শগ সূতাৰ মিহি চাফা কাপোৰেৰে দেহটো মেৰিয়ালে,⁶⁰ আৰু নিজৰ বাবে শিলত খান্দি থোৱা যি মৈদাম আছিল, তাৰ ভিতৰত দেহটো শুৱাই থলে। তাৰ পাছত এচটা ডাঙৰ শিল বগৰাই আনি মৈদামৰ দুৱাৰত থলে আৰু তেওঁলোক তাৰ পৰা গুচি গ’ল।⁶¹ কিন্তু মন্দ্ৰলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়ম তাত উপস্থিত হৈ, মৈদামৰ বিপৰীত দিশত বহি আছিল।⁶² পাছদিনা অৰ্থাৎ আয়োজন দিনৰ পাছদিনা, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে পীলাতৰ ওচৰত গোটি খাই ক’লে, “হে মহাশয়, এই প্ৰবন্ধকে জীয়াই থাকোঁতে কৈছিল, ‘তিন দিনৰ মূৰত মই পুনৰাই উঠিম’, এতিয়া এই কথা আমাৰ মনত পৰিছে।⁶⁴ এই হেতুকে, তৃতীয় দিনলৈকে তেওঁৰ মৈদাম ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিয়ক; কিজানি তেওঁৰ শিষ্যবোৰে আহি তেওঁৰ দেহ চুৰ কৰি নিব আৰু মানুহবোৰক ক’ব, ‘তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠিল’; যদি সেয়ে হয় তেনেহ’লে ই প্ৰথম ভ্ৰান্তিকৈয়ে শেষ ভ্ৰান্তি অধিক হানিজনক হ’ব।”⁶⁵ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে এদল চস্ত্ৰী লোৱা; এতিয়া যোৱা আৰু তোমালোকে যেনেকৈ পাৰা ৰাখাগৈ।”⁶⁶ তাৰ পাছত তেওঁলোকে গৈ শিলচটাত মোহৰ মাৰিলে আৰু এদল চস্ত্ৰীক মৈদাম ৰাখিবলৈ দায়িত্ব দিলে।

28 অধ্যায়

যীচুৰ পুনৰুত্থান

¹ তেতিয়া বিশ্ৰামবাৰ পাৰ হৈ, সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন ওচৰ চাপিল, মন্দ্ৰলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়মে মৈদাম চাবলৈ গ’ল।² চোৱা, তাতে বৰ ভূমিকম্প হ’ল; কিয়নো প্ৰভুৰ দূতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি শিলচটা বগৰালে আৰু তাৰ ওপৰতে বহিল।³ তেওঁৰ শৰীৰ বিজুলীৰ নিচিনা আৰু বস্ৰং হিমৰদৰে শুক্ৰ আৰু তেওঁৰ ভয়তে প্ৰহৰী সকল কঁপি কঁপি মৰাৰ নিচিনা হ’ল।⁴ কিন্তু সেই মহিলা কেইজনীক,⁵দূতে মাত লগাই ক’লে, “তোমালোকে ভয় নকৰিবা; কিয়নো ক্ৰুচত হত হোৱা যীচুক তোমালোকে বিচাৰিছা বুলি মই জানিছোঁ।”⁶ তেওঁ ইয়াত নাই; কিন্তু যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল, তেনেকৈ তেওঁ উঠিল।

আহা, তেওঁ শয়ন কৰা ঠাই চোৱাহি। 7 এতিয়া তোমালোকে বেগাই যোৱা আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক এই কথা কোৱাৰগৈ যে, তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠিল। চোৱা, তোমালোকৰ আগেয়ে তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গৈছে; তোমালোকে তাতে তেওঁক দৰ্শন পাবা; চোৱা, এই কথা মই তোমালোকক ক'লোঁ। 8 তাতে তেওঁলোকে ভয় আৰু মহা-আনন্দেৰে মৈদামৰ পৰা ততাতৈয়াকৈ গুচি গ'ল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক সন্মদ দিবলৈ ল'ৰি গ'ল। 9 তাতে চোৱা যীচুৱে তেওঁলোক সাক্ষাৎ হৈ ক'লে, “তোমালোকৰ মঙ্গল হওক”। তাতে মহিলা সকল ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ চৰণত ধৰি প্ৰৰণিপাত কৰিলে। 10 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “ভয় নকৰিবা; তোমালোক যোৱা, মোৰ ভাই সকলক গালীল প্ৰদেশলৈ যাবৰ বাবে সন্মদ দিয়াগৈ; তেওঁলোকে তাতে মোক দেখা পাব”।

11 পাছত মহিলা সকল যাওঁতে, চোৱা, চন্দ্ৰীবোৰৰ কোনো কোনোৱে নগৰলৈ আহি, যি যি ঘটিছিল, সেই সকলোৰ সন্মদ প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ আগত দিলেহি। 12 তেতিয়া তেওঁলোকে পৰিচাৰক সকলৰ সৈতে একত্ৰিত হৈ আলোচনা কৰিলে আৰু সেনাবোৰক ডালেমান ধন দি ক'লে, 13 “আমি টোপনিত থাকোঁতে, যীচুৰ শিষ্যবোৰে ৰাতি আহি, তাক চুৰ কৰি নিলে, এই বুলি ক'বা। 14 এই কথা যদি দেশাধিপতিয়ে শুনে, তেতিয়া আমি তেওঁক বুজাই-বঢ়াই লম আৰু তোমালোকক এই বিষয়তোৰ পৰা দূৰত ৰাখিম”। 15 তেতিয়া সিহঁতে ধন ললে আৰু তেওঁলোকে শিকাই দিয়াৰ দৰেই সিহঁতে কৰিলে; এইদৰে এই কথা ইহুদী সকলৰ মাজত বিয়পি গ'ল আৰু আজিলৈকে এই কথা, এইদৰে প্ৰচলিত হৈ আছে।

শিষ্যবোৰৰ প্ৰতি যীচুৰ শেষ আজ্ঞা

16 পাছত গালীল প্ৰদেশৰ যি পৰ্বত যীচুৱে নিৰূপণ কৰি থৈছিল তালৈকে তেওঁৰ এঘাৰ জন শিষ্য গ'ল; 17 আৰু তেওঁক দেখা পাই প্ৰৰণিপাত কৰিলে; কিন্তু কোনো কোনোৱে সংশয় কৰিলে। 18 তেতিয়া যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, “বোলে, স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত সকলো অধিকাৰ মোক দিয়া হ'ল। 19 এই হেতুকে, তোমালোক যোৱা; আৰু সকলো জাতিকে শিষ্য কৰি, পিতৃ, পুংৰ আৰু পবিত্ৰৰ আত্মাৰ নামেৰে তেওঁলোকক বাপ্তাইজ কৰা; 20 মই যি যি আজ্ঞা তোমালোকক দিলোঁ, সেই সকলোকে পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক শিক্ষা দিয়া; আৰু চোৱা, জগতৰ শেষলৈকে মই সদায় তোমালোকৰ সঙ্গ সঙ্গ আছোঁ”।

মাৰ্কে লিখা শুভবাৰ্তা

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

প্ৰথম মণ্ডলীৰ নেতাসকলে সৰ্বসন্মতিক্ৰমে সম্মত যে এই তথ্যভিত্তিক লেখাটো জন মাৰ্কৰ দ্বাৰা লেখা হৈছে। নতুন নিয়মত জন মাৰ্কৰ বিষয়ে দহ বাৰ উল্লেখ আছে পাঁচনিৰ কৰ্ম 12:12, 25; 13:5, 13; 15:37, 39; কলচীয়া 4:10; 2 তীমথিয় 4:11; ফিলীমন 24; 1 পিতৰ 5:13। এই তথ্যসমূহে নিৰ্দেশ কৰে যে, মাৰ্ক বাৰ্ণাবাৰ ভতিজা আছিল (কলচীয়া. 4:10)। মাৰ্কৰ মাতৃৰ নাম আছিল মৰিয়ম, তেওঁ আছিল এজনী যিৰুচালেমত থকা ধনী আৰু সম্ভ্ৰান্ত মহিলা আৰু প্ৰথম খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ বাবে তেওঁৰ গৃহ আছিল একোখন সভাৰ স্থান (পাঁচনিৰ কৰ্ম 12:12)। জন মাৰ্ক পৌল আৰু বাৰ্ণাবাৰ প্ৰথম মিছনাৰী যাত্ৰাৰ সংগী আছিল (পাঁচনিৰ কৰ্ম 12:25; 13:5)। বাইবেলৰ প্ৰমাণ আৰু আদি মণ্ডলীৰ পিতৃসকলে পিতৰ আৰু মাৰ্কৰ মাজত এক ঘনিষ্ঠ সংযোগ থকা বুলি প্ৰদৰ্শন কৰে। (1 পিতৰ 5:13)। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ আছিল পিতৰ দোভাষী আৰু সকলো সম্ভাৱনা আছে যে, পিতৰৰ প্ৰচাৰ আৰু চাক্ষুস সাক্ষাই মাৰ্কৰ শুভবাৰ্তাৰ প্ৰাথমিক উা্স হ'ব পাৰে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 50-60 খ্ৰীষ্টাব্দ।

মণ্ডলীৰ নেতাসকলৰ দ্বাৰা লিখা বিভিন্ন লিখনীয়ে (ইৰনেউচ, আলেকজেণ্ড্ৰিয়াৰ স্ক্ৰিপেট আৰু অন্যান্যসকল) নিশ্চিত কৰি কয় যে, মাৰ্কে লিখা এই শুভবাৰ্তা ৰোমৰ পৰা লিখা হৈছে। আদি মণ্ডলীৰ সূত্ৰসমূহে জনায় যে, এই শুভবাৰ্তা পিতৰৰ মৃত্যুৰ পাছত লিখা হয় (67-68 খ্ৰীষ্টাব্দ)।

প্ৰাপক

এই তথ্যসম্মত নথি সমূহে প্ৰমাণ কৰে যে, মাৰ্কে সাধাৰনতে অনা-যিহুদী লোকসকলৰ বাবে এই শুভবাৰ্তাটো লিখিছিল আৰু বিশেষকৈ ৰোমীয় শ্ৰোতাসকলৰ বাবে এই লেখাটো লিখিছিল। এই কাৰণতে হয়তো যীচু খ্ৰীষ্টৰ বংশতালিকা ইয়াত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হোৱা নাই, কিয়নো অনা-যিহুদী জগতে এই সম্পৰ্কে অতি কৰ্মকে বুজি পায়।

উদ্দেশ্য

মাৰ্কৰ পাঠকসকলৰ মাজৰ যি গৰিষ্ঠসকল ৰোমান খ্ৰীষ্টিয়ান আছিল, তেওঁলোকে 67-68 খ্ৰীষ্টাব্দৰ ভিতৰত অতি নিষ্ঠুৰ নিৰ্যাতনৰ মাজত নিজকে বিচাৰি পাইছিল, সম্ৰাট নিৰোৰ অধীনত অত্যাচাৰ কৰা হৈছিল আৰু বিভিন্ন জনক হত্যা কৰা হৈছিল। এনে ধৰণৰ এক দৃশ্যকল্পৰ পৰা মাৰ্কে এই শুভবাৰ্তা লিখিছিল, য'ত খ্ৰীষ্টিয়ানসকলে এনে এক কঠিন সময়ৰ মাজেৰে গৈ আছিল, এনেদৰে পীড়িত দাস যীচু অংকিত হৈছিল (যিচয়া 53)।

মূল বিষয়

যীচু- পীড়িত দাস।

প্ৰান্তৰেখা

1. পৰিচৰ্যাৰ বাবে যীচুৰ প্ৰস্তুতি — মৰুপ্ৰান্তত থকা — 1:1-13
2. গালীল আৰু ইয়াৰ আশে-পাশে যীচুৰ পৰিচৰ্যা — 1:14-8:30
3. যীচুৰ মিছন; যাতনা আৰু মৃত্যু — 8:31-10:52
4. যিৰুচালেমত যীচুৰ পৰিচৰ্যা — 11:1-13:37
5. ক্ৰুচবিদ্ধ হোৱাৰ বাখ্যা — 14:1-15:47
6. যীচুৰ পুনৰুত্থান আৰু সাক্ষাৎ — 16:1-20

যোহন বাপ্তাইজকৰ প্ৰচাৰ

1 ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাৰ আৰম্ভণ।

2 যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তকত যেনেকৈ লিখা আছে,

‘চোৱা, মই মোৰ বাৰ্তাবাহকক তোমাৰ আগত পঠিয়াইছোঁ,
তেওঁ তোমাৰ বাট যুগুত কৰিব।’

3 “মৰুপ্ৰান্তত এজনৰ কণ্ঠস্বৰ শুনাই গৈছে,*

‘তোমালোকে প্ৰভুৰ পথ যুগুত কৰা,

তেওঁৰ বাট পোন কৰা।’”

4 এইদৰে মৰুপ্ৰান্তত বাপ্তিস্ম কৰোঁতা আৰু পাপ মোচনৰ অৰ্থে মন-পালটনৰ বাপ্তিস্মৰ কথা ঘোষণা কৰোঁতা যোহন আছিল। 5 তাতে গোটেই যিহুদীয়া আৰু যিৰুচালেমৰ সকলো লোক তেওঁৰ ওচৰ চাপিবলৈ ওলাই আহিল আৰু নিজৰ নিজৰ পাপ স্বীকাৰ কৰি, † তেওঁৰ দ্বাৰাই যৰুদন নদীত বাপ্তিস্ম ল'লে। 6 সেই যোহনে উটৰ নোমৰ কাপোৰ আৰু কঁকালত চামৰাৰ টঙালি বান্ধিছিল। আৰু তেওঁ কচুৱা ফৰিং আৰু হাবিৰ মৌ খাইছিল।

* 1 অধ্যায়:3 মলা 3:1; যিচ 40:3 † 1 অধ্যায়:5 গীত 32:5; হিত্তা 28:13; 1 যো 8:10

7 তেওঁ ঘোষণা কৰি ক'লে, “মোতকৈ শক্তিমানে এজন মোৰ পাছত আহি আছে আৰু মই, তেওঁৰ পাদুকাৰ ফিটাৰ বান্ধ তল মূৰ কৰি খুলিবৰো যোগ্য নহওঁ।” 8 মই আপোনালোকক পানীত বাণ্ডিস্ম দিলাঁ; কিন্তু তেওঁ পৰিৎৰ আত্মাত বাণ্ডিস্ম দিব।”[†]

যীচুৰ বাণ্ডিস্ম আৰু পৰীক্ষা

9 সেই সময়ত যীচু গালীল দেশৰ নাচৰতৰ পৰা আহি, যোহনৰ দ্বাৰাই যৰূদন নদীত বাণ্ডিস্ম ল'লে।¹⁰ তেওঁ পানীৰ পৰা উঠি আহোতেই আকাশ দুফাল হৈ যোৱা আৰু কপৌৰ নিচিনা তেওঁৰ ওপৰলৈ আত্মাক নমা দেখিলে।¹¹ আৰু এইদৰে আকাশ-বাণী হ'ল যে, “তুমি মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ। তোমাত মই পৰম সন্তুষ্ট।”[‡]

12 তেতিয়া পবিত্ৰ আত্মাই তেওঁক মৰুপ্ৰান্তলৈ চালিত কৰি লৈ গ'ল।¹³ সেই মৰুপ্ৰান্তত তেওঁ চল্লিশ দিনলৈকে বনৰীয়া জন্তুৰ লগত থাকোতে চয়তানৰ দ্বাৰাই পৰীক্ষিত হ'ল; আৰু স্বৰ্গৰ দূত সকলে তেওঁৰ শুশ্ৰূষা কৰিলে।

যীচুৰে প্ৰকাশকৈ কাৰ্য কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰা; প্ৰথম চাৰি জন শিষ্য

14 যোহনক বনীশালত থোৱাৰ পাছত যীচু গালীল দেশলৈ গ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰিলে।¹⁵ যীচুৰে পৰিচাৰ কৰিলে আৰু ক'লে, “কাল সম্পূৰ্ণ হ'ল,* আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওচৰ হ'ল। তোমালোকে মন-পালটন কৰা আৰু শুভবাৰ্তাত বিশ্বাস কৰা।”

16 পাছত তেওঁ গালীল সাগৰৰ তীৰেদি গৈ থাকোতে, † চিমোন আৰু চিমোনৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়ক সাগৰত জাল বাই থকা দেখিলে; কিয়নো তেওঁলোক জালোৱা আছিল।¹⁷ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ পাছত আহ; মই তোমালোকক মানুহ ধৰা জালোৱা কৰিম।”¹⁸ তেতিয়াই তেওঁলোকে জালবোৰ এৰি যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল।

19 পাছত যীচুৰে অলপ দূৰ আগুৱাই গৈ থাকোতে, চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক দেখিলে; তেওঁলোকেও নৱত জাল মেৰামতি কৰি আছিল।²⁰ তেওঁ তেতিয়াই তেওঁলোকক মাতিলে; লগে লগে তেওঁলোকে নিজৰ বাপেক চিবদিয় ও কাম কৰা বনুৱাৰ সকলে সৈতে নাও এৰি যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল।

21 পাছত তেওঁলোকে কফৰনাহূমলৈ গ'ল আৰু বিশ্ৰামবাৰ আহিলত নাম-ঘৰত সোমাই উপদেশ দিলে।²² তেওঁৰ উপদেশত লোক সকলে বিশ্বাস মানিলে, কিয়নো তেওঁ বিধানৰ অধ্যাপক সকলে উপদেশ দিয়াৰ নিচিনাকৈ নিদি ক্ষমতাপন্ন ব্যক্তিৰ দৰে তেওঁলোকক উপদেশ দিলে।

23 সেই সময়ত তেওঁলোকৰ সেই নাম-ঘৰতে অশুচি আত্মাই[‡] ধৰা এজন মানুহ আছিল। তেওঁ আটাই পাৰি ক'লে,²⁴ “হে নাচৰতীয়া যীচু, আপোনাৰ লগত আমাৰ কি কাম? আপুনি আমাক নষ্ট কৰিবৰ বাবে আহিলে নে? আপুনি কোন, মই জানো। আপুনি ঈশ্বৰৰ পৰিৎৰ জন।”²⁵ কিন্তু যীচুৰে তাক ডৰিয়াই ক'লে, “মনে মনে থাক আৰু ইয়াৰ পৰা বাহিৰ ওলা!”²⁶ তেতিয়া সেই অশুচি আত্মাই এক ডাঙৰ মাতোৰে চিঞৰি মানুহ জনক তলত পেলাই মূচৰি তেওঁৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গ'ল।

27 তাতে সকলোৱে বিশ্বাস মানি, ইজনে সিজনে সোধা-সুধি কৰি কলে, “এইয়া কি? ক্ষমতাপন্ন জনৰ দৰে এক নতুন উপদেশ। এওঁ অশুচি আত্মাকো আজ্ঞা দিয়াত, সিহঁতেও দেখোন এওঁক মানে।”²⁸ তেতিয়া তেওঁৰ খ্যাতি গালীল প্ৰদেশৰ চৌদিশে আৰু সেই অঞ্চলৰ সকলো ঠাইলৈ বিয়পি গ'ল।

29 পাছত তেওঁলোকে নাম-ঘৰৰ পৰা ওলাই আহি চিমোন আৰু আন্দ্ৰিয়ৰ ঘৰত সোমাল। তেওঁলোকৰ লগত যাকোব আৰু যোহনো আছিল।³⁰ তাতে চিমোনৰ শাহুৱেক জুৰত অসুস্থ হৈ বিচিনাত পৰি আছিল। তেতিয়াই তেওঁলোকে তেওঁৰ বিষয়ে যীচুক জনালে।³¹ তাতে তেওঁ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ হাতত ধৰিলে আৰু তেওঁক তুলিলে। তেতিয়া সেই জুৰে তেওঁক এৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ ধৰিলে।

32 সেই দিনা সন্ধ্যা বেলি মাৰ গলত, লোক সকলে সকলো ৰোগীক আৰু ভূতে পোৱা লোক সকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে;³³ আৰু নগৰৰ লোক সকল আহি দুৱাৰ-মুখতে গোট খালে।³⁴ তাতে তেওঁ নানা বিধ ৰোগত কষ্ট পাই থকা অনেক ৰোগীক সুস্থ কৰিলে আৰু ভূতে পোৱা বহু লোকৰ পৰা ভূত খেদালে। কিন্তু ভূতবোৰক একো কথা কৰিলে নিদিলে; কিয়নো সিহঁতে তেওঁক জানিছিল।

35 অতি ৰাতিপুৱা পৰায় আত্মাৰ হৈ থাকোতেই তেওঁ উঠি, বাহিৰলৈ ওলাই গৈ নিৰ্জন ঠাইত পৰাৰ্থনা কৰি আছিল।³⁶ পাছত চিমোন আৰু লগৰবোৰে তেওঁক বিচাৰি গ'ল।³⁷ পাছত তেওঁক পাই কলে, “সকলোৱে আপোনাক বিচাৰি আছে।”

38 তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “ব'লা, আমি ওচৰৰ আন ঠাইবোৰলৈ যাওঁ, সেই ঠাইবোৰতো মই বাক্য ঘোষণা কৰিব লাগে; মই এই বাবেই ওলাই আহিলোঁ।”[‡] 39 পাছত তেওঁ গৈ, গালীল প্ৰদেশৰ সকলো ঠাইতে, তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰবোৰতো প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু ভূতবোৰক খেদালে।

40 তাতে* এজন কৃষ্ণ ৰোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু সবিনয়েৰে তেওঁৰ সম্মুখত আঁঠু লৈ ক'লে, “আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে মোক শুচি কৰিব পাৰে।”⁴¹ তেতিয়া তেওঁৰ মৰম লাগিল আৰু হাত মেলি তেওঁক চুই ক'লে, “মই ইচ্ছা কৰিছোঁ। শুচি হোৱা।”⁴² তেতিয়া তেওঁৰ শৰীৰৰ পৰা কৃষ্ণৰোগ আতৰিল আৰু তেওঁ শুচি হ'ল।

43 যীচুৰে তেওঁক কঠোৰ আজ্ঞা দি বিদায় দিলে।⁴⁴ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “সাৰধান হোৱা; কোনো ব্যক্তিক একো নকৰা; কিন্তু যোৱা, পুৰোহিতৰ ওচৰত গৈ নিজকে দেখুওৱা আৰু তুমি শুচি হবৰ অৰ্থে মোচিয়ে যি ঠাই সৰ্গ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে, তেওঁলোকক সাক্ষ্য দিবৰ বাবে সেইবাৰ উঠি সৰ্গ কৰাওঁ।”

† 1 অধ্যায়:8 পাঁ 1:5, 8; 2:1-4 § 1 অধ্যায়:11 মলা 3:1; যিচ 40:3 * 1 অধ্যায়:15 গীত 32:5; হিত্তা 28:13; 1 যো 8:10 † 1 অধ্যায়:16 পাঁ 1:5, 8; 2:1-4 ‡ 1 অধ্যায়:23 লুক 4:33-37 § 1 অধ্যায়:38 গীত 40:7-9; যিচ 61:1 * 1 অধ্যায়:40 মথি 8:2-4; লুক 5:12-15

45 কিন্তু তেওঁ ওলাই গৈ সকলোৰে আগত ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলে। আৰু এই কথা এনে ধৰণে প্ৰকাশ হ'বলৈ ধৰিলে যে, যীচুৱে প্ৰকাশ্যৰূপে কোনো নগৰত সোমাব নোৱাৰা হ'ল। তেওঁ গৈ বাহিৰত নিৰ্জন ঠাইবোৰত থাকিবলগীয়া হ'ল যাতে চাৰিওফালৰ পৰা লোক সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব পাৰে।

2 অধ্যায়

এজন জঠৰ ৰোগীক সুস্থ কৰা

1 কিছূদনৰ পাছত, যীচু পুনৰ কফৰনাহূমলৈ আহিল। তেতিয়া লোক সকলে তেওঁ ঘৰত আছে বুলি শুনি, 2 ইমান মানুহ গোট খালে যে, ভিতৰত কোনো কোঠালিতে ঠাই নোহোৱা হ'ল; আনকি দুৱাৰ-মুখতো ঠাই নাইকিয়া হ'ল। তাতে যীচুৱে তেওঁলোকৰ আগত বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে।

3 তেতিয়া লোক সকলে চাৰি* জনে কঢ়িয়াই অনা এজন পক্ষাঘাত ৰোগীক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে। 4 কিন্তু জন সমাগমৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ তেওঁক চপাব নোৱাৰি, যি ঠাইত তেওঁ আছিল, সেই ঘৰৰ ওপৰৰ চাল গুচাই বাট কৰি ললে আৰু পক্ষাঘাত ৰোগীজনক শোৱা শয্যাৰে সৈতে তললৈ নমাই দিলে।

5 তাতে যীচুৱে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি, সেই জঠৰ ৰোগীজনক ক'লে, “বোপা তোমাৰ সকলো পাপ ক্ষমা হ'ল”। 6 কিন্তু তাত বহি থকা বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৱে মনতে ভাবি ক'লে, 7 “এওঁ এনে কথা কেনেকৈ কব পাৰে? এওঁ ঈশ্বৰ নিন্দা কৰিছে। এজন ঈশ্বৰত বাহিৰ কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে?”†

8 তেওঁলোকে নিজৰ মনত এনে কথা ভাবি থকা বুলি যীচুৱে নিজৰ আত্মাত তেতিয়াই জানিলে‡; সেয়েহে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে অন্তৰত কিয় এনে কথা ভাবিছে? 9 তোমাৰ সকলো পাপ ক্ষমা হ'ল” নাইবা “উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজকাটি যোৱা”; এই দুটা কথাৰ মাজত পক্ষাঘাত ৰোগীজনক কোনটো কৰলৈ উজু?

10 কিন্তু আপোনালোকে যেন জানে যে, পৃথিৱীত পাপ ক্ষমা কৰিবৰ বাবে মানুহৰ পুংৰ ক্ষমতা আছে”, এই বুলি তেওঁ পক্ষাঘাত ৰোগীজনক ক'লে, 11 “মই তোমাক কওঁ, উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ, নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা”। 12 তাতে তেওঁ তেতিয়াই উঠিল, আৰু সকলোৰে সম্মুখত নিজৰ শয্যা তুলি লৈ ওলাই গ'ল; ইয়াকে দেখি সকলোৱে বিস্ময় মানি ক'লে, “আমি এনেকুৱা কেতিয়াও দেখা নাই”, এইদৰে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিব ধৰিলে।

লেবী, অৰ্থাৎ মথিক আহ্বান কৰা; আৰু লযোনৰ বিষয়ে শিক্ষা

13 তাৰ পাছত যীচু আকৌ সাগৰৰ তীৰলৈ ওলাই গ'ল; আৰু লোক সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত, তেওঁ তেওঁলোকক উপদেশ দিলে। 14 পাছত তেওঁ যাওঁতে আলফয়ৰ পুতেক লেবীক কৰ লোৱা চ'ৰাত বহি থকা দেখা পালে আৰু তেওঁক ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহা”। তেতিয়া তেওঁ উঠি, তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল।

15 যেতিয়া যীচুৱে লেবীৰ ঘৰত ভোজন কৰি আছিল, তেতিয়া অনেক কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু পাপী লোক আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলেও তেওঁৰ সৈতে ভোজন কৰিবলৈ বহিল; লগতে তেওঁৰ পাছে পাছে অহা অনেক লোক তাত উপস্থিত আছিল। 16 তাতে তেওঁ পাপী আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলৰ সৈতে ভোজন কৰা দেখি, ফৰীচী সমাজৰ বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “এওঁ কিয় কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু পাপী লোকৰ লগত ভোজন-পান কৰে?”

17 যীচুৱে ইয়াকে শুনি তেওঁলোকক ক'লে, “নিৰোগী মানুহৰ বাবে চিকিৎসকৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই; কিন্তু ৰোগীৰহে প্ৰয়োজন আছে। মই ধাৰমিক জনক নহয় কিন্তু পাপীকহে নিমগ্ন জনাবলৈ আহিছোঁ”।

18 এবাৰ যোহনৰ শিষ্য সকল আৰু ফৰীচী সকলে লযোন দি আছিল। তাতে তেওঁলোকে আহি যীচুক সুধিলে, “যোহনৰ শিষ্য সকলে আৰু ফৰীচী সকলৰ শিষ্য সকলেও লযোন দিয়ে, কিন্তু আপোনাৰ শিষ্য সকলে লযোন নিদিয়; ইয়াৰ কাৰণ কি”? 19 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “সখি সকল দৰাৰ লগত থকা সময়ত, তেওঁলোকে লযোন দিব পাৰে নে? তেওঁলোকৰ লগত দৰা থাকে মানে তেওঁলোকে লযোন দিব নোৱাৰে।

20 কিন্তু এনে দিন আহিব, যিদিনা তেওঁলোকৰ পৰা দৰাক নিয়া হ'ব আৰু সেই দিনত তেওঁলোকেও লযোন দিব। 21 কোনেও পুৰণি বস্ত্ৰত নতুন কাপোৰৰ টাপলি নামাৰে; তেনে কৰিলে, যি ডোখৰেৰে টাপলি মৰা হয়, সেয়ে তাক ফালি নিয়ে; অৰ্থাৎ নতুন ডোখৰে পুৰণিক ফালি নিয়ে আৰু তেতিয়া সৰহ ভাগহে ফাটি যায়।

22 পুৰণি ছালৰ মোটত নতুন দৰাষ্কাৰস কোনেৱে নথয় আৰু যদি কোনোবাই থয়, তেনেহলে সেই দৰাষ্কাৰসে সেই মোট ফালি পেলাব, তাতে দৰাষ্কাৰস আৰু মোট, দুয়োটাই নষ্ট হ'ব, কিন্তু নতুন দৰাষ্কাৰস নতুন মোটতহে থয়”।

বিশ্ৰামবাৰৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

23 তাৰ পাছত§ তেওঁ বিশ্ৰামবাৰে শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজেদি যাওঁতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলে শস্যৰ থোকবোৰ ছিঙি খাবলৈ ধৰিলে। 24 তাতে ফৰীচী সকলে যীচুক কলে, “চোৱা, বিধান অনুসাৰে বিশ্ৰামবাৰে যি কৰিব নাপায়, সেইবোৰ ইহঁতে কিয় কৰিছে”?

25 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগৰবোৰৰ প্ৰয়োজন হোৱাত আৰু ভোক লগাত যি কৰ্ম কৰিছিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই নে? 26 তেওঁ কেনেকৈ অবিয়াথ মহা-পুৰোহিতৰ সময়ত, ঈশ্বৰৰ গৃহত সোমাল আৰু পুৰোহিতৰ বাহিৰে বিধান অনুসৰি অন্য লোকে খাব নোৱাৰা যি দৰ্শন-পিঠা, সেইবোৰ তেওঁ খালে আৰু লগৰবোৰকো দিলে”?

* 2 অধ্যায়:3 মথি 9:2-17; লুক 5:19-39

† 2 অধ্যায়:7 যিচ 43:25; দা 9:9

‡ 2 অধ্যায়:8 গীত 139:2; যো 2:25; প্ৰ 2:23

§ 2 অধ্যায়:23 মথি

12:1-15; লুক 6:1-11

27 যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ কলে, “বিশ্বাসমবাস মানুহৰ কাৰণে হ'ল; কিন্তু মানুহ বিশ্বাসমবাসৰ কাৰণে নহ'ল; 28 এই হেতুকে মানুহৰ পুত্ৰ বিশ্বাসম-বাসৰো অধিপতি”।

3 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত যীচু পুনৰ নাম-ঘৰত সোমাল; আৰু তাত হাত শুকাই যোৱা ৰোগী এজন আছিল। 2 বিশ্বাসমবাসৰ সেই ব্যক্তি জনক তেওঁ সুস্থ কৰিব নে নকৰে, ইয়াকে লোক সকলে চাই আছিল। আচলতে তেওঁলোকে তেওঁক অপবাদ দিবৰ বাবে কাৰণ বিচাৰি আছিল।

3 তেতিয়া যীচুৱে সেই হাত শুকাই যোৱা ৰুগীয়া মানুহ জনক ক'লে, “উঠা, আৰু সকলোৰে মাজত থিয় হোৱা”। 4 তাৰ পাছত তেওঁ লোক সকলক সুধিলে, “বিধানৰ মতে বিশ্বাসমবাসৰে বেয়া কৰ্ম নে, ভাল কৰ্ম কৰা উচিত? আৰু নৰ-বধ কৰিব পায় নে প্ৰমাণ ৰক্ষা কৰিব পায়”? কিন্তু তেওঁলোক মনে মনে থাকিল।

5 তেতিয়া তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ কঠিনতা দেখি তেওঁ অসন্তুষ্ট হৈ খণ্ডেৰে চাৰিওফালে চালে আৰু সেই মানুহ জনক ক'লে, “তোমাৰ হাত খন মেলি দিয়া”। তেতিয়া তেওঁ হাত খন মেলি দিলে আৰু যীচুৱে সেই হাত খন পূৰ্বৰ সুস্থ অৱস্থালৈ আনিলে। 6 তেতিয়া ফৰীচী সকল বাহিৰলৈ ওলাই গৈ হেৰোদীয়া মানুহ সকলৰ সৈতে আলোচনা কৰিলে আৰু তেওঁক বিনষ্ট কৰিবৰ বাবে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মন্ত্ৰণা কৰিবলৈ ধৰিলে।

অনেক মানুহ যীচুৰ পাছে পাছে যোৱা

7 তাৰ পাছত যীচুৱে যেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে সাগৰৰ পাৰলৈ গ'ল; তেতিয়া গালীল আৰু যিহূদীয়াৰ পৰা অহা মানুহৰ দল এটাই তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে; 8 আৰু যিৰূচালেম, ইদামৰ যৰূদনৰ সিপাৰৰ পৰা, তুৰ আৰু চীদোনৰ চাৰিওফালৰ পৰা মানুহৰ এটা বৃহৎ দলে তেওঁ কৰি থকা সকলো কৰ্মৰ কথা শুনিলে আৰু তেওঁলোক ওচৰ চাপি আহিল।

9 তেতিয়া লোক সকলৰ সমাগম অধিক হোৱা দেখি, তেওঁ হেচা-ঠেলাৰ মাজত নপৰিবৰ বাবে শিষ্য সকলক এখন নাও যুগুত ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিলে। 10 কিয়নো তেওঁ অনেক লোকক সুস্থ কৰা দেখি, ব্যাধিয়ে ধৰা সকলোৱেই তেওঁক চুবলৈ হেচা-ঠেলা কৰি আছিল।

11 আৰু অশুচি আত্মাবোৰে তেওঁক যেতিয়াই দেখে, তেতিয়াই তেওঁৰ আগত পৰে আৰু কান্দি কান্দি কয়, “আপুনি ঈশ্বৰৰ পুংৰ”। 12 কিন্তু তেওঁক প্ৰকাশ নকৰিবলৈ সিহঁতক দৃঢ়কৈ সাৱধান কৰি দিলে।

বাৰ জনক পাঁচনি পদ দিয়া

13 পাছে তেওঁ পৰ্বতত উঠি*, যি সকলক তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে, তেওঁলোকক মাতিলে, আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। 14 তেতিয়া তেওঁ বাৰ জনক নিযুক্ত কৰিলে (যি সকলক তেওঁ পাঁচনি নাম দিছিল) যাতে তেওঁলোক তেওঁৰ সঙ্গ সঙ্গ থাকিব পাৰে আৰু তেওঁলোকক যাতে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পঠিয়াব পাৰে, 15 আৰু তেওঁলোকে যেন ভূত খেদাৰ বাবে অধিকাৰো পাব পাৰে। 16 তেওঁ যি বাৰ জনক নিযুক্ত কৰিলে, সেই কেইজন হ'ল- চিমোন, যি জনক তেওঁ পিতৰ নাম দিছিল।

17 চিবদীয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহন, (এই দুজনক বনেৰগচ, অৰ্থাৎ মেঘ-গৰজ্জনৰ পুতেক নাম দিলে); 18 আন্দ্রিয়, ফিলিপ, বাৰথলময়, মথি, থোমা, আলফয়ৰ পুতেক যাকোব, থদ্দয়, জাতীয়তাবাদী চিমোন, 19 আৰু তেওঁক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া ঈশ্বৰিয়োতীয়া যিহূদা।

যীচুক নিন্দা কৰা, আৰু ক্ষমা নোহোৱা পাপ

20 পাছত তেওঁ এটা ঘৰত সোমাল; আৰু পুনৰায় তাত ইমান মানুহ গোট খালে যে, তেওঁলোকে ভোজন কৰিব নোৱাৰিলে। 21 তেওঁৰ আত্মীয় সকলে যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক, ‘তেওঁ বলীয়া হ'ল’ বুলি কৈ ধৰিবলৈ ওলাই গ'ল। 22 আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা অহা বিধানৰ অধ্যাপক সকলে ক'লে, “তেওঁৰ গাত বেলচবুৰ আছে; আৰু ভূতৰ সেই ৰজাৰ দ্বাৰাই তেওঁ ভূতবোৰ খেদায়।”

23 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ওচৰলৈ মাতি দৃষ্টান্তেৰে ক'লে, “চয়তানে চয়তানক কেনেকৈ খেদাব পাৰে? 24 যদি কোনো ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে নিজে ভাগ হৈ যায়, তেনেহলে সেই ৰাজ্য এক হৈ থাকিব নোৱাৰে। 25 আৰু কোনো ঘৰ যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে নিজে ভাগ হয়, তেনেহলে সেই ঘৰ এক হৈ থাকিব নোৱাৰে।

26 চয়তানেও যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে নিজে থিয় হয়, তেনেহলে সি থাকিব নোৱাৰিব কিন্তু তাৰ গতি অন্ত হব। 27 বলৱান† জনক প্ৰথমে নাৱাঙ্কিলে, কোনেও তেওঁৰ ঘৰত সোমাই তেওঁৰ বস্ত্ৰ লুট কৰিব নোৱাৰে; বান্ধিলেহে তেওঁৰ ঘৰ লুট কৰিব পাৰিব।

28 মই আপোনালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, মনুষ্য-সম্ভৱ সকলৰ সকলো বিধৰ পাপ, আৰু ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা যি নিন্দা, এইবোৰ সকলোৰে ক্ষমা হয়; 29 কিন্তু যি কোনোৱে পবিত্ৰৰ আত্মাৰ নিন্দা কৰে, সেই জনৰ ক্ষমা কোনো কালে নহ'ব; সি অনন্ত পাপৰ অধিকাৰী”। 30 যীচুৱে এই কথা তেওঁলোকক কলে; কাৰণ তেওঁলোকে কৈছিল, “তেওঁৰ গাত অশুচি আত্মা আছে।”

31 এনেতে‡ তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েক সকল আহি, বাহিৰত থিয় হৈ তেওঁক মাতি পঠালে। 32 তেতিয়া লোক সকল তেওঁৰ চাৰিওকাষে বহি আছিল; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “চাওক, আপোনাৰ মা, ভাই আৰু ভনী সকলে বাহিৰত আপোনাক বিচাৰিছে”।

* 3 অধ্যায়:13 মথি 10:1-4; লুক 10:12-16 † 3 অধ্যায়:27 মিচ 49:24, 25 ‡ 3 অধ্যায়:31 মথি 12:46-50; লুক 8:9-21

33 তাতে তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ আই আৰু মোৰ ভাই সকল কোন?” 34 পাছত তেওঁৰ চাৰিওফালে বহি থকা লোক সকলক চাই তেওঁ ক'লে, “এওঁলোকলৈ চোৱা, এওঁলোকেই মোৰ আই আৰু মোৰ ভাই; 35 কিয়নো যি জনে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰে, সেই জনেই মোৰ ভাই, ভনী, আৰু আইয়া হয়।”

4 অধ্যায়

এজন খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

1 তাৰ পাছত যীচুৱে সাগৰৰ তীৰত গৈ পুনৰ উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া অধিক লোক তেওঁৰ ওচৰত গোট খোৱাত তেওঁ সাগৰলৈ গৈ এখন নাৱত উঠি বহিল; আৰু লোক সকল সাগৰৰ পাৰতে বৈ থাকিল। 2 তেতিয়া তেওঁ দৃষ্টান্তেৰে তেওঁলোকক অনেক উপদেশ দিলে* আৰু উপদেশ দিওঁতে তেওঁলোকক কলে:

3 “শুনক, এজন খেতিয়কে কঠীয়া সিঁচিবলৈ গ'ল। 4 তেওঁ সিঁচোঁতে সিঁচোঁতে, কিছুমান কঠীয়া আলিবাটৰ কাষত পৰিল; তাতে চৰাইবোৰে আহি সেইবোৰ খুঁটি খালে। 5 কিছুমান কঠীয়া অলপ মাটি থকা শিলনিত পৰিল, তাতে মাটি ডাঠ নোহোৱাৰ বাবে সোনকালে গজিল।

6 কিন্তু যেতিয়া সূৰ্য উদয় হ'ল আৰু তাপ লাগিল তেতিয়া শিপা নোহোৱা বাবে,† সেইবোৰ শুকাই গ'ল। 7 কিছুমান কঠীয়া কাঁইটনিত পৰিল; তাতে কাঁইটীয়া বনবোৰ বাঢ়ি উঠি সেইবোৰক হেচি ধৰিলে আৰু সেইবোৰত একো ফল নধৰিল।

8 আন কিছুমান কঠীয়া ভাল মাটিত পৰিল আৰু গজালি মেলি বাঢ়ি উঠিল, তাতে ফল‡উপ্পন্ন হ'ল। সেই কঠীয়াবোৰৰ কিছুমানে ডেৰকুৰি, তিনি কুৰি আৰু এশ গুণলৈকে ফল উপ্পন্ন কৰিলে।” 9 তেওঁ ক'লে, “যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।”

10 তাৰ পাছত যীচু নিৰ্ভজন ঠাইত থকা সময়ত তেওঁৰ সঙ্গী সকলে সেই বাৰ জন শিষ্যৰ সৈতে গৈ সেই দৃষ্টান্ত কেইটাৰ বিষয়ে তেওঁক সুধিলে। 11 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব তোমালোকক দিয়া হৈছে। কিন্তু যি সকল লোক বাহিৰত আছে, তেওঁলোকৰ আগত সকলো কথা দৃষ্টান্তেৰে কোৱা হৈছে,

12 যাতে তেওঁলোকে যেতিয়া চাই, হয়, তেওঁলোকে চাই; কিন্তু দেখা নাপায়, আৰু যাতে তেওঁলোকে যেতিয়া শুনে, হয়, শুনে, কিন্তু বুজি নাপায়, অন্যথা তেওঁলোকে ঘূৰি আহিলেহেঁতেন, আৰু ঈশ্বৰেও ক্ষমা দিলেহেঁতেন।”

13 পাছত তেওঁ কলে, “তোমালোকে এই দৃষ্টান্ত বুজা নাই নে? তেনেহলু সকলো দৃষ্টান্ত কেনেকৈ বুজিবা? 14 সেই খেতিয়কে বাক্য সিঁচি। 15 য'ত বাক্য সিঁচা হয়, সেই আলিবাটৰ কাষত থকা এওঁলোক এনেকুৱা লোক, এওঁলোকে বাক্য শুনি উঠাৰ লগে লগে চয়তানে‡আহি তেওঁলোকৰ পৰা সিঁচা বাক্য কাটি নিয়ে;

16 সেইদৰে শিলনিত সিঁচা এওঁলোক এনেকুৱা লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনাৰ লগে লগে আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰে, 17 কিন্তু তেওঁলোকৰ শিপা নথকাত, অলপ দিন মাথোন থাকে; পাছত বাক্যৰ কাৰণে ক্ৰেশ বা তাড়না হোৱা মাংসৰূপে তেওঁলোকে বিঘিনি পায়।

18 আৰু আনবোৰ কাঁইটনিত সিঁচা, এওঁলোকে বাক্য শুনাৰ পাছত, 19 সংসাৰৰ চিন্তা, ধনৰ মায়া আৰু আন আন বিষয়ৰ লোভ‡সোমাই, বাক্য হেঁচি ধৰে; তাতে সেই বাক্য বিফল হয়। 20 আৰু ভাল মাটিত সিঁচা এওঁলোক এনেকুৱা লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনি গ্ৰহণ কৰে আৰু িৰশ, মাটি আৰু এশ গুণলৈকে ফল উপ্পন্ন কৰে।”

21 যীচুৱে তেওঁলোকক আৰু কলে, “তোমালোকে ঘৰৰ ভিতৰত চাকি জ্বলাই গছাৰ ওপৰত নৈথ দোণৰ বা খাটৰ তলত থবলৈ আনা নে? কিন্তু তাক ভিতৰলৈ আনি গছাৰ ওপৰতহে ৰখা হয়। 22 কিয়নো যি প্ৰকাশিত নহব এনে কোনো চাকি থোৱা বস্তু নাই‡আৰু যি বিষয় পোহৰলৈ নাহিব, এনে গোপন কৰি ৰাখিবলৈও কোনো বিষয় নাই। 23 কাৰেবোৰ যদি শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।”

24 যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ কলে, “তোমালোকে কি শুনা, তালৈ মন কৰা; যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোকলৈকো জোখা হব; আৰু তোমালোকক অধিক দিয়া হব। 25 কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁকেই দিয়া হব; কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, সেইখিনিও তেওঁৰ পৰা নিয়া হব।”

শস্য গজি ব্যাৰ দৃষ্টান্ত

26 যীচুৱে কলে, “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এজন মানুহে তেওঁৰ কঠীয়া মাটিত সিঁচাৰ দৰে হয়। 27 তেওঁ ৰাতিয়ে-দিনে, শোওঁতে উঠোঁতে, সেই কঠীয়া কেনেকৈ গজে আৰু বাঢ়ে, সেই বিষয়ে নাজানে। 28 পৃথিৱীয়ে নিজে নিজে, প্ৰথমতে পাত, পাছত থোৰ, তাৰ পাছত থোকত পুৰ হোৱা গুটি উপ্পন্ন কৰে। 29 তাতে গুটি পকাৰ পাছত, শস্য দাবৰ সময় উপস্থিত হ'ল বুলি জানি, তেওঁ তেতিয়া কাচি লগায়।”

সৰিয়হ গুটিৰ দৃষ্টান্ত

30 যীচুৱে পুনৰ ক'লে, “আমি কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ তুলনা দিম, বা কি দৃষ্টান্তেৰে এই বিষয়টো প্ৰকাশ কৰিম? 31 সি এটি সৰিয়হ গুটিৰ নিচিনা; যি গুটি মাটিত সিঁচোঁতে, পৃথিৱীৰ আটাই কঠীয়াতকৈ সৰু; 32 কিন্তু সেই বীজ সিঁচাৰ পাছত, সি গজি

* 4 অধ্যায়:2 নথি 13:1-33; লুক 8:4, 5। † 4 অধ্যায়:6 গীত 1:4; ইফি 3:19; কল 2:7। ‡ 4 অধ্যায়:8 যো 15:5; কল 1:6, 10; ইসী 6:7, 8; 2 পি 1:8।

§ 4 অধ্যায়:15 1 পি 5:8; ইসী 2:1। * 4 অধ্যায়:19 লুক 21:34; 1 যো 2:16, 17। † 4 অধ্যায়:22 উপ 12:14; লুক 12:2; 1 কৰি 4:5।

বাচি আটাই উদ্ভিদতকৈ ডাঙৰ হয় আৰু ইমান ডাঙৰ ডাঙৰ ডাল ধৰে যে আকাশৰ চৰাইবোৰেও আহি তাৰ ছাঁত বাস কৰিব পাৰে।”

33 এইদৰে অনেক দৃষ্টান্তেৰে, যীচুৱে তেওঁলোকৰ শূন্য শক্তি অনুসাৰে তেওঁলোকক বাক্য ক’লে। 34 কিন্তু বিনা দৃষ্টান্তেৰে তেওঁলোকক একো নকলে; অৱশ্যে নিজৰ শিষ্য সকলক ব্যক্তিগত ভাবে সকলো বিষয় ব্যাখ্যা কৰি বুজাই দিলে।

ধুমুহা বতাহ শান্ত কৰা

35 সেইদিনা গধূলি সময়ত যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “আমি সিপাৰলৈ যাওঁহক।” 36 তেতিয়া শিষ্য সকলে লোক সকলক এৰি থৈ, তেওঁ যেনেকৈ নারত আছিল, তেনেকৈয়ে যীচুক লগত লৈ গ’ল;# আৰু আন আন নারো তেওঁলোকৰ লগত আছিল। 37 পাছত বৰ ধুমুহা বতাহ ব’লাত, টোৰ কোবত নাও খন পানীৰে পূৰ হ’বলৈ ধৰিলে।

38 সেই সময়ত তেওঁ নারৰ গুৰিৰফালে গাঁৱত মূৰ দি টোপনি গৈ আছিল। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক জগাই ক’লে, “হে গুৰু, আমি যে এতিয়া মৰোঁ, ইয়ালৈ আপুনি চিন্তা নকৰে নে?” 39 তেতিয়া তেওঁ উঠি, বতাহক ডবিয়ালে আৰু সাগৰকো ক’লে, “শান্তিৰে থিৰে থাক।” তেতিয়া বতাহ আতৰি গ’ল, আৰু অতি শান্ত হৈ পৰিল।

40 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোক কিয় ভয়াতুৰ হৈছা? এতিয়ালৈকে বিশ্বাস হোৱা নাই নে?”§ 41 তাতে তেওঁলোকে ভয়ত অতিশয় আতুৰ হৈ ইজনে সিজনে কোৱা-মেলা কৰি কলে, “বতাহ আৰু সাগৰেও যে এওঁৰ কথা মানে, এওঁ নো কোন?”

5 অধ্যায়

ভূতে পোৱা মানুহ এজনক সুস্থ কৰা

1 তাৰ পাছত* তেওঁলোক সাগৰৰ সিটো পাৰে থকা, গেৰাচেনীয়া সকলৰ অঞ্চল পালে। 2 যীচুৱে নারৰ পৰা নমাৰ সময়তে অশুচি আত্মাই ধৰা এজন মানুহে তেওঁক লগ ধৰিব আহিল। সি মৈদামৰ পৰা ওলাই আহিছিল।

3 সেই মানুহ জনে মৈদামনিত নিবাস কৰিছিল। কোনেও তেওঁক বান্ধি ৰাখিব পৰা নাছিল, শিকলিৰেও বান্ধি ৰাখিব পৰা নাছিল। 4 তেওঁক বাৰে বাৰে বেৰী আৰু শিকলিৰে বান্ধা হৈছিল, কিন্তু তেওঁ শিকলি ছিঙি পেলাই, বেৰীও ডোখৰ ডোখৰ কৰিছিল। তেওঁক দমন কৰিবলৈ কাৰো শক্তি নাছিল।

5 পৰতিটো ৰাতি আৰু দিনত তেওঁ মৈদামলৈ যায় আৰু পৰ্বতত গৈ চিঞৰে; আৰু শিলেৰে নিজকে নিজে আঘাত কৰে। 6 যেতিয়া তেওঁ দূৰেৰে পৰা যীচুক দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁ দৌৰি আহিল আৰু যীচুক পৰণিপাত কৰিলে। 7 তাৰ পাছত তেওঁ কান্দি কান্দি বৰ মাততে কলে, “হে সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুংৰ যীচু, আপোনাৰ লগত মোৰ কি কাম? মই আপোনাক ঈশ্বৰৰ শপত দিছোঁ, মোক যাতনা নিদিব।” 8 কিয়নো যীচুৱে তেওঁক কৈছিল, “হেৰ অশুচি আত্মা, এই মানুহ জনৰ পৰা বাহিৰ ওলা।” 9 পাছত যীচুৱে তেওঁক সুধিলে “তোৰ নাম কি?” তাতে সেই মানুহ জনে তেওঁক ক’লে, “মোৰ নাম বাহিনী কিয়নো আমি অনেক আছোঁ।” 10 পাছত যীচুৱে যেন সেই ঠাইৰ পৰা সিহঁতক নেখেদে, এই কাৰণে অনেক বিনয় কৰি ক’লে।

11 সেই সময়ত ওচৰৰ পৰ্বতত এজাক গাহৰি চৰি আছিল। 12 তাতে সেই ভূতবোৰে যীচুক বিনয় কৰি কলে, “আমাক সেই গাহৰিবোৰৰ ভিতৰত পঠাই দিয়ক; আমাক সিহঁতৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ক।” 13 তাতে তেওঁ অনুমতি দিয়াৰ পাছত সেই অশুচি আত্মাবোৰ বাহিৰ ওলাই গাহৰিবোৰত সোমাল; তেতিয়া সেই জাকত থকা প্ৰায় দুই হাজাৰ গাহৰি বৰ জোৰেৰে দৌৰি গৈ গৰাৰ পৰা সাগৰত পানীত পৰি ডুবি মৰিল।

14 তেতিয়া যি সকলে সেই গাহৰিৰ জাকবোৰ তয়াৰধান কৰি আছিল, তেওঁলোক পলাই গৈ নগৰ আৰু গাঁৱবোৰত সন্মাদ দিলে। তেতিয়া ঘটি যোৱাৰ ঘটনাতোৰ কথা শুনিবলৈ পোৱাত লোক সকলে সেই অশুচি আত্মাই ধৰা লোক জনক চাবলৈ আহিল; 15 আৰু যীচুৰ ওচৰলৈ আহি, সেই ভূতে পোৱা মানুহ জনক, অৰ্থাৎ বাহিনীয়ে পোৱা জনক কাপোৰ পিন্ধি, শুদ্ধ মনেৰে বহি থকা দেখা পাই লোক সকলে ভয় কৰিলে।

16 সেই ঘটনা যি সকল লোকে দেখিছিল তেওঁলোকে লোক সকলক, কেনেকৈ কি ঘটিল আৰু ভূতে পোৱা মানুহ জনৰ আৰু গাহৰিবোৰৰ বিষয়ে বুজাই দিলে। 17 তেতিয়া সেই ঠাইলৈ অহা লোক সকলে যীচুক তেওঁলোকৰ অঞ্চলৰ পৰা আতৰি যাৰলৈ বিনয় কৰিলে।

18 পাছত যীচুৱে যেতিয়া সেই ঠাই এৰি যাবৰ বাবে নারত উঠিবলৈ ধৰোতে, ভূতৰ নিয়ন্ত্ৰণত যি জন আছিল, সেই ব্যক্তি জন ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ সৈতে তেওঁক ৰাখিবলৈ বিনয় কৰিলে। 19 কিন্তু তেওঁ সেই ব্যক্তিক অনুমতি নিদি ক’লে, “তুমি ঘৰলৈ গৈ আত্মীয় সকলৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু পৰ্বতুৱে তোমাৰ জীৱনলৈ কি কৰিলে আৰু কেনে দয়া পালা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকক কোৱাংগে।”† 20 তেতিয়া মানুহ জনে সেই ঠাই এৰি, যীচুৱে তেওঁলৈ যি মহা কৰ্ম কৰিলে, সেই কথা দিকাপলি দেশত যোগ্য কৰিবলৈ ধৰিলে; তাতে সকলোৱে বিস্ময় মানিলে।

এজনী তিৰোতাক সুস্থ কৰা আৰু যায়ীৰৰ জীয়েকক জীউৱা

21 পাছত‡ যীচুৱে যেতিয়া নাৱেৰে আকৌ সিপাৰলৈ গ’ল, তেতিয়া মানুহৰ বৃশা দল এটা তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে; সেই সময়ত তেওঁ সাগৰৰ তীৰত আছিল। 22 এনেতে যায়ীৰ নামেৰে নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী এজনে আহি তেওঁক দেখি তেওঁৰ চৰণত পৰিল। 23 তেওঁ বাৰে বাৰে বিনয় কৰি যীচুক কলে, “মোৰ ছোৱালী জনীৰ মৃত্যু ওচৰ চাপিছে; তাই যেন সুস্থ হৈ জীয়াই

‡ 4 অধ্যায়:36 মথি 8:23-34; লুক 8:22-39 § 4 অধ্যায়:40 মথি 43:21 * 5 অধ্যায়:1 মথি 8:28-34; লুক 8:26-39 † 5 অধ্যায়:19 গীত 66:16;

মথি 38:19 ‡ 5 অধ্যায়:21 মথি 9:18-26; লুক 8:40-56।

থাকে, এই কাৰণে আপুনি আহি, তাইৰ গাত হাত দিয়কহি।”²⁴ তেতিয়া যীচু তেওঁৰ লগত গ’ল আৰু বহু লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ তেওঁক হেঁচি-মেলি ধৰিলে।

²⁵ আৰু সেই সময়ত তাতে বাৰ বছৰ ধৰি তেজ যোৱা ৰোগ ভোগ কৰি থকা তিৰোতা এজনী আছিল।²⁶ অনেক বেজৰ ওচৰত চিকিৎসা কৰি আৰু সৰস্ব খৰচ কৰিও তেওঁ সুস্থ হোৱা নাছিল, কিন্তু বেচি কষ্টহে পাই আছিল।²⁷ তেওঁ যীচুৰ বিষয়ে শুনি, লোক সকলৰ মাজত সোমাল আৰু তেওঁৰ পাছফালেদি আহি, তেওঁৰ কাপোৰ চুলে।

²⁸ কিয়নো তেওঁ কৈছিল, “মই যদি তেওঁৰ কাপোৰ মাথোন চুবলৈ পাতঁ, তেতিয়াও মই ৰক্ষা পাম।”²⁹ তেতিয়া তেওঁ যীচুক চুবলৈ পাই, তেওঁৰ তেজ বৈ থকা শুকাই গ’ল আৰু তেওঁ শৰীৰত সেই ব্যাধিৰ পৰা মুক্ত হোৱা গম পালে।³⁰ সেই সময়ত যীচুৱে নিজৰ পৰা শক্তি ওলাই যোৱা গম পাই, লোক সকলৰ মাজত মুখ ঘূৰাই সুধিলে, “মোৰ কাপোৰ কোনে চুলে?”³¹ তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক কলে, “লোক সকলে আপোনাক হেঁচি-মেলি ধৰা দেখিও, কোনে মোক চুলে বুলি কয় নে?”³² কিন্তু সেই কৰম কৰা জনীক দেখিবলৈ তেওঁ চাৰিওফালে চালে।

³³ তেতিয়া সেই তিৰোতাই নিজলৈ যি ঘটিল, সেই বিষয়ে জানিব পোৱাত, ভয়েৰে কঁপি কঁপি আহি তেওঁৰ আগত পৰিল আৰু সকলো সত্য কথা ক’লে।³⁴ তাতে যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “আইটি, তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে; শান্তিৰে যোৱা আৰু সুস্থ থাকি তোমাৰ সেই ব্যাধিৰ পৰা মুক্ত হোৱা।”

³⁵ তেওঁ এই কথা কয় থাকোতে, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনৰ ঘৰৰ পৰা মানুহবোৰে আহি ক’লে, “তোমাৰ ছোৱালী মৰিল। শুকু পুনৰ কিয় কষ্ট দিয়া?”

³⁶ কিন্তু যেতিয়া সেই বাক্য যীচুৰ কাণত পৰিল, তেওঁ নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনক কলে, “ভয় নকৰিবা; বিশ্বাস মাথোন ৰাখা।”³⁷ পাছত পিতৰ, যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহন কিন্তু তেওঁলোকৰ বাহিৰে আন কাকো তেওঁৰ লগত থাকিব নিদিলে।³⁸ তেওঁলোকে নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনৰ ঘৰলৈ আহি তাতে ঋন্দন আৰু বৰ বিলাপ কৰাবোৰক দেখিলে।

³⁹ পাছত যীচুৱে ভিতৰলৈ সোমাই, তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে কিয় বিলাপ আৰু ঋন্দন কৰিছা? ⁴⁰ ছোৱালী জনী মৰা নাই, টোপনিতহে আছে।” তাতে তেওঁলোকে তেওঁক হাঁহিলে। কিন্তু তেওঁ সকলোকে বাহিৰ কৰি, ছোৱালী জনীৰ মাক-দেউতাক আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলক লগত লৈ, যি ঠাইত ছোৱালী জনী আছিল, সেই ঠাইলৈ গ’ল।

⁴¹ পাছত তেওঁ ছোৱালী জনীৰ হাতত ধৰি তাইক কলে, “টালিখা কুনী”; অৰ্থাৎ, “আইটি, মই তোমাক কওঁ, উঠা।”⁴² সেই মুহূৰ্ততে ছোৱালী জনীয়ে উঠি খোজ কাঢ়িলে, (কিয়নো তাইৰ বয়স বাৰ বছৰ হৈছিল)। তেতিয়া তেওঁলোকে অতিশয় বিস্ময় মানিলে।⁴³ পাছত এই কথা যেন কোনেও নাজানে, তাৰ বাবে তেওঁ তেওঁলোকক এনে দৃঢ় আঙ্গা দিলে আৰু তাইক কোনো খোৱা বস্তু দিবলৈ ক’লে।

6 অধ্যায়

যীচুৱে নিজ নগৰত অগ্ৰাহ্য হোৱা

¹ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই, নিজ নগৰলৈ* আহিল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলো তেওঁৰ পাছে পাছে আহিল।² পাছত যেতিয়া বিশ্ৰামবাৰ আহিল, তেওঁ নাম-ঘৰত উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। তাতে বহুলোকে শুনি, তেওঁৰ কথাত বিস্ময় মানি কলে, “তেওঁ এইবোৰ শিক্ষা ক’ৰ পৰা পালে? ঈশ্বৰে তেওঁক দিয়া এনে জ্ঞান কেনেকুৱা? আৰু তেওঁৰ হাতৰ দ্বাৰাই যে এইৰূপে পৰাক্ৰম কাৰ্যবোৰ সাধিত হয়, এইবোৰ নো কি? ³ ই সেই বাঁচ নহয় নে? মৰিয়মৰ পুংৰ আৰু যাকোব, যোচিৰ, যিহূদা আৰু চিমনৰ ককায়েক নহয় নে? ইয়াৰ ভনী কেইজনীও আমাৰ ইয়াত নাই নে?” এইদৰে তেওঁলোকে তেওঁত বিঘিনি পালে।

⁴ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “আপোন দেশ, আপোন জাতি আৰু আপোন ঘৰৰ বাহিৰে, আন কোনো ঠাইত এজন ডাববাদী মৰ্যাদাহীন নহয়।”⁵ সেই ঠাইত তেওঁ কেইজনমান নৰিয়াৰ গাত হাত দি, তেওঁলোকক সুস্থ কৰাৰ বাহিৰে তাত আন একো পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰিব নোৱাৰিলে।⁶ তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসত তেওঁ বিস্ময় মানিলে। পাছত তেওঁ চাৰিওফালৰ গাঁৱলৈ গৈ উপদেশ দিলে।

পাঁচনি সকলক পঠিওৱা

⁷ যীচুৱে তেওঁৰ সেই বাৰ জন পাঁচনিক ওচৰলৈ মাতি আনিলে, আৰু দুজন দুজনকৈ তেওঁলোকক পঠিয়াই দিলে। তেওঁলোকক অশুচি আশ্ৰমবোৰৰ ওপৰত ক্ষমতা দি,⁸ এই আদেশ দিলে যে, তেওঁলোকে যেন বাটত যাংবা কৰোঁতে নিজৰ লাখুটি ডালত বাহিৰে লগত আন একো নাৰাখে আৰু তেওঁলোকে যেন লগত পিঠা বা জোলোঙা বা টঙালিত পইচা, এইবোৰ নলয়;⁹ আৰু দীঘল চোলাও যেন নিপিন্ধে, কিন্তু তেওঁলোকে ভৰিত চেঙেল পিন্ধক।

¹⁰ যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ কলে, “তোমালোকে যেতিয়া এখন ঘৰত সোমোৱা, তেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই নোযোৱালৈকে, সেই ঘৰতে থাকিবা। ¹¹ কিন্তু ঠাইৰ মানুহে যদি তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে আৰু তোমালোকৰ কথাও নুশনে, তেনেহলে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই যাওঁতে সেই ঠাইৰ লোক সকলৰ বিপক্ষে পৰমাণু স্বৰূপে তোমালোকৰ ভৰি-তলুৱাৰ ধূলি জোকোৱাৰি পেলাবা।”

¹² পাছত তেওঁলোকে ওলাই গৈ মানুহবোৰক মন-পালটন† কৰিবলৈ প্ৰচাৰ কৰিলে;¹³ বহুত ভূত খেদালে আৰু বহুত নৰিয়া লোকৰ গাত তেল সানি, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।

যোহন বাণ্ডাইজকক বধ কৰা

§ 5 অধ্যায়:34 মাৰ্ক 10:52; লুক 7:50; 17:19 * 6 অধ্যায়:1 মথি 13:53-58; লুক 4:16-30 † 6 অধ্যায়:12 যিহি 18:30-32; পাঁ 17:30; 26:20

14 এনেদৰে যীচুৰ নাম চাৰিওফালে পৰখ্যাত হ'বলৈ ধৰিলে; তাৰ পাছত† হেৰোদ ৰজায়ে এই কথাবোৰ শুনিবলৈ পালে। কিছুমান লোকে ক'ব ধৰিলে যে, “যোহন বাণ্ডাইজক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত হ'ল; এই হেতুকে তেওঁ এইবোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰিব পাৰিছে”। 15 কিন্তু অন্য কিছুমানে ক'লে, “তেওঁ এলিয়া”; আন কোনোবাই কলে, “পুৰণি কালৰ ভাববাদী সকলৰ নিচিনা তেওঁ এজন ভাববাদী”।

16 কিন্তু হেৰোদে এইবোৰ কথা শুনি কলে, “যোহন, যি জনৰ মই মূৰ ছেদন কৰিলোঁ, তেওঁহে উঠিল”। 17 কিয়নো হেৰোদে নিজে মানুহ পঠিয়াই যোহনক ধৰি আনি বন্দীশালত বন্ধ কৰি ৰাখিছিল। এইদৰে তেওঁক বন্দী কৰাৰ কাৰণ আছিল হেৰোদিয়া, যি জনী তেওঁৰ নিজ ভাই ফিলিপৰ ভাৰ্যা আছিল আৰু এইজনী হেৰোদিয়াৰ বাবেই তেওঁক বন্দী কৰিছিল; কাৰণ হেৰোদে হেৰোদিয়াক বিয়া কৰাইছিল।

18 আৰু যোহন হেৰোদক কৈছিল, “তুমি ভাইৰ পত্নীক নিজৰ লগত সৎবীৰুপে যে ৰাখিছা, এয়া বিধান সম্মত নহয়”। 19 এই কথাৰ কাৰণে হেৰোদিয়া তেওঁৰ বিৰোধী হৈছিল, আৰু তেওঁক বধ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, কিন্তু বধ কৰিব পৰা নাছিল। 20 কিয়নো হেৰোদে যোহনক ভয় কৰিছিল আৰু জানিছিল যে, যোহন এজন ধাৰমিক আৰু পবিত্ৰ লোক। সেয়েহে হেৰোদে তেওঁক নিৰাপদে ৰাখিবলৈ যত্ন কৰিছিল। যেতিয়া তেওঁ যোহনৰ শিক্ষা শুনিছিল, তেতিয়া সেই শিক্ষাই তেওঁক বিচলিত কৰিছিল আৰু আনন্দেৰে তেওঁৰ কথা শুনিছিল।

21 কিন্তু এনে এটা দিন আহিল, সেইদিনা হেৰোদিয়াই নিজৰ কাৰণে কাম কৰিবলৈ এক সুযোগ পালে: হেৰোদে নিজৰ জন্ম দিনৰ দিনা তেওঁৰ বিষয়া, সেনাপতি, আৰু গালীল প্ৰদেশৰ প্ৰধান লোক সকলক নৈশ-ডোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিছিল। 22 তাতে হেৰোদিয়াৰ আপোন জীয়েক ভিতৰলৈ আহিল আৰু নাচি নাচি, হেৰোদ আৰু তেওঁৰ সৈতে ডোজনত বহা সকলক সন্মত কৰিলে। তেতিয়া ৰজাই তাইক ক'লে, “তুমি যি ইচ্ছা কৰা মোক খোজা, মই তাকে তোমাক দিম”।

23 আৰু শপত খাই তাইক ক'লে, “মোক যিহুক খোজা, মই তাকেই দিম, আনকি মোৰ ৰাজ্যৰ আধা অংশও মই দিম।” 24 তেতিয়া তাই বাহিৰলৈ গৈ নিজৰ মাকক সূধিলে, “মই কি খুজিম?” তেওঁ ক'লে, “যোহন বাণ্ডাইজকৰ মূৰ।” 25 তেতিয়া তাই বেগাই ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “মই এতিয়াই বাণ্ডাইজক যোহনৰ মূৰটো এখন খালত আনি মোক দিয়াটো ইচ্ছা কৰোঁ।”

26 তাতে ৰজা শোকাভূত হ'ল কিন্তু নিজৰ শপতৰ কাৰণে আৰু ডোজনত বহা সকলৰ সন্মুখত তাইক বঞ্চিত কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, 27 তাতে ৰজাই যোহনৰ মূৰ আনিবলৈ ৰক্ষক সেনা এজনক আজ্ঞা দি পঠিয়ালে। তেতিয়া সেই সেনা গৈ বন্দীশালত যোহনৰ মূৰ ছেদন কৰিলে, 28 আৰু যোহনৰ মূৰটো এখন খালত আনি ছোৱালী জনীক দিলে আৰু তাই গৈ তাইৰ মাকক দিলে। 29 পাছত তেওঁৰ শিষ্য সকলে এই কথা শুনিবলৈ পোৱাত তেওঁৰ মৃতদেহটো লৈ গ'ল আৰু মৈদাম দিলে।

পাঁচ হাজাৰ মানুহক খুউৱা।

30 পাছত পাঁচনি সকলে যীচুৰ ওচৰত গোট খালে আৰু তেওঁলোকে যি যি কৰিছিল আৰু যি যি শিকাইছিল, সেই সকলো বিষয় তেওঁৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে। 31 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে অকলে এখন নিৰ্জন ঠাইলৈ যোৱা আৰু তাতে কিছুকাল বিশ্রাম কৰা।” কিয়নো সেই সময়ত ইমান মানুহ অহা-যোৱা কৰি আছিল যে, তেওঁলোকে অৱসৰ ল'বলৈ আৰু ডোজন কৰিবলৈকো জিৰণি পোৱা নাছিল। 32 তেতিয়া শিষ্য সকল নৱত উঠি অকলে নিৰ্জন ঠাই এখনলৈ গ'ল।

33 কিন্তু বহু মানুহে তেওঁলোকক যোৱা দেখিলে আৰু তেওঁলোকক চিনি পালে। সেয়েহে তেওঁলোকক দেখা লোক সকলে আটাই নগৰৰ পৰা বামেৰে তালৈ বেগাই গ'ল, আৰু তেওঁলোকক আগে গৈ তাত উপস্থিত হ'ল। 34 যেতিয়া যীচু পাৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ বহু লোকক তাত উপস্থিত হৈ থকা দেখিলে আৰু তেখেত সকলক দেখি তেওঁৰ মৰম লাগিল; কিয়নো তেখেত সকল ৰখীয়া নোহোৱা মেৰৰ নিচিনা আছিল। তেওঁ তেখেত সকলক অনেক উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে।

35 পাছত‡ দিনৰ শেষ ভাগত তেওঁৰ শিষ্য সকল ওচৰলৈ আহি ক'লে, “এই ঠাই নিৰ্জন আৰু সময় বহু পলম হৈ গ'ল; 36 গতিকে লোক সকলক এতিয়া বিদায় দিয়ক, তেতিয়া তেখেত সকলে ওচৰৰ গাঁৱলৈ গৈ নিজৰ কাৰণে খোৱা বস্তু কিনিব পাৰিব।”

37 কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে তেখেত সকলক খাবলৈ দিয়া।” তাতে তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “আমি গৈ দুশ আধলি (দীনৰ) ৰ পিঠা কিনি তেখেত সকলক খাবলৈ দিম নে”? 38 কিন্তু তেওঁ শিষ্য সকলক ক'লে, “তোমালোকৰ লগত কেইটা পিঠা আছে”? পাছত তেওঁলোকে বিচাৰ লৈ কলে, “পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ আছে”।

39 তেতিয়া কেচা বনৰ ওপৰত সকলোকে জুম জুৰুক বহিবলৈ তেওঁ আদেশ দিলে। 40 তাতে তেওঁলোকে এশ এশ আৰু পঞ্চাশ পঞ্চাশ কৰি গোট বান্ধি বহিল। 41 তেতিয়া তেওঁ সেই পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ স্বৰ্গলৈ চাই, আশীৰ্বাদ* কৰিলে; আৰু লোক সকলক ভগাই দিবলৈ পিঠা ভাঙি ভাঙি শিষ্য সকলক দি থাকিল; আৰু মাছ দুটাও সকলোকে ভাগ কৰি দিলে। 42 তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ'ল। 43 পাছত তেওঁলোকে ডোখৰা-ডুখৰি পিঠা আৰু মাছবোৰ তুলি বাৰটা পাচি ভৰালে। 44 সেই পিঠা ডোজন কৰা মানুহ পাঁচ হাজাৰ আছিল।

পানীৰ ওপৰত খোজ কঢ়া

45 তাৰ পাচত যীচুৱে লোক সকলক বিদায় দি থাকোতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলক নাওত উঠি তেওঁ যোৱাৰ আগতে সিপাৰে থকা বৈ-চৈদা নগৰলৈ যাবৰ বাবে আগ্ৰহেৰে আজ্ঞা দিলে। 46 তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা বিদায় লৈ পৰাৰ্থনা†

‡ 6 অধ্যায়:14 মথি 14:1-12।

§ 6 অধ্যায়:35 মথি 14:15-36; লুক 9:12-17; যো 6:5-21

* 6 অধ্যায়:41 মথি 26:26; লুক 24:30।

† 6 অধ্যায়:46

কৰিবলৈ পৰ্বতৰ ওপৰলৈ গ'ল। 47 সন্ধিয়া সময়ত সেই নাও খন সাগৰৰ মাজত পাইছিল আৰু তেওঁ অকলে বামত আছিল।

48 পাছত তেওঁ দেখিলে যে, শিষ্য সকলে বতাহৰ বিপৰীতে অতি কষ্টেৰে ব'ঠা বাই নাওত গৈ আছে। যীচুৱে নিশা চতুৰ্থ পৰ মানত, সাগৰৰ ওপৰেদি খোজকাটি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক পাছ পেলাই যাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। 49 কিন্তু সাগৰৰ ওপৰত তেওঁক খোজকাটি অহা দেখি তেওঁলোকে ভুত বুলি ভাবি, চিঞৰি উঠিল; 50 কিয়নো তেওঁক দেখি সকলোৰে উণ্ডল-থুণ্ডল লাগিছিল। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে কথা হ'ল আৰু কলে, “সাহস ৰাখা; মইহে হয়, ভয় নকৰিবা।”

51 পাছত তেওঁ শিষ্য সকলৰ লগত নাৱত উঠিল আৰু বতাহো নাইকিয়া হ'ব ধৰিলে। তাতে তেওঁলোকে মনতে অতিশয় বিশ্বাস মানিলে; 52 কিয়নো তেওঁলোকে পিঠাৰ বিষয়ে বুজি নাপালে, কাৰণ বুজি নাপাবলৈ তেওঁলোকৰ মন কঠিন কৰা হ'ল।

53 তাৰ পাছত তেওঁলোকে পাৰ হৈ গিনেচৰা প্ৰদেশ পালে, আৰু তাতে নাও খন লগালে। 54 আৰু তেওঁলোকে নাৱৰ পৰা নামি আহোতে সেই ঠাইৰ মানুহবোৰে যীচুক চিনি পালে। 55 তেওঁলোকে বেগাই গৈ সেই অঞ্চলৰ চাৰিওফালে থকা ৰোগী সকলক খাটত তুলি আনিলে, আৰু তেওঁ যি ঠাইত আছে বুলি শুনিলে, তালৈকে ৰোগী সকলক নিবলৈ ধৰিলে।

56 তেওঁ যি যি নগৰ আৰু গাঁৱলৈ গৈছিল, সেই সকলো ঠাইতে নৰিয়া সকলক হাট-বজাৰে থলে, আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি মাথোন চুবলৈ পায়; এইদৰে যিমানৈ চুলে, সকলোৱে ৰক্ষা পালে।

7 অধ্যায়

অশুচিতাৰ বিষয়ে শিক্ষা

1 তাৰ পাছত যিৰূচালেমৰ পৰা অহা কেইজনমান বিধানৰ অধ্যাপক ফৰীচী সকলৰ সৈতে আহি যীচুৰ ওচৰত গোট খালে।

2 তেওঁলোকে তেওঁৰ কেইজনমান শিষ্যক অশুচি অৰ্থাৎ হাত নুধুবাকৈ ভোজন কৰা দেখিছিল। 3 কিয়নো ফৰীচী আৰু আন ইহুদী সকলে হাত ডালকৈ নুধলে ভোজন নকৰে; এই নিয়মক তেওঁলোকৰ পৰিচাৰক সকলে পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধিৰ নিচিনাকৈ মানি চলে। 4 আৰু বজাৰৰ পৰা আহি গা নোধোৱা পৰ্যন্ত তেওঁলোকে ভোজন নকৰে। ইয়াৰ উপৰি তেওঁলোকে মানি চলিবলৈ গ্ৰহণ কৰা বহু ৰীতি আছে অৰ্থাৎ তেওঁলোকে ব্যৱহাৰ কৰা বাটি, লোটা, পিতলৰ পাংৰ আদিৰ লগতে ভোজন শয়ন কৰা ঠাইবোৰ পানীৰে ধুই লোৱা নিয়মবোৰো কঠোৰ ভাবে পালন কৰে।

5 তেতিয়া ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁক সুধিলে, “আপোনাৰ শিষ্য সকলে পৰিচাৰক সকলে পালন কৰা পুৰুষপুৰুষ বিধিৰ দৰে আচৰণ নকৰাকৈ, অশুচি হাতেৰে কিয় ভোজন কৰে?”

6 তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “আপোনালোক কপটীয়া সকলৰ বিষয়ে যিচয়ই ডালকৈয়ে ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিছিল, তেওঁ লিখিছিল -

‘এই মানুহবোৰে ওঁঠেৰে মোক সন্মান কৰে,

কিন্তু তেওঁলোকৰ মন মোৰ পৰা দূৰৈত থাকে।

7 তেওঁলোকে অনৰ্থকৰূপে মোক ভক্তি কৰে,

আৰু মানুহৰ ৰীতি নীতিবোৰ আজ্ঞা বুলি শিকায়।’

8 আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা এৰি, লোক সকলৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধান মানিছে।” 9 তেওঁ পুনৰ ক'লে, “আপোনালোকে এইদৰে আপোনালোকৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধান মানিবৰ বাবে, ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা ডালকৈয়ে অগ্ৰহা কৰিছে। 10 কিয়নো মোচিচয়ে ক'লে, ‘তুমি তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা’ আৰু ‘যি কোনোৱে পিতৃ-মাতৃৰ অহিত কৰচন বোলে, তেওঁ নিশ্চয়ে মৰক’।

11 কিন্তু আপোনালোকে কয় - ‘যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক কয়, মোৰ যি যি বস্তুৰে আপোনালোকৰ সহায় হ'ব পাৰিলোঁ হয়, সেইবোৰ কৰান (ঈশ্বৰক দান)* কৰা হৈছে; 12 তেনেহলে তেওঁ পিতৃ বা মাতৃক পুনৰ সন্মান কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই; 13 এইদৰে আপোনালোকে পুৰুষে পুৰুষে প্ৰচলিত হৈ অহা বিধিৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ বাক্য মূল্যহীন কৰিছে। ইয়াৰ উপৰি এনে ধৰণৰ বহু কাম আপোনালোকে কৰে।”

14 পাছত যীচুৱে লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি আনি আকৌ ক'লে - “আপোনালোক সকলোৱে মোৰ কথা শুনক আৰু বুজি লওঁক। 15 বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ ভিতৰলৈ সোমাই অশুচি কৰিব পৰা কোনো বস্তু নাই; কিন্তু মানুহৰ ভিতৰৰ পৰা যি যি বাহিৰলৈ ওলাই, সেইবোৰেহে মানুহক অশুচি কৰে। 16 কাৰোবাৰ যদি শুনিলে কাণ আছে, তেওঁ শুনক।”

17 পাছত তেওঁ লোক সকলৰ ওচৰৰ পৰা গৈ ঘৰত সোমাল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে সেই দৃষ্টান্তটোৰ অৰ্থ তেওঁক সুধিলে। 18 তাতে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকো ইমান অবুজ নে? বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ ভিতৰলৈ যিবোৰ বস্তু সোমায়, সেইবোৰে মানুহক অশুচি কৰিব নোৱাৰে, 19 কিয়নো সেইবোৰ বস্তু হৃদয়ত সোমাই নাযায়, সেইবোৰ পেটত সোমাই শৌচৰ দ্বাৰা বাহিৰ হৈ যায়; এই কথাষাৰো তোমালোকে বুজি পোৱা নাই নে?” এইদৰে তেওঁ খাব পৰা সকলো বস্তুকে শুচি বুলি ক'লে। 20 তেওঁ পুনৰ ক'লে, “মানুহৰ পৰা যি ওলায় সেইবোৰে মানুহক অশুচি কৰে। 21 কিয়নো ভিতৰৰ পৰা, অৰ্থাৎ মানুহৰ মনৰ পৰা কুচিন্তা, ব্যভিচাৰ, চুব, নৰ-বধ, 22 পৰম্ৰংগী গমণ, লোভ, দুষ্টতা, ছল, কামাভিলাষ, কু-দৃষ্টি, নিন্দা, অহংকাৰ, মুৰ্খতা, এইবোৰ ওলায়। 23 এই সকলো মন্দ ভিতৰৰ পৰা ওলায়; আৰু এইবোৰেই মানুহক অশুচি কৰে।”

এজনী অনা-ইহুদী তিৰোতাৰ জীয়েকক সুস্থ কৰা

* 7 অধ্যায়:11 ঈশ্বৰক দান কৰা হৈছে। † 7 অধ্যায়:15 কিছুমান পুৰণি অনুলিপিৰ লিখা আছে 16 পদ: কাৰোবাৰ যদি শুনিলে কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

24 পাছত তেওঁ তাৰ পৰা উঠি, তুৰ আৰু চীদোনৰ সীমালৈ আতৰি গ'ল। তাতে এটা ঘৰত সোমাই, কোনেও নজনাকৈ থাকিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু লুকাই থাকিব নোৱাৰিলে। 25 যি গৰাকী তিবোতাৰ জীয়েকক অশুচি আয়্মাই ধৰিছিল, সেই গৰাকী তিবোতাই যীচুৰ বিষয়ে শূনি ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ চৰণত পৰিল। 26 সেই তিবোতা গৰাকী গৰীক আছিল আৰু জাতিত চৰ্ৰ'ফনীকীয়া। তাইৰ জীয়েকৰ পৰা ভূত খেদাবলৈ তাই তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে।

27 তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, “পৰ্বথমে ল'ৰাহঁত খাই তৃপ্ত হওক; কিয়নো ল'ৰাহঁতৰ খোৱা বস্তু কুকুৰৰ আগত পেলাই দিয়া উচিত নহয়”। 28 কিন্তু তাই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “হয় পৰ্বত, তথাপি মেজৰ তলত থকা কুকুৰে ল'ৰাহঁতৰ উফৰি পৰাবোৰ খাবলৈ পায়”।

29 তাতে তেওঁ তাইক ক'লে, “এই কথাৰ কাৰণে তুমি যোৱা, তোমাৰ জীয়েকৰ পৰা ভূত বাহিৰ হৈ ওলাই গ'ল।” 30 পাছে, তাই নিজৰ ঘৰলৈ গৈ দেখিলে যে, ছোৱালী জনী শয়্যাত শুই আছে আৰু ভূত ওলাই গুচি গ'ল।

কলা আৰু খোনা মানুহ এজনক সস্থ কৰা

31 আকৌ তেওঁ তুৰৰ সীমাৰ পৰা ওলাই, চীদোন হৈ দিকাপলিৰ সীমাৰ মাজেদি গালীল সাগৰলৈ আহিল। 32 তেতিয়া মানুহবোৰে কলা আৰু খোনা মানুহ এজনক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল আৰু মানুহ জনৰ গাত হাত দিবলৈ তেওঁক বিনয় কৰিলে।

33 তেতিয়া তেওঁ সেই মানুহ জনক ডিৰৰ মাজৰ পৰা আতৰাই নিলে আৰু মানুহ জনৰ কাণ দুখনত আঙুলি দি; 34 থুইৰে জিভা চুই স্বৰ্গলৈ চাই হুমুনিয়াহ কাটি ক'লে- “ইফ্যাথা, অৰ্থাৎ মুকলি হওক”। 35 তেতিয়া তেওঁৰ কাণ মুকলি হ'ল; আৰু জিভাৰো বান্ধ আতৰিল, তেওঁ পোন হৈ কথা ক'বলৈ ধৰিলে।

36 পাছত এই কথা কাকো নক'বলৈ তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে; কিন্তু তেওঁ যিমান্তেই নিষেধ কৰিলে, সিমান্তেই অধিককৈ তেওঁলোকে ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলে; 37 আৰু তেওঁলোকে অতিশয় বিস্ময় মানি ক'লে, “তেওঁ সকলোবোৰ ভালদৰেই কৰিলে; তেওঁ কলাকো শুনিবলৈ আৰু বোৱাকো কথা ক'বলৈ শক্তি দিয়ে”।

8 অধ্যায়

প্ৰায় চাৰি হাজাৰ মানুহক খাবলৈ দিয়া

1 সেই সময়ত* বহু মানুহ দলে দলে আহি তেওঁৰ ওচৰত গোট খাব ধৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাছিল। তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ শিষ্য সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, 2 “এই লোক সকললৈ মোৰ মৰম লাগিছে; কিয়নো এওঁলোক মোৰ লগত আজি তিনি দিন ধৰি আছে আৰু এওঁলোকৰ লগত খাবলৈ একো নাই। 3 যদি মই তেওঁলোকক নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ লযোনে বিদায় দিওঁ, তেনেহলে বাটত হয়তো অচেতন হৈ যাব। কিয়নো কোনো কোনো লোক দুইৰ পৰা আহিছে”। 4 তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “এই লোক সকল তৃপ্ত হব পৰাকৈ এনে নিৰ্জন ঠাইত ইমানবোৰ পিঠা আমি ক'ব পৰা যোগাৰ কৰিব পাৰিম?”

5 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকৰ কেইটা পিঠা আছে?” তেওঁলোকে ক'লে, “সাতোটা”। 6 তেতিয়া তেওঁ লোক সকলক মাটিত বহিবলৈ আদেশ দিলে। পাছত তেওঁ সেই সাতোটা পিঠা লৈ স্তুতি কৰি, ভাঙি বিলাই দিবলৈ তেওঁৰ শিষ্য সকলক দিলে; তাতে তেওঁলোকে লোক সকলক বিলাই দিলে।

7 আৰু তেওঁলোকৰ লগত অলপ সৰু মাছো আছিল; তেওঁ সেই মাছখিনিকো আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু বিলাই দিবলৈ ক'লে। 8 তাতে লোক সকলে খাই তৃপ্ত হ'ল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে বৈ যোৱা টুকুৰাবোৰৰ সাতোটা ভৰা পাচি তুলি ল'লে। 9 তাতে তেওঁলোক প্ৰায় চাৰি হাজাৰ মানুহ আছিল। তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক বিদায় দিলে; 10 তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে নৱত উঠিল আৰু দলমনুখাৰ অঞ্চললৈ গ'ল।

ফৰীচী সকলৰ শিক্ষালৈ সাৱধান কৰোঁৱা

11 তেতিয়া† ফৰীচী সকল ওলাই আহিল আৰু তেওঁৰ সৈতে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে তেওঁক পৰীক্ষা কৰাৰ উদ্দেশ্যে স্বৰ্গৰ পৰা কোনো এটা পৰাক্ষৰ কাৰ্যৰ চিন বিচাৰিলে। 12 তাতে তেওঁ আশ্চৰ্য বৰকৈ হুমুনিয়াহ পেলাই ক'লে, “এই কালৰ লোক সকলে কিয় পৰাক্ষৰ কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে? মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এই কালৰ লোক সকলক কোনো চিন দিয়া নহ'ব।” 13 পাছে তেওঁ তেওঁলোকক এৰি আকৌ নৱত উঠি সিপাৰলৈ গুচি গ'ল।

14 তেতিয়া শিষ্য সকলে লগত পিঠা ল'বলৈ পাহৰিলে। তেওঁলোকৰ লগত এটা পিঠাৰ বাহিৰে নৱত একোৱেই নাছিল। 15 এনেতে তেওঁ সতৰ্ক কৰি তেওঁলোকক আজ্ঞা দি ক'লে, “চাবা, তোমালোকে ফৰীচী সকলৰ খমিৰ আৰু হেৰোদৰ খমিৰলৈ সাৱধান হ'বা।”

16 তাতে শিষ্য সকলে ইজনে সিজনে যুক্তি সহকাৰে কোৱা-মেলা কৰি ক'লে, “আ! আমাৰ পিঠা নাই।” 17 যীচুৱে এই বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ পিঠা নোহোৱা হেতুকে, তোমালোকে কিয় যুক্তি-তৰ্ক কৰিছা? তোমালোকে এতিয়ালৈকে বুজি পোৱা নাই নে? এতিয়ালৈকে তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন কৰি ৰাখিছা নে?”

18 তোমালোকৰ চকু আছে কিন্তু নেদেখা? তোমালোকৰ কাণ আছে কিন্তু নুশুনা? তোমালোকৰ মনত নপৰে নে? 19 মই যেতিয়া পাঁচ হাজাৰ মানুহৰ মাজত পাঁচটা পিঠা ভাঙি দিছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে বৈ যোৱা টুকুৰা-টুকুৰাবোৰৰ কেইটা পাচি তুলি লৈছিলো?” তেওঁলোকে ক'লে, “বাৰটা”।

* 8 অধ্যায়:1 নথি 15:32-39 † 8 অধ্যায়:11 নথি 16:1-12

20 “আৰু যেতিয়া চাৰি হাজাৰ মানুহৰ মাজত সাতোটা পিঠা ভাঙি দিছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে বৈ যোৱা টুকুৰা-টুকুৰাবোৰৰ কেইটা পাচি তুলি লৈছিলো?” তেওঁলোকে ক’লে, “সাতোটা।” 21 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “তেনেহলে তোমালোকে এতিয়ালৈকে বুজা নাই নে?”

এজন অন্ধক চকু দিয়া

22 পাছত তেওঁলোক বৈ—চৈদা গাঁৱলৈ আহিল। লোক সকলে এজন মানুহক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তেওঁক চুই দিবলৈ বিনয় কৰিলে। 23 তেতিয়া তেওঁ সেই অন্ধ জনক হাতত ধৰি গাঁৱৰ বাহিৰলৈ লৈ গ’ল। তাতে তেওঁৰ চকুত খুই দিলে আৰু শৰীৰ চুই সুধিলে— “কিবা দেখিছা নে?”

24 তেতিয়া তেওঁ চকু তুলি চাই ক’লে, “লোক সকলক দেখা পাইছা; কিন্তু তেওঁলোক খোজকাটি ফুৰা গছৰ নিচিনা।” 25 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ চকু পুনৰ হাতেৰে স্পৰ্শ কৰিলে আৰু তেওঁ চকু মেলি দিয়াত, সকলো পুনৰুদ্ধাৰ হোৱা পালে আৰু সকলোকে স্পষ্টকৈ দেখিলে। 26 পাছত যীচুৱে তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ পঠাই দি ক’লে, “নগৰত নোসোমাবা।”

যীচু সেই অভিষিক্ত জনা; যীচুৱে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে জনোৱা

27 পাছত† যীচু তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে চীজাৰিয়া-ফিলিপীৰ গাওঁবোৰলৈ ওলাই গ’ল। বাটত তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলক সুধিলে, “মানুহবোৰে মোক কোন বুলি কয়?” 28 তেতিয়া তেওঁলোকে ক’লে— “কিছুমানে ‘যোহন বাপ্তাইজক’; কিছুমানে ‘এলিয়া’; আৰু আন কিছুমানে ডাববাদী সকলৰ মাজৰ এজন বুলি কয়।”

29 তেতিয়া তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ডাববা?” পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “আপুনি খৰীষ্ট, সেই অভিষিক্ত জন।” 30 তেতিয়া এই বিষয়ে কাৰো আগত নকবলৈ যীচুৱে তেওঁলোকক সৱধান কৰি দিলে।

31 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কবলৈ ধৰিলে যে, মানুহৰ প্ৰদ্বৈত বহু কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, তেওঁ পৰিচাৰক সকলৰ দ্বাৰা অগ্ৰস্বাৰ হ’ব আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁক বধ কৰিব; তাতে তিনি দিনৰ দিনা পুনৰাই জীয়াই উঠিব লাগিব। 32 তেওঁ এই কথা স্পষ্টভাৱে ক’লে। তেতিয়া পিতৰে তেওঁক এফলীয়াকৈ নি, অনুযোগ কৰিব ধৰিলে।

33 কিন্তু তেওঁ ঘূৰি, নিজৰ শিষ্য সকলক চাই পিতৰক ডৰিয়াই ক’লে, “মোৰ ওচৰৰ পৰা গুচি যা চয়তান! তই ঈশ্বৰৰ কথা নাবাৰি, মানুহৰ কথাহে ডাবিছ।” 34 পাছত তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি আনি ক’লে, “কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ নিজকে নিজে দমন কৰক, আৰু নিজৰ স্ৰুচ তুলিওঁলে মোৰ পাছে পাছে আহক।

35 কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন ৰক্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ আৰু শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন হেৰুৱায়, তেওঁ সেই জীৱন ৰক্ষা কৰিব।* 36 কাৰণ কোনো এজন মানুহে গোটেই জগত খন পোৱাৰ পাছতো যদি নিজৰ জীৱন হেৰুৱাই, তেনেহলে তেওঁৰ কি লাভ? 37 কিয়নো মানুহে আপোন জীৱনৰ সলনি কি দিব পাৰে?

38 কাৰণ এই কালৰ ব্যভিচাৰী আৰু পাপী লোকৰ সন্মুখত যি কোনোৱে মোক আৰু মোৰ বাক্যত লাজ পায়, মানুহৰ পুংৰ যেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰিষ্কাৰ দূত সকলৰ সৈতে তেওঁৰ পিতৃৰ প্ৰত্যাপেৰে আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই মানুহত লাজ পাব।”

9 অধ্যায়

1 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, ইয়াত উপস্থিত থকা লোক সকলৰ মাজৰ কিছুমানে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য পৰাক্ৰমৰে অহা নেদেখালৈকে মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।”

যীচুৱে অন্যৰূপ ধৰা

2 তাৰ* ছয় দিনৰ পাছত যীচুৱে কেৱল পিতৰ, যাকোব আৰু যোহনক লগত লৈ এটা ওখ পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি গ’ল; তাতে তেওঁলোকৰ সন্মুখত তেওঁ ৰূপান্তৰিত হ’ল। 3 তেওঁৰ বস্ৰৰ উজল আৰু এনে বগা হৈছিল যে পৃথিৱীৰ কোনো ধোবাই তেনে বগা কৰিব নোৱাৰে।

4 তেতিয়া মোচিৰ সৈতে এলিয়াই তেওঁলোকক দেখা দিলে, আৰু যীচুৰ লগত কথা-বতৰা হ’ল। 5 তাতে পিতৰে মাত লগাই যীচুক ক’লে, “ৰবি, ইয়াত থকা আমাৰ ভাল; আমি আপোনালৈ এটা, মোচিলৈ এটা, এলিয়াৰ বাবে এটা, এইদৰে তিনিটা পঁজা সাজোঁ।” 6 কিয়নো কি কব লাগিছিল, সেই বিষয়ে পিতৰে নাজানিছিল; কাৰণ তেওঁলোকৰ বৰ ভয় লাগিছিল।

7 তেতিয়া এডোখৰ মেঘে তেওঁলোকক ছাঁ কৰি ধৰিলে; আৰু সেই মেঘৰ পৰা এই বাণী শুনা গ’ল, “এওঁ মোৰ পিষয় পুংৰ, এওঁৰ কথা শুনা।” 8 পাছত তেওঁলোকে অকস্মাতে চাৰিওফাললৈ চাই, যীচুৰ বাহিৰে আন কাৰো দেখা নাপালে।

9 পাছত তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নামি আহোতে, যীচুৱে তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিলে, “তোমালোকে যি যি দেখিলা, মানুহৰ পুংৰ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় নুঠালৈকে এই বিষয়ে কাৰো নক’বা।” 10 তাতে তেওঁলোকে সেই কথা মানি ললে কিন্তু ‘মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান’ কি হয়, এই বিষয়ে নিজৰ মাজতে সুধা-সুধি কৰিলে।

11 পাছত তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগে বুলি বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কিয় কয়?” 12 তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “এই কথা বাস্তৱিক যে এলিয়াই প্ৰথমে আহি সকলোকে পুনঃপ্ৰতিষ্ঠা কৰে; তেনেহ’লে মানুহৰ পুংৰ বিষয়েও নো কেনেকৈ লিখা আছে যে, তেওঁ অনেক দুখভোগ কৰিব আৰু তেওঁক অৱহেলা কৰা হ’ব? 13 কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে, এলিয়া আহিল আৰু তেওঁৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ মানুহবোৰে নিজ ইচ্ছা অনুসাৰে তেওঁলৈ কৰিলে।”

† ৪ অধ্যায়:27 মথি 16:13-28; লুক 9:18-28

§ ৪ অধ্যায়:34 ৰো 6:6; গালা 2:20, 5:24, 6:14

* ৪ অধ্যায়:35 2 তী 2:11, 12

* 9 অধ্যায়:2 মথি 16:13-28; লুক 9:18-27

ভুতে ধৰা এটা ল'ৰাক সস্থ কৰা

14 পাছত যেতিয়া তেওঁলোক অন্য শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে অলেখ মানুহে আহি ভিৰ কৰি থকা দেখিলে আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তাতে তেওঁলোকৰ সৈতে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰি আছিল। 15 তেতিয়া লোক সকলে যীচুক দেখি অতিশয় চম্ভকৃত হ'ল আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ বেগাই গৈ তেওঁক আদৰণি জনালে। 16 তেতিয়া তেওঁ শিষ্য সকলক সূধিলে, “তোমালোকে এওঁলোকৰ লগত কি বিষয়ত তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰি আছা?”

17 তেতিয়া লোক সকলৰ মাজৰ পৰা এজন লোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “হে গুৰু, মই আপোনাৰ ওচৰলৈ মোৰ পুংৰক আনিলো; অশুচি আত্মাই তাৰ তাত প্ৰবেশ কৰি তাক কথা কবলৈ বাধা কৰে। 18 সেই কাৰণে তাৰ কঁপনি উঠে আৰু তাক তললৈ পেলাই দিয়ে; তাৰ মুখৰ পৰা ফেন ওলায় আৰু য'তে তাক ধৰে, তাতে তাক আছাৰ মাৰি পেলায়; তেতিয়া তাৰ মুখেদি ফেন ওলায়, আৰু সি দাঁত কৰচে। সি যীণাই গৈছে; সেয়েহে তাক খেদাবলৈ আপোনাৰ শিষ্য সকলৰ আগত নিবেদন কৰিছিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে।” 19 তেতিয়া যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “হে অল্পবিশ্বাসী বংশ, মই তোমালোকৰ লগত কিমান কাল থাকিম? কিমান কালতো তোমালোকক সহিম? তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ আনা।”

20 তাতে তেওঁলোকে ল'ৰা জনক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তাতে ভূতৰ আত্মাই যীচুক দেখাৰ লগে লগে ল'ৰা জনক মুচৰি পেলালে, আৰু তাতে সি মাটিত পৰি মুখেদি ফেন উলিয়াই, ছটফটাবলৈ ধৰিলে। 21 তেতিয়া যীচুৰে ল'ৰা জনক দেউতাকক সূধিলে, “ইয়াৰ এনে অৱস্থা হোৱা কিমান দিন হ'ল?” তাতে তেওঁ ক'লে, “শিশু কালৰে পৰা হৈছে; 22 আৰু এই আত্মাই তাক নষ্ট কৰিবলৈ বাৰে বাৰে জুই আৰু পানীতো পেলায়; কিন্তু আপুনি যদি কিবা কৰিব পাৰে তেনেহলে আমালৈ কৃপা কৰি উপকাৰ কৰক।”

23 তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “যদি পাৰে বুলি ক'লা য়ো! বিশ্বাস কৰা জনৰ বাবে সকলো সম্ভৱ।”† 24 তেতিয়া সেই ল'ৰা জনকৰ বাপেকে ৰিঙিয়াই ক'লে, “বিশ্বাস কৰিছোঁ; মোৰ অবিশ্বাসৰ প্ৰতিকাৰ কৰক।” 25 তেতিয়া যীচুৰে মানুহৰ দলটোক একেলগে ল'ৰি অহা দেখি, সেই অশুচি আত্মাক ডৰিয়াই ক'লে, “হে বোবা আৰু কলা আত্মা, মই তোকে আজ্ঞা দিছোঁ, তই ইয়াৰ পৰা বাহিৰ ওলাই যা; পুনৰ ইয়াত প্ৰবেশ নকৰিবি।” 26 তেতিয়া সি আটাই পাৰি ল'ৰা জনক বৰকৈ মোচোৰা মাৰি বাহিৰ ওলাল; আৰু ল'ৰা জন দেখিবলৈ মৰাৰ নিচিনা হোৱাত, বহুত মানুহে ক'লে, “সি মৰিল।” 27 কিন্তু যীচুৰে হাতত ধৰি তাক উঠালে আৰু তেতিয়া সি উঠি বহিল।

28 পাছত তেওঁ ঘৰৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰোঁতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে গুপতে তেওঁক সূধিলে, “আমি সেই আত্মাটোক কিয় খেদাব নোৱাৰিলোঁ?” 29 তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “পৰাৰ্থনাৰ অবিহনে আন কোনো উপায়েৰে এইবিধক খেদাব নোৱাৰি।”

যীচুৰে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে দ্বিতীয় বাৰ জনোৱা

30 পাছত তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই, গালীল প্ৰদেশৰ মাজেদি যাংৱা কৰিলে, কিন্তু যীচুৰে ইচ্ছা কৰিছিল, তেওঁলোকৰ যাত্ৰাৰ কথা কোনেও যেন নাজানে। 31 কিয়নো তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলক শিক্ষা দি কৈছিল, বোলে ‘মানুহৰ পুংৰক মানুহবোৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব, তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিব আৰু বধ কৰাৰ তিন দিনৰ পাছত তেওঁ পুনৰায় উঠিব।’ 32 কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা নুবুজিলে, আৰু তেওঁক সূধিবলৈকো ভয় কৰিলে।

নম্ৰতা আৰু প্ৰেমৰ বিষয়ে শিক্ষা

33 এইদৰে তেওঁলোক কফৰনাহূমলৈ আহিল। পাছত তেওঁ ঘৰ সোমাই তেওঁলোকক সূধিলে, “তোমালোকে বাটত কি কোৱা-মেলা কৰিছিলো?” 34 কিন্তু তেওঁলোক নিজম দি থাকিল; কিয়নো কোন শ্ৰেষ্ঠ, ‡ সেই বিষয়ে বাটত তেওঁলোকে পৰম্পৰে কোৱা-মেলা কৰি আহিছিল। 35 তাতে তেওঁ বহিল, আৰু বাৰ জন পাঁচনিক মাতি ক'লে, কোনোৱে যদি প্ৰথম হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ সকলোৰে শেষ আৰু সকলোৰে পৰিচাৰক হ'ব।

36 তেতিয়া তেওঁ শিশু এজনক লৈ আহিল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থলে। 37 তাৰ পাছত তাক কোলাতলৈ তেওঁলোকক ক'লে, “যি কোনোৱে এনে শিশু এটিক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনক গ্ৰহণ কৰে।”

38 তেতিয়া যোহনে তেওঁক ক'লে, “হে গুৰু, আপোনাৰ নামেৰে ভূতবোৰক খেদোৱা এজনক আমি দেখিলোঁ; কিন্তু তেওঁ আমাৰ পাছে পাছে নহাত, আমি তেওঁক নিষেধ কৰিলোঁ।” 39 তেতিয়া যীচুৰে ক'লে, “তেওঁক নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো মোৰ নামেৰে পৰাশ্ৰম কাৰ্য কৰাৰ পাছত, সোনকালে মোৰ নিন্দা কৰিব পৰা কোনো নাই।

40 কাৰণ যি জন আমাৰ বিপক্ষ নহয়, তেওঁ আমাৰ সপক্ষ। 41 যি কোনোৱে খৰীষ্টৰ লোক বুলি তোমালোকক এবাটি পানীকে খুৱায়, মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ পুৰস্কাৰ কোনোমতে নেহেৰুৱাব।

42 কিন্তু যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰা এই শিশু সকলৰ মাজৰ এজনৰো বিধিনি জন্মায়, তেওঁৰ ডিঙিত জাঁত আঁৰি, সাগৰত পেলাই দিয়াই তেওঁৰ বাবে ভাল হ'ব। 43-44 যদি তোমাৰ হাত, তোমাৰ বিধিনিৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে সেই হাত কাটি পেলাৱা; দুহতীয়া হৈ নৰকৰ নৃত্যুৱা জুইলৈ যোৱাতকৈ, কোঙা হৈ জীৱনত সোমোৱা তোমাৰ ভাল।

45-46 যদি তোমাৰ ভৰি, তোমাৰ বিধিনিবোৰৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে সেই ভৰি কাটি পেলাৱা; দুটা ভৰিৰে নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, খোৰা হৈ জীৱনত সোমোৱা তোমাৰ ভাল।

† 9 অধ্যায়:23 গীত 22:1-18; যিচ 53:3-10; দা 9:26; লুক 24:26 ‡ 9 অধ্যায়:34 মাৰ্ক 11:22-24; লুক 17:5, 6; যো 11:40

47 আৰু তোমাৰ চকুৱো যদি তোমাৰ বিধিনিৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে তাকো উলিয়াই পেলোৱা; দু-চকুৱা হৈ, নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, এচকুৱা হৈ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমোৱা তোমাৰ ভাল। 48 কিয়নো সেই ঠাইত পোক নমৰে আৰু জুইয়ো নুন্মায়।

49 কিয়নো পৰতিজনক অগ্নিৰূপ লোণেৰে লুণীয়া কৰা হ'ব। 50 লোণ উত্তম; কিন্তু যদি লোণৰ সোৱাদ নাইকিয়া হয়, তেনেহলে তাক কিহেৰে লুণীয়া কৰা যাব? তোমালোকৰ অন্তৰত লোণ ৰাখা, আৰু পৰস্পৰে শান্তিৰে থাকা।”[§]

10 অধ্যায়

ত্যাগ-পংৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

1 তাৰ পাছত* যীচুৱে সেই ঠাই এৰি যৰূদ্দনৰ সিপাৰে থকা যিহূদীয়াৰ সীমালৈ গ'ল; আৰু লোক সকল আহি আকৌ তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে। তেওঁ নিজৰ অভ্যাস অনুযায়ী তেওঁলোকক পুনৰ উপদেশ দিব ধৰিলে।

2 তেতিয়া ফৰীচী সকল আহি তেওঁক সুধিলে, “পুৰুষে নিজৰ তিৰোতাক ত্যাগ কৰাতো বিধান সম্মত হয় নে?” এই প্ৰশ্ন তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবৰ বাবে সুধিছিল। 3 তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “মোচিয়ে আপোনালোকক কি আজ্ঞা দিলে?”

4 তেওঁলোকে ক'লে, “এটা প্ৰমাণ পংৰ লিখি দি তাইক ত্যাগ কৰিবলৈ মোচিয়ে পুৰুষক অনুমতি দিলে।”[†]

5 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোক কঠিন মনৰ লোক হোৱাৰ কাৰণে তেওঁ এই আজ্ঞা আপোনালোকৰ বাবে লিখিলে, 6 কিন্তু সৃষ্টিৰ আদিতে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি স্ৰজিলে।

7 এই হেতুকে পুৰুষে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি তেওঁৰ ভাৰ্য্যাত আসক্ত হ'ব,

8 আৰু দুয়ো এক দেহ হ'ব।[‡]গতিকে তেওঁলোক, পুনৰ দুজন নহয়, কিন্তু এক দেহ।

9 এতেকে ঈশ্বৰে যাক যোগ কৰি দিলে, তেওঁক কোনো মানুহে বিয়োগ নকৰক।”

10 পাছত তেওঁলোক যেতিয়া ঘৰত আছিল, শিষ্য সকলে এই বিষয়ে আকৌ তেওঁক সুধিলে। 11 তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “যি মানুহে নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰি আন এজনীক বিয়া কৰায়, তেওঁ তাইৰ বিৰুদ্ধে ব্যতিচাৰ কৰে। 12 আৰু যদি তাই নিজৰ স্বামীক ত্যাগ কৰি আন লোকৰ সৈতে বিয়া হয়, তেনেহলে তায়ো ব্যতিচাৰ কৰে।”

শিশু সকলক আশীৰ্বাদ কৰা

13 পাছত[§] লোক সকলে শিশুবোৰক স্পৰ্শ কৰাৰ আশাৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল, কিন্তু তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁলোকক ডৰিয়ালে। 14 তেতিয়া যীচুৱে দেখা পাই তেওঁলোকৰ ওপৰত কুপিত হৈ ক'লে, “শিশু সকলক মোৰ ওচৰলৈ আহিব দিয়া, নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এওঁলোকৰ নিচিনা এজনৰ বাবেহে।

15 মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি কোনোৱে শিশুৰ নিচিনা হৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ কোনোমতে তাত প্ৰবেশ কৰিব নোৱাৰিব।” 16 পাছত তেওঁ সিহঁতক কোলাত ল'লে আৰু সিহঁতৰ গাত হাত দি আশীৰ্বাদ কৰিলে।

ধন-সম্পত্তি আৰু অনন্ত জীৱনৰ শিক্ষা

17 পাছত তেওঁ যান্ৰা আৰম্ভ কৰোঁতে, এজন মানুহে তেওঁৰ ওচৰলৈ বেগাই আহি তেওঁৰ আগত আঁঠু লৈ সুধিলে, “হে স্য! গুৰু, অনন্ত জীৱনৰ অধিকাৰী হ'বলৈ মই কি কৰিব লাগিব?” 18 যীচুৱে ক'লে, “মোক স্য কিয় বুলিছা? ঈশ্বৰত বাহিৰে স্য কোনো নাই। 19 তুমি এই আজ্ঞাবোৰ নিশ্চয় জানা যে: নৰ-বধ নকৰিবা, ব্যতিচাৰ নকৰিবা, চূৰ নকৰিবা, মিছা সাক্ষী নিদিবা, প্ৰবঞ্চনা নকৰিবা আৰু নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰিবা।”

20 মানুহ জনে ক'লে, “হে গুৰু, ডেকা কালৰে পৰা মই এই সকলোবোৰ আজ্ঞা পালন কৰি আহিছোঁ।” 21 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলৈ চালে আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰি ক'লে, “এটা বিষয় তোমাৰ বাকী আছে; তুমি গৈ তোমাৰ সবুস্ব বেচি দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰা, তেতিয়াহে স্বৰ্গত তোমাৰ ধন হ'ব। তাৰ পাছত আহা, মোক অনুসৰণ কৰা।” 22 সেই কথাতে তেওঁৰ মুখ ক'লা পৰিল, আৰু তেওঁ বৰ দুখিত হৈ গুচি গ'ল, কিয়নো তেওঁ বহু ধন-সম্পত্তি থকা মানুহ আছিল।

23 পাছত যীচুৱে চাৰিওফালে চাই শিষ্য সকলক ক'লে, “ধনী লোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰবেশ কৰা কেনে দুঃসাধ্য।” 24 তেওঁৰ সেই কথাতে শিষ্য সকলে বিস্ময় মানিলে। কিন্তু যীচুৱে পুনৰ তেওঁলোকক ক'লে, “হে সন্তান সকল, যি সকলে ধনত ভাৰসা কৰে,* তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমোৱা কেনে দুঃসাধ্য। 25 ধনী লোক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰবেশ কৰাতকৈ, বেজীৰ বিন্ধাইদি উট সৰকি যোৱাই উজু।”

26 তাতে তেওঁলোকে অতিশয় বিস্ময় মানি ইজনে সিজনে কোৱা-কুই কৰি তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে কোনে পৰিষ্কাৰ পাব?” 27 যীচুৱে তেওঁলোকৰ ফালে চাই ক'লে, “মানুহৰ বাবে অসাধ্য হয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাবে নহয়; কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাবে সকলো সাধ্য।” 28 পিতৰে তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলে, “চাওক, আমি সকলোকে এৰি, আপোনাৰ পাছে পাছে আহিলোঁ।”

29 যীচুৱে ক'লে, “মই তোমালোকক সত্যৰূপ কওঁ, কোনোৱে যদি মোৰ কাৰণে বা মোৰ শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে ঘৰ-বাৰী, ভাই-ভনী, পিতৃ-মাতৃ, সন্তান, মাটি ত্যাগ কৰি আহিছে, 30 তেনেহলে তেওঁলোকে এইবোৰৰ সলনি এশ গুণ ওভোতাই পাব। তাড়না ভোগ কৰি হলেও এই জগতত এশ গুণ ঘৰ-বাৰী, ভাই, ভনী, মাতৃ, সন্তান আৰু মাটি পাব; ইয়াৰ উপৰি পৰকালত অনন্ত জীৱন পাব। 31 কিন্তু আগ হোৱা সকলৰ অনেক লোক পাছ হ'ব আৰু পাছ হোৱা সকল আগ হ'ব।”

যীচুৱে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে তৃতীয় বাৰ জনোৱা

§ 9 অধ্যায়:50 ৰো 12:18; 14:19; 2 কৰ 13:11 * 10 অধ্যায়:1 মথি 19:1-12 † 10 অধ্যায়:4 দ্বি দি 24:1; মথি 5:31; ‡ 10 অধ্যায়:8 আদি 1:27; 2:24 § 10 অধ্যায়:13 মথি 19:13-30; লুক 18:15-30 * 10 অধ্যায়:24 গীত 52:7; 62:10; 1 তীম 6:17

32 তাৰ পাছত[†] তেওঁলোকে ঘিৰুচালেমলৈ যোৱা বাটেৰে যাংবা কৰি আছিল; আৰু যীচু তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ আছিল। এনেতে শিষ্য সকলে বিশ্বাস মানিলে, আৰু পাছে পাছে যোৱা সকলৰো ভয় লাগিল। তেতিয়া তেওঁ আকৌ বাৰ জন পাটনিক চপাই লৈ, নিজ জীৱনত যিবোৰ ঘটনা অলপতে ঘটিবলগীয়া আছে, সেই বিষয়বোৰ তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে, 33 “চোৱা, আমি ঘিৰুচালেমলৈ যাংবা কৰিছোঁ; আৰু মানুহৰ পুংৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব। তেওঁলোকে তেওঁক দোষী কৰি প্ৰণাশদণ্ডৰ আজ্ঞা দি অনা-ইহুদী সকলৰ হাতত শোধাই দিব। 34 তেওঁলোকে তেওঁক বিদৰূপ কৰিব, আৰু তেওঁৰ গাত থুই পেলাব, তেওঁক চাবুকেৰে কোবাব আৰু বধ কৰিব; কিন্তু তিন দিনৰ পাছত তেওঁ পুনৰায় উঠিব।”

যাকোব আৰু যোহনৰ নিবেদন আৰু যীচুৰ উত্তৰ

35 পাছত চিৰদিয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু যোহন তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হে গুৰু, আমি আপোনাক যিসকল খোজো, তাকে যেন আপুনি আমাৰ বাবে কৰিব আমি এনে ইচ্ছা কৰোঁ।” 36 তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকৰ বাবে কি কৰাতো তোমালোকে ইচ্ছা কৰা?” 37 তেওঁলোকে ক'লে, “আপোনাৰ প্ৰতাপৰ ৰাজস্বত আমাৰ এজনে যেন আপোনাৰ সোঁ হাতে আৰু এজনে যেন বাওঁহাতে বহিবলৈ পায়, এনে অনুমতি দিয়ক।”

38 কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোকে কি খুজিছা, সেই বিষয়ে নাজানা। মই যি পাংৰত পান কৰোঁ, তোমালোকে সেই পাংৰত পান কৰিব পাৰিবা নে? নতুবা মই যি বাপ্তিস্মৰে বাপ্তাইজিত হওঁ, তোমালোকেও তাৰে বাপ্তাইজিত হ'ব পাৰিবা নে?” 39 তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আমি পাৰিম।” তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই যি পাংৰত পান কৰোঁ, তাত তোমালোকেও পান কৰিবা; আৰু মই যি বাপ্তিস্মৰে বাপ্তাইজিত হওঁ, তোমালোকেও তাৰে বাপ্তাইজিত হ'বা। 40 কিন্তু কোন জন মোৰ সোঁ হাতে বা বাওঁহাতে বহিব, সেই বিষয়ে ক'বলৈ মোৰ ক্ষমতা নাই, কিন্তু যি সকলৰ বাবে যুগুত কৰা হৈছে, তেওঁলোককে দিয়া হ'ব।”

41 আন দহ জনে এই কথা শুনি, যাকোব আৰু যোহনলৈ কুপিত হ'ব ধৰিলে। 42 যীচুৱে তেওঁলোকক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “অনা-ইহুদী সকলৰ শাসনকৰ্তা ৰূপে যি সকল গণ্য, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে; আৰু বিষয়া সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ষমতা চলায়, ইয়াক তোমালোকে জানা।

43 কিন্তু তোমালোকৰ মাজত তেনে নহয়। তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে মহান হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ পৰিচাৰক হওক, 44 আৰু তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে শ্ৰেষ্ঠ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ সকলোৰে দাস হওক। 45 কিয়নো মানুহৰ পুংৰ সেৱা শুশ্ৰূষা পাবৰ বাবে নহয়, কিন্তু সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ আৰু অনেকৰ মুক্তিৰ মূল্যৰ অৰ্থে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈহে আহিল।” †

অন্ধ বাৰতীময়ক চকু দিয়া

46 তাৰ পাছত তেওঁলোক যিৰীহো নগৰলৈ আহিল। তেওঁ যি সময়ত নিজৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে বহু লোকৰ লগত যিৰীহো নগৰৰ পৰা গৈ আছিল, সেই সময়ত পথৰ দাঁতিত তীময়ৰ পুতেক বাৰতীময় নামৰ এজন অন্ধ ডিখাৰী বহি আছিল। 47 সেই বাটেদি নাচৰতীয়া যীচু আহি থকা বুলি শুনি, তেওঁ আটাই পাৰি ক'বলৈ ধৰিলে, “হে দায়ুদৰ সন্তান যীচু, মোক দয়া কৰক!” 48 তাতে অন্ধ মানুহ জনক মনে মনে থাকিবলৈ অনেক লোকে ডব্বিয়ালে; কিন্তু তেওঁ অধিককৈ আটাই পাৰি ক'লে, “হে দায়ুদৰ সন্তান, মোক দয়া কৰক!”

49 তেতিয়া যীচুৱে থমকি ৰৈ তেওঁক মাতি আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তেতিয়া লোক সকলে সেই অন্ধক ক'লে- “ভয় নকৰিবা, উঠা! তেওঁ তোমাক মাতিছে।” 50 তাতে তেওঁ নিজৰ কাপোৰ পেলাই, জাঁপ মাৰি উঠি, যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল।

51 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দি সুধিলে, “মই তোমাৰ বাবে কি কৰাতো তোমাৰ ইচ্ছা?” তাতে সেই অন্ধই তেওঁক ক'লে, “ৰব্বুণি, মই যেন দেখিবলৈ পায়।” 52 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “যোৱা। তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক ৰক্ষা কৰিলে।” তেওঁ তেতিয়াই দৃষ্টি পালে আৰু তেওঁ গৈ থকা পথেৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰি যাব ধৰিলে।

11 অধ্যায়

যীচুৰ জয়-যাংবা

1 যেতিয়া তেওঁলোক ঘিৰুচালেমৰ ওচৰৰ জৈতুন পৰ্বতৰ কামত থকা বৈাফগী আৰু বৈথনিয়া পালে, তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ দুজনক আগত পঠিয়াই দিলে; 2 আৰু তেওঁলোকক এই আদেশ দি ক'লে - “তোমালোকে সন্মুখৰ গাওঁখন লৈ যোৱা। তাত তোমালোকে সোমায়তৈ, কোনো মানুহে কেতিয়াও নুঠা এটা গাধ পোৱালি বান্ধি থোৱা দেখিবা; সেই পোৱালিটো মোৰ বাবে আনগৈ। 3 কোনোৱাই যদি তোমালোকক কয়, “এইটো কিয় মেলিছা?” তেতিয়া তোমালোকে ক'বা, “প্ৰভুৰ ইয়াক প্ৰয়োজন আছে, আৰু তেওঁ এতিয়াই ইয়াক পুনৰ ইয়ালৈ পঠাই দিব।”

4 তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ, দুৱাৰৰ বাহিৰত মুকলি বাটত বান্ধি থোৱা এটা গাধ পোৱালি পাই সেইটো মেলিলে। 5 এনেতে, তাত থিয় হৈ থকা লোক সকলে ক'লে, “তোমালোকে গাধ পোৱালি মেলি কি কৰা?” 6 তাতে তেওঁলোকে যীচুৱে কোৱাৰ দৰে লোক সকলক কোৱাত, লোক সকলে গাধ পোৱালিটো আনিবলৈ তেওঁলোকক এৰি দিলে।

7 পাছত শিষ্য দুজনে সেই গাধ পোৱালিটো যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তাৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ কাপোৰ পাৰি দিলে। পাছত তাৰ ওপৰত তেওঁ বহিল।* 8 অনেকে নিজৰ নিজৰ কাপোৰবোৰ পথত পাৰি দিলে, আৰু কিছুমানে পথাৰৰ পৰা

† 10 অধ্যায়:32 মথি 20:17-34; লুক 18:31-43

‡ 10 অধ্যায়:45 যিচ 53:11, 12; দা 9:26; গালা 3:13, 14; 1 তীম 2:6

* 11 অধ্যায়:7 জখ 9:9

ডাল-পাত আদি কাটি আনি পথত পাৰি দিলে।⁹ যি সকল লোক তেওঁৰ আগে-পাছে গৈছিল আৰু যি সকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল, তেওঁলোকে ৰিঙিয়াই ক'বলৈ ধৰিলে,
'জয়! জয়! যি জন প্ৰভুৰ নামেৰে আহিছে, তেওঁ ধন্য;
¹⁰ আৰু আমাৰ ওপৰ-পিতৃ দায়ুদৰ যি ৰাজ্য[†] আহিছে, সেই জন ধন্য!
উৰুদ্ধলোকত জয়ধ্বনি হওক'।

¹¹ এইদৰে যীচু যিৰূচালেমত প্ৰবেশ কৰিলে আৰু মন্দিৰ এলেকাত সোমাল। তাৰ পাছত তেওঁ চাৰিওফালে ঘূৰি সকলোবোৰ চালে। এইদৰে পলম হোৱাত সন্ধিয়া হৈ আহিল, পাছত তেওঁ বাৰ জন শিষ্যৰ সৈতে বৈথনিয়া গাওঁলৈ ওলাই গ'ল।¹² পাছদিনা খন তেওঁলোক বৈথনিয়া গাওঁৰ পৰা ঘূৰি আহোতে, তেওঁৰ ভোক লাগিল।

ফলহীন ডিমৰু গছক শাও দিয়া, দ্বিতীয় বাৰ মন্দিৰ পৰিষ্কাৰ কৰা

¹³ তেতিয়া তেওঁ দুইবাৰ পৰা, পাতে সৈতে এজোপা ডিমৰু গছ দেখি, ফল পোৱাৰ আশাত তালৈ গ'ল; কিন্তু ওচৰ পোৱাত পাতৰ বাহিৰে একো নাপালে; কিয়নো সেই সময় ডিমৰুৰ ফল দিয়া বতৰ নাছিল।¹⁴ তেতিয়া তেওঁ মাত লগাই সেই গছক ক'লে, "এতিয়াৰ পৰা কোনেও তোৰ ফল কোনো কালে নাখাওঁক।" তেওঁৰ শিষ্য সকলে, তেওঁ কি ক'লে শুনিলে।

¹⁵ পাছত তেওঁলোক যিৰূচালেম আহি পোৱাত, যীচুৰে মন্দিৰৰ এলেকাত সোমাই মন্দিৰত বোচা-কিনা কৰা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; আৰু ধন সলোৱা সকলৰ মেজ, আৰু কপৌ বোচাবোৰৰ আসন লুটিয়াই পেলালে;¹⁶ তেওঁ মন্দিৰৰ মাজেদি কোনো লোকক বোচা-কিনা কৰিবলৈ একো পাংৰ লৈ যাব নিদিলে।

¹⁷ তেওঁ উপদেশ দি তেওঁলোকক ক'লে, "এনেদৰে লিখা নাই নে?,

'যে মোৰ ঘৰক সকলো জাতিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বোলা যাব?#

কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহাঙকৰিলা।"।

¹⁸ এই কথা শুনি, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁক কেনেকৈ বধ কৰিব পাৰে, তাৰ উপায় বিচাৰিব ধৰিলে। কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলৈ ভয় কৰিলে কাৰণ গোটেই লোক সমূহে তেওঁৰ উপদেশত বিশ্বাস মানিছিল।¹⁹ আৰু সন্ধিয়া হ'লেই তেওঁলোক নগৰৰ বাহিৰলৈ ওলাই গৈছিল।

²⁰ ৰাতিপুৱা তেওঁলোকে সেই বাটেদি আহোতে, সেই ডিমৰু গছজোপা শিপাই সৈতে শুকাই যোৱা দেখিলে।²¹ তেতিয়া পিতৰ মনত পৰিল আৰু তেওঁ যীচুক ক'লে, "ৰবি, চাওক! আপুনি শাও দিয়া ডিমৰু গছজোপা শুকাই গ'ল।"

²² যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে ঈশ্বৰত বিশ্বাস ৰাখা;²³ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি কোনোৱে এই পৰ্ব্বতটোক যদি কয়, ইয়াৰ পৰা উঠি সাগৰত পৰ গৈ, আৰু মনত সন্দেহ নকৰি যি জনে কয় আৰু তেওঁ যদি সেয়ে ঘটিব বুলি বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে তেওঁলৈ ঈশ্বৰে সেয়ে সিদ্ধ কৰিব।

²⁴ এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি যি যি খোজা, সেই সকলোকে পালোঁ বুলি বিশ্বাস কৰা;# তেতিয়াহে পাবা,²⁵ আৰু স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়ে যাতে তোমালোকৰো অপৰাধ ক্ষমা কৰিব, সেই বাবে তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ থিয় হওতে, যদি কাৰোবাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ কিবা কবলগীয়া থাকে, তেনেহলে তেওঁক নিশ্চয় ক্ষমা কৰা।²⁶ কিন্তু তোমালোকে যদি ক্ষমা নকৰা, তেনেহলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰিব।"

²⁷ এইদৰে তেওঁলোক আকৌ যিৰূচালেমলৈ আহিল। এনেতে যীচুৱে তেওঁ মন্দিৰত ফুৰোতে, প্ৰধান পুৰোহিত, বিধানৰ অধ্যাপক, আৰু পৰিচাৰক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে,²⁸ "আপুনি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছে বা এইবোৰ কৰিবলৈ কোনে এই ক্ষমতা আপোনাক দিলে?"

²⁹ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "মই আপোনালোকক এটা কথা সোধো, আপোনালোকে মোক উত্তৰ দিয়ক; তেতিয়াহে মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছোঁ সেই বিষয়ে আপোনালোকক ক'ম।"³⁰ 'যোহনৰ বাপ্তিস্ম স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা হৈছিল?' মোক উত্তৰ দিয়ক।"

³¹ তেতিয়া তেওঁলোকে পৰস্পৰে কোৱা-মেলা আৰু যুক্তি-তৰ্ক কৰি ক'লে, 'স্বৰ্গৰ পৰা বুলি যদি কওঁ, তেনেহলে তেওঁত কিয় বিশ্বাস নকৰিলা, তেওঁ এনেকৈ ক'ব।³² কিন্তু মানুহৰ বুলি ক'ম নে?' তেওঁলোকে মানুহবোৰলৈ ভয় কৰিলে, কিয়নো সকলোৱে যোহনক স্বৰূপেই এজন ডাববাদী বুলি মানিছিল।³³ পাছত তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, "আমি নাজানো।" তাতে যীচুৱেও তেওঁলোকক ক'লে, "মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ময়ো তোমালোকক নকওঁ।"

12 অধ্যায়

কেইজনমান বিশ্বাসঘাতক খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

¹ পাছত* যীচুৱে দৃষ্টান্তৰে ধৰ্মীয় নেতা সকলক ক'বলৈ ধৰিলে, "এজন মানুহে দৰাক্ষাবাৰী পাতি, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গাত খান্দি তাত আধুৰৰ ৰস চেপি উলিয়াবৰ বাবে যোলনী খলে। আৰু এখন টঙি সাজি খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গ'ল।² পাছত তেওঁ বতৰৰ দিনত খেতিয়ক সকলৰ পৰা সেই দৰাক্ষাবাৰীৰ কিছুমান গুটিৰ অংশ পাবলৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ এজন দাসক পঠাই দিলে।³ কিন্তু তেওঁলোকে সেই দাস জনক ধৰি, কোবাই মেলি শুদা-হাতে পঠিয়াই দিলে।

† 11 অধ্যায়:10 মিচ 9:7; যিৰি 33:15

‡ 11 অধ্যায়:17 মিচ 56:7

§ 11 অধ্যায়:17 যিৰি 7:11

* 11 অধ্যায়:24 মথি 17:20; যাক 1:5, 6

† 11

অধ্যায়:25 মথি 6:14; 18:35; কল 3:13

* 12 অধ্যায়:1 মথি 21:33-46; লুক 20:9-18

- 4 পাছত আন এজন দাসক পঠোৱা হ'ল, তাতে তেওঁলোকে সেই দাসক মূৰত আঘাত কৰিলে আৰু অপমানো কৰিলে।
- 5 পুনৰ আন এজনক পঠোৱাত তেওঁলোকে তেওঁকো বধ কৰিলে। এনেদৰে কিছুমানক কোবালে আৰু কিছুমানক বধ কৰিলে।
- 6 পাছত পঠিয়াবলৈ তেওঁৰ এজন মাথোন ব্যক্তি আছিল, সেই জন হ'ল তেওঁৰ পিয় পুংৰ। অৱশেষত তেওঁ, তেওঁকো তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে। তেওঁ ক'লে, 'তেওঁলোকে নিশ্চয় মোৰ পুংৰক সন্মান কৰিবা।'
- 7 কিন্তু সেই খেতিয়ক সকলে পৰস্পৰে আলোচনা কৰি কলে, 'এই জনেই উত্তৰাধিকাৰী; আহা, আমি এওঁক বধ কৰোঁ; তেতিয়া উত্তৰাধিকাৰ আমাৰেই হ'ব।'
- 8 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিলে আৰু বধ কৰি, দৰাফাবাৰীৰ বাহিৰত পেলাই দিলে।† 9 এতেকে শেষত সেই দৰাফাবাৰীৰ গৰাকীয়ে কি কৰিব? তেওঁ আহি, সেই খেতিয়ক সকলক সংহাৰ কৰি সেই বাৰী আন লোকক দিব।‡
- 10 এই ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন তোমালোকে পঢ়া নাই নে?
- 'ঘৰ-সজোতা সকলে যি শিল অগ্ৰহণ কৰিলে,
সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ'ল';
- 11 এয়ে প্ৰভুৰ পৰা হ'ল
আৰু আমাৰ দৃষ্টিত আচৰিত;§
- 12 তেতিয়া তেখেত সকলে যীচুৰ সেই দৃষ্টান্তটো তেখেত সকলৰ বিপক্ষে কোৱা বুলি জানিবলৈ পাই তেওঁক বন্দী কৰিব খুজিলে কিন্তু লোক সকলকলৈ ভয় কৰি তেওঁক এৰি গুচি গ'ল।

চীজাৰক কৰ দিয়াৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

- 13 পাছত যীচুক বাক্যৰূপ ফাদত ধৰিবৰ আশয়েৰে তেখেত সকলে কিছুমান ফৰীচী আৰু কেইজনমান শেৰাদীয়া লোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠালে। 14 তেওঁলোকে আহি তেওঁক ক'লে, "হে গুৰু, আমি জানো যে আপুনি কোনো এজনৰে মত মানি নলয় আৰু মানুহৰ মাজত পক্ষপাতো নকৰে। আপুনি সত্যৰূপে ঈশ্বৰৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়ে। চীজাৰক কৰ আদায় দিয়াটো বিধান সন্মত হয় নে নহয়? আমি কৰ আদায় দিম নে নিদিম?" 15 কিন্তু তেওঁলোকৰ কপট ভাব বুজি পাই তেওঁ ক'লে, "আপোনালোকে কিয় মোক পৰীক্ষা কৰিছে? মোৰ ওচৰলৈ এটা আধলি* আনক, মই চাওঁ।"
- 16 তেতিয়া তেওঁলোকে এটা আধলি আনি যীচুক দিলে। যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, "এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নাম কাৰ?" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "চীজাৰ।" 17 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "গতিকে যি চীজাৰৰ, সেয়া চীজাৰক দিয়ক;† আৰু যি ঈশ্বৰৰ, সেয়া ঈশ্বৰক দিয়ক।" তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁত অতিশয় বিস্ময় মানিলে।

পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

- 18 পাছত পুনৰুত্থান নাই বুলি কোৱা চদ্দুকী সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, 19 "হে গুৰু, মোচিযে আমাৰ বাবে লিখিলে 'কোনো ভাইৰ যদি নিজ ভাৰ্যা জীয়াই থাকোতে মৃত্যু হয়, কিন্তু তেওঁৰ সন্তান নাই; তেনেহলে তেওঁ এৰি যোৱা ভাৰ্যাক তেওঁৰ ভায়ে গ্ৰহণ কৰিব আৰু তেওঁক সন্তান দিব।'
- 20 সেই ঠাইত সাত জন ভাই-ককাই আছিল; প্ৰথম জনে এগৰাকী তিৰোতা বিয়া কৰিলে আৰু সন্তান নথকাকৈ তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। 21 তাতে দ্বিতীয় জনেও তেওঁক বিয়া কৰি সন্তান নথকাকৈ তেওঁৰো মৃত্যু হ'ল; পাছত তৃতীয় জনৰো সেইদৰেই হ'ল। 22 সেইদৰে সাত জনেই সন্তান নথকাকৈ মৃত্যুবৰণ কৰিলে আৰু অৱশেষত সেই তিৰোতা গৰাকীৰো মৃত্যু হ'ল। 23 এতিয়া পুনৰুত্থানত তাই তেওঁলোকৰ মাজৰ কোন জনৰ ভাৰ্যা হ'ব? কিয়নো তাইক সাত জনেই বিয়া কৰাইছিল।"
- 24 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰামৰ্শৰ বিষয়ে নজনা তোৱেই হৈছে আপোনালোকৰ ভ্ৰান্তিৰ কাৰণ, নহয় নে? 25 কিয়নো তেওঁলোকে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যেতিয়া পুনৰায় উঠে, তেতিয়া তেওঁলোকে বিয়া নকৰাই বা বিয়া দিয়াও নহয়, কিন্তু স্বৰ্গত থকা দূতৰ নিচিনা হয়।"
- 26 "কিন্তু মৃত লোকৰ বিষয়ে অৰ্থাৎ তেওঁলোকক যে তোলা হয়, এই বিষয়ে তোমালোকে মোচিৰ পুস্তকত থকা জোপোহাৰ বৃত্তান্তটোত ঈশ্বৰে যে কৈছিল, †'মই অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ, ইছাহাকৰ ঈশ্বৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰ' বুলি; ঈশ্বৰে মোচিক কেনেকৈ কৈছিল, সেই বিষয়ে পঢ়া নাই নে? 27 তেওঁ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয় কিন্তু জীৱিত লোক সকলৰহে ঈশ্বৰ; আপোনালোকে বৰকৈ ভুল বুজি আছে।"

প্ৰথম আজ্ঞাৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

- 28 তেতিয়া বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ এজনে আহি, তেওঁলোকে এনে বাদ-বিচাৰ কৰা শুনি দেখিলে যে, যীচুৱে তেওঁলোকক ডালদৰেই উত্তৰ দিলে। তেতিয়া তেওঁ যীচুক সুধিলে, "কোনটো আজ্ঞা সকলোতকৈ প্ৰয়োজনীয়?" 29 যীচুৱে উত্তৰ দিলে, "প্ৰথমটো এই, 'হে ইশ্বায়েল, শুন; প্ৰভুৱেই আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু তেওঁ এজন, 30 আৰু তুমি সকলো হৃদয়, সকলো প্ৰাণ, সকলো চিত্ত আৰু সকলো শক্তিৰে তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰেম কৰা।§ 31 দ্বিতীয়টো এই, 'তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।' এই দুটাতকৈ প্ৰধান আন আজ্ঞা নাই।"
- 32 তেতিয়া সেই বিধানৰ অধ্যাপকে তেওঁক ক'লে, "হে স!¶ গুৰু! আপুনি সত্য কথাই কৈছে; প্ৰকৃততে তেওঁ এজন, তেওঁৰ বাহিৰ আন কোনো নাই; 33 আৰু সকলো হৃদয়, সকলো বুদ্ধি আৰু সকলো শক্তিৰে তেওঁক প্ৰেম কৰা আৰু নিজৰ নিচিনাকৈ চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰা, এয়ে সকলো হোমবলি বা বলিদানতকৈয়ো অধিক।** 34 তাতে যীচুৱে তেওঁক সু-বিবেচনাৰে উত্তৰ দিয়া

† 12 অধ্যায়:8 পা 3:15; ইষ্ৰী 13:12। ‡ 12 অধ্যায়:9 হিতো 1:24-31; যিচ 5:5-7। § 12 অধ্যায়:11 গীত 118:22, 23। * 12 অধ্যায়:15 আধলি
দীনাৰ † 12 অধ্যায়:17 ৰো 13:7; 1 পি 2:17। ‡ 12 অধ্যায়:26 যা 3:1-6। § 12 অধ্যায়:30 দিৱ বি 6:4, 5; লে 9:18। * 12 অধ্যায়:33 1 ট 15:22;
গীত 51:16, 17; হো 6:6; নী 5:6-8।

দেখি ক'লে, “তুমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ পৰা দূৰত নাই।” তেতিয়াৰে পৰা তেওঁক পুনৰ কোনো কথা সুধিবলৈ কাৰো সাহস নহ'ল।

দায়ুদৰ সন্তানৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

35 পাছত যীচুৱে মন্দিৰত বহি উপদেশ দিওঁতে, সমিধান দি সেই লোক সকলক ক'লে, “খৰীষ্ট যে দায়ুদৰ সন্তান, এই বিষয়ে বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ কব পাৰে? 36 কিয়নো দায়ুদে পবিংৰ আশ্বাৰে নিজে কৈছিল, ‘প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক ক'লে, মোৰ সোঁ হাতে বহি থাকা,†

যেতিয়ালৈ মই তোমাৰ শংৰুবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰাও।’

37 দায়ুদে নিজেই তেওঁক ‘প্ৰভু’ বুলিছিল, তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ সন্তান হয়?” আৰু লোক সমূহে আনন্দেৰে তেওঁৰ কথা শুনিলে।

অধ্যাপক সকলৰ দোষ দেখুৱাই দিয়া

38 তেতিয়া তেওঁৰ উপদেশৰ মাজত ক'লে, “বিধানৰ অধ্যাপক সকললৈ আপোনালোক সাৱধান হওক; তেখেত সকলে দীঘল বশ্ৰৰ পিন্ধি ফুৰিবলৈ 39 আৰু হাত-বজাৰত নমস্কাৰ, নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন, ভোজত প্ৰধান ঠাই, 40 এই সকলোকে ইচ্ছা কৰে আৰু বাৰী মহিলা সকলৰ ঘৰ-বাৰী গৰাস কৰি দীঘল প্ৰাৰ্থনাবেৰে ছদ্মবেশ ধৰে। তেখেত সকল অধিক দণ্ডৰ পাংৰ হব।”

দৰিদ্ৰৰ বাৰী এজনীয়ে দান দিয়া

41 পাছত যীচুৱে উৰালৰ সন্মুখত বহি, লোক সকলে দান পাংৰত কেনেকৈ ধন সন্মুৱাইছিল, তাকে চাই আছিল। তেতিয়া অনেক ধনী লোকে বহু ধন সন্মুৱাই দিলে। 42 পাছত এজনী দৰিদ্ৰৰ বাৰী মহিলাই আহি অতি কম মূল্যৰ তামৰ মুদৰাৰ দুই পাই সন্মুৱাই দিলে।

43 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, দান পাংৰত ধন সন্মুৱাই দিয়া লোক সকলৰ ভিতৰত এই দৰিদ্ৰৰ বাৰী মহিলা গৰাকীয়ে সকলোতকৈ অধিক দিলে।# 44 কিয়নো সকলোৱে নিজৰ নিজৰ অতিৰিক্ত সম্পত্তিৰ পৰা দিলে, কিন্তু এই দৰিদ্ৰৰ বাৰীয়ে ধনৰ নাটনি হোৱাতো, তেওঁৰ যি আছিল অৰ্থাৎ তেওঁৰ সকলো জীৱিকা দিলে।”

13 অধ্যায়

যিৰূচালেমৰ বিনাশ, যীচুৰ পুনৰাগমণৰ বিষয়ে জনোৱা

1 পাছত যীচু মন্দিৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ এজনে তেওঁক ক'লে, “হে গুৰু, চাওক, কেনে আশ্চৰ্যজনক শিল আৰু ইয়াৰ গাঁথনি।” 2 তাতো যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি এই বৰ বৰ গাঁথনি দেখিছা নে? ইয়াৰ কোনো এটা শিল আনটো শিলৰ ওপৰত পৰি থকা নাপাবা কিয়নো এই সকলো ভাঙি পেলোৱা হব।”

3 পাছত তেওঁ জৈতুন পৰ্বতত, মন্দিৰৰ বিপৰীতে বহি থাকোতে পিতৰ, যাকোব, যোহন আৰু আন্দিৰয়ই গুপতে তেওঁক সুধিলে, 4 “আমাক কওক এনে ঘটনা কেতিয়া ঘটিব? আৰু এই সকলো সিদ্ধ হ'বলৈ উদ্যত হোৱা চিন কি হব?”

5 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে, “কোনো যেন তোমালোকক নুড়ুলায়, এই কাৰণে সাৱধান হোৱা। 6 অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, ‘ময়েই সেই জন’, বুলি বহু মানুহক ডুলাব।

7 তোমালোকে যেতিয়া ৰণৰ কথা আৰু যুদ্ধ হোৱাৰ সম্ভাৱনাৰ বাতৰি শুনিবা, তেতিয়া উদ্ভিগ্ন নহ'বা; কাৰণ এইবোৰ ঘটিব লাগে; কিন্তু শেষ সময় তেতিয়াও আহিবলৈ আছেই। 8 কিয়নো জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি আৰু ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য উঠিব; ঠায়ে ঠায়ে ভূমিকম্প আৰু আকালো হ'ব। এইবোৰ যাতনাৰ আৰম্ভণিহে মাথোন।

9 কিন্তু তোমালোকে নিজলৈ সাৱধান হ'বা; কিয়নো মানুহবোৰে তোমালোকক বিচাৰ সভাত শোধাই দিব; তদুপৰি নাম-ঘৰত তোমালোকক প্ৰহাৰ কৰিব। মোৰ কাৰণে দেশাধিপতি আৰু ৰজা সকলৰ সন্মুখত মোৰ সাক্ষী হ'বলৈ তোমালোক থিয় হ'বা। 10 কিন্তু প্ৰথমে সকলো জাতিৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ হ'ব লাগিব।

11 যেতিয়া তেখেত সকলে তোমালোকক বন্দী কৰি নি শোধাই দিব, তেতিয়া কি ক'ব লাগে সেই বিষয়ে আগেয়ে চিন্তা নকৰিবা। সেই সময়ত কি ক'ব লাগে, সেই বিষয় তেতিয়াই দিয়া হ'ব; কিয়নো তোমালোক সেই কথা কওঁতা নোহোৱা, কিন্তু পবিংৰ আশ্বাৰে কওঁতা। 12 তেতিয়া ককায়েকে ভায়েকক, বাপেকে পুতেকক মৰণলৈ শোধাই দিব; আৰু সন্তান সকলে মাক-বাপেকৰ বিৰুদ্ধে থিয় হৈ তেওঁলোকক বধ কৰাব। 13 মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোক সকলোৱে ঘৃণাৰ পাংৰ হ'বা; কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহন কৰি থাকিব, সেই জনেই পৰিষ্কাৰ পাব।

14 কিন্তু যেতিয়া পূজাৰ বাবে সেই ধ্বংসকাৰী ঘিণলগীয়া প্ৰতিমূৰ্তিটো থাকিব নলগীয়া ঠাইত থকা দেখিবা, (যি জনে পঢ়ে, তেওঁ বুজক), তেতিয়া যিহুদীয়াত থকা লোক সকল পৰ্বতলৈ পলায় যাওঁক; 15 ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে, তেওঁৰ ঘৰৰ ভিতৰৰ পৰা কোনো বস্তু উলিয়াবলৈ নামি নাহক আৰু ভিতৰলৈ নোসোমোওক; 16 আৰু পথাৰত থকা জনে নিজৰ কাপোৰ খন ল'বৰ বাবেও উলটি নাযাওঁক।

17 কিন্তু সেই কালত গৰ্ভৱতী আৰু কোলাত কেচুৱা থকা তিৰোতা সকলৰ সন্তান হ'ব 18 এইবোৰ যেন জাৰ-কালত নঘটে, তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা। 19 কিয়নো সেই কেইটা দিনত বহু মনোকষ্ট হ'ব। ঈশ্বৰে স্বৰ্গজা সৃষ্টিত, আৰম্ভণিৰে পৰা এতিয়ালৈকে তেনে কষ্ট কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু নহ'বও। 20 যদি প্ৰভুৱে সেই দিনৰ সংখ্যা কম নকৰে, তেনেহলে কোনো

† 12 অধ্যায়:36 গীত 110:11   ‡ 12 অধ্যায়:43 লুক 21:1-4; 2 কৰি 8:2, 12; দিৰি বি 16:10, 17।

মানুহৰে ৰক্ষা নহ'ব। কিন্তু যি সকলক তেওঁ মনোনীত কৰিলে, যি সকলক তেওঁ বাছি ল'লে; সেই লোক সকলৰ কাৰণে তেওঁ এই দিনৰ সংখ্যা কম কৰিলে।

21 তেতিয়া যদিও কোনোৱে তোমালোকক কয়, 'চোৱা, খৰীষ্ট ইয়াত আছে' বা 'চোৱা, সোঁ তাত আছে।' তথাপি বিশ্বাস নকৰিবা। 22 কিয়নো ডুৱা খৰীষ্ট আৰু ডুৱা ডাববাদী সকল আবিৰ্ভাৱ হ'ব আৰু চিনৰ সৈতে আশ্চৰ্যজনক কাম কৰিব; সম্ভৱ হ'লে তেওঁলোকে মনোনীত লোক সকলকো ডুলাবলৈ চেষ্টা কৰিব। 23 সেয়েহে তোমালোক সাৱধান হোৱা! কিয়নো মই তোমালোকক সময়ৰ আগতে এই বিষয়ে কলোঁ।

24 কিন্তু সেই মনোকষ্টৰ দিনবোৰৰ পাছত, সুৰ্য্য অন্ধকাৰময় হ'ব, চন্দৰয়ো পোহৰ নিদিব

25 আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ খহি তললৈ পৰিব আৰু আকাশত থকা পৰাক্ষৰবোৰ লৰোৱা হ'ব।

26 তেতিয়া তেখেত সকলে মানুহৰ পুংৰক, পৰাক্ষৰম আৰু প্ৰতাপেৰে মেঘৰ ওপৰত অহা দেখিব। 27 তেওঁ দূত সকলক পঠিয়াই পৃথিৱীৰ সীমাৰ পৰা আকাশৰ সীমালৈকে, চাৰিওফালৰ পৰা নিজৰ মনোনীত লোক সকলক আনি গোটাৰ।

28 ডিমৰু গছজোপাৰ পৰা এটা দৃষ্টান্ত শিকা। যেতিয়া তাৰ ঠাল কোমল হৈ কুঁহিপাত মেলে তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে জানা। 29 সেইদৰে যেতিয়া এইবোৰ ঘটনা দেখিবা, তেতিয়া তেওঁ ওচৰ চাপি দুৱাৰমুখ পালেহি বুলি তোমালোকে জানিবা।

30 মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এই সকলো নঘটলৈকে এই কালৰ লোক লুপ্ত নহ'ব। 31 আকাশ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হ'ব কিন্তু মোৰ বাক্য কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব। 32 কিন্তু পিতৃৰ বাহিৰে সেই সময় বা দিনৰ প্ৰসংগত কোনো এজনে নাজানে, সেয়া স্বৰ্গৰ দূতই হওক বা পুংৰই হওক।

33 সেই বিষয়ে সাৱধান হোৱা! পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকা; *কিয়নো সেই সময় কেতিয়া আহিব, এই বিষয়ে তোমালোকে নাজানা। 34 সেইদিন এনেদৰে আহিব, যেনেকৈ কোনো লোক নিজৰ ঘৰ এৰি বিদেশলৈ যায় আৰু নিজৰ দাসবোৰক তেওঁ অধিকাৰ দি প্ৰতিজনৰ কাম ভাগ কৰি দিয়ে, আৰু ঘৰৰ দুৱৰীক পৰ দি থাকিবলৈ আজ্ঞা দিয়ে।

35 এই হেতুকে তোমালোকেও পৰ দি থাকা; কিয়নো ঘৰৰ গৰাকী গধূলি বা মাজনিশা বা কুকুৰাই ডাক দিয়া পৰত বা ৰাতিপুৱা কেতিয়া আহিব তোমালোকে নাজানা। 36 তেওঁ অকস্মাতে আহি তোমালোকক যেন টোপনিত থকা নেদেখে। 37 মই তোমালোকক কি কি কব লাগে, সেই সকলোবোৰকে কলোঁ, পৰ দি থাকা।"

14 অধ্যায়

যীচুক ধৰিবৰ কাৰণে কুমলংৰণা; যীচুক গাত সুগন্ধি তেল ঘঁহা; ঈশ্বৰিয়োতীয়া যিহূদাৰ বন্দবস্ত

1 নিস্তাৰ-পৰু আৰু খম্বিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৰ্বলৈ দুদিন আছিল; এনে সময়ত প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ যীচুক গোপনে ধৰি বধ কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে উপায় বিচাৰিলে; 2 এনেতে তেখেত সকলে ক'লে, "পৰুৰ সময়ত যেন নহয়, কিয়নো মানুহৰ মাজত হুলস্থূল দৃষ্টি গোচৰ হ'ব নালাগে।"

3 পাছত তেওঁ যেতিয়া বৈথনিয়া গাঁৱৰ চিমোন কুষ্ঠৰোগীৰ ঘৰত ভোজন কৰিবলৈ আহিল, তাতে তেওঁ ভোজনৰ মেজ পুনৰ পৰিষ্কাৰ কৰিলে; তেতিয়া এজনী তিৰোতাই বহুমূলীয়া বিশুদ্ধ জটামাংসীৰ সুগন্ধি তেলেৰে ডুৱা এটা স্ফটিকৰ বটল লৈ আহিল। তাতে তাই সেই টেমাটো ডাঙি যীচুক মুৰত তেল বাকী দিলে। 4 সেই সময়ত তাত উপস্থিত থকা কিছুমান লোকে কুপিত হৈ ইজনে-সিজনক ক'ব ধৰিলে, "এনেদৰে নষ্ট হোৱাৰ কাৰণ কি? 5 কিয়নো এই সুগন্ধি তেল বিস্কৰী কৰি, তিনি শ আধলি তকৈয়ো অধিক পালেহঁতেন আৰু দৰিদ্ৰ সকলক দান দিব পাৰিলেহঁতেন।" তাতে তেওঁলোকে সেই মহিলা গৰাকীক নিন্দা কৰিলে।

6 কিন্তু যীচুৱে ক'লে, "তেওঁক এৰি দিয়া; তেওঁক কিয় অশান্তি কৰি আছা? তেওঁ মোলৈ উত্তম কৰ্মকে কৰিলে। 7 দৰিদ্ৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদায় থাকিব আৰু যেতিয়া তোমালোকৰ ইচ্ছা হয়, তেতিয়াই তেওঁলোকৰ উপকাৰ কৰিব পাৰা; কিন্তু তোমালোকে মোক সদায় তোমালোকৰ লগত নাপাৰা। 8 তেওঁ যি পাৰিলে তাকে কৰিলে; মোক মৈদামত থোৱা কাৰাৰ কাৰণে আগেয়ে মোৰ শৰীৰত তেল সানিলে। 9 মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, গোটেই জগতৰ যি যি ঠাইত এই শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হ'ব, সেই সকলো ঠাইত তেওঁক সুঁৱৰিবৰ অৰ্থে, তেওঁ যি কৰম কৰিলে, এই কৰ্মকো ঘোষণা কৰা হ'ব।"

10 পাছত ঈশ্বৰিয়োতীয়া যিহূদা সেই বাৰ জনৰ এজন, তেওঁ যীচুক প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ হাতত শোধাই দিবলৈ তেখেত সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। 11 তেখেত সকলে তেওঁৰ কথা শুনি আনন্দিত হৈ তেওঁক ধন দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। তাতে তেওঁ যীচুক সুবিধা অনুসৰি শোধাই দিবলৈ উপায় বিচাৰিলে।

নিস্তাৰ পৰুৰ ভোজ খোৱা; আৰু পৰভু-ভোজ স্থাপন কৰা

12 খম্বিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৰুৰ প্ৰথম দিনা অৰ্থাৎ নিস্তাৰপৰুৰ মেৰ পোৱালি বলি দিয়াৰ দিনা তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, "আপোনাৰ বাবে নিস্তাৰ-পৰুৰ ভোজ কোন ঠাইত যুগুত কৰিবলৈ আপুনি ইচ্ছা কৰে?" 13 তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ দুজন শিষ্যক পঠিয়ালে আৰু ক'লে, "তোমালোক নগৰলৈ যোৱা; তাতে একলহ পানী লৈ অহা এজন মানুহে তোমালোকক

* 13 অধ্যায়:33 ৰো 13:11; 1 থি 5:6; 1 পি 5:8।

লগ ধৰিব; তেওঁৰ পাছে পাছে যাবা; 14 আৰু তেওঁ যি ঘৰত সোমায়, সেই ঘৰৰ গৰাকীক ক'বা, 'শুবুৰে কৈছে, মই যি ঠাইত মোৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজ খাম, সেই আলহী-কোঠা ক'ত?'"

15 তেতিয়া তেওঁ আচ-বাৰেৰে সজোৱা ওপৰ-মহলৰ এটা কোঠালি দেখুৱাই দিব; তাতে আমাৰ বাবে ভোজন যুগুত কৰাৰগৈ। 16 তেতিয়া শিষ্য দুজন ওলাই নগৰলৈ গ'ল আৰু যীচুৰে যেনেকৈ কৈছিল, তেনেকৈয়ে তেওঁলোকে সকলোবোৰ পালে। পাছত তেওঁলোকে তাতে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজ যুগুত কৰিলে।

17 পাছত সন্ধিয়া সময়ত তেওঁ বাৰ জন শিষ্যৰ লগত সেই ঠাইলৈ আহিল। 18 তাতে তেওঁলোকে যেতিয়া ভোজনৰ মেজত বহিল আৰু খাব ধৰিলে, তেতিয়া যীচুৰে ক'লে, "মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে অৰথা মোৰ লগত ভোজন কৰা জনেই মোৰ কিশ্বাসঘাতক হ'ব।" 19 তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে দুখ কৰিলে, আৰু এজন এজনকৈ তেওঁক ক'লে, "সেই জন নিশ্চয় মই নহয়?"

20 তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "এই বাৰ জনৰ মাজৰ যি জনে মোৰে সৈতে ভোজন-পাৰ্বত পিঠা জুবুৰিয়ায়, তেৱেই সেই জন।" 21 কিয়নো মানুহৰ পুংৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ তেওঁৰ গতি হ'ব; কিন্তু যি জন মানুহৰ দ্বাৰাই মানুহৰ পুংৰক শোধাই দিয়া হ'ল, তেওঁ সস্তাপৰ পাৰ্ব; সেই মানুহ জনৰ জন্ম লোহোৱা হ'লেই তেওঁৰ ভাল আছিল।"

22 তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, * তেওঁ পিঠা লৈ, আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু ভাঙি তেওঁলোকক দি ক'লে, "লোৱা; এয়ে মোৰ শৰীৰ।" 23 পাছত তেওঁ পান পাৰ্বটো লৈ স্তুতি কৰি তেওঁলোকক দিলে। তাতে সকলোৱে তাক পান কৰিলে। 24 তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "বিধানৰ মতে মোৰ যি তেজ অনেকৰ কাৰণে উলিওৱা হৈছে, সেয়ে এই নিয়মৰ তেজ। 25 মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত ৰস পান নকৰা দিনলৈকে এতিয়াৰ পৰা দৰাক্ষাণ্ডটিৰ ৰস পুনৰ পান নকৰোঁ।"

পিতৰে যীচুক অস্বীকাৰ কৰিব বুলি জনোৱা

26 পাছত তেওঁলোকে গীত গাই গাই বাহিৰলৈ ওলাই আহি জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল। 27 তাতে যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোক সকলোৱে মোৰ কাৰণে বিঘিনি পাবা; কিয়নো এনে লিখা আছে যে, 'মই মেৰৰখীয়াক আঘাত কৰিম, তাতে মেৰবোৰ সিঁচৰতি হৈ যাব।'†

28 কিন্তু মোৰ উত্থানৰ পাছত মই তোমালোকৰ আগে আগে গালীল পৰদেশলৈ যাম।" 29 তেতিয়া পিতৰে যীচুক ক'লে, "যদিও সকলোৱে বিঘিনি পায়, তথাপি মই নাপাম।" 30 তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক'লে, "মই তোমাক স্বৰূপকৈ কওঁ, আজি এই ৰাতি কুকুৰাই দুবাৰ ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি মোক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।" 31 কিন্তু পিতৰে অতি দৃঢ়কৈ ক'লে, "যদি আপোনাৰ লগত মই মৰিবও লাগে, তথাপি আপোনাক অস্বীকাৰ নকৰিম।" এইদৰে সকলোৱে প্ৰতিজ্ঞা কৰি ক'লে।

গোচিমানী বাৰীত যীচুৰ আন্তৰিক যাতনা

32 পাছত তেওঁলোকে গোচিমানী নামৰ এখন ঠাইত আহি, যীচুৰে নিজৰ শিষ্য সকলক ক'লে, "মই পৰাৰ্থনা কৰি অহালৈকে তোমালোক ইয়াতে বহি থাকা।" 33 পাছত তেওঁ পিতৰ, যাকোৰ আৰু যোহনক নিজৰ লগত নিলে আৰু তেওঁ অতিশয় চম্বাকৃত আৰু ব্যাকুল হ'ব ধৰিলে। 34 তাতে তেওঁলোকক ক'লে, "মোৰ পৰাণ মৰণৰ তুল্য শোকাতুৰ হৈছে; তোমালোকে ইয়াতে থাকি পৰ দিয়া।" 35 পাছত তেওঁ অলপ আঙুৰাই গৈ, মাটিত পৰি, যদি হ'ব পাৰে, তেনেহলে সেই দুঃসময় তেওঁৰ পৰা দূৰ হ'বলৈ পৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, 36 "আৰু, পিতৃ, সকলো তোমাৰ সাধ্য; মোৰ পৰা এই দুখৰ পান-পাৰ্বৰূদ্ৰ কৰা; কিন্তু মোৰ ইচ্ছা নহয়, তোমাৰ ইচ্ছাৰে।"

37 পাছত তেওঁ আহি, তিনি জন শিষ্যকো টোপনিয়াই থকা দেখি, পিতৰক ক'লে, "হে, চিমন, তুমিও টোপনি গ'লা নে? 38 এঘণ্টাও পৰ দি থাকিব নোৱাৰিলা নে? পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে তোমালোকে পৰ দি পৰাৰ্থনা কৰা; আত্মা ইচ্ছুক কিন্তু শৰীৰ দুৰ্বল।" 39 তেতিয়া তেওঁ আকৌ আতৰি গৈ, একে কথাকে কৈ পৰাৰ্থনা কৰিলে।

40 পাছত আকৌ আহি, তেওঁলোকক টোপনিত থকা পালে; কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু টোপনিয়ে জাপ খুৰাই নিছিল আৰু সেই সময়ত তেওঁক কি উত্তৰ দিব লাগিছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নাজানিলে। 41 পাছত তৃতীয় বাৰ আহি, তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে এতিয়াও টোপনিয়াই আছা আৰু বিশ্বাস কৰিছা। হ'ব! সেই সময় আহিল; চোৱা, মানুহৰ পুংৰক পাপী লোকৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। 42 উঠা, আমি এতিয়া যাব লাগে; চোৱা, মোক শোধাই দিয়া জন ওচৰ পালেহি।"

শংৰুৰ হাতত সমৰ্পিত হোৱা

43 তেতিয়া যীচুৰে এই কথা কৈ থাকোঁতেই, বাৰ জনৰ মাজৰ যিহূদা আৰু তেওঁৰে সৈতে, পৰধান পুৰোহিত, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু পৰিচাৰক সকলৰ লগত তৰোৱাল আৰু টাণ্ডোন লৈ থকা মানুহৰ এটা দল ওচৰ চাপি আহিল। 44 তেওঁক শোধাই দিয়া জনে সেই লোক সকলক এই সংকেত দিছিল যে, "মই যি জনক চুমা খাম, তেৱেই সেই জন; তেওঁকেই আৰন্ধ কৰি সাৱধানত তেওঁক লৈ যাবা।" 45 পাছত তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ কলে "ৰবি" আৰু তেওঁক চুমা খালে। 46 তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ গাত হাত দি তেওঁক আৰন্ধ কৰিলে।

47 তাতে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ লোক সকলৰ মাজৰ এজনে তৰোৱাল উলিয়াই মহা-পুৰোহিতৰ এজন দাসক ঘাপ মাৰি, তেওঁৰ কাণ এখন কাটি পেলালে। 48 তেতিয়া যীচুৰে মাত লগাই তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে তৰোৱাল আৰু টাণ্ডোন লৈ ডকাইতক ধৰাৰ নিচিনাকৈ মোক ধৰিবলৈ ওলাই আহিছা নে? 49 যেতিয়া মই তোমালোকৰ সৈতে আছিলোঁ আৰু মন্দিৰত

* 14 অধ্যায়:22 1 কৰি 11:23-28 † 14 অধ্যায়:27 জখ 13:71 ‡ 14 অধ্যায়:36 যো 18:11

নিতৌ উপদেশ দিছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে মোক নধৰিলা; কিন্তু সেই সকলোবোৰ ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন সিদ্ধ হোৱাৰ বাবেহে এইদৰে ঘটিল।”⁵⁰ পাছত যীচুৰ সৈতে থকা সকলোৱে তেওঁক ত্যাগ কৰিলে আৰু পলাল।

⁵¹ তেতিয়া কোনো এজন ডেকাই উদং গাত শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ এখন লৈ, যীচুৰ পাছে পাছে গৈছিল; তেতিয়া তেওঁলোকে তাক আৰন্ধ কৰিলে;⁵² কিন্তু সি কাপোৰ খন এৰি উলঙ্গ হৈ পলাই গ'ল।

মহাসভাৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ

⁵³ পাছত তেওঁলোকে যীচুক মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। তেতিয়া সকলো প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকল তেওঁৰ লগত আহি গোট খালে।⁵⁴ আৰু তেতিয়াই পিতৰে আতৰে আতৰে যীচুৰ পাছে পাছে মহা-পুৰোহিতৰ চোতালৰ ভিতৰলৈকে সোমাল। তাতে নিজকে উন্ন দিবলৈ পহৰা দি থকা টেকেলা সকলৰ মাজত বহি, জুই পুৱাই আছিল।

⁵⁵ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত সকল আৰু গোটেই মহাসভাই যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য বিচাৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকে একো নাপালে।⁵⁶ কিয়নো অনেকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিলে তথাপি তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য নিমিলিল।

⁵⁷ পাছত কেইজনমানে উঠি, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দি ক'লে,⁵⁸ “হাতে সজা এই মন্দিৰ মই নষ্ট কৰি, তিন দিনৰ ভিতৰত হাতে নকৰা আন এটা সাজিম।”⁵⁹ আমি তেওঁক এনে কথা কোৱা শুনিলাঁ!⁵⁹ কিন্তু ইয়াতো তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য নিমিলিল।

⁶⁰ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে মাজত থিয় হৈ, যীচুক সুধিলে, বোলে, “তোমাৰ একো উত্তৰ নাই নে? তোমাৰ অহিতে এওঁলোকেনো কি সাক্ষ্য দিছে?”⁶¹ কিন্তু তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলে আৰু নিজমে থাকিল। পুনৰ মহা-পুৰোহিতে তেওঁক সুধিলে, “তুমি পৰমধন্য জনৰ পুংৰ খৰীষ্ট হয় নে?”⁶² তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “মই হওঁ, আৰু তোমালোকে মানুহৰ পুংৰক

পৰাশ্ৰমৰ*সোঁ হাতে বহি থকা

আৰু আকাশত মেঘেৰে অহা দেখিবা।”

⁶³ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে নিজৰ চোলা ফালি ক'লে, “সাক্ষীত আমাৰ কি প্ৰয়োজন আছে? ⁶⁴ তোমালোকে ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা শুনিলা; এতিয়া তোমালোকে কি সিদ্ধান্ত লৈছা?” তাতে সকলোৱে তেওঁক প্ৰৰাণদণ্ডৰ যোগ্য বুলি দোষী কৰিলে।⁶⁵ পাছত কোনো কোনোৱে তেওঁৰ গাত খুই পেলাবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁৰ মুখ ঢাকি, তেওঁক ডুকুৰাই ক'লে, “ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰোঁতা!” আৰু সেনাপতি সকলে তেওঁক লৈ গৈ প্ৰহাৰ কৰিলে।

পিতৰে যীচুক অস্বীকাৰ কৰা

⁶⁶ তেতিয়া পিতৰ তলৰ চোতালত থাকোঁতে মহা-পুৰোহিতৰ বনকৰা ছোৱালী এজনী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল,⁶⁷ আৰু পিতৰক জুই পুৱাই থকা দেখা পাই তেওঁলৈ চাই ক'লে, “তুমিও সেই নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিল।।”⁶⁸ কিন্তু তেওঁ এই বিষয়টো অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, “তুমি যি কৈছা সেই বিষয়ে মই নাজানো আৰু বুজিও পোৱা নাই।” তেতিয়া তেওঁ বাট-চ'ৰালৈ ওলাই গ'ল আৰু কুকুৰাই ডাক দিলে।

⁶⁹ কিন্তু সেই বেটীয়ে তেওঁক তাতে দেখি, ওচৰত থিয় দি থকা সকলক পুনৰ ক'বলৈ ধৰিলে, “এই লোক জন সিহঁতৰ মাজৰ এজন!”⁷⁰ কিন্তু তেওঁ আকৌ অস্বীকাৰ কৰিলে। অলপ সময়ৰ পাছত সেই ঠাইত থিয় হৈ থকা লোক সকলে পিতৰক ক'লে, “তুমি অৱশ্যে সিহঁতৰ মাজৰ এজন কিয়নো তুমিও গালীলীয়া মানুহ।”

⁷¹ কিন্তু তেওঁ শাও দিলে আৰু শপত খাই ক'লে, “তোমালোকে যি জন মানুহৰ কথা কৈ আছা, সেই জন মানুহক মই চিনিয়ে নাপাও।”⁷² তেতিয়া কুকুৰাই দ্বিতীয় বাৰ ডাক দিলে। তেতিয়া যীচুৱে কোৱা কথা পিতৰৰ মনত পৰিল “কুকুৰাই দুবাৰ ডাক দিয়াৰ আগেয়ে মোক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।” তাতে তেওঁ দুখত ভাগি পৰিল আৰু কান্দি ধৰিলে।†

অধ্যায় 15

পীলাতৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ, তেওঁৰ প্ৰৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা

¹ পাছত ৰাতিপুৱা প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ সৈতে গোটেই মহাসভাই মনং ৰণা কৰিলে। তেতিয়া তেখেত সকলে যীচুক বান্ধিলে আৰু পীলাতৰ হাতত শোধাই দিলে।² তেতিয়া পীলাতে তেওঁক সুধিলে, “তুমি ইহুদী সকলৰ ৰজা হয় নে?” তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “তুমিয়েই কৈছা।”³ এনেতে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে তেওঁক বহুত অপবাদ দিলে।

⁴ তেতিয়া পীলাতে আকৌ তেওঁক সুধিলে, “তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নে? চোৱা, এওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান অপবাদ দিছে।”⁵ কিন্তু যীচুৱে কোনো দিয়লীয়া উত্তৰ নিদিলে আৰু তাতে তেওঁ বিস্ময় মানিলে।

⁶ সেই পৰ্বৰ সময়ত মানুহবোৰে বিচাৰিলে যি কোনো এজন বন্দীক পীলাতে মুকলি কৰি দিয়ে।⁷ সেই সময়ত বিদেৱাহী লোক সকলৰ সৈতে কাৰাগাৰত, কিছুমান হত্যাকাৰীৰ লগত প্ৰতিষ্ঠিত ব্যৱস্থাৰ বিৰুদ্ধে যোৱা ৰাজদেৱাহী এজন আছিল; তেওঁৰ নাম আছিল বাৰাবাৰ।⁸ তেতিয়া লোক সকলে পীলাতৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু আগেতে কৰি অহা নিয়ম অনুসৰি কৰিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে।

9 পীলাতে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোকৰ বাবে মই ইহুদী সকলৰ ৰজাক যেন মুকলি কৰোঁ, তোমালোকে এনে ইচ্ছা কৰা নে?”¹⁰ কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে ইফাঁ কৰি যীচুক তেওঁৰ ওচৰত শোধাই দিছিল।

11 কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে যীচুক সলনি বাৰাৰ্বাক মুকলি কৰিবৰ বাবে দাবী কৰিবলৈ লোক সকলক উচটালে।

12 পাছত পীলাতে আকৌ উত্তৰ দি তেওঁলোকক সুধিলে, “তেনেহলে তোমালোকে যি জনক ইহুদী সকলৰ ৰজা বুলি কোৱা তেওঁক মই কি কৰিম?”¹³ তেতিয়া তেওঁলোকে আকৌ আটাই পাৰি ক'লে, “তাক ক্ৰুচত দিয়ক।”

14 তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তেওঁনো কি দোষ কৰিলে?” তাতে তেওঁলোকে অধিককৈ আটাই পাৰি ক'লে, “তাক ক্ৰুচত দিয়ক।”¹⁵ তেতিয়া পীলাতে লোক সকলক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ তেওঁলোকলৈ বাৰাৰ্বাক মুকলি কৰি দিলে আৰু যীচুক চাবুকেৰে কোবোৱাই, ক্ৰুচত দিবলৈ শোধাই দিলে।

যীচুক ঞ্ৰুচত দিয়া

16 তেতিয়া সেনাবোৰে চোতাললৈ অৰ্থাৎ পিষ্টৰিয়মৰ ভিতৰলৈ তেওঁক লৈ গ'ল, আৰু গোটেই সৈন্য দলক মাতি গোট খুৱালে।

17 পাছত তেওঁলোকে যীচুক উজুল বৰণীয়া কাপোৰ পিন্ধালে, আৰু কাঁইটৰ কিৰীটি সাজি মূৰত পিন্ধাই দিলে;¹⁸ মানুহবোৰে তেওঁক নমস্কাৰ জনাই ক'লে “হে ইহুদী সকলৰ ৰজা, জয় হওক!”

19 তেতিয়া নলেৰে তেওঁৰ মূৰত কোবালে আৰু থুই পেলালে। তাৰ পাছত তেওঁৰ আগত আঁঠুকাটি শৰুনা জনালে।

20 এইদৰে তেওঁক ঠাট্টা-বিদৰূপ কৰি উঠি, সেই উজুল বৰণীয়া কাপোৰ সোলোকাই তেওঁক নিজৰ কাপোৰ পিন্ধালে আৰু তেওঁক ক্ৰুচত দিবৰ বাবে বাহিৰলৈ লৈ গ'ল।²¹ সেই সময়ত মানুহবোৰে কুৰীণীয়া দেশৰ পৰা অহা চিমোন নামৰ (এই জন আলেকজেণ্ডাৰ আৰু বুফৰ বাপেক) লোক এজনক জবৰদস্তিৰে যীচুক ঞ্ৰুচটো কঢ়িয়াই নিবলৈ ধৰি আনিলে।

22 এইদৰে সৈন্য সকলে গলগথা বুলি কোৱা ঠাই খনলৈ যীচুক লৈ আহিল; (এই নামৰ অৰ্থ ‘মূৰৰ লাওখোলা’)।²³ তাতে তেওঁলোকে যীচুক গন্ধৰসেৰে মিহলি হোৱা দৰাষ্কাৰস যাচিলে কিন্তু তেওঁ তাক গ্ৰহণ নকৰিলে।²⁴ পাছত তেওঁক ক্ৰুচত দি উঠি, তেওঁৰ কাপোৰৰ কোনে কি পাব, সেয়ে নিশ্চয় কৰিবলৈ, তেওঁলোকে চিঠি খেলি সেই কাপোৰ ভগাই ল'লে।

25 তেতিয়া ন মান বজাত তেওঁলোকে যীচুক ক্ৰুচত দিলে।²⁶ আৰু “ইহুদী সকলৰ ৰজা।” এই বুলি তেওঁৰ অপৰাধৰ জাননী ওপৰত লিখি দিলে।²⁷ তেওঁৰ লগত আন দুজন ডকাইতৰ সোঁফালে এজনক আৰু বাওঁফালে আন এজনক, এনেদৰে ক্ৰুচত দিলে।²⁸ *²⁹ পাছত অহা-যোৱা কৰা বাটৰুৱা সকলে মূৰ জোকাৰি নিন্দা কৰি কবলৈ ধৰিলে, “হেৰো মন্দিৰ নষ্ট কৰোঁতা আৰু তিন দিনৰ ভিতৰত সাজোঁতা,³⁰ নিজকে ৰক্ষা কৰ আৰু ঞ্ৰুচৰ পৰা নাম।”

31 সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ সৈতে ঠাট্টা-বিদৰূপ কৰি পৰস্পৰৰ মাজত ক'লে, “সি আন লোকক ৰক্ষা কৰিছিল কিন্তু নিজকেই ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে।³² হে খৰীষ্ট, ইস্ৰায়েলৰ ৰজা, এতিয়াই ঞ্ৰুচৰ পৰা নামি আহা; তাতে আমি যেন দেখা পাওঁ আৰু বিশ্বাস কৰোঁ।” তেতিয়া যি দুজনক তেওঁৰ লগত ঞ্ৰুচত দিয়া হ'ল, সেই দুজনেও তেওঁক নিন্দা কৰিলে।

33 পাছত বাৰ মান বজাৰ পৰা তিনি বজালৈকে গোটেই দেশ আন্ধাৰ হ'ল।³⁴ আৰু ঠিক তিনি বজাৰ সময়ত যীচুৱে বৰ মাতেৰে ৰিঙিয়াই ক'লে, “এলোই, এলোই, লামা চবজানী?” অৰ্থাৎ “হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ, কি কাৰণত মোক তুমি পৰিত্যাগ কৰিলা?”³⁵ তেতিয়া ওচৰত থিয় দি থকা লোক সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৱে ইয়াকে শুনি ক'লে, “চোৱা, ই এলিয়াক মাতিছে।”³⁶ তাতে কোনো এজনে বেগাই গৈ, স্পঞ্জ এটা চিৰকাৰে পূৰ কৰি, তাক নলৰ আগত লগাই তেওঁক পান কৰিবলৈ দি ক'লে, “ৰবা, এলিয়াই ইয়াক নমাই দিবলৈ আহে নে নাহে, তাকে আমি চাওঁ আহা।”³⁷ তেতিয়া যীচুৱে বৰকৈ আটাই পাৰি, প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে।³⁸ তাতে মন্দিৰৰ আঁৰ-কাপোৰ খন ওপৰৰ পৰা তললৈকে ফালি দুভাগ হ'ল।

39 তেওঁ এইদৰে প্ৰাণ ত্যাগ কৰা দেখি, তেওঁৰ ওচৰতে থিয় দি থকা এশৰ সেনাপতিয়ে ক'লে, “সঁচাকৈ এই মানুহ জন ঈশ্বৰৰ পুংৰ আছিল।”⁴⁰ সেই সময়ত বহু মহিলাই আতৰৰ পৰা চাই আছিল। তেওঁলোকৰ ভিতৰত মগ্দলীনী মৰিয়ম, সৰু যাকোব আৰু যোচিৰ মাক মৰিয়ম আৰু চালোমীও আছিল।⁴¹ যীচু যেতিয়া গালীল প্ৰদেশত আছিল, তেতিয়া এই মহিলা সকলে তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ তেওঁক সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিছিল। ইয়াৰ ওপৰিও বহু মহিলা তেওঁৰ লগত যিৰুচালেমলৈ আহিছিল।

যীচুক মৈদাম দিয়া

42 এই দিনটো আছিল আয়োজনদিন; বিশ্ৰাম দিনৰ আগদিনা। সেয়েহে তেতিয়া আবেলি ওচৰ চাপি অহাত,⁴³ অৰিমাথিয়াৰ যোচেফ সেই ঠাইলৈ আহিল। তেওঁ পৰিষদ মণ্ডলীৰ এজন সম্মানীয় সদস্য আছিল। তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যলৈ অপেক্ষা কৰি আছিল। তেওঁ সাহসেৰে পীলাতৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু যীচুক দেহ বিচাৰিলে।⁴⁴ ইতিমধ্যে পীলাতে যীচুক মৃত্যু হোৱা বুলি জানিবলৈ পোৱাত, পীলাত আচৰিত হ'ল; তেওঁ এশৰ সেনাপতিক মাতি আনিলে আৰু যীচুক মৃত্যুৰ বিষয়ে সুধিলে।

45 যেতিয়া তেওঁ এশৰ সেনাপতিৰ পৰা যীচুক মৃত্যু জানিলে, তেতিয়া তেওঁ যোচেফক যীচুক দেহটো নিবলৈ অনুমতি প্ৰদান কৰিলে।⁴⁶ যোচেফে শণ সূতাৰ কাপোৰ লগত লৈ আহিছিল। তেওঁ যীচুক ঞ্ৰুচৰ পৰা নমালে আৰু লগত অনা শণ সূতাৰ কাপোৰেৰে মেৰিয়াই শিলত খান্দি উলিওৱা মৈদাম এটাত শুৱাই থ'লে। তাৰ পাছত এচটা ডাঙৰ শিল বগৰাই আনি মৈদামৰ প্ৰৱেশ দৱাৰ বন্ধ কৰি দিলে।⁴⁷ মগ্দলীনী মৰিয়ম আৰু যোচিৰ মাক মৰিয়মে যীচুক মৈদাম দিয়া ঠাইটো দেখা পালে।

* অধ্যায় 15:28 কিছুমান পুৰণি অনুলিপিত এইদৰে লিখা আছে, 28 পদ: তাতে তেওঁক অপৰাধীবোৰৰ লগত লিখা হ'ল, এই শাস্ত্ৰৰ বচন সিদ্ধ হ'ল।

† অধ্যায় 15:34 গীত 22:11

16 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত বিস্বাসমৰাৰ শেষ হোৱাত, মণ্ডলীনী মৰিয়ম, যাকোবৰ মাতৃ মৰিয়ম আৰু চালোমীয়ে আহি যীচুৰ গাত সানিবলৈ সুগন্ধি দৰব্য কিনিিলে। 2 আৰু সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা অতি ৰাতিপুৱা, সূৰ্য্য উদয় হওতেই, তেওঁলোকে মৈদামলৈ গ'ল।

3 তেওঁলোকে নিজৰ মাজত কোৱা-কুই কৰি ক'লে, “মৈদামৰ প্ৰবেশ দৰাৰত থকা শিলটো কোনে আমাৰ বাবে বগৰাই দিব?” 4 কিয়নো সেই শিলচতা অতি ডাঙৰ আছিল; এনেতে চকু তুলি চাওতে তেওঁলোকে দেখিলে যে, শিলচটা বগৰাই থোৱা আছে।

5 তেওঁলোকে তেতিয়া মৈদামৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল আৰু বগা কাপোৰ পিন্ধা ডেকা এজনক সোঁফালে বহি থকা দেখিলে, তাতে তেওঁলোক অতি আচৰিত হ'ল। 6 কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে ভয় নকৰিবা; তোমালোকে ক্ৰুচত হত হোৱা নাচৰতীয়া যীচুক বিচাৰিছা; তেওঁ উঠিল! তেওঁ ইয়াত নাই; চোৱা, এয়ে তেওঁক শুৱাই থোৱা ঠাই। 7 কিন্তু তোমালোকে গৈ, তেওঁৰ আন শিষ্য সকলৰ লগতে পিতৰক কোৱাওঁ যে, ‘তেওঁ তোমালোকৰ আগেয়ে গালীল প্ৰদেশলৈ যাব আৰু তাতে তেওঁ যেনেকৈ তোমালোকক কৈছিল, তেনেকৈ তোমালোকে তেওঁক দেখা পাবা।’”

8 তেতিয়া তেওঁলোকে মৈদামৰ পৰা ওলাই পলাল; কিয়নো সেই সময়ত তেওঁলোক সঁচাকৈ কল্পন আৰু বিস্ময়ত হৈ আছিল; তেওঁলোকে কোনো ব্যক্তিক নক'লে, কিয়নো তেওঁলোকে অতি ভয় খাইছিল।

যীচুৰ পুনৰুত্থান

শিষ্য সকলক দৰ্শন দিয়া, আৰু শেষ আজ্ঞা

9 সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনৰ ৰাতিপুৱা, যীচু পুনৰুত্থিত হোৱাৰ পাছত; যি গৰাকীৰ পৰা তেওঁ সাতোটা ভূত খেদাইছিল, সেই মণ্ডলীনী মৰিয়মক তেওঁ প্ৰথমতে দেখা দিলে। 10 তেতিয়া তেওঁ গৈ শোক আৰু ক্লেশ্বৰন কৰি থকা যীচুৰ পূৰ্ব সঙ্গী সকলক বাৰতা দিলে; 11 তেতিয়া তেওঁলোকে যীচু যে জীয়াই উঠিল আৰু মণ্ডলীনী মৰিয়মক যে দৰ্শন দিলে, সেই কথা তেওঁলোকে শুনিলে কিন্তু বিশ্বাস নকৰিলে।

12 এই সকলো ঘটনা ঘটাব পাছত, যীচুৱে অন্য দুজন লোকক গাঁৱলৈ যাওৱা কৰি থাকোতে তেওঁ অন্যৰূপ ধৰি, তেওঁলোকক দেখা দিলে। 13 তাতে তেওঁলোকে গৈ অন্য শিষ্য সকলক সন্মদ দিলে; কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা বিশ্বাস নকৰিলে।

14 পাছত এঘাৰ জনে ভোজনত বহি থাকোঁতে, যীচুৱে তেওঁলোকক দেখা দিলে আৰু তেওঁৰ উত্থানৰ পাছত, তেওঁক দেখা পোৱা সকলক বিশ্বাস নকৰাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ অবিশ্বাস আৰু কঠিন মনক গৰিহণা কৰিলে। 15 আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে জগতৰ সকলো ঠাইলৈ গৈ সমুদায় সৃষ্টিৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা। 16 তাতে যি জনে বিশ্বাস কৰি বাপ্তাইজিত হয়, তেওঁ পৰিষ্কাৰ পাব কিন্তু যি জনে অবিশ্বাস কৰে, তেওঁক দণ্ডাজ্ঞা কৰা হ'ব।

17 এইবোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন, বিশ্বাস কৰা সকলৰ অনুগামী হ'ব। তেওঁলোকে মোৰ নামেৰে ভূত খেদাব, নতুন নতুন ভাষাৰে কথা ক'ব; সাপক হাতেৰে তুলি ল'ব; 18 আৰু প্ৰাণনাশক কোনো বস্তু পান কৰিলেও তেওঁলোকৰ একো হানি নহব আৰু নৰিয়ৰ গাত হাত দি, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিব।”

19 এইদৰে তেওঁলোকৰ সৈতে কথা হোৱাৰ পাছত প্ৰভু যীচুক স্বৰ্গলৈ নিয়া হ'ল আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ সোঁ হাতে বহিল। 20 পাছত তেওঁলোকে ওলাই গৈ সকলো ঠাইতে ঘোষণা কৰিব ধৰিলে; আৰু প্ৰভুৱে লগে লগে কাৰ্য কৰি সেই অনুগামী সকলৰ পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিনৰ দ্বাৰাই বাক্য সপ্ৰমাণ কৰিলে। আমেন।

লুকে লিখা শুভবাস্তা

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

প্ৰাচীন লোকসকলৰ অভিন্ন বিশ্বাস যে, লেখক লুক এজন চিকিৎসক আছিল আৰু তেঁৱে এই লেখা লিখিছিল, তেওঁ দ্বিতীয় প্ৰজন্মৰ খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ মাজৰ পৰা আবিৰ্ভূত হৈছিল। প্ৰথাগতভাবে তেওঁক এজন অনা-যিহুদী হিচাবে দেখা যায়, তেওঁ আছিল প্ৰাথমিক স্তৰত এজন প্ৰচাৰক, তেঁৱেই এই শুভবাস্তা আৰু পাঁচনিৰ কৰ্ম পুস্তক লিখিছিল আৰু তেওঁ পৌলৰ মিছনাৰী কৰ্মৰ সংগী আছিল। (কলচীয়া 4:14; 2 তীম. 4:11; ফিলিপীয়া 2:4)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভবতঃ সময় প্ৰায় 60-80 খ্ৰীষ্টাব্দ।

লুকে তেওঁৰ এই লেখা কৈচৰিয়াত আৰম্ভ কৰিছিল আৰু ৰোমত সমাপ্ত কৰিছিল। লেখাৰ মূল স্থান আছিল বৈলেহেম, গালীল, যিহুদীয়া আৰু যিৰূচালেম।

প্ৰাপক

লুকৰ এই পুস্তক খন থিয়'ফিলাচলৈ উদ্দেশ্য কৰা হৈছিল, এই নামৰ অৰ্থ হ'ল 'ঈশ্বৰ প্ৰেমিক'। এইটো স্পষ্ট আছিল যে, তেওঁ ইতিমধ্যে এজন খ্ৰীষ্টিয়ান আছিল অথবা তেওঁ এজন হিচাপে বিবেচিত আছিল। প্ৰকৃততে লুকে তেওঁক অতি উত্তম বুলি চিনাক্ত কৰে (লুক 1:3) হয়তো তেওঁ এজন ৰোমান কৰ্মকৰ্তা আছিল, ইয়াত তেওঁ অনা-যিহুদী শ্ৰোতাৰ বাবে বিভিন্ন তথ্যগত কথা লিখিছে আৰু তেওঁৰ এই লেখাৰ প্ৰধান লক্ষ্যই হ'ল মানুহৰ পুত্ৰ আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰকাশ কৰা (লুক 5:24, 19:10, 17:20-21; 13:18)।

উদ্দেশ্য

এই পুস্তক খন হ'ল যীচুৰ জীৱনৰ এক বৰ্ণনা, লুকে যীচুক মানুহৰ পুত্ৰ হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে, তেওঁ এয়া থিয়'ফিলাচৰ প্ৰতি লিখিছে, যাতে তেওঁ যি শিকিলে-বুজিলে, সেয়া যাতে তেঁৱো ভালদৰে বুজি পাব পাৰে (লুক 1:4)। লুক হ'ল এক নিপীড়ন সময়ত খ্ৰীষ্ট বিশ্বাসৰ এটা প্ৰতিৰক্ষা লেখা আছিল, ইয়ে দেখুৱাই যে যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুসৰণকাৰীসকলৰ সম্পৰ্কত প্ৰতিষ্ঠান বিৰোধী বা অশুভ একোৰে নাছিল। মূল বিষয় যীচু- প্ৰকৃত মানুহ।

মূল বিষয়

যীচু- প্ৰকৃত মানুহ।

প্ৰান্তৰেখা

1. যীচুৰ জন্ম আৰু প্ৰাৰম্ভিক জীৱন — 1:5-2:52
2. যীচুৰ কৰ্মৰ আৰম্ভণি — 3:1-4:13
3. যীচু হ'ল পৰিত্ৰাণৰ লেখক — 4:14-9:50
4. ক্ৰুচত যীচুৰ অগ্ৰগতি — 9:51-19:27
5. যীচুৰ তুৰীধনিৰে যিৰূচালেমত প্ৰবেশ, ক্ৰুচবিদ্ধ আৰু পুনৰুত্থান — 19:28-24:53

পাতনি

1 আমাৰ মাজত যিবোৰ ঘটনা ঘটিল, সেইবোৰ ঘটনাৰ বিৱৰণ লিপিবদ্ধ কৰিবলৈ অনেক ব্যক্তিয়ে চেষ্টা কৰিছে।² আদিৰে পৰা যি সকলে নিজৰ চকুৰে দেখিছিল আৰু যি সকল দাসে বাক্য যোষণা কৰিছিল, তেওঁলোকেই আমাক এইবোৰ জনালে।³ এই হেতুকে, হে মহামহিম থিয়ফিল, এই সন্মুখে মই প্ৰথমৰে পৰা ভালদৰে অনুসন্ধান কৰিলোঁ আৰু সেয়ে আপোনালৈ একাদিক্ৰমে লিখা উচিত হব যেন দেখিলোঁ।⁴ মই ইচ্ছা কৰোঁ, আপুনিও যেন এই বিষয়বোৰৰ শিক্ষা পায়, আৰু সেইবোৰৰ সত্যতা জানিব পাৰে।

যোহন বাণ্টাইজকৰ জন্মৰ বিষয়ে স্বৰ্গৰ দূতে জনোৱা

5 যিহুদীয়াৰ ৰজা হেৰোদৰ দিনত পুৰোহিত *অবিয়ৰ দলত জখৰিয়া নামেৰে এজন পুৰোহিত আছিল; জখৰিয়াৰ ভাৰ্যা এলীচাবে। হাৰোণৰ বংশৰ আছিল।⁶ এওঁলোক দুয়ো ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত ধাৰ্মিক, পবিত্ৰ আছিল। পৰভূৰ সকলো আজ্ঞা আৰু বিধানত উভয়ে নিখুঁত ৰূপে জীৱন-যাপন কৰিছিল।⁷ কিন্তু এলীচাবে। বন্ধ্য হোৱা কাৰণে, তেওঁলোকৰ কোনো সন্তান নাছিল। তেওঁলোক দুয়ো বয়সতো অতি বৃদ্ধ আছিল।

8 এদিন নিজৰ দলৰ পাল ক্ৰমে পুৰোহিতৰ দায়িত্ব পোৱাত, জখৰিয়াই পুৰোহিত হিচাপে ঈশ্বৰৰ সন্মুখত কাৰ্য কৰি আছিল;⁹ কিয়নো পুৰোহিত সকলৰ কাৰ্য-প্ৰণালী অনুযায়ী পৰভূৰ মন্দিৰত সোমাই ধূপ জলাবলৈ তেওঁৰ ওপৰত পাল পৰিল।¹⁰ ধূপ জ্বলোৱাৰ সময়ত তাত গোট খোৱা সকলো লোকে বাহিৰত পৰাৰ্থনা কৰি আছিল।¹¹ এনে সময়তে পৰভূৰ এজন দূত আহি জখৰিয়াৰ সন্মুখত উপস্থিত হৈ ধূপ বেদিৰ সোঁফালে থিয় হ'ল।¹² স্বৰ্গৰ দূতক দেখি জখৰিয়া চমকি উঠিল আৰু তেওঁৰ ভয় লাগিল।¹³ কিন্তু সেই দূতে তেওঁক ক'লে, "হে জখৰিয়া, ভয় নকৰিয়া; কিয়নো তোমাৰ পৰাৰ্থনা শুনা গল, আৰু তোমাৰ

* 1 অধ্যায়:5 'অবিয়ৰ দল'- পুৰোহিতৰ দল। ইহুদী পুৰোহিত সকল 24 টা দলত বিভক্ত আছিল। 1 বংশাৱলী 24।

ডাৰ্য়া এলীচাবেতে এজন পুংৰ পৰসৰ কৰিব আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যোহন থবা।”¹⁴ তেওঁৰ কাৰণে তোমাৰ আনন্দ আৰু উল্লাস হব, আৰু তেওঁৰ জন্মত অনেকে আনন্দ কৰিব।¹⁵ কিয়নো পৰভুৰ দৃষ্টিত তেওঁ মহান হব; তেওঁ দৰাফাৰস বা সুৰা পান নকৰিব; আৰু ওপজাৰে পৰা পবিত্ৰৰ আশ্বাৰে পূৰ্ণ হব।¹⁶ ইশ্বৰয়েলৰ সন্তান সকলৰ অনেকেক তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰলৈ ঘূৰাব।¹⁷ তেওঁ এলিয়াৰ আশ্বা আৰু শক্তিব সৈতে পৰভুৰ আগে আগে যাব। তেওঁ পিতৃ সকলৰ মন তেওঁলোকৰ সন্তানলৈ ঘূৰাব আৰু অবাধ্য সকলক ধাৰমিকতাৰ জ্ঞানলৈ ঘূৰাব। এইদৰে তেওঁ প্ৰভুৰ কাৰণে যুগতোৱা লোক সকলক প্ৰস্তুত কৰিব।¹⁸ তেতিয়া জখৰিয়াই সেই দূতক ক’লে, “ইয়াক মই কেনেকৈ জানিম? কিয়নো মই বৃদ্ধ হৈছোঁ আৰু মোৰ ডাৰ্য়াও অতি বৃদ্ধ হৈছে।”¹⁹ তাতে দূতে উত্তৰ দি ক’লে, “মই গাব্ৰিয়েল; ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে মই থিয় হৈ থাকোঁ; তোমাৰ সৈতে কথা হবলৈ আৰু তোমাৰ আগত এই শুভবাৰতা ঘোষণা কৰিবৰ বাবে মোক পঠোৱা হ’ল।²⁰ চোৱা, এইবোৰ ঘটনা নঘটা পৰ্যন্ত তুমি বোবা হৈ থাকিবা; কোনো কথা কব নোৱাৰিবা; কাৰণ তুমি মোৰ কথা বিশ্বাস নকৰিলা। কিন্তু এই সকলো কথা নিৰূপিত সময়ত পূৰ্ণ হব।”

²¹ আনপিনে, মানুহবোৰে জখৰিয়াৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছিল আৰু মন্দিৰৰ ভিতৰত তেওঁৰ পলম হোৱা দেখি চিন্তিত হ’ল।²² পাছত তেওঁ যেতিয়া বাহিৰলৈ আহিল, লোক সকলৰ লগত একো কথা কব নোৱাৰিলে; তেতিয়া লোক সকলে বুজিব পাৰিলে যে মন্দিৰৰ ভিতৰত তেওঁ কোনো দৰ্শন পাইছে। কিন্তু তেওঁ লোক সকলৰ সৈতে ইংগিতৰেহে কথা পাতিলে, মুখেৰে কোনো কথা কব নোৱাৰিলে।²³ ইয়াৰ পাছত তেওঁৰ সেৱা কাৰ্যৰ পাল সম্পূৰ্ণ হোৱাত, তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ গ’ল।

²⁴ কিছুদিনৰ পাছত তেওঁৰ ডাৰ্য়া এলীচাবে গৰ্ভৱতী হ’ল; আৰু পাঁচ মাহলৈকে ঘৰৰ পৰা বাহিৰ নোলাল। তেওঁ ক’লে²⁵ “এই কাৰ্য মোৰ বাবে প্ৰভুৱে কৰিলে। মানুহৰ মাজত মোৰ লজ্জা দূৰ কৰিবলৈ তেওঁ মোৰ ফালে দয়াৰ দৃষ্টি কৰিলে।”

যীচুৰ জন্মৰ বিষয়ে স্বৰ্গৰ দূতে জনোৱা

²⁶ এলীচাবে যতিয়া ছয় মাহৰ গৰ্ভৱতী, তেতিয়া ঈশ্বৰে গাব্ৰিয়েল দূতক গালীল পৰদেশৰ নাচৰত নগৰৰ মৰিয়ম নামেৰে এক কুমাৰীৰ ওচৰলৈ পঠালে।²⁷ এই কুমাৰী ৰজা দায়ুদৰ বংশৰ যোচেফ নামেৰে এজন ব্যক্তিলৈ বাগ্ধন কৰা আছিল।²⁸ তাতে সেই দূতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “হে মহা অনুগ্ৰহ পোৱা কন্যা, তোমাৰ মঙ্গল হওক। পৰভু তোমাৰ লগত আছে।”²⁹ কিন্তু এই কথা শুনি মৰিয়মৰ উশুল-খুশুল লাগিল আৰু আচৰিত হৈ ভাবিলে “ই কেনে মঙ্গলবাদ!”

³⁰ স্বৰ্গৰ দূতে তেওঁক ক’লে, “হে মৰিয়ম, ভয় নকৰিবা; কিয়নো তুমি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা অনুগ্ৰহ পাল।³¹ চোৱা, তুমি গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুংৰ পৰসৰ কৰিবা আৰু তেওঁৰ নাম যীচু থবা।³² তেওঁ মহান হব, আৰু সৰ্বোপৰি জনৰ পুংৰ বুলি প্ৰখ্যাত হব। পৰভু পৰমেশ্বৰে তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ দায়ুদৰ সিংহাসন তেওঁক দিব;³³ যাকোবৰ বংশৰ ওপৰত তেওঁ চিৰকাল ৰাজত্ব কৰিব, আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ কেতিয়াও অন্ত নহব।”³⁴ তেতিয়া মৰিয়মে স্বৰ্গৰ দূতক ক’লে, “ই কেনেকৈ সম্ভৱ হব পাৰে? কাৰণ মই এজনী কুমাৰী।”³⁵ তেতিয়া স্বৰ্গৰ দূতে উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “পবিত্ৰৰ আশ্বা তোমাৰ ওপৰলৈ আহিব, আৰু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ শক্তিয়ে তোমাক ছাঁ দি ধৰিব। এই হেতুকে সেই পবিত্ৰ গৰ্ভফলৰ নাম ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰখ্যাত হব,³⁶ আৰু চোৱা, তোমাৰ আশ্বায় এলীচাবেতে বৃদ্ধকালতো গৰ্ভত পুংৰ সন্তান ধাৰণ কৰিছে; যদিও তেওঁক লোকে বাঁজী বুলিছিল, কিন্তু তেওঁ এতিয়া ছয় মাহৰ গৰ্ভৱতী।³⁷ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাবে কোনো বিষয় অসাধ্য নহয়।”³⁸ মৰিয়মে ক’লে, “পৰভুৰ দাসী যি মই, মৌলৈ আপুনি কোৱাৰ দৰে হওক।” ইয়াৰ পাছতে স্বৰ্গৰ দূত মৰিয়মৰ ওচৰৰ পৰা গুচি গ’ল।

এলীচাবেতৰ লগত মৰিয়মৰ সাক্ষাৎ

³⁹ তেতিয়া মৰিয়মে উঠি বেগাবেগিকৈ যিহূদীয়াৰ পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ এখন নগৰলৈ গ’ল⁴⁰ তাত জখৰিয়াৰ ঘৰত সোমাই মৰিয়মে এলীচাবেতক অভিবাদন জনালে।⁴¹ তাতে মৰিয়মৰ সেই মঙ্গলবাদ শুনা মাত্ৰেই, এলীচাবেতৰ গৰ্ভৰ শিশুটি নাচি উঠিল; আৰু এলীচাবেত পবিত্ৰৰ আশ্বাৰে পূৰ্ণ হ’ল।⁴² তাৰ পাছত এলীচাবেতে বৰ ডাঙৰ মাত্ৰেৰে কৰিলে ধৰিলে, “তিৰোতা সকলৰ মাজত তুমি ধন্যা; আৰু তোমাৰ গৰ্ভফলো ধন্য।⁴³ মোৰ পৰভুৰ মাতৃ যে মোৰ ওচৰলৈ আহিছে, মোৰ এনে সৌভাগ্য কেনেকৈ হ’ল? ⁴⁴ কিয়নো তোমাৰ মঙ্গলবাদৰ স্বৰ মোৰ কাণত পৰাৰ লগে লগে, মোৰ গৰ্ভৰ শিশুটি উল্লাসত নাচি উঠিল।⁴⁵ তুমি ধন্যা; কিয়নো পৰভুৱে তোমাক যি যি কথা কৈছিল, সেই সকলো সিদ্ধ হব বুলি তুমি বিশ্বাস কৰিলা।”

মৰিয়মে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা

⁴⁶ তেতিয়া মৰিয়মে ক’লে,
 “মোৰ পৰাণে পৰভুৰ মহিমা বৰ্ণাইছ,
⁴⁷ মোৰ আশ্বাই মোৰ ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰত উল্লাস কৰে।
⁴⁸ কিয়নো তেওঁ তেওঁৰ দাসীৰ নীহ অৱস্থালৈ চালে;
 আৰু এতিয়াৰ পৰা পুৰুষানুগ্ৰহে সকলোৱে মোক ধন্যা বুলিব।
⁴⁹ কিয়নো পৰাক্ৰমী জনে মোৰ কাৰণে মহা কৰ্ম কৰিলে; আৰু তেওঁৰ নাম পবিত্ৰ।
⁵⁰ যি সকলে তেওঁলৈ ভয় কৰে, পুৰুষে পুৰুষে তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁৰ দয়া থাকে।
⁵¹ তেওঁ নিজ বাহুৰ দ্বাৰাই পৰাক্ৰমী কৰ্ম কৰিলে।
 নিজ নিজ অন্তৰত অহংকাৰ কৰা সকলক তেওঁ ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলে।
⁵² তেওঁ শাসক সকলক সিংহাসনৰ পৰা নমাই দিলে, কিন্তু নীহ লোকক তুলি ধৰিলে।
⁵³ তেওঁ ক্ষুধাতুৰ লোকক উত্তম বস্তু দিলে আৰু ধনৱন্তক শুদা-হাতে পঠাই দিলে।
⁵⁴ তেওঁ নিজৰ দাস ইশ্বৰয়েলক সাহায্য কৰিলে, তেওঁ দয়ালু;

55 অব্রাহাম আৰু তেওঁৰ বংশলৈ চিৰকাল দয়া কৰিবৰ কাৰণে,
যেনেকৈ তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই বিষয় তেওঁ সোঁৱৰণ কৰিলে।”

56 পাছত এলীচাবেতৰ লগত মৰিয়ম তিনি মাহ মান থাকি নিজৰ ঘৰলৈ উলটি আহিল।

যোহন বাপ্তাইজকৰ জন্ম

57 পাছত এলীচাবেতৰ পৰসৱৰ কাল পূৰণ হোৱাত, তেওঁ এটি পুংৰ পৰসৱ কৰিলে। 58 তাতে ওচৰ চুবুৰীয়া আৰু আত্মীয় স্বজনে যেতিয়া শুনিলে যে পৰভূৱে তেওঁৰ প্ৰতি দয়া কৰিলে, তেতিয়া সকলোৱে তেওঁৰ সৈতে আনন্দ কৰিলে। 59 তাৰ পাছত আঠ দিনৰ দিনা তেওঁলোকে শিশুটিক লৈ চুমুৱা কৰিবলৈ আহিল আৰু সকলোৱে বাপেকৰ নাম অনুসাৰে শিশুৰ নাম জখৰিয়া খব খুজিছিল; 60 কিন্তু মাকে উত্তৰ দি ক’লে, “নহয় ইয়াৰ নাম যোহন হব।” 61 তেতিয়া তেওঁলোকে এলীচাবেতক ক’লে, “তোমাৰ বংশৰ মাজত এই নাম কাৰো নাই।” 62 পাছত তেওঁলোকে সংকেত দি ল’ৰাৰ বাপেকৰ পৰা জানিব বিচাৰিলে যে, তেওঁ কি নাম দিব ইচ্ছা কৰে। 63 তেতিয়া তেওঁ ফলি খুজি তাত লিখিলে, “ইয়াৰ নাম ‘যোহন’।” তাতে সকলোৱে বিস্ময় মানিলে। 64 তেতিয়াই জখৰিয়াৰ মুখ আৰু জিভাৰ বান্ধ মুকলি হৈ গ’ল আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলে। 65 তেতিয়া আশে-পাশে থকা লোক সকল আচৰিত হ’ল আৰু যিহূদীয়াৰ গোটেই পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ লোক সকলে যি ঘটিল সেই বিষয়ে কোৱা-কুই কৰিবলৈ ধৰিলে। 66 যি সকলে এই কথা শুনিলে, তেওঁলোকে মনে মনে বিষয়টো ভাবি ক’বলৈ ধৰিলে, “ভৱিষ্যতে এই ল’ৰা তেনেহলে কি হব?” কিয়নো তেওঁলোকে বুজিছিল যে পৰভূৰ হাত তেওঁৰ লগত আছে।

জখৰিয়াই ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা

67 পাছত ল’ৰা জনৰ পিতৃ জখৰিয়াই পবিত্ৰৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, এই ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিলে।

68 ইশ্বৰায়েলৰ পৰভূ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা হওক;

কিয়নো তেওঁ নিজৰ মানুহবোৰক সহায় কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক মুক্ত কৰিবলৈ আহিছে।

69 তেওঁ আমাৰ কাৰণে তেওঁৰ দাস দায়ুদৰ বংশত এজন শক্তিশালী ত্ৰাণকৰ্তা দিলে।

70 এই বিষয়ে ঈশ্বৰে পবিত্ৰ ভাৱবাদী সকলৰ দ্বাৰা পুৰুষ কৈছিল।

71 তেওঁ শত্ৰু সকলৰ হাতৰ পৰা আৰু যি সকলে

আমাক ঘণা কৰে, সেই সকলোৰে হাতৰ পৰা

আমাক ৰক্ষা কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিলে।

72 তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ প্ৰতি দয়া দেখুৱাব আৰু

তেওঁৰ পবিত্ৰ বিধান সোঁৱৰণ কৰাব;

73 এই বিধান হৈছে প্ৰতিজ্ঞা, যি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ অব্ৰাহামক তেওঁ দিছিল।

74 শত্ৰুবোৰৰ হাতৰ পৰা আমাক মুক্ত কৰিম বুলি তেওঁ

প্ৰতিশ্ৰুতি দিলে, যাতে আমি নিৰ্ভয়ে তেওঁৰ আগত সেৱা কৰিব পাৰোঁ,

75 আৰু আমাৰ জীৱনৰ আয়ুসৰ কালত পবিত্ৰ আৰু ধাৰমিকভাৱে সেৱা কৰি থাকিব পাৰোঁ।

76 হে মোৰ সন্তান, তোমাক সৰ্বোপৰি জনৰ ভাৱবাদী বুলি কোৱা হব;

কিয়নো তুমি প্ৰভুৰ আগমনৰ কাৰণে লোক সকলক যুগুত কৰিবলৈ তেওঁৰ আগে আগে যাবা।

77 লোক সকলক পাপৰ ক্ষমা লাভৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰাণ পোৱাত সহায় পাবলৈ শিক্ষা দিবা।

78 ঈশ্বৰে আমাক ক্ষমা কৰিব, কাৰণ তেওঁ কোমল চিত্তৰ আৰু দয়ালু।

তেওঁ কৰুণাৰে পুৰাৰ অৰুণৰ দৰে ত্ৰাণকৰ্তাই স্বৰ্গৰ পৰা আমাক সহায় কৰিবলৈ আহিব।

79 তেওঁ অন্ধকাৰ আৰু মৃত্যুছায়াত বহি থকা লোক সকলক পোহৰ দিব।

তেওঁ আমাৰ ভৰি শান্তিৰ পথত গমন কৰাব।

80 এনেদৰে যোহন বাপ্তাইজক বাচিবলৈ ধৰিলে আৰু আত্মাত শক্তিশালী হৈ উঠিল; ইশ্বৰায়েল জাতিৰ আগত মুকলিকৈ প্ৰকাশ হোৱাৰ আগলৈকে তেওঁ মৰুপ্ৰান্তত বাস কৰিছিল।

2 অধ্যায়

যীচু খৰীষ্টৰ জন্ম

1 সেই সময়ত চীজাৰ আগষ্টচ* নিৰ্দেশ জাৰি কৰিলে যে, ৰোম সাম্ৰাজ্যত বাস কৰা সকলো লোকৰ নাম লিখাই গণনা কৰা হওক। 2 চিৰিয়াৰ ৰাজ্যপাল কুৰীণীয়ৰ সময়ত এয়ে প্ৰথম লোক পিয়ল হৈছিল। 3 সেয়ে, নাম লিখাৰ বাবে প্ৰত্যেকে নিজৰ নিজৰ নগৰলৈ গ’ল।

4 ৰজা দায়ুদৰ বংশধৰ হোৱা হেতুকে যোচেফেও গালীল প্ৰদেশৰ নাচৰত নগৰৰ পৰা দায়ুদৰ নগৰ নামেৰে খ্যাত যিহূদাৰ ৰৈলেহম নগৰলৈ গ’ল। 5 যোচেফে তেওঁলৈ বাপ্তান কৰা মৰিয়মকো লগত লৈ নাম লিখাৰ বাবে গ’ল। সেই সময়ত মৰিয়ম গৰ্ভৱতী আছিল। 6 পাছত তেওঁলোক তাতৈ থাকোতে, মৰিয়মৰ পৰসৱৰ কাল পূৰ্ণ হ’ল। 7 তেওঁ নিজৰ প্ৰথম পুংৰ সন্তান পৰসৱ কৰিলে আৰু তেওঁক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই দানা পাংৰত শুৱাই থলে; কাৰণ অতিথিশালাত তেওঁলোকৰ কাৰণে থকা ঠাই নাছিল।

যীচুৰ বিষয়ে স্বৰ্গৰ দূত মেঘৰখীয়াক জনোৱা

* 2 অধ্যায়:1 চীজাৰ আগষ্টচ - দ্বিতীয় ৰোম সম্ৰাট চীজাৰ (30 খ্ৰী:পূ:-14 খ্ৰীষ্টাব্দ)

৪ সেই অঞ্চলত কিছুমান মেম্বৰখীয়াই ৰাতি পথাৰত নিজৰ নিজৰ জাকবোৰ পহৰা দি আছিল।^৭ হঠাতে পৰভূৰ দূত এজন আহি তেওঁলোকৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ল আৰু তেতিয়াই প্ৰভূৰ মহিমা তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে উজ্জ্বল হৈ পৰকাশিত হ'ল; তাতে তেওঁলোকৰ অতিশয় ভয় লাগিল।^{১০} তেতিয়া দূতে তেওঁলোকক কলে, “ভয় নকৰিবা; কিয়নো চোৱা, যি শুভবাৰ্তা সকলো লোকৰ কাৰণে হব, সেই মহা আনন্দৰ শুভবাৰ্তা মই তোমালোকৰ আগত ঘোষণা কৰোঁ যে,^{১১} আজি দায়ুদৰ নগৰত তোমালোকৰ কাৰণে ৭ৰাণকৰ্তা জন্মিল; তেওঁ অতিশয় প্ৰভু খৰীষ্ট।^{১২} তোমালোকলৈ এয়ে চিন হব যে, ল'ৰা জনক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই দানা পাংৰত শুৱাই থোৱা দেখা পাবা।”

১৩ তেতিয়া অকস্মাতে স্বৰ্গবাহিনীৰ এক বৃষ্টি দলে সেই দূতৰ লগ ল'লে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি কবলৈ ধৰিলে,
১৪ “উৰুলোকত ঈশ্বৰৰ মহিমা,
আৰু পৃথিৱীত তেওঁৰ পৰ্বীতিৰ পাংৰ মানুহবোৰৰ মাজত শান্তি।”

১৫ পাছত স্বৰ্গৰ দূত সকল তেওঁলোকৰ ওচৰ পৰা স্বৰ্গলৈ উলটি যোৱাত মেম্বৰখীয়াবোৰে পৰস্পৰে কোৱা-কুই কৰিলে, “ব'লা, এতিয়া আমি বৈলেহমলৈ যাওঁহক; যি ঘটনাৰ কথা প্ৰভূৰে আমাৰ আগত ঘোষণা কৰিলে, তাকে চাবলৈ যাওঁ ব'লা।”
১৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকে বেগাই বিচাৰি গ'ল, তাতে বিচাৰি যোৱাত মৰিয়ম, যোচেফ, আৰু দানা পাংৰত শুৱাই থোৱা ল'ৰা জনক দেখা পালে।^{১৭} এইদৰে দেখাৰ পাছত শিশুটিৰ বিষয়ে তেওঁলোকক যি যি কথা দূতে কৈছিল, সেই সকলো কথা তেওঁলোকে লোক সকলক জনালে।^{১৮} তাতে মেম্বৰখীয়া সকলৰ কথা শুনি সকলোৰে বিস্ময় মানিলে।^{১৯} কিন্তু মৰিয়মে হলে সেইবোৰ কথা মনতে সাঁচি থলে আৰু সেই বিষয়ে চিন্তা কৰিবলৈ ধৰিলে।^{২০} ইয়াৰ পাছত মেম্বৰখীয়াবোৰে তেওঁলোকক যি দৰে কোৱা হৈছিল, সেই অনুসারে সকলো দেখি আৰু শুনি তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা স্তুতি কৰি ঘৰলৈ উলটি গ'ল।

২১ পাছে আঠ দিনৰ পাছত, যেতিয়া তেওঁৰ চুমু কৰিবৰ সময় হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে শিশুটিৰ নাম যীচু ৰাখিলে; তেওঁ মাতৃগৰ্ভত স্থিতি হোৱাৰ আগেয়ে স্বৰ্গৰ দূতে এই নাম দিছিল।

শিশু যীচুক মন্দিৰলৈ নিয়া আৰু চিমিয়ানে যীচুক দেখা

২২ মোচিৰ বিধান অনুসারে শুচিকৰণৰ দিন উপস্থিত হোৱাত যোচেফ আৰু মৰিয়মে শিশু যীচুক প্ৰভূৰ ওচৰত উপস্থিত কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোক যিৰূচালেমত থকা মন্দিৰলৈ আনিলে।^{২৩} কাৰণ প্ৰভূৰ বিধান-শাস্ত্ৰৰত লিখা আছে যে “প্ৰথম জন্ম প্ৰতিজন পুত্ৰ সন্তানক প্ৰভূৰ উদ্দেশ্যে ‘পবিত্ৰ’ বুলি কোৱা হব।”^{২৪} আৰু “এঘোৰ ৰূপী বা দুটা পাৰ পোৱালি” বলিদান কৰাৰ কথা যি দৰে প্ৰভূৰ বিধান-শাস্ত্ৰৰত লিখা আছে, তাক উৎসৰ্গ কৰিবলৈকো তেওঁলোক যিৰূচালেমলৈ আহিল।

২৫ তেতিয়া যিৰূচালেমত চিমিয়ান নামেৰে এজন ধাৰ্মিক আৰু ঈশ্বৰভক্ত লোক আছিল আৰু তেওঁ ইশ্বায়েলৰ সন্তানৰ কাৰণে অপেক্ষা কৰি আছিল। পবিত্ৰ আত্মা তেওঁৰ সৈতে আছিল।^{২৬} প্ৰভূৰ অতিশয় উজনক দেখা নাপায় মানে, তেওঁ মৃত্যুভোগ নকৰিব, এই কথা পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই তেওঁলৈ প্ৰকাশ কৰা হৈছিল।

২৭ সেইদিনা পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা চালিত হৈ চিমিয়ান মন্দিৰলৈ আহিছিল। বিধানৰ বিধান পালন কৰিবলৈ মাক-বাপেকে শিশু যীচুক ভিতৰলৈ আনিলে।^{২৮} তেতিয়া চিমিয়ানে যীচুক কোলাত লৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি ক'লে,

২৯ “হে প্ৰভু, এতিয়া আপুনি নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি অনুসারে আপোনাৰ দাসক শান্তিৰে বিদায় দিয়ক।

৩০ কিয়নো মোৰ চকুৰে আপোনাৰ পৰিত্ৰাণ দেখা পালে,

৩১ যি পৰিত্ৰাণ আপুনি সকলো লোকৰ সাক্ষাতে প্ৰস্তুত কৰিলে।

৩২ তেওঁ অনা-ইহুদী সকলৰ আগত সত্য প্ৰকাশ কৰাৰ এক পোহৰ হব আৰু তেৱেঁই আপোনাৰ প্ৰজা ইশ্বায়েল লোকৰ গৌৰৱ হব।”

৩৩ শিশুটিৰ বিষয়ে চিমিয়ানে যি সকলো কথা ক'লে, সেই বিষয় শুনি মাক-বাপেক বিস্মিত হৈ গ'ল।^{৩৪} তাৰ পাছত চিমিয়ানে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি যীচুক মাক মৰিয়মক ক'লে, “মনোযোগেৰে শুনো। এই শিশুটিয়েই ইশ্বায়েলৰ মাজত অনেকৰ পতন আৰু উত্থানৰ কাৰণ হব আৰু তেওঁ এনে এক চিন হ'ব যাৰ বিৰুদ্ধে অনেকেই কথা ক'ব;^{৩৫} তাতে বহু লোকৰ মনৰ ভাৱনা প্ৰকাশ হৈ পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শূলে বিদ্বিৰ।”

হান্নাই যীচুক দেখা

৩৬ সেই ঠাইতে হান্না নামৰ এগৰাকী ভাৱবাদিনী আছিল। তেওঁ আচৰ ফৈদৰ পন্থেৰে জীয়েক। তেওঁৰ অনেক বয়স হৈছিল। বিবাহৰ পাছত তেওঁ স্বামীৰ সৈতে সাত বছৰ থাকিল^{৩৭} আৰু পাছত চৌৱাশী বছৰ বয়সলৈকে তেওঁ বিধৱাৰ জীৱন কটালে। তেওঁ মন্দিৰ এৰি কলৈকো যোৱা নাছিল; দিনে ৰাতিয়ে উপবাস আৰু প্ৰাৰ্থনাৰে ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিছিল।^{৩৮} ঠিক সেই সময়তে, তেওঁ তেওঁলোকৰ ফালে আগবাঢ়ি আহি ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু যিৰূচালেমৰ মুক্তিৰ অপেক্ষাত থকা সকলোকে সেই শিশুটিৰ বিষয়ে ক'বলৈ ধৰিলে।

৩৯ প্ৰভূৰ বিধানৰ মতে কৰিবলগীয়া সকলো নিয়ম সম্পূৰ্ণ কৰি যোচেফ আৰু মৰিয়ম নিজৰ নগৰ গালীল প্ৰদেশৰ নাচৰতলৈ উলটি আহিল।^{৪০} পাছে শিশুটি ক্ৰমে ক্ৰমে বৃদ্ধি পাই শক্তিমান হব ধৰিলে আৰু জ্ঞানেৰেও পূৰ্ণ হব ধৰিলে; ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ তেওঁৰ ওপৰত আছিল।

যীচুক কৈশোৰ কাল

41 † নিস্তাৰ-পৰু পালন কৰিবলৈ প্ৰত্যেক বছৰে যীচুৰ মাক আৰু বাপেক যিৰূচালেমলৈ যায়। 42 যীচুৰ বয়স যেতিয়া বাৰ বছৰ, তেতিয়া তেওঁলোকে যথা ৰীতি মতে সেই পৰ্বলৈ গৈছিল। 43 পৰ্বৰ সকলো ৰীতি শেষ কৰি তেওঁলোক যেতিয়া ঘৰলৈ উলটি আহিছিল, তেতিয়া ল'ৰা যীচু যিৰূচালেমতে ৰৈ গ'ল; কিন্তু তেওঁৰ মাক-বাপেকে এই কথা জনা নাছিল। 44 তেওঁলোকৰ সৈতে যাত্ৰা কৰা দলৰ লগতে যীচু আছে বুলি ভাবি, তেওঁলোক এদিনৰ বাট গ'ল। পাছত তেওঁলোকে আশ্মীয়-স্বজন আৰু বন্ধু-বান্ধৱৰ মাজত তেওঁক বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। 45 কিন্তু মানুহৰ মাজত বিচাৰি নাপায় যিৰূচালেমলৈ পুণৰ ঘূৰি আহি তেওঁলোকে যীচুক তাত বিচাৰি ফুৰি ধৰিলে। 46 তিনি দিনৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক মন্দিৰত পালে। তেওঁ অধ্যাপক সকলৰ মাজত বহি তেওঁলোকৰ কথা শুনি আছিল আৰু নানা পৰশ্ন সুধি আছিল। 47 আৰু যি সকলে তেওঁৰ কথা শুনিলে, তেওঁলোক সকলোৰে তেওঁৰ বুদ্ধি আৰু উত্তৰত বিস্ময় মানিলে। 48 মাক-বাপেকেও তেওঁক দেখি আচৰিত হ'ল। মাকে তেওঁক ক'লে, “বোপা, তুমি আমালৈ কিয় এইদৰে কৰিলা? তোমাৰ দেউতাৰা আৰু মই তোমাক বিচাৰি হাবাথুৰি খাই ফুৰিছোঁ।” 49 তেতিয়া তেওঁলোকক তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে কি কাৰণে মোক বিচাৰি ফুৰিছা? মই মোৰ পিতৃৰ ঘৰত থকা যে উচিত, ইয়াক জানো তোমালোকে নাজানা?” 50 কিন্তু তেওঁ কি কথা কব বিচাৰিছিল, সেই কথাৰ অৰ্থ তেওঁলোকে বুজি নাপালে।

51 তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ লগত তেওঁ নাচৰতলৈ উভটি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ বাধ্য হৈ থাকিল। তেওঁৰ মাকে এই সকলো কথা মনত ৰাখিলে। 52 কিন্তু এইদৰে যীচু জ্ঞান আৰু বয়সত বৃদ্ধি পাব ধৰিলে; আৰু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ সৈতে, মানুহৰ প্ৰেমত অধিককৈ বাঢ়ি যাব ধৰিলে।

3 অধ্যায়

যোহন বাপ্তাইজকৰ প্ৰচাৰ

1 তিবিৰিয়া চীজাৰৰ ৰাজস্বৰ পোন্ধৰ বছৰত যিহূদীয়াৰ ৰাজ্যপাল আছিল পত্ৰীয় পীলাত। সেই সময়ত হেৰোদ আছিল গালীল প্ৰদেশৰ ৰজা; আৰু তেওঁৰ ডায়েক ফিলিপ আছিল যিৰূচিয়া আৰু ৱাৰ্থোথনীতীয়া প্ৰদেশৰ ৰজা; লুচাণিয় আছিল অবিলানী প্ৰদেশৰ ৰজা। 2 হানন আৰু কায়াফা আছিল ইহুদী সকলৰ মহা-পুৰোহিত।

সেই সময়তে অৰণ্যত জখৰিয়াৰ পুতেক যোহনলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল। 3 তেতিয়া যোহনে যৰূদন নদীৰ চৌদিশৰ সকলো প্ৰান্তলৈ গৈ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, যাতে লোক সকলে পাপৰ পৰা ক্ষমা লাভ পাবৰ কাৰণে মন-পালটন কৰে আৰু বাপ্তিস্ম* লয়। 4 ডাৰবাদী যিচয়াৰ পুস্তকত যেনেকৈ লিখা আছে:

“মৰুপ্ৰান্তত এজনৰ কঠম্বৰ শুনা গৈছে,
তোমালোকে পৰভুৰ পথ যুগুত কৰা,
তেওঁৰ বাট পোন কৰা।

5 আটাই উপত্যকা পূৰ কৰা হব,
প্ৰতিটো পৰ্বত আৰু পাহাৰ সমান কৰা হব,
একা-বেকা পথবোৰ পোন হব,
খলা-বমা পথবোৰ সমান কৰা হব।

6 সকলো মৰ্ত্তাই ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰাণ দেখিব।†”

7 তাতে বাপ্তিস্ম লবৰ কাৰণে অনেক লোক যোহনৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “হে দুষ্ট সৰ্পৰ বংশধৰা! ঈশ্বৰৰ যি শ্ৰেণী আহি আছে তাৰ পৰা পলাবৰ বাবে কোনে আপোনালোকক সতৰ্ক কৰি দিলে? 8 আপোনালোকে যে মন-পালটন কৰিছে, তাৰ উপযুক্ত ফলেৰে ফলবান হওক। নিজৰ মনতে নাভাৰিব যে ‘অব্ৰাহাম আমাৰ পিতৃপুৰুষ’। কিয়নো মই আপোনালোকক কওঁ যে, এই শিলবোৰৰ পৰাও ঈশ্বৰে অব্ৰাহামৰ কাৰণে সন্তান উৎপন্ন কৰিব পাৰে। 9 গছৰ গুৰিত ইতিমধ্যে কুঠাৰ লাগিয়েই আছে; যি গছ ভাল ফল নিদিয়ে, তাক কাটি জুইত পেলোৱা হব।”

10 তেতিয়া লোক সকলে যোহনক সুধিলে, “তেনেহলে আমি এতিয়া কি কৰিব লাগিব?” 11 তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যদি কাৰোবাৰ দুটা চোলা আছে, তেনেহলে যাৰ নাই তেওঁক এটা চোলা দিয়ক আৰু যাৰ খোৱা বস্ত্ৰ আছে, তেওঁ সেইদৰে কৰক।” 12 তেতিয়া কেইজনমান কৰ সংগ্ৰহকাৰীয়ো বাপ্তিস্ম লবৰ বাবে আহিল। তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “হে গুৰু, আমি কি কৰিব লাগে?” 13 তেওঁ সেই লোক সকলক ক'লে, “যিমান কৰ আদায় কৰিব লাগে তাৰ্তকৈ অধিক ধন নলব।”

14 কেইজনমান সৈনিকেও তেওঁক সুধিলে, “আৰু আমাৰ বিষয়েনো কি হ'ব? আমি কি কৰিম?” তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “বলেৰে কাৰো পৰা ধন নলব। কাকো মিছাকৈ দোষাৰোপ নকৰিব। আপোনালোকৰ যি বেতন তাতে সন্তুষ্ট হৈ থাকিব।”

15 লোক সকলে যিহেতু অতি আগ্ৰহেৰে খ্ৰীষ্টৰ আগমণলৈ অপেক্ষা কৰি আছিল, সেয়ে এই যোহনেই তেওঁলোকৰ সেই প্ৰত্যাশিত অভিজিৎ খ্ৰীষ্ট জন হয় নে নহয় সেই বিষয়ে তেওঁলোকে মনে মনে বিবেচনা কৰি আছিল। 16 যোহনে উত্তৰ দি সকলোকে কলে, “মই আপোনালোকক পানীতহে বাপ্তিস্ম দিওঁ, কিন্তু মোতকৈ অধিক শক্তিমান এজন আহিছে; মই তেওঁৰ পাদুকাৰ ফিটাৰ বান্ধ খুলিবৰো যোগ্য নহওঁ; তেওঁৰেই আপোনালোকক পবিত্ৰৰ আশ্মাত আৰু জুইত বাপ্তিস্ম দিব। 17 শস্যৰ মৰণা মৰা চোতাল ভালকৈ পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ আৰু ধান নিজৰ উৰালত চপাই থবলৈ তেওঁৰ কুলা তেওঁৰ হাতত আছে আৰু যি জুই কেতিয়াও নুতুমায়, তাত তেওঁ ঘুলা পুৰি পেলোৱা।”

† 2 অধ্যায়:41 নিস্তাৰ পৰ্ব: ইহুদী সকলৰ এটি গুৰুত্বপূৰ্ণ পবিত্ৰ দিন। ঈশ্বৰে মোচিৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক মিচৰৰ বন্দী অৱস্থাৰ পৰা মুকলি কৰি আনিছিল। এই দিনত তাক স্মৰণ কৰে। * 3 অধ্যায়:3 বাপ্তিস্ম এটি গ্ৰীক শব্দ, যাৰ অৰ্থ হ'ল কোনো ব্যক্তিক অলপ সময়ৰ কাৰণে পানীত ডুব দিয়া জলনীক্ষা। † 3 অধ্যায়:6 যিচ 40:3-5

18 এইদৰে আন বহুতো উপদেশ দি যোহনে লোক সকলৰ আগত শুভবাতা পৰচাৰ কৰিলে। 19 ৰজা হেৰোদে নিজৰ ডায়েকৰ ভাৰ্যা হেৰোদিয়াক বিয়া কৰোঁৱা আৰু তেওঁ কৰা অন্যান্য কু-কৰ্মবোৰৰ কাৰণে যোহনে হেৰোদকো তিৰস্কাৰ কৰিলে। 20 তেতিয়া হেৰোদে পূৰ্ণৰ আন এক দুষ্কৰ্ম কৰিলে; তেওঁ যোহনক বন্দী কৰি বন্দীশালত থলে।

যোহনৰ দ্বাৰা যীচুৰ বাপ্তিস্ম

21 সকলো মানুহে যেতিয়া যোহনৰ দ্বাৰা বাপ্তিস্ম লৈ আছিল, যীচুয়েও বাপ্তিস্ম ললে। পাছত তেওঁ যেতিয়া পৰাৰ্থনা কৰিলে, তেতিয়া আকাশৰ দুৱাৰ মুকলি হ'ল। 22 সেই সময়ত পবিংৰ আত্মা এক কপৌৰ আকৃতিৰে তেওঁৰ ওপৰলৈ নামি আহিল আৰু স্বৰ্গৰ পৰা এই মাত শুনা গ'ল, “তুমি মোৰ পিয় পুংৰ, তোমাত মই পৰম সন্তুষ্ট।”

যীচু খ্ৰীষ্টৰ বংশাৱলী

23 প্ৰায় ত্ৰিশ বছৰ বয়সত যীচুৱে নিজৰ কাৰ্য আৰম্ভ কৰিলে। লোক সকলৰ ধাৰণাত তেওঁ যোচেফৰ পুংৰ; যোচেফ এলিৰ পুত্ৰ;

24 এলি মততৰ পুংৰ; মতত লেবীৰ, লেবী মন্দিৰ; মন্দিৰ যান্নায়ৰ; যান্নায় যোচেফৰ পুত্ৰ;

25 যোচেফ মতথিয়ৰ পুত্ৰ; মতথিয় আমোচৰ; আমোচ নহুমৰ; নহুম ইচলিৰ, ইচলি নগিৰ পুত্ৰ;

26 নগি মাটৰ পুত্ৰ; মাট মতথিয়ৰ; মতথিয় চিমিয়নৰ; চিমিয়ন যোচেফৰ; যোচেফ যোদাৰ পুত্ৰ;

27 যোদা যোহাননৰ পুত্ৰ; যোহানন ৰীচাৰ; ৰীচা, জৰুকাবিলৰ; জৰুকাবিল চষ্টীয়েলৰ; চষ্টীয়েল নেৰিৰ;

28 নেৰি মন্দিৰ পুত্ৰ; মন্দিৰ অদীৰ; অদী কোচমৰ; কোচম ইলমাদমৰ; ইলমাদম এৰৰ;

29 এৰ যিহোচুৱাৰ পুত্ৰ; যিহোচুৱা ইলীয়েচৰ; ইলীয়েচ যোৰীমৰ; যোৰীম মততৰ; মতত লেবীৰ;

30 লেবী চিমিয়োনৰ পুত্ৰ; চিমিয়োন যুদাৰ; যুদা যোচেফৰ; যোচেফ যোনমৰ; যোনম ইলীয়াকীমৰ;

31 ইলীয়াকীম মিলেয়াৰ পুত্ৰ; মিলেয়া মিনাৰ; মিনা মতথৰ; মতথ নাথনৰ; নাথন দায়ুদৰ;

32 দায়ুদ যিচয়ৰ পুত্ৰ; যিচয় ওবেদৰ; ওবেদ বোৱজৰ; বোৱজ চালমোন; চালমোন নহচানৰ;

33 নহচান অশ্বীনাদবৰ পুত্ৰ; অশ্বীনাদব অদনীন; অদনীন অৰীৰ পুংৰ; অৰীৰ হিষ্ৰাণৰ; হিষ্ৰাণ পেৰচৰ; পেৰচ যিহূদাৰ পুংৰ;

34 যিহূদা যাকোবৰ পুত্ৰ; যাকোব ইচহাকৰ; ইচহাক অশ্বাহামৰ; অশ্বাহাম তেৰহৰ; তেৰহ নাহোৰৰ পুংৰ;

35 নাহোৰ চৰুগৰ পুত্ৰ; চৰুগ ৰিযুৰ; ৰিযু পেলগৰ; পেলগ এৰৰ; এৰৰ চেলহৰ পুংৰ;

36 চেলহ কৈননৰ পুত্ৰ; কৈনন অৰ্ফকচদৰ; অৰ্ফকচদ চেমৰ; চেম নোহৰ; নোহ লেমকৰ পুংৰ;

37 লেমক মথুচেলহৰ পুত্ৰ; মথুচেলহ হনোকৰ; হনোক যেৰদৰ; যেৰদ মহলালেলৰ; মহলালেল কৈননৰ পুংৰ;

38 কৈনন ইনোচৰ পুত্ৰ; ইনোচ চেথৰ; চেথ আদমৰ পুংৰ; আদম ঈশ্বৰৰ পুংৰ।

4 অধ্যায়

চয়তানৰ দ্বাৰা যীচু পৰীক্ষিত হোৱা

1 ইয়াৰ পাছত যীচু পবিংৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ যৰূদন নদীৰ পৰা উলটি আহিল আৰু আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হৈ মৰুপৰাঙলৈ গ'ল। 2 তাত চল্লিশ দিন ধৰি চয়তানে তেওঁক প্ৰলোভনত পেলাব বিচাৰিলে। এই চল্লিশ দিন যীচুৱে একোকে নাখালে; সেয়ে, এই সময় পাৰ হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ভোক লাগিল।

3 তেতিয়া চয়তানে যীচুক ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুং হ'য়, তেনেহলে এই শিলবোৰ পিঠা হবলৈ দিয়ক।” 4 যীচুৱে তাক উত্তৰ দিলে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাৰে জীয়াই নাথাকে।”*

5 তাৰ পাছত চয়তানে যীচুক এক ওখ ঠাইলৈ লৈ গ'ল আৰু মুহূৰ্ততে জগতৰ সকলো ৰাজ্য তেওঁক দেখুৱালে। 6 চয়তানে তেওঁক ক'লে, “এই সকলো ৰাজ্যৰ ক্ষমতা আৰু সেইবোৰৰ ঐশ্বৰ্য মই আপোনাক দিম, কাৰণ এই সকলো মোক দিয়া হৈছে আৰু মই যি জনকে ইচ্ছা কৰোঁ, তেওঁকে এইবোৰ দিব পাৰোঁ। 7 এই হেতুকে আপুনি যদি মোৰ আগত পৰিণিপাত কৰি মোৰ আৰাধনা কৰে, তেনেহলে এই সকলো আপোনাৰেই হ'ব।” 8 তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তাক ক'লে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে: ‘তুমি কেৱল তোমাৰ পৰভূ পৰমেশ্বৰক পৰিণিপাত কৰিবা, আৰু তেওঁৰেই কেৱল সেৱা কৰিবা।’”†

9 তাৰ পাছত চয়তানে যীচুক যিৰূচালেমলৈ লৈ গ'ল আৰু মন্দিৰৰ সুউচ্চ চূড়াৰ ওপৰত থিয় কৰাই ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুং হ'য়, তেনেহলে ইয়াৰ পৰা তললৈ নিজক পেলাই দিয়ক। 10 কিয়নো শাস্ত্ৰত এনেদৰে লিখা আছে:

‘তোমাক ৰক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ দূত সকলক তোমাৰ অৰ্থে আজ্ঞা দিব।’ আৰু

11 ‘তোমাৰ ভৰি যেন শিলত খুন্দা নাখায়, এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমাক হাতেৰে দাঙি ধৰিব।’”

12 তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “‘তোমাৰ পৰভূ পৰমেশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা’ এনেকৈয়ে লিখা আছে।”*

13 এইদৰে চয়তানে যীচুক পৰীক্ষা কৰাৰ পাছত আন সময়ত সুযোগ পোৱাৰ অপেক্ষাৰে যীচুক এৰি থৈ আতৰি গ'ল।

যীচুৰ শিক্ষা আৰু নিজ নগৰত অগ্ৰাণ্য হোৱা

14 তাৰ পাছত যীচু আত্মাৰ শক্তিৰে গালীল প্ৰদেশলৈ উলটি গ'ল আৰু এই সংবাদ সেই অঞ্চলৰ চাৰিওদিশে বিয়পি পৰিল। 15 তেওঁ তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰবোৰত শিক্ষা দিব ধৰিলে, আৰু সকলোৱে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিলে।

* 4 অধ্যায়:4 দ্বিতীয় বিৱৰণ 8:3 † 4 অধ্যায়:8 দ্বিতীয় বিৱৰণ 6:13 ‡ 4 অধ্যায়:10 গীতমালা 91:11 § 4 অধ্যায়:11 গীতমালা 91:12 * 4 অধ্যায়:12 দ্বিতীয় বিৱৰণ 6:16

16 এদিন যীচু নাচৰতলৈ গ'ল। এই ঠাইতে তেওঁ ডাঙৰ-দীঘল হৈছিল। তেওঁ নিজৰ নিয়ম অনুসাৰে বিস্ৰামবাৰে নাম-ঘৰত[†] সোমাই শাস্ত্ৰ পাঠ কৰিবলৈ থিয় হ'ল। 17 তেওঁৰ হাতত ডাৰবাদী ঘিচ্যাই লিখা পুস্তক খন দিয়া হ'ল। তেওঁ সেই পুস্তক মেলাতে এই অংশটো পালে, য'ত লিখা আছে:

18 “প্ৰভুৰ আত্মা মোৰ ওপৰত আছে,

কিয়নো দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, তেওঁ মোক অভিষিক্ত কৰিলে।

তেওঁ মোক বন্দীয়াৰ সকলৰ আগত মুক্তিৰ কথা

আৰু অন্ধৰ আগত পুনৰায় দৃষ্টি পোৱাৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ পঠালে।

চেপা খোৱা সকলক মুকলি কৰিবলৈ পঠালে।

19 ইয়াৰ উপৰি প্ৰভুৰ গ্ৰন্থ বহুৰ ঘোষণা

কৰিবলৈ মোক পঠালে।”[‡]

20 পাছত যীচুৰে পুস্তক খন জপাই পৰিচাৰকৰ হাতত দিলে আৰু তেওঁ বহিল। সেই সময়ত নাম-ঘৰত উপস্থিত থকা লোক সকলৰ দৃষ্টি তেওঁৰ ওপৰত আছিল। 21 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কবলৈ ধৰিলে, “ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ এই যি বচন আপোনালোকে শুনিলে, সেয়া আজি পূৰ্ণ হ'ল।”

22 তেওঁ কোৱা কথাৰ পক্ষে সকলোৱে সাক্ষ্য দিলে আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা অনুগ্ৰহৰ কথাত বিস্মিত হ'ল। তেওঁলোকে ক'লে, “এওঁ যোচেফৰ পুতেক নহয় জানো?”

23 যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “অৱশ্যেই আপোনালোকে প্ৰচলিত এই দৃষ্টান্তটো মোক কব, ‘বেজ, আগেয়ে নিজকে সুস্থ কৰা’। কফৰনাহূমত তুমি যি কি কাৰ্য কৰিছা বুলি আমি শুনিলো, সেই সকলো ইয়াত নিজৰ গাওঁটো কৰা।” 24 তেওঁ পুনৰ ক'লে, “মই সঠিক ভাবে আপোনালোকক কওঁ, কোনো ডাৰবাদী তেওঁৰ নিজৰ গাৰত গ্ৰন্থ নহয়। 25 মই সত্যতাৰে আপোনালোকক কওঁ যে, এলিয়াৰ দিনত যেতিয়া চাৰে তিনি বছৰ ধৰি বৰষুণ নোহোৱাকৈ আকাশ বন্ধ আছিল আৰু গোটেই দেশত বৰ আকাল হৈছিল, সেই সময়ত ইস্ৰায়েল দেশত অনেক বিধৱা আছিল; 26 কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো এজনীৰ ওচৰলৈকে এলিয়াক পঠোৱা হোৱা নাছিল, কেৱল চীদোন এলেকাৰ চাৰিফতত বাস কৰা অনা-ইহুদী বিধৱা এগৰাকীৰ কাষলৈহে পঠোৱা হৈছিল। 27 পূৰ্ণৰ ইলীচা ডাৰবাদীৰ দিনত ইস্ৰায়েলৰ মাজত অনেক কুষ্ঠ ৰোগী আছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো এজনকে সুস্থ কৰা হোৱা নাছিল, কেৱল চিৰিয়া দেশৰ নামানকহে সুস্থ কৰি শুচি কৰা হৈছিল।”

28 এইবাৰ কথা শুনি নাম-ঘৰৰ লোক সকল খঙত জ্বলি-পকি উঠিল। 29 তেওঁলোকে উঠি যীচুক বলেৰে নগৰৰ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকে পাহাৰৰ চূড়াৰ পৰা তেওঁক ঠেলি তললৈ পেলাই দিয়াৰ মনোভাৱেৰে তেওঁলোকৰ নগৰ খন যি পাহাৰৰ ওপৰত আছিল, সেই পাহাৰ খনৰ শেষ প্ৰান্তলৈকে তেওঁক লৈ গ'ল। 30 কিন্তু তেওঁ সেই লোক সকলৰ মাজেদিয়েই ওলাই আহিল আৰু তেওঁৰ পথত শুচি গ'ল।

কফৰনাহূমত যীচুৰে বিস্ৰামবাৰে উপদেশ দিয়া আৰু অনেকক সুস্থ কৰা

31 তাৰ পাছত যীচু গালীল প্ৰদেশৰ কফৰনাহূম চহৰলৈ গ'ল। তাত এদিন বিস্ৰামবাৰে তেওঁ লোক সকলক নাম-ঘৰত উপদেশ দি আছিল। 32 তেওঁৰ উপদেশত তেওঁলোকে বিস্ময় মানিলে; কিয়নো তেওঁ ক্ষমতাৰে সৈতে শিক্ষা দিছিল।

33 নাম-ঘৰত সেইদিনা অশুচি আত্মাৰ ভূতে পোৱা এজন মানুহ আছিল। তেওঁ বৰ মাত্ৰেৰে চিঞৰি কৈছিল, 34 “হে, নাচৰতীয়া যীচু! আপোনাৰ লগত আমাৰ কি প্ৰয়োজন? আপুনি আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছে নেকি? মই জানো আপুনি কোন, আপুনি ঈশ্বৰৰ পৰিৎৰ জন।” 35 যীচুৰে তাক ডৰিয়াই কলে, “মনে মনে থাক আৰু তাৰ পৰা বাহিৰ ওলা!” তেতিয়া সেই ভূতৰ আত্মাই মানুহ জনক সকলোৰে মাজতে আচাৰি পেলালে আৰু তেওঁৰ একো ক্ষতি নকৰাকৈ তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গ'ল।

36 ইয়াকে দেখি সকলোৱে অৱাক হৈ নিজৰ মাজতে কোৱা-কুই কৰিবলৈ ধৰিলে, “ই কেনেকুৱা কথা? ক্ষমতা আৰু পৰাক্ৰমেৰে এওঁ দেখোন অশুচি আত্মাবোৰকো আত্মা দিয়ে আৰু সিহঁত বাহিৰ ওলাই যায়?” 37 পাছত তেওঁৰ বিষয়ে সকলো কথা সেই অঞ্চলৰ চাৰিওফালে থকা সকলো ঠাইতে বিয়পি গ'ল।

38 যীচু নাম-ঘৰৰ পৰা ওলাই চিমোনৰ ঘৰলৈ গ'ল। তাত চিমোনৰ শাহুয়েক ভীষণ জ্বৰত কষ্ট পাই আছিল। তেওঁক সুস্থ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকে যীচুক অনুৰোধ কৰিলে। 39 তেতিয়া যীচুৰে চিমোনৰ শাহুয়েকৰ ওচৰত থিয় হৈ জ্বৰক ডৰিয়ালে। তেতিয়া তেওঁৰ পৰা জ্বৰ এৰিলে আৰু তেওঁ উঠি তেওঁলোকৰ সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিব ধৰিলে।

40 সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত লোক সকলে নানা ধৰণৰ ৰোগত আক্ৰান্ত সকলো ৰোগীকে যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ আনিলে। তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকৰে ওপৰত হাত ৰাখি সুস্থ কৰিলে। 41 তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকৰ পৰা ভূতবোৰ ওলাই আহিল। সিহঁতে আটাছ পাৰি কৰিলে ধৰিলে, “আপুনি ঈশ্বৰৰ পুৰা!” কিন্তু তেওঁ সিহঁতক ডৰিয়াই মুখ বন্ধ কৰি দিলে; কাৰণ সিহঁতে জানিছিল যে, তেৱেঁই খৰীষ্ট।

42 যেতিয়া ৰাতিপুৱা হ'ল, যীচু ওলাই আহি এক নিৰ্জন ঠাইলৈ গ'ল। তাত জনতাৰ এটা বহু দলে তেওঁক বিচাৰি আহি তেওঁৰ ওচৰ পালে আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা তেওঁ আতৰি নাযাবৰ বাবে তেওঁক ধৰি ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। 43 কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মই আন নগৰতো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰিব লাগে, কাৰণ এই বাবেই মোক পঠোৱা হৈছে।”

† 4 অধ্যায়:16 নাম-ঘৰ: এই ঠাইত ইহুদী সকলে প্ৰাৰ্থনা, শাস্ত্ৰ পাঠ আৰু সাধাৰণ সভাৰ কাৰণে গোট খায়।

‡ 4 অধ্যায়:19 ঘিচ্যাই 61:1-2

44 তাৰ পাছত তেওঁ সমগ্ৰ যিহূদা ৰাজ্যৰ নাম-ঘৰবোৰত প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিলে।

5 অধ্যায়

আচৰিতৰূপে অনেক মাছ ধৰা

1 এদিন যীচু গিনেচৰা^{*} হ্ৰদৰ পাৰত থিয় হৈ আছিল আৰু বহুলোকে তেওঁক চাৰিওকাষে বেৰি ধৰি ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনি আছিল। 2 এনে সময়তে তেওঁ দেখিলে হ্ৰদৰ দাঁতিত দুখন নাও বৈ আছে আৰু মাছমৰীয়া সকলে নাও দুখনৰ পৰা নামি জাল ধুই আছে। 3 তাৰে এখন নাৱত যীচু উঠিল, সেই নাও খন চিমোনৰ আছিল। যীচুৱে তেওঁক নাও খন বামৰ পৰা অলপ দূৰত লৈ যাবৰ বাবে ক'লে; তাৰ পাছত তেওঁ নাৱত বহিল আৰু তাৰ পৰাই লোক সকলক শিক্ষা দিব ধৰিলে।

4 তেওঁৰ কথা শেষ হোৱাত চিমোনক ক'লে, “এতিয়া দ পানী লৈ নাও খন লৈ ব'লা আৰু তাত মাছ ধৰাৰ কাৰণে তোমালোকৰ জাল পেলোৱা।” 5 চিমোনে উত্তৰ দি ক'লে, “হে মহাশয়, আমি ওৰে ৰাতি পৰিশ্ৰম কৰি একো নাপালোঁ; তথাপি আপোনাৰ কথাত মই জাল পেলোম।” 6 পাছত তেওঁলোকে তাত জাল পেলোওতে, প্ৰচুৰ মাছ জালত লাগিল আৰু তেওঁলোকৰ জাল ফাটিবলৈ ধৰিলে। 7 তেতিয়া তেওঁলোকে সহায়ৰ কাৰণে আন নাৱত থকা সঙ্গী সকলক হাত বাউল দি মাতিলে আৰু সঙ্গী সকলে আহি দুয়োখন নাৱত ইমান মাছ ভৰালে যে, নাও ডুবো ডুবো হ'ল। 8 ইয়াকে দেখি চিমোন পিতৰে যীচুৰ চৰণত পৰি ক'লে, “পৰভু মই এজন পাপী মানুহ, আপুনি মোৰ ওচৰৰ পৰা আতৰি যাওক।” 9 ইমানবোৰ মাছ দেখি চিমোন আৰু তেওঁৰ লগত মাছ ধৰোতে একেলগে থকা লোক সকল অৱাক হৈ গ'ল। 10 চিমোনৰ ব্যৱসায়ৰ সঙ্গী চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু যোহনও আচৰিত হ'ল। তেতিয়া যীচুৱে চিমোনক ক'লে, “ভয় নকৰিবা, এতিয়াৰ পৰা তুমি মনুষ্য ধৰিবা।” 11 পাছে তেওঁলোকে নাও কেইখন বামলৈ আনি সকলো ত্যাগ কৰি যীচুৰ অনুগামী হ'ল।

যীচুৱে দুজন ৰোগীক সুস্থ কৰা

12 এবাৰ যীচু অন্য এখন নগৰত আছিল। তাত সৰ্ব শৰীৰ কৃষ্ট ৰোগেৰে ভৰা এজন মানুহে যীচুক দেখি উবুৰি হৈ পৰিল আৰু মিনতি কৰি তেওঁক ক'লে, “পৰভু, আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে মোক শুচি কৰিব পাৰে।” 13 তেতিয়া যীচুৱে হাত মেলি তেওঁক চুই ক'লে, “মই এতিয়াই ইচ্ছা কৰিছোঁ, তুমি শুচি হোৱা।” আৰু তেতিয়াই তেওঁৰ শৰীৰৰ পৰা কৃষ্টৰোগ আতৰিল। 14 তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁক এই আদেশ দিলে “এই কথা কাকো নকবা। কিন্তু যোৱা, পুৰোহিতৰ ওচৰত নিজকে দেখুওৱাওঁ আৰু লোক সকলৰ আগত সাক্ষ্য হওঁলৈ শুচি হোৱাৰ কাৰণে মোচিৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি বলি উৎসৰ্গ কৰাওঁ।”

15 তথাপি যীচুৰ বিষয়ে নানা খবৰ অধিক ৰূপত বিয়পি গ'ল আৰু তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ আৰু ৰোগৰ পৰা সুস্থ হবৰ বাবে বহুলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ভিৰ কৰিব ধৰিলে। 16 কিন্তু যীচুৱে প্ৰায়ে আতৰি গৈ নিৰ্জন ঠাইত পৰাৰ্থনা কৰি আছিল।

17 এদিন তেওঁ শিক্ষা দি থকা সময়ত কেইজনমান ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক তাত বহি আছিল। তেওঁলোক গালীল আৰু যিহূদা অঞ্চলৰ বিভিন্ন গাওঁ আৰু যিৰূচালেম নগৰৰ পৰাও আহিছিল। ৰোগী সুস্থ কৰিবলৈ পৰভুৰ শক্তি যীচুৰ লগত আছিল। 18 তেনে সময়তে কেইজনমান মানুহে এজন পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত^{*} ব্যক্তিক শয্যাৰে সৈতে কঢ়িয়াই আনিলে; তেওঁলোকে ৰোগীজনক যীচুৰ সন্মুখত থবলৈ ইচ্ছা কৰি ভিতৰত আনিবৰ বাবে চেষ্টা কৰিছিল। 19 কিন্তু লোক সকলৰ ভিৰৰ কাৰণে ভিতৰলৈ যাবৰ বাবে বাট নাপালে। সেই কাৰণে তেওঁলোকে ঘৰৰ ওপৰত উঠি চালি আতৰাই শয্যাৰ সৈতে ৰোগীজনক লোক সকলৰ মাজত থকা যীচুৰ সন্মুখতে একেবাৰে নমাই দিলে। 20 তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি যীচুৱে ক'লে, “ভাই, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।” 21 তাতে বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে এই আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে, “ঈশ্বৰক নিন্দা কৰি কথা কোৱা এই জন কোন হয়? একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে?” 22 কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা বুজি পাই ক'লে, “আপোনালোকে মনলৈ কিয় এই প্ৰশ্ন আনিছে? 23 কোনটো কবলৈ সহজ, 'তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল' নে 'তুমি উঠি খোজকাটি ফুৰা'?” 24 কিন্তু আপোনালোকে যেন জানিব পাৰে যে পৃথিবীত পাপ ক্ষমা কৰিবলৈ মানুহৰ পুংৰৰক্ষমতা আছে।” সেয়ে তেওঁ পক্ষাঘাত ৰোগীজনক ক'লে, “মই তোমাক কওঁ, উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা।” 25 লগে লগে সকলোৰে সন্মুখত মানুহ জন থিয় হ'ল আৰু যি শয্যাৰ ওপৰত তেওঁ শুই আছিল, সেই শয্যা তুলি লৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি কৰি নিজৰ ঘৰলৈ উলটি গ'ল। 26 তাতে সকলো লোক আচৰিত হ'ল আৰু ভয়েৰে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি ক'লে, “আজি আমি আশ্চৰ্যজনক ঘটনা দেখিলোঁ।”

যীচুৱে লেবীক আহ্বান কৰা

27 এই ঘটনাৰ পাছত, যীচু তাৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু কৰ আদায় কৰা ঠাইত লেবী নামৰ এজন কৰ-সংগ্ৰহক বহি থকা দেখি তেওঁক ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহা।” 28 তাতে লেবী উঠিল আৰু সকলো এৰি যীচুৰ অনুগামী হ'ল।

29 তাৰ পাছত লেবীয়ে নিজৰ ঘৰত যীচুৰ কাৰণে এক বৰ ভোজ পাতিলে; তেওঁলোকৰ লগত অনেক কৰ-সংগ্ৰহক আৰু আন আন কিছুমান লোকো ভোজ মেজত বহিছিল আৰু খাই আছিল। 30 তেতিয়া ফৰীচী আৰু তেওঁলোকৰ বিধানৰ অধ্যাপক সকলে যীচুৰ শিষ্য সকলৰ ওচৰত অভিযোগ কৰি ক'লে, “তোমালোকে কিয় কৰ-সংগ্ৰহক আৰু পাপী লোকৰ সৈতে ভোজন-পান কৰা?” 31 তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “নিৰোগী মানুহৰ বেজত সকাম নাই; কিন্তু ৰোগীৰহে আছে। 32 মই ধাৰ্মিক জনক নহয়; কিন্তু মন-পালটন কৰিবলৈ পাপীকহে নিমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ আহিছোঁ।”

* 5 অধ্যায়:18 ইংৰাজীত পেৰেলাইজ ৰোগী বুলি লিখা আছে; অসমীয়াত 'পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত'। † 5 অধ্যায়:24 মানুহৰ পুত্ৰ- যীচু, দানি 7:13-14; খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে এই নাম ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে; তেওঁক ঈশ্বৰ জগতৰ পৰিত্ৰাতা হিচাপে পঠাইছিল।

33 তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, “যোহনৰ শিষ্য সকলে প্ৰায়ে প্ৰাৰ্থনা কৰে আৰু লগোন দিয়ে, ফৰীচী সকলৰ অনুগামী সকলেও সেইদৰে কৰে; কিন্তু আপোনাৰ শিষ্য সকলে সকলো সময়তে ভোজন-পান কৰে।”³⁴ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “দৰা লগত থাকোতে বৰযাত্ৰী সকলক জানো কোনোৱে উপবাসে ৰাখিব পাৰে? ³⁵ কিন্তু এনে দিন আহিব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা দৰাক লৈ যোৱা হব আৰু সেই দিনবোৰত তেওঁলোকেও লগোন দিব।”

36 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “নতুন বস্ত্ৰৰ পৰা এডোখৰ ফালি লৈ কোনেও পুৰণি বস্ত্ৰত টাপলি নামাৰে; যদি কোনোবাই সেইদৰে কৰে, তেনেহলে তেওঁ নতুন বস্ত্ৰ খন ফালিব; তাৰ উপৰি নতুন বস্ত্ৰৰ পৰা লোৱা কাপোৰৰ টুকুৰা ডোখৰ পুৰণি বস্ত্ৰৰ কাপোৰ খনৰ লগত নিমিলিব।

37 পুৰণি ছালৰ মোটাত কোনেও নতুন দৰাফাৰস নথয়; খলে নতুন ৰসে সেই মোট ফালি পেলাব; তাতে ৰসও পৰি যাব আৰু মোটো নষ্ট হব। ³⁸ নতুন দৰাফাৰস নতুন ছালৰ মোটাত ৰখা উচিত। ³⁹ পুৰণি দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰাৰ পাছত কোনেও নতুন ৰস পান কৰিবলৈ নিবিচাৰে; কিয়নো তেওঁ কয়, “পুৰণিটোৱে ভাল।”

6 অধ্যায়

বিশ্ৰামবাৰ সঙ্কল্পে যীচুক শিক্ষা

1 এদিন বিশ্ৰামবাৰে যীচু শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজেৰে গৈ আছিল। তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে শস্যৰ থোক ছিঙি, হাতেৰে মোহাৰি মোহাৰি খাই গৈছিল। ² ইয়াকে দেখি কেইজনমান ফৰীচীয়ে ক'লে, “বিধানৰ মতে বিশ্ৰামবাৰে যি কাম আচলতে কৰিব নাপায়, সেই কাম তোমালোকে কিয় কৰিছা?” ³ তাৰ উত্তৰত যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগৰবোৰৰ যেতিয়া ভোক লাগিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে কি কৰিছিল সেই কথা আপোনালোকে জানো পঢ়া নাই? ⁴ তেওঁতো ঈশ্বৰৰ গৃহত সোমাই ঈশ্বৰৰ দৰ্শন পিতা লৈ খাইছিল আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলকো খাবলৈ দিছিল, কিন্তু সেই পিঠা পুৰোহিত সকলৰ বাহিৰে আনে খোৱা বিধান সম্মত নাছিল।” ⁵ যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, “মানুহৰ পুংৰই বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰভু।”

বিশ্ৰামবাৰে যীচুৱে এজন লোকক সূস্থ কৰা

6 আন এদিন বিশ্ৰামবাৰত যীচুৱে নাম-ঘৰত সোমাই শিক্ষা দি আছিল; তাত এনে এজন লোক আছিল যি জনৰ সোঁ হাত খন শুকাই গৈছিল। ⁷ বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে যীচুক দোষ দিবৰ বাবে এক অজুহাত বিচাৰি আছিল। সেয়ে বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ কাৰোবাক সূস্থ কৰে নে নকৰে তাকে চাবলৈ যীচুক ওচৰৰ পৰা লক্ষ্য কৰি থাকিল। ⁸ যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ ভাব জানিছিল আৰু সেয়ে শুকানহতীয়া মানুহ জনক তেওঁ ক'লে, “তুমি উঠি সকলোৰে মাজত থিয় হোৱা।” তেতিয়া মানুহ জনে সকলোৰে আগত থিয় হ'ল। ⁹ তেতিয়া যীচুৱে অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলক ক'লে, “মই আপোনালোকক এটা প্ৰশ্ন সুধো, ‘বিধান অনুসাৰে বিশ্ৰামবাৰে কেনে ধৰণৰ কৰ্ম কৰা উচিত, ভাল কৰ্ম কৰা নে বেয়া কৰা? এজনৰ পৰাণ বচোঁৱা নে ধ্বংস কৰা উচিত?’” ¹⁰ তাৰ পাছত চাৰিওফালে বহি থকা লোক সকলক চাই যীচুৱে মানুহ জনক ক'লে, “তোমাৰ হাত খন মেলি দিয়া।” তেওঁ সেই কথা শুনি হাত খন মেলি দিওঁতে, তেওঁৰ হাত খন একেবাৰে ভাল হৈ গ'ল। ¹¹ তাতে ফৰীচী আৰু অধ্যাপক সকলৰ ভীষণ খং উঠিল আৰু যীচুক লৈ কি কৰিব পৰা যায় সেই বিষয়ে পৰস্পৰে আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে।

যীচুৱে বাৰ জন শিষ্যক পাঁচনি বাব দিয়া

12 সেই সময়তে যীচুৱে এবাৰ পৰাৰথনা কৰিবৰ কাৰণে পৰ্বতৰ ওপৰলৈ গ'ল। ওৰে ৰাতি তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওচৰত পৰাৰথনা কৰি থাকিল। ¹³ পাছত পোহৰ হোৱাৰ সময়ত, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্য সকলক নিজৰ ওচৰলৈ মাতিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বাৰ জনক মনোনীত কৰি তেওঁলোকক “পাঁচনি”* পদ দিলে। ¹⁴ সেই পাঁচনি সকলৰ নাম হ'ল- চিমন, এই জনক তেওঁ পিতৰ নাম দিছিল, আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দিৰয়; যাকোব, যোহন, ফিলিপ, বাৰ্থলময়, ¹⁵ মাথি, থোমা, আলফয়ৰ পুতেক যাকোব, চিমন, এই জন উদ্যোগী দলৰ লোক আছিল, ¹⁶ যাকোবৰ পুতেক যিহূদা আৰু যিহূদা ঈষ্কৰিয়াতীয়া, এই জনে শেষত বিশ্বাসঘাতক হ'ল।

17 তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ পাঁচনি সকলৰ লগত পৰ্বতৰ পৰা নামি আহি এডোখৰ সমতল ভূমিত থিয় হ'ল। তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ এক বিশাল দল আছিল। সমগ্ৰ যিহূদা, যিৰুচালেম, তুৰ আৰু চীদোনৰ সমুদ্ৰৰ উপকূলবৰ্তী অঞ্চলৰ পৰা অনেক লোক আহি তাত উপস্থিত হৈছিল। ¹⁸ তেওঁলোকে যীচুক কথা শুনিবলৈ আৰু নৰিয়াৰ পৰা সুস্থ হবৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল। যি সকলে অশুচি আশ্মাৰ দ্বাৰা কষ্ট পাই আছিল তেওঁলোকো সূস্থ হ'ল। ¹⁹ তেতিয়া সকলোৱে তেওঁক স্পৰ্শ কৰাৰ চেষ্টা কৰিবলৈ ধৰিলে, কাৰণ তেওঁৰ পৰা ওলাই অহা শক্তিই সকলোকে আৰোগ্য কৰিছিল।

পৰ্বতৰ ওপৰত দিয়া যীচুক উপদেশ

20 পাছত তেওঁ শিষ্য সকলৰ ফালে চাই ক'লে,
 “ধন্য তোমালোক দৰিদ্ৰ সকল, কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ।
 21 ধন্য তোমালোক, যি জন এতিয়া ভোকাভূৰ, কিয়নো তোমালোক তৃপ্ত হ'বা।
 ধন্য তোমালোক, যি সকলে এতিয়া কান্দি আছে, কিয়নো তোমালোকে হাঁহিবা।
 22 ধন্য তোমালোক, যেতিয়া লোক সকলে মানুহৰ পুংৰ কাৰণে তোমালোকক ঘিণ কৰে, সমাজচ্যুত কৰে, নিন্দা কৰে, আৰু তোমালোকৰ নাম শুনিলে পাপিষ্ঠ বুলি বাহিৰ কৰে।

* 6 অধ্যায়:13 পাঁচনি: তেওঁলোকক কোৱা হয়, যি সকলক যীচুৱে নিজৰ কাৰ্যৰ বিশেষ সহায়ক হিচাপে মনোনীত কৰিছিল।

23 সেই সময়ত তোমালোকে আনন্দ কৰিবা, আনন্দত নাচি উঠিবা; কিয়নো চোৱা, স্বৰ্গত তোমালোকৰ বাবে পুৰস্কাৰ সঞ্চিত আছে; কাৰণ তেওঁলোকৰ পুত্ৰ-পুত্ৰ সকলেও ডাৱবাদী সকলক এনে ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

24 কিন্তু হয় ধনৱন্ত লোক, তোমালোক সন্তাপৰ পাণ্ডা কিয়নো তোমালোকে নিজৰ সুখ পাইছা।

25 হয় হয় যি সকল এতিয়া তৃপ্ত, তোমালোক সন্তাপৰ পাণ্ডা! কিয়নো তোমালোকে পাছত ক্ষুধাৰ্ত হবা। হয় হয় যি সকলে এতিয়া হাঁহিছা, তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ! কিয়নো তোমালোকে শোক আৰু ক্লেশ কৰিবা।

26 যেতিয়া সকলো মানুহে তোমালোকক শলাগিব, তোমালোক সন্তাপৰ পাণ্ডা! কিয়নো তেওঁলোকৰ পুত্ৰপুত্ৰ সকলে ডাৰ্জিকোৱা ডাৱবাদী সকলেও এনে ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

শত্ৰুক প্ৰেম কৰা

27 কিন্তু যি সকলে শুনি আছা, মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে নিজৰ শংৰুবোৰক প্ৰেম কৰিবা আৰু যি সকলে তোমালোকক ঘিণ কৰে, তেওঁলোকলৈ মঙ্গল কৰিবা। 28 যি সকলে তোমালোকক শাও দিয়ে, তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিবা। যি সকলে তোমালোকক দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰে, তেওঁলোকৰ কাৰণে পৰাৰ্থনা কৰিবা।

29 কোনোৱে যদি তোমাৰ এখন গালত চৰ মাৰে, তেওঁক আন খন গালো পাতি দিবা; আৰু কোনোৱে যদি তোমাৰ চাদৰ খন কাটি লয়; তেওঁক তোমাৰ চালাও ল'বলৈ বাধা নিদিবা। 30 যি জনে তোমাক খোজে, তেওঁক দিয়া; তোমাৰ কোনো বস্তু যদি কোনোবাই লয়, তেনেহলে সেই বস্তু ওভোতাই নিবিচাৰিবা। 31 লোকে তোমালোকক যেনে ব্যৱহাৰ কৰিলে তোমালোকে ভাল পোৱা, তোমালোকেও তেওঁলোকক তেনে ব্যৱহাৰ কৰা।

32 তোমালোকক প্ৰেম কৰা সকলকে যদি তোমালোকে প্ৰেম কৰা, তেনেহলে কি প্ৰশংসা পাৰা? কিয়নো পাপীয়েও তেওঁলোকক প্ৰেম কৰা সকলক প্ৰেম কৰে। 33 তোমালোকক উপকাৰ কৰা সকলকে যদি তোমালোকে কেৱল উপকাৰ কৰা, তেনেহলে কি প্ৰশংসা পাৰা? কিয়নো পাপীয়েও সেইদৰে কৰম কৰে। 34 ধাৰ পৰিশোধৰ আশা কৰিব পৰা লোককে যদি তোমালোকে কেৱল ধাৰ দিয়া, তেনেহলে তোমালোকে কি প্ৰশংসা পাৰা? কিয়নো পাপীয়েও পাপীক ধাৰ দিয়ে আৰু সেই ধাৰ পুণৰ ঘূৰাই পোৱাৰ আশা কৰে। 35 কিন্তু তোমালোকে নিজৰ শংৰুবোৰক প্ৰেম কৰিবা আৰু উপকাৰ কৰিবা। কেতিয়াও কোনো বস্তু ঘূৰাই পাবলৈ আশা নকৰি ধাৰ দিবা; এইদৰে উচিত কৰম কৰিলে তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ অধিক হ'ব আৰু তোমালোক সৰ্বোপৰি জনাৰ সন্তান হ'ব। কিয়নো তেওঁ অকৃতজ্ঞ আৰু দুষ্ট সকলৰ পৰিত ও দয়াৱান হয়। 36 তোমালোকৰ পিতৃ যেনে দয়ালু, তোমালোকো তেনে দয়ালু হোৱা।

নিজক প্ৰথমে চোৱা

37 তোমালোক পৰৰ সোধ-বিচাৰ নকৰিবা, তেতিয়া তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা নহ'ব। আনৰ দোষ নধৰিবা, তেতিয়া তোমালোকৰো দোষ ধৰা নহ'ব। আন লোকক ক্ষমা কৰা, তেতিয়া তোমালোককো ক্ষমা কৰা হ'ব। 38 দান কৰা, তাতে তোমালোককো দান দিয়া হ'ব; লোকে ঠিক জোখত হেঁচি, জোকাৰি, উপচাই, তোমালোকৰ কোঁচত বাকি দিব; কিয়নো যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোককো জোখা হ'ব।

39 পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, এজন অন্ধই জানো আন এজন অন্ধক বাট দেখুৱাই নিব পাৰে? 40 দুয়ো খাৱৈত নপৰিব নে? শুৱতকৈ শিষ্য উদ্ধৃত নহয়; কিন্তু শিক্ষা সম্পূৰ্ণ হলে প্ৰতিজন শিষ্য নিজৰ শুৱৰ দৰে হৈ উঠে। 41 নিজৰ চকুত থকা চতি ডাললৈ মন নকৰি, ভায়েৰাৰ চকুত থকা সৰু কুটা ডাললৈ কিয় চাইছা? 42 তুমি নিজৰ চকুত থকা চতি ডাললৈ নাচাই, কেনেকৈ তোমাৰ ডাইক ক'ব পাৰা যে, 'ডাই, তোমাৰ চকুত যি কুটা আছে, আহা সেই ডাল উলিয়াই দিওঁ'। হে কপটীয়া, প্ৰথমতে নিজৰ চকুৰ পৰা চতি ডাল উলিয়াই পেলোৱা, তেতিয়া তোমাৰ ভায়েৰাৰ চকুত থকা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ ডালদৰে দেখা পাৰা।"

দুই প্ৰকাৰৰ ফল

43 "এনে কোনো ডাল গছ নাই, য'ত বেয়া ফল ধৰে; এনে কোনো বেয়া গছ নাই, য'ত ডাল ফল ধৰে। 44 কাৰণ প্ৰত্যেক গছকে তাৰ ফলৰ দ্বাৰাই চিনা যায়। কিয়নো মানুহে কাঁইটীয়া জোপোহাৰ পৰা ডিম্বৰ ফল সংগ্ৰহ নকৰে। পুলি কাঁইটৰ পৰাও আঙুৰ নাপাৰে। 45 ডাল মানুহে নিজৰ হৃদয়ৰ ডাল উৰালৰ পৰা ডাল দৰবা উলিয়ায় আৰু দুষ্ট লোকে মন্দ হৃদয়ৰ পৰা মন্দ বিষয় উলিয়ায়। কিয়নো মানুহৰ হৃদয়ত যি থাকে, তেওঁৰ মুখে তাকে কয়।

দুই প্ৰকাৰৰ লোক

46 তোমালোকে কিয় মোক 'পৰভূ, পৰভূ' বুলি মাতা, অথচ মই যি কওঁ তাক পালন নকৰা? 47 যি কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহি মোৰ বাক্য শুনি পালন কৰে, তেওঁ কাৰ নিচিনা হয়, সেই বিষয়ে মই তোমালোকক জনাওঁ- 48 তেওঁ এনে এজন মানুহৰ নিচিনা, যি মানুহে ঘৰ সাজোঁতে দঁকে খাদি শিলৰ ওপৰত ভেঁটি স্থাপন কৰিলে। পাছত যেতিয়া বান আহিল, তেতিয়া পানীৰ সোঁত আহি সেই ঘৰত জোৰেৰে আঘাত কৰিলে, কিন্তু তাক লৰাৰ নোৱাৰিলে। কিয়নো তাক ডালকৈ সজা হৈছিল। 49 কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ বাক্য শুনি পালন নকৰে, তেওঁ এনে এজন মানুহৰ নিচিনা যি মানুহে ভেঁটি স্থাপন নকৰাকৈ মাটিৰ ওপৰত ঘৰ সাজে। পাছত যেতিয়া বান আহিল, তেতিয়া পানীৰ সোঁত আহি সেই ঘৰত জোৰেৰে আঘাত কৰিলে আৰু তেতিয়াই ঘৰটো ভাঙি গ'ল; তাতে ঘৰটো সম্পূৰ্ণকৈ ধ্বংস হ'ল।"

7 অধ্যায়

সেনাপতিৰ দাসক সৃষ্টি কৰা

1 যীচুৱে ক'ব বিচৰা সকলো কথা মানুহবোৰে শুনিব পৰাকৈ কোৱাৰ পাছত তেওঁ কফৰনাহুম চহৰত সোমাল।

২ সেই ঠাইত* এজন এশৰ সেনাপতিৰ পিয় দাস অসুস্থ হৈ মৰোঁ মৰোঁ অৱস্থাত আছিল। ৩ কিন্তু সেনাপতিয়ে যেতিয়া যীচুৰ বিষয়ে শুনিবলৈ পালে, তেতিয়া অসুস্থ দাস জনক ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে যীচুক অনুৰোধ কৰিবলৈ ইহদী সকলৰ কেইজনমান পৰিচাৰকক পঠিয়াই দিলে। ৪ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু অতিশয় বিনয় কৰি ক'লে, “যাৰ বাবে আপোনাৰ ওচৰত আহিছোঁ, তেওঁলৈ আপুনি যেন অনুগ্ৰহ কৰিব; তেওঁ এনে অনুগ্ৰহ পাবৰ যোগ্য ব্যক্তি। ৫ কিয়নো তেওঁ আমাৰ দেশীয় লোকক প্ৰেম কৰে আৰু নাম-ঘৰটোও তেৱেঁই আমাৰ বাবে সাজি দিলে।”

৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ লগত গৈ ঘৰৰ ওচৰ পাওঁতে, সেই সেনাপতিয়ে বন্ধুবোৰক তেওঁৰ ওচৰত কবলৈ পঠালে যে, “হে প্ৰভু, নিজকে দুখ নিদিব; কিয়নো আপুনি যে আহি মোৰ ঘৰৰ ভিতৰত সোমাব, মই এনে যোগ্য নহওঁ; ৭ সেই কাৰণে ময়ো আপোনাৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে যোগ্য হৈছোঁ বুলি নাভাবিলোঁ; কিন্তু মাংৰ এঘাৰ বাক্য কওক, তাতে মোৰ দাস যেন সুস্থ হ'ব। ৮ কিয়নো মই পৰৰ ক্ষমতাৰ অধীন মানুহ, মোৰ অধীনতো সেনাবোৰ আছে; মই এজনক যোৱা বুলিলে, সি যায় আৰু আন এজনক আহা বুলিলে, সি আহে। মোৰ দাসক এইটো কৰ বুলিলে, সি কৰে।”

৯ যীচুৱে এই কথা শুনি অতি বিস্ময় মানিলে আৰু মুখ ঘূৰাই তেওঁৰ পাছে পাছে ভিৰ কৰি অহা লোক সকলক ক'লে, “মই তোমালোকক কওঁ, ইস্ৰায়েলৰ মাজতো মই ইমান বিশ্বাস কোনো এজনৰ পৰা পোৱা নাই।” ১০ পাছত যি সকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোকে ঘৰলৈ উভতি আহি, সেই দাসক সুস্থ হোৱা দেখা পালে।

এজনী বাঁৰী তিৰোতাৰ পুতেকক জীউৰা

১১ ইয়াৰ কিছুদিনৰ পাছত, যীচু নায়িন নামেৰে এখন নগৰলৈ গৈ আছিল। তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকল আৰু এজাক মানুহৰ এটা দল তেওঁৰ লগত গৈ আছিল। ১২ যেতিয়া তেওঁ গৈ নগৰৰ দুবাৰৰ ওচৰ পালে, তেতিয়া এজন মৃত লোকক কিছুমান মানুহে বাহিৰলৈ কঢ়িয়াই লৈ আহি থকা দেখিলে। সেই মৃত লোক জন আছিল এজনী বিধৱাৰ একমাংৰ সন্তান। সেই নগৰৰ বহুত লোকে তেওঁৰ সংগে সংগে আহি আছিল। ১৩ তেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁক দেখি গভীৰ মৰমত তেওঁৰ ফালে চালে আৰু ক'লে, “তুমি নাকাৰিবা।” ১৪ পাছত তেওঁ ওচৰলৈ গৈ মৰা লোক জনক কঢ়িয়াই নিয়া চাং খন চুলে; তাতে চাং খন কঢ়িয়াই নিয়া লোক সকল স্থিৰ হৈ পৰিল। তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হে ডেকা, মই তোমাক ইয়াকে কৈছোঁ, তুমি উঠা।” ১৫ তেতিয়াই সেই মৃত লোক জন উঠি বহিল আৰু কথা কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক নি, তেওঁৰ মাতৃৰ হাতত তুলি দিলে।

১৬ ইয়াকে দেখি সকলোৰে ভয় লাগিল আৰু ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি তেওঁলোকে কবলৈ ধৰিলে, “আমাৰ মাজত এজন মহান ডাৱবাদী ওলাল, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ মানুহবোৰলৈ দৃষ্টি কৰিলে।” ১৭ পাছত গোটেই যিহূদীয়াত আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালে থকা অঞ্চল সমূহত তেওঁৰ বিষয়ে এই কথা বিয়পি গ'ল।

যোহন বাপ্তাইজকৰ প্ৰশ্ন আৰু যীচুৰ উত্তৰ

১৮ পাছত† যোহনৰ শিষ্যবোৰে এই সকলোবোৰ ঘটনাৰ বিষয়ে যোহনৰ ওচৰত গৈ সম্বাদ দিলে। ১৯ তেতিয়া যোহনে তেওঁৰ দুজন শিষ্যক মাতি আনি প্ৰভুৰ ওচৰত শুধিবৰ বাবে পঠিয়ালে যে, “আহিব লগা জন আপুনিয়ৈ নে? নে আমি আন কোনো এজনৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকিম?” ২০ তেতিয়া সেই লোক দুজন যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, “বাপ্তাইজক যোহনে আমাক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছ আৰু শুধিছে যে, ‘আহিবলগীয়া জন আপুনিয়ৈ নে? নে আন কোনো এজনৰ বাবে আমি অপেক্ষা কৰি থাকিম?’”

২১ সেই সময়ত যীচুৱে অনেক লোকক ৰোগ, মহাব্যাধিৰ পৰা আৰোগ্য কৰিছিল আৰু ভূতৰ আশ্বাৰ পৰা অনেকক মুক্ত কৰিছিল আৰু অনেক অন্ধক দৃষ্টি পাবলৈ অনুমতি দিছিল। ২২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোকে যোৱা, আৰু যি দেখিলা, শুনিলা, সেই বিষয়ৰ সম্বাদ যোহনক দিয়াগৈ; আৰু ক'বা, ‘অন্ধই চকু পুনৰায় পাইছ, লেঙেৰাই খোজ কাটিছে, কুষ্ঠ ৰোগীক শুচি কৰা হৈছে, কলাই শুনিছে, মৃত লোকক জীৱন দিয়া হৈছে, দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হৈছে, ২৩ আৰু যি জনে মোত বিয়িনি নাপায়, তেওঁ ধন্য।”

২৪ পাছত যোহনে পঠোৱা বাৰ্তাবাহকক দুজন যেতিয়া ঘূৰি গ'ল, তেতিয়া যীচুৱে লোক সকলৰ আগত যোহনৰ বিষয়ে কবলৈ ধৰিলে, “আপোনালোকে কি চাবৰ বাবে মৰুপৰাঙলৈ ওলাই গৈছিল, বতাহে লৰোৱা নল নে? ২৫ তেনেহলে কি চাবলৈ গৈছিল, এজন কোমল কাপোৰ পিন্ধা মানুহ নে? চাওক, যি সকলে উজ্জ্বল বস্ৰৰ পিন্ধি সুখভোগেৰে জীয়াই থাকে, এনে মান্যৱস্ত লোক ৰাজডৱনতহে থাকে। ২৬ তেনেহলে কি চাবলৈ গৈছিল, ডাৱবাদীক নে? হয়, মই আপোনালোকক কওঁ, ডাৱবাদীতকৈয়ো বহু শ্ৰেষ্ঠ জনক।

২৭ এই জনেই সেই লোক, যাৰ বিষয়ে লিখা হৈছিল-

‘চোৱা, মই মোৰ বাৰ্তাবাহকক তোমাৰ আগত পঠিয়াইছোঁ, তেওঁ তোমাৰ আগে আগে গৈ তোমাৰ বাট যুগুত কৰিবা।’§

২৮ মই আপোনালোকক কওঁ, ‘নাৰীৰ পৰা জন্ম পোৱা কোনো লোকৰ মাজত, যোহনতকৈ মহান কোনো নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সবুতকৈয়ো সবু জনেই তেওঁতকৈ মহান।’

২৯ সকলো মানুহে আৰু কৰ সংগ্ৰহকৰী সকলেও যীচুৰ কথা শুনি, যোহনৰ বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তাইজিত হ'ল আৰু ঈশ্বৰক ধাৰ্মিক* বুলি স্বীকাৰ কৰিলে; ৩০ কিন্তু ফৰীচী আৰু পণ্ডিত সকলে তেওঁৰ দ্বাৰাই বাপ্তাইজিত নোহোৱাত ঈশ্বৰৰ অভিপ্ৰায় নিজৰ অৰ্থে বিফল কৰিলে।

* 7 অধ্যায়:2 মথি 8: 5-13 †

† 7 অধ্যায়:15 মাৰ্ক 5:42; যো 11:44 ‡

‡ 7 অধ্যায়:18 মথি 11:2-19 §

§ 7 অধ্যায়:27 মলা 3:1

* 7 অধ্যায়:29 ৰো 3:4

31 “এতেকে এনে ধৰণৰ মানুহবোৰক মই এই যুগৰ কাৰ লগত তুলনা কৰিম? আৰু তেওঁলোক কাৰ 32 যিবোৰ ল'ৰা বজাৰত বহি থাকি, ইজনে সিজনক মাতি কয়, ‘আমি তোমালোকৰ আগত বাঁহী বজালো, কিন্তু তোমালোকে নানাচিলা; আমি বিলাপ কৰিলোঁ, কিন্তু তোমালোকে নাকাঙ্গিলা’; তেওঁলোক এই ল'ৰাবোৰৰ নিচিনা।

33 কিয়নো বাগ্‌ইজক যোহনে আহি পিঠা খোৱা নাই আৰু দৰাষ্কাৰসো পান কৰা নাই; তথাপি আপোনালোকে কয়, ‘তেওঁ ভুতে পোৱা’। 34 মানুহৰ পুংৰই আহি, ভোজন-পান কৰে; তেতিয়াও আপোনালোকে কয়, ‘চোৱা, ই খকুৱা; মদপী, কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপীবোৰৰ বন্ধু’। 35 কিন্তু জ্ঞান, নিজৰ সকলো সত্তাৰ দ্বাৰাই অনিন্দীয় বুলি প্ৰমাণিত হৈছে।”

অনুতাপিত তিৰোতালৈ যীচুৰ দয়া

36 এদিন ফৰীচী সকলৰ এজন লোকে যীচুক তেওঁৰ ঘৰত ভোজন কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। সেয়েহে তেওঁ সেই ফৰীচীৰ ঘৰত সোমাই ভোজনত বহিল। 37 সেই সময়ত নগৰত থকা এজনী পাতকী তিৰোতাই ফৰীচীৰ ঘৰত তেওঁ ভোজনত বহি থকা বুলি জানিবলৈ পায়, সুগন্ধি তেলেৰে ডৰা এটা স্ফটিকৰ বটল আনিলে; 38 তাৰ পাছত তেওঁ যীচুৰ পাছফালে চৰণৰ ওচৰত থিয় হৈ কান্দি কান্দি চকুলোৰে তেওঁৰ চৰণ তিয়াই মূৰৰ চুলিৰে মচিলে আৰু তেওঁৰ চৰণত চূমা খাই, সুগন্ধি তেল সানিলে। 39 তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰা ফৰীচীয়ে ইয়াকে দেখি নিজৰ মনতে ক'লে, ‘এওঁ ভাববাদী হোৱা হলে, এওঁক স্পৰ্শ কৰা এইজনী তিৰোতা কোন আৰু এওঁ কেনে তিৰোতা, অৰথা। তেওঁ যে পাতকী, ইয়াক তেওঁ জানিলেহেঁতেন’। 40 তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, ‘হে চিমোন, তোমাক মোৰ কিছু কথা কবলৈ আছে।’ তাতে তেওঁ ক'লে, ‘হে গুৰু, কওক।’

41 যীচুৱে ক'লে “এজন মহাজনৰ দুজন ধৰুৱা আছিল; তাৰ মাজৰ এজনৰ পাঁচ শ দীনাৰী,†এজনৰ পঞ্চাশ দীনাৰী ৰূপ ধাৰ আছিল; 42 পাছত ধাৰ শুজিবলৈ তেওঁলোকৰ একো নথকাত, তেওঁ দুয়োকে ক্ষমা কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ মাজত কোন জনে তেওঁক অধিক প্ৰেম কৰিব?” 43 তেতিয়া চিমোনে উত্তৰ দি ক'লে, “বোধ কৰোঁ, যি জনক অধিক ক্ষমা কৰিলে, তেৱেঁই।” তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি সঁচাকৈ শুদ্ধৰূপে বিচাৰ কৰিলা।”

44 তেতিয়া তেওঁ সেই তিৰোতাৰ ফাললৈ মুখ ঘূৰাই চিমোনক ক'লে, “এই তিৰোতা জনীক দেখিছা নে? মই তোমাৰ ঘৰলৈ আহিলোঁ, তুমি মোক ভৰি ধুবলৈ পানী নিদিলা; কিন্তু তেওঁ চকুলোৰে মোৰ ভৰি তিয়াই, চুলিৰে মচিলে। 45 তুমি মোক চূমা নাখালা; কিন্তু মই আহিবৰে পৰা তেওঁ মোৰ ভৰিত চূমা খাবলৈ নেৰিলে।

46 তুমি মোৰ মূৰত তেল নাসানিলা; কিন্তু তেওঁ মোৰ ভৰিত সুগন্ধি তেল সানিলে; 47 এই হেতুকে মই তোমাক কওঁ, তেওঁৰ পাপ বহুত হোৱাতো ক্ষমা কৰা হ'ল, কিয়নো তেওঁ অধিক প্ৰেম কৰিলে; কিন্তু যি জনৰ অলপ ক্ষমা হয়, তেওঁক অলপ প্ৰেম কৰে।” 48 পাছত তেওঁ সেই তিৰোতাক ক'লে, “তোমাৰ পাপ ক্ষমা হ'ল।” 49 তেতিয়া তেওঁৰ সৈতে ভোজনত বহি থকা সকলে নিজৰ নিজৰ মাজত কবলৈ ধৰিলে, “পাপ ক্ষমা কৰিব পৰা এওঁ নো কোন?” 50 কিন্তু যীচুৱে সেই তিৰোতাক ক'লে, “তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক পৰিষ্কাৰ কৰিলে; শান্তিৰে যোৱা।”‡

8 অধ্যায়

1 তাৰ অলপ সময়ৰ পাছত, তেওঁ নগৰে নগৰে আৰু গাৱেঁ গাৱেঁ যাংৰা কৰি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা আৰু প্ৰচাৰ কৰিব ধৰিলে; তেওঁৰ সৈতে সেই বাৰ জন পাঁচনিও আছিল। 2 ইয়াৰ উপৰি ভূতৰ আত্মা আৰু নৰিয়াৰ পৰা মুক্ত হোৱা কেইজনীমান তিৰোতা, লগতে সাতটা ভূতৰ কবলৰ পৰা উদ্ধাৰ হোৱা মঙ্গলীনী বুলি মতা সেই মৰিয়ম; 3 আৰু হেৰোদ ৰজাৰ ঘৰগিৰী কূচৰ ভাৰ্যা, যোহানা, আৰু চোচনা, আৰু আন আন অনেক মহিলা তেওঁৰ লগত আছিল। এই তিৰোতা সকলে নিজ নিজ সম্পত্তিৰ পৰা তেওঁলোকৰ সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিছিল*।

এজন খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

4 †সেই সময়ত বিভিন্ন চহৰৰ পৰা দলে দলে মানুহবোৰ আহি যীচুৰ ওচৰত একগোট হৈছিল। তেতিয়া তেওঁ উপদেশ দিব ধৰোতে, এই দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “এজন খেতিয়কে বীজ সিচিবলৈ গ'ল; 5 তাতে বীজ সিচাৰ সময়ত, কিছুমান বীজ বাটৰ কাষত পৰিল; তেতিয়া ভৰিৰে গচকা হ'ল আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে সেইবোৰ খুঁটি খালে। 6 কিছুমান শিলনিত পৰিল; তাতে গজালি মেলি গছৰ পুলি হৈ বাঢ়িল, কিন্তু সেই ঠাই জীপাল নোহোৱা বাবে পুলিবোৰ শুকাই গ'ল।

7 কিছুমান বীজ কাঁইটৰ মাজত পৰিল; তাতে কাঁইটীয়া বন তাৰ লগত বাঢ়ি, হেচি ধৰি মাৰিলে। 8 কিন্তু কিছুমান বীজ ভাল মাটিত পৰিল, তাতে সেইবোৰ গজালি মেলি গছ হৈ বাঢ়ি এশ গুণ গুটি ধৰিলে।” এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁ বৰ মাতেৰে ক'লে, “যি জনৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।”

9 পাছত তেওঁৰ শিষ্যবোৰে আহি সুধিলে, “এই দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ কি হব পাৰে?” 10 তাতে তেওঁ ক'লে, “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ গোপন ৰহস্যবোৰ জানিবলৈ তোমালোকক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হৈছে, কিন্তু আন লোক সকলক দৃষ্টান্তেৰে কেৱল শিক্ষা দিয়া হব, কাৰণ তেওঁলোকে দেখিও নেদেখে আৰু শূনিও তেওঁলোকে নুবুজে।

11 দৃষ্টান্তটোৰ অৰ্থ এই; বীজেই ঈশ্বৰৰ বাক্য। ‡ 12 বাটৰ কাষত যি বীজবোৰ পৰিছিল, সেইবোৰ শুনা লোক সকল; তাতে চয়তানে আহি তেওঁলোকৰ মনৰ পৰা বাক্যবোৰ কাটি লৈ যায়, যাতে তেওঁলোকে বিশ্বাস নকৰে আৰু পৰিষ্কাৰ নাপায়। 13 আৰু শিলনিত যি পৰিল, সেইবোৰ বাক্য শূনি আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰা মানুহ; এওঁলোকৰ শিলা নথকাত, এওঁলোকে অলপ সময় বিশ্বাসত থাকে, পাছত পৰীক্ষাৰ সময় আহিলে খহি পৰে।§

† 7 অধ্যায়:41 অৰথা। ‡ এদিনৰ মজুৰী § 7 অধ্যায়:50 লুক 8:48; 18:42 * 8 অধ্যায়:3 মথি 27:55 † 8 অধ্যায়:4 মথি 13:1-23; মাৰ্ক 4:1-20

‡ 8 অধ্যায়:11 1 পি 1:23 § 8 অধ্যায়:13 গীত 106:12, 13

14 আৰু যিবোৰ বীজ কাইটনিত পৰিল, সেয়ে হৈছে, যি সকলৰ শূনাৰ পাছত আয়ুসৰ কাল নিয়াওঁতে, জীৱনৰ চিত্তা, ধন, সম্পত্তি আৰু সুখত মগ্ন হোৱাত,* এওঁলোকৰ একো ফল সিদ্ধ নহয়। 15 কিন্তু ভাল মাটিত পৰা বীজবোৰ হ'ল এনেকুৱা মানুহ, তেওঁলোকে বাক্য শুনি সৰল আৰু শুদ্ধৰূপে মনত ৰাখে আৰু সেই বাক্যত স্থিৰ হৈ থৈবোৰে ফল উৎপন্ন কৰে।

16 কোনেও চাকি লগাই পাৰেৰে চাকি নথয় বা বিচনাৰ তলত নথয়; কিন্তু ভিতৰলৈ অহা সকলে পোহৰ দেখিবলৈ গছাৰ ওপৰতহে থয়। 17 কিয়নো যি প্ৰকাশিত নহ'ব, এনে কোনো লুকুৱাই থোৱা বস্তু নাই; আৰু যিহক জনা নহ'ব, আৰু যি অপ্ৰকাশিত হৈ থাকিব, এনে কোনো গুপ্ত বস্তু নাই। 18 এতেকে আপোনালোকে কিদৰে শুনিছে সেয়া বিবেচনা কৰিব; কিয়নো যিয়ে শুনিছে, তেখেতক পূৰণ দিয়া হ'ব; কিন্তু যিয়ে শুনা নাই, তেখেতে যি আছে বুলি নিজে ভাবে, সেয়াও তেখেতৰ পৰা নিয়া হ'ব।”

যীচুৰ প্ৰকৃত আই আৰু ভাই

19 সেই সময়ত যীচুৰ মাক আৰু ভায়েক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল; কিন্তু লোক সকলৰ কাৰণে তেওঁৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিব নোৱাৰিলে। 20 তেতিয়া তেওঁক এই সম্বাদ দিয়া হ'ল যে, “আপোনাৰ আই আৰু ভাই সকলে আপোনাক দেখা পোৱাৰ ইচ্ছাৰে বাহিৰত থিয় হৈ আছে।” 21 কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যি সকলে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনি পালন কৰে, তেওঁলোকেই মোৰ আই আৰু মোৰ ভাই।”

ধুমুহা বতাহক শান্ত কৰা

22 পাছত এদিন যীচুৱে শিষ্যবোৰৰ সৈতে এখন নাৱত উঠি, তেওঁলোকক ক'লে, “আহা, আমি সৰোবৰৰ সিপাৰলৈ যাওঁ।” তেতিয়া তেওঁলোকে নাও মেলি সিপাৰলৈ গ'ল। 23 কিন্তু যাওঁতে যাওঁতে, তেওঁৰ টোপনি আহিল; আৰু সেই সময়তে সৰোবৰত ধুমুহা বতাহ বলিবলৈ ধৰিলে, তাতে চৌত পানী সোমাই থকাত, তেওঁলোক সঙ্কটত পৰিল। 24 তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক জগাই ক'লে “হে নাথ, হে নাথ, আমি এতিয়া মৰোঁহে।” তেতিয়া তেওঁ সাৰ পাই, বতাহ আৰু পানীৰ টোক ডবিয়ালে; লগে লগে বতাহ আৰু চৌ স্কান্ত হ'ল আৰু সকলোবোৰ শান্ত হৈ পৰিল। 25 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ বিশ্বাস ক'ত?” তেতিয়া তেওঁলোকে ভয়াতুৰ হৈ, বিস্ময় মানি ইজনে সিজনক ক'লে, “এওঁ নো কোন? বতাহ আৰু পানীকো আজ্ঞা দিয়াত সেইবোৰেও এওঁৰ কথা মানে!”

ভূতে পোৱা এজন মানুহক সুস্থ কৰা

26 পাছত তেওঁলোকে গালীল প্ৰদেশৰ সম্মুখত থকা গেৰাচেনীয়া সকলৰ দেশ পালেগৈ। 27 তাতে যীচুৱে বামত উঠোতে, নগৰৰ এটা ভূতে পোৱা মানুহ তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল। সি বহু দিনৰ পৰা কাপোৰ পিন্ধা নাছিল আৰু ঘৰতো থকা নাছিল কিন্তু মেদামবোৰতহে থাকিছিল।

28 সি যীচুক দেখাৰ লগে লগে কালিদৰ ধৰিলে আৰু তেওঁৰ সম্মুখতে পৰিল। পাছত বৰ মাত্ৰেৰে ক'ব ধৰিলে, “হে সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, আপোনাৰ লগত মোৰ কি কাম? মই মিনতি কৰিছোঁ, মোক যাতনা নিদিব।” 29 কিয়নো সেই মানুহৰ পৰা ওলাই যাবলৈ তেওঁ অশুচি আশ্মাক আদেশ দিছিল; কিয়নো সেই অশুচি আশ্মাই মানুহ জনক বহু দিনৰ পৰা ধৰি আছিল। মানুহ জনক শিকলি আৰু বেৰীৰে বান্ধি ৰাখিছিল আৰু পহৰাও দি থকা হৈছিল; কিন্তু সি বান্ধ ছিগি, ভূতৰ দ্বাৰাই চালিত হৈ নিৰ্ভজন ঠাইলৈ আহি আছিল।

30 তেতিয়া যীচুৱে তাক সুধিলে, “তোৰ নাম কি?” তেতিয়া সি ক'লে, “বাহিনী”; কিয়নো তাৰ ভিতৰত অনেক ভূত সোমাই আছিল। 31 পাছত সেই ভূতহঁতক অগাধ ঠাইলৈ *যাবৰ বাবে আজ্ঞা নিদিবলৈ ভূতবোৰে তেওঁক বিনয় কৰিলে।

32 সেই সময়ত পৰ্বতত এজাক গাহৰি চৰি আছিল। তেতিয়া ভূতবোৰে সেই গাহৰিবোৰৰ ভিতৰত সোমাবলৈ অনুমতি বিচাৰি যীচুক মিনতি কৰিলে। তেতিয়া যীচুৱে তেনেদৰেই সিহঁতক অনুমতি দিলে। 33 সেই সময়তেই মানুহ জনৰ পৰা ভূতবোৰ ওলাই, গাহৰিবোৰৰ ভিতৰত সোমাল আৰু লগে লগে গাহৰি জাক লৰি গৈ, গৰাৰ পৰা সৰোবৰত পৰি মৰিল।

34 এই ঘটনা দেখি ৰথীয়াবোৰে পলাই গৈ নগৰ আৰু গাৱঁ-ভূয়ে সম্বাদ দিলে। 35 তেতিয়া মানুহবোৰে এই ঘটনা চাবলৈ ওলাই আহিল আৰু যীচুৰ ওচৰলৈ আহি দেখিলে যে, যি মানুহ জনৰ পৰা ভূত ওলাই গৈছিল, সি কাপোৰ পিন্ধি সচেতন আৰু জ্ঞান পোৱা হৈ যীচুৰ চৰণৰ ওচৰত বহি আছে। ইয়াকে দেখি আটাইলোকে ভয় কৰিলে।

36 আৰু সেই ভূতে পোৱা লোক জনে কেনেকৈ ৰক্ষা পালে, দেখাৰোৰে সেই বিষয়ে আনবোৰ লোকৰ আগত ক'লে। 37 তেতিয়া গেৰাচেনীয়া সকলৰ দেশৰ চাৰিওফালৰ মানুহে আহি তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা আতৰি যাবলৈ যীচুক অনুৰোধ কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ বৰ ভয় লাগিছিল।

38 সেয়েহে তেওঁ নাৱত উঠি, উলটি গ'ল। তেতিয়া যি মানুহৰ পৰা ভূত ওলাই গ'ল, সি তেওঁৰ লগত থাকিবলৈ মিনতি কৰিলে; কিন্তু তেওঁ তাক পঠিয়াই দি ক'লে, 39 “তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা, ঈশ্বৰে তোমাৰ জীৱনলৈ কেনে মহা কৰ্ম কৰিলে, সেই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰাওঁ।” তেতিয়া সি তাৰ পৰা গৈ, যীচুৱে তালৈ যি মহা কৰ্ম কৰিলে, সেই বিষয়ে গোটেই খন নগৰত ঘোষণা কৰিব ধৰিলে।

এজনী তিবোতাক সুস্থ কৰা আৰু যায়ীৰৰ জীয়েকক জীউৱা

* 8 অধ্যায়:14 1 তী 6:9, 10; 1 যো 2:15-17 † 8 অধ্যায়:15 যিহি 11:19, 20 ‡ 8 অধ্যায়:19 মথি 12:46-50; মাৰ্ক 3:31-35 § 8 অধ্যায়:22 মথি 8:23-34; মাৰ্ক 4:35-41:20 * 8 অধ্যায়:31 প্ৰ 20:1-3 † 8 অধ্যায়:38 গীত 73:27, 28

40 পাছত যীচু ঘূৰি আহোতে, লোক সকলে তেওঁক আদৰেৰে গ্ৰহণ কৰিলে; কিয়নো তেওঁলৈ সকলোৰে অপেক্ষা কৰি আছিল। 41 আৰু সেই ঠাইৰ নাম-ঘৰৰ যায়ীৰ নামেৰে এজন অধিকাৰীয়ে আহি যীচুৰ চৰণত পৰিল আৰু তেওঁৰ ঘৰলৈ যাবৰ বাবে তেওঁক বিনয় কৰিলে; 42 কিয়নো তেওঁৰ মাথোন এজনী বাৰ বছৰীয়া জীয়েক আছিল আৰু তায়ো মৰোঁ মৰোঁ হৈ আছিল। তাতে তেওঁ আহোতে, লোক সকল তেওঁৰ ওচৰত ডিৰ লাগি আছিল।

43 সেই ডিৰৰ মাজত বাৰ বছৰ ধৰি তেজ যোৱা ৰোগ ভোগ কৰি থকা এজনী তিৰোতা আছিল। তেওঁ চিকিৎসকৰ ওচৰত গৈ, সৰ্কশৰ ধন, সম্পত্তি ব্যয় কৰিও সুস্থ হোৱা নাছিল। 44 সেই জনী তিৰোতাই যীচুৰ পাছফালেদি আহি, তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি চুই দিলে আৰু তেওঁৰ তেজ যোৱা তেতিয়াই বন্ধ হৈ গ'ল। 45 তাতে যীচুৱে ক'লে, “মোক কোনে চুলে?” তেতিয়া সকলোৰে স্পৰ্শ নকৰা বুলি কোৱাত পিতৰ আৰু তেওঁৰ লগত যোৱা সকলে ক'লে, “হে নাথ, লোক সকলে আপোনাক বেৰি ধৰি, হেচি-মেলি ডিৰ কৰি ৰাখিছে।” 46 কিন্তু যীচুৱে ক'লে, “কোনোবাই মোক চুলে; কিয়নো মোৰ পৰা শক্তি ওলাই যোৱা মই গম পালোঁ।”

47 তাতে সেই তিৰোতা জনীয়ে দেখিলে যে, তেওঁলৈ ঘটি যোৱা ঘটনাটো কোনো কাৰণত গুপ্ত কৰি ৰাখিব নোৱাৰিব। তেতিয়া তেওঁ কঁপি কঁপি আহি যীচুৰ সন্মুখত উৰুৰি হৈ পৰিল আৰু কিয় তেওঁক চুইছিল আৰু কেনেকৈ মুহূৰ্ততে সুস্থ হ'ল; সেই বিষয়ে সকলোৰ আগত ক'লে। 48 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “আইটি, তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে; শান্তিৰে যোৱা।”

49 তেওঁ এই কথা কৈ থাকোতেই, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনৰ ঘৰৰ পৰা কোনো এজনে আহি তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ জীয়েকা মৰিল; গুৰুক পুনৰ দুখ নিদিবা।” 50 কিন্তু যীচুৱে সেই কথা শুনি তেওঁক উত্তৰ দিলে, “ভয় নকৰিবা; বিশ্বাস মাথোন কৰা আৰু তাতোই তাই ৰক্ষা পৰিব।”

51 পাছত ঘৰলৈ আহি, পিতৰ, যোহন, যাকোব, আৰু ছোৱালীৰ মাক-দেউতাকৰ বাহিৰে, কোনো এজনকে তেওঁৰ লগত সোমাবলৈ নিদিলে। 52 আৰু সকলোৱে সেই সময়ত তাইৰ কাৰণে কাপি কাপি হিয়া ডুকুৱাই আছিল। কিন্তু তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে নাকান্দিবা; তাই মৰা নাই, তাই মাত্ৰ টোপনিতহে আছে।” 53 কিন্তু তাই মৰিল বুলি তেওঁলোকে জানি তেওঁক হাঁহিলে।

54 কিন্তু তেওঁ তাইৰ হাতত ধৰি, মাতি ক'লে, “আইটি, উঠা।” 55 তেতিয়াই তাইৰ প্ৰাণ উভতি আহিল আৰু তাই উঠি বহিল। তেতিয়া তাইক খাবলৈ দিবৰ বাবে যীচুৱে আদেশ দিলে। 56 তাতে তাইৰ মাক-দেউতাকে বিস্ময় মানিলে; কিন্তু এই ঘটনাৰ কথা কাকো নকৰিলে তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দিলে।

9 অধ্যায়

বাৰ জন পাঁচনিক আদেশ দি পঠিওৱা

1 পাছত *যীচুৱে তেওঁৰ বাৰ জন পাঁচনিক একেলগে মাতি সকলো ভূতৰ ওপৰত ক্ষমতা আৰু ৰোগ সুস্থ কৰিবলৈকো শক্তি আৰু ক্ষমতা দিলে। 2 ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু অসুস্থ লোক সকলক সুস্থ কৰিবলৈ তেওঁলোকক পঠিয়ালে। 3 তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “যাংৰাৰ কাৰণে কোনো বস্ত্ৰ নলবা; লাখুটি বা মোনা, বা পিঠা বা ধন; বা দুটাকৈ চোলাও নলবা; 4 আৰু তোমালোকে যি ঘৰত সোমোৱা, তাতে থাকিবা আৰু তাৰ পৰাই ওলাই যাবা।

5 আৰু যিবাৰ মানুহে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁলোকৰ নগৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, সেই লোকবোৰৰ বিপক্ষে প্ৰমাণ স্বৰূপে তোমালোকে ডিৰিৰ ধূলি জোকাৰি পেলাবা।” 6 পাছত তেওঁলোকে ওলাই গৈ গাৱেঁ গাৱেঁ শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰিলে আৰু সকলো ঠাইত ৰোগী সকলক সুস্থ কৰি গ'ল।

7 সেই সময়ত[†] হেৰোদ ৰজাই এই ঘটনাবোৰৰ বাৰ্তা পাই নিজ মনত অশান্তি পালে; কিয়নো কিছুলোকে কৈছিল যে যোহন মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা জীৱিত হ'ল, 8 আৰু আন কিছুমান লোকে কব ধৰিলে যে, “এলিয়া পুনৰ আবিৰ্ভূত হৈছে” আৰু কিছুমানে ক'লে যে, “পূৰ্বকালৰ ডাববাদী সকলৰ মাজৰ কোনো এজন পুনৰাই জীয়াই উঠিছে।” 9 হেৰোদে ক'লে “মই যোহনৰ মৃতুচ্ছেদ কৰিলোঁ; কিন্তু এওঁ নো কোন যাৰ বিষয়ে এনে কথা শুনি আছোঁ?” তাতে তেওঁ যীচুক চাবলৈ এটা উপায় বিচাৰিলে।

যীচুৱে লোক সকলক খুউৱা

10 পাছত যি পাঁচনি সকলক পঠোৱা হৈছিল তেওঁলোকে ঘূৰি আহি, যি যি কৰ্ম কৰিছিল সেই সকলোবোৰ কথা যীচুৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক লগত লৈ বৈ-চৈদা নামেৰে এখন নগৰৰ ফালে কোনোৱে নজনাকৈ আতৰি গ'ল। 11 কিন্তু লোক সকলে সেই কথা জানি, তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। তেতিয়া যীচুৱেও তেওঁলোকক আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰি, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু যি সকল লোকৰ সুস্থ হ'বলৈ প্ৰয়োজন আছিল, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।

12 দিনৰ প্ৰায় শেষ ভাগত[‡] বাৰ জন পাঁচনি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “আমি যি ঠাইত আহি আছোঁ সেয়া অতি নিৰ্জন ঠাই। সেয়েহে লোক সকলক বিদায় দিয়ক, তেতিয়া তেওঁলোকে ওচৰৰ গাওঁত গৈ নিজৰ বাবে থকা ঠাই আৰু খোৱা বস্ত্ৰ যোগাৰ কৰি লব পাৰিব।” 13 কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকেই তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।” তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “আমি গৈ খোৱা বস্ত্ৰ কিনি নানিলে, আমাৰ ওচৰত পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছতকৈ অধিক একোৱে

‡ 8 অধ্যায়:41 মথি 9:18-26; মাৰ্ক 5:21-43 § 8 অধ্যায়:47 মথি 6:2 * 8 অধ্যায়:50 ৰো 11:25 * 9 অধ্যায়:1 মথি 10; মাৰ্ক 6:7-13 † 9

অধ্যায়:7 মথি 14:1-12; মাৰ্ক 6:14-29 ‡ 9 অধ্যায়:12 মথি 14:15-21; মাৰ্ক 6:30-40; ৰো 6:5-14

নাই।” 14 কিয়নো তেওঁলোক প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ মানুহ আছিল। তেতিয়া তেওঁ শিষ্য সকলক ক’লে, “তেওঁলোকক গোট গোট কৰি পঞ্চাশ জন পঞ্চাশ জনকৈ বহিবলৈ দিয়া।”

15 তেতিয়া তেওঁলোকে আতাইকে তেনেদৰেই বহিবলৈ দিলে। 16 যীচুৰে সেই পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ হাতত লৈ, স্বৰ্গলৈ চাই সেইবোৰক আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু লোক সকলৰ আগত বিলাই দিবলৈ, তেওঁ ডাঙি ডাঙি শিষ্য সকলক দিলে। 17 তাতে তেওঁলোক সকলোৰে খাই তৃপ্ত হ’ল। § পাছত সকলোৰে খোৱা শেষ হোৱাত বস্ত্ৰবোৰৰে বৈ যোৱা টুকুৰা বাৰটা পাচিত ভৰোৱা হ’ল।

যীচুৰে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে জনোৱা

18 এদিন* যীচুৰে নিৰ্ৰজন ঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰা সময়ত শিষ্য সকলো তেওঁৰ লগত আছিল, সেই সময়ত তেওঁ শিষ্য সকলক সুধিলে, “লোক সকলে মোক কোন বুলি কয়?” 19 তেতিয়া তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক’লে, “যোহন বাপ্তাইজক, কিন্তু আন কিছুমানে এলিয়া বুলি ভাবে, আন কিছুমানে পূৰ্বকালৰ ডাববাদী সকলৰ কোনো এজন পুনৰায় জীৱিত হৈ উঠা লোক বুলি ভাবে।”

20 তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ভাবে?” তাতে পিতৰে উত্তৰ দি ক’লে, “ঈশ্বৰৰ অভিষিক্ত, খৰীষ্ট।” 21 তেতিয়া এই কথা কাকো নকবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক সাৱধান কৰি আদেশ দিলে; 22 আৰু তেওঁ ক’লে, “মানুহৰ পুংৰই অনেক দুখ ভোগ কৰিব লাগিব আৰু পৰিচাৰক, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ দ্বাৰাই তেওঁ অগ্ৰহাৰ আৰু হত হৈ তৃতীয় দিনা উথিত হব লাগিব।”

23 যীচুৰে সকলোৰে আগত ক’লে, “কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে তেওঁ নিজেই নিজকে অশ্ৰীকাৰ কৰিব লাগিব।” আৰু দিনে দিনে নিজৰ ঋচু তুলি লৈ, মোৰ পাছে পাছে আহিব লাগিব। 24 কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন ৰক্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন হেৰুৱায়, তেওঁহে তাক ৰক্ষা কৰিব। 25 কাৰণ কোনো মানুহে গোটেই খন জগত পায়ো নিজকে নিজে যদি হেৰুৱায় বা হানি কৰে তেনেহলে তেওঁৰ কি লাভ?

26 কিয়নো যি কোনোৱে মোক আৰু মোৰ বাক্যত লাজ পায়, মানুহৰ পুংৰই যেতিয়া নিজৰ পিতৃ আৰু পৰিণতৰ দূতৰ প্ৰতাপেৰে আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই লোকক লাজ দিব। 27 কিন্তু মই তোমালোকক সতাকৈ কওঁ, ইয়াতে থিয় হৈ থকা লোক সকলৰ মাজতে কিছুমান লোক আছে, যি সকলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নেদেখিলে মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।”

যীচুৰে অন্যৰূপ ধৰা

28 এই‡ কথা কোৱাৰ আঠ দিন মানৰ পাছত, তেওঁ পিতৰ, যোহন আৰু যাকোবক লগত লৈ, প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্বতৰ ওপৰলৈ গ’ল। 29 তাতে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁতে তেওঁৰ মুখমণ্ডলৰ সৌন্দৰ্যই অন্যৰূপ ললে আৰু তেওঁৰ কাপোৰবোৰ বগা আৰু চকমকীয়া হ’ল।

30 সেই সময়ত দুজন মানুহে তেওঁৰ সৈতে কথা-বাৰ্ত্তা কৰি থকা তেওঁলোকে দেখিলে, তেওঁলোক মোচি আৰু এলিয়া আছিল; 31 তেওঁলোকক প্ৰতাপযুক্ত দেখা গৈছিল। তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা অনুসাৰে যীচুৰে কেনেদৰে যিহূচালেমত মৃত্যুবৰণ কৰিব, সেই বিষয়ে কথা পাতি আছিল।

32 তেতিয়া পিতৰ আৰু তেওঁৰ লগত যোৱা কেইজনৰ বৰ টোপনি ধৰিছিল; তথাপি জাগি থাকি, তেওঁৰ মহিমা আৰু তেওঁৰ ওচৰত থকা সেই দুজন মানুহক দেখা পালে। 33 তাতে তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা যাবলৈ ধৰোতে, পিতৰে যীচুক ক’লে, “হে নাথ, ইয়াত থকা আমাৰ ভাল; আৰু আমি আপোনালৈ এটা, মোচিলৈ এটা, আৰু এলিয়ালৈ এটা, এনেদৰে তিনিটা পঁজা সাজোঁ।” পিতৰে যি কথা কৈছিল সেই বিষয়ে তেওঁৰ কোনো জ্ঞান নাছিল।

34 এই কথা কওঁতেই, এচমকা মেঘ আহি তেওঁলোকক ছাঁ কৰি ধৰিলে; তাতে মেঘ চাৰিওফালেদি সোমোওঁতে, তেওঁলোকৰ ভয় লাগিল। 35 তেতিয়া সেই মেঘৰ পৰা এই বানী§ শুনিলে, “এওঁ মোৰ পিষ্য পুংৰ, মোৰ মনোনীত জন, এওঁৰ কথা শুনা।” 36 সেই বানী হোৱা মাতেৰ, যীচুক অকলে দেখা গ’ল আৰু তেওঁলোকে সেই সময়ত যি যি দেখিছিল, নীৰৱে থাকি কাকো একো কথা কোৱা নাছিল।

ভূতে ধৰা এটা ল’ৰাক সুস্থ কৰা আৰু শিক্ষা দিয়া

37 তাৰ পাছদিনা তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নমাৰ পাছত বহু মানুহৰ এটা দল তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ’ল। 38 সেই সময়ত মানুহবোৰৰ মাজৰ পৰা এজনে ৰিঙিয়াই ক’লে, “হে গুৰু, মই মিনতি কৰোঁ, মোৰ ল’ৰালৈ দৃষ্টি কৰক; কিয়নো সি মোৰ একোটা ল’ৰা। 39 আৰু চাওক, ভূতৰ আত্মাই তাক ধৰোতে সি অকস্মাতে আটাই পাৰে আৰু তাক মুচৰিলে মুখৰ পৰা ফেন ওলায় আৰু তাক আঘাত কৰি বৰ কষ্টেৰে এৰি যায়। 40 মই সেই অশুচি আত্মাক খেদাবলৈ আপোনাৰ শিষ্য সকলক মিনতি কৰিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে।”

41 তেতিয়া যীচুৰে উত্তৰ দি ক’লে, “হে অক্লান্তী আৰু অপথে যোৱা বংশ, মই কিমান কাল তোমালোকৰ লগত থাকি তোমালোকক সহিম? তোমাৰ ল’ৰা জনক ইয়ালৈ আনা।” 42 তাতে সি আহোতেই ভূতে তাক আছাৰ মাৰি পেলাই বৰকৈ মুচৰিলে। কিন্তু যীচুৰে সেই অশুচি আত্মাক ডকিয়াই খেদিলে আৰু ল’ৰা জনক সুস্থ কৰি বাপেকৰ হাতত শোধাই দিলে। 43 তাতে ঈশ্বৰৰ মাহাত্ম্য দেখি সকলোৱে বিস্ময় মানিলে; কিন্তু তেওঁ কৰা কৰ্মবোৰত লোক সকলে বিস্ময় মানি থাকোঁতে, তেওঁ শিষ্য সকলক ক’লে, 44 “এই সকলো কথা তোমালোকে মনত ৰাখিবা; কিয়নো মানুহৰ পুংৰক মানুহবোৰৰ হাতত

§ 9 অধ্যায়:17 গীত 107:9 * 9 অধ্যায়:18 মথি 16:13-28; মাৰ্ক 8:27-38 † 9 অধ্যায়:23 ৰো 8:13; কল 3:5 ‡ 9 অধ্যায়:28 মথি 17:1-20; মাৰ্ক

9:1-29 § 9 অধ্যায়:35 2 পি 1:16-18

শোধাই দিয়া হ'ব।" 45 কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা নুবুজিলে আৰু বুজি নাপাবলৈ সেই বিষয়ক তেওঁলোকৰ পৰা গুপতে কথা হ'ল। তেওঁলোকে সেই কথাৰ বিষয়ে যীচুক সুধিবলৈও ভয় কৰিলে।

46 পাছত* তেওঁলোকৰ মাজত কোন স্বেৰ্ণ এই কথা ক'লে তেওঁলোকৰ বাদ-বিচাৰ হৈছিল। 47 কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ বিবেচনা বুজি পোৱাত সৰু ল'ৰা এজনক নিজৰ কাষত বহুৱাই ল'লে। 48 তাৰ পাছত তেওঁলোকক ক'লে, "যি কোনোৱে এই ল'ৰা জনক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকো গ্ৰহণ কৰে। কিয়নো তোমালোকৰ সকলোৰে মাজত যি জন আটাইতকৈ সৰু সেই জনেই মহান।"

49 পাছত যোহন মাত লগাই ক'লে, "হে নাথ, আমি এজনক আপোনাৰ নামেৰে ভূতবোৰক খেদোৱা দেখিলোঁ; কিন্তু তেওঁ আমাৰ লগত আপোনাৰ পাছে পাছে অহা নাই কাৰণে আমি তেওঁক নিষেধ কৰিলোঁ।" 50 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "তেওঁক নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো যি জন তোমালোকৰ বিপক্ষ নহয়, তেওঁ তোমালোকৰ সপক্ষ।"

যীচুৱে শেষ বাৰ যিৰুচালেমলৈ যাবলৈ ওলোৱা

51 পাছত† যীচুৰ স্বৰ্গলৈ যোৱাৰ সময় পৰ্য্য পূৰ্ণ হোৱাৰ অৱস্থাত, তেওঁ যিৰুচালেমলৈ যাবৰ বাবে মনস্থ কৰিলে। 52 তেওঁ সেই ঠাইগৈ পোৱাৰ আগেয়ে কিছুমান বাৰ্তাবাহকক পঠালে, তেওঁলোকে যীচুৰ কাৰণে সকলোবোৰ যুগুত কৰিবলৈ চমৰীয়া সকলৰ এখন গাঁৱত সোমাল। 53 কিন্তু তেওঁ যিৰুচালেমলৈ যাবৰ বাবে মন স্থিৰ কৰাত, সেই ঠাইৰ লোক সকলে তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে।

54 ইয়াকে দেখি যাকোৰ আৰু যোহন নামৰ এই দুজন শিষ্যই কলে, "হে পৰভূ, স্বৰ্গৰ পৰা জুই ওলাই আহি সিহঁতক যেন ভস্ম কৰে, আমি এনে আজ্ঞা দিবলৈ আপুনি ইচ্ছা কৰে নেক?" 55 কিন্তু তেওঁ মুখ ঘূৰালে আৰু তেওঁলোকক ভবিয়াই দিলে।

56 তাৰ পাছত তেওঁলোক আন এখন গাঁৱলৈ গ'ল।

57 তেওঁলোকে বাটত যাওঁতে, এজন মানুহে যীচুক ক'লে, "আপুনি যলৈকে যায় তলৈকে ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে যাম।" 58 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "শিয়ালৰ গাত আছে আৰু আকাশৰ চৰাইৰো বাহ আছে কিন্তু মানুহৰ পুংৰ মূৰ খবলৈ কোনো ঠাই নাই।"

59 পাছত যীচুৱে আন এজনক ক'লে, "তুমি মোৰ পাছে পাছে আহ।" কিন্তু তেওঁ ক'লে, "হে পৰভূ, প্ৰথমতে গৈ মোৰ পিতৃক মৈদাম দিবলৈ অনুমতি দিয়ক।" 60 তেতিয়া তেওঁ সেই মানুহ জনক কলে, "মৃতবোৰে নিজৰ নিজৰ মৃতবোৰক মৈদাম দিয়ক কিন্তু তুমি গৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা ঘোষণা কৰা।" 61 আন এজনে ক'লে, "হে পৰভূ, ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে যাম কিন্তু প্ৰথমতে মোৰ ঘৰৰ মানুহবোৰৰ পৰা বিদায় লবলৈ মোক অনুমতি দিয়ক।" 62 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "যি কোনোৱে নাঙলত হাত থৈ পাছফাললৈ ঘূৰি চায় তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ উপযুক্ত নহয়।"

10 অধ্যায়

যীচুৱে সত্তৰ জনক নিযুক্ত কৰি পঠিওৱা

1 এইবাৰ কথা কোৱাৰ পাছত পৰভূ যীচুৱে আন সত্তৰ জনক নিযুক্তি কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ নিজে যি যি নগৰ আৰু ঠাইত যাব বিচাৰিছিল, সেইবাৰ ঠাইলৈ দুজন দুজনকৈ পঠিয়াই দিলে। 2 আৰু তেওঁলোকক ক'লে, "শস্য সৰহ, কিন্তু বনুৱা তাকৰ; সেই কাৰণে নিজৰ শস্যক্ষেত্ৰলৈ বনুৱা সকলক পঠিয়াই দিবলৈ, শস্যৰ গৰাকীক পৰাৰ্থনা কৰা।

3* তোমালোক যোৱা; চোৱা, ৰাংকুকুৰৰ মাজত মই তোমালোকক মেৰ-পোৱালি স্বৰূপে পঠিয়াইছোঁ। 4 তোমালোকে কোনো ধনৰ মোনা বা জোলাঙা বা পাদুকা নলবা; আৰু বাটত যাওঁতে কাকো সন্তুষ্ট নজনাবা।

5 তোমালোকে যি ঘৰত সোমোৱা, তাত প্ৰথমে ক'বা, 'এই ঘৰৰ কুশল হওক।' 6 যদি তাত কুশলৰ পাংৰ থাকে, তেনেহলে তোমালোকৰ কুশল সেই লোকৰ ওপৰত থাকিব কিন্তু যদি তাত কুশলৰ পাংৰ নাই, তেনেহলে তোমালোকলৈ ঘূৰি আহিব। 7 আৰু তোমালোকে যি ঘৰত থাকিবা, ততে তেওঁলোকে যি খোৱা বস্তু দিয়ে সেইবাৰকে ভোজন-পান কৰিবা; কিয়নো বনুৱা জন তেওঁৰ বেচৰ যোগ্য। এঘৰৰ পৰা এঘৰলৈ নাযাবা।

8 তোমালোকে যেতিয়া এখন নগৰত সোমোৱা আৰু তাত থকা লোক সকলে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁলোকে তোমালোকৰ আগত যি খাবলৈ দিয়ে সেইবাৰকে ভোজন কৰিবা; 9 সেই ঠাইত থকা ৰোগী সকলক সুস্থ কৰিবা আৰু 'ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওচৰ আহি পালে' বুলি তেওঁলোকক ক'বা।

10 কিন্তু কোনো নগৰত সোমালে, মানুহবোৰে যদি তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে, সেই নগৰৰ আলিবাটলৈ যাবা আৰু এই কথা ক'বা, 11 তোমালোকৰ নগৰৰ যি ধূলি আমাৰ ভৰিত লাগি আছে সেই ধূলিও তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে জোকাৰি পেলালো, তথাপি এই কথা জানি লোৱা যে 'ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওচৰ আহি পালে।' 12 মই তোমালোকক কওঁ, সেই মহা-বিচাৰৰ দিনা এই নগৰতকৈ চন্দোমৰ অৱস্থা বেছি সহনীয় হ'ব।

13 হায় হায় কোৰাচীনা! হায় হায় বৈচেদ! তোমালোক সত্তাপৰ পাংৰ; কিয়নো তোমালোকৰ মাজত যিবোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰা হৈছিল, সেইবাৰ কাৰ্য তুৰ আৰু চীদোনত যদি কৰিলোঁ হয়, তেতিয়া তাৰ নিবাসী সকলে বহু দিনৰ আগেয়ে চট পিন্ধি, ছাইত বহি অনুতাপ কৰিলেহেঁতন। 14 কিন্তু মহা-বিচাৰৰ দিনা তোমালোকৰ দশাতকৈ তুৰ আৰু চীদোনৰ দশা সহিবলৈ বেছি সহনীয় হ'ব। 15 হে কফৰনাহূম, তুমি ভাবা নে, তুমি স্বৰ্গলৈ তোলা হ'বা বুলি? তুমি নৰকলৈহে পেলোৱা হ'বা।

* 9 অধ্যায়:46 মথি 18:1-14; মাৰ্ক 9:33-50 † 9 অধ্যায়:51 মথি 19:1; মাৰ্ক 10:1 ‡ 9 অধ্যায়:54 কিছুমান অনুলিপি লিখা আছে, 'এলিয়াই যেনেদৰে কৰিছিল, তেনেদৰে স্বৰ্গৰ পৰা জুই পেলাই ভস্ম কৰিব বিচাৰে'। * 10 অধ্যায়:3 মথি 9:37, 38 † 10 অধ্যায়:4 সন্তুষ্ট বা নমস্কাৰ জনোৱা কাৰ্য্যটো ইহুদী সম্প্ৰদায় বা ইশ্ৰায়েল জাতিৰ কাৰণে এটা দিবলীয়া প্ৰথা; সেয়েহে পৰভূ যীচুৱে বাটত যাওঁতে এই কথা পালন কৰি সময় নষ্ট কৰিব দিয়া নাই। ‡ 10 অধ্যায়:13 মথি 11:20-24

16 যি কোনোৱে তোমালোকৰ কথা শুনে, তেওঁ মোৰো কথা শুনে। যি কোনোৱে তোমালোকক অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁ মোকো অগ্ৰাহ্য কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকো অগ্ৰাহ্য কৰে।¹⁷

17 পাছত সেই সত্তৰ জনে আনন্দেৰে ঘূৰি আহি ক'লে, “হে পৰভূ, আপোনাৰ নামৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰো আমাৰ বশীভূত হ'ল।”¹⁸ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “স্বৰ্গৰ পৰা বিজুলীৰ নিচিনাকৈ, মই চয়তানক পৰা দেখিলোঁ।¹⁹ ঈচোৱা, সাপ আৰু কেঁকাৰা-বিছা গচকিৰিলে আৰু শব্দৰ সকলো পৰাশ্ৰমৰ ওপৰত তোমালোকক ক্ষমতা দিলোঁ; তাতে একোৱে তোমালোকৰ কোনো পৰকাৰে অন্যায় কৰিব নোৱাৰিব।²⁰ তথাপি ভূতৰ আত্মাবোৰ যে তোমালোকৰ বশীভূত হ'ল, সেই কথাত আনন্দ নকৰি, তোমালোকৰ নাম যে স্বৰ্গত লিখা²¹ হৈছে, সেই বাবেহে অধিক আনন্দ কৰা।”

21 সেই ক্ষণতে তেওঁ²² পবিত্ৰৰ আত্মাত উন্মাসিত হৈ ক'লে, “হে পিতৃ, স্বৰ্গৰ আৰু পৃথিৱীৰ পৰভূ, তুমি জ্ঞানী আৰু বিদ্যাৱন্ত লোকৰ পৰা এইবোৰ কথা শুপুতে ৰাখি, শিশু সকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা, এই বাবে তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ। হয় পিতৃ, সেইদৰে তোমাৰ দৃষ্টিত সন্তোষজনক হোৱা কাৰণে তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ।”

22 “মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক মোৰ ওপৰত সমৰ্পন কৰিছে²³ আৰু পুংৰ নো কোন, পিতৃৰ বাহিৰে কোনেও এই বিষয়ে নাজানে; আৰু পিতৃ নো কোন, সেই বিষয়ে পুংৰ বাহিৰে আন কোনেও নাজানে আৰু যি জনৰ আগত পুংৰই তেওঁক প্ৰকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনেও জানিব নোৱাৰে।”

23 ইয়াৰ পাছত যীচুৱে শিষ্য সকলৰ ফালে ঘূৰি শুপুতে ক'লে, “তোমালোকে যি যি দেখিছা সেইবোৰ দেখা চকুবোৰ ধন্য; 24 কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে, তোমালোকে যি যি দেখিছা, তাক অনেক ভাৱবাদী আৰু ৰজাই দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰিও দেখিবলৈ নাপালে আৰু তোমালোকে যি যি শুনিছা, সেই বিষয়ে অনেকে শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰিও, শুনিবলৈ নাপালে।”

এজন দয়ালু চমৰীয়াৰ দৃষ্টান্ত

25 ইয়াৰ পাছত এজন বিধান পণ্ডিতে উঠি যীচুক পৰীক্ষা কৰি চোৱাৰ ছলেৰে সুধিলে, “হে গুৰু, মই কি কৰি অনন্ত জীৱনৰ অধিকাৰী হম?”²⁶ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “বিধানত কি লিখা আছে? তুমি কোনকৈ বিধান-শাস্ত্ৰৰ পঢ়িছা?”²⁷ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “তুমি সকলো হান্য, সকলো পৰাণ, সকলো শক্তি আৰু সকলো চিত্তেৰে তোমাৰ পৰভূ পৰমেশ্বৰক প্ৰেম কৰা, ঈশ্বৰ তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।”²⁸ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি সঠিক উত্তৰ দিলা, ইয়াকে কৰা তেতিয়া তুমি অনন্ত জীৱন পাবা।”^{*}

29 কিন্তু তেওঁ নিজকে নিৰ্দোষী বুলি প্ৰমাণিত কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি যীচুক ক'লে, “মোৰ চুবুৰীয়া নো কোন?”³⁰ তেতিয়া যীচুৱে সমিধান দি ক'লে, “এজন মানুহ যিৰূচালেমৰ পৰা যিৰীহো নগৰলৈ গৈ আছিল; যাওঁতে বাটতে তেওঁ ডকাইতৰ হাতত পৰিল; তেতিয়া সিহঁতে তেওঁক বিবশ্বৰ কৰি মৰিয়াই, বস্ত-বাহানি লৈ আধামৰাকৈ মাৰি এৰি থৈ গুচি গ'ল।

31 এনেতে কোনো এজন পুৰোহিত সেই বাটেদি গৈছিল; পাছত তেওঁ সেই মানুহ জনক দেখি, এফলীয়া হৈ গ'ল।³² সেইদৰে এজন লেৰীয়েও সেই ঠাই পোৱাত মানুহ জনক দেখি এফলীয়া হৈ গ'ল।

33 কিন্তু এজন চমৰীয়াই যাংবা কৰি গৈ থাকোতে, সেই মানুহ জন পৰি থকা ঠাই পালে; তাতে মানুহ জনক দেখি তেওঁৰ মৰম উপজিল আৰু তেওঁ মানুহ জনৰ ওচৰলৈ আহিল।³⁴ তেওঁ মানুহ জনৰ গাত তেল আৰু দৰাফাৰস বাকি দি ঘাঁবোৰ বান্ধিলে; পাছত নিজৰ বাহনৰ ওপৰত বহুৱাই আলহী-ঘৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁক শুশ্ৰূষা কৰিলে।³⁵ পাছদিনা তেওঁ দুটা দীনাৰী[†] উলিয়াই আলহী-ঘৰৰ গৰাকীক দি ক'লে, ‘এওঁক শুশ্ৰূষা কৰিবা আৰু যি অধিক খৰচ হয়, সেয়া মই উভতি আহিলে পৰিশোধ কৰিম’।

36 এই তিনি জনৰ মাজত, ডকাইতৰ হাতত পৰা সেই মানুহ জনৰ কোন জনক চুবুৰীয়া বুলি ভাবিছা?”³⁷ তেতিয়া বিধান পণ্ডিত জনে ক'লে, “যি জনে তেওঁক দয়া কৰিলে, তেৱেই।” তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমিও সেইদৰে কৰা।”

যীচু মাৰ্থা আৰু মৰিয়মৰ ঘৰত আলহী হৈ থকা

38 পাছত তেওঁলোকে আগবাঢ়ি যাওঁতে, যীচুৱে এখন গাঁৱত সোমাল; সেই গাঁৱত মাৰ্থা নামেৰে এজনী মহিলাই তেওঁক আদৰণি জনাই নিজৰ ঘৰত আলহী কৰি ৰাখিলে;³⁹ আৰু তেওঁৰ ভনীয়েক মৰিয়মে পৰভূ যীচুৰ চৰণৰ ওচৰত বহি তেওঁৰ বাক্য শুনি থাকিল।

40 কিন্তু মাৰ্থাই আহাৰ যোগাৰৰ বাবে বহুত ব্যস্ত আছিল। তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে “হে পৰভূ, মোৰ ভনীয়ে মোক যে অকলশৰে কাম কৰিবলৈ এৰি দিছে এয়া আপুনি মন নকৰে নে? সেয়েহে সহায় কৰিবলৈ তাইক আজ্ঞা দিয়ক।”

41 কিন্তু পৰভূৱে উত্তৰত তেওঁক ক'লে, “মাৰ্থা, মাৰ্থা, তুমি বহু বিষয়ত চিন্তিত আৰু ব্যস্ত হৈ আছা, কিন্তু মাংৰ এটা বিষয়ে প্ৰয়োজনীয়।⁴² মৰিয়মে সেই উত্তম বিষয়টো মনোনীত কৰিলে, তেওঁৰ পৰা সেইটো নিয়া নহব।”

11 অধ্যায়

প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে শিক্ষা

1 এদিন যীচুৱে এঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল। প্ৰাৰ্থনা শেষ হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ এজন শিষ্যই ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হে পৰভূ, যোহনে যেনেকৈ তেওঁৰ শিষ্য সকলক প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ শিকালে; তেনেকৈ আপুনিও আমাক শিকাওঁক।”

§ 10 অধ্যায়:19 যো 12:31; প্ৰ 12:29 * 10 অধ্যায়:20 প্ৰ 13:8; 21:27 † 10 অধ্যায়:21 মথি 11:25-27 ‡ 10 অধ্যায়:22 মথি 28:18 § 10 অধ্যায়:27 যি ৰি 6:5; লে 19:18 * 10 অধ্যায়:28 ৰো 10:5; গাল 3:11-14 † 10 অধ্যায়:35 দুটা দীনাৰী অৰ্থাৎ, এদিনৰ মজুৰী

2 তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে পৰাৰথনা কৰা সময়ত এইদৰে ক'বা, ‘হে পিতৃ,* তোমাৰ নাম পূজনীয় হওক; তোমাৰ ৰাজ্য হওক;

3 আমাৰ পৰয়োজনীয় দৈনিক আহাৰ আমাক প্ৰতিদিনে দিয়া। 4 আমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা কিয়নো আমিও নিজৰ নিজৰ ধৰুৱাক ক্ষমা কৰিলোঁ।† আৰু আমাক পৰীক্ষালৈ নিনিবা।”

5 ইয়াৰ পাছত যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “ধৰা হওক, তোমালোকৰ মাজৰ কোনো এজনৰ বন্ধু আছে। তুমি যদি মাজনিশা বন্ধু জনৰ ওচৰত গৈ কোৱা, ‘হে বন্ধু, মোক তিনিটা পিঠা ধাৰে দিয়া; 6 কিয়নো এইমাংৰ মোৰ ঘৰলৈ এজন পাঠিক বন্ধু আহিছে। তেওঁক আহাৰ দিবলৈ মোৰ একো আহাৰ নাই।’ 7 তেতিয়া সেই বন্ধু জনে ভিতৰৰ পৰা উত্তৰ দি কব পাৰে ‘মোক বিৰক্ত নকৰিবা। এতিয়া দুৱাৰ বন্ধ আৰু মোৰ সন্তান সকল শুই আছে। তোমাক পিঠা দিবলৈ উঠিব নোৱাৰো।’ 8 কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, বন্ধু হোৱা হেতুকে তেওঁ উঠি আহি নিদিলেও তুমি বাৰে বাৰে খুজি থকাত,‡ এটা সময়ত তেওঁ উঠি আহি তোমাৰ যিমান পৰয়োজন সিমানেই পিঠা তোমাক দিব।

9 মই তোমালোকক পুনৰ কওঁ, খোজা§তেতিয়া তোমালোকক দিয়া হ'ব, বিচাৰা তেতিয়া পাবা, টুকুৰিওৱা তেতিয়া তোমালোকৰ বাবে দুৱাৰ মুকলি কৰা হ'ব। 10 কিয়নো খোজা লোকে পায়, বিচাৰা জনে দেখে আৰু যি জনে টুকুৰিয়াই, তেওঁলৈ দুৱাৰ মুকলি কৰা হয়।

11 তোমালোকৰ মাজত কোন জন পিতৃয়ে পুংৰই পিঠা খুজিলে, শিল দিব? বা মাছ খুজিলে, মাছৰ সলনি সাপ দিব? 12 নাইবা কণী খুজিলে তাক কেঁকোৰা-বিছা দিব? 13 এতেকে তোমালোক দুৰ্জন হৈয়ো নিজ নিজ সন্তান সকলক যদি ভাল বস্তু দিব জানা তেনেহলে তাতকৈয়ো তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃয়ে তেওঁৰ ওচৰত খোজা লোক সকলক পৰিৎৰ আশ্বা নিদিব নে?”

ভূতবোৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

14 এক সময়ত যীচুৰে এজন বোবা মানুহৰ পৰা এটা ভূত খেদাইছিল আৰু ভূতটো বাহিৰ হৈ যোৱাত, সেই বোবা মানুহ জনে কথা ক'বলৈ ধৰিলে। তাকে দেখি লোক সকলে বিস্ময় মানিলে। 15 কিন্তু কিছুমান লোকে কলে, “ভূতৰ ৰজা বেলচবুৰ*ৰ সহায়তহে এওঁ ভূতবোৰক এনেদৰে খেদায়।”

16 আন কিছুমানে তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবলৈ স্বৰ্গৰ পৰা কোনো পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰিলে। 17 কিন্তু যীচুৰে তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৱ বুজি পায় ক'লে, “যদি কোনো ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে ভিন ভিন হয়, তেনেহলে সেই ৰাজ্য উছন্ন হয় আৰু এখন ঘৰত যদি নিজৰ ভিতৰতে বিভেদ জন্মে, সেই ঘৰ খনো বিনষ্ট হয়।

18 চয়তান যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে ভিন ভিন হয়, তেনেহলে তাৰ ৰাজ্য কেনেকৈ থাকিব? কাৰণ তোমালোকে কৈছা যে, মই বেলচবুৰ ৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক খেদাও। 19 যদি মই বেলচবুৰ ৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক খেদাও, তেনেহলে তোমালোকৰ অনুগামী সকলে কাৰ দ্বাৰাই খেদায়? এই কাৰণে তেওঁলোক তোমালোকৰ বিচাৰক হব। 20 কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰে ভূতবোৰক খেদাও, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য অৱশ্যে তোমালোকৰ মাজলৈ আহিল।

21 যেতিয়া এজন বলৱান লোকে অশ্বংৰ-শশ্বংৰৰে ডালকৈ সুসজ্জিত হৈ নিজৰ ঘৰ খন পহৰা দিয়ে, তেতিয়া তেওঁৰ সম্পত্তি সুৰক্ষিত হৈ থাকে; 22 কিন্তু যেতিয়া তেওঁতকৈ আন এজন বলৱান লোক আহি তেওঁক পৰাজয় কৰে, তেতিয়া সেই বলৱান লোক জনে তেওঁৰ পৰা অশ্বংৰ-শশ্বংৰবোৰৰ সৈতে তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি লুণ্ঠন কৰে। 23 যি ব্যক্তি মোৰ ফলীয়া নহয়, তেওঁ মোৰ বিপক্ষ আৰু যি কোনোৱে মোৰ সৈতে নচপায়, তেওঁ সিটি পেলায়।

24 যেতিয়া এটা অশুচি আশ্বা কোনো মানুহৰ পৰা ওলাই যায়, তেতিয়া সি পানী নথকা ঠাইবোৰত ঘূৰি ফুৰি জিৰণি বিচাৰে আৰু এনে কোনো ঠাই বিচাৰি নাপালে সি কয়, ‘মই যি ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ সেই ঘৰলৈকে উভতি যাম’। 25 পাছত উভতি আহি সি যেতিয়া সেই ঘৰ খন সৰা পোচা আৰু সজোৱা-পৰোৱা দেখে, 26 তেতিয়া সি গৈ নিজতকৈ দুষ্ট আন সাতোটা ভূতৰ আশ্বা লগত লৈ আহে, আৰু তাতে সোমাই নিবাস কৰে আৰু সেই মানুহ জনৰ শেষ অৱস্থা পৰথম অৱস্থাতকৈও বেয়া হৈ যায়।”

27 এই কথা কৈ থাকোতে এজনী তিৰোতাই লোক সকলৰ মাজৰ পৰা বৰ মাত্ৰেৰে তেওঁক ক'লে, “আপোনাক যি গৰ্ভই ধাৰণ কৰিলে আৰু যাৰ স্তন আপুনি পান কৰিলে তেওঁ ধন্য।” 28 কিন্তু তেওঁ ক'লে, “হয়, তথাপি যি সকলে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনি পালন কৰে তেওঁলোকহে ধন্য।”

সৰলতাৰ বিষয়ে শিক্ষা

29 এনেদৰে অনেক লোক তেওঁৰ ওচৰত গোট খোৱাত, তেওঁ ক'বলৈ ধৰিলে, “এই কালৰ মানুহ, দুৰ্জন মানুহ। ইহতে পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে কিন্তু যোনাৰ‡চিনৰ বাহিৰে আন কোনো চিন ইহতক দিয়া নহব। 30 কিয়নো যোনা যেনেকৈ নীনবিৰ লোকলৈ চিন হৈছিল, তেনেকৈ এই কালৰ লোকৰ ওচৰত মানুহৰ পুংৰই চিন হব।

31 দক্ষিণ দেশৰ ৰাণীয়ে§মহা-বিচাৰত এই কালৰ মানুহবোৰৰ সৈতে উঠি তেওঁলোকক দোষী কৰিব কিয়নো তেওঁ চলোমনৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ পৃথিৱীৰ সীমাৰ পৰা আহিছিল। কিন্তু চোৱা, চলোমনতকৈয়ো মহান এজন ইয়াতে আছে।

32 মহা-বিচাৰত নীনবি নগৰৰ লোক সকল এই কালৰ লোক সকলৰ সৈতে থিয় হৈ ইহতক দোষী কৰিব; কিয়নো তেওঁলোকে যোনাৰ ঘোষণাত মন-পালন কৰিলে, কিন্তু চোৱা যোনাতকৈয়ো মহান এজন ইয়াত আছে।

* 11 অধ্যায়:2 ৰো 8:15 † 11 অধ্যায়:4 মথি 18:21-35 ‡ 11 অধ্যায়:8 লুক 18:1-8 § 11 অধ্যায়:9 যিৰি 29:12, 13; যো 15:7; 1 যো 5:14, 15

* 11 অধ্যায়:15 বেলচবুৰ চয়তান † 11 অধ্যায়:26 ৰো 5:14; ইশ্বী 10:26, 27; 2 পি 2:20, 21 ‡ 11 অধ্যায়:29 যোনা এজন ডাৰবাদী § 11 অধ্যায়:31 1 ৰা 10:1-10

33 কোনো লোকে চাকি জ্বলাই কোনেও গুপ্ত ঠাইত বা দোণৰ তলত নথয় কিন্তু ভিতৰলৈ সোমোৱাই অহা সকলক পোহৰ দিবলৈ গছাৰ ওপৰতহে থয়। 34 তোমাৰ চকুৱেই শৰীৰৰ প্ৰদীপ; যেতিয়া তোমাৰ চকু ভালে থাকে, তেতিয়া তোমাৰ গোটেই শৰীৰ দীপ্তিময় হয়। কিন্তু যেতিয়া বেয়া থাকে, তেতিয়া তোমাৰ শৰীৰ অন্ধকাৰময় হয়। 35 এতেকে তোমাৰ ভিতৰত থকা পোহৰটো যেন অন্ধকাৰ হৈ নপৰে, সেই বিষয়ে মন কৰিবা। 36 এতেকে যদি তোমাৰ গোটেই শৰীৰ দীপ্তিময় আৰু তাৰ কোনো ভাগ অন্ধকাৰময় নহয়, তেনেহলে প্ৰদীপৰ উজ্বল ৰশ্মি তোমাক দিলে যি ৰূপ হয়, সেই ৰূপেই তোমাৰ সকলো শৰীৰে ধাৰণ কৰিবা।”

37 এই কথা কোৱাৰ পাছত এজন ফৰীচীয়ে তেওঁৰ লগত ভোজন কৰিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে; তাতে তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই ভোজনত বহিল; 38 আৰু তেওঁক ভোজনৰ আগেয়ে নিজকে ধুই লোৱা নেদেখি, সেই ফৰীচীয়ে বিস্ময় মানিলে।

39 তেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, “আপোনালোক ফৰীচী সকলে বাটি কাঁহিৰ বাহিৰফাল পৰিষ্কাৰ কৰে, কিন্তু আপোনালোকৰ ভিতৰফাল অপহৰণ আৰু দুষ্তাৰে পৰিপূৰ্ণ। 40 হে নিৰোধী সকল! যি জনে বাহিৰফাল নিৰ্মাণ কৰিলে সেই জনে ভিতৰফালো নিৰ্মাণ নকৰিলে নে? 41 ভিতৰত যি আছে, সেইখিনিকে দান কৰা; তেতিয়া সকলো বস্তু তোমালোকলৈ গুচি য়।

42 কিন্তু হয় হয় ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ। আপোনালোকে পদিনা, আৰু* আৰু বাগিছাত হোৱা শাক-পাচলিৰ দশম ভাগ দান কৰে কিন্তু ন্যায়-বিচাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেম ত্যাগ কৰে। আচলতে অন্যান্য বিষয় সমূহৰ লগতে ন্যায়-বিচাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেমকো পালন কৰা আপোনালোকৰ প্ৰয়োজন আছিল।

43 হয় হয় ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ; কিয়নো আপোনালোকে নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন আৰু হাট-বজাৰত সন্মানপূৰ্ণ সম্ভাষণবোৰক প্ৰেম কৰে। 44 হয় হয়! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ কিয়নো যি অদৃশ্য মৈদামৰ ওপৰত মানুহবোৰে নজনাঁকৈ খোজ দিয়ে, এনে মৈদামৰ নিচিনা আপোনালোক।”

45 সেই সময়ত বিধান পণ্ডিত এজনে উত্তৰ দি যীচুক ক'লে, “হে গুৰু আপুনি যিবোৰ কথা কৈছে সেই কথাবোৰে আমাক অপমান কৰে।” 46 তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “হয় হয় বিধান পণ্ডিত সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ; কিয়নো আপোনালোকে মানুহৰ ওপৰত অসহনীয় ডাৰৰ বোজা দিয়ে, কিন্তু নিজৰ এটা আঙুলিৰেও সেই ডাৰ নুচুৰে।

47 হয় হয়! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ, কিয়নো আপোনালোকে ডাববাদী সকলৰ স্মৃতিৰ বাবে মৈদাম নিৰ্মাণ কৰিছে কিন্তু আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলে তেওঁলোকক বধ কৰিছিল। 48 সেয়েহে ইয়াত আপোনালোক সাক্ষী হৈছে আৰু নিজ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ কৰ্মত সন্মতিও জনাইছে, কিয়নো তেখেত সকলে প্ৰকৃততে ডাববাদী সকলক বধ কৰিছিল, সেই কাৰণে এতিয়া আপোনালোকে মৈদাম সাজিছে।

49 ইয়াৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ জ্ঞানেও কলে, “মই তেওঁলোকলৈ ডাববাদী আৰু পাঁচনি সকলক পঠিয়াম আৰু তেওঁলোকে মই পঠিয়োৱা সকলৰ কোনো জনক তাড়না কৰিব আৰু কোনো জনক বধ কৰিবা। 50 সেই কাৰণে জগত সৃষ্টিৰ আৰম্ভণিৰে পৰা আজিলৈকে যিমান ডাববাদী হত্যা কৰা হৈছে, তেখেত সকলৰ ৰক্তপাতৰ কাৰণে এই সময়ৰ লোক সকল দায়ী। 51 হয়, মই আপোনালোকক কওঁ- হেবলৰ ৰক্তপাতৰ পৰা আৰম্ভ কৰি যি জখৰিয়াক যজ্ঞবেদি আৰু মন্দিৰৰ মধ্য স্থানত হত্যা কৰা হৈছিল, সেই জখৰিয়াৰ হত্যা পৰ্যন্ত সমস্ত ৰক্তপাতৰ বাবে এই কালৰ লোক সকল দায়ী হব।

52 হয় হয় বিধানৰ অধ্যাপক সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাংৰ। কিয়নো আপোনালোকে জ্ঞানৰ চাবি ধৰি আছে, কিন্তু তাতে প্ৰবেশ নকৰিলে আৰু প্ৰবেশ কৰিবলৈ ধৰা সকলকো বাধা দিছে।”

53 যীচুৱে সেই ঠাই এৰি যোৱাৰ পাছত, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে তেওঁৰ কথাত প্ৰতিৰোধ কৰিলে আৰু তেওঁক লৈ বহু কথাত বিতৰ্ক কৰি, 54 তেওঁ কোৱা কথাৰেই তেওঁক ফালত পেলাব বিচাৰিলে।

12 অধ্যায়

কপট আৰু লোডৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

1 এনেতে অসংখ্য লোক গোট খোৱাত, লোক সকলৰ মাজত গচকা-গচকি হ'ল। তেতিয়া যীচুৱে প্ৰথমে তেওঁৰ শিষ্য সকলক কবলৈ ধৰিলে, “যি কপট, সেই ফৰীচী সকলৰ খমিৰলৈ সাৱধান হবা।”

2 “কিন্তু যি প্ৰকাশিত নহব এনে কোনো চাকি থোৱা বস্তু নাই আৰু যি জানিব পৰা নহব, এনে লুকুৱা বস্তু নাই। 3 এতেকে তোমালোকে আন্ধাৰত যি যি কথা ক'লা, সেইবোৰ পোহৰত শুনা যাব আৰু ভিতৰৰ কোঠালিত তোমালোকে কাণে কাণে যি কথা কৈছা, সেয়া ঘৰৰ ওপৰৰ পৰা ঘোষণা কৰা হ'ব।

4 হে মোৰ বন্ধু সকল, মই তোমালোকক কওঁ, যি সকলে শৰীৰক বধ কৰে আৰু তাৰ পাছত একো কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা।* 5 কিন্তু কোন জনক ভয় কৰিব লাগে সেই বিষয়ে মই তোমালোকক জনাওঁ। ভয় সেই জনক কৰিবা, যি জনৰ বধ কৰাৰ পাছত নৰকতো পেলাবৰ ক্ষমতা আছে। হয়, মই তোমালোকক কওঁ; তেওঁলৈকে ভয় কৰা।

6 পাঁচটো ঘৰ-চিৰিকা ক্ষুদ্ৰ পইচালৈ বিকৰী নকৰে নে? তথাপি সেইবোৰৰ এটাকো ঈশ্বৰৰ আগত পাহৰা নাযায়। 7 কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ সকলো চুলিও গণনা কৰা হৈছে। ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমালোক অনেক ঘৰ-চিৰিকাতকৈ বহুমূলীয়া।

8 মই তোমালোকক পুনৰ কওঁ, মানুহবোৰৰ আগত যি জনে মোক স্বীকাৰ কৰে, মানুহৰ পুংৰয়ো ঈশ্বৰৰ দূতবোৰৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিবা। 9 কিন্তু মানুহবোৰৰ আগত যি জনে মোক অস্বীকাৰ কৰে, ঈশ্বৰৰ দূতবোৰৰ আগত তেওঁকো অস্বীকাৰ

* 11 অধ্যায়:42 এবিধ ঔষধি গছ † 11 অধ্যায়:51 জখৰিয়া এজন ডাববাদী * 12 অধ্যায়:4 যিচ 51:7-13; যিৰি 1:8; মথি 10:28

কৰা হ'ব।¹⁰ যি কোনেৰে মানুহৰ পুংৰৰ অস্থিত কথ্য কয়, তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব। কিন্তু পবিত্ৰৰ আত্মাৰ অস্থিত নিন্দা কৰা জনক ক্ষমা কৰা নহ'ব।

11 যেতিয়া তেওঁলোকে নাম-ঘৰবোৰত আৰু ক্ষমতা পোৱা আৰু শাসনকৰ্তা সকলৰ সন্মুখত তোমালোকক হাজিৰ কৰাব, তেতিয়া কেনেকৈ কি উত্তৰ দিব লাগে বা কি কথা ক'ব লাগে, সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা।¹² কিয়নো যি যি কথা সেই সময়ত কবলগীয়া হ'ব, সেয়া পবিত্ৰৰ আত্মাই সেই মুহূৰ্ততেই তোমালোকক শিকাই দিব।”

13 তাৰ পাছত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা এজনে তেওঁক ক'লে, “হে শুবু, পৈতৃক সম্পত্তি মোৰ সৈতে ভাগ কৰিবলৈ, মোৰ ককাইক আজ্ঞা দিয়ক।”¹⁴ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “হে ভাই, মোক কোনে তোমালোকৰ ওপৰত বিচাৰক বা ভাগ কৰোঁতা পাতিলে?”¹⁵ তেওঁ তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, “সকলো লোভৰ পৰা নিজকে দূৰত ৰাখি সাৱধানে থাকিবা; কিয়নো উপচি পৰিলেও মানুহৰ জীৱন তেওঁৰ সম্পত্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নহয়।”

16 পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “এজন ধনী মানুহৰ মাটিত বহু শস্য উৎপন্ন হৈছিল।¹⁷ তাতে তেওঁ মনতে ভাবি ক'লে, ‘মোৰ শস্য সামৰিবলৈ ঠাই নাই; মই এতিয়া কি কৰিম?’¹⁸ পাছত তেওঁ নিজকে কলে, ‘মই ইয়াকে কৰিম যে, আগৰ ভঁৰালবোৰ ডাঙিম আৰু এটা ডাঙৰ ভঁৰাল সাজিম। সেই ভঁৰালত মোৰ সকলো শস্য আৰু ভাল বস্তু সামৰি থম’।¹⁹ তাৰ পাছত মই মোৰ প্ৰাণক কম, ‘হে প্ৰাণ, অনেক বছৰলৈ তোমাৰ বহুত ভাল বস্তু সাঁচি থোৱা হৈছে। জিৰাই-সতাই থাকা আৰু ভোজন-পান কৰি আনন্দ কৰা’।

20 †কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, ‘হে নিৰ্বোধ লোক, আজি ৰাতি তোমাৰ প্ৰাণ নিয়া হ'ব।[‡] তাতে যিবোৰ বস্তু যুগুত কৰি থলা, সেইবোৰ কাৰ হ'ব?’²¹ ঠিক এইদৰে যি জনে ঈশ্বৰলৈ ধনৱান নহয়, কেৱল নিজলৈ ধন সাঁচি থয়,[§] তেওঁ তেনেকুৱা লোক।”

22 পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “সেই বাবে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে কি খাম বুলি প্ৰাণৰ কাৰণে আৰু কি পিন্ধিম বুলি শৰীৰৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা।²³ কিয়নো আহাৰতকৈ প্ৰাণ আৰু বস্ত্ৰতকৈ শৰীৰ শ্ৰেষ্ঠ।

24 চোঁৱা কাউৰীবোৰলৈ চোৱা, সিহঁতে নৰ্য বা নাদায়; সিহঁতৰ ভঁৰালত বা মেৰত নাই; তথাপি ঈশ্বৰে সিহঁতক আহাৰ দিয়ে। তোমালোক চৰাইতকৈ কিমান বহুমূলীয়া!²⁵ আৰু তোমালোকৰ মাজত কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ আয়ুস এহাতকৈ বঢ়াব পাৰে?²⁶ এতেকে তোমালোকে যদি আটাইতকৈ সৰুটোৱে কৰিব নোৱাৰা তেনেহলে আনবোৰ বিষয় কিয় চিন্তা কৰা?²⁷ পথাৰৰ কনাৰি*ফুল কেনেকৈ বাঢ়ে, সেই বিষয়ে চিন্তা কৰি চোৱা; সেইবাবে শ্ৰম নকৰে আৰু সূতাও নাকাটে। মই তোমালোকক কওঁ, চলোমন তেওঁৰ সকলো ঐশ্বৰ্য সৈতেও সেইবোৰৰ এটাৰ নিচিনাও বিড়ম্বিত নাছিল।²⁸ কিন্তু পথাৰত থকা যি বন আজি আছে কাইলৈ জুইশালত পেলোৱা হ'ব, তাকো যদি ঈশ্বৰে এইদৰে ভূষিত কৰে, তেনেহলে হে অন্নবিধাসী সকল, তোমালোকক তাতকৈয়ো বেছি ভূষিত নকৰিব নে!

29 তোমালোকে কি খাবা, কি পান কৰিবা এইবোৰ তোমালোকে নিবিচাৰিবা আৰু অস্থিৰ নহবা।³⁰ কিয়নো জগতৰ সকলো জাতিয়ে এইবোৰ বিচাৰে; আৰু এইবোৰ তোমালোকৰো প্ৰয়োজন আছে বুলি তোমাৰ পিতৃয়ে জানে।

31 কিন্তু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য বিচাৰা; তাতে এইবোৰ তোমালোকক দিয়া হ'ব।[†] [‡]32 হে তাকৰ জাকটি, ভয় নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকক ৰাজ্য দিবলৈ, তোমালোকৰ পিতৃ প্ৰসন্ন হৈছে।

33 তোমালোকৰ যি যি সম্পত্তি আছে, সেইবোৰ বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰা আৰু যি ঠাইত চোৰ নাযায়, পোকেও নষ্ট নকৰে; এনে স্বৰ্গত নিজৰ কাৰণে পুৰণি হৈ নোযোৱা মোনা যুগুত কৰি অক্ষয় ধন সাঁচি থোৱা।³⁴ কিয়নো য'তে তোমালোকৰ ধন, ত'তে তোমালোকৰ মনো হ'ব।”

পৰ দি থকা

35 “তোমালোকে কঁকাল বান্ধা আৰু[‡] তোমালোকৰ চাকি জ্বলি থাকক,³⁶ আৰু বিয়াৰ পৰা আহি দুৱাৰত টুকুৰিয়ালেই দুৱাৰ মেলি দিবলৈ নিজ নিজ পৰ্ভুলে বাট চাই থকা মানুহবোৰৰ নিচিনা তোমালোকো হোৱা।[§]

37 পৰ্ভু অহাৰ পাছত যি দাস সকলক তেওঁ পৰ দি থকা দেখে, তেওঁলোক ধন্য। মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ কঁকাল বান্ধি, তেওঁলোকক ভোজনত বহুৱাই, নিজেই তেওঁলোকক শুশ্ৰূষা কৰিব আৰু আহাৰ বাটি দিব।³⁸ তেওঁ মাজৰাতি বা শেষৰাতিও আহি যদি তেওঁলোকক সেইদৰেই দেখে তেনেহলে তেওঁলোক ধন্য।

39 কোন সময়ত চোৰ*আহিব, সেই বিষয়ে ঘৰৰ গৰাকীয়ে জনা হলে, পৰ দি থাকি সিদ্ধি দিবলৈ নিজৰ ঘৰ এৰি নিদিলেহেঁতেন; ইয়াক তোমালোকে জানা।⁴⁰ তোমালোকো যুগুত হৈ থাকা; কিয়নো যি ক্ষণত তোমালোকে নাভাবা, সেই ক্ষণতে মানুহৰ পুংৰ আহিব।”

41 তেতিয়া পিতৃৰে ক'লে, “হে পৰ্ভু, এই দৃষ্টান্ত অকল আমাৰ বাবে ক'লে নে, নাইবা সকলোকে কৈছে?”⁴² তাতে পৰ্ভুৱে ক'লে, “নিজৰ ভৃত্য সকলক উচিত সময়ত নিৰূপিত আহাৰ দিবলৈ, পৰ্ভুৱে সিহঁতৰ ওপৰত যাক গৰাকী পাতিব এনে বিশ্বাসী আৰু বুদ্ধিমান ঘৰগিৰী কোন?”⁴³ পৰ্ভু অহা সময়ত যাক এনে কৰা দেখে সেই দাস ধন্য।⁴⁴ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ সৰ্বস্বৰ ওপৰত তাক ঘৰগিৰী পাতিব।

45 কিন্তু সেই দাস জনে যদি নিজৰ মনতে কয়, ‘মোৰ পৰ্ভু অহাত পলম হ'ব’, আৰু এনেদৰে আন বন্দী বেটীক যদি কোৱাবলৈ ধৰে, আৰু ভোজন-পান কৰি তেওঁ মতলীয়া হয়।⁴⁶ তেনেহলে যি দিন আৰু সময়ৰ কথা তেওঁ অলপো চিন্তা

† 12 অধ্যায়:20 যাক 4:13-16 ‡ 12 অধ্যায়:20 ইয় 27:8; গীত 52:7 § 12 অধ্যায়:21 মথি 6:20; 1তীম 6:17-19; যাক 2:5 * 12 অধ্যায়:27 কনাৰি লিলি † 12 অধ্যায়:31 গীত 34:10; ৰো 8:31, 32; ফিলি 4:19 ‡ 12 অধ্যায়:35 ইফি 6:14; 1 পি 1:13 § 12 অধ্যায়:36 মথি 24:36-51 * 12 অধ্যায়:39 1 যি 5:2-8, 2 পি 3:10-12, ৰূ 3:3; 16:15

নকৰে, সেইদিন আৰু সময়তে তেওঁৰ পৰভু আহি হাজিৰ হ'ব। তাতে পৰভুৱে দাসক কাটি টুকুৰা-টুকুৰ কৰিব আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে যি ঠাই যুগুত কৰা হৈছে, তেওঁৰ স্থান তাতেই হ'ব।

47 যি দাসে তাৰ পৰভুৰ ইচ্ছা জানিও যুগুত হৈ নাথাকে আৰু তেওঁৰ ইচ্ছাৰ দৰে নকৰে, সেই দাসে ভালেমান কোব খাব। 48 কিন্তু যি জনে নাজানি কোবৰ যোগ্য কৰ্ম কৰে সি তাকৰ কোব খাব। যি জনক অধিক দিয়া হৈছিল, তেওঁৰ পৰা অধিক বিচাৰ হ'ব; লোক সকলে যি জনক সৰহকৈ গোটাই দিলে, তেওঁৰ পৰা অধিককৈ খুজিব।

49 মই পৃথিৱীত জুই পেলাবলৈ আছিলোঁ আৰু অহ! যদি এই আশা পূৰ্ণ হৈ আগতেই পৰজুলিত হ'লহেতেন। 50 কিন্তু মই এটা বাপ্তিস্মৰে বাপ্তাইজিত হ'ব লাগে, আৰু সেয়া সম্পন্ন নোহোৱালৈ মই বহুত কষ্ট পাই আছোঁ!

51 মই পৃথিৱীত শাস্তি দিবলৈ আহিছোঁ বুলি ভাবিছা নে? মই তোমালোকক কওঁ, তেনে নহয়, কিন্তু বিডেদহে দিবলৈ আছিলোঁ। 52 এতিয়াৰ পৰা ঘৰৰ পাঁচ জন ডিন ডিন হৈ, দুজনৰ বিপক্ষে তিনি জন, তিনি জনৰ বিপক্ষে দুজনহে হ'ব। 53 পুতেকৰ বিপক্ষে বাপেক; বাপেকৰ বিপক্ষে পুতেক; জীয়েকৰ বিপক্ষে মাক, মাকৰ বিপক্ষে জীয়েক; বোৱাৰীৰ বিপক্ষে শাহুৱেক, শাহুৱেকৰ বিপক্ষে বোৱাৰী ডিন ডিন হৈ যাব।”

54 ইয়াৰ পাছত যীচুৱে লোক সকলৰ ফালে চাই ক'লে, “পশ্চিম দিশত ডাৱৰ এচটা উঠা দেখিলেই, আপোনালোকে কয় ‘বৰষুণ আহিব’ আৰু পাছত সেইদৰে হয়। 55 দক্ষিণ ফালৰ বতাহ বুলিলে কয় ‘বৰ জহ হ'ব’; পাছত সেই জনো সেইদৰে ঘটে। 56 হে কপটীয়া সকল, আপোনালোকে পৃথিৱীৰ আৰু আকাশৰ ৰূপ নিৰ্ণয় কৰিব জানে; কিন্তু এই কালৰ বিষয়ে কিয় আপোনালোকে বিচাৰ কৰিব নাজানে?

57 নিজৰ বিষয়ে উচিত বিচাৰ কি কাৰণত কৰিব নোৱাৰে? 58 কিয়নো আপোনাৰ গুচৰিয়াৰ সৈতে আপুনি যেতিয়া বিচাৰকৰ ওচৰলৈ যায়, তেতিয়া বাটতেই তেওঁৰ পৰা মুক্ত হ'বলৈ চেষ্টা কৰে যাতে তেওঁ আপোনাক বিচাৰকৰ সন্মুখলৈ বলেৰে টানি নি নিয়ে আৰু বিচাৰকৰ হাতত শোধাই নিদিয়; তেতিয়া দাৰোগায়ে বন্দীশালত সোমাই থব নোৱাৰিব। 59 মই আপোনালোকক কওঁ, শেষ পইচাটোও পৰিশোধ নকৰালৈকে কোনো পৰকাৰে আপুনি কাৰাগাৰৰ পৰা মুক্ত হ'ব নোৱাৰিব।”

13 অধ্যায়

মন-পালটনৰ বিষয়ে শিক্ষা

1 সেই সময়ত তাত উপস্থিত থকা কেইজনমান লোকে যীচুক গালীলীয়া লোকৰ বিষয়ে এই সম্বাদ দিলে যে, পীলাতে তেওঁলোকৰ বলিৰ উৎসৰ্গৰ তেজৰ সৈতে গালীলীয়া সকলৰ তেজ মিহলি কৰিছিল। 2 যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে ভাবিছে নে যে, এই গালীলীয়া সকলে দুখভোগ কৰাৰ কাৰণে আন গালীলীয়া সকলতকৈ অধিক পাপী আছিল? 3 মই আপোনালোকক কওঁ তেনে নহয়; কিন্তু মন-পালটন নকৰিলে, আপোনালোক সকলোৱে সেইদৰে বিনষ্ট হ'ব।

4 চীলাহত এটা ওখ দুৰ্গৰ পতনত যি ওঠৰ জন মানুহৰ মৃত্যু হৈছিল, আপোনালোকে ভাবে নেকি যে যিৰুচালেমৰ বাকী মানুহতকৈ তেওঁলোক বেছি পাপী আছিল? 5 মই আপোনালোকক কওঁ তেনে নহয়; কিন্তু মন-পালটন নকৰিলে, আপোনালোকো বিনষ্ট হ'ব।”

অপৰয়োজনীয় গছৰ শিক্ষা

6 তাৰ পাছত যীচুৱে এই দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “কোনো এজন মানুহৰ দৰাফাবাৰীত এজোপা ডিম্বু গছ ৰোৱা হৈছিল। এবাৰ গৰাকীয়ে আহি তাৰ ফল বিচাৰিলে, কিন্তু এটাও ফল নাপালে। 7 তেতিয়া গৰাকীয়ে বাৰীচোৱাক ক'লে, ‘চোৱা, মই তিনি বছৰ ধৰি এই ডিম্বু গছৰ ফল বিচাৰি আছোঁ, কিন্তু একোৱে নাপাও; সেয়েহে ইয়াক কাটি পেলাৱা। কিয় ইয়াক অথথা মাটি ডৰা নষ্ট কৰিব দিও?’

8 তাতে বাৰীচোৱাই তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, ‘হে পৰভু এই বছৰো থাকিবলৈ দিয়ক। মই ইয়াৰ চাৰিওফালে খান্দি সাৰ দিম। 9 পাছত যদি ফল ধৰে, তেনেহলে ভালেই; নহলে ইয়াক কাটি পেলাব।”

বিশ্বাসম্বাৰে এজন বোগীক সুস্থ কৰা;

10 এদিন বিশ্বাসম্বাৰে এটা নাম-ঘৰত যীচুৱে উপদেশ দি আছিল। 11 তাত এনে এগৰাকী মহিলা আছিল, যি মহিলা গৰাকীয়ে এটা শক্তিশীন কৰা অশুচি আশ্মাৰ অধীনত ওঠৰ বছৰ ধৰি কষ্ট ভোগ কৰি আছিল আৰু তাই কুঁজী হৈ গৈছিল, একেবাৰে পোন হ'ব পৰা নাছিল।

12 যীচুৱে তাইক দেখি মাতিলে আৰু ক'লে, “হে নাৰী তোমাৰ শক্তিশীন অৱস্থাৰ পৰা তুমি মুক্ত হোৱা।” 13 তাৰ পাছত যীচুৱে তাইৰ ওপৰত হাত ৰাখিলে আৰু লগে লগে তাই পোন হৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিলে। 14 কিন্তু যীচুৱে বিশ্বাসম্বাৰে সুস্থ কৰাৰ কাৰণে, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনে লেৰাধিত হৈ লোক সকলক ক'লে, “কাম কৰাৰ কাৰণে ছয় দিন আছে। গতিকে সেই ছয় দিনত আহিবা আৰু সুস্থ হ'বা, বিশ্বাসম্বাৰত নহয়।”

15 পৰভুৱে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, “কপটীয়া সকল! বিশ্বাসম্বাৰে আপোনালোক সকলোৱে জানো নিজৰ গাধ বা গৰু গোহালিৰ পৰা মেলি পানী খোৱালৈ নি নিয়ে? 16 তেনেহলে সুদীৰ্ঘ ওঠৰ বছৰ ধৰি চয়তানৰ বন্ধনত থকা অশ্বাহামৰ বংশৰ এই মহিলা গৰাকীক বিশ্বাসম্বাৰৰ দিনা এই বন্ধনৰ পৰা মুকলি কৰা উচিত নহয় নে?”

17 তেওঁ এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যি সকল লোক আছিল; সেই লোক সকলে লাজ পালে। কিন্তু তেওঁ কৰা সকলো গৌৰৱময় কাৰ্য্যবোৰ দেখি লোক সকলে আনন্দ কৰিলে।

সৰিয়হ গুটি আৰু খমিৰৰ দৃষ্টান্ত

18 তাৰ পাছত যীচুৱে ক'লে, “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কিহৰ নিচিনা? আৰু কিহৰ লগত মই ইয়াৰ তুলনা দিম? 19 ই হ'ল এটা সৰু সৰিয়হৰ বীজৰদৰে; এজন লোকে সেইবোৰ আনি নিজৰ বাগিছাত সিঁচিলে আৰু তাৰ পৰা গজালি ওলাই বাঢ়ি এজোপা ডাঙৰ গছ হৈ উঠিল; তাতে আকাশৰ চৰাইবোৰে আহি তাৰ ডালবোৰত বাহ সাজিলে।”

20 তেওঁ আকৌ কলে, “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক মই কিহৰ লগত তুলনা কৰিম? 21 ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য খমিৰৰদৰে। এগৰাকী মহিলাই তাকে লৈ পৰায় তিনি শেণ ময়দাৰ সৈতে মিহলায় আৰু আটাইখিনি ময়দা নুফুলালৈকে ঢাকি থয়।”

পৰিংবাগলৈ প্ৰাণপণে চেষ্টা কৰাৰ বিষয়ে শিক্ষা

22 এইদৰে তেওঁ নগৰে নগৰে গ'ৱে গ'ৱে উপদেশ দি দি যিৰূচালেমলৈ গ'ল। 23 তেতিয়া কোনো এজনে সুধিলে, “পৰভু, তাকৰ লোকেহে উদ্ধাৰ পাব নে?” তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে 24 “ঠেক দুৱাৰেদি সোমোৱলৈ বহুত কষ্ট, প্ৰাণপণে চেষ্টা কৰা; মই তোমালোকক কওঁ, অনেক লোকে তাত সোমাবৰ বাবে যত্ন কৰিব, কিন্তু নোৱাৰিব।

25 কাৰণ ঘৰৰ গৰাকীয়ে উঠি দুৱাৰ বন্ধ কৰিব, তেতিয়া তোমালোকে বাহিৰত থিয় হৈ দুৱাৰত টুকুৰিয়াই ক'বা, পৰভু আমালৈ দুৱাৰ মেলি দিয়ক, তেওঁ উত্তৰ দি আপোনালোকক ক'ব, 'তোমালোক কোন ঠাইৰ মানুহ, সেই বিষয়ে মই নাজানো।'; 26 তেতিয়া তোমালোকে ক'বা, আপোনাৰ সাক্ষাতে আমি ভোজন-পান কৰিলোঁ আৰু আমাৰ আলি বাটতে আপুনি উপদেশ দিলে। 27 কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি কব, মই তোমালোকক কওঁ, 'এই সকল কৰ মানুহ, সেই বিষয়ে মই নাজানো; হে দুৰাচাৰীবোৰ মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হ'।

28 তেতিয়া স্বৰ্গদন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব! তাতে তোমালোকে অশ্বাহাম, ঈছাক, যাকোব আৰু ডাববাদী সকলক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত দেখা পাবা, কিন্তু তোমালোকক বাহিৰত পেলোৱা হ'ব। 29 তেতে পূব, পশ্চিম, উত্তৰ, দক্ষিণৰ পৰা মানুহবোৰ আহি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত ভোজনত বহিব, 30 আৰু চোৱা যি সকল আগ হব, সেই সকলোবোৰ পাছ পৰিব; আৰু যি সকল পাছ পৰিব তেওঁলোক আগবাঢ়িব।”

31 কিছু সময়ৰ পাছত কেইজনমান ফৰীচীয়ে আহি তেওঁক ক'লে, “তুমি ইয়াৰ পৰা আতৰি যোৱা; কাৰণ হেৰোদে তোমাক বধ কৰিবলৈ বিচাৰি আছে।” 32 যীচুয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “যোৱা তোমালোকে গৈ সেই শিয়ালক এই কথা কোৱাগৈ, মই আজি আৰু কাইলৈ ভূত খেদাম নৰিয়াক সুস্থ কৰিম, তৃতীয় দিনা মই মোৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিম। 33 যি কি নহওক আজি, কাইলৈ আৰু পৰছিল মই যাংৰাত আগবাঢ়ি থাকিব লাগিব; কোনো কাৰণতেই এজনো ডাববাদী যিৰূচালেমৰ পৰা দূৰৈত মৃত্যু হব নোৱাৰে।

34 হে যিৰূচালেম! যিৰূচালেম! যি জনে ডাববাদী সকলক বধ কৰে আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা সকলৰ ওপৰত শিল দলিয়াই। বহু বাৰ মই তোমাৰ এই ল'ৰা ছোৱালীবোৰক বচাৰ খুজিছিলোঁ, কুকুৰাই যেনেকৈ নিজ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত সুৰক্ষা দি ৰাখে তেনেকৈ ৰাখিব খুজিছিলোঁ; কিন্তু আপুনি সন্মত নহ'ল। 35 চোৱা, তোমালোকৰ ঘৰ ধ্বংস হৈ গৈছে; মই তোমালোকক কওঁ- যেতিয়ালৈকে তোমালোকে এই কথা নোকোৱা 'পৰভুৰ নামেৰে যি জন আহিছে তেওঁ ধন্য' তেতিয়ালৈকে তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নাপাব।”

14 অধ্যায়

বিশ্বাসম্বাৰে এজন ৰোগীক সুস্থ কৰা

1 এদিন বিশ্বাসম্বাৰে এইদৰে হৈছিল, যীচুৱে ফৰীচী সকলৰ এজন পৰধান অধিকাৰীয়ে ঘৰত পিঠা খাবলৈ সোমাল, তাতে লোক সকলে তেওঁক ভালদৰে চাবলৈ ধৰিলে। 2 সেই ঠাইত তেওঁৰ আগত এজন জলোদৰী বেমাৰত আৰ্দ্ৰ লোক আছিল। 3 তাতে যীচুৱে মাত লগাই বিধান পণ্ডিত আৰু ফৰীচী সকলক সুধিলে, “বিশ্বাসম্বাৰে সুস্থ কৰিব পাই নে নাপায়?”

4 কিন্তু তেওঁলোক নিজম দি থাকিল। তেতিয়া তেওঁ মানুহ জনক ধৰি আনিলে আৰু সুস্থ কৰি পঠিয়াই দিলে। 5 আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকৰ কাৰোবাৰ বলধ বা গাধ নাদত পৰিলে, ত্যাগ্ৰহণত নুতুলিব নে?” 6 তেতিয়া তেওঁলোকে সেই কথাৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে।

7 তেতিয়া লোক সকলে পৰধান ঠাই মনোনীত কৰি লোৱা দেখি, যীচুৱে তেওঁলোকক দৃষ্টান্ত দি ক'লে, 8 “কোনোবাই তোমাক বিয়াৰ ভোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিলে, পৰধান ঠাইত নবহিবা; কিজানি তোমাতকৈ মান্যৰূপে কোনো মানুহ নিমন্ত্ৰণ হৈছে; 9 পাছত তেনে কৰিলে, যি জনে তোমালোকক দুয়াকে নিমন্ত্ৰণ কৰিছে; তেওঁ আহি তোমাক ক'ব, 'এওঁক তোমাৰ ঠাইতো এৰি দিয়া'। তেতিয়া তুমি লাজত পৰিবা, কাৰণ তুমি গৈ সকলোতকৈ চাপৰ ঠাইত বহিব লাগিব।

10 কিন্তু যেতিয়া নিমন্ত্ৰিত হৈও চাপৰ ঠাইত বহিবা; তেতিয়া তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰা জন আহি দেখিলে ক'ব, 'হে বন্ধু, ওখ ঠাইলৈ যোৱা'; তেতিয়া তোমাৰ সৈতে ভোজনত বহা সকলোৰে আগত তুমি মৰ্যদা পাবা। 11 কিয়নো যি কোনোৱে নিজকে বৰ বুলি মানে, তেওঁক সৰু কৰা হ'ব; আৰু যি কোনোৱে নিজকে সৰু বুলি মানে, তেওঁক বৰ কৰা হ'ব।

12 তেতিয়া তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰা জনে ক'লে, “দুপৰ বা নিশাৰ ভোজ পাতিলে, তুমি নিজৰ বন্ধু বা ভাই সকলক বা জ্ঞাত-কুটুম্ব বা ধনৱন্ত চুবুৰীয়া সকলক নামাতিবা; তেওঁলোকে তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰিব, আৰু তোমাৰ পৰিচিতান ঘূৰাই দিব।

13 কিন্তু যেতিয়া ভোজ পাতা, তেতিয়া দৰিদ্ৰ, কোণ্ডা, খোৰা, অন্ধ এনে লোকক মাতিবা। 14 তাতে তোমাক পৰিচিতান ৰূপে ঘূৰাবলৈ তেওঁলোকক একো নোহোৱাত, তুমি ধন্য হ'বা। কিয়নো ধাৰমিক সকলৰ পুনৰ্জন্মত তোমাক পৰিচিতান দিয়া হ'ব।”

15 যি সকলে যীচুৰ সৈতে ভোজনত বহিছিল, তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে এই কথা শুনি, তেওঁক ক'লে, “যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত ভোজন কৰিব তেওঁ ধন্য।” 16 কিন্তু যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “এজন মানুহে নিশা বৰ ভোজ পাতি, অনেক

লোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিলে।¹⁷ পাছত ভোজনৰ সময় হোৱাত, তেওঁ নিজৰ এজন দাসক পঠাই নিমন্ত্ৰিত সকলক ক'লে, 'আহক, এতিয়া ভোজন যুগুত হৈছে'।

¹⁸ তাতে সকলো লোকে একেভাৱে ক্ষমা বিচাৰি তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলে; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, 'মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে'।¹⁹ আন এজনে ক'লে, 'মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰমাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ'।²⁰ আন এজনে ক'লে, 'মই এগৰাকীক বিয়া কৰালো, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো'।

²¹ তেতিয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সন্মত দিলে। তেতিয়া ঘৰৰ গৰাকীয়ে ঋদ্ধ হৈ তেওঁৰ দাসক কলে, তুমি নগৰৰ আলি আৰু সৰু বাটলৈ বেগাই ওলাই দৰিদৰ, কোঙা, অন্ধ, খোৰা এনে লোক সকলক ইয়ালৈ মাতি আনাইগৈ।²² পাছত সেই দাসে ক'লে, হে মহাশয় আপোনাৰ আজ্ঞাৰ দৰে হৈছে; তথাপি এতিয়াও ঠাই আছে।

²³ তেতিয়া ঘৰৰ গৰাকীয়ে দাসক ক'লে, ৰাজবাট আৰু আলিবাটলৈ ওলাই যোৱা আৰু মোৰ ঘৰ ভৰাবলৈ লোক সকলক উচিতাই আনাইগৈ।²⁴ কিয়নো মই আপোনালোকক কওঁ, 'সেই নিমন্ত্ৰিত লোক সকলৰ এজনেও মোৰ ভোজনৰ আশ্বাদ নাপাব'।"

প্ৰকৃত শিষ্যৰ লক্ষণ

²⁵ তেতিয়া যীচুৰ সঙ্গ এদল মানুহ গৈ আছিল, যাওঁতে তেওঁ মুখ ঘূৰাই সেই লোক সকলৰ ফালে চাই ক'লে, ²⁶ "কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহি নিজৰ মাক, বাপেক, ভিৰোতা, সন্তান, ভায়েক, ভনীয়েক আনকি নিজৰ জীৱনকো অপ্ৰিয় বুলি নামানে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে।"²⁷ যি কোনোৱে নিজৰ ঋচ লৈ মোৰ পাছত আহিব নোৱাৰে, তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে।

²⁸ কিয়নো গড় কাৰেং বান্ধিবলৈ মন কৰিলে, প্ৰথমতে বহি তাৰ কিমান খৰচ আৰু ইয়াক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ সমৰ্থ আছে নে নাই, এই বিষয়ে গণনা নকৰা আপোনালোকৰ মাজত কোন আছে? ²⁹ তেওঁ ভেটি তুলি যদি সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰে, তেনেহলে এই কৰ্ম চাই থকা লোক সকলে তেওঁক বিদ্ৰূপ কৰি ক'ব ধৰিব, ³⁰ 'এই মানুহ জনে সাজিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে কিন্তু সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিলে'।

³¹ অথবা অন্য এজন ৰজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যাওঁতে প্ৰথমতে বহি চিন্তা নকৰিব নে, যে তেওঁৰ দহ হাজাৰ সৈন্যই বিপক্ষৰ বিশ হাজাৰ সৈন্যৰ বিৰুদ্ধে যুজিব পাৰিব নে নোৱাৰিব? ³² যদি নোৱাৰে তেনেহলে সি জন ৰজা দূৰত থাকোতেই, কটকী পঠিয়াই শাস্তিৰ বাবে সন্ধিৰ কথা সুধিব।³³ এতেকে আপোনালোকৰ যি কোনোৱে নিজৰ সৰ্বস্ব ত্যাগ নকৰে, তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে।

³⁴ লোণ হলে উত্তম; কিন্তু যদি লোণৰো সোৱাদ নাইকিয়া হয়, তেনেহলে ইয়াক কিহেৰে পুণৰাই সোৱাদ কৰা হ'ব? ³⁵ সি মাটিৰ বা সাৰৰ ভেটিৰ কাৰণেও উপযুক্ত নহব; তাতে মানুহে সেইবাৰ বাহিৰলৈ পেলাই দিব। যি জনৰ শুনিলে কাণ আছে, তেওঁ শুনক।"

15 অধ্যায়

মন পালটোৱা পাপী মানুহৰ পৰিণামত ঈশ্বৰৰ যে আনন্দ হয়, সেই বিষয়ৰ তিনিটা দৃষ্টান্ত

¹ সেই সময়ত কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু পাপী লোক সকলে যীচুৰ কথা শুনিবৰ বাবে আহিছিল। ² তেতিয়া ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে গৰিহণা কৰি ক'লে, "এই লোক জনে পাপী লোক সকলক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে ভোজন-পানো কৰে।"

³ তেতিয়া তেখেত সকলক এই দৃষ্টান্ত দি তেওঁ ক'লে, "এশ মেস থকা কোনো মানুহৰ যদি এটা হেৰায়, ⁴ তেনেহলে তেওঁ সেই নিৰানব্বৈটা মেৰক হাবিৰ মাজতে এৰি হেৰুৱাটোক বিচাৰি নাযাব নে? ⁵ আৰু যেতিয়া হেৰুৱাটোক বিচাৰি পায়, তেতিয়া আনন্দিত হয় আৰু নিজৰ কান্ধত তুলি ঘৰলৈ আনে।

⁶ এইদৰে যেতিয়া তেওঁ ঘৰ আহি পায়, তেতিয়া বন্ধু আৰু চুবুৰীয়া সকলক মাতি একত্ৰিত কৰি তেওঁলোকক কয়, 'মোৰ সৈতে আনন্দ কৰা; কিয়নো মই হেৰোৱা মেৰ-পোৱালিটো পালোঁ'। ⁷ মই আপোনালোকক কওঁ, সেইদৰে মন-পালটন নকৰা নিৰানব্বই জন ধাৰ্মিক লোকৰ অৰ্থে যিমান আনন্দ, মন পালটোৱা এজন পাপীৰ অৰ্থে, স্বৰ্গত তাতকৈ অধিক আনন্দ হ'ব।

⁸ অথবা কোনো এজনী মহিলাৰ দহোটা আধলিৰ যদি এটা হেৰাই, তেওঁ চাকি জ্বলাই ঘৰ সাৰি তাক নোপোৱালৈকে নিবিচাৰিব নে? ⁹ আৰু হেৰুৱাতো বিচাৰি পালে, তেওঁ নিজৰ বন্ধু আৰু চুবুৰীয়া সকলক একলগে গোটায কয়, 'মোৰ সৈতে আনন্দ কৰা; কিয়নো যি আধলিটো হেৰুৱাইছিলো সেইটো পালোঁ'। ¹⁰ সেইদৰে মই আপোনালোকক কওঁ, মন পালটোৱা এজন পাপীৰ অৰ্থে, ঈশ্বৰৰ দূতবোৰৰ সাক্ষাতে আনন্দ হয়।"

¹¹ তেওঁ পুনৰ ক'লে, "কোনো এজন মানুহৰ দুজন পুতেক আছিল; ¹² সৰুটোৱে বাপেকক ক'লে, 'দেউতা ধন, সম্পত্তিৰ যি ভাগ মই পাবোঁ, সেই ভাগ মোক দিয়ক'। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ সম্পত্তি সিহঁতক ভগাই দিলে।

¹³ অলপ দিনৰ পাছত, সেই জন সৰু পুতেকে সকলো গোটাটাই দূৰ দেশলৈ যাংবা কৰি তাত লম্পট আচৰণ কৰি সকলো সম্পত্তি অপব্যয় কৰিলে। ¹⁴ তাতে সকলো ধন ব্যয় হোৱাত, সেই দেশত তেওঁৰ বৰ আকাল হ'ল আৰু তাতে সৰু পুতেক জনে কষ্ট পাবলৈ ধৰিলে। ¹⁵ তেতিয়া তেওঁ গৈ সেই দেশৰ এজন মানুহৰ আশ্ৰয়ত কাম কৰিবলৈ ল'লে। তাতে সেই মানুহ জনে তেওঁক গাহৰি চৰাবলৈ নিজৰ পথাৰলৈ পঠিয়াই দিলে। ¹⁶ তেওঁ গাহৰিয়ে খোৱা দানাৰে তৃপ্ত হবলৈ বৰ হেপাঁহ কৰিলে, কাৰণ তাতে তেওঁক কোনেও একো খাবলৈ দিয়া নাছিল।

17 শেষত তেওঁ চেতনা পাই ক'লে, 'মোৰ পিতৃৰ ওচৰত বহত চাকৰে পেত ডৰাই খাবলৈ পাই কিন্তু ইয়াত মই ডোকৰ জ্বালাত মৰিছোঁ।' 18 মই এতিয়া দেউতাক ঘৰলৈ গৈ এই কথা ক'ম, স্বৰ্গৰ অহিতে আৰু আপোনাৰ দেখাত পাপ কৰিলোঁ; 19 আপোনাৰ পুংৰ বুলি মতাৰ যোগ্য নহওঁ; মোক আপোনাৰ এটা চাকৰৰ নিচিনাকৈ হলেও ৰাখক।

20 পাছত তেওঁ তেনে ডাবেৰেই দেউতাকৰ ওচৰলৈ আহিল। কিন্তু তেওঁ ঘৰৰ পৰা দূৰত থাকোতেই, দেউতাকে দেখিলে আৰু তেওঁক চাই মৰম লগাত চুমা খালে। 21 তেতিয়া পুতেকে ক'লে, 'দেউতা স্বৰ্গৰ অহিতে আৰু আপোনাৰ দেখাত, মই পাপ কৰিলোঁ। আপোনাৰ পুংৰ বুলি মোক মাতিবলৈও মই এতিয়া যোগ্য নহওঁ।'

22 কিন্তু বাপেকে দাসবোৰক ক'লে, 'আটাইতকৈ উত্তম বশ্ৰ বেগাই আনি এওঁক পিন্ধাই দে; এওঁৰ হাতত আঙঠি, ডৰিত জোতা দে; 23 পোহনীয়া দামুৰিটো আনি মাৰ। আহ, আমি ভোজন কৰি, ৰং কৰোঁহক; 24 কিয়নো মোৰ এই লৰা মৰি গৈছিল আৰু এতিয়া এওঁ জীৱন পাইছে। এওঁ হেৰাই গৈছিল কিন্তু এতিয়া বিচাৰি পাইছাঁ। এনেদৰে কৈ তেওঁ আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে।

25 সেই সময়ত বৰ পুতেক পথাৰত আছিল। পাছত তেওঁ আহি ঘৰৰ ওচৰ পাই, বাজনা আৰু নাচৰ শব্দ শুনিলে। 26 তেতিয়া দাসবোৰৰ এটাক মাতি সুধিলে, 'এইবোৰ নো কি হৈছে?' 27 তেতিয়া দাস জনে ক'লে, 'তোমাৰ ভায়েৰা আহিল; আৰু তোমাৰ পিতৃয়ে তেওঁক সুস্থ শৰীৰে পোৱা হেতুকে, পোহনীয়া দামুৰিটো মাৰিব দিলে।'

28 তেতিয়া তেওঁৰ খং উঠিল আৰু ভিতৰলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে; পাছত দেউতাক ওলাই আহিল আৰু তেওঁক বিনয়েৰে বুজালে, 29 তেতিয়া বৰ পুংৰই বাপেকক উত্তৰ দি ক'লে, 'চাওক, ইমান বছৰে মই আপোনাৰ সেৱা কৰিলোঁ, কেতিয়াও মই আপোনাৰ আজ্ঞা উলঙ্ঘন কৰা নাই; তথাপি মোৰ বন্ধু সকলৰ লগত পৰীতি ভোজ কৰিবলৈ এটি ছাগলী পোৱালিও আপুনি মোক দিয়া নাই। 30 কিন্তু আপোনাৰ সৰু লৰা বেশ্যাৰ লগত সকলো ধন-সম্পত্তি খৰছ এতিয়া ঘূৰি আহিছে আৰু আপুনি সি ঘূৰি আহোতেই তাৰ কাৰণে পোহনীয়া দামুৰিটো মাৰিলে।'

31 তেতিয়া বাপেকে সেই ল'ৰাক ক'লে, 'বোপা তুমি সদায় মোৰ লগত আছা আৰু মোৰ যি যি আছে, সকলো তোমাৰেই। 32 কিন্তু তোমাৰ এই ভায়েৰা মৰা হৈয়ো আকৌ জীয়াই উঠিল; হেৰোৱা হৈয়ো পালোঁ; এই কাৰণে আমি পৰীতি ভোজ পাতি আনন্দ কৰিব লাগে।''

16 অধ্যায়

ধন ব্যৱহাৰ কৰাৰ বিষয়ে এটা দৃষ্টান্ত

1 যীচুৱে শিষ্য সকলক ক'লে, "এজন ধনী মানুহৰ এজন ঘৰগিৰী* আছিল, এই ঘৰগিৰীয়ে ধনী মানুহ জনৰ সম্পদ নষ্ট কৰিছে বুলি অভিযোগ আনিলে।

2 তেতিয়া সেই ধনী ব্যক্তি জনে ঘৰগিৰী দায়িত্বত থকা ব্যক্তি জনক মাতি ক'লে, 'এইবোৰ তোমাৰ বিষয়ে মই কি শুনিছো? তোমাৰ কামৰ হিচাব মোক দিয়া, তুমি আৰু মোৰ ঘৰগিৰী দায়িত্বত থাকিব নোৱাৰা।'

3 তেতিয়া সেই ঘৰগিৰী দায়িত্বত থকা ব্যক্তি জনে মনতে ভাবিলে, 'এতিয়া মই কি কৰিম, যদি মোক এই কৰ্মৰ পৰা আতৰাই দিয়ে, মই দিন হাজিৰা কৰি খাবলৈ মোৰ শক্তি নাই আৰু ভিক্ষা কৰিবলৈও মোৰ লাজ লাগে। 4 মোক ঘৰগিৰী দায়িত্বৰ পৰা আতৰালেও লোক সকলে যাতে তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ মোক নিমন্ত্ৰণ কৰে, সেই কাৰণে কি কৰিব লাগিব তাক মই জানিছোঁ।'

5 তাৰ পাছত তেওঁ ধনী মানুহ জনৰ পৰিচয়ন ধৰুৱাক মাতিলে আৰু তেওঁ প্ৰথম জনক সুধিলে, 'আমাৰ গৰাকীক কিমান ঋণ পৰিশোধ কৰিবলৈ আছে?' 6 তেওঁ ক'লে, 'এশ মোন তেলা।' ঘৰগিৰীয়ে তেওঁক ক'লে, 'তোমাৰ তালিকা পংৰ খন লোৱা আৰু ইয়াতে সোনকালে পঞ্চাশ লিখা।' 7 তাৰ পাছত আন জনক সুধিলে, 'তোমাৰ কিমান দিবলগীয়া ঋণ আছে?' তেওঁ ক'লে, 'এশ মোন ঘেহুঁ।' তেতিয়া তেওঁক ক'লে, 'তোমাৰ তালিকা পংৰ খন লোৱা আৰু আশী লিখা।'

8 তেওঁ সকলো কাম আগ-পাছ বিচাৰ কৰি বুদ্ধিমান লোকৰ দৰে কৰিছিল। এই হেতুকে ধনী লোক জনে ঘৰগিৰীক শলাগিলে, কিয়নো পোহৰৰ সন্ধানতকৈ এই জগতৰ সন্ধানবোৰ নিজ জাতিলৈ অধিক বুদ্ধিৱন্ত। 9 মই তোমালোকক কওঁ, অযথার্থ ধনেৰে আপোনালোকে নিজলৈ বন্ধু লাভ কৰে, কিন্তু যেতিয়া সম্পদৰ অন্ত পৰিব, তেতিয়া তেওঁলোকে আপোনালোকক অনন্ত নিবাসত গ্ৰহণ কৰিব।

10 যিজন অলপ কথাতে বিশ্বাসী তেওঁ অধিক কথাতে বিশ্বাসী; যিজন সৰুতকৈ সৰুত অধৰ্মি, তেওঁ অধিকতো অধৰ্মি।

11 এই কাৰণে পাৰ্থিৱ ধনত যদি অবিশ্বাসী হোৱা, তেনেহলে পৰকৃত ধনত আপোনাক কোনে বিশ্বাস কৰিব? 12 যদি অন্য লোকৰ বিষয়ত বিশ্বাসী নহোৱা, তেনেহলে যি আপোনাৰ নিজৰ তাক কেনেকৈ আপোনাক দিব।

13 কোনো চাকৰে দুজন গৰাকীৰ ওচৰত সেৱাকৰ্ম কৰিব নোৱাৰে, কিয়নো তেতিয়া তেওঁ এজনক যিণ কৰি আন জনক প্ৰেম কৰিব, নাইবা এজনত আসক্ত হৈ আন জনক হেয়ঞ্জান কৰিব। আপোনালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন এই দুয়োটা বিষয়তে একেলগে কৰ্ম কৰিব নোৱাৰা।"

14 এই কথাবোৰ শুনি, ধন লুডীয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক উপলুঙা কৰিলে। 15 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "আপোনালোকে মানুহৰ আগত নিজকে নিজে ধাৰ্মিক প্ৰমাণিত কৰোঁতা, কিন্তু ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ হৃদয় জানে; এতেকে মানুহৰ মাজত যি উত্তম, ঈশ্বৰে দেখাত সেয়ে যিণলগীয়া।

16 যোহন অহালৈকে বিধান আৰু ডাববাদী সকলৰ বাক্য আছিল; তেতিয়াৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হৈছে, পৰতিজনে অতি আগ্ৰহেৰে সেই ৰাজ্যত প্ৰবেশ কৰিবলৈ আপৰণ চেষ্টা কৰিছে। 17 কিন্তু বিধানৰ এক বিন্দু লুপ্ত হোৱাতকৈ আকাশ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হোৱা সহজ।

* 16 অধ্যায়:1 তহাৰধায়ক

18 যি কোনোৱে নিজৰ পল্লিক বিবাহ বিচ্ছেদ কৰি অন্য মহিলাক বিবাহ কৰায়, তেওঁ ব্যডিচাৰ কৰে; যদি সেই পৰিত্যক্তা মহিলা গৰাকীক আন কোনো লোকে বিয়া পাতে তেওঁ ব্যডিচাৰ কৰে।

19 কোনো এজন ধনী মানুহ আছিল। তেওঁ বেঙেনা বৰণীয়া শণ সূতাৰ কাপোৰ পিন্ধি, পৰতিদিনে নিজৰ বহুত সম্পত্তিত উল্লাস কৰি আছিল। 20 লাজাৰ নামেৰে গোটেই শৰীৰত ঘা লগা এজন মগনীয়া সেই ধনী ব্যক্তি জনৰ দুৱাৰত খোৱা হৈছিল। 21 সেই ধনী ব্যক্তি জনৰ টেবুলৰ তলত পৰা খোৱা বস্তুৰে পেট পূৰাবলৈ মগনীয়া জনে আশা কৰি ৰৈ থাকিছিল। তাতে কুকুৰবোৰেও আহি তাৰ ঘাঁ‌বোৰ চলেকি থাকে।†

22 কালৰুৰমে সেই মগনীয়া জন মৰিল, স্বৰ্গৰ দূত সকলে আহি অস্বাহামৰ কোলালৈ তেওঁক লৈ গ'ল। পাছত ধনী ব্যক্তি জনো মৰিল তাতে তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল। 23 ধনী ব্যক্তি জনে নৰকত অতি যাতনা পাই ওপৰলৈ চকু তুলি চাই বহু দুৰত অস্বাহাম আৰু তেওঁৰ কোলাত লাজাৰক দেখা পালে।

24 তেতিয়া ধনী ব্যক্তি জনে চিঞৰি ক'লে, 'পিতৃ অস্বাহাম, মোৰ পৰতি দয়া কৰক আৰু লাজাৰক ইয়ালৈ পঠাই দিয়ক। তেওঁ আঙুলিৰ আগ পানীত জুৰুৰিয়াই, মোৰ জিভা টেঁচা কৰিবলৈ তেওঁক পঠিয়াই দিয়ক।'

25 কিন্তু অস্বাহামে তেওঁক ক'লে, 'বোপা, তুমি জীৱনৰ আমুস কালত যেনেদৰে নিজক সুখত ৰাখিবৰ বাবে ভাল বস্তু পাইছিলো, সেইদৰে লাজাৰে তাত দুখ পাইছিল, এতিয়া সেই কথা সোঁৱৰণ কৰা; কিন্তু এতিয়া তেওঁ ইয়াত শান্তিত আছে আৰু তুমি হলে যাতনা পাই আছা। 26 এতিয়া তোমাৰ আৰু আমাৰ মাজত এক মহশূন্য স্থাপন কৰা আছে। আমি ইচ্ছা কৰিলেও ইয়াৰ পৰা তুমি থকা ঠাইলৈ যাব নোৱাৰো আৰু তোমাৰ তাৰ পৰা ইচ্ছা কৰিলেও কোনো ইয়ালৈ আহিব নোৱাৰা।'

27 ধনী ব্যক্তি জনে ক'লে, "হে পিতৃ, তেনেহলে দয়া কৰি লাজাৰক মোৰ দেউতাৰ ঘৰলৈ পঠিয়াই দিয়ক। 28 তাতে মোৰ পাঁচ জন ভাই আছে, সিহঁতক যেন তেওঁ গৈ, আহিবলগীয়া এই যাতনাৰ ঠাইৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি সাৱধান কৰি দিয়ে।

29 কিন্তু অস্বাহামে তেওঁক ক'লে, 'তেওঁলোকৰ বাবে মোচি আৰু ডাববাদী সকল আছে; তেওঁলোকৰ কথা শুনক।' 30 তেতিয়া সেই ধনী ব্যক্তি জনে ক'লে, 'তেনে নহওক পিতৃ অস্বাহাম, কিন্তু মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা যদি কোনো এজন তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ যায়, তেনেহলে তেওঁলোকে মন পালটাব।'

31 তেতিয়া তেওঁক অস্বাহামে ক'লে, 'যদি তেওঁলোকে মোচি আৰু ডাববাদী সকলৰ বাক্য নুশুনে, তেনেহলে মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা কোনো এজন উঠি গৈ কলেও তেওঁলোকে নুশুনিব।''

17 অধ্যায়

বিয়িণি, ক্ষমা, বিশ্বাস, আৰু নম্ৰতাৰ বিষয়ে শিক্ষা

1 যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, "যিহৰ দ্বাৰা পাপ হয়, সেয়া আহিবই; কিন্তু যাৰ দ্বাৰা আছে, তেওঁ সত্তাপৰ পাংৰ। 2 সবু সকলৰ মাজৰ এজনকো যদি কোনোৱে পাপৰ পথত লৈ যায়, তেনেহলে তেওঁৰ ডিঙিত জাঁত আৰি সাগৰত পেলাই দিয়া ভাল। 3 তোমালোকে নিজৰ বিষয়ত সাৱধান হোৱা। তোমাৰ ভায়ে যদি পাপ কৰে, তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰা আৰু তেওঁ যদি অনুতাপ কৰে, তেনেহলে তেওঁক ক্ষমা কৰা। 4 তেওঁ যদি এদিনৰ ভিতৰত তোমাৰ বিৰুদ্ধে সাত বাৰ পাপ কৰে আৰু সাত বাৰেই যদি উভতি আহি কয়, 'মই মন-পালটন কৰিছোঁ'; তেতিয়াও তেওঁক ক্ষমা কৰিবা।"

5 তেতিয়া পাঁচনি সকলে পৰভুক ক'লে, "আমাৰ বিশ্বাস বঢ়াই দিয়ক।" 6 তেতিয়া পৰভুৱে ক'লে, "এটি সৰিয়হ গুটিৰ সমান যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস হয়, তেনেহলে তুমি এই নুনি গছক ক'ব পাৰিবা 'উভালি যা আৰু সাগৰত ৰোৱা হ'; তেতিয়া দেখিবা সি তোমাৰ কথা শুনিছে।

7 তোমালোকৰ মাজত কাৰোবাৰ দাসে যেতিয়া হাল বাই, বা মেঘ পালন কৰি পথাৰৰ পৰা আহে, তেতিয়া তেওঁক ক'বা নে, 'তুমি এতিয়াই আহা, ভোজনত বহা।' 8 তাতকৈ তেওঁক নকবা নে, 'মোৰ খোৱা বস্তু যুগুত কৰা আৰু মই খাইবৈ আজৰি নহওঁ মানে, কঁকালত গামোচা বান্ধি মোৰ আল্পৈচান ধৰা; পাছত তুমিও খোৱা-বোৱা কৰিবা।' 9 সেই দাসে তেওঁৰ আজ্ঞা দিয়া অনুসাৰে কাৰ্য কৰা কাৰণে তেওঁক কি ধন্যবাদ দিব? 10 তোমালোকৰ বাবেও সেই একেই কথাৰ প্ৰযোজ্য। তোমালোকক যি কাৰ্য কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়া হৈছে, সেইদৰে সকলোবোৰ কাৰ্য কৰাৰ পাছত ক'বা, 'আমি অযোগ্য দাস, আমাৰ কৰ্তব্যহে আমি কৰিলোঁ।'

দহ জন কুৰ্থ ৰোগীক সুস্থ কৰা

11 যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ যাওঁতে, চমৰীয়া আৰু গালীল প্ৰদেশৰ ওচৰেদি গৈ আছিল। 12 সেই সময়ত এখন গাঁৱত সোমোওঁতে দহ জন কুৰ্থ ৰোগীয়ে দূৰত থিয় হৈ তেওঁক দেখা দি, 13 বৰ মাতেৰে ক'লে, "হে যীচু, মহাশয়, আমাক দয়া কৰক।"

14 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দেখি ক'লে, "তোমালোকে গৈ পুৰোহিত সকলৰ আগত নিজকে নিজে দেখুওৱাও।" পাছত তেওঁলোক গৈ থাকোতে সুস্থ হ'ল। 15 তাতে তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে, নিজকে সুস্থ হোৱা দেখি, বৰ মাতেৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি উলটি আহিল; 16 আৰু যীচুৰ চৰণত উৰুৰি হৈ পৰি তেওঁৰ স্তুতি কৰিবলৈ ধৰিলে; সেই লোক জন, চমৰীয়া আছিল। 17 ইয়াকে দেখি যীচুৱে ক'লে, "তোমালোক দহ জনেই সুস্থ নহলা নে? তেনেহলে আন ন জন ক'ত? 18 এই অন্য জাতিৰ মানুহ জনৰ বাহিৰে আন কোনো এজনে কিয় ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ স্তুতি কৰিবলৈ উলটি নাছিল?" 19 পাছত যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "উঠা আৰু যোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে।"

ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ আগমণৰ বিষয়ে শিক্ষা

† 16 অধ্যায়:21 মথি 6:20; 1তীম 6:17-19; যাক 2:5

20 ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কেতিয়া আহিব বুলি ফৰীচী সকলে এই কথা সোধাত, তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, 21 “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য দৃশ্যৰূপে নাহে; ইয়াতে বা সেইখিনিতে চোৱা, এনে কথা কোনোৱে নকব; কাৰণ চাওক, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আপোনালোকৰ ভিতৰতে আছে।”

22 পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “যি কালত তোমালোকে মানুহৰ পুংৰৰ এটা দিন দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰিবা, কিন্তু দেখিবলৈ নাপাবা, সেই কাল আহিব। 23 মানুহবোৰে তেতিয়া চোৱা, সোঁ তাত আছে; চোৱা, ইয়াত আছে, এই বুলি তোমালোকক ক'ব; কিন্তু তোমালোক নাযাবা আৰু তেওঁলোকৰ পাছে পাছে নচলিবা। 24 কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ আকাশৰ এফালে ওলালে, আকাশৰ আন ফাললৈকে পোহৰ কৰে, মানুহৰ পুংৰৰ দিনতো সেইদৰেই হ'ব।

25 কিন্তু প্ৰথমতে তেওঁ অনেক দুখ ভোগ কৰি, এই কালৰ মানুহৰ ঘৰাই অগ্ৰহা হ'ব লাগিব। 26 নোহৰ সময়ত যেনেকুৱা হৈছিল, মানুহৰ পুংৰৰ সময়তো তেনেকুৱাই হ'ব। 27 নোহ জাহাজত উঠা দিনলৈকে লোক সকলে ভোজন-পান কৰিছিল, বিয়া কৰিছিল আৰু বিয়াও দিছিল।

28 সেইদৰে লোটৰ সময়তো লোক সকলে ভোজন-পান কৰিছিল, কিনা-বেচা, বুৱা-পোতা আৰু ঘৰ সাজিছিল। 29 কিন্তু যিদিনা লোট চমোমৰ পৰা ওলাই আহিল, সেই দিনাই আকাশৰ পৰা জুই আৰু গন্ধক বৰষিলি আৰু সেই ঠাইৰ সকলোকে ধ্বংস কৰিলে। 30 সেইদৰে মানুহৰ পুংৰ পৰকাশিত হোৱা দিনতো হ'ব। 31 সেইদিনা কোনোবা যদি ঘৰৰ ওপৰত আছে কিন্তু তেওঁৰ নিজৰ বস্তুবোৰ যদি ঘৰৰ ভিতৰত আছে, তেনেহলে তেওঁ বস্তুবোৰ আনিবলৈ নানামক। তেনেদৰে কোনোবা যদি পথাৰত আছে, তেওঁ কোনো বস্ত লবলৈ উলটি নাহক।

32 লোটৰ তিৰোতাক সোঁৱৰা। 33 যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন ৰক্ষা কৰিবলৈ বিচাৰে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব। কিন্তু যি কোনোৱে জীৱন হেৰুৱায়, তেওঁ জীয়াই থাকিব।

34 মই তোমালোকক কওঁ, সেই ৰাতি দুজন মানুহ একে শয্যাতে থাকোঁতে, এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব, আন জনক ত্যাগ কৰা হ'ব। 35 দুজনী তিৰোতাই একেলগে জাঁতেৰে ডলি থাকোঁতে এজনীক গ্ৰহণ কৰা হ'ব। 36 দুজন মানুহ পথাৰত থাকোঁতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব, এজনক ত্যাগ কৰা হ'ব। 37 তেতিয়া তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক সুধিলে, “ক'ত পৰভু?” তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “য'ত মৰা শ থাকে, তাতো শগুনো গোট খায়।”

18 অধ্যায়

সফল প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে দুটা দৃষ্টান্ত

1 নিৰাশ নোহোৱাকৈ তেওঁলোকে যেন সকলো সময়তে প্ৰাৰ্থনা কৰা উচিত, এই বিষয়ে বুজি পাবৰ কাৰণে যীচুৱে তেওঁলোকক এই দৃষ্টান্ত দি ক'লে, 2 “এখন নগৰত ঈশ্বৰলৈ ভয় নকৰা, মানুহকো নমনা, এনে এজন বিচাৰক আছিল।

3 সেই নগৰত এজনী বাৰী মহিলাও আছিল; তেওঁ সেই বিচাৰকৰ ওচৰলৈ আহি নিবেদন কৰিলে যে, ‘অন্যায়ৰ প্ৰতিকাৰ কৰি মোৰ বিপক্ষৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰক’। 4 তাতে তেওঁ কিছু দিনলৈ সময়ত নহ'ল; কিন্তু পাছত নিজৰ মনতে ক'লে, ‘মই যদিও ঈশ্বৰক ভয় নকৰোঁ, আৰু মানুহকো নামানো, 5 তথাপি এই বিধৱা গৰাকীয়ে মোক বাৰে বাৰে আমনি দিয়াৰ কাৰণে, অন্যায়ৰ প্ৰতিকাৰ কৰি উদ্ধাৰ কৰিম; নহলে তেওঁ পুণৰ আহি মোক আমনি দিব’।”

6 পাছত পৰভুৱে ক'লে, “সেই অধাৰমিক বিচাৰকে কি কয়, ‘শুনা। 7 তেনেহলে ঈশ্বৰলৈ দিনে-ৰাতিয়ে কাকুতি কৰা তেওঁৰ যি মনোনীত লোকৰ ভালৰ অৰ্থে তেওঁ শংৰুক শাস্তি দিবলৈ পলম কৰে, তেওঁ অন্যায়ৰ প্ৰতিকাৰ কৰি সেই লোকক উদ্ধাৰ নকৰিব নে?’ 8 মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁ সোনকালে আহিব আৰু অন্যায়ৰ প্ৰতিকাৰ কৰি তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিব। তথাপি যেতিয়া মানুহৰ পুংৰ আহিব, তেতিয়া পৃথিৱীত বিশ্বাস পাব নে?”

9 ইয়াৰ পাছত, নিজকে ধাৰমিক বুলি ভবা আৰু আন লোকক হেয়জ্ঞান কৰা, এনে কিছুমান লোকৰ উদ্দেশ্যে তেওঁ এই দৃষ্টান্ত দিলে। 10 “দুজন মানুহে মন্দিৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গ'ল; তেওঁলোকৰ এজন ফৰীচী, আন জন কৰ সংগ্ৰহকাৰী।

11 ফৰীচীয়ে থিয় হৈ নিজৰ মতে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, ‘হে ঈশ্বৰ, মই আন মানুহৰ নিচিনা অপহাৰক, অন্যায়কাৰী, ব্যডিচাৰী,* নাইবা এই কৰ সংগ্ৰহকাৰী জনৰ নিচিনাও নহওঁ, এই কাৰণে মই তোমাৰ স্তুতি কৰোঁ। 12 মই সপ্তাহত দুবাৰ লয়োন দিওঁ; আৰু মোৰ সকলো আয়ৰ দশম ভাগ দান কৰোঁ’।

13 কিন্তু কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলে আতৰত থিয় হৈ, স্বৰ্গৰ ফালে চকু তুলিবলৈ সাহস নকৰিলে, কিন্তু নিজৰ হিয়া ভুকুৱাই ভুকুৱাই ক'লে, ‘হে ঈশ্বৰ, মই এজন পাপী; মৌলে পৰসন্ন হৈ দয়া কৰক’। 14 মই তোমালোকক কওঁ, সেই ব্যক্তি জন ধাৰমিক বুলি প্ৰমাণিত নহ'ব, কিন্তু এই জনহে প্ৰমাণিত হৈ নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল; কিয়নো যি কোনোৱে নিজকে নিজে বৰ বুলি মানে, তেওঁক সৰু কৰা হ'ব; কিন্তু যি কোনোৱে নিজকে নিজে সৰু বুলি মানে, তেওঁক বৰ কৰা হ'ব।”

শিশু সকললৈ যীচুৰ অনুগ্ৰহ

15 এদিন লোক সকলে নিজ নিজ শিশুবোৰক যীচুৱে চুই আশীৰ্বাদ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে; কিন্তু শিষ্য সকলে এইবাৰ দেখি তেওঁলোকক ডৰিয়ালে। 16 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “শিশুবোৰক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, নিষেধ নকৰিবা: কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এনেকুৱা লোকৰ বাবে।” 17 এই দৃষ্টান্তটো দিয়াৰ পাছত তেওঁ ক'লে, “তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি কোনোৱে শিশুবোৰৰ নিচিনা হৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ তাত কোনোমতে সোমাবলৈ নাপাব।”

এজন ধনী শাসনকৰ্তাৰ প্ৰশ্ন আৰু উত্তৰ

* 18 অধ্যায়:11 ব্যডিচাৰী অধৰ্মী

18 এজন ধনী শাসনকর্তাই সুধিলে, “হে স। শুবু, মই কি কৰি অনন্ত জীৱনৰ অধিকাৰী হ’ম?” 19 যীচুৱে ক’লে, “কিয় মোক স। বুলি কৈছা? ঈশ্বৰৰ বাহিৰে স। কোনো নাই। 20 তুমি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ জানা নে, ব্যভিচার নকৰিবা, নৰ-বধ নকৰিবা, চূৰ নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰিবা।” 21 তাতে শাসনকর্তাই ক’লে, “ডেকা কালৰে পৰা মই এই সকলোবোৰ পালন কৰি আছোঁ।”

22 যীচুৱে এই কথা শুনি তেওঁক ক’লে, “এতিয়াও এটা বিষয়ত তোমাৰ ঋণটি আছে; তোমাৰ যি যি আছে, আটাইবোৰ বেছি দৰিদ্ৰ সকলক বিলাই দিয়া, তেতিয়াহে স্বৰ্গত তোমাৰ ধন হব; তাৰ পাছত মোৰ পাছে পাছে আহ।” 23 তেওঁ যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ শোকাতুৰ হ’ল, কিয়নো তেওঁ বৰ ধনী আছিল।

24 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক দেখি ক’লে, “ধনন্ত লোক সকল ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমোৱা কেনে দুঃসাধ্য! 25 কিয়নো ধনী লোক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমোৱাতকৈ, বেজীৰ বিন্ধাৰে উট সৰকি যোৱাই সহজ।”

26 যি সকল লোকে এই কথা শুনিলে তেওঁলোকে ক’লে, “তেনেহলে কেনে পৰিৎৰাণ পাব?” 27 যীচুৱে উত্তৰ দি ক’লে, “যিবোৰ কথা মানুহৰ দেখাত অসাধ্য, সেইবোৰ কৰ্ম ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত সাধ্য।”

28 তেতিয়া পিতৰে ক’লে, “চাওক, আমি নিজৰ সকলো এৰি আপোনাৰ পাছে পাছে আহিলোঁ।” 29 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে যি কোনোৱে ঘৰ, ভিৰোতা, ভায়েক, মাক-বাপেক, বা সন্তান সকলক ত্যাগ কৰে, 30 এই পৃথিৱীত তেওঁৰ অধিক গুণ, আৰু পৰকালত ‘অনন্ত জীৱন’ নাপাব, এনে কোনো নাই।”

নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থান বিষয়ে তৃতীয় বাৰ জনোৱা

31 পাছত তেওঁ বাৰ জন পাঁচনিক লগত লৈ তেওঁলোকক ক’লে, “চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ যাবা কৰিছোঁ; তাতে ডাববাদী সকলৰ দ্বাৰাই যি যি লিখা আছে, সেই সকলো কথা মানুহৰ পুং ৰত সিদ্ধ হ’ব। 32 কিয়নো অনা-ইহুদী লোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিয়া হ’ব; তাতে মানুহে তেওঁক খিদ্দপ কৰিব, অপমান কৰিব, তেওঁৰ গাত খুই পেলাব, 33 আৰু চাবুকেৰে কোৱাই তেওঁক বধ কৰিব; পাছত তিনি দিনৰ দিনা তেওঁ আকৌ উঠিব।”

34 কিন্তু এই কথা তেওঁ কিয় ক’লে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে একো নুবুজিলে; তেওঁলোকৰ পৰা এই বাক্য গোপন কৰি ৰখাৰ বাবে, যি বাক্য কোৱা হ’ল; সেই বাক্যৰ বিষয়ে তেওঁলোকে একো নাজানিলে।

যিৰীহোত এজন অন্ধক চকু দিয়া

35 পাছত তেওঁ যিৰীহোৰ ওচৰ পোৱাত, এজন অন্ধই বাটৰ কাষত বহি ডিম্ফা কৰি আছিল। 36 তাতে মানুহৰ দল এটাই সেই বাটেদি যোৱা শুনি, তেওঁ তাৰ কাৰণ সুধিলে। 37 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “নাচৰতীয়া যীচু এই বাটেদি গৈ আছে।”

38 তেতিয়া তেওঁ ৰিঙিয়াই ক’লে, “হে যীচু, দায়ুদৰ সন্তান, মোক দয়া কৰক।” 39 তাতে তেওঁক মনে মনে থাকিবৰ বাবে আগে আগে যোৱা মানুহবোৰে আহি তেওঁক ডবিয়ালে; কিন্তু তেওঁ তেতিয়া বেচিকৈ আটাই পাৰি ক’লে, “হে দায়ুদৰ সন্তান, মোক দয়া কৰক।”

40 তেতিয়া যীচু থমকি ৰ’ল আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ জনক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। 41 পাছত তেওঁ ওচৰলৈ অহাত, যীচুৱে তেওঁক সুধিলে, “মই কি কৰাটো তোমাৰ ইচ্ছা?” তেতিয়া তেওঁ ক’লে, “হে পৰভু, মই যেন দেখিবলৈ পায়।”

42 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তুমি দৃষ্টি পোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক ৰক্ষা কৰিলে।” 43 সেই সময়ত তেওঁ দৃষ্টি পালে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰকাশসা কৰি তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল; মানুহবোৰে এই কাৰ্য দেখা পাই ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিব ধৰিলে।

19 অধ্যায়

চক্কেয়ৰ মন-পালটন

1 পাছত যীচু যিৰীহো নগৰত সোমাই সেই নগৰৰ মাজেদি যাবলৈ ধৰিলে। 2 সেই নগৰত চক্কেয় নামৰ এজন মানুহ আছিল। তেওঁ কৰ সংগ্ৰহক সকলৰ প্ৰধান আৰু ধনী আছিল।

3 তেওঁ যীচুক চাবলৈ অৰ্থাৎ যীচু নো কোন হয় জানিবৰ বাবে, তেওঁক চাবলৈ বহুত চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু মানুহৰ ভিৰ বেছি হোৱা বাবে যীচুক দেখা নাপালে, কাৰণ তেওঁ চুটি-চাপৰ লোক আছিল। 4 সেয়েহে তেওঁ সকলোৱে আগত বেগাই গ’ল আৰু যি পথেৰে যীচু আহি আছিল, সেই পথেৰে কাষত থকা ডিম্ফু গছ এজোপাত উঠি যীচুক চাবলৈ ধৰিলে।

5 পাছত যীচুৱে সেই ঠাই পায়তে, ওপৰলৈ চাই তেওঁক দেখি ক’লে, “হে চক্কেয়, বেগাই নামি আহ, কিয়নো মই আজি তোমাৰ ঘৰত থাকিব লাগে।” 6 তেতিয়া তেওঁ বেগাই নামি আহি, আনন্দেৰে তেওঁক আলহী কৰি ৰাখিবলৈ গ’ল। 7 তাকে দেখি সকলোৱেই ভোৰভোৰাই কৰলৈ ধৰিলে, “এওঁ এজন পাপী মানুহৰ ঘৰত আলহী হ’বলৈ গৈছে।” *

8 তেতিয়া চক্কেয়ই পৰভুৰ আগত থিয় হৈ ক’লে, “হে পৰভু, চাওক মোৰ যি সম্পত্তি আছে, তাৰ আধাখিনি দৰিদ্ৰ লোকক দান কৰোঁ আৰু মিছা অপবাদ দি, কোনো মানুহৰ পৰা যদি কিবা লৈছোঁ, তেনেহলে তাৰ চাৰি গুণা ওভোতাই দিওঁ।” 9 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “আজি এই ঘৰলৈ পৰিত্ৰাণ আহিল; কিয়নো এৰোঁ অশ্বাহামৰেই সন্তান।” 10 কাৰণ, যি হেৰাল, তাক বিচাৰি ৰক্ষা কৰিবলৈ মানুহৰ পুংৰ আহিল।” †

দহ মিনা (অৰ্থাৎ, এশ দিনৰ মজুৰী) বা সোণৰ মুদৰাৰ দৃষ্টান্ত

* 19 অধ্যায়:7 মথি 9:11; লুক 5:30; † 19 অধ্যায়:8 যা 22:1 ‡ 19 অধ্যায়:10 1 জী 1:15

11 যেতিয়া লোক সকলে এইবোৰ কথা শুনি আছিল, তেতিয়া তেওঁ যিৰূচালেমৰ ওচৰ পোৱাত আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এতিয়াই প্ৰকাশিত হ'ব বুলি তেওঁলোকে ভাবি থকাত, তেওঁ পুনৰ এটা কথা দৃষ্টান্ত দি ক'বলৈ ধৰিলে, § 12 “এজন ভদৰবংশীয় লোকে তেওঁৰ নিজৰ বাবে ৰাজপদ লৈ উলটি আহিবৰ বাবে দূৰ ৰাজ্যলৈ যাংৱা কৰিলে।

13 তেওঁ যোৱা সময়তে তেওঁৰ দহ জন দাসক মাতি আনি, তেওঁলোকক দহ মিনা ৰূপ দি ক'লে, ‘মই আহি নোপোৱালৈকে বেপাৰ কৰিবা’ 14 কিন্তু তেওঁৰ স্বদেশীয় সকলে তেওঁক ঘিণ কৰি, তেওঁৰ পাছত দূত পঠাই কোৱালে, বোলে, ‘আমাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ, সেই জন মানুহ আমাক নালগে’। 15 তাৰ পাছত তেওঁ দূৰ ৰাজ্যৰ পৰা ৰাজপদ লৈ উলটি আহিল আৰু যি সকল দাসক তেওঁ ধন দি গৈছিল, তেওঁলোকক মাতি পঠালে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে কি ব্যৱসায় কৰিলে; সেই বিষয়ে জানিবৰ বাবে তেওঁলোকক শুধিব ধৰিলে।

16 তেতিয়া প্ৰথম জন দাসে আহি ক'লে, ‘হে প্ৰভু, আপোনাৰ মিনাৰ দ্বাৰাই দহ মিনা লাভ পোৱা হ'ল’। 17 তাতে তেওঁ তাক ক'লে, ‘চাবাইচ, উত্তম দাস; তুমি অতি অলপ বিষয়তে বিশ্বাসী হ'লা; তুমি দহ খন নগৰৰ ওপৰত অধিকাৰী হোৱা’।

18 পাছত দ্বিতীয় জন দাসে আহি ক'লে, ‘হে প্ৰভু, আপোনাৰ মিনাৰ দ্বাৰাই পাঁচ মিনা হ'ল’। 19 তাতে ভদৰবংশীয় লোক জনে তেওঁক ক'লে, ‘তুমিও পাঁচ খন নগৰৰ ওপৰত ক্ষমতাপ্ৰাপ্ত হোৱা’।

20 আৰু আন এজন দাসে আহি ক'লে, ‘হে প্ৰভু, মই আপোনাৰ মিনা গামোচাতে বান্ধি ৰাখিছোঁ, এয়া চাওক, 21 কিয়নো আপুনি কঠিন মানুহ, যিহক খেঁ যোৱা নাই, তাকে তোলে আৰু যিহক বোৱা নাই, তাকে দায়; এই হেতুকে মই আপোনালৈ ভয় কৰিলোঁ’।

22 ভদৰবংশীয় লোক জনে তেওঁক ক'লে, ‘হেৰ দুষ্ট দাস, তোৰ নিজৰ মুখৰ কথাৰেই তোৰ সোধ-বিচাৰ কৰিম; মই কঠিন মানুহ, যিহক থোৱা নাই, তাকে তোলে, যিহক বোৱা নাই, তাকে দাওঁ, ইয়াকে তই জানিছিলি; 23 তেনেহলে কি কাৰণে মোৰ ধন মহাজনৰ হাতত নথলি? মহাজনৰ তাত থোৱা হ'লে, মই আহি সূতে সৈতে তাক উলিয়াই ললাহেঁতেন?’

24 পাছত ওচৰত থিয় হৈ থকা সকলক তেওঁ ক'লে, ‘ইয়াৰ পৰা সেই মিনা লৈ, যাৰ দহ মিনা আছে, তাক দিয়া’। 25 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, ‘হে প্ৰভু, তাৰ দহ মিনা আছেই’।

26 ‘মই তোমালোকক কওঁ, যাৰ আছে, তেওঁকেই দিয়া হ'ব; *কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, তাকো তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব। 27 কিন্তু মোৰ সেই যি শংৰুবোৰে, সিহঁতৰ ওপৰত মই ৰাজত্ব কৰাতো নিবিচাৰিলে, সিহঁতক ইয়ালৈ আনি মোৰ আগতে বধ কৰাইক’।”

যীচুৰ জয়-যাংৱা

28 এই সকলো কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকৰ আগে আগে যিৰূচালেম অভিমুখে যাংৱা কৰিলে।

29 পাছত তেওঁ জৈতুন পৰ্বতৰ কাষৰ বৈষ্ণৱী আৰু বৈথনিয়া গাৱঁৰ ওচৰ পোৱাত, তেওঁ দুজন শিষ্যক এই আদেশ দি পঠিয়াই 30 ক'লে, “সম্মুখৰ গাওঁখনলৈ তোমালোক যোৱা; তাত সোমোওঁতে, কোনো মানুহে কেতিয়াও নুঠা এটা গাধ পোৱালি বান্ধি থোৱা দেখিবা; সেই পোৱালিটো মুকলি কৰি মোৰ ওচৰলৈ আনগৈ; 31 আৰু তাক কিয় মেলিছা বুলি যদি কোনোবাই তোমালোকক সুখে, তেনেহলে এইদৰে ক'বা, ‘প্ৰভুৰ ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে’।”

32 তেতিয়া যি সকলক পঠোৱা হ'ল, তেওঁলোকে যীচুৰে কোৱাৰ দৰেই সকলোকে পালে। 33 তেওঁলোকে গৈ গাধ পোৱালিটো মেলোতেই তাৰ গৰাকী সকলে সুধিলে, “গাধ পোৱালিটো কিয় মেলিছা?” 34 তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “প্ৰভুৰ ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে।” 35 পাছত যীচুৰ ওচৰলৈ সেই গাধ পোৱালিটো আনিলে আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ কাপোৰ তাৰ পিঠিত পাৰি দি, তাৰ ওপৰত যীচুক বহুৱালে; 36 আৰু তেওঁ গৈ থাকোতে মানুহবোৰে তেওঁলোকৰ কাপোৰবোৰ বাটত পাৰি দিলে।

37 পাছত তেওঁ যিৰূচালেমৰ ওচৰ আহি পাওঁতে জৈতুন পৰ্বতৰ পৰা নামি যোৱা ঠাইত, গোটেই শিষ্য সকলে, যি যি পৰাঙ্কৰ কাৰ্য দেখিছিল, তাৰ কাৰণে বৰ মাতেৰে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে, 38 আৰু ক'লে, “প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন ৰজা আহিছে, † তেওঁ ধন্য! স্বৰ্গত শান্তি, ‡ আৰু উৰ্ব্বলোকত মহিমা হওক!”

39 তেতিয়া লোক সকলক মাজৰ পৰা ফৰীচী সকলৰ কোনো কোনোৱে আহি তেওঁক ক'লে, “হে শুৰু, আপোনাৰ শিষ্য সকলক ভবিয়াওক।” 40 তেতিয়া যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মই তোমালোকক কওঁ, এওঁলোকে মনে মনে থাকিলে, শিলবোৰে আটাই পাৰিব।”

যিৰূচালেমৰ কাৰণে বিলাপ কৰা

41 পাছত যীচু ওচৰলৈ আহি যিৰূচালেম নগৰ দেখি শোকাতুৰ হৈ কান্দি 42 আৰু ক'লে, “হয়! হয়! তোমাৰ এই দিনত শান্তিজনক কি, সেই বিষয়ে তুমি জনা হ'লে! কিন্তু এতিয়া তোমাৰ চকুৰ পৰা সেইবোৰ লুকুৱা হৈছে।

43 কিয়নো তোমাৰ কৃপাদৃষ্টিৰ কাল তুমি নজনা কাৰণে, যি কালত তোমাৰ শংৰুবোৰে তোমাৰ চাৰিওফালে গড় বান্ধি তোমাক বেৰি ধৰি আৰু চাৰিওফালৰ পৰা তোমাক আগটি ধৰিব, 44 সেই কালত তেওঁলোকে তোমাক আৰু তোমাৰ ভিতৰত থকা সন্ধান সকলক একেলগে মাটিৰ সমান কৰিব। তোমাৰ এটা শিলৰ ওপৰত এটা শিল থাকিব নিদিব; কাৰণ তোমাৰ তত্ত্বাৱধানৰ বাবে ঈশ্বৰ যে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিল, সেই কথা তুমি নুবুজিলা।”

মন্দিৰ পৰিস্কাৰ কৰা

§ 19 অধ্যায়:11 মথি 25:14-30; মাৰ্ক 13:34 এমিনাৰ মূল্য প্ৰায় এশ টকা।

* 19 অধ্যায়:26 মথি 25:14-30; মাৰ্ক 13:34

† 19 অধ্যায়:38 গীত 11:26,

লুক 13:35 ‡ 19 অধ্যায়:38 লুক 2:14; ইফি 2:14

45 পাছত[§] তেওঁ যিৰূচালেম মন্দিৰত সোমাই, তাত থকা বিক্ৰেতা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, আৰু 46 সিহঁতক ক'লে, “লিখা আছে, ‘মোৰ ঘৰ পৰাৰ্থনাৰ ঘৰ হ’ব’,* কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুণা কৰিলাইক।”†

47 তেতিয়াৰে পৰা যীচুৰে নিতৌ সেই মন্দিৰত উপদেশ দি আছিল। তাতে প্ৰধান পুৰোহিত, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু প্ৰধান লোক সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ ছল বিচাৰিব ধৰিলে; 48 কিন্তু সকলো মানুহে তেওঁৰ কথা একান্তমতে শুনি থকাত, তেওঁলোকে কি কৰিব পাৰিব, তাৰ একো নিশ্চয় কৰিব নোৱাৰিলে।

20 অধ্যায়

যীচুৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

1 এদিন যীচুৰে যিৰূচালেম মন্দিৰত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰি, লোক সকলক যেতিয়া উপদেশ দি আছিল, তেতিয়া পৰিচাৰক সকলৰ সৈতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। 2 তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “আমাক কোৱা, তুমি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছা? বা তোমাক এই ক্ষমতা দিওঁতা জন কোন?”

3 তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক’লে, “ময়ো তোমালোকক এটা প্ৰশ্ন সুধিব বিচাৰো, তোমালোকে মোক উত্তৰ দিয়া! 4 যোহনৰ বাপ্তিস্ম স্বৰ্গৰ পৰা, নে মানুহৰ পৰা হৈছিল?”

5 তেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনে বিবেচনা কৰি ক’লে, “‘স্বৰ্গৰ পৰা’ বুলি যদি কওঁ, তেনেহলে তেওঁত কিয় বিশ্বাস নকৰিলা বুলি তেওঁ ক’ব। 6 কিন্তু আমি যদি কওঁ, ‘মানুহৰ পৰা’, তেনেহলে লোক সকলে আমাক শিল দলিয়াই মাৰিব; কাৰণ লোক সকলে যোহনক এজন ভাৰবাদীৰূপে দৃঢ় বিশ্বাস কৰে।”

7 তেওঁলোকে তেতিয়া উত্তৰ দি ক’লে, “সেয়ে ক’ৰ পৰা আহিল, সেই বিষয়ে আমি নাজানো।” 8 তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, “তেনেহলে, কি ক্ষমতাৰে মই এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ময়ো তোমালোকক নকওঁ।”

কেইজনমান বিশ্বাসঘাতক খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

9 পাছত তেওঁ লোক সকলৰ আগত এই দৃষ্টান্ত দি ক’বলৈ ধৰিলে, “এজন মানুহে দৰাক্ষাবাৰী পাতি* তাক খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি বহু দিনৰ কাৰণে আন দেশলৈ গ’ল। 10 পাছত সেই খেতিয়ক সকলে দৰাক্ষাবাৰীৰ গুটিৰ অংশ তেওঁক যেন দিয়ে, এই কাৰণে বতৰৰ দিনত, তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ এজন দাসক পঠাই দিলে। কিন্তু খেতিয়ক সকলে তেওঁক কোৱাই, শুনা-হাতে খেদি দিলে।

11 আকৌ তেওঁ আন এজন দাসক পঠিওৱাত, তেওঁলোকে তেওঁকো কোৱাই, অপমান কৰি শুনা-হাতে খেদি দিলে।

12 তৃতীয় বাৰ আন এজনক পঠিওৱাত, তেওঁলোকে তেওঁকো আঘাত কৰি বাহিৰলৈ পেলাই দিলে।

13 তেতিয়া দৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকীয়ে ক’লে, ‘মই কি কৰিম? মোৰ পিয় পুংৰক পঠাই দিম; কিজানি তেওঁলোকে তেওঁক আদৰ কৰিব! 14 কিন্তু খেতিয়ক সকলে তেওঁক দেখি ইজনে সিজনে কোৱা-মেলা কৰি ক’লে, ‘এৰেই উত্তৰাধিকাৰী;†আহা, উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হ’বলৈ এওঁক বধ কৰোঁহক।’

15 এই বুলি তেওঁলোকে তেওঁক দৰাক্ষাবাৰীৰ পৰা বাহিৰ কৰি বধ কৰিলে। এই হেতুকে সেই দৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকীয়ে তেওঁলোকক কি কৰিব? 16 তেওঁ আহি সেই খেতিয়ক সকলক সংহাৰ কৰি, আন লোকৰ হাতত দৰাক্ষাবাৰী দিব।” তেতিয়া এই কথা শুনা লোক সকলে ক’লে, “ঈশ্বৰে এনে নকৰক!”

17 তাতে তেওঁ তেওঁলোকলৈ চাই ক’লে, “এই লিখা বচনৰ অৰ্থ কি?

‘তেনেহলে ঘৰ-সজা সকলে যি শিল অগ্ৰহাৰ কৰিলে, সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ’ল’?‡

18 সেই শিলৰ ওপৰত যি কোনো পৰিব, তেওঁ ডোখৰ-ডোখৰকৈ ভাগি যাব; কিন্তু যাৰ ওপৰত সেই শিল পৰিব, তেওঁক ধূলিৰ দৰে গুড়ি কৰি পেলাব।”

ৰাজকৰ, পুনৰুত্থান আৰু দায়ুদৰ সন্তানৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

19 বিধানৰ অধ্যাপক আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যীচুৰে এই দৃষ্টান্ত ক’লে বুলি জানি, সেই সময়তেই তেওঁক হাতে-হাতে ধৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; কিন্তু লোক সকলৰ বাবে ভয় কৰিলে। 20 তাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ ধাৰ্মিকতাত সাৱধানতাৰে সতৰ্ক দৃষ্টি ৰাখি, তেওঁৰ কথাত যেন দায় ধৰিব পাৰে আৰু তেওঁক দেশৰ অধিকাৰী আৰু শাসনকৰ্তাৰ হাতত যেন শোধাই দিব পাৰে, এই কাৰণে সাধুৰ বেশ ধৰা কিছুমান চোৰাংচোৱা পঠাই দিলে।

21 পাছত তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “হে শুৰু, আপুনি যথাৰ্থৰূপে কথা কৈছে আৰু উপদেশ দিছে আৰু কাৰো মুখলৈ নাচাই, পক্ষপাত নকৰকৈ ঈশ্বৰৰ পথ দেখুৱাই আছে, ইয়াক আমি জানোঁ। 22 কিন্তু বিধানৰ মতে আমি চীজাৰক কৰ দিব পায় নে নাপায়?”

23 যীচুৰে তেওঁলোকৰ চতুৰালি বুজি তেওঁলোকক ক’লে, 24 “মোক এটা আধলিঃ দেখুওৱা। ইয়াত কাৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নাম দিয়া আছে?” তেওঁলোকে ক’লে, “চীজাৰৰ।”

25 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “তেনেহলে যি চীজাৰৰ, সেই চীজাৰক দিয়া আৰু যি ঈশ্বৰৰ, তাক ঈশ্বৰক দিয়া।”

26 তাতে অধ্যাপক আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে লোক সকলৰ আগত তেওঁৰ কথাত দোষ ধৰিব নোৱাৰিলে। তেওঁৰ উত্তৰত কেৱল বিশ্বাস মানি নিজম দি থাকিল।

§ 19 অধ্যায়:45 মথি 9:12, 13; মাৰ্ক 11:15, 16; যো 20:14-16 * 19 অধ্যায়:46 যিচ 56:7 † 19 অধ্যায়:46 যিৰি 7:11 * 20 অধ্যায়:9 যিচ 5:1-7

† 20 অধ্যায়:14 গীত 2:7, 8; ইসী 1:2 ‡ 20 অধ্যায়:17 গীত 18: 22 § 20 অধ্যায়:24 আধলি দীনাৰ

27 পাছত পুনৰুত্থান নাই বুলি কোৱা চন্দুকী সকলৰ কোনো কোনোৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, 28 “হে গুৰু, ককাই-ভাইৰ মাজৰ পল্লী থকা কোনো এজন যদি নিঃসন্তান হৈ মৰে, তেনেহলে, তেওঁৰ ভায়েক বা ককায়েকে সেই পল্লীক বিয়া কৰাই মৃত জনলৈ বংশ উন্নয়ন কৰিব, এই বুলি মোচিয়ে আমালৈ লিখিলে।

29 বাৰু, কোনো সাত জন ভাই-ককাই আছিল; প্ৰথম জনে বিয়া পাতি নিঃসন্তান হৈ মৰিল। 30 ক্ৰমান্বয়ে দ্বিতীয় জনে তাইৰ সৈতে বিয়া পাতিলে আৰু 31 তৃতীয় জনেও তাইকেই বিয়া কৰিলে; সেইদৰে সাত জনেই সন্তান নথকাকৈ মৰিল। 32 অৱশেষত সেই পল্লীও ঢুকাল। 33 এতিয়া পুনৰুত্থানৰ সময়ত তেওঁ কোন জনৰ পল্লী হব, কাৰণ সাত জনেই তেওঁক বিয়া কৰাইছিল?”

34 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “এই যুগৰ সন্তান সকলে বিয়া কৰাই আৰু বিয়া দিয়াও হয়; 35 কিন্তু যি সকলে সেই যুগৰ আৰু মৃত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান পাবৰ যোগ্য বুলি*গণ্য হয়, তেওঁলোকে বিয়া নকৰাই আৰু বিয়া দিয়াও নহয়। 36 তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ’ব নোৱাৰে; কাৰণ, তেওঁলোক স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ তুল্য; আৰু পুনৰুত্থানৰ সন্তান হোৱা বাবে তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সন্তান হয়।

37 মোচিয়ে ভোপোহাৰ আঁৰত থকা†প্ৰভুক, অশ্বাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰ বুলি মতাত, মৃত যে পুনৰুত্থিত হয়, তেওঁ ইয়াকে প্ৰকাশ কৰিছিল। 38 এতিয়া তেওঁ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিত লোক সকলৰহে ঈশ্বৰ; কিয়নো তেওঁৰ সন্মুখে সকলো জীয়াই আছে।”‡

39 তাতে কোনো কোনো বিধানৰ অধ্যাপকে উত্তৰ দি ক’লে, “হে গুৰু, আপুনি ভাল কৈছে।” 40 কিয়নো তেওঁক পুনৰ কোনো কথা সুধিবলৈ তেওঁলোকৰ সাহস নহ’ল।

41 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “খৰীষ্ট যে দায়ুদৰ সন্তান, ইয়াক কেনেকৈ কয়? 42 কিয়নো দায়ুদে নিজে গীতমালা পুস্তকত কৈছে,§

প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক ক’লে,
‘মোৰ সোঁ হাতে বহি থাকা,

43 যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শংকুবাৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰোঁ।’

44 এইদৰে দায়ুদে তেওঁক ‘প্ৰভু’ বুলিলে; তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ দায়ুদৰ সন্তান হ’ব পাৰে?”

অধ্যাপক সকলৰ পৰা সাৰধানত থাকিবলৈ আদেশ

45 পাছে সকলো লোকে শুনাকৈ, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক’লে, 46 “এতেকে তেওঁলোকলৈ সাৰধান হোৱা, যি সকল বিধানৰ অধ্যাপকে দীঘল বস্ৰৰ পিন্ধি ফুৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে আৰু হাট-বজাৰত নমস্কাৰ বিচাৰে, নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন আৰু ভোজনত প্ৰধান ঠাইবোৰ ভালপায়; 47 আৰু বাৰী-বিধৱা সকলৰ ঘৰ-বাৰী গৰাস কৰি দীঘল প্ৰাৰ্থনাৰে ছদ্মবেশ ধৰে, তেওঁলোকে অৱশ্যে অধিক দণ্ড পাব।”

21 অধ্যায়

প্ৰকৃত দানশীলা মহিলাক প্ৰশংসা কৰা

1 পাছত* তেওঁ চকু তুলি চাই, ধনী লোক সকলক দান পাওঁৰত ধন সুমুৱাই দিয়া দেখিলে। 2 কোনো এগৰাকী দুখীয়া বিধৱাই তাত দুই পইচা সুমুৱাই দিয়াও দেখিলে। 3 তাতে তেওঁ ক’লে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, সেই লোক সকলতকৈ এই দুখীয়া বিধৱা গৰাকীয়ে অধিক দিলে।† 4 কিয়নো তেওঁলোক সকলোৱে নিজ নিজ অতিৰিক্ত সম্পত্তিৰ পৰা দান দিলে। কিন্তু তেওঁৰ ধনৰ নাটনি হোৱাতো, জীৱিকালৈ যি আছিল, সেই আটাইখিনিকে দিলে।”

খৰীষ্টৰ পুনৰাগমনৰ বিষয়ে জনোৱা

5 পাছত কোনো কোনোৱে ‘উত্তম শিল আৰু উন্নয়ন কৰা দ্ৰব্যেৰে যিৰূচালেম মন্দিৰ কেনে বিভূষিত’ বুলি কোৱাত, তেওঁ ক’লে, 6 “এই যিবোৰ বস্তু দেখিছা; যেতিয়া সময় আহিব, ইয়াৰ এটা শিলৰ ওপৰত এটা শিল নাথাকিব, সকলোবোৰ পেলোৱা হ’ব।”

7 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “হে গুৰু, তেনেহলে এইবোৰ কেতিয়া হ’ব? আৰু এইবোৰ ঘটিবলৈ উদ্যত হোৱাৰ চিন কি?” 8 তাতে যীচুৱে ক’লে, “তোমালোকে যেন ভ্ৰান্ত নোহোৱা, এই কাৰণে সাৰধান হোৱা।‡ কিয়নো অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, ‘ময়েই সেই জন’ আৰু ‘কাল ওচৰ’, এই বুলি যেতিয়া ক’ব; তেতিয়া তোমালোকে তেওঁলোকৰ পাছত নাযাবা। 9 যেতিয়া তোমালোকে ৰণ আৰু হৰামুৰাৰ বাৰতা শুনা, তেতিয়া ভয়তুৰ নহ’বা;§ কিয়নো এই সকলোবোৰ ঘটিবই লাগিব; কিন্তু তেতিয়াই শেষ নহয়।”

10 তেতিয়া তেওঁ পুনৰ তেওঁলোকক ক’লে, “জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি, ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য উঠিব; 11 আৰু বৰ বৰ ভূমিকম্প হ’ব, ঠায়ে ঠায়ে আকাল আৰু মহামাৰী হ’ব; আকাশৰ পৰা ভয়ঙ্কৰ লক্ষণ আৰু মথ্য চিন ওলাব।

12 কিন্তু এই সকলো ঘটনা ঘটাব পূৰ্বতে, মানুহে তোমালোকৰ ওপৰত হাত দি তোমালোকক তাড়না কৰিব; নাম-ঘৰ আৰু বন্দীশালত শোধাই দিব;¶ আৰু মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক ৰজা আৰু দেশাধিপতিৰ আগলৈ নিয়া হ’ব। 13 সাক্ষ্যৰ অৰ্থে এটা সুযোগ পাবলৈ এই সকলো কথা তোমালোকলৈ ঘটিব।

* 20 অধ্যায়:35 প্ৰ 3:4 † 20 অধ্যায়:37 যা 3:5 ‡ 20 অধ্যায়:38 ৰো 6:10,11 § 20 অধ্যায়:42 গীত 110:1, পাঁ 2:36 * 21 অধ্যায়:1 মাৰ্ক 12:41-44 † 21 অধ্যায়:3 2 কৰি 8:12 ‡ 21 অধ্যায়:8 ইফি 5:6; 2 থি 2:3 § 21 অধ্যায়:9 গীত 46:1-3 * 21 অধ্যায়:12 পাঁ 4:3; 5:18; 12:4; 16:24

14 এতেকে উত্তৰ দিবলৈ আগেয়ে চিত্ৰা নকৰিবলৈ, তোমালোকৰ মনত নিশ্চয় কৰা; 15 কিয়নো তোমালোকৰ বিৰোধী সকলৰ কোনেও প্ৰতিশোধ বা প্ৰত্যুত্তৰ কৰিব নোৱাৰা বাক্য আৰু জ্ঞান মই তোমালোকক দিম।†

16 আৰু পিতৃ-মাতৃ, ভাই-ককাই, জ্ঞাতি-কুটুম্ব আৰু বন্ধু সকলৰ দ্বাৰাই তোমালোক শংৰুৰ হাতত সমৰ্পিত হ'বা, তাতে তোমালোকৰ কিছুমানক তেওঁলোকে বধ কৰাব। 17 তোমালোক মোৰ নামৰ বাবে সকলোৰে ঘৃণাৰ পাত্ৰ হ'বা।‡ 18 কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ এডালো চুলি নষ্ট নহ'ব। 19 তোমালোকে নিজ ধৈৰ্য্যৰে,§ নিজ নিজ প্ৰাণ লাভ কৰিবা।

20 যেতিয়া যিৰূচালেম সৈন্য সকলৰ দ্বাৰাই বেৰি ধৰা দেখিবা, তেতিয়া তাৰ ধ্বংস ওচৰ চাপিল বুলি জানিবা। 21 তেতিয়া যিহূদীয়ত থকা লোক সকল পৰতলৈ পলাই যাওঁক; আৰু নগৰ খনত থকা লোক সকল ওলাই যাওঁক; আৰু গাৱঁ ভূৱৈ থকা মানুহ নগৰৰ ভিতৰলৈ নোসোমোওক। 22 এই দিনবোৰ হ'ল প্ৰতিশোধৰ দিন; শাস্ত্ৰৰ বাণী অনুসাৰে সিদ্ধ হ'বলৈ এইদৰে হ'ব।

23 সেই সময়ত গৰ্ভৱতী আৰু পিয়াহ দিয়া তিৰোতা সকলৰ সন্তাপ হ'ব। কিয়নো দেশ খনত অতিশয় দুখ আৰু এই লোক সকলৰ ওপৰত শ্ৰেণা হ'ব। 24 তেওঁলোক তৰোৱালৰ আঘাতত পৰিব আৰু সকলো দেশলৈ বন্দী কৰি নিয়া হ'ব; আৰু অনা-ইহূদী মানুহৰ কাল সম্পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে যিৰূচালেম অনা-ইহূদী মানুহৰ ভৰিৰে গচকা হ'ব।

25 তেতিয়া সূৰ্য, চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰত নানা চিন ওলাব। পৃথিৱীতো, সাগৰ আৰু টোৰ তৰুজ্জন-গৰুজ্জনৰ কাৰণে ব্যাকুল হোৱা জাতিবোৰৰ ক্ৰেশ হ'ব। 26 পৃথিৱীত যি যি ঘটিব, তাৰ চিন্তাত আৰু ভয়ত মানুহবোৰ বিমূৰ্ছিত হ'ব; কিয়নো আকাশৰ পৰাশ্ৰমবোৰ লৰোৱা হ'ব।

27 তেতিয়া পৰাশ্ৰম আৰু মহা প্ৰতাপেৰে মানুহৰ পুংৰক মেঘত অহা দেখিব।* 28 কিন্তু এইবোৰ ঘটনা ঘটিবলৈ আৰম্ভ হ'লে, মূৰ দাঙি ওপৰলৈ চোৱা, কিয়নো তোমালোকৰ পৰিষ্কাৰণ ওচৰ চাপিছে।"

29 পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, "ডিম্বৰু আদি সকলো গছ চোৱা; 30 সেইবোৰ কুঁহিপাত মেলা দেখিলে, তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে নিজে জানা। 31 সেইদৰে, যেতিয়া তোমালোকে এইবোৰ ঘটা দেখিবা, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওচৰ হৈ আহিছে বুলি জানিবা।

32 মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এই কালৰ লোক সকল লুপ্ত হোৱাৰ আগেয়ে সকলো ঘটিব। 33 স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হ'ব; কিন্তু মোৰ বাক্য লুপ্ত নহ'ব।†

34 কিন্তু এই জীৱনৰ চিত্ৰা, মততা আৰু অপৰিমিত ভোজনৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ হৃদয় যেন ভাৰাগ্ৰস্ত নহয় আৰু ফাদৰ নিচিনা‡সেইদিন যেন তোমালোকলৈ অকস্মাতে নাহে, এই কাৰণে তোমালোকে নিজে সাৱধানে থাকিবা।§ 35 কিয়নো সেইদিন পৃথিৱীত বসতি কৰা সকলো লোকৰ ওপৰলৈ আহিব।

36 কিন্তু এই সকলো ঘটিব লগা ঘটনাৰ পৰা তোমালোক সাৰিবৰ বাবে আৰু মানুহৰ পুংৰৰ আগত থিয় হ'বলৈ যেন সমৰ্থ হোৱা, এই কাৰণে সকলো সময়তে পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিবা।"

37 সেই সময়ত তেওঁ দিনত মন্দিৰত গৈ উপদেশ দি আছিল; আৰু ৰাতি বাহিৰলৈ গৈ, জৈতুন নামেৰে পৰ্বতত কটাইছিল। 38 সকলো মানুহে মন্দিৰত তেওঁৰ কথা শুনিবৰ বাবে ৰাতিপূৱা সোনকালে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল।

22 অধ্যায়

যীচুৰ বিপক্ষে কুমলংৰণা

1 সেই সময় খমিৰ নোহোৱা পৰ্বৰ ওচৰ হোৱাত, এই পৰ্বক নিস্তাৰ-পৰ্ব বোলা হয়, 2 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ যীচুক বধ কৰিব পাৰে, তাৰে উপায় বিচাৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকে লোক সকলক ভয় কৰিছিল।

3 তেতিয়া বাৰ জন পাঁচনিৰ মাজৰ যিহূদা, যাৰ উপনাম ঈন্ধৰিয়্যাতীয়া, তেওঁৰ ভিতৰত চয়তান সোমাল। 4 তাতে তেওঁ গৈ, কেনেকৈ যীচুক তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিব পাৰে, সেই বিষয়ে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সেনাপতি সকলৰ সৈতে কথা-বাৰ্ত্তা হ'ল।

5 তেতিয়া তেওঁলোকে আনন্দিত হ'ল আৰু তেওঁক ধন দিবলৈ সন্মত হ'ল। 6 তাতে তেওঁ মাগি হ'ল* আৰু লোক সকল নথকা সময়ত, তেওঁলোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিবলৈ সুযোগ বিচাৰিলে।

যীচুৱে নিস্তাৰ পৰ্বৰ ভোজ পালন কৰা আৰু পৰ্ভু-ভোজ স্থাপন কৰা

7 খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দিন, যিদিনা নিস্তাৰপৰ্বৰ মেৰ বলি দিব লাগে, সেইদিন উপস্থিত হোৱাত, 8 যীচুৱে পিতৰ আৰু যোহনক পঠিয়াই দি ক'লে, "তোমালোক যোৱা, আমি ভোজন কৰিবলৈ নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজ যুগুত কৰাওঁ।" 9 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "আমি ক'ত যুগুত কৰাতো আপুনি ইচ্ছা কৰে?"

10 তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "চোৱা, তোমালোকে নগৰৰ ভিতৰত সোমালেই, পানী একলহ লৈ অহা এজন মানুহে তোমালোকক লগ ধৰিবা। তেওঁ যি ঘৰত সোমায়, তোমালোকে তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ সেই ঘৰত সোমাবা। 11 তেতিয়া ঘৰৰ গৰাকীক ক'বা, 'শুৱে তোমাক কবলৈ কেছে, বেলে মই যি ঠাইত মোৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজ খাম, সেই আলহী-কোঠালি ক'ত আছে?'

† 21 অধ্যায়:15 পাঁ 6:10 ‡ 21 অধ্যায়:17 মথি 10:22; যো 17:14 § 21 অধ্যায়:19 ইষ্কাই 10:36; যাক 1:4 * 21 অধ্যায়:27 প্ৰ 1:7; 14:14 † 21 অধ্যায়:33 যিচ 40:8 ‡ 21 অধ্যায়:34 1 থি 5:2; 2 পি 3:10; প্ৰ 16:15 § 21 অধ্যায়:34 ৰো 13:12, 13; 1 থি 5:6-8; 1 পি 4:7 * 22 অধ্যায়:6 জক 11:12

12 তাতে সেই মানুহে সজোৱা ওপৰ-মহলৰ এটা ডাঙৰ কোঠালি তোমালোকক দেখুৱাই দিব। তাতে তোমালোকে যুগুত কৰিবা।”¹³ তেতিয়া তেওঁলোক গ'ল আৰু তেওঁ কোৱাৰ দৰে তাত সকলোবোৰ পালে। পাছত তেওঁলোকে তাতে নিস্তাৰ-পৰুৰ ভোজ যুগুত কৰিলে।

14 সময় হোৱাত, তেওঁ পাঁচনি সকলৰ সৈতে ভোজনত বহিল।¹⁵ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ দুখভোগৰ আগেয়ে তোমালোকে সৈতে এই নিস্তাৰ-পৰুৰ ভোজ খাবলৈ মই বৰ ইচ্ছা কৰিলোঁ।”¹⁶ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত এয়ে সিদ্ধ নোহোৱালৈকে, মই এই ভোজ পুনৰ নাখাওঁ।”

17 পাছত যীচুৱে পান-পাংৰ লৈ স্তুতি কৰি ক'লে, “এইটো লোৱা আৰু তোমালোকৰ মাজত ভগাই লোৱা;¹⁸ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আহি নোপোৱালৈকে মই এতিয়াৰ পৰা আৰু দৰাফাণ্ডাটৰ ৰস পান নকৰোঁ।”

19 তাৰ পাছত¹⁹ পিঠালৈ তেওঁ স্তুতি কৰিলে আৰু ভাঙি তেওঁলোকক দি ক'লে, “এয়ে তোমালোকৰ কাৰণে দান কৰা মোৰ শৰীৰ; মোক সুৱৰিওৱালৈ ইয়াকে কৰিবা।”²⁰ পিঠা ভোজন কৰাৰ পাছত, সেইদৰে পান-পাংৰকো লৈ ক'লে, “তোমালোকৰ কাৰণে উলিওৱা মোৰ তেজৰ দ্বাৰাই হোৱা যি নতুন নিয়ম, সেয়ে এই।

21 কিন্তু চোৱা, মোক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিওঁতা জন মোৰে সৈতে মেজতে আছে।²² কিয়নো যেনেকৈ নিৰুপণ কৰা হৈছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুংৰ গতি হ'ব হয়, কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই তেওঁক শোধাই দিয়া হ'ব, তেওঁ সস্তাপৰ পাংৰ।”²³ তাতে তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনে এই কৰম কৰিব, সেই বিষয়ে ইজনে সিজনে সোধা-সুধি কৰিবলৈ ধৰিলে।

শিষ্য সকলক অনুযোগ কৰা, আৰু পিতৰক সতৰ্ক কৰা

24 তেওঁলোকৰ মাজত কোন জনক শ্ৰেষ্ঠ বুলি মনা হ'ব, সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ ভিতৰত বাদ-বিবাদ হ'ল।²⁵ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “অনা-ইহুদী ৰজা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত ক্ষমতা পোৱা অধিকাৰী সকলক ‘উপকাৰক’ বুলি কোৱা হয়।

26 কিন্তু তোমালোক তেনেকুৱা নহবা। তোমালোকৰ মাজত যি জন শ্ৰেষ্ঠ, তেওঁ সবু এজনৰ নিচিনা হওক; আৰু যি জন প্ৰধান, তেওঁ পৰিচাৰকৰ নিচিনা হওক।²⁷ কিয়নো বিবেচনা কৰাচোন, কোন শ্ৰেষ্ঠ? ভোজনত বহা জন নে, পৰিচাৰক জন? ভোজনত বহা জন নহয় নে? কিন্তু মই পৰিচাৰকৰ নিচিনাকৈ তোমালোকৰ মাজত আছোঁ।*

28 কিন্তু তোমালোক মোৰ সকলো পৰীক্ষাৰ সময়ত, মোৰ লগত থকা লোক হৈছা।²⁹ মোৰ পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক ৰাজ্য দান কৰিলে, সেইদৰে তোমালোককো মই ৰাজ্য³⁰ দান কৰিলোঁ, মোৰ মেজত যেন ভোজন-পান কৰিবা, এই কাৰণে ময়ো তোমালোকৰ বাবে ৰাজ্য নিয়োজন কৰি থৈছোঁ। তাতে তোমালোকে সিংহাসনত বহি ইস্ৰায়েলৰ বাৰ ফেদৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবা।

31 চিমোন, চিমোন, চোৱা, ধান চলাৰদৰে চালিবলৈ, চয়তানে তোমালোকক তাৰ নিজৰ কৰি ল'ব খুজিলে;³² কিন্তু তোমাৰ বিশ্বাস যেন লোপ নাপায়, এই কাৰণে, মই তোমাৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ; আৰু³³ তুমি মন পালটোৱাৰ পাছত, তোমাৰ ডাইসকলকো বিশ্বাসত স্থিৰ হৈ থাকিবলৈ উদগাবা।”

33 পাছত পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হে পৰভু, আপোনাৰ সৈতে বন্দীশাল আৰু মৰণলৈকো যাৱৰ বাবে মই যুগুত হৈ আছোঁ।”³⁴ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “হে পিতৰ, মই তোমাক কওঁ, তুমি যে মোক জানা, ইয়াকে তিনি বাৰ অস্বীকাৰ নকৰালৈকে, আজি কুকুৰাই ডাক নিদিব।”

35 পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই যেতিয়া বিনা ধন, পাদুকা, মোনা আৰু জোলোঙাৰে, তোমালোকক পঠিয়াইছিলো, তেতিয়া তোমালোকৰ কোনো বস্ত্ৰৰ অভাৱ হৈছিল নে?” তেওঁলোকে ক'লে, “কোনো অভাৱ হোৱা নাছিল।”³⁶ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “কিন্তু এতিয়া যাৰ ধনৰ মোনা আছে, তেওঁ তাক লওঁক; সেইদৰে জোলোঙাও লওঁক; আৰু যাৰ তৰোৱাল নাই, তেওঁ নিজৰ চোলা বেচি এখন তৰোৱাল কিনক।

37 কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, এই যি বচন লিখা³⁸ আছে, সেয়ে মোত সিদ্ধ হ'ব লাগে; ‘তেওঁ বিধানহীন সকলৰ লগত গণ্য হ'ল।’ কিয়নো মোৰেই সম্বন্ধীয় কথা সিদ্ধ হৈ আহিছে।”³⁸ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “হে পৰভু, চাওক! ইয়াত দুখন তৰোৱাল আছে।” তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “সেয়ে যথেষ্ট।”

গোচিমানীত যীচুৰ আন্তৰিক যাতনা

39 পাছত তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই, তেওঁৰ নিয়মৰ দৰে জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল; আৰু শিষ্য সকল তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল।⁴⁰ সেই ঠাই পাই তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা।”*

41 পাছত তেওঁ এটা শিলৰ দলি সমান আতৰ গৈ আঠুকাটি প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে পিতৃ, যদি তোমাৰ ইচ্ছা হয়, তেনেহলে এই দুখৰ পান-পাংৰ মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ কৰা; তথাপি মোৰ ইচ্ছা নহয়, তোমাৰেই ইচ্ছা সিদ্ধ হওক।”

43 তেতিয়া শ্বৰগৰ পৰা এজন দূতে তেওঁক দেখা দি, শক্তি দান কৰিলে।⁴⁴ পাছত তেওঁ অতি যাতনা পাই⁴⁵ বৰকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব ধৰিলে; আৰু গোট বান্ধি মাটিলৈ বৈ যোৱা তেজৰ নিচিনাকৈ, তেওঁৰ ঘাম তেজময় হৈ গ'ল।

45 পাছত তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰি উঠি, শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক শোকত ভাগৰি শুই যোৱা দেখি ক'লে, “তোমালোকে কিয় শুইছা? পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে উঠি প্ৰাৰ্থনা কৰা।”

† 22 অধ্যায়:19 1 কৰি 11:23-26 ‡ 22 অধ্যায়:22 পাঁ 2:23; 4:28 § 22 অধ্যায়:24 মথি 20:25, 26; মাৰ্ক 9:34; 10:42; লুক 9:46 * 22 অধ্যায়:27 মথি 20:26-28; যো 13:13, 14; ফিল 2:7 † 22 অধ্যায়:29 মথি 8:11; লুক 12:32; 14:15; প্ৰ 19:9 ‡ 22 অধ্যায়:32 যো 17: 9, 11, 15 § 22 অধ্যায়:37 মিচ 53:12 * 22 অধ্যায়:40 মথি 6:13 † 22 অধ্যায়:42 যো 5:30; 6:38 ‡ 22 অধ্যায়:44 যো 12:17; ইশ্বী 5:7, 8

শংবুর হাতত সমৰ্পিত হোৱা

47 তেওঁ কথাকৈ থাকোতেই, বাৰ জন পাঁচনিৰ লগৰ যিহূদাৰ নেতৃত্বত এদল মানুহ আহি সেই ঠাইত উপস্থিত হ'ল। তাতে তেওঁ চুমা খাবলৈ যীচুৰ ওচৰ চাপি গ'ল। 48 কিন্তু যীচুৱে তাক ক'লে, “হে যিহূদা, তুমি চুমাৰেহে মানুহৰ পুংৰক শংবুৰ হাতত শোধাই দিছা নে?”

49 পাছত কি ঘটিব, তাকে দেখি তেওঁৰ সঙ্গী সকলে ক'লে, “হে প্ৰভু, আমি তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিম নে?” 50 আৰু তেওঁলোকৰ কোনো এজনে মহা-পুৰোহিতৰ দাস এজনক আঘাত কৰি, তাৰ সোঁ কাণ খন কাটি পেলালে। 51 তেতিয়া যীচুৱে সমিধান দি ক'লে, “ইয়াকো সহন কৰা।” পাছে তেওঁৰ কাণ খন চুই, তেওঁক সস্থ কৰিলে।

52 তেতিয়া তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অহা প্ৰধান পুৰোহিত, মন্দিৰৰ সেনাপতি আৰু পৰিচাৰক সকলক যীচুৱে ক'লে, “যেনেকৈ ডকাইতৰ বিৰুদ্ধে ওলাই আহা, তেনেকৈ মোৰ বিৰুদ্ধেও তোমালোকে তৰোৱাল আৰু টাঙোন লৈ ওলাই আহিলা নে? 53 যেতিয়া মই নিতৌ তোমালোকৰ লগত মন্দিৰত আছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ বিৰুদ্ধে হাত নেমেলিলা; কিন্তু এয়ে তোমালোকৰ সময় আৰু আত্মাৰ অধিকাৰ।”

পিতৰে যীচুক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰা

54 পাছত তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি নিলে, আৰু মহা-পুৰোহিতৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল; কিন্তু পিতৰে এক দৃষ্ণ ৰাখি পাছে পাছে গ'ল। 55 পাছত চোতালৰ মাজ মজিয়াত তেওঁলোকে জুই জ্বলাই একেলগে ৰহোতে, পিতৰেও তেওঁলোকৰ মাজত বহিল।

56 তেওঁ বহি থাকোঁতে জুইৰ পোহৰত, কোনো এজনী চাকৰণীয়ে দেখা পাই, তেওঁলৈ একেখৰে চাই ক'লে, “এই মানুহ জনো তেওঁৰ লগত আছিল।” 57 কিন্তু তেওঁ অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, “হে নাৰী, মই তেওঁক চিনি নাপাও।” 58 অলপ সময়ৰ পাছত, আন এজনে তেওঁক দেখা পাই ক'লে, “তুমিও তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন।” কিন্তু পিতৰে ক'লে, “হে'ৰা, মই নহওঁ।”

59 পৰায় এঘণ্টা মানৰ পাছত, আন কোনো এজনে দৃঢ়কৈ ক'লে, “সঁচা, এই মানুহ জনেই তেওঁৰ লগত আছিল; কিয়নো তেওঁ এজন গালীলীয়া।” 60 কিন্তু পিতৰে ক'লে, “হে'ৰা, তুমি কি কৈছা, মই তেওঁক নাজানোৱেই।” এই কথা কওঁতেই, কুকুৰাই ডাক দিলে।

61 তাতে প্ৰভুৱে ঘূৰি পিতৰলৈ চাওতে, এই যি কথা প্ৰভুৱে তেওঁক কৈছিল, ‘কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি তিনি বাৰ মোক অস্বীকাৰ কৰিবা।’ 62 সেই কথা সঁৱৰি তেওঁ বাহিৰলৈ গৈ, অতি শোকেৰে কান্দিবলৈ ধৰিলে।[§]

63 পাছত যি সকল লোকে যীচুক ধৰি ৰাখিছিল, তেওঁলোকে তেওঁক বিদৰূপ কৰি কোবালে; 64 আৰু কাপোৰেৰে তেওঁৰ চকু বান্ধি সূধিলে, “তোমাক কোনে মাৰিলে, ইয়াক ভাববাণীৰে কোৱা?” 65 আৰু নিন্দা কৰি যীচুৰ বিৰুদ্ধে আন আন বহু কথা ক'লে।

মহাসভাৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ

66 পাছত দিন হ'লত, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ সৈতে লোক সকলৰ পৰিচাৰক সকল গোট খালে। তেওঁলোকে তেওঁক মহাসভালৈ আনিলে, 67 তেওঁলোকে ক'লে, “তুমি যদি খৰীষ্ট হোৱা, তেনেহলে আমাক কোৱা।” কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “যদিও তোমালোকক কওঁ, তথাপি তোমালোকে মোক বিশ্বাস নকৰিবা, 68 আৰু যদিও সুধো, তথাপি উত্তৰ নিদিবা।

69 কিন্তু এতিয়াৰ পৰা মানুহৰ পুংৰ ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰমৰ সোঁ হাতে বহি থাকিব।”^{*} 70 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সূধিলে, “তেনেহলে তুমি ঈশ্বৰৰ পুংৰ নে?” যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকেই কোৱা যে, মই হওঁ।” 71 তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “আমাৰ অন্য সাক্ষ্যৰ কি প্ৰয়োজন আছে? কিয়নো আমি নিজে এওঁৰ মুখৰ পৰাই এতিয়া শুনিলাোঁ।”

23 অধ্যায়

পীলাত আৰু হেৰোদৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ; পৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা

1 ইয়াৰ পাছত তেওঁলোকৰ গোটেই লোক সকলে উঠি পীলাতৰ আগলৈ যীচুক লৈ আহিল। 2 তেওঁলোকে তেওঁক অপবাদ দি কবলৈ ধৰিলে, বোলে, “আমি দেখিছোঁ যে, এই মানুহজন চাঁজাৰক কৰ দিবলৈ নিষেধ কৰোঁতা আৰু নিজকে নিজে অভিষিক্ত *ৰজা বুলি আমাৰ দেশীয় মানুহক বিপথে নিওঁতা।”

3 তেতিয়া পীলাতে তেওঁক সূধিলে, “তুমি ইহুদী সকলৰ ৰজা নে?” তাতে যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “তুমিয়েই কৈছা।”

4 তেতিয়া পীলাতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু লোক সকলক ক'লে, “মই এই মানুহ জনৰ বিৰুদ্ধে কোনো দোষ বিচাৰি নাপালোঁ।”[†]

5 কিন্তু তেওঁলোকে পুণৰ ক'লে, “এই মানুহ জনে গালীল প্ৰদেশৰ পৰা আৰম্ভ কৰি গোটেই যিহূদীয়াত আৰু এতিয়া এই ঠাইতো লোক সকলক উপদেশ দি উচিতাই আছে।”

6 পীলাতে ইয়াকে শুনি, মানুহ জন গালীলীয়া নে? এই বুলি সূধিলে। 7 পাছত তেওঁক হেৰোদ ৰজাৰ ক্ষমতাসীল এলেকাৰ ভিতৰৰ বুলি পীলাতে জানিবলৈ পোৱাত, তেওঁক হেৰোদৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে; কিয়নো সেই সময়ত তেওঁ যিৰূচালেমতে আছিল।

8 যেতিয়া হেৰোদে যীচুক দেখিলে, তেওঁ অতিশয় আনন্দিত হ'ল; কিয়নো বহু দিনৰ পৰা তেওঁক চাবলৈ ইচ্ছা কৰি আছিল। তেওঁ তেওঁৰ বিষয়ে শুনিছিল, সেয়ে তেওঁ কৰা পৰাক্ৰম কাৰ্য চাবলৈ তেওঁ আশাও কৰিছিল। 9 তেতিয়া হেৰোদে অনেক কথা সূধিলে, কিন্তু যীচুৱে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলে।[‡] 10 আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে উগৰ হৈ বৰকৈ তেওঁক অপবাদ দি আছিল।

§ 22 অধ্যায়:62 2 কৰি 7:10, 11 * 22 অধ্যায়:69 ইহুদী 1:3; 8:1 * 23 অধ্যায়:2 অভিষিক্ত খৰীষ্ট † 23 অধ্যায়:4 ইহুদী 7:26; 1 পি 2:22 ‡ 23 অধ্যায়:9 যিচ 53:7

11 পাছত হেৰোদে তেওঁৰ সেনা সকলোৰে সৈতে যীচুৰ ছেয়জ্ঞান আৰু বিদৰূপ কৰি, § ৰাজকীয় বশ্বৰ পিন্ধাই পীলাতৰ ওচৰলৈ আকৌ পঠিয়াই দিলে। 12 সেই দিনৰ পৰা হেৰোদ আৰু পীলাত পৰস্পৰ বন্ধু হ'ল (হিয়াৰ আগেয়ে তেওঁলোকৰ মাজত শংৰু ভাব আছিল)।

13 পাছত পীলাতে প্ৰধান পুৰোহিত, শাসনকৰ্তা সকলক আৰু লোক সকলক মাতি গোট খুৱালে। 14 আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “লোক সকলক অপথে নিওঁতা বুলি, এই মানুহ জনক মোৰ ওচৰলৈ আনিলা; কিন্তু চোৱা মই তোমালোকৰ আগত সোধ-বিচাৰ কৰি, তোমালোকে অপবাদ দিয়া কথাত তেওঁৰ একো দোষ নাপালোঁ।

15 হেৰোদেও একো দোষ নাপালে; কিয়নো তেওঁ পুনৰ আমাৰ ওচৰলৈ এওঁক পঠিয়াই দিলে আৰু চোৱা, এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য কোনো কৰ্ম কৰা নাই। 16 এই হেতুকে এওঁক শাস্তি দি এৰি দিম।” * 17 সেই পৰ্বৰ সময়ত তেওঁলোকলৈ এজনক মুকলি কৰি দিবলগীয়া আছিল।

18 কিন্তু সকলোৰে একেলগে আটাই পাৰি ক'লে, “ইয়াক দূৰ কৰক; বাৰাক্বাক আমাৰ বাবে মুকলি কৰক।” † 19 সেই বাৰাক্বাই নগৰৰ মাজত ৰাজদেৱাহ আৰু নৰ-বধ কৰাৰ কাৰণে তাক বন্দীশালত থোৱা হৈছিল।

20 তাতে পীলাতে যীচুক মুকলি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি, তেওঁলোকক আকৌ ক'লে, 21 কিন্তু তেওঁলোকে আটাই পাৰি ক'লে, “তাক ঋচত দিয়ক, ক্ৰুচত দিয়ক।” 22 তেতিয়া তেওঁ তৃতীয়বাৰো তেওঁলোকক ক'লে, “কিয়? এই মানুহ জনে কি দোষ কৰিলে? প্ৰাণদণ্ডৰ কোনো কাৰণ মই বিচাৰি পোৱা নাই; এই হেতুকে এওঁক শাস্তি দি এৰি দিম।”

23 কিন্তু তেওঁলোকে দাবী কৰিলে; তেওঁক যেন ক্ৰুচত দিয়া হয়, এই আশয়েৰে আঁকোৰগোজ হৈ বৰ মাত্ৰেৰে নিবেদন কৰিলে। তাতে পীলাত তেওঁলোকৰ বৰ মাত্ৰত পতিয়ন গ'ল। 24 তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকৰ সেই নিবেদনৰ দৰে কৰিবলৈ ৰায় দিলে। 25 পাছত ৰাজদেৱাহ আৰু নৰ-বধ কৰাৰ কাৰণে বন্দীশালত থোৱা যি জনক তেওঁলোকে খুজিছিল, সেই জনক তেওঁ মুকলি কৰি দিলে। কিন্তু যীচুক তেওঁলোকৰ ইচ্ছাত শোধাই দিলে।

ঋচত যীচুৰ মৃত্যু

26 পাছত তেওঁলোকে তেওঁক লৈ যাওঁতে গাঁৱৰ পৰা অহা চিমোন নামেৰে এজন কুৰীণীয়া মানুহক ধৰি যীচুৰ পাছে পাছে ঋচটো লৈ যাবলৈ তেওঁৰ কান্ধত তুলি দিলে।

27 তাতে মানুহৰ এটা বৃহৎ দল আৰু তেওঁলৈ হিয়া ডুকুৱাই বিলাপ কৰা অনেক মহিলা তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। 28 কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকলৈ ঘূৰি ক'লে, “হে ঘিৰুচালেমৰ জীয়াৰী সকল, মোৰ বাবে নাকাৰ্দিবা, নিজৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলৰ বাবে ঋচদন কৰা।

29 কিয়নো চোৱা, যি সময়ত বহুয়া তিৰোতা, সন্তান নোহোৱা গৰ্ভ আৰু পিয়াহ নিদিয়া স্তনক ধন্য বুলিব, এনে কাল আহিছে। 30 তেতিয়া লোক সকলে পৰ্বতবোৰক ক'বলৈ ধৰিব, ‘আমাৰ ওপৰত পৰা’, উপপৰ্বতবোৰক ক'বলৈ ধৰিব, ‘আমাক ঢাকি ধৰা।’ ‡ 31 কিয়নো কেচা গছত যদি তেওঁলোকে এইবোৰ কৰ্ম কৰে, তেনেহলে শুকান গছত কি কৰা যাব?”

32 সেই সময়ত দুজন দুষ্কৰ্মী মানুহকো তেওঁৰ লগত বধ কৰিবলৈ লৈ যোৱা হ'ল।

33 পাছত মূৰৰ লাউখোলা§ নামেৰে ঠাই পোৱাত, তাতে তেওঁক আৰু তেওঁৰ সোঁফালে এজন আৰু বাওঁফালে এজন, এইদৰে সেই দুজন দুষ্কৰ্মী মানুহকো ক্ৰুচত দিলে। 34 তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “হে পিতৃ, এওঁলোকক ক্ষমা কৰা;” কিয়নো এওঁলোকে কি কৰিছে, সেই বিষয়ে নাজানে।” পাছত তেওঁলোকে চিঠি খেলি তেওঁৰ বশ্বৰ ভগাই ললে। 35 আৰু লোক সকলে থিয় হৈ চাই থাকোতো † শাসনকৰ্তা সকলে তেওঁক উপহাস কৰি ক'লে, ‡ “ই আন লোককহে ৰক্ষা কৰিব পাৰিলে। যদি ই ঈশ্বৰৰ সেই অভিশিষ্ট § আৰু তেওঁৰ মনোনীত জন হয়, তেনেহলে নিজকে নিজে ৰক্ষা কৰক।”

36 সেনাবোৰেও ওচৰলৈ আহি, তেওঁক চিৰকা যাচি* ঠাট্টা কৰি ক'লে, 37 “আপুনি যদি ইহুদী সকলৰ ৰজা হয়, তেনেহলে নিজকে নিজে ৰক্ষা কৰক।” 38 আৰু “এওঁ ইহুদী সকলৰ ৰজা।” এই বুলি লিখা এখন জাননী তেওঁৰ ওপৰত লিখি দিলে।

39 তেতিয়া ঋচত আঁৰি থোৱা সেই দুজন দুষ্কৰ্মীৰ এজনে তেওঁক নিন্দা কৰি ক'লে, “আপুনি খৰীষ্ট নহয় নে? আপুনি নিজকে আৰু আমাকো ৰক্ষা কৰক।” 40 কিন্তু আনজনে সেই দুষ্কৰ্মীক ডৰিয়াই ক'লে, “তুমি একেই দণ্ডত থাকিও ঈশ্বৰলৈ ভয় নকৰা নে? 41 আমি হলে ন্যায় দণ্ডৰ যোগ্য-পাংৰ; আমি নিজ নিজ কৰ্মৰ উচিত ফল পাইছোঁ। কিন্তু এইজনে একো অনুচিত কৰ্ম কৰা নাই।”

42 পাছত তেওঁ ক'লে, “হে যীচু, আপুনি আপোনাৰ ৰাজ্যলৈ আহিল, মোকো সুৰঁৰিবা।” 43 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মই তোমাক স্বৰূপকৈ কওঁ, তুমি আজিয়েই পৰমদেশত মোৰ সঙ্গী হবা।”

44 তেতিয়া বাৰ মান বজাৰ সময় হ'ল আৰু তিনি বজালৈকে গোটেই খন দেশৰ ওপৰত আন্ধাৰ হ'ল; 45 সূৰ্যও লুপ্ত হৈ গ'ল আৰু মন্দিৰৰ আঁৰ-কাপোৰ† খন মাজেদি ফাটি গ'ল।

46 পাছত যীচুৱে বৰ মাত্ৰেৰে ক'লে, “হে পিতৃ, তোমাৰ হাতত মোৰ আত্মা সমৰ্পণ কৰিছোঁ।” ‡ এই বুলি কৈ, তেওঁ প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে। 47 তেতিয়া যি ঘি হ'ল, তাকে দেখি, এশৰ সেনাপতিয়ে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি ক'লে, “এই মানুহ জন সঁচাকৈ ধাৰমিক আছিল।”

§ 23 অধ্যায়:11 যিচ 53:3 * 23 অধ্যায়:16 কিছুমান পুৰণি অনুলিপিপত এইধৰে লিখা আছে, 17 পদ: সেই পৰ্বৰ সময়ত তেওঁলোকলৈ এজনক মুকলি কৰি দিবলগীয়া আছিল। † 23 অধ্যায়:18 পৰ্ব 3:14 ‡ 23 অধ্যায়:30 যিচ 2:19; হো 10:8; প্ৰ 6:16 § 23 অধ্যায়:33 আন এটা নাম গলগথা (কালভাৰি)

* 23 অধ্যায়:34 মথি 5:44; পৰ্ব 3:17, 7:60 † 23 অধ্যায়:35 গীত 22:17, 18 ‡ 23 অধ্যায়:35 গীত 22:6-8 § 23 অধ্যায়:35 অভিশিষ্ট খৰীষ্ট

* 23 অধ্যায়:36 গীত 69:21 † 23 অধ্যায়:45 ইশ্বৰী 10:19, 20 ‡ 23 অধ্যায়:46 গীত 31:5

48 এই দৃশ্য চাৰলৈ যি সকল লোক আহিছিল, তেওঁলোকে এই সকলো ঘটনা দেখি হিয়া ডুকুৱাই উলটি গ'ল। 49 কিন্তু তেওঁৰ চিনাকি লোক আৰু যি তিৰোতা সকল গালীল প্ৰদেশৰ পৰা তেওঁৰ পাছে পাছে আহি আছিল, তেওঁলোকেও আতৰত থিয় হৈ এইবোৰ ঘটনা চাই আছিল।

যীচুক মৈদাম দিয়া

50 তেতিয়া তাত উপস্থিত থকা ইহুদী সকলৰ অৰিমাথিয়া নগৰৰ যোচেফ নামেৰে উত্তম আৰু ধাৰ্মিক হিচাপে জনাজাত যি ধাৰ্মিক মেলুৰে জন আছিল, 51 সেই মেলুৰে জনে তেওঁলোকৰ আলোচনা আৰু কৰ্মত সন্মতি দিয়া নাছিল। তেওঁ অৰিমাথিয়াৰ পৰা আহিছিল। এই চহৰ খন আছিল ইহুদী লোকৰ চহৰ। তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যলৈ অপেক্ষা কৰি আছিল।[§]

52 এই ব্যক্তি জনে পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুক দেহ বিচাৰিলে। 53 পাছত তেওঁক নমাই শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰেৰে মেৰিয়াই, আগেয়ে কোনো ব্যক্তিৰ দেহ নোখোৱা শিলত খান্দি উলিওৱা এটা মৈদামত শুৱাই থ'লে।

54 সেইদিন আয়োজনৰ দিন আছিল আৰু বিস্বাসবান্ধো ওচৰ চাপিছিল। 55 তাতে তেওঁৰ সৈতে গালীল প্ৰদেশৰ পৰা অহা তিৰোতা সকলে* তেওঁৰ দেহ কেনেকৈ খোৱা হ'ল, সেই বিষয়ে চাৰলৈ আহিছিল। 56 পাছত উলটি আহি, সুগন্ধি দৰব্য আৰু তেল যুগুত কৰিলে। পাছত তেওঁলোকে বিধানৰ দৰে বিস্বাসবান্ধো জিৰণি ল'লে।

24 অধ্যায়

যীচুক পুনৰুত্থান, শিষ্য সকলক দৰ্শন দিয়া

1 কিন্তু সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা অতি শোকমোকালিতে, তেওঁলোকে যুগুত কৰা সুগন্ধি দৰব্য লগত লৈ মৈদামৰ ওচৰলৈ আহিল। 2 তেওঁলোকে মৈদামৰ মুখৰ পৰা শিলচটা বগৰাই খোৱা দেখিলে। 3 পাছত তেওঁলোক মৈদামৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল কিন্তু তাত প্ৰভু যীচুক দেহ দেখা নাপালে।

4 তাতে তেওঁলোকে এই বিষয়ে সংশয় কৰি থাকোতে, সেই ঠাইত চক্ৰমকীয়া বস্ৰৰ পিন্ধা দুজন পুৰুষ তেওঁলোকৰ ওচৰত আহি থিয় হ'ল। 5 পাছত তিৰোতা সকলে ভয় পাই মাটিৰ ফালে মূৰ দোৱাই থাকোতে, সেই দুতে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে মৃত লোকৰ মাজত জীৱিত জনক কিয় বিচাৰিছা?”

6 “তেওঁ ইয়াত নাই, কিন্তু তেওঁ উঠিল! তেওঁ গালীল প্ৰদেশত থাকোতেই, যি কথা কৈছিল, সেই কথা তোমালোকে সোঁৱৰণ কৰা, 7 তেওঁ কৈছিল বোলে, মানুহৰ পুংৰ পাপী লোকৰ হাতত সন্মপিত হ'ব আৰু ক্ৰুচত হত হৈ, তৃতীয় দিনা পুনৰায় উঠিব লাগিব।”

8 সেই সময়ত তেওঁ কোৱা কথাবোৰ তিৰোতা সকলৰ মনত পৰাত, 9 তেওঁলোকে মৈদামৰ পৰা ঘূৰি গৈ, এঘাৰ জন পাচনিকে আদি কৰি সকলোকে এই সকলো কথাৰ সন্মদ দিলে। 10 তেওঁলোকৰ মাজত মন্দলীনী মৰিয়ম, যোহানা আৰু যাকোবৰ মাক মৰিয়ম আছিল; আৰু তেওঁলোকে সৈতে আন কেইজনীয়েও পাঁচনি সকলক এইবোৰ কথা ক'লে।

11 কিন্তু পাঁচনি সকলৰ দৃষ্টিত সেইবোৰ অনর্থক কথা যেন লগাত, তেওঁলোকে তিৰোতা সকলক অস্থিভাৱ কৰিলে। 12 তথাপি পিতৰে উঠি মৈদামলৈ লৰি গৈ, চাপৰি চাই কেৱল শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ কেইখন দেখিলে। পাছে যি ঘটিছিল তাতে তেওঁ বিশ্বাস মানি নিজ ঘৰলৈ গুচি গ'ল।

13 পাছত তেওঁলোকৰ মাজৰ দুজনে সেই দিনাই যিৰূচালেমৰ পৰা চাৰে সাত মাইল দূৰত থকা ইম্মায়ু নামৰ এখন গাঁৱলৈ গৈ আছিল। 14 তেওঁলোক দুয়োজনে এই সকলো ঘটনাৰ বিষয়ে কথোপকথন কৰি গৈ আছিল।

15 তেওঁলোকে কথোপকথন আৰু সোধা-সুধি কৰি থাকোতেই, যীচুৱে নিজে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ সৈতে যাব ধৰিলে।

16 কিন্তু তেওঁলোকে যেন তেওঁক চিনিব নোৱাৰে, এই কাৰণে তেওঁলোকৰ চকু বন্ধ হ'ল।

17 যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকে ইজনে সিজনে কি কথা পাতি গৈ আছে?” তাতে তেওঁলোক মলিন মুখেৰে থিয় হৈ ৰ'ল। 18 তেতিয়া ক্লিষপা নামৰ এজনে উত্তৰ দি ক'লে, “যি যি কথা এই কেইদিনত ঘটি আছে, সেইবোৰ কথা যিৰূচালেমত বাস কৰি কেৱল আপুনিৰে নাজানে হ'বল্যা?”

19 যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “কি কথা?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, যি নাচৰতীয়া যীচু, ঈশ্বৰ আৰু সকলো লোকৰ সাক্ষাতে কৰ্মত আৰু বাক্যত পৰাস্বামী ভাববাদী আছিল, 20 তেওঁক আমাৰ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু শাসনকৰ্তা সকলে কেনেকৈ দোষী কৰি প্ৰাণদণ্ডৰ অৰ্থে শোধাই দি ক্ৰুচত দিলে।

21 কিন্তু যি জনে ইশ্বায়েল লোকক মুক্ত কৰিব, তেৱেঁই সেই জন বুলি আমি আশা কৰিছিলোঁ। কিন্তু এই সকলোৰ উপৰি এই কথা ঘটা আজি তিনি দিন হৈছে।

22 ইয়াৰ উপৰি আমাৰ লগৰ কেইবাগৰাকী তিৰোতাইয়া ৰাতিপুৱাই মৈদামলৈ গৈ আমাক বিশ্বাস লগালে; 23 কিয়নো তেওঁৰ দেহ নাপাই উলটি আহি ক'লে যে, তেওঁলোকে দূত সকলক দেখা পালে আৰু তেওঁ জীয়াই উঠিল বুলি কোৱা শুনিলে। 24 পাছত আমাৰ লগৰ কেইজনমান মানুহ মৈদামলৈ গৈ তিৰোতা সকলে কোৱাৰ দৰেই দেখিলে; কিন্তু তেওঁক দেখা নাপালে।

25 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “হে নিৰ্বোধ আৰু ভাববাদীয়ে কোৱা সকলো কথাত বিশ্বাস কৰিবলৈ ভোতোহা মনৰ মানুহ 26 খৰিষ্টে দুখ ভোগ কৰি নিজৰ প্ৰত্যাপত সোমাব নেলাগিছিল নে?” 27 পাছত তেওঁ মোচিৰ পৰা আৰু সকলো ভাববাদীৰে পৰা আৰম্ভ কৰি গোটেই ধৰ্মশাস্ত্ৰত নিজৰ বিষয়ে লিখা কথা তেওঁলোকক বুজাই দিলে।

28 এনেদৰে তেওঁলোকে যাব বিচৰা গাঁৱৰ ওচৰ পোৱাত, যীচুৱে আৰু দূৰ পথ যাবলৈ থকা যেন দেখুৱালে। 29 কিন্তু তেওঁলোকে যীচুক বৰকৈ অনুৰোধ কৰি ক'লে, “চাওক, এতিয়া দিনৰ শেষ; প্ৰায় সন্ধিয়া হ'বলৈ হৈছে। আপুনি আমাৰ সৈতে থাকি যাওঁক।”

30 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে থাকিল। পাছত তেওঁ ভোজন কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ লগত বহোঁতে পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাঙি তেওঁলোকক দিলে। 31 এনেতে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হ'ল আৰু তেওঁক চিনি পালে; তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা অদৃশ্য হ'ল। 32 পাছত তেওঁলোকে পৰস্পৰে কোৱা-কুই কৰি ক'লে, “বাটত আহি থাকোতে তেওঁ যেতিয়া আমাৰ সৈতে কথোপকথন কৰিছিল আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ অৰ্থ বুজাই দিছিল, তেতিয়া আমাৰ হৃদয় পৰজ্বলিত নহৈছিল নে?” 33 সেই সময়তে তেওঁলোক দুজন উঠি, যিৰুচালেমলৈ উলটি আহিল; তাতে একে ঠাইতে গোট খোৱা এঘাৰ জন আৰু লগত থকা সকলক দেখা পাই, 34 তেওঁলোকক ক'লে, “নিশ্চয় পৰভু উঠিল; আৰু চিমোনক দেখা দিলে।” 35 পাছত বাটত যি যি হ'ল আৰু পিঠা ভাঙোতে তেওঁক কেনেকৈ চিনি পালে, সেই সকলোবোৰ সেই দুজন লোকে তেওঁলোকক ক'লে।

যীচুৰ স্বৰ্গাৰোহণ

36 এইবোৰ কথা কৈ থাকোতেই যীচু নিজে তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, “তোমালোকৰ শান্তি হওক।” 37 কিন্তু ভূত দেখিছোঁ বুলি ভাবি, তেওঁলোক ভয়তুৰ আৰু আতংকিত হ'ল।

38 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ মনত কিয় উণ্ডল-খুণ্ডল লাগিছে? আৰু তোমালোকৰ অস্ত্ৰত কি কাৰণে প্ৰহৰ জাগিছে? 39 মোৰ হাত আৰু ভৰি চাই জ্ঞাত হোৱা যে মইহে, মোক স্পৰ্শ কৰি চোৱা। যি দৰে মোক দেখিছা, সেইদৰে আশ্বাৰ হ'লে হাড় আৰু মাংস নাই”; 40 ইয়াকে কৈ তেওঁ নিজৰ হাত-ভৰি তেওঁলোকক দেখুৱালে।

41 কিন্তু তেওঁলোক আনন্দিত হ'লেও, তেতিয়াও অকিঞ্চাস কৰি বিস্ময় মানি থকা বাবে, যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ কিবা খোৱা বস্তু আছে নে?” 42 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক এডোখৰ ভজা মাছ দিলে। 43 যীচুৱে তাকে লৈ তেওঁলোকৰ আগত খালে; 44 আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোচিৰ বিধানত, ভাববাদী সকলৰ বিধান-শাস্ত্ৰত আৰু গীতমালাত মোৰ বিষয়ে যি যি বচন লিখা আছে, সেই সকলো সিদ্ধ হ'ব লাগে বুলি তোমালোকৰ লগত থাকোতেই, যি কথা মই কৈছিলোঁ, মোৰ সেই কথা এই।”

45 তেতিয়া তেওঁ ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বুজিবলৈ তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ চকু মুকলি কৰি দিলে; 46 আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “এইদৰে লিখা আছে, যে খৰীষ্টে দুখভোগ কৰি তৃতীয় দিনা মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় উঠিব। 47 আৰু যিৰুচালেমৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সকলো জাতিৰ আগত মন-পালটন আৰু পাপ মোচনৰ কথা তেওঁৰ নামেৰে ঘোষণা কৰা হ'ব। 48 তোমালোক এই সকলোৰে সাক্ষী আছা। 49 চোৱা মোৰ পিতৃয়ে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞা তোমালোকলৈ পঠাই দিম। কিন্তু ওপৰৰ পৰা শক্তি নোপোৱালৈকে এই নগৰতে থাকা।”

50 পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক বৈথনিয়া গাৱঁৰ সম্মুখলৈকে আগবঢ়াই আনি, তেওঁ হাত উঠাই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে। 51 এইদৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি থকা সময়ত, তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা পৃথক হ'ল আৰু তেওঁক স্বৰ্গলৈ নিয়া হ'ল।

52 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক স্তুতি কৰি, অতি আনন্দেৰে যিৰুচালেমলৈ উলটি আহিল; 53 আৰু সদায় মন্দিৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি থাকিল।

যোহনে লিখা শুভবাব্তা

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

যোহন চিৰদিনৰ পুতেক আছিল, এইটো সুস্পষ্ট যে এই শুভবাব্তা পুস্তক যোহনৰ দ্বাৰাই লেখা হৈছিল 21:20,24 এই শুভবাব্তা পুস্তক যীচুৰে ডাল পোৱা, সেই শিষ্যৰ দ্বাৰা লিখা হৈছিল আৰু যোহনে নিজকে কৈছিল যে “এই শিষ্য, যিজনক যীচুৱে ডাল পাইছিল”। তেওঁ আৰু তেওঁৰ ভাই যাকোৱক “মেঘ গৰ্জনৰ পুতেক” বুলি কোৱা হয় (মাৰ্ক 3:17) তেওঁলোকৰ বিশেষাধিকাৰ আছিল যীচুৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া আৰু যীচুৰ জীৱনৰ ঘটনা সমূহৰ বিষয়ে প্ৰমাণ দিয়াৰ।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 50-90 খ্ৰীষ্টাব্দ।

যোহনৰ শুভবাব্তা খন ইফিচত লেখা, লেখাৰ বাবে স্থান সমূহ হয়তো যিহূদীয়াৰ গ্ৰামাঞ্চল, চমৰিয়া, গালীল, বৈথনিয়া, যিৰুচালেম হ'ব পাৰে।

প্ৰাপক

যোহনৰ শুভবাব্তা যিহূদীসকলৰ প্ৰতি লেখা আছিল। তেওঁৰ শুভবাব্তা যিহূদীসকলৰ ওচৰলৈ প্ৰমাণ কৰাৰ কাৰণে লেখা হৈছিল যে, যীচু মছীহ আছিল। যি তথ্য তেওঁ দিছে, সেয়া হ'ল যে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰে যে যীচু মছীহ খ্ৰীষ্ট আৰু বিশ্বাস কৰে যে তেওঁৰ জীৱনত থাকি পাৰে তেওঁৰ নাম।

উদ্দেশ্য

যোহনৰ শুভবাব্তাৰ মূল উদ্দেশ্য হ'ল “বিশ্বাসী খ্ৰীষ্টিয়ানসকল নিশ্চিত আৰু নিৰাপদ হিচাপে উল্লেখ কৰা হয় যোহন 20:31”, “কিন্তু ইয়াত লিখা আছে যে, আপুনি যীচুক খ্ৰীষ্ট বুলি বিশ্বাস কৰিব পাৰে, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, আৰু তেওঁত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰা জীৱন থাকিব পাৰে।” যোহনে স্পষ্টভাবে যীচুক ঈশ্বৰ বুলি ঘোষণা কৰিছে (যোহন 1:1) আৰু যি জনে সকলোৰে ওপৰত ক্ষমতাবান (যোহন 1:3)। তেওঁ হ'ল পোহৰ (যোহন 1:4, 8:12) আৰু জীৱন (যোহন 1:4, 5:26, 14:6)। যোহনে লিখা শুভবাব্তা যীচু খ্ৰীষ্টক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হিচাপে প্ৰমাণ কৰাৰ কাৰণে এই শুভবাব্তা যোহনে লিখিছিল।

মূল বিষয়

যীচু- ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।

প্ৰান্তৰেখা

1. যীচু জীৱনৰ অধিকাৰী — 1:1-18
2. প্ৰথম শিষ্যক আহ্বান কৰা — 1:19-51
3. যীচুৰ ৰাজহুৱা পৰিচৰ্যা — 2:1-16:33
4. মহা পুৰোহিতৰ প্ৰাৰ্থনাৰ পদ্ধতি — 17:1-26
5. খ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুচবিদ্ধ আৰু পুনৰুত্থান — 18:1-20:10
6. পুনৰুত্থানৰ পাছত যীচুৰ পৰিচৰ্যা — 20:11-21:25

ঈশ্বৰৰ বাক্যই মানুহৰূপে জন্ম গ্ৰহণ কৰিলে

1 আদিতে বাক্য আছিল; বাক্য ঈশ্বৰৰ সৈতে আছিল আৰু সেই বাক্যই স্বয়ং ঈশ্বৰ। 2 এই বাক্য আদিতে ঈশ্বৰে সৈতে আছিল। 3 তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্টি হ'ল আৰু যি সকলো হ'ল, সেইবোৰৰ এটাও তেওঁৰ অবিহনে নহ'ল। 4 জীৱন বাক্যতেই আৰু সেই জীৱনেই সকলো মানুহৰ বাবে পোহৰ। 5 সেই পোহৰ আন্ধাৰত উজ্বলি উঠিল আৰু আন্ধাৰে তাক পৰাভূত নকৰিলে।

6 ঈশ্বৰে যোহন নামেৰে এজন মানুহক পঠিয়াইছিল। 7 তেওঁ সেই পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈ এজন সাক্ষীৰূপে আহিছিল যাতে তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলোৱে বিশ্বাস কৰে। 8 যোহন নিজে সেই পোহৰ নাছিল; তেওঁ সেই পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈহে আহিছিল।

9 সেই পোহৰ জগতলৈ আহিছিল আৰু সকলো মানুহকে পোহৰ দিয়া, সেই সত্য পোহৰ আছিল। 10 তেওঁ জগততে আছিল; জগত তেওঁৰ দ্বাৰাই সৃষ্টি হৈছিল, কিন্তু জগতে তেওঁক নাজানিলে। 11 যি জগত তেওঁৰ নিজৰেই, তেওঁ সেই ঠাইলৈ আহিল, কিন্তু তেওঁৰ নিজৰ লোকেই তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে। 12 কিন্তু যিমান মানুহে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে, সেই লোক সকলক ঈশ্বৰৰ সন্তান হ'বলৈ তেওঁ ক্ষমতা দিলে। 13 তেওঁলোকৰ জন্ম তেজৰ পৰা বা মাংসিক অভিলাষৰ পৰা বা মানুহৰ ইচ্ছাৰ পৰা হ'ল, এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ পৰাহে হৈছে। 14 সেই বাক্যই মাংস* হ'ল; অনুগ্ৰহ আৰু সত্যতাৰে পৰিপূৰণ হৈ আমাৰ মাজত বসতি কৰিলে; তাতে পিতৃৰ একমাংগৰ পুত্ৰ হিচাপে তেওঁৰ যি মহিমা, সেই মহিমা আমি দেখিলোঁ। 15 যোহনে তেওঁৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি চিঞৰি ক'লে, “যি জনৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ, এৱেই সেই জন। যি জন মোৰ পাছত আহিছে, তেওঁ মোতকৈ আগ হ'ল, কাৰণ তেওঁ মোৰ পূৰ্বত আছিল।”

* 1 অধ্যায়:14 অৰ্থাৎ শৰীৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে।

16 আমি সকলোৱে তেওঁৰ সেই পূৰ্ণতাৰ পৰা অনুগ্রহৰ ওপৰিও বিনামূলীয়া অনুগ্রহ পালোঁ। 17 কাৰণ মোচিৰ দ্বাৰা বিধান দিয়া হৈছিল; কিন্তু অনুগ্রহ আৰু সত্যতা যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাহে আহিল। 18 ঈশ্বৰক কোনেও কেতিয়াও দেখা নাই; পিতৃৰ কোলাত থকা একমাংৰ পুংৰই তেওঁক প্ৰকাশ কৰিলে।

যীচুৰ বিষয়ে যোহনৰ সাক্ষ্য

19 যোহনে এই সাক্ষ্য দিলে: ইহুদী সকলে যিৰূচালেমৰ পৰা কেইজনমান পুৰোহিত আৰু লেবীক যোহনৰ ওচৰলৈ পঠালে। তেওঁলোকে আহি যোহনক সুধিলে, “আপুনি কোন?” 20 যোহনে অস্বীকাৰ নকৰি মুকলিকৈ উত্তৰ দিলে, “মই খৰীষ্ট নহয়।” 21 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে কোন? আপুনি এলিয়া নেকি?” তেওঁ ক’লে, “নহয়, মই নহওঁ;” তেওঁলোকে ক’লে, “তেনেহলে আপুনি সেই ভাৱবাদী নেকি?” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “নহওঁ।”

22 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “তেনেহলে আপুনি কোন হয়? আমাক কওক যাতে যি সকলে আমাক পঠাইছে, তেওঁলোকক আমি উত্তৰ দিব পাৰোঁ। আপোনাৰ নিজৰ বিষয়ে আপুনি কি কয়?” 23 তেওঁ ক’লে, “যিচয়া ভাৱবাদীয়ে যি দৰে কৈছিল, ‘ময়েই সেই মাত, যি জনে মৰুপ্ৰান্তত ৰিঙিয়াই কয়, প্ৰভুৰ পথ পোন কৰা।’”†

24 যোহনৰ ওচৰলৈ যি সকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোক ফৰীচী সম্প্ৰদায়ৰ আছিল। তেওঁলোকে যোহনক সুধিলে, 25 “আপুনি যদি খৰীষ্টও নহয়, এলিয়াও নহয় বা ভাৱবাদীও নহয়, তেনেহলে কিয় বাপ্তিস্ম দিছোঁ?” 26 যোহনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক’লে, “মই হ’লে পানীতহে বাপ্তিস্ম দিছোঁ, কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত এনে এজন থিয় হৈ আছে, যি জনক আপোনালোকে চিনি নাপায়। 27 তেৱেই সেই লোক যি জন মোৰ পাছত আহিছে। মই তেওঁৰ ভৰিৰ পাদুকাৰ ফিটাৰ বান্ধ খুলিবৰো যোগ্য নহওঁ।”

28 যৰূদ্দন নদীৰ সিপাৰে বোখথিয়া গাৱঁত, য’ত যোহনে বাপ্তিস্ম দি আছিল, তাতে এই সকলো ঘটিল।

ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি

29 পাছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা দেখি ক’লে, “সোৱা চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি, জগতৰ পাপ বহন কৰি নিওঁতা জন। 30 এৱেই সেই লোক যি জনৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ যে, ‘যি জন মোৰ পাছত আহিছে, তেওঁ মোতকৈ আগ হ’ল, কাৰণ তেওঁ মোৰ বহু আগেয়ে আছিল।’ 31 মই তেওঁক চিনি পোৱা নাছিলো; কিন্তু তেওঁ যেন ইশ্বৰয়েলবাসীৰ আগত প্ৰকাশিত হব পাৰে, সেই বাবে মই আহি পানীত বাপ্তিস্ম দিছোঁ।”

32 তাৰ পাছত যোহনে সাক্ষ্য দি ক’লে, “মই ঈশ্বৰৰ পৰা আত্মাক কপৌৰ নিচিনাকৈ নামি অহা, আৰু তেওঁৰ ওপৰত থকা দেখিলোঁ। 33 মই তেওঁক চিনি নাপালোঁ। কিন্তু যি জনে পানীত বাপ্তিস্ম দিবলৈ মোক পঠালে, তেৱেঁ মোক কৈছিল, ‘তুমি যি জনৰ ওপৰত আত্মাক নামি অহা দেখিবা, তেৱেঁ সেই জন, সেই জনে পবিত্ৰৰ আত্মাত বাপ্তিস্ম দিব।’ 34 মই সেয়া দেখিলোঁ আৰু সাক্ষ্যও দিওঁ যে, এওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।”

যীচুৰ প্ৰথম শিষ্য সকল

35 পাছদিনা যোহনে তেওঁৰ দুজন শিষ্যৰে সৈতে থিয় হৈ আছিল। 36 সেই সময়তে তেওঁলোকে যীচুক খোজকাটি যোৱা দেখি যোহনে ক’লে, “সোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালিক চোৱা!”

37 সেই দুজন শিষ্যই যোহনৰ কথা শুনি যীচুক অনুসৰণ কৰিবলৈ ধৰিলে। 38 যীচুৱে মুখ ঘূৰাই তেওঁলোকক পাছে পাছে অহা দেখি ক’লে, “তোমালোকক কি লাগে?” তেওঁলোকে যীচুক ক’লে, “ৰবি, অৰ্থাৎ গুৰু, আপুনি ক’ত থাকে?” 39 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “আহা, চোৱাহি।” তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ তেওঁৰ থকা ঠাই চালে আৰু সেইদিনা তেওঁৰ লগতে থাকিল, কাৰণ তেতিয়া প্ৰায় সন্ধিয়া হবলৈ হৈছিল।

40 যি দুজনে যোহনৰ কথা শুনি, তেওঁৰ পাছে পাছে গৈছিল তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন হৈছে চিমোন পিতৰৰ ডাকে আলিদৰ। 41 তেওঁ প্ৰথমতে তেওঁৰ ককায়েক চিমোনক লগ পাই ক’লে, “আমি মচীহক অৰ্থাৎ খৰীষ্টক দেখা পালোঁ।”

42 আন্দ্ৰিয়ই চিমোনক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। যীচুৱে তেওঁলৈ চাই ক’লে, “তুমি যোহনৰ পুতেক চিমোন, তোমাক কৈফা বুলি মতা হব।” “কৈফা” নামৰ অৰ্থ “পিতৰ” অৰ্থাৎ শিল।

যীচুৱে ফিলিপ আৰু নথনেলক আমন্ত্ৰণ কৰা

43 পাছদিনা যীচুৱে যেতিয়া গালীল প্ৰদেশলৈ যাবৰ বাবে ইচ্ছা কৰিলে, তেতিয়া যীচুৱে ফিলিপক দেখা পাই ক’লে, “মোৰ পাছে পাছে আহা।” 44 ফিলিপ বো-চৈদা গাৱঁৰ লোক আছিল। আন্দ্ৰিয় আৰু পিতৰো সেই একে গাৱঁৰ লোক আছিল। 45 ফিলিপে পাছত নথনেলক দেখা পাই ক’লে, “মোচিয়ে বিধান-শাস্ত্ৰত যি জনৰ বিষয়ে লিখিছিল আৰু ভাৱবাদী সকলোও যি জনৰ বিষয়ে লিখিছে, আমি তেওঁক দেখা পালোঁ; তেওঁ নাচৰত নিবাসী যোচেফৰ পুতেক যীচু।”

46 নথনেলে ফিলিপক ক’লে, “নাচৰতৰ পৰা কোনো উত্তম বস্তু জানো ওলাব পাৰে?” ফিলিপে তেওঁক ক’লে, “আহি চোৱাহি।” 47 যীচুৱে নথনেলক নিজৰ ফালে আহি থকা দেখি, তেওঁৰ বিষয়ে ক’লে, “এওঁক চোৱা, এজন প্ৰকৃত ইশ্বৰয়েলী লোক। তেওঁৰ ভিতৰত একো ছলনা নাই।” 48 নথনেলে যীচুক সুধিলে, “আপুনি মোক কেনেকৈ চিনি পালে?” যীচুৱে উত্তৰ

† 1 অধ্যায়:23 যিচয়া 40:3

দি তেওঁক ক'লে, “ফিলিপে তোমাক মতাৰ আগেয়ে যেতিয়া তুমি ডিমৰু গছৰ তলত আছিল, মই তেতিয়াই তোমাক দেখিছিলোঁ।”

49 নখনেলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “ৰবি, আপুনিযেই ঈশ্বৰৰ পুংৰ! আপুনিযেই ইশ্বায়েলৰ ৰজা!” 50 যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “তোমাক ডিমৰু গছৰ তলত দেখিছিলোঁ, এই কথা কোৱাৰ কাৰণেই বিশ্বাস কৰিছা নেকি? ইয়াতকৈয়ো অনেক মহা বিষয় তুমি দেখিবলৈ পাবা।” 51 যীচুৱে ক'লে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে স্বৰ্গৰ দুৱাৰ মুকলি হোৱা দেখিবা আৰু ঈশ্বৰৰ দূত সকলে মানুহৰ পুংৰৰ ওপৰেদি উঠি যোৱা আৰু নামি অহা দেখিবা।”

2 অধ্যায়

কান্না নগৰৰ বিয়াত যীচুৰ প্ৰথম আচৰিত চিন

1 তিন দিনৰ দিনা গালীল প্ৰদেশৰ কান্না নগৰত এখন বিয়া হৈছিল আৰু যীচুৰ মাক তাত আছিল। 2 সেই বিয়ালৈ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলকো নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল।

3 পাছত যেতিয়া দৰাফাৰস শেষ হৈ আহিল, তেতিয়া যীচুৰ মাকে আহি যীচুক ক'লে, “তেওঁলোকৰ দৰাফাৰস শেষ হ'ল।” 4 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “হে নাৰী, এই কথাত মোৰ সৈতে কি কাম? মোৰ এতিয়াও সময় হোৱা নাই।” 5 তেওঁৰ মাকে দাস সকলক ক'লে, “এওঁ তোমালোকক যিহ্নকে কয়, তাকে কৰিবাওঁক।”

6 সেই ঠাইতে ইহুদী সকলৰ ৰীতি অনুসাৰে গুচি হৰৰ কাৰণে পাথৰৰ ছয়টা পানী খোৱা শিলৰ পাত্ৰ আছিল। সেইবোৰৰ প্ৰত্যেকতে প্ৰায় আশীৰ পৰা এশ বিশ লিটাৰ পানী ধৰে। 7 যীচুৱে দাসবোৰক ক'লে, “এই পাত্ৰকেইটাত পানী ভৰাই দিয়া।” দাসবোৰে তেতিয়া সেই পাত্ৰকেইটাৰ কাপলৈকে পূৰ্ণ কৰি পানী ভৰাই দিলে। 8 তাৰ পাছত যীচুৱে সিহঁতক ক'লে, “এতিয়া তাৰ পৰা অলপ উলিয়াই ভোজৰ অধিকাৰীৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।” তাতৈ দাসবোৰে সেইদৰে কৰিলে। 9 ভোজৰ অধিকাৰীয়ে পানীৰ পৰা হোৱা সেই দৰাফাৰস চাকি চালে; কিন্তু সেই ৰস ক'ৰ পৰা আহিল, তেওঁ নাজানিলে। যি দাসবোৰে পানী তুলিছিল, সিহঁতহে জানিলে। তেতিয়া ভোজৰ অধিকাৰীয়ে দৰাক মাতি ক'লে, 10 “সাধাৰণতে সকলো মানুহে প্ৰথমে উত্তম দৰাফাৰস পৰিবেশন কৰে আৰু অতিথি সকলে সেয়া ইচ্ছামতে খোৱাৰ পাছত, তেওঁলোকক আগতকৈ নিম্নমানৰ দাফাৰস পৰিবেশন কৰে। কিন্তু তোমালোকে হ'লে এতিয়ালৈকে উত্তম দৰাফাৰস ৰাখি থৈছা।” 11 গালীল প্ৰদেশৰ কান্না নগৰত এই প্ৰথম আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰি যীচুৱে নিজৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰিলে। তাতৈ তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে।

12 তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ মাক, ডায়েকহঁত আৰু শিষ্য সকলৰ সৈতে কফৰনাত্হূমলৈ গ'ল আৰু তাতৈ তেওঁলোক কিছুদিন থাকিল।

যীচুৱে যিবূচালেমলৈ গৈ মন্দিৰ পৰিস্কাৰ কৰা

13 ইহুদী সকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব পালনৰ সময় ওচৰ হোৱাত যীচু যিবূচালেমলৈ গ'ল। 14 তেওঁ তাত গৈ দেখিলে যে মন্দিৰৰ মাজত লোক সকলে যাঁড়-গৰু, মেৰ, ক'পো* চৰাই বেচি আছে আৰু ধন সলোৱা লোক সকলো তাত বহি আছে। 15 তেতিয়া তেওঁ কিছুমান ৰছীৰে এডাল চাবুক বনাই ললে আৰু সেইডালেৰে যাঁড়-গৰু, মেৰবোৰেৰে সৈতে সকলোকে মন্দিৰৰ পৰা খেদাই দিলে, আৰু ধন সলোৱা সকলৰ টকা-পইচা সকলো বাকি দি সিহঁতৰ মেজবোৰ লুটিয়াই পেলালে। 16 যি সকলে পাৰচৰাই বেচিছিল, তেওঁলোকক ক'লে, “ইয়াৰ পৰা এইবোৰ লৈ যোৱা! মোৰ পিতৃৰ গৃহক ব্যৱসায়ৰ গৃহ নকৰিবা।”

17 ইয়াতে শাস্ত্ৰত লিখা এই কথা তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মনত পৰিল: “তোমাৰ গৃহৰ প্ৰতি মোৰ আগৰহে মোক গ্ৰাস কৰিব।”†

18 তেতিয়া ইহুদী নেতা সকলে যীচুক সুধিলে, “এইবোৰ আচৰিত কাৰ্য কৰিবলৈ তুমি যে অধিকাৰ পাইছা, তাৰে কি প্ৰমাণ তুমি আমাক দেখুৱাব পাৰিবা?” 19 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে এই মন্দিৰ ভাঙি পেলোৱা, মই তিনি দিনত তাক তুলি ধৰিম।”

20 তেতিয়া ইহুদী সকলে ক'লে, “এই মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰোঁতে ছয়শ বছৰ লাগিছিল আৰু তুমি তাক তিন দিনতে তুলিবা নে?” 21 কিন্তু যীচুৱে মন্দিৰ বুলি নিজৰ দেহ-মন্দিৰৰ বিষয়লৈহে সেই কথা কৈছিল। 22 সেয়ে, পাছত যেতিয়া যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মনত পৰিল যে তেওঁ এই কথাই কৈছিল। তেতিয়া তেওঁলোকে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ কথাত আৰু যীচুৰ এই কথাত বিশ্বাস কৰিলে।

23 নিস্তাৰ-পৰ্বৰ সময়ত যিবূচালেমত থাকোঁতে যীচুৱে যিবোৰ আচৰিত কাম কৰি চিন দেখুৱালে, সেইবোৰ দেখি বহু মানুহে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে। 24 কিন্তু যীচুৱে হ'লে তেওঁলোকৰ ওপৰত নিজে কোনো বিশ্বাস স্থাপন নকৰিলে, কাৰণ তেওঁ সকলো লোককে জানিছিল। 25 মানুহৰ সম্পৰ্কে কোনো লোকৰ সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন তেওঁৰ নাছিল; কিয়নো মানুহৰ অন্তৰত কি আছে, তেওঁ নিজে তাক জানিছিল।

3 অধ্যায়

যীচুৰ ওচৰলৈ নীকদেমৰ আগমণ

1 ফৰীচী সকলৰ মাজত নীকদেম নামেৰে এজন লোক আছিল। তেওঁ ইহুদী পৰিষদৰ এজন অধিকাৰী আছিল। 2 এদিন ৰাতি তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “ৰবি*, আমি জানো যে আপুনি ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা অহা এজন শিক্ষক। কিয়নো আপুনি এই যি যি আচৰিত চিন দেখুৱাইছ, ঈশ্বৰ সঙ্গী নহ'লে এনে চিন কোনেও দেখুৱাব নোৱাৰে।”

* 2 অধ্যায়:14 মূল গ্ৰন্থক ‘পৰিষ্কাৰ’ ইংৰাজীত ‘কপো’ লিখা আছে।

† 2 অধ্যায়:17 গীত 69:9

* 3 অধ্যায়:2 ৰবি গুৰু

3 উত্তৰত যীচুৱে নীকদীমক ক'লে, “মই আপোনাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, নতুন জন্ম নহ'লে, কোনেও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য দেখা পাব নোৱাৰে।” 4 নীকদীমে তেওঁক ক'লে, “মানুহ বুঢ়া হ'লে, কেনেকৈ তেওঁৰ জন্ম হ'ব পাৰে? তেওঁ দ্বিতীয় বাৰ মাকৰ গৰ্ভত সোমাই জন্ম গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব নে?”

5 যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনাক সঁচাকৈয়ে কৈছোঁ, জল আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম নহ'লে, কোনেও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব নোৱাৰে।” 6 শৰীৰৰ পৰা যাৰ জন্ম হয়, সেয়ে শৰীৰ হয় আৰু আত্মাৰ পৰা যাৰ জন্ম হয়, সেয়ে আত্মা হয়। 7 মই যে আপোনাক ‘আপোনালোকৰ নতুনকৈ জন্ম হোৱা প্ৰয়োজন’ বুলি ক'লো, এই কথাটো বিশ্বাস কৰিব নহ'ব। 8 বাবুৱে যি দিশলৈ ইচ্ছা কৰে সেই দিশলৈকে বয়। আপুনি তাৰ শব্দ শুনিবলৈ পায়, কিন্তু ক'ব পৰা আহে বা ক'লনো যায়, সেই বিষয়ে আপুনি নাজানে। আত্মাৰ পৰা যি সকলৰ জন্ম হয়, তেওঁলোক সকলোৰে তেনেকুৱা হয়।”

9 নীকদীমে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “এইবাৰ কেনেকৈ হ'ব পাৰে?”

10 যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “আপুনি ইশ্বায়েলৰ শিক্ষক হৈয়ো এইবাৰ কথা নুবুজে নে? 11 আপোনাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, আমি যি জানো তাকে কওঁ আৰু যি দেখো সেই বিষয়ত সাক্ষ্য দিওঁ, কিন্তু আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰে। 12 মই আপোনালোকক পাৰ্থিৱ বিষয়ৰ কথা ক'লে আপোনালোকে যদি বিশ্বাস নকৰে, তেনেহলে মই স্বৰ্গীয় বিষয়ৰ কোনো কথা ক'লে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব? 13 যি জন স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিল, সেই মানুহৰ পুত্ৰৰ বাহিৰে কোনো স্বৰ্গলৈ উঠা নাই। 14 মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্ৰান্তত সাপটোক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো অৱশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হ'ব, 15 যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে অনন্ত জীৱন পাব পাৰে।

16 কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাংৰ পুত্ৰকো দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়। 17 কিয়নো জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিষ্কাৰ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে। 18 তেওঁত বিশ্বাস কৰা জনৰ সোধ-বিচাৰ কৰা নহয়; বিশ্বাস নকৰা জনক দোষী কৰা হ'ল, কিয়নো তেওঁ একমাংৰ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই। 19 সোধ-বিচাৰৰ কাৰণ এয়ে যে, জগতলৈ পোহৰ আহিল, কিন্তু মানুহে পোহৰটোকৈ আত্মাৰক অধিক প্ৰেম কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকৰ কৰ্ম মন্দ আছিল। 20 কিয়নো যি জনে কৃ-আচৰণ কৰে, তেওঁ পোহৰক ঘৃণা কৰে আৰু তেওঁৰ কৰ্ম যেন প্ৰকাশ নাপায়, এই কাৰণে তেওঁ পোহৰলৈ নাহে। 21 কিন্তু যি জনে সত্য আচৰণ কৰে, তেওঁ পোহৰৰ ওচৰলৈ আহে যাতে সেই পোহৰত স্পষ্ট বুজা যায় যে তেওঁৰ সকলো কৰ্ম ঈশ্বৰৰ বাধ্যতাত হৈছে।”

যীচু আৰু বাপ্তিস্মদাতা যোহন

22 তাৰ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিহূদীয়া প্ৰদেশলৈ গ'ল। তাত তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে কিছুদিন থাকি লোক সকলক বাপ্তিস্ম দি আছিল। 23 যোহনেও চালীম নামৰ গাওঁ খনৰ ওচৰতে থকা ঐনোন নামৰ ঠাই খনত বহুত পানী থকাৰ কাৰণে তাত বাপ্তিস্ম দি আছিল আৰু লোক সকলেও তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি বাপ্তিস্ম লৈছিল। 24 তেতিয়াও যোহন বন্দীশালত বন্দী হোৱা নাছিল।

25 সেই সময়ত ইহূদী ৰীতি অনুসাৰে শুচি হোৱাৰ বিষয়টো লৈ যোহনৰ কেইজনমান শিষ্য আৰু এজন ইহূদী মানুহৰ মাজত তৰ্ক-বিতৰ্কৰ সৃষ্টি হ'ল। 26 পাছত তেওঁলোকে যোহনৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “ৰবি, যৰূদন নদীৰ সিপাৰে যি জন লোক আপোনাৰ লগত আছিল আৰু যি জনৰ বিষয়ে আপুনি সাক্ষ্য দিছিল, চাওক, তেওঁ বাপ্তিস্ম দি আছে। আৰু সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ আছে।”

27 যোহনে উত্তৰ দিলে, “স্বৰ্গৰ পৰা দিয়া নহ'লে কোনেও একোকে লাভ কৰিব নোৱাৰে। 28 মই কৈছিলোঁ যে ‘মই খ্ৰীষ্ট নহওঁ, কিন্তু মোক তেওঁৰ আগেয়ে পঠোৱা হৈছে’ এই কথাৰ সাক্ষ্য তোমালোকে নিজেই দিব পাৰা। 29 যি জনৰ হাতত কইনাক দিয়া হয়, তেওঁ দৰা। কিন্তু দৰাৰ বন্ধু জন থিয় হৈ থাকে আৰু দৰাৰ কথা শুনে। দৰাৰ মাত যেনে বন্ধু জন অতিশয় আনন্দিত হয়। তেনেহলে মোৰো সেই আনন্দ সম্পূৰ্ণ হ'ল। 30 তেওঁ বাঢ়ি বাঢ়ি যাব লাগে, কিন্তু মই হ'লে সৰু হৈ যাব লাগে।

স্বৰ্গৰ পৰা যি জন আহিল

31 যি জন ওপৰৰ পৰা আহিছে, তেওঁ সকলোৰে ওপৰত। যি জন জগতৰ পৰা আহে, তেওঁ জগতৰ আৰু তেওঁ জাগতিক কথাহে কয়; কিন্তু যি জন স্বৰ্গৰ পৰা আহিছে, তেওঁ সকলোতকৈ উদ্ধত। 32 তেওঁ যি দেখিলে আৰু শুনিলে, তাৰে সাক্ষ্য দিয়ে; কিন্তু তেওঁৰ সাক্ষ্য কোনেও গ্ৰহণ নকৰে। 33 যি জনে তেওঁৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰিছে, তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই প্ৰমাণ কৰে যে ঈশ্বৰেই সত্য। 34 কাৰণ ঈশ্বৰে যি জনক পঠিয়াইছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ কথাকে কয়; ঈশ্বৰে তেওঁক জোখ-মাপ কৰি তেওঁৰ আত্মা দিয়া নাই। 35 পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে আৰু তেওঁৰ হাতত সকলো শোধাই দিলে। 36 পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা জনৰ অনন্ত জীৱন আছে; পুত্ৰক অমান্য কৰা জনে জীৱনৰ দৰ্শন নাপাব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ লেৰাধহে তেওঁৰ ওপৰত থাকে।”

4 অধ্যায়

যীচু আৰু চমৰীয়া তিৰোতা

1 যোহনটোকৈ যীচুৱে যে বেছি শিষ্য কৰি বাপ্তিস্ম দি আছে, এই কথা ফৰীচী সকলে শুনিছে বুলি যীচুৱে জানিব পাৰিলে; 2 যদিও যীচুৱে নিজে বাপ্তিস্ম দিয়া নাছিল, কিন্তু তেওঁৰ শিষ্য সকলেহে দিছিল। 3 তেতিয়া তেওঁ যিহূদীয়া প্ৰদেশ এৰি পুনৰ গালীল প্ৰদেশলৈ গ'ল। 4 গালীললৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁ চমৰীয়া প্ৰদেশৰ মাজেদি যাব লগা হ'ল।

5 তেওঁ চমৰীয়াৰ চুখৰ নামৰ এখন নগৰলৈ আহিল। এই নগৰ খন যাকোৰে তেওঁৰ পুতেক যোচেফক যি ডোখৰ মাটি দিছিল, তাৰ ওচৰতে আছিল। 6 সেই ঠাইতে যাকোবৰ নাদ আছিল। যাত্ৰা কৰি শান্ত হৈ পৰাত যীচুৱে গৈ সেই নাদৰ দাঁতিত বহিল। তেতিয়া সময় প্ৰায় ভৰ-দুপৰীয়া আছিল।

7 এনে সময়তে চমৰীয়াৰ এগৰাকী মহিলাই পানী তুলিবলৈ আহিল। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোক অলপ পানী খাবলৈ দিয়াছোন।” 8 সেই সময়ত যীচুৰ শিষ্য সকলে নগৰলৈ খোৱা বস্ত্ৰ কিনিবলৈ গৈছিল। 9 সেই চমৰীয়া মহিলা গৰাকীয়ে যীচুক ক'লে, “আপুনি এজন ইহুদী মানুহ হৈয়ো মোৰ পৰা কেনেকৈ পানী খাব খুজিছে? মইতো চমৰীয়া মহিলা!” কিয়নো সেই সময়ত ইহুদী সকলে চমৰীয়া সকলৰ লগত কোনো ধৰণৰ মিলা প্ৰীতি নাছিল। 10 যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “তুমি যদি জানিলাহেঁতেন যে ঈশ্বৰৰ দান কি আৰু কোনে তোমাক ‘মোক পানী খাবলৈ দিয়া’ বুলি কৈছে, তেনেহলে তুমিয়েই তেওঁক খুজিলাহেঁতেন আৰু তেওঁ তোমাক জীৱনময় পানী দিলেহেঁতেন।”

11 সেই মহিলাই তেতিয়া উত্তৰ দিলে, “মহাশয়, আপোনাৰ ওচৰত পানী তুলিবলৈ পাংৰ নাই আৰু নাদটোও গভীৰ; তেনেহলে আপুনি ক’ৰ পৰা সেই জীৱনময় পানী পাব? 12 আপুনি জানো আমাৰ পিতৃপুৰুষ যাকোবতকৈ মহান? তেওঁ আমাক এই নাদটো দি গ’ল। তেওঁ নিজে এই নাদৰ পানী খাইছিল। তেওঁৰ সন্তান আৰু পশুবোৰেও ইয়াৰ পানী খাইছিল।” 13 যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “এই পানী খোৱা প্ৰতিজনৰ আকৌ পিয়াহ লাগিব; 14 কিন্তু মই যি পানী দিম, তাক যি কোনোৱে পান কৰে, তেওঁৰ কোনো কালে পিয়াহ নালাগিব। বৰং মই যি পানী তেওঁক দিম, সেই পানী তেওঁৰ ভিতৰত অনন্ত জীৱনলৈকে বুৰবুৰাই ওলাই থকা পানীৰ ভ্ৰমুক হ’ব।” 15 সেই মহিলাই তেওঁক ক'লে, “হে মহাশয়, মোৰ পিয়াহ যেন নালাগে আৰু পানী তুলিবলৈ যেন ইয়ালৈ আহিব নালাগে, এই কাৰণে সেই পানী মোক দিয়ক।”

16 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “যোৱা, তোমাৰ স্বামীক ইয়ালৈ মাতি আনাগৈ।” 17 সেই মহিলাই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “মোৰ স্বামী নাই।” যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি ঠিকেই কৈছা যে তোমাৰ স্বামী নাই। 18 কিয়নো তোমাৰ স্বামী পাঁচ জন হৈ গ’ল আৰু এতিয়া যি জন আছে, তেওঁ তোমাৰ স্বামী নহয়; সেয়ে তুমি যি কৈছা ই সঠিক।”

19 সেই তিৰোতাই যীচুক ক'লে, “মহাশয়, মই দেখিছোঁ, আপুনি এজন ডাৰবাদী। 20 আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলে এই পৰ্বতৰ ওপৰত ভজনা কৰিছিল; কিন্তু আপোনালোক ইহুদী সকলে কয় যে যিৰূচালেমেই সেই ঠাই য’ত লোক সকলে ভজনা কৰা উচিত।” 21 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “হে নাৰী, মোৰ কথা বিশ্বাস কৰা। এনে কাল আহিছে যেতিয়া তোমালোকে পিতৃ ঈশ্বৰৰ ভজনা এই পৰ্বতত নাইবা যিৰূচালেমত নকৰিবা। 22 তোমালোকে যিহক নাজানা, তাৰ ভজনা কৰা; আমি যিহক জানো তাৰ ভজনা কৰোঁ; কিয়নো পৰিত্ৰাণ ইহুদী লোকৰ মাজৰ পৰাই আহিছে। 23 কিন্তু যি কালত স্বৰূপ ভকত সকলে আশ্বাৰে আৰু সত্যেৰে পিতৃৰ ভজনা কৰিব, এনে কাল আহিছে, এনে কি এতিয়াই সেই সময় হৈছে; কিয়নো পিতৃয়ে এনেকুৱা ভকত সকলকহে বিচাৰে। 24 ঈশ্বৰেই আশ্বা আৰু তেওঁৰ ভজনা কৰা সকলে আশ্বাৰে আৰু সত্যেৰে তেওঁক ভজনা কৰিব লাগে।” 25 সেই মহিলাই তেওঁক ক'লে, “মচীহ, যি জনক খৰীষ্ট বোলা হয়, তেওঁ যে আহি আছে সেই বিষয়ে মই জানো। তেওঁ যেতিয়া আহিব, তেতিয়া আমাক সকলো কথা জনাব।” 26 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰে সৈতে কথা-বাৰুটা হোৱা ময়েই সেই মচীহ।”

27 তেনে সময়তে তেওঁৰ শিষ্য সকল ঘূৰি আহিল আৰু এগৰাকী মহিলাৰ সৈতে যীচুক কথা পাতি থকা দেখি আচৰিত হ’ল। তথাপি কোনেও তেওঁক এই কথা নুসুধিলে “আপুনি কি বিচাৰিছে?” বা “কি কাৰণে আপুনি তেওঁৰ লগত কথা পাতিছে?”

28 সেই মহিলা গৰাকীয়ে তেতিয়া নিজৰ পানী লোৱা পাংৰ তাতে এৰি থৈ নগৰলৈ গৈ লোক সকলক মাতি ক'লে, 29 “আহাঁছোন, এজন মানুহক চোৱাঁহি; মই যি সকলো কৰিলোঁ, তেওঁ সেই সকলোকে মোক ক’লে। এই জনেই সেই খৰীষ্ট নেকি?” 30 তেতিয়া লোক সকলে নগৰৰ পৰা ওলাই যীচুৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলে।

31 ইয়াৰ মাজতে শিষ্য সকলে তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক'লে, “ৰবি*, আপুনি অলপ মান কিবা খাই লওঁক।” 32 কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ এনে আহাৰ খাবলগীয়া আছে, যিহৰ বিষয়ে তোমালোকে নাজানা।” 33 শিষ্য সকলে পৰস্পৰে কোৱা-কুই কৰিবলৈ ধৰিলে, “তেনেহলে কি কোনোবাই তেওঁলৈ খোৱা বস্ত্ৰ আনি দিছে নেকি?” 34 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা পালন কৰা, আৰু তেওঁৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰাই মোৰ আহাৰ।” 35 তোমালোকে প্ৰায়েই নোকোৱা নে ‘আৰু চাৰিমাহ বাকী আছে, তাৰ পাছতে ধান দাবৰ সময় হ’ব?’ কিন্তু, মই হ’লে তোমালোকক ক’ওঁ, তোমালোকে চকু তুলি পথাৰলৈ চোৱা, এতিয়াও দাবলৈ ধান পকি আছে। 36 যি জনে দায়, তেওঁ বেচ পায় আৰু অনন্ত জীৱনলৈ শস্য চপায়; তাতে যি জনে ধান ৰোৱে আৰু ধান দায়, দুয়োৱে একেলগে আনন্দ কৰে। 37 ইয়াত এই কথাটো সত্য যে, ‘এজনে ৰোৱে আৰু আন জনে দায়’। 38 মই তোমালোকক এনে শস্য দাবলৈ পঠালোঁ, যিহৰ কাৰণে তোমালোকে শ্ৰম কৰা নাই; তাৰ কাৰণে আন লোকে পৰিশ্ৰম কৰিলে আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰেই শ্ৰমৰ শস্য গোটাইছা।”

39 যি মহিলা গৰাকীয়ে সাক্ষ্য দিছিল যে “মই যি সকলো কৰিলোঁ, তেওঁ মোক সেই সকলোকে ক’লে,” তেওঁৰ কথাত সেই নগৰৰ অনেক চমৰীয়া মানুহে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে। 40 লোক সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক তেওঁলোকৰ লগত কিছুদিন থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। তেওঁ তাত দুদিন থাকিল। 41 তেওঁৰ কথা শুনি অনেকে বিশ্বাস কৰিলে। 42 তেওঁলোকে সেই মহিলা গৰাকীক ক'লে, “এতিয়া যে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ, কেৱল তোমাৰ কথাতে নহয়, কিন্তু আমি নিজেই তেওঁৰ কথা শুনি বুজি পালোঁ যে, এওঁ সঁচাকৈয়ে জগতৰ ৰূপাকৰতা।”

এজন ৰাজ-কৰ্মচাৰীৰ পুতেকক সুস্থ কৰা

* 4 অধ্যায়:31 ৰবি গুৰু

43 দুদিনৰ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ গ'ল। 44 কাৰণ যীচুৱে নিজে কৈছিল যে, কোনো ডাৰবাদীয়ে নিজৰ দেশত মৰ্যাদা নাপায়; 45 তেওঁ যেতিয়া গালীল প্ৰদেশলৈ আহিল, তেতিয়া গালীলীয়া লোক সকলে তেওঁক সাদৰেৰে গ্ৰহণ কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকো সেই নিস্তাৰ পৰ্বৰ সময়ত যিৰূচালেমলৈ গৈছিল আৰু তাতে নিস্তাৰ পৰ্বৰ সময়ত তেওঁ যি যি কৰিছিল, সেই সকলো তেওঁলোকে দেখিছিল।

46 পাছত তেওঁ গালীল প্ৰদেশৰ কান্না নগৰলৈ পুনৰ আহিল। ইয়াতে তেওঁ পানীক দৰাফাৰসলৈ পৰিণত কৰিছিল। তেতিয়া কফৰনাহুম নগৰত কোনো এজন ৰাজ-কৰ্মচাৰীৰ পুত্ৰ অসুস্থ হৈ আছিল। 47 তেওঁ যেতিয়া শুনিযে যে যীচু যিহূদীয়াৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ ঘূৰি আহিছে, তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ অনুৰোধ কৰি ক'লে, যীচুৱে যেন আহি তেওঁৰ ল'ৰাক সুস্থ কৰি দিয়ে; কিয়নো তেওঁৰ ল'ৰা জন তেতিয়া মৰোঁ মৰোঁ অৱস্থাত আছিল। 48 যীচুৱে তেতিয়া তেওঁক ক'লে, “আপোনালোকে কোনো অদ্ভুত চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য নেদেখিলে, মোৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰিব।” 49 সেই ৰাজকৰ্মচাৰী জনে তেওঁক ক'লে, “মহাশয়, দয়া কৰি মোৰ ল'ৰাটিৰ মৃত্যু নহওঁতেই আহক!” 50 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “ঘৰলৈ যাওক, আপোনাৰ ল'ৰা জনে জীৱন পালে।” মানুহ জনে যীচুৱে কোৱা কথাত বিশ্বাস কৰিলে আৰু ঘৰলৈ গুছি গ'ল। 51 তেওঁ যেতিয়া ঘৰলৈ উলটি গৈ আছিল, তেতিয়া বাটত তেওঁৰ দাসবোৰে লগ পাই ক'লে, “আপোনাৰ ল'ৰা জন জীয়াই উঠিল।” 52 তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক সুধিলে, “সি কেতিয়াৰ পৰা ভাল হ'বলৈ ধৰিলে?” সিহঁতে তেওঁক ক'লে, “কালি দুপৰীয়া সময়ত তাৰ জ্বৰ এৰিলে।”

53 ল'ৰাটোৰ বাপেকে বুজিব পাৰিলে যে ঠিক সেই সময়তে যীচুৱে তেওঁক কৈছিল, “আপোনাৰ ল'ৰা জনে জীৱন পালে।” তেতিয়া সেই ৰাজকৰ্মচাৰী আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোৱে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে। 54 যীচুৱে পুণৰ যিহূদীয়াৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ গৈ এইটো দ্বিতীয় আচৰিত চিন দেখুৱালে।

5 অধ্যায়

যীচুৱে এজন ৰোগীক বি্ৰামবাবে সুস্থ কৰা

1 এই ঘটনাৰ পাছত যীচু যিৰূচালেমলৈ গ'ল, কাৰণ সেই সময়ত ইহূদী সকলৰ এটা পৰ্ব আছিল।

2 যিৰূচালেমত মেম-দ্বাৰৰ ওচৰত এটা পুখুৰী আছে। ইহুদী ভাষাত সেই পুখুৰীটোক ‘বৈথেচদা’ বোলা হয়। পুখুৰীটোত পাঁচোটা চালি দিয়া ঘাট আছিল। 3-4 সেইবোৰত কণা, খোৰা, নিচলা আদি কৰি অনেক ৰুগীয়া মানুহ পৰি থাকে। সেই লোক সকলে পানীত খলকনি উঠাৰ অপেক্ষাত থাকে। কাৰণ সময়ে সময়ে প্ৰভুৰ এজন দূতে সেই পুখুৰীলৈ নামি গৈ পানীত আলোড়ন তোলে আৰু সেই আলোড়নৰ পাছতেই প্ৰথমে যি জনে পানীত নামিব পাৰে, তেওঁৰ যি কোনো ৰোগ ভাল হৈ যায়। 5 তাত আঠত্ৰিশ বছৰ ধৰি বেমাৰ ভোগ কৰি থকা এজন ৰুগীয়া মানুহ আছিল। 6 যীচুৱে তেওঁক পৰি থকা দেখি আৰু বহু দিনৰ ৰোগী যেন জানি, তেওঁক সুধিলে, “তুমি সুস্থ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰা নে?” 7 ৰোগী জনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “মহাশয়, যেতিয়া পানীত খলকনি উঠে, তেতিয়া পুখুৰীত নমাই দিবলৈ মোৰ কোনো মানুহ নাই; সেয়ে, মই যাওঁতে যাওঁতে মোতকৈ আগেয়ে আনে নামোঁগৈ।” 8 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজকাটি ফুৰা।” 9 তেতিয়াই সেই মানুহ জনে সুস্থ হ'ল আৰু নিজৰ শয্যা তুলি লৈ খোজ কাটিবলৈ ধৰিলে।

10 সেই দিনটো বি্ৰামবাবৰ আছিল; সেয়েই ইহূদী সকলে সুস্থ হোৱা জনক ক'লে, “আজি বি্ৰামবাবৰ; বিধানৰ মতে শয্যা তুলি নিব নাপায়।” 11 কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “যি জনে মোক সুস্থ কৰিলে, সেই জনেই মোক ক'লে, বোলে তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজকাটি ফুৰা।” 12 তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজকাটি যোৱা বুলি কোৱা সেই মানুহ জন কোন?” 13 কিন্তু সুস্থ হোৱা মানুহ জনে ‘তেওঁ কোন আছিল’ তাক জনা নাছিল। কিয়নো সেই ঠাইত অনেকে ডিৰ কৰাত, যীচু আতৰি গৈছিল। 14 পাছত যীচুৱে মন্দিৰত তেওঁক দেখা পাই ক'লে, “চোৱা তুমি এতিয়া সুস্থ হ'লা!! আৰু পাপ নকৰিবা, যাতে তোমাৰ অধিক ক্ষতি নহয়।” 15 তেতিয়া সেই মানুহে গৈ ইহূদী সকলক ক'লে, “যি জনে মোক সুস্থ কৰিলে, তেওঁ যীচু।”

পুত্ৰৰ অধিকাৰ

16 এই কাৰণতে ইহূদী সকলে যীচুক তাড়না কৰিবলৈ ধৰিলে, কাৰণ তেওঁ বি্ৰামবাবে এইবোৰ কৰম কৰিলে। 17 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ পিতৃয়ে এতিয়ালৈকে কৰম কৰি আছে, ময়ো কৰিছোঁ।” 18 যীচুৰ এই কথাৰ কাৰণে ইহূদী সকলে তেওঁক ৰথ কৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে। কিয়নো যীচুৱে যে কেৱল বি্ৰামবাবৰ বিধান লক্ষ্যন কৰিলে, এনে নহয়, তেওঁ ঈশ্বৰক নিজৰ পিতৃ বুলি মাতি নিজকে ঈশ্বৰৰ সমান কৰিলে।

19 ইয়াৰ উত্তৰত যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই সঁচাকৈয়ে আপোনালোকক কওঁ, পুংৰই নিজৰ পৰা একো কৰিব নোৱাৰে। পিতৃক যি যি কৰা দেখে, কেৱল তাকেহে কৰিব পাৰে। 20 কাৰণ, পিতৃয়ে পুংৰক প্ৰেৰম কৰে আৰু নিজে যি কৰে সেই সকলোকে পুত্ৰক দেখুৱায়। আপোনালোক যেন অধিক আচৰিত হৈ যায়, তাৰ বাবে তেওঁ ইয়াতকৈয়ো মহা মহা কৰম পুত্ৰক দেখুৱায়। 21 পিতৃয়ে যেনেকৈ মৃতকক তুলি জীৱন দিয়ে, পুংৰয়ো যি জনকে ইচ্ছা কৰে, তেওঁক জীৱন দিয়ে। 22 পিতৃয়ে কোনো জনৰ সোধ-বিচাৰ নকৰে, কিন্তু সমস্ত বিচাৰৰ ভাৰ তেওঁ পুত্ৰক দিলে, 23 যাতে পিতৃক যেনেকৈ সকলোৱে সন্মান কৰে, তেনেকৈ পুংৰকো যেন সন্মান কৰে; যি জনে পুংৰক সন্মান নকৰে, তেওঁ তেওঁক পঠোৱা পিতৃকো সন্মান নকৰে। 24 মই সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি জনে মোৰ কথা শুনি মোক পঠোৱা জনত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে আৰু তেওঁ দোষীৰূপে বিবেচিত নহ'ব, কিন্তু মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাৰ হ'ল।

25 আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি সময়ত মৃত লোকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ মাত শুনিব, এনে সময় আহি আছে, বৰং আহি পালেহি আৰু যি সকলে শুনিব, তেওঁলোক জীৱ। 26 কিয়নো পিতৃ নিজে যেনেকৈ জীৱনৰ আধিকাৰী, তেনেকৈ তেওঁ পুত্ৰকো নিজে জীৱনৰ আধিকাৰী হ'বলৈ দিলে। 27 পিতৃয়ে সেই পুত্ৰৰ হাতত মানুহৰ সকলো সোধ-বিচাৰৰ ক্ষমতা দিলে, কাৰণ তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ।

28 এই কথা শুনি বিস্মিত নহ'ব; কিয়নো এনে সময় আহিছে, যি সকল মৈদামত আছে, তেওঁলোক সকলোৱে মনুষ্য পুত্ৰৰ মাত শুনিব 29 আৰু ওলাই আহিব। সাক্ষ্য কৰা সকল জীৱনৰ পুনৰুত্থানলৈ, দৃষ্টকৰ্ম্ম কৰা সকল সোধ-বিচাৰৰ পুনৰুত্থানলৈ ওলাই আহিব।

প্ৰভু যীচুৰ বিষয়ে সাক্ষ্য

30 মই নিজে একো কৰিব নোৱাৰো; যেনেকৈ শুনো, তেনেকৈয়ে বিচাৰ কৰোঁ আৰু মোৰ বিচাৰ ন্যায়; কিয়নো মই মোৰ নিজৰ ইচ্ছা বিচাৰ নাই, কিন্তু যি জনে মোক পঠাইছে, তেওঁৰ ইচ্ছাহে বিচাৰো। 31 মই যদি কেৱল নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিওঁ, তেনেহলে মোৰ সেই সাক্ষ্য সত্য নহয়। 32 আন এজন আছে, যি জনে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে আৰু মই জানো যে তেওঁ মোৰ বিষয়ে যি সাক্ষ্য দিয়ে, সেই সাক্ষ্য সত্য।

33 আপোনালোকে যোহনৰ ওচৰলৈ লোক পঠাইছিল আৰু যোহনে সত্যৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিছিল। 34 অৱশ্যে মোৰ মানুহৰ পৰা পোৱা সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন নাই; তথাপি মই এইবাৰ কথা কৈছোঁ, যাতে আপোনালোকে পৰিষ্কাৰ পাব পাৰে। 35 সেই যোহন আছিল এটি পৰ্দীপ স্বৰূপ, তেওঁ নিজে জুলি পোহৰ বিলাই আছিল। আপোনালোকে অলপ কালৰ বাবে তেওঁৰ পোহৰত আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ ইচ্ছুক হৈছিল।

36 কিন্তু মোৰ যি সাক্ষ্য আছে, সেয়া যোহনৰ সাক্ষ্যতকৈয়ো মহত্বপূৰ্ণ; কাৰণ পিতৃয়ে মোক যি কামবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ দিছে, মই সেইবাৰ কামেই কৰিছোঁ আৰু সেইবাৰে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে যে পিতৃয়ে মোক পঠাইছে। 37 সেই পিতৃ, যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। আপোনালোকে তেওঁৰ মাত কোনো কালে শুনো নাই; তেওঁৰ আকৃতিও দেখা নাই। 38 তাৰ উপৰি তেওঁৰ বাক্যও আপোনালোকৰ অন্তৰত নাই; কিয়নো যি জনক তেওঁ পঠালে, আপোনালোকে সেই জনক বিশ্বাস নকৰে।

39 আপোনালোকে সকলো ধৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ অতি মনোযোগ সহকাৰে পঢ়ে, কাৰণ আপোনালোকে ভাৱে সেইবাৰৰ মাজেদিয়ে আপোনালোকে অনন্ত জীৱন পাব। সেই শাস্ত্ৰবোৰে মোৰ বিষয়েই সাক্ষ্য দিছে; 40 তথাপি আপোনালোকে জীৱন লাভ কৰিবলৈ, মোৰ ওচৰলৈ আহিব নিবিচাৰে।

41 মই মানুহৰ প্ৰশংসা* পাবলৈ চেষ্টা নকৰোঁ; 42 কিন্তু মই আপোনালোকক জানো যে, আপোনালোকৰ অন্তৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি প্ৰেম নাই। 43 মই মোৰ পিতৃৰ নামেৰে আহিছোঁ আৰু আপোনালোকে মোক গ্ৰহণ নকৰে; কিন্তু আন কোনো যদি নিজৰ নামেৰে আহে, আপোনালোকে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব। 44 আপোনালোকে এজনে আন জনৰ পৰা প্ৰশংসা* গ্ৰহণ কৰিবলৈ আশা কৰে, কিন্তু যি প্ৰশংসা একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা যায়, তালৈ আশা নকৰে। সেয়ে আপোনালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব পাৰিব? 45 নাভাবিব যে পিতৃৰ আগত মই আপোনালোকক দোষী কৰিম; আপোনালোকক দোষী কৰোঁতা আন এজন আছে। যি মোচিৰ ওপৰত আপোনালোকে আশা কৰিছে, তেৱেঁই আপোনালোকক দোষী কৰিছে। 46 আপোনালোকে যদি মোচিক বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে মোকো বিশ্বাস কৰিলেহেঁতেন; কিয়নো মোচিয়ে মোৰেই বিষয়ে লিখিছে। 47 কিন্তু তেওঁৰ লিখনি যদি আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে, তেনেহলে কেনেকৈ মোৰ কথা বিশ্বাস কৰিব?"

6 অধ্যায়

যীচুৱে পাঁচ হাজাৰ মানুহক খুউৱা

1 ইয়াৰ পাছত যীচু গালীল সাগৰৰ সিপাৰলৈ গ'ল। এই সাগৰক তিবিৰিয়া সাগৰো কোৱা হয়। 2 তেতিয়া বহু মানুহৰ এটা দল যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল, কাৰণ যীচুৱে ৰোগী সকললৈ যি যি কৰিছিল, সেই সকলো আচৰিত কাৰ্যৰ চিনবোৰ তেওঁলোকে দেখা পাইছিল। 3 পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠি গৈ বহিল। 4 সেই সময়ত ইহুদী সকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্বৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল। 5 যীচুৱে ওপৰৰ ফালে চাই দেখিলে যে এক বৃষ্ণ* মানুহৰ দল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি আছে। তেতিয়া তেওঁ ফিলিপক সুধিলে, “এওঁলোকক খোৱাৰ কাৰণে আমি ক'ৰ পৰা পিঠা কিনিবলৈ পাম?” 6 ফিলিপক পৰীক্ষা কৰিবলৈকে যীচুৱে এই কথা ক'লে, কাৰণ যীচুৱে কি কৰিব তাক তেওঁ নিজে জানিছিল। 7 ফিলিপ উত্তৰ দিলে, “এওঁলোক প্ৰত্যেকে যদি অলপকৈয়ো পায়, তথাপি দুশ আধলিৰ *পিঠা কিনিলেও যথেষ্ট নহ'ব।” 8 যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজত এজনৰ নাম আছিল আন্দ্ৰিয়া। তেওঁ চিমন পিতৃৰ ভায়েক। তেওঁ যীচুক ক'লে, 9 “ইয়াত এজন সৰু ল'ৰা আছে আৰু তেওঁৰ ওচৰত পাঁচোটা ঘৰৰ পিঠা আৰু দুটা সৰু মাছ আছে; কিন্তু ইমান মানুহৰ মাজত তাৰে কি হ'ব?” 10 যীচুৱে ক'লে, “লোক সকলক বহিবলৈ দিয়া।” সেই ঠাইত ডালেমান বন আছিল। তেতিয়া সকলো লোক তাৰ ওপৰতে বহিল। তাত পুৰুষৰ সংখ্যাই প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ আছিল। 11 তাৰ পাছত যীচুৱে সেই পিঠাকেইখন লৈ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি বহি থকা সকলৰ মাজত ভগাই দিলে। তেনেদৰে তেওঁ পাছত মাছো ভগাই দিলে। যেয়ে যিমান বিচাৰিলে সিমানকৈ পালে।

12 তেনেকৈ তেওঁলোক পৰিতৃপ্ত হোৱাৰ পাছত যীচুৱে শিষ্য সকলক ক'লে, “যি টুকুৰাবোৰ বাকী থাকিল, তাৰ একোৱেই যেন নষ্ট নহয়; সেইবাৰ একেলগে গোটাই লোৱা।” 13 তেতিয়া শিষ্য সকলে সেইবাৰ গোটালে আৰু লোক সকলে খোৱাৰ

* 5 অধ্যায়:41 প্ৰশংসা মহিমা

† 5 অধ্যায়:44 প্ৰশংসা মহিমা

* 6 অধ্যায়:7 আধলিৰ দীনাৰ

পাছত সেই পাঁচোটা য়ৰ পিঠাৰ যি টুকুৰাবোৰ বাকী থাকিল, সেইবোৰ গোটাই তেওঁলোকে বাৰটা পাচি পূৰ কৰিলে।¹⁴ যীচুৰ এই আচৰিত কাৰ্য দেখি লোক সকলে কবলৈ ধৰিলে, “জগতলৈ যি জন ডাৱবাদী অহাৰ কথা আছে, এওঁ নিশ্চয়ে সেই ডাৱবাদী।”

¹⁵ যেতিয়া যীচুৱে বুজিলে যে লোক সকলে তেওঁক জোৰ কৰি তেওঁলোকৰ ৰজা পাতিবৰ কাৰণে ধৰি নিবলৈ উদ্ভত হৈছে; তেতিয়া তেওঁ আতৰি অকলে সেই পাহাৰলৈ পূৰণ উঠি গ'ল।

যীচুৱে পানীৰ ওপৰত খোজকঢ়া

¹⁶ যেতিয়া সন্ধিয়া নামি আহিল, যীচুৰ শিষ্য সকল সাগৰৰ তীৰলৈ নামি গ'ল।¹⁷ তেওঁলোকে গৈ এখন নাৱত উঠিল আৰু কফৰনাহূম নগৰৰ ফালে সাগৰ পাৰ হৈ যাবলৈ ধৰিলে। ইতিমধ্যে আন্ধাৰ হৈ গৈছিল, কিন্তু যীচু তেতিয়াও তেওঁলোকৰ ওচৰ আহি নাপালে।¹⁸ বৰ জোৰেৰে বতাহ বলাত সাগৰত ঢৌ উঠিছিল।¹⁹ শিষ্য সকলে নাও বাই প্ৰায় পাঁচ ছয় কিলোমিটাৰমান যোৱাৰ পাছত দেখিলে, যীচু সাগৰৰ ওপৰেদি খোজকাটি নাৱৰ ওচৰলৈ আহি আছে। তাকে দেখি তেওঁলোকে অতিশয় ভয় খালে।²⁰ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এয়া মইহে! ভয় নকৰিবা।”

²¹ শিষ্য সকলে যীচুক নাৱত তুলি লবলৈ বিচাৰিলে আৰু তেওঁলোক যি ঠাইলৈ গৈ আছিল, নাও খন তেতিয়াই সেই ঠাই পালেগৈ।

জীৱনৰ আহাৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

²² পিছদিনা খনৰ কথা। যি সকল লোক সাগৰৰ আন পাৰত থিয় হৈ আছিল, তেওঁলোকে দেখিছিল যে কেৱল মাত্ৰ এখন নাৱৰ বাহিৰে সেই ঠাইত আন এখনো নাও নাছিল আৰু যীচু তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে তাত নুঠিল, অকল শিষ্য সকলহে আতৰি গৈছিল।²³ কিন্তু, প্ৰভুৱে ধন্যবাদ দিয়াৰ পাছত লোক সকলে যি ঠাইত পিঠা খাইছিল, সেই ঠাইৰ ওচৰতে তিবিৰিয়াৰ পৰা অহা কিছুমান নাও আছিল।²⁴ সেয়ে, লোক সকলে যেতিয়া জানিলে যে যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল সেই ঠাইত নাই, তেতিয়া তেওঁলোকে সেই নাওবোৰত উঠি যীচুক বিচাৰি কফৰনাহূমলৈ গ'ল।

²⁵ সাগৰৰ সিটো পাৰত তেওঁলোকে যীচুক দেখা পাই ক'লে, “ৰবি, আপুনি ইয়ালৈ কেতিয়া আহিল?”²⁶ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “মই আপোনালোকক অতি সত্যৰূপে কওঁ, আপোনালোকে আচৰিত চিন দেখিছে কাৰণে নহয়, বৰং পিঠা খাই তৃপ্ত হোৱাৰ কাৰণেহে মোক বিচাৰিছে।²⁷ ক্ষয়ণীয়া আহাৰৰ কাৰণে শ্ৰম কৰিবলৈ একৰ; কিন্তু অনন্ত জীৱনলৈকে যি আহাৰ থাকে তাৰ কাৰণে শ্ৰম কৰক। সেই আহাৰ মানুহৰ পুংৰই আপোনালোকক দিব; কিয়নো পিতৃ ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওপৰত নিজৰ মোহৰ মাৰিলে।”

²⁸ লোক সকলে তেওঁক সোধিলে, “তেনেহলে ঈশ্বৰ কৰম কৰিবলৈ আমি কি কৰিব লাগে?”²⁹ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “ঈশ্বৰে যি জনক পঠালে, আপোনালোকে তেওঁত বিশ্বাস কৰাই হৈছে ঈশ্বৰ মনোনীত কৰম।”³⁰ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সোধিলে, “আমি দেখি বিশ্বাস কৰিবলৈ আপুনি কি এনে কাৰ্য কৰি আচৰিত চিন দেখুৱাব? আপুনি কি কৰম কৰিব?”³¹ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলে মৰুপ্ৰান্তত মান্না খাইছিল; যেনেকৈ শাস্ত্ৰত লিখা আছে, ‘তেওঁ তেওঁলোকক খাবলৈ স্বৰ্গৰ পৰা পিঠা দিলে।’³²

³² যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা সেই পিঠা মোচিয়ে আপোনালোকক দিয়া নাছিল, কিন্তু মোৰ পিতৃয়েহে আপোনালোকক স্বৰ্গৰ পৰা প্ৰকৃত পিঠা দিয়ে³³ কিয়নো স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি যিহে জগতক জীৱন দান কৰে, সেয়ে ঈশ্বৰে দিয়া পিঠা।”³⁴ লোক সকলে ক'লে, “তেনেহলে পৰু, সেই পিঠা আমাক সকলো সময়তে দিয়ক।”

³⁵ যীচুৱে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “জীৱন দিওঁতা আহাৰ ময়েই; যি জন মোৰ ওচৰলৈ আহে, তেওঁৰ কেতিয়াও ভোক নালাগিব; আৰু যি জনে মোত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ কেতিয়াও পিয়াহ নালাগিব।³⁶ মই আপোনালোকক কৈছোঁ যে, আপোনালোকে মোক দেখিছে, কিন্তু আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে।³⁷ পিতৃয়ে মোক যি সকলক দিছে, তেওঁলোক সকলোৱেই মোৰ ওচৰলৈ আহিব; আৰু মোৰ ওচৰলৈ অহা জনক মই কেতিয়াও বাহিৰ কৰি নিদিম।³⁸ কিয়নো মই মোৰ নিজৰ ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈ স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা নাই, কিন্তু মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈহে নামি আহিছোঁ।³⁹ মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা এই যে, তেওঁ মোক যি সকলক দিলে, তেওঁলোকৰ এজনকো যেন মই নেহেৰুৱাও, কিন্তু শেষৰ দিনা তেওঁলোক সকলোকে যেন মই উঠাও।⁴⁰ মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা এই- যি কোনোৱে পুংৰক দেখি তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ যেন অনন্ত জীৱন পায়; আৰু শেষৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম।”

⁴¹ পাছত ইহুদী নেতা সকলে যীচুৰ বিষয়ে ডোৰডোৰনি আৰম্ভ কৰিলে; যিহেতু তেওঁ কৈছিল, “স্বৰ্গৰ পৰা নমা আহাৰ ময়েই,”⁴² সেই নেতা সকলে কৈছিল, “এওঁ যোচেফৰ পুতেক যীচু, যাৰ বাপেক-মাকক আমি জানো, সেই জনেই নহয় নে? তেনেহলে ‘মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছোঁ’ এই কথা এতিয়া তেওঁ কেনেকৈ কৈছে?”⁴³ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “আপোনালোকে নিজৰ মাজত সেই ডোৰডোৰনি বন্ধ কৰক।⁴⁴ যি জনে মোক পঠাইছে, সেই পিতৃয়ে চপাই নললে, কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে; আৰু মই শেষৰ দিনা তেওঁক তুলিম।⁴⁵ ডাৱবাদী সকলৰ পুস্তকত এই বুলি লিখা আছে, ‘তেওঁলোক সকলোৱে ঈশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা লাভ কৰিব।’⁴⁶ যি জনে পিতৃৰ পৰা শুনি শিক্ষা পাইছে, তেৱেই মোৰ ওচৰলৈ আহে।⁴⁶ কোনোৱে যে পিতৃক দেখিলে, এনে নহয়, কেৱল যি জন ঈশ্বৰৰ পৰা হয়, তেৱেই পিতৃক দেখিলে।⁴⁷ মই সঁচাকৈয়ে

† 6 অধ্যায়:27 আহাৰৰ পিঠা ‡ 6 অধ্যায়:27 অনুমতি প্ৰদান কৰিলে § 6 অধ্যায়:31 গীত 78:24 * 6 অধ্যায়:45 যিচয়া 54:13

কৈছোঁ, যি জনে বিশ্বাস কৰে, সেই জনৰ অনন্ত জীৱন আছে।⁴⁸ জীৱন দিওঁতা আহাৰ (পিঠা) ময়েই।⁴⁹ আপোনালোকৰ পিতৃপুৰুষ সকলে মৰুপ্ৰান্তত মালা খাইছিল আৰু তেওঁলোক মৰিল।

⁵⁰ স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা আহাৰ এয়ে; যি মানুহে ইয়াক খায়, তেওঁ পুনৰ নমৰে।⁵¹ স্বৰ্গৰ পৰা নমা জীৱনময় আহাৰ ময়েই। যদি কোনোৱে এই আহাৰ খায়, তেনেহলে তেওঁ চিৰকাল জীৱ; আৰু জগতৰ জীৱনৰ কাৰণে মই যি আহাৰ দিম, সেয়ে মোৰ মাংস।”†

⁵² এই কথাত ইহুদী সকল খঙত জুলি উঠি পৰস্পৰে বাকযুদ্ধত লিপ্ত হৈ ক’লে, “কেনেকৈ এই মানুহ জনে তেওঁৰ দেহৰ মাংস আমাক খাবলৈ দিব পাৰে?”⁵³ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “সঁচাকৈয়ে মই আপোনালোকক কওঁ, মানুহৰ পুংৰ মাংস নাখালে আৰু তেওঁৰ তেজ পান নকৰিলে, আপোনালোকৰ ভিতৰত জীৱন নাই।⁵⁴ যি কোনোৱে মোৰ মাংস খায়, আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে; আৰু শেষৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম।⁵⁵ কিয়নো মোৰ মাংসই প্ৰকৃত ভক্ষ্য আৰু মোৰ তেজেই প্ৰকৃত পানীয়।⁵⁶ যি জনে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, সেই জন মোত থাকে, ময়ো তেওঁত থাকোঁ।⁵⁷ যেনেকৈ জীৱিত পিতৃয়ে মোক পঠালে আৰু পিতৃৰ কাৰণে মই জীৱিত আছোঁ, তেনেকৈ যি কোনোৱে মোক ভোজন কৰে, তেওঁ মোৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব।⁵⁸ স্বৰ্গৰ পৰা নমা আহাৰ এয়েই। পিতৃপুৰুষ সকলে যেনেকৈ খায়ো মৰিল, তাৰ নিচিনা নহয়; যি জনে এই আহাৰ খায়, সেই জন চিৰকাল জীৱ।”⁵⁹ এই সকলো কথা যীচুৱে কফৰনাহূমত উপদেশ দিয়াৰ সময়ত নাম-ঘৰত ক’লে।

অনন্ত জীৱনৰ বাক্য যীচুত আছে

⁶⁰ যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ অনেকে এই কথা শুনি ক’লে, “ই বৰ কঠিন শিক্ষা; কোনে ইয়াক গ্ৰহণ কৰিব পাৰে?”⁶¹ যীচুৱে নিজৰ মনতে জানিব পাৰিছিল যে তেওঁৰ শিষ্য সকলে এই বিষয়ত বু বু বা বা কৰি আছে; সেয়ে তেওঁ শিষ্য সকলক সুধিলে, “এই কথাত তোমালোকে মনত বিঘিনি পাইছা নেকি?”⁶² মানুহৰ পুংৰক যেতিয়া উৰ্দ্ধত তেওঁৰ আগৰ থকা ঠাইলৈ উঠা দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে কি ভাবিবা? ”⁶³ আশ্বাহুইহ জীৱন দিয়ে। মাংস একো উপকাৰত নাহে; মই তোমালোকক যিবোৰ কথা কৈছোঁ, সেই কথাই আশ্বা আৰু জীৱন।⁶⁴ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান আছে, যি সকলে বিশ্বাস নকৰে।” কিয়নো যীচুৱে আদিৰে পৰা জানিছিল, কোনে কোনে বিশ্বাস নকৰে আৰু কোনে তেওঁক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিব।⁶⁵ তেওঁ পুনৰ ক’লে, “এই কাৰণে মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে, পিতৃয়ে ইচ্ছা নকৰিলে কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে।”

⁶⁶ ইয়াৰ পাছতে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ অনেক উলটি গ’ল; তেওঁৰ লগত পুনৰ অহা-যোৱা নকৰিলে।⁶⁷ যীচুৱে তেতিয়া সেই বাৰ জন পাঁচনিক ক’লে, “তোমালোকেও যাবলৈ ইচ্ছা কৰা নে?”⁶⁸ চিমোন পিতৃৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “পৰভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? অনন্ত জীৱনৰ কথা আপোনাৰ ওচৰতহে আছে।⁶⁹ আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ আৰু জানিছোঁ যে আপুনিয়েই ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ জন।”⁷⁰ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মই তোমালোক বাৰ জনক মনোনীত কৰা নাই নে? কিন্তু তোমালোকৰ মাজতো এজন দিয়াবল আছে।”⁷¹ ইয়াত ঈশ্বৰিয়োতীয়া চিমোনৰ পুংৰ যিহুদাৰ বিষয়ে কৈছিল; কিয়নো যদিও তেওঁ বাৰ জনৰ মাজৰ এজন আছিল, তথাপি তেওঁৰ পাছত যীচুক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিছিল।

7 অধ্যায়

পঁজা-পৰ্বৰ সময়ত প্ৰভু যীচুৰ উপদেশ

যীচুৰ ভায়েক সকলৰ অবিশ্বাস

¹ তাৰ পাছত যীচুৱে গালীল প্ৰদেশৰ ভিন ভিন ঠাইত ঘূৰি ফুৰিলে। ইহুদী সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ সুযোগ বিচাৰি থকা বাবে যীচুৱে যিহুদীয়া প্ৰদেশলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে।² তেতিয়া ইহুদী সকলৰ পঁজা-পৰ্ব* সময় প্ৰায় ওচৰ চাপিছিল।³ সেই কাৰণতে যীচুৰ ভায়েকহঁতে তেওঁক ক’লে, “তুমি যি যি কাম কৰিছা, সেইবোৰ তোমাৰ শিষ্য সকলে দেখা পাবৰ বাবে তুমিও এই ঠাই এৰি যিহুদীয়ালৈ যোৱা।⁴ যদি কোনোৱাই নিজে জনাজাত হ’ব বিচাৰে, তেনেহলে তেওঁ গোপনে একো নকৰে। তুমি যেতিয়া এইবোৰ কামকে কৰা, তেনেহলে জগতৰ সম্মুখত নিজকে দেখুওৱা।”⁵ কিয়নো তেওঁৰ ভায়েক সকলে তেওঁত বিশ্বাস কৰা নাছিল।⁶ সেয়ে যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মোৰ নিবৃপিত সময় এতিয়াও অহা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ সময় সদায় আছে।⁷ জগতে তোমালোকক ঘৃণা কৰিব নোৱাৰে; মোকহে ঘৃণা কৰে; কিয়নো মই জগতৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিওঁ যে, জগতৰ সকলো কাম মন্দ।

⁸ তোমালোকে পৰ্বলৈ যোৱা; মোৰ সময় এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই, সেয়ে মই এতিয়া পৰ্বলৈ নাযাওঁ।”⁹ তেওঁলোকক এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত যীচু গালীল প্ৰদেশতে থাকি গ’ল।¹⁰ তেওঁৰ ভায়েক সকল পৰ্বলৈ গ’ল আৰু পাছত তেওঁৰ তালৈ গ’ল। কিন্তু তেওঁ মুকলিকৈ যোৱা নাছিল, গোপনে গ’ল।¹¹ পৰ্বৰ সময়ত ইহুদী সকলে যীচুক বিচাৰি সোধা-সুধি কৰিলে, “সেই মানুহ জন ক’ত আছে?”¹² লোক সকলৰ মাজত যীচুৰ বিষয়ে নানা ধৰণৰ আলোচনা হ’বলৈ ধৰিলে। কোনো কোনোৱে ক’লে, “তেওঁ এজন ভাল মানুহ।” আন কিছুমানে আকৌ ক’লে, “নহয়, নহয়, তেওঁ লোক সকলক ভুল পথত লৈ গৈছে।”¹³ কিন্তু ইহুদী সকলৰ ভয়ত তেওঁৰ বিষয়ে কোনেও মুকলিকৈ একো কথা নক’লে।

¹⁴ যেতিয়া পৰ্বৰ আধা সময় পাৰ হ’ল, তেতিয়া যীচুৱে মন্দিৰলৈ গৈ উপদেশ দিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।¹⁵ তাতে ইহুদী সকলে অতিশয় আচৰিত হৈ ক’লে, “এই লোক জনে কেতিয়াও কোনো শিক্ষা নোলোৱাকৈ ইমানবোৰ ধৰ্ম কথা কেনেকৈ জানিলে?”

† 6 অধ্যায়:51 জীৱন, শৰীৰ ‡ 6 অধ্যায়:70 দিয়াবল চয়তান * 7 অধ্যায়:2 পঁজা-পৰ্ব: এই পৰ্ব প্ৰতিবছৰে সপ্তাহজুৰি পালন কৰা হয়। পৰ্বৰ সময়ত ইহুদী সকলে তত্ত্বত বাস কৰে আৰু মোচিৰ সময়ত 40 বছৰ ধৰি মৰুভূমিত ঘূৰি-ফুৰাৰ কথা স্মৰণ কৰে।

16 যীচুরে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “এই উপদেশ মোৰ নিজৰ নহয়, মোক পঠোৱা জনৰহে।” 17 যদি কোনোৱে তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ বিচাৰে, তেনেহলে তেওঁ জানিব যে এই শিক্ষা ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে নে মই নিজৰ পৰা কৈছোঁ। 18 যি জনে নিজৰ পৰা কথা কয়, তেওঁ নিজৰ মৰ্যদা বিচাৰে; কিন্তু কোনো জনে যদি পঠোৱা জনৰ গৌৰৱ বিচাৰে, তেনেহলে তেওঁ সত্য, আৰু তেওঁৰ ভিতৰত একো অসম্ভূতা নাই। 19 মোচিযে জানো আপোনালোকক বিধান দিয়া নাই? কিন্তু আপোনালোকৰ কোনেও যে সেই বিধান পালন নকৰে। আপোনালোকে মোক কিয় বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে? 20 লোক সকলে উত্তৰ দিলে, “তোমাক ভুতে পাইছ; তোমাক কোনে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে?” 21 যীচুরে উত্তৰত তেওঁলোকক ক'লে, “মই এটা কাম কৰিলোঁ, তাতে আপোনালোক সকলোৱে বিস্ময় মানিছে। 22 মোচিযে আপোনালোকক চুমু কৰাৰ ৰীতি দিলে আৰু আপোনালোকে বিশ্বাসৰেও শিশু সকলৰ চুমু কৰে। (মূলত: এই বিধান মোচিৰ পৰা নহয়, কিন্তু পিতৃপুৰুষ সকলৰ পৰাহে আহিছে); 23 মোচিৰ বিধান যেন উলঙ্ঘন কৰা নহয়, এই যুক্তিতে যদি বিশ্বাস বাৰেও মানুহৰ চুমু কৰা হয়, তেনেহলে মই বিশ্বাসৰেও এজন মানুহক সম্পূৰ্ণভাৱে সুস্থ কৰিলোঁ কাৰণে আপোনালোকৰ মোৰ ওপৰত কিয় খং উঠিছে? 24 উপৰুৱাকৈ চাই বিচাৰ নকৰিব, বৰং ন্যায়-বিচাৰ কৰক।”

25 তেতিয়া যিযুচালেমৰ কেইজনমান লোকে ক'লে, “যি জনক তেওঁলোকে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে, এৱেঁই জানো সেই জন নহয়? 26 কিন্তু চোৱা, এওঁতো মুকলিকৈ কথা কৈ আছে, তথাপি তেওঁলোকে এওঁক একো কোৱা নাই। তেনেহলে, এনে হব পাৰে নেকি, শাসনকৰ্তা সকলে সঁচাই জানিব পাৰিছে যে এই লোক জনেই খৰীষ্ট? 27 এওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে, তাক আমি জানো; কিন্তু খৰীষ্ট আহিলে, কোনেও নাজানিব, তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে।” 28 তেতিয়া যীচুরে মন্দিৰত শিক্ষা দিলে আৰু উচ্চস্বৰে ক'লে, “আপোনালোকে মোক জানে আৰু মই ক'ৰ পৰা আহিছোঁ, সেই বিষয়েও জানে। মই নিজ ইচ্ছাৰে অহা নাই, কিন্তু যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ সত্য; তেওঁক আপোনালোকে নাজানে। 29 মই হ'লে তেওঁক জানো; কিয়নো মই তেওঁৰ পৰা আহিছোঁ আৰু তেৱেঁই মোক পঠিয়ালে।” 30 তাতে সেই লোক সকলে তেওঁক ধৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; তথাপি কোনেও তেওঁৰ গাত হাত নিদিলে; কিয়নো তেতিয়া তেওঁৰ সময় হোৱা নাছিল। 31 কিন্তু লোক সকলৰ অনেকে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে। তেওঁলোকে ক'লে, “এই লোক জনে অনেক আচৰিত কাম কৰিছে। কিন্তু খৰীষ্ট যেতিয়া আহিব, তেতিয়া তেওঁ এওঁতকৈ অধিক আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰিব নেকি?”

যীচুক বন্দী কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা

32 লোক সকলে যে যীচুৰ বিষয়ে এনেবোৰ কথা কোৱা-কুই কৰি আছে, সেই বিষয়ে ফৰীচী সকলে শুনিবলৈ পালে। তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে তেওঁক বন্দী কৰিবলৈ বিষয়া সকলক পঠিয়াই দিলে। 33 যীচুৱে ক'লে, “মই অলপ কালহে আপোনালোকৰ লগত আছোঁ। তাৰ পাছত যি জনে মোক পঠিয়াইছে, মই তেওঁৰ ওচৰলৈ যাম। 34 আপোনালোকে মোক বিচাৰিব, কিন্তু নাপাব; আৰু মই যি ঠাইলৈ যাম, আপোনালোক তালৈ যাব নোৱাৰিব।” 35 ইহুদী সকলে তেতিয়া পৰস্পৰে কথা পাতিলে, “আমি যে তেওঁক বিচাৰি নাপাম, এনেকৈ তেওঁতো ক'লে যাব? স্বৰীক সকলৰ মাজত যি সকল ইহুদী বাস কৰিছে, তালৈ গৈ তেওঁলোকক শিক্ষা দিব নেকি? 36 তেওঁ যে কৈছে, ‘মোক বিচাৰিবা, কিন্তু নাপাবা, আৰু মই যি ঠাইত থাকিম, তালৈ যাব নোৱাৰিবা’, এইটোৱো কি কথা?”

বিশ্বাসীজনে পবিত্ৰ আত্মা পাব

37 পৰুৰ শেষৰ দিন - যি দিনটো পৰ্বৰ প্ৰধান দিন, সেইদিনা যীচুৱে অশ্বৰু টুকি থিয় হ'ল, আৰু উচ্চস্বৰে ক'লে, “কোনো মানুহৰ যদি পিয়াহ লাগে, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহি পান কৰক। 38 যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰে, ধৰ্মশাস্ত্ৰৰত কোৱাৰ দৰে, তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰা জীৱনময় জলৰ নৈবোৰ ওলাই বৈ যাব।” 39 যীচুক বিশ্বাস কৰা সকলে যে আত্মা পাব, সেই বিষয়ে তেওঁ এই কথা ক'লে। কিয়নো তেতিয়ালৈকে আত্মা দিয়া হোৱা নাছিল, কাৰণ তেতিয়ালৈকে যীচু মহিমামণ্ডিত হোৱা নাছিল।

40 এই সকলো কথা শুনি, লোক সকলৰ কোনো কোনোৱে ক'লে, “এওঁ সঁচাই সেই ভাৱবাদী।” আন কিছুমানে ক'লে, “এওঁ খৰীষ্ট।” 41 কিন্তু কিছুমানে ক'লে, “কি? খৰীষ্ট জানো গালীল প্ৰদেশৰ পৰা ওলাব? 42 ধৰ্মশাস্ত্ৰৰত কোৱা নাই জানো, খৰীষ্ট যে দায়ুদৰ বংশৰ পৰা হব আৰু দায়ুদ যি বৈলেহেম নগৰত আছিল, তেওঁ তাৰ পৰাই আহিব?” 43 এইদৰে যীচুৰ বিষয়ক লৈ লোক সকলৰ মাজত মতভেদ সৃষ্টি হ'ল। 44 তেওঁলোকৰ কোনো কোনোৱে তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিলে, তথাপি কোনেও তেওঁৰ গাত হাত নিদিলে।

45 তেতিয়া যি বিষয়া সকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল। তেওঁলোকে সিহঁতক সুধিলে, “তাক কিয় নানিলা?” 46 তেতিয়া বিষয়া সকলে উত্তৰ দিলে, “সেই জনৰ দৰে কোনো মানুহে কেতিয়াও আগেয়ে কথা কোৱা নাই।” 47 তেতিয়া ফৰীচী সকলে উত্তৰ দিলে, “তোমালোকো তেনেহলে ভোল গলা নেকি? 48 শাসনকৰ্তা বা ফৰীচী সকলৰ মাজৰ কোনোবাই জানো তাক বিশ্বাস কৰিছে? 49 কিন্তু এই লোক সকলে বিধানৰ একোকে নাজানে, তেওঁলোক অডিশু।” 50 তেওঁলোকৰ মাজৰ নীকদেম, যি জনে আগেয়ে যীচুৰ ওচৰলৈ গৈছিল, সেই জনে তেওঁলোকক ক'লে, 51 “প্ৰথমতে কোনো মানুহৰ কথা নুশুনিলে আৰু তেওঁৰ কৰম নাজানিলে, আমাৰ বিধানে জানো তেওঁক দোষী কৰে?” 52 তাতে তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “তুমিও গালীল প্ৰদেশৰ মানুহ নেকি? বিচাৰি চোৱা, দেখিবা যে গালীল প্ৰদেশৰ পৰা কোনো ভাৱবাদীৰ আবিৰ্ভাৱ হোৱা নাই।”

এজনী ব্যভিচারিণী তিৰোতা, আৰু তাইৰ অপবাদকাৰী সকল

53 † তাৰ পাছত ইহুদী সকল নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ গুছি গ'ল।

৪ অধ্যায়

১ যীচু জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল। ২ অতি ৰাতিপুৱাতে তেওঁ পুণৰ মন্দিৰলৈ আহিল; তেতিয়া সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত তেওঁ বহি তেওঁলোকক উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। ৩ তেনেতে বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে ব্যাভিচার কৰমত ধৰা এগৰাকী মহিলাক আনি তেওঁলোকৰ মাজত থলে। ৪ তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “হে গুৰু, এই মহিলা গৰাকী ব্যাভিচার কৰম কৰোঁতেই ধৰা পৰিল। ৫ এতিয়া, মোচিৰ বিধানত আমাক আজ্ঞা দিছে যে, এনে মহিলাক শিল দলিয়াই মাৰিব লাগে। এনে স্থলত আপুনি তাইৰ বিষয়ে কি কয়?” ৬ এই কথা তেওঁলোকে যীচুক পৰীক্ষা কৰিবলৈ ক'লে, যাতে তেওঁৰ নামত দোষাৰোপ কৰিবলৈ কিবা সূত্র পাব পাৰে। কিন্তু যীচুৱে তললৈ মূৰ কৰি আঙুলিৰে মাটিত লিখিবলৈ ধৰিলে। ৭ কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া বাৰে বাৰে তেওঁক সুধিবলৈ ধৰিলে, তেওঁ মূৰ দাঙি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকৰ মাজত যি জন নিষ্পাপী, তেৱেঁই প্ৰথমে তাইলৈ শিল দলিয়াওক।” ৮ পাছত তেওঁ পুণৰ বাৰ তললৈ মূৰ কৰি মাটিত আঙুলিৰে লিখিব ধৰিলে। ৯ এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ বয়সীয়া সকলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি শেষৰ জনলৈকে এজন এজনকৈ সকলো বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। অৱশেষত কেৱল যীচু আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ থকা সেই মহিলা গৰাকীহে সেই ঠাইত থাকিল। ১০ যীচুৱে উঠি সেই মহিলা গৰাকীক সুধিলে, “হে নাৰী, তোমাক অপবাদ দিয়া সকল ক'ত গ'ল? তোমাক কোনেও দোষী নকৰিলে নেকি?” ১১ তাই ক'লে, “নাই, কোনেও নকৰিলে পৰভূ।” যীচুৱে ক'লে, “ময়ো দোষী নকৰোঁ; যোৱা, এতিয়াৰ পৰা পুনৰ পাপ নকৰিবা।”

যীচু জগতৰ পোহৰ

১২ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে আকৌ লোক সকলৰ লগত কথা কৰিবলৈ ধৰিলে, “মই জগতৰ পোহৰ; যি জন মোৰ পাছে পাছে আহে, তেওঁ আন্ধাৰত নফুৰি, জীৱনৰ পোহৰ পাব।” ১৩ তেতিয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ সাক্ষ্য সত্য নহয়, কাৰণ তুমি নিজে নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছা।” ১৪ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যদিও মই নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিছোঁ, তথাপি মোৰ সাক্ষ্য সত্য; কিয়নো মই ক'ৰ পৰা আহিলোঁ, আৰু ক'লৈ গৈ আছোঁ, সেই বিষয়ে মই জানো; কিন্তু আপোনালোকে মই ক'ৰ পৰা আহিছোঁ, বা ক'লৈ যাওঁ সেই বিষয়ে নাজানে। ১৫ আপোনালোকে মাংসিক ভাব অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰিছে; মই এনেদৰে লোকৰ বিচাৰ নকৰোঁ। ১৬ তথাপি যদি বিচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ সোধ-বিচাৰ সত্য; কিয়নো মই অকলশৰীয়া নহওঁ; মইতো আছোঁৱেই, আৰু মোক পঠোৱা পিতৃও আছে। ১৭ আপোনালোকৰ বিধানত লিখা আছে, দুজনৰ সাক্ষ্য যদি একে হয়, তেনেহলে ই সত্য হয়। ১৮ মই নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিছোঁ, আৰু মোক পঠোৱা পিতৃয়েও মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে।” ১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “তোমাৰ পিতৃ ক'ত আছে?” যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকে মোকো নাজানে আৰু মোৰ পিতৃকো নাজানে; মোক জনা হ'লে মোৰ পিতৃকো জানিলেহেঁতন।” ২০ মন্দিৰৰ ধনুৰ্ভালৰ কাষত থাকি শিক্ষা দিওঁতে তেওঁ এইবাৰ কথা ক'লে; তথাপি তেতিয়াও তেওঁৰ সময় উপস্থিত হোৱা নাই বাবে কোনেও তেওঁক বন্দী নকৰিলে।

যীচুৱে নিজৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে জনোৱা

২১ পাছত তেওঁ আকৌ ফৰীচী সকলক ক'লে, “মই যাওঁ; আপোনালোকে মোক বিচাৰিব, কিন্তু আপোনালোক নিজ নিজ পাপতে মৰিব। মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, সেই ঠাইলৈ আপোনালোকে যাব নোৱাৰে।” ২২ তেতিয়া ইহুদী সকলে ক'লে, “এওঁ কি আপোনাতী হ'ব নেকি? কিয়নো ‘মই যি ঠাইলৈ যাওঁ আপোনালোকে সেই ঠাইলৈ যাব নোৱাৰে’ বুলি যে কৈছে?” ২৩ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোক তলৰ পৰা আহিছে আৰু মই ওপৰৰ পৰা আহিছোঁ; আপোনালোক এই জগতৰ; কিন্তু মই এই জগতৰ নহওঁ। ২৪ এই কাৰণতে আপোনালোকক ক'লো যে, ‘আপোনালোক নিজ নিজ পাপ সমূহতে মৰিব’; আপোনালোকে যদি বিশ্বাস নকৰে যে ময়োই সেই জন, তেনেহলে আপোনালোক নিজ নিজ পাপ সমূহতে মৰিব।” ২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে “তুমি নো কোন?” যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “সেই বিষয়ে প্ৰথমৰে পৰা মই আপোনালোকক কৈ আছোঁ। ২৬ আপোনালোকৰ বিষয়ে ক'বলৈ আৰু বিচাৰ কৰিবলৈ অনেক কথা মোৰ আছে। কিন্তু মোক যি জনে পঠিয়াইছে, তেওঁ সত্য; মই তেওঁৰ পৰা যি শুনিলাঁ, সেই বিষয়ে জগতক কৈছোঁ।” ২৭ তেওঁ যে পিতৃৰ বিষয়ে এই কথা ক'লে ইয়াক তেওঁলোকে বুজি নাপালে। ২৮ সেয়ে যীচুৱে ক'লে, “আপোনালোকে যেতিয়া মানুহৰ পুংৰক ওপৰলৈ তুলিব, তেতিয়া আপোনালোকে জানিব যে মইয়ে সেই জন আৰু মই নিজৰ পৰা একো নকৰোঁ। পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক শিকাইছে, মই সেইদৰেই এইবাৰ কথা কৈছোঁ। ২৯ মোক যি জনে পঠালে, তেওঁ মোৰ লগত আছে। তেওঁ মোক অকলশৰীয়াকৈ ৰখা নাই, কিয়নো মই সদায় তেওঁৰ সন্মতজনক কাম কৰোঁ।” ৩০ যীচুৱে যেতিয়া এইবাৰ কথা কৈ আছিল, অনেকে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে।

যীচুৰ বিৰুদ্ধে ইহুদী সকল

৩১ যি ইহুদী সকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে, যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ বাক্যতে যদি আপোনালোক থাকে, তেনেহলে সঁচাকৈয়ে আপোনালোক মোৰ শিষ্য; ৩২ আৰু আপোনালোকে সত্যক জানিব আৰু সেই সত্যই আপোনালোকক মুক্ত কৰিব।” ৩৩ তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “আমি অশ্বাহামৰ বংশধৰ; আৰু কেতিয়াও কাৰো সেৱাকৰম কৰা নাই; তেনেস্থলত ‘আপোনালোকক মুক্ত কৰা হ'ব’, এনে কথা তুমি কেনেকৈ কৈছা?”

৩৪ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনালোকক সঁচাই কওঁ, যি কোনোৱে পাপ-আচৰণ কৰে তেওঁ পাপৰ দাস। ৩৫ দাস পৰিয়ালত চিৰকাল নাথাকে, কিন্তু সন্তান হ'লে সদায় পৰিয়ালত থাকে। ৩৬ এই কাৰণে পুংৰই যদি আপোনালোকক মুক্ত কৰে, তেনেহলে আপোনালোক অৱশ্যেই মুক্ত হ'ব। ৩৭ আপোনালোক যে অশ্বাহামৰ বংশধৰ, সেই বিষয়ে মই জানো; কিন্তু আপোনালোকে মোক বধ কৰিবলৈ উপায় বিচাৰি ফুৰিছে; কাৰণ আপোনালোকৰ অন্তৰত মোৰ বাক্যই ঠাই নাপায়। ৩৮ মই

মোৰ পিতৃৰ ওচৰত যি দেখিলোঁ, সেই বিষয়েই কৈ থাকো আৰু আপোনালোকেও আপোনালোকৰ পিতৃৰ পৰা যি শুনিলে, তাকেই কৰি থাকো।”

39 তাৰ উত্তৰত তেওঁলোকে যীচুক ক’লে, “আমাৰ পিতৃ অস্বাহাম।”

যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “আপোনালোক যদি অস্বাহামৰ সন্তান হয়, তেনেহলে অস্বাহামে যি কৰিলে, আপোনালোকেও তেনে কৰম কৰিলেহেঁতেন। 40 ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা যি সত্য মই শুনিলা, তাকেই আপোনালোকক কৈছোঁ। তথাপি এতিয়া আপোনালোকে মোক বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে; কিন্তু অস্বাহামেতো এনে কৰম কৰা নাই। 41 আপোনালোকৰ পিতৃয়ে যি কৰম কৰে, আপোনালোকে তাকে কৰে।”

তেওঁলোকে তেতিয়া যীচুক ক’লে, “আমি জাৰজ সন্তান নহওঁ; আমাৰ এজন পিতৃ আছে, তেওঁ ঈশ্বৰ।” 42 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ পিতৃ হোৱা হ’লে, আপোনালোকে মোক প্ৰেম কৰিলেহেঁতেন; কিয়নো মই ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা আহিছোঁ; মই নিজৰ পৰা আহি ইয়াত থকা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰেহে মোক ইয়ালৈ পঠিয়ালে। 43 আপোনালোকে মোৰ কথাবোৰ কিয় নুভেজ? তাৰ কাৰণ এই যে আপোনালোকে মোৰ কথাবোৰ শুনি সহন কৰিব পৰা নাই। 44 চয়তান আপোনালোকৰ পিতৃ আৰু আপোনালোক তাৰ পৰা হৈছে। সেই কাৰণে আপোনালোকে আপোনালোকৰ সেই পিতৃৰ অভিলাষ পূৰ্ণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে। চয়তান আদিৰে পৰা নৰবধী; সি সত্যত নাথাকে, কিয়নো তাৰ ভিতৰত সত্য নাই। সি যেতিয়া মিছা কথা কয়, তেতিয়া সি নিজৰ স্বভাৱৰ পৰাই কয়। কাৰণ সি মিছলীয়া আৰু সকলো মিছাৰ বাপেক। 45 মই সত্য কথা কওঁ বাবে আপোনালোকে মোক বিশ্বাস নকৰে। 46 আপোনালোকৰ মাজৰ কোনে মোক পাপী বুলি দোষী কৰিব পাৰে? মই যদি সত্য কথা কৈছোঁ, তেনেহলে আপোনালোকে কিয় মোক বিশ্বাস নকৰে? 47 যি জন ঈশ্বৰৰ লোক, তেওঁ ঈশ্বৰৰ কথা শুনে। আপোনালোকে সেই বাবেই নুশুনে, কাৰণ আপোনালোক ঈশ্বৰৰ লোক নহয়।”

48 ইহুদী সকলে উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “আমি সঁচাকৈয়ে জানো কোৱা নাছিলো যে তুমি এজন চমৰীয়া, আৰু তোমাৰ ভিতৰত এটা ভূত আছে?” 49 যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মোক ভূতে পোৱা নাই, বৰঞ্চ মই মোৰ পিতৃক সন্মান কৰোঁ; কিন্তু আপোনালোকে মোক অসন্মান কৰে। 50 মই মোৰ নিজৰ মৰ্যাদা নিবিচাৰোঁ; কিন্তু এজন আছে যি জনে বিচাৰে আৰু তেওঁ বিচাৰো কৰে। 51 মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, কোনোৱে যদি মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুক নেদেখিব।”

52 ইহুদী সকলে তেওঁক ক’লে, “এতিয়া আমি সঁচাই বুজিছো যে তোমাৰ গাত ভূত আছে। অস্বাহাম আৰু ডাৱৰবাদী সকল মৰি গ’ল, কিন্তু তুমি কৈছা, ‘কোনোৱে যদি মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুভোগ নকৰিব।’ 53 তুমি কি আমাৰ ওপৰ-পিতৃ অস্বাহামতকৈয়ো মহান হ’লা নেকি? তেওঁৰ মৃত্যু হ’ল আৰু ডাৱৰবাদী সকলৰো মৃত্যু হ’ল; তুমি নিজকে কোন বুলি ডাৱিছা?”

54 যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই যদি নিজে নিজক মহিমায়িত কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ মহিমাৰ একো মূল্য নাই; কিন্তু মোৰ পিতৃ, যি জনক আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ বুলি দাবী কৰে, তেৰেই মোক গৌৰৱায়িত কৰে। 55 আপোনালোকে তেওঁক নাজানে; মই হ’লে তেওঁক জানো; মই তেওঁক নাজানো বুলি যদি কওঁ, তেনেহলে আপোনালোকৰ নিচিনা মিছলীয়া হ’ম। কিন্তু মই তেওঁক জানো, আৰু তেওঁৰ বাক্য পালন কৰোঁ। 56 আপোনালোকৰ ওপৰ-পুৰুষ অস্বাহামে মোৰ দিন দেখাৰ আশাত উন্মাদিত হৈছিল; তেওঁ সেইদিন দেখিলে আৰু আনন্দ কৰিলে।”

57 ইহুদী সকলে যীচুক ক’লে, “তোমাৰ ৰয়স এতিয়াও পঞ্চাশ বছৰ হোৱাই নাই আৰু তুমি অস্বাহামক দেখিলা নে?” 58 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “সঁচাকৈয়ে মই আপোনালোকক কওঁ, অস্বাহামৰ জন্মৰ আগৰে পৰা মই আছে।” 59 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক মাৰিবৰ কাৰণে শিল তুলি ল’লে। কিন্তু যীচুৱে গোপনে মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গ’ল।

9 অধ্যায়

যীচুৱে এজন অন্ধক দৃষ্টি দিয়া

1 যীচুৱে বাটেদিগৈ থকাৰ সময়ত এজন ওপজাৰে পৰা অন্ধ মানুহক দেখিলে। 2 তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, “ৰবিৰ *এই মানুহ কাৰ পাপৰ কাৰণে অন্ধ হৈ উপজিল? সি নিজে পাপ কৰিলে, নে তেওঁৰ মাক-বাপেকে পাপ কৰিলে?” 3 যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “সি নিজেও পাপ কৰা নাই, আৰু তাৰ মাক-বাপেকেও কৰা নাই, কিন্তু এওঁৰ মাধ্যমেদি ঈশ্বৰৰ কৰ্ম প্ৰকাশিত হ’বলৈহে হৈছে। 4 আমি দিন থাকোতেই মোক পঠোৱা জনৰ কৰম কৰিব লাগে। ৰাতি হৈ আহিছ, তেতিয়া কোনেও কৰম কৰিব নোৱাৰিব। 5 যিমান দিন মই জগতত আছোঁ, মইয়ে জগতৰ পোহৰ।” 6 এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ মাটিত থুই পেলাই, থুইৰ বোকা কৰিলে আৰু অন্ধ লোক জনৰ চকুত সেই বোকা সানি বা লিপি দিলে। 7 তাৰ পাছত তেওঁক ক’লে, “যোৱা; চীলোহৰ পুখুৰীত গৈ ধুই পেলোৱা।” (‘চীলোহ’ৰ অনুবাদিত অৰ্থ ‘পঠোৱা হ’ল’); তেতিয়া মানুহ জনে গৈ ধুলে আৰু দৃষ্টি পাই ঘূৰি আহিল।

8 তাকে দেখি তেওঁৰ প্ৰতিবেশী আৰু যি সকলে তেওঁক আগেয়ে ডিফা কৰা দেখিছিল, তেওঁলোকে কবলৈ ধৰিলে, “ই সেই জন মানুহ নহয় নে, যি জনে বহি ডিফা মাৰ্গি থাকে?” 9 কোনো কোনোৱে ক’লে, “হয়, ইয়েই সেই জন।” আন কোনোবাই ক’লে, “নহয়; কিন্তু ই দেখাত তাৰ নিচিনা।” কিন্তু মানুহ জনে নিজে ক’লে, “হয়, মই সেই জনেই হওঁ।”

* 9 অধ্যায়:2 ৰবিৰ গুৰু

10 তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহ’লে তোমাৰ চকু কেনেকৈ মুকলি হ’ল?” 11 তেওঁ উত্তৰ দিলে, “যীচু নামৰ মানুহ জনে মাটি বোকা কৰিলে আৰু মোৰ চকুত সেই বোকা লিপি দি বা সানি দি ক’লে, ‘চীলোহালৈ গৈ ধুই পেলোৱা; সেইদৰে মই গৈ ধোৱাত দেখা পালোঁ।” 12 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “সেই জন ক’ত আছে?” তেওঁ ক’লে “মই নাজানো।”

যীচুৱে আৰোহণ কৰা অন্ধ জনক ইহুদী সকলে প্ৰশ্ন কৰা

13 যি জন মানুহ আগেয়ে অন্ধ আছিল, লোক সকলে তেওঁক ফৰীচী সকলৰ ওচৰলৈ লৈ গ’ল। 14 যিদিনা যীচুৱে বোকা কৰি তেওঁৰ চকু মুকলি কৰিছিল, সেই দিনটো বিংশৰামবাৰ আছিল। 15 সেই কাৰণে ফৰীচী সকলে আকৌ তেওঁক প্ৰশ্ন সুধিলে যে তেওঁ কেনেকৈ দৃষ্টি ঘূৰাই পালে। তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “তেওঁ মোৰ চকুত বোকা লগাই দিলে, আৰু মই ধুই দিয়াত এতিয়া মই দেখা পাওঁ।” 16 তাতে ফৰীচী সকলৰ কিছুমানে ক’লে, “এই মানুহ ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা অহা নাই; কিয়নো সি বিংশৰামবাৰ পালন নকৰে।” কিন্তু আন কোনো কোনোৱে ক’লে, “কিন্তু পাপী মানুহে কেনেকৈ এনে আচৰিত কাম কৰিব পাৰে?” এইদৰে তেওঁলোকৰ মাজত ভাগ ভাগ হ’ল। 17 সেয়ে, তেওঁলোকে আকৌ সেই অন্ধ জনক সুধিলে, “যি মানুহ জনে তোমাৰ চকু মুকলি কৰিলে, তুমি তেওঁৰ বিষয়ে কি কোৱা?” মানুহ জনে ক’লে, “তেওঁ এজন ডাৱৰদাী।”

18 মানুহ জনৰ মাক-বাপেকক মাতি আনি নুসুখা পৰ্যন্ত ইহুদী সকলে বিশ্বাস নকৰিলে যে এই মানুহ জন আগতে অন্ধ আছিল আৰু এতিয়া দেখা পাইছে। 19 তেওঁলোকে তেওঁৰ মাক-বাপেকক সুধিলে, “এই জন তোমালোকৰ সেই ল’ৰা জন হয় নে, যি জনৰ বিষয়ে তোমালোকে কৈ থকা যে সি অন্ধ হৈয়ে জন্মিছিল। তেনেহলে সি এতিয়া কেনেকৈ দেখা পাইছে?” 20 তেওঁৰ মাক-বাপেকে উত্তৰ দিলে, “আমি জানো, ই আমাৰে ল’ৰা আৰু সি ওপজাৰে পৰা অন্ধ আছিল। 21 কিন্তু সি এতিয়া কেনেকৈ দৃষ্টি পাইছে, তাক নাজানো; আৰু কোনে তাৰ চকু মুকলি কৰিলে, সেই বিষয়েও নাজানো; তাৰ বয়স হৈছে, তাকে সুধক, সিয়ে নিজৰ বিষয়ে নিজে ক’ব।” 22 ইহুদী সকলৰ ভয়তে তেওঁৰ মাক-বাপেকে এই কথা ক’লে। কিয়নো ইহুদী সকলে আগেয়ে স্থিৰ কৰিছিল যে কোনোৱে যদি যীচুক মচাহ † বুলি স্বীকাৰ কৰে, তেনেহলে তেওঁক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰা হ’ব। 23 এই কাৰণতে, তেওঁৰ মাক-বাপেকে ক’লে, “সি বয়সীয়া; তাক সোধক।”

24 তেতিয়া তেওঁলোকে আগেয়ে অন্ধ হৈ থকা মানুহ জনক দ্বিতীয় বাৰ মাতি ক’লে, “ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰা; সেই মানুহ যে এজন পাপী তাক আমি জানো।” 25 তাতে তেওঁ উত্তৰ দিলে, “তেওঁ পাপী হয় নে নহয়, তাক মই নাজানো; কিন্তু এটা বিষয় জানো যে মই অন্ধ আছিলোঁ আৰু এতিয়া দেখা পাইছোঁ।” 26 তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেওঁ তোমাক কি কৰিলে? তোমাৰ চকু কেনেকৈ মুকলি কৰিলে?” 27 তেওঁ উত্তৰ দিলে, “মইতো আপোনালোকক অখনিয়ে ক’লো, কিন্তু আপোনালোকে নুশুনিলে; তেনেহলে আকৌ কি কাৰণে শুনিব খোজিছে? আপোনালোকেও তেওঁৰ শিষ্য হ’বলৈ ইচ্ছা কৰে নেকি?” 28 তেতিয়া তেওঁলোকে সেই মানুহক ধিক্কাৰ দি ক’লে, “তইহে তাৰ শিষ্য; আমি হ’লে মোচিৰ শিষ্য। 29 ঈশ্বৰে যে মোচিৰ কথা ক’লে, তাক আমি জানো; কিন্তু এই মানুহ ক’ৰ পৰা আহিছে, তাক আমি নাজানো।” 30 সেই মানুহে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক’লে, “কি বিশ্বয়জনক বিষয়! তেওঁ কৰ পৰা আহিছে তাক আপোনালোকে নাজানে, অথচ তেওঁ মোৰ চকু মুকলি কৰিলে। 31 আমি জানো যে, ঈশ্বৰে পাপী লোকৰ কথা নুশুনে; কিন্তু যি জনে ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰে আৰু তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰে সেই জনৰ কথা, ঈশ্বৰে শুনে। 32 জগত সৃষ্টি হোৱাৰে পৰা কেতিয়াও শুনা নাই যে কোনোবাই এজন ওপজাৰে পৰা অন্ধ লোকৰ চকু মুকলি কৰিলে। 33 সেই মানুহ যদি ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা অহা নাই, তেনেহ’লে একোকে কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন।” 34 তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “তইহো সম্পূৰ্ণ পাপতে জন্ম পাইছ। এতিয়া তই আমাকে শিকাও নে?” তাৰ পাছত ইহুদী সকলে তেওঁক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে।

35 যীচুৱে শুনিলে যে ইহুদী নেতা সকলে সেই লোক জনক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে। পাছত যীচুৱে তেওঁক দেখা পাই সুধিলে, “তুমি মানুহৰ পুংৰক বিশ্বাস কৰিছা নে?” 36 তেওঁ উত্তৰ দি ক’লে, “পৰভু, তেওঁ কোন? মোক কওক, মই যেন তেওঁক বিশ্বাস কৰিব পাৰোঁ।” 37 যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তুমি তেওঁক দেখা পাল; আৰু তোমাৰে সৈতে কথা পাতি থকা জনেই সেই জন।” 38 তেতিয়া মানুহ জনে ক’লে, “পৰভু, মই বিশ্বাস কৰিছোঁ” এই বুলি তেওঁ যীচুক সেৱা কৰিলে। 39 যীচুৱে ক’লে, “মই এই জগতলৈ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ আহিছোঁ, যাতে যি সকলে দেখা নাপায়, তেওঁলোকে দেখা পায় আৰু যি সকলে দেখা পায়, তেওঁলোক যেন অন্ধ হয়।” 40 কেইজনমান ফৰীচীও যীচুৰ লগত আছিল। তেওঁলোকে ইয়াকে শুনি যীচুক সুধিলে, “আমিও অন্ধ নেকি?” 41 যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “আপোনালোক যদি অন্ধ হয়, তেনেহলে আপোনালোকৰ কোনো পাপেই নহ’লহেঁতেন; কিন্তু তোমালোকে এতিয়া কৈছা, ‘আমি দেখিছোঁ;’ গতিকে তোমালোকৰ পাপ থাকি গ’ল।

10 অধ্যায়

প্ৰভু যীচু সজৰখীয়া

1 যীচুৱে ক’লে, “মই সঁচাকৈ আপোনালোকক কওঁ, যি জনে মেৰৰ গৰাললৈ সোমায় তেঁওঁ দূৰাৰেদি নোসোমায়, কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে আন কোনো ফালে বগাই সোমায়, সি এটা চোৰ আৰু ডকাইত। 2 যি জনে দূৰাৰেদি সোমায়, তেওঁ মেৰৰখীয়া। 3 দূৰ-ৰক্ষকে মেৰৰখীয়াক দুৱাৰ মেলি দিয়ে। মেৰবোৰে তেওঁৰ মাত শুনে আৰু তেওঁ নিজৰ মেৰবোৰক নাম ধৰি ধৰি মাতি বাহিৰলৈ লৈ যায়। 4 নিজৰ সকলো মেৰক বাহিৰ কৰাৰ পাছত তেওঁ মেৰবোৰৰ আগে আগে যায় আৰু মেৰবোৰ তেওঁৰ পাছে পছে গৈ থাকে, কিয়নো সিহঁতে তেওঁৰ মাত বুজি পায়। 5 সিহঁতে এজন অচিনাকি লোকৰ পাছত কেতিয়াও নাযাব, বৰং সিহঁতে তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা পলাইহে যাব। কাৰণ সিহঁতে অচিনাকি লোকৰ মাত চিনি নাপায়। 6 যীচুৱে তেওঁলোকক এই দৃষ্টান্তটো ক’লে; কিন্তু তেওঁ যে কি কব বিচাৰিছে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নুবুজিলে।

7 তেতিয়া যীচুৰে পুনৰ তেওঁলোকক ক'লে, “মই আপোনালোকক সঁচাই কওঁ, ময়েই মেৰৰ গৰালৰ দুৱাৰ।⁸ মোৰ আগেয়ে যি সকল আহিল, তেওঁলোক সকলোৱেই চোৰ আৰু ডকাইত; কিন্তু মেৰবোৰে সিহঁতৰ কথা নুশুনিলে।

9 ময়েই দুৱাৰ; যি কোনেৰে মোৰ মাজেদি সোমায়, তেওঁ ৰক্ষা পাব। তেওঁ ভিতৰলৈ আৰু বাহিৰলৈ অহা-যোৱা কৰিব, আৰু চৰণীয়া ঠাই পাব।¹⁰ চোৰে কেৱল চুৰ, বধ, আৰু বিনাশ কৰিবলৈহে আহে; কিন্তু মই হ'লে, তেওঁলোকে যেন জীৱন পায় আৰু তাকেই যেন পৰচুৰকৈ পায়, এই কাৰণে আহিলোঁ।

11 ময়েই সজ মেৰৰযীয়া; সজ মেৰৰযীয়াই তেওঁৰ মেৰৰ কাৰণে নিজৰ পৰাণকো দিয়ে।¹² কিন্তু এজন বেতনভোগী দাস, তেওঁ নিজে মেৰৰযীয়া নহয় আৰু মেৰবোৰ তেওঁৰ নিজৰ নহয়; সেই বাবে তেওঁ যেতিয়া ৰাংকুকুৰ অহা দেখে, মেৰবোৰ এৰি পলাই যায়; তাতে ৰাংকুকুৰে সিহঁতক ধৰি লৈ যায় আৰু সিহঁত চাৰিওফালে ছিন্ন-ভিন্ন হৈ পৰে।¹³ এজন বেতনভোগী দাস হোৱাৰ কাৰণে তেওঁ পলাই যায়; মেৰবোৰলৈ তেওঁৰ কোনো চিন্তা নাথাকে।

14 ময়েই সজ মেৰৰযীয়া; মই নিজৰ মেৰবোৰক জানো আৰু মোৰ মেৰবোৰেও মোক জানে;¹⁵ পিতৃয়ে মোক জানে আৰু ময়ো পিতৃক জানো। মই মোৰ মেৰৰ বাবে নিজৰ পৰাণকো দিওঁ।¹⁶ মোৰ এনে অনেক মেৰ আছে, যি এই গৰালৰ নহয়। মই অৱশ্যেই সিহঁতক আনিব লাগে। সিহঁতেও মোৰ মাত শুনিব আৰু তেতিয়া সকলো একেটা জাক হ'ব আৰু সিহঁতৰ ৰযীয়াও হ'ব এজন।¹⁷ পিতৃয়ে মোক এই বাবেই প্ৰেম কৰে; কাৰণ মই নিজৰ পৰাণ সমৰ্পণ কৰোঁ যাতে সেই পৰাণ পুনৰায় পাব পাৰোঁ।¹⁸ কোনেও মোৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ হৰণ কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু মই নিজে তাক সমৰ্পণ কৰোঁ আৰু তাক সমৰ্পণ কৰাৰ ক্ষমতা মোৰ আছে; পুনৰায় তাক পোৱাৰ ক্ষমতাও মোৰ আছে। এই আজ্ঞা মই মোৰ পিতৃৰ পৰা পাইছোঁ।”

19 এনেবোৰ কথাৰ কাৰণে ইহুদী সকলৰ মাজত আকৌ মতৰ অমিল হ'বলৈ ধৰিলে।²⁰ তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকে ক'লে, “ইয়াক ভুতে পাইছ; ই বলিয়া; ইয়াৰ কথা তোমালোকে কিয় শূন্য?”²¹ আন সকলে ক'লে, “কিন্তু এই সকলো কথাতো এজন ভুতে পোৱা মানুহে কোৱা কথা নহয়। ভুতে জানো অন্ধৰ চকু মুকলি কৰিব পাৰে?”

নিজৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

22 তাৰ পাছত যিৰূচালেমত মন্দিৰ পৰ্বতিষ্ঠাৰ পৰ্ব* উপস্থিত হ'ল।²³ সেই সময়ত শীতকাল আছিল; যীচুৰে মন্দিৰত চলোমনৰ বাৰাণ্ডাত খোজকাটি আছিল।²⁴ তেনেতে ইহুদী সকলে তেওঁক আগুৰি ধৰি ক'লে, “আৰু কিমান কাল তুমি আমাক সন্দেহৰ দোমোজাত ৰাখিবা? তুমিয়ে যদি খৰীষ্ট হোৱা, তেনেহলে আমাক স্পষ্টকৈ কোৱা।”²⁵ যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনালোকক ক'লো, কিন্তু আপোনালোকেতো বিশ্বাসেই নকৰে; মোৰ পিতৃৰ নামেৰে মই যি সকলো কৰম কৰিছোঁ, সেইবাবেই মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে।²⁶ তথাপি আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে; কাৰণ আপোনালোক মোৰ মেৰৰ জাকৰ মাজৰ নহয়।²⁷ মোৰ মেৰবোৰে হ'লে মোৰ মাত শূন্য। মই সেই সকলক জানো, আৰু সেই সকল মোৰ পাছে পাছে আহে;²⁸ মই সেই সকলক অনন্ত জীৱন দিওঁ; তাতে তেওঁলোক কোনো কালে বিনষ্ট নহ'ব, আৰু কোনেও মোৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক কাটি নলা'ব।²⁹ মোৰ পিতৃ, যি জনে তেওঁলোকক মোক দিলে, তেওঁ সবাতোকৈ মহান; সেই পিতৃৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক কোনেও কাটি ল'ব নোৱাৰে।³⁰ মই আৰু পিতৃ এক।”

31 তেতিয়া ইহুদী সকলে তেওঁক মাৰিবলৈ আকৌ শিল তুলি ল'লে।³² যীচুৰে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “পিতৃৰ পৰা অনেক ভাল কৰম কৰি মই আপোনালোকক দেখুৱালোঁ; সেইবোৰৰ কোন কৰমৰ কাৰণে আপোনালোকে মোক শিল দলিয়াই মাৰিব বিছাৰিছে?”³³ ইহুদী সকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “ভাল কৰমৰ কাৰণে আমি তোমাক শিল দলিয়াই মাৰিব বিচৰা নাই, কিন্তু তুমি মানুহ হৈয়ে, নিজকে ঈশ্বৰ বুলি ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিছা, সেই কাৰণেহে বিচাৰিছোঁ।”³⁴ যীচুৰে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকৰ বিধান-শাস্ত্ৰৰত জানো এইদৰে লিখা নাই ‘মই ক'লো, ‘তোমালোক ঈশ্বৰবোৰ?’”[†] 35 যি সকল লোকলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিছিল, সেই লোক সকলক তেওঁ যদি ঈশ্বৰ#বুলি ক'লে (ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন অলৰ, এই বচন কেতিয়াও ভংগ নহয়)।³⁶ তেনেহলে যি জনক পিতৃয়ে পবিত্ৰ কৰিলে আৰু জগতলৈ পঠালে, তেওঁক আপোনালোকে কিয় কয়, ‘তুমি ঈশ্বৰ নিন্দা কৰিছা’ বুলি; কাৰণ মই ক'লো যে, ‘মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ?’³⁷ মোৰ পিতৃৰ কাৰ্য যদি মই নকৰোঁ, তেনেহলে মোক বিশ্বাস নকৰিব;³⁸ কিন্তু যদি কৰোঁ, মোক বিশ্বাস নকৰিলেও, অন্তত: সেই কাৰ্যক বিশ্বাস কৰক, যাতে আপোনালোকে জানিব পাৰে আৰু বুজিব পাৰে যে পিতৃ মোত আছে আৰু মই পিতৃত আছোঁ।”³⁹ তেতিয়া তেওঁলোকে আকৌ যীচুক ধৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ওলাই গ'ল।

40 পাছত যৰূদনৰ সিপাৰত য'ত যোহনে প্ৰথমতে বাণ্ডিস্ত দিছিল, যীচু সেই ঠাইলৈ পুণৰ গ'ল আৰু তাতে থকিল।⁴¹ তাতে অনেক লোক যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু কোৱা-কুই কৰিবলৈ ধৰিলে “যোহনে একো আচৰিত চিন নকৰিব পাৰে সঁচা, কিন্তু এই লোকৰ বিষয়ে তেওঁ যি ক'লো কৈছিল, সেই সকলোৱেই সত্য।”⁴² আৰু সেই ঠাইত অনেকে যীচুক বিশ্বাস কৰিলে।

11 অধ্যায়

লাজাৰৰ মৃত্যু আৰু পুনৰজীৱন

1 বৈথনিয়া গাৱঁৰ লাজাৰ নামৰ এজন ব্যক্তিৰ অসুখ হৈ আছিল। মৰিয়ম আৰু তাইৰ বায়েক মাৰ্থাও সেই গাৱঁতে থাকে।² এওঁ সেই জনী মৰিয়ম, যি গৰাকীয়ে পাছত প্ৰভুৰ ওপৰত বহুমূল্য সুগন্ধি তেল ঢালি নিজৰ চুলিৰে প্ৰভুৰ চৰণ মচি মচি সানি দিছিল। তেওঁৰে ভায়েক এই লাজাৰ অসুস্থ আছিল।³ সেয়ে লাজাৰৰ বায়েক ভনীয়েক দুজনীয়ে যীচুলৈ এই কথা কৈ

* 10 অধ্যায়:22 পৰ্বতিষ্ঠাৰ পৰ্ব: ডিচেম্বৰৰ এক বিশেষ সপ্তাহ যাক ইহুদী সকলে পৰ্ব হিচাপে পালন কৰে। † 10 অধ্যায়:34 গীত 82:6 পদ। যীচুৰে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ এই উদ্ধৃতি দিছে, য'ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ অনুগামী সকলক মাতে, কাৰণ ঈশ্বৰে সেই লোক সকলক পৃথিৱীত তেওঁৰ প্ৰতিনিধি কৰিবলৈ মনোনীত কৰিছে। ‡ 10 অধ্যায়:35 ঈশ্বৰ দেৱতা

পঠিয়ালে, “পৰভু, চাওকহি, আপুনি যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ নৰিয়াত পৰি আছে।” 4 যীচুৱে এই কথা শুনি ক’লে, “এই অসুখ তেওঁৰ মৃত্যুৰ কাৰণে হোৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ গৌৰৱৰ কাৰণেই হৈছে, যেন তাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ মহিমাম্বিত হয়।”

5 মাৰ্থা, তেওঁৰ ভনীয়েক আৰু লাজাৰক যীচুৱে প্ৰেম কৰিছিল। 6 তেওঁ যেতিয়া শুনিলে যে লাজাৰ অসুস্থ, তেতিয়া তেওঁ যি ঠাইত আছিল তাতে পুনৰ দুদিন থাকিল। 7 তাৰ পাছতহে তেওঁ শিষ্য সকলক ক’লে, “ব’লা, আমি পুণৰ যিহুদীয়ালৈ যাওঁ।”

8 শিষ্য সকলে তেওঁক ক’লে, “ৰবি, এই কিছুদিনৰ আগেয়ে ইহুদী সকলে আপোনাক শিল দলিয়াই মাৰিবলৈ বিচাৰিছিল; আকৌ তালৈকে যায় নে?” 9 যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “দিনটোত বাৰ ঘণ্টা পোহৰ হৈ নাথাকে জানো? কোনোৱে যদি দিনত ফুৰে, তেনেহলে তেওঁ উজুটি নাথায়; কিয়নো তেওঁ এই জগতৰ পোহৰ দেখে। 10 কিন্তু কোনোৱে যদি ৰাতি ফুৰে, তেনেহলে তেওঁ উজুটি খায়; কিয়নো পোহৰ তেওঁৰ মাজত নাই।” 11 এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ শিষ্য সকলক ক’লে, “আমাৰ বন্ধু লাজাৰ টোপনি গৈছে; তেওঁক টোপনিৰ পৰা জগাবলৈ মই যাওঁ।” 12 তাতে শিষ্য সকলে তেওঁক ক’লে, “পৰভু, তেওঁ যদি টোপনি গৈছে, তেনেহলে ভাল হৈ যাব।” 13 যীচুৱে লাজাৰৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে কৈছিল, কিন্তু শিষ্য সকলে ভাৱিলে যে যীচুৱে স্বাভাৱিক টোপনিত জিৰণি লোৱাৰ কথা কৈছে। 14 যীচুৱে তেতিয়া স্পষ্টকৈ তেওঁলোকক ক’লে, “লাজাৰ মৰিল। 15 তোমালোকৰ বাবে মই আনন্দিত হৈছোঁ যে মই তাত নাছিলো; কাৰণ তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰিব পাৰা। আহা, আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ।” 16 তেতিয়া থোমা, যি জনক দিদুমো বোলা হয়, তেওঁ লগৰ শিষ্য সকলক ক’লে, “ব’লা, আমিও যাওঁ, আমিও যীচুৰ লগতে মৰিব পাৰিম।”

বৈথনিয়াত যীচু

17 যীচুৱে আহি শুনিব পাৰিলে যে লাজাৰক মৈদাম দিয়া চাৰি দিন হ’ল। 18 বৈথনিয়া যিৰুচালেমৰ ওচৰতে, প্ৰায় দুই মাইলমানৰ* দূৰত্ব; 19 ইহুদী সকলৰ অনেকেই মাৰ্থা আৰু মৰিয়মক ভায়েকৰ কাৰণে সন্মান দিবলৈ আহি আছিল। 20 এনেতে মাৰ্থাই যেতিয়া যীচু আহিছে বুলি শুনিলে, তেতিয়া তেওঁৰ লগত দেখা কৰিবলৈ গ’ল; কিন্তু মৰিয়ম তেতিয়াও ঘৰতে বহি আছিল। 21 মাৰ্থাই যীচুক ক’লে, “হে পৰভু, আপুনি ইয়াত থকা হ’লে, মোৰ ভাই নমৰিলহেঁতেন; 22 কিন্তু এতিয়াও মই জানো যে, ঈশ্বৰৰ আগত আপুনি যিহক যচনা কৰিব, ঈশ্বৰে আপোনাক তাকে দিব।” 23 যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তোমাৰ ভায়েৰা পুনৰায় উঠিব।” 24 মাৰ্থাই তেওঁক ক’লে, “মই জানো, শেষৰ দিনা পুনৰুত্থানৰ কালত সি পুণৰায় উঠিব।” 25 যীচুৱে মাৰ্থাক ক’লে, “ময়েই পুনৰুত্থান আৰু জীৱনো; যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস কৰে, তেওঁ মৰিলেও জীয়াই থাকিব; 26 আৰু যি কোনোৱে জীয়াই থাকি মোত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ কোনো কালে নমৰিব। তুমি কি এই কথা বিশ্বাস কৰা নে?” 27 তেওঁ ক’লে, “হয় পৰভু; মই বিশ্বাস কৰিছোঁ যে জগতলৈ যি জন আহিব লগা আছে, আপুনিয়েই সেই অভিশিক্ত জন, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ; খৰীষ্ট।”

যীচুৱে ক্ৰন্দন কৰিলে

28 এই কথা কৈ, মাৰ্থা তাৰ পৰা আতৰি গ’ল আৰু ভনীয়েক মৰিয়মক গুপতে মাতি ক’লে, “গুৰু আহিল, আৰু তোমাক মাতিছে।” 29 মৰিয়মে তাকে শুনি ততাতোকৈ উঠি তেওঁৰ ওচৰলৈ গ’ল। 30 যীচুৱে তেতিয়াও গাঁৱৰ মাজত প্ৰবেশ কৰা নাছিল। মাৰ্থাই যি ঠাইত তেওঁৰ লগত দেখা কৰিবলৈ আহিছিল, তেওঁ সেই ঠাইত আছিল। 31 যি ইহুদী সকল মৰিয়মৰ সৈতে ঘৰত আছিল আৰু তেওঁক সন্মান দি আছিল, তেওঁলোকে মৰিয়মক বেগাই উঠি বাহিৰলৈ যোৱা দেখি, তেওঁৰ পাছে পাছে আহিল। তেওঁলোকে ভাৱিলে যে মৰিয়মে মৈদামৰ ওচৰত কান্দিবলৈ গৈছে। 32 যি ঠাইত যীচু আছিল, মৰিয়মে সেই ঠাই পাই, তেওঁৰ চৰণত পৰি ক’লে, “হে পৰভু, আপুনি ইয়াত থকা হ’লে, মোৰ ভাই নমৰিলেহেঁতেন।” 33 যীচুৱে যেতিয়া দেখিলে যে মৰিয়মে কান্দিছে আৰু তেওঁৰ লগত অহা ইহুদী সকলেও কান্দিছে, তেতিয়া তেওঁ আশ্বাত যন্বৰণা পালে আৰু গভীৰ ভাবে উদ্ভিন্ন হৈ পৰিল। 34 তেওঁ ক’লে, “তোমালোকে তেওঁক ক’ত ৰাখিছা?” তেওঁলোকে ক’লে, “পৰভু, আহি চাওকহি।” 35 যীচুৱে ক্ৰন্দন কৰিলে। 36 ইহুদী সকলে ক’লে, “চোৱা, তেওঁ লাজাৰক কিমান যে প্ৰেম কৰিছিল!” 37 কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো কোনোৱে ক’লে, “যি জনে এজন অন্ধৰ চকু মুকলি কৰিলে, তেওঁ এই মানুহ জনৰো মৃত্যু নহবলৈ এনে একো কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন নে?”

38 তেতিয়া যীচুৱে পুনৰ নিজে অন্তৰত যন্বৰণা পালে, আৰু মৈদামৰ ওচৰলৈ গ’ল। সেই মৈদাম এটা গুহা আছিল। গুহাৰ মুখত এচটা শিল পাতি থোৱা আছিল। 39 যীচুৱে ক’লে, “শিলচটা গুচাই দিয়া।” মৃত লাজাৰৰ বায়েক মাৰ্থাই যীচুক ক’লে, “পৰভু, এতিয়া শৰীৰ পচি দূৰগন্ধ হৈছে; কিয়নো সি মৰাৰ আজি চাৰি দিন হ’ল।” 40 যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “মই জানো তোমাক কোৱা নাছিলো, যদি বিশ্বাস কৰা, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখিবলৈ পাৰা?” 41 তেতিয়া লোক সকলে শিলচটা আতৰাই দিলে। যীচুৱে ওপৰলৈ চকু তুলি ক’লে, “হে পিতৃ, তুমি মোৰ কথা শুনাৰ কাৰণে মই তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ। 42 মই জানো, তুমি সকলো সময়তে মোৰ কথা শুনি থাকা। কিন্তু মোৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ থকা লোক সকলৰ কাৰণে মই এই কথা কৈছোঁ, তেওঁলোকে যেন বিশ্বাস কৰে যে তুমি মোক পঠাইছা।” 43 ইয়াকে কৈ, তেওঁ ডাঙৰ মাত্ৰেৰে ক’লে, “লাজাৰ বাহিৰলৈ ওলাই আহা!” 44 তেতিয়াই মৃত লাজাৰ সেই মৈদামৰ পৰা বাহিৰ ওলাই আহিল। তেওঁৰ হাত-ভৰি মৈদামৰ কাপোৰেৰে মেৰিয়াই বন্ধা আছিল আৰু তেওঁৰ মুখ এখন গামোচাৰে বন্ধা আছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “বান্ধ খুলি দিয়া আৰু তেওঁক যাৰ্বলৈ দিয়া।”

45 মৰিয়মৰ ওচৰলৈ যি সকল ইহুদী লোক আহিছিল, সেই লোক সকলৰ মাজৰ অনেকে যীচুৱে যি কৰিলে তাকে দেখি তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে। 46 কিন্তু তেওঁলোকৰ কিছুমানে ফৰীচী সকলৰ ওচৰলৈ গৈ, যীচুৱে যি কৰিলে, সেই সকলোকে তেওঁলোকক জনালে। 47 তেতিয়া পৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে একেলগে পৰিষদক লগত লৈ মহাসভা পাতি

* 11 অধ্যায়:18 প্ৰায় তিনি কিলোমিটাৰ

ক'লে, “আমি এতিয়া কি কৰিম? এই মানুহে দেখোন অনেক আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰিছে; 48 তাক যদি আমি এইডাৰে এনেয়ে এৰি দিওঁ, তেনেহলে সকলো মানুহে তাক বিশ্বাস কৰিব। তেতিয়া ৰোম দেশীয় লোক সকলে আহি আমাৰ জাতি আৰু ঠাই উভয়কে অধিকাৰ কৰি ল'ব।” 49 কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত কায়ফা নামৰ এজন, যি জন সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত হৈছিল, তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে একোকে নাজানা। 50 তোমালোকে ভাৰিও নোচোঁৱা যে, সকলোৰে লগত আমাৰ জাতিৰ বিনাশ হোৱাতকৈ, বৰং তোমালোকৰ পক্ষে সকলো লোকৰ কাৰণে এজন মানুহৰ মৃত্যু হোৱাই ভাল।” 51 এই কথা কায়ফাই যে নিজৰ পৰা ক'লে এনে নহয়; কিন্তু সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত হোৱা বাবে ভাববাণী স্বৰূপে ক'লে যে, সকলো জাতিৰ কাৰণে যীচুৱে মৃত্যুবৰণ কৰিব লাগিব। 52 কিন্তু যীচুৱে যে কেৱল ইহুদী জাতিৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিব, তেনে নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ যি সকলো সন্তান চাৰিওফালে সিঁচৰতি হৈ আছে, সেই সকলোকে যেন একত্ৰিত কৰিব পাৰে, এই কাৰণে যীচুৱে মৃত্যুবৰণ কৰিব। 53 সেইদিনা খনৰ পৰা তেওঁলোকে যীচুক বধ কৰিবলৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিবলৈ ধৰিলে।

54 সেয়ে, যীচুৱে তেতিয়া প্ৰকাশ্যে ইহুদী সকলৰ মাজত চলা-ফুৰা বন্ধ কৰি দিলে। তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা মৰুপ্ৰান্তৰ ওচৰৰ দেশত থকা ইফ্ৰয়িম নামেৰে এখন নগৰলৈ গ'ল আৰু তাত তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে থাকিল।

55 ইহুদী সকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্বৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল আৰু দেশৰ বহুলোকে পৰ্বৰ আগেয়ে নিজকে শুচি কৰিবৰ কাৰণে যিৰুচালেমলৈ গ'ল। 56 তাত তেওঁলোকে যীচুক বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে মন্দিৰত থিয় হৈ পৰস্পৰে কোৱা-কুই কৰিলে, “তেওঁ কি এই পৰ্বলৈ নাহিব নেকি? আপোনালোকে কি ভাৱে?” 57 পৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে এই আড্ডা দিছিল যে, যীচু ক'ত আছে সেই বিষয়ে যদি কোনোবাই জানে, তেনেহলে খবৰটো তেওঁলোকক জনাওঁক যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিব পাৰে।

12 অধ্যায়

যীচুক সুগন্ধি তেল ঘঁহা আৰু ইয়াৰ অৰ্থ

1 *নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ছয় দিনৰ আগতে যীচু বৈথনিয়া গাওঁলৈ আহিল, সেই ঠাইত লাজাৰে বাস কৰিছিল। এই জন লাজাৰকে যীচুৱে মৃত্যুৰ পৰা তুলিছিল।† 2 সেই ঠাইতে তেওঁলোকে যীচুৰ কাৰণে ৰাতিৰ আহাৰ যুগুত কৰিলে। মাৰ্থাই খোৱা আহাৰ বাচি দিছিল, যীচুৰ লগত যি সকলে ভোজনত বহিছিল তেওঁলোকৰ মাজতে লাজাৰো আহিছিল। 3 তেতিয়া মৰিয়মে বহুমূল্য বিশুদ্ধ জটামাংসীৰ সুগন্ধি তেল আনি যীচুৰ চৰণত ঘঁহিলে আৰু নিজৰ চুলিৰে যীচুৰ চৰণ মচি সেই তেল সানি দিলে; তেতিয়া সেই তেলৰ সু-গন্ধই গোটেই ঘৰ জুৰিলে।

4 তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ যি জনে তেওঁক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিব, সেই ঈশ্বৰিয়োতীয়া যিহূদাই মৰিয়মৰ এই কাৰ্যক বিৰোধ কৰিলে আৰু ক'লে, 5 “আমি এই তেল তিনি শ আধলিত বিক্ৰী কৰি, দৰিদ্ৰ সকলৰ মাজত কিয় দান নকৰিলোঁ?” 6 তেওঁ যে দৰিদ্ৰ সকললৈ চিন্তা কৰি এই কথা কৈছিল, এনে নহয়, কিন্তু তেওঁ চোৰ; তেওঁৰ হাতত ধনৰ জোলাঙা আছিল, সেই কাৰণে তাৰ ভিতৰত যি দিয়া যায়, তাকে তেওঁ চোৰ কৰে, এই কাৰণতে তেওঁ এনে কথা কৈছিল।

7 তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “তেওঁক অকলে থাকিবলৈ দিয়া! মোক মৈদামত থোৱা দিনৰ কাৰণে তেওঁক এই সুগন্ধি ৰাখিবলৈ দিয়া হৈছিল। 8 কিয়নো দৰিদ্ৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদায় থাকিব; কিন্তু মই তোমালোকৰ লগত সদায় নাথাকো।”

9 ইহুদী সকলৰ বহুতে গম পালে যে, যীচু বৈথনিয়াতে আছে। তেতিয়া তেওঁলোক তালৈ আহিল, কিন্তু যীচুক চাবৰ কাৰণে যে আহিল এনে নহয়, যি জন লাজাৰক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৱে তুলিছিল, সেই জন লাজাৰক চাবলৈহে তেওঁলোক আহিল। 10 সেয়েহে পৰধান পুৰোহিত সকলে লাজাৰক বধ কৰিবলৈ চক্ৰান্ত কৰিব ধৰিলে; 11 কিয়নো সেই কাৰণে বহুতো ইহুদী লোকে যীচুত বিশ্বাস কৰিছিল।

যীচু জয়-যাংৰা

12 পাছদিনা নিস্তাৰপৰ্বলৈ অহা লোক সকলে শুনিবলৈ পালে যে, যীচু যিৰুচালেমলৈ আহিছে। 13 তেতিয়া তেওঁলোকে খেজুৰ পাত হাতত লৈ তেওঁক আগ বঢ়াবলৈ নগৰলৈ গল আৰু চিঞৰি-চিঞৰি ক'লে, “হোচানা! হোচানা! যি জন পৰভুৰ নামেৰে আহিছে, ঈশ্বৰে তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰক। ইশ্বৰয়েলৰ ৰজাক ঈশ্বৰে আশীৰ্বাদ কৰক।” ‡

14 তেতিয়া যীচুৱে এটা গাধ পোৱালি দেখা পালে আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল, যেনেকৈ শাস্ৰবত লিখা আছে

15 “তোমালোকে ভয় নকৰিবা, হে চিয়োন জীয়েৰী;

চোৱা তোমালোকৰ ৰজা আহিছে,

তেওঁ গাধ পোৱালিৰ ওপৰত উঠি আহিছে।”

16 এই সকলো বিষয় তেওঁৰ শিষ্য সকলে পৰথমতে বুজি পোৱা নাছিল; কিন্তু যেতিয়া যীচু মহিমাম্বিত হৈ উত্তোলিত হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মনত পৰিল যে, শাস্ৰবত এই বিষয়ে লিখা আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে এনে কৰ্ম কৰিছিল।

17 যেতিয়া যীচুৱে লাজাৰক মৈদামৰ পৰা উঠি আহিবলৈ কৈছিল আৰু তেওঁক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত কৰি তুলিছিল, সেই সময়ত যি সকল লোক তেওঁৰ লগত আছিল, তেওঁলোকে এই বিষয়ে আন লোকৰ আগত সাক্ষ্য দিবলৈ ধৰিলে। 18 এই কাৰণে লোক সকলে তেওঁক দেখা কৰিবলৈ আহিল, কিয়নো তেওঁলোকে শুনিছিল যে, এই আচৰিত কাৰ্যবোৰ

* 12 অধ্যায়:1 মিচ 49:6; যো 10:16; ইফি:2:14-18 † 12 অধ্যায়:1 মথি:26: 6 মাৰ্ক 14: 31 ‡ 12 অধ্যায়:13 গীতমালা: 118:25, 26

তেওঁ কৰিছে।¹⁹ তাতে ফৰীচী সকলে ইজনে সিজনেৰ মাজত কোৱা-কুই কৰি ক'লে, “তোমালোকে দেখিলা, আমাৰ সকলো চেষ্টা ব্যৰ্থ হল। চোৱা, গোটেই জগত খনে তেওঁৰ পাছত গ'ল।”

কেইজনমান গৰীক লোকে যীচুৰ লগত সাক্ষাৎ কৰা

20 সেই সময়ত নিস্তাৰ পৰ্ব উপলক্ষে উপাসনা কৰিবৰ বাবে লোক সকল যিৰূচালেমলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ মাজত কেইজনমান গৰীক মানুহ আছিল।²¹ তেওঁলোকে গালীল দেশৰ বৈ-চৈদা গাওঁৰ পৰা ফিলিপৰ ওচৰলৈ আহি অনুৰোধ কৰি ক'লে, “হে মহাশয়, আমি যীচুক চাবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ।”²² ফিলিপে আহি আন্দিৰয়ক এই কথা ক'লে; তেতিয়া আন্দিৰয়ই ফিলিপে সৈতে আহি যীচুক জনালে।

23 যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “মানুহৰ পুংৰ মহিমায়িত হ'বৰ সময় হৈছে।²⁴ মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, ধানৰ গুটি এটি যদি মাটিত পৰি মৰি নাযায়, তাতে সি অকল এটা গুটি হৈয়েই থাকে; কিন্তু যদি মৰে, তেনেহলে তাত অনেক গুটি ধৰে।

25 যি কোনোৱে নিজৰ জীৱনক প্ৰেম কৰে, তেওঁ তাক হেৰুৱাই আৰু যি কোনোৱে এই জগতত নিজৰ জীৱনক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ অনন্ত জীৱনলৈ তাক ৰক্ষা কৰে।²⁶ কোনোৱে যদি মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিব খোজে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ পাছে পাছে আহক; তাতে মই যি ঠাইত থাকোঁ, মোৰ সেৱক জনো সেই ঠাইত থাকিব; কোনোৱে যদি মোৰ সেৱা কৰে, তেনেহলে মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক সমাদৰ কৰিব।

27 এতিয়া মোৰ প্ৰাণ ব্যাকুল হৈছে আৰু মই কি ক'ম? হে পিতৃ, এই সময়ৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা, ইয়াকে ক'ম নে? কিন্তু এই কাৰণেহে মই এই সময়লৈ আহিলোঁ।²⁸ হে পিতৃ, তোমাৰ নাম মহিমায়িত কৰা।” তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এটা বাণী আহিল আৰু ক'লে, “মই মহিমায়িত কৰিলোঁ, আকৌ মহিমায়িত কৰিম।”²⁹ তেতিয়া তাতে লোক সকল থিয় হৈ আছিল আৰু তেওঁলোকে ইয়াক মেঘ-গৰ্জন বুলি কলে; কিছুমানে কলে, “স্বৰ্গৰ দূতে তেওঁৰ সৈতে কথা ক'লে।”

30 যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ কাৰণে এই বাণী হোৱা নাই, তোমালোকৰ কাৰণেহে এই বাণী হ'ল।³¹ এতিয়া এই জগতৰ সোধ-বিচাৰ হৈছে; এতিয়া এই জগতৰ অধিকাৰীক বাহিৰ কৰা হ'ব;³² আৰু মই পৃথিৱীৰ পৰা উত্তোলিত হ'লে, সকলোকে মোৰ ওচৰলৈ আকৰ্ষণ কৰিম।”³³ তেওঁৰ মৃত্যু কেনে ধৰণে হ'ব, সেই বিষয়ে বুজাবলৈ তেওঁ এই কথা ক'লে।

34 তাতে লোক সকলে তেওঁক উত্তৰ দি কলে, “আমি বিধান-শাস্ত্ৰত শুনিছোঁ, খৰীষ্ট চিৰকাল থাকিব; তেনেহলে এনে কথা আপুনি কেনেকৈ কৈছে যে, ‘মানুহৰ পুংৰ উত্তোলিত হ'ব? মানুহৰ পুংৰ নো কোন?’”³⁵ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ মাজত এতিয়াও অলপ কাল পোহৰ আছে। যেতিয়ালৈকে পোহৰ আছে, আগবাঢ়ি থাকা; যাতে আন্ধাৰে তোমালোকক পাছ নেপেলাই। যি জন আন্ধাৰত ফুৰে, তেওঁ ক'লে যায় সেই বিষয়ে নাজানে।³⁶ যেতিয়ালৈ পোহৰ আছে, তেতিয়ালৈকে পোহৰৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখা; যাতে তোমালোক পোহৰৰ সন্তান হোৱা।” যীচুৰে এই সকলো কথা কৈ তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা গৈ নিজক লুকুৱালে।

37 সেই কথা সিদ্ধ হ'বলৈ, তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত বহুত আচৰিত কৰ্ম কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলে;³⁸ যাতে যিচয়া ডাববাদীৰ সেই কথাষাৰ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, কিয়নো তেওঁ কৈছিল, “হে প্ৰভু, আমি কোৱা সংবাদ কোনে বিশ্বাস কৰিলে?

আৰু প্ৰভুৰ বাহুবল কাৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ব?”

39 কাৰণ এই বিষয়ে তেওঁলোকে বিশ্বাস নকৰিলে, যিচয়াই আকৌ তেওঁলোকক কৈছিল,

40 “তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু আন্ধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰ কঠোৰ কৰিলে, নহ'লে তেওঁলোকে নিজ চকুৰে দেখিলেহেঁতেন আৰু হৃদয়েৰে নিজকে বুজিলেহেঁতেন আৰু ঘূৰিলেহেঁতেন

আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলোঁহেঁতেন।”

41 এইদৰে যিচয়াই এই বিষয়ে ক'লে, কাৰণ যীচুৰ গৌৰৱ তেওঁ দেখিছিল আৰু সেয়েহে তেওঁ কৈছিল।⁴² তথাপি শাসনকৰ্তা সকলৰ মাজৰ অনেকে যীচুক বিশ্বাস কৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকক নাম-ঘৰৰ পৰা নিষিদ্ধ কৰাৰ ভয়তে ফৰীচী সকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে স্বীকাৰ নকৰিলে;⁴³ কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা প্ৰশংসা ঈতকৈ মানুহৰ পৰা পোৱা প্ৰশংসাক বেছি প্ৰেম কৰিছিল।

44 যীচুৰে অতি উচ্চস্বৰে ক'লে, “যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস কৰে, তেওঁ মোক নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱা জনকহে বিশ্বাস কৰে।⁴⁵ আৰু যি কোনোৱে মোক দেখে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই দেখে।

46 মই এই জগতলৈ পোহৰ হৈ আছিছোঁ, গতিকে যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস কৰে, তেওঁ যেন আন্ধাৰত নাথাকে।⁴⁷ কোনোৱে মোৰ কথা শুনিও যদি পালন নকৰে, তথাপি মই তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ নকৰোঁ; কিয়নো মই জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ অহা নাই; কিন্তু জগতৰ পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈহে আহিলোঁ।

48 যি কোনোৱে মোক অগ্ৰহণ কৰে, আৰু মোৰ কথাও গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰোঁতা এজন আছে, আৰু মই যি বাৰ্তা দিছোঁ শেষৰ দিনা সেই বাৰ্তাই তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব।⁴⁹ কিয়নো মই নিজৰ পৰা এই কথা কোৱা নাই; কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃয়ে মই কি কব লাগে, আৰু কেনেদৰে কব লাগিব, এই বিষয়ে মোক আজ্ঞা কৰিলে।⁵⁰ মই জানো যে, তেওঁৰ আজ্ঞাত অনন্ত জীৱন আছে; এই হেতুকে মই যি যি কথা কওঁ, পিতৃয়ে মোক কোৱাৰ দৰেই কওঁ।”

13 অধ্যায়

যীচুৰে শিষ্য সকলৰ ভৰি ধুই দিয়া

1 ইহুদী সকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্বৰ পূৰ্বে যীচুৰে জানিব পাৰিলে, যে এই জগতৰ পৰা পিতৃৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ যোৱাৰ সময় ওচৰ চাপি আহিছে; সেয়েহে জগতত থকা নিজৰ লোক সকলক সকলো সময়তে প্ৰেম কৰি তেওঁলোকক শেষলৈকে প্ৰকৃত প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিলে। 2 তেওঁলোকৰ ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ সময় হ'ল; ইতিমধ্যে চয়তানে যীচুক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ চিনোৱাৰ পুত্ৰ ঈশ্বৰিয়্যাতীয়া যিহূদাৰ মনত কু-বুদ্ধি সূমুৱাই দিলে।

3 যীচুৰে জানিছিল যে, পিতৃয়ে তেওঁক সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতা দিছে; তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে আৰু পুনৰাই তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উভতি যাব। 4 তেওঁ ৰাতি আহাৰ খোৱা ঠাইৰ পৰা উঠি আহিল আৰু গাত লোৱা কাপোৰ খন থৈ, এখন গামোচা ললে আৰু নিজৰ কঁকাল বান্ধিলে, 5 তাৰ পাছত চৰিয়াত পানী বাকি লৈ তেওঁ শিষ্য সকলৰ ভৰি ধুৱাবলৈ ধৰিলে আৰু কঁকালত বান্ধি লোৱা গামোচাৰে তেওঁলোকৰ ভৰি মচিলে।

6 তাতে তেওঁ চিনোৱা পিতৃৰ ওচৰলৈ অহাত, পিতৃৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু আপুনি মোৰ ভৰি ধুৱাব নে?” 7 যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “মই কি কৰিছোঁ তুমি এতিয়া বুজি নাপাৰা; কিন্তু এই বিষয়ে পাছত বুজি পাবা।” 8 পিতৃৰে তেওঁক ক'লে “আপুনি মোৰ ভৰি কেতিয়াও নধুৱাব।” যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “যদি তোমাৰ ভৰি নধুৱাওঁ, তেনেহলে মোৰ সৈতে তোমাৰ একো সম্পৰ্ক নাই।” 9 তেতিয়া চিনোৱা পিতৃৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, মোৰ অকল ভৰি ধুই দিয়াই নহয়, কিন্তু মোৰ হাত আৰু নুৰো ধুৱাওক।”

10 যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “গা ধোৱা লোকৰ ভৰি ধোৱাৰ বাহিৰে, আন একো ধুবৰ প্ৰয়োজন নাই; কিয়নো তেওঁৰ গোটেই শৰীৰ পৰিষ্কাৰ আছে। তোমালোকে পৰিষ্কাৰ হৈ আছা, কিন্তু সকলোৰেই নহয়।” 11 কোনে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব, সেই বিষয়ে যীচুৰে জানিছিল; এই কাৰণে তেওঁ ক'লে, “তোমালোক সকলো নিৰ্মল নহয়।”

12 যীচুৰে তেওঁলোকৰ ভৰি ধুৱাই উঠি, নিজৰ পিন্ধা কাপোৰ লৈ আকৌ বহিল; পাছত তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ কাৰণে মই যি কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে তোমালোকে বুজিলা নে? 13 তোমালোকে যে মোক ‘গুৰু’ আৰু ‘প্ৰভু’ বুলি মাতিছা, সেয়া ঠিকেই কৰিছা; কিয়নো মই সেয়েই হওঁ। 14 এতেকে প্ৰভু আৰু গুৰু যি মই; মই যদি তোমালোকৰ ভৰি ধুৱালোঁ, তেনেহলে তোমালোকেও ইজনে সিজনে ভৰি ধুই দিয়া উচিত। 15 কিয়নো মই তোমালোকলৈ যি দৰে কৰিলোঁ, তোমালোকেও যেন সেইদৰে কৰা, এই কাৰণে তোমালোকক আৰ্হি দেখুৱালোঁ।

16 মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, নিজ গৰাকীতকৈ দাস ডাঙৰ নহয়; আৰু যি জনে পঠালে সেই জনতকৈ পঠোৱা বাস্তবাহক জন ডাঙৰ নহয়। 17 তোমালোকে এই সকলোবোৰ পালন কৰা; এইবোৰ পালন কৰিলে, তোমালোক আশীৰ্বাদৰ ভাগী হবা। 18 তোমালোকৰ সকলোৰে বাবে এই বিষয়ে কথা কৈছোঁ এনে নহয়; কিন্তু যি সকলক মই জানো তেওঁলোককহে মনোনীত কৰিলোঁ, তেওঁলোকক জানো; কিন্তু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন সিদ্ধ হ'বলৈ; ‘যি জনে মোৰ পিঠা খায়, সেই জনে মোৰ বিৰুদ্ধে গেৰুৱা দাঙিলে।’

19 এইদৰে যেতিয়া ঘটিব, তেতিয়া ময়েই যে সেই জন হয়, ইয়াক তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰা, এই কাৰণে ঘটাব আগেয়ে, মই এতিয়াৰ পৰা তোমালোকক কৈ আছোঁ। 20 মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, মই যি জনক পঠাই দিওঁ, তেওঁক যি কোনাৰে গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনাৰে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই গ্ৰহণ কৰে।”

যীচুক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিওঁতা জন প্ৰকাশিত হোৱা

21 এই কথা কৈ, যীচুৰে আশ্বাত বিৰক্তি পাই সাক্ষ্য দি ক'লে, “মই তোমালোকক অতি সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনই মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।” 22 শিষ্য সকলে ইজনে সিজনে মুখলৈ চাব ধৰিলে, কিন্তু কোন জনৰ বিষয়ে এই কথা ক'লে, সেই বিষয়ে নজনাৰ বাবে তেওঁলোক আচৰিত হ'ল।

23 যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ এজনক তেওঁ বহুত প্ৰেম কৰিছিল সেই শিষ্য জনে মেজৰ কাষত হেলনীয়া হৈ পৰি যীচুৰ বুকুৰ কাষতে আছিল। 24 তেতিয়া চিনোৱা পিতৃৰে ইঙ্গিত দি সেই শিষ্য জনক ক'লে, “তেওঁ কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, সোধাচোন?” 25 তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ বুকলৈ হাউলি গৈ সুধিলে, “হে প্ৰভু, সেই জন নো কোন?”

26 যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “মই যি জনক এই পিঠা ডোখৰ ভাঙি জুবুৰিয়াই ভগাই দিম, তেৰেই সেই জন।” তেতিয়া তেওঁ পিঠা ডোখৰ জুবুৰিয়াই লৈ, ঈশ্বৰিয়্যাতীয়া চিনোৱাৰ পুতেক যিহূদাক দিলে। 27 সেই পিঠা ডোখৰ পোৱাৰ পাছতেই, চয়তান তেওঁৰ ভিতৰ সোমাল। তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি যি কাম কৰিবলৈ লৈছা, সেই কাম বেগতে কৰা।”

28 কিন্তু তেওঁ কিয় এই কথা ক'লে, সেই বিষয়ে তেওঁৰ লগত মেজত ভোজন কৰিবলৈ বহা লোক সকলৰ কোনেও বুজি পোৱা নাছিল। 29 কিয়নো কিছুমানে ভাবিলে যে, যিহূদাৰ লগত ধনৰ জোলাঙা থকাৰ কাৰণে, ‘পৰুলে যি যি লাগে সেইবোৰ কিনিবলৈ নাইবা দৰিদ্ৰ সকলক কোনো বস্তু দিবলৈ’ যীচুৰে তেওঁক এই কথা ক'লে। 30 তাতে তেওঁ সেই পিঠা ডোখৰ গ্ৰহণ কৰি, তেতিয়াই বাহিৰলৈ গ'ল। সেই সময়, নিশাৰ সময় আছিল।

জীৱনৰ বিষয়ে শিষ্য সকলৰ সৈতে যীচুৰ কথোপকথন

31 যেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা যিহূদা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল, যীচুৰে ক'লে, “এতিয়া মানুহৰ পুংৰ মহিমাষিত হ'ল, ঈশ্বৰো তেওঁৰ যোগেদি মহিমাষিত হ'ল। 32 ঈশ্বৰ যদি তেওঁৰ যোগেদি মহিমাষিত হ'ল, তেতিয়া ঈশ্বৰেও পুংৰক নিজৰ যোগেদি মহিমাষিত কৰিব, তেওঁ তাক্ষণাতই কৰিব।” 33 মোৰ পিষ্য সন্তান সকল, তোমালোকৰ লগত মই অলপ সময়হে আছোঁ। তোমালোকে

মোক বিচারিবা; কিন্তু ইহুদী সকলক যেনেকৈ কৈছিলোঁ যে, ‘মই যি ঠাইল যাওঁ, সেই ঠাইল তোমালোকে যাব নোৱাৰা’, তেনেকৈ এতিয়া তোমালোককো কৈছোঁ।

34 মই তোমালোকক এটা নতুন আজ্ঞা দিওঁ, তোমালোকে পৰস্পৰে প্ৰেম কৰিবা; মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ তোমালোকেও পৰস্পৰে প্ৰেম কৰিবা। 35 তোমালোকৰ যদি পৰস্পৰৰ মাজত প্ৰেম থাকে, তেনেহলে তোমালোক যে মোৰ শিষ্য হয়, ইয়াক তাৰ দ্বাৰাই সকলোৱে জানিব।”

36 চিমন পিতৰে তেওঁক সুধিলে, “হে পৰভু, আপুনি ক’লৈ যায়?” যীচুৱে উত্তৰ দি ক’লে, “মই য’লৈ যাওঁ, তালৈ তুমি এতিয়া মোৰ পাছে পাছে আহিব নোৱাৰা; কিন্তু পাছত তুমি মোৰ পাছে পাছে আহিবা।” 37 পিতৰে তেওঁক ক’লে, “হে পৰভু, এতিয়াই মো কি কাৰণে আপোনাৰ পাছে পাছে যাব নোৱাৰো? মই আপোনাৰ কাৰণে মোৰ প্ৰাণকো দিম।” 38 যীচুৱে উত্তৰ দি ক’লে, “মোৰ কাৰণে তোমাৰ প্ৰাণ দিবা নে? মই তোমাক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, তুমি মোক দোকমোকালিতে কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।”

14 অধ্যায়

1 “তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল নহওক। ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা আৰু মোকো বিশ্বাস কৰা। 2 মোৰ পিতৃৰ ঘৰত অনেক থকা ঠাই আছে; আৰু নথকা হ’লে তোমালোকক ক’লোহেঁতেন; কিয়নো মই তোমালোকলৈ ঠাই যুগুত কৰিবলৈ যাওঁ। 3 যদি মই যাওঁ আৰু তোমালোকলৈ ঠাই যুগুত কৰোঁ, তেনেহলে মই যি ঠাইত থাকোঁ, তোমালোকো সেই ঠাইতে থাকিবলৈ পাবা, এই কাৰণে মই আকৌ আহি তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ লৈ যাম।

4 মই যি ঠাইল যাওঁ, তোমালোকে তাৰ বাট জানা।” 5 যোমাই যীচুক ক’লে, “হে পৰভু, আপুনি ক’লৈ যায়, তাকেই আমি নাজানো; তেনেহলে বাট নো আমি কেনেকৈ জানিম?” 6 যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “ময়েই বাট, সত্য আৰু জীৱন; মোৰ যোগেদি নগ’লে, পিতৃৰ ওচৰলৈ কোনো নাযাব নোৱাৰে। 7 তোমালোকে মোক জনা হ’লে, মোৰ পিতৃকো জানিলাহেঁতেন; এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে তেওঁক জানিছা আৰু দেখিছাও।”

8 ফিলিপ যীচুক ক’লে, “হে পৰভু, পিতৃক আমাক দেখুৱাওঁক, সেয়ে আমালৈ যথেষ্ট হ’ব।” 9 যীচুৱে ক’লে, “হে ফিলিপ, তোমালোকৰ সৈতে ইমান দিন থকাতো তুমি মোক চিনি পোৱা নাই নে? যি জনে মোক দেখিলে, তেওঁ মোৰ পিতৃকেই দেখিলে; ইয়াৰ পাছতো পিতৃক দেখুৱাওঁক বুলি কেনেকৈ কব পাৰিলা?”

10 “মই যে পিতৃত আছোঁ আৰু পিতৃও যে মোৰ লগত আছে, ইয়াক তুমি বিশ্বাস নকৰা নে? মই যি যি কথা তোমালোকক কওঁ, সেইবোৰ নিজৰ পৰা নকওঁ; কিন্তু পিতৃয়ে মোৰ লগত থাকি তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ সম্পন্ন কৰে। 11 মই যে পিতৃত আছোঁ, আৰু পিতৃও যে মোৰ লগত আছে, মোৰ এই কথাতে বিশ্বাস কৰা; নাইবা মই কৰা কাৰ্যবোৰৰ কাৰণে মোক বিশ্বাস কৰা।

12 মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, মই যি যি কাৰ্য কৰোঁ, মোক বিশ্বাস কৰা জনেও তেনেকুৱা কাৰ্য কৰিব আৰু তাতকৈয়ো মছা মছা কাৰ্য কৰিব; কিয়নো মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ। 13 তোমালোকে মোৰ নামেৰে যিহক খুজিবা, মই তাকে পূৰ্ণ কৰিম; তাতে পিতা, পুংৰৰ দ্বাৰাই যেন মহিমাযিত হয়। 14 তোমালোকে মোৰ নামেৰে যদি কিবা খোজা, তেনেহলে সেয়া মই পূৰ্ণ কৰিম।

15 তোমালোকে যদি মোক প্ৰেম কৰা, তেনেহলে মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবা। 16 আৰু মই পিতৃৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিম, তেওঁ যাতে তোমালোকক আন এজন সহায়কৰ্তা দিয়ে আৰু তেওঁ যেন চিৰকাল তোমালোকৰ লগত থাকে। 17 সেই সত্যৰ আশ্বাসক জগতে গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে; কিয়নো জগতে তেওঁক নেন্দেখে আৰু নাজানেও; তোমালোকে হ’লে তেওঁক জনা; কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ সঙ্গ সঙ্গৈ থাকে আৰু তেওঁ তোমালোকৰ মাজত থাকিব।

18 মই তোমালোকক অনাথকৈ এৰি নাযাওঁ; মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আকৌ আহিম। 19 অলপ সময়ৰ পাছত জগতে মোক পূৰ্ণ দেখিবলৈ নাপায়, কিন্তু তোমালোকে হ’লে মোক দেখা পাবা; কাৰণ মই জীয়াই আছোঁ বাবে তোমালোকো জীয়াই থাকিবা। 20 সেইদিনা তোমালোকে জানিবা যে, মই পিতৃত আছোঁ আৰু তোমালোকো মোত আছা, ময়ো তোমালোকত আছোঁ।

21 যি জনে মোৰ আজ্ঞা পাই পালন কৰে, সেই জনে মোক প্ৰেম কৰে; আৰু যি জনে মোক প্ৰেম কৰে, সেই জনে মোৰ পিতৃৰ প্ৰেমৰ পান্ধ হ’ব আৰু ময়ো সেই জনক প্ৰেম কৰি, তেওঁৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিম।” 22 তেতিয়া ঈষ্টৰিয়োতীয়া নহয়, আন যিহুদাই তেওঁক ক’লে, “হে পৰভু, কিনো হ’ল যে, আপুনি জগতৰ আগত প্ৰকাশিত নহয়, কিন্তু আমাৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিব?”

23 যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “কোনোৱে যদি মোক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব; মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক প্ৰেম কৰিব, আৰু আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰ সৈতে নিবাস কৰিম। 24 যি জনে মোক প্ৰেম নকৰে, সেই জনে মোৰ বাক্যও পালন নকৰে; আৰু যি বাক্য তোমালোকে শুনিবলৈ পাইছা, সেই বাক্য মোৰ নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃৰহে।

25 মই তোমালোকৰ লগত থাকোতেই, এইবোৰ কথা তোমালোকক ক’লো; 26 কিন্তু সেই সহায়কৰ্তা পৰিণত আশ্বাস, যি জনক পিতৃয়ে মোৰ নামেৰে পঠিয়াব, তেওঁ তোমালোকক সকলো শিক্ষা দিব আৰু মই তোমালোকক যি যি কৈছোঁ, এই আটাই কথা তোমালোকক সোঁৱৰাব। 27 মই তোমালোকলৈ শান্তি এৰি যাওঁ, মোৰ শান্তি তোমালোকক দিওঁ; জগতে যেনেকৈ দিয়ে মই তেনেকৈ নিদিওঁ। তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল নহওক, আৰু ভয়ানকো নহওক।

28 মই তোমালোকক যি দৰে ক’লো, সেই বিষয়ে তোমালোকে শুনিলা, মই গৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ পুনৰ আহিম। তোমালোকে যদি মোক প্ৰেম কৰা, তেনেহ’লে মই পিতৃ ওচৰলৈ যাব ওলোৱাৰ কাৰণে তোমালোকে আনন্দ কৰিলাহেঁতেন;

কিয়নো পিতৃ মোতকৈ মহান।²⁹ এইবোৰ ঘটনা কালত তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰা, এই কাৰণে ঘটনাৰ আগেয়ে, মই তোমালোকক এইবোৰ কথা ক'লোঁ।

³⁰ তোমালোকৰ সৈতে মই অধিক কথা এতিয়া নহ'ম, কিয়নো জগতৰ অধিকাৰী আহিছে; আৰু মোৰ ওচৰত তাৰ একো নাই।³¹ কিন্তু মই যে পিতৃক প্ৰেম কৰোঁ, আৰু পিতৃয়ে মোক দিয়া আজ্ঞাবোৰ মই যে পালন কৰোঁ, এই বিষয়ে জগতে জানিবলৈ; এতিয়া উঠা, আমি ইয়াৰ পৰা যাওঁহক।”

15 অধ্যায়

কাৰ্যৰ বিষয়ে শিষ্য সকলৰ সৈতে যীচুৰ কথোপকথন

1 “ময়েই প্ৰকৃত দৰাফালতা; মোৰ পিতৃ খেতিয়ক² গুচাই পেলায় আৰু যি যি ডালত গুটি ধৰে; সেইবোৰ ডালত পুনৰ অধিক গুটি ধৰিবলৈ তেওঁ পৰিষ্কাৰ কৰি দিয়ে।

³ মই তোমালোকক কোৱা শিক্ষাৰ যোগেদি তোমালোক এতিয়া পৰিষ্কৃত হৈছা।⁴ তোমালোক মোত সংযুক্ত হৈ থাকা, ময়ো তোমালোকৰ সৈতে সংযুক্ত হৈ থাকিম। দৰাফালতাত লাগি নাথাকিলে, ডালত যেনেকৈ গুটি ধৰিব নোৱাৰে, তেনেকৈ মোৰ লগত নাথাকিলে, তোমালোকে ফলবন্ত হব নোৱাৰিবা।

⁵ ময়েই দৰাফালতা, তোমালোক ডাল; যি জন মোৰ লগত থাকে আৰু ময়ো যি জনত থাকোঁ, সেই জন বহু ফলৱান হয়; কিয়নো মোৰ বাহিৰে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা।⁶ কোনোৱে যদি মোৰ লগত নাথাকে, তেনেহ'লে তেওঁক শুকান ডালৰ দৰে বাহিৰলৈ পেলোৱাত, সি শুকাই যায় আৰু সেইবোৰ গোটাই জুইত পেলাই দিয়া হয়, তাতে সেইবোৰ পোৰা যায়।⁷ তোমালোক যদি মোত থাকা আৰু মোৰ শিক্ষাও যদি তোমালোকত থাকে, তেনেহ'লে যি ইচ্ছা কৰা, তাকে খোজা, সেয়াই তোমালোকলৈ কৰা হব।

⁸ ইয়াতে মোৰ পিতৃ মহিমাৱিত হয়, তোমালোকে অধিক ফল ধৰি নিজকে প্ৰমাণ কৰা যে, তোমালোক মোৰ প্ৰকৃত শিষ্য।⁹ পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক প্ৰেম কৰিলে, ময়ো তোমালোকক তেনেকৈ প্ৰেম কৰিলোঁ; তোমালোকে মোৰ প্ৰেমতে থাকা।

¹⁰ যদি মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা, তেনেহ'লে, মই যেনেকৈ পিতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰি, তেওঁৰ প্ৰেমত থাকোঁ; তোমালোকো তেনেকৈ তেওঁৰ প্ৰেমতে থাকিবা।¹¹ মোৰ আনন্দ তোমালোকত যেন থাকে আৰু তোমালোকৰ আনন্দ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে তোমালোকক এইবোৰ কথা মই ক'লোঁ।

¹² এই মোৰ আজ্ঞা, মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ তোমালোকেও প্ৰেমপ্ৰে প্ৰেম কৰিবা।¹³ বন্ধুৰ বাবে নিজৰ প্ৰাণ দিয়াৰ দৰে শ্ৰেষ্ঠ প্ৰেম আন ক'তো নাই।

¹⁴ তোমালোকক মই যি যি আজ্ঞা দিওঁ, সেইবোৰ যদি পালন কৰা, তেনেহ'লে তোমালোক মোৰ বন্ধু।¹⁵ এতিয়াৰ পৰা মই তোমালোকক দাস বুলি নকওঁ, কিয়নো প্ৰভুৱে যি কৰে দাসে সেই বিষয়ে নাজানে। মই তোমালোকক বন্ধু বুলি কওঁ, কিয়নো মোৰ পিতৃৰ পৰা যি যি শুনিবোঁ; সেই বিষয়বোৰ তোমালোকক জনালোঁ।

¹⁶ তোমালোকে যে মোক মনোনীত কৰিলা এনে নহয়, মইহে তোমালোকক মনোনীত কৰিলোঁ; আৰু তোমালোক যেন ফলবন্ত হোৱা, তাতে তোমালোকৰ ফল যেন স্থায়ী হয়। মোৰ নামেৰে পিতৃৰ আগত যি খুজিবা, সেয়াই তেওঁ তোমালোকক দিব, এই কাৰণে তোমালোকক নিযুক্ত কৰিলোঁ।¹⁷ মই তোমালোকক এইবোৰ আজ্ঞা দিছোঁ, তোমালোকে প্ৰেমপ্ৰে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰিবা।

¹⁸ জগতে যদি তোমালোকক ঘৃণা কৰে, তেনেহ'লে জানিব লাগে যে তোমালোকক ঘৃণা কৰাৰ পূৰ্বে মোকেই ঘৃণা কৰিলে।¹⁹ তোমালোক জগতৰ হোৱা হ'লে, জগতে তোমালোকক নিজৰ লোকৰ দৰে প্ৰেম কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু তোমালোক জগতৰ নোহোৱা। মই তোমালোকক জগতৰ মাজৰ পৰা মনোনীত কৰিলোঁ, এই কাৰণে জগতে তোমালোকক ঘৃণা কৰে।

²⁰ মই তোমালোকক যি শিক্ষা দিলোঁ সেই বিষয়ে সোঁৱৰণ কৰা, ‘এজন দাস তেওঁৰ গৰাকীতকৈ ডাঙৰ নহয়।’ তেওঁলোকে যদি মোক তাড়না কৰিলে, তেনেহ'লে তোমালোককো তাড়না কৰিব; মোৰ বাক্য যদি পালন কৰে, তেনেহ'লে তোমালোকৰ বাক্যও পালন কৰিব।²¹ কিন্তু যি জনে মোক পঠিয়ালে, তেওঁক তেওঁলোকে নজনাব কাৰণে, মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক এইদৰে কৰিব।²² মই আহি তেওঁলোকক কথা নোকোৱা হ'লে, তেওঁলোকৰ পাপ নহ'লাহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া পাপৰ বিষয়ে আপত্তি দৰ্শাবলৈ তেওঁলোকৰ কোনো উপায় নাই।

²³ যি জনে মোক ঘৃণা, সেই জনে মোৰ পিতৃকো ঘৃণা কৰে।²⁴ যি কৰ্ম আন কোনোৱে কেতিয়াও কৰা নাই, মই তেওঁলোকৰ মাজত তেনে কৰ্ম নকৰা হ'লে, তেওঁলোকৰ পাপ নহ'লাহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া মোক আৰু মোৰ পিতৃৰ কৰ্মবোৰক তেওঁলোকে দেখিলে, তথাপি তেওঁলোকে আমাক ঘৃণা কৰিলে।²⁵ বিধান-শাস্ত্ৰৰ এই বাক্য পূৰ্ণ হ'বলৈ, এই সকলো ঘটিল; যেনেদৰে তেওঁলোকৰ শাস্ত্ৰ লিখা আছে, ‘কোনো কাৰণ নোহোৱাতো তেওঁলোকে মোক ঘৃণা কৰিলে’।

²⁶ কিন্তু পিতৃৰ পৰা ওলোৱা সেই সহায়কৰ্তা আহিব, সেই অগ্ৰসৰ হোৱা সত্যৰ আত্মাক মই যেতিয়া তোমালোকলৈ পঠাম, তেতিয়া তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিব।²⁷ তোমালোক আদিৰে পৰা মোৰ লগত থকাৰ কাৰণে, তোমালোকেও সাক্ষ্য দিবা।”

16 অধ্যায়

1 “মই তোমালোকক এই সকলোবোৰ কথা এই কাৰণে কলোঁ, যাতে তোমালোকৰ নিজৰ বিশ্বাসত বিঘিনি নজন্মে।² মানুহবোৰে নাম-ঘৰৰ পৰা তোমালোকক বাহিৰ কৰিব, সেই কালত তোমালোকক বধ কৰোঁতা প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিছোঁ বুলি ভাবিব, এনে কাল আহি আছে।

3 তেওঁলোকে মোৰ পিতৃক আৰু মোক নজনাব কাৰণে এনে কৰ্মবোৰ কৰিব। 4 কিন্তু যেতিয়া সেই সময় আহিব, তেতিয়া মই কোৱা কথাবোৰ তোমালোকে যেন সোঁৱৰিবা, এই কাৰণে মই এইবোৰ কথা এতিয়া তোমালোকক ক'লোঁ। মই তোমালোকৰ লগত থকাৰ কাৰণে, এইবোৰ কথা আৰম্ভণিৰে পৰা কোৱা নাছিলোঁ।

5 কিন্তু যি জনে মোক পঠিয়াইছে, এতিয়া মই তেওঁৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাওঁ; তথাপি তোমালোকৰ কোনেও মোক এইদৰে সুধিব নিবিচৰা, “তুমি নো ক'লে গৈ আছা?” 6 কিন্তু মই তোমালোকক এইবোৰ কথা কোৱা কাৰণে, তোমালোকৰ হৃদয় বেজাৰে ভৰি পৰিছে।

7 তথাপি, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কৈছোঁ; মই যোৱাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল, কিয়নো মই নগ'লে, তোমালোকৰ ওচৰলৈ সেই সহায়কতা নাহিব; কিন্তু মই গ'লে তোমালোকৰ ওচৰলৈ তেওঁক পঠিয়াই দিম।

8 তেওঁ যেতিয়া আহিব, তেওঁ পাপৰ বিষয়ে, ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে আৰু সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে, জগতক দোষৰ পৰমাণ দিব। 9 তেওঁ পাপৰ সম্পৰ্কত চেতনা দিব, কিয়নো তেওঁলোকে মোক বিশ্বাস নকৰে; 10 ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে বুজাব, কিয়নো মই এতিয়া পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ, তোমালোকে মোক এতিয়া দেখিবলৈ নাপাবা; 11 আৰু সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে চেতনা দিব, কিয়নো এই জগতৰ অধিকাৰীৰ সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল।

12 তোমালোকক ক'বলৈ মোৰ অনেক কথা আছে, কিন্তু সেই কথা এতিয়া গ্ৰহণ কৰিবলৈ অতিৰিক্ত হ'ব। 13 কিন্তু সেই সত্যৰ আশ্বা যেতিয়া আহিব, তেতিয়া তেওঁ আটাই সতালৈ তোমালোকক পথ দেখুৱাই নিব; কিয়নো তেওঁ নিজৰ পৰা একো কথা নক'ব; কিন্তু যি কথা শুনিব, সেই বিষয়েহে ক'ব আৰু তোমালোকক ভবিষ্যতৰ কথা জনাব। 14 তেওঁ মোক মহিমাযিত কৰিব; কিয়নো মোৰ যি আছে, তেওঁ তাৰ পৰা লৈ, তোমালোকক জনাব।

15 পিতৃৰ যি যি আছে, সেই সকলো মোৰ; এই হেতুকে মই ক'লোঁ, সত্যৰ আশ্বাই মোৰ পৰা সকলো গ্ৰহণ কৰি তোমালোকৰ আগত ঘোষণা কৰিব। 16 কিছু সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু আকৌ অলপ সময়ৰ পাছত, মোক দেখিবলৈ পাবা।”

17 তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৱে পৰস্পৰৰ মাজত আলোচনা কৰি ক'লে, “তেওঁ আমাক কি ক'বলৈ বিচাৰিছে, কিছু সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু আকৌ অলপ সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ পাবা; ‘কাৰণ মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ?’ তেওঁ এই কথা কিয় কলে আমি বুজি পোৱা নাই।” 18 এতেকে তেওঁলোকে ক'লে, “তেওঁনো এইটো কি কৈছে, ‘অলপ সময়?’ তেওঁ কি কথা কৈ আছে আমি নাজানো।”

19 যীচুৱে দেখিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক সুধিবৰ বাবে আগ্ৰহী, সেয়েহে মনৰ ডাব বুজি পাই তেওঁলোকক ক'লে, “মই যে তোমালোকক ক'লোঁ, ‘কিছু সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নোপোৱা, কিন্তু আকৌ অলপ সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ পাবা’, এই কথাৰ ওপৰতে তোমালোকে আলোচনা কৰি আছা নে?” 20 মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে স্বপ্নদন আৰু বিলাপ কৰিবা, কিন্তু জগতে আনন্দ কৰিব; তেতিয়া তোমালোকে শোক কৰিবা; কিন্তু পাছত তোমালোকৰ সেই শোক আনন্দ হৈ যাব। 21 প্ৰসন্নৰ সময়ত উপস্থিত হোৱাত মহিলাই প্ৰসন্নৰ বেদনাত দুখ পায়; কিন্তু সন্তান ওপজিলেই, জগতলৈ এটি শিশু জন্ম হোৱাৰ আনন্দত, বেছি সময়লৈ সেই বেদনা তেওঁৰ মনত নাথাকে।

22 ঠিক সেইদৰে তোমালোকেও এতিয়া দুখত আছা; কিন্তু মই আকৌ তোমালোকক দেখা দিম; তেতিয়া তোমালোকৰ হৃদয় আনন্দিত হ'ব আৰু তোমালোকৰ সেই আনন্দ কোনেও তোমালোকৰ পৰা কাটি নিব নোৱাৰিব। 23 সেইদিনা মোক একো প্ৰশ্ন নুসুধিবা। মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে মোৰ নামেৰে পিতৃৰ আগত যদি কিবা খোজা, তেনেহলে তেওঁ তোমালোকক দিব। 24 এতিয়ালৈকে মোৰ নামেৰে তোমালোকে একো খোজা নাই; খোজা, তেতিয়াহে পাবা, তেতিয়া তোমালোকৰ আনন্দ পৰিপূৰ্ণ হ'ব।

25 এইবোৰ কথা উপমাৰে মই তোমালোকক ক'লে, যি সময়ত মই তোমালোকক উপমা দিব নোৱাৰিম, প্ৰকাশকৈ পিতৃৰ কথা জনাম, এনে সময় আহিছে।

26 সেইদিনা যি খোজা, মোৰ নামেৰে খুজিবা; আৰু মই তোমালোকক কোৱা নাই যে, মই তোমালোকৰ হৈ পিতৃ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিম; 27 কিয়নো পিতৃয়ে নিজেই তোমালোকক প্ৰেম কৰে; কাৰণ তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰিলা আৰু মই যে পিতৃৰ পৰা আহিছোঁ, ইয়াকো বিশ্বাস কৰিলা। 28 মই পিতৃৰ ওচৰৰ পৰা জগতলৈ আহিলোঁ; আকৌ জগতক এৰি এতিয়া মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ।”

29 তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে ক'লে, “চাওক, আপুনি এতিয়া স্পষ্টকৈ কব ধৰিছে; আপুনি কোনো কথা অস্পষ্টকৈ কৈ থকা নাই। 30 এতিয়া আমি বুজি পালোঁ যে আপুনি সকলো জানে, কোনো ব্যক্তিয়ে আপোনাক সুধাৰ আগতেই আপুনি তাৰ উত্তৰ দিব পাৰে, আপুনি যে ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে, ইয়াকে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ। 31 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এতিয়া বিশ্বাস কৰিছা নে?”

32 চোৱা, এনে সময় আহিছে, আৰু প্ৰকৃততে এনে সময় আহিব, যেতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ সা-সম্পত্তিত গোট গোট হৈ থাকিবা আৰু মোক অকলশৰীয়াকৈ এৰি যাবা, তথাপি মই অকলশৰীয়া নহওঁ, কিয়নো পিতৃ মোৰ লগত আছে। 33 এই কাৰণে মই তোমালোকক এইবোৰ কথা ক'লোঁ, যাতে তোমালোকে মোৰ শান্তি পোৱা। জগতত তোমালোকে কষ্ট পাবা; কিন্তু নিৰ্ভয় হোৱা; মই জগতৰ ওপৰত জয় কৰিলোঁ।”

17 অধ্যায়

1 যীচুরে এইবাবৰ কথা কোৱাৰ পাছত, স্বৰ্গলৈ চকু তুলি ক'লে, “হে পিতৃ, এতিয়া সময় হৈছে; তোমাৰ পুংৰক মহিমাঘিত কৰা, যাতে তোমাৰ পুংৰয়ো তোমাক মহিমাঘিত কৰিব পাৰে; 2 যি দৰে সকলোকে অনন্ত জীৱন দিবলৈ তুমি সকলো মানুহৰ ওপৰত তোমাৰ পুংৰক অধিকাৰ কৰিবলৈ দিলা।

3 এইটোৱে অনন্ত জীৱন; একমাংৰ সত্য ঈশ্বৰ যি তুমি, তোমাক আৰু তুমি পঠোৱা যীচু খৰীষ্টক তেওঁলোকে যেন জানে। 4 তুমি মোক যি কৰম কৰিবলৈ দিছিল, সেয়া মই সিদ্ধ কৰি পৃথিৱীত তোমাক মহিমাঘিত কৰিলোঁ 5 এতিয়া, হে পিতৃ, তোমাৰ সান্নিধ্যৰে মোক মহিমাঘিত কৰা। জগত সৃষ্টিৰ পূৰ্বে তোমাৰ সৈতে মোৰ যি মহিমা আছিল, সেই মহিমাৰে, এতিয়া মোক মহিমাঘিত কৰা।

6 তুমি এই জগতৰ মাজৰ পৰা যি সকল মানুহক মোক দিলা, সেই সকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম পৰকাশ কৰিলোঁ; তেওঁলোক তোমাৰেই আছিল, তুমি তেওঁলোকক মোক দিলা; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য ধৰি ৰাখিছে। 7 এতিয়া তেওঁলোকে জানিছে, তুমি মোক যি যি দিছিল, সেই সকলোৱেই যে, তোমাৰ কামৰ পৰাই হৈছে। 8 কিয়নো তুমি যি বাক্য মোক দিলা, সেই বাক্য মই তেওঁলোকক দিলোঁ আৰু তেওঁলোকে সেই সকলোকে গ্ৰহণ কৰিলে, মই যে তোমাৰ পৰা আহিলোঁ, ইয়াকো তেওঁলোকে সঁচাকৈ জানিলে আৰু তুমি যে মোক পঠালা সেয়াও বিশ্বাস কৰিলে।

9 মই তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ। মই গোটেই জগতৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা নাই, কিন্তু যি সকলক মোক দিলা, তেওঁলোকৰ কাৰণেহে কৰিছোঁ; কিয়নো তেওঁলোক তোমাৰ। 10 মোৰ সকলো বস্তু তোমাৰ আৰু যি যি তোমাৰ, সেই সকলোৱেই মোৰ; মই তোমাৰ যোগেদিয়েই সেইবাবৰ মহিমাঘিত হৈছোঁ। 11 মই এই জগতত বেছি দিন নাথাকো; কিন্তু এই লোক সকল হ'লে জগতত থাকিব, মই তোমাৰ ওচৰলৈ যাওঁ। হে পবিত্ৰ পিতৃ, আমি যেনেকৈ এক হৈ আছোঁ, তোমাৰ নামেৰে মোক দিয়া লোক সকলো যেন তেনেকৈ এক হব পাৰে।

12 মই তেওঁলোকৰ লগত থকা সময়ত, তুমি যি নাম মোক দিছা, তোমাৰ সেই নামত মই তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিলোঁ; আৰু মই তেওঁলোকক পহৰা দিলোঁ; তাতে তেওঁলোকৰ এজনো বিনষ্ট নহ'ল, কেৱল বিনাশৰ পুংৰহে শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ কৰিবলৈ বিনষ্ট হ'ল। 13 কিন্তু এতিয়া মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; এই কাৰণে জগতত থাকোতেই এইবাবৰ কথা কৈছোঁ। মোৰ আনন্দ যেন তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণৰূপে পায়। 14 মই তোমাৰ বাক্য তেওঁলোকক দিলোঁ; কিন্তু জগতে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰে, কাৰণ তেওঁলোক জগতৰ নহয়; মই যেনেকৈ জগতৰ নহওঁ।

15 তেওঁলোকক এই জগতৰ পৰা নিবলৈ মই তোমাক প্ৰাৰ্থনা নকৰোঁ, কিন্তু তুমি তেওঁলোকক চয়তানৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। 16 তেওঁলোক জগতৰ নহয়, মই যেনেকৈ জগতৰ নহওঁ। 17 তোমাৰ বাক্যই সত্য; সত্যতাৰে তোমাৰ সেৱা কৰিবলৈ তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা।

18 তুমি যেনেকৈ মোক জগতলৈ পঠালা, ময়ো তেনেকৈ তেওঁলোকক জগতলৈ পঠালোঁ। 19 তেওঁলোকৰ কাৰণে মই নিজকে পবিত্ৰ কৰিছোঁ, যাতে তেওঁলোকো সত্য ৰূপে পবিত্ৰ হব পাৰে।

20 মই কেৱল এওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা নকৰোঁ, কিন্তু এওঁলোকৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক বিশ্বাস কৰা সকলোৱে কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, 21 গতিকে তেওঁলোক যেন সকলোৱে এক হয়; হে পিতৃ, তুমি যেনেকৈ মোৰ লগত আছা, তেনেকৈ ময়ো তোমাৰ লগত আছোঁ, তেনেকৈ তেওঁলোকেও যেন আমাৰ লগত থাকে, তাতে জগতে যেন বিশ্বাস কৰে তুমি যে মোক পঠিয়াল।

22 আৰু তুমি মোক যি মহিমা দিলা, সেই মহিমা ময়ো তেওঁলোকক দিলোঁ, সেই কাৰণে তেওঁলোক এক; আমি সকলোৱেই যেন এক হব পাৰোঁ, 23 তাৰ বাবে মই তেওঁলোকত আৰু তুমি মোৰ লগত থাকিবা, এইদৰে তেওঁলোক যেন সম্পূৰ্ণকৈ এক হয়, জগতে যাতে জানে তুমি মোক পঠিয়াইছা, আৰু তুমি যেনেকৈ মোক প্ৰেম কৰিলা, তেনেকৈ তেওঁলোককো প্ৰেম কৰা।

24 হে পিতৃ, মই বিচাৰো, তুমি মোক যি দিছা, যি ঠাইত মই আছোঁ, তেওঁলোকো যেন মোৰ লগত সেই ঠাইত থাকে, তুমি যি মহিমা মোক দিছা সেই মহিমা যেন তেওঁলোকে দেখিবলৈ পায়; কাৰণ জগত স্থাপন কৰাৰ পূৰ্বেই তুমি মোক প্ৰেম কৰিলা।

25 হে ন্যায়ৱান পিতৃ, জগতে তোমাক নাজানিলে, কিন্তু মই তোমাক জানিলোঁ; আৰু তুমি যে মোক পঠালা, সেয়া তেওঁলোকেও জানিলে। 26 তুমি কোন হয়, সেই বিষয়ে মই তেওঁলোকৰ ওচৰত পৰকাশ কৰিছোঁ, আৰু ইয়াৰ পাছতো মই ইয়াকে কৰি থাকিম, তেতিয়া তুমি মোক যেন প্ৰেম কৰা, তেওঁলোকেও একেদৰে আন লোকক প্ৰেম কৰিব আৰু মই তেওঁলোকৰ লগত থাকিম।

18 অধ্যায়

যীচুক ধৰি, হানন আৰু কায়াফাৰ আগলৈ নিয়া। পিতৰে তেওঁক অস্বীকাৰ কৰা

1 যীচুৱে এইবাবৰ কথা কৈ, কিদেৱাণ উপত্যকাৰ সিপাৰে য'ত এখন বাগিছা আছিল, সেই ঠাইলৈ তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে তালৈ ওলাই গ'ল; আৰু সেই বাগিছাত তেওঁ আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল সোমাল। 2 শংৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া যিহূদায় সেই ঠাই চিনি পাইছিল; কিয়নো যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক লগত লৈ বহুত বাৰ সেই ঠাইলৈ গৈছিল। 3 তেতিয়া যিহূদায় প্ৰধান পুৰোহিত, ফৰীচী সকলৰ বিষয়া আৰু সৈন্যৰ দল এটাৰ সৈতে জোঁৰ, আৰিয়া আৰু অশ্ৰু-শশ্ৰুৰ লৈ, সেই ঠাইত উপস্থিত হ'ল।

4 তেতিয়া যীচুৱে, তেওঁৰ প্ৰতি কি ঘটিবলৈ গৈ আছে সেই বিষয়ে আগেয়ে জনাৰ বাবে, তেওঁলোকৰ আগলৈ ওলাই গৈ তেওঁ সুধিলে, “তোমালোকে কোন জনক বিচাৰিছা?” 5 তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, “নাচৰতীয়া যীচুক।” যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “ময়েই সেই জন।” তেওঁক শংৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া যিহূদায় তেওঁলোকৰ সৈতে থিয় হৈ আছিল।

৬ যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “ময়েই সেই জন”, তেতিয়া তেওঁলোক পাছ হুঁকি আহিল আৰু মাটিত পৰি গ'ল। 7 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আকৌ সুধিলে, “তোমালোকে কোন জনক বিচাৰিছা?” তেওঁলোকে ক'লে, “নাচৰতীয়া যীচুক।”

৮ যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “মই তোমালোকক কৈছোঁ, ময়েই সেই জন; এতেকে যদি মোক বিচাৰিছা, তেনেহলে এওঁলোকক যাবলৈ দিয়া।” 9 তেওঁ আগেয়ে কোৱা কথা সম্পূৰ্ণ হ'বলৈ এইবাৰ ঘটিল। তেওঁ কৈছিল, “মোক যি সকলক দিলা, তেওঁলোকৰ এজনকো মই হেৰুওৱা নাই।”

10 তেতিয়া চিমন পিতৰৰ, এখন তৰোৱাল আছিল, তেওঁ সেই তৰোৱাল ফাঁকৰ পৰা উলিয়াই, মহা-পুৰোহিতৰ দাসক যাপ মাৰি, তাৰ সোঁ কাণ খন কাটি পেলালে। সেই দাসৰ নাম আছিল ‘মন্ড’। 11 তেতিয়া যীচুৰে পিতৰক ক'লে, “তৰোৱাল ফাঁকত সুমুৱাই থোৱা; পিতৃয়ে মোক যি দুখৰ পান-পাংৰ দিলে, মই তাতে পান নকৰিম নে?”

12 তেতিয়া সৈন্য দল আৰু তেওঁলোকৰ সেনাপতি আৰু ইহুদী সকলৰ ৰথীয়াবোৰে যীচুক ধৰি বান্ধি, 13 পৰ্বথমতে হাননৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল; কিয়নো তেওঁ সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত হোৱা কায়ফাৰ শহুৰেক আছিল। 14 এই কায়ফাই ইহুদী সকলক পৰামৰ্শ দিছিল যে, ‘লোক সকলৰ কাৰণে এজন মানুহ মৰা ভাল’।

15 তেতিয়া চিমন পিতৰ আৰু আন এজন শিষ্য যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল। সেই শিষ্যৰ মহা-পুৰোহিতৰ সৈতে চিনাকি থকা বাবে যীচুৰে সৈতে মহা-পুৰোহিতৰ চোতাললৈ সোমাই গ'ল। 16 কিন্তু পিতৰ দুৱাৰৰ বাহিৰত থিয় হৈ থাকিল। এই হেতুকে মহা-পুৰোহিতৰ চিনাকি সেই আন শিষ্যই আকৌ বাহিৰলৈ আহি, দুৱৰী মহিলা গৰাকীক কৈ, পিতৰক ভিতৰলৈ আনিলে।

17 তাতে সেই দুৱৰী মহিলা গৰাকীয়ে পিতৰক ক'লে, “তুমিও এই মানুহ জনৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ এজন নহয় নে?” তেওঁ ক'লে, “মই নহয়।” 18 সেই ঠাইতে দাস আৰু ৰক্ষকবোৰে ঠাণ্ডাৰ কাৰণে জুই জ্বলাইছিল আৰু থিয় হৈ জুই পুৱাই আছিল; পিতৰেও সিহঁতৰ লগত থিয় হৈ জুই পুৱাই আছিল।

19 তেতিয়া মহা-পুৰোহিত যীচুক, তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ বিষয়ে আৰু শিক্ষাৰ বিষয়ে সুধিলে। 20 যীচুৰে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, “মই জগতৰ আগত মুকলিকৈ ক'লোঁ; মই নাম-ঘৰত আৰু মন্দিৰত, ইহুদী সকলৰ গোট খোৱা ঠাইত সদায় শিক্ষা দিলোঁ আৰু কেতিয়াও গুপতে একো কোৱা নাই। 21 আপোনালোকে মোক কিয় সুধি আছে? তেওঁলোকক সোধক যি সকলে মোৰ কথা শুনিলে; তেওঁলোকক মই কি ক'লো, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানে।”

22 যীচুৰে এইবাৰ কথা কোৱাত, ওচৰত থিয় হৈ থকা টেকেলাবোৰৰ মাজৰ এজনে যীচুক চৰ মাৰিলে আৰু ক'লে, “এনে ধৰণৰ উত্তৰ মহা-পুৰোহিতক কিয় দিছা?” 23 যীচুৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “যদি মই কিবা অনায়াস কথা কৈছোঁ, তেতিয়াহলে অনায়াস কথায় পৰমাণ দিয়া; কিন্তু যদি মই সঠিক কথা কৈছোঁ, তেনেহলে মোক কিয় মাৰিছা?” 24 তাৰ পাছত হাননে যীচুক, মহা-পুৰোহিত কায়ফাৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে, যীচুক তেতিয়া বান্ধি থোৱা আছিল।

25 তাতে চিমন পিতৰে থিয় হৈ জুই পুৱাই আছিল। তাত থকা মানুহবোৰে তেওঁক সুধিলে, “তুমিও তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ এজন নহয় নে?” তেওঁ অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, “মই নহয়।” 26 মহা-পুৰোহিতৰ এজন দাসে, যি জনৰ কাণ পিতৰে কাটি পেলাইছিল, তেওঁৰ সমন্বয় এজনে ক'লে, “মই তোমাক তেওঁৰ লগত বাগিছাত দেখা নাছিলো নে?” 27 তেতিয়া পিতৰে আকৌ অস্বীকাৰ কৰিলে; আৰু সেই সময়তে ত্যাগাত কুকুৰাই ডাক দিলে।

পীলাতৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ আৰু পৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা

28 ইয়াৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক কায়ফাৰ ঘৰৰ পৰা পিৰটৰিয়ালৈ লৈ গ'ল; তেতিয়া সময় ৰাতিপুৱা আছিল; তেওঁলোকে নিজেই পিৰটৰিয়ামৰ ভিতৰত সোমাবলৈ মন নকৰিলে, জানোছা তেওঁলোক অশুচি হৈ পৰে, কিয়নো তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজ খাবলৈ আশা কৰি আছিল। 29 এতেকে পীলাতে বাহিৰলৈ গৈ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকে এই মানুহ জনৰ বিপক্ষে কি গোচৰ আনিছা?” 30 তেওঁলোকে উত্তৰ দি পীলাতক ক'লে, “এই লোক জন দুষ্কৰ্মী নোহোৱা হ'লে, আপোনাৰ হাতত এওঁক শোধাই নিদিলাহেঁতেন।”

31 তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, “এওঁক লৈ যোৱা তোমালোকৰ বিধানৰ মতে তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰা।” ইহুদী সকলে তেওঁক ক'লে, “কাকো পৰাণদণ্ড দিবলৈ বিধান অনুসৰি আমাৰ ক্ষমতা নাই।” 32 কিদৰে তেওঁৰ মৃত্যু হব এই বিষয়ে যীচুৰে যি কথা ইঙ্গিত দিছিল, সেই ধৰণে মৰিবলৈ এই ইঙ্গিত সিদ্ধ হ'বলৈ এনে হ'ল।

33 এতেকে পীলাতে আকৌ পিৰটৰিয়ামৰ ভিতৰলৈ সোমাই গৈ, যীচুক সুধিলে “তুমি ইহুদী সকলৰ ৰজা নে?” 34 যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “তুমি নিজেই এই কথা সুধিছা নে নাইবা অন্য লোকে মোৰ বিষয়ে তোমাক এই কথা সুধিবলৈ ক'লে?” 35 পীলাতে উত্তৰ দিলে, “মই জানো ইহুদী মানুহ? তোমাৰ নিজৰ জাতিৰ লোক আৰু পৰধান পুৰোহিত সকলে মোৰ হাতত তোমাক শোধাই দিলে; তুমি কি কৰ্ম কৰিলা?”

36 যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “মোৰ ৰাজ্য এই জগতৰ নহয়; মোৰ ৰাজ্য এই জগতৰ হোৱা হ'লে ইহুদী সকলৰ হাতত যাতে মোক শোধাই দিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে মোৰ সেৱক সকলে মোক ৰক্ষা কৰিবলৈ পৰাণপণে যুদ্ধ কৰিলেহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া মোৰ ৰাজ্য ইয়াত নহয়।” 37 তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, “তেনেহলে তুমি ৰজা নে?” যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “মই যে ৰজা হওঁ, ইয়াক তুমিয়েই কৈছা। সত্যতাৰ সত্য সাক্ষ্য দিবলৈ মই জন্ম ধৰি এই জগতলৈ আহিলাঁ। যি কোনোৱে এই সত্যৰ পক্ষত আছে, তেওঁলোকে মোৰ কথা শুনে।”

38 পীলাতে তেওঁক ক'লে, “সত্য নো কি?” এই কথা সুধি তেওঁ পুনৰ বাহিৰত থকা ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক ক'লে, “মই এই মানুহ জনৰ একো দোষ দেখা পোৱা নাই। 39 তোমালোকৰ এটা নিয়ম আছে, সেই নিয়ম অনুসারে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ সময়ত মই তোমালোকলৈ এজনক এৰি দিব লাগে, তোমালোকৰ যদি ইচ্ছা হয়, তেনেহলে মই তোমালোকলৈ ইহুদী

সকলৰ ৰজাক এৰি দিম নে?”⁴⁰ তেতিয়া তেওঁলোকে আকৌ আটাই পাৰি ক’লে, “এই মানুহ জনক নহয় কিন্তু বাৰাকৰাক এৰি দিয়ক।” সেই ‘বাৰাক’ এজন ডকাইত আছিল।

19 অধ্যায়

1 তেতিয়া পীলাতে যীচুক চাবুকেৰে কোৱাবলৈ আদেশ দিলে।² তাৰ পাছত সৈন্য সকলে কাইটোৰে কিৰীটি সাজি যীচুক মূৰত দি, বেঙেনা *কাপোৰ পিন্ধালে;³ ইয়াৰ পাছত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কবলৈ ধৰিলে, “অভিনন্দন, হে ইহুদী সকলৰ ৰজা, জয় হওক!” এইদৰে কৈ তেওঁক চৰ মাৰিবলৈ ধৰিলে।

4 পীলাতে আকৌ বাহিৰলৈ গৈ মানুহবোৰক ক’লে, “চোৱা, মই এওঁত একো দোষ নাপালোঁ আৰু সেয়েহে তোমালোকে জানিবৰ কাৰণে, এওঁক তোমালোকৰ সন্মুখলৈ উলিয়াই আনিছো।”⁵ এনেতে যীচুক কাইটোৰ কিৰীটি আৰু উজুল বৰণীয়া কাপোৰ পিন্ধাই বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে। পীলাতে তেওঁলোকক ক’লে “চোৱা, এই জনেই সেই মানুহ”⁶ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু তেওঁলোকৰ বিষয়া সকলে যীচুক দেখি, আটাই পাৰি ক’লে, “ক্ৰুচত দিয়ক, ক্ৰুচত দিয়ক।” পীলাতে তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে নিজে এওঁক নি ক্ৰুচত দিয়াগৈ; কিয়নো মই এওঁত একো দোষ নাপালোঁ।”

7 ইহুদী সকলে পীলাতক উত্তৰ দিলে, “আমাৰ এক বিধান আছে, সেই বিধানৰ মতে তাৰ প্ৰাণদণ্ড হোৱা উচিত; কিয়নো সি নিজকে নিজে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি দাবী কৰে।”⁸ তেতিয়া পীলাতে এই কথা শুনি বৰ ভয় পালে, ⁹ তেওঁ পিষ্টৰিয়মৰ ভিতৰলৈ সোমাই যীচুক আকৌ সুধিলে, “তুমি ক’ৰ পৰা আহিছা?” কিন্তু যীচুৱে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলে।

10 তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক’লে, “তুমি মোক একো কথা নোকোৱা নে? তোমাক যে এৰি দিবলৈ মোৰ ক্ষমতা আছে আৰু তোমাক ক্ৰুচত দিবলৈকো মোৰ ক্ষমতা আছে, ইয়াক তুমি নাজানা নেকি?”¹¹ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “ওপৰৰ পৰা ক্ষমতা নিদিয়া হ’লে, মোৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ একো ক্ষমতা নহ’লহেঁতেন; এই কাৰণে, যি জনে তোমাৰ হাতত মোক শোধাই দিলে; তেওঁৰেই পাপ গুৰুতৰ।”

12 এই উত্তৰ শুনি পীলাতে তেওঁক এৰি দিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; কিন্তু ইহুদী সকলে আটাই পাৰি ক’লে, “যদি এওঁক এৰি দিয়ে, তেনেহলে আপুনি চীজাৰৰ বন্ধু নহয়; যি কোনোৱে নিজকে নিজে ৰজা পাতে, তেওঁ চীজাৰৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়।”

13 এইবাৰ কথা শুনি, পীলাতে যীচুক পুনৰ বাহিৰলৈ অনালে, আৰু ইশ্বী ভাষাৰে যাক গৰখা বোলে, এনে শিলপতা নামেৰে ঠাইত সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ বিচাৰৰ আসনত বহিল।

14 তেতিয়া নিস্তাৰ-পৰ্বৰ আয়োজনৰ দিনৰ প্ৰায় বাৰটা বজাৰ সময় হৈছিল আৰু পীলাতে ইহুদী সকলক ক’লে, “চোৱা, এয়া তোমালোকৰ ৰজা”¹⁵ তেতিয়া তেওঁলোকে আটাই পাৰি ক’লে, “দূৰ কৰক, দূৰ কৰক, ক্ৰুচত দিয়ক।” পীলাতে তেওঁলোকক ক’লে, তোমালোকৰ ৰজাক নো ক্ৰুচত দিম নে? প্ৰধান পুৰোহিত সকলে উত্তৰ দিলে, “চীজাৰৰ বাহিৰে আমাৰ আন ৰজা নাই।”¹⁶ তেতিয়া পীলাতে যীচুক ক্ৰুচত দিবলৈ, তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিলে।

যীচুৰ ক্ৰুচত মৃত্যু

17 তাৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক বাহিৰলৈ লৈ আহিল আৰু নিজৰ কাৰণে ক্ৰুচৰ ডাৰ বৈ, ইশ্বী ভাষাৰে যাক গলগথা বোলে, এনে মূৰৰ লাউখোলা নামেৰে ঠাইলৈ লৈ গ’ল।¹⁸ সেই ঠাইতে তেওঁলোকে যীচুক ক্ৰুচত দিলে। তেওঁৰ লগত আন দুজনক মানুহক দুইকাষে ৰাখি যীচুক মাজত ক্ৰুচত দিলে।

19 পীলাতে এখন জাননী লিখি ক্ৰুচত ওপৰত লগাই দিলে। তাত এই কথা লিখা আছিল, “নাচৰতীয়া যীচু, ইহুদী সকলৰ ৰজা।”²⁰ এই জাননী ইশ্বী, ৰোমীয়া আৰু গ্ৰীক ভাষাৰে লিখা আছিল; আৰু যীচুক ক্ৰুচত দিয়া ঠাই নগৰৰ ওচৰ হোৱাত, ইহুদী সকলৰ বহুলোকে সেই জাননী খন পঢ়িলে।²¹ এই কাৰণে ইহুদী সকলৰ প্ৰধান পুৰোহিত সকলে পীলাতক ক’লে, “ইহুদী সকলৰ ৰজা” এই কথা লিখিব; কিন্তু “মই ইহুদী সকলৰ ৰজা, এই বুলি এওঁ কৈছিল, ইয়াকে লিখক।”²² পীলাতে উত্তৰ দিলে, “মই যি লিখিলোঁ, লিখিলোঁৱেই।”

23 পাছত সৈন্য সকলে যীচুক ক্ৰুচত দিলে, তেওঁৰ পিন্ধা কাপোৰ চাৰি ভাগ কৰি, গাইপতি এভাগ এভাগ ল’লে; আৰু তেওঁৰ চোলাও ল’লে। সেই চোলা সিয়নি নোহোৱাকৈ ওপৰৰে পৰা গোটেইটা বোৱা আছিল।²⁴ এই কাৰণে তেওঁলোকে পৰস্পৰে ক’লে, “এইটো চোলা আমি ফালি নেপেলাও, কিন্তু এইটো পাবৰ বাবে চিঠি খেলোৱা হওক।” শাস্ৰীয়া বচন সিদ্ধ হ’লে এনে হ’ল।

“তেওঁলোকে নিজৰ মাজত মোৰ পিন্ধা কাপোৰ ভাগ-বাঁট ল’লে।

ইয়াক নাফালি কোনে পাব চিঠি খেলালে।”

25 এতেকে সৈন্য সকলে এইবাৰ কৰ্ম কৰিলে। যীচুৰ ক্ৰুচৰ ওচৰতে তেওঁৰ মাক, মাকৰ ভনীয়েক, শ্ৰোপাৰ তিৰোতা মৰিয়ম, আৰু মঙ্গলীনী মৰিয়ম থিয় হৈ আছিল।²⁶ যেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ মাক আৰু যি শিষ্যক তেওঁ প্ৰেম কৰিছিল, সেই শিষ্য ওচৰত থিয় হৈ থকা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ মাকক ক’লে, “হে নাৰী, চোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ!”²⁷ তেতিয়া তেওঁ সেই শিষ্যকো ক’লে, “চোৱা, সোৱা তোমাৰ মাতৃ!” সেই সময়ৰে পৰা সেই জন শিষ্যই তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গ’ল।

28 ইয়াৰ পাছত যীচুৱে বুজিলে যে সকলো কৰ্ম এতিয়া শেষ হ’ল; সেয়েহে শাস্ৰীয়া বচন সিদ্ধ হ’বৰ কাৰণে ক’লে, “মোৰ পিয়াহ লাগিছে।”²⁹ সেই ঠাইত চিৰকাৰে পূৰ হোৱা এটা পানৰ আছিল; তাতে তেওঁলোকে চিৰকাৰে পূৰ হোৱা স্পঞ্জ এডোখৰ এচোৰ এডালত লগাই, তেওঁৰ মুখত দিলে।³⁰ তাতে যীচুৱে সেই চিৰকা পাই ক’লে, “সিদ্ধ হ’ল”; তাৰ পাছত তেওঁ মূৰ দোৱাই আত্মা অৰ্পণ কৰিলে।

* 19 অধ্যায়:2 বেঙেনা উজুল বৰণীয়া † 19 অধ্যায়:17 বা মূৰৰ লাউখোলা (কালভাৰি)

যীচুক মৈদাম দিয়া

31 সেইদিন আয়োজনদিন হোৱাত, বিস্ৰামবাৰত দেহ ঋচৰ ওপৰত নাথাকে, (সেই বিস্ৰামবাৰ দিনটো এটা বিশেষ দিন বা বৰ-দিন আছিল, কিয়নো সেইদিনা নিস্তাৰপৰৰ দিনো আছিল), এই কাৰণে তেওঁলোকৰ ভৰি ভাঙি, দেহ তললৈ নমাৰৰ বাবে ইহুদী সকলে পীলাতৰ ওচৰত গৈ সুধিলে। 32 তাতে সৈন্য সকলে আহি, যীচুক লগত ঋচত দিয়া, প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় জনৰো ভৰি ভাঙিলে। 33 কিন্তু যেতিয়া যীচুক ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁৰ মৃত্যু হোৱা দেখি, ভৰি নাভাঙিলে।

34 তথাপি সৈন্য সকলৰ এজনে বৰছাৰে খোঁচ মাৰি তেওঁৰ কোষ হানিলে; আৰু তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল। 35 এই ঘটনা যি জনে দেখিলে সেই জনে আহি এই বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে, তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য; আৰু তেওঁ জনে যে তেওঁ সত্য কথা কৈছে, এই কাৰণে তোমালোকেও যেন বিশ্বাস কৰা।

36 কিয়নো 'তেওঁৰ এডাল হাড়ো ভঙা নহ'ব', ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ এই বচন সিদ্ধ হ'বলৈহে, এই সকলো ঘটনা ঘটিল।

37 ধৰ্মশাস্ত্ৰৰই পুনৰ আন এঠাইত কৈছে, 'তেওঁলোকে যি জনক বিদ্ধিলে, সেই জনলোকে দৃষ্টি কৰিব'।

38 ইয়াৰ পাছত অৰিমাথিয়া নগৰৰ যোচেফ নামেৰে যীচুক এজন শিষ্যই, যি জন ইহুদী সকলৰ ভয়ত গোপনে আছিল, সেই জনে যীচুক দেহ নিবৰ বাবে পীলাতৰ ওচৰত গৈ সুধিলে; তাতে পীলাতে অনুমতি দিয়াত, তেওঁ গৈ যীচুক দেহটো নমাই লৈ গ'ল। 39 তেওঁৰ লগত নীকদীমো আহিছিল, এই জনে প্ৰথম বাৰ ৰাতি যীচুক চাবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈছিল, তেৱোঁ আহি গন্ধৰস মিহলি কৰা প্ৰায় চৌবিংশ কিলোগ্ৰাম সুগন্ধি আনিলে।

40 এইদৰে তেওঁলোকে যীচুক দেহ লৈ, ইহুদী সকলৰ মৈদামত থোৱা ৰীতি অনুসৰি সেই সুগন্ধি সানি শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰেৰে মেৰিয়াই তেওঁক মৈদামত থলে। 41 আৰু যি ঠাইত যীচুক ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল, সেই ঠাইতে এখন বাগিচা আছিল; সেই বাগিচাতে কেতিয়াও কোনো লোকক নোথোৱা, এনে এটা নতুন মৈদামো আছিল।

42 কাৰণ সেইদিনা ইহুদী সকলৰ আয়োজনদিন হোৱাত, সেই মৈদাম ওচৰত থকা কাৰণে, তেওঁলোকে তাতে যীচুক শুৱাই থলে।

20 অধ্যায়

1 সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা অতি ৰাতিপুৱা, আন্ধাৰ থাকোতেই, মঙ্গলীনী মৰিয়মে মৈদামৰ ওচৰত গৈ, মৈদামৰ পৰা শিলচটা আতৰাই থোৱা দেখিলে। 2 তাতে তেওঁ দৌৰ মাৰি, চিমোন পিতৰ আৰু যীচুক পিষয় সেই আন শিষ্যৰ ওচৰলৈ গৈ, তেওঁলোকক ক'লে, কোনোবাই প্ৰভুক মৈদামৰ পৰা নিলে; কিন্তু তেওঁক ক'ত থলে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো।

3 তাতে পিতৰ আৰু সেই আন শিষ্য সকল বাহিৰলৈ ওলাই আহি মৈদামৰ ওচৰলৈ গ'ল। 4 তেওঁলোক দুয়ো একেলগে দৌৰি গ'ল, কিন্তু অন্য শিষ্য জন পিতৰক পাছ পেলাই আগত দৌৰি গৈ প্ৰথমে মৈদামৰ ওচৰ পালে; 5 আৰু তেওঁলোকে চাপৰি চাই, পৰি থকা শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ দেখিলে, কিন্তু মৈদামৰ ভিতৰলৈ নোসোমাল। 6 তাতে চিমোন পিতৰে তেওঁৰ পাছে পাছে আহি মৈদামত সোমাল, আৰু দেখিলে যে, শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ কেইখন সেই ঠাইতে পৰি আছে, 7 কিন্তু যি গামোচা তেওঁৰ মূৰত আছিল, সেই গামোচা সেইবাৰ কাপোৰৰ লগত নাই, সুকীয়াকৈ এঠাইত মেৰিয়াই থোৱা আছে।

8 ইয়াৰ পাছত যি জন শিষ্য মৈদামলৈ প্ৰথমতে গৈছিল তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই সকলো দেখি বিশ্বাস কৰিলে। 9 কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰত এই কথা কোৱা হৈছে যে 'মৃত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁ পুনৰায় উঠিব', শাস্ত্ৰৰ এই শিক্ষা তেওঁলোকে এতিয়ালৈকে বুজা নাছিল। 10 তাতে সেই দুজন শিষ্য পুনৰ নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল।

মঙ্গলীনী মৰিয়মে পুনৰুখিত যীচুক দেখা পোৱা

11 কিন্তু মৰিয়মে মৈদামৰ বাহিৰত থিয় হৈ কান্দি আছিল; আৰু কান্দি কান্দি মৈদামৰ ভিতৰলৈ মূৰ দোৱাই চকু ফুৰালে, 12 যীচুক দেহ শুৱাই থোৱা ঠাইৰ মূৰ-শিতানত এজন আৰু ভৰি-পখানত এজন, এনেদৰে দুজন গুপ্ত বশ্ৰৰ পৰিধান কৰা স্বৰ্গৰ দূতক বহি থকা দেখিলে। 13 তেতিয়া তেওঁলোকে মৰিয়মক সুধিলে, "হে নাৰী, কিয় কান্দিছা?" তেওঁ ক'লে, "কোনোবাই মোৰ প্ৰভুক নিলে; কিন্তু তেওঁক ক'ত থলে নাজানো।"

14 এই কথা কৈ, তেওঁ পাছফাললৈ মুখ ঘূৰাই, যীচুক থিয় হৈ থকা দেখিলে; কিন্তু তেৱেঁই যে যীচুক, তেওঁ চিনি নাপালে। 15 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক সুধিলে, "হে নাৰী, তুমি কিয় কান্দিছা? কোন জনক নো বিচাৰিছা?" তেতিয়া তেওঁ বাৰীচোৱা বুলি ভাবি তেওঁক ক'লে, "হে মহশয়, আপুনি যদি তেওঁক এই ঠাইৰ পৰা নিলে, তেনেহলে ক'ত থলে, মোক কওক; মই তাৰ পৰা তেওঁক লৈ যাম।"

16 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "অ", মৰিয়ম।" তেতিয়া মৰিয়মে মুখ ঘূৰাই ইশ্বী ডাষাৰে ক'লে "বৰুণি" ইয়াৰ অৰ্থ, 'হে গুৰু।' 17 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "তুমি মোক নচুবা, কিয়নো মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ এতিয়ালৈকে মই উঠা নাই। কিন্তু তুমি মোৰ ভাই সকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক কোৱাগৈ, যি জন মোৰ পিতৃ আৰু তোমালোকৰো পিতৃ; আৰু মোৰ ঈশ্বৰ আৰু তোমালোকৰো ঈশ্বৰ, তেওঁৰ ওচৰলৈ মই উঠি য়াওঁ।" 18 তেতিয়া মঙ্গলীনী মৰিয়ম গ'ল আৰু শিষ্য সকলক এই সম্বাদ দিলে যে, "মই প্ৰভুক দেখিলোঁ।" মৰিয়মে তেওঁলোকক জনালে যে 'তেৱেঁই মোক এই কথা ক'বলৈ ক'লে'।

শিষ্য সকল আৰু থোমাৰ বিশ্বাস

19 সেইদিনা সন্ধিয়া সময়, এই দিন সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন আছিল, শিষ্য সকল এটা ঘৰত গোট খালে। তেওঁলোক থকা ঘৰৰ দুৱাৰবোৰ ইহুদী সকলৰ ভয়ত বন্ধ কৰি ল'লে, তেতিয়া যীচুৱে আহি তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে "তোমালোকৰ শান্তি হওক"। 20 এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক তেওঁৰ হাত দুখন আৰু কোষ দেখুৱালে। তাতে শিষ্য সকলে প্ৰভুক দেখি আনন্দ কৰিলে।

21 এই কাৰণে যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, “তোমালোকৰ শান্তি হওক, পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক পঠালে, ময়ো তেনেকৈ তোমালোকক পঠিয়াই দিম।” 22 এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত নিশ্বাস পেলাই ক'লে, “পৰিৎৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা। 23 তোমালোকে যি সকলৰ পাপ ক্ষমা কৰিবা, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা হব; আৰু যি সকলৰ পাপ ক্ষমা নকৰা, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা নহব।”

24 থোমা, বাৰ জনৰ মাজৰ যাক দিদুমো বোলে, তেওঁ যীচু অহা সময়ত তেওঁলোকৰ লগত নাছিল। 25 এতেকে আন শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “আমি পৰভুক দেখিলোঁ।” কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেওঁৰ হাতত গজালৰ চিন নেদেখিলে আৰু গজালৰ চিনত মোৰ আঙুলি নুসুমুৱালে, আৰু তেওঁৰ কোষত হাত নুসুমুৱালে মই কোনোমতে বিশ্বাস নকৰোঁ।”

26 আকৌ আঠ দিনৰ পাছত, তেওঁৰ শিষ্য সকল থোমাৰ সৈতে ভিতৰত থাকোঁতে, দুবাৰ বন্ধ হৈ থকাতো, যীচুৱে আহি মাজত থিয় হৈ ক'লে, “তোমালোকৰ শান্তি হওক।” 27 তেতিয়া তেওঁ থোমাক ক'লে, “ইয়াত তোমাৰ আঙুলি দি, মোৰ হাত চোৱা; আৰু তোমাৰ হাত মেলি, মোৰ কোষত সন্মুখি। অবিশ্বাসী নহৈ বিশ্বাসকাৰী হোৱা।”

28 থোমাই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “হে মোৰ পৰভু, হে মোৰ ঈশ্বৰ!” 29 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোক দেখাৰ কাৰণেহে তুমি বিশ্বাস কৰিছা। যি সকলে নেদেখিও বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকেই ধন্য।”

উপসংহাৰ-এই শুভবাৰ্তা লিখাৰ উদ্দেশ্য

30 যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ আগত ইয়াতকৈয়ো অনেক আচৰিত চিন দেখুৱাইছিল, যিবোৰ এই পুস্তকত লিখা নাই। 31 কিন্তু যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুৰুষ খৰীষ্ট, ইয়াক যেন তোমালোকে বিশ্বাস কৰা, বিশ্বাস কৰি তেওঁৰ নামত যেন জীৱন পোৱা, এই কাৰণে এইবোৰ কথা লিখা হ'ল।

21 অধ্যায়

গালীল সাগৰৰ তীৰত যীচুৱে কেইজনমান শিষ্যক দৰ্শন দিয়া

1 *এই সকলোবোৰ ঘটি যোৱাৰ পাছত যীচুৱে নিজকে তিবিৰিয়া সাগৰৰ দাঁতিত শিষ্য সকলৰ সন্মুখত দেখা দিলে। এই ভাবে যীচুৱে পুনৰ শিষ্য সকলক দৰ্শন দিলে: 2 †চিমোন পিতৰ আৰু যাক দিদুমো বোলে, সেই থোমা, আৰু গালীল পৰদেশৰ কান্না নগৰত থকা নথনেল আৰু চিবদিয়ৰ পুতেক দুজন আৰু আন দুজন যীচুৰ শিষ্য, এওঁলোক সকলোৱে একে ঠাইতে আছিল। 3 চিমোন পিতৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মই মাছ মাৰিবলৈ যাওঁ।” তেওঁলোকে ক'লে, “আমিও, তোমাৰ লগত যাওঁ।” এই বুলি তেওঁলোক ওলাই গৈ নাৱত উঠিল; কিন্তু সেই ৰাতি তেওঁলোকে একোকে নাপালে।

4 পাছত ৰাতি পুৱালত, যীচু বামত থিয় হ'ল; কিন্তু তেওঁ যে যীচু, ইয়াক সেই শিষ্যকেইজনে নাজানিলে। 5 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “হেৰ য়ুৰক সকল, তোমালোকৰ লগত কিবা খোৱা বস্তু আছে নে?” তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “নাই।” 6 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “নাৱৰ সোঁফালে জাল পেলোৱা, তেতিয়াহে পাবা।” তাতে তেওঁলোকে জাল পেলোলে আৰু বহুত মাছ লাগিল, মাছৰ ভৰত, জাল টানি তুলিবই নোৱাৰিলে।

7 তেতিয়া যীচুৰ পিষয় †শিষ্যই পিতৰক ক'লে, “এৱেঁই পৰভু।” যেতিয়া চিমোন পিতৰে এই কথা শুনিলে যে, এৱেঁই ঈশ্বৰ, তেতিয়া তেওঁ গাত ঢোলা পিন্ধি নিজেই জাঁপ মাৰি সাগৰত পৰিল (কিয়নো তেওঁ সাধাৰণভাৱে কাপোৰ পিন্ধি আছিল)। 8 কিন্তু আন শিষ্যকেইজনে, মাছে সৈতে জাল টানি টানি নাৱেৰে আছিল; তেওঁলোক বাম পাৰ্বেল বেছি দূৰ নাছিল, কিয়নো তেওঁলোক বামৰ পৰা দূশ হাত মানৰ অধিক আতৰত নাছিল। 9 পাছত তেওঁলোক বামত উঠিল, তাতে কয়লাৰ জুইৰ ওপৰত মাছ আৰু পিঠা দেখিলে।

10 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এতিয়া যিবোৰ মাছ ধৰিলা তাৰ পৰা কিছুমান মাছ আনাগৈ।” 11 তেতিয়া চিমোন পিতৰে নাৱত উঠি, এশ দুইকুৰি তেৰ টা; বৰ মাছেৰে ভৰি থকা জাল টানি বামলৈ তুলিলে; ইমানবোৰ মাছ লাগিলতো, জাল নাফাটিল।

12 যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “আহা তোমালোকে পুৱাৰ আহাৰ ভোজন কৰাহি।” তেতিয়া তেৱেঁই যে পৰভু, ইয়াকে জানি ‘তুমি নো কোন?’ এই বুলি সুধিবলৈ শিষ্য সকলৰ মাজৰ কোনো এজনৰ সাহস নহ'ল। 13 পাছত যীচুৱে আহি, পিঠা আৰু মাছ লৈ তেওঁলোকক দিলে। 14 মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠাৰ পাছত, এইদৰে তৃতীয় বাৰ যীচুৱে শিষ্য সকলক দৰ্শন দিলে।

যীচুৱে পিতৰক প্ৰেম ধৰা, আৰু আদেশ দিয়া

15 তেওঁলোকে আহাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছত, যীচুৱে চিমোন পিতৰক সুধিলে, “হে যোহনৰ পুতেক চিমোন, তুমি এই সকলোতকৈ মোক অধিক প্ৰেম কৰা নে?” পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হয় পৰভু; মই যে আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ, আপুনি জানে।” যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰ-পোৱালি সকলক চৰোৱা।” 16 পুনৰ দ্বিতীয় বাৰ তেওঁ সুধিলে, “হে যোহনৰ পুতেক চিমোন তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে?” পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হয় পৰভু; আপোনাক মই প্ৰেম কৰোঁ, এই বিষয়ে আপুনি জানে।” যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰবোৰ পৰতীপালন কৰা।”

17 তৃতীয় বাৰ তেওঁ সুধিলে, “হে যোহনৰ পুতেক চিমোন, তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে?” পিতৰে অসন্তোষ কৰি ক'লে, ‘তেওঁ কিয় আকৌ তৃতীয় বাৰ এই কথা সুধিলে, তুমি মোক ভাল পোৱা নে?’ ইয়াকে ভাবি তেওঁ ক'লে, “হে পৰভু, আপুনি সকলো জানে; মই যে আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ, আপুনি জানে।” যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰবোৰক চৰোৱা।” 18 মই তোমাক

* 21 অধ্যায়: 2 কৰি:5:7 1পি 1:8 † 21 অধ্যায়:2 পা 20:28; 1পি 5:2-4 ‡ 21 অধ্যায়:7 পিষয় প্ৰেমৰ

সঁচাকৈ কওঁ, তুমি ডেকা কালত, নিজে নিজৰ কঁকাল বান্ধি, য'লৈকে ইচ্ছা ত'লৈকে গৈছিল; কিন্তু যেতিয়া তুমি বুঢ়া হ'বা, তেতিয়া হাত মেলিবা আৰু আন লোকে তোমাৰ কঁকাল বান্ধি, তোমাৰ য'লৈ যাবৰ ইচ্ছা নাই, ত'লৈকে তোমাক লৈ যাব।”

¹⁹ তেতিয়া যীচুৱে এই সকলো কথাৰে বুজাই দিলে যে, তেওঁ কেনে মৰণেৰে ঈশ্বৰক মহিমাৰিত কৰিব। এইদৰে কোৱাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহ।”

²⁰ তেতিয়া পিতৰে মুখ ঘূৰাই, যি জনে ৰাতিৰ ভোজনৰ সময়ত, যীচুৰ বুকুলৈ হাউলি গৈ সুধিছিল, ‘হে পৰভু, আপোনাক শংৰুৰ হাতত কোনে শোধাই দিব?’ যীচুৰ সেই প্ৰিয় শিষ্যক পাছে পাছে অহা দেখিলে। ²¹ তাতে পিতৰে তেওঁক দেখি, যীচুক সুধিলে, “হে পৰভু, এই মানুহ জনৰ কি অৱস্থা হ'ব?”

²² তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “‘মই অহালৈকে তেওঁ যদি জীয়াই থাকে’, মই যদি এনেদৰে থকাটো ইচ্ছা কৰোঁ, তেনেহলে তাৰ পৰা তোমাৰ কি হ'ব? তুমি মোক অনুসৰণ কৰা।” ²³ এই কথা ভাই সকলৰ মাজত বিয়াপি গ'ল; সেই শিষ্য নমৰিব বুলি যীচুৱে তেওঁক কোৱা নাই; কিন্তু ‘মই অহালৈকে তেওঁ যদি জীয়াই থাকে, মই যদি এনেদৰে থকাটো বিচাৰো, তেনেহলে তাত তোমাৰ কি কাম?’ অকল ইয়াকেহে কৈছিল।

²⁴ যি জনে এইবাৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে আৰু এইবাৰ লিখিলে, এৱেঁই সেই শিষ্য; আমি জানো যে, তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য।

²⁵ ইয়াৰ বাহিৰেও যীচুৱে বহু কৰম কৰিলে। সেই সকলোকে এটা এটাকৈ লিখিবলৈ গ'লে, যিমানবোৰ পুস্তক হ'ব, বোধ কৰোঁ, সিমানবোৰ পৃথিবীতো নধৰিব।

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

লুক, তেওঁ এজন চিকিৎসক, তেঁৱেই এই পুস্তকৰ লিখক। পাঁচনিৰ কৰ্মৰ বহু অনুষ্ঠানত লুক আছিল এজন প্রত্যক্ষদৰ্শী, সেয়ে বহু বিভাগত তেওঁ আমি ব্যৱহাৰ কৰাৰ দ্বাৰা ইয়াক নিশ্চিত কৰিছে। (16:10-17; 20:5-21:18; 27:1-28:16)। পৰম্পৰাগতভাবে তেওঁক এজন অনা-যিহূদী হিচাপে দেখা যায়, প্ৰাথমিকভাবে তেওঁ এজন প্ৰচাৰক আছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 60-63 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজ ভাগত। এই লেখাৰ মূল স্থান হয়তো হ'ব পাৰে যিৰুচালেম, চমৰীয়া, লুদ্দা, যোফা, আন্তথিয়া, ইকানিয়া, লুট্টা, দৰ্বি, ফিলিপী, থিচলনীকীয়া, বীৰয়া, এথেস, কৰিথ, ইফিচ, কৈচৰিয়া, মণ্টা, ৰোম।

প্ৰাপক

লুকে থিয়'ফিলাচৰ প্ৰতি লিখিছিল (পাঁচনি 1:1)। দুৰ্ভাগ্যবশতঃ থিয়'ফিলাচ কোন হয় এই বিষয়ে বেছি একো জনা নাযায় কিম্বা সম্ভাৱনামূলক কথা হিচাপে কোৱা হয় যে তেওঁ লুকৰ এজন পৃষ্ঠপোষক আছিল (যাৰ অৰ্থ হ'ল "ঈশ্বৰৰ প্ৰিয়") ইয়াক সকলো খ্ৰীষ্টিয়ান সকলৰ এক নিৰ্দেশনা হিচাপে সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ সৈতে ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদ্দেশ্য

পাঁচনিৰ কৰ্মৰ উদ্দেশ্য হ'ল মণ্ডলীৰ জন্ম আৰু বৃদ্ধিৰ কাহিনী কোৱা বুলি বুজায়, ধাৰাবাহিকভাবে এই বাৰ্তা বাস্তৱবাদাতা যোহন, যীচু আৰু তেওঁৰ বাৰজন শিষ্যৰ পৰা আৰম্ভ হৈছে। ইয়ে আমাক পঞ্চশতাব্দীৰ পৰ্বৰ দিনত পবিত্ৰ আত্মাৰ মাধ্যমত খ্ৰীষ্টিয় বিশ্বাস বিয়পি যোৱাৰ তথ্য দিয়ে।

মূল বিষয়

শুভবাৰ্তাৰ বিস্তাৰ লাভ।

প্ৰস্তাৱনা

1. পবিত্ৰ আত্মাৰ প্ৰতিজ্ঞা — 1:1-26
2. পবিত্ৰ আত্মাৰ উদ্ভাস — 2:1-4
3. পাঁচনিসকলৰ পৰিচৰ্যা পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা সক্ৰিয় কৰা হৈছে আৰু যিৰুচালেম মণ্ডলীত হোৱা তাড়না — 2:5-8:3
4. যিহূদীয়া আৰু চমৰীয়াত পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা সক্ৰিয় ৰূপত পৰিচৰ্যা কৰা — 8:4-12:25
5. বিশ্বৰ আন আন প্ৰান্তত পবিত্ৰ আত্মাৰ যোগে পাঁচনিসকলৰ পৰিচৰ্যা — 13:1 - 28:31

শিষ্য সকলৰ সন্মুখত প্ৰভু যীচুৰ স্বৰ্গাৰোহণ

1 হে থিয়'ফিল, মই প্ৰথম প্ৰৱন্ধত আৰম্ভণীৰে পৰা যীচুক স্বৰ্গলৈ নিয়া দিনলৈকে তেওঁ যি কৰ্ম কৰিলে আৰু উপদেশ দিলে, সেই সকলোবোৰৰ বিষয়ে লিখিলোঁ। 2 পাছত তেওঁক ওপৰলৈ তুলি নিয়া দিনলৈকে তেওঁ মনোনীত কৰা পাঁচনি সকলক পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই আৰ্জা দিলে। 3 ক্ৰুচীয়া মৃত্যুৰ দুখভোগৰ পাছত তেওঁ পাঁচনি সকলৰ আগত সময়ে সময়ে দেখা দি নিজকে জীয়াই থকাৰ প্ৰমাণ দিলে। এইদৰে যীচুৱে চল্লিশ দিনলৈকে দৰ্শন দি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা যোগা কৰিলে। 4 এদিন পাঁচনি সকলৰ সৈতে সমবেত হোৱা সময়ত তেওঁ এই আৰ্জা দিলে, "তোমালোকে যিৰুচালেম এৰি নাযাবা, কিন্তু মোৰ পৰা পিতৃৰ যি প্ৰতিজ্ঞা শুনিলা, সেই প্ৰতিজ্ঞালৈকে বাট চাই থাকা। 5 যোহনে পানীতহে বাস্তৱ দিলে, কিন্তু কিছুদিনৰ পাছত তোমালোকক পবিত্ৰ আত্মাত বাস্তৱ দিয়া হ'ব।" 6 পুনৰ গোট খোৱা সময়ত তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, "হে প্ৰভু, ইশ্ৰায়েলক আপুনি এই কালতে পুনৰাই ৰাজ্য দিব নে?" 7 তেতিয়া তেওঁলোকক তেওঁ ক'লে, "যি কাল আৰু সময় পিতৃয়ে নিজৰ ক্ষমতাৰ অধীনত ৰাখিছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবলৈ নোপোৱা। 8 কিন্তু যেতিয়া তোমালোকৰ ওপৰত পবিত্ৰ আত্মা আহিব, তেতিয়া তোমালোক আত্মাত শক্তিশালী হ'ব। তেতিয়া তোমালোকে যিৰুচালেম আদি কৰি গোটেই যিহূদীয়া, চমৰীয়া দেশত আৰু পৃথিৱীৰ সীমালৈকে মোৰ সাক্ষী হ'ব।" 9 এই কথা কোৱাৰ পাছত প্ৰভু যীচুক আকাশলৈ তুলি নিয়া হ'ল আৰু এচপৰা মেঘে তেওঁক ঢাকি ধৰিলে। তাতে তেওঁলোকে ওপৰলৈ ৰ' লাগি চাই থাকিল, কিন্তু পুনৰবাৰ প্ৰভু যীচুক দেখা নাপালে। 10 এইদৰে আকাশলৈ একেথৰে চাই থাকোতে, হঠাৎ বগা বস্ৰৰ পৰিধান কৰা দুজন লোক তেওঁলোকৰ ওচৰত থিয় হ'ল আৰু তেওঁলোকক কলে, 11 "হে গালীল দেশৰ গালীলীয়া সকল, তোমালোকে কিয় আকাশলৈ ৰ' লাগি চাই ৰৈছা? এই জন যীচুক তোমালোকৰ কামৰ পৰা স্বৰ্গলৈ নিয়া হ'ল। তোমালোকে তেওঁক যেনেকৈ স্বৰ্গলৈ যোৱা দেখিলা, সেইৰূপে তেওঁ আকৌ আহিব।" 12 তাৰ পাছত পাঁচনি সকল জৈতুন নামৰ পাহাৰৰ পৰা যিৰুচালেমলৈ উভতি আহিল। এই পাহাৰ যিৰুচালেমৰ পৰা বিংশমবাহৰে* যোৱা বাটৰ সমান দূৰত অৱস্থিত 13 যেতিয়া তেওঁলোকে যিৰুচালেম নগৰ গৈ পালে, তাত তেওঁলোকে পিতৃৰ, যোহন, যাকোব, আন্দ্ৰিয়, ফিলিপ, থোমা, বাৰথলময়, মথি, আলফয়ৰ পুতেক যাকোব, উদ্যোগী চিমন আৰু যাকোবৰ পুতেক যিহূদা থকা ঘৰৰ ওপৰৰ কোঠালিলৈ গ'ল। 14 তাতে তেওঁলোকে কেইগৰাকীমান মহিলা, যীচুৰ মাক মৰিয়ম আৰু তেওঁৰ ভায়েক সকলৰ সৈতে সকলোৱে এক মনেৰে পৰাৰ্থনাত লাগি থাকিল।

* 1 অধ্যায়:12 বিংশমবাহৰেফিটী সকলৰ বিধান। সেইদিনা তেওঁলোকে কোনো কাম নকৰে।

যিহূদাৰ পদত মতথিয়ক নিযুক্ত কৰা

15 সেই সময়ছোৱাত প্ৰায় এশ বিশ জন লোক গোট খাই আছিল, তাতে পিতৰে উঠি ক'লে, 16 “হে ভাই সকল, ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন সিদ্ধ হ'বলৈ যীচুক বন্দী কৰাৰ পৰয়োজন আছিল; কিয়নো যীচুক বন্দী কৰা সকলক যিহূদাই বাট দেখুউৱাৰ বিষয়ে পবিংৰ আশ্বাহ দায়ুদৰ মুখেৰে পূৰ্বতে প্ৰকাশ কৰিছিল। 17 তেওঁ আমাৰ মাজৰেই এজন আছিল আৰু এই পৰিচৰ্যা কাৰ্যৰ ভাগো পাইছিল। 18 দুস্বপ্ন কৰি পোৱা ধনেৰে তেওঁ এডোখৰ মাটি কিনিিলে আৰু তাতে তলমূৰ্কে পৰি যিহূদাৰ পেট ফাটি নাড়ী ডুঁৰ সকলো ওলাল। 19 এই কথা যিৰূচালেমত নিবাস কৰা আটাই মানুহৰ মাজত বিয়পি পৰিল আৰু সেয়েহে তেওঁলোকৰ ভাষাত সেই মাটিৰ নাম হকলদামা, অৰ্থাৎ তেজৰ মাটি হ'ল।” 20 পিতৰে পুনৰ ক'লে, “কিয়নো গীতমালা পুস্তকত লিখা আছে,

‘তেওঁৰ থকা ঠাই নিৰ্জন হওক,
‘তাত কোনো মানুহ নাথাকক’;

আৰু আনে তেওঁৰ অধ্যক্ষ পদ পাওঁক’।’

21 গতিকে, প্ৰভু যীচুক যোহনে বাণ্ডিস্ম দিয়া দিনৰে পৰা স্বৰ্গলৈ নিয়া দিনলৈকে যি সকল লোকে আমাৰ মাজত চলা-ফুৰা কৰিছিল, 22 সেই লোক সকলৰ মাজৰ বাণ্ডিস্ম লোৱা এজন লোক নিশ্চয়কৈ আমাৰ সৈতে তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ সাক্ষী হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে।” 23 তেতিয়া লোক সকলে যোচেফ, যি জনক বাৰ্চৰা অথবা যুষ্ট নামেৰেও জনা যায় আৰু মতথিয়; এই দুয়োজনকে আগলৈ আনিলে। 24 পাছত তেওঁলোকে পৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে প্ৰভু, তুমি অন্তৰ্ঘাণী, সকলোৰে হৃদয় জানা। সেয়েহে এই দুজনৰ মাজৰ পৰা এজনক মনোনীত কৰা; 25 কিয়নো যিহূদাই পাপ কৰি নিজৰ যাবলগীয়া ঠাইলৈ গ'ল। সেই ঠাইত এই দুয়ো জনৰ মাজৰ কোন জনক তুমি এই পৰিচৰ্যা আৰু পাঁচনি পদ পাবলৈ মনোনীত কৰিছা, সেয়া প্ৰকাশ কৰা।” 26 পাছত তেওঁলোকে দুয়ো জনৰ কাৰণে চিঠি খেলেতে মতথিয়ৰ নাম উঠিল আৰু তেওঁ এঘাৰ জন পাঁচনিৰ লগত গণিত হ'ল।

2 অধ্যায়

পঞ্চাশ-দিনীয়া পৰ্বৰ দিনা পবিংৰ আশ্বাহ নমা

1 পঞ্চাশ-দিনীয়া পৰ্বৰ দিনা যীচুৰে মনোনীত কৰা পাঁচনি সকল এঠাইত একেলগে গোট খাই আছিল। 2 সেই সময়ত অতিশয় বেগেৰে ধুমুহা বতাহ ব'লাৰ নিচিনা এটা শব্দ স্বৰ্গৰ পৰা অকস্মাতে আহি যি ঘৰত পাঁচনি সকল বহি আছিল, সেই গোটেই ঘৰটো জুৰিলে। 3 তেতিয়া তেওঁলোকৰ আগত জিভাৰ সদৃশ জুই ওলাই প্ৰতিজনৰ ওপৰত ৰৈ থাকিল। 4 সেই সময়ত তেওঁলোক সকলোৰে পবিংৰ আশ্বাহে পূৰ হৈ, আশ্বাহি নিৰ্দেশ দিয়াৰ দৰে আন আন ভাষাৰে কথা ক'বলৈ ধৰিলে।

5 সেই সময়ত যিৰূচালেমত বাস কৰা ইহুদী লোক আৰু আকাশৰ তলত থকা সকলো দেশৰ পৰা অহা ধৰ্মীয় ভক্ত সকল সেই ঠাইত আছিল। 6 যেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা অহা সেই শব্দ তেওঁলোকে শুনিবলৈ পালে, তেতিয়া তেওঁলোক একগোট হ'ল আৰু প্ৰতিজনে তেওঁলোকৰ নিজ ভাষাৰে পাঁচনি সকলক কথা কোৱা শুনি কিংকৰ্তব্যবিমূঢ় হ'ল; 7 তাতে তেওঁলোকে বিস্ময় মানিলে আৰু আচৰিত হৈ নিজৰ মাজতে ডুৰডুৰালে আৰু ক'লে, “যি সকলে এই কথা কৈছে, তেওঁলোক গালীলীয়া মানুহ নহয় নে? 8 যদি সেয়ে সত্য হয়, তেনেহলে আমি প্ৰতিজনে নিজ নিজ মাতৃ-ভাষাত কেনেকৈ শুনিবলৈ পাইছোঁ?” 9 পাৰ্থিয়া, মাদিয়া, এলাম, মেচোপতেমিয়া, যিহূদা, কোল্লদকিয়া, পত্ৰ, এচিয়া, 10 ফিৰুগিয়া, পাম্ফুলিয়া, মিচৰ, এই সকলো দেশৰ মানুহ আৰু কুৰীণীৰ ওচৰৰ লুবিয়াৰ সীমাত থকা সকল, ৰোম নগৰৰ পৰা অহা ইহুদী সকল আৰু ইহুদী ধৰ্ম লোৱা বিদেশী লোক সকল, 11 ক্বীত আৰু আৰব দেশৰ মানুহবোৰে নিজ নিজ মাতৃ-ভাষাত ঈশ্বৰৰ মহা আচৰিত কাৰ্যৰ কথা কৈ থকা শুনিবলৈ পোৱাত 12 তেওঁলোকে বিস্ময় মানি সংশয় মনেৰে কোৱা-কুই কৰি ক'লে, “এই সকলোবোৰৰ অৰ্থ কি?” 13 কিন্তু কিছু সংখ্যক লোকে ক'লে, “এইবোৰ মানুহ নতুন দৰাক্ষাৰস পান কৰি মতলীয়া হৈছে।”

পিতৰৰ বক্তৃত্তা

14 তেতিয়া পিতৰে এঘাৰ জন পাঁচনিৰে সৈতে থিয় হৈ বৰ মতেৰে ক'লে, “হে যিহুদী লোক সকল, হে আটাই যিৰূচালেম নিবাসী সকল, এই কথা আপনালোকৰ জ্ঞাত হওক আৰু মোৰ কথালৈ কাণ দিয়ক। 15 আপোনালোকে যেনেকৈ ডাৰিছে, তেনেকৈ এওঁলোক মতলীয়া নহয়, কাৰণ এতিয়া পুৱাৰ ন মানহে বাজিছে। 16 কিয়নো এই সকলো কথা যোৱেল ডাববাদীৰ যোগে কোৱা হৈছিলঃ

17 ‘ঈশ্বৰে কৈছে, শেষৰ দিনা সকলো মানুহৰ ওপৰত মোৰ আশ্বাহ বাকি দিম,

তাতে তোমালোকৰ সতি-সন্ততি সকলে ডাববানী পৰ্চাৰ কৰিব,

তোমালোকৰ য়ুরক সকলে দৰ্শন পাব, তোমালোকৰ বৃদ্ধ লোক সকলে সপোন দেখিব।

18 আৰু সেই কালত মই তোমালোকৰ দাস, দাসী সকলৰ ওপৰত মোৰ আশ্বাহ বাকি দিম, তাতে তেওঁলোকে ডাববানী পৰ্চাৰ কৰিব,

19 আৰু মই আকাশত অদ্ভুত লক্ষণ আৰু পৃথিৱীতো নানা পৰালমৰ চিন যেনে, তেজ, জুই আৰু ধোঁৱা স্বৰূপ মেঘ দেখুৱাম।

20 পৰভূৰ সেই মহা আৰু পৰসিদ্ধ দিন অহাৰ পূৰ্বেই, সূৰ্য আন্ধাৰ আৰু চন্দৰ তেজৰ দৰে হ'ব।

21 কিন্তু যি কোনোৱে পৰভূৰ নামত পৰাৰ্থনা কৰে, সি পৰিৎৰাণ পাব।’

22 হে ইশ্বায়েলী লোক সকল, এই কথাবোৰ শুনক; নাচৰতীয়া যীচু আপোনালোকলৈ ঈশ্বৰৰ মনোনীত জন যে হয়, এই বিষয়ে আপোনালোকে জানি আছে। ঈশ্বৰে যে তেওঁৰ দ্বাৰাই আচৰিত আৰু অদ্ভুত কৰ্ম আৰু চিন আপোনালোকৰ আগত দেখুৱালে, সেয়াও আপোনালোকে জানে। 23 কাৰণ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা তেওঁ নিৰ্ণীত আৰু পূৰ্বজ্ঞানেৰে তেওঁক তোলা হ'ল, কিন্তু আপোনালোকে তেওঁক বিধানহীনৰ হাতৰ দ্বাৰাই ক্ৰুচত তুলি বধ কৰিলে। 24 কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক মৃত্যুৰ যাতনাৰ পৰা মুক্ত কৰি জীয়ালে, কিয়নো তেওঁ মৃত্যুৰ বন্ধনত থকা অসাধ্য।

25 তেওঁৰ বিষয়ে দায়ুদে কৈছিল, বোলে,
‘মই সদায় পৰভুক মোৰ সন্মুখত দেখিলোঁ;
মই লৰচৰ নহবলৈ তেওঁ মোৰ সোঁফালে থাকে;

26 এই হেতুকে মোৰ মন আনন্দিত হৈছে, মোৰ জিভাই উল্লাস কৰিছে,
আৰু মোৰ শৰীৰেও ডাৰসাৰে বাস কৰিব;

27 কিয়নো তুমি মৃতলোকত মোৰ আত্মাক নেৰিবা,
আৰু তোমাৰ পৰিৎৰ জনক ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা।

28 তুমি মোক জীৱনৰ পথ দেখুৱাবা আৰু তোমাৰ সন্মুখত যি আনন্দ, তাৰে মোক পূৰ কৰিবা।’

29 হে ডাইসকল, পিতৃ কুলপতি দায়ুদৰ কথা আপোনালোকৰ আগত স্পষ্টকৈ কব পাৰোঁ যে, তেওঁ মৰিল আৰু তেওঁক মৈদামত খোৱা হ'ল, তেওঁৰ সেই মৈদাম আজিলৈকে আমাৰ মাজত আছে। 30 কিন্তু নিজে এজন ডাববদী হৈ তেওঁৰ বংশৰ পৰা এজনক তেওঁৰ সিংহাসনত বহুৱাবলৈ, ঈশ্বৰে শপত খাই যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, 31 সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত, ভবিষ্যতৰ ঘটনালৈ চাই খৰীষ্টৰেই পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে ক'লে যে,
‘তেওঁক মৃতলোকত ত্যাগ কৰা নহ'ল আৰু তেওঁৰ শৰীৰো ক্ষয় নাপালে।’

32 সেই যীচুকে ঈশ্বৰে পুনৰায় মৈদামৰ পৰা জীৱিত কৰিলে, সেই ঘটনাৰ সাক্ষী আমি আছোঁ। 33 এতেকে উত্তোলিত হৈ ঈশ্বৰৰ সোঁ হাতে ওখ পদ পাই আৰু পৰিৎৰ আত্মাৰ বিষয়ে পিতৃৰ পৰা প্ৰতিজ্ঞা পাই আপোনালোকে যি দেখিছে আৰু শুনি আছে, এইবোৰ তেওঁ বাকি দিলে।

34 কিয়নো দায়ুদ হ'লে স্বৰ্গলৈ উঠা নাই, কিন্তু তেওঁ নিজেই এই কথা ক'লে,
“পৰভুৱে মোৰ পৰভুক ক'লে, মোৰ সোঁফালে বহি থাকা,

35 “যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শংৰুবোৰক তোমাৰ ডৰি-পীৰা নকৰোঁ।”

36 এই কাৰণে ইশ্বায়েলৰ সকলো মানুহে ইয়াক নিশ্চয়কৈ জনা উচিত যে, যি জনক অৰথা যি জন যীচুক আপোনালোকে ক্ৰুচত দিলে, ঈশ্বৰে হলে তেওঁক পৰভু আৰু খৰীষ্ট পাতিলে।

তিনি হাজাৰ লোক মণ্ডলীভুক্ত হোৱা

37 এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ হৃদয় বিক্লান্ত, পিতৃৰ আৰু আন পাঁচনি সকলক তেওঁলোকে কলে, “হে ডাই সকল, আমি এতিয়া কি কৰিম?” 38 তেতিয়া পিতৃৰে তেওঁলোকক কলে, “আপোনালোকে পাপ ক্ষমা পাবলৈ অনুতপ্ত হওক আৰু যীচু খৰীষ্টৰ নামেৰে প্ৰতিজনে বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰক, তেনে কৰিলেহে আপোনালোকে পৰিৎৰ আত্মা পাব। 39 কিয়নো আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তান সকললৈ আৰু দূৰৈত থকা লোক সকলৰ কাৰণেও এই প্ৰতিজ্ঞা আছে যে, আমাৰ পৰভু পৰমেশ্বৰে সকলোকে নিমন্ত্ৰণ কৰিব।

40 ইয়াৰ উপৰি তেওঁ ভালেমান কথাবে সাক্ষ্য দি তেওঁলোকক উদগণি দিলে আৰু ক'লে, “এই কুটিল লোকৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰক।” 41 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ কথা গ্ৰহণ কৰি বাপ্তিস্ম ললে আৰু সেই দিনাই প্ৰায় তিনি হাজাৰ লোকক তেওঁলোকৰ লগত লগ লগোৱা হ'ল। 42 পাছত তেওঁলোকে পাঁচনি সকলৰ উপদেশত, সহভাগিতাত, পিঠা ভঙাত আৰু প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকিল।

43 তাতে পাঁচনি সকলৰ দ্বাৰাই অনেক অদ্ভুত লক্ষণ আৰু আচৰিত চিন যেতিয়া দেখুওৱা হ'ল, তেতিয়া সকলো লোকৰ ভয় লাগিল 44 আৰু বিশ্বাস কৰা সকলোৱে একলগ হৈ সকলো সম্পত্তি উম্মহতীয়াকৈ ভাগ কৰিলে। 45 আৰু তেওঁলোকৰ স্মাৰক আৰু অস্মাৰক সম্পত্তি বেচি যাৰ যি প্ৰয়োজন, সেইদৰে সকলোকে ভগাই দিলে।

46 তাৰ পাছত সকলোৱে এক উদ্দেশ্যত সদায় মন্দিৰলৈ গৈ থাকিল আৰু ঘৰে ঘৰে পিঠা ভাঙি ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি, সকলোৱে আনন্দেৰে আৰু নমৰ হৃদয়েৰে খোৱা-বোৱা কৰিলে; 47 আৰু ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি সকলো লোকৰ আদৰৰ পাংৰ হ'ল। পৰভুৱে দিনে দিনে পৰিৎৰাণ পোৱা লোক সকলক তেওঁলোকৰ লগত লগ লগাই দিলে।

3 অধ্যায়

পিতৃৰে এজন খোৱাক সূস্থ কৰা আৰু তাৰ ফল

1 এদিন প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত, অৰথা আবেলি প্ৰায় তিনি মান বজাত পিতৃৰ আৰু যোহন যিৰুচলেম মন্দিৰলৈ গৈ আছিল। 2 তেনে সময়ত সেই মন্দিৰলৈ অহা লোক সকলৰ ওচৰত ভিক্ষা মাগিবলৈ সেই মন্দিৰৰ সুন্দৰ নামৰ দুৱাৰমুখত যি জনক সদায় খোৱা হৈছিল, তেনে ওপজাৰে পৰা খোৱা মানুহ এজনক কিছুলোকে কচিয়াই আনিলে। 3 তেওঁ পিতৃৰ আৰু যোহনক সেই মন্দিৰত সোমাবলৈ ধৰা দেখি, ভিক্ষা পাবৰ বাবে অনুৰোধ কৰিলে। 4 তেতিয়া পিতৃৰ আৰু যোহনে তেওঁলৈ একেথৰে চাই কলে, “আমালৈ চোৱা।” 5 তেতিয়া তেওঁ কিছু পোৱাৰ আশাত তেওঁলোকলৈ চাই থাকিল। 6 তেতিয়া পিতৃৰে কলে, “মোৰ লগত ৰূপ সোণ একো নাই, কিন্তু যি আছে তাকে তোমাক দিওঁ; নাচৰতীয়া যীচু খৰীষ্টৰ নামেৰে উঠি ফুৰা।” 7 তাকে কৈ

তেওঁ তাৰ সোঁ হাতত ধৰি তুলি দিয়াত ভৰি আৰু গাঁঠিয়ে বল পালে।⁸ তাতে সেই মগনীয়াই লাফ মাৰি থিয় হৈ খোজকাটি ফুৰিলে আৰু ডেও দি দি ঈশ্বৰক স্তুতি কৰি তেওঁলোকৰ সৈতে মন্দিৰত সোমাল।⁹ তাতে সকলো লোকে তেওঁক খোজকাটা আৰু ঈশ্বৰক স্তুতি কৰা দেখিলে।¹⁰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক মন্দিৰৰ সুন্দৰ দুৱাৰত বহি ডিম্বা খোজা মানুহ জন বুলি জানিবলৈ পোৱাত, তেওঁলৈ যি ঘটিল, সেই বিষয়ে বৰ আচৰিত হ'ল আৰু বিস্ময় মানিলে।

¹¹ সেই সুস্থ হোৱা খোৱা জনে পিতৰ আৰু যোহনক ধৰি থকা দেখি সকলো লোকে বিস্ময় মানিলে আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বেগাই আহিল; তাতে তেওঁলোক থকা সেই ঠাই চলোমনৰ বাৰাণ্ডা বুলি জনাজাত আছিল।¹² ইয়াকে দেখি পিতৰে লোক সকলক কলে- “হে ইশ্বৰয়েলীয়া লোক সকল, আপোনালোকে কিয় ইয়াত এই কাৰ্য দেখি বিস্ময় মানিছে? আমি আমাৰ শক্তিয়ে বা ভক্তিৰে এই মানুহ জনক খোজ কঢ়ালোঁ বুলি ভাবি আমাৰ ফালে কিয় একেথৰে চাই আছে? ¹³ যি জন যীচুক আপোনালোকে শংৰুৰ হাতত শোধাই দিলে আৰু পীলাতে এৰি দিবলৈ কোৱাৰ পাছতো তেওঁক এৰি দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে; অশ্বাহান, ইছাহক, যাকোবৰ ঈশ্বৰ, অৰ্থাৎ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰে নিজৰ সেৱক সেই যীচু খৰীষ্টক মহিমামন্তিত কৰিলে। ¹⁴ কিন্তু সেই পবিত্ৰৰ আৰু ধাৰ্মিক জনক অস্বীকাৰ কৰি, নৰবধী এটাকহে মোকলাই দিবৰ বাবে আপোনালোকে অনুমতি বিচাৰি নিবেদন কৰিলে; ¹⁵ আৰু জীৱনদাতা জনক আপোনালোকে বধ কৰিলে; কিন্তু ঈশ্বৰে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক তুলিলে, তাৰ সাক্ষী আমি আছোঁ ¹⁶ আৰু তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰাৰ কাৰণে, এই যি মানুহ জনক আপোনালোকে চিনি পাইছে, এওঁক তেওঁৰ নামেই বলৱান কৰিলে আৰু তেওঁ জন্মোৱা বিশ্বাসে আপোনালোকৰ সম্মুখত এওঁক সম্পূৰ্ণ সুস্থ কৰি খোজ কঢ়ালে।

¹⁷ হে ভাই সকল মই জানিছোঁ, আপোনালোকৰ শাসনকৰ্ত্তা সকলে আৰু আপোনালোকে নুবুজিয়ে সেই কৰ্ম কৰিলে। ¹⁸ কিন্তু ঈশ্বৰে পূৰ্বতে ভাববাদী সকলৰ মূখেৰে খ্রীষ্টৰ দুখভোগৰ বিষয়ত যি কথা কোৱাইছিল, সেই বিষয়কে তেওঁ এই ৰূপে সিদ্ধ কৰিলে। ¹⁹ এই কাৰণে মন-পালটাই ঘূৰি আহক যাতে, আপোনালোকৰ পাপ-মোচন হয় আৰু প্ৰভুৰ সম্মুখৰ পৰা শান্তিযুক্ত কাল যেন আহে; ²⁰ আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে নিৰুপিত যি জন খ্রীষ্ট, সেই জন যীচুক যেন তেওঁ পঠিয়াই দিয়ে। ²¹ ঈশ্বৰে পবিত্ৰৰ ভাববাদী সকলৰ দ্বাৰা যি যি সময়ৰ কথা পূৰ্বতে কৈছিল, সকলো বিষয়ৰ পূৰ্ণস্থাপনৰ সেই সময়লৈকে স্বৰ্গই এই যীচু খ্রীষ্টক গ্ৰহণ কৰাৰ আৱশ্যক আছে। ²² মোচিয়ে কৈছিল, “প্ৰভু পৰমেশ্বৰে আপোনালোকৰ ভাই সকলৰ মাজৰ পৰা মোৰ নিচিনা এজন ভাববাদী উপস্থাপন কৰিব আৰু তেওঁ আপোনালোকক যি কথা কব, সেই সকলো কথা আপোনালোকে শুনিব ²³ কিন্তু সেই ভাববাদীৰ কথা যি কোনো প্ৰাণীয়ে নুশুন, তেওঁক নিজৰ লোকৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হব”। ²⁴ ইয়াৰ উপৰি চমুবেল আদি কৰি যিমানবোৰ ভাববাদীয়ে কথা কলে, সকলোৱে এই সময়ৰ বিষয়েই কৈ গ'ল। ²⁵ আপোনালোক সেই ভাববাদী সকলৰ সন্ধান আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ সৈতে ঈশ্বৰে কৰা সেই বিধানৰ উত্তৰাধিকাৰী; তেওঁ অৱাহামক কৈছিল “তোমাৰ বংশত পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে আশীৰ্বাদ পাব।” ²⁶ আপোনালোকৰ প্ৰতি জনক নিজ দুষ্টতাৰ পৰা ঘূৰাই আশীৰ্বাদ দিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুংৰ যীচুক প্ৰথমতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালে।

4 অধ্যায়

ইহুদী মহাসভাত পিতৰ আৰু যোহন

¹ পিতৰ আৰু যোহনে লোক সকলৰ মাজত কথা কৈ থাকোতে মন্দিৰৰ পুৰোহিত, সেনাপতি আৰু চৰ্দুকী সকলে তেওঁলোকৰ ওচৰত আহি উপস্থিত হল। ² পিতৰ আৰু যোহনে লোক সকলক যীচুৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়াত আৰু মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো ঘোষণা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰক্ত হ'ল। ³ তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক ধৰিলে আৰু তেতিয়া সন্ধ্যা সময় হোৱা বাবে, পাছদিনা পুৱা নোহোৱালৈকে কাৰাগাৰত বন্দী কৰি থলে। ⁴ কিন্তু যি সকলে শিক্ষা শুনিছিল, তেওঁলোকৰ মাজৰ বহুত মানুহে বিশ্বাস কৰিলে; সেই বিশ্বাসী সকলৰ সংখ্যা হিচাপ কৰোঁতে প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ পোৱা গ'ল।

⁵ পাছদিনা ইহুদী সকলৰ অধিকাৰী, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকল একেলগে যিৰূচালেমত মিলিত হ'ল। ⁶ তাতে মহা-পুৰোহিত হানন উপস্থিত আছিল। তেওঁৰ বাহিৰেও কায়াফা, যোহন, আলেকজেন্দাৰ আৰু মহা-পুৰোহিতৰ পৰিয়ালৰ বহুত লোক উপস্থিত আছিল। ⁷ তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক মাজত থিয় কৰাই সুধিলে- “তোমালোকে কি শক্তিয়ে বা কি নামেৰে এই কাৰ্য কৰিছা?” ⁸ তেতিয়া পিতৰে পবিত্ৰৰ আশ্বাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ তেওঁলোকক কলে- “হে লোক সকলৰ শাসনকৰ্ত্তা আৰু পৰিচাৰক সকল, ⁹ আজি এজন অসুস্থ মানুহলৈ কৰা উপকাৰ দেখি, তেওঁ কি উপায়েৰে সুস্থ হ'ল সেই বিষয় জানিবৰ বাবে আপোনালোকে আমাক এই বিষয়ে সোধ-বিচাৰ কৰি প্ৰশ্ন সুধিছে নেকি? ¹⁰ সেয়াই যদি হয়, আপোনালোক আৰু ইশ্বৰয়েলৰ আটাইলোকে ইয়াকে জানক যে, যি যীচু খৰীষ্টক আপোনালোকে ক্ৰুচত দিছিল আৰু তেওঁক ঈশ্বৰে মৈদামৰ পৰা তুলিলে আৰু সেই নাচৰতীয়া যীচুৰ নামেৰে এই ব্যক্তি জন সুস্থ হৈ ইয়াত আপোনালোকৰ আগত থিয় হৈ আছে। ¹¹ যি শিলক আপোনালোকৰ দৰে ঘৰ সাজোতাৰি অৱহেলা কৰিলে, সেই যীচু খৰীষ্টই হৈছে সেই শিল। সেই শিলক চুকৰ পৰধান শিল কৰা হ'ল। ¹² তেওঁৰ বাহিৰে আন কতো পৰিত্ৰাণ নাই, কিয়নো স্বৰ্গৰ তলত আৰু মানুহৰ মাজত যাৰ দ্বাৰা আমি উদ্ধাৰ পাম, এনে আন কোনো নাম নাই।” ¹³ পিতৰ আৰু যোহনৰ সাহস দেখি আৰু তেওঁলোক লিখা-পঢ়া নজনা লোক বুলি জানিবলৈ পোৱাত, তেওঁলোকে বিস্ময় মানিলে। তেওঁলোকে জনিলে যে, পিতৰ আৰু যোহন যীচুৰ লগত আছিল। ¹⁴ সেই সুস্থ হোৱা লোক জন তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ থকা দেখি, ইহুদী নেতা সকলে পিতৰ আৰু যোহনৰ বিৰুদ্ধে একো কব নোৱাৰিলে।

¹⁵ তেওঁলোকে পাঁচনি সকলক সড়া কক্ষৰ পৰা ওলাই যাবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু নিজৰ মাজতে আলোচনা কৰি ক'লে- ¹⁶ “এই লোক সকলক লৈ কি কৰা যায়? এওঁলোকে যে এক আচৰিত কাম কৰিলে যিৰূচালেমত থকা সকলোৱে জানিছে আৰু আমিও তাক অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰোঁ।” ¹⁷ কিন্তু মানুহৰ মাজত যেন এই কথা বিয়পি নাযায়, সেই কাৰণে এওঁলোকক

এই নামেৰে আন লোকৰ আগত কোনো কথা নকৰিলে আমি সাৱধান কৰি দিওঁহক”।¹⁸ তেতিয়া তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক মাতি আনি, যীচুৰ নামেৰে কোনো কথা নকৰিলে আৰু উপদেশ নিদিবলৈ আজ্ঞা দিলে।¹⁹ কিন্তু পিতৰ আৰু যোহনে উত্তৰত তেওঁলোকক ক’লে- “আপোনালোকেই বিচাৰ কৰি কওক ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অমান্য কৰা বা আপোনালোকৰ আজ্ঞা পালন কৰা” ইয়াৰ ভিতৰত কোনটো বিষয় আমি পালন কৰা উচিত হব? ²⁰ কিয়নো আমি যিবোৰ দেখিলোঁ আৰু শুনিিলো, সেই বিষয়বোৰ নোকোৱাকৈ থাকিব নোৱাৰোঁ”।

²¹ পাছত পুনৰবাৰ সতৰ্ক কৰি পিতৰ আৰু যোহনক ঘাবলৈ এৰি দিলে। কিয়নো তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক শাস্তি দিবলৈ একো উপায় নাপালে, ইয়াৰ উপৰি তেওঁলোকে কৰা কাৰ্যবোৰ দেখি লোক সকলে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি আছিল।²² আৰু যি জন লোক সুস্থ হৈছিল, সেই মানুহজনৰ বয়স চল্লিশ বছৰৰ বেচি আছিল।

²³ পিতৰ আৰু যোহনক এৰি দিয়াৰ পাছত, তেওঁলোক সঙ্গী সকলৰ ওচৰলৈ গ’ল আৰু প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক সকলে যি যি কৈছিল, সেই সকলোবোৰ কথা তেওঁলোকক জনালে।²⁴ এইবোৰ কথা শুনি সকলোৱে একেলগে উচ্চস্বৰে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, “পৰভূ, আকাশমণ্ডল, পৃথিৱী, সাগৰ আৰু এই সকলোৰে মাজত যি যি আছে, সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্তা তুমিয়েই।²⁵ তুমি তোমাৰ দাস, আমাৰ পিতৃপুৰুষ দায়ুদৰ মুখেৰে পবিত্ৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা এই কথা কৈছিল, জাতিবোৰ কিয় ক্ৰুদ্ধ হ’ল?

সকলো লোকে কিয় অসাৰ চিন্তা কৰে?

²⁶ ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ অভিষিক্ত জনৰ* বিৰুদ্ধে

জগতৰ ৰজা সকল একেলগে উঠিছে,

শাসনকৰ্তা সকল একগোট হৈছে।

²⁷ হয়, এই নগৰতে তুমি অভিষিক্ত কৰা তোমাৰ পবিত্ৰৰ দাস যীচুৰ বিৰুদ্ধে হেৰোদ আৰু পত্ৰীয় পীলাত; অনা-ইহুদী আৰু ইশ্বৰায়েলী সকলৰ সৈতে একেলগ হৈছিল।²⁸ তোমাৰ হাতেৰে আৰু তোমাৰ ইচ্ছাত যি ঘটিব বুলি তুমি পূৰ্বতে ঠিক কৰিছিল, সেই কাৰ্য সিদ্ধ হ’বলৈকে তেওঁলোক একত্ৰিত হ’ল।²⁹ হে পৰভূ, এতিয়া তেওঁলোকৰ এই ভীতি প্ৰদৰ্শন শুনা! তোমাৰ দাস সকলক তোমাৰ বাক্য অতি সাহসেৰে কৰিলে অনুগ্ৰহ দান কৰা।³⁰ তোমাৰ পবিত্ৰৰ দাস যীচুৰ নামেৰে সুস্থ কৰিবলৈ, আচৰিত কাৰ্য আৰু চিন দেখুৱাবলৈ তুমি তোমাৰ হাত আগবঢ়াই দিয়া”।³¹ এনেদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ পাছত, যি ঠাইত তেওঁলোক গোট খাই আছিল; সেই ঠাই কঁপিবলৈ ধৰিলে আৰু সকলোৱে পবিত্ৰৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ’ল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বাক্য সাহসেৰে কৰিলে ধৰিলে।

বিশ্বাসী সকলৰ সহভাগিতা

³² বিশ্বাসী সকল মনে-প্ৰাণে এক হৈ আছিল। তেওঁলোকৰ কোনেও নিজৰ সম্পত্তিক নিজৰ বুলি দাবী নকৰিলে, বৰং তেওঁলোকে আটাই বস্তু উম্মেহতীয়াকৈ ৰাখিলে।³³ পাঁচনি সকলে মহান শক্তিৰ প্ৰভাৱেৰে পৰভূ যীচুৰ পুনৰুত্থানৰ সাক্ষ্য দিলে আৰু তেওঁলোক সকলোৱে মহা অনুগ্ৰহ প্ৰাপ্ত হ’ল।³⁴ তেওঁলোকৰ মাজত কোনো এজনৰ একো অভাৱ নাছিল, কিয়নো যি সকলৰ ঘৰ-বাৰী বা মাটি আছিল, তেওঁলোকে সেইবোৰ বেচি সেই সম্পত্তিৰ মূল্য আনি পাঁচনি সকলৰ চৰণত থৈছিল।³⁵ পাছত বিশ্বাসী সকলৰ যাৰ যেনেকৈ প্ৰয়োজন, তেনেকৈ পাঁচনি সকলে সকলোকে ভগাই দিয়ে।

³⁶ যোচেফ নামৰ লেবী বংশৰ এজন মানুহ আছিল। তেওঁ কুপ্ৰ দ্বীপৰ পৰা আহিছিল আৰু পাঁচনি সকলে তেওঁক বাৰ্ণৰ্কা বুলি মাতিছিল। এই নামৰ অৰ্থ “উঃসাহাদাতা”।³⁷ যোচেফৰ এডোখৰ মাটি আছিল। তেওঁ সেই মাটি বেচি পোৱা ধন পাঁচনি সকলৰ চৰণত আনি থলে।

5 অধ্যায়

অনন্য আৰু চাফীৰা

¹ তেতিয়া অনন্য নামেৰে এজন লোক আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যা চফীৰাই এডোখৰ মাটি বিক্ৰী কৰিলে।² অনন্যই তেওঁৰ ভাৰ্যাৰ জ্ঞাতসাৰেই সেই ধনৰ কিছু অংশ নিজলৈ লুকাই ৰাখি, এক অংশ আনি পাঁচনি সকলৰ চৰণত থলে।³ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক কলে- “হে অনন্য, পবিত্ৰৰ আত্মাৰ ওচৰত মিছা মাতিবলৈ চয়তানক তুমি কিয় তোমাৰ হৃদয়ত কাৰ্য কৰিবলৈ দিলা? কিয় তুমি মাটি বেছা ধনৰ কিছু অংশ নিজলৈ লুকাই ৰাখিলা? ⁴ সেই মাটি যেতিয়া বিক্ৰী হোৱা নাছিল, তেতিয়া সেই মাটি জানো তোমাৰেই ক্ষমতাৰ অধীনত নাছিল? এতিয়া বেচাৰ পাছতো তুমিয়েই সেই ধনৰ গৰাকী নাছিলানে? তেনেহলে এনে কাম কৰিবলৈ তুমি তোমাৰ মনত কেনেকৈ ঠিৰাং কৰিলা? তুমি মানুহৰ আগত নহয়, ঈশ্বৰৰ আগতহে মিছা কথা ক’লা”।⁵ এই কথা শুনাৰ লগে লগে অনন্যই মাটিত পৰি প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে। যিবোৰ মানুহে এই কথা শুনিিলে, তেওঁলোকে বৰ ভয় খালে।⁶ পাছত য়ুৰক সকল আগবাঢ়ি আহি তেওঁক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই বাহিৰলৈ নি মৈদাম দিলে।

⁷ প্ৰায় তিনি ঘণ্টা মানৰ পাছত, অনন্যৰ স্ত্ৰী চাফীৰা সেই ঠাইলৈ আহিল। কিন্তু কি ঘটিল, সেই বিষয়ে তেওঁ নাজানিলে।⁸ পিতৰে তেওঁক সুধিলে- “কোৱাছোন, তোমালোকে বাৰু এই মাটি ইমান টকাতে বেচিলা নে?” তেতিয়া তেওঁ কলে, “হয় ইমানতে বেচা হ’ল।”⁹ তেতিয়া পিতৰে চাফীৰাক কলে, “পৰভূৰ আত্মাক পৰীক্ষা কৰিবলৈ তোমালোকে কেনেকৈ একমত হ’লা? চোৱা, যি সকলে তোমাৰ স্বামীক মৈদাম দিব গৈছিল; তেওঁলোক আহি দুৱাৰৰ ওচৰ পাইছহি, তেওঁলোকে তোমাকো বাহিৰলৈ লৈ যাব।”¹⁰ তেতিয়াই পিতৰৰ চৰণত পৰি চফীৰাই প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে। য়ুৰক সকলে ভিতৰলৈ আহি, চাফীৰাকো

* 4 অধ্যায়:26 অভিষিক্ত জনৰ ঋষি † 4 অধ্যায়:26 গীতমালা 2:1-2 পদ

মৃত দেখিলে। তেতিয়া তেওঁকো বাহিৰলৈ নি তেওঁৰ স্বামীৰ কামতে মৈদাম দিলে।¹¹ মণ্ডলীৰ সকলো লোকে যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেওঁলোকে অতিশয় ভয় খালে।

¹² পাছত পাঁচনি সকলৰ দ্বাৰাই মানুহৰ মাজত অনেক চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য হ'বলৈ ধৰিলে। তেওঁলোক সকলোৰে চলোমনৰ বাৰাণ্ডাত গোট খাইছিল। তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যও একে আছিল।¹³ যদিও সকলোৰে তেওঁলোকক সমাদৰ কৰিলে, তথাপি আন লোক সকলে তেওঁলোকৰ মাজত সোমাবলৈ সাহস নকৰিলে।¹⁴ কিন্তু ইয়াৰ মাজৰে অনেক পুৰুষ আৰু মহিলাই বিশ্বাস কৰি প্ৰভুৰ বিশ্বাসত যোগ দিলে।¹⁵ ইয়াৰ উপৰি লোক সকলে পিতৰ অহা-যোৱা কৰোঁতে তেওঁৰ ছাঁ যেন ৰোগী সকলৰ গাত পৰে, এই আশাৰে ৰোগী সকলক বিচনা আৰু খাটত তুলি বাটৰ কামত থলেহি।¹⁶ যিৰুচালেমৰ ওচৰ-পাজৰৰ নগৰৰ পৰা বহু মানুহে ৰুগীয়া আৰু অশুচি আত্মাই ধৰা লোক সকলক লৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক সুস্থ কৰা হ'ল।

¹⁷ কিন্তু মহা-পুৰোহিত আৰু তেওঁৰ লগৰ অৰ্থাৎ চন্দুকী দলৰ লোক সকল ঈৰ্ষাত জ্বলি উঠিল।¹⁸ তেওঁলোকে পাঁচনি সকলক ধৰি আনি ৰাইজৰ কাৰাগাৰত বন্দী কৰি থলে।¹⁹ কিন্তু ৰাতি হ'লত পৰভুৰ এজন দূত আহি বন্দীশালৰ দুৱাৰ খুলি তেওঁলোকক বাহিৰলৈ যাব দি কলে,²⁰ “যোৱা, তোমালোকে গৈ মন্দিৰত থিয় হৈ, অনন্ত জীৱনৰ সকলো কথা লোক সকলৰ আগত কোৱাওগৈ।”²¹ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে ৰাতিপুৱাতে মন্দিৰত সোমাই উপদেশ দিলে। আনফালে মহা-পুৰোহিত আৰু তেওঁৰ সংগী সকলে আহি ইশ্বায়েলী সকলৰ জেষ্ঠ লোকৰ এক মহাসভা মাতিলে আৰু পাঁচনি সকলক বন্দীশালৰ পৰা আনিবলৈ মানুহ পঠালে।²² কিন্তু সেই বিষয়া সকলে বন্দীশাললৈ গৈ তেওঁলোকক দেখা নাপালে আৰু উভতি আহি ক'লে,²³ “আমি বন্দীশালৰ দুৱাৰ টানকৈ বান্ধি থোৱা দেখিলোঁ আৰু ৰথীয়াবোৰেও দুৱাৰত থিয় হৈ আছে; কিন্তু দুৱাৰ খুলি ভিতৰত তেওঁলোকক দেখা নাপালোঁ।”²⁴ এই কথা শুনি মন্দিৰৰ সেনাধিপতি আৰু পৰধান পুৰোহিত সকলে ইয়াৰ পৰিণতি কি হ'ব বুলি ভাবি হতবুদ্ধি হ'ল।²⁵ তেনেতে কোনোবা এজনে আহি জনালে যে, “আপোনালোকে যি সকল মানুহক বন্দীশালত থৈছিল, সেই মানুহবোৰে মন্দিৰত থিয় হৈ লোক সকলক উপদেশ দি আছে।”²⁶ তেতিয়া সেনাপতি জনে তেওঁৰ লোক সকলৰ সৈতে সেই ঠাইলৈ গৈ পাঁচনি সকলক লৈ আহে। তাতে মানুহবোৰে পাথৰ মাৰিব পাৰে বুলি ভয় খাই তেওঁলোকে পাঁচনি সকলক কোনো বেয়া ব্যৱহাৰ নকৰিলে।²⁷ পাছত তেওঁলোকক আনি সভাত উপস্থিত কৰোঁতে, মহা-পুৰোহিতে তেওঁলোকক প্ৰশ্ন কৰিলে,²⁸ “এই নামেৰে উপদেশ নিদিবলৈ আমি তোমালোকক কঠোৰ আজ্ঞা দিছিলোঁ; তথাপি তোমালোকে নিজৰ শিক্ষাৰে যিৰুচালেম পূৰ্ণ কৰিছা আৰু সেই মানুহৰ ৰক্তপাতৰ বাবে আমাক দোষী কৰিব বিচাৰিছা।”²⁹ তেতিয়া পিতৰ আৰু আন পাঁচনি সকলে উত্তৰ দি কলে, “আমি মানুহৰ নহয়, ঈশ্বৰৰহে আজ্ঞা মনা উচিত।”³⁰ যি জনক আপোনালোকে কঠোৰ *ওলোমাই হত্যা কৰিলে, আমাৰ পুৰু-পুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰে সেই জন যীচুক মৃত্যুৰ পৰা জীয়ালে।³¹ সেই যীচুক ঈশ্বৰে ৰজা আৰু ৰাণকৰ্তা হিচাপে নিজৰ সোঁ হাতে বহুৱাই উন্নত কৰিলে, যাতে ইশ্বায়েলী সকলে মন-পালটন কৰে আৰু যীচুৰে যেন তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে।³² এই কথাৰ আমি সাক্ষী আছোঁ আৰু যি সকল ঈশ্বৰৰ বাধ্য হয়, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক যি পবিত্ৰ আত্মা দিছে, সেই পবিত্ৰ আত্মাও ইয়াৰ সাক্ষী।”³³ এই কথা শুনি মহাসভাৰ সভ্যসকল খঙত জ্বলি উঠিল আৰু পাঁচনি সকলক বধ কৰিবলৈ বিচাৰিলে।³⁴ কিন্তু তেতিয়া গমলীয়েল নামৰ এজন ফৰীচী, যি জন সকলো মানুহৰ সম্মানিত বিধানৰ এজন অধ্যাপক, তেওঁ থিয় হ'ল আৰু পাঁচনি সকলক অলপ সময়ৰ কাৰণে বাহিৰলৈ নিবৰ বাবে নিৰ্দেশ দিলে।³⁵ তাৰ পাছত তেওঁ ক'লে, “হে ইশ্বায়েলী সকল, এই লোক সকলক লৈ আপোনালোকে যি কৰিবলৈ গৈছে, সেই বিষয়ে সাৱধান হওক।³⁶ কিয়নো কিছুদিনৰ আগেয়ে খুদা নামৰ এজনে আহি, নিজকে বৰ এজন বুলি দাবী কৰিছিল আৰু কম-বেচি পৰিমাণে প্ৰায় চাৰি শ মানুহে খুদাৰ লগ হৈছিল। তেওঁক বধ কৰা হ'ল আৰু তেওঁৰ অনুগামীবোৰও সিঁচৰিত হৈ কোনো চিন-চাব নোহোৱা হ'ল।³⁷ এই মানুহ জনৰ পাছত, লোক পিয়লৰ সময়ত যিহুদা নামৰ গালীলীয়া এজন ওলাল আৰু তেওঁ ডালেমান মানুহক নিজৰ ফাললৈ আনিলে; তেৱোঁ নিহত হোৱাত তেওঁৰ অনুগামী সকলো ছিন্ন-ভিন্ন হৈ গ'ল।

³⁸ এতিয়া মই আপোনালোকক কওঁ, এই লোক সকলৰ পৰা দূৰৈত থাকক আৰু তেওঁলোকক এৰি দিয়ক; কিয়নো এই পৰিকল্পনা বা কৰ্ম যদি মানুহৰ পৰা হয়, তেনেহলে ই ব্যৰ্থ হয়।³⁹ কিন্তু যদিহে ঈশ্বৰৰ পৰা হয়, তেনেহলে আপোনালোকে তেওঁলোকক বন্ধ কৰিব নোৱাৰিব। হয়তো দেখিব যে, আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধেই যুদ্ধ কৰিছে।” তেতিয়া, তেওঁলোকে এই পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰিলে।⁴⁰ তাৰ পাছত তেওঁলোকে পাঁচনি সকলক ভিতৰলৈ মাতি আনি কোৱাই, যীচুৰ নামেৰে কোনো কথা নক'বলৈ আদেশ দি যাবলৈ দিলে।⁴¹ পাঁচনি সকলে যীচুৰ নামত অপমান পোৱাৰ যোগ্য হোৱাৰ কাৰণে আনন্দিত হৈ মহাসভাৰ পৰা গুছি গ'ল।⁴² ইয়াৰ পাছত তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে মন্দিৰত আৰু সকলো ঘৰতে গৈ শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে আৰু যীচুৰেই যে খৰীষ্ট এই কথা প্ৰচাৰ কৰি থাকিল।

6 অধ্যায়

সাত জন পৰিচাৰকক নিযুক্ত কৰা

¹ সেই সময়ত শিষ্য সকলৰ সংখ্যা দিনে দিনে বৃদ্ধি হৈ আছিল। গৰীকভাষী ইহুদী সকলে স্থানীয় ইষী ভাষী ইহুদী সকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ আনিলে যে, খাদ্য বিতৰণৰ সময়ত প্ৰতিদিনে তেওঁলোকৰ বিধৱা সকলক অৱহেলা কৰা হৈছে।

² তেতিয়া বাৰ জন পাঁচনিয়ে সকলো শিষ্যকে মাতি আনি কলে- “আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ বাক্য অৱহেলা কৰি ভোজনৰ পৰিচৰ্যা কৰা কামত লাগি থকা সঠিক কাৰ্য হোৱা নাই।³ এই কাৰণে হে ভাই সকল, আপোনালোকে নিজৰ মাজৰ পৰা সাত জন সুখ্যাতি সম্পন্ন আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ, জ্ঞানী লোকক বাছি লওক। আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত এই কামৰ ভাৰ দিম।⁴ ইয়াৰ পাছত আমি প্ৰাৰ্থনা আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ পৰিচৰ্যাতে সদায় লাগি থাকিব পাৰিম।”

* 5 অধ্যায়:30 কাঠত শুক

5 তেওঁলোকৰ এই প্ৰস্তাৱ শুনি সকলোৱে সন্তোষ পালে আৰু তেওঁলোকে তেতিয়া এই লোক সকলক মনোনীত কৰিলে - স্ত্ৰিফান, তেওঁ বিশ্বাসী আৰু পবিত্ৰৰ আত্মাৰে পূৰ্ণ আছিল; ফিলিপ, প্ৰথৰ, নিকানৰ, তীমোন, পাৰ্শিনা আৰু আন্ত্ৰিয়থিয়াৰ নিকলায় এই ব্যক্তি জনে ইহুদী ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। 6 বিশ্বাসী সকলে এই সাত জন লোকক পাঁচনি সকলৰ আগলৈ আনিলে আৰু পাঁচনি সকলে প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দিলে।

7 তাৰ পাছত ঈশ্বৰৰ বাক্য চৌদ্দেশে বিয়পি গল আৰু শিষ্য সকলৰ সংখ্যা যিৰূচালেমত দৰুতগতিত বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰিলে। ইয়াৰ উপৰি ইহুদী পুৰোহিত সকলৰ মাজৰ অনেকে খ্ৰীষ্টীয় বিশ্বাসৰ অনুগামী হৈ শৰণ ললে।

স্ত্ৰিফানক ধৰি মহাসভালৈ অনা

8 স্ত্ৰিফানে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ আৰু শক্তিৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ লোক সকলৰ মাজত বহু অলৌকিক আৰু আচৰিত কাৰ্য কৰিবলৈ ধৰিলে। 9 কিন্তু লিবতীন নামৰ সমাজৰ কেইজনমান ব্যক্তিৰ লগতে কুৰীণীয়, আলেকজেন্দ্ৰিয়া, কিলিকিয়া আৰু এচিয়া, এই ঠাই সমূহৰ পৰা অহা কিছুমান ব্যক্তিয়ে স্ত্ৰিফানৰ সৈতে তৰ্ক কৰিলে।* 10 কিন্তু স্ত্ৰিফানে যি জ্ঞান আৰু আত্মাৰে কথা কলে, সেই কথাক তেওঁলোকে প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰিলে। 11 তেতিয়া তেওঁলোকে কিছুলোকক গুপতে উচটাই এই বুলি কৰিবলৈ দিলে যে, “আমি শুনিছোঁ স্ত্ৰিফানে মোচি আৰু ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিছে।” 12 এনেদৰে তেওঁলোকে জনসাধাৰণ, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক উত্তেজিত কৰি তুলিলে আৰু তেওঁলোকে স্ত্ৰিফানক ধৰি মহাসভালৈ আনিলে। 13 তেওঁলোকে মিছা সাক্ষী দি থিয় কৰালে আৰু ক’লে, “এই মানুহ জনে পবিত্ৰৰ স্থান আৰু বিধানৰ বিৰুদ্ধে কথা কৰিবলৈ নেৰে। 14 কিয়নো আমি তেওঁক কোৱা শুনিছো যে, এই নাচৰতীয়া যীচুৱে এই ঠাই নষ্ট কৰিব আৰু মোচিয়ে আমাক দিয়া বিধানও সলনি কৰিব।” 15 তেতিয়া সভাত বহা সকলোৱে তেওঁলৈ একেথৰে চাই থাকিল আৰু স্ত্ৰিফানৰ মুখ স্বৰ্গৰ দূতৰ মুখৰ নিচিনা দেখিলে।

7 অধ্যায়

1 তেতিয়া মহা-পুৰোহিত স্ত্ৰিফানক সুধিলে- “এইবোৰ কথা সঁচা নেকি?” 2 স্ত্ৰিফানে ক’লে- “হে ভাই সকল আৰু পিতৃ সকল, মোৰ কথা শুনক। আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ অশ্বাহাম হাৰোণত বসবাস কৰাৰ আগেয়ে যেতিয়া মেচোপতেমিয়াত আছিল, সেই সময়ত গৌৰৱময় ঈশ্বৰে তেওঁক দেখা দি ক’লে- 3 “তুমি তোমাৰ দেশ আৰু জ্ঞাতি-কুটুম্বক এৰি, মই যি দেশ তোমাক দেখুৱাম, সেই দেশলৈ যোৱা।” 4 তেতিয়া তেওঁ কলদিয়া সকলৰ দেশ এৰি হাৰোণ নগৰলৈ আহি বসতি কৰিলে। পাছত তেওঁৰ পিতৃৰ মৃত্যু হোৱাত আপোনালোকে এতিয়া বসতি কৰা এই দেশলৈ ঈশ্বৰে সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁক আনিলে। 5 নিজৰ অধিকাৰৰ কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁক একোকে নিদিলে; এনে কি এখেজ মাটিও নিদিলে। কিন্তু তেওঁক আৰু তেওঁৰ ভাৰীবংশৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে ঈশ্বৰে এই দেশ দিব বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে; যদিও অশ্বাহামৰ সেই সময়লৈকে কোনো সন্তান নাছিল। 6 ঈশ্বৰে তেওঁক এইদৰে কৈছিল, “তোমাৰ বংশধৰ সকলে বিদেশত প্ৰবাস কৰিব। সেই দেশৰ মানুহে তেওঁলোকক চাৰি শ বছৰ ধৰি দাসত্বৰ বন্ধনত ৰাখিব আৰু অত্যাচাৰ কৰিব।” 7 ঈশ্বৰে ইয়াকো কলে, “তেওঁলোকে যি জাতিৰ দাসত্ব খাটিব, মই সেই জাতিৰ সোধ-বিচাৰ কৰিম; তাৰ পাছত তেওঁলোকে ওলাই আহি এই ঠাইতে মোৰ সেৱা উপাসনা কৰিব।” 8 ইয়াৰ পাছত ঈশ্বৰে অশ্বাহামক চূৰ্ণ কৰাৰ বিধান দিলে। সেয়েহে, অশ্বাহামে নিজৰ পুত্ৰ ইছাকক জন্ম হোৱাত, আঠ দিনৰ দিনা তেওঁৰ চূৰ্ণ কৰালে। পাছত ইছাকক পুত্ৰ যাকোব আৰু যাকোবৰ পুত্ৰ বাৰ জন গোষ্ঠীৰ পিতৃকুল হ’ল।

9 পাছত সেই পিতৃকুল সকল যোচেফৰ প্ৰতি ঈৰ্ষান্বিত হৈ তেওঁক মিচৰ দেশলৈ বেচিলে, কিন্তু ঈশ্বৰ তেওঁৰ সঙ্গী আছিল। 10 সকলো ক্ৰেশৰ পৰা ঈশ্বৰে উদ্ধাৰ কৰি তেওঁক মিচৰ দেশৰ ৰজা ফোৰণেৰ সাক্ষাতে অনুগ্ৰহ আৰু জ্ঞান দান কৰিলে। তাতে ফৰোণে তেওঁক মিচৰ দেশৰ আৰু নিজ গৃহৰ অধিকাৰী পাতিলে। 11 গোটেই মিচৰ আৰু কনান দেশত ভীষণ আকাল হোৱাত, মহাক্ৰেশ হ’ল আৰু আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলৰ খাদ্য বস্তুৰ অভাৱ হ’ল। 12 কিন্তু যাকোবে মিচৰ দেশত শস্য থকাৰ বাৰতা পাই, প্ৰথমতে আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলক তালৈ পঠালে। 13 দ্বিতীয় বাৰ যোৱাত যোচেফে ককায়েক সকলৰ ওচৰত নিজৰ পৰিচয় দিলে আৰু ফোৰণেও যোচেফৰ পৰিয়ালৰ বিষয়ে জ্ঞাত হ’ল।

14 তেতিয়া যোচেফে তেওঁৰ ককায়েক সকলক পিতৃ যাকোব আৰু জ্ঞাতি-কুটুম্ব সকলক মিচৰ দেশলৈ আনিবলৈ উভটাই পঠালে; তেওঁলোকক মুঠ পয়সত্তৰ জন আছিল। 15 তাতে যাকোব মিচৰ দেশলৈ গ’ল। সেই ঠাইতে তেওঁৰ আৰু আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলো মৰিল। 16 তেওঁলোকৰ দেহ চিখিমলৈ নি মৈদাম দিয়া হ’ল; সেই মৈদাম অশ্বাহামে চিখিমত হমাৰৰ পুতেকহঁতৰ পৰা ধন দি কিনিছিল। 17 ঈশ্বৰে অশ্বাহামৰ আগত শপত কৰি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ হোৱাৰ সময় ওচৰ হোৱাত; মিচৰত তেওঁৰ লোক সকল বৃদ্ধি পাই বিস্তাৰিত হ’ল। 18 তাৰ পাছত মিচৰত আন এজন ৰজা আহিল। তেওঁ যোচেফৰ সন্মুখে নাজানিছিল। 19 সেই জন ৰজাই আমাৰ জাতিৰ লোক সকলক প্ৰৰঞ্চনা কৰি আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ সকলৰ প্ৰতি কু-ব্যৱহাৰ কৰিলে। এনে কি শিশুবোৰ জীয়াই নাথাকিবলৈ তেওঁলোকৰ নৱজাত কেঁচুবোৰ বাহিৰত পেলাই দিবলৈ দিলে। 20 সেই সময়তে মোচিৰ জন্ম হ’ল। তেওঁ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অতি সুন্দৰ আছিল। তিনি মাহলৈকে তেওঁ পিতৃৰ গৃহত প্ৰতিপালিত হৈছিল। 21 পাছত তেওঁক বাহিৰলৈ পেলাই দিয়াত, ফোৰণৰ জীয়েকে তেওঁক তুলি নি নিজৰ পুত্ৰ স্বৰূপে প্ৰতিপালন কৰিলে। 22 মোচি মিচৰীয়া সকলৰ সকলো বিদ্যাত শিক্ষিত হৈ উঠিল। বাক্য আৰু কাৰ্যত তেওঁ মহা-ক্ষমতাসালী হ’ল। 23 যেতিয়া মোচিৰ বয়স প্ৰায় চল্লিশ বছৰ, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ইশ্বৰায়েলী ভাই সকলক চাবলৈ মন কৰিলে। 24 এজন ইশ্বৰায়েলী লোকক অন্যান্য ব্যৱহাৰ কৰা দেখি, মোচিয়ে ইশ্বৰায়েলী জনৰ পক্ষক সমৰ্থন কৰিলে আৰু মিচৰীয়া জনক প্ৰহাৰ কৰি সেই অন্যান্য ব্যৱহাৰৰ প্ৰতিকাৰ কৰিলে। 25 মোচিয়ে ভাৱিছিল যে, তেওঁৰ স্বজাতীয় ভাই সকলে হয়তো বৃদ্ধিব

* 6 অধ্যায়:9 লিবতীন হৈছে ইহুদী লোক যি সকলে এটা নাম-ঘৰত গোট খায়। তেওঁলোক আগেয়ে দাস আছিল, কিন্তু মুক্ত কৰা হৈছিল। অনেকৰ মতে এওঁলোক পূৰ্ব ৰোমীয় আছিল।

ঈশ্বৰে যে তেওঁৰ হতুৱাই তেওঁলোকক মুক্ত কৰিব কিন্তু তেওঁলোকে নুবুজিলে।²⁶ পাছদিনা খন দুজন ইশ্বৰায়েলীয়ে নিজৰ মাজত যেতিয়া কাজিয়া কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক মিলন কৰিবৰ কাৰণে কলে, 'হে লোক সকল, তোমালোক পৰস্পৰে ভাই হৈ, ইজনে সিজনৰ পৰিচয় কিয় অন্যায় ব্যৱহাৰ কৰিছা?'²⁷ কিন্তু যি জনে নিজৰ নিকটৰতীজনক অন্যায় ব্যৱহাৰ কৰিছিল, তেওঁ মোচিক ঠেলা মাৰি আতৰাই কলে 'আমাৰ ওপৰত কোনে তোমাক শাসনকৰ্তা আৰু বিচাৰক পাতিলে?'²⁸ কালি যেনেকৈ মিচৰীয়া জনক বধ কৰিলা, তেনেকৈ মোকো বধ কৰিব খোজা নে?'²⁹ এই কথা শুনি মোচি মিদিয়ন দেশলৈ পলাই গৈ তাত প্ৰবাসী ৰূপে থাকিল আৰু সেই ঠাইত তেওঁৰ দুজন পুত্ৰৰ জন্ম হ'ল।³⁰ এনেদৰে চল্লিশ বছৰ পূৰ্ণ হ'ল। চীনয় পৰ্বতৰ ওচৰৰ অৰণ্যত এক জুলন্ত জোপোহাৰ শিখাৰ মাজত ঈশ্বৰৰ দূতে তেওঁক দৰ্শন দিলে।³¹ এই দৰ্শন দেখি মোচি আচৰিত হ'ল আৰু ভালদৰে চাবলৈ যেতিয়া ওচৰ চাপি গ'ল, তেতিয়া পৰভুৰ এই বাণী শুনিলে-³² 'মই তোমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰ; অশ্বাহাম, ইছাহাক আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ।' মোচি ভয়তে কঁপিবলৈ ধৰিলে আৰু সেই জলন্ত জোপোহাটো চাবলৈও সাহস নকৰিলে।³³ পাছত পৰভুৱে তেওঁক কলে, 'তোমাৰ ভবিৰ পৰা পাদুকা সোলোকাৱা। কিয়নো যি ঠাইত তুমি থিয় হৈ আছা, সেয়ে পবিত্ৰ ভূমি।'³⁴ মিচৰ দেশত থকা মোৰ মানুহবোৰৰ দুৰৱস্থা মই নিশ্চয়কৈ দেখিছোঁ আৰু তেওঁলোকৰ আৰতনাদও শুনিছোঁ। সেয়েহে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ মই নামি আহিলোঁ। এতিয়া আহা, মই তোমাক মিচৰ দেশলৈ পঠাওঁ।'

³⁵ এই জনেই সেই মোচি, যি জনক তেওঁলোকে প্ৰত্যাখান কৰি কৈছিল, 'কোনে তোমাক এজন শাসনকৰ্তা আৰু বিচাৰক পাতিলে?' তেৱেঁই সেই জন, যি জনক ঈশ্বৰে শাসনকৰ্তা আৰু উদ্ধাৰকৰ্তা স্বৰূপে স্বৰ্গৰ দূতৰ দ্বাৰা জোপোহাৰ মাজত দেখা দি পঠাই দিলে।³⁶ মোচিয়ে মিচৰ দেশত, লোহিত সাগৰত আৰু মৰুভূমিৰ মাজত চল্লিশ বছৰলৈকে নানা অদ্ভুত লক্ষণ আৰু আচৰিত চিন দেখুৱাই তেওঁলোকক মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে।³⁷ এই জন মোচিয়েই ইশ্বৰায়েলী ভাই সকলক কৈছিল, "ঈশ্বৰে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা মোৰ নিচিনা এজন ভাববাদী উদ্ভাৱন কৰিব"।

³⁸ তেৱেঁই মৰুপ্ৰান্তত আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ সকলৰ সৈতে এক সহভাগীতাত আছিল। চীনয় পৰ্বতত স্বৰ্গৰ দূতে তেওঁৰ সৈতেই কথা কৈছিল আৰু তেৱেঁই আমাক জনাবলৈ জীৱনময় বাক্য পাইছিল।³⁹ এই জনে আমাৰ ওপৰ-পিতৃ, যি জনৰ কথা আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ সকলে মানিবলৈ অসম্মত হৈ, তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰিছিল আৰু মিচৰ দেশলৈ উভতি যাবলৈ মনস্থ কৰিছিল।⁴⁰ সেই সময়ত তেওঁলোকে হৰোণক কলে, "মোচিয়ে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে; কিন্তু তেওঁৰ কি হ'ল আমি তাক নাজনো। গতিকে, আমাক বাট দেখুৱাই নিবলৈ দেৱতাবোৰৰ মূৰ্তি সাজি দিয়ক।"⁴¹ তেতিয়া তেওঁলোকে এটা দামুৰিৰ মূৰ্তি সাজিলে আৰু সেই মূৰ্তিৰ আগত বলিদান উদ্ভাসৰ্গ কৰিলে। তেওঁলোকে নিজ হাতেৰে কৰা কাৰ্যত আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে।⁴² তেওঁলোকৰ এই কাৰ্য দেখি ঈশ্বৰ তেওঁলোকৰ বিমুখ হ'ল; ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আকাশৰ গ্ৰহ, তৰাবোৰক পূজা কৰিবলৈ এৰি দিলে; ভাববাদী সকলৰ পুস্তকত এইদৰে লিখা আছে,

"হে ইশ্বৰায়েল জাতি, তোমালোকে চল্লিশ বছৰলৈকে মৰুপ্ৰান্তত

মোৰ কাৰণে পশু বলি আৰু নৈবেদ্য উদ্ভাসৰ্গ কৰিছিল। নে?

⁴³ তোমালোকে মৌলকৰ তম্বু আৰু ৰিফন দেৱতাৰ তৰাৰ

মূৰ্তিবোৰ পূজা কৰিবলৈ সাজিলা,

আৰু সেইবোৰকেহে তোমালোকে গ্ৰহণ কৰিলা।

সেয়েহে মই তোমালোকক বাবিল দেশৰ ফালে লৈ যাম।"⁴⁴

⁴⁴ মৰুপ্ৰান্তত আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ সকলৰ ওচৰত সাক্ষ্য-তম্বু আছিল। ঈশ্বৰে মোচিক যি দৰে আজ্ঞা দিছিল আৰু মোচিয়ে যি আৰ্হি দেখিছিল, সেই আৰ্হিতে এই তম্বু তৈয়াৰ হৈছিল।⁴⁵ পৰৱৰ্তীকালত আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ সকলে যিহোচুৱাৰে সৈতে সেই তম্বু কঢ়িয়াই এই ঠাইলৈ আনিছিল। সেই সময়ত আমাৰ পুৰুষ-পুৰুষ সকলৰ সন্মুখৰ পৰা ঈশ্বৰে অন্য জাতিবোৰক খেদাই দিয়াত তেওঁলোকে প্ৰৱেশ কৰি এই ঠাই অধিকাৰ কৰিলে। সেই তম্বু দায়ুদৰ দিনলৈকে এই ঠাইত আছিল।⁴⁶ দায়ুদে ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাই যাকোবৰ ঈশ্বৰ থাকিবৰ কাৰণে এটি আবাস বনাবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।⁴⁷ কিন্তু চলোমনেহে তেওঁলৈ এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলে।⁴⁸ কিন্তু সৰ্বোপৰিজনীয়া হাতেৰে সজা গৃহবোৰত নাথাকে; এই বিষয়ে ভাববাদীয়ে কৈছিল,

⁴⁹ "প্ৰভুৱে কৈছে,

স্বৰ্গ মোৰ সিংহাসন,

আৰু পৃথিৱী মোৰ ভৱি-পীৰা;

মোৰ কাৰণে তুমি কেনেকুৱা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবা?

নাইবা, মোৰ জিৰণি লোৱা ঠায়েই বা কত?

⁵⁰ মোৰ হাতে জানো এই আটাইবোৰ স্ৰজা নাই?"[†]

⁵¹ হে ঠৰ-ডিঙীয়া লোক সকল, †হৃদয় আৰু কাণৰ চূৰ্ম নোহোৱা লোক, আপোনালোকে সদায় পবিত্ৰৰ আশ্বাসৰ প্ৰতিবেদ্য কৰে; পুৰুষ-পুৰুষ সকলে যেনেদৰে কৰিছিল, আপোনালোকে সেইদৰেই কৰিছে।⁵² এনে কোনোবা ভাববাদী আছিল নে, যি জনক আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলে নিৰ্যাতন কৰা নাছিল? যি সকল ভাববাদীয়ে ধাৰমিক জনৰ আগমণৰ কথা আগেয়ে কৈছিল, সেই ভাববাদী সকলকো তেওঁলোকে হত্যা কৰিলে আৰু এতিয়া আপোনালোকে সেই ধাৰমিক জনকো শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দি হত্যা কৰালে।⁵³ স্বৰ্গৰ দূতবোৰৰ মাধ্যমেদি আপোনালোকে বিধান পায়ো, সেই বিধান পালন নকৰিলে।"

* 7 অধ্যায়:43 আমোচ 5:25-27

† 7 অধ্যায়:50 যিচয়্য:66:1-2

‡ 7 অধ্যায়:51 অৰ্থাৎ ঈশ্বৰক হৃদয় নিদিয়া আৰু তেওঁৰ কথা নশুনো

স্ত্ৰিফানৰ মৃত্যু

54 এইবোৰ কথা শুনি মহাসভাৰ সদস্য সকলৰ হৃদয় স্ত্ৰিফানৰ প্ৰতি খঙত জ্বলি উঠিল আৰু নিজৰ দাঁত কৰচিলে। 55 কিন্তু তেওঁ পবিংৰ আশ্বাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, স্বৰ্গৰ ফাললৈ একেথৰে চাই ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখিলে; তেওঁ যীচুৰ ঈশ্বৰৰ সোঁফালে থিয় হৈ থকা দেখিলে। 56 স্ত্ৰিফানে ক'লে, “চাওক, মই স্বৰ্গৰ দুৱাৰ মুকলি হোৱা আৰু মানুহৰ পুংকৰ ঈশ্বৰৰ সোঁফালে থিয় হৈ থকা দেখিছোঁ।” 57 তেতিয়া মহাসভাৰ সদস্য সকলে নিজৰ কাণত সোপা দি বৰ মাতোৰে চিঞৰি উঠিল আৰু সকলোৱে একেলগে তেওঁৰ ফালে চোৱা ললে। 58 পাছত তেওঁক ধৰি নগৰৰ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি শিল দলিয়াবলৈ ধৰিলে। সাক্ষীবোৰে নিজৰ নিজৰ কাপোৰবোৰ চোল নামৰ এজন ডেকাৰ ভৰিৰ কাষত থলে। 59 তেওঁলোকে স্ত্ৰিফানক শিল দলিয়াই থাকোতে, তেওঁ পৰভুক স্মৰণ কৰি কলে, “হে পৰভু যীচু, মোৰ আশ্বা গ্ৰহণ কৰক।” 60 পাছত তেওঁ আঁঠুকাটি বৰ মাতোৰে কলে, “হে পৰভু, এওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এই পাপ গণ্য নকৰিব।” ইয়াকে কৈ তেওঁ চলি পৰিল আৰু মহা-নিদ্ৰা গ'ল।

চমৰীয়াত ফিলিপৰ প্ৰচাৰ

1 স্ত্ৰিফানক বধ কৰা কথাত চৌলৰো সময়তি আছিল।

সেই সময়ত যিৰূচালেমত থকা মণ্ডলীৰ বিৰুদ্ধে বৰ তাড়না হৈছিল আৰু পাঁচনি সকলৰ বাহিৰে আন বিশ্বাসী সকল সমগ্ৰ যিহূদা আৰু চমৰীয়া দেশৰ ঠায়ে ঠায়ে সিঁচৰিত হৈ গ'ল। 2 ভক্ত লোক সকলে স্ত্ৰিফানক মৈমাম দিলে আৰু তেওঁৰ কাৰণে বৰকৈ ক্ৰন্দন কৰিলে। 3 কিন্তু চৌলে ঘৰে ঘৰে গৈ পুৰুষ আৰু মহিলাক বলেৰে ধৰি আনি বন্দীশালত থৈ মণ্ডলীত উদ্ৰাপাত কৰিব ধৰিলে।

4 কিন্তু, যি সকল বিশ্বাসী সিঁচৰিত হৈ গ'ল, তেওঁলোকে সকলো ঠাইতে শুভবাতাৰা বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে। 5 ফিলিপে চমৰীয়া নগৰলৈ গৈ খৰীষ্টৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলে। 6 তাতে ফিলিপে কৰা আচৰিত কৰমবোৰৰ শুনি আৰু দেখি লোক সকলে একান্ত মনেৰে তেওঁৰ কথা শুনিব ধৰিলে। 7 কিয়নো অশুচি আশ্বাই ধৰা অনেক মানুহৰ পৰা ভূতবোৰে আটাই পাৰি ওলাই গ'ল; বহুতো পক্ষাঘাত ৰোগী আৰু খোৱা লোক সকলক সুস্থ কৰা হ'ল। 8 তাতে সেই নগৰত মহা আনন্দ হ'ল।

9 সেই নগৰতে আগেয়ে মায়াকৰ্ম অভ্যাস কৰা চিমোন নামেৰে এজন মানুহ আছিল। সেই মানুহ জনে চমৰীয়া বাসীৰ আগত নিজকে বৰ এজন লোক বুলি দাবী কৰি চমক লগাইছিল। 10 সৰুৰ পৰা ডাঙৰলৈকে সকলো চমৰীয়া বাসীয়ে তেওঁৰ কথাত মনোযোগ দিছিল; তেওঁলোকে কৈছিল, “এই জন ঈশ্বৰৰ মহান শক্তিশালী ব্যক্তি।” 11 তেওঁ ভালেমান দিন ধৰি মায়াকৰ্মৰে চমক দেখুৱাৰ কাৰণে মানুহবোৰে তেওঁক মানিছিল। 12 কিন্তু ফিলিপে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰাত তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিলে আৰু বিশ্বাস কৰা সকলো পুৰুষ আৰু মহিলাক যীচু খৰীষ্টৰ নামত বাপ্তিস্ম দিয়া হ'ল। 13 পাছত সেই চিমোনে নিজেও বিশ্বাস কৰি বাপ্তিস্ম ল'লে; তাৰ পাছত তেওঁ ফিলিপৰ লগত থাকি আচৰিত চিন আৰু কাৰ্যবোৰ সিদ্ধ হোৱা দেখি বিস্ময় মানিলে।

14 চমৰীয়া বাসীয়ে এনেদৰে ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰা শুনি যিৰূচালেমত থকা পাঁচনি সকলে পিতৰ আৰু যোহনক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে। 15 পিতৰ আৰু যোহনে সেই ঠাইলৈ আহি তাত থকা লোক সকলে যেন পবিংৰ আশ্বা পায়, তাৰ বাবে পৰাৰ্থনা কৰিলে। 16 কিয়নো তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰত পবিংৰ আশ্বা অহা নাছিল; কেৱল তেওঁলোকক পৰভু যীচুৰ নামত বাপ্তিস্মহে দিয়া হৈছিল। 17 পাছত পাঁচনি সকলে লোক সকলৰ ওপৰত হাত থলে আৰু তেওঁলোকে তেতিয়া পবিংৰ আশ্বা পালে।

18 চিমোনে যেতিয়া দেখিলে যে পাঁচনি সকলে হাত দিয়াত পবিংৰ আশ্বা দান কৰা হৈছে, তেতিয়া তেওঁ পাঁচনি সকলক ধন যাচি কলে, 19 “এই শক্তি মোকো দিয়ক, ময়ো যেন যি জনৰ ওপৰতে হাত ৰাখো, তেওঁ যেন পবিংৰ আশ্বা পায়।”

20 কিন্তু পিতৰে চিমোনক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাৰ ধন ধ্বংস হওক; কিয়নো তুমি ভাবিলা ঈশ্বৰৰ দান ধনেৰে কিনিব পৰা যায়। 21 আমাৰ এই কামত তোমাৰ কোনো ভাগ বা অংশ নাই, যিহেতু ঈশ্বৰৰ আগত তোমাৰ হৃদয় সৰল নহয়। 22 তুমি এই দুষ্টতাৰ পৰা মন-পালটন কৰা আৰু প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা; হয়তো তোমাৰ মনৰ এই মন্দ চিন্তা তেওঁ ক্ষমাও কৰিব পাৰে। 23 কিয়নো মই দেখিছোঁ, তোমাৰ মন তিতা পিতৰ নিচিনা আৰু তুমি পাপৰ বন্ধনত আছা।”

24 তেতিয়া চিমোনে উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকে যি কৈছে, তাৰ কোনো কথাই মোৰ জীৱনত যেন নঘটে, এই কাৰণে আপোনালোকেই মোৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰক।”

25 এইদৰে পিতৰ আৰু যোহনে প্ৰভুৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি বাক্য প্ৰচাৰ কৰি যিৰূচালেমলৈ উলটি আহিল; বাটত তেওঁলোকে চমৰীয়া সকলৰ বিভিন্ন গাঁৱত শুভবাতাৰা প্ৰচাৰ কৰিলে।

26 পাছত ঈশ্বৰৰ এজন দূতে ফিলিপক কলে, “উঠা, দক্ষিণ ফাললৈ যি পথ যিৰূচালেমৰ পৰা গাজালৈ নামি গৈছে, সেই পথেদি নামি যোৱা।” (এই পথেদি মৰুভূমিৰ মাজত আছিল।) 27 তেতিয়া ফিলিপে প্ৰস্তুত হৈ সেই বাটেদি গ'ল। বাটত ইথিওপিয়া দেশৰ এজন মানুহক লগ পালে; তেওঁ ইথিওপিয়াৰ ৰাণী কাশ্চাকীৰ সকলো ধন-সম্পদ চোৱা-চিতা কৰিবলৈ ক্ষমতা পোৱা নপুংসক ৰাজকৰ্মচাৰী আছিল। ঈশ্বৰৰ ভজনা কৰিবলৈ তেওঁ যিৰূচালেমলৈ আহিছিল। 28 তেওঁ নিজৰ ৰথত বহি উভটি গৈ থাকোতে যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তক পঢ়ি গৈছিল। 29 এনে সময়তে আশ্বাই ফিলিপক কলে, “তুমি কাৰ্মলৈ গৈ সেই ৰথৰ লগে লগে যোৱা।” 30 তেতিয়া ফিলিপে ওচৰলৈ লৰি গৈ, তেওঁ যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তক পঢ়া শুনি সূধিলে, “আপুনি যি পঢ়িছে, সেই বিষয়ৰ অৰ্থ জানো বুজি পাইছে?” 31 তেওঁ ক'লে- “কোনোবাই মোক বুজাই নিদিলে, মই কেনেকৈ বুজি পাম?” তাতে তেওঁ ফিলিপক ৰথত উঠি তেওঁৰ সৈতে বহিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।

32 ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ যি অংশটো তেওঁ পঢ়িছিল, সেয়া এই-

“মাৰিবলৈ নিয়া মেৰ-পোৱালিৰ নিচিনাকৈ তেওঁক আনিলে আৰু নাম কটীয়াৰ আগত মেৰ-পোৱালি নিজম হৈ থকাৰ দৰে তেওঁ নিজৰ মুখ নমেলিলে।

33 তেওঁ অপমানিত হোৱা কালত, ন্যায়-বিচাৰ কৰা নহ'ল,

তেওঁৰ বংশৰ কথা কোনে কব? কিয়নো পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁৰ জীৱন লৈ যোৱা হ'ল।”

34 এই কথা পঢ়ি নপুংসকে ফিলিপক স্মিথে, “অনুবোধ কৰিছোঁ, ডাববাদীয়ে কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, ক'ব নে? নিজৰ বিষয়ে নে অন্য কাৰোবাৰ বিষয়ে কৈছে?” 35 তেতিয়া ফিলিপে মাত লগাই যিচয়া পুস্তকৰ এই শাস্তাংশৰ পৰা আৰম্ভ কৰি তেওঁৰ আগত যীচুৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে। 36 এইদৰে বাটত যাওঁতে যাওঁতে এডোখৰ জলাশয়ৰ ওচৰ পোৱাত নপুংসকে কলে, “চাওক, ইয়াতে পানী আছে; গতিকে বাস্তিস্ম লোৱাত এতিয়া মোৰ কি বাধা আছে?” 37 ফিলিপে কলে, “যদি সমস্ত মনেৰে বিশ্বাস কৰিছা, তেনেহলে বাধা নাই।” তেতিয়া বিষয়াজনে কলে, “যীচু খৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পুংৰ, ইয়াক মই বিশ্বাস কৰিছোঁ।” 38 তাতে বিষয়াজনে ৰথ ৰাখিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে। ফিলিপ আৰু নপুংসক বিষয়াজন পানীত নামিল; ফিলিপে তেওঁক বাস্তিস্ম দিলে। 39 যেতিয়া তেওঁলোক পানীৰ পৰা উঠিল, প্ৰভুৰ আত্মাই ফিলিপক কাচি লৈ গল; তাতে নপুংসকে তেওঁক পুনৰ দেখা নাপালে। তেওঁ আনন্দ মনেৰে নিজ বাটে গুছি গ'ল। 40 কিন্তু ফিলিপ পুনৰ আচদেদ নগৰত উপস্থিত হ'ল আৰু সেই অঞ্চলৰ সকলো নগৰে নগৰে গৈ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰি চীজাৰিয়া পালে।

9 অধ্যায়

চৌলৰ মন-পালটন আৰু শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ

1 সেই সময়ত চৌলে প্ৰভুৰ শিষ্য সকলক ভয় দেখুওৱাৰ লগতে বধ কৰাৰ ডাবুকিও দিবলৈ ধৰিলে। তেওঁ যিৰূচালেমত মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ গ'ল, 2 আৰু দম্বেচক নগৰত থকা নাম-ঘৰৰ সমাজলৈ লিখা অনুমতি পংৰ ললে যাতে তেওঁ সেই পথৰ যি কোনো পুৰুষ বা মহিলাক পালেই তেওঁলোকক যেন ধৰি বান্ধি যিৰূচালেমলৈ আনিব পাৰে। 3 এই উদ্দেশ্যেৰে যাংৰা কৰি দম্বেচক নগৰৰ ওচৰ পাওঁতে অকস্মাতে আকাশৰ পৰা পোহৰ ওলাই তেওঁৰ চাৰিওফালে প্ৰকাশিত হ'ল; 4 তেওঁ ত্ৰাক্ষণা মাটিত পৰিল আৰু এক আকাশ-বাণী শুনিলে পালে, বোলে, “হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় তাড়না কৰিছা?”

5 চৌলে উত্তৰ দি কলে- “হে প্ৰভু, আপুনি কোন?” তেতিয়া প্ৰভুৱে কলে, “যি জনক তুমি তাড়না কৰি আছা, মই সেই যীচু; 6 কিন্তু উঠা, নগৰত সোমোৱা, তাতে তুমি কি কৰিব লাগিব, সেই বিষয়ে তোমাক কোৱা হ'ব।” 7 তেওঁৰ লগত যোৱা মানুহবোৰে তাত কোনো ব্যক্তিক দেখা নাপালে কিন্তু সেই আকাশ-বাণী শুনি অৱাক হৈ থাকিল।

8 পাছত চৌলে মাটিৰ পৰা উঠি চকু মেলি একো নেদেখিলে। তেতিয়া আন লোকে তেওঁক হাতত ধৰি দম্বেচক নগৰলৈ আনিলে। 9 তাতে তেওঁ তিন দিনলৈকে দৃষ্টিহীন হৈ থাকিল আৰু ভোজন-পানো নকৰিলে।

10 সেই সময়ত দম্বেচক নগৰত থকা অননয় নামেৰে এজন শিষ্যক প্ৰভুৱে দৰ্শন দি কলে, “হে অননয়।” তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” 11 তেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁক কলে, “তুমি উঠা, পোন নামৰ আলিবাটেৰে যোৱা, আৰু যিহূদাৰ ঘৰলৈ গৈ তাৰু নগৰৰ চৌল নামৰ ব্যক্তি জনৰ খবৰ লোৱা। তাতে তুমি দেখিবা, তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰি আছে।” 12 তেতিয়া চৌলে দৃষ্টি পাবৰ কাৰণে অননয় নামেৰে এজন মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ গাত হাত দিয়া, এনে দৰ্শনত দেখা পালে।

13 কিন্তু অননয়ই উত্তৰ দিলে, “হে প্ৰভু, সেই মানুহে যিৰূচালেমত আপোনাৰ নিযুক্ত পবিত্ৰ লোক সকলৰ কিমান অপকাৰ কৰিলে, সেই বিষয়ে মই অনেকৰ পৰা শুনিলোঁ। 14 আৰু ইয়াতো আপোনাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰা লোক সকলক বান্ধিবলৈ তেওঁ প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ পৰা ক্ষমতালৈ আহিছে।” 15 কিন্তু প্ৰভুৱে তেওঁক কলে, “তুমি যোৱা, কিয়নো অনা-ইহুদী আৰু ৰজা সকলৰ লগতে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত মোৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, সেই জন মোৰ মনোনীত পাংৰ। 16 কিয়নো তেওঁ মোৰ নামৰ কাৰণে কিমান দুখভোগ কৰিব লাগিব, ইয়াকে মই তেওঁক দেখুৱাম।”

17 তেতিয়াই অননয় গ'ল আৰু সেই ঘৰত সোমাই চৌলক বিচাৰি উলিয়ালে। তাৰ পাছত তেওঁ চৌলৰ গাত হাত দি কলে, “হে ভাই চৌল, আপুনি যেন দৃষ্টি পায় আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে আপুনি অহা বাটত যি জন প্ৰভু যীচুৰে আপোনাক দেখা দিলে, তেৱেই মোক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠালে।” 18 তেতিয়াই তেওঁৰ চকুৰ পৰা মাছৰ বাকলিৰ নিচিনা এচটা ওলাই আহিল আৰু পুনৰায় দৃষ্টি পালে; তাৰ পাছত তেওঁ উঠি বাগ্‌হীজিত হ'ল। 19 ইয়াৰ পাছত তেওঁ খোৱা-বোৱা কৰি বলৱান হ'ল। এনেদৰে কিছুদিন তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে দম্বেচক নগৰতে থাকিল।

20 আৰু যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুংৰ হয়, এই কথা নাম-ঘৰবোৰত তেওঁ ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলে। 21 তাতে সকলোৱে শুনি বিশ্বাস মানি কলে, “বোলে, যি জনে যিৰূচালেমত এই নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰা সকলক লণ্ড-ভণ্ড কৰিছিল আৰু এতিয়াও তেনেলোকক বান্ধি প্ৰধান পুৰোহিতৰ আগলৈ নিবৰ আশয়েৰে এই ঠাইলৈকো আহিছে, সেই জন এৱেই নহয় নে?” 22 কিন্তু চৌলে অধিক শক্তিমানে হৈ, এই যীচুৱেই যে খৰীষ্ট হয়, ইয়াৰ প্ৰমাণ দি দম্বেচকত থকা ইহুদী সকলক নিৰুত্তৰ কৰিলে।

23 এনেদৰে বহু দিনৰ পাছত ইহুদী সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ চৰ্চাৰম্ভ কৰিলে। 24 আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ দিনে-ৰাতিয়ে দুৱাৰ বোৰত খাপ দি থাকিল; কিন্তু চৌলে তেওঁলোকৰ চৰ্চাৰম্ভ বুজি পালে। 25 তাৰ পাছত তেওঁৰ শিষ্য সকলে ৰাতিতেই তেওঁক পাচিট ভৰাই, গাভেদি নমাই দিলে।

26 পাছত চৌলে যিৰূচালেমলৈ গৈ শিষ্য সকলৰ লগ লৰলৈ চেষ্টা কৰাত, সকলোৱে তেওঁলৈ ভয় কৰিলে, আৰু তেওঁ যে শিষ্য হয়, ইয়াকো বিশ্বাস নকৰিলে। 27 কিন্তু বাৰণবাই তেওঁক পাঁচনি সকলৰ আগলৈ আনিলে। ইয়াৰ পাছত দম্বেচকৰ পথত কেনেকৈ চৌলে প্ৰভুক দেখা পাইছিল, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁৰ আগত কি কথা কৈছিল, আৰু তেওঁ কেনেকৈ দম্বেচকত যীচুৰ নামত সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিছিল, সেই সকলো কথা তেওঁলোকৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে।

২৮ চোলে তেওঁলোকৰ লগত যিবুচালেমত অহা-যোৱা কৰি পৰভূ যীচুৰ নামেৰে সাহসেৰে পৰচাৰ কৰিলে।²⁹ তাতে তেওঁ গ্ৰীকভাষী ইহুদী সকলৰ সৈতে কথোপকথন আৰু বাদ-বিবাদ কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল।³⁰ ভাই সকলে এই বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত তেওঁক চীজাৰিয়ালৈ নি তাৰুচ নগৰলৈ পঠাই দিলে।

পিতৰৰ দুটা আচৰিত কাৰ্য

৩১ সেই সময়ত গোটেই যিহূদীয়া, গালীল, আৰু চমৰীয়া দেশৰ মণ্ডলী সমূহ শান্তিত আছিল; বিশ্বাসী সকল সংখ্যাত বৃদ্ধি হৈ পৰভূৰ ভক্তিত আৰু পবিংৰ আশ্বাহী দিয়া উদগণিত জীৱন-যাপন কৰিছিল।³² তাৰ পাছত পিতৰে ঠায়ে ঠায়ে ফুৰি লুদা নগৰৰ নিবাসী পবিংৰ লোক সকলৰ ওচৰ পালেগৈ।

৩৩ সেই ঠাইতে পক্ষাঘাত ৰোগত আৰুৰূপ হৈ আঠ বছৰ শয্যাতে পৰি থকা ঐনিয়া নামেৰে এজন মানুহক দেখিলে।³⁴ পিতৰে তেওঁক কলে, “হে ঐনিয়া, যীচু খৰীষ্টই আপোনাক সুস্থ কৰিছে; আপুনি উঠি আপোনাৰ শয্যা চপাই লওঁক;” তাতে তেওঁ তেতিয়াই উঠি থিয় হ’ল।³⁵ পাছত লুদা আৰু চাৰোণ-নিবাসী সকলেও পৰভূলৈ মন-পালটালে।

৩৬ আৰু যাক ভাষাত দৰ্কা অৰ্থাৎ হৰিণী বুলি মাতে, দান দিয়া আৰু স্নানকৰ্মেৰে পূৰ্ণ হৈ থকা টাৰিথা নামৰ শিষ্যা এজনী যাকো আছিল।³⁷ সেই সময়ত তেওঁ নৰিয়াত পৰি মৃত্যু হোৱাত, লোক সকলে তেওঁক ধুৱাই ওপৰৰ কোঠালিত শুৱাই থলে।

৩৮ তাতে লুদা নগৰ যাকোৰ ওচৰ হোৱাত, আৰু পিতৰে তাতে আছে বুলি শুনি, শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ দুজন মানুহ পঠিয়াই মিনতি কৰালে, বোলে, “পলম নকৰি আমাৰ ইয়ালৈ আহক।”³⁹ তেতিয়া পিতৰ উঠি তেওঁলোকৰ লগত গৈ তাত উপস্থিত হোৱাত, লোক সকলে তেওঁক ওপৰৰ কোঠালিলৈ নিলে আৰু বিধৱা সকলে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ কান্দি কান্দি, দৰ্কাই তেওঁলোকৰ লগত থাকোতে পৰন্ত কৰা চোলা আদি কাপোৰ দেখুৱাবলৈ ধৰিলে।

৪০ কিন্তু পিতৰে তেওঁলোক আটাইকে বাহিৰলৈ যাব দি আঁঠুকাটি পৰাৰ্থনা কৰিলে; পাছত মৃতদেহৰ ফাললৈ ঘূৰি চাই কলে, “হে টাৰিথা উঠা।” তেতিয়া তেওঁ চকু মেলি পিতৰক দেখি বহিল।⁴¹ তাতে তেওঁ টাৰিথাক হাতত ধৰি তুলিলে; আৰু পবিংৰ লোক আৰু বিধৱা সকলক মাতি, তেওঁলোকৰ আগত জীয়াই উঠা দেখুৱালে।⁴² এই কথা যাকোৰ সকলো ঠাইতে জনাজাত হৈ যোৱাত, অনেক মানুহে পৰভূত বিশ্বাস কৰিলে।⁴³ তাৰ পাছত পিতৰে যাকোত, চিমোন নামেৰে এজন মুচিয়াৰৰ ঘৰত বহু দিন থাকিল।

10 অধ্যায়

অনা-ইহুদী সকলক মণ্ডলীত ভুক্ত কৰা

১ চীজাৰিয়া নগৰত ইটালীয়া নামৰ সৈন্য দলৰ কৰ্ণীলিয় নামেৰে এজন এশৰ সেনাপতি আছিল।² তেওঁ এজন ভক্ত লোক আছিল, তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোৱে ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখিছিল। তেওঁ আন লোক লোকক দান কৰিছিল আৰু সদায় ঈশ্বৰৰ ওচৰত পৰাৰ্থনা জনাইছিল।

৩ এদিন আবেলি পৰায় তিনি মান বজাত, দৰ্শনত “হে কৰ্ণীলিয়া!” বুলি তেওঁক মাতা ঈশ্বৰৰ এজন দূতক স্পষ্টকৈ দেখিলে।⁴ তেতিয়া কৰ্ণীলিয়ই দূতলৈ তথা লাগি চাই ভয় খাই কলে, “কি কয় পৰভূ?” দূতে তেওঁক কলে, “তোমাৰ পৰাৰ্থনা আৰু দান সোৱৰণীয় ৰূপে ঈশ্বৰৰ আগত গ্ৰহণীয় হ’ল।⁵ এতিয়া যাকোলে মানুহ পঠিয়াই চিমোন, যাৰ পৰখ্যাত নাম পিতৰ, তেওঁক মাতি পঠোৱা,⁶ তেওঁ সাগৰৰ তীৰত নিবাস কৰা চিমোন নামৰ মুচিয়াৰৰ ঘৰত আলহী হৈ আছে।”

৭ এনেদৰে কৰ্ণীলিয়ক কৈ স্বৰ্গৰ দূত গ’ল, তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ দুজন লগুৱা আৰু আলপেচান ধৰা সকলৰ মাজৰ ভক্ত সৈন্য এজনক মাতি আনি,⁸ তেওঁলোকক সকলো কথা তেওঁ বুজাই কলে, আৰু যাকোলে পঠাই দিলে।

৯ পাছদিনা বাৰ মান বজাত তেওঁলোকে নগৰৰ ওচৰ পালে, সেই সময়ত পিতৰে পৰাৰ্থনা কৰিবৰ বাবে ঘৰৰ ওপৰলৈ উঠিছিল।¹⁰ তেতিয়া তেওঁৰ ভোক লগাত খাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু লোক সকলে আহাৰ যুগুত কৰি থাকোতে তেওঁ মূৰ্ছিত হৈ পৰিল;¹¹ আৰু আকাশ খন মুকলি হৈ, চাৰি চুকত ধৰি পৃথিৱীলৈ নমাই দিয়া ডাঙৰ কাপোৰৰ নিচিনা কোনো এটা পাংৰ নমা দেখিলে।¹² তাত সকলো বিধৰ চাৰিঠেঙীয়া জন্তু, উৰণ আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ আছিল।

১৩ তেতিয়া তেওঁলৈ এনে বাণী হ’ল বোলে: “উঠা, মাৰি খোৱা।”¹⁴ কিন্তু পিতৰে কলে, “হে পৰভূ, এনে নহওক; কিয়নো মই কোনো ধৰণৰ বৰ্জিত আৰু অশুচি বস্তু কেতিয়াও খোৱা নাই।”¹⁵ দ্বিতীয় বাৰ তেওঁলৈ এই বাণী হ’ল: “ঈশ্বৰে যিহকে শুচি কৰিলে, তাক তুমি বৰ্জিত নুবলিবা।”¹⁶ এইদৰে তিনি বাৰ ঘটিল আৰু সেই পাংৰ তেতিয়াই আকাশৰ ওপৰলৈ তুলি নিয়া হ’ল।

১৭ তেতিয়া পিতৰে যি দৰ্শন দেখিলে; সেই দৰ্শনৰ অৰ্থ কি হ’ব পাৰে ইয়াকে চিন্তা কৰি থাকোতেই, কৰ্ণীলিয়ই পঠোৱা মানুহ কেইজনে সুধি সুধি চিমোনৰ ঘৰলৈ আহি দুৱাৰমুখত থিয় হ’ল,¹⁸ আৰু মাত লগাই সুধিলে, “বোলে সেই চিমোন ইয়াত থাকে নে যি জনৰ পৰখ্যাত নাম পিতৰ?”

১৯ তেতিয়া পিতৰে সেই দৰ্শনৰ কথা ভাবি থাকোতেই, আশ্বাহী *তেওঁক কলে, “চোৱা, তিনি জন মানুহে তোমাক বিচাৰিছে।²⁰ তুমি উঠা আৰু নামি যোৱা। তেওঁলোকে সৈতে সংশয় নকৰি যোৱা; কিয়নো মইহে তেওঁলোকক পঠালোঁ।”²¹ তেতিয়া পিতৰে নামি গৈ সেই মানুহকেইজনক কলে, “তোমালোকে যি জনক বিচাৰিছা, সেই জন ময়েই। তোমালোকে কি কাৰণত আহিলা?”

* 10 অধ্যায়:19 আশ্বাহী পবিংৰ আশ্বাহী

22 তেওঁলোকে কলে, “কৰ্ণীলিয় নামেৰে ধাৰ্মিক আৰু ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা আৰু গোটেই ইহুদী জাতিৰ আগত সুখ্যাতি পোৱা এনে এজন এশৰ সেনাপতিয়ে আপোনাক তেওঁৰ ঘৰলৈ মতাই নি, আপোনাৰ পৰা কথা শুনিবলৈ স্বৰ্গৰ পবিত্ৰ দূতৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ আদেশ পাইছে।” 23 তেতিয়া পিতৰে তেওঁলোকক ৰাতিটো তেওঁৰ তাতে থকাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিলে।

পাছদিনা তেওঁ যাকোত থকা ভাই সকলৰ মাজৰ কেইজনমানক লগত লৈ তেওঁলোকৰ সৈতে যাংবা কৰিলে।

24 তাৰ পাছদিনা তেওঁলোকে চাঁজাৰিয়ালৈ আহিল। কৰ্ণীলিয়ই নিজৰ জ্ঞাতি আৰু আত্মীয় বন্ধু সকলক গোট খুৱাই তেওঁলোকলৈ অপেক্ষা কৰি আছিল।

25 পিতৰ ঘৰত সোমোওঁতে কৰ্ণীলিয়ই দেখা কৰি তেওঁক সন্মান জনাবলৈ চৰণত পৰি প্ৰণাম কৰিলে। 26 কিন্তু পিতৰে তেওঁক তুলি ধৰি কলে, “উঠা; ময়ো মানুহহে।”

27 তাৰ পাছত যেতিয়া পিতৰে তেওঁসৈতে কথা কৈ কৈ ঘৰত সোমাল, বহু মানুহ গোট খাই থকা দেখি, 28 তেওঁলোকক কলে, “বিধান বিহীন জাতিৰ কোনো মানুহৰ লগ লোৱা নাইবা তেওঁৰ তালৈ যোৱা যে যিহুদী মানুহৰ বাবে নিষেধ, ইয়াক আপোনালোকে জানে। কিন্তু কোনো মানুহক বৰ্জিত বা অশুচি নুবুলিবলৈ ঈশ্বৰে মোক দেখুৱালে। 29 এই হেতুকে মোক মাতেতে কোনো আপত্তি নকৰাকৈ মই আহিলোঁ। গতিকে এতিয়া সুখিছোঁ, কিয়নো আপোনালোকে মোক মাতিলে।”

30 তেতিয়া কৰ্ণীলিয়ই কলে, “আজি চাৰি দিন হ’ল ঠিক এই সময়ত অৰ্থাৎ আবেলি তিনি মান বজাত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিলোঁ; তেতিয়া চাওক, উজ্জ্বল বশ্ৰ পিন্ধা এজন মানুহ মোৰ আগত থিয় হ’ল। 31 তেওঁ কলে, ‘হে কৰ্ণীলিয়, তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা গ’ল আৰু তুমি দুখীয়াক দিয়া দান ঈশ্বৰৰ আগত সোঁৱৰণ কৰা হ’ল। 32 এতেকে যাকোত মানুহ পঠিয়াই, সাগৰৰ দাঁতিত চিমোন নামেৰে এজন মুচিয়াৰ ঘৰত আলহী হৈ থকা চিমোন, যাৰ প্ৰখ্যাত নাম পিতৰ, তেওঁক মাতি আনা গৈ। 33 এই হেতুকে মই তেতিয়াই আপোনাৰ তালৈ মানুহ পঠালোঁ। আপুনি যে এতিয়া আহি পালে, ভাল কৰিলে। এতেকে প্ৰভুৱে যি আজ্ঞা আপোনাক দিলে, সেই সকলো বিষয় শুনিবলৈ আমি সকলোৱে এতিয়া ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উপস্থিত আছোঁ।”

34 তেতিয়া পিতৰে মাত দিলে আৰু কলে,

“ইয়াকে মই নিশ্চয়কৈ উপলব্ধি কৰিছোঁ যে, ঈশ্বৰে কাৰো পক্ষপাতী নকৰে। 35 বৰং সকলো জাতিৰ মাজত যি জনে তেওঁলৈ ভয় ৰাখি ধাৰ্মিক আচৰণ কৰে, সেই জন তেওঁৰ গ্ৰহণযোগ্য হয়।

36 যি জন সকলোৰে প্ৰভু, সেই যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই মিলনৰ শুভবাৰতা প্ৰচাৰ কৰোঁতে, ঈশ্বৰে যি বাক্য ইস্ৰায়েলৰ লোক সকললৈ পঠালে, 37 আৰু যোহন বাপ্তিস্মৰ কথা ঘোষণা কৰাৰ পাছত, গালীল প্ৰদেশৰ পৰা আৰম্ভ হৈ গোটেই যিহুদীয়ালৈকে বিয়পি গ’ল, সেই বাক্য আপোনালোকে নিজেও বুজি আছে।

পিতৰৰ বক্তৃতা আৰু তাৰ ফল

38 সেয়ে এই যে, যেনেকৈ ঈশ্বৰে নাচৰতীয়া যীচুক পবিত্ৰৰ আত্মা শক্তি আৰু মহিমাৰে অভিষিক্ত কৰিলে; তেনেকৈ তেওঁ বিভিন্ন ঠাইত সাক্ষাৎ কৰি, চয়তানৰ পৰা দুখ পোৱা সকলক সুস্থ কৰিছিল; কাৰণ ঈশ্বৰ তেওঁৰ সহায় আছিল।

39 আৰু ইহুদী সকলৰ গাৰ্ভে-ভূয়ে গৈ আৰু যিৰূচালেমতো তেওঁ যি যি কৰ্ম কৰিছিল, সেই সকলো কৰ্মৰ সাক্ষী আমি আছোঁ। এই যীচুকেই তেওঁলোকে কাঠত ওলোমাই বধ কৰিলে। 40 কিন্তু এইজনকে প্ৰকাশিত কৰিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁক তৃতীয় দিনা তুলিলে, 41 আটাই মানুহৰ আগত নহয়, কিন্তু তেওঁ মৃত বিলাকৰ মাজৰ পৰা উঠাৰ পাছত তেওঁসৈতে ভোজন-পান কৰা ঈশ্বৰৰ মনোনীত সাক্ষী যি আমি, আমাৰ আগতহে প্ৰকাশিত হ’লৈ দিলে।

42 জীৱিত আৰু মৰা দুয়োৰো বিচাৰকৰূতা হ’লৈ ঈশ্বৰে যি জনক নিযুক্ত কৰিলে, তেওঁই সেই জনা, এই কথা সকলো লোকৰ আগত ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু সাক্ষ্য দিবলৈ তেওঁ আমাক আজ্ঞা দিলে। 43 তেওঁৰ পক্ষে সকলো ডাববদীয়েও সাক্ষ্য দিয়ে যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে তেওঁৰ নামেৰে পাপ-মোচন পায়।

44 পিতৰে এই কথা কৈ থাকোতেই, শুনি থকা সকলোৰে ওপৰত পবিত্ৰৰ আত্মা আহিল। 45 তাতে পিতৰৰ লগত অহা চন্দ্ৰ হোৱা বিশ্বাসী সকলে অনা-ইহুদী সকলৰ ওপৰতো পবিত্ৰৰ আত্মা বান্ধি দিয়া দেখি বিস্ময় মানিলে।

46 কাৰণ সেই অনা-ইহুদী সকলে নানা ভাষাৰে কথা কৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰা তেওঁলোকে শুনিবলৈ পালে। তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি কলে, 47 “আমাৰ নিচিনাকৈ পবিত্ৰৰ আত্মা পোৱা এওঁলোক বাগ্ৰাইজিত নহ’লৈ কোনোবাই জলক বাধা দিব পাৰে নে?” 48 তেতিয়া তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে তেওঁলোকক বাগ্ৰাইজিত হ’লৈ আজ্ঞা দিলে। পাছত সেই ঠাইতে তেওঁলোকক কিছুদিন থাকিবলৈ তেওঁ মিনতি কৰিলে।

11 অধ্যায়

1 পাছত পাঁচনি সকল আৰু যিহুদীয়াত থকা ভাই সকলে শুনিবলৈ পালে যে, অনা-ইহুদী লোকেও ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰিলে। 2 পাছত যেতিয়া পিতৰ যিৰূচালেমলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁক লৈ চন্দ্ৰ হোৱা মানুহবোৰে দ্বিধাবোধ হোৱাত নিন্দা কৰিলে; 3 তেওঁলোকে কলে, “তুমি চন্দ্ৰ হোৱা নোহোৱা মানুহবোৰৰ লগত সহযোগ কৰি, সিহঁতৰ সৈতে খোৱা-বোৱা কৰিলা!”

4 কিন্তু পিতৰে এই কথা বিতং ভাৱে বৰ্ণনা কৰি তেওঁলোকক কলে, 5 “মই যাকো নগৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোতেই মূৰ্চ্ছা গ’লো আৰু দৰ্শনত চাৰি চুকত ধৰি স্বৰ্গৰ পৰা নমোৱা ডাঙৰ কাপোৰৰ নিচিনা কোনো এটা পান্ৰ মোৰ ওচৰলৈ নামি অহা দেখিলোঁ; 6 তেতিয়া তালৈ মন কৰি একেথৰে চাই থাকোতে তাত পৃথিৱীৰ চাৰিঠেঙীয়া জন্তু আৰু বনৰীয়া জন্তু, উৰণ আৰু আকাশৰ চৰাই এই সকলোকে দেখিলোঁ।”

7 আৰু তেতিয়া “হে পিতৰ, উঠি মাৰি খোৱা!” এই বুলি মৌল কোৱা এটা বাণীও শুনিলোঁ। 8 মই কলোঁ, “হে প্ৰভু, এনে নহওক; কিয়নো কোনো বৰ্জিত বা অশুচি বস্তু মোৰ মুখত কেতিয়াও দিয়া নাই।” 9 কিন্তু পুনৰ আকাশৰ পৰা নে স্বৰ্গৰ

পৰা উত্তৰ আহিল, “ঈশ্বৰে যিহকে শুচি কৰিলে, সেইবাৰ তুমি বৰ্জিত নুবুলিবা।”¹⁰ এইদৰে তিনি বাৰ ঘটৰ পাছত সেই সকলোবোৰ আকৌ স্বৰ্গলৈ তুলি নিয়া হ’ল।

11 আৰু চোৱা, তেতিয়াই চাঁজাৰিয়াৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ পঠোৱা তিনি জন মানুহ, মই যি ঘৰত আছিলোঁ, তাত উপস্থিত হ’ল।¹² তাতে একো সংশয় নকৰাকৈ তেওঁলোকৰ লগত যাবলৈ আশ্বাই মোক আজ্ঞা দিলে। পাছত এই ভাই ছয় জন মোৰ লগত গ’ল আৰু আমি সেই মানুহৰ ঘৰত গৈ সোমালো।¹³ তাতে তেওঁ আমাক কলে, কেনেকৈ এজন দূতে তেওঁৰ ঘৰত থিয় হৈ কৈছিল যে, “যাফোলৈ মানুহ পঠাই, যাৰ প্ৰখ্যাত নাম পিতৰ, সেই চিহ্নমানক মাতি পঠোৱা।¹⁴ তাতে তুমি আৰু তোমাৰ ঘৰৰ সকলোৱে যাৰ দ্বাৰাই পৰিৎসান পাবা, সেই কথা তেওঁ তোমাক ক’ব।”

15 পাছে মই কথা ক’বলৈ ধৰোতেই, পুৰুষে আমাৰ ওপৰত যেনেকৈ পবিংৰ আত্মা নামিছিল, তেনেকৈ তেওঁলোকৰ ওপৰতো নামিল।¹⁶ “যোহন হলে পানীতহে বাপ্তিস্ম দিলে কিন্তু তোমালোকক হলে পবিংৰ আত্মাত বাপ্তিস্ম দিয়া হ’ব,” পৰভুৱে কোৱা এই কথা মোৰ মনত পৰিল।

17 এতেকে আমি পৰভু যীচু খৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ বাবে ঈশ্বৰে যি দান আমাক দিলে সেই একে দান তেওঁলোককো দিলে, গতিকে ঈশ্বৰক প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ মই নো কোন?”¹⁸ এই কথা শুনি তেওঁলোকে কোনো সৰ্হাৰি নিদি বৰং ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি কলে, “তেনেহলে, ঈশ্বৰে অনা-ইহদী লোককো জীৱনৰ অৰ্থে মন-পালটন দান কৰিলে।”

19 ইতিপূৰ্বে যিবোৰ মানুহে স্ত্ৰিফানৰ মৃত্যুৰ ক্ষেত্ৰত হোৱা বেজাৰৰ কাৰণে গোট গোট হৈ আছিল, তেওঁলোকে ফৈনীকিয়া, কুপ্ৰ, আৰু আণ্ডিয়থিয়ালৈকে ফুৰি, ইহদী লোকৰ বাহিৰে আন কাৰো আগত ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ নকৰিলে।²⁰ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কুপ্ৰ আৰু কুৰীণীৰ কিছুমান আণ্ডিয়থিয়ালৈ আহি গৰীকভাষী সকলৰ আগত পৰভু যীচুৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে।²¹ আৰু পৰভুৰ হাত তেওঁলোকৰ সহকাৰী হ’ল, তাতে বহুসংখ্যক লোকে বিশ্বাস কৰি পৰভুলৈ আহিল।

22 পাছত তেওঁলোকৰ সবিশেষ বাৰতা যিৰূচালেমত থকা মণ্ডলীৰ কাণত যেতিয়া পৰিল, তেতিয়া মণ্ডলীয়ে বাৰ্ণক্কাৰ আণ্ডিয়থিয়ালৈ পঠিয়াই দিলে।²³ তেওঁ তাত উপস্থিত হৈ, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ দেখি আনন্দিত হ’ল; আৰু হৃদয়ৰ আগ্ৰহেৰে পৰভুত আসক্ত হৈ থাকিবলৈ সকলোকে উদগালে।²⁴ কিয়নো তেওঁ উত্তম লোক হোৱাৰ উপৰি, পবিংৰ আত্মাৰে বিশ্বাসত পৰিপূৰ্ণ আছিল, তাতে মানুহৰ এটা ডাঙৰ দলে পৰভুত যোগ দিলে।

25 পাছত বাৰ্ণক্কাই চৌলক বিচাৰিবলৈ তাৰু নগৰলৈ গ’ল।²⁶ আৰু তেওঁক পাই আণ্ডিয়থিয়ালৈ লৈ আহিল। তাতে তেওঁলোকে গোট্টেই বছৰ মণ্ডলীত গোট খোৱা বহু লোকক উপদেশ দিলে। এই আণ্ডিয়থিয়া নগৰতেই শিষ্য সকলক প্ৰথম খৰীষ্টিয়ান বুলি মতা হ’ল।

27 সেই সময়ত কিছুমান ডাববাদী যিৰূচালেমৰ পৰা আণ্ডিয়থিয়ালৈ আহিল।²⁸ আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ আগাব নামেৰে এজনে উঠি, আত্মাৰ দ্বাৰাই চালিত হৈ জনালে যে, গোট্টেই পৃথিৱীত বৰ আকাল হ’ব আৰু স্কৌদিয়ৰ দিনত সেয়ে ঘটিব।

29 তাতে শিষ্য সকলৰ প্ৰতিজনে শক্তি অনুসাৰে, যিহদীয়াত নিবাস কৰা ভাই সকলৰ পৰিচাৰ্য্যৰ কাৰণে সহায় পঠিয়াবলৈ সিদ্ধান্ত ললে।³⁰ পাছত সেইদৰে কাৰ্য কৰি, বাৰ্ণক্কা আৰু চৌলৰ হাতত পৰিচাৰক সকললৈ ধন পঠিয়াই দিলে।

12 অধ্যায়

যাকোবক বধ কৰা আৰু পিতৰৰ উদ্ধাৰ

1 সেই সময়ত হেৰোদ ৰজাই মণ্ডলীৰ কোনো কোনো লোকক অত্যাচাৰ কৰিব ধৰিলে² আৰু তেওঁ যোহনৰ ককায়েক যাকোবক তৰোৱালেৰে বধ কৰিবলৈ হুকুম দিলে।

3 এই কাৰ্যত ইহদী সকল সন্তুষ্ট হোৱা দেখি, তেওঁ পিতৰকো বন্দী কৰিলে। তেতিয়া খম্বিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দিন আছিল।⁴ পিতৰক বন্দী কৰি হেৰোদে বন্দীশালত ৰাখিলে। তেওঁক পহৰা দিবৰ কাৰণে চাৰি জনকৈ চাৰিটা সৈন্য দলক নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁ মনতে ভাবিলে যে, নিস্তাৰ-পৰুৰ পাছত পিতৰক জনসাধাৰণৰ ওচৰত বিচাৰৰ বাবে হাজিৰ কৰাব।

5 এইদৰে পিতৰক বন্দীশালত ৰাখিলে, কিন্তু তেওঁৰ বাবে মণ্ডলীৰ লোক সকলে নিৰন্তৰে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল।⁶ পাছত হেৰোদে তেওঁক বাহিৰলৈ আনিবৰ বাবে সিদ্ধান্ত লোৱা দিনা খনৰ আগ-ৰাতি, পিতৰ দুজন সৈন্যৰ মাজত দুডাল শিকলিৰে বন্ধা হৈ টোপনিত আছিল আৰু প্ৰহৰীবোৰে দুৱাৰমুখত বন্দীশাল পহৰা দি আছিল।

7 সেই সময়ত পৰভুৰ এজন দূত আহি উপস্থিত হ’ল আৰু সেই কোঠালিটো পোহৰেৰে উজ্জ্বল হৈ উঠিল। তাতে চাপৰ মাৰি পিতৰক জগাই দূতে কলে, “বেগাই উঠা।” তেতিয়া তেওঁৰ হাতৰ পৰা শিকলিৰ বান্ধ সুলকি পৰিল।⁸ দূতে তেওঁক কলে, “কঁকাল বান্ধি পাদুকা পিন্ধা।” পিতৰে সেইদৰে কৰিলে। দূতে তেওঁক কলে, “তোমাৰ কাপোৰ গাত লৈ মোৰ পাছে পাছে আহা।”

9 পাছে পিতৰে দূতক অনুসৰণ কৰি বাহিৰলৈ ওলাই গ’ল। কিন্তু দূতে কৰা কৰ্ম যে সঁচা, ইয়াকে নাভাবি দৰ্শন পোৱা বুলি ভাবিলে।¹⁰ এইদৰে প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় প্ৰহৰীবোৰক পাৰ কৰি নগৰলৈ অহা-যোৱা কৰা যিখন লোহাৰ দুৱাৰ আছিল, সেয়া নিজে নিজে তেওঁলোকলৈ মুকলি হৈ গ’ল। তাতে তেওঁলোক বাহিৰলৈ আহি বাটৰ এমুৰ পাওঁতে তাৰুক্ষণা দূতে তেওঁৰ লগ এৰিলে।

11 তেতিয়া পিতৰে চেতনা পাই কলে, “পৰভুৱে তেওঁৰ দূত পঠিয়াই হেৰোদৰ হাতৰ পৰা আৰু ইহদী লোকৰ সকলো আকাংক্ষাৰ পৰা মোক যে উদ্ধাৰ কৰিলে, এতিয়াহে মই নিশ্চয়কৈ জানিছোঁ।”¹² ইয়াকে তেওঁ জনাৰ পাছত, মাৰু নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা যি যোহন, তেওঁৰ মাক মৰিয়মৰ ঘৰলৈ গ’ল; তাতে অনেক লোক গোট খাই প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল।

13 তেতিয়া তেওঁ বাহিৰৰ দুৱাৰত টুকুৰিওৱাত, ৰোদা নামেৰে এজনী চাকৰণীয়ে মাত দিবলৈ আহিল। 14 তাতে তাই পিতৰৰ মাত শুনি বুজি পাই, আনন্দত দুৱাৰ মেলিবলৈ পাহৰি ডিতৰলৈ লৰি গৈ, পিতৰ দুৱাৰমুখত থিয় হৈ আছে বুলি কলেগৈ। 15 তেতিয়া তেওঁলোকে তাইক কলে, “তই পাগলি হৈছ।” কিন্তু তাই সঁচা বুলি দৃঢ়তাৰে নিশ্চিত ভাবে কলে। তেওঁলোকে কলে, “তেনেহলে সেই জন তেওঁৰ দূতহে হব।”

16 কিন্তু পিতৰে দুৱাৰত বাৰে বাৰে টুকুৰিয়াই আছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে দুৱাৰ মেলি দিয়াত, তেওঁক দেখি বিস্ময় মানিলে। 17 পিতৰে নিজম দি থাকিবলৈ হাতেৰে ইংগিত দি, পৰভূৰে কেনেকৈ তেওঁক বন্দীশালৰ পৰা মুকলি কৰি আনিলে, তাৰ বৃত্তান্ত তেওঁলোকৰ আগত বৰণনা কৰিলে। আৰু কলে, “তোমালোকে যাকোৰ আৰু ভাই সকলক এই সংবাদ দিবা।” ইয়াকে কৈ তেতিয়াই তেওঁ ওলাই আন ঠাইলৈ গুচি গ'ল।

18 পাছে ৰাতিপুৱা হ'ল, পিতৰৰ নো কি হ'ল, এই বুলি সৈন্য সকলৰ মাজত বৰ হুলস্থূল লাগিল। 19 তেতিয়া হেৰোদে তেওঁক বিচাৰি নাপাই, পৰহৰী সকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰি পৰ্বাণদণ্ডৰ আজ্ঞা দিলে। তেতিয়া তেওঁ যিহূদীয়াৰ পৰা চীজাৰিয়ালৈ গ'ল আৰু তাতে থাকিল।

20 তুৰীয়া আৰু চীদোনীয়া সকলৰ প্ৰতি হেৰোদৰ অতিশয় ক্ৰোধ আছিল। কিন্তু তেওঁলোকে একে আলোচনাৰে তেওঁৰ আগলৈ গৈ, ক্ৰান্ত নামেৰে ৰজাৰ ডিতৰুৱাল ফুকনক তেওঁলোকৰ ফলীয়া কৰি, শাস্তি শ্বহাপন কৰিবলৈ নিবেদন কৰিলে, কাৰণ এই ৰজাৰ দেশৰ পৰাই তেওঁলোকৰ দেশলৈ খোৱা বস্ত্ৰবোৰ আহিছিল। 21 এটা নিৰুপিত দিনত হেৰোদে ৰাজকীয় বশ্ৰৰ পিন্ধি বিচাৰৰ আসনত বহিছিল আৰু সেইদিনা তাৰ পৰা তেওঁলোকলৈ ডাষণ দিছিল।

22 তেতিয়া লোক সকলে ৰিঙিয়াই কলে, “এয়া এজন ঈশ্বৰৰ মাত, মানুহৰ মাত নহয়!” 23 কিন্তু সেই পৰশংসা *ঈশ্বৰক নিদিয়াত, পৰভূৰ দূত তেতিয়াই তেওঁক আঘাত কৰিলে আৰু পোকে খোৱাত, তেওঁ পৰাণ ত্যাগ কৰিলে।

24 কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য ব্যাপক হ'বত বিয়পি গ'ল। 25 এইদৰে বাৰণৰা আৰু চৌলে যি পৰিচৰ্যা কৰ্মৰ দায়িত্ব পাইছিল, সেয়া তেওঁলোকে সিদ্ধ কৰিলে, আৰু মাৰ্ক নামেৰে পৰখ্যাত হোৱা যোহনক লগত লৈ যিৰূচালেমৰ পৰা উভতি আহিল।

13 অধ্যায়

শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পৌলৰ প্ৰথম যাংৰা

1 আণ্ডিয়থিয়াত থকা মণ্ডলীত কেইজনমান ডাৱবাদী আৰু উপদেশক আছিল। তেওঁলোক বাৰণৰা, চিমন, যি জনক নিগ'ৰ বোলে, কুৰীণীৰ লুকীয়, হেৰোদ ৰজাৰ লগত প্ৰতিপালিত হোৱা মনহেম আৰু চৌল। 2 যি সময়ত তেওঁলোকে পৰভূৰ উপাসনা কৰি লঘোন দি আছিল, সেই সময়তে পবিংৰ আশ্বাহ কলে, “যি কৰ্ম কৰিবলৈ মই বাৰণৰা আৰু চৌলক মাতিলোঁ, সেই কৰ্মৰ কাৰণে তেওঁলোকক মৌলৈ পৃথক কৰি দিয়া।” 3 তাতে তেওঁলোকে লঘোন দি প্ৰাৰ্থনা কৰি, সেই দুজনৰ ওপৰত হাত দি পঠিয়াই দিলে।

4 এইদৰে পবিংৰ আশ্বাহৰ বাধ্য হৈ বাৰণৰা আৰু চৌল চিলুকিয়ালৈ গ'ল; তাৰ পৰা জাহাজেৰে কুপৰ দ্বীপলৈ গ'ল। 5 তাতে চালানী নগৰ পাই, ইহূদী সকলৰ নাম-ঘৰবোৰত ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে। সেই সময়ত যোহনো তেওঁলোকৰ পৰিচাৰক হৈ আছিল।

6 এইদৰে তেওঁলোকে সেই দ্বীপটোৰ চাৰিওফালে ফুৰি পাকঃ নগৰলৈকে গ'ল, তাতে বাৰ-ঘীচু নামেৰে যি এজন যিহূদী মানুহ মায়াবী আৰু ভাৰিকোৱা ডাৱবাদী আছিল, তেওঁক দেখা পালে। 7 তেওঁ সেই দ্বীপৰ অধিপতি বুদ্ধিমান চৰঞ্জিয় পৌলৰ লগত আছিল। সেই অধিপতিয়ে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰি চৌল আৰু বাৰণৰাক মাতি পঠিয়ালে। 8 কিন্তু ইলুমাই, অৰথা সেই মায়াবীয়ে (কিয়নো এয়ে তেওঁৰ নামৰ অৰ্থ) অধিপতিক বিশ্বাসৰ পৰা আতৰাই অনাৰ উদ্দেশ্যেৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতিৰোধ কৰিলে।

9 তাতে চৌল, যি জনক পৌলো বোলে, তেওঁ পবিংৰ আশ্বাহৰ পৰিপূৰ্ণ হৈ, তেওঁলৈ শিহ'ৰ দৃষ্টিৰে চালে 10 আৰু কলে, “হেৰো সকলো কপট আৰু দুষ্কৰ্মেৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱাটো, চয়তানৰ পুতেক আৰু সকলো প্ৰকাৰ ধাৰ্মিকতাৰ শংকু, তই পৰভূৰ সৰল পথ বিপৰীত কৰিবলৈ ৰখা নাই নে?”

11 আৰু এতিয়া চা, পৰভূৰ হাত তোৰ ওপৰত আছে আৰু তই কিছু সময়লৈকে সুৰ্য্য নেদেখি অন্ধ হৈ থাকিবি।” তেতিয়াই ইলুমাইৰ চকু জলকতকক লাগিল আৰু অন্ধকাৰময় হ'ল; তেতিয়া তেওঁক হাতত ধৰি নিবলৈ তেওঁ মানুহ বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। 12 এই ঘটনা দেখি, সেই অধিপতিয়ে পৰভূৰ উপদেশত বিস্ময় মানি বিশ্বাস কৰিলে।

আণ্ডিয়থিয়াত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা

13 ইয়াৰ পাছত পৌল আৰু তেওঁৰ লগৰ কেইজনে পাকঃ নগৰৰ পৰা সমুদৰ-পথেদি পাম্ফুলিয়া দেশৰ পৰগা নগৰলৈ গ'ল। কিন্তু যোহনে তেওঁলোকক এৰি, যিৰূচালেমলৈ উলটি আহিল। 14 পৌল আৰু তেওঁৰ লগৰ কেইজনে পৰগাৰ পৰা যাংৰা কৰি পিচিদিয়া দেশৰ আণ্ডিয়থিয়া নগৰ পাই তাতে বিস্ৰামবাৰে নাম-ঘৰত সোমাই বহিল। 15 তাতে বিধান-শাস্ৰ আৰু ডাৱবাদী সকলৰ বাক্য পঢ়াৰ পাছত, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী সকলে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ কৈ পঠিয়ালে বোলে, “হে ভাই সকল, মানুহবোৰলৈ তোমালোকৰ যদি কোনো উদগণিৰ কথা আছে, তেনেহলে সেই বিষয়ে কোৱা।”

16 তেতিয়া পৌলে উঠি, হাতেৰে ইংগিত দি কলে, “হে ইশ্বায়েলীয়া মানুহবোৰ আৰু হে ঈশ্বৰ ভয়কাৰী লোক সকল, শুনক। 17 এই ইশ্বায়েলী সকলৰ ঈশ্বৰে আমাৰ ওপৰ-পুৰুষ সকলক মনোনীত কৰিলে আৰু মিচৰ দেশত পৰবাসী হৈ থকা সময়ত

* 12 অধ্যায়:23 পৰশংসা মৰ্যাদা

মানুহবোৰৰ উন্নতি সাধন কৰি, তাৰ পৰা নিজ পৰাক্ৰমেৰে তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি আনিলে।¹⁸ আৰু দুকুৰিমান বছৰলৈকে মৰুপ্ৰান্তত তেওঁলোকক পিতৃৰ নিচিনাকৈ প্ৰতিপালন কৰিলে।

¹⁹ পাছত তেওঁ কনান দেশৰ সাত জাতিক উচ্ছেদ কৰি, তেওঁলোকৰ দেশখনক উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপে ইশ্বায়েলী সকলক দিলে।²⁰ এইদৰে প্ৰায় চাৰি শ পঞ্চাশ বছৰ পাৰ হৈ গ'ল। তাৰ পাছত, চমুৱেল ডাবৰবাদীৰ সময়লৈকে বিচাৰকৰূত সকলক নিযুক্ত কৰিলে।

²¹ পাছত তেওঁলোকে এজন ৰজা বিচৰাত, ঈশ্বৰে বিন্যামীন ফৈদৰ কীচৰ পুংৰ চৌলক চল্লিশ বছৰলৈকে ৰাজত্ব কৰিবলৈ দিলে।²² ইয়াৰ পাছত ঈশ্বৰে ৰজাৰ শাসনৰ পৰা তেওঁক আতৰাই, তেওঁলোকৰ ৰজা হ'বলৈ দায়ুদক মনোনীত কৰিলে। আৰু দায়ুদৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে সাক্ষ্য দি কলে, 'মোৰ মনৰ দৰে এজনক, অৰ্থাৎ যিচয়ৰ পুংৰ দায়ুদক পালোঁ; তেওঁ মোৰ সকলো ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিব।'

²³ এই জন মানুহৰ বংশৰ পৰা ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰাৰ দৰে এজন বংশধৰক, অৰ্থাৎ যীচুক ইশ্বায়েলী লোকৰ আগত উপস্থিত কৰিলে।²⁴ যীচু অহাৰ আগেয়ে, যোহনে ইশ্বায়েলী লোক সকলৰ আগত মন-পালটনৰ বাস্তবিক কথাত ঘোষণা কৰিলে।²⁵ যোহনে তেওঁৰ কাৰ্য সম্পন্ন কৰোঁতে, এই কথা কৈছিল, 'আপোনালোকে মোক কোন বুলি ভাবিছে? মই সেই জন নহওঁ। কিন্তু শুনক, এনে এজন মোৰ পাছত আহি আছে, যি জনৰ চৰণৰ পাদুকাৰ বান্ধ খুলিবৰো মই যোগ্য নহওঁ।'

²⁶ হে ডাই সকল, হে অশ্বাহামৰ বংশৰ সন্তান সকল আৰু আপোনালোকৰ মাজৰ ঈশ্বৰ ভয়কাৰী সকল, আমালৈ এই পৰিত্ৰাণৰ বাক্য পঠোৱা হৈছে।²⁷ কিয়নো যিৰূচালেম নিবাসী আৰু তেওঁলোকৰ শাসনকৰ্ত্তা সকলে তেওঁক নাজানি আৰু প্ৰত্যেক বিশ্বাসঘৰাত পঢ়া ডাববাদী সকলৰ বাক্যকো নুবুজি, যীচুক দোষাৰোপ কৰি, সেই বাক্য পূৰ্ণ কৰিলে।

²⁸ আনকি প্ৰাণদণ্ডৰ কোনো কাৰণ বিচাৰি নাপাই, তেওঁক বধ কৰিবলৈ পীলাতৰ আগত নিবেদন কৰিলে,²⁹ আৰু তেওঁৰ বিষয়ে যি যি কথা লিখা আছিল; তেওঁলোকে সেই সকলোকে সম্পন্ন কৰি তেওঁক কাঠৰ পৰা নমাই মৈদামত শুৱাই থলে।

³⁰ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তুলিলে।³¹ আৰু গালীল প্ৰদেশৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ তেওঁৰ লগত অহা সকলক তেওঁ অনেক দিনলৈ দেখা দি থাকিল। তেওঁলোকেই এতিয়া লোক সকলৰ আগত তেওঁৰ সাক্ষী হৈ আছে।

³² গতিকে আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ আগত ঈশ্বৰে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ বিষয়ে, আমি আপোনালোকক এই শুভবাৰ্ত্তা জনাইছোঁ: ³³ ঈশ্বৰে যীচুক মৃত্যুৰ পৰা তুলি, সেই প্ৰতিজ্ঞা আমাৰ সন্তান সকললৈ সিদ্ধ কৰিলে। এই বিষয়ে গীতমালাৰ দুই নম্বৰ গীতত লিখা আছে, বোলে,

'তুমি মোৰ পুংৰ, আজি মই তোমাক জন্ম দিলোঁ।'³⁴ ঈশ্বৰে যীচুক যে মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, আগলৈ ক্ষয় নাপাবলৈহে তুলিলে। এই বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছিল:

'দায়ুদৰ ওচৰত যি যি পৰিৎৰ বিধান আৰু সত্য প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিলোঁ, সেই সকলো মই তোমালোকক দিম।'

³⁵ এইদৰে আন গীতত তেওঁ কৈছে,

'তুমি তোমাৰ পৰিৎৰ জনক ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা।'³⁶ কিয়নো দায়ুদে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে সেৱা কৰি, তেওঁৰ সময়ত মানুহবোৰৰ উপকাৰ সাধন কৰিলে আৰু মহা-নিদৰা গ'ল, আৰু তেওঁক পিতৃপুৰুষ সকলৰ সৈতে মৈদামত থোৱা হোৱাত ক্ষয় পালে,³⁷ কিন্তু যি জনক ঈশ্বৰে তুলিলে, সেই জনে ক্ষয় নাপালে।

³⁸ এই কাৰণে, হে ডাই সকল, সেই জনৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ আগত পাপ মোচনৰ ন্যায় বিষয়ৰ গ্ৰহণীয়তা প্ৰচাৰ কৰা হৈছে।³⁹ আৰু মোচিৰ বিধানৰ দ্বাৰাই যি যি দোষৰ পৰা আপোনালোকে ন্যায়তা প্ৰদান কৰিব পৰা নাই; সেই আটাই দোষৰ পৰা যীচুত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই সকলোৱে মুক্ত হয়, ইয়াক আপোনালোকে জানি লওঁক।

⁴⁰ এতেকে সাৱধান হওক, যাতে কোনো ডাববাদী সকলৰ পুস্তকত লিখা এই বাক্য মতে আপোনালোকলৈ যেন নঘটে, ডাববাদী সকলে কৈছে -

⁴¹ 'হে হেয়জ্ঞানকাৰী সকল, তোমালোকে চোৱা, বিস্ময় মানা, আৰু অন্তৰ্হিত হোৱা;

এনে কৰ্ম মই তোমালোকৰ দিনত কৰিম,

কিয়নো যি কৰ্মৰ বিৱৰণ কোনোৱে তোমালোকক কলেও, তোমালোকে সেই বিৱৰণ কোনোমতে বিশ্বাস নকৰিবা।'

⁴² পাছত পৌল আৰু বাৰ্ণক্বা ওলাই যাবলৈ ধৰোতে, মানুহবোৰে নিবেদন কৰি ক'লে, "অহা বিশ্বাস-বাৰতো এইদৰে প্ৰচাৰ কৰা হওক।"⁴³ তেতিয়া নাম-ঘৰৰ সমাজ ডাঙিলত, অনেক ইহুদী আৰু ইহুদী ধৰ্ম লোৱা ভক্ত সকলে পৌল আৰু বাৰ্ণক্বাক অনুসৰণ কৰিলে, তাতে তেওঁলোকৰ সৈতে কথা-বতৰা হৈ, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত থিৰ হৈ থাকিবলৈ তেওঁলোকক উদগণি দিলে।

⁴⁴ তাৰ পাছৰ বিশ্বাসঘৰত নগৰৰ প্ৰায় সকলো মানুহে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ গোট খালে।⁴⁵ কিন্তু ইহুদী সকলে লোক সকলক দেখি, ঈশ্বৰে পুৰ হৈ নিন্দা কৰি কৰি পৌলে কোৱা কথা অৱমাননা কৰিলে।

⁴⁶ তাতে পৌল আৰু বাৰ্ণক্বাই সাহসেৰে কলে, "প্ৰথমতে আপোনালোকক ঈশ্বৰৰ বাক্য কোৱা উচিত আছিল। কিন্তু আপোনালোকে নিজকে দূৰ কৰি অন্ত জীৱনৰ অযোগ্য দেখুৱালে, সেয়ে চাওক, আমি অনা-ইহুদী লোক সকলৰ মাজলৈ ঘূৰিলোঁ।"⁴⁷ কিয়নো প্ৰভুৱে আমাক এনে আজ্ঞা দিলে, 'তোমাক মই অনা-ইহুদী লোকৰ পোহৰ কৰি থলোঁ, যেন তুমি জগতৰ সীমালৈকে পৰিত্ৰাণস্বৰূপ হোৱা।'

* 13 অধ্যায়:22 1ম চমু 15:23, 26, 28; 16:1; হোচেয়া 13:11 1ম চমু 16:13; 2 চমু 2:4; 5:3; গীত 89:20

48 অনা-ইহুদী লোকে ইয়াকে শুনি আনন্দিত হৈ ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ প্ৰশংসা কৰিলে। যি সকলক অন্তৰ্জীৱন পাবলৈ নিৰূপিত আছিল, সেই সকলোৱে বিশ্বাস কৰিলে। 49 এইদৰে প্ৰভুৰ বাক্য সেই ঠাইৰ গোটেই অঞ্চলত বিয়পি গ'ল।

50 কিন্তু ইহুদী সকলে, ভক্ত ভদৰ মহিলা সকলক আৰু নগৰৰ প্ৰধান লোকক উচচটাই, পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাক তাড়না কৰি, তেওঁলোকৰ সীমাৰ পৰা খেদাই দিলে। 51 তাতে তেওঁলোকে ভৰিৰ ধূলি সিহঁতৰ অহিতে জোকাৰি পেলাই, ইকনিয় নগৰলৈ গ'ল। 52 আৰু শিষ্য সকল আনন্দেৰে আৰু পবিত্ৰৰ আশ্বাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল।

14 অধ্যায়

ইকনিয়ত পৌল আৰু বাৰ্ণব্বা

1 পাছত পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই ইকনিয় নগৰত সোমাই, দুয়ো একেলগে ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰলৈ গ'ল। তাত তেওঁলোকে এনেকৈ কথা ক'লে যে, ইহুদী আৰু গ্ৰীক সকলৰ বহুলোকে বিশ্বাস কৰিলে। 2 কিন্তু অবিধ্বাসী ইহুদী সকলে অনা-ইহুদী সকলক উচচটাই তেওঁলোকৰ মনবোৰ বিশ্বাসী ভাই সকলৰ অহিতে বিষময় কৰি তুলিলে। 3 সেয়ে, পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই প্ৰভুত থাকি, সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰি সেই নগৰতে বেছ কিছুদিন থাকিল। প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ মাধ্যমেদি অদ্ভুত লক্ষণ আৰু পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰি, তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাক্যৰ সাক্ষ্য দিলে। 4 তাতে নগৰৰ লোক সকলৰ মাজত দুটা দল হ'ল; এটা দলে ইহুদী সকলৰ আৰু আনটো দলে পাঁচনি সকলৰ পক্ষ ললে। 5 পাছত অনা-ইহুদী আৰু ইহুদী সকলে নিজৰ অধিকাৰী সকলৰ সৈতে লগ হৈ পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাক অপমান কৰিবলৈ আৰু শিল দলিয়াই মাৰিবলৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিলে। 6 কিন্তু পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই এই বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত লুকায়নিয়া দেশৰ লুশ্বংৰা ও দৰী নগৰ আৰু তাৰ ওচৰ-পাজৰৰ অঞ্চললৈ পলাই গ'ল। 7 তেওঁলোকে সেই ঠাইবোৰতো শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে।

8 লুশ্বংৰা নগৰত ভৰিত বল নোহোৱা, কেতিয়াও খোজ নকঢ়া ওপজাৰে পৰা খোৱা লোক এজন বহি আছিল আৰু 9 তেওঁ পৌলৰ কথাবোৰ শুনি আছিল। পৌলে তেওঁৰ ফালে একেখৰে চাই দেখিলে যে লোক জনৰ সূস্থ হবৰ বাবে বিশ্বাস আছে। 10 পৌলে তেতিয়া বৰ মতেৰে লোক জনক ক'লে, “তুমি তোমাৰ দুই ভৰিত ভৰ দি থিয় হোৱা।” তাতে মানুহ জন লাফ মাৰি উঠিল আৰু খোজকাঢ়ি ফুৰিবলৈ ধৰিলে। 11 পৌলে কৰা এই কাৰ্য যেতিয়া লোক সকলে দেখা পালে, তেওঁলোকে লুকায়নিয়া ভাষাত উচ্চস্বৰে কৰলৈ ধৰিলে, “মানুহৰ ৰূপ লৈ দেৱতাবোৰ আমাৰ মাজত অৱতীৰ্ণ হৈছে।” 12 তেওঁলোকে বাৰ্ণব্বাক “জীউছ” আৰু পৌল যিহেতু প্ৰধান বক্তা আছিল, সেয়েহে তেওঁক “হেৰমেনাচ” বুলি কৰলৈ ধৰিলে।* 13 নগৰৰ ঠিক বাহিৰতে জীউছৰ যি মন্দিৰ আছিল, তাৰ পুৰোহিতে কেইটামান ঘাঁড় গৰু আৰু ফুলৰ মালা লৈ নগৰৰ দুৱাৰমুখলৈ আহিল; পুৰোহিত আৰু মানুহবোৰে সেইবোৰৰ বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ বিচাৰিলে। 14 কিন্তু পাঁচনি বাৰ্ণব্বা আৰু পৌলে যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ পোছাক ফালি দৌৰি বাহিৰলৈ গৈ লোক সকলক উদ্দেশ্য কৰি চিঞৰি চিঞৰি ক'লে, 15 “ৰাইজ সকল, আপোনালোকে কিয় এইবোৰ কৰিছে? আমিও আপোনালোকৰ দৰে সকলো অনুভৱ কৰিব পৰা সাধাৰণ মানুহ। আমি আপোনালোকক শুভবাৰ্তা শুনাৰলৈ আহিছোঁ। এই অসাৰ বিষয়বোৰ ত্যাগ কৰি, যি জন ঈশ্বৰে স্বৰ্গ, পৃথিৱী, সমুদ্ৰ আৰু তাৰ মাজত থকা সকলোকে স্ৰজন কৰিলে, সেই জনা জীৱিত ঈশ্বৰলৈ আপোনালোক ঘূৰিব আহিব লাগে। 16 অতীতত তেওঁ সকলো জাতিক নিজৰ ইচ্ছানুসাৰে চলিবলৈ দিছিল। 17 কিন্তু তথাপি তেওঁ নিজৰ বিষয়ে প্ৰমাণ নিদিয়াকৈ নাথাকিল। তেওঁ সকলোৰে মঙ্গল কৰে। তেওঁ আকাশৰ পৰা বৰষুণ আৰু বিভিন্ন ঋতুত শস্য দিয়ে। তেওঁ আপোনালোকলৈ আহাৰ যোগায় আৰু আপোনালোকৰ হৃদয় আনন্দেৰে পূৰ্ণ কৰে।” 18 এইবোৰ কথা কৈ পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰাৰ পৰা লোক সকলক কোনো মতেহে বাধা দি ৰাখিলে।

19 ইয়াৰ পাছত আশ্ৰিত্যিযা আৰু ইকনিয়ৰ পৰা কেইজনমান ইহুদী লোক আহি তাত থকা লোক সকলক প্ৰৰোচিত কৰাত মানুহবোৰে পৌললৈ শিল দলিয়ালে আৰু পাছত তেওঁ মৰিল বুলি ভাবি তেওঁক নগৰৰ বাহিৰলৈ চোঁচৰাই লৈ গ'ল। 20 কিন্তু শিষ্য সকল আহি তেওঁক আগুৰি ধৰি থিয় হ'ল আৰু তাৰ পাছত তেওঁ উঠি পুনৰ নগৰলৈ গ'ল। পিছদিনা পৌল, বাৰ্ণব্বাৰে সৈতে দৰী নগৰলৈ গ'ল।

21 সেই নগৰত তেওঁলোকে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু বহু লোক যীচুৰ শিষ্য হ'ল। পুনৰ তেওঁলোক লুশ্বংৰা, ইকনিয় আৰু আশ্ৰিত্যিযালৈ উলটি গ'ল। 22 তাত তেওঁলোকে শিষ্য সকলৰ মনোবল শক্তিশালী কৰিলে আৰু বিশ্বাস অটুট ৰাখিবলৈ উৎসাহ যোগালে। তেওঁলোকে শিষ্য সকলক ক'লে যে, “অনেক দুখভোগৰ মাজেদি আমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰবেশ কৰিব লাগিব।” 23 পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই প্ৰাৰ্থনা আৰু উপবাসেৰে সৈতে প্ৰত্যেকটো বিশ্বাসী মণ্ডলীত শিষ্য সকলৰ কাৰণে পৰিচাৰক সকলক মনোনীত কৰিলে আৰু যি জন প্ৰভুত তেওঁলোকে বিশ্বাস স্থাপন কৰিলে, তেওঁৰ হাতত তেওঁলোকক সঁপি দিলে। 24 ইয়াৰ পাছত তেওঁলোক পিচিদিয়া প্ৰদেশৰ মাজেদি পাম্ফলিয়ালৈ আহিল। 25 তেওঁলোকে পৰ্গাত বাক্য প্ৰচাৰ কৰি আতালিয়ালৈ গ'ল। 26 তাৰ পৰা পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই জাহাজেৰে আশ্ৰিত্যিযালৈ আহিল। যি কাৰ্য তেওঁলোকে এতিয়া সম্পূৰ্ণ কৰিলে, সেই কাৰ্যৰ কাৰণে এই নগৰতে তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহলৈ সমৰ্পিত কৰা হৈছিল। 27 আশ্ৰিত্যিযা পোৱাৰ পাছত তেওঁলোকে মণ্ডলীৰ বিশ্বাসী সকলক একত্ৰিত কৰিলে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকলৈ যি যি কৰিলে আৰু কেনেকৈ তেওঁ অনা-ইহুদী সকললৈ বিশ্বাসৰ দুৱাৰ মুকলি কৰি দিলে, সেই সকলো কথা বিৱৰি ক'লে। 28 তাৰ পাছত পৌল আৰু বাৰ্ণব্বা শিষ্য সকলৰ সৈতে সেই ঠাইত ভালেমান দিনলৈ থাকিল।

* 14 অধ্যায়:12 (মেউচ) পুৰণি বাইবেলত 'দ্যুপিতৰ' লিখা আছে- গ্ৰীক সকলৰ অতন্ত্ৰ গুৰুপূৰ্ণ (দেৱতা)। (হাৰ্মেচ) পুৰণি বাইবেলত 'মেকুৰীয়া' লিখা আছে - গ্ৰীক সকলৰ বিশ্বাস মতে যি জন দেৱতা সকলৰ বাৰ্তাবাহক আছিল।

15 অধ্যায়

যিৰুচালেমত পৰিষদীয় সভা

1 যিহূদা প্ৰদেশৰ পৰা কেইজনমান লোক আহি বিশ্বাসী ভাই সকলক এই শিক্ষা দিলে যে, “মোচিৰ বিধান অনুসাৰে চূন্না কাৰ্য নকৰিলে, আপোনালোকে উদ্ধাৰ নাপাব।” 2 পৌল আৰু বাৰ্ণৰ্বাই এই শিক্ষাৰ বিৰোধিতা কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তৰ্ক-বিতৰ্ক হ'ল। পাছত ভাই সকলে সিদ্ধান্ত ললে যে, এই বিষয়ৰ নীমাংসাৰ কাৰণে পৌল, বাৰ্ণৰ্বা আৰু আন কেইজনমান যিৰুচালেমত থকা পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলৰ ওচৰলৈ যাওঁক। 3 এই সিদ্ধান্তৰে মণ্ডলীয়ে তেওঁলোকক যিৰুচালেমলৈ পঠাই দিলে। তেওঁলোকে ফৈনীকিয়া আৰু চমৰীয়া দেশৰ মাজেদি গ'ল আৰু অনা-ইহুদী সকল যে খ্ৰীষ্ট বিশ্বাসী হৈছে, সেই বিষয়ে ঘোষণা কৰিলে। এনেদৰে তেওঁলোকে বিশ্বাসী ভাই সকলক অতি আনন্দিত কৰিলে। 4 পাছত তেওঁলোক যেতিয়া যিৰুচালেম পায়হি, তেতিয়া মণ্ডলী, পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে তেওঁলোকক আদৰ্শণ জনালে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ লগত থাকি যি যি কৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে সকলো কথা জনালে। 5 কিন্তু ফৰীচী সকলৰ মাজৰ পৰা অহা কেইগৰাকীমান বিশ্বাসী থিয় হ'ল আৰু ক'লে, “অনা-ইহুদী বিশ্বাসী সকলৰ চূন্না কৰা আবশ্যক আৰু মোচিৰ বিধান পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়া হওক।”

6 পাছত পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে এই বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ একগোট হ'ল। 7 বহু সময় ধৰি হোৱা তৰ্ক-বিতৰ্কৰ পাছত পিতৰে উঠি তেওঁলোকক ক'লে, “ভাই সকল আপোনালোকে জানে যে, অনেক দিনৰ আগেয়ে ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ মাজত মোক মনোনীত কৰিছিল যেন অনা-ইহুদী লোকে মোৰ মুখেৰে শুভবাৰ্তাৰ বাৰু শুনি বিশ্বাস কৰে। 8 ঈশ্বৰে সকলোৰে হৃদয় জানে। তেওঁ আমাক যেনেকৈ পবিত্ৰ আত্মা দান কৰিছিল, অনা-ইহুদী সকলকো সেইদৰে পবিত্ৰ আত্মা দান কৰি তেওঁলোকলৈ সাক্ষ্য দিছিল। 9 আমাৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত ঈশ্বৰে বিবেচনা কৰি একো পক্ষপাত নকৰিলে, বৰঞ্চ বিশ্বাস কৰাৰ পাছত তেওঁলোকৰ হৃদয় ঈশ্বৰে শুচি কৰিলে। 10 গতিকে, আমাৰ পিতৃপুৰুষ আৰু আমি যি যুৰ্বলিৰ বোজা বব পৰা নাই, সেই বোজা অনা-ইহুদী শিষ্য সকলৰ কান্ধত তুলি দি এতিয়া আপোনালোকে কিয় ঈশ্বৰৰ পৰীক্ষা কৰিছে? 11 কিন্তু আমি বিশ্বাস কৰোঁ যে, তেওঁলোকেও আমাৰ দৰেই প্ৰভু যীচুৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই পৰিৎসৰণ লাভ কৰিব।”

12 তেতিয়া সকলো মানুহ নীৰৱ হৈ গ'ল আৰু বাৰ্ণৰ্বা আৰু পৌলৰ যোগেদি অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত ঈশ্বৰে যি আচৰিত কৰ্ম আৰু চিন দেখুৱালে, সেই সকলো ঘটনা মানুহবোৰে তেওঁলোকৰ পৰা শুনিলে। 13 তেওঁলোকে কথা কৈ শেষ কৰাৰ পাছত যাকোবে কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, “ভাই সকল, মোৰ কথা শুনক। 14 চিমনে পিতৰে ক'লে, কেনেকৈ ঈশ্বৰে প্ৰথমবাৰৰ বাবে অনা-ইহুদী সকলক প্ৰেম কৰিলে আৰু নিজৰ নামৰ কাৰণে অনা-ইহুদী সকলৰ মাজৰ পৰা কিছুলোকক গ্ৰহণ কৰিলে। 15 এই বিষয়ত ডাৱবাদী সকলৰ কথাৰো মিল আছে, যেনেকৈ লিখা আছে:*

16 এইবাৰৰ পাছত মই উলটি আহিম,

দায়ুদৰ ডাঙি যোৱা পঁজা মই পুনৰায় গঢ়িম

মই তাৰ ডগ্গাৰশেষ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰি থিক কৰিম,

17 যাতে মানৱ জাতিৰ অৱশিষ্ট অংশই প্ৰভুৰ অৰ্ঘ্বেষণ কৰিব পাৰে;

মোৰ নামেৰে আমন্ত্ৰিত সকলো অনা-ইহুদীও ইয়াৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

18 যি জন পৰভুৱে পুৰতে এই বিষয়বোৰ জনাইছিল, তেওঁ এই কথা কৈছে।”

19 এই কাৰণে মোৰ বিচাৰ এই যে, যি সকল অনা-ইহুদী লোক ঈশ্বৰলৈ ঘূৰিছে; আমি তেওঁলোকক কষ্ট দিয়া উচিত নহয়।

20 বৰং আমি তেওঁলোকলৈ এই কথা লিখি জনাওঁ যে, তেওঁলোকে যেন মূৰ্তি পূজা বিষয়ক কোনো অশুচিৰ্চা, ব্যভিচাৰ আৰু টেটু চেপি মৰা প্ৰাণীৰ মাংস আৰু তেজ খোৱা, এই সকলোবোৰৰ পৰা পৃথক থাকে। 21 কিয়নো পূৰ্বকালৰে পৰা প্ৰত্যেক নগৰতে মোচিৰ বিধান প্ৰচাৰ কৰা লোক সকল আছে আৰু প্ৰত্যেক বিশ্ৰামবাৰে ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰত তেওঁলোকে সেইবোৰ পঢ়ে।

22 তেতিয়া গোটেই মণ্ডলীৰ সৈতে পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে যাকোবৰ কথাত সমৰ্থন দিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যিহূদা আৰু চীল, নামৰ মণ্ডলীৰ দুজন নেতাক মনোনীত কৰি পৌল আৰু বাৰ্ণৰ্বাৰ লগত আশ্ৰিত্যথিয়ালৈ পঠাবলৈ ঠিক কৰিলে। এই যিহূদাক বাৰ্চৰ্বা বুলিও মতা হয়। 23 তেওঁলোকৰ হাতত এইদৰে এখন পত্ৰ লিখি পঠালে: “আশ্ৰিত্যথিয়া, চিৰিয়া আৰু কিলিকিয়াৰ অনা-ইহুদী বিশ্বাসী ভাই সকলৰ সন্মীপলৈ- পাঁচনি, পৰিচাৰক আৰু বিশ্বাসী ভাই সকলৰ শুভেচ্ছা। 24 আমি শুনিলো পাৰ্ছিছা যে, আমাৰ মাজৰ পৰা গৈ কেইজনমান লোকে আমাৰ আজ্ঞাৰ অবিহনে আপোনালোকক শিক্ষা দি মন অস্থিৰ কৰিছে আৰু আপোনালোকক নানা সমস্যাক মাজত পেলাইছে। 25 সেয়েহে আমি কেইজনমানক মনোনীত কৰিবলৈ একমত হ'লো আৰু তেওঁলোকক আমাৰ প্ৰিয় ভাই বাৰ্ণৰ্বা আৰু পৌলৰ সৈতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ। 26 পৌল আৰু বাৰ্ণৰ্বাই আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন বিপদাপন্ন কৰিছে; 27 এই কাৰণে আমি যিহূদা আৰু চীলক পঠালোঁ। তেওঁলোকে আপোনালোকক একেবোৰ কথাকে কব। 28 কিয়নো পবিত্ৰ আত্মা আৰু আমাৰ কাৰণে এইটোৱেই ভাল যেন দেখিলোঁ যে, প্ৰয়োজনীয় এই বিষয়বোৰৰ বাহিৰে অতিৰিক্ত কোনো বোজা আপোনালোকৰ ওপৰত জাপি দিয়া নহ'ব; 29 আপোনালোকে মূৰ্তিৰ ওচৰত উৎসৰ্গ কৰা পৰসাদৰ পৰা বিৰত থাকক। তেজ আৰু টেটু-চেপা দি মৰা কোনো প্ৰাণীৰ মাংস আৰু তেজ নাখাব; কোনো ব্যভিচাৰ নকৰিব। এই সকলোবোৰৰ পৰা নিজক আতৰাই ৰাখিলে, আপোনালোকৰ মঙ্গল হ'ব। ইতি।”

* 15 অধ্যায়:15 আমোচ 9:11-12 † 15 অধ্যায়:20 বলি দিয়া প্ৰাণীৰ মাংস খোৱা অনুচিত।

30 পৌল, বাৰ্ণব্বা আৰু সেই লোক সকলক পঠাই দিয়াৰ পাছত তেওঁলোক আক্ৰিয়থিয়ালৈ গ'ল। তাতে তেওঁলোকে লোক সকলক একত্ৰিত কৰি চিঠি খন দিলে।³¹ পাছত লোক সকলে চিঠি খন পঢ়ি উদ্ভাসাহিত হৈ আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে।³² যিহূদা আৰু চীল নিজেও ভাৰবাদী হোৱাত তেওঁলোকে বহুতো কথাকে ভাই সকলক উদ্ভাসাহ দি শক্তি যোগালে।³³ এইদৰে যিহূদা আৰু চীল কিছুদিন তাত থকাৰ পাছত, তেওঁলোকক পঠোৱা লোক সকলৰ ওচৰলৈ উলটি যাবৰ কাৰণে ভাই সকলৰ পৰা কুশলে বিদায় ললে।³⁴ †³⁵ কিন্তু পৌল আৰু বাৰ্ণব্বা আক্ৰিয়থিয়াতে থাকিল। তেওঁলোকে আন আন লোকেৰে সৈতে প্ৰভুৰ বাক্যৰ পৰা উপদেশ দি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে।

শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰত পৌলৰ দ্বিতীয় যাত্ৰা আৰু বাৰ্ণব্বাৰ সৈতে মতানৈক্য

36 কিছুদিনৰ পাছত পৌলে বাৰ্ণব্বাক ক'লে, “বলা, যিবোৰ নগৰত আমি প্ৰভুৰ বাক্য ঘোষণা কৰিছিলোঁ, সেই ঠাইবোৰলৈ আমি এতিয়া উভতি যাওঁ আৰু ভাই সকলক দেখা কৰোঁ; তাতে তেওঁলোক কেনে আছে তাক চাওঁগৈ।”³⁷ তেতিয়া বাৰ্ণব্বাই তেওঁলোকৰ লগত যোহনকো নিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। এই যোহনক মাৰ্ক বুলিও মতা হয়।³⁸ কিন্তু পৌলে ভাৱিলে, মাৰ্কক লগত নিয়াটো ভাল নহ'ব, কাৰণ পাম্ফুলিয়াত মাৰ্ক তেওঁলোকৰ লগ এৰি উভতি গৈছিল। পাছত তেওঁলোকৰ লগত কাম কৰিবলৈও নগ'ল।³⁹ তাৰ ফলত তেওঁলোক দুয়োৰে মাজত মত বিৰোধ হ'ল। পাছত পৰস্পৰে পৃথক হৈ গ'ল। বাৰ্ণব্বাই মাৰ্কক লগত লৈ জাহাজেৰে কুপ্ৰ দ্বীপলৈ যাত্ৰা কৰিলে।⁴⁰ কিন্তু পৌলে চীলক মনোনীত কৰিলে আৰু ভাই সকলে তেওঁক প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহৰ হাতত তুলি দিলে। পাছত তেওঁলোক তাৰ পৰা ওলাই গ'ল।⁴¹ পৌলে চিৰিয়া আৰু কিলিকিয়া দেশৰ মাজেদি গৈ মণ্ডলী সমূহক অধিক শক্তিশালী কৰিলে।

16 অধ্যায়

পৌল আৰু চীলৰ লগত তীমথিয়

1 তাৰ পাছত পৌল দৰ্ভী আৰু লুস্ৰা চহৰলৈ গ'ল। তাতে তীমথিয় নামৰ এজন খ্ৰীষ্টৰ শিষ্য আছিল। তীমথিয়ৰ মাতৃ আছিল এগৰাকী যিহূদী খ্ৰীষ্টীয় বিশ্বাসীনী মহিলা আৰু পিতৃ গ্ৰীক লোক আছিল।² লুস্ৰা আৰু ইকনিয় চহৰৰ ভাই সকলে তীমথিয়ক অতি প্ৰশংসা কৰিছিল।³ পৌলে যাত্ৰাত তীমথিয়কো নিজৰ লগত লৈ যাবলৈ বিচাৰিলে আৰু সেয়ে তেওঁক চুম্ব কৰালে; কাৰণ সেই অঞ্চলবোৰত ইহূদী লোক আছিল আৰু তেওঁলোকে তীমথিয়ৰ পিতৃ গ্ৰীক জাতিৰ বুলি জানিছিল।⁴ পাছত তেওঁলোক নগৰবোৰৰ মাজেদি যাওঁতে যিৰুচালেমত পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে লিখি দিয়া নিৰ্দেশনাবোৰ পালন কৰিবলৈ মণ্ডলীবোৰক জনালে।⁵ এইদৰে মণ্ডলীবোৰ বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ দিনে দিনে লেখত বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰিলে।

ইউৰোপত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ

6 পৰিবেৰ আন্মাই পৌল আৰু তেওঁৰ সংগী সকলক এচিয়া দেশত বাক্য প্ৰচাৰ কৰিবলৈ বাধা দিলে, তেতিয়া তেওঁলোক ফিৰুগিয়া আৰু গালাতীয়াৰ অঞ্চলবোৰৰ মাজেদি গ'ল।⁷ আৰু মূচিয়াৰ সীমান্ত অঞ্চলত আহি তেওঁলোকে বিথুনিয়া গাওঁলৈ যাবৰ বাবে চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু প্ৰভু যীচুৰ আন্মাই তেওঁলোকক যাবলৈ নিদিলে।⁸ সেয়েহে, তেওঁলোকে মূচিয়া পাৰ হৈ ত্ৰোৱা নগৰলৈ গুচি গ'ল।⁹ নিশা পৌলে এটা দৰ্শন দেখিলে যে, এজন মাকিদনিয়া মানুহে থিয় হৈ তেওঁক মিনতি কৰি কৈছে “মাকিদনিয়ালৈ আহি আমাক সহায় কৰা।”¹⁰ পৌলে এই দৰ্শন পোৱাৰ পাছত আমি শীঘ্ৰেই মাকিদনিয়ালৈ যাবৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হ'লো। কাৰণ, আমি বুজি পালোঁ যে মাকিদনিয়াৰ লোক সকলৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবৰ বাবে ঈশ্বৰে আমাক মাতিছে।

লুদিয়াৰ মন পৰিৱৰ্তন

11 পাছত ত্ৰোৱা এৰি আমি জাহাজেৰে পোনে পোনে চামথাকীলৈ গলো আৰু পিছদিনা নিয়াপলি নগৰলৈ আহিলোঁ।¹² তাৰ পৰা আমি মাকিদনিয়াৰ ফিলিপী নগৰলৈ গলো। ফিলিপী নগৰ খন সেই এলেকাৰ এখন উল্লেখনীয় নগৰ আৰু ই এক ৰোমান উপনিবেশ। আমি এই নগৰত বহু দিন থাকিলো।

13 বিশ্রামবাবে আমি নগৰৰ দুৱাৰৰ বাহিৰেদি নদীৰ কাষলৈ গলো; ভাৱিছিলো, তাত নিশ্চয় পৰাৰথনা কৰিবৰ বাবে ঠাই আছে। তাতে যি মহিলা সকল আহি একেলগে মিলিত হৈছিল, পাছত আমি তেওঁলোকৰ কাষত বহি কথা কবলৈ ধৰিলো।¹⁴ সেই মহিলা সকলৰ মাজত থুয়াতীৰা চহৰৰ ঈশ্বৰৰ উপাসনা কৰা লুদীয়া নামৰ এগৰাকী মহিলাও আছিল আৰু তেওঁ বেঙুনীয়া কাপোৰৰ ব্যৱসায় কৰিছিল। তেওঁ আমাৰ কথা শুনি আছিল। তাতে পৌলে যি কথা কৈ আছিল, সেই কথা মন দি শুনিবলৈ প্ৰভুৱে লুদীয়াৰ হৃদয় মুকলি কৰিলে।¹⁵ তাতে লুদীয়া আৰু পৰিয়ালৰ সকলোৱে বাপ্তিস্ম* ললে আৰু আমাক অনুৰোধ কৰি ক'লে, “যদিহে মোক আপোনালোকে প্ৰভুৰ বিশ্বাসকাৰিণী বুলি বিবেচনা কৰে তেনেহলে মোৰ ঘৰত আহি থাককহি।” এইদৰে তেওঁ আমাক বৰকৈ জোৰ কৰিলে।

ফিলিপী নগৰত পৌলৰ প্ৰচাৰ। বন্দীশালত পৌল আৰু চীল

16 এদিন আমি যেতিয়া পৰাৰথনাৰ ঠাইলৈ গৈ আছিলোঁ, তেতিয়া এক অশুচি আন্মাই লম্বা এজনী অল্পবয়সীয়া ছোৱালী আমাৰ আগত আহি উপস্থিত হ'ল। অশুচি আন্মায়ৰ প্ৰভাৱত তাই ভৱিষ্যতৰ কথা কব পাৰিছিল আৰু এনেদৰে তাই মালিকবোৰক বহু লাভৱান কৰিছিল।¹⁷ এই ছোৱালী জনীয়ে পৌল আৰু আমাৰ পিছে পিছে আহিল আৰু উচ্চস্বৰে ক'লে “এই মানুহবোৰ সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ দাস। তেওঁলোকে পৰিত্ৰাণৰ পথৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ আগত ঘোষণা কৰিছে।”

† 15 অধ্যায়:34 কিছুমান পুৰণি অনুলিপিত 34 পদত যুক্ত আছে - “কিন্তু চীলে তাতে থাকিবলৈ মন স্থিৰ কৰিলে।” * 16 অধ্যায়:15 বাপ্তিস্মৰ অৰ্থ জলদীক্ষা

18 এইদৰে তাই ভালেমান দিনলৈকে কৈ আছিল। শেষত পোলে বিৰক্ত হৈ, পিছলৈ ঘূৰি সেই আশ্বাক ক'লে, “মই তোক যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত আজ্ঞা দিছোঁ, তাইৰ পৰা বাহিৰ ওলা।” তেতিয়া লগে লগে সেই ভূতৰ আশ্বা বাহিৰ ওলাই গ'ল।

19 তাৰ পাছত তাইৰ মালিকবোৰে যেতিয়া দেখিলে যে, তেওঁলোকৰ লাভৰ আশা নোহোৱা হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে পৌল আৰু চীলক ধৰি চোঁচৰাই বজাৰলৈকে আনি শাসনকৰ্তা জনৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। 20 তাৰ পাছত তেওঁলোকক শাসনকৰ্তা সকলৰ ওচৰলৈ নি ক'লে, “এওঁলোক ইহুদী মানুহ আৰু আমাৰ নগৰত এওঁলোকে গণ্ডগোল আৰম্ভ কৰিছে। 21 এওঁলোকে এনেবোৰ শিক্ষা দিছে, যিবোৰ ৰোমান নাগৰিক হিচাপে গ্ৰহণ কৰা বা পালন কৰা আমাৰ কাৰণে নীতি বিৰুদ্ধ।” 22 তেতিয়া আন জনতাও একেলগে পৌল আৰু চীলক বিৰুদ্ধে থিয় হ'ল। শাসনকৰ্তা সকলে পৌল আৰু চীলক কাপোৰ ফালি সিহঁতক বেতেৰে কোবাবলৈ আদেশ দিলে। 23 অতিকৈ মাৰধৰ কৰাৰ পাছত তেওঁলোকক বন্দীশালত সন্মুখাই থলে আৰু কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষক কঢ়া পহৰা দিবলৈ আদেশ দিলে। 24 কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই এই আদেশ পাই পৌল আৰু চীলক জেলৰ ভিতৰ কক্ষলৈ নি কাঠৰ বেৰিত তেওঁলোকৰ ডৰি আৱদ্ধ কৰি বান্ধি থলে।

25 তেতিয়া প্ৰায় মাজনিশা। পৌল আৰু চীলে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰাৰ্থনা কৰি স্তুতি-গীত গাই আছিল। আন কয়দী সকলেও তেওঁলোকে গোৱা স্তুতি-গীত শুনি আছিল। 26 এই সময়তে হঠাৎ এক বৰ ডুমিকম্প হ'ল আৰু বন্দীশালৰ ডেঁটি পৰ্যন্ত কঁপি উঠিল। তেতিয়া বন্দীশালৰ সকলো দুৱাৰ আৰু কয়দী সকলৰ শিকলিৰ বান্ধবোৰ খোল খাই গ'ল। 27 কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই কাৰাগাৰৰ দুৱাৰবোৰ মুকলি দেখি, নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াই আশ্বঘাতী হ'বলৈ বিচাৰিলে। কিয়নো তেওঁ ভাবিলে যে, কয়দীবোৰ পলাই গ'ল। 28 কিন্তু পোলে চিঞৰি বৰ মাত্ৰেৰে ক'লে, “নিজৰ ক্ষতি নকৰিব। আমি সকলো ইয়াতে আছোঁ।” 29 তেতিয়া কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই কাৰোবাক চাকি আনিবলৈ কৈ ভিতৰলৈ দৌৰি গ'ল আৰু ভয়তে কঁপি কঁপি পৌল আৰু চীলক আগত উবুৰি খাই পৰিল। 30 তেওঁলোকক বাহিৰলৈ আনি সুধিলে, “মহাশয় সকল, পৰিৎৰাণ পাবলৈ হ'লে মই কি কৰিব লাগিব?” 31 তেওঁলোকে ক'লে, “প্ৰভু যীচুত বিশ্বাস কৰক, তেতিয়া আপুনি আৰু আপোনাৰ ঘৰৰ সকলোকে পৰিৎৰাণ লাভ কৰিব।” 32 তেওঁলোকে তাৰ পাছত কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষৰ লগতে তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোকে প্ৰভুৰ বাক্য ক'লে। 33 কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই সেই নিশাই পৌল আৰু চীলক লৈ গৈ তেওঁলোকৰ আঘাতৰ ঠাইবোৰ ধুই দিলে আৰু তেওঁ সপৰিয়ালে তেতিয়াই বাণ্ডিস্ত গ্ৰহণ কৰিলে। 34 তেওঁ পৌল আৰু চীলক নিজৰ ঘৰলৈ আনি খাবলৈ দিলে আৰু পৰিয়ালৰ আটায়ে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, তেওঁ সমস্ত পৰিয়ালে সৈতে অতিশয় আনন্দ কৰিলে।

35 পিছদিনা পুৱা শাসনকৰ্তা সকলে পৰীয়া সকললৈ এই বাৰ্তা দি পঠালে, “সেই মানুহকেইজনক এৰি দিয়া।” 36 কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই সেই কথা পৌলক জনাই ক'লে, “শাসনকৰ্তা সকলে আপোনালোকক এৰি দিবৰ কাৰণে আমাৰ ওচৰলৈ বাৰ্তা পঠাইছে; গতিকে আপোনালোক এতিয়া ওলাই আহক আৰু শাস্তিৰে গুছি যাওঁক।” 37 কিন্তু পোলে তেওঁলোকক ক'লে, “আমি ৰোমান নাগৰিক; আমাক বিনা বিচাৰেৰে ৰাইজৰ আগত কোবাই কাৰাবন্দী কৰি থলে। এতিয়া তেওঁলোকে আমাক গোপনে এৰি দিব বিচাৰিছে নেকি? এইটা হ'ব নোৱাৰে। তেওঁলোক নিজে ইয়ালৈ আহি আমাক বাহিৰলৈ উলিয়াই নিব লাগিব।” 38 পৰীয়া সকলে শাসনকৰ্তা সকলৰ ওচৰলৈ গৈ এই সন্মত দিলে। তেতিয়া এই সন্মত পাই তেওঁলোকে পৌল আৰু চীলক ৰোমান লোক বুলি জানিলে আৰু তেওঁলোকে ভয় খালে। 39 পাছত শাসনকৰ্তা সকলে আহি তেওঁলোকৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিলে আৰু বন্দীশালৰ পৰা বাহিৰলৈ আনি নগৰ এৰি যাবলৈ তেওঁলোকক অনুৰোধ কৰিলে। 40 পৌল আৰু চীলক কাৰাগাৰৰ পৰা ওলাই লুদীয়াৰ ঘৰলৈ গ'ল। তাতে তেওঁলোক গৈ ডাই সকলৰ লগত দেখা হ'ল আৰু তেওঁলোকক উদ্দেশ্যে উদ্দীপনা দিলে। তাৰ পাছত পৌল আৰু চীলে নগৰ এৰি গুছি গ'ল।

17 অধ্যায়

পৌল আৰু চীল খিচলনীকিত

1 ইয়াৰ পাছত তেওঁলোক আফ্ৰিকা পলি আৰু আপোলোনিয়া নগৰৰ মাজেদি খিচলনীকি চহৰলৈ গ'ল। তাত ইহুদী সকলৰ এটা নাম-ঘৰ আছিল। 2 পোলে তেওঁৰ নিয়ম অনুযায়ী ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰলৈ গ'ল আৰু একেৰাহে তিনিটা বিশ্ৰাম-বাৰত তেওঁলোকৰ সৈতে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ পৰা যুক্তিৰে আলোচনা কৰিলে। 3 তেওঁ শাস্ত্ৰীয় কন মেলি ব্যাখ্যা কৰিলে যে, খ্ৰীষ্টই দুখভোগ কৰা আৰু মৃত্যুৰ পৰা পুনৰ্জীৱিত হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছিল। তেওঁ আকৌ ক'লে, “এই যি যীচুক মই আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিছোঁ, সেই যীচুৱেই হৈছে খ্ৰীষ্ট।” 4 তাতে কিছুমান ইহুদীয়ে এই কথাত সন্মতি জনাই পৌল আৰু চীলক লগত যোগ দিলে। তাৰোপৰি অনেক ঈশ্বৰভক্ত গ্ৰীক আৰু গণ্য-মান্য মহিলা সকলকে ধৰি এক বৃহৎ দলে তেওঁলোকৰ লগত যোগ দিলে। 5 কিন্তু বিশ্বাস নকৰা ইহুদী সকলে হিংসা কৰি বজাৰ অঞ্চলৰ পৰা কিছুমান দুষ্ট লোকক মাতি আনি একগোট কৰিলে আৰু নগৰৰ মাজত গণ্ডগোল লগাই দিলে। পৌল আৰু চীলক বিচাৰি মানুহবোৰৰ মাজলৈ নিবৰ বাবে তেওঁলোকে যাচোনৰ ঘৰ আক্ৰমণ কৰিলে। 6 কিন্তু তাত তেওঁলোকক নাপাই যাচোন আৰু কোনো কোনো ডাইক টানি আনি চহৰৰ শাসনকৰ্তাৰ আগলৈ লৈ গ'ল আৰু চিঞৰি কবলৈ ধৰিলে, “যি লোক সকলে সমগ্ৰ পৃথিৱী উলট-পালট কৰিছে, তেওঁলোক এতিয়া ইয়াতো উপস্থিত হৈছে, 7 আৰু যাচোনে তেওঁলোকক আলহী কৰি ৰাখিছে। এই লোক সকলে চীজাৰৰ আজ্ঞা অমান্য কৰি কৈ ফুৰিছে যে, যীচু নামৰ আন এজন ৰজা আছে।” 8 এইবোৰ কথা শুনি সমবেত জনতা আৰু নগৰৰ শাসনকৰ্তা সকল উদ্ভিন্ন হৈ পৰিল। 9 তেওঁলোকে যাচোন আৰু আন লোক সকলৰ পৰা জৰিমনা ললে আৰু জৰিমনা আদায় দিয়াৰ পাছত তেওঁলোকক যাবলৈ এৰি দিলে।

10 সেই ৰাতিয়েই ডাই সকলে পৌল আৰু চীলক বিৰয়ালৈ পঠাই দিলে। সেই ঠাই পাই তেওঁলোক ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰলৈ গ'ল। 11 খিচলনীকিৰ লোক সকলতকৈ বিৰয়াৰ লোক সকল উদাৰ মনোভাৱাপন্ন আছিল। তেওঁলোকে অতি আগ্ৰহেৰে বাক্য শুনি গ্ৰহণ কৰিলে আৰু সত্যতা জানিবলৈ প্ৰতিদিনে শাস্ত্ৰৰ বাক্য অনুসন্ধান কৰিলে। 12 ইয়াৰ ফলত তেওঁলোকৰ

মাজৰ অনেকে বিশ্বাস কৰিলে। এই বিশ্বাসী সকলৰ মাজত কেইজনমান প্ৰভাৱশালী গ্ৰীক মহিলা আৰু বহুত পুৰুষও আছিল।¹³ কিন্তু পোলে বিৰয়ালৈ আহি ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰি আছে বুলি শুনিবলৈ পাই খিচলনীকিৰ ইহুদী সকল সেই ঠাইলৈ আহি লোক সকলক উত্তেজিত কৰিলে।¹⁴ ভাই সকলে তেতিয়াই পলম নকৰি পৌলক সাগৰৰ তীৰলৈ পঠাই দিলে; কিন্তু চীল আৰু তীমথিয় বিৰয়াতে থাকিল।¹⁵ যি সকল লোকে পৌলক লগত লৈ গৈছিল, তেওঁলোকে তেওঁক আখিৰী চহৰলৈ লৈ গ'ল আৰু পৌলক তাতে এৰিলে। পাছত তেওঁলোকে পৌলৰ পৰা চীল আৰু তীমথিয়ৰ কাৰণে এই আদেশলৈ আহিল যে, তেওঁলোকে যেন অতি সোনকালে পৌলৰ লগ লয়।

পৌল আখিৰী নগৰত

¹⁶ আখিৰী চহৰত পোলে চীল আৰু তীমথিয়ৰ কাৰণে অপেক্ষাত থাকোতে, সেই চহৰ মূৰ্তিবোৰেৰে পূৰ্ণ হৈ থকা দেখিলে। তাতে তেওঁৰ অন্তৰ-আত্মা অতি ব্যথিত হৈ উঠিল।¹⁷ সেয়ে তেওঁ ইহুদী আৰু ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা গ্ৰীক সকলৰ লগত নাম-ঘৰত যুক্তিৰে আলোচনা কৰিলে। বজাৰ অঞ্চলতো প্ৰতিদিনে লগ পোৱা লোক সকলৰ লগত আলোচনা কৰিলে।¹⁸ তাতে ইপিকূৰী আৰু স্তোয়িকী দৰ্শন-শাস্ত্ৰৰ দৰ্শনিক কেইজনমানে পৌলৰ লগত তৰ্ক-যুদ্ধত লিপ্ত হ'ল। কিছুমানে ক'লে, “এই জনে বকবকাই কি কবলৈ বিচাৰিছে?” আন কোনোবাই ক'লে, “ই দেখিছোঁ কোনোবা বিদেশী দেৱতাবোৰৰ কথা প্ৰচাৰ কৰিছে।” কাৰণ পোলে যীচু আৰু তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে কৈ আছিল।¹⁹ তেওঁলোকে পৌলক ধৰি আবেয়পাগৰ সভালৈ নি সুধিলে, “আপুনি এই যি নতুন শিক্ষা দিছে, সেইটো কি, সেই বিষয়ে আমি জানিব পাৰোঁ নে?”²⁰ কিয়নো আপুনি কিছুমান অদ্ভুত কথা আমাক শুনাইছে। গতিকে এই কথাবোৰৰ অৰ্থ কি, সেই বিষয়ে আমি জানিব বিচাৰো।”²¹ আখিৰীৰ লোক সকলে আৰু তাত থকা বিদেশী সকলেও মাত্ৰ কিছুমান নিত্য নতুন বিষয় লৈ আলোচনা কৰি বা শুনি আজৰি সময় কটায়।

²² তেতিয়া পোলে আবেয়পাগৰ সভাৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, “হে আখিৰীৰ জনগণ, মই দেখিছোঁ যে আপোনালোক সকলো ক্ষেত্ৰতে অতিশয় ধৰ্মপ্ৰাণ মানুহ।²³ কিয়নো মই ঘূৰি ফুৰোতে আৰু আপোনালোকে উপাসনা কৰা বস্তুবোৰ লক্ষ্য কৰোঁতে, ‘অবিদিত ঈশ্বৰলৈ বেদি’ বুলি লিখা এটা বেদি দেখা পালোঁ। এতেকে আপোনালোকে নাজানি যি জনৰ উপাসনা কৰিছে, তেওঁৰ সন্মুখে মই আপোনালোকৰ ওচৰত প্ৰচাৰ কৰিছোঁ।²⁴ ঈশ্বৰ, যি জন পৃথিৱী আৰু তাত থকা সকলো বস্তুৰ সৃষ্টিকৰ্তা, তেওঁ স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ গৰাকী। তেওঁ মনুষ্যৰ হাতেৰে সজা মন্দিৰত নিবাস নকৰে।²⁵ মনুষ্যৰ হাতৰ সেৱা কাৰ্য তেওঁৰ প্ৰয়োজন নাই। তেওঁৰতো একোৰে অভাৱ নাই কাৰণ তেওঁ নিজেই সকলোকে জীৱন, নিশ্বাস আৰু আন সকলো দিয়ে।²⁶ এজন মানুহৰ পৰা ঈশ্বৰে সমগ্ৰ মানৱ জাতি সৃষ্টি কৰিলে যাতে তেওঁলোকে গোটেই পৃথিৱীতে বসবাস কৰিব পাৰে। ঈশ্বৰে, মানুহে বসবাস কৰি থাকিব পৰা ঠাইৰ সীমা আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত কাল ঠিক কৰিলে।²⁷ সেয়ে, মানুহে ঈশ্বৰক বিচাৰিব লাগে আৰু বিচাৰি যেন শেষত তেওঁক লগ পায়। আচলতে, তেওঁ আমাৰ কাৰো পৰা দূৰৈত নাই।²⁸ কিয়নো আমি তেওঁতে জীয়াই আছোঁ, চলা-ফুৰা কৰিছোঁ আৰু আছোঁ, যেনেকৈ আপোনালোকৰ কবি সকলৰ এজনে কৈছে, ‘কাৰণ আমিও তেওঁৰ সন্তান।’²⁹ আমি যদি ঈশ্বৰৰ সন্তান হওঁ, তেনেহলে মানুহৰ শিল্পকলা আৰু চিত্ৰৰে সজা সোণ, ৰূপ বা পাথৰৰ মূৰ্তিৰ দৰে ঈশ্বৰৰ ঐশ্বৰিকতাক আমি কল্পনা কৰিব নালাগে।³⁰ এই কাৰণতে, মানুহৰ অজ্ঞানতাৰ এনে কালছোৱাক ঈশ্বৰে ক্ষমাৰ চকুৰে চাইছে কিন্তু এতিয়া তেওঁ সকলো ঠাইতে আটাই মানুহক মন-পালটন কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছে।³¹ কিয়নো তেওঁ এনে এটা দিন নিৰূপণ কৰিছে যে, সেইদিনা তেওঁ মনোনীত কৰা লোক জনৰ দ্বাৰাই গোটেই পৃথিৱীক ধাৰমিকতাত সোধ-বিচাৰ কৰিব। ঈশ্বৰে সেই লোকক মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তুলি সকলোৰে আগত তেওঁৰ প্ৰমাণ দিলে।

³² আখিৰীৰ লোক সকলে যেতিয়া মৃত সকলৰ পুনৰুত্থানৰ কথা শুনিলে, কেইজনমানে পৌলক ঠাট্টা-মস্কৰা কৰিবলৈ ধৰিলে; কিন্তু আন কোনো কোনোৱে ক'লে, “এই বিষয়ে আমি আকৌ এবাৰ আপোনাৰ পৰা শুনিম।”³³ ইয়াৰ পাছত পোলে তেওঁলোকক এৰি গুছি গ'ল।³⁴ কিন্তু কেইজনমানে আহি পৌলক লগ ধৰিলে আৰু বিশ্বাস কৰিলে। সেই বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আবেয়পাগৰ সদস্য দিয়নুচিয়, দামাৰী নামৰ এগৰাকী মহিলা আৰু তেওঁলোকৰ লগত আন কেইজনমান আছিল।

18 অধ্যায়

কৰিবৃত পৌল

¹ ইয়াৰ পাছত পোলে আখিৰী এৰি কৰিবুলৈ গ'ল।² তাতে তেওঁ পশ্চিম দেশত জয়্মা আঙ্কিলা নামৰ এজন ইহুদীক দেখা পালে; সেই সময়ত তেওঁ, তেওঁৰ ভাৰ্য্যা পিৰঙ্কিলাক লৈ ইটালী দেশৰ পৰা আহিছিল, কাৰণ ক্লোদিয়ই সকলো ইহুদীকে ৰোম এৰি যাবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। পৌল তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল।³ তেওঁলোক যিহেতু ব্যৱসায়ত পৌলৰ দৰে তত্ত্ব বনোৱা লোক আছিল, সেয়েহে পোলে তেওঁলোকৰ লগত থাকি কাম কৰিবলৈ ধৰিলে।⁴ প্ৰত্যেক বিশ্রামবাৰে পোলে নাম-ঘৰত যুক্তি-পৰামৰ্শৰে ইহুদী আৰু গ্ৰীক সকলক বিশ্বাস কৰিবলৈ প্ৰত্যয় জন্মায়।⁵ চীল আৰু তীমথিয় মাকিদনিয়া দেশৰ পৰা অহাৰ পাছত পোলে আত্মাৰ দ্বাৰা অনুপ্ৰাণিত হৈ ঘোষণা কৰিলে আৰু ইহুদী সকলৰ আগত যীচুৱেই যে খ্ৰীষ্ট হয়, সেই সাক্ষ্য দিলে।⁶ যেতিয়া ইহুদী সকলে পৌলৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰি তেওঁক অপমান কৰিবলৈ ধৰিলে, তেতিয়া পোলে তেওঁলোকৰ ফালে নিজৰ কাপোৰ জোকাৰি ক'লে, “আপোনালোকৰ তেজৰ দায় আপোনালোকৰ মূৰৰ ওপৰতে থাকক; মই নিৰ্দোষী। এতিয়াৰ পৰা মই অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ যাওঁ।”⁷ পাছত, তেওঁ তাৰ পৰা গৈ ঈশ্বৰৰ উপাসনা কৰা তীত-যুষ্টি নামেৰে এজনৰ ঘৰত উপস্থিত হ'ল। তেওঁৰ ঘৰ নাম-ঘৰৰ কামতে আছিল।⁸ পৌলৰ কথা শুনি নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী কৰীপ্পে আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোৱে প্ৰভুত বিশ্বাস কৰি বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰিলে। কৰিন্থীয়া সকলৰ মাজৰ বহুলোকে তেওঁৰ পৰা শুভবাৰ্তা শুনি বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰিলে।⁹ প্ৰভুৱে ৰাতি পৌলক দৰ্শন দি কলে “তুমি ভয় নকৰিবা, মনে মনে নাথাকি, প্ৰচাৰ কৰা;¹⁰ মই তোমাৰ লগত আছোঁ, কোনেও তোমাক হানি কৰিব নোৱাৰে, মোৰ বহু লোক এই নগৰত আছে।”¹¹ তাতে পোলে এবছৰ ছয় মাহ

তেওঁলোকৰ মাজত থাকি ঈশ্বৰৰ বাক্য শিকালে।¹² তেতিয়া গাল্লিয়া আখায়া দেশৰ অধিপতি হৈ থকা সময়ত ইহুদী সকলে, পৌলৰ বিপক্ষে উঠি, তেওঁক বিচাৰৰ আসনৰ সম্মুখলৈ আনিলে;¹³ তেওঁলোকে কলে, “এই লোক জনে বিধানৰ বিৰুদ্ধে গৈ ঈশ্বৰৰ উপাসনা কৰিবলৈ মানুহবোৰক উচটনি দিছে।”¹⁴ পৌলে যেতিয়া কথা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, তেতিয়া গাল্লিয়াৰে ইহুদী সকলৰ উদ্দেশ্যে কলে, “হে ইহুদী সকল, এয়ে অন্যায় বা আপত্তি জনক গোচৰ হোৱা হলে, মই তোমালোকৰ ওজৰ আপত্তি মানিলো হম।¹⁵ কিন্তু এই সকলো প্ৰশ্ন তোমালোকৰ বাক্য, নাম বা বিধানৰ বাদ-বিচাৰৰ কাৰণেহে ব্যৱহাৰ হয়, তেনেহলে এই বিষয়ে তোমালোকে নিজে বিচাৰ কৰি চাবা, এই বিষয়ে বিচাৰ কৰিবলৈ মই উঃসাহিত নহওঁ।”¹⁶ পাছত গেল্লিয়াৰে তেওঁলোকক বিচাৰৰ আসনৰ পৰা আতৰ কৰিলে।¹⁷ তাতে তেওঁলোকে নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী চোস্থিনিক বলপূৰ্বক ধৰি আনি বিচাৰৰ আসনৰ ওচৰত মাৰধৰ কৰিলে, সিহঁতে কৰা কামবোৰত গাল্লিয়াৰে মনোযোগ নিদিলে।¹⁸ পৌলে, সেই ঠাইতে বহু দিনলৈকে থাকি, ভাই সকলৰ পৰা বিদায় লৈ সাগৰীয় পথেদি চিৰিয়া দেশলৈ যাংবা কৰিলে; তেওঁৰ লগত পিৰঙ্কিলা আৰু আঙ্কিলাও গ'ল। তেওঁ কিংকিৰিয়াত নিজৰ মূৰ খুৰাইছিল; কিয়নো তেওঁৰ কোনো সংকল্প আছিল।¹⁹ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোক যেতিয়া ইফিচ নগৰ পালে, পিৰঙ্কিলা আৰু আঙ্কিলাক তাতে থাকিবলৈ দি পৌলে নিজে নাম-ঘৰত সোমাই ইহুদী সকলে সৈতে বাদ-বিচাৰ কৰিলে।²⁰ তাতে আৰু কিছুদিন থাকিবলৈ তেওঁলোকে পৌলক অনুৰোধ কৰিলে, কিন্তু তেওঁ অমান্তি হল।²¹ “ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা হলে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আকৌ আহিম।” এই বুলি কৈ, সাগৰীয় পথেদি ইফিচলৈ যাবৰ বাবে জাহাজেৰে যাংবা কৰিলে।²² পাছত চীজাৰিয়াত নামি, যিৰুচালেমলৈ গৈ মণ্ডলীক অন্তৰিক অভিনন্দন জনাই, তাৰ পৰা আণ্ডিয়থিয়ালৈ আহিল।²³ তেওঁ কিছুদিন তাতে থাকি, তাৰ পৰা গালাতীয়া আৰু ফিব্ৰুগিয়া দেশেদি ফুৰি ফুৰি সকলো শিষ্যক উঃসাহিত কৰিলে।²⁴ সেই সময়ত আপল্লো নামেৰে এজন ইহুদী মানুহ ইফিচলৈ আহিছিল। তেওঁ আলেকজেন্দ্রিয়া নিবাসী, এজন সুবক্তা আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বিষয়বোৰত নিপুণ আছিল।²⁵ তেওঁ যোহনৰ বাপ্তিস্মৰ বিষয়ে শিক্ষা পাইছিল আৰু আশ্মাত উঃসাহিত হৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য বিশদৰূপে ঘোষণা কৰিছিল; কিন্তু তেওঁ যোহনৰ বাপ্তিস্মৰ বিষয়েহে জানিছিল।²⁶ পাছত তেওঁ নাম-ঘৰত সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; তেতিয়া পিৰঙ্কিলা আৰু আঙ্কিলাই তেওঁৰ এই কথা শুনাত, তেওঁক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল আৰু ঈশ্বৰৰ পথৰ বিষয়ে বিশদভাৱে বুজাই দিলে।

²⁷ যেতিয়া তেওঁ আখায়া দেশলৈ যাব বিছাৰিলে; ভাই সকলে উঃসাহ দি তেওঁক আদিৰ লবলৈ শিষ্য সকলে পংৰ লিখি প্ৰেৰণ কৰিলে; তাতে তেওঁ সেই ঠাই পোৱাত অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস কৰা সকলক মহা উপকাৰ সাধন কৰিলে।²⁸ কিয়নো যীচু যে খৰীষ্ট হয়, তেওঁ শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰাই এই বিষয়ে প্ৰমাণ কৰি দেখুৱালে, তাতে তেওঁ সৰ্বসামাৰণৰ আগত ইহুদী সকলৰ আপত্তি খণ্ডন কৰিলে।

19 অধ্যায়

¹ আপল্লো কৰিষ্মত থকা সময়ত পৌলে উচ্চভূমি অঞ্চলৰ মাজেদি আহি ইফিচ চহৰ পালেহি; তাতে তেওঁ কেইজনমান শিষ্যক লগ পালে।² পৌলে তেওঁলোকক সুধিলে, “আপোনালোকে যেতিয়া বিশ্বাস কৰিলে, তেতিয়া পবিত্ৰ আশ্মা পালে নে?” তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “পবিত্ৰ আশ্মা দিয়া হৈছে নে নাই, সেই বিষয়ে আমি শুনিবলৈকে নাপালোঁ।”

³ তেতিয়া তেওঁ কলে, “তেনেহলে আপোনালোকে কি কাৰণত বাপ্তাইজিত হ'ল?” তেওঁলোকে কলে, “যোহনৰ বাপ্তিস্ম লোৱা দেখি।”⁴ তেতিয়া পৌলে কলে, “যোহনে লোক সকলক কৈছিল, যি জন মোৰ পাছত আহিছে, তেওঁত অৰ্থাৎ যীচুত বিশ্বাস কৰা; এই বুলি তেওঁ তেওঁলোকক মন-পালটনৰ বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তাইজ কৰিলে।”

⁵ এই কথা শুনি তেওঁলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে বাপ্তাইজিত হ'ল।⁶ ইয়াৰ পাছত পৌলে যেতিয়া তেওঁলোকৰ গাত হাত দিলে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ পবিত্ৰ আশ্মা আহিল; তাতে তেওঁলোকে নানা ভাষাৰে কথা কৈ ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিলে।⁷ তেওঁলোক প্ৰায় বাৰ জন মান মানুহ আছিল।

⁸ পাছত পৌল নাম-ঘৰলৈ গ'ল আৰু সেই ঠাইত তিনি মাহ মান থাকি নিৰ্ভীক ভাবে প্ৰচাৰ কৰিলে; আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে নানা কথাকে বাদ-বিচাৰ কৰি লোক সকলক মনোনিবেশ কৰিবলৈ তেওঁ বুজাই দিলে।⁹ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমান লোকৰ মন কঠোৰ আৰু অব্যাহত হ'ল। তেওঁলোকে লোক সকলৰ আগত খৰীষ্টীয় পথৰ নিন্দা কৰিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক তাতে এৰি শিষ্য সকলক পৃথকে তুৰাম নামেৰে এজনৰ পঢ়াশালীলৈ নি নিতৌ কথোপকথন কৰিব ধৰিলে।¹⁰ এইদৰে তেওঁ দুবছৰলৈ সেই ঠাইতে থাকিল, আৰু এচিয়াত বাস কৰা সকলো ইহুদী আৰু গ্ৰীক সকলে প্ৰভুৰ বাক্য শুনিবলৈ পালে।

¹¹ ঈশ্বৰে পৌলৰ হতুৱাই এনে পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰালে যে,¹² তেওঁৰ গাৰ পৰা গামোচা বা কাপোৰ নৰিয়া মানুহৰ ওচৰলৈ যোৱাত, তেওঁলোকৰ ৰোগ আতৰিল আৰু ভূতৰ আশ্মাবোৰো ওলাই যোৱাত তেওঁলোক মুক্ত হ'ল।

¹³ কিন্তু দেশ ভ্ৰমি ফুৰা কেইজনমান ইহুদী ভূত খেদাওঁতাই, ভূতৰ আশ্মাই ধৰা সকলৰ আগত প্ৰভু যীচুৰ নাম, নিজৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰি কয়, “যি জনাৰ কথা পৌলে প্ৰচাৰ কৰিছে, সেই যীচুৰ শপত দি তোমালোকক আজ্ঞা দিছোঁ।”¹⁴ স্কিবা নামৰ যিহুদী প্ৰধান পুৰোহিত এজনৰ সাত জন পুতেকে এই কৰ্ম কৰিছিল।

¹⁵ তাতে ভূতৰ আশ্মাই উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যীচুক জানো, পৌলকো চিনি পাওঁ; কিন্তু তোমালোক নো কোন?”¹⁶ এই বুলি সেই ভূতৰ আশ্মাই ধৰা মানুহ জনে তেওঁলোকৰ ওপৰত জাঁপ মাৰি আটাইকে বশ কৰি বলৰে পৰাজয় কৰিলে; তেতিয়া তেওঁলোক উলঙ্গ আৰু আঘাত পাই, সেই ঘৰৰ পৰা পলাল।¹⁷ পাছত ইফিচত নিবাস কৰা ইহুদী আৰু গ্ৰীক সকলে এই কথা শুনি সকলোৱে ভয় পালে আৰু প্ৰভু যীচুৰ নাম মহিমাযিত হ'ল।

18 তেতিয়া বিশ্বাস কৰা সকলৰ বহু লোক আহি, নিজ নিজ কৰ্ম স্বীকাৰ কৰিলে 19 আৰু মায়াকৰ্ম কৰা সকলৰ ভালেমান লোকে নিজ নিজ পুস্তক গোটেই আনি সকলোৰে আগত পুৰি পেলালে। সেইবোৰৰ মূল্য গণনা কৰি পঞ্চাশ হাজাৰ ৰূপৰ মুদৰা পালে। 20 এইদৰে মহা-পৰাক্ৰমৰে পৰভূৰ বাক্য চৌদিশে বিয়পি গল।

21 এই কাৰ্য সম্পন্ন হোৱাত পোলে মাকিদনিয়া আৰু আখায়া দেশেদি ফুৰি যিৰূচালেমলৈ যাবৰ বাবে মন কৰি ক'লে, 'তালৈ যোৱাৰ পাছত মই ৰোম নগৰকো দেখা পাব লাগিব'। 22 তাতে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰা সকলৰ মাজৰ তীমথিয় আৰু ইৰাশ্চ, এই দুজনক মাকিদনিয়ালৈ পঠিয়াই দি তেওঁ নিজে এচিয়া দেশত কিছুদিন থাকিল।

23 সেই সময়ত ইফিচত এই পথৰ সজাগতাৰ বিষয়ে বৰ গোলমাল লাগিল। 24 কিয়নো আৰ্তেমী দেৱীৰ ৰূপৰ মন্দিৰ* সজা দীপীবিষয় নামেৰে এজন সোণাৰী আছিল; তেওঁ শিল্পকাৰ সকলক বহুত কাম যোগাই দিছিল; 25 পাছত তেওঁ তেওঁলোকক আৰু একে ব্যৱসায়ৰ কাৰিকৰ সকলক একগোট কৰি কলে- 'হে লোক সকল, এই ব্যৱসায়ৰ দ্বাৰাই আমাৰ সম্পত্তি হৈছে, ইয়াক আপোনালোকে জানে। 26 কিন্তু 'যিবোৰ হাতেৰে সাজে, সেইবোৰ ঈশ্বৰ নহয়' পোলে এই কথা কৈ, অকল ইফিচৰ নহয়, পৰায় গোটেই এচিয়াত বহু লোকক পৰভাষিত কৰি অপখে নিলে, ইয়াক আপোনালোকে দেখিছে আৰু শুনিও আছে। 27 ইয়াতে যে অকল আমাৰ ব্যৱসায়ৰ অপমণ হোৱাৰ শঙ্কা আছে, এনে নহয়; গোটেই এচিয়া, এনে কি গোটেই জগত খনে পূজা কৰা যি আৰ্তেমী 'মহা-দেৱী, তেওঁৰ মন্দিৰক একো যেন গণ্য নকৰাৰ আৰু তেওঁক তেওঁৰ ঐশ্বৰ্যৰ পৰা আতৰোৱাৰ আশঙ্কা আছে।'

28 এই কথা শুনি, তেওঁলোকে খঙত জ্বলি উঠি ৰিঙিয়াই কলে, "ইফিচীয়া সকলৰ আৰ্তেমী মহান।" 29 তেতিয়া গোটেই নগৰত হুলস্থূল লাগিল। পৌলৰ লগত ফুৰা মাকিদনিয়াৰ গায় আৰু আৰিষ্টাৰখ নামৰ লোক দুজনক তেওঁলোকে ধৰি নি একে মনেৰে মঞ্চলৈ উঠি গ'ল। 30 সেই সময়ত পোলে লোক সকলৰ মাজত সোমাবলৈ মন কৰিলে কিন্তু শিষ্য সকলে তেওঁক যাবলৈ নিদিলে। 31 এচিয়াৰ কেইজনমান খেলৰ অধিকাৰীয়ে পৌলৰ বহু হৈ, তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠাই মঞ্চত দেখা নিদিবলৈ তেওঁক মিনতি কৰিলে। 32 সভাত গণ্ডগোল হোৱাত বেলেগ বেলেগ কথাৰে চিঞৰি আছিল আৰু কি কাৰণে গোট খাইছিল, সেই বিষয়ে সৰহ ভাগ মানুহে নাজানিলে। 33 পাছত ইহুদী সকলে আলেকজেন্দাৰক আগলৈ ঠেলি লোক সকলৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। তাতে আলেকজেন্দাৰে হাত চাপৰি দি, লোক সকলৰ আগত বহলাই কৰলৈ বিচাৰিলে; 34 কিন্তু তেওঁ ইহুদী মানুহ বুলি গম পাই, "ইফিচীয়া সকলৰ আৰ্তেমী মহান!" এই কথা কৈ সকলোৱে দুখৰ্টা মাৰ্লেকে একে মাতেৰে চিঞৰি থাকিল।

35 পাছত নগৰৰ কেৰাণী জনে লোক সকলক ক্ষান্ত হ'বলৈ দি কলে, "হে ইফিচৰ লোক সকল, ইফিচীয়া সকলৰ মহান আৰ্তেমী দেৱীক আকাশৰ পৰা তললৈ পৰা মূৰ্তিবোৰৰ মন্দিৰৰ-ৰক্ষক বুলি এই নগৰত থকা লোক সকলৰ মাজত নজনা লোক কোন আছে? 36 এইবোৰ কথা অখণ্ডনীয় হোৱাৰ কাৰণে, আপোনালোকে বিচাৰ নকৰাকৈ একো নকৰি ক্ষান্ত হৈ থকা উচিত। 37 কিয়নো এই যি মানুহবোৰক আপোনালোকে ইয়ালৈ আনিলে, তেওঁলোক পবিত্ৰ বস্তুৰ অপহাৰক বা আমাৰ দেৱীৰ নিন্দক নহয়।

38 এতেকে কোনো মানুহৰ ওপৰত দীপীবিষয় আৰু তেওঁৰ লগৰ কাৰিকৰ সকলৰ যদি কোনো গোচৰ থাকে, তেনেহলে আদালত খোলা আছে, তাতে গৈ ইজনে সিজনৰ বিচাৰৰ বাবে উত্তৰ-পৰত্যাগ কৰিব পাৰে। 39 কিন্তু যদি আপোনালোকৰ আন বিষয়ৰ কোনো সমস্যা থাকে, তেনেহলে নিয়মিত সভাত সেই বিষয়ৰ নিষ্পত্তি হব। 40 কিয়নো আজিৰ হৰামুৱাৰ কোনো কাৰণ নথকাত, আমাৰ ওপৰত গোচৰ চলিবৰ শঙ্কা আছে আৰু এই জনতা গোট খোৱাৰ বিষয়ে আমি একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিম।" 41 এই বুলি তেওঁ সভা সামৰিলে।

20 অধ্যায়

1 পাছত সেই হাই-উৰুমি শান্ত হোৱাত, পোলে শিষ্য সকলক পঠিয়াই লোক সকলক উদ্দেশ্য কৰিলে আৰু বিদায় লৈ মাকিদনিয়ালৈ যাবৰ বাবে ওলাল। 2 পাছত সেই অঞ্চলেদি ফুৰি, বিভিন্ন কথাৰে শিষ্য সকলক উদগণি দি, তেওঁ গ্ৰীচ দেশ পালেগৈ। 3 তাত তিনি মাহ থাকি, সমুদ্ৰ-পথেদি চিৰিয়া দেশত যাবলৈ উদ্যত হোৱাত, ইহুদী সকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চৰ্কাৰত কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ মাকিদনিয়াহঁদি উলটি যাবলৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিলে।

4 তাতে কিছুমান ব্যক্তিও তেওঁৰ লগত যাবলৈ ওলাল। বিৰয়া নগৰৰ পুৰহৰ পুতেক চোপাংব, থিলনীকীয়াৰ আৰিষ্টাৰখ আৰু চিকুও, দৰ্শী নগৰৰ গায় আৰু তীমথিয়, এচিয়াৰ তুথিক আৰু ৎৰফিম, এই কেইজন লোক এচিয়ালৈকে তেওঁৰ লগত গ'ল। 5 কিন্তু এওঁলোকে আগবাঢ়ি যোৱাত, ত্ৰোৱাত আমালৈ ৰৈ আছিল। 6 পাছত খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দিন পাৰ হৈ যোৱাত, আমি ফিলিপীৰ পৰা জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰি গৈ, পাঁচ দিনত ত্ৰোৱাত তেওঁলোকক লগ পালোঁ; তাত সাত দিন থাকিলোঁ।

7 আমি যেতিয়া সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনটোত পিঠা ভাঙিবলৈ একগোট হলোঁ; পোলে বিশ্বাসী সকলক উপদেশ দি আছিল, পাছদিনা তেওঁ যাবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱাত, মাজৰাতিলৈকে বক্তৃতা দি আছিল। 8 তেতিয়া আমি গোট খোৱা সেই ওপৰৰ কোঠালিত বহু চাকি জ্বলি আছিল।

9 তাতে খিড়িকীত বহি উত্থ নামেৰে এজন ডেকা ঘোৰ টোপনিত মগ্ন হোৱাত, তৃতীয় মহলাৰ পৰা তললৈ পৰিল; পাছত তেওঁক মৃত অৱস্থাত পালে। 10 তেতিয়া পোলে নামি গৈ তাৰ গাত পৰি আকোঁৱালি ধৰি কলে, "আপোনালোকে কন্দা-কটা নকৰিব; কিয়নো এওঁৰ শৰীৰত প্ৰাণ আছে।"

11 ইয়াৰ পাছত তেওঁ ওপৰলৈ গৈ পিঠা ভাঙি খালে আৰু বহু সময়লৈকে, অৰ্থাৎ ৰাতিপুৱালৈকে কথোপকথন কৰি কৰি, তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা এইদৰে গলগৈ। 12 পাছত তেওঁলোকে সেই ল'ৰাক জীয়াই উঠা দেখি, অতি সন্মুখ পালে।

* 19 অধ্যায়:24 বহু ধন খৰচ কৰি এই মন্দিৰ সজিছিল।

† 19 অধ্যায়:27 আৰ্তেমী বা ডায়োন

13 পাছত আমি আগবাঢ়ি গৈ পৌলক আঃচ নগৰত তুলি লোৱাৰ মনোভাৱেৰে জাহাজত উঠি তালৈ যাংৰা কৰিলোঁ; কিয়নো পৌলে খোজকাটি যাবলৈ বিচৰাত আমি সেইদৰে থিৰাং কৰিলোঁ। 14 আঃচ নগৰত তেওঁ আমাক লগ ধৰিলে, ইয়াৰ পাছত আমি তেওঁক লগত লৈ মিতুলীনী দ্বীপলৈ যাংৰা কৰিলোঁ।

15 ইয়াৰ পৰা জাহাজেৰে যাংৰা কৰি পাছদিনা, যীশু দ্বীপৰ সম্মুখ পালোঁ আৰু দ্বিতীয় দিনা চামঃ দ্বীপত লগাই, আমি পাছদিনা মিলীত নগৰ পালোঁ। 16 কাৰণ পৌলে আগতেই সিদ্ধান্ত কৰিছিল যে, ইফিচত তেওঁ নাথাকিব; এচিয়তো সময় অতিবাহিত নকৰিব। কিয়নো পঞ্চশত-দিনীয়া পৰ্বৰ সময়ত যিৰুচালেমত উপস্থিত থাকিবলৈ তেওঁৰ ইচ্ছা।

17 পাছত তেওঁ মিলীতৰ পৰা ইফিচলৈ মানুহ পঠাই, মণ্ডলীৰ পৰিচাৰক সকলক মতাই আনিলে। 18 তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত, তেওঁ কবলৈ ধৰিলে “মই এচিয়ালৈ অহাৰ প্ৰথম দিনাৰে পৰা আপোনালোকৰ লগত সকলো সময়ত থাকি, সম্পূৰ্ণ নগৰতা আৰু চকুলোৰে, 19 আৰু ইহুদী সকলৰ চৰ্কাৰত্ব দ্বাৰাই মৌলৈ ঘটা পৰীক্ষতো কেনেকৈ প্ৰভুৰ সেৱাকৰ্ম কৰিলোঁ 20 আৰু কেনেকৈ আপোনালোকৰ আগত, কোনো হিত কথা কবলৈ আৰু সৰুসাধাৰণৰ আগত আৰু ঘৰে ঘৰে আপোনালোকক উপদেশ দিবলৈ পাছ নুহঁকিলো, 21 আৰু ঈশ্বৰলৈ মন-পালটন আৰু প্ৰভু যীচু খৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ বিষয়ে ইহুদী আৰু গ্ৰীক সকলক সারধান কৰি তেওঁলোকৰ আগত সাক্ষ্য দিলোঁ; সেই সকলো বিষয় আপোনালোকে নিজে জানিছে।

22 আৰু এতিয়া চাওক, মই পবিংৰ আশ্বাৰ নিৰ্দেশত আৱদ্ধ হৈ যিৰুচালেমলৈ যাব ওলাইছো; তাতে মৌলৈ কি কি ঘটিব, সেই বিষয়ে নাজানো; 23 কেৱল ইয়াকে জানিছোঁ যে, বন্ধন আৰু ব্লেসে মৌলৈ বাট চাই আছে বুলি পবিংৰ আশ্বাই নগৰে নগৰে মোক সাক্ষ্য দিছে। 24 কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ শুভবাৰ্তাৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া আৰু মোৰ দৌৰ, অৰ্থাৎ প্ৰভু যীচুৰ পৰা পোৱা মোৰ যি পৰিচৰ্যাৰ কাৰ্য, সেই কাৰ্য সম্পন্ন কৰাৰ লগত তুলনা কৰিবলৈ গলে, মোৰ পৰাণ মৌলৈ পিৰয় বুলি একোতে গণ্য নকৰোঁ। 25 এতিয়া চাওক, যি সকলৰ মাজত মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিলোঁ, সেই সকলৰ মাজত, আপোনালোকে মোৰ মুখ ইয়াৰ পাছত যে দেখিবলৈ নাপাবা, ইয়াকো মই জানিছোঁ। 26 এই হেতুকে মই যে আটাইৰ তেজৰ পৰা নিৰ্দ্দোষী, ইয়াৰ সাক্ষ্য আজি দিছোঁ; 27 কিয়নো আপোনালোকক ঈশ্বৰৰ আটাই পৰিকল্পনা জনাবলৈ পাছ নুহঁকিলো। 28 আপোনালোকে নিজৰ বাবে আৰু পবিংৰ আশ্বাই যি সকলৰ মাজত আপোনালোকক অধ্যক্ষ পাতিলে, সেই সকলোৱে সারধান হৈ, ঈশ্বৰে নিজৰ তেজেৰে যি মণ্ডলীক কিনিিলে, সেই মণ্ডলীক প্ৰতিপালন কৰক। 29 মই যোৱাৰ পাছত, দুৰ্ভজন ৰাংকুকুৰেৰেৰে আপোনালোকৰ মাজত সোমাই, জাকলৈ নিৰ্দ্দয় আচৰণ কৰিব; 30 আৰু আপোনালোকৰ মাজৰ পৰাও কোনো কোনো মানুহ ওলাই, সিহঁতৰ পাছে পাছে শিষ্য সকলক আকৰ্ষণ কৰি বিপথে নিবলৈ বিচাৰিব, ইয়াক মই জানিছোঁ।

31 এতেকে আপোনালোকে পৰ দি থাকক। মই যে চকুলোৰে তিনি বছৰলৈকে দিনে-ৰাতিয়ে প্ৰতিজনক সচেতন কৰিবলৈ লেৰিলোঁ, ইয়াকো সোঁৱৰণ কৰক। 32 এতিয়া, যি ঈশ্বৰে আপোনালোকক বিশ্বাসত বৃদ্ধি কৰিব পাৰে আৰু পবিংৰীকৃত হোৱা সকলৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ দিব পাৰে, তেওঁলৈ আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাকলৈ আপোনালোকক সমৰ্পন কৰি দিলোঁ।

33 মই কাৰো ৰূপ বা সোণ বা কাপোৰত লোভ কৰা নাই। 34 মই আৰু মোৰ সঙ্গী সকলৰ প্ৰয়োজনলৈ মোৰ এই হাতেৰে উপাৰ্জন কৰি সেৱা কৰিলোঁ, এই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে জানে। 35 সকলো বিষয়তে মই আপোনালোকক আৰ্হি দেখুৱালোঁ; আপোনালোকে সেইদৰে পৰিশ্ৰম কৰি, দুৰ্বল সকলক উপকাৰ কৰা উচিত আৰু প্ৰভু যীচুৰ বাক্য সোঁৱৰা উচিত। তেওঁ নিজে কৈছিল- “গ্ৰহণ কৰাতকৈ দান কৰা ধন্য।”

36 এইবাৰ কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁ আঁঠু লৈ সকলোৰে সৈতে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। 37 পাছত সকলোৱে বৰ স্বৰ্গদান কৰিলে আৰু পৌলৰ ডিঙিত ধৰি চুমা খালে। 38 “মোৰ মুখ আৰু দেখিবলৈ নাপাব” বিশেষকৈ এই কথাৰ কাৰণে তেওঁলোকে গভীৰভাৱে শোক কৰিলে; পাছত তেওঁক জাহাজলৈকে আগবঢ়াই থৈ আহিল।

21 অধ্যায়

1 সেই ঠাইত আমি তেওঁলোকৰ পৰা পৃথক হৈ জাহাজেৰে পোন বাটেদি কো দ্বীপলৈ গৈ পাছদিনা ৰোদঃ দ্বীপ পালোঁ। তাৰ পৰা আমি পাতাৰা নগৰলৈ যাংৰা কৰিলোঁ। 2 পাতাৰাত ফৈনীকিয়া অঞ্চলেদি যোৱা এখন জাহাজ পোৱাত, আমি সেই জাহাজত উঠি যাংৰা কৰিলোঁ।

3 পাছত কুপ্ৰ দ্বীপ দেখা পাই, তাক বাঁওহাতে এৰি, চিৰিয়া দেশলৈ গৈ, তুৰনগৰত নামিলো; কিয়নো তাত জাহাজৰ মাল-বস্তু দিবলগীয়া আছিল। 4 সেই ঠাইৰ শিষ্য সকলক বিচাৰি পোৱাত, আমি তাতে সাত দিন থাকিলো; তেওঁলোকে পবিত্ৰ আশ্বাৰ দ্বাৰাই পৌলক যিৰুচালেমলৈ যাবৰ বাবে মানা কৰিলে।

5 আমি সেই কেইদিন তাতে থাকি ওলাই যাওঁতে, তেওঁলোকে লৰা-তিৰোতাৰ সৈতে সকলোৱে নগৰৰ বাহিৰলৈকে আমাক আগবঢ়াই থলে আৰু সাগৰৰ তীৰত আঁঠু লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি, পৰস্পৰে বিদায় ললোঁ। 6 আমি জাহাজত উঠিলো কিন্তু তেওঁলোকে নিজ নিজ ঘৰলৈ উলটি গল।

7 পাছত আমি তুৰৰ পৰা গৈ, তলিমায়ি পাই, সমুদ্ৰ-যাংৰা শেষ কৰিলোঁ আৰু ভাই সকলক মঙ্গলবাদ জনাই তেওঁলোকৰ লগত এদিন থাকিলোঁ। 8 পাছদিনা আমি তাৰ পৰা ওলাই গৈ, চীজাৰিয়া পালোঁ। তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক যি ফিলিপ, তেওঁৰ ঘৰত থাকিলোঁ। 9 তাত তেওঁৰ ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰা চাৰিজনী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল।

10 তাত আমি কেইদিনমান থাকোঁতে, যিহুদীয়াৰ পৰা আগাব নামেৰে এজন ভাৱবাদী আহিল। 11 তেওঁ আমাৰ ওচৰলৈ আহি পৌলৰ ককালৰ পৰা টঙালি লৈ নিজৰ হাত-ভৰি বান্ধি কবলৈ ধৰিলে, “পবিংৰ আশ্বাই এই কথা কৈছে যাৰ এই টঙালি, সেই মানুহক যিৰুচালেমত ইহুদী সকলে এইদৰে বান্ধি অনা-ইহুদী লোকৰ হাতত শোধাই দিব।”

12 এই কথা শুনি তাত থকা লোক সকলে আৰু আমিও পৌলক এই ঠাই এৰি যিৰুচালেমলৈ নাযাবৰ বাবে মিনতি কৰিলোঁ।
13 তেতিয়া পৌলে উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকে কান্দি কান্দি মোৰ হৃদয় বিদাৰি, কি কৰিব বিছাৰিছে? কিয়নো মই প্ৰভু যীচুৰ নামৰ কাৰণে, যিৰুচালেমত কেৱল বান্ধ খাবলৈ নহয়, মৰিবলৈকো যুগুত হৈ আছে।”¹⁴ তাতো পৌলে আমাৰ কথা গ্ৰহণ কৰিবলৈ নিবিচৰাত, আমি ক্ষান্ত হলোঁ আৰু কলোঁ, “প্ৰভুৰ যি ইচ্ছা সেয়ে হওক।”

15 তাৰ পাছত আমাৰ সঞ্চল গোটাই প্ৰস্তুত হলোঁ আৰু যিৰুচালেমলৈ যাংৰা কৰিলোঁ।¹⁶ তাতো চীজাৰিয়াৰ পৰাও কিছুমান শিষ্য আমাৰ লগত আহিল। ম্লাচোন নামেৰে কুপ্ৰ বীপৰ তেওঁৰ যি পুৰণি শিষ্যৰ ঘৰত আমি আলহী হৈ থকাৰ কথা আছিল, তেওঁকো লগত লৈ অহা হ'ল।

17 আমি যিৰুচালেম পোৱাত, ভাই সকলে আনন্দেৰে আমাক গ্ৰহণ কৰিলে।¹⁸ পাছদিনা পৌল আমাৰ সৈতে যাকোবৰ তাত সোমোৱাত পৰিচাৰক সকলো তাত উপস্থিত হ'ল।¹⁹ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিচাৰ্য্যৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদী লোকৰ মাজত যি যি কৰিলে; সেই বিষয়ে এটা এটাকৈ বৰ্ণনা কৰিলে।

20 এই কাৰ্য্যবোৰ শুনি তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিলে আৰু তেওঁক কলে, “হে ভাই, তুমি জানা যে, ইহুদী লোকৰ মাজত বিশ্বাস কৰা সকলৰ যি লোক আছে আৰু তেওঁলোক সকলোৱে বিধানত উঁসাহী।²¹ কিন্তু তোমাৰ বিষয়ে তেওঁলোকে এই সন্মদ পালে; তুমি বোলে, অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত থকা ইহুদী লোকক মোচিক ত্যাগ কৰিবলৈ শিকাইছা আৰু কৈছা বোলে, তেওঁলোকে লৰাৰ চুল্লী কৰিব নালাগে আৰু ৰীতি মতে আচৰণ কৰিব নালাগে।²² এতেকে কি হব? তুমি আহিলা বুলিও তেওঁলোকে অৱশ্যে শুনিছে।²³ এতেকে আমি তোমাক এটা কথা কওঁ, তুমি তাকে কৰা; সঙ্গ কৰা আমাৰ চাৰি জন মানুহ আছে;²⁴ তেওঁলোকৰ লগত একেলগে নিজকে শুচি কৰা আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ খুৰাবলৈ তুমি খৰচ দিয়া। এই বিষয়ে যি সন্মদ পালে, সেয়ে যে একো নহয়, আৰু তুমি যে নিজে বিধান পালন কৰি নিয়মিতৰূপে আচৰণ কৰি চলিছা, সেই বিষয়ে সকলোৱে জানিব।

25 কিন্তু অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত বিশ্বাস কৰা সকলৰ বিষয়ে হলে, তেওঁলোকে মূৰ্তিক দিয়া প্ৰসাদ, টেটু-চেপা দি মৰা জন্তুৰ মাংস আৰু তেজ খোৱা আৰু ব্যভিচাৰৰ পৰা নিজকে ৰাখিবলৈ আমি নিশ্চয় কৰি নিৰ্দ্দেশনা লিখি পঠালোঁ।”

26 তেতিয়া পৌলে সেই মানুহক ইজনক লৈ পাছদিনা মন্দিৰত সোমাল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনৰ কাৰণে নৈবেদ্য উঁসৰ্গ হোৱালৈকে, শুচি কৰা কাৰ্য্যত কিমান দিন লাগিব, সেই বিষয়ে জনালে।

27 কিন্তু সেই সাত দিন পৰায় শেষ হ'লত, এচিয়া দেশৰ ইহুদী সকলে তেওঁক মন্দিৰত দেখি, গোটেই লোক সকলক উচতাই, তেওঁক ধৰি ৰিঙিয়াই কলে,²⁸ “হে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকল, সহায় কৰা; যি মানুহে আমাৰ জাতিৰ বিধানৰ আৰু এই ঠাইৰ বিৰুদ্ধে আটাই ঠাইত সকলো লোকক শিক্ষা দিব লাগিছে, এই জনেই তেওঁ। ইয়াৰ বাহিৰেও গ্ৰীক মানুহকো মন্দিৰৰ ভিতৰলৈ আনি, এই পৰিবেৰ ঠাই অপৰিবেৰ কৰিলে।”²⁹ কিয়নো তেওঁলোকে আগেয়ে ৱৰফিম নামেৰে ইফিচীয়া এজনক নগৰৰ মাজত পৌলৰ লগত দেখিছিল; আৰু তেওঁ তাক মন্দিৰৰ ভিতৰলৈ আনিছিল বুলি তেওঁলোকে ভাবিছিল।

30 তাতো গোটেই নগৰ অস্থিৰ হোৱাত, মানুহবোৰ লৰি আহি পৌলক ধৰি মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ টানি লৈ গল আৰু তেতিয়াই দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰা হ'ল।³¹ এইদৰেই তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ যত্ন কৰোঁতেই, যিৰুচালেমৰ গোটেইখনত হুলস্থূল লগাৰ কথা সৈন্য দলৰ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে শুনিলে,

32 তেতিয়াই তেওঁ সেনাবোৰৰ সৈতে এশৰ সেনাপতিবিলাকক লগত লৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বেগাই আহিল। তাতো তেওঁলোকে হাজাৰৰ সেনাপতি আৰু সেনাবোৰক দেখি, পৌলক কোবাবলৈ এৰিলে।³³ পাছত হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে ওচৰলৈ আহি, তেওঁক ধৰি, দুডাল শিকলিৰে বান্ধিবলৈ আজ্ঞা দিলে; পাছত সুধিলে- “এইটো কোন আৰু কি নো কৰিলে।”

34 তাতো লোক সকলৰ মাজত বেলেগ বেলেগ মানুহে বেলেগ বেলেগ কথাকে ৰিঙিয়া-ৰিঙি কৰাত, কোলাহলৰ কাৰণে তেওঁ একো নিশ্চয় কৰিব নোৱাৰি, পৌলক দুগৰি ভিতৰলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলে।³⁵ পাছত জখলাত উঠোঁতে, লোক সকলৰ উগ্ৰতাৰ কাৰণে, সেনাবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁক দাঙি নিয়া হ'ল;³⁶ কিয়নো লোক সকলে পাছে পাছে গৈ ৰিঙিয়াই ৰিঙিয়াই কলে, “তাক দূৰ কৰক”।

37 পাছত পৌলক দুগৰি ভিতৰলৈ নিবলৈ ধৰোঁতেই, তেওঁ হাজাৰৰ সেনাপতিক কলে, “আপোনাৰ আগত মই কিছু কথা কবলৈ পাৰোঁ নে?” তেতিয়া সেনাপতিয়ে সুধিলে, “তুমি গ্ৰীক ভাষা কব জানা নে?”³⁸ যি জন মিচৰীয়াই ইয়াৰ আগেয়ে ঘাতক সকলৰ মাজৰ চাৰি হাজাৰ মানুহক উচতাই লগত লৈ অৰণালৈ গৈছিল, তুমি সেই জন নোহোৱা নে?”

39 কিন্তু পৌলে কলে, “মই কিলিকিয়া দেশৰ তাৰ্চ নগৰৰ যিহুদী মানুহ, সামান্য মানুহ নহওঁ। বিনয় কৰোঁ, মানুহবোৰৰ আগত কথা কবলৈ মোক অনুমতি দিয়ক।”⁴⁰ পাছত তেওঁক অনুমতি দিয়াত, পৌলে জখলাৰ ওপৰত থিয় হৈ, মানুহবোৰৰ সম্মুখত হাত দাঙি সন্মত জনালে; তাৰ পাছত লোক সমূহ অতি নিজম দি থাকিল আৰু তেওঁ ইশ্বী ভাষাৰে তেওঁলোকক কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে,

22 অধ্যায়

1 হে ভাই আৰু পিতৃসকল, এতিয়া আপোনালোকৰ আগত মই নিজৰ পক্ষে যি উত্তৰ দিম, সেই বিষয়ে শুনকচোন।

2 যেতিয়া লোকসকলে ইশ্বী ভাষাৰে কথা কোৱা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক নিম্নত হ'ল। তেওঁ কলে,

3 “মই যিহুদী মানুহ, কিলিকিয়া দেশৰ তাৰ্চ নগৰ মোৰ ওপজা ঠাই, কিন্তু এই নগৰত প্ৰতিপালিত হৈ, গমলীয়েল অধ্যাপকৰ চৰণত ঠিকমতে আমাৰ পুৰ-পুৰুষ সকলৰ পৰা প্ৰচলিত বিধানৰ শিক্ষা পালোঁ; আৰু আজি আপোনালোক যেনে হৈ আছে, ময়ো সেইদৰে ঈশ্বৰলৈ উঁসাহী হৈ আছিলোঁ*”;⁴ আৰু এই পথৰ পুৰুষ আৰু মহিলা সকলক বান্ধি বন্দীশালত শোধাই

* 22 অধ্যায়:3 পাঁচনিৰ কৰ্ম 8:3; 26:9-11; ফিলিপীয়া 3:4-6; 1 তীমথিয় 1:13

দি, আনকি মৰাণলৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰত তাড়না কৰিছিলোঁ।⁵ এই বিষয়ে মহা-পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলৰ সমাজ খনে মোৰ সাক্ষী আছে। তেখেত সকলৰ পৰাই পংৰ লৈ, দম্বেচকত যি সকল এই পথৰ ভাই আছিল, সেই লোকসকলক দণ্ড দি বান্ধি যিৰুচালেমলৈ আনিবৰ কাৰণে তালৈ যাংৱাও কৰিছিলোঁ।

⁶ কিন্তু মই যাংৱা কৰি দম্বেচক নগৰৰ ওচৰ পাওঁতে, দুপৰীয়া সময়ত অকস্মাতে আকাশৰ পৰা উজ্বল পোহৰ আহি মোৰ চাৰিওফালে প্ৰকাশিত হ'ল।⁷ তাতে মই মাটিত বাগৰি পৰিলোঁ আৰু 'হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় তাড়না কৰিছা?' মৌলৈ কোৱা এনে বাণী শুনিলোঁ।⁸ মই উত্তৰ দিলোঁ, "হে প্ৰভু, আপুনি কোন?" তেওঁ মোক ক'লে, "তুমি যি জনক তাড়না কৰিছা, মই সেই নাচৰতীয়া যীচু।"⁹

⁹ মোৰ সঙ্গীসকলেও সেই পোহৰ দেখিবলৈ পালে, কিন্তু মোক কথা কোৱা জনৰ মাত শুনা নাছিল।¹⁰ পাছত মই সুধিলোঁ, 'প্ৰভু, মই কি কৰিব লাগিব?' প্ৰভুৱে মোক ক'লে, 'উঠা আৰু দম্বেচকলৈ যোৱা; তাতে তুমি কৰিবলগীয়া যি যি আছে, সেই সকলোবোৰৰ বিষয়ে তোমাক তাতে কোৱা হ'ব।'¹¹ সেই পোহৰৰ প্ৰভাপৰ কাৰণে মই দেখা পোৱা নাছিলোঁ, সেয়েহে সঙ্গীসকলৰ হাতত ধৰি দম্বেচকলৈ গ'লো।

¹² পাছে সেই নগৰ নিবাসী ইহুদী সকলৰ মাজত সুখ্যাতি পোৱা অনন্য নামেৰে বিধানৰ ভক্ত এজনক লগ পালোঁ।¹³ পাছত তেওঁ আহি মোৰ ওচৰত থিয় হৈ কলে, 'হে ভাই চৌল, দৃষ্টি পোৱা।' সেই মুহূৰ্ততে মই তেওঁক দেখা পালোঁ।

¹⁴ পাছত তেওঁ মোক কলে, 'আমাৰ ওপৰ-পুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰে তোমাক মনোনীত কৰিলে, যাতে তুমি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা জানা আৰু ধাৰ্মিক জনক[†] দেখা পোৱা। এতিয়া তেওঁৰ মুখৰ বাক্য শুনা;¹⁵ কাৰণ যি যি দেখিলা, শুনিলা, সকলো মানুহৰ আগত তেওঁলৈ তাৰ সাক্ষী হ'ব।¹⁶ এতিয়া কিয় পলম কৰিছা? উঠা, তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰি বাগ্‌ইজিত হৈ, নিজৰ পাপ ধুই পেলোৱা।'

¹⁷ তাৰ পাছত মই যিৰুচালেমলৈ উলটি আহি মন্দিৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোতে মুৰ্ছা গ'লো।¹⁸ তাতে তেওঁ[‡] মোক কোৱা শুনিলা, 'তুমি লৰালৰিকৈ যিৰুচালেমৰ পৰা বেগাই ওলাই যোৱা, কিয়নো এই মানুহবোৰে তুমি মোৰ বিষয়ে দিয়া সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰিব।'

¹⁹ মই ক'লো, 'হে প্ৰভু, মই যে প্ৰত্যেক নাম-ঘৰত সোমাই তোমাক বিশ্বাস কৰা সকলক কোবাই কোবাই বন্দীশালত থৈছিলোঁ²⁰ আৰু তোমাৰ সাক্ষী স্ত্ৰিফানৰ ৰক্তপাতৰ সময়ত, ময়ো নিজে ওচৰত থিয় হৈ সম্মতি দি, তেওঁক বধ কৰা সকলৰ কাপোৰ ৰাখিছিলোঁ।'²¹ কিন্তু তেওঁ মোক কলে, 'যোৱা, কিয়নো মই তোমাক দুৰৈত থকা অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াম।'

ইহুদী সকলে যিৰুচালেমত পৌলক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা

²² এইখিনিলৈকে তেওঁৰ কথা শুনি, তেওঁলোকে চিঞৰি কলে, "এনে মানুহক পৃথিৱীৰ পৰা দূৰ কৰক: কিয়নো সি জীয়াই থকাৰ যোগ্য নহয়।"²³ তেওঁলোকে ৰিঙিয়াই ৰিঙিয়াই, নিজৰ নিজৰ কাপোৰ পেলাই, ওপৰলৈ ধূলি উৰুৱাই থাকোঁতে, ²⁴ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে পৌলক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁৰ অহিতে মানুহবোৰে কি কাৰণত এনেদৰে আটাই পাৰিছে, সেই বিষয়ে জানিবলৈ তেওঁক চাবুকেৰে কোবাই সুধিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

²⁵ পাছত তেওঁক চাবুকেৰে কোবাবলৈ চামৰাৰ ফিটাৰে বন্ধা হ'ল, তেতিয়া পৌলে ওচৰত থিয় হৈ থকা এশৰ সেনাপতিক কলে, "বিনা দণ্ডাজ্ঞাৰে ৰোমীয়া মানুহক চাবুকেৰে কোবাবলৈ আইন মতে আপোনালোকৰ ক্ষমতা আছে নে?"²⁶ এশৰ সেনাপতিয়ে এই কথা শুনি হাজাৰৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, "আপুনি কি কৰিবলৈ উদ্যত হৈছে? কিয়নো এই মানুহ জন এগৰাকী ৰোমীয়া নাগৰিক।"

²⁷ তেতিয়া হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে আহি তেওঁক কলে, "মোক কোৱাচোন, তুমি এগৰাকী ৰোমীয়া নাগৰিক নে?" পৌলে কলে, "হয়।"²⁸ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে উত্তৰ দিলে, "মই ভালমান ধন ভৰিহে নাগৰিকস্ব লাভ কৰিছিলোঁ।" কিন্তু পৌলে কলে, "মই জন্মতেই এজন ৰোমীয়া নাগৰিক।"²⁹ তেতিয়া যি সকলে তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ উদ্যত হৈছিল, তেওঁলোকে তেতিয়াই তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা গুচি গ'ল আৰু হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে পৌল এগৰাকী ৰোমীয়া নাগৰিক বুলি জানি ভয় খালে, কাৰণ তেওঁ নিজে তেওঁক বন্ধাইছিল।

মহাসভাৰ আগত পৌলক বক্তৃতা আৰু তেওঁৰ উদ্ধাৰ

³⁰ পাছদিনা ইহুদী সকলে পৌলক কি অপবাদ দিছিল, হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে তাৰ নিশ্চয়তা জানিব বিচাৰিলে। গতিকে তেওঁক বান্ধোৱাৰ পৰা মুকলি কৰি দিলে আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকল আৰু মহাসভাৰ সকলোকে গোট খাবলৈ আজ্ঞা দিলে। পাছত তেওঁ পৌলক নমাই আনি তেওঁলোকৰ মাজত উপস্থিত কৰালে।

23 অধ্যায়

¹ পৌলে মহাসভালৈ পোনপটীয়াকৈ চাই ক'লে, "হে ভাইসকল, মই সকলো বিষয়তে উত্তম বিবেকেৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰজাৰ দৰে আজিলৈকে আচৰণ কৰি আছোঁ।"² এনেতে অনন্য নামেৰে মহা-পুৰোহিত, ওচৰত থিয় হৈ থকা সকলক তেওঁৰ মুখত মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে।³ তেতিয়া পৌলে তেওঁক ক'লে, "হে বগাকৈ লিপা গড়, ঈশ্বৰে আপোনাকহে আঘাত কৰিবলৈ উদ্যত হৈ আছে। আপুনি বিধান মতে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ বহি আছে, নে সেই বিধান উলঙ্ঘন কৰি মোক মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিছে?"

⁴ তাতে ওচৰত থিয় হৈ থকা সকলে ক'লে, "তই ঈশ্বৰৰ মহা-পুৰোহিতক অপমান কৰ নে?"⁵ পৌলে ক'লে, "হে ভাইসকল, এওঁ যে মহা-পুৰোহিত, সেই বিষয়ে মই জনা নাছিলো। কিয়নো লিখা আছে, †

† 22 অধ্যায়:14 পাঁচনি কৰ্ম 3:14; 7:52

‡ 22 অধ্যায়:18 পাঁচনি কৰ্ম 9:26

* 23 অধ্যায়:1 পাঁচনি কৰ্ম 24:16; 2 কৰিন্থীয়া 1:12; 1 পিতৰ 3: 15,

17 † 23 অধ্যায়:5 যাংৱাপুস্তক 22:28

‘তুমি স্বজাতীয় লোকৰ শাসনকৰ্ত্তাক কু-বাক্য তুৰুলিবা।’”

6 পাছত পৌলে তেওঁলোকৰ এভাগ ফৰীচী, এভাগ চদ্দুকী বুলি জানি, মহাসভাত ৰিঙিয়াই ক’লে, “হে ভাইসকল, মই ফৰীচী, আৰু এজন ফৰীচীৰ পুতেক। কাৰণ মৃতসকলৰ পুনৰুত্থানৰ আশাৰ বিষয়ে মোৰ সোধ-বিচাৰ হৈছে।” 7 তেওঁ এই কথা ক’ওঁতে, ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলৰ মাজত বিবাদ হ’ল, আৰু লোকসকল দুভাগত ভাগ হ’ল। 8 কিয়নো চদ্দুকীসকলে পুনৰুত্থান, স্বৰ্গৰ দূত আৰু আত্মা, এইবোৰ নাই বুলি কয়, † কিন্তু ফৰীচী সকলে সেইবোৰ স্বীকাৰ কৰে।

9 তাতে বৰকৈ হুলস্থূল হ’ল আৰু ফৰীচীসকলৰ ফলীয়া বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ কেইজনমানে উঠি বাগ্যুদ্ধ কৰি ক’লে, “আমি এই মানুহ জনৰ ওচৰত একো দোষ নাপাও। যদি কোনো আত্মা নাইবা দূতে দম্বেচকৰ পথত সঁচকৈ তেওঁৰ সৈতে কথা ক’লে;” 10 তেতিয়া অতিশয় বিবাদ হ’ল, তেওঁলোকে পৌলক ডোখৰ ডোখৰ কৰিব বুলি হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে ভয় কৰি, সেনাবোৰক নামি গৈ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক বলেৰে কাটি দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

11 তাতে সেই ৰাতি পৰডুৰে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ ক’লে, ‡“নিৰ্ভয় হোৱা, কিয়নো যিৰূচালেমত যেনেকৈ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলা, ৰোম নগৰতো তেনেকৈ সাক্ষ্য দিব লাগিব।”

12 পাছ দিন ৰাতিপূৰা হোৱাত ইহুদী সকলে এক পৰামৰ্শ হৈ, পৌলক বধ নকৰালৈকে আমি ভোজন-পান নকৰোঁ বুলি, শপতৰে নিজকে বান্ধিলে। 13 সেই চৰ্কাৰ কৰা লোক চল্লিশ জনতকৈ অধিক আছিল।

14 তেওঁলোকে পৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক’লে, “পৌলক বধ নকৰালৈকে আমি একো নাখাওঁ, এই শপত খাই নিজকে বান্ধিলোঁ। 15 এই কাৰণে আপোনালোকৰ মহাসভাৰ সৈতে এই বিষয়ে অধিক নিশ্চিত ভাবে জানিবৰ ছলেৰে, আপোনালোকৰ ওচৰলৈ তেওঁক আনিবৰ বাবে হাজাৰৰ সেনাপতিৰ আগত আবেদন কৰিব, তেতিয়া সি আপোনালোকৰ ওচৰ আহি নাপাওঁতেই আমি তাক বধ কৰিবলৈ সাজু হৈ থাকিম।”

16 কিন্তু পৌলৰ ভাগিনিয়েক * তেওঁলোকৰ এই খাপ দিয়া কথা শুনি, দুৰ্গত সোমাই গৈ পৌলক ক’লে। 17 তেতিয়া পৌলে এজন এশৰ সেনাপতিক মাতি ক’লে, “এই ডেকাক হাজাৰৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা, কিয়নো তেওঁৰ আগত এই বিষয়ে কোনো সম্বাদ জনাবলৈ আছে।”

18 তেতিয়া তেওঁ তাক লগত লৈ হাজাৰৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ গৈ ক’লে, “আপোনাৰ আগত এই ডেকাৰ কিবা কথা ক’বলৈ আছে বুলি বন্দীয়াৰ পৌলে মোক মাতি আপোনাৰ ওচৰলৈ ইয়াক আনিবলৈ মিনতি কৰিলে।” 19 হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে তাক হাতত ধৰি লৈ, এফলীয়া হৈ গুপতে সুধিলে, “মোক ক’বলৈ তোমাৰ কি কথা আছে?”

20 ডেকাজনে ক’লে, “আপুনি পৌলৰ বিষয়ে সুধি জানিব খোজাৰ নিচিনাকৈ, তেওঁক কালিলৈ মহাসভালৈ যেন লৈ যাব, আপোনাৰ আগত এনে নিবেদন কৰিবলৈ ইহুদী সকলে সিদ্ধান্ত কৰিছে। 21 এতেকে আপুনি তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিব, কাৰণ তেওঁলোক চল্লিশ জনতকৈ অধিক মানুহে পৌলক বধ নকৰালৈকে ভোজন-পান নকৰোঁ বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে আৰু এই প্ৰতিজ্ঞাৰে নিজকে বান্ধি খাপ দি আছে। আনকি তেওঁলোক সঁজু হৈ আপোনাৰ অনুমতিলৈ বাট চাই আছে।”

22 তেতিয়া হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে সেই ডেকাক বিদায় দিয়াৰ পূৰ্বে এই আদেশ দিলে, “তুমি যে এইবোৰ কথা মোৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা, পুনৰ কাকো নকৰা।” 23 তেতিয়া তেওঁ এশৰ সেনাপতি সকলৰ দুজনক ওচৰলৈ মাতি আনি আজ্ঞা দিলে, “ৰাতি ন বজাত চীজাৰিয়া যাবলৈ দশ জন সৈন্য, সত্তৰ জন অশ্বাৰোহী আৰু দশ বৰছা-ধাৰী সৈন্য যুগুত কৰা।” 24 আৰু পৌলক নিৰাপদে ফীলিক্স দেশাধিপতিৰ ওচৰলৈ বহুৱাই লৈ যোৱা বাহনো যুগুত কৰিবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে।

25 পাছত তেওঁ এইদৰে পংৰ লিখি দিলে,

26 “মহামহিম শ্ৰীযুক্ত ফীলিক্স দেশাধিপতিলৈ ক্ৰৌদিয় লুচিয়ৰ নমস্কাৰ। 27 এই মানুহ জনক ইহুদী লোকে ধৰি বধ কৰিবলৈ উদ্যত হৈছে, সেনাবোৰে সৈতে গৈ, এওঁ এজন ৰোমীয়া মানুহ বুলি জানি, মই এওঁক উদ্ধাৰ কৰিলোঁ।

28 পাছত কি কাৰণে তেওঁলোকে এওঁক অপবাদ দিছে, তাক জানিবৰ মনেৰে তেওঁলোকৰ মহাসভালৈ এওঁক নিয়াও হৈছিল। 29 তাতে প্ৰবাদগু বা কাৰাদগুৰ বন্ধন পোৱাৰ যোগ্য এনে কোনো অপবাদ দিয়া হোৱা নাই, কিন্তু তেওঁলোকৰ বিধানৰ ওপৰত বাদ-বিচাৰ কৰি কোনো দোষ ধৰা যেনহে পালোঁ। 30 পাছত এওঁৰ বিৰুদ্ধে কৰা চৰ্কাৰৰ কথা মোক জনোৱা হ’ল আৰু সেয়ে সিদ্ধ হোৱাৰ আগলুক দেখি, মই ত্যাগ্ৰণ। এওঁক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলোঁ আৰু এওঁৰ গুচৰীয়া সকলকো আপোনাৰ আগত এওঁৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ। ইতি।”

31 পাছত সেনা সকলে আজ্ঞা অনুসাৰে ৰাতিতে পৌলক তুলি, আন্তপাৰি নগৰলৈ নিলে। 32 কিন্তু পাছদিনা অশ্বাৰোহী সকলক তেওঁৰ লগত যাবলৈ দি দুৰ্গলৈ লৈলাট আহিল। 33 পাছত তেওঁলোকে চীজাৰিয়া পাই, দেশাধিপতিক পংৰ খন দি, তেওঁৰ আগত পৌলকো হাজিৰ কৰালে।

34 তেতিয়া তেওঁ সেই পংৰ পটি পৌল কোন প্ৰদেশৰ বুলি সুধিলে; পাছে কিলিকিয়াৰ বুলি জানি, 35 তেওঁ ক’লে, “তোমাৰ গুচৰীয়াবোৰ আহিলেহে মই তোমাৰ কথা শুনিম।” তেতিয়া তেওঁ হেৰোদৰ পিষ্টৰিয়মত ৰাখিবলৈ তেওঁক আজ্ঞা দিলে।

24 অধ্যায়

দেশাধিপতিৰ আগত পৌলৰ বিচাৰ

1 পাঁচ দিনৰ মূৰত, মহা-পুৰোহিত অননিয়ই কেইজনমান পৰিচাৰক আৰু তৰতুল্ল নামেৰে এজন উকীলে সৈতে আহি দেশাধিপতিৰ আগত পৌলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ দিলে। 2 তাৰ পাছত পৌল দেশাধিপতিৰ আগত আহি থিয় হ’ল, তৰতুল্লই

‡ 23 অধ্যায়:8 লুক 20:27

§ 23 অধ্যায়:11 পাঁচনি কৰ্ম 18:9; 27:23, 24

* 23 অধ্যায়:16 ভাগিনিয়েকে ভনীয়েকৰ ল’ৰাই

তেওঁক দোষাৰোপ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু দেশাধিপতিক ক'লে, “হে মহামহিম ফীলিক্স, আপোনাৰ দ্বাৰাই আমি মহাশান্তি ভোগ কৰিছোঁ আৰু আপোনাৰ দুৰদৰ্শিতাই আমাৰ জাতিলৈ অনেক উন্নতি সাধন কৰিছে, ³ সকলোৱে ইয়াক সম্পূৰ্ণ কৃতজ্ঞতাৰে স্বীকাৰ কৰিছোঁ। ⁴ গতিকে আপোনাৰ অধিক সময় আমি যেন নলওঁ, এই কাৰণে নিবেদন কৰোঁ, আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি নশৰ হৈ আমাৰ অলপ কথা শুনক। ⁵ কিয়নো আমি দেখিবলৈ পালোঁ, যে এই মানুহটো মহামাৰী স্বৰূপ আৰু গোটেই জগত নিবাসী ইহুদী সকলৰ মাজত ৰাজদেৱাংহ কৰাওঁতা আৰু নাচৰতীয়া সকলৰ দলৰ অগ্ৰণী। ⁶ ইয়াৰ বাহিৰেও, ই মন্দিৰ অশুচি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল; সেই বাবে আমি তাক আটক কৰি ৰাখিলোঁ।

⁷ কিন্তু প্ৰধান সেনাপতি লুচিয় আহি বৰ বলৰে আমাৰ হাতৰ পৰা পৌলক কাটি আনিলে। ⁸ আপুনি যেতিয়া সোধ-বিচাৰত পৌলক প্ৰশ্ন কৰিব, তেতিয়া আমি যি যি অপবাদ এওঁক দিছোঁ, সেই বিষয়ে সকলো বুজিব পাৰিবা।” ⁹ তাতে ইহুদী সকলেও একেলগ হৈ পৌলক দোষাৰোপ কৰিলে আৰু এইবাৰ কথা সঁচা বুলি ক'লে।

¹⁰ পাছত দেশাধিপতিয়ে পৌলক ক'বলৈ সঙ্কেত দিয়াত, পৌলে ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে, “আপুনি অনেক বছৰৰ পৰা এই জাতিৰ বিচাৰকৰ্তা হৈ আছে, ইয়াকে জানি মই হৰ্ষিত মনেৰে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিব খুজিছোঁ।

¹¹ কাৰণ অনুসন্ধান কৰিলে আপুনি জানিব পাৰিব যে, মই ভজনা কৰিবলৈ যিৰূচালেমলৈ যোৱা আজি বাৰ দিন মাথোন হৈছে; ¹² তাত এওঁলোকে মন্দিৰত বা নাম-ঘৰত বা নগৰতেই হওক, কোনো ব্যক্তিৰ সৈতে মোক বাদ-বিচাৰ বা লোক সকলক উচটাই উত্তেজিত কৰি অশান্তি সৃষ্টি কৰাও কোনেও দেখা নাই; ¹³ আৰু এতিয়া যি যি অপবাদ মোক দিছে, এই বিষয়ে একো প্ৰমাণ আপোনাৰ আগত দিব নোৱাৰে।

¹⁴ কিন্তু আপোনাৰ আগত মই ইয়াকে স্বীকাৰ কৰোঁ যে, বিধান-শাস্ত্ৰত লিখাৰ দৰে সকলো কথা পালন কৰি, এখেত সকলে যি পথক বিধৰম বোলে, সেই পথ অনুসাৰে মই ওপৰ-পুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰোঁ আৰু ভাববাদী সকলৰ পুস্তকত যি যি লিখা আছে, সেই সকলোকে বিশ্বাস কৰোঁ। ¹⁵ আৰু ধাৰ্মিক, অধাৰ্মিক, এই দুবিধ লোকৰ পুনৰুত্থান হ'ব বুলি এখেত সকলে যি আশাৰে বাট চাই আছে, ঈশ্বৰত ময়ো সেই আশা কৰোঁ। ¹⁶ এই কাৰণে ঈশ্বৰলৈ আৰু মানুহলৈ নিৰ্বিৰ্যে বিবেক ৰক্ষা কৰিবলৈ ময়ো সদায় যত্ন কৰি আছোঁ। ¹⁷ এতিয়া কিছু বছৰৰ মূৰত মই নিজৰ জাতিৰ মানুহক দান আনি দিবৰ বাবে আৰু নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আহিছিলো। ¹⁸ এতিয়া সেই কাৰ্যতেই এচিঘাৰ কিছুমান ইহুদী লোকেহে মোক যিৰূচালেম মন্দিৰত শুচিকৃত উৎসৰত পালে; মোৰ লগত আন কোনো ব্যক্তিও নাই, কিন্তু এখেত সকলেহে হৰামুৱা লগালে। ¹⁹ ইয়াৰ উপৰি মোৰ অহিতে যদি এখেত সকলৰ কোনো কথা আছিল, তেনেহলে আপোনাৰ ওচৰত ব্যক্তি সমূহে নিজে আহি গোচৰ দিব লাগিছিল।

²⁰ নতুবা, মই মহাসভাৰ আগত থিয় হৈ থাকোঁতে, এই একেই লোক সমূহে মোৰ কি দোষ পালে, সেই বিষয়ে এখেত সকলে নিজেই কোৱা উচিত আছিল; ²¹ নহলে এতিয়া যি বিষয়ৰ কথা মই আপোনালোকৰ আগত চিঞৰি কৈছোঁ, তেনেদৰে, ‘মৃতসকলৰ পুনৰুত্থান’ৰ বিষয়ে আজি আপোনালোকৰ আগত মোৰ সোধ-বিচাৰ হৈছে।”

²² ফীলিক্সে সেই পথৰ বিষয়ে ভালকৈ জনা বাবে, সোধ-বিচাৰ স্থগিত ৰাখি তেওঁলোকক ক'লে, “লুচিয় হাজাৰৰ সেনাপতি যিৰূচালেমৰ পৰা আহিলে আপোনালোকৰ কথা সম্পূৰ্ণকৈ জানিব পাৰিম।” ²³ পাছত পৌলক পহৰা দিবলৈ, কিন্তু মৰমেৰে আৰু সেৱা কৰিবলৈ অহা তেওঁৰ আশীৰ্বাদ সকলক নিষেধ নকৰিবলৈ তেওঁ এশৰ সেনাপতিক আজ্ঞা দিলে।

²⁴ কিছুদিনৰ পাছত ফীলিক্সে, দৰুচিলা নামৰ তেওঁৰ ইহুদী ডাৰ্য়াৰ সৈতে আহি, পৌলক মতাই আনি, খৰীষ্ট যীচুত যি বিশ্বাস, সেই বিষয়ে তেওঁৰ পৰা শুনিলে। ²⁵ তেওঁ ধাৰ্মিকতা, ইন্দিৰ্য-দমন, আৰু ভবিষ্যত সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে যুক্তি দেখুৱাওঁতে, ফীলিক্সে ৱাসযুক্ত হৈ উত্তৰ দিলে; “এতিয়া সন্মুখত যোৱা; মই আজিৰি পালে পাছত তোমাক মতাই আনিম।”

²⁶ আৰু পৌলে তেওঁক ধন দিব বুলি তেওঁ আশা কৰি, ঘনে ঘনে তেওঁক মতাই কথোপকথন কৰিলে। ²⁷ কিন্তু দুবছৰৰ মূৰত পৰকিয় ফীটে ফীলিক্সৰ পদ পালে, তাতে ফীলিক্সে ইহুদী সকলৰ প্ৰিয়পাং হ'বলৈ ইচ্ছা কৰি, তেওঁ পৌলক ৰখীয়াৰ অধীনত থৈ গ'ল।

25 অধ্যায়

¹ ফীটে সেই প্ৰদৰ্শনে আহি, তিন দিনৰ পাছত চীজাৰিয়াৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ গ'ল। ² তাতে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে আৰু ইহুদী সকলৰ প্ৰধান লোকে তেওঁৰ আগত পৌলৰ বিৰুদ্ধে দৃঢ়ভাৱে জনালে। ³ এনে উদ্দেশ্যৰে ফীটক অনুগ্ৰহ যাচনা কৰি নিবেদন কৰিলে, যাতে তেওঁ মানুহ পঠাই পৌলক যিৰূচালেমলৈ লৈ আহে, আৰু তেওঁলোকে যেন বাটতে খাপ দি পৌলক বধ কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে পৰিকল্পনা কৰিব ধৰিলে।

⁴ কিন্তু ফীটে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, যে পৌলক চীজাৰিয়াত বন্দী কৰি ৰখা হৈছে আৰু সেয়েহে সোনকালে তেওঁ নিজে তালৈক যাব। ⁵ গতিকে, তেওঁ ক'লে, “যদি সেই মানুহৰ কোনো দোষ আছে, তেনেহলে তোমালোকৰ মাজৰ কেইজনমান শক্তিমন্ত লোকে মোৰে সৈতে গৈ, তেওঁৰ ওপৰত গোচৰ কৰক।”

⁶ পাছত তাত আঠ দহ দিনতকৈ বেচি দিন নাথাকি, তেওঁ চীজাৰিয়ালৈ গুচি গ'ল। পাছদিনা তেওঁ বিচাৰৰ আসনত বহি, পৌলক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ⁷ পাছত তেওঁ উপস্থিত হোৱাত যিৰূচালেমৰ পৰা অহা ইহুদী সকলে তেওঁৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ, তেওঁক অনেক বিষয়ত গুৰুতৰ দোষ দিব ধৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে একো প্ৰমাণ দেখুৱাব নোৱাৰিলে। ⁸ তেতিয়া পৌলে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দি ক'ব ধৰিলে, “ইহুদী সকলৰ বিধানৰ, বা মন্দিৰৰ, বা চীজাৰৰ বিৰুদ্ধে মই একো পাপ কৰা নাই।”

⁹ কিন্তু ফীটে ইহুদীসকলৰ প্ৰিয়পাংৰ হোৱাৰ ইচ্ছা কৰিলে। তেওঁ উত্তৰ দি পৌলক ক'লে, “তুমি যিৰূচালেমলৈ গৈ, তাতে মোৰ আগত এইবাৰৰ বিষয়ে, তোমাৰ সোধ-বিচাৰ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰা নে?” ¹⁰ পৌলে ক'লে, “মই চীজাৰৰ বিচাৰৰ আসনৰ

আগত থিয় হৈ আছে; ইয়াতে মোৰ সোধ-বিচাৰ হোৱা উচিত। মই যে ইহুদীসকলৰ একো অন্যায় কৰা নাই, ইয়াক আপুনিও ভালদৰে জানি আছে।

11 এতেকে মই যদি অন্যায়কাৰী হৈছোঁ, বা প্ৰবাদগুৰু যোগ্য কোনো কৰ্ম কৰিলোঁ, তেনেহলে মৰিবলৈকো অমাত্ৰি নহওঁ। কিন্তু তেখেতসকলে মোক যিবোৰ অপবাদ দিছে, সেইবোৰ যদি সঁচা নহয়, তেনেহলে তেখেত সকলৰ হাতত মোক শোধাই দিবলৈ কাৰো শক্তি নাই। মই চীজাৰক আপীল কৰোঁ।” 12 তেতিয়া ফীষ্টে মনঃস্বী সকলৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰি পৌলক ক’লে, “তুমি চীজাৰত আপীল কৰিলা; এতিয়া তোমাক চীজাৰৰ আগলৈ লৈ যোৱা হ’ব।”

আগিৰণ ৰজাৰ আগত পৌলৰ বক্তৃতা

13 কিছুদিনৰ পাছত ৰজা আগিৰণ আৰু বৰণীকী চীজাৰিয়ালৈ আহি ফীষ্টক মঙ্গলবাদ কৰিলে। 14 তেওঁ তাত বহু দিন থকাত, ফীষ্টে ৰজাৰ আগত পৌলৰ বিষয়ে জনালে; তেওঁ ক’লে, “ফীলিক্সে বন্দী কৰি ৰখা এজন বন্দীয়াৰ ইয়াত আছে। 15 যেতিয়া মই যিৰূচালেমত আছিলোঁ, তেতিয়া ইহুদী সকলৰ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলে তেওঁৰ বিষয়ে মোক জনাই, বিচাৰ আৰু দণ্ডাজ্ঞা যচনা কৰিছিল। 16 তেতিয়া মই তেওঁলোকক উত্তৰ দিলোঁ, যি জনৰ নামত অভিযোগ দিয়া হৈছে, তেওঁ যেতিয়ালৈকে অভিযোগকাৰীৰ সন্মুখত আক্ষপক্ষ সমৰ্থন কৰিবলৈ নোৱাৰে, তেতিয়ালৈকে তেওঁক কোনো লোকৰ হাতত শোধাই দিয়া ৰোমীয়া লোকৰ নিয়ম নাই।

17 তেতিয়া তেখেতসকলে আহি ইয়াতে গোট খোৱাত, অলপো পলম নকৰি, পাছ দিনাই মই বিচাৰৰ আসনত বহিলোঁ, আৰু বন্দী কৰি ৰাখি থোৱা মানুহ জনক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ। 18 পাছত গুচৰীয়াবোৰে তেওঁৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ, যি দুহুৰমৰ অপবাদ তেখেত সকলে দিব বুলি মই ভাবিছিলো, এনে একো অপবাদ নিদিলে। 19 কিন্তু তেখেত সকলে নিজৰ ধৰ্মৰ বিষয়ে আৰু পৌলে যি জনক জীয়াই উঠা বুলি কৈছিল, এনে যীচু নামৰ কোনো মৃত এজনৰ বিষয়কলৈহে তেখেত সকলৰ মত-পাৰ্থক্য আছিল।

20 তাতে এনেকুৱা বাদ-বিচাৰৰ বিষয়বোৰত সংশয় কৰি মই তেওঁক সুধিলো, তুমি যিৰূচালেমলৈ গৈ, এইবোৰৰ বিষয়ে তোমাৰ সোধ-বিচাৰ হবলৈ মন কৰা নে?

21 কিন্তু পৌলে ৰাজাধিৰাজৰ ওচৰত সোধ-বিচাৰৰ পৰা নিস্পত্তি পাবৰ বাবে ৰক্ষিত থাকিবলৈ আপীল কৰাত, মই চীজাৰিয়ালৈ নপঠিওঁৱলৈকে, তেওঁক ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ।” 22 তেতিয়া আগিৰণই ফীষ্টক ক’লে, “সেই মানুহ জনৰ কথা শুনিবলৈ মোৰ মন গৈছে।” ফীষ্টে ক’লে, “কালিলৈ তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ পাব।”

23 পাছদিনা আগিৰণ আৰু বৰণীকী বৰ প্ৰত্যাহাৰে আহি, হাজাৰৰ সেনাপতি সকলক আৰু নগৰৰ মানুহবোৰৰ সৈতে ৰাজদৰবাৰত সোমাল আৰু ফীষ্টৰ আজ্ঞাৰে পৌলক তেওঁলোকৰ আগলৈ নিয়া হ’ল। 24 তেতিয়া ফীষ্টে ক’লে, “হে ৰজা আগিৰণ আৰু আমাৰ সৈতে ইয়াত উপস্থিত থকা লোক সমূহ! আপোনালোকে এই মানুহ জনক যে দেখিছে, এই জনেই সেই ব্যক্তি; যি জনৰ বিষয়ে যিৰূচালেমৰ আৰু ইয়াত থকা ইহুদী লোক সকলেও মোৰ আগত আবেদন কৰি আটাই পাৰি কৈছিল, ই আৰু জীয়াই থকা উচিত নহয়।”

25 কিন্তু মই জানিব পাৰিলোঁ, এওঁ প্ৰবাদগুৰু যোগ্য একো কৰা নাই; আৰু এওঁ নিজে ৰাজাধিৰাজৰ ওচৰত আপীল কৰাৰ বাবে মই পঠাবলৈ নিশ্চয় কৰিলোঁ। 26 কিন্তু আমাৰ ৰাজাধিৰাজলৈ ইয়াৰ বিষয়ে লিখিবলৈ একো নিশ্চয়তা নাপালোঁ। এই কাৰণে এওঁক আপোনালোকৰ আগলৈ আনিলো। এতেকে সোধ-বিচাৰ কৰাৰ পাছত, মই যাতে লিখিবৰ বাবে কোনো কথা পাবোঁ, হে আগিৰণ ৰজা, সেয়েহে বিশেষকৈ আপোনাৰ আগলৈ ইয়াক আনিলো। 27 কিয়নো কোনো বন্দীয়াৰক পঠাওঁতে, তেওঁৰ অধিতৈ দিয়া অপবাদ নজনোৱাতো, মই অযুক্তিকৰ যেন দেখো।”

26

1 যেতিয়া আগিৰণই পৌলক নিজৰ পক্ষত কথা কবলৈ অনুমতি দিলে, তেতিয়া পৌলে হাত মেলি নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিব ধৰিলে।

2 তেওঁ ক’লে, “হে ৰজা আগিৰণ, ইহুদী সকলে মোৰ বিষয়ে যি অভিযোগ দিছে; সেই বিষয়ে আজি আপোনাৰ সন্মুখত আক্ষপক্ষ সমৰ্থন কৰিবলৈ পাই নিজকে মই ধন্য মানিছো। 3 ইহুদী সকলৰ মাজত বিশেষকৈ যিবোৰ নীতি-নিয়ম আৰু বাদ-বিচাৰ আছে, সেই সকলোবোৰৰ বিষয়ে আপোনাৰ জ্ঞান আছে; সেই বাবেই বিনয় কৰোঁ আপুনি যেন ধৈৰ্য ধৰি মোৰ কথাবোৰ শুনে।

4 মোৰ জীৱন-যাপনৰ বিষয়ে ডেকা কালৰে পৰা নিজ জাতিৰ লোক সকলে আৰু যিৰূচালেমত থকা সকলো ইহুদী লোকে জানে। 5 ইয়াৰ উপৰি তেখেত সকলে ইয়াকো জানে যে, মই ফৰীচী হৈয়ো কিদৰে আমাৰ ধৰ্মৰ সকলো কাঠিন্য নিয়মবোৰ পালন কৰি প্ৰকৃত ফৰীচী এজনৰ দৰেই জীৱন-যাপন কৰিছিলোঁ। এই বিষয়ে তেখেত সকলে সাক্ষীও দিব পাৰে।

6 ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ আগত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, *সেইবোৰ পূৰ্ণ হোৱাৰ বাবেহে মই এতিয়া সোধ-বিচাৰত পৰি, থিয় হৈ আছোঁ। 7 সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল পাবলৈ আমাৰ বাৰটা জাতিয়ে, ৰাতিয়ে-দিনে উত্ৰাসহেৰে আৰাধনা কৰি, আশা কৰি আছে। সেই আশাৰ কাৰণে, হে মহাৰাজ, ইহুদী সকলে মোক অপবাদ দিছে। 8 ঈশ্বৰে যদি মৃত লোকক পুনৰ্জীৱিত কৰে তেনেহলে আপোনালোকে কিয় অবিশ্বাস বোধ কৰিছে?

9 ময়ো সেইদৰে নাচৰতীয়া যীচুৰ নামৰ বিৰুদ্ধে অনেক বিপৰীত আচৰণ কৰিব লাগে বুলি নিজে ভাবিছিলোঁ, 10 আৰু সেইদৰেই যিৰূচালেমত কৰিছিলোঁ। প্ৰধান পুৰোহিতৰ পৰা অধিকাৰ পাই, অনেক পৰিবেশ লোকক বন্দীশালত থৈছিলোঁ আৰু তেখেত সকলক বধ কৰাৰ সময়ত, মই নিজে সম্মতিও প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ। 11 এনেদৰে মই তেখেত সকলক শাস্তি দি যীচু

* 25 অধ্যায়:24 পাঁচনিৰ কৰ্ম 22:22; 1ম কৰিষ্টীয় 4:9

* 26:6 যিচ 7:14; 9:6; যিৰি 23:5; 33:14-16; পাঁ 13:32, 33।

খৰীষ্টৰ নিন্দা কৰিবলৈ জোৰ কৰিছিলোঁ। তেখেত সকলৰ বিৰুদ্ধে ক্ষোভ ইমানেই তীব্ৰ হৈ উঠিছিল যে, তেখেত সকলক তাড়না কৰিবৰ বাবে মই বিদেশৰ চহৰ সমূহলৈকো যাংবা কৰিছিলোঁ।

12 এইদৰে প্ৰধান পুৰোহিতৰ সকলৰ পৰা অধিকাৰ আৰু আঞ্জা-পংৰ পোৱাৰ পাছত, দম্বেচক নগৰলৈ যাংবা কৰোঁতে, 13 হে মহাৰাজ, দুপৰীয়া বাটৰ মাজত সূৰ্যৰ ৰশ্মিতকৈয়ো দীপ্তিমান এটি পোহৰ আকাশৰ পৰা আহি মোৰ আৰু মোৰ লগত যাংবা কৰি থকা লোক সকলৰ চাৰিওফালে প্ৰকাশিত হ'ল। 14 তেতিয়া আমি সকলোৱে মাটিত বাগৰি পৰিলো আৰু এনেতে মই ইশ্বী ডাম্বাৰে কোৱা এটি বাণী শুনিবলৈ, 'হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় তাড়না কৰিছা? জোঙত লাথি মৰা তোমালৈ টান';

15 তেতিয়া মই সুধিলো, 'হে পৰ্বভূ, আপুনি কোন?' তেতিয়া পৰ্বভূৱে ক'লে, 'যি জনক তুমি তাড়না কৰিছা, মই সেই যীচু। 16 এতিয়া উঠা, তোমাৰ ভৰিত ভৰ দি থিয় হোৱা; কিয়নো, তুমি যি দৰ্শনত মোক দেখা পালো আৰু ইয়াৰ পাছত এই মানুহবোৰৰ আৰু অনা-ইহুদী সকলৰ হাতৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰি যি দৰ্শনত মই তোমাক দেখা দিম, সেই সকলো বিষয়ৰ প্ৰচাৰক আৰু সাক্ষী হ'বৰ বাবে তোমাক দাস ৰূপে মনোনীত কৰিবলৈ মই দৰ্শন দিলোঁ; 17 আৰু অনা-ইহুদী সকলে যেন মোক বিশ্বাস কৰাৰ দৰাৰাই পাপ-মোচন আৰু পৰিৎসৰীকৃত হোৱা লোক সকলৰ মাজত ভাগ পায়, 18 এই মনোভাৱেৰে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হ'বলৈ আৰু উদ্ধাৰৰ পৰা পোহৰলৈ, চয়তানৰ ক্ষমতাৰ অধীনৰ পৰা ঈশ্বৰলৈ ঘূৰিবৰ কাৰণে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ মই তোমাক নিযুক্ত কৰি পঠাওঁ, তাতে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰা পাপৰ ক্ষমা যেন পায় আৰু মোক বিশ্বাস কৰাৰ যোগেদি মই যেন তেওঁলোকক এই ভাগ দিব পাৰোঁ।”

19 পোলে এনেদৰে পুনৰ ক'বলৈ ধৰিলে, “হে ৰজা আগিৰণ, মই সেই স্বৰ্গীয় দৰ্শনক অমান্য নকৰি, 20 দম্বেচক আৰু যিৰূচালেমত থকা লোক সকলৰ আগত, পাছত যিহূদীয়া আৰু তাৰ সকলো অঞ্চলৰ লগতে অনা-ইহুদী সকলৰ আগতো মই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, যাতে তেখেত সকলে মন-পালটাই ঈশ্বৰলৈ ঘূৰে আৰু মন-পালটনৰ যোগ্য আচৰণ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে কৰে। 21 সেই কাৰণে ইহুদী সকলে মন্দিৰত মোক ধৰি বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।

22 এনেতে ঈশ্বৰৰ পৰা উপকাৰ পাই, আজিলৈ থিৰে আছোঁ আৰু সকলোৱে সম্মুখত সাক্ষ্য দিছোঁ। সেই মহান জনাৰ বিষয়ে ক'বলৈ যাওঁতে ডাববাদী সকলে আৰু মোচিয়ে যি যি ঘটিব বুলি কৈছিল, সেই বিষয়ৰ বাহিৰে আন একো কথা কোৱা নাই, 23 আৰু খৰীষ্ট দুখভোগৰ পাংৰ হয় বা নহয় আৰু মৃত লোকৰ পুনৰুত্থানত প্ৰথম হৈ নিজ জাতি আৰু অনা-ইহুদী সকললৈ পোহৰ প্ৰকাশ কৰিব বা নকৰিব, ইয়াৰ বিষয়েহে মই সৰু বৰ সকলোৰে আগত ক'লোঁ।”

24 তেওঁ এইদৰে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিওঁতে, ফীষ্টৰ বৰ মাতেৰে ক'লে, “হে পৌল, তুমি বলীয়া হৈছা; সৰহ বিদ্যাই তোমাক বলীয়া কৰিছে।” 25 কিন্তু পোলে ক'লে, “হে মহামহিম ফীষ্ট, মই বলীয়া হোৱা নাই; সত্য আৰু সুবোধৰ কথাহে কৈছোঁ। কিয়নো ৰজায়ে এই বিষয়ে জানে; এই কাৰণেহে মই তেওঁৰ আগত সাহসেৰে কৈছোঁ। 26 কিয়নো ৰজায়ে এই বিষয়ে জানে; এই কাৰণেহে মই তেওঁৰ আগত সাহসেৰে কৈছোঁ। মই সুনিশ্চিত যে, এই বিষয়বোৰ প্ৰকাশ্যৰূপে ঘটিছে। এইবোৰ লুকুৱাই ৰাখিব নোৱাৰি কাৰণ ইয়াক গোপনে কৰা হোৱা নাই।

27 হে ৰজা আগিৰণ, আপুনি ডাববাদী সকলৰ কথা বিশ্বাস কৰে নে? মই জানো আপুনি বিশ্বাস কৰে।” 28 তেতিয়া আগিৰণই পৌলক ক'লে, “তুমি মোক খৰীষ্টিয়ান কৰিবলৈ অলপ কথাৰেই মোৰ প্ৰবৃত্তি জন্মাব খুজিছা।” 29 কিন্তু পোলে ক'লে, “অকল আপুনিয়েই নহয়, যি সকলে আজি মোৰ কথা শুনিছে, সেই সকলোৱে অলপ কথাৰে হওক, বা বহু কথাৰে হওক, এই শিকলিৰ বন্ধনৰ বাহিৰে, সকলোভাৱে যেন মোৰ নিচিনা হয়, ঈশ্বৰৰ আগত এই প্ৰাৰ্থনা মই কৰিছোঁ।”

30 তেতিয়া ৰজা, দেশাধিপতি, বৰ্গীকী আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে বহা লোক সকলে উঠি, 31 আতৰ হৈ গৈ পৰস্পৰে কথা-বাৰতা কৰি ক'লে, “এই মানুহ জনে বন্ধন বা প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য একো কৰ্ম কৰা নাই।” 32 তেতিয়া আগিৰণই ফীষ্টক কলে, “এই মানুহ জনে চীজাৰৰ ওচৰত আপীল নকৰা হ'লে মুকলি হব পাৰিলেহেঁতেন।”

27 অধ্যায়

ৰোমলৈ পৌলৰ জলযাংবা, আৰু বাটত জাহাজ ভঙা

1 পাছত যেতিয়া আমাৰ ইটালী দেশলৈ জাহাজেৰে যোৱাৰ কথা নিশ্চিত হ'ল, তেওঁলোকে পৌল আৰু অন্য কিছুমান কাৰাবন্দীক ৰাজাধিৰাজৰ সৈন্য দলৰ যুলিয় নামৰ এজন এশৰ সেনাপতিৰ হাতত শোধাই দিলে। 2 আদৰামুতিয়ৰ পৰা আহি থকা এখন জাহাজত আমি উঠিলো। এই জাহাজখন এচিয়া দেশৰ সমুদ্ৰ-পথৰ উপকূলৰ কাষে কাষে যাংবা কৰাৰ কথা আছিল। তাতে আমাৰ লগত থিফলনীকী নগৰৰ মাকিদনিয়াৰ আৰিষ্টাৰখ আছিল।

3 পাছদিনা আমি চীদোন নগৰৰ পাৰত নামিলো। 4 তাতে যুলিয়ই পৌলক দয়াৰে গণ্য কৰি বন্ধু-বান্ধৱ সকলৰ ওচৰলৈ গৈ প্ৰাণ জুৰাই আহিবলৈ দিলে। সেই ঠাইৰ পৰা আমি জলযাংবা কৰি যাওঁতে সম্মুখত বতাহ পালোঁ, সেই বাবে কুপৰ দৰীপৰ কাষেদি যাবলৈ ললোঁ। 5 পাছত কিলিকিয়াৰ আৰু পাম্ফুলিয়াৰ সম্মুখত থকা সাগৰ পাৰ হৈ, লুকিয়া দেশৰ 'মুৰা নগৰ' পালোঁ। 6 সেই ঠাইতে এশৰ সেনাপতিয়ে, ইটালী দেশলৈ যোৱা অলেকজেন্দ্রিয়া নগৰৰ এখন জাহাজ লগ পোৱাত, আমাক তাতে তুলি দিলে।

7 এনেদৰে বহু দিন লাহে লাহে গৈ, কোনো প্ৰকাৰে স্কীদৰ ওচৰ পালোঁ, তাতে বতাহে আমাক বাধা দিয়াত আগুৱাই যাব নোৱাৰি, কৰীতী দৰীপৰ সুৰক্ষিত এলেকাৰ কাষে কাষে চল্লমোনীৰ সম্মুখেদি আহি, 8 কোনো প্ৰকাৰে সুন্দৰ যুলি নামেৰে এখন ঠাই পালোঁ; এই ঠাইৰ ওচৰত লাচেয়া নগৰ আছিল।

9 এইদৰে বহু সময় নষ্ট হ'ল আৰু আমাৰ সমুদৰ-যাংৰাও অতি বিপদজনক হৈ উঠিছিল; ইয়াৰ উপৰি আমাৰ উপবাস পৰ্বৰ দিনো পাৰ হৈ গ'ল, সেয়েহে পোলে তেওঁলোকক পৰামৰ্শ দিব ধৰিলে; 10 তেওঁ ক'লে যে, “হে লোকসকল, মই দেখিছোঁ যে এই যাংৰাত আমাৰ বিপদ আৰু বহু ক্ষতি হ'ব; ইয়াত আমাৰ অকল সামগ্ৰী আৰু জাহাজৰে নহয়; আনকি আমাৰ প্ৰাণো সংকটত পৰিব।” 11 কিন্তু এশৰ সেনাপতিয়ে পোলে কোৱা কথাতকৈ জাহাজৰ পথ নিৰ্মাণ কৰা লোক জনৰ আৰু জাহাজৰ গৰাকীৰ কথাতহে বেছি গুৰুৱা দিলে।

12 সেই বন্দৰটো শীতকালত থাকিবৰ বাবে বেছি সুবিধাজনক নোহোৱাত, দক্ষিণ-পশ্চিম আৰু উত্তৰ-পশ্চিম দিশে থকা স্বীতীৰ ফৈনীক বন্দৰ যদি কোনো প্ৰকাৰে পাব পাৰে, তাতে শীত কালৰ সময়খিনি থাকিবৰ আশাৰে বেছি ভাগ নাৱিকে তালৈ যাবলৈ ওলোৱা বিষয়টোত মত দিলে। 13 পাছত দক্ষিণৰ বতাহ অলপ বলিবলৈ ধৰাত, তেওঁলোকৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ হোৱা বুলি ভাবি, জাহাজ মেলি স্বীতীৰ ওচৰেদি যাবলৈ ধৰিলে।

14 কিন্তু অলপ সময়ৰ পাছতে উৰাকুলো নামৰ বৰ ধুমুহা বতাহ দৰীপটোৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ বলিব ধৰিলে; 15 তেতিয়া আমাৰ জাহাজ খন সেই ধুমুহাৰ মাজত সোমাই পৰিল। বাধা নেউচি আগবাঢ়িব নোৱাৰাত বতাহৰ গতিত চলি যাবৰ বাবে জাহাজ খনত পাল তৰি দিয়া হ'ল; তেতিয়া বতাহৰ বলতে জাহাজ খন চলি যাব ধৰিলে। 16 এনেদৰে আমি কোঁদা নামেৰে এটা সৰু দৰীপৰ আঁৰে আঁৰে গৈ থাকিলো; তাতে কোনো প্ৰকাৰে জাহাজৰ লগত থকা সৰু নাও খন তুলি লবলৈ সক্ষম হ'ল।

17 তাৰ পাছত নাও খন তুলি লৈ, তাত থকা ৰছী ব্যৱহাৰ কৰি কোনো প্ৰকাৰে জাহাজ খন তলেদি মেৰাই বান্ধিলে; কিন্তু চুৰ্তি নামৰ বালিৰ বাধটোত জাহাজ খন লাগিব বুলি ভাবি ভয় খালে আৰু পাল নমাই দি, আগবাঢ়ি যাব ধৰিলে। 18 তাতে ধুমুহাৰ প্ৰকোপ বাঢ়ি যোৱাত জাহাজ খন বেয়াকৈ চলং-পলং কৰিবলৈ ধৰাত, পাছদিনা তেওঁলোকে জাহাজ খনৰ পৰা কিছুমান সামগ্ৰী পেলাবলৈ ধৰিলে।

19 তিনি দিনৰ দিনা তেওঁলোকে নিজ হাতে জাহাজৰ সঁজুলিবোৰ পেলাই দিলে। 20 ধুমুহাৰ প্ৰকোপ ক্ৰমে বাঢ়ি থকাত আৰু কেইবাদিনলৈ সূৰ্য, তৰাও নোলোৱাকৈ থকাত আমাৰ প্ৰাণৰক্ষাৰ সকলো আশা নোহোৱা হৈছিল।

21 তাতে তেওঁলোকে কেইবাদিনো লযানে থকাত, পোলে তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, “হে লোকসকল, আপোনালোকৰ এই বিপদ আৰু ক্ষতি নহলেহেতেন যদি মোৰ কথা শুনি স্বীতীৰ পৰা জাহাজ এৰি নিদিলেহেঁতেন। 22 কিন্তু এতিয়াও মই আপোনালোকক উঁসাহ দিওঁ, আপোনালোকে সাহস কৰক; কিয়নো আপোনালোকৰ মাজৰ কোনো জীৱৰে প্ৰাণ হানি নহ'ব, মাংৰ জাহাজ খনৰহে ক্ষতি হ'ব।

23 কিয়নো মই যি জন ঈশ্বৰৰ লোক আৰু যি জনৰ মই আৰাধনা কৰোঁ; তেওঁৰ দূতে যোৱাৰাতি মোৰ ওচৰত দেখা দিলে; 24 আৰু থিয় হৈ ক'লে ‘হে পোলে, তুমি ভয় নকৰিবা। চীজাৰৰ আগত তুমি থিয় হ'ব লাগিব আৰু চোৱা, তোমাৰ লগত যোৱা সকলো মানুহক ঈশ্বৰে অনুগ্ৰহ কৰি তোমাক দিলে।’ 25 এই কাৰণে, হে মোৰ প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে সাহস কৰক; কিয়নো মোক যেনেকৈ ক'লে, তেনেকৈ নিশ্চয় ঘটিব। ঈশ্বৰত মোৰ এনে বিশ্বাস আছে। 26 কিন্তু আমি কোনো এটা দৰীপত উঠিব লাগিব।”

27 এনেদৰে ধুমুহাৰ মাজত ইফাল-সিফাল কৰি আন্দৰিয়া সমুদৰত প্ৰায় চৌৰু ৰাতি পাৰ হৈ যোৱাত, মাজনিশা জাহাজৰ খালাচী সকলে বামৰ ওচৰ পালেহি বুলি ভাবিলে।

28 তাতে তেওঁলোকে পানী জোখোতে প্ৰায় এক শ বিশ ফুট পালে আৰু অলপ সময়ৰ পাছত আকৌ জোখাত নৈৰে ফুট পালে। 29 কোনো শিলাময় ঠাইত লাগিব বুলি ভয় কৰি, জাহাজৰ পাছফালে লঙ্গৰ পেলালে আৰু ৰাতিপুৱাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰে বাট চাই থাকিল।

30 নাৱৰীয়া সকলে জাহাজ খনৰ আগফালে লঙ্গৰ পেলোৱাৰ ছলেৰে সাগৰত নাও খন নমাই পেলোৱাৰ উপায় কৰি থাকোতে, 31 পোলে এশৰ সেনাপতি আৰু সেনাবোৰক ক'লে, “যদিহে এইবাৰ মানুহ জাহাজত নাথাকে তেনেহলে আপোনালোকেও নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিব।” 32 তেতিয়া পলাবলৈ খোজা লোকসকলে নাৱৰ লেজু কাতি তাক পানীত উঠি যাবলৈ দিলে।

33 পাছত ৰাতিপুৱাৰ সময়ত, পোলে সকলোকে আহাৰ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। তেওঁ ক'লে, “আজি চৌৰু দিন আপোনালোকে বাট চাই একো নোখোৱাকৈ অনাহাৰে আছে, 34 সেই বাবে আপোনালোকক মিনতি কৰিছোঁ, আপোনালোকে যেন অলপ আহাৰ গ্ৰহণ কৰে, কিয়নো সেয়ে আপোনালোকৰ জীয়াই থকাত উপকাৰ স্বৰূপ হ'ব; কাৰণ আপোনালোকৰ কোনোজনৰ মূৰৰ এডাল চুলিও নষ্ট নহ'ব।” 35 ইয়াকে কৈ তেওঁ পিঠা লৈ, সকলোৰে আগত ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি পিঠাটো ভাঙি ভোজন কৰিলে।

36 তেতিয়া সকলোৱে উঁসাহিত হৈ নিজ নিজ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিলে। 37 জাহাজত আমি দুই শ ছয়সওৰ জন লোক আছিলোঁ। 38 সকলোৱে আহাৰ কৰি তৃপ্ত হোৱাত, তেওঁলোকে জাহাজ খনৰ ওজন কমাবলৈ যেষঁবোৰ সাগৰত দলিয়াই দিলে।

39 পাছত যেতিয়া দিন হ'ল, তেতিয়াও তেওঁলোকে সেই অঞ্চল চিনি নাপালে, কিন্তু সমান তীৰেৰে এডোখৰ ঘূপীয়া ঠাই দেখি জাহাজ খন তাত সন্মুৱাবলৈ চেষ্টা কৰিলে। 40 সেইবাবে লঙ্গৰবোৰ কাতি সাগৰত পেলাই দিলে আৰু একে সময়তে হালিৰ বান্ধ খুলি দি, বতাহত পাল তৰি সেই তীৰলৈ আগবাঢ়ি গ'ল। 41 কিন্তু জাহাজ খন আহি আহি দুখন সাগৰৰ সঙ্গম স্থলৰ এক অশান্ত অঞ্চলত সোমাই পৰিল; তাতে জাহাজৰ আগ অংশটো বালিত খুন্দা খোৱাত, জাহাজ খন নলৰাকৈ লাগি ধৰিল আৰু পাছ অংশটো ভাঙি যাব ধৰিলে।

42 সেনা সকলে বন্দীবোৰ সাঁতুৰি পলায় বুলি ভাবি তেওঁলোকে সেই বন্দী সকলক বধ কৰাৰ আচনি কৰিছিল; 43 কিন্তু এশৰ সেনাপতিয়ে পৌলক ৰক্ষা কৰাৰ মনৰে নিজে সেনা সকলৰ উদ্দেশ্যৰ পৰা তেওঁলোকক নিষেধ কৰি, এই আজ্ঞা দিলে যে, ‘যিবোৰে সাঁতুৰিব জানে, সেইবোৰে যেন আগেয়ে জাঁপ মাৰি সাঁতুৰি বামলৈ যাওক’; 44 আৰু বাকিবোৰে জাহাজৰ কাঠৰ পাট বা আন কোনো জাহাজৰ বস্ত্ৰ সহায় লৈ পাছে পাছে যাবলৈ কোৱাত, আমি সকলোৰে বামত উঠি ৰক্ষা পালোঁ।

28 অধ্যায়

1 এনেদৰে সকলোৰে নিৰাপদে বামত উঠি ৰক্ষা পোৱাৰ পাছত, আমি সেই দৰীপটোৰ নাম মিলিতা বুলি জানিলোঁ। 2 তাত থকা স্থানীয় লোক সকলে আমাক বিদেশী বুলি কেৱল মৰম দেখুৱাই নহয়, কিন্তু তেতিয়া ঘন বৰষুণ আৰু জাৰৰ কাৰণে তেওঁলোকে জুই জ্বললে আৰু আমাক মৰমেৰে গ্ৰহণ কৰিলে।

3 কিন্তু পোলে যেতিয়া এমুঠি খৰি গোটাই জুইত দিলে তেতিয়া জুইৰ তাপ পাই এটা ক’লা সাপ ওলাই আহি তেওঁৰ হাতত মেৰিয়াই ধৰিলে। 4 তাতো স্থানীয় লোক সকলে তেওঁৰ হাতত সাপ ওলমি থকা দেখি, ইজনে সিজনক কৰলৈ ধৰিলে, “এই মানুহ জন নিশ্চয়কৈ এজন হত্যাকাৰী; সাগৰৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ পাছতো ন্যায় দিওঁতাই ইয়াক জীয়াই থাকিব নিদিলা।”

5 কিন্তু যেতিয়া তেওঁ জোকাৰ মাৰি সাপটোক জুইত পেলাই দিয়া দেখিলে; আনফালে তেওঁৰ একো ক্ষতিও নহ’ল, 6 তেতিয়া তাত উপস্থিত থকা লোকসকলে তেওঁৰ গা জ্বৰ হৈ উখহি উঠিব বা অকস্মাতে পৰি মৰিব বুলি ভাবিছিল। কিন্তু বহু সময় তেওঁৰ একো শোৱা নেদেখি, সিহঁতে মত সলনি কৰি ক’লে যে, “তেওঁ এজন দেৱতা।”

7 সেই ঠাইৰ ওচৰত পুৰিয় নামেৰে দৰীপটোৰ প্ৰধান লোক জনৰ মাটি আছিল। তেৱেঁই আমাক আদৰণি জনাই, মৰমেৰে তিন দিন আলহী কৰি ৰাখিলে; 8 আৰু সেই সময়তে পুৰিয়ৰ পিতৃৰ জ্বৰ আৰু গ্ৰহণী ৰোগ হৈ আছিল। পোলে তাতে সোমাই গাত হাত দি প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁক সুস্থ কৰিলে। 9 এনেদৰে সুস্থ কৰাৰ পাছত সেই দৰীপত আন যিমান ৰোগী আছিল সেই সকলো আহি সুস্থ হ’ল। 10 তেতিয়া তেওঁলোকে আমাক অনেক আদৰ-সাদৰ কৰিলে আৰু আমাৰ যোৱাৰ সময়তো নানা প্ৰয়োজনীয় বস্তু আনি জাহাজত তুলি দিলে।

11 তিনি মাহৰ পাছত আমি আলেকজেণ্ড্ৰিয়া নগৰৰ পৰা দিয়স্কৰী, অৰ্থাৎ যজা লৰাৰ চিন থকা জাহাজ খনত উঠি যাংগা কৰিলোঁ; এই জাহাজ খন জাৰকালি আহি এই দৰীপটোত আছিল। 12 এনেদৰে আমি চুৰাক্চ নগৰলৈ আহিলোঁ আৰু সেই ঠাইতে তিন দিন থাকিলোঁ।

13 তাৰ পৰা যাংগা কৰি আমি ৰীগিয়া নগৰ পালোঁ; এদিন পাছত দক্ষিণৰ বতাহ বলাত, দিৱতীয় দিনা পুতিয়লী নগৰ পালোহি। 14 তাত কেইবাজনো ভাই পালোঁ, তেওঁলোকে আমাক সাত দিন থাকিবলৈ নিমন্ত্ৰণ দিলে; এইদৰে আমি ৰোমলৈ যাংগা কৰিলোঁ। 15 তাৰ পৰা ভাই সকলে আমাৰ সন্মান শুনি আমাক আগবঢ়াই নিবলৈ অগ্নি হাট আৰু তিনি চৰাইলৈকে আহিছিল; পোলে তেওঁলোকক দেখি ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি সাহস পালে।

16 ৰোম নগৰত সোমোৱাৰ পাছত, পৌলক তেওঁৰ পহৰা দিয়া সেনাৰ সৈতে নিজৰ মতে থাকিবলৈ অনুমতি দিলে।

ৰোমত থকা ইহুদী সকলৰ আগত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা

17 পাছত তিন দিনৰ মূৰত পোলে ইহুদী সকলৰ প্ৰধান লোক সকলক মতাই আনি গোট খুৱালে আৰু তেওঁলোক গোট খোৱাত, তেওঁ ক’লে, “হে ভাইসকল, মই মোৰ জাতিৰ নাইবা পূৰ্বপুৰুষৰ ৰীতিৰ বিৰুদ্ধে একো কৰা নাই; তথাপি যিৰুচালেমৰ পৰা নিয়া হৈ ৰোমীয়া লোক সকলৰ হাতত মই বন্দী হিচাপে সমৰ্পিত হৈছিলো। 18 তেখেত সকলে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰি মোক মুক্ত কৰিবলৈ কামনা কৰিলে, কিয়নো মোক প্ৰাণদণ্ড দিয়াৰ একো কাৰণ নাছিল।

19 কিন্তু যেতিয়া ইহুদী সকলে আপত্তি কৰিলে, মই চীজাৰৰ ওচৰত আপীল কৰিবলৈ বাধ্য হলোঁ; কিন্তু এনে নহয় যে, মই মোৰ জাতিক কোনো অপবাদ দিছিলোঁ। 20 এই কাৰণে আপোনালোকক চাবলৈ আৰু কথা-বাৰ্তা হবলৈ মাতিলো, কিয়নো ইশ্বায়েলৰ আশাৰ কাৰণেহে মই এই শিকলিৰ বান্ধনত আছোঁ।”

21 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “আমি তোমাৰ বিষয়ে যিহুদীয়াৰ পৰা কোনো পংৰকে পোৱা নাই আৰু ভাই সকলৰ মাজৰ পৰাও কোনো ইয়ালৈ আহি তোমাৰ বিষয়ে দুষ্কৰ্মৰ খবৰ দিয়া নাই বা কোৱা নাই। 22 কিন্তু তোমাৰ মত কি, সেই বিষয়ে আমি তোমাৰ পৰা শুনিবলৈ খোজো; কিয়নো এই মতৰ বিষয়ে আমি জানো যে, ই সকলো ঠাইতে নিশ্চিত হৈছে।”

23 পাছত তেওঁলোকে তেওঁলৈ এটা দিন নিৰ্ধাৰণ কৰিলে আৰু বহুলোকে তেওঁক লগ পাবলৈ তেওঁ বসতি কৰা ঠাইলৈ আহিল। তেওঁ মানুহবোৰৰ আগত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথাৰ সাক্ষ্য প্ৰদান কৰিলে আৰু ৰাতিপুৱাৰ পৰা সন্ধিয়ালৈকে মোচিৰ *বিধান-শাস্ত্ৰৰ আৰু ডাববাদীৰ পুস্তকৰ পৰা কথা উলিয়াই তেওঁলোকক প্ৰবৃত্তি দিলে। 24 তেওঁৰ কথা কিছুমান লোকে বিশ্বাস কৰিলে আৰু কিছুমান লোকে অশ্বাস কৰিলে।

25 তাৰ পাছত পোলে যেতিয়া ক’লে, “পবিত্ৰৰ আশ্বাই যিচয়া ডাববাদীৰ দৰাৰাই আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ বিষয়ে ডালদৰে কৈছিল”; কিন্তু সেই কথাত পৰস্পৰৰ মাজত একমত নোহোৱাত, তেওঁলোক বিদায় ল’বলৈ ধৰিলে।† 26 পোলে কৈছিল, “এই মানুহবোৰৰ ওচৰলৈ গৈ কোৱা,

‘তোমালোকে শুনাত শুনিবা কিন্তু নুবুজিবা;

দেখাতো দেখিবা কিন্তু নাজানিবা;

27 কিয়নো এই মানুহবোৰৰ হৃদয় ভোতোহা হৈ পৰিছে,

তেওঁলোকৰ কাণো শুনিবলৈ গধুৰ,

* 28 অধ্যায়:23 লুক 24:27 † 28 অধ্যায়:25 মিচ 6:9, 10।

তেওঁলোকে নিজ নিজ চকু বন্ধ কৰিলে;
 নহ'লে তেওঁলোকে দেখিলেহেঁতেন,
 আৰু কাণেৰে শুনিলেহেঁতেন,
 আৰু অস্তৰেৰে বুজিলেহেঁতেন,
 আৰু ঘূৰি আহিলেহেঁতেন,
 আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলোঁহেঁতেন।'

28-29 সেই কাৰণে আপোনালোকে জানিব যে, ঈশ্বৰৰ এই পৰিত্ৰাণৰ কথা অনা-ইহুদী সকলৰ মাজলৈ পঠোৱা হৈছে আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বিষয়ে শুনিবও।”

30 পাছত পোলে দুবছৰলৈকে নিজে ডাড়া লোৱা ঘৰত থাকিলে আৰু যিমান মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, সেই আটাই লোককে তেওঁ গ্ৰহণ কৰিলে। 31 তাতে তেওঁ কোনো বাধা নোপোৱাকৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰি থাকিল।

ৰোমীয়াসকলৰ প্ৰতি পংৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

ৰোমীয়া 1:1 নিৰ্দেশ কৰে যে, পোলে ৰোমীয়াসকলৰ ওচৰলৈ যিখন চিঠি লিখিছিল, সেইখন চিঠি তেওঁ নিৰো ৰোমৰ সম্ৰাট হোৱাৰ তিনি বছৰ পাছত কৰিছে আৰু গ্ৰীক চহৰত থকাৰ পাছত তাৰ পৰা ৰোমীয়াসকললৈ লিখিছিল। তেতিয়া 16 বছৰ বয়সীয়া নিৰোৰে ৰোমৰ সম্ৰাট হিচাপে সিংহাসনত আৰোহণ কৰিছিল। প্ৰখ্যাত গ্ৰীক নগৰীও আছিল যৌন অনৈতিকতা আৰু মূৰ্তি পূজাৰ এক উৰ্বৰ ভূমি। গতিকে যেতিয়া পোলে ৰোমীয়াসকললৈ মানৱতাৰ পাপৰ কথা লিখিছিল অথবা অলৌকিকভাবে জীয়াই থকা আৰু সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিৱৰ্তন কৰাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ শক্তিক তেওঁ যে কৈছিল, সেই কথা তেওঁ জানিছিল। পোলের মূল প্ৰান্তৰেখাবোৰে প্ৰাথমিক খ্ৰীষ্টিয়ান শুভবাৰ্তাৰ সমূহৰ মূল বিষয়বোৰক স্পৰ্শ কৰে: ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰতা, মানুহৰ পাপ, আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা সন্ধিত অনুগ্ৰহৰ দান।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

লিখাৰ সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 57 খ্ৰীষ্টাব্দত কৰিছাৰ পৰা।

লিখাৰ বাবে মূল স্থান হয়তো ৰোম হ'ব পাৰে।

প্ৰাপক

সমগ্ৰ ৰোমত যিসকলে ঈশ্বৰক ভাল পায় আৰু সেই লিখকসকলকে পবিত্ৰ লোক বুলি কোৱা হয়, অৰ্থাৎ এই লোকসকল ৰোম নগৰৰ মণ্ডলীৰ সদস্য আছিল (ৰোমীয়া 1:7), ই আছিল ৰোমান সাম্ৰাজ্যৰ ৰাজধানী।

উদ্দেশ্য

ৰোমীয়াসকললৈ লিখা এই চিঠিখন এক পৰিষ্কাৰ মতবাদ আৰু সকলোতকৈ পদ্ধতিগতভাবে ইয়াত খ্ৰীষ্টিয়ান বিধান উপস্থাপন কৰা হৈছে। পোলের দ্বাৰা আৰম্ভণিতে ইয়াত সমস্ত মানৱজাতিৰ পাপৰ কথা আলোচনা কৰা হৈছে। ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে কৰা বিদ্ৰোহে আমাক দণ্ডিত কৰিছে। যি হওক, ঈশ্বৰে তেওঁৰ অনুগ্ৰহ তেওঁৰ পুত্ৰ যীচুত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰা আমালৈ প্ৰকাশ কৰে। যেতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা সমৰ্থনযোগ্য হওঁ, তেতিয়া আমি উদ্ধাৰ, অথবা মুক্তি পাবোঁ, কাৰণ খ্ৰীষ্টৰ তেজে আমাৰ পাপ ঢাকে। এই বিষয় সমূহৰ ভিতৰত পোলের উপস্থাপন এক যুক্তিগত উপস্থাপন আৰু ই হ'ল কিদৰে এজন ব্যক্তিয়ে শাস্তিৰ পৰা আৰু তেওঁৰ পাপৰ শক্তিৰ পৰা ৰক্ষা পায়, সেই সম্পৰ্কে এক সম্পূৰ্ণ উপস্থাপনা।

মূল বিষয়

ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা।

প্ৰান্তৰেখা

1. পাপৰ দণ্ড আৰু ধাৰ্মিকতাৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ দলিল — 1:18-3:20
2. ধাৰ্মিকতাই আৰোপিত কৰে, ন্যায় — 3:21-5:21
3. ধাৰ্মিকতাই প্ৰদান কৰে শুদ্ধিকৰণ — 6:1-8:39
4. ইস্ৰায়েলৰ বাবে স্বৰ্গীয় ব্যৱস্থা — 9:1-11:36
5. পবিত্ৰতা সম্পাদনৰ অনুশীলন — 12:1-15:13
6. উপসংহাৰ: ব্যক্তিগত বাৰ্তা — 15:14-16:27

মঙ্গলাচৰণ আৰু আভাস

1 মই পৌল, যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন দাস আৰু ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে পৃথক হোৱা আমলিংৰত পাঁচনি; 2 যি শুভবাৰ্তাৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে পুৰুষে তেওঁৰ ডাৱবাদী সকলৰ যোগেদি পবিত্ৰৰ বিধান-শাস্ত্ৰৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, 3 সেয়ে তেওঁৰ পুংৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ৰ শুভবাৰ্তা; যি জনে মানৱ ৰূপ দায়ুদৰ বংশত জন্মিছিল।

4 তেওঁ পবিত্ৰৰ আশ্বাসৰ শক্তিৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ পুংৰৰূপে ঘোষণা কৰা হৈ পবিত্ৰৰতাৰ দ্বাৰা মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থিত হ'ল, তেৱেঁই আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট। 5 তেওঁৰেই দ্বাৰাই আমি তেওঁৰ নামৰ কাৰণে, সকলো জাতিৰ মাজত বিশ্বাসৰূপ আজ্ঞাধীনতাৰ অৰ্থে অনুগ্ৰহ আৰু পাঁচনি পদ পালোঁ;* 6 সেই জাতিবোৰৰ মাজত আপোনালোকো যীচু খ্ৰীষ্টৰ আমলিংৰত[†] লোক।

7 ৰোমত থকা ঈশ্বৰৰ যি পিৰয় লোক আৰু তেওঁক বিশ্বাস কৰা সেই পবিত্ৰৰ লোক সকল; আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।

8 প্ৰথমতে, যীচু খ্ৰীষ্টৰ যোগেদি আপোনালোক সকলোৰে বিষয়ে মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰিছোঁ, কাৰণ গোটেই জগতত আপোনালোকৰ বিশ্বাস প্ৰচাৰিত হ'ল। 9 কিয়নো ঈশ্বৰ মোৰ সাক্ষ্য, যি জনক মই নিজ আশ্বাসে সৈতে তেওঁৰ পুংৰৰ শুভবাৰ্তাৰ সেৱা কৰোঁ আৰু সেই জনৰ ওচৰত মই নিৰন্তৰে আপোনালোকৰ নাম উল্লেখ কৰি, 10 মোৰ প্ৰাৰ্থনা কালত সদায় অনুৰোধ কৰোঁ, আৰু শেষত মই যেন কোনো প্ৰকাৰে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ ওচৰত আহিবলৈ সফল হওঁ।

* 1 অধ্যায়:5 1 কৰি 15:10; ইফি 3:8। † 1 অধ্যায়:6 ৰো 8:30; প্ৰ 17:14।

11 কিয়নো মই আপোনালোকক চাবলৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰি আছোঁ, যাতে মই আপোনালোকক কোনো আশ্মিক বৰৰ ভাগী কৰিব পাৰোঁ, আৰু তাতে আপোনালোকেও যেন সুস্থিৰ থাকিব পাৰে। 12 আপোনালোকৰ আৰু মোৰ, উভয় পক্ষৰ আন্তৰিক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ মাজত নিজেও আশ্বাস পাবলৈ, মই ইচ্ছা কৰিছোঁ।

13 হে ডাই সকল, মই নিবিচাৰোঁ যে, আপোনালোকে এই কথা নজনাকৈ থাকক; মই বাৰে বাৰে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিব বিচাৰিছিলোঁ। যেনেকৈ মই আৰু অনা-ইহুদী লোক সকলে ফল পাইছোঁ, তেনেকৈ আপোনালোকেও পাবক; কিন্তু এতিয়ালৈকে বাধা পাই আছোঁ। 14 গৰীক, বিদেশী, জ্ঞানী আৰু অজ্ঞানী, এই সকলোৰে ওচৰত মই ধৰুৱা হৈ আছোঁ। 15 এই হেতুকে ৰোমত থকা যি আপোনালোক, আপোনালোকৰ আগতো মই সাধ্য অনুসাৰে শুভবাৰতা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছুক আছোঁ।

16 কিয়নো শুভবাৰতাত মই লাজ নাপাও; কাৰণ প্ৰথমে ইহুদী, পাছত গৰীক লোকলৈ আৰু বিশ্বাস কৰা প্ৰত্যেক জনলৈ, এয়া পৰিচাৰণৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ শক্তি। 17 কিয়নো ইয়াত ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতাঃ বিশ্বাসৰ পৰা বিশ্বাসলৈ প্ৰকাশিত হৈ আছে; এই বিষয়ে লিখাও আছে, “ধাৰ্মিক জন বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীৱ।”*

দেৱপূজক সকলৰ পাপ-অৱস্থা

18 যি সকলে অধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই সত্যক নিবাৰণ কৰে, ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ সেই অধৰ্মি আৰু ভক্তিহীন লোক সকললৈ স্বৰ্গৰ পৰা প্ৰকট হয়; 19 কাৰণ ঈশ্বৰৰ বিষয়ে যি জানিব পৰা যায়, সেয়ে প্ৰকাশিত হৈ আছে। কিয়নো ঈশ্বৰে সেই বিষয়ে সিহঁতক শিক্ষিত কৰিলে।

20 কিয়নো ঈশ্বৰৰ সেই অদৃশ্য গুণবোৰৰ বিষয়ে, জগত সৃষ্টিৰ কালৰে পৰা তেওঁ সৃষ্টি কৰা সকলোকে বোধগম্য হৈ স্পষ্টকৈ দেখা গৈছে, যাতে তেওঁৰ অনাদি অনন্ত প্ৰাৰম্ভ আৰু ঐশ্বৰিক স্বভাৱৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ একো নজনাবৰ কাৰণ নাথাকে; 21 কিয়নো ঈশ্বৰৰ বিষয়ে জানিও, তেওঁক ঈশ্বৰ বুলি তেওঁলোকে স্তুতি বা ধন্যবাদো নকৰিলে; কিন্তু নিজৰ তৰ্ক-বিতৰ্কত অজ্ঞানী হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ অবাধ হৃদয় অন্ধকাৰময় হ'ল।

22 নিজক জ্ঞানী দাবীদাৰ কৰি, তেওঁলোক মূৰ্খ হ'ল; 23 আৰু ক্ষয়শীল মানুহ, চৰাই, চাৰিঠেঙীয়া জন্তু আৰু উৰণ আদিৰ আকাৰযুক্ত প্ৰতিমূৰ্তিৰে সৈতে তেওঁলোকে চিৰস্থায়ী ঈশ্বৰৰ মহিমা কলনা-সলনি কৰিলে।

24 এই কাৰণে তেওঁলোকৰ শৰীৰক অমৰ্যাদা কৰিবলৈ, ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ অভিলাষেৰে তেওঁলোকক অশুচিতলৈ শোধাই দিলে। 25 তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সত্যতাক মিছাৰ সৈতে সাল-সলনি কৰি সৃষ্টিকৰ্তাৰ সলনি সৃষ্ট বস্তুবোৰৰ আৰাধনা আৰু সেৱা কৰিলে; সেই জন সৃষ্টিকৰ্তা চিৰকাল ধন্য। আমেন।

26 এই কাৰণে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক অনাদৰযুক্ত কামাভিলাষলৈ শোধাই দিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ স্মৰী লোক সকলে স্বাভাৱিক সঙ্গ এৰি, স্বভাৱৰ বিপৰীত সঙ্গ কৰিলে; 27 সেইদৰে পুৰুষ সকলেও স্বাভাৱিক স্মৰী সঙ্গ এৰি, পৰস্পৰে কামাশ্লিৰে দন্ধ হৈ পুৰুষে সৈতে পুৰুষে লাজৰ কৰম সাধন কৰি নিজকে নিজলৈ ভ্ৰান্তিৰ উচিত প্ৰতিফল আনিলে। 28

28 তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ অৱগত হ'বলৈ নিবিচাৰিলে, সেই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক লম্পট মন দি, অনুচিত কৰ্মবোৰ কৰিবলৈ তেওঁলোকক এৰি দিলে।

29 তেওঁলোক সকলো অধাৰ্মিকতা, দুষ্টিতা, লোভ আৰু ঈৰ্ষাৰে ভৰি থকা। তেওঁলোক নৰবধী, বিবাদ, ছল আৰু শংক্ৰতাৰে পৰিপূৰ্ণ; 30 তেওঁলোক পৰচাচা, পৰনিন্দা কৰোঁতা, ঈশ্বৰৰ ঘৃণাৰ পাংৰ; হিংসাত্মক, উদ্ধত, অহংকাৰী, কুকল্পনা জন্মোৱা, পিতৃ-মাতৃক নমনা লোক। 31 তেওঁলোক অজ্ঞানী, অনিৰ্ভৰযোগ্য, শ্লেহীন আৰু নিৰ্ভয় লোক।

32 আৰু এইদৰে আচৰণ কৰা সকল যে মৃত্যুৰ যোগ্য, ঈশ্বৰৰ এই বিচাৰ জানিও, তেওঁলোকে সেইদৰে আচৰণ কৰে; কেৱল সেয়ে নহয়, কিন্তু তেনেকুৱা আচৰণ কৰা সকলক সম্মতিও দিয়ে।

2 অধ্যায়

ইহুদী আদি কৰি মনুষ্য মাংসেই পাপ-অৱস্থা

1 হে লোকৰ সোধ-বিচাৰ কৰা মানুহ, এই কাৰণে আপোনালোকক ক্ষমা কৰা নহব, কিয়নো যি কথাত আপোনালোকে লোকৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, সেই কথাতে নিজক দোষী কৰি আছে; কাৰণ লোকৰ বিচাৰ কৰা যি আপোনালোক, আপোনালোকে নিজেও সেই একে আচৰণ কৰি আছে। 2 আৰু এনে আচৰণ কৰা সকলৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰৰ দণ্ডাজ্ঞা যে সত্যৰ দৰে হয়, ইয়াক আমি জানো।

3 কিন্তু বিবেচনা কৰকচোন, আপোনালোক যি সকলে এনে আচৰণ কৰা সকলৰ বিচাৰ কৰি আছে, তাতে নিজেও একে কৰম কৰি, ঈশ্বৰৰ দণ্ডাজ্ঞাৰ পৰা সাৰিম বুলি ভাবিছে নে? 4 নে আপুনি তেওঁৰ শ্লেহীল অনুগ্ৰহ, ধৈৰ্য আৰু চিৰসহিষ্ণুতাৰূপ ধন হেয়জ্ঞান কৰিছে? যি ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহে আপোনাক মন-পালটন কৰাৰ পথত লৈ যায়, সেই বিষয়ে আপুনি নাজানে নে?

5 কিন্তু আপোনাৰ কঠিনতা আৰু খেদহীন হৃদয়ে, ন্যায়ৱান ঈশ্বৰৰ সোধ-বিচাৰ প্ৰকাশ হোৱা ক্ৰোধৰ সেই দিনলৈ* নিজৰ বাবে ক্ৰোধ সাঁচিছে। 6 তেওঁ প্ৰতিজনক নিজ নিজ কৰম অনুসাৰে প্ৰতিফল দিব;† 7 যি সকলে সাক্ষৰমত ধৈৰ্য ধৰি মহিমা, সম্মান আৰু অক্ষয়তা বিচাৰে, তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিব।

‡ 1 অধ্যায়:16 1 কৰি 1:18। § 1 অধ্যায়:17 ৰো 10:3, 4; ফিলি 3:9। * 1 অধ্যায়:17 হব 2:4; গাল 3:11; ইৰী 10:38। † 1 অধ্যায়:20 গীত 19:1-31

‡ 1 অধ্যায়:24 গীত 81:12; ইফি 4:18, 19। § 1 অধ্যায়:27 1 কৰি 6:9, 10; যিহু 7 পদ। * 2 অধ্যায়:5 2 থি 1:6-8। † 2 অধ্যায়:6 গীত 62:12; যিৰি 17:10; মথি 16:27; 2 কৰি 5:10; প্ৰ 22:12।

8 কিন্তু বিৰোধী লোক সকললৈ আৰু সত্যক অমান্য কৰি অধাৰ্মিকতাক মান্য কৰা সকললৈ শ্ৰেৰাধ আৰু কোপ হ'ব; 9 তাতে সকলো মানুহৰ প্ৰাণৰ, প্ৰথমতে ইহুদী, পাছত গ্ৰীকলোকৰো, তেনে কুকৰ্ম সাধন কৰা সকলোৰে, শ্ৰেণী আৰু সঙ্ঘট ঘটাব।

10 কিন্তু প্ৰথমতে ইহুদী, পাছত গ্ৰীক লোকলৈ সাক্ষৰ সাধন কৰা সকলো লোকলৈ গৌৰৱ, মৰ্যাদা, আৰু শাস্তি হ'ব; 11 কিয়নো ঈশ্বৰৰ সৈতে কোনো পক্ষপাত নাই। 12 সেয়েহে বিধান নাজানি যি সকলে পাপ কৰিলে, সেই সকলোৰে বিধান অবিহনে বিনাশ হ'ব# আৰু একেদৰে যি সকলে বিধান জানিও পাপ কৰিলে, তেওঁলোকৰ বিধানৰ দ্বাৰাই সোধ-বিচাৰ হ'ব।

13 কিয়নো ঈশ্বৰৰ আগত বিধান শুনা সকল ধাৰ্মিক নহয়, কিন্তু বিধান পালন কৰা সকলহে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হ'ব; 14 কাৰণ যেতিয়া বিধানহীন অনা-ইহুদী সকলে স্বভাৱতে বিধানৰ কৰ্ম কৰে, তেতিয়া সেই বিধানহীন সকলৰ বিধান তেওঁলোকেই হয়।

15 এনেদৰে তেওঁলোকে বিধানৰ যি প্ৰয়োজনীয় কৰ্ম নিজ নিজ হৃদয়ত লিখা থকা দেখুৱাইছে; আৰু তেওঁলোকৰ বিবেকেও সেই বিষয়ে সাক্ষ্য দি তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৱেৰে নিজকে হয়তো অভিযুক্ত বা সমৰ্থন কৰে, 16 আৰু যিদিনা মোৰ শুভবাৰ্তাৰ দৰে ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই লোক সকলৰ গুপ্ত বিষয়ৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব, 17 সেইদিনা এনে ঘটাব।

17 আপুনি যদি নিজকে ইহুদী বুলি কয়, তেনেহলে বিধানত নিৰ্ভৰ কৰক আৰু ঈশ্বৰত আনন্দেৰে গৌৰৱ কৰক, 18 আৰু বিধানৰ পৰা শিক্ষা পোৱাত, তেওঁৰ ইচ্ছা জানক আৰু সেই বিষয়ে পৃথক হ'লে সেইবোৰক পৰীক্ষা কৰক; 19 নিজকে অন্ধ সকলৰ পথদৰ্শক বুলি বিশ্বাস কৰি আন্ধাৰত থকা সকললৈ পোহৰ হওক, 20 অজ্ঞানক জ্ঞান দিওঁতা, শিশু সকলৰ গুৰু আৰু বিধানত থকা সকলো জ্ঞান আৰু সত্যতাৰ বিষয়ে আপুনি জানক।

21 তেনেহলে হে লোকক শিক্ষা দিওঁতা, আপুনি নিজকে শিক্ষা নিদিয়ে নে? হে চুৰ নকৰিবলৈ ঘোষণা কৰা জন, আপুনি চুৰ নকৰে নে? 22 হে ব্যভিচাৰ নকৰিবলৈ কোৱা জন, আপুনি ব্যভিচাৰ নকৰে নে? হে মূৰ্তিপূজাবোৰক ঘিণ কৰা জন, মন্দিৰবোৰৰ পৰা আপুনি লুট নকৰে নে?

23 হে বিধানত গৌৰৱ কৰা জন, আপুনি বিধান উলঙ্ঘন কৰি ঈশ্বৰৰ অসন্মান নকৰে নে? 24 কিয়নো “ঈশ্বৰৰ নাম তোমালোকৰ কাৰণেই অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত নিদিত হৈছে,” ঠিক এনেদৰে লিখাও আছে।*

25 কাৰণ আপুনি যদি বিধান পালন কৰে, তেনেহলে প্ৰকৃততে আপোনাৰ চূৰ্মতৰ লাভ হয়; কিন্তু আপুনি যদি বিধান-উলঙ্ঘনকাৰী হয়, তেনেহলে আপুনি চূৰ্ম নোহোৱাৰ সমান হ'ল। 26 এতেকে চূৰ্ম নোহোৱা জনে যদি বিধানৰ বিধিবোৰ পালন কৰে, তেনেহলে অচূৰ্ম জনো চূৰ্ম বুলি গণিত নহ'ব নে? 27 আৰু বিধান পালনকাৰী স্বাভাৱিক অচূৰ্ম জনে, চূৰ্ম হয়বা বিধান উলঙ্ঘন কৰা যি আপুনি, আপোনাৰ সোধ-বিচাৰ শাস্ত্ৰৰ অনুসাৰে তেওঁ নকৰিব নে?

28 কিয়নো মাংসৰ বাহ্যিকভাৱে ইহুদী হলেই প্ৰকৃত ইহুদী হ'ব নোৱাৰি আৰু মাংসত কৰা যি বাহিৰৰ চূৰ্ম সেই জনো চূৰ্ম নহয়;† 29 কিন্তু যি জন ভিতৰে ইহুদী, তেওঁহে ইহুদী হয়; আৰু আত্মাৰে নহয়, কিন্তু আত্মাৰে, হৃদয়ৰ যি চূৰ্ম, সেয়েহে চূৰ্ম;‡ তেওঁৰ প্ৰশংসা মানুহৰ পৰা নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰাহে হয়।

3 অধ্যায়

1 তেনেহ'লে ইহুদী সকলৰ এনে কি সুবিধা আছে, যি অন্য লোকৰ নাই? চূৰ্মতৰেই বা মূল্য কি? 2 সকলো ফালৰ পৰা ইহুদী সকলৰ বহুতো সুবিধা আছে; তাৰ মাজৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়টো হ'ল, ঈশ্বৰে তেওঁৰ শিক্ষা প্ৰথমে ইহুদী সকলকেই দিছিল।

3 কাৰণ কোনো কোনো ইহুদী সকলে যদি অবিশ্বাস কৰে, তেতিয়া কি হ'ব? তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসে ঈশ্বৰৰ বিশ্বাস যোগ্যতা বিফল কৰিব নে? 4 কোনো প্ৰকাৰে এনে নহ'ব। সকলো মানুহ মিছলীয়া হ'লেও, ঈশ্বৰক সত্য বুলি মনা হওক; এই বিষয়ে লিখাও আছে,*

“তুমি যেন নিজৰ কথাত ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হ'বা, আৰু সকলো বিচাৰত জয়ী হ'বা।”

5 কিন্তু আমাৰ অধাৰ্মিকতাই যদি ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ কৰে, তেনেহলে আমি কি কাম? শ্ৰেৰাধ সফলকাৰী ঈশ্বৰ অধাৰ্মিক নে? মই সাধাৰণ মানুহৰ যুক্তিৰে কৈছোঁ। 6 এনে যেন কেতিয়াও নহওক। কিয়নো তেতিয়া ঈশ্বৰে কেনেকৈ জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব?

7 কিন্তু মোৰ মিছাৰ দ্বাৰাই যদি ঈশ্বৰৰ সত্যতা তেওঁৰ মহিমামৰ অৰ্থে উপচি পৰে, তেনেহলে আকৌ পাপী বুলি এতিয়াও মোৰ কিয় সোধ-বিচাৰ কৰা হয়? 8 “ভালৰ অৰ্থে কুকৰ্ম কৰোঁহক;” এই কথামাৰ আমি কৈছোঁ বুলি যেনেকৈ কোনো লোকে আনৰ আগত আমাৰ নিন্দা কৰি কয়, তেনেকৈ আমিও কিয় নকওঁ? এনে কথা কোৱা সকলৰ ন্যায় দণ্ডাঙ্কাৰ যোগ্য।

9 তেনেহলে কি? আমি আনতকৈ উত্তম নে? কোনোমতে নহওঁ; কিয়নো আমি আগেয়ে দুয়ো ইহুদী আৰু গ্ৰীক সকলক এই দায় দিলোঁ যে তেওঁলোক সকলোৰেই পাপৰ অধীন। 10 এই বিষয়ে লিখাও আছে, †

“ধাৰ্মিক কোনো নাই; এজনো নাই।

11 বিবেচক কোনো নাই।

ঈশ্বৰক বিচাৰও কোনো নাই।

12 সকলো অপথে গ'ল, একেবাৰে অকৰ্মন্য হ'ল;

সদাচৰণকাৰী কোনো নাই, এজনো নাই।

2 অধ্যায়:12 লুক 12:47, 48।

§ 2 অধ্যায়:16 মথি 25:31; যো 5:12; পাঁ 10:42; 2 তী 4:1।

* 2 অধ্যায়:24 যিহি 36:23।

† 2 অধ্যায়:28 মথি 3:9;

যো 8:39; ৰো 9:6, 7; গাল 6:15।

2 অধ্যায়:29 দীৰ বি 30:6; ফিলি 3:3; কল 2:11।

* 3 অধ্যায়:4 গীত 51:4।

† 3 অধ্যায়:10 গীত 14:1-3।

13 সিহঁতৰ ডিঙিৰ নলী মুকলি মৈদামৰ নিচিনা#।

সিহঁতে জিভাৰে প্ৰতাৰণা কৰে।

সিহঁতৰ ওঠৰ তলত কালসৰ্পৰ বিষ থাকে\$।

14 সিহঁতৰ মুখ অভিশাপ আৰু কটুবাৰ্য্যৰে পৰিপূৰ্ণ*।

15 সিহঁতৰ ভৰি ৰক্তপাত কৰিবলৈ বেগী†।

16 সিহঁতৰ সকলো পথত বিনাশ আৰু দুৰ্দশা হয়।

17 সিহঁতে শাস্তিৰ পথ নাজানিলে।

18 সিহঁতৰ চকুৰ আগত ঈশ্বৰলৈ ভয় নাই#।”

19 আমি জানো যে বিধানে যি যি কয়, বিধানৰ অধীনত থকা লোক সকলকহে কয়, যাতে তাৰ দ্বাৰাই সকলোৰে মুখ বন্ধ হয় আৰু গেটেই জগত ঈশ্বৰৰ আগত দণ্ডনীয় হয়। 20 কিয়নো বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কোনো মানুহ তেওঁৰ আগত ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত নহ'ব;\$ কাৰণ বিধানৰ দ্বাৰাই পাপৰ বিষয়ে জ্ঞান জন্মে*।

যীচু খৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা সকলৰ ধাৰ্মিকতা লাভ

21 কিন্তু এতিয়া, যি বিষয়ত বিধান-শাস্ত্ৰৰ আৰু ভাববাদী সকলে সাক্ষ্য দিলে, ঈশ্বৰে এনে বিষয়ত ধাৰ্মিকতা বিনাবিধানে প্ৰকাশিত কৰিছে; 22 ঈশ্বৰৰ সেই ধাৰ্মিকতা যীচু খৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস কৰা সকলোলৈ দিয়া হয়, কিয়নো ঈশ্বৰত কোনো প্ৰভেদ নাই।†

23 কাৰণ সকলোৰে পাপ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ পৰা বঞ্চিত হ'ল, 24 কিন্তু খৰীষ্ট যীচুত যি মুক্তি, তাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত বিনামূল্যে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হ'ল।‡

25 কাৰণ ঈশ্বৰে যীচু খৰীষ্টক তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই বিশ্বাসৰ প্ৰতিকাৰ স্বৰূপে, তেওঁৰ ধৈৰ্য-গুণত, পূৰ্বে কৰা নানা পাপৰ দণ্ড নিদিবাকৈ থকাৰ কাৰণে, নিজ ধাৰ্মিকতা দেখুৱাবলৈ, তেওঁ যীচু খৰীষ্টক দান কৰিলে। 26 তেওঁ পুংৰ যীচুক দান কৰি আজিও দেখুৱাই যে, তেওঁ ন্যায়ৱান। ঈশ্বৰে এই কাৰ্য্য কৰিছে যাতে, তেওঁৰ ন্যায়পৰায়ণতা থাকে আৰু যদি কোনোৱে যীচুত বিশ্বাস কৰে, তেৱোঁ যেন ধাৰ্মিক ৰূপে প্ৰমাণিত হয়।

27 তেনেহ'লে আশ্চ-স্নায় ক'ত? তাক দূৰ কৰা হ'ল। কেনেকুৱা বিধানৰে? কৰ্মবোৰৰ দ্বাৰাই নে? নহয়; বিশ্বাসৰ বিধানৰেহে। 28 এতেকে আমি সিদ্ধান্ত কৰিছোঁ যে, বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা নহয়, বিশ্বাসেৰেহে মানুহ ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হয়\$।

29 ঈশ্বৰ অকল ইহুদী সকলৰ ঈশ্বৰ নে? তেওঁ অনা-ইহুদী সকলৰো ঈশ্বৰ নহয় জনো? অৱশ্যে, অনা-ইহুদী সকলৰো ঈশ্বৰ হয়। 30 প্ৰকৃততে ঈশ্বৰ যদি এজন, চন্ম হোৱা সকলক বিশ্বাসৰ কাৰণে আৰু অচন্ম সকলক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাইহে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত কৰিব।

31 তেনেহ'লে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বিধান লুপ্ত কৰিছোঁ নে? এনে যেন কেতিয়াও নহওক; ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আমি বিধান স্থিৰহে কৰিছোঁ।

4 অধ্যায়

অশ্বাহামৰ বৃত্তান্ত

1 তেনেহ'লে শৰীৰৰ সন্ম হোৱা আমাৰ উপৰি-পুৰুষ যি অশ্বাহাম, তেওঁৰ বিষয়ে আমি কি ক'ম? 2 কিয়নো অশ্বাহামে যদি কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈছিল, তেনেহ'লে গৌৰ কৰাৰ কাৰণ তেওঁৰ আছিল; কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত সেই গৌৰ কৰাৰ কোনো কাৰণ নাছিল। 3 কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰই কি কৈছে?* অশ্বাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল।

4 কৰ্মকাৰীৰ বেচ অনুগ্ৰহৰ পৰা বুলি গণিত নহয়, কিন্তু সেয়া পাবলগীয়া বুলিহে গণিত হয়। 5 কিন্তু যি জন কৰ্মকাৰী নহয় কিন্তু অধাৰ্মিক সকলক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰা জনক বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ সেই বিশ্বাস ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে প্ৰমাণিত হয়।

6 এইদৰে দায়ুদেও কৈছিল, 'সেই ব্যক্তি ধন্য যি ব্যক্তিৰ ধাৰ্মিকতা ঈশ্বৰে গণনা কৰে কিন্তু তেওঁৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা নহয়', 7 এই বিষয়ে কোৱা আছে, † বোলে-

“যি সকলৰ অধৰ্ম ক্ষমা কৰা হ'ল,

আৰু যি সকলৰ পাপ চকা হ'ল, তেওঁলোক ধন্য;

8 যি মানুহৰ অৰ্থে প্ৰভুৱে পাপ গণনা নকৰিব, তেওঁ ধন্য।”

9 তেনেহ'লে সেই ধন্যবাদ কেৱল চন্ম হোৱা সকললৈ নে, নে কেৱল অচন্ম সকললৈ হয়? কিয়নো আমি কওঁ, “অশ্বাহামৰ বিশ্বাস ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল;” 10 তেনেহ'লে কি ধৰণে গণিত হ'ল? তেওঁ চন্ম হোৱা অৱস্থাত, নে চন্ম নোহোৱা অৱস্থাত? চন্ম হোৱা অৱস্থাত নহয় কিন্তু চন্ম নোহোৱা অৱস্থাতহে গণিত হ'ল।

11 চন্ম নোহোৱা অৱস্থাত অশ্বাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যি ধাৰ্মিকতা আছিল, তাৰ ছাব স্বৰূপে তেওঁ সেই চন্মৰূপে চিন পাইছিল, যাতে চন্ম নোহোৱা অৱস্থাত বিশ্বাস কৰা সকলোৰে তেওঁ পিতৃ হয়* আৰু ধাৰ্মিকতা যেন তেওঁলোকলৈ গণিত

3 অধ্যায়:13 গীত 5:9। \$ 3 অধ্যায়:13 গীত 140:3। * 3 অধ্যায়:14 গীত 10:7। † 3 অধ্যায়:15 যিচ 59:7, 8। ‡ 3 অধ্যায়:18 গীত 36:1।

\$ 3 অধ্যায়:20 গীত 143:2; গাল 2:16; 3:11; ইফি 2:8, 9; তীত 3:5। * 3 অধ্যায়:20 ৰো 7:7। † 3 অধ্যায়:22 ৰো 10:12; কল 3:11। ‡ 3 অধ্যায়:24

ইফি 2:8; তীত 3:5-7। \$ 3 অধ্যায়:28 পাঁ 13:9; ৰো 8:3, 4; গাল 2:16। * 4 অধ্যায়:3 আ 15:5, 6; যাক 2:23। † 4 অধ্যায়:7 গীত 32:1, 2। ‡ 4

অধ্যায়:11 গাল 3:7।

হয়; 12 আৰু যাতে তেওঁ কেৱল চুমু হোৱা সকলৰ পিতৃ নহয় কিন্তু আমাৰ পিতৃ অশ্বাহামৰ অচুমু অৱস্থাত যি বিশ্বাস আছিল, সেই লোক সকলেও যদি অশ্বাহামৰ বিশ্বাসৰ পথত চলে তেনেহলে তেওঁলোকো অশ্বাহামৰ সন্তান।

13 কিয়নো সেই প্ৰতিজ্ঞা অশ্বাহাম বা তেওঁৰ বংশলৈ কৰা হৈছিল যে, তেওঁ জগতৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব, সেয়ে বিধানৰ দ্বাৰাই নহয়, কিন্তু তেওঁৰ বিশ্বাসৰ ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাইহে হৈছিল। 14 কিয়নো বিধানৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক হোৱা সকল যদি উত্তৰাধিকাৰী হয়, তেনেহলে বিশ্বাস ব্যৰ্থ হ'ল আৰু সেই প্ৰতিজ্ঞাও বিফল হ'ল; 15 কিয়নো বিধানে স্ৰেণী সাধন কৰায়; 16 কিন্তু য'ত বিধান নাই, তাত উলঙ্ঘনো নাই।

16 এই কাৰণে বংশবোৰৰ সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ নিশ্চিত উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই অনুগ্ৰহহেৰে হ'ব লাগিব; আৰু কেৱল বংশবোৰৰ বিধানৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক হোৱা সকলেই নহয় কিন্তু অশ্বাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক হোৱা সকলেও সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ অগ্ৰদুত হ'ব; যি অশ্বাহাম আমাৰ সকলোৰে পিতৃ 17 আৰু যি দৰে লিখা আছে, * মই তোমাক অনেক জাতিৰ আদিপিতৃ পাতিলো। আশ্বাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস ৰাখি, তেওঁৰ সাক্ষাতে আছিল, কিয়নো তেওঁ বিশ্বাস কৰা ঈশ্বৰে মৃত লোকক জীৱন দান কৰে আৰু জড়ক জীৱলৈ সন্মোহন কৰে।

18 “আৰু তোমাৰ বংশ এইদৰে হ'ব,”† এই বাক্য অনুসাৰে অনেক জাতিৰ পিতৃ হ'বলৈ, আশা নোহোৱাতো, তেওঁ ঈশ্বৰত আশা ৰাখি বিশ্বাস কৰিলে; 19 আৰু বিশ্বাসত দূৰল নহৈ, নিজৰ প্ৰায় এশ বছৰ বয়সৰ শৰীৰক আৰু চাৰাৰ গৰ্ভক মৰাৰ নিচিনা অৱস্থাপে মন কৰিছিল যদিও, 20 ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাত সংশয় কৰি অবিশ্বাস কৰা নাছিল; কিন্তু ঈশ্বৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই মহিমাময় প্ৰতিজ্ঞাৰ বাবে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি, বিশ্বাসত বলৱান হ'ল।

21 ঈশ্বৰে তেওঁক যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞা সম্পূৰ্ণভাৱে সিদ্ধ কৰিব পাৰে বুলি তেওঁ জানিছিল। 22 এই কাৰণে সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল।

23 তেওঁলৈ গণিত হ'ল বুলি যে, কেৱল তেওঁৰ উপকাৰৰ বিষয়ে লিখা হ'ল, এনে নহয়; 24 কিন্তু আমাৰ বাবেও লিখা হ'ল আৰু আমাৰ পৰু যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনক বিশ্বাস কৰা যি আমি, আমালৈকো গণিত হ'ব। 25 সেই যীচু আমাৰ অপৰাধৰ কাৰণে সমৰ্পিত হ'ল;‡ আৰু আমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে তেওঁক তোলা হ'ল।§

অধ্যায় 5

1 এই কাৰণে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, আমাৰ পৰু যীচু খৰীষ্টৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ সৈতে আমাৰ শান্তি আছে। 2 তেওঁৰ যোগেদি আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ভিতৰত সোমাবলৈ পাওঁ*, ইয়াতে আমি অনুগ্ৰহ পাই স্থিৰেও আছোঁ। ইয়াতে আমি আনন্দ কৰোঁ, এই ভাৱসালৈয়ে এদিন ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অংশীদাৰ হম।

3 অকল সেয়ে নহয়, কিন্তু আমাৰ নানা দুখ-কষ্টৰ মাজতো আমি উল্লাস কৰোঁ।† কিয়নো আমি জানো যে, এই সকলো দুখ-কষ্টই আমাক ধৈৰ্যৰ পথত আগবঢ়াই লৈ যায়। 4 ধৈৰ্যই বক্তিত্ব গঠন কৰে আৰু ব্যক্তিত্বই আশা জন্মায়। 5 সেই আশাই লাজত মেপেলায়; কিয়নো আমাক দান কৰা পৰিণত আমাৰ যোগেদি আমাৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম বাকি দিয়া হৈছে।

6 কিয়নো ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি দূৰল আছিলোঁ, তেতিয়া খৰীষ্টে উপযুক্ত সময়ত ঈশ্বৰক ভক্তি নকৰা সকলৰ কাৰণে আপোন প্ৰাণ দিলে। 7 ধাৰ্মিক লোকৰ কাৰণে কোনো এজনে প্ৰাণ নিদিয়; সালোকৰ কাৰণে প্ৰাণ দিবলৈকো অৱশ্যে কোনো জনৰ সাহস থাকিব পাৰে।

8 কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰেমৰ# প্ৰমাণ দিছে, কাৰণ ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি পাপী আছিলোঁ, তেতিয়া খৰীষ্টে আমাৰ বাবে আপোন প্ৰাণ দিলে। 9 এতেকে এতিয়া খৰীষ্টৰ তেজেৰে ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, কিমান অধিক গুণে আমি তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ স্ৰেণীৰ পৰা পৰিণত পামওঁ।

10 কিয়নো যেতিয়া শংৰু আছিলোঁ, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ পুণ্ডৰ মৃত্যুৰ যোগেদি যদি আমি ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলন হ'লোঁ, তেনেহলে সেই মিলনৰ যোগেদি আমি কিমান অধিক গুণে তেওঁৰ জীৱনৰ দ্বাৰাই পৰিণত পাম; 11 অকল সেয়ে নহয়, যি জনৰ যোগেদি আমি ঈশ্বৰে সৈতে এতিয়া মিলন হ'ব পাৰিলোঁ, সেই জন পৰু যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰত আমি উল্লাসো কৰি আছোঁ।

আদমৰ লগত খৰীষ্টৰ তুলনা

12 এতেকে যেনেকৈ এজন মানুহৰ যোগেদি পাপ জগতলৈ আহিল, সেইদৰে পাপৰ যোগেদি মৃত্যুও আহিল; আৰু সকলোৱে পাপ কৰাত, সেই মৃত্যু সকলো মানুহৰ মাজত বিয়পি গ'ল। 13 কিয়নো বিধান দিয়ালৈকে জগতত পাপ আছিল; কিন্তু য'ত বিধান নাই, তাত পাপকো গণনা কৰা নাযায়।

14 তথাপি যি সকলে আদমৰ আজ্ঞা-লঙ্ঘনৰ দৰে পাপ কৰা নাই, আদমৰ পৰা মোচিলৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰতো মৃত্যুৰে ৰাজত্ব কৰিছিল; সেই আদম আহিবলগীয়া জনৰ* প্ৰতিৰূপ আছিল।

15 কিন্তু অপৰাধ যেনেকুৱা, অনুগ্ৰহৰ বৰ তেনেধৰণৰ নহয়। কিয়নো এজনৰ অপৰাধৰ বাবে যদি অনেকৰ মৃত্যু হ'ল, তেনেহলে কিমান অধিক ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ আৰু এজন মানুহৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই অহা দান, সেয়ে যীচু খৰীষ্টত অনেকলৈ উপচি পৰিল†।

16 পাপ কৰা এজনৰ দ্বাৰাই যেনে হ'ল, অনুগ্ৰহৰ দান তেনে নহয়; কিয়নো এজনৰ পৰাই দণ্ডৰ ৰায় দিয়া হ'ল; কিন্তু অনেক অপৰাধৰ পাছতো ধাৰ্মিকতালৈ অনুগ্ৰহৰ বৰ দিয়া হ'ল। 17 কাৰণ এজনৰ অপৰাধত যদি, এজনৰ দ্বাৰাই মৃত্যুৰে ৰাজত্ব

§ 4 অধ্যায়:15 ৰো 3:20; 5:20; গাল 3:10 * 4 অধ্যায়:17 আ 17:51 † 4 অধ্যায়:18 আ 15:51 ‡ 4 অধ্যায়:25 যিচ 53:5, 6; 2 কৰি 5:21; ইষ্টী 9:28; 1 পি 2:24 § 4 অধ্যায়:25 1 পি 1:21 * অধ্যায় 5:2 যো 14:6; ইফি 2:18; 3:12; ইষ্টী 10:19 † অধ্যায় 5:3 যাক 1:2, 3, 12; 1 পি 3:14 ‡ অধ্যায় 5:8 1 যো 4:9, 10; § অধ্যায় 5:9 ৰো 3:32 * অধ্যায় 5:14 1 কৰি 15:22, 45 † অধ্যায় 5:15 যিচ 53:11; মথি 26:28

পালে, তেনেহলে যি সকলে অনুগ্ৰহ আৰু ধাৰ্মিকতাৰ দানত উপচয় হয়, তেওঁলোকে অধিক গুণে এজনৰ দ্বাৰাই জীৱনত ৰাজস্ব পাব, সেই জন যীচু খৰীষ্ট।

18 এতেকে যেনেকৈ এটা অপৰাধৰ যোগেদি সকলো মানুহলৈ দণ্ডৰ আদেশ দিয়া হ'ল, তেনেকৈ ধাৰ্মিকতাৰ এটা কাৰ্যৰ যোগেদি সকলো মানুহৰ বাবে জীৱনৰ ধাৰ্মিকতালৈ অনুগ্ৰহৰ বৰ দিয়া হ'ল। 19 কিয়নো এজন মানুহৰ আজ্ঞা-লক্ষ্যনৰ যোগেদি যেনেকৈ অনেকক পাপী বুলি গণিত কৰা হ'ল, তেনেকৈ এজনৰ আজ্ঞা পালনৰ যোগেদি অনেকক ধাৰ্মিক কৰা হ'ব।

20 ইয়াৰ বাহিৰেও অপৰাধ অধিক হ'বলৈ বিধান সোমাই আহিল; কিন্তু যি ঠাইত পাপ অধিক হ'ল, সেই ঠাইত অনুগ্ৰহ একেবাৰে উপচি পৰিল। 21 সেই কাৰণে যেনেকৈ মৃত্যুত পাপে ৰাজস্ব পালে, তেনেকৈ আমাৰ পৰভু যীচু খৰীষ্টৰ যোগেদি অনন্ত জীৱনৰ অৰ্থে অনুগ্ৰহে ধাৰ্মিকতাৰ ৰাজস্ব পায়।

6 অধ্যায়

বিশ্বাসৰ ফল ধৰ্মমাচৰণ

1 তেনেহলে আমি কি ক'ম? অনুগ্ৰহ অধিক হ'বলৈ পাপ কৰি থাকিম নে? 2 এনে নহওক। পাপৰ সঙ্কল্প মৰা যি আমি, আমি তাত পুণৰ কেনেকৈ জীয়াই থাকিম? 3 নতুবা, আমি যিমান লোক খৰীষ্ট যীচুৰ উদ্দেশ্যে বাপ্তাইজিত হ'লো, সকলোৰে যে তেওঁৰ মৃত্যুৰ উদ্দেশ্যে বাপ্তাইজিত হ'লো, ইয়াক আপোনালোকে নাজানা নে কি?

4 এতেকে পিতৃৰ মহিমাৰ যোগে যেনেকৈ খৰীষ্টক মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেনেকৈ আমিও যেন নতুনতাত জীৱন-যাপন কৰোঁ, এই কাৰণে বাপ্তিস্মৰ যোগেদি আমি তেওঁৰ সৈতে মৃত্যুৰ উদ্দেশ্যে মৈদামত থোৱা হ'লোঁ*। 5 কিয়নো তেওঁৰ মৃত্যুৰ সাদৃশ্যে আমি যদি সংযুক্ত হ'লোঁ, তেনেহলে উত্থানৰ সাদৃশ্যেও সংযুক্ত হ'ম।

6 আমি যেন পুণৰ পাপৰ সেৱক নহওঁ, এই কাৰণে এই পাপময় শৰীৰ বিনষ্ট হ'বৰ বাবে, আমাৰ পুৰণি পুৰুষক† তেওঁৰ সৈতে স্ৰুচত দিয়া হ'ল, ইয়াক আমি জানো; 7 কিয়নো যি জন মৰিল, তেওঁ পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'ল।

8 কিন্তু আমি যদি খৰীষ্টে সৈতে মৰিলোঁ, তেনেহলে তেওঁৰ সৈতে যে জীয়াই উঠি জীৱনৰো ভাগী হ'ম‡, সেই বিষয়ে আমি বিশ্বাস কৰোঁ। 9 কিয়নো মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা যি খৰীষ্ট, তেওঁ পুণৰ কেতিয়াও নমৰে আৰু মৃত্যুৰে যে তেওঁৰ ওপৰত পুণৰ পৰভু কৰিব নোৱাৰে, ইয়াকো আমি জানো।

10 কাৰণ তেওঁ যি মৃত্যুভোগ কৰিলে, সেয়া পাপৰ উদ্দেশ্যে এবাৰেই ভোগ কৰিলে; কিন্তু তেওঁ যি জীৱন ভোগ কৰিছে, সেই জীৱন ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে ভোগ কৰিছে। 11 সেইবাবে আপোনালোকেও নিজক পাপৰ উদ্দেশ্যে মৰা বুলি গণ্য কৰক, কিন্তু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে খৰীষ্ট যীচুত জীয়াই থকা বুলি গণ্য কৰক§।

12 এতেকে আপোনালোকে শৰীৰৰ অভিলম্বৰ বশীভূত হ'বলৈ, আপোনালোকৰ মৰত্য শৰীৰত পাপক ৰাজস্ব কৰিবলৈ নিদিব। 13 নিজ নিজ অঙ্গ-পৰত্যঙ্গবোৰক অধাৰ্মিকতাৰ সঁজুলি স্বৰূপে পাপলৈ সমৰ্পণ নকৰিব; কিন্তু নিজৰ জীৱনক ঈশ্বৰলৈ সমৰ্পণ কৰক। মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত ৰূপে আৰু নিজ নিজ অঙ্গ-পৰত্যঙ্গবোৰ ধাৰ্মিকতাৰ সঁজুলি স্বৰূপে ঈশ্বৰলৈ সমৰ্পণ কৰক। 14 কিয়নো আপোনালোকৰ ওপৰত পাপক পৰভু কৰিবলৈ নিদিব*; কাৰণ আপোনালোক বিধানৰ অধীন নহয়, কিন্তু অনুগ্ৰহৰে অধীন হৈ আছে।

15 তেনেহলে কি? আমি বিধানৰ অধীন নহয়, কিন্তু অনুগ্ৰহৰ অধীন হোৱাৰ কাৰণে পাপ কৰিম নে? এনে নহওক। 16 মৃত্যুৰ কাৰণে পাপ নাইবা ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে আজ্ঞা পালন, এই উভয়ৰ মাজত যাৰ ওচৰত আপোনালোকে নিজক আজ্ঞা পালনৰ অৰ্থে দাস স্বৰূপে সমৰ্পণ কৰে, সেইটোৰ আজ্ঞা পালন কৰি যে তাৰ দাস হয়, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে?

17 কাৰণ আগেয়ে আপোনালোক পাপৰ দাস আছিল, কিন্তু এতিয়া যি আদৰ্শৰ শিক্ষালৈ সমৰ্পিত হ'ল আৰু অন্তৰেৰে সৈতে সেই বিষয় মানিবলৈ যে আপোনালোক আজ্ঞাধীন হ'ল, তাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ হওক। 18 আপোনালোকক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰা হ'ল, এতিয়া আপোনালোক ধাৰ্মিকতাৰ দাস।

19 আপোনালোকৰ মাংসৰ দুৰ্বলতাৰ কাৰণে, মই মানুহৰ দৰে কৈছোঁ। কিয়নো আপোনালোকে যেনেকৈ পুৰুষত অধৰ্মৰ কাৰণে, নিজ নিজ অঙ্গ-পৰত্যঙ্গবোৰক অশুচি আৰু অধৰ্ম অধীনত সমৰ্পণ কৰিছিল, তেনেকৈ এতিয়া পবিত্ৰতা লাভৰ কাৰণে, নিজ নিজ অঙ্গ-পৰত্যঙ্গবোৰক দাস স্বৰূপে ধাৰ্মিকতাৰ অধীনত সমৰ্পণ কৰক। 20 কাৰণ এতিয়া আপোনালোক পাপৰ দাস আছিল, তেতিয়া ধাৰ্মিকতাৰ সঙ্কল্প স্বাধীন আছিল। 21 তেনেহলে যি যি বিষয়ত এতিয়া আপোনালোকে লাজ পাই আছে, তেতিয়া সেইবাবে আপোনালোকৰ ফল কি আছিল? কিয়নো সেইবাবে পৰিণাম আছিল মৃত্যু।

22 কিন্তু এতিয়া আপোনালোক পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ ঈশ্বৰৰ দাস হোৱাত, আপোনালোকে পবিত্ৰতা লাভৰ ফল পাইছে; আৰু ইয়াৰ পৰিণাম অনন্ত জীৱন। 23 কিয়নো পাপৰ বেচ মৃত্যু†; কিন্তু আমাৰ পৰভু খৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে দিয়া বিনামূলীয়া দান অনন্ত জীৱন।

7 অধ্যায়

যীচুৰ যোগে ব্যৱস্থাৰ পৰা মুক্তি পোৱা যায়।

‡ অধ্যায়:5:20 তীত 3:3-7 * 6 অধ্যায়:4 কল 2:12 † 6 অধ্যায়:6 ইফি 4:22-24; কল 3:5-9 ‡ 6 অধ্যায়:8 যো 14:19; 2 তীম 2:11 § 6 অধ্যায়:11 গালা 2:19 * 6 অধ্যায়:14 গালা 5:18; 1 যো 3:8, 9 † 6 অধ্যায়:23 আদি 2:17; ৰো 5:12; যাক 1:15

1 হে ভাই সকল, মানুহ যিমান কাল জীয়াই থাকে, সিমান আয়ুস কাললৈহে যে বিধানে তাৰ ওপৰত পৰভূষ কৰে, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নেকি? যি সকলে বিধান জানে, মই সেই বিধান জনা সকলক কৈছোঁ

2 কাৰণ সদ্বাৰা শৃংখী, জীয়াই থকা স্বামীৰ সৈতে বিধানেৰে বন্ধা, কিন্তু স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁৰ স্বামীৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত হয়। 3 এতেকে তেওঁৰ স্বামী জীয়াই থাকোতেই যদি তেওঁ আন পুৰুষৰ সৈতে সহবাস কৰে, তেতিয়া তেওঁক ব্যাডিচাৰীণী বোলা যায়। কিন্তু স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁ বিধানৰ পৰা মুক্ত হয়, পাছত আন পুৰুষৰ হ'লেও, তেওঁ ব্যাডিচাৰীণী নহয়।

4 সেইদৰে, হে মোৰ ভাই সকল, আমি যেন ঈশ্বৰলৈ ফল উপন্ন কৰোঁ*, এই কাৰণে আপোনালোকে আন এজনৰ, অৰ্থাৎ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উথিত কৰোঁতা জনৰ হ'বলৈ, খৰীষ্টৰ শৰীৰৰ যোগেদি বিধানৰ সন্মুখ মৃত হ'ল। 5 কিয়নো যেতিয়া আমি মাংসৰ বশত আছিলোঁ, তেতিয়া মৃত্যুলৈ ফল উপন্ন কৰিবলৈ†, বিধানৰ যোগেদি হোৱা পাপৰ অভিলাষবোৰৰ বাবে আমাৰ অঙ্গ-পৰত্যঙ্গবোৰে নিজ নিজ কাৰ্য সাধন কৰিলে।

6 কিন্তু এতিয়া আমি বিধানৰ পৰা মুক্ত হ'লো; যিহেতু বন্ধ আছিলোঁ, তাৰ সন্মুখ আমি মৃত হ'লো। গতিকে এতিয়া আমি আখৰৰ লিখনিৰ পৰাচীনতাৰে নহয়, কিন্তু আত্মাৰ নতুনতাৰে সেৱাকৰ্ম কৰোঁ।

ব্যৱস্থাৱলম্বী লোকৰ দুৰ্ভাগ্য

7 তেনেহলে আমি কি ক'ম? বিধানেই পাপ নে? এনে নহওক। কিন্তু পাপনো কি, সেই মই বিষয়ে আগতে নাজানিছিলোঁ; কেৱল বিধানৰ যোগেদিহে জানিবলৈ পালোঁ। “কিয়নো তুমি লোভ নকৰিবা,” বিধানে ইয়াক নোকোৱা হ'লে, লোভ নো কি সেই বিষয়ে নাজানিলোহঁতেন। 8 কিন্তু পাপে ছল পাই, সেই আত্মাৰ যোগেদি মোৰ অন্তৰত লোভ আদি সকলো অভিলাষ সাধন কৰিলে, কিয়নো বিধান অবিহনে পাপ মৃত।

9 পুৰুষে বিধান অবিহনে মই জীয়াই আছিলোঁ, কিন্তু পাছত সেই আত্মা অহাত, পাপ পুনৰায় জীয়াই উঠিল আৰু মই মৰিলোঁ। 10 দেখা গ'ল যে, জীৱনৰ কাৰণে দিয়া যি আত্মা, সেই আত্মা মোৰ বাবে মৃত্যুজনক হ'ল।

11 কিয়নো পাপে ছল পাই, সেই আত্মাৰ যোগেদি মোক ভুলায় আৰু তাৰ দ্বাৰাই ই মোক বধ কৰিলে। 12 এই কাৰণে বিধান পৰিৎসৰ, আত্মাও পৰিৎসৰ, ন্যায়পৰায়ণ আৰু উত্তম।

13 তেনেহলে যি উত্তম, সেয়ে মৌলৈ মৃত্যুজনক হ'ল নে? এনে নহওক। কিন্তু যি উত্তম, তাৰ দ্বাৰাই পাপে মোৰ জীৱনত মৃত্যু সাধন কৰাৰ যোগেদি সেয়ে পাপ বুলি প্ৰকাশ পায় আৰু আত্মাৰ দ্বাৰাই পাপ যেন অতিশয় পাপ পুৰণ হয়, এই কাৰণে পাপহে মোৰ বাবে মৃত্যুজনক হ'ল। 14 কিয়নো বিধান যে আত্মিক, সেই বিষয়ে আমি জানো, কিন্তু মই হ'লে মাংসিক। মই পাপৰ অধীনলৈ বিলম্বিত হ'লো।

15 কাৰণ মই যি সাধন কৰোঁ, সেই বিষয়ে মই আচলতে নাজানো। কিয়নো মোৰ ইচ্ছা অনুসাৰে আচৰণ নকৰোঁ; কিন্তু যিহকে ঘিণাও, তাকেই কৰোঁ#। 16 কিন্তু মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে যদি নকৰোঁ, তেনেহলে বিধান যে উত্তম, ইয়াক স্বীকাৰ কৰোঁ।

17 কিন্তু এতিয়া মই নহয়, মোৰ জীৱনত নিবাস কৰা পাপেহে তাক সাধন কৰিছে। 18 কিয়নো মই জানো যে, মোৰ জীৱনত, অৰ্থাৎ মোৰ মাংসত উত্তমতা বাস নকৰে। 19 ইচ্ছা কৰিবলৈ মই সমৰ্থ, কিন্তু উত্তমতা সাধন কৰিবলৈ হ'লে নোৱাৰো।

19 কিয়নো যি উত্তমতালৈ ইচ্ছা হয়, তাক নকৰোঁ; কিন্তু যি মন্দলৈ মোৰ ইচ্ছা নাই, তাকেই কৰোঁ। 20 কিন্তু মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে যদি মই নকৰোঁ, তেনেহলে মই নহয়, মোৰ জীৱনত নিবাস কৰা পাপেহে তাক সাধন কৰিছে। 21 এতেকে বিচাৰি পাইছোঁ যে, যেতিয়া উত্তম কৰ্ম কৰিবলৈ মোৰ ইচ্ছা হয়, তেতিয়া মন্দ মোৰ ওচৰত থাকে, এনে এক ধাৰণা মোৰ হৈছে।

22 কিয়নো মই আন্তৰিক পুৰুষৰ দৰে ঈশ্বৰৰ বিধানত সন্তুষ্ট হৈছোঁ; 23 কিন্তু মোৰ মনৰ বিধানৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা আৰু মোৰ অঙ্গ-পৰত্যঙ্গবোৰত থকা পাপৰ বিধানৰ অধীনত মোক বন্দী কৰা, এনে আন এক ধাৰণা মোৰ অঙ্গ-পৰত্যঙ্গবোৰত দেখা।

24 হায়, হায়, মই কেনে দুৰ্ভাগীয়া মানুহ! এই মৃত্যুৰ দেহৰ পৰা মোক কোনে নিস্তাৰ কৰিব? 25 আমাৰ পৰভূ যীচু খৰীষ্টৰ যোগেদি মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰোঁ। এতেকে এহাতে মই আপোন মনেৰে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ, কিন্তু আনহাতে মাংসেৰে পাপৰ বিধানৰ সেৱাকৰ্ম কৰোঁ।

8 অধ্যায়

ঐশ্বৰিক অনুগ্ৰহ পোৱা লোকৰ সৌভাগ্য

1 এই কাৰণে এতিয়া খৰীষ্ট যীচুত থকা সকলৰ কোনো দণ্ডাভা নাই। 2 কিয়নো খৰীষ্ট যীচুত মোৰ জীৱনক আত্মাৰ বিধানত পাপ আৰু মৃত্যুৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত কৰিলে।

3 বিধান মাংসৰ কাৰণে দূৰল হোৱাত যি কৰিব নোৱাৰিলে, সেয়েহে ঈশ্বৰে নিজৰ পুংৰক পাপৰ অৰ্থে উপসৰ্গিত হ'বলৈ, পাপময় মাংসৰ সাদৃশ্যে* পঠিয়ালে, আৰু মাংসত পাপৰ দণ্ডাভা দিলে। 4 তেওঁ সেইটোৱে কৰিলে, যাতে আমাৰ জীৱনত যেন বিধানৰ বিধান সিদ্ধ কৰা হয়; সেয়েহে আমি মাংসিকৰ দৰে নহয়, কিন্তু আত্মা অনুসাৰে চলোঁ† আহক। 5 কিয়নো মাংস অনুসাৰে জীয়াই থকা সকলে মাংসিক বিষয় ভাবে; কিন্তু আত্মা অনুসাৰে জীয়াই থকা সকলে আত্মিক বিষয় ভাবে।

6 কাৰণ মাংসৰ ভাব হ'ল মৃত্যু; কিন্তু আত্মাৰ ভাব হৈছে জীৱন আৰু শান্তি, 7 কিয়নো মাংসৰ ভাব ঈশ্বৰলৈ শংকুতা;# কাৰণ সেয়ে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ বশীভূত নহয় আৰু হ'বও নোৱাৰে। 8 যি সকলে মাংসৰ বশত আছে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে।

* 7 অধ্যায়:4 গালা 5:22, 23; ফিলি 1:11 † 7 অধ্যায়:5 গালা 5:16, 19-26; যাক 1:15 ‡ 7 অধ্যায়:15 গালা 5:17 § 7 অধ্যায়:18 হিব্ৰো 20:9; ঘি 64:6; যিবি 17:9 * 8 অধ্যায়:3 গালা 4:4, 5; ফিলি 2:6-8 † 8 অধ্যায়:4 গালা 5:16-25 ‡ 8 অধ্যায়:7 কল 1:21; যাক 4:4

৭ যিয়েই নহওক, আপোনালোক মাংসৰ বশত নহয় কিন্তু আত্মাৰ বশতহে আছে, আৰু সেয়াই যদি সত্য হয়, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ আত্মা আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰে। কিন্তু যি জনত খৰীষ্টৰ আত্মা নাই, তেওঁ খৰীষ্টৰ নহয়।^{১০} যদি খৰীষ্ট আপোনালোকৰ জীৱনত থাকে, তেনেহলে পাপৰ কাৰণে এই শৰীৰ মৰা; কিন্তু ধাৰ্মিকতাৰ বাবে আত্মাই জীৱন।

১১ যি জনে খৰীষ্ট যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, তেওঁৰ আত্মা যদি আপোনালোকৰ জীৱনত থাকে, তেনেহলে খৰীষ্ট যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনে আপোনালোকত নিবাস কৰা তেওঁৰ আত্মাৰ যোগেদি, আপোনালোকৰ মৰ্ত্যু দেখুকা জীয়াব।

১২ এতেকে হে ভাই সকল, আমি মাংসৰ বশত জীয়াই থাকিবলৈ মাংসৰ ধৰুৱা নহওঁ।^{১৩} কাৰণ আপোনালোকে যদি মাংসৰ বশত জীয়াই থাকে, তেনেহলে আপোনালোক যেনে হ'লেও মৰিব; কিন্তু আত্মাৰ দ্বাৰাই যদি শৰীৰৰ কৰ্মবোৰ বধ কৰাওঁ হয়, তেনেহলে আপোনালোক জীৱ।

১৪ কিয়নো যিমান লোক ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা চালিত হয়, সেই সকলোৱে ঈশ্বৰৰ সন্তান।^{১৫} সেয়েহে আপোনালোকে ভয় কৰিবলৈ পুনৰায় দাসত্বৰ আত্মা পাইছে, এনে নহয়; কিন্তু যি আত্মাৰ দ্বাৰা আমি আৰু, পিতৃ বুলি মাতেওঁ, এনে তোলনীয়া পুংৰৰ আত্মা পালে।

১৬ আমি যে ঈশ্বৰৰ সন্তান, এই বিষয়ে পৰিষ্কাৰ আত্মাই নিজে আমাৰ আত্মাৰ সৈতে সাক্ষ্য দিয়ে।^{১৭} আমি যদি সন্তান হওঁ, তেনেহলে উত্তৰাধিকাৰীও হওঁ। খৰীষ্টে সৈতে মহিমায়িত হ'বলৈ যদিহে আমি তেওঁ সৈতে দুখভোগ কৰোঁ, তেনেহলে আমি ঈশ্বৰৰ উত্তৰাধিকাৰী আৰু খৰীষ্টে সৈতেও উত্তৰাধিকাৰী হওঁ।*

১৮ কিয়নো আমাৰ বাবে যি প্ৰতাপ প্ৰকাশিত হ'ব, তাৰে সৈতে বৰ্তমান সময়ৰ দুখৰ তুলনা কৰিবলৈ মই কোনো বিষয় যোগ্য নহয় বুলি গণ্য কৰোঁ।^{১৯} কাৰণ ঈশ্বৰৰ সন্তান সকল প্ৰকাশিত হোৱালৈ, সৃষ্টিৰ আশাই বাট চাই আছে।

২০ কাৰণ সৃষ্টি খন যে আপোন ইচ্ছাৰে অসাৱতাৰ বশীকৃত হ'ল, † এনে নহয়; কিন্তু বশকৰ্তাৰ কাৰণেহে হ'ল; সেয়ে এই আশাৰে হ'ল যে,^{২১} সৃষ্টিখনে নিজেও যেন ক্ষয়মূলক দাসত্বৰ পৰা মুক্ত হৈ ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতাপ মূলক মুক্তি পাব।^{২২} কিয়নো এতিয়াও গোটেই সৃষ্টিয়ে প্ৰসন্ন বেদনাৰ দৰে দুখ পাই একেলগে কেঁকাই আছে, ইয়াক আমি জানো।

২৩ অকল সেয়ে নহয়, আত্মাৰ প্ৰথম ফল পোৱা যি আমি, আমিও তোলনীয়া পুংৰৰ বাবে বাট চাই, আমাৰ শৰীৰৰ মুক্তিৰ অপেক্ষাৰে অন্তৰত কেঁকাই আছে।^{২৪} কিয়নো আমি আশাৰেহে পৰিষ্কাৰ পালোঁ; কিন্তু দেখাত যি আশা, সেয়েই আশা নহয়; কাৰণ যিহক দেখা যায়, তালৈ কোনে আশা কৰে? ^{২৫} কিন্তু আমি যিহক দেখা নাই, তালৈ যদি আশা কৰোঁ, তেনেহলে ধৈৰ্যৰেহে তালৈ বাট চাই থাকোঁ।

২৬ সেই একেদৰে আত্মায়ে আমাৰ দুৰ্বলতাত উপকাৰ কৰে।# কাৰণ, উচিত মতে কি প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো; কিন্তু আত্মাই নিজে আমাৰ বাবে অনিৰুচনীয়া কেঁকনিৰে নিবেদন কৰে।^{২৭} আত্মাৰ ভাব কি, সেই বিষয়ে অন্তৰাণীয়া ঈশ্বৰে জানে, কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসৰি, তেওঁ পৰিষ্কাৰ লোকৰ বাবে নিবেদন কৰে।

২৮ আমি জানো যে, যি সকলে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, সেই সকল তেওঁৰ অভিপ্ৰায় অনুসাৰে আমলি বৃত, § তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ মঙ্গলৰ অৰ্থে সকলো উত্তম কাৰ্য একেলগে কৰিছে।^{২৯} কিয়নো ঈশ্বৰৰ পুংৰ যেন অনেক ভাই সকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্ম হয়, এই কাৰণে ঈশ্বৰে যি সকলক আগেয়ে জানিলে, তেওঁলোকক তেওঁৰ সেই পুংৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ অনুৰূপ হ'বলৈ, * আগেয়ে নিৰূপণ কৰিলে; ^{৩০} আৰু যি সকলক আগেয়ে নিৰূপণ কৰিলে, তেওঁলোকক আমলি বৃত কৰিলে। যি সকলক আমলি বৃত কৰিলে, তেওঁলোকক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰিলে; আৰু যি সকলক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰিলে, তেওঁলোকক মহিমায়িতো কৰিলে।

৩১ তেতিয়াহলে এইবাৰ কথাত আমি কি ক'ম? যদি ঈশ্বৰ আমাৰ সপক্ষ হয়, তেনেহলে আমাৰ বিপক্ষ কোন হ'ব পাৰে? ^{৩২} যি জনে নিজৰ পুংৰকো মৰম নকৰি, আমাৰ আটাইৰ কাৰণে তেওঁক শোধাই দিলে, সেই জনে আমাক অনুগ্ৰহ কৰি তেওঁৰ সৈতে সকলো নিদিব নে?

৩৩ ঈশ্বৰৰ মনোনীত সকলৰ বিৰুদ্ধে কোনে অপবাদ দিব? ঈশ্বৰেহে ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰোঁতা।^{৩৪} দণ্ডাজ্ঞা দিওঁতা নো কোন? যি জন মৰিল, এনে কি, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলাও হ'ল, সেই জন খৰীষ্ট যীচু; তেওঁ ঈশ্বৰৰ সোঁফালে থাকি, আমাৰ কাৰণে নিবেদনো কৰি আছে।†

৩৫ খৰীষ্টৰ প্ৰেমৰ পৰা কোনে আমাক বিচ্ছিন্ন কৰিব পাৰে?# ক্ৰেশ বা সঙ্কট, তাড়না বা আকাল, বস্তুৰহীনতা বা প্ৰাণ সংশয় বা তৰোৱাল, এইবোৰে পাৰে নে? ^{৩৬} এই বিষয়ে লিখাও আছে, §

“আমি তোমাৰ কাৰণে ওৰে দিনটো হত হ'ব লাগিছোঁ।

কাটিবলৈ নিয়া মেৰৰ দৰে আমি গণিত হ'লোঁ।”

৩৭ তথাপি আমাক প্ৰেম কৰা জনৰ যোগেদি, এই সকলো কথাত আমি জয়চকৈয়ো জয়যুক্ত।* ^{৩৮} কিয়নো মোৰ এনে দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, তাৰ পৰা মৃত্যু বা জীৱন, স্বৰ্গৰ দূত বা শাসনকৰ্তা, বৰ্তমান বা ভবিষ্যত বিষয় বা পৰাকৰ্ম, ^{৩৯} ওপৰ বা তল বা আন কোনো সৃষ্ট বস্তুৰেই আমাক প্ৰভু খৰীষ্ট যীচুত থকা ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰিব নোৱাৰে।

৭ অধ্যায়

ইশ্বায়েলৰ পতনত ঈশ্বৰৰ দোষ নাই

§ ৪ অধ্যায়:13 কল 3:5-10 * ৪ অধ্যায়:17 গালা 4:7; ইফি 1:11; 2 তীম 2:11, 12; 1 পি 1:3, 4 † ৪ অধ্যায়:20 আদি 3:17, 18; যিৰি 12:4 ‡ ৪ অধ্যায়:26 ইফি 2:18; 6:18 § ৪ অধ্যায়:28 2 তীম 1:9; 1 পি 5:10 * ৪ অধ্যায়:29 ৰো 6:4-8; ফিলি 3:10, 21; 1 যো 3:2 † ৪ অধ্যায়:34 ইশ্বী 7:25; 1 যো 2:1, 2 ‡ ৪ অধ্যায়:35 যো 10:27, 28 § ৪ অধ্যায়:36 গীত 44:29 * ৪ অধ্যায়:37 1 কৰি 15:57; 1 যো 5:4, 5

1 মই খৰীষ্টৰ অধীনত সত্য কওঁ, মিছা নকওঁ, আৰু মোৰ বিবেকেও পবিত্ৰৰ আত্মাৰ অধীনত মোৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিছে যে,
2 মোৰ হৃদয়ত অতি দুখ আৰু নিৰন্তৰ যাতনা হৈছে।

3 কিয়নো যি সকল শৰীৰৰ সম্বন্ধে মোৰ স্বজাতীয়, মোৰ সেই ডাই সকলৰ কাৰণে মই নিজেই খৰীষ্টৰ পৰা শাপগ্ৰস্ত হ'বলৈ ইচ্ছা কৰিব পাৰিলোহেঁতেন।* 4 তেওঁলোক ইশ্বৰায়েলীয়া। তেওঁলোক তোলনীয়া পুংৰ, † এশ্বৰ্য্য, নানা ধৰ্ম নিয়ম, বিধান-শাস্ত্ৰৰ, আৰাধনা, আৰু প্ৰতিজ্ঞা সমূহ, তেওঁলোকৰ হয়। 5 ওপৰ-পুৰুষ সকলো তেওঁলোকৰেই; আৰু শৰীৰৰ সম্বন্ধে খৰীষ্টও তেওঁলোকৰ পৰাই হ'ল। যি জন সৰ্বোপৰি, সেই ঈশ্বৰ যুগে যুগে ধন্য। আমেন।

6 কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য যে বিফল হৈ পৰিল, এনে নহয়। কিয়নো ইশ্বৰায়েলৰ পৰা হোৱা সকলোৱে যে ইশ্বৰায়েল, এনে নহয়। 7 তেওঁলোক অস্বাহামৰ বংশ হোৱাত, সকলো যে তেওঁৰ সন্তান, সেয়াও নহয়; কিন্তু “ইচ্ছাকৰ পৰাহে তোমাৰ বংশ বিখ্যাত হ'ব।”‡

8 এই শাস্ত্ৰীয় বচনৰ অৰ্থ হ'ল; শৰীৰৰ যি সন্তান, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সন্তান নহয়; কিন্তু প্ৰতিজ্ঞাৰ যি সন্তান, তেওঁলোকহে বংশ বুলি গণিত হয়। 9 কিয়নো প্ৰতিজ্ঞাৰ বাক্য এইঃ: এনেকুৱা সময়ত মই আহিম, তেতিয়া চাৰাৰ এটি পুংৰ হ'ব।

10 অকল সেয়ে নহয়; কিন্তু বিবেকোও এজনৰ পৰা, আমাৰ পিতৃ ইচ্ছাকৰ পৰা গৰ্ভভৰতী হোৱাত, 11 সন্তান নৌ ওপজোঁতেই আৰু ডাল বা বেয়া একো নকৰোঁতেই, কৰ্মৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আমনংৰণকাৰীৰ ইচ্ছাৰ কাৰণে, ঈশ্বৰৰ মনোনীতৰ দৰে* হোৱা অভিপ্ৰায়ত থিৰে থাকিবলৈ, 12 তেওঁক কোৱা গৈছিল, বোলে, “বৰটোৱে সৰুটোৱে সোৱাকৰ্ম কৰিব।” 13 এই বিষয়ে লিখাও আছে:† “মই যাকোবক প্ৰেম কৰিলোঁ, কিন্তু এটোক ঘিণ কৰিলোঁ।”

14 তেনেহলে আমি কি ক'ম? ঈশ্বৰত অধাৰমিকতা আছে নে? এনে নহওক। 15 কিয়নো তেওঁ মোচিক কৈছিল, “মই যি জনক দয়া কৰোঁ, তেওঁকেই দয়া কৰিম; আৰু যি জনক কৃপা কৰোঁ, তেওঁকেই কৃপা কৰিম।”‡ 16 এতেকে এয়ে, ইচ্ছা কৰা বা দৌৰ মৰা জনৰ পৰা নহয়, কিন্তু দয়াকাৰী ঈশ্বৰৰ পৰাহে হয়।

17 কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰই ফৌৰণকো কৈছে, “তোমাত মোৰ পৰাৰ্হম যেন দেখুৱাম, তাৰ বাবে আৰু গোটেই জগতত মোৰ নাম প্ৰচাৰিত হ'বৰ বাবে, মই তোমাক তুলিলোঁ।”§ 18 এতেকে যি জনৰ বাবে তেওঁৰ ইচ্ছা হয়, তেওঁকেই তেওঁ দয়া কৰে আৰু যি জনৰ বাবে তেওঁৰ ইচ্ছা হয়, তেওঁকেই তেওঁ কঠিন কৰে।

19 তেতিয়া আপুনি মোক ক'ব, বোলে, “তেনেহলে তেওঁ আকৌ দোষ ধৰে কিয়? কিয়নো তেওঁৰ ইচ্ছাৰ প্ৰতিবোধ কোনে কৰিলে?” 20 হে অবাধ্য লোক, ঈশ্বৰক প্ৰত্যুত্তৰ কৰা তুমি নো কোন? নিৰ্দ্দিশিত বস্তুৰে, “তুমি মোক এনেকুৱা কিয় কৰিলা” বুলি নিৰ্দ্দোষকৃত্যাক ক'ব নে? 21 একে লদা মাটিৰে সমাদৰলৈ এটা, অনাদৰলৈ এটা, এনে দুবিধ পাংৰ বনাৰলৈ, মাটিৰ ওপৰত কুমাৰৰ ক্ষমতা নাই নে?*

22 ঈশ্বৰে, নিজ ক্ৰোধ দেখুৱাবৰ বাবে আৰু পৰাৰ্হম জনাবৰ ইচ্ছাৰে যদি বিনাশৰ কাৰণে যুগুত হোৱা ক্ৰোধৰ পাংৰ সকলক অধিক চিৰসহিষ্ণুতাৰে সহন কৰিলে, † 23 আৰু যি সকলক প্ৰতাপৰ কাৰণে তেওঁ আগেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই অনুগ্ৰহৰ পাংৰবোৰত নিজ প্ৰতাপৰূপ ধনৰ বিষয় জনোৱাৰ অভিপ্ৰায়েৰে দয়াও সাধন কৰিলে, 24 তেওঁ আমাক তেনেকুৱা দয়াৰ পাংৰ বুলি, কেৱল ইহুদী সকলৰ মাজৰ পৰা নহয়, কিন্তু অনা-ইহুদী সকলৰ মাজৰ পৰাও আমনংৰণ কৰিলে। 25 সেইদৰে তেওঁ হোচেয়াৰ পুস্তকতো কৈছে:‡

“যি লোক মোৰ নহয়, তেওঁক মোৰ লোক বুলি, আৰু অপ্ৰিয় জনীক প্ৰেমৰ বুলি মাতিম।

26 আৰু ‘তোমালোক মোৰ লোক নোহোৱা,’ এই কথা যি ঠাইত তেওঁলোকক কোৱা হৈছিল, তাত তেওঁলোক জীৱনময় ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি প্ৰখ্যাত হ'ব।”

27 কিন্তু ইশ্বৰায়েলৰ বিষয়ে যিচয়াই এই কথা ঘোষণা কৰে, § “ইশ্বৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ সংখ্যা যদিও সমুদৰৰ বালিৰ নিচিনা হয়, তথাপি অৱশিষ্ট ভাগেহে পৰিষ্কাৰ পাব। 28 কিয়নো প্ৰভুৱে তেওঁৰ বাক্য সংক্ষিপ্ত আৰু সমাপ্ত কৰি, পৃথিৱীত সিদ্ধ কৰিব। 29 এই বিষয়ে যিচয়া আগেয়ে কৈছিল,*

“বাহিনী সমূহৰ প্ৰভুৱে আমাৰ বাবে সঁচ নৰখা হ'লে, আমি চদোমৰ নিচিনা হ'লোঁহেঁতেন আৰু ঘমোৱা নগৰৰ তুল্য হ'লোঁহেঁতেন।

নিজৰ দোষত ইশ্বৰায়েলৰ পতন

30 তেনেহলে আমি কি ক'ম? অনা-ইহুদী সকলে ধাৰমিকতালৈ কাৰ্য নকৰিও, ধাৰমিকতা পালে; 31 কিন্তু ইশ্বৰায়েল লোকে ধাৰমিকতাৰ বিধানলৈ কাৰ্য কৰিও, সেই বিধান নাপালে।

32 কি কাৰণে? কিয়নো তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নহয়, কৰ্মৰ দ্বাৰাইহে পোৱা যায় বুলি কাৰ্য কৰিলে। উজুটি খুউৱা শিলত তেওঁলোকে উজুটি খালে; 33 এই বিষয়ে লিখাও আছে, † “চোৱা, মই চিয়োনত উজুটি খুউৱা শিল, অৰ্থাৎ বিয়জনক শিল থ'ম। তেওঁত বিশ্বাস কৰা জন লাজত নপৰিব।”

* 9 অধ্যায়:3 যা 32:32 † 9 অধ্যায়:4 যা 4:22 ‡ 9 অধ্যায়:7 আ 21:12 § 9 অধ্যায়:9 আ 18:14; গালা 4:23, 28 * 9 অধ্যায়:11 ৰো 11:5-7;

2 তী 1:9; তীত 3:5 † 9 অধ্যায়:13 মলা 1:2, 3 ‡ 9 অধ্যায়:15 যা 33:19 § 9 অধ্যায়:17 যা 9:16 * 9 অধ্যায়:21 যিচ 45:9; 64:8; যিৰি 18:6

† 9 অধ্যায়:22 2 পি 3:9 ‡ 9 অধ্যায়:25 হো 1:10; 2:23; 1 পি 2:10 § 9 অধ্যায়:27 যিচ 10:22, 23 * 9 অধ্যায়:29 যিচ 1:9 † 9 অধ্যায়:33 যিচ 8:14; 28:16

10 অধ্যায়

1 হে ভাই সকল, তেওঁলোকৰ বাবে মোৰ হৃদয়ৰ বাঞ্ছা আৰু ঈশ্বৰৰ আগত জনোৱা প্ৰাৰ্থনা এই যে, তেওঁলোকে যেন পৰিত্ৰাণ পায়।* 2 ঈশ্বৰলৈ তেওঁলোকৰ আশ্ৰয় আছে বুলি মই তেওঁলোকৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিছোঁ; কিন্তু সেই আশ্ৰয় জ্ঞান অনুসাৰে নহয়। 3 কাৰণ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা নাজানি, নিজৰ ধাৰ্মিকতা স্থাপন কৰিবলৈ বিচাৰি, † ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতাৰ বশীভূত নহ'ল।

4 কিয়নো ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে বিশ্বাস কৰা প্ৰত্যেক জনৰ বাবে খৰীষ্ট হ'ল বিধানৰ সম্পূৰ্ণতা।‡ 5 কাৰণ মোচিয়ে লিখিছে যে, যি মানুহে ব্যৱস্থামূলক ধাৰ্মিকতা পালন কৰে, তেওঁহে এই ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰা জীয়াই থাকিব।

6 কিন্তু বিশ্বাসমূলক ধাৰ্মিকতাই এইদৰে কয়, § “তুমি নিজ হৃদয়ত নক'বা যে, স্বৰ্গলৈ কোন উঠিব? অৰ্থাৎ খৰীষ্টক নমাই আনিবলৈ 7 বা, অগাধ ঠাইলৈ কোন নামিব? অৰ্থাৎ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা খৰীষ্টক তুলি আনিবলৈ।”

8 কিন্তু ই কি কয়?

“সেই বাক্য তোমাৰ ওচৰত, তোমাৰ মুখত আৰু তোমাৰ হৃদয়তে আছে।”

সেয়ে আমি ঘোষণা কৰা বিশ্বাসৰ বাক্য। 9 কিয়নো আপুনি যদি নিজ মুখেৰে যীচুক প্ৰভু বুলি স্বীকাৰ কৰে* আৰু ঈশ্বৰে যে তেওঁক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, ইয়াক যদি হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰে, তেন্তেহে পৰিষ্কাৰ পাব। 10 কাৰণ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰা হয়; আৰু পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে মুখেৰে স্বীকাৰ কৰা হয়।

11 কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনে কৈছে, † “যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ লাজত নপৰিব।” 12 কাৰণ ইহুদী বা গ্ৰীক ইয়াৰ মাজত একো প্ৰভেদ নাই; কিয়নো সকলোৰে একমাংৰ প্ৰভু আছে; যিমান মানুহে তেওঁক বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ ধনৱান। 13 কাৰণ যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে, তেওঁ পৰিষ্কাৰ পাব।‡

14 এতেকে যি জনক তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰা নাই, সেই জনৰ আগত কেনেকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব? আৰু যি জনৰ বিষয়ে শুনা নাই, তেওঁত নো কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব? আৰু ঘোষণাকাৰী নহ'লে, কেনেকৈ শুনিব? 15 আৰু পঠোৱা নহ'লে, কোনে ঘোষণা কৰিব? এই বিষয়ে লিখাও আছে, § “মঙ্গলৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা সকলৰ ভৰি কেনে সুন্দৰ!”

16 কিন্তু সকলোৱে যে শুভবাৰ্তা মানি ললে, এনে নহয়; কাৰণ যিচায়ো কৈছে, * “হে প্ৰভু, আমি কোৱা বাৰ্তা কোনে বিশ্বাস কৰিলে?” 17 এতেকে শ্ৰৱণৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস আৰু খৰীষ্টৰ বাক্যৰ দ্বাৰাইহে শ্ৰৱণ হয়।

18 কিন্তু মই কওঁ, “তেওঁলোকে জানো শুনিবলৈ পোৱা নাই? অৱশ্যে পালে।

তেওঁলোকৰ স্বৰ গোটেই পুথিৰীলৈ,

আৰু তেওঁলোকৰ কথা জগতৰ সীমালৈকে বিয়পি গ'ল।”†

19 তদুপৰি মই কওঁ, “ইস্ৰায়েলৰ লোকে জানো জানিবলৈ পোৱা নাই?” প্ৰথমতে মোচিয়ে কৈছে, ‡

“নগণ্য জাতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ ঈশ্বৰা জন্মায়।

নিৰ্বোধ জাতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ খং তোলায়।”

20 আৰু যিচায়ো অতি সাহস কৰি কৈছে, §

“যি সকলে মোক নিবিচাৰিলে, তেওঁলোকে মোক পালে।

যি বিলাকে মোৰ বিষয়ে নুশুধিলে, তেওঁলোকৰ আগত মই প্ৰকাশিত হ'লোঁ।”

21 কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ লোকৰ বিষয়ে তেওঁ কৈছে, “আজ্ঞা নমনা আৰু আপত্তি কৰা লোকলৈ মই ওৰে দিনটো হাত মেলিলোঁ।”

11 অধ্যায়

পতিত ইস্ৰায়েলে শেষত পৰিষ্কাৰ পাব

1 তেন্তেহে মই কওঁ, ঈশ্বৰে নিজ লোকক ত্যাগ কৰিলে নে? এনে নহওক; কিয়নো ময়ো অশ্বাহামৰ বংশৰ বিন্যাগীন ফৈদৰ এজন ইস্ৰায়েলীয়া। 2 ঈশ্বৰে আগেয়ে জনা নিজ লোকক ত্যাগ কৰা নাই। নতুবা, এলিয়াৰ বিৱৰণত শাস্ত্ৰৰই কি কৈছে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে নে? তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ লোকৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰৰ আগত কিদৰে নিবেদন কৰিছিল?† তেওঁ কৈছিল, 3 “হে প্ৰভু, লোক সকলে তোমাৰ ভাৱবাদী সকলক বধ কৰিলে, তোমাৰ বেদিবোৰ খান্দি পেলালে; আৰু এতিয়া মইহে অৱশিষ্ট আছোঁ; মোৰো প্ৰাণ তেওঁলোকে বিচাৰি আছে।”

4 কিন্তু উত্তৰত ঈশ্বৰে তেওঁক কি কয়? “বাল দেৱতাৰ আগত আঁঠু নোলোৱাকৈ থকা এনে সাত হাজাৰ মানুহ মই নিজলৈ অৱশিষ্ট ৰাখিলোঁ।” 5 এইদৰে বৰ্তমান কালতো অনুগ্ৰহেৰে মনোনীত কৰা অৱশিষ্ট লোক আছে।

6 কিন্তু সেয়ে যদি অনুগ্ৰহেৰে হয় তেন্তেহে কৰমেৰে নহয়; অন্যথা সেই অনুগ্ৰহ, অনুগ্ৰহ হৈ নাথাকে। 7 তেন্তেহে কি? ইস্ৰায়েলে যি বিচাৰিছে, সেই পোৱা নাই, কিন্তু মনোনীত লোকেহে তাক পালে; অৱশিষ্ট সকলক কঠিন কৰা হ'ল। 8 এই বিষয়ে এইদৰে লিখাও আছে, “ঈশ্বৰে সিঁহতক মূৰ্চ্ছাজনক আত্মা, আৰু যাতে নেদেখিব, এনে চকু আৰু যাতে নুশুনিব, এনে কাণ দিলে; আজিলৈকে তেওঁলোক সেইদৰেই আছে।”

9 আৰু দায়ুদেও কৈছে, †

* 10 অধ্যায়:1 লুক 19:41, 42 † 10 অধ্যায়:3 লুক 18:9-14 ‡ 10 অধ্যায়:4 মথি 5:17; গালা 3:24 § 10 অধ্যায়:6 দি বি 30:11-14 * 10 অধ্যায়:9 মথি 10:32, 33 † 10 অধ্যায়:11 ফি 28:16; 49:23 ‡ 10 অধ্যায়:13 য়েৰ 2:32 § 10 অধ্যায়:15 ফি 52:7 * 10 অধ্যায়:16 ফি 53:1; য়ো 12:37, 38 † 10 অধ্যায়:18 গীত 19:4 ‡ 10 অধ্যায়:19 দি বি 32:21 § 10 অধ্যায়:20 ফি 65:1, 2 * 11 অধ্যায়:2 1 বা 19:10-18 † 11 অধ্যায়:9 গীত 69:22, 23

“সিহঁতৰ ভোজনৰ মেজ, সিহঁতলৈ ফাল্দ
আৰু কুন্দা, বিঘিনি আৰু প্ৰতিফল স্বৰূপ হওক;
10 সিহঁতে নেদেখিবলৈ, সিহঁতৰ চকু অন্ধকাৰময় হওক।”
আৰু আপুনি সিহঁতৰ পিঠি সদায় কুঁজী কৰক।

11 তেনেহলে মই কওঁ, তেওঁলোকে পৰিবলৈ উজুটি খালে নে? এনে নহওক। কিন্তু তেওঁলোকৰ অন্তৰ্ভালা জন্মাবলৈ তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদী সকলৰ পৰিত্ৰাণ হ'ল। 12 পাছত তেওঁলোকৰ অপৰাধেই যদি জগতৰ ধন আৰু তেওঁলোকৰ হানিয়েই যদি অনা-ইহুদী সকলৰ ধন হয়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ পৰিপূৰণতা তাতকৈ কিমান অধিক হ'ব?

13 এতিয়া অনা-ইহুদী লোক যি আপোনালোক, আপোনালোকক মই কৈছোঁ। যেতিয়ালৈকে মই অনা-ইহুদী সকলৰ নিযুক্ত পাঁচনি হৈ আছোঁ, মোৰ সেই পৰিচৰ্যা পদৰ গৌৰৱ কৰিছোঁ; 14 কিজানি কোনোমতে মোৰ স্বজাতীয় সকলৰ অন্তৰ্ভালা জন্মাই, তেওঁলোকৰ কিচ্ছমানৰ পৰিষ্কাৰ কৰাৰ পাৰোঁ।

15 কিয়নো তেওঁলোকক ত্যাগ কৰাই যদি জগতৰ মিলন হয়, তেনেহলে তেওঁলোকক গ্ৰহন কৰাই মৃত সকলৰ জীৱন লাভৰ বাহিৰে আনকি হ'ব পাৰে? 16 যদি সনা পিঠাগুড়িৰ প্ৰথম ভাগ পৰিব, তেনেহলে গোটেই লদাই পৰিব; আৰু যদি শিপা পৰিব, তেনেহলে ডালবোৰো পৰিব।

17 কিন্তু কেতবোৰ ডাল যদি ভাঙি পেলোৱা হ'ল আৰু আপুনি বনৰীয়া জলফাই গছ হৈয়ো, যদি সেইবোৰৰ মাজত কলম স্বৰূপে লগোৱা হ'ল আৰু আপুনি জলফাইৰ শিপাৰ ৰসৰ সহভাগী হ'ল, 18 তেনেহলে ডালবোৰৰ বিৰুদ্ধে দৰ্প নকৰিব। যদিও দৰ্প কৰে, তথাপি আপুনি যে শিপাক ভৰণ-পোষণ দি আছে, এনে নহয়, কিন্তু শিপাইহে আপোনাক ভৰণ-পোষণ দি আছে।

19 ইয়াতে আপুনি ক'ব, “মোক কলম স্বৰূপে লগাবলৈহে ডালবোৰ ভাঙি পেলোৱা হ'ল।” 20 সঁচা, তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে সেইবোৰ ভাঙি পেলোৱা হ'ল, আপুনি হ'লে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই স্থিৰ হৈ আছে। উচ্চমনা নহ'ব, বৰং ভয় কৰক।[†] 21 কাৰণ যদি ঈশ্বৰে স্বাভাৱিক ডালবোৰক মৰম নকৰিলে, তেনেহলে আপোনাকো মৰম নকৰিব।

22 এতেকে ঈশ্বৰৰ স্নেহ আৰু তীক্ষ্ণ ভাব চাওক। এফালে যি সকল ইহুদী পৰিল, তেওঁলোকৰ বাবে হৈছে তীক্ষ্ণ ভাব; আনফালে আপোনালোকৰ বাবে তেওঁৰ ভাব হৈছে স্নেহশীল। যদি আপুনি সেই স্নেহ ভাবত থাকে, তেতিয়াহে; নহ'লে, আপুনিও কটা যাব।

23 যদি সেইবোৰ অবিশ্বাসত নাথাকে, তেনেহলে সেইবোৰকো কলম স্বৰূপে লগোৱা হ'ব; কিয়নো সেইবোৰক পুনৰ কলম স্বৰূপে লগাবলৈ ঈশ্বৰ সক্ষম। 24 কাৰণ স্বাভাৱিক বনৰীয়া জলফাই গছৰ পৰা কটা যোৱা যি আপুনি, আপুনি যদি স্বভাৱৰ বিপৰীতে উত্তম জলফাই গছত কলম স্বৰূপে লগোৱা হ'ল, তেনেহলে স্বাভাৱিক ডাল যি সেইবোৰ, সেই ইহুদী সকল কিমান অধিক নিঃসন্দেহে নিজৰ জলফাই গছত কলম স্বৰূপে লগোৱা হ'ব।

25 কিয়নো, হে ভাই সকল, আপোনালোকে যেন নিজকে জ্ঞানৰত্ন বুলি নামানে, এই কাৰণে, যেতিয়ালৈকে অনা-ইহুদী লোকৰ পৰিপূৰণতা নহয়, তেতিয়ালৈকে কিছু পৰিমাণে ইশ্বৰয়েলী লোকৰ যে কঠিনতা জন্মিল, এই নিগূঢ়-তত্ত্ব আপোনালোকে নজনাকৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই।

26 এইদৰে সকলো ইশ্বৰয়েলী লোকে পৰিষ্কাৰ পাব; এই বিষয়ে লিখাও আছে:[‡]

চিয়োনৰ পৰা উদ্ধাৰকৰতা আহিব;
তেওঁ যাকোবৰ বংশৰ পৰা ভক্তি লঙ্ঘন দূৰ কৰিব;

27 আৰু এয়েই তেওঁলোকে সৈতে মোৰ নিয়ম হ'ব,
তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ পাপ গুচাম।”

28 এফালে তেওঁলোক শুভবাৰ্তাৰ সম্বন্ধে আপোনালোকৰ কাৰণে শংক; কিন্তু আনফালে ঈশ্বৰৰ মনোনীতৰ সম্বন্ধে তেওঁলোক ওপৰ-পুৰুষ সকলৰ কাৰণে প্ৰিয়পাংৰ। 29 কিয়নো ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বৰ আৰু আমনংৰণ অপৰিৱৰ্তনীয়।

30 কাৰণ যেনেকৈ আপোনালোকে আগেয়ে ঈশ্বৰৰ অবাধ্য আছিল, কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকৰ অবাধ্যতাৰ কাৰণে দয়া পালে, 31 তেনেকৈ এতিয়া এই ইহুদী সকলোও যেন আপোনালোকৰ দয়া প্ৰাপ্তিৰ কাৰণে দয়া পায়, তাৰ বাবে তেওঁলোকে এতিয়া অবাধ্য হ'ল; 32 কিয়নো ঈশ্বৰে সকলোকে দয়া কৰিবৰ বাবে, সকলোকে অবাধ্যতাত বন্ধ কৰিলে।

33 ঈশ্বৰৰ জ্ঞান আৰু বুদ্ধিৰূপ ধন কেনে গভীৰ! তেওঁৰ বিচাৰবোৰ বোধৰ কেনে অগম্য! আৰু তেওঁৰ পথ অনুসন্ধান কৰা কেনে অসাধ্য!

34 “কিয়নো প্ৰভুৰ মন কেনে জানিলে?

আৰু তেওঁৰ মনংৰণাকাৰীয়ে বা কোন হ'ল?

35 নতুবা কোনে ঈশ্বৰলৈ আগেয়ে দিলে

যে, তাৰ বাবে তেওঁক প্ৰতিদান কৰিব লাগে?”

36 কিয়নো সকলো বস্তু তেওঁৰ পৰা, তেওঁৰ দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ কাৰণেই হয়; তেওঁৰেই মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন।

12 অধ্যায়

ধৰ্ম্মাচৰণ কৰাৰ বিষয়ে নানা বিধান

† 11 অধ্যায়:20 ফিলি 2:12; 1 পি 5:5 § 11 অধ্যায়:26 যিচ 45:17; 54:7, 8; 59:20, 21; যিৰি 31:31-34; হো 3:5

1 এতেকে, হে ভাই সকল, ঈশ্বৰৰ সকলো দয়াৰ দ্বাৰাই মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰোঁ যে, আপোনালোকে নিজ নিজ শৰীৰক ঈশ্বৰৰ গৰহণীয়, জীৱিত, আৰু পবিত্ৰ বলি স্বৰূপে উপাসৰণ কৰক; এয়েই আপোনালোকৰ যুক্তিসঙ্গত আৰাধনা। 2 আপোনালোক জগতৰ অনুৰূপ নহ'ব; কিন্তু মন নতুন কৰাৰ যোগেদি বুপান্তৰিত হওক, তাতে আপোনালোকে পৰীক্ষা কৰি জানি লওঁক, কোনটো উত্তম, গৰহণীয় আৰু সিদ্ধ, কিয়নো এয়ে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা।

3 কিয়নো মোক দিয়া অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই মই আপোনালোকৰ প্ৰত্যেক জনক কওঁ যে, উপযুক্ত বিবেচনাতকৈ কোনেও নিজকে বৰ বুলি বিবেচনা নকৰক; কিন্তু ঈশ্বৰে যাক যি পৰিমাণে বিশ্বাস দিলে, তেওঁ সেই অনুসাৰে নিজৰ বিষয়ে গভীৰ মনেৰে বিবেচনা কৰক।

4 কাৰণ আমাৰ এই শৰীৰত যেনেকৈ অনেক অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ আছে, অথচ সেই সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গৰ একে বৃপৰ কাৰ্য নহয়, 5 তেনেকৈ আমিও অনেক হৈ খৰীষ্টত এক দেহ হওঁ আৰু প্ৰতিজনে পৰস্পৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ হৈ আছে।*

6 কিন্তু আমাক দিয়া অনুগ্ৰহৰ দৰে, আমি পৃথক পৃথক অনুগ্ৰহৰ বৰ প্ৰাপ্ত হৈছোঁ।† সেই বৰ যদি ভাববাণী হয়, তেনেহলে বিশ্বাসৰ পৰিমাণেৰে সেয়া কওঁহক। 7 যদি পৰিচৰ্যাৰ বৰ হয়, তেনেহলে পৰিচৰ্যাতে থাকোহক; বা শিক্ষা দিওঁতাই শিক্ষা দিয়া কাৰ্যত থাকোহক। 8 উদগাওঁতাই উদগোৱা কাৰ্যত থাকক; দান দিওঁতাই দানশীলতাবে দান কৰক; শাসন কৰা জনে যন্ত্ৰেৰে শাসন কৰক; দয়া কৰা জনে হৰ্ষিত মনেৰে দয়া কৰক।‡

9 প্ৰেম অকল্পিত হওক। যি মন্দ, তাক ঘিণ কৰক; যি উত্তম, তাত আসক্ত হওক। 10 ভাতৃ-প্ৰেমত পৰস্পৰ স্নেহশীল হওক; আৰু সমাদৰ কৰা কথাত, ইজনে সিজনেকৈ আগ হওক।§

11 যন্ত্ৰত এলেহুৱা নহ'ব; আশ্ৰিত উপাস্য হওক; প্ৰভুৰ সেৱাকৰ্ম কৰক। 12 আশাত আনন্দ কৰক; ক্ৰেশত সহনীয় হওক; * পৰাৰ্থনাত লাগি থাকক; † 13 পবিত্ৰ লোক সকলৰ অভাৱ দূৰ কৰা কথাত, তেওঁলোকৰ সহভাগী হওক; অতিথি-সেৱাত আসক্ত হওক।

14 যি সকলে আপোনালোকক তাড়না কৰে, তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰক; শাও নিদি আশীৰ্বাদ কৰক।‡ 15 যি সকলে আনন্দ কৰে, তেওঁলোকে সৈতে আনন্দ কৰক; যি সকলে শ্ৰদ্ধত কৰে, তেওঁলোকে সৈতে শ্ৰদ্ধত কৰক। 16 আপোনালোকৰ পৰস্পৰৰ ভাব একে হওক। বৰ বৰ বিষয়বোৰ চিন্তা নকৰি, সামান্য লোকৰ দৰে চলক§। নিজৰ নিজৰ মনত জ্ঞানী নহব।

17 অপকাৰৰ সলনি কাৰো অপকাৰ নকৰিব। সকলো মানুহে দেখাত যি উত্তম, সেই উত্তমলৈ চিন্তা কৰক। 18 যদি হ'ব পাৰে, তেনেহলে আপোনালোকৰ সাধ্য অনুসাৰে সকলো মানুহৰ সৈতে শান্তিৰে থাকক।

19 হে পিয় সকল, আপোনালোকে অন্যায়ৰ প্ৰতিকাৰ নকৰিব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ কেৰাখিলে ঠাই থ'ব; কিয়নো এনেদৰে লিখা আছে, * প্ৰভুৱে কৈছে, “প্ৰতিকাৰ কৰা মোৰ কৰ্ম; মইহে প্ৰতিফল দিম।”

20 “কিন্তু যদি তোমাৰ শংৰুৰ ভোক লাগে, তেনেহলে তেওঁক ভোজন কৰোঁৱা;

যদি তেওঁৰ পিয়াহ লাগে, তেনেহলে জল পান কৰোঁৱা;

তেনে কৰিলে তেওঁৰ মূৰত জুলি থকা আঙঠা দ'ম কৰি থবা”।†

21 কুকৰ্মৰ দ্বাৰাই পৰাজিত নহৈ, ভাল কৰ্মৰ দ্বাৰাই কুকৰ্মক পৰাজয় কৰক।‡

13 অধ্যায়

ৰজা আৰু মনুষ্য-সমাজৰ প্ৰতি কৰ্তব্য

1 প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়ে শাসনকৰ্তা সকলৰ* বশীভূত হওক; কিয়নো ঈশ্বৰৰ পৰা নাছিল, কোনোৱে কত্থ নাপায়; আৰু যি ঘি আছে, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই নিৰূপিত। 2 এতেকে যি জনে সেই ক্ষমতাৰ প্ৰতিৰোধ কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ প্ৰতিৰোধ কৰে; আৰু যি সকলে প্ৰতিৰোধ কৰে, তেওঁলোকে নিজেই নিজলৈ দণ্ডাৰ মতি আনে।

3 কিয়নো শাসনকৰ্তা সকল ভাল কৰ্মলৈ নহয় কিন্তু কুকৰ্মলৈহে ভয়ৰ কাৰণ হয়। আপুনি ক্ষমতালৈ নিৰ্ভয়ে থাকিব খোজা নে? তেনেহলে ভাল কৰ্ম কৰক, তেতিয়াহে প্ৰশংসা পাব; 4 কিয়নো আপোনাৰ ভালৰ কাৰণে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক হৈছে। কিন্তু আপুনি যদি কুকৰ্ম কৰে, তেনেহলে ভয় কৰিব; কিয়নো তেওঁ তৰোৱাল বৃথা ধৰিছে, এনে নহয়; কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক, দুৰাচাৰী লোকলৈ কেৰাধৰ অৰ্থে তেওঁ প্ৰতিফল দিওঁত। 5 এই কাৰণে বশীভূত হওক, অকল কেৰাধৰ ভয়ত নহয়; বিবেকৰ কাৰণেও ঈশ্বৰৰ বশীভূত হ'ব লাগে।

6 আৰু এই কাৰণে আপোনালোকে দিবলগীয়া কৰ আদায় দিয়ক; কিয়নো তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সেৱক হৈ, সেই কৰ্মতেই লাগি থাকে। 7 যাৰ যি পাবলগীয়া, তেওঁ তাক দিয়ক; কৰ দিবলগীয়া কৰ দিয়ক; মাচুল দিবলগীয়া কৰ মাচুল দিয়ক; ভয় কৰিব লগা জনক ভয় কৰক; সন্মান কৰিবলগীয়া জনক সন্মান কৰক।

8 পৰস্পৰে প্ৰেম কৰাৰ বাহিৰে, আন কোনো কথাত আপোনালোক কাৰো ধৰুৱা নহ'ব; কিয়নো যি জনে আন লোকক প্ৰেম কৰে, তেওঁ বিধানকো সিদ্ধ কৰিলে।† 9 কিয়নো “ব্যভিচাৰ নকৰিবা, নৰ-বধ নকৰিবা, চুৰ নকৰিবা, লোভ নকৰিবা” আদি কৰি আন কোনো আজ্ঞাও যদি আছে, তেনেহলে এই কথাতে এইবোৰো পোৱা যায়- “তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।” 10 প্ৰেম চুবুৰীয়াৰ অনিষ্ট সাধন নকৰে; এই কাৰণে প্ৰেমৰে বিধান পালন কৰা হয়।

* 12 অধ্যায়:5 1 কৰি 12:12-18; † 12 অধ্যায়:6 1 পি 4:10-12 ‡ 12 অধ্যায়:8 2 কৰি 9:7 § 12 অধ্যায়:10 ফিলি 2:3 * 12 অধ্যায়:12 ৰো 5:3-5; ইষ্টী 12:1, 2; যাক 1:2-4; 1ম পি 2:19, 20 † 12 অধ্যায়:12 লুক 18:1; কল 4:2 ‡ 12 অধ্যায়:14 লুক 6:28; 1 কৰি 4:12; 1 পি 2:23; 3:9 § 12 অধ্যায়:16 ফিলি 2:3-7 * 12 অধ্যায়:19 দ্বি বি 32:45 † 12 অধ্যায়:20 হিতো 25:21, 22 ‡ 12 অধ্যায়:21 হিতো 16:32; লুক 6:35, 36 * 13 অধ্যায়:1 মথি 22:21; তীত 3:11 † 13 অধ্যায়:8 গাল 5:14; যাক 2:8।

11 এই কাৰণে আপোনালোকে এই কাল জানে যে, এতিয়াই টোপনিৰ পৰা সাৰ পাবৰ সময় হ'ল;† কিয়নো প্ৰথমে যেতিয়া আমি বিশ্বাস কৰিলোঁ, তেতিয়াটোক এতিয়া পৰিত্ৰাণ আমাৰ ওচৰ হ'ল। 12 ৰাতিৰ অধিক ভাগ গ'ল, দিন ওচৰ চাপিল; এই কাৰণে আহক, আত্মাৰ কৰ্ম এৰি থৈ পোহৰৰ সাজ পিন্ধোঁক।‡

13 ৰঙ্গৰস, মত্ততা, লম্পট আচৰণ, কামাভিলাষ, বিবাদ আৰু ঈৰ্ষা, এইবোৰ ত্যাগ কৰি, দিনৰ উপযুক্ত শিষ্টাচৰণ কৰোঁক।*
14 কিন্তু আপোনালোকে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সেই নৈতিক চৰিত্ৰৰ স্বীকাৰ কৰক আৰু অভিলাষ পূৰ্ণ কৰিবৰ বাবে নিজ নিজ মাংসৰ অৰ্থে একো আয়োজন নকৰিব।

14 অধ্যায়

বিশ্বাসত দুৰ্বল ভাই সকলৰ প্ৰতি কৰ্তব্য

1 যি জন বিশ্বাসত দুৰ্বল, তেওঁক বিচাৰ নকৰি আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰক; কিন্তু বিভিন্ন মত, বিবাদ, বা সোধ-বিচাৰ কৰিবৰ অৰ্থে নহয়। 2 কোনো এজনৰ সকলো বস্তু খাবলৈ বিশ্বাস আছে; কিন্তু আনহাতে যি জন দুৰ্বল, তেওঁ কেৱল শাক-পাচলিহে খায়।

3 যি জন লোকে সকলো খায়, তেওঁ নোখোৱা জনক হেয়জ্ঞান নকৰক আৰু যি জনে নাখায়, তেওঁ খোৱা জনৰ বিচাৰ নকৰক; কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে। 4 আপুনি লোকৰ দাসৰ যে বিচাৰ কৰিছে, আপুনি নো কোন? তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ আগত হয় থিৰে থাকে নাইবা পৰে; কিন্তু তেওঁক থিৰ কৰা যাব; কিয়নো প্ৰভুৱে তেওঁক থিৰ কৰিব পাৰে।

5 কোনো এজনে যদি এটা দিনক আন দিনটোক অধিক মান্য কৰে; আনহাতে কোনোৱে সকলো দিনকে সমানে মান্য কৰে, কিন্তু প্ৰতিজনে নিজ নিজ মন বিশ্বাসত দৃঢ় কৰি ৰাখক। 6 যি জনে বিশেষ দিন মানে, তেওঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সেইদিন মানক; যি জনে খায়, তেওঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে খাওক; কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰে। যি জনে নাখায়, তেওঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নাখাওক; আৰু ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক।

7 কিয়নো আমাৰ কোনেও নিজৰ কাৰণে জীয়াই নাথাকে আৰু কোনেও নিজৰ কাৰণে নমৰে। 8 কিয়নো যদি আমি জীয়াই থাকো, তেনেহলে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে জীওঁ; আৰু যদি মৰোঁ, তেনেহলে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যেই মৰোঁ; এই কাৰণে যদিও জীওঁ বা মৰোঁ, আমি প্ৰভুবোৰেই হৈ আছোঁ।* 9 কিয়নো মৃত্যু হোৱা সকলৰ আৰু জীৱিত সকলৰ প্ৰভু হ'বলৈ, খ্ৰীষ্ট মৰিল আৰু জীয়াই উঠিল।

10 কিন্তু আপুনি কিয় নিজৰ ভায়েৰাৰ সোধ-বিচাৰ কৰিছে? আপোনাৰ ভায়েৰাক নো কিয় হেয়জ্ঞান কৰিছে? কিয়নো আমি সকলোৱে ঈশ্বৰৰ বিচাৰৰ আসনৰ আগত থিয় হ'ম।† 11 কাৰণ এনেকৈ লিখা আছে, ‡ প্ৰভুৱে কৈছে, “মোৰ জীৱনৰে শপত, প্ৰভুৱে যে কৈছে, সকলোৱে মোৰ আগত আঁঠু ল'ব, আৰু প্ৰত্যেক জিভাই ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ কৰিব।”

12 এনেদৰে আমি প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ আগত নিজৰ বিষয়ে হিচাব দিব লাগিব।

13 এই কাৰণে আমি কেতিয়াও পৰস্পৰৰ সোধ-বিচাৰ নকৰিম; কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আপোনালোকে এই বিচাৰ কৰক, কোনেও যেন নিজ ভাইৰ আগত বিপত্তিজনক বস্তু বা ফলদ পাতি নাৰাখে।§

14 স্বভাৱতে কোনো বস্তু যে অশুচি নহয়, ইয়াক মই জানো আৰু প্ৰভু যীচুত দৃঢ় বিশ্বাস কৰোঁ; কিন্তু যি জনে যি বস্তু অশুচি বুলি জ্ঞান কৰে, তেওঁলৈ সেই বস্তু অশুচি হয়। 15 কিয়নো আপোনাৰ খোৱা বস্তুৰ দ্বাৰাই যদি আপোনাৰ ভাই দুঃখিত হয়, তেনেহলে আপুনি প্ৰেম আচৰণ কৰা নহ'ল। যি জনৰ কাৰণে খ্ৰীষ্ট মৰিল, সেই জনক আপোনাৰ খোৱা বস্তুৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট নকৰিব।*

16 এতেকে আপোনালোকৰ ভাল কৰ্মবোৰ আন লোকৰ ঠাট্টা নিন্দাৰ কাৰণ হ'বলৈ নিদিব; 17 কিয়নো ভোজন বা পান কৰাই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নহয়;† কিন্তু ধাৰ্মিকতা, শান্তি আৰু পবিত্ৰৰ আত্মাৰ আনন্দ, এইবোৰহে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ সাৰ।

18 কাৰণ এই বিষয়ত যি জনে খ্ৰীষ্টৰ সেৱাকৰ্ম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ গ্ৰহণকাৰী আৰু ব্যক্তি সকলৰ আগতো পৰীক্ষাসিদ্ধ। 19 এতেকে শান্তিজনক আৰু পৰস্পৰৰ উন্নতি সাধক যি যি আছে, সেইবোৰহে অনুসৰণ কৰোঁ আহক।

20 খোৱা বস্তুৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ কৰ্ম বিনষ্ট নকৰিব। সকলো বস্তু শুচি; তথাপি যি মানুহে যি ভোজন কৰিলে তেওঁলৈ বিঘিনি জন্মে, সেইটোৱেই তেওঁলৈ মন্দ। 21 মগুহ খোৱা বা দৰাক্ষাৰস পান কৰা বা আন যি কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ ভায়েৰাই দোষী হয়, সেইবোৰ নকৰাই উচিত।‡

22 আপোনাৰ যি নিৰ্দিষ্ট বিশ্বাসবোৰ আছে, সেইবোৰ আপোনাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ মাজত ৰাখক। যি জনে যি বিষয়ক যোগ্য জ্ঞান কৰে, সেই বিষয়ত নিজৰ বিচাৰ নকৰা জন ধন্য। 23 কিন্তু সংশয় কৰা জনে যদি খায়, তেনেহলে তেওঁক দোষী কৰা হ'ল; কিয়নো সেয়ে বিশ্বাসমূলক নহয়; আৰু যি যি বিশ্বাসমূলক নহয়, সেই সকলোৱেই পাপ।

15 অধ্যায়

1 কিন্তু বলৱন্ত যি আমি, আমি নিজক সন্তুষ্ট নকৰি, দুৰ্বল লোক সকলৰ দুৰ্বলতাৰূপ ভাৰ বোৱা উচিত। 2 আমাৰ প্ৰতিজনে নিজ চুবুৰীয়াক ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিবলৈ, তেওঁৰ ভাললৈ চাই, তেওঁক সন্তুষ্ট কৰক।*

‡ 13 অধ্যায়:11 1 থি 5:4-8; 1 পি 4:7, 8) § 13 অধ্যায়:12 ইফি 5:11; 6:13-18) * 13 অধ্যায়:13 গাল 6:8; 1 পি 2:11) * 14 অধ্যায়:8 ফিলি 1:20-23) † 14 অধ্যায়:10 পাঁ 17:31) ‡ 14 অধ্যায়:11 যিচ 45:23) § 14 অধ্যায়:13 1 কৰি 8:8-13; 10:32; যাক 4:11, 12) * 14 অধ্যায়:15 1 কৰি 8:10, 11) † 14 অধ্যায়:17 1 কৰি 8:8; ইশ্বী 13:9) ‡ 14 অধ্যায়:21 1 কৰি 8:8-13) * 15 অধ্যায়:2 1 কৰি 10:24; ফিলি 2:4, 5)

3 কিয়নো খৰীষ্টোয়ো নিজকে নিজে সম্ৰষ্ট নকৰিলে; কিন্তু যেনেদৰে লিখা আছে, বোলে, “তোমাক নিন্দা কৰা সকলৰ নিন্দাও মোৰ ওপৰত পৰিল”, ঠিক সেইদৰে হ'ল; 4 কিয়নো আগেয়ে যিবোৰ কথা লিখা হৈছিল, † সেইবোৰ আমি ধৈৰ্যৰে আৰু শাস্ত্ৰৰ সান্নাৱৰে ডাৰসা পাবলৈ আমাৰ শিক্ষাৰ কাৰণেহে লিখা হৈছিল।

5 এতিয়া যি জন ধৈৰ্য আৰু সান্নাৱৰ ঈশ্বৰ, তেওঁ আপোনালোকক খৰীষ্ট যীচুৰ মত অনুসাবে এক মন হবলৈ সাহায্য প্ৰদান কৰক; 6 এইদৰে আপোনালোকে এক মনেৰে আৰু একস্বৰেৰে আমাৰ পৰডু যীচু খৰীষ্টৰ প্ৰশংসা কৰক।

ইহুদী আৰু অনা-ইহুদী সকলৰ প্ৰতি যীচুৰ প্ৰেম

7 এতেকে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে, যেনেকৈ খৰীষ্টে আপোনালোকক গ্ৰহণ কৰিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও ইজনে সিজনক গ্ৰহণ কৰক।

8 কিয়নো মই কওঁ, ওপৰ-পুৰুষ সকলক দিয়া প্ৰতিজ্ঞাবোৰ নিশ্চিত কৰিবলৈ আৰু ঈশ্বৰৰ সত্যতাৰ পক্ষে খৰীষ্টক চুমু হোৱা সকলৰ পৰিচাৰক কৰা হ'ল। 9 আৰু অনা-ইহুদী লোকেও ঈশ্বৰৰ দয়াৰ অৰ্থে তেওঁক গৌৰৱায়িত কৰিবলৈ, এই বিষয়ে এনে ধৰণে লিখাও আছে, †

“এই কাৰণে মই অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত তোমাৰ স্তুতি কৰিম; আৰু তোমাৰ নামেৰে গীতো গাম।”

10 আকৌ কৈছে, †

“হে অনা-ইহুদী সকল, তেওঁলোকৰ সৈতে আনন্দ কৰা।”

11 আকৌ,*

“পৰডুৰ প্ৰশংসা কৰা, হে সকলো অনা-ইহুদী আৰু সকলোৱে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।”

12 আকৌ যিচয়্যো কৈছে, †

“যিচয়ৰ পৰা এনে এটি গজালি †ওলাব,

যি জনে অনা-ইহুদী সকলৰ ওপৰত শাসন কৰিবলৈ উঠিব,

আৰু তেওঁত অনা-ইহুদী লোক সকলে ডাৰসা কৰিব।”

13 এতেকে আপোনালোকে যেন পবিংৰ আশ্বাৰ শক্তিৰে আশাত উপচি পৰিব পাৰে, তাৰ বাবে আশাৰ আকৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকক আৰু বিশ্বাস কৰাৰ সকলোকে আনন্দ আৰু শান্তিৰে পৰিপূৰ্ণ কৰক।

নিজৰ বিষয়ে পৌলৰ নানা কথা আৰু মঙ্গলবাদ

14 হে মোৰ ভাই সকল, আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ নিজৰো এই দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, আপোনালোক সকলোৱে জ্ঞানত আৰু পৰস্পৰক চেতনা দিবলৈ সমৰ্থ হৈ মঙ্গলভাৱত পৰিপূৰ্ণ হৈ আছে।

15 কিয়নো ঈশ্বৰে মোক দিয়া এই অনুগ্ৰহৰ কাৰণে, আপোনালোকক পুনৰ সোঁৱৰাবলৈ কিছুমান বিষয়ত বেছি সাহসৰে লিখিলোঁ। 16 অনা-ইহুদী সকলে যেন পবিংৰ আশ্বাৰ দ্বাৰাই পবিংৰীকৃত নৈবেদ্য স্বৰূপে পৰম গ্ৰহণীয় হয়, এই আশয়েৰে, মই অনা-ইহুদী সকলৰ বাবে খৰীষ্ট যীচুৰ সেৱকৰূপে, ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ পালোঁ।

17 এতেকে, ঈশ্বৰ সম্বন্ধীয় কাৰ্যৰ বিষয়ে, খৰীষ্ট যীচুত মোৰ স্নায় আছে। 18 কিয়নো মই যে কোনো কাম কৰিছোঁ, এনে কথা মই কোৱা নাই। মোৰ বাক্য আৰু কাৰ্যৰ দ্বাৰা অনা-ইহুদী সকলক ঈশ্বৰৰ বাধ্য কৰিবৰ বাবে খৰীষ্টই মোৰ যোগেদি যি কৰিছে, ইয়াৰ বাহিৰে আন একো কথা কবলৈ সাহস নকৰোঁ। 19 তেওঁ আচৰিত চিন আৰু অলৌকিক কাৰ্য আৰু পবিংৰ আশ্বাৰ শক্তিৰ দৰাৰাই এই সকলো সাধন কৰিলে; তাতে মই যিৰূচালেমৰ পৰা ইল্লিৰিয়ালৈকে আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালে খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তা সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰচাৰ কৰিব পাৰিলোঁ।

20 এইদৰে য'ত খৰীষ্টৰ নাম কেতিয়াও প্ৰচাৰ কৰা হোৱা নাই, সেই ঠাইত খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰাই মোৰ লক্ষ্য। অন্য লোকে স্থাপন কৰা মূলৰ ওপৰত সাজিবলৈ মই নিবিচাৰিলোঁ। 21 যেনেকৈ লিখা আছে, † বোলে, “যি সকলৰ আগত তেওঁৰ বিষয়ে সন্মদ দিয়া নাই, তেওঁলোকে দেখিব, আৰু যি সকলে শুনা নাই, তেওঁলোকে বুজিব।”

22 এই কাৰণে মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে অনেকবাৰ বাধা পালোঁ; 23 কিন্তু এতিয়া এইবোৰ অঞ্চলত মোৰ কাৰ্য কৰিবলৈ ঠাই নাই, আৰু বহু বছৰ ধৰি আপোনালোকৰ ওচৰত যাবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ।

24 যেতিয়া মই স্পেইন দেশলৈ যাব কৰিম, মই আশা কৰোঁ যে, মই আপোনালোকক দেখা পাম আৰু তেতিয়া আপোনালোকৰ কথাত কিছু সময় তুণ্ড হৈ, পাছত আপোনালোকৰ দৰাৰাই তালৈ আগবঢ়াই থোৱা হ'ম। 25 কিন্তু মই এতিয়া পবিংৰ লোকৰ পৰিচৰ্যাৰ অৰ্থে যিৰূচালেমলৈ যাওঁ।

26 কিয়নো মাকিদনিয়া আৰু আখায়া দেশীয় লোক সকলে যিৰূচালেমত থকা পবিংৰ লোক সকলৰ মাজেৰে দৰিদৰ সকলৰ অৰ্থে, কিছু দান কৰিবলৈ ভাল দেখিলে।* 27 হয়, তেওঁলোকে সেই বিষয়ে সম্ভ্ৰামজনক দেখিলে আৰু প্ৰকৃততে তেওঁলোকে যিৰূচালেমত থকা পবিংৰ লোক সকলৰ ধৰুৱাও আছিল। কিয়নো অনা-ইহুদী সকল যদি অপাৰ্থিৰ বিষয়ত তেওঁলোকৰ সহভাগী হ'ল, তেনেহলে পাৰ্থিৰ বিষয়তো তেওঁলোকৰ শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ ধৰুৱা হ'ল।†

† 15 অধ্যায়:4 গীত 69:9; † 15 অধ্যায়:9 গীত 18:49; † 15 অধ্যায়:10 দিৱ বি 32:43; * 15 অধ্যায়:11 গীত 117:1; † 15 অধ্যায়:12 যিচ 11:1, 10; † 15 অধ্যায়:12 গজালি যিচয়ৰ বংশৰ কোনো এজন লোক। † 15 অধ্যায়:21 যিচ 52:15; * 15 অধ্যায়:26 2 কৰি 8:1-4; † 15 অধ্যায়:27 1 কৰি 9:11; গাল 6:6।

28 এতেকে মই যেতিয়া সেই কাৰ্য সমাপ্ত কৰিম, অৰ্থাৎ সেই দান ৰূপ ফল প্ৰমাণসিদ্ধ কৰি তেওঁলোকক শোধাই দিয়াৰ পাছত, মই স্পেইন দেশৰ যাত্ৰাত থাকোঁতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাম। 29 আৰু মই জানো যে, আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাওঁতে, খৰীষ্টৰ আশীৰ্বাদৰ পৰিপূৰ্ণতাৰে যাম।

30 হে ডাই সকল, মই অনুৰোধ কৰোঁ, প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ নামৰ দ্বাৰাই আৰু পবিত্ৰৰ আত্মাৰ প্ৰেমৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে মোৰ অৰ্থে, ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰক আৰু মোৰে সৈতে প্ৰাণপণে যত্ন কৰক; 31 যাতে যিহূদীয়াত থকা আজ্ঞা নমনা সকলৰ পৰা মই যেন ৰক্ষা পাব পাওঁ আৰু যিহূদীয়াত মোৰ যি পৰিচৰ্যা, সেয়ে পবিত্ৰৰ লোক সকলৰ আগত যেন গ্ৰহণীয় হয়।

32 আৰু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আনন্দেৰে গৈ, আপোনালোকৰ সৈতে যেন মোৰ প্ৰাণ জুৰাব পাৰিম।

33 শান্তিৰ আৰু ঈশ্বৰ আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক। আমেন।

16 অধ্যায়

1 মই আপোনালোকক নিবেদন কৰিছোঁ যে, কিংক্ৰিয়া নগৰৰ মণ্ডলীৰ পৰিচাৰিকা ফৈবি নামেৰে আমাৰ ভনীক, 2 আপোনালোকে পবিত্ৰৰ লোক সকলৰ যোগ্যমতে প্ৰভুত তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব আৰু আপোনালোকৰ পৰা যদি কোনো ধৰণৰ সাহায্য বিচাৰে, তেনেহলে সাহায্য কৰিব; কিয়নো তেওঁ অনেক লোকৰ সহায় আৰু মোৰ নিজৰো উপকাৰ কৰিছিল।

3 খৰীষ্ট যীচুত মোৰ সহকাৰী হোৱা পিৰম্বা আৰু আক্ৰিলাক মঙ্গলবাদ দিব; 4 তেওঁলোকে মোৰ প্ৰাণৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈ সাজু আছিল; মই তেওঁলোকক ধন্যবাদ দিওঁ আৰু কেৱল মই নহয়, অনা-ইহূদী সকলৰ আটাই মণ্ডলী সকলো লোকে তেওঁলোকক ধন্যবাদ দিছে; 5 আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীকো আপোনালোকে মঙ্গলবাদ দিব। খৰীষ্টৰ উদ্দেশ্যে হোৱা এচিয়া দেশৰ প্ৰথম ফল, মোৰ যি প্ৰিয় ইপনিত, তেওঁকো মঙ্গলবাদ দিব।

6 যি মৰিয়মে আপোনালোকৰ কাৰণে বহু পৰিশ্ৰম কৰিলে, তেওঁক মঙ্গলবাদ দিব। 7 মোৰ জ্ঞাতি আৰু লগৰ বন্দীয়াৰ আৰু পাটনি সকলৰ মাজত প্ৰসিদ্ধ হোৱা, মোতকৈয়ো আগেয়ে খৰীষ্টত আশ্ৰয় লোৱা, যি আন্দৰনিক আৰু যুনিয়, তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ দিব। 8 প্ৰভুত মোৰ প্ৰিয় আমলিয়াতক মঙ্গলবাদ দিব।

9 খৰীষ্টত আমাৰ সহকাৰী উৰ্বাণক আৰু মোৰ প্ৰিয় স্ত্ৰথুক মঙ্গলবাদ দিব। 10 খৰীষ্টত পৰীক্ষাসিদ্ধ, আপিমিক মঙ্গলবাদ দিব। আৰিষ্টবুলৰ পৰিয়ালক মঙ্গলবাদ দিব। 11 মোৰ জ্ঞাতি হেৰুদিয়োনক মঙ্গলবাদ দিব। নাৰ্কিচহঁতৰ যি সকল প্ৰভুত আছে, তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ দিব। 12 প্ৰভুত পৰিশ্ৰমকাৰিণী ৎৰুফেনা আৰু ৎৰুফোচাক মঙ্গলবাদ দিব। যি প্ৰিয় পৰ্চীয়ে প্ৰভুত বহু পৰিশ্ৰম কৰিলে, তেওঁক মঙ্গলবাদ দিব। 13 প্ৰভুত মনোনীত ৰুফক, আৰু মোৰ মাতৃস্বৰূপা তেওঁৰ মাকক মঙ্গলবাদ দিব। 14 আচুকত, ফ্ৰিগোন, হৰম্মা, পাংেৰা, হৰম্মি, আৰু এওঁলোকৰ লগৰ ডাই সকলক মঙ্গলবাদ দিব।

15 ফিললগ, যুলিয়া, নীৰিয় আৰু তেওঁৰ ভনীয়েক আৰু ওলম্প, এওঁলোকক আৰু এওঁলোকৰ লগত থকা সকলো পবিত্ৰৰ লোককো মঙ্গলবাদ দিব। 16 আপোনালোকে পৰম্পৰে পবিত্ৰৰ চুমাৰে মঙ্গলবাদ কৰিব। খৰীষ্টৰ সকলো মণ্ডলীয়ে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

17 হে ডাই সকল, মই আপোনালোকক মিনতি কৰোঁ যে, যি সকলে দল দল হৈ গোট সৃষ্টি কৰি পাপক প্ৰৰোচিত কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিব। আপোনালোকে যি সত্যৰ শিক্ষা পালে, তেওঁলোক সেই শিক্ষাৰ বিপৰীত; এনেকুৱা লোকৰ পৰা আপোনালোক দূৰত থাকিব।* 18 কিয়নো তেনেকুৱা লোকে আমাৰ প্ৰভু খৰীষ্টৰ সেৱাকৰ্ম নকৰি, নিজ নিজ পেটৰ সেৱাকৰ্ম কৰে; আৰু মধুৰ বাক্য আৰু সুন্দৰ কথাকে নিৰ্দোষী লোকৰ মন ভুলায়।

19 কিয়নো আপোনালোকৰ আজ্ঞাধীনতাৰ কথা সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিছে। সেয়েহে মই আপোনালোকৰ কথাত আনন্দ কৰোঁ; কিন্তু আপোনালোক উত্তম বিষয়ত জ্ঞানী আৰু মন্দ বিষয়ত যেন শুদ্ধ হয়, এয়ে মোৰ বাঞ্ছা। 20 আৰু শান্তিৰ আৰু ঈশ্বৰে অতি সোনকালে চয়তানক আপোনালোকৰ ভৰিৰ তলত মৰ্দন কৰিব।† আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ লগত থাকক।

21 মোৰ সহকাৰী তীমথিয় আৰু স্বজাতীয় লুকিয়া, যচোন আৰু চোচিপাংৰ, এওঁলোকে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

22 আৰু এই পংৰ লিখক যি মই, তৰ্ভিয়ই, প্ৰভুত আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছোঁ।

23 মোৰ আৰু গোটেই মণ্ডলীৰ আলহী গুৰুয়া কৰোঁতা গায়ে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে। এই নগৰৰ উৰালী ইৰাশ্চচে আৰু স্কাৰুত ভায়ে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে। 24 ‡ আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকললৈ হওক।

25 এতিয়া যীচু খৰীষ্টৰ বিষয়ে যি শুভবাৰ্তা মই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, সেই শুভবাৰ্তাৰ মাধ্যমত আপোনালোকক স্থিৰ ৰাখিবলৈ ঈশ্বৰৰ ক্ষমতা আছে। অনাদি কালৰে পৰা ঈশ্বৰে তেওঁৰ ৰহস্য গোপনে ৰাখিছিল, কিন্তু এতিয়া শুভবাৰ্তাৰ মাধ্যমত সেয়া প্ৰকাশ পালে আৰু সেইবাবেই মই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ। 26 সৰ্বপ্ৰতি অনাদি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ দৰে ভাববাদী সকলে লিখা শাসংৰ দ্বাৰাই এতিয়া প্ৰকাশিত হ'ল আৰু আজ্ঞাধীনতাৰ কাৰণে সকলো অনা-ইহূদী লোকৰ আগত জনোৱা হ'ল। 27 যি একমাংৰ প্ৰজ্ঞাৱান ঈশ্বৰ, যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই, তেওঁৰেই মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন।

* 16 অধ্যায়:17 2 যি 3:6, 14। † 16 অধ্যায়:20 আ 3:15; প্ৰ 12:9, 10। ‡ 16 অধ্যায়:24 কিছুমান পুৰণি অনুলিপিত এইবাবে লিখা আছে

1 কৰিষ্টীয়া

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পুস্তকৰ হিচাপে পোলে স্বীকাৰ কৰিছে। (1 কৰিষ্টীয়া 1:1-2; 16:21) ইয়াৰ উপৰিও ইয়াক পৌলৰ পত্ৰ বুলি পৰিচিত। পোলে ইফিচত প্ৰচাৰ কৰি থাকোতে বা তাৰ কিছু দিন আগত এই পত্ৰ কৰিষ্টীয়াসকললৈ বুলি লিখিছিল 1 কৰিষ্টীয়া (5:10-11) আৰু কৰিষ্টীয়াসকলে এই পত্ৰ বুজি পোৱা নাছিল আৰু এই পত্ৰটো দীৰ্ঘ দিন নাথাকিল। এই প্ৰসংগত “পূৰ্বৰ পত্ৰ” সম্পূৰ্ণভাবে ইয়াক জনা নাযায়, কৰিষ্টীয়া মণ্ডলীৰ পৰা পোলে পোৱা প্ৰথম পত্ৰৰ উত্তৰ হিচাপে এই পত্ৰক বিবেচনা কৰা হয়, সেয়ে হয়তো পূৰ্বৰ পত্ৰৰ উত্তৰ হিচাপে ইয়াক লিখিলে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য লিখাৰ সময় প্ৰায় 55-56 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজ ভাগ।

এই পত্ৰখন ইফিচৰ পৰা লিখা হৈছিল (1 কৰিষ্টীয়া 16:8)।

প্ৰাপক

1 কৰিষ্টীয়াৰ পঢ়ুৱৈসকল সাধাৰণতে “কৰিষ্টত থকা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলী”ৰ সদস্যসকল (1 কৰিষ্টীয়া 1:2), যদিও পৌলৰ উদ্দেশ্যগত পাঠক হিচাপে অন্তৰ্ভুক্ত, তথাপি তেওঁৰ লিখনিত কেছে “যিসকল আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ খ্ৰীষ্টৰ নামত একত্ৰিত হোৱা সকলৰ সৈতে সকলো ঠাইত একত্ৰিত হোৱা সকললৈ” (1:2)।

উদ্দেশ্য

পোলে কৰিষ্টীয়া মণ্ডলীত বিদ্যমান হোৱা অৱস্থাৰ সম্পৰ্কত কিছুমান উদ্দেশ্যৰ পৰা তথ্য সংগ্ৰহ কৰিছিল। তেওঁৰ এই চিঠি লিখাৰ উদ্দেশ্য আছিল তেওঁলোকক নিৰ্দেশনা দিয়া আৰু দুৰ্বল অঞ্চলত মণ্ডলীক পুনঃস্থাপন কৰা, ভ্ৰান্ত চৰ্চাৰ পৰা হোৱা বিভাজন (1 কৰিষ্টীয়া 1:10-4:21), পুনৰুত্থান বিষয়ত ভুল শিক্ষা (1 কৰিষ্টীয়া 15), অনৈতিকতা (1 কৰিষ্টীয়া 5, 6:12-20), আৰু প্ৰভুডোজৰ অপব্যৱহাৰ (1 কৰিষ্টীয়া 11:17-34)। কৰিষ্টীয়া মণ্ডলীত থকা দান সমূহ (1:4-7) কিন্তু অপূৰ্ণ আৰু আধ্যাত্মিক (3:1-4), সেয়ে পোলে কিদৰে মণ্ডলীৰ মাজত থকা পাপ সমস্যা নিয়ন্ত্ৰণ কৰা উচিত সেই সম্পৰ্কে এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ উদাহৰণ প্ৰদান কৰিছে। বৰং তেওঁ এক অন্ধ দৃষ্টি আৰু সকলো ধৰণৰ অনৈতিকতাৰ দিশত চকু ৰাখি, তেওঁ সমস্যাৰ সমূহৰ সমাধানৰ কথা লক্ষ্য ৰাখি বক্তব্য প্ৰদান কৰিছে।

মূল বিষয়

বিশ্বাসীসকলৰ আচৰণ।

প্ৰান্তৰেখা

1. ভূমিকা — 1:1-9
2. কৰিষ্টৰ মণ্ডলীত থকা বিভাগ সমূহ — 1:10-4:21
3. নৈতিক আৰু নীতিগত বিবেদ — 5:1-6:20
4. বিবাহৰ মূলনীতি — 7:1-40
5. পাঁচনিকেন্দ্ৰিক স্বাধীনতা — 8:1-11:1
6. আৰাধনাৰ ওপৰত নিৰ্দেশ — 11:2-34
7. আত্মিক বৰসমূহ — 12:1-14:40
8. পুনৰুত্থানৰ বিষয়ত মতবাদ — 15:1-16:24

মঙ্গলাচৰণ

- 1 ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰা খৰীষ্ট যীচুৰ আমন্ত্ৰিত পাঁচনি পৌল আৰু আমাৰ ভাই চোস্থিনিৰ পৰা এই পত্ৰ।
- 2 এই পত্ৰ কৰিষ্টত থকা ঈশ্বৰৰ যি মণ্ডলী; খৰীষ্ট যীচুৰে পবিত্ৰ কৰি যি সকলক পবিত্ৰ লোক হবলৈ আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁলোকৰ আৰু সকলো ঠাইত যি সকল লোকে আমাৰ অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ আৰু আমাৰো প্ৰভু খৰীষ্ট যীচুৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰে, সেই সকলোৰে সমীপলৈ। 3 আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।
- 4 খৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰে যি অনুগ্ৰহ আপোনালোকক দান কৰিলে, তাৰ কাৰণে মই সদায় মোৰ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ।
- 5 আপোনালোক খৰীষ্ট যীচুত সকলো বিষয়ত সকলো ধৰণৰ বক্তৃতা দিয়াৰ ক্ষমতাৰে আৰু জ্ঞানত উপচি পৰিছে। 6 তেওঁ আপোনালোকক উপচাই দিছে আৰু এইদৰেই আপোনালোকৰ মাজত খৰীষ্ট সম্পৰ্কীয় সাক্ষ্য সত্যৰূপে প্ৰমাণিত হৈ আছে।
- 7 সেই কাৰণে আপোনালোকৰ আত্মিক বৰৰ কোনো অভাৱ নাই আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্ট প্ৰকাশিত হোৱা দিনলৈ আপোনালোকে আগ্ৰহেৰে অপেক্ষা কৰি আছে। 8 তেওঁ আপোনালোকক শেৰ্ষলৈকে বলৱন্ত কৰিব, যাতে আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ সেইদিন পৰ্যন্ত আপোনালোকক নিৰ্দোষী, পবিত্ৰ হৈ থাকিব। 9 ঈশ্বৰ বিশ্বাসী; তেৱেঁই আপোনালোকক তেওঁৰ পুত্ৰ, আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ সহভাগিতা লাভৰ কাৰণে আমন্ত্ৰণ কৰিছে।

কৰিষ্টীয়া মণ্ডলীত অমিলতা

10 কিন্তু মোৰ প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত মই আপোনালোকক বিনয় কৰোঁ যে, আপোনালোকৰ পৰস্পৰৰ মাজত যেন মতৰ মিল থাকে; আপোনালোকৰ মাজত কোনো বিভেদ নাথাকক। আপোনালোক সকলোৰে যেন একে মন আৰু এক উদ্দেশ্য হয়। 11 মোৰ ভাই-ভনী সকল, মই শ্ৰেণীৰ ঘৰৰ লোক সকলৰ পৰা শুনিবলৈ পাইছো যে, আপোনালোকৰ মাজত নানা বাক-বিতণ্ডাই আছে। 12 এতিয়া মই এই কথা কবলৈ বিচাৰিছোঁ যে, আপোনালোক প্ৰতিজনে কয় “মই পৌলৰ দলৰ” অথবা “মই আপলোৰ দলৰ” নাইবা “মই কেফাৰ”* বা “মই খ্ৰীষ্টৰ দলৰ।” 13 তেনেহলে খ্ৰীষ্টক ভাগ কৰা হৈছে নেকি? পৌলক জানো আপোনালোকৰ কাৰণে ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল? আপোনালোকে জানো পৌলৰ নামেৰে বাপ্তিস্ম লৈছিল? 14 মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰোঁ যে স্বৰূপ আৰু গায়ৰ বাহিৰে আপোনালোকৰ আন কোনো এজনকো মই বাপ্তিস্ম দিয়া নাই। 15 গতিকে কোনেও কব নোৱাৰিব যে আপোনালোকে মোৰ নামেৰে বাপ্তিস্ম লৈছে। 16 অৱশ্যে হয়, স্ত্ৰিয়ানাৰ পৰিবাৰৰ লোক সকলকো মই বাপ্তিস্ম দিছোঁ। এওঁলোকৰ বাহিৰে আন কোনো এজনক বাপ্তিস্ম দিছোঁ বুলি মোৰ মনত নপৰে। 17 কিয়নো খ্ৰীষ্টই মোক বাপ্তিস্ম দিবৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণেহে পঠাইছে। খ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুচৰ পৰাক্ৰম যেন বিফল নহয়, সেয়ে তেওঁ মোক এই শুভবাৰ্তা মানুহৰ জ্ঞানেৰেও প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পঠোৱা নাই।

খ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুচৰ শুভবাৰ্তাৰ উাকৃষ্টতা

18 বিনাশৰ পথত চলা লোক সকললৈ ক্ৰুচৰ শিক্ষা মুখৰ্তা। কিন্তু ঈশ্বৰে পৰিৎসৰণ কৰা যি আমি, আমালৈ ই ঈশ্বৰৰ শক্তিস্বৰূপ। 19 কাৰণ এইদৰে লিখা আছে:

“মই জ্ঞানী সকলৰ জ্ঞান নষ্ট কৰিম;

মই বুদ্ধিমান সকলৰ বুদ্ধি ব্যৰ্থ কৰিম”†

20 কিন্তু জ্ঞানী লোক ক’ত? পণ্ডিত লোকেই বা ক’ত? এই জগতৰ তাৰ্কিক লোক বা ক’ত? ঈশ্বৰে জানো জগতৰ জ্ঞানক মুখৰ্তালৈ পৰিণত কৰা নাই? 21 সেয়ে ঈশ্বৰৰ নিজ জ্ঞানত যেতিয়া জনিলে যে জগতে নিজৰ জ্ঞানেৰে ঈশ্বৰক নাজানিলে, তেতিয়া প্ৰচাৰৰ মুখৰ্তাৰ দ্বাৰাই যি সকলে বিশ্বাস কৰে, সেই সকলক উদ্ধাৰ কৰাত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হ’ল। 22 ইহুদী সকলে পৰাক্ৰম কাৰাৰ চিন বিচাৰে আৰু গ্ৰীক সকলে প্ৰজ্ঞাৰ অন্বেষণ কৰে। 23 কিন্তু আমি হ’লে ক্ৰুচত হত হোৱা খ্ৰীষ্টৰ সন্মুখে প্ৰচাৰ কৰোঁ। ইহুদী লোক সকললৈ এই কথা এক বিঘিনি স্বৰূপ আৰু গ্ৰীক সকলৰ ওচৰত মুখৰ্তাস্বৰূপ। 24 কিন্তু ইহুদী লোকেই হওক বা গ্ৰীক লোকেই হওক, ঈশ্বৰে যি সকলক আমন্ত্ৰণ কৰিছে, আমি তেওঁলোকৰ ওচৰত খ্ৰীষ্টক ঈশ্বৰৰ শক্তি আৰু জ্ঞানস্বৰূপ প্ৰচাৰ কৰোঁ। 25 কাৰণ ঈশ্বৰৰ যি মুখৰ্তা, সেয়া মানুহৰ জ্ঞানতকৈ অধিক জ্ঞানসম্পন্ন আৰু ঈশ্বৰৰ যি দুৰ্বলতা, সেয়া মানুহৰ শক্তিতকৈ অধিক শক্তিশালী।

26 ভাই-ভনী সকল, ঈশ্বৰে যে আপোনালোকক আহ্বান কৰিছে, সেই বিষয়ে অলপ ভাৱি চাওক। মানুহৰ বিচাৰত আপোনালোক বহুতেই জ্ঞানী আছিল, এনে নহয়; ক্ষমতাসম্পন্ন ব্যক্তিও যে আছিল, এনে নহয় নাইবা অনেকে যে অভিজাত বংশত জন্মিছিল, তেনেও নহয়। 27 কিন্তু ঈশ্বৰে জ্ঞানৰূপক লাজ দিবলৈ জগতৰ মুখবোৰক# মনোনীত কৰিলে আৰু বলৱন্তক লাজ দিবলৈ ঈশ্বৰে জগতৰ দুৰ্বলবোৰক মনোনীত কৰিলে। 28 জগতত যি তুচ্ছ আৰু ঘৃণিত, যাৰ কোনো মূল্যই নাই, সেই সকলক ঈশ্বৰে মনোনীত কৰিলে যাতে জগতৰ মূল্যৱান সকলক তেওঁ মূল্যহীন কৰিব পাৰে।

29 ঈশ্বৰে এই কাম কৰিলে যাতে কোনো মানুহে তেওঁৰ ওচৰত অহংকাৰ কৰিব নোৱাৰে। 30 কাৰণ ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আপোনালোক এতিয়া খ্ৰীষ্ট যীচুৰ লগত যুক্ত হ’ল। খ্ৰীষ্টই হৈছে আমাৰ বাবে ঈশ্বৰে দিয়া জ্ঞান, তেৱেঁই আমাৰ জীৱনৰ ধাৰমিকতা, পবিত্ৰতা আৰু মুক্তি। 31 সেয়েহে শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “যি জনে গৰ্ব কৰে, তেওঁ প্ৰভুতেই গৰ্ব কৰক।”§

2 অধ্যায়

1 হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, যেতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ ঈশ্বৰৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব প্ৰচাৰ কৰিছিলোঁ, তেতিয়া মই শুৱলা বক্তৃতাবে বা জ্ঞানৰ উত্তমতাবে প্ৰচাৰ কৰা নাছিলোঁ। 2 কিয়নো মই সিদ্ধান্ত লৈছিলোঁ যে, আপোনালোকৰ মাজত থকাৰ সময়ত কেৱল যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ ক্ৰুচীয় মৃত্যুৰ বাহিৰে আন একোৱেই নজনাম।

3 মই আপোনালোকৰ ওচৰত দুৰ্বলতাবে সৈতে ভয়ত অতিশয় কঁপি আছিলোঁ। 4 ততে মোৰ কথা আৰু মোৰ প্ৰচাৰত কোনো জ্ঞানযুক্ত মনোমোহা ভাষা নাছিল, কিন্তু সেইবোৰত আশ্বাস* শক্তিৰ প্ৰমাণ আছিল, 5 সেয়েহে আপোনালোকৰ বিশ্বাস যেন মানুহৰ জ্ঞানত নিৰ্ভৰশীল নহৈ ঈশ্বৰৰ শক্তিত নিৰ্ভৰশীল হয়।

ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৰ উাকৃষ্টতা

6 তথাপি যি সকল লোক পৰিপক্ক, সেই লোক সকলৰ মাজত অৱশ্যে আমি জ্ঞানৰ কথা কওঁ; সেই জ্ঞান এই পাৰ্থিৱ জগতৰ নহয় নাইবা এই যুগৰ বিনাশৰ পাৰ্শ্ব শাসনকৰ্ত্তা সকলৰ জ্ঞান নহয়; 7 কিন্তু আমি নিগূঢ়-তত্ত্বত ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৰ কথা কওঁ। এই জ্ঞান গুপ্ত আছিল আৰু ঈশ্বৰে এই বিষয়ে আমাৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে যুগবোৰৰ পূৰ্বেই স্থিৰ কৰিছিল। 8 এই যুগৰ শাসনকৰ্ত্তা সকলৰ কোনেও সেই জ্ঞানৰ বিষয়ে জনা নাছিল। কিয়নো, জনা হ’লে, তেওঁলোকে মহিমাৰূপ পৰভুক ক্ৰুচত নিদিলেহেঁতেন; 9 কিন্তু সেই গুপ্ত জ্ঞানৰ বিষয়ে এইদৰে লিখা আছে,

‘চকুৱে যি যি নেদেখিলে,

কাণে যি যি নুশুনিলে,

মনেও যি নাভাবিলে,

* 1 অধ্যায়:12 কৈফা: পিতৰৰ নাম।

† 1 অধ্যায়:19 যিচয়া 29:14

‡ 1 অধ্যায়:27 পদ 1:18

§ 1 অধ্যায়:31 যিৰিমিয়া 9:24

* 2 অধ্যায়:4

সেই সকলো ঈশ্বৰক যি সকলে প্ৰেম কৰে,
সেই সকলৰ বাবে তেওঁ যুগুত কৰিলে, †

10 কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ দ্বাৰাই সেইবোৰ আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে; কাৰণ আমাই সকলো বিষয়ৰ অনুসন্ধান কৰে; এনে কি, ঈশ্বৰৰ নিগূঢ়তাবোৰ অনুসন্ধান কৰে। 11 কোনো এজনৰ মনৰ কথা তেওঁত থকা আমাৰ বাহিৰে আন কোনে জানিব পাৰে? সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ গভীৰ বিষয়বোৰো ঈশ্বৰৰ আমাত বাহিৰে, আন কোনেও নাজানে। 12 আমি জগতৰ আমা পোৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁৰ আমাহে পালোঁ যাতে ঈশ্বৰে অনুগ্ৰহেৰে আমাক যি সকলো দান কৰিলে সেইবোৰ বুজি পাওঁ। 13 আমি সেই দানবোৰৰ বিষয়ে কওঁতে, মনুষ্যৰ জ্ঞানৰ পৰা শিক্ষা পাই নকওঁ, কিন্তু আমাৰ পৰা শিক্ষা পাইহে কওঁ। আত্মিক বিষয় বুজাবলৈ আত্মিক জ্ঞানেৰে কওঁ। 14 কিন্তু যি সকলৰ ভিতৰত ঈশ্বৰৰ আমা নাই, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ আমাৰ কথা গ্ৰহণ নকৰে; কিয়নো তেওঁৰ মানত সেইবোৰ মূৰ্খতা। তেওঁ সেই কথাৰ তত্ত্বও পাব নোৱাৰে। কিয়নো সেই বিষয়বোৰ মাত্ৰ আত্মিকৰূপেহে বিচাৰ কৰা হয়। 15 কিন্তু আত্মিক ব্যক্তি জনে সকলো বিষয়কে বিচাৰ কৰে; তেওঁ আন কাৰো বিচাৰৰ অধীন নহয়।

16 “কিয়নো, প্ৰভুৰ মন কোনে বুজি পাব পাৰে যে তেওঁ প্ৰভুক নিৰ্দেশ দিব পাৰে?” ‡
কিন্তু খৰীষ্টৰ মন আমাৰ অন্তৰত আছে।

3 অধ্যায়

প্ৰচাৰক সকল; ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক

1 প্ৰিয় ডাই আৰু ভনী সকল, মই আত্মিক লোকক কোৱাৰ দৰে আপোনালোকক ক’ব পৰা নাই, বৰং খ্ৰীষ্টত আপোনালোক শিশু হোৱাত, আপোনালোকৰ ওচৰত মাংসিক লোকক কোৱাৰ দৰে ক’লো। 2 মই আপোনালোকক টান আহাৰ নুখুৱাই, গাখীৰ খুৱাইছিলোঁ; কিয়নো তেতিয়া আপোনালোকে খাব নোৱাৰিছিল; এনে কি, এতিয়াও নোৱাৰে; 3 কাৰণ আপোনালোকে এতিয়াও মাংসিক হৈ আছে। কিয়নো আপোনালোকৰ মাজত ঈৰ্ষা আৰু বিবাদ থকাত আপোনালোক জনো মাংসিক নহয়; মানুহৰ দৰেই আচাৰ-ব্যৱহাৰ নকৰে নে? 4 কিয়নো কোনোৱে “মই পৌলৰ লোক” আৰু আন কোনোৱে “মই আপলোৰ লোক” বুলি কোৱাত আপোনালোকে জনো জাগতিক মানুহৰ দৰেই ব্যৱহাৰ কৰা নাই?

5 তেনেহলে আপলো কোন? পোলেই বা কোন? এওঁলোক ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক মাথোন; এওঁলোকৰ যোগেদি আপোনালোক বিশ্বাসী হ’ল। প্ৰভুৱে প্ৰতিজনকে নিজ নিজ কাৰ্যবোৰ দিলে; 6 মই বুলো, আপলোৱে পানী দিলে, কিন্তু ঈশ্বৰেহে বঢ়ালে। 7 এতেকে ৰোওঁতা জন একো নহয় আৰু পানী দিওঁতা জনো একো নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰ, যি জনে বৃদ্ধি কৰে, তেৱেই সকলো। 8 যি জনে বুৰে আৰু যি জনে পানী দিয়ে, দুয়ো এক। তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে নিজৰ পুৰস্কাৰ পাব। 9 কিয়নো আমি পৰস্পৰে ঈশ্বৰৰ সহকৰ্মী। আপোনালোক ঈশ্বৰৰ শস্যক্ষেত্ৰ, ঈশ্বৰে সজা গৃহস্বৰূপ।

10 ঈশ্বৰৰ যি অনুগ্ৰহ মোক দিয়া হ’ল, তাৰ দ্বাৰাই দক্ষ ঘৰ-সাজোঁতাৰ দৰে মই ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলোঁ আৰু তাৰ ওপৰত আনে সাজে। কিন্তু কেনেকৈ তেওঁ তাৰ ওপৰত সাজিছে, সেই বিষয়ত প্ৰত্যেকেই যেন সাৱধান হয়। 11 কিয়নো যি ভিত্তি আগেয়ে স্থাপন কৰা হ’ল, তাৰ বাহিৰে আন ভিত্তিমূল কোনেও স্থাপন কৰিব নোৱাৰে; যীচু খ্ৰীষ্টই হৈছে সেই ভিত্তিমূল। 12 এই ভিত্তিমূলৰ ওপৰত যদি সোণ, ৰূপ, মূল্যবান ৰত্ন, কাঠ, খেৰ বা নৰাৰে যদি কোনোৱে সাজে, 13 তেনেহলে তেওঁৰ কৰ্ম প্ৰকাশিত হ’ব; কিয়নো সেই দিনৰ* পোহৰে তাক প্ৰকাশ কৰিব। কাৰণ সেইদিন অগ্নিত প্ৰকাশিত হ’ব; তাতে প্ৰতিজনৰ কৰ্ম কেনেকুৱা, অগ্নিয়ে নিজেই তাক পৰীক্ষা কৰিব।

14 তাৰ ওপৰত সজা কোনো জনৰ কৰ্ম যদি ৰয়, তেনেহলে তেওঁ পুৰস্কাৰ পাব। 15 আৰু কোনো জনৰ সজা কৰ্ম যদি পোৰে, তেনেহলে তেওঁৰ হানি হ’ব; অৱশ্যে তেওঁ নিজে উদ্ধাৰ পাব, যদিও তেওঁৰ অৱস্থা এনে লোকৰ দৰে হ’ব, যি জনে অগ্নিৰ মাজেদি পাৰ হৈ ৰক্ষা পাব।

16 আপোনালোক যে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ, আৰু ঈশ্বৰৰ আমা যে আপোনালোকত নিবাস কৰে, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? 17 কোনোৱে যদি ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ নষ্ট কৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰে তেওঁকো নষ্ট কৰিব; কিয়নো ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ পৰিৎৰ আৰু আপোনালোকো তেনে পবিত্ৰ।

18 কোনেও নিজকে নিজে নুড়লাওক। আপোনালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি এই যুগৰ কথাত নিজকে জ্ঞানী বুলি ভাবে, তেনেহলে তেওঁ জ্ঞানী হ’বলৈ মূৰ্খ হওক। 19 কাৰণ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত এই জগতৰ জ্ঞান মূৰ্খতাস্বৰূপ। কিয়নো লিখা আছে, ‘তেওঁ †জ্ঞানী সকলক তেওঁলোকৰ ধূৰতাতা ধৰে’। ‡

20 পুনৰায়, “জ্ঞানী সকলৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক অসাৰ বুলি প্ৰভুৱে জনে।” §

21 এতেকে কোনেও যেন মানুহক লৈ গৰ্ব নকৰে! কিয়নো সকলো আপোনালোকৰেই; 22 পৌল, আপলো বা কৈফাই* হওক নাইবা এই জগত, জীৱন বা মৃত্যুয়েই হওক, বৰ্তমান বা ভবিষ্যতৰ সকলো বিষয়, এই সকলো আপোনালোকৰ; 23 আপোনালোক খৰীষ্টৰ আৰু খৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ।

4 অধ্যায়

যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি সকল

† 2 অধ্যায়:9 যিচয়া 64:4 ‡ 2 অধ্যায়:16 যিচয়া 40:13 * 3 অধ্যায়:13 সেইদিন: সেইদিনা খ্ৰীষ্ট সকলো লোকৰ বিচাৰৰ বাবে আহিব। † 3 অধ্যায়:19 তেওঁ ঈশ্বৰে ‡ 3 অধ্যায়:19 ইয়াৰ 5:13 § 3 অধ্যায়:20 গীত 94:11 * 3 অধ্যায়:22 কৈফাই - পিতৰৰ আন নাম।

1 লোক সকলৰ মাজত আমাৰ পৰিচয় এয়ে হওক যে, আমি খ্ৰীষ্টৰ সেৱক আৰু ঈশ্বৰৰ নিগূঢ় তত্ত্বৰূপ ধনৰ অধ্যক্ষ। 2 কিন্তু অধ্যক্ষ জন যেন বিশ্বাসী হয়, মানুহে এনে গুণ বিচাৰে। 3 মোৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ দ্বাৰা বা আন কোনো মানুহৰ বিচাৰ সভাৰ দ্বাৰা যে, মোৰ বিচাৰ হয়, ই মোৰ বাবে অতি সামান্য কথা। কিয়নো মই মোৰ নিজৰেই বিচাৰ নকৰোঁ। 4 কিয়নো মই মোৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে থকা একো অভিযোগৰ বিষয়ে নাজানো। কিন্তু তাৰ অৰ্থ এয়ে নহয় যে, মই নিৰ্দ্দেশী* বুলি প্ৰমাণিত; কাৰণ যি জনে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, তেওঁ প্ৰভু।

5 এতেকে আপোনালোকে প্ৰভু অহাৰ পূৰ্বেই অৰ্থাৎ সেই ঠিক কৰা সময়ৰ আগেয়ে একো বিষয়ৰে বিচাৰ নকৰিব। তেৱেঁই আন্ধাৰৰ গুপ্ত বিষয়বোৰ পোহৰলৈ আনিব আৰু হৃদয়ৰ উদ্দেশ্যবোৰো প্ৰকাশ কৰিব। সেই কালত প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ পৰা নিজৰ নিজৰ প্ৰশংসা পাব।

6 প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আপোনালোকৰ কাৰণে মই মোৰ নিজৰ আৰু আপোনাৰ উদাহৰণ দি এই সকলো কথা ক'লো যাতে আপোনালোকে আমাৰ পৰা এই শিক্ষা পাই যে, “শাস্ত্ৰত যি যি লিখা আছে তাক অতিক্ৰম কৰি যাব নালগে।” আপোনালোকৰ কোনেও যেন এজনৰ পক্ষ হৈ আন জনৰ বিপক্ষে গৰ্ব নকৰে। 7 কিয়নো আপুনি যে আন লোক সকলকৈ বিশিষ্ট সেয়া কোনে দেখা পায়? ঈশ্বৰৰ পৰা যি দান হিচাপে পোৱা নাই, তেনে কি বস্তুৰেই বা আপোনাৰ আছে? আপুনি যেতিয়া দান হিচাপে পাই, তেতিয়া দান যেন পোৱা নাই, এনে দ্বিধাবোধ কৰি অহংকাৰ কিয় কৰে?

8 আপোনালোকৰ যি প্ৰয়োজন সেই সকলো পাই আপোনালোক এতিয়া পূৰ্ণ হৈ আছে। এতিয়া আপোনালোক ধনৱন্ত হৈছে। আমাক বাদ দিয়েই আপোনালোকে ৰাজস্ব পাইছে। অৱশ্যে, আপোনালোকে ৰাজস্ব পালে ডালেই হয়, তেনেহলে আপোনালোকৰ সৈতে আমিও ৰাজস্ব পাব পাৰোঁ। 9 কাৰণ, মোৰ ধাৰণা হয়, পাঁচনি সকল যি আমি, ঈশ্বৰে আমাক বধ কৰিবলৈ নিয়া লোক সকলৰ দৰে সমদলত শেষৰ শাৰীত প্ৰদৰ্শন কৰি ৰাখিছে। সেয়েহে আমি জগতৰ, স্বৰ্গৰ দূতৰ আৰু মনুষ্যৰ আগত এক কৌতুকৰ পাংৰ হৈছোঁ। 10 আমি খ্ৰীষ্টৰ অৰ্থে মূৰ্খ হৈছোঁ, কিন্তু আপোনালোক খ্ৰীষ্টত বুদ্ধিমন্ত হৈছে। আমি দুৰ্বল, কিন্তু আপোনালোক বলৱন্ত। আপোনালোক মানৱত, কিন্তু আমি অনাদৃত। 11 এই সময়লৈকে আমি ভোক আৰু পিয়াহত কষ্ট পাইছোঁ। পিন্ধনত আমাৰ জীৱ বশ্ৰব, আমাক নিষ্ঠুৰভাৱে আঘাত কৰা হৈছে, আমি গৃহহীন। 12 আমি নিজ হাতেৰে কাম কৰি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিছোঁ। লোকে যেতিয়া আমাক নিন্দা কৰে, আমি আশীৰ্ব্বাদ কৰিছোঁ; যেতিয়া তাড়না কৰে, আমি সহন কৰিছোঁ; 13 কোনোৱে অপবাদ দিলে, বিনম্ৰতাৰে কথা পাঁতো। এতিয়ালৈকে আমি যেন জগতৰ আৰজনা আৰু আটাইতকৈ মলিয়ন বস্তুস্বৰূপ হৈ আছোঁ।

14 মই আপোনালোকলৈ যে এইবাৰ কথা লিখি লাজ দিছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু মোৰ প্ৰিয় সন্তান বুলি চেতনাহে দিছোঁ। 15 কিয়নো খ্ৰীষ্টত যদিও আপোনালোকৰ দহ হাজাৰ গুৰু থাকিব পাৰে, কিন্তু পিতৃ অনেক নাই; কাৰণ খ্ৰীষ্ট যীচুত শুভবাৰতাৰ দ্বাৰা ময়েই আপোনালোকৰ পিতৃ স্বৰূপ হ'লো। 16 এতেকে বিনয় কৰোঁ, আপোনালোক মোৰ অনুকাৰী হওক।

17 এই অভিপ্ৰায়েৰে মই তীমথিয়ক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছোঁ। তেওঁ প্ৰভুত মোৰ প্ৰিয় আৰু বিশ্বাসী পুংৰ; তেওঁ আপোনালোকক খ্ৰীষ্ট সঙ্ঘীয় মোৰ পন্থাবোৰ সোঁৱৰাই দিব, যিবোৰ শিক্ষা মই সকলো ঠাইতে সকলো মণ্ডলীতে দি থাকোঁ। 18 মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ নাই যোৱা বাবে কোনো কোনো অহংকাৰী হৈ উঠিছে। 19 কিন্তু প্ৰভুৰ ইচ্ছা হ'লে, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ সোনকালে যাম; তেতিয়া যি সকল অহংকাৰী হৈ উঠিছে, তেওঁলোকৰ কথা নহয়, কিন্তু পৰাক্ৰম জানিম। 20 কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কথাত নহয়, পৰাক্ৰমতহে হয়। 21 আপোনালোকৰ কি ইচ্ছা? মই লাঠি লৈ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যামনে? নে প্ৰেমৰে আৰু মৃদুতাৰ আশ্বাসে যাম?

5 অধ্যায়

মণ্ডলীত নৈতিক সমস্যা

1 আমি শুনিছোঁ যে, আপোনালোকৰ মাজত ব্যভিচাৰ আছে; যি ব্যভিচাৰী কাৰ্য অনা-ইহদী সকলৰ মাজতো নাই। এনে কি শুনিবলৈ পাইছোঁ আপোনালোকৰ মাজৰ এজনে নিজৰ পিতৃৰ ভাৰ্য্যাকে ৰাখিছে। 2 আপোনালোকে তথাপি নিজৰ বিষয়ে অহংকাৰহে কৰি আছে। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আপোনালোকে জানো শোক কৰা উচিত নাছিল? এনে কৰ্ম যি জন ব্যক্তিয়ে কৰিছে, তেওঁক যেন আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়া হয়।

3 শৰীৰেৰে অনুপস্থিত থাকিলেও, আশ্মাত মই আপোনালোকৰ লগত আছোঁ; যি ব্যক্তিয়ে এনে প্ৰকাৰৰ কাৰ্য কৰিছে, উপস্থিত থকাৰ দৰে মই তেওঁৰ বিষয়ে বিচাৰ কৰিলোঁ। 4 আপোনালোকে যেতিয়া আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে একত্ৰিত হয়, মোৰ আশ্মাত আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ শক্তিত সেই ঠাইত থকাত মই এই মানুহৰ বিচাৰ কৰিলোঁ। 5 তেনেকুৱা মানুহক মাংসৰ বিনাশৰ অৰ্থে চয়তানৰ হাতত শোধাই দিয়া উচিত, যাতে প্ৰভু যীচুৰ দিনা তেওঁৰ আশ্মাই পৰিষ্কাৰ পায়।

6 আপোনালোকে অহংকাৰ কৰা ভাল নহয়; অলপ খমিৰে যে সনা পিঠাগুড়িৰ গোটেই লদা ফুলাই, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? 7 নিজকে শুচি কৰি পুৰণি খমিৰ দূৰ কৰি পেলোওক যাতে, আপোনালোক সনা পিঠাগুড়িৰ নতুন লদা হ'ব পাৰে; কাৰণ আপোনালোকতো এতিয়া খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দৰে। পুৰণি খমিৰ দূৰ কৰক। কাৰণ আমাৰ নিস্তাৰপৰুৰ মেৰ পোৱালিৰূপে যি জনক বলিদান কৰা হ'ল, তেওঁ খ্ৰীষ্ট। 8 এতেকে আহক, আমি পুৰণি খমিৰৰ পিঠাৰে অৰ্থাৎ পাপ স্বভাৱ আৰু দুষ্টতাৰে নহয়, কিন্তু সৰলতা আৰু সত্যতাৰ খমিৰবিহীন পিঠাৰে পৰু পালন কৰোঁক।

9 মই মোৰ পত্ৰত লিখিছিলো যে, আপোনালোকে যেন ব্যভিচাৰী মানুহৰ* সৈতে আলাপ-ব্যৱহাৰ নকৰে। 10 কিন্তু সেই

* 4 অধ্যায়:4 ইয়া. 9:2, 15; গীত. 130:3

* 5 অধ্যায়:9 খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসী কৰিও যি সকলে ব্যভিচাৰ কৰে

বুলিয়েই যে এই জগতৰ ব্যভিচাৰী, লোভী, প্ৰৰঞ্চক বা মূৰ্তিপূজক লোক সকলৰ সৈতে একেবাৰে আলাপ-ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগে, এনে নহয়; কাৰণ সেয়ে হ'লে, আপোনালোক জগতৰে বাহিৰ হ'ব লগা হ'ব।¹¹ মই এতিয়া আপোনালোকলৈ লিখিছোঁ যে, খ্ৰীষ্টত ভাই বা ভনী বুলি পৰিচিত কোনো মানুহ যদি ব্যভিচাৰী, লুভীয়া, মূৰ্তিপূজক, নিন্দক, মতলীয়া, প্ৰৰঞ্চক হয়, তেনেহলে তেওঁৰ সৈতে আলাপ-ব্যৱহাৰ, এনে কি, খোৱা বোৱাও নকৰিব।

¹² কাৰণ মণ্ডলীৰ বাহিৰৰ মানুহৰ বিচাৰ কৰিবলৈ মোৰ কি দৰকাৰ? মণ্ডলীৰ ভিতৰৰ মানুহৰ বিচাৰ জানো আপোনালোকে নকৰে? ¹³ কিন্তু বাহিৰৰ মানুহৰ বিচাৰ ঈশ্বৰেহে কৰে।

“আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা সেই দুষ্ট লোকক বাহিৰ কৰি দিয়ক।” †

6 অধ্যায়

বিবাদ আৰু ব্যভিচাৰবিষয়ক কথা

¹ আপোনালোকৰ মাজত কাৰোবাৰ যদি আন এজনৰ বিৰুদ্ধে কোনো অভিযোগ কৰাৰ কাৰণ থাকে, তেনেহলে তেওঁ কোন সাহসত ঈশ্বৰৰ পৰিৎৰ লোকৰ ওচৰলৈ নাযায়, এজন অ বিশ্বাসী বিচাৰকৰ অৰ্থাৎ অধৰ্মি লোকৰ কাষলৈ গৈ বিচাৰৰ সমাধান বিচাৰে? ² আপোনালোকে জানো নাজানে, যে ঈশ্বৰৰ পৰিৎৰ লোক সকলেই জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব? যেতিয়া আপোনালোকেই জগতৰ বিচাৰ কৰিব, তেনেহলে এতিয়া আপোনালোকে জানো অতি সামান্য বিষয়বোৰ বিচাৰ কৰিব নোৱাৰে? ³ আপোনালোকে নাজানে নেকি যে, আমি স্বৰ্গৰ দূত সমূহৰো বিচাৰ কৰিম? যদি সেয়ে হয়, তেনেহলেতো এই জীৱন সম্পৰ্কীয় বিষয়বোৰ অতি সাধাৰণ কথা। ⁴ এতেকে আপোনালোকৰ দ্বাৰায়েই যদি দৈনিক জীৱন সম্পৰ্কীয় বিষয়বোৰৰ সোধ-বিচাৰ কৰা হয়, তেনেহলে যি সকল মণ্ডলীৰ লোক নহয়, এনে লোকক আপোনালোকে কিয় বিচাৰকৰ আসনত বহুৱাই? ⁵ আপোনালোকক লাজ দিবৰ কাৰণে মই এই কথা কৈছোঁ। আপোনালোকৰ মাজত সঁচাই এনে কোনো জ্ঞানৱান লোক এজনো নাই নেকি, যি জনে ভাই, ভনী সকলৰ মাজত বিবাদ হ'লে, সেইবোৰ সোধ-বিচাৰ কৰি নিষ্পত্তিৰ বাবে ঠাৱৰ কৰিব পাৰে? ⁶ কিন্তু তাৰ সলনি এনেকুৱা হয় যে, এজন বিশ্বাসী ভায়ে আন বিশ্বাসী ভাইৰ বিৰুদ্ধে আদালতলৈ যায় গোচৰ দিয়ে, তাকো অ বিশ্বাসী সকলৰ আগত।

⁷ আপোনালোক খ্ৰীষ্টিয়ান সকলে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ দি আছে, তাতে এটাই প্ৰমাণ হয় যে আপোনালোক পৰাজিত হৈ আছে। তাতকৈ বৰঞ্চ অন্যায় সহন নকৰে কিয়? নিজৰো হানি হ'বলৈ কিয় নিদিয়? ⁸ কিন্তু তাৰ সলনি আপোনালোকে নিজেই অন্যায় কৰি আছে আৰু আন লোকক ঠগাই আছে; তেওঁলোক আপোনালোকৰ নিজৰেই ভাই-ভনী।

⁹ যি সকলে অধৰ্ম আচৰণ কৰে তেওঁলোক যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী নহ'ব, সেই সেই বিষয়ে নাজানে নেকি? আপোনালোক ভ্ৰান্ত নহ'ব; যি সকল অনৈতিক যৌনাচাৰত ব্যভিচাৰী, অধৰ্মি, মূৰ্তিপূজক, পৰশ্বৰীয়া, পুৰুষ বেশ্যা, পুংমৈথুনী আদি অভ্যাসত লিপ্ত হয়, ¹⁰ যি সকল চোৰ, লুভীয়া, মতলীয়া, পৰনিন্দাকাৰক আৰু প্ৰতাৰক, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী নহ'ব। ¹¹ আপোনালোকা কোনো কোনো তেনেকুৱা লোক আছিল; কিন্তু এতিয়া আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে আৰু ঈশ্বৰৰ আশ্বাৰে আপোনালোক ধৌত হ'ল, পৰিৎৰীকৃত হ'ল, আৰু ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'ল।

¹² “মৌলৈ সকলো বিধান সম্মত”, কিন্তু সকলোৱেই হিতজনক নহয়। সকলো কৰিবলৈ মোৰ অধিকাৰ* আছে, কিন্তু একোৱে মই দাস নহ'ম। ¹³ “পেটৰ কাৰণেই আহাৰ; আহাৰৰ কাৰণেও পেট”; কিন্তু ঈশ্বৰে এই দুয়োকো লোপ কৰিব। তথাপি শৰীৰ ব্যভিচাৰৰ কাৰণে নহয়, প্ৰভুৰ কাৰণেহে আৰু প্ৰভুও শৰীৰৰ কাৰণেহে; ¹⁴ ঈশ্বৰে নিজৰ শক্তিয়ে প্ৰভুক তুলিলে আৰু আমাকো তুলিব। ¹⁵ আপোনালোকৰ শৰীৰ যে, খ্ৰীষ্টৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? তেনেহলে, খ্ৰীষ্টৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰ লৈ, বেশ্যাৰ দেহৰ সৈতে যুক্ত কৰিব নে? এনে নহওক। ¹⁶ যি জন বেশ্যাত আসক্ত লোক, তেওঁ তাইৰ সৈতে এক দেহ হয়, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নেকি? কিয়নো শাস্তত আছে, “তেওঁলোক দুয়ো এক দেহ হ'ব”। ¹⁷ কিন্তু যি জন প্ৰভুত আসক্ত লোক, তেওঁ তেওঁৰ সৈতে এক আশ্বা হয়। ¹⁸ ব্যভিচাৰৰ পৰা পলাওক। মানুহে যি পাপ কাৰ্য কৰে, সেইবোৰ তেওঁৰ শৰীৰৰ বাহিৰত কৰে; কিন্তু যি কোনোৱে যৌনপাপ কৰে, তেওঁ নিজৰ শৰীৰৰ বিৰুদ্ধেই পাপ কৰে।

¹⁹ আপোনালোকৰ শৰীৰ যে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা পৰিৎৰ আশ্বা যে আপোনালোকৰ অন্তৰত থাকে, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে কি? আপোনালোক এতিয়া নিজৰ নহয়। ²⁰ কিয়নো আপোনালোকক মূল্য দি কিনা হৈছে; এই হেতুকে আপোনালোকৰ শৰীৰৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰক মহিমাশিত কৰক।

7 অধ্যায়

বিবাহ বিষয়ক বিধান

¹ এতিয়া আপোনালোকে মৌলৈ যি বিষয়ে লিখিছিল, সেই বিষয়ে উত্তৰ দিওঁ; এজন পুৰুষে বিয়া নকৰাই ভাল*; ² কিন্তু নানান ব্যভিচাৰ কাৰ্যত পৰীক্ষিত নহ'বলৈ প্ৰতিজন পুৰুষৰ নিজা ভাৰ্যা হওক আৰু প্ৰতি গৰাকী মহিলাৰ নিজা স্বামী হওক। ³ শৰীৰৰ অধিকাৰ হিচাপে স্বামীয়ে ভাৰ্য্যক আৰু সেইদৰে ভাৰ্য্যকো স্বামীক তেওঁৰ পাবলগীয়া দিয়ক। ⁴ ভাৰ্য্যকৰ নিজৰ শৰীৰৰ ওপৰত কোনো ক্ষমতা নাই, স্বামীৰহে আছে; সেইদৰে স্বামীৰো নিজ শৰীৰৰ ওপৰত কোনো ক্ষমতা নাই, ভাৰ্য্যকৰহে আছে। ⁵ আপোনালোকে ইজনে সিজনক শৰীৰৰ মিলনত বঞ্চিত নকৰিব; কেৱল প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ বাবে দুয়োৰে এক পৰামৰ্শ হৈ অলপ সময়ৰ কাৰণে পৃথকে থাকিব পাৰে; পাছত পুনৰ একেলগে মিলিত হ'ব, যাতে ইন্দ্ৰিয়ৰ আশ্বাসংযমৰ

† 5 অধ্যায়:13 দি:বি: 22:21-24

* 6 অধ্যায়:12 সকলো কৰিবলৈ মোৰ অধিকাৰ অৰ্থাৎ মৌলৈ সকলো অৰাধ

* 7 অধ্যায়:1 অৰ্থাৎ কোনো মহিলাৰ

সৈতে যৌন সম্পৰ্ক নৰখাই ভাল।

অভাৱত চয়তানে আপোনালোকক পৰীক্ষাত নেপেলায়।⁶ মই এই সকলো কথা আপোনালোকক আজ্ঞাৰ দিয়াৰ দৰে যে কৈছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু অনুমতিহে মাথোন দিছোঁ।⁷ মোৰ ইচ্ছা, সকলোৰেই যেন মোৰ নিচিনা হয়। কিন্তু প্ৰত্যেকে ঈশ্বৰৰ পৰা ভিন্ন ভিন্ন বৰ দান পাইছে, এজনে এক প্ৰকাৰে, আন জনে আন প্ৰকাৰে।

⁸ অবিবাহিত আৰু বিধৱা সকলক মই কওঁ, তেওঁলোকে মোৰ নিচিনাকৈ যদি থাকিব পাৰে, তেনেহলে ভাল।⁹ কিন্তু ইন্দিৰয়-দমন কৰিব নোৱাৰিলে, বিয়া হোৱা উচিত; কিয়নো কামান্ধিত জ্বলাতকৈ বিয়া কৰোঁৱাই ভাল।

¹⁰ এতিয়া বিবাহিত লোক সকলক মই এই আজ্ঞা দিওঁ - অৱশ্যে মই নহয়, এই আজ্ঞা প্ৰভুৰেই, “কোনো ডাৰ্ভাৰী যেন স্বামীক পৰিত্যাগ নকৰে।”¹¹ কিন্তু যদি তেওঁ স্বামীক এৰি গুছি যায়, তেনেহলে তেওঁ বিয়া নকৰাকৈ থকা উচিত অথবা তেওঁ যেন স্বামীৰ সৈতে মিলন হওক; — আৰু “স্বামীয়েও নিজ ডাৰ্ভাক পৰিত্যাগ নকৰক”।

¹² এতিয়া আন সকলোলৈকে অৱশ্যে প্ৰভুৱে নহয়, কিন্তু মইহে কওঁ, যদি কোনো ভাইৰ খৰীষ্টত বিশ্বাস নকৰা ডাৰ্ভাৰী থাকে আৰু তেওঁ যদি স্বামীৰ সৈতে থাকিবলৈ সন্মত হয়, তেনেহলে স্বামীয়ে তেওঁক পৰিত্যাগ নকৰক।¹³ আকৌ কোনো মহিলাৰ যদি অবিয়াসী স্বামী থাকে আৰু সেই স্বামী যদি তেওঁৰ সৈতে থাকিবলৈ সন্মত হয়, তেনেহলে তেওঁ যেন সেই স্বামীক পৰিত্যাগ নকৰে।¹⁴ কিয়নো বিয়াসী ডাৰ্ভাৰী যোগেদিয়ে সেই অবিয়াসী স্বামীয়ে আৰু বিয়াসী স্বামীৰ যোগেদিয়ে সেই বিশ্বাস নকৰা ডাৰ্ভাই পৱিত্ৰতা লাভ কৰে; এনে নহ'লে, আপোনালোকৰ সন্তানবোৰ অশুচি হ'লহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া সিহঁত পবিত্ৰৰ সন্তান।¹⁵ তথাপি অবিয়াসী সঙ্গীজনে বিয়াসীজনক যদি এৰি গুছি যায়, তেনেহলে তেওঁ যাওঁক। এনে কথাত ভাই বা ভনী গৰাকী তেওঁলোকৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ বাধ্য-বাধকতাৰ কাৰণে দাসস্থত নাথাকিব। ঈশ্বৰে আমাক শাস্ত্ৰিৰে থাকিবৰ কাৰণে আমনংৰণ কৰিছে।¹⁶ হে বিয়াসী ডাৰ্ভাৰী, তোমাৰ স্বামীক তুমি পৰিৎৰাণ কৰাব পাৰিবা নে, সেই কথা তুমি কেনেকৈ জানা? হে বিয়াসী স্বামী, তোমাৰ ডাৰ্ভাক তুমিও পৰিৎৰাণ কৰাব পাৰিবা নে, সেই কথা তুমি কেনেকৈ জানা?

ঈশ্বৰৰ আস্থান অনুসাৰে জীৱন-যাপন কৰা

¹⁷ প্ৰভুৱে যাক যেনে দায়িত্ব দিছে আৰু ঈশ্বৰে যাক যিহঁল আমনংৰণ কৰিছে, প্ৰতিজনে সেই অনুসাৰেই জীৱন-যাপন কৰক। সকলো মণ্ডলীতে মই এই নিয়ম কৰিছোঁ।¹⁸ কোনোবা চুমা হোৱা অৱস্থাত আমনংৰণ হৈছে নেকি? তেওঁ চুমা হোৱাতো থাকক; কোনোবা চুমা নোহোৱা অৱস্থাত আমনংৰণ হৈছে নেকি? তেওঁৰ চুমা হোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই।¹⁹ চুমা হওক বা নহওক, সেইটো গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰাই হ'ল সাৰ কথা।²⁰ ঈশ্বৰে যাক যি অৱস্থাতে আমনংৰণ কৰিছে, তেওঁ সেই অৱস্থাতে থাকক।²¹ যেতিয়া ঈশ্বৰে তোমাক আমনংৰণ কৰিছিল, তেতিয়া তুমি দাস আছিলি নেকি? ইয়াকে লৈ একো চিন্তা নকৰিবা; অৱশ্যে যদি মুক্ত হোৱাৰ সুযোগ পোৱা, তাক গ্ৰহণ কৰা।²² দাস অৱস্থাত যি জনক প্ৰভুৱে আমনংৰণ কৰিলে, তেওঁ প্ৰভুৰ মুক্ত লোক। সেইদৰে, যি জনক মুক্ত অৱস্থাত বিশ্বাসলৈ আমনংৰণ কৰিলে, তেওঁ খৰীষ্টৰ দাস।²³ মূল্য দি আপোনালোক সকলোকে কিনা হৈছে, সেয়ে মানুহৰ দাস নহ'ব।²⁴ ভাই-ভনী সকল, আমি প্ৰতিজন যি অৱস্থাত বিশ্বাসলৈ আমনংৰণ হ'লোঁ, আমি সেই অৱস্থাতে ঈশ্বৰে সৈতে থাকোঁক।

বিবাহ বিষয়ক প্ৰশ্ন

²⁵ যি সকলৰ বিয়া হোৱা নাই, তেওঁলোকৰ বিষয়ে মই প্ৰভুৰ পৰা কোনো আজ্ঞা পোৱা নাই; তথাপি এই বিষয়ত এজন বিশ্বাসযোগ্য লোক হিচাপে প্ৰভুৰ দয়াত মই নিজস্ব মত প্ৰকাশ কৰিছোঁ।²⁶ সেয়ে মোৰ ভাব হয়, বৰ্তমান এই সঙ্কটময় সময়ৰ কাৰণে এজন ব্যক্তিৰ পক্ষে তেওঁ যেনে আছে, তেনে থাকি ভাল।²⁷ তুমি কোনো মহিলাৰে সৈতে প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰা বিবাহ বন্ধনত আছা নেকি? তেনেহলে মুক্ত হ'বলৈ চেষ্টা নকৰিবা। তুমি ডাৰ্ভাৰীৰ পৰা মুক্ত হৈ আছা নেকি অথবা অবিবাহিত নেকি? তেনেহলে ডাৰ্ভাৰী পাবলৈ চেষ্টা নকৰিবা।²⁸ কিন্তু তুমি যদি বিয়াও কৰোঁৱা, তাত তোমাৰ কোনো পাপ নহয়। কোনো কুমাৰীয়ে যদি বিয়া কৰাই, তেনেহলে তেওঁ পাপ নকৰে। কিন্তু যি সকলে বিয়া কৰাই, তেওঁলোকে জীৱনত নানা ধৰণৰ সমস্যাত পৰিব লাগিব। মই এই সকলোৰে পৰা আপোনালোকক ৰেহাই দিব বিচাৰোঁ।

²⁹ কিন্তু, হে ভাই-ভনী সকল, মই ইয়াকে কওঁ, সময় কম। এতিয়াৰ পৰা যি সকলৰ ডাৰ্ভাৰী আছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন তেওঁলোকৰ ডাৰ্ভাৰী নাই;³⁰ যি সকলে ক্ৰন্দন কৰিছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন ক্ৰন্দন কৰা নাই; যি সকলে আনন্দ কৰিছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন আনন্দ কৰা নাই; যি সকলে কোনো ৰস্তু ক্ৰয় কৰিছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন তেওঁলোকৰ নিজৰ একো নাই।³¹ যি সকল জাগতিক বিষয়ত জড়িত, তেওঁলোকে যেন সম্পূৰ্ণভাৱে তাত আসক্ত নহয়; কাৰণ এই জগতৰ ধাৰা লুপ্ত হ'ব ধৰিছে।।

³² মই বিচাৰো, আপোনালোকে যেন চিন্তা-ভাৱনাৰ পৰা মুক্ত হৈ থাকিব পাৰে। অবিবাহিত জনে প্ৰভুৰ বিষয়বোৰ ভাবে; তেওঁ চিন্তা কৰে কেনেকৈ তেওঁ প্ৰভুক সন্তুষ্ট কৰিব।³³ কিন্তু বিবাহিত পুৰুষে সংসাৰৰ বিষয়বোৰ ভাবে; তেওঁ চিন্তা কৰে কেনেকৈ ডাৰ্ভাক সন্তুষ্ট কৰিব।³⁴ তেওঁ ঈশ্বৰ আৰু ডাৰ্ভাৰী দুয়ো দিশত ভাগ হয়। সেইদৰে এগৰাকী অবিবাহিতা বা কুমাৰী মহিলাই প্ৰভুৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে যেন তেওঁ দেহ আৰু আস্থাত পৱিত্ৰ হয়। কিন্তু বিবাহিতা মহিলাই সংসাৰৰ বিষয়বোৰ ভাবে; তেওঁ চিন্তা কৰে কেনেকৈ স্বামীক সন্তুষ্ট কৰিব।³⁵ মই আপোনালোকৰ হিতৰ অৰ্থেই এই কথা কৈছোঁ। আপোনালোকৰ ওপৰত কোনো বিধিৰ ৰোজা জাপি দিবলৈ নহয়, কিন্তু আপোনালোকে যেন শিষ্ট আচৰণ কৰে আৰু মনোযোগেৰে প্ৰভুত আসক্ত হৈ থাকে।

³⁶ তথাপি যদি কোনো মানুহৰ বোধ হয় যে তেওঁৰ কুমাৰী বাগদতাৰ প্ৰতি তেওঁ ন্যায় আচৰণ কৰা নাই, যদি তাইৰ বিয়াৰ ব্যয়স পাৰ হৈ গৈছে আৰু যদি তেওঁৰ বিয়া হোৱাৰ অতি প্ৰয়োজন বোধ হয়, তেনেহলে তেওঁ নিজৰ ইচ্ছামতে তাইক বিয়া কৰক; তাত পাপ নহয়।³⁷ কিন্তু যদি তেওঁ বিয়া নকৰাবলৈ মনতে সিদ্ধান্ত লয়, তেনেহলে তেওঁৰ ওপৰত কোনো চাপ নাই। তেওঁ নিজৰ ইচ্ছাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰে, আৰু তেওঁ যদি তাইক কুমাৰীভাৱে ৰাখিব বিচাৰে, তেনেহলে তেওঁ ঠিক কাৰ্যই কৰে।

38 এতেকে যি জনে তেওঁৰ বাগদত্তা কুমাৰীক বিয়া কৰায়, তেওঁ ঠিক কাৰ্যই কৰে আৰু বিয়া নকৰা জনে তাৰ্তকৈয়ো ভাল কৰ্ম কৰে।

39 স্বামী যিমান দিন জীয়াই থাকে, সিমান দিনলৈকে ডাৰ্যা তেওঁৰ বন্ধনত আবদ্ধ থাকে। কিন্তু তাইৰ স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁ মুক্ত; তেতিয়া তেওঁ যাকে ইচ্ছা কৰে, সেই জনলৈকে বিয়া হ'ব পাৰে; অৱশ্যে সেই লোক যেন প্ৰভুত বিশ্বাসকাৰী হয়। 40 কিন্তু মোৰ বিবেচনাত তাই যেনেকৈ আছে যদি তেনেকৈয়ে থাকে, তেনেহলে আৰু অধিক সুখী হ'ব। মই ভাৱো যে মোতো ঈশ্বৰৰ আশ্বাস আছে।

8 অধ্যায়

দেৱতাৰ প্ৰসাদ সম্বন্ধে

1 এইবাৰ মই দেৱতাৰ মূৰ্তিলৈ উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ বিষয়ে কৈছোঁ। আমি জানো যে “আমাৰ সকলোৰে জ্ঞান আছে”। জ্ঞানে অহংকাৰ জন্মায়, কিন্তু প্ৰেমে গঢ় দিয়ে। 2 যদি কোনোৱে কিবা বিষয়ত সকলো জানো বুলি ভাবে, তেনেহলে তেওঁ যিৰূপে জনা উচিত, সেইভাৱে এতিয়াও নাজানে। 3 কিন্তু কোনোৱে যদি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰে তেওঁক জানে।

4 মূৰ্তিলৈ উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ খোৱাৰ বিষয়ে কওঁ; আমি জানো যে “জগত খনত দেৱতা বুলি আচলতে একোৱে নাই” আৰু “এজন ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন ঈশ্বৰ নাই”। 5 কিয়নো স্বৰ্গতে হওক বা পৃথিৱীতে হওক, দেৱ-দেৱী বুলি কোৱা “বহুতো দেৱতা আৰু বহুতো প্ৰভু” থাকিলেও, 6 কিন্তু আমাৰ কাৰণে একমাত্ৰ এজন পিতৃ ঈশ্বৰ আছে। তেওঁৰ পৰাই সকলোবোৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে আৰু আমি তেওঁৰ কাৰণেই জীয়াই আছোঁ। আমাৰ প্ৰভুও মাত্ৰ এজন। তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্ট। তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্টি আৰু আমিও জীয়াই আছোঁ।

7 কিন্তু সকলোৰে এনে জ্ঞান নাই; কিয়নো কোনো লোকৰ পুৰুষ মূৰ্তিপূজাৰ অভ্যাস এতিয়ালৈকে থকাত, তেওঁলোকে দেৱতালৈ উৎসৰ্গ কৰা খোৱা বস্তু এতিয়াও প্ৰসাদ বুলি খায়; তাতে তেওঁলোকৰ বিবেক দুৰ্বল হোৱাত, সেয়ে অশুচি হয়। 8 খোৱা বস্তুৰ দ্বাৰা আমি ঈশ্বৰক আগত গ্ৰহণযোগ্য নহওঁ। আমি নাথালেও আমাৰ ক্ষতি নহয় বা খালেও আমাৰ লাভ নহয়।

9 কিন্তু সাৱধান! যি সকল বিশ্বাসত দুৰ্বল, আপোনালোকৰ এই স্বাধীনতা তেওঁলোকলৈ যেন উজুটি খুউৱা মুঢ়াস্বৰূপ নহয়। 10 তোমাৰ জ্ঞান আছে; কিন্তু যি জনৰ বিবেক দুৰ্বল, তেওঁ যদি তোমাক দেৱতাৰ মন্দিৰত বহি প্ৰসাদ খোৱা দেখা পায়, তেনেহলে তেওঁ জানো মূৰ্তিলৈ উৎসৰ্গ কৰা খোৱা বস্তু খাবলৈ উৎসাহিত নহ'ব? 11 এইভাৱে তোমাৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰা সেই দুৰ্বল বিবেকৰ ভাই বা ভনী, যাৰ কাৰণে খৰীষ্ট মৰিল, তেওঁ বিনষ্ট হয়। 12 আপোনালোকে আপোনালোকৰ ভাই-ভনী সকলৰ বিৰুদ্ধে এইদৰে পাপ কৰি তেওঁলোকৰ দুৰ্বল বিবেকত আঘাত কৰিলে, আপোনালোকে খৰীষ্টৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা হয়। 13 এতেকে খোৱা বস্তুৰে যদি মোৰ ভাই-ভনীৰ বাবে বিঘিনি স্বৰূপ হয়, তেনেহলে ভাই-ভনীৰ পাপৰ কাৰণ নহ'বলৈ মই পুনৰ কেতিয়াও মঙহ নাখাওঁ।

9 অধ্যায়

1 মই স্বাধীন নহয় নে? মই পাঁচনি নহয় নে? আমাৰ প্ৰভু যীচুক মই জানো দেখা নাই? প্ৰভুত কৰা মোৰ কৰ্মৰ ফল আপোনালোকেই জানো নহয়? 2 মই আনলোকলৈ পাঁচনি নহ'লেও, একমাংৰ আপোনালোকেই মোক পাঁচনি পদ পোৱা লোক বুলি মানে; কিয়নো প্ৰভুত মই যে এজন পাঁচনি তাৰ প্ৰমাণ আপোনালোকেই।

3 আমাৰ সোধ-বিচাৰ কৰা সকলৰ বাবে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমাৰ উত্তৰ এয়ে। 4 আমাৰ জানো ভোজন আৰু পান কৰাৰ ক্ষমতা নাই? 5 অন্যান্য পাঁচনি আৰু প্ৰভুৰ নিজৰ ভায়েক, ভনীয়েক সকলৰ লগতে কেফায়ে যেনেকৈ কৰে, তেনেকৈ আমাৰ জানো কোনো বিদ্যাসীক ডাৰ্যা হিচাপে লগত লৈ যাবলৈ ক্ষমতা নাই? 6 বাৰ্ণব্বা আৰু ময়েই কেৱল জীৱিকা নিৰ্বাহ কৰিবৰ কাৰণে কাৰ্য কৰিব লাগে নেকি?

7 কোন সৈনিকে নিজৰ খৰছত সৈন্য দলত থাকে? যি জনে দৰাফাবাৰী পাতে তেওঁ কি তাৰ ফল নাখায়? এনে কোন আছে যি জনে পশুৰ জাকৰ পৰতিপালন কৰে, কিন্তু তেওঁ তাৰ গাখীৰ পান নকৰে?? 8 মই মানুহৰ বিচাৰ বুদ্ধিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি জানো এই কথা কৈছোঁ? কিন্তু ঈশ্বৰৰ বিধানে জানো এই সকলো কথা নকয়?

9 *কাৰণ মোচিৰ বিধান-শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “আপোনালোকে মৰণা মাৰোঁতে গৰুৰ মুখত মোখোৱা নাৱান্দিব”, ঈশ্বৰে মাত্ৰ গৰুৰ কথা ভাবি এই কথা কৈছে নে? 10 কিন্তু এনে নহয় আমাৰ কথা ভাৱিয়েই এই সকলো কথা কৈছে, নহয় নে? শাস্ত্ৰত আমাৰ কাৰণেই এই সকলো লিখা হৈছে, কাৰণ যি জনে হাল বায় তেওঁ শস্য পোৱা আশা কৰিয়েই হাল বায়; আৰু যি জনে মৰণা মাৰে, তেওঁ শস্যৰ পৰা খাদ্য পাবলৈ মৰণা মাৰে। 11 আমি আপোনালোকৰ কাৰণে আশ্বিক কঠিয়া সিটি যদি আপোনালোকৰ পৰা মাংসিক শস্য দাওঁ, তেনেহলে সেয়া জানো অধিক বেচি পোৱা হয়?

12 যদি আপোনালোকৰ ওপৰত এই ক্ষমতা আনে দাবী কৰে, তেনেহলে আমাৰ তাৰ্তকৈয়ো অধিক দাবী নাথাকিব নে? আমি আপোনালোকৰ ওপৰত এই অধিকাৰ কৰিব বিচৰা নাই, কিন্তু খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাত কোনো বাধা নজন্মিবৰ বাবে আমি সকলো সহন কৰিছোঁ। 13 আপোনালোকে জানে নে, যি সকলে† পবিত্ৰ মন্দিৰত সেৱা কৰে, তেওঁলোকে খোৱা বস্তু মন্দিৰৰ পৰা পায় আৰু যি সকলে নিতৌ যজ্ঞবেদিৰ ওপৰত নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰে, তেওঁলোকে তাৰ ভাগ পায়। 14 এইদৰে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক সকলৰ কাৰণেও ঈশ্বৰে নিয়ম কৰিলে যে, তেওঁলোকৰ জীৱিকা সেই শুভবাৰ্তাৰ পৰাই হ'ব।

15 কিন্তু মই আপোনালোকলৈ এই অধিকাৰ প্ৰয়োগ কৰা নাই, আপোনালোকৰ পৰা তেনেধৰণৰ সহায় পাবলৈও লিখা নাই। এই বিষয়ত মই গৰ্ব কৰোঁ। কিয়নো কোনো লোকৰ দ্বাৰাই অৱহেলিত হোৱাতকৈ মই মৰাই ভাল। 16 কাৰণ মই শুভবাৰ্তা

* 9 অধ্যায়:9 দ্বি: বি: 25:4 † 9 অধ্যায়:13 লেবী:6:16, 26:7:6; গণ:5:9, 10:18:8-20; দ্বি: বি:18:1

প্ৰচাৰ কৰিলেও তাৰ বাবে গৰ্ব কৰা নাই, কাৰণ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা মোৰ কৰ্তব্য, আৰু যদি মই শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ নকৰোঁ; তেতিয়াহলে এইটা মোৰ কাৰণে অতি সন্তাপৰ বিষয়।

17 কিয়নো মই যদি নিজৰ ইচ্ছাৰে প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ পুৰস্কাৰ আছে। তথাপি মোৰ ওপৰত সেই দায়িত্ব আছে বাবেই মই কৰোঁ। 18 তাতে মই কি পুৰস্কাৰ পাম? যেতিয়া আমি শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোঁ তেতিয়া এই শুভবাৰ্তা মই বিনামূলীয়াকৈ প্ৰচাৰ কৰোঁ। এনেদৰে প্ৰচাৰ কৰাৰ কাৰণে আমাৰ যি বেতন পোৱাৰ ক্ষমতা আছে, তাক আমি ব্যৱহাৰ কৰা নাই।

19 যদিও মই স্বাধীন, তথাপি মই নিজকে সকলোৰে দাস কৰিলোঁ, যেন তাতে মই অনেকক খৰীষ্টৰ কাৰণে জয় কৰিব পাৰোঁ। 20 ইহুদী সকলক জয় কৰিবৰ কাৰণে, ইহুদী সকলৰ ওচৰত ইহুদীৰ নিচিনা হ'লো। যদিও মই বিধান নামানো; কিন্তু নিজে বিধানৰ অধীন হোৱা সকলক জয় কৰিবলৈ বিধানৰ অধীন হোৱা জনৰ নিচিনা হ'লো।

21 বিধানৰ বাহিৰত যি সকল আছে, তেওঁলোকক জয় কৰিবলৈ মই বিধানহীন হৈ থকা লোকৰ দৰে হ'লোঁ। যদিও মই নিজে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ বাহিৰত নহওঁ, কিন্তু খৰীষ্টৰ বিধানৰ অধীনত থাকোঁ। 22 দূৰল সকলক পাৰ্বলৈ, তেওঁলোকৰ ওচৰত দূৰল সকলৰ দৰে দূৰল হ'লোঁ; যাতে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিব পাৰোঁ। 23 মই যি যি কৰোঁ, সেই সকলোকেই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে, অৰ্থাৎ আশীৰ্বাদৰ সহভাগী হ'বলৈহে কৰোঁ।

24 আপোনালোকে নাজানা নে, দৌৰ প্ৰতিযোগিতাত অনেকে দৌৰ মাৰে; কিন্তু এজনেহে বাঁটা পায়? সেয়ে এনেকৈ দৌৰক, যাতে পুৰস্কাৰ পাব পাৰে। 25 আৰু যি মানুহে মালযুদ্ধ আদি কৰি খেলত জিকিবলৈ চেষ্টা কৰে, তেওঁলোকে সকলোডাৰে ইন্দ্ৰিয়-দমন কৰে। তেওঁলোকে বিনাশী কিৰীটি পাৰ্বলৈ এইদৰে কৰে, কিন্তু আমি হ'লে, অবিদ্যমানী কিৰীটি পাৰ্বলৈহে তাক কৰোঁ। 26 এতেকে মই এক লক্ষ্য কৰি দৌৰ মাৰোঁ, কিন্তু লক্ষ্য নকৰাকৈ নহয়; মৃষ্টিয়ুদ্ধ কৰোঁ, কিন্তু বায়ুত ঘোচা মৰাৰ দৰে নামাৰোঁ; 27 কিন্তু লোকৰ আগত ঘোষণা কৰি, শেষত নিজে যেন ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অগ্ৰহাৰ নহওঁ, এই কাৰণে মই নিজ শৰীৰকো ঘূচিয়াই বশ কৰি ৰাখিছোঁ।

10 অধ্যায়

সারধানতা আৰু ভাতৃ-প্ৰেম আদি

1 হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আপোনালোকে নজনাকৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই যে, আমাৰ পুৰপুৰুষ সকল মেঘৰ* তলত আছিল, আৰু সকলোৱেই সাগৰৰ† মাজেদি পাৰ হৈছিল। 2 মোচিৰ অনুকাৰী আৰু সমৰ্পিত হোৱাত সকলোৱে মেঘ আৰু সাগৰত বাণ্ডাইজিত হ'ল। 3 তেওঁলোক সকলোৱেই একে আশ্মিক আহাৰ‡ ডোজন কৰিছিল, 4 সকলোৱেই একে আশ্মিক জল§ পান কৰিছিল। কিয়নো যি শিল তেওঁলোকৰ লগত গৈছিল, তাৰ পৰাই তেওঁলোকে পানীয় পান কৰিছিল; সেই শিলেই খৰীষ্ট।

5 তথাপি তেওঁলোকৰ অধিক ভাগ লোকৰ ওপৰত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট নহ'ল; কিয়নো তাৰ প্ৰমাণ এই যে, তেওঁলোকক অৰণ্যতে নিপাত কৰা হ'ল।

6 এই সকলো ঘটনা আমালৈ আৰ্হি স্বৰূপ হ'ল; তেওঁলোকে যেনেকৈ কামনা কৰিছিল, আমিও যেন তেনেকৈ মন্দ বিষয়ৰ কামনা নকৰোঁ।

7 তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে যেনেকৈ মূৰ্তিপূজক হৈছিল, আপোনালোক তেনে নহ'ব; সেই বিষয়ে এনেদৰে লিখা আছে; “মানুহবোৰে ডোজন-পান কৰিবলৈ বহিল আৰু পাছত যৌন কামনাৰে নাচিবলৈ উঠিল।” 8 তেওঁলোকৰ কিছুমানে যেনেকৈ যৌনপাপ কৰাত; একেদিনাই একুৰি তিনি হাজাৰ মানুহ মৰা পৰিল, তেনেকৈ আমি ব্যতিচাৰ নকৰোঁহক। 9 তেওঁলোকৰ কিছুমানে যেনেকৈ ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰাত, সাপৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হ'ল, তেনেকৈ আমি যেন খৰীষ্টক পৰীক্ষা নকৰোঁ। 10 তেওঁলোকৰ কিছুমান লোক অসন্তুষ্ট হৈ ধ্বংসকাৰী স্বৰ্গৰ দূতৰ কবলত পৰি মৃত্যু হ'ল, আপোনালোক তেনেকৈ অসন্তুষ্ট নহ'ব।

11 তেওঁলোকলৈ আৰ্হি স্বৰূপে এইবাৰ ঘটিছিল; আৰু শেষৰ যুগৰ মানুহ যি আমি, আমাক চেতনা দিবলৈ এইবাৰ লিখা আছে। 12 এই কাৰণে যি কোনোৱে স্থিৰ আৰ্ছোঁ বুলি ভাবে, তেওঁ নপৰিবৰ বাবে সারধান হওক। 13 যি যি প্ৰলোভন মানুহবোৰৰ মাজলৈ আহে, সেইবাৰৰ বাহিৰে আন পৰীক্ষা আপোনালোকলৈ ঘটা নাই; কিন্তু ঈশ্বৰ বিশ্বাসী; তেওঁ আপোনালোকলৈ শক্তিৰ অতিৰিক্ত পৰীক্ষা ঘটাবলৈ নিদিব; কিন্তু আপোনালোকে যেন সহিব পাৰিব, তাৰ কাৰণে পৰীক্ষাৰ সৈতে সাৰিবলৈ তেওঁ উপায়ো কৰি দিব।

14 এই কাৰণে, হে মোৰ প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল সকলো প্ৰকাৰৰ মূৰ্তিপূজাৰ পৰা দূৰৈত থাকক। 15 মই আপোনালোকক বুদ্ধিমান যেন ভাবি কওঁ, আপোনালোকে নিজে মোৰ কথা বিবেচনা কৰি চাব। 16 আমি যি আশীৰ্বাদৰ পানপাংৰক আশীৰ্বাদ কৰোঁ, সেয়ে খৰীষ্টৰ তেজৰ সহভাগিতা নহয় নে? আৰু যি পিতা ভাঙে, সেয়ে খৰীষ্টৰ সহভাগিতা নহয় নে? 17 কিয়নো অনেক যি আমি, সকলোৱেই এক পিতৃত অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ যোগেদি আমি অনেক লোক হলেও এক শৰীৰৰ ভাগী হ'লোঁ।

18 ইশ্বৰয়েল জাতিৰ কথা চিন্তা কৰক। চোৱা; যি লোকে উসৰ্গ কৰা বলিৰ মাংস খায়, তেওঁলোক বেদিৰ সহভাগী নহয় নে? 19 তেনেহলে মই কি কথা কৈছোঁ? দেৱতালৈ উসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ কোনো তাপৰ্য আছে নে? বা মূৰ্তিবোৰৰ কোনো বাস্তবতা আছে?

20 তেনে নহয়; কিন্তু অনা-ইহুদী লোকে যি যি বলিদান কৰে, তাক ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নহয়, ভৃত, পিশাচৰ উদ্দেশ্যেহে কৰে, ইয়াকেহে কৈছোঁ; আৰু আপোনালোক ভৃত, পিশাচৰ সহভাগী হোৱা মোৰ ইচ্ছা নাই। 21 আপোনালোকে প্ৰভুৰ পান-পাংৰ

* 10 অধ্যায়:1 যা. 13:21 † 10 অধ্যায়:1 যা. 14:22 ‡ 10 অধ্যায়:3 যা. 16:15, 35 § 10 অধ্যায়:4 যা. 17:6

আৰু ভূত, পিশাচৰ পান-পাংৰ, এই উভয়ত পান কৰিব নোৱাৰে; পৰ্ভুৰ মেজ আৰু ভূত, পিশাচৰ মেজ এই উভয়ৰে ভাগীও হ'ব নোৱাৰে। 22 নতুবা, আমি পৰ্ভুৰ ঈৰ্ষা* জন্মাব খুজিছোঁ নে কি? আমি জানো তেওঁতকৈ বলৱন্ত?

23 সকলো বিধান সম্মত, কিন্তু সকলোৰেই হিতজনক নহয়; সকলো অবাধ কিন্তু সকলোৰেই ধৰ্মত বৃদ্ধি নকৰে। 24 পৰ্ভুতকৈ নিজৰ হিত নিবিচাৰি, পৰৰ হিত বিচাৰক। 25 যি কোনো বস্তু বজাৰত বেচে, দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে একো নুসুধি-নুপুচি† সেইবোৰ ভোজন কৰিব; 26 কিয়নো পৃথিৱী আৰু তাৰ পৰিপূৰ্ণতা পৰ্ভুৰেই। 27 খৰীষ্টত বিশ্বাস নকৰা সকলৰ কোনোৱে আপোনালোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিলে, আপোনালোক যদি যাবলৈ সম্মত হয়, তেনেহলে দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে একো নুসুধি-নুপুচি‡, যি কোনো বস্তু আপোনালোকৰ আগত থোৱা হয়, সেই বস্তুকে ভোজন কৰিব।

28 কিন্তু কোনোৱে যদি আপোনালোকক, “এয়ে বলি দিয়া আহাৰ হয় বুলি কয়”, তেনেহলে সেই কথা জনোৱা জনৰ কাৰণে আৰু দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে, সেই দৰবা ভোজন নকৰিব। 29 দোষাদোষ জ্ঞান বুলি যে কৈছোঁ, সেয়ে আপোনাৰ নহয়, আনৰহে; কিয়নো মোৰ স্বাধীনতা অন্যৰ দোষাদোষ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই কিয় সোধ-বিচাৰ কৰা হয়? 30 মই যদি কৃতজ্ঞতাৰে ভোজন কৰোঁ, তেনেহলে যি বস্তুৰ কাৰণে ধন্যবাদ কৰোঁ, তাৰ কাৰণে মই নিন্দিত হওঁ কিয়?

31 এতেকে আপোনালোকে ভোজন-পান আদি যি যি কৰম কৰে, সকলোকে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে কৰিব। 32 তেনেকৈ আপোনালোকো ইহদী, কি গৰীক বা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলী কাৰো বিধিনি জনক নহয় 33 কিন্তু অনেকে পৰিৎৰাণ পাবলৈ, মই নিজৰ হিত নিবিচাৰি আনৰ হিত বিচাৰি, সকলো বিষয়তে সকলোকে সন্তুষ্ট কৰোঁ। তাতে সকলোৱে পৰিৎৰাণ পায়।

11 অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ আৰাধনা বিষয়ক কথা

1 মই যেনেকৈ খৰীষ্টৰ অনুকাৰী, আপোনালোকো তেনেকৈ মোৰ অনুকাৰী হওক।

2 আপোনালোকে সকলো বিষয়তে যে, মোক সোঁৱৰণ কৰি মই দিয়া বিধিবোৰ পালন কৰি আছে, তাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ পৰশংসা কৰিছোঁ। 3 কিন্তু খৰীষ্ট যে পৰ্ভুতক পুৰুষৰ মূৰ স্বৰূপ, পুৰুষ মহিলাৰ মূৰ স্বৰূপ আৰু ঈশ্বৰ খৰীষ্টৰ মূৰ স্বৰূপ, ইয়াক যেন আপোনালোকে জানে, এই মোৰ ইচ্ছা। 4 যি কোনো পুৰুষে মূৰ ঢাকি পৰাৰ্থনা কৰে, বা ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ মূৰ অমৰ্য্যাদা কৰে। 5 কিন্তু যি কোনো মহিলাই উদং মূৰে পৰাৰ্থনা কৰে, বা ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ মূৰ অমৰ্য্যাদা কৰে; কিয়নো তেওঁৰ মূৰ খুৰুউৱাৰ নিচিনা হয়। 6 কাৰণ মহিলাই যদি ওৰণি নলয়, তেনেহলে চুলিও কটা যাওঁক; কিন্তু চুলি কটা বা মূৰ খুৰুৱা যদি লাজৰ কথা হয়, তেনেহলে তেওঁ ওৰণি লওঁক। 7 কিয়নো পুৰুষ ঈশ্বৰৰ পৰ্ভুতমূৰ্তি আৰু গৌৰৱ স্বৰূপ হোৱাত, ওৰণি লোৱা তেওঁৰ উচিত নহয়; কিন্তু মহিলা হ'লে পুৰুষৰহে গৌৰৱ। 8 কিয়নো পুৰুষ মহিলাৰ পৰা নহয়, কিন্তু মহিলাহে পুৰুষৰ পৰা হ'ল।

9 কাৰণ মহিলাৰ কাৰণে পুৰুষ নহয়, পুৰুষৰ কাৰণেহে মহিলাক শ্ৰব্জা হৈছিল। 10 সেয়েহে স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ* কাৰণে মহিলা সকলে নিজৰ মূৰত ক্ষমতাৰ চিন ৰখা কৰতব্য।

11 তথাপি যি কি নহওক, পৰ্ভুত, মহিলাৰ অবিহনে পুৰুষ স্বাধীন নহয়, পুৰুষৰ অবিহনে মহিলাও স্বাধীন নহয়। 12 কিয়নো যেনেকৈ পুৰুষৰ পৰা মহিলা আহিল। তেনেকৈ পুৰুষো মহিলাৰ দ্বাৰাই আহিল; কিন্তু সকলোৱে ঈশ্বৰৰ পৰাহে আহিল। 13 আপোনালোকে মনতে বিচাৰ কৰি চাওঁক, মহিলা মানুহে উদং মূৰেৰে ঈশ্বৰৰ আগত পৰাৰ্থনা কৰা উচিত নে? 14 পৰ্ভুতকৈয়ে নিজেও আপোনালোকক নিশ্চিন্ত নে যে, পুৰুষৰ দীঘল চুলি হোৱা তেওঁলৈ অনাদৰজনক? 15 কিন্তু মহিলাৰ দীঘল চুলি হোৱাই তেওঁলৈ গৌৰৱজনক; কিয়নো সেই দীঘল চুলি ওৰণিৰ অৰ্থে দিয়া হ'ল। 16 কিন্তু কোনোৱে যদি বাদবিবাদলৈ মন কৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীবোৰৰ আৰু আমাৰো এনে কোনো দম্বৰ নাই।

পৰ্ভু-ভোজৰ বিষয়ে উপদেশ

17 এই আদেশৰ লগত আৰু এটা কথা কওঁ, এই কথাত মই পৰশংসা নকৰোঁ; সেই কথা এই, আপোনালোকে ভাললৈ নহয়, বেয়ালৈহে গোট খায়। 18 কাৰণ প্ৰথমে যেতিয়া আপোনালোক মণ্ডলীত গোট খায়, তেতিয়া আপোনালোকৰ মাজত ভিন ভিন দল হয়, ইয়াকে মই শুনিছোঁ আৰু কিছু কিছু বিষয়সো কৰিছোঁ। 19 কিয়নো আপোনালোকৰ মাজৰ পৰীক্ষাসিদ্ধ মানুহবোৰ পৰ্ভুতকৈয়ে হ'বলৈ, আপোনালোকৰ মাজত নানা মতো হ'ব লাগে। 20 তাতে আপোনালোক যেতিয়া একে ঠাইতে গোট খায়, তেতিয়া পৰ্ভুৰ ভোজ ভোজন কৰা নহয়; 21 কিয়নো ভোজন কৰোঁতে, পৰ্ভুতকৈয়ে আনৰ আগেয়ে নিজৰ নিজৰ ভোজকে গ্ৰহণ কৰে; তাতে কোনো জনৰ ভোক থাকে, কোনো জন মতলীয়া হয়। 22 তেনেহলে ভোজন-পান কৰিবলৈ, আপোনালোকৰ নিজ নিজ ঘৰ নাই নে? নাইবা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক হেয়জ্ঞান কৰি, দীনহীন সকলক লাজ দিয়া নে? মই আপোনালোকক কি ক'ম? এই কথাত আপোনালোকক পৰশংসা কৰিম নে? আপোনালোকৰ পৰশংসা নকৰোঁ।

23 কিয়নো যি শিক্ষা মই পৰ্ভুৰ পৰা পাই আপোনালোকক দিলোঁ, সেয়ে এই, “পৰ্ভু যীচুক যি ৰাতি শংৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছিল, 24 সেই ৰাতিয়েই তেওঁ পিঠালৈ, ধন্যবাদ কৰি ভাঙি ক'লে, ‘তোমালোকৰ কাৰণে এই মোৰ শৰীৰ যি তোমালোকৰ বাবে ভঙা হ'ব; মোক সুঁৱৰিবৰ অৰ্থে, তোমালোকে ইয়াকে কৰিবা’।

25 এইহেৰে ভোজনৰ পাছত, তেওঁ পান-পাংৰকো লৈ ক'লে, ‘এই পান-পাংৰ মোৰ তেজৰ দ্বাৰাই হোৱা নতুন নিয়ম; তোমালোকে যিমান বোৰ ইয়াক পান কৰা, সিমান বোৰ মোক সুঁৱৰিবৰ অৰ্থে, ইয়াকে কৰিবা’। 26 কিয়নো আপোনালোকে

* 10 অধ্যায়:22 দি. বি. 6:15; 32:21

† 10 অধ্যায়:25 নুসুধি-নুপুচি বিচাৰ নকৰকৈ

‡ 10 অধ্যায়:27 নুসুধি-নুপুচি বিচাৰ নকৰকৈ

* 11 অধ্যায়:10

যিমান বাৰ এই পিঠা খায় আৰু এই পান্ধত পান কৰে, পৰভু নহালৈকে সিমান বাৰ আপোনালোকে তেওঁৰ মৃত্যু পৰিচাৰ কৰি আছে।”

27 এতেকে যি কোনোৱে অযোগ্যৰূপে পৰভুৰ সেই পিঠা খায় বা সেই পান্ধত পান কৰে, তেওঁ পৰভুৰ শৰীৰ আৰু তেজৰ দোষী হ'ব। 28 কিন্তু মানুহে নিজে নিজৰ পৰীক্ষা কৰি, পাছে সেই পিঠা ভোজন কৰক আৰু সেই পান্ধত পান কৰক। 29 কিয়নো যি কোনোৱে সেই শৰীৰ বিবেচনা নকৰি ভোজন-পান কৰে, তেওঁ নিজ দণ্ড ভোজন-পান কৰে। 30 এই কাৰণে আপোনালোকৰ মাজত বহুত মানুহ দুৰ্বলী আৰু বুৰ্গীয়া; আৰু বহুত মানুহ নিদিৰত হ'ল।

31 কিন্তু আমি নিজৰ বিচাৰ নিজে ঠাৱৰ কৰা হ'লে, আমাৰ বাবে দণ্ডাঙ্কা নহলহেঁতেন। 32 কিন্তু যাতে আমি জগতৰে সৈতে দণ্ড নাপাম, এই কাৰণে আমাৰ সোধ-বিচাৰ হোৱাত পৰভুৰ পৰা শাস্তি পাইছোঁ।

33 এতেকে, হে মোৰ ভাই সকল, আপোনালোকে যেতিয়া ভোজন-পান কৰিবলৈ গোট খায়, তেতিয়া ইজনে সিজনলৈ বাট চাই থাকিব। 34 আৰু আপোনালোকৰ গোট খোৱাটো যেন দণ্ডৰ কাৰণ নহয়, এই কাৰণে কোনো জনৰ ভোক লাগে যদি, তেওঁ ঘৰতে খাওক। অৱশিষ্ট কথাবোৰৰ বিষয়ে, মই গ'লেহে দিয়া দিম।

12 অধ্যায়

পৰিণত আশ্বাৰ নানা বিধ বৰ পৰদান

1 হে ভাই সকল, আশ্বিক বৰৰ বিষয়ে আপোনালোকে নজনকৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই। 2 আপোনালোকে জানে, যেতিয়া আপোনালোক মূৰ্তিপূজক আছিল, তেতিয়া নিৰ্বাক মূৰ্তিবোৰৰ ওচৰলৈ গৈছিল। 3 এই কাৰণে মই আপোনালোকক জনাইছোঁ যে, ঈশ্বৰৰ আশ্বাৰে কথা কওঁতা কোনেও “যীচুক শাপগ্ৰস্থ বুলি নকয়; আৰু পৰিণত আশ্বাৰ দ্বাৰাই নহ'লে, কোনেও যীচুক ‘পৰভু’ বুলিব নোৱাৰে”।

4 নানা পৰকাৰ আশ্বিক বৰ আছে, কিন্তু আশ্বা একে; 5 আৰু পৰিচৰ্যা অনেক বিধ কিন্তু পৰভু একে; 6 কৰ্মসাধক গুণো অনেক বিধ, কিন্তু ঈশ্বৰ এক, তেওঁ সকলোতে সকলো কৰ্মৰ সাধনকৰতা।

7 কিন্তু হিতৰ কাৰণে পৰভিতজনকে আশ্বা-পৰকাশক গুণ দিয়া হৈছে। 8 তাতে আশ্বাৰ দ্বাৰাই এজনক বুদ্ধিৰ কথা, একে আশ্বাৰ ইচ্ছা অনুসাৰে আন জনক জ্ঞানৰ কথা, 9 একে আশ্বাৰে আন জনক বিশ্বাস দিয়া হৈছে; সেই একে আশ্বাৰ দ্বাৰাই কোনোক সুস্থ কৰিব পৰা বৰ, 10 আন কোনো জনক পৰাৰ্ৰম কাৰ্য সাধন কৰিবলৈ, আন কোনোক ভাববাণী ক'বৰ, আন কোনোক আশ্বাবোৰ বিচাৰ কৰিবৰ, আন কোনোক নানা বিধ ভাষা ক'বৰ, আৰু আন কোনোক নানা ভাষাৰ অৰ্থ পৰকাশ কৰিবৰ শক্তিৰূপ বৰ দিয়া হৈছে; 11 কিন্তু সেই একমাংৰ আশ্বাই যাকে যি বৰ দিবলৈ মন কৰে, সেয়াই তেওঁক ভাগ-বাঁট দি, সেই সকলোকে সাধন কৰিছে।

12 কিয়নো যেনেকৈ শৰীৰ এক আৰু তাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ অনেক, কিন্তু সেই শৰীৰৰ সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ অনেক হ'লেও এক শৰীৰ হয়, তেনেকৈ খৰীষ্টও। 13 কাৰণ আমি ইহদী হওঁ বা গৰীক হওঁ, দাস হওঁ বা স্বাধীন হওঁ, সকলোৱেই এক শৰীৰ হ'বলৈ এক আশ্বাত বাস্তাইজিত হ'লোঁ; আৰু সকলোৱে এক আশ্বা পান কৰিবলৈ পালোঁ।

14 কিয়নো শৰীৰ এক অঙ্গ নহয়, কিন্তু অনেক। 15 ভৱিষ্যে যদি কয়, মই হাত নোহোৱা কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহওঁ, তেনেহলে সি সেই কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহয়, এনে নহয়। 16 আৰু কাণেও যদি কয়, মই চকু নোহোৱা কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহওঁ, তেনেহলে সি সেই কাৰণে যে শৰীৰৰ অংশ নহয়, এনে নহয়। 17 গোটেই শৰীৰেই চকু হোৱা হ'লে, শ্বৰণ ক'ত হ'লহেঁতেন? আৰু গোটেইটা শ্বৰণ হোৱা হ'লে, খৰাণ ক'ত হ'লহেঁতেন?

18 কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰে নিজ ইচ্ছামতে অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক, এনে কি, সেইবোৰৰ প্ৰত্যেকক শৰীৰত লগাই দিলে। 19 নতুবা আটাইবোৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ এক অঙ্গ হোৱা হ'লে, তেনেহলে শৰীৰ ক'ত হ'লহেঁতেন? 20 কিন্তু এতিয়া অনেক অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ হলেও, শৰীৰ এক।

21 আৰু তোমাত মোৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি চকুৱে হাতক ক'ব নোৱাৰে; বা তোমালোকত মোৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি মূৰে ভৰি দুখনক ক'ব নোৱাৰে। 22 কওক ছাৰি, শৰীৰৰ যি যি অঙ্গ আন অঙ্গতকৈ দূৰল বোধ হয়, সেই সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গও প্ৰয়োজনীয়হে হয় 23 শৰীৰৰ যি যি অঙ্গ আনতকৈ অনাদৰণীয় জ্ঞান কৰোঁ, সেইবোৰক অধিক আদৰেৰে ভূষিত কৰোঁ; 24 আৰু আমাৰ কুৰূপ অঙ্গবোৰেও অধিক শোভা পায়। কিন্তু আমাৰ সুৰূপ অঙ্গবোৰ একো প্ৰয়োজন নাই।

25 কিন্তু শৰীৰত যেন বিভেদ নহয়, বৰং অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰে পৰস্পৰে হিত চিন্তা কৰে, এই কাৰণে ঈশ্বৰে অনাদৰণীয়টোক অধিক আদৰণীয় কৰি, শৰীৰ সংগঠিত কৰিলে। 26 তাতে এক অঙ্গই দুখ পালে, তাৰে সৈতে সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গই দুখ পায়; আৰু এক অঙ্গই মৰাদা পালে, তাৰে সৈতে সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গই আনন্দ কৰে। 27 আপোনালোক খৰীষ্টৰ শৰীৰ আৰু একো একোজনই এক এক অঙ্গ স্বৰূপ।

28 আৰু ঈশ্বৰে মণ্ডলীত প্ৰথমে পাঁচনি সকলক, দ্বিতীয়তে ভাববাদী সকলক, তৃতীয়তে উপদেশক সকলক স্থাপন কৰিলে; তাৰ পাছত পৰাৰ্ৰম কাৰ্যবোৰ, তাৰ পাছত সুস্থ কৰিব পৰা বৰ, উপকাৰ, শাসন-পদ আৰু নানা ভাষা দিলে। 29 সকলোৱেই পাঁচনি নে? সকলোৱেই ভাববাদী নে? সকলোৱেই উপদেশক নে? সকলোৱেই পৰাৰ্ৰম কাৰ্য কৰোঁতা নে?

30 সকলোৱেই সুস্থ কৰিব পৰা বৰ পাইছে নে? সকলোৱেই পৰভাষা কয় নে? সকলোৱেই অৰ্থ বুজাই দিয়ে নে? 31 কিন্তু উত্তম উত্তম বৰলৈ হাবিয়াহ কৰা; তথাপি তাৰ্তকৈয়ো এক উত্তম পথ মই আপোনালোকক দেখুৱাওঁ।

13 অধ্যায়

প্ৰেমৰ উাকৃষ্টতা

1 যদিও মই মানুহৰ বা স্বৰ্গ দূতৰ ভাষাৰে কথা কওঁ, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই কেৱল বাজি থকা কাঁই, বা বাদ্য কৰি থকা তালস্বৰূপ হৈছোঁ। 2 মই যদি ভাববাণী পাওঁ, সকলো নিগূঢ়-তত্ত্ব আৰু সকলো বিদ্যা জনো আৰু পৰ্বত আতৰাব পৰা মোৰ যদি এনে বিশ্বাসো থাকে, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই একো নহওঁ। 3 আৰু দৰিদ্ৰক খুৱাবলৈ যদি মোৰ সৰ্বস্ব ব্যয় কৰোঁ আৰু পুৰি ভঙ্গ হ'বলৈ মোৰ শৰীৰকো শোধাই দিওঁ, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, তাত মোৰ একো লাভ নাই।

4 প্ৰেম সহনশীল আৰু স্নহশীল; প্ৰেমে হিংসা নকৰে বা গৰু নকৰে; ই অহংকাৰী বা অশিষ্টাচাৰী নহয়, 5 ই নিজৰ লাভ নিবিচাৰে, সহজে কুপিত নহয় আৰু ই অন্যায় আচৰণ নকৰে। 6 ই অধাৰ্মিকতাত আনন্দ নকৰে, কিন্তু সত্যতাত আনন্দ কৰে, 7 প্ৰেমে সকলোকে আকোৱালি লয়, সকলোকে বিশ্বাস কৰে, সকলোকে আশা কৰে আৰু সকলোকে সহ্য কৰে।

8 প্ৰেম কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব; কিন্তু ভাববাণী হ'লে, লোপ হ'ব; পৰভাষা হ'লে, সেইবোৰ গুচিব; জ্ঞান হ'লে, সেই জনো লুপ্ত হ'ব। 9 কিয়নো আমাৰ জ্ঞান খণ্ডমাংস আৰু আমাৰ ভাবোক্তিও খণ্ডমাংস; 10 কিন্তু সম্পূৰ্ণতা উপস্থিত হ'লে, সেই খণ্ডবোৰ লুপ্ত হ'ব। 11 যেতিয়া মই শিশু আছিলোঁ, তেতিয়া শিশুৰ নিচিনাকৈ কথা কৈছিলোঁ, শিশুৰ দৰে ভাবিছিলোঁ, শিশুৰ দৰে বিবেচনাও কৰিছিলোঁ। যেতিয়া বয়স পালোঁ, তেতিয়াৰ পৰা শিশুৰ সকলো কথা এৰিলোঁ। 12 কিয়নো এতিয়া আমি দৰ্পণত দেখাৰ দৰে, অস্পষ্টকৈ দেখিছোঁ; কিন্তু তেতিয়া মুখা-মুখিকৈ দেখিম। এতিয়া মোৰ জ্ঞান খণ্ডমাংস; কিন্তু তেতিয়া, মই যেনেকৈ সম্পূৰ্ণকৈ জনা হ'লোঁ, তেনেকৈ সম্পূৰ্ণ ৰূপত জানিম। 13 কিন্তু এতিয়া তিনিটা বিষয় আছে: বিশ্বাস, আশা, প্ৰেম, কিন্তু এই কেইটাৰ মাজত প্ৰেমেই শ্ৰেষ্ঠ।

14 অধ্যায়

আত্মিক দানৰ বিষয়

1 আপোনালোকে প্ৰেমৰ পাছে পাছে যাওঁক; আৰু আত্মিক বৰবোৰলৈ একান্ত মনেৰে হাবিয়াহ কৰক, বিশেষকৈ ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিবৰ হাবিয়াহ কৰক। 2 কিয়নো যি জনে বিশেষ কথা কোৱাৰ ক্ষমতা পাইছে, তেওঁ কোনো মানুহৰ সতে নহয় ঈশ্বৰৰ সতেহে কথা কয়; কাৰণ তেওঁ কি কথা কয় কোনেও নুবুজে, কিন্তু তেওঁ আত্মাৰ দ্বাৰাই নিগূঢ়-তত্ত্ববোৰৰ বিষয়ে কয়। 3 কিন্তু যি জনে ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ মানুহবোৰক ধাৰ্মিকতাত বৃদ্ধি কৰিবলৈ আৰু আশ্বাস আৰু সন্তোষ দিবলৈ কথা কয়। 4 যি জনৰ পৰভাষা কৰ্বলৈ ক্ষমতা আছে, তেওঁ নিজকে ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰে; কিন্তু যি জনে ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ মণ্ডলীক গঢ়ি তোলে।

5 আপোনালোকে যেন পৰভাষা কয়, এই মোৰ ইচ্ছা; কিন্তু তাতকৈ ভাবোক্তি যেন প্ৰচাৰ কৰে, ইয়ালৈ মোৰ বৰ ইচ্ছা; আৰু পৰভাষা কোৱা জনে, মণ্ডলীয়ে ধৰ্মত বৃদ্ধি পাবলৈ যদি অৰ্থ নুবুজায়, তেনেহলে এনে জনতকৈ ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰা জন শ্ৰেষ্ঠ।

6 এতিয়া, হে পিয় ভাই আৰু ভনী সকল, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ যদি পৰভাষা কওঁ, কিন্তু আপোনালোকৰ ওচৰত গৈ প্ৰকাশিত সত্য জ্ঞান বা ভাববাণী বা কোনো শিক্ষা বিষয়ে যদি নকওঁ, তেনেহলে আপোনালোকৰ কিবা লাভ হবনে?

7 শব্দ কৰা নিষ্প্ৰাণ বস্তুৰ মাজতো বাঁহী হওক, বা বীণা হওক, শূৱলা স্বৰ সৃষ্টি কৰি স্পষ্টকৈ শূৱলা ধ্বনিত যদি নাবাজে, তেনেহলে বাঁহীৰে বা বীণাৰে কি সুৰ বজোৱা হয়, সেই বিষয়ে কেনেকৈ জনা যাব? 8 কাৰণ ৰণ-শিশুৰ মাত যদি অস্পষ্ট হয়, তেনেহলে যুদ্ধলৈ কোনে নিজকে সজাব? 9 ঠিক সেইদৰে আপোনালোকেও যদি সহজে বুজিব পৰা কথা জিভাৰে নকয়, তেনেহলে যি কোৱা হয়, সেই বিষয়ে কেনেকৈ জানিব? কিয়নো এইবোৰ কথা আপোনালোকে বতাহত কোৱাৰ নিচিনা হ'ব।

10 জগতত বহু প্ৰকাৰৰ ভাষা আছে, তথাপি তাৰ অৰ্থ নোহোৱা ভাষা এটাও নাই। 11 কিন্তু মই যদি সেই ভাষাৰ অৰ্থ নুবুজোঁ, তেনেহলে যি জনে কয়, তেওঁৰ বাবে মই বিদেশীৰ নিচিনা হ'ম; আৰু সেই কোৱা জনো মোৰ বাবে বিদেশীৰ নিচিনা হ'ব।

12 এতেকে লোকৰ ক্ষেত্ৰতো ঠিক তেনে ধৰণেই, আপোনালোকে আত্মাৰ বিবিধ বৰলৈ হাবিয়াহ কৰিছে যেতিয়া, মণ্ডলীক ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে উপচি পৰিবলৈ যত্ন কৰক।

13 এই কাৰণে যি জনে পৰভাষা কয়, তেওঁ যেন অৰ্থও বুজাই দিব পাৰে, তাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক। 14 কিয়নো পৰভাষাৰে যদি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ আত্মাই প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিন্তু মোৰ হৃদয় ফলহীন হয়। 15 তেনেহলে আমি কি কৰা উচিত? আমি আত্মাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম নে, মনৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম? আমি আত্মাৰে গীত গাম নে, মনৰে গীত গাম? 16 নতুবা তুমি যদি আত্মাৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিছা, কিন্তু যি সকলে শুনিবলৈ দৰ্শক হিচাপে তালৈ আহে, তেওঁ যদি বুজি নাপাই, কেনেকৈ তোমাৰ সেই ধন্যবাদত 'আমেন' ক'ব? কাৰণ তুমি কি কৈছা, তেওঁলোকে বুজি নাপালে।

17 কিয়নো তুমি হ'লে, বহুত ভালকৈ ধন্যবাদ কৰিছা, কিন্তু অন্য লোক সকলক আত্মিক ভাবে গঢ়ি তোলা নহল। 18 মই যে আপোনালোকতকৈ বেছি পৰভাষা কওঁ, তাৰ কাৰণে মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰিছোঁ; 19 তথাপি মণ্ডলীত পৰভাষাৰে দহ হাজাৰ কথা কোৱাতকৈ, মানুহক শিক্ষা দিবলৈ, বুজি পোৱাকৈ বৃদ্ধিৰে পাঁচটা কথা কোৱা ভাল বুলি ভাবে।

20 হে পিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আপোনালোক বিবেচনাত শিশুৰ দৰে নহ'ব; কিন্তু মন্দ বিষয়ত শিশু সকলৰ দৰে হৈ, চিন্তা আৰু বিবেচনাত বয়সস্থ লোকৰ দৰে হওক। 21 বিধান-শাস্ত্ৰত লিখা আছে, "পৰভূৱে কৈছে, পৰভাষা কোৱা লোকৰ দ্বাৰাই, আৰু বিদেশী সকলৰ ওঁঠৰ দ্বাৰাই, মই এই লোকক কথা ক'ম; কিন্তু তাক কৰিলেও, তেওঁলোকে মোৰ কথা নুশুনিব।"

22 এই কাৰণে বেলেগ বেলেগ ভাষাৰে কথা কোৱা, বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে নহয়, অ বিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে চিন হ'ব; কিন্তু ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰা, বিশ্বাস নকৰা সকলৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে চিন হ'ব। 23 এতেকে

গোটাই মণ্ডলীয়ে যেতিয়া একগোট হয়, আৰু আটাইলোকে যদি পৰভাষা কৈ থাকে, তেতিয়া সাধাৰণ বা কোনো অবিধাসী মানুহ সেই স্থানত প্ৰবেশ কৰিলে, তেওঁলোকে আপোনালোকক বলীয়া বুলি নক'ব নে?

²⁴ সকলোৱে যদি ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে আৰু বিশ্বাস নকৰা সাধাৰণ কোনো এজন মানুহ যদি সেই স্থানলৈ আহে, তেনেহলে সেই ভাববানী শুনি তেওঁ নিজৰ পাপৰ বিষয়ে সচেতন আৰু ভাববানীৰ দ্বাৰাই তেওঁ বিচাৰ পৰাপ্ত হয়। ²⁵ এইদৰে লোক জনৰ হৃদয়ৰ কোনো গুপ্তকথা প্ৰকাশ পায়। তাতে তেওঁ মাটিত উৰুৰি হৈ পৰি, নিশ্চয় 'আপোনালোকৰ মাজত ঈশ্বৰ আছে', এই বুলি ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব।

²⁶ এতেকে হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল আপোনালোকে কি কৰিব? যেতিয়া আপোনালোক এঠাইত গোট খায়, তেতিয়া কোনো জনে গীত, কোনো জনে উপদেশ, কোনো জনে প্ৰকাশিত বাক্য, কোনো জনে পৰভাষা*, কোনো জনে তাৰ অৰ্থ ভাঙি কৰি কথা ক'ব। কিন্তু এই সকলো যেন মণ্ডলী বৃদ্ধি কৰিবলৈ কৰা হয়। ²⁷ কোনোৱে যদি পৰভাষা কয়, তেনেহলে দুজন, বা তাতকৈ অধিক হ'লেও, তিনি জনে পাল অনুৰূপে কওক; আৰু এজনে অৰ্থ বুজাই দিয়ক। ²⁸ কিন্তু অৰ্থ বুজাই দিওঁতা যদি কোনো নাই, তেনেহলে তেওঁ মণ্ডলীত নিজম দি থাকি কেৱল নিজৰ আৰু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে কথা কওক।

²⁹ আৰু ভাববাদী দুই বা তিনি জনে কথা কওক, আন সকলে বিবেচনা কৰি চাওক। ³⁰ কিন্তু উপাসনাত বহি থকা সকলৰ কোনো জনৰ আগত কিবা কথা প্ৰকাশিত হ'লে প্ৰথম জন নিজম দি থাকক।

³¹ কিয়নো আপোনালোক সকলোৱেই এজন এজনকৈ ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰি, আন এজনক শিকাৰ পাৰে আৰু সকলোকে উদগাওক। ³² কিয়নো ভাববাদী সকলৰ আত্মা ভাববাদী সকলৰ বশত থাকে। ³³ কিয়নো ঈশ্বৰে কেতিয়াও বিশৃংখল সৃষ্টি নকৰে, কিন্তু তেওঁ, শান্তি দিওঁতা ঈশ্বৰ হয়। যেনেকৈ পৰিৎৰ লোক সকলৰ মণ্ডলীত, ³⁴ তেনেকৈ আপোনালোকৰ মণ্ডলী সমূহতো মহিলা সকল নিজম দি থাকক; কিয়নো কথা ক'বলৈ তেওঁলোকক অনুমতি দিয়া নাযায়; কিন্তু তেওঁলোকে নিবেদন কৰি থাকক, বিধান-শাস্ত্ৰৰয়েও সেইদৰেই কয়। ³⁵ কিন্তু তেওঁলোকে যদি কিবা সুধি শিক্ষা পাব খোজে, তেনেহলে ঘৰতে নিজ নিজ স্বামীক সোধক; কিয়নো মণ্ডলীত মহিলা মানুহে কথা কোৱা লাজৰ বিষয়। ³⁶ নতুবা, ঈশ্বৰৰ বাক্য আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা ওলাইছিল নে? বা অকল আপোনালোকৰ ওচৰলৈহে আহিছিল নে?

³⁷ কোনোৱে যদি নিজকে নিজে ভাববাদী বা আত্মিক বুলি মানে, তেনেহলে মই আপোনালোকলৈ যিবোৰ কথা লিখিছোঁ, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ আদেশ বুলি তেওঁ জানক। ³⁸ কিন্তু কোনোৱে যদি নাজানে, তেনেহলে তেওঁ নাজানক। ³⁹ এই কাৰণে, হে মোৰ প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ হাবিয়াহ কৰক আৰু পৰভাষা ক'বলৈ নিষেধ নকৰিব। ⁴⁰ কিন্তু সকলো কৰ্ম সুন্দৰকৈ শালিনতা বজাই কৰা হওক।

15 অধ্যায়

পুনৰুত্থানৰ বিষয়

1 হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল যি শুভবাহুতা মই আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, সেয়া আপোনালোকক জনাইছোঁ; সেইবোৰ আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু তাতে থিৰেও আছে; 2 আৰু যি বাক্যৰ দ্বাৰাই মই আপোনালোকৰ আগত শুভবাহুতা প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, সেয়া যদি আপোনালোকে ধৰি আছে, তেনেহলে তাৰ দ্বাৰাই পৰিৎৰাণো পাইছ; নতুবা আপোনালোকে বৃথাই বিশ্বাস কৰিলে।

3 কিয়নো মই যি শিক্ষা পালোঁ, তাৰে এই প্ৰধান শিক্ষা আপোনালোকক দিলোঁ যে, ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ অনুসাৰে খৰীষ্ট আমাৰ পাপৰ কাৰণে মৰিল; 4 আৰু তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ অনুসাৰে তৃতীয় দিনা পুনৰুত্থিত হ'ল;

5 আৰু তেওঁ কৈফাক দেখা দিলে; পাছত সেই বাৰ জনক, 6 আৰু তাৰ পাছত পাঁচশতকৈ অধিক ভাই আৰু ভনী সকলক একে সময়তে দেখা দিলে; তেওঁলোকৰ অধিক ভাগ এতিয়ালৈকে আছে, কিন্তু কোনো কোনো নিদিৰত হ'ল। 7 পাছত যাকোবক আৰু তাৰ পাছত পাঁচনি সকলৰ আগত তেওঁ দেখা দিলে।

8 সকলোৰে শেষত অকালত জন্মৰ নিচিনা যি মই, মোকো দেখা দিলে*। 9 কিয়নো পাঁচনি সকলৰ মাজত মই সকলোতকৈ সৰু, এনে কি, পাঁচনি নাম পাবোৱা যোগ্য নহওঁ; কাৰণ মই ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক ত্যাগ কৰিছিলোঁ।

10 তথাপি মই যি হৈছোঁ; ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহেৰেই হৈছোঁ; আৰু মৌলে তেওঁৰ যি অনুগ্ৰহ, সেয়ে ব্যৰ্থ নহ'ল; কিন্তু মই তেওঁলোকতকৈ অধিক পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ; কিন্তু ময়েই যে কৰিলোঁ, এনে নহয়, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহে মোৰ লগত কৰিলে। 11 এতেকে মই বা তেওঁলোক যেনে হওক, আমি সেইদৰে ঘোষণা কৰিলোঁ আৰু আপোনালোকে সেইদৰে বিশ্বাস কৰিলে।

12 কিন্তু খৰীষ্টক যে মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, ইয়াক যদি ঘোষণা কৰা হয়, তেনেহলে মৃতবোৰৰ পুনৰুত্থান নাই বুলি আপোনালোকৰ কোনো কোনো লোকে কেনেকৈ কয়? 13 যদি মৃতবোৰৰ পুনৰুত্থান নাই, তেনেহলে খৰীষ্টকো তোলা নহ'ল; 14 আৰু খৰীষ্টক যদি তোলা নহ'ল, তেনেহলে আমাৰ ঘোষণা বৃথা, আপোনালোকৰ বিশ্বাসো বৃথা।

15 আৰু আমি ঈশ্বৰৰ মিছা সাক্ষী দিছোঁ বুলি ওলাই পৰিম; কাৰণ আমি ঈশ্বৰৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিলোঁ যে, তেওঁ খৰীষ্টক তুলিলে; 16 কিয়নো, যদি মৃতবোৰক তোলা নহয়, তেনেহলে খৰীষ্টকো তোলা নহ'ল; 17 আৰু যদি খৰীষ্টক তোলা নহ'ল, তেনেহলে আপোনালোকৰ বিশ্বাস অসামৰ্থক; আপোনালোক এতিয়াও নিজ নিজ পাপতেই আছে।

18 তেনেহ'লে খৰীষ্টৰ আশ্ৰয়ত নিদিৰত হোৱা সকলো বিনষ্ট হৈছে। 19 খৰীষ্টত আমাৰ যি আশা, সেয়ে যদি অকল এই জীৱনৰ আয়ুস কাললৈ হয়, তেনেহলে আমি সকলো মানুহতকৈ অধিক দয়া নপোৱাকৈ আছোঁ।

* 14 অধ্যায়:26 ষিচ্যা 28:11, 12 * 15 অধ্যায়:8 পাঁ. 9:3, 17

20 কিন্তু এতিয়া খৰীষ্ট নিদিৰত লোকৰ মাজৰ পৰা উথিত হ'ল, তেৱেই মৃত লোক সকলৰ মাজত প্ৰথম ফল। 21 কিয়নো মৃত্যু মনুষ্যৰ দ্বাৰাই হোৱাত, মৃতবোৰৰ পুনৰুত্থানো মনুষ্যৰ দ্বাৰাই হ'ল।

22 কাৰণ আদমত যেনেকৈ সকলো মৰে, তেনেকৈ খৰীষ্টত সকলোৱে জীৱন পাব। 23 কিন্তু প্ৰতিজনে নিজ নিজ শ্ৰেণীত জীৱন পাব; প্ৰথম ফল খৰীষ্ট, খৰীষ্টত যি সকল মনোনিৱত, তেওঁৰ আগমণত সেই মৃত লোক সকলেই উঠিব।

24 ইয়াৰ পাছত শেষ হ'ব; কিয়নো তেওঁ সকলো শাসনকৰ্তাৰ ক্ষমতা, আৰু পৰাশ্ৰম লোপ কৰি পিতৃ ঈশ্বৰৰ হাতত ৰাজ্য শোধাই দিব। 25 কিয়নো যেতিয়ালৈকে তেওঁ সকলো শংৰুক তেওঁৰ ডৰিৰ তল নকৰে, তেতিয়ালৈকে তেওঁ ৰাজ্য কৰিব লাগিব। 26 শেষ শংৰু যি মৃত্যু, তাকো ধ্বংস কৰা হ'ব।

27 কিয়নো 'তেওঁ সকলোকে বশীভূত কৰি তেওঁৰ ডৰিৰ তলত থলে'। কিন্তু 'সকলোৱে বশীভূত হ'ব' বুলি যেতিয়া তেওঁ কয়, তেতিয়া যি জনে সকলোকে তেওঁৰ বশীভূত কৰিলে, তেওঁ যে সেইবোৰৰ পৰা বাহিৰ, এয়ে প্ৰকাশিত হয়। 28 আৰু সকলোৱেই খৰীষ্টৰ বশীভূত হ'লে, পুংৰ নিজে পিতৃ ঈশ্বৰৰ অধীন হ'ব। যেন ঈশ্বৰ, যি জনে তেওঁক সকলোৰে ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ দিছে, তেৱেই সৰ্বস্বৰা হয়।

29 আৰু মৃতবোৰৰ কাৰণে বাগ্ৰাইজিত হোৱা লোকে কি কৰিব? যদি মৃতবোৰক সমূলি তোলা নহয়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ কাৰণে সেই লোক কিয় বাগ্ৰাইজিত হয়? 30 আৰু আমিও বা কিয় প্ৰতি মুহূৰ্তত সঙ্কটত পৰো?

31 হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আমাৰ প্ৰভু খৰীষ্ট যীচুত আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ যি গৰ্ব আছে, তাৰ দোহাই দি কৈছোঁ, প্ৰতি দিনেই মই মৃত্যু-মুখত আছোঁ। 32 মই যদি মানুহৰ দৰেহে ইফিচত বনৰীয়া জন্তুৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিলোঁ, তেনেহলে মোৰ কি লাভ হ'ল? মৃতবোৰক যদি তোলা নহয়, তেনেহলে "আহক, আমি ভোজন-পান কৰোঁহক; কিয়নো কালিলৈ আমি মৰিম"।

33 আপোনালোক ভ্ৰান্ত নহ'ব; কু-সঙ্গই সদাচাৰ নষ্ট কৰে। 34 ধাৰ্মিকভাৱে সচেতন হওক। পাপ নকৰিব; কিয়নো ঈশ্বৰৰ কথাত কোনো কোনো জনৰ যোগ্য জ্ঞান নাই। আপোনালোকে লাজ পাবলৈ মই এই কথা কৈছোঁ।

35 কিন্তু কিছুমানে কয়, "মৃতবোৰ কেনেকৈ পুনৰুথিত হ'ব? আৰু কেনেকুৱা দেহৰ সৈতে তেওঁলোক আহিব?" 36 হে নিৰ্বোধ, তুমি যি বীজ ৰোপণ কৰিছা, সি নমৰা পৰ্য্যন্ত নগজে; 37 আৰু পাছত যি ডাল ওলাব, সেয়া তুমি ৰোৱা নাই। গোম হওক, বা আন কোনো ধানেই হওক, তুমি গুটি মাথোন ৰোপণ কৰিছা; 38 কিন্তু ঈশ্বৰে নিজ ইচ্ছাৰে তাক গা দিয়ে, আৰু প্ৰত্যেক গুটিক নিজ নিজ গা দিয়ে। 39 সকলো মণ্ড একে ৰূপ মণ্ড নহয়; কিন্তু মানুহ বা পশুৰ হওক, চৰাই বা মাছৰেই হওক, বেলেগ বেলেগ আকৃতিৰ মণ্ড আছে। 40 স্বৰ্গীয় শৰীৰ আছে, পাৰ্থিৱ শৰীৰো আছে; কিন্তু স্বৰ্গীয়বোৰৰ কান্তি† একে প্ৰকাৰ আৰু পাৰ্থিৱবোৰৰ কান্তি এক প্ৰকাৰ। 41 সুৰ্যৰ গৌৰৱ এক প্ৰকাৰৰ উজ্জ্বল, চন্দৰৰ গৌৰৱ আন এক ধৰণৰ, নক্ষত্ৰবোৰৰো গৌৰৱ অন্য ধৰণৰ; আকৌ তৰাবোৰৰ ক্ষেত্ৰতো এটা তৰাতকৈ আনটো তৰাৰ উজ্জ্বল ভিন্ন হয়।

42 সেইদৰে মৃতবোৰৰ পুনৰুত্থানো একে। যিহক ৰোৱা যায়, সেয়ে ক্ষয়ৰ পাংৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে অক্ষয়তাৰ পাংৰ; 43 যিহক ৰোৱা যায়, সেয়ে আনাদৰৰ পাংৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে গৌৰৱৰ পাংৰ; যিহক ৰোৱা যায়, সেয়ে দুৰ্বলতাৰ পাংৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে প্ৰভাৱৰ শক্তি; 44 যিহক ৰোৱা যায়, সেয়ে স্বাভাৱিক দেহ, যিহক তোলা হয়, সেয়ে আত্মিক দেহ। যদি দৈহিক দেহ আছে, তেনেহলে আত্মিক দেহো আছে।

45 এইদৰে লিখাও আছে, "প্ৰথম মানুহ আদম জীৱনময় প্ৰাণী হ'ল; কিন্তু শেষৰ আদম জীৱনদায়ক আত্মা হ'ল"। 46 তথাপি আত্মিক যি, সেয়ে প্ৰথম নহয়; কিন্তু স্বাভাৱিক যি সেয়েহে প্ৰথম, যি আত্মিক সেয়ে পাছত হ'ল।

47 প্ৰথম মানুহ পৃথিৱীৰ ধূলিৰ পৰা হোৱা, মৃন্ময়; কিন্তু দ্বিতীয় মানুহ স্বৰ্গৰ পৰা অহা। 48 সেই মৃন্ময় জন যেনে আছিল, মৃন্ময়বোৰো তেনে; আৰু সেই স্বৰ্গীয়লোক সকল, সেই স্বৰ্গীয় লোক খৰীষ্টৰ দৰে। 49 আৰু আমি যেনেকৈ সেই মৃন্ময় জনৰ প্ৰতিমূৰ্তি ধাৰণ কৰিলোঁ, তেনেকৈ সেই স্বৰ্গীয় জনৰ প্ৰতিমূৰ্তিও ধাৰণ কৰিম।

50 কিন্তু হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল আপোনালোকক কওঁ, মাংস আৰু তেজ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হ'ব নোৱাৰে; আৰু ক্ষয়শীল অক্ষয়তাৰ অধিকাৰী হ'ব নোৱাৰে। 51 চাওক, মই আপোনালোকক এটি নিগূঢ়-তত্ত্ব কওঁ, আমি সকলোৱেই নিদিৰত নহ'ম; কিন্তু চকুৰ পচাৰতে ৰূপান্তৰিত হ'ম।

52 এক মুহূৰ্ততে যেতিয়া শেষ তুৰী বাজিব, তেতিয়া চকুৰ পলকতে সেয়া ঘটিব। তুৰি যেতিয়া বাজিব, তেতিয়া মৃত লোক সকল অক্ষয়ণীয় হৈ উথিত হ'ব আৰু আমি সকলোৱেই ৰূপান্তৰিত হ'ম। 53 কিয়নো এই ক্ষয়শীল দেহই অক্ষয়তাৰ বশংৰ পিন্ধিব আৰু এই মৃত্যুৰ পাংৰই অমৰতাক পিন্ধিব লাগিব।

54 পাছত যেতিয়া এই ক্ষয়ৰ দেহই অক্ষয়তাক আৰু এই মৃত্যুৰ দেহই অমৰতাক পিন্ধিব, তেতিয়া এই যি কথা লিখা আছে, বেলে-

"জয়ৰ অৰ্থে মৃত্যুক গিলি খোৱা হ'ল, সেয়ে সিদ্ধ হ'ব"

55 "হে মৃত্যু, তোমাৰ জয় ক'ত?"

হে মৃত্যু, তোমাৰ হ'ল ক'ত?"

56 মৃত্যুৰ হ'ল পাপ আৰু পাপৰ শক্তি বিধান। 57 কিন্তু ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ, তেওঁ আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমাক জয় দান কৰিলে।

58 এতেকে, হে মোৰ প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল আপোনালোকে সৃষ্টিৰ আৰু দৃঢ় সংকল্প কৰক, ঈশ্বৰৰ কাৰ্যত সকলো সময়তে নিজকে সম্পূৰ্ণৰূপে সঁপি দিয়ক। আপোনালোকে জানে যে, ঈশ্বৰৰ বাবে কৰা পৰিশ্ৰম ব্যৰ্থ নহয়।

† 15 অধ্যায়:40 কান্তি প্ৰভাৱ

16 অধ্যায়

দান তোলাৰ বিধান; পংৰৰ উপসংহাৰ

1 পবিংৰ লোক সকলৰ কাৰণে দান তোলাৰ বিষয়ে হ'লে, মই গালাতীয়াৰ মণ্ডলী সমূহক যেনেকৈ আদেশ দিলোঁ, তেনেকৈ আপোনালোকেও কৰিব। 2 সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা আপোনালোকৰ উপাৰ্জনৰ পৰা প্ৰতিজনে নিজ নিজ আয় অনুসাৰে নিজৰ ঘৰৰ কোনোবা বিশেষ স্থানত সাঁচি ৰাখিব। মই যেতিয়া আপোনালোকৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ম, তেতিয়া যেন দান তোলা নহয়।

3 এই কাৰণে মই যেতিয়া উপস্থিত হ'ম, তেতিয়া আপোনালোকে যি সকলক যোগ্য বুলি বিবেচনা কৰে তেওঁলোকৰ হাতত সেই দান যিৰূচালৈ দি পঠাব। আমি লিখি দিয়া এখন পংৰ তেওঁলোকে প্ৰমাণ স্বৰূপ লৈ যাব। 4 যদি আমি যোৱাতো উচিত হয়, তেন্তেহলে তেওঁলোক আমাৰ লগতে যাব।

5 কিন্তু যেতিয়া আমি মাকিদনিয়া হৈ* - যাংবা কৰিম, তেতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিম। 6 আপোনালোকৰ লগত কিজানি কিছুদিন থাকিম, হয়তো জাৰ-কালো আপোনালোকৰ লগত কটাম; পাছত মই যাবলগীয়া ঠাইলৈ যাবৰ বাবে আপোনালোকেই মোক যোৱাৰ ব্যবস্থা কৰি দিব পাৰিব।

7 এতিয়া মই যাংবা পথত আপোনালোকৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বিচৰা নাই; কাৰণ প্ৰভুৰ ইচ্ছা হ'লে, আপোনালোকৰ লগত কিছুদিন থাকিবলৈ মই আশা কৰি আছোঁ। 8 তথাপি পঞ্চশ-দিনীয়া পৰ্বলৈকে মই ইফিচত থাকিম; 9 কিয়নো কাৰ্যসাধক এখন বহল দুৱাৰ মোৰ বাবে মুকলি হৈছে; আৰু তাত বিৰোধী বহত আছে।

10 এতিয়া যদি আপোনালোকৰ ওচৰত তীমথিয় উপস্থিত হয়, তেন্তেহলে তেওঁ যাতে আপোনালোকৰ তাত নিৰ্ভয়ে থাকে, কিয়নো তেওঁ মোৰ দৰেই প্ৰভুৰ কাৰ্য কৰে, কোনেও যেন তেওঁক হেয়জ্ঞান নকৰে। 11 কিন্তু তেওঁ যেন মোৰ ওচৰলৈ আহে, এই কাৰণে আপোনালোকে তেওঁক কুশলে আগবঢ়ায় থ'ব; কিয়নো তেওঁ ভাই সকলৰ সৈতে অহালৈ, মই বাট চাই আছোঁ। 12 এতিয়া আপোনাৰ ডাইৰ প্ৰসংগত কওঁ, আমি তেওঁক দৃঢ়তাৰে সকলো প্ৰকাৰৰে ভাই সকলৰ সৈতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে, মই তেওঁক বহত মিনতি কৰিলোঁ; কিন্তু এতিয়া যাবলৈ তেওঁ ঠিৰাং কৰা নাই; তথাপি যেতিয়া সুযোগ পাব, তেতিয়া তেওঁ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাব।

13 আপোনালোক সজাগ হৈ থাকক; বিশ্বাসত সুস্থিৰ হোৱা, ডেকা সকলৰ দৰে শক্তিমত্ত হওক। 14 আপোনালোকৰ সকলো কৰ্ম প্ৰেমৰে কৰা হওক।

15 হে ভাই সকল মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰিছোঁ, স্তিফানৰ পৰিয়াল, যি আখায়া দেশৰ প্ৰথম ফলস্বৰূপ আৰু তেওঁলোকে যে পবিংৰ লোকৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ স্ব-ইচ্ছাৰে ডাৰ ল'লে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে; 16 আপোনালোকে এনেকুৱা লোকৰ কাৰ্যত, সাহায্য আৰু পৰিশ্ৰম কৰা সকলৰ বশীভূত হওক।

17 আমি সকলো আনন্দিত হৈছোঁ, কাৰণ স্তিফান, ফৰ্ণতুনাত আৰু আখায়িক ইয়ালৈ অহাত আপোনালোক নথকাত মোৰ যি অভাৱ আছিল, সেই অভাৱ তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণ কৰিলে। 18 কাৰণ তেওঁলোকে আপোনালোকৰ নিচিনাকৈ মোৰ আস্থা জুৰালে; এতেকে আপোনালোকে এনে লোকক চিনি পাবলৈ ভুল নকৰিব।

19 এচিয়া দেশৰ মণ্ডলী সমূহে আপোনালোকক শুভেচ্ছা জনাইছে। আঙ্কিলা, পিৰম্বা আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীয়ে আপোনালোকক প্ৰভুত শুভেচ্ছা জনাইছে। 20 সকলো ভাই, ভনী সকলে আপোনালোকক শুভেচ্ছা জনাইছে। আপোনালোকেও প্ৰসম্পৰে ইজনে সিজনক পবিংৰ চূমাৰে শুভেচ্ছা জনাব।

21 মই, পৌলে, নিজ হাতেৰে এই শুভেচ্ছা বাণী লিখি পঠালোঁ। 22 কোনেও যদি প্ৰভুক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ শাপগ্ৰস্ত হওক। আমাৰ প্ৰভু আহক। 23 প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ লগত থাকক। 24 খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ প্ৰেম আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক। আমেন।

* 16 অধ্যায়:5 মাকিদনিয়া হৈ মাকিদনিয়াৰ মাজেদি

2 কৰিষ্টীয়ীয়া

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

পোলে তেওঁৰ জীৱনৰ এক অসুৰক্ষিত সময়ত দ্বিতীয় কৰিষ্টীয়ীয়া লিখিছিল। কৰিষ্টীয়ীয়া মণ্ডলীয়ে সংগ্ৰাম কৰিবলগীয়া হোৱা বুলি তেওঁ জানিব পাৰিছিল আৰু তেওঁ বিশ্বাসীসকলৰ স্থানীয় লোকৰ সৈতে একত্ৰ ৰক্ষা কৰাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা ল'ব বিচাৰিছিল। যেতিয়া পোলে এই পত্ৰ লিখিছিল, তেতিয়া কৰিষ্টত থকা বিশ্বাসীসকলৰ বাবে তেওঁৰ যি প্ৰেম আছিল তাৰ কাৰণে তেওঁ দুখ আৰু যত্নগৰা সম্মুখীন হ'ব লগা হৈছিল। দুখ-কষ্টবোৰে মানুহৰ দুৰ্বলতাবোৰ প্ৰকাশ কৰে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওপৰত থকা সন্মতাই- “মোৰ অনুগ্ৰহ তোমাৰ বাবে যথেষ্ট, দুৰ্বলতাত মোৰ শক্তি সিদ্ধ হয়” (2 কৰিষ্টীয়ীয়া 12:7-10)। এই পত্ৰত, পোলে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা আৰু পাঁচনিবাবৰ প্ৰতি তেওঁৰ কৰ্তৃত্বৰ ওপৰত থকা প্ৰতিপক্ষক তীব্ৰভাৱে প্ৰতিহত কৰিছে। তেওঁ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰা খৰীষ্টৰ এজন পাঁচনি হৈ পুনৰ্যুক্তব্য দিয়াৰ যোগেদি এই পত্ৰ লিখাৰ আৰম্ভ কৰিছে (2 কৰিষ্টীয়ীয়া 1:1)। এই পত্ৰৰ যোগেদি পোলে পাঁচনি আৰু খ্ৰীষ্টিয় বিশ্বাসৰ বহু বিষয় প্ৰকাশ কৰে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 55-56 খ্ৰীষ্টাব্দ

এই কৰিষ্টীয়ীসকলৰ প্ৰতি পোলেৰ দ্বিতীয় পত্ৰখন পোলে মাকিদনীয়াৰ পৰা লিখিছিল। প্ৰাপক এই পত্ৰখন লিখিছিল কৰিষ্টত থকা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলী আৰু যিসকল আখায়াত আছিল সেইসকললৈ; এই আখায়া আছিল এখন ৰোমীয় প্ৰদেশ, ইয়াৰ ৰাজধানী আছিল কৰিষ্ট (2 কৰিষ্টীয়ীয়া 1:1)।

প্ৰাপক

এই পত্ৰখন লিখিছিল কৰিষ্টত থকা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলী আৰু যিসকল আখায়াত আছিল সেইসকললৈ; এই আখায়া আছিল এখন ৰোমীয় প্ৰদেশ, ইয়াৰ ৰাজধানী আছিল কৰিষ্ট (2 কৰিষ্টীয়ীয়া 1:1)।

উদ্দেশ্য

এই পত্ৰৰ লিখাৰ বাবে পোলেৰ কিছুমান উদ্দেশ্য আছিল, এই সন্মতনা আৰু আনন্দ প্ৰকাশ কৰাৰ কাৰণে পোলে মন কৰিছিল যে, কৰিষ্টীয়ীসকলে তেওঁৰ বেদনাদায়ক পত্ৰৰ অনুকূল বিষয়বোৰ এৰি দিছিল (1:3-4; 7:8-9, 12:13), এচিয়া প্ৰদেশৰ মাজেৰে যোৱা বিপদ সম্পৰ্কে তেওঁ জনা (1:8-11), তেওঁলোকক তেওঁ কৈছিল অভিজুক্ত দলক ক্ষমা কৰিবা (2:5-11), অবিশ্বাসী সকলৰ সৈতে যুৱলিত বান্ধ নাখাবৰ বাবে সাবধান কৰা (6:14; 7:1), তেওঁলোকৰ প্ৰকৃত আচৰণ আৰু খ্ৰীষ্টিয় পৰিচৰ্যাৰ প্ৰতি থকা উচ্চ আহ্বানৰ বিষয়ে বাখ্যা কৰিছিল (2:14-7:4), দান কৰা অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে কৰিষ্টীয়ী সকলক শিক্ষা দিয়া আৰু নিশ্চিত আছিল যে যিৰুচালেমত থকা দুখীয়া খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ বাবে দান সংগ্ৰহ সম্পূৰ্ণ কৰা (8:9)।

মূল বিষয়

পোলে তেওঁৰ পাঁচনিবাবক সুৰক্ষা দিয়া।

প্ৰস্তাৱেখা

1. পোলে তেওঁ পৰিচৰ্যাৰ বিষয়ত দিয়া বাখ্যা — 1:1-7:16
2. যিৰুচালেমত থকা দুখীয়াসকলৰ বাবে সংগ্ৰহ কৰা — 8:1-9:15
3. পোলে তেওঁৰ কৰ্তৃত্ব ৰক্ষা কৰা — 10:1-13:10
4. ত্ৰিষুবাদী আশীৰ্বাদ বচনেৰে সামৰণি — 13:11-14

মঙ্গলাচৰণ; পোৱা উপকাৰৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ

1 ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসাৰে হোৱা খৰীষ্ট যীচুৰ পাঁচনি পোল, আৰু তীমথিয় ডাই - কৰিষ্টত থকা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীৰ আৰু গোটেই আখায়া দেশত থকা সকলো পবিত্ৰ লোকৰ সমীপলৈ; 2 আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু পৰভু যীচু খৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শক্তি হওক।

3 আমাৰ পৰভু যীচু খৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্য হওক; তেৱেঁই দয়ালু পিতৃ আৰু সকলো সন্তানৰ ঈশ্বৰ। 4 আমি নিজে ঈশ্বৰৰ পৰা যি সন্তান পাওঁ, সেই সন্তানৰে যেন ক্ৰেশত থকা সকলক সন্তান দিব পাৰোঁ, এই কাৰণে তেওঁ আমাৰ ক্ৰেশৰ মাজত আমাক সন্তান দিয়ে।*

5 কিয়নো খৰীষ্টৰ দুখ আমাৰ বাবে যেনেকৈ উপচি পৰে, তেনেকৈ খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমাৰ সন্তান উপচি পৰে। 6 কিন্তু আমি যদি যত্নগ্ৰহণ, তেনেহলে সেয়ে আপোনালোকৰ সন্তান আৰু পৰিত্ৰাণ নাইবা আমি যদি সন্তান প্ৰাপ্ত, তেনেহলে সেই জনো আপোনালোকৰ সন্তানৰ বাবে আৰু সেই সন্তানই, আমি ভোগ কৰা একে দুখকে ধৈৰ্যৰে সহন কৰাই, নিজ কাৰ্য সাধন কৰে। 7 আৰু আপোনালোক যেনেকৈ দুখভোগৰ, তেনেকৈ সন্তানৰো যে সহভাগী হৈ যাকৈ জানিবলৈ পাই, † আপোনালোকৰ অৰ্থে আমাৰ আশা নিশ্চিত হৈ আছে।

8 কিয়নো, হে ভাই সকল, এচিয়া দেশত আমাৰ ওপৰত যি ক্ৰেশ ঘটিছিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নজনাকৈ থকা আমাৰ ইচ্ছা নাই: সেই ক্ৰেশত অধিক পৰিমাণে শক্তিৰ অতিৰিক্তৰূপে এনে ভাৱগ্ৰহণ হ'লোঁ যে, আমাৰ জীৱনৰো আশা

* 1 অধ্যায়:4 গীত 86:17; যিচ 51:12, 13; যো 14:16-18; 1 থি 2:16, 17 † 1 অধ্যায়:7 মথি 5:4; 2 তী 2:12; 1 পি 5:10

নাছিল।⁹ পৰ্বকৃতপক্ষে, আমি মৃত্যুদণ্ড পোৱাৰ যোগ্য আছিলোঁ। সেয়েহে আমি নিজৰ ওপৰত ভাৰসা নকৰোঁক, কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে যি জন মৃত্যুৰ পৰা তোলোঁতা, সেই জন ঈশ্বৰত ভাৰসা ৰাখোঁক।¹⁰ তেওঁৰেই ইমান ভয়ঙ্কৰ মৃত্যুৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰিলে আৰু কৰি আছে আৰু আগলৈকো উদ্ধাৰ কৰি থাকিবক বুলি আমি তেওঁতেই আশা ৰাখিছোঁ;

¹¹ ইয়াতে আপোনালোকেও পৰাৰ্থনা কৰাৰ যোগেদি আমাৰ অৰ্থে সহকাৰী হৈ আছে। অনেকৰ দ্বাৰাই যি অনুগ্ৰহৰ বৰ আমাক দিয়া হ'ল, তাৰ কাৰণে, অনেকৰ দ্বাৰাই আমাৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা হয়।

পৌলক দিয়া এক, মিছা অপবাদৰ বিষয়ে তেওঁৰ উত্তৰ

¹² এতিয়া আমাৰ স্নাঘা এয়ে যে, আমাৰ বিবেকে সাক্ষ্য দিয়ে, মাংসিক জ্ঞানেৰে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহেৰে জগতলৈ, এনে কি, অধিক পৰিমাণে আপোনালোকলৈ ঈশ্বৰে দিয়া পৰিৎৰতা আৰু অকপটতাৰে সৈতে আমি আচৰণ কৰিলোঁ।¹³ আপোনালোকে পঢ়িব নোৱাৰা আৰু বুজি নোপোৱা, এনে কোনো কথা আমি আপোনালোকলৈ লিখা নাই; এই বিষয়ত মই সুনিশ্চিত।¹⁴ এনেদৰে আপোনালোকে আগেয়েও আমাক কিছু পৰিমাণে বুজি পাইছ, আমাৰ পৰডু যীচুৰ দিনত যেনেকৈ আপোনালোক আমাৰ, তেনেকৈ আমিও আপোনালোকৰ স্নাঘাৰ কাৰণ হ'ম।

¹⁵ কাৰণ এই বিষয়ে মই দৃঢ় প্ৰত্যয় যে, আপোনালোকে দ্বিতীয় অনুগ্ৰহ পাবৰ কাৰণে, মই আগেয়ে আপোনালোকৰ তালৈ যাম।¹⁶ আৰু আপোনালোকক দেখা কৰি, পাছত তাৰ পৰাই মাকিদনিয়া দেশলৈ গৈ, পাছত মাকিদনিয়াৰ পৰা আপোনালোকৰ ওচৰলৈ উলটি আহি, যিহূদীয়ালৈ যাবৰ বাবে আপোনালোকৰ দ্বাৰাই আগবঢ়ায় থোৱা হ'ম।

¹⁷ যেতিয়া এই ধৰণে ভাবিলো, মই জানো অস্থিৰতা দেখুৱাইছিলোঁ? নাইবা মই যি ভাবো, সেয়ে মোত 'হয়, হয়', পাছে 'নহয়, নহয়' হ'বলৈ, মই মাংস অনুসৰে ভাবো নে? ¹⁸ কিন্তু ঈশ্বৰ বিশ্বাসী; এই কাৰণে আপোনালোকক এবাৰ 'হয়', পাছত 'নহয়', এই ধৰণে আমি নকওঁ।

¹⁹ কিয়নো আমাৰ দ্বাৰাই, অৰ্থাৎ মোৰ, চীলৰ আৰু তীমথিয়ৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ আগত যি জনৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল, সেই জনা ঈশ্বৰৰ পুংৰ যীচু খৰীষ্টৰ বাবে, 'হয়' পাছত 'নহয়' এনে নহয়; কিন্তু তেওঁত চিৰকাল 'হয়'হে হয়।²⁰ কিয়নো ঈশ্বৰৰ সকলো প্ৰতিজ্ঞা তেওঁত 'হয়।' এই কাৰণে, আমাৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ মহিমা হ'বলৈ, তেওঁৰ দ্বাৰাই 'আমেন' বুলিও কওঁ।

²¹ এতিয়া এই জন ঈশ্বৰ, আপোনালোকৰ সৈতে আমাকো খৰীষ্টত স্থিৰ কৰিছে আৰু আমাক অভিষিক্ত কৰিলে।*²² তেওঁৰেই আমাৰ হৃদয়ত বহিমানৰূপে পৰিৎৰ আশ্বা দি আমাৰ জীৱনত মোহৰো মাৰিলে।†

²³ আপোনালোকলৈ মোৰ মৰম থকা বাবেই, মই এতিয়ালৈকে কৰিছিল যোৱা নাই, মোৰ প্ৰাণৰ ওপৰত ঈশ্বৰকহে এই কথাৰ সাক্ষী লৈছোঁ।²⁴ আমি যে আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ ওপৰত পৰডু কৰিছোঁ, এনে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ আনন্দৰ সহকাৰী হৈছোঁ, কিয়নো আপোনালোক বিশ্বাসত স্থিৰ হৈ আছে।

2 অধ্যায়

¹ সেয়েহে কিছুমান দুখজনক পৰিস্থিতিৰ বাবে পুনৰাই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ নাযাওঁ বুলি মই নিজৰ বিষয়ত বিবেচনা কৰিলোঁ।² কিয়নো মই যদি আপোনালোকক বেজাৰ দিওঁ তেনেহলে মোক আনন্দিত কৰোঁতা কোন থাকিব? কেৱল মোৰ দ্বাৰাই বেজাৰ পোৱা সেই লোকেই থাকিব?

³ আৰু এই সকলোবোৰ কথা লিখিলোঁ, যাতে যেতিয়া মই আহিম, তেতিয়া যি জনৰ ওচৰৰ পৰা আমি আনন্দ পোৱা উচিত, সেই জনৰ পৰা যেন দুখ পাবলগীয়া নহয়। কিয়নো আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ দৃঢ় বিশ্বাস এই যে, আমাৰ আনন্দত আপোনালোক সকলোৰে আনন্দিত হব।⁴ বহু কষ্ট, মনো-বেদনা, আৰু চকুৰপানীৰে আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। মই আপোনালোকক দুখ দিবলৈ বিচৰা নাই, কিন্তু বুজাবলৈ বিচাৰিছোঁ যে, মই আপোনালোকক কিমান প্ৰেম কৰোঁ।

⁵ কিন্তু কোনোৱে যদি দুখ দি থাকে, তেনেহলে তেওঁ অকল মোক দুখ দিলে এনে নহয়; বেছি বঢ়াই নকলেও মই এটা কথা কওঁ যে, তেওঁ আপোনালোক সকলোকে দুখ দিলে।⁶ এনে মানুহলৈ অধিক ভাগ লোকে দিয়া শাস্তিয়েই যথেষ্ট।⁷ এতেকে তাতকৈ এনে মানুহক আপোনালোকে ক্ষমা কৰক আৰু সাহুৱা দিয়া উচিত। নহলে তেওঁ হয়তো অতিৰিক্ত মনৰ দুখত হতাশ হৈ পৰিব।

⁸ মই আপোনালোকক উৎসাহিত কৰিছোঁ, এনে ব্যক্তিক যে আপোনালোকে এতিয়াও প্ৰেম কৰে, ইয়াকে মুকলিভাবে বুজিব দিয়ক।⁹ কিয়নো সকলো বিষয়ত আপোনালোক আজ্ঞাধীন হয় নে নহয়, তাৰ প্ৰমাণ পোৱাৰ আশয়েৰে লিখিলোঁ।

¹⁰ যদি আপোনালোকে কোনো এজনৰ দোষ ক্ষমা কৰে, তেনেহলে ময়ো সেইদৰে ক্ষমা কৰোঁ। এই কাৰণে মই যদি কিবা ক্ষমা কৰিলোঁ, তেনেহলে যি ক্ষমা কৰিলোঁ, খৰীষ্টৰ সাক্ষাতে আপোনালোকৰ কাৰণেই ইয়াক কৰিলোঁ; ¹¹ কিয়নো চয়তানে যেন আমাৰ ওপৰত ছল নাপায়। কাৰণ তাৰ পৰিকল্পনা আমি নজনা নহওঁ।

ঐশ্বৰিক নতুন নিয়মৰ উদ্ভাৱন

¹² খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণে মই ত্ৰোৱা নগৰলৈ আহোতে, যদিও পৰডুৰ দ্বাৰাই মৌলৈ এখন দুৱাৰ মুকলি কৰা হৈছিল, ¹³ মোৰ ভাই তীতক তাতে লগ নোপোৱাত, মোৰ আশ্বাত একো শান্তি নাপালোঁ; সেয়েহে তেওঁলোকক এৰি বিদায় লৈ মাকিদনীয়ালৈ আহিলোঁ।

¹⁴ কিন্তু সেই ঈশ্বৰ ধন্য, যি জনাই আমাক সদায় খৰীষ্টত জয়যুক্ত হ'বলৈ পথ দেখুৱাই আৰু আমাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ জ্ঞানৰূপ সুগন্ধ সকলো ঠাইতেই প্ৰকাশ কৰে। ¹⁵ কিয়নো পৰিৎৰাণৰ পাংৰ আৰু বিনাশৰ পাংৰ সকলৰ মাজত আমি ঈশ্বৰলৈ

‡ 1 অধ্যায়:10 গীত 34:19, 20; 2 তী 4:16-18

§ 1 অধ্যায়:19 পাঁ 18:5

* 1 অধ্যায়:21 2 যো 2:20, 27

† 1 অধ্যায়:22 ইফি 1:13, 14; 4:30

খৰীষ্টৰ সুখৰূপ স্বৰূপ। 16 যি সকল হেৰাই গৈছে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমি মৃত্যুৰ পৰা উপন্ন মৃত্যুজনক গন্ধ; কিন্তু যি সকলে পৰিত্ৰাণ পালে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমি জীৱনৰ পৰা উপন্ন জীৱনদায়ক গন্ধ। এনে কৰ্মৰ যোগ্য কোন আছে? 17 কিয়নো অধিক ভাগ মানুহৰ দৰে আমি ঈশ্বৰৰ বাক্যত ভাঁজ দিওঁতা নহওঁ; কিন্তু অকপটতাৰে কোৱাৰ দৰে, আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা পাই কোৱাৰ দৰে, আমি ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে, খৰীষ্ট কথা কওঁ।

3 অধ্যায়

1 আমি নিজৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ আকৌ আৰম্ভ কৰিছোঁ নে? নাইবা আপোনালোকলৈ বা আপোনালোকৰ পৰা সুখ্যাতিৰ পংৰ পাৰলৈ, কোনো কোনো লোকৰ নিচিনাকৈ আমাৰো প্ৰয়োজন আছে নে? 2 আমাৰ হৃদয়ত লিখা আৰু সকলো মানুহে পঢ়ি জনিব পৰা সুখ্যাতিৰ পংৰ আপোনালোকেই হৈ আছে।* 3 আপোনালোক আমাৰ দ্বাৰাই খৰীষ্টৰ পৰা সম্পাদিত হোৱা পংৰ স্বৰূপ প্ৰকাশিত হ'ল, সেয়ে চিয়াহীৰে নহয়, কিন্তু জীৱনময় ঈশ্বৰৰ আশ্বাৰ দ্বাৰাইহে লিখা; শিলৰ ফলিতো নহয়, কিন্তু মাংসময় হৃদয়ৰূপ ফলিতহে লিখা হ'ল।

4 আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি এয়ে দৃঢ় প্ৰত্যয় আমি খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই পালোঁ। 5 আমি নিজে নিজে মীমাংসা কৰিবলৈ নিজ গুণেৰেই যে যোগ্য হওঁ, এনে নহয়; কিন্তু আমাৰ সেই যোগ্যতা ঈশ্বৰৰ পৰাহে হয়। 6 তেৱেই আমাক নতুন নিয়মৰ পৰিচাৰক হবলৈ যোগ্য কৰিলে।† সেয়া আখৰ নহয়, কিন্তু আশ্বাৰহে; কিয়নো আখৰৰ লিখনি সমূহে বধ কৰে, কিন্তু আশ্বাই জীৱন দিয়ে।

7 কিন্তু মৃত্যুৰ যি পৰিচৰ্যা শিলত কটা‡ আখৰৰ লিখনিৰে প্ৰমাণিত হ'ল, সেয়ে এনে প্ৰতাপযুক্ত হৈছিল যে, ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে মোচিৰ মুখলৈ একেথৰে চাব নোৱাৰিলে, § যদিও সেই প্ৰতাপ কৰ্মৰাময়ে কৰি গৈছিল, 8 তেনেহলে আশ্বাৰ পৰিচৰ্যা তাতকৈয়ো প্ৰতাপযুক্ত নহ'ব নে?

9 কিয়নো দণ্ডাঙ্কাৰ পৰিচৰ্যা যদি প্ৰতাপযুক্ত হয়, তেনেহলে ধাৰ্মিকতাৰ পৰিচৰ্যা তাতকৈয়ো অধিক প্ৰতাপযুক্ত হয়। 10 কাৰণ এনে অতিৰিক্ত প্ৰতাপৰ কাৰণে এই বিষয়ে সেই প্ৰতাপযুক্ত পৰিচৰ্যাৰ গৌৰৱ নাইকিয়া হ'ল। 11 কাৰণ লুপ্ত হৈ যোৱাটো যদি কাঙ্ক্ষিত, তেনেহলে সদায় থকাটো তাতকৈ অধিক প্ৰতাপযুক্ত।

ঈশ্বৰৰ সহ-কাৰ্যকাৰী সকলৰ পৰিচৰ্যা পদ

12 আমাৰ এনে আশা থকাত, আমি অতি উদাৰ চিত্তেৰে কথা কওঁ, 13 আৰু ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলে, সেই লুপ্ত হৈ যোৱাটোৰ শেষ যেন একেথৰে চাবলৈ নাপায়, এই কাৰণে মোচিয়ে যেনেকৈ তেওঁৰ মুখত ওৰণি ল'লে, আমি তেনেকৈ নকৰোঁ।

14 কিন্তু তেওঁলোকৰ মন কঠিন কৰা হ'ল। কিয়নো যেতিয়া পুৰণি বিধান পঢ়া হয়, তেতিয়া তেওঁলোকে আজিও সেই একে ওৰণি লয়। সেই ওৰণি এতিয়াও আতৰাই দিয়া হোৱা নাই, কাৰণ একমাত্ৰ খৰীষ্টৰ যোগেদিহে সেয়া সম্ভৱ হ'ল। 15 কিন্তু এতিয়ালৈকে মোচিৰ পুস্তক পঢ়োঁতে, তেওঁলোকৰ হৃদয়ত সদায় ওৰণি আছে। 16 কিন্তু যেতিয়া কোনো ব্যক্তি প্ৰভুতলৈ ঘূৰে, তেতিয়া সেই ওৰণি আতৰাই দিয়া হয়।

17 প্ৰভুৱেই আশ্বা; আৰু প্ৰভুৰ আশ্বা য'ত, তাতেই স্বাধীনতা। 18 আৰু আমি সকলোৱে, ওৰণি নোলোৱা মুখেৰে দৰ্পণত দেখাৰ দৰে প্ৰভুৰ গৌৰৱ চাওঁতে চাওঁতে, সেই গৌৰৱৰ পৰা গৌৰৱ পাই, আশ্বাৰূপে প্ৰভুৰ দ্বাৰাই পৰিণত হোৱাৰ দৰে পৰিণত হৈ, সেই একে প্ৰতিমূৰ্তিৰ হ'ব লাগিছোঁ।

4 অধ্যায়

তেওঁলোকৰ সৰলতা আৰু সাহস

1 এতেকে আমি এই পৰিচৰ্যা পদ পোৱাত, আৰু একেদৰে দয়া লাভ কৰাত, কেতিয়াও আমি নিৰুসাহ নহওঁ; 2 কিন্তু লাজৰ গুপুত কাৰ্য ত্যাগ কৰি, ধুৰত্যাচাৰী নহৈ আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যত ভাঁজ নিদি, সত্যতা প্ৰকাশ কৰি, ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিতে সকলো মানুহৰ বিবেকৰ আগত নিজকে যোগ্য-পাংৰ দেখুৱাইছোঁ।

3 কিন্তু আমাৰ শুভবাৰতা যদি ঢকা হয়, তেনেহলে বিনাশৰ পাংৰ সকললৈহে ঢকা হয়; 4 ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি* যি খৰীষ্ট, তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশক শুভবাৰতাৰ দীপ্তি যেন প্ৰকাশিত নহয়, এই কাৰণে এই যুগৰ দেৱতাই† সেই অকিম্বাসী লোক সকলৰ জ্ঞান-চকু অন্ধ কৰিলে।

5 কাৰণ আমি নিজক নহয়, কিন্তু যীচু খৰীষ্টক প্ৰভু আৰু যীচুৰ কাৰণে নিজক আপোনালোকৰ দাস‡ বুলি প্ৰচাৰ কৰোঁ। 6 যীচু খৰীষ্টৰ মুখত ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ প্ৰকাশক জ্ঞানৰূপে দীপ্তি প্ৰকাশ কৰিবলৈ, যি ঈশ্বৰে ক'লে, “কিয়নো আশ্বাৰৰ মাজৰ পৰা পোহৰ প্ৰকাশিত হ'ব”, সেই ঈশ্বৰে আমাৰ হৃদয়ত পোহৰ প্ৰকাশ কৰিলে।

তেওঁলোকৰ দুৰ্বলতা আৰু ধৈৰ্য

7 শক্তিৰ বাহুল্যতা যেন আমাৰ পৰা নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ হয়, এই কাৰণে মাটিৰ পাংৰ যি আমি, আমাৰ জীৱনত সেই দীপ্তিৰূপ ধন আছে; 8 আমি সকলোতে ক্ৰেশ ভোগ কৰিও, ঠেকত পৰা নহওঁ; উদীৰ্ণ হৈয়ো, নিৰাশ নহওঁ; 9 তাডনা পায়ো, অনাথ নহওঁ; পেলোৱা হৈয়ো, বিনষ্ট নহওঁ; 10 আমি সদায় যীচুৰ মৃত্যু শৰীৰত লৈ ফুৰিছোঁ, § যাতে যীচুৰ জীৱন আমাৰ শৰীৰত প্ৰকাশিত হয়।

11 কিয়নো জীয়াই থকা যি আমি, আমাৰ মৰ্ত্য মাংসত যীচুৰ জীৱন প্ৰকাশিত হ'বলৈ, আমি যীচুৰ কাৰণে সদায় মৃত্যুৰ হাতত সমৰ্পিত হৈছোঁ। 12 এইদৰে মৃত্যুৰে আমাৰ জীৱনত, কিন্তু জীৱনে আপোনালোকত নিজ কাৰ্য সাধন কৰিছে।

* 3 অধ্যায়:2 2 কৰি 9:2 † 3 অধ্যায়:6 ইফি 3:7 ‡ 3 অধ্যায়:7 যা 31:18 § 3 অধ্যায়:7 যা 34:29, 30 * 4 অধ্যায়:4 যো 14:18; কল 1:15; ইষ্টী 1:3 † 4 অধ্যায়:4 যো 14:30 ‡ 4 অধ্যায়:5 1 কৰি 9:19 § 4 অধ্যায়:10 গীত 44:22; ৰো 8:34

13 কিন্তু যেনেকৈ লিখা আছে, * বোলে “মই বিশ্বাস কৰিলোঁ, এই হেতুকে কথা ক’লোঁ”; তেনেকৈ আমিও সেই একেই বিশ্বাসজনক আশ্বা পোৱাত, বিশ্বাস কৰিছোঁ, এই হেতুকে কথা কৈছোঁ। 14 কাৰণ যি জনে পৰভূ যীচুৰ তুলিলে[†] তেৱেই যে যীচুৰ লগত আমাকো তুলিব আৰু তেওঁলোকে সৈতে আমাকো উপস্থিত কৰিব, সেই বিষয়ে আমি জানো। 15 কিয়নো এইবোৰ আপোনালোকৰ কাৰণেহে হৈছে, যাতে অনেক লোকে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে অনুগ্রহ পায় ধন্যবাদত উপচি পৰে।

স্বৰ্গ-বাসৰ আশা

16 এই কাৰণে আমি নিৰু[‡]সাহ নহওঁ; যদিও আমাৰ বাহ্যিক পুৰুষ বিনষ্ট হৈ আছে, তথাপি আমাৰ আন্তৰিক পুৰুষ দিনে দিনে নতুন হৈ উঠিছে। 17 আমাৰ এই দুখ-কষ্ট ক্ষত্ৰেকীয়া, এই ক্ষত্ৰেকীয়া লঘু ৰূপে আমাৰ জীৱনলৈ আনিবলগীয়া শ্ৰেষ্ঠ শাস্বত মহিমাৰ যি অন্তৰ্গতীয়া প্ৰভাৱ, তাৰ লগত আমাৰ দুখ-কষ্টৰ কোনো তুলনাই নহয়। 18 এই কাৰণে দৃশ্য বস্তুৰ নোচাই, অদৃশ্য বস্তুৰে চাই থাকোঁহক। কাৰণ দৃশ্য বস্তু অলপদিনীয়া; কিন্তু অদৃশ্য বস্তু অনন্তকালীয়া।

5 অধ্যায়

1 কিয়নো আমি জানো যে, যি তন্ত্ৰুপ পাৰ্থিৱ ঘৰত আমি আছোঁ, সেয়া যদি ভগ্ন হয়, তেনেহলে বিনাহাতে সজা ঈশ্বৰে থাকিবলৈ দিয়া এক অনন্তকালীয়া ঘৰ স্বৰ্গত আছে। 2 কাৰণ আমি ইয়াৰ ভিতৰত কেঁকাই থাকি, স্বৰ্গৰ পৰা হোৱা আমাৰ সেই ঘৰৰূপ বস্তু[‡]ৰে চকা হ’বলৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰিছোঁ। 3 বাস্তৱিকতে তাৰে চকা হ’লে, আমি উলঙ্গ হৈ নপৰিম।

4 আমি যে কেঁকাই আছোঁ, এই তন্ত্ৰুত থাকি, ভাৰগৰুহেহে কেঁকাই আছোঁ; কাৰণ আমি বিবস্তু[‡]ৰ হ’বলৈ ইচ্ছা নকৰোঁ; কিন্তু জীৱনৰ দ্বাৰাই যেন মৰ্ত্যক গিলি পেলোৱা হয়, এই কাৰণে বস্তু[‡]ৰে চকা হ’বলৈহে ইচ্ছা কৰোঁ। 5 ইয়াৰ বাবে যি জনে আমাক প্ৰস্তুত কৰিলে, তেওঁ ঈশ্বৰ; আৰু তেৱেই আমাক বহিমান্ত্ৰুপে পৰিণত আশ্বা দিলে।

6 এতেকে সদায় দৃঢ় বিশ্বাসী হোৱা কাৰণে জানিব যে, এই শৰীৰত নিবাস কৰালৈকে পৰভূৰ পৰা দূৰত প্ৰবাস কৰিছোঁ; 7 কিয়নো আমি দেখাৰ দ্বাৰাই চলা নাই, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাইহে চলিছোঁ; 8 এতেকে আমি সাহিয়াল হৈছোঁ[‡]ৰেই; শৰীৰৰ পৰা দূৰত প্ৰবাস আৰু পৰভূৰ লগত নিবাস কৰাই ভাল দেখিছোঁ।

9 এই হেতুকে নিবাস কৰোঁ বা প্ৰবাস কৰোঁ, তেওঁৰ পিৰয়পাং[‡] হ’বলৈহে আমি যত্ন কৰি আছোঁ। 10 কিয়নো প্ৰতিজনে কৰা কৰম ভাল হওক বা বেয়া হওক, শৰীৰৰ দ্বাৰাই কৰা কৰমৰ ফল পাবলৈ, আমি সকলোৱে খৰীষ্টৰ বিচাৰৰ আসনৰ আগত প্ৰকাশিত হ’ব লাগিব।

প্ৰচাৰক সকলৰ কাৰ্য, পৰীক্ষা আৰু লক্ষ্য

11 এই কাৰণে পৰভূৰ ভয় কি, ইয়াক জানিবলৈ পোৱাত আমি লোক সকলক প্ৰবৃত্তি কৰাইছোঁ; কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত আমি প্ৰকাশিত হৈ আছোঁ আৰু মই আশা কৰোঁ যে, আপোনালোকৰ বিবেকতো আমি প্ৰকাশিত হৈ আছোঁ। 12 আপোনালোকলৈ আমি আকৌ আমাৰ প্ৰশংসা আগবঢ়াইছোঁ, এনে নহয়, কিন্তু যি সকলে হৃদয়ৰ কথাত নহয়, মৌখিক কথাত গৌৰৱ কৰে, তেওঁলোকৰ আগত আপোনালোকে আমাৰ অৰ্থে গৌৰৱ কৰি উত্তৰ দিবলৈহে আপোনালোকক উপায় দিছোঁ।

13 কিয়নো আমি যদি হতবুদ্ধি হৈছোঁ, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ কাৰণেহে হৈছোঁ। 14 কাৰণ খৰীষ্টৰ প্ৰেৰমে আমাক সীমাবদ্ধ কৰি ৰাখিছে; কিয়নো আমি নিশ্চয় কৰিলোঁ যে, সকলোৰে কাৰণে এজন মৰিল, এতেকে সকলোৱে মৰিল। 15 আৰু খৰীষ্টে সকলোৰে বাবে মৰিল, এই আশয়েৰে জীৱন পোৱা সকলে যেন নিজৰ কাৰণে জীয়াই নাথাকি, তেওঁলোকৰ অৰ্থে মৃত্যুভোগ কৰা আৰু পুনৰুত্থিত হোৱা জনৰ বাবেহে যেন জীয়াই থাকে।

16 এই কাৰণে এতিয়াৰে পৰা কোনো এজনকে আমি মাংস অনুসাৰে নাজানিম; একেদৰে খৰীষ্টক আগেয়ে মাংস অনুসাৰে জানিলেও, এতিয়াৰ পৰা নাজানিম। 17 এতেকে কোনো যদি খৰীষ্টত আছে, তেনেহলে তেওঁ নতুন সৃষ্টি। পুৰণিবোৰ লুপ্ত হ’ল; চাওক, নতুন হ’ল।

18 কিন্তু যি ঈশ্বৰে খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই তেওঁৰে সৈতে আমাক মিলন কৰালে আৰু সেই মিলনৰ পৰিচৰ্যা পদ আমাক দিলে; সেই ঈশ্বৰৰ পৰাই এই সকলো হয়। 19 সেই মিলনৰ কথা এই, ঈশ্বৰে খৰীষ্টত জগত খনক মিলন কৰিলে, তেওঁলোকৰ পাপময় বাধাবোৰ গণনা নকৰিলে; আৰু সেই মিলনৰ বাৰ্তা আমাক গতাই দিলে।

20 এতেকে ঈশ্বৰে আমাক ৰাজদূত পাতি, আমাৰ দ্বাৰাই মিনতি কৰোঁৱাৰ দৰে আমি খৰীষ্টৰ কাৰণে ৰাজদূতৰ কৰম কৰিছোঁ। খৰীষ্টৰ হৈ এই বিনয় কৰোঁ: “আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলন হওক!” 21 তেওঁ আমাক খৰীষ্টত ঈশ্বৰীয় ধাৰ্মিকতা স্বৰূপ হ’বলৈ, পাপ নকৰা জনকে পাপী কৰি, তেওঁকে আমাৰ পাপৰ বাবে ঋচত বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিলে।*

6 অধ্যায়

1 আৰু সেয়ে, আমি খৰীষ্টৰ সহকাৰী হৈ, এই মিনতিও কৰিছোঁ যে, আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ অনুগ্রহ ব্যৰ্থৰূপে গ্ৰহণ কৰা নহ’ব। 2 কিয়নো তেওঁ কৈছে,*

“মই গ্ৰহণ-কালত তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলো;

আৰু পৰিণতৰ দিনা তোমাৰ উপকাৰ কৰিলোঁ।”

চাওক, এতিয়া প্ৰথমগ্ৰহণ কাল; এতিয়াই পৰিত্ৰাণৰ দিন। 3 সেই পৰিচৰ্যা পদ যেন কলঙ্কিত নহয়, এই কাৰণে আমি কোনো কথাত বিঘিনি নজন্মো।

* 4 অধ্যায়:13 গীত 116:10

† 4 অধ্যায়:14 ৰো 8:11

* 5 অধ্যায়:21 যিচ 53:9; গালা 3:13, 14; 1 পি 2:24

* 6 অধ্যায়:2 যিচ 49:8

4 বৰং, আমি নিজক ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক হিচাপে, আমাৰ এই সকলো কৰ্মৰ দ্বাৰাই যোগ্য-পাংৰ দেখুৱাইছোঁ; সেয়েহে অনেক প্ৰকাৰ খেৰা, ক্ৰেশ, দুখ, সঙ্কট, 5 কোব, বন্দীশালত থকা, হুৰামুৰা, পৰিশ্ৰম, পৰ দিয়া, লযোন, 6 শুদ্ধতা, জ্ঞান, চিৰসংস্থিততা, মৰম, পবিত্ৰ আত্মাত, অকপট প্ৰেম অৰ্থাৎ স্নেহ; 7 সত্যৰ বাক্যত, ঈশ্বৰৰ শক্তিত, সোঁ আৰু বাওঁফালে ধাৰ্মিকতাৰ অশ্ৰু-শশ্বৰৰ সৈতে, যোগ্য-পাংৰ দেখুৱাইছোঁ।

8 আমি মৰ্যাদা আৰু অমৰ্যাদা, কু-যশ আৰু সু-যশ, পৰবৰ্ত্তকৰ নিচিনা, কিন্তু সত্যবাদী; 9 অবিদিতৰ নিচিনা, কিন্তু সুবিদিত; মৰো মৰো হোৱাৰ নিচিনা, কিন্তু চাওক জীয়াই আছে; শান্তি পোৱাৰ নিচিনা, কিন্তু হত হোৱা নাই। 10 শোক কৰাৰ নিচিনা, কিন্তু সদায় আনন্দিত; দৰিদ্ৰৰ নিচিনা, কিন্তু অনেকক ধনবন্ত কৰোঁতা; একো নথকাৰ নিচিনা, কিন্তু আমাৰ সকলো আছে।

কৰিষ্টীয়্যা সকলৰ প্ৰতি পৌলৰ উদগণি

11 কৰিষ্টীয়্যা সকল, আমি আপোনালোকৰ বাবে, আমাৰ সকলো সত্যতাৰ বিষয়ে ক'লো আৰু আমাৰ হৃদয়ো বহল। 12 আপোনালোকৰ হৃদয় আমাৰ জীৱনত সঙ্কচিত হোৱা নাই, কিন্তু নিজ নিজ অন্তৰতহে সঙ্কচিত হৈ আছে। 13 কিন্তু একে প্ৰকাৰৰ প্ৰতিদান কৰিবলৈ, সন্তুনাৰ তথা সকলক কোৱাৰ দৰে কৈছোঁ, আপোনালোকৰ হৃদয় বহলভাৱে মুকলি কৰক।

14 অবিদ্যাসী সকলৰ সৈতে আপোনালোক অসমানভাৱে সংযুক্ত নহব; কিয়নো ধাৰ্মিকতা আৰু অধৰ্মৰ মাজত পৰস্পৰৰ কি সম্পৰ্ক? আন্ধাৰে সৈতে পোহৰৰ বা কি সহভাগিতা? 15 বেলিয়ালোঁ সৈতে খৰীষ্টৰ কি মিলন? অবিদ্যাসী জনৰ লগত বিশ্বাস কৰা জনৰ কি সম্পৰ্ক? 16 আৰু মূৰ্ত্তিবোৰৰ সৈতে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰৰ কি বিধান আছে? কিয়নো আমি জীৱনময় ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ; এই বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছে, † বোলে,

“মই তেওঁলোকৰ মাজত বসতি কৰি থাকিম আৰু অহা-যোৱা কৰিম;

মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম

আৰু তেওঁলোক মোৰ লোক হ'ব।”

17 এতেকে,

প্ৰভুৱে কৈছে, § “তোমালোকে সিহঁতৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহা আৰু পৃথক হোৱা,

আৰু কোনো অশুচি বস্তুক নুচুবা,

তাতে মই তোমালোকক গ্ৰহণ কৰিম,

18 আৰু তোমালোকৰ পিতৃ হ'ম আৰু তোমালোকো মোৰ পো-জী হ'বা,

ইয়াক সৰ্বশক্তিমান প্ৰভুৱে কৈছে”।

7 অধ্যায়

1 এই হেতুকে, হে প্ৰিয় ডাই আৰু ভনী সকল, এইবোৰ প্ৰতিজ্ঞা পোৱাত, আহক, আমি শৰীৰ আৰু আত্মাৰ সকলো অশুচিতাৰ পৰা নিজকে শুচি কৰি, ঈশ্বৰৰ ভয়ত পবিত্ৰতা সিদ্ধ কৰোঁক।

2 আপোনালোকৰ হৃদয়ত আমাক ঠাই দিয়ক! আমি কাৰো অন্যায় কৰা নাই, কাৰো অনিষ্ট কৰা নাই, কাকো ঠগোৱাও নাই।

3 মই আপোনালোকৰ দোষ ধৰিবলৈ এই কথা কৈছোঁ, এনে নহয়; কিয়নো আমাৰে সৈতে মৰিবলৈ আৰু জীয়াই থাকিবলৈকো আপোনালোক আমাৰ হৃদয়ত আছে বুলি আগেয়ে কৈছিলোঁ। 4 আপোনালোকলৈ মোৰ আত্মবিশ্বাস অধিক, আপোনালোকৰ অৰ্থে মোৰ স্নায়ুও অধিক; এইদৰে আমাৰ সকলো ক্ৰেশত, মই সন্তুনাৰে পূৰণ হৈ আছোঁ আৰু আনন্দত একেবাৰে উপচি পৰিছোঁ।

5 কিয়নো যেতিয়া আমি মাকিদনিয়া দেশলৈ আহিলোঁ, আমাৰ শাৰীৰিক একো জিৰণি নাছিল; বৰং সকলোতে অশান্তিহে পাইছিলোঁ; বাহিৰত বিৰোধ আৰু অন্তৰত ভয় আছিল। 6 কিন্তু নম্বৰ সকলৰ সন্তুনাৰে ঈশ্বৰে তীতৰ আগমনৰ দ্বাৰাই আমাক সন্তুনা দিলে; 7 কেৱল তেওঁৰ আগমনৰ দ্বাৰায়েই নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ হাবিয়াহ, শোক আৰু আমাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ উাসাহৰ কথা কওঁতে, আপোনালোকৰ কথাত তেওঁ পোৱা শান্তিৰেও আমাক এনে সন্তুনা দিলে যে, তাৰেই মই অধিক আনন্দ পালোঁ।

8 কিয়নো মোৰ সেই পংৰ দ্বাৰাই আপোনালোক দুঃখিত হ'লেও মই বেজাৰ নকৰোঁ। আগেয়ে যদিওঁবা বেজাৰ কৰিছিলোঁ, এতিয়া দেখিলোঁ যে মোৰ পংৰখনে আপোনালোকক দুঃখিত কৰিলে, কিন্তু সেই পংৰই মাথোন অলপ সময়হে আপোনালোকৰ দুখ জন্মাইছিল, 9 এতিয়া আনন্দ কৰিছোঁ; কিয়নো আপোনালোক দুঃখিত হোৱাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু দুঃখিত হোৱাৰ দ্বাৰাই যে আপোনালোকৰ মন পৰিৱৰ্ত্তিত হ'ল, সেই কাৰণেহে। আমাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ একো হানি নহয়, সেই বাবে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে দুঃখিত হৈছিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানিছিলোঁ। 10 কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা মনোদুখ, অনূতপ্ত নোহোৱাকৈয়ে পৰিত্ৰাণলৈ মন-পালটন কৰায়; কিন্তু সাংসাৰিক মনোদুখে অপৰিৱৰ্ত্তনীয় মৃত্যু সাধন কৰে।

11 কিয়নো, ঈশ্বৰৰ মহা ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা সেই মনোদুখেই আপোনালোকৰ অন্তৰত কেনে যত্ন, কেনে দুখৰ খণ্ডন, কেনে বিৰক্তি, কেনে ভয়, কেনে হাবিয়াহ, কেনে উাসাহ, কেনে প্ৰতিকাৰ সাধন কৰিলে! সেইবোৰ কথাত আপোনালোকে সকলো প্ৰকাৰে নিজকে নিৰ্দোষী বুলি প্ৰমাণ কৰিলে। 12 যদিওঁবা মই আপোনালোকলৈ লিখিছিলো, * তথাপি অন্যায় কৰা জনৰ কাৰণে বা অপকাৰ পোৱা জনৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আমাৰ অৰ্থে আপোনালোকৰ যি যত্ন, সেয়ে ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত আপোনালোকৰ বাবে যেন প্ৰকাশিত হয়, এই কাৰণেহে লিখিছিলোঁ।

† 6 অধ্যায়:15 ধৰ্ত প্ৰকৃতিৰ লোক বা চয়তান

‡ 6 অধ্যায়:16 লে 26:12

§ 6 অধ্যায়:17 যিচ 52:11

* 7 অধ্যায়:12 1 কৰি 5:1-5

13 এতেকে আমি সান্ত্বনা পালোঁ।

আৰু আমাৰ সেই সান্ত্বনাৰ ওপৰিও তীতৰ আনন্দত আমি আৰু অধিক আনন্দ পালোঁ; কাৰণ আপোনালোক সকলোৰে দ্বাৰাই তেওঁৰ আশ্বাস সজীৱ কৰা হ'ল। 14 যদিও মই তেওঁৰ আগত আপোনালোকৰ অৰ্থে গৌৰৱ কৰিলোঁ, তথাপি মোক লাজত পেলোৱা হোৱা নাই; কিন্তু যেনেকৈ আমি আপোনালোকৰ আগত সকলো কথা সঁচাকৈ কলোঁ, তেনেকৈ তীতৰ আগত কৰা আমাৰ সেই গৌৰৱ সঁচাহে হ'ল।

15 আৰু আপোনালোকে তেওঁৰ আজ্ঞাধীন হৈ, ভয় আৰু কম্পনেৰে যে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিছিল, সেই কথা তেওঁ সোঁৱৰণ কৰোঁতে, আপোনালোকলৈ তেওঁৰ শ্লেহ অতি অধিক হ'ল। 16 সকলো বিষয়তে মই যে আপোনালোকত ভাৰসা কৰিছোঁ, ইয়াতে মই আনন্দ কৰিছোঁ।

8 অধ্যায়

দানশীলতাৰ উৎকৃষ্ট ফল

1 হে পিৰয় ভাই আৰু ভনী সকল, মাকিদনিয়া দেশৰ মণ্ডলী সমূহক দিয়া ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে মই আপোনালোকক জনাওঁ যে, 2 শ্ৰেণীৰূপ মহা-পৰীক্ষাতো তেওঁলোকৰ আনন্দ অধিক হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ অতি দৰিদ্ৰতা দানশীলতাৰূপ ধনত উপচি পৰিল।

3 কিয়নো মই সাক্ষ্য দিছোঁ যে, তেওঁলোকে নিজ শক্তি অনুসাৰে দিয়াৰ উপৰি, সাধ্যৰ অতিৰিক্ত পৰিমাণে দিলে, আৰু 4 নিজ ইচ্ছাৰে অনেক মিনতি কৰি, পবিংৰ লোক সকলৰ সহভাগিতাত পৰিচৰ্যা কাৰ্যৰ সহভাগী হ'বলৈ আমাৰ আগত যাচনা কৰিলে; 5 আৰু কেৱল আমি আশা কৰা অনুয়ায়ী নহয়, কিন্তু প্ৰথমে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে, শেষত ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে আমাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকে দান কৰিলে।

6 সেই বাবে আমি তীতক উৎসাহিত কৰিলোঁ, কিয়নো যেনেকৈ তেওঁ আগেয়ে আপোনালোকৰ লগত কাৰ্য আৰম্ভ কৰিছিল, তেনেদৰেই আপোনালোকক সেই অনুগ্ৰহতো যেন পৰিপূৰণ কৰে। 7 কিন্তু আপোনালোকে, বিশ্বাস, বাক্য, জ্ঞান, সকলোবিধ যন্ত্ৰ আৰু প্ৰেম, এই সকলোতে যেনেকৈ আমাৰ বাবে উপচি পৰিছে, তেনেকৈ সেই অনুগ্ৰহতো উপচি পৰিবলৈ চেষ্টা কৰক।

8 এই কথা আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে কোৱা নাই, কিন্তু আন ব্যক্তিৰ যন্ত্ৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ প্ৰেমৰ সত্যতা বিবেচনা কৰিহে কৈছোঁ। 9 কিয়নো আপোনালোকে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ জানে। তেওঁ ধনী আছিল যদিও, তেওঁৰ দৰিদ্ৰতাৰ দ্বাৰাই আপোনালোক যেন ধনী হয়, তাৰ বাবে তেওঁ দৰিদ্ৰ হ'ল।

10 এই বিষয়টো আপোনালোকৰ পক্ষে উপযুক্ত, সেই কাৰণে মই পৰামৰ্শহে দিছোঁ; কিয়নো আপোনালোকে এবছৰৰ আগেয়ে কোনো কাৰ্য কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কেবল সেয়াই নহয়, কিন্তু নিজ ইচ্ছাৰে কৰিবলৈ প্ৰস্তুতো আছিল। 11 এতিয়া সেই কাৰ্য সিদ্ধ কৰক। যেনেকৈ ইচ্ছা আৰু প্ৰস্তুততা আছিল, তেনেকৈ শক্তি অনুসাৰে সেই কাৰ্য সিদ্ধও কৰক। 12 কিয়নো কাৰ্য কৰিবলৈ প্ৰস্তুততা থাকিলে, শক্তি নথকাৰ দৰে নহয়, কিন্তু শক্তি থকাৰ দৰে কৰিলেহে গ্ৰহণ হয়।

13 কিয়নো আন লোক সকলে কাৰ্য নকৰি জিৰণি ল'ব আৰু আপোনালোকে কাৰ্যৰ দায়িত্ব ল'ব, এনে নহয়; কিন্তু সকলোৰে ন্যায় হওক। 14 এই বৰ্ত্তমান সময়ত আপোনালোকৰ প্ৰচাৰ্য্যতাই তেওঁলোকৰ অভাৱ পূৰ্ণ কৰিব। এইদৰে তেওঁলোকৰ প্ৰচাৰ্য্যতায়ো আপোনালোকৰ অভাৱ পূৰ্ণ কৰিব আৰু ইয়াতে সকলোৰে বাবে সমতা স্থাপন হয়; 15 যি দৰে লিখাও আছে,

*
“যি জনে অধিক গোটাইছিল, তেওঁৰ একো নাথাকিল;
কিন্তু যি জনে অলপ গোটাইছিল, তেওঁৰ অভাৱ নহ'ল”।

16 কিন্তু যি ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ অৰ্থে তীতৰ হৃদয়ত সেই একে উৎসাহ জন্মাইছে, তেওঁ ধন্য। 17 কিয়নো তেওঁ আমাৰ উদগণি গ্ৰহণ কৰিলে কিন্তু তাতকৈয়ো নিজে উৎসাহী হৈ, নিজ ইচ্ছাৰে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গ'ল।

18 তাতে তীতৰ সৈতে আমাৰ এজন ভাই, যি জনে শুভবাৰ্ত্তা ঘোষণা কৰা বিষয়ত সকলো মণ্ডলীৰ মাজত প্ৰশংসা লাভ কৰিছে; সেই জন ভাইক আমি তেওঁৰ লগত পঠাই দিলোঁ। 19 তেওঁ কেৱল মৰ্যাদা পোৱা ব্যক্তিয়ে নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ গৌৰৱ আৰু আমাৰ প্ৰস্তুততাৰ অৰ্থে, আমাৰ যোগেদি সাধিত হ'ব লগা প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহৰ কাৰ্যত আমাৰ সহযোগী হ'বলৈ মণ্ডলী সকলৰ দ্বাৰাই পৰিচাৰকৰূপে মনোনীত হোৱা।

20 আৰু আমাৰ দ্বাৰাই সাধিত হ'ব লগা এই মহা-দানৰ বিষয়ে কোনেও যেন আমাৰ বদনাম নকৰে, তাৰ বাবে আমি সতৰ্ক হৈছোঁ; 21 কিয়নো কেৱল প্ৰভুৰ দৃষ্টিত নহয় কিন্তু মানুহৰ আগতো যি যি উচিত, সেইটোহে আমি চিন্তা কৰিছোঁ।

22 আৰু তেওঁৰ সৈতে আন এজন ভাইক আমি পঠিয়ালোঁ। তেওঁক আমি অনেকবাৰ অনেক বিষয়ত পৰীক্ষা কৰি এইবাৰ কাৰ্যত উৎসাহী পালোঁ আৰু আপোনালোকৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ দৃঢ় বিশ্বাসৰ কাৰণে এইবাৰ অধিক আশ্ৰয়ী দেখিলোঁ।

23 তীতৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁ মোৰ সহভাগী আৰু আপোনালোকৰ প্ৰতি মোৰ পাঁচনি কৰ্মৰ সহকাৰী। আমাৰ ভাই দুজনৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁলোক মণ্ডলী সমূহৰ দূত আৰু খ্ৰীষ্টৰ গৌৰৱ স্বৰূপ। 24 এতেকে আপোনালোকৰ প্ৰেম প্ৰকাশ কৰক আৰু আন মণ্ডলীবোৰৰ মাজত আপোনালোকৰ বিষয়ে যি গৌৰৱ কৰিছিলোঁ, সেয়া প্ৰকাশ কৰক।

9 অধ্যায়

1 কিয়নো পবিংৰ লোক সকলৰ পৰিচৰ্যা কৰা কাৰ্যৰ বিষয়ে মই আপোনালোকলৈ লিখাৰ প্ৰয়োজন নাই। 2 মই আপোনালোকৰ কামনা জানো, যাৰ বিষয়ে মই মাকিদনিয়া সকলৰ আগত আপোনালোকৰ পক্ষে গৌৰৱ কৰিছিলোঁ। মই

তেখেত সকলক কৈছিলোঁ যে, এবছৰৰ আগৰ পৰাই আখ্যা প্ৰস্তুত হৈ আছিল; আৰু আপোনালোকৰ সেই আগ্ৰহে অধিক ভাগ মানুহক প্ৰভাৱত পেলালে।

3 এতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ ডাই সকলক পঠালোঁ, যাতে আপোনালোকৰ পক্ষে আমাৰ সেই গৌৰৱ যেন ব্যৰ্থ নহয় আৰু মই যেনেকৈ কৈছিলোঁ, আপোনালোকে তেনেকৈ যেন প্ৰস্তুত হৈ থাকে। 4 নহলে মাৰ্কিদিনিয়াৰ পৰা মোৰ লগত অহা কোনো মানুহে যদি আপোনালোকক অপ্ৰস্তুত পায়, তেনেহলে আমি আপোনালোকৰ প্ৰতি সেই দৃঢ় আশা ৰখাত, আমি লাজত পৰিম - মই আপোনালোকৰ বিষয়ে এনে একো কথা নকওঁ, কাৰণ আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ ওপৰত মই নিশ্চিত হৈ আছোঁ। 5 সেই কাৰণে মই ডাই কেইজনক উত্ৰাসাহিত কৰিবলৈ প্ৰয়োজন দেখি, আপোনালোকৰ ওচৰত পঠিয়াম বুলি ডাবিলোঁ; আপোনালোকে যি পূৰ্বৰে পৰা প্ৰতিজ্ঞা কৰা সেই আশীৰ্বাদ স্বৰূপ দান, সেই বিষয়ে তেখেত সকলে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহি যেন আয়োজন কৰে। এই বিনামূলীয়া আশীৰ্বাদ দানৰ দৰে যেন যুগুত থাকে, কিন্তু আপোনালোকে বাধ্যত পৰি দান কৰিলে, এনে যেন নহয়।

6 কিন্তু সেই বিষয়ে সাৰ কথা এই- যি জনে অলপকৈ বয়, তেওঁ অলপকৈ চপাব; আৰু যি জনে অধিককৈ বয়, তেওঁ অধিককৈ চপাব।* 7 প্ৰতিজনে নিজৰ হৃদয়ত যেনেকৈ ঠাৱৰ কৰিলে, তেনেকৈ দিয়ক। মনোদুখেৰে যেন নহয় বা আৱশ্যকতাৰেও যেন নিদিয়ো- কিয়নো হৰ্ষিত মনেৰে দিয়া জনক ঈশ্বৰে প্ৰেম কৰে। †

8 ঈশ্বৰে আপোনালোকক সকলো বিষয়তে অনুগ্ৰহত বৃদ্ধি কৰিব পাৰে আৰু সকলো সময়তে আপোনালোকৰ সকলো জোৰাওঁক থকাত, আপোনালোক সকলো সাক্ষৰমত যেন উপচি পৰিব পাৰে। 9 এই বিষয়ে যি দৰে লিখাও আছে, ‡ “তেওঁ নিজ ধন-সম্পত্তি দৰিদ্ৰ সকলক বিলাই দি, দান কৰিলে; তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা চিৰকাললৈকে থাকে।”

10 যি জনে কঠীয়া সিচোতাজনক সিচিবলৈ কঠীয়া আৰু ভোজনৰ কাৰণে আহাৰ যোগাই, তেৱেই আপোনালোকৰ কঠীয়া যোগাই বাহল্য কৰিব আৰু আপোনালোকৰ ধাৰ্মিকতাৰ ফল বৃদ্ধি কৰিব; 11 এইদৰে আপোনালোক সকলো দানশীলতাৰ অৰুখে সকলো বিষয়তে ধনৱন্ত হব, আৰু সেই দানশীলতাই আমাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰলৈ ধন্যবাদ সাধন কৰাব।

12 কিয়নো এই দান দি পৰিচৰ্যা কৰা কাৰাই পবিত্ৰ লোকৰ অভাৱ পূৰ কৰিছে, অকল এয়ে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনেক ধন্যবাদত ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যও উপচি পৰিছে। 13 আপোনালোকক এই পৰিচৰ্যা কৰা কাৰ্যত পৰীক্ষাৰ দৰাৰাই নিযুক্ত কৰা হ'ল; আপোনালোকে ঈশ্বৰক মহিমায়িত কৰিছে, কিয়নো আপোনালোকে খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাৰ বিষয়ে স্বীকাৰ কৰি বশৰৰ্তী হোৱা কাৰণে আৰু তেখেত সকললৈ আৰু আন লোকলৈও আপোনালোকে ভালেমান দান কৰিলে। 14 তেওঁলোকে আপোনালোকলৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰি আছে আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনাত আছে, কিয়নো ঈশ্বৰৰ সেই মহা অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ ওপৰত আছে। 15 ঈশ্বৰৰ বৰ্ণনাতীত দানৰ§ কাৰণে তেওঁৰ ধন্যবাদ হওক।

10 অধ্যায়

পৌলৰ বিপক্ষ লোক সকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ উত্তৰ

1 মই, যি পৌল, নিজে খৰীষ্টৰ মৃদু আৰু কোমল স্বভাৱেৰে আপোনালোকক মিনতি কৰিছোঁ - মই আপোনালোকৰ সাক্ষাতে নশৰ কিন্তু অসাক্ষাতে আপোনালোকৰ প্ৰতি সাহিয়াল। 2 মই আপোনালোকক মিনতি কৰিছোঁ যে, যেতিয়া মই আপোনালোকৰ সৈতে থাকো তেতিয়া যেন মই আত্মবিশ্বাসৰ সাহসেৰে সাহসী নহওঁ; কিন্তু যেতিয়া আমাক যি সকলে মাংস অনুসাৰে চলা বুলি জ্ঞান কৰিব, তেতিয়া সেই সকলৰ বিৰুদ্ধে মই যেনে আৱশ্যকতা জ্ঞান কৰিছোঁ, উপস্থিত কালত তেনে সাহসেৰে মই সাহিয়াল হম।

3 কিয়নো আমি মাংসত থাকিলেও, মাংস অনুসাৰে যুদ্ধ নকৰোঁ; 4 কিয়নো আমাৰ যুদ্ধ অশং-শশংৰে* কৰা মাংসিক যুদ্ধ নহয় কিন্তু স্বৰ্গীয় শক্তিৰ দৰাৰাই দূৰগও বিনাশ কৰাৰ যোগ্য, - ইয়াতে কোনো ভুল ধাৰণা নাথাকক।

5 আমি মনৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক আৰু ঐশ্বৰীক জ্ঞানৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপিত হোৱা উদ্ধত বিষয়বোৰ ভাঙি পেলাই, সকলো ভাব বন্দী কৰি, খৰীষ্টৰ আজ্ঞাধীন কৰিছোঁ; 6 আৰু আপোনালোকৰ আজ্ঞাধীনতা সম্পূৰ্ণ হ'লে, সকলো অবাধ্যতাৰ প্ৰতিকাৰ সাধিবলৈ যুগুত হৈ আছোঁ।

7 সম্মুখত যি আছে, সেয়া আপোনালোকে স্পষ্ট দৃষ্টিৰে চাওক। কোনোৱে যদি নিজকে খৰীষ্টৰ পাঁচনি বুলি নিজ প্ৰমাণত বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে তেখেত যেনেকৈ খৰীষ্টৰ, আমিও তেনেকৈ বুলি তেখেতে নিজে পুনৰায় বিবেচনা কৰি জানক।

8 আমাৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে যদিও কিছু অধিক গৌৰৱ কৰোঁ, যি ক্ষমতা প্ৰভুৱে আপোনালোকক বিনষ্ট কৰিবৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আপোনালোক যেন ধৰ্মত বৃদ্ধি হয়। তথাপি সেই বিষয়ে মই লজ্জিত নহ'ম।

9 মোৰ পংৰবোৰৰ দ্বাৰাই যেন আপোনালোকক ভয় দেখুৱাবৰ ধৰণে নহও; 10 কিয়নো কিছুমান ব্যক্তিয়ে কয়, “তেখেতৰ পংৰবোৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু শক্তিয়ুক্ত, কিন্তু শাৰীৰিকভাৱে তেখেত দুৰ্বল আৰু তেখেতৰ বাক্য শুনা অযোগ্য।”

11 আমি অনুপস্থিত থকা সময়ত পংৰৰ দ্বাৰাই বিষয়বোৰ যেনেদৰে লিখিছোঁ, উপস্থিত হ'লে আমি কাৰাতো তেনেকুৱাই বুলি, সেই মানুহবোৰে বিবেচনা কৰি জানক। 12 কিয়নো নিজকে নিজে প্ৰশংসা কৰা লোক সকলৰ লগত আমি নিজক গণনা বা তুলনা কৰিবলৈ সাহস নকৰোঁ; কিয়নো যেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনক জোখে আৰু নিজকে আন এজনৰ লগত তুলনা কৰে, তেতিয়া তেওঁলোকে যেন নিজকে সুষ্পৃষ্ট কৰে।

* 9 অধ্যায়:6 হিতো 11:24, 25; 19:17; গাল 6:7, 9। † 9 অধ্যায়:7 যা 35:5; 1 ব 29:5, 9, 14। ‡ 9 অধ্যায়:9 গীত 112:9। § 9 অধ্যায়:15 যো 3:16।

* 10 অধ্যায়:4 ইফি 6:11-17; 1 থি 5:8; 1 তী 6:12।

13 কিন্তু আমি হ'লে অপৰিমিত ৰূপে গৌৰৱ নকৰি, ঈশ্বৰে যিহৰ দ্বাৰাই আমাৰ অংশৰ পৰিমাণ নিৰূপণ কৰি, আপোনালোকৰ ওচৰলৈকে পোৱা কৰিলে, আমি সেই পৰিমাণ অনুসাৰে গৌৰৱ কৰিম। 14 কিয়নো আপোনালোকৰ সেই থিনিলৈকে আমাৰ স্বস্থ নথকাৰ দৰে, আমি নিজক ডাঙৰ কৰা নাই; কিন্তু খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোঁতে কৰোঁতে, আমি আপোনালোকৰ ওচৰ গৈ পাইছিলো।

15 আমি যে অপৰিমিত ৰূপে আনৰ পৰিশ্ৰমৰ কথাত গৌৰৱ কৰিছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু আশা কৰোঁ, লোকৰ বিশ্বাস বাঢ়িলে, আমাৰ পৰিমাণ-জৰী অনুসাৰে আপোনালোকৰ মাজত বাহুল্যৰূপে যেন বৃদ্ধি হ'ম। 16 আমি আপোনালোকৰ সন্মুখে থকা অঞ্চলতো শুভবাৰ্তাৰ প্ৰচাৰ কৰিব পাৰিম। আমি আন লোকৰ অঞ্চলত কৰা কামৰ গৌৰৱ নকৰিম।

17 "কিন্তু যি জনে গৌৰৱ কৰে, তেওঁ প্ৰভুতেই গৌৰৱ কৰক"।†

18 কিয়নো যি জনে নিজকে নিজে যোগ্য-পাংৰ দেখুৱাই, তেখেত পৰীক্ষাসিদ্ধ নহয়; কিন্তু যি জনক প্ৰভুৱে যোগ্য-পাংৰ জ্ঞান কৰে, তেখেতেহে পৰীক্ষাসিদ্ধ।

11 অধ্যায়

1 মই বিচাৰো যেন আপোনালোকে মোৰ যাকিঞ্চিৎ অজ্ঞানতাৰ প্ৰতি সহন কৰে, প্ৰকৃততে আপোনালোকে মোৰ প্ৰতি সহন কৰি আছে। 2 কিয়নো মই আপোনালোকক ঐশ্বৰিক অন্তৰ্জালাৰে সঁচা কৰোঁ; কাৰণ খৰীষ্টৰ হাতত নিৰ্দোষী কন্যা স্বৰূপে সমৰ্পণ কৰিবৰ হাবিয়াহেৰে, আপোনালোকক একমাংৰ স্বামীলৈ, অৰ্থাৎ খৰীষ্টলৈ বাগদান কৰিলোঁ।

3 কিন্তু মই ভয় কৰোঁ, যেনেই সেই সৰ্বপই তাৰ ধূৰ্ততাৰে হাৰাক ডুলাইছিল, * তেনেদৰে খৰীষ্টলৈ আপোনালোকৰ যি সৰল আৰু শুদ্ধ ভাব আছে, সেই ভাব যেন কোনো প্ৰকাৰে কিজানি বিপথে লৈ যায়। 4 কিয়নো যি জন যীচুৰ কথা আমি ঘোষণা কৰোঁ, এনে আন কোনো যীচুৰ কথা কোনেও যদি আহি ঘোষণা কৰে বা আপোনালোকে যি আশ্বা পোৱা নাই এনে অন্যবিধ আশ্বাও যদি পোৱা নাইবা যি শুভবাৰ্তা আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰা নাই, এনে অন্যবিধা শুভবাৰ্তাও যদি গ্ৰহণ কৰে, তেনেহলে আপোনালোকে সেয়া ভালকৈ সহন কৰক।

5 কাৰণ মোৰ মতে, সেই অতি প্ৰধান পাঁচনি সকলতকৈ মই অলপো নিকৃষ্ট নহয়। 6 কিন্তু যদিও মই বক্তৃতাত সামান্য হওঁ, মই জ্ঞানত সামান্য নহওঁ; সকলো ধৰণে আৰু সকলো বিষয়তে আমি আপোনালোকক সেই বিষয়ে প্ৰকাশ কৰিলোঁ।

7 আপোনালোক বৰ হ'বলৈ, মই নিজকে সৰু কৰি বিনামূল্যে ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তা আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰোঁতে, মই পাপ কৰিলোঁ নে? 8 মই আন মণ্ডলী সমূহৰ ধন অপহৰণ কৰিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ সাহায্য গ্ৰহণ কৰিলোঁ, যাতে ইয়াৰ যোগেদি মই আপোনালোকৰ পৰিচৰ্যা কৰিব পাৰোঁ। 9 আৰু আপোনালোকৰ লগত থাকোঁতে, যেতিয়া মোৰ নাটনি হৈছিল, তেতিয়া মই আপোনালোকৰ কোনো এজনৰে ওপৰত ডাৰ নিদিলাওঁ;‡ কিয়নো ভাই সকলে মাকিদনিয়াৰ পৰা আহি মোৰ অভাৱৰ সময়ত সহায় কৰিলে; আৰু কোনো বিষয়তে আপোনালোকৰ ওপৰত ডাৰ নিদিয়াকৈ মই নিজকে ৰাখিলোঁ; আৰু মই নিজকে এনেদৰেই ৰাখিম।

10 খৰীষ্টৰ সত্যতা যেনেই মোৰ লগত বাস কৰি আছে, তেনেদৰে মোৰ এই গৌৰৱ আখ্যাৰ সকলো অঞ্চলত বন্ধ কৰা নহব। 11 আৰু কিয়? মই আপোনালোকক প্ৰেম নকৰাৰ কাৰণে নে? ঈশ্বৰে জানে, মই যে আচলতে প্ৰেম কৰোঁ।

12 কিন্তু মই এতিয়া যি কৰি আছোঁ, ভৱিষ্যতেও ইয়াকে কৰি থাকিম; যাতে ছিদ্ৰ বিচৰা লোক সকলে যি বিষয়ত স্নাঘা কৰে, সেই বিষয়ত যেন তেওঁলোক আমাৰ নিচিনা হব পৰে, আৰু আমি যেন তেওঁলোকৰ সেই ছিদ্ৰ পাবৰ উপায় খণ্ডন কৰিব পাৰোঁ। 13 কিয়নো তেনেকুৱা মানুহ ডাৰিকোৱা পাঁচনি, প্ৰবঞ্চক কাৰ্যকাৰী; তেওঁলোক খৰীষ্টৰ পাঁচনিৰ বেশ ধৰা মানুহ।

14 এই কথা আচৰিত নহয়, কিয়নো চয়তানে নিজেও দীপ্তিময় দূতৰ বেশ ধৰে। 15 এতেকে তাৰ দাস সকলেও ধাৰ্মিক দাস সকলৰ বেশ ধৰাটো বৰ মজা বিষয় নহয়; কিন্তু তেওঁলোকৰ শেষ, তেওঁলোকৰ নিজ কৰ্মৰ দৰাৰাই হ'ব।§

16 মই আকোঁ কৈছোঁ, আপোনালোকৰ কোনেও মোক অজ্ঞান বুলি নাভাবিব; কিন্তু যদিও ভাবে, তাৰ বাবে মোক অজ্ঞানৰ দৰেই গ্ৰহণ কৰিব যাতে মই যাকিঞ্চিৎ স্নাঘা কৰিব পাৰোঁ। 17 মই যি দৰে এই আশ্ববিশ্বাসী গৌৰৱৰ কথা কৈছোঁ, তেনেদৰে প্ৰভুৱে উদগৰ্ণি নিদিয়ৈ কিন্তু মই নিশ্চিত জ্ঞানেৰে কৈছোঁ। 18 কিয়নো অনেক মাংস অনুসাৰে গৌৰৱ কৰে সেই বাবে ময়ো গৌৰৱ কৰিম।

19 কিয়নো আপোনালোকে জ্ঞানৱন্ত হৈ আনন্দেৰেহে অজ্ঞানবোৰক সহন কৰে। 20 কাৰণ কোনেও যদি আপোনালোকক দাস কৰে, কোনেও যদি আপোনালোকৰ মাজত মতভেদ জন্মাই, কোনেও যদি আপোনাৰ পৰা লাজ বিচাৰে, কোনেও যদি আপোনালোকক চৰ মাৰে, তথাপি আপোনালোকে সহন কৰে। 21 হয়, আমি এক প্ৰকাৰ দুৰ্বলীয়েই আছিলোঁ, ইয়াক মই লাজ পাই স্বীকাৰ কৰিছোঁ। যেতিয়া যি কোনো কথাত যদি কোনো ব্যক্তিয়ে গৌৰৱ কৰে, মই অজ্ঞানতাৰে কৈছোঁ, তেনেহ'লে মইয়ো গৌৰৱ কৰিম।

22 তেখেত সকল ইশ্বী লোক নে? মইয়ো হওঁ। তেখেত সকল ইশ্বায়েলীয়া নে? মইয়ো হওঁ। তেখেত সকল অশ্বাহামৰ বংশ নে? মইয়ো হওঁ। 23 তেখেত সকল খৰীষ্টৰ দাস নে? হত বুদ্ধিৰ দৰে কৈছোঁ, মই তাতেকৈ অধিক; তাৰ প্ৰমাণ অধিক পৰিশ্ৰমত, বন্দীশালৰ অধিক বন্ধনত, অতিৰিক্ত কোবত, অনেকবাৰ প্ৰাণৰ সংশয়ত।

24 অৰ্থাৎ পাঁচ বাৰ ইহুদী সকলৰ হাতেৰে "এক কম দুৰুৰিকৈ" কোব খাইছিলোঁ। 25 তিনি বাৰ বেতৰ কোব খাইছিলোঁ, এবাৰ শিলৰ দলি খাইছিলোঁ, * তিনি বাৰ জাহাজ ডগাৰ দুখ পালোঁ, অগাধ জলত এদিন এৰাতি থাকিলোঁ; 26 অনেক যাংৰাত, নদীৰ সংকটত, ডকাইতৰ সংকটত, স্বজাতীয় সকলৰ পৰা হোৱা সংকটত, অনা-ইহুদী সকলৰ পৰা হোৱা সংকটত,

† 10 অধ্যায়:17 যিৰি 9:23, 24; 1 কৰি 1:29-31 * 11 অধ্যায়:3 আ 3:1-6 † 11 অধ্যায়:4 লোক 1:7-9 ‡ 11 অধ্যায়:9 পাঁ 18:3; 1 থি 2:9

§ 11 অধ্যায়:15 ফিলি 3:18, 19 * 11 অধ্যায়:25 পাঁ 14:19; 16:22।

নগৰত থাকি পোৱা সঙ্কটত, মৰুভূমিত থাকি পোৱা সঙ্কটত, সাগৰত থাকি পোৱা সঙ্কটত, ডাৰিকোৱা ভাই সকলৰ মাজত থাকি পোৱা সঙ্কটত।

27 পৰিশ্ৰম আৰু দুৰ্ভোগত আৰু বহু ৰাতিৰ টোপনি-খতিত, লঘোনে থকাত আৰু পিয়াহত আৰু একো খাদ্য নোহোৱাত, জাৰ পোৱাত আৰু উদঙে থকাত, মই এই সকলো ভোগ কৰিছিলোঁ। 28 এইবাৰ বিষয় বাদ দিলেও, বিশেষকৈ সকলো মণ্ডলীৰ চিন্তাই মোৰ দৈনিক ডাৰস্বৰূপ হৈ আছে। 29 কাৰ দুৰুলতাত মই দুৰুল হোৱা নাই? কোনে আন এজনক পাপত পেলাই মোৰ অন্তৰত জ্বালা দিয়া নাই?

30 মই যদি গৌৰৱ কৰিব লগা হয়, তেনেহলে মোৰ নানা দুৰুলতাৰ বিষয়ে মই গৌৰৱ কৰিম। 31 মই যে মিছা নকওঁ, সেই বিষয়ে পৰভু যীচুৰ পিতৃ ঈশ্বৰ, যি জন চিৰকাল ধনা, তেওঁ জানে।

32 দম্বেচকত আৰিভা ৰজাৰ তলৰ অধিপতিয়ে মোক ধৰিবৰ আশয়েৰে দম্বেচকীয় সকলৰ নগৰ পহৰা দিয়াইছিল; 33 কিন্তু থিডিকিয়েদি পাচিৰে গড়েদি নমাই দিয়াত, তেওঁৰ হাতৰ পৰা সাৰিলোঁ।

12 অধ্যায়

পৌলৰ স্বৰ্গীয় দৰ্শন

1 মই গৌৰৱ কৰিব পাৰোঁ যদিও ই হিতজনক নহয়; কিন্তু নানা দৰ্শন আৰু পৰভুৰ পৰকাশিত বিষয়ৰ কথা ক'ম। 2 খৰীষ্টত আশ্ৰয় লোৱা এনে এজন মানুহক মই জানো, যি জনে চৌদ্ধ বছৰৰ আগেয়ে, শাৰীৰিক ৰূপে নে নিঃশৰীৰেৰে সেই বিষয়ে মই নাজানো, ঈশ্বৰেহে জানে, - তেখেতক তৃতীয় স্বৰ্গলৈ নিয়া হৈছিল।

3 আৰু এনে এজন মানুহক মই জানো, সশৰীৰেৰে নে বিনাশৰীৰেৰে সেয়ে মই নাজানো, ঈশ্বৰে জানে, - 4 তেখেতক পৰমদেশলৈ* নিয়া হৈছিল, তাতে তেওঁ অনিৰুচনীয় আৰু মানুহে ক'ব নোপোৱা কথা শুনিবলৈ পাইছিল। 5 তেনেকুৱা জনৰ অৰ্থে মই গৌৰৱ কৰিম; কিন্তু নানা দুৰুলতাৰ বাহিৰে, মোৰ নিজৰ অৰ্থে আন একো কথাত গৌৰৱ নকৰোঁ।

6 কাৰণ যদিও গৌৰৱ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ, তথাপি মই অজ্ঞান নহ'ম; কিয়নো মই সঁচা ক'ম; আৰু গৌৰৱ কৰাৰ পৰা আতৰত থাকিম, যাতে কোনেও মোক শ্ৰেষ্ঠ বুলি জ্ঞান নকৰে; কিন্তু মোক যি দৰে দেখে বা যি দৰে মোৰ কথা শুনে, সেইদৰেহে মোক জ্ঞান কৰক। 7 আৰু সেই পৰকাশিত বিষয়ৰ অনুপমতাত মই যেন অতিশয় দৰপ নকৰোঁ। সেই কাৰণে মোৰ শৰীৰত এটা কাঁইট, অৰ্থাৎ, মোক ভুকুৱাবলৈ চয়তানৰ এক দূত দিয়া হ'ল; যাতে মই অধিক গৰ্বিত হৈ নপৰো।

8 সি মোৰ পৰা যেন দূৰ হয় সেই বিষয়ে মই পৰভুৰ আগত তিনি বাৰ নিবেদন কৰিলোঁ। 9 তাতে তেওঁ মোক ক'লে, 'মোৰ যি অনুগ্ৰহ, সেয়ে তোমাৰ বাবে জুৰিব; কিয়নো দুৰুলতাত মোৰ শক্তি সিদ্ধ হয়'; সেই বাবে মই মহা-আনন্দেৰে মোৰ নানা দুৰুলতাত গৌৰৱে কৰিম, কিয়নো তাতে খৰীষ্টৰ শক্তি মোৰ ওপৰত বাস কৰে।

10 এই হেতুকে খৰীষ্টৰ কাৰণে মই দুৰুলতা, অপমান, দৰিদ্ৰতা, তাড়না, সঙ্কট, এইবাৰত সন্তুষ্ট হওঁ; কিয়নো যেতিয়া মই দুৰুল, তেতিয়াই বলৱান।

11 মই নিৰ্বোধ হ'লো! এনে হ'বলৈ আপোনালোকে মোক অগত্যা কৰিলে, কিয়নো আপোনালোকৰ দ্বাৰাই মই পৰশংসিতহে হব লাগিছিল; কিয়নো মই একো নহলেও, † 'অতি প্ৰধান পাঁচনি' সকলতকৈ অলপো নিকৃষ্ট নাছিলো। 12 আপোনালোকৰ মাজত সকলো ধৈৰ্য, আচৰিত চিন, অদ্ভুত লক্ষণ আৰু পৰাশ্ৰম কাৰ্যৰ দ্বাৰাই পাঁচনিৰ চিনবোৰ পৰকাশিত হৈছিল। 13 মই যে নিজে আপোনালোকৰ ডাৰস্বৰূপ হোৱা নাই, এই বিষয়ত বাহিৰে আপোনালোকে আনকি কথাত অন্য মণ্ডলীতকৈ নিকৃষ্ট হ'ল? মোৰ এই অপৰাধটো ক্ষমা কৰক।

কৰিষ্টীয় সকলকৰ প্ৰতি শেষ নিবেদন

14 চাওক! তৃতীয় বাৰ মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবলৈ যুগুত হৈছোঁ আৰু এইবাৰো ডাৰস্বৰূপ নহ'ম, কিয়নো আপোনালোকৰ সম্পত্তি নহয়, আপোনালোককহে বিচাৰো; কাৰণ মাক-বাপেকৰ কাৰণে সন্তানে সাঁচিব লগা নহয়, সন্তানৰ কাৰণেহে মাক-বাপেকে সাঁচিব লগা হয়। 15 সেইদৰে ময়ো আপোনালোকৰ প্ৰাণৰ কাৰণে আনন্দেৰে ব্যয় কৰিম আৰু ব্যয় কৰাও হ'ম। যদি মই আপোনালোকক অধিক প্ৰেম কৰোঁ, তেনেহলে মোক আপোনালোকে কৰ্মকৈ প্ৰেম কৰিব নে?

16 কিন্তু যি দৰে মই আপোনালোকক ডাৰ দিয়া নাছিলো কিন্তু চতুৰ হৈ ছলেৰে আপোনালোকক ধৰিলো, 17 তেনেদৰে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যি সকলক পঠালোঁ, তেখেত সকলৰ কোনো এজনৰ দ্বাৰা মই আপোনালোকক ফুচুলাইছিলো নে? 18 আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবলৈ তীতক ড্ৰাসাহিত কৰি, তেওঁৰ লগত সেই ডাইকো পঠিয়াইছিলো। তাতে তীতে আপোনালোকক ফুচুলাইছিল নে? আমি দ্যেয়ো একে বাটেৰে চলা নাই জানো? আমি একে খোজ লোৱা নাই নে?

19 আপোনালোকে ইমান সময়ে, আমি নিজকে নিৰ্দোষী দেখুৱাবলৈ যত্ন কৰিছোঁ বুলি ভাবিছে নে? আমি ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত থাকি খৰীষ্টত কৈ আছোঁ; আৰু হে পিৰয় সকল, আপোনালোক ধৰমত বৃদ্ধি হ'বলৈহে এইবাৰ কথা কৈছোঁ।

20 কিয়নো মোৰ ভয় আছে যে, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যোৱা সময়ত আপোনালোকক যি ৰূপত দেখিবলৈ ইচ্ছা নকৰোঁ, কিজানি সেইৰূপত দেখিম আৰু আপোনালোকে মোক যিৰূপে দেখিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, মোক সেইৰূপত দেখে; তাতে কিজানি আপোনালোকৰ মাজত বাদ-বিবাদ, ঈৰ্ষা, খং-ৰাগ, বিৰোধ, পৰচৰ্চা, দৰপ, হৰামুৰা, এই সকলো ঘটিব; 21 তাতে পুনৰ আছিল, মোৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ আগত মোক সৰু কৰিব; আৰু মই সেই অনেক লোকৰ কাৰণে শোক কৰিব

* 12 অধ্যায়:4 লুক 23:43; প্ৰ 2:71 † 12 অধ্যায়:11 লুক 17:10; 1 কৰি 3:7; ইফি 3:81

লাগিব। কাৰণ যি সকলে আগেয়ে পাপ কৰিছিল, তেওঁলোকে সেই অশুচি কাৰ্যবোৰৰ পৰা মন-পালটন নকৰি, ব্যডিচাৰ আৰু লম্পট আচৰণত যেনেদৰে চলি আছিল, তেনেদৰে চলি থাকিল।

13 অধ্যায়

1 তৃতীয় বাৰ ধৰি মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহি আছোঁ। দুই বা তিনি জন সাক্ষীৰ মুখেৰে সকলো কথা নিশ্চয় কৰা হ'ব।* 2 আগেয়ে পাপ কৰা সকলক আৰু আন সকলোকে মই দ্বিতীয় বাৰ উপস্থিত হৈ কোৱাৰ দৰে, সেই বিষয়ে আকৌ কৈছোঁ: “যদি আকৌ আহে মই তেখেত সকলক ক্ষমা নকৰিম।”

3 মই আপোনালোকক এই কথা কৈছোঁ, কিয়নো খৰীষ্টে যে মোৰ দ্বাৰাই কথা কয় তাৰে পৰমাণ আপোনালোকে বিচাৰি আছে; তেওঁ আপোনালোকলৈ দূৰল নহয় কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত বলৱান। 4 কিয়নো দূৰলতাৰ দ্বাৰাই তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই তেওঁ জীয়াই আছে। আমিও তেওঁত দুৰল আছোঁ কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ কাৰণে, আমি তেওঁৰ সৈতে আপোনালোকৰ লগত জীৱন-যাপন কৰিম।

5 আপোনালোক বিশ্বাসত আছে নে নাই, সেই বিষয়ে জানিবলৈ নিজক পৰীক্ষা কৰি তাৰ পৰমাণ চাওক। যীচু খৰীষ্টে যে আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰি থাকে সেই বিষয়ে আপোনালোকে অনুভৱ নকৰে নে? যদি নকৰে তেনেহলে আপোনালোক অপৰমাণিক লোক। 6 আৰু মই সুনিশ্চিত যে, আপোনালোকে আমাক অপৰমাণিক লোক বুলি গণিত নকৰিব।

7 এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ আগত এই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, আপোনালোকে যাতে কোনো ধৰণৰ কুকৰ্ম নকৰে। আমি পৰীক্ষাসিদ্ধ বুলি প্ৰকাশিত হ'বলৈ নহয়, কিন্তু আমি অপৰমাণিকৰ নিচিনা হ'লেও, আপোনালোকে যেন উচিত কৰ্ম কৰে। 8 কিয়নো সত্যৰ বিপক্ষে আমাৰ একো শক্তি নাই কিন্তু সত্যৰ পক্ষে আছে।

9 কাৰণ যেতিয়া আমি দূৰল কিন্তু আপোনালোক বলৱন্ত, তেতিয়া আমি আনন্দ কৰোঁ; আৰু আপোনালোকৰ সম্পূৰ্ণতাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনাও কৰোঁ। 10 এই কাৰণে, বিনষ্ট কৰিবলৈ নহয় কিন্তু ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিবলৈ প্ৰভুৱে মোক যি ক্ষমতা দিলে, সেই ক্ষমতাৰ দৰে, মই উপস্থিত কালত যেন কঠিন ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগিব, এই অভিপ্ৰায়েৰে অনুপস্থিত থাকোঁতে, এইবাৰ কথা লিখিছোঁ।

11 শেষতে, হে ডাই সকল, আপোনালোকে আনন্দ কৰক! সিদ্ধ হোৱা কৰ্ম কৰক, শত্ৰুনাশুভ্ৰ হওক, একে মনৰ লোক হওক, † মিলেৰে শান্তিত থাকক; তাতে প্ৰেম আৰু শান্তিৰ আঁকৰ ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ লগত থাকিব। 12 পবিংৰ চুম্বাৰে পৰস্পৰে মঙ্গলবাদ কৰক।

13 সকলো পবিংৰ লোকে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

14 প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ, ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু পবিংৰ আম্বাৰ সহভাগিতা আপোনালোকৰ লগত থাকক।

* 13 অধ্যায়:1 দিৱ বি 19:15 † 13 অধ্যায়:11 ৰো 15:5; ইফি 4:2, 3; ফিলি 2:1, 2; 1 পি 3:8।

গালাতীয়া পত্ৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পত্ৰৰ লিখক পাঁচনি পৌল, এইটোৱেই আছিল আদি মণ্ডলীৰ সৰ্বসম্মত মন্তব্য। পৌলে এচিয়া মাইনৰত তেওঁলোকৰ প্ৰথম মিছনাৰী যাংবা আৰম্ভ কৰাৰ সময়ত তেওঁ দক্ষিণ গালাতীয়াৰ মণ্ডলী সম্পৰ্কে এই পত্ৰ লিখিছিল। কৰিন্থ বা ৰোমৰ দৰে গালাতীয়া এখন চহৰ নহয়, কিন্তু ই ৰোমান প্ৰদেশৰ আন বহু চহৰৰ দৰে আছিল আৰু ইয়াত অসংখ্য মণ্ডলী আছিল। এই গালাতীয়াসকল বুলি যিসকলক উদ্দেশ্য কৰি এই পত্ৰ দিয়া হৈছে, সেই লোকসকল পৌলৰ যোগেদি মনপালটন কৰা আছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 48 খৰীষ্টাব্দ

পৌলে সম্ভবতঃ আন্ত্ৰথিয়াত থাকোতে গালাতীয়াসকললৈ এই পত্ৰ লিখিছিল, এয়াই তেওঁৰ আছিল গৃহৰ ভেটি।

প্ৰাপক

গালাতীয়া পত্ৰখন গালাতীয়াত থকা মণ্ডলীৰ সদস্যসকললৈ লিখা এখন পংৰ (গালাতীয়া 1:1-2)।

উদ্দেশ্য

এই পংৰখনৰ উদ্দেশ্য আছিল যিহুদীবাদীসকলৰ ভুৱা শুভবাৰ্তাক খণ্ডন কৰা, এই ইহুদি খ্ৰীষ্টীয়ানসকলে বিশ্বাস কৰিছিল যে, পৰিত্ৰাণ পাবলৈ হ'লে চূৰ্ণ কৰাতো এক অপৰিহাৰ্য বিষয় আছিল আৰু এইদৰে তেওঁলোকক পৰিত্ৰাণৰ সঁচা ভিত্তিসমূহ মনত পেলাই দিছিল। পৌলে পৰিষ্কাৰভাবে তেওঁৰ পাঁচনিবাবৰ কৰ্তৃত্বৰ দ্বাৰা প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰকাশ কৰিছে আৰু এই প্ৰতিবাদক শুভবাৰ্তা তেওঁ প্ৰচাৰ কৰিছে। এইটো বিশ্বাসৰ মাধ্যমত অনুগ্ৰহৰ যোগেদি মানুহ ন্যায়সঙ্গত হয়, আৰু ই মাত্ৰ বিশ্বাস কৰে যে, তেওঁলোকে আমাৰ স্বাধীনতাত নতুন জীৱন যাপন কৰিছে।

মূল বিষয়

খ্ৰীষ্টত স্বাধীনতা

প্ৰান্তৰেখা

1. ভূমিকা — 1:1-10
2. শুভবাৰ্তাৰ প্ৰমাণীকৰণ — 1:11-2:21
3. বিশ্বাসৰ দ্বাৰা আত্মপক্ষ সমৰ্থন — 3:1-4:31
4. বিশ্বাস আৰু স্বাধীনতাৰ জীৱনৰ অভ্যাস — 5:1-6:18

1 মই পৌল, এজন পাঁচনি। এই পাঁচনি পদ কোনো মানুহৰ পৰা বা মানুহৰ দ্বাৰাই মই পোৱা নাই, কিন্তু যীচু খৰীষ্ট আৰু পিতৃ ঈশ্বৰ, যি জনে যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিছিল, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মই পাঁচনি নিযুক্ত হ'লো।

2 মই আৰু মোৰ সহবৰ্তী যি সকলো ভাই আছে, আমাৰ সকলোৰে পৰা এই পত্ৰ গালাতীয়াৰ* মণ্ডলীবোৰৰ সন্মীপলৈ।

3 আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক; 4 যীচুৱে আমাৰ পাপ সমূহৰ কাৰণে নিজকে উছৰ্গা কৰিলে যাতে আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসাৰে তেওঁ আমাক বৰ্তমান মন্দ সংসাৰৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে। 5 সেই পিতৃ ঈশ্বৰৰ মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন।

শুভবাৰ্তা এটাই

6 খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহত যি জনে আপোনালোকক আমন্বৰণ কৰিলে, আপোনালোক ইমান সোনকালে তেওঁৰ পৰা অন্যবিধ শুভবাৰ্তালৈ ঘূৰি গৈছে দেখি মই আচৰিত মানিছো। 7 আচলতে কোনো অন্য শুভবাৰ্তা নাই। কিন্তু কিছুমান লোক আছে, যি সকলে আপোনালোকক বিভ্ৰান্ত কৰে আৰু খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তা বিকৃত কৰিবলৈ বিচাৰে। 8 কিন্তু আমি আপোনালোকৰ আগত যি শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, তাৰ বাহিৰে আন শুভবাৰ্তা, আমিযেই হওক বা স্বৰ্গৰ দূতেই হওক, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰে, তেনেহলে তেওঁ অভিশপ্ত হওক। 9 আমি আগেয়ে যেনেকৈ কৈছিলোঁ, এতিয়া মই পুনৰ কৈছোঁ, “আপোনালোকে যি শুভবাৰ্তা গ্ৰহণ কৰিলে, তাৰ বাহিৰে আন শুভবাৰ্তা, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰে, তেনেহলে তেওঁ অভিশপ্ত হওক।”

10 মই এতিয়া মানুহৰ নে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা বিচাৰিছোঁ? অথবা, মই মানুহক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ নেকি? মই যদি এতিয়াও মানুহক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ, তেনেহলে মই খৰীষ্টৰ দাস নহওঁ।

পৌলৰ পাঁচনি বাবৰ বিৱৰণ

11 ভাই সকল, মই আপোনালোকক জনাবলৈ বিচাৰো যে, মই যি শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছোঁ, সেয়া কোনো মানুহৰ মত অনুসাৰে নহয়। 12 কাৰণ মই মানুহৰ পৰা তাক পোৱা নাই আৰু মোক শিকোৱাও নাই; কিন্তু যীচু খৰীষ্টই নিজে এই বিষয়ে মোৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে। 13 আপোনালোকেতো শুনিছে যে, ইহুদী ধৰ্ম পালন কৰাৰ সময়ত মই কি ভাৱে জীৱন-যাপন কৰিছিলোঁ; কেনে নিৰ্মমভাৱে ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীৰ ওপৰত অধিক পৰিমাণে তাড়না কৰি, তাক ধ্বংস কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ।

* 1 অধ্যায়:2 গালাতীয়া: পৌলে এই ঠাইৰ পৰা প্ৰথম ধৰ্মঘাত্ৰাৰ সময়ত উপদেশ দিছিল আৰু মণ্ডলী স্থাপন কৰিছিল। পাকৰ্ম 13 আৰু 14 অধ্যায়।

14 ইহুদী ধৰ্ম চৰ্চ্চাত মোৰ সমসাময়িক আনসকলতকৈ মই অনেক আগবাঢ়ি গৈছিলোঁ। পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ পৰম্পৰাগত ৰীতি-নীতি পালনত মই যথেষ্ট উৎসাহী আছিলোঁ। 15 কিন্তু ঈশ্বৰে মোক মাতৃ-গৰ্ভদৰে পৰা বাছি ল'লে আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহেৰে মোক আমলংৰণ কৰিলে। 16 মই যেন অনা-ইহুদী সকলৰ আগত তেওঁৰ পুংৰ বিষয়ে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোঁ; সেয়ে, ঈশ্বৰে যেতিয়া নিজ পুংৰক মোৰ জীৱনত প্ৰকাশ কৰিবলৈ সন্মত হৈছিল, তেতিয়া মই ক্ষণিকৰ বাবেও মাংস আৰু তেজেৰে সৈতে কোনো পৰামৰ্শ নকৰিলোঁ; 17 এনে কি মোতকৈ আগেয়ে হোৱা পাঁচনি সকলক লগ পাবলৈ যিৰূচালেমলৈও নগ'লো; কিন্তু মই আৰব দেশলৈ গৈছিলোঁ আৰু পাছত পুনৰ দম্বেচকলৈ উলটি আহিলোঁ।

18 ইয়াৰ তিনি বছৰ পাছত, মই কৈফাৰে সৈতে চিনা পৰিচয় হ'বলৈ যিৰূচালেমলৈ গ'লো আৰু তেওঁৰ লগত পোন্ধৰ দিন থকিলোঁ। 19 তাত প্ৰভুৰ ডায়েক যাকোবৰ বাহিৰে আন কোনো পাঁচনি পদ পোৱা লোকক মই দেখা নাপালোঁ। 20 চাওক, ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত মই আপোনালোকৰ ওচৰত এই যি সকলো কথা লিখিছোঁ, সেইবাৰ মিছা নহয়।

21 তাৰ পাছত মই চিৰিয়া আৰু কিলিকিয়াৰ শাসনাধীন অঞ্চলবোৰলৈ গ'লো; 22 তেতিয়াও খৰীষ্টত আশ্ৰয় লোৱা যিহুদীয়াৰ মণ্ডলীবোৰৰ সৈতে মোৰ ব্যক্তিগত সাক্ষাত-পৰিচয় হোৱা নাছিল 23 কিন্তু তেওঁলোকে কেৱল শুনিবলৈ পাইছিল, “যি জনে পুৰুষে আমাক তাডনা কৰিছিল, তেওঁ এতিয়া সেই বিশ্বাসৰ বাণী প্ৰচাৰ কৰিছে, যি তেওঁ পূৰ্বে ধ্বংস কৰিবলৈ বিচাৰিছিল।” 24 আৰু তেওঁলোকে মোৰ বাবে ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিবলৈ ধৰিলে।

2 অধ্যায়

পাঁচনি সকলে পৌলক গ্ৰহণ কৰা

1 চোন্ধ বছৰ পাৰ হ'ল। মই বাৰ্ণব্বাৰ সৈতে যিৰূচালেমলৈ পুনৰ গৈছিলোঁ, লগত তীতকো লৈছিলোঁ। 2 ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা প্ৰকাশিত আঙ্কা অনুসাৰে মই তালৈ গৈছিলোঁ। যি শুভবাৰ্তা মই অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰি থাকো, তাকে তেওঁলোকৰ আগত ব্যাখ্যা কৰিলোঁ; কিন্তু সেই ঠাইৰ গণ্য-মান্য নেতা সকলৰ ওচৰত মই সকলোবোৰ গোপনে ক'লো। মই বিচাৰিছিলোঁ, তেওঁলোকে যেন বুজিব পাৰে যে মই বৃথাই দৌৰি থকা নাই বা বৃথাই দৌৰিলোঁ বুলি যেন নাভাবে। 3 মোৰ সঙ্গী তীতক গ্ৰীক মানুহ হোৱা সত্ত্বেও তেওঁক চুম্ কৰিবলৈ বাধ্য নকৰিলে। 4 শুশুচৰৰ দৰে পঠোৱা কেইজনমান ভণ্ড খ্ৰীষ্টিয়ান ভাইৰ কাৰণে এনে হ'ল। খৰীষ্ট যীচুৰ বিশ্বাসী হিচাপে আমাৰ যি স্বাধীনতা আছে, তাত দেশ উলিয়াবলৈ তেওঁলোক গোপনে সোমাইছিল যাতে আমাক ইহুদী ৰীতি-নীতিৰ দাস কৰিব পাৰে। 5 কিন্তু শুভবাৰ্তাৰ সত্য যেন আপোনালোকৰ লগত থাকে, সেয়ে এক মুহূৰ্তৰ কাৰণেও সেই ভণ্ড বিশ্বাসী ভাই সকলৰ ক্ৰমতা স্বীকাৰ কৰি তেওঁলোকৰ বশৱতী নহ'লো।

6 মণ্ডলীত যি সকল মান্যৱস্ত বুলি খ্যাত, তেওঁলোকে হ'লে মোক একোকে নজনালে। তেওঁলোক কি প্ৰকাৰৰ লোক আছিল, তাতে মোৰ একো প্ৰয়োজন নাই। ঈশ্বৰে মানুহৰ সমাদৃত বিষয়বোৰ গ্ৰহণ নকৰে। 7 এই মান্যৱস্ত লোক সকলে দেখিলে যে ঈশ্বৰে মোক অচুম্ সকলৰ ওচৰত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰৰ দায়িত্ব দিছে, যেনেকৈ চুম্ হোৱা সকলৰ ওচৰত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰৰ দায়িত্ব পিতৰৰ ওপৰত দিছিল। 8 কিয়নো চুম্ হোৱা সকলৰ পৰতি যি ঈশ্বৰে পিতৰৰ হৈ পাঁচনি পদৰ কাৰ্য সাধন কৰিছে, তেওঁ অনা-ইহুদী সকলৰ কাৰণে মোৰ হৈয়ে একে পাঁচনি পদৰ কাৰ্য সাধন কৰিছে; 9 যেতিয়া মান্য হিচাপে খ্যাত নেতা যাকোব, কৈফা আৰু যোহন বুজি পালে যে মই ঈশ্বৰৰ পৰা বিশেষ অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেতিয়া মোক আৰু বাৰ্ণব্বাক কৰমৰ্দ্দন কৰি তেওঁলোকৰ সহভাগিতাত গ্ৰহণ কৰিলে। তেওঁলোক ৰাজী হ'ল যে, আমি অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ যাম আৰু তেওঁলোক চুম্ হোৱা সকলৰ ওচৰলৈ যাব; 10 তেওঁলোকৰ কেৱল মাত্ৰ এটা অনুৰোধ আছিল যে, আমি যেন দৰিদ্ৰ সকলৰ কথা মনত ৰাখো। অৱশ্যে, এই কাৰ্য কৰিবলৈ ময়ো যত্নবান আছিলোঁ।

পিতৰ আৰু পৌলৰ মতৰ অমিল

11 কৈফা যেতিয়া আশ্ৰয়থিয়ালৈ আহিল, তেতিয়া মই তেওঁৰ সন্মুখতে তেওঁৰ সাৱধান কৰিলোঁ; কাৰণ তেওঁ দোষ কৰিছিল। 12 কিয়নো যাকোবৰ ওচৰৰ পৰা কেইজনমান ইহুদী লোক আহিছিল আৰু তেওঁলোক অহাৰ আগেয়ে, কৈফাই অনা-ইহুদী সকলৰ সৈতে খোৱা-বোৱা কৰি আছিল। কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোক আহিল, তেতিয়া চুম্ হোৱা লোক সকলে ভয় কৰি কৈফাই অনা-ইহুদী সকলৰ সঙ্গ এৰি নিজক পৃথকে ৰাখিছিল। 13 অন্যান্য বিশ্বাসী ইহুদী সকলেও কৈফাৰ লগত এই কপট আচৰণত যোগ দিছিল। এনে কি বাৰ্ণব্বাও তেওঁলোকৰ কপটতাৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈছিল। 14 কিন্তু মই যেতিয়া দেখিলোঁ যে, তেওঁলোক শুভবাৰ্তাৰ সত্যতা অনুসাৰে সৰল পথত চলা নাই, তেতিয়া মই কৈফাক সকলোৰে সন্মুখত ক'লো, “আপুনি এজন ইহুদী হৈয়ে যদি ইহুদী সকলৰ দৰে আচৰণ নকৰি, অনা-ইহুদী সকলৰ দৰে আচৰণ কৰে, তেনেহলে যি সকল অনা-ইহুদী তেওঁলোকক ইহুদী সকলৰ দৰে জীৱন-ধাৰণ কৰিবলৈ জোৰ কৰিছে কিয়?” 15 আমি জন্মসূত্ৰে ইহুদী, “অনা-ইহুদী পাপী” নহয়। 16 তথাপি আমি জানো যে কোনেও বিধানৰ কৰ্মেৰে নহয়, কিন্তু অকল যীচু খৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাইহে ধাৰমিক বুলি গণিত হয়; সেই কাৰণে আমিও খৰীষ্ট যীচুৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিছোঁ যেন আমিও বিধানৰ কৰ্মেৰে নহয়, কিন্তু খৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই ধাৰমিক বুলি গণিত হ'ওঁ। কিয়নো বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কোনো মানুহেই ধাৰমিক বুলি গণিত নহ'ল।

17 কিন্তু আমি ইহুদী সকলে খৰীষ্টত ধাৰমিক ৰূপে ঈশ্বৰৰ গ্ৰহণীয় হ'লে গৈ যদি নিজে পাপী হৈ পৰো, তেনেহলে তাৰ অৰ্থ এয়ে নেকি যে, খৰীষ্ট পাপৰ সেৱক? কেতিয়াও নহয়। 18 কিয়নো, মই যিহ্মক ভাঙিলোঁ, তাকে যদি মই আকৌ সাজোঁ, তেনেহলে মই নিজকে নিজে অপৰাধী বুলি প্ৰমাণ কৰোঁ। 19 মইতো বিধানৰ দ্বাৰাই বিধানৰ উদ্দেশ্যে মৰিলোঁ, যেন ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে জীয়াই থাকিব পাৰোঁ। 20 মই খৰীষ্টে সৈতে ঋচুত হত হ'লো; মই জীয়াই আছোঁ বুলিলেও, সেয়ে এতিয়া মই নহয়, খৰীষ্টহে মোৰ লগত জীয়াই আছে; মোৰ শৰীৰত যি জীৱন এতিয়া আছে, ঈশ্বৰৰ পুংৰত কৰা বিশ্বাসতহে মই সেই জীৱন-যাপন কৰিছোঁ। তেওঁ

মোক প্ৰেম কৰিলে আৰু মোৰ কাৰণে নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে।²¹ ঈশ্বৰৰ এই অনুৰূহ মই ব্যৰ্থ নকৰোঁ; কিয়নো বিধান পালনৰ দ্বাৰাই যদি ধাৰ্মিকতা হয়, তেনেহলে খৰীষ্ট অকাৰণে মৰিল।

3 অধ্যায়

বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই পৰিষ্কাৰণ পোৱা যায়

1 হে অবুজ গালাতীয়া লোক, কাৰ চকুৰে আপোনালোকক মুগ্ধ কৰি পেলাইছে? আপোনালোকৰ চকুৰ আগতেই যীচু খৰীষ্ট ক্ৰুচত হত হোৱা বুলি জানো মই স্পষ্টভাৱে বৰ্ণনা কৰা নাছিলো? 2 মই কেৱল এই বিষয়ে আপোনালোকৰ পৰা জানিব বিচাৰো যে, আপোনালোকে কি বিধানৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আত্মা পালে নেকি? নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই পালে? 3 আপোনালোকে ইমানেই অবুজ নে? আত্মাৰে আৰম্ভ কৰি, এতিয়া মাংসিক আচৰণত কিয় সমাপ্ত কৰিবলৈ গৈ আছে? 4 আপোনালোকে বৃথাই ইমান দুখভোগ কৰিলে, যদি বাস্তৱিকতে সেই দুখভোগ অনর্থক হৈ থাকে? 5 গতিকে কওকচোন, যি জনে আপোনালোকক আত্মা দান কৰে আৰু আপোনালোকৰ মাজত পৰাক্ৰম কাৰা সাধন কৰে, তেওঁ বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কৰে নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই কৰে?

6 যেনেকৈ অস্বাহামে “ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিছিল আৰু সেই বিশ্বাসেই তেওঁৰ পক্ষে ধাৰ্মিকতাৰ স্বীকৃতি দিলে।”⁷ তেনেদৰে আপোনালোকেও এই কথা জানক যে, যি সকলে বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকেই অস্বাহামৰ সন্তান।⁸ ধৰ্মশাস্ত্ৰত এই বিষয়ে পূৰ্বই লিখা আছিল যে, ঈশ্বৰে অনা-ইহদী সকলক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰে। অৱাহামৰ ওচৰত এই শুভবাৰ্তা আগেয়ে ঘোষণা কৰা হৈছিল, “সকলো জাতিয়ে তোমাৰ মাধ্যমত আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ’ব।”⁹ সেয়েহে, অৱাহাম বিশ্বাসী হোৱাত যেনেকৈ আশীৰ্বাদ পাইছিল, তেনেকৈ বিশ্বাসী সকলো অস্বাহামে সৈতে আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হয়।

10 কিয়নো যিমান মানুহে বিধান-শাস্ত্ৰৰ কৰ্মৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, সেই সকলোৱেই শাপগ্ৰস্ত; কিয়নো শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “বিধানত যি সকলো লিখা আছে, তাৰ সকলো কথা যি জনে পালন নকৰে, তেওঁ শাপগ্ৰস্ত।”¹¹ এতিয়া এইটো সুস্পষ্ট যে বিধানৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত কোনো ধাৰ্মিক বুলি গণিত নহয়, কাৰণ “ধাৰ্মিক জন বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব।”¹² বিধানৰ লগত বিশ্বাসৰ সম্বন্ধ নাই। কিন্তু “যি জনে বিধানৰ সকলো কথা পালন কৰে, তেওঁ বিধানৰ মাজতে জীৱিত থাকিব।”¹³ খৰীষ্টই মূল্য দি বিধানৰ শাপৰ পৰা আমাক মুক্ত কৰিলে। কাৰণ, তেওঁ আমাৰ কাৰণে শাপস্বৰূপ হ’ল; কিয়নো লিখা আছে, “যি জনক কাঠত *অৰাঁ হৈ তেওঁ শাপগ্ৰস্ত।”¹⁴ খৰীষ্টই নিজৰ ওপৰত এই অভিশাপ লোৱাৰ এয়ে উদ্দেশ্য আছিল যে, যি আশীৰ্বাদ অস্বাহামে লাভ কৰিছিল, সেই আশীৰ্বাদ খৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই অনা-ইহদী সকলেও যেন লাভ কৰিব পাৰে আৰু বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যেন আমি প্ৰতিজ্ঞায়ুক্ত আত্মা পাব পাৰোঁ।

বিধান আৰু প্ৰতিজ্ঞা

15 ভাই সকল, মই এজন মানুহৰ দৰে কৈছোঁ। মানুহৰ মাজত এবাৰ যেতিয়া এখন নিয়ম-পত্ৰ থিৰ কৰা হয়, সেই নিয়ম-পত্ৰৰ কোনো বাতিল কৰিব নোৱাৰে আৰু তাত একো যোগ দিবও নোৱাৰে।¹⁶ ঈশ্বৰে অস্বাহাম আৰু তেওঁৰ বংশলৈ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ কৰিছিল। ইয়াত বহু বচনত “বংশবোৰলৈ” বুলি অনেকৰ বিষয়ে কোৱা নাই, কিন্তু কেৱল এজনকহে “তোমাৰ বংশলৈ” বুলি ক’লে; সেই বংশ খৰীষ্ট।¹⁷ এতিয়া মই ইয়াকে কওঁ, পুৰুষে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই নিয়মৰ চুক্তি থিৰ কৰা হ’ল আৰু তাৰ চাৰি শ ত্ৰিশ বছৰৰ পাছত বিধান আহিল। তাতে পূৰ্বৰ সেই নিয়মৰ চুক্তি প্ৰতিজ্ঞাৰ কৰাৰ দ্বাৰা বাতিল হৈ নাযায়।¹⁸ উত্তৰাধিকাৰ যদি বিধান পালনৰ জৰিয়তে প্ৰাপ্ত হয়, তেনেহলে সেয়া পুনৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হ’ব নোৱাৰে। কিন্তু ঈশ্বৰে বিনামূল্যে এই উত্তৰাধিকাৰ এক প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰাই অস্বাহামক দান কৰিলে।¹⁹ তেনেহলে ঈশ্বৰে বিধান কিয় দিলে? বিধান লঙ্ঘন কৰাৰ দ্বাৰা অপৰাধ বুজিবলৈ বিধান দিয়া হৈছিল; যি জনৰ ওচৰত ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, অৱাহামৰ সেই বংশ নহালৈকে, তাতে বৰ্তি থাকিবলৈ বিধান দিয়া হৈছিল। স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ যোগেদি এজন মধ্যস্থকাৰীৰ দ্বাৰাই এই বিধান নিৰূপিত কৰা হৈছিল।²⁰ এতিয়া এজন মধ্যস্থকাৰীৰ উপস্থিতিয়ে ইয়াকে বুজায় যে, তাত এজনতকৈ অধিক লোক আছে; কিন্তু ঈশ্বৰ হ’লে এজনহে।

21 তেনেহলে বিধান ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ বিৰুদ্ধে নেকি? নিশ্চয় নহয়! যদি এনে এক বিধান থাকিলহেঁতেন যিয়ে জীৱন দিব পাৰে, তেনেহলে ধাৰ্মিকতা অৱশ্যেই সেই বিধান পালন কৰাৰ দ্বাৰাই হ’লহেঁতেন।²² কিন্তু শাস্ত্ৰই সকলোকে পাপৰ অধীনত ৰাখিলে। সেই বাবেই যীচু খৰীষ্টক বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই আমাক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ সেই প্ৰতিজ্ঞা; যেন যি সকলে বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোক সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ অধিকাৰী হয়।

23 খৰীষ্টত এই বিশ্বাস অহাৰ আগেয়ে, যেতিয়ালৈকে ঈশ্বৰে আমাৰ ওচৰত বিশ্বাসৰ সেই কথা প্ৰকাশ নকৰিলে, আমি বিধানৰ অধীনত বন্দী আৰু ৰক্ষিত আছিলোঁ।²⁴ এইদৰে খৰীষ্ট নহালৈকে বিধান আমাৰ কঠোৰ অভিভাৱক হ’ল যাতে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমি ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ’ব পাৰোঁ।²⁵ কিন্তু এতিয়া যিহেঁতু বিশ্বাস আমাৰ মাজত আহিল, আমি পুনৰ কঠোৰ অভিভাৱকৰ অধীন নহওঁ।²⁶ কিয়নো খৰীষ্ট যীচুত কৰা বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোক সকলো ঈশ্বৰৰ সন্তান হৈছে।²⁷ কাৰণ আপোনালোক যি সকলে খৰীষ্টত বাস্তিষ্ঠ লৈছে, তেওঁলোক সকলোৱেই নিজক খৰীষ্টৰে চাকিলে।²⁸ এতিয়া খৰীষ্ট যীচুত যি সকল আছে, তেওঁলোকৰ মাজত ইহদী কি শ্বৰীক, দাস কি স্বাধীনৰ কোনো পাৰ্থক্য নাই; পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ মাজত কোনো ভেদভেদ নাই। কিয়নো খৰীষ্ট যীচুত আপোনালোক সকলোৱেই এক।²⁹ আপোনালোক যদি খৰীষ্টৰ হয়, তেনেহলে আপোনালোক অস্বাহামৰ বংশধৰও হৈছে আৰু অৱাহামৰ ওচৰত ঈশ্বৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, আপোনালোক তাৰ উত্তৰাধিকাৰীও হৈছে।

* 3 অধ্যায়:8 আদি 12:3 † 3 অধ্যায়:10 দ্বি:বি 27:26 ‡ 3 অধ্যায়:11 হবন্ধুক 2:4 § 3 অধ্যায়:12 লেবীয়া 18:5 * 3 অধ্যায়:13 কাঠত শুকুত

† 3 অধ্যায়:13 দ্বি:বি 21:23

4 অধ্যায়

1 কিন্তু মই কওঁ, উত্তৰাধিকাৰী শিশুহে থকালৈকে, সৰ্বস্বৰ গৰাকী হ'লেও তাতে তেওঁ আৰু দাসৰ মাজত একো প্ৰভেদ নাথাকে; 2 কিন্তু পিতৃৰ নিৰূপিত সময়লৈকে তেওঁ ন্যায় ৰক্ষক আৰু তৎপৰাধায়ক সকলৰ অধীনত থাকে।

3 এনেকৈ আমি যেতিয়া শিশু অৱস্থাত আছিলোঁ, আমিও তেনেকৈ জগতৰ মৌলিক বিধিৰ অধীনত দাস আছিলোঁ; 4 কিন্তু যেতিয়া কাল সম্পূৰ্ণ হ'ল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিজ পুংৰক পঠাই দিলে, যি জন মহিলাৰ পৰা জন্ম পোৱা আৰু ব্যৱস্থা বিধানৰ অধীনত উপপন্ন হোৱা, 5 তেওঁ যাতে বিধানৰ অধীনত থকা সকলোকে মুক্ত কৰিব পাৰে, তাতে আমি সকলোৱে যেন তেওঁৰ সন্তান ৰূপে স্বীকৃতি হওঁ।

6 কাৰণ আপোনালোক আটায়ে ঈশ্বৰৰ পুংৰ, ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুংৰৰ আত্মা নিজৰ ওচৰৰ পৰা আমাৰ হৃদয়লৈ পঠায় দিলে; সেই আত্মাই, “আৰা, পিতৃ”, এই বুলি মাতে। 7 এই কাৰণে আপুনি পুনৰ আগৰ দৰে দাস নহয় কিন্তু পুংৰ হৈছে; যিহেতু পুংৰ হৈছে, সেয়েহে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই উত্তৰাধিকাৰীও হৈছে।

ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত থিৰে থাকিবলৈ নিবেদন

8 পূৰ্বতে আপোনালোকে যেতিয়া ঈশ্বৰক জনা নাছিল, তেতিয়া যিবোৰ স্বাভাৱিকৰূপে ঈশ্বৰ নহয়, সেইবোৰৰ সেৱাকৰ্ম কৰিছিল। 9 কিন্তু এতিয়া আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ পৰিচয় পালে, ইয়াৰ উপৰি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই পৰিচিত হ'ল; এনে স্থলত কেনেকৈ পুনৰ সেই দুৰ্বল আৰু দীনহীন প্ৰাথমিক বিধিলৈ উলটি যাব? কেনেকৈ পুনৰ সেই বিধিবোৰৰ সেৱাকৰ্ম কৰিব পাৰিব?

10 আপোনালোকে বিশেষ বিশেষ দিন, মাহ, ঋতু আৰু বছৰ এইবোৰ পালন কৰি আছে। 11 আপোনালোকৰ কাৰণে মোৰ এই ভয় হয়; জানোচা মই যি পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ, সেয়ে কিজানিবা কেনেকৈ ব্যৰ্থ হয়।

12 হে ভাই সকল, বিনয় কৰি কৈছোঁ, আপোনালোক মোৰ নিচিনা হওক; কিয়নো ময়ো আপোনালোকৰ নিচিনা হৈছোঁ। আপোনালোকে মোৰ একো অন্যায় কৰা নাছিল। 13 মোৰ শৰীৰৰ দুৰ্বলতাৰ কাৰণে, মই যে প্ৰথম বাৰ আপোনালোকৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছিলোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। 14 মোৰ মাংসত আপোনালোকৰ যি পৰীক্ষা হৈছিল, সেই বিষয়ত আপোনালোকে হেয়জ্ঞান আৰু ঘৃণাবোধ কৰা নাছিল; বৰং ঈশ্বৰৰ এজন দূত, এনে কি খৰীষ্ট যীচুৰ নিচিনাকৈ মোক গ্ৰহণ কৰিছিল।

15 এতিয়া আপোনালোকৰ সেই আনন্দ ক'ত? কিয়নো আপোনালোকৰ পক্ষে মই সাক্ষ্য দিছিলোঁ যে, সাধ্য হোৱা হ'লে আপোনালোকে নিজ নিজ চকুকো কাটি মোক দিলেহেঁতেন। 16 এতিয়া আপোনালোকক সত্য কথা কোৱাত মই আপোনালোকৰ ওচৰত শংকু হ'লোঁ নে?

17 সেই লোক সকল আপোনালোকৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কিন্তু কোনো ভাল উদ্দেশ্যৰ বাবে আগ্ৰহী নহয়। তেওঁলোকে আপোনালোকক মোৰ কাষৰ পৰা আতৰাই আনিবলৈ বিচাৰে, যাতে আপোনালোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতি আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰে। 18 অৱশ্যে আগ্ৰহ দেখুওৱা ভাল, যদিহে সঁচা উদ্দেশ্যেৰে তাক কৰা হয়। অকল মই আপোনালোকৰ তাত উপস্থিত থাকোতে যে ভাল, এনে নহয়, কিন্তু সকলো সময়তে থকা ভাল।

19 হে মোৰ পিয় সন্তান সকল, আপোনালোকৰ কাৰণে পুনৰ এবাৰ প্ৰসৰ যত্নৰণা ভোগ কৰিছোঁ; যেতিয়ালৈকে আপোনালোকত খৰীষ্টৰ আকাৰ উপপন্ন নহয়, তেতিয়ালৈকে ভোগ কৰি আছে। 20 এতিয়া আপোনালোকৰ ওচৰত যাৰ বাবে মোৰ মন গৈ আছে আৰু তাত বেলেগ ভাবে এই সকলো কথা আপোনালোকৰ লগত আলোচনা কৰিব পাৰিলোঁ হয়। আপোনালোকৰ বাবে মই বিবুদ্ধিত পৰি আছে।

21 হে বিধান-শাস্ত্ৰৰ অধীন হ'ব খোজা সকল, মোক কওকচোন, আপোনালোকৰ মাজৰ কোনে বিধানৰ কথা গুনিবলৈ নিবিচাৰে? 22 কিয়নো লিখা আছে যে, অশ্বাহামৰ দুজন পুংৰ আছিল; বেটীৰ গৰ্ভত ওপজা এজন, স্বাধীন জনীৰ গৰ্ভত ওপজা এজন। 23 কিন্তু বেটীৰ যি জন, সি মাংস অনুসাৰে জন্মিছিল; কিন্তু স্বাধীন জনীৰ যি জন, সেই জন প্ৰতিজ্ঞাৰ গুণেহে জন্মিছিল।

24 এইবোৰ কথাৰ এটা আন প্ৰকাৰ ভাৱাৰ্থ আছে; কিয়নো এই দুজনীয়েই দুই বিধান হৈছে; এক নিয়ম চীনয় পৰ্বতৰ পৰা দাসস্বৰূপ অৱস্থাত প্ৰসৰ কৰোঁতা; সেয়ে হৈছে হাগাৰ। 25 কিয়নো আৰব দেশত হাগাৰ শব্দৰ অৰ্থ, চীনয় পৰ্বত; আৰু বৰ্তমানে থকা যিৰূচালেমকো বুজায়; কিয়নো তাই নিজ সন্তানে সৈতে বন্দী অৱস্থাত আছিল।

26 কিন্তু উৰুদ্ধলোকত থকা যিৰূচালেম স্বাধীন; তেওঁ হৈছে, আমাৰ মাতৃ।

27 কিয়নো লিখা আছে,

“হে প্ৰসৰ নকৰা বন্ধ্য আনন্দ কৰা, তোমালোকৰ মাজৰ যি গৰাকীয়ে সন্তান প্ৰসৰ কৰা নাই;

বৰ মাতৰে উম্মাস আৰু হৰ্ষনাদ কৰা;

কিয়নো গিৰিয়েক থকা জনীতকৈ অনাথিনী জনীৰ সন্তান অধিক হব।”

28 এতিয়া হে ভাই সকল, ইচ্ছাকৰ দৰে আমিও প্ৰতিজ্ঞাৰ সন্তান হৈছোঁ। 29 কিন্তু তেতিয়া যেনেকৈ মাংস অনুসাৰে জন্ম পোৱা জনে আত্মা অনুসাৰে জন্ম পোৱা জনক তাড়না কৰিছিল, তেনেকৈ এতিয়াও হৈছে।

30 কিন্তু শাস্ত্ৰই কি কয়? ‘বেটী আৰু তাইৰ পুতেকক খেদি দিয়া; কিয়নো স্বাধীন জনীৰ পুতেকৰ সৈতে, বেটীৰ পুতেকে উত্তৰাধিকাৰী নাপাব’। 31 এতেকে হে ভাই সকল, আমি বেটীৰ সন্তান নহওঁ; সেই স্বাধীন গৰাকীৰে সন্তান হওঁ।

5 অধ্যায়

1 খৰীষ্টে আমাক স্বাধীন কৰিছে যাতে আমি স্বাধীন ভাবে থাকিব পাৰোঁ; এতেকে সুস্থিৰ হওক, পুনৰ দাসস্বৰ ফালত নপৰিব।

২ চাওক, মই পোলে আপোনালোকক কৈ আছোঁ, যদি আপোনালোকে চুম্ৰা কৰা যোগেদি পুনৰ বিধিবোৰলৈ ঘূৰি যায়, তেনেহলে খৰীষ্টত আপোনালোকৰ একো লাভ নহ'ব।

৩ পুনৰ মই সকলো মানুহক সাক্ষ্য দি কওঁ যে, আপোনালোকে যদি চুম্ৰা হ'বলৈ বিচাৰি আছে, তেতিয়াহলে প্ৰতিজনে বিধান পালন কৰিব লাগিব। ৪ পুৰুষে আপোনালোক খৰীষ্টৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ আছিল, আপোনালোক সকলোৰে বিধানৰ দ্বাৰাই বিচাৰত গ্ৰহণীয় হোৱাটো বিচাৰিছিল; এইদৰে আপোনালোক অনুগ্ৰহৰ পৰা খহি পৰিছিল।

৫ কিয়নো আমি আশ্বাৰ যোগেদি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰমিকতাৰ আশা লৈ বাট চাই আছোঁ। ৬ কিয়নো খৰীষ্ট যীচুত চুম্ৰা আৰু অচুম্ৰতৰ একো সাৰ্থকতা নাই, কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্ত্তে প্ৰেমৰ যোগেদি একমাংসৰ বিশ্বাসে কাৰ্য সাধন কৰে। ৭ আপোনালোকে ভালদৰে দোৰিছিল; পাছত কোনে আপোনালোকক সত্যক নামানিবলৈ বাধা জন্মালে? ৮ যি জনে আপোনালোকক প্ৰৰোচনা কৰিছে, সেই জন আপোনালোকক আহ্বান কৰা জনৰ পৰা অহা নহয়।

৯ অলপ খমিৰে সনা পিঠাওড়িৰ আটাইখিনিকে ফুলায়। ১০ আপোনালোকে যে আন কোনো বিষয় নাডাবে, এই বিষয়ে প্ৰভুত আমাৰ সম্পূৰ্ণ বিশ্বাস আছে; কিন্তু যি জনে আপোনালোকক অস্থিৰ কৰে, সেই জনে নিজ দণ্ড ভোগ কৰিব, তেওঁ যি কোনোৱে নহওক।

১১ হে ভাই সকল, মই যদি চুম্ৰা হোৱা বিধান ৰাজহুৱা ভাবে প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মই কিয় এতিয়াও নিৰ্যাতন ভোগ কৰি আছোঁ? কিন্তু চুম্ৰতৰ প্ৰয়োজন সম্বন্ধে যদি এতিয়াও কওঁ তেতিয়া হ'লে, ঋচৰ বিধিনি লুপ্ত হ'লহেঁতেন। ১২ যি সকলে আপোনালোকক ভুল ধাৰণা দি আছে, তেওঁলোকে নিজে আশুৱাই যাওঁক আৰু নিজে নিজৰ অগ্ৰকোষো ছেদন কৰক।

১৩ হে ভাই সকল, আপোনালোক স্বাধীনতাৰ বাবেহে আমলিৰত হ'ল। আপোনালোকৰ এই স্বাধীনতা কেৱল মাংসৰ অভিলাষ পূৰ কৰিবৰ কাৰণে নহওক; কিন্তু প্ৰেমৰ যোগেদি এজনে আন জনৰ সেৱাকৰম কৰক। ১৪ কিয়নো সকলো বিধান সিদ্ধ হৈ এটা আজ্ঞাতে স্থিৰ আছে, সেইটো হ'ল, 'তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।' ১৫ কিন্তু আপোনালোকে যদি প্ৰস্পৰৰ মাজত খোৱা-কামোৰা কৰি থাকে, তেনেহলে সাৱধান হ'ব, যাতে আপোনালোকে এইদৰে ইজনে সিজনেৰ অনিষ্ট সাধন নকৰে।

আশ্বাৰ বশত থিৰে থাকিবলৈ উদগণি

১৬ কিন্তু মই কওঁ, আপোনালোকে আশ্বাৰে চলক; তাতে কোনোমতে আপোনালোকে মাংসৰ অভিলাষ পূৰ নকৰিব। ১৭ কিয়নো মাংসই আশ্বাৰ বিৰুদ্ধে আৰু আশ্বাই মাংসৰ বিৰুদ্ধে অভিলাষ কৰে; কাৰণ আপোনালোকে যি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তাক যেন আপোনালোকে নকৰে, তাৰ কাৰণে এই দুয়ো পৰস্পৰ বিৰুদ্ধা-বিৰুদ্ধী। ১৮ কিন্তু আপোনালোকে যদি আশ্বাৰ দ্বাৰাই চালিত হয়, তেনেহলে আপোনালোক বিধানৰ অধীন নহয়।

১৯ এতিয়া মাংসৰ কাৰাবোৰ দৃশ্যমান। সেয়ে ব্যভিচাৰ, অশুচি কাৰ্য, লম্পট আচৰণ, ২০ মূৰ্ত্তিপূজা, মায়াকৰ্ম, নানা বিধ শংকুতা, বিবাদ, ঈৰ্ষা, খং-ৰাগ, বিৰোধ বিভেদ, নানামত অসূয়া, মত্ততা, ২১ হিংসুক, মতলীয়া, মতলীয়া হৈ হাই-কাজিয়া কৰা, আৰু এইবোৰৰ নিচিনা আন আন অপৰাধ কৰম; এই সকলো বিষয়ৰ ওপৰত মই যেনেকৈ পুৰুষে আপোনালোকক সাৱধান কৰি কৈছিলোঁ, তেনেকৈ এতিয়াও কৈছোঁ, যি সকলে এনে আচৰণ কৰে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত অধিকাৰ নাপাব।

২২ কিন্তু আশ্বাৰ ফল হ'ল, প্ৰেম, আনন্দ, শান্তি, চিৰসহিষ্ণুতা, দয়া, মঙ্গলভাৱ, বিশ্বাস, ২৩ মৃদুভাৱ, ইন্দিৰয়-দমন। এইবোৰৰ বিৰুদ্ধে কোনো বিধান নাই। ২৪ আৰু যি সকলে খৰীষ্ট যীচুৰ, তেওঁলোকে মাংসিক অভিলাষেৰে সৈতে কু-ভাৱনা আৰু আসক্তিক ক্ৰুচত দিলে। ২৫ আমি যদি আশ্বাৰে জীয়াই থাকো, তেনেহলে আশ্বাৰে চলোঁক। ২৬ সেয়েহে আমি ইজনে সিজনেৰ খং তুলি আৰু ইজনে সিজনেৰ হিংসা কৰি, অনৰ্থক অহংকাৰ নকৰোঁক।

6 অধ্যায়

১ হে ভাই সকল, কোনো মানুহ যদি কোনো অপৰাধত পৰে, তেনেহলে আশ্বিক যি আপোনালোক, আপোনালোকে মৃদুশীল আশ্বাৰে তেনেকুৱা জনক পুনৰ সস্থ কৰক; কিন্তু পাছত নিজে নিজৰ পৰীক্ষাত নপৰিবৰ বাবে আপুনিও সাৱধান হ'ব।

২ আপোনালোকে ইজনে সিজনেৰ ভাৰ কঢ়িয়াওক আৰু খৰীষ্টৰ বিধান সম্পূৰ্ণকৈ পালন কৰক।

৩ কিয়নো কোনোৱে একো নহৈয়া যদি নিজকে বৰ মানে, তেনেহলে তেওঁ নিজকে প্ৰতাৰণা কৰে। ৪ প্ৰতিজনে নিজ কৰম বিবেচনা কৰক; আৰু তেতিয়া তেওঁ অন্যৰ তুলনাত নহয় কিন্তু নিজৰ বিষয়তহে গৌৰৱ কৰাৰ কাৰণ পাব। ৫ কিয়নো প্ৰতিজনে নিজে নিজৰ ভাৰ ব'ব।

৬ যি জনে বাক্যৰ শিক্ষা পায়, তেওঁ শিক্ষকৰ সৈতে সকলো ভাল বস্ত্ৰ ভাগ দিয়ক। ৭ আপোনালোক ভ্ৰান্ত নহ'ব, ঈশ্বৰক প্ৰতাৰণা নকৰিব। কিয়নো মানুহে যিহক বুৰে তাকেহে দাব। ৮ কাৰণ যি জনে নিজৰ মাংসৰ উদ্দেশ্যে বুৰে, তেওঁ মাংসৰ পৰা অৱক্ষয়ৰূপ শস্য দাব; কিন্তু যি জনে আশ্বাৰ উদ্দেশ্যে বুৰে, তেওঁ আশ্বাৰ পৰা অনন্ত জীৱনৰূপ শস্য দাব।

৯ আমি ভাল কৰম কৰি কৰি যেন ক্ৰান্ত নহওঁ; কিয়নো আমি ক্ৰান্ত নহ'লে উচিত সময়ত দাবলৈ পাম। ১০ এই হেতুকে আহক, সুযোগ পালে সকলোৰে বাবে, বিশেষকৈ পৰিয়াল স্বৰূপ বিশ্বাস কৰা লোক সকলৰ বাবে উত্তম কৰম কৰোঁ আহক।

১১ চাওক, মই নিজ হাতেৰে কিমান দিয়লীয়া চিঠি আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। ১২ যি সকলে লোকে মাংসিক ৰূপে ভাল প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিব বিচাৰে, সেই সকলেহে আপোনালোকক চুম্ৰা হ'বলৈ বাধ্য কৰাই, কিন্তু তেওঁলোকে খৰীষ্টৰ ঋচৰ অৰ্থে তাড়না নাপাবৰ কাৰণেহে ইয়াক কৰে। ১৩ কিয়নো চুম্ৰা হোৱা সকলে নিজেও বিধান পালন নকৰে; আপোনালোকৰ মাংসত তেওঁলোকে যেন গৌৰৱ কৰিব পাৰে, এই কাৰণে আপোনালোক চুম্ৰা হোৱাতো তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰে।

১৪ কিন্তু আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ ঋচৰ বাহিৰে আন কোনো কথাত গৌৰৱ কৰা মোৰ পৰা নহওক; তেওঁৰ দ্বাৰাই জগত খন মোৰ বাবে আৰু মই জগত খনৰ বাবে ক্ৰুচত হত হলোঁ। ১৫ কিয়নো চুম্ৰতো একো নহয়, অচুম্ৰতো একো নহয়; কিন্তু মৃত্যু

সৃষ্টিহে গুৰুত্বপূৰ্ণ। ¹⁶ যিমান মানুহ এই সূত্ৰ অনুসাৰে চলিব, তেওঁলোকৰ ওপৰত শান্তি আৰু দয়া থাকক; আৰু ইশ্বায়েলৰ ঈশ্বৰৰ ওপৰতো থাকক।

¹⁷ এতিয়াৰ পৰা কোনেও মোক অসুবিধা নিদিয়ক; কিয়নো মই নিজ শৰীৰত যীচুৰ নানা চিন লৈ ফুৰি আছোঁ।

¹⁸ ভাই সকল, আমাৰ পৰভূ যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ আত্মাৰ লগত থাকক। আমেন।

ইফিচীয়া পংৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

ইফিচীয়া 1:1 পদে পৰিচয় কৰাই দিয়ে যে, ইফিচীয়া পংৰৰ লিখক পৌল মণ্ডলীৰ আদি সময়ৰ পৰাই পৌলৰ দ্বাৰা ইফিচীয়া লিখা বুলি বিবেচিত হৈ আহিছে আৰু তেওঁৰ নিকটতম পাঁচনি পূৰ্বপুৰুষসকলৰ মাজৰ পৰা উদ্ধৃত কৰি কোৱা হৈছে, যেনে- ৰোমৰ ইগনাটিয়াচ, হেৰমাচ আৰু পলিকাৰ্প।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 60 খৰীষ্টাব্দ

পৌল যেতিয়া ৰোমৰ জেলত বন্দী আছিল, তেতিয়া হয়তো এই পত্ৰ লিখিছিল।

প্ৰাপক

প্ৰাথমিক প্ৰাপক হিচাপে ইফিচীয়া মণ্ডলী পৌলে স্পষ্ট ইঙ্গিত দিয়ে যে তেওঁৰ উদ্দীষ্ট পাঠকসকল অনা-যিহূদী আছিল। ইফিচীয়া 2:11-13 পদত, তেওঁ স্পষ্টভাৱে কৈছে যে, তেওঁলোক “জন্মৰ দ্বাৰা অনা-যিহূদী” (2:11) আৰু, গতিকে, যিহূদীসকলৰ দ্বাৰা বিবেচিত হওঁক “প্ৰবাসীসকলৰ প্ৰতি বিধানৰ প্ৰতিশ্ৰুতি” (2:12)। একেদৰে, ইফিচীয়া 3:1 পদত, পৌলে তেওঁৰ উদ্দীষ্ট পাঠকসকলক জানিবলৈ দিছে যে, তেওঁ এজন বন্দী “তোমালোকৰ কাৰণে অনা-যিহূদীসকলৰ ওচৰত”।

উদ্দেশ্য

পৌলে বিচাৰিছিল যে, যিসকলে এই লিখনি গ্ৰহণ কৰিব তেওঁলোকে খ্ৰীষ্টৰ পৰিপক্বতা পাবক। ইফিচীয়া পুস্তকত আৰম্ভ হৈ আছে, প্ৰকৃত ঈশ্বৰৰ সন্তান হিচাপে বিকাশ হ'বলৈ প্ৰয়োজন হোৱা শৃংখলাৰ বিষয়। ইয়াৰ উপৰিও, ইফিচীয়া পুস্তকে গৱেষণাত শক্তিশালী সহায় দিয়ে আৰু বিশ্বাসীসকলে যাতে তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্য পূৰণ কৰিব পাৰে আৰু তেওঁলোকলৈ ঈশ্বৰৰ যি আহ্বান, তাক যাতে স্থাপন কৰিব পাৰে। ইফিচত থকা মণ্ডলীৰ আচৰণ আৰু উদ্দেশ্য বাখ্যাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ খ্ৰীষ্টিয় বিশ্বাসৰ শক্তিক পৌলে বিশ্বাসীসকলত লক্ষ্য কৰিছিল। পৌলে তেওঁলোকৰ পুৰণি ধৰ্ম, মূৰ-শৰীৰ, পৰিপূৰ্ণতা, ৰহস্য, বয়স, শাসক ইত্যাদি অনা-যিহূদীসকলৰ পৰিচিত বহু শব্দৰ পৰা তেওঁ ইফিচীয়া পত্ৰত ব্যৱহাৰ কৰিছে। তেওঁ এই শব্দ সমূহ ব্যৱহাৰ কৰি পাঠকসকলৰ ওচৰত প্ৰদৰ্শন কৰিব বিচাৰিছে যে, খ্ৰীষ্ট বহু উৰ্ধত আৰু আন দেৱতা আৰু আধ্যাত্মিক বিষয় সমূহতকৈ বহু ওখত।

মূল বিষয়

খ্ৰীষ্টত থকা আশীৰ্বাদ সমূহ।

প্ৰস্তাৱেখা

1. মণ্ডলীৰ সদস্যসকলৰ বাবে বিধান — 1:1-3:21

2. মণ্ডলীৰ সদস্যসকলৰ কৰ্তব্যসমূহ — 4:1-6:24

পৰিৎৰাণৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা

1 মই পৌল, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই খৰীষ্ট যীচুৰ নিযুক্ত এজন পাঁচনি। ইফিচত থকা ঈশ্বৰৰ আৰু খৰীষ্ট যীচুত বিশ্বাস কৰা পবিত্ৰ লোক সকলৰ সমীপলৈ; 2 আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খৰীষ্টই আপোনালোকক অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি দান কৰক।

যীচু খ্ৰীষ্টত আত্মিক আশীৰ্বাদ লাভ

3 আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা হওক। তেওঁ স্বৰ্গীয় ঠাইবাৰত থকা সকলো আত্মিক আশীৰ্বাদেৰে সৈতে খ্ৰীষ্টত আমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে। 4 জগত সৃষ্টিৰ পূৰ্বতে ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা সকলক মনোনীত কৰিলে। আমি যেন ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত পবিত্ৰ আৰু নিষ্কলঙ্ক হওঁ, এই কাৰণে তেওঁ আমাক মনোনীত কৰিলে। 5 ঈশ্বৰে প্ৰেমৰ দ্বাৰাই পূৰ্বৰে পৰা আমাক যীচু খ্ৰীষ্টৰ মাধ্যমেদি নিজৰ তোলনীয়া সন্তান ৰূপে নিৰূপণ কৰিলে। এই কাৰ্য ঈশ্বৰে আনন্দেৰে নিজৰ মনোবাঞ্ছাৰে সম্পন্ন কৰিলে। 6 ঈশ্বৰে এই সকলো কৰিলে, যাতে তেওঁৰ পিয় যীচু খ্ৰীষ্টত আমাক যি অনুগ্ৰহ বিনামূল্যে দান কৰিলে, সেই গৌৰৱময় অনুগ্ৰহৰ প্ৰশংসা হয়। 7 কিয়নো ঈশ্বৰৰ সেই পিয়জনত, তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰা আমি মুক্তি পালোঁ; তেওঁৰ উপচি পৰা অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা আমি পাপৰ ক্ষমা পালোঁ। 8 সেই অনুগ্ৰহ তেওঁ আমালৈ সকলো জ্ঞান আৰু বুদ্ধিত উপচাই দিলে।

9 খ্ৰীষ্টত কাৰ্য সম্পন্ন কৰাৰ পৰিকল্পনাৰে ঈশ্বৰে নিজ ইচ্ছা অনুসাৰে তেওঁৰ পৰিকল্পনাৰ গোপনীয়তা আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে। 10 ঈশ্বৰে স্থিৰ কৰি ৰাখিছিল যে নিৰূপিত সময় পূৰ্ণ হলে পৰিকল্পনাৰ কাৰ্য-সাধনৰ অৰ্থে তেওঁ স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত থকা সকলোকে মিলন কৰাই খৰীষ্টৰ অধীনলৈ আনিব। 11 ঈশ্বৰে নিজৰ ইচ্ছাৰ মন্ত্ৰণা অনুসাৰে সকলো কাৰ্য সাধন কৰে। তেওঁৰ পৰিকল্পনাৰ দৰে আগেয়ে যি যি স্থিৰ কৰি ৰাখিছিল, সেইদৰেই তেওঁ আমাক খ্ৰীষ্টত মনোনীত কৰি ললে। 12 আমি যি সকলে আগেয়ে খৰীষ্টত আশা ৰাখিছো, সেই সকলৰ পৰাই যেন তেওঁৰ মহিমাৰ প্ৰশংসা হয়, সেই বাবেই তেওঁ আমাক মনোনীত কৰি ললে। 13 আপোনালোকেও খ্ৰীষ্টতে সত্যৰ বাক্য, পৰিত্ৰাণ লাভৰ শুভবাৰ্তা শুনি তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে। আপোনালোকক উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞায়ুক্ত পবিত্ৰ আত্মাৰে মোহৰ মৰা হ'ল। 14 ঈশ্বৰে যি সকলো প্ৰতিজ্ঞা

কৰিছে, সেই সকলো প্ৰতিজ্ঞা সম্পূৰ্ণকৈ প্ৰাপ্তি নোহোৱালৈকে সেই আত্মা আমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ বহীনা স্বৰূপ হৈ আছে। এই সকলোবোৰৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ প্ৰশংসা হব।

খৰীষ্টত আশ্ৰয় লোৱা সকলৰ পৰমাৰ্থিক সৌভাগ্য

15 এই কাৰণে মই যেতিয়া পৰভূ যীচুত আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ কথা আৰু ঈশ্বৰৰ মনোনীত পবিত্ৰ লোক সকলৰ প্ৰতি আপোনালোকৰ প্ৰেমৰ কথা শুনিলো, 16 তেতিয়াৰে পৰা মই আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিবলৈ আৰু মোৰ পৰাৰ্থনা কালত আপোনালোকৰ নাম উল্লেখ কৰিবলৈ ৰখা নাই। 17 মই এই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ যে, আপোনালোকক আমাৰ পৰভূ যীচু খৰীষ্টৰ ঈশ্বৰ অৰ্থাৎ সেই গৌৰৱময় পিতৃয়ে আৰ্থিক জ্ঞান দিয়ক আৰু তেওঁক বুজিবলৈ নিজৰ তত্ত্ব-জ্ঞান প্ৰকাশ কৰক। 18 ঈশ্বৰৰ আমন্ত্ৰণৰ যি আশা আৰু মনোনীত পবিত্ৰ লোক সকলৰ মাজত তেওঁৰ যি উত্তৰাধিকাৰৰ প্ৰত্যাপৰূপ ধন, তাক আপোনালোকৰ হৃদয়ৰ ঐশ্বৰিক চকুৱে যেন দেখা পায়; 19 লগতে ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ কাৰ্যসাধক গুণ অনুসাৰে বিশ্বাস কৰা যি আমি, আমাৰ মাজত তেওঁৰ শক্তিৰ যি অতিৰিক্ত মহাশক্তিয়ে কাৰ্য কৰিছে, সেই বিষয়েও যেন আপোনালোকে জানিব পাৰে। 20 সেই মহাশক্তিবহে তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা খৰীষ্টক তুলিলে আৰু নিজৰ সোঁ হাতে স্বৰ্গীয় ঠাইত বহুৱালে। 21 সকলো শাসন, ক্ষমতা, পৰাক্ৰম, আৰু পৰভূত্ব আদি কৰি যিমান নাম ইহলোক আৰু পৰলোকত উল্লেখ কৰা যায়, সেই সকলো নামৰ উদ্ধত খৰীষ্টৰ নাম স্থাপিত হ'ল। 22 ঈশ্বৰে সকলোকে খৰীষ্টৰ চৰণৰ তলত কশীভূত কৰিলে আৰু তেওঁকই সকলোৰে মূৰ কৰি মণ্ডলীক দান কৰিলে; 23 সেই মণ্ডলী তেওঁৰ শৰীৰ; তেওঁৰ পৰিপূৰ্ণতাই সকলো বিষয় সকলো প্ৰকাৰে পূৰ্ণ কৰে।

2 অধ্যায়

মৃত্যুৰ পৰা জীৱন লাভ

1 পূৰ্বতে আপোনালোক নিজ অপৰাধ আৰু পাপবোৰত মৰি আছিল। 2 এইবোৰৰ সৈতে আপোনালোকে জীৱন-যাপন কৰি জগতৰ নিয়ম অনুসাৰে চলি আছিল। আপোনালোকে আকাশৰ মন্দ শক্তিৰ অধিকাৰীৰ অনুসৰণকাৰী হৈ, অবাধ্যতাৰ সন্ধান সকলৰ জীৱনত কাৰ্য কৰি থকা অশুচি আত্মাৰ দৰে চলি আছিল। 3 আমি সকলোৰেই এসময়ত মাংস আৰু মনৰ ইচ্ছাৰে কাৰ্য কৰিছিলোঁ আৰু আমাৰ মাংসিক কৃ-অভিলাষবোৰৰ কামনা পূৰ্ণ কৰি সেই বিশ্বাসবিহীন লোক সকলৰ মাজত জীয়াই আছিলোঁ। আমিও আন সকলোৰে নিচিনা, স্বভাৱতে ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ সন্ধান আছিলোঁ। 4 কিন্তু দয়া ধনেৰে ধনৱান ঈশ্বৰে যি মহা প্ৰেমৰে আমাক প্ৰেম কৰিলে, 5 তাৰ কাৰণে আমি অপৰাধত মৰি থকা কালতেই, খৰীষ্টৰ সৈতে তেওঁ আমাক নতুন জীৱন দিলে; অনুৰূপৰে আপোনালোকে পৰিৎসৰণ পালে; 6 তেওঁ আমাক খৰীষ্ট যীচুৰ সৈতে তুলিলে আৰু খৰীষ্ট যীচুৰ সৈতে স্বৰ্গীয় ঠাইবোৰত বহুৱালে। 7 ঈশ্বৰে এই কাম কৰিলে, যাতে খৰীষ্ট যীচুত আমাৰ বাবে তেওঁৰ যি শ্ৰেহ, তাৰ দ্বাৰাই যেন ভাবী যুগত তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ মহা ধন যুগে যুগে প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। 8 কিয়নো অনুৰূপৰে যোগেদি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে পৰিৎসৰণ পালে; আৰু সেয়ে আমাৰ পৰা নহয়; কিন্তু সেয়া ঈশ্বৰৰেই এক দান। 9 কোনেও যেন গৰ্ব কৰিব নোৱাৰে, সেয়ে কৰ্মৰ পৰাও নহয়। 10 কিয়নো আমি ঈশ্বৰৰ কাৰিকৰী; যি স্মা কাম ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে আগেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই পথত চলিবলৈ আৰু স্মা কাম কৰিবলৈ ঈশ্বৰে আমাক খৰীষ্ট যীচুত সৃষ্টি কৰিলে।

খৰীষ্টত এক

11 মনত ৰাখিব যে, মাংসত আপোনালোক অনা-ইহুদী লোক আছিল; মাংসত হাতেৰে যি সকলৰ চূন্ন কৰা হৈছে অৰ্থাৎ যি সকলে নিজকে চূন্ন কৰা লোক বুলি কয়, তেওঁলোকে আপোনালোকক অচূন্ন লোক বুলি কয়। 12 সেই সময়ত আপোনালোক খৰীষ্টৰ পৰা পৃথক হৈ আছিল; আপোনালোক ইশ্বায়েলৰ নাগৰিক নাছিল; প্ৰতিজ্ঞায়ুক্ত বিধান সমূহৰ লগত আপোনালোকৰ কোনো সম্বন্ধ নাছিল; আপোনালোকৰ আশা নাছিল; এই পৃথিৱীত আপোনালোক ঈশ্বৰবিহীন আছিল। 13 আগেয়ে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ পৰা বহুত দূৰত আছিল, কিন্তু এতিয়া খৰীষ্ট যীচুত থকাৰ কাৰণে তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ অনা হ'ল। 14 তেৱেঁই আমাৰ শান্তি। কিয়নো তেওঁ ইহুদী আৰু অনা-ইহুদী উভয়ক এক কৰিলে। খৰীষ্টই ক্ৰুচত নিজৰ দেহ উৎসৰ্গ কৰি আমাৰ পৰস্পৰৰ মাজৰ ঘৃণা আৰু শত্ৰুতাৰ প্ৰাচীৰ ভাঙি পেলালে। 15 খৰীষ্ট যীচুৰে সমস্ত আত্মা আৰু বিধান লোপ কৰিলে, যাতে দুই দলৰ পৰা তেওঁ এক নতুন লোকৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে আৰু তাৰ দ্বাৰাই শান্তি স্থাপন হয়। 16 তেওঁলোকৰ মাজত থকা শত্ৰুতাৰ অৱসান ঘটাই ক্ৰুচৰ দ্বাৰাই উভয় পক্ষক এক দেহত ঈশ্বৰে সৈতে মিলন কৰিবৰ কাৰণে তেওঁ এইদৰে কৰিলে। 17 এই বাবেই খৰীষ্টই আহি আপোনালোক যি সকল দূৰত আছিল, তেওঁলোকৰ আগতো শুভৱাৰ্তা আৰু তেওঁৰ শান্তি প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু যি সকল ওচৰত আছিল তেওঁলোকৰ আগতো শান্তি প্ৰচাৰ কৰিলে। 18 কিয়নো খৰীষ্টৰ মাৰ্থমেদি আমি উভয় পক্ষৰ লোকে এক আত্মাৰে পিতৃৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে অধিকাৰ পালোঁ।

19 হে অনা-ইহুদী সকল, আপোনালোক এতিয়াৰ পৰা পুত্ৰ অতিথি বা বিদেশী নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰিৎসৰ লোকৰ সৈতে আপোনালোকো সহ-নাগৰিক আৰু ঈশ্বৰৰ পৰিয়াল স্বৰূপ হৈছে। 20 এইবোৰৰ ভিত্তিমূল পাঁচনি আৰু ভাৱবাদী সকল; খৰীষ্ট যীচু স্বয়ং সেই ভিত্তিমূলৰ চুকৰ প্ৰধান শিল আৰু সেই ভিত্তিমূলৰ ওপৰতে আপোনালোক গাঁথা হৈ আছে। 21 যীচুৰ শক্তিত ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ সকলো গাঁথনি একেলগে সংলগ্ন হৈ, প্ৰভুৰ কাৰণে এক পৰিৎসৰ গৃহ স্বৰূপে বৃদ্ধি পাইছে। 22 তেওঁতেই আপোনালোক একেলগে গাঁথা হৈ, আত্মাত ঈশ্বৰৰ এক আবাস ৰূপে গঢ়ি উঠিছে।

3 অধ্যায়

অনা-ইহুদী সকলৰ কাৰণে পৌলৰ কাম

1 এই কাৰণে মই পৌল, আপোনালোক অনা-ইহুদী লোকৰ কাৰণে খ্ৰীষ্ট যীচুৰ এজন বন্দী। 2 আপোনালোকে শুনিছে যে আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ কাৰ্যৰ ডাৰ তেওঁ মোক দিলে। 3 ঈশ্বৰে তেওঁৰ সত্যৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব মোক জানিবলৈ দিলে। এই বিষয়ে মই আপোনালোকলৈ আগেয়ে অলপ লিখিছিলো। 4 আপোনালোকে সেইবোৰ পঢ়িলে, খৰীষ্ট সম্বন্ধীয় সত্যৰ এই নিগূঢ় তত্ত্ব মোৰ অন্তৰ্গৃহীত বুজিব পাৰিব। 5 সেই নিগূঢ় তত্ত্ব আত্মাৰ দ্বাৰা এতিয়া যিভাবে তেওঁৰ পবিত্ৰ ডাৰবাদী আৰু পাঁচনি সকলৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰা হ'ল, আগৰ যুগৰ ব্যক্তি সকলৰ ওচৰত এই ভাৱত জনোৱা হোৱা নাছিল। 6 সেই নিগূঢ়-তত্ত্ব এই- শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদী সকল খৰীষ্ট যীচুত যুক্ত হৈ ইহুদী সকলৰ সৈতে সহ অধিকাৰী, এক শৰীৰৰ সদস্য আৰু প্ৰতিজ্ঞাত সহভাগী হয়। 7 ঈশ্বৰে নিজৰ পৰাষ্ৰম কাৰ্য সাধন কৰি মোক যি অনুগ্ৰহ দিলে, ঈশ্বৰৰ সেই বিশেষ অনুগ্ৰহ দানৰ ফলত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰাৰ কাৰণে মই এজন দাস হ'লো।

8 ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক সকলৰ মাজত মই অতি নগণ্যতকৈও নগণ্য; তথাপি ঈশ্বৰে মোক এই বৰ দান কৰিলে, যাতে মই খ্ৰীষ্টত থকা ধাৰণাতীত সম্পদৰ শুভবাৰ্তা অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ গৈ ঘোষণা কৰোঁ; 9 আৰু সকলো বস্তুৰে সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ নিগূঢ় পৰিকল্পনাৰ কথা সকলোকে জনাওঁ। এই নিগূঢ় সত্য পূৰ্ব কালৰে পৰা ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা গুপ্ত আছিল।

10 ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা এই যেন মণ্ডলীৰ যোগেদি স্বৰ্গীয় স্থানবোৰত আধিপত্য আৰু ক্ষমতা প্ৰাপ্ত শাসনকৰ্তা সকলৰ ওচৰত ঈশ্বৰৰ জ্ঞান জনোৱা হয়; 11 তাতে তেওঁ আমাৰ খ্ৰীষ্ট যীচুত নিজৰ অনন্ত কালৰ পৰিকল্পনা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলে। 12 খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই আমি সাহস আৰু দৃঢ় প্ৰত্যয়েৰে সৈতে ঈশ্বৰৰ সম্মুখলৈ আহিব ক্ষমতা পালোঁ। 13 গতিকে মোৰ নিবেদন এই যে, আপোনালোকৰ কাৰণে মই ক্ৰেশ ভোগ কৰিছোঁ বাবে আপোনালোক যেন নিব্ৰুসাহ নহয়; সেই সকলোবোৰ আপোনালোকৰ গৌৰৱৰ বাবেই হৈছে।

14 এই কাৰণে মই পিতৃৰ ওচৰত আঁঠু লৈছোঁ। 15 সেই পিতৃৰ পৰাই স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত থকা প্ৰত্যেক পৰিয়ালে নাম পাইছে; তেওঁৰ পৰাই সকলো প্ৰাণীক সৃষ্টি কৰা হৈছে। 16 ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰভাপৰ ধন অনুসাৰে এনে শক্তি আপোনালোকক দান কৰক যাতে, তেওঁৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ আন্তৰিক পুৰুষ শক্তিশালী হয়। 17 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ হৃদয়বোৰত খৰীষ্ট নিবাস কৰক, যাতে আপোনালোক তেওঁৰ প্ৰেমৰ ভিত্তিমূলত শিৰা ধৰি সুদৃঢ় হয়। 18 তাতে আপোনালোক আৰু ঈশ্বৰৰ সকলো পবিত্ৰ লোক সকলে যেন খ্ৰীষ্টৰ প্ৰেমৰ গভীৰতা, উচ্চতা, দৈৰ্ঘ্যতা আৰু বিস্তাৰতা বুজি পাব পাৰে। 19 খ্ৰীষ্টৰ অদ্বিতীয় মহান প্ৰেম যেন আপোনালোকে উপলব্ধি কৰিব পাৰে, তাতে ঈশ্বৰৰ সকলো পৰিপূৰ্ণতাৰে আপোনালোক পূৰ্ণ হব।

20 আমাৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ যি শক্তিয়ে কাৰ্য কৰে, তেওঁ সেই শক্তি অনুসাৰে আমি যি যাচনা কৰোঁ বা চিন্তা কৰোঁ, তাতকৈও অধিক বেচি কৰিব পাৰে। 21 মণ্ডলীত আৰু খৰীষ্ট যীচুত যুগে যুগে সদাসৰ্বদায় তেওঁৰেই মহিমা হওক। আমেন।

4 অধ্যায়

মণ্ডলীত ঐক্যতা ৰক্ষা কৰিবলৈ উদগনি

1 এতেকে প্ৰভুত বন্দীয়াৰ যি মই; মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰোঁ যে, ঈশ্বৰে যি আমলগেৰে আপোনালোকক আমন্ত্ৰিত কৰিলে; সেই আমলগেৰে যোগ্য আচৰণ কৰি জীৱন-যাপন কৰক। 2 আপোনালোকে সকলো সময়তে অতি নম্ৰভাবে, মনুতাৰে আৰু সহিষ্ণুতাৰে প্ৰেমত থাকি পৰস্পৰক গ্ৰহণ কৰক। 3 শান্তিৰ বন্ধনত থাকি আত্মাৰ ঐক্য ৰাখিবলৈ যত্নৱান হওক।

4 শৰীৰ এক আৰু আত্মাও এক; ঠিক সেইদৰে আপোনালোক সকলো এক আমলগেৰে আশাৰ কাৰণে আমলগেৰে হ'ল। 5 এজনেই প্ৰভু, এক বিশ্বাস, এক বাস্তব আৰু 6 এজনেই ঈশ্বৰ, যি জন সকলোৰে পিতৃ; তেওঁ সকলোৰে ওপৰত, সকলোতে ব্যাপ্ত আৰু সকলোৰে অন্তৰত আছে।

7 খৰীষ্টই যি পৰিমাণৰ বৰ দান আমাৰ কাৰণে ৰাখিছে, সেই পৰিমাণ অনুসাৰে আমাক প্ৰতিজনক দান কৰিছে। 8 শাস্ত্ৰত লিখাৰ দৰে,

তেওঁ ওপৰলৈ উঠিল,
বন্দীয়াৰ সকলক বন্দী কৰি নিলে,
আৰু লোক সকলক নানা বৰ দান দিলে।

9 যেতিয়া কোৱা হৈছে, “তেওঁ ওপৰলৈ উঠিল” ইয়াৰ অৰ্থ কি? এই কথাত এইটোৱে বুজা নাযায় নে, যে তেওঁ পৃথিৱীৰ তল ভাগলৈও নামিছিল? 10 যি জন নামিছিল, তেওঁ সেই একেই ব্যক্তি; যি জনে সকলো পূৰ্ণ কৰিবৰ কাৰণে আকাশতকৈ বহুত ওপৰলৈ উঠিল।

11 সেই খৰীষ্টই লোক সকলক এইৰূপে বৰ দান দিলে; কিছুমানক পাঁচনি, কিছুমানক ডাৰবাদী, কিছুমানক শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক, কিছুমানক পালক আৰু শিক্ষক হবলৈ ক্ষমতা দিলে। 12 ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক সকলক প্ৰস্তুত কৰিবৰ বাবে পৰিচাৰ্য্যৰ কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু খৰীষ্টৰ শৰীৰ বৃদ্ধি কৰিবলৈ তেওঁ এই সকলো বৰ দান দিলে। 13 যেতিয়ালৈকে আমি সকলোৰে ঈশ্বৰৰ পুংৰ বিষয়ক বিশ্বাসৰ আৰু জ্ঞানৰ ঐক্যতাত এক নহওঁ আৰু সম্পূৰ্ণ সিদ্ধতা অৰ্থাৎ খৰীষ্টৰ নিচিনাকৈ সম্পূৰ্ণ সিদ্ধ নহওঁ, তেতিয়ালৈকে আমি কাৰ্য কৰি বৃদ্ধি পাই থাকিম।

14 তেতিয়া পুংৰ আমি শিশুৰ নিচিনা হৈ নাথাকে। ভ্ৰান্তিজনক প্ৰৱৰ্ত্তনাৰ ধূততাত মানুহৰ ছলনাৰ দ্বাৰা ভুল শিক্ষা পাই বতাহত চলং-পলং হৈ ইফালে সিফালে নিয়া নহওঁ। 15 কিন্তু প্ৰেমৰ সৈতে সত্য কথা কম আৰু সকলোভাৱে যি খৰীষ্ট মূৰ স্বৰূপ, তেওঁৰ উদ্দেশ্যে সকলো বিষয়ত আমি বৃদ্ধি পাম। 16 মানুহৰ শৰীৰৰ অঙ্গবোৰ যেনেদৰে একেলগে যুক্ত হৈ থাকে আৰু

সেইবাবে কৰণীয় কাৰ্য সাধন কৰি গোটেই শৰীৰৰ বৃদ্ধি কৰে, সেইদৰে খৰীষ্টৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা সকলো বিশ্বাসী, খৰীষ্টৰ শৰীৰত সংযুক্ত আৰু সংলগ্ন হৈ পৰস্পৰৰ সৈতে প্ৰেমত একত্ৰিত হৈ বৃদ্ধি সাধন কৰে। কিয়নো শৰীৰৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ পৰস্পৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল।

17 এতেকে পৰভূ যীচুৰ হৈ মই দৃঢ়ভাৱে কওঁ যে, বিশ্বাস নকৰা অনা-ইহুদী লোক সকলৰ দৰে আপোনালোকে জীৱন-যাপন নকৰিব। কিয়নো তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা অসমৰ। 18 কিয়নো ভাল-বেয়া বিষয়ত তেওঁলোকৰ হৃদয় অন্ধকাৰময় আছিল। তেওঁলোকে হৃদয়েৰে কঠিনতাৰ কাৰণে তেওঁৰ বাৰ্তা শুনিবলৈ নিবিচাৰে আৰু সেই বাবেই যীচুৱে আমাক দিয়া অনন্ত জীৱনৰ পৰা তেওঁলোক বঞ্চিত হৈ থাকে। 19 তেওঁলোকৰ বিবেক অসমৰ হৈছে; তেওঁলোক সকলো প্ৰকাৰৰ লোভত পৰি অশুচি কৰ্মবোৰত লিপ্ত হৈ কামনাৰ হাতত নিজক শোধাই দিছে।

20 কিন্তু আপোনালোক হলে খৰীষ্টৰ বিষয়ে এইবোৰ শিক্ষা পোৱা নাই; 21 আপোনালোকে তেওঁৰ বিষয়ে শুনিছে আৰু যীচুত থকা সত্যতাৰ বিষয়েও শিক্ষা পালে, 22 আপোনালোকে পৰৱক্ষণাপূৰ্ণ অভিলাষত নষ্ট হোৱা পুৰাতন পুৰুষ অৰ্থাৎ পূৰ্বকালৰ জীৱন-যাপনৰ বন্ধন সোলোকাই থবলৈ শিক্ষা পালে। 23 সেই শিক্ষা অনুসাৰে আপোনালোক যেন নিজৰ নিজৰ মনৰ আশ্বাত পুনৰায় নতুন হৈ উঠি, 24 সত্যতাৰ ধাৰমিকতা আৰু পবিত্ৰতাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে সৃষ্ট হোৱা নতুন পুৰুষক যেন পিন্ধিব পাৰে।

25 সেয়ে, আপোনালোকে মিছা এৰি, প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ চুবুৰীয়াই সৈতে সত্য আলাপ কৰক; কিয়নো আমি ইজনে সিজনৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ হৈ আছোঁ। 26 কৰুদ্ধ হৈ তাৰ প্ৰভাৱত পাপ নকৰিব; বেলি মাৰ লৌ যাওঁতেই আপোনালোকৰ কোপ শান্ত হওক; 27 আপোনালোকে চয়তানক সুযোগ নিদিব।

28 যি জনে চুৰ কৰে, তেওঁ পুনৰ চুৰ নকৰক; কিন্তু অভাৱত পৰা লোকক দান কৰিবলৈ সমৰ্থ হবৰ কাৰণে, নিজ হাতেৰে সাঁ ব্যৱসায়ত পৰিশ্ৰম কৰক। 29 আপোনালোকৰ মুখৰ পৰা কোনো বেয়া কথা নোলাওক, কিন্তু শুনা সকলক অনুগ্ৰহ দান কৰিবলৈ ভাল কথা কওক। 30 মুক্তি দিনৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ যি পবিত্ৰ আশ্বাত আপোনালোকক মোহৰ মৰা হল, তেওঁক অসম্ভৱ নকৰিব।

31 সকলো কটুবাক্য, খং, ক্ৰোধ, হৃদ-কাজিয়া, নিন্দা আটাই হিংসাৰে সৈতে এই সকলো আপোনালোকৰ পৰা দূৰ হওক। 32 পৰস্পৰৰ প্ৰতি শ্লেহশীল হওক আৰু কোমল চিত্তৰ লোক হওক; ঈশ্বৰে আপোনালোকক যেনেকৈ খৰীষ্টত ক্ষমা কৰিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও পৰস্পৰে ক্ষমা কৰক।

5 অধ্যায়

পোহৰত জীৱন-যাপন কৰা

1 এতেকে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ প্ৰিয় সন্তান হিচাপে তেওঁৰ অনুকাৰী হওক। 2 খৰীষ্টে যেনেকৈ আপোনালোকক প্ৰেম কৰিলে আৰু আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে স্নেহযুক্ত নৈবেদ্য আৰু বলি স্বৰূপে নিজকে শোধাই দিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও প্ৰেমৰ পথত চলক।

3 আপোনালোকৰ মাজত যেন ব্যভিচার আদি কোনো ধৰণৰ অনৈতিক বা অশুচি কৰ্ম আৰু লোভ নাথাকক; সেইবোৰৰ বিষয়ে কথা-বাৰ্তাও নহওক; ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোকৰ এয়ে উচিত; 4 আপোনালোকৰ কথা-বাৰ্তা মাত্ৰ ধন্যবাদযুক্ত হওক। লজ্জাজনক অশ্লিলতা, নিৰ্বোধ বলকনি, নিম্নমানৰ ৰসিকতা আপোনালোকৰ মাজত নহওক।

5 আপোনালোকে নিশ্চয়ে জানে যে, যি সকলে ব্যভিচার কৰে বা যি সকল অশুচি আৰু লুভীয়া, যি সকলক মূৰ্তিপূজক বুলি কোৱা হয়, তেওঁলোকৰ কাৰণে খৰীষ্টৰ আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত কোনো স্থান নাই। 6 অনৰ্থক বাক্যৰ দ্বাৰা আপোনালোকক ভুলাবলৈ কাকো নিদিব; কিয়নো এইবোৰৰ কাৰণে অবাধ্যতাৰ সন্তান সকলৰ ওপৰলৈ ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ নামি আহে। 7 গতিকে, আপোনালোক তেওঁলোকৰ সহভাগী নহব।

8 কিয়নো পূৰ্বতে আপোনালোক যদিও আন্ধাৰত আছিল কিন্তু এতিয়া পৰভূত সংযুক্ত হৈ পোহৰত আছে। সেয়ে পোহৰৰ সন্তান সকলৰ দৰে জীৱন-যাপন কৰক। 9 কাৰণ সকলো মঙ্গলভাৱ, ধাৰমিকতা আৰু সত্যতাই হৈছে পোহৰৰ ফল। 10 ইয়াৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে প্ৰভুৰ সন্তোষজনক কি, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰি নিৰ্ণয় কৰিব পাৰিব। 11 আন্ধাৰৰ ফলহীন কাৰ্যবোৰৰ অংশীদাৰ নহব; বৰং সেইবোৰৰ দোষ দেখুৱাই দিয়ক; 12 কিয়নো তেওঁলোকে গুপ্তত যি যি কৰে, সেইবোৰ উচ্চাৰণ কৰিবলৈকো লাজৰ বিষয়। 13 পোহৰৰ দ্বাৰাই সকলো প্ৰকাশিত হয় 14 কিয়নো পোহৰতে সকলো স্পষ্ট হৈ পৰে। সেই বাবে কোৱা হৈছে:

“হে টোপনিওৱা জন সাৰ পোৱা
আৰু মৃত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা উঠা;
তাতে আপোনালোকৰ ওপৰত খৰীষ্টই
পোহৰ দিব।”

15 এতেকে কিদৰে জীৱন-যাপন কৰিছে, তালৈ সাৱধানে দৃষ্টি কৰক; অজ্ঞানৰ দৰে নহয়, কিন্তু জ্ঞানীৰ দৰে চলক; 16 সুসময়ক কিনি লব; কিয়নো এই কাল মন্দ। 17 এই হেতুকে আপোনালোক নিৰ্বোধ নহব, কিন্তু পৰভূৰ ইচ্ছা কি তাক জ্ঞাত হওক।

18 দৰাক্ষাৰসেৰে মতলীয়া নহব; কিয়নো তাত নষ্টামি আছে; কিন্তু পবিত্ৰ আশ্বাৰে পৰিপূৰ্ণ হওক; 19 ধৰ্মগীত, স্তুতি-গীত আৰু আশ্বিক গানেৰে আপোনালোকে পৰস্পৰে আলোচনা কৰক আৰু পৰভূৰ উদ্দেশ্যে হৃদয়েৰে গান আৰু প্ৰসংশা কৰক। 20 সদায় আমাৰ পৰভূ যীচু খৰীষ্টৰ নামেৰে সকলো বিষয়ৰ কাৰণে পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক। 21 খৰীষ্টৰ ভয়ত ইজনে সিজনৰ বশীভূত হওক।

স্বামী-ভাৰ্য্যাৰ কাৰণে শিক্ষা

22 হে ডাৰ্যা সকল, আপোনালোক যেনেকৈ পৰভূৰ, তেনেকৈ নিজ নিজ স্বামীৰো কশীভূত হওক; 23 কিয়নো খৰীষ্ট যেনেকৈ মণ্ডলীৰ মূৰ আৰু নিজেই শৰীৰৰ ৰাণকৰতা, তেনেকৈ স্বামীও ডাৰ্য্যাক মূৰ স্বৰূপ হৈছে। 24 মণ্ডলী যেনেকৈ খৰীষ্টৰ কশীভূত, তেনেকৈ সকলো বিষয়ত ডাৰ্যা সকলো নিজ নিজ স্বামীৰ কশীভূত হওক।

25 হে পুৰুষ সকল, খৰীষ্টে যেনেকৈ মণ্ডলীক প্ৰেম কৰিলে আৰু তাৰ কাৰণে নিজকে শোধাই দিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও নিজ নিজ ডাৰ্য্যাক প্ৰেম কৰক; 26 মণ্ডলী যেন পবিত্ৰ হয়, তাৰ বাবে তেওঁ আমাক বাক্যৰূপে জলস্নানত ধুই শুচি কৰিলে। 27 তেওঁ মণ্ডলীক পৰিষ্কাৰ কৰিলে যাতে তেওঁ নিজৰ আগত মণ্ডলীক গৌৰৱময়, দাগ থকা বা শোটাৰা পৰা আদি কৰি একো ঘৃণা নথকা, পবিত্ৰ আৰু নিষ্কলঙ্কৰূপে উপস্থিত কৰিব পাৰে। 28 সেইদৰে স্বামী সকলে নিজ নিজ ডাৰ্য্যাক, নিজ নিজ শৰীৰ বুলি প্ৰেম কৰা উচিত। যি জনে নিজ ডাৰ্য্যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ নিজকেই প্ৰেম কৰে। 29 কিয়নো কোনেও নিজৰ শৰীৰক কেতিয়াও ঘৃণা নকৰে; কিন্তু পৰিপুষ্ট কৰি তাৰ যত্ন লয়। সেইদৰে খৰীষ্টো মণ্ডলীক ভালপায়। 30 কাৰণ আমি তেওঁৰ শৰীৰৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ। 31 এই কাৰণে মানুহে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি, নিজ তিৰোতাৰ আশ্ৰয় হব আৰু তাতে দুয়ো এক দেহ হব।* 32 ই এক মহান গোপন সত্য, কিন্তু মই আচলতে খৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ মণ্ডলীৰ বিষয়েহে কৈছোঁ। 33 যি কি নহওক, আপোনালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ ডাৰ্য্যাক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰক আৰু ডাৰ্য্যাকো উচিত মতে নিজৰ স্বামীক সম্মান কৰক।

6 অধ্যায়

1 হে সন্তান সকল, তোমালোক পিতৃ-মাতৃৰ আজ্ঞাধীন হোৱা; কিয়নো ঈশ্বৰৰ, দৃষ্টিত এয়ে উচিত। 2 “তোমালোকে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সম্মান কৰা”* এয়ে প্ৰতিজ্ঞায়ুক্ত প্ৰথম আজ্ঞা। 3 তেতিয়াহে তোমালোকৰ কল্যাণ হব আৰু পৃথিৱীত দীৰ্ঘায়ুৰ্লে জীৱিত থাকিবা।†

4 হে পিতৃ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলৰ খং নোতোলোব; কিন্তু প্ৰভূৰ শিক্ষা আৰু অনুশাসনত তেওঁলোকক প্ৰতিপালন কৰক।

5 দাস সকল, তোমালোক যেনেকৈ খৰীষ্টৰ, তেনেকৈ গভীৰ আন্তৰিক স্বৰূপ আৰু কল্পনেৰে সৈতে নিজ নিজ জগতৰ প্ৰভূ সকলৰ আজ্ঞাধীন হোৱা; 6 কেৱল চকু-চাকৰৰ দৰে মানুহৰ সন্তোষজনক নহৈ, বৰং নিজকে খৰীষ্টৰ দাস ৰূপে আন্তৰিকতাৰে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰি প্ৰভূ সকলৰ সেৱাকৰ্ম কৰা। 7 তোমালোকে আনন্দ মনেৰে এনেদৰে কাম কৰিবা যাতে মানুহক নহয় ঈশ্বৰৰহে সেৱা কৰিছা। 8 মনত ৰাখিবা, তোমালোক দাস বা স্বাধীন যিয়েই নহোৱা প্ৰতিজনে সকলো সাক্ষৰ কাৰণে নিজে প্ৰভূৰ পৰা পুৰস্কাৰ পাবা।

9 আপোনালোক যি সকল প্ৰভূ, আপোনালোকেও আপোনালোকৰ দাস সকলক সেই একে ব্যৱহাৰ কৰক। তেওঁলোকক ডয় বেদে-যুৱাই এৰি দিয়ক, কাৰণ আপোনালোকে জানে যে স্বৰ্গত তেওঁলোক আৰু আপোনালোকৰ একেই হব আৰু তেওঁত কোনো পক্ষপাত নাই।

ধৰ্মযুদ্ধ আৰু সেই যুদ্ধৰ অসংৰ-শসংৰ।

10 অৱশেষত, প্ৰভূত আৰু তেওঁৰ শক্তিৰ পৰাষ্ৰমত বলৱন্ত হওক।

11 ঈশ্বৰৰ আটাই যুদ্ধৰ সাজ পিন্ধি লওঁক যাতে চয়তানৰ নানা বিধ কৌশলৰ বিৰুদ্ধে থিয় হব পাৰে। 12 কিয়নো ৰক্ত আৰু মাংসৰ সৈতে আমাৰ মাল্যুদ্ধ হোৱা নাই; কিন্তু আধিপত্য, ক্ষমতা, এই অন্ধকাৰ যুগৰ শাসনকৰতা, আৰু স্বৰ্গীয় ঠাইবাবৰ মন্দ শক্তিৰ দলবোৰৰ সৈতে হৈছে। 13 এই হেতুকে, আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ আটাই সাজ-পোছাক পিন্ধি লওঁক; মন্দ দিনত চয়তানক প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ সমৰ্থ হবৰ কাৰণে সকলোকে সিদ্ধ কৰি থিৰে থাকক।

14 এতেকে সত্যেৰে কঁকাল বান্ধি, ধাৰ্মিকতাৰ বুকুৰি পিন্ধি, 15 শান্তিৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণাৰ কাৰণে প্ৰস্তুততাৰ ভৰিত জোতা পিন্ধি থিৰে থাকক। 16 যিহেৰ আপোনালোকে সকলো পাপ শক্তিৰ অগ্নিময় শৰ সমূহ নুমাৰ পাৰে, এনে বিশ্বাসৰ ঢাল লওঁক:

17 পৰিত্ৰাণ শিৰসংৰাণ আৰু আমাৰ তৰোৱালৰূপ ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰক। 18 সকলো প্ৰাৰ্থনা আৰু নিবেদনেৰে সকলো সময়তে আমাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰক; আৰু ইয়াৰ কাৰণে পৰ দি, ঈশ্বৰৰ সকলো পবিত্ৰ লোকৰ কাৰণে সম্পূৰ্ণ ধৈৰ্য আৰু নিবেদনত লাগি থাকক।

19 মোৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব, যাতে শুভবাৰ্তাৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ মই মুখ মেলিবৰ সময়ত উপযুক্ত কথা মোক দিয়া হয়। 20 কিয়নো মই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে শিকলিৰে বন্ধা হৈও এজন ৰাজদূতৰ কাম কৰিছোঁ। প্ৰাৰ্থনা কৰিব, বন্দীশালতো ঘিভাৰে শুভবাৰ্তা কোৱা উচিত, মই সেইভাৱে যেন সাহসেৰে কৰিলে পাৰিম।

শেষ কথা

21 মই কেনে আছোঁ, কি কৰিছোঁ, সেই বিষয়ে প্ৰিয় ডাই আৰু প্ৰভূৰ বিশ্বাসী সেৱক তৃত্বিকৰ পৰা সকলো জানিব পাৰিব। 22 আপোনালোকে যেন আমাৰ বিষয়ে জানিব পাৰে আৰু তেওঁ যেন আপোনালোকৰ হৃদয়ত আমাৰ দিয়, এই আশয়েৰেই মই তেওঁক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠলোঁ।

23 পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভূ যীচু খৰীষ্টই ডাই সকলক শান্তি আৰু বিশ্বাস সহিত প্ৰেম দান কৰক। 24 আমাৰ প্ৰভূ যীচু খৰীষ্টৰ প্ৰতি যি সকলে অক্ষয় প্ৰেম কৰে, সেই সকলোৰে লগত অনুগ্ৰহ থাকক।

* 5 অধ্যায়:31 আদি 2:24

* 6 অধ্যায়:2 যাংবা 20:12, 2 ঘিৰণ 5:16

† 6 অধ্যায়:3 যাংবা 20:12, 2 ঘি 5:16

‡ 6 অধ্যায়:17 মোৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ

পিন্ধা টুপি।

ফিলিপীয়া পংৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

পৌলে এই পত্ৰ লিখা বুলি দাবী কৰে (1:1) আৰু ডাষা, শৈলী আৰু ঐতিহাসিক তথ্য আদি সকলো আভ্যন্তৰীণ বিষয়ে ইয়াক নিশ্চিত কৰে। পৌলৰ লিখকত্ব আৰু কৰ্তৃত্বৰ বিষয়ে আদি মণ্ডলীয়ে ধাৰাবাহিকভাবে কৈ আহিছে। ফিলিপীয়া পত্ৰত খ্ৰীষ্টৰ মতক উদাত্তভাবে সংস্থাপিত কৰিছে (2:1-11)। যদিও পৌল জেলত বন্দী হৈ থকা সময়ত ফিলিপীয়া পত্ৰ লিখিছিল, তথাপি তেওঁ আনন্দত পৰিপূৰ্ণ আছিল। ফিলিপীয়া পত্ৰই আমাক শিক্ষা দিয়ে যে, যদিও আমি কষ্ট পাওঁ আৰু কষ্টৰ মাজত থাকো, তথাপি খ্ৰীষ্টিয়ানসকল সুখী হ'ব পাৰে। খৰীষ্টৰ বিষয়ত আমি যি আশা কৰিব পাৰোঁ, তাৰ কাৰণে আমি আনন্দিত।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 61 খ্ৰীষ্টাব্দ

পৌলে ৰোমত কাৰাবন্দী হৈ থকা সময়ত তাৰ পৰাই ফিলিপীয়া পত্ৰ লিখিছিল। (পাঁচনিৰ কৰ্ম 28:30)। ইপাত্ৰোদিটাচৰ যোগেদি এই পত্ৰ ফিলিপীয়াসকললৈ পঠোৱা হৈছিল, তেঁৱে ফিলিপীৰ মণ্ডলীৰ পৰা আৰ্থিক সাহায্যৰ সৈতে ৰোমত থকা পৌলৰ ওচৰলৈ আহিছিল (ফিলিপীয়া 2:25; 4:18)। কিন্তু ৰোমত থকা সময়ত ইপাত্ৰোদিটাচ অধিক অসুস্থ হৈ পৰিছিল, সেয়ে তেওঁৰ ঘৰলৈ উভতি যোৱাত পলম হৈছিল; পাছত তেওঁ ঘৰলৈ গৈ এই পত্ৰ অৰ্পন কৰিছিল (2:26-27)।

প্ৰাপক

ফিলিপী চহৰত থকা খ্ৰীষ্টিয়ান মণ্ডলী, মাকিদনিয়া প্ৰদেশৰ আন প্ৰধান চহৰ সমূহৰ ভিতৰত ফিলিপী আছিল এখন অন্যতম প্ৰধান চহৰ।

উদ্দেশ্য

পৌলে মণ্ডলীক জনাব বিচাৰিছিল সেই বিষয় সমূহ, যি বিষয়ৰ বাবে তেওঁৰ কাৰাদণ্ড হৈছিল (1:12-26) আৰু তেওঁৰ যি পৰিকল্পনা আছিল, সেই বিষয় সমূহ প্ৰকাশ কৰা (ফিলিপীয়া 2:23-24)। মণ্ডলীত কিছুমান বিবেদ আৰু বিভক্তিয়ে দেখা দিছিল আৰু সেয়ে নত্ৰতাৰ সৈতে ঐক্যৰ বিষয়ে লক্ষ্য ৰাখি পাঁচনিয়ে উত্ৰাসাহ দি এই পত্ৰ লিখিছিল (2:1-18; 4:2-3)। পৌল, এজন পালকীয় আধ্যাত্মিক তত্ত্ববিদ আছিল, নেতিবাচক শিক্ষা আৰু অতি ভুৱা শিক্ষকৰ পৰিণতিৰ কথাক মনত ৰাখি তেওঁ ইয়াক লিখিছিল (3:2-3), ইপাত্ৰোদিটাচৰ পৰিকল্পনা আৰু সাহায্যবিষয়ত মণ্ডলীক এক প্ৰতিবেদন হিচাপে পৌলে তীমথিয়ক আদেশ দি এই পত্ৰ লিখিছিল (2:19-30) আৰু পৌলে তেওঁলোকৰ কাৰণে পঠোৱা উপহাৰ আৰু তেওঁলোকৰ সচেতনতাৰ বাবে ধন্যবাদ জনায় (4:10-20)।

মূল বিষয়

আনন্দই পূৰ্ণ কৰা জীৱন।

প্ৰস্তাৱনা

1. অভিবাদন 1:1, 2
2. মণ্ডলীৰ বাবে পৌলৰ পৰিস্থিতি আৰু উদ্দীপনা — 1:3-2:30
3. ভুৱা শিক্ষকৰ বাবে সতৰ্কবাণী — 3:1-4:1
4. চূড়ান্ত উপদেশ — 4:2-9
5. ধন্যবাদ বাণী — 4:10-20
6. চূড়ান্ত শুভেচ্ছা — 4:21-23

ফিলিপীয়া সকলৰ প্ৰতি পৌলৰ প্ৰেমৰ নমস্কাৰ

1 খৰীষ্ট যীচুৰ দাস পৌল আৰু তীমথিয়, খৰীষ্ট যীচুত থকা যি সকল পবিংৰ লোক ফিলিপীত আছে তেখেত সকলৰ সৈতে তেখেত সকলৰ অধ্যক্ষ আৰু পৰিচাৰক সকলৰ সন্মীপলৈ। 2 আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।

3 মই আপোনালোকৰ প্ৰতিটো ভাৱেৰে মোৰ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰোঁ। 4 প্ৰতিবাৰে মই আপোনালোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, এয়া সদায় এটা আনন্দৰ নিবেদন হয়। 5 প্ৰথম দিনৰে পৰা এতিয়ালৈকে শুভবাৰ্তা ঘোষণাৰ কাৰ্যত আপোনালোকৰ সহভাগিতা থকাৰ বাবে মই ধন্যবাদ কৰোঁ। 6 যি জনে আপোনালোকত স্যাকৰ্ম আৰম্ভ কৰিলে, সেই জনে যীচু খৰীষ্টৰ আগমণৰ দিনলৈকে* সিন্ধ কৰি থাকিব বুলি দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰিলোঁ।

7 আপোনালোক সকলোৰে বিষয়ে এনে ন্যায় ভাব ৰখা মোৰ উচিত; কাৰণ আপোনালোক মোৰ হৃদয়ত আছে। কিয়নো মই বন্দী অৱস্থাত থাকোতে আৰু শুভবাৰ্তাৰ পক্ষত উত্তৰ আৰু প্ৰমাণ দিয়া কথাত যি অনুগ্ৰহ পালোঁ, তাৰে আপোনালোকো সহভাগী হৈছে। 8 কাৰণ খৰীষ্ট যীচুৰ স্নেহত মই আপোনালোকৰ কাৰণে কিমান হাবিয়াহ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ঈশ্বৰ মোৰ সাক্ষী আছে।

9 আৰু মই প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ যাতে আপোনালোকে প্ৰেম, জ্ঞান আৰু সকলো বিবেচনাত অধিক অধিককৈ উপচি পৰে। 10 মই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, আপোনালোকে যাতে যি যি শ্ৰেষ্ঠ, সেইবোৰ বিবেচনা কৰি, সেইদৰে নিৰ্ণয় কৰিব পাৰে আৰু এইদৰে

* 1 অধ্যায়:6 1 কৰি 1:8; 2 পি 3:10

খৰীষ্টৰ দিনৰ অপেক্ষাৰে নিৰ্দোষী আৰু নিৰ্বিঘ্ন হওক।¹¹ নিবেদন কৰোঁ, আপোনালোক যেন ঈশ্বৰৰ মহিমা আৰু প্ৰশংসাৰ অৰ্থে, যীচু খৰীষ্টৰ যোগেদি ধাৰ্মিকতাৰ ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়।

¹² এতিয়া হে ভাই সকল, আপোনালোকে এই কথা জানি লোৱাতো মই ইচ্ছা কৰোঁ যে, মৌলে যি যি ঘটিল, সেইবোৰ শুভবাৰতাৰ বাবে বাধা হোৱাৰ বিপৰীতে বৃদ্ধিৰ অৰ্থেহে ঘটিল।¹³ কাৰণ খৰীষ্টত মোৰ যি বন্ধন, সেয়ে গোটেই পিৰিটৰিয়মত আৰু আন সকলোৰে আগত প্ৰকাশিত হ'ল।¹⁴ আৰু সেয়ে খৰীষ্টত থকা ভাই সকলৰ অধিক ভাগে মই বন্ধনত থকা অৱস্থাত প্ৰভুত দৃঢ় বিশ্বাস ৰাখিছে, আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্য নিৰ্ভয়ৰূপে ক'বলৈ অধিক সাহস কৰিছে।

¹⁵ কোনো কোনোৱে ঈৰ্ষাৰে আৰু বিবাদেৰে আৰু কোনো কোনোৱে সন্ভাৱেৰে খৰীষ্টক ঘোষণা কৰে।¹⁶ এভাগে প্ৰেমৰ কাৰণে ঘোষণা কৰে, ইয়াৰ চিন স্বৰূপে মই শুভবাৰতাৰ পক্ষত উত্তৰ দিবলৈ নিযুক্ত হৈছোঁ বুলি জানিছোঁ।¹⁷ কিন্তু কিছুমানে স্বাৰ্থপৰতাৰে আৰু আত্মকিতাহীন ভাৱে খৰীষ্টক প্ৰচাৰ কৰে, তেখেত সকলে শুদ্ধ ভাবেৰে নহয়, কিন্তু মোৰ বন্ধন ক্ৰেশযুক্ত কৰিবৰ আশাৰেহে তাকে কৰে।

¹⁸ তাতেই বা কি হ'ল? কপটেৰেই হওক বা সত্যেৰেই হওক, কোনো প্ৰকাৰে খৰীষ্ট প্ৰচাৰিত হৈ আছে; ইয়াতে মই আনন্দে কৰিছোঁ, আৰু আনন্দ কৰি থাকিম।¹⁹ কিয়নো মই জানো যে, আপোনালোকৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু যীচু খৰীষ্টৰ আত্মাৰ উপকাৰৰ যোগেদি মোৰ পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে, সেয়ে মৌলে ঘটিব।

²⁰ এয়ে মোৰ আকাংক্ষা আৰু আশা সিদ্ধ হ'ব যে, মই কোনোমতে লজ্জিত নহম। কিন্তু সাহসেৰে যেনেকৈ সদায়, তেনেকৈ এতিয়াও জীৱনৰ দ্বাৰাই হওক বা মৰণৰ দ্বাৰায়েই হওক[‡], মোৰ শৰীৰত খৰীষ্ট মহিমাযিত হ'ব।²¹ কিয়নো মোৰ পক্ষে জীয়াই থকা হৈছে খৰীষ্ট, মৰাই হৈছে লাভ।

²² কিন্তু মাংসত জীয়াই থকাই যদি মোৰ পক্ষে কৰ্মৰ ফল উপাৰ্জন কৰোঁতা হয়, তেনেহলে কোনটো মনোনীত কৰিম, সেই বিষয়ে মই নাজানো।²³ কিন্তু মই এই দুটাৰ চেপাৰ মাজত সোমাই আছোঁ। ইয়াৰ পৰা গৈ, খৰীষ্টৰ লগত থাকিবলৈ মোৰ ইচ্ছা; কিয়নো সেয়ে অতি অধিক গুণে উত্তম।[‡] ²⁴ কিন্তু এতিয়া আপোনালোকৰ কাৰণে শৰীৰত জীৱিত থকাই অধিক প্ৰয়োজন হৈছে।

²⁵ আৰু ইয়াকে মই দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰি থাকিম বুলি জানিছোঁ; হয়, আৰু বিশ্বাসত আপোনালোকৰ বৃদ্ধি আৰু আনন্দ হ'বৰ বাবে আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকিবলৈ পাম।²⁶ মোৰ বাবে আপোনালোকৰ স্নায়ৰ কাৰণ খৰীষ্ট যীচুত উপচি পৰা উচিত, যিহেতু মই আপোনালোকৰ সৈতে পুনৰাই উপস্থিত আছোঁ।²⁷ মই যদি আপোনালোকক চাবলৈ যাওঁ, নাইবা অনুপস্থিতো থাকো, তথাপি আপোনালোকে যে এক আত্মাৰে থিৰ হৈ আছে আৰু এক মনেৰে শুভবাৰতাৰ সমন্বয় বিশ্বাসৰ পক্ষে প্ৰাণপণ কৰিছে, সেই বিষয়ে যেন আপোনালোকৰ পৰা শুনিবলৈ পাম, ইয়াৰ বাবেই আপোনালোকে খৰীষ্টৰ শুভবাৰতাৰ যোগ্য জীৱন-যাপন কৰক, এয়ে মাংস মোৰ নিবেদন।

²⁸ আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধী সকলৰ বাবে কোনো বিষয়ত ৰাসযুক্ত নহ'ব; সেয়ে তেখেত সকলৰ অৰ্থে বিনাশ, কিন্তু আপোনালোকৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ পৰাই পৰিত্ৰাণৰ প্ৰমাণ হয়।²⁹ কিয়নো, খৰীষ্টত কেৱল বিশ্বাস কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু খৰীষ্টৰ কাৰণে দুখ ভোগ কৰিবলৈকো*, আপোনালোকক তেওঁৰ কাৰণে অনুগ্ৰহ দান কৰা হ'ল, ³⁰ যিহেতু আপোনালোকে আগেয়ে মোক যি ৰূপত যুদ্ধ কৰা দেখিলে, আৰু এতিয়াও কৰি থকা শুনিছে, সেইদৰে আপোনালোকেও যুদ্ধ কৰক।

2 অধ্যায়

ঐক্য, সহন আৰু প্ৰেম আদি প্ৰকাশ কৰিবৰ বাবে উদগণি

¹ এতেকে খৰীষ্টত যদি কোনো আত্মা, প্ৰেমৰ যদি কোনো সন্তুনা, আত্মাৰ যদি কোনো সহভাগিতা আৰু কোনো স্নেহ আৰু দয়া থাকে, ² তেনেহলে আপোনালোকে একে বিষয় ভাবি, এক প্ৰেমৰ, এক মনৰ আৰু এক ভাৱৰ লোক হৈ মোৰ আনন্দ পৰিপূৰ্ণ কৰক।

³ আপোনালোকে বিৰোধ বা অনৰ্থক দৰূপে একো নকৰিব; কিন্তু নম্ৰভাবে প্ৰত্যেকে নিজতকৈ আনক উত্তম বুলি মান্য কৰক।⁴ প্ৰতিজনে নিজৰ বিষয়ে নহয়, কিন্তু আনৰ বিষয়ে ভাবক।*

⁵ খৰীষ্ট যীচুত যি ভাব, সেয়ে আপোনালোকৰ হওক†,

⁶ যি জনৰ অস্তিত্ব ঈশ্বৰ-ৰূপী‡ আছিল।

তেওঁ ঈশ্বৰৰ সমান হলেও তাক কাচি লোৱা বুলি নামানিলে।

⁷ বৰং নিজকে শূন্য কৰিলে।

আৰু তেওঁ দাসৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে।

তেওঁ মানুহৰ নিচিনা হৈ অৱতীৰ্ণ হ'ল।

আৰু তেওঁ আকাৰ-প্ৰকাৰত মানুহৰ দৰে হ'ল।

⁸ তেওঁ নিজকে সৰু কৰি মৃত্যুলৈকে,

এনে কি ৰুচীয় মৃত্যুলৈকে আজ্ঞাধীন হ'ল§।

⁹ এই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁক অতি ওখ পদ দিলে,

আৰু সকলো নামতকৈ সেই শ্ৰেষ্ঠ নাম* তেওঁক দান কৰিলে,

† 1 অধ্যায়:11 মথি 5:16; যো 15:8 ‡ 1 অধ্যায়:20 ৰো 14:7-9 § 1 অধ্যায়:23 2 কৰি 5:8; 2 তীম 4:6-8 * 1 অধ্যায়:29 মথি 5:11, 12; পাঁ 4:41

* 2 অধ্যায়:4 1 কৰি 10:24, 33 † 2 অধ্যায়:5 মথি 11:29; যো 13:15; 1 পি 2:21 ‡ 2 অধ্যায়:6 কল 1:15; ইষ্টী 1:3 § 2 অধ্যায়:8 মথি 26:39; ইষ্টী

5:8; 12:2 * 2 অধ্যায়:9 ইষ্টী 1:4

- 10 যাতে স্বৰ্গত, পৃথিবীত আৰু পৃথিবীৰ তলত নিবাস কৰা সকলোৰোঁ যীচুৰ নামত আঁঠু লয়#।
- 11 আৰু যীচু খৰীষ্ট যে পৰভু, ইয়াক যেন পিতৃ ঈশ্বৰৰ মহিমার অৰ্থে সকলো জিভাই স্বীকাৰ কৰে।
- 12 এতেকে, হে মোৰ পিয় সকল, আপোনালোকে যেনেকৈ সদায় আজ্ঞাধীন আছিল, তেনেকৈ মোৰ সাক্ষাতে যি ৰূপ, কেৱল সেইদৰে নহয়, কিন্তু এতিয়া মোৰ অনুপস্থিতিতো অধিককৈ ভয় আৰু কম্পনেৰে নিজ নিজ পৰিত্ৰাণ সম্পন্ন কৰক#।
- 13 কিয়নো ঈশ্বৰে নিজৰ হিত-সম্বন্ধৰ কাৰণে আপোনালোকৰ অন্তৰত ইচ্ছা কৰোঁতা আৰু কাৰ্য সাধন কৰোঁতা, এই উভয়ৰ সাধনকৰ্তা হৈছে।
- 14 বিবাদ আৰু তৰ্ক-বিতৰ্ক নোহোৱাকৈ সকলো কৰম কৰক; 15 যাতে ঈশ্বৰৰ নিম্বলস্ক সন্তান* হ'ব কাৰণে, আপোনালোক যেন পবিত্ৰ, নিৰ্দোষী আৰু শুদ্ধ হয় আৰু জগতত যি কুচিল আৰু বিপথগামী লোক আছে, তেখেত সকলৰ মাজত আপোনালোক দীপ্তি স্বৰূপ হওক। 16 জীৱনৰ বাক্য ধাৰণ কৰক, এয়ে খৰীষ্টৰ আগমণৰ দিনত মোৰ বাবে স্নাঘাৰ কাৰণ হ'ব; কিয়নো মই বৃথা দৌৰ মৰা নাই আৰু বৃথা পৰিশ্ৰমো কৰা নাই।
- 17 কিন্তু আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰূপ যজ্ঞত আৰু সেৱাৰ কাৰ্যত, যদিওবা মই নৈবেদ্য স্বৰূপে চলা যাওঁ, তথাপি মই আনন্দ কৰোঁ; আৰু আপোনালোক সকলোৰে সৈতে আনন্দ কৰোঁ। 18 এই বিষয়ে আপোনালোকেও আনন্দ কৰক আৰু মোৰে সৈতে আনন্দ কৰক।
- 19 কিন্তু আপোনালোকৰ বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত মই যেন সন্তুষ্ট হ'ম, এই কাৰণে সোনকালে আপোনালোকৰ তালৈ তীমথিয়ক পঠাবৰ বাবে মই পৰভু যীচুত আশা কৰিছোঁ। 20 কিয়নো আপোনালোকৰ বিষয়ে সঁচাকৈ চিন্তা কৰিবলৈ তীমথিয়ৰ মনৰ দৰে আন লোক মোৰ কোনো নাই। 21 কাৰণ সকলোৰে যীচু খৰীষ্টৰ বিষয়ে নহয়, নিজৰ বিষয়েহে চেষ্টা কৰে।
- 22 কিন্তু আপোনালোকে তীমথিয়ৰ পৰীক্ষাসিদ্ধ গুণৰ বিষয়ে জানে, কাৰণ তেওঁ পিতৃৰ লগত পুংৰ যেনে, তেনেকৈ মোৰ লগতো শুভৱৰ্তাৰ অৰ্থে সেৱাকৰম কৰিলে। 23 এতেকে মোৰ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে জনা মাংৰুকে তেওঁক পঠিয়াবৰ বাবে মই আশা কৰিছোঁ। 24 কিন্তু মই নিজেও সোনকালে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাম বুলি পৰভুত বিশ্বাস কৰিছোঁ।
- 25 মোৰ অভাবত সেৱা শুশ্ৰূষা কৰোঁতা আপোনালোকৰ পাঁচনি, অথচ মোৰ ভাই, সহকাৰী আৰু সহসেনা যি ইপাফ্ৰদীত, তেখেতক আপোনালোকৰ তালৈ পঠিয়াবলৈ মই প্ৰয়োজন দেখিলোঁ। 26 কিয়নো তেখেত নৰিয়াত পৰা বাৰ্তা আপোনালোকে শুনিলে, তেওঁ আপোনালোকৰ কাৰণে অতিশয় হাবিয়াহ কৰিছিল আৰু তেওঁ বৰ উদ্বিগ্ন হৈছিল। 27 তেখেত নৰিয়াত পৰি মৃতপ্ৰায় হৈছিল হয়, কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁলৈ দয়া কৰিলে। অকল তেওঁলৈ নহয়, কিন্তু মোৰ দুখৰ ওপৰি দুখ যেন নঘটে, এই কাৰণে, মৌলোকে দয়া কৰিলে।
- 28 এতেকে আপোনালোকে তেওঁক পুনৰাই দেখি যেন আনন্দিত হয় আৰু মোৰ শোকো যেন কম হয়, এই কাৰণে তেখেতক পঠিয়াবলৈ ইচ্ছা কৰিলোঁ। 29 সম্পূৰ্ণ আনন্দেৰে আপোনালোকে পৰভুত থাকি ইপাফ্ৰদীতক গ্ৰহণ কৰিব আৰু তেনেকুৱা মানুহক আদৰণীয় জ্ঞান কৰিব, 30 কিয়নো মোৰ সেৱা শুশ্ৰূষাত আপোনালোকৰ যি যি শ্ৰুটি আছিল, তাক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ, তেখেত প্ৰাণপণ কৰি খৰীষ্টৰ কাৰ্যৰ কাৰণে মৃতপ্ৰায় হৈছিল।

3 অধ্যায়

পৌলৰ খৰীষ্টীয় জীৱন

- 1 শেষতে, হে মোৰ ভাই সকল, পৰভুত আনন্দ কৰক। এই একে কথাৰে আপোনালোকলৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ কোনো সমস্যা হোৱা নাই আৰু সেইবাবে আপোনালোকক নিৰাপদে ৰাখিব।
- 2 সেই কুকুৰহঁতলৈ সাৱধানে থাকিব। সেই দুৰ্ভ্ৰমকাৰী সকলৰ প্ৰতি সাৱধান হওক আৰু যি সকলে ছিন্ন-ভিন্ন কৰিব বিচাৰে, সিহঁতলৈকো* সাৱধানে থাকক। 3 কিয়নো আমি হে প্ৰকৃততে চুম্ হোৱা লোক। আমি ঈশ্বৰৰ আশ্বাৰে আৰাধনা কৰোঁ আৰু খৰীষ্ট যীচুত গৌৰৱ কৰোঁ আৰু মাংসত একো ভাৰসা নকৰোঁ।
- 4 তথাপি মই হ'লে মাংসতো ভাৰসা কৰিলে কৰিব পাৰোঁ। কোনোৱে যদি মাংসত ভাৰসা কৰিব পাৰে বুলি ভাবে, তেনেহলে তাতকৈ মই অধিক ভাৰসা কৰিব পাৰোঁ। 5 মই অষ্টম দিনত চুম্ হোৱা ইশ্ৰায়েল জাতিৰ, বিন্যামীন বৈদৰ, ইশ্বী সকলৰ মাজৰ এজন আৰু বিধানৰ সম্বন্ধে এজন ফৰীচী।
- 6 মই উদ্যমেৰে মণ্ডলীৰ তাড়নাকাৰী* আৰু বিধানৰ ধাৰ্মিকতাৰ সম্বন্ধে নিৰ্দোষী আছিলোঁ। 7 কিন্তু মোৰ পক্ষে যি যি লাভ আছিল, সেই সকলোকে খৰীষ্টৰ কাৰণে মই মূল্যহীন যেন মানিলো;
- 8 মোৰ পৰভু খৰীষ্ট যীচুৰ জ্ঞানৰ উত্তমতাৰ কাৰণে, মই সকলোকে মূল্যহীন যেনহে মানিছো; আৰু তেওঁৰ কাৰণে সকলোকে অগ্ৰাহ্য কৰিলোঁ, যাতে মই তেওঁক লাভ কৰিব পাৰোঁ। 9 আৰু এতিয়া মই তেওঁক বিচাৰি পালোঁ। মোৰ নিজ ধাৰ্মিকতা, বা বিধানৰ পৰা পোৱা ধাৰ্মিকতাৰে ধাৰ্মিক নহয়; ইয়াৰ পৰিৱৰ্ত্তে মই খৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা ধাৰ্মিকতাৰে, ধাৰ্মিক হলোঁ। 10 এই ধাৰ্মিকতা তেওঁক জনাৰ যোগেদি তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ শক্তি আৰু তেওঁৰ দুখভোগৰ সহভাগিতা# মই খৰীষ্টৰ মৃত্যুৰ সমৰূপ হৈ তেওঁৰ দ্বাৰাই ৰূপান্তৰিত হৈছোঁ; 11 যাতে কোনো প্ৰকাৰে মৃত লোকৰ পুনৰুত্থানৰ ভাগী হ'ব পাৰোঁ।
- 12 মই এইবাবে এতিয়ালৈ গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই, সেই বাবে মই এতিয়াও সিদ্ধ হোৱা নাই; কিন্তু যি কাৰণত খৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই মোক নিয়ন্ত্ৰণ কৰা হ'ল, মই যেন কোনো প্ৰকাৰে সেইবাবেক মোৰ অধীনত কৰিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে মই চলি আছোঁ।

† 2 অধ্যায়:10 পং 5:13   ‡ 2 অধ্যায়:10 মিচ 45:23   § 2 অধ্যায়:12 2 পি 1:5-11   * 2 অধ্যায়:15 মথি 5:45; ইফি 5:1, 2; 1 যো 3:1-3   * 3 অধ্যায়:2 গাল 5:1-12)   † 3 অধ্যায়:6 পাঁ 22:3, 4; গাল 1:13, 14)   ‡ 3 অধ্যায়:10 1 পি 4:13)

13 হে ভাই সকল, মই যে সেয়া মোৰ অধীনত কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে এনে ভাব এতিয়ালৈকে কৰা নাই; কিন্তু মই এই কাম কৰোঁ: পাছত থকা সকলোকে পাহৰি, আগত থকা বোৰলৈহে যত্ন কৰোঁ।¹⁴ খৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰে কৰা স্বৰ্গীয় আমলংগণৰ বটাব অৰ্থে ঘাইকৈ আগবাঢ়ি গৈ আছে।[§]

15 এতেকে আমি যিমান সিদ্ধ লোক আছে, সকলোৰে সেইৰূপে ডাবক আৰু যদি কোনো বিষয়ত আপোনালোকৰ অন্য ডাব থাকে, তেনেহলে ঈশ্বৰে সেই বিষয়ে আপোনালোকলৈ পৰকাশ কৰিব।¹⁶ যি কাৰণতেই হওক, আমি যি পথত এইখিনি পালন কৰোঁ, তাতেই যেন অনুসৰণ কৰি চলোঁ।

17 হে ভাই সকল, আপোনালোকেও মোৰ অনুকাৰী হওক আৰু আপোনালোকৰ আৰ্হি স্বৰূপ যি আমি, আৰু আমাৰ দৰে যি সকলে জীৱন-যাপন কৰে, তেখেত সকলক অনুসৰণ কৰক।¹⁸ মই আপোনালোকক বাৰে বাৰে কৈছোঁ, এতিয়াও চকুলো তুৰিয়েই কওঁ, আপোনালোকৰ অনেকে জীয়াই থাকিও, খৰীষ্টৰ কৰুচৰ শংৰু হৈ আছে;¹⁹ তেখেত সকলৰ শেষগতি সন্ধান, পেটেই তেখেত সকলৰ ঈশ্বৰ, নিজ নিজ লাজত তেখেত সকলৰ গৌৰৱ আছে, তেখেত সকলে পাৰ্থিৱ বিষয়বোৰৰ বিষয়ে ডাবি থাকে।

20 কিয়নো আমি যি ৰাজ্যৰ মানুহ, সেই ৰাজ্য স্বৰ্গত আছে, আৰু স্বৰ্গৰ পৰাই আহিব বুলি আমাৰ ৰাণকৰ্তা পৰভূ যীচু খৰীষ্টলৈ অপেক্ষা কৰি আছে;^{*} 21 তেওঁ যি কাৰ্যসাধক গুণেৰে সকলোকে কৰ্মীভূত কৰিব পাৰে, তেনেদৰেই তেওঁ আমাৰ এই নীহ অৱস্থাৰ শৰীৰক ৰূপান্তৰ কৰি, তেওঁৰ পৰতাপৰ শৰীৰৰ সমৰূপ কৰিব।[†]

4 অধ্যায়

1 এতেকে, হে মোৰ পিয় আৰু ঈষ্ট ভাই সকল, আপোনালোকেই মোৰ আনন্দ আৰু কিৰীটি স্বৰূপ; প্ৰেমৰ বন্ধু সকল, এনেদৰেই পৰভূত আপোনালোকে স্থিৰে থাকক।

2 মই ইবদিয়া আৰু চুন্তখীক বিনয় কৰি আছে, পৰভূত তেওঁলোক যেন এক মনৰ হয়।³ পৰকৃততে, মই আপোনালোককো নিবেদন কৰোঁ, হে মোৰ স্নাতক সকল, আপোনালোকে সেই ভনী দুজনীক সহায় কৰক; কিয়নো তেখেত সকলে স্ত্ৰীমন্ত আৰু মোৰ সহকাৰী সকলৰ সৈতে শুভবাৰ্তাৰ বাবে মোৰ সহিত প্ৰাণপণ কৰিছিল; আৰু এই লোক সকলৰ নাম জীৱন পুস্তকত^{*} লিখা আছে।

4 আপোনালোকে পৰভূত সদায় আনন্দ কৰক; পুনৰায় কওঁ, আনন্দ কৰক।⁵ আপোনালোকৰ ক্ষান্ত স্বভাৱ সকলো মানুহে জানক। পৰভূ অহাৰ সময় ওচৰ।⁶ আপোনালোকে একেলৈ চিন্তা নকৰিব, † কিন্তু সকলো বিষয়তে আপোনালোকৰ যাচনা, ধন্যবাদযুক্ত প্ৰাৰ্থনা আৰু নিবেদনেৰে সৈতে ঈশ্বৰৰ আগত জনোৱা হওক।⁷ তাতে সকলো বুদ্ধিতকৈ উত্তম, যি ঈশ্বৰৰ শান্তি, সেয়ে খৰীষ্ট যীচুত আপোনালোকৰ হৃদয় আৰু ভাবনাক পহৰা দিব।

8 শেষতে, হে ভাই সকল, যি যি সত্য, আদৰ্শীয়, ন্যায়, শুদ্ধ, প্ৰেমময়, আৰু সুখ্যাতিযুক্ত যি কোনো সদগুণ আৰু যি কোনো প্ৰশংসায়ুক্ত, সেইবোৰ বিষয় আলোচনা কৰক।⁹ আপোনালোকে যি যি শিকিলে, গ্ৰহণ কৰিলে, শুনিলে আৰু মোক যেনে দেখিলে, তেনেদৰে সকলোৰে আচৰণ কৰক; তাতে শান্তিৰ আঁকৰ ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ লগত থাকিব।

শেষ কথা

10 মই পৰভূত অতিশয় আনন্দিত, কাৰণ মোৰ উপকাৰৰ অৰ্থে আপোনালোকৰ চিন্তা শেষত পুনৰ্জীৱিত হ'ল। যদিও আপোনালোকে আগতে চিন্তা কৰিছিল, কিন্তু তেতিয়া সহায় কৰিবলৈ কোনো সুবিধা পোৱা নাছিল।¹¹ নাটনিৰ বিষয়ে মই যে এই কথা কৈছোঁ, এনে নহয়; কিয়নো মই সকলো ধৰণৰ অৱস্থাতে সন্তুষ্ট হৈ থাকিবলৈ শিকিলোঁ।[‡] 12 মই অভাৱৰ সময়ত থাকিবলৈ জানো আৰু প্ৰাচুৰ্য্যতাৰ সময়টো থাকিবলৈ জানো; সকলো বিষয়তে মই তৃপ্ত হ'বলৈ আৰু ক্ষুধিত হ'বলৈ, উপচয় ভোগ কৰিবলৈ আৰু অভাৱত থাকিবলৈ শিক্ষিত হ'লোঁ।¹³ মই খৰীষ্টৰ দৰাৰাই সকলো কাম সিদ্ধ কৰিব পাৰোঁ, কিয়নো তেওঁ মোক বলৱান কৰে।[§]

14 তথাপি আপোনালোক যে, মোৰ ক্ৰেশত সহভাগী হ'ল, সেই বিষয়ে বৰ ভাল কৰিলে।¹⁵ হে ফিলিপীয়া সকল, আপোনালোকে নিজেও জানে যে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰাৰ আৰম্ভণিতে যেতিয়া মই মাকিদনিয়াৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিছিলোঁ, তেতিয়া কোনো মঙলীয়ে দান দিয়া বা দান লোৱাৰ কথা, মোৰ সহভাগী নহ'ল; কেৱল আপোনালোকেহে হৈছিল;¹⁶ এনে কি, মই থিচলনীকীত থাকোঁতেও, আপোনালোকে এবাৰতকৈ বেছি মোৰ প্ৰয়োজনীয় উপকাৰ পঠিয়াইছিল।¹⁷ মই যে দান বিচাৰিছোঁ, সেয়ে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ হিচাবত বহু লাভজনক ফল দেখিবলৈহে বিচাৰিছোঁ।

18 সকলো বিষয়তে মোৰ প্ৰচুৰতা আছে। মই সম্পূৰ্ণ হ'লো। মই ইপাফ্ৰদীতৰ দৰাৰাই আপোনালোকৰ পৰা উপহাৰবোৰ পালোঁ, সেয়া সুগন্ধৰ আঘৰণ স্বৰূপ^{*} আৰু ঈশ্বৰৰ গ্ৰাহ্য আৰু সন্তোষজনক যজ্ঞ স্বৰূপ।[†] 19 আৰু মোৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ সকলো অভাৱ, পৰতাপেৰে নিজ ধন অনুসাৰে খৰীষ্ট যীচুত পূৰ্ণ কৰিব।²⁰ এতিয়া আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন।

21 খৰীষ্ট যীচুত থকা সকলো পবিত্ৰ লোকক মঙ্গলবাদ দিব। মোৰ লগৰ ভাই সকলে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

22 সকলো পবিত্ৰ লোকে, বিশেষকৈ চীজাৰৰ ঘৰৰ লোক সকলে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

23 পৰভূ যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ আত্মাৰ লগত থাকক।

§ 3 অধ্যায়:14 1 কৰি 9:24; 2 তী 4:7; 8; ইষ্টী 12:11 * 3 অধ্যায়:20 1 কৰি 1:7; ইষ্টী 9:28 † 3 অধ্যায়:21 1 কৰি 15:40-51 * 4 অধ্যায়:3 প্ৰ 3:5; 13:8; 20:12; 21:27 † 4 অধ্যায়:6 মথি 6:25; 1 পি 5:7 ‡ 4 অধ্যায়:11 1 তী 6:6-8; ইষ্টী 13:5 † 4 অধ্যায়:13 যো 15:5; 2 কৰি 12:9 * 4 অধ্যায়:18 আ 8:11; ইফি 5:2 † 4 অধ্যায়:18 ইষ্টী 13:16; 1 পি 2:5 †

কলচীয়া পংৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

ই কলচীয়াসকলৰ প্ৰতি পৌলৰ এখন প্ৰকৃত চিঠি (1:1)। এই পত্ৰ খন পৌলে লিখা বুলি আদি মণ্ডলীৰ সকলোৰে অনুমোদন কৰে। পৌলে নিজে কলচী মণ্ডলী স্থাপন কৰা নাছিল। পৌলৰ এজন সহকৰ্মী, সম্ভৱতঃ ইপাফ্ৰাই, প্ৰথমতে কলচীত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল (4:12,13)। ডুৱা শিক্ষকসকলে এক বিচিত্ৰ, নতুন মতবাদ লৈ কলচীলৈ আহিছিল। তেওঁলোকে খ্ৰীষ্টিয় মতবাদৰ সৈতে মূৰ্তিপূজক আৰু যিহুদীধৰ্মীয় মিশ্ৰিত মতবাদ লৈ আহিছিল। পৌলে সকলোৰে উৰ্ধত খ্ৰীষ্টক দেখুৱাই ডুৱা শিক্ষকসকলৰ শিক্ষাৰ বিৰোধ কৰিছিল। নতুন নিয়মত সকলোতকৈ বেছি খ্ৰীষ্টিয়কেন্দ্ৰিক কথা এই কলচীয়া পংৰতে কোৱা হৈছে। ইয়াত দেখুওৱা হৈছে যে যীচু সকলোৰে মূৰ।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 60 খ্ৰীষ্টাব্দ।

সম্ভৱতঃ পৌলে তেওঁৰ প্ৰথম কাৰাবাসৰ সময়ত ৰোমত থাকোতে এই পত্ৰ লিখিছিল।

প্ৰাপক

পৌলে কলচীয়া মণ্ডলীক উদ্দেশ্য কৰি এই পত্ৰত লিখিছে যে, “কলচীত থকা খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসী সাধু আৰু ভাইসকললৈ” বুলি। (1:1-2), এই মণ্ডলী ইফিচৰ পৰা এশ মাইল দূৰ লাইকাচ উপত্যাকাত আছিল। পাঁচনিয়ে কেতিয়াও এই মণ্ডলী পৰিদৰ্শন কৰা নাছিল (1:4; 2:1)।

উদ্দেশ্য

কলচীত যি বিপদজনক বিধৰ্ম আছিল, সেই সঙ্কল্প উপদেশ প্ৰদানৰ কাৰণে পৌলে এই পত্ৰ লিখিছিল, সম্পূৰ্ণ, সচাৰচৰ, আৰু খ্ৰীষ্টৰ ওপৰত সমগ্ৰ সৃষ্টিৰ পূৰ্ণ কৰ্তৃত্ব প্ৰদান আৰু ইয়াক অব্যাহত ৰখাৰ মাধ্যমত এই বিষয়ে উত্তৰ দিয়ে (1:15; 3:4), তাত থকা পাঠকসকলৰ জীৱনৰ সকলো সৃষ্টিৰ ওপৰ মহান খ্ৰীষ্টৰ দৰ্শনৰ কাৰণে উদ্ভাসিত কৰিবলৈ (3:5; 4:6) আৰু মণ্ডলীৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ সুসংখল খ্ৰীষ্টিয় জীৱন যাপন কৰাৰ বাবে আৰু ডুৱা শিক্ষকৰ হুমকিৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ স্থিতিশীলতাৰ প্ৰতি বিশ্বাস স্থাপন কৰিবলৈ উদ্বুদ্ধ কৰিবলৈ (2:2-5)।

মূল বিষয়

খ্ৰীষ্টৰ আদিপত্য।

প্ৰস্তাৱনা

1. পৌলৰ শুভেচ্ছা আৰু প্ৰাৰ্থনা — 1:1-14
2. খ্ৰীষ্টত থকা ব্যক্তিৰ কাৰণে পৌলৰ মতবাদ — 1:15-23
3. ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা আৰু উদ্দেশ্যত পৌলৰ অংশ আৰু উদ্দেশ্য — 1:24-2:5
4. ডুৱা শিক্ষাৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্কবাণী — 2:6-15
5. বিধৰ্মীসকলৰ হুমকিৰ সৈতে পৌলৰ সন্মুখীন — 2:16-3:4
6. খ্ৰীষ্টত থকা নতুন মানুহৰ বৰ্ণনা — 3:5-25
7. শ্লাঘা আৰু অভিবাদনেৰে সামৰণি — 4:1-18

কলচীয়া সকলৰ প্ৰতি প্ৰেমৰ নমস্কাৰ

1 ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই খ্ৰীষ্ট যীচুৰ নিযুক্ত পাঁচনি পৌল আৰু তীমথিয় ভাই, 2 কলচীত থকা খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসী ভাই আৰু পৰিবেৰ লোক সকলৰ সন্মিলনে। আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।

3 আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনায় আপোনালোকৰ কাৰণে সদায় আমি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছেঁ।

4 আমি শুনিবলৈ পালোঁ যে, খ্ৰীষ্ট যীচুত আপোনালোকৰ যি বিশ্বাস আৰু ঈশ্বৰৰ কাৰণে পৃথক কৰি ৰখা পৰিবেৰ লোক সকলৰ প্ৰতি যি প্ৰেম আছে, 5 সেইদৰে আপোনালোকৰ কাৰণেও আশা-ধনৰ বিষয় স্বৰ্গত সাঁচি থোৱা হৈছে। আপোনালোকৰ মাজত উপস্থিত হোৱা শুভবাৰ্তাৰূপ সত্যতাৰ বাক্য প্ৰথমে শুনিলে; 6 আৰু যিদিনা আপোনালোকে সত্যৰূপে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ কথা শুনিলে আৰু জানিলে, সেই দিনাৰ পৰাই সেই শুভবাৰ্তা আপোনালোকৰ মাজত যেনেকৈ, গোটেই জগততো তেনেকৈ উপস্থিত হৈ ফল ধৰি বাঢ়ি আছে।

7 সেইবোৰ আপোনালোকে আমাৰ পিয় সহদাস ইপাফ্ৰাৰ পৰাই শিকিলে; তেখেত আমাৰ কাৰণে খ্ৰীষ্টৰ বিশ্বাসী পৰিচাৰক; 8 আৰু পৰিবেৰ আমাৰ গুণত* আপোনালোকৰ যি প্ৰেম আছে, তাক তেখেতেই আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে।

খ্ৰীষ্টৰ মহিমা আৰু পৰিবেৰাণ-সাধক কাৰ্য

9 এই কাৰণে সেই কথা শুনা দিনৰে পৰা, আমি আপোনালোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ নেৰিলো, আপোনালোক সকলোৰে আত্মিক জ্ঞান আৰু বুদ্ধিৰ সঙ্কল্পে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা বিষয়ক তত্ত্ব-জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হওক। 10 আমি এনে ধৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰি আছেঁ

* 1 অধ্যায়:8 গালা 5:22

যাতে, সকলো ভাবে সন্তুষ্ট কৰিবৰ অৰ্থে আপোনালোকে যেন প্ৰভুত যোগ্যৰূপে জীৱন-যাপন কৰোঁ আৰু তেওঁৰ সেই তত্ত্ব-জ্ঞানত বাঢ়ি সকলো সাক্ষৰমত ফলপ্ৰসূ হয়।

11 আমি নিবেদন কৰোঁ যে, আপোনালোকে যেন সম্পূৰ্ণ সহন আৰু চিৰসহিষ্ণুতাৰ অৰ্থে, তেওঁৰ প্ৰতাপৰ পৰাশ্ৰম অনুসাৰে সকলো শক্তিয়ে শক্তিব্ৰত হয়। 12 আমি নিবেদন কৰোঁ আৰু আনন্দেৰে সৈতে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰোঁ, কাৰণ পিতৃয়ে আমাক পবিত্ৰ লোক সকলৰ যি অধিকাৰ পোহৰত আছে, সেই অধিকাৰৰ* অংশীদাৰ হ'বলৈ যোগ্য কৰিলে।

13 তেওঁৰেই আমাক আত্মাৰ পৰাশ্ৰমৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি নিজ প্ৰেমৰ পুংৰ ৰাজ্যত স্থানান্তৰ কৰি থ'লে। 14 তেওঁৰ সেই পুংৰত আমাৰ মুক্তি, পাপৰ ক্ষমা আছে।

15 সেই পুংৰ অদৃশ্য ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি†। তেওঁ গোটেই সৃষ্টিৰ প্ৰথমজাত; 16 কিয়নো যি যি স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত, দৃশ্য আৰু অদৃশ্য বস্তু আছে, সেই সকলোবোৰ তেওঁতেই সৃষ্ট হ'ল। সিংহাসন হওক বা প্ৰভুত্ব হওক, আধিপত্য হওক বা ক্ষমতা হওক, এই সকলোবোৰ তেওঁৰ দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰা হ'ল। 17 তেওঁ সকলোৰে পূৰ্বৰ পৰা আছে আৰু সকলোবোৰ তেওঁৰেই নিয়ন্ত্ৰণত আছে।

18 তেওঁৰেই হৈছে, তেওঁৰ শৰীৰ স্বৰূপ মণ্ডলীৰ মূৰ। তেওঁৰেই প্ৰাথমিক প্ৰাধিকাৰী, তেওঁ আদি আৰু মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা প্ৰথমজাত* এই কাৰণে সকলো বিষয়তে তেওঁ অগ্ৰগণ্য হয়। 19 সেই কাৰণে ঈশ্বৰে আনন্দেৰে সিদ্ধান্ত ল'লে যে, তেওঁত সকলো সম্পূৰ্ণতা‡ বাস কৰা উচিত; 20 আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলোবোৰ তেওঁৰেই সৈতে মিলন সাধন কৰিলে। পৃথিৱীত থকা হওক বা স্বৰ্গত থকা হওক, তেওঁৰ ক্ৰুচৰ পুংৰ তেজৰ দ্বাৰাই শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ ঈশ্বৰে সকলোতে ভাল দেখিলে।

21 আপোনালোকেও পুৰুষে ঈশ্বৰৰ পৰা অসম্পূৰ্ণকীয় আৰু দুৰ্ভৱমত থাকি মনেৰে শংৰু হোৱা লোক আছিল। 22 তথাপি ঈশ্বৰে তেওঁৰ দৃষ্টিত আপোনালোকক পবিত্ৰ, নিষ্কলঙ্ক আৰু নিৰ্দোষীৰূপে উপস্থিত কৰিবৰ বাবে খৰীষ্টৰ মাংসময় শৰীৰত মৃত্যুৰ দ্বাৰাই এতিয়া মিলন সাধন কৰিলে। 23 আপোনালোকে যি শুভবাৰ্তা শুনিছে, তাতে যদি বিশ্বাস কৰি স্থিৰে থাকে আৰু শুভবাৰ্তাৰ পৰা উপায় হোৱা যি আশা আপোনালোকে পালে, সেই আশাৰ মূলৰ পৰা যদি আতৰি নাযায়, তেনেহলে খৰীষ্টে সকলোবোৰ সম্পন্ন কৰিব আৰু স্বৰ্গৰ তলত থকা সকলো সৃষ্টিৰ মাজত সেই একে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰিত হৈ আছে; মই পোঁল, এই শুভবাৰ্তাৰ এজন দাস।

24 এতিয়া আপোনালোকৰ কাৰণে মোৰ যি দুখভোগ, তাতেই মই আনন্দ কৰিছোঁ, আৰু খৰীষ্টৰ নানা ক্ৰেশৰ# যি অৱশিষ্টখিনি অপূৰ্ণ হৈ আছে, সেই খিনি মই তেওঁৰ শৰীৰ স্বৰূপ মণ্ডলীৰ কাৰণে মোৰ মাংসত পূৰ্ণ কৰিছোঁ। 25 সেই বাক্য সম্পূৰ্ণকৈ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰে মোক দিয়া ঘৰগিৰীবাৰ অনুসাৰে মই সেই মণ্ডলীৰ পৰিচাৰক হৈছোঁ। 26 সেই নিগূঢ়-তত্ত্ব যুগে যুগে আৰু পুৰুষে পুৰুষে গুপ্ত আছিল, কিন্তু এতিয়া তেওঁৰ পবিত্ৰ লোকৰ আগত প্ৰকাশিত হৈছে; 27 ঈশ্বৰে তেওঁৰ মূল্যবান মহিমাৰ নিগূঢ় তত্ত্ব অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিবলৈ মনস্থ কৰিলে, সেই নিগূঢ় তত্ত্ব সকলো লোকৰ কাৰণে; আৰু সেই নিগূঢ় তত্ত্ব হ'ল স্বয়ং খৰীষ্ট, যি জন আপোনালোকৰ মাজত আছে। তেওঁৰেই আমাৰ গৌৰৱৰ আশা।

28 সেই জন তেওঁৰেই, যি জনৰ বিষয়ে আমি প্ৰচাৰ কৰি আছোঁ। আমি প্ৰত্যেক জনকে সতৰ্ক কৰোঁ আৰু সকলো প্ৰব্ৰূহৰ প্ৰতিজনক শিক্ষা দি খৰীষ্টক প্ৰচাৰ কৰোঁ যাতে খৰীষ্টে সকলোকে ঈশ্বৰৰ ওচৰত সিদ্ধ লোক ৰূপে উপস্থিত কৰিব পাৰে। 29 তেওঁৰ কাৰ্যসাধক শক্তিয়ে মোৰ জীৱনত পৰাশ্ৰমৰে কাৰ্য সাধন কৰি আছে‡, সেই শক্তি অনুসাৰে তেওঁৰ কাৰণে প্ৰাণপণ কৰি মই পৰিশ্ৰমো কৰি আছোঁ।

2 অধ্যায়

1 আপোনালোকক সহায় কৰাৰ কাৰণে মই কিমান কঠোৰ প্ৰতিকূল অৱস্থাৰ মুখা-মুখি হৈছোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জনাটো মই বিচাৰো। যি সকল লায়দিকেয়াত আছে আৰু যিমান মানুহে মোৰ মাংসময় মুখ দেখা নাই, সেই সকলৰ বাবেও মোৰ যুক্ত হৈ আছে। 2 মই বিচাৰো তেখেত সকলৰ হৃদয়ে যেন আশ্বাস পায় আৰু তেখেত সকলে প্ৰেমত সংযুক্ত হৈ সম্পূৰ্ণ নিশ্চয়তায়ুক্ত বুদ্ধিৰূপে সকলো ধনত ধনী হ'বৰ বাবে যেন ঈশ্বৰৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব জানে, সেই নিগূঢ় তত্ত্বই হ'ল, খৰীষ্ট। 3 সেই খৰীষ্টতেই জ্ঞান আৰু বিদ্যাৰ সকলো ধন গুপ্ত আছে।

4 কোনেও যেন আপোনালোকক প্ৰলোভন-বাক্যেৰে নুভূলায়, এই কাৰণে মই এইবোৰ কথা কৈছোঁ। 5 আৰু মই শাৰীৰিক ভাবে উপস্থিত নাথাকিলেও, আত্মাৰে আপোনালোকৰ লগত আছে‡; আৰু আনন্দ কৰি আপোনালোকৰ সু-ৰীতি আৰু খৰীষ্টত আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ যি অলৰতা, সেয়া চাই আছোঁ।

6 এতেকে আপোনালোকে খৰীষ্ট যীচুক যেনেকৈ গ্ৰহণ কৰিলে, তেনেকৈ তেওঁতেই জীৱন-যাপন কৰক।* 7 তেওঁতেই দৃঢ় ৰূপে শিৰা ধৰি, তেওঁত গঁথা হৈ, যেনেকৈ শিক্ষা পাইছিল, তেনেকৈ বিশ্বাসত স্থিৰ হৈ থাকক, আৰু ধন্যবাদত উপচি পৰক।

বিশ্বাস আৰু সদাচৰণত থিৰে থাকিবলৈ উদগণি

8 কোনেও যেন আপোনালোকক দৰ্শন-বিদ্যা আৰু প্ৰবৰ্ণনাৰ দ্বাৰাই বন্দী কৰি নিনিয়ে, এই কাৰণে সাৱধান হব; সেইবোৰ মানুহ পুৰুষে পুৰুষে চলাই অহা বিধান আৰু জগতৰ প্ৰাথমিক বিধিৰ অনুৰূপ, খৰীষ্টৰ অনুৰূপ নহয়। 9 কিয়নো তেওঁত ঈশ্বৰৰ সকলো সম্পূৰ্ণতা শাৰীৰিক ৰূপে নিবাস কৰে।

† 1 অধ্যায়:10 ইফি 4:1; ফিলি 1:27; 1 থি 2:12 ‡ 1 অধ্যায়:12 পাঁ 20:32; 26:18; 1 পি 1:4 § 1 অধ্যায়:15 2 কৰি 4:4; ইব্ৰী 1:3 * 1 অধ্যায়:18 পাঁ 26:23; 1 কৰি 15:20, 23; প্ৰ 1:5 † 1 অধ্যায়:19 যো 1:16; কল 2:9 ‡ 1 অধ্যায়:24 মথি 25:40, 45; পাঁ 9:5; ফিলি 3:10 § 1 অধ্যায়:29 ফিলি 4:13

* 2 অধ্যায়:6 1 যো 2:16

10 যি জন সকলো আধিপত্য আৰু ক্ষমতাৰ মূৰ, তেওঁতেই আপোনালোক সম্পূৰ্ণৰূপে পূৰ্ণ হৈ আছে। 11 তেওঁতেই আপোনালোক বিনাহাতে কৰা চূৰ্ণ, মাংসময় শৰীৰ বস্তুৰ স্বৰূপে সোলোকাই পোলোৱাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে খৰীষ্টৰ চূৰ্ণতেৰে চূৰ্ণ হ'ল। 12 বাস্তবিক আপোনালোক তেওঁৰ সৈতে মৈদামত থোৱা হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ কাৰ্য সাধন শক্তিত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সৈতে তোলাও হ'ল।†

13 আৰু আপোনালোকে যেতিয়া অপৰাধত আৰু মাংসৰ অচূৰ্ণত মৃত আছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৈতে আপোনালোকক জীয়ালে আৰু বাস্তবিক তেওঁ আমাৰ সকলো অপৰাধ ক্ষমা কৰিলে। 14 আমাৰ বিৰুদ্ধে ধাৰৰ অভিযোগ থকা হাতে লিখা যি আঙ্কাৰ পৰমাণ পংৰ খন আমাৰ বিপক্ষে আছিল, সেই খন তেওঁ মচি পেলালে‡ আৰু গজাল মাৰি ঋচত লগাই, সেই খন দূৰ কৰিলে। 15 তেওঁ সকলো আধিপত্য আৰু শাসনকৰ্ত্তাবোৰক অপসাৰিত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক মুকলিভাবে প্ৰকাশিত কৰিলে আৰু তেওঁৰ ঋচৰ যোগেদি এটা বিজয়ৰ শোভাযাত্ৰাত তেওঁলোকক চলিত কৰিলে।

16 এতেকে কোনেও আপোনালোকক ভোজনত বা পান কৰাত বা উাসৰত বা ন জোনত বা বিস্বাসমবাৰ কথাত, বিচাৰ নকৰক। 17 এই সকলো ভাবী বিষয়ৰ ছাঁ মাথোন; কিন্তু প্ৰকৃত সত্য হৈছে খৰীষ্ট।

18 কোনো এজনকে প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ নম্ৰতাৰ দ্বাৰা আৰু স্বৰ্গৰ দূত সকলক কৰা সেৱা-কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা নিজকে বঁটাৰ পৰা অপহৃত হ'লে নিদিবা। এনে লোক সকলে নানা দৰ্শনৰ কথাত প্ৰভাৱিত কৰি নিজৰ মাংসময় মনৰ গৰুত ব্যথা গৰ্বিত হয়। 19 কিন্তু সম্প্ৰকাশ আৰু বন্ধনবোৰৰ দ্বাৰাই প্ৰতিপালিত আৰু দৃঢ়ৰূপে সংযুক্ত হোৱা গোটেই শৰীৰ যি জনৰ পৰা ঐশ্বৰিক বৃদ্ধি পাই বাঢ়িছে, সেই মূৰ স্বৰূপ খৰীষ্টক অৱলম্বন নকৰে।

20 যদি আপোনালোকে জগতৰ পাপপূৰ্ণ নিয়মবোৰৰ বিশ্বাসত খৰীষ্টৰ সৈতে একেলগে মৰিল, তেনেহলে কিয় জগতৰ বিশ্বাসত জীৱন-যাপন কৰি কণীভূত হৈ আছে: 21 “সেইবোৰক নধৰিবা, নাচাকিবা, নচুৰাও?” 22 লোক সকলৰ বাবে এই আঙ্কা আৰু শিক্ষা সকলো বস্তু ভোগ কৰাৰ দ্বাৰাই ক্ষয় পাবৰ কাৰণেহে হৈছে। 23 এইবোৰ বিধান মানুহে বনোৱা ধৰ্ম্মৰ জ্ঞান, আৰু নিজ ইচ্ছাৰ ভজনা, প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ নম্ৰতা আৰু শাৰীৰিক দুখ দিয়া, কিন্তু এইবোৰ মাংসৰ অভিলাষ দমন কৰিবলৈ সাৰ্থক নহয়।

3 অধ্যায়

1 এতেকে আপুনি যদি খৰীষ্টৰ সৈতে তোলা হ'ল; তেনেহলে য'ত ঈশ্বৰৰ সোঁ হাতে খৰীষ্ট বহি আছে, সেই ঠাইৰ বিষয়ে অনুসন্ধান কৰক। 2 ওপৰৰ বিষয়বোৰ ভাবক, কিন্তু পৃথিৱীত যি আছে সেই বিষয়ে নাভাবিব; 3 কিয়নো আপোনালোকৰ মৃত্যু হ'ল আৰু ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ জীৱন খৰীষ্টৰ সৈতে গুণ্ড ৰাখিছে। 4 আমাৰ জীৱন স্বৰূপ* খৰীষ্ট যেতিয়া প্ৰকাশিত হ'ব, তেতিয়া তেওঁৰ সৈতে আপোনালোকো প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ প্ৰকাশিত হ'ব।†

5 এতেকে আপোনালোকে, পৃথিৱীত থকা এই সকলোকে মাৰি পেলাওঁক‡; নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ স্বৰূপ যি ব্যডিচাৰ, অশুচিতা, কামাভিলাষ, কু-অভিলাষ আৰু লোভ, যেনে মূৰ্ত্তিপূজা। 6 এইবোৰৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ কেৰাধ অবাধ্যতাৰ সন্তান সকলৰ ওপৰলৈ আহে; 7 প্ৰবৃত্তে আপোনালোকে যেতিয়া এইবোৰত জীয়াই আছিল, তেতিয়া আপোনালোকেও এইবোৰত চলিছিল। 8 কিন্তু এতিয়া শ্ৰেৰাধ, খং, কু-অভিলাষ, নিন্দা আৰু মুখৰ পৰা ওলোৱা অৱচনীয়া বচন, এইবোৰ দূৰ কৰক।

9 ইজনে সিজনক মিছা কথা নক'ব; কিয়নো আপোনালোকে তাৰ কৰ্মৰ সৈতে সেই আগৰ পুৰুষক ফটা বস্তুৰ স্বৰূপে সোলোকাই পেলালে; 10 আৰু যি নিজ সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰ দৰে, তত্ত্ব জ্ঞানৰ কাৰণে নতুন কৰোঁৱা হৈ আছে, § সেই নতুন পুৰুষক বস্তুৰ স্বৰূপে পিন্ধিলে। 11 এই জ্ঞানত কোনো সৰীক বা ইহনী, চূৰ্ণ বা অচূৰ্ণ, অসভ্য লোক, স্কুথীয়া*, দাস, স্বাধীন, এনে কোনো থাকিব নোৱাৰে; কিন্তু খৰীষ্টই সকলো বিষয় আৰু সকলোতে থাকে।

12 এতেকে ঈশ্বৰৰ মনোনীত পিতৃৰ আৰু পবিত্ৰৰ লোক সকলৰ যি উপযুক্ত, সেই মতে দয়া, প্ৰেম, মধুৰ ভাব, নম্ৰতা, মৃদুতা আৰু চিৰসহিষ্ণুতা, এই সকলোকে পিন্ধক; 13 আপোনালোক পৰস্পৰ সহনীয় হওক; ইজনে সিজনে প্ৰতি দয়ালু হওক; আৰু যদি কাৰোবাৰ বিৰুদ্ধে কাৰোবাৰ দোষ দিয়াৰ কাৰণ থাকে, তেনেহলে পৰস্পৰে ক্ষমা কৰক; কিয়নো প্ৰভুৱে যেনেকৈ আপোনালোকক ক্ষমা কৰিলে, আপোনালোকেও তেনেকৈ ক্ষমা কৰক। 14 এই সকলোৰে ওপৰত প্ৰেমত থাকক; ই সৰ্বসিদ্ধিৰ বান্ধনি।

15 এতিয়া আপোনালোকৰ সকলোৰে হৃদয়ত খৰীষ্টৰ শান্তিয়ে কৰ্ত্তৃত্ব কৰক; আপোনালোক তাৰ কাৰণেই এক শৰীৰত আমলিৰত হ'ল; আৰু কৃতজ্ঞ হওক। 16 খৰীষ্টৰ বাক্যৰ জ্ঞান আপোনালোকৰ সৈতে বাহুল্যৰূপে বাস কৰক। ধৰ্ম্মগীত, স্তুতি-গীত আৰু আত্মিক গানেৰে পৰস্পৰে শিক্ষা আৰু চেতনা দি, অনুগ্ৰহৰ কথাত কৃতজ্ঞতাৰে নিজ নিজ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্য গান কৰক। 17 আৰু আপোনালোকে যি কৰিব পাৰে, সেইবোৰ বাক্যতে হওক বা কাৰ্যতে হওক, † সকলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামত কৰক; আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক।

18 হে ভাৰ্যা সকল, আপোনালোক নিজ নিজ স্বামীৰ কণীভূত হওক‡ কিয়নো এয়ে প্ৰভুৰ মতে উচিত। 19 হে পুৰুষ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ ভাৰ্য্যক প্ৰেম কৰক আৰু তেওঁলোকলৈ তিতা ব্যৱহাৰ নকৰিব। 20 হে সন্তান সকল, আপোনালোকে সকলো বিষয়তে পিতৃ-মাতৃৰ আঙ্কাধীন হওক;§ কিয়নো প্ৰভুত সেয়ে সন্তোষজনক। 21 হে পিতৃ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলক প্ৰৰোচিত কৰি নাথাকিব, তাতে তেওঁলোক যেন নিৰাশ নহয়।

† 2 অধ্যায়:12 ৰো 6:3-5 ‡ 2 অধ্যায়:12 ৰো 8:11; ইফি 2:7 § 2 অধ্যায়:14 ইফি 2:15, 16 * 3 অধ্যায়:4 যো 11:25; 14:6 † 3 অধ্যায়:4 1 যো 3:21 ‡ 3 অধ্যায়:5 ৰো 8:13; গাল 5:24 § 3 অধ্যায়:10 ইফি 4:22-24 * 3 অধ্যায়:11 প্ৰাচীন চিদিয়া দেশৰ মানুহ † 3 অধ্যায়:17 1 কৰি 10:31 ‡ 3 অধ্যায়:18 ইফি 5:22-33; 1 পি 3:1-7 † 3 অধ্যায়:20 ইফি 6:1-31

22 হে দাস সকল, আপোনালোকে সকলো বিষয়তে মাংস-সম্বন্ধীয় নিজ নিজ পৰভু সকলৰ আজ্ঞাধীন হওক। আপোনালোকৰ চকুৰ সম্মুখত, মানুহৰ সন্তোষজনক নহৈ কিন্তু আন্তৰিকতাৰে পৰভুলে ভয় ৰাখি, তেওঁলোকৰ সেৱা কৰক। 23 আপোনালোকে যি কৰে, সেইবোৰ মানুহৰ উদ্দেশ্যে নহয়, কিন্তু পৰভুৰ উদ্দেশ্যেৰে মনে চিত্তে সৈতে কৰক; 24 আপোনালোকে পৰভুৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপ প্ৰতিদান পাব বুলি আপোনালোকে জানে। আপোনালোকে পৰভু খৰীষ্টৰ কাৰণে সেৱাকৰ্ম কৰক।* 25 কিয়নো যি জনে অন্যায় কৰে, তেওঁ নিজে কৰা অন্যায়ৰ প্ৰতিফল পাব আৰু তাত পক্ষপাতীত্ব নাই।

4 অধ্যায়

1 হে পৰভু সকল, আপোনালোকে নিজ দাস সকলৰ প্ৰতি যি ন্যায় আৰু সাম্য, সেয়া তেওঁলোকক দিয়ক* আৰু জানক যে স্বৰ্গত আপোনালোকৰো এজন পৰভু আছে।

2 আপোনালোকে প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকক আৰু ধন্যবাদেৰে সচেতন থাকিব। 3 আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব, যাতে খৰীষ্টৰ যি নিগূঢ়-তত্ত্বৰ† কাৰণে আমি বন্ধ হৈ আছোঁ; সেই নিগূঢ়-তত্ত্ব ক'বলৈ ঈশ্বৰে যেন আমাৰ বাবে বাক্যৰ দুৱাৰ মেলি দিয়ে।

4 আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰক যাতে, মই যি দৰে কোৱা উচিত, সেইদৰে যেন স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ কৰিব পাৰোঁ।

5 বাহিৰা লোকৰ প্ৰতি জ্ঞানেৰে আচৰণ কৰিব আৰু সময়ক জ্ঞানেৰে ব্যৱহাৰ কৰিব। 6 আপোনালোকৰ বাৰ্তালাপ যেন সদায় অনুগ্ৰহযুক্ত হৈ থাকক আৰু আশ্বাদযুক্ত লোণৰদৰে, কোন জনক কেনেকৈ উত্তৰ দিব লাগে, সেই বিষয়ে যেন আপোনালোকে জানি লওঁক।

শেষ কথা

7 তুথিকে আপোনালোকক মোৰ বিষয়ে সকলো কথা জনাব। তেওঁ পৰভুৰ এজন প্ৰিয় ভাই, বিশ্বাসী পৰিচাৰক আৰু এজন সহদাস। 8 মই তেওঁক নিৰ্দিষ্ট কৰি আপোনালোকৰ তালৈ পঠিয়ালোঁ, যাতে আপোনালোকে আমাৰ বিষয়ে জানিব পাৰে আৰু তেওঁ যেন আপোনালোকৰ হৃদয়ত আশ্বাস দিয়ে। 9 আৰু তেওঁৰ লগত ওনীচিমক§, যি জন আপোনালোকৰে বিশ্বাসী আৰু প্ৰিয় ভাই, তেওঁকো পঠিয়ালোঁ; তেওঁলোকে ইয়াৰ সকলো কথা আপোনালোকক জনাব।

10 মোৰ লগৰ বন্দিয়াৰ আৰিষ্টাৰ্থ, আৰু বাৰ্ণক্কাৰ কুটুম্ব মাৰ্ক*, তেওঁৰ বিষয়ে আপোনালোকে যদি এইদৰে লিখা আদেশ পংৰ পায়, তেনেহলে গ্ৰহন কৰিব, “যদি তেওঁ আপোনালোকৰ তালৈ যায়, গ্ৰহন কৰিব।” 11 আৰু যীচু, যাক যুষ্ট বোলে, এওঁলোকে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে; এওঁলোক চুম্ম|| হোৱা লোক আৰু কেৱল এওঁলোকেই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে মোৰ সহকাৰী; এওঁলোক মোৰ শান্তিজনক হ'ল।

12 ইপাফ্ৰাই আপোনালোকক মঙ্গলবাদ জনাইছে। তেওঁ আপোনালোকৰ মাজৰ এজন আৰু খৰীষ্ট যীচুৰ দাস। তেওঁ সদায় প্ৰাৰ্থনাৰে আপোনালোকৰ পক্ষে প্ৰাৰ্থনা কৰিছে, যাতে আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ সকলো ইচ্ছাত সিদ্ধ আৰু নিশ্চয়কৈ স্থিৰ থাকে। 13 কিয়নো মই তেওঁৰ সাক্ষ্য দিছোঁ যে, তেওঁ আপোনালোকৰ আৰু লায়দিকেয়া আৰু হিয়ৰাপলিত থকা সকলৰ কাৰণে বৰ পৰিশ্ৰম কৰিছে 14 লূকা† নামৰ প্ৰিয় চিকিৎসক আৰু দীমায়ো আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

15 লায়দিকেয়াত থকা ভাই সকলক, নুম্ফাক আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীক মঙ্গলবাদ দিব। 16 আপোনালোকৰ তাত এই পংৰ পাঠ কৰা হ'লে, লায়দিকেয়াত থকা মণ্ডলীতো যেন পাঠ কৰা হয়, এনে চেষ্টা কৰিব; আৰু লায়দিকেয়াৰ পৰা যি পংৰ পাব, সেই পংৰ আপোনালোকেও পাঠ কৰিব। 17 আৰ্থিপ্লক এই কথা ক'ব, “আপুনি পৰভুত যি পৰিচৰ্যা পদ পালে, সেয়া সিদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে তালৈ সাৱধান হ'ব।”

18 মোৰ এই মঙ্গলবাদ, মই পোলে, নিজ হাতেৰে লিখিলোঁ। আপোনালোকে মোৰ শিকলিৰ বন্ধন সুঁৱৰিব। আপোনালোকৰ লগত অনুগ্ৰহ থাকক।

* 3 অধ্যায়:24 ইফি 6:5-8। * 4 অধ্যায়:1 ইফি 6:9। † 4 অধ্যায়:2 লুক 18:1; ফিলি 4:6। ‡ 4 অধ্যায়:3 ইফি 6:19, 20 § 4 অধ্যায়:9 ফি 10 পদ। * 4 অধ্যায়:10 পাঁ 15:37; 2 তী 4:11। † 4 অধ্যায়:14 2 তী 4:10, 11।

1 থিচলনীকীয়া

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পত্ৰৰ লিখক বুলি পৌলে নিজকে দুবাৰ দুবাৰ উল্লেখ কৰিছে (1:1; 2:18)। চীল আৰু তীমথিয় (3:2,6), যেতিয়া পৌলৰ দ্বিতীয় মিছনাৰী যাত্ৰাৰ সময়ত যাত্ৰাৰ সমভাগী আছিল, তেতিয়া মণ্ডলী স্থাপিত হৈছিল (পাঁচনিৰ কৰ্ম 17:1-9), তেওঁ এই পত্ৰ লিখিছিল, যেতিয়া তেওঁ কেইমাহ মানৰ কাৰণে বিশ্বাসীসকলৰ ওচৰলৈ গৈছিল। পৌলৰ পৰিচয়ই থিচলনীকীত অৱশ্যে একমাত্ৰ যিহুদীসকলকে স্পৰ্শ কৰা নাছিল বৰং অনা-যিহুদীসকলকো স্পৰ্শ ক'ব অনেক অনা-যিহুদীলোক মূৰ্তিপূজা কৰাৰ পৰা বাহিৰ হৈ মণ্ডলীলৈ আহিছিল, এয়া সেই সময়ৰ যিহুদীসকলৰ মাজত কোনো বিশেষ সমস্যা নাছিল (1 থিচলনীকীয়া 1:9)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভৱতঃ সময় পৰায় 51 খ্ৰীষ্টাব্দ।

পৌলে কৰিণ্থ চহৰৰ পৰা থিচলনীকীয়া মণ্ডলীলৈ এই প্ৰথম পত্ৰ লিখিছিল।

প্ৰাপক

1 থিচলনীকীয়া 1:1 পদে সদস্যসকলক চিহ্নিত কৰে “থিচলনীকীয়া মণ্ডলীৰ” সদস্যসকলক যদিও প্ৰথম পংকৰ কাৰণে উদ্দীষ্ট পাঠক হিচাপে চিহ্নিত কৰে, তথাপিও এই পংকখনে সকলোতে থকা সকলো খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ কথা কয়।

উদ্দেশ্য

এই পংক লিখাৰ খেত্ৰত পৌলৰ উদ্দেশ্য আছিল তাত থকা নতুন ৰূপান্তৰিত খ্ৰীষ্টিয়ান সকলৰ কষ্টত উদ্বিগ্ন হৈ দিয়া (3:3-5), ধাৰ্মিকভাবে জীৱন-যাপন কৰা বিষয়ত নিৰ্দেশনা দিয়া (4:1-12) যিসকলে খ্ৰীষ্টৰ আগমনৰ আগত মৃত্যুবৰণ কৰিলে, সেই বিশ্বাসীসকলৰ ভৱিষ্যত সম্পৰ্কে নিশ্চয়তা প্ৰদান কৰা (4:13-18), কিছুমান নৈতিক আৰু ব্যৱহাৰিক বিষয়ৰ সংশোধন।

মূল বিষয়

মণ্ডলীৰ বাবে উদ্বেগ।

প্ৰান্তৰেখা

1. ধন্যবাদ দিয়া — 1:1-10
2. পাঁচনিবাবুৰ ক্ৰিয়া-কলাপৰ প্ৰতিৰক্ষা — 2:1-3:13
3. থিচলনীকীয়াবাসীলৈ উপদেশ — 4:1-5:22
4. সামৰণি প্ৰাৰ্থনা আৰু আশীৰ্বাদ বাণী — 5:23-28

1 মই পৌল, চীল আৰু তীমথিয়, পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত থকা থিচলনীকীয়া সকলৰ মণ্ডলীৰ সন্মিলনে; অনুগ্ৰহ আৰু শক্তি আপোনালোকলৈ হওক।

2 আমি সদায় প্ৰাৰ্থনা কালত আপোনালোক সকলোৰে নাম সোঁৱৰণ কৰোঁ আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ। 3 আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ কাৰ্য, প্ৰেমৰ পৰিশ্ৰম আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত যি আশা আছে, সেই আশাক দৃঢ়ভাবে আৰু সহনশীলভাবে যে আপোনালোকে ধৰি ৰাখিছে, সেয়েহে এইবোৰ বিষয় সোঁৱৰণ কৰি নিৰন্তৰে আমি পিতৃ ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ।

4 হে ঈশ্বৰৰ প্ৰিয় ডাইসকল, আপোনালোক যে মনোনীত লোক, সেই বিষয়ে আমি জানো; 5 কাৰণ আমাৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত শুভবাৰ্তা কেৱল কথাৰে আপোনালোকলৈ অহা নাছিল; কিন্তু পৰাঙ্কৰম, পবিত্ৰৰ আত্মা আৰু অধিক নিশ্চয়তাৰে আপোনালোকলৈ আহিছিল। তেতিয়া আমি আপোনালোকৰ বাবে কেনে ধৰণে আছিলোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকৰ লগত থকাৰ সময়ত আপোনালোকে নিজে জানিছিল। 6 বহু ক্ৰেশৰ মাজত পবিত্ৰৰ আত্মাই দিয়া আনন্দৰ সৈতে আপোনালোকে সেই শুভবাৰ্তা গ্ৰহণ কৰি আমাৰ আৰু প্ৰভুৰ অনুকাৰী হ'ল। 7 তাৰ ফলত আপোনালোক মাকিদনিয়া আৰু আখায়াত থকা সকলো বিশ্বাসী লোকলৈ আৰহি হৈছে। 8 মাত্ৰ মাকিদনিয়া আৰু আখায়া* অঞ্চলতে যে আপোনালোকৰ পৰা প্ৰভুৰ বাক্য বিয়পি পৰিছে এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আপোনালোকৰ যি বিশ্বাস, সেই বাৰ্তা সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিছে। এই বিষয়ে আমি একো কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। 9 কাৰণ লোক সকলে আমাক জনাইছে যে, আপোনালোকে কিদৰে আমাক গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু কি ভাবে আপোনালোকে মূৰ্তি পূজাৰ পৰা ঘূৰি জীৱিত আৰু সত্য ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰি আছে। 10 ঈশ্বৰে যি পুত্ৰক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা ঘূৰি অহালৈ আমি অপেক্ষাও কৰি আছোঁ। সেই পুত্ৰ যীচুৱেই আমাক আহিব লগা ক্ৰোধৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।

2 অধ্যায়

থিচলনীকীত পৌলৰ কাৰ্য

1 প্ৰিয় ডাইসকল, আপোনালোকে নিজেই জানে যে, আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আমাৰ যোৱা অৰ্থহীন নহ'ল; 2 আপোনালোকে এই কথাও জানে যে, আমি আগেয়ে ফিলিপী নগৰত অনেক দুখভোগ কৰিছিলোঁ আৰু আমাক অপমানিত কৰা হৈছিল। তেতিয়া নানা বিৰোধিতাৰ মাজতো আমি আপোনালোকৰ আগত শুভবাৰ্তা কবলৈ আমাৰ ঈশ্বৰত সাহস পালোঁ।

* 1 অধ্যায়:8 প্ৰকৃততে গ্ৰীচ দেশৰ এক অঞ্চল

3 কিয়নো আমাৰ উপদেশ ভুল শিক্ষাৰ পৰা নহয়, অশুচিতামূলক উদ্দেশ্যৰ পৰাও নহয় বা ছলনায়ুক্ত নহয়; 4 কিন্তু যেনেকৈ ঈশ্বৰে আমাক বিচাৰ কৰি বিশ্বাসী গণ্য কৰিলে আৰু শুভবাৰ্তা জনোৱাৰ ডাৰ দিলে; তেনেকৈ আমি মানুহক সন্তুষ্ট নকৰি আমাৰ হৃদয়ৰ পৰীক্ষা কৰোঁতা ঈশ্বৰকহে সন্তুষ্ট কৰি কওঁ। 5 আপোনালোকে জানে যে, আমি কোনো কালে তোষামোদ কৰা বাক্য কোৱা নাই বা লোড ঢাকিবলৈ ছলনা কৰি কোনো কথা কোৱা নাই; ঈশ্বৰ ইয়াৰ সাক্ষী। 6 আমি আপোনালোকৰে হওক বা আনৰে হওক, কোনো মানুহৰ পৰা পাঁচনি হিচাপে মান মৰ্যদা বিচৰা নাই; অৱশ্যে খৰীষ্টৰ পাঁচনি হোৱা বাবে আমি কোনো বিষয় দাবী কৰিব পাৰিলোহেঁতেন। 7 মাকে নিজৰ সন্তানক লালন-পালন কৰাৰ নিচিনাকৈ আমিও আপোনালোকৰ ওচৰত অতি মৃদুশীলতাবে আছিলোঁ। 8 এইদৰে আপোনালোকৰ পৰতি আমি অধিক শ্লেহশীল আছিলোঁ। আপোনালোকক কেৱল ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তা দিয়াতে সন্তুষ্ট নাছিলো, কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণে নিজৰ পৰাণ দিবলৈও আমি সন্মত আছিলোঁ; কাৰণ আমাৰ বাবে আপোনালোক অতি পিয়। 9 ভাই, আপোনালোকে সোঁৱৰণ কৰক; আমাৰ পৰিশ্ৰম আৰু কষ্ট নিশ্চয় মনত আছে। আপোনালোকৰ কাৰো ওপৰত বোজা নহবলৈ, আমি দিনে-ৰাতিয়ে কাম কৰি আপোনালোকৰ আগত ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰিছিলোঁ।

10 আপোনালোকৰ দৰে বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আমি কেনে পবিংৰ, ধাৰ্মিক, আৰু নিৰ্দোষ আচৰণকাৰী আছিলোঁ, তাৰ সাক্ষী আপোনালোক আছিল আৰু ঈশ্বৰো আছে। 11 আপোনালোকে জানে, পিতৃয়ে নিজৰ সন্তান সকলক ব্যৱহাৰ কৰাৰ দৰে আমিও আপোনালোকৰ পৰতিজনক উপদেশ, উদ্ভাস আৰু সান্ত্বনা দৃঢ়ভাবে দিছিলোঁ যাতে, 12 যিজন ঈশ্বৰে আপোনালোকক তেওঁৰ ৰাজ্য আৰু মহিমালৈ আমন্ত্ৰণ কৰিলে, সেই জন ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত আপোনালোকে যেন যোগ্য জীৱন-যাপন কৰে।

13 এই কাৰণতে আমি সকলো সময়তে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনাওঁ; ঈশ্বৰৰ বাক্য যেতিয়া আপোনালোকে আমাৰ পৰা পাইছিল, তেতিয়া মানুহৰ বাক্য বুলি নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য বুলিহে গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু এই বাক্য স্বৰূপেই ঈশ্বৰৰ বাক্য। এই বাক্যই বিশ্বাস কৰা সকলোৰে মাজত কাৰ্য সাধন কৰি আছে।

14 হে ভাইসকল, যিহূদা^১ত খৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰৰ যি মণ্ডলী সমূহ আছে, আপোনালোকে সেই মণ্ডলী সমূহৰ অনুকাৰী হ'ল; ইহুদী সকলৰ পৰা তেওঁলোকে যিবোৰ দুখ-কষ্ট ভোগ কৰিছে, সেই একে নিৰ্যাতন আপোনালোকেও স্বজাতীয় লোকৰ হাতত ভোগ কৰি আছে। 15 ইহুদী সকলে পৰভূ যীচুক আৰু ভাববাদী সকলক হত্যা কৰিছিল আৰু এতিয়া আমাকো তাড়না কৰি আছে। তেওঁলোকে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট নকৰে আৰু সকলো মানুহৰ বিপক্ষত থাকে। 16 আমি অনা-ইহুদী সকলক পাপৰ পৰা উদ্ধাৰ পাবৰ বাবে শিক্ষা দিওঁ, কিন্তু তেওঁলোকে আমাক পৰিৎৰাণৰ কথা কবলৈ যাওঁতে বাধা আৰোপ কৰে; এইদৰে তেওঁলোকে বাৰে বাৰে পাপ কৰি ঈশ্বৰৰ সীমা পাৰ আছে। সেয়েহে ঈশ্বৰৰ শ্ৰেৰাছ চূড়ান্ত ৰূপত তেওঁলোকলৈ নামি আহিছে।

17 হে ভাইসকল, মনৰ পৰা নহলেও, আপোনালোকৰ লগত থাকোঁতেই ক্ৰেশ যে আমাৰ ওপৰত আহিব সেই কথা আতৰত আছে; কিন্তু আপোনালোকৰ মুখ পূৰণ দেখা পাবলৈ আমি অতি উদ্ভাসক হৈ আছে; সেয়েহে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ অধিক চেষ্টা কৰিছিলোঁ। 18 এই কাৰণে আমি, বিশেষকৈ মই পোলে দুই এবাৰ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাব খুজিছিলোঁ; কিন্তু চয়তানে আমাক বাধা জন্মালে। 19 কিয়নো আমাৰ পৰভূ যীচুৰ আগমনৰ দিনা তেওঁৰ সাক্ষাতে আপোনালোকেই জানো আমাৰ আশা, আনন্দ আৰু গৌৰৱৰ মুকুট নহ'ব? 20 বাস্তৱিকতে আপোনালোকেই আমাৰ গৌৰৱ আৰু আনন্দ।

3 অধ্যায়

1 গতিকে আমি যেতিয়া ধৈৰ্য ধৰিব নোৱাৰিলোঁ, তেতিয়া আথিনী নগৰত অকলে থাকিবলৈকে মনস্থ কৰিলোঁ। 2 সেয়েহে, আপোনালোকক বিশ্বাসত দৃঢ় কৰিবলৈ আৰু আশ্বাস দিবলৈ আমি খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাত ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক আমাৰ যি ভাই তীমথিয়, তেওঁক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিলোঁ, 3 যাতে এনেবোৰ ক্ৰেশৰ মাজত আপোনালোক কোনোৱে হতাশ নহয়। কাৰণ আপোনালোকে জানে যে ক্ৰেশৰ কাৰণেই আমি নিযুক্ত হৈছোঁ।

4 সেই বিষয়ে আমি আপোনালোকৰ লগত থাকোঁতেই ক্ৰেশ যে আমাৰ ওপৰত আহিব সেই কথা আগেয়ে কৈছিলোঁ। পাছত সেইদৰে ঘটিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। 5 সেই বিষয়ে ময়ো পুনৰ সহিব নোৱাৰি, আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ স্থিতি জানিবৰ কাৰণে তেওঁক পঠিয়াইছিলোঁ। আমাৰ ভয় হৈছিল, হয়তো চয়তানে আপোনালোকক পৰীক্ষাত পেলালে আৰু আমাৰ সকলো পৰিশ্ৰম ব্যৰ্থ হ'ল। 6 কিন্তু তীমথিয়ই আপোনালোকৰ ওচৰৰ পৰা ঘূৰি আহি আপোনালোকৰ বিশ্বাস আৰু ভালপোৱাৰ শুভ সংবাদ আমাক দিলেহি; তেওঁ জনালে যে, আপোনালোকে আমাক শ্লেহভাৱেৰে সকলো সময়তে সোঁৱৰণ কৰি আছে। আমাক দেখা পাবলৈ যেনেকৈ আপোনালোকে ইচ্ছা কৰে, তেনেকৈ আমিও আপোনালোকক চাবৰ কাৰণে অতিশয় হাবিয়াই কৰি আছে। 7 এই কাৰণে, হে ভাইসকল, আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ যোগেদি আমাৰ সকলো দুখ ক্ৰেশতো আমি উদ্ভাস পাবোঁ।

8 কিয়নো আপোনালোক পৰভূত দৃঢ় থকাৰ বাবে আমি এতিয়া সঁচাকৈ জীয়াই আছে। 9 আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে আমি যি আনন্দেৰে আনন্দিত হৈছোঁ, তাৰ পৰতিদান স্বৰূপে কেনেকৈ যে আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিব পাৰিম, আমি নাজানো! 10 আপোনালোকৰ মুখ আমি যেন দেখা পাবোঁ আৰু আপোনালোকৰ বিশ্বাসত যি অভাৱ আছে, সেয়া যেন পূৰণ কৰিব পাৰোঁ, এই বাবে দিনে-ৰাতিয়ে আমি পৰাৰ্থনা কৰি আছে।

11 পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু পৰভূ যীচুৰে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ পথ সূগম কৰি দিয়ক। 12 আপোনালোকলৈ আমাৰ প্ৰেম যেনে, তেনেকৈ ইজনে সিজনলৈ আৰু সকলো লোকলৈ পৰভূৰে আপোনালোকৰ প্ৰেম বঢ়াই উপচাই দিয়ক। 13 ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ হৃদয় দৃঢ় কৰিব। আমাৰ পৰভূ যীচু যেতিয়া তেওঁৰ সকলো পবিংৰ লোকে সৈতে আহিব, তেতিয়া তেওঁৰ

* 2 অধ্যায়:14 সেই সময়ৰ এখন প্ৰবেশ

সেই আগমণৰ কালত আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ আগত আপোনালোক যেন পবিত্ৰতাৰে নিৰ্দোষী হৈ থিয় হ'ব পাৰিব, তাৰ বাবেই আমি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ।

4 অধ্যায়

খ্ৰীষ্টিয়ান জীৱন-যাপন

1 সৰ্বশেষত, হে প্ৰিয় ডাইসকল, ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিবৰ কাৰণে কি ৰূপে জীৱন-যাপন কৰিব লাগে, এই বিষয়ে আপোনালোকে আমাৰ পৰা যি শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিলে, সেইভাৱেই আপোনালোকে চলিছে। আমি প্ৰভু যীচুত থাকি আপোনালোকক উদগাওঁ আৰু পৰামৰ্শ দিওঁ, আপোনালোকে যেন অধিককৈ সেইভাৱে জীৱন-যাপন কৰে। 2 কাৰণ প্ৰভু যীচুৰ অধিকাৰৰ দ্বাৰাই আমি আপোনালোকক কি কি পৰামৰ্শ দিছিলোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। 3 কিয়নো ঈশ্বৰ ইচ্ছা এই যে, আপোনালোক যেন পবিত্ৰ হ'ব অৰ্থাৎ সকলো ধৰণৰ ব্যভিচাৰৰ পৰা যেন দূৰৈত থাকে। 4 আপোনালোকক প্ৰত্যেকে নিজৰ নিজৰ ভাৰ্য্যাৰ লগত কেনেদৰে পবিত্ৰতাৰে আৰু সন্মানজনক ভাৱে সহবাস কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে জানে। 5 ঈশ্বৰক নজনা অনা-ইহুদী সকলৰ নিচিনা অবৈধ মাংসিক কামনাৰ বশত চলিব নালাগে। 6 এই বিষয়ত কোনেও যেন সীমা পাৰ নহয় আৰু তেওঁৰ ডাইক নঠগায়; আমি আগেয়ে আপোনালোকক জনাইছিলোঁ আৰু সাৱধান কৰি দিছিলোঁ যে, এই সকলো পাপ বিষয়ৰ কাৰণে প্ৰভুৱে তেওঁলোকক দণ্ড দিব। 7 কিয়নো ঈশ্বৰে আমাক অপবিত্ৰতালৈ নহয়, কিন্তু পবিত্ৰতালৈহে আমনংৰণ কৰিলে। 8 এতেকে যি জনে এই শিক্ষা অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁ মানুহক নহয়, কিন্তু যিজনে তেওঁৰ পবিত্ৰ আত্মা আপোনালোকক দান কৰিলে, সেই ঈশ্বৰকেই অগ্ৰাহ্য কৰে।

9 ভাতৃপ্ৰেমৰ বিষয়ে হ'লে আপোনালোকলৈ লিখা অপ্ৰয়োজন; কিয়নো এজনে আন জনক প্ৰেম কৰাৰ শিক্ষা আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ পৰাই শিকিছে। 10 বাস্তৱতে সমুদায় মাকিদনিয়া প্ৰদেশৰ সকলো বিশ্বাসী ডাইকে আপোনালোকে প্ৰেম কৰে। কিন্তু হে ডাইসকল, আমাৰ পৰামৰ্শ এই যে, আপোনালোকে যেন প্ৰেমত অধিককৈ উপচি পৰে। 11 আমি আপোনালোকক পুনৰ পৰামৰ্শ দিওঁ যে, আপোনালোকে শান্তিপূৰ্ণ জীৱন কটোৱাৰ বাবে আপ্ৰাণ চেষ্টা কৰক; আমি দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে নিজৰ কাৰ্যত মনোযোগ দিয়ক, নিজ হাতেৰে পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰক। 12 আপোনালোকে এনেদৰে জীৱন কটাবলৈ যতে বিশ্বাস নকৰা বাহিৰা লোকে আপোনালোকৰ সন্মানপূৰ্ণ উপযুক্ত আচাৰ-ব্যৱহাৰক মান্য কৰিব পাৰে আৰু এইদৰে আপোনালোকৰ যেন একোৰে অভাৱ নহয়।

যীচু খ্ৰীষ্টৰ পুণৰাগমণ

13 হে ডাইসকল, যিসকল লোক নিৰ্দিত* হ'ল তেওঁলোকৰ কি হ'ব সেই সম্বন্ধে আপোনালোকে একো নজনাকৈ থকাটো আমি নিবিচাৰোঁ; কাৰণ আশাহীন অন্য লোকৰ নিচিনাকৈ আপোনালোক শোকাকুল হোৱাটো আমি নিবিচাৰোঁ। 14 কিয়নো যীচু মৰি পুনৰায় উঠিল, ইয়াক যদি আমি বিশ্বাস কৰোঁ, তেনেহলে আমি ইয়াকো বিশ্বাস কৰোঁ যে, ঈশ্বৰে যীচুৰ আশ্ৰয়ত মৃত্যু হোৱা সকলকো যীচুৰ লগত লৈ যাব।

15 প্ৰভুৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই আমি আপোনালোকক এই কথা কওঁ যে, আমি যিমান লোক জীয়াই আছোঁ আৰু প্ৰভুৰ আগমণত যিমান লোক অৱশিষ্ট থাকিম, আমি সকলোৱে কোনোমতে সেই মৃত লোক সকলতকৈ আগেয়ে নাযাওঁ। 16 কিয়নো প্ৰভু নিজে জয়ধ্বনি, প্ৰধান স্বৰ্গৰ দূতৰ স্বৰ, আৰু ঈশ্বৰৰ তুৰী বাদ্যৰে সৈতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিব; তেতিয়া খ্ৰীষ্টৰ আশ্ৰয়ত মৰা লোক সকল প্ৰথমে উঠিব; 17 তাৰ পাছত আমি যি সকল জীয়াই থাকিম, সেই সময়ত আকাশত প্ৰভুৰ লগ ল'বলৈ তেওঁলোকৰ সৈতে আমাকো মেঘৰ মাজত তুলি নিয়া হ'ব আৰু এইদৰে আমি সদায় প্ৰভুৰ সাক্ষাতে থাকিম। 18 এতেকে, এইবোৰ কথাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে পৰস্পৰক সন্তুনা দিয়ক।

5 অধ্যায়

প্ৰভুৰ আগমণৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হোৱা

1 হে ডাইসকল, এতিয়া সেই কাল বা সেই সময়ৰ কথা মই আপোনালোকলৈ একো লিখাৰ প্ৰয়োজন নাই; 2 কিয়নো আপোনালোকে নিজেই ভালদৰে জানে যে, ৰাতি যেনেকৈ চোৰ আহে, প্ৰভুৰ দিনটোও তেনেকৈয়ে আহিব। 3 যেতিয়া লোক সকলে "শান্তি আৰু নিৰাপত্তা" ৰ কথা কব, তেতিয়া হঠাতে হোৱা গৰ্ভৱতীৰ প্ৰসৱ বেদনাৰ নিচিনাকৈ, তেওঁলোকলৈ* বিনাশ আহিব আৰু তেওঁলোক কোনোমতেই সাৰিব নোৱাৰিব। 4 কিন্তু হে ডাইসকল, চোৰৰ আহিব পৰাকৈ সেইদিন আপোনালোকৰ ওচৰত উপস্থিত হ'বলৈ, এতিয়া আপোনালোক পুনৰ আত্মাৰত থকা নাই; 5 কিয়নো আপোনালোক সকলোৱেই পোহৰ আৰু দিনৰ সন্ধান। আমি ৰাতি বা আন্ধাৰৰ লোক নহওঁ। 6 এই হেতুকে আহক, আমি আন লোকবোৰৰ নিচিনাকৈ টোপনিয়াই নাথাকি, পৰ দি আৰু সংযত হৈ থাকোঁক। 7 কিয়নো যি সকলে টোপনিয়াই, তেওঁলোকে ৰাতিহে টোপনিয়ায়; যি সকল মদ্যপায়ী, তেওঁলোক ৰাতিহে মাতাল হয়। 8 কিন্তু আমি হলে দিনৰ সন্ধান হোৱাত, আহক আমি সংযমী হওঁ; বিশ্বাস আৰু প্ৰেমৰ বুকুৱৰি পিন্ধি, মূৰত পৰিত্ৰাণৰ আশাৰূপ নিশ্চয়তাৰ টকয়া পিন্ধোঁক। 9 কিয়নো আমি শ্ৰোধৰ পাংৰ হ'বলৈ নহয়, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিবলৈহে ঈশ্বৰে আমাক মনোনীত কৰিলে; 10 আমি জীয়াই থাকো বা নিদিৰত অৱস্থাতেই থাকো, আমি যেন তেওঁৰ লগতেই জীৱিত থাকিব পাৰোঁ, এই কাৰণে যীচুৱে আমাৰ কাৰণে প্ৰাণ দিলে। 11 এতেকে আপোনালোকে এতিয়া যেনেকৈ আছে, তেনেকৈয়ে পৰস্পৰে সন্তুনা দি থাকক আৰু এজনে আন জনক গঢ় দি তোলাক।

* 4 অধ্যায়:13 সাধাৰণ অৰ্থত-মৃত্যু

* 5 অধ্যায়:3 পুণৰাগমণত যীচুৰ লগত মেঘত সাক্ষাৎ নোহোৱা লোক

† 5 অধ্যায়:6 সংযত ইন্দ্ৰিয়-দমন কৰোঁতা

শেষ কথা

12 ভাই সকল, আমি বিনয় কৰোঁ, যি লোক সকলে আপোনালোকৰ মাজত পৰিশ্ৰম কৰে আৰু প্ৰভুত আপোনালোকৰ ওপৰত পৰিচালনাত আছে, আৰু আপোনালোকক উপদেশ দিয়ে, সেই লোক সকলক আপোনালোকে সন্মান কৰক।

13 আমি পুণৰ কওঁ, আপোনালোকে তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰ কাৰণে প্ৰেমৰ মনোভাৱেৰে অতিশয়ৰূপে তেওঁলোকক সন্মান কৰক আৰু পৰস্পৰৰ মাজত শান্তি বজায় ৰাখক। 14 ভাই সকল, আমি আপোনালোকক এই উপদেশ দিওঁ, অনিয়মত †হে চলা লোকক আপোনালোকে সাৱধান কৰক; নিৰু্যাসহী ঙলোকক ডা়সাহ দিয়ক, দুৰ্বল লোকৰ সাৰথি হওক আৰু সকলোৰে প্ৰতি সহিষ্ণু হওক।

15 সাৱধান, কোনেও যেন অপকাৰৰ সলনি কাৰো অপকাৰ নকৰে। কিন্তু পৰস্পৰৰ আৰু সকলোৰে কাৰণে যি উত্তম, তেনে কৰ্ম কৰিবলৈ যেন চেষ্টা কৰে। 16 সকলো সময়তে আনন্দত থাকক। 17 নিৰন্তৰে প্ৰাৰ্থনাকৰি থাকক। 18 সকলো বিষয়তে ঙ্গ্ৰৰক ধন্যবাদ দিয়ক; কিয়নো আপোনালোকৰ প্ৰতি †ৰীষ্ট যীচুত ঙ্গ্ৰৰ এই ইচ্ছা।

19 পবিংৰ আত্মাক নুমাৰ। 20 ভাৱবাণী হেয়জ্ঞান নকৰিব। 21 সকলো বিষয় বিবেচনা কৰি যি বিষয় ভাল, তাকে ধৰি ৰাখক। 22 সকলো প্ৰকাৰৰ মন্দৰ পৰা পৃথকে থাকক।

23 শান্তিদাতা ঙ্গ্ৰে আপোনালোকক সম্পূৰ্ণৰূপে পবিংৰ কৰক; আৰু আপোনালোকৰ আত্মা, প্ৰাণ, আৰু শৰীৰ আমাৰ প্ৰভু যীচু †ৰীষ্টৰ আগমনৰ দিন পৰ্যন্ত নিৰ্দোষীৰূপে সম্পূৰ্ণকৈ ৰক্ষিত হওক। 24 যি জনে আপোনালোকক আমনংৰণ কৰিছে, তেৱেই সেয়া কৰিব, কাৰণ তেওঁ বিশ্বাসী। 25 ভাই সকল, আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব।

26 সকলো ভাইক পবিংৰ চুমা*ৰে শুভেচ্ছা জনাব। 27 মই আপোনালোকক প্ৰভুৰ যোগেদি এই অনুৰোধ কৰোঁ যে, এই পংৰ যেন সকলো ভাইৰ আগত পাঠ কৰি শুনোৱা হয়। 28 আমাৰ প্ৰভু যীচু †ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক।

† 5 অধ্যায়:14 অনিয়মত এলেহৰা § 5 অধ্যায়:14 নিৰু্যাসহী ভীৰু * 5 অধ্যায়:26 ৰোমী. 16:16; 1কৰি 16:20; 2কৰি 13:12; 1পিত. 5:14; সেই সময়ত ই ভাতৃপ্ৰেমৰ প্ৰতীক আছিল।

2 খিচলনীকীয়া

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

1 খিচলনীকীয়াৰ দৰে, এই পংৰখনো পৌল, চীল আৰু তীমথিয়ৰ পৰা। 1 প্ৰথম খিচলনীকীয়া পংৰৰ দৰে এই পংৰখন লিখোতেও একে পদ্ধতি ব্যৱহাৰ কৰিছে আৰু পৌলে আন পত্ৰবোৰৰ দৰে এই পত্ৰখনো লিখিছে। ইয়ে দেখুৱাই যে পৌলে প্ৰধান লিখক আছিল। চীল আৰু তীমথিয়ৰ অভিবাদন অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয় (2 খিচলনীকীয়া 1:1). অনেক পদত আমি লিখা এইটোৱে দেখা পাওঁ যে এই তিনিজনৰ মাজত সকলোতে একমত আছিল। ইয়াত হস্তাক্ষৰ নাছিল যিহেতু পৌলে তেওঁৰ একমাংৰে চূড়ান্ত অভিবাদন আৰু প্ৰাৰ্থনা লিখিছিল। (2 খিচলনীকীয়া 3:17). অনুভৱ হয় যে হয়তো চীল আৰু তীমথিয়ৰ ওচৰত পৌলে এই পত্ৰ লিখিছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 51-52 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজভাগত।

পৌলে 2 খিচলনীকীয়া কৰিবহঁত লিখিছিল, য'ত তেওঁ 1 খিচলনীকীয়া লিখিছিল।

প্ৰাপক

2 খিচলনীকীয়া 1:1 পদে চিহ্নিত কৰে যে “খিচলনীকীয়া মণ্ডলী”ৰ সদস্যসকল 2 খিচলনীকীয়াৰ উদ্দীষ্ট পাঠক আছিল।

উদ্দেশ্য

উদ্দেশ্য আছিল প্ৰভুৰ দিনৰ বিষয়ত বিধান সম্পৰ্কীয় ক্ৰুটি সমূহ শুধৰণি কৰা বিশ্বাসীসকলক প্ৰশংসা কৰা আৰু তেওঁলোকে বিশ্বাসত কৰা অধ্যৱসায়ৰ বাবে তেওঁলোকক উৎসাহ দিয়া আৰু সেই লোকসকলক বাধা দিয়া, কাৰণ তেওঁলোকৰ আত্মপ্ৰত্যাহ্বান কৰাৰ বাবে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ বিশ্বাস কৰে যে প্ৰভুৰ দিন সোনকালে উভতি আহিব আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ লাভৰ কাৰণে এইদৰে মতবাদ অপব্যৱহাৰ কৰে।

মূল বিষয়

আশাত জীৱন যাপন কৰা।

প্ৰস্তাৱনা

1. অভিবাদন — 1:1, 2
2. বিপদত সাহায্য — 1:3-12
3. প্ৰভুৰ দিন সম্বন্ধে সংশোধন — 2:1-12
4. তেওঁলোকৰ লক্ষ্যস্থান সম্পৰ্কে উপদেশ — 2:13-17
5. ব্যৱহাৰিক বিষয় সম্পৰ্কে উপদেশ — 3:1-15
6. চূড়ান্ত শুভেচ্ছা — 3:16-18

1 পৌল, চীল আৰু তীমথিয়, আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খৰীষ্টত থকা খিচলনীকীয়া সকলৰ মণ্ডলীৰ সমীপলৈ, 2 পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি আপোনালোকৰ সহবতী হওক।

3 ভাইসকল, আপোনালোকৰ কাৰণে আমি সদায় ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ; আমি এনেদৰে ধন্যবাদ কৰা উচিত, কাৰণ আপোনালোকৰ বিশ্বাস অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি পাইছে আৰু আপোনালোক সকলোৰে প্ৰেমত পৰস্পৰৰ প্ৰতি উপচি পৰিছে; 4 আপোনালোকে যি সকলৰ পৰা তাড়না আৰু ক্ৰেশ সহন কৰি আছে, সেই সকলৰ মাজতো আপোনালোকে যে বিশ্বাস আৰু সহনশীলতাত স্থিৰে আছে, তাৰ কাৰণে আমি ঈশ্বৰৰ বিভিন্ন মণ্ডলীত আপোনালোকৰ বিষয়ে কৈ গৰ্ব বোধ কৰোঁ।

ঈশ্বৰৰ বিচাৰৰ বিষয়ে পৌলৰ শিক্ষা

5 এইবোৰ বিষয় ঈশ্বৰৰ ন্যায় সোধ-বিচাৰৰ এক স্পষ্ট লক্ষণ, যাৰ ফলত ঈশ্বৰৰ যি ৰাজ্যৰ কাৰণে আপোনালোকে দুখভোগ কৰিছে, সেই ৰাজ্যৰ যোগ্যপাত্ৰৰূপে আপোনালোক গণিত হ'ব। 6 ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত ন্যায়-বিচাৰ এই, যি সকলে আপোনালোকক ক্ৰেশ দিয়ে, তেওঁ সেই সকলক ক্ৰেশ দিব, 7 আৰু আপোনালোক যি সকলে এতিয়া ক্ৰেশ পাইছে, আপোনালোকক আমাৰ লগত ঈশ্বৰে বিদ্ৰাম দিব। যেতিয়া প্ৰভু যীচুৱে তেওঁৰ পৰাক্ৰমশালী দূত সকলৰ সৈতে জুলন্ত অগ্নিৰে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি প্ৰকাশিত হ'ব, তেতিয়া এইবোৰ ঘটিব; 8 তেতিয়া যি সকলে ঈশ্বৰক নাজানে আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ শুভবাতী পালন নকৰে, সেই লোক সকলক তেওঁ দণ্ড দিব। 9 তেওঁলোক প্ৰভুৰ লগত থকাৰ পৰা আতৰ হৈ আৰু তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ প্ৰতাপৰ পৰা দূৰৈত থাকি, দণ্ডৰ সৈতে অনন্ত বিনাশ ভোগ কৰিব। 10 সেইদিনা যীচু যেতিয়া নিজৰ পবিত্ৰ লোক সকলৰ দ্বাৰা মহিমাশিত হ'বলৈ আহিব, তেতিয়া বিশ্বাস কৰা সকলোৱে আচৰিত হ'ব; আপোনালোকো সেই বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আছে, কাৰণ আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ্য বিশ্বাস কৰিলে। 11 এই কাৰণে আমিও আপোনালোকৰ বাবে সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোঁ, য'তে আমাৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকক তেওঁৰ আমন্ত্ৰণৰ যোগ্যপাত্ৰ বুলি গণ্য কৰিব। তাতে তেওঁৰ শক্তিত আপোনালোকে যেন মঙ্গলভাৱে সকলো ভাল কাম কৰাৰ ইচ্ছা আৰু বিশ্বাসৰ প্ৰতিটো কাৰ্য যেন সম্পূৰ্ণ কৰে; 12 তাতে যেন আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ অনুসাৰে আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ নাম আপোনালোকৰ দ্বাৰাই মহিমাশিত হয় আৰু আপোনালোকো তেওঁত মহিমাশিত হওক।

2 অধ্যায়

যীচুৰ পুনৰাগমনৰ

1 হে ডাইসকল, এতিয়া আমি আপোনালোকক অনুৰোধ কৰোঁ যে, আমাৰ পৰভু যীচু খৰীষ্টৰ আগমণ আৰু তেওঁৰ ওচৰত আমি গোট খোৱাৰ বিষয়ে আপোনালোকে জানি লওক, 2 আমি আপোনালোকক কওঁ, 'পৰভুৰ দিন ইতিমধ্যে আহিল' এই বুলি আপোনালোকৰ মন সহজতে অস্থিৰ নহওক নাইবা ব্যাকুল নহওক; কিয়নো কোনো কোনোৱে হয়তো আমাৰ দ্বাৰাই বা অন্য কাৰোবাৰ কথাৰ দ্বাৰাই অথবা আমি লিখা কোনো চিঠিৰ দ্বাৰাই এই বুলি ক'ব পাৰে। 3 আপোনালোকক কোনোৰূপে কাকো ভুলাবলৈ নিদিব; কিয়নো সেইদিন অহাৰ আগেয়ে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে ধৰ্ম পৰিত্যাগ কৰা দেখা যাব আৰু সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষ, যি বিনাশ হবলগীয়া পুংৰ; সি প্ৰকাশিত হ'ব। 4 ঈশ্বৰ নামেৰে খ্যাত আৰু উপাসনাৰ যোগ্য যি সকলো আছে, এই সকলোৰে বিৰুদ্ধে থিয় হৈ সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষে নিজকে ওখত প্ৰতিস্থিত কৰিব; এনে কি, ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত বহি নিজকে নিজে ঈশ্বৰ বুলি ঘোষণা কৰিব। 5 এইবোৰ যে ঘটিব সেই কথা মই আপোনালোকৰ লগত থাকোঁতেই আপোনালোকক কৈছিলোঁ; সেই বিষয়ে আপোনালোকৰ মনত নপৰে নে? 6 সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষক কেৱল তাৰ নিৰূপিত কালতহে প্ৰকাশিত হ'বলৈ কিহে বাধা দি ৰাখিছে, সেয়া আপোনালোকে জানে। 7 কিয়নো ঈশ্বৰৰ অবাধ্যতাৰ সেই গোপন ততুই ইতিমধ্যে কাৰ্য সাধন কৰি আছে; কেৱল এজন আছে যি জনে বৰ্তমান তাক প্ৰকাশ হোৱাত বাধা দি ৰাখিছে; তাক দূৰ নকৰা পৰ্যন্ত বাধা দিয়ে থাকিব। 8 তাৰ পাছত সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষ জন প্ৰকাশিত হ'ব আৰু পৰভু যীচুৱে নিজৰ মুখৰ নিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তাক ধ্বংস কৰিব আৰু তেওঁৰ আগমণৰ আবিৰ্ভাৱৰ দ্বাৰাই তাক শেষ কৰিব। 9 চয়তানৰ কৰ্ম অনুসাৰে সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষ আহিব। সি সকলো মিছা পৰাঙ্কৰণ কাৰ্য, আচৰিত চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱাব; 10 বিনাশ পথৰ যাত্ৰী সকলক অধাৰ্মিকতাৰ ছলনাবে সকলো ধৰণৰ প্ৰৱঞ্চনা কৰিব। কিয়নো, এই লোক সকলে পৰিষ্কাৰ পাবৰ কাৰণে সত্য প্ৰেমক গ্ৰহণ নকৰিলে। 11 সেয়েহে তেওঁলোকে যাতে মিছাত বিশ্বাস কৰিব, তাৰ বাবে ঈশ্বৰে তেওঁলোকলৈ এক ভ্ৰান্তিজনক কাৰ্য কৰা শক্তি পঠাব। 12 যি সকলে সত্যক বিশ্বাস নকৰিলে কিন্তু অধাৰ্মিকতাত আনন্দিত হ'ল, সেই লোক সকলৰ বিচাৰ হ'ব।

প্ৰভুত থিৰে থাকিবলৈ উপদেশ

13 পৰভুৰ পিৰয় ডাইসকল, আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক সকলো সময়তে ধন্যবাদ দিয়া আমাৰ কৰ্তব্য; কিয়নো আপোনালোকক আমাৰ শুদ্ধিকৰণ কাৰ্যৰে পৰিষ্কাৰতলৈ আনিলে আৰু সত্যক বিশ্বাস কৰাৰ মাধ্যমেৰে পৰিত্ৰাণ পাবৰ কাৰণে ঈশ্বৰে আদিৰে পৰা আপোনালোকক প্ৰথম ফলৰূপে মনোনীত কৰিলে। 14 আমাৰ শুভবাতৰাৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈ তেওঁ আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ কৰিলে যাতে আপোনালোকে আমাৰ পৰভু যীচু খৰীষ্টৰ মহিমাৰ ভাগী হয়। 15 এই হেতুকে, হে ডাইসকল, থিৰে থাকক; পত্ৰৰ দ্বাৰা বা কথাৰ দ্বাৰাই যি যি শিক্ষা আমি আপোনালোকক দিলোঁ, সেই সকলোকে ধৰি ৰাখক।

16 এতিয়া আমাৰ পৰভু যীচু খৰীষ্টে নিজে আৰু যি জনে আমাক প্ৰেম কৰি, আমাক অনন্ত সন্তুনা আৰু ভৱিষ্যতৰ উত্তম আশা অনুগ্ৰহেৰে দিলে, আমাৰ সেই পিতৃ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ হৃদয়ক সন্তুনা দিয়ক; 17 আৰু সকলো সন্মত কৰ্ম আৰু সদবাক্যত আপোনালোকৰ মন সুস্থিৰ কৰক।

3 অধ্যায়

প্ৰাৰ্থনাৰ কাৰণে অনুৰোধ

1 শেষতে, হে ডাইসকল, আমাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক। প্ৰাৰ্থনা কৰক যাতে আপোনালোকৰ মাজত পৰভুৰ বাক্য যেনেকৈ দ্ৰুতগতিত প্ৰসাৰিত হৈছিল, তেনেকৈ বিস্তাৰিত আৰু গৌৰৱান্বিত হওক; 2 প্ৰাৰ্থনা কৰক যেন দুৰাচাৰী আৰু দুষ্ট লোকৰ হাতৰ পৰা আমি ৰক্ষা পাবোঁ; কিয়নো, সকলো লোকৰ যে বিশ্বাস আছে, এনে নহয়। 3 কিন্তু, পৰভু বিশ্বাসী; তেৱেই আপোনালোকক সুস্থিৰ কৰিব আৰু দুষ্ট শক্তি চয়তানৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।

4 আপোনালোকৰ সম্বন্ধে প্ৰভুত আমাৰ দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, আমি দিয়া সকলো আদেশ আপোনালোকে পালন কৰিছে আৰু আগলৈও কৰি থাকিব। 5 পৰভুৱে আপোনালোকৰ হৃদয়ক ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু খৰীষ্টৰ সহনশীলতাৰ পথত চলাওঁক।

অনিয়মকৈ চলাৰ বিষয়ে উপদেশ

6 ডাইসকল, আমি আমাৰ পৰভু যীচু খৰীষ্টৰ নামেৰে আপোনালোকক এই আদেশ দিওঁ যে, কোনো ভায়ে যদি এলেহুৱা হৈ অনিয়মত চলে আৰু আমাৰ পৰা আপোনালোকে পোৱা শিক্ষা অনুসাৰে নচলে, তেনেহলে তাৰ লগ এৰক। 7 কিয়নো আমাৰ অনুকাৰী কেনেকৈ হ'ব লাগে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে জানে। আপোনালোকৰ মাজত থকাৰ সময়ত আমি এলেহুৱা হৈ অনিয়মত চলা নাছিলোঁ; 8 মূল্য নিদিয়াকৈ আমি কাৰো আহাৰ গ্ৰহণ কৰা নাছিলোঁ। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আমি আপোনালোকৰ ওপৰত বোজা নহ'বলৈ দিহে-ৰাতিয়ে পৰিষ্কাৰ আৰু কষ্টেৰে কাম কৰিছিলোঁ। 9 ইয়াত আমাৰ যে ক্ষমতা নাই, এনে নহয়; কিন্তু আপোনালোক যেন আমাৰ অনুকাৰী হয়, তাৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত আমি আৰ্হি হ'বলৈহে ইয়াকে কৰিলোঁ।

10 কাম কৰিবলৈ যদি কোনোৱে অসম্মত হয়, তেনেহলে তেওঁ আহাৰো গ্ৰহণ নকৰক, এই বুলি আপোনালোকৰ মাজত থাকোঁতেই, আমি আপোনালোকক আদেশ দিছিলোঁ। 11 কাৰণ, আমি শুনিবলৈ পাবোঁ যে, আপোনালোকৰ কোনো কোনোৱে এলেহুৱা হৈ অনিয়মত চলি আছে আৰু একো কাম নকৰি অনাধিকাৰ চৰ্চ্চা কৰি ফুৰে। 12 এনে লোক সকলক আমি পৰভু যীচু খৰীষ্টৰ নামেৰে আদেশ আৰু উপদেশ দিওঁ, তেওঁলোকে শান্তভাবে কাম কৰি নিজৰ নিজৰ আহাৰ ভোজন কৰক। 13 হে ডাইসকল, সন্মত কাম কৰিবলৈ যাওতে আপোনালোক কেতিয়াও নিৰুৎসাহ নহ'ব। 14 এই পংকৰ দ্বাৰাই জনোৱা আমাৰ বাক্য

কোনোৱে যদি নামানে, তেনেহলে আপোনালোকে সেই মানুহক চিনি ৰাখিব আৰু তেওঁ লাজ পাবলৈ তেওঁ সৈতে আলাপ-ব্যৱহাৰো নকৰিব; ¹⁵ কিন্তু তেওঁক শংৰুৱদৰে জ্ঞান নকৰিব, বৰং ডাই বুলি চেতনা দিয়ক।

শেষ কথা

¹⁶ এতিয়া শান্তিদাতা প্ৰভুৱে নিজে সকলো সময়ত সকলোডাৰে আপোনালোকক শান্তি দান কৰক। প্ৰভু আপোনালোক সকলোৰে সঙ্গী হওক। ¹⁷ মোৰ এই শুভেচ্ছা, মই পোলে নিজ হাতে লিখিলোঁ; এয়েই মোৰ প্ৰত্যেক পংৰৰ চিন; মই এনেকৈয়ে লিখোঁ। ¹⁸ আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক।

1 তীমথিয়

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পংৰ লিখক পৌল, 1 তীমথিয়ত স্পষ্টভাবে লিখা আছে যে এই পত্ৰ পাঁচনি পৌলৰ দ্বাৰা লিখা হৈছে, “পৌল, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰা খ্ৰীষ্ট যীচুৰ এজন পাঁচনি” (1 তীমথিয় 1:1)। আদি মণ্ডলীয়ে এই পত্ৰক পৌলীয় পত্ৰ বুলি স্পষ্টভাবে স্বীকাৰ কৰে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 62-64 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজ ভাগত। যেতিয়া পৌলে তীমথিয়ক ইফিচত এৰি আহিছিল, তেতিয়া তেওঁ মাকিদনীয়ালৈ ধাৰাবাহিকভাবে গৈ আছিল, তাতে তেওঁৰ লৈ এই পংৰ লিখিছিল (1 তীমথিয় 1:3; 3:14,15)।

প্ৰাপক

ইয়াক প্ৰথম তীমথিয় নামেৰে জনা যায় কাৰণ ইয়াক তীমথিয়লৈ বুলি নিৰ্দেশ কৰা হৈছিল। তেওঁ পৌলৰ যাত্ৰাত সংগী আছিল আৰু তেওঁৰ মিছনাৰী যাত্ৰাৰ সহযোগী আছিল। উভয় তীমথিয় আৰু সম্পূৰ্ণ মণ্ডলী হিচাপে 1 তীমথিয়ক উদ্দীষ্ট পাঠক হয়।

উদ্দেশ্য

কিদৰে ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালত নিজকে পৰিচালনা কৰা উচিত সেই সম্পৰ্কে তীমথিয়ক দিয়া শিক্ষা (3:14-15) আৰু কিদৰে তীমতথিয়ই এই নিৰ্দেশাৱলী দ্ৰুত ৰূপত ধৰি ৰাখিছিল। এই পদে 1 তীমথিয় পুস্তকৰ কাৰণে পৌলৰ উদ্দেশ্য হিচাপে কাম কৰে। তেওঁ ক’লে যে তেওঁ লিখিছিল যাতে তেওঁলোকে জানিব পাৰে কিদৰে লোকসকলে ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালত নিজকে পৰিচালনা কৰে, যি জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ মণ্ডলী, সত্যৰ স্তম্ভ আৰু ভিত্তি। এই পাঠবোৰ বিচাৰি পৌলে পত্ৰ পঠিয়াইছিল আৰু তেওঁৰ লোকসকলে যাতে এই সম্পৰ্কে শক্তিশালী হয় আৰু মণ্ডলী সমূহ স্থাপিত হয়।

মূল বিষয়

যুৱ শিষ্যসকলৰ কাৰণে নিৰ্দেশনাৱলী।

প্ৰান্তৰেখা

1. পৰিচাৰ্য্যৰ বাবে অনুশীলন — 1:1-20
2. পৰিচাৰ্য্যৰ বাবে মূলনীতি — 2:1-3:16
3. পৰিচাৰ্য্যত থকা দায়িত্ববোৰ — 4:1-6:21

মঙ্গলবাদ

1 মই পৌল, খ্ৰীষ্ট যীচুৰ এজন পাঁচনি। আমাৰ ৱৰাণকৰ্ত্তা ঈশ্বৰ আৰু আশাভূমি খ্ৰীষ্ট যীচুৰ আজ্ঞা অনুসাৰে নিযুক্ত।
2 বিশ্বাসী হিচাবে মোৰ এজন প্ৰকৃত পুংৰ তীমথিয়ৰ সন্মীপলৈ, পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি হওক।

ভ্ৰান্ত শিক্ষকৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিয়া

3 মাকিদনীয়ালৈ যোৱাৰ সময়ত মই তোমাক যি কৈছিলোঁ, এতিয়াও সেই বিষয়ে কওঁ তুমি ইফিচতে থাকা, তাতে কিছুমান লোকক পুণৰ ভুল শিক্ষা নিদিবলৈ আদেশ দিব পাৰিবা। 4 কাৰণ তেওঁলোকে বাধাৰহে সৃষ্টি কৰে। গল্প-কথা আৰু অগ্ৰহীন বংশ তালিকাত মনোযোগ নিদিবা। এইবোৰে অযথা তৰ্ক-বিতৰ্কৰ সৃষ্টি কৰে আৰু ঈশ্বৰৰ কামত সহায় নকৰে। ঈশ্বৰৰ কাম বিশ্বাসৰ দ্বাৰা হয়।

5 এই আদেশৰ উদ্দেশ্য হৈছে প্ৰেৰম; যি প্ৰেৰম নিৰ্মল চিত্ত, স্মা বিবেক আৰু অকপট বিশ্বাসৰ পৰা হয়।* 6 এইবোৰৰ পৰা কোনো কোনো এফলীয়া হৈ অনৰ্থক কথাৰ বাবে বিপথে গ’ল। 7 তেওঁলোকে বিধানৰ অধ্যাপক হওঁলে ইচ্ছা কৰে, কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ কথা নিজেই নুবুজে বা যি বিষয়ে জোৰ দি কয়, সেই সন্মুখেও নাজানে। 8 কিন্তু বিধান যে কোনো লোকে আইনসংগত ভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিলে উত্তম হয়, ইয়াক আমি জানো;

9 তথাপি, বিধান ধাৰ্মিক লোকৰ নহয়, কিন্তু সেয়া দিয়া হৈছিল, সেই লোক সকলৰ কাৰণে, যি সকল বিধানহীন আৰু বিদ্বেষী, ভক্তিহীন আৰু পাপী, অপবিংৰ আৰু অধাৰ্মিক, যি সকল পিতৃবধী, মাতৃবধী, নৰবধী, 10 ব্যভিচাৰী, সমকামী, দাস বিৰূপীৰ সৰবৰাহকাৰী, মিছলীয়া, মিছা সাক্ষী আৰু যি সকলে সত্য শিক্ষাৰ বিপৰীতে আন কিবা কাম কৰা, মিছা শপতকাৰী, 11 প্ৰথমখন ঈশ্বৰৰ গৌৰৱময় শুভবাৰ্ত্তা অনুসাৰে সেই শিক্ষাৰ ডাৰ তেওঁ মোৰ ওপৰত দিলে।

12 যিজনাই মোক শক্তি দিলে† আৰু মোক বিশ্বাসী জ্ঞান কৰি পৰিচাৰ্য্য পদত নিযুক্ত কৰিলে, সেই প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুক মই ধন্যবাদ জনাওঁ। 13 যদিও আগেয়ে মই খ্ৰীষ্টৰ নিন্দক আছিলোঁ, অত্যাচাৰী আৰু হিংস্ৰ আছিলোঁ, তথাপি তেওঁ মোক দয়া কৰিলে কাৰণ মই নুবুজি‡ অবিশ্বাসী হৈ সেইবোৰ কৰিছিলোঁ। 14 কিন্তু আমাৰ প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহ, খ্ৰীষ্ট যীচুত বিশ্বাস আৰু প্ৰেৰমৰ সৈতে মোক বাহুল্যৰূপে দিয়া হ’ল।

* 1 অধ্যায়:5 ৰো 13:8-10; গাল 5:14।

† 1 অধ্যায়:12 1 কৰি 15:10; 2 কৰি 5:11; ফিলি 4:13।

‡ 1 অধ্যায়:13 লুক 23:34

15 পাপী লোকৰ পৰিৱৰাণ কৰিবৰ কাৰণে খৰীষ্ট যীচু যে জগতলৈ আহিল, এই কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সকলোৱে গ্ৰহণ কৰিবৰ যোগ্য। আৰু এই পাপী লোকৰ মাজত ময়েই প্ৰধান।¹⁶ এই কাৰণেই মোক প্ৰথমে দয়া কৰা হ'ল যাতে প্ৰধান পাপী যি মই, মোৰ যোগেদি যেন যীচু খৰীষ্টই তেওঁৰ অসীম সহনশীলতা দেখুৱাব পাৰে আৰু অনন্ত জীৱন পাবলৈ যি সকলে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব, সেই সকলৰ বাবে মোক এক দৃষ্টান্ত স্বৰূপে ৰাখিলে।¹⁷ এতিয়া অনন্ত কালৰ ৰজালৈ, আৰু চিৰস্থায়ী, অদৃশ্য একমাংৰ ঈশ্বৰলৈ মৰ্যাদা আৰু গৌৰৱ চিৰকাল হওক। আমেন।

18 মই তোমাক এই আদেশ দিওঁ, হে মোৰ পুংৰ তীমথিয়; মই তোমাৰ সম্বন্ধে জনোৱা ভাৱবাণীৰ দৰে, তুমি তাতে একমত হৈ সেই অনুসাৰে যেন উত্তম যুজত প্ৰণাৰণ কৰা।¹⁹ আৰু তুমি যেন বিশ্বাস আৰু উত্তম বিবেক ৰক্ষা কৰি চলা। কোনো কোনো লোকে সেই বিশ্বাস আৰু উত্তম বিবেক ত্যাগ কৰাত, তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰূপ নৌকা ভগ্ন হ'ল।²⁰ তেওঁলোকৰ ভিতৰত হুমিনায় আৰু আলেকজেদ্দাৰ নামৰ দুজনে আছে। এওঁলোকে যেন নিন্দা কৰিবলৈ পুণৰ নিশিকৈ, তাৰ বাবে মই এওঁলোকক চয়তানৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি দিলোঁ।[§]

2 অধ্যায়

প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়; শংৰীলোকৰ কৰ্তব্য

1 মোৰ প্ৰথম নিবেদন এই যে, সকলোবোৰ মানুহৰ কাৰণে অনুৰোধ, প্ৰাৰ্থনা, নিবেদন আৰু ধন্যবাদ কৰা হওক।² ইয়াৰ বাবে ৰজা আৰু অধিকাৰী সকলৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, যাতে আমি সকলো ঈশ্বৰভক্তিই সততাত থাকি ক্ষত্ৰ আৰু শান্তিপূৰ্ণ জীৱন-যাপন কৰিব পাৰোঁ;³ এয়ে আমাৰ ৎগাৰণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত উত্তম আৰু গ্ৰহণীয়।⁴ তেওঁৰ ইচ্ছা এয়ে যে, সকলো মানুহে যেন পৰিৱৰাণ আৰু সত্যৰ জ্ঞান পায়।*

5 কাৰণ ঈশ্বৰ এজন আৰু তেওঁৰ সৈতে মানুহৰ মাজত মধ্যস্থও এজন, তেৱেঁই মনুষ্য খৰীষ্ট যীচু;⁶ তেওঁ সকলো মানুহৰ কাৰণে মুক্তিৰ মূল্য হিচাবে নিজৰ জীৱন দান কৰিলে। যীচুৰ এই কাৰ্যই সঠিক সময়ত সকলোকে সাক্ষ্য দিলে।[†] 7 এই সাক্ষ্য দিবৰ কাৰণে মোক এজন ঘোষণাকাৰী আৰু পাঁচনি ৰূপে নিযুক্ত কৰিলে। মই বিশ্বাস আৰু সত্যত অনা-ইহুদী সকলৰ শিক্ষক হ'লোঁ। মই সঁচা কথা কওঁ; মই মিছা নকওঁ।

8 মোৰ ইচ্ছা এয়ে যে, সকলো ঠাইতে পুৰুষ সকলে ক্ৰোধ আৰু বাদ-বিবাদৰ মনোভাৱ নাৰাখি পবিত্ৰ হাত দাঙি প্ৰাৰ্থনা কৰক।⁹ সেইদৰে মই বিচাৰো, মহিলা সকলেও সুলাজ, নমৰ আৰু সুবোধেৰে সৈতে পৰিপাটি পোছাকেৰে নিজকে ভূষিত কৰক; নানা ধৰণৰ কেশ-বিন্যাস কৰি, সোণ বা মুক্তা পিন্ধি অথবা বহুমূল্য কাপোৰেৰে নহয়;¹⁰ কিন্তু ঈশ্বৰভক্তি স্বীকাৰ কৰা বিষয়ত হ'লে, স□ কাৰ্যৰ দৰাৰাই ঈশ্বৰভক্তিৰ পৰিচয় দিয়াই মহিলা সকলৰ উপযুক্ত ভূষণ হওক।[‡]

11 মহিলা সকলে সম্পূৰ্ণ বাধ্যতা আৰু নীৰৱতাৰে বশৱৰ্ত্তী হৈ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰক।¹² শিক্ষা দিবৰ বাবে বা পুৰুষৰ ওপৰত ক্ষমতা চলাবৰ বাবে মই মহিলাক অধিকাৰ নিদিওঁ; কিন্তু শান্তভাবে থাকিবলৈহে কওঁ।

13 কিয়নো প্ৰথমে আদমক পাছতহে হাৱাক নিৰ্ম্মাণ কৰা হৈছিল;¹⁴ আৰু আদমক ডুলুউৱা নহ'ল কিন্তু মহিলা গৰাকীক সম্পূৰ্ণভাৱে ডুলাই অপৰাধত পেলালে।[§] 15 তথাপি যদি সুবোধেৰে সৈতে বিশ্বাস, প্ৰেম আৰু পবিত্ৰতাৰে থাকি তেওঁলোকে জীৱন-যাপন কৰে, তেনেহলে মহিলাই সন্তান প্ৰসৱৰ দ্বাৰাই পৰিৱৰাণ পাব।

3 অধ্যায়

অধ্যক্ষ আৰু পৰিচাৰক বাব

1 কোনোৱে যদি অধ্যক্ষ পদৰ বাবে আকাংক্ষা কৰে, তেনেহলে তেওঁ উত্তম কৰ্ম্মলৈ ইচ্ছা কৰে, এই কথা বিশ্বাসযোগ্য।² এতেকে অধ্যক্ষ নিৰ্দোষী, এজনী তিৰোতাৰ স্বামী, পৰিমিত ভোগী, বিবেচক, পৰিপাটি, অতিথি সেৱক, শিক্ষা দিয়াত নিপুন³ আৰু মদপী বা প্ৰহাৰক নহৈ, ক্ষত্ৰ স্বভাৱী, নিৰ্ব্বিৰোধী, নিৰ্ম্মোভী, অৰ্থা□ ধনক প্ৰেম নকৰা উচিত।

4 সেই লোক জনে যেন নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলক উত্তমৰূপে শাসন কৰে আৰু তেওঁৰ সন্তানবোৰে যেন সকলো সন্মানেৰে তেওঁক মানি চলে।⁵ কিয়নো এজন লোকে যদি নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলকেই শাসন কৰিব নোৱাৰে তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীৰ তৎৎৱাৰধান কৰিব?

6 তেওঁ নতুন শিষ্য হব নালাগে, কিয়নো তেওঁ যেন গৰ্ব-অহংকাৰত নপৰে আৰু চয়তানৰ দৰাৰা যেন দণ্ড পোৱা নহয়।⁷ ইয়াৰ ওপৰিও তেওঁ বাহিৰত থকা লোক সকলৰ মাজত সুখ্যাতিযুক্ত হোৱা দৰকাৰ, যাতে তেওঁ নিন্দিত নহয় আৰু চয়তানৰ ফান্দত নপৰে; এই কাৰণে সুখ্যাতি থকা লোক হব লাগে।

8 সেইদৰে পৰিচাৰক সকল ধীৰ, স্বৰ্দ্ধাৰ যোগ্য হব লাগে; তেওঁলোক দুতলীয়া, কথকী, দৰাষ্কাৰসত অতি আসক্ত থকা আৰু কুচ্ছিত লাভ বিচৰা লোক হব নালাগে।⁹ তেওঁলোকে সদায় নিৰ্ম্মল বিবেকত বিশ্বাসৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব সঁচি ৰখা উচিত।¹⁰ প্ৰথমে তেওঁলোকে নিজকে পৰীক্ষা কৰক, পাছত নিৰ্দোষী হলেহে পৰিচাৰকৰ কাৰ্য কৰক।

11 পৰিচাৰিকা মহিলা সকলো সন্মানৰ যোগ্য হব লাগে। তেওঁলোক যেন অপবাদ দিওতা নহয়, কিন্তু নিজক সংযম কৰি ৰখা, ধীৰ, আৰু সকলো বিষয়তে তেওঁলোক যেন বিশ্বাসযোগ্য হয়।¹² পৰিচাৰক সকলে এগৰাকী মহিলাৰ স্বামী হৈ নিজ নিজ সন্তান আৰু নিজ ঘৰ খন উত্তমৰূপে শাসন কৰক।¹³ কিয়নো যি পৰিচাৰক সকলে উত্তমৰূপে পৰিচাৰকৰ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকে নিজলৈ সন্মান অৰজন কৰে আৰু খৰীষ্ট যীচুত তেওঁলোক বিশ্বাসত সাহসী হয়।

§ 1 অধ্যায়:20 ইয় 2:6, 7; লুক 13:16; 1 কৰি 5:5; 2কৰি 12:7 * 2 অধ্যায়:4 যিহি 33:11; 2 পি 3:9† 2 অধ্যায়:6 মথি 20:26; মাৰ্ক 10:45; 1 পি 1:18,

19† ‡ 2 অধ্যায়:10 1 পি 3:1-4 § 2 অধ্যায়:14 আ 3:1-17

14 মই তোমাৰ বাবে এইবোৰ কথা লিখিলোঁ আৰু সোনকালে মই তোমাৰ তালৈ যাবলৈ আশা কৰি আছোঁ। 15 কিন্তু মই যদি পলমো কৰোঁ, তথাপি তুমি সত্যতাৰ স্তম্ভ* আৰু ভিত্তিমূল স্বৰূপ যি ঈশ্বৰৰ গৃহ, অৰ্থাৎ জীৱনময় ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীত বেনে আচাৰ-ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে জানিবৰ বাবে এইবোৰ কথা তোমালৈ লিখিলোঁ; কিয়নো মণ্ডলী হৈছে সত্যৰ স্তম্ভ আৰু ভিত্তিমূল।

16 আৰু একেলগে আমি একমত হৈ কওঁ যে,
“ভক্তিৰ নিগূঢ় সত্য অতি মহান।
তেওঁ মাংসত প্ৰকাশিত হ’ল,
আত্মাত ধাৰমিক বুলি গণিত কৰা হ’ল,
দূতবোৰৰ দ্বাৰাই দেখা পোৱা গ’ল,
অন্যান্য জাতি সকলৰ আগত ঘোষণা কৰা হ’ল,
জগতত বিশ্বাস কৰা হ’ল,
প্ৰতাপত তুলি নিয়া হ’ল।”

4 অধ্যায়

অধ্যক্ষৰ উপযুক্ত ব্যৱহাৰ

1 পৰিৎৰ আত্মাই স্পষ্টকৈ কৈছে যে, আহিবলগীয়া দিনত কিছুমান মানুহ বিশ্বাসৰ পৰা আতৰি গৈ* ভ্ৰান্তিজনক আত্মাত আৰু ভূতবোৰৰ শিক্ষাত তেওঁলোকে মনযোগ দিব, 2 কপট আচৰণেৰে মিছা কথা কোৱা সকলৰ দ্বাৰাই এইবোৰ শিক্ষা দিয়া হয়। এনে লোক সকলে নিজৰ বিবেকৰ বিৰুদ্ধে তপত লোৱা দাগ দি নিজক অসাৰ কৰে।

3 এনে মিছলীয়াবোৰে বিয়া কৰাবলৈ নিষেধ কৰে আৰু কিছুমান খাদ্যও খাবলৈ নিষেধ কৰে, কিন্তু যি খাদ্য ঈশ্বৰে স্বৰ্জন কৰিছে; সেই খাদ্য যি সকলে সত্যক জানি বিশ্বাস কৰিলে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি গ্ৰহণ কৰিব পাৰে। 4 কিয়নো ঈশ্বৰৰ সৃষ্টি সকলো বস্তুৰেই উত্তম আৰু ধন্যবাদেৰে সৈতে গ্ৰহণ কৰিলে, একেৰেই অগ্ৰহণ নহয়, 5 যিহেতু ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই সকলোকে পৰিৎৰ কৰা হয়।

6 এই সকলো কথা ভাই সকলক মনত পেলাই দিলে, তুমি খৰীষ্ট যীচুৰ এজন উত্তম পৰিচাৰক হবা। কাৰণ বিশ্বাসৰ বাক্য আৰু উত্তম শিক্ষাৰ অনুকাৰী হৈ তুমি প্ৰতিপালিত হৈছা।† 7 কিন্তু নিন্দায়ুক্ত, অপৰিৎৰ আৰু বুঢ়ী মানুহৰ অনৰ্থক গল্প-কথাত মন নিদি, ভক্তি নিপুণ হবলৈ অভ্যাস কৰিবা। 8 কিয়নো শৰীৰচৰ্চাই কেৱল অলপহে উপকাৰ কৰে, কিন্তু ভক্তি সকলো বিষয়ত লাভজনক, কাৰণ সেয়ে বৰ্তমান আৰু ভবিষ্যত জীৱনৰ আয়ুস লাভৰ নিশ্চয়তা প্ৰদান কৰে।

9 এই কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সকলোৰে গ্ৰহণ কৰিব পৰা, সম্পূৰ্ণ উপযোগী। 10 কিয়নো এই আশয়েৰেই আমি পৰিশ্ৰম কৰোঁ আৰু প্ৰাণপণে কষ্ট কৰোঁ। কাৰণ যি জন সকলো লোকৰ, বিশেষকৈ বিশ্বাসী সকলৰ ৱৰাণকৰ্তা, সেই জীৱনময় ঈশ্বৰৰ ওপৰত আমি ভাৰসা কৰোঁ।

11 তুমি এইবোৰ কথা আজ্ঞা দিয়া আৰু শিকোৱা। 12 তোমাৰ অলপ বয়সক হেয়জ্ঞান কৰিবলৈ কাকো নিদিবা; কিন্তু তুমি বাক্যত, আচাৰ-ব্যৱহাৰত, প্ৰেমত, বিশ্বাসত আৰু শুদ্ধতাত, বিশ্বাস কৰা লোক সকলৰ আৰ্হি হোৱা। 13 মই নোযোৱালৈকে তুমি পঢ়াত, উদগণি দিয়াত আৰু শিক্ষা দিয়াত মনোযোগ দি থাকিবা।

14 যি বৰ তোমাক দিয়া হৈছে, সেই বৰ অৱহেলা নকৰিবা; পৰিচাৰক সকলে যি সময়ত তোমাৰ ওপৰত হাত দিছিল, সেই সময়ত সেই বৰ ভাৱবাণীৰ দ্বাৰাই তোমাৰ ওপৰত অৰ্পিত হৈছিল। 15 এই বিষয়বোৰত মনোযোগ দি কাৰ্য কৰা আৰু সেইদৰে চলা, তেতিয়াই সকলো লোকৰ আগত তোমাৰ বিশ্বাসৰ বৃদ্ধি আৰু বিশ্বাসৰ ভেটি প্ৰকাশ পাব। 16 তুমি নিজৰ জীৱন আৰু শিক্ষা দিয়া বিষয়ত সাৱধান হোৱা আৰু এই দায়িত্ববোৰ পালন কৰিবা। ইয়াকে কৰিলে তুমি নিজকে আৰু তোমাৰ কথা শুনা লোক সকলকো পৰিৎৰাণ কৰাৰ পাৰিবা।‡

5 অধ্যায়

1 বৃদ্ধ সকলৰ প্ৰতি কটুবাক্য ব্যৱহাৰ নকৰিবা, কিন্তু তেওঁলোকক পিতৃৰ নিচিনাকৈ, ডেকা সকলক ভাইৰ নিচিনাকৈ উৎসাহিত কৰিবা। 2 বৃদ্ধা মহিলা সকলক মাতৃৰ নিচিনাকৈ আৰু যুৱতী সকলক সম্পূৰ্ণ শুদ্ধতাৰে ভনীৰ নিচিনাকৈ বিনয় কৰিবা।

3 যি সকল প্ৰকৃত বিধৱা, সঁচাই অকলশৰীয়া সেই সকলক সমাদৰ কৰিবা। 4 কিন্তু যদি কোনো বিধৱাৰ সন্তান বা নাতিনাতিনী থাকে, তেন্তেহলে তেওঁলোকে প্ৰথমে নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা-ভক্তি দেখুৱাবলৈ আৰু নিজ পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি উপকাৰ কৰিবলৈ শিকক, কিয়নো এয়ে ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত গ্ৰহণীয়।

5 কিন্তু যি গৰাকী প্ৰকৃত বিধৱা আৰু অকলশৰীয়া, তেওঁ ঈশ্বৰত কৰা বিশ্বাস সুনিশ্চিত ৰাখি, ৰাতিয়ে-দিনে নিবেদন আৰু প্ৰাৰ্থনাত আসক্ত থাকক। 6 কিন্তু যি গৰাকী ইন্দিৰয় সুখত মগ্ন থাকে, তেওঁ জীয়াই থাকিও মৰা।

7 এইবোৰৰ বিষয়ে তুমি আদেশ দিবা, যাতে তেওঁলোক নিৰ্দোষী হয়। 8 কিন্তু কোনোৱে যদি আপোন লোকৰ, বিশেষকৈ নিজৰ ঘৰৰ পৰিয়ালৰ বাবে চিন্তা নকৰে, তেন্তেহলে তেওঁ বিশ্বাস অস্বীকাৰ কৰিলে আৰু এজন অবিবাসী লোককৈয়ে অধম হ’ল।

* 3 অধ্যায়:15 মথি 16:18

* 4 অধ্যায়:1 মথি 24:5, 11, 24; পি 2:1, 2

† 4 অধ্যায়:6 যিহি 15:26; 1 পি 2:2

‡ 4 অধ্যায়:16 1 কৰ 9:22; যাক 5:20

9 এগৰাকী বিধৱা বুলি এনে মহিলা সকলৰ নাম তালিকাভুক্ত হওক: যি গৰাকীৰ বয়স ষাঠিতকৈ কম নহয় আৰু তেওঁ এজন স্বামীৰ ভাৰ্যা আছিল।¹⁰ তেওঁৰ এনেবোৰ সাকামৰ কাৰণে সুনাম থকা উচিত; অৰ্থাৎ যদি তেওঁ সন্তানবোৰক লালন-পালন কৰি থাকে, আলহী সুধি থাকে, পবিত্ৰ লোক সকলৰ ভৰি ধুৱাই থাকে, ক্ৰেশ পোৱাবোৰৰ উপকাৰ কৰে, আৰু সকলো সাক কৰ্মৰ অনুগামী হৈ থাকে, এই সকলো সাককৰ্মৰ বাবে সেই জনীয়ে সুখ্যাতি পোৱা উচিত।

11 কিন্তু যুৱতী বিধৱা সকলক গ্ৰহণ নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকে ইন্দ্ৰিয়-সুখাভিলাষিনী হৈ খ্ৰীষ্টৰ বিৰুদ্ধে গৈ বিয়া হবলৈ ইচ্ছা কৰিব।¹² এইদৰে তেওঁলোকে পুৰুষ শপত প্ৰত্যাহাৰ কৰাৰ কাৰণে পাপত আৱদ্ধ হয়।¹³ ইয়াৰ উপৰি তেওঁলোকে ঘৰে ঘৰে ঘূৰি ফুৰি অকৰ্মন্য হৈ পৰে আৰু মানুহৰ অকৰ্মন্যই নহয়, পৰচৰ্চা আৰু লোকৰ কামত হস্তক্ষেপ কৰি, অনৰ্থক কথাবোৰ কবলৈ শিকে, এইবোৰ তেওঁলোকে কৰা উচিত নহয়।

14 এতেকে মোৰ আজ্ঞা এই যে, যুৱতী বিধৱা সকলে তিৰস্কাৰৰ অৰ্থে বিপক্ষক কোনো সুযোগ নিদিবৰ বাবে তেওঁলোকে পুণৰ বিয়া কৰাওক, সন্তানৰ মাক হওক, আৰু ঘৰ-সংসাৰ কৰক।¹⁵ কিয়নো ইতিমধ্যে কোনো কোনোৱে এনেদৰে চয়তানৰ পাছত বিপথে গ'ল।¹⁶ যদি কোনো বিশ্বাসী মহিলাৰ মাজত বিধৱা সকল থাকে, তেনেহলে মণ্ডলীক ডাৰগ্ৰস্ত নকৰি তেৱেই সেই সকলৰ উপকাৰ কৰক যাতে মণ্ডলীয়ে স্বৰূপ বিধৱা সকলক সাহায্য কৰিব পাৰে।

17 যি যি পৰিচাৰক সকলে উত্তমৰূপে পৰিচালনা কৰে, বিশেষকৈ যি সকলে বাক্য আৰু শিক্ষাত পৰিশ্ৰম কৰে, তেওঁলোক দুগুণ সমাদৰৰ যোগ্য-পাণ্ডৰ বুলি গণিত হওক।¹⁸ কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰৰত কৈছে* “মৰণা মাৰোঁতে গৰুৰ মুখত মোখোৱা নাবান্ধিবা” আৰু “বনুৱা নিজ বেচৰ যোগ্য।”

19 পৰিচাৰক সকলৰ বিৰুদ্ধে অহা অপবাদ দুই তিনি জন সাক্ষী নহলে গ্ৰহণ নকৰিবা।²⁰ আনবোৰে যেন ভয় কৰে, এই কাৰণে পাপী সকলক সকলোৱে আগত তিৰস্কাৰ কৰিবা।

21 ঈশ্বৰ, খৰীষ্ট যীচু আৰু মনোনীত দূত সকলৰ সাক্ষাতে মই তোমাক এইবোৰ বিধান মানি চলিবলৈ দৃঢ় আজ্ঞা দিছোঁ। কিন্তু সম্পূৰ্ণ সত্য নজনাকৈ তুমি কোনো বিচাৰ নকৰিবা আৰু পক্ষপাতেৰে একো নকৰিবা।†²² কাৰো ওপৰত হঠাতে হাত নিদিবা আৰু অন্য লোকৰ পাপৰ অংশীদাৰ নহ'বা। নিজকে নিৰ্দোষী কৰি ৰাখিবা।

23 তুমি কেৱল পানী নাখাবা, কিন্তু তোমাৰ পেটৰ কাৰণে আৰু সঘনাই হৈ থকা অসুখৰ কাৰণে অলপ দৰাফাৰস পান কৰিবা।²⁴ কোনো কোনো মানুহৰ পাপ স্পষ্ট আৰু বিচাৰ-পথত অগ্ৰগামী হয় আৰু কোনো কোনো লোকৰ পাপ পাছত স্পষ্ট হয়।²⁵ ঠিক সেইদৰে মানুহৰ সাক কৰ্মবোৰো সহজে প্ৰকাশ পায়। যদিও সেইবোৰক কিছুমান স্পষ্ট ৰূপত দেখা পোৱা নাযায়, তথাপি সেইবোৰক চিৰদিনৰ বাবে গুপ্ত কৰি ৰাখিব নোৱাৰি।

6 অধ্যায়

নানা বিষয়ত চেতনা-বাক্য

1 ঈশ্বৰৰ নাম আৰু শিক্ষা যেন নিদিত নহয়, সেই বাবে যুৱলিৰ অধীন হোৱা দাস সকলে* নিজ নিজ প্ৰভুক সম্পূৰ্ণ সমাদৰেৰে যোগ্য জ্ঞান কৰক।² আৰু যি সকল দাস প্ৰভুৰ বিশ্বাসী, তেওঁলোক পৰস্পৰ ভাই। সেই বাবে দাস সকলে তেখেত সকলক অসন্মান কৰা উচিত নহয়। বৰং তেওঁলোকে আৰু ভালদৰে সেৱা কাৰ্য কৰা উচিত, যিহেতু যি সকলে সেৱা লাভ কৰিছে, তেওঁলোকো বিশ্বাসী আৰু প্ৰিয়। এইবোৰ কথা শিকোৱা আৰু ঘোষণা কৰা।

3 কোনোৱে যদি ভিন্ন শিক্ষা দিয়ে আৰু নিৰাময় সত্য বাক্য, যি বাক্য আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ; সেই বাক্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ আচলতে ঈশ্বৰীক শিক্ষা গ্ৰহণ নকৰে আৰু ভক্তিৰ অনুরূপ শিক্ষাত মগ্নি নহয়।⁴ তেওঁ অহংকাৰী আৰু একোকে নাজানে, কিন্তু বাদ-বিচাৰ আৰু বাগযুদ্ধৰূপ ৰোগত ৰোগাগ্ৰস্ত হয়। সেইবোৰৰ পৰাই হিংসা, বিবাদ, নিন্দা, দুষ্ট-ধাৰণাৰ উপায় হয়।⁵ মন-ভ্ৰষ্ট আৰু সত্যহীন মানুহবোৰৰ পৰাই দ্বন্দ্ব-কাজিয়া উপায় হয়। তেওঁলোকে সত্যৰ পৰা আতৰি যায় আৰু ভক্তিক জাগতিক লাভৰ উপায় বুলি ভাবে।

6 কিন্তু যি কৰিবা, আচলতে সন্তুষ্ট মনেৰে কৰিবা; কিয়নো ঈশ্বৰভক্তিতে সকলো লাভ বিলীন হৈ থাকে।†⁷ আমি এই জগতলৈ একোকে অনা নাই আৰু ইয়াৰ পৰা একো লৈ যাবও নোৱাৰোঁ।⁸ সেই বাবে আমি অন্ন-বস্ত্ৰৰতে সন্তুষ্ট হব লাগে।

9 কিন্তু যি সকলে ধনৱন্ত হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলোকে পৰীক্ষা আৰু ফান্দত পৰে আৰু নানা ধৰণৰ আৰু হানিজনক অভিলাষত পৰি যি যি কৰে সেইবোৰে তেওঁলোকক ধ্বংস আৰু বিনাশলৈ লৈ যায়।¹⁰ ধনক প্ৰেম কৰাই সকলো মন্দ পথৰ মূল। তালৈ আকাংক্ষা কৰি, কোনো কোনো মানুহে বিশ্বাসৰ পৰা ভ্ৰান্ত হৈ যাতনা ৰূপ শলাৰে নিজকেই খোচ মাৰে।

11 কিন্তু, হে ঈশ্বৰৰ লোক, তুমি এই সকলোৰে পৰা পেলোৱা। ধাৰ্মিকতা, ভক্তি, বিশ্বাস, প্ৰেম, ধৈৰ্য, মৃদুভাৱ, এইবোৰক অনুসৰণ কৰা।¹² বিশ্বাসৰ উত্তম যুদ্ধত পৰাগণন কৰা। যি অনন্ত জীৱনৰ বাবে তুমি আমনিৰত হ'লা আৰু অনেক সাক্ষীৰ আগত যি উত্তম বিশ্বাস স্বীকাৰ কৰিলা, তাক তুমি ধাৰণ কৰি থাক।

13 সকলোৰে জীৱন দিওঁতা ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে আৰু যি জনে পত্নী পীলাতৰ আগত সেই উত্তম স্বীকাৰৰূপে সাক্ষ্য† দিছিল, সেই খৰীষ্ট যীচুৰ সাক্ষাতেও, মই তোমাক এই আজ্ঞা দিছোঁ যে,¹⁴ আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ আবিৰ্ভাৱ নোহোৱালৈকে, এই আদেশ নিষ্কলঙ্ক আৰু নিৰ্দোষীকৈ ৰাখিবা।

* 5 অধ্যায়:18 দ্বি বি 25:4; লুক 10:7 † 5 অধ্যায়:21 দ্বি বি 1:16, 17 * 6 অধ্যায়:1 ইফি 6:5-9; কল 2:9, 10; তীত 2:9, 10 † 6 অধ্যায়:6 গীত 37:16; স্থিতো 15:16, 17; 1 তী 4:8; ইষ্ৰী 13:5 ‡ 6 অধ্যায়:13 যো 18:36, 37

¹⁵ সেই পৰমধন্য ঈশ্বৰ, যি জন একমাত্ৰ পৰাক্ৰমী, ৰাজস্ব কৰা ৰজা আৰু শাসন কৰা প্ৰভু, তেৱেই সঠিক সময়ত তেওঁক আবিৰ্ভাৱ কৰাব। ¹⁶ যি জন একমাত্ৰৰ অধিকাৰী আৰু অগম্য দীপ্তি-নিবাসী। কোনো মানুহে কেতিয়াও তেওঁক দেখা নাই আৰু দেখা পাবও নোৱাৰে।[§] তেওঁৰেই সমাদৰ আৰু অনন্ত পৰাশ্ৰম হওক। আমেন।

¹⁷ যি সকল এই জগতত ধনৱন্ত, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিয়া যে, তেওঁলোক উচ্চমনা নহওক আৰু তেওঁলোকে অনিশ্চিত ধন-সম্পদত ডাৰসা নকৰক। যি ঈশ্বৰে, আমি ভোগ কৰিবলৈ সকলোকে বাহ্যল্যৰূপে আমাক দিছে, সেই ঈশ্বৰত ডাৰসা কৰক। ¹⁸ তেওঁলোকক ভাল কৰ্ম কৰিবলৈ; ভাল কৰ্মবোৰত ধনী হৈ উদাৰ আৰু ভগাই লবলৈকো ইচ্ছুক হবলৈ কোৱা উচিত। ¹⁹ আৰু সেইৰূপে প্ৰকৃত জীৱন-ধাৰণ কৰি পৰকালৰ বাবে নিজৰ অৰ্থে তেওঁলোকে উত্তম ভিত্তিমূল স্বৰূপ ধন সাঁচক।*

²⁰ হে তীমথিয়, তোমাক যি গতাই দিয়া হ'ল, তাক পহৰা দি সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিব। তথাকথিত মিথ্যা জ্ঞানৰ অসাৰ কথা-বতৰা আৰু তৰ্ক-বিতৰ্কৰ মাজলৈ নাযাব। ²¹ কোনো কোনোৱে সেই ধৰণৰ জ্ঞান প্ৰকট কৰি স্বীকাৰ কৰা বিশ্বাসৰ পথৰ পৰা এফলীয়া হৈ গ'ল। ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ তোমালোক সকলোৰে লগত থাকক।

2 তীমথিয়

গ্রন্থ ৰচয়িতা

লিখকৰ স্বস্থ ৰোমৰ কাৰাগাৰৰ পৰা পৌলৰ মুকলি হোৱাৰ পাছত আৰু তেওঁৰ চতুৰ্থ মিছনাৰী যাত্ৰাৰ সময়ত তেওঁ যেতিয়া 1 তীমথিয় লিখিছিল, তেতিয়া তেওঁ আকৌ সম্ৰাট নিৰোৰ অধীনত বন্দী হৈছিল। এই সময়ত তেওঁ 2 তীমথিয় লিখিছিল। তেওঁৰ প্ৰথম কাৰাবাসৰ বিপৰীতে, তেতিয়া তেওঁ “ভাড়া ঘৰত” আছিল (পাঁচনিৰ কৰ্ম 28:30), তেতিয়া তেওঁ এক ঠাণ্ডা অন্ধকূপৰ মাজত অৱসাদত আছিল (4:13), সাধাৰণ অপৰাধীৰ দৰে বন্দন (1:16; 2:9). পৌলে জানিছিল যে তেওঁৰ কৰ্ম শেষ হৈ গৈছে আৰু তেওঁৰ প্ৰায় আয়ুস শেষৰ দিশে গৈ আছে (4:6-8).

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 66-67 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজে ভাগত।
পৌলে তেওঁৰ দ্বিতীয় কাৰাবাসৰ সময়ত ৰোমত আছিল আৰু তেওঁৰ শ্বহীদ হোৱাৰ অপেক্ষাত থকা অৱস্থাত এই পত্ৰটো লিখিছিল।

প্ৰাপক

দ্বিতীয় তীমথিয়, তীমথিয় আছিল পত্ৰৰ প্ৰাথমিক পাঠক, কিন্তু অৱশ্যে তেওঁ যোগাযোগ থকা মণ্ডলীৰ সৈতেও ভগাই কৰিছিল।

উদ্দেশ্য

তীমথিয়ক ত্যাগ কৰাৰ সৈতে এক চূড়ান্ত উদ্দীপনা আৰু যি কাম কৰে সেই কামত তীব্ৰতাৰ সৈতে উপদেশ দিয়া (1:3-14), লক্ষ্য (2:1-26), আৰু অধ্যৱসায় (3:14-17; 4:1-8)।

মূল বিষয়

বিশ্বস্ত পৰিচাৰ্য্যৰ কামত এক অভিযোগ।
প্ৰস্তাৱেখা

1. পৰিচাৰ্য্যৰ বাবে প্ৰণোদনা — 1:1-18
2. পৰিচাৰ্য্যত থকা আৰ্হি — 2:1-26
3. ভুৱা শিক্ষকৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্ক কৰা — 3:1-17
4. উঁসাহ আৰু আশীৰ্বাদৰ বাণী — 4:1-22

মঙ্গলাচৰণ; ধৈৰ্য আৰু সহন প্ৰকাশ কৰিবলৈ নিবেদন

1 মই পৌল, খৰীষ্ট যীচুত থকা জীৱনৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসৰি, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই খৰীষ্ট যীচুৰ নিযুক্ত পাঁচনি; 2 পিৰয় পুংৰ তীমথিয়ৰ সঙ্গীপলে: পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ পৰভূ খৰীষ্ট যীচুৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি তোমালৈ হওক।

3 মই ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ, যি জন ঈশ্বৰক মোৰ পুৰুষপুৰুষৰ দিনৰে পৰা আৰাধনা কৰি অহা হৈছে, সেই জন ঈশ্বৰকে মই নিৰমল বিবেকেৰে* আৰাধনা কৰোঁ; সেই জনৰ ওচৰত নিতৌ দিনে-ৰতিয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত তোমাক সোঁৱৰণ কৰোঁ, 4 তোমাৰ চকুলো আনন্দেৰে পূৰ হোৱা চাবলৈ মই অতিশয় হাকিয়াহ কৰি আছোঁ। 5 যি বিশ্বাস প্ৰথমে তোমাৰ বুঢ়ী মা লোয়ী আৰু তোমাৰ মাতৃ উনীকীৰ অন্তৰত বাস কৰিছিল, বোধ কৰোঁ তেনে অকপট বিশ্বাস তোমাৰ অন্তৰতো বাস কৰিছে বুলি মই সুনিশ্চিত।

6 এই কাৰণে মই তোমাক সোঁৱৰাইছা যে, মোৰ হাত তোমাৰ ওপৰত দিয়াৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ যি অনুগ্ৰহৰ বৰা তোমাক দান কৰা হ'ল, সেই বৰ পুনৰ জাগ্ৰত কৰা। 7 কিয়নো ঈশ্বৰে আমাক ভয়ৰ আশ্মা দিয়া নাই, কিন্তু শক্তি, 8 প্ৰেম আৰু সুবুদ্ধিৰ আশ্মা দিলে।

8 এতেকে আমাৰ পৰভূৱে দিয়া সাক্ষ্যৰ বিষয়ে আৰু তেওঁৰ অৰ্থে বন্দীয়াৰ হোৱা যি মই পৌল, মোৰো বিষয়ে তুমি লজ্জিত নহবা কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তি অনুসাৰে, শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে মোৰে সৈতে ক্ৰেশ ভোগ কৰা, 9 কাৰণ তেৱেঁই আমাক পৰিৎৰাণ কৰিলে আৰু পবিংৰ আমলংৰণেৰে আমলংৰণে কৰিলে, সেয়ে আমাৰ কৰ্মৰ দৰে নহয় কিন্তু তেওঁৰ নিজ অভিপ্ৰায় আৰু অনুগ্ৰহৰদৰেহে কৰিলে; যি অনুগ্ৰহ অনাদি কালৰ পূৰ্বে খৰীষ্ট যীচুত আমাক দিয়া আছিল; 10 কিন্তু এতিয়া আমাৰ ৎৰাণকৰ্তা খৰীষ্ট যীচুৰ আবিৰ্ভাৱৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশিত হ'ল; যি জনে মৃত্যুক বিনাশ কৰি, 11 শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰাই জীৱন আৰু অক্ষয়তাক পোহৰলৈ আনিলে; 12 সেই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে মোক ঘোষণাকাৰী, পাঁচনি আৰু শিক্ষক হিচাপে নিযুক্ত কৰিলে*।

12 এই কাৰণে মই এইবাৰ দুখ ভোগ কৰিলেও লজ্জিতা নহওঁ; কিয়নো মই যি জনক বিশ্বাস কৰিলোঁ, তেওঁক জানো আৰু তেওঁৰ হাতত মই নিজকে অৰ্পণ কৰি দিলোঁ, 13 তাতে তেওঁ যে সেই দিনৰ কাৰণে মোক পহৰা দি ৰাখিবলৈ সমৰ্থ, ইয়াকে দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰিছোঁ। 13 মোৰ যি যি কথা শুনিলা তাক নিৰাময় বাক্যৰ আৰ্হি হিচাপে লৈ খৰীষ্ট যীচুৰ সঙ্কল্পীয় বিশ্বাস আৰু প্ৰেমত ধাৰণ কৰা। 14 যি উত্তম দান তোমাক গতাই দিয়া হৈছে, সেই দান আমাত নিবাস কৰা পবিংৰ আশ্মাৰ দ্বাৰাই পহৰা দি ৰাখিবা।

* 1 অধ্যায়:3 পাঁ 23:1; 2 কবি 1:12; ইশ্বী 13:18। † 1 অধ্যায়:6 পবিংৰ আশ্মাৰ বৰ ‡ 1 অধ্যায়:7 লুক 24:49; পাঁ 1:8; ৰো 8:15 § 1 অধ্যায়:10 ৰো 5:25-29; 11:25; 1 কবি 15:55; ইশ্বী 2:14, 15 * 1 অধ্যায়:11 1তীম2:7 † 1 অধ্যায়:12 ৰোম 1:16 ‡ 1 অধ্যায়:12 1পি 4:19।

15 ফুগিল্ল আৰু হমগিনি আদি কৰি এচিয়াত থকা সকলোৱেই মোৰ পৰা বিমুখ হল। এই বিষয়ে তুমি জানি আছ। 16 অনীচিমৰ ঘৰৰ লোক সকলক পৰভূৱে দয়া কৰক, কিয়নো তেওঁ বাৰে বাৰে মোৰ পৰাণ জুৰাইছিল আৰু মই বন্দীশালৰ শিকলিত থাকিলেও লাজ নাপাইছিল; 17 বৰং ৰোম নগৰত থাকোঁতে, তেওঁ অতি কষ্টেৰে মোক বিচাৰি পাইছিল - 18 তেওঁ যাতে সেইদিনা 5 পৰভূৰ পৰা দয়া পায়, পৰভূৱে এনে অনুগ্ৰহ কৰক, আৰু ইফিচতো তেওঁ কিমান সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিছিল সেই বিষয়েও তুমি ভালকৈ জনা।

2 অধ্যায়

1 এতেকে হে মোৰ পুংৰ, খৰীষ্ট যীচুত থকা যি অনুগ্ৰহ, তাৰ দৰাৰাই তুমি বলৱান হোৱা।* 2 আৰু অনেক সাক্ষীৰ আগত মোৰ পৰা যি যি শুনিলো, সেই সকলো কথা অন্য লোকক শিকাবলৈ, বিশ্বাসী আৰু নিপুণ লোক সকলক সমৰ্পণ কৰা।

3 খৰীষ্ট যীচুৰ এজন উত্তম সৈনিকৰ দৰে তুমি মোৰ সৈতে ক্ৰেশ সহন কৰা। 4 কোনো এজন লোক সৈনিকৰ কামত থাকোঁতে জীৱিকাৰ অৰ্থে অন্য কোনো ব্যবসায়ত নিজকে আৱদ্ধ হ'বলৈ নিদিয় কিন্তু যি জনে তেওঁক এই পদ দিলে, তেওঁকহে সন্তুষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। 5 একেৰে কোনো এজন খেলুৱৈয়ে যদিও জিকিবলৈ যত্ন কৰে, তথাপি তেওঁ যদি বিধান অনুসাৰে পালন নকৰে, তেনেহলে তেওঁক মুকুটেৰে বিভূষিত কৰা নহয়।

6 পৰিশ্ৰমী থেতিয়েকে পৰথমতে তেওঁৰ শস্যৰ ভাগ ভোগ কৰিব লাগে। 7 মই যি যি কলোঁ সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰিবা, কিয়নো পৰভূৱে সকলো বিষয় বুজিবলৈ তোমাক জ্ঞান দিব।

8 মোৰ শুভবাৰ্তাৰ দৰে, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা, দায়ুদৰ বংশৰ যীচু খৰীষ্টক সোঁৱৰণ কৰা। 9 সেই শুভবাৰ্তাৰ সম্বন্ধে মই শিকলিৰ বন্ধনত থাকি দুস্কৰীৰ দৰে ক্ৰেশ ভোগ কৰিছোঁ। কিন্তু ঈশ্বৰৰ সেই বাক্যত হ'লে শিকলিৰ বন্ধন নাই। 10 এই কাৰণে যি সকলক মনোনীত কৰা হ'ল অৰ্থাৎ তেওঁলোকেও অন্ত গৌৰৱেৰে সৈতে যেন খৰীষ্ট যীচুত থকা পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিব পাৰে, তাৰ কাৰণে মই এই সকলোবোৰকে সহন কৰিছোঁ।

11 এই কথা বিশ্বাসযোগ্য:

“আমি যদি তেওঁৰ সৈতে মৰিলোঁ, তেনেহলে তেওঁৰে সৈতে জীৱনৰো ভাগী হম।

12 আমি যদি সহন কৰোঁ, তেনেহলে তেওঁৰ সৈতে ৰাজস্বও কৰিম।

আমি যদি তেওঁক অস্বীকাৰ কৰোঁ, তেনেহলে তেৱোঁ আমাক অস্বীকাৰ কৰিব।†

13 আমি অবিশ্বাসী হ'লেও, তেওঁ বিশ্বাসী হৈ থাকে,

কিয়নো তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে।‡

14 তুমি এই সকলো কথা তেখেত সকলক সোঁৱৰাই থাকিবা, আৰু বাগযুদ্ধ নকৰিবলৈ পৰভূৰ সাক্ষাতে তেখেত সকলক দৃঢ় আজ্ঞা কৰা, কিয়নো বাগযুদ্ধবোৰে একো লাভ নজন্মাই কিন্তু শুনা লোক সকলক নাশ কৰে। 15 তুমি নিজকে পৰীক্ষাসিদ্ধ লোক, লাজৰ যোগ্য নোহোৱা কৰ্মী আৰু সত্যৰ বাক্য শুদ্ধকৈ কোৱাত নিপুণ হ'বলৈ ঈশ্বৰৰ অনুমোদন পাবৰ বাবে যত্ন কৰা।

16 কিন্তু নিন্দায়ুক্ত কথাবোৰৰ পৰা পৃথক থাকিবা, কিয়নো এইবোৰে অধিকৰূপে ঈশ্বৰক অকিৰাস কৰিবলৈ বাট দেখুৱাই লৈ যায়। 17 এনে কথাবোৰ বিয়পি পৰে আৰু গেলা ঘাৰ দৰে নষ্ট কৰি বিস্তাৰ লাভ কৰে, এনে লোকবোৰৰ ভিতৰতে হমিনায় আৰু ফিলীতো আছে, 18 তেওঁলোক সত্য পথৰ পৰা ভৰ্ষ্ট হোৱা। তেওঁলোকে পুনৰুত্থান হৈ যোৱা বুলি প্ৰচাৰ কৰি কিছুমান লোকৰ বিশ্বাস বিনষ্ট কৰিছে।

19 তথাপি ঈশ্বৰে স্থাপন কৰা দৃঢ় ভিত্তিমূল থিৰে থাকে আৰু তাৰ ওপৰত এই কথা মোহৰ মৰা আছে, বোলে- “পৰভূৱে তেওঁৰ লোক সকলক জনে,”* আৰু “যি কোনোৱে পৰভূৰ নাম লয়, তেওঁ অধাৰ্মিকতাৰ পৰা দূৰ হওক।”† 20 কিয়নো ডাঙৰ ঘৰত কেৱল সোণৰ ৰূপৰ পাংৰহে থাকে, এনে নহয়, কাঠৰ আৰু মাটিৰ পাংৰও থাকে। তাৰে কিছুমান সমাদৰৰ কাৰণে আৰু কিছুমান অনাদৰৰ কাৰণে। 21 এতেকে কোনোৱে যদি এইবোৰৰ পৰা নিজকে শুচি কৰি ৰাখে, তেনেহলে তেওঁ সমাদৰৰ পাংৰ, পবিত্ৰীকৃত, পৰভূৰ কাৰ্যৰ বাবে উপযোগী আৰু সকলো সৎ কৰ্মৰ বাবে প্ৰস্তুত থাকিব।

22 কিন্তু তুমি যৌৱন কালৰ অভিলাম্বৰ# পৰা পেলোৱা আৰু ধাৰ্মিকতা, বিশ্বাস, প্ৰেম, শান্তি আৰু নিৰ্মল মনেৰে পৰভূলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা লোক সকলৰ সৈতে এক হৈ সেইবোৰক অনুসৰণ কৰা। 23 কিন্তু মুৰ্খতা আৰু অযথা কথাবোৰৰ পৰা দূৰত থাক। কিয়নো এইবোৰে বিৰোধ জন্মায় কাজিয়া সৃষ্টি কৰে।

24 পৰভূৰ দাসে বিৰোধ কৰিব নালাগে কিন্তু সকলোকে মৃদুশীল, শিক্ষা দিয়াত নিপুণ আৰু অপকাৰত সহনীয় হৈ, 25 বিৰোধ কৰাবোৰক মৃদুভাৱে শিক্ষা দিব লাগে। তেতিয়া সেই সত্যৰ তত্ত্ব জ্ঞানৰ অৰ্থে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক মন-পালটনৰ বৰ দিব 26 আৰু চয়তানৰ ইচ্ছা সাধনৰ অৰ্থে তাৰ ফান্দত বন্দী হৈ থাকিলেও তেওঁলোকে চেতনা পাব।

3 অধ্যায়

শেষ-কালত হবলগীয়া ভৰ্ষ্টতাৰ বিষয়ে চেতনা-বাক্য

1 কিন্তু ইয়াকে জানিবা যে, শেষ-কালত ভয়ঙ্কৰ সময় উপস্থিত হব। 2 কিয়নো সেই কালত মানুহবোৰ নিজকে নিজে প্ৰেম কৰোঁতা, ধন লুভীয়া, দৰ্পী, অহংকাৰী, নিন্দক, পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি অবাধ্য, অকৃতজ্ঞ, অপবিত্ৰ, 3 শ্লেহীন, বুজনি নমনা,

§ 1 অধ্যায়:18 সেইদিনা পৰভূ অহাৰ দিনত * 2 অধ্যায়:11 যিহে 1:7; ইফি 6:10 † 2 অধ্যায়:12 মথি 10:32, 33; মাৰ্ক 8:58 ‡ 2 অধ্যায়:13 গণ 23:19; তীত 1:2 § 2 অধ্যায়:15 মথি 13:52; লুক 12:42 * 2 অধ্যায়:19 গণ 16:5; নহু 1:7; যো 10:14 † 2 অধ্যায়:19 গণ 16:21; যি 52:11

‡ 2 অধ্যায়:22 1 পি 2:11

অপবাদক, ইন্দিৰয়-দমন নকৰা, উগৰ, সাধুক ঘিণাওঁতা, 4 বিশ্বাসঘাতক, আঁকোৰগোজ, মদগৰী, ঈশ্বৰ প্ৰেম কৰাতকৈ বৰং সুখ পিৰয় হব।

5 তেওঁলোকে ধাৰ্মিকতাৰ আকাৰ ধাৰণ কৰিব, কিন্তু তাৰ শক্তি অস্বীকাৰ কৰিব। এনে লোক সকলৰ পৰা তুমি আতৰি থাকিবা। 6 কিয়নো তেওঁলোকৰ কিছুমান মানুহে, ছলৰে পৰৰ ঘৰত সোমাই, নিৰুদ্ধি তিৰোতা সকলক মোহিত কৰি বন্দীনীৰ তুল্য কৰিলে আৰু পাপত ডাৰাৰপ্ত কৰি নানা বিধ অভিলাষেৰে চালিত কৰিলে। 7 এই তিৰোতা সকলে সদায় নতুন শিক্ষা পাবৰ বাবে চেষ্টা কৰে, কিন্তু সত্যৰ তত্ত্ব-জ্ঞান পাবলৈ হলে কেতিয়াও সমর্থ নহয়।

8 যেনেকৈ যান্নি আৰু যাম্বিষিয়ে মোচিৰ বিৰোধীতা কৰিছিল, * তেনেকৈ এই মিছা শিক্ষক সকলেও সত্যতাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিছিল। তেখেত সকল মন ভৰ্তি আৰু বিশ্বাসৰ সঙ্কল্পে অপৰমাণিক। 9 কিন্তু তেখেত সকলে অধিক আগবাঢ়ি নোৱাৰিব, কিয়নো সেই দুজনৰ দৰে, তেখেত সকলৰো মূৰ্ত্তা সকলেৰে আগত প্ৰকাশিত হব।

10 কিন্তু তুমি মোৰ শিক্ষা, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, অভিপ্ৰায়, বিশ্বাস, চিৰসহিষ্ণুতা, প্ৰেম, ধৈৰ্য, 11 তাড়না আৰু দুখভোগ, সেই সকলোৰে অনুগামী হলা আৰু আশ্ৰয়খিয়া, ইকনিয়, আৰু লুস্ৰুৰাত মৌলে কি ঘটনা ঘটিছিল, সেই বিষয়েও তুমি জানা। মই এনে ধৰণৰ তাড়না সহন কৰিছোঁ যে, সেইবাৰ তাড়নাৰ পৰা ঈশ্বৰেহে মোক উদ্ধাৰ কৰিলে। 12 আৰু বাস্তৱিকতে যি সকলে খৰীষ্ট যীচুত ভক্তিভাবে জীৱন-যাপন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, এনে লোক সকলে তাড়না পাব। 13 কিন্তু দুষ্ট আৰু প্ৰবঞ্চক সকলে কিছুমান লোকক বিপথে লৈ যাব আৰু নিজেও ভ্ৰান্ত হৈ অধিকৰূপে মন্দ হৈ যাব।

14 কিন্তু তুমি যি যি শিকিলা আৰু দৃঢ়তাৰে যি বিশ্বাস পালা, সেই শিক্ষাতে স্থিৰে থাকা, কিয়নো কোন ব্যক্তিৰ পৰা সেই শিক্ষা পালা, সেই বিষয়ে তুমি জানা। 15 আৰু যি পবিত্ৰ বিধান-শাস্ত্ৰই খৰীষ্ট যীচুৰ সঙ্কল্পীয় বিশ্বাসৰ যোগেদি তোমাক পৰিণামৰ অৰ্থে জ্ঞানী কৰিব পাৰে, তাকো তুমি শিশু কালৰে পৰা জানা।

16 সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা নিশ্চয়িত * আৰু শিক্ষাৰ বাবে, অনুযোগৰ বাবে, শুধৰণিৰ বাবে আৰু ধাৰ্মিকতা সঙ্কল্পীয় শিক্ষাত লাভজনক। 17 যাতে ঈশ্বৰৰ মানুহ সিদ্ধ আৰু সকলো সন্মত কৰ্মৰ কাৰণে সুসজ্জিত হব পাৰে।

4 অধ্যায়

বৃদ্ধ বন্দীয়াৰ পৌলৰ শেষ কথা

1 মই ঈশ্বৰৰ আৰু খৰীষ্ট যীচুৰ দৃষ্টিত, যি জন জীৱিত আৰু মৃত লোকৰ ভাৰী বিচাৰকৰতা, * তেওঁৰ আবিৰ্ভাৱ আৰু ৰাজ্যৰ শপত দি, মই তোমাক এই দৃঢ় আজ্ঞা দিওঁ - 2 তুমি বাক্য ঘোষণা কৰা; সময়ত আৰু অসময়তো উসাহী হোৱা; সম্পূৰ্ণ ধৈৰ্য আৰু উপদেশেৰে অনুযোগ কৰা, ডবিওৱা আৰু উদগোৱা।

3 কিয়নো লোক সমূহে নিৰাময় শিক্ষা সহিব নিবিচৰা, এনে সময় আহিব। তেতিয়া তেখেত সকলৰ খজুওৱা কাণে শুনিব বিচৰা শিক্ষা শুনিবলৈ, নিজ নিজ অভিলাষ অনুসাৰে নিজৰ চৌপাশে দ'মে দ'মে শিক্ষক কৰি ল'ব। 4 তেনেকুৱা লোকবোৰে সত্যৰ পৰা কাণ ঘূৰাই, পৌৰাণিক কথালৈ মনোযোগ দিব। 5 কিন্তু তুমি, সকলো বিষয়তে চেতনায়ুক্ত হৈ থাকা, ক্লেশ সহন কৰা, শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰকৰ কাৰ্য কৰা, তোমাৰ পৰিচৰ্যা কৰ্ম সম্পূৰ্ণ কৰা।

6 কিয়নো সৰ্বপ্ৰতি মই নৈবেদ্য স্বৰূপে চলা হৈছোঁ, আৰু মোৰ পৰাণ-নৌকা মেলিবৰ সময় উপস্থিত হৈছে। 7 মই সেই উত্তম যুদ্ধত পৰাণপণ কৰিলোঁ, নিৰূপিত পথৰ শেষলৈকে দৌৰিলোঁ, † বিশ্বাস ৰাখিলোঁ। 8 মোৰ বাবে যি ধাৰ্মিকতাৰূপ কিৰীটি সাঁচি ৰখা হৈছে, † সেই কিৰীটি ধাৰ্মিক বিচাৰকৰতা প্ৰভুৰ দৰাৰা সেইদিনা মোক দিয়া হব; আৰু অকল মোকে নহয়, কিন্তু তেওঁৰ আবিৰ্ভাৱক প্ৰেম কৰা সকলোকে দিব।

9 মোৰ ওচৰলৈ সোনকালে আহিবলৈ তুমি যত্ন কৰা; 10 কিয়নো দীমাই এই বৰ্তমান সংসাৰৰ প্ৰেমত পৰি, § মোক ত্যাগ কৰি থিচলনীকীলৈ গ'ল; † কৰীছেন্ত্ৰ গালাতীয়ালৈ আৰু তীত দালমাতীয়ালৈ গ'ল।

11 একমাংসৰ লুকহে মোৰ লগত আছে। তুমি মাৰ্কক লগত লৈ আহিবা; কিয়নো পৰিচৰ্যা কৰ্মত তেওঁ মোৰ বাবে উপকাৰী। 12 তুথিকক ইফিচলৈ পঠালোঁ। 13 ত্ৰোৱা নগৰত মই যি বৰ চোলাটো কাপৰ হাতত এৰি আহিলোঁ, তুমি আহেতে সেই চোলাটো আৰু পুস্তকবোৰ, বিশেষকৈ ছালত লেখা পুস্তক আৰু সামগ্ৰীবোৰ লৈ আহিবা।

14 আলেকজেন্দাৰ কঁহাৰে মোৰ অপকাৰ কৰিলে; তেওঁৰ কৰ্ম অনুসাৰে প্ৰভুৱে তেওঁক প্ৰতিফল দিব। 15 তেওঁলে তুমিও সাৱধান হবা; কিয়নো তেওঁ অতিশয়ৰূপে আমাৰ বাক্যৰ প্ৰতিৰোধ কৰিছিল। 16 মই প্ৰথম বাৰ নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিয়াৰ সময়ত, কোনেও মোৰ ফলীয়া হৈ উপস্থিত নহল; সকলোৱে মোক ত্যাগ কৰিলে; এয়ে তেওঁলোকলৈ গণিত নহওক।

17 কিন্তু মোৰ দ্বাৰাই যেন ঘোষণা কাৰ্য সিদ্ধ হয় আৰু সকলো অনা-ইহুদী লোকে যেন শুনিবলৈ পায়, এই কাৰণে প্ৰভুৱে মোৰ ওচৰত থিয় হৈ* মোক বলৱান কৰিলে; তাতে মই সিংহাৰ মুখৰ পৰা উদ্ধাৰ পালোঁ। 18 প্ৰভুৱে মোক সকলো দুষ্কৰ্মৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব§ আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গীয় ৰাজ্যৰ অৰ্থে ৰক্ষা কৰিব; তেওঁৰ মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন।

19 তুমি পিৰছা, আঙ্কিলাক আৰু অনীচিৰৰ ঘৰ লোক সকলক মঙ্গলবাদ দিবা। 20 ইৰাস্ত্ৰ কৰিম্বত থাকিল, কিন্তু ২ৰফিম নৰিয়া পৰাত মই তেওঁক মিলীতত থৈ আহিলোঁ। 21 তুমি জাৰ-কালিৰ আগেয়ে আহিবলৈ যত্ন কৰিবা। উবুল, পুদন্ত, লীন, ক্লোদিয়া ভনী আৰু সকলো ভাইয়ে তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

22 প্ৰভু তোমাৰ আত্মাৰ লগত থাকক। তোমালোকৰ সৈতে তেওঁৰ অনুগ্ৰহ থাকক। আমেন।

* 3 অধ্যায়:8 যা 7:22 † 3 অধ্যায়:9 যা 8:18, 19; 9:11 ‡ 3 অধ্যায়:11 গীত 34:19 § 3 অধ্যায়:12 মথি 10:16-22; যো 15:20 * 3 অধ্যায়:16 নিশ্চয়িত অনুগ্ৰাহিত হোৱা † 3 অধ্যায়:16 ৰো 15:4 * 4 অধ্যায়:1 মথি 25:31; যো 5:22-29 † 4 অধ্যায়:7 পাঁ 20:24; 1 কৰি 9:24-27 ‡ 4 অধ্যায়:8 প্ৰ 2:10; § 4 অধ্যায়:10 1 যো 2:15 * 4 অধ্যায়:17 মথি 10:18-20; পাঁ 23:11 † 4 অধ্যায়:17 সিংহ মানে, ৰোমীয় শাসনকৰ্ত্তাক বুজাইছে। ‡ 4 অধ্যায়:17 2 পি 2:9 § 4 অধ্যায়:18 গীত 121:7

তীতৰ প্ৰতি পংৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

তীতৰ ওচৰলৈ লিখা এই পত্ৰৰ লিখক হিচাপে নিজকে পোলে উল্লেখ কৰিছে, নিজকে ঈশ্বৰৰ এজন ভৃত্য আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন পাঁচনি বুলি সন্মোদন কৰিছে। (1:1)। তীতৰৰ সৈতে পৌলৰ সম্পৰ্ক স্থাপনৰ মাজত ৰহস্য দেখা যায় যদিও আমি এই বিষয়ত কব পাৰোঁ যে, ইয়াক পৌলৰ পৰিচৰ্যাৰ অধীনলৈ ৰূপান্তৰিত কৰা হৈছে; ইয়াৰ বাবে তেওঁ তীতক সাধাৰণ বিশ্বাসৰ সত্য সন্ধানলৈ পৰিণত কৰিছে (1:4)। পোলে স্পষ্টভাবে তীতক বন্ধু আৰু শুভবাৰ্তাৰ বাবে সহকৰ্মী বুলি মহান সন্মান দিছে, তেওঁৰ স্নেহৰ বাবে তীতৰ প্ৰশংসা, তেওঁৰ আগ্ৰহ, আৰু আন সকললৈ দিয়া সন্মুখা।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 63-65 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজ ভাগত।

পোলে তীতলৈ তেওঁৰ এই পত্ৰ লিখিছিল নিকোপলিচৰ পৰা, যেতিয়া তেওঁক তেওঁৰ প্ৰথম ৰোমান কাৰাগাৰৰ পৰা মুকলি কৰি দিছিল। তাৰ পৰা তেওঁ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ ইচ্ছিত থকা তীমথিয়ৰ ওচৰলৈ গুছি যায়, ইয়াৰ মাজতে ক্ৰীতি বীপত পোলে তীতৰ সংগ দিয়ে।

প্ৰাপক

তীতৰ প্ৰতি, ক্ৰীতিত থকা আন এজন সহযোগী কৰ্মী আৰু বিশ্বাসত থকা পুত্ৰ।

উদ্দেশ্য

ক্ৰীতিত থকা কিছুমান নবীন মণ্ডলীত ঘটি থকা ঘটনাক সংশোধন কৰাৰ কাৰণে তীতক পৰামৰ্শ দিয়া, প্ৰতিষ্ঠানিক আসোৱাহ আৰু সদস্যসকলৰ অনিয়ন্ত্ৰিত আচৰণ, তাৰ বাবে তেওঁলোকক কৰা সাহাৰ্য (1) আৰু নতুন নেতাৰ নিয়োগ কৰা (2) ক্ৰীতিত থকা অবিশ্বাসী সকলৰ আগত বিশ্বাসৰ উত্তম সাক্ষ্য দিবৰ বাবে তেওঁলোকক তৈয়াৰ কৰা (1:5)।

মূল বিষয়

আচৰণৰ এক বিধি।

প্ৰস্তাৱনা

1. শুভেচ্ছা — 1:1-4
2. নেতাসকলক নিয়োগ কৰা — 1:5-16
3. বিভিন্ন বয়সৰ গোট সকলৰ সম্পৰ্কে নিৰ্দেশনা — 2:1-3:11
4. সামৰণিৰ মন্তব্য — 3:12-15

মঙ্গলাচৰণ; মণ্ডলী শাসন সম্বন্ধীয় কথা

1 মই পৌল, ঈশ্বৰৰ দাস আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নিযুক্ত পাঁচনি; ঈশ্বৰৰ মনোনীত লোকৰ বিশ্বাস সুদৃঢ় কৰিবলৈ আৰু ঐশ্বৰিক আচৰণৰ সত্যৰ জ্ঞান প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ মই সহায় কৰোঁ। 2 সেই অনন্ত জীৱনৰ* আশাত আমাৰ এই বিশ্বাস আৰু জ্ঞান লাভ হয়। অনাদি কালৰ পূৰ্বেই মিছা নোকোৱা ঈশ্বৰে এই জীৱন দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। 3 ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাক্য ঠিক ঠিক সময়ত প্ৰচাৰ কৰাৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশ কৰিলে। ঈশ্বৰে সেই কাৰ্যৰ ভাৰ মোৰ হাতত তুলি দিলে আৰু আমাৰ ৱৰণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অনুসাৰে মই সেই বাক্য প্ৰচাৰ কৰোঁ।

4 সাধাৰণ বিশ্বাসৰ দৰে যথার্থ পুংৰ তীতৰ সমীপলৈ। পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ ৱৰণকৰ্তা খ্ৰীষ্ট যীচুৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি তোমালৈ হওক।

5 অসম্পূৰ্ণ কাৰ্যবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ আৰু মোৰ আদেশ অনুসাৰে নগৰে নগৰে পৰিচাৰকক নিযুক্ত কৰিবলৈকো, স্বৰ্গীতী বীপত মই তোমাক থৈ আহিলোঁ।

6 যি জন নিৰ্দোষী, এগৰাকী মহিলাৰ স্বামী, যি জনৰ সন্তান সকল বিশ্বাসী আৰু দুষ্ট বা অবাধ্য বুলি পৰিচিত নহয়, তেনে ব্যক্তিক পৰিচাৰকৰূপে গণ্য কৰিব।† 7 অধ্যক্ষকৰ বাবে এয়ে প্ৰয়োজনীয়, যিহেতু তেওঁ ঈশ্বৰৰ লোক সকলৰ পৰিচাৰক; সেয়েহে, তেওঁ নিৰ্ভালংক হোৱা উচিত। তেওঁ অহংকাৰী, অলপতে ক্ৰোধী, মদপী, প্ৰহাৰক আৰু কুচ্ছিত, লাভ বিচৰা হব নালাগে।

8 কিন্তু অতিথি সেৱক, সাধুক প্ৰেম কৰোঁতা, বিবেচক, ন্যায় কৰোঁতা, পবিত্ৰ আৰু আশ্ৰয়স্থী হ'ব লাগে। 9 আৰু নিৰাময় শিক্ষাত আশ্বাস দিবলৈ আৰু আপত্তি দৰ্শোৱা সকলক অনুযোগ কৰিবলৈ সমৰ্থ হ'বৰ কাৰণে, উপদেশৰ অনুৰূপ বিশ্বাসযোগ্য বাক্যত আসক্ত হ'ব লাগে।

10 কিয়নো বিশেষকৈ চুৰা‡ হোৱা লোক সকলৰ মাজত অনর্থক বাক্য কওঁতা, শৃংখলাহীন, ভাঙনা কৰোঁতা আৰু অনেক অবাধ্য লোক আছে। 11 তেওঁলোকৰ মুখ বন্ধ কৰা আৱশ্যক; তেওঁলোক এনেকুৱা মানুহ যে, কুচ্ছিত লাভৰ কাৰণে তেওঁলোকে অনুচিত শিক্ষা দি কোনো কোনো পৰিয়ালৰ সকলোকে বিনষ্ট কৰে।

12 তেওঁলোকৰ এজন স্বদেশীয় ভাববাদীয়ে কৈছে, যে “স্বৰ্গীতীৰ মানুহবোৰ মিছলীয়া, বেয়া, হিংসুক জন্তু আৰু এলেহুৱা ডাতভাৰী।” 13 এই সাক্ষ্য সঁচা। তেওঁলোক যেন বিশ্বাসত নিৰাময় হয়, এই কাৰণে তুমি তেওঁলোকক কঠোৰ অনুযোগ কৰিবা।

* 1 অধ্যায়:2 1 যো 5:9-11 † 1 অধ্যায়:6 1 তী 3: 2-9

14 ইহুদী সকলৰ আখ্যানবোৰত আৰু সত্যৰ পৰা বিমুখ হোৱা মানুহবোৰৰ আদেশলৈ মন দি সময়ৰ অপব্যৱহাৰ নকৰিবা।
 15 নিৰ্ভুল সকলৰ বাবে সকলোৱেই শুচি; কিন্তু কলুষিত আৰু অবিধাসী সকলৰ বাবে একোৱেই শুচি নহয়। বৰং
 তেওঁলোকৰ মন আৰু বিবেক, এই উভয়ে কলুষিত। 16 ঈশ্বৰক জানো বুলি তেওঁলোকে মুখেৰে স্বীকাৰ কৰে, কিন্তু কাৰ্যত
 অস্বীকাৰ কৰে।† তেওঁলোক ঘিণলগীয়া, আজ্ঞা নমনা আৰু সকলো স‍া কৰ্মৰ বাবে অনুপযোগী।

2 অধ্যায়

মণ্ডলীভুক্ত নানা লোকক দিবলগীয়া শিক্ষাৰ বৃত্তান্ত

1 কিন্তু তুমি নিৰাময় শিক্ষাৰ সৈতে উপযুক্ত কথা ক'বা। 2 বৃদ্ধ সকল যেন পৰিমিত ভোগী, ধীৰ, বিবেচক, বিশ্বাসত গভীৰ,
 প্ৰেমত আৰু ধৈৰ্যত নিৰাময় হয়।

3 সেইদৰে বৃদ্ধ মহিলা সকলেয়ো যেন সকলো সময়তে পবিংৰ লোক সকলৰ দৰে আচাৰ-ব্যৱহাৰ দেখুৱায় আৰু অপবাদিকা
 বা বহু দৰাষ্কাৰসৰ দাসী নহয়। যি ঘি উত্তম, সেই শিক্ষা তেওঁলোকে দিয়ক। 4 ইয়াৰ দ্বাৰা যুৱতী সকলক তেওঁলোকে শিক্ষা
 দিয়ক, তেওঁলোক যাতে চিত্তাধাৰাত সুস্থিৰ হয়, পতিক প্ৰেম কৰোঁতা আৰু সন্তান-প্ৰিয়া হ'বলৈ উ‍া‍সাহিত হয়, এইদৰে
 বিবেচক হ'বলৈ, 5 নিৰ্দোষী, ঘৰ-ধৰোতা, স‍া স্বভাৱৰ, আৰু নিজ নিজ স্বামীৰ কৰ্মীভূতা হ'বলৈ শিকাই বুজাই সুবুদ্ধি কৰি
 তুলিবৰ বাবে তেওঁলোকে শিক্ষা দিয়ক, যাতে ঈশ্বৰৰ বাক্য নিন্দিত নহয়।

6 সেইদৰে যুৱক সকলকো সুবোধ হ'বলৈ উদগোৱা। 7 নিজে সকলো বিষয়তে স‍া কৰ্মৰ আহি হৈ, শিক্ষা দিওঁতে শুদ্ধ, ধীৰ
 আৰু অনিপনীয় হৈ নিৰাময় বাক্য প্ৰকাশ কৰিবা; 8 তেতিয়া বিৰোধী মানুহে আমাৰ বিষয়ে কোনো কু-কথা ক'বলৈ নোপোৱাত,
 লাজ পাব।

9 দাস সকলে সকলো বিষয়ত তেওঁলোকৰ প্ৰভু সকলৰ আজ্ঞাধীন হব লাগে। তেওঁলোকৰ প্ৰতি সন্তোষদায়ক হব লাগে,
 কিন্তু উত্তৰা-উত্তৰি নকৰি 10 আৰু হাত লৰ নহৈ, বৰং সকলোতে উত্তম বিশ্বস্ততা দেখুৱাবৰ বাবে তেওঁলোকক উদগোৱা, তাতে
 আমাৰ ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ শিক্ষাই সকলো বিষয়তে তেওঁলোকক ভূষিত কৰক।*

11 কিয়নো সকলো মানুহলৈ পৰিংৰাণ অনা ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ প্ৰকাশিত হ'ল; 12 আৰু আমি ভক্তি লঙ্ঘন আৰু সাংসাৰিক
 অভিলাষ অস্বীকাৰ কৰি, গভীৰ, ধাৰ্মিক আৰু স‍া ভাবে এই বৰ্তমান সংসাৰত যেন জীৱন-যাপন কৰিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে
 এই অনুগ্ৰহে আমাক এনে শিক্ষা দিছে। 13 এতিয়া আমি যেন পৰমখন্য আশা সিদ্ধিৰ অৰ্থে মহান ঈশ্বৰ আৰু ৰাণকৰ্তা
 যীচু খৰীষ্টৰ প্ৰতাপৰ আবিৰ্ভাৱৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকো।

14 আমাক সকলো অধৰ্মৰ পৰা মুক্ত আৰু শুচি কৰিবলৈ যীচুৱে নিজকে উ‍া‍সৰ্গ কৰিলে, যাতে আমি মূল্যৱান ব্যক্তি
 সকলৰ দৰে সকলো স‍াকৰ্মত উদ্যোগী হওঁ। 15 তুমি এইবোৰ কথা কৈ সম্পূৰ্ণ ক্ষমতাৰে উদগোৱা আৰু অনুযোগ কৰিবা;
 তোমাক হেয়জ্ঞান কৰিবলৈ কাকো নিদিবা।

3 অধ্যায়

1 তুমি তেখেত সকলক সোঁৱৰাবা; তেখেত সকলে যেন শাসনকৰ্ত্তা আৰু ক্ষমতা পোৱা লোক সকলৰ কৰ্মীভূত হৈ
 তেওঁলোকৰ আজ্ঞা পালন কৰে, সকলো স‍াকৰ্মত যুগুত হয় থাকে, আৰু 2 কোনো ব্যক্তিক নিন্দা নকৰি, নিৰ্বিৰোধী আৰু
 ক্ষান্ত স্বভাৱী হৈ সকলো মানুহৰ প্ৰতি মৃদুভাৱ প্ৰকাশ কৰক।

3 কিয়নো পূৰ্বে আমিও নিৰ্বোধ, আজ্ঞা নমনা, ভ্ৰান্ত, নানা বিধ অভিলাষ আৰু সুখভোগৰ সেৱাকৰ্ম কৰা, হিংসা আৰু
 ঈৰ্ষাত কাল নিওৱা, ঘৃণনীয় আৰু পৰস্পৰে ঘৃণাকাৰী আছিলোঁ।

4 কিন্তু যেতিয়া আমাৰ ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ মধুৰ স্নেহ স্বভাৱ আৰু মনুষ্য জাতিলৈ প্ৰেম প্ৰকাশিত হ'ল, 5 তেতিয়া আমাৰ
 ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু তেওঁ নিজ দয়া অনুসাৰে নতুন জন্ম* যান আৰু পবিংৰ আত্মাই নতুন কৰাৰ দ্বাৰাই আমাৰ
 পৰিংৰাণ কৰিলে।

6 তাৰ কাৰণে সেই আত্মা আমাৰ ৰাণকৰ্তা যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে আমাৰ ওপৰত বাহ্যৰূপে বাকি দিলে, 7 যাতে
 তেওঁৰ অনুগ্ৰহত আমি ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈ অন্তৰ জীৱনৰ আশা অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰী† হব পাৰোঁ।

8 এই কথা বিশ্বাসযোগ্য। ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা সকলে যাতে তেওঁলোকৰ সম্মুখত থকা স‍াকৰ্মত লাগি থাকিবলৈ চিন্তা
 কৰে, তাৰ কাৰণে তোমাক এই আজ্ঞা মই দিছোঁ। এইবোৰ কথা সকলো লোকৰ পক্ষে উত্তম আৰু লাভজনক।

9 কিন্তু মৃত্যু বাদ-বিবাদ, বংশাৱলী বিবাদ আৰু বিধানৰ বিষয়ে বাগযুদ্ধ, এই সকলোৰে পৰা তুমি পৃথকে থাকিবা; কিয়নো
 সেইবোৰ অনুপকাৰী আৰু অনৰ্থক। 10 দলভেদী মানুহক দুই এবাৰ চেতনা দিয়াৰ পাছত তেনেলোকক অগ্ৰহাণ কৰিবা;
 11 তেনেধৰণৰ মানুহ যে বিপথগামী আৰু নিজ প্ৰমাণত দোষী হৈ পাপ কৰে, সেই বিষয়ে তুমি জানা।

শেষ-আদেশ আৰু মঙ্গলবাদ

12 মই তোমাৰ তালৈ আৰ্ত্তিমা বা তুথিকক পঠালোঁ, নীকপলিত মোৰ ওচৰলৈ বেগাই আহিব বাবে তুমি যত্ন কৰিবা; কিয়নো
 মই সেই ঠাইত জাৰকালি কটাৰলৈ সিদ্ধান্ত লালোঁ। 13 পণ্ডিত চিনাক আৰু আপম্নোক অতি যত্নেৰে পঠাবা, যাতে তেওঁলোকৰ
 একোৰে অভাৱ নহয়।

14 আমাৰ মানুহবোৰ যেন নিষ্ফল নহয়, তাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় অভাৱ পূৰণ কৰিবলৈ স‍াকৰ্মত লাগি থাকিবৰ বাবে শিকক।
 15 মোৰ লগত থকা সকলোৱে তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে। বিশ্বাসত থাকি আমাক প্ৰেম কৰা সকলোকে মঙ্গলবাদ দিবা।
 তোমালোক সকলোৰে লগত অনুগ্ৰহ থাকক। আমেন।

† 1 অধ্যায়:16 ষিথি 33: 30-32; মথি 15:8; 2 তী 3:5; 1 যো 4:20

* 2 অধ্যায়:10 মথি 5:16; ফিলি 2:15; 1 পি 2:9

† 3 অধ্যায়:5 যো 3:3, 5 † 3

অধ্যায়:7 1 পি 1:3-5

ফিলীমনৰ প্ৰতি পংৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

ফিলিমন পুস্তকৰ লিখক পাঁচনি পৌল আছিল (1:1). তেওঁৰ ফিলিমনৰ প্ৰতি পত্ৰত, পৌলে কৈছে যে, তেওঁ ফিলিমনক উভতি অহাৰ পৰা ওনিচিমলৈ পঠিয়াইছে, আৰু কলচীয়া 4:9 পদত, ওনিচিমাচ পৰিচিত আছিল এজন টিচিকাচৰ সৈতে কলচীয়ালৈ অহা লোক হিচাপে (যি জনে এই পত্ৰ কলচীয়াবাসীক আনি দিছিল). মন কৰিবলগীয়া এয়ে যে, এইটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ দেখুৱাবলৈ পৌলে তেওঁৰ নিজৰ হাতেৰে এই পংৰ লিখিছিল।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 60 খ্ৰীষ্টাব্দ।

ৰোমত থাকোতে পৌলে এই পত্ৰ ফিলিমনলৈ লিখিছিল, ফিলিমন লৈ এই পংৰ লিখা সময়ত পৌল বন্দী হৈ আছিল।

প্ৰাপক

পৌলে এই পত্ৰ লিখিছিল, ফিলিমন, অফিয়া, আৰ্কিপাচ আৰু আৰ্কিপাচৰ গৃহত গোট খোৱা মণ্ডলীলৈ। এই পংৰ বিষয়বস্তুৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে, এই পংৰ প্ৰাথমিক উদ্দীষ্ট পাঠক আছিল ফিলিমন।

উদ্দেশ্য

ওনিচিমাচ পুত্ৰ জৰিমনাবিহীনভাবে উভতাই লবলৈ ফিলিমনক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ পৌলে এই পত্ৰ লিখিছিল (ক্ৰীতদাস ওনিচিমাচ তেওঁৰ মালিক, ফিলিমন, আৰু পলাই গ'ল) (10-12, 17). তদুপৰি তেওঁ বিচাৰিছিল যে ফিলিমনৰ সৈতে ওনিচিমাচে নীচ ক্ৰীতদাস হিচাপে আচৰণ কৰাতকৈ “প্ৰিয় ভাই” বুলি কৰিছিল (15-16)। ওনিচিমাচ আছিল ফিলিমনৰ সম্পত্তি, আৰু পৌলে তেওঁৰ মালিকৰ ওচৰলৈ উভতি যাবৰ বাবে পথ মসৃণ কৰিবলৈ লিখিছিল। পৌলৰ সাক্ষ্যৰ যোগেদি তেওঁ, ওনিচিমক এজন খ্ৰীষ্টিয়ান হৈ উঠুলবলৈ দিছে (1:10)।

মূল বিষয়

ক্ষমা।

প্ৰান্তৰেখা

1. অভিবাদন — 1:1-3
2. ধন্যবাদ দিয়া — 1:4-7
3. ওনিচিমৰ বাবে মধ্যস্থতা কৰা — 1:8-22
4. চূড়ান্ত বাক্য — 1:23-25

ফিলীমনৰ দাস ওনিচিমক প্ৰেমৰে গ্ৰহণ কৰিবলৈ নিবেদন

1 আমাৰ প্ৰিয় ভাই আৰু সহকৰ্মী ফিলীমনৰ প্ৰতি, ^{খৰীষ্ট} যীচুৰ বন্দীয়াৰ পৌল* আৰু আমাৰ ভাই তীমথিয়া†; 2 আৰু আমাৰ ভনী আফিয়া, সহসনো আৰ্থিগ্ন আৰু তোমাৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীৰ প্ৰতি, 3 আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু ^{খৰীষ্ট}ৰ পৰা অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি কামনা কৰিলোঁ।

4 মোৰ প্ৰাৰ্থনাত মই তোমাৰ নাম উল্লেখ কৰি, সদায় মোৰ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ দিওঁ, 5 প্ৰভু যীচুৰ প্ৰতি তোমাৰ বিশ্বাস আৰু ঈশ্বৰৰ সকলো পবিত্ৰ লোকৰ প্ৰতি থকা তোমাৰ প্ৰেমৰ কথা শুনিবলৈ পালোঁ। 6 তোমাৰ বিশ্বাসৰ সহভাগিতা যেন আমাৰ লগত থকা সকলো উত্তম বিষয়ৰ জ্ঞানত ^{খৰীষ্ট}ৰ অৰ্থে কাৰ্যসাধক হয়, এনে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। 7 হে ভাই, তোমাৰ প্ৰেমত মই অতি আনন্দ আৰু সন্তোষ পালোঁ, কিয়নো তোমাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক সকলৰ হৃদয় পুনৰাই সজীৱ কৰা হ'ল।

8 গতিকে যি উচিত সেইটো কৰিবৰ বাবে তোমাক আজ্ঞা দিবলৈ যীচু ^{খৰীষ্ট}ত মোৰ সাহস আছে, 9 তথাপি মই তোমাক, তোমাৰ প্ৰেমৰ কাৰণে ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে অনুৰোধ কৰোঁ। মই পৌল, বৃদ্ধ হৈছোঁ আৰু এতিয়া ^{খৰীষ্ট} যীচুৰ কাৰণে মই বন্দী।

10 মোৰ বন্দী অৱস্থাত জন্মা‡ পুত্ৰ ওনিচিমৰ প্ৰসংগত মই তোমাক অনুৰোধ কৰোঁ; 11 তেওঁ আগেয়ে তোমাৰ অনুপকাৰী আছিল কিন্তু এতিয়া তোমাৰ আৰু মোৰ বাবেও উপকাৰী হ'ল। 12 যি জন মোৰ প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰিয়, তেওঁকেই মই তোমাৰ ওচৰলৈ উভতাই পঠালোঁ। 13 শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে হোৱা মোৰ বন্ধনত, তোমাৰ সলনি তেওঁ যেন মোৰ পৰিচৰ্যা কৰে, এই কাৰণে মই তেওঁক লগত ৰাখিব খুজিছিলোঁ।

14 কিন্তু তোমাৰ অনুমতি অবিহনে মই একো কৰিবলৈ আৱশ্যক নেদেখিলোঁ, সেয়েহে তোমাৰ স‡ গুণ উপায়ন্তৰ হৈ কৰা নহওক, কিন্তু স্ব-ইচ্ছাৰে হওক। 15 সম্ভৱত: তেওঁক চিৰকাল পাবৰ বাবে, তোমাৰ পৰা কিছু সময়ৰ কাৰণে পৃথক কৰা হৈছিল।

16 এজন দাসৰ দৰে নহয় কিন্তু দাসতকৈ শ্ৰেষ্ঠ, বিশেষকৈ মোৰ বাবে এজন প্ৰিয় ভাইৰ দৰে; মাংস§ আৰু প্ৰভু উভয়তে তোমালৈ অধিক প্ৰিয়।

17 যদি তুমি মোক সহভাগী* বুলি গণ্য কৰা তেনেহলে মোৰ তুল্য বুলি তেওঁক গ্ৰহণ কৰিবা। 18 আৰু তেওঁ যদি তোমাক কিবা অন্যায্য কৰিলে বা ধৰুৱা হৈছে, তেনেহলে তাক মোৰ বুলিয়েই গণনা কৰিবা। 19 মই পৌল, নিজ মনৰ সৈতে নিজ হাতে

* 1 অধ্যায়:1 হিফ. 3:1, 2 † 1 অধ্যায়:1 1ফি. 3:2 ‡ 1 অধ্যায়:10 1 কৰি 4:15 § 1 অধ্যায়:16 অৰ্থাৎ সাধাৰণ মানুহৰ দৰে * 1 অধ্যায়:17 2কৰি 8:23

লিখিলোঁ, মই পৰিশোধ কৰিম। তোমাৰ জীৱনৰ কাৰণে তুমি যে মোৰ ওচৰত ঋণী, সেই বিষয়ে মই নকওঁ।²⁰ হয় ভাই, প্ৰভুত মোক আনন্দিত হবলৈ দিয়া আৰু খ্ৰীষ্টত মোৰ পৰাণ পুনৰ সতেজ কৰা।

²¹ তোমাৰ আনুগত্যতাত আত্মবিশ্বাস† আছে, সেয়েহে মই তোমালৈ লিখিলোঁ‡, তুমি মই কোৱাতকৈও অধিক কৰিবা বুলি জানিছোঁ।²² কিন্তু সেই একে সময়তে, মৌলৈ এটা থকা ঠাই যুগুত কৰি ৰাখিবা§; মই আশা কৰোঁ তোমালোকৰ পৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ অনুমতি পালোঁ*।

²³ খৰীষ্ট যীচুৰ সম্বন্ধে মোৰ লগৰ বন্দীয়াৰ ইপাফ্ৰোই† তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে; ²⁴ আৰু মাৰ্ক, আৰিষ্টাৰ্থ, দীমা আৰু লুক, মোৰ এই সহকাৰী সকলেও মঙ্গলবাদ কৰিছে।

²⁵ আমাৰ‡ পৰভু যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ আত্মাৰ লগত থাকক। আমেন।

† 1 অধ্যায়:21 2কৰি 2:3 ‡ 1 অধ্যায়:21 পৰায় 60 খৰী. পাছত লিখা § 1 অধ্যায়:22 ফিলি. 1:25, 26 * 1 অধ্যায়:22 ফিলি. 2:24 † 1 অধ্যায়:23 কল. 1:7 ‡ 1 অধ্যায়:25 গালা. 6:18

ইস্বীসকলৰ প্ৰতি পংৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

ইস্বী পত্ৰৰ লিখক সম্পৰ্কে অৱশেষত ৰহস্যই আচ্ছাদিত কৰি ৰাখিছে। কিছুমান পণ্ডিতে লিখক হিচাপে পৌলক প্ৰস্তাৱ কৰা দেখা যায়, কিন্তু প্ৰকৃত লিখকৰ নাম প্ৰকাশত অনিচ্ছুক। আন কোনো পুস্তকত এইদৰে খ্ৰীষ্টক খ্ৰীষ্টিয় উচ্চ পুৰোহিত, হাৰোগীয় পুৰোহিত ব্যৱস্থাতকৈ উচ্চ পৌৰহিত্যৰ আৰু ডাববাদী আৰু বিধানৰ সিদ্ধিকৰ্তা বুলি অলংকৃত কৰি বাখ্যা কৰা নাই। এই পুস্তক খনে খ্ৰীষ্টক লিখক আৰু আমাৰ বিশ্বাসৰ পূৰ্ণতা হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে (ইস্বী 12:2)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 64-70

খ্ৰীষ্টান্ধৰ মাজভাগত ইস্বী পংৰখন যিৰূচালেমত লিখা, কিছুমান হয়তো খ্ৰীষ্টৰ স্বৰ্গাৰোহণৰ পাছৰ সময়ত আৰু কিছু হয়তো যিৰূচালেম ধ্বংসৰ আগ ভাগত লিখা।

প্ৰাপক

প্ৰাথমিকভাবে এই পত্ৰত, যিসকল পুৰণি নিয়মৰ সৈতে পৰিচিত, সেই ইহুদি ধৰ্মৰ পৰা পৰিৱৰ্তন হোৱা সকলক আৰু যিসকলে যিহুদীবাদৰ পৰা উভতি যাবলৈ বা শুভবাৰ্তাৰ পৰা যিহুদীবাদলৈ প্ৰলব্ধ হৈছিল, সেই সকলক উদ্দেশ্য কৰা হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও ইয়াত প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছে যে, এই প্ৰাপক “বহু সংখ্যক পুৰোহিত, যিসকলে বিশ্বাসৰ প্ৰতি অনাগত হৈ গৈছিল” (পাঁচনি 6:7)।

উদ্দেশ্য

ইস্বী পত্ৰৰ লিখক স্থানীয় ইহুদি শিক্ষাৰ প্ৰত্যাখ্যান আৰু যীচুৰ ওচৰত বিশ্বস্ত থকাৰ কাৰণে সেই ঠাইৰ দৰ্শকসকললৈ উপদেশ লিখিছিল যে যীচু খ্ৰীষ্ট উচ্চতৰ, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, স্বৰ্গদূত, পুৰোহিত, পুৰণি নিয়মৰ নেতাসকল আৰু যিকোনো ধৰ্মতকৈ উত্তম। ক্ৰুচৰ দ্বাৰা মৃত্যুবৰণ আৰু মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থিত হোৱা, যীচুৰ বিশ্বাসীসকলক দিয়া মুক্তি আৰু অনন্ত জীৱন সম্পৰ্কত দিয়া নিশ্চয়তা, আমাৰ পাপৰ বাবে খ্ৰীষ্টৰ আশ্ৰয়তাগ আছিল নিখুত আৰু সম্পূৰ্ণ, বিশ্বাস ঈশ্বৰৰ পছন্দনীয়, আমি ঈশ্বৰৰ আনুগত্য হোৱাৰ যোগেদি আমাৰ বিশ্বাস প্ৰকাশ হয়।

মূল বিষয়

খ্ৰীষ্টৰ শ্ৰেষ্ঠত্ব।

প্ৰান্তৰেখা

1. স্বৰ্গদূতসকলতকৈ যীচু খ্ৰীষ্টৰ শ্ৰেষ্ঠত্ব — 1:1-2:18
2. যীচু বিধান আৰু পুৰণি নিয়মতকৈ উচ্চতৰ — 3:1-10:18
3. বিচাৰৰ মাধ্যমত বিশ্বস্ত আৰু সত্য কৰাৰ আহ্বান — 10:19-12:29
4. চূড়ান্ত উদগণি বা অন্তিম ডায়ালগ — 13:1-25

যীচু স্বৰ্গৰ দূত সকলতকৈ মহান

1 প্ৰবৃকালত ঈশ্বৰে ডাববাদী সকলৰ মাধ্যমেদি বহু বাৰ নানাভাৱে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ সৈতে কথা পাতিছিল। 2 কিন্তু এতিয়া এই শেষৰ দিনবোৰত ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ লগত কথা ক’লে; ঈশ্বৰে সেই পুংৰকেই সকলোৰে উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁৰ যোগেদি বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ড খনে সৃষ্টি কৰিলে। 3 সেই পুংৰ ঈশ্বৰৰ গৌৰৱময় পোহৰ। ঈশ্বৰৰ সকলো গুণৰ পূৰ্ণ প্ৰতিবিম্ব; পুত্ৰই ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম বাক্যৰ দ্বাৰাই সকলো ধৰি ৰাখিছে। সেই পুত্ৰই সকলো মানুহক পাপৰ পৰা শুচি কৰিলে আৰু তাৰ পাছত স্বৰ্গত ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ সোঁ হাতে ওখ সিংহাসনত বহিল।

4 ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰক যি নাম দিলে, সেই নাম যেনেকৈ স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ নামতকৈ অধিক উত্তম, তেনেকৈ তেওঁ স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ তুলনাত অনেক মহান হৈ উঠিল।

5 কাৰণ, ঈশ্বৰে কেতিয়াবা সেই স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ মাজত কোনো এজনক কৈছিল নেকি যে, “তুমি মোৰ পুংৰ; আজি মই তোমাৰ পিতৃ হ’লো?”* আকৌ, তেওঁ কেতিয়াবা তেওঁলোকক কৈছিল নেকি যে, “মই তেওঁৰ পিতৃ আৰু তেওঁ মোৰ পুংৰ হ’ব?”†

6 পুংৰ, ঈশ্বৰে যেতিয়া সেই প্ৰথমে জন্মা জনক জগতলৈ আনিলে, তেতিয়া তেওঁ ক’লে, “ঈশ্বৰৰ সমস্ত দূত সকলে তেওঁৰ আৰাধনা কৰক।”

7 স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছে, “তেওঁ নিজৰ দূত সকলক বায়ুৰূপে আৰু নিজৰ সেৱক সকলক অগ্নিশিখাৰূপে তৈয়াৰ কৰে।”‡

* 1 অধ্যায়:5 গীত 2:7 † 1 অধ্যায়:5 2 চমুৱেল 7:14 ‡ 1 অধ্যায়:7 গীত 104:4

৪ কিন্তু পুংৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে ক'লে,
“হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন চিৰকাল স্থায়ী,
তোমাৰ ৰাজ্যৰ শাসন, ন্যায়ৰ শাসন।

৭ তুমি ধাৰমিকতাক প্ৰেম কৰিলা আৰু দুৰাচাৰীক ঘিণ কৰিলা; এই কাৰণে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সঙ্গী সকলতকৈ
তোমাক অধিক আনন্দৰূপ তেলেৰে অভিষিক্ত কৰিলে।” §

10 “হে প্ৰভু, তুমি আদিতে পৃথিৱীৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা। আকাশ-মণ্ডলো তোমাৰ হাতৰ কৰ্ম।

11 সেইবাবৰ ধ্বংস হৈ যাব; কিন্তু তুমি নিত্য; সেই সকলো কাপোৰৰ দৰে পুৰণি হৈ যাব।

12 তুমি চাদৰৰ দৰে সেইবাবৰক নুৰিয়াবা, কাপোৰৰ দৰে সেইবাবৰ সলোৱা হ'ব, কিন্তু তুমি হ'লে সদায় একে আছা আৰু
তোমাৰ বহুৰবোৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব।”*

13 কিন্তু ঈশ্বৰে স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ মাজৰ কোনো জনক কেতিয়াবা এই কথা কৈছে নে যে,
“মই তোমাৰ শংকুৰবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা
নকৰোঁমানে, তুমি মোৰ সোঁ হাতে বহি থাকাক?” †

14 সকলো স্বৰ্গৰ দূতেই জানো সেৱাকাৰী আত্মা নহয়? মোৰ আৰাধনা কৰিবলৈ আৰু পৰিত্ৰাণৰ অধিকাৰী হ'বলৈ উদ্যত
হোৱা সকলৰ পৰিচৰ্যাৰ কাৰণেই জানো তেওঁলোকক পঠোৱা হোৱা নাই?

2 অধ্যায়

পাপৰ উদ্ধাৰৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰা

1 এই কাৰণে আমি যি শুনিছো, তাত পুনৰ অধিককৈ মনোযোগ দিয়া উচিত, যাতে আমি ঘাটলৈ চাপি আহি, পুনৰ ঘাটৰ
পৰা কোনো প্ৰকাৰে দূৰলৈ ভটিয়াই নাযাওঁ। 2 কিয়নো যি বাক্য স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, সেই বাক্য সত্য বুলি
প্ৰমাণিত হ'ল; পাপ-আচৰণ কৰা আৰু ঈশ্বৰৰ আদেশ অমান্য কৰা প্ৰত্যেকেই ন্যায়ৰ শাস্তি যোগ্যৰূপে পালে। 3 তেনেহলে
এনে এক মহা পৰিৎৰাণ অগ্ৰাহ্য কৰিলে আমি কেনেকৈ ৰক্ষা পাব পাৰোঁ? এই উদ্ধাৰৰ কথা প্ৰথমে প্ৰভুৰ দ্বাৰাই ঘোষণা
কৰা হৈছিল আৰু যি সকলে শুনিলে, তেওঁলোকে আমাৰ ওচৰত সেই উদ্ধাৰৰ সত্যতা প্ৰমাণ কৰিলে। 4 ঈশ্বৰে নানা চিন,
অদ্ভুত লক্ষণ, অনেক পৰাক্ৰম কাৰ্য আৰু নিজৰ ইচ্ছা অনুসাৰে পৰিৎৰ আত্মাৰ নানা বৰদানৰ দ্বাৰা এই বিষয়ে সাক্ষ্য প্ৰদান
কৰিলে।

যীচুৰে পাপৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে

5 আমি যি ভাৱী জগতৰ বিষয়ে কথা কৈছোঁ, সেই বিষয় ঈশ্বৰে স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ অধীনত ৰখা নাই। 6 কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে,
কোনো এজনে কোনো এঠাইত এই সাক্ষ্য দি কৈছে,

“মানুহনা কি, তুমি যে তেওঁক সোঁৱৰণ কৰা? অথবা

মানুহৰ সন্তানেই বা কি, তুমি যে তেওঁলৈ দৃষ্টি কৰা?

7 তুমি স্বৰ্গৰ দূত সকলতকৈ মানুহক অলপহে সৰু কৰিলা;

কিন্তু তুমি তেওঁকেই মহিমা আৰু সন্মানৰ মুকুটেৰে
বিভূষিত কৰিলা;

8 আৰু সকলো বস্তু তুমি তেওঁৰ ভৰিৰ তলত ৰাখিলা।” *

কিয়নো ঈশ্বৰে সকলোকে মানুহৰ অধীন কৰিলে। তেওঁৰ কৰ্তৃত্বৰ বাহিৰত তেওঁ একোৱেই নাৰাখিলে। অৱশ্যে আমি
এতিয়ালৈকে সকলো তেওঁৰ অধীনত দেখা নাই। 9 তথাপি আমি যীচুক দেখিছোঁ, যি জনক স্বৰ্গৰ দূত সকলতকৈ অলপহে
সৰু কৰা হ'ল; তেওঁ দুখভোগ কৰি মৃত্যুবৰণ কৰাৰ কাৰণে তেওঁক মহিমা আৰু সন্মানৰ ৰাজমুকুট পিন্ধোৱা হ'ল। সেয়েহে,
ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত প্ৰত্যেক মানুহৰ বাবে যীচুৰে মৃত্যুৰ আশ্বাদ ল'লে।

10 সকলো ঈশ্বৰৰ কাৰণে আৰু সকলো তেওঁৰ যোগেদি হ'ল। সেই বাবে অনেক সন্তানক ঈশ্বৰে গৌৰৱৰ ভাগী কৰাৰ
উদ্দেশ্যেৰে আৰু তেওঁলোকৰ পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে যীচুক কষ্টভোগৰ মাজেদি সিদ্ধ কৰি তোলা কাৰ্য ঈশ্বৰৰ সঠিক কাৰ্য আছিল।

11 যি জনে পৰিৎৰ কৰে আৰু যি সকলক পৰিৎৰ কৰা হয়, সেই সকলোৱে একে জন ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ লোক। সেই কাৰণে
যি জনে পৰিত্ৰ কৰে সেই যীচুৰে লোক সকলক ডাই বুলি মাতিবলৈ তেওঁ লাজ নাপায়। 12 যীচুৰে কৈছে,

“মোৰ ডাই সকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম প্ৰচাৰ
কৰিম, সহভাগীতাৰ মাজত তোমাৰ গুণ কীৰ্তন কৰিম।”†

13 তেওঁ আকৌ কৈছে,

“মই তেওঁতহে ডাৰসা কৰিম।”‡

তেওঁ আকৌ ইয়াকো কৈছে,

“চোৱা, এয়া মই আৰু মোৰ সন্তান সকল, ঈশ্বৰে

যি সকলক মোক দিছে।” §

§ 1 অধ্যায়:9 গীত 45:6-7 * 1 অধ্যায়:12 গীত 102:25-27 † 1 অধ্যায়:13 গীত 110:1 * 2 অধ্যায়:8 গীত 8:4-6 † 2 অধ্যায়:12 গীত 22:22

‡ 2 অধ্যায়:13 যিচয়া 8:17 § 2 অধ্যায়:13 যিচয়া 8:18

14 ঈশ্বৰৰ সেই সকলো সন্তান তেজ আৰু মাংসৰ মানুহ। সেয়েহে যীচুৰে নিজেও সেই সন্তান সকলৰ দৰে এই উভয়ৰ সহভাগী হ'ল, যাতে মৃত্যুৰ মাধ্যমেদি মৃত্যুৰ ক্ষমতা যাৰ হাতত আছে সেই চয়তানক শক্তিশীন কৰিব পাৰে, আৰু 15 মৃত্যুৰ ভয়ত যি সকলে গোটেই জীৱন দাসত্বত কটাইছিল, তেওঁলোকক মুক্ত কৰিব পাৰে।

16 বাস্তৱিক এই কথা নিশ্চিত যে, যীচুৰে স্বৰ্গৰ দূত সকলক সহায় কৰা নাই, কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে অস্বাস্থ্যৰ বংশধৰ সকলকহে সহায় কৰিছে। 17 সেই বাবেই যীচু সকলো দিশৰ পৰা তেওঁৰ ভাই সকলৰ দৰে হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছিল যাতে ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে তেওঁ এজন দয়ালু আৰু বিশ্বস্ত মহা-পুৰোহিত হব পাৰে আৰু মানুহে পাপৰ পৰা ক্ষমা পাব পাৰে। 18 কিয়নো যীচুৰে নিজে পৰীক্ষা আৰু দুখভোগৰ মাজেদি গৈছিল, সেই বাবে যি সকল লোক পৰীক্ষাৰ সন্মুখীন হয় তেওঁলোকক তেওঁ সহায় কৰিব পাৰে।

3 অধ্যায়

যীচু মোচিটকৈ মহান

1 এই কাৰণে, হে স্বৰ্গীয় আমন্ত্ৰণৰ সহভাগী পৰিৎৰ ভাই সকল, আপোনালোকে যীচুলৈ মনোযোগ কৰক। তেওঁ আমি স্বীকাৰ কৰা ঈশ্বৰৰ পাঁচনি আৰু সেই মহা-পুৰোহিত। 2 ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ সমস্ত লোক সকলৰ প্ৰতি মোচি যেনেকৈ বিশ্বাসী আছিল, তেনেকৈ যীচু নিজেও তেওঁক নিযুক্ত কৰা ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বিশ্বাসী আছিল। 3 কোনো লোকে যেতিয়া গৃহ নিৰ্মাণ কৰে, তেতিয়া গৃহতকৈ গৃহ নিৰ্মাতাৰ মৰ্যদা যেনেকৈ অধিক হয়, সেইদৰে, ঈশ্বৰে যীচুক মোচিটকৈ অধিক গৌৰৱৰ যোগ্যপাত্ৰৰূপে গণিত কৰিলে 4 কাৰণ প্ৰত্যেক গৃহ কোনো জনৰ দ্বাৰাই নিৰ্মাণ কৰা হয়, কিন্তু যি জনে সকলোকে নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁ ঈশ্বৰ। 5 মোচি সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ সমস্ত গৃহৰ সেৱকৰূপে বিশ্বাসী আছিল। ভৱিষ্যতত যি যি কোৱা হ'ব, সেই সকলোৰে সন্মুখে মোচিয়ে সাক্ষ্য দি আছিল 6 কিন্তু পুত্ৰ হিচাপে খ্ৰীষ্ট হৈছে ঈশ্বৰৰ সেই গৃহৰ কৰ্তা। যদিহে আমি আমাৰ নিশ্চিত আশাৰ সম্পৰ্কে সাহস আৰু গৰ্ব দুটকৈ ধৰি ৰাখো, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ গৃহ আমি বিশ্বাসী সকলেই হওঁ।

অবিশ্বাসৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰা

7 এই কাৰণে পৰিৎৰ আত্মাই যেনেকৈ কৈছে:
 “আজি যদি তোমালোকে ঈশ্বৰৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা,
 8 তেনেহলে তোমালোকৰ হৃদয়বোৰ কঠিন নকৰিবা-
 যেনেকৈ ইস্ৰায়েলীয়া সকলে বিদ্ৰোহৰ দিনত কৰিছিল,
 মৰুপ্ৰান্তত সেই সময়ত পৰীক্ষা কৰাৰ দৰে নকৰিবা।
 9 তাত তোমালোকৰ ওপৰ-পুৰুষ সকলে চল্লিশ বছৰ ধৰি মোৰ কাৰ্যবোৰ দেখিছিল,
 তথাপি তেওঁলোকে মোক পৰীক্ষা কৰাৰ দ্বাৰাই বিদ্ৰোহ কৰিছিল,
 10 গতিকে, মই এই জাতিত বিৰক্ত হ'লো,
 মই ক'লো, এওঁলোক সদায় ভ্ৰান্ত হৃদয়ৰ লোক;
 তেওঁলোকে মোৰ পথ নাজানিলে;

11 তাত মই ক্ৰুদ্ধ হৈ এই শপত খালোঁ, ‘এওঁলোক মোৰ বিশ্ৰামত সোমাবলৈ নাপাব।’ *

12 ভাই সকল, আপোনালোকে সতৰ্কতাৰে চলিব যাতে, কেনেবাকৈ জীৱনময় ঈশ্বৰৰ পৰা থই পৰিবলৈ আপোনালোকৰ মাজত কোনো এজনৰে অবিশ্বাসী দুষ্ট হৃদয় নহয়। 13 যি সময়লৈকে ‘আজি’ বোলা সময় আছে, সেই সময়লৈ আপোনালোকে প্ৰতিদিনে এজনে আন জনক উদ্ৰাস দিয়ক, তাত আপোনালোকৰ কোনো এজনৰ হৃদয় পাপৰ ছলনাত পৰি কঠিন নহওক। 14 আৰম্ভণীতে খ্ৰীষ্টত আমাৰ যি বিশ্বাস আছিল, যদি শেষলৈকে আমি সেই বিশ্বাসত নিশ্চিত হৈ থাকো, তেনেহলে আমি খ্ৰীষ্টৰ সহভাগী; 15 এই বিষয়ে ইয়াকে কোৱা হৈছে,
 “আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা,
 তেনেহলে তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা,
 যেনেকৈ ইস্ৰায়েলী সকলে সেই বিদ্ৰোহৰ দিনত কৰিছিল।” †

16 কোনে ঈশ্বৰৰ মাত শুনাৰ পাছতো তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছিল? তেওঁলোক সেই সকল লোকেই নহয় নে, যি সকলক মোচিয়ে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি লৈ আহিছিল? 17 ঈশ্বৰে চল্লিশ বছৰ ধৰি কাৰ ওপৰতেই বা ক্ৰুদ্ধ আছিল, সেই লোক সকলৰ ওপৰতে নহয় নে, যি সকলে পাপ কৰিছিল আৰু যি সকলৰ মৃতদেহ মৰুপ্ৰান্তত পৰি আছিল? 18 ঈশ্বৰে কাৰ বিৰুদ্ধে বা শপত খাই কৈছিল, “এওঁলোকে মোৰ বিশ্ৰামত সোমাবলৈ নাপাব?” যি সকল অবাধ্য, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে নহয় নে? 19 ইয়াতে আমি দেখো যে, অবিশ্বাসৰ কাৰণেই তেওঁলোক সোমাব নোৱাৰিলে।

4 অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ লোক সকলৰ বাবে বিশ্ৰাম

1 এতেকে, আমি সতৰ্ক হ'ব লাগে যাতে আপোনালোকৰ মাজৰ কোনো ব্যক্তিকে ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামত সোমোৱাৰ যি প্ৰতিজ্ঞা, সেই প্ৰতিজ্ঞাত যেন অযোগ্য দেখা নাযায়। 2 ইস্ৰায়েলৰ লোক সকলৰ আগত যেনেকৈ ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামৰ বিষয়ে শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হৈছিল, তেনেকৈ আমাৰ আগতো কৰা হৈছে। কিন্তু, সেই শুভবাৰ্তাৰ শিক্ষা শুনিও তেওঁলোকৰ কোনো লাভ

* 3 অধ্যায়:11 গীত 95:7-11 † 3 অধ্যায়:15 গীত 95:95:7-8

নহ'ল; কাৰণ তেওঁলোকে সেইবাৰ শুনি বিশ্বাসেৰে গ্ৰহণ নকৰিলে।³ আমি যি সকলে বিশ্বাস কৰিছোঁ, আমিযে সেই বিস্বামত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ সক্ষম; যি দৰে কোৱা হৈছে:

“মই ক্ৰুদ্ধ হৈ শপত খালোঁ,
এওঁলোকে মোৰ বিস্বামত
সোমাবলৈ নাপাব।”^{*}

যদি ও জগতৰ আৰম্ভণীৰ পৰাই সৃষ্টি কাৰ্য শেষ কৰি ঈশ্বৰে এই কথা কৈছিল।⁴ কিয়নো এঠাইত সপ্তম দিনৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছিল,

“ঈশ্বৰে সপ্তম দিনা তেওঁৰ সকলো কৰ্মৰ পৰা বিস্বাম কৰিলে।”

⁵ পুনৰায় তেওঁ কৈছে, “এওঁলোক মোৰ
বিস্বামত সোমাবলৈ নাপাব।”

⁶ এতেকে, কিছুমান লোকৰ প্ৰৱেশৰ বাবে এতিয়াও ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰাম আছুতীয়াকৈ ৰখা আছে আৰু ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামৰ শুভবাৰ্তা যি ইস্বায়েলী লোক সকলে প্ৰথমে শুনিছিল, তেওঁলোকৰ অবাধ্যতাৰ কাৰণে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিলে।⁷ তেতিয়া ঈশ্বৰে পুণৰ এটা দিন স্থিৰ কৰিলে আৰু সেই দিনৰ বিষয়ে তেওঁ ক'লে, “আজি।” বহুত দিনৰ পাছত ৰজা দাযুদৰ যোগেদি তেওঁ এই দিনৰ বিষয়ে পুনৰায় কৈছিল,

“আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা,

তেনেহলে তোমালোকৰ হৃদয় কাঠন নকৰিবা।”[†]

⁸ কিয়নো যিহোচুৰাই তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ বিস্বামত লৈ যাব পৰা হ'লে, ঈশ্বৰে পাছত আন এটা দিনৰ “আজি” বোলা কথাটো নক'লেহেঁতেন।⁹ এতেকে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কাৰণে সেই সপ্তম দিনৰ বিস্বাম সংৰক্ষিত আছে।¹⁰ কিয়নো যেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ কৰ্ম শেষ কৰি বিশ্ৰাম কৰিছিল, তেনেকৈ যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ বিস্বামত প্ৰৱেশ কৰে, তেওঁ নিজৰ কৰ্মৰ পৰা বিস্বাম পায়।

¹¹ সেই কাৰণে আহক, আমি সেই বিস্বামত সোমাবলৈ যত্ন কৰোঁহক। আমি কোনেও যেন সেই অবাধ্য ইস্বায়েলী লোক সকলৰ দৰে অবিশ্বাসৰ পুৰণি আৰ্হি অনুসৰণ কৰি পতিত নহম।

¹² কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্য জীৱনময়, কাৰ্যসাধক আৰু আটাই দুধৰীয়া তৰোৱালতকৈও চোকা। এই বাক্য পৰাণ আৰু আশ্বা, গাঠি আৰু মজ্জা এই সকলোকে ভেদ কৰালৈকে বিক্ৰোতা, মনৰ ভাৱনা আৰু অভিপ্ৰায়কো বিচাৰ কৰোঁতা।¹³ সৃষ্টিৰ একো বস্তুৰেই ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিৰ অগোচৰ নহয়; তেওঁৰ চকুৰ আগত সকলোৱেই উদং আৰু মুকলি। তেওঁৰ ওচৰত আমি অৱশ্যেই হিচাব দিব লাগিব।

যীচু মহা-পুৰোহিত

¹⁴ স্বৰ্গবোৰৰ মাজেদি যোৱা আমাৰ এজন মহান মহা-পুৰোহিত আছে। তেওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্ট। গতিকে আহক, আমি আমাৰ বিশ্বাস দুটকৈ ধৰি ৰাখোঁহক।¹⁵ কিয়নো আমাৰ মহা-পুৰোহিত এনেকুৱা নহয় যে, তেওঁ আমাৰ দুৰ্বলতাত আমাৰ লগত দুখ উপলব্ধি কৰিব নোৱাৰে; কাৰণ তেওঁ পাপ নকৰাকৈয়ে সকলো বিষয়ত আমাৰ দৰে পৰীক্ষিত হৈছিল।¹⁶ এতেকে বিশ্বাসেৰে সৈতে অনুগ্ৰহৰ সিংহাসনৰ ওচৰলৈ আহক, যাতে আমাৰ প্ৰয়োজনত সহায় হ'লে আমি দয়া লাভ কৰি অনুগ্ৰহ পাব পাৰোঁ।

5 অধ্যায়

হাৰোণতকৈ যীচুৰ মহত্ত্ব

¹ পৰতিজন ইস্বী মহা-পুৰোহিতক লোক সকলৰ মাজৰ পৰা মনোনীত কৰা হয়। লোক সকলৰ পক্ষ হৈ ঈশ্বৰ বিষয়ক সেৱা কাৰ্যৰ বাবে তেওঁক নিযুক্ত কৰা হয়, যাতে তেওঁ মানুহৰ পাপৰ কাৰণে উপহাৰ আৰু বলিদান উৎসৰ্গ কৰে।² মানুহৰ অজ্ঞতা আৰু ভ্ৰান্ত অৱস্থাত মহা-পুৰোহিত জনে তেওঁলোকৰ প্ৰতি সহানুভূতিশীল হব পাৰে, যিহেতু তেওঁ আন লোক সকলৰ দৰে নিজৰ দুৰ্বলতাৰ দ্বাৰা বেষ্টিত।³ যেনেকৈ আন লোক সকলৰ পাপৰ কাৰণে তেওঁ বলি উৎসৰ্গ কৰে, তেনেকৈ নিজে দুৰ্বল হোৱা কাৰণে নিজৰ কাৰণেও তেওঁ সেই বলি উৎসৰ্গ কৰা আৱশ্যক।

⁴ মহা-পুৰোহিত হোৱা সন্মানৰ বিষয় আৰু কোনেও এই সন্মান নিজে লব নোৱাৰে। কিন্তু ঈশ্বৰে যি জনক আমন্ত্ৰণ কৰে তেওঁ সেই সন্মান পায়, যি দৰে হাৰোণক এই কাৰ্যত আমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল।

⁵ সেইদৰে খৰীষ্টেও মহা-পুৰোহিত হৈ নিজে মহিমা লবলৈ নিজকে মনোনীত নকৰিলে। কিন্তু ঈশ্বৰেই তেওঁক ক'লে,

“তুমি মোৰ পুংৰ,
আজি মই তোমাৰ পিতৃ হ'লো।”^{*}

⁶ সেইদৰে আন এঠাইত কৈছে:

“তুমি চিৰকালৰ কাৰণে

মন্দিৰেদকৰা[†] ৰীতি অনুসাৰে হোৱা এজন পুৰোহিত।”[‡]

⁷ যীচু যেতিয়া এই জগতত নিজ শৰীৰত বাস কৰিছিল, যি জনে তেওঁক মৃত্যুৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব পাৰে সেই ঈশ্বৰৰ ওচৰত চকুলোৱে সৈতে অতিশয় স্ৰব্দন কৰি অনুৰোধ আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। ঈশ্বৰৰ প্ৰতি থকা ভক্তিভাৱৰ কাৰণে, ঈশ্বৰে

^{*} 4 অধ্যায়:3 গীত 95:11   [†] 4 অধ্যায়:7 গীত 95:7-8   ^{*} 5 অধ্যায়:5 গীত 2:7   [†] 5 অধ্যায়:6 মন্দিৰেদকৰা: অৱাহাৰৰ সময়ত এই নামৰ এজন পুৰোহিত

আৰু ৰজা আছিল।   [‡] 5 অধ্যায়:6 গীত 110:4

তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলে।⁸ যীচু ঈশ্বৰৰ পুংৰ হোৱা সত্ত্বেও দুখভোগ কৰিছিল আৰু তাৰ মাজেদিয়েই বাধ্যতা হ'বলৈ শিক্ষা পালে;⁹ এইভাৱে যীচুৰে মহা-পুৰোহিতৰূপে পূৰ্ণ সিদ্ধতা লাভ কৰিলে আৰু সেয়ে তেওঁৰ বাধ্য হোৱা সকলোৰে কাৰণে তেওঁ অনন্ত পৰিত্ৰাণৰ পথ হ'ল;¹⁰ আৰু মন্সিচেদকৰ ৰীতি অনুসাৰে হোৱা মহা-পুৰোহিত বুলি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই অভিহিত হ'ল।

যীচুত থিৰে থাকিবলৈ আৰু ধৰ্মিকতাত বৃদ্ধি পাবৰ অৰ্থে য়স কৰিবলৈ উদগনি

11 যীচুৰ বিষয়ে আমাৰ অনেক কথা ক'বলৈ আছে; কিন্তু আপোনালোকৰ কাণ গধুৰ হোৱা বাবে সেই বিষয় বুজাবলৈ টান। 12 ইমান দিনে আপোনালোক শিক্ষক হৈ উঠিব লাগিছিল, কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে এতিয়াও কোনেৰে যেন পুনৰাই আপোনালোকক ঈশ্বৰৰ বচন সমূহৰ আদিকথাৰূপে বৰ্ণমালা শিকায়, আপোনালোকৰ এনে প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। আপোনালোক এনেকুৱা মানুহ হ'ল যে, টান আহাৰ নহয়, গাখীৰহে আপোনালোকৰ প্ৰয়োজন হৈ আছে।¹³ কিয়নো যাৰ ভোজন মাথোন গাখীৰ, তেওঁতো এতিয়াও শিশু। ধাৰ্মিকতা সম্বন্ধীয় শিক্ষাত সেই ব্যক্তিৰ কোনো অভিভূততা নাই।¹⁴ কিন্তু টান আহাৰ হ'লে সম্পূৰ্ণ বয়সপ্ৰাপ্ত সকলৰ বাবেহে অৰ্থাৎ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ কঠিন শিক্ষাবোৰ বুজি অভ্যাস কৰে; তেওঁলোকে ভুল আৰু শুদ্ধ বিচাৰ কৰাত নিপুণ হৈ ভাল-বেয়া নিৰ্ণয় কৰিবলৈ শিকিছে।

6 অধ্যায়

1 এতেকে, খৰীষ্টৰ বিষয়ে আমি যি প্ৰাথমিক শিক্ষা পালোঁ, তাক পাছ পেলাই, আহক আমি পৰিপূৰ্ণতাৰ ফালে আগবাঢ়ি যাওঁ। পুনৰায় যেন আমি মৃত কৰ্মৰ পৰা মন-পৰিৱৰ্তন আৰু ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস, 2 নানা বাস্তব আৰু হাত দিয়াৰ বিষয়ে শিক্ষা, মৃত লোকৰ পুনৰুত্থান আৰু স্থায়ী অনন্ত দণ্ডৰ বিষয়ে নতুনকৈ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰোঁ।³ অৱশ্যে, ঈশ্বৰে অনুমতি দিলে আমি তাকেই কৰিম।⁴ কিয়নো যি সকলে এবাৰ পোহৰ প্ৰাপ্ত হৈছে, তেওঁলোকেই স্বৰ্গীয় দানৰ আশ্বাদ পালে আৰু পবিত্ৰৰ আশ্বাদৰ সহভাগী হ'ল।⁵ কিন্তু যি সকলে ঈশ্বৰৰ মঙ্গলবাক্যৰ আশ্বাদ পালে, ভাবী যুগৰ নানা পৰাক্ৰমৰ বিষয়ে জানিলে⁶ আৰু তাৰ পাছত ধৰ্ম ভৰ্তি হ'ল, তেওঁলোকক নতুনকৈ মন-পৰিৱৰ্তনৰ অৰ্থে পুণৰায় গঢ় দিয়া অসাধ্য; কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ পুংৰক পুংৰ স্মৃতিত দিলে আৰু প্ৰকাশ্যৰূপে মানুহৰ আগত তেওঁক নিন্দাৰ পাণ্ড কৰিলে।

7 যি মাটিয়ে তাৰ ওপৰত ঘনে ঘনে পৰা বৰষুণ শুই লয় আৰু সেই মাটি চহাই কাম কৰা সকলৰ কাৰণে সেই মাটিয়ে প্ৰয়োজনীয় শাক-পাচলি আদি উৎপন্ন কৰে, সেই মাটিয়ে ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ পায়।⁸ কিন্তু সেই মাটিয়ে যদি কাঁইট গছ আৰু পুলি কাঁইট উৎপন্ন কৰে, তেনেহলে ই অকামিলা হৈ যায় আৰু সেই মাটি অভিশপ্ত হোৱাৰ ভয় থাকে। তাৰ শেষগতি জ্বলন।

যীচুত আশ্ৰয় লোৱা সকলে পৰিত্ৰাণ পাব

9 পিৰয় বন্ধু সকল, যদিও আমি এইবাৰ কথা কৈছোঁ, তথাপি আপোনালোকৰ বিষয়ে হ'লে আমাৰ এনে দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, আপোনালোকৰ অৱস্থা স্থায়ীকৈয়ে ভাল আৰু আপোনালোকে যি কৰি আছে, সেয়া পৰিত্ৰাণ লাভৰে পদক্ষেপ।¹⁰ কিয়নো ঈশ্বৰ এনে অন্যায় বিচাৰক নহয় যে, আপোনালোকৰ পৰিশ্ৰম আৰু তেওঁৰ নামৰ বাবে পবিত্ৰৰ লোক সকলৰ প্ৰতি আপোনালোকে যি সেৱা য়স কৰিলে আৰু এতিয়াও একে সেৱা য়স কৰি প্ৰেম দেখুৱাই আছে; ঈশ্বৰে এইবাৰ কেতিয়াও নাপাহৰে।¹¹ আমি বিচাৰো, আপোনালোক প্ৰত্যেক জনে যেন শেষ পৰ্যন্ত একেই ধৰণৰ আগ্ৰহ দেখুওৱা লোক হয়। তাতে আপোনালোকে সম্পূৰ্ণকৈ নিশ্চিত হব যে, আপোনালোকৰ আশা পূৰ্ণ হব।¹² আপোনালোক এলেহুৱা হোৱাটো আমি নিবিচাৰোঁ। আমি বিচাৰো, যি সকলে বিশ্বাস আৰু ধৈৰ্যৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ বিধান সমূহ লাভ কৰে, আপোনালোক তেওঁলোকৰ অনুকাৰী হওক।

ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ নিশ্চয়তা

13 ঈশ্বৰে যেতিয়া অশ্বাহামলৈ এটি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰতকৈ মহান কোনো নথকাত তেওঁ নিজৰ নামেৰেই শপত খাইছিল।¹⁴ তেওঁ কৈছিল, “মই অৱশ্যেই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম আৰু অতিশয়ৰূপে তোমাৰ বংশও বৃদ্ধি কৰিম।”¹⁵ তাতে অৱাহামে ধৈৰ্যৰে অপেক্ষা কৰিলে আৰু পাছত তেওঁ সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল পালে।

16 মানুহে নিজতকৈ মহান কোনো ব্যক্তিৰ নামেৰেই শপত খায়। শপতৰ দ্বাৰা নিজৰ প্ৰতিজ্ঞা ৰক্ষাৰ নিশ্চয়তা দান কৰিলে তেওঁলোকৰ সকলো বিবাদৰ অৱসান হয়।¹⁷ সেইদৰে ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ উত্তৰাধিকাৰী সকলক শপতৰ মাধ্যমেদি নিশ্চয়তা দি অধিক স্পষ্টৰূপে দেখুৱাৰ বিচাৰিলে যে তেওঁৰ সেই উদ্দেশ্য অপৰিবৰ্তনীয়।¹⁸ ঈশ্বৰে এই কাৰ্য দুটা অপৰিবৰ্তনীয় বিষয়ৰ দ্বাৰাই কৰিছিল, যি বিষয়ত ঈশ্বৰে মিছা-কোৱা অসাধ্য। আমি যি সকলে ঈশ্বৰৰ ওচৰত আশ্ৰয় বিচাৰি পলাই গলো, আমি আমাৰ আগত থকা আশাক যেন দৃঢ়তাৰে ধৰিবলৈ প্ৰচুৰ উৎসাহ পাওঁ, তাৰ কাৰণে কৰিলে।¹⁹ আমাৰ যি আশা আছে, সেই আশা আমাৰ আশ্বাদৰ লগৰ স্বৰূপ; সেয়ে নিশ্চিত আৰু দৃঢ়। সেই আশাই আঁৰ-কাপোৰৰ ভিতৰ ফালে মন্দিৰৰ মহা পবিত্ৰ স্থানত আমাক প্ৰৱেশ কৰায়।²⁰ যীচু, যি জন মন্সিচেদকৰ ৰীতি অনুযায়ী চিৰকালৰ বাবে মহা-পুৰোহিত হ'ল, তেওঁ আমাৰ কাৰণে অগ্ৰগামী হৈ সেই ঠাইত প্ৰৱেশ কৰিলে।

7 অধ্যায়

যীচুৰ পৌৰোহিত সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ, সিদ্ধ, চিৰস্থায়ী

1 এই মন্সিচেদক চালেমৰ ৰজা আৰু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল। অৱাহামে যেতিয়া ৰজা সকলক পৰাস্ত কৰি উলাটি আহিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ লগত অশ্বাহামৰ সাক্ষাৎ হ'ল আৰু মন্সিচেদকে অৱাহামক আশীৰ্বাদ কৰিলে।² অশ্বাহামে

* 6 অধ্যায়:14 আদি 22: 17

যি সকলো অধিকার কৰিছিল, তাৰ পৰা দহ ভাগৰ এভাগ তেওঁক দিছিল; “মন্সিচেদকৰ” নামৰ অৰ্থ হৈছে “ধাৰমিকতাৰ ৰজা” আৰু তেওঁ “চালেমৰ ৰজা” অৰ্থাৎ “শান্তিৰাজ”।³ মন্সিচেদকৰ পিতৃ, মাতৃ বা তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষৰ কোনো বংশতালিকা নাছিল। তেওঁৰ আৰম্ভণ আৰু শেষ জীৱনৰ কোনো নথি-পত্ৰ নাই। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ দৰে তেওঁ হৈছে চিৰকালৰ পুৰোহিত।

⁴ এতিয়া বিবেচনা কৰি চাওক, এই মন্সিচেদক কিমান মহান পুৰুষ আছিল, যি জনক আমাৰ আদিপিতৃ অশ্বাহামে যুদ্ধত লুট কৰা উত্তম বস্ত্ৰ দহ ভাগৰ এভাগ দিছিল।⁵ লেবীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ যি সকলে পুৰোহিত বাব পালে, তেওঁলোকে নিজৰ ভাই ইস্বৰয়েলী সন্তান সকলৰ পৰা বিধান অনুসাৰে দশমাংশ গ্ৰহণ কৰাৰ আদেশ পালে, যদিও তেওঁলোক উভয়েই অশ্বাহামৰ বংশধৰ।⁶ কিন্তু মন্সিচেদক, যি জন লেবীৰ বংশধৰ নোহোৱাতো তেওঁ অশ্বাহামৰ পৰা দশম ভাগ লৈছিল আৰু যি জনৰ ওচৰত ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই অশ্বাহামক তেওঁ আশীৰ্বাদো কৰিছিল।⁷ এই বিষয়ত কোনো সন্দেহ নাই যে সৰু লোকেই সকলো সময়ত ডাঙৰৰ পৰা আশীৰ্বাদ লাভ কৰে।⁸ এফালে দেখা যায়, যি সকলে দশম ভাগ পায়, তেওঁলোক মৃত্যুৰ অধীন মানুহ; কিন্তু আনফালে, যি জনে অশ্বাহামৰ পৰা দহ ভাগৰ এভাগ পালে তেওঁ জীয়াই আছে বুলি সাক্ষ্য পোৱা হৈছে।⁹ পুৰুষ ইয়াক এৰ্তেৰেহো ক'ব পাৰি যে, লেবীয়ে দহ ভাগৰ এভাগ পাইছিল আৰু তেওঁ নিজেও অশ্বাহামৰ যোগেদি দহ ভাগৰ এভাগ দিলে;¹⁰ কিয়নো মন্সিচেদকৰ সৈতে যেতিয়া অশ্বাহামৰ সাক্ষ্য হৈছিল তেতিয়া লেবী তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ অশ্বাহামৰ শৰীৰৰ ভিতৰত আছিল।

যীচু মন্সিচেদকৰদৰে পুৰোহিত

¹¹ লেবীয়া পৌৰহিত্যৰ অধীনত লোক সকলে বিধান পালে; এতেকে সেই লেবীয়া পুৰোহিতৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই যদি পূৰ্ণতা লাভ কৰিব পাৰি, তেনেহলে আন এজন পুৰোহিতৰ প্ৰয়োজন নহ'লহেঁতেন, যি জন প্ৰথম লেবীয়া পুৰোহিত হ'বোৰৰ ৰীতিৰ নিচিনা নহয়, কিন্তু মন্সিচেদকৰ ৰীতিৰ নিচিনা আছিল।¹² যেতিয়া পুৰোহিতৰ সলনি হয়, তেতিয়া বিধানো সলনি হোৱা আৱশ্যক।¹³ যি জনৰ বিষয়ে এই সকলো কথা কোৱা হৈছে, তেওঁতো অন্য এক ফৈদৰ; সেই ফৈদৰ পৰা কোনোও কেতিয়াও বেদি কৰম কৰা নাই।¹⁴ কাৰণ ই সুস্পষ্ট যে আমাৰ প্ৰভু যিহূদা ফৈদৰ পৰা আহিছে আৰু এই বংশৰ বিষয়ে পুৰোহিত হোৱাৰ বিষয়ে মোচিয়ে কেতিয়াও একো কোৱা নাই।

¹⁵ এইবোৰ বিষয় অধিক পৰিস্কাৰ হৈ যায় যেতিয়া মন্সিচেদকৰদৰে আন এজন পুৰোহিতৰ উদ্দেশ্য হ'ল।¹⁶ এই নতুন পুৰোহিত জন মানৱীয় ৰীতি-নীতি আৰু বিধান অনুযায়ী পুৰোহিত হোৱা নাই, কিন্তু তেওঁ এক ধৰ্মসহীন শক্তিৰ অধিকাৰী হৈ তেনে হ'ল।¹⁷ কিয়নো শাস্ত্ৰই তেওঁৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিছে,

তুমি চিৰকালৰ বাবে

মন্সিচেদকৰ ৰীতি অনুসাৰে পুৰোহিত হৈছা।

¹⁸ পুৰণি বিধান দূৰ কৰা হ'ল, কাৰণ ই দুৰ্বল আৰু নিষ্ফল হৈ পৰিছিল।¹⁹ কিয়নো মোচিৰ বিধানত একোকে সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰিলে। এতিয়া আমাৰ ওচৰত এক উত্তমতাৰ আশা আছে আৰু সেই আশাৰ মাজেদি আমি ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপি যাওঁ।

²⁰ এই উত্তমতাৰ আশা ঈশ্বৰে এক শপত নোলোৱাকৈ হোৱা নাছিল; কিন্তু আন সকল পুৰোহিত হোৱাৰ সময়ত হ'লে ঈশ্বৰে কোনো শপত লোৱা নাছিল।²¹ ঈশ্বৰে যীচুক মহা-পুৰোহিত কৰাৰ সময়ত এক শপত খালে -

“প্ৰভুৱে শপত খালে আৰু তেওঁ এই বিষয়ত নিজৰ

মন পৰিৱৰ্তন নকৰিব: ‘তুমি চিৰকালৰ এজন পুৰোহিত।’”*

²² এই শপতৰ দ্বাৰাই যীচু উত্তমতাৰ এক বিধানৰ জামিনদাৰী হ'ল।

²³ লেবী সকলৰ অনেকেই এজনৰ পাছত আন জন পুৰোহিত হ'ল আৰু মৃত্যু হোৱাৰ কাৰণে কোনো এজনে অনন্তকাল পৰিচৰ্যা কৰি যাব নোৱাৰিলে।²⁴ কিন্তু যীচু চিৰকাল জীৱিত আছে বাবে তেওঁৰ পুৰোহিত পদো চিৰস্থায়ী।²⁵ সেয়েহে যি সকলে যীচুৰ মাধ্যমেদি ঈশ্বৰৰ কাষ চাপে, তেওঁলোকক যীচুৱে সম্পূৰ্ণকৈ উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে; কাৰণ তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবেদন কৰিবলৈ যীচু সদায় জীয়াই আছে।

²⁶ এনেকুৱা নিষ্পাপ, শুদ্ধ, পবিত্ৰ, পাপী সকলৰ পৰা পৃথক হোৱা এজন মহা-পুৰোহিত আমাৰ বাবে প্ৰয়োজন আছিল। আকাশ-মণ্ডলৰ উৰ্দ্ধতো তেওঁক তুলি নিয়া হৈছিল।²⁷ আন মহা-পুৰোহিত সকলৰ নিচিনাকৈ প্ৰতিদিনে প্ৰথমে নিজৰ আৰু তাৰ পাছত লোক সকলৰ পাপৰ কাৰণে বলি উদ্ভাসৰ্গ কৰাৰ তেওঁৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই, কাৰণ তেওঁ নিজকে বলিৰূপে উদ্ভাসৰ্গ কৰাৰ দ্বাৰাই এই কাম সকলোৰে কাৰণে এবাৰেই সাধন কৰিলে।²⁸ কিয়নো বিধান অনুসাৰে যি মহা-পুৰোহিত সকলক নিযুক্ত কৰা হয়, তেওঁলোক দুৰল মানুহ; কিন্তু বিধানৰ পাছত ঈশ্বৰৰ শপত ব্যাকৰ দ্বাৰা যি জনক মহা-পুৰোহিতৰূপে নিযুক্তি দিয়া হ'ল, তেওঁ চিৰকালৰ অৰ্থে সিদ্ধ, ঈশ্বৰৰ পুৰং।

8 অধ্যায়

যীচু আমাৰ মহা-পুৰোহিত

¹ এতিয়া আমি যি বিষয়ে ক'বলৈ লৈছোঁ, তাৰ সাৰ কথা হৈছে, আমাৰ এজন মহা-পুৰোহিত আছে যি জন স্বৰ্গত মহিমাময় সিংহাসনৰ সোঁফালে বহিল।² তেওঁ মহা-পবিত্ৰৰ স্থানত প্ৰকৃত উপাসনা তন্ত্ৰৰ পৰিচৰ্যাৰী হৈছে। সেই তন্ত্ৰ কোনো মৰ্ত্যুৰ দ্বাৰা স্থাপন কৰা নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ দ্বাৰা স্থাপিত হৈছে।

³ প্ৰত্যেক মহা-পুৰোহিতক বলি আৰু উপহাৰ উদ্ভাসৰ্গ কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা হয়। এতেকে এই মহা-পুৰোহিত সকলেও কিবা বস্তু উদ্ভাসৰ্গ কৰিব লাগে।⁴ কিন্তু খৰীষ্ট যদি পৃথিবীত থাকিলহেঁতেন তেওঁ এজন পুৰোহিত হ'ব নোৱাৰিলেহেঁতেন; কিয়নো

* 7 অধ্যায়:21 গীত 110:4

আগৰ বিধান অনুসাৰে উপহাৰ আদি উাসৰ্গ কৰিবলৈ মানুহ আছে; 5 পুৰোহিত সকলৰ এই কাম স্বৰ্গীয় কামৰ এক নমুনা আৰু ছায়া মাথোন। কিয়নো মোচিয়ে যেতিয়া সেই উপাসনা তন্তুটো নিৰ্মাণ কৰিবলৈ লৈছিল, তেতিয়া তেওঁক ঈশ্বৰে এই বুলি সতৰ্ক কৰি দিছিল, “চাবা, পাহাৰৰ ওপৰত তোমাক যি নমুনা দেখুওৱা হ’ল, ঠিক সেইধৰে নিৰ্মাণ কৰিবা।”

6 কিন্তু এতিয়া, খৰীষ্টক যি কাৰ্যত নিয়োগ কৰা হৈছে, সেয়া সেই মহা-পুৰোহিত সকলতকৈয়ো অধিক গুণে উত্তম। কাৰণ তেওঁ এক উত্তম বিধানৰ মধ্যস্থ হৈছে, যি বিধান আগতকৈ অধিক গুণে শ্ৰেষ্ঠ। এই বিধান, শ্ৰেষ্ঠ বিষয়ৰ পৰতিজ্ঞাবোৰৰ ওপৰত স্থাপিত হৈছে। 7 কিয়নো, সেই প্ৰথম বিধান নিৰ্দোষী হোৱা হ’লে, দ্বিতীয়টোৰ কোনো প্ৰয়োজন নহ’লহেঁতেন।

8 কিন্তু ঈশ্বৰে লোক সকলৰ মাজত দোষ-কৰুটি দেখাত কলে,
 “প্ৰভুৱে কৈছে, চোৱা! সময় আহিছে, মই ইস্ৰায়েলৰ আৰু যিহূদাৰ লোক সকলৰ সৈতে এটা নতুন নিয়ম সম্পন্ন কৰিম,
 9 যি সময়ত মই মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰ-পুৰুষ সকলক হাতত ধৰি উলিয়াই আনিছিলো, সেই সময়ত
 তেওঁলোকৰ কাৰণে যি বিধান দিছিলোঁ, এই নতুন বিধান, সেই বিধান অনুসাৰে নহব।

তেওঁলোকে মোৰ সেই বিধানত নচলিল বাবে মই আৰু তেওঁলোকলৈ মনোযোগ নিদিলাোঁ।” প্ৰভুৱে এই কথা কৈছে।

10 প্ৰভুৱে পুনৰ কৈছে, ‘সেই সময়ৰ পাছত, ইস্ৰায়েল-বংশৰ কাৰণে মই এই নিয়ম স্থাপন কৰিম;’

‘তেওঁলোকৰ চিত্তত মোৰ বিধান দিম, আৰু

তেওঁলোকৰ হৃদয়ত তাক লিখিম;

মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হম

আৰু তেওঁলোক মোৰ লোক হ’ব।’

11 “প্ৰভুক জানা” এই বুলি নিজৰ প্ৰতিবেশীক আৰু নিজ নিজ ভায়েকক কোনো লোকে পুনৰ শিক্ষা নিদিব।

কাৰণ সৰুৰ পৰা বৰলৈকে সকলোৱে মোক জানিব।

12 মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া দেখুৱাই, অধাৰমিকতাৰ কাৰাবোৰ ক্ষমা কৰিম;

তেওঁলোকৰ সকলো পাপ মই পুনৰ সোঁৱৰণ নকৰিম।”*

13 ঈশ্বৰে এই নিয়মক “নতুন” বুলি কৈ প্ৰথমটোক পুৰণি কৰিলে। কিন্তু যিটো পুৰণি, সেয়া জীৰ্ণপ্ৰায় বুলি ঘোষণা কৰিলে
 আৰু ই শীঘ্ৰেই অদৃশ্য হৈ যাব।

9 অধ্যায়

পুৰণি ব্যৱস্থা অনুযায়ী উপাসনা

1 সেই প্ৰথম ব্যৱস্থাত এই জগতত সেৱা উপাসনা কৰিবলৈ নানা বিধান দিয়া হৈছিল আৰু উপাসনাৰ বাবে এটি বিশেষ মহা-পৰিৎৰ স্থান আছিল। 2 সেই অনুসাৰে এটা তন্তু নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল আৰু তাৰ ভিতৰত এটা কোঠালি যুগুত কৰিছিল। সেই তন্তুৰ প্ৰথম অংশক ‘অতি পৰিৎৰ স্থান’ বোলা হয়, তাতে দীপাধাৰ, মেজ আৰু ঈশ্বৰলৈ উাসৰ্গ কৰা বিশেষ পিঠা থাকে।

3 আৰু দ্বিতীয় আঁৰ-কাপোৰৰ পাছফালে আন এটা অংশ আছিল, সেই অংশক ‘মহা-পৰিৎৰ স্থান’ বোলা হৈছিল। 4 এই অংশত ধূপ জ্বলোৱাৰ কাৰণে সোণৰ বেদি আৰু ব্যৱস্থাৰ নিয়ম-চন্দুক আছিল; ইয়াৰ চাৰিওফালে সোণৰ পতা মৰা আছিল আৰু তাৰ ভিতৰত আছিল মাল্লা থকা সোণৰ ঘট, হৰোণৰ লাখুটি* আৰু বিধান থকা দুখন শিলৰ ফলি। 5 সেই চন্দুকৰ ওপৰত প্ৰতাপৰ দুটা সোণৰ ‘কৰুব আছিল, সিহঁতৰ পাখিবোৰে সেই চন্দুকৰ ঢাকনিৰ ওপৰত ছাঁ দি ৰাখিছিল। এই সকলোৰ বিষয়ে আমি এতিয়া ভাঙি পাতি ক’বলৈ নোৱাৰিম।

6 এইধৰে সেইবোৰ নিৰ্মিত হোৱাত পুৰোহিত সকলে উপাসনাৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰথম কোঠালিত সদায় সোমায়; 7 কিন্তু দ্বিতীয়টোত হ’লে, কেৱল মহা-পুৰোহিতক অকলে বহেৰেকত এবাৰ সোমায়; তেওঁ নিজৰ পাপৰ কাৰণে আৰু মানুহবোৰে নাজানি কৰা পাপৰ কাৰণে উাসৰ্গ কৰা পশুৰ তেজ নোলোৱাকৈ নোসোমায়।

8 ইয়াতে পৰিৎৰ আন্মাই জনাইছে যে যিমান দিন এই প্ৰথম উপাসনাৰ তন্তু থাকিব সিমান দিনলৈ সেই মহা-পৰিৎৰ স্থানত সোমোৱা প্ৰবেশৰ পথ খোলা নহব। 9 ই আজিৰ কাৰণে এটা দৃষ্টান্ত স্বৰূপ; উাসৰ্গিত বলি আৰু উপহাৰে উপাসনাকাৰীৰ বিবেকক সম্পূৰ্ণ ৰূপে নিখুঁত কৰিব পৰা নাই। 10 এইবোৰ কেৱল আহাৰ, পানীয় আৰু নানা বিধ বাহ্যিক গুচিতাৰ স্নান; এই সকলো নতুন আদেশ নহ’লৈকে মাংসিক ধৰ্ম-বিধি মান্ৰ।

নতুন ব্যৱস্থা অনুযায়ী উপাসনা

11 ভৱিষ্যত মঙ্গলৰ মহা-পুৰোহিত স্বৰূপে খৰীষ্ট আহিল, তেওঁ অধিক মহত্ব আৰু অধিক সিদ্ধতাৰ পৰিৎৰ তন্তুৱেদি আহিল, এই তন্তু মানুহৰ হাতেৰে বনোৱা নহয়, এই জগতৰ কোনো বস্তুৱেদিও নহয়। 12 ছাগলীৰ আৰু দামুৰিৰ তেজৰ গুণে নহয়, কিন্তু তেওঁ নিজৰ তেজৰ গুণে খৰীষ্ট একেবাৰতে সকলোৰে কাৰণে অতি পৰিৎৰ স্থানত সোমাই আমাৰ বাবে অনন্তকাল স্থায়ী মুক্তি উপাৰ্জন কৰিলে।

13 ছাগ বা ভতৰাৰ তেজ আৰু চঁউৰীৰ ভস্ম, এই সকলো অশুচি মানুহৰ ওপৰত চতিয়াই তেওঁলোকৰ শৰীৰৰ গুচিতাৰ কাৰণে পৰিৎৰ কৰে। 14 তেনেহলে যি জনে অনন্ত আন্মাবে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নিৰ্দোষী বলি স্বৰূপে নিজকে উাসৰ্গ কৰিলে, সেই খৰীষ্টৰ তেজে আমাৰ বিবেকক মৃত কৰ্মৰ পৰা কিমান অধিক গুণে গুচি কৰিব! যাতে আমি জীৱনময় ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব পাৰোঁ। 15 ঈশ্বৰে যি সকলক আমন কৰি অনন্ত কালৰ অধিকাৰ দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তেওঁলোকে যেন তাক

* 8 অধ্যায়:12 যিবিমিয়া 31:31-34

* 9 অধ্যায়:4 হৰোণৰ লাখুটি যত কুঁহি ওলাইছিল

† 9 অধ্যায়:5 কৰুব: পাখি থকা স্বৰ্গ দূত

পায়, সেই কাৰণে খৰীষ্টে নতুন নিয়মৰ মধ্যস্থ হ'ল। তেওঁলোক সেইবোৰৰ অধিকাৰী হ'ব, কাৰণ প্ৰথম বিধান চলি থকাৰ সময়ত তেওঁলোকে যি পাপ কৰিলে, সেই পাপৰ পৰা তেওঁলোকক মুক্তি দিবলৈ খৰীষ্টই আপোন প্ৰাণ দিলে।

16 কোনোবাই নিয়ম-পংৰ কৰি গ'লে, যি জনে নিয়ম কৰিছে তেওঁৰ মৃত্যুৰ প্ৰমাণ পোৱা আৱশ্যক। 17 মৃত্যু ঘটিলেহে নিয়ম-পংৰ কাৰ্যকৰী হয়; কাৰণ নিয়ম কৰা জন জীয়াই থাকে মানে সেই নিয়ম-পংৰ কাৰ্যকৰী নহয়। 18 ঠিক সেইদৰে সেই প্ৰথম বিধান তেজৰ বিনে স্থাপন নহ'ল। 19 সকলো লোকৰ ওচৰত বিধানৰ প্ৰতিটো আদেশ যোষণা কৰাৰ পাছত মোচিয়ে দামুৰি আৰু ছাগৰ তেজ লৈ তাৰ লগত পানী মিহলাই উজুল ৰঙা বৰণীয়া মেঘৰ নোম আৰু এচোৰ বনেৰে সৈতে বিধান পুস্তক আৰু সকলো মানুহৰ ওপৰত চতিয়াই দিছিল। 20 তেতিয়া তেওঁ কৈছিল “ঈশ্বৰে তোমালোকৰ উদ্দেশ্যে দিয়া যি বিধানৰ আজ্ঞা, এয়ে সেই নিয়মৰ তেজ।” 21 উপাসনা তম্বু আৰু উপাসনাৰ কামত ব্যৱহৃত সকলো পাপৰ ওপৰত মোচিয়ে সেইদৰে তেজ ছটিয়াই দিছিল। 22 বিধানৰ মতে প্ৰায় সকলোকেই তেজেৰে শুচি কৰা হয়; তেজ উলিওৱা নহ'লে পাপ-মোচন নহয়।

23 এতেকে যি স্বৰ্গীয় বিষয়ৰ নকল মাংৰ, সেইবোৰ এই উপায়েৰে শুচি কৰা হোৱা আৱশ্যক; কিন্তু আচল যি স্বৰ্গীয় বিষয়, সেয়ে ইয়াতকৈ শ্ৰেষ্ঠ বলিদানৰ দ্বাৰাই শুচি কৰা হোৱা আৱশ্যক। 24 কিয়নো প্ৰকৃতিৰ প্ৰতিৰূপ মাংৰ যি হাতে কৰা পৰিৎৰ স্থান, সেয়া সত্যৰ নকলহে মাত্ৰ। খৰীষ্ট সেই ঠাইত নোসোমাল; কিন্তু সম্প্ৰতি আমাৰ কাৰণে তেওঁ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উপস্থিত হ'বলৈ স্বৰ্গতহে সোমাল। 25 কিন্তু মহা-পুৰোহিত যেনেকৈ পৰৰ তেজ লৈ বছৰে বছৰে পৰিৎৰ স্থানত সোমায়, তেনেকৈ তেওঁ বাৰে বাৰে নিজকে উাসৰ্গ কৰিবলৈ যে সোমাল, এনে নহয়; 26 সেয়ে হোৱা হলে জগত স্থাপনৰে পৰা তেওঁ অনেকবাৰ দুখভোগ কৰিব লাগিলহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া তেওঁ আশ্ব-বলিদানৰ দ্বাৰাই পাপ নাশৰ অৰ্থে যুগবোৰৰ শেষত এবাৰ মাথোন প্ৰকাশিত হ'ল। 27 আৰু যেনেকৈ এবাৰ মাথোন মৰিবলৈ আৰু তাৰ পাছত সোধ-বিচাৰ মানুহৰ কাৰণে নিৰূপিত আছে, 28 তেনেকৈ খৰীষ্টও অনেকৰ পাপৰ ডাৰ ববৰ কাৰণে এবাৰ উাস্ৰু হ'লত; দ্বিতীয় বাৰ বিনাপাপে তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰি থকা সকলক তেওঁ পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে দৰ্শন দিব।

10 অধ্যায়

নতুন নিয়ম অনুসাৰে যজ্ঞৰ উাকৃষ্টতা

1 কিয়নো বিধান ভাবি মঙ্গলৰ ছায়া বিশিষ্ট হৈ, বিধান সেইবোৰ বিষয়ৰ প্ৰকৃত ৰূপ নহয়। সেয়েহে যি সকল পুৰোহিত ঈশ্বৰৰ উপাসনা কৰিবলৈ আহে, তেওঁলোকে বছৰ বছৰ একে ৰূপে বাৰে বাৰে বলিদান কৰে; কিন্তু বিধানে সেইবোৰৰ দ্বাৰাই চাপি যোৱা সকলক কেতিয়াও সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰে। 2 পৰা হ'লে, উাসৰ্গ কৰা স্থগিত হ'লহেতেন নহয় নে? কিয়নো আৰাধনাকাৰী সকল এবাৰ শুচিকৃত হোৱা হ'লে, তেওঁলোকৰ কোনো পাপ বিবেক পুনৰ নাথাকিলেহেঁতেন। 3 কিন্তু সেই সকলোবোৰৰ দ্বাৰাই বছৰে বছৰে পাপহে সোঁৱৰণ কৰা হৈছে। 4 কিয়নো পাপ গুচাবলৈ ভতৰা আৰু ছাগলীৰ তেজৰ সাধ্য নাই। 5 এই হেতুকে খৰীষ্টে জগতত সোমোৱা কালত কয়,

তুমি বলিদান আৰু নৈবেদ্যলৈ ইচ্ছা নকৰিলা, কিন্তু মোৰ বাবে শৰীৰ যুগুত কৰিলা;

6 হোমত আৰু পাপাৰ্থক বলিদানত তুমি সন্তুষ্ট নহ'লা;

7 তেতিয়া মই কলোঁ, চোৱা মই আছিলোঁ, পুস্তকত মোৰ বিষয়ে যেনেদৰে লিখা আছে, হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আছিলোঁ*।

8 তেওঁ পুৰুষ বিৱৰণ অনুসৰি কয়, “বলিদান, নৈবেদ্য, হোম আৰু পাপাৰ্থক বলিদানেলৈ তুমি ইচ্ছা নকৰিলা, আৰু সেইবোৰত সন্তুষ্টও নহ'লা,” যদিও এইবোৰ বলিদান বিধান অনুসৰি উাসৰ্গ কৰা হয়। 9 তাৰ পাছত ক'লে, “চোৱা মই তোমাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আছিলোঁ।” তেওঁ দ্বিতীয়টো স্থাপিত কৰিবৰ কাৰণে, প্ৰথমটো আতৰাই পেলালে। 10 সেইদৰে দ্বিতীয়টো স্থাপিত হোৱাৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰে আমি যীচু খৰীষ্টৰ শৰীৰ বলিদান স্বৰূপে একেবাৰে উাসৰ্গ কৰাৰ দ্বাৰাই পৰিৎৰীকৃত হ'লোঁ। 11 প্ৰতিজন পুৰোহিত যি যি দিনে দিনে সেৱা কাৰ্য কৰি, যি প্ৰকাৰৰ বলিদানে কেতিয়াও পাপ গুচাব নোৱাৰে, সেই একে প্ৰকাৰৰ বলিদান বাৰে বাৰে উাসৰ্গ কৰি থাকে; 12 কিন্তু খৰীষ্টে হ'লে, একমাংৰ পাপাৰ্থক বলিদান উাসৰ্গ কৰিলে আৰু সদাকালৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ সোঁফালে বহিল। 13 তেতিয়াৰে পৰা তেওঁ শংৰু সকলক তেওঁৰ ভৰি-পীৰা নকৰা পৰ্যন্ত অপেক্ষা কৰি আছে। 14 কাৰণ তেওঁ পৰিৎৰ কৰা সকলক একমাংৰ নৈবেদ্যৰ দ্বাৰাই সদাকালৰ অৰ্থে পৰিৎৰীকৃত কৰিলে। 15 ইয়াৰ উপৰি পৰিৎৰ আশ্বায়ে আমাক সাক্ষ্য দিছে; সেয়েহে প্ৰথমে তেওঁ কৈছে,

16 সেই দিনৰ পাছত প্ৰভুৱে কৈছে, তেওঁলোকে সৈতে মই এই নিয়ম কৰিম। মই তেওঁলোকৰ হৃদয়ত মোৰ বিধান গাঠি দিম, আৰু তেওঁলোকৰ মনত সেইবোৰ লিখি দিম†;

17 এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ পুনৰ কয়; মই তেওঁলোকৰ পাপ আৰু অধৰ্মবোৰ পুনৰ সোঁৱৰণ নকৰিম‡।

18 সেয়েহে এবাৰ যেতিয়া সেই সকলো পাপ-মোচন কৰা হ'ল, এনে স্থলত পাপৰ বাবে পুনৰ বলিদান কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই।

ধৈৰ্য ধৰি থাকিবলৈ উদগণি

19 এতেকে, হে ভাই সকল, সেই মহা-পৰিৎৰ স্থানত প্ৰবেশ কৰাৰ সম্পূৰ্ণ অধিকাৰ আমাৰ আছে। যীচুৰ তেজৰ গুণত আমি নিৰ্ভিকতাৰ সৈতে সেই ঠাইত প্ৰবেশ কৰিব পাৰোঁ। 20 তেওঁ আমাৰ কাৰণে সেই আঁৰ-কাপোৰৰ মাজেদি এটা পথ

† 9 অধ্যায়:16 নিয়ম-পংৰ এক স্বাক্ষৰিত চুক্তি যিয়ে প্ৰমাণ কৰে মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ সম্পত্তিৰ কোন অংশীদাৰ নহয়।

* 10 অধ্যায়:7 গীতমালা 40:6-8

† 10 অধ্যায়:16 যিৰিমিয়া 31:33 ‡ 10 অধ্যায়:17 যিৰিমিয়া 31:34

মুকলি কৰিলে অৰ্থাৎ তেওঁৰ শৰীৰৰ যোগেদি আমাৰ বাবে সেই পথে মুকলি কৰি দিলে, সেই পথ নতুন আৰু জীৱনময়।
21 আৰু আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ ওপৰত নিযুক্ত এজন মহান পুৰোহিত থকাত, 22 সেয়েহে আহক, আমাৰ হৃদয় কু-বিবেকৰ
পৰা নিৰ্মূল কৰা হোৱাত, সত্য হৃদয়ৰ সহিত সম্পূৰ্ণ নিশ্চয়তায়ুক্ত বিশ্বাসেৰে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপি যাওঁহক, 23 এতিয়া আহক,
আমাৰ শৰীৰো শুদ্ধ পানীৰে ধুইয়া হোৱাত, আমি স্বীকাৰ কৰা আশা দৃঢ় ৰূপে ধৰি ৰাখোঁহক; কিয়নো যি জনে প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে
তেওঁ বিশ্বাসী। 24 সেয়েহে সকলোৱে প্ৰেমত আৰু স্নাতকৰমত উদগণি দিবলৈ পৰম্পৰে গভীৰ ভাবে চিন্তা কৰি চাওঁ আহক;
25 কোনো কোনো জনৰ দম্ভৰ মতে আমি গোট হৈ সমবেত হোৱাৰ অভ্যাস ত্যাগ নকৰোঁ আহক; কিয়নো দিন যিমান ওচৰ
হৈ আহিছে, সিমানে অধিককৈ পৰম্পৰে পৰম্পৰক উদগাওঁহক।

26 যদি সত্যৰ তত্ত্ব-জ্ঞান পোৱাৰ পাছত আমি জানি শুনি পাপ-আচৰণ কৰোঁ, তেনেহলে পাপৰ কাৰণে বলিদান কৰা
পুনৰ বাকী নাথাকে; 27 কেৱল সোধ-বিচাৰৰ এক ৰকম ভয়ংকৰ অপেক্ষা, আৰু ঈশ্বৰৰ বিপক্ষ সকলক গ্ৰাস কৰিবলৈ
উদ্যত হৈ থকা অনন্ত জুই বৈ থাকিব। 28 যি কোনোৱে মোচিৰ বিধান অৱহেলা কৰে, তেওঁ দুই বা তিনি সাক্ষীৰ পৰমাণেৰে,
নিৰ্দয়ভাবে মৰিব লগা হয়। 29 তেনেহলে ঈশ্বৰৰ পুংৰক যি জনে ভৰিৰ তলত গছকে, আৰু নিয়মৰ যি তেজৰ দ্বাৰাই তেওঁ
পৰিৎসুকীকৃত হৈছিল, সেই তেজক যি জনে অশুচি কৰে, আৰু অনুগ্ৰহৰ আশ্বাস অপমান কৰে, সেই জন আপোনালোকৰ
বিবেচনা অনুসৰি, তেওঁ তাতকৈ কিমান দুৰ্ঘোৰ গুণৰ যোগ্য-পাংৰ বুলি গণিত হ'ব। 30 কিয়নো আমি জানো, তেওঁ কৈছে,
“প্ৰতিশোধ লোৱা মোৰ কৰ্ম, মইহে প্ৰতিফল দিম;” আৰু কৈছে, “প্ৰভুৱে নিজৰ লোক সকলক সোধ-বিচাৰ কৰিব।”
31 জীৱনময় ঈশ্বৰৰ হাতত পৰা অতি ভয়ংকৰ কথা।

32 সেই পুৰুকালৰ দিনবোৰ সোঁৱৰণ কৰক, আপোনালোকে পোহৰ পোৱাৰ পাছত, যিবোৰ দুখ আৰু কষ্ট ভোগ কৰিব লগা
হৈছিল, তথাপি আপোনালোক স্থিৰ আছিল। 33 কেতিয়াবা লোক সকলে আপোনালোকক প্ৰকাশ্যে নিন্দা কৰিছিল আৰু
বহু মানুহৰ সন্মুখত আপোনালোক নিৰ্যাতিত হৈছিল। কেতিয়াবা অন্য লোকৰ ওপৰত আপোনালোকৰ দৰে নিৰ্যাতিত
হোৱা দেখি, আপোনালোকেও সেই লোক সকলক সহানুভূতি দেখুৱাইছিল। 34 যি সকল কাৰাগাৰত বন্দী আছিল,
আপোনালোকে তেওঁলোকক সাহায্য কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ দুখত সহানুভূতিশীল হৈছিল। আপোনালোকৰ কোনো
বস্তু কোনোবাই বাজেয়াপ্ত কৰিলেও, আপোনালোকে আনন্দ কৰিছে, কাৰণ আপোনালোকে জানিব পাৰিছে যে, এইবোৰ
বস্তুতকৈ উৎকৃষ্ট আৰু চিৰস্থায়ী এটা সম্পদ আপোনালোকৰ বাবে আছে। 35 এতেকে আপোনালোকে সাহস নেহেৰুৱাব, সেই
সাহস আপোনালোকক মহা-পুৰস্কাৰ আনি দিব। 36 কিয়নো আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰি প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল যেন
পায়, তাৰ বাবে আপোনালোকৰ ধৈৰ্যৰ প্ৰয়োজন আছে। 37 কিয়নো অলপতে আহিব লগা জন আহিব ধৰিছে, পলম
নকৰিব। 38 কিন্তু মোৰ ধাৰমিক জন বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব; কিন্তু যদি হুঁহকি যায়, তেনেহলে মোৰ প্ৰাণ সেই জনত
সন্নিহিত নহ'ব। 39 কিন্তু যিবোৰে সৰ্বনাশলৈ হুঁহকি যায়, আমি তেওঁলোকৰ মাজৰ নহওঁ; আমি জীৱাম্মাৰ ৰক্ষা লাভ কৰিবৰ
বাবে বিশ্বাস কৰা সকলক মাজৰহে হেঁচোঁ।

11 অধ্যায়

বিশ্বাসৰ মহাম্য বিশ্বাসৰ বীৰ সকলৰ তালিকা

1 বিশ্বাস হৈছে, আশা কৰা বিষয়ৰ নিশ্চিত জ্ঞান, অদৃশ্য বিষয়ৰ প্ৰমাণ প্ৰাপ্তি। 2 কিয়নো তাতেই বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমাৰ
বৃদ্ধ পুৰুষ সকলে সাক্ষ্য পালে। 3 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমি বুজিলো যে, সৃষ্টি খন ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ যোগেদি স্থাপন কৰা হ'ল; তাতে
দৃশ্যবস্তুবোৰ যে প্ৰকাশিত বস্তুবোৰৰ পৰা উপস্থাপন কৰা হ'ল, এনে নহয়।

4 বিশ্বাসৰ গুণে হেৰলে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে কয়িনতকৈয়ো উত্তম বলিদান উপস্থাপন কৰিলে; আৰু তাৰ দ্বাৰায়েই, তেওঁ যে
ধাৰমিক, ইয়াৰে সাক্ষ্য পালে। ঈশ্বৰে তেওঁৰ উপহাৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছিল; আৰু তাৰ দ্বাৰাই তেওঁ মৃত হৈয়ো এতিয়ালৈকে
কথা কৈ আছে। 5 বিশ্বাসৰ গুণে, হনাকে মৃত্যু নেদেখিবৰ কাৰণে, তেওঁক লোকসকলে নিয়া হ'ল; তাতে তেওঁক পোৱা
নগ'ল; কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁক লোকসকলে নিলে; কাৰণ লোকসকলে নিয়াৰ পূৰ্বেই, তেওঁ যে ঈশ্বৰক সন্নিহিত কৰিলে, ইয়াৰ
সাক্ষ্য পালে। 6 কিন্তু বিনা বিশ্বাসেৰে ঈশ্বৰক সন্নিহিত কৰা অসাধ্য; কিয়নো, ঈশ্বৰ যে আছে, আৰু তেওঁ যে তেওঁক বিচৰা লোকৰ
পুৰস্কাৰ দিওঁতা হয়, ইয়াকে তেওঁৰ ওচৰলৈ চপা মানুহে বিশ্বাস কৰিব লাগে। 7 বিশ্বাসৰ গুণে নোহে, ভাবি বিষয়ত আদেশ
পাই ভয়তে নিজৰ পৰিয়ালৰ পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে এখন জাহাজ নিৰ্ভ্ৰাম্য কৰিলে, আৰু তাৰ দ্বাৰাই জগতক দোষী কৰি, নিজে
বিশ্বাসমূলক ধাৰমিকতাৰ অধিকাৰী হ'ল।

8 ঈশ্বৰত বিশ্বাস আছিল কাৰণে ঈশ্বৰে যেতিয়া অশ্বাহামক আহ্বান কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ বাধ্য হ'ল, আৰু তেওঁক যি
দেশ দিম বুলি ঈশ্বৰে কৈছিল, সেই দেশ অধিকাৰ কৰিবৰ বাবে তেওঁ গৈছিল; আৰু ক'লে যাব লাগে, সেই বিষয়ে নাজানিও
ওলাই গৈছিল। 9 এইদৰে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁ বিদেশীৰ দৰে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত প্ৰবাসী হৈ থাকিল। সেই একে প্ৰতিজ্ঞাৰ
সহধিকাৰী ঈফাক আৰু যাকোবৰ সহিত তন্ত্ৰত বাস কৰিছিল; 10 কিয়নো যি নগৰৰ প্ৰতিস্থাপক আৰু নিৰ্ভ্ৰাম্যকৰতা ঈশ্বৰ,
সেই ডিভিমূল থকা নগৰ বাবে তেওঁ অপেক্ষা কৰি আছিল। 11 বিশ্বাসৰ যোগেদি অশ্বাহাম আৰু চাৰায়ে অতিৰিক্ত বয়সত
বংশ উপস্থাপনৰ শক্তি পালে; কিয়নো তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰা জনক বিশ্বাসী বুলি জ্ঞান কৰিছিল। 12 এই হেতুকে এজনৰ পৰা,
সেই মৃত্যু তুল্য জনৰ পৰাই, লেখত আকাশৰ তৰাবোৰৰ সমান, আৰু সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ নিচিনা অসংখ্য লোক
উপস্থাপন হ'ল।

13 সেই সকলো বিশ্বাসত মৰিল; তেওঁলোকে প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ ফল নাপালে; কিন্তু দূৰৈতে সেইবোৰক দেখি নমস্কাৰ কৰিছিল; আৰু নিজে যে পৃথিৱীত বিদেশী আৰু প্ৰবাসী, তাক স্বীকাৰ কৰিছিল। 14 কিয়নো যি সকলে এনেকুৱা কথা কয়, তেওঁলোকে যে নিজ দেশ বিচাৰিছে, ইয়াকে প্ৰকাশ কৰে। 15 তেওঁলোকে যি দেশৰ পৰা ওলাই আহিছিল, তালৈ মন কৰা হ'লে, অৱশ্যে উলটি ঘূৰিলে সূ-সময় পালেহেঁতেন। 16 কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকে তাতকৈ এটি উত্তম স্বৰ্গীয় দেশলৈ আকাংক্ষা কৰে; এই হেতুকে ঈশ্বৰে, তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ বুলি প্ৰখ্যাত হ'বলৈ লাজ নাপায়; কিয়নো তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ এখন নগৰ যুগুত কৰিলে।

17 অস্বাহাম পৰীক্ষিত হোৱাত, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ইচ্ছাকক উপসৰ্গ কৰিলে। হয়, তেওঁ আনন্দেৰে সেই প্ৰতিজ্ঞা গ্ৰহন কৰি নিজৰ একমাংৰ পুংৰক উপসৰ্গ কৰিলে, 18 যি জনৰ বিষয়ে কৈছিল, “ইচ্ছাকৰ জৰিয়তে তোমাৰ বংশধৰ সকলক দেখা পাবা।” 19 কাৰণ ঈশ্বৰে যে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰাও তুলিব পাৰে, ইয়াকে অস্বাহামে দৃঢ় বিশ্বাস কৰিছিল, আৰু তাৰ পৰা দৃষ্টান্ত স্বৰূপে তেওঁক পুনৰায় পালেও। 20 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ইচ্ছাকে ভবিষ্যত বিষয়ৰ কথাত যাকোব আৰু এচৌক আশীৰ্বাদ কৰিলে। 21 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যাকোবে, মৰণ-কালত যোচেফৰ পুংৰ দুজনৰ প্ৰতিজনক আশীৰ্বাদ কৰিলে; আৰু নিজৰ লাখুটিৰ মূৰত ডাৰ দি, ভজনাও কৰিলে। 22 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যোচেফে অন্তিম কালত মিচৰ দেশৰ পৰা ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলক ওলাই যোৱাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিলে, আৰু নিজৰ অস্থিৰ বিষয়ে আদেশ দিলে।

23 মোচিৰ জন্ম হোৱাত মাক-বাপেকে তিনি মাহলৈকে তেওঁক লুকুৱাই থোৱা হৈছিল; বিশ্বাস আছিল কাৰণে তেওঁলোকে তেনেকৈ ৰাখিছিল। কিয়নো তেওঁলোকে দেখিলে যে, লৰা জন অতি সুন্দৰ; আৰু ৰজাৰ আজ্ঞালৈ তেওঁলোকে ভয় নকৰিলে। 24 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই মোচি বয়সত বৃদ্ধি পায় বাঢ়িবলৈ ধৰিলে, আৰু ফৌৰণৰ জীয়েকৰ পুংৰ বুলি প্ৰখ্যাত হ'বলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে; 25 কিয়নো তেওঁ পাপৰ অলপদিনীয়া সুখভোগ কৰাতকৈ, ঈশ্বৰৰ লোকৰ লগত দুখভোগ কৰাকে মনোনীত কৰিলে, 26 আৰু মিচৰৰ সকলো সম্পত্তিতকৈ খৰীটৰ নিন্দা মহা ধন জ্ঞান কৰিলে; কিয়নো তেওঁ পুৰস্কাৰ-দানলৈ দৃষ্টি কৰিছিল। 27 বিশ্বাসৰ গুণে তেওঁ ৰজাৰ স্বেৰ্ধলৈ ভয় নকৰি, মিচৰ দেশ ত্যাগ কৰিলে; কিয়নো অদৃশ্য জনক দেখা পোৱাৰ দৰে তেওঁ থিৰে থাকিল। 28 আৰু প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলৰ সংহাৰকৰ্ত্তাই তেওঁলোকক স্পৰ্শ নকৰিবৰ কাৰণে, তেওঁ বিশ্বাসৰ গুণে নিস্তাৰ-পৰু পালন আৰু তেজ লগোৱা কাৰ্য কৰিলে। 29 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে, শুকান মাটিয়েদি যোৱাৰ দৰে, লোহিত সাগৰৰ মাজেদি যাংগা কৰিলে; কিন্তু মিচৰ দেশৰ লোক সকলে আহিবলৈ চেষ্টা কৰোঁতে তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰা হ'ল। 30 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই সাত দিন যিৰীহোৰ গড় প্ৰদক্ষিণ কৰোঁতে সেই গড় খহি পৰিল। 31 বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ৰাহাব বেপ্যাই চোৱাচোৱা সকলক শান্তিৰ আলহীৰূপে গ্ৰহন কৰোঁতে, অবাধ্য সকলৰ লগত তেওঁ বিনষ্ট নহ'ল।

32 আৰু অধিক কি ক'ম, গিদিয়োন, বাৰাক, চিমচোন, যিশুহ, দায়ুদ, চম্বুৰেল, আৰু ডাৱবাদী সকল, এই সকলোৰে বৃত্তান্ত ক'বলৈ গলে সময় নোজোৰে; 33 তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নানা ৰাজ্য পৰাজয় কৰিলে, ধাৰ্মিকতাৰ কৰ্ম কৰিলে, প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল পালে, সিংহবোৰৰ মুখ বন্ধ কৰিলে, অগ্নিৰ তাপ নুমুৱালে, 34 তৰোৱালৰ মুখৰ পৰা হাত সাৰিলে, দুৰ্বলতাৰ পৰাও বলৱন্ত হ'ল, যুদ্ধত পৰাৰ্হমী হ'ল, অন্য জাতিৰ সৈন্যবোৰক হৰুৱালে। 35 তিৰোতা সকলে নিজ নিজ মৃত লোকক পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰাই পুনৰায় পালে; আৰু আন লোক সকলে শ্ৰেষ্ঠ পুনৰুত্থানৰ ডাগী হ'বৰ কাৰণে, মুক্তি অগ্ৰহণ কৰি, যন্ৰণা-যন্ৰত প্ৰহাৰৰ দ্বাৰাই হত হ'ল। 36 আন আন মানুহে বিদৰূপ আৰু চাবুকৰ কোব, বন্ধন আৰু বন্দীশালৰ পৰীক্ষা পালে; 37 তেওঁলোকক শিল দলিয়াই মৰা হ'ল, কৰতেৰে ফলা হ'ল, তেওঁলোক নানা ধৰণৰ পৰীক্ষাৰে পৰীক্ষিত হ'ল; তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে বধ কৰা হ'ল; তেওঁলোকে দীনহীন, আৰু ক্ৰেশ আৰু অত্যাচাৰ পৰা গুহে, মেম আৰু ছাগলীৰ ছাল পিন্ধি ফুৰিছিল; 38 (এই জগত তেওঁলোকৰ যোগ্য নাছিল); তেওঁলোক নিৰ্ভজন ঠাইত, পৰ্বতত, গুহাত, আৰু পৃথিৱীৰ গহ্বৰত ফুৰিছিল;

39 এই সকলোৱে, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই সাক্ষ্য পালেও, প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল নাপালে; 40 কিয়নো ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে কোনো শ্ৰেষ্ঠ বিষয় যুগুত কৰি ৰখা বাবে আমাৰ অবিহনে তেওঁলোকক সিদ্ধ হ'বলৈ নিদিলে।

12 অধ্যায়

বীৰত্ব আৰু ধৈৰ্য আদি অৱলম্বন কৰিবলৈ আশ্বাসবাক্য

1 এতেকে ইমানবোৰ সাক্ষীয়ে আমাক চাৰিওফালে বেৰি থকা দেখি, আহক, আমিও আটাই বাধা আৰু আমাক লগ ধৰি থকা পাপ দূৰ কৰি আমাৰ আগত থকা দৌৰৰ পথত ধৈৰ্যৰে দৌৰোঁক, 2 আহক আমাৰ বিশ্বাসৰ আদি আৰু সিদ্ধিকৰ্ত্তা যীচুচলৈ চাই থাকোঁক; তেওঁ তেওঁৰ আগত থকা আনন্দৰ কাৰণে অপমানকে হেয়জ্ঞান কৰি, ৰুচু যন্ৰণা সহন কৰি, ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ সোঁফালে বহিল।

3 এতেকে আপোনালোকে যেন নিজ নিজ প্ৰাণৰ স্ৰান্তিত স্ৰান্ত নহব, এই কাৰণে যি জনে নিজৰ বিৰুদ্ধে কৰা পাপী সকলৰ এনে প্ৰতিবাদ সহন কৰিছিল, তেওঁলৈ মনোযোগ কৰোঁ আহক। 4 আপোনালোকে পাপৰ লগত যুদ্ধ কৰি এতিয়াও তেজ বোৱালৈকে প্ৰতিৰোধ কৰা নাই; 5 আৰু যি আশ্বাসৰ বাণীয়ে, পুংৰ বুলি আপোনালোকৰ লগত কথা-বাৰ্ত্তা কৰিছে, বোলে- “হে মোৰ পুংৰ প্ৰভুৰ

শাসন হেয়জ্ঞান
নকৰিবা, আৰু তেওঁৰ
পৰা অনুযোগ পালে
স্ৰান্ত নহবা”;

6 কিয়নো প্ৰভুৱে যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁক শাস্তি দিয়ে, আৰু তেওঁ গ্ৰহন কৰা প্ৰতিজন পুংৰক কোবায়; এই কথা আপোনালোকে পাহৰিলে। 7 আপোনালোকে যি সহন কৰি আছে, সেয়ে আপোনালোকৰ শাসনৰ অৰ্থে, ঈশ্বৰে পুংৰ সকলৰ

প্ৰতি যেনেকৈ, তেনেকৈ আপোনালোকৰ প্ৰতিও ব্যৱহাৰ কৰি আছে; কিয়নো পিতৃয়ে শাস্তি নিদিয়া এনে কোন পুংৰ আছে? 8 কিন্তু সকলোৱে যি শাসনৰ সহভাগী হ'ল, আপোনালোকে যদি তাৰ ভাগী নহয়, তেনেহলে আপোনালোক জাৰজহে পুংৰ নহয়। 9 ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ মাংসিক পিতৃ সকল শাসনকৰ্তা আছিল, আৰু আমি তেওঁলোকক সমাদৰ কৰিছিলোঁ; পাছত তাতকৈ, যি জন আত্মা সমূহৰ পিতৃ, তেওঁৰ বশীভূত হৈ জীৱন-ধাৰণ নকৰিম নে? 10 তেওঁলোকে হ'লে, যেনেকৈ উচিত দেখিছিল, তেনেকৈ অলপ দিনৰ কাৰণে শাস্তি দিছিল; কিন্তু তেওঁ হ'লে আমাৰ হিতৰ কাৰণে, অৰ্থাৎ আমি যেন তেওঁৰ পৰিৎসৰতাৰ ভাগী হওঁ, তাৰ কাৰণে শাস্তি দিছে। 11 সকলো শাস্তি উপস্থিত সময়ত আনন্দৰ বিষয় নহয়, কিন্তু দুখৰ বিষয় যেন দেখা যায়, তথাপি পাছত তাৰ দ্বাৰাই অভ্যাস পোৱা লোক সকলক ধাৰ্মিকতাৰ শাস্তিযুক্ত ফল দিয়ে।

12 এই কাৰণে আপোনালোকে ওলমি পৰা হাত আৰু জঠৰ আঠু পোন কৰক; 13 আৰু খোৰাই যেন বিপথগামী নহয়, বৰং সুস্থ হয়, এই কাৰণে নিজ নিজ ভৰি লৈ, পোন বাট কৰক।

14 সকলোৱে সহিত ঐক্য*, আৰু যি পৰিৎসৰতাৰ অবিহনে কোনেও প্ৰভুৰ দৰ্শন নাপাব, সেই পৰিৎসৰতাকো খেদি যাওঁক; 15 পাছত জানো কোনোৱে ঈশ্বৰৰ অনুৎসৰহবিহীন হয়, বা কোনো তিতাৰ মূল ওলাই আপোনালোকৰ বিধিনি জন্মোৱাত, তাৰ দ্বাৰাই অধিক ভাগ অশুচি হৈ যায়; 16 বা এসাঁজ আহাৰৰ কাৰণে নিজ জোষ্ঠাধিকাৰ ৰেচা যি এচো, তেওঁৰ নিচিনা কোনো ধৰ্মনিৰ্দক, বা কোনো ব্যভিচাৰী হয়, তালৈ সাৱধানে দৃষ্টি ৰাখিবা। 17 কিয়নো আপোনালোকে জানে যে, এচোৱে পাছত সেই আশীৰ্বাদৰ অধিকাৰী হ'বৰ বাবে ইচ্ছা কৰিলে আৰু চকুলোৱে সযত্নে বিচাৰিলতো, অগ্ৰহা হ'ল, কাৰণ তেওঁ মন-পালটন কৰিবলৈ ঠাই নাপালে।

18 কিয়নো স্পৰ্শনীয় আৰু অগ্নিৰে প্ৰজ্বলিত প্ৰত্ন ক'লা বৰণীয়া মেঘ, আন্ধাৰ, ধুমুহা, বতাহ, তুৰীৰ ধ্বনি, আৰু বাক্যৰ শব্দ, এইবোৰৰ ওচৰলৈ আপোনালোক অহা নাই; 19 সেই মাত শুনা লোক সকলে এই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যে, তেওঁলোকক যেন পুনৰ কোনো বাক্য কোৱা নহয়; 20 কিয়নো কোনো পশুৱেও যদি সেই প্ৰত্ন স্পৰ্শ কৰে, তেনেহলে তাক শিল দলিয়াই মৰা হ'ব, এই আজ্ঞা তেওঁলোকে সহিব নোৱাৰিলে, 21 আৰু সেই দৰ্শন এনে ভয়ঙ্কৰ যে, মোচিয়ে কৈছিল, মই বৰ ভয় পাই কঁপি আছে; 22 কিন্তু চিয়োন প্ৰত্ন, জীৱনময় ঈশ্বৰৰ নগৰ, স্বৰ্গীয় যিৰূচালেম, আৰু তাত দহ হাজাৰ স্বৰ্গৰ দূত গুণ-কীৰ্তন কৰে। 23 স্বৰ্গত নাম লিখা প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলৰ মহাসভা আৰু মণ্ডলী, সকলোৰে বিচাৰকৰ্তা ঈশ্বৰ, সিদ্ধ হোৱা ধাৰ্মিক লোক সকলৰ আত্মা সমূহ, 24 নতুন নিয়মৰ মধ্যস্থ যীচু, আৰু হেবলতকৈ অতি উত্তম কথা কওঁতা শাস্তি কৰা তেজ, এই সকলোৰ ওচৰলৈ আপোনালোক আহিল।

25 সাৱধান, বাক্য কওঁতা জনক আপোনালোকে অগ্ৰহা নকৰিব, কিয়নো যি জনে পৃথিৱীত আদেশ দিছিল সেই জনক অগ্ৰহা কৰা সকলেই যদি নাসাৰিল, তেনেহলে যি জনে স্বৰ্গৰ পৰাই আদেশ দিলে, তেওঁৰ কৰা বিমুখ হলে আমি যে নাসাৰিম; এই কথা কিমান অধিক গুণে নিশ্চয়! 26 তেতিয়া তেওঁৰ ধৰ্মিয়ে পৃথিৱী লৰাইছিল; কিন্তু এতিয়া তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, বোলে, আৰু এবাৰ মই কেৱল পৃথিৱী লৰাম, এনে নহয় আকাশকো লৰাম। 27 ইয়াতে, 'আৰু এবাৰ', এই শব্দই, অলৰ বস্ত্ৰবোৰ থাকিবৰ কাৰণে, নিৰ্ম্মিত বস্ত্ৰৰ দৰে লৰোৱা বস্ত্ৰবোৰ দূৰ কৰা বুজাইছে। 28 এই হেতুকে আমি অলৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱাত, আহা, যি অনুৎসৰহৰ দ্বাৰাই আমি ভক্তি আৰু ভয়েৰে সন্তোষজনক ৰূপত ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিব পাৰোঁ, সেই অনুৎসৰহন কৰি লওঁহক; 29 কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ গ্ৰাসকাৰী অগ্নিস্বৰূপ।

13 অধ্যায়

নানা ধৰ্মবিধি আৰু শেষ কথা

1 ভাতৃ-প্ৰেম চলি থাকক। 2 আপোনালোকে অতিথি সেৱা নাপাহৰিব; কিয়নো তাৰ দ্বাৰাই কোনো কোনোৱে নাজনাকৈয়ে স্বৰ্গৰ দূত সকলকেই আলহী সুধিলে। 3 বন্দীয়াৰ সকলক লগৰ বন্দীয়াৰ যেন গণ্য কৰি তেওঁলোকক সোঁৱৰণ কৰক; নিজেও শৰীৰত জীয়াই থকা বুলি জ্ঞান কৰি অত্যাচাৰ পোৱা সকলক সোঁৱৰণ কৰক। 4 সকলোৰে মাজত বিবাহ আদৰণীয়, আৰু তাৰ শয্যা শুচি হওক; কিয়নো ব্যভিচাৰী আৰু পৰস্পৰীয়াগামী সকলৰ সোধ-বিচাৰ ঈশ্বৰে কৰিব। 5 আপোনালোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ নিৰ্ম্মোভী হওক, অৰ্থাৎ ধন সম্পত্তিক প্ৰেম কৰা নহওক; আপোনালোকৰ যি আছে, তাতে আপোনালোক সন্তুষ্ট হৈ থাকক; কিয়নো তেওঁ কৈছে,

মই তোমাক কেতিয়াও

নেৰিম, কেতিয়াও

ত্যাগ নকৰিম।

6 এতেকে আমি সাহসেৰে ক'ব পাৰোঁ যে,

প্ৰভু মোৰ সহায়কৰ্তা;

মই ভয় নকৰিম;

মানুহে মোক কি

কৰিব?

7 আপোনালোকৰ যি নায়ক সকলে আপোনালোকক ঈশ্বৰৰ বাক্যকৈ গ'ল, তেওঁলোকক সোঁৱৰণ কৰক; আৰু তেওঁলোকৰ জীৱন, আচৰণৰ শেষগতি চাই-চিঠি, তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ অনুকাৰী হওক। 8 যীচু খৰীষ্ট কালি, আজি, আৰু চিৰকাললৈকে সেই একে হৈ আছে। 9 আপোনালোক নানা বিধ নতুন শিক্ষাৰ দ্বাৰাই বিপথে চালিত নহ'ব; কিয়নো সেই আহাৰ ব্যৱহাৰ কৰা সকলৰ হিতজনক নহ'ল, সেই আহাৰৰ দ্বাৰাই নহয়, অনুৎসৰহৰ দ্বাৰাইহে হৃদয় স্থিৰ কৰা ভাল। 10 যি বেদিত ভোজন কৰিবলৈ

* 12 অধ্যায়:14 ঐক্য শাস্তি

তম্বুত আৰাধনা কৰা সকলৰ ক্ষমতা নাই, এনে এটি বেদি আমাৰ আছে। ¹¹ কিয়নো যি যি প্ৰাণীৰ তেজ পাপৰ বলিদান স্বৰূপে মহা-পুৰোহিতৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰ স্থানৰ ভিতৰলৈ নিয়া হয়, সেইবোৰৰ শৰীৰ ছাউনিৰ বাহিৰে পোৱা যায়। ¹² এই কাৰণে যীচুৱেও, তেওঁৰ নিজৰ তেজৰ দ্বাৰাই লোক সকলক পবিত্ৰ কৰিবলৈ, নগৰৰ দুৱাৰৰ বাহিৰত মৃত্যুভোগ কৰিলে। ¹³ এতেকে আহক, তেওঁৰ নিন্দাৰূপ ডাৰ বৈ, ছাউনিৰ বাহিৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আমি যাওঁহক। ¹⁴ কিয়নো ইয়াত আমাৰ কোনো চিৰস্থায়ী নগৰ নাই; কিন্তু আমি সেই ভাৰি নগৰ বিচাৰি আছোঁ। ¹⁵ এতেকে আহক, আমি তেওঁৰেই দ্বাৰাই সদায় ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে স্তবৰূপ যজ্ঞ, তেওঁৰ নাম স্বীকাৰকাৰী ওঁঠৰ ফল উৎসৰ্গ কৰোঁহক। ¹⁶ কিন্তু উপকাৰ আৰু সহভাগিতাৰ কাৰ্য নাপাহৰিব; কিয়নো এনে যজ্ঞত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হয়।

¹⁷ আপোনালোকে আপোনালোকৰ নায়ক সকলক মান্য কৰি তেওঁলোকৰ বশীভূত হওক; কিয়নো হিচাপ দিব লগা লোক সকলৰ দৰে তেওঁলোকে আপোনালোকৰ প্ৰাণৰ কাৰণে প্ৰহৰী কাৰ্য কৰিছে; এতেকে তেওঁলোকে যেন সেই কৰ্ম আৰুত্বৰে নকৰি আনন্দেৰে কৰিব পাৰিব, তাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ বশীভূত হওক; কিয়নো আৰুত্বৰে কৰিলে আপোনালোকৰ একো হিত নহ'ব।

¹⁸ আপোনালোকে আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব; কিয়নো আমিও আমাৰ সৰ্ববিবেক আৰু সকলো বিষয়তে সদাচৰণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি আছোঁ, আৰু ইয়াক আমি দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰোঁ; ¹⁹ কিন্তু মোক যেন পুনৰ আপোনালোকৰ বাবে সোনকালে দিয়া হয়, এই কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ মই আপোনালোকক অধিক মিনতি কৰিছোঁ। ²⁰ শান্তিৰ আঁকৰ যি ঈশ্বৰে, অনন্তকাল স্থায়ী নিয়মৰ তেজৰ গুণে মেৰবোৰৰ সেই মহান বক্ষক, আমাৰ প্ৰভু যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় আনিলে, তেওঁ নিজৰ ইচ্ছা সাধনৰ অৰ্থে আপোনালোকক সকলো সদবিষয়ত সিদ্ধ কৰক; ²¹ তেওঁৰ দৃষ্টিত যি উত্তম, সন্মোক্ষজনক, তাকে আমাৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই সম্পন্ন কৰক; তেওঁৰ মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন।

²² হে ভাই সকল, মই আপোনালোকক উৎসাহিত কৰোঁ, আপোনালোকে এই উদগণিৰ বাক্য সহন কৰিব; কিয়নো মই সংক্ষেপে আপোনালোকৰ বাবে লিখিলোঁ। ²³ আমাৰ ভাই তীমথিয়ক মুকলি কৰা হৈছে, ইয়াকে জানিবা; তেওঁ সোনকালে আহিলে, তেওঁ সৈতে মই আপোনালোকক দেখা কৰিবলৈ যাম।

²⁴ আপোনালোকে আপোনালোকৰ নায়ক সকলক আৰু সকলো পবিত্ৰ লোকক মঙ্গলবাদ দিব। ইটালী দেশৰ লোক সকলে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

²⁵ আপোনালোক সকলোৰে লগত অনুগ্ৰহ থাকক। আমেন।

যাকোবৰ পংৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পংৰ লিখক আছিল যাকোব (1:1), এওঁ যিৰূচালেম মণ্ডলীৰ এজন প্ৰভাৱশালী নেতা আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ ভাই আছিল। খ্ৰীষ্টৰ আন ভাই সকলৰ ভিতৰত যাকোব আছিল এজন, মথি 13:55 পদত উল্লেখিত মতে সম্ভৱতঃ তেওঁ আছিল জেষ্ঠ্য ভাই। প্ৰথমতে তেওঁ যীচুক বিশ্বাস কৰা নাছিল আৰু আনকি তেওঁক প্ৰত্যাহ্বানহে জনাইছিল আৰু তেওঁৰ মিছন সম্পৰ্কে ভুল বুজিছিল। (যোহন 7:25)। পাছত তেওঁ মণ্ডলীৰ এজন বিশিষ্ট ব্যক্তি হৈ পৰিছিল। তেওঁ আছিল এজন নিৰ্বাচিত ব্যক্তি, যাক খ্ৰীষ্টই তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ পাছত আৱিৰ্ভূত হৈ দেখা দিছিল (1 কৰিণীয়া 15:7), পোলে তেওঁক মণ্ডলীৰ এটা শুভ বুলি অভিহিত কৰিছিল (গালাতীয়া 2:9)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 40-50 খ্ৰীষ্টাব্দৰ ভিতৰত।

50 খ্ৰীষ্টাব্দত বহা যিৰূচালেম কাউন্সিলৰ আগত আৰু 70 খ্ৰীষ্টাব্দত মন্দিৰ ধ্বংস হোৱাৰ আগত।

প্ৰাপক

এই পংৰ সকলোতকৈ বেছি প্ৰাপক আছিল ইহুদি বিশ্বাসীসকল, যিসকল যিহূদীয়া আৰু চমৰীয়াত সিঁচৰিত হৈ আছিল। এতিয়া, যাকোবৰ প্ৰাথমিক সম্ভাষণৰ অৱলম্বণ এই যে “বাৰ জনগোষ্ঠী দেশবোৰত বিক্ষিপ্ত হোৱা,” এই সকলো ঠাইবোৰতে যাকোবৰ মূল দৰ্শকসকলৰ অৱস্থানৰ কাৰণে শক্তিশালী সম্ভাষণা আছিল।

উদ্দেশ্য

যাকোবৰ এই সৰ্বোচ্চ উদ্দেশ্যই যাকোবৰ দিশে দেখুৱাই 1:2-4. তেওঁৰ আৰম্ভণি কথাত, যাকোবে তেওঁৰ পাঠকসকলক এটা বিশুদ্ধ আনন্দৰ বিষয়ে জনায়, হে মোৰ ভাই আৰু ভনীসকল, যেতিয়াই তোমালোকে নানা বিচাৰৰ সম্মুখীন হোৱা, কাৰণ তেতিয়া তোমালোকে জানা যে বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাই তোমালোকৰ অধ্যৱসায় উপস্থাপন কৰে, এই উত্তৰণতে যাকোবৰ দৰ্শকসকলে অনেক ধৰণৰ বিচাৰৰ মুখামুখি হৈছিল। যাকোবে তেওঁৰ দৰ্শকসকলক জ্ঞানৰ অন্বেষণ কৰিবলৈ আহ্বান জনাইছিল (1:5) তাতে ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা যাতে কষ্টত উল্লাস পাব পাৰে। যাকোবৰ কিছুমান এনে শ্ৰোতা আছিল, যিসকলে বিশ্বাসৰ পৰা বহু দূৰলৈ আতৰি গৈছিল। আৰু জগতৰ সৈতে বন্ধুত্ব কৰাৰ ক্ষেত্ৰত যাকোবে তেওঁলোকক সতৰ্ক কৰিছিল (4:4), যাকোবে বিশ্বাসীসকলক নম্ৰ (নিজকে) হ'বলৈ নিৰ্দেশ দিছিল, তাতে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক [নিজকে] উন্নত কৰিব। তেওঁ শিকাইছিল যে নম্ৰতা ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যোৱা এটা জ্ঞানৰ পথ (4:8-10)।

মূল বিষয়

প্ৰকৃত বিশ্বাস

প্ৰস্তাৱেখা

1. প্ৰকৃত ধৰ্মৰ ওপৰত যাকোবৰ নিৰ্দেশাৱলী — 1:1-27
2. সত্য বিশ্বাস ভাল কৰ্মৰ দ্বাৰা প্ৰদৰ্শিত হয় — 2:1-3:12
3. প্ৰামাণিক জ্ঞান ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা আহে — 3:13-5:20

ধৈৰ্য্য ধৰিবৰ আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্য পালন কৰিবৰ আৱশ্যকতা

1 মই যাকোব, ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন দাস, সিঁচৰিত হৈ থকা বাৰ ফৈদৰ লোক সকলৰ ওচৰলৈ এই সম্ভাষণ। 2 হে মোৰ ভাইসকল, আপোনালোকে যেতিয়া নানা বিধ পৰীক্ষাত পৰে, তেতিয়া সেই বিষয়ক অতি আনন্দৰ বিষয় বুলি মানিব; 3 কিয়নো আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাই যে সহন ক্ষমতা জন্মায়, † সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে।

4 এই কাৰণে সহনশীলতাক সিদ্ধ কাৰ্য্য-বিশিষ্ট কৰা হওক, যাতে আপোনালোকে একোতে অসম্পূৰ্ণ নহৈ সিদ্ধ আৰু সম্পূৰ্ণ হয়। 5 কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰোবাৰ যদি জ্ঞানৰ অভাৱ হয় তেনেহলে যি জন দিওঁতা ঈশ্বৰ, যি জনে গৰিহণা নকৰাকৈ মুক্তহস্তে সকলোকে দান কৰে, তেওঁক যাচনা কৰক আৰু তাতে আপোনালোকক দিয়া হ'ব।

6 কিন্তু বিশ্বাসেৰে নিঃসংশয় হৈ যাচনা কৰক; কিয়নো যি জনে সংশয় কৰে, তেওঁ বতাহে বলোৱা আৰু ওপৰলৈ উধুৱা সাগৰৰ টোৰ নিচিনা হয়। 7 এনে ধৰণৰ মানুহে যে প্ৰভুৰ পৰা কিবা পাব, ইয়াক তেওঁ নাভাবক; 8 কিয়নো সেই মানুহ, দুই মনৰ; তেওঁ নিজৰ সকলো গতিতে অস্থিৰ।

9 যি ভাই আৱথিকভাৱে দ্বল বা নম্ৰ; তেওঁ নিজৰ *উচ্চপদৰ বাবে গৌৰৱ কৰক; 10 যি জন ধনৱান, তেওঁ ঈশ্বৰে শিকোৱা নম্ৰতাত গৌৰৱ কৰক; কিয়নো বনৰীয়া ফুল এটাৰ নিচিনা তেওঁ লুপ্ত হৈ যাব।† 11 কাৰণ সূৰ্য্য অতি তাপৰ সৈতে উদয় হয় আৰু তৃণ শুকুৱায়, তাতে তাৰ ফুল সৰি পৰে আৰু তাৰ সৌন্দৰ্য্যও নষ্ট হয়। এনেদৰে ধনৱান মানুহো এদিন নিজৰ মাজতেই মলিন হৈ যাব।

12 যি মানুহে পৰীক্ষা সহন কৰে, তেওঁ ধন্য; কিয়নো পৰীক্ষা সাফল্য হ'লে, প্ৰভুক প্ৰেম কৰা সকলক জীৱনৰূপ কিৰীটি† দিবলৈ প্ৰভুৱে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, সেয়া তেওঁ পাব। 13 কিন্তু যেতিয়া পৰীক্ষিত হয়, তেতিয়া কোনোৱে যেন এই বুলি নকওঁক

* 1 অধ্যায়:2 মথি 5:11, 12; 1 পি 4:13-16। † 1 অধ্যায়:3 ৰো 5:3-5। ‡ 1 অধ্যায়:5 বা প্ৰজ্ঞা § 1 অধ্যায়:5 মথি 21:22; মাৰ্ক 11:24। * 1

অধ্যায়:9 নিজৰ ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা † 1 অধ্যায়:10 যিচ 40:6-8। ‡ 1 অধ্যায়:12 প্ৰ 2:10।

“ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই মই পৰীক্ষিত হৈছোঁ”; কিয়নো মন্দ বিষয়ত ঈশ্বৰ নিজেও অপৰীক্ষিত আৰু কোনো লোকৰ পৰীক্ষাও তেওঁ নকৰে।

14 কিন্তু প্ৰত্যেক ব্যক্তি নিজৰ কু-অভিলাষৰ দ্বাৰাই প্ৰলোভিত হয় আৰু ফুচলনিত পৰি পৰীক্ষিত হয়।¹⁵ তাতে সেই কু-অভিলাষে গৰ্ভধাৰণ কৰি পাপ প্ৰসৱ কৰে; পাছত পাপ পূৰ্ণতাপ্ৰাপ্ত হ'লে, তাৰ ফলাফল হয় মৃত্যু।¹⁶ হে মোৰ পিয় ডাইসকল, আপোনালোক ভ্ৰান্ত নহব।

17 সকলো উত্তম দান আৰু সকলো সিদ্ধ বৰ ওপৰৰ ঈশ্বৰে আহে, আৰু আকাশৰ জ্যোতি^{*}বোৰ সেই পিতৃৰ পৰাই তললৈ নামি আহে। ছাঁ যি দৰে সলনি হয়, তেনেদৰে তেওঁৰ কোনো পৰিৱৰ্তন নহয়।¹⁸ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিজ ইচ্ছাৰে সত্য বাক্যৰ দ্বাৰাই আমাক জীৱন দিলে[†] যাতে তেওঁৰ সৃষ্ট বস্তুবোৰৰ মাজত আমি যেন এবিধ প্ৰথম ফল হওঁ।

19 হে মোৰ পিয় ডাইসকল, আপোনালোকে এই কথা জানিব যে, প্ৰত্যেক ব্যক্তি শুনিলে প্ৰস্তুত থাকিব, ক'বলৈ ধৰি আৰু কেৰাধলৈয়ো ধৰি হওক,²⁰ কিয়নো মানুহৰ কেৰাধে ঈশ্বৰে বিচাৰা ধাৰমিকতা সাধন নকৰে।²¹ এতেকে আপোনালোকে সকলো অশুচিতা আৰু হিংসাৰ অধিকতা দূৰ কৰি, যি ৰোৱা বাক্য আপোনালোকৰ আত্মাৰ পৰিষ্কাৰ কৰিবৰ বাবে সমৰ্থ, † তাক নম্ৰভাৱে গ্ৰহণ কৰক।

22 কেৱল শুনোতা হৈ নিজক নুভুলাব, কিন্তু বাক্য পালন কৰোঁতা হওক।[§] 23 কিয়নো কোনোৱে যদি বাক্য পালন কৰোঁতা নহয়, কেৱল মাথোন শুনোতা হয়, তেনেহলে সেই লোক দৰুপণত নিজৰ স্বাভাৱিক মুখ দেখা পোৱা মানুহৰ নিচিনা হয়;²⁴ কাৰণ তেওঁ নিজকে চাই শুচি যায়, তাতে তেওঁ কেনেকুৱা আছিল, সেই বিষয়ে তেতিয়াই পাহৰি যায়।²⁵ যি কোনোৱে স্বাধীনতা স্বৰূপ সিদ্ধ বিধানৰ বাবে চাপৰি দৃষ্টি কৰি চাই থাকে আৰু শূনি পাহৰি যোৱা নহয়, কিন্তু পালন কৰোঁতা হয়, তেওঁহে নিজ কাৰ্যত ধন্য হ'ব।

26 কোনোৱে যদি নিজকে ধাৰমিক বুলি মানে, কিন্তু নিজৰ জিভা দমন^{*} নকৰি নিজৰ হৃদয়ক ভুলায়, তেনেহলে সেই মানুহৰ ধৰ্ম-কৰ্ম ব্যৰ্থ।²⁷ মাউৰা আৰু বিধৱা সকলক তেওঁলোকৰ ক্লেশৰ কালত চাবলৈ যোৱা আৰু সংসাৰৰ পৰা নিজকে নিষ্কলম্বৰূপে ৰাখা, এয়েই পিতৃ ঈশ্বৰৰ আগত শুদ্ধ আৰু নিৰ্মল ধৰ্ম-কৰ্ম।

2 অধ্যায়

অকপট প্ৰেম আৰু বিশ্বাসৰ আৱশ্যকতা

1 হে মোৰ ডাইসকল, আমাৰ মহিমাময় প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সম্বন্ধীয় বিশ্বাস, পক্ষপাতেৰে ধাৰণ নকৰিব।² কিয়নো যদি আপোনালোকৰ সভালৈ সোণৰ আঙঠি আৰু সুন্দৰ বস্তুৰ পিন্ধা কোনো এজন মানুহ সোমাই আহে আৰু মলিন বস্তুৰে দৰিদ্ৰ এজনো আহে,³ তেতিয়া আপোনালোকে সেই পৰিষ্কাৰ বস্তুৰ পিন্ধা জনক যদি মনোযোগেৰে কয়, “আপুনি ইয়াতে স্বচ্ছন্দে বহক” আৰু সেই দৰিদ্ৰজনক যদি কয়, “তই তাতে থিয় হৈ থাক” বা “মোৰ এই ভৰি-পীৰাৰ তলতে বহ”;⁴ তেনেহলে আপোনালোকে নিজৰ মাজতে প্ৰভেদ ৰাখি, কু-বিবেচনা কৰা বিচাৰকৰূতা সকলৰ দৰে পক্ষপাতী নহ'লে নে?

5 হে মোৰ পিয় ডাইসকল, শুনক, সংসাৰত যি সকল দৰিদ্ৰ^{*}, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক বিশ্বাসত ধনন্ত আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰা সকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰা ৰাজ্যৰ অধিকাৰী কৰিবলৈ আপোনালোকক মনোনীত কৰা নাই নে? ⁶ কিন্তু আপোনালোকে সেই দৰিদ্ৰ সকলক কিয় সম্মান নকৰিলে! ধনন্ত লোকে আপোনালোকক অত্যাচাৰ নকৰে নে? তেওঁলোকে আপোনালোকক সোধ-বিচাৰৰ আসনৰ সম্মুখলৈ টানি নিনিয়ে নে? ⁷ আৰু যি নামেৰে আপোনালোক নিমন্ত্ৰণীত হৈছে, সেই উত্তম নামক তেওঁলোকে নিন্দা নকৰে নে?

8 যদিহে বিধান-শাস্ত্ৰ[†]ৰ লিখাৰ দৰে, “তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবা”,[§] এই ৰাজকীয় বিধান যদি আপোনালোকে সিদ্ধ কৰে, তেনেহলে আপোনালোকে ভাল কৰিছে;⁹ কিন্তু যদি পক্ষপাত কৰে, তেনেহলে পাপ কৰিছে, আৰু আঙা-লঙ্ঘনকাৰী বুলি বিধানৰ দ্বাৰাই দোষী কৰা হৈছে।

10 কিয়নো কোনোৱে যদি সকলো বিধান পালন কৰোঁতে, এটা বিধানো যদি তেওঁৰ ৰুচি হয়, তেনেহলে তেওঁ সকলো বিধান ভংগ কৰিলে আৰু দোষী হ'ল।^{*} 11 কিয়নো যিজন ঈশ্বৰ হয়, তেওঁ কৈছে, “তুমি ব্যাভিচাৰ নকৰিবা”,[†] সেইজন ঈশ্বৰেই পুত্ৰ কৈছিল, “তুমি নৰ-বধ নকৰিবা।” এই হেতুকে আপোনালোকে ব্যাভিচাৰ নকৰিও যদি নৰ-বধ কৰে, তেনেহলেও ঈশ্বৰৰ বিধান লঙ্ঘনকাৰী হ'ল।

12 যি সকল লোকৰ সোধ-বিচাৰ হ'ব, সেয়া স্বাধীনতা স্বৰূপ বিধানৰ দ্বাৰাই হ'ব; আপোনালোকে নিজকে সেই লোক সকলৰ নিচিনা কথা কৈ সেইবোৰ পালন কৰক।¹³ কিয়নো যিজনো দয়া নকৰে, সোধ-বিচাৰো তেওঁলৈ নিৰ্দয়ী হয়। দয়াই বিচাৰত জয়ী হৈ স্নায়া কৰে।

14 হে মোৰ ডাইসকল, কোনোৱাই যদি কয় যে, তেওঁৰ বিশ্বাস আছে, কিন্তু যদি কৰ্ম নাথাকে তেনেহলে কি লাভ? সেই বিশ্বাসে তেওঁক পৰিষ্কাৰ দিব পাৰিব নে? ¹⁵ কোনো ডাই বা ভনী উদঙে আৰু দৈনিক আহাৰৰ অভাৱত থাকিলে, ¹⁶ আপোনালোকৰ মাজৰ এজনো যদি সিহঁতক কয়, “তোমালোকে কুশলে যোৱা আৰু উম লগাই তৃপ্ত হবা”; কিন্তু আপোনালোকে সিহঁতৰ শৰীৰৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তু যদি নিদিয়, তেনেহলে কি লাভ? ¹⁷ ঠিক সেইদৰে বিশ্বাসৰ লগত যদি কৰ্ম নাথাকে, তেনেহলে সি অকলে মৰা।

§ 1 অধ্যায়:17 ওপৰৰ স্বৰ্গ * 1 অধ্যায়:17 নক্ষত্ৰ, গ্ৰহ, আদি। † 1 অধ্যায়:18 যো 1:13; 1 পি 1:23। ‡ 1 অধ্যায়:21 2 তী 3:15। § 1 অধ্যায়:22 মথি 7:21-72। * 1 অধ্যায়:26 1 পি 3:9-11। * 2 অধ্যায়:5 বা আৰ্থিকভাৱে দৰিদ্ৰ † 2 অধ্যায়:7 ইফি. 1:21 ‡ 2 অধ্যায়:8 বা পুস্তক সমূহ § 2 অধ্যায়:8 লে 19:18; মথি 22:39। * 2 অধ্যায়:10 দিৱি 27:26; গাল 3:10। † 2 অধ্যায়:11 যা 20:13, 14।

18 তথাপি কোনোবাই ক'ব পাৰে, “তোমাৰ বিশ্বাস আছে আৰু মোৰ স। কৰ্ম আছে।” বাৰু, তেনেহলে বিনাকৰ্মৰে আপোনাৰ বিশ্বাস মোক দেখুৱাওঁক আৰু মই মোৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই আপোনাক মোৰ বিশ্বাস দেখুৱাম। 19 ঈশ্বৰ এজন বুলি আপুনি বিশ্বাস কৰিছে, ভাল কৰিছে; ডুতবোৰেও সেই কথাত বিশ্বাস কৰে আৰু ভয়ত চিঞৰে। 20 কিন্তু, হে নিৰ্বোধ মানুহ, কৰ্মহীন বনুৱাৰ বিশ্বাস যে ব্যৰ্থ, ইয়াক আপুনি জানিবলৈ ইচ্ছা কৰে নে?

21 আমাৰ পিতৃ অস্বাহামে যজ্ঞবেদিৰ ওপৰত নিজ পুংৰ ইচ্ছাকক উ।সৰগ কৰাৰ সময়ত, সেই কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱা নাছিল নে?# 22 এইদৰে চালে দেখিব যে, বিশ্বাস তেওঁৰ কৰ্মৰ সহকাৰী আছিল আৰু সেই কৰ্মৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস সিদ্ধ হ'ল। 23 এই শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হ'ল, § য'ত কোৱা আছে, “অস্বাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল” আৰু সেই বাবে তেওঁক ঈশ্বৰৰ মিতিৰ বোলা হ'ল।* 24 আপোনালোকে দেখিছে যে কৰ্মৰ দ্বাৰাই মানুহ ধাৰ্মিক বুলি গণিত হয়, কেৱল বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নহয়।

25 সেইদৰে ৰাহাৰ কেশ্যো† কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত নহ'ল নে; যেতিয়া তেওঁ দূত#§ সকলক আলহী কৰি ৰাখিছিল আৰু পাছত আন বাটেদি পঠিয়াই দিছিল? 26 কিয়নো যেনেকৈ আত্মা-বিহীন শৰীৰ মৰা, তেনেকৈ কৰ্মবিহীন বিশ্বাসো মৰা।

3 অধ্যায়

জিডাক দমন কৰি ৰাখিবৰ আৱশ্যকতা

1 হে মোৰ ভাইসকল, আপোনালোকৰ মাজত অনেক লোকে শিক্ষক হ'বলৈ চেষ্টা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই, কাৰণ আপোনালোকে জানে যে আমাৰ* দূতৰূপে অধিক সোধ-বিচাৰ হ'ব। 2 কিয়নো আমি সকলোৱে অনেক বিষয়ত ৭ৰুটি কৰোঁ। কোনো লোক এজনে যদি বাক্যত ৭ৰুটি নকৰে, তেওঁহে সিদ্ধ লোক, আনকি নিজ শৰীৰকো সম্পূৰ্ণৰূপে দমন কৰিবলৈ সেই জন সমৰ্থ।

3 যোঁৰাবোৰ আমাৰ কণীভূত হ'বলৈ আমি যেতিয়া সিহঁতৰ মুখত লেকাম বান্ধি দিওঁ, তেতিয়া আমি সিহঁতৰ গোটেই শৰীৰটোকে ঘূৰাব পাৰোঁ। 4 লক্ষ্য কৰিবা যে, কেনেকৈ অতি ডাঙৰ জাহাজবোৰে প্ৰচণ্ড বায়ুৰ দ্বাৰাই চালিত হ'লেও, সেইবোৰক অতি সৰু বৃত্তাকাৰ হালিৰেহে গুৰিয়ালৰ ইচ্ছা অনুসাৰে ঘূৰুউৱা যায়।

5 সেইদৰে জিডাও অতি ক্ষুদ্ৰ অঙ্গ কিন্তু ই মহা-দৰ্শন কথাত কয়। লক্ষ্য কৰা, যে সৰু জুইৰ ফিৰিঙতি এটিয়ে কিমান ডাঙৰ হাবি পুৰি পেলায়! 6 সেইদৰে জিডাও হৈছে এক অগ্নি স্বৰূপ, আমাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰৰ মাজত জিডা অধৰ্মময় জগত স্বৰূপ; সেয়ে গোটেই শৰীৰক কলঙ্কিত কৰি আমাৰ জীৱনৰ লগতে নিজেও নৰকৰ অগ্নিৰে পৰজ্বলিত হয়।

7 কিয়নো পশু, পক্ষী, উৰণ আৰু জলজন্তু আদি কৰি সকলোৱে স্বভাৱক মানুহৰ স্বভাৱৰ দ্বাৰাই বশ কৰিব পাৰে আৰু বশ কৰি অহা হৈছে; 8 কিন্তু জিডাক দমন কৰিবলৈ মানুহৰ মাজত কাৰো সাধ্য নাই; ই অশান্ত দুষ্তা স্বৰূপ, মৃত্যুজনক বিহেৰে পৰিপূৰ্ণ।

9 তাৰ দ্বাৰাই আমি আমাৰ পিতৃ প্ৰভুৰ প্ৰশংসা কৰোঁ; আৰু তাৰেই ঈশ্বৰৰ সদৃশ্যে হোৱা লোক সকলক অভিশাপ দিওঁ। 10 একে মুখৰ পৰাই আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপৰ কথা ওলায়। হে মোৰ ভাই সকল, এনে হোৱা উচিত নহয়।

11 একেটা ডুমুকৰ বিষাইদি নিমল আৰু তিতা, একেলগে দুবিধ পানী ওলাই নে? 12 হে মোৰ ভাইসকল, ডিমৰু গছত জলফাই নাইবা দৰাকালতাত ডিমৰু ফল ধৰিব পাৰে নে?† তেনেদৰে লুণীয়া পানীৰ ডুমুকেও সোৱাদ পানী উ।পন্ন কৰিব নোৱাৰে।

13 আপোনালোকৰ মাজত জ্ঞানী আৰু সুবুদ্ধি থকা লোক কোন? তেওঁ সদাচৰণৰ দ্বাৰাই জ্ঞানমূলক মনুতাত নিজ কাৰ্য দেখুৱাওঁক। 14 কিন্তু আপোনালোকৰ হৃদয়ত যদি তিজ্ঞতাপূৰ্ণ ঈৰ্ষা আৰু বিৰোধ# থাকে, তেনেহলে সত্যৰ বিৰুদ্ধে স্ল্যা নকৰিব আৰু মিছাকৈয়ো নক'ব।

15 এনে জ্ঞান ওপৰৰ §পৰা নামি অহা নহয়, কিন্তু সেয়ে পাৰ্থিৱ, ইন্দিৰয়াসক্ত আৰু ভৌতিক। 16 কিয়নো যি ঠাইত ঈৰ্ষা আৰু বিৰোধ* থাকে, তাতেই হৃদ আৰু আটাই কুকৰ্ম থাকে। 17 কিন্তু ওপৰৰ পৰা অহা যি জ্ঞান, সেয়ে প্ৰথমে শুদ্ধ, পাছত শান্তিযুক্ত, ক্ষান্ত স্বভাৱী, কোমল-স্বভাৱী, দয়া আদি উত্তম ফলোৰে† পৰিপূৰ্ণ, নিঃসংশয় #আৰু নিৰ্মল§। 18 যি সকল লোক মিলনকাৰী*, †তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই ৰোপন #কৰা শান্তি ধাৰ্মিকতাৰ ফল পোৱা যায়।

4 অধ্যায়

নানা বিধ চেতনা-ব্যাক্য

1 আপোনালোকৰ মাজত হাই-কাজিয়া আৰু বিৰোধ নো ক'ব পৰা হয়? আপোনালোকৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গত যুদ্ধ কৰা যি যি কু-অভিলাষ, সেইবোৰৰ পৰা নহয় নে? 2 আপোনালোকৰ যি নাই, তাকে পাব বিচাৰে কিন্তু নাপায়। তেতিয়া আপোনালোকে বধ কৰে আৰু হিংসা কৰে, কিন্তু তেতিয়াও আপোনালোকৰ অভিলাষ পূৰণ নহয়; সেয়েহে আপোনালোকে কাজিয়া কৰে, মাৰ-পিত কৰে। আপোনালোকে যি বিচাৰে, সেয়া নাপায়, কাৰণ আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবিচাৰে। 3 আপোনালোকে

2 অধ্যায়:21 গাল 5:6। § 2 অধ্যায়:23 ইশ্বী 11:17-19। * 2 অধ্যায়:23 আ 15:6। † 2 অধ্যায়:25 ২ ব 20:7; মিচ 41:8। ‡ 2 অধ্যায়:25 দূত বা বাৰ্তাবাহক § 2 অধ্যায়:25 বা বাৰ্তাবাহক * 3 অধ্যায়:1 শিক্ষক সকলৰ † 3 অধ্যায়:12 মথি 7:16। ‡ 3 অধ্যায়:14 বা স্বাৰ্থপৰ আকাংক্ষা § 3 অধ্যায়:15 ওপৰৰ স্বৰ্গ * 3 অধ্যায়:16 বা স্বাৰ্থপৰ আকাংক্ষা † 3 অধ্যায়:17 গাল 5:22, 23। ‡ 3 অধ্যায়:17 নিঃসংশয় পক্ষপাতহীন § 3 অধ্যায়:17 নিৰ্মল অকপট * 3 অধ্যায়:18 মিলনকাৰী শান্তি স্থাপনকাৰী † 3 অধ্যায়:18 যি সকলে শান্তিৰ বীজ ৰোপন কৰে। ‡ 3 অধ্যায়:18 ৰোপন স্থাপন

বিচাৰে, আৰু বিচাৰিলেও নাপায়, কাৰণ আপোনালোকে অসম্পূৰ্ণ উদ্দেশ্য ৰাখি বিচাৰে। আপোনালোকে কেৱল নিজৰ ভোগ-বিলাস পূৰণ কৰিবৰ কাৰণে বস্তুবোৰ বিচাৰে।

৪ হে ব্যাভিচাৰী* সকল, জগতৰ সৈতে ৰখা মিংৰতাই ঈশ্বৰৰ শংৰুতা†, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? এতেকে যি জনে জগতৰ প্ৰেমিক হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ নিজকে নিজে ঈশ্বৰৰ শংৰু কৰি লয়। ৫ অথবা ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনে অনৰ্থকৰূপে কয় বুলি আপোনালোকে ভাবিছে নে? যি আত্মা তেওঁ আমাত নিবাস কৰাইছিল, সেই আত্মাই ঈশ্বৰলৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰে নে?

৬ কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক অতিকৈ অনুগ্ৰহ দান কৰে। শাস্ত্ৰে এইদৰে কয়‡, “ঈশ্বৰ অহংকাৰী লোকৰ বিপক্ষ হয়, কিন্তু নম্বৰ লোক সকলক তেওঁ অনুগ্ৰহ দান কৰে।” ৭ এতেকে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ বশীভূত হওক আৰু চয়তানক§ প্ৰতিৰোধ কৰক; তাতে সি আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা পলাই যাব।

৮ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপি আহক; তাতে তেওঁ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ চাপিব। হে পাপ কৰ্ম কৰোঁতা সকল, আপোনালোকৰ হাত পৰিষ্কাৰ কৰক আৰু হে দুই মনৰ মানুহ, আপোনালোকৰ হৃদয় শুচি কৰক। ৯ বিলাপ, শোক আৰু শব্দন কৰক; আপোনালোকৰ হাঁহি শোক হৈ যাওঁক, আৰু আপোনালোকৰ আনন্দ বিষাদ হৈ যাওঁক। ১০ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত আপোনালোকে নিজকে নত কৰক, তাতে তেওঁ আপোনালোকক উন্নত কৰিব।

১১ হে ভাইসকল, আপোনালোকে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে কথা নক'ব*; যি জনে ভাইৰ বিৰুদ্ধে কথা কয় আৰু ভাইৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, সেই জনে বিধানৰ বিৰুদ্ধে কথা কয় আৰু ঈশ্বৰৰ বিধানৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, তেনেস্থলত সেই জন বিধান পালনকাৰী নহয় কিন্তু বিধানৰ বিচাৰকৰূতাহে হয়। ১২ বিধান দিওঁতা আৰু বিচাৰকৰূতা এজন মাথোন আছে, তেওঁই হৈছে ঈশ্বৰ। তেওঁ পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ আৰু বিনষ্ট কৰিবলৈকো সমৰ্থ। কিন্তু চুবুৰীয়াৰ সোধ-বিচাৰ কৰা যি তুমি, তুমি নো কোন?‡

১৩ শুনক, আপোনালোকে কয় যে, আজি বা কাইল আমি অমুক নগৰলৈ গৈ, তাতে এবছৰ থাকি বেহা-বেপাৰ কৰি লাভ কৰিম; ১৪ কিন্তু কালিলৈ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে আৰু আপোনালোকৰ জীৱন নো কি? কিয়নো এখন্তক দেখা পোৱা হৈ পাছত দেখা নোপোৱা যি ভাপ, আপোনালোক সেই ভাপ স্বৰূপ।

১৫ তাৰ সলনি বৰং এইদৰে আপোনালোকে কোৱা উচিত যে, “যদি প্ৰভুৱে ইচ্ছা কৰে, আমি জীয়াই থাকিম, আৰু এই কৰ্ম বা সেই কৰ্ম কৰিব পাৰিম।” ১৬ কিন্তু এতিয়া আপোনালোকে নিজৰ নিজৰ পৰিকল্পনাত অহংকাৰ কৰি আছে; এনে অহংকাৰ অতি মন্দ। ১৭ এতেকে যিজনে স|| কৰ্ম কৰিবলৈ জানিও, উচিত ভাবে নকৰে, সেই জনে পাপ কৰে।

৫ অধ্যায়

১ এতেকে চাওক, হে ধনৱন্ত লোক, আপোনালোকৰ বাবে যি যি দুৰ্দশা আহিব ধৰিছে, তাৰ কাৰণে হাহাকাৰ কৰি শব্দন কৰক*। ২ আপোনালোকৰ ধন-সম্পত্তি গেলি পচি যাব ধৰিছে; আপোনালোকৰ কাপোৰবোৰ পোকে খোৱা হ'ল। ৩ আপোনালোকৰ সোণ-ৰূপ ক্ষয়ণীয় হ'ল আৰু সেই ক্ষয়ণীয়তাবোৰে আপোনালোকৰ বিপক্ষে সাক্ষ্য দিব আৰু সেইবোৰে জইৰ নিচিনা হৈ আপোনালোকৰ মণ্ড খাব। আপোনালোকে শেষ কালতহে ধন-সম্পত্তি সাজিলে।

৪ চাওক, আপোনালোকৰ পথাৰৰ শস্য দোৱা বনুৱাবোৰৰ যি বেচ আপোনালোকে প্ৰৰঞ্জন কৰি ৰাখি নিদিলে, সেই বেচেই আটাই পাৰিছে; আৰু সেই দাওনী সকলৰ আৰুতম্বৰ বাহিনীগণৰ প্ৰভুৰ কাণত পৰিছে। ৫ আপোনালোকে পৃথিৱীত সুখভোগ আৰু ইন্দ্রিয়-সুখাভিলাষেৰে জীয়াই থাকিলে; হত্যৰ দিনটো আপোনালোকে নিজ নিজ হৃদয় তৃপ্ত কৰিলে। ৬ যিজন আপোনালোকক প্ৰতিৰোধ নকৰে, সেই ধাৰ্মিক লোকজনক আপোনালোকে দোষী কৰি বধ কৰিলে।

সহিষ্ণুতা আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ সন্মুখে আশ্বাস

৭ এতেকে, হে ভাইসকল, প্ৰভুৰ আগমণলৈ ধৈৰ্য ধৰি থাকক। চাওক, খেতিয়কে খেতিৰ বহুমূল্য শস্য পৃথিৱীৰ পৰা পাবৰ বাবে বাট চাই থাকে আৰু যেতিয়ালৈকে প্ৰথম আৰু পাছৰ বৰষুণ নাপাই, তেতিয়ালৈকে ধৈৰ্য ধৰি থাকে। ৮ তেনেদৰে আপোনালোকেও ধৈৰ্য ধৰক, নিজ নিজ হৃদয় থিৰে ৰাখক; কাৰণ প্ৰভুৰ আগমণ ওচৰ পালেহি।†

৯ হে ভাইসকল, আপোনালোকৰ যাতে সোধ-বিচাৰ নহ'ব, তাৰ কাৰণে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ নকৰিব। চাওক, বিচাৰকৰূতা দুৱাৰ-মুখেত থিয় হৈ আছে। ১০ হে ভাইসকল, যি ডাৰবাদী সকলে প্ৰভুৰ নামেৰে কথা কৈ গ'ল, তেখেত সকলক‡ † ক্ৰেশ সহন আৰু চিৰসহিষ্ণুতাৰ অৰ্থে আৰ্হি বুলি মানিব। ১১ চাওক, যি সকলে সহন কৰে, তেওঁলোকক আমি ধন্য বুলি কওঁ। ইয়াবৰ সহনৰ বিষয়ে আপোনালোকে শুনিছে§ আৰু প্ৰভুৰ কাৰোৰো শেষ* দেখিলে যে, প্ৰভু অতি প্লেহৱান আৰু দয়ালু।

১২ কিন্তু, হে মোৰ ভাইসকল, বিশেষকৈ আপোনালোকে স্বৰ্গৰ, নাইবা পৃথিৱীৰ বা আন কোনো নামৰ শপতৰে শপত নাখাব; কিন্তু আপোনালোকে যেন সোধ-বিচাৰত নপৰে এই কাৰণে আপোনালোকৰ ‘হয়’ যেন ‘হয়’ হওক আৰু ‘নহয়’ যেন ‘নহয়’ হওক।

১৩ আপোনালোকৰ মাজত কোনোবাই ক্ৰেশ ভোগ কৰি আছে নে? তেওঁ প্ৰাৰ্থনাত বাধ্য হওক। কোনোবা হৰ্ষিত হৈছে নে? তেওঁ প্ৰশংসাৰ গীত গান কৰক। ১৪ কোনোবা নৰিয়াত পৰি আছে নে? তেওঁ মণ্ডলীৰ পৰিচাৰক সকলক মাতক;

* ৪ অধ্যায়:৪ অৰ্থাৎ ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিও আত্মা পালন নকৰা লোক। যিচা 54:5; যিৰি. 2:2 † ৪ অধ্যায়:৪ 1 যো 2:15, 16 ‡ ৪ অধ্যায়:৬ গীত 138:6; 1 পি 5:5 § ৪ অধ্যায়:৭ 1 পি 5:8, 9 * ৪ অধ্যায়:১১ ইফি 4:31, 32 † ৪ অধ্যায়:১১ মথি 5:22 ‡ ৪ অধ্যায়:১২ মথি 7:1-5; ৰো 14:10 * 5 অধ্যায়:১ লুক 6:24; হিতা. 11:28; আমো. 6:1 † ৫ অধ্যায়:৪ মথি 24:33; ফিলি 4:5 ‡ ৫ অধ্যায়:১০ মথি. 5:12, 23:34, পাঁ. 7:52, ইশ্বী 11:32-38 § ৫ অধ্যায়:১১ ইয় 1:21; 2:10 * ৫ অধ্যায়:১১ ইয় 42:10-17

পাছত তেওঁলোকে পৰভূৰ নামেৰে তেওঁৰ গাত তেল সানি তেওঁৰ কাৰণে পৰাৰ্থনা কৰক; ¹⁵ তাতে বিশ্বাসমূলক পৰাৰ্থনাই সেই নৰিয়া জনক সুস্থ কৰিব আৰু পৰভূৰে তেওঁক তুলিব; আৰু যদিও তেওঁ পাপ কৰিলে, তথাপি ক্ষমা কৰা যাব।

¹⁶ এতেকে আপোনালোক সুস্থ হ'বৰ বাবে ইজনে সিজনৰ আগত নিজ নিজ পাপ স্বীকাৰ কৰিব আৰু ইজনে সিজনৰ কাৰণে পৰাৰ্থনা কৰিব। ধাৰ্মিক জনৰ নিবেদন কাৰ্য সাধন কৰাত মহা-শক্তি বিশিষ্ট। ¹⁷ এলিয়া, † আমাৰ নিচিনা অনুভূতিশীল লোক হৈয়ো, তেওঁ বৰষুণ নহ'বলৈ দৃঢ় পৰাৰ্থনা কৰিলে; তাতে তিনি বছৰ ছয় মাহলৈকে দেশত বৰষুণ নহ'ল।

¹⁸ পাছত আকৌ পৰাৰ্থনা কৰাত, আকাশৰ পৰা বৰষুণ হ'ল আৰু পৃথিৱীয়ে নিজ ফল উপৰণ কৰিলে।

¹⁹ হে মোৰ ভাইসকল, আপোনালোকৰ মাজৰ কোনো এজন যদি সত্যৰ পৰা ভ্ৰান্ত হয় আৰু তেওঁক যদি কোনোবাই ঘূৰাই আনে, ²⁰ তেনেহলে তেওঁ ইয়াকে জানক যে, যিজনে কোনো এজন পাপীক ভৰ্ত্ত পথৰ পৰা ঘূৰাই আনে, তেওঁ সেই জনৰ পৰাণক মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব আৰু তেওঁৰ পাপ সমূহ ঢাকা হ'ব।‡

† 5 অধ্যায়:17 1 ৰাজা 17:1; 18:42-45   ‡ 5 অধ্যায়:20 হিতো 10:12; 1 পি 4:8

1 পিতৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

আৰম্ভণিৰ পদত পিতৰে ইংগিত কৰিছে যে, যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন পাঁচনি এই পংৰ লিখক। যি জনে নিজকে যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন পাঁচনি হিচাপে আখ্যায়িত কৰিছে (1 পিতৰ 1:1)। তেওঁৰ সঘনাই দিয়া প্ৰসংগবোৰত খ্ৰীষ্টৰ দুখ-ভোগৰ কথা আছে (2:21-24; 3:18; 4:1; 5:1) তাতো দাসৰ দুখভোগৰ প্ৰোফাইল (পায়চিট্ৰ) টো তেওঁৰ স্মৃতিত গভীৰভাবে তুলি ধৰে। তেওঁ মাতিছিল মাৰ্ক তেওঁৰ “পুত্ৰ” (5:13), এই যুৱক আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ মৰম-স্নেহক বাৰে বাৰে উল্লেখ কৰিছে (পাঁচনিৰ কৰ্ম 12:12)। এই ঘটনা সমূহৰ পৰা স্বাভাৱিকভাবে অনুমান কৰিব পাৰি যে, এই পত্ৰৰ লিখক আছিল পিতৰ।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাৱ্য সময় প্ৰায় 60-64 খ্ৰীষ্টাব্দৰ ভিতৰত।

5:13 পদত লিখকে বাবিলনত থকা মণ্ডলীলৈ এটা অভিবাদন পঠায়।

প্ৰাপক

পিতৰে এচিয়া মাইনৰ উত্তৰাঞ্চলত সিঁচৰিত হৈ থকা খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ এটা গোটৰ ওচৰলৈ এই পত্ৰ লিখিছিল। তেওঁ এনে এটা লোকৰ গোটলৈ এই পত্ৰ লিখিছিল, য'ত সম্ভৱতঃ ইহুদি আৰু অনা-যিহুদী লোকসকল অন্তৰ্ভুক্ত হৈ আছিল।

উদ্দেশ্য

পিতৰে তেওঁৰ লিখাৰ কাৰণ বৰ্ণনা কৰিছিল, যেনে, তেওঁৰ পাঠকসকলক উৎসাহ দিছিল, যিসকলে তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ কাৰণে নিৰ্যাতিত হৈছিল, তেওঁ তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে আশ্বস্ত হ'বলৈ বিচাৰিছিল যে, খ্ৰীষ্টিয়ানসকলে অনুগ্ৰহ পায়, আৰু বিশ্বাস ত্যাগ নকৰিব। 1 পিতৰ 5:12 পদত উল্লেখ আছে যে, মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ সংক্ষেপে এই উপদেশ লিখিছোঁ আৰু যোষণা কৰো যে, এয়াই ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ। ইয়াতে দৃষ্টি হোৱা। স্পষ্টৰূপত এই তাড়না তেওঁৰ পাঠকসকলৰ মাজত ব্যাপকভাবে বিয়পি গৈছিল। 1 পিতৰে এচিয়া মাইনৰ উত্তৰাঞ্চলত থকা খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ মাজত বিয়পি পৰা তাড়নাক প্ৰতিফলিত কৰে।

মূল বিষয়

তাড়না লৈ উত্তৰ দিয়া।

প্ৰস্তাৱেখা

1. শুভেচ্ছা — 1:1, 2
2. ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা — 1:3-12
3. জীৱনৰ পবিত্ৰতাৰ বিষয়ে উপদেশ — 1:13-5:12
4. চূড়ান্ত শুভেচ্ছা — 5:13, 14

মঙ্গলাচৰণ

1 মই পিতৰ, যীচু খ্ৰীষ্টৰ মনোনীত* পাঁচনি, যি সকল প্ৰবাসী লোক পুত্ৰ, গালাতীয়া, কোল্লাদকিয়া, এচিয়া আৰু বিথুনিয়া দেশত গোট গোট হৈ আছে, তেখেত সকলৰ সঙ্গীপলৈ।

2 এতিয়া পিতৃ ঈশ্বৰৰ পুৰুষজ্ঞান অনুসাৰে যীচু খ্ৰীষ্টৰ আত্মাধীন হ'বলৈ পবিত্ৰৰ আশ্বাসৰ দৰাৱাই শুচি কৰা হ'ল আৰু তেওঁৰ তেজ ছটিয়াই দিয়া হ'ল। আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ হওক আৰু আপোনালোকৰ শান্তি বৃদ্ধি হওক।

3 ঈশ্বৰৰ আৰু আমাৰ পৰভূ যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ধন্য; তেওঁৰ প্ৰচুৰ দয়া অনুসাৰে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচু খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰাই জীৱনময় আশাৰ কাৰণে আৰু অক্ষয়, নিৰঙ্মল আৰু অজৰ উত্তৰাধিকাৰৰ কাৰণে আমাক নতুন জন্ম দিলে; 4 সেই উত্তৰাধিকাৰ স্বৰ্গত আপোনালোকৰ কাৰণে সঞ্চিত আছে; ই চিৰস্থায়ী, কলঙ্কিত নহয়; শুদ্ধ। 5 শেষৰ কালত প্ৰকাশিত হ'বলৈ যুগুত হোৱা পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে, ঈশ্বৰৰ শক্তি আপোনালোকো বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ৰক্ষিত হৈ আছে।

6 যদিও এতিয়া বিভিন্ন দুখ-কষ্টই আপোনালোকক শোকৰ অনুভৱ আনি দিছে, তথাপি এই কথা ভাবি আপোনালোকে আনন্দ কৰক। 7 আপোনালোকৰ এই বিশ্বাস পৰীক্ষাসিদ্ধ হ'ব লাগে, কিয়নো আপোনালোকৰ বিশ্বাস সোণতকৈও মূল্যবান। বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাত যদি আপোনালোকৰ বিশ্বাস অটল দেখা যায়, তেনেহলে যীচু খ্ৰীষ্টৰ পুনৰাগমনৰ সময়ত আপোনালোকে কিমান গৌৰৱ, প্ৰশংসা, মৰ্যাদা পাব।

8 তেওঁক আপোনালোকে দেখা নাই, কিন্তু আপোনালোকে তেওঁক প্ৰেম কৰিছে; এতিয়াও আপোনালোকে তেওঁক দেখা নাই কিন্তু আপোনালোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰি আছে আৰু আপোনালোক অনিৰ্বচনীয়া উম্মাসত মহা আনন্দিত হৈ গৌৰৱময় হৈছে। 9 এতিয়া আপোনালোকৰ নিজৰ বিশ্বাসৰ ফল আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰিছে, সেয়া আপোনালোকৰ আশ্বাসৰ পৰিত্ৰাণ। 10 যি ডাববাদী সকলে আপোনালোকৰ কাৰণে নিৰ্বৃত্তি অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে ডাববাণী কৰিছিল, তেখেত সকলে সেই পৰিত্ৰাণৰ বিষয়ে যজ্ঞেৰ বিচাৰ আৰু অনুসন্ধান কৰিছিল।

* 1 অধ্যায়:1 ৰো 8:28-30; ইফি 1:4; 2 থি 2:13 † 1 অধ্যায়:3 1 পি 1:23; যো 1:13

11 কেনেকুৱা ধৰণৰ পৰিৎৰাণ আহিবলগীয়া আছিল, সেই বিষয়ে তেখেত সকলে অনুসন্ধান কৰি জানিব বিচাৰিছিল। এই বিষয়ে খৰীষ্টৰ আত্মাই কোৱা সেই কাল বা সময়ৰ কথাও অনুসন্ধান কৰি জানিবলৈ বিচাৰিছিল। খৰীষ্টৰ পৰতি ঘটিবলগীয়া দুখভোগ আৰু পাছত তেওঁলৈ আহিবলগীয়া মহিমাযোৰৰ বিষয়ে সেই আত্মাই তেখেত সকলক আগতীয়াকৈ কৈছিল।[†] 12 এই ভাববাদী সকললৈ প্ৰকাশিত হ'ল যে, তেখেত সকলে নিজৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণে সেই সকলো বিষয়ৰ পৰিচৰ্যা কৰিছিল; সেই সকলো সম্বাদ, স্বৰ্গৰ পৰা পঠোৱা পবিত্ৰৰ আত্মাৰে যি সকলে আপোনালোকৰ আগত শুভবাৰতা প্ৰচাৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই সম্প্ৰতি আপোনালোকক দিয়া হ'ল; এই বিষয়বোৰ স্বৰ্গৰ দূত সকলেও প্ৰকাশ হোৱাটো ইচ্ছা কৰে।

খৰীষ্টীয় স্বভাৱ

13 এতেকে মনৰ কঁকাল বান্ধক। আপোনাৰ চিন্তা শান্ত হওক। যীচু খৰীষ্ট প্ৰকাশিত হোৱা কালত আপোনালোকলৈ যি অনুগ্ৰহ দিয়া হ'ব, সেই অনুগ্ৰহত সম্পূৰ্ণৰূপে ভাৰসা ৰাখক। 14 আত্মাধীন হোৱা সন্তান সকলৰ যেনে উপযুক্ত, তেনেকৈ আপোনালোক পুৰুষ অজ্ঞান অৱস্থাৰ অভিলাষৰ অনুৰূপ নহব। 15 আপোনালোকক আমনংৰণ কৰা জন যেনে পবিত্ৰৰ, আপোনালোকো সকলো আচাৰ-ব্যৱহাৰত তেনে পবিত্ৰ হওক। 16 কিয়নো লিখা আছে[‡], 'তোমালোক পবিত্ৰ হোৱা, কাৰণ মই পবিত্ৰ।'[†] 17 আৰু যি জনে পক্ষপাত নকৰাকৈ* প্ৰত্যেক জনৰ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰে, তেওঁক যদি পিতৃ বুলি মাতিছে, তেনেহলে আপোনালোকৰ জীৱন-যাপনৰ কাল ডক্তিয়ে নিয়াব।

18 আপোনালোকে জানে যে, আপোনালোকৰ পুৰুষপুৰুষৰ পৰা চলি অহা অসাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ পৰা, আপোনালোক সোণ, ৰূপ আদিৰ ক্ষয়ণীয় বস্তুৰ দ্বাৰাই যে মুক্ত হ'ল, এনে নহয়, 19 কিন্তু নিৰ্দোষী আৰু নিষ্কলঙ্ক মেৰ-পোৱালি স্বৰূপা[†] খৰীষ্টৰ বহুমূল্য তেজৰ দ্বাৰাইহে মুক্ত হ'ল।

20 জগত স্থাপনৰ পুৰুষৰ পৰা তেওঁ মনোনীত আছিল, কিন্তু কালৰ শেষত, তেওঁ আপোনালোকৰ কাৰণে প্ৰকাশিত হ'ল; 21 তেওঁৰ দ্বাৰাই আপোনালোক, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক তোলেঁতা আৰু গৌৰৱ দিওঁতা ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসকাৰী লোক হ'ল; তাতে আপোনালোকৰ বিশ্বাস আৰু দৃঢ় আস্থা ঈশ্বৰত আছে।

22 আপোনালোকে সত্যৰ আত্মাধীনতাৰ দ্বাৰা অকপট ভাৱপ্ৰেমৰ অৰ্থে নিজৰ আত্মা শুচি কৰিবলৈ[‡], পৰস্পৰক হৃদয়েৰে আন্তৰিক প্ৰেম কৰক। 23 কিয়নো আপোনালোক ক্ষয়ণীয় বীজৰ পৰা নহয়, অক্ষয় বীজৰ পৰা, ঈশ্বৰৰ জীৱনময় আৰু চিৰকাল স্থায়ী যি বাক্য, সেই বাক্যৰ দ্বাৰাই নতুন জন্ম পোৱা হৈছে।[§]

²⁴ কাৰণ

মৰ্ত্যুমাণ্ডেৰই তৃণ সদৃশ আৰু তাৰ সকলো গৌৰৱ তৃণৰ ফুল সদৃশ।

তৃণ শুকাই আৰু ফুলো সৰে;

²⁵ কিন্তু প্ৰভুৰ বাক্য চিৰকাল থাকে;*

যি বাক্য আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰা হ'ল, এয়ে সেই শুভবাৰতাৰ বাক্য।

2 অধ্যায়

1 এতেকে সকলো মন্দ, পৰৱৰ্ত্তন, কপটতা, হিংসা আৰু পৰচৰ্চা, দূৰ কৰক। 2 নতুনকৈ জন্ম হোৱা শিশু সকলৰ দৰে, মিহলি নোহোৱা শুদ্ধ আত্মিক গাখীৰলৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰক, আৰু তাৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে আপোনালোকে বৃদ্ধি হওক; * 3 যদিহে আপোনালোকে প্ৰভু শ্লেহনীল বুলি আশ্বাদ পালে।

4 তেওঁৰ ওচৰলৈ আহক, যি জন জীৱনময় শিল মানুহৰ দ্বাৰাই অগ্ৰহা হ'ল, কিন্তু তেওঁ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই মনোনীত আৰু বহুমূলীয়া। 5 আপোনালোকে নিজেও জীৱন্ত শিলৰ দৰে গঁথা হৈ, যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পৰমগ্ৰহা আত্মিক যজ্ঞ[†] উপসৰ্গ কৰিবলৈ, পবিত্ৰ পুৰোহিত সমূহ হ'বৰ অৰ্থে এক আত্মিক ঘৰ[‡] হৈ উঠিছে।

⁶ কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰত এইদৰে লিখা আছে, §

চোৱা, মই চিয়োনত মনোনীত আৰু বহুমূল্য চুকৰ এক প্ৰধান শিল স্থাপন কৰোঁ;

যি জনে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ কোনোমতে লাজত নপৰিব।

7 এতেকে বিশ্বাস কৰা যি আপোনালোক, আপোনালোকৰ কাৰণেই সেই শিল বহুমূল্যৰ; কিন্তু,

অবিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে, ঘৰ-সজীয়া সকলে যি শিল অগ্ৰহা কৰিলে,

সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ'ল,

⁸ আৰু,

“উজুটি খুটোৱা শিল,

আৰু বিঘ্নজনক শিল হ'ল।”

তেওঁলোক বিঘ্নজনক, তেওঁলোকে বাক্য অমান্য কৰাত উজুটি খায়, তাৰ কাৰণে তেওঁলোক নিযুক্তও হৈছিল।

9 কিন্তু আপোনালোক মনোনীত বংশ, ৰাজকীয় পুৰোহিত সমূহ, পবিত্ৰৰ জাতি, আৰু ঈশ্বৰৰ নিজ অধিকাৰৰ অৰ্থে এক বিশেষ লোক হৈছে যাতে, যি জনে আপোনালোকক আন্ধাৰৰ পৰা তেওঁৰ আচৰিত পোহৰলৈ আমনংৰণ কৰিলে, আপোনালোকে যেন তেওঁৰ সদগুণ প্ৰকাশ কৰে। এই কাৰণে

† 1 অধ্যায়:11 লুক 24:25-27; পাঁ 10:43; প্ৰ 19:10 § 1 অধ্যায়:16 লে 11:44 * 1 অধ্যায়:17 পাঁ 10:34; ৰো 2:22 † 1 অধ্যায়:19 ৰো 1:29

‡ 1 অধ্যায়:22 ৰো 17:17; পাঁ 15:9 § 1 অধ্যায়:23 ৰো 1:13; যাক 1:18 * 1 অধ্যায়:25 যিচ 10:6-8 * 2 অধ্যায়:2 2 তী 3:16, 17 † 2 অধ্যায়:5

ৰো 12:1; ইষ্টি 13:15 ‡ 2 অধ্যায়:5 ইফি 2:19-22; ইষ্টি 3:6 § 2 অধ্যায়:6 যিচ 28:26

10 আগেয়ে আপোনালোক পৰজা নাছিল,
কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰৰ পৰজা হ'ল;
দয়াৰ পাণ্ডৰ নাছিল,
কিন্তু এতিয়া দয়াৰ পাণ্ড হ'ল।*

নানা বিধ আশ্বাসবাক্য

11 হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোক বিদেশী আৰু পৰবাসী; সেয়েহে মই আপোনালোকক মিনতি কৰোঁ যে আত্মাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা মাংসিক অভিলাষৰ পৰা পৃথক থাকক।† 12 আপোনালোকক অনা-ইহুদী সকলে যি বিষয়ত দুষ্কৰ্মকাৰী বুলি বিৰোধী কথা কয়, সেই বিষয়ত তেওঁলোকে আপোনালোকৰ সাক্ষ্য দেখি‡ কৃপাদৃষ্টিৰ দিনা যেন ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰে, তাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মাজত আপোনালোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ উত্তম হওক।

13 আপোনালোকে পৰভুৰ কাৰণে মনুষ্যৰ দ্বাৰাই স্থাপিত সকলো ৰীতিৰ বশীভূত হওক;§ যেনেদৰে ৰজা সকলোৱে ওপৰ, 14 আৰু দেশাধিপতি সকলক, দুষ্কৰ্মকাৰী সকলৰ পৰিত্কাৰৰ অৰ্থে আৰু সাক্ষ্যকাৰী সকলৰ পৰশংসাৰ অৰ্থে তেওঁৰ দ্বাৰাই পঠোৱা হৈছে বুলি, তেওঁলোকৰ বশীভূত হওক। 15 আপোনালোকে সাক্ষ্য কৰ্ম কৰি কৰি যেন নিবোধ লোক সকলৰ অজ্ঞানতাক নিৰ্বৃত্ত কৰে, ঈশ্বৰৰ এই ইচ্ছা। 16 আপোনালোকে স্বাধীন লোকৰ দৰে হয়; কিন্তু সেই স্বাধীনতাক* দুষ্টতাৰ ঢাকনি নকৰিব, বৰং ঈশ্বৰৰ দাস সকলৰ দৰে জীৱন-যাপন কৰক। 17 সকলোকে সমাদৰ কৰক। ডাইমাংৰকে প্ৰেম কৰক। ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখক। ৰজাক সমাদৰ কৰক।

18 হে দাস সকল, তোমালোক সম্পূৰ্ণ ভয়েৰে নিজ নিজ পৰভুৰ বশীভূত হোৱা; কেৱল উত্তম আৰু ক্ষান্ত স্বভাৱী সকলৰ নহয়, কিন্তু কুটিল-মনৰ লোক সকলোৱে বশীভূত হোৱা। 19 কিয়নো কোনোৱে যদি ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বিবেকৰ কাৰণে অন্যায় ভোগ কৰি দুখ সহন কৰে, তেনেহলে সেয়েই পৰশংসনীয়। 20 কাৰণ পাপ কৰি ভুকু খাই যদি সহন কৰা, তেনেহলে তাত কি পৰশংসা আছে? কিন্তু সাক্ষ্য কৰ্ম কৰি দুখভোগ কৰি যদি সহন কৰা, তেনেহলে সেয়েহে ঈশ্বৰৰ আগত গ্ৰহণীয়।

21 কাৰণ তাৰ বাবেই তোমালোক আমলি ৰত হ'লা; কিয়নো তোমালোক যেন খৰীষ্টৰ খোজৰ অনুগামী হোৱা, এই কাৰণে তেওঁ তোমালোকৰ অৰ্থে দুখভোগ কৰি, তোমালোকৰ কাৰণে এটি আৰহি থৈ গ'ল।

22 তেওঁ কোনো পাপ নকৰিলে;†

তেওঁৰ মুখত কোনো ছলনা পোৱা নগ'ল;

23 তেওঁ নিন্দিত হলেও কাকো নিন্দা নকৰিলে;‡ দুখ পোৱা কালত, ডাবি-ধমকি নিদিলে, কিন্তু ন্যায়ৰূপে বিচাৰ কৰোঁতা জনৰ ওপৰত ভাৰ দিলে।

24 তাতে আমি যেন পাপৰ সন্মুখ মৰি, ধাৰ্মিকতাৰ সন্মুখ জীয়াই থাকো, § আৰু এই কাৰণে তেওঁ নিজ শৰীৰত আমাৰ ডাৰ বৈ কাঠৰ * ওপৰলৈ নিলে। তেওঁৰ সাঁচৰ দ্বাৰাই আপোনালোক সুস্থ হ'ল। 25 আপোনালোকে সকলোৱে ভ্ৰান্ত মেৰৰ নিচিনাকৈ ভ্ৰমি ফুৰিছিল; কিন্তু এতিয়া আপোনালোকৰ আত্মাৰ ৰক্ষক আৰু অধ্যক্ষৰ ওচৰলৈ আপোনালোক উভতি আহিছে।

3 অধ্যায়

1 সেইদৰে হে ডাৰ্যা সকল, আপোনালোক নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হওক; গতিকে, তেখেত সকলৰ কোনো কোনোৱে যদিও ঈশ্বৰৰ বাক্য অমান্য কৰে, তথাপি নিজ নিজ ডাৰ্য্যাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ দ্বাৰাই, 2 আপোনালোকৰ ভয়যুক্ত নিৰ্মল আচাৰ-ব্যৱহাৰ দেখি, তাৰ দ্বাৰাই বিনাবাকোৰে যেন তেওঁলোকক পোৱা যায়, সেই বাবে বশীভূত হওক।

3 কেশ-বেশ আৰু সোণৰ অলঙ্কাৰ পিন্ধা বা নানা বস্তুৰ পৰিধান; এনে বাহ্যিক ভূষণ আপোনালোকৰ নহওক। 4 কিন্তু আপোনালোকৰ হৃদয়ত নিৰ্দোষীৰূপে চিৰস্থায়ী হৈ থকা শান্ত আৰু নমৰ আত্মা আপোনালোকৰ ভূষণ হোৱা উচিত, এয়াই ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত মহা মূল্যৱান।

5 কিয়নো আগৰ কালত যি পবিংৰ তিৰোতা সকলে ঈশ্বৰত ডাৰসা ৰাখিছিল, তেখেত সকলেও নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হৈ, সেইদৰে নিজক বিভূষিত কৰিলে; 6 সেইদৰে চাৰাই অস্বাস্থ্যৰ আঙ্কা মানিলে। এতিয়া আপোনালোকেও যদি উচিত কৰ্ম কৰে আৰু আপোনালোকৰ কোনো সমস্যৰ বাবে যদি ভয় নাথাকে, তেনেহলে আপোনালোক তেওঁৰ জীয়াৰী।

7 সেইদৰে হে স্বামী সকল, আপোনালোকতকৈ শৃংখী সকল মাটিৰ পাণ্ডৰদৰে কোমল, * জীৱনৰূপ অনুগ্ৰহৰ সহকাৰিণী বুলি জানি, আপোনালোকৰ পৰাৰথনাত যেন বাধা নজন্মে, এই কাৰণে তেখেত সকলৰ সৈতে জ্ঞানমতে সহবাস কৰি তেখেত সকলক সমাদৰ কৰক।

8 অৱশেষত কওঁ, আপোনালোক সকলোৱে একে মনৰ, আনৰ দুখত দুঃখী, শ্লেহশীল, প্ৰেম কৰোঁতা আৰু নমৰ হওক।

9 অপকাৰৰ সলনি অপকাৰ, আৰু তিৰস্কাৰৰ সলনি তিৰস্কাৰ নকৰক, বিৰোধিতাত পুনৰায় আশীৰ্বাদ কৰক, কিয়নো ইয়াৰ বাবে আপোনালোক আমলি ৰত, আপোনালোক ক্ষমতাপূৰ্ণ আশীৰ্বাদৰ উত্তৰাধিকাৰ পোৱা লোক।† কিয়নো আশীৰ্বাদৰ অধিকাৰী হ'বৰ কাৰণে আপোনালোক আমলি ৰত হ'ল।

10 “কাৰণ, ‡ যি জনে জীৱনক প্ৰেম কৰিবলৈ, আৰু মঙ্গলৰ দিন চাবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেখেতে কু-কথাৰ পৰা নিজৰ জিভা, আৰু ছলনা-বাক্যৰ পৰা নিজৰ ওঁঠ ৰাখক;

* 2 অধ্যায়:10 হোৱা:23; ৰো 9:25-26 † 2 অধ্যায়:11 ৰো 8:12, 13; গাল 5:16-21 ‡ 2 অধ্যায়:12 মথি 5:16 § 2 অধ্যায়:13 মথি 22:21; ৰো 13:1-7

* 2 অধ্যায়:16 গাল 5:13 † 2 অধ্যায়:22 2 কৰি 5:21; ইষ্ৰী 4:15; 1 যো 3:5 ‡ 2 অধ্যায়:23 মথি 27:12, 32-44 § 2 অধ্যায়:24 ৰো 6:11 * 2

অধ্যায়:24 কাঠৰ ক্বচ * 3 অধ্যায়:7 কেচা মাটিৰ পাণ্ড † 3 অধ্যায়:9 মথি 5:44; 1 কৰি 12, 13 ‡ 3 অধ্যায়:10 গীত 34:12-16

11 কু-পথৰ পৰা ঘূৰক আৰু ডাল কৰম কৰক। শান্তি বিচাৰক আৰু তাতে লাগি থাকক।

12 পৰভূৰ চকুৱে ধাৰ্মিক সকলক দৃষ্টি কৰে, আৰু তেওঁৰ কাণে তেখেত সকলৰ পৰাৰ্থনা শুনে। কিন্তু যি সকল কু-কৰ্মী, তেখেত সকললৈ পৰভূৰ মুখ বিৰোধী।”

13 যি ডাল, তালৈ যদি আপোনালোকে ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে আপোনালোকক কোনে ক্ষতি কৰিব? 14 কিন্তু ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে যদিও দুখভোগ কৰিব লগা হয়, তথাপি আপোনালোক ধন্য; কিন্তু তেওঁলোকৰ ভয়ত ভয়তুৰ নহ'ব[§] আৰু ব্যাকুল নহ'ব।

15 ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে খৰীষ্টক পৰভূ হিচাপে আপোনালোকৰ হৃদয়ত পবিত্ৰৰ ৰূপে মানিব; যি কোনোৱে আপোনালোকৰ অন্তৰত থকা আশাৰ বিষয়ে বিচাৰ লয়, তেওঁক আপোনালোকে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিবলৈ সঠক থাকিব, কিন্তু নশৰতা আৰু সন্মানেৰে সৈতে এইবোৰ কৰিব। 16 যি সকলে খৰীষ্টত থাকি কৰা আপোনালোকৰ সদাচৰণৰ নিন্দা কৰে, আপোনালোক যি বিষয়ত নিন্দিত হয়, সেই বিষয়ত তেওঁলোক যেন লাজত পৰিব, এই কাৰণে আপোনালোকে উত্তম বিবেক ৰাখিব। 17 কিয়নো কুকৰম কৰি দুখভোগ কৰাতোক, ঈশ্বৰৰ যদি এনে ইচ্ছা হয়, তেনেহলে স[¶] কৰম কৰি দুখভোগ কৰা বেছি ডাল।

18 খৰীষ্টয়ো সেই পাপৰ সন্মুখে এবাৰ দুখ-ভোগ কৰিলে। আমাক ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ নিবলৈ, অধাৰ্মিক সকলৰ কাৰণে ধাৰ্মিক জনে, অৰ্থাৎ[¶] খৰীষ্টে পাপবোৰৰ কাৰণে কেৱল এবাৰ দুখভোগ কৰিলে; তেওঁ মাংসত হত হ'ল, কিন্তু আত্মাত হ'লে পুনৰ্জীৱিত হ'ল; 19 সেই আত্মাৰে তেওঁ গ'ল আৰু এতিয়া কাৰাগাৰত *থকা আত্মাবোৰৰ ওচৰত গৈ প্ৰচাৰ কৰিলে। 20 সেইবোৰ নোহৰ সময়ত ঈশ্বৰৰ আবাধ্য আছিল। নোহৰ জাহাজ তৈয়াৰ কৰাৰ সময়ত ঈশ্বৰ সহিষ্ণু হৈ তেওঁলোকৰ বাবে অপেক্ষা কৰিছিল। ঈশ্বৰে অলপ মানুহক ৰক্ষা কৰিলে, আঠ টা আত্মা সেই জলৰ পৰা ৰক্ষা পালে।

21 সেই জল বাস্তিস্মৰ প্ৰতীক, যাৰ যোগে আপোনালোকে ৰক্ষা পালে। সেই বাস্তিস্মৰ যোগেদি শৰীৰৰ ময়লা আতৰোৱা নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওচৰত স[¶] বিবেক বজায় ৰখাৰ কাৰণে এক আবেদন। যীচু খৰীষ্টৰ পুনৰ্জীৱনৰ যোগেদিহে আপোনালোকে ৰক্ষা পালে। 22 তেওঁ স্বৰ্গলৈ গ'ল। স্বৰ্গৰ দূত সকল, বিধিসংগত শাসন, আৰু পৰাক্ৰম, অৱশ্যে তেওঁলৈ সমৰ্পন কৰক।

4 অধ্যায়

শুচিতা, সংযম আৰু দুখভোগ সম্বন্ধীয় কথা

1 এতেকে, খৰীষ্টই মাংসত দুখভোগ কৰাৰ কাৰণে, নিজকে সেই একে অভিপ্ৰায়েৰে সুসজ্জিত কৰক। যি জনে মাংসত দুখভোগ কৰে, সেই জনে পাপৰ পৰা ক্ষান্ত হয়। 2 এনে ব্যক্তিয়ে মাংসিক অভিলাষত দীৰ্ঘ সময় জীৱন-যাপন নকৰে। কিন্তু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে মানৱ জীৱনৰ অৱশিষ্ট সময় কটায়।

3 যিহেতু অনা-ইহুদী সকলে কৰি অহা, ইন্দিৱয়পৰায়ণতা, আবেগ, সুৰাসক্ত, পানাতৰ্ক আমোদ-প্ৰমোদ, ঘিণলগীয়া মূৰ্তিপূজা - এইবোৰত যি সময় পাৰ কৰিলে সেয়াই যথেষ্ট। 4 তাতে আপোনালোকে তেওঁলোকৰ সৈতে সেইবোৰ কৰ্ম নকৰা দেখি তেওঁলোকে আচৰিত মানি আপোনালোকক নিন্দা কৰে। 5 কিন্তু যি জন জীৱিত আৰু মৃত লোক সকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ যুগুত আছে, তেওঁৰ আগত তেওঁলোকে হিচাব দিব লাগিব। 6 কিয়নো যি সকল মৰিল, তেওঁলোকৰ আগত এই অভিপ্ৰায়েৰে শুভবাৰতা প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল, যদিও তেওঁলোকৰ বিচাৰ যিহেতু মানৱ শৰীৰত হ'ব, আত্মাত তেওঁলোক সেই অনুসাৰে ঈশ্বৰলৈ জীৱিত।

7 কিন্তু সকলোৰে শেষ ওচৰ চাপিছে; এতেকে পৰাৰ্থনাৰ কাৰণে সুবোধ আৰু সচেতন হৈ থাকক;* 8 বিশেষকৈ আপোনালোকৰ মাজত পৰস্পৰে আগ্ৰহযুক্ত প্ৰেম ৰাখক; কিয়নো প্ৰেমে আনৰ পাপ সমূহ নিবিচাৰে। 9 আপতি নকৰাকৈ ইজন-সিজনৰ প্ৰতি অতিথিপৰায়ণ হওক।

10 আপোনালোকে যেনেকৈ প্ৰতিজনে অনুগ্ৰহৰ বৰ পালে, † তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ বহুবিধ অনুগ্ৰহৰূপ ধনৰ উত্তম তংৱাৰধায়কৰদৰে, আপোনালোকে পৰস্পৰক সেৱা শুশ্ৰূষা কৰক; 11 যদি কোনোৱে কথা কয়, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ বাক্যৰদৰে কওক; যদি কোনোৱে সেৱা শুশ্ৰূষা কৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰে দিয়া শক্তি অনুসাৰে কৰক; এইদৰে সকলো বিষয়তে যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰ মহিমায়িত হয়; তেওঁৰেই মহিমা আৰু পৰাক্ৰম চিৰকাল হওক। আমেন।

12 হে প্ৰিয় লোক সকল, আপোনালোকক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকৰ মাজত যি অগ্নিময় কষ্টৰ জুই জ্বলিছে, ‡ এইবোৰত আপোনালোকে বিস্মিত নহ'ব, কোনো অদ্ভুত বিষয় ঘটিছে বুলি মনত নাডাবিবি। 13 কিন্তু খৰীষ্টৰ দুখভোগৰ সহভাগী হোৱা বাবে আপোনালোকে আনন্দ কৰক, § ইয়াৰ উপৰি তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশিত হোৱা সময়ত আপোনালোকে অধিক আনন্দ আৰু উল্লাস কৰিব পাৰিব। 14 আপোনালোক ধন্য, যদি আপোনালোকে খৰীষ্টৰ নামৰ কাৰণে নিন্দিত হয়; কাৰণ ঈশ্বৰৰ আত্মা আৰু গৌৰৱৰ আত্মা আপোনালোকৰ ওপৰত স্থিৰ হৈ আছে।

15 কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত কোনোও যেন নৰবধী, চোৰ, কুকৰ্মকাৰী বা পৰচৰ্চ্চাকাৰী বুলি দুখভোগ নকৰক; 16 যদি কোনো এজনে খৰীষ্টীয়ান হোৱা কাৰণে দুখভোগ কৰে, তেনেহলে লজ্জিত নহওক; কিন্তু সেই নামেৰে ঈশ্বৰক মহিমায়িত কৰক।

17 কিয়নো ঈশ্বৰৰ পৰিয়াল বৰ্গৰ সৈতে সোধ-বিচাৰৰ সময় আৰম্ভ হৈছে; আৰু সেয়ে যদি প্ৰথমে আমাৰ সৈতে আৰম্ভ হয়, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ শুভবাৰতা নমনা সকলৰ শেষগতি কি হ'ব? 18 আৰু যদি ধাৰ্মিক লোকেই কোনো প্ৰকাৰেহে পৰিৎৰাণ পায়, তেনেহলে ভক্তিহীন আৰু পাপিষ্ঠ লোকে ক'ত মুখ দেখুৱাব?

§ 3 অধ্যায়:14 মিচ 8:12, 13 * 3 অধ্যায়:19 কাৰাগাৰত কয়দত * 4 অধ্যায়:7 লূক 21:34-36 † 4 অধ্যায়:10 ৰো 12:6-8; 1 কৰি 12:6-13

‡ 4 অধ্যায়:12 মিচ 48:10; জখ 13:9; 1 পি 1:6, 7 § 4 অধ্যায়:13 মথি 5:10-12; যাক 1:21

19 এই কাৰণে যি সকল লোকে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসাৰে দুখভোগ কৰে, সেই লোক সকলে সঁ কৰ্ম কৰি, নিজ নিজ জীৱান্মাক বিশ্বাসী সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰক।

5 অধ্যায়

নম্ব হোৱা আৰু জাগি থকাৰ আৱশ্যকতা

1 মই আপোনালোকৰ মাজৰ পৰিচাৰক সকলক দৃঢ় আহ্বান জনাও যে, মইয়া সহকৰ্মী সকলৰ এজন পৰিচাৰক আৰু খৰীষ্টৰ দুখভোগৰ এজন সাক্ষী; পৰকাশিত হ'বলৈ উদ্যত হোৱা গৌৰৱৰ সহভাগী।* 2 গতিকে, মই আপোনালোকক দৃঢ় আহ্বান কৰোঁ, হে পৰিচাৰক সকল, ঈশ্বৰৰ মেঘৰ জাকক আপোনালোকে যল্ লওঁক। তেওঁলোকক পৰতিপালন কৰক, অৱশ্যে আৱশ্যকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু স্ব-ইচ্ছাৰে কৰক, কিন্তু অসঁ ধনৰ বাবে নহয়। 3 যি সকল লোকৰ ওপৰত আপোনালোক তংৱাৰধায়ক, তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰভুংৱৰে অধিকাৰ নকৰিব; কিন্তু জাকৰ আৰ্হি হে† তেওঁলোকৰ তত্ত্বাৱধান কৰক; 4 যেতিয়া পৰধান ৰক্ষক পৰকাশিত হব, তেতিয়া আপোনালোকে ঐশ্বৰ্য্যৰূপ অম্লান কিৰীটি‡ পাৰ।

5 সেইদৰে হে ডেকা লোক সকল, আপোনালোক পৰিচাৰক সকলৰ বশীভূত হওক; আপোনালোক সকলোৱে নম্বৰতাৰে নিজকে ভালদৰে মেৰিয়াই বান্ধি লওঁক আৰু ইজনে সিজনক সেৱা কৰক; যিহেতু, ঈশ্বৰে অহংকাৰী সকলক পৰতিৰোধ কৰে, কিন্তু নম্বৰ সকলক অনুগ্ৰহ দান কৰে।§

6 সেই কাৰণে ঈশ্বৰৰ পৰাশ্বৰ্মী হাতৰ অধীনত নিজকে নম্ব কৰক, তাতে উপযুক্ত সময়ত ঈশ্বৰে আপোনালোকক উন্নত কৰিব। 7 আপোনালোকৰ সকলো চিন্তাৰ ভাৰ তেওঁৰ ওপৰত পেলাই দিয়ক;* কিয়নো আপোনালোকৰ কাৰণে তেওঁ চিন্তা কৰে।

8 সচেতন হওক, পৰ দি থাকক। আপোনালোকৰ শংৰু চয়তানে গুজৰি থকা সিংহৰ নিচিনাকৈ যি কোনো এজনকে গ্ৰাস কৰিবলৈ গোপনে উপায় বিচাৰি ফুৰিছে।† 9 তাৰ বিৰুদ্ধে থিয় হওক। আপোনালোকৰ বিশ্বাস দৃঢ় কৰি ৰাখক। এইটা জানিব যে, গোটেই জগতত থকা আপোনালোকৰ ভাতৃ সকলেও একে দুখভোগ কৰি আছে।

10 আপোনালোকে অলপ সময় দুখভোগ কৰাৰ পাছত, সকলো অনুগ্ৰহৰ ঈশ্বৰ, যি জনে অনন্ত গৌৰৱৰ বাবে আপোনালোকক খৰীষ্টত আমনংৰণ কৰিছে, তেৱেই আপোনালোকক সিদ্ধ, সুস্থিৰ আৰু বলৱন্ত কৰিব। 11 তেওঁৰ পৰাশ্বৰ্ম চিৰকাল হওক। আমেন।

12 মই চীলক বিশ্বাসী ভাই হিচাপে গণ্য কৰোঁ আৰু তেওঁৰ যোগেদি সংক্ষেপে এই পংৰ আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। আপোনালোকক পৰবোধ দিলোঁ আৰু এয়ে ঈশ্বৰৰ পৰকৃত অনুগ্ৰহ বুলি সাক্ষ্যও দিলোঁ। মই আপোনালোকক দৃঢ় আহ্বান কৰোঁ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰকৃত অনুগ্ৰহৰ সাক্ষ্য দান কৰি, এই পংৰ লিখিলোঁ। ইয়াতে আপোনালোক দৃঢ় হৈ থাকক।

13 আপোনালোকৰ সৈতে মনোনীত হোৱা বাবিল দেশত থকা মণ্ডলীয়ে আৰু মোৰ পুংৰ মাৰ্কে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ জনাইছে। 14 পেৰমৰ চুমাৰে আপোনালোকে পৰস্পৰক মঙ্গলবাদ দিয়ক। খৰীষ্টত যি সকল আছে, আপোনালোক সকলোৰে শান্তি হওক।

* 5 অধ্যায়:1 ৰো 8:17-19। † 5 অধ্যায়:3 1 তী 4:12। ‡ 5 অধ্যায়:4 2 তী 4:8; পৰ 2:10। § 5 অধ্যায়:5 যাক 4:6। * 5 অধ্যায়:7 গীত 55:22;

মথি 6:25-34। † 5 অধ্যায়:8 ইয় 1:7; পৰ 12:12

2 পিতৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

2 পিতৰৰ লিখক হ'ল পাঁচনি পিতৰ, এই বিষয়ে 2 পিতৰ 1:1 পদত উল্লেখ আছে, 3:1 পদত তেওঁ এই দাবী উঠাইছে, 2 পিতৰৰ লিখকে যীচুৰ বৃপত্ৰবিত হোৱাৰ সাক্ষী বুলি দাবী কৰে (1:16-18), সাৰসংক্ষিপ্ত শুভবৰ্তা পুস্তক অনুসাৰে, পিতৰ আছিল সেই তিনিজন শিষ্যৰ এজন যিজনে যীচুক সংগ দিছিল (আন দুজন আছিল যাকোৰ আৰু যোহন)। 2 পিতৰৰ লিখকে ইয়াকো উল্লেখ কৰে যে, তেওঁ মৰাৰ বাবে যি মৃত্যু বৰণ কৰা হৈছে, সেয়া ছহীদৰ মৃত্যু বুলি কোৱা হৈছে (1:14); যোহন 21:18-19 পদত, যীচুৱে ভবিষ্যত বাণী কৰি কৈছিল যে, কাৰাবৰণৰ সময় পাৰ হোৱাৰ পাছত পিতৰ ছহীদ হ'ব।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 65-68 খ্ৰীষ্টাব্দ।

ই সম্ভৱতঃ ৰোমৰ পৰা লিখা হৈছিল, য'ত পাঁচনিয়ে তেওঁৰ জীৱনৰ শেষ সময়চোৱা অতিবাহিত কৰিছিল।

প্ৰাপক

প্ৰথম পিতৰ যেনেদৰে এচিয়া মাইনৰৰ উত্তৰাঞ্চলৰ লোকসকলৰ বাবে লিখা হৈছিল, ঠিক তেনেদৰে এই পত্ৰও একে শ্ৰোতাসকলৰ বাবে লিখিছিল।

উদ্দেশ্য

পিতৰে খ্ৰীষ্টিয় বিশ্বাসৰ ভিত্তিত এটা জাননী প্ৰদান কৰিবৰ বাবে লিখিছিল (1:12-13,16-21) বিশ্বাসত থকা বিশ্বাসীসকলৰ বংশৰ ভবিষ্যতৰ বাবে নিৰ্দেশনাৰ (1:15) দ্বাৰা পাঁচনিবাৰৰ ঐতিহ্যৰ সত্যতা সমৰ্থন কৰা, পিতৰে লিখিছে যে, তেওঁৰ সময় কম আছিল আৰু তেওঁ জানিছিল যে ঈশ্বৰৰ লোকসকলে অনেক বিপদৰ সন্মুখীন হয় (1:13-14; 2:1-3), আহিবলগীয়া ডুৱা শিক্ষকসকলৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি পিতৰে তেওঁৰ পাঠকসকললৈ লিখিছিল (2:1-22) যাতে তেওঁলোকে পলম নকৰি প্ৰভুৰ ওচৰৰ পৰা সোনকালে উভতি যায় (3:3-4)।

মূল বিষয়

ডুৱা শিক্ষকসকললৈ সারধান বাণী।

প্ৰত্ৰৰেখা

1. শুভেচ্ছা — 1:1, 2
2. খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ গুণাঙ্কক বৃদ্ধি — 1:3-11
3. পিতৰৰ বাৰ্তাৰ উদ্দেশ্য — 1:12-21
4. ডুৱা শিক্ষকসকলৰ বিৰুদ্ধে সারধান বাণী — 2:1-22
5. খ্ৰীষ্টৰ পুনৰ আগমন — 3:1-16
6. উপসংহাৰ — 3:17, 18

1 মই চিমোন পিতৰ, যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন দাস আৰু পাঁচনি। যি সকলে আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ ধাৰ্মিকতাৰ মাধ্যমত আমি লাভ কৰাৰ দৰে একেই অমূল্য বিশ্বাস লাভ কৰিছে, সেই সকলৰ সমীপলৈ।

2 ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুক গভীৰভাৱে জনাৰ মাজেদি আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি বাহুল্যৰূপে হওক।

বিশ্বাসত থিৰে থাকিবলৈ উদগণি

3 যি জনে নিজৰ মহিমা আৰু সদগুণেৰে আমাক আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁক গভীৰভাৱে জনাৰ মাধ্যমেদি তেওঁৰ ঐশ্বৰিক শক্তিয়ে আমাক ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভক্তিপূৰ্ণ জীৱন-যাপন কৰাৰ সকলো বিষয় দান কৰিলে। 4 তেওঁ এইবোৰৰ দ্বাৰাই আমাক মূল্যবান আৰু অতি মহা প্ৰতিজ্ঞাবোৰ দান কৰিলে। তেওঁ এনেদৰে কৰিলে যাতে আপোনালোকে সেই প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ দ্বাৰাই জগতৰ মন্দ অভিলাষবোৰৰ দুৰ্নীতিৰ পৰা মুক্ত হৈ ঐশ্বৰিক স্বভাৱৰ সহভাগী হ'ব পাৰে।

5 ঈশ্বৰে যি সকলো কৰিলে, তাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ মাধ্যমেৰে সদগুণ লাভ কৰিবলৈ নিজে সম্পূৰ্ণৰূপে যত্ন কৰক। সদগুণৰ লগতে আপোনাৰ জ্ঞানো বৃদ্ধি কৰক। 6 জ্ঞানৰ লগত ইন্দ্ৰিয়-দমন, ইন্দ্ৰিয়-দমনৰ লগত ধৈৰ্য, ধৈৰ্যৰ লগত ঈশ্বৰভক্তি, 7 ঈশ্বৰ-ভক্তিৰ লগত পৰস্পৰৰ মাজত ভাতৃ-শ্ৰেহ আৰু ভাতৃ-শ্ৰেহৰ লগত প্ৰেম বৃদ্ধি কৰক। 8 কিয়নো আপোনালোকৰ যদি এই সকলো গুণ থাকে আৰু সেইবোৰ আপোনালোকৰ মাজত বৃদ্ধি পায়, তেনেহলে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ তত্ত্ব-জ্ঞানত আপোনালোক কৰ্মহীন বা নিষ্ফল নহ'ব। 9 যি জনৰ এই সকলো গুণ নাই, তেওঁ ওচৰতহে দেখে; আচলতে তেওঁ অন্ধ। তেওঁক যে পুৰুষ পাপ সমূহৰ পৰা শুচি কৰা হৈছে, সেই বিষয় তেওঁ পাহৰি গ'ল।

10 এতেকে ভাই সকল, ঈশ্বৰে যে আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ আৰু মনোনীত কৰিছে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে নিশ্চিত হ'বৰ কাৰণে অধিক যত্ন কৰক। এইবোৰ কৰিলে, আপোনালোকে উজুটি নাখাব। 11 তাতে আমাৰ প্ৰভু আৰু ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনন্ত ৰাজ্যত আপোনালোকক অতি আন্তৰিকতাৰে প্ৰৱেশ কৰোৱা হ'ব।

12 এই হেতুকে, যদিও আপোনালোকে এই সকলোবোৰ জানে আৰু যি সত্য তাত থিৰে আছে, তথাপি মই সকলো সময়তে আপোনালোকক এই বিষয়বোৰ মনত পেলাই দিবলৈ প্ৰস্তুত থাকিম; 13 কিন্তু মই এইটো সঠিক বুলি ভাৱো যে, যিমান দিন মই

এই তন্তুবুৰুপ অস্থায়ী দেহত থাকিম, সিমান দিনলৈকে এই বিষয়বোৰ সোঁৱৰাই দি আপোনালোকক জাগ্ৰত কৰি ৰখা মোৰ উচিত।¹⁴ কিয়নো মই জানো যে, শীঘ্ৰেই মই মোৰ তন্তু গুচাম; আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই ইয়াকে মোক জনালে।¹⁵ মই আপ্ৰাণ চেষ্টা কৰিছোঁ যাতে মোৰ মৃত্যুৰ পাছতো আপোনালোকে এই সকলো বিষয় সকলো সময়তে মনত ৰাখে।

ঈশ্বৰৰ বাক্য বিশ্বাসযোগ্য

¹⁶ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰাক্ৰম আৰু তেওঁৰ আগমণ সম্বন্ধে আপোনালোকক জনাওঁতে আমি চতুৰতাৰে সজা কোনো গল্প-কথা কোৱা নাছিলো। আমি তেওঁৰ মহিমা নিজৰ চকুৰে দেখিছিলোঁ।¹⁷ কিয়নো, “এওঁ মোৰ পিৰয় পুংৰ, এওঁতেই মই পৰম সন্তুষ্ট,” স্বৰ্গৰ গৌৰৱময় প্ৰতাপৰ দ্বাৰা তেওঁলৈ অহা এই বাণীৰ মাধ্যমেদি খ্ৰীষ্টই পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা সন্মান আৰু গৌৰৱ পাইছিল।¹⁸ আমি যেতিয়া তেওঁৰ লগত সেই পবিত্ৰৰ পাহাৰত আছিলোঁ, তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা কোৱা এই মাত নিজে শুনিছিলো।¹⁹ ভাৱবাদী সকলৰ এই বাক্য আমাৰ ওচৰত অধিকৰূপে নিশ্চিত হৈছে আৰু সেই বিষয়ত মনোযোগ দিয়া আপোনালোকৰ পক্ষে ভাল। সেই বাক্য এক অন্ধকাৰ ঠাইত জ্বলি থকা চাকিৰ নিচিনা। যেতিয়ালৈকে ৰাতিপুৱা নহয় আৰু আপোনালোকৰ হৃদয়ত প্ৰভাতী তৰাৰ উদয় নহয়, তেতিয়ালৈকে অন্ধকাৰৰ মাজতো সেয়ে পোহৰ দিব।²⁰ সকলোৰে ওপৰত প্ৰথমে ইয়াকে জানি থওঁক যে, ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ কোনো ভাৱবাণী, ভাৱবাদীজনৰ নিজৰ যুক্তি-ব্যখ্যাৰ পৰা নহে;²¹ ভাৱবাণী কেতিয়াও মানুহৰ ইচ্ছাৰে নহে, কিন্তু পবিত্ৰৰ আশ্বাসৰ পৰিচালনাত ভাৱবাদী সকলে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা কথা কয়।

2 অধ্যায়

ভণ্ড শিক্ষকৰ পৰা পৃথকে থাকিবলৈ উদগণি

¹ অতীতত ইশ্বায়েলবাসীৰ মাজত যেনেদৰে মিছলীয়া ভাৱবাদী সকল আছিল, তেনেদৰে আপোনালোকৰ মাজলৈকো ভণ্ড শিক্ষক সকল আহিব। তেওঁলোকে মনে মনে এনেকুৱা কিছুমান বিৰোধী ভ্ৰান্ত মতবাদ লৈ আহিব যিয়ে লোক সকলক ধ্বংস কৰি দিব। এনে কি যি জনে তেওঁলোকক কিনি ললে, সেই প্ৰভুকো অস্বীকাৰ কৰিব; এইদৰে তেওঁলোকে শীঘ্ৰেই নিজলৈ ধ্বংস মাতি আনিব।² অনেকে সেই ভণ্ড শিক্ষক সকলৰ লম্পট আচৰণ অনুসৰণ কৰিব; তেওঁলোকৰ প্ৰচাৰনাত মানুহে সত্যৰ পথৰ বিষয়ে নিন্দা কৰিব।³ তেওঁলোকে লোভৰ ৰশত ছলাহী কথাৰে আপোনালোকৰ পৰা অৰ্থ লাভ কৰিব। এই ভণ্ড শিক্ষক সকলৰ বিৰুদ্ধে বিচাৰৰ শাস্তি অনেক দিনলৈ অপেক্ষা কৰি নাথাকিব; তেওঁলোকৰ বিনাশ পলম কৰা নহয়।

⁴ স্বৰ্গৰ দূত সকলে যেতিয়া পাপ কৰিছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁলোকক এৰি দিয়া নাছিল; বৰং বিচাৰৰ দিন পৰ্যন্ত অন্ধকূপৰ বন্ধনত ৰক্ষিত হবলৈ তেওঁ সেই সকলক নৰকত পেলাই দিলে।⁵ ঈশ্বৰে সেই পুৰণি জগতকো এৰি দিয়া নাছিল; ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভক্তিহীন লোক সকলৰ ওপৰলৈ তেওঁ জলপ্লাৱন আনিলে; কেৱল নোহ আৰু তেওঁৰ লগত আন সাত জনক তেওঁ ৰক্ষা কৰিলে। এই নোহে লোক সকলক ধাৰ্মিকতাৰ পথত চলাৰ সম্বন্ধে প্ৰচাৰ কৰিছিল।⁶ চদাম আৰু ঘমোৰা নগৰ ভস্ম কৰি ঈশ্বৰে সেই নগৰৰ লোক সকলক বিচাৰ কৰি শাস্তি দিছিল। ইয়াৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে ভাবী কালত ঈশ্বৰৰ ভক্তিহীন লোকৰ শেষ অৱস্থা কি হ'ব তাকেই উদাহৰণ স্বৰূপে স্থাপন কৰিলে।⁷ কিন্তু লোটক তেওঁ ৰক্ষা কৰিছিল। লোট ধাৰ্মিক লোক আছিল। সেই নগৰৰ বিধানহীন মানুহবোৰৰ অনৈতিক চাল-চলনত তেওঁ অতি ব্যথিত হৈছিল।⁸ সেই ধাৰ্মিক লোক জনে বিধানহীন মানুহবোৰৰ মাজত বাস কৰিছিল আৰু তেওঁৰ ধাৰ্মিক আশ্বাসই প্ৰতিদিনে এই লোক সকলৰ অধাৰ্মিক কাৰ্যবোৰ দেখি আৰু সেইবোৰৰ বিষয়ে শূনি যত্নগো ভোগ কৰিছিল।⁹ গতিকে যি সকল ঈশ্বৰভক্ত লোক, তেওঁলোকক কেনেদৰে পৰীক্ষাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব লাগে, প্ৰভুৱে জানে। যি সকলে ঈশ্বৰক ভক্তি নকৰে, অধাৰ্মিক লোক; তেওঁলোকক কেনেদৰে বিচাৰৰ দিনা শাস্তি দিয়া হ'ব, সেই বিষয়েও প্ৰভুৱে জানে।

¹⁰ এই দণ্ড বিশেষভাৱে তেওঁলোকৰ বাবে, যি সকলে অশুচিতাৰ মাংসিক অভিলাষবোৰত চলে আৰু প্ৰভুৰ কতৃষ্ণক হেয়জ্ঞান কৰে।

এই ভণ্ড শিক্ষক সকল দু:সাহসী আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ইচ্ছামতে চলে। তেওঁলোকে এনে কি স্বৰ্গৰ দূত *সকলকো নিন্দা কৰিবলৈ ভয় নকৰে।¹¹ সকলো মনুষ্যতকৈয়ো স্বৰ্গৰ দূত সকল অধিক শক্তিশালী আৰু ক্ষমতাসালী, তথাপি প্ৰভুৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ সম্বন্ধে কোনো দোষ, অভিযোগ উপস্থাপন নকৰে।

¹² কিন্তু জ্ঞানহীন, বুদ্ধিহীন পশুৰো নিজৰ স্বভাৱগত বাসনাৰ অধীন, যাৰ জন্ম মৰিবৰ বাবেই হৈছে; ভণ্ড শিক্ষক সকলো এনে বিচাৰ-বুদ্ধিহীন পশুৰ নিচিনা; তেওঁলোকে যি নাজানে, সেই বিষয়ে নিন্দা কৰে। নিজৰ মন্দতাতে সিহঁত ধ্বংস হৈ যাব।¹³ নিজৰ মন্দ কামৰ বেচ হিচাপে সিহঁতে কষ্টভোগ কৰিব। এই লোক সকলে দিনৰ বেলা অন্যায় কাম কৰি আনন্দ কৰে। সেই সকল আপোনালোকৰ মাজত অপৰিস্কাৰ দাগ আৰু কলঙ্ক স্বৰূপ। তেওঁলোকে আপোনালোকৰ লগত ভোজন-পান কৰি নিজৰ প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ সূখ উপভোগ কৰে;¹⁴ সকলো মহিলাৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ চকু ব্যাভিচাৰেৰে ভৰা আৰু তেওঁলোকে পাপ কাৰ্য কৰি কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়; আৰু যি সকল চঞ্চলমনা, সেই সকলক ভুল পথত লৈ যায়। তেওঁলোকৰ মন কেৱল লোভ কৰাত অভ্যস্ত; তেওঁলোক অভিশপ্ত।¹⁵ এই ভণ্ড শিক্ষক সকলে পোন পথ ত্যাগ কৰি অপথে গৈছে। তেওঁলোকে বিয়োৰৰ পুংৰ বিলিয়মক অনুসৰণ কৰে; বিলিয়মে মন্দ কাৰ্যক প্ৰেম কৰিলে আৰু তাৰে বেচ পাৰলৈ উচিত দেখিছিল।¹⁶ কিন্তু বিলিয়মে তেওঁৰ অপৰাধৰ কাৰণে এটা গাধৰ পৰা কঠোৰ ধমক পালে। গাধ পশু হোৱা বাবে কথা কব নোৱাৰে। কিন্তু সেই গাধই মানুহৰ মাত্ৰেৰে কথা কৈ ভাৱবাদীৰ মুৰ্খ কাৰ্যত বাধা দিছিল।

¹⁷ এই লোক সকল পানী নথকা নাদৰ নিচিনা আৰু ধুমুহা বতাহে চলাই নিয়া মেঘস্বৰূপ। তেওঁলোকৰ কাৰণে যোৰ আন্ধাৰ সাঁচি থোৱা হৈছে।¹⁸ কিয়নো তেওঁলোকে অসাৰতাৰ গৰ্ব কথা কয় আৰু মানুহক মাংসিক অভিলাষ পূৰ্ণ কৰাৰ বাসনা

* 2 অধ্যায়:10 দূত মহিমাৰ পূৰ্ণ

জগায়। যি সকলে ভুল পথত জীৱন-যাপন কৰা লোক সকলৰ সঙ্গৰ পৰা হাত সাৰি আহিবলৈ চেষ্টা কৰে, এনে লোক সকলক তেওঁলোকে পাপ স্বভাৱৰ মাংসিক অভিলাষলৈ প্ৰলুপ্ত কৰে।¹⁹ এই ভণ্ড শিক্ষক সকলে তেওঁলোকক স্বাধীনতা দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰে, কিন্তু নিজেই সেই সকলো নিন্দনীয় কামৰ দাস হৈ থাকে। কাৰণ যিহে এজন মানুহক জয় কৰি পৰিচালনা কৰে, তেওঁ তাৰে দাস হয়।²⁰ কিয়নো প্ৰভু আৰু ৱৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টক গভীৰভাৱে জনাৰ ফলত জগতৰ মন্দতাৰ পৰা হাত সাৰি অহাৰ পাছতো যেতিয়া সেই একেই পাপৰ জীৱনলৈ পুনৰাই ঘূৰি যায়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ প্ৰথম অৱস্থাতকৈ শেষ অৱস্থা অধিক বেয়া হব।²¹ কাৰণ যি পবিত্ৰ বিধান তেওঁলোকে লাভ কৰিছিল, তাৰ পৰা যদি উলটি যায়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ বাবে সেই ধাৰ্মিকতাৰ পথ নজনাই ভাল আছিল।²² তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত এই প্ৰবাদ সত্য হৈছে, “কুকুৰে নিজৰ বমিলৈ ঘূৰে আৰু গাহৰিক ধুউৱা হলেও সি বোকালৈকে আকৌ উলটি যায়।”

3 অধ্যায়

খ্ৰীষ্টৰ পুনৰাগমনলৈ বাট চাই থকা উচিত

1 হে প্ৰিয় সকল, মই আপোনালোকলৈ লিখা এইখন দ্বিতীয় পংৰ; এই উভয়ৰ দ্বাৰাই সোঁৱৰণ কৰাই আপোনালোকৰ নিৰ্ভুল মনক চেতনা দিছোঁ; 2 পবিত্ৰ ভাৱবাদী সকলে পুৰুষে কোৱা কথাবোৰ আৰু আপোনালোকৰ পাঁচনি সকলে পোৱা ৱৰাণকৰ্তা প্ৰভুৰ আজ্ঞা আপোনালোকে যেন সোঁৱৰণ কৰে, তাৰ বাবে এই পংৰ লিখিছোঁ।³ প্ৰথমে ইয়াকে জানিব যে, শেষ-কালত বিদৰূপত আসক্ত বিদৰূপকাৰী লোকবোৰ উপস্থিত হ'ব; তেওঁলোকে নিজ নিজ কু-অভিলাষ অনুসাৰে চলিব।⁴ তেওঁলোকে ক'ব, “আমাৰ পিতৃৰ আগমনৰ প্ৰতিজ্ঞা কি হ'ল? কাৰণ আমি জানো আমাৰ পিতৃপুত্ৰ মৰাৰ সময়ৰ পৰা, এনে কি সৃষ্টিৰ আদিৰে পৰা একেদৰেই ঘটি আছে।”

5 কাৰণ তেওঁলোকে পূৰ্বে কি ঘটিছিল তাক স্মৰণ নকৰি পাহৰি গ'ল। প্ৰথমে যে আকাশমণ্ডল জলৰ পৰা আৰু জলৰ দ্বাৰাই পৃথিৱী আৰু ঈশ্বৰৰ মুখৰ ব্যাক্যৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্টি হ'ল।⁶ আৰু এই সময়তেই ঈশ্বৰৰ ব্যাক্যৰ দ্বাৰাই জগত জলপ্লাবিত হৈ বিনষ্ট হৈছিল;⁷ একে ব্যাক্যৰ গুণে বৰ্তমান এই কালৰ আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী জুইৰ দ্বাৰাই ধ্বংস হ'বলৈ সংৰক্ষণ হৈছে, এইদৰে ভক্তিহীন মানুহবোৰো বিচাৰ আৰু বিনাশ হোৱাৰ দিনলৈকে ৰক্ষিত হৈ আছে।

8 কিন্তু, প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে এই কথা নাপাহৰিব যে ঈশ্বৰৰ আগত এদিনেই হাজাৰ বছৰৰ নিচিনা আৰু হাজাৰ বছৰেই এদিনৰ নিচিনা।⁹ প্ৰভুৱে নিজ প্ৰতিজ্ঞাৰ কথাত তেনে পলম নকৰে; কোনোৱে যদি পলম কৰা বুলি ভাবে, এনে নহয় ঈশ্বৰে কোনো এজনো যাতে বিনষ্ট নহয়, কিন্তু সকলোৱে যেন মন-পালটন কৰে সেয়ে তেওঁ আমাৰ কাৰণে ধৈৰ্য ধৰি আছে।

10 কিন্তু চোৰৰ অহাৰ দৰে প্ৰভুৰ দিন আহিব, সেইদিনা আকাশমণ্ডল ডাঙৰ শব্দ কৰি গুচি যাব। আকাশৰ সকলো বস্তু জুইত জ্বলি ধ্বংস হ'ব; পৃথিৱী আৰু তাৰ সকলো বস্তু পোৰা যাব।

11 এইদৰে আটাইবোৰ ধ্বংস হ'বলৈ যোৱা দেখি, আপোনালোকে চিন্তা কৰকচোন, পবিত্ৰ ভক্তি আৰু আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ যোগেদি আপোনালোক কেনেকুৱা লোক হোৱা উচিত? 12 প্ৰথম আগ্ৰহেৰে ঈশ্বৰৰ সেই দিনৰ অপেক্ষাত থকা কাৰণে আকাশমণ্ডল পুৰি লয়প্ৰাপ্ত হ'ব আৰু মূলবস্তুবোৰ দহ্ব হৈ গলি যাব।¹³ কিন্তু তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে, আমি নতুন আকাশমণ্ডল আৰু নতুন পৃথিৱীলৈ অপেক্ষা কৰি আছোঁ; সেইবোৰত ধাৰ্মিকতা নিবাস কৰে।

14 এতেকে, হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে এই সকলো ঘটনা ঘটিব বুলি অপেক্ষা কৰি আছে, সেয়েহে আপোনালোকে যেন ঈশ্বৰৰ লগত নিৰ্ভুল আৰু নিৰ্দোষী হৈ শান্তিৰে থাকিব পাৰে, তাৰ কাৰণে যত্ন কৰক।¹⁵ মনত ৰাখিব, আমাৰ ঈশ্বৰৰ দীৰ্ঘ-সহিষ্ণুতাই আপোনালোকক পৰিত্ৰাণৰ সময় দিছে; এইদৰে আমাৰ প্ৰিয় ভাই পৌলেও ঈশ্বৰে দিয়া জ্ঞান অনুসাৰে আপোনালোকলৈ লিখিলে;¹⁶ আৰু এইবোৰ বিষয়ৰ প্ৰসঙ্গ কৰি সকলো পংৰত লিখিলে; কোনো কোনো ঠাইত বুজিবলৈ টান কথা আছে; অজ্ঞ আৰু বিশ্বাসত দুৰ্বল মানুহবোৰে শাস্ত্ৰৰ অন্যান্য কথাৰ যেনেকৈ বিকৃত অৰ্থ কৰে, তেনেকৈ পৌলৰ কথাৰ বিকৃত অৰ্থ কৰি নিজকেই বিনাশৰ পথত লৈ যায়।

17 এতেকে, হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে এই সকলো বিষয় আগেয়ে জানি সাৱধানে থাকক, আপোনালোক অনৈতিক কাৰ্য কৰা লোকৰ ভৰত্তি পথত নাযাব, নিজ বিশ্বাসৰ স্থিৰতাৰ পৰা যেন পতিত নহয়, এই কাৰণে সাৱধানে থাকক।¹⁸ আমাৰ প্ৰভু আৰু ৱৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহত আৰু জ্ঞানত বাঢ়ি বাঢ়ি যাওঁক। এতিয়া আৰু চিৰকাললৈকে তেওঁৰ মহিমা হওক। আমেন।

1 যোহন

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পত্ৰখনে লিখক চিনাক্ত কৰা নাই, কিন্তু শক্তিশালী, সংগতিপূৰ্ণ আৰু মণ্ডলীৰ নিকটতম সাক্ষ্যই দেখুৱাই দিয়ে যে এইটো শিষ্য আৰু পাঁচনি যোহনে লিখিছিল (লুক 6:13,14)। যদিও এই পত্ৰত যোহনৰ নাম কেতিয়াও উল্লেখ কৰা নাই, তথাপি লিখক হিচাপে তেওঁৰ ওচৰত তিনিটা আকৰ্ষক ইঙ্গিত আছে। প্ৰথম, পৰাৰম্ভণিতে দ্বিতীয় শতাব্দীৰ লিখকসকলে তেওঁকে লিখক হিচাপে উল্লেখ কৰে। দ্বিতীয়, এই পত্ৰৰ মাজত আছে যোহনে লিখা শুভবাৰ্তাৰ অনুৰূপ শব্দভাণ্ডাৰ আৰু লিখা ধৰণ। তৃতীয়, লিখকে ইয়াত লিখিছে যে, তেওঁ যীচুৰ শৰীৰ দেখা পাইছিল আৰু স্পৰ্শ কৰিছিল, ইয় আছিল পাঁচনিৰ নিশ্চিত সত্য (1 যোহন 1:14; 4:14)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 85-95 খ্ৰীষ্টাব্দ।

তেওঁৰ জীৱনৰ শেষ অংশত ইফিচত থকা সময়ত যোহনে এই পত্ৰ লিখিছে, যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ বৃদ্ধ বয়সৰ বেছিভাগ সময় ব্যয় কৰিছিল।

প্ৰাপক

1 যোহনৰ বাবে কোনো নিৰ্দিষ্ট দৰ্শকৰ নিৰ্দেশ এই পত্ৰত উল্লেখ কৰা নাই। যি হওক, এই বিষয়বস্তুৰে নিৰ্দেশ কৰে যে যোহনে বিশ্বাসীসকলে লিখিছিল (1 যোহন 1:3; 2:12,14), এইটো সম্ভব যে, ইয়াত বহু ঠাইত সাধু সম্বোধন কৰা হয়। সাধাৰণতে সকলো খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ প্ৰতি, 2:1, “মোৰ শিশু সন্তানসকল”।

উদ্দেশ্য

যোহনে সহভাগীতা উন্নত কৰিবলৈ লিখিছিল, যাতে আমি আনন্দৰে সৈতে পৰিপূৰ্ণ হওঁ, আমি যাতে পাপৰ পৰা দূৰত থাকো, পৰিত্ৰাণৰ নিশ্চয়তা দিয়া, বিশ্বাসীসকলৰ সম্পূৰ্ণ মৃত্তিৰ নিশ্চয়তা আৰু বিশ্বাসীসকলক খ্ৰীষ্টৰ সৈতে এক ব্যক্তিগত সহভাগীতালৈ অনা। যোহনে বিশেষকৈ নিৰ্দেশ কৰিছিল, যিসকলক মণ্ডলীৰ পৰা পৃথক কৰা হৈছিল সেই ভুৱা শিক্ষকসকলৰ বিষয় সমূহ আৰু যিসকলে বিচাৰিছিল, সেই লোকসকলক সত্য শুভবাৰ্তালৈ আনিবৰ বাবে লিখিছিল।

মূল বিষয়

ঈশ্বৰৰ সৈতে সহভাগীতা।

প্ৰস্তাৱনা

1. অৱতাৰ বাস্তৱতা — 1:1-4
2. সহভাগীতা — 1:5-2:17
3. প্ৰভাৱৰ স্বীকৃতি — 2:18-27
4. বৰ্তমান পবিত্ৰ জীৱন যাপনৰ বাবে প্ৰণোদনা — 2:28-3:10
5. নিশ্চয়তাৰ কাৰণে প্ৰেমৰ ভিত্তি — 3:11-24
6. মিছা আশ্বাৰ্য্যৰ বিচাৰ — 4:1-6
7. পবিত্ৰকৰণৰ আৱশ্যকতা — 4:7-5:21

ঈশ্বৰৰ সৈতে সহভাগিতাৰ শুভ ফল

1 যি আদিৰে পৰা আছিল*, যি আমি শুনিবলৈ, যি চকুৰে দেখিবলৈ, যি আমি মনোযোগেৰে দৃষ্টি কৰি দেখিবলৈ আৰু যি আমাৰ হাতেৰে অনুভৱ কৰিবলৈ, সেই জীৱনৰ বাক্যৰ পৰসংগ আমি লিখিলোঁ, 2 আৰু সেই জীৱন পৰকাশিত আছিল। আমি দেখিছিলোঁ, সাক্ষ্য বহন কৰিছিলোঁ আৰু আপোনালোকলৈ সেই অনন্ত জীৱন ঘোষণা কৰোঁ, যি অনন্ত জীৱন পিতৃৰ সৈতে আছিল আৰু আমাৰ আগত পৰকাশিত হ'ল;

3 সেয়া আমি দেখিলোঁ, শুনিবলৈ আৰু আপোনালোকলৈ ঘোষণাও কৰিলোঁ, গতিকে আপোনালোকেও আমাৰ সৈতে সহভাগীতা ৰাখিব। আমাৰ যি সহভাগীতা, সেয়া পিতৃৰ সৈতে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ সৈতে সহভাগীতা। 4 আৰু আপোনালোকৰ আনন্দ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, সেই কাৰণে আমি এইবোৰ কথা লিখিছোঁ।

5 আমি যি বাৰ্তা তেওঁৰ পৰা শুনি আপোনালোকৰ আগত ঘোষণা কৰিছোঁ, সেই বাৰ্তাই হ'ল, ঈশ্বৰ পোহৰ আৰু তেওঁত আন্ধাৰ অকণ মনো নাই। 6 সেয়েহে আমি যদি তেওঁৰ সৈতে সহভাগিতাত আছোঁ বুলি কওঁ আৰু আমি আন্ধাৰত চলোঁ, 7 তেনেহলে আমি মিছলীয়া আৰু সত্যৰ আচৰণ আমাৰ নাই। 8 কিন্তু তেওঁ যেনেকৈ পোহৰত আছে, তেনেকৈ আমিও যদি পোহৰত চলোঁ, তেনেহলে পৰস্পৰ মাজত আমাৰ সহভাগিতা আছে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ, যীচুৰ তেজে সকলো পাপৰ পৰা আমাক শুচি কৰে।

9 আমাৰ পাপ নাই বুলি যদি কওঁ, তেনেহলে আমি নিজেই নিজকে ভুলাওঁ; আৰু আমাৰ অন্তৰত সত্যতা নাই। 10 কিন্তু আমি যদি আমাৰ পাপবোৰ স্বীকাৰ কৰোঁ, * তেনেহলে বিশ্বাসী আৰু ধাৰ্মিক যি তেওঁ, তেওঁ আমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰে

* 1 অধ্যায়:1 যো. 1:1 † 1 অধ্যায়:2 সেই জীৱন যীচু খ্ৰীষ্ট ‡ 1 অধ্যায়:3 যো. 17:21 § 1 অধ্যায়:6 যো. 12:35; 1 যি. 5:4 * 1 অধ্যায়:9 গীত 32:5; হিত্তা 28:13

আৰু সকলো অধৰ্মৰ পৰা আমাক শুচি কৰে।¹⁰ আমি পাপ কৰা নাই বুলি যদি কওঁ, তেনেহলে তেওঁক মিছলীয়া পাতোঁ আৰু আমাৰ অন্তৰত তেওঁৰ বাক্য নাই।

2 অধ্যায়

¹ হে মোৰ প্ৰিয় সন্তানসকল, আপোনালোকে যেন পাপ নকৰে, এই আশয়েৰে মই আপোনালোকলৈ এইবোৰ কথা লিখিছোঁ। কিন্তু কোনোৱে যদি পাপ কৰে, তথাপি পিতৃৰ আগত আমাৰ সহায় কৰিবলৈ ধাৰ্মিক যীচু খৰীষ্ট আছে।² তেৱেঁই আমাৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত* কৰোঁতা; কেৱল আমাৰেই নহয়, গোটেই জগতৰে,³ আৰু আমি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ যদি পালন কৰোঁ, তেনেহলে তাৰ দ্বাৰাই আমি জানিম যে, তেওঁক আমি জানিলোঁ।

⁴ কোনোৱে যদি কয়, 'মই ঈশ্বৰক জানো', কিন্তু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন নকৰে; তেনেহলে তেওঁ এজন মিছলীয়া আৰু সেই সত্য তেওঁৰ অন্তৰত নাই।⁵ কিন্তু যি জনে তেওঁৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁৰ অন্তৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম স্বৰূপেই সিদ্ধ হ'ল। তাৰ দ্বাৰাই আমি জানো যে, তেওঁত আমি আছে।⁶ 'মই তেওঁত থাকোঁ', এই বুলি যদি কোনোৱে কয়, তেনেহলে যীচুৱে যেনে আচৰণ কৰিলে, তেৱেঁ তেনে আচৰণ কৰা উচিত।[†]

⁷ হে প্ৰিয়সকল, মই আপোনালোকলৈ কোনো নতুন আজ্ঞা লিখা নাই, কিন্তু আদিৰে পৰা আপোনালোকে যি পাই আহিছে, এনে পুৰণি আজ্ঞাকে লিখিছোঁ; আপোনালোকে আগেয়ে যি বাক্য শুনিলে, সেয়ে এই পুৰণি আজ্ঞা।⁸ এতিয়া মই আপোনালোকলৈ এটা নতুন আজ্ঞা লিখিছোঁ, এই কথা খৰীষ্টত আৰু আপোনালোকতো সত্য হয়; কাৰণ আন্ধাৰ আতৰি যাব ধৰিছে আৰু সন্মত প্ৰকৃত পোহৰ প্ৰকাশিত হৈছে।

⁹ 'মই পোহৰতে আছে', এই বুলি যি কোনোৱে নিজ ভাইক যিণ কৰে, তেওঁ এতিয়ালৈকে আন্ধাৰতে আছে।¹⁰ যি কোনোৱে নিজ ভাইক প্ৰেম কৰে, তেওঁ পোহৰত থাকে আৰু তেওঁৰ অন্তৰত বিয়জনক একো নাই।¹¹ কিন্তু যি কোনোৱে নিজ ভাইক যিণ কৰে, তেওঁ আন্ধাৰত আছে আৰু আন্ধাৰত ফুৰে; ক'লে যায় সেই বিষয়ে তেওঁ নাজানে; কাৰণ আন্ধাৰে তেওঁৰ চকু অন্ধ কৰিলে।

ঐশ্বৰিক সত্যতা আৰু প্ৰেমত থিৰে থাকিবলৈ উদগণি

¹² হে প্ৰিয় সন্তানসকল,

যীচু খৰীষ্টৰ নামৰ গুণে আপোনালোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল; এই কাৰণে মই আপোনালোকলৈ লিখিছোঁ।¹³ হে পিতৃসকল, মই আপোনালোকলৈ লিখিছোঁ,

কাৰণ যিজন আৰম্ভণিৰে পৰা আছে,

তেওঁক আপোনালোকে জানিলে;

হে য়ুবকসকল, মই তোমালোকলৈ লিখিছোঁ,

কাৰণ তোমালোকে চয়তানক জয় কৰিলা। হে শিশুসকল,

মই তোমালোকলৈ লিখিলোঁ,

কাৰণ তোমালোকে পিতৃ ঈশ্বৰক জানিলা।¹⁴ হে পিতৃসকল,

যিজন আদিৰে পৰা আছে,

তেওঁক আপোনালোকে জানিছে;

এই কাৰণে মই আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ।

হে ডেকাসকল তোমালোক বলৱন্ত আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্য তোমালোকৰ অন্তৰত আছে আৰু তোমালোকে চয়তানক জয় কৰিছা;[‡]

এই কাৰণে মই তোমালোকলৈ লিখিলোঁ।

¹⁵ আপোনালোকে জগতক বা জগতত থকা বিষয়বোৰক প্ৰেম নকৰিব; কোনোৱে যদি জগতক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে পিতৃ ঈশ্বৰৰ প্ৰেম তেওঁৰ অন্তৰত নাই।[§] ¹⁶ কিয়নো জগতত যিবোৰ আছে, অৰ্থাৎ মাংসৰ অভিলাষ, চকুৰ অভিলাষ, আৰু জীৱন কালৰ অহংকাৰ, এইবোৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা উপপন্ন নহয়, জগতৰ পৰাহে হয়।¹⁷ জগত আৰু জগতৰ কামনা-বাসনা শেষ হৈ গুচি যাব ধৰিছে; কিন্তু যি জনে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁ চিৰকাললৈকে থাকে।

¹⁸ হে শিশুসকল, শেষ-কাল উপস্থিত হৈছে। আৰু খৰীষ্টৰ শত্ৰু* আহিব লাগিছে, এই যি কথা তোমালোকে শুনিলা, সেইদৰে এতিয়াই অনেক খৰীষ্টৰ শত্ৰু আহিল; ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি জানো যে, শেষ-কাল উপস্থিত হৈছে।¹⁹ খৰীষ্টৰ এই শত্ৰুবোৰ আমাৰ মাজৰ পৰা ওলাই গ'ল, কিন্তু আমাৰ সম্বন্ধীয় নাছিল; কিয়নো আমাৰ সম্বন্ধীয় হোৱা হ'লে, আমাৰ লগতে থাকিলহেঁতেন; কিন্তু তেওঁলোক প্ৰকাশিত হ'বলৈ, অৰ্থাৎ তেওঁলোক যে আমাৰ সম্বন্ধীয় নহয়, এই বিষয়ে প্ৰকাশিত হ'বলৈ তেওঁলোক ওলাই গ'ল।

²⁰ কিন্তু আপোনালোকে পৰিৎসৰ জনৰ পৰা অভিসেক পাইছে, † আৰু আপোনালোকে সত্যক জানে।²¹ আপোনালোকে সত্যক নাজানে বুলি যে মই এইবোৰ আপোনালোকলৈ লিখিছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু আপোনালোকে সত্যক আৰু সত্যত যে কোনো মিছা নাই, এই বিষয়েও জানিছে কাৰণেহে মই লিখিলোঁ।

* 2 অধ্যায়:2 ৰো 3:25 † 2 অধ্যায়:6 যো 13:15; 1 পি 2:21 ‡ 2 অধ্যায়:14 ইফি 6:10-13; 1 পি 5:8, 9 § 2 অধ্যায়:15 যাক 4:4 * 2 অধ্যায়:18
মথি 24:24; 2 থি 2:3-9 † 2 অধ্যায়:20 2 কৰি 1:21, 22

22 যীচু সেই অভিশিষ্ট জন বুলি যি জনে অস্বীকাৰ কৰে, তেওঁৰ বাহিৰে পৰকৃত মিছলীয়া আন কোন আছে? সেই জনেই খৰীষ্টৰ শত্ৰু; তেওঁ পিতৃ আৰু পুংৰকো অস্বীকাৰ কৰে। 23 যি জনে পুংৰক অস্বীকাৰ কৰে, তেওঁ পিতৃক পোৱা নাই; কিন্তু যি জনে পুংৰক স্বীকাৰ কৰে, তেওঁ পিতৃক পালে।

24 আপোনালোকে আদিৰে পৰা যি যি শুনিলে, সেয়ে আপোনালোকৰ অন্তৰত থাকক। আদিৰে পৰা শুনা সেই কথা আপোনালোকৰ অন্তৰত যদি থাকে, তেনেহলে আপোনালোকে পুংৰত আৰু পিতৃত থাকিব, 25 আৰু এয়ে আমাৰ আগত কৰা তেওঁৰ প্ৰতিশ্ৰুতিপূৰ্ণ প্ৰতিজ্ঞা; অনন্ত জীৱন। 26 যি সকলে আপোনালোকক বিপথগামী কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰসংগতো মই আপোনালোকলৈ এইবাৰ কথা লিখিলোঁ।

27 আৰু তেওঁৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা অভিশিষ্ট আপোনালোকৰ অন্তৰত থাকাত, আপোনালোকক আন কোনোবাই শিক্ষা দিয়াৰ প্ৰয়োজন নাই। কিন্তু তেওঁৰ সেই অভিশিষ্টকে যেনেকৈ সকলো বিষয়তে আপোনালোকক শিক্ষা দি আছে আৰু সেই অভিশিষ্টক সত্য, মিছা নহয় আৰু আপোনালোকে সেই শিক্ষাৰে তেওঁতে থাকক।†

28 আৰু এতিয়া, হে মোৰ প্ৰিয় সন্তানসকল, আপোনালোকে তেওঁত থাকক; তেওঁ প্ৰকাশিত হলে আমি সাহিয়াল হ'ম আৰু তেওঁৰ আগমণৰ সময়ত তেওঁৰ সম্মুখত লজ্জিত নহ'ম। 29 যদি আপোনালোকে জানিছে যে, তেওঁ ধাৰ্মিক; তেনেহলে ধাৰ্মিকতাপূৰ্ণ আচৰণ কৰা প্ৰতিজ্ঞা য়ে, তেওঁৰ পৰা জন্ম পোৱা হয়, ইয়াকো আপোনালোকে জানিব।

3 অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ প্ৰেম; ঈশ্বৰৰ প্ৰতি প্ৰেম

1 ভাবি চাওক, পিতৃ ঈশ্বৰে আমাক কেনে প্ৰেম প্ৰদান কৰিলে, আমি যেন ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি অভিহিত হওঁ আৰু আমি হৈছোঁও!* এই বাবে জগতৰ মানুহে আমাক নাজানে, কাৰণ জগতে তেওঁক নাজানিলে। 2 হে প্ৰিয়সকল, এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান; কিন্তু পাছত কি হ'ম, সেয়ে এতিয়ালৈকে প্ৰকাশিত হোৱা নাই। কিন্তু আমি জানো যে, খৰীষ্ট যেতিয়া প্ৰকাশিত হ'ব, তেতিয়া আমি তেওঁৰ নিচিনাই হ'ম।† তেওঁ যেনেকুৱা আছে, তেনেকুৱাই তেওঁক দেখিম। 3 আৰু তেওঁৰ ওপৰত যি ব্যক্তিৰ এনে আশা বা আশ্ববিশ্বাস আছে, তেওঁ যেনে শুচি, তেওঁ তেনেকৈ নিজকে শুচি কৰে।

4 যি কোনোৱে পাপ-আচৰণ কৰে, তেওঁ বিধান লঙ্ঘন কৰে; আৰু বিধান-লঙ্ঘন কৰাই পাপ। 5 আপোনালোকে জানে যে, পাপ দূৰ কৰিবলৈ‡ তেওঁ প্ৰকাশিত হ'ল আৰু তেওঁত কোনো পাপ নাই। 6 যি কোনোৱে তেওঁত থাকে, তেওঁ পাপ নকৰে; যি কোনোৱে পাপ কৰে, তেওঁ তেওঁক দেখা নাই আৰু জনাও নাই।

7 হে প্ৰিয় সন্তানসকল, আপোনালোকক ভুলাবলৈ কাকো নিদিব; যি কোনোৱে ধাৰ্মিকতা আচৰণ কৰে, খৰীষ্ট যেনে ধাৰ্মিক, তেওঁ তেনে ধাৰ্মিক হয়। 8 যি কোনোৱে পাপ-আচৰণ কৰে, তেওঁ চয়তানৰ; 9 কিয়নো চয়তানে আদিৰে পৰা পাপ কৰি আছে। চয়তানৰ কৰ্ম ধ্বংস কৰিবৰ কাৰণে* ঈশ্বৰৰ পুংৰ প্ৰকাশিত হ'ল।

9 যিজন ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা হয়, তেওঁ পাপ-আচৰণ নকৰে; কাৰণ ঈশ্বৰৰ বীজ তেওঁৰ অন্তৰত থাকে। তেওঁ পাপ কৰিব নোৱাৰে; কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁৰ জন্ম হ'ল। 10 ইয়াতে প্ৰকাশ পায় কোন ঈশ্বৰৰ সন্তান আৰু কোন চয়তানৰ সন্তান! যি কোনোৱে ধাৰ্মিকতাৰ আচৰণ নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সন্তান নহয়। যি জনে নিজ ভায়েকক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সন্তান নহয়।

11 কিয়নো আমি যেন পৰস্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, এই বাৰ্তা আপোনালোকে আদিৰে পৰা শুনি আছে। 12 আপোনালোক কয়িনৰ নিচিনা নহ'ব। কয়িন চয়তানৰ লোক আছিল আৰু তেওঁ চয়তানৰ পৰা হ'ল আৰু নিজ ভায়েকক বধ কৰিলে।† তেওঁ কি কাৰণে নিজ ভাইক বধ কৰিলে? কাৰণ তেওঁৰ কৰ্ম মন্দ আছিল, কিন্তু তেওঁৰ ভায়েক ধাৰ্মিক আছিল।

ঈশ্বৰৰ সন্তানে ভাতৃ-প্ৰেম দেখুৱায়

13 হে মোৰ ভাইসকল, জগতে যদি আপোনালোকক ঘৃণা কৰে, তেনেহলে তাত বিস্ময় নামানিব। 14 আমি ভাই সকলক প্ৰেম কৰাৰ কাৰণে বুজি পাওঁ যে, আমি মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাব হ'লোঁ, ইয়াকে জানো। যি কোনোৱে প্ৰেম নকৰে, তেওঁ মৃত্যুতেই থাকে। 15 যি কোনোৱে নিজ ভাইক ঘিণ কৰে, তেওঁ এজন নৰবধী। কোনো নৰবধীৰ অন্তৰত অনন্ত জীৱন নাথাকে, ইয়াক আপোনালোকে জানে। 16 যীচু খৰীষ্টে আমাৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ দিলে, ইয়াতেই আমি প্ৰেমৰ তত্ত্ব জানিবলৈ পালোঁ। আমিও ভাই সকলৰ কাৰণে নিজ নিজ প্ৰাণ দিয়া উচিত। 17 কিন্তু যিজনৰ সাংসাৰিক জীৱিকাৰ উপায় আছে, তেওঁ নিজ ভাইৰ অভাৱ দেখিও যদি শ্লেহ নকৰি হৃদয় বন্ধ কৰি থয় আৰু তেওঁৰ পৰা নিজ শ্লেহ আটক কৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম কেনেকৈ তেওঁৰ অন্তৰত থাকিব? 18 হে প্ৰিয় সন্তানসকল, আহক; আমি কেৱল বাক্যৰ দ্বাৰাই বা জিভাৰে নহয়, কৰ্ম আৰু সত্যৰে প্ৰেম কৰোঁহক।

19 ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি জানো যে, সত্যৰ পৰা হওঁ; 20 আৰু আমাৰ অন্তৰে আমাক দোষী কৰিলেও তেওঁৰ উপস্থিতিত আমাৰ অন্তৰ আশ্বাসত থাকিব। কাৰণ ঈশ্বৰ আমাৰ হৃদয়তকৈ মহান আৰু তেওঁ সকলো জানে। 21 হে প্ৰিয় সন্তানসকল, আমাৰ হৃদয়ে যদি আমাক দোষী নকৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰত আমাৰ নিশ্চয়তা বা আশ্ববিশ্বাস আছে; 22 আৰু আমি যিহক যাচনা কৰোঁ, সেয়ে আমি তেওঁৰ পৰা পাওঁ। কিয়নো আমি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰোঁ আৰু তেওঁৰ দৃষ্টিত যি যি সন্তোষজনক, সেই কৰ্ম আমি কৰোঁ।

‡ 2 অধ্যায়:27 যো 15:4-7 * 3 অধ্যায়:1 ৰো 8:14-17; গালা 3:26; 4:6, 7 † 3 অধ্যায়:2 ৰো 8:29; ফিলি 3:21 ‡ 3 অধ্যায়:5 যো 1:29 § 3 অধ্যায়:8 যো 8:44 * 3 অধ্যায়:8 ইশ্বী 2:14 † 3 অধ্যায়:12 আদি 4:4-8

23 তেওঁৰ পুংৰ যীচু খৰীষ্টৰ নামত আমি যেন বিশ্বাস কৰোঁ আৰু তেওঁ আমাক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰে আমি যেন পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, এয়ে তেওঁৰ আজ্ঞা। 24 আৰু যিজনে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে আৰু ঈশ্বৰো তেওঁত থাকে। তেওঁ যে আমাৰ লগত থাকে, ইয়াকে তেওঁ আমাক দিয়া আশ্বাস দ্বাৰাই আমি জনোঁ।

4 অধ্যায়

1 হে প্ৰিয়সকল, আপোনালোকে সকলো আশ্বাসত বিশ্বাস নকৰিব; কিন্তু সেই আশ্বাস ঈশ্বৰৰ হয় নে নহয়, সেই বিষয়ে জানিবৰ বাবে আশ্বাসবোৰ পৰীক্ষা কৰি চাব; কাৰণ জগতত বহুত ভুৱা ভাববাদী ওলাল। 2 আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ আশ্বাসক এনেদৰে জানিব পাৰিব, যীচু খৰীষ্ট যে মাংসত আছিল, এই কথা যিবোৰ আশ্বাসই স্বীকাৰ কৰে, সেই আশ্বাস ঈশ্বৰৰ; 3 আৰু যি আশ্বাসই যীচুক স্বীকাৰ নকৰে, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ নহয়; সেয়ে খৰীষ্টৰ শংৰুৰ *আশ্বাস। এই বিষয়ে আপোনালোকে শুনিছে, এইবোৰ ইতিমধ্যে জগতত এতিয়া উপস্থিত হৈ আছে।

4 হে প্ৰিয় সন্তানসকল, আপোনালোক হ'ল ঈশ্বৰৰ আৰু আপোনালোকে সেই আশ্বাস† বোৰৰ ওপৰত জয় কৰিলে; কিয়নো জগতত থকা জনতকৈ আপোনালোকত থকা জন মহান। 5 এই আশ্বাসবোৰ জগতৰ; এই কাৰণে জগতৰ কথাহে কয় আৰু জগতৰ লোক সকলেও এইবোৰৰ কথা শুনে। 6 আমি হ'লে ঈশ্বৰৰ লোক; যিজনে ঈশ্বৰক জানে, তেওঁ আমাৰ কথা শুনে; যিজন ঈশ্বৰ নহয়, তেওঁ আমাৰ কথা নশুনে। ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি সত্যৰ আশ্বাস আৰু ভ্ৰান্তিৰ আশ্বাসক জানিব পাৰোঁ।

7 হে প্ৰিয় লোকসকল আহক, আমি পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁহক; কিয়নো প্ৰেম ঈশ্বৰৰ পৰা হয়। যি কোনোৱে প্ৰেম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা আৰু তেওঁ ঈশ্বৰক জানে। 8 যিজনে প্ৰেম নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক নাজানে; কিয়নো ঈশ্বৰেই প্ৰেম।

9 ঈশ্বৰৰ একমাংৰ পুংৰ দ্বাৰাই আমি জীৱন লাভ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে যে, তেওঁক জগতলৈ পঠালে, ইয়াতে আমাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম প্ৰকাশিত হ'ল। 10 ঈশ্বৰক যে আমি প্ৰেম কৰিলোঁ, এনে নহয়; কিন্তু তেওঁহে আমাক প্ৰেম কৰিলে আৰু আমাৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হ'বলৈ নিজ পুংৰক পঠাই দিলে, ইয়াতেই প্ৰেম আছে।†

11 হে প্ৰিয়সকল, ঈশ্বৰে আমাক যদি এনে প্ৰেম কৰিলে, তেনেহলে আমিও পৰম্পৰে প্ৰেম কৰা উচিত। 12 ঈশ্বৰক কোনেও কেতিয়াও দেখা নাই; আমি যদি পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, তেনেহলে ঈশ্বৰ আমাৰ লগত থাকে আৰু তেওঁৰ প্ৰেম আমাৰ মাজত সিদ্ধ হয়। 13 আমি জনোঁ যে, তেওঁ আমাৰ মাজত আছে; আৰু আমিও তেওঁৰ লগত আছে। এই বিষয়ে আমি জানো, কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ আশ্বাসক আমাৰ বাবে দান কৰিলে। 14 আমি দেখিছোঁ আৰু সাক্ষ্য দিছোঁ যে, পিতৃয়ে জগতৰ ৰূপকৰ্ত্তা হ'বলৈ তেওঁৰ পুংৰক পঠাই দিলে।

15 যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুংৰ; ইয়াক যিজনে স্বীকাৰ কৰে, ঈশ্বৰ তেওঁত থাকে আৰু তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে। 16 আমালৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আছে, এই কথা আমি জনোঁ আৰু বিশ্বাসো কৰোঁ। ঈশ্বৰ প্ৰেম আৰু যি জন প্ৰেমত থাকে, তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে আৰু ঈশ্বৰো তেওঁত থাকে।

17 এই প্ৰেমে আমাৰ ক্ষেত্ৰত এনেদৰে পূৰ্ণতা পালে যে, আমি সোধ-বিচাৰৰ দিনা আশ্বাসবিশ্বাসীৰ্গহে থিয় হব পাৰিম; কিয়নো তেওঁ যেনেকুৱা, আমিও এই জগতত তেনেকুৱাই আছোঁ। 18 প্ৰেমত ভয় নাই, কিন্তু সিদ্ধ প্ৰেমে ভয়ক দূৰ কৰে; কাৰণ ভয়ৰ সৈতে শাস্তি জড়িত থাকে। কিন্তু যি জনে ভয় কৰে, তেওঁ প্ৰেমত সিদ্ধতা লাভ কৰা নাই।

19 আমি প্ৰেম কৰোঁ, কাৰণ তেৱেই প্ৰথমে আমাক প্ৰেম কৰিলে। 20 কোনোৱে যদি কয়, 'মই ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰোঁ', কিন্তু তেওঁ যদি নিজ ভাইক ঘৃণা কৰে, তেনেহলে তেওঁ মিছলীয়া; কিয়নো ভাইক যদি তেওঁ দেখিও প্ৰেম কৰা নাই, তেনেহলে যি জনক দেখা নাই, এনে ঈশ্বৰক তেওঁ প্ৰেম কৰিব নোৱাৰে। 21 যিজনে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, তেওঁ আপোন ভাইকো প্ৰেম কৰক; এই আজ্ঞা* আমি তেওঁৰ পৰা পালোঁ।

5 অধ্যায়

বিশ্বাসৰ জয়

1 যীচু যে সেই অভিশিষ্ট *হয়, ইয়াক যিজনে বিশ্বাস কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা; আৰু যিজনে জন্ম দিওঁতা পিতৃক প্ৰেম কৰে, তেওঁ পিতৃৰ পৰা জন্ম পোৱা জনকো প্ৰেম কৰে। 2 আমি যেতিয়া ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰোঁ আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰোঁ, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলকো যে প্ৰেম কৰোঁ, ইয়াকে জানো। 3 কাৰণ ঈশ্বৰে দিয়া প্ৰেমৰ অভিপ্ৰায় এয়েই, আমি যেন তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰোঁ; আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ ব'বলৈ গধুৰ নহয়।†

4 যিসকল ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা, তেওঁলোকে জগতক জয় কৰে।‡ আৰু জগতক জয় কৰা যি জয়, সেয়ে আমাৰ বিশ্বাস। 5 যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুংৰ হয়, ইয়াক যি জনে বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ বাহিৰে জগতক জয় কৰোঁতা কোন?

6 জল আৰু তেজোদি অহা জন তেৱেই; তেওঁ হ'ল যীচু খৰীষ্ট; তেওঁ কেৱল জলেৰে নহয়, কিন্তু জল আৰু তেজ, এই উভয়েৰে আছিল। এই সাক্ষ্য আশ্বাস দি, কাৰণ আশ্বাস সত্য। 7 আৰু সাক্ষ্য দিওঁতা তিনিটা; 8 আশ্বাস, জল, আৰু তেজ, এই তিনিওৰো সাক্ষ্য এক।

9 আমি যদি মানুহবোৰৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰোঁ, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য তাৰকৈয়ো শ্ৰেষ্ঠ; কিয়নো এয়া ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য। তেওঁ নিজৰ পুংৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে। 10 যিজনে ঈশ্বৰৰ পুংৰত বিশ্বাস কৰে, সেই সাক্ষ্য তেওঁৰ অন্তৰত থাকে;§ যিজনে ঈশ্বৰত

* 4 অধ্যায়:3 শংৰুৰ খৰীষ্টাৰি † 4 অধ্যায়:4 সেই আশ্বাস ভুৱা ভাববাদী ‡ 4 অধ্যায়:10 ৰো 5:8, 10 § 4 অধ্যায়:17 1 যো 2:28; 3:21 * 4 অধ্যায়:21 যো. 15:12 * 5 অধ্যায়:1 অভিশিষ্ট খৰীষ্ট † 5 অধ্যায়:3 মথি 11:30 ‡ 5 অধ্যায়:4 যো 16:33 § 5 অধ্যায়:10 ৰো 8:16

বিশ্বাস নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক মিছলীয়া পাতিলে; কিয়নো নিজৰ পুংৰৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে যি সাক্ষ্য দিলে, সেই সাক্ষ্যত তেওঁ বিশ্বাস কৰা নাই।

¹¹ সেই সাক্ষ্য এই যে, ঈশ্বৰে আমাক অনন্ত জীৱন দিলে আৰু সেই জীৱন তেওঁৰ পুংৰত আছে। ¹² যিজনে পুংৰক পালে, তেওঁৰ জীৱন আছে;* যিজনে ঈশ্বৰৰ পুংৰক পোৱা নাই, তেওঁৰ জীৱন নাই।

¹³ ঈশ্বৰৰ পুংৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা যি আপোনালোক, আপোনালোকৰ যে অনন্ত জীৱন[†] আছে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানিবৰ বাবে এইবোৰ কথা মই আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। ¹⁴ এই বিষয়ত আমাৰ দৃঢ় আস্থা আছে যে, আমি যদি তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসাৰে তেওঁৰ ওচৰত যি কোনো বিষয় বিচাৰো, তেনেহলে তেওঁ আমাৰ যাচনা শুনে; ¹⁵ আৰু আমি যদি সঁচাকৈ জানোঁ যে, আমাৰ যাচনাৰ বিষয় তেওঁ শুনে; তেনেহলে আমি জানিব লাগে যে, আমি তেওঁৰ ওচৰত যি যি বিচাৰিছোঁ, সেই সকলো পালোঁ।

¹⁶ কোনোৱে যদি নিজ ভাইক মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপ কৰা দেখে, তেনেহলে তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰক আৰু ইয়াৰ যোগেদি ঈশ্বৰে মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপ কৰা লোকক জীৱন দিব। মৃত্যুজনক পাপ আছেই; তাৰ বিষয়ে নিবেদন কৰিবলৈ মই নকওঁ।[‡] ¹⁷ সকলো অধৰ্মই পাপ; কিন্তু মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপো আছে।

¹⁸ আমি জানোঁ যে, ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা জনে পাপ নকৰে; কিন্তু যিজনে ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পালে, ঈশ্বৰে তেওঁক চয়তানৰ পৰা ধৰি ৰাখে; আৰু চয়তানে তেওঁক স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰে। ¹⁹ আমি জানোঁ যে, আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান হওঁ আৰু গোটেই জগত মিছাকৈয়ে চয়তানৰ অধীনত আছে।

²⁰ আমি ইয়াকো জানোঁ যে, ঈশ্বৰৰ পুংৰ আহিল আৰু তেওঁ আমাক সেই জ্ঞান দিলে; ইয়াৰ দৰাৰা আমি জানোঁ কোন সত্য। এতিয়া আমি সেই সত্য ঈশ্বৰত আছোঁ আৰু তেওঁৰ পুংৰ যীচু খৰীষ্টতো আছোঁ। এয়ে সত্য ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত জীৱন।

²¹ তেৱেই সত্য ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত জীৱন। হে প্ৰিয় সন্তানসকল, মূৰ্তিবোৰৰ পৰা নিজক দূৰৈত ৰাখক।

* 5 অধ্যায়:12 যো 3:36; 5:24। † 5 অধ্যায়:13 যো 20:31। ‡ 5 অধ্যায়:16 যিৰি 7:13-16; মথি 12:31, 32।

2 যোহন

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই পত্ৰৰ লিখক যোহন। এজন বৰ্ণীয়ান হিচাপে 2 যোহন তেওঁ নিজেই লিখিছে। এই পত্ৰখনৰ শিৰোনামা হ'ল 2 যোহন। এই পত্ৰমাল্লাৰ এইখন দ্বিতীয়, এইদৰে 3 খন পংৰই পাঁচনি যোহনৰ নাম বহন কৰে। 2 যোহনৰ লক্ষ্য হ'ল যে যোহনৰ লোকসকলৰ মাজত ভুৱা শিক্ষকসকলে এক ভ্ৰমনপদ পৰিচাৰ্য্য পৰিচালনা কৰিছে, লোকসকলক পৰিৱৰ্তন কৰিব বিচাৰিছে, আৰু তেওঁলোকে খ্ৰীষ্টিয় আতিথ্যৰ সুবিধা গ্ৰহণ কৰিছে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 85-95 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজত।

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 85-95 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজত। লিখাৰস্থান সম্ভৱতঃ ইফিচ আছিল।

প্ৰাপক

দ্বিতীয় যোহন হ'ল এটা মণ্ডলীলৈ লিখা এখন পত্ৰ, য'ত এজনী প্ৰিয় ভদ্ৰ মহিলা আৰু তেওঁৰ সন্তানসকলক চিহিত কৰিছে।

উদ্দেশ্য

যোহনে লিখা তেওঁৰ দ্বিতীয় পত্ৰত তেওঁৰ বিশ্বাসযোগ্য প্ৰশংসা এইদৰে প্ৰকাশ কৰি কৈছে “ভদ্ৰ মহিলা আৰু তেওঁৰ সন্তানসকল,” আৰু তেওঁৰ প্ৰেমত আগবাঢ়িবলৈ আৰু প্ৰভুৰ আদেশক ধৰি ৰাখিবলৈ তেওঁক উৎসাহিত কৰা। তেওঁ ভুৱা শিক্ষকসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁক সতৰ্ক কৰি দিয়ে, আৰু তেওঁক জনাই দিয়ে যে, তেওঁলোকে অতি শীঘ্ৰেই পৰিদৰ্শনৰ পৰিকল্পনা কৰি আছে। “ভনী” হিচাপে পুনৰ তেওঁক যোহনে শুভেচ্ছা জনাই।

মূল বিষয়

বিশ্বাসীসকলৰ বিচাৰ-বুদ্ধি।

প্ৰান্তৰেখা

1. শুভেচ্ছা — 1:1-3
2. প্ৰেমত সত্যক বজায় ৰাখা — 1:4-11
3. শেষ শুভেচ্ছা — 1:12, 13

এগৰাকী খ্ৰীষ্টিয়ান মহিলাৰ প্ৰতি পংৰ

1 ঈশ্বৰৰ মনোনীত সেই ভদৰ মহিলা পৰিচাৰিকা আৰু তেখেতৰ সন্তান সকলক মই সত্য প্ৰেম কৰোঁ; একমাংৰ ময়েই নহয়, কিন্তু যি সকলে সত্যক জানে তেওঁলোকেও প্ৰেম কৰে। 2 কাৰণ সেই সত্য আমাৰ অন্তৰত আছে আৰু আমাৰ সৈতে চিৰকাল থাকিব। 3 পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা আৰু পিতৃৰ পুংৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰাও অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি, সত্যত আৰু প্ৰেমত আমাৰে সৈতে আছে।

4 আমি পিতৃৰ পৰা পোৱা আজ্ঞা গ্ৰহণ কৰাৰ দৰে আপোনাৰ কিছুমান সন্তানে সত্যত চলি থকা দেখি, মই অতি আনন্দিত হৈছোঁ। 5 হে ভদৰ মহিলা*, এতিয়া মই আপোনাক মিনতি কৰোঁ যে, আপোনালৈ মই কোনো এটা নতুন আজ্ঞা লিখা নাই, কিন্তু আমি আৰম্ভণিৰে পৰা পোৱাৰ দৰে পৰম্পৰে প্ৰেম কৰা উচিত। 6 আৰু প্ৰেম এইটোৱে হয়, য'ত আমি তেওঁৰ আজ্ঞা অনুসাৰে চলোঁ। # এই আজ্ঞা আপোনালোকে আৰম্ভণিৰে পৰা শুনি আহিছে, সেয়েহে ইয়াতে আপোনালোকে চলক।

7 কিয়নো অনেক প্ৰবঞ্চক জগতত ওলাল; তেওঁলোকে যীচু খ্ৰীষ্টক মাংসত অহা বুলি স্বীকাৰ নকৰে। এওঁলোকেই প্ৰবঞ্চক আৰু খ্ৰীষ্টাৰি। 8 আপুনি নিজকে চাওক, যি বিষয়ৰ বাবে আমাৰ কৰ্ম কৰিবলগীয়া আছে, সেয়া নেহেৰুৱাব, কিন্তু সম্পূৰ্ণ পুৰস্কাৰ গ্ৰহণ কৰক। § এই কাৰণতে নিজলৈ সাৱধান হ'ব।

9 যি কোনোৱে খ্ৰীষ্টৰ উপদেশত নাথাকি সীমা পাৰ হৈ যায়, তেওঁত ঈশ্বৰ নাই; যি জনে সেই উপদেশত থাকে, তেওঁত পিতৃ আৰু পুংৰ, এই উভয়েই আছে। 10 যদি কোনো এজন আপোনাৰ ওচৰলৈ আহে আৰু এনে উপদেশ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ লৈ নাহে, তেনেলোকক ঘৰত গ্ৰহণ নকৰিব আৰু শুভেচ্ছাও নজনাৰ। 11 যি জনে তেনেলোকক শুভেচ্ছা জনায়, তেওঁ তেনেলোকৰ দুষ্কৰ্মৰ অংশীদাৰ হয়।

12 আপোনালোকলৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ অনেক কথা আছে আৰু সেইবোৰ চিঠি আকাৰে কাগজৰ পাতত লিখিবলৈ মই ইচ্ছা নকৰোঁ। কিন্তু আমাৰ আনন্দ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, সেয়েহে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ মুখা-মুখি হৈ কথা পাতিবৰ বাবে মই আশা কৰি আছোঁ। 13 আপোনাৰ মনোনীত ভনীয়েৰাৰ সন্তান সকলে আপোনাক শুভেচ্ছা জনাইছে।

* 1 অধ্যায়:5 কৃষি † 1 অধ্যায়:5 যো 13:34 ‡ 1 অধ্যায়:6 যো 14:15, 21 § 1 অধ্যায়:8 1ম কৰি 3:8-15; প্ৰ 3:11

3 যোহন

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

যোহনৰ তৃতীয় পত্ৰ নিঃসন্দেহে এজন মানুহৰ কৰ্ম আৰু অধিকাংশ পণ্ডিত ব্যক্তিয়ে মন কৰে যে এয়া পাঁচনি যোহন। যোহনে নিজকে এজন মণ্ডলীৰ বৃদ্ধ বুলি কয়, কাৰণ মণ্ডলীত থকা তেওঁৰ অৱস্থান, আৰু তেওঁৰ বয়সৰ বাবে তেওঁ এইদৰে কয় আৰু ইয়াৰ আৰম্ভণি, শেষ, পদ্ধতি আৰু দৃষ্টিভংগী 2 যোহনৰ অনুৰূপ হয়, তথাপি এই একেজন লিখকে উভয় পত্ৰ লিখিছে বুলি সামান্য সন্দেহ হ'ব পাৰে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 85-95 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজত।

যোহনে এই পত্ৰ এচিয়া মাইনৰ ইফিচৰ পৰা লিখিছিল।

প্ৰাপক

যোহনৰ তৃতীয় পত্ৰত গায়লৈ বুলি উল্লেখ কৰিছে, এই গায় এটা মণ্ডলীৰ বিশিষ্ট সদস্য আছিল, যি মণ্ডলীৰ সৈতে যোহন পৰিচিত আছিল। আতিথ্যৰ বাবে গায় জনাজাত আছিল।

উদ্দেশ্য

স্থানীয় মণ্ডলীৰ নেতৃস্থানীয়ৰ আশ্বাসহিমা আৰু আশ্ব-অনুমানৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্ক কৰাৰ কাৰণে, গায় তেওঁৰ নিজৰ ওপৰত সত্য শিক্ষকসকলৰ চাহিদা নিৰ্বাণ প্ৰশংসনীয় আচৰণ (5-8), তেওঁ খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে নিজৰ চাহিদা ত্যাগ কৰাৰ বাবে সতৰ্ক কৰা (9), এজন ভ্ৰমণকাৰী শিক্ষক আৰু তৃতীয় যোহন পত্ৰৰ বাহক হিচাপে দাট্ৰিয়াৰ্চলৈ আদেশ দিছিল (12), তেওঁৰ পাঠকসকলে যাতে জানে যে শীঘ্ৰে এজন পৰিদৰ্শনৰ বাবে আহি আছে (14)

মূল বিষয়

বিশ্বাসীৰ আতিথ্য।

প্ৰস্তাৱেখা

1. ভূমিকা — 1:1-4
2. ভ্ৰমণকাৰী শিক্ষকসকলক কৰা আতিথ্য — 1:5-8
3. মন্দতাক নহয় কিন্তু ভালক অনুকৰণ কৰা — 1:9-12
4. উপসংহাৰ — 1:13-15

1 যি জনক মই সত্যৰে প্ৰেম কৰোঁ, সেই জন প্ৰিয় পৰিচাৰক গায়ৰ সমীপলৈ।

2 হে প্ৰিয়জন, আপোনাৰ জীৱান্মা যেনে কুশলপ্ৰাণ, তেনেকৈ সকলো বিষয়তে আপোনাৰ কুশল আৰু সু-স্বাস্থ্য হওক, এই মোৰ প্ৰাৰ্থনা। 3 যেতিয়া ভাই সকলে আহি আপোনাৰ অন্তৰত থকা সত্যৰ বিষয়ে, অৰ্থাৎ আপুনি যে সত্যক ধৰি ৰাখি জীৱন-যাপন কৰি আছে, সেই বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়াত, মই অতিশয় আনন্দিত হ'লোঁ। 4 মোৰ সন্তান সকল সত্যত চলাৰ বাৰ্তা শুনিলে যি আনন্দ জন্মে, সেই বিষয়তকৈ অধিক আনন্দ মোৰ আন ক'ত নাই।

5 হে প্ৰিয়, আপুনি ভাই আৰু অচিনাকি ভাই সকলৰ কাৰণে যেতিয়া কৰ্ম কৰিলে, সেয়া আছিল আপোনাৰ বিশ্বস্তাৰ অনুশীলন, 6 তেওঁলোকে আপোনাত জন্ম হোৱা প্ৰেমক দেখিলে আৰু সাক্ষ্য ৰূপে মণ্ডলীৰ সম্মুখত আপোনাৰ প্ৰেমৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে। ঈশ্বৰৰ সন্তুষ্ট হোৱাকৈ তেওঁলোকৰ যাংৰা পথত আপুনি আগবঢ়াই সাহায্য কৰি ভালেই কৰিলে। 7 কিয়নো তেওঁলোকে অনা-ইহুদী সকলৰ পৰা একো নলৈ, প্ৰভুৰ নামৰ কাৰণে ওলাই গৈছিল। 8 এতেকে আমি সত্যৰ সহকাৰী হ'বলৈ, এনে লোক সকলক প্ৰতিপালন কৰা উচিত।

9 মই মণ্ডলীলৈ কিছু কথা লিখিছিলো; কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰাধান্যৰ অভিলক্ষী দিয়াৰিফিয়ে মোৰ ক্ষমতা স্বীকাৰ নকৰে। 10 এই কাৰণে মই যদি যাওঁ, তেতিয়া তেওঁ কৰা সকলো কৰ্ম মই তেওঁক সোঁৱৰাম, তেওঁ আমাৰ বিৰুদ্ধে হাস্যকৰ ভাবে অসম্ম কথাবোৰ কয়; আৰু এই কৰ্মবোৰৰ সৈতে কোনো কৰ্মসূচী নথকাত, তেওঁলোকে নিজেও ভাই সকলক গ্ৰহণ নকৰে আৰু গ্ৰহণ কৰিব খোজা সকলোকো বাৰণ কৰি মণ্ডলীৰ পৰা বাহিৰ কৰে।

11 হে প্ৰিয়, আপুনি দুষ্কৰ্মৰ অনুকাৰী নহব, কিন্তু স্মা কৰ্মৰ অনুকাৰী হওক। যি জনে স্মা কৰ্ম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ হয়; যি জনে দুষ্কৰ্ম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক দেখাই নাই। 12 দীমীৰিয় সকলোৰে বাবে সাক্ষ্য, এনে কি, স্বয়ং সত্যৰ দ্বাৰায়ো সাক্ষ্য দিয়া হৈছে; আমিও সাক্ষ্য দিছোঁ; আৰু আমাৰ সাক্ষ্য যে সত্য, * সেই বিষয়ে আপুনি জানে।

13 আপোনালৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ অনেক কথা আছিল; কিন্তু চিয়াই আৰু কলমেৰে লিখিবলৈ মই ইচ্ছা নকৰোঁ; 14 বৰং আশা কৰোঁ যে, আপোনাক অতি সোনকালে দেখিবলৈ পাম আৰু তেতিয়া মুখা-মুখি হৈ কথা-বতৰা পাতিম। 15 আপোনাৰ শান্তি হওক। আপোনাৰ বন্ধু সকলে আপোনাক সম্ভাষণ জনাইছে। আপুনিও আপোনাৰ বন্ধু সকলক মোৰ নামেৰে সম্ভাষণ জনাব।

* 1 অধ্যায়:12 যো 21:24। † 1 অধ্যায়:15 যোহনৰ লগত থকা গায়কৰ বন্ধু সকল। ‡ 1 অধ্যায়:15 গায়কৰ সতে থকা বন্ধু সকল।

যিহূদাৰ পংৰ

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

এই লিখকে নিজৰ পৰিচয় দি নিজে কৈছে যে, “যিহূদা, যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন দাস আৰু যাকোৱৰ ভাই” (1:1). যিহূদা সম্ভৱতঃ আছিল “যুদাচ” নামেৰে যোহন 14:22 পদত তেওঁৰ পাঁচনিসকলৰ এজন হিচাপে। তেওঁক সাধাৰণতে যীচুৰ ভাই বুলি গন্য কৰা হয়। পূৰ্ব অবিধাসী অৱস্থাত থকাত (যোহন 7:5), পাছত তেওঁ তেওঁৰ মা আৰু আন শিষ্যসকলৰ সৈতে ওপৰ কোঠালিত থাকোতে পাছত যীচুৰ আৱিৰ্ভাৱ হৈছিল (পাঁচনিৰ কৰ্ম 1:14)।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 60-80 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজভাগত।

আনুমানিক স্থান, আলেকজেন্দ্ৰিয়াৰ পৰা ৰোমলৈ থকা এই পৰিসৰৰ ভিতৰত যিহূদাই লিখিছিল।

প্ৰাপক

সাধাৰণ বাক্যাংশ “তেওঁলোকৰ কাৰণে যি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা পবিত্ৰ পিতা আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ মাজত ৰক্ষিত হোৱা আৰু জনা”, সকলো খ্ৰীষ্টীয়ানৰ বুলি উল্লেখ হয়; হলেও তেওঁৰ বাৰ্তা পৰীক্ষা কৰি ভুৱা শিক্ষকসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁ এক নিৰ্দিষ্ট দলৰ বাহিৰে সকলো ভুৱা শিক্ষকক সম্বোধন কৰিছিল।

উদ্দেশ্য

এই পত্ৰখনে এই কথা স্মৰণ কৰি দিয়ে যে, মণ্ডলীৰ প্ৰতি দৃঢ় বিশ্বাস আৰু বৈধতাৰ বিৰোধিতা কৰাৰ কাৰণে সতৰ্কতা প্ৰয়োজন অনুভৱ কৰি এই পত্ৰ যিহূদাই লিখিছিল। তেওঁ সকলো ঠাইতে কাম কৰাৰ কাৰণে খ্ৰীষ্টীয়ানসকলক অনুপ্ৰাণিত কৰিবলৈ লিখিছিল। তেওঁ বিচাৰিছিল যাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ভুল শিক্ষাৰ বিপদ চিহ্নিত কৰিব পাৰে, নিজকে আন বিশ্বাসীসকলক, আৰু ইতিমধ্যে প্ৰত্যাহিত হোৱা সকলক যাতে ৰক্ষা কৰিব পাৰে। যিহূদাই এই ভুৱা শিক্ষকসকলৰ বিৰুদ্ধে লিখিছিল, যিসকলে কৈছিল যে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ শাস্তিক ভয় নকৰাকৈ তেওঁলোকে সন্তুষ্ট কৰিব পাৰে।

মূল বিষয়

বিশ্বাসৰ বাবে প্ৰতিবাদ।

প্ৰস্তাৱনা

1. ভূমিকা — 1:1, 2
2. বৰ্ণনা আৰু ভুৱা শিক্ষকসকলৰ পৰিণতি — 1:3-16
3. খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসীসকলৰ উৎসাহ — 1:17-25

বিশ্বাসৰ পক্ষে প্ৰমাণ কৰিবলৈ নিবেদন

1 যিহূদা, যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন দাস আৰু যাকোৱৰ ভাই, পিতৃ ঈশ্বৰত যি সকল প্ৰিয়পাংৰ আৰু যি সকল যীচু খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে ৰক্ষিত* আছে, সেই আমনিৰত লোক সকলৰ সন্মিলনে: 2 আপোনালোকলৈ দয়া, শান্তি আৰু প্ৰেম বাহুল্যৰূপে হওক।

3 হে প্ৰিয় সকল, আমাৰ সকলোৰে পৰিত্ৰাণৰ বিষয়ে লিখিবলৈ মই প্ৰয়োজন বোধ কৰোঁতে, ঈশ্বৰৰ পৰিণত লোক সকলৰ ওপৰত এবাৰ সমৰ্পিত হোৱা বিশ্বাসৰ পক্ষে প্ৰমাণপৰ্ণা কৰিবলৈ দৃঢ় আহ্বান কৰি আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। 4 কিয়নো কোনো কোনো মানুহ গোপনে আপোনালোকৰ মাজত সোমাল; তেওঁলোক যে দণ্ডৰ পাংৰ হ'ব, এই বিষয়ে পূৰ্বৰে পৰা লিখা আছে। তেওঁলোক ডক্ত্ৰিহীন লোক। তেওঁলোকে আমাৰ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহক লম্পট আচৰণত সলনি কৰে আৰু আমাৰ একমাংৰ অধিপতি আৰু প্ৰভু, অৰ্থাৎ যীচু খ্ৰীষ্টক অস্বীকাৰ কৰে।

5 কিন্তু এই বিষয়ে আপোনালোকে সকলো কথা জানিলেও, আপোনালোকক সোঁৱৰাব খোজো যে, প্ৰভুৱে মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁৰ লোক সকলক উদ্ধাৰ কৰি উলিয়াই অনাৰ সময়ত যি সকলে বিশ্বাস নকৰিলে, তেওঁ সেই লোক সকলক বিনষ্ট কৰিলে। 6 আৰু যি স্বৰ্গৰ দূত সকলে নিজৰ আধিপত্য নাৰাখি, নিজ বাসস্থান ত্যাগ কৰিলে, তেওঁলোকক তেওঁ মহা-দিনৰ সোধ-বিচাৰৰ অৰ্থে, অনন্ত দণ্ডৰ বন্ধনেৰে বান্ধি অন্ধকূপৰ অধীনত ৰাখিলে।

7 এইটো ঠিক চন্দোম আৰু ঘমোৱা নগৰৰ নিচিনা, আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালৰ নগৰবোৰ তেওঁলোকৰ দৰে বেশ্যাগমন আৰু পুংমেথুনৰ অভিলাষত লিপ্ত হ'ল। তেওঁলোকে অনন্ত জুইৰ শাস্তি ভোগ কৰি আমাৰ আগত আহি হৈ আছে। 8 তথাপি এইদৰে এই লোক সকলে সপোন দেখি তেওঁলোকৰ শৰীৰক অশুচি কৰে, প্ৰভুস্বক অৱহেলা কৰে আৰু মহিমাৰ অধিকাৰী সকলৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰে।

9 কিন্তু প্ৰধান স্বৰ্গৰ দূত মীথায়ালে যেতিয়া মোচিৰ শৰীৰৰ বিষয়ে চয়তানৰ লগত বাদানুবাদ কৰি বাগযুদ্ধ কৰিলে, তেতিয়া তাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ দোষাৰোপ বা অপমান নকৰিলে; কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁ ক'লে, “প্ৰভুৱে তোমাক ডৰিয়াওক।” 10 কিন্তু তেওঁলোকে যিহক নাজানে, তাক নিন্দা কৰে; জ্ঞানহীন পশুবোৰৰ দৰে তেওঁলোকে যিহক স্বাভাৱিকৰূপে জানে, তাতেই নষ্ট

* 1 অধ্যায়:1 1 পি 1:5 † 1 অধ্যায়:3 ফিলি 1:27; প্ৰ 12:11 ‡ 1 অধ্যায়:5 গণ 14:29 37; 26:6; 1 কৰি 10:5-12; ইস্বী 3:16-19

হয়।¹¹ তেওঁলোক সত্তাপৰ পাংৰ; কিয়নো তেওঁলোকে কয়িনৰ[§] পথত গমন কৰিলে আৰু বেছৰ অৰ্থে বিলিয়মৰ* ভ্ৰান্তিৰূপ পথত লৰ ধৰিলে আৰু কোৱহৰ† প্ৰতিবাদত তেওঁলোক বিনষ্ট হ'ল।

¹² তেওঁলোক হ'ল, আপোনালোকৰ প্ৰেম-ভোজত একেলগে ভোজন কৰোঁতে, পানীৰ তলত লুকাই থকা বিয়ুজনক শিলস্বৰূপ। তেওঁলোকে নিজকে নিজে নিৰ্ভয়েৰে প্ৰতিপালন কৰে; তেওঁলোক বতাহৰ দ্বাৰাই চলাই নিয়া পানী নথকা মেঘ; তেওঁলোক হেমন্ত-কালৰ ফলহীন‡ গছ, দুবাৰ মৰা আৰু উয়ালি পৰা গছ; ¹³ তেওঁলোক নিজৰ লাজ স্বৰূপে ফেন উলিওৱা সাগৰৰ প্ৰচণ্ড ঢৌ;§ তেওঁলোক ভ্ৰমণকাৰী তৰাৰ নিচিনা; সেইবোৰৰ কাৰণে তেওঁলোকলৈ চিৰকালৰ বাবে ঘোৰ আন্ধাৰ সাঁচি থোৱা হৈছে।

¹⁴ আদমৰ পৰা সপ্তম পুৰুষ যি হনোক, * তেৱোঁ তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যে ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰি কৈছিল, “চোৱা, প্ৰভু নিজৰ অযুত অযুত পবিংৰ লোকৰ সৈতে, ¹⁵ সকলো লোকৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু ভক্তিহীন সকলে নিজৰ সকলো ভক্তিহীন কাৰ্যৰ দ্বাৰাই যি ভক্তি লঙ্ঘন কৰিলে আৰু ভক্তিহীন পাপী লোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যি কঠিন কথা ক'লে, সেই সকলোবোৰ বিষয়ত থকা দোষৰ প্ৰমাণ দিবলৈ আহিল।” ¹⁶ তেওঁলোক বিবাদকাৰী, স্ব-ভাগ্য নিন্দক আৰু নিজ নিজ অভিলাষৰ অনুগামী; তেওঁলোকৰ মুখে গৰু-কথা কয়; তেওঁলোকে লাভৰ অৰ্থে মানুহৰ মুখৰ প্ৰশংসা কৰে।

¹⁷ কিন্তু, হে প্ৰিয় সকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি সকলে পূৰ্বতে কোৱা কথা আপোনালোকে সোঁৱৰণ কৰক; ¹⁸ তেওঁলোকে আপোনালোকক ক'লে, “শেষ-কালত নিজ নিজ ভক্তিহীন অভিলাষবদৰে চলা বিদৰূপকাৰী সকল উপস্থিত হ'ব।” ¹⁹ তেওঁলোক দলভেদ কৰোঁতা আৰু ইন্দিৰয়াসক্ত। তেওঁলোক আত্মা-বিহীন।

²⁰ কিন্তু, হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে নিজৰ প্ৰথম পবিংৰ বিশ্বাসৰূপ ভিত্তিমূলত নিজক গাঁথি লওঁক আৰু পবিংৰ আত্মাত প্ৰাৰ্থনা কৰক; ²¹ ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক ধৰি ৰাখক আৰু অন্তৰ জীৱনৰ অৰ্থে, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দয়ালৈ অপেক্ষা কৰি থাকক।

²² আৰু কোনো লোকক, অৰ্থাৎ সংশয় কৰা সকলক দয়া কৰক; ²³ কিছুলোকক জুইৰ পৰা থাপ মাৰি আনি ৰক্ষা কৰক আৰু কিছুমান লোকক ভয়েৰে দয়া কৰক, মাংসৰ দ্বাৰা কলঙ্কিত বশংৰ যিণ কৰক।

²⁴ এতিয়া যি জনে আপোনালোকক বাধাৰ পৰা ধৰি ৰাখিবলৈ সমৰ্থ আৰু তেওঁৰ প্ৰতাপৰ আগত নিৰ্দোষীৰূপে অসীম আনন্দৰ সৈতে উপস্থিত কৰিবলৈও সমৰ্থ, ²⁵ তেৱেঁই একমাত্ৰ ঈশ্বৰ, আমাৰ ৰাণকৰ্তা; প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা তেওঁৰেই মহিমা, মহত্ব, অধিকাৰ আৰু ক্ষমতা, যুগৰ পূৰ্বতে আৰু এতিয়া আৰু চিৰকাললৈ হওক। আমেন।

§ 1 অধ্যায়:11 আ 4 অধ্যায় * 1 অধ্যায়:11 গণ 22 অধ্যায়; 2 পি 2:15 † 1 অধ্যায়:11 গণ 16 অধ্যায় ‡ 1 অধ্যায়:12 ৰো 15:4-6 § 1 অধ্যায়:13

ফিচ 57:20 * 1 অধ্যায়:14 আ 5:21-24; ইষ্টী 11:5, 6

প্ৰকাশিত বাক্য

গ্ৰন্থ ৰচয়িতা

পাঁচনি যোহনে নিজে এজন হিচাপে স্বৰ্গদূতৰ যোগেদি প্ৰভুৱে যি কৈছিল, সেয়া তেওঁ লিখি গৈছিল। মণ্ডলীত থকা পূৰ্বৰ লিখকসকল, যেনে শ্বহীদ জাষ্টিন, ইৰেনেউচ, হিপ্পলিটাচ, টেৰতুলিয়ান, আৰু আলেকজেণ্ড্ৰিয়াৰ ক্লিমেণ্ট আৰু মুৰিটোৰিয়ানৰ সকলোৱে কয় যে প্ৰকাশিত বাক্য পুস্তকৰ লিখক পাঁচনি যোহন। প্ৰকাশিত বাক্য লিখা হৈছে 'ৰহস্যোদঘাটন' পদ্ধতিত, এক ধৰণৰ ইহুদি সাহিত্যৰ দৰে, যি যোগাযোগৰ বাবে প্ৰতীকী চিত্ৰাৱলী ব্যৱহাৰ কৰে (মহান ঈশ্বৰৰ জয়জয়কাৰ) যিসকলে নিৰ্যাতিত হৈছিল সেই সকলৰ বাবে।

লিখাৰ স্থান আৰু সময়

সম্ভাব্য সময় প্ৰায় 95-96 খ্ৰীষ্টাব্দৰ মাজভাগত।

যোহনে ইংগীত কৰিছিল যে তেওঁ আগিয়ান সাগৰৰ পান্ন দ্বীপৰ এজন, য'ত তেওঁ এই ভাববাণী গ্ৰহন কৰিছিল (1:9)।

প্ৰাপক

যোহনে কৈছিল যে, এচিয়াত থকা সাত মণ্ডলীৰ ওচৰলৈ এই ভবিষ্যত বাণীৰ নিৰ্দেশনা আহিছিল (1:4)

উদ্দেশ্য

প্ৰকাশিত বাক্যৰ প্ৰাপ্ত উদ্দেশ্য আছিল যীচু খ্ৰীষ্টত প্ৰকাশিত হোৱা (1:1), তেওঁৰ ব্যক্তি, তেওঁৰ ক্ষমতা আৰু তেওঁৰ দাস সকলক দেখুৱাবৰ বাবে অতি সোনকালে অনুষ্ঠিত হ'ব। এইটো এটা চূড়ান্ত সতৰ্ক বাণী যে, বিশ্বৰ অৱশ্যেই শেষ হ'ব আৰু এয়া নিশ্চয়কৈ হ'ব। ইয়ে আমাক স্বৰ্গৰ এটা সংক্ষিপ্ত আভাস দিয়ে আৰু যিসকলে তেওঁলোকৰ পোচাক বগা কৰি ৰাখিব তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰৰ আৰ্হি আছে। প্ৰকাশিত বাক্যই লৈ আহে সকলো দুৰ্দশাৰ সৈতে মহা ক্ৰেশৰ যোগেদি সকলো অডিশ্যাপ আৰু সকলো অবিশ্বাসীয়ে অনন্তকালৰ বাবে চূড়ান্ত অগ্নিৰ সম্মুখীন হ'ব। এই পুস্তকে চয়তানৰ পতন আৰু তাৰ সৰ্বনাশ ঘটাব আৰু তাৰ দূতগণ বন্ধনত পৰিব।

মূল বিষয়

উন্মোচন।

প্ৰান্তৰখা

1. খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতিভাস আৰু যীচুৰ সাক্ষ্য — 1:1-8
2. যি বিষয় সমূহ আপুনি দেখিছে — 1:9-20
3. সাত স্থানীয় মণ্ডলী — 2:1-3:22
4. যি বিষয় সমূহক স্থানলৈ অনা হৈছে — 4:1-22:5
5. প্ৰভুৰ অন্তিম সতৰ্কীকৰন আৰু পাঁচনিৰ শেষ প্ৰাৰ্থনা — 22:6-21

মঙ্গলবাদ; স্বৰ্গনিবাসী যীচুৰ দৰ্শন

1 অলপতে যি যি ঘটাবলগীয়া আছে, সেই বিষয়ে যীচু খ্ৰীষ্টে তেওঁৰ দাস সকলক দেখুৱাবৰ কাৰণে, ঈশ্বৰে তেওঁত সমৰ্পণ কৰা তেওঁৰ প্ৰকাশিত বাক্য। এই বাক্য তেওঁ দূতৰ যোগেদি যোহনক জনালে। 2 যোহনে ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সাক্ষ্যৰ বিষয়ে, অৰ্থাৎ যি যি দৰ্শন পালে, সেই সকলোৰে বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে। 3 যি জনে এই ভাববাণীৰ বাক্যবোৰ পঢ়ে, তেওঁ ধন্য; আৰু যি সকলে শুনে আৰু ইয়াত লিখা কথাবোৰ পালন কৰে, তেওঁলোকো ধন্য; কিয়নো কাল ওচৰ।

4 যোহন, - এচিয়াত থকা সাত মণ্ডলীৰ প্ৰতি: যি জন হয়, যি জন আছিল, আৰু যি জন আহিব, তেওঁৰ পৰা আৰু তেওঁৰ সিংহাসনৰ সম্মুখত থকা সাত আত্মাৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক, 5 আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা, যি জন বিশ্বাসযোগ্য সাক্ষী, মৃত সকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্ম পোৱা আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলৰ অধিকাৰী; যি জনে আমাক প্ৰেম কৰে আৰু নিজৰ তেজেৰে আমাক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, * অৰ্থাৎ মৃত সকলৰ মাজৰা প্ৰথমজাত আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলৰ অধিপতি, † সেই জন যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক, 6 তেওঁ আমাক ৰাজ্য স্বৰূপ, ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিত কৰিলে আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ প্ৰতি, তেওঁৰ মহিমা আৰু পৰাক্ৰম সদা-সৰ্বদায় হওক। ‡ তেওঁৰ মহিমা আৰু পৰাক্ৰম চিৰকাল হওক। আমেন।

7 চাওক, তেওঁ মেঘৰ সৈতে আহিছে;*

আটাই চকুৱে তেওঁক দেখিব,

যি সকলে তেওঁক বিদ্বিলে, † তেওঁলোকেও তেওঁক দেখিব;

আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ফৈদে তেওঁৰ কাৰণে হিয়া ডুকুৰাব; হয়, আমেন।

* 1 অধ্যায়:5 যো 8:14; 18:37; 1 তী 6:13 † 1 অধ্যায়:5 1 কৰি 15:20; কল 1:18 ‡ 1 অধ্যায়:5 পৰ 17:14; 19:16 § 1 অধ্যায়:6 যো 19:64; 1 পি 2:5-9 * 1 অধ্যায়:7 মথি 24:30; 26:64 † 1 অধ্যায়:7 জখ 12:10

8 প্ৰভু পৰমেশ্বৰে কৈছে - “মই আলফা আৰু ওমেগা”, “যি জন আছে, যি জন আছিল আৰু যি জন আহিব, সেই সবশক্তিমান।”†

9 আপোনালোকৰ ভাই আৰু যীচুৰ সঙ্ঘীয় ক্ৰেশভোগ, ৰাজ্য আৰু ধৈৰ্যত আপোনালোকৰ সহভাগী মই যোহন, ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু যীচুৰ সাক্ষ্যৰ কাৰণে পান্থ নামেৰে দীপত আছিলোঁ। 10 মই প্ৰভুৰ দিনত আশ্বাসত আছিলোঁ; মোৰ পাছফালে তুৰীৰ মাতৰ দৰে বৰ মাত শুনিোঁ। 11 তাতে তেওঁ ক’লে, “তুমি যি দৰ্শন পোৱা, সেইবোৰ পৃথিৰ নুবাত লিখি, ইফিচ, শ্মুৰ্গা, পৰ্গাম, থ্যাতিৰা, চাব্দি, ফিলাদেলফিয়া আৰু লায়দিকেয়া, এই সাত মণ্ডলীলৈ পঠাই দিবা।”

12 তাতে মোক কথা কোৱা সেই কঠম্বৰ চাবলৈ ঘূৰিলোঁ আৰু তাতে মই সোণৰ সাতটা দীপাধাৰ দেখিলোঁ। 13 আৰু সেই দীপাধাৰ কেইটাৰ মাজত মানুহৰ পুংৰ নিচিনা‡ এজনক দেখা পালোঁ; তেওঁৰ বশ্ৰৰ ডাৰিলকৈ পিন্ধা আৰু বুকু সোণৰ টঙালিৰে বন্ধ।

14 তেওঁৰ মূৰ আৰু চুলি, বগা মেঘৰ নোম আৰু হিমৰ নিচিনা বগা; তেওঁৰ চকু অগ্নিশিখাৰ তুল্য; 15 তেওঁৰ চৰণ চক্ৰকীয়া পিতলৰ নিচিনা, একেবাৰে অগ্নিশালত মসৃণ কৰা পিতলৰ নিচিনা আৰু তেওঁৰ কঠ, ক্ষিপ্ৰ গতিত বাগৰি থকা পানীৰ নিচিনা আছিল। 16 তেওঁৰ সোঁ হাতত সাতোটা তৰা আছিল; তেওঁৰ মুখৰ পৰা দুধৰীয়া চোকা তৰোৱাল এখন ওলাইছিল।* তেওঁৰ মুখ মণ্ডল জিলিকি আছিল, একেবাৰে সূৰ্যৰ পৰা নিৰ্গত হোৱা পোহৰৰ দৰে শক্তিশালী আছিল।

17 যেতিয়া মই তেওঁক দেখিছিলোঁ, তেতিয়া মৰা মানুহৰ নিচিনা হৈ তেওঁৰ চৰণত পৰিলোঁ। তাতে তেওঁ নিজৰ সোঁ হাত মোৰ গাত দি ক’লে, “ভয় নকৰিবা। মই প্ৰথম আৰু শেষ, 18 আৰু জীয়াই থকা জন। মই মৃত হ’লে, কিন্তু চোৱা, চিৰকাললৈকে জীৱন্ত হৈ আছে; মৃত্যু আৰু মৃত লোকৰ চাৰিবোৰো মোৰ হাতত আছে।

19 গতিকে তুমি কি দেখিলা, এতিয়া কি আছে আৰু ইয়াৰ পাছত এই ঠাইত কি ঘটিব, এই সকলোবোৰ লিখ। 20 মোৰ সোঁ হাতত যি সাতোটা তৰা দেখিলা, তাৰ গুপ্ত অৰ্থ এই যে, সেই সাতোটা তৰাই হৈছে সাত মণ্ডলীৰ দূত আৰু সেই সাতোটা দীপাধাৰেই হৈছে সাত মণ্ডলী”।

2 অধ্যায়

এচিয়াত থকা সাত মণ্ডলীৰ প্ৰতি স্বৰ্গনিবাসী যীচুৰ আদেশ

1 ইফিচত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ তুমি এই কথা লিখাঃ

“এই সকলো কথা সেই জনৰ, যি জনে নিজৰ সোঁ হাতত সাতোটা তৰা ধাৰণ কৰে; আৰু যি জনে সাতোটা সোণৰ দীপাধাৰৰ মাজত অহা-যোৱা কৰে, তেওঁ এই কথা কয়, 2 তোমাৰ কৰ্ম, পৰিশ্ৰম আৰু ধৈৰ্য মই জানো, যে, তুমি দুই সকলক সহিব নোৱাৰা; যি সকলে নিজকে পাঁচনি বোলে, কিন্তু পাঁচনি নহয়, তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰি অসত্য পাল।

3 তোমাৰ ধৈৰ্যশীলতাৰ স্থায়িত্ব মই জানো, তুমি মোৰ নামৰ কাৰণে গৈ আছা আৰু ৰূপ হোৱা নাই। 4 কিন্তু তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কথা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰথম পেৰম এৰিলা। 5 এতেকে তুমি ক’ৰ পৰা পৰিলা, তাক সোঁৱৰণ কৰা। মন-পালটন কৰা আৰু প্ৰথমে কৰা কাৰ্যকে তুমি কৰা। যদি মন-পালটন নকৰা, তেনেহলে মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম আৰু তোমাৰ দীপাধাৰা নিজ ঠাইৰ পৰা স্থানচ্যুত কৰিম।

6 কিন্তু এটা গুণ তোমাৰ আছে নীকলাইতীয়া সকলে যি কৰ্ম কৰে, সেইবোৰক তুমি ঘৃণা কৰা; ময়ো সেইবোৰ ঘৃণা কৰোঁ। 7 যদি তোমাৰ কাণ আছে, তেনেহলে মণ্ডলীবোৰলৈ আশ্বাস কি কৈছে সেয়া শুনা। যি জনে জয় কৰে, তেওঁক মই ঈশ্বৰৰ পৰমদেশত থকা জীৱন-বৃক্ষৰ ফল ভোজন কৰিবলৈ দিম।”*

8 আৰু শ্মুৰ্গাত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখাঃ

যি জন প্ৰথম আৰু শেষ; যি জন মৰিল আৰু পুনৰ্জীৱিত হ’ল, তেৱেঁ এইবোৰ কথা কলে, 9 “মই জানো তোমাৰ ক্ৰেশভোগ আৰু দৰিদ্ৰতা (কিন্তু তুমি ধনী) আৰু এই নিন্দা, যিবোৰে কয়, তেওঁলোক ইহুদী (কিন্তু নহয়, তেওঁলোক চয়তানৰ স্থান)।

10 তোমাৰ আসন্ন দুখভোগলৈ ভয় নকৰিবা।†চোৱা! তোমালোকৰ পৰীক্ষাৰ অৰ্থে, চয়তানে তোমালোকৰ কোনো কোনোক বন্দীশালত পেলাবলৈ উদ্যত আছে, তাতে দহ দিনলৈ তোমালোকৰ ক্ৰেশ হ’ব। তুমি মৃত্যু পৰ্য্যন্ত বিশ্বাসী হৈ থাকা; তাতে মই জীৱনৰূপ কিৰীটি তোমাক দিম।‡ 11 যদি তোমাৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আশ্বাস কি কৈছে শুনা। যি জনে জয় কৰে, তেওঁৰ দ্বিতীয় মৃত্যুৰ দ্বাৰা হানি নহ’ব।§

12 পৰ্গামত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখাঃ

“যি জনৰ দুধৰীয়া চোকা তৰোৱাল আছে, তেওঁ এই কথা কয়, 13 মই জানো তুমি ক’ত নিবাস কৰিছা; য’ত চয়তানৰ সিংহাসন আছে, তুমি তাতে নিবাস কৰিছা। তথাপি তুমি মোৰ নাম নিবিড় ভাবে ধাৰণ কৰিলা আৰু তোমাৰ বিশ্বাসত মোক অস্বীকাৰ নকৰিলা। তাত তেতিয়া চয়তানে নিবাস কৰিছিল। যিদিনা মোৰ সাক্ষী আন্তিপাক বধ কৰা হৈছিল, সেইদিনা মোৰ বিশ্বাসযোগ্য আছিল।

14 কিন্তু তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কিছুমান কথা আছে - তুমি কিছুমান লোকক ৰাখিছা, যি সকলে নিবিড় ভাবে বিলিয়মৰ শিক্ষা ধৰি আছে; যি জনে ইশ্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত বিধিনি পেলাবলৈ বালকক শিক্ষা দিছিল। সেইদৰে তেওঁলোকে মূৰ্তিৰ সন্মুখত বলিদান কৰা প্ৰসাদ খাইছিল আৰু ব্যভিচাৰ কৰিছিল। 15 একেদৰে তুমিও কিছুমান লোকক ৰাখিছা, যি সকলে নীকলাইতীয়া সকলৰ শিক্ষাক নিবিড় ভাবে ধৰি ৰাখিছে।

† 1 অধ্যায়:8 প্ৰ 21:6; 22:13 § 1 অধ্যায়:13 মথি 16:13; পাঁ 7:56 * 1 অধ্যায়:16 ইশ্বী 4:12 * 2 অধ্যায়:7 প্ৰ 22:2, 14 † 2 অধ্যায়:10 মথি

10:28; লুক 12:4 ‡ 2 অধ্যায়:10 যা 1:12 § 2 অধ্যায়:11 প্ৰ 20:14

16 এতেকে মন-পালটন কৰা, যদি নকৰা; মই তোমাৰ ওচৰত আহিবলৈ পলম নকৰিম আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মই মুখৰ পৰা ওলোৱা তৰোৱালেৰে যুদ্ধ কৰিম। 17 যদি তোমাৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আশ্বাই কি কৈছে শুনা। যি জনে জয় কৰে, তেওঁক মই শুপুত মান্না দিম; *আৰু এটি বগা শিলো তেওঁক দিম; সেই শিলৰ ওপৰত এটি নতুন নামা লিখা আছে, গ্ৰহণ কৰা জনৰ বিনে আন কোনেও সেই নাম নাজানে”।

18 আৰু থুয়াতীৰাত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখাঃ

“যি জনৰ চকু অগ্নিশিখাৰ নিচিনা আৰু চৰণ ঘৰি চক্ৰকীয়া কৰা পিতলৰ নিচিনা, সেই জনা ঈশ্বৰৰ পুংৰই এই কথা কয়, 19 তুমি কৰা কৰ্ম - তোমাৰ প্ৰেম, বিশ্বাস, সেৱা আৰু তোমাৰ সহিষ্ণু ধৈৰ্যশীলতা মই জানো; সাম্প্ৰতিক তোমাৰ যি পৰিচৰ্যা, সেয়াও প্ৰথম কৰ্মতকৈ অধিক।

20 তথাপি তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কথা আছে - যি জনীয়ে নিজকে ডাৰবাদিনী বুলি কয়, সেই ঈজ্জেল মহিলাক তুমি সহন কৰি আছা। সেই মহিলাই মোৰ দাস সকলক ব্যভিচার কৰিবলৈ শিকালে আৰু মূৰ্তিলৈ বলিদান কৰা প্ৰসাদ খাবলৈ দি ডুল পথে পৰিচালনা কৰিলে। 21 মন-পালটন কৰিবলৈ মই তেওঁক সময় দিলোঁ, কিন্তু তেওঁ নিজ ব্যভিচারৰ পৰা মন পালটাবলৈ ইচ্ছা নকৰে।

22 চোৱা, মই তেওঁক ৰোগশয্যাত পেলাম; আৰু যি সকলে তেওঁৰ সৈতে ব্যভিচার কৰে, তেওঁলোকক মহা-শ্ৰেণীত পেলাম; যদিহে তেওঁলোকে সেই মহিলাই কৰা কৰ্মৰ পৰা মন-পালটন নকৰে। 23 মৃত্যুৰ দ্বাৰাই মই তেওঁৰ সন্তান সকলক আঘাত কৰিম; তাতে মই যে মন আৰু হৃদয়ৰ অনুসন্ধানকাৰী, সেই বিষয়ে সকলো মণ্ডলীয়ে জানিব; আৰু তোমালোকৰ প্ৰত্যেক জনকো নিজে নিজে কৰ্মৰ দৰে পৰতিফল দিম।

24 কিন্তু থুয়াতীৰাত অৱশিষ্ট থকা তোমালোকৰ যি সকলে এই শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা নাই আৰু কিছুমানে কোৱা চয়তানৰ গভীৰ বিষয়বোৰক তোমালোকৰ যি সকলে নাজানা, তেওঁলোকক মই কওঁ- তোমালোকৰ ওপৰত মই আন কোনো ডাৰ নিদিওঁ, 25 কিন্তু তোমালোকৰ যি আছে, মই নাহোঁমানে, তাক ধৰি ৰাখা।

26 যি জনে জয় কৰি শেষলৈকে মোৰ কৰ্মবোৰ পালন কৰে, মই যেনেকৈ পিতৃৰ পৰা পালোঁ, সেইদৰে তেওঁক জাতিবোৰৰ ওপৰত অধিকাৰ দিম;

27 তাতে কুমাৰৰ পাংৰ যেনেকৈ ডোখৰ ডোখৰ হয়, তেনেকৈ তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে তেওঁলোকক ডাঙি টুকুৰা-টুকুৰ কৰিব।

28 আৰু মই যি দৰে পিতৃৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলোঁ, সেইদৰে মই তেওঁক প্ৰভাৱীয়া তৰা দিম। 29 মণ্ডলীবোৰলৈ আশ্বাই যি কথা কৈছে, যাৰ কাণ আছে, তেওঁ তাক শুনক”।

3 অধ্যায়

1 চাৰ্দ্দি থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখাঃ

“যি জনে ঈশ্বৰৰ সাত আশ্বা আৰু সাতোটা তৰা ধাৰণ কৰি আছে, তেওঁ এই কথা কয়, তুমি কৰা কৰ্ম মই জানো, তুমি যে জীয়াই আছা, তাত এটা খ্যাতি আছে; কিন্তু তুমি মৃত। 2 জাগ্ৰত হোৱা আৰু যি আছে বলৱান কৰা, কিন্তু তুমি চতুৰ্দ্দেশে মৰা; কাৰণ মোৰ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত তোমাৰ কোনো কাৰ্য মই পূৰ্ণ সমাপ্ত নাপালোঁ।

3 এতেকে তুমি কি গ্ৰহণ কৰিলা আৰু শুনিলা, সেইবোৰ সাঁৱৰণ কৰা, পালন কৰা আৰু মন পালটোৱা। কাৰণ তুমি যদি জাগ্ৰত নোহোৱা, তেনেহলে মই চোৰৰ নিচিনাকৈ আহিম, *আৰু কোন সময়ত মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে আহিম, সেই বিষয়ে তুমি নাজানিবা। 4 কিন্তু যি সকলে নিজৰ কাপোৰ মলিন নকৰিলে, এনে কিছুমান লোকৰ নাম চাৰ্দ্দি আছে। তেওঁলোকে মোৰ সৈতে অহা-যোৱা কৰিব, তেওঁৰ কাপোৰ বগা আৰু তেওঁলোক মোৰ যোগ্য।

5 যি জনে জয় কৰে তেওঁ সেইদৰে বগা বস্ৰেৰে বিভূষিত হ'ব; আৰু মই জীৱন পুস্তকৰ পৰা তেওঁৰ নাম মোহাৰি নুগুচাম; মোৰ পিতৃৰ সন্মুখত আৰু দূত সকলৰ সন্মুখত মই তেওঁৰ নাম স্বীকাৰ কৰিম।† 6 যদি তোমাৰ কাণ আছে, মণ্ডলী সমূহলৈ আশ্বাই কোৱা কথা শুনা”।

7 ফিলাদেলফিয়াত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখাঃ

“যি জন পৰিৎৰ আৰু সত্য, তেওঁ এই কথা কয়

যি জনে দায়ুদৰ চাবি ধাৰণ কৰি আছে,

যি জনে মেলিলে কোনেও বন্ধ নকৰিব

আৰু বন্ধ কৰিলে কোনেও নেমেলিব।

8 তোমাৰ কৰ্ম মই জানো। চোৱা, যি দুৱাৰ কোনেও বন্ধ কৰিব নোৱাৰে, এনে এখন মেলা দুৱাৰ তোমাৰ সন্মুখত দিলোঁ। মই জানো যে, তোমাৰ অলপ শক্তি থকাতো মোৰ বাক্য পালন কৰি, মোৰ নাম অস্বীকাৰ নকৰিলা। 9 চোৱা! চয়তানৰ সমাজৰ যি লোক সকলে নিজকে ইহুদী বোলে, কিন্তু ইহুদী নহয়, বৰং মিছাকৈয়ে কয়; এনেকুৱা মানুহক উপস্থিত কৰাই মই তোমাৰ চৰণত প্ৰৰ্ণিপাত কৰাম, তাতে মই যে তোমাক প্ৰেম কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব। 10 তুমি মোৰ ধৈৰ্যৰ কথা সহন কৰি পালন কৰাত, যি পৰীক্ষাৰ কাল পৃথিৱী নিবাসী সকলক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে, গোটেই জগতৰ ওপৰলৈ আহিবলৈ উদ্যত আছে, সেই কালৰ পৰা ময়ো তোমাক ৰক্ষা কৰিম। 11 মই বেগাই গৈ আছোঁ; তোমাৰ কিৰীটি যেন কোনেও নলয়, এই কাৰণে তোমাৰ যি আছে, সেইখিনিকে ধৰি ৰাখা।

* 2 অধ্যায়:17 যা 16:15, 31; যো 6:56, 58 † 2 অধ্যায়:17 যিচ 62:2 ‡ 2 অধ্যায়:23 যিবি 17:10 § 2 অধ্যায়:28 প্ৰ 22:16 * 3 অধ্যায়:3 মথি 24:42-44; লুক 12:39, 40 † 3 অধ্যায়:5 মথি 10:32; লুক 12:8

12 যি জনে জয় কৰে, তেওঁক মোৰ ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত থকা শুল্ক স্বৰূপ কৰিম, তেওঁ তাৰ পৰা কেতিয়াও বাহিৰলৈ নাযাব। তেওঁৰ ওপৰত মোৰ ঈশ্বৰৰ নাম লিখিম আৰু মোৰ ঈশ্বৰৰ নগৰৰ (যি নতুন যিৰূচালেম, †স্বৰ্গৰ মোৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা নামিব), নাম আৰু নিজৰ নতুন নাম লিখিম। 13 যি জনৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আহ্মাই কোৱা কথা তেওঁ শুনক।”

14 আৰু লায়দিকেয়াত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখাঃ

“যি জন আমেন, যি জন বিশ্বাসী আৰু সত্য সাক্ষী, যি জন ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰ আদি, তেওঁ এই কথা কয়, 15 মই তুমি কৰা কৰম জানো, তুমি চোঁচা নোহোৱা, তপতো নোহোৱা। তুমি হয় চোঁচা, নহয় তপত হোৱা ভাল আছিল। 16 এইদৰে তপতো নোহোৱা, চোঁচাও নোহোৱা, কেৱল কুস্থমীয়া হোৱাৰ বাবে মই নিজ মুখৰ পৰা তোমাক বঁতৰিয়াই পেলাবলৈ উদ্যত হৈ আছোঁ।

17 কাৰণ তুমি কৈছা, মই ধনী, ধন সাঁচিলো, মোৰ একোৰে অভাৱ নাই; কিন্তু তুমিয়েই যে দয়া নোপোৱা, দিনহীন, দৰিদ্ৰ, অন্ধ আৰু উলঙ্গ, তাক নাজানা। 18 এতেকে মই তোমাক এই পৰামৰ্শ দিছোঁ যে, তুমি ধনী হ'বলৈ, জুইত খপা সোণ আৰু তোমাৰ উলঙ্গতাৰ লাজ প্ৰকাশিত নহ'বলৈ, বস্তুৰাখিত হ'বলৈ বগা বস্তুৰ আৰু দৃষ্টি পাবৰ কাৰণে, চকুত সানিবলৈ চকুৰ মলম, এই সকলোকে মোৰ পৰা কিনা।§

19 যি সকলক মই প্ৰেম কৰোঁ, সেই সকলোৱে কেনেকৈ জীৱন-ধাৰণ কৰা উচিত, তাৰ বাবে মই তেওঁলোকক অনুযোগ কৰোঁ আৰু শাস্তি দিওঁ। এই কাৰণে তুমি উদ্যোগী হৈ মন পালটোৱা। 20 চোৱা, মই দুৱাৰত থিয় হৈ টুকুৰিয়াই থাকোঁ। কোনোৱে যদি মোৰ মাত শুনি দুৱাৰ মেলি দিয়ে, তেনেহলে মই তেওঁৰ গৃহলৈ আহিম আৰু তেওঁৰ সৈতে মই ভোজন কৰিম, আৰু তেৱোঁ মোৰ সৈতে ভোজন কৰিব।*

21 মই নিজে যেনেকৈ জয় কৰি মোৰ পিতৃৰ সৈতে তেওঁৰ সিংহাসনত বহিলোঁ, তেনেকৈ যি জনে জয় কৰে, তেওঁকো মোৰ সৈতে মোৰ সিংহাসনত মই বহিবলৈ দিম। 22 যি জনৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আহ্মাই কোৱা কথা তেওঁ শুনক।”

4 অধ্যায়

স্বৰ্গনিবাসী লোকৰ আৰু তেওঁলোকৰ আৰাধনাৰ দৰ্শন

1 সেই সকলোৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ, স্বৰ্গত এখন দুৱাৰ মেলা আছে আৰু মোৰে সৈতে কথা হোৱা, তৃতীৰ মাতৰ দৰে, যি মাত মই প্ৰথমে শুনিলোঁ, তেনে মাতৰে কোনোবাই ক'লে, “হ্যালৈ উঠি আহা; ইয়াৰ পাছত যি যি ঘটিব লাগে, সেইবোৰ মই তোমাক দেখুৱাম।” 2 তেতিয়াই মই আহ্মাত আছিলোঁ আৰু মই দেখা পালোঁ, স্বৰ্গত এখন সিংহাসন স্থাপন কৰা আছিল, তাত কোনো এজন লোক বহি আছিল। 3 সেই বহি থকা জন দেখিবলৈ সুৰ্য্যকান্ত আৰু চাৰ্দ্দীয়া মণিৰ নিচিনা। সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে এখন ৰামধনু * আছিল, † সেই ৰামধনু খন দেখিবলৈ মৰকত মণিৰ নিচিনা আছিল।

4 সেই সিংহাসন খনৰ চাৰিওফালে চৌবিশ খন সিংহাসন আছিল; সেই সিংহাসনবোৰৰ ওপৰত বগা বস্তুৰ আৰু মূৰত সোণৰ কিৰীটি পিন্ধা চৌবিশ জন পৰিচাৰক বহি আছিল। 5 সেই সিংহাসনৰ পৰা বিজুলীৰ দৰে মাত আৰু মেঘ-গৰ্জ্জন ওলাইছিল; সেই সিংহাসনৰ আগত জুলি থকা অগ্নিৰ সাতোটা পৰ্দীপ আছিল, আৰু সেইবোৰেই আছিল ঈশ্বৰৰ সাত আহ্মা।

6 সেই সিংহাসনৰ সম্মুখত এখন স্ফটিকৰ দৰে স্বৰ্চ্ছ সমুদ্ৰ আছিল। সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে চাৰি প্ৰাণী আছিল, তেওঁলোকৰ আগফাল আৰু পাছফাল চকুৰেই পৰিপূৰ্ণ আছিল।

7 প্ৰথম প্ৰাণী সিংহৰ নিচিনা, দ্বিতীয় প্ৰাণী দামুৰিৰ নিচিনা, তৃতীয় প্ৰাণী মানুহৰ নিচিনা মুখ থকা আৰু চতুৰ্থ প্ৰাণী উড়ি ফুৰা ঈগল পক্ষীৰ নিচিনা আছিল। 8 সেই চাৰি প্ৰাণীৰ প্ৰত্যেকৰ ছয় খনকৈ ডেউকা আৰু সেই প্ৰাণীবোৰৰ বাহিৰে ভিতৰে চকুৰেই পৰিপূৰ্ণ আছিল। তেওঁলোকে অবিৰাম দিনে-ৰাতিয়ে এই বুলি কৈ থাকে,

‘পৰিৎৰ, পৰিৎৰ, পৰিৎৰ#

প্ৰভু পৰমেশ্বৰ, সকলোৰে ওপৰত শাসনকৰ্তা,

যি জন আছিল, এতিয়াও আছে আৰু আহিবলগীয়া জন।’

9 যেতিয়া সেই প্ৰাণীবোৰে চিৰকাল সিংহাসনত বহা সেই জীৱিত জনৰ মহিমা, সমাদৰ আৰু ধন্যবাদ কৰিব, 10 তেতিয়া সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰকে সিংহাসনত বহা জনৰ আগত দণ্ডা হৈ চিৰকাল জীৱিত জনৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি, সেই সিংহাসনৰ আগত তেওঁলোকৰ কিৰীটিবোৰ পেলাই ক'ব,

11 “হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ ঈশ্বৰ,

তুমিয়েই মহিমা, সমাদৰ আৰু পৰাৰ্হৰম পোৱাৰ যোগ্য;

কিয়নো তুমিয়েই সকলোকে স্ৰজিলা,

তোমাৰ ইচ্ছাৰ কাৰণে সকলোবোৰ আছে, আৰু সকলোবোৰ সৃষ্ট হ'ল।”

5 অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালিৰ স্বৰ্গীয় মহিমা

1 তেতিয়া মই দেখিলোঁ, সেই জনৰ সোঁ হাতে সিংহাসনত এজন বহি আছে, এটা পুথিৰ নুৰা আগফালে আৰু পাছফালে লিখা আৰু সাতোটা ছাৰেৰে ছাৰ মৰা আছিল। 2 মই এজন প্ৰভাৱশালী দূত দেখিলোঁ; তেওঁ বৰ মাতৰে এই কথা ঘোষণা কৰিলে, “এনে কোন ব্যক্তি আছে যি জনে এই নুৰাটো খুলিব আৰু তাৰ ছাৰবোৰ মেলিবৰ বাবে উপযুক্ত?”

‡ 3 অধ্যায়:12 প্ৰ 21:2 § 3 অধ্যায়:18 যিচ 55:1 * 3 অধ্যায়:20 যো 14:23 † 3 অধ্যায়:21 যো 16:33 * 4 অধ্যায়:3 ৰামধনু মেঘধনু † 4 অধ্যায়:3 যিহি 1:26-28 ‡ 4 অধ্যায়:8 যিচ 6:3

3 স্বৰ্গত বা পৃথিৱীত বা পৃথিৱীৰ তলত থকা কোনোও সেই নুৰা মেলিব বা সেই পুথি খন পঢ়িব নোৱাৰিলে। 4 তেতিয়া মই অনেক কৰ্মদান কৰিলোঁ, কাৰণ সেই নুৰাটো মেলি পঢ়িবলৈ কোনো এজন যোগ্য ব্যক্তি পোৱা নগ'ল। 5 কিন্তু সেই পৰিচাৰক সকলৰ এজনে মোক ক'লে, “তুমি কৰ্মদান নকৰিবা; চোৱা! যি জন যিহূদা ফৈদৰ সিংহ আৰু দায়ুদৰ মূলস্বৰূপ, * তেওঁ জয়যুক্ত হৈ সেই নুৰা আৰু তাৰ সাতোটা ছাব মেলিবলৈ সমৰ্থ হ'ল”।

6 তেতিয়া মই সেই সিংহাসনৰ আৰু চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ মাজত আৰু সেই পৰিচাৰক সকলৰ মাজত, হত হোৱাৰ নিচিনা মেৰ-পোৱালি এটা থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; তেওঁৰ সাতোটা শিং আৰু সাতোটা চকু আছিল - এইবোৰ পৃথিৱীৰ সকলো ঠাইত পঠোৱা সাতোটা ঈশ্বৰৰ আত্মা। 7 তেওঁ আহি সিংহাসনত বহি থকা জনৰ সোঁ হাতৰ পৰা সেই নুৰাটো ল'লে।

8 যেতিয়া তেওঁ সেই নুৰাটো ল'লে তেতিয়া জীৱিত প্ৰাণী চাৰিটা আৰু সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰক নিজে মেৰ-পোৱালি জনৰ সন্মুখলৈ আহি উবুৰি হৈ পৰিল। তেখেত সকলৰ হাতত গাইপতি বীণা আৰু পবিংৰ লোক সকলৰ প্ৰাৰ্থনা স্বৰূপা সুগন্ধি ধূপেৰে পৰিপূৰণ সোণৰ বাটি আছিল।

9 আৰু তেখেত সকলে এটি নতুন গীত গালে:

“নুৰাটো ল'বলৈ আৰু তাৰ ছাব মেলিবলৈ

আপুনি যোগ্য।

কিয়নো আপুনি হত হ'ল আৰু আপোনাৰ তেজৰ সৈতে আপুনি ঈশ্বৰৰ কাৰণে

সেই সকলো জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা প্ৰতিটো ফৈদ, ভাষা, মানুহ আৰু জাতিক কিনিিলে# ।

10 আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ সেৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকক ৰাজ্য স্বৰূপ আৰু পুৰোহিত পাতিলে,

তাতে তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিব”।

11 তেতিয়া মই চাওতে সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে অনেক স্বৰ্গৰ দূতৰ মাত শুনিিলোঁ; তেওঁলোকৰ সংখ্যা 20,00,00,000 আছিল; তেওঁলোকৰ সৈতে সেই জীৱিত প্ৰাণী চাৰিটা আৰু পৰিচাৰক সকলো আছিল।

12 তেওঁলোক সকলোৰে বৰ মাত্ৰেৰে ক'লে,

“হত হোৱা যি মেৰ-পোৱালি, তেৱেঁই পৰাক্ৰমী, ধন, জ্ঞান, শক্তি, সমাদৰ, মহিমা আৰু প্ৰশংসা পোৱাৰ যোগ্য”।

13 আৰু স্বৰ্গত, পৃথিৱীত, পৃথিৱীৰ তলত আৰু সাগৰত যি সকলো সৃষ্ট বস্তু আছে সেই সকলোৰে কোৱা শুনিিলোঁ,

“সিংহাসনত বহি থকা জন আৰু মেৰ-পোৱালি জনৰ প্ৰশংসা, মৰ্যাদা, মহিমা আৰু পৰাক্ৰম চিৰকাল হওক”।

14 আৰু সেই জীৱিত প্ৰাণী চাৰিটাই ক'লে, “আমেন”! আৰু সেই পৰিচাৰক সকলে সমৰ্পিত হৈ মাটিত পৰি আৰাধনা কৰিলে।

6 অধ্যায়

এখন পুথিৰ সাতোটা নুৰা মেলা দৰ্শন

1 পাছত মই সেই মেৰ-পোৱালি জনে সাতোটা ছাব মেলা দেখিলোঁ আৰু তেতিয়া সেই চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ কোনো এটাই মেঘৰ নিচিনা গৰজি উঠা মাত্ৰেৰে কোৱা শুনিিলোঁ, “আহা”! 2 তেতিয়া মই চাওতে সেই ঠাইত এটা বগা ঘোঁৰা দেখিলোঁ আৰু তাৰ অশ্বাৰোহী জনৰ হাতত এখন ধনু আছিল, আৰু তেওঁক এটা কিৰীটি দিয়া হ'ল; তাতে তেওঁ জয় লাভ কৰোঁতাৰ দৰে জয় কৰিবলৈ ওলাই গ'ল।

3 যেতিয়া সেই মেৰ-পোৱালিয়ে দ্বিতীয় ছাবটো মেলিলে, তেতিয়া মই দ্বিতীয় জীৱিত প্ৰাণীটোক কোৱা শুনিিলোঁ, “আহা”!

4 তেতিয়া আৰু এটা ঘোঁৰা ওলাল, সি জুইৰ দৰে ৰঙা আৰু মানুহবোৰে পৰম্পৰে যাতে বধ কৰিব সেই কাৰণে তাত উঠা জনক পৃথিৱীৰ পৰা শান্তি দ্ৰু কৰিবলৈ দিয়া হ'ল; এই অশ্বাৰোহী জনক এখন বহু আকাৰৰ তৰোৱাল দিয়া হ'ল।

5 যেতিয়া তেওঁ তৃতীয় ছাবটো মেলিলে, তেতিয়া তৃতীয় প্ৰাণীটোক এই বুলি কোৱা শুনিিলোঁ “আহা”! তেতিয়া মই এটা ক'লা ঘোঁৰা দেখিলোঁ; আৰু তাত উঠা জনৰ হাতত এখন পান্না আছিল। 6 পাছত সেই চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা মাতৰ দৰে, এই কথা মই শুনিিলো, বোলে, “এসেৰ ঘেঁহু ধানৰ মূল্য এক আধলি*; তিনি সেৰ ঘৰ ধানৰ মূল্য এক আধলি; কিন্তু তেল আৰু দৰাফাৰসৰ হানি নকৰিবা”।

7 যেতিয়া তেওঁ চতুৰ্থ ছাবটো মেলিলে, তেতিয়া চতুৰ্থ প্ৰাণীটোক এই বুলি কোৱা শুনিিলোঁ, “আহা”! 8 তেতিয়া মই এটা অনুজ্জৱল বৰণৰ ঘোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উঠা জনৰ নাম মৃত্যু; আৰু পৰলোক তাৰ পাছে পাছে আহি আছিল। তেওঁলোকক দিয়া তৰোৱালেৰে আকাল, মৃত্যু আৰু পৃথিৱীৰ বনৰীয়া জন্তুৰ দ্বাৰাই বধ কৰিবলৈ পৃথিৱীৰ চাৰিভাগৰ এভাগৰ ওপৰত সেই উভয়ক ক্ষমতা দিয়া হ'ল।

9 যেতিয়া মেৰ-পোৱালিটোৱে পঞ্চম ছাব মেলিলে, তেতিয়া সেই স্বৰ্গীয় বেদিৰ তলত, যি লোক সকল ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু নিজে পোৱা সাক্ষ্যৰ কাৰণে হত হৈছিল, তেওঁলোকৰ জীৱাত্মা দেখিলোঁ। 10 তেওঁলোকে বৰ মাত্ৰেৰে ৰিঙিয়াই ক'লে, “হে সকলোৰে শাসনকৰ্তা, পবিংৰ আৰু সত্য প্ৰভু, সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু পৃথিৱীত বাস কৰা সকলক আমাৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিফল দিবলৈ, তুমি কিমান কাল পলম কৰিবা?” 11 তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক জনক বগা বস্ত্ৰৰ দিয়া হ'ল আৰু তেওঁলোকক এই কথা কোৱা হ'ল যে, যেতিয়ালৈ তেওঁলোকৰ সহন্যাস, ভাই আৰু ভনী সকলক তেওঁলোকৰ নিচিনাকৈ বধ কৰা নহ'ব, আৰু সেই সকলো সংখ্যা পূৰ নোহোৱালৈকে, তেওঁলোকে অলপ কাল ক্ষান্ত হব লাগিব।

* 5 অধ্যায়:5 আ 49:9, 10; যিচ 11:1, 10। †

5 অধ্যায়:8 গীত 141:2। ‡

5 অধ্যায়:9 পৰ্ব 20:28।

* 6 অধ্যায়:6 আধলি দীনাৰ

12 পাছত তেওঁ যেতিয়া ষষ্ঠ ছাবটো মেলিলে, মই চাই দেখিলোঁ যে মহা-ভূমিকম্প হবলৈ ধৰিলে; আৰু নোমৰ চট কাপোৰৰ নিচিনা সুৰ্য্য ক'লা হ'ল; চন্দ্ৰৰ গোট্টেটো তেজৰ নিচিনা হ'ল। 13 আৰু বৰ বতাহে লৰোৱা ডিম্ব গছৰ অপইতা গুটি সৰি পৰাৰ দৰে আকাশৰ তৰাবোৰ পৃথিৱীত পৰিবলৈ ধৰিলে। 14 আকাশমণ্ডল নুৰিওৱা পৃথিৱীৰ দৰে লুপ্ত হ'ল; আটাই পৰ্বত আৰু দ্বীপবোৰক নিজ নিজ ঠাইৰ পৰা লৰোৱা হ'ল।

15 তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো ৰজা, প্ৰধান লোক, সেনাপতি, ধনৱন্ত আৰু বলৱন্ত, দাস আৰু স্বাধীন লোক সকলে গুহাত আৰু পৰ্বতৰ শিলৰ মাজত নিজক লুকুৱাই ৰাখিলে। 16 তাতে সেই পৰ্বত আৰু শিলবোৰক তেওঁলোকে ক'লে, “আমাৰ ওপৰত পৰি, † সেই সিংহাসনত বহি থকা জনৰ সন্মুখৰ পৰা আৰু মেৰ-পোৱালি জনৰ স্ক্ৰমৰ পৰা আমাক লুকুৱাই ৰাখা; 17 কিয়নো তেওঁলোকৰ স্ক্ৰমৰ সেই মহা-দিন আহিল আৰু সেইদিন কোনে সহিব পাৰে?”

7 অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ দাসবোৰক ছাব মৰাৰ আৰু স্বৰ্গীয় সুখৰ বৰ্ণনা

1 তাৰ পাছত পৃথিৱী বা সাগৰ বা কোনো গছৰ ওপৰত বতাহ যেন নবলায়, এই কাৰণে পৃথিৱীৰ চাৰি বায়ু ধৰি, পৃথিৱীৰ চাৰি চুকত থিয় হৈ থকা চাৰি জন স্বৰ্গৰ দূত দেখিলোঁ। 2 পাছত আৰু এজন দূতক, জীৱনময় ঈশ্বৰৰ ছাব লৈ, পূব দিশৰ পৰা উঠি অহা দেখিলোঁ। তেওঁ বৰ মাতোৰে ৰিঙিয়াই, পৃথিৱী আৰু সাগৰক অনিষ্ট কৰিবলৈ ক্ষমতা পোৱা সেই চাৰি জন দূতক ক'লে, 3 “আমি নিজ ঈশ্বৰৰ দাস সকলৰ কপালত ছাব নামাৰোঁ মনে, * তোমালোকে পৃথিৱী বা সাগৰ বা গছ-গছনিবোৰক অনিষ্ট নকৰিবা।”

4 পাছত সেই ছাব মৰা সকলৰ সংখ্যা শুনিলো: ঈশ্বৰয়েলৰ সকলো ফৈদৰ মুঠ এক লাখ চোৱাশ্বিশ হাজাৰ ছাব মৰা হ'ল:

5 যিহূদা ফৈদৰ ছাব মৰা বাৰ হাজাৰ,

ৰুবেনৰ ফৈদৰ মৰা বাৰ হাজাৰ,

গাদৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

6 আচেৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

নপ্তালী ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

মনচি ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

7 চিমিয়োন ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

লেবী ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

ইচাখৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

8 জবুলুন ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

যোচেফ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

বিন্যামীন ফৈদৰ ছাব মৰা বাৰ হাজাৰ।

9 এইবাৰৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ যে, কোনেও গণিব নোৱাৰা এক বৰ লোক সকল, য'ত সকলো জাতি, ফৈদ, লোক আৰু ভাষাৰ, বগা বস্ৰৰ পিন্ধি আৰু হাতত খেজুৰ পাত লৈ সেই সিংহাসন আৰু মেৰ-পোৱালি জনৰ আগত থিয় হৈ আছিল;

10 আৰু তেওঁলোকে বৰ মাতোৰে ৰিঙিয়াই ক'লে,

“পৰিত্ৰাণ সিংহাসনত বহি থকা আমাৰ ঈশ্বৰৰ আৰু মেৰ-পোৱালিৰ।”†

11 আৰু সকলো স্বৰ্গৰ দূতে সেই সিংহাসনৰ পৰিচাৰক সকলৰ আৰু চাৰি জীৱিত পৰাণীৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ আছিল; আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে সিংহাসনৰ আগত সমৰ্পণ কৰি মাটিত মূৰ দোৱাই, ঈশ্বৰক আৰাধনা কৰিলে, 12 আৰু ক'লে,

“আমেন! প্ৰশংসা, মহিমা, জ্ঞান, ধন্যবাদ, সমাদৰ, পৰাশ্ৰম আৰু শক্তি চিৰকাল আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি হওক! আমেন।”

13 তেতিয়া সেই পৰিচাৰক সকলৰ এজনে মোক সুধিলে, “বগা বস্ৰৰ পিন্ধা এওঁলোক কোন আৰু ক'ৰ পৰা আহিল?”

14 তেতিয়া মই তেওঁক ক'লো, “হে মোৰ প্ৰভু, আপুনি জানে।” তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “এওঁলোক সেই মহা-শ্ৰেণীৰ পৰা অহা লোক; এওঁলোকে মেৰ-পোৱালিৰ তেজেৰে নিজ বস্ৰৰ ধুই বগা কৰিলে।‡

15 এই কাৰণে, এওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ আগত আছে,

আৰু দিনে-ৰাতিয়ে তেওঁৰ মন্দিৰত তেওঁৰ আৰাধনা কৰে।

আৰু সিংহাসনত বহা জনাই এওঁলোকৰ ওপৰত নিজ তম্বু তৰিব।

16 এওঁলোকৰ আৰু কেতিয়াও ভোক-পিয়াহ নালাগিব;

এওঁলোকৰ গাত ৰ'দ বা কোনো পোৰা তাপ নপৰিব।§

17 কিয়নো সিংহাসনৰ মাজত থকা মেৰ-পোৱালি জনে এওঁলোকক চৰাব,*

আৰু জীৱনময় জলৰ ভূমুকৰ ওচৰলৈ নিব,

আৰু ঈশ্বৰে এওঁলোকৰ চকুৰ পৰা আটাই চকুলো মচি গুচাব।”†

† 6 অধ্যায়:13 মথি 24:29।

‡ 6 অধ্যায়:16 যিচ 2:19; লুক 23:30

* 7 অধ্যায়:3 যিহি 9:4; প্ৰ 22:4।

† 7 অধ্যায়:10 গীত 3:8; যিচ 43:11; মথি 1:21

‡ 7 অধ্যায়:14 1 যো 1-7।

§ 7 অধ্যায়:16 যিচ 49:10।

* 7 অধ্যায়:17 গীত 23; যিচ 40:11; যো 10:2-11।

† 7 অধ্যায়:17 যিচ 25:8।

8 অধ্যায়

সাত জন তুৰী বাদক স্বৰ্গৰ দূতৰ দৰ্শন

1 পাছত তেওঁ সপ্তম ছাব মেলোতে, স্বৰ্গত প্ৰায় আধা ঘণ্টামান নিস্তন্ধতাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল। 2 আৰু ঈশ্বৰৰ আগত থিয় হৈ থকা যি সাত জন স্বৰ্গৰ দূতক দেখিলোঁ, তেওঁলোকক সাতোটা তুৰী দিয়া হ'ল।

3 পাছত সোণৰ ধূপবাতি লোৱা আন এজন দূত আহি বেদিৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ল; আৰু সিংহাসনৰ আগত থকা সোণৰ বেদিৰ ওপৰত পবিত্ৰ লোক সকলে প্ৰাৰ্থনাত জুলাবলৈ, তেওঁক ডালেমান ধূপ দিয়া হ'ল। 4 তাতে পবিত্ৰ লোক সকলৰ প্ৰাৰ্থনাৰে সৈতে দূতৰ হাতৰ পৰা ধূপৰ ধূৱা ঈশ্বৰৰ সন্মুখলৈ উঠিল। 5 পাছে দুতে ধূপবাতি লৈ, তাত বেদিৰ পৰা জুই ডৰাই ললে। তেতিয়া তেওঁ এইবোৰ পৃথিৱীলৈ পেলাই দিলে, তাতে মেঘ-গৰ্জ্জন, গাজনি, বিজুলী আৰু ডুমিকম্প হ'ল।

6 পাছত সাতোটা তুৰী লোৱা এই সাত জন স্বৰ্গৰ দূতে তুৰী বজাবলৈ নিজক যুগুত কৰিলে।

7 পাছত প্ৰথম জন স্বৰ্গৰ দূতে বজাওঁতে, তেজ মিহলি কৰা শিল আৰু জুই উপস্থিত হ'ল। সেইবোৰক পৃথিৱীলৈ পেলোৱা হ'ল; তাতে পৃথিৱীৰ তিনি ভাগৰ এভাগ পোৰা হ'ল, গছৰো তিনি ভাগৰ এভাগ পোৰা হ'ল আৰু সকলো কেচা তৃণো পোৰা হ'ল।

8 পাছত দ্বিতীয় দূতে বজাওঁতে অগ্নিৰে জ্বলি থকা মহা-পৰ্বতৰ নিচিনা কিবা এটা সাগৰত পেলোৱা হ'ল। তাতে সাগৰৰ তিনি ভাগৰ এভাগ তেজ হ'ল 9 আৰু সাগৰত থকা সৃষ্টি বস্তুৰ ভিতৰৰ জীৱ-জন্তু তিনি ভাগৰ এভাগ মৰিল, জাহাজবোৰৰো তিনি ভাগৰ এভাগ নষ্ট হ'ল।

10 পাছত তৃতীয় দূতে বজাওঁতে, আৰিয়াৰ নিচিনা জ্বলি থকা এটা বৰ তৰা আকাশৰ পৰা খহি, নদীৰ তিনি ভাগৰ এভাগত আৰু জলৰ ভূমুকবোৰত পৰিল। 11 সেই তৰাৰ নাম নাগদানা।* তাতে জলৰ তিনি ভাগৰ এভাগ নাগদানা হ'ল আৰু পানী তিতা হোৱাত সেই পানীৰ কাৰণে অনেক মানুহ মৰিল।

12 পাছত চতুৰ্থ দূতে বজাওঁতে, সূৰ্য্যৰ তিনি ভাগৰ এভাগ, চন্দ্ৰৰ তিনি ভাগৰ এভাগ আৰু তৰাবোৰৰো তিনি ভাগৰ এভাগ যেন আন্ধাৰ হ'ল; আৰু দিনৰ তিনি ভাগৰ এভাগ পোহৰ নাইকিয়া হয় আৰু ৰাতিৰো সেইৰূপ হয়, এই কাৰণে সেইবোৰৰ প্ৰত্যেকৰ তিনি ভাগৰ এভাগ আঘাত প্ৰাপ্ত হ'ল।

13 পাছত মই চাওতে চাওতে, এটা ঈগল পক্ষীয়ে আকাশৰ মাজত উৰি উৰি বৰ মতেৰে এই কথা কোৱা শুনিলোঁ, “যি তিনি জন দূতে তুৰী বজাবলৈ উদ্যত আছে, তেওঁলোকৰ সেই অৱশিষ্ট তুৰী-ধৰনীত পৃথিৱীত বাস কৰা লোক সকলৰ সন্তাপ, সন্তাপ, সন্তাপ হ'ব”।

9 অধ্যায়

1 তেতিয়া পঞ্চম দূতে তেওঁৰ তুৰী বজালে। আকাশৰ পৰা পৃথিৱীলৈ পৰা এটা তৰা দেখিবলৈ পালোঁ। অগাধ ঠাইৰ কুণ্ডৰ* চাৰি তেওঁক দিয়া হ'ল। 2 তাতে তেওঁ সেই অগাধ ঠাইৰ কুণ্ড মেলোতে, কুণ্ডৰ পৰা বৰ অগ্নিকুণ্ডৰ ধূৱাৰ নিচিনাকৈ ধূৱা উঠিল; তাতে সেই কুণ্ডৰ ধূৱাৰে সূৰ্য্য আৰু আকাশ আন্ধাৰকৰণ হ'ল।

3 সেই ধূৱাৰ পৰা কচুৰা ফৰিংবোৰ পৃথিৱীত ওলাল; আৰু সেইবোৰক, পৃথিৱীৰ কেঁকোৰা-বিছাৰ ক্ষমতাৰ নিচিনা ক্ষমতা দিয়া হ'ল। 4 আৰু পৃথিৱীৰ কোনো তৃণ, বা কোনো কেচা শাক বা কোনো গছ অনিষ্ট নকৰি, যি সকলৰ কপালত ঈশ্বৰৰ ছাব নাই, অকল তেনে লোক সকলক অনিষ্ট কৰিবলৈ সেইবোৰক কোৱা হ'ল।

5 সেই লোক সকলক বধ কৰিবলৈ তেওঁলোকক অনুমতি দিয়া হোৱা নাই, কিন্তু লোক সকলক পাঁচ মাইলকে যাতনা দিবৰ বাবে, সেইবোৰক ক্ষমতা দিয়া হ'ল। কেঁকোৰা-বিছাই মানুহক বিন্ধাত যেনে যাতনা, সেইবোৰে দিয়া যাতনাও তেনে।

6 সেই কালত লোক সকলে মৃত্যুক বিচাৰিব, কিন্তু কোনোমতে তাক নাপাব; তেওঁলোকে মৰিবলৈ আকাংক্ষা কৰিব, কিন্তু মৃত্যু তেওঁলোকৰ পৰা পলাব।

7 সেই ফৰিংবোৰৰ আকৃতি, যুদ্ধৰ অৰুখে সুসজ্জিত কৰা ঘোঁৰাৰ নিচিনা। তেওঁলোকৰ মূৰত সোণৰ কিৰীটি থকা যেন দেখা যায় আৰু সিহঁতৰ মুখ মানুহৰ মুখৰ নিচিনা। 8 মহিলাৰ চুলিৰ নিচিনা সিহঁতৰ চুলি আছিল; সিহঁতৰ দাঁত সিংহৰ দাঁতৰ নিচিনা। 9 লোহাৰ বুকুৰিৰ নিচিনা সিহঁতৰ বুকুৰি আছিল; সিহঁতৰ ডেউকাৰ শব্দ, বৰলৈ ল'ৰি যোৱা ঘোঁৰা লগোৱা ৰথৰ শব্দৰ নিচিনা।

10 কেঁকোৰা-বিছাৰ নিচিনা সিহঁতৰ নেজ হুলেৰে সৈতে আছিল; আৰু পাঁচ মাইলকে মানুহক অনিষ্ট কৰিবলৈ সিহঁতৰ ক্ষমতা সিহঁতৰ নেজত আছিল। 11 অগাধ ঠাইৰ দূত সিহঁতৰ ওপৰত ৰজা আছিল। তাৰ নাম ইষী ভাষাত আৱন্দোন আৰু গ্ৰীক ভাষাত আপল্লুয়োন।

12 এই প্ৰথম সন্তাপ গ'ল; চোৱা! ইয়াৰ পাছত এতিয়াও দুটা দুৰ্যোগ আহি আছে।

13 পাছত ষষ্ঠ দূতে তেওঁৰ তুৰী বজাওঁতে, ঈশ্বৰৰ আগত থকা সোণৰ বেদিৰ শিং কেইটাৰ পৰা এটা মাত শুনিলোঁ।

14 তাৰ পৰা কোনোবাই তুৰী লোৱা সেই ষষ্ঠ দূতক ক'লে, “ফৰা† মহা-নদীৰ ওপৰত যি চাৰি দূত বন্ধ আছে, তেওঁলোকক মেলি দিয়া”। 15 তেতিয়া লোক সকলৰ তিনি ভাগৰ এভাগক বধ কৰিবলৈ, যি চাৰি দূতক সেই ঘণ্টা, দিন, মাহ আৰু বছৰৰ কাৰণে যুগুত কৰা হৈছিল, তেওঁলোকক মেলি দিয়া হ'ল।

* 8 অধ্যায়:11 যিৰি 9:13-15 † 9 অধ্যায়:1 প্ৰ 20:1 † 9 অধ্যায়:14 ফৰা† ইউৰেৰটিচ

16 আৰু যোঁৰাত উঠা সৈন্যৰ সংখ্যা দুই হাজাৰ লাখ আছিল। তেওঁলোকৰ সংখ্যা মই শুনিলাঁ; 17 আৰু দৰ্শনত মই সেই যোঁৰাবোৰ আৰু তাত উঠি থকা সকল, যি সকলে চলাইছিল, এইৰূপে দৰ্শন পালোঁ: তেওঁলোকৰ বুকুৰি অগ্নিময়, নীলবৰণ আৰু গন্ধকময়। আৰু যোঁৰাবোৰৰ মূৰ, সিংহৰ মূৰৰ নিচিনা; সেইবোৰৰ মুখৰ পৰা জুই, ধূঁৱা আৰু গন্ধক ওলায়।

18 সেইবোৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা জুই, ধূঁৱা আৰু গন্ধক, এই তিনি উঁপাতৰ দ্বাৰাই মানুহৰ তিনি ভাগৰ এভাগ বধ কৰা হ'ল। 19 কিয়নো সেই যোঁৰাবোৰৰ ক্ষমতা, সিহঁতৰ মুখত আৰু নেজত আছে; কাৰণ সিহঁতৰ নেজ সাপৰ নিচিনা আৰু মূৰ থকা; তাৰে সিহঁতে আঘাত কৰি যাতনা দিয়ে।

20 এই উঁপাতবোৰৰ দ্বাৰাই যি অৱশিষ্ট লোক সকলক বধ কৰা নহ'ল, তেওঁলোকে দেখিব, শূনিব, আৰু ফুৰিব নোৱাৰা এনে সোণ, ৰূপ, পিতল, শিল আৰু কাঠেৰে সজা মূৰ্তি* আৰু দেৱতাবোৰৰ পূজা কৰিবলৈ নেৰিবৰ অভিপ্ৰায়েৰে নিজ নিজ হাতে কৰা কৰ্মৰ পৰা মন-পালটন নকৰিলে। 21 তেওঁলোকে নৰ-বধ, মায়া কৰ্ম, ব্যডিচাৰ, চুৰ, সেইবোৰৰ পৰাও মন-পালটন নকৰিলে।

10 অধ্যায়

এজন বলৱান স্বৰ্গৰ দূত আৰু এটা সৰু পৃথিৰ নুৰাৰ দৰ্শন

1 তেতিয়া আন এজন বলৱান দূতক মই স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলোঁ। তেওঁ মেঘেৰে আবৃত আৰু তেওঁৰ মূৰত ৰামধনু আছিল। তেওঁৰ মুখ সূৰ্য্যৰ নিচিনা, তেওঁৰ ভৰি অগ্নিস্তম্ভৰ নিচিনা। 2 তেওঁৰ হাতত এটা পৃথিৰ সৰু নুৰা আছিল আৰু তেওঁ সোঁ ভৰি সমুদ্ৰত, বাওঁ ভৰি মাটিত আছিল।

3 আৰু সিংহৰ গোৰ্জৰনিৰ দৰে বৰ মতেৰে ৰিঙিয়ালে; তেওঁ ৰিঙিয়াওঁতে, মেঘ-গৰ্জনে সাতোটাই মাত লগালে। 4 সেই সাতোটা মেঘ-গৰ্জনে ৰিঙিয়াওঁতে, মই লিখিবলৈ উদ্যত হ'লোঁ; এনেতে এই আকাশী বাণী শুনিলাঁ, “মেঘ-গৰ্জনে সাতোটাই যি যি ক'লে, সেইবোৰ ছাব মাৰি ৰাখিবা। নিলিখিবা”।

5 পাছত সমুদ্ৰ আৰু মাটিৰ ওপৰত থিয় হৈ আকাশলৈ নিজৰ সোঁ হাত দঙা এজন দূতক দেখিলোঁ, 6 আকাশমণ্ডল আৰু তাত যি যি আছে, পৃথিৰী আৰু তাত যি যি আছে, সাগৰ আৰু তাতো যি যি আছে, সেই সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্তা চিৰকাল জীয়াই থকা যি জনা, সেই জীৱন্ত জনাৰ নাম লৈ তেওঁ শপত খালে যে, “আৰু পলম নহ'ব। 7 কিন্তু সপ্তম দূতে যিটো সময়ত তুৰী বজাবলৈ উদ্যত হ'ব, সেই ধৰনিৰ সময়ত, ঈশ্বৰৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব, তেওঁৰ দাস যি ভাববাদী সকল, তেওঁলোকক ঘোষণা কৰিবলৈ দিয়া শুভ সংবাদ অনুসাৰে সিদ্ধ হ'ব”।

8 তেতিয়া মই শুনা সেই আকাশ-বাণীয়ে মোৰে সৈতে আকৌ কথা হৈ ক'লে, “সমুদ্ৰ আৰু মাটিৰ ওপৰত থিয় হৈ থকা সেই দূতৰ হাতত যি মেলা পৃথিৰ নুৰা আছে, তুমি গৈ তাক লোৱা”। 9 তাতে মই সেই দূতৰ ওচৰলৈ গৈ পৃথিৰ সৰু নুৰাটো মোক দিবৰ বাবে তেওঁক ক'লো। তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “পৃথিৰ নুৰাটো লোৱা আৰু ইয়াক খাই পেলোৱা; ই তোমাৰ পেট তিতা হবলৈ দিব, কিন্তু তোমাৰ মুখত ই মৌৰ দৰে সোৱাদ লাগিব”।*

10 তেতিয়া মই দূতৰ হাতৰ পৰা সেই পৃথিৰ সৰু নুৰাটো লৈ তাক খালোঁ। সেয়ে মোৰ মুখত মৌৰ নিচিনা সোৱাদ লাগিছিল; কিন্তু তাক খোৱাৰ পাছত, মোৰ পেট তিতা হ'ল। 11 পাছত মোক কোৱা হ'ল, “তুমি অনেক লোকৰ, সকলো জাতিৰ, ভাষাৰ আৰু অনেক ৰজাৰ বিষয়ে আকৌ ভাবেক্তি প্ৰচাৰ কৰিব লাগিব”।

11 অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ দুজন সাক্ষীৰ দৰ্শন; সপ্তম তুৰীবাদ্য

1 পাছত লাখুটিৰ নিচিনা এডাল নল মোক দিয়া হ'ল; আৰু মোক কোৱা হ'ল, “উঠা, তুমি ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ, যজ্ঞবেদি আৰু সেইবোৰক প্ৰৰিণীত কৰা সকলক জোখা। 2 কিন্তু মন্দিৰৰ বাহিৰৰ চোতাল বাদ দিবা, তাক নুজুখিবা; কিয়নো তাক অনা-ইহুদী সকলক দিয়া হ'ল। তাতে তেওঁলোকে দুকুৰি দুমাহলৈকে পবিং নগৰ গচকিব।

3 মোৰ দুজন সাক্ষীক মই ক্ষমতা দিম; তাতে তেওঁলোকে মৰাপাতৰ চট পিন্ধি, এহেজাৰ দুশ ষাঠি দিন ভাবেক্তি প্ৰচাৰ কৰিব।” 4 তেওঁলোকৰ পৃথিৰীৰ প্ৰভুৰ আগত থিয় হৈ থকা দুজোপা জলফাই গছ আৰু দুটা দীপাধাৰ স্বৰূপ। 5 তেওঁলোকক কোনেও যদি অনিষ্ট কৰিব খোজে, তেনেহলে তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা জুই ওলায় আৰু তেওঁলোকৰ শংখুবোৰক গৰাস কৰে। কোনেও যদি তেওঁলোকক অনিষ্ট কৰিব খুজিব, তেনেহলে একেদৰে তেওঁ হত হ'ব লাগিব।

6 তেওঁলোকে ভাববাণী কোৱা দিনত যেন বৰষুণ নবৰষু, আকাশক বন্ধ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ এনে ক্ষমতা আছে; আৰু যিমান বাৰ পানীক তেজ কৰিবলৈ আৰু সকলো উঁপাতেৰে পৃথিৰীক আঘাত কৰিবলৈ তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰিব, সিমান বাৰ তেনে কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ ক্ষমতা আছে।* 7 তেওঁলোকে যেতিয়া নিজ সাক্ষ্য সমাপ্ত কৰিব, তেতিয়া সেই অগাধ ঠাইৰ পৰা পশু উঠি আহিব, সি তেওঁলোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি জয় কৰিব।†

8 তাতে চদোম আৰু মিচৰ এই আফ্ৰিক নাম থকা যি নগৰত তেওঁলোকৰ প্ৰভুক ক্ৰুচত দিয়া হ'ল, সেই মহা-নগৰৰ আলিতে তেওঁলোকৰ মৰা শৰ পৰি থাকিব। 9 নানা লোক, ফৈদ, ভাষা আৰু সকলো জাতিৰ লোকে চাৰে তিনি দিনলৈকে তেওঁলোকৰ সেই শৰ চাই থাকিব, তেওঁলোকৰ শৰ মৈদামত থবলৈ অনুমতি নিদিব।

‡ 9 অধ্যায়:20 গীত 115:4-7

* 10 অধ্যায়:9 যিহি 2:8-10; 3:1-3

* 11 অধ্যায়:6 1ৰা 17:1

† 11 অধ্যায়:7 দা 7:21

10 আৰু পৃথিৱী নিবাসী সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত আনন্দিত হৈ ৰং কৰিব আৰু ইজনে সিজনে উপহাৰ পঠাব; কিয়নো সেই দুজনে পৃথিৱী নিবাসী সকলক যাতনা দিছিল।¹¹ চাৰে তিনি দিনৰ পাছত তেওঁলোকত ঈশ্বৰৰ পৰা জীৱ আত্মা সোমোৱাত, তেওঁলোক আৰু মোৰ দুজন সাক্ষীক মই ক্ষমতা দিম; তেওঁলোকে নিজ নিজ ভৰিৰে থিয় হ'ল; তাতে যি সকলে তেওঁলোকক চাই আছিল, তেওঁলোকৰ অতিশয় ভয় লাগিল।¹² পাছত তেওঁলোকে নিজলৈ কোৱা এই মহা আকাশ-বাণী শুনিলে, “ইহালৈ তোমালোক উঠি আহা!” তাতে তেওঁলোক মেঘ-ৰথত স্বৰ্গলৈ উঠি গ'ল; আৰু তেওঁলোকৰ শংৰু সকলে তেওঁলোকলৈ চাই আছিল।

13 সেই ক্ষণতে বৰ ভূমিকম্প হ'ল; তাতে নগৰৰ দহ ভাগৰ এভাগ পৰিল। সেই ভূমিকম্পৰ দ্বাৰাই প্ৰায় সাত হাজাৰ লোক হত হ'ল; আৰু অৱশিষ্ট সকলে ভয়ত স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ মহিমা স্বীকাৰ কৰিলে।

14 এই দ্বিতীয় সন্ত্ৰাপ হৈ গ'ল, চোৱা! তৃতীয় সন্ত্ৰাপ বেগাই আহিছে।

15 পাছত সপ্তম দূতে তুৰী বজাওঁতে, স্বৰ্গত এইবাৰ মহা-বাণী হ'ল, বোলে,
“এই জগতৰ ৰাজ্য, আমাৰ পৰভূৰ আৰু তেওঁৰ খৰীষ্টৰ হ'ল।
আৰু তেওঁ চিৰকাল ৰাজশাসন কৰিব”।

16 আৰু ঈশ্বৰৰ আগত নিজ নিজ সিংহাসনত বহি থকা সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰকে উৰুৰি হৈ পৰি, ঈশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰি,¹⁷ তেওঁলোকে ক'লে,

“হে বৰ্ত্তমান, ভূত আৰু সৰ্বশক্তিমান প্ৰভু পৰমেশ্বৰ, আমি তোমাৰ ধন্যবাদ কৰোঁ;
কিয়নো তুমি নিজ পৰাক্ৰম লৈ, ৰাজস্ব গ্ৰহণ কৰিলা।

18 আৰু অনা-ইহুদী সকলৰ খং উঠিছিল,

কিন্তু তোমাৰ শ্ৰেণী উপস্থিত হ'ল

আৰু মৃত সকলৰ সোধ-বিচাৰ

আৰু তোমাৰ দাস ভাববাদী সকলক,

পৰিণত লোক সকলক আৰু তোমাৰ নামত ভয় কৰা

সৰু বৰ সকলোকে পুৰস্কাৰ দিয়াৰ আৰু পৃথিৱী নাশকবোৰক নাশ কৰিবৰ সময় উপস্থিত হ'ল।”

19 পাছত স্বৰ্গত থকা ঈশ্বৰৰ মন্দিৰৰ দুৱাৰ যেতিয়া মুকলি কৰা হ'ল; তেতিয়া তেওঁৰ বিধানৰ নিয়ম-চলুক দেখা গ'ল। তাতে বিজুলী, গাজনি, মেঘ-গৰ্জ্জন, ভূমিকম্প আৰু মহা-শিলাবৃষ্টি হ'ল।

12 অধ্যায়

সূৰ্য্যক পিন্ধা এজনী তিৰোতা আৰু তেওঁৰ শংৰু নাগ

1 পাছত স্বৰ্গত এটা মহা চিন দেখা গ'ল: এজনী তিৰোতা দেখা গ'ল; তেওঁ কাপোৰৰ সৈতে সূৰ্য্যক পিন্ধিছিল আৰু তেওঁৰ ভৰিৰ তলত চন্দৰ আছিল আৰু তেওঁ মূৰত বাৰটা তৰাৰ কিৰীটি পিন্ধিছিল।² তেওঁ গৰ্ভৱতী আছিল আৰু প্ৰসৱ কৰিবৰ কাৰণে প্ৰসৱ-বেদনাৰে পীড়িত হৈ আটাহ পাৰি আছিল।

3 আৰু স্বৰ্গত আন এটা চিন দেখা গ'ল: চোৱা! তাত এটা ৰঙা বৃহা আকাৰৰ ডেৰগন* আছিল; তাৰ সাতটা মূৰ, দহটা শিং আৰু মূৰত সাতটা কিৰীটি আছিল।⁴ তাৰ নেজে আকাশৰ তৰাবোৰৰ তিনি ভাগৰ এভাগ টানি আনিলে আৰু পৃথিৱীত পেলাই দিলে। প্ৰসৱ কৰিবলৈ উদ্যত হোৱা সেই তিৰোতাই প্ৰসৱ কৰাৰ লগে লগে, সেই ডেৰগনে তেওঁৰ সন্তানক গ্ৰাস কৰিবলৈ তেওঁৰ আগত থিয় হৈ আছিল।

5 পাছত সেই তিৰোতাই এটি পুংৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে, তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে সকলো জাতিক শাসন কৰিব।† সেই পুংৰক ঈশ্বৰৰ আৰু তেওঁৰ সিংহাসনৰ ওচৰলৈ তুলি নিয়া হ'ল;⁶ আৰু সেই তিৰোতা এক হাজাৰ দশ ষাঠি দিনলৈকে প্ৰতিপালিত হ'বলৈ তেওঁৰ বাবে মৰুপ্ৰান্তত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই যুগুত কৰি থোৱা যি ঠাই আছিল, সেই ঠাইলৈ পলাই গ'ল।

7 এতিয়া স্বৰ্গত যুদ্ধ হ'ল। মীথয়েল আৰু তেওঁৰ দূত সকলে সেই ডেৰগনৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে; সেই ডেৰগন আৰু তাৰ দূত সকলেও যুদ্ধ কৰিলে।⁸ কিন্তু সেই ডেৰগন যথেষ্ট শক্তিশালী নোহোৱাত বলে নোৱাৰিলে; সেয়েহে স্বৰ্গত সি আৰু তাৰ দূত সকলে অধিক সময় থাকিবৰ বাবে ঠাই নাপালে।⁹ সেই ডেৰগন, যি দিয়াবল আৰু চয়তান নামেৰে বিখ্যাত; সেই পুৰণি সাপে‡ গোটেই জগতৰ ভ্ৰান্তি জন্মায়, তাক পৃথিৱীলৈ পেলোৱা হ'ল;§ আৰু তাৰ দূত সকলকো তাৰ লগতে পেলোৱা হ'ল।

10 তেতিয়া মই স্বৰ্গত বৰ মাতেৰে কোৱা এই বাণী শুনিলোঁ:

“এতিয়া পৰিত্ৰাণ, শক্তি -

আৰু ৰাজ্য, আমাৰ ঈশ্বৰৰ

আৰু অধিকাৰ তেওঁৰ অভিমুক্ত জনৰ অৰ্থাৎ খৰীষ্টৰ হ'ল।

কিয়নো আমাৰ ভাই সকলৰ যি অপবাদকে

দিনে-ৰাতিয়ে আমাৰ ঈশ্বৰৰ আগত তেওঁলোকৰ অপবাদ দিয়ে,* তাক পেলোৱা হ'ল।

11 তেওঁলোকে মেৰ-পোৱালিৰ তেজ আৰু নিজ নিজ সাক্ষ্যৰূপ বাক্যৰ দ্বাৰাই তাক জয় কৰিলে, তেওঁলোকে মৃত্যু পৰ্য্যন্ত নিজৰ জীৱনক প্ৰিয় জ্ঞান কৰি ভালপায় নাথাকিল।†

* 12 অধ্যায়:3 কিন্তুমান বহিবলত নাগ বুলি অনুবাদ কৰা আছে; কিন্তু গৰীক বহিবলত ডেৰগন বুলি আছে। ডেৰগন এক শ্ৰেণীৰ নেজ থকা দৈত্য, ইয়াৰ মুখেৰে জুই ওলাই। † 12 অধ্যায়:5 গীত 2:9; প্ৰ 2:26, 19:15 ‡ 12 অধ্যায়:9 আ 3:1-14; 2 কৰি 11:3; প্ৰ 20:2 § 12 অধ্যায়:9 লুক 10:18; যো 12:31

* 12 অধ্যায়:10 ইয়া 1:9; 2:5; জখ 3:1 † 12 অধ্যায়:11 লুক 14:26; পাঁ 20:24

12 এই কাৰণে, হে স্বৰ্গ আৰু তাত নিবাস কৰা সকল, তোমালোকে আনন্দ কৰা!

কিন্তু হে পৃথিৱী আৰু সমুদ্ৰ, তোমালোকৰ সন্তাপ হ'ব;

কিয়নো চয়তান তোমালোকৰ তালৈ নামি গ'ল;

আৰু তাৰ কাল অলপ হোৱা দেখি সি অতি ক্ৰুদ্ধ হৈছে।¹

13 পাছত সেই ডেৰগনে দেখিলে যে তাক পৃথিৱীত পেলোৱা হ'ল, ইয়াকে দেখি পুংৰ প্ৰসৰ কৰা সেই তিৰোতাক সি তাড়না কৰিলে।¹⁴ কিন্তু সেই তিৰোতাক মৰুপ্ৰান্তলৈ উৰি যাবৰ কাৰণে ডাঙৰ ঈগল# পক্ষীৰ নিচিনা দুখন ডেউকা দিয়া হ'ল; সেই ঠাইত, সেই সাপৰ সন্মুখৰ পৰা দুৰৈত এক কাল, দুই কাল আৰু আধা কাললৈকে তেওঁ প্ৰতিপালিত হয়।

15 পাছত সেই ডেৰগনে সেই তিৰোতাক লক্ষ্য কৰি তাৰ মুখৰ পৰা নদীৰ পানীৰ নিচিনা জলপ্ৰবাহ বোবাই দিলে; সেই পানীৰ সোঁত এনেদৰে বৈ আহিল যাতে তাইক উটুৱাই নিব পাৰে।¹⁶ কিন্তু পৃথিৱীয়ে সেই তিৰোতাক উপকাৰ কৰিলে। নিজৰ মুখ মেলিলে, আৰু ডেৰগনে মুখৰ পৰা উলিয়াই পঠোৱা সেই নদী গ্ৰাস কৰিলে।¹⁷ তাতে সেই তিৰোতালৈ সেই ডেৰগনৰ খং উঠিল, আৰু তেওঁৰ বংশৰ অৱশিষ্ট লোক, যি সকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে আৰু বীচুৰ সাক্ষ্য ধাৰণ কৰে; সেই লোক সকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল।¹⁸ তেতিয়া সেই ডেৰগন গৈ সমুদ্ৰৰ তীৰত থিয় হ'ল।

13 অধ্যায়

দুটা অদ্ভুত পশুৰ দৰ্শন

1 তেতিয়া* মই সাগৰৰ পৰা এটা পশুক উঠা দেখিলোঁ। তাৰ দহোটা শিং, সাতোটা মূৰ আছিল। তাৰ শিঙত দহোটা কিৰীটি আৰু মূৰত ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা কিছুমান নাম লিখা আছিল।² সেই যি পশু মই দেখিলোঁ, সি নাহৰফুটুকী বাঘৰ নিচিনা আছিল। তাৰ ভৰি ডালুকৰ নিচিনা আৰু সিংহৰ মুখৰ নিচিনা তাৰ মুখ। সেই ডেৰগনে নিজৰ শক্তি সেই পশুক দিলে, আৰু তাৰ নিজৰ সিংহাসন আৰু ক্ষমতা চলাবলৈ অধিকাৰো তাক দিলে।

3 পাছত পশুৰ মূৰবোৰৰ মাজৰ এটা মূৰত মৰাকৈ কটা এটা ঘা যেন দেখিলোঁ; কিন্তু সেই মৃত্যুজনক ঘা সুস্থ কৰা হ'ল, ইয়াকে দেখি গোটেই জগত খনে সেই পশুৰ কথাত আচৰিত মানিলে আৰু তাক অনুসৰণ কৰিলে।⁴ তাতে সকলোৱে সেই ডেৰগনকো প্ৰণিপাত কৰিলে, কিয়নো সি পশুক নিজৰ ক্ষমতা দিলে, আৰু তেওঁলোকে পশুকো প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, “এই পশুৰ তুল্য কোন আছে, আৰু ইয়াৰে সৈতে কোনে যুদ্ধ কৰিব পাৰে?”

5 সেই পশুক বৰ বৰ কথা কবলৈ আৰু ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা বাক্য কোৱা মুখ দিয়া হ'ল। বিয়াম্শি মাহলৈকে কাৰ্য কৰিবলৈ তাক ক্ষমতা দিয়া হ'ল।⁶ তাতে সেই পশুৱে নিজ মুখ মেলি ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰিব ধৰিলে, তেওঁৰ নাম, তেওঁৰ বাসস্থান আৰু তেওঁৰ সৈতে নিবাস কৰা স্বৰ্গনিবাসী সকলোকে নিন্দা কৰিবলৈ ধৰিলে।

7 সেই পশুক পবিত্ৰ লোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক জয় কৰিবলৈ তাক শক্তি দিয়া হ'ল। ইয়াৰ উপৰি সকলো ফৈদ, লোক, ভাষা আৰু সকলো জাতিৰ ওপৰত তাক অধিকাৰ দিয়া হ'ল।⁸ তাতে জগত স্থাপনৰ পুৰুষে পৰা⁹ হত হোৱা সেই মেৰ-পোৱালিৰ জীৱন পুস্তকত যি সকলৰ নাম লিখা নাই, পৃথিৱী নিবাসী সেই সকলো লোকে তাক প্ৰণিপাত কৰিব।

⁹ কাৰোবাৰ যদি কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

10 কোনোৱে যদি বন্দী অৱস্থাৰ কাৰণে হয়,

তেওঁ বন্দী অৱস্থালৈ যাব।

কোনোৱে যদি তৰোৱালেৰে বধ কৰে,

তেৱোঁ তৰোৱালেৰে হত হ'ব লাগিব।

ইয়াত পবিত্ৰ লোক সকলৰ ধৈৰ্য আৰু বিশ্বাস আছে।

11 তাৰ পাছত মই আন এটা ডেৰগনক পৃথিৱীৰ পৰা উঠা দেখিলোঁ। তাৰ মেৰ-পোৱালিৰ নিচিনা দুটা শিং আছে আৰু সি ডেৰগনৰ দৰে কথা কয়।¹² সি এই প্ৰথম পশুটোৰ সকলো অধিকাৰ, প্ৰথম পশুটোৰ উপস্থিতে পালন কৰে আৰু যি প্ৰথম পশুৰ মৃত্যুজনক ঘা সুস্থ কৰা হ'ল, সেই পশুক পৃথিৱী আৰু তাত নিবাস কৰা সকলোকে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে।

13 সি নানা আলৌকিক চিন দেখুৱায়; এনে কি, লোক সকলৰ সাক্ষাতে স্বৰ্গৰ পৰা পৃথিৱীলৈ অগ্নি নমায।¹⁴ এইদৰে সেই পশুৰ সাক্ষাতে যি যি চিন দেখুৱাবলৈ তাক ক্ষমতা দিয়া হ'ল, তাৰ দ্বাৰাই সি পৃথিৱীত বাস কৰা সকলক ভ্ৰান্তি জন্মায়; বিশেষকৈ, যি পশু তৰোৱালৰ আঘাতৰ ঘা পায়ো জীয়াই উঠিল, সেই পশুৰ এটা প্ৰতিমূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ পৃথিৱী নিবাসী সকলক ক'লে।

15 তাক সেই পশুৰ প্ৰতিমূৰ্তিত প্ৰাণ-বায়ু দিবলৈ ক্ষমতা দিয়া হ'ল, যাতে সেই প্ৰতিমূৰ্তিয়ে কথা ক'ব পাৰে আৰু সেই পশুৰ প্ৰতিমূৰ্তিক প্ৰণিপাত নকৰা সকলক যেন বধ কৰাৰ আদেশ দিব পাৰে।¹⁶ তাতে সি গুৰুহীন আৰু ক্ষমতাপালী, ধনী আৰু দৰিদ্ৰ, স্বাধীন আৰু দাস, প্ৰত্যেকৰে সোঁ হাতত বা কপালত এটা বিশেষ চিহ্নৰ ছাব লবলৈ বাধ্য কৰালে;¹⁷ যি সকলৰ সেই পশুৰ ছাব, অৰ্থাৎ সেই পশুৰ নাম, বা তাৰ নামৰ সংখ্যা নাই, তাক এনে কৰিলে যে, তেওঁ কিনা-ৰোচা কৰাতো অসম্ভৱ হ'ল।

18 ইয়াত জ্ঞানৰ কথা আছে; যদি কাৰোবাৰ বুদ্ধি আছে, তেওঁ সেই পশুৰ সংখ্যা গণনা কৰক; কিয়নো এইটো এজন মানুহৰ সংখ্যা। তেওঁৰ সংখ্যা হ'ল ছয় শ ছয়ষষ্ঠি।

12 অধ্যায়:14 কিছুমান অনুবাদত কুৰৰ পক্ষী বুলি উল্লেখ কৰা আছে, কিন্তু মূল গ্ৰীক বাইবেল চলে ঈগল পক্ষী বুলি পোৱা যায়। * 13 অধ্যায়:1 দা 7 অধ্যায় তুলনা কৰা † 13 অধ্যায়:8 1 পি 1:20

14 অধ্যায়

স্বৰ্গীয় মেৰ-পোৱালি আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকল; পৃথিৱীৰ শস্য দোৱা আৰু দৰাফাণ্ডটি কটা

1 তাৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ, সেই মেৰ-পোৱালি চিয়োন পৰ্বতৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল। তেওঁৰ সৈতে এক লাখ চৌৱাশি হাজাৰ লোক আছিল; তেওঁলোকৰ কপালত তেওঁৰ নাম আৰু তেওঁৰ পিতৃৰো নাম লিখা আছিল। 2 মই স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত শুনিলা, সেই মাত অগাধ জলৰ দৰে আৰু প্ৰবল মেঘ-গৰ্জ্জনৰ শব্দৰ নিচিনা আছিল। মই শুনা সেই মাত, বীণা বজাওঁতা সকলে নিজ নিজ বীণাত বজোৱা মাতৰ নিচিনাও আছিল।

3 তেওঁলোকে সেই সিংহাসনৰ সন্মুখত থকা সেই চাৰি প্ৰাণী আৰু পৰিচাৰক সকলৰ আগত এটা নতুন গীত গালে; পৃথিৱীৰ পৰা কিনি লোৱা এই এক লাখ চৌৱাশি হাজাৰ লোকৰ বাহিৰে আন কোনোৱে সেই গীত শিকিব নোৱাৰিলে।

4 তেওঁলোক তিব্বোতা সকলৰ সঙ্গত কলুষিত হোৱা নাই; কাৰণ তেওঁলোক অমৈথুন। সেই মেৰ-পোৱালি যলৈকে যায়, তেওঁলোকে তেওঁৰ পাছে পাছে তালৈ যায়। ঈশ্বৰৰ সেই মেৰ-পোৱালিৰ উদ্দেশ্যে প্ৰথম ফল* হিচাপে তেওঁলোকক মনুষ্য সকলৰ মাজৰ পৰা কিনি লোৱা হ'ল। 5 তেওঁলোকৰ মুখত কোনো মিছা কথা পোৱা নগ'ল; তেওঁলোক নিৰ্দোষী।†

6 পাছত আকাশৰ মাজত আন এজন স্বৰ্গৰ দূতক উড়ি ফুৰা দেখিলোঁ; তেওঁ পৃথিৱীত বসতি কৰা লোক সকলৰ ওচৰত, পৃথিৱীৰ সকলো জাতি, ফৈদ, ভাষা আৰু সাধাৰণ লোক সকলৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ তেওঁৰ লগত অনন্তকালীয়া শুভবাৰতা আছিল। 7 তেওঁ বৰ মাত্ৰেৰে ক'লে, “ঈশ্বৰক ভয় কৰা আৰু তেওঁৰ মহিমা স্বীকাৰ কৰা; কিয়নো তেওঁৰ সোধ-বিচাৰৰ সময় আহিল। যি জনে স্বৰ্গ, পৃথিৱী, সাগৰ, জলৰ ডুমুকবোৰ, এই সকলোৰে সৃষ্টি কৰিলে, সেই জন সৃষ্টিকৰ্ত্তাক আৰাধনা কৰা।”

8 তাৰ পাছত প্ৰথম স্বৰ্গৰ দূত জনক অনুসৰণ কৰি দ্বিতীয় দূত এজনে ক'লে, “যি বাবিলে নিজ ব্যভিচাৰৰ কেৰাধৰূপ দৰাফাৰস সকলো জাতিক পান কৰাইছিল, সেই মহা-বাবিল পৰিল, পৰিল।”‡

9 পাছত আন এজন তৃতীয় স্বৰ্গৰ দূত, তেওঁলোকৰ পাছে পাছে আহি বৰ মাত্ৰেৰে ক'লে, “কোনোৱে যদি সেই পশু আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিক পৰিণিপাত কৰে আৰু নিজৰ কপালত বা হাতত ছাব লয়, 10 তেনেহলে ঈশ্বৰৰ কোপৰ পান-পাংৰত যি কেৰাধৰূপ দৰাফাৰস মিহলি নোহোৱাকৈ যুগুতাই ৰখা হৈছে, তাক তেওঁ পান কৰিব লাগিব। যি ব্যক্তিয়ে সেই পান কৰিব, তেওঁ পবিত্ৰ স্বৰ্গৰ পবিত্ৰ দূত সকলৰ সাক্ষাতে আৰু সেই মেৰ-পোৱালিৰ সাক্ষাতে জুই আৰু গন্ধকত যাতনা পাব।

11 তেওঁলোকৰ যাতনাৰ ধোৱা চিৰকাল উঠি থাকিব। সেই পশু আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিক আৰাধনা কৰা সকলৰ আৰু যি কোনোৱে তাৰ নামৰ ছাব লয়, সেই সকলৰ দিনে-ৰাতিয়ে একো জিৰণি নাই। 12 ইয়াকে পবিত্ৰ লোক সকলৰ দীৰ্ঘসমিষ্ণু ধৈৰ্য বুলি কোৱা হয়, যি সকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা আৰু যীচুত থকা বিশ্বাস পালন কৰে।”

13 পাছত এই আকাশ-বাণী শুনিলাঁ, “লিখা: এতিয়াৰ পৰা যি সকলে প্ৰভুত মৰে, § সেই মৃতসকল ধন্য।” “হয়”, আত্মাই কৈছে, “তেওঁলোকে নিজ নিজ পৰিশ্ৰমৰ পৰা জিৰণি পাব; কিয়নো তেওঁলোকৰ কৰ্ম তেওঁলোকৰ অনুগামী।”

14 পাছত মই চাই বগা মেঘ আৰু তাৰ ওপৰত মানুহৰ পুংৰ নিচিনা* এজনক বহি থকা দেখিলোঁ। তেওঁৰ মূৰত সোণৰ কিৰীটি আৰু হাতত চোকা কাচি আছিল। 15 পাছত মন্দিৰৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গৰ দূত ওলাই, মেঘত বহি থকা জনক বৰকৈ ৰিঙিয়াই ক'লে, “তোমাৰ কাচি লগাই শস্য দোৱা। কিয়নো দাবৰ সময় হ'ল; কাৰণ পৃথিৱীত শস্য পকি খৰখৰীয়া হ'ল।” 16 তেতিয়া মেঘত বহি থকা জনে পৃথিৱীত কাচি লগালে; তাতে পৃথিৱীৰ শস্য দোৱা হ'ল।

17 পাছত স্বৰ্গত থকা মন্দিৰৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গৰ দূত ওলাল; তেওঁৰ হাততো এখন চোকা কাচি আছিল। 18 পাছত আন এজন স্বৰ্গৰ দূত যজ্ঞবেদিৰ পৰা ওলাল, জুইৰ ওপৰত তেওঁক ক্ষমতা হৈছিল। তেওঁ সেই চোকা কাচি লোৱা জনক বৰ মাত্ৰেৰে ৰিঙিয়াই ক'লে, “তোমাৰ চোকা কাচি লগাই পৃথিৱীৰ দৰাফালতাৰ থোকবোৰ কাচি গোটাৱা; কিয়নো তাৰ গুটি ভালকৈ পকিল।”

19 তাতে সেই স্বৰ্গৰ দূত পৃথিৱীত নিজৰ কাচি লগাই, পৃথিৱীৰ দৰাফালতাৰ থোপাবোৰ কাচি গোটাই, ঈশ্বৰৰ কেৰাধৰূপ মহা পেৰাশালত পেলাই দিলে। 20 নগৰৰ বাহিৰত সেই পেৰাশাল গচকাত, শালৰ পৰা তেজ ওলাই, যোঁৱাৰ লেকামৰ সমান ওখ হৈ, দুশ মাইলতকে বিয়পি গ'ল।

15 অধ্যায়

সাতোটা শেষ উপাতকাৰী নতুন দৰ্শন

1 তেতিয়া মই স্বৰ্গত আন এটা মহা-আচৰিত চিন অৰ্থাৎ সাতোটা উপাতৰ ওপৰত ক্ষমতা পোৱা সাত জন দূত দেখিলোঁ; সেইবোৰেই শেষ উপাত; কিয়নো সেইবোৰত ঈশ্বৰৰ কেৰাধ সমাপ্ত হয়।

2 পাছত জুইৰ মিহলি হোৱা এখন দৰ্শন যেন সমুদ্ৰ দেখিলোঁ; আৰু যি সকল সেই পশু আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি আৰু তাৰ নামৰ নম্বৰ ওপৰত জয়যুক্ত হ'ল, তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ বীণা লৈ সেই দৰ্শনৰ নিচিনা সমুদ্ৰৰ পাৰত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ;

3 সেই লোক সকলে ঈশ্বৰৰ দাস, মোচিৰ গীত* আৰু সেই মেৰ-পোৱালিৰ গীত গান কৰি ক'লে,

“আপোনাৰ কৰ্ম মহা আৰু আচৰিত,
সকলোৰে ওপৰত শাসন কৰা, হে প্ৰভু পৰমেশ্বৰ।

হে চিৰস্থায়ী ৰজা, আপোনাৰ পথ ন্যায় আৰু সত্য।

* 14 অধ্যায়:4 দি বি 6:1-4; মিৰি 2:3; যাকো 1:18 † 14 অধ্যায়:5 গীত 32:2; ইফি 5:26 ‡ 14 অধ্যায়:8 মিচ 21:9; যিৰি 51:7, 8; প্ৰ 18:2 § 14 অধ্যায়:13 1 থি 4:13-18 * 14 অধ্যায়:14 দা 7:13; মথি 24:30 * 15 অধ্যায়:3 যা 15 আখ্যা

4 আপোনাক কোনে ভয় নকৰিব, হে প্ৰভু

আৰু কোনে আপোনাৰ নাম প্ৰশংসা নকৰিব?

কিয়নো কেৱল আপুনি পবিত্ৰ;

সকলো জাতিয়ে আপোনাৰ আগত আহি

আপোনাক আৰাধনা কৰিব।

কিয়নো আপোনাৰ ন্যায় বিধান প্ৰকাশিত কৰা হ'ল।”

5 তাৰ পাছত মই দেখিলোঁ, সেই অতি পবিত্ৰ ঠাইত থকা সাক্ষ্য-তন্ত্ৰৰ মন্দিৰ স্বৰ্গত মেলা হ'ল; 6 সেই অতি পবিত্ৰ ঠাইৰ পৰা সেই সাতোটা উঁপাতৰ ওপৰত ক্ষমতা পোৱা সাত জন দূত ওলাল; তেওঁলোক শুদ্ধ আৰু উজ্জল মণিৰে বিভূষিত আৰু সোণৰ টঙালিৰে তেওঁলোকৰ বুকু বন্ধা আছিল।

7 পাছত সেই চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ এটাই সেই সাত জন দূতক চিৰকাল জীয়াই থকা ঈশ্বৰৰ কেৰাধেৰে পূৰ হোৱা সাতোটা সোণৰ বাটি দিলে। 8 ঈশ্বৰৰ প্ৰত্যাপ আৰু পৰাক্ৰমৰ পৰা উঁপন্ন হোৱা ধোৱাৰ মন্দিৰ পৰিপূৰ্ণ হ'ল; 9 আৰু সেই সাত জন দূতৰ সাতোটা উঁপাত সমাপ্ত নোহোৱালৈকে কোনেও সেই মন্দিৰত সোমাব নোৱাৰিলে।

16 অধ্যায়

1 পাছত পবিত্ৰ মন্দিৰৰ পৰা এটা মহা-বাণী কোৱা শুনিলো আৰু সেই সাত জন দূতলৈ এইদৰে কলে, “তোমালোকে যোৱা আৰু ঈশ্বৰৰ কেৰাধৰ সেই সাতোটা বাটি পৃথিৱীত বাকি দিয়া।”

2 তেতিয়া প্ৰথম জন দূতে গৈ পৃথিৱীত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেই পশুৰ ছাব থকা আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিক প্ৰণিপাত কৰা লোক সকলৰ গাত জঘন্য আৰু ক্ৰেশ-দায়ক বিষম যা হ'ল।*

3 দ্বিতীয় জন দূতে সাগৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেয়ে মৃত লোকৰ তেজৰ নিচিনা হ'ল; আৰু সাগৰত থকা আটাই জীৱিত প্ৰাণী মৰিল।

4 তৃতীয় জন দূতে নদী আৰু জলৰ ভুমুকবোৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেয়ে তেজ হৈ বৈ গ'ল। 5 তেতিয়া জলৰ দূত জনক এই কথা কোৱা শুনিলোঁ,

“তুমি ন্যায়ৱান, যি জন আছে আৰু যি জন আছিল, সেই জন পবিত্ৰ,

কিয়নো তুমি এনে সোধ-বিচাৰ উপনিত কৰিলা।

6 যিহেতু তেওঁলোকে তোমাৰ পবিত্ৰ লোক আৰু ভাববাদী সকলৰ ৰক্তপাত কৰিলে,

সেয়েহে তুমিও তেওঁলোকক পান কৰিবলৈ তেজ দিলা;

তেওঁলোক ইয়াৰ যোগ্য।”

7 পাছত মই বেদিয়ে এই কথা কোৱা শুনিলোঁ,

“হয়, হে সকলোৰে ওপৰত শাসন কৰা প্ৰভু পৰমেশ্বৰ,

তোমাৰ বিচাৰ-আজ্ঞাবোৰ সত্য আৰু ন্যায়।”

8 চতুৰ্থ দূত জনে সূৰ্য্যৰ ওপৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; আৰু মানুহক জুইৰে তাপিত কৰিবলৈ তেওঁক ক্ষমতা দিয়া হ'ল। 9 তেতিয়া মানুহবোৰে বৰ তাপেৰে তাপিত হৈ, এইবোৰ উঁপাতৰ ওপৰত ক্ষমতা থকা ঈশ্বৰৰ নামক নিন্দা কৰিলে। সিহঁতে তেওঁৰ মহিমা স্বীকাৰ নকৰিলে আৰু মন-পালটন নকৰিলে।

10 পঞ্চম দূত জনে পশুৰ সিংহাসনৰ ওপৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে তাৰ ৰাজ্য অন্ধকাৰময় হ'ল; আৰু তেওঁলোকে মনোকষ্টত নিজ নিজ জিভা কামুৰিলে; 11 আৰু নিজ নিজ বেদনা আৰু যা বোৰৰ কাৰণে স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰক নিন্দা কৰি নিজ নিজ কৰ্মৰ পৰা মন-পালটন নকৰিলে।

12 ষষ্ঠ দূত জনে ফৰা মহা-নদীত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে পূব দিশৰ পৰা অহা ৰজা সকলৰ পথ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ, সেই নদীৰ পানী শুকাই গ'ল। 13 পাছত সেই ডেৰগনৰা মুখৰ পৰা, পশুৰ মুখৰ পৰা আৰু ভাৰুকোৱা ভাববাদীৰ মুখৰ পৰা, ডেকুলিৰ সদৃশ তিনটা অশুচি আত্মা ওলোৱা দেখিলোঁ। 14 কিয়নো সিহঁত ভূতবোৰৰ আত্মা, আচৰিত চিন দেখুৱাওঁতা; সিহঁতে সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ সেই মহা-দিনৰ যুদ্ধলৈ গোটাই জগতৰ ৰজা সকলক গোট খুৱাবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ ওলাই গ'ল।

15 মেন কৰিবা! মই চোৰৰ্ণনিচিনাকৈ আহিম। ধন্য এনে লোক যি জনে নিজ গাত বশ্ৰৰ ৰাখি* জাগি থাকে, যাতে তেওঁ উলঙ্গ হৈ বাহিৰলৈ ওলাব নালাগে আৰু তেওঁৰ লাজ আন লোকে দেখা নাপায়। 16 পাছত সিহঁতে ইষী ভাষাত হৰমাগিদোন বোলা এখন ঠাইত ৰজা সকলক গোট খোৱালে।

17 সপ্তম দূত জনে আকাশত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেই মন্দিৰ আৰু সিংহাসনৰ পৰা এই মহা-বাণী ওলাল, ‘এইটো কৰা হ'ল।’ 18 তেতিয়া বিজুলী, গুমগুমনি, মেঘ-গৰ্জ্জন আৰু মহা-ভূমিকম্প হ'ল, তেনে ভূমিকম্প পৃথিৱীত মনুষ্য সৃষ্টি হোৱা দিনৰে পৰা কেতিয়াও হোৱা নাছিল; এই ভূমিকম্প অতি ভয়ানক আছিল। 19 তাতে মহা-নগৰ খন তিনি ভাগত বিভক্ত হ'ল আৰু অনা-ইহী সকলৰ নগৰবোৰ পৰিল; আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰচণ্ড কেৰাধৰুপ দৰাফাৰসেৰে পৰিপূৰ্ণ পান-পাণ্ডৰ সেই মহান বাবিলক দিবলৈ, ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিতে তাক সোঁৱৰণ কৰা গ'ল।

† 15 অধ্যায়:8 যা 40:34। * 16 অধ্যায়:2 যা 9:8-11। † 16 অধ্যায়:13 প্ৰ 12:3। ‡ 16 অধ্যায়:13 প্ৰ 13:1-8 § 16 অধ্যায়:15 1 পি 5:4; 2 পি 3:10 * 16 অধ্যায়:15 প্ৰ 3:4, 18

20 আৰু আটাই দ্বীপ নোহোৱা হ'ল, পৰ্বতবোৰো পুনৰ পোৱা নগ'ল। 21 আৰু মানুহৰ ওপৰত, আকাশৰ পৰা এমোন এমোন গধুৰৰ মহা-শিলাবৃষ্টি হ'ল; এই শিলা-বৃষ্টিৰূপ উঁপাতৰ কাৰণে মানুহে ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিলে; কিয়নো সেই উঁপাত অতি ভয়ানক।

17 অধ্যায়

মহা-বেশ্যা বাবিল মহা-নগৰীৰ বৰ্ণনা

1 পাছত সেই সাতোটা বাটি লোৱা সাত জন দূতৰ এজন আহিল আৰু মোক ক'লে, “আহ, মই তোমাক অনেক পানীৰ ওপৰত বহি থকা সেই মহা-বেশ্যাৰ দণ্ড দেখুৱাওঁ, 2 তাইৰ সৈতে পৃথিৱীৰ ৰজা সকলে ব্যভিচার কৰিলে আৰু তাইৰ ব্যভিচারৰূপ দৰাফ্কাৰসৰ দ্বাৰাই পৃথিৱী নিবাসী সকলক মতলীয়া কৰা হ'ল।”

3 তেতিয়া দূত জনে মোক আত্মাত মৰুভূমিলৈ লৈ গ'ল; তাতে ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা নামেৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱা আৰু সাতোটা মূৰ, দহোটা শিং থকা এটা উজ্বল ৰঙা বৰণীয়া পশুৰ ওপৰত বহি থকা এজনী মহিলা দেখিলোঁ। 4 সেই মহিলা গৰাকী বেঙেনা বৰণীয়া আৰু উজ্বল ৰঙা বৰণৰ বস্ৰৰ পিন্ধা, সোণ আৰু বহুমূল্য মণি-মুকুতাৰ অলঙ্কাৰ পৰিধান কৰা; তাইৰ হাতত ঘিণলগীয়া বস্তু আৰু তাইৰ ব্যভিচারৰূপ মলিৰে পৰিপূৰ্ণ এক পান-পাংৰ আছিল; 5 আৰু তাইৰ কপালত এই নাম লিখা আছিল, সেয়ে নিগূঢ়-তত্ত্ব, “মহান বাবিল, পৃথিৱীৰ বেশ্যা সকলৰ আৰু ঘিণলগীয়া বস্তুৰ মাতৃ।”

6 সেই মহিলাক পবিত্ৰ লোক সকলৰ তেজত আৰু ঘীচুৰ সাক্ষী সকলৰ তেজত মতলীয়া হোৱা দেখিলোঁ। মই তাইক দেখি অতি বিস্ময় মানিলোঁ। 7 তাতে সেই দূতে মোক ক'লে, “তুমি কিয় বিস্ময় মানিলা? সেই তিৰোতা আৰু তাইক লৈ ফুৰি থকা সেই সাতোটা মূৰ আৰু দহোটা শিং থকা পশুৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব মই তোমাক বুজাই কম।

8 তুমি যি পশুক দেখিলা, সি আছিল, কিন্তু সম্প্ৰতি নাই; সি অগাধ ঠাইৰ পৰা উঠি পাছত বিনাশৰ ঠাইলৈ যাবৰ বাবে উদ্যত হৈছে; আৰু জগত স্থাপনৰে পৰা জীৱন পুস্তকত যি সকলৰ নাম লিখা নাই, * এনে পৃথিৱী নিবাসী সকলে যেতিয়া সেই পশুক দেখিব, তেতিয়া যিটো আছিল, সম্প্ৰতি নাই কিন্তু উপস্থিত হ'বলগীয়া, সেইটোক দেখি তেওঁলোকে বিস্ময় মানিব।

9 ইয়াত বুজি পাবৰ বাবে জ্ঞানী মনৰ প্ৰয়োজন। যিবোৰৰ ওপৰত সেই মহিলা গৰাকী বহি আছে, সেই সাতোটা মূৰ হৈছে সাতোটা পৰ্বত; আৰু সেইবোৰেই সাত জন ৰজাও। 10 তেওঁলোকৰ পাঁচ জন পতিত হ'ল, এজন বৰ্তমান আছে, আৰু আন জন এতিয়াও অহা নাই; কিন্তু আছিলও তেওঁ অলপ কালহে থাকিব।

11 আৰু যি পশু আছিল কিন্তু সম্প্ৰতি নাই, সি নিজেই অষ্টম ৰজা আৰু সেই শ্ৰেণীৰে সাত জনৰ এজন; সি বিনাশৰ ঠাইলৈ যাব।

12 আৰু তুমি দেখা সেই দহোটা শিঙেই, দহ জন ৰজা; তেওঁলোকে এতিয়াও ৰাজ্য পোৱা নাই; কিন্তু এক ঘণ্টাৰ কাৰণে সেই পশুৰে সৈতে সেই কেইজনেও ৰাজ অধিকাৰ পাব। 13 তেওঁলোকে এক পৰামৰ্শ হৈ নিজৰ শক্তি আৰু অধিকাৰ সেই পশুক দিব। 14 তেওঁলোকে মেৰ-পোৱালিৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিব; কিন্তু মেৰ-পোৱালিয়ে তেওঁলোকৰ ওপৰত জয় কৰিব; কিয়নো তেওঁ প্ৰভুৰো প্ৰভু, ৰজাৰো ৰজা আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলো আমলিৰত, † মনোনীত আৰু বিশ্বাসী।”

15 সেই দূত জনে মোক আকৌ ক'লে, “তুমি যি পানী দেখিলা, অৰ্থাৎ য'ত সেই বেশ্যা বহি আছে, সেই পানীবোৰেই অনেক প্ৰজা, সাধাৰণ লোক, সকলো জাতি আৰু ভাষাৰ লোক সকল।

16 তুমি দেখা সেই দহোটা শিং আৰু পশুৰে সেই বেশ্যাক ঘিণ কৰিব। তাইক অনাথ আৰু উলঙ্গ কৰি তাইৰ মণ্ড খাব আৰু তাইক সম্পূৰ্ণৰূপে জুইত পুৰি পেলাব। 17 কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্য সিদ্ধ নোহোৱালৈ তেওঁৰ মনস্থ পূৰ কৰিবলৈ† আৰু এক মনৰ হৈ তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ৰাজ্য পশুক দিবৰ বাবে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ মনত প্ৰবৃত্তি জন্মালে।

18 তুমি যি মহিলাক দেখিলা, তাই পৃথিৱীৰ ৰজা সকলৰ ওপৰত ৰাজ্য পোৱা সেই মহা-নগৰ।

18 অধ্যায়

বাবিল মহা-বেশ্যাৰ বিনাশ

1 এইবাৰ ঘটনা ঘটৰ পাছত মই আন এজন দূতক স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলোঁ; তেওঁ অধিক অধিকাৰ পোৱা আৰু তেওঁৰ প্ৰতাপত পৃথিৱী খন দীপ্তিময় হ'ল। 2 তেওঁ বলৱান মাত্ৰেৰে ৰিঙিয়াই ক'লে,

“পৰিল, পৰিল* সেই বাবিল মহা-নগৰ!

তাই ভূতবোৰৰ বাসস্থান হৈ পৰিছে

সকলো অশুচি আত্মাৰ কয়দখানা

আৰু আটাই অশুচি আৰু ঘিণলগীয়া চৰাই বাস কৰা ঠাই† হ'ল।

3 কিয়নো সকলো জাতি তাইৰ

ব্যভিচারৰ কেৰাধৰূপ দৰাফ্কাৰসৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ল।

আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলে তাইৰে সৈতে ব্যভিচার কৰিলে,

তাইৰ বিলাসিতা শক্তিৰ প্ৰভাৱত পৃথিৱীৰ সদাগৰ সকল ধনৱন্ত হ'ল।”

4 পাছত আন এক আকাশ বাণীত এনেদৰে কোৱা শুনিলোঁ,

“হে মোৰ লোক সকল, তোমালোকে যেন তাইৰ পৰা ওলাই আহা†

* 17 অধ্যায়:8 প্ৰ 13:8। † 17 অধ্যায়:14 ৰো 8:29, 30। ‡ 17 অধ্যায়:17 প্ৰ 14:8। * 18 অধ্যায়:2 প্ৰ 14:8। † 18 অধ্যায়:2 যিৰি 50:39।

‡ 18 অধ্যায়:4 যিচ 52:11।

যাতে তোমালোকে তাইৰ পাপৰ অংশীদাৰ নোহোৱা
আৰু তাইৰ উপাতৰ ভাগ নোপোৱা।

5 কিয়নো তাইৰ পাপ স্বৰ্গলৈ বৃদ্ধি পালে,

আৰু তাইৰ অপৰাধ ঈশ্বৰে সোঁৱৰণ কৰিলে।

6 তাই যি দৰে দিলে, তোমালোকেও তাইক সেইদৰে প্ৰতিফল দিয়া,

আৰু তাইৰ কৰ্ম অনুসাৰে দুগুণত দুগুণ প্ৰতিফল দিয়া;

যি পান-পাংৰত পেয় যুগুত কৰিলে, সেই পান-পাংৰত তোমালোকেও তাইলৈ দুগুণ পেয় যুগুত কৰা।

7 তাই যিমান গৌৰৱ আৰু বিলাসিতা কৰিছিল

তাইক সিমান যাতনা আৰু শোক দিয়া।

কিয়নো তাই মনতে কয়,

‘মই ৰাণী হৈ বহি আছোঁ;

মই বিধৱা নহওঁ

আৰু মই শোকৰ দিন কেতিয়াও নেদেখিম।’⁸

8 সেই বাবে তাইৰ সকলো উপাত:

মৃত্যু শোক আৰু আকাল;

একেদিনাই উপস্থিত হ’ব।

তাইক জুইত পুৰি পেলোৱা যাব,

কিয়নো তাইৰ বিচাৰকৰ্ত্তা প্ৰভু পৰমেশ্বৰ বলৱান।

9 পৃথিৱীৰ যি ৰজা সকলে তাইৰ সৈতে ব্যভিচাৰ আৰু বিলাসিতা কৰিছিল, তেওঁলোকে তাইক পোৱাৰ ধূঁৱা যেতিয়া
দেখিব, তেতিয়া তাইৰ কাৰণে ক্ৰন্দন কৰি হিয়া ডুকুৱাব।* ¹⁰ তাইৰ যাতনাৰ ভয়ত দুৰৈত থিয় হৈ এইদৰে ক’ব,

“হায় হায়, বাবিল মহা-নগৰ, তুমি সন্তাপৰ পাংৰ,

পৰাক্ৰমী বাবিল নগৰ!

কিয়নো এঘণ্টাৰ ভিতৰতে তোমাৰ দণ্ডাজ্ঞা হ’ল।”

11 পৃথিৱীৰ সদাগৰ সকলে তাইৰ কাৰণে ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰিছে, ¹² কিয়নো তেওঁলোকৰ বাণিজ্য-দৰব্য, অৰ্থাৎ
সোণ, ৰূপ, বহুমূলীয়া মণি, মুকুতা, শগ সূতাৰ মিহি কাপোৰ, বেঙেনা বৰণীয়া কাপোৰ, পাট কাপোৰ, উজুল ৰঙা বৰণীয়া
কাপোৰ, চন্দন আদি কাঠ, হাতী-দাঁতৰ আটাই পাংৰ আৰু বহুমূল্য কাঠৰ, পিতলৰ, লোহাৰ আৰু মৰম্বৰ শিলৰ সকলো

পাংৰ, ¹³ ডালচেনি, মচলা, ধূপ, সুগন্ধি তেল, ধূনা-এঠা, দৰাক্ষৰস, তেল, মিহি আটাগুড়ি, ঘেঁহু ধান, মেৰ, ঘোঁৰা আৰু ৰথ,
বন্দী মানুহ আৰু মানুহৰ পৰাণ, এতিয়া কোনেও নিকিনে।

¹⁴ তোমাৰ পৰাণৰ অভিলিখিত ফলবোৰ তোমাৰ পৰা গুচি গ’ল।

সকলো শোভা আৰু দীপ্ত তোমাৰ পৰা নোহোৱা হৈ গ’ল;

সেইবাবৰ কেতিয়াও পুনৰ নাপাবা।

¹⁵ এই সকলো বস্তুৰে যি সদাগৰ সকল তাইৰ পৰা ধনৱন্ত হৈ গ’ল, তেওঁলোকে তাইৰ যাতনা দেখি ভয়তে দুৰৈত থিয় হৈ,
ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰিব। ¹⁶ তেওঁলোকে কব,

“হায় হায়, সেই মহা-নগৰ সন্তাপৰ পাংৰ

যি শগ সূতাৰ মিহি কাপোৰ পিন্ধা,

বেঙেনা বৰণীয়া আৰু উজুল ৰঙা বৰণীয়া কাপোৰ পিন্ধা

আৰু সোণ, বহুমূলীয়া মণি আৰু মুকুতাৰে অলঙ্কৃত হোৱা!”

¹⁷ এঘণ্টাৰ ভিতৰতে এই সকলো ধন-সম্পত্তি ধ্বংস হ’ল।

জাহাজৰ চাৰেং সকল, জাহাজেৰে ঠায়ে ঠায়ে অহা-যোৱা কৰা লোক সকল আৰু নাৱিক সকলকে আদি কৰি যিমান সমুদ্ৰ-
ব্যৱসায়ী লোক আছে, সেই সকলোৱে দুৰৈত থিয় দি থাকিল।

¹⁸ তাইক পোৱাৰ ধূঁৱা দেখি তেওঁলোকে ৰিঙিয়াই ক’লে, “এই মহা-নগৰ তুল্য কোন নগৰ আছে?” ¹⁹ আৰু তেওঁলোকে
নিজৰ মূৰত ধূলি পেলাই ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰি ৰিঙিয়াই ক’লে,

“হায় হায়, সেই মহা-নগৰ সন্তাপৰ পাংৰ

যত সকলো জাহাজৰ গৰাকী সকল

সাগৰত থাকি যি নগৰ ধনৰ বাহুল্যতাৰ দ্বাৰাই ধনৱন্ত হৈ গ’ল,

এঘণ্টাৰ ভিতৰতে তাইৰ ধ্বংস হ’ল।”

²⁰ “†হে স্বৰ্গ,

পৰিৎৰ লোক, পাঁচনি আৰু ডাববাদী সকল, তোমালোকে তাইৰ বিষয়ে আনন্দ কৰা,

কিয়নো ঈশ্বৰে তোমালোকৰ সোধ-বিচাৰ তাইৰ ওপৰত কৰিলে!”

²¹ পাছত এজন বলৱান দূতে এখন জাঁতৰ নিচিনা এচটা ডাঙৰ শিল তুলি লৈ সাগৰত দলিয়াই ক’লে,

“এইদৰে বাবিল মহা-নগৰক বলেৰে পেলোৱা হ’ব,

আৰু কেতিয়াও দেখা নাযাব।[†]

22 বীণা বজোৱা, গায়ন-বায়ন,

বহিঁবাদক আৰু কালি বজোৱা সকলৰ মাত

তোমাৰ মাজত আৰু কেতিয়াও শুনা নাযাব।

আৰু কোনো প্ৰকাৰ শিল্পকাৰী লোক

তোমাৰ মাজত কেতিয়াও পোৱা নাযাব।

জাঁত-ঘৰৰ মাত

তোমাৰ মাজত কেতিয়াও শুনা নাযাব;

23 চাকিৰ পোহৰ

তোমাৰ মাজত কেতিয়াও দেখা নাযাব।

দৰা আৰু কন্যাৰ মাত

তোমাৰ মাজত কেতিয়াও শুনা নাযাব,

কিয়নো তোমাৰ সদাগৰ সকল পৃথিৱীৰ ৰাজকুমাৰ আছিল,

আৰু তোমাৰ মাযাকৰ্ম্মৰ দ্বাৰাই সকলো জাতিবোৰ ভ্ৰান্ত হ'ল।

24 ডাৰবাদী আৰু পবিংৰ লোক সকলকে আদি কৰি যিমান লোকক পৃথিৱীত বধ কৰা হ'ল, সেই সকলোৰে তেজ এই নগৰৰ
ভিতৰত পোৱা গ'ল।”

19 অধ্যায়

বাবিলৰ বিনাশৰ কাৰণে স্বৰ্গত আনন্দ

1 এইবোৰ ঘটনা ঘটাব পাছত, মই স্বৰ্গত থকা বৃহৎ এদল মানুহৰ মহাধ্বনি শুনিলাঁ, বোলে,

“হাল্লিলুয়া।

পৰিত্ৰাণ, মহিমা আৰু পৰাক্ৰম আমাৰ ঈশ্বৰৰ।

2 তেওঁৰ সকলো সোধ-বিচাৰ, সত্য আৰু ন্যায়;

তেওঁ সেই মহা-বেশ্যাৰ বিচাৰ কৰিলে

সেই বেশ্যাই নিজৰ বেশ্যা-কৰ্ম্মৰ দ্বাৰা পৃথিৱী ভৰ্ত্ত কৰিছিল।

যি ৰক্তপাত তাইয়ে বোৱাইছিল,

তেওঁ নিজৰ সেই দাস সকলৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ ল'লে,।”

3 আৰু তেওঁলোকে পুণৰাই ক'লে,

“হাল্লিলুয়া!

আৰু তাইৰ ধোঁৱা চিৰকাল তাইৰ পৰা উঠি থাকিব।”

4 পাছত সেই ঠোঁপ জন পৰিচাৰক আৰু চাৰি জীৱিত প্ৰাণীয়ে সিংহাসনত বহি থকা ঈশ্বৰক দণ্ডৰতে আৰাধনা কৰিলে।

তেওঁলোকে কলে,

“আমেন। হাল্লিলুয়া!”

5 তেতিয়া সিংহাসনৰ পৰা আৰু এটা মাত ওলাল, বোলে,

“হে ঈশ্বৰৰ দাস সকল,

হে তেওঁৰ ভয়কাৰী সকল,

তোমালোক সৰু বৰ সকলোৰে

আমাৰ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰা।”

6 পাছত বৃহৎ এদল মানুহৰ মাতৰ নিচিনা, নিনাদিত কৰা পানীৰ মাতৰ নিচিনা আৰু যোৰ মেঘ-গৰ্জ্জনৰ মাতৰ দৰে এই বাণী
শুনিলাঁ,

“হাল্লিলুয়া!

কিয়নো যি জন প্ৰভু

আৰু পৰমেশ্বৰ, আমাৰ সকলোৰে শাসনকৰ্তা জনে, ৰাজস্ব গ্ৰহণ কৰিছে।*

7 আহা, আমি অতি আনন্দেৰে উল্লাসিত হৈ

তেওঁৰ মহিমা স্বীকাৰ কৰোঁহক;

কিয়নো সেই মেৰ-পোৱালিৰ বিবাহ† উপস্থিত হ'ল;

আৰু তেওঁৰ ডাৰ্য্যাই‡ নিজকে যুগুত কৰিলে।”

8 আৰু পিন্ধিবৰ কাৰণে তাইক সন্মতিৰ সৈতে,

শণ সূতাৰ উজ্জল আৰু শুদ্ধ মিহি কাপোৰ দিয়া হ'ল;

(কিয়নো সেই মিহি বস্তুৰ পবিংৰ লোকৰ ধাৰ্মিকতা স্বৰূপ।)

‡ 18 অধ্যায়:21 যিৰি 51:63, 64।

* 19 অধ্যায়:6 গীত 97:1।

† 19 অধ্যায়:7 নথি 25:10।

‡ 19 অধ্যায়:7 2 কৰি 11:2; ইফি 5:23-27।

৭ পাছত দূত জনে মোক ক'লে, “তুমি এই কথা লিখা: মেৰ-পোৱালিৰ বিবাহৰ ভোজলৈ যি সকল নিমন্ত্ৰিত হৈছে তেওঁলোক ধন্য।” তেওঁ মোক পুনৰ ক'লে, “এইবাৰ ঈশ্বৰৰ সত্য বাক্য।”¹⁰ তেতিয়া তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ মই তেওঁৰ চৰণত পৰিলো। কিন্তু তেওঁ মোক ক'লে, “সাৱধান, এনে নকৰিবা! মই তোমাৰ সহদাস আৰু যীচুৰ সাক্ষ্য ধাৰণ কৰা তোমাৰ ভাই সকলৰো সহদাস; ঈশ্বৰকহে প্ৰণিপাত কৰা, কিয়নো যীচুৰ সাক্ষ্যই ডাববাণীৰ আত্মা।”

ৰাজাধিৰাজ যীচুৰ জয়-যাংৰা

11 তেতিয়া মই স্বৰ্গৰ দৰাৰ মুকলি কৰা দেখিলোঁ; আৰু মই চাওতে তাত এটা বগা যোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উঠা জনক বিশ্বাসী আৰু সত্য বোলে; তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে সোধ-বিচাৰ আৰু যুদ্ধ কৰে।¹² তেওঁৰ চকু অগ্নিশিখা আৰু তেওঁৰ মূৰত অনেক কিৰীটি আছে। তেওঁৰ এটা নাম লিখা আছে কিন্তু সেই নাম তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনেও নাজানে।¹³ তেওঁ পিন্ধা বশ্ৰৰ তেজত দুব মৰা; * তেওঁৰ নাম হ'ল- ঈশ্বৰৰ বাক্য।†

14 স্বৰ্গীয় সৈন্য সকলে শণ সূতাৰ বগা আৰু শুদ্ধ মিহি কাপোৰ পিন্ধি, বগা যোঁৰাবোৰৰ ওপৰত উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল।¹⁵ তেওঁ জাতি সকলক আঘাত কৰিবলৈ তেওঁৰ মুখৰ পৰা এখন চোকা তৰোৱাল ওলায় আৰু তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে তেওঁলোকক শাসন কৰিব; আৰু সৰুশক্তিমান ঈশ্বৰৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰূপ দৰাক্ৰমৰ পোৰশাল তেৱেঁই গচকে।¹⁶ তেওঁৰ বশ্ৰত আৰু কৰঙত, এই নাম লিখা আছে, “ৰজাৰো ৰজা আৰু প্ৰভুৰো প্ৰভু।”

17 পাছত মই সুৰ্য্যত থিয় হোৱা এজন দূত দেখিলোঁ; তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত আকাশত উড়ি ফুৰা সকলো পক্ষীক বৰ মাত্ৰেৰে ৰিঙিয়াই ক'লে, ‡ “আহা, তোমালোকে ঈশ্বৰৰ ভোজনৰ বাবে একলগ হোৱা।¹⁸ তোমালোকে ৰজা সকলৰ মঙহ, সেনাপতি সকলৰ মঙহ, শক্তিমন্ত্ৰ সকলৰ মঙহ, যোঁৰা আৰু তাত উঠি থকাবোৰৰ মঙহ, দুয়ো স্বাধীন আৰু দাস, সবু আৰু বৰ সকলোৰে মঙহ আহি খোৱা।”

19 পাছত সেই পশু আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকল আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবোৰকো গোট খোৱা দেখিলোঁ। তেওঁলোকে সেই যোঁৰাত উঠা জনৰ লগত তেওঁৰ সৈন্যৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই আহিছিল।²⁰ তেতিয়া পশু আৰু তাৰে সৈতে যি ভাৰি-কোৱা ডাববাদীয়ে তাৰ আগত আচৰিত চিন দেখুৱাইছিল, যাৰ দৰাৰাই সেই পশুৰ ছাব মাৰি লোৱা সকলক আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিক প্ৰণিপাত কৰাবোৰক ভুলাইছিল, সেই দুয়োকো বন্দী কৰা হ'ল আৰু গন্ধকেৰে জুলি থকা জুইৰ সৰোবৰত, জীয়াই জীয়াই দুয়োকো পেলোৱা হ'ল।

21 আৰু অৱশিষ্ট সকলক সেই যোঁৰাত উঠা জনৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰা হ'ল; আৰু সকলো চৰাইবোৰ সিহঁতৰ মঙহেৰে তৃপ্ত হ'ল।

20 অধ্যায়

হাজাৰ বছৰৰ বৰ্ণনা

1 তেতিয়া মই এজন দূতক স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা দেখিলোঁ, তেওঁৰ হাতত সেই অগাধ ঠাইৰ চাবি আৰু এডাল বৰ শিকলি আছিল।² তেওঁ সেই ডেৰগন, সেই প্ৰণি সৰপ; * যি দিয়াবল আৰু চয়তান, তাক ধৰি, এহেজাৰ বছৰলৈ বান্ধি ৰাখিলে। দূত জনে সেই অগাধ ঠাইত তাক পেলাই দি, সেই ঠাইৰ মুখ বন্ধ কৰিলে, আৰু তাৰ ওপৰত চাব মাৰি দিলে।³ তাক এনেদৰে অগাধ ঠাইত পেলাই দিয়াৰ কাৰণ এয়ে যে, সি যেন জাতিবোৰক, যেতিয়ালৈ সেই এহেজাৰ বছৰ পূৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে ভুলাব নোৱাৰে। তাৰ পাছত অলপ কালৰ বাবে সি মুক্ত হ'ব লাগিব।

4 পাছত মই কেইখন মান সিংহাসন দেখিলোঁ। সেইবোৰৰ ওপৰত যি লোক সকল বহি আছিল, তেওঁলোকক সোধ-বিচাৰৰা ডাৰ দিয়া হ'ল; আৰু মই সেই লোক সকলৰ জীৱাত্মা দেখিলোঁ; যি সকলক যীচুৰ সাক্ষ্যৰ কাৰণে আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ কাৰণে মূৰ ছেদন কৰা হৈছিল আৰু যি সকলে সেই পশু বা তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিক প্ৰণিপাত কৰা নাছিল আৰু নিজৰ কপালত আৰু হাতত তাৰ ছাব লোৱা নাছিল, তেওঁলোকে জীৱিত হ'ল আৰু এহেজাৰ বছৰ খৰীষ্টৰ সৈতে ৰাজস্ব কৰিলে।†

5 মৃত সকলৰ অৱশিষ্ট লোক সেই হাজাৰ বছৰ পূৰ নহোৱালৈকে জীৱিত নহ'ল। এয়ে প্ৰথম পুনৰুত্থান।⁶ যি জনে এই প্ৰথম উত্থানৰঙ ভাগী হয়, তেওঁ ধন্য আৰু পবিত্ৰ লোক। তেওঁলোকৰ ওপৰত দ্বিতীয় মৃত্যুৰ কোনো ক্ষমতা নাই; তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ আৰু খৰীষ্টৰ পুৰোহিত হৈ তেৱেঁ সৈতে এহেজাৰ বছৰ ৰাজস্ব কৰিব।

শেষ-কালৰ বিচাৰ আৰু নতুন যিৰুচালেমৰ বৰ্ণনা

7 যেতিয়া সেই হাজাৰ বছৰ পূৰ হ'ব, চয়তান নিজ বন্দীশালৰ পৰা মুক্ত হ'ব আৰু,⁸ তেতিয়া সি ওলাই আহি, পৃথিৱীৰ চাৰি চুকত থকা গোগ আৰু মাগোগ* জাতি সকলক ভুলাই, সৈন্যৰ দল যোগাৰ কৰি, ৰণলৈ গোট খুৱাব। তেওঁলোকৰ সংখ্যা সাগৰৰ বালিৰ সমান হ'ব।

9 সিহঁতে পৃথিৱীৰ বিশ্বেদি গৈ, পবিত্ৰ লোক সকলৰ ছাউনি আৰু প্ৰিয় নগৰ বেৰি ধৰিলে; কিন্তু স্বৰ্গৰ পৰা জুই পৰি, সিহঁতক গৰাস কৰিলে।¹⁰ আৰু সিহঁতক ভুলুৱা চয়তানক, গন্ধক আৰু জুইৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল যত সেই পশু আৰু ভাৰি-কোৱা ডাববাদীও আছে; আৰু সিহঁতে চিৰকাললৈকে দিনে-ৰাতিয়ে যাতনা ভোগ কৰিব।

§ 19 অধ্যায়:11 গীত 45:3, 41 * 19 অধ্যায়:13 যিচ 63:1-61 † 19 অধ্যায়:13 যো 1:11 ‡ 19 অধ্যায়:17 মিহি 39:17-20 * 20 অধ্যায়:2 প্ৰ 12:91 † 20 অধ্যায়:4 1 কৰি 6:2, 31 ‡ 20 অধ্যায়:4 2 জী 2:11, 12 § 20 অধ্যায়:6 ফিলি 3:10, 11 * 20 অধ্যায়:8 মিহি 38; 39:1-161

11 তাৰ পাছত মই এখন ডাঙৰ বগা সিংহাসন, † আৰু তাৰ ওপৰত বহি থকা জনক দেখিলোঁ; তেওঁৰ উপস্থিতিত পৃথিৱী আৰু আকাশমণ্ডল পলাই গ'ল কিন্তু সেইবাৰৰ কাৰণে যাবলৈ ঠাই পুনৰ পোৱা নগ'ল। 12 সেই সিংহাসনৰ আগত সৰু বৰ সকলো মৃত সকলক থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; আৰু কেইখন মান পুস্তক মেলা হ'ল; পাছত আৰু এখন পুস্তক মেলা হ'ল- জীৱন পুস্তক। সেই পুস্তকবোৰত লিখা মতে‡ মৃত সকলৰ নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল।

13 তেতিয়া সাগৰে নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলে; মৃত্যু আৰু পৰলোককেও নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলে; তাতে সেই মৃত লোক সকলক নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। 14 পাছত মৃত্যু আৰু পৰলোকক সেই জুইৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল। সেয়েই অৰ্থাৎ অগ্নিৰ সৰোবৰেই দ্বিতীয় মৃত্যু; 15 আৰু জীৱন পুস্তকত যি কোনো জনৰ নাম পোৱা নগ'ল, তেওঁলোকক সেই জুইৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল।

21 অধ্যায়

1 তাৰ পাছত মই নতুন আকাশমণ্ডল আৰু নতুন পৃথিৱী* দেখিলোঁ; কিয়নো প্ৰথম আকাশমণ্ডল আৰু প্ৰথম পৃথিৱী গুচি গ'ল; সমুদ্ৰও নাছিল। 2 আৰু দৰাৰ কাৰণে বিভূষিতা কন্যা যেনে, তেনেকৈ যুগুত হোৱা, সেই পবিত্ৰ নগৰ নতুন যিৰুচালেমক, ঈশ্বৰৰ পৰা, অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলোঁ।

3 পাছত মই সেই সিংহাসনৰ পৰা এই মহা আকাশ-বাণী শুনিবলৈ, “সোৱা চোৱা!” লোক সকলৰ সহিত ঈশ্বৰৰ নিবাস আৰু তেওঁলোকৰ সহিত তেওঁ নিবাস কৰিব। তেওঁলোক তেওঁৰ নিজ লোক হব, আৰু ঈশ্বৰ নিজে সঙ্গী হৈ তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ব। 4 তেওঁলোকৰ চকুৰ পৰা আটাই চকুলো মচি গুচাব;† তাতে মৃত্যু পুনৰ নহব; শোক বা স্বৰ্গদন বা বেদনাও পুনৰ নহব। আগৰবোৰ গুচি গ'ল।

5 পাছত সিংহাসনৰ ওপৰত বহা জনে কলে, “চোৱা! মই সকলোকে নতুন কৰোঁ।” তেওঁ পুনৰ কলে, “লিখা, কিয়নো এইবাৰ কথা ক্ৰিয়াসযোগ্য আৰু সত্য।” 6 পাছত তেওঁ মোক কলে, “এই সকলো হ'ল! মই আলফা আৰু ওমেগা, আদি আৰু অন্ত। পিয়াহ লগা জনক মই জীৱন-জলৰ ভূমুকৰ পানী বিনামূল্যে দিম।‡

7 যি জনে জয় কৰে, তেওঁ এইবাৰৰ অধিকাৰী হ'ব; মই তেওঁৰ ঈশ্বৰ হ'ম আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব। 8 কিন্তু যি সকল ডয়াতুৰ, অবিয়াসী, যিগলগীয়া, নৰবৰী, ব্যভীচাৰি, মায়াবী, মূৰতিপূজক আৰু সকলো মিছলীয়া সকলে জুলি থকা গন্ধক আৰু জুইৰ সৰোবৰত নিজ নিজ ভাগ পাব।* সেয়াই দ্বিতীয় মৃত্যু।”

9 তেতিয়া শেষৰ সাত উৰ্ণপাতেৰে পৰিপূৰ্ণ সাতোটা বাটি লোৱা সাত জন দূতৰ এজন আহিল, আৰু মোৰ ওচৰলৈ আহি কলে, “ইয়ালৈ আহা। মই তোমাক সেই কন্যা, অৰ্থাৎ মেৰ-পোৱালিৰ ডাৰ্যাক দেখুৱাম।” 10 তাতে তেওঁ মোক আন্বিত এখন ডাঙৰ ওখ পৰ্বতলৈ নিলে, আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা, অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা ঈশ্বৰৰ প্ৰভাৱ-যুক্ত সেই পবিত্ৰ যিৰুচালেম নগৰ দেখুৱালে।

11 সেই নতুন যিৰুচালেম ঈশ্বৰৰ মহিমাৰে পূৰ্ণ আছিল আৰু তাৰ জ্যোতি বহুমূলীয়া মণি, অৰ্থাৎ স্ফটিকৰ দৰে নিৰ্ফল সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ নিচিনা আছিল। 12 তাত ওখ আৰু ডাঙৰ গড় আৰু বাৰ খন দৰাৰ আছিল; সেই বাৰ খন দৰাৰত বাৰ জন দূত থাকে আৰু সেই দৰাৰত ইশ্বৰয়েলৰ সন্তান সকলৰ বাৰ ফৈদৰ নাম লিখা আছিল। 13 তাৰে তিনি খনৰ দৰাৰ পূব ফালে, তিনি খন দৰাৰ উত্তৰ ফালে, তিনি খন দৰাৰ দক্ষিণ ফালে আৰু তিনি খন দূৱাৰ পশ্চিম ফালে।

14 আৰু নগৰৰ গড়ৰ বাৰটা ভিত্তিমূল; তাত মেৰ-পোৱালিৰ বাৰ জন পাঁচনিৰ বাৰটা নাম আছে।

15 আৰু সেই নগৰ আৰু তাৰ দুৱাৰবোৰ আৰু তাৰ গড় জুখিবৰ কাৰণে, মোৰে সৈতে কথা হোৱা জনৰ সোণৰ নলৰ এডাল জোখ আছিল।

16 সেই নগৰ চাৰি-চুকীয়া, তাৰ দীঘে-পথালিয়ে সমান। পাছত তেওঁ নলেৰে নগৰ খনৰ জোখ লৈ পোন্ধৰ শ মাইল পালে; দীঘে-পথালিয়ে আৰু উচ্চতাত সমান। 17 পাছত গড় জুখি, মানুহৰ অৰ্থাৎ দূতৰ জোখ ডালেৰে এশ চৌৱাশ্লিশ হাত হ'ল।

18 সেই গড়ৰ গাঁঠনি সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ আৰু নগৰ খন শুদ্ধ সোণৰ পৰিষ্কাৰ দৰপণৰ নিচিনা। 19 নগৰৰ গড়ৰ ভিত্তিমূলবোৰ আটাইবিধ বহুমূলীয়া মণিৰে বিভূষিত আছিল। 20 প্ৰথম মূল সূৰ্য্যকান্তৰ, দ্বিতীয় নীলকান্তৰ, তৃতীয় তাৰশমণিৰ, চতুৰ্থ মৰকতৰ, পঞ্চম বৈদুৰ্য্যৰ, ষষ্ঠ চাৰদ্বীয়া মণিৰ, সপ্তম স্বৰ্ণমণিৰ, অষ্টম গোমেদকৰ, নৱম পদ্মৰাগৰ, দশম লশুনীয়াৰ, একাদশ পেৰোজৰ, দ্বাদশ কটাহেলাৰ আছিল।

21 সেই বাৰটা দৰাৰত বাৰটা মুকুতা আছিল, আৰু প্ৰত্যেকটো দৰাৰে এটা এটা মুকুতাৰে সজা হৈছিল। নগৰৰ আলিবাট শুদ্ধ সোণৰ আৰু পৰিষ্কাৰ দৰপণৰ নিচিনা আছিল। 22 তাৰ ভিতৰত মই কোনো মন্দিৰ নেদেখিলোঁ, কিয়নো সৰ্বশক্তিমান প্ৰভু প্ৰমেশ্বৰ আৰু সেই মেৰ-পোৱালি জনে তাৰ মন্দিৰ।

23 সেই নগৰত দীপ্তিৰ বাবে সূৰ্য্য বা চন্দৰৰ প্ৰয়োজন নাই; কিয়নো তাত ঈশ্বৰৰ প্ৰত্যাপ দীপ্তি দিয়ে, আৰু মেৰ-পোৱালি জন তাৰ প্ৰদীপ স্বৰূপ।† 24 জাতিবোৰে সেই দীপ্তিত অহা-যোৱা কৰিব; আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলে নিজৰ প্ৰত্যাপ তাৰ ভিতৰলৈ আনিব। 25 তাৰ দৰাৰবোৰ দিনত কেতিয়াও বন্ধ নহব; কিয়নো তাত ৰাতি নহব;

26 তেওঁলোকে জাতি সকলৰ প্ৰত্যাপ আৰু মৰ্যাদা তাৰ ভিতৰলৈ আনিব।‡ 27 আৰু কোনো অশুচি বস্তু তাৰ ভিতৰত প্ৰবেশ নকৰিব। সেয়েহে তাতে যিগলগীয়া কৰ্ম কৰা আৰু মিছা কথা কোৱা কেৰেণেও তাৰ ভিতৰত কেতিয়াও প্ৰবেশ

† 20 অধ্যায়:11 মথি 25:31 ‡ 20 অধ্যায়:11 2 পি 3:10 § 20 অধ্যায়:12 লুক 10:20; প্ৰ 13:8; 21:27 * 21 অধ্যায়:1 মথি 65:17-19; 66:22;

2 পি 3:13 † 21 অধ্যায়:3 জখ 8:8; 2 কৰি 6:16 ‡ 21 অধ্যায়:4 মথি 25:8; প্ৰ 7:15-17 § 21 অধ্যায়:6 মথি 55:1; যো 4:10, 14; 7:37; 22:17

* 21 অধ্যায়:8 প্ৰ 22:15 † 21 অধ্যায়:23 মথি 60:19, 20; যো 1:4; 8:12 ‡ 21 অধ্যায়:26 গীত 72:8-11; মথি 60:3-5

নকৰিব, কিন্তু কেৱল যি সকলৰ নাম সেই মেৰ-পোৱালিৰ জীৱন পুস্তকত লিখা আছে, তেওঁলোকেহে ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিব।

22 অধ্যায়

1 পাছত সেই দূত জনে মোক জীৱন-জলৰ সেই নদী দেখুৱালে, সেই পানী স্ফটিকৰ নিচিনা উজ্জ্বল। ঈশ্বৰ আৰু মেৰ-পোৱালিৰ সেই সিংহাসনৰ পৰা সেই নদী, 2 তাৰ আলিবাটৰ মাজেৰে বৈ গৈছিল। সেই নদীৰ ইপাৰে-সিপাৰে জীৱন-বৃক্ষ* আছিল; সেই বৃক্ষই বাৰ বিধ ফল উপলব্ধ কৰিছিল আৰু প্ৰতি মাহে তাত ফল ধৰে। সেই বৃক্ষৰ পাত জাতি সকলক সুস্থ কৰাৰ কাৰণে।

3 তাত কোনো শাও নহ'ব। সেই নগৰত ঈশ্বৰ আৰু সেই মেৰ-পোৱালিৰ সিংহাসন থাকিব আৰু তেওঁৰ দাস সকলে তেওঁক সেৱা কৰিব। 4 তেওঁলোকে তেওঁৰ মুখ দেখা পাব;† আৰু তেওঁলোকৰ কপালত তেওঁৰ নাম লিখা থাকিব। 5 তাতো ৰাতিও নহ'ব; আৰু চাকিৰ পোহৰ বা সূৰ্য্যৰ পোহৰ তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজন নহ'ব; কিয়নো প্ৰভু পৰমেশ্বৰে তেওঁলোকক দীপ্তি দিব আৰু তেওঁলোকে চিৰকাল ৰাজস্ব কৰিব।

চেতনা আৰু প্ৰতিজ্ঞায়ুক্ত শেষ কথা

6 পাছত দূত জনে মোক ক'লে, “এইবাৰ কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সত্য; ঈশ্বৰ, যি জন ভাববাদী সকলৰ আত্মাৰ প্ৰভু, তেওঁ তেওঁৰ দাস সকলক যি যি অলপতে ঘটিব লগা আছে সেই বিষয়ে দেখুৱাবলৈ নিজ দূতক পঠিয়ালে।” 7 “আৰু চোৱা! মই বেগাই আহি আছোঁ; যি জনে এই পুস্তকৰ ভাববাণীৰ কথাবোৰ পালন কৰে, তেওঁ ধন্য।”

8 মই, যোহানেই এইবাৰ কথা শুনিলাঁ আৰু এই সকলো দেখিলোঁ; যেতিয়া মই এনে শুনি-দেখি সেই দূত জনক যি জনে এই সকলোকে মোক দেখুৱালে তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ তেওঁৰ চৰণত পৰিলো। 9 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “সাৱধান, এনে নকৰিয়া!‡ মইয়ো তোমাৰ সহাস আৰু তোমাৰ ভাই ভাববাদী সকলৰ আৰু এই পুস্তকত লিখা বাক্য পালন কৰোঁতা সকলৰো সহাস; ঈশ্বৰকহে প্ৰণিপাত কৰা।”

10 পুনৰায় তেওঁ মোক কলে, “এই পুস্তকৰ ভাববাণী কৰা বাক্যবোৰ ছাব মাৰি বন্ধ নকৰিবা, কিয়নো কাল ওচৰ চাপিছে। 11 যি জন অনায়াসকাৰী, তেওঁক পুনৰ অনায়াস কৰি থাকিবলৈ দিয়া; যি জন কলঙ্কী, তেওঁ পুনৰ কলঙ্ক কৰি থাকক; যি জন ধাৰ্মিক, তেওঁ পুনৰ ধৰ্ম আচৰণ কৰক; যি জন পবিত্ৰ লোক, তেওঁ পবিত্ৰ হৈ থাকক।”

12 “চোৱা! মই বেগাই আহি আছোঁ; মই দিবলগীয়া পুৰস্কাৰ মোৰ লগত আছে, যাৰ যেনে কৰ্ম, তেওঁক তেনে প্ৰতিফল দিয়া হ'ব।§ 13 মই আলফা আৰু ওমেগা, প্ৰথম আৰু শেষ, আদি আৰু অন্ত।

14 যি সকল জীৱন-বৃক্ষৰ অধিকাৰী আৰু দুৰাৰেদি নগৰত সোমাবৰ কাৰণে নিজ নিজ বংশৰ ধোৱে,* সেই লোক সকল ধন্য। 15 কিন্তু বাহিৰৰ কুকুৰবোৰ, মায়াবীবোৰ, ব্যতীচাৰিবোৰ, নৰবীবোৰ আৰু মূৰ্তিপূজকবোৰ আৰু মিছা কথাৰ প্ৰেম কৰা আৰু মিছা কথাৰ অভ্যাস প্ৰতিজন লোক বাহিৰত থাকে।

16 মই যীচুৰে, মণ্ডলী সমূহৰ কাৰণে তোমালোকক এইবাৰ কথাৰ সাক্ষ্য দিবলৈ, মোৰ দূতক পঠালোঁ। মই দায়ুদৰ মূল আৰু বংশ,† উজ্জ্বল প্ৰভাতীয় তৰা।”‡

17 আত্মা আৰু কন্যাই§ কয় “আহা!” আৰু যি জনাই শুনে, তেৱোঁ কয়, “আহা।” যি জনৰ পিয়াহ লাগে, তেওঁ আহক আৰু যি জনে ইচ্ছা কৰে, তেওঁ বিনামূল্যে জীৱন জল গ্ৰহণ কৰক।

18 এই পুস্তকৰ ভাববাণীৰ বাক্য শুনা প্ৰতিজনলৈ মই এই সাক্ষ্য দি কৈছোঁ: কোনোৱে যদি এই বাক্যবোৰত কিবা যোগ কৰে, তেনেহলে এই পুস্তকত লিখা উপাত্তবোৰে ঈশ্বৰে সেই জনৰ ওপৰত যোগ কৰিব; 19 আৰু কোনোৱে যদি এই ভাববাণীৰ পুস্তকৰ বাক্যবোৰৰ পৰা কিবা গুচায়, তেনেহলে এই পুস্তকত লিখা জীৱন-বৃক্ষ আৰু পবিত্ৰ নগৰৰ পৰা ঈশ্বৰে তেওঁৰ ভাগ গুচাব।

20 যি জনে এই কথাৰ সাক্ষ্য দিছে, তেৱোঁ কৈছে, “হুয়া! মই বেগাই আহি আছোঁ।” আমেন! হে প্ৰভু যীচু, আহক!

21 প্ৰভু যীচুৰ অনুগ্ৰহ সকলোৰে লগত থাকক; আমেন।

* 22 অধ্যায়:2 আ 2:9, 10; যিহি 47:7, 12; প্ৰ 2:7। † 22 অধ্যায়:4 মথি 5:8; 1 যো 3:21 ‡ 22 অধ্যায়:9 পাঁ 10:25, 26; প্ৰ 19:10 § 22 অধ্যায়:12

গীত 62:12; যিচ 50:9, 10 * 22 অধ্যায়:14 ইষ্ৰী 9:13, 14; প্ৰ 7:14। † 22 অধ্যায়:16 যিচ 11:1; মথি 22:42-45। ‡ 22 অধ্যায়:16 গণ 24:17।

§ 22 অধ্যায়:17 প্ৰ 19:7; 21:9।